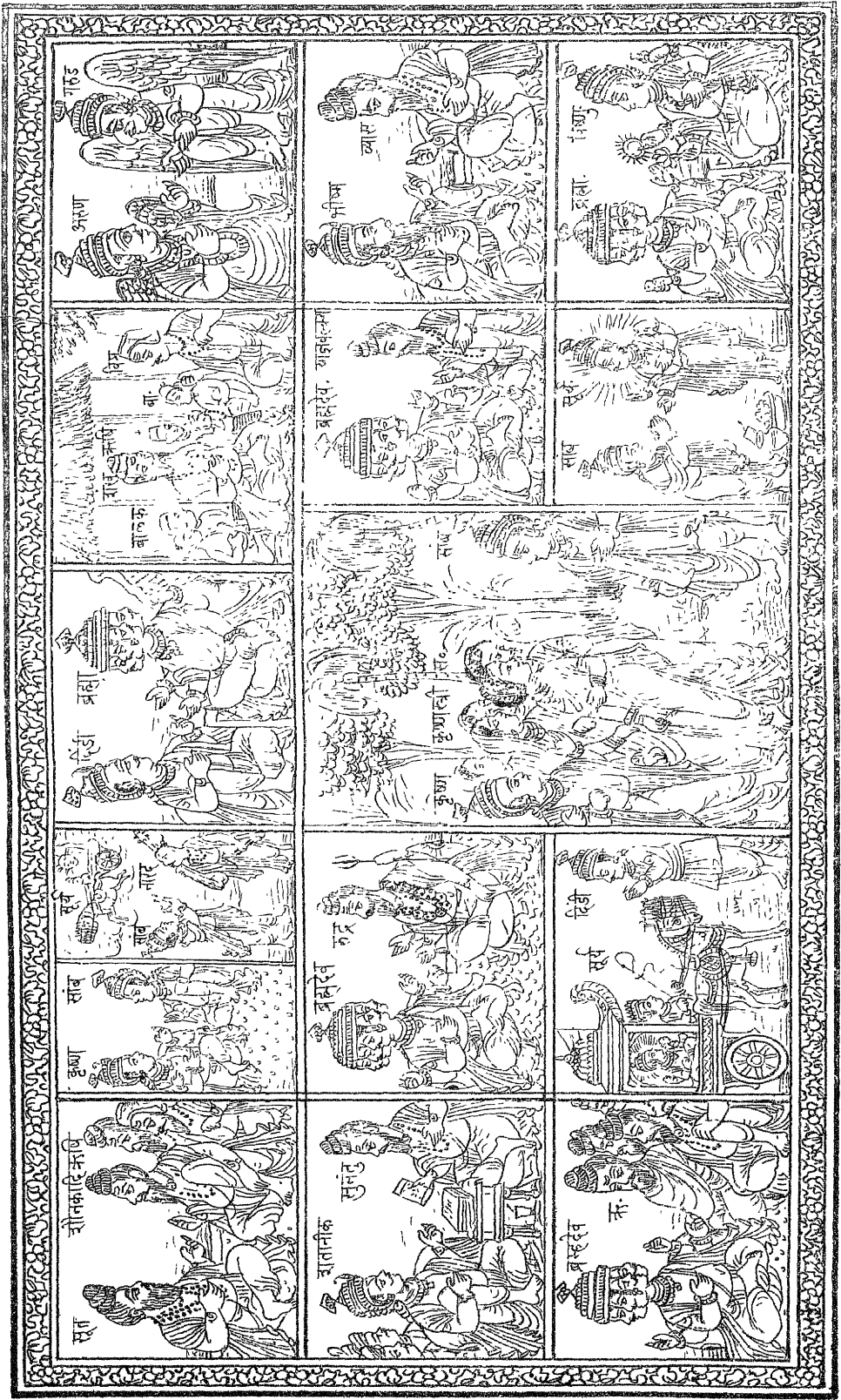

॥ अथ श्रीगणेशाय नमः ॥

ब्राह्मपर्व १.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरैश्च नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥
 जयति पराशरसूनुः सत्यवती हृदयनन्दनो व्यासः ॥ यस्यास्य कमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ॥ २ ॥ मूकं करोति वाचालं पङ्गुलं वयते
 गिरिम् ॥ यत्कृपा तमहं वै दे परमानन्दमाधवम् ॥ ३ ॥ पाराशर्यवचः सरोजममलं गीतार्थं योत्कटं नानाख्यानककेसरं हरिकथासंवाधनवो
 धितम् ॥ लोकैः सज्जनषट्हरहरः संपीयमानं मुदा भूयाद्भारतपंकजं कलिमलप्रध्वंसिनः श्रेयसे ॥ ४ ॥ योगेशं तं कनकशृंगमयं ददति विप्रायैव
 दविदुषे च बहुश्रुताय ॥ पुण्यां भविष्यसु कथां शृणुयात्समग्रां पुण्यं समं भवति तस्य च तस्य चैव ॥ ५ ॥ कृत्वा पुराणां निपराशरान्मजः सर्वाण्य
 नेकानि सुखावहानि ॥ तत्रात्मसौख्याय भविष्यधर्मान्कलौघभावि लिलेख सर्वम् ॥ ६ ॥ तत्रापि सर्वविषयप्रमुखैः पराशराद्यैर्मुनिभिः प्रणी
 तान् ॥ स्मृत्युक्तधर्मागमसंहितार्थान्यासः समासादवदद्द्रविष्यम् ॥ ७ ॥ अल्पायुषो लोकाजनांस्मर्षिद्वयविद्याविहिनिन्पशुवत्सु चेष्टितान् ॥
 तेषां सुखार्थं प्रतिबोधनाय व्यासः पुराणं प्रथितं चकार ॥ ८ ॥ जयति भुवनदीपो भारुक् रोलोककर्ता जयति च शितिदेहः शार्ङ्गधन्वा मुरारिः ॥
 जयति च शशि मौली रुद्रनामाभिधेयोजयति च सतु देवो भानुमांश्चित्रभानुः ॥ ९ ॥ श्रिया वृत्तं तुराजानं शतानीकं महाबलम् ॥ अभिजगमुर्महत्मानः
 सर्वैर्द्रष्टुमहर्षयः ॥ १० ॥ भृगुरत्रिर्वसिष्ठश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ पराशरस्तथा व्यासः सुमन्तुर्जैभिर्निस्तथा ॥ ११ ॥ मुनिः पौलोयाज्ञवल्क्ययोगीत
 मस्तुमहातपाः ॥ भारद्वाजोऽसुनिर्धर्मास्तथानारदपर्वतौ ॥ १२ ॥ वैशंपायनो महात्मा शौनकश्च महातपाः ॥ दक्षो गिरास्तथा गार्गो गालवश्च महातपाः
 ॥ १३ ॥ तानागता नृपिन्दुद्वारा शतानीको महीपतिः ॥ विधिवत्पूजयामास अभिगम्य महामतिः ॥ १४ ॥ पुरोहितं पुरस्कृत्य अर्घ्यां स्वागतेन च ॥ पूज
 यित्वा ततः सर्वान् प्रणम्य शिरसाभ्युशम् ॥ १५ ॥ सुखासीनांस्ततो राजानिरतं कान्तकृमान् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा बाहुमुद्धृत्य दक्षिणम् ॥ १६ ॥
 इदानीं सफलं जन्म मन्येऽहं भुवि सत्तमाः ॥ आत्मनो द्विजशार्ङ्गलूस्तथा कीर्तियशोचलम् ॥ १७ ॥ धन्योऽहं पुण्यकर्माचर्यतो मां द्रष्टुमा
 गताः ॥ येषां स्मरणमात्रेण युष्माकं पूयते नरः ॥ १८ ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं किंचिद्धर्मशास्त्रमनुत्तमम् ॥ आनृशंस्य समाश्रित्य कथयन्
 महाबलाः ॥ १९ ॥ येनाहं धर्मशास्त्रं तु श्रुत्वा गच्छे परांगतिम् ॥ यथागतो मम पिता श्रुत्वा वै भारतं पुरा ॥ २० ॥ तथोक्तास्ते न

राज्ञावैब्राह्मणास्तेसमतः ॥ समागम्यमिथस्तेतुविमृश्यचभृशं तदा ॥ १३ ॥ पूजयित्वाततोव्यासागिदं वचनमब्रुवन् ॥ व्यासं प्रसादयविभोएषतेकथयिष्यति ॥ १४ ॥ तिष्ठत्यस्मिन्महाबाहोवयंकुंनशक्नुमः ॥ तिष्ठमानुरौशिष्यः कथं वक्तिमहासते ॥ १५ ॥ अयंगुरुः सदास्माकं साक्षान्नारायणस्तथा ॥ कृपाश्रुतथाचायंतथा दिव्यविधानवित् ॥ १६ ॥ चतुर्णामपि वर्णानां पावनं यमहात्मनाम् ॥ धर्मशास्त्रमनेनोक्तं धर्मद्वैतमुसमान्वितम् ॥ १७ ॥ विभेति गहनच्छास्त्राल्लोको व्याधिरिवैषधात् ॥ भारतस्य च विस्तारो मुनिना व्याहृतः स्वयम् ॥ १८ ॥ यथास्वादुचपथ्यं च दद्यात्सर्वं भिषगौषधम् ॥ तथारम्यं च शास्त्रं च भारतं कृतवान्मुनिः ॥ १९ ॥ आस्ति क्यारोहोपासनमेतद्भारतमुच्यते ॥ तच्छ्रुत्वा स्वर्गनरकौ लोकः साक्षाद्विश्वे ॥ २० ॥ देवतार्थं तपसां भारतादेव निश्चयः ॥ न जन्यते नास्ति कता तस्य मीमांसकैरपि ॥ २१ ॥ विष्णोर्देवेषु देवेषु गुरुषु ब्राह्मणेषु च ॥ भक्तिर्भवति कल्याणी भारतादेवधीमताम् ॥ २२ ॥ धर्मार्थका ममोक्षाणां भारतात्सिद्धिरवहि ॥ अजिह्वो भारतः पंथानि वर्णपदगामिनाम् ॥ २३ ॥ मोक्षधर्मार्थं कामानां प्रपंचो भारतैकतः ॥ अनित्यताप संतसा भवंति तस्य मुक्तये ॥ २४ ॥ विपत्तिं भारताच्छ्रुत्वा वृष्णिपांडवसंपदाम् ॥ दुःखावसानाद्रजेन्द्रपुण्यं च संश्रयेद्बुधः ॥ २५ ॥ एवं विधं भारतैव प्रोक्तं येन महात्मना ॥ सोऽयं नारायणः साक्षाद्रचासरूपमिहामुनिः ॥ २६ ॥ सेते पांचवनं श्रुत्वा प्रतापियो महीपतिः ॥ प्रसादयामास मुनिव्यासं शास्त्रविशारदम् ॥ २७ ॥ शतानि कउवाच ॥ अंजलिः शिरसा ब्रह्मकृतोऽयं पादयोस्तव ॥ ब्रह्मिर्धर्मशास्त्रं तु येनाहूततां व्रजे ॥ २८ ॥ समुद्धर भवादस्मात्कीर्तयित्वा कथांशुभाम् ॥ यथा समपिता पूर्वकीर्तयित्वा तु भारतम् ॥ २९ ॥ तस्यैतद्ब्रह्म श्रुत्वा व्यासे वचनमब्रवीत् ॥ एष शिष्यः सुमंतुर्मेकथयिष्यति ते प्रभो ॥ ३० ॥ यदिच्छसि महाबाहो प्रीतिदं चाद्रुतं शुभम् ॥ श्रव्यं भारतशार्दूलसर्वपापभयापहम् ॥ ३१ ॥ यथा वैशंपायनेन गुरोः प्रोक्तं पितुस्तव ॥ महाभारतव्याख्यां ब्रह्महत्याव्यपोहनम् ॥ ३२ ॥ अथ तप्तृपयः सर्वैराजानि मदमब्रुवन् ॥ साधुप्रोक्तं

१ शृणुम्-इति पाठः । २ स्वयं गुरुः सदायक्षो यथा नारायणस्तथा-इ० पा० । ३ भारतशास्त्रसरोऽग्रमतः काव्यात्मना कृतः-इ० पा० । ४ विदुस्तु-इ० पा० । ५ सिद्धयसंशयः-इ० पा० । ६ भारतं वै पंचविधम्-इ० पा० । ७ महामतिः-इ० पा० । ८ सर्वशास्त्रं च-इ० पा० ।

यसे ॥ धर्मशास्त्राणि राजेन्द्रशृणुतानि नृपोत्तम ॥ ५४ ॥ विशेषतश्च शूद्राणां पावनानि मनीषिभिः ॥ अष्टादशपुराणानि चरितं राघवस्य च ॥ ५५ ॥ रामस्य कुरुशार्दूलधर्मकामार्थसिद्धये ॥ तथोक्तं भारतवीरपाराशर्येण धीमता ॥ ५६ ॥ वेदार्थमकलं योज्यमशास्त्राणि च प्रभो ॥ कृपालुना कृतं शास्त्रं चतुर्णामिह श्रेयसे ॥ ५७ ॥ वर्णानां भवमज्ञानां कृतं पोतमनुत्तमम् ॥ अष्टादशपुराणानि अष्टौ व्याकरणाणि च ॥ ५८ ॥ ज्ञात्वा सत्यवती सुतुश्चेकं भारतसंहिताम् ॥ यांश्च त्वपुरुषो राजन्मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ५९ ॥ प्रथमं प्रोच्यते ब्राह्मिद्वितीयमैन्द्रमुच्यते ॥ ग्राम्यं प्रोक्तं तोरौद्रं वायव्यं वारुणं तथा ॥ ६० ॥ सावित्रं च तथा प्रोक्तं मध्यं वैष्णवं तथा ॥ एतानि व्याकरणाणि ह्यपुराणानि निबोध मे ॥ ६१ ॥ ब्राह्म्यं पादवैष्णवं च शैवं भागवतं तथा ॥ तथान्यं नारदीयं च मार्कण्डेयं च सप्तमम् ॥ ६२ ॥ आग्नेयं मध्यमं वीरभविष्यं नवमं स्मृतम् ॥ दशमं ब्रह्मवैवर्तं लैंग्यमेकादशं स्मृतम् ॥ ६३ ॥ वाराहं द्वादशं प्रोक्तं स्कान्दं चैव त्रयोदशम् ॥ चतुर्दशं वामनं च कौमं पंचदशं स्मृतम् ॥ ६४ ॥ मात्स्यं च गारुडं चैव ब्रह्मांडं च ततः परम् ॥ एतानि कुरुशार्दूलधर्मशास्त्राणि पंडितैः ॥ ६५ ॥ साधारणानि प्रोक्तानि वर्णानां श्रेयसे सदा ॥ चतुर्णामिह राजेन्द्र श्रोतुमर्हानि सुव्रत ॥ ६६ ॥ किमिच्छसि महर्षिवाहो श्रोतुमेषां नृपोत्तम ॥ शतानीक उवाच ॥ भारतं तु श्रुतं विप्रतातस्यां कर्तुं तेन तु ॥ ६७ ॥ रामस्य च रितं चापि श्रुतं ब्रह्मन्संमतः ॥ पुराणानि च विप्रं प्रदूढं भविष्यन्तु सुव्रत ॥ ६८ ॥ पुराणं वद विप्रं प्रदूढं भविष्यं कौतुकिहि मे ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधु साधु महर्षिवाहो साधु पृष्टोऽस्मिमानद ॥ ६९ ॥ शृणु मे वद तोरान् जनपुत्रान् वमं महत् ॥ यच्छुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानवो नृप ॥ ७० ॥ अथ मेधं च संप्राप्य गच्छेद्भानौ न संशयः ॥ इदं तु ब्रह्मणो प्रोक्तं धर्मशास्त्रमनुत्तमम् ॥ ७१ ॥ विदुषा ब्राह्मणेन दम्येत व्यर्थं प्रयत्नतः ॥ शिष्येभ्यश्चैव तत्तव्यं चातुर्वर्ण्येभ्य एवाहि ॥ ७२ ॥ अध्येतव्यं न चान्येन ब्राह्मणक्षत्रियविना ॥ श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येत व्यं कदाचन ॥ ७३ ॥ देवार्चां पुरतः कृत्वा ब्राह्मणश्च नृपोत्तम ॥ श्रोतव्यमेव शूद्रेऽश्वतथान्यैश्च द्विजतिभिः ॥ ७४ ॥ श्रौतं स्मार्तं हि वैधर्म्यं प्रोक्तं मस्मिन् नृपोत्तम ॥ तस्माच्छूद्रैर्विना विप्रैश्च श्रो

१ कर्मशास्त्राणि-इ०पा० । २ वायुरेव च-इ०पा० । ३ तदा-इ०पा० । ४ आज्ञागतेन मे-इ०पा० । ५ पूज्योऽसि सुव्रत-इ०पा० । ६ विशिषतः-इ०पा० । ७ कथंचन-इ०पा० । ८ अग्रतः-इ०पा० ।

तव्यकथंचन ॥ ७६ ॥ इदंशास्त्रमधीयानोब्राह्मणः संशितव्रतः ॥ मनोवाग्देहजैर्नित्यकर्मदोषैर्नलिप्यते ॥ ७६ ॥ शृण्वंतिचापियैराजन्म
नयावैब्राह्मणादयः ॥ मुच्यंतेपातकैः सर्वैर्गच्छंतिचदिवंप्रभो ॥ ७७ ॥ श्रावयेच्चापियोविप्रः सर्वान्वर्णान्नृपोत्तम ॥ सगुरुः प्रोच्यते तातवर्णानां
मिहसर्वशः ॥ ७८ ॥ सपूज्यः सर्वकालेषु सर्ववर्णैर्नराधिप ॥ पृथिवींचतथैवमांकृत्स्नामेकोपिसोऽर्हति ॥ ७९ ॥ इदंस्वस्त्ययनं श्रेष्ठमिदं बुद्धि
विवर्धनम् ॥ इदं यज्ञस्य संततमिदं निःश्रेयसंपरम् ॥ ८० ॥ अस्मिन्धर्मोऽखिलोक्तो गुणदोषौ च कर्मणाम् ॥ चतुर्णामपि वर्णानामाचारश्चा
पि शाश्वतः ॥ ८१ ॥ आचारः प्रथमो धर्मः श्रुत्युक्तश्च नरोत्तम ॥ तस्मादस्मिन्समायुक्तो नित्यस्य आत्मवान् द्विजः ॥ ८२ ॥ आचाराद्विच्युतो
विप्रो न वेदफलमश्नुते ॥ आचारेण च संयुक्तः संपूर्णफलभाक् स्मृतः ॥ ८३ ॥ एवमाचारतोदृक्त्वा धर्मस्य मुनयो गतिम् ॥ सर्वस्य तपसो मूलमाचारं
जगद्गुरुपरम् ॥ ८४ ॥ अन्ये च मानवा राजानाचारं संश्रिताः सदा ॥ एवमस्मिन्पुराणे तु आचारस्य तु कर्तनम् ॥ ८५ ॥ वृत्तांता निचरा जेन्द्रत
थाचोक्तानि पंडितैः ॥ त्रिलोक्यास्तु समुत्पत्तिं संस्कारविधिमुत्तमम् ॥ ८६ ॥ श्रवणं चेति हासस्य विधानं कथ्यते नृप ॥ तथास्मिन्कथ्यते रा
जमाहात्म्यं वाचकस्य तु ॥ ८७ ॥ व्रतचर्योऽश्माचाराः स्नातकस्य परोविधिः ॥ दारादिगमनं चैव विवाहानांचलक्षणम् ॥ ८८ ॥ पुंसांचल
णं राजन्योऽर्षितानांच कथ्यते ॥ महायज्ञविधानं च शास्त्ररूपं च शाश्वतम् ॥ ८९ ॥ पृथिव्यालक्षणं तात देवार्चायाः सुलक्षणम् ॥ वृत्तीनांचलक्षणं
चैव स्नातकस्य व्रतानि च ॥ ९० ॥ भक्ष्याभक्ष्यं च शौचं च द्रव्याणां शुद्धिमेव च ॥ स्त्रीधर्मयोगं तापस्यमोक्षसंन्यासमेव च ॥ ९१ ॥ राज्ञश्च धर्मस्य
खिलं कार्यानांच विनिर्णयम् ॥ माहात्म्यं संवितुश्चात्रतीर्थानांच विज्ञास्यते ॥ ९२ ॥ नारायणस्य माहात्म्यं तथा रुद्रस्य कथ्यते ॥ महा
भाग्यं च विप्राणां माहात्म्यं पुंस्तकस्य च ॥ ९३ ॥ दुर्गादेव्यास्तथा चोक्तं सत्यस्य च महाभते ॥ संक्षिप्तं संविधानं च धर्मः स्त्रीपुं
सयोरोपि ॥ ९४ ॥ विभागं धर्मद्यूतं च कथकानांच शोधनम् ॥ वैश्यशूद्रोपचारं च संस्काराणांच संभवम् ॥ ९५ ॥ आप
द्धर्मचवर्णानां प्रायश्चित्तविधिं तथा ॥ संध्याविधिं प्रेतशुद्धिं स्नानतर्पणयोर्विधिम् ॥ ९६ ॥ वैश्वदेवविधिं चापि तथा भोज्यवि

धिदृष्ट ॥ लक्षणदंतकाष्ठस्यचरणव्यूहमुत्तमम् ॥ १७ ॥ संसारगमनचैवत्रिविधकर्मसंभवम् ॥ नैःश्रेयसकर्मणांचयुगपदोष
 परिक्षणम् ॥ १८ ॥ दाराणालक्षणप्रोक्तं तथा पात्रपरिक्षणम् ॥ प्रसूतिचापिगर्भस्य तथा कर्मफलं नृप ॥ १९ ॥ जातिधर्मान्कु
 लधर्मान्वेदधर्माश्चपार्थिव ॥ वैतानव्रतिकानांच तथा सौप्रोक्तवान्विभुः ॥ १०० ॥ ब्रह्माक्षुरकुलश्रेष्ठशंकरायमहात्मने ॥ शंकरेण तथा वि
 ण्णोः कथितं कुरुनंदन ॥ १०१ ॥ विष्णुनापि पुनः प्रोक्तं नारादयमहापते ॥ नारादात्प्रत्यहवाच्छक्रः शक्रादपि पराशरः ॥ १०२ ॥ पराशरात्ततो
 व्यासोऽव्यासादपि मया विभो ॥ एवं परंपरा प्राप्तिं पुराणमिदमुत्तमम् ॥ १०३ ॥ शृणु त्वं ह्यपि राजेन्द्र मत्सकाशात्परहितम् ॥ सर्वार्थेष्वपुराण
 निसंज्ञेयानि नरर्षभ ॥ द्वादशैव सहस्राणि प्रोक्तानीह मनीषिभिः ॥ पुनर्वृद्धयता नीह आख्यानि विविधैर्वृष ॥ १०६ ॥ यथास्कादं तथा
 चेदं भविष्यं कुरुनंदन ॥ स्कादं शतसहस्रं तु लोकानां ज्ञातमेव हि ॥ १०६ ॥ भविष्यमेतदपीनां लक्षाद्वै संव्यया कृतम् ॥ तच्छ्रुत्वा पुरुषो भक्त्या
 इदं फलमवाप्नुयात् ॥ १०७ ॥ ऋद्धिर्वृद्धिस्तथा श्रीश्रुभवंति तस्य निश्चितम् ॥ १०८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे शतार्द्धसहस्रं हितायां ब्राह्मणं पर्वणि
 कथाप्रस्तावने प्रथमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणु ज्वेदं महाबाहो पुराणं पंचलक्षणम् ॥ यच्छ्रुत्वा मुच्यते राजन् पुरुषो ब्रह्महत्यया ॥ ११ ॥
 पर्वाणि चात्र वै पंचकीर्तिता निस्वयं सुवा ॥ प्रथमं कथ्यते ब्राह्मि द्वितीयैर्वेण्वणदं स्मृतम् ॥ १२ ॥ तृतीयैश्चैव माख्यातं चतुर्थं त्वाष्ट्रमुच्यते ॥ पंचमं प्र
 तिसर्गाख्यं सर्वलोकैः सुप्रजितम् ॥ ३ ॥ एतानि तात पर्वाणि लक्षणा निनिबोध मे ॥ समं श्रुतिं सर्वं च वंशो मन्वंतराणि च ॥ ४ ॥ वंशादुचरितं
 चैव पुराणं पंचलक्षणम् ॥ चतुर्दशाभिर्विद्याभिर्भूषितं कुरुनंदन ॥ ५ ॥ अंगानि चतुरो वेदानीमांसा न्यायविस्तरः ॥ पुराणं यं शस्त्रं च वि
 द्याह्येन श्रुतं दश ॥ ६ ॥ आयुर्वेदो धनुर्वेदो गंधर्वश्चैव ते त्रयः ॥ अर्थशास्त्रं चतुर्थं तु विद्या द्वादशैव तः ॥ ७ ॥ प्रथमं कथ्यते सर्वो धृतानि
 मिह सर्वशः ॥ यच्छ्रुत्वा पापनिर्मुक्तो याति शान्तिमनुत्तमाम् ॥ ८ ॥ जगदसि तुरता ततसो भूतमलक्षणम् ॥ अविज्ञेयमतक्यं च प्रसूतमि
 वं सर्वशः ॥ ९ ॥ ततः स भगवानीशो अव्यक्तोऽव्यजयन्निदम् ॥ महाभूतानि वृत्तौ चोत्पद्यते तत्सनाशनः ॥ १० ॥ यो सावर्तो द्विषोऽग्रहः

१ देशधर्मान्कुलधर्माश्चैव दृष्ट-इ०पा० । २ गतम्-इ०पा० । ३ तस्य देहं स्तुवंति वै-इ०पा० । ४ शतसहस्रांशं हितायाम्-इ०पा० । ५ सवतः-इ०पा० ।

सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः ॥ सर्वभूतमयोऽचित्यः स एष स्वयमुत्थितः ॥ ११ ॥ योसौ पद्मविंशकोलैकेतयः पुरुर्योतयः ॥ भालकरश्च
 हावाहोपरंब्रह्मचकथ्यते ॥ १२ ॥ सोऽभिध्यायशरीरस्त्वामिसृष्टुर्विविधाः प्रजाः ॥ अपश्यससर्जदौतासुवर्गमवासृजत् ॥ १३ ॥ एतस्य
 तपश्च ते सर्वसि देवासुरमानुषम् ॥ बीजं शुक्रं तथारेत उर्ध्ववीर्यचकथ्यते ॥ १४ ॥ वीर्यस्यैतानि नामानि कथितानि स्वर्गभुवा ॥ तद्दुहन्त
 द्वैमंज्वालामालाकुलं विभो ॥ १५ ॥ यस्मिन्नेतस्वयं ब्रह्मा सर्वलोकापितामहः ॥ सुर्येष्टश्चतुर्वक्त्रः परमेष्ठीपितामहः ॥ १६ ॥ वेदज्ञः
 पुरुषो वेधाः शंभुनारायणस्तथा ॥ पर्यायवाचकैः शब्दैर्वैब्रह्मा प्रकीर्त्यते ॥ १७ ॥ स दामनोपिभिस्तत विरञ्चिः कञ्जस्तथा ॥ अपेक्षारह
 ति प्रोक्ता आपो वै नरसूनुवः ॥ १८ ॥ तायदस्यायनं पूर्वेतेन नारायणः स्मृतः ॥ अरमेत्येव शीघ्रायिनियताः कविभिः कृताः ॥ १९ ॥ अपर
 वार्णवाभूत्वासुशीघ्रास्तेन तानराः ॥ यत्तत्कारणमव्यक्तं नित्यं सदसदात्मकम् ॥ २० ॥ तद्विसृष्टः स पुरुषो लोके ब्रह्मोति कीर्त्यते ॥ एवं तं
 गवानंदेतत्त्वमेव निरूप्य वै ॥ २१ ॥ ध्यानमास्थाय राजेन्द्र तद्दंडमकरोद्विधा ॥ शकलाभ्यां च राजेन्द्र द्विदिवं भूमिच निर्ममे ॥ २२ ॥ अंतर्व्योदि
 श्चाश्वाद्यैवारुणं स्थानमेव हि ॥ ऊर्द्धमहान्तो राजस्समं ताल्लोकभूतयो ॥ २३ ॥ महत्तथाप्यहंकारस्तस्माच्च त्रिगुणानितु ॥ त्रिगुणानितु सूक्ष्मणि
 बुद्धिगम्यानि भारत ॥ २४ ॥ उत्पत्तिहेतुभूतानि भूतानां महतां नृप ॥ तेषामेव गृहीतानि शनैः पंचोद्दिश्याणितु ॥ २५ ॥ तथैव तदयवाः सू
 क्ष्माः षण्णामप्यमि तौ जसाम् ॥ २६ ॥ संनिवेश्यात्ममात्रासुराजन्मभगवान्विभुः ॥ भूतानि निर्ममे तात सर्वाणि विधिपूर्वकम् ॥ २७ ॥ यन्मू
 र्त्येव यवाः सूक्ष्मास्तस्येमान्याश्रयाणि षट् ॥ तस्माच्छरीरमित्याहुस्तस्य मूर्तिमनीषिणः ॥ २८ ॥ महातिता निभूतानि आविर्दशिततो
 विभुम् ॥ कर्मणा सह राजेन्द्र सगुणाश्चापि वैगुणाः ॥ २९ ॥ तषामिदं तु सतानां पुरुषाणां महोजसाम् ॥ सूक्ष्माभ्यो मूर्तिमात्राभ्यः संभवत्य
 व्ययाद्द्वयम् ॥ ३० ॥ भूतादिमहत्तातयेन व्याप्तिमिदं जगत् ॥ तस्मादपि महाबाहो पुरुषाः पंच एव हि ॥ ३१ ॥ केचिदं परां तात सृष्टि
 मिच्छन्ति पंडिताः ॥ अन्येऽप्येवं महाबाहो प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ ३२ ॥ योऽसावात्मा परस्तात कल्पादौ सृजते तनुम् ॥ प्रजनश्च महाबाहोऽसि

भ० पु०

॥ ४ ॥

मृशुर्विविधाः प्रजाः ॥ ३३ ॥ तेन सृष्टः शुद्धस्तु प्रधानं विशते नृप ॥ प्रधानं क्षीभितं तेन विकारान्मृजते वहू ॥ ३४ ॥ उत्पद्यते महास्तस्या
 ततो भूतादिवहि ॥ उत्पद्यते विशालं च भूतादेः कुरुनंदन ॥ ३५ ॥ विशालाच्च हरिस्तातरे आर्ष्वकस्तथा ॥ वृक्षैर्मुष्णं तिच बुधास्तस्मा
 त्सर्वं भवन्तु ॥ ३६ ॥ तथैषामेव राजेन्द्रादुर्भवति वीगतः ॥ मात्राणां कुरुशार्दूलविविधस्तदन्तरम् ॥ ३७ ॥ तस्मादपि दृष्य कानि विवि
 धानि नृपोत्तम ॥ तथेयं सृष्टिराख्याताऽऽख्यातः कुरुनंदन ॥ ३८ ॥ भूयो निवोध राजेन्द्रभूतानामिह विस्तरम् ॥ गुणाधिकानि सर्वाणि
 भूतानि पृथिवीपते ॥ ३९ ॥ आकाशमादितः कृत्वा उत्तरोत्तरमेव हि ॥ एकंद्वौ च तत्राणि च त्वारश्चापि पंच च ॥ ४० ॥ ततः स भगवान्ब्र
 ह्मपद्मासनगतः प्रभुः ॥ सर्वेषां तु सनामानि कर्माणि च पृथक् पृथक् ॥ ४१ ॥ वेदशब्देभ्य एवादौ पृथक्संस्थाश्च निमेषे ॥ कर्मोद्भवानां देवानां
 सोमजदेहिनां प्रभुः ॥ ४२ ॥ तुषितानां गणराजं यज्ञं चैव सनातनम् ॥ दत्त्वा वीरसमानेभ्यो गुह्यं ब्रह्म सनातनम् ॥ ४३ ॥ दुदोहयज्ञसिद्धं च
 र्थमुग्यजुः सामलक्षणम् ॥ कालं कालविभक्तींश्च ग्रहाणुतूस्तथानृप ॥ ४४ ॥ सरितः सागराञ्छैलान्समानि निविषमाणि च ॥ कामं क्रोधं तथा
 वाचं रतिं चापि कुरुद्वह ॥ ४५ ॥ सृष्टिं ससर्ज राजेन्द्रसिंशुर्विविधाः प्रजाः ॥ धर्माधर्मो विवेकाय कर्मणं च तथा सृजत् ॥ ४६ ॥ सुखदुःखादि
 भिर्द्वैतैः प्रजाश्चेमान्य योजयत् ॥ अण्व्योमात्रा विनाशिन्यो दशार्थानां तु याः स्मृताः ॥ ४७ ॥ ताभिः सर्वमिदं वीरसंभवत्यनुपूर्वशः ॥ यत्कृतं
 तु पुरा कर्मसंनिधुक्तेनैव नृप ॥ ४८ ॥ स ते देव स्वयं भजे सृज्यमानं पुनः पुनः ॥ हिंसा हिंसे सृष्टुः क्रूरधर्मो धर्मः क्रतानृते ॥ ४९ ॥ यद्यथा स्या भव
 त्सर्गैस्तत्तस्य स्वयमाविशत् ॥ यथा च लिंगान्यृतवः स्वयमेवानुपयये ॥ ५० ॥ स्वानि स्वान्यभिपद्यते तथा कर्माणि देहिनः ॥ लोकस्येह विवृद्धं च
 र्थमुखबाहूरुपादतः ॥ ५१ ॥ ब्रह्मक्षत्रं तथा चोभौ वैश्यशूद्रौ नृपोत्तम ॥ सुखानि यानि च त्वारितेभ्यो विदो विनिःसृताः ॥ ५२ ॥ ऋग्वेदं संहिता तातात वासिष्ठे
 न महात्मना ॥ पूर्वां सुखान्महाबाहो दक्षिणाञ्चापि वैश्रुणु ॥ ५३ ॥ यजुर्वेदो महाराज यज्ञवल्क्येन वैसह ॥ सामानि पश्चिमात्तात गोत
 मश्च महानृषिः ॥ ५४ ॥ अथर्ववेदो राजेन्द्रमुखाच्चाप्युत्तराष्ट्रप ॥ ऋषिश्चापि तथाराजः ऋग्वेदं संहिता तातात वासिष्ठे ॥ ५५ ॥ यत्तं सुखं महा

१ हृच्छयस्तदन्तरम्-इ० पा० । २ दत्तवान्स्वमानेभ्यः-इ० पा० । ३ कालविभूतिं च नक्षत्राणि ग्रहांस्तथा-इ० पा० ।

बाहोपंचमलोकविश्रुतम् ॥ अष्टादशपुराणानिसेतिहासानिभारत ॥ ५६ ॥ निर्गतानिततस्तस्मान्मुखान्कुलोलोद्ग्रह ॥ तथान्याः
 स्मृतयश्चापियमाद्यालोकपूजिताः ॥ ५७ ॥ ततःसभगवान्देवोद्विधादेहमकारयत् ॥ द्विधाकृत्वात्मनोदेहमर्धेनपुरुषोभवत् ॥ ५८ ॥ अथै
 ननारीतस्यांचविराजमसृजत्प्रभुः ॥ तपस्तप्त्वामृजद्यंतुसस्वयंपुरुषोविराट् ॥ ५९ ॥ सचकारतपोराजन्मिष्टुर्विविधाःप्रजाः ॥ पतीन्प्र
 जानामसृजन्महर्षीनादितोदश ॥ ६० ॥ नारदंचभृगुतातकंप्रचेतसमेवहि ॥ पुलहंकृतुंपुलस्त्यंचअत्रिमंगिरसंतथा ॥ ६१ ॥ मरिचिं
 चापिराजेंद्रयोसावाद्याःप्रजापतिः ॥ एतांश्चान्यांश्चराजेंद्रअसृजद्भूरितेजसः ॥ ६२ ॥ अथदेवानृषीन्दैत्यान्सोऽमृजत्कुरुनंदन ॥ यक्षरक्षःपि
 द्वाचांश्चगंधर्वाप्सरसोऽसुरान् ॥ ६३ ॥ मनुष्याणांपितृणांचसर्पणांचैवभारत ॥ नागानांचमहाबाहोससर्गेविविधान्गणान् ॥ ६४ ॥
 क्षणरुचोऽशनिगणज्जोहितेन्द्रधनुंषिच ॥ धूमकेतूस्तथाचोल्कानिर्वाताञ्ज्योतिर्षांगणान् ॥ ६५ ॥ मनुष्यान्किन्नरान्मत्स्यान्वराहांश्च
 विहंगमान् ॥ गजानश्चानथपशून्मृगान्यालंश्चभारत ॥ ६६ ॥ कृमिकीटपतंगंश्चयूकामिक्षिकमत्कुणान् ॥ सर्वचंद्रशमशंकंस्थविरंच
 पृथग्विधम् ॥ ६७ ॥ एवंसभारुक्करोदेवःससर्जभुवनत्रयम् ॥ येषांतुयादृशंकर्मभूतानामिहकीर्तितम् ॥ ६८ ॥ कथयिष्यामितत्सर्वै
 क्रमयोगंचर्जेन्मनि ॥ गजव्यालामृगास्तातपशवश्चपृथग्विधाः ॥ ६९ ॥ पिशाचामानुषास्तातरक्षांसिचजरायुजाः ॥ द्विजास्तु
 अडंजाःसर्पनक्रामत्स्याःसकच्छपाः ॥ ७० ॥ एवंविधानियानीहस्थलजान्यौदकानिच ॥ स्वेदजंदंशमशंकंयूकामिक्षिकमत्कुणाः ॥ ७१ ॥
 ऊष्मणाचोपजायंतेयच्चान्यत्किंचिदीदृशम् ॥ उद्विज्जाःस्थावराःसर्वबीजकांडप्ररोहिणः ॥ ७२ ॥ ओषध्यःफलपाकांतानानाविधफलोपगाः ॥
 अपुष्पाःफलवंतोयेतेवनस्पतयःस्मृताः ॥ ७३ ॥ पुष्पिणःफलिनश्चैवपुष्पास्तूभयतःस्मृताः ॥ शुच्छगुल्मंतुर्विविधंतथैवतृणजातयः ॥ ७४ ॥
 बीजकांडरुहाण्येवप्रैतानावल्लव्यएवच ॥ तमसावहुरुपेणवेष्टिताःकर्महेतुना ॥ ७५ ॥ अंतःसंज्ञाभवंत्येतेमुखदुःखसमन्विताः ॥ एतवत्य

१ स्थविष्ठं च नराधिप-इ०पा० । २ कर्मणि-इ०पा० । ३ औजधीनि च-इ०पा० । ४ व्रतस्य-इ०पा० ।

स्तुतयः प्रोद्धताः कुरुनन्दन ॥ ७६ ॥ तस्माद्देवादीतिमितोभास्कराञ्चमहात्मनः ॥ योरेस्मिंस्तातसंसारिनित्यस्यतयायिनि ॥ ७७ ॥
 एवं सर्वमसृष्टेराजल्लोकगुरुरपरम् ॥ तिरोभूतः स भूतात्मा कालं कालेन पीडयन् ॥ ७८ ॥ यदासेद्वोजागर्तितदेवेष्वेते जगत् ॥ यदास्त्वपिति
 ज्ञातात्मा दासवर्निमलति ॥ ७९ ॥ तस्मिन्स्वपिति राजेन्द्रजन्तवः कर्मवधनाः ॥ स्वकर्मभ्यो निवर्तते मनश्चलानिमृच्छति ॥ ८० ॥ युग
 पचुप्रलयिते यदा तस्मिन्महात्मनि ॥ तदायं सर्वभूतात्मा सुखं स्वपिति भारत ॥ ८१ ॥ तमो यदा समाश्रित्य चिरं तिष्ठति सेंद्रियः ॥ न न च कुरुते
 कर्म तदोत्क्रामति स्मृतैः ॥ ८२ ॥ यदा हं मा त्रिकोभूत्वा विजंस्यास्तु चरिण्युच ॥ समाविशति संसृष्टस्तदामूर्तिं विमुचति ॥ ८३ ॥ एवं स जाग्र
 त्स्वप्नाभ्यामिदं सर्वजगत्सु ॥ संजीवयति चाजस्रं प्रमापयति चाव्ययः ॥ ८४ ॥ कल्पादौ सृजते तात अंते कल्पस्य संहरत् ॥ दिनं तस्यै
 ह्यतात कल्पांतमिति कथ्यते ॥ ८५ ॥ कालं संख्यात तस्तस्य कल्पस्य शृणु भारत ॥ निमेषादशचाष्टौ च अक्षः काष्ठा निगद्यते ॥ ८६ ॥
 त्रिंशत्काष्ठाः कलमाहुः क्षणस्त्रिंशत्कलाः स्मृताः ॥ मुहूर्तमथ माहूर्तावदंति द्वादशक्षणम् ॥ ८७ ॥ त्रिंशन्मुहूर्तं शुद्धिष्टमहोरात्रमनीषिभिः ॥
 मासास्त्रिंशद्द्वयोरात्रौ द्वा मासावृतुः स्मृतः ॥ ८८ ॥ ऋतुत्रयमध्ययनमयने द्वे तु वत्सरः ॥ अहोरात्रे विभजते सूर्यो मानुषदैविके ॥ ८९ ॥
 रात्रिः स्वप्रायभूतानं चेष्टा यै कर्मणामहः ॥ पित्र्ये रात्र्यहने मासः प्रविभागस्तु पक्षयोः ॥ ९० ॥ कर्म चेष्टा स्वहः कृष्णः शुक्लः स्वप्रायश्चर्यरी ॥
 देवैरात्र्यहनी वर्षं प्रविभागस्तयोः पुनः ॥ ९१ ॥ अहस्तत्रोदयनरात्रिः स्यादक्षिणायनम् ॥ ब्राह्मस्य तु क्षणहस्य यत्प्राणमहीपते ॥ ९२ ॥
 एकैकशे युगानां तु कर्मशस्तत्रिविधमे ॥ चत्वार्यहः सहस्राणि वर्षाणां तत्कृतं युगम् ॥ ९३ ॥ तस्य तावच्छतीसं व्यासं ध्यांश्चाश्च तथा विधः ॥
 त्रेता त्रीणि सहस्राणि वर्षाणि च विदुर्बुधाः ॥ ९४ ॥ शतानि षट्चराजैर्द्रुसंध्यासंध्यांशयोः पृथक् ॥ वर्षाणां द्वे सहस्रे तु द्वा परे परिकीर्तिते ॥ ९५ ॥ चत्वारि
 च शतान्याहुः संध्यासंध्यांशयोर्बुधाः ॥ सहस्रं क्रथितं तिष्ये शतद्वयसमन्वितम् ॥ ९६ ॥ एषा चतुर्गुण्यापि संख्या प्रोक्तानृपोत्तम ॥ यदेतत्परि
 संख्यातामादाविवचतुर्गुगम् ॥ ९७ ॥ एतद्वादशसाहस्रं देवानां युगमुच्यते ॥ देविकानां युगानां तु सहस्रपरि संख्यया ॥ ९८ ॥ ब्राह्ममेकमहर्षेयं

१ भूतात्मा-इ०पा० । २ सः-इ०पा० । ३ तात-इ०पा० । ४ त्रिंशत्कलो मुहूर्तस्तु अहोरात्रं अनीषिभिः-इ०पा० । ५ महाबाहो-इ०पा० ।

तावतीरात्रिरुच्यते ॥ एतद्युगसहस्रांतंब्राह्मण्यमहर्विदुः ॥ १९ ॥ रात्रिचतावतीमिवतेहारात्रिविदोजनाः ॥ ततोऽसौयुगपर्यन्तेप्रसुतः अतिबुध्य
 ते ॥ १०० ॥ प्रतिबुद्धस्तुमृजतिमनःसदसदात्मकम् ॥ मनःसृष्टिविकुरुतेचोद्यमानसिसृक्षया ॥ १०१ ॥ विपुलंअथतेतस्मात्तस्यशब्दगुणंवि
 दुः ॥ विपुलानुविकुर्वाणात्सर्वगंधवहःशुचिः ॥ १०२ ॥ बलवाआयतेवायुःसर्वरूपशृणुणोमतः ॥ वायोरपिविकुर्वाणाद्विरोचिष्णुतमोदुदम् ॥
 ॥ १०३ ॥ उत्पद्यतेविचित्रांस्तुतस्यरूपंशृणुविदुः ॥ तस्मादपिविकुर्वाणादापोजातःस्मृताबुधैः ॥ १०४ ॥ तासांशृणोरसेज्ञेयःसर्वलोकस्यभावनः
 अद्र्यगंधगुणभूमिरित्येषासृष्टिरादितः ॥ १०५ ॥ यन्म्रागद्वादशसाहस्रमुक्तंसौमनस्युगम् ॥ तदेकसप्ततिगुणंमन्वंतरमिहोच्यते ॥ १०६ ॥
 मन्वंतराण्यसंख्यानिसर्गःसंहारमेवच ॥ तथाप्यहेसदाब्राह्मणेनमनवस्तुचतुर्दश ॥ १०७ ॥ कथ्यतेकुरुर्द्रादूलसंख्ययापंडितैःसदा ॥ मनोः
 स्वायंभुवस्येहषड्विंश्यामनवोऽपरे ॥ १०८ ॥ मृष्टवंतःप्रजाःस्वाःस्वामहात्मनोमहौजसः ॥ सावर्णेयस्तथापंचभौत्योरैच्यस्तथापरः ॥
 ॥ १०९ ॥ एतेभविष्यामनवःसप्तप्रोक्तानृपोत्तम ॥ स्वेस्वेऽतरेसर्वमिदंपालयंतिचराचरम् ॥ ११० ॥ एवंविधंदिनंतस्यविरिचेस्तु
 महात्मनः ॥ तस्यांतैकुरुतेसर्गयथेदंकिथितंतव ॥ १११ ॥ कोडन्निवैतत्कुरुतेपरमेष्ठिनराधिप ॥ चतुष्पात्सकलेधर्मस्तयैवैवकृतेयुगे
 ॥ ११२ ॥ नाधर्मेणागमःकश्चिन्मनुष्याणांप्रवर्तते ॥ इतरेष्वामास्तातधर्मश्चकुरुनंदन ॥ ११३ ॥ यादृशाःपरिहीयंतेयथाहभगवान्मनुः ॥
 चौर्याच्चाप्यनुताद्राजन्मायाभिरमितद्युते ॥ ११४ ॥ पादेनहीयतेधर्मेस्त्रेतादिषुयुगेषुवै ॥ रोगाःसर्वसिद्धार्थाश्चतुर्वर्षशतायुषः ॥ ११५ ॥
 कृतत्रेतादिषुत्वेषांयोद्गसतिपादशः ॥ वेदोक्तमायुराशीश्चमन्यानांकुरुनंदन ॥ ११६ ॥ कर्मणांतुफलं तातफलस्यनुयुगंसदा ॥ प्रभावश्चत
 दालोकेफलस्येवशरीरिणाम् ॥ ११७ ॥ अन्येकृतयुगेधर्मास्त्रेतायांद्वापरेपरे ॥ अन्येकलियुगेनृणांयुगधर्मोत्तरूपतः ॥ ११८ ॥ तपः
 परंकृतयुगेत्रेतायांज्ञानमुच्यते ॥ द्वापरेयज्ञमित्याहुर्दानमेकंकेलौयुगे ॥ ११९ ॥ सर्वस्यराजन्सर्गस्यगुण्यर्थचमहाद्युते ॥ सुखबहू
 रुपादानांपृथक्कर्मण्यकल्पयत् ॥ १२० ॥ अध्यापनमध्ययनंयजनंयानंयजनं तथा ॥ दानंप्रतिग्रहंचैवब्राह्मणानामकल्पयत् ॥ १२१ ॥ प्रजानां

१ बोध्यमानम्-इ० पा० १-२ पावनः-इ० पा० १ ३ मुनिशार्दूल-इ० पा० १ ४ एवं स्युर्मनवपरि-इ० पा० १ ५ मुनिः-इ० पा० १ ६ एव-इ० पा० १

पालनं राजानमध्ययनं तथा ॥ विषयेषु प्रसक्तिं च तथेज्यां क्षत्रियस्य तु ॥ १२२ ॥ पशूनां रक्षणं दानि जग्याध्ययने मेव च ॥ वणिक् पथं
कुसीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च ॥ १२३ ॥ एकेमेव तु शूद्रस्य कर्मलोके प्रकीर्तितम् ॥ एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनुपूर्वशः ॥ १२४ ॥
पुरुषस्य सदाश्रेष्ठं नाभेरुर्ध्वं नृपोत्तम ॥ तस्मादपिशुचि तरं मुखं ततस्वयं भुवः ॥ १२५ ॥ तस्मान्मुखाद्विजो जात इतो यवैर्दिकी श्रुतिः ॥
सर्वस्यैवास्वयं धर्मस्य धर्मतो ब्राह्मणः प्रभुः ॥ १२६ ॥ समष्टे ब्रह्मणा पूर्वं तत्स्वाकुलुद्ब्रह्म ॥ हव्यानामिव कव्यानां सर्वस्यापि च गुप्तये
॥ १२७ ॥ अश्रुतिं च मुखेनास्य हव्यानि त्रिदिवौकसः ॥ कव्यानि चैव पितरः किंभूतमधिकं ततः ॥ १२८ ॥ भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां
बुद्धिर्जीविनः ॥ बुद्धिमात्सुनराः श्रेष्ठानेरेषु ब्राह्मणाः स्मृताः ॥ १२९ ॥ ब्राह्मणेषु च विदां सोविदस्तु कृतबुद्धयः ॥ कृतबुद्धिषु कर्तारः
कर्तृषु ब्रह्मवेदिनः ॥ १३० ॥ जन्मविप्रस्य राजेन्द्र धर्मार्थमिह कथ्यते ॥ उत्पन्नः सर्वसिद्धयर्थयाति ब्रह्मसदनृप ॥ १३१ ॥ स चापि जायमा
नस्तु पृथिव्या मिह जायते ॥ भूतानां प्रभवायैव धर्मकोशस्य गुप्तये ॥ १३२ ॥ सर्वहि ब्राह्मणस्येदं यत्किंचित्पृथिवीगतम् ॥ जन्मना
चोत्तमेनेदं सर्वं वै ब्राह्मणोऽर्हति ॥ १३३ ॥ स्वकीयं ब्राह्मणं भुक्ते विदधाति च सुव्रत ॥ करुणां कुर्वतस्तस्य भुञ्जंतं हितेरेजनाः ॥ १३४ ॥
त्रयाणामिह वर्णानां भावाभावाय वै द्विजः ॥ भवेद्वा जन्नसंदेहस्तुष्टो भावाय वै द्विजः ॥ १३५ ॥ अभावाय भवेत्कुड्मस्तस्मात्पूज्यतमो
हिंसः ॥ ब्राह्मणे सति नान्यस्य प्रभुत्वं विद्यते नृप ॥ १३६ ॥ कामात्करोत्यसौ कर्मकामगश्च नृपोत्तम ॥ तस्माद्दंदारकपुरे तस्मादपि महः
पुनः ॥ १३७ ॥ महलौकाज्जनलोकं ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ ब्रह्मत्वं च महाबाहो याति विप्रो न संशयः ॥ १३८ ॥ ज्ञातार्नि क उवाच ॥
ब्रह्मत्वं नाम दुष्प्रापं ब्रह्मलोकं केषु सुव्रत ॥ १३९ ॥ ब्रह्मत्वं कीदृशं विप्रो ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ नाममात्रोऽर्थकिं विप्रो ब्रह्मत्वं ब्रह्मणः सदा ॥ १४० ॥
याति ब्रह्मन्तुणाः केस्युर्ब्रह्मप्राप्तौ ममोच्यताम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ १४१ ॥ येषोक्ता वेदशास्त्रेषु
संस्कारा ब्राह्मणस्य तु ॥ गर्भाधानादयो र्ये च संस्कारा न्यस्यापार्थिव ॥ १४२ ॥ चत्वारिंशत्तथाष्टौ च निर्वृताः शास्त्रतो नृप ॥ स याति ब्रह्मणः

१ वाणिज्यं तु-इ०पा० । २ प्रतिष्ठितम्-इ०पा० । ३ ससृजे-इ०पा० । ४ सर्वयमार्थम्-इ०पा० । ५ चेह-इ०पा० ।

स्थानं ब्राह्मणत्वं च मानदं ॥ १४३ ॥ संस्काराः सर्वथा हेतुब्रह्मत्वेनात्र संशयः ॥ श्रुतानीक उवाच ॥ संस्काराः केमता ब्रह्मब्रह्मत्वे ब्राह्मण
 स्यतु ॥ १४४ ॥ शंसमेद्विजशार्दूलकौतुकं हि महम्मम ॥ सुमं तु रुवाच ॥ सधुसाधु महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ १४५ ॥ ये प्रोक्ता वे
 दशास्त्रेषु संस्कारा ब्राह्मणस्य तु ॥ मनीषिभिर्महाबाहो शृणु सवर्णशेषतः ॥ १४६ ॥ गर्भाधानं पुंसवनं संसितोन्नयनं तथा ॥
 जातकर्म त्राशनं च चूडोपनयनं नृप ॥ १४७ ॥ ब्रह्मव्रतानि च त्वारिस्नानं च तदन्तरम् ॥ सधर्मचारिणी योगैर्यज्ञानां कर्म मानदं ॥
 ॥ १४८ ॥ पंचानां कार्यमित्याहुः रात्मनः श्रेयसे नृप ॥ देवपितृमनुष्याणां भूतानां ब्रह्मणस्तथा ॥ १४९ ॥ एतेषां चाष्टकर्म पार्ष
 णश्राद्धमेव हि ॥ श्रावणीचाग्रहायणी चैत्रिचाश्वयुजतिथा ॥ १५० ॥ पाकयज्ञास्तथा सप्त अग्न्याधानं च सत्क्रियाः ॥ अग्निहोत्रं
 तथा राजन्दर्शचविधुसंक्षये ॥ १५१ ॥ पौर्णमासं च राजेन्द्र चातुर्मास्यानि चापि हि ॥ निरूपणं शुभं तथा सौत्रा मणीति च ॥ १५२ ॥
 हविर्यज्ञास्तथा सप्त तेषां चापि हि सत्क्रियाः ॥ अग्निष्टोमोऽप्यग्निष्टोमस्तथोक्थ्य षोडशी विदुः ॥ १५३ ॥ वाजपेयोतिरात्रश्च आतोयामेति वै
 स्मृतः ॥ संस्कारेषु स्थिताः सप्त सोमाः कुरुकुलोद्ग्रह ॥ १५४ ॥ इत्येते द्विजसंस्काराश्च त्वारिंशद्वृत्तम ॥ अष्टौ चात्मगुणास्तानि शृणु ता
 नपि भारत ॥ १५५ ॥ अनसूयादयाक्षातिरनायासं च मंगलम् ॥ अकार्पण्यं तथा शौचमस्पृहा च कुरुद्ग्रह ॥ १५६ ॥ य एतेष्टु गुणास्तानि
 कीर्त्यते वै मनीषिभिः ॥ एतेषां लक्षणं वरि शृणु सर्वमशेषतः ॥ १५७ ॥ न गुणान्युणिनो हंति न स्तौत्यात्मगुणानपि ॥ प्रहृष्यते नान्यदौषेन
 मुया प्रकीर्तिता ॥ १५८ ॥ अपरे बंधुवर्गवामित्रे द्वेष्ट रिवासदा ॥ आत्मवद्वर्तनं यत्स्यात्सादया परि कीर्तिता ॥ १५९ ॥ वाचा मनसि का
 ये च दुःखेनोत्पादितेन च ॥ न कुप्यति न चाप्रीतिः साक्षमा परि कीर्तिता ॥ १६० ॥ अभक्ष्यप रेहारश्च संसर्गश्चाप्यनिर्दितैः ॥ आचरे च व्यय
 स्थानं शौचमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ १६१ ॥ शरीरं पीडयेत्तेन शुभेनापि च कर्मणा ॥ अत्यंतं तन्न कुर्वीत अनायासः स उच्यते ॥ १६२ ॥ प्रश्न

१ मानतः-इ० पा० । २ अयं श्लोकः पुनरुक्तोऽपि प्राकरणिकतया युक्त एव प्रतिभाति । ३ चूडाकरणमेखलाः-इ० पा० । ४ जंतूनां कर्म मानद-
 इ० पा० । ५ अग्न्याधेयम्-इ० पा० । ६ निरूढपशुबंधं च-इ० पा० । ७ ज्योतिष्टोमो हविष्टोमः-इ० पा० । ८ नृप-इ० पा० । ९ मासाः-इ०, संस्थाः-इ० च पा० ।

स्ताचरणनित्यमग्रशस्तविवर्जनम् ॥ एतद्विमंगलप्राक्तमुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ १६३ ॥ स्तोकादिप्रदातव्यमदीनेनंतरात्मना ॥
 अहंन्यहनिर्याकिचिदकार्पण्यंतदुच्यते ॥ १६४ ॥ यथोत्पन्नेनसंतुष्टःस्वलणेनाप्यथवस्तुना ॥ अहिंसयापरस्वेषुसाऽस्पृहापरिकीर्तिता ॥
 ॥ १६५ ॥ वपुर्यस्यतुइत्येतैःसंस्कारैःसंस्कृतंदिजः ॥ ब्रह्मत्वमिहसंप्राप्यब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ १६६ ॥ वैदिकैः कर्मभिः पुण्यैर्नैषकेद्यै
 र्द्विजन्मनाम् ॥ कार्यःशरीरसंस्कारःपावनःप्रत्येकहच ॥ १६७ ॥ गर्भशुद्धिततःप्राप्यधर्मचाश्रमलक्षणम् ॥ यातिमुक्तिनसंदेहपुराणैस्त्व
 द्युपात्तम् ॥ १६८ ॥ उशंतिकुरुशार्दूलब्राह्मणानात्रसंग्रयः ॥ (आश्रितानांविशेषेण्येनित्यंस्वस्तिवादिनः ॥ १६९ ॥ निकटस्थान्द्विज
 न्निन्वायोऽन्यान्पूजयतिद्विजान् ॥ सिद्धं पापंतदपमानात्तद्रज्जुनैवशक्यते ॥ १७० ॥ तस्मात्सदासमीपस्थःसंपूज्याविविधन्नृप ॥ पूजये
 दतिथैस्तद्रदन्नपानादिदानतः ॥ १७१ ॥ ब्राह्मणःसर्ववर्णानांज्येष्ठःश्रेष्ठस्तथोत्तमः ॥) एवमस्मिन्पुराणेतुसंस्कारान्ब्राह्मणस्यतु ॥ १७२ ॥
 शृणोतियश्चजानातियश्चापिपठतेसदा ॥ ऋद्धिर्वृद्धितथार्कीर्तिप्राप्येहश्रियमुत्तमाम् ॥ १७३ ॥ धनं धान्यं यज्ञश्चापिपुत्रान्बंधून्सुरूपताम् ॥
 सावित्रलोकमासाद्यब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ १७४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेऽतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मणवर्षिणिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७४ ॥
 श्रुतानीकउवाच ॥ जातकर्मादिसंस्कारान्वर्णानामनुपूर्वशः ॥ आश्रमाणांचमेधर्मकथयस्वद्विजोत्तम ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ गर्भाधानं
 पुंसवनसमीभंतोन्नयनंतथा ॥ जातकर्मान्नप्राशश्चूडामौजानिवंधनम् ॥ २ ॥ वैजिंकर्गाभिकैचनोद्विजानामपमृज्यते ॥ स्वाध्यायेनव्रतैर्होमैश्चै
 विद्येनेज्ययाश्रुतैः ॥ ३ ॥ महायज्ञैश्चब्राह्मणयज्ञैश्चक्रियेततनुः ॥ शृणुष्वैकमना राजन्यथासाक्रियेततनुः ॥ ४ ॥ प्राङ्नाभिवर्धनानुसो
 जातकर्मविधीयते ॥ मंत्रवत्प्राशनंचास्यहिरण्यमधुसर्पिषा ॥ ५ ॥ नामधेयं दशम्यांतुं केचिदुच्छंतिपार्थिव ॥ द्वादश्यामपरेराजन्मासिपू
 र्णेतथापरे ॥ ६ ॥ अष्टादशेऽहनि तथाऽन्येवदंतिमनीषिणः ॥ पुण्येतिथौसुहूर्तचनक्षत्रेचगुणान्विते ॥ ७ ॥ मंगल्यं तातविप्रस्यशिवशर्म

१ परार्थेषु-इ०पा० । २ ( ) एतच्चिह्नान्तर्गतोऽयं पाठः कस्मिंश्चिदेकस्मिन्पुस्तके दृश्यते । स च किंचित्प्रकरणादूर्ध्वतीति हेतोश्चिह्नान्तः प्रवेक्षित इति बोध्यम् ।

तिपार्थिव ॥ राजन्यस्यविशिष्टुद्वंद्वमैतिकथ्यते ॥ ८ ॥ वैश्यस्यधनसंयुक्तंशूद्रस्यचजुगुप्सितम् ॥ धनवधनैतिवैश्यस्यसर्वदासितिहा
 नजे ॥ ९ ॥ मनुनाचतथाप्रोक्तंनान्नोलक्षणमुत्तमम् ॥ शर्मवद्ब्राह्मणस्यस्याद्वाज्ञोरक्षसमन्वितम् ॥ १० ॥ वैश्यस्यपुष्टिसंयुक्तंशूद्रस्य
 प्रैष्यसंयुतम् ॥ स्त्रीणांसुखोद्यमऋग्विरुपपृष्टार्थमनोरमम् ॥ ११ ॥ मंगल्यदीर्घवर्णार्तिमाशीर्वादाभिधानवत् ॥ द्वादशेहनिराजेद्विशोर्न
 ष्कमणंगृहात् ॥ १२ ॥ चतुर्थेमासिकर्तव्यं तथा न्येषामंतविभो ॥ षष्ठेऽन्नप्राशनंमासियथेष्टमंगलकुले ॥ १३ ॥ चूडाकर्मद्विजार्तिनासर्व
 षामनुपूर्वशः ॥ प्रथमेऽन्देर्तयिवाकर्तव्यं कुरुनंदन ॥ १४ ॥ गर्भाष्टमेऽन्देकुर्वीतब्राह्मणस्योपनायनम् ॥ गर्भादिकादशराजक्षत्रियस्य
 विनिर्दिशेत् ॥ १५ ॥ द्वादशेऽन्देपिगर्भात्तुवैश्यस्यव्रतमादिशेत् ॥ ब्रह्मवचसकामेनकार्यविप्रस्यपंचमे ॥ १६ ॥ बलार्थिनातथारज्ञः षष्ठेऽ
 कायमेवहि ॥ अर्थकामेनवैश्यस्यअष्टमेकुरुनंदन ॥ १७ ॥ आपोदशाद्ब्राह्मणस्यसावित्रीनातिवर्तते ॥ द्वाविंशतेःक्षत्रवंधोराचतुर्विंशतेर्वि
 शः ॥ १८ ॥ अतर्ज्यतुर्यराजन्यथाकालमसंस्कृताः ॥ सावित्रीपतिताव्रात्याव्रात्यस्तोमाहतेकतोः ॥ १९ ॥ नचाप्येभिरपूतैस्तुअप
 द्यापिहिकर्हिचित् ॥ ब्राह्म्योर्निचसंबंधान्नाचरेद्ब्राह्मणःसह ॥ २० ॥ भवतिराजंश्चर्मणिब्रतिनांत्रिविधानिच ॥ कार्णरौरववास्तानिब्रह्म
 क्षत्रविशानृप ॥ २१ ॥ वसीरंश्चातुर्व्यूणवस्त्राणिविविधानितु ॥ ब्रह्मक्षत्रविशोरारजश्छाणक्षौमाविकानिच ॥ २२ ॥ मौञ्जीत्रिवृत्समाश्रुणा
 कार्याविप्रस्यमेललाक्षात्रियस्यचमौर्विज्यावैश्यस्यशणतांतवी ॥ २३ ॥ मुंजालभेतुर्कतव्याकुशाडमंतकबल्वजैः ॥ त्रिवृताग्रथिनैकेन
 त्रिभिःपंचभिरेवच ॥ २४ ॥ कार्पासमुपवीतस्याद्विप्रस्योर्ध्वतंत्रिपृष्ठ ॥ शणसूत्रमयंराज्ञोवैश्यस्याविकसौत्रिकम् ॥ २५ ॥
 पुष्कराणितथाचैषांभवतित्रिविधानितु ॥ ब्रह्मणवैल्वपालशौतृतीयंशृक्षजंनृप ॥ २६ ॥ वाटसादिरौक्षत्रियस्तुतथान्यवेतसोद्वम् ॥ पैल
 वादुंबरौवैश्यस्तथाश्चत्थजमेवहि ॥ २७ ॥ दंडानेतान्महाबाहोधर्मतोऽर्हतिधारितुम् ॥ केशांतिकोब्राह्मणस्यदंडःकार्यःप्रमाणतः ॥ २८ ॥
 ललटसंमितोराज्ञःस्यात्तुनासांतिकोविशः ॥ ऋजवस्तेतुसर्वस्युब्राह्मणाःसौम्यदर्शनाः ॥ २९ ॥ अनुद्वेगकरानृणांसत्वतोनाग्निदूषिताः ॥

१ बलिष्ठं तु-इ०पा०। २ कील्यते-इ०पा०। ३ द्वितीये वा-इ०पा०। ४ त्रयोऽप्येते-इ०पा०। ५ न ते संस्कारभागिनः-इ०पा०। ६ ब्राह्म्यं वेदाध्ययनामित्यर्थः।

प्रगृह्यचेभित्तदंडमुपस्थापयभास्करम् ॥ ३० ॥ सम्यगुरुतथापूज्यचरैर्द्रक्ष्यथाविधि ॥ भवत्पूर्वचरैर्द्रक्ष्यमुपनीतोद्विजेत्तमः ॥ ३१ ॥
 भवमध्यंतुराजन्यवैश्यस्तुभवदुत्तरम् ॥ मातरंवास्वसारंवामातुर्वाभिरिनीं निजाम् ॥ ३२ ॥ भिक्षेतभैक्षंप्रथमयाचैर्नानावमानयेत् ॥ सुवर्णैर
 जतंचात्रंसापात्रेभ्यविनिर्दिशेत् ॥ ३३ ॥ समाहृत्यततोभैक्षयावदर्थममायया ॥ निर्वेद्यगुरवेश्रीयादाचम्यप्राङ्मुखः श्रुचिः ॥ ३४ ॥
 आयुष्यंप्राङ्मुखोभुक्तेयशस्यंदक्षिणमुखः ॥ त्रियंप्रत्यङ्मुखोभुक्तेऋतुभुक्तेउदङ्मुखः ॥ ३५ ॥ उपस्पृश्यद्विजोराजन्नन्नमद्यात्समा
 हितः ॥ भुक्त्वाचोपस्पृशेत्सम्यगद्विःखानिचसंसृशेत् ॥ ३६ ॥ तथात्रंपूजयेन्नित्यमद्याच्चैतदकुत्सयन् ॥ दर्शनत्तस्यहृष्येद्भै
 प्रसदिच्चापिभारत ॥ ३७ ॥ अभिनद्यततोश्रीयादित्येवमनुरब्रवीत् ॥ पूजितंत्वशंननिन्यंवलमूजैचयच्छति ॥ ३८ ॥ अपूजि
 तंतुतद्धुक्तमुभयंनाशयेदिदम् ॥ नोच्छिष्टंकस्यचिद्दद्यान्नाद्याच्चैतत्तथांतरा ॥ ३९ ॥ यस्त्वन्नमंतराकृत्वालोभादितिनृपोत्तम ॥
 विनाशंयातिसनरहहलोकैपरत्रच ॥ ४० ॥ यथाभवत्पुरावैश्योधनवर्द्धनसंज्ञितः ॥ शतानिकउवाच ॥ सकथमंतरंपूर्वमन्नस्य
 द्विजसत्तम ॥ ४१ ॥ किमंतरंतथात्रस्यकथंवातत्कृतंभवेत् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुराकृतयुगजन्वैश्योर्वसतिपुष्करे ॥ ४२ ॥ धनवर्ध
 ननामावैसमृद्धोधनधान्यतः ॥ निदाघकालेराजेंद्रसकृत्वावैश्वदेविकम् ॥ ४३ ॥ सपुत्रभ्रातृभिःसार्धतयावैमित्रबंधुभिः ॥ आहारं
 कुरुतेराजनर्भैक्ष्यभोज्यसमन्वितम् ॥ ४४ ॥ अथतद्भुजतस्तस्यअन्नंशब्दोमहानभूत् ॥ करुणःकुरुशार्दूलअथतंसप्रधावितः ॥ ४५ ॥
 त्यक्त्वासभोजनंयावन्निष्क्रान्तोगृहबाह्यतः ॥ अथशब्दस्तिरोभूतःसभूयोगृहमागतः ॥ ४६ ॥ तमेवभाजनशृङ्खआहारंकृतवाद्युप ॥ भुक्तशेषं
 महाबाहोआहारंसंतुभुक्तवाच ॥ ४७ ॥ भुक्त्वासशतधाजातस्तास्मिन्नेवक्षणेनृप ॥ तस्मादन्ननराजेंद्रअश्रीयादंतराक्कचित् ॥ ४८ ॥ नचै
 वात्यशनंकुर्यान्नचोच्छिष्टक्कचिद्व्रजेत् ॥ रसोभवत्यत्यशनद्रसाद्रोगःप्रवर्तते ॥ ४९ ॥ स्नानंदानंजपोहोमःपितृदेवाभिपूजनम् ॥ नभवंति
 रसेजानेनराणांभरतर्षभ ॥ ५० ॥ अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्ग्यचातिभोजनम् ॥ अपुण्यलोकविद्विष्टंस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ५१ ॥ यक्षभूत

१ सत्यम्-इ०पा० । २ नृप-इ०पा० । ३ अभूत्युप्यकर्मकृत्-इ०पा० । ४ भक्ष्यपेयसमन्वितम्-इ०पा० ।

पिशाचानारक्षसांचनृपोत्तम ॥ गम्योभवतिवैविप्रउच्छिद्योनात्रसंशयः ॥ ५२ ॥ शुचित्वमाश्रयेत्तस्माच्छुचित्वान्मोदतेदिवि ॥ सुखेन
 चेहरमतेइतीयैवैदिकीश्रुतिः ॥ ५३ ॥ ज्ञतानीकउवाच ॥ शुचितामियात्कथंविप्रःकथंचाशुचितामियात् ॥ एतन्मेब्रूहि विप्रैद्रौतुकंपरमं
 मम ॥ ५४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उपस्पृश्यशुचिर्विप्रोभवतेभरतर्षभ ॥ विधिवत्कुरुशार्दूलभवद्विधिपरोक्षतः ॥ ५५ ॥ ज्ञतानीकउवाच ॥
 उपस्पृशविधिप्रकथयत्वंमाखिलम् ॥ शुचित्वमाश्रुयाद्येनआचांतोब्राह्मणोद्विज ॥ ५६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मिराजेंद्रशृणुवि
 प्रोयथाभवेत् ॥ शुचिर्भरतशार्दूलविधिनोयेनवाविभो ॥ ५७ ॥ प्रक्षाल्यहस्तौपादौचप्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपिवा ॥ उपविश्यशुचौदेशेवा
 हुंकृत्वाचक्षिणम् ॥ ५८ ॥ जान्वेतेरमहाबाहोब्रह्मसूत्रसमन्वितः ॥ सुसमौचरणौकृत्वातथाबद्धशिरानृप ॥ ५९ ॥ नतिष्ठन्नचसंजल्पन्त
 थाचानवलेकयन् ॥ नत्वरन्कुधितोवापित्यक्त्वाराजन्सुदूरतः ॥ ६० ॥ प्रसन्नाभिस्तथाद्भिस्तुआचांतःशुचितामियात् ॥ नोष्णाभिर्नस
 फेनाभिर्युक्ताभिकलुषेणच ॥ ६१ ॥ वर्णेनरसगंधाभ्यार्हानाभिर्नचभारत ॥ सवुदुदाभिश्चतथानाचामेत्पांडितो नृप ॥ ६२ ॥
 पंचतीर्थानिविप्रस्यथ्यूतंदक्षिणेकरे ॥ देवतीर्थेपितृतीर्थब्रह्मतीर्थचमानद ॥ ६३ ॥ प्राजापत्यंतथाचान्यतथान्यत्सौम्यमुच्यते ॥
 अंगुष्ठमूलोत्तरतोयेयरेखामहीपते ॥ ६४ ॥ ब्राह्मतीर्थवदंत्येतद्रसिष्ठाद्याद्विजोत्तमाः ॥ कायं कनिष्ठिकाभूलेअंगुलयग्रेतुदैवतम् ॥ ६५ ॥
 तर्ज्यंगुष्ठयोरेतःपित्र्यतीर्थमुदाहृतम् ॥ कामव्योस्थितंसौम्यंप्रशस्तंदेवकर्मणि ॥ ६६ ॥ देवाचावलिहरंप्रतिक्षणमेवच ॥
 एतानिदेवतीर्थेनकुयात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ ६७ ॥ अन्ननिर्वपणंराजंस्तथासंपन्नंनृप ॥ लाजाहोमंतथासौम्यंप्राजापत्येनकारयेत् ॥
 ॥ ६८ ॥ कर्मण्डूपस्पर्शनंदंधिप्राशनमेवच ॥ सौम्यतीर्थेनराजेंद्रसदाकुयाद्विचक्षणः ॥ ६९ ॥ पितृणांतर्पणकार्यैपितृतीर्थेनधी
 मता ॥ ब्राह्मेणचापितृतीर्थेनसदोपस्पर्शनंपरम् ॥ ७० ॥ घर्णागुलिकंरुक्त्वाएकाग्रःसुमनाद्विजः ॥ त्रिःकृत्वायःपिबेदापोमुखशब्द
 विवर्जितः ॥ ७१ ॥ शृणुयत्फलमाप्नोतिप्रिणातिचयथासुरान् ॥ प्रथमंयत्पिबेदापःशुक्लवेदस्तेनतृप्यति ॥ ७२ ॥ यद्वितीप्रयजु

१ भक्ष्यः-इ०पा० । २ यज्ञसूत्रसमन्वितः-इ०पा० । ३ संचयनम्-इ०पा० । ४ युतांगुलिकम्-इ०पा० । ५ स सम्पङ्कलमाप्नोति-इ०पा० ।

वेदंतेनप्रीणातिभारत ॥ यत्तृतीयंसासवेदंतेनप्रीणातिभारत ॥ ७३ ॥ प्रथमयन्नुदेदस्यदक्षिणंशुभूलतः ॥ अधर्ववेदंप्रीणातितेनराजन्न
संशयः ॥ ७४ ॥ इतिहासपुराणानियद्वितीयप्रमार्जति ॥ यन्मूर्धानंहिराजेंद्रअभिषिचतिवैद्विजः ॥ ७५ ॥ तेनप्रीणातिवैरुद्रंशिसामाल
भ्यवैरुधन् ॥ यदक्षिणिचालभतेरर्विप्रीणातितेनवै ॥ ७६ ॥ नासिकालभनाद्राधुर्प्रीणात्येववर्शयः ॥ यच्छ्रेत्रमालभेद्विप्रोदिशःप्रीणाति
तेनवै ॥ ७७ ॥ यमकुबेरवरुणवासवंचाग्रिमेवच ॥ यद्राहुमन्वालभतेएताप्रीणातितेनवै ॥ ७८ ॥ यन्नाभिमन्वालभतेप्राणानंग्रथिमेवच ॥
तेनप्रीणातिराजेंद्रइतीयैवैदिकीश्रुतिः ॥ ७९ ॥ अभिषिचतियत्पादौविष्णुप्रीणातितेनवै ॥ यद्धृष्याच्छादकंवारिविसर्जयतिमानद ॥ ८० ॥
वासुकिप्रमुखान्नागंस्तेनप्रीणातिभारत ॥ यद्विद्वत्तरेभूमौपतंतीहनराधिप ॥ ८१ ॥ भूतग्रासंतस्तैस्तुप्रीणातिहचतुर्विधम् ॥ अंगुष्ठेनप्र
देशिन्यालभेतचाक्षिणिनृप ॥ ८२ ॥ अनामिकांगुष्ठकाभ्यांनासिकामालभेष्टुप ॥ पथ्यासांगुष्ठान्ध्यांसुखंसंपृष्टोद्वरतर्षभ ॥ ८३ ॥ कनि
ष्ठिकांगुष्ठकाभ्यांकर्णमालभतेनृप ॥ अंगुलीभिस्तथासूर्यःकनिष्ठामधवाविभो ॥ ८४ ॥ नाभिकुलकुलश्रेष्ठशिरःसर्वाभिरेवच ॥ अंगुष्ठेग्रिमं
हावाहोप्रोक्तोवायुःप्रदेशिनी ॥ ८५ ॥ अनामिकातथासूर्यःकनिष्ठामधवाविभो ॥ प्रजापतिर्भध्यमज्ञेयातस्माद्रतसत्तम ॥ ८६ ॥ एव
माचम्यविप्रस्तुप्रीणातिसततंजगत् ॥ सर्वाश्चदेवतास्तातलोकाश्चापिनसंशयः ॥ ८७ ॥ तस्मात्पूज्यःसदाविप्रःसर्वदेवमयोहिंसः ॥ ब्राह्मे
णविप्रतीर्थेनित्यकालमुपस्पृशेत् ॥ ८८ ॥ कायत्रैदेशकाभ्यांवापानिष्येणकदाचन ॥ तद्वाभिःपूयतेविप्रकंठग्राभिस्तुभूमिपः ॥ ८९ ॥
वैश्वेदोद्विप्राशिताभिस्तुशूद्रःस्पृष्टाभिरंततः ॥ उद्धृतेदक्षिणेपाणपुषीत्युच्यतेबुधः ॥ ९० ॥ सव्येनप्राचीनावीतिनिवीतीकंठसंज्ञिते ॥
मेखलमिजिनंदंमुपवर्तिकमंडलुम् ॥ ९१ ॥ अप्सुप्रास्यविनष्टानिगृहीतान्यानिमंत्रयित् ॥ उपवीत्याचमेघ्नित्यमंतर्जनुमहीपते ॥ ९२ ॥
एवंतुविप्रोद्वाचांतःशुचितायातिभारत ॥ यास्त्वेताःक्रमध्येतुरेखाविप्रस्यभारत ॥ ९३ ॥ गंगाद्याःसरितःसर्वाज्ञेयाभारतसत्तम ॥ यान्यं
शुलिषुपवाणिगिरयस्तानिविद्विवै ॥ ९४ ॥ सर्वदेवमयोराराजन्करोविप्रस्यदक्षिणः ॥ हस्तोपरस्पृशेनविधिस्तवाख्यातेमहीपते ॥ ९५ ॥ एषु

१ भारत-इ०पा० । २ नरः-इ०पा० । ३ सर्वदेवमयः-इ०पा० ।

सर्वबुल्लोकेषु येनाचां तो दिव ब्रजेत् ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणेशतसहस्राधं हितायां ब्रह्मपर्वण्युपस्पर्शनविधिवर्णनं नाम तृतीयोऽध्या-
 यः ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ केशांतं षोडशे वर्षे ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ राजन्यं चोद्वाविंशे इत्यन्यदधिके ततः ॥ १ ॥ अमंत्रकासदाकार्यास्त्रिणिचूडामही-
 पते ॥ संस्कारहेतोः कायस्य यथाकालं विभागशः ॥ २ ॥ वैवाहिको विधिविज्ञाणां संस्कारो नैगमः स्मृतः ॥ निवसेद्वागुरोर्वोपि गृहे वाग्निपरिक्रि-
 या ॥ ३ ॥ एष ते कथितो राजत्रौपनायनिको विधिः ॥ द्विजातीनां महाबाहोऽतपतिर्व्यंजकः परः ॥ ४ ॥ कर्मयोगमिदानीं ते कथयामि सहस्र-
 ल ॥ उपनीय गुरुः शिष्यं प्रथमं शौचमादिशेत् ॥ ५ ॥ आचारमग्निकार्यं च संध्योपासनमेव च ॥ अध्यापयेत्सुच्छिप्यान्सदाचांत उदङ्मुखः ॥ ६ ॥
 ब्रह्मांजलिकरो नित्यमध्याप्या यो विजितेन्द्रितः ॥ लघुवासास्तथैकाग्रः सुमनाः सुप्रतिष्ठितः ॥ ७ ॥ ब्रह्मरंभेऽवसाने च पादौ पूज्यौ गुरोः सदा ॥
 संहृत्य हस्तावध्यं सह ब्रह्मांजलिः स्मृतः ॥ ८ ॥ व्यत्यस्तपाणिना कार्यमुपसंग्रहणं गुरोः ॥ सव्येन सव्यः स्प्रष्टव्यो दक्षिणेन तु दक्षिणः ॥ ९ ॥
 अध्येष्यमाणं तु गुरुर्नित्यकालमंतं द्रितः ॥ अर्धीष्वभो इति ब्रूयाद्दिशमोऽस्त्विति वारयेत् ॥ १० ॥ ब्राह्मणः प्रणवं कुर्यादादावते च सर्वदा ॥ सदा
 त्यनोक्तपूर्वपरस्ताच्च विधीयते ॥ ११ ॥ श्रूयतां चापि राजेन्द्र यथोक्तं द्विजोऽहंति ॥ ग्राकूलान्पुं पासीनः पवित्रैश्चैव पावितः ॥ १२ ॥
 प्राणायामैस्त्रिभिः पूतस्ततस्त्वोत्कारमहति ॥ १३ ॥ अकारं चान्युकारं च चकारं च प्रजाप-
 तिः ॥ वेदत्रयात्तु निर्गद्गद्गुर्बुधः स्वरितीति च ॥ १४ ॥ त्रिभ्य एव तु वेदेभ्यः पादं पादमद्वहत् ॥ तदित्युचोऽस्याः सा विद्याः परमेष्ठिप्रजापतिः
 ॥ १५ ॥ एतदक्षरमेतांच जपन्त्या हतिपूर्विकाम् ॥ संध्योरुभयोर्विप्रो वेदपुण्येन युज्यते ॥ १६ ॥ सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्य वाहेतत्रिकं द्विजः
 ॥ महतोऽप्येन सोमासात्स्वचेवाहिर्विमुच्यते ॥ १७ ॥ एतयर्चाविंसंयुक्तः काले च क्रियया स्वया ॥ विप्रश्च त्रिषविडयो निर्गहं गंयाति सधु
 ॥ १८ ॥ शृणुष्वैकमन राजन परमं ब्रह्मणो सुखम् ॥ १९ ॥ अकारपूर्विकास्ति सोमहाव्याहृतयोऽव्ययाः ॥ १९ ॥ त्रिषदाचैव सवित्री
 विज्ञेया ब्रह्मणो सुखम् ॥ योऽधीतिहन्यहन्त्येतां त्रीणि वर्षाण्यंतं द्रितः ॥ २० ॥ सब्रह्म परमभ्येति वायुभूतः स्वमूर्तिमान् ॥ एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राण-
 यामः परंतपः ॥ २१ ॥ सा विद्यास्तु परं नास्ति मोनास्तस्यं विज्ञेयते ॥ होमक्रियातपः क्रिया तथादानक्रिया नृप ॥ २२ ॥ अक्षयांताः सदा

राजन्यथाहभगवान्मुनुः ॥ अवरन्त्वक्षरज्ञैयब्रह्मचैवप्रजापतिः ॥ २३ ॥ विधियज्ञात्सदराजअपयज्ञोविशिष्यते ॥ नानाविधैर्युगैश्चैः
 मूक्ष्माख्यातैर्वृषोत्तम ॥ २४ ॥ उपांशुः स्याल्लक्षगुणः साहस्रोमानसः स्मृतः ॥ येषाकयज्ञाश्चत्वारोविधियज्ञेनचान्विताः ॥ २५ ॥
 सर्वेतेजपयज्ञस्यकलानर्हतिषोडशीम् ॥ जपादेवतुसंसिध्येद्ब्रह्मणानात्रसंशयः ॥ २६ ॥ कुर्यादित्यनवाकुयन्मैत्रोब्राह्मणउच्यते ॥ पूर्वसं
 ध्याजपंस्तिष्ठेत्सावित्रीमार्कदेशनात् ॥ २७ ॥ पश्चिमांतुसमासीनः सम्यगृक्षविभावनत् ॥ दिनस्यादौभवेत्पूवांशवर्ग्यदौतथापरा ॥ २८ ॥
 सनक्षत्रापरज्ञेयाअपरासादिवाकरा ॥ जपस्तिष्ठन्परांसंध्यानैशमेनोव्यपोहति ॥ २९ ॥ अपरांतुसमासनिमलंहतिदिवाकृतम् ॥ जपोपति
 ष्ठतियः पूर्वनोपास्तेपश्चिमानृप ॥ ३० ॥ सशूद्रवद्ब्रह्मिः कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः ॥ अपांसमपिनित्यतौनैत्यकंविधिमस्थितः ॥ ३१ ॥
 सावित्रीमध्यधीयतीतगत्वाऽरण्यसमाहितः ॥ वेदोपकरणेराजन्संध्याध्यायेचैनैत्यके ॥ ३२ ॥ नात्रदोषोस्त्यनध्यायेहोममंत्रेषुवाविभो ॥ नैत्य
 केनास्त्यनध्यायोब्रह्मसंज्ञितस्मृतम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्महुतिहुतं पुण्यमनध्यायवषट्कृतम् ॥ ऋगेकांयस्स्वधीयतिविधिनानियतोद्विजः ॥
 ॥ ३४ ॥ तस्यनित्यक्षरत्येपापयमेधंघृतंमधु ॥ अग्निशुश्रूषणभैक्षमधःशय्यांगुरोर्हितम् ॥ ३५ ॥ आसमावर्तनात्कुयार्त्तकृतोपन
 यनोद्विजः ॥ आचार्यपुत्रशुश्रूषांज्ञानदोषार्मिकः शुचिः ॥ ३६ ॥ आसः शक्तोन्नदः साधुः स्वाध्याप्यादशधर्मतः ॥ नापृष्टः कस्यचिद्भूयान्नचान्यायेन
 पृच्छतः ॥ ३७ ॥ जानन्नपिहिमेधावीजडवलोकआचरेत् ॥ अधर्मेणचयः प्राहयश्चाधर्मेणपृच्छति ॥ ३८ ॥ तयोरन्यतरः प्रैतिविद्वेषवा
 निगच्छति ॥ धर्मार्थौयत्रनस्यातांशुश्रूषाचापितद्विधा ॥ ३९ ॥ नतत्रविद्यावसत्याशुभंविजमिवोसरे ॥ विद्ययैवसमं कामंभर्तव्यं ब्रह्मवा
 दिना ॥ ४० ॥ आपद्यपिहिघोरायांनत्वेनामीरिणेवपेत् ॥ विद्याब्राह्मणमित्याहशोविधेस्तेऽस्मिरक्षमम् ॥ ४१ ॥ असूयकायमाप्रदास्तथा
 स्यावीर्यवत्तमा ॥ शर्वमुसमुंशतीहेकोचिज्ज्ञानंप्रचक्षते ॥ ४२ ॥ तौधारयतिवैयस्याच्छेधध्विस्तेनसोच्यते ॥ यमेवतुशुचिंविद्याब्रियते
 ब्रह्मचारिणम् ॥ ४३ ॥ तस्मैमां ब्रूहि विप्रानिधिपायाप्रमादिने ॥ ब्रह्मयस्स्वचननुज्ञातमधीयानादवाप्नुयात् ॥ ४४ ॥ लौकिकं वैदिकं वापि तथाध्यात्स्व
 कमेवच ॥ सयातिनरकंघोरारैर्वंभीमदर्शनम् ॥ ४५ ॥ अणुमात्रात्मकं देहं षोडशार्धमिति स्मृतम् ॥ आद्रीतयतो ज्ञानं तं पूर्वमभिवादेयत् ॥ ४६ ॥

सावित्रीसारमात्रोपिवरोविप्रःसुयंत्रितः ॥ नायंत्रितस्त्रिवेदोऽपि सर्वांशीसर्वविक्रयी ॥ ४७ ॥ इय्याज्ञनेध्याचरिते श्रेयसानसमाविशेत् ॥ इय्यास
 नस्यश्चैवेनंप्रत्युत्थायाभिवादयेत् ॥ ४८ ॥ ऊर्ध्वप्राणाहुत्क्रामंतियूनःस्यविरआगते ॥ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यांपुनस्तान्प्रतिपद्यते ॥ ४९ ॥
 अभिवादनशीलस्यनित्यंवृद्धोपसेविनः ॥ चत्वारिसम्यगवर्धते आयुःप्रज्ञायशोबलम् ॥ ५० ॥ अभिवादपरोविप्रोज्यायांसमभिवादयेत् ॥ अ
 सौनामाहमस्मीतिस्वनामपरिकीर्तयेत् ॥ ५१ ॥ नामधेयस्ययेकेचिदभिवादनं जानते ॥ तान्प्राज्ञोऽहमिति ब्रूयात्स्त्रियःसर्वास्तथैवच ॥
 ॥ ५२ ॥ भोःशब्दंकीर्तयेदंतेस्वस्यनाम्नोभिवादने ॥ नाम्नःस्वरूपभावोहिभोभावऋषिभिःस्मृतः ॥ ५३ ॥ आयुष्मान्भवसौम्येतिवा
 च्योविप्रोऽभिवादने ॥ अकारश्चास्यनाम्नोऽस्तेवाच्यःपूर्वाक्षरऋतुः ॥ ५४ ॥ योनवेत्यभिवादस्यविप्रप्रत्यभिवादनम् ॥ नाभिवाद्यःस
 विदुषायथाशूद्रस्तथैवसः ॥ ५५ ॥ अभिवादकृतेयस्तुनकरोत्यभिवादनम् ॥ आशीर्विकुरुशार्दूलसयातिनरकंध्रुवम् ॥ ५६ ॥ अभीति
 भगवान्विष्णुर्वाद्यामीतिशंकरः ॥ द्वावेवपूजितौतेनयःकरोत्यभिवादनम् ॥ ५७ ॥ ब्राह्मणंकुशलंपृच्छेत्क्षत्रवंधुमनामयम् ॥ वैश्यक्षेपं
 समागम्यशूद्रमारोग्यमेवतु ॥ ५८ ॥ नवाच्योदीक्षितोनाम्नायवीयानपियोभवेत् ॥ भोभवत्पूर्वकत्वेनइतिस्वायंसुवोऽब्रवीत् ॥ ५९ ॥
 परपत्नीतुयाराजन्नसंवद्धातुयोनितः ॥ वक्तव्याभवतीत्येवंसुभगेभगिनीतिच ॥ ६० ॥ पितृव्यान्मातुलान्ब्राजञ्ज्जुनानृत्विजेशुहृन् ॥
 असावहमितिब्रूयात्प्रत्युत्थायजघन्यजः ॥ ६१ ॥ मातृष्वसमातुलानिश्चश्रूथपितृष्वसा ॥ संपूज्यागुरुपत्नीचसमास्तगुरुभार्यया ॥ ६२ ॥
 ज्येष्ठस्यभ्रातुर्याभार्यासंवर्णाहन्यहन्यपि ॥ पूजयन्प्रयतोविप्रोयातिविष्णुसदोदृप ॥ ६३ ॥ प्रवासादेत्यसंपूज्याज्ञातिसंवंधियापितः ॥
 पितुर्याभगिनिराजन्मातुश्चापिविशंपते ॥ ६४ ॥ आत्मनोभगिनीयाचज्येष्ठकुलकुलोद्ग्रह ॥ सदासुमातुवदृत्तिमातिष्ठेद्भ्रातोत्तम ॥ ६५ ॥
 गरीथसीततस्ताभ्योमातज्ञेयानराधिप ॥ पुत्रमित्रभागिनेयाद्रष्टव्याह्यात्मनासमाः ॥ ६६ ॥ दशाष्टाख्यंपौरसंख्यंपंचाष्टाख्यंकलभृताम्
 अब्दपूर्वश्रोत्रियाणांस्वल्पेनापिस्वयोनिषु ॥ ६७ ॥ ब्राह्मणंदशवर्षचदशवर्षचभूमिपम् ॥ पितापुत्रौविजनीयाद्ब्राह्मणस्तुतयोऽपिता ॥ ६८ ॥

इत्येवंक्षत्रियपितावैश्यस्यापिपितामहः ॥ प्रपितामहश्चशूद्रस्यप्रोक्तोविप्रोमनीषिभिः ॥ ६९ ॥ वित्तवंधुर्वयःकर्मविद्याभयतिपंचमी ॥
एतानिमान्यस्थानानिगरीययद्यदुत्तरम् ॥ ७० ॥ पंचानांत्रिषुवर्गेषुभूयांसिगुणवन्तिच ॥ यस्यस्युःसोऽप्रमानहःशूद्रोपिदशमर्गतः ॥ ७१ ॥
चक्रिणेदशमीस्थस्यरोगिणोभारिणःस्त्रियाः ॥ स्नातकस्यतुराज्ञश्चपथादेयोवरस्यच ॥ ७२ ॥ एषांसमागमेतातपूज्यैस्नातकपार्थिवौ ॥
आभ्यांसमागमेराजस्मनातकोत्तुपमानभाक् ॥ ७३ ॥ अध्यापयेद्यस्तुशिष्यंकृत्वोपनयनंद्विजः ॥ सरहस्यंसकल्पंचवेदंभरतसत्तम ॥ ७४ ॥
तमाचार्यमहाबाहोप्रवदंतिमनीषिणः ॥ एकदेकंतुवेदस्यवेदांगान्यापिवापुनः ॥ ७५ ॥ योध्यापयतिवृत्त्यर्थमुपाध्यायःसुच्यते ॥ निषे
कादीनिकायाणियःकरोतिनृपोत्तम ॥ ७६ ॥ अध्यापयतिचान्येनसविप्रगुरुरुच्यते ॥ अश्याधेयंपाकयज्ञानमिष्टोमादिकान्मखान् ॥ ७७ ॥
यःकरोतिवृत्तयस्यसप्तम्यात्विगिहोच्यते ॥ यआवृणोत्यवितथंब्रह्मणश्चवणवुभौ ॥ ७८ ॥ समातासपिताज्ञेयस्तंनदुहोत्कथंन ॥ उपा
ध्यायादशाचार्यआचार्याणान्नतंपिता ॥ ७९ ॥ सहस्रेणपितुर्मातागौरवेणतिरिच्यते ॥ उत्पादकब्रह्मदात्रोर्गौरयान्ब्रह्मदःपिता ॥ ८० ॥
ब्रह्मजन्महिबिप्रस्यप्रेत्यचेहचशाश्वतम् ॥ कामान्मातापितृचैन्यदुत्पादयतोमिथः ॥ ८१ ॥ संभूतंतस्यताविद्याद्यद्योनावभिजायते ॥
आचार्यस्तस्यताजातिविधिवेद्रेपारगः ॥ ८२ ॥ उत्पादयतिसावित्र्यासासत्यासाऽजरामरा ॥ उपाध्यायमादितःकृत्वायेपूज्याःकथितास्त
व ॥ ८३ ॥ महागुरुर्महाबाहोसवधामधिकःस्मृतः ॥ सहस्रशतसंख्योऽसौआचार्याणामिदंमतम् ॥ ८४ ॥ चतुर्णामपिपर्णानांसमहगुरु
रुच्यते ॥ शतानीकउवाच ॥ यएतेभवताप्रोक्ताउपाध्यायमुखाद्विजाः ॥ ८५ ॥ विदिताएवमेवैनमहगुरुएवहि ॥ ८६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
जयोपजीवियोविप्रःसमहगुरुरुच्यते ॥ अष्टादशपुराणानिरामस्यचरितंतथा ॥ ८७ ॥ विष्णुधर्मादयोधर्माःशिवधर्माश्चभारत ॥ कार्ष्ण
वेदंपंचमंतुयन्महाभारतंस्मृतम् ॥ ८८ ॥ श्रौतार्थमाश्चराजेंद्रनारदोक्तामहीपते ॥ जयेतिनामएतेषंप्रवदंतिमनीषिणः ॥ ८९ ॥ एवंविप्र
कदेवस्यधूरकःप्रवरःस्मृतः ॥ यस्त्वेतानिसमस्तानिपुराणानीहर्विदति ॥ ९० ॥ भारतंचमहाबाहोसर्वज्ञोभतोनुषाम् ॥ तस्मात्सपू

ज्योराजेंद्रवर्णैर्विप्रादिभिःसदा ॥ ९१ ॥ किंत्वयानश्रुतंवाक्ययदाहभगवान्विभुः ॥ अल्पंवाबहुवायस्यश्रुतस्योपकरोति यः ॥ ९२ ॥ तनपी
 हगुरुंविद्याच्छ्रुतोपाक्रियार्तथा ॥ ब्राह्मस्यजन्मनःकृतास्त्वधर्मस्यचशासिता ॥ ९३ ॥ बालोऽपिप्रोबृद्धस्यपिताभवतिधर्मतः ॥ अध्या
 हगुरुंविद्याच्छ्रुतोपाक्रियार्तथा ॥ ९४ ॥ पुत्रकाइतिहोवाचज्ञानेनपरिगृह्यतान् ॥ तेतमर्थमपृच्छन्तदेवानागतमन्यवः ॥ ९५ ॥ देवा
 पयमासपितृच्छ्रुत्पुत्रांगिरसःकविः ॥ ९६ ॥ अज्ञोभवतिवैबालःपिताभवतिमंत्रदः ॥ ९७ ॥ अज्ञां हिबालमित्याहुःपितेत्येवमुत्रमंत्रदम् ॥ पि
 तृभ्यस्तस्मैत्योचुरस्यय्यंशिरुक्तवान् ॥ अज्ञोभवतिवैबालःपिताभवतिमंत्रदः ॥ ९८ ॥ ऋषयश्च
 तामहेतिजयदमित्यूचुस्तैर्दिवौकसः ॥ ९९ ॥ जयमंत्रास्तथावेददेहमेकंत्रिधाकृतम् ॥ नहार्येनैर्पलितैर्नामित्रेणनबंधुभिः ॥ १०० ॥ ऋषयश्च
 क्रिरेयम्योऽनूचानःसोमहान् ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशोऽनूद्राणांचविशोपते ॥ १०१ ॥ ज्येष्ठवंदतिराजेंद्रमंदेहंशृणुवैयथा ॥ ज्ञानतोर्वार्येतोरारज्यनतो
 जन्मतस्तथा ॥ १०२ ॥ शीलतस्तुप्रधानयेतेप्रधानामतामम ॥ नतेनस्यविरोभवतियेनास्यपलितंशिरः ॥ १०३ ॥ यवैयुवाप्यधीयान
 स्तंदेवाःस्थविराविदुः ॥ यथाकाष्ठमयोहस्तीयथाचर्ममयोमृगः ॥ १०४ ॥ यश्चविप्रोनधीयानस्त्रयस्तेनामविभ्रति ॥ यथायोषाऽफलास्त्रि
 पुयथागौर्गविचाफला ॥ १०५ ॥ यथाचाज्ञोऽफलंदानंतथाविप्रोऽनृचोऽफलः ॥ वैश्वदेवेनयेहीनाआतिथ्येनविर्वजिताः ॥ १०६ ॥ सर्वेत्तुष्ट
 लज्ञेयाःप्राप्तेवेदापिद्विजाः ॥ नानृब्राह्मणोभवतिनवणिङ्गुनकुशीलवः ॥ १०७ ॥ नशूद्रःप्रेषणकुर्वन्नस्तेनोचिकित्सकः ॥ अव्रताद्वनयीया
 नायत्रभैश्यचराद्विजाः ॥ १०८ ॥ तंग्रामंदंडयेद्राजाचोरभक्तप्रदोहिसः ॥ संतुष्टोयत्रवैविप्रःसाम्निःकःकुरुनंदन ॥ १०९ ॥ यातिसाफल्य
 तंविदेवैरेवंहिभाषितम् ॥ वेदैरुक्तंयथावीरसुरज्येष्ठमुपेत्यवै ॥ ११० ॥ वेपंतैर्ब्राह्मणाभूमावभ्यस्यंतिह्यानग्निः ॥ क्लिश्यंतैतेकिमर्थहिमु
 ढावैफलकांक्षया ॥ १११ ॥ अनुष्ठानविहीनानास्मानभ्यसतांभुवि ॥ क्लेशाहिकेवलंदेवनास्मदभ्यसनेफलम् ॥ ११२ ॥ अनुष्ठानं परदेव
 अस्मात्स्वभ्यसनात्सदा ॥ इत्येवंराजशार्दूलवेदाऊचुर्वैवेधसम् ॥ ११३ ॥ तस्माच्चवेदाभ्यसनादनुष्ठानं परमं तम् ॥ चत्वारोवात्रयोवापिय
 द्रूयुर्वेदपारगाः ॥ ११४ ॥ सधर्मइतिविज्ञेयेनरेषांसहस्रशः ॥ यद्गदंतितमोमूढासुखार्धममजानतः ॥ ११५ ॥ तत्पपंशतथाभूत्वावत्तारमनु

गच्छति ॥ शौचहीनवतः प्रविशेदविवाजिते ॥ ११४ ॥ दीयमानं रुदत्यन्नीकमयादुष्कृतं कृतम् ॥ जयोपजीविनेदत्तं यदात्मानं प्रपश्यति ॥
 ॥ ११५ ॥ नृत्यति स्म तदाराजन्करमुद्धृत्य भारत ॥ विद्यातपोभ्यां संपन्नो ब्राह्मणो गृहमागते ॥ ११६ ॥ क्रीडंत्यौ पथयः सार्वाभ्यां सः परमा
 गतिम् ॥ अत्र नाम मंत्राणामजयानां च भारत ॥ ११७ ॥ प्रतिग्रहो न दातव्यो न शिला तारयेच्छिलम् ॥ श्रोत्रियायैव देयानि ह
 व्यकव्यानि निच्यशः ॥ ११८ ॥ अश्रोत्रियाय दत्तानि न पितृणां पिदेवताः ॥ यस्य चैव गृहे मूर्खो दूरे चापि बहुश्रुतः ॥ ११९ ॥
 बहुश्रुताय दातव्यं नास्ति मूर्खे व्यतिक्रमः ॥ ब्राह्मणातिक्रमो नास्ति मूर्खो जयविवाजितः ॥ १२० ॥ ज्वलंतमग्निमुत्सृज्य न हि भस्म
 निहूयते ॥ न चैतदेव मन्यते पितरो देवतास्तथा ॥ १२१ ॥ सगुणं निगुणं वापि ब्राह्मणैर्वै त्वं परम् ॥ नातिक्रमेद्ब्रह्मसंनं
 ह्यणं विप्रकर्मणि ॥ १२२ ॥ अतिक्रमन्महाबाहोरैरवयाति भारत ॥ गायत्रीमात्रसरोपि ब्राह्मणः पूज्यतां गतः ॥ १२३ ॥ गृहा
 सन्नो विशेषेण न भवेत्पतितस्तु सः ॥ धान्यशून्यो यथा ग्रामो यथा कूपश्च निर्जलः ॥ ब्राह्मणश्चानधीयानस्त्रयस्तेनामधारकाः ॥ १२४ ॥
 यस्त्वेकपंत्यां विषमं ददाति स्नेहाद्भयाद्वा यदि वा धर्मतोः ॥ वेदेषु दृष्टमृषिभिश्च गीतां ब्रह्महत्यामुनयो वर्दति ॥ १२५ ॥ अहिंसयैव भूता
 नं कार्यं श्रेयोऽनुशासनम् ॥ वाक्चैव मधुरा शृङ्गणप्रयोज्या धर्मसीप्सता ॥ १२६ ॥ यस्य वाङ्मनसीशुद्धे सत्यगुप्ते च भारत ॥ सर्वसर्व
 मवाप्नोति वेदतोऽप्यतं फलम् ॥ १२७ ॥ नारुदः स्यादातोऽपि न परद्रेहकर्मधीः ॥ यथा स्योद्धिजे तवाचं न च तत्समुदीरयेत् ॥ १२८ ॥ यत्करोति तु भ
 वाचा प्रोच्यमाना मनीषिभिः ॥ श्रूयतां कुरुशार्दूल सदा चापितथोच्यताम् ॥ १२९ ॥ न तथा शीनसिलं न चंदनरोमो न शीतलच्छाया ॥
 प्रह्लादयति च पुरुषं यथा मधुरभाषिणी वाणी ॥ १३० ॥ अर्हणाद्ब्राह्मणो नित्यमुद्धिजे तविषादिव ॥ अमृतस्यैव चाकांक्षेदपमानस्य
 सर्वदा ॥ १३१ ॥ सुखं ह्यवमतः शेते सुखं च प्रतिबुध्यते ॥ सुखं चरति लोके स्मिन् प्रवर्तमानो विनश्यति ॥ १३२ ॥ अनेन विधिना राजन्संस्कृ
 तात्मा द्विजः शूनैः ॥ गुरौ वसन्संचिनुयाद्ब्रह्माधिगमिदंतपः ॥ १३३ ॥ तपोविशेषो विधिवन्नैतैश्च विविधो दितैः ॥ वेदः क्रुशोधिगंतव्यः सरहस्योद्दि

जन्मना ॥ १३४ ॥ वेदमेवाभ्यसेन्नित्यतं पस्तप्याद्भिजोत्तमः ॥ वेदाभ्यसोहि विप्रस्यतपः परमिहोच्यते ॥ १३५ ॥ औहवसनखाभ्यः
परमंतप्यतेतपः ॥ १३६ ॥ यः सुतोपि द्विजो धीते स्वाध्यायशक्तितो न्वहम् ॥ योनो धीत्या द्विजो विदमन्यत्र कुरुते श्रमम् ॥ १३७ ॥ सजीवे वेशू
द्रत्वमाशुगच्छतिसान्वयः ॥ नयस्य वेदानजयोनविद्याश्च विशांपते ॥ १३८ ॥ सशूद्रस्त्वमंतव्यइत्याह भगवान्विभुः ॥ मातुर्ये च जननं द्वितीयं भौजि
बंधने ॥ १३९ ॥ तृतीयं ज्ञदीक्षार्या द्विजस्य विधिचोदितम् ॥ तत्र यद्ब्रह्म जन्मास्य मौजिवंधनचिह्नितम् ॥ १४० ॥ तत्रास्य मातासावित्री
पितात्वाचार्य उच्यते ॥ वेदप्रदानात्वाचार्योऽपि तं मनुब्रवीत् ॥ १४१ ॥ न ह्यस्य विद्यते कर्म किंचिदासौ जिवंधनाव ॥ नाभिव्याहारये
द्ब्रह्मस्वधानिर्नयनाहते ॥ १४२ ॥ शूद्रेण तु समंतवद्यावद्देन जायते ॥ कृतोऽप नयनस्य स्य व्रतादेशनमिष्यते ॥ १४३ ॥ ब्रह्मणा
ग्रहणं चैव क्रमेण विधिपूर्वकम् ॥ यत्सूत्रं चापि यच्चर्मयायाचास्य च मेखला ॥ १४४ ॥ वसनं चापि योऽदंस्तद्वैतस्य व्रतं तेष्वपि ॥ सेवेतमां
स्तुनियमान् ब्रह्मचारी गुरौ वसन् ॥ १४५ ॥ संनियम्यैद्विग्रामंतपवृद्धयर्थमात्मनः ॥ वृंदारकर्षिपितृणां कुर्यात्तर्पणमेवाहि ॥ १४६ ॥
नराणां च महिबाहो नित्यं स्नात्वा प्रयत्नतः ॥ पुष्पंतोयं फलं चापि समिदाधानमेव च ॥ १४७ ॥ नानाविधानि काष्ठा निमृत्तिकांचत
थाकुशान् ॥ वर्जयेन्मधुमांसं च गंधमाल्यरथान्निग्रयः ॥ १४८ ॥ शुक्लानि चैव सवर्षाणि श्रिणिनां चैव हिंसनम् ॥ अभ्यंगमं जनं चाक्ष्णोरुपानच्छत्र
धारणम् ॥ १४९ ॥ संकल्पं कामजं क्रोधं लोभं गीतं च वादनम् ॥ नर्तनं च तथा द्यूतं जनं च दूतं धानुतम् ॥ १५० ॥ परिवादं चापि विभो दूरतः परिव
र्जयेत् ॥ स्त्रीणां च प्रेक्षणं लंबमुपवीतं परस्य च ॥ १५१ ॥ पुंश्चलीभिस्तथा संगं न कुर्यात्कुरु नंदन ॥ एकः श्रूयते सर्वत्र न रतः संकदयेत्येकचित्
॥ १५२ ॥ कामाद्विस्कंदयन्नेतो हिनस्ति व्रतमेव तु ॥ सुतः क्षरन् ब्रह्मचारी द्विजः शुक्रम कामतः ॥ १५३ ॥ स्नात्वा कर्म चरित्वा तु पुनर्भासित्य
चंजपेत् ॥ मनोरपितथाचात्र श्रूयते परमं वचः ॥ १५४ ॥ उदकुंभं सुमनसो गोशकृन्मृत्तिकां कुशान् ॥ आहरेद्यावदर्थानि भक्ष्यं चापि हि
नित्यशः ॥ १५५ ॥ गृहेषु येषां कर्तव्यं ताच्छृणुष्व नृपोत्तम ॥ स्वकर्मसुरतायैव तथैव देषु यरताः ॥ १५६ ॥ यज्ञेषु चापि राजेन्द्र

१ विलयनाहते-इ०पा० । २ गुरावधिवसन्सदा-इ०पा० । ३ वंधनम्-इ०पा० । ४ उपरोधम्-इ०पा० ।

चश्रद्धासमाश्रिताः ॥ ब्रह्मचायाहरैर्द्रेक्ष्यगृहेभ्यः प्रयतोन्वहम् ॥ १५७ ॥ गुरोःकुलेनभिक्षेतस्वज्ञातकुलबंधुषु ॥ अलाभेत्वन्यगोत्रा
णांपूर्वपूर्वविवर्जयेत् ॥ १५८ ॥ सर्वचापिचरेद्रामपूर्वोक्तानामसंभवे ॥ अंत्यवर्जमहाबाहोइत्याहभगवान्विभुः ॥ १५९ ॥ वाचंनि
यम्यप्रयतस्त्वशिशस्त्रं चवर्जयेत् ॥ चातुर्वर्ण्यचरेद्रैक्ष्यमलाभेकुरुनंदन ॥ १६० ॥ आरादाहृत्यसमिधः संनिदध्याद्ब्रह्मोपरि ॥ सायंप्रातस्तु
जुहुयात्ताभिराग्निमतंत्रितः ॥ १६१ ॥ भैक्ष्याचरणमकृत्वा नतमर्गिसमिधयै ॥ अनतुरः सतरात्रमवर्कणिं व्रतंचरेत् ॥ १६२ ॥
वर्तनंचास्यभैक्षेण प्रवदंतिमनीषिणः ॥ तस्माद्रक्षेणैवैन्यैकान्नादीभवेद्भर्ता ॥ १६३ ॥ भैक्षेणव्रतिनोवृत्तिरुपवाससमास्तृता ॥
दैवत्येव्रतवद्राजन्विज्येकर्मण्यथर्षिवत् ॥ १६४ ॥ काममभ्यर्थितोऽश्रियाद्भ्रतमस्यनलुप्यते ॥ ब्राह्मणस्यमहाबाहो कर्मयत्समुदाहृतम् ॥ १६५
राजन्वैवैश्ययोर्नैतत्पंडितैः कुरुनंदन ॥ चोदितोऽचादितोवापिगुरुणानित्यमेवहि ॥ १६६ ॥ कुर्यादध्ययनेयोगमाचार्यस्यहितेषुच ॥ बुद्धौ
द्रियाणिमनसाश्चरिंवांचमेवहि ॥ १६७ ॥ नियम्यप्रांजलिस्तिष्ठेद्भिक्षमाणेगुरोर्मुखम् ॥ नित्यमुद्धतपाणिः स्यात्साध्याचारस्तुसंयतः
॥ १६८ ॥ आस्यतामितिचोक्तः सन्नासीताभिमुखोगुरौ ॥ वस्त्रवैषैस्तथास्त्रैस्तुहनिः स्याद्गुरुसंविधौ ॥ १६९ ॥ उत्तिष्ठेत्प्रथमंचास्य
जघन्यंचापिसंविशेत् ॥ प्रतिश्रवणसंभाषेतत्पस्थोनसमाचरेत् ॥ १७० ॥ नचासीनो नभुजानेनतिष्ठन्नपराङ्मुखः ॥ आसीनस्यस्थितः
कुर्यादाभिगच्छंश्चतिष्ठतः ॥ १७१ ॥ प्रत्युद्धंतातुव्रजतः पश्चाद्धवंश्चधावतः ॥ पराङ्मुखस्याभिमुखोदूरस्थस्यैत्येत्थंचांतिकम् ॥ १७२ ॥
नयस्कृत्यशयानस्यनिदेशेतिष्ठेत्सर्वदा ॥ नीचंशय्यासनंचास्यसर्वदगुरुर्मनिधौ ॥ १७३ ॥ गुरोश्चक्षुर्विषयनयथेष्टासनमेवेत् ॥
नामोच्चारणमेवास्यपरोक्षमपिसुव्रत ॥ १७४ ॥ नचैनमतुकुर्वीतगतिभाषणचेष्टितैः ॥ परीवादस्तथार्निदगुरोर्यत्रप्रवर्तते ॥ १७५ ॥ कर्णौ
तत्रपिधातव्यौगंतव्यंवाततोऽन्यतः ॥ परीवादाद्रासभः स्यात्सात्सरमेयस्तुनिंदकः ॥ १७६ ॥ परीभोक्ताकृमिभवीतकीटोभवतिमत्सरी ॥ दूर
स्थो नार्चयेदनेनकुक्षोर्नातिकेस्रियाः ॥ १७७ ॥ यानासनगतोरजन्नवरुद्धाभिवादयेत् ॥ प्रतिकूलेसमानेतुनसीतगुरुणासह ॥ १७८ ॥

१ चोदितो वापि गुरुणा नित्यमेव हि पार्थिव-इ०पा० ।

अशृण्वतिगुरौराजन्नकिंचिदपिकर्तयेत् ॥ गोशोषूयानप्रासदप्रस्तरेषुकटेषुच ॥ १७९ ॥ आसीतगुरुणासाधौशलाफलकनौषुच ॥
 गुरोर्गुरौसन्निहितेगुरुवद्वृत्तिमाचरेत् ॥ १८० ॥ गुरुपुत्रेषुचार्थेषुगुरोश्चैवस्वबंधुषु ॥ बालः समानजन्मावाविशिष्टोयज्ञकर्मणि ॥ १८१ ॥
 अध्यापयन्गुरुसुतोगुरुवन्मानमर्हति ॥ उत्सादनमथांगानांस्थापनोच्छिष्टभोजने ॥ १८२ ॥ पादयोर्नैनंरजन्गुरुपुत्रेषुवर्जयेत् ॥ गुरु
 वत्प्रतिपूज्यास्तुसवर्णगुरुर्योषितः ॥ १८३ ॥ असवर्णस्तुसंपूज्याः प्रत्युत्थानाभिवादनेः ॥ अभ्यर्जनंस्नानपनंचगानोत्सादनमेवच
 ॥ १८४ ॥ गुरुपत्न्यानकार्यणिक्केशानांचप्रसाधनम् ॥ गुरुपत्नींतुयुवतीनाभिवाद्येतपादयोः ॥ १८५ ॥ पूर्णविंशतिवर्षेणगुणदो
 षौविजानता ॥ स्वभावएवनारीर्णारणासिहदूषणम् ॥ १८६ ॥ अंतोर्थाग्नप्रमाद्यतिप्रतिपाद्यविपश्चितः ॥ अविद्वांसमलंलोकवि
 द्वांसमपिवापुनः ॥ १८७ ॥ प्रमदाह्युत्पथनेतुकामकोधवशानुगम् ॥ मात्रास्वश्लाहुहित्रवानविविक्तसमोभवेत् ॥ १८८ ॥ बलवा
 निन्द्रियग्रामोविद्वांसमपिकर्षति ॥ राजेंद्रगुरुपत्नीनांयुवतीनांयुवाभुवि ॥ १८९ ॥ विधिवद्वंदंनकुयादसावहमितिबुवन् ॥ विप्रोऽ
 स्यपादग्रहणमन्वहंचाभिवादनम् ॥ १९० ॥ गुरुदारेषुकुर्वीतसतांधर्ममनुस्मरन् ॥ यथाखनन्खनित्रेणजलमाप्रोतिमानवः ॥ १९१ ॥
 तथागुरुगतांविद्यांशुश्रूषुरधिगच्छति ॥ मुंडोवाजटिलोवास्यादथवास्याच्छिखीजटी ॥ १९२ ॥ नैनंग्रामेऽभिनम्लेचेदकौनाभ्युदि
 यात्कचिद् ॥ तंचेदभ्युदियात्सूर्यःशयानंकामकारतः ॥ १९३ ॥ निम्लोचेद्वाप्यभिज्ञानाज्जपद्युपवसेद्दिनम् ॥ सूर्येणह्यभिनियुक्तः
 शयानोभ्युदितश्चयः ॥ १९४ ॥ प्रायश्चित्तमकुर्वणोयुक्तः स्यान्महत्तैतसा ॥ उपस्पृश्यमहाराजउभेसंध्येसमाहितः ॥ १९५ ॥ शुचौ
 देशेजपअप्यमुपासीतथयाविधि ॥ यदिद्वितीयद्वारजः श्रेयःकिंचित्तमाचरेत् ॥ १९६ ॥ तत्सर्वमाचरेद्युक्तोऽयत्रवारमेतेनः ॥ धर्मार्थो
 बुच्यतेश्रेयः कामार्थौधर्ममेवच ॥ १९७ ॥ अर्थएवेहवाश्रेयस्त्रिवर्गइति संस्थितिः ॥ पितामाततथाभ्राताआचार्याः कुरुंदन ॥ १९८ ॥
 नर्तेनाप्यवमंत्यव्याब्रह्मणेनविशेषतः ॥ आचार्योब्रह्मणोऽमूर्तिः पितामूर्तिः प्रजापतेः ॥ १९९ ॥ माताप्यथादितेर्मूर्तिर्भ्रातास्यान्मूर्तिरात्म

नः ॥ यन्मातापितरौ क्लेशं सहते संभवे नृणाम् ॥ २०० ॥ नतस्य निष्कृतिः शक्या कतुर्वपश्नरैरपि ॥ तयोर्नित्यं प्रियंकुर्यादाचार्यस्य च भा
रत ॥ २०१ ॥ तेषु हि त्रिषु तुष्टेषु तपः सर्वसमाप्यते ॥ तेषां त्रयाणां शुश्रूषा परमतप उच्यते ॥ २०२ ॥ नैतरनभ्यनुज्ञातो धर्ममन्यं समाच
रेत् ॥ त एव हि त्रयो लोकास्त एव त्रय आश्रमाः ॥ २०३ ॥ त एव च त्रया वैदस्त एवास्माद्विद्योऽग्रयः ॥ माता वै गार्हपत्याग्निः पिता वै दक्षिणः
स्मृतः ॥ २०४ ॥ गुरुराहवनीयश्चाग्नित्रैतांगीर्यसी ॥ त्रिषु तुष्टेषु चैते पुत्रा द्द्वौ का अये गृही ॥ २०५ ॥ दीप्यमानः स्ववपुषा देवविद्विमो
दते ॥ इमं लोकं पितृभक्त्या मातृभक्त्या नुमध्यमम् ॥ २०६ ॥ गुरुशुश्रूषया चैव गच्छेच्छकसंलोकताम् ॥ सर्वतस्याहता धर्मास्यैतत्रय
आहताः ॥ २०७ ॥ अनाहतास्तु स्यैते सर्वस्तस्या फलाः क्रियाः ॥ यावन्नयस्ते जे विदुस्त एव तन्नाच्यत्समाचरेत् ॥ २०८ ॥ तेष्वावनित्यं शुभं
कुर्यात्प्रियहि ते रतः ॥ तेषामनुपरोधेन पार्थक्ययद्यदाचरेत् ॥ २०९ ॥ तत्तन्निवदयेत्तेभ्यो मनेष्विचन कर्माभिः ॥ त्रिज्वेतोष्विति कृत्यं हि पुरुषस्य समा
प्यते ॥ २१० ॥ एष धर्मः परः स क्षादुपधर्मान्य उच्यते ॥ श्रद्धधानः शुभाविद्यामाददाता वरादपि ॥ २११ ॥ अंत्यादिपरधर्मस्त्रीरत्नं दुष्कुलादपि ॥
विषादप्यमृतं श्राद्धं बालादपि सुभाषितम् ॥ २१२ ॥ अमित्रादपि सद्धृत्तममेध्यादपि कांचनम् ॥ स्त्रियोरत्नं यो विद्याधर्मः शौचं सुभाषितम् ॥ २१३ ॥
विविधानि चाशिल्पानि समादेयानि सर्वशः ॥ अब्राह्मणादध्ययनमापत्काले विधीयते ॥ २१४ ॥ अनुव्रज्या च शुश्रूषाया वदध्ययनं गुरोः ॥ नाब्रा
ह्मणे गुरौ शिष्यो वा समात्यतिकं वसेत् ॥ २१५ ॥ ब्रह्मणे चाननूचनं कांक्षन् गतिमनुत्तमम् ॥ यदि त्वात्यंतिको वा सोरोचते च गुरोः कुले ॥ २१६ ॥
युक्तः परिचरेद्देनमाश्रितारविमोक्षणात् ॥ आसमातेः शरीरस्य स्तुशुश्रूषते गुरुम् ॥ २१७ ॥ स गच्छत्यंजसा विप्रब्रह्मणः सन्नशाश्वतम् ॥
न पूर्वगुरोर्वोकि चिदुपकुर्वीत धर्मवित् ॥ २१८ ॥ स्नानाय गुरुणा ज्ञातः शक्यः श्रुर्वर्धमाहरेत् ॥ क्षत्रिहिरण्यगामश्च द्रोपानहमेव च ॥ २१९ ॥ धान्यं वा
सांसि शकं वा गुरोर्वेप्रीतमाहरेत् ॥ स्वर्गं तेषां परित्यज्य गुरोर्भरत सत्तम ॥ २२० ॥ गुणान्विते गुरुसुते गुरुदरेऽथवा नृप ॥ सपिंडे वा गुरोश्चापि
गुरुवद्धृत्तिमाचरेत् ॥ २२१ ॥ एतेष्वविद्यमानेषु स्थानानि सन्निहारावात् ॥ प्रयुजानोऽस्मिंशु श्रूषासाधयेद्देहमात्मनः ॥ २२२ ॥ वीरस्य कुर्वेच्छु

श्रूषायातिर्विरसलोकताम् ॥ चरत्येवंहयोविप्रब्रह्मचर्यमविप्लुतः ॥ २२३ ॥ सगत्वाब्रह्मसदनं ब्रह्मणा सह मोदते ॥ इत्येष कथितो धर्मः प्रथमं ब्रह्म
 चारिणः ॥ २२४ ॥ गृहस्थस्यापिराजेन्द्रशृणु धर्ममशेषतः ॥ काले प्राप्य व्रतं विप्रऋतुयोगेन भारत ॥ २२५ ॥ प्रपालयन्न्रतयाति ब्रह्मसालो
 क्यतां विभो ॥ सदोपनयनं शस्त्वसंते ब्राह्मणस्य तु ॥ २२६ ॥ क्षत्रियस्य ततोऽप्येप्रशस्तं नुरुब्रवीत् ॥ प्राप्ते शरदिवैश्यस्य स दोपनयनं प
 रम् ॥ इत्येष त्रिविधः कालः कथितो व्रतयोजने ॥ २२७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे शतसहस्राधर्मसंहितायां ब्राह्मेण विपणि उपनयनविधिवर्णनं
 नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ६४ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ षट्त्रिंशदन्दादिकं च गुरोर्त्रिवेदिकं व्रतम् ॥ तदर्थं कथादिकं वा ग्रहणांति कमेव च ॥ १ ॥ वेदान्धा
 त्यवेदौ वा वेदवापि नृपोत्तम ॥ अविप्लुत ब्रह्मचर्ये गृहस्थाश्रममावसेत् ॥ २ ॥ तं प्रतीतं स्वधर्मेण ब्रह्मदाय हरं पितुः ॥ स्रग्विणतलप्य आसीनमहये
 त्प्रथमं गवा ॥ ३ ॥ गुरुणा समनुज्ञातः समावृत्तो यथाविधि ॥ उद्वहेत द्विजो भार्यां सवर्णालक्षणां चिताम् ॥ ४ ॥ शतानीक उवाच ॥ लक्षणं द्वि
 जशार्दूलस्त्रीणां वंदमहामुने ॥ कीदृग्लक्षणं संयुक्तो कै न्यास्यात्सुखदानुप ॥ ५ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वो ब्रह्मणा भुवित्तम् ॥ श्रेय
 से सर्वलोकानां शुभांशु भफलप्रदम् ॥ ६ ॥ तत्ते वच्मि महाबाहो शृणुष्वैकमनानुप ॥ श्रुतेन येन जानिषि कन्यां शोभनलक्षणां ॥ सुखासीनं सु
 रश्रेष्ठमभिगम्य महर्षयः ॥ ७ ॥ पप्रच्छ लक्षणं स्त्रीणां यत्पृष्टोऽहं त्वया धुना ॥ प्रणय्य शिरसा देवांसि दं वचनमब्रुवन् ॥ ८ ॥ भगवन्ब्रूहि नः सर्व
 स्त्रीणां लक्षणं सुतम् ॥ श्रेयसे सर्वलोकानां शुभांशु भफलप्रदम् ॥ ९ ॥ प्रशस्ता मप्रशस्तां च जानिभो येन कन्यकाम् ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा वि
 र्रिचो वाक्यमब्रवीत् ॥ १० ॥ शृणुष्वं द्विजशार्दूल वाचिभ्युष्मास्व शेषतः ॥ प्रतीक्षित तल्लासस्य प्रकृतां भोजसमन्विताः ॥ ११ ॥ इदं शार्ध्र
 णाध्यायोपिता भोगवर्धनाः ॥ करालैरतिनिर्मसैरुक्षैरर्धशिराचिवैः ॥ १२ ॥ दारिद्र्यं दुर्भेगत्वं च प्रभुवंति न संशयः ॥ अंशुल्यः संहता वृ
 ताः क्षिधाः सूक्ष्मनखास्तथा ॥ १३ ॥ कुर्वन्त्यन्तमैश्वर्यं राजभावं च योषितः ॥ ह्रस्वाः सुजीवि तं ह्रस्वा विरला वि त्तहानये ॥ १४ ॥ दारि
 द्यं मूलमग्रासु प्रप्यं च पृथुलासु च ॥ परस्परसमाहृढेस्तनुभिर्वृत्तपर्वभिः ॥ १५ ॥ बहूनापि पती ह्रस्वा दासि भवति वै द्विजाः ॥ अंगुष्ठोन्नतपर्वणि

स्तुंगायाः कोमलान्विताः ॥ १६ ॥ रत्नकांचनलाभायविपरीताविपत्तये ॥ सुभयत्वं न सैः स्निग्धैरताम्रैश्च धनाढ्यता ॥ १७ ॥ पुत्राः स्युरुन्नते
 रेभिः सुसूक्ष्मैश्चापिराजता ॥ पांडुरैः स्फुटितैरूक्षैर्नलिधैर्म्रैस्तथारैः ॥ १८ ॥ निःस्वता भवति स्त्रीणां पतिश्चाभक्ष्यभक्षणम् ॥ गुल्फाः स्नि-
 ग्धाश्च वृत्ताश्च समाकूटशिरास्तथा ॥ १९ ॥ यदि स्युर्मुद्रादध्युर्वीधवाद्यैः समायुधुः ॥ अग्निराः शरकांडाभाः सुवृत्ताल्पतनूरुहाः ॥ २० ॥
 जंघाः कुर्वति सौभाग्यं यानं च गजवाजिभिः ॥ क्लिश्यते रोमं च द्वास्त्रिभ्रमत्युद्धतपिंडिका ॥ २१ ॥ काकजं वापति हन्ति वाचाटाकापिलचया ॥
 जानुभिरैश्च मज्जार्सिंहजान्वनुकारिभिः ॥ २२ ॥ त्रिभ्यमाप्यसुभाग्यं न प्रपुवति सुतास्तथा ॥ यदा भैरव्यगनाया निर्मसैः कुलटाः स्त्रियः ॥ २३ ॥
 शिरालैरपि हिंसाः स्युर्वीक्ष्यैर्धनवर्जिताः ॥ अत्यंतकुटिलैरूक्षैः स्फुटिताग्रैर्गुडप्रभैः ॥ २४ ॥ अनेकैस्तथा रोमैः कैशैश्चापितथाविधैः ॥
 अत्यंतपिंगलानरीविषतुल्येति निश्चितम् ॥ २५ ॥ समाहाभ्यंतरे पापापतिहन्त्या व्रतं शयः ॥ हस्तिहस्तनिर्भैर्तैर्भाभैः करभोपमैः ॥ २६ ॥
 प्रापुवन्त्यूरुभिः शशस्त्रिभ्यः सुखमनंगजम् ॥ दौर्भाग्यं वद्धमसैश्च वर्धनरोमशोरुभिः ॥ २७ ॥ तनुर्भिवधमित्याहुर्मध्यच्छेद्व्यनीशता ॥ संध्यावर्णे
 समंचारुसूक्ष्मरोमान्वितं पृथु ॥ २८ ॥ जघनं शस्यते स्त्रीणां रति सौख्यकरं त्रिज ॥ अरोमकं भग्यस्याः समं मुंश्छिद्यं स्थितम् ॥ २९ ॥ अपि नीचकुलो
 तपत्राराजपत्नी भवत्यसौ ॥ अथ त्र्यपत्रसदृशः कूर्मपृष्ठोन्नतास्तथा ॥ ३० ॥ शशिर्विमानि भश्चापितथैव कलशाकृतिः ॥ भगः शस्ततमः
 स्त्रीणां रति सौभाग्यवर्धनः ॥ ३१ ॥ तिलपुष्पनिभोयश्च यद्येकुरसं निभः ॥ द्वावप्येतौ परप्रपञ्चुवते च दीद्रताम् ॥ ३२ ॥ उलूखलनि-
 भैः शोकं मरणं विवृतननैः ॥ विरूपैः प्रुतिनिर्मासैर्गजसंनिभरोमभिः ॥ ३३ ॥ दौःशील्यं दुर्भगत्वं च दारिद्र्यमधिगच्छति ॥ कपित्थफलसं-
 काशः पीनो वलि विवर्जितः ॥ ३४ ॥ स्फूर्तिः प्रशस्यते स्त्रीणां निदितश्चान्यथा द्विजः ॥ पयोधरभरानम्रचलत्रिलयुरुः ॥ ३५ ॥ मध्यः
 शुभावहः स्त्रीणां रोमराजिविभूषितः ॥ पणवामैर्दुर्दंगभैस्तथा मध्यवोपमैः ॥ ३६ ॥ प्रापुवति भयावासे केशदौःशील्यमीदृशैः ॥ अव-
 क्रान्तुल्वणं पृष्ठमरोमं शमगैर्हितम् ॥ ३७ ॥ नानास्तरणपर्यैकरति सौख्यकरं परम् ॥ कुञ्जमद्राणि कं पृष्ठारोमं शयदियोपितः ॥ ३८ ॥

स्वप्नांतरे सुखं तस्यानास्ति ह न्यात्पतिं च सा ॥ विपुलैः सुकुमारैश्च कुक्षिभिः सुबहुप्रजाः ॥ ३९ ॥ मंडककुक्षिर्यानां राजानं सा प्रभूयते ॥ उ
 न्नतैर्वलिभिर्विध्यामुवृत्तैः कुलटाः स्त्रियः ॥ ४० ॥ जारुकरमरतासास्यात्प्रज्याचं स माप्नुयात् ॥ उन्नताचनतैः शुद्राविषमैर्विषमाशया ॥ ४१ ॥
 आयुरैश्वर्यसंपन्नावनिता हृदयैः समैः ॥ सुवृत्तमुन्नतं पीनमदूरोन्नतमायतम् ॥ ४२ ॥ स्तनयुग्ममिदं गृहस्तमतोऽन्यदमुखावहम् ॥ उन्नतिम्
 शमेगर्भद्वयैरेकस्य भूयसी ॥ ४३ ॥ वापेतु जायते कन्या दाक्षिणेतु भवेत्सुतः ॥ दर्वेतु वृक्षे कन्याः सान्निधूतरतिप्रिया ॥ ४४ ॥ सुवृत्ते
 तु पुनर्यस्याद्दक्षिणा पुरुषं सदा ॥ स्तनैः सर्पफणाकारैः क्षिण्णकृतिभिस्तथा ॥ ४५ ॥ दारिद्र्यमाधिगच्छति स्त्रियः पुरुषचेष्टिताः ॥ अव
 प्रब्धवटी तुल्या भवंति हितथा द्विजाः ॥ ४६ ॥ सुसमं सलं चारुशरीरोरमं विवर्जितम् ॥ वक्षोयस्या भवेन्नायार्थं भोगाभ्युक्तेयथेप्सितान् ॥ ४७ ॥
 हिंसा भवति वक्रेण दौःशील्यं रोमशेन तु ॥ निर्मासेन तु वैधव्यं विस्तीर्णे कलहप्रिया ॥ ४८ ॥ चतस्रो रक्तगंभीरा रेखाः स्निग्धाः करे स्त्रियाः ॥
 यदि स्युः सुखमाप्नोति विच्छिन्नाभिरनीशता ॥ ४९ ॥ रेखा कनिष्ठिका मूलखास्याः प्राप्ता प्रदेहिनीम् ॥ ज्ञातमायुर्भवेत्तस्यास्त्रिया गमुन्नता
 क्रमात् ॥ ५० ॥ संवृत्ताः समपवर्णस्तर्क्षणाग्राः कोमलत्वचः ॥ समाह्वंगुलयेयस्याः सानारी भोगवर्धिनी ॥ ५१ ॥ बंधुजीवारुणैस्तुर्गैर्न
 खैरैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ खरैर्वक्रैर्विवर्णभैः श्वेतपीतैरनीशता ॥ ५२ ॥ रक्तैर्मृदुभिरैश्वर्यनिश्छिद्रांगुलिभिर्द्विजाः ॥ स्फुटितैर्विषमैरुक्षैः क्लेशं
 पाणिभिराप्नुयुः ॥ ५३ ॥ समरेखा यथायासां मंगुलं गुलिपर्वसु ॥ तासां हि विपुलं सौख्यं धनं यन्तथाऽक्षयम् ॥ ५४ ॥ मणिर्वंधोऽन्यवच्छि
 न्नो रेखात्रयविभूषितः ॥ ददाति न चिरादेव भोगमायुस्तथा क्षयम् ॥ ५५ ॥ श्रौतस्त्वज्रपद्माक्षगजवाजिनिवेशिनैः ॥ चक्रस्वस्तिकवज्रासि
 पूर्णकुंभनिभांकुशैः ॥ ५६ ॥ प्रासादच्छत्रमुकुटैर्हारैः केयूरकुंडलैः ॥ शंखतोरणनिर्गूहहस्तन्यस्तैर्नृपस्त्रियः ॥ ५७ ॥ यस्याः पाणि तले र
 ता यत्र कुंभाश्च कुंडिकाः ॥ दृश्यंते चरणेयस्या यज्ञपत्नी भवत्यसौ ॥ ५८ ॥ वीथ्यापणतुलामौ नैस्तथा मुद्रादिभिः स्त्रियः ॥ भवंति वणिजा
 पत्न्यो रत्नकांचनशालिनाम् ॥ ५९ ॥ दात्रयोः क्रयुगबंधफलोत्सूखलांगलैः ॥ भवंति धनधान्याः कृपविलजनांगनाः ॥ ६० ॥ अतुन्नत

शिरासंधिपिनरोमविवर्जितम् ॥ गोपुच्छकृतिनारीणामुजयायुगलं शुभम् ॥ ६१ ॥ निगूढग्रन्थयस्याः कूर्परारोमवर्जिताः ॥ बहवो लो-
 लितायस्याः प्रशस्तावृत्तकोमलाः ॥ ६२ ॥ उन्नतावनताश्चैव नातिस्थूलानरोमशाः ॥ सुखदास्तु सदा स्त्रीणां सौभाग्यारोग्यवर्धनाः ॥ ६३ ॥
 स्थूलैस्करंधेव हृद्रारोमशो व्याधिता भवेत् ॥ वक्रैस्करंधेव द्वेधा कुलटाचोन्नतानते ॥ ६४ ॥ स्पष्टरेखाग्रयस्याः श्रीवायाचतुरंगुलम् ॥ म-
 णिकांचनमुक्ताढ्यं साध्यातिविभूषणम् ॥ ६५ ॥ अधनास्त्रीकुश्रीवादिर्धश्रीवाचवंधकी ॥ ह्रस्वश्रीवामृतापत्यास्थूलश्रीवाविचदुःखिता ॥
 ॥ ६६ ॥ अनुव्रतासमांसाचसमायस्याः कृकाटिका ॥ सुदीर्घमायुस्त्वस्यास्तु चिरं भर्ता चर्जयति ॥ ६७ ॥ निर्मासावहुमांसाचक्षिराल-
 रोमशतथा ॥ कुटिलाविकटाचैव विस्तीर्णानचशस्यते ॥ ६८ ॥ नस्थूलो न कृशोऽत्यर्थं न वक्रो न चरोमशः ॥ हनुरेवं विधः श्रेयोस्ततो ज्योतिषप्रश-
 स्यते ॥ ६९ ॥ चतुरस्रमुखी धूर्ता मंडलास्यांशवा भवेत् ॥ अप्रजावाजिवक्रास्त्री महावक्रा च दुर्भगा ॥ ७० ॥ श्वराहवृकोलूकमकंटास्या-
 श्रयाः स्त्रियः ॥ क्रूरास्ताः पापकर्मिण्यः प्रजावांधववर्जिताः ॥ ७१ ॥ मालतीवकुलीभोजनीलोत्पलसुगंधियत् ॥ वदनं मुच्यते वतत्पान-
 तांबूलभोजनैः ॥ ७२ ॥ ताम्राभः किंचिदालंभः स्थौल्यकाश्यविवर्जितः ॥ अधरोयदितुंगश्च नारीणां भोगदः सदा ॥ ७३ ॥ स्थूलैकलह-
 शीलस्याद्विवर्णे चातिदुःखिता ॥ उत्तरोष्ठेन तीक्ष्णेन वनिताचातिकोपना ॥ ७४ ॥ जिह्वातनुतावक्रताद्वाद्याचशस्यते ॥ स्थूलद्वि-
 स्वाविवर्णयावक्राभिन्नाचर्जिता ॥ ७५ ॥ शंखकुंदं दुधवलैः स्निग्धैस्तुंगैरसंधिभिः ॥ सिद्धान्नपानमाप्नोति तैरेभिर्नुन्नतैः ॥ ७६ ॥ सू-
 क्ष्मेरतिदृशैर्द्वैस्फुटितौर्विरलैस्तथा ॥ रूक्षैश्च दुःखितानित्यं विकटैर्भाभिर्निभवेत् ॥ ७७ ॥ सुमृष्टदर्पणां भोजपूर्णं विषदुःखं निभय ॥
 वदनं वरनारीणामभीष्टफलदं स्मृतम् ॥ ७८ ॥ नस्थूलानकृशावक्रानातिदीर्घासमुन्नता ॥ ईदृशीनां सिकायस्याः साध्याचतुश्रु भंकरा ॥ ७९ ॥
 उन्नतामृदुलायचरेखाशुद्धानसंगता ॥ ध्रुवक्रतुल्यामुक्ष्माचयोषितां सा सुखावहा ॥ ८० ॥ धनुस्तुल्याभिः सौभाग्यं व्यास्याद्विदिरेमभिः ॥
 पिंगलासंगता ह्रस्वादास्त्रियायनसंशयः ॥ ८१ ॥ नीलोत्पलदलप्रलयरता प्रैश्चारुभूमिभिः ॥ वनिता नयनैरेभिर्भोगसौभाग्यभाणिनी ॥ ८२ ॥

खंजनाक्षीमृगाक्षीचवराहाक्षीवरांगना ॥ यत्रयत्रसमुत्पन्नामहांतंभोगमाप्नुते ॥ ८३ ॥ अगंभरैरसंश्लिष्टवहुरेखाविभूपितैः
 राजपत्न्योभवंतीहनयनैर्मधुपिंगलैः ॥ ८४ ॥ वायसाकृतिनेत्राणिदीर्घापांगनियेषिताम् ॥ अनाविलानिचारूणिभवंतिहिविभूतये ॥ ८५ ॥
 गंभरैःपिंगलैश्चैवदुःखिताःस्युश्चिरायुषः ॥ वयोमध्येत्यजेत्पाणानुव्रताक्षीतुयांगना ॥ ८६ ॥ रक्ताक्षीविषमाक्षीचयैर्माक्षीप्रेतलोचना
 वर्जनीयासदानारीश्चनेत्राचैवदूरतः ॥ ८७ ॥ उद्धांतैःकरैश्चित्रैर्नयैर्नस्त्वंगनास्त्विह ॥ मद्यमांसप्रियानित्यंचपलाश्चैवसर्वतः ॥ ८८ ॥
 करालाकृतयःकर्णानभःशब्दास्तुमंस्थिताः ॥ वहंतिविक्रसत्कांतिहेमरत्नविभूषणम् ॥ ८९ ॥ खरोष्ट्रनकुलौककपिलश्रवणःस्त्रियः
 प्राप्नुवंतिमहदुःखंप्रायशःप्रव्रजंतिच ॥ ९० ॥ ईषदापांडुगंडायासुवृत्तापवणिस्त्वह ॥ प्रशस्तानिंदिततत्पत्न्यारोमकूपकदूषिता ॥ ९१ ॥
 अर्धदुप्रथमाभोगमरोमतुसमाहितम् ॥ भोगारोग्यकरंश्रेष्ठलटांवरयोषिताम् ॥ ९२ ॥ द्विगुणपरिणाहेनललाटंविहितंचयत् ॥ शिरःप्रशस्तं
 नारीणामधन्याहस्तिमस्तका ॥ ९३ ॥ मूष्माःकृष्णामृदुसिग्धाःकुंचिताग्राःशिरोरुहाः ॥ भवंतिश्रयसेस्त्रीणामन्यस्युकुशशोकादाः ॥ ९४ ॥
 हंसकोकिलवीणालिशिखिणुस्वराःस्त्रियः ॥ प्राप्नुवंतिवहून्भोगान्भृत्यानज्ञापयन्तिच ॥ ९५ ॥ भिन्नकांस्यस्वरानारिवरकाक्लृप्तराच
 ग्रा ॥ रोगंव्याधिर्भयंशोकंदारिद्र्यंचाधिगच्छति ॥ ९६ ॥ हंसगोवृषचक्राह्वमतमंतंगामिनी ॥ स्वकुलंद्योतेयन्नारिमहिषीपार्थिवस्यच ॥ ९७ ॥
 शशृगालगतिर्निद्यायाचवायसवद्वजेत् ॥ दासीमृगगतिर्नारिद्रुतगामीचंधकी ॥ ९८ ॥ फलिनरोचनहेमकुंकुमप्रभण्वच ॥ वर्णःशुभ
 करःस्त्रीणांयश्चद्वौकुरोपमः ॥ ९९ ॥ मृदूनिमृदुरोमाणिनान्यंतस्वेदजानिच ॥ सुरभीणिचगात्राणियासांताःपूजिताःस्त्रियः ॥ १०० ॥ नोद्धेत्क
 पिलांकन्यानांदिर्गांनारोगिणीम् ॥ नालेमिकानांतिद्वस्वांनवाचाटानपिंगलाम् ॥ १०१ ॥ नक्षदृशनदीनाम्रीनान्त्यपर्वतनामिकाश्च ॥ नपश्य
 हिप्रेष्यनाम्रीनचभीषणनामिकाम् ॥ १०२ ॥ अव्यंगार्गसौम्यनाम्रींहंसवारणगामिनीम् ॥ तनुलोमेकेशदशनांमुद्वंशीमुद्रहेतिस्रियम् ॥ १०३ ॥
 महांत्यपिसमृद्धानिगोविधनधान्यतः ॥ स्त्रीसंबंधेदशैतानिकुलानिपरिवर्जयेत् ॥ १०४ ॥ हीनक्रियनिष्पुरुषनिश्छंदरोमशाशंसम्

क्षयमयाव्यपस्मारिश्चित्रकुष्ठिकुलानिच ॥ १०६ ॥ पादैःसुलफौप्रथमंप्रतिष्ठाजैवेद्वितीयचमुजानुवक्रौ ॥ मेघैरुद्युद्यंततस्तृतीयंभिः
 कटिश्चेतिचतुर्थमाहुः ॥ १०६ ॥ उदरं कथयंतिपचमंहदंषष्ठमथस्तनोन्वितम् ॥ अथसप्तममसज्जुणिकथयंत्यष्टममोष्ठकंधरे ॥ १०७ ॥
 नवमंनयनेचसज्जुणिसललटंदशमंशिरस्तथा ॥ अशुभेष्वशुभं दशाफलं चरणं चरणद्व्यशुभेषुशोभनम् ॥ १०८ ॥ इदंमहात्मा
 समहानुभावःशचीनिमित्तगुरुरब्रवीद्विजाः ॥ शक्रेणपृष्टःसविशेषमुत्तमंसलक्ष्यमुत्तमसंख्योषलक्षणम् ॥ १०९ ॥ मत्सकाशात्पुनःश्रुत्वालक्षणे
 पुरुषस्यच ॥ यथाधुनाभवद्विस्तुश्रुतंमत्तोद्विजोत्तमाः ॥ ११० ॥ लक्षणेभ्यःप्रशस्तं तुस्त्रीणांसदृत्तमुच्यते ॥ सदृत्तमुक्त्वयाथस्त्रीसिप्रशस्त
 नचलक्षणैः ॥ १११ ॥ ईदृगलक्षणसंपन्नांसुकन्यामुद्गहेत्युयः ॥ ऋद्विद्विद्विस्तथाकीर्तिस्तत्रतिष्ठतिनित्यशः ॥ ११२ ॥ इति श्रीभ
 विष्यमहापुराणेऽतसहस्रार्धसंहितायांब्राह्मणवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ६ ॥ शतानीकउवाच ॥ सदृत्तंश्रोतु
 मिच्छामिदेवस्त्रीणांसुविस्तरात् ॥ उत्तमाधममध्यं च संवधेस्त्रीकृतेयथा ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शतानीकमहावहोब्रह्मलोकै
 पितामहः ॥ उक्त्वासलक्षणंस्त्रीणांसदृत्तंचोक्तवान्पुनः ॥ २ ॥ यथोक्तं ब्रह्मणतेषामृषीणांकुरुनंदन ॥ ऋषीणांवचनंश्रुत्वा
 ब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ शृणुध्वं द्विजशार्दूलःस्त्रीणांसदृत्तमादितः ॥ वक्ष्येयुष्मास्वशेषैर्वैलोकानुग्रहकाम्यया ॥ ४ ॥
 त्रिवर्गप्राप्तयेवक्ष्येस्त्रीवृत्तंग्रहमेधिनाम् ॥ प्राग्विद्यादिनुपादायैतैरर्थैश्च यथाक्रमम् ॥ ५ ॥ विंदेतसदृशीभार्याशास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥
 गृहाश्रमोहिनिःस्वानामहत्येषाविडंबना ॥ ६ ॥ तस्मात्पूर्वमुपादेयं विवर्तमेव गृहैषिणा ॥ वरं सोढामनुष्येणतीव्रानरकवेदना ॥ ७ ॥
 नन्वेवचगृहेदृष्टुं त्रुदाशुधादितम् ॥ असंभवेऽशिशुदंष्ट्रारुदंतं प्रार्थनापरम् ॥ ८ ॥ वज्रसारमयं मन्येहृदयं यत्र दीयते ॥ सार्धं भार्याप्रिया
 दृष्ट्वा कुलैश्चैलुक्त्वाभीकृताम् ॥ ९ ॥ अस्य दुःखस्य तन्नास्ति सुखं यत्समतां व्रजेत् ॥ रुक्षं विवर्णं क्षुधितं भूमिप्रस्तरशायिनम् ॥ १० ॥ पुत्रदारं
 निजं दंष्ट्राकिमकार्यं भवेच्चरणम् ॥ बाहू तं रियं क्षुत्क्षामं दंष्ट्रादीनमुखं सुतम् ॥ ११ ॥ सुचुरेवोत्सवः पुंसां व्यसनं जीवितं द्विजाः ॥ परिसीदस्वप

त्पुष्टद्वितीयमुखाप्रियाम् ॥ १२ ॥ वज्रकार्यशरीरास्तेयेनयातिसहस्रधा ॥ तस्मादर्थविहीनस्यपुंसोदारपरिग्रहात् ॥ १३ ॥ कुतस्त्रिवर्ग
 संसिद्धिर्यातनैवहितस्यसा ॥ अभायस्याधिकारोस्तिनद्धितीयाश्रमेतथा ॥ १४ ॥ तद्दर्थविहीनानां सर्वत्रनाधिकारिता ॥ केचिदुपर्युक्तमे
 वाहुस्त्रिवर्गवाप्तिसाधनम् ॥ १५ ॥ पुंसमर्थः कलत्रंचयेऽन्येनातिविदुषिदुः ॥ धर्मोपिद्विविधोयस्मादिष्टापूर्तक्रियात्मकः ॥ १६ ॥
 सचदारात्मकः सर्वज्ञेयमर्थकसाधनम् ॥ निजेनापिदरिद्रेणलोकोलज्जतिबंधुना ॥ १७ ॥ परोपिहिमनुष्याणामैश्वर्यात्स्वजनयते ॥ नदरिद्रे
 समीपेपिस्थितवतंप्रपश्यति ॥ १८ ॥ दूरस्थमपिपित्ताढ्यमादराद्रजतेजनः ॥ तस्मात्प्रयत्नतः पूर्वमर्थमेवप्रसाधयेत् ॥ १९ ॥ सहिमुलंवि
 वर्गस्यगुणानांगौरवस्यच ॥ सर्वेपिहिगुणविद्याकुलशीलादयोनृणाम् ॥ २० ॥ संतितस्मिन्नसंतोपसितिसंतोपिनसति ॥ शान्तिशिल्पक
 लाः कर्मयज्ञान्यदपिचेष्टितम् ॥ २१ ॥ साधनंसर्वमर्थानामसाधनार्थमादिसाधनाः ॥ साधनानां त्रिवर्गोस्ति तं विनोकेवलं नृणाम् ॥ २२ ॥
 अजागलस्तन्येवनिधनयैवसंभवः ॥ प्राक्पुण्यैर्विपुलासंपद्धर्मकामादिहेतुना ॥ २३ ॥ भूयोयमेणसाधुत्रतयातावित्तिचक्रमम् ॥
 एकचक्रमेतद्विप्रोक्तमन्योन्यहेतुकम् ॥ २४ ॥ पूर्वपश्चिमबाहुभ्यामुत्तराधरमध्यमाः ॥ विज्ञायमतिमानेवयस्त्रिवर्गनिषेवते ॥ २५ ॥
 संख्याज्ञातसमायुक्तैरवाप्नोत्युत्तरोत्तरम् ॥ नाभार्यस्याधिकारोस्ति त्रिवर्गेनिधनस्यवा ॥ २६ ॥ नाभार्यया अतः पूर्वमर्थमेवप्रसाधयेत् ॥
 तस्मात्कमागैरर्थैः स्वयंवाधिगतैर्युतः ॥ २७ ॥ क्रियायोगैः समर्थश्चक्रुर्याद्वारपरिग्रहम् ॥ अनुरूपेकुलेजातांश्रुतवित्तक्रियादिभिः
 ॥ २८ ॥ लभेतानिदितांकन्यामनोज्ञांधर्मसाधनाम् ॥ पुमानर्थपुमंस्तवावद्वावद्वायनिर्विदति ॥ २९ ॥ तस्माद्यथाक्रमं काले कुर्या
 द्वारपरिग्रहम् ॥ एकचक्रोरथोयद्वेकपक्षोयथाखगः ॥ ३० ॥ अभार्योपिनरस्तद्वैयोग्यः सर्वकर्मसु ॥ पत्नीपरिग्रहाद्वर्मस्तथार्थवदुदा
 भतः ॥ ३१ ॥ सत्प्रीतियात्कामोऽपित्रयमस्यविदुर्बुधाः ॥ त्रिधाविवाहसंबंधोहीनतुल्यार्थिकैः सह ॥ ३२ ॥ तुल्यैः सहसमस्ते
 षामितरौनीचमध्यमौ ॥ असमौ नैद्यते सद्भिरुत्तमैः परिभूयते ॥ ३३ ॥ तुल्यैः प्रशस्यते यस्मात्तस्मात्साधुतमो मतः ॥ कृतैर्नैवाधि

१ लोको निजोऽप्यपार्थस्य शत्रुर्भवति भूमिप-इति पाठान्तरम् । २ रक्षणा यच-इ० पा० । ३ त्याज्यः सर्वेषु कर्मसु-इ० पा० ।

कर्मबंधमपमानंमम श्रुते ॥ ३४ ॥ नचैषामानर्तिगच्छेन्नैवचैःसहेष्यते ॥ उत्तमोऽपिचसंबंधोनीचैस्तत्समतांम्रजेत ॥ ३५ ॥ अत
 स्तंवजेयद्धीमान्निदितंसदृशोत्तमैः ॥ विजातीयैश्चसंबंधसहेच्छंतिनमुरयः ॥ ३६ ॥ उभयोर्प्रैश्यतेतेनयथाकोकिलयालुकः ॥ तद्वदिति
 कुलबाह्यादवश्यंचावमानतः ॥ ३७ ॥ प्रतिपत्तेरशस्यत्वाच्चोत्तमोऽपिनस्यते ॥ एकैऽपिपरिहर्तव्यान्येपरिहरंत्युत ॥ ३८ ॥ त
 स्माद्वावपिनैवैषैःसंबंधावधोत्तमौ ॥ एकपात्रादिभिर्भेषासुपचारैःपरस्परम् ॥ ३९ ॥ प्रत्यहबंधतेस्नेहःसंबंधःसोभिधीयते ॥ यत्रा
 बाहविवाहादवन्योन्याःअतिपत्तयः ॥ ४० ॥ स्पर्धयैवप्रवर्धतेतत्संबंधविदुषाः ॥ व्यसनेभ्युदयेवापिेषांप्राणैर्धनैरपि ॥ ४१ ॥ स
 हेकप्रतिपत्तित्वसंबंधानांसउत्तमः ॥ स्नेहव्यक्तौमनुष्याणांद्रविवनिकषोपलौ ॥ ४२ ॥ तथाकृतज्ञतायांचव्यसनाभ्युदयागमौ ॥ सच
 स्नेहोन्नप्रायःसमेष्वेवहिदृश्यते ॥ ४३ ॥ साम्यंचाप्युपगतव्यवितशीलकुलादिभिः ॥ तस्माद्विवाहसंबंधसख्यमेकान्तकरिणाम् ॥
 ॥ ४४ ॥ सदृशैरेवकुर्वीतनोत्तमोऽप्यनुत्तमैः ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेशतसहस्रार्धसंहितायांब्राह्मणपर्वणिब्रह्मिलक्षणसहस्रवर्ण
 नेनमपषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाचा॥ असर्पिडाचयामातुरसगोत्राचयापितुः ॥ साप्रशस्ताद्विजातीनांदारकर्मणिमैथुने ॥ १ ॥ सहजो
 नभवेद्यस्यानचविज्ञायतेपिता ॥ नोपयच्छेततांप्राज्ञःपुत्रिकाधर्मशंकया ॥ २ ॥ ब्राह्मणानांप्रशस्तास्यास्तस्वर्णदारकर्मणि ॥ काम
 शस्तुप्रवृत्तानामिमाःस्युःक्रमशोऽवराः ॥ ३ ॥ क्षत्रस्याधिसवर्णस्यात्पथमाद्विजसत्तमाः ॥ द्वेचावरेतथाप्रोक्तिकामतस्तुनयधर्मतः ॥ ४ ॥
 वैश्यस्यैकावराप्रोक्तासवर्णचैवधर्मतः ॥ तथावराकामतस्तुद्वितीयानतुधर्मतः ॥ ५ ॥ शूद्रवभार्याशूद्रस्यधर्मोभनुरज्जुवात् ॥
 चतुर्णामपिपर्णानांपरिणेतोद्विजोत्तमः ॥ ६ ॥ नब्राह्मणक्षत्रिययोरापद्यपिहितिप्रतोः ॥ कस्मिंश्चिदपिवृत्तातेशूद्राभार्यापदश्य
 ते ॥ ७ ॥ हीनजातिस्त्रियमोहादुद्ग्रहंतोद्विजातयः ॥ कुलान्येवयंत्याशुसंतनानि शूद्रताम् ॥ ८ ॥ शूद्रमारोप्यवेधं दुपतितोत्रिर्व
 भुवह ॥ उत्तथ्यः पुत्रजननात्पतितत्वमवाप्तवान् ॥ ९ ॥ शूद्रस्यपुत्रमासाद्यशौनकः शूद्रतांगतः ॥ भुगवाद्योप्येववपतितत्वं

१ तस्मिन्काले हि दृश्यते-इ०पा० २ नापि चाधर्मैः-इ०पा० ३ इतः प्रागेकस्मिन्नुत्तकैऽध्यायार्थकथायांनुसंधानार्थम्-“अथात्रिविधसंबंधनिर्णयः”-
 इ०पा० ४ शय्यां तु-इ०पा०

मवायुः ॥ १० ॥ शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोयात्यधोगतिम् ॥ जनयित्वासुतंतस्याब्राह्मण्यादेवहीयते ॥ ११ ॥ देवपि
न्यातिथेयानितत्प्रधानानियस्यतु ॥ नादंतिपितरोदेवाः सचस्वर्गनगच्छति ॥ १२ ॥ वृषलीफेनपीतस्यनिःश्वसोपहत
स्यच ॥ तस्यांचैवप्रसूतस्यनिष्कृतिर्नविधीयते ॥ १३ ॥ चतुर्णामपिविप्रद्राः प्रत्येहचहिताहितम् ॥ समासतोब्रह्मैषविवाहप्र
कमुत्तमम् ॥ १४ ॥ ब्राह्मदैवस्तथाचार्षः प्राजापत्यस्तथासुरः ॥ गांधर्वोराक्षसश्चैवपैशाचश्चाष्टमोऽधमः ॥ १५ ॥ येयस्यधर्मा
वर्णस्यगुणदोषौचस्ययौ ॥ शृणुष्वन्तर्द्विजश्रेष्ठाः प्रमेवचगुणागुणम् ॥ १६ ॥ विप्रस्यचतुरः पूर्वाक्षस्यचतुरोऽवरान् ॥ विदूश्च
द्रयोस्तुत्रीनैवविद्याद्धर्मोनराक्षसान् ॥ १७ ॥ चतुरोब्राह्मणस्याद्यान्प्रास्तान्कवयोविदुः ॥ राक्षसंक्षत्रियस्यैकमासुरैर्वश्यशूद्रयोः ॥ १८ ॥
क्षत्रियाणांत्रयोधर्म्यद्वावधर्म्यैस्मृताविह ॥ पैशाचश्चासुरश्चैवनकर्तव्यैकथंचन ॥ १९ ॥ पृथक्पृथक्वामिश्रौवाविवाहौपूर्वचोदितौ ॥
गांधर्वोराक्षसश्चैवधर्म्यैः क्षत्रस्यतौस्मृतौ ॥ २० ॥ आच्छाद्यचार्ययित्वातुश्रुतशीलवर्तेस्वयम् ॥ आहूयदानंकन्यायाब्राह्मोधर्मः प्रकी
र्तितः ॥ २१ ॥ विततेचापियज्ञेतुकर्मकुर्वीतचर्त्विजि ॥ अलंकृत्यसुतादानंदैवोधर्मउदाहृतः ॥ २२ ॥ एकंगोमिश्रुनंदैववरा
दादायधर्मतः ॥ कन्याप्रदानंविधिवदार्पणोधर्मउच्यते ॥ २३ ॥ सहोभौचरतंधर्ममितिवाचाभुष्यतु ॥ कन्याप्रदानमभ्यर्च्य
प्राजापत्यविधिः स्मृतः ॥ २४ ॥ ज्ञातिभ्योद्रविणंदत्वाकन्यायाश्चैवशक्तिः ॥ कन्याप्रदानंस्वच्छंदादासुरोधर्मउच्यते ॥ २५ ॥
इच्छयान्योन्यसंयोगः कन्यायाश्चरस्यच ॥ गांधर्वः सविधिज्ञैर्योमैथुन्यः कामसंभवः ॥ २६ ॥ हत्वाछित्त्वाचभित्त्वाचक्रोशितैरुदत्तैर्गु
हात् ॥ प्रसह्यकन्याहरणंराक्षसोविधिरुच्यते ॥ २७ ॥ सुतांसत्तांप्रमत्तांचरहोयत्रोपगच्छति ॥ सपापिष्ठोविवाहानपैशाचः कथि
तोऽष्टमः ॥ २८ ॥ जलपूर्वद्विजाभ्याणांकन्यादानंप्रशस्यते ॥ इतरेषांतुवर्णानामितरेतरकाम्यया ॥ २९ ॥ येयस्यैषांविवाहानांविभूनां
कीर्तितोगुणः ॥ तंनिबोधतवैविप्राः सम्यक्कीर्तयतोमम ॥ ३० ॥ कुलानिदशपूर्वाणिताथान्यानिदशैवतु ॥ सहितान्यात्मनचैवमा

१ षडानुपूर्या विप्रस्य-इ०पा० । २ द्वौ धर्मौ वैश्यशूद्रयोः-इ०पा० ।

चयत्येनसोऽधुवम् ॥ ३१ ॥ ब्रह्मोपुत्रः सुकृतकृद्वैवोढाजं सुतं शृणु ॥ दैवोढजमुतो विप्राः सप्तसप्तपरावरान् ॥ ३२ ॥ आर्षोऽढजसुतः
 स्त्रीणां पुरुषांस्तारयेद्विजाः ॥ ब्रह्मादिषु विवाहेषु चतुर्ष्वेवापु पूर्वशः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मवर्चस्विनः पुत्रा जायंते शिशुसंभूताः ॥ रूपसत्त्वगुणोपेता
 धनवंतो यशस्विनः ॥ ३४ ॥ पुत्रवंतोऽथ धर्मगुणजायंति च शतसंभूताः ॥ इतरेषु निवाधेष्वनृशंसानृतवादिनः ॥ ३५ ॥ जायंते तु
 विवाहेषु ब्रह्मधर्मद्विषः सुताः ॥ अनिदितैः स्त्रीविवाहे रानिद्व्याभवति प्रजा ॥ ३६ ॥ निदितैर्निदितानृणां तस्मान्निद्व्यान्निवर्जयेत् ॥ काश्च
 हणसंस्काराः सवर्णा सुभवंति वै ॥ ३७ ॥ असवर्णास्वयं ज्ञेया विधिरुद्राहकर्मणि ॥ बाणः क्षत्रिययात्राह्यः प्रतोदो वैश्यकन्यया ॥ ३८ ॥
 वसनस्य दशायाह्याः शूद्रयोत्कृष्टवदने ॥ न कन्यायाः पिता विद्वान्गृहीत्याच्छुल्लकमण्वपि ॥ ३९ ॥ गृह्णन्निद्व्याल्लोभेन स्यात्प्ररोऽपत्यवि
 क्रयी ॥ स्त्रीधनानि तु ये मोहादुपजयंति वांधवाः ॥ ४० ॥ नारीयानानि वस्त्रं वा ते पापायां त्यधोगतिम् ॥ आर्षेणो मिथुनं तु लंके केचि
 ददुष्टमुपैवतत् ॥ ४१ ॥ अल्पो वापि महान्वापि विक्रयस्तत्तदेव सः ॥ यासानां ददते तु लंके ज्ञातयेन स विक्रयः ॥ ४२ ॥ अहंणं तत्कुसारी
 णामातृशंस्यं च केवलम् ॥ इत्थं दारांस्समासाद्य देशमथ्यं समावसेत् ॥ ४३ ॥ ब्रह्मणो द्विजशाल्लय इच्छेद्विपुल्यशः ॥ ऋषय ऊचुः ॥
 को देशः परमो ब्रह्मन्कश्च पुण्यो मतस्तव ॥ ४४ ॥ प्रवसन्यत्र विप्रदेशः प्राप्नोति कंजज ॥ ब्रह्मो वाच ॥ नहीयते यत्र धर्मश्च तुष्पास्त
 कलो द्विजाः ॥ ४५ ॥ स देशः परमो विप्राः सच पुण्यो मतो मम ॥ विद्वद्भिः सेवितो धर्मो यस्मिन् देशे प्रवर्तते ॥ ४६ ॥ शान्त्रोक्त
 आपि विप्रदेशः स देशः परमो मतः ॥ ऋषय ऊचुः ॥ विद्वद्भिः सेवितं धर्मं शान्त्रोक्तं च सुरोत्तम ॥ ४७ ॥ वदस्मा सुसुरश्रेष्ठ कौतुकं पर
 मंहिनः ॥ ब्रह्मो वाच ॥ विद्वद्भिः सेवितः सद्भिर्नित्यमद्वेषाग्निभिः ॥ ४८ ॥ हृदयेनाभ्यनुज्ञातो धर्मस्तन्निबोधतां कामात्मतान प्रशस्तानेव ह
 स्याप्य कामता ॥ ४९ ॥ काम्यो हि वेदाधिगमः कर्मयोगश्च वैदिकः ॥ संकलया जायते कामो यज्ञाद्यानि च सर्वशः ॥ ५० ॥ व्रतानि यमधर्माश्च सर्वे
 कल्पजाः स्मृताः ॥ कामादतो क्रिया कारीदृश्यते नेह कर्हि चित् ॥ ५१ ॥ यद्यद्विकुरुते कश्चित् तत्कामस्य चोष्टितम् ॥ निर्गमो धर्ममूलं स्यात्सृष्टु

१ परं ब्रह्मद्विषः-इ० पा० । २ महर्षयः-इ० पा० । ३ महियते-इ० पा० । ४ नियमा धर्ममूलं स्युः-इ० पा० ।

तिशीलेतथैवच ॥ ५२ ॥ तथाचारश्चसाधूनामात्मनस्तुष्टिरेवच ॥ सर्वतुसमवेक्षतनिश्चितंज्ञानचक्षुषा ॥ ५३ ॥ श्रुतिप्राधान्यतोविद्वान्स्व-
 धर्मेनवसेतवै ॥ श्रुतिस्मृत्युदितं धर्ममनुतिष्ठन्सदानरः ॥ ५४ ॥ प्राप्यचेहपरंकीर्तिंयातिशैकसलोकताम् ॥ श्रुतिस्तु धर्माविज्ञेयधर्मशस्त्रि-
 तुवैस्मृतिः ॥ ५५ ॥ तेसर्वार्थेषु धर्मास्येताभ्यां धर्माहिनिर्वभौ ॥ योऽवमन्यतेतेचोभेहेतुशास्त्राश्रयोद्विजः ॥ ५६ ॥ ससाधुभिर्बहिष्कार्यो
 नास्तिकोवेदनिन्दकः ॥ वेदः स्मृतिः सदाचारः स्वस्यचप्रियमात्मनः ॥ ५७ ॥ एतच्चतुर्विधविप्राः साक्षाद्धर्मस्यलक्षणम् ॥ धर्मज्ञानं भवेद्विप्रा-
 र्थकामेष्वसज्जताम् ॥ ५८ ॥ धर्माज्ज्ञासमानानां प्रमाणैर्गमंपरम् ॥ निषेकादिदृग्मशानंतं न त्रैयस्योदितोविधिः ॥ ५९ ॥ अधिकारो भवेत्तस्य
 वेदेषुच जेषुच ॥ सरस्वतीदृषद्वत्यौदेंनद्योदेंतरम् ॥ ६० ॥ तदेवनिर्मितदेशं ब्रह्मावर्तप्रचक्षते ॥ तस्मिन्देशेयआचारः पारंपर्यक्रमागतः ॥ ६१ ॥
 वर्णानां सांतरालानां ससदाचार उच्यते ॥ कुरुक्षेत्रं च मत्स्याश्च पंचालाः शूरेसनयः ॥ ६२ ॥ एष ब्रह्मर्षिदेशो वै ब्रह्मावर्तादेंनंतरम् ॥ एतदेतदप्रसूतस्य स-
 काशादयजमनः ॥ ६३ ॥ स्वंस्वं चरित्रं शिक्षति पृथिव्या सर्वमानवाः ॥ हिमवद्विध्ययोर्मध्ये त्प्राग्विनशनादपि ॥ ६४ ॥ प्रत्यगेदप्रयागाच्चमध्यदे-
 शः प्रकीर्तितः ॥ आसमुद्रात्पुर्वपूर्वादासमुद्रात्तु पश्चिमात् ॥ ६५ ॥ तयोरेवांतरंगिर्यौरार्यावर्तविदुर्बुधाः ॥ अतएयत्रकृष्णागौर्मुगौ नित्यं स्वभाव-
 तः ॥ ६६ ॥ सज्ञेयोयाज्ञिकोदेशो म्लेच्छदेशस्तत्परः ॥ एतान्नित्यं शुभान्देशान्संश्रयीतद्विजोत्तमः ॥ ६७ ॥ यस्मिन्कस्मिंश्चानिवसे-
 त्प्रादजोवृत्तिकर्षितः ॥ प्रकीर्तितेयं धर्मस्य बुधैर्नो निर्द्विजोत्तमाः ॥ ६८ ॥ संभवश्चास्य सर्वस्य समासाव्रतुविस्तरात् ॥ ६९ ॥ इति श्री भावप्यम-
 हापुराणे ब्राह्मपर्वणि विवाहधर्मवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कर्तव्यं यद्ब्रह्म हस्येन तदिदानीं निबोधत ॥ गदतो
 द्विजशार्दूलविस्तराच्छास्त्रतस्तथा ॥ १ ॥ वैवाहिकेऽग्नौ कुर्वीत गृह्णैकमथविधि ॥ शुभदेशाश्रयश्चैव पत्नीवैवाहिकागृहे ॥ २ ॥ स्वाश्रयेण
 विनाशोऽव्ययं यस्माद्रक्षणदिकम् ॥ वित्तानामिव दाराणामतस्तद्विधिरुच्यते ॥ ३ ॥ हेतवो हि त्रिवर्गस्य विपरीतास्तुमानद ॥ अरक्षणाद्रव्यसमाद-

१ हि मानवः-इ०पा० । २ ब्रह्मसलोकताम्-इ०पा० । ३ वेदः-इ०पा० । ४ गिरिनद्योः-इ०पा० । ५ ब्राह्मणो वृत्तिकर्षितः-इ०पा० । ६ विपरी-
 तार्थसाधकाः-इ०पा० ।

मर्षारक्षणमतम् ॥ ४ ॥ निसर्गादुत्स्यसंतोषाद्गुणदोषविवर्षतः ॥ दुष्टानां चापि संसर्गाद्दृष्ट्या एव च योषितः ॥ ५ ॥ पुरुषस्थानवैश्वानरि
विधंप्रादुराश्रयम् ॥ वित्तानारक्षणार्थमपूर्वाधिगमाय च ॥ ६ ॥ कुलीनो नीतिमान्प्राज्ञः सत्यसंधो दृढव्रतः ॥ विनीतो धार्मिकस्तथा गविज्ञे
यः पुरुषाश्रयः ॥ ७ ॥ नगरे स्वर्गदेष्टेऽग्रामे चापि क्रमागते ॥ यात्रावशाद्धानिवसेद्दार्मिकाद्यजनावृत्ते ॥ ८ ॥ गुरुणानुमतस्तत्राप्रमण्यादिजेने
नवा ॥ प्रतिवैश्वमाद्यवधेन शुद्धं कुर्यान्न विवेशनम् ॥ ९ ॥ द्वारचत्वरशालानां सर्वकारकवेऽभनम् ॥ द्यूतसूनासुरविशेन टराजानुजीविनाम्
॥ १० ॥ पाषंडदेववर्थी नाराजमार्गकुलस्य च ॥ दूरात्सुगुप्तं कर्तव्यं जीविकाविभवाचितम् ॥ ११ ॥ सापिधानैकानिष्काशं शुद्धपृष्ठसंमतः ॥
सदृत्तात्सजनाकीर्णमदुष्टप्रातिवेशिकम् ॥ १२ ॥ प्रागुदक्प्रवणे देशे वास्तुविद्याविधानतः ॥ प्रविभक्तक्रियाकंक्षिसर्वतुक्मनोहरम् ॥ १३ ॥
अर्चाक्षानोदकागारगोष्ठागारमहानसैः ॥ युक्तं गोवाजिशालाभिः सदासीभृत्यकाश्रयैः ॥ १४ ॥ वहिरंतःपुरे स्त्रीकिं सर्वोपकरणैर्युतम् ॥
विभक्तशयनोद्देशमातृवृद्धैरधिष्ठितम् ॥ १५ ॥ अरक्षणाद्धिदराणां वर्णसंकरजादयः ॥ दृष्टाहिबहवो दोषास्तस्माद्दृष्ट्याः सदास्त्रियः ॥ १६ ॥
नद्यासां प्रमदं दद्यान्नस्वातंत्र्यं न विश्वसेत् ॥ विश्वस्तवच्च चेष्टतन्यत्यर्थं भर्त्सनमाचरेत् ॥ १७ ॥ नाधिकारं क्वचिद्वाहते पाकादिकर्मणः ॥
स्त्रीणां श्रमीणवत्ताहिभोगयालं सुशासिता ॥ १८ ॥ नित्यं तत्कर्मयोगेन ताः कर्तव्यानि रंतराः ॥ इत्येवं सर्वदव्याप्तेः स्यादविद्या निराश्रया ॥ १९ ॥
दौर्गत्यमतिरूपं चाप्यसंसर्गः स्वतंत्रता ॥ पानाशनकथागोष्ठाप्रियत्वाकर्मशीलता ॥ २० ॥ कुहकेक्षणिकमुंडाभिश्चुकीसूतिकादिभिः ॥
गोप्रसंगैस्तथा सद्द्विर्लिगियाचकशिलिपिभिः ॥ २१ ॥ संवाहोद्यानयात्रासूद्यानेष्वाभ्यंजनादिषु ॥ प्रसंगस्तीर्थयात्रार्थं धर्मेषु प्रकटेषु च ॥ २२ ॥
विप्रयोगः सदाभर्त्रातच्छाति कुलिनः स्वता ॥ अमाधुर्यकदर्यत्वे भृशं पुंसां च वाच्यता ॥ २३ ॥ अतिक्रौर्यमतिक्षांतिरत्यंताभातिपातनम् ॥

१ स्वामी-इ०पा० । २ द्वारचत्वरनागानां शस्त्रकारकवेऽभनम् ॥ अतिन्यूना वरविशेन टराजानुजीविनाम् ॥ पाषंडदेववर्थीनाम्-इ०पा० । ३ सौगंध्यम
तिरूपत्वसुखे ज्ञेयं पतिव्रता-इ०पा० । ४ पानयोग्यकथागोष्ठाप्रियत्वाकर्मशीलता-इ०पा० । ५ प्रसंगार्थस्तथा सत्स्त्रीलिगियाचारकशिलिपिभिः-इ०पा० ।

स्त्रीभिर्जितत्वमत्यसन्त्यस्तास्ताः सदोषताः ॥ २४ ॥ स्त्रीणांपत्युरधीनत्वात्पुमानेवहिनिंद्यते ॥ भर्तुरेवहितजाल्व्यद्रृत्यानामयोग्यता
 ॥ २५ ॥ तस्माद्यथोदितास्त्वेतारक्ष्याः शासनताडनैः ॥ ताडनैश्चयथाकालं यथावत्समुपाचरेत् ॥ २६ ॥ परिगृह्यवहून्दारानुपचारैः समो
 भवेत् ॥ यथाक्रमोचितैः कर्मदानसत्कारवासनैः ॥ २७ ॥ प्रथमोभिजनोधर्मयोग्यत्वंचमुपुत्रता ॥ पक्षोचितंविशेत्स्त्रीणांमानंनतत्कारणं
 तथा ॥ २८ ॥ तस्मान्माननंनकर्तव्यंहयंचापिनतत्कृतम् ॥ गुरुत्वेलाघेववापिसतांकार्यनिर्बधनम् ॥ २९ ॥ आकस्मिकेप्रभु
 जानप्रेक्षावान्मानलाघवे ॥ सयत्किंचनकारित्वाच्चयमैवैतिलाघवम् ॥ ३० ॥ यथामानापमानौहिप्रयुज्येतानिमित्ततः ॥ तन्निमित्तान्न
 त्यागेप्रयतंततदाश्रिताः ॥ ३१ ॥ एतदेवह्यपत्यानांज्ञेयमाननकारणम् ॥ यत्स्वापत्यनिमित्तेपुप्रधानेकुलयोग्यते ॥ ३२ ॥ तत्संयोगा
 त्सुखंपुसांमहदुःखंविद्योगतः ॥ तत्प्राप्तिःप्रातिहातव्यास्वार्थैवैवप्रियाण्यापि ॥ ३३ ॥ अतःस्वार्थैकानिष्टोऽयंलोकःसर्वोऽवसीयते ॥ तत्प्र
 सिद्धिर्भवेदस्तमानाद्भ्रातिविधायकः ॥ ३४ ॥ ततोदारादिकाभृत्यानिर्यंतव्यास्तथाद्भिजाः ॥ यथेहासुत्रवाश्रेयःप्राप्नुयादुत्तरोत्तरम् ॥ ३५ ॥
 स्त्रीणांधर्मार्थकामेषुनातिसंधानमाचरेत् ॥ तासतिष्वभिसंधानाद्भवेदात्मभिःसहितः ॥ ३६ ॥ जायात्वर्थेशरिरस्यनृणांधर्मादिसाधने ॥
 नातस्तासुव्यथाकांचित्प्राप्तिकूलंसमाचरेत् ॥ ३७ ॥ यज्ञोत्सवादीनाकस्मात्कांचिदसांविशेषयेत् ॥ वस्त्रतांबूलदानादौप्रतिपत्तौसमो
 भवेत् ॥ ३८ ॥ प्रियाप्रियत्वंभेदोहिकामतस्तुरहोगतः ॥ उपचारैःपुनर्वार्यैस्तुल्यवृत्तिःप्रशस्यते ॥ ३९ ॥ आर्तेवेतुपुनःसर्वोऽपगम्याः
 प्रियाइव ॥ पूर्वाभिजातधर्मार्थपुत्रिणीचोत्तरोत्तरम् ॥ ४० ॥ उदगच्छेद्देनवंविधिनानित्यमार्तेवे ॥ तुल्यवृत्तिर्यथाकालंस्वस्ववासमखं
 डयन् ॥ ४१ ॥ नित्यपर्यायवासानामपादानमसून्विदुः ॥ ऋतुदुःखंप्रमोदश्चतथापूर्वसमागतः ॥ ४२ ॥ अन्ययासहदुःखंसदसद्भार
 होगतम् ॥ उत्कंठितंवायत्किंचित्सपत्नीषुनतद्वसेत् ॥ ४३ ॥ यत्किंचिदन्यसंबंधमन्यथाकथितंमिथः ॥ तस्यकुर्यादनिर्वेदमात्मनैव

१ स्त्रीणांपत्युरधीनत्वंप्रमाणैरधिगम्यते-इ०पा० । २ हि पत्नीनाम्-इ०पा० । ३ समुत्पद्य निमित्तेषु प्रधाने गुणयोग्यता॥यत्संयोगाश्रयं पुंसां महदुःखं
 वियोगवत्-इ०पा० ।

विचिंतयेत् ॥ ४४ ॥ अन्योन्यमत्सराल्याननैतावाचापिभत्संयेत् ॥ गुणदोषौचविज्ञायस्वयंकुर्यान्ननिष्कलो ॥ ४५ ॥ वद्वालंकारभोज्या
दौतदयत्येवमुक्रमात् ॥ मातृदोषाननादृत्यतुल्यदृष्टिःपिताभवेत् ॥ ४६ ॥ अन्यस्यान्यगतौदोषदूषणनहिनीतिमत् ॥ यतुतेयमपत्यं
तुततुल्यमुभयोरपि ॥ ४७ ॥ प्रीतिद्वेषमभिप्रायंशौचाशौचिगतागमान् ॥ वहिरंतश्चजानीयाद्दासगूढचरःसदा ॥ ४८ ॥ आत्मानमपिवि
ज्ञायचित्तवृत्तेरनीश्वरम् ॥ विश्वसेतकथंस्त्रीषुसर्वाविनयधामसु ॥ ४९ ॥ वृद्धदाम्यःक्रमायातायश्चपरिचारिकाः ॥ तन्मातृपितृकाद्या
श्रृषंडवृद्धाश्रमाताः ॥ ५० ॥ विविधैस्तत्कथाख्यानैस्तुल्यशीलदयान्वितैः ॥ प्रविश्यांतरभिप्रायंविद्यात्कालेप्रयोजितैः ॥ ५१ ॥ तेषु
तेषुकथेषु कथ्यमानेषुलक्षयेत् ॥ सुखाकारादिभिलिगैरभिप्रायंमनोगतम् ॥ ५२ ॥ सीतारुंधतिसंवैधैस्तथाज्ञाकुंतलादिभिः ॥ सद्
संचरिताख्यानैर्भवंविद्यात्प्रवृत्तितः ॥ ५३ ॥ तदुष्टानामदुष्टेषुसाधूनामितरेषुच ॥ प्रीतिःकथाप्रवधेषुस्यात्संल्यपुरुषेष्वितः ॥ ५४ ॥
एवमागमदुष्टाभ्यामनुमित्याचतत्त्वतः ॥ स्त्रीणांविदित्वाभिप्रायंवर्ततासुयथोचितम् ॥ ५५ ॥ स्त्रीभ्योविप्रतिपन्नाभ्यःप्राणैरपिवियोज
नम् ॥ दृष्टंहिचर्यथाराज्ञामतोरेक्षेत्रयत्नतः ॥ ५६ ॥ वेण्यागूढेनज्ञास्त्रेणहतोराजक्षुभध्वजः ॥ मेखलमणिनादेव्यासौवोरश्चनराधिपः
॥ ५७ ॥ भ्रात्रादेवीप्रयुक्तेनभद्रसेनोनिपातितः ॥ तथापुत्रेणकारूपोयातितोदर्पणासिना ॥ ५८ ॥ द्रौकाशिराजैर्वैद्यैश्चानंदपुरयोषिता ॥
विषंप्रयुज्यपंचत्वमानीतौपूजितात्मकौ ॥ ५९ ॥ एवमादिमहाभागाराजानोब्राह्मणाश्चह ॥ स्त्रीभिर्यत्रनिपात्यतेतत्रान्येष्विहकाकथा ॥
॥ ६० ॥ तस्मान्नित्याप्रमत्तेनजायारक्ष्याश्चिनित्यज्ञः ॥ यथावदुपचर्याश्चयुगदोषानुरूपतः ॥ ६१ ॥ वैषम्यादुपचारणांविकारैश्चा
निमित्तजैः ॥ विशेषणसंपत्तीकैरकस्माच्चापिवेदनैः ॥ ६२ ॥ असंभोगेचवागदंष्ट्रारूप्यादप्रसंगतः ॥ प्रद्वेषोभर्तैरस्त्रीणांप्रकापश्चापि
जायते ॥ ६३ ॥ ततश्चायातिवार्धक्यमद्भुद्वापिशुभ्रताम् ॥ तस्मान्नतान्प्रयुजीतदोषान्दारविनाशकान् ॥ ६४ ॥ नचैताःस्वकुलचार
मधर्मवापिचांजसा ॥ नगुर्णाश्चाप्युपेक्षेतेप्रकृत्याकिमुपीडिताः ॥ ६५ ॥ सतीत्वेप्रायशःस्त्रीणांप्रीदिष्टंकारणत्रयम् ॥ परंपुंसामसंप्रतिःप्र

येप्रतिःस्वरक्षणे ॥ ६६ ॥ तस्मात्सुरक्षितानित्यमुपचरैर्यथेचितैः ॥ सुभृतानित्यकर्माणःकर्तव्यायोषितःसदा ॥ ६७ ॥ उत्तमांसा
 मदानाभ्यामध्यमाभ्यांतुमध्यमाम् ॥ पश्चिमाभ्यामुभयान्यचअधमांसंप्रसाधयेत् ॥ ६८ ॥ भेदं देहप्रयुज्यापिप्रागपत्याद्यपेक्षया ॥ तच्छिष्टा
 नान्तदापश्चात्सामदानंप्रसाधने ॥ ६९ ॥ यास्तुविष्वस्तचारित्राभर्तुश्चाहितकरिकाः ॥ त्याज्याएवस्त्रियःसंद्भिःकलकूटविषेपमाः ॥ ७० ॥
 दृष्टःकुलोद्भूताःसाध्योविनताभर्तृवत्सलाः ॥ सर्वदासाधनीयास्ताःसंप्रदायोत्तरौतैः ॥ ७१ ॥ एवमेवयथादिष्टंस्त्रीवृत्तंयानुतिष्ठति ॥
 प्रामोत्येवसंपूर्णैर्त्रिवर्गलोकसंभवम् ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणेब्रह्मपर्वणि विवाहयथैषुस्त्रीविषयेनरवृत्तनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८॥ ॥ ७३ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवंस्त्रीषुमनुष्याणांवृत्तिरुक्तासमासतः ॥ सांप्रतंचमनुष्येषुस्त्रीणांसुपादिश्यते ॥ १ ॥ सम्यगाराधनानुसा
 रितिवृत्तिश्चयोषितः ॥ पुत्राःस्वर्गाद्यदृष्टंचतस्मादिष्टाहितद्विधिः ॥ २ ॥ कर्तव्यनामयत्तिकचित्सर्वविधिमेपेक्ष्यते ॥ व्यक्तिमायातिवैफल्यं
 तदेवारब्धमन्यथा ॥ ३ ॥ विध्यपेक्षाणिसर्वाणिकार्यार्णयविफलान्यपि ॥ हेतुभूतास्त्रिवर्गस्यमहारंभाविशेषतः ॥ ४ ॥ सर्वसाध्याविवि
 ज्ञानसागमैकनिबंधनम् ॥ साध्यंहृष्टमदृष्टंचद्वयविधिनिषेधयोः ॥ ५ ॥ शाल्माधिकारोऽनस्त्रीणांनग्रंथानांचधरणे ॥ तस्मादिहान्येन्येतत्तच्छा
 सनमनर्थकम् ॥ ६ ॥ आगमैकक्रियायोगेस्त्रीणामध्यधिकारिता ॥ मृतेभर्तोरिसाध्वीस्यादित्यादौस्मृतिभाषितम् ॥ ७ ॥ तस्मा
 त्कार्थमकार्यवाविज्ञायप्रभुरागमात् ॥ गुणदोषेषुताःसम्यक्छास्तिराजप्रजइव ॥ ८ ॥ संत्येवप्रमदाःक्राश्चिद्विशेषाधिगतागमाः ॥ यत्तुशा
 स्त्राधिकारित्वंचनस्यान्निरर्थकम् ॥ ९ ॥ केचिद्वेदविदोविप्राःकृत्यैवषक्रियापराः ॥ तयापिजतिमित्रेणतएवात्राधिकारिणः ॥ १० ॥
 क्रियन्तेवेदशास्त्रैः प्रयोगाः शाल्मलौकिकाः ॥ स्थितमेषामदूरेपिशास्त्रमेवनिबंधनम् ॥ ११ ॥ व्याधीवरगोपालप्रभृतीनांचदृश्यते ॥
 विष्टचंगारकसौर्योदिदिनानांपरिवर्जनम् ॥ १२ ॥ गम्यागम्यादिकार्येनियताचारसंस्थितिः ॥ लोकानांशाल्मावकयानांप्राणाःस्वेष्टनिव

१ स्वाहताः-इ० पा० । २ सर्वाः-इ० पा० । ३ हृष्टाः कुलोद्भवाः-इ० पा० । ४ अप्रभादोत्तरौतैः-इ० पा० । ५ स्त्रीवर्गलोकसंमतम्-इ० पा० । ६ र
 तिर्भवति योषिताम्-इ० पा० । ७ स्थिर-इ० पा० । ८ अल्पफलानि च-इ० पा० । ९ तत्रापि-इ० पा० ।

धनाः ॥ १३ ॥ तस्माच्चतुर्णवर्णानामाश्रमाणांचसर्वशः ॥ मुख्यगौणादिभेदानज्ञेयाज्ञास्त्राधिकारिता ॥ १४ ॥ पौर्वापर्यतुविज्ञातु
मज्ञकयंलोकज्ञास्त्रयोः ॥ तच्छास्त्रमेवमतंयंयथाकर्मशरीरवत् ॥ १५ ॥ आगमेचपुराणेचद्वैधवनास्तिकग्रहम् ॥ मार्गमहद्विरा
चीर्णप्रद्योताविकल्पधीः ॥ १६ ॥ मूलगृहस्थधर्माणांयस्माद्भार्यःपतिव्रताः ॥ तस्मादासांप्रवक्ष्यामिभर्तुराराधनेविधिम् ॥ १७ ॥
इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मणविनिर्णयप्रश्नानामनवमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आराध्यानांहिसर्वेषामयमारधनेविधिः ॥
चित्तज्ञानानुवृत्तिश्चहितैषित्वंचसर्वदा ॥ १ ॥ कन्यापुनर्भूदयचित्रविधाएवयोषितः ॥ प्रियामध्याप्रियाचैवयोग्यामध्येतारतथा ॥ २ ॥
समाश्रयाचनीचाचभूयोपित्रिविधाःपुनः ॥ पूर्ववत्परयोर्वृत्तिरिष्टानुत्तयाप्रियाप्रिये ॥ ३ ॥ अधमाप्रियोरत्रपतिपत्न्यादिकामता ॥ निषिद्ध
नांतुभक्ष्यादितद्वियन्नाद्विधीयते ॥ ४ ॥ एकद्वित्वबहुत्वाद्यभेदाःसमुदाहृताः ॥ ज्येष्ठादिवृत्तेवक्ष्यामस्तानशेषान्द्विजोत्तमाः ॥
॥ ५ ॥ वृत्तंचद्विविधंस्त्रीणांवाह्याभ्यंतरतथा ॥ भर्तुरन्यजनेवाह्यंतस्याःशारीरमांतरम् ॥ ६ ॥ ज्ञातीतरविभगेनतद्ब्रह्माद्विवि
धंपुनः ॥ पूज्यंतुल्यंकनिष्ठंचतत्प्रत्येकंपुनस्त्रिधा ॥ ७ ॥ रहोरंतप्रकाशंचशारीरमपितत्रिधा ॥ भर्तुश्चित्तानुकूलेनप्रयोक्तव्यंयथोचि
तम् ॥ ८ ॥ मातापितास्वसाभ्रातापितृव्याचार्यमातुलः ॥ सभार्यभगिनिभर्ताभर्तुमातृपितृष्वसा ॥ ९ ॥ धात्रिवृद्धांगनादिश्चयस्त
त्रातसमोजनः ॥ प्रथमोढासपत्नीचस्त्रीणांमान्यतमोर्गणः ॥ १० ॥ एषामेवत्पत्न्यादिभगिनिभ्रातरस्तथा ॥ कनिष्ठाभर्तुरित्या
दिभार्याश्चातसमोमतः ॥ ११ ॥ हीनोऽन्यः ज्ञासनीयस्तुतत्रतवन्नविद्यते ॥ योग्यतासुतसौभाग्यैर्नयवत्स्यात्प्रतिष्ठिता ॥ १२ ॥
यत्रापिगुरुभर्तृणामनुकूलेनसर्वदा ॥ वृत्तिःप्रशस्यतेस्त्रीणांपूजाचारिविधिना ॥ १३ ॥ देवैःपतिमित्रैश्चपरिहासक्रियैश्चैतैः ॥
विविक्तेदेशावस्थानंवर्जयेदतिनर्मच ॥ १४ ॥ प्रायशोहिक्कुलस्त्रीणांशीलविध्वंसहेतवः ॥ दुष्टयोगोरोहोनिर्त्यस्वातंत्र्यमतिनर्मता ॥ १५ ॥

१ वृत्तज्ञानानुवृत्तिश्च-इ०पा० । २ पूर्ववत्परयोर्वृत्तिं विधान्मुक्त्वा प्रियागसम्-इ०पा० । ३ एकाद्विबहुद्वाराणाम्-इ०पा० । ४ समस्तता-इ०पा०

५ गुणः-इ०पा० । ६ पूज्यदाराविरोधिनी-इ०पा० ।

दुष्टसंगेत्तरास्त्रीणांयुवभिर्नर्मनोचितम् ॥ निर्भयतास्वतंत्राणांसाफल्यरहसिब्रजेत् ॥ १६ ॥ पुंसोदुष्टेगिताकारान्दुष्टभावप्रयोजितान् ॥
 भ्रातृवत्पितृवच्चैतान्पश्यन्तीपरिवर्जयेत् ॥ १७ ॥ पुंसोऽन्याग्रहमालापस्मितविप्रेक्षितानिच ॥ कर्गतरणेद्रव्याणांनिर्वधग्रहणार्थं
 णम् ॥ १८ ॥ द्वारप्रदेशावस्थानंरजमार्गावलोकनम् ॥ प्रेक्षोद्यानादिशालित्वंनिरुध्यादेशमालयम् ॥ १९ ॥ बहूनांदर्शनेस्थानं
 दृष्टिवाक्कायापलम् ॥ श्रौवनन्वसंसीत्कारमुच्चैर्हसितजल्पितम् ॥ २० ॥ सांगत्यांलिङ्गिदुष्टस्त्रीभिश्चुकीक्षणीकादिभिः ॥ मंत्रमंडलदक्षि
 यांसक्तिःसंवसेनेषुच ॥ २१ ॥ इत्येवमादिदुष्टतं प्रायोदुष्टजनोचितम् ॥ वर्जयेत्स्मरिरक्षतीकुलत्रितयवाच्यताम् ॥ २२ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेब्राह्मेपर्वणिस्त्रीदुष्टतं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ध्या ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यापतैर्देवतंपश्येन्मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ तच्छरीरार्थजतेवसर्वं
 दाहितमाचरेत् ॥ १॥ तत्प्रियांप्रियवत्पश्येत्तद्वेष्याद्वेष्यवत्सदा ॥ अधर्मानर्थयुक्तेभ्योऽयुक्ताचास्यनिवर्तते ॥ २॥ प्रियंकिमस्यकिंपथ्यंसाभ्यं
 चास्यकथंभवेत् ॥ ज्ञात्वैवंसर्वभृत्येषुन प्रमाद्येत्तवैद्विजाः ॥ ३ ॥ देवतापितृकार्येषुभर्तुःस्नानाश्चानादिषु ॥ सत्कारोऽभ्यागतानांच
 यथौचित्यंनहापयेत् ॥ ४ ॥ वेदमात्माचशरीरंहिगृहिणीनांद्विधाकृतम् ॥ संस्कर्तव्यंप्रयत्नेनप्रथमंपश्चिमादपि ॥ ५ ॥ कृत्वा
 वेदमसुसंमृष्टत्रिकालविहितार्चनम् ॥ वृत्तकर्मोपभोगानांसंस्कर्तव्यंयथोचितम् ॥ ६ ॥ प्रातर्मध्यापरणहेषुबहिर्मध्यांतरेषुच ॥ गृहसं
 मार्जनंकृत्वानिष्कारान्निशिक्षिपेत् ॥ ७ ॥ गोमहिष्यादिशालानांतत्पुरीषादिमात्रकम् ॥ व्यपनेयंतुयत्नेनसमर्जन्याप्रसाधनम्
 ॥ ८ ॥ दासकर्मकरादीनांबाह्याभ्यंतरचारिणाम् ॥ पोषणादिविधिंविद्यादुष्टानंचकर्मसु ॥ ९ ॥ शाकंमूलफलदीनंवल्लीनामौषध
 स्यच ॥ संग्रहःसर्वबीजानांयथाकालंयथावलम् ॥ १० ॥ ताम्रकांस्यायसादीनांकाष्ठवेणुमयस्यच ॥ मृन्मयानांचभांडानांविधानांचसं
 ग्रहम् ॥ ११ ॥ कुंडकादिजलद्रोण्याकलशोदंचतालुकाः ॥ शाकपात्राण्येकानिस्नेहानांगोरसस्यच ॥ १२ ॥ मुश्लकंडनीयंतुयंकर्तव्यं
 लनी ॥ दोहन्येनित्रकंमंथामंडन्यःशृंखलानिच ॥ १३ ॥ संदेशःकुंडिकाशूलःपट्टपिप्पलकोदृषत् ॥ डाविकाहस्तकोदर्वीप्राष्टृकुटलक

निच ॥ १४ ॥ तुलाग्रस्थादिमानानिर्माणन्यः पिटकानिच ॥ सर्वमेतत्प्रकुर्वीत प्रयत्नेन च सर्वदा ॥ १५ ॥ हिंवादिकमथोजाजिपिपल्योमरिचा
निच ॥ राजिकाधान्यकंशुठोत्रिचतुर्जतकानिच ॥ १६ ॥ लवणं क्षारवर्णाश्च सौवीरकपूरुषकौ ॥ द्विदलमलकं चिचसिर्वाश्च स्नेहजातयः ॥ १७ ॥
शुष्ककाष्ठानि बह्वरमरिषा पिष्टमाषयोः ॥ विकाराः पयसश्चापि विविधाः कंदजातयः ॥ १८ ॥ नित्यनैमित्तिकानां हिकार्यणामुपयोगतः ॥
सर्वमित्यादि संग्राह्यं यथा द्विभवाचितम् ॥ १९ ॥ यत्कार्याणां समुत्पत्तां पुनरुपाहर्तुं न दृश्यते ॥ तत्प्रागेव यथायगे संशुद्धीयात्प्रयत्नतः ॥ २० ॥
धान्यानां वृष्टिपिष्टानां क्षुण्णोपहतयोरपि ॥ भृशं शुष्कद्रासिद्धानां क्षयवृद्धिं निरूपयेत् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मे पर्वणि गृह्यधर्मवर्ण
नं नामैकादशोऽध्यायः ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ब्रह्मिणां कोद्वेषाणां च सारथर्ममुदारकः ॥ कंयुकोद्वयोर्ज्ञेयो वरटः पंचभागकः ॥ १ ॥ पंचभागा
न्त्रियगूनां शरीरानां च त्रयोऽष्टच ॥ चणकानां तृतीयांशः समक्षुण्णं त्रयं विदुः ॥ २ ॥ पानयिवगोधूमां पिष्टधान्यं च तृष्टयम् ॥ तुल्यमेव वा गंतव्यं सु
द्राभाषास्तिलयवाः ॥ ३ ॥ पंचभागादिकाष्टष्टागोधूमाः सक्तवस्तथा ॥ कुल्माषाः पिष्टमांसं च सम्यगर्थीधिकं भवेत् ॥ ४ ॥ सिद्धं त
देवद्विगुणं पुन्नाकोयावकस्तथा ॥ कंयुकोद्वयोरंघ्रचूर्णकोदारकस्य च ॥ ५ ॥ द्विगुणं चोनकानां च ब्रीहिणां च चतुर्गुणम् ॥ शालेः पंचगुणं
विद्यात्पुराणे त्वतिरिच्यते ॥ ६ ॥ क्रियापाकविशेषास्तु वृद्धिरेवोपदिश्यते ॥ निमित्तस्य वराक्षस्य तद्द्विद्विगुणा भवेत् ॥ ७ ॥ तस्मा
द्भूयो विरूढस्य च तु भागो विवर्धते ॥ लजायानां कलायाश्च भृष्टा द्विगुणवृद्धयः ॥ ८ ॥ प्रष्टव्यानामनोऽन्येषां पंचभागोऽधिको मतः ॥ चापका
नां च पिष्टानां पादहीनाः कलायजाः ॥ ९ ॥ मुद्गमाषममूरणाणामर्धपादावरो भवेत् ॥ छिन्नशुष्कवरात्रानां हानिद्विर्विंशतिप्यते ॥ १० ॥
तथा र्वेन तु शोध्यानामढक्यामुद्गमाषयोः ॥ ममूरणां च जनीयात्क्षयं पंचमभागकम् ॥ ११ ॥ षड्भागेन तस्यैतल्लिखितार्थकपित्थयोः
॥ तथानैवर्कं देवादे विद्यात्पंचमभागकम् ॥ १२ ॥ तिलेणुदमिधूकानां नक्तमालकुसुंभयोः ॥ जनीयात्पादुकैतलं खलमन्यत्र च क्षते ॥ १३ ॥

१ सारमध्वसुदारकः-इ० पा० । २ यमनयिवगोधूमम्-इ० पा० । ३ यवकोदारकस्य च-इ० पा० । ४ त्रिगुणम्-इ० पा० । ५ कुसुंभादेः-इ० पा० ।
६ माषकाणाम्-इ० पा० ।

क्षत्रकालक्रियादिभ्यः क्षयादेर्व्यभिचारतः ॥ प्रत्यक्षीकृत्यतान्स्म्यगनुमित्यावधारयेत् ॥ १४ ॥ क्षीरदोषेर्गवांप्रस्थं महर्षिणांचस
 र्षिषः ॥ पादाधिकमजानीनामुत्पादं तद्विदेहिदुः ॥ १५ ॥ सुभूमितृणकालेभ्यो वृद्धिर्वक्षिरसर्षिषाम् ॥ अतस्तेषां विधातव्ये ह्यर्थं देवविनि
 श्रयः ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षीकृत्ययत्नेन पक्षमासांतरे तथा ॥ पयोवृत्तैर्गवादीनां कुर्यात्संभवनिर्णयम् ॥ १७ ॥ कार्पासकृमिकोपोत्थं
 धक्षौमादिकर्तनम् ॥ कुणिपं वंधयोषाभिर्विधवाभिश्च कारयेत् ॥ १८ ॥ बालवृद्धांधकार्पासकृमिर्निर्ययतः ॥ विनियोगं
 येत्सर्वप्रियोपग्रहपूर्वकम् ॥ १९ ॥ कर्मणामंतरालेषु प्रोषिते चापि भर्तारि ॥ स्वयंवैतदनुष्ठेयं नित्यानां चाविरोधतः ॥ २० ॥
 शूद्राणां स्थूलसूक्ष्मत्वं बहुत्वं च व्ययाव्ययौ ॥ मत्वा विधेः पंक्तुर्वीतचेतनप्रातिपत्तिषु ॥ २१ ॥ कारयेद्ब्रह्मधान्यादिस्वाप्तवृद्धरवि
 ष्ठितम् ॥ शूद्राणां क्षयवृद्ध्यादिर्मंतव्यं वेतनानि च ॥ २२ ॥ क्षौमकार्पासयोर्विद्यात्सूत्रपंचमभागकम् ॥ देशकालादिभागा
 तु प्रत्यक्षादेव निर्णयः ॥ २३ ॥ अवचतेन तूलस्य क्षयावैशतिभागकम् ॥ छात्रां व्याप्तां तु वेतनेन तद्भूतं प्रचक्षते ॥ २४ ॥
 पंचाशद्भागिकीर्हानिं सूत्रे कुर्वीत लक्षणात् ॥ वृद्धिस्तु मंडसंपर्कादौ शैकादौ शैका भवेत् ॥ २५ ॥ शुष्णमध्यममुत्राणामर्वाधिकस्तं भवेत्
 ॥ स्थूलानां तु पुनर्मूल्यात्पादनं बालचेतनम् ॥ २६ ॥ कर्मणो भूरिभेदत्वाद्देशकालप्रभेदतः ॥ तद्विद्ये एव बौद्धव्ये बालचेतननिश्चयः ॥ २७ ॥
 स्थूलं दिनत्रयं धर्मं च त्रिरात्रिकम् ॥ सूक्ष्ममापक्षतोर्मुहमासात्तत्परिकर्मकम् ॥ यदत्र क्षयवृद्धादितदुत्सर्गप्रदर्शितम् ॥ २८ ॥ काल
 कर्त्रादिभेदेन व्यभिचारोपि दृश्यते ॥ शय्यासनान्येनैकानि कंबलाश्च तुराश्रिकाः ॥ २९ ॥ कंबुकाश्चावकोषाश्चमध्यारक्ताश्च भूरिशः ॥ गुरु
 बालादिवृद्धानामभ्यागतजनस्य च ॥ ३० ॥ भोगायानुगतो भर्ता कुर्याद्विविधमात्रकम् ॥ यदस्य शुशुरादीनां कल्पितं शयनादिकम्
 ॥ ३१ ॥ भर्तुश्चैव विशेषणतदन्येन संकरेत् ॥ वस्त्रमाल्यमलंकारं विधृतं देवरादिभिः ॥ ३२ ॥ नधारयेन्न चैतेषामाक्रमेच्छयननिवा ॥
 पिण्याकनककुंडाश्च कालरूक्षाणि यानि च ॥ ३३ ॥ हेयं पर्युषिताद्यग्रगोभक्तेनोपयोजयेत् ॥ कुलानां बहुधेनुनां गोध्यक्षत्रजजीविनाम् ॥ ३४ ॥

१ ब्रह्मन्-इ० पा० । २ तत्तद्भागविनिश्चयः-इ० पा० । ३ आयुवृद्धेः-इ० पा० । ४ लेखनाविति पाठः । ५ देशकालप्रासिद्धितः-इ० पा० । ६ गृह्यम्-
 इ० पा० । ७ कोद्राश्च-इ० पा० ।

किलाटगविकादीनां भक्तायमुपयोजनम् ॥ दध्नः समाहरेत्सर्पिर्दुहेद्वत्सार्त्तपण्डयेत् ॥ ३५ ॥ वर्षाशब्दस्तत्पुद्गलालव्यदासकृत् ॥ तर्कवापुः
 पयुजितश्च वराहादिपोषणे ॥ ३६ ॥ पिण्याककुदनार्थवाविक्रयं वातदहयेत् ॥ वृत्तिधान्यहरण्येन गोपादीनां प्रकल्पयेत् ॥ ३७ ॥ तेहिरीरज्जालो
 भाद्रपदयुस्तद्वन्यान् ॥ दोहकालं वां दोगधानातिवर्तते वैद्विजाः ॥ ३८ ॥ प्रसरोदकयोगोपास्यं कस्यच यथाकाः ॥ मासमेकं यथास्तन्यं मासमे
 कं स्तनद्वयम् ॥ ३९ ॥ सततं पाययेद्दूर्ध्वस्तनमेकं स्तनद्वयम् ॥ तिलपिष्टाभिः पिंडाभिस्तु नलवणेन च ॥ ४० ॥ वारिणाचयथा कालं पुष्पादि
 तिवत्सकान् ॥ जरदुर्गाभिर्णधितुर्वत्सावत्सरेति तथा ॥ ४१ ॥ पंचानां समभगेन वासं यूप्रकल्पयेत् ॥ एको गोपालकस्तस्य त्रयाणां सत्त्वाद्दध्न
 म् ॥ ४२ ॥ पंचानां वत्सकश्चैकः प्रवरास्तु पृथक् पृथक् ॥ गोचरस्यानयनार्थं व्यालानां त्रासनाय च ॥ ४३ ॥ घंटाकर्णां त्रिवध्रीषुः शोभारक्षार्थं
 मेव च ॥ पशव्ये व्यालानि मुक्तदेशे भूरितुणोदके ॥ ४४ ॥ अभूतदुष्टे वारण्ये सदा कुर्वीत गोकुलम् ॥ सगुप्तमटवी वासं नित्यं कुर्वीत जाविकम्
 ॥ ४५ ॥ ऊर्णवर्षोद्विराद्व्याचैत्राश्वयुजमासयोः ॥ यूथेषुषादेशे तासां चत्वारः पंचवागवा ॥ ४६ ॥ अश्वेष्टमहिषाणां च यथास्तुः सुल
 सेविताः ॥ विद्यात्कृषीवलादीनां योगं कृषिकर्मसु ॥ ४७ ॥ भक्तवत्तनलाभं च कर्मकालानुरूपतः ॥ क्षेत्रकेदारवाटेषु भृत्यानां कर्म
 कुर्वताम् ॥ ४८ ॥ खेलेषु च विजानियात्क्रियायोगं प्रतिक्षणम् ॥ योग्यतातिशयं मत्वा कर्मयोगेषु कस्यचित् ॥ ४९ ॥ आसाच्छादशिरो
 भ्यर्गौर्विशेषतस्त्यकारयेत् ॥ पद्मशाकादिवापानां कंदवीजादिजन्मनाम् ॥ ५० ॥ संप्रहः सर्ववीजानां कलेवापः सुधूमिषु ॥ जातानां रक्षणं स
 म्यग्रक्षितानां च संग्रहः ॥ ५१ ॥ तेषां च सगृहीतानां यथावन्निवपक्रिया ॥ गृहमूलं स्त्रियश्चैव धान्यमूलं गृहाश्रमः ॥ ५२ ॥ तस्माद्धान्येषु भ
 क्तेषु न कुर्वान्मुक्तहस्तताम् ॥ धान्यं तु संचितं नित्यं मितो भक्तपरिव्ययः ॥ ५३ ॥ न चात्रेमुक्तहस्तत्वं गृहिणानां प्रशस्यते ॥ अल्पमित्येव नाव
 ज्ञांचरेदन्नेषु वैद्विजाः ॥ ५४ ॥ मधुवल्मीकयोर्वृद्धिक्षयं दृष्ट्वा जनस्त्यच ॥ योकेचिदिह निर्दिष्टा व्यापाराः पुरुषोचिताः ॥ ५५ ॥ दं पत्यैरेव यमा
 स्थाययति द्विदानप्रसंगतः ॥ संत्येव पुरुषालोके स्त्रीप्रधानाः सहस्रशः ॥ ५६ ॥ तेषु तासां प्रयोक्तृत्वादोपइति गृह्यताम् ॥ एवं योग्यतया शु

क्ताःसौभाग्येनोद्यमेनच॥ ५७ ॥सम्यगाराध्यभर्तारंतत्रैवंशमानयेत् ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्रह्मपर्वणिस्त्रिधर्मद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रथमंप्रतिबुध्येतप्रवर्तेतस्वकर्मसु ॥ पश्चाद्भृत्यजनस्यापिभुंजीतचशयीतच ॥ १ ॥ भर्त्राविरहितास्त्रीचश्वश्रूभ्यांचविशेषतः ॥
 देहलौनातिवर्तेतप्रतीकारेमहत्यपि ॥ २ ॥ उत्थायप्रथमंभर्तुरविज्ञाताननिष्क्रमेत् ॥ क्षपायांसावशेषायांरात्रौवावासरदिषु ॥ ३ ॥
 तद्वासमभवनस्यैवशनैराहूयकार्मिकान् ॥ स्वव्यापारेषुतान्सर्वस्तत्रतत्रनियोजयेत् ॥ ४ ॥ विबुद्धस्यततोभर्तुर्नर्वत्यवश्यकंविधि
 म् ॥ गृहकार्याणिसर्वाणिविदधीताप्रमादतः ॥ ५ ॥ मुक्त्वावासकेनपथ्यंक्रमेयंविधायच ॥ तत्कालोचितकर्तव्यमुत्तिष्ठेद्यथाक्रमम् ॥ ६ ॥
 महानसंसृष्टंबुल्लयादिविहितार्चनम् ॥ सर्वोपकरणोपेतमंबाधमनाविलम् ॥ ७ ॥ नचातिगृह्यंप्रकटंप्रविभक्तक्रियाश्रयम् ॥ भर्तुरास
 जनाकर्णगूढंकक्षादिवर्जितम् ॥ ८ ॥ तत्रपाकादिभांडानिवहिरंतश्चकारयेत् ॥ निर्णीक्तमलंपकानिशुक्तिवलकादिचूर्णकैः ॥ ९ ॥ निशि
 कुर्वीतधूमार्चिःशोधितानिदिवातैः ॥ दधिपात्राणिकुर्वीतसदैवांतरितानिच ॥ १० ॥ साधुकारितदुग्धपुशोधितेषुदिवातपे ॥ इषद्ब्रह्मोक्त
 पात्रेषुस्वच्छयेनभवेद्दधि ॥ ११ ॥ स्नेहगोरसपाकादिकृत्वासुप्रत्यवेक्षितम् ॥ कुर्यात्स्वयमधिष्ठायभर्तुःपाकविधिक्रियाम् ॥ १२ ॥ किं
 प्रियंचिकमोग्रयेषड्भूसाभ्यंतरेषुचाकिंपथ्यंकिमपथ्यंचस्वास्थ्यंवास्यकथंभवेत् ॥ १३ ॥ इतियत्नाद्विजानीयादनुष्ठेयंचतत्तथा॥नित्यातुरांगं
 सत्कारमाहारंसुपरीक्षितम् ॥ १४ ॥ महानसादौकुर्वीतजनमातंकमागतम् ॥ शृङ्गदायादुसबंधंकुद्धभीतावमानितम् ॥ १५ ॥ अवाच्योपगृ
 ह्तीतवानेवमादीनियोजयेत् ॥ पुनःपुनःप्रतिष्ठाप्यगुप्तंस्वयमधिष्ठितम् ॥ १६ ॥ भर्तुराहारपानादिविद्व्यादप्रमादतः ॥ पाकंनिर्वत्यमा
 त्राणांकृत्वास्वेदप्रमार्जनम् ॥ १७ ॥ गंधतांबूलमाल्यादिकंचिदादायमात्रया ॥ यथैचित्यादितत्कालेभर्तुर्विनयसंभ्रमैः ॥ १८ ॥ तत्का
 लानुगतात्यर्थमाहारसुपपादयेत् ॥ स्वभावामयकालानवैपरित्येनसर्वदा ॥ १९ ॥ सर्वमाहारपानादिप्रयोज्यंतद्विदोजगुः॥हीनतुल्यादिक
 त्वेनभर्तापश्यतियंयथा ॥ २० ॥ तत्तथैवाधिकंपश्यन्न्यायतःप्रातिपत्तिषु ॥ सापत्नकान्यपत्यानिपश्यत्स्वभ्योविशेषतः ॥ २१ ॥ भगिर्नवत्स

पत्नीश्चतद्भून्निजवंधुवत् ॥ आसाच्छादशिरोभ्यंगस्नानमंडनकादिकम् ॥ २॥ सपत्नीनामकृत्वा तु आत्मनोऽपिनकारयेत् ॥ व्याधितानां च किं
 त्सार्थमौषधादिकमादरात् ॥ २३ ॥ विदध्यादात्मनस्तत्सांसर्वाश्रितजनस्य च ॥ तच्छोकशुच्यमादद्यात्तुष्टौमुदमावहेत् ॥ २४ ॥ भृत्यबंधु
 सपत्नीनांतुल्यदुःखसुखाभवेत् ॥ लब्धावकाशाः शृण्वन्ति निशिसुतोत्थिताः क्रमात् ॥ २५ ॥ अन्यत्रव्ययकर्तारं पतिरहसिबोधयेत् ॥ यद्वद्वं
 सपत्नीनां स्वयमस्मै नतद्देवत् ॥ २६ ॥ दौःशील्यादितुसायं गूढमस्मै निवेदयेत् ॥ दुर्भगमनपत्यांवाभत्राचातिरिक्ताम् ॥ २७ ॥ अदुष्टासंस्थ
 गाश्चास्य तैनामुकूलयेत् ॥ तथा वाग्दंडपारुष्यैर्जनं भत्रा विपीडितम् ॥ २८ ॥ कुर्याद्विधेयमाश्वास्य न चेद्दोषाय तद्देवत् ॥ मत्वात्मनो न प
 त्यत्वं कालं चापि गतं बह्नु ॥ २९ ॥ संतानादिकमुद्दिश्य कार्यमात्मानं निवेदनम् ॥ यच्चान्यदपि जनार्त्तानां चिदस्य चिकीर्षितम् ॥ ३० ॥ तत्किल जा
 नतीवास्य सिद्धमेव प्रदर्शयेत् ॥ वैवाहिकं विधिं भर्तुः सर्वकृत्वा ससंप्रमम् ॥ ३१ ॥ परिणीतां च तां पश्येन्नित्यं भगिनिकामिव ॥ पूजां संबंधिवर्गस्य संग
 लं मंडलानि च ॥ ३२ ॥ कुर्यादभिनेवोढायाः सुप्रहृष्टेन चेतसा ॥ मातुर्वच्छिक्षयेद्देनां गृहकृत्येष्वमत्सरा ॥ ३३ ॥ प्रदक्षि कविधिं वास्या विदध्याद्यालतः
 स्वयम् ॥ एवं भर्तुरभिप्रायं सर्वमित्यादिकारयेत् ॥ ३४ ॥ सुखार्थं वापि संत्यज्य स्त्रीणां भर्ता धिदेवता ॥ भर्ता धिदेवतानां यवणब्राह्मणदेवताः ॥ ३५ ॥
 ब्राह्मणद्व्यग्निदेवास्तु प्रजाराजन्यदेवताः ॥ तासां त्रिवर्गसं सिद्धादिष्टं कारणद्वयम् ॥ ३६ ॥ भर्तुर्यदनुकूलत्वं यच्च शीलमविष्टुतम् ॥ न तथा यौवनं लो
 केनापि रूपं न भूषणम् ॥ ३७ ॥ यथा प्रिया तु कूलत्वं सिद्धं श्रद्धा नौषधम् ॥ वयो रूपादिहारिण्योद्दश्यते दुर्भगाः स्त्रियः ॥ ३८ ॥ बल्लभं मंदरूपाश्च वृद्धा
 गलितयौवनाः ॥ तस्मात्प्रियत्वं लोकानि न दानं योग्यता परम् ॥ ३९ ॥ तां त्विना न्ये गुणवंध्याः सर्वेऽर्थकृता पिवा ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन विदध्यादा
 त्मयोग्यताम् ॥ ४० ॥ परचित्तज्ञता चास्या मूलं सर्वक्रियास्मिहा ॥ बहिरगच्छतो ज्ञात्वा कालं संसृज्य भूमिकाम् ॥ ४१ ॥ सज्जिता सनातिष्ठेत्तस्याज्ञां
 प्रीति तत्परा ॥ स्वयं प्रक्षालयेत्पादांबुस्थान्यपरिचारिकाम् ॥ ४२ ॥ तालवृतादिकैः कुर्याच्छूमस्वेदापनोदनम् ॥ आहारस्नानपानादौ सस्पृहं यत्र ल

१ अधस्तां सम्यगावाप्त्य तस्यै चात्रं प्रकल्पयेत्-इ०पा० । २ क्षमता परा-इ०पा० ।

क्षयेत् ॥४३॥ तर्दिगितज्ञातत्वेनसिद्धमस्मैनिवेदयेत् ॥ सपत्नीपतिबंधूनाभर्तुचित्तानुकूल्यतः ॥४४॥ प्रतिपत्तिप्रयुजीतस्वबंधूनांनवैतथा ॥
 तेषुचात्मनिचज्ञात्वाभर्तुचिंतप्रसादयेत् ॥ ४५ ॥ प्रतिपत्तिताप्येषांनान्द्रियेतस्वबंधुषु ॥ अपिभर्तुरभिप्रेतनरीतत्कुलवासिनी ॥४६॥
 सत्कारैर्निजबंधूनांतेनोपतिवाच्यताम् ॥ पूज्यएवाहिसंबंधःसर्वावस्थासुयोषिताम् ॥ ४७ ॥ कस्ततोऽप्युपकारांशलिप्सतकुलजःपुमात् ॥
 संपूज्यस्वसुतांतस्मैविधिवत्प्रतिपाद्यते ॥ ४८ ॥ ततोऽस्यालिप्सतेनामकिसकार्यमतःपरम् ॥ कन्यांप्रदायैवैत्तिरात्मनःपरिकल्प्य
 ते ॥ ४९ ॥ दासभंडनदीनांमार्गोयंनमहात्मनाम् ॥ तस्मात्स्त्रीवांधवानित्यप्रीतिमात्रैकसाधिनीम् ॥ ५० ॥ प्रतिपत्तिसमादद्युःसंब
 धिभ्यःप्रसंगिनीम् ॥ तस्याभर्तोरक्षेतप्रीतिलोकेचवाच्यताम् ॥ ५१ ॥ आत्मनोऽसत्प्रवादंचेष्टेरन्साधुवृतयः ॥ एवंविज्ञायसद्धृतंस्त्रावैतै
 ततथासदा ॥ ५२ ॥ येनतत्परिवर्गस्यभवेद्वर्तुश्चसंमता ॥ प्रियापिसाधुवृत्तापिर्विख्याताभिजनापिच ॥ ५३ ॥ जनापवादात्संप्रापसा
 तानर्थसुदारुणम् ॥ सर्वस्यामिषभूतत्वाद्गुणदोषानभिज्ञतः ॥ ५४ ॥ प्रायेणाविन्यौचित्यात्स्त्रीणावृत्तांहिदुष्करम् ॥ अगृह्णात्वान्मनो
 वृत्तेःप्रायःकपटदर्शनात् ॥ ५५ ॥ निरंकुशत्वाल्लोकस्यनिर्वाच्याविरलाःस्त्रियः ॥ देवयोगादयोगत्वाद्भवहारानभिज्ञतः ॥ ५६ ॥ वा
 च्यतापत्तयोदृष्टाःस्त्रीणांशुद्धिपिचेतसि ॥ तासांदेवप्रतीकारोनोपभोगादतेभवेत् ॥ ५७ ॥ चारित्र्यलोकवृत्तंचएतयोर्विदुरौषधम् ॥ हिंसा
 लकादिक्रीडार्याप्रसक्तांतरुणीनिशि ॥ ५८ ॥ रममाणंविटःसार्धविधवांस्त्वरचारिणीम् ॥ वृद्धादिभार्यासज्जायांनगयादिसंगिनीम् ॥
 ॥ ५९ ॥ काश्रद्ध्यात्सतीत्येवंसाध्वीमपिहयोषितम् ॥ यौचासामिगिताकारोसांदिगार्थप्रसाधकौ ॥ ६० ॥ तथोस्तत्त्वपरिज्ञानेविषया
 योगिनयंदि ॥ तस्माद्यथोक्तमाचारमनुतिष्ठेत्सुसंयुता ॥ ६१ ॥ मिथ्यालग्नोऽप्यसद्गादःकंपयत्येवतत्कुलम् ॥ त्रिकुल्यावाच्यतरक्ष्या
 प्रतिष्ठाप्यथसंततिः ॥ ६२ ॥ भर्तुस्त्रिवर्गसिद्धिश्चास्यंतत्कुलयोषिताम् ॥ पातयंत्येवदौःशील्यादात्मानंसकुलत्रयम् ॥ ६३ ॥ उद्धरंति
 तदैवैताःस्त्रियश्चारित्रभूषणाः ॥ भर्तुचित्तानुकूलव्यासांशीलमविच्युतम् ॥ ६४ ॥ तासांरत्नसुवर्णादिभारएवमण्डनम् ॥ लोकज्ञानेपरा
 कोटिःपत्यौभक्तिश्चशाश्वती ॥ ६५ ॥ शुद्धान्वयानांनारीणांविद्यादेतत्कुलव्रतम् ॥ तस्माल्लोकश्चभर्ताचसम्यगाराधितोयया ॥६६॥ धर्म

मर्थकमंचसैवाप्नोतिनिरत्यया ॥ ६७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्रह्मवर्षाणिस्त्रिधर्मकथनेनत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ६८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 प्रोषितेमंडनंस्त्रीणांपत्यौमंगलमात्रकम् ॥ निष्पादनंचयत्नेनतदावधस्यकर्मणः ॥ १ ॥ इत्यागुरुसमीपेस्यादेहसंस्कारवर्जनम् ॥ समु
 पार्जनमर्थानांन्ययानांपरिहापणम् ॥ २ ॥ व्रतोपवासात्तत्पर्यतद्वातोपरिमार्गणम् ॥ देवज्ञेक्षणिकप्रश्नोदेवानामुपयाचनम् ॥ ३ ॥ नित्यं
 तस्यागमांशंसाक्षेमार्थैर्देवपूजनम् ॥ नचान्यज्ज्वलवेषत्वनसदुतैलधारणम् ॥ ४ ॥ ज्ञातिर्वेदमनंतव्यंसकामगमनेनच॥गुरुणामाज्ञयायावद्
 तुरांतजनैःसह ॥ ५ ॥ तत्रापिनचिरतिष्ठेत्स्नानादीन्वापिनाचरेत् ॥ यावदर्थक्षणस्थित्वाततःशीघ्रंसमाचरेत् ॥ ६ ॥ आगतेप्रकृतस्थैव
 कृत्वातात्कालिकविधिम् ॥ मुक्तप्रवासनेपथ्येत्स्नतेभुक्तवतिप्रिये ॥ ७ ॥ आत्मानंसमलंकृत्यसाविशेषमुदन्विता ॥ देवपूजोपहारादीन्द
 द्यान्प्रागुपपादितान् ॥ ८ ॥ कनिष्ठाभातुवज्ज्येष्ठान्तदपत्यानिचात्मवत् ॥ पश्येत्तत्परिवर्तुनित्यंस्वपरिवर्गवत् ॥ ९ ॥ तत्पुरोनासनंति
 ष्ठेत्पातिनामंत्रयीतच ॥ तदभिप्रायतःकुर्यात्प्रवृत्तिसर्वकर्मसु ॥ १० ॥ नंसंभृजेतद्विष्टैःसल्यकुर्वीततत्प्रियैः ॥ जनमाप्तमंतस्यसदाभृतु
 श्रमानयेत् ॥ ११ ॥ पैतृकात्समुपानीतंवसुसौगंधिकादिकम् ॥ तस्मैनिवेद्यात्मतयातदातदुपयोजयेत् ॥ १२ ॥ सोपितत्प्रीतयेकिंचि
 दादद्यादल्पमूल्यकम् ॥ संगोप्यभातुवत्स्थेयंतत्तथैवोपयोजयेत् ॥ १३ ॥ तत्प्रीत्यर्थगृहीतयैर्द्वैलक्ष्यादिनिवृत्तये ॥ सविशेषंप्रसंगेनत
 स्यैतत्प्रीतिपादयेत् ॥ १४ ॥ स्त्रीणांयदेतत्सापत्न्यंपरमात्सर्यकारणम् ॥ तस्मात्तत्परिहर्तव्यंपरमोदारचर्यया ॥ १५ ॥ तथाकल्पितने
 पथ्याभृतुःपर्यायवासरे ॥ द्वियमादायमानेवपतिंगच्छेद्विसर्जिता ॥ १६ ॥ गत्वारहसिभर्तोरंतत्कालोचितसंभ्रमैः ॥ तद्वावानुगतैस्तैस्तैः
 साविशेषमुपाचरेत् ॥ १७ ॥ प्रतिबुध्यततःकालेसाविशेषंप्रपान्विता ॥ ज्येष्ठयावसंतिंगच्छेद्विशेषेणतथापुनः ॥ १८ ॥ अप्रातिकूल्यंज्य
 ष्ठायाहितमन्यत्रयोषितः ॥ ततःशनैस्त्ववच्छिद्यपतिंस्त्ववशमानयेत् ॥ १९ ॥ बहिःपाकादियोगेनचतुःषष्ट्यारहोगतम् ॥ ज्येष्ठमति
 शयानेवभर्तारमुपरंजयेत् ॥ २० ॥ प्रागल्भ्यरहसिस्त्रीणांलज्जाधिमयंततोऽन्यदा ॥ चित्तज्ञानानुवृत्तिश्चपत्यांसंसेवनंपरम् ॥ २१ ॥ एवमारध्य

१ अवश्यं गमनेन च-इ०पा० । २ तस्मै-इ०पा० । ३ परमोदारकर्मणा-इ०पा० ।

भर्तारंगृहमाक्रम्यचक्रमात् ॥ गौरवंप्रतिपत्तिवाज्येष्टादिषुनहापयेत् ॥ २२ ॥ गृहव्यापारदानेषुपतिंगूढतथावेद ॥ अधिकुर्यादनिच्छं
 तीज्येष्ट्वेनायथाबलात् ॥ २३ ॥ सापिविज्ञायभर्तारं कनिष्ठाकृष्टमानसम् ॥ विश्रामप्रार्थयेदेनामधिकुर्यात्सुतामिव ॥ २४ ॥ मत्वाभर्तुर
 भिप्रंतरक्षतीनिजगौरवम् ॥ कृतंभर्तृकुलंस्यात्तदिष्टायानुमोदयेत् ॥ २५ ॥ स्वामिनोयदभिप्रैतंभृत्यैः किंकियतेऽन्यथा ॥ छिद्रयेतेतत्रमू
 ढात्मापरत्रोवृथाजनः ॥ २६ ॥ तस्मात्सर्वस्ववस्थानुमनोवाक्कायकर्मभिः ॥ हितंस्वाम्यनुकूलत्वंनारीणांनुविशेषतः ॥ २७ ॥
 सापिज्येष्टापत्तिचैवगृहत्रंचसर्वदा ॥ समावज्यगुणैर्धैराप्रागवस्थानंविस्मरेत् ॥ २८ ॥ नसौभाग्यमदंकुर्यान्नचौद्धत्यादिविक्रियाम् ॥
 नितरामानतिगच्छेत्सदानार्यभयादिव ॥ २९ ॥ यथायोग्यतयापत्यसौभाग्यमभिवर्धते ॥ स्पर्थयेच्चकुलस्त्रीणांप्रश्रयोपाधिकंतथा ॥ ३० ॥
 एवमारध्यभर्तारं तत्कार्येष्वप्रमादिनी ॥ पूज्यानांपूजनेनित्यंभृत्यानांभरणेषुच ॥ ३१ ॥ गुणानामर्जनेनित्यंशीलवत्परिरक्षणे ॥ प्रत्यचेहच
 निर्द्वंद्वसुखमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्राहोपनिषद्भिर्स्त्रीधर्मेषुसपत्नीकर्तव्यवर्णनंनमचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ४३॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दुर्भगाचपुनर्नित्यमुपवासदितत्परा ॥ बाह्येषुपतिकृत्येषुस्याद्विशेषाभियोगिनी ॥ १ ॥ नप्रशंसांसपत्नीषुनिर्दांचापितथात्म
 नि॥असूयांभर्तुरीष्यावाप्रणयंवापिदर्शयेत् ॥ २ ॥ मद्विधायाहिवद्वैततच्चात्यतिकमश्नुते॥यदस्यायुष्मतोयावाभार्यशब्दाभिधेयताम्॥३॥
 नचनिर्भूषणातिष्ठेन्नचाप्युद्धतभूषणा॥नान्यदागंधमाल्यादिग्राह्यंपत्युपचारतः ॥४॥तद्गूढंनसर्वशोग्राह्यंवह्मभायाविशेषतः ॥ भूषणगंधमाल्यं
 तुतावत्कालमलक्षितम् ॥५॥संवाधानांप्रदेशानिर्नित्यंस्वेदादिमार्जनम् ॥ दंतनासादिपंकानांविगंधस्यचशोधनम् ॥ ६ ॥ निमित्तंभर्तुरेता
 सांयार्त्तिकचिदभिलक्षयेत् ॥नानेनवातयोर्यत्नंविदध्यादंगमार्जने ॥ ७ ॥ सर्वसांचसपत्नीनांसर्वत्रानुगताभवेत् ॥ वैतसीवृत्तिमास्थायवह्मभा
 याविशेषतः॥८॥अन्यस्यायदनुष्टेयंयन्नसीदेत्समर्पितम् ॥ भर्तुश्चाविदितंयत्नात्तत्कुर्यादविरोधिचेत् ॥ ९ ॥ कोशवस्त्रात्रतांदूलगंधपानौषधा
 दिकम् ॥ तत्सर्वमनियुक्तानांदोषवत्त्वाद्विरुध्यते ॥ १० ॥ यत्तुमुक्तमनुष्टेयगृहसंमार्जननादिकम् ॥ स्त्रीणामनधिकारेऽपिप्रायस्तद्वि

धिरुच्यते ॥ ११ ॥ अभ्यंगोद्धर्तनस्नानंभोजनमंडनानिच ॥ कुर्याद्भर्तुरपत्यानांघात्रीकर्मणिसादरम् ॥ १२ ॥ आत्मवत्तान्यपत्या
 निसाधयत्यनुयोगतः ॥ स्वेनाप्यमीषावितेनविद्वद्धान्मंडनादिकम् ॥ १३ ॥ भोगःस्वयमपत्यैर्वस्त्रिवित्तस्यपतिर्विधा ॥ पूर्ववय
 स्यभिनंदपश्चिमेषोपयोजनम् ॥ १४ ॥ उभयोगेस्तुवामावाकर्मजःपृथगेवसः ॥ सदृतेत्वधिकार्यातिक्वर्वीत्क्रिययापुनः ॥ १५ ॥
 नकापिदुर्भगानाममुभगानामजातितः ॥ व्यवहाराद्रवत्येषनिर्देशोरिष्टमिवत् ॥ १६ ॥ भर्तृचित्तापरिज्ञानात्तदनुष्ठानतोऽपिवा ॥
 वृत्तैर्लोकविरुद्धैश्चयातिदुर्भगतांस्त्रियः ॥ १७ ॥ आनुकूल्यान्मनोवृत्तेःपरोऽपिप्रियतांनजेत् ॥ प्रातिकूल्यान्निजोप्याशुप्रियःप्रेह्यता
 मियात् ॥ १८ ॥ तस्मात्सर्वस्वस्थासुमनोवाक्कायकर्मभिः ॥ प्रियसमाचरेन्निर्यतांश्चैतानुविधायिनी ॥ १९ ॥ यामन्याकामये
 तासांतंयासंप्रयोजेयत् ॥ कुपितांचप्रियाकांचिद्यत्नादस्मैप्रसादयेत् ॥ २० ॥ तत्पादपरिचर्यायागात्रसंवाहनेतथा ॥ पीडनेशिरसश्चैवपरं
 कौशलमभ्यसेत् ॥ २१ ॥ पीडनंमृदुमध्यंचगात्रावस्थाविशेषतः ॥ सुखगात्रादिभिर्लिङ्गैःप्रयोज्यंतत्सुखावहम् ॥ २२ ॥ बाहूरुकेदि
 पृष्ठेषुरकंधेशिरसिपादयोः ॥ गाढमर्दनमिच्छतिप्रायोन्यत्रापिमध्यमम् ॥ २३ ॥ निर्मासिषुप्रदेशेषुनाभिमुल्लेषुमर्मसु ॥ हृद्गण्डककपो
 लादाविच्छंतिमृदुमर्दनम् ॥ २४ ॥ गाढंजाग्रदवस्थायामर्धमुत्तस्यमध्यमम् ॥ किंचित्तत्परिवातंचमृदुसुत्तस्यनेतिवा ॥ २५ ॥ विरुद्धं सर्व
 गात्रेषुलोमवत्सुविशेषतः ॥ उत्कंडूयत्सुसोद्धर्षस्नेहोक्तेषुचमर्दनम् ॥ २६ ॥ स्पर्शाद्रोष्मांचजनंसनसखच्छुरितंशनैः ॥ पुलकोल्लेखनोपेतंशि
 रःकंडूश्चपार्थयोः ॥ २७ ॥ तेषुतेषुचगात्रेषुतत्प्रयोज्यंतथा ॥ निद्रागमायतत्कालेरागसदुक्षणाच ॥ २८ ॥ तिष्ठतश्चोपविष्टस्यजाग्रतः
 स्वपतोऽपिवा ॥ संवाहनंप्रशंसंति यदन्यथसुखावहम् ॥ २९ ॥ नैषण्डपुलकोद्धेद्रेद्वागात्राणामक्षिमीलनम् ॥ तत्प्रदेशाणांकिंचिदुद्धये
 दिक्कृतिदर्शनम् ॥ ३० ॥ ऊरुमूलादिदेशे तत्पाणिप्राप्तिपीडनम् ॥ लक्षयेन्निपुणयत्रतत्रैवाधिकमाचरेत् ॥ ३१ ॥ एवमेवयथादिष्टंक्षा
 वृतंयानुतिष्ठति ॥ पतिमारार्थसंपूर्णत्रिवर्गसाधिगच्छति ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिस्त्रीधर्मेषुपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ २७ ॥

१ पादसंवाहने तथा-इ०पा० । २ कटिशुल्बेयु-इ०पा० । ३ संविष्टस्योपविष्टस्य-इ०पा० । ४ न क्षयति व्रणा यत्र-इ०पा० । ५ अधितिष्ठति-इ०पा० ।

सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान्ब्रह्मास्त्रलिक्षणमशेषतः ॥ सदृत्तंचतथास्त्रीणां जगाम स हिमालयम् ॥ १ ॥ ऋषयश्चतथाजमुः
 स्वानिधिष्यन्त्यशेषतः ॥ स्त्रीलिक्षणंतथावृत्तं श्रुत्वा कृत्स्नं महीपते ॥ २ ॥ इत्थं लक्षणं संपन्ना भार्याप्राप्य महीपते ॥ कर्तव्यं
 यद्ब्रह्मन् येन तदिदानीं निबोधमे ॥ ३ ॥ वैवाहिकाग्रौ कुर्वीत गृह्यं कर्म यथाविधि ॥ पंचयज्ञविधानं तु पाक्ते कुर्वीत सदा गृहो ॥ ४ ॥ पंच
 सुना गृहस्य तेन स्वर्गं न गच्छति ॥ कंडनीपेषणी चुल्लीदं कुंभः प्रमार्जनी ॥ ५ ॥ आतांक्रमेण सर्वासां विंशुद्धयर्थं मनोपिभिः ॥
 पंचोद्दिष्टा महायज्ञाः प्रत्यहं गृहमेधिनाम् ॥ ६ ॥ अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञश्च तर्पणम् ॥ होमो देवो बलिर्भोस्तथान्योऽतिथिपूज
 नम् ॥ ७ ॥ पंचैतान्यो महायज्ञान्न ह्यपयति शक्तिः ॥ स गृहेऽपि सन्निवस्य भूनादौषैर्न लिप्यते ॥ ८ ॥ देवतातिथिभृत्यानां पितृ
 णामात्मनश्च यः ॥ न निर्वपति पंचानां सुच्छुसन्नं च जीवति ॥ ९ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ यस्य नास्ति गृहं त्वग्निः समुतो न त्रसंशयः ॥
 न स पूजयितुं शक्नोति देवादीन् ब्राह्मणोत्तमः ॥ १० ॥ निरग्रिकस्य विप्रस्य कथं देवा दयोद्दिज ॥ प्रीताः स्युः शान्तिं ये तस्य परं कौतूहलं मम ॥ ११ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि राजेन्द्र श्रूयतां परमं वचः ॥ अनग्रयस्तु ये विप्रस्तेषां श्रेयोऽभिधीयते ॥ १२ ॥ व्रतोपवासनियमैर्नानादानै
 स्तथानृप ॥ देवादयो भवन्त्येव प्रीतास्तेषां न संशयः ॥ १३ ॥ विशेषादुपवासनतिथौ किल महीपते ॥ प्रीता देवा दयस्तेषां भवति कु
 रुं न दना ॥ १४ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ भगवन्स्त्वतिथिन्ब्रूहि तिथीनां च विधिं च मे ॥ प्राशनं गुह्यधर्माश्च उपवासविधीनपि ॥ १५ ॥ मुख्ये मयेन पापो
 वात्सत्प्रसादाद्भिजोत्तम ॥ संसाराच्चापि विप्रैश्च श्रेयसे जगत्स्तथा ॥ १६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणु कौरव कर्मणि तिथिगुह्या श्रितानि तु
 ॥ श्रुतानि न प्रतिपापानि उपाषितफला निच ॥ १७ ॥ प्रतिपदि क्षीराप्राशनं द्वितीयायां लवणवर्जनम् ॥ तृतीयायां तिलन्नं प्राश्रीयच्चतुर्थे
 क्षीराशनश्च पंचम्याम् ॥ फलाशनः स द्वाषष्ठ्यां शाकाशनः सप्तम्यां विल्वहारोऽष्टम्यां तु ॥ १८ ॥ पिष्टानेन नवम्यामनम्रिपाकाहारो दशम्या
 मेकादश्यां घृताहारो द्वादश्यां पायसाहारः ॥ त्रयोदश्यां गोमूत्राहारश्चतुर्दश्यां यवात्राहारः ॥ १९ ॥ कुशोदकप्राशनः पौर्णमास्यां

हविष्याहारोऽभावास्त्याम् ॥ एषप्राशनविधिस्तिथीनामेवचनेनविधिनापक्षमेकयोग्यवर्तयति ॥ २० ॥ सोऽश्वमेधफलदंशगुणमवाप्नोति ॥
 स्वर्गैर्मन्त्रराणियावत्प्रतिवसति ॥ २१ ॥ उपगीयमानोऽपसरोर्ध्वमसत्रयचतुष्टयम् ॥ सोऽश्वमेधराजमूयानांशतगुणफलमवाप्नोति ॥
 ॥ २२ ॥ स्वर्गोऽपगीयमानोऽपसरोर्ध्वैश्चतुर्गुणानां दशतीयावत्प्रतिवसति ॥ तथाष्टमासपारणेराजसूयाश्वमेधाभ्यां सहस्रगुणफलमवा
 प्नोति ॥ २३ ॥ स्वर्गचतुर्दशमन्त्रराणियावत्प्रतिवसति ॥ उपगीयमानोऽपसरोर्ध्वैश्चतुर्गुणानां दशतीयावत्प्रतिवसति ॥ २४ ॥ सप्त
 वितुलैर्लोकैकालं मन्त्रं प्रतिवसति ॥ य एवं नियमान्नाजन्नाश्वजनवन्मयांमाधमासस्य सप्तम्यां वैशाखतृतीयायां कार्तिकेणैमास्यातिथिद्वता
 निगृह्णाति ब्रह्मचारी गृहस्थो वनस्थो नारीनरो वा शूद्रः प्रयतमानसः दीर्घायुष्यं सवितुः सालोक्त्यं व्रजति ॥ यैश्चापि पुरा राजन्नेन विधिना एतासु तिथि
 प्वन्यजन्मार्तरे उपवासविधिः कृतः दानानि दत्तानि विविधप्रकाराणि ब्राह्मणानां तपस्विजनैः पुत्रा ॥ त्रिरात्रोपवासिनां तीर्थात्रातपेभिरुसन्तपि
 तृशुश्रूषानिरतानां तेषां स्वर्गोऽभिर्भोगावसानादिहागतनां फलनिष्पत्तिचिन्हा निमनुष्यलोकैः प्रत्यक्षत एव दृश्यते ॥ हस्त्यश्वयानयुग्मश्च नर
 तनकनकहिरण्यकटकैः यथैवेयकटिमुत्र ब्रह्मसूत्रकर्णालंकारमुकुटवस्त्रवस्त्रनारीविरविलेपनसुरूपगुणदीर्घायुपेविगताधिव्याधशोधानेन
 वासरतानां फलान्येतानि नृत्यगीतवादित्रमंगलपाठकशब्दैरिहाद्यापि पुण्यकृतो बोध्यमाना दृश्यन्त इति ॥ तथा कृतोपवासोऽपि हि दृश्यते ॥ त
 था अदत्तदाना अकृतपुण्याश्च प्रत्यक्षत एव दृश्यन्ते ॥ तद्वथा काणकुष्ठिवाधिरजडमूकव्यंगारोगदारिद्र्योपसर्गव्याधिहतायुपश्च दृश्यन्तेऽद्यापि स
 नवाः ॥ २५ ॥ शतानीक उवाच ॥ द्विजेंद्र तिथयः प्रोक्ताः समासेन स विस्तरात् ॥ विस्तरैणैव मे भूयः प्रब्रूहि द्विज सत्तम ॥ २६ ॥
 रहस्यं यत्तिथीनां तु देवानां च विचेष्टितम् ॥ यानीष्टानि चेदेवानां भोज्यानि नियमास्तथा ॥ २७ ॥ तानि मे वद धर्मज्ञ येन पूतो भवेन्महम् ॥
 निर्द्वंद्वो हि यथा विप्रलभेया फलानि तु ॥ २८ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ रहस्यं यत्तिथीनां च भोजनं फलमेव तु ॥ यावच्च येन नियमं विशेषात् त्वा
 जनस्य च ॥ २९ ॥ एतत्ते सर्वमाल्यामोरहस्यं तत्रैव बोधमे ॥ यन्मयानोक्तपूर्वहिकस्य चित्सुप्रियस्य हि ॥ ३० ॥ तत्तेहं सर्वप्रवक्ष्यामि तस्य
 देवस्य यत्तिथिः ॥ देवतानां रहस्यानि व्रतानि नियमास्तथा ॥ ३१ ॥ तांश्च पुण्यमहाबाहो गदतो मम नारद ॥ सृष्टिपूर्ववदिदं ज्ञेयं तेषां

णतिथिप्राप्ति ॥ ३२ ॥ तमोभूतमिदंत्वासीदलक्ष्यमवितर्कितम् ॥ जगद्ब्रह्मासमागत्यासृजदात्मानमात्मना ॥ ३३ ॥ संभूतात्मै
 वआत्मासावण्डमध्याद्विनिःसृतः ॥ आत्मनैवात्मनोह्यण्डं सृष्ट्वासविभुरादितः ॥ ३४ ॥ ब्रह्मनारायणाख्यसौष्टिर्द्विकर्तुसमुद्यतः ॥ ता
 भ्यांसौडकपालाभ्यादिवभूमिंचनिर्ममे ॥ ३५ ॥ दिशश्चोपदिशश्चैवदेवादीन्दानवांस्तथा ॥ तिथिपूर्वामिमाराजंश्चकाराथाविभुःस्वयम् ॥
 ॥ ३६ ॥ तिथीनांप्रवरारयस्माद्ब्रह्मणासमुदाहृता ॥ प्रतिपादितापरेपूर्वप्रतिपत्तेनतूच्यते ॥ ३७ ॥ अस्मात्पदाल्लुत्तिथयोयस्मात्त्व
 न्याःप्रकीर्तिताः ॥ अस्यतिकथयिष्यामिउपवासविधिंपरम् ॥ ३८ ॥ कार्तिक्यामावसतस्यावैशाखस्ययुगादिषु ॥ नियमोपवासंप्रथ
 मंआहयतिविधानवित् ॥ ३९ ॥ यातिथिनियमकर्तुंभक्त्यासमनुगच्छति ॥ तस्यातिथौविधानंयत्तन्निबोधजनाधिप ॥ ४० ॥ यदातु
 प्रतिपद्यांतुगृह्णीयान्नियमंनृप ॥ चतुर्दश्यांकृताहारःसंकल्पंपरिक्लपयेत् ॥ ४१ ॥ अमावास्यांनभुंजीतत्रिकालंस्नानमाचरेत् ॥ पवि
 त्राणिजपेन्नित्यंगायत्रांशिरसासह ॥ ४२ ॥ अर्चयित्वाप्रभातेतुंगंधमाल्यैर्द्विजोत्तमात् ॥ शक्त्याक्षरंप्रदद्यात्तुब्रह्मामेप्रीयतांप्रभुः ॥ ४३ ॥
 ततोभुंजीतगोक्षीरमेनविधिनानृप ॥ एषएवविधिर्दृष्टःसर्वसुतिथिषुनृप ॥ ४४ ॥ संवत्सरगतेकालेव्रतमेतत्समाप्यते ॥ व्रतंतेयत्क
 लंतस्यतन्निबोधनराधिप ॥ ४५ ॥ विमुक्तपापःशुद्धात्मादिव्यदेहस्यदेहिनः ॥ ब्रह्मादृदातिसंतुष्टोविमानमतितेजसम् ॥ ४६ ॥ अ
 व्याहृतर्गातिदिव्यकिन्नराप्सरसैर्युतम् ॥ रमित्वासुचिरंतत्रदेवतैःसहदेववत् ॥ ४७ ॥ इहचागत्यविप्रत्वंदशजन्मान्यसौलभेत् ॥ वेद
 वेदांगविद्यश्चदीर्घायुश्चैवसुप्रभः ॥ ४८ ॥ भोगीधनयतिर्दाताजायतेऽसौकृतेयुगे ॥ विश्वामित्रस्तुराजेंद्रब्रह्मणत्वजिगीषया ॥ ४९ ॥ तप
 श्चाराविपुलंसंतापायदिवौकसाम् ॥ ब्राह्मणत्वंनलेभेऽसौलेभेविघ्नानेनकशः ॥ ५० ॥ ततस्तुनियमात्तेषांतिथीनांप्रवरातिथिः ॥ उपोषिताबहुवि
 धाज्ञात्वाब्रह्मप्रियांतिथिम् ॥ ५१ ॥ ततोदेवोदेद्ब्रह्माविश्वमित्रायधीमते ॥ इहैवतेनदेहेनब्राह्मणत्वंसुदुर्लभम् ॥ ५२ ॥ तिथीनांप्रवरारहोषातिथी
 नांप्रवरातिथिः ॥ क्षत्रियैर्वैश्यशूद्रावाब्राह्मणत्वमवाप्नुयुः ॥ ५३ ॥ एवंतिथिर्यंराजन्कामदांकजप्रिया ॥ सरहस्यामयाप्रोक्तायानोक्तायस्य

कस्यचित् ॥ ५४ ॥ हैहयस्तालजं वै श्वतुरुक्षैर्यवैः शकैः ॥ उपोषिता इहा त्रैब्राह्मणत्वमभीप्सुभिः ॥ ५५ ॥ इत्येषा परमा पुण्या शिवापापहरा त
था ॥ पठितोपासिताराजच्छ्रद्धयार्चं श्रुता तथा ॥ ५६ ॥ माहात्म्यं चापि व्यस्याः शृणुयान्मानवानो नृप ॥ ऋद्धिर्दृष्टतया कीर्ति शिवं चाप्यदिवं ब्र
जेत् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे शतसहस्रार्धसंहिताया ब्राह्मे पर्वणि प्रतिपत्कल्पे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ अतर्किक उवाच ॥
ब्रह्मे विस्तराद्ब्रह्म त्रैपि पङ्क्त्यमादरात् ॥ ब्रह्मपूजाविधानं च पूजनेयत्रयै फलम् ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुष्वैकमनराजन्कथयाम्येष
शांतिदम् ॥ पूर्वमेकावैचारे नष्टे स्थावरजंगमे ॥ २ ॥ स्वयंभूरभवेदवः सुरज्येष्ठश्चतुर्मुखः ॥ सप्तर्जलोकान् देवांश्च भूतानि विविधानि च
॥ ३ ॥ कायेन मनसा वाचा जंगमस्थावराणि च ॥ पितायः सर्वदेवानां भूतानां च पिता महः ॥ ४ ॥ तस्माद्देवसदा पूज्यो यतो लोके कथुरः परः ॥
सृजत्येष जगत्कृत्स्नं पातिसंहरते तथा ॥ ५ ॥ रुद्रोऽस्य मनसो जातो विष्णुर्जातोऽस्यैव शसः ॥ सुवेभ्यश्चतुरो वेदा वेदांगानि च कृत्स्नशः ॥ ६ ॥
देवाप्सरसगंधर्वाः सयक्षो रगराक्षसाः ॥ पूजयति सदा वीरविर्गिंच सुरनायकम् ॥ ७ ॥ सर्वब्रह्म मयलोकं सर्वब्रह्मणि संस्थितम् ॥ तत्सत्तत्तत्
चैव ब्रह्म न्यहच्छेच्छेय आत्मनः ॥ ८ ॥ योनपूजयते भक्त्या सुरज्येष्ठसुरेश्वरम् ॥ न सनाकस्य राजस्य न च मोक्षस्य भाजनम् ॥ ९ ॥ यस्तु पू
जयते भक्त्या विर्गिंचिं मुनेनैश्वरम् ॥ सनाकराज्यमोक्षेषु क्षिप्रं भवति भाजनम् ॥ १० ॥ तस्मात्सौम्यमना भूत्वा यावज्जीवं प्रतिज्ञया ॥ अर्चयित्वा
सदा देवमाप्नाोपिनरो नृप ॥ ११ ॥ वरं देहपरित्यागो वरं नरकसंभवः ॥ न त्वेवा पूज्यभुंजते देवैर्पद्मसंभवम् ॥ १२ ॥ सदा पूजयते यस्तु शीरस
त्तया पितामहम् ॥ मनुष्यचर्मणा नद्धः सर्वेधानां त्रसंशयः ॥ १३ ॥ न हि विधा च नात्किंचित्पुण्यमभ्यधिकं भवेत् ॥ इति विज्ञाय मन्त्रेन पूजनी
यः सदा विधिः ॥ १४ ॥ यो ब्रह्माण्डेष्टि मोहात्सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ नरो नरकगामी स्यात्तस्य संभाषणदापि ॥ १५ ॥ ब्रह्मणोर्चा प्रतिष्ठाप्य
सर्वयत्नैर्विधानतः ॥ यत्पुण्यं फलमाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ॥ १६ ॥ सर्वयज्ञतपो दानतथैव देषु यत्फलम् ॥ तत्फलं कोटिगुणितं लभेद्भैक्ष्य
तिष्ठया ॥ १७ ॥ कंजं स्थापयेद्यस्तुकृत्वा शालां मनोरमाय ॥ सर्वांगमोदितं पुण्यं कोटिकोटिगुणं लभेत् ॥ १८ ॥ मातृगान्पितृजंश्च यथा

१ च लंभितम्-इ० पा० । २ अत्र विशेषतः-इ० पा० । ३ प्रतिपत्कल्पम्-इ० पा० । ४ च-इ० पा० । ५ विरिचिं सर्वकामदम्-इ० पा० ।

चैकोद्वहतेस्त्रियम् ॥ कुलैर्कावशमुत्तार्यब्रह्मलोकमहयति ॥ १९ ॥ भुक्त्वातुविपुलाभेगान्प्रलयेसमुपस्थिते ॥ ज्ञानयोगसमासाद्यसतत्रैव
 विमुच्यते ॥ २० ॥ अथवारज्यमाकाक्षेज्ञायतेसंभवांतरे ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायांक्षितावाधिपतिर्भवेत् ॥ २१ ॥ त्रिसंध्यंजेपेद्ब्रह्मकृत्वाष्ट
 दलपंकजम् ॥ पौर्णमास्याःप्रतिपदितस्यपुण्यफलंशृणु ॥ २२ ॥ अनेनैवसदेहेनब्रह्मासंतिष्ठतेक्षितौ ॥ पापहासर्वमर्त्यानांदर्शनत्स्पर्शो
 नादपि ॥ २३ ॥ उद्धृत्यादिविसंस्थाप्यकुलानामेकविंशतिमातैःकुलैःसहितोनित्यमोदतेगोगतोनुप ॥ २४ ॥ अप्येकवारंयोभक्त्यापूजयेत्पद्म
 संभवम् ॥ पद्मस्थमूर्तिमंतंवाब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ २५ ॥ पुण्यक्षयात्क्षितिप्राप्यभवेत्क्षितिपतिर्महान् ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञोब्राह्मणश्चापिजायते ॥
 ॥ २६ ॥ नतत्तपोभिरत्युग्रैर्नचसर्वमहामखैः ॥ गच्छेद्ब्रह्मपुरंदिव्यमुत्तत्वाभक्तिपरात्मिकान् ॥ २७ ॥ मुदावैष्टक्यैलंवायःकुर्याद्ब्रह्मणो
 गृहम् ॥ त्रिःसप्तकुलसंयुक्तोब्रह्मलोकमहयति ॥ २८ ॥ मृन्मयात्कोटिगुणितंफलंदाविष्टकामये ॥ इष्टकाद्रिगुणपुण्यकृतंशैलमथेगृहे ॥
 ॥ २९ ॥ क्रीडमानोपियःकुर्याच्छालावैब्रह्मणोनृप ॥ ब्रह्मलोकंसलभतेविमानंसर्वकामिकम् ॥ ३० ॥ पुष्पमालापरिक्षित्तंकिंकरी
 जालभूषितम् ॥ दोलाविक्षेपसंपन्नंघटाचामरभूषितम् ॥ ३१ ॥ सुक्तादामवितानेनशोभितंसूर्यसंप्रभम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णसर्वकाम
 सुखप्रदम् ॥ ३२ ॥ तत्रोषित्वामहाभोगीक्रीडमानःसदासुरैः ॥ पुनरागत्यलोकस्मिनराजाभवतिधार्मिकः ॥ ३३ ॥ पश्यन्परिहरञ्जतुंश्रद्धा
 न्मृदुपूर्वमहीपते ॥ शनैःसंमार्जनंकुर्वीश्चान्द्रायणफलंभवेत् ॥ ३४ ॥ वस्त्रपूतेनतोयेनयःकुर्यादुपलेपनम् ॥ पश्यन्परिहरञ्जतुंश्रद्धा
 यणफलंभवेत् ॥ ३५ ॥ नैरतर्पणयःकुर्यात्पक्षंसंमार्जनार्चनम् ॥ युगकोटिशतंसायं ब्रह्मलोकमहीयते ॥ ३६ ॥ तस्यार्तिसचतुर्वेदःसुरूपः
 प्रियदर्शनः ॥ आढ्यःसर्वगुणोपेतोराजाभवतिधार्मिकः ॥ ३७ ॥ कपटेनापियःकुर्याद्ब्रह्मशालांसुमानद ॥ संमार्जनदिर्वैकर्मसेऽपिप्राप्तो
 तिततफलम् ॥ ३८ ॥ तावद्भ्रमतिंससारदुःखशोकभयप्लुताः ॥ नभवंतिसुरश्रेष्ठेयवद्भक्तामहीपते ॥ ३९ ॥ समासक्तंयथाचिंतंजतो
 विषयगोचरे ॥ यद्येवंब्रह्मणिन्यस्तंकोनमुच्येतबंधनात् ॥ ४० ॥ खंडस्फुटितसंस्कारंशालायांयःकरोतिवै ॥ आरामावसथाद्येषुलभते

मौक्तिकं फलम् ॥ ४१ ॥ नास्ति ब्रह्मसमो देवो नास्ति ब्रह्मसमो गुरुः ॥ नास्ति ब्रह्मसमं ज्ञानं नास्ति वेधः समं तपः ॥ ४२ ॥ प्रतिपद्यादिसर्वं
 बुद्धिं वसेषूत्सवेषु च ॥ पूर्वकालेषु पुण्येषु पापेण मां स्यां विशेषतः ॥ ४३ ॥ शंखभेर्यादिनिघोषैर्महाद्विगेयसंयुतैः ॥ कुर्यान्निराजनं देवैर्मुखैः
 ज्येष्ठे चतुर्मुखे ॥ ४४ ॥ यावत्पर्वणि विधिनकुर्वन्निराजनं नृप ॥ तावद्युगसहस्राणि ब्रह्मलोकैर्महायते ॥ ४५ ॥ स्नानकाले त्रिसंध्यं तु
 यः कुर्यान्निराजं वादनम् ॥ गीतं वा मुखवाद्यं वा तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ४६ ॥ यावंत्यहानि कुरुते गेयनृत्यादि वादनम् ॥ तावद्युगसहस्रा
 णि ब्रह्मलोकैर्महायते ॥ ४७ ॥ कापिलापंचगव्येन कुशवारियुतेन च ॥ स्नापयेन्मंत्रपूतेन ब्राह्मज्ञानं हितं स्मृतम् ॥ ४८ ॥ कापिलापं
 च गव्येन दधि क्षीरघृतेन च ॥ स्नानं शतगुणं ज्ञेयमितरेषां नराधिप ॥ ४९ ॥ देवाधिकार्यमुद्दिश्य कापिला माहरेत्सदा ॥ ब्रह्मक्षेत्र
 विज्ञं श्रैव न शूद्रं स्तु कदाचन ॥ ५० ॥ कापिल्यः पिबेच्छूद्रो देवकार्यार्थिनिर्मितम् ॥ स पच्येत महाघोरैर्मुखैर्नरकार्णवे ॥ ५१ ॥ वर्ष
 कोटिर्महस्रैस्तु तपापं स मुपाजितम् ॥ सूरज्येष्ठदृताभ्यंगादेहैस्त्वर्नसंशयः ॥ ५२ ॥ कल्पकोटिर्महस्रैस्तु तपापं स मुपाजितम् ॥
 पितामहघृतस्नानं दहत्यग्निरिवैधनम् ॥ ५३ ॥ घृतस्नानं प्रतिपदि सकृत्कृत्वा तु कंज ॥ कुलैकं विशुभं शतार्थविष्णुलोकैर्महायते ॥ ५४ ॥
 अयुतं योगवांदद्याद्भक्त्या विवेदपारगे ॥ वस्त्रहेमादियुक्तानक्षीरस्नानेन तत्फलम् ॥ ५५ ॥ सकृदज्येन पयसा विरिचिन्नापयेत्तु यः ॥
 गांगेयेन सयानेन याति ब्रह्मसलोकताम् ॥ ५६ ॥ स्नाप्यदध्नसकृद्भारकंजं विष्णुमाधुयात् ॥ मधुना स्नापयित्वा तु वीरलोकैर्महायते ॥
 ॥ ५७ ॥ स्नानमिक्षुरसेनेह यो विरिचिः समाचरेत् ॥ स याति लोकं स विरुते जसाभासयन्नभः ॥ ५८ ॥ शुद्धो देकेन यो भक्त्या स्नापयेत्पद्मसं
 भवम् ॥ उत्सृज्य पापकलिलं स यात्येव सलोकताम् ॥ ५९ ॥ वस्त्रपूतेन तोयेन स्नापयेद्यः सकृद्भिमुम् ॥ स सर्वकालं तृप्तात्मा लोकमस्य
 त्ववाधुयात् ॥ ६० ॥ सर्वौषधीभिर्यो भक्त्या स्नापयेत्पद्मसंभवम् ॥ कांचनेन विमानेन ब्रह्मलोकैर्महायते ॥ ६१ ॥ गंधचंदनतोयेन

१ लोके-इ०पा० । २ सर्वकालेषु-इ०पा० । ३ भक्तिपूर्वम्-इ०पा० । ४ दशगुणम्-इ०पा० । ५ सहस्रे तु-इ०पा० । ६ विभ्रे-इ०पा० । ७ फलो-
 देकेन-इ०पा० ।

स्नापयेद्यौबुजोद्भवम् ॥ रुद्रलोकमवाप्नोतिजसहस्रभिः ॥ ६२ ॥ पाटलोत्पलपद्मानिकरवीराणिसर्वदा ॥ स्नानकालेप्रयोज्यानिस्थि
 राणिसुरभीणिच ॥ ६३ ॥ एषामेकतमस्नानंभक्त्याकृत्वातुवेधसि ॥ विधूयपापकलिलंविधिलेकेमहीयते ॥ ६४ ॥ कर्पूरागरुतोयेन
 स्नापयेद्यस्तुकंजजम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्माब्रह्मलोकमहीयते ॥ ६५ ॥ गायत्रीज्ञतजनेनविमलेनांभसाविभुम् ॥ स्नापयेत्वासृङ्गद्व
 त्त्याब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ ६६ ॥ विभुशीतांबुनास्नाप्यधारोष्णपयसातः ॥ स्नाप्यपश्चाद्भुतस्नानंकृत्वापापैर्विमुच्यते ॥ ६७ ॥
 एतस्नानत्रयंकृत्वापूजयित्वातुभक्तितः ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ६८ ॥ मृत्कुम्भैस्ताम्रजैःकुम्भैःस्नानंशतैशुणंभवेत् ॥
 रोष्येलक्षोत्तरंप्रोक्तैर्हमैःकोटिशुणंभवेत् ॥ ६९ ॥ ब्रह्मणोदर्शनंपुण्यंदर्शनात्स्पर्शनंपरम् ॥ स्पर्शनादर्चनंश्रेष्ठघृतस्नानमतःपरम् ॥ ७० ॥
 वाचिकंमानसंपांपृथुतस्नानेनदेहिनाम् ॥ क्षिणुतेपद्मजोयस्मात्तस्मात्स्नानंसमाचरेत् ॥ ७१ ॥ स्नापयित्वाचयेद्भस्त्रयायथातच्छुभार
 त ॥ शुचिवस्त्रधरःस्नातःकृतन्यासश्चभारत ॥ ७२ ॥ चतुर्हस्तंलिखेत्पद्मंचतुर्भागविभाजितम् ॥ मध्येतस्थलिखेच्चकंदलैर्द्रादशभिश्च
 तम् ॥ ७३ ॥ सरोजानिततोन्न्यस्यअक्षराणिसमंततः ॥ अक्षरंविहितंचान्यत्पत्रभागप्रकीर्तितम् ॥ ७४ ॥ नानावर्णकसंयोगाल्लिखेच्चैवानुपू
 र्वेशः ॥ कृष्णोत्कटंतुमध्यस्यात्पीतरक्तंथापरम् ॥ ७५ ॥ सितंशुद्धंतुकर्तव्यमध्यभागंतुवर्तितम् ॥ प्रभाकुंडलकैर्वाद्यैर्वष्टैश्चक्र
 नायकम् ॥ ७६ ॥ एवमालिख्यत्तेनमूलमंत्रंतोन्यसेत् ॥ मूर्ध्निगादतलंयावत्पत्रणवंविन्यसेदुधः ॥ ७७ ॥ नादरूपंन्यसेत्तावद्वाव
 च्छब्दस्यशून्यता ॥ तकारंविन्यसेन्मूर्ध्निस्तकारंमुखमंडले ॥ ७८ ॥ विकारंकंठदेशेतुतुकारंसर्वसंधिषु ॥ वकारंहृदिमध्येतुरकारंपार्श्वे
 योर्द्वयोः ॥ ७९ ॥ णकारंदक्षिणेकुक्षौयकारंवासमंज्ञके ॥ भकारंकटिनाभिस्थंणकारंजानुपर्वसु ॥ ८० ॥ दकारंजंजयो
 न्यस्यवकारंपादपद्मयोः ॥ स्यकारमंशुष्टयोन्यस्यधीकारंचोरानिन्यसेत् ॥ ८१ ॥ मकारंजानुदेशेतुहिकारंशुह्यमाश्रितम् ॥ यिका
 रंहृदयेन्यस्ययोकारंचौष्ठयोन्यसेत् ॥ ८२ ॥ नकारंनासिकाग्रेतुप्रकारंनेत्रमाश्रितम् ॥ चोकारंतुबोर्मध्येदकारंप्राणमाश्रितम् ॥ ८३ ॥

१ विधुलोकमवाप्नुयात्-इ०पा० । २ पूजयेत्-इ०पा० । ३ दशगुणम्-इ०पा० । ४ लांगसंधिषु-इ०पा० । ५ जानुगुमके-इ०पा० ।

आकारविन्यसेन्मूर्ध्निधितकारंकेशमाश्रितम् ॥ न्यासंकृत्वात्मनोदेहेदेवकुयातथाहुप ॥ ८४ ॥ सर्वोपकारसंपन्नद्वत्वात्तन्मार्गद्वि
 क्षयेत् ॥ कुंकुमगुरुकर्पूरचंदनविधिश्रितम् ॥ ८५ ॥ गंधतोयमुपस्कृत्वागायत्र्याग्रजनेनच ॥ प्रोक्षयेत्सर्वद्वन्द्वसिपिपथ्यादूर्ध्वेनवारि
 रेत् ॥ ८६ ॥ चक्रग्रंथिपुसर्वासुप्रणवविनिवेशयेत् ॥ भूयःप्लुतंसमुच्चार्यप्रणववर्तमानसुखम् ॥ ८७ ॥ विन्यसेत्पञ्चबन्धेदुपलक्षितमिति
 हेतवे ॥ आसेनपृथिविज्ञेयासर्वस्वधरासता ॥ ८८ ॥ ह्रस्वोकारेभतासतुर्दोषाकारेतुदेवाद् ॥ ह्रुतलुव्यापयेद्दक्षदंशोशेच
 मृतात्मकम् ॥ ८९ ॥ यत्नस्थाननिवर्तयोगीश्रिणपरायणः ॥ आवाहनंतंतुर्गुर्वाक्षरेणपरेणतु ॥ ९० ॥ आगच्छतेचोहोपलुब्ध
 सेनंभ्रवरांस्ततः ॥ ततोविभावयेद्देवपद्मल्यंचतुराननम् ॥ ९१ ॥ सद्यारंभेजगताद्विजुरुद्रविधानमम् ॥ संभाव्योतिमिदंभक्तभार
 आच्चारनमाचरेत् ॥ ९२ ॥ गंधपुष्पादिसंभारांक्रम्यात्सर्वान्प्रकल्पयेत् ॥ गायत्रीपुञ्जरच्यंन्रतर्वकर्माणिकारयेत् ॥ ९३ ॥ पुण्ड्रसूत्रा
 दीपनैवेद्यंमुमनोहरम् ॥ खंडलद्वकश्रवेषकसारशोकरवर्तिकाः ॥ ९४ ॥ स्वारस्तकोष्ठोपिकादुग्धतिलोषेटिलोडकाः ॥ फलानि
 चैवपक्वानिलग्रखंडशुडानिच ॥ ९५ ॥ अन्यांश्चविविधान्दद्यात्सूपानिविविधानिच ॥ एवमादीनिस्वाणिषदापयच्छक्तिर्तोष ॥ ९६ ॥
 मूलमंत्रेणदेवस्यततोदेहंविभावयेत् ॥ पूजयेच्चापिविधिनान्येनतंतेववीव्यहम् ॥ ९७ ॥ प्राणायामत्रयंकृत्वादेहसंशोधनायैव ॥ आवाह
 येत्ततोर्नंधारयंतं वचःसदा ॥ ९८ ॥ ध्यात्वातंतंतोरुद्रं पञ्चकिकलकमध्यमम् ॥ ध्यायेद्विष्णुततोदेव्यसेत्पद्मोदरोद्भवम् ॥ ९९ ॥ एव
 त्रिदेवतारूढपद्ममध्येऽबुजोद्भवम् ॥ पूजयेन्मूलमंत्रेणपद्मोदरभवंद्रुप ॥ १०० ॥ ऋग्वेदंतुयुर्वेदंसांवेदयपूजयेत् ॥ ज्ञानवैराग्य
 मैश्वर्यधर्मसंपूजयेद्दयः ॥ १०१ ॥ ईशानादिकमाद्राजन्विदिशसुसंमतः ॥ शिक्षाकल्पेव्याकरणचर्चभेदेन्येत्तरतः
 तिपंचमहाबाहोउपवेदाश्चकृत्स्नशः ॥ इतिहासपुराणानियथायोग्यंयथाक्रमम् ॥ १०३ ॥ शिक्षाकल्पेव्याकरणचर्चभेदेन्येत्तरतः
 दा ॥ कल्पादयस्तत्तत्स्थान्येदिशासुविदिशासुच ॥ १०४ ॥ महाव्याहृतयःसर्वाश्चप्रणवेनसमन्विताः ॥ पूर्वोदिकनयनेनपूजयेद्विनि

१ विनिवेदयेत्-इ०पा० । २ परंतप-इ०पा० । ३ समाहितः-इ०पा० । ४ इदमक्षरद्वयमधिकम् ।

ननुप ॥ १०५ ॥ शक्तयो ब्रह्मणस्त्वेता लोकरूपाव्यवस्थिताः ॥ पूजनीयाः प्रयत्नेन मंत्ररूपाः स्थिताः स्वयम् ॥ १०६ ॥ अरंकांत
 रं संस्थांश्च षट्समुद्रान्समर्चयेत् ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव राशयश्च विशेषतः ॥ १०७ ॥ पूज्याः सर्वे यथान्यायं सुराग्रेषु व्यवस्थिताः ॥ नागाश्च गरुडश्चैव
 पूजनीयस्तथाग्रतः ॥ १०८ ॥ देवता ऋषयश्चैव संहिताः कुलपर्वताः ॥ तत्तेजो निलयाः सर्वे पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ १०९ ॥ आचम्य वि
 धिवत्पूर्वमंत्रपूतेन वारिणा ॥ हृदयादिद्वयसंदगाहं हृदयादिषु कृत्स्नशः ॥ ११० ॥ शिखानेत्रंतथा चर्म अंशं च भरतर्षभ ॥ महद्वादिदिशाश्चै
 ताः पूजयेद्विधिवन्नुप ॥ १११ ॥ हृदयं पुरतः पूज्यं शिरो देवस्य पृष्ठतः ॥ पूर्वसं पूजयेद्देवं धूलं मंत्रेण कृत्स्नशः ॥ ११२ ॥ विसर्जयेद्दक्षयित्वा मुद्रांतु
 भरतर्षभ ॥ अर्कुशं न शार्दूलबाह्वानेकं जमादिशेत् ॥ ११३ ॥ यस्त्वं पूजयेद्देवं प्रतिपन्नित्यमेव च ॥ उपोष्य पंच दद्यात्तु स याति परमं पद
 म् ॥ ११४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आपो हिष्ठेति मंत्रोऽयं हृदयं परिकीर्तितम् ॥ ऋतं सत्पथं शिखाप्रोक्ता दुत्यं नेत्रमादिशेत् ॥ ११५ ॥ चित्रं दे
 वानां मस्तमितं सर्वलोकेषु विश्रुतम् ॥ वर्मणा तच्छादयामि कवचं समुदाहृतम् ॥ ११६ ॥ भूर्भुवःस्वरिति तथा शिरसे परिकीर्तितम् ॥
 गायत्री मूलमंत्रस्तु साधकः सर्वकर्मणाम् ॥ ११७ ॥ गायत्र्या पूजयेद्देवमोक्षं कारेण अभिमंत्रितम् ॥ प्रणवेनापरांस्सर्वान् देवादीन् प्रपूजयेत् ॥
 ११८ ॥ आह्वानेन पूजने वीरविसे ब्रह्मणस्तथा ॥ गायत्री परमो मंत्रो वेदमाता विभक्तिनी ॥ ११९ ॥ गायत्र्यक्षरतत्त्वेस्तु पूजयेद्यस्तु देवताम् ॥
 सगच्छेद्ब्रह्मणः स्थानं दुर्लभं यदुरासदम् ॥ १२० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणविषयप्रतिपत्कले ब्रह्मणोऽर्चनविधिवर्णनं नाम सप्तदशो
 ऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पौर्णमासोपवासं तु कृत्वा भक्त्या नराधिप ॥ अनेन विधिनयस्तु विरिंचिपूजयेन्नरः ॥ १ ॥ प्रतिप
 द्यां महोत्सवो सगच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ ऋग्भिर्विशेषतो देवा विरिंचे वास्तु देवताः ॥ २ ॥ कार्तिके मासि देवस्य रथयात्रा प्रकीर्तिता ॥ यच्छ्र
 त्वामानवो भक्त्या याति ब्रह्मसंलोकताम् ॥ ३ ॥ कार्तिके मासि राजेन्द्र पौर्णमास्यां च तु मुखम् ॥ मौग्य चर्मणा सार्धं सावित्र्या च परंतप ॥ ४ ॥

१ अवकात्तवसंस्थाश्च-इ०पा० । मूलस्थोऽपि पाठः संदिग्ध एव । २ ऋषयश्च-इ०पा० । ३ अल्पभारं च भारत-इ०पा० । ४ मुकुलम्-इ०पा० । ५ परमां
 गतिम्-इ०पा० । ६ अग्निः-इ०पा० ।

भ्रामयेन्नगरं सर्वनावाद्यैः समन्वितम् ॥ स्थापयेद्भूमयित्वा तु सलोकं नगरं नृप ॥ ६ ॥ ब्राह्मणं भोजयित्वा श्रेष्ठां दिलेयं प्रपूज्य च ॥
 आरोपयेद्भूथे देवं पुण्यवादित्रनिस्सैनैः ॥ ६ ॥ रथाग्रशोडिलिपुत्रं पूजयित्वा विधानतः ॥ ब्राह्मणान्वाचयित्वा च कृत्वा पुण्याहं गलम् ॥
 ७ ॥ देवमारोपयित्वा तु रथे कुर्यात्प्रजागरम् ॥ नानाविधैः प्रक्षेपकैर्ब्रह्मवैषैश्च पुष्कलैः ॥ ८ ॥ कृत्वा प्रजागरं ह्येवं प्रभाते ब्राह्मणं नृप ॥
 भोजयित्वा यथा शक्त्या भक्ष्यभोज्यैरनेकशः ॥ ९ ॥ पूजयित्वा जन्मविरज्ज्रेण विधिवन्नृप ॥ बीजेन च महावाहो पथसापायसेन च ॥ १० ॥
 ब्राह्मणान्वाचयित्वा च छादेन विधिनानृप ॥ कृत्वा पुण्याहं शब्दं च रथं च भ्रामयेत्पुरे ॥ ११ ॥ चतुर्वेदविद्वैप्रेभ्योऽप्येकं यद्वृक्षेण रथम् ॥ वृक्षं
 थर्वणोच्चरैर्दृष्टं दोगाध्वयुभिस्तथा ॥ १२ ॥ भ्रामयेद्देवैः स्वसुरज्येष्ठस्य तं रथम् ॥ प्रदक्षिणं पुरं सर्वभार्गणसुसेन तु ॥ १३ ॥ नवो
 ढ्योरथो वीरशूद्रेण शुभमिच्छता ॥ नारुहेतरं थं प्राज्ञो मुक्त्वा कंभोजनं नृप ॥ १४ ॥ ब्रह्मणो दक्षिणे पाश्वसावित्रिस्थापयेन्नृप ॥ भोजको
 वामपाशैस्तु पुरतः कंजजन्थसेत् ॥ १५ ॥ एवं तूर्यनिनिदैस्तु शंखशब्दैश्च पुष्कलैः ॥ ब्रामयित्वा रथं राजपुरं सर्वप्रदक्षिणम् ॥ १६ ॥
 स्वस्थाने स्थापयेद्भूयः कृत्वा नीराजनं बुधः ॥ य एवं कुरुते यात्रां भक्त्या यथापि पश्यति ॥ १७ ॥ रथं चाकषेते यस्तु स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥
 कार्तिके मास्यमावास्यां यस्तु दीपप्रदीपनम् ॥ १८ ॥ शालायां ब्रह्मणः कुर्यात्स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ प्रतिपदि ब्राह्मणांश्चापि गुडपिशिः
 प्रदीपकैः ॥ १९ ॥ वासोभिरहतेऽपि स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ गंधैः पुष्पैर्नैवेद्यैश्चैरत्मानं पूजयेच्च ॥ २० ॥ तस्यां प्रतिपदायां
 तु स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ महापुण्यातिथिरियं बलिराज्यप्रवर्तिनी ॥ २१ ॥ ब्रह्मणः सुप्रिया नित्यं बालेयापरिकर्तिता ॥ ब्राह्मणा
 नूजयित्वा स्यामात्मानं च विशेषतः ॥ २२ ॥ सयाति परमं स्थानं विष्णोः रमिततेजसः ॥ चैत्रमासि महावाहो पुण्या प्रतिपदा परा ॥ २३ ॥
 तस्यां यः श्वपचं स्पृष्ट्वा स्नानं कुर्यान्नरोत्तम ॥ न तस्य दुरितं किंचिन्नाथो व्यापयेन्नृप ॥ २४ ॥ भवंति कुरुशार्दूल तस्मात्स्नानं प्रव
 र्थयेत् ॥ दिव्यं नीराजनं तद्विस्वरोगाविनाशनम् ॥ २५ ॥ गोमहिष्यादियत्किंचित् सत्सर्वभूषयेन्नृप ॥ तैलशस्त्रादिभिर्वस्त्रै

१ तु तं वीरं वक्षेण विधिवन्नृप-इ० पा० । २ श्व नैवेद्यः-इ० पा० ।

स्तरेणास्तदधानयेत् ॥ २६ ॥ ब्राह्मणानंतथाभोज्यकुर्वात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ तिस्रोद्धेताः पराः प्रोक्तास्तिथयः कुरुनंदन ॥ २७ ॥
 कार्तिकेश्वयुजेमासिचैत्रमासेचभारत ॥ स्नानंदानंशतगुणंकार्तिकेयातिथिर्नृप ॥ २८ ॥ बलिराज्यातिसुखदापांशुलभुभनशि
 नी ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिप्रतिपत्कल्पसमाप्तिवर्णनमाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ द्वितीयायांतुरा
 जेंद्राश्विनौसोमपीतिनौ ॥ च्यवनेनकृतौयज्ञेमिषतोमधर्वस्यच ॥ १ ॥ शतानीकउवाच ॥ कथमिद्रस्यमिषतःकृतौतौसोमपीति
 नौ ॥ च्यवनेनहिंदवानांपश्यतांतद्द्रवस्मे ॥ २ ॥ अहोमहतपस्तस्यच्यवनस्यमहात्मनः ॥ यदिद्रस्यबलदेवदेवत्वंप्रापिताभौ
 ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुरातनयुगसंध्यापश्चिमायानराधिप ॥ च्यवनोयोगमास्थायगंगाकुलोऽवसच्चिरम् ॥ ४ ॥ तत्रशर्यातिरा
 यातःस्नातुमंतैःशुरैःसह ॥ स्नात्वाभ्यर्च्यपितृन्देवान्गमनायोपचक्रमे ॥ ५ ॥ तत्रमूढंजनपदमपश्यत्पथिचेष्टनम् ॥ विष्णु
 त्रोत्सर्गसंरुद्धंज्योतिराक्षिप्तनिष्क्रियम् ॥ ६ ॥ भ्रमंतं तत्रतत्रैवराजास्वबलमक्षियैव ॥ उवाचदुर्मेनराजाअमात्यास्त्वान्पुरोगमान्
 ॥ ७ ॥ च्यवनस्याश्रमोयंहिनापरोध्यस्तुकेनचित् ॥ नचोवाचयदाकिञ्चित्स्यराज्ञस्तुपृच्छतः ॥ ८ ॥ तदसुतासुकन्यास्यप्रो
 वाचपितरंवचः ॥ मयादृष्टंयत्तातसाखिभिःसहकौतुकम् ॥ ९ ॥ तत्तेवच्चिन्मिन्बोधत्वंशृणुतातमहादुतम् ॥ शिजितारावबहुलःकांचीनू
 पुरमेखलाः ॥ १० ॥ गान्त्येविलपन्त्यश्चकीडन्त्यश्चात्रकानने ॥ कोकिलध्वनिमिश्रैषव्यक्ताव्यक्ताक्षरंकृशम् ॥ ११ ॥ सुक
 न्येद्योहिद्वेहीतिवल्मीकाद्वाचमुद्गिरन् ॥ तत्रगत्वाद्भुतातपपश्यामःकिलपावकौ ॥ १२ ॥ दीपाविवाचलशिसौभूयःकन्याउवा
 चह ॥ मयाचकौतुकात्तातकिमेतदित्यबुद्धितः ॥ १३ ॥ मुदितौदर्भसूच्यग्रैस्तत्तेजःसमुपारमत ॥ तच्छ्रुत्वातृपतिस्रस्तत्पू
 र्णतद्हनमागमत ॥ १४ ॥ यत्रास्तेभार्गवःकष्टंवलमीकांतर्गतेभिुनिः ॥ गत्वासतत्रप्रोवाचप्रणिपत्यद्विजोत्तमम् ॥ १५ ॥ अपराध

१ केवलमाषोऽयं पाठः सर्वेषु पुस्तकेषु । २ मंत्रिपुरःसरः-इ०पा० । ३ अतिथिर्न-इ०पा० । ४ धर्मेणामात्यान्पुरोहितपुरोगमान्-इ०पा० ।

मंथादेवतक्षमस्वनमोऽस्तुते ॥ सतंप्रोवाचनृपातंभयाज्ञातंनराधिप ॥ १६ ॥ सुकन्यामिप्रयच्छस्वनिवेशार्थाद्विहृतप ॥ अमुक
मसुकन्यातुदत्तवारजन्मुखीभव ॥ १७ ॥ इत्युक्तप्रदौराजसुकन्यामविचारयन् ॥ ततःस्वपुरमागम्यअवसत्सुचिंखुषी ॥
॥ १८ ॥ सुकन्यापिपतिलब्ध्वासुप्रीताराधयत्तदा ॥ राजश्रयणीपरित्यज्यबकुलजिनधारिणी ॥ १९ ॥ गतेवहुतिथेकालेक्षतसंतुप
स्थिते ॥ तपोधोतितसर्वाङ्गिरूपैदार्थगुणान्विताम् ॥ २० ॥ स्नातांस्वभार्यच्यवनसवाचमधुराक्षरम् ॥ एलोहिभद्रभद्रतेययनीय
समाश्रय ॥ २१ ॥ अपत्यजनयस्वाद्यकुलद्वयविवर्धनम् ॥ एवमुक्तानुसाकन्याप्राञ्जलिः पतिमब्रवीत् ॥ २२ ॥
नार्हस्यद्यसुकल्याणसंगमंस्थंडिलेऽस्मि ॥ ममाग्रियंकुरुष्वधाद्यततोमामाह्वयत्यच ॥ २३ ॥ पितृगृहेयथातिष्ठयनयितुसंरुहते ॥ चतुर्गि
कवर्णद्वौऽश्वतपीतारुणकुले ॥ २४ ॥ वस्त्रालंकारगंधाद्यैस्तथात्मपिततुरुह ॥ आत्मानंवदसोपेतंरूपवतंसुवर्चसम् ॥ २५ ॥ वस्त्रालंकार
गंधाढ्यंपश्येयेनसादरम् ॥ सुकन्यायावचःश्रुत्वाच्यवनःप्राहदुर्मनाः ॥ २६ ॥ नखेऽस्तित्वितंकल्याणिपितुस्तेऽस्तियथावने ॥ सकथं
भूषयाम्यद्यसुरूपश्चकथंवद ॥ २७ ॥ प्रोवाचसापतिंभूयःप्रहसंतोऽक्रुताञ्जलिः ॥ वितंददवैलविलोकेरूपैरोचनोददत् ॥ २८ ॥ च्यवनः
प्राहभार्यातान्कर्ण्येतपोव्ययम् ॥ एवमुक्तातपश्चश्रेयंततापमुचिरंतदा ॥ २९ ॥ अथतत्रगतौविरावधिनोकालपर्ययात् ॥ दृष्टदंतौदुक
न्यांतौदीप्तयवैदेवतामिव ॥ ३० ॥ उपगम्योचतुस्तांतौकात्वंमुंदुरिरूपिणी ॥ किमर्थमिहएकान्तवितुसेकस्तवाश्रयः ॥ ३१ ॥ ततो
ब्रुवाचतन्वंगीक्षयतिदुहिताद्वहम् ॥ भर्ताच्यवनोमहंकोचवमितथोच्यताम् ॥ ३२ ॥ अचतुश्चाधिनौदेवतामिविद्धिदृष्टान्दने ॥ किं
कर्ण्यसितेनवंजणेनचकृतेनच ॥ ३३ ॥ आवयोर्येणुभर्तारमेकमेवयमिच्छसि ॥ सात्वब्रवीच्चमोर्वैवकुम्भहोदिवैकसौ ॥ ३४ ॥
भर्तारमनुरक्ताङ्गीयथास्वाहाविभावसोः ॥ आयातुचविशस्वद्यच्यवनोऽरण्यवाजलम् ॥ ३५ ॥ ततोतौपथ्यगङ्गेकट्टणी

१ कृतमिति शेषः । मयेति कन्यायास्वत्वाभिमानात् । परिवारकृतस्यापि कर्मणः स्वाभिभारोऽस्य सार्वत्रिकत्वात् । २ निवेशं गच्छ वै नृप-इ० पा० ।
३ नार्हसे ह्यद्य कल्याण आह्वानं स्थंडिले मम-इ० पा० । ४ तत्कर्ण्येत तपोव्ययाद्-इ० पा० । ५ तत्तज्ज्ञा-इ० पा० ।

प्वान्ययमिच्छसि ॥ तावद्भूतांसुकन्यातुगत्वापृच्छस्वकंपतिम् ॥ ३६ ॥ तंचपृष्ट्वापुनश्चात्रागच्छनोसंनिधौपुनः ॥ आवासत्रैवतिष्ठा
 वोयावदागमनंतव ॥ ३७ ॥ सागत्वाग्राहभर्तारमाश्विनवेवंपूचतुः ॥ रूपवंतंचभर्तारंकरिष्यामोयमिच्छसि ॥ ३८ ॥ अथमृधातं
 ह्येकंभर्तृत्वेनवरिष्यसि ॥ एवमस्त्वितितांग्राहसभार्यीच्यवनस्त्वरन् ॥ ३९ ॥ सातंगृह्णजगामशुत्रतौभिषज्जबुभौ ॥ सतद्बुवाच
 च्यवनोयथाक्तंभवतोर्वचः ॥ ४० ॥ कुरुतंद्वाधिनौशिप्रंसुकन्याचेप्सितंवृणोत् ॥ तौतंसंगृह्णंगयांप्रविष्टौसुनिवासह ॥ ४१ ॥ सुहू
 र्तौतुसमुत्तिष्ठन्नूपतश्चाश्रियावृताः ॥ शोभेतेस्ममहावाहोऽमुद्भिद्यतपयुताः ॥ ४२ ॥ कल्पदौकलशेयद्रक्तंजक्षव्योमवेधसः ॥ उदू
 कादुत्थितास्तस्मात्सर्वेतेसमरूपकाः ॥ ४३ ॥ सुकन्यातुततोदृष्ट्वाभर्तारंदेवरूपिणम् ॥ हर्षेणसहताविष्टानचत्वेदभारत ॥ ४४ ॥
 समकायाःसमवयःसमरूपाःसमश्रियः ॥ वस्त्रालंकारसदृशान्दृष्ट्वाचितागतांचिरम् ॥ ४५ ॥ सांचितयित्वासुचिरवैद्यदेवाबुवाचह ॥ वी
 भत्सोपिमयाभर्तापरित्यक्तोनकर्हीचित् ॥ भवद्भिरात्मसदृशैर्कथंत्यज्यवृणेपरम् ॥ ४६ ॥ तस्मात्तमेवभर्तारंप्रयच्छध्वंदिवौकसः ॥
 तयासबहुमानंतौप्रांजलिःप्रार्थितौतदा ॥ देवचिह्नानिस्वान्येवधारयन्तौसुपूजितौ ॥ ४७ ॥ सुकन्यानिपुणंतौतुसुनिरिक्ष्यचविह्वला ॥
 नरजोननिमेषौवनस्पृशेतेधरांपदे ॥ ४८ ॥ अयंचसरजोम्लानोभूमिमाश्रित्यतिष्ठति ॥ निमेषचैवतस्यैवज्ञात्ववैच्यवनोवृतः ॥ ४९ ॥
 च्यवनेवृतेसुकन्यायापुष्पवृष्टिःपपातह ॥ देवदुंदुभयैवप्रावाद्यंतंअनेकशः ॥ ५० ॥ ततस्तुच्यवनस्तुष्टोदिव्यरूपधरस्तदा ॥ उवा
 चतौतुसुप्रीतार्थिनौकिंकरोमिवाम् ॥ ५१ ॥ भार्यादत्ताकृतंरूपंदेवानामपिदुर्लभम् ॥ उपकारंवरिष्ठयोनकरोत्युपकारिणः ॥ ५२ ॥
 एकर्विशत्सगच्छेच्चनरकाणिक्रमेणवै ॥ तस्मादहंवरिष्ठैवरिष्येऽहममानुषम् ॥ ५३ ॥ उपकारंभवद्वातुप्रीतःकुयसुनिश्चितम् ॥ य
 ज्ञभागफलदंदायदेवेषापिदुर्लभम् ॥ ५४ ॥ एवमुत्तवातुदेवेशौविससर्पमहासुनिः ॥ आजगामाश्रमंपुण्यसहभार्यौसुदान्वितः ॥ ५५ ॥
 अथशुश्रावशर्यातिश्च्यवनंदेवरूपिणम् ॥ जगामचमहातेजाद्रष्टुमुनिवरंश्री ॥ ५६ ॥ तंदृष्ट्वाभणिपत्यादौप्रीतिपूज्ययथाहतः ॥ सुकन्यांतु

ततोद्वहप्रणिपत्याभिनंद्य च ॥ ५७ ॥ सस्वजेमूर्ध्निआव्रायततोत्संगसमानयत् ॥ सातस्याःसस्वजेप्रेम्णाआनदाशुपरिचुता ॥ ५८ ॥
 संस्थाप्यतामुदधुक्तानृपतिःसहभार्यया ॥ भूयोब्रवीत्सुसंतुष्टंच्यवनस्तनराधिपम् ॥ ५९ ॥ संभारंकुरुयज्ञार्थयाजियज्येनराधिप ॥ इत्
 मुक्तःसन्तृपतिःप्रणिपत्यमहाभुनिम् ॥ ६० ॥ जगामस्वपुरंदहद्वेयज्ञार्थयज्ञमाचरत् ॥ संप्रेष्यान्प्रेषयन्शिप्रयज्ञार्थेद्रव्यमाहरत् ॥ ६१ ॥
 मंत्रिपुरोहिताचार्यानानयामासस्त्वरम् ॥ समानीतेषुसर्वेषुतेषुद्रव्येषुभारत ॥ ६२ ॥ आजगामविशुद्धात्साच्यवनःसहभार्यया ॥ सपूजि
 तश्चुश्रावमहांतंत्यागमौजसम् ॥ ६३ ॥ अन्यैश्चबहुभिःसाद्धमयंगिरसभार्गवैः ॥ प्रवर्तितेसहयज्ञेयजमानेनृपतेमे ॥ ६४ ॥ ऋत्विक्स्त्
 कर्मनिरतेद्रव्यमानेहुताग्ने ॥ आहूताःस्वागताःसर्वेभागार्थत्रिदिवालयाः ॥ ६५ ॥ यज्ञभोगेप्रवृत्तेतुशास्त्रोक्तेतुविधानतः ॥ आगतव
 धिनौतत्रआहूतौच्यवनेनतु ॥ ६६ ॥ आह्वानेक्रियमाणेतुअश्विभ्यांतुतदानुप ॥ प्रोवाचेद्रोऽथच्यवनंनैतोभागान्वितौकुरु ॥ ६७ ॥ देवा
 नाभिषजजवेतौनभागाहोनदैवतौ ॥ च्यवनस्त्विदमोदेदेवौहेतावुभावापि ॥ ६८ ॥ समोपकारिणवेतौददन्निभागंसंशयः ॥ ततोदुषव
 सकोधःसशक्रश्च्यवनंरुषा ॥ ६९ ॥ विप्रप्रेप्रहरिष्यामिदिभागंप्रयच्छसि ॥ एवमुक्त्स्त्वुविप्रर्षिर्नचोवाचापिक्विकचन ॥ ७० ॥ भावादौ
 चसोऽश्विभ्यांखुवमुद्यम्यमंत्रतः ॥ अथउद्यम्यभिदुरंसोक्तुकामोदिवरूपतिः ॥ ७१ ॥ स्तंभितश्च्यवनेनाथसवत्रःसनराधिप ॥ ससंभशि
 त्वात्त्विद्रंतुभागंदत्त्वाश्विनोर्वशी ॥ ७२ ॥ समापयामासतदायज्ञकर्मयथार्थवत् ॥ कंजजोऽआजगामाशुआहचच्यवनतदा ॥ ७३ ॥ उपव
 तामयंलेखोभागश्चास्त्वश्विनोरिह ॥ तथेद्वस्तुवचदेच्यवनंप्रीतमानसः ॥ ७४ ॥ जानामिशक्तिपसश्च्यवनेहतवोतनसम् ॥
 ख्यापनार्थंहितपसस्तवत्कृतंमया ॥ ७५ ॥ अद्यप्रभृतिभागोस्तुदेवंत्वचाश्विनोस्तथा ॥ यस्त्विमांतपसःख्यातिंवदीयवैपद्विगति
 ॥ ७६ ॥ शृणुयाद्वापिशुद्धात्मातस्यपुण्यफलशृणु ॥ विरोचनसदोगत्वात्पापुष्पसदस्तथा ॥ ७७ ॥ कालेधवामेदेवस्यमुंजकेशसदस्तथा
 ॥ यौवनशुक्रःसक्रोडांस्तिष्ठतीतिनसंशयः ॥ ७८ ॥ एवमुक्त्वाजगामाशुदेवःस्वभवनंवशी ॥ च्यवनेऽपिसमायौवैशयोतिआश्रयंशतः
 ॥ ७९ ॥ अथापश्यद्विमानाभंभवनंदेवनिर्मितम् ॥ शय्यासनवरैर्जुष्टसर्वकामसमृद्धिमत् ॥ ८० ॥ उद्यानवापिभिर्जुष्टैर्वेद्रेण

समाहृतम् ॥ गोखंडसन्निभरेजेगृहतद्वुविदुर्लभम् ॥ ८१ ॥ सुभूषणानिदिव्यानिरत्नवतिमहांतिच ॥ अरजसिचवस्त्राणिदिव्यप्रावरणानिच
 ॥ ८२ ॥ हृद्वातत्सर्वमखिलंसहपत्न्यामहामुनिः ॥ मुदंपरमिकालेभेदंद्रचप्रज्ञांशह ॥ ८३ ॥ एवमिष्टातिथिरियद्वितीयाअश्विनोर्नृप ॥ देवतन्त्रज्ञ
 भागंचसंप्राप्ताविहभारत ॥ ८४ ॥ उपोष्याविधिनयेनतंशृणुष्वनराधिप ॥ रूपंरूपयेवांछेद्वितीयायानराधिप ॥ ८५ ॥
 कार्तिकेःशुक्लपक्षस्यद्वितीयायानराधिप ॥ पुष्पाहारोवर्षमेकंभवेत्सनियततत्त्ववाच ॥ ८६ ॥ कालप्राप्तनियानिस्तुहविष्यकुसुमा
 नितु ॥ मुंजीयात्तानिदत्त्वातुब्राह्मणेभ्योनराधिप ॥ ८७ ॥ सौवर्णरौप्यपुष्पाणिअथवर्जजलजानिच ॥ व्रतंतेतस्यसंतुष्टौदेवात्रिभुवनेऽश्विनौ ॥ ८८ ॥
 ददतुः कामगंदिव्यविमानमातिजेसम् ॥ सुचिरंदिविनारीभिलोकैःकैःसौरमतेऽश्विनोः ॥ ८९ ॥ इहचगन्त्यकल्पंतेजातोविप्रपुरस्कृतः ॥
 वेदवेदांगविदुषःसप्तजन्मान्तराण्यसौ ॥ ९० ॥ जातोजातोभवेद्विद्वान्ब्राह्मणोसैकृतेगुणे ॥ दातायज्ञपतिवर्गमीआधिव्याधिविवर्जितः ॥ ९१ ॥
 पुत्रपौत्रैःपरिवृतःसहपत्न्याऽवसच्चिरम् ॥ मध्यदेशेऽमुनेगरेधार्मिष्ठोराज्यभागभवेत् ॥ ९२ ॥ इत्येषाकथितातुभ्यद्वितीयापुष्पसंज्ञिता ॥
 फलसंज्ञातथान्यास्यात्सुतेवैमुंजकेक्षिनि ॥ ९३ ॥ सुष्टुपुण्यापापहराविष्टरश्रवसःप्रिया ॥ अशून्यशयनालेकिप्रख्याताकुरुनंदन ॥ ९४ ॥
 तासुपोष्यनरोराजच्छ्रद्धाभक्तिपुरस्कृतः ॥ ऋद्धिर्दृष्टिश्रियवाथभार्ययासहसोदते ॥ ९५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मणवर्णिगिज्ञातसहस्रा
 र्धसंहितायांद्वितीयाकल्पेशार्यात्याख्यानपुष्पद्वितीयावर्णननामैकौनर्वेशाध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ इतानर्कउवाच ॥ ॥ ब्रूहेभिर्दि
 जशार्दूलद्वितीयाफलसंज्ञिताम् ॥ यामुपोष्यनरोयोषिद्वियोगनेहगच्छति ॥ १ ॥ पत्न्यानरोमुनिश्रेष्ठभार्याचपतिनासह ॥
 तामहंश्रोतुमिच्छामिविधवास्त्रीनिजायते ॥ २ ॥ उपोषितेनयेनार्थपत्न्याचसहितोत्तरः ॥ तन्मेब्रूहिद्विजश्रेष्ठश्रेयऽर्थनरयोषिताम् ॥ ३ ॥
 येनमेकौतुकंब्रह्मच्छ्रुत्वापूर्वप्रसर्पति ॥ ४ ॥ अशून्यशयनानामद्वितीयांशृणुभारत ॥ ४ ॥ यामुपोष्यनवैधव्यंस्त्री
 प्रयातिनराधिप ॥ पत्नीवियुक्तश्चनरोनकदाचित्प्रजायते ॥ ५ ॥ ॥ इतेजगत्पतिःकृष्णःश्रियासाधैयदानृप ॥ अशून्यशयनानारतदा

ग्राह्याहिसातिथिः ॥ ६ ॥ कृष्णपक्षे द्वितीयायां श्रावणेमासिभारत ॥ इममुच्चारयेत्स्मनातः प्रणम्य जगतः पतिम् ॥ ७ ॥ श्रीनक्षत्राणि देव
 भक्त्याभ्यर्च्य श्रियासह ॥ श्रीवत्सधारिच्छ्रीकांतश्रीवत्सश्रीपतेऽव्यय ॥ ८ ॥ गार्हस्थ्यमाप्रणाशेभ्यः कर्मसु ॥ गार्हस्थ्यम
 ण इयंतुमाप्रण इयंतुमेजनाः ॥ ९ ॥ जामयोमाप्रण इयंतुमत्तोदापत्यभेदतः ॥ लक्ष्म्यविभुज्यते देवन कदाचिद्व्याभवात् ॥ १० ॥ त्र्या
 कलत्रसंघो देवमामेवियुज्यताम् ॥ लक्ष्म्यानश्चून्यं वरदयते शयनं सदा ॥ ११ ॥ श्रय्यासमाप्य शून्त्यास्तुतया तु मधुमूदन ॥ एवमस्तव
 पूजांचकृत्वा लक्ष्म्यास्तथाहरेः ॥ १२ ॥ फलानि दद्याच्छायायामभिष्टानि जगत्पतिम् ॥ नैकं प्रणम्या यत्नेन हविर्भुजति वाग्यतः ॥ १३ ॥
 ब्राह्मणयद्वितीयेऽह्नि शस्त्या दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ ॥ शतानि कउवाच ॥ ॥ कान्तितामिभीष्टानि केशवस्य फलानि तु ॥ १४ ॥
 गोज्यानि शयने विप्रदेवस्य कथ्यताम् ॥ किंच दानं द्वितीयेऽह्नि दातव्यं ब्राह्मणस्य तु ॥ १५ ॥ भक्तैर्नैर्द्विजश्रेष्ठ देवस्य शक्तिः ॥
 ॥ सुमंतुरवाच ॥ ॥ यानि तत्र महाबाहो काले संति फलानि तु ॥ १६ ॥ मधुराणि सुतीव्राणि न चापि कटुकानि तु ॥ दातव्यानि नृश्रेष्ठ
 स्वशस्त्या शयने नृप ॥ १७ ॥ मधुराणि प्रदत्तानि नरो वल्लभतां व्रजेत् ॥ योषि च कुरुक्षार्दूलभतुर्वल्लभतामियात् ॥ १८ ॥ तत्सत्कृतु
 कर्तव्याणि स्त्रीलिङ्गानि विवर्जयेत् ॥ खर्जूरमातुलिङ्गानि श्वेतेन शिरसा सह ॥ १९ ॥ फलानि शयने राजन्यज्ञाभागरस्य तु ॥ देयानि कुरुक्षार्द
 लस्वशस्त्या मुंजे केशिने ॥ २० ॥ एतान्येव तु विप्रस्य गांगेयसहितानि तु ॥ द्वितीयेऽह्नि प्रदेयानि भक्त्या शस्त्या च भारत ॥ २१ ॥ त
 सोदानंतथा न्यायफलदानसमन्वितम् ॥ गांगेयस्य विशेषेण धान्यदानं प्रचक्षते ॥ २२ ॥ एवं करोति यः सम्यङ्क्षोभासवतुष्टयम् ॥ ततो ज
 न्यत्रयं वीरगृहं भोगेन जायते ॥ २३ ॥ अशून्यशयनश्चासौ धर्मकामार्थसाधनः ॥ भक्तस्य व्याहृतैश्चैः पुरुषो न त्रसंशयः ॥ २४ ॥ तत्रै
 चराजन्धर्मज्ञाव्रतमेतद्व्याविधिः ॥ याकरोति न सा शोच्या वंधुवर्गस्य जायते ॥ २५ ॥ वैधव्यं दुर्भगत्वं च भर्तृत्यागं च सत्तय ॥ नाम्नोति जन्म
 त्रितयमेतर्चीर्त्वा महाव्रतम् ॥ २६ ॥ अदत्त्वा कटुकानि हि फलानि कुरुनंदन ॥ खर्जूरमातुलिङ्गानि भृंहतफलक्षिरांसि च ॥ २७ ॥ दत्त्वा हि ने

भ्योरजेद्रमधुराणिपराणिच ॥ तस्मात्स्वशक्त्यायत्तेनदेयानिमधुराणिच ॥ २८ ॥ इत्येषाकथितराजद्वितीयातिथिरुत्तमा ॥ यात्रुपो
 व्यनरोराजवृद्धिवृद्धितथाव्रजेत् ॥ २९ ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ भवताकथितेयैवैद्वितीयातिथिरुत्तमा ॥ अश्विभ्याद्विजगद्दूल
 कथमस्यांजनार्दनः ॥ ३० ॥ संपूज्यःफलसंज्ञार्थांकथितःपद्मयासह ॥ तदत्रकौतुकंमहासुमहज्जायतेद्विज ॥ ३१ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥
 एवमेतन्नसंदेहोयावदसिभारत ॥ अश्विनैवैतिथिर्यकिंतुवाक्यनिबोधमे ॥ ३२ ॥ अहून्मशयनदत्ताविष्णोरैमितेजसः ॥ अश्विभ्यां
 कुरुशार्दूलप्रीतयेमुजकेशिनः ॥ ३३ ॥ तावेवकुरुशार्दूलपूज्येतेऽत्रमहीपते ॥ नासत्यैभगवान्विष्णुर्दत्तश्चश्रीर्विभाव्यते ॥ ३४ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्रोल्लोपवर्णिशतसहस्राधंसंहितायाद्वितीयाकल्पसमाप्तौविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ एति
 व्रतापतिप्राणापतिशुश्रूषणेरता ॥ एवंविधापियाप्रोक्ताशुचिःसंगोभनसती ॥ १ ॥ सोपवासावृतीयांतुलैवगंपरिव्रजेत् ॥ सगृह्णा
 तिचवैभक्त्याव्रतमाभरणांतिकम् ॥ २ ॥ गौरीदातिसंतुष्टारूपंसौभाग्यमेवच ॥ लावण्यललितंहृदयंशुसांसंनोरमम् ॥ ३ ॥ पुंसेन
 नोरमानरीभर्तानार्यामनोरमः ॥ गौरीव्रतेनभवतिराजैल्लवणवर्जनात् ॥ ४ ॥ इदंनतंप्रतिविभोधमराजस्यशृण्वतः ॥ उभयाचपुरा
 प्रोक्तंयद्वाक्यंतन्निबोधमे ॥ ५ ॥ मयाव्रतमिदंमुष्टंमुष्टसौभाग्यकरणंनृणाम् ॥ मत्स्यैवुनियतानरिजितमेतच्चरिष्यति ॥ ६ ॥ सहभर्त्रात
 मोदिष्येधावद्भर्ताहरोरम ॥ याचकन्यानभर्तारंविंदेतेशोभनासती ॥ ७ ॥ सात्विदंव्रतमुद्दिश्यभवेदक्षारभोजना ॥ मखितामन्मनः
 कुर्यान्मद्भक्तामत्परिश्रहा ॥ ८ ॥ गौरिसिंस्थाप्यसर्वैर्गणैर्गंधालंकारभूषिताम् ॥ वस्त्रालंकारसर्वैतांपुष्पमंडलमंडिताम् ॥ ९ ॥ लवणंशुड
 घृतंतैलंदैवैश्चमन्यानिवेदयेत् ॥ कटुखंडंजीरकंचपत्रशार्कचभारत ॥ १० ॥ शुडघृष्टांस्तथापूषानखंडपेष्टांस्तथानृप ॥ ब्रह्मणेव्रतं
 पत्रेप्रदद्यात्सुबहुश्रुते ॥ ११ ॥ शुक्लपक्षेसदादेयायथाशक्त्याहिरण्यमी ॥ धनहीनेतुर्भक्त्याचमधुबृक्षमयीनृप ॥ १२ ॥ अर्चयानित्यंतंनि
 धानात्तत्रगौरीनसंशयः ॥ अक्षरलवणंरात्रौभुंकेचैवसुवाग्यता ॥ १३ ॥ गौरिसिन्निहितानित्यंभूमौप्रेस्तरश्चायिनी ॥ एवंनियमपुस्तस्य

देव्यात्समुदाहृतम् ॥ १४ ॥ तच्छृणुष्वमहाहोक्थ्यमानंमहाफलम् ॥ भर्तारंतुलभेत्कन्यायांछातिमनोतुगम् ॥ १५ ॥ सुचिरसहै
भर्त्राक्रोडित्वाह्वयसा ॥ संततिंचप्रतिष्ठाप्यसहतेनैवगच्छति ॥ १६ ॥ हेल्लोकेकंवद्भूलोकेलोकंचित्राशिखिनिनः ॥ गत्वायातिसदोराज
न्वामदेवस्यभारत ॥ १७ ॥ विधवातुयदाराजन्देव्याव्रतंपरायणा ॥ भर्तारंनियतांतन्यसदाचर्चनपरायणा ॥ १८ ॥ इहचास्तुउग्रह
स्वंदृष्ट्वाहरिपुरेप्रियम् ॥ आक्षिप्यमदूतेभ्यःसहभर्त्रारंमेहिवि ॥ १९ ॥ वर्षकोटंदशगुणंरामित्वासाइहागता ॥ भर्त्रासहैवपूर्वैर्लभते
फलमीप्सितम् ॥ २० ॥ इंद्राण्यापिजतमिदंयुत्रार्थिन्यानराधिप ॥ लब्धयुत्रोव्रतस्यतिजयतेनानाममतः ॥ २१ ॥ अरुंधत्यातया
चर्णिवसिष्ठश्रुतेकामतः ॥ दृश्यतेदिविचाद्यापिवासिष्ठस्यसमीपतः ॥ २२ ॥ रोहिण्यालवणत्यागात्सप्तमीगणबर्दनम् ॥ लब्धदेव्याप्य
सादेनसौभाग्यमचलदिवि ॥ २३ ॥ इत्येवातिथिरित्येवतृतीयालोकपूजिता ॥ सदाविशेषतःपुण्यावैशाखेमासियाभवेत् ॥ २४ ॥ पुण्या
भाद्रपदेमासिमावेप्येवंसंशयः ॥ माघेभाद्रपदेचापिष्णिणांअन्यप्रचक्षते ॥ २५ ॥ साधारणितुवैशाखेसर्वलोकस्यभारत ॥ माघमासेतृतीयातृतीया
गुडस्यलवणस्यच ॥ २६ ॥ दार्णश्रेयस्करंराजन्त्रीणांचपुरुषस्यच ॥ गुडेनतुष्यतेदत्तोलवणेनतुविश्वम् ॥ २७ ॥ गुडपूपास्तुदाहृत्य
मासिभाद्रपदेतथा ॥ तृतीयायांतुमाघस्यवामदेवस्यप्रतिये ॥ २८ ॥ वारिदानंप्रशस्तंस्यान्मादिकानांचभारत ॥ वैशाखेमासिराजद्वृत्ति
याचंदनस्यच ॥ २९ ॥ वारिणातुष्यतेवेधामोदकैर्भीमपूवाह ॥ दानास्तुचंदनस्यहंकंजजोनात्रसंशयः ॥ ३० ॥ यास्तेपतुस्तु
दूलवैशाखेमासिवैतिथिः ॥ तृतीयासाऽक्षयालोकेगीर्वाणैरभिनदिता ॥ ३१ ॥ आगतेयमहावाहोभूरिचंद्रमसुव्रता ॥ कलयैतत्तत्प्राप्तं
चधृतंचापिशेषतः ॥ ३२ ॥ यद्यहंतत्त्वक्षयस्यात्तेनयमक्षयास्मृता ॥ यत्किंचिद्विषयेदानंस्वल्पंवायदिवावहु ॥ ३३ ॥ तत्सर्वमक्षयं
द्वेतेनयमक्षयास्मृता ॥ योऽस्यांददातिकरकान्चारिबीजमन्वितात् ॥ ३४ ॥ स्यातिपुरुषपरिवार्लोकैर्बैहममालिनः ॥ इत्येपाकथितंरितुनीचति
थिरुत्तमा ॥ ३५ ॥ यासुषोष्यनरोराजद्विद्विंश्रियंभजेत् ॥ ३६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मपर्वणिशतसहस्रार्धसंहितायांतृतीयोऽध्यायः ॥ १ ॥
विधिवर्णनमैकविंशोऽध्यायः ॥ २ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ चतुर्थ्यातिसदाराजन्निराहारव्रतान्वितः ॥ दत्त्वातिलान्नविप्रस्यस्यशुभंलोकैर्लोकेदुनम् ॥ १ ॥

१ नतिपरायणा-इ०पा० । २ धर्मस्-इ०पा० । ३ सर्वकामफलप्रदम्-इ०पा० । ४ सर्वकामार्थसिद्धये-इ०पा० । ५ अस्यां दत्तम्-इ०पा० ।

वर्षद्वयेसमाप्तिर्ह्यत्र तस्य तु यदा भवेत् ॥ विनायकस्तस्य तुष्टोददाति फलमीहितम् ॥ २ ॥ याति भाग्यनिवासं हि क्रीडति विभवेः सह ॥
 इह चागत्य पुण्यांते दिव्यो दिव्यवपुर्गुणेशी ॥ ३ ॥ मतिमान् दृष्टिमान्वाग्मी भाग्यवान्कामकारवान् ॥ असाध्यान्यपि साध्ये ह क्षणा
 देवमहान्त्यपि ॥ ४ ॥ हस्त्यैश्वर्यसंपन्नः पत्नीपुत्रसहायवान् ॥ राजा भवति दीर्घायुः स तजन्मान्यसैनृप ॥ ५ ॥ एतद्ददाति संतुष्टो
 विघ्नहंता विनायकः ॥ शतानीक उवाच ॥ विघ्नं कस्य कृतं तेनेयं विघ्नविनायकः ॥ ६ ॥ एतद्ददस्व विघ्ने श विघ्नकारणमद्यमे ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ कौमारे लक्षणं पुमांस्त्रिणां च मुकुते कृते ॥ ७ ॥ विघ्नं चकार विघ्ने शो गी गी स्य विनायकः ॥ तत्तु विघ्नं विदित्वा सौ कार्ति के यो रुपां न्वि
 तः ॥ ८ ॥ उत्कृष्य दंतं तस्यास्या द्रुतं तं च समुद्यतः ॥ निवार्या पृच्छ्य देव शो रोषः कार्यः कुतस्त्वया ॥ ९ ॥ तं चाचख्यै सपित्रे
 वैकृत पूरुष लक्षणम् ॥ तत्र विघ्नं कृते महां या पितानां च लक्षणम् ॥ १० ॥ अथोवाच महर्षिः प्रहसन् त्वसुतं किल ॥ समा किल क्षणं पुत्रपश्य
 से त्वं वदस्व मे ॥ ११ ॥ स चोवाच करे तु भ्यं रुपां लं द्विज लक्षितम् ॥ अविचारेण संस्थाप्यं कपाली तेन चोच्यसे ॥ १२ ॥ स तच्छक्षणमा
 दाय समुद्रे प्राक्षिप दुषा ॥ अथ देव समाजैवै प्रवृत्ते ब्रह्म रुद्रयोः ॥ १३ ॥ अहं ज्यायानं हं ज्यायान्विवादोऽभूत्तयोर्द्वयोः ॥ तव संभृत्यभिज्ञोऽस्ति
 मां तु वेदन कश्चन ॥ १४ ॥ एवं शिवेऽतिशुभति ब्रह्मणः पंचमं शिरः ॥ मुक्ताद्दृहा संप्रोवाच त्वामहं वेदिता भव ॥ १५ ॥ एवं लु
 वंतं रुद्रेण ब्राह्मं हय शिरो महत् ॥ नखाग्रैर्निष्कृतं च तस्यैव च करे स्थितम् ॥ १६ ॥ कर्स्थैर्न वतेना सा वागच्छद्यत्रयो हरिः ॥ तपस्ते पतदामे
 रौ तत्रासौ भगवान् वशी ॥ १७ ॥ कृते हय शिरो तस्मिन् स्थानात्तस्मात्तु ब्रह्मणः ॥ रोषाद्विनिःसृतस्त्वन्यः पुरुषः श्वेतकुंडली ॥ १८ ॥
 कवची शिरस्कश्च सशरः सशरासनः ॥ अनिर्देश्यवपुः स्रग्वीरिक्करो मिस च ब्रवीत् ॥ १९ ॥ अथोवाच रुषा ब्रह्मा हन्यतां स सुदुर्मतिः ॥
 सुतु भार्गेण रुद्रस्य आगच्छ चुडंतो दुतम् ॥ २० ॥ रुद्रोऽपि विष्णु ते जोभिः प्रविष्टः स त्वाधिष्ठितः ॥ स प्रविश्य तदा पश्य तपंतं चोत्तमं तपः ॥ २१ ॥
 हरो नारायण देवैव कुंठमपराजितम् ॥ हरं दृष्ट्वा थं संप्राप्तं कार्यं चास्य विचिंत्य च ॥ २२ ॥ उवाच शूलिनं देवो मुजं शूलेन मे भिद ॥ स विभेदमहति

१ ईप्सितम्-इ० पा० । २ लभते यशः-इ० पा० । ३ हस्त्यत्र स्वार्थसंपन्नः-इ० पा० । ४ विघ्नहर्ता-इ० पा० ।

जामुजंशूलैर्जन्तहरः ॥ २३ ॥ शूलभेदादसमूह्यजगामावृत्त्यरोदसी ॥ विनिवृत्ततः पश्चात्कपाले निषण्णतह ॥ २४ ॥ अमुकपाले पतितं प्र
 दक्षिन्ध्याव्यवर्द्धयत् ॥ यदाहि विनिवृत्तिः स्याद्देवस्य रुधिर्प्राति ॥ २५ ॥ तदा तु विमुजे तोयं सकृत्स्ववारुणीं तनुम् ॥ तोये प्रवृत्तेऽसम्भूते कपाले यत्र त
 च्छिरः ॥ २६ ॥ कपाले तु प्रदेशे न्यारुद्रोऽसौ राधिरमुजत् ॥ असुक्तकवचं रक्तकुण्डलिनं नरम् ॥ २७ ॥ अथोवाच भवदेव किं करोमीति मानद ॥
 असौ विपि ससर्जार्थश्च तं कुण्डलिनं नरम् ॥ २८ ॥ तावुभौ समयुष्येतां धनुः प्रवरयारिणौ ॥ यथाराजन्वलीयांसौ कुजे केतुगुगत्यथ
 ॥ २९ ॥ तयोस्तु युष्यते रिवं सवर्तश्चाधिको गतः ॥ नचादृश्यत विजय एकस्यापि तदतयोः ॥ ३० ॥ अथांतरिक्षे तौ दृष्ट्वा वायुवच
 शरीरिणी ॥ अवतारोऽथ भविता युवयोर्हि मया सह ॥ ३१ ॥ भारापनोदः कर्तव्यः दृयिव्ययैस्सुरैः सह ॥ तदाश्च यो हि भवितो देव कार्यो
 र्थसिद्धये ॥ ३२ ॥ भूलोकभावं निधूय भूयोगं तामुरालयम् ॥ एवमुत्कातुं कुण्डोदविंकर वेस्तदा ॥ ३३ ॥ श्वेतकुण्डलिनं दंतं
 जग्राहर विमुदा ॥ इन्द्रस्यापि तत्तथाऽथ रक्तकुण्डलिनं ददौ ॥ ३५ ॥ जग्राह च मुदयुक्त इन्द्रस्त्वचपुरं ययौ ॥ गतौ रवौ द्वा प्रगृह्णतु रुरयो को व
 संभवौ ॥ ३६ ॥ अथोवाच तदारुद्र देवः कमलसंस्थितः ॥ गच्छत्वमपि कपाले कपालव्रतचर्यया ॥ ३६ ॥ अवतारो व्रतस्यास्य
 मर्त्यलोके भविष्यति ॥ ये च व्रतं त्वदीयवैधायिष्यंति मानवाः ॥ ३७ ॥ न ते पादुलंभी किंचिद्भद्रवितेह परत्र च ॥ एवं संलप्य बहुशः
 मुखं प्रतितं दधच ॥ ३८ ॥ आहूय च समुद्रं संप्रत्युवाच विचारयन् ॥ कुरुष्व भाभरणं क्षाणां लक्षणं यद्विलक्षणम् ॥ ३९ ॥ कर्त्तिके येन
 यत्प्रोक्तं तद्द्रस्त्वा विचारयन् ॥ सचाहममनां ज्ञेदं भवेत्पुरुषलक्षणम् ॥ ४० ॥ देवेन तत्प्रतिज्ञा तमेव मे तद्भविष्यति ॥ कांति के येन या
 त्प्रोक्तं तद्द्रस्त्वा विचारयन् ॥ ४१ ॥ प्रयच्छास्य विषाणं वै निष्कृष्टयस्त्वयाऽधुना ॥ अवश्यमेव तद्भूतं भवितव्यं तु कस्यचित् ॥ ४२ ॥
 ऋते विनायकं तद्देवयोगान्न कामतः ॥ गृहाण एतत्सामुद्रं यस्त्वया परिकीर्तितम् ॥ ४३ ॥ स्त्रोपुंसो लक्षणं श्रेष्ठं सामुद्रमिति विश्रुतम्
 इमं च स विषाणं वै कुरु देव विनायकम् ॥ ४४ ॥ अथोवाच च देवैर्गन्धाहुले यममत्सरम् ॥ विषाणं दाञ्च च स्यादहंतव वाक्यान्न संशयः ॥ ४५ ॥

यदात्वर्यविषाणचमुक्त्वातुविचरिष्यति ॥ तदाविषाणमुक्तः सन्भस्मएतंकरिष्यति ॥ ४६ ॥ एवमस्त्वितितचोक्त्वाविषाणं तत्क
रेददौ ॥ विनायकस्य देवेशः कार्तिकेयमते स्थितम् ॥ ४७ ॥ सविषाणकरोद्यापि दृश्यते प्रतिमानृप ॥ व्योमसूनेर्बहावा
होर्विशंकर्तुमहात्मनः ॥ ४८ ॥ एतद्रहस्यं देवानां मया ते समुदाहृतम् ॥ यत्र देवो न वै देवानां भुवि दुर्लभम् ॥ ४९ ॥ मया प्रसन्नै
तव शुभमेतदुदाहृतम् ॥ कथितं तिथि संयोगे विनायक कथा मृतम् ॥ ५० ॥ यद्दयं श्रावयेद्विद्वान्ब्रह्मणान्वेदपारगान् ॥ क्षत्रियांश्च स्ववृत्तिस्थान्
निदृशद्वांश्च गुणान्वितान् ॥ ५१ ॥ न तस्य दुर्लभो किंचिद्विद्वच्चामुत्र विद्यते ॥ न च दुर्गतिमाप्नोति न च याति परां भवम् ॥ ५२ ॥ निर्वि
घ्नं सर्वकार्यणि साधयेन्नात्र संशयः ॥ ऋद्धिं वृद्धिं श्रयं चापि विदेत भरतोत्तम ॥ ५३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मोपनिषद्वातसहस्राचार्ये
हिताय चतुर्थी कल्पवर्णनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ४४ ॥ ज्ञातानीं कुरुवाच ॥ केनायं भीमजो विप्रप्रमथाय धिपतिः कृतः ॥ भर्तृत्वे
चापि विघ्नानामधिकारी कथं वभौ ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मि राजेन्द्र यदर्थं विप्रकारकः ॥ यैवोपि विप्रकरणैर्नियुक्तोऽ
पि विनायकः ॥ २ ॥ तत्ते वच्मि महाबाहो शृणुष्वैकमना धुना ॥ आद्ये कृतयुगे वीरप्रजासर्गमवापह ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा कर्मणि लिङ्गा
नि विनाविघ्नेन भारत ॥ अथेकैः प्रजां दृष्ट्वा गीर्वातां कृत्स्नशो नृप ॥ ४ ॥ बहुशं श्रितयित्वा तु द्वादकर्ममहीपते ॥ विनायकं समुद्धृत्य प्रजानां नि
नियोजितः ॥ ५ ॥ गणानां चाधिपत्ये च भीमकंजसात्त्वतैः ॥ तनोपमृष्टो यस्तस्य लक्षणानि निबोधमे ॥ ६ ॥ स्वप्रवगा
हतेऽत्यर्थं जलमुंडांश्च पश्यति ॥ काषायवाससश्चैकव्यादांश्चाधिरोहति ॥ ७ ॥ अंत्यजैर्गर्भैर्भूद्वै सहैकत्रावतिष्ठते ॥ ब्रजमान
स्तथात्मानं मन्यतेऽनुगतं परैः ॥ ८ ॥ विमनाविफलारंभः संसीदत्यनिमित्ततः ॥ करटारूढमात्मानं भसोत्तरगे तथा ॥ ९ ॥ प
त्तिभिश्चावृतं यातं संगमनां तिकं नृप ॥ पश्यते कुरुगार्दूलस्वप्नं तेनात्र संशयः ॥ १० ॥ चित्तं च विकृतं कारं करवीरविभूषितम् ॥ तेनो
पमृष्टो लभते राज्यं पौरुषं भवम् ॥ ११ ॥ कुमारिनच भर्तारमपत्यं गभीर्णीतथा ॥ आचार्यैर्त्वं श्रोत्रियश्चाग्निध्या आध्ययनं तथा ॥ १२ ॥

वणिजलभंचनप्राति कृषिचैव कृषिविलः ॥ स्रपनतस्यकर्तव्यपुण्येऽहनिमहापते ॥ १३ ॥ गौरसर्पपकलकेनसज्येनोत्सादितेनतु ॥ शुक्रप
क्षेचतुर्थ्यातुवारेतुर्धिवणस्यच ॥ १४ ॥ तिष्येचवारनक्षत्रेत्येवपुरतोनुप ॥ सर्वोपदेयतवगधैर्विलिप्तागिरसस्तथा ॥ १५ ॥ भद्रासो
पविष्टस्यस्वस्तित्वाच्यद्विजाच्छुभात् ॥ व्योमेकेशंतुसंपूज्यपार्वतीभिर्मजं तथा ॥ १६ ॥ कृष्णसंपितरतातपवमानंसितंथा ॥ धिपणं
चेन्दुपुत्रचैकोणकेतुचभारत ॥ १७ ॥ विधुतुदंवाहुलयनंदकस्यचधारिणम् ॥ अक्षस्थानाद्गुज्यानादल्मीकात्सगमाद्भद्रात् ॥ १८ ॥
मृत्तिकारोचनगंधानुगुलंचापुनिक्षिपेत् ॥ यदाहृतं ह्येकवर्णैश्चतुर्भिः कलमैर्दंदात् ॥ १९ ॥ चर्मण्यानदुहेरत्नेस्थायंभद्रासनं तथा ॥ सहस्रा
क्षंशतधारमृषिभिः पावनंकृतम् ॥ २० ॥ तेनत्वामभिषिचामिपावमान्यः पुनंतुते ॥ भगंतेवरुणोराजाभगंसूयौवृहस्पतिः ॥ २१ ॥ भ
गाम्भद्रश्चवायुश्चभगंसतर्ष्योदुः।यत्तेकेशेषुदौर्भाग्यमीमंतेयच्चमूर्धनि ॥ २२ ॥ ललाटेकथोरक्ष्णोरापस्तद्व्रतुतेसदा ॥ स्नातस्यसर्पतेलेन
वेणौदुर्वरेणतु ॥ २३ ॥ जुहुयान्मूर्धनिकुशांस्व्येनपरिमृश्यात् ॥ मितश्चसंमितश्चैवतथाचालंकटकः ॥ २४ ॥ कूष्माण्डोरानश्रेष्ठरुतेऽ
मयस्वाहासमन्विताः ॥ नामभिर्वलिभैश्चनमस्कारसमन्वितैः ॥ २५ ॥ दद्याच्चतुर्गथेद्रूपकुशानरुतीर्यसर्वतः ॥ कृताकृतान्स्तंडुलां
श्चपलालौदनमेवच ॥ २६ ॥ मत्स्यान्यकांस्तथैवामान्मासेभतावेदवतु ॥ पुष्पांचित्रसंगंधचसुरांचित्रविधायपि ॥ २७ ॥ मूलकंपूरिकां
पूपांस्तथैवोदिरिकास्रजम् ॥ दाधिपायसमंनगुडवेद्यांस्समोदकात् ॥ २८ ॥ विनायकस्यजननीपुतिष्टिततोऽनिकाम् ॥ दूर्वासपपुष्पा
णांदत्वापुष्पांजलित्रयम् ॥ २९ ॥ रूपंदेहियशोदेहिभागभगवतिदेहिमे ॥ पुत्रान्देहिधनं देहिसर्वाकामांश्चदेहिमे ॥ ३० ॥ अचलं बुद्धि
मेदेहिधरायांख्यातिमेवच ॥ ततः शुक्लांवरदरः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ ३१ ॥ भोजयेद्ब्रह्मणान्दद्याद्ब्रह्मगुणेशुररपि ॥ एवंविनयकंपूज्य
ग्रहांश्चैवविधानतः ॥ ३२ ॥ कर्मणांफलमाप्नोति श्रियप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ आदित्यस्यसदापूजांतिलकंस्वाभिनस्तथा ॥ ३३ ॥ दिनप्रक
पतेश्चैवसर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मवर्षणिचतुर्थाऽऽख्येऽध्याये ॥ ३५ ॥ इतानि कथवाच ॥

१ अह्नि विधिपूर्वकम्-इ०पा० । २ अञ्जमानम्-इ०पा० । ३ कोणलक्ष्यं च-इ०पा० । ४ सुरभिः पावनं स्मृतम्-इ०पा० ।

नराणां योषितानां च लक्षणा निमहामते ॥ प्रोक्तानि यानि विप्रैर्द्रव्यैर्मेकैश्च स्यसूनुना ॥ १ ॥ ऋद्धेन यानि क्षिप्तानि ईश्वरेण महोदधौ ॥ कृष्ण
स्य वचनाद्भूयः समुद्रेणापितानि वै ॥ २ ॥ अर्पितानि तस्तस्तस्य तेन प्राप्नोति वै कथम् ॥ बाहुलेयनिविप्रैर्द्रुता निमिव दसुव्रत ॥ ३ ॥ सुमं तु रुषा
च ॥ यथा गुहेन राजैर्द्रुक्ष्णीपुंसां लक्षणा निवै ॥ प्रोक्तानि कुरुशार्दूलतथा ते कथयामि वै ॥ ४ ॥ शक्तिपाताद्धते क्रौंचे व्योमेकैश्च स्यसूनुना ॥ ब्र
ह्मातुष्टे ब्रवीदेनं वरय मेऽनघ ॥ ५ ॥ असावपि महते जाग्रणम्यशिरसा विमुम् ॥ पितामहं भाषेदं लक्षणं ब्रूहि मे विभो ॥ ६ ॥ नराणां यो
षितानां च कौतुकं परमं मम ॥ यन्मयोक्तं पुरा देवप्रक्षितं लवणार्णे ॥ ७ ॥ मत्पित्रा देवदेवैश्च स क्रोधेन पुरा तथा ॥ प्रातंच विस्मृतं भूयस्तन्व्ये
ब्रूहि ह्यशेषतः ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुपुष्टोऽस्मि देवैश्च भीमस्यानन्दवर्धन ॥ लक्षणानि निबोध त्वं पुरुषाणामशेषतः ॥ ९ ॥ अधोमा
त्तममध्यानियानि प्रापयथो निधिः ॥ शिवेहानि सुनक्षत्रेह सौम्ये शुभे रावौ ॥ १० ॥ पूर्वोक्तं गलैर्भुक्ते परिक्षितं विचक्षणः ॥ प्रमाणं संहतिच्छा
यांगतिं सर्वांगलक्षणम् ॥ ११ ॥ दंतकेशनखरुमश्रुणतत्सर्वं विचक्षणः ॥ पूर्वभाशुः परिक्षेत पश्चाच्छक्षणमादिशेत् ॥ १२ ॥ क्षीणे ह्याशुषि
मर्त्यानां लक्षणैः किंप्रयोजनम् ॥ जघन्यो न वतिः प्रोक्तो मध्यमस्तु शतांगुलः ॥ १३ ॥ अष्टोत्तरशतं यस्य उरुतमं तस्य लक्षणम् ॥ प्रमाणं ल
क्षणं प्रोक्तं समुद्रेण शुभाशुभम् ॥ १४ ॥ यन्मे पुरा देववरतन्मया कथितं तव ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि देहावयव लक्षणम् ॥ १५ ॥ पादैः समा
सकैः स्निग्धैरक्तैः सौम्यैः सुशोभनैः ॥ उन्नतैः स्वदेराहितैः शिराहीनैश्च पार्थिवः ॥ १६ ॥ यस्य पादतले रसासंक्षुभेव प्रकाशते ॥ स ततं हिसुखं
तस्य पुरुषस्य न संशयः ॥ १७ ॥ अस्वेदनौ मुदुतलैः कमलोदरसंनिभौ ॥ श्लिष्टांगुलीताम्रनखौ सुपाष्णी व्योमेकेशज ॥ १८ ॥ उष्णौ शिवा
विरहितौ गूढगुल्फौ च भीमज ॥ कूर्भात्रितौ च वरणौ प्रख्यातौ पार्थिवस्य तु ॥ १९ ॥ शूर्पाकृतिमहाबाहोरुक्षौ श्वेतनखौ तथा ॥ यकौ शिरसंतौ
च संशुष्कौ विरलांगुली ॥ २० ॥ दारिद्र्यदुःखदौ ज्ञेया चरणौ भीमनंदन ॥ ब्रह्मद्वौ देवशार्दूलपद्मसदृशौ तले ॥ २१ ॥ पीतावगम्यानि
रतौ कृष्णौ पातरतौ सदा ॥ अभक्ष्यभक्षणे श्वेतौ ज्ञेयौ सेनाधिपोत्तम ॥ २२ ॥ अंगुष्ठौ प्रुथुलौ ये पातेनरा भाग्यवर्जिताः ॥ छिद्ध्यंते विवृता

गुप्तास्तेनराःपादगामिनः ॥ २३ ॥ चिपिटैर्विकृतैर्भग्नगुणैरतिनिदिताः ॥ वक्रेभ्यस्त्वथाह्रस्वैर्गुष्टैःकेशभागिनः ॥ २४ ॥ शूर्पा
कारैश्चविकृतैर्भग्नैर्वक्रेःशिराततैः ॥ सस्वेदैःपाण्डुरह्रस्वैश्चरणैरतिनिदिताः ॥ २५ ॥ यस्यप्रदेशेनिदीर्घाअगुण्याअतिक्रमेत् ॥ स्त्रीभो
ग्लभतेनित्यपुरुषोनात्रसंशयः ॥ २६ ॥ कनिष्ठयातुदीर्घायांसुवर्णस्यतुभाविनः ॥ चिपिटविरलाःशुक्कायस्यांगुल्योभवंतिवै ॥ २७ ॥
सभवेदुःखितोनिन्यधनहीनश्चवेयुह ॥ क्षेत्रैर्नैखैर्विह्रस्वैश्चपुरुषादुःखजीविनः ॥ २८ ॥ कुशीलःकुनखैर्ज्ञेयाकामभोगविवर्जितः ॥ विकृ
तैःस्फुटितैरूक्षैर्नसैर्दारिद्र्यभागिनः ॥ २९ ॥ ब्रह्महत्याचकुर्वतिपुरुषाहारैर्नखैः ॥ वंशुभिश्चविजुज्यतेकुलक्षयकराश्चेत् ॥ ३० ॥ इद्वगोप
कंसंकाशैर्नखैर्नपतयःस्मृताः ॥ शंखावर्तप्रतीकाशैर्नखैर्भवतिपाथीवः ॥ ३१ ॥ ताम्रैर्नखैस्त्वथैर्धन्याःपद्मनयानराः ॥ रक्तेर्नखैस्त्वथैर्धन्यपु
ष्पितैःसुभगोभवेत् ॥ ३२ ॥ सुक्ष्मैरुपचितैस्ताम्रैर्नखैर्नपतयःस्मृताः ॥ रम्यैश्चत्वथानखैर्दुःखदारिद्र्यभागिनः ॥ ३३ ॥
बंधनंह्रस्वबंधानामैर्धन्यैर्चवनिर्दिशेत् ॥ मुगजंवाश्चराजनोजयतेनत्रसंशयः ॥ ३४ ॥ दीर्घजंवाःस्थूलजंवानित्यंभाग्यविवर्जितः ॥
शृगालजंवाःपुरुषानित्यंभाग्यविवर्जिताः ॥ ३५ ॥ काकजंवानरायेतुभवेयुर्दुःखभागिनः ॥ दीनजंवास्त्वथैर्धन्यामुवंतिनसंशयः ॥ ३६ ॥
सिंहव्याघ्रसमाजंवाधनिनःपरिकीर्तिताः ॥ पाथीवानांभवेद्रामचकैर्करासकूपके ॥ ३७ ॥ पंडितश्चात्रियाणांचद्वेदज्ञेयमहामते ॥ त्रिभि
स्त्रिभिस्तथानिःस्वामानवादुःखभागिनः ॥ ३८ ॥ केकाश्चैवमहावाहोनिर्दिताःप्रजितस्तथा ॥ निर्मासजमुश्रियतेप्रवसेतिर्नद्वन ॥
॥ ३९ ॥ सौभाग्यमल्पैःकथितंदारिद्र्याविकटैस्तथा ॥ निम्नैःस्वस्त्राजितजिज्ञेयाःसमसैराज्यभागिनः ॥ ४० ॥ हंसभासशुकानचतुल्य
यस्यगतिर्भवेत् ॥ सभवेत्पाथीवःपूज्यःसमुद्रवचनंयथा ॥ ४१ ॥ अन्येषामपिश्रुतानांपक्षिणांचतुभावातिः ॥ वृषसिंहजैर्द्वगजंभवेत्
गविवर्धिनी ॥ ४२ ॥ जलोर्मिसदृशीयाचकाकोलूकसमाचया ॥ गतिर्द्वयविहानानांदुःखसौकर्यकरा ॥ ४३ ॥ श्वानेष्टमहिपणा

॥ ३९ ॥

१ नियशः-इ०पा० । २ भवंति नृपसत्तम-इ०पा० । ३ मीनजंवा-इ०पा० । ४ दंडिनंदन-इ० कुलनंदन-इ० चपा० । ५ हंसभासशिखंडानाम्-इ०पा० ।

६ पृष्ठयाम्-इ०पा० । ७ भाग्यविवर्धिनी-इ०पा० ।

चत्वरमूकरयोस्तथा ॥ गतिर्मेषसमायेषांतेनराभाग्यवर्जिताः ॥ ४४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिपुरुषलक्षणवर्णनंनवचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ दक्षिणावर्तलिंगश्चनारैवैपुत्रवान्भवेत् ॥ वामावर्ततथालिंगेनरःकन्यांप्रसूयते ॥ १ ॥ स्थूलैःशिरालैर्विषमैर्लिंगैर्दोषिद्यमादिशेत् ॥ ऋजुभिर्वर्तुं शकारैःपुरुषाःपुत्रभागिनः ॥ २ ॥ निम्नपादोपविष्टस्यभूमिरुपश्रुतिमेहनः ॥ दुःखितंतंविजानीयात्पुरुषंनान्नसंशयः ॥ ३ ॥ भूमौपादोपविष्टस्यगुल्फोरुपश्रुतिमेहनः ॥ ईधरंतंविजानीयात्प्रमदनांचल्लभम् ॥ ४ ॥ सिंहव्याघ्रसमोयस्तुद्वस्वोभवातिमेहनः ॥ भोगवान्सतुविज्ञेयोऽशेषभोगसमन्वितः ॥ ५ ॥ रेखाकृतिर्मणिर्गण्यमेहनेहविराजते ॥ पार्थिवःसतुविज्ञेयःसमुद्रवचनंयथा ॥ ६ ॥ सुवर्णरजतप्रह्वयैर्मणिमुक्तासमप्रभैः ॥ प्रवालसदृशैःस्निग्धैर्मणिभिःपार्थिवोभवेत् ॥ ७ ॥ पांडुरैर्मलिनैरुक्षैर्दिव्यैर्व्यासैर्दोशत्रजेत् ॥ समैस्तथोन्नतैश्चापिसुस्निग्धैर्मणिभिर्गृही ॥ ८ ॥ धनरक्षस्तथास्त्राणांभोक्तारस्तेभवंतिहि ॥ मणिभिर्मध्यनिम्नैस्तुपितरस्तेभवंतिहि ॥ ९ ॥ योषितानांमहाबाहोनिस्त्वश्वापिभवंति ॥ नैल्वणैश्चापिधनिननरावीरमवंतिहि ॥ १० ॥ मूत्रधारपतेदेकावलितदक्षिणायदि ॥ सभवेत्पार्थिवःपृथ्व्याःसमुद्रवचनंयथा ॥ ११ ॥ द्वेधारेचतथाल्पिनधेयनवान्भोगवान्स्मृतः ॥ बहुधारास्तथारूक्षाःसशब्दाःपुरुषाधमाः ॥ १२ ॥ मीनगंधंभवेद्रुतोधनवान्पुत्रवान्भवेत् ॥ हविर्गंधंभवेद्वस्यवनढ्यःश्रीत्रियःस्मृतः ॥ १३ ॥ सूर्यगंधिर्भवेत्पुत्रीपद्मगंधिर्वृषःस्मृतः ॥ लाक्षागंधिर्भवेद्यश्वहुकन्यःप्रजायते ॥ १४ ॥ मद्यगंधिर्भवेद्योद्विशूढविज्ञेयोनात्रसंशयः ॥ तनुशुक्रःस्त्रीजनकोर्मसंगंधीचभोगवान् ॥ १५ ॥ पद्मवर्णगामीयःसदीर्घायुरतोऽन्यथा ॥ १६ ॥ अल्पायुर्देवशार्दूलविज्ञेयोनात्रसंशयः ॥ तनुशुक्रःस्त्रीजनकोर्मसंगंधीचभोगवान् ॥ १६ ॥ पद्मवर्णभवेद्रक्तंसनरोधनवान्भवेत् ॥ किंचिद्रक्तंथाकृष्णंभवेद्यस्यतुशोणितम् ॥ १७ ॥ अधमःसतुविज्ञेयःसुखदुःखस्यभाजनम् ॥ प्रवालसदृशस्निग्धंभवेद्यस्यचशोणितम् ॥ १८ ॥ राजानंतंविजानीयात्सप्तद्वीपाधिपगुह ॥ विस्तीर्णमांसलाल्पिनधेयःसुसायशस्यते ॥ १९ ॥ निर्मासाविकटारूक्षावस्तिर्येषानंतेशुभाः ॥ गोमायुसदृशस्यश्वानोष्टमहिषस्यच ॥ २० ॥ सभवेदुःखितोऽनित्यंपुरुषोनात्रसंशयः ॥

१ सङ्गशूकरयोस्तथा-इ०पा० । २ दुर्लभम्-इ०पा० । ३ मेषगंधिर्भवेत्पुत्री-इ०पा० ।

अ० पु०

॥ ४० ॥

यश्चैकवृषणस्तातजलग्राणां चिमुचति ॥ २१ ॥ स्त्रीचंचलस्तुविपमैः समैराज्यं प्रकशते ॥ ऊर्ध्वगैश्चापि हस्वायुः शतं गीमलं
धृक् ॥ २२ ॥ मानवाश्चापिरैस्तु धनवंतर्भवन्ति वै ॥ स्थूलस्त्रिभुवतिक्षेमोद्भव्ययुक्तसमांसधृक् ॥ २३ ॥ व्याघ्रस्त्रिफङ्क-
डलो राजा मंडुकस्त्रिफङ्गनराधिपः ॥ द्विमंडलो महाबाहोऽसिहस्त्रिफसार्धभैमाता ॥ २४ ॥ उद्रवानरयोस्तु धारयोऽस्त्रिफङ्गनराधे ॥
धनधान्यविहीनोऽसौ विज्ञेयो भोमनंदन ॥ २५ ॥ पुमान्गोदरो धव्यो मयूरो दरखव ॥ व्याघ्रोदरो नरपति राजा सिंहोदरो भवेत् ॥ २६ ॥
मंडुकमदशयस्य पुरुषस्योदरं भवेत् ॥ समवेत्ता धिक् पृथ्व्यासमुद्रवचनं यथा ॥ २७ ॥ जामलेऽर्द्धभुभिर्दृतेः पार्श्वे तु पतयः स्तृताः ॥
ईश्वरो व्याघ्रपृष्ठस्तु मेनायाश्चैव नायकः ॥ २८ ॥ सिंहपृष्ठो नरो यस्तु र्धनं तस्यार्जिर्दंडोत् ॥ कूर्पपृष्ठस्तु राजा नरोत्तमः ॥
भाग्यभागिनः ॥ २९ ॥ विस्तीर्णहृदयैषां मंडलो मचितं समम् ॥ अंत्युषो विजानीयाद्भोगवंतो महाधनाः ॥ ३० ॥ तैरलः
शुष्कास्तथारूक्षा हृदयैर्तेऽगुलयः करे ॥ समवेदुःखितो नित्यं नरोदारिद्र्यभाजनम् ॥ ३१ ॥ यस्य र्मानसमोरेखा कर्षति दिशश्च
तु ॥ धनवान्स्तु विज्ञेयो बहुपुत्रश्च मानवः ॥ ३२ ॥ तुला यस्य तु वेदोर्वाकरमध्यं तु हृदयते ॥ वाणिज्यं सिध्यते तस्म्यपुरुषस्य तत्फलः ॥
॥ ३३ ॥ सोमं पाणितले यस्य द्विजस्य तु विशेषतः ॥ यज्ञयाजी भवेन्नित्यं बहुवित्तश्च मानवः ॥ ३४ ॥ शूलं वाप्यथ क्षात्रं करस्य तु हृद-
ते ॥ अचलां श्रियमाप्नोति बहुभृत्यसमन्वितः ॥ ३५ ॥ शक्तितो मवाणासिरेखां चापेपमा भवेत् ॥ यस्य हस्ते महाबाहोऽसौ नरोद्दिश-
रिपूत् ॥ ३६ ॥ ध्वजं चाप्यथ वाशं वक्रमध्यं तु हृदयते ॥ समुद्रयात्री समवेद्वनीचसतं तु ह ॥ ३७ ॥ श्रियस्तस्य थापापन्नं त्रैलोक्य-
मेव च ॥ रथं वाप्यथ बाहुं भोगस्य हस्ते प्रकाशते ॥ ३८ ॥ राजानं विजानीयात्परमैव्यविदारणम् ॥ दक्षिणतुर्कारं पुष्टयस्य तु हृदय-
॥ ३९ ॥ सर्वविद्याप्रवक्ता च भवेद्भैरवात्र संशयः ॥ यस्य पाणितले रेखा कनिष्ठा मूलमुत्थिता ॥ ४० ॥ मताप्यथ प्रदक्षिन्वाः स नोच्छेदः शत-
॥ ४१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मपर्वणि चतुर्थीकले पुरुषलक्षणवर्णननाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ समकुक्षिर्भवेदेभि-

१ पद्मनालोपमा भवेत्-इ० पा० । २ उच्छिन्ना-इ० पा० ।

निम्नकुक्षिर्धनापहः ॥ मायावीविषमाकुक्षिस्तथाकुहककृत्सदा ॥ १ ॥ राजास्यान्निम्नकुक्षिस्तुसर्वभौमोमहाबलः ॥ सर्वोदरदरिद्रः
 स्युर्वहुभक्षश्चसुव्रत ॥ २ ॥ विस्तीर्णाभिर्मण्डलाभिरुन्नताभिश्चनाभिभिः ॥ भवति सुखिनो विरायनधान्यसमन्विताः ॥ ३ ॥ निम्ना
 भिरथस्वल्पाभिः क्लेशभजो भवन्ति हि ॥ बलिर्मध्यगतवीरविषमाचविशेषतः ॥ ४ ॥ धनहानिं तथा शूलं नित्यं जनयेति भो ॥ वासवतो
 सदा शान्तं करोतीति विदुर्धुः ॥ ५ ॥ करोति मेधां दक्षिणेन संप्रवृत्ता दिवस्पते ॥ पार्थीयता दीर्घमायुरैरर्थमूर्ध्वतः स्मृतम् ॥ ६ ॥ गवाढ्य
 तामधस्तात्तु करोतीति विदुर्धुः ॥ शतपत्रकर्णिकाभानाभिर्यस्य महामते ॥ ७ ॥ भूपत्वं कुरुते सा तु पुरुषस्य न संशयः ॥ समोदरो भवेद्भो
 गीनिः स्वः स्याद्विषमोदरः ॥ ८ ॥ शस्त्रेणांतं व्रजेद्भीरस्त्रीभोगं चापुयात्तथा ॥ आचार्यो बहूनुत्र श्वथसंख्यविनिर्दिशेत् ॥ ९ ॥ बलिभेद
 वशाद्दूलइत्याहसपयोनिरधिः ॥ अगम्यागमिनो ज्ञेया विषमाभिर्न संशयः ॥ १० ॥ ऋजुभिश्च भोगस्य तत्परदारविनिन्दकः ॥ मांसलं दृढुभिः
 पार्थैराजा स्यान्नात्र संशयः ॥ ११ ॥ अनूर्ध्वचिबुकायेतु सुभगास्ते भवन्ति वै ॥ निर्धनविषमैर्दोर्भवंती ह सुवीरज ॥ १२ ॥ पौनैश्चोपचितै
 र्निम्नैः स्कंधैर्भोगं संभव ॥ राजानः सुखिनश्चापि भवन्तीह न संशयः ॥ १३ ॥ समोन्नतं तु हृदयं स मंचपृथुचैव हि ॥ अवेपनं मांसलं च पार्थिवानां न
 संशयः ॥ १४ ॥ खरो मचितं वीरशिखरालं च विशेषतः ॥ अधनानां भवेद्देवहृदयं ऋभवोत्तम ॥ १५ ॥ समवक्षसोऽर्थायुताः गीनिः शूराः स्मृ
 ता बुधैः ॥ तनुभिर्द्रव्यहीनाः स्युरसमैश्चाप्यकिंचनाः ॥ १६ ॥ वध्यं ते चापि शस्त्रेण नात्र कार्या विचाराणा ॥ हनुभिर्विषमैर्वीरजन्महीनो भवेन्नरः
 ॥ १७ ॥ यस्योन्नतो भवेद्भुजः स भोगी स्यान्न संशयः ॥ निर्मासैर्विषमैर्वीरानिः स्वोनिर्गन्धश्चक्षते ॥ १८ ॥ धनवांश्च भवेत्पौनैः सुखभोगसमन्वितः ॥
 विषमैरर्थहीनः स्याद्दुःखभागी सदानरः ॥ १९ ॥ चिपिटग्रीवकोदुष्टो मतो लोके स्य वैगुह ॥ शूरः स्यान्महिषीवो मृगग्रिवो भयातुरः ॥ २० ॥
 कंठुग्रीवो भवेद्गजालं वकंठोऽग्रलक्षणः ॥ ह्रस्वग्रीवस्तु धनवान् सुखी भोगवांस्तथा ॥ २१ ॥ निर्मासैरो मशौ भयावलपैवापि विशेषतः ॥ निर्देव
 स्येदृशां वंसौ प्राख्यातौ व्योमकेशज ॥ २२ ॥ भवेदरो मशं पृष्ठधनिनां भीम संभव ॥ अस्वेदनाशुन्नतौ च तथा पीनौ षडानन ॥ २३ ॥

समरोमसुगंधैकक्षेत्रेयैधनान्वितौ ॥ अयुच्छिन्नैतथाश्लिष्टौविपुलैचसुराधिप ॥ २४ ॥ दुरागामिदृशावसेनगजानंदवर्धन ॥ उदुबुद्ध
बाहुकोयस्तुवधंधनमसुधायात् ॥ २५ ॥ दीर्घबाहुर्भवेद्गजासमुद्रवचनंयथा ॥ प्रलंबबाहुर्विज्ञेयानरसर्वगुणान्वितः ॥ २६ ॥ हस्त्वबाहुभ
वेदासःप्रेष्यकरोऽपिवा ॥ वामावर्तमुजयेतुदीर्घायित्तुजाश्रये ॥ २७ ॥ संपूर्णबाहुराजस्यादित्याहसपयोनिधिः ॥ शीवचर्वतुल
काराकंबुरेखासमावृता ॥ २८ ॥ सभवेत्पार्थिवोभूमौसर्वदुष्टानिवर्हणः ॥ दीर्घश्रीवचकश्रीवाकुलश्रीवाश्रयेनराः ॥ २९ ॥ गुकश्रीवाःक
रिश्रीवाःसर्वेतेतिर्धानाःस्मृताः ॥ इभांगसदृशवृत्तौसमौपनिचसुव्रत ॥ ३० ॥ आजानुलंबिनैवाहूपाथिवाननसंशयः ॥ दरिद्राणालेखश
ह्रस्वैवाहूज्यैसुरोत्तम ॥ ३१ ॥ तस्कराणांचविषमैस्थूलैर्मुक्षमौचसुव्रत ॥ निम्नकरतलयस्यपितृवित्तनतस्यवै ॥ ३२ ॥ भवेदभव
शार्दूलतथाभिरुश्चमानवः ॥ सुधृत्तनुनिम्नधनवान्करतलेनतु ॥ ३३ ॥ उत्तानकरतलोदाताभवतीतिनसंशयः ॥ विषमाभवतिविषयैर्नि
म्राश्चापिविशेषतः ॥ ३४ ॥ करतलेद्वेवशार्दूललाक्षाभैरिशराःस्मृताः ॥ अगम्यगमनपैतैरुक्षैर्निर्धनतास्मृता ॥ ३५ ॥ अपेयपानकुर्वति
नीलकृष्णैःसदैवहि ॥ निम्नास्त्रिधाभवेच्छृणुरेखाकरतलेयुह ॥ ३६ ॥ धनिनानंदरिद्राणामित्याहसपयोनिधिः ॥ विरलांशुलयायेतुतद्वि
द्राःप्रचक्षते ॥ ३७ ॥ धनिनस्तुमहाबाहोयेधनंशुलयोनराः ॥ वदनमंडलयस्यधर्मशीलंतमादिशेत् ॥ ३८ ॥ शुंढवक्रानरायेतुर्भगस्त
नसंशयः ॥ हरिवक्राजिह्ववक्राविकृतास्यास्तथानराः ॥ ३९ ॥ भग्नवक्राःकरालस्याःसर्वेतेतस्कराःस्मृताः ॥ संपूर्णवक्राराजानोगजसि
हाननस्तथा ॥ ४० ॥ छागवानरवक्राश्चधनिनःपरिकीर्तिताः ॥ यस्यगंडौसुसंपूर्णैपद्मपत्रसमप्रभौ ॥ ४१ ॥ कृषिभागीभवेन्नित्यंबहु
वित्तश्चमानवः ॥ सिंहव्याघ्रजैर्द्राणांकपोलःसदृशोयदि ॥ ४२ ॥ महाभोगीसिद्धियसेनयाश्वेनयायकः ॥ वदनंतुसमंशृङ्गसौम्यसंघ
तमेवहि ॥ ४३ ॥ पार्थिवानामहाबाहोविपरीततुङ्गखदम् ॥ महासुसंतुदेवशुभुर्भगत्वंप्रयच्छति ॥ ४४ ॥ स्त्रीमुखंयुत्रनाशायमंडलंमुखि
तांत्रजेत् ॥ इव्यनशायवैर्दीर्घपापदंभयदंतथा ॥ ४५ ॥ धूर्तानांचतुरस्रस्यान्तुत्रहानिकरंशृणु ॥ निम्नवक्रंवेदेदंयुत्रहानिकरंभवत् ॥ ४६ ॥
ह्रस्वंभवतिकानाशेषपूर्णकांतचभोगिनाम् ॥ रक्ताधरोनरपतिर्धनवान्कमलाधरः ॥ ४७ ॥ स्थूलोष्ठहनुमूलश्चशुकैरुतिक्षिणैश्चदुःखिताः ॥

अस्फोटिताश्लिघं च न तं मृदुतथा गुह ॥ ४८ ॥ संपूर्णचसदाशस्तं इमं शुभमिपते गुह ॥ रक्तैश्चालैस्तथारूक्षैः इमं शुभमभिर्भीमं नंदन ॥ ४९ ॥
 नराश्चोरा भवंत्येव परदारतास्तथा ॥ निर्मासौ यस्य वै कर्णौ संश्रामास्त्रांशमृच्छति ॥ ५० ॥ चिपिटान्या भवेद्भोगद्विस्वचैकपणस्य च ॥
 शंकु कर्णश्च भूनाथः सर्वशत्रुभयंकरः ॥ ५१ ॥ दीर्घायूरो मशाम्या तु विपुलाभ्यां नराधिपः ॥ भोगिच भवते नित्यं देवब्राह्मणपूजकः ॥ ५२ ॥
 शिराववद्धौ क्रूरस्य व्यालं वौ च विशेषतः ॥ मांसलौ सुखदौ ज्ञेयौ श्रवणौ व्यामो केशज ॥ ५३ ॥ भोगित्वं निमग्नं गंडौ वंमंत्रो संपूर्णगंडयोः ॥ शुभं
 भावशुक्लनामस्तु चिरजीवि शुष्कनासिकः ॥ ५४ ॥ कुंदकुङ्कुलसंकाशैः प्रकाशैर्दशनैः नृपः ॥ ऋशवानरदंताश्च नित्यं श्रुत्परिपडिताः ॥ ५५ ॥
 हस्तिदंताः खरदंताः श्लिघदंता गुणान्विताः ॥ करालैर्विरलैरूक्षैर्दशनैः दुःखजीविनः ॥ ५६ ॥ द्वात्रिंशदंताराजान एकात्रिंशच्च भोगवान् ॥ त्रिंश
 दंतानरानित्यं सुखदुःखस्य भागिनः ॥ ५७ ॥ ऊर्ध्वत्रिंशच्च दशनैः पुरुषा दुःखभागिनः ॥ कृष्णजिह्वो भवेत्प्रेष्यः स वलया तु जिह्वया ॥ ५८ ॥
 भवेत्कोपस्य कर्तवै स्थूलरूक्षश्च जिह्वया ॥ श्वेतजिह्वानराज्ञेयाः शौचाचारसमन्विताः ॥ ५९ ॥ पद्मपत्रसमाजिह्वा सूक्ष्मा दीर्घा सुशोभना
 ॥ स्थूलचनचविस्तीर्णो येषां ते मनुजाधिपाः ॥ ६० ॥ निम्नास्तिग्धा च ह्रस्वा च रक्ताश्रसना यद्वि ॥ सर्वविद्याप्रवक्तारो भवन्ते नात्र संशयः ॥ ६१ ॥
 कृष्णतालुर्नरो यस्य तु स भवेत्कुलनाशनः ॥ सुखभागी दुःखभागी पिततालुर्नराधिप ॥ ६२ ॥ विकृतं स्फुटितं रूक्षं तालुं कनप्रशस्यते ॥ सि
 हतालुर्नरपतिर्गजतालुस्तथैव च ॥ ६३ ॥ पद्मतालुर्भवेद्वाजाश्चेत्तालुर्धनेश्वरः ॥ हंसस्वरानराधन्या मेव गंभीरनिःस्वनाः ॥ ६४ ॥
 क्रौंचस्वनाश्च राजानो भोगवंतो महाधनाः ॥ चक्रवाकस्वनाधन्याराजानो धर्मवत्सलाः ॥ ६५ ॥ कुंभस्वनो नरपतिर्दुर्दुर्भस्वन एव च ॥
 रूक्षदीर्घस्वराः क्रूराः पशूनां सहजानतु ॥ ६६ ॥ गुंरुस्वरसंयुक्ताः पुरुषाः क्रुश भागिनः ॥ चापस्वनाभाग्ययुक्ता भिन्नकांस्यस्वराश्च ॥ ६७ ॥
 क्षीणभिन्नस्वरा ये स्युरधमास्ते प्रकीर्तिताः ॥ पार्थिवास्तनुनासाश्च दीर्घनासाश्च भागिनः ॥ ६८ ॥ ह्रस्वनासानरा ये तु धर्मशीलास्तु ते मताः ॥
 हस्त्यश्च सिंहनासाश्च सूचीनासाश्च येनराः ॥ ६९ ॥ वाणिज्यमिष्यते ते पाहयानचैव विक्रयः ॥ विकृतानासिका यस्य स्थूलग्रारूप

वर्जिता ॥ ७० ॥ पापकर्मासविज्ञेयः स मुद्रवचनं यथा ॥ दाडिमीपुष्पसंकशो भवेतां यस्य लोचने ॥ ७१ ॥ धूयतिः स तु विज्ञेयः
 सप्तद्वीपाधिपगुह ॥ व्याघ्राक्षाः कोपनाज्ञेयाः कर्कटाक्षाः कालिप्रियाः ॥ ७२ ॥ बिडालहंसनेत्राश्च भवंति पुरुषधमाः ॥ मयूरनकुलाक्षाश्च नरा
 स्ते मध्यमाः स्मृताः ॥ ७३ ॥ न श्रौस्त्यजति स वज्रपुरुषं मधुपिंगलम् ॥ आपिंगलाक्षराजानः सर्वभोगसमन्विताः ॥ ७४ ॥ रोचनहारिताला
 क्षागुंजपिंगाधनेश्वराः ॥ बलसत्त्वगुणोपेताः पृथिवीचक्रवर्तिनः ॥ ७५ ॥ द्विमात्राध्वनिनो नित्यजीवति परमाश्रिताः ॥ त्रिमात्रास्यंदिनो ज्ञेयाः पुरु
 षाः सुखभागिनः ॥ ७६ ॥ चतुर्मात्रानिमेषैश्च नयनैरीश्वराः स्मृताः ॥ दीर्घायुषो धर्मरताः पंचमत्रानिमेषिणः ॥ ७७ ॥ ह्रस्वकर्णमहाभागमहाकर्णा
 श्रयेनराः ॥ आवर्तकर्णाधनिनः स्निग्धकर्णास्तथैव च ॥ ७८ ॥ दीर्घायुषः शुक्तिकर्णाः शंसकर्णमहाधनाः ॥ दीर्घायुषो दीर्घकर्णालंबकर्णा
 स्तथास्विनः ॥ ७९ ॥ ललाटे चार्धेन्द्रण भवंति पृथिवीश्वराः ॥ विपुलेन ललाटेन महाधनपतिः स्मृतः ॥ ८० ॥ स्वल्पेन तु ललाटेन नरो धर्म
 रतः स्मृतः ॥ रेखाः पंचललाटे तु स्त्रिया वा पुरुषस्य वा ॥ ८१ ॥ शतं जीवति वर्षाणामैश्वर्यं चाधिगच्छति ॥ चतुरेखामशीतिस्तु त्रिभिः सप्ततिरे
 व च ॥ ८२ ॥ द्वाभ्यां षष्टिस्तुरेखाभ्यां चत्वारिंशस्तथैकया ॥ अरेखेन ललाटेन विज्ञेया पंचविंशतिः ॥ ८३ ॥ रेखा छंदैस्तु विज्ञेया हीनमध्यो
 तमानराः ॥ अल्पायुषस्तथा ल्पाभिव्याधिभिः परिपीडिताः ॥ ८४ ॥ त्रिशूलपट्टिशं वापि ललाटे यस्य दृश्यते ॥ ईश्वरं तं विजानीयाद्भोगिनं
 कीर्तिमाश्रितम् ॥ ८५ ॥ उत्क्रांतनिम्नं तु शिरः स्वल्पोपहतमेव च ॥ चंद्राकारं नरेन्द्राणां गवाक्ष्यं भंगलं स्मृतम् ॥ ८६ ॥ विषमं तु दरिद्राणां शि
 रो दीर्घं तु दुःखिनाम् ॥ नागकुंभानि भंराज्ञः समसं सर्वत्र भागिनः ॥ ८७ ॥ कपिलैः स्फुटितै ह्रस्वैः स्थूलैश्च शिखरैश्च यैः ॥ दुःखिताः पुरुषा ज्ञेया रौम
 इमं शुभिरैव च ॥ ८८ ॥ ह्रस्वा विवर्णानि स्तेजाः खराः स्थूलाश्च मूर्धजाः ॥ नातिस्तोकान वहुशो मूर्धं जादुःखभागिनः ॥ ८९ ॥ विरलाश्च मृदु
 स्निग्धाश्च मराजनसंप्रभाः ॥ कचा यस्य तु दृश्यंते स भवेत्पृथिवीपतिः ॥ ९० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे चतुर्थीकल्पे पुरुषलक्षणमर्णनं नाम
 षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ कार्तिकेय उवाच ॥ संक्षेपतो मम विभो लक्षणानि नृपस्य नु ॥ शुभा निचांगजातानि ब्रूहि मे वदतां वर ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

१ पुरुष-इ० पा० । २ कुङ्कुटाक्षाः-इ० पा० । ३ न स्त्रीत्यजति-इ० पा० । ४ छत्राकारम्-इ० पा० ।

शृणुवक्ष्ये गजातानि पार्थिवस्य शुभानि च ॥ पार्थिवो ज्ञायते यैस्तु नराणां मध्यभागतः ॥ २ ॥ त्रीण्यस्य महाबाहो विपुलानि नरस्य तु ॥ उन्नतानि त
 था षड्वै गंभीराणि च त्रीणि वै ॥ ३ ॥ चत्वारि चापि ह्रस्वानि सप्त रक्तानि वा विभो ॥ दीर्घाणि चापि मुहमाणि भवन्ति यस्य पंचवा ॥ ४ ॥ नाभिः सं
 धिः स्वनश्चेति गंभीराणि च त्रीणि वै ॥ वदनं च ललाटं च दंतोत्तम उरस्तथा ॥ ५ ॥ विस्तीर्णमेतन्नित्यं वीर्यस्य नरस्य तु ॥ सराजानां त्रसंदेहः शृ
 णुष्वे वी व्रतानि च ॥ ६ ॥ कृकाटिका तथा चास्यं नखावक्षो तथा सिका ॥ कक्षे चापि महाबाहो षडेतानि विदुर्बुधाः ॥ ७ ॥ लिङ्गं पृष्ठं तथा ग्रीवा जंघा
 ह्रस्वानि सुव्रत ॥ नेत्रांते हस्तपादौ तु तालवोष्ठौ च सुरोत्तम ॥ ८ ॥ जिह्वारक्तानखाश्च वसतैतानि महामते ॥ त्वचः करुहाः केशादश्च नाक्रभ
 वोत्तम ॥ ९ ॥ सूक्ष्माण्येता निच गुह्यं च चापि विदुर्बुधाः ॥ नासिकालोचने वा हूस्तनयोरंतरं हनुः ॥ १० ॥ इति दीर्घमिदं प्रोक्तं पंचकं भूभुजां
 नृपांश्चुतं राज्ञां संकृद्धिस्त्रिनादितं द्वादितं तथा ॥ ११ ॥ दीर्घायुषां प्रयुक्तं ते हसितं च विदुर्बुधाः ॥ पद्मपत्रनिभेनेत्रे धनिनां शिवनंदन ॥ १२ ॥ भागो
 वीमासु यात्सो हिरक्ता त्रियस्य लोचने ॥ मधुरां पणैर्महात्मानो न राज्ञेयाः सुराधिप ॥ १३ ॥ भीरवो हि कृशास्तु चौरा मंडलचक्रकैः ॥ क्रूराः केकर
 नेत्रास्तु गंभीरैरथ संपदः ॥ १४ ॥ नीलोत्पलाभैर्वेदविदो भृशं कृष्णैस्तथा धीमता ॥ मंत्रित्वं स्थूलसदृशो वदति मुवि तद्विदः ॥ १५ ॥ इयमाक्षाः
 सुभगा ज्ञेया दीनाश्च दारिद्र्यता ॥ विस्तीर्णैर्भोगिनी ज्ञेया विपुलैश्च तथा गुह ॥ १६ ॥ अभ्युन्नताभिर्ह्रस्वायुर्विशालाभिः सुखी भवेत् ॥ दारिद्र्यो विषमा
 भिस्तु ततो ज्ञेयः सुरोत्तम ॥ १७ ॥ ध्रुवो बाले दुसदृशधनिनामृभोत्तम ॥ दीर्घाभिर्निर्धने ज्ञेयः संसक्तभिस्तु सुव्रत ॥ १८ ॥ क्षीणाभिरथ
 हीनाः स्युर्न राज्ञेयाः सुरोत्तम ॥ मध्येन तन्ध्रुवो येष परदाररतास्तुते ॥ १९ ॥ विरलैरुन्नतैः शैवेधिन्याः स्युर्न त्रिसंशयः ॥ निम्नैः स्तुत्यर्थं संसक्ता उ
 न्नतैश्च जनधिपाः ॥ २० ॥ विषमललाटा विधनाः सदा स्युर्देवसत्तम ॥ आचार्याः शुक्ति सदृशे नराः स्युर्न त्रिसंशयः ॥ २१ ॥ उन्नतशिरो भिराढ्या
 नरा ज्ञेयाः सदा गुह ॥ वधबंधभागिनी वीरानां निमलललाटिनः ॥ २२ ॥ भृशमुन्नतैश्च मूर्खाश्च कृपणाश्च तथा नतैः ॥ शुभावहं मनुष्याणां विदुर्न
 स्याद्यथा शृणु ॥ २३ ॥ अदीनमाननं स्निग्धं सस्मितं च विज्ञेयतः ॥ साशुदीनं तथा ह्रस्वमस्निग्धं निर्दिंतं गुह ॥ २४ ॥ असंभावं सुखं ज्ञेयं न

१ क्रोधनाः कोकनेत्रास्तु-इ०पा० । २ धनाढ्याः-इ०पा० । ३ सुतान्नसंस्काः-इ०पा० । ४ अदीनानश्च स्निग्धं च-इ०पा० । ५ च तथा गुह-इ०पा० ।

राणां नगराण ॥ अकंपंशु भद्रेयं नराणां हसितगुह ॥ २६ ॥ निर्मालिताक्षपापस्य हसितमृभवोत्तम ॥ आमंडलं शिरो यस्य स गवाढ्यो नरो
भवेत् ॥ २६ ॥ छत्राकृतिशिरो यस्य स भववृषतिर्नरः ॥ चिपिटाकारितशिरो हन्याद्द्वैपितरौ नरः ॥ २७ ॥ घंटाकृतिशिरो ध्यानमसकृत्से
वते नरः ॥ निर्मलशिरो नरं दं स्यान्नराणामृभवोत्तम ॥ २८ ॥ गुडैः स्निग्धैस्तथा कृष्णैरभिघ्रायैस्तथैव हि ॥ केनैर्न चातिबहुलैर्मृदुभिः पार्थिवो
भवेत् ॥ २९ ॥ बहुलाः कपिलाः स्थूला विषमाः स्फुटितास्तथा ॥ परुषा द्विस्वाति कुटिलादिरद्राणां कचाधनाः ॥ ३० ॥ इत्युक्तं लक्षणं नृणां
शुभं वा शुभमेव च ॥ योषितां तदिदानीं तिलक्षणं वच्मि भीमज ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्राधर्मसंहितायां चतुर्थोक्तं
रूपं पुरुषलक्षणसमाप्तौ सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृण्विदानीं महाबाहो ह्येच्छीलक्षणमनुत्तमम् ॥ यन्मयोक्तं पुरा वरि नारदस्य महात्म
नः ॥ १ ॥ तत्त्वं विज्ञायते ननु भाशु भमवस्थितम् ॥ निदितं च प्रशस्तं च स्त्रीणां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ २ ॥ मातरं पितरं चैव भ्रातरं मातुलं तथा ॥
द्वैतुर्विवौ परिक्षितं समुद्रस्य वचो यथा ॥ ३ ॥ मुहूर्तेति थिसं पन्नेन क्षेत्रे चाभिपूजिते ॥ द्विजैस्तु सह वागम्य कन्यां पश्येत्तच्छास्त्रवित् ॥ ४ ॥ हस्तौ पादौ
परिक्षितं गुल्यो नख एव च ॥ पाणिरिव च जंघे च कटिना सोरु एव च ॥ ५ ॥ जघनोदरं पृष्ठं च स्तनौ कर्णौ भुजौ तथा ॥ जिह्वा चोष्ठौ च दंताश्च कपोलं
गलकस्तथा ॥ ६ ॥ चक्षुर्नासा ललाटं च शिरः केशास्तथैव च ॥ रोमराजिस्वरं गर्णमावर्तानि तु वापुनः ॥ ७ ॥ यस्यास्तुरेषा श्रीवायां च रक्ता
तलोचना ॥ यस्य सागृहमागच्छेत्तद्दं हंसुखमेधते ॥ ८ ॥ ललाटे दृश्यते यस्य स्निग्धौ लोहैव निर्मितम् ॥ बहूनां स्त्रीसहस्राणां स्वाभिर्नति विनि
र्दिशेत् ॥ ९ ॥ राजहंसगतिर्यस्या मुगाक्षी मुगवर्णिका ॥ समशुक्ला दंता च कन्यातामुत्तमा विदुः ॥ १० ॥ मंडूककुक्षीया कन्या न्यग्रोधपारिमंडला ॥
एकं जनयते पुत्रं सोऽपि राजा भविष्यति ॥ ११ ॥ हंसस्वरामृदुवचाया कन्या मधुपिंगला ॥ अष्टौ जनयते पुत्रान् यन्धान्या विवर्धनी ॥ १२ ॥
आयतौ श्रवणौ यस्य सागुरुपाचापि नासिका ॥ भ्रुवौ चंद्रायुधाकारौ सात्यंतं सुखभागिनी ॥ १३ ॥ तर्वा इयामा तथा कृष्णा स्निग्धा गंगामृदु
भाषिणी ॥ शंखकुंदे दुदुशना भवेद्वैश्वर्यभागिनी ॥ १४ ॥ विस्तर्णैर्जघनं यस्य वेदिमध्या तु यामवेत् ॥ आयते विपुले नेत्रे राजपत्नितुसा

भवेत् ॥ १६ ॥ यस्याः पयोधरेवामेहस्तेकर्णेणलेपिवा ॥ मशकंतिळकंवापिसापूर्वजनयेत्सुतम् ॥ १६ ॥ गूढगुल्फांगुलिशि
 अल्पपाणिः सुमध्यमा ॥ रक्ताक्षरिक्तचरणसात्यंतं सुखभागिनी ॥ १७ ॥ कूर्मपृष्ठायतनखौस्निग्धभावविर्वज्रौ ॥ वक्रांगुलितलोपादौ
 कन्यातां परिर्वर्जेत् ॥ १८ ॥ येन केनचिदंशेन मांसं स्यस्याविवर्धते ॥ रासभेतादृशविद्याव्रसाकल्याणमहति ॥ १९ ॥ पादेप्रदेशनीय
 स्याअंगुष्ठसमतिक्रमेत् ॥ दुःशीलादुर्भगाज्ञेयाकन्यातां परिर्वर्जेत् ॥ २० ॥ पादेमध्यमिकायस्याः क्षितिनस्पृशतेयदि ॥ नसारमति
 कौमारैस्वच्छंदाकामचारिणी ॥ २१ ॥ पादेअनामिकायस्याः क्षितिनस्पृशतेयदि ॥ द्वितीयपुरुषंहत्वातृतीयसंप्रतिष्ठिता ॥ २२ ॥
 पादेकनिष्ठायस्यास्तुक्षितिनस्पृशतेयदि ॥ द्वितीयपुरुषंहत्वातृतीयसंप्रतिष्ठिता ॥ २३ ॥ नदेविकानधनिकानधान्यप्रतिनामिका ॥
 गुल्मवृक्षसनाम्रीचकन्यातां परिर्वर्जेत् ॥ २४ ॥ इन्द्रचंद्रादिपुरुषसनाम्रीचयदाभवेत् ॥ नैताः पतिपुरज्यंतेयाश्चनक्षत्रनामिकाः ॥ २५ ॥
 आवर्तः पृष्ठतोयस्यानाभिसमनुविंदति ॥ तदपत्यं भवेद्भ्रूस्वहंस्वायुश्चविनिर्दिशेत् ॥ २६ ॥ पृष्ठवर्तापतिहंतिनाभ्यावर्तापतिव्रता ॥
 कव्चावर्तात्स्वच्छंदानकदाचिद्विरज्यते ॥ २७ ॥ यस्यास्तुहसमानायगंडेजयेत्तकूपकम् ॥ नसारमतिकौमारैस्वच्छंदाकार्यकारिणी
 ॥ २८ ॥ यस्यास्तुगच्छमानायाष्टिदीकायतिजंघके ॥ सापुत्रं व्यवसेत्कतुपतित्वेनात्रसंशयः ॥ २९ ॥ स्थूलपादाचयाकन्यासर्वगो
 शुचलोमशा ॥ स्थूलहस्ताचयास्याद्वैदासीतां निर्दिशेद्बुधः ॥ ३० ॥ यस्याश्चोत्कटकोपादौ सुखचविकृतं भवेत् ॥ उत्तरोष्ठेचरेमणिसाक्षि
 प्रंभक्षयेत्पतिम् ॥ ३१ ॥ त्रीण्यस्याः प्रलंबं तेलालाटमुदरस्फिचौ ॥ त्रीणि भक्षयेत्सातु देवश्च गुरंपतिम् ॥ ३२ ॥ समुद्धृषितचारि
 त्रागुरुभक्तापतिव्रता ॥ देवब्राह्मणभक्ताचमनुषीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३३ ॥ नित्यं स्नातासुगंधाचनित्यंच प्रियवादिनी ॥ अल्पाग्निन्य
 त्परोषाच देवतां विनिर्दिशेत् ॥ ३४ ॥ प्रच्छन्नं कुरुते पापमपवादंचरक्षति ॥ हृदयं स्याच्च दुर्ग्राह्यं मार्जरीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३५ ॥ हसते
 क्रीडते चैव कुद्राचैव प्रसीदति ॥ नीचि पुरमते नित्यं रासभेतां विनिर्दिशेत् ॥ ३६ ॥ प्रतिकूलकरानित्यं बंधूनां भर्तुर्वेच ॥ स्वच्छंदे ल

लित्तैवैव आसुरीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३७ ॥ बह्वाशी बहुवाक्याचनित्यचाप्रियवादिनी ॥ पतिर्चाहसते यतुराक्षसोतां विनिर्दिशेत् ॥ ३८ ॥
 शौचाचारपरिग्रहाहपश्रष्टाभयंकरी ॥ प्रस्वेदमलंपकाचपिशार्चितां विनिर्दिशेत् ॥ ३९ ॥ नित्यस्नानां सुगंधाचमसमद्यप्रियादिनीम् ॥ वृक्षे
 द्यानप्रसक्तान् गान्धर्वीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४० ॥ चपलाचंचलाचैव नित्यविक्षिप्तस्तथा ॥ चलस्वभावलोब्धचवानरीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४१ ॥
 चंद्राननां शुभांगीतुमत्तवारणगामिनीम् ॥ आरक्तनखहस्तां तु विद्याद्विधाधरिबुधः ॥ ४२ ॥ वीणावादित्रशब्देन वंशगीतरवेण च ॥ पुष्प
 धूपप्रसक्तां चागंधवतीं विनिर्दिशेत् ॥ ४३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा सुमहानुभावोजगाम वेधानिजमंदिरैव ॥ स्त्रीणां तथा पुंस्त्ववतां च
 वीरयल्लक्षणपार्थिवलोकपूज्यम् ॥ ४४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मैवर्षिणिल्लक्षणवर्णनमाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ अथाज्ञातानि कउवाच
 गकाराक्षरे देवस्य गणेशस्य महात्मनः ॥ आराधनविधिं ब्रूहि सांगमंत्रसमन्वितम् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ नतिथिर्न च नक्षत्रं नोपवा
 सो विधीयते ॥ यथेष्टं चेष्टतः सिद्धिः सदा भवति कामिका ॥ २ ॥ श्वेताकर्मूलं संगृह्य कुर्याद्गुणपतिं बुधः ॥ अंगुष्ठपर्वमात्रं तु पद्मासनगतं तथा ॥
 ३ ॥ चतुर्भुजं त्रिनेत्रं च सवर्भरणभूषितम् ॥ नागयज्ञोपवीतां गंशां कंकृतशेखरम् ॥ ४ ॥ दंतं सव्ये करे दद्याद्द्वितीये चाक्षसूत्रकम् ॥
 तृतीये परशुं दद्याच्चतुर्थे मोदकं न्यसेत् ॥ ५ ॥ कुंकुमचंदनं चापि समालंभनमुच्यते ॥ वासोभिर्मूषणैरुक्तैर्माल्यैश्चाराधयेद्गुणम् ॥ ६ ॥ धू
 पेन च सुगंधेन मोदकैश्चापि पूजयेत् ॥ खं पूज्याग्रतस्तत्स्य भोजयेद्ब्राह्मणबुधः ॥ ७ ॥ वामनं कुञ्जकं चापि भोजयेत्पुनरुतो द्विजम् ॥ आशीर्वा
 दंतं तस्तस्मात्प्राप्य सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥ भक्त्या कुरु कुरुलश्रेष्ठ शृणु मंत्रपदानि वै ॥ गंस्वाहा मूलमंत्रो यं प्रणवेन समन्वितः ॥ ९ ॥ ओं
 गानमोहद्वयं ज्ञेयं गीशिरः परिकीर्तितम् ॥ शिखाचंगुणमोज्ञेयागनमः कवचं स्मृतम् ॥ १० ॥ गौनमोजनेत्रमुद्दिष्टं गः फट्कामास्त्रमु
 च्यते ॥ आगच्छेत्लोकामुखायेति मंत्रत्रयावाहने ह्ययम् ॥ ११ ॥ गंगणे शायनमोगंधमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ पुष्पोलकायनमः पुष्पमंत्र एष प्रकी
 र्तितः ॥ १२ ॥ धूपोलकायनमो धूपमंत्र एष प्रकीर्तितः ॥ दीपोलकायनमो दीपमंत्र एष प्रकीर्तितः ॥ १३ ॥ ओं गंमोहोल्कायनमो बालिमंत्रः

१ कुब्जा च-इ० पा० । २ दद्यात्साद्यानि तस्य वै-इ० पा० ।

प्रकीर्तितः ॥ ओंसिद्धिलेखनमोमंत्रश्चायं विसर्जने ॥ १४ ॥ ओमहाकर्णाय विद्महे वक्रतुंडाय धीमहि ॥ तन्नो दंतिः प्रचोदयात् ॥ १५ ॥
 गायत्रीजपंपूर्वतः ॥ महागणपतये वरि स्वाहा ॥ दक्षिणतः ॥ सद्महोल्काय ॥ पश्चिमतः ॥ कूर्मंडायोत्तरेण तु ॥ एकदंतत्रिपुरांतकाय
 आग्नेय्यां वरि निर्दिशेत् ॥ १६ ॥ ओं शिव दत्त विकट हर हास प्राणाय स्वाहा नैर्ऋत्याम् ॥ तुलंबनात्यचलदंतकाय स्वाहा वायव्याम् ॥ १७ ॥
 पद्मदंष्ट्राय नरायेति ऐशान्या होमयेद्बुधः ॥ हुं फट् हुं फट् हस्ततालव्यनिर्हसन कूर्दनः ॥ १८ ॥ मृदुनर्तनगणपतिं देवस्य मुद्राततो होमं समा
 चरेत् ॥ नयदावश्या भवति ॥ कृष्णतिलह्रुतिमष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिरत्रे राजावश्या भवति ॥ १९ ॥ तिलयवहो मे न सर्वजनपदावश्या भ
 वति ॥ अतिरूपवती कन्या गच्छंतमनुगच्छति ॥ २० ॥ चणतंदुलहो मे नाजितो भवेत् ॥ निवपत्र समैस्तैले वै द्वेषणं करोति ॥ सोमग्रहणे
 उदकमध्ये अवतीर्य अष्टसहस्रं जपेत् ॥ संग्रामे अपराजितो भवति ॥ २१ ॥ अलं वराज्ञेनमः ॥ आदित्याभिमुखो भूत्वा अष्टसहस्रं जपेत् ॥
 आदित्यो वरदा भवति ॥ २२ ॥ शुक्लचतुर्थ्यां सुषोण्यं पुष्पादिभिरर्चनं कृत्वा तिलतंदुलाञ्जुयात् ॥ शिरसाधारयं स्तेरपराजितो भव
 ति ॥ २३ ॥ अपामार्गसमिद्धिरग्निप्रज्वाल्य एकवर्षं शत्याहुतीर्गुह्यात् ॥ त्रिरात्राच्छुं व्यापादयति ॥ २४ ॥ अथोत्तरणमंत्रं व्याख्या
 स्ये ॥ वृक्षमूले कज्जलं गृह्य सतर्भिमंत्रितं कृत्वा नैत्राण्यं जयेत्पश्याति सवशं भवति ॥ २५ ॥ पुष्पं फलं मूलं चाष्टसहस्राभिमंत्रितं
 कृत्वा यस्य ददाति सवश्या भवति ॥ २६ ॥ यत्किंचिन्मूलमंत्रेण करोति तत्सिध्यति ॥ सर्वग्रहाः सुप्रीता भवन्ति ॥ नगरद्वारं
 त्वा अष्टसहस्रं द्वारं निरूपयेत् ॥ २७ ॥ पुरंद्वारेण गृह्यते प्राङ्मुखो यजति सोच्चाटयति ॥ संमुखे जपति चोरा निवृत्ता भवति ॥ २८ ॥
 दृष्टानि लूनापयति ॥ काष्ठानि च्छिदापयति ॥ २९ ॥ गैराजनेन युद्धापयति ॥ जलमध्ये सतरात्रं जपेत् ॥ अकाले वर्षापयति ॥
 कूपतडागाच्छोषयति ॥ प्रतिमं नृत्यापयति ॥ आकर्षयति ॥ स्तंभयति ॥ योजनशतात्स्त्रीपुरुषानाकर्षयति ॥ ३० ॥
 गौरोचनां च सहस्राभिमंत्रितं कृत्वा हस्ते बद्धो योजनशतं सहस्रं गत्वा पुनरागच्छति ॥ ३१ ॥ अथ मारयितुकामः ॥ खदिरकीलकं कृत्वा स्त्रीपुरुष

२ अयं वीरशब्दोऽन्यत्र नास्ति । २ ओं उचचावनसकाय स्वाहा-इ० पा० । ३ गजं गजेन-इ० पा० ।

विचिन्त्यहृदयेनिखानयेत् ॥ क्षणादेवप्रियते ॥ ३२ ॥ सर्वपातकविमुक्तो भवति ॥ अग्निं तेजः सर्वभ्योऽपराजितो भवति ॥ ३३ ॥ ओं वक्रतुंडाय
 स्वाहा ॥ ओं एकदंष्ट्राय स्वाहा ॥ ओं कृतकृष्णाय स्वाहा ॥ ओं अजकण्ठाय स्वाहा ॥ ओं धूम्रव
 र्णाय स्वाहा ॥ ओं अग्निकूजाय स्वाहा ॥ ओं विनायकाय स्वाहा ॥ ओं अंगणपतेय स्वाहा ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 ब्राह्मणपर्वणि गणपतिकल्पवर्णनं नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ अ० ॥ सुमंतुरुवाच ॥ निवमयमंगुष्टपूर्वमांगणपतिं कृत्वानित्यधूम्रगंधादिभिरर्चयि
 त्वाप्रच्छिन्नं शिरसि बद्धगच्छेत् ॥ सर्वजनप्रियो भवति ॥ श्वेतार्कमूलं गुष्टमांगणपतिं कृत्वा घृषादिभिरर्चयित्वा सर्वान्विशमानयति ॥
 श्वेतचंदनमंगुष्टमांगणपतिं कृत्वा पुष्पगंधादिभिरर्चयित्वा शुक्लचतुर्थ्यामष्टम्यां वार्लकुयादष्टसहस्रं जुहुयाद्वा पायसेन राजानं वशमानयति ॥
 रक्तचंदनमयंगणपतिमंगुष्टमांगणपतिं कृत्वा भौतिकं बलिं दद्यादधिमधुघृताहुतीनां गणपतिमष्टसहस्रं जुदात्मप्रापिकां प्रजां वशमानयति ॥ रक्तकर
 वीरमूलं गुष्टपूर्वमांगणपतिं कारयेत् ॥ रक्तपुष्पगंधोपहारैर्बलिं दद्यात् ॥ तिललवणघृतेनाष्टसहस्रं जुहुयात् ॥ दशप्राप्तान्वशमा
 नयति ॥ श्वेतकरवीरगुष्टपूर्वमांगणपतिं कृत्वा तिलपिष्टदधिघृतक्षीरहरिद्रामिश्रेणाष्टसहस्रं जुहुयाद्वेदयां वशमानयति ॥ अश्वत्थमूलं गुष्टपूर्व
 मांगणपतिं कृत्वा गंधपुष्पघृष्वर्बलिं दत्वा शतं जुहुयाच्छत्रं वशमानयति ॥ अर्कमूलं गुष्टपूर्वमांगणपतिं कृत्वा गंधपुष्पघृष्वर्बलिं दद्यात् ॥
 तिलदुकाष्टशतं जुहुयाच्छत्रं वशमानयति ॥ विल्वमूलमयमंगुष्टपूर्वमांगणपतिं कृत्वा गंधपुष्पघृष्वर्चितं कृत्वा त्रिमध्वक्तानामष्टसहस्रं जुहुया
 द्वा जामात्यान् वशमानयति ॥ शिरसि घृष्वर्चयित्वा गच्छेद्वा जद्वा रविग्रहे जयो भवति ॥ हस्तिदंतं मृत्तिकां मयमंगुष्टपूर्वमांगणपतिं कारयेत् ॥
 गंधपुष्पघृष्वर्चितं कृत्वा कृष्णचतुर्थीनमोभूत्वाभ्यर्चयेत् ॥ सप्तवारं जपेन्नित्यं नारीणां सुभगो भवति ॥ वृषभशृंगमृत्तिकां गुष्टमांगणप
 तिं कारयेत् ॥ गंधपुष्पघृष्वर्चितं कृत्वा गुग्गुलुघृष्वर्बलिं दद्याद्वा षोडशपतिं वशमानयति ॥ अथवा पत्नीकं मृत्तिकां गुष्टपूर्वमांगणपतिं कारयेत् ॥ कटुकैले
 न प्रतिमालेपयेत् ॥ उन्मत्तकाष्ठेनाग्निं प्रज्वालयादुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् तिलसर्पपामिश्रेणासर्वधूपदद्यात् त्रिकटुकेन लेपयेत् ॥ अगरुधूपं दद्याद्वा

जानं वशमानयति ॥ परेषां च बहुभो भवति ॥ रक्तचंदनेनात्मनंधूपयेत्सुभगो भवति ॥ अंगणपतये वक्रतुंडाय गजदंताय गुरुलेति निनादाय
 चतुर्भुजाय त्रिनेत्राय शुशुलाय वज्रहस्ताय सर्वभूतदमनाय सर्वलोकवशं कराय सर्वदुष्टोपघातजननाय सर्वशत्रुविनाशनाय सर्वराज्यसमीहनाय रा
 जानमिह वशमानय नहनपचपचवज्राकुशेन गणेशं फट्स्वाहा ॥ अंगार्गंगैर्गंगैः स्वाहा नमः हृदयं मूलमंत्रस्य ॥ अंकः शिरः अंगः शिरः
 अंगः हृदयम् अंगुः वक्रम् अंगेन त्रम् अंगः कवचम् अङ्गः आवाहनं हृदयस्य आवाहनं गानि भवति अंगः नमः हृदयं मूलमंत्रस्य अंगः शिरः अंगैः नमः
 शिखा अंगैः नमः कवचम् अंगैः नेत्रे अंगः फट् अस्त्रम् ॥ अंगुं शिखालकाय स्वाहा आवाहनं हृदयस्य स्वाहा विसर्जनं हृदयस्य अंगैः यो
 लकाय स्वाहा ॥ गंधमंत्रः ॥ अंधर्मभूतोलकाय स्वाहा ॥ पुष्पमंत्रः ॥ दुर्जयाय पूर्वेण ॥ अंधूर्जटयेदक्षिणे ॥ अलंबोदराय पश्चि
 मतः ॥ अंगणपतये उत्तरतः ॥ अंगणाधिपतये ऐशान्याम् ॥ अमहागणपतये अग्रेऽध्याम् ॥ अङ्कमांडाय नैऋत्याम् ॥ अङ्कदंत
 त्रिपुरवार्तिने त्रिनेत्राय वायव्याम् ॥ अमहागणपतये विद्महे वक्रतुंडाय धमिहि ॥ तन्नो दंतिः प्रचोदयात् ॥ गायत्री ॥ पद्मदंष्ट्रा माला
 कर्षणी परश्वं कुशपाशा पटह सुद्रा अष्टौ मुद्रा दशयित्वा ततः कर्माणि कारयेत् ॥ कृष्णतिलहृतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् ॥ राजानं वशमानयेत् ॥
 आवाहनं षोडशमुद्रानैवेद्या तं क्रमाद्वर्षयेत् ॥ आराधयेद्येन विधिनान्त्रिनेत्रं शूलि नंहरम् ॥ तेनैवाराधयेद्वैविध्रेऽंगं पंचतु ॥ १ ॥
 तदेव मंडलं चास्य अंगन्यासरुतं वैव ॥ ऋते मंत्रपदानि हसमानं सर्वमेव हि ॥ २ ॥ पूजयेद्यस्तु विध्रेऽंगे कदंतं सुमासु तम् ॥ नक्ष्त्रं
 तितस्य विघ्नानि न चारिष्टं कदाचन ॥ ३ ॥ यश्चोपवासं कृत्वा तु चतुर्ध्या पूजयेन्नरः ॥ सर्वे तस्य सारंगभारः सिध्यन्ते न त्रसंशयः ॥ ४ ॥
 यस्यानुशूलो विध्रेऽंगः शिवयोः कुलनंदन ॥ तस्यानुशूलं सर्वस्याजगद्द्रव्यं कर्मसु ॥ ५ ॥ तस्मादाशये देवं भक्तिश्रद्धासमावृतः ॥
 कुंकुमागरुधूपेन तथैवोडारकम्रजा ॥ ६ ॥ पल्लेच्छापिकाभिश्च जाती उन्मत्तैकैस्तथा ॥ शुक्लपक्षे चतुर्ध्या तु विधिनानेन पूजये
 त् ॥ ७ ॥ निर्विघ्नं सिध्यते तस्य सर्वकर्म न संशयः ॥ एकदंते जगन्नाथे गणेशे तुष्टिमागते ॥ ८ ॥ पितृदेवमनुष्याद्याः सर्वे तुष्यन्ति भारत ॥

१ गुरुलुचतुर्भुजाय-इ० पा० । २ दुर्गायै पूर्वे-इ० पा० । ३ एकदंते त्रिपुरान्तकाय-इ० पा० । ४ पल्लान्न विंकारैश्च जाती कुर्वकैस्तथा-इ० पा० ।

तस्मादाराधयेदेनं सदाभक्तिपुरःसरः ॥ ९ ॥ कर्णलेपस्तुङ्गिरकैमैदकैश्चमहीपते ॥ पूजयेत्सततदेवविग्रनाशायदंतिनम् ॥ १० ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणे पविचतुर्थी कल्पे विनायकपूजाविधिनिरूपणनाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ६३ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ शिवाद्यां तां
 सुखारजंश्चतुर्थीं त्रिविधां स्मृता ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला शिवाले केषु पूजिता ॥ १ ॥ तस्यां स्नानं तथा दानमुपवासो जपस्तथा ॥ क्रियमाणं श
 तयुगं प्रसादादंतिनो नृप ॥ २ ॥ गुडलवणघृतानां तु दानं शुभकर्म संवृतम् ॥ गुडापूरस्तथा विपुलं ब्राह्मणभोजनम् ॥ ३ ॥ यास्तस्यां नर
 शार्दूलपूजयंति सदा स्त्रियः ॥ गुडलवणपूरैश्च श्रृंखलुरमेव च ॥ ४ ॥ ताः सर्वाः सुभगाः स्युर्वै विघ्नेशस्य अनुमोदनात् ॥ कन्यका तु विशेषेण
 विधिनानेन पूजयेत् ॥ ५ ॥ इति शिवाकल्पः ॥ सुमं तु रुवाच ॥ भावे मासितथा शुक्लाया चतुर्थी महीपते ॥ सा शान्ता शांतिदाननित्यं शान्तिं कुर्वी
 त्सदैव हि ॥ ६ ॥ स्नानदानादिकं कर्म सर्वमस्यां कृतां विभो ॥ भवेत्सहस्रगुणितं प्रसादात् तस्य दंतिनः ॥ ७ ॥ कृतोपवासो यस्तस्यां पूजयेत् द्वि
 नायकम् ॥ तस्य होमादिकं कर्म भवेत्साहस्रिकं नृप ॥ ८ ॥ लवणं च गुडं शकं गुडपूपाश्च भारत ॥ दत्त्वा भक्त्या तु विप्रैः फलं साहस्रिकं लभे
 त् ॥ ९ ॥ विशेषतः स्त्रियो राजन्यपूजयंत्येयं नृप ॥ गुडलवणघृतैर्वै रिसदा स्युर्भाग्यं संयुताः ॥ १० ॥ इति शान्ताकल्पः ॥ सुमं तु रुवाच ॥
 सुखावहा च सुखासौ भाग्यकरणी परम् ॥ ११ ॥ चतुर्थी कुरुशार्दूलरूपसौ भाग्यदा शुभा ॥ सुखाव्रतं महपुण्यं रूपं दं भाग्यदं तथा ॥ १२ ॥
 सुमुखं भुंक्तं च न्यमिह पुण्यसुखावहम् ॥ परत्र फलदं वरिदिव्यं रूपं प्रदायकम् ॥ १३ ॥ हसितं ललितं चैतत्तच्छ्रितं च सुखावहम् ॥ सविलास
 भुजक्षेपं च क्रमं चेष्टितं शुभम् ॥ १४ ॥ सुखाव्रते न सर्वेषां सुखं कुरु लोद्वह ॥ कृत्येन पूजिते चेशे विघ्नेशे शिवयोः सुते ॥ १५ ॥ यदा शुक्लचतुर्थ्या
 तु वारो भौमस्य वै भवेत् ॥ तदा सा सुखदज्ञेया चतुर्थी वै सुखेति च ॥ १६ ॥ पुरा मैथुनमाश्रित्य स्थिताभ्यां तु हिमाचले ॥ भीमो माभ्यां
 महाबाहोरकविन्दुश्च्युतः क्षितौ ॥ १७ ॥ मेदिन्यां सप्रयत्नेन सुखेन विधृतोऽनया ॥ जातो स्यात्सकुजे वीरकोरत्तसमुद्भवः ॥ १८ ॥
 ममांगतो यथोत्पन्नस्तस्मादंगारको ह्ययम् ॥ अंगदो जगत्पकारश्च अंगानां तु प्रदो नृप ॥ १९ ॥ सौभाग्यादिकरो यस्मात् सदा दंता

१ गुण्डरीकैः-इ०पा० । २ महत्-इ०पा० । ३ नित्यम्-इ०पा० । ४ दन्तिनो नृप-इ०पा० । ५ भवेत्-इ०पा० । ६ कुरुनंदन-इ०पा० । ७ मैत्रम्-इ०पा० ।

रकोमतः ॥ भक्त्याचतुर्थ्यानन्तेनयौवैश्रद्धासमन्वितः ॥ २० ॥ उपोष्यतिनरोराजन्नारीवानन्यमानसा ॥ पूजयेच्चकुजं
 भक्त्यारक्तपुष्पविलेपनैः ॥ २१ ॥ गणेशं प्रथमं पूज्य भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ तस्य तुष्टः प्रयच्छेत्तसौ भाग्यं रूपं संपदम् ॥ २२ ॥
 पूर्वचकृतसंकल्पः स्नानं कृत्वा यथाविधि ॥ गृहीत्वा मूर्तिकं वैदेम्यत्रेणानेन भारत ॥ २३ ॥ इह त्वं विदित्वा पूर्वकृष्णेनोद्धरताकिल ॥
 तस्मान्मे दहपामानं यन्मया पूर्वसंचितम् ॥ २४ ॥ इमं मंत्रं पठन्वीर आदित्याय प्रदर्शयेत् ॥ आदित्यरश्मि संपूतांगं गजलक्षणो
 क्षिताम् ॥ २५ ॥ इत्वा मुदं शिरसि तं सवर्गिणुच योजयेत् ॥ ततः स्नानं प्रकुर्वीत मंत्रेय तजलं पुनः ॥ २६ ॥ त्वमापो योनिः सर्वेषां दैत्य
 दानवदैवतम् ॥ स्वेदां डजोद्धि दानां चरसानां पतये नमः ॥ २७ ॥ स्नातोऽहं सर्वतीर्थेषु सर्वप्रसन्नवर्णेषु च ॥ तडागेषु च सर्वेषु मानसादि सरः सु
 च ॥ २८ ॥ नदीषु देवसातेषु सुतीर्थेषु द्वेष्टु वै ॥ ध्यायन्पठन्निर्ममं त्रतः स्नानं समाचरेत् ॥ २९ ॥ ततः स्नात्वा शुचिभूत्वा गृहमागत्य
 वैस्पृशेत् ॥ दूर्वाश्च शर्मोस्पृह्वा गां च मंत्रेण मंत्रविद् ॥ ३० ॥ दूर्वानमस्य मंत्रेण शुचौ भूमौ समुत्थिताम् ॥ त्वं दुर्वै मृतनामासि सर्वदैवैस्तु
 वदिता ॥ ३१ ॥ वदिता दहतस्तत्सर्वदुरितं यन्मया कृतम् ॥ शर्मो मंत्रं प्रवक्ष्यामि तन्निबोध महीपते ॥ ३२ ॥ पवित्राणां पवित्रा त्वं का इयपी प्र
 यिता श्रुतौ ॥ शर्मो मय मे पापं नूने वेत्ति धरा धरात् ॥ ३३ ॥ अथ त्थालं भने वीर मंत्रं मे ते निबोध मे ॥ नेत्रं स्पृदादि जं दुःखं दुःस्वप्नं दुर्विचिन्त
 नम् ॥ शक्तानां च समुद्योगमश्नत्थ त्वं क्षमस्व मे ॥ ३४ ॥ इमं मंत्रं पठन्वीर कुर्याद्भैरवमंत्रं न बुधः ॥ ततो देवितु गां दद्याद्भैरवकृत्वा प्रदक्षिणाम् ॥
 समालभ्य तु हस्तेन ततो मंत्रमुदीरयेत् ॥ ३५ ॥ सर्वदेवमयी देवि मुनिभिस्तु सुपूजिता ॥ तस्मात्स्पृशामि विदं त्वं विदता पापहा
 भव ॥ इमं मंत्रं पठन्वीर भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ ३६ ॥ प्रदक्षिणं तु यः कुर्याद्दुर्जेन कुरु नंदन ॥ प्रदक्षिणीकृता तेन पृथिवी स्यान्नम्रशयः ॥
 ॥ ३७ ॥ एवमनेन चागत्य ततो वह्निगृहं व्रजेत् ॥ प्रक्षाल्य च मृदा पादावाचां तोयि गृहं विशेत् ॥ ३८ ॥ होमं तत्र प्रकुर्वीत ईमं त्रपदैवैः ॥
 शर्वाय शर्वपुत्राय शोणयुत्तंगं भवय च ॥ ३९ ॥ कुजाय ललितां गा यलोहितां गा यवै तथा ॥ अकारपूर्वकैर्मंत्रैः स्वाहाकारसमन्वितैः ॥ ४० ॥

अष्टोत्तरशतं वीरं अर्थमर्थमेव च ॥ एतैर्मन्त्रपदैर्भक्त्या शक्त्या वा कामतो नृप ॥ ४१ ॥ खादिरैः सुसमिद्धिस्तु आज्यदुग्धैर्वीरैस्तिष्ठैः ॥ भक्ष्यैर्नानाविधैश्चान्यैः शक्त्या भक्त्या समन्वितः ॥ ४२ ॥ हुत्वा हुतीस्ततो वीरं देवं संस्थापयेत्क्षितौ ॥ सौवर्णराजतं वापि शक्त्या दातुमर्हन् ॥ ४३ ॥ देवं दारुमयं वापि शिखण्डचन्दनैरपि ॥ ताम्रपत्रैरप्यमये चाज्यकुंकुमकेसरैः ॥ ४४ ॥ अन्यैर्बालैर्हितैर्वापि पुष्पैः पत्रैः फले रपि ॥ रक्तैश्च विविधैर्वीरैश्च वा शक्तिं तोडयेत् ॥ ४५ ॥ यावद्विभृजते वित्तं विवत्तं वा न्वीरभक्तिः ॥ तावद्विबर्धते पुण्यं दातुः शतसहस्रिकम् ॥ ४६ ॥ अन्येताम्रमये पात्रे वंशजे नृन्यमयेपि वा ॥ पूजयन्ति नराः शक्त्या कृत्वा कुंकुमकेसरैः ॥ ४७ ॥ पुरुषा कृति कृतं पात्रद्वयमन्त्रसमन्वयेत् ॥ अग्निमूर्धेति मन्त्रेण गंधपुष्पादिभिस्तथा ॥ ४८ ॥ धूपैरभ्यर्च्य विविधैर्ब्रह्मणाय प्रदीयते ॥ गुडैर्दधन्धृतं क्षीरं गोधूमाञ्छालितं दुलान् ॥ ४९ ॥ अवक्ष्य शक्तिं दद्याद्द्वैर्द्रोद्वैरिवित्तं वास्तथा ॥ वित्तशार्ढ्यं हि कुर्वणेनानुत्तमबलभाषमेत् ॥ ५० ॥ अंगारकेण संयुक्ता चतुर्थी नक्तभोजनैः ॥ ५१ ॥ उपोष्या कतिमात्रात् उत होमि कृदेव तु ॥ सुमं तु रुवाच ॥ चतुर्थी सा चतुर्थी तु यदांगारकसंयुता ॥ ५२ ॥ उपोष्या तत्र तत्रैव प्रदेयं विविधैर्बहुभिः ॥ उपोष्य न क्तेन विभो च तप्तः कुजसंयुताः ॥ ५३ ॥ चतुर्थ्या च चतुर्थ्या च विधानं शृणु यादृशम् ॥ सौवर्णं तु कुण्डलं त्वासा विनायकमादरात् ॥ ५४ ॥ दशसौवर्णिकं मुख्यं दशार्धमधमेव च ॥ सौवर्णं पात्रैरप्येवा भक्त्या तात्प्रमयेऽपि वा ॥ ५५ ॥ विंशत्पलानि पात्राणि विंशत्यर्धपलानि वा ॥ विंशत्कर्पाणि वा वीरं विंशदधर्धमेव वा ॥ ५६ ॥ सौवर्णं मुख्यं पलं कर्पाण्यर्धमधमेव च ॥ शक्त्या वित्तैश्च भक्त्या च पात्रेतात्प्रमयेऽपि तु ॥ ५७ ॥ अतिष्ठाप्य ग्रहशतुवस्त्रैः सर्पैरिवेष्टितम् ॥ विविधैः साधैर्वैरैः पुष्पैरैरैः समन्वितम् ॥ ५८ ॥ ब्रह्मणाय सदा दद्याद्ब्रह्मक्षिणा सहितं नृप ॥ वाचकाय महाहोषुणिने श्रेयसे नृप ॥ ५९ ॥ इति ते कथिता पुण्यातीर्थानामुत्तमातीर्थः ॥ यामुपोष्य नरो रूपं दिव्यमाप्नोति भारत ॥ ६० ॥ कान्त्यत्रियसमवीरतेजसारविमंनिभम् ॥ प्रभयारविकल्पं च समीरवलसं श्रितम् ॥ ६१ ॥ ईदृशं स माप्येह याति भौमसदो नृप ॥ प्रसादाद्ब्रह्मनाथस्य तथा गणपते नृप ॥ ६२ ॥ पठतां

१ कृत्वा कृत्यम्-इ०पा० । २ भक्तिः-इ०पा० । ३ हि-इ०पा० । ४ सार्धं कुयं द्विसंवेधेव वा-इ०पा० ।

शृण्वन्ताराजकुर्वन्तार्चविशेषतः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिक्षीयन्तेनान्नसंशयः ॥ ६३ ॥ ऋद्धिबुद्धितथाक्षमौलभतेनान्नसंशयः ॥ ६४ ॥
 इतिश्रीभविष्यमहपुराणेशतसहस्रार्धसंहितायांब्राह्मेपवर्णिचतुर्थीकल्पसुखावहांगारकचतुर्थीव्रतनिरूपणंनमोऽत्रिशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ समाप्त
 श्रायंचतुर्थीकल्पः ॥ ४ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पंचमीदधिताराजन्नागानंदिवर्धिनी ॥ पंचम्यांकिलनागानांभवतीत्युत्सवोमहान् ॥ १ ॥
 वासुकिस्तक्षकश्चैवकालियोमणिभद्रकः ॥ ऐरावतोऽधृतराष्ट्रःकौटकधनंजयौ ॥ २ ॥ एतेप्रयच्छंत्यभयंप्राणिनांप्राणजीविनाम् ॥ पंच
 म्यांस्त्रैपयतीहनागान्क्षरेणयेनराः ॥ ३ ॥ तेषांकुलेप्रयच्छंतितेऽभयप्राणदक्षिणाम् ॥ शतानागायदासात्राद्व्यमानादिवानिशम् ॥ ४ ॥
 निर्वोपयन्तिस्नैपनैर्गवांक्षरिणमिश्रितैः ॥ येरुनापयन्तिवैनागान्भस्त्राश्रद्धासमन्विताः ॥ ५ ॥ तेषांकुलेसर्पभयंनभवेदितिनिश्चयः ॥
 ॥ शतानीकडवाच ॥ मात्राशताःकथंनगाःसमुद्दिश्यचकारणम् ॥ कथंचानंदंकरणंकस्यवासंप्रसादजम् ॥ ६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उच्चैः
 श्रवाअश्वरत्नंश्वेतोजातोऽमृतोद्भवः ॥ तंदृष्ट्वाचाब्रवीत्कद्रूनार्गोनांजननीस्त्वसाम् ॥ ७ ॥ अश्वरत्नमिदंश्वेतंसंपश्येऽमृतसंभवम् ॥ कृष्णां
 अपश्यसेवालन्सर्वंश्वेतमुतांबरे ॥ ८ ॥ विनतोवाच ॥ सर्वश्वेतोहयवरोनास्यकृष्णोऽनलोहितः ॥ कथंत्वंपश्यस्येकृष्णंविनतोवाचतांस्व
 साम् ॥ ९ ॥ कद्रूरुवाच ॥ पश्येहमेकनयनाकृष्णवालसमन्वितम् ॥ द्विनेत्रात्वंतुविनतेनपश्यसिपणंकुरु ॥ १० ॥ विनतोवाच ॥ अहं
 दासीभवित्रीतेकृष्णकेशेप्रदर्शिते ॥ नचेद्दशैयसेकद्रुममदासीभविष्यसि ॥ ११ ॥ एवंचेविपणंकृत्वागतेक्रोधसमन्विते ॥ विनताशयने
 मुसाकद्रूजिह्वमंचितयत् ॥ १२ ॥ आहूयपुत्रान्प्रोवाचवालाभूत्वाहयोत्तमे ॥ तिष्ठध्वंविपणेजेष्येविनतांजयगर्द्विनीम् ॥ १३ ॥
 प्रोचुस्तेजिह्वबुद्धिंतांनार्गमांतांविशुद्ध्यतु ॥ अधर्ममेतन्मातस्तेनकरिष्यामतेवचः ॥ १४ ॥ ताञ्छशापरुषाकद्रूःपावकोवःप्रथक्ष्यति ॥
 गतेबहुतिथेकालेपांडवोजनमेजयः ॥ १५ ॥ सर्पसत्रंसकतवैभुविअन्यैःसुदुष्करम् ॥ तस्मिन्सत्रेसतिर्गमांशुःपावकोवःप्रथक्ष्यति ॥ १६ ॥

१ धृतशिरास्तथान्ये ये महोरगाः-इ०पा० । २ पूजयन्ति-इ०पा० । ३ च जलैर्गवां क्षीरैरामि भित्तैः-इ०पा० । ४ स्वसामित्यार्षम् ।

५ मातामित्यार्षम् ।

एवंशस्वारुषाकदूःकिचिन्नोक्तवतीतुसा ॥ मात्राशमास्तथानागाःकर्तव्यनान्वपद्यत ॥ १७ ॥ वसुकिंदुःखितंज्ञात्वाब्रह्मप्रोवाचसां
 त्वयन् ॥ माशुचोवामुकेऽस्त्यर्थशृणुमद्रचनं परम् ॥ १८ ॥ यायावरकुलेजातोजरत्कारुरितिद्विजः ॥ भविष्यतिमहतेजास्तस्मिन्काले
 तपोनिधिः ॥ १९ ॥ भगिर्नचजरत्कारुतस्यन्वंप्रातिदास्यसि ॥ भविततातस्यपुत्रोऽसौआस्तीकइतिविश्रुतः ॥ २० ॥ सतत्तत्र
 प्रवृद्धवैनानांभयदंमहत ॥ निषेधतिमुमतिर्वागिभरग्याभिस्तंचस्तोष्यति ॥ २१ ॥ तदिमांभगिर्नरिजस्तस्यत्वंप्रातिदास्य
 ति ॥ जरत्कारुजरत्कारोऽप्रदद्याअविचारयन् ॥ २२ ॥ यदासौप्राथेत्तदरण्येयत्किंचिद्विद्विष्यति ॥ तत्कर्तव्यमशंकनय
 दीच्छेऽश्रेयआत्मनः ॥ २३ ॥ पितामहवचःश्रुत्वावामुकिःप्रणिपत्यच ॥ तथाकरोद्यथाचोक्तंयत्नंचपरमास्थितः ॥ २४ ॥
 तच्छ्रुत्वापन्नगाःसर्वेप्रहर्षेत्फुल्लोचनाः ॥ पुनर्जातिमवात्मानंमेनिर्भुजोत्तमाः ॥ २५ ॥ तत्रसत्रमहावाहोतवपित्राप्रवर्तितम् ॥ ऋत्विग्भिः
 सहितैर्नहसर्वलोकैकषुष्करम् ॥ २६ ॥ प्रोक्तंचविष्णुनापूर्वधर्मपुत्रस्यधीमतः ॥ अमृश्यंतस्यभवितानागानांभयकारकम् ॥ २७ ॥ त
 स्मात्कालंतराद्राजन्साश्रवषडतेगते ॥ तत्सत्रंभवितार्चोऽनागानांक्षयकारकम् ॥ २८ ॥ यास्यन्यधर्मभरितादंशूकाविषोत्य
 णाः ॥ कोटिसंख्यामहाराजनिपतिष्यत्यहर्निशम् ॥ २९ ॥ अप्रवृत्तुनिमग्नानांघोरैर्द्राग्निसागरे ॥ आस्तीकस्तत्रभविततेषांनैर्वाहिता
 गरे ॥ ३० ॥ श्रुत्वासचाग्निराजानमृत्विजस्तदन्तरम् ॥ निवर्तेषिष्यतिगंगानांमोहनं परम् ॥ ३१ ॥ पंचस्यंतत्रभवितब्रह्मा
 प्रोवाचलेलिहान् ॥ तस्मादिदंमहावाहोपंचमीदयितासदा ॥ ३२ ॥ नागानामर्नदकरीदृतौवैब्रह्मणापुरा ॥ कृत्वातु भोजनपूर्वब्राह्मणानां
 तुकामतः ॥ ३३ ॥ विसृज्यनागाःप्रायंतयिकेचित्पृथिवीतले ॥ येचहेलिमरीचिस्याथैतरेदिविंसंस्थिताः ॥ ३४ ॥ येनदीप्सुमहानागा
 येसरस्वातिगामिनः॥येचवापीतडागेषुतेषुसर्वेषुवैनमः॥३५॥नागान्विप्रांश्चसंपूज्यविसृज्यचयथार्थतः॥ततःपश्चात्तुभुंजीयात्सहस्रैर्यनराधिप
 ॥ ३६ ॥ पूर्वमधुरमश्रीयात्ततोमुज्जीतकामतः ॥ एवंनियमयुक्तस्ययत्फलंतत्रिवोधमे ॥ ३७ ॥ मृतोनागपुरंयातिपूज्यमानोऽप्सररो

१महाराज-इ०पा० । २ सर्वलोकसुदुर्धरम्-इ०पा० । ३ क्षयकारकम्-इ० पा० ।

गणैः ॥ विमानवरमारूढोरमतेकालमपि सितम् ॥ ३८ ॥ इह चागत्य राजा सा वयुतानां वरो भवेत् ॥ सर्वरत्नसमृद्धः स्याद्ब्रह्मनाढ्यश्च जाय
 ते ॥ ३९ ॥ पंचजन्मान्यसौ राजा द्वापरे द्वापरे भवेत् ॥ अधिव्याधि विनिर्मुक्तः पत्नीपुत्रसहायवान् ॥ ४० ॥ तस्मात्पूज्याश्च पाल्याश्च धृतपाय
 सगुणैः ॥ शतानीक उवाच ॥ दशतिथेन रात्रिप्रनागाः क्रोधसमन्विताः ॥ ४१ ॥ भवेत्किं तस्य दृष्टस्य विस्तरात्प्रवर्हिमे ॥ सुमंतुरु
 वाच ॥ नागदष्टेन राजान्प्राप्य मृत्युं व्रजत्यधः ॥ ४२ ॥ अधोगत्वा भवेत्स पा निर्विषो नात्र संशयः ॥ शतानीक उवाच ॥ नागदष्टः पि
 ता यस्य भ्राता वा दुहिता पिवा ॥ ४३ ॥ माता पुत्रोऽथ वा भार्या किं कर्तव्यं दस्वमे ॥ मोक्षाय तस्य विप्रैर्द्रुद्रानं व्रतमुपोषणम् ॥ ४४ ॥ ब्रूहि
 तद्विज्ज्ञादूलयेन तद्वै करेभ्यहम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उपोष्या पंचमीराजन्नागानां पुष्टिर्वर्धिनी ॥ ४५ ॥ त्वमेव मे करजेन्द्र विधानं शृणु भार
 त ॥ मासि भाद्रपदे या तु कृष्णं पक्षे महीपते ॥ ४६ ॥ सा तु पुण्या महाप्रोक्ता ग्राह्या पिचमहीपते ॥ ज्ञेयाद्वादश संवत् पंचम्यो भरतर्षभ ॥ ४७ ॥
 चतुर्थ्या त्वेक भक्तं तु तस्यां नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ भुवि चित्रमया न्नागानथ वा कलयौतकात् ॥ ४८ ॥ कृत्वा दारुमयान्वापि अथवा मृन्मयान्नृप ॥
 पंचम्या मर्चयेद्भक्त्या नागानां पंचकं नृप ॥ ४९ ॥ करवीरैः शतपत्रैर्जाती पुष्पैश्च सुव्रत ॥ तथा गंधैश्च धूपैश्च पूज्यं पञ्चकमुत्तमम् ॥ ५० ॥
 ब्राह्मणं भोजयेत्पश्चाद्भृतपायसमोदकैः ॥ अनंतं वा सुकिंशं पद्मं कंवलमेव च ॥ ५१ ॥ तथा कर्कोटकं नागं नागमश्च तं नृप ॥ धृतराष्ट्रं ज्ञाप्या
 लं कालियं तं क्षंतथा ॥ ५२ ॥ पिंगलं च तथा नागं मासिमासि प्रकीर्तितम् ॥ वृत्तरतिं पारं स्याद्ब्राह्मणान् भोजयेद्बहून् ॥ ५३ ॥ इति हास
 विदेनांगैरेकेण कृतं नृप ॥ तथार्चना प्रदात्वा वाचकाय महीपते ॥ ५४ ॥ एष वै नागपञ्चम्या विधिः प्रोक्तो बुधैर्नृप ॥ तव पित्रा कृतश्चैव पितुर्मोक्षाय
 भारत ॥ ५५ ॥ त्वमेकमेकं वै वीरं पंचमीं भरतर्षभ ॥ सुवर्णभारनिष्पन्नं नागं दत्त्वा तथा च गाम् ॥ ५६ ॥ व्यासाय कुरुशार्दूल पितुरा

१ वसुधायाः-इ०पा० । २ मान्याश्च-इ०पा० । ३ शुक्लपक्षे-इ०पा० । ४ भूरिचन्द्रमयं नागम्-इ०पा० । ५ पुस्तकांतरे च “भूरिचन्द्रमयं
 नागमथवा कलयौतकम् ॥ कृत्वा दारुमयं वापि अथवा मृन्मयं नृप ॥ पंचम्या मर्चयेद्भक्त्या नागं पंचकं नृप ॥ करवीरैः शतपत्रैर्जाती पुष्पैश्च सुव्रत ॥ तथा गंधै
 श्च धूपैश्च पूज्यपन्नगमुत्तमम्-इ०पा० । ६ पन्नगम्-इ०पा० । ७ संवत्ति पारं स्यान्ब्रह्मणो भोजनम्-इ०पा० । ८ एष पारणके चापि-इ०पा० ।

नृण्यमाधुयाः ॥ तवपित्राकृतार्द्धवपंचम्युपासनानृप ॥ ५७ ॥ उत्सृज्यनगतार्विरतवपूर्वपितामहः ॥ पुष्पेतरसदोगत्वातथापुष्पसदो
नृप ॥ ५८ ॥ सुनासीरसदोगत्वातदाभगसदोगतः ॥ स्वभूसदस्ततोत्वाकंजस्यसदोगतः ॥ ५९ ॥ अन्येपियेकारिष्यंतिदं व्रतम
नुत्तमम् ॥ दष्टकोमोक्ष्यतेतेषांशुभंस्थानमवाप्स्यति ॥ ६० ॥ यश्चेदंशुणुयान्निनरःश्रद्धासमन्वितः ॥ कुलेतस्यननगेभ्योभयंभवतिदु
त्राचि ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणेब्रह्मपर्वणिपंचमीकलेनागपंचमीव्रतवर्णननामद्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ४४ ॥ इतानीकउवाच
सर्पाणांकतिरूपाणिकेवर्णाःकिंचलक्षणम् ॥ काजातिस्तुभवेत्तेषांकेषुयोनिकुलेषुवा ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुरासौरागवरेकश्यपंतपसांनिधिम्
प्रम्यशिरसाभक्त्यगौतमोवाक्यमब्रवीत् ॥ २ ॥ सर्पाणांकतिरूपाणिकिंचिर्हकिंचलक्षणम् ॥ जातिकुलं तथावर्णं न्ब्रूहि सर्वप्रजापते ॥
॥ ३ ॥ कथंवाजायेतेसर्पःकथंमुंचेद्विषप्रभो ॥ विषवेगाःकतिप्रोक्ताःकन्येवविषनाडिकाः ॥ ४ ॥ दंष्ट्राःकतिविधाःप्रोक्ताःकिंप्रमाणंविषागमे
कदत्तुगृह्णतेगर्भकथंचेहप्रमूयते ॥ ५ ॥ कीदृशीस्त्रीपुमांश्चैवकीदृशंचनपुंसकम् ॥ किं नामदशनंचैवएतत्कथयसुव्रत ॥ ६ ॥ तस्यत
द्वचनंश्रुत्वाकश्यपःप्रत्यभाषत ॥ शृणुगौतमतत्त्वनसर्पाणामिहलक्षणम् ॥ ७ ॥ मास्याषाढेतथाज्येष्ठेप्रमादंतिभुजंगमाः ॥ ततो
नागोनागिनीचैमथुनेसंप्रपद्यते ॥ ८ ॥ चत्वारोवर्षिकान्मासान्नागीगर्भमधारयत् ॥ ततःकार्तिकमासेतुअंडकानिप्रमूयते ॥ ९ ॥ अंड
कानांतुविज्ञेयेदृशतेद्वचविंशती ॥ तान्येवभक्षयेत्सातुभागिकंघृणयत्यजेत् ॥ १० ॥ स्वर्णकिंवर्णद्वैतस्मात्पुमान्संजायतेडकात् ॥ तान्येवखा
दतेसर्पअहोरात्राणिविंशतिम् ॥ ११ ॥ स्वर्णकेतकवर्णोभादीर्वराजविसंनिभात् ॥ तस्मादुत्पद्यतेस्त्रीवैअंडाद्ब्रह्मणसत्तम ॥ १२ ॥
शिरिषपुष्पवर्णोभादंडकात्स्यात्रपुंसकम् ॥ ततोभिनत्तिचांडानिषणमासेनतुगौतम ॥ १३ ॥ ततस्तेप्रीतिसंवंधात्स्नेहंधंधंतिवालकाः ॥
ततोऽसौसतरात्रेणकुण्णेभवतिपन्नगः ॥ १४ ॥ आधुःप्रमाणंसर्पाणंशतंविंशोत्तरंस्मृतम् ॥ मृत्युश्चाष्टविधोज्ञेयःशृणुष्वत्रयथाक्रमम् ॥ १५ ॥

१ श्रद्धाभक्तिसमन्वितः-इ०पा० । २ कस्मिंश्चिदुस्तके पूर्वं प्रोक्तः-“सुमंतुरुवाच” इत्यादिः पाठो नास्ति परं त्वत्र-“तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सुमंतुः ग्राह तत्
दा ॥ इममर्थं पुरा पृष्टो गौतमेन च कश्यपः । महद्ब्रवदनः सौम्यः कश्यपः प्रत्यभाषत ॥” इति पाठोऽस्ति ।

मयूरान्मनुषाद्वापिचकोराद्गोखुरात्तथा ॥ विडालाव्रकुलक्षेवराहादृश्चिकात्तथा ॥ १६ ॥ एतेषांयदिमुच्येतजविद्विशोत्तरंशतम् ॥
सप्तहेतुततःपूणैर्दंष्ट्राणांचाधिरोहणम् ॥ १७ ॥ विषस्यागमनंतत्रनिक्षिपेच्चपुनःपुनः ॥ एवंज्ञात्वातुतत्त्वेनविषकर्मसमारभेत् ॥ १८ ॥
एकविंशतिरात्रिणविषदंष्ट्रासुजायते ॥ नागपिश्रश्चसमावर्तीबालसर्पःसुच्यते ॥ १९ ॥ पंचविंशतिरात्रस्तुसद्यःप्राणहरोभवेत् ॥ षण्मासा
जातमात्रस्तुकुंभकुंभैप्रमुञ्चति ॥ २० ॥ पादानांचापिविज्ञेयद्वेशेदेचविंशती ॥ गोलोमसदृशःपादाःप्रविशतिक्रमंतिच ॥ २१ ॥ स
धीनांचास्यविज्ञेयद्वेशेदेविंशतीतथा ॥ अंगुल्यश्चापिविज्ञेयाद्वेशेदेविंशतीतथा ॥ २२ ॥ अकालजातायेसर्पनिर्विषास्तेप्रकीर्ति
ताः ॥ पंचसप्ततिवर्षाणिआयुस्तेषांप्रकीर्तितम् ॥ २३ ॥ रक्तर्पतिशुक्लदंताधानीलमंदवर्गिनः ॥ एतेअल्पायुषोज्ञेयाअन्ये
चभरिवःस्मृताः ॥ २४ ॥ एकंचास्यभवेद्वक्त्रेजिह्वेचप्रकीर्तिते ॥ द्वात्रिंशदशनाभोक्ताःपन्नगाननंसंशयः ॥ २५ ॥ तेषां
मध्येतुचत्वारोदंष्ट्रासुविषावहाः ॥ मकरीकरालीकालरात्रीयमदूतीतथैवच ॥ २६ ॥ सर्वासांचैवदंष्ट्राणांदेवताःपरिकीर्तिताः ॥ प्रथमा
ब्रह्मदेवत्याद्वितीयाविष्णुदेवता ॥ २७ ॥ तृतीयारुद्रदेवत्याचतुर्थीयमदेवता ॥ हीनाप्रमाणतःसातुवामनेत्रसमाश्रिता ॥ २८ ॥ नास्यां
मंत्राःप्रयोक्तव्यानौषधनैवभेषजम् ॥ वैद्यःपराङ्मुखोयातिमृत्युस्तस्याविलेखनात् ॥ २९ ॥ चिकित्सानबुधैःकार्यतदंततस्यजीवितम् ॥
मकर्मीमासिकाविद्यात्करालीचद्विमासिका ॥ ३० ॥ कालरात्रीभवेत्रीणिचतुरोयमदूतिका ॥ मकरीगुडौदंदद्यात्कषायान्नकरालिका ॥
॥ ३१ ॥ कालरात्रीकटुयुतंदूतीवैसांनिपातिकम् ॥ मकरीशस्त्रकंविद्यात्करालीकाकपादिका ॥ ३२ ॥ कराकृतिःकालरात्रीर्याकृष्टाकृ
तिःस्मृता ॥ मकरीवातुलज्ञेयाकरालीपैत्तिकीस्मृता ॥ ३३ ॥ कफात्मिकाकालरात्रीयमदूतीसन्निपातकी ॥ शुक्लातुमकरीज्ञेयाकरालीर
क्तसंनिभा ॥ ३४ ॥ कालरात्रीभवेत्पीताकृष्णाचयमदूतिका ॥ वामाशुक्लाचकृष्णाचरक्तापीताचदक्षिणा ॥ ३५ ॥ समासेनतुषध्यामिषथै
तावर्णतःस्मृताः ॥ शुक्लातुब्राह्मणीज्ञेयारक्तातुक्षत्रियास्मृता ॥ ३६ ॥ वैश्यातुपीतिकेज्ञेयाकृष्णाशूद्रातुकथ्यते ॥ अतःपरंप्रबंध्यामिदंद्वा

णाविषलक्षणम् ॥ ३७ ॥ दंष्ट्राणां तु विषं नास्ति नित्यमेव भुजंगे ॥ दक्षिणेन त्रमासाद्य विषं संप्रैस्यति श्रुति ॥ ३८ ॥ संकुद्धस्य हसस्य विषं गच्छति मस्तकं ॥ मस्तकाद्धमनीयाति तोनाडिषु गच्छति ॥ ३९ ॥ नाडीभ्यो गच्छते दंष्ट्रा विषं तत्र प्रवर्तते ॥ तत्सर्वकथयिष्यामि यथा वदनुपूर्वज्ञः ॥ ४० ॥ अष्टभिः क्रणैः संपादयते नात्र संशयः ॥ आक्रान्ते दंष्ट्राते पूर्वोद्वितीयः पूर्ववैरिणम् ॥ ४१ ॥ वृत्तीयं दंष्ट्राते भीतश्चतुर्थमददार्पितः ॥ पंचमं तु क्षुधा विष्टः षष्ठं चेह विषोत्पन्नः ॥ ४२ ॥ सप्तमं पुत्रशार्थं मष्टमं कालचोदितः ॥ यस्तु संपादयति दंष्ट्रां तदुदरं परिवर्तयेत् ॥ ४३ ॥ बलमुप्राकृतिं दंष्ट्रां क्रांतं तद्विनिर्दिशेत् ॥ यस्य संप्रैस्य दंष्ट्रास्य गभिरं दृश्यते व्रणम् ॥ ४४ ॥ वैरदंष्ट्रां विजानीयात्कश्यपस्य वचो यथा ॥ एकदंष्ट्रापदं यस्य अव्यक्तं न च कल्पितम् ॥ ४५ ॥ भीतदंष्ट्रां विजानीयाद्यथोवाच प्रजापतिः ॥ यस्य संप्रैस्य दंष्ट्रास्य रेखा दंतस्य जायते ॥ ४६ ॥ मददंष्ट्रां विजानीयात्कश्यपस्य वचो यथा ॥ द्वे च दंष्ट्रापदे यस्य दृश्यते च महक्षतम् ॥ ४७ ॥ क्षुधा विष्टं विजानीयाद्यथोवाच प्रजापतिः ॥ द्वे दंष्ट्रास्य दृश्येते कचिद्गुधिरसंकुले ॥ ४८ ॥ विषोत्पन्नं विजानीयादंशं तं नात्र संशयः ॥ अपन्य रक्षणा र्थाय जानीयात्तं न संशयः ॥ ४९ ॥ यत्तु काकपदाकारं त्रिभिर्दंतैस्तुलक्षितम् ॥ महानग इति प्राक्तं कालदंष्ट्रां विनिर्दिशेत् ॥ ५० ॥ त्रिविधं दंष्ट्राजतैस्तुलक्षणं समुदाहृतम् ॥ दंष्ट्रा तु पीतं विज्ञेयं कश्यपस्य वचो यथा ॥ ५१ ॥ विषभागा तु संप्रैस्य त्रिभागास्तत्र संक्रमेत् ॥ उदरं दर्शयेद्यस्तु उद्धतं तं विनिर्दिशेत् ॥ ५२ ॥ छदितं विषवेगेन निर्विषं पन्नगो भवेत् ॥ असाध्यश्चापि विज्ञेयश्चतुर्दंष्ट्राभिर्पीडितः ॥ ५३ ॥ ग्रीवाभंगो भवोक्तिं चित्सं दंष्ट्रा विषयोगतः ॥ इतो दंष्ट्रास्ततः शुद्धं व्यतरः परिकीर्तितः ॥ ५४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसाहसार्धसंहितायां पंचमी कल्पे संपदंष्ट्रावर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ४३ ॥ कश्यप उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कालदंष्ट्रास्य लक्षणम् ॥ शृणु गौतमतत्त्वेन यादृशो भवते नरः ॥ १ ॥ जिह्वाभंगो थहच्छूलं च क्षुभ्यां च न पश्यति ॥ दंष्ट्रा च दधंसं कांशं पक्वजं वृषलोपमम् ॥ २ ॥ वैषण्यं चैव दंतानां दंष्ट्रा बोभवति वर्णतः ॥ सर्वेष्वंगेषु शैथिल्यं पुरीषस्य च भेदनम् ॥ ३ ॥ भयस्कं धकाटि यिज्ज्वलं हृष्टि रधोमुखः ॥ दंष्ट्राते वेपते चैव स्वपते च मुहुर्मुहुः ॥ ४ ॥ शस्त्रेण च्छिद्यमानस्य रुधिरं न प्रवर्तते ॥ दंडेन ताड्यमानस्य दंडराजीन

जायते ॥ ५ ॥ दंशेकाकपदंसुनीलमसकृज्जंबूफलाभवनमुच्छूनरुधिराद्रसेकबहुलकृच्छ्रात्रिरोधोभवेत् ॥ हिक्राश्वासगलग्रहश्चसुमहान्पांडु
 स्त्वचादृश्यतेऽनुष्कांगप्रवदंतिशास्त्रानिपुणस्तत्कालदंष्ट्रविदुः ॥ ६ ॥ दंशेयस्याथशोथःप्रचलितवलितमंडलवास्तुनीलंप्रवेदोगात्रभेदश्च
 तिचरुधिरसानुनांसचजल्पेत् ॥ दंतोष्ठाभ्यांवियोगोभ्रमतिवहदयसंनिरोधश्चतीव्रोदिव्यानमेषदंशःस्थलविपुलभयेविद्धितकालद
 ष्टम् ॥ ७ ॥ दंतैर्दन्तान्प्रशतिवबहुशोहृष्टिरायासास्त्रिस्तूलोदंशःस्त्रवतिरुधिरंकेरंचक्षुरेकम् ॥ प्रत्यादिष्टःशसितिसततंसानुनांसपमेष
 त्पादंभूतेसकलादितंकालदंष्ट्रतमाहुः ॥ ८ ॥ विपतेवेदनातीव्रारुक्तेनेत्रश्चजायते ॥ ग्रीवाभंगश्चलनाभिःकालदंष्ट्रविनिर्दिशेत् ॥ दर्पणेसलिलेवा
 पिआत्मच्छयांनपश्यति ॥ ९ ॥ मंदरंश्मत्तथातीव्रंतेजोहर्निर्दिवाकरम् ॥ वेपतेवेदनात्रस्तोरुक्तेनेत्रश्चजायते ॥ १० ॥ सयातिनिधनंजंतुः
 कालदंष्ट्रविनिर्दिशेत् ॥ अष्टम्यांचनवम्यांचकृष्णपक्षेचतुर्दशीम् ॥ ११ ॥ नागपंचमीदृष्टानंजीवितस्यनसंशयः ॥ आर्द्राश्लेषामघाभरणा
 कृत्तिकास्तुविशेषतः ॥ १२ ॥ विशाखास्त्रिपूर्वासुमूलन्यातिशितात्मके ॥ सर्वदृष्टानजीवतिविपपीतंचयैस्तथा ॥ १३ ॥ शून्यगारे
 श्मशानेचशुष्कवृक्षेत्तथैवच ॥ नजीवांतिनरादृष्टानक्षेत्रेतिथिसंयुते ॥ १४ ॥ अष्टोत्तरंमर्मगतंप्राणिनांसमुदाहृतम् ॥ तेषामध्येतुमर्माणिदश
 द्वेचापिकीर्तिते ॥ १५ ॥ शंखेनेत्रेषुवर्मध्येबस्तिभ्यांवृषणोत्तरे ॥ कक्षस्कंधेहृदिमध्येतालुकेचिबुकेगुदे ॥ १६ ॥ एषुद्रादंशमर्मेषुदंश
 शस्त्रेणवाहतः ॥ नजीवतिनरालेकेकालदंष्ट्रविनिर्दिशेत् ॥ १७ ॥ अकचटतपयशांवदतिप्रोक्तानजीवतिनतस्य ॥ गतंश्रयाद्यदिस्रलति
 शिरस्तस्यसंप्राप्तकालः ॥ १८ ॥ भवतिचयदिदूतउत्तमस्यायमोवायदिभवतिचदूतउत्तमोवाधमस्य ॥ आदौदृष्टस्यनामयदिवदति
 काचिद्वक्तितस्याथपश्चात्तंवर्णभेदोयदिभवतिसमःप्राप्तकालस्यदूतः ॥ १९ ॥ दूतोवादंडहस्तोभवतिचगुगलंपादहस्तस्तथावार
 त्तंवेधंचकृष्णंमुखशिरसिगतमेकवस्त्रश्चदूतः ॥ तैलाभ्यक्तश्चतद्वदित्वरितगतिमुक्तकेशश्चातिथःकुर्याद्द्वारशब्दंकरचरणयुगैःप्राप्तका
 लस्यदूतः ॥ २० ॥ नागोदयंप्रवक्ष्यामिदंशानेनतुभाषितम् ॥ ब्रह्मणतुपुरासृष्टाग्रहानागास्त्वनेकशः ॥ २१ ॥ अनंतंभास्करंविद्यात्सोमं

विधातुवासुकिम् ॥ तक्षकं भूमिपुत्रं तु कर्कोटं च बुधविदुः ॥ २२ ॥ पद्मं बृहस्पतिं विद्यान्महापद्मं च भार्गवम् ॥ कुलिकः शंखपालश्च द्रुवेतौ श
नैश्वरः ॥ २३ ॥ पूर्वपादः शंखपालो द्वितीयः कुलिकस्य च ॥ नित्यं भागे यथोद्दिष्टा दिनरात्रौ तथैव च ॥ २४ ॥ मुक्रसो मौचमध्यान्हे उदये तु श
मासुतः ॥ शनिः प्रागष्टमे भागे दिवारात्रौ विहोच्यते ॥ २५ ॥ ग्रहाश्च भुजते चैव शेषं भागस्य लक्षणम् ॥ रविरेतसद्विज्ञे यो पादौ दश चतुर्दश ॥
॥ २६ ॥ अष्टद्वादशमे च द्वादश षष्ठ्युजते तथा ॥ बुधस्य नवमे पादे राहो च दिवसस्य च ॥ २७ ॥ गुरोर्द्वितीयः षष्ठ्युजते दशस्य तु वर्जयेत् ॥ भार्गव
स्य दिने प्राक् चतुर्थे दशमेष्टमे ॥ २८ ॥ शनैश्च रादिने पादं त्यजेच्चैव सुदारुणम् ॥ द्वितीयं द्वादशं चैव षोडशस्य तु वर्जयेत् ॥ २९ ॥ सुहूर्तं षट्
कादूर्द्ध्वं षट्कटि चतुर्थं भागं विज्ञेति च ॥ कुहू सुतं बुद्धं निमेषमेतत्कालस्य लक्षणम् ॥ ३० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे पंचमी कल्पे दशदृष्टक
दूतलक्षणं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ अथा ॥ कश्यप उवाच ॥ स विषादं द्रुयोर्मध्यमं दूतीतु वै भवेत् ॥ न च किं त्सां बुधैः कार्या तं गतां भुवि निर्दि
शेत् ॥ १ ॥ प्रहरार्धं दिवारात्रौ वै कं भुजते वहिः ॥ एकस्य च स मानं च द्वितीयं षोडशं तथा ॥ २ ॥ नागो देय्यमुद्दिश्य हतो विद्धा विद
रितः ॥ कालदंष्ट्रं विजानीयात्कश्यपस्य चोयथा ॥ ३ ॥ यन्मात्रं पतते विदुर्वालाग्रं सलिलोद्धृतम् ॥ तन्मात्रं स्रवते दंष्ट्रा विषं संप
स्य दारुणम् ॥ ४ ॥ नाडीशते तु संपूर्णे देहसंक्रमते विषम् ॥ यावत्संक्रामयेद्बहुं कुचितं वा प्रसारयेत् ॥ ५ ॥ अनेन क्षणमात्रेण वि
षं गच्छति मस्तके ॥ वेपते विषवेगे तु शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ६ ॥ वर्धते रक्तमासाद्य ततो वातौ शिखियथा ॥ तैलं विदुर्जलं प्राप्य यथा वेगेन वर्धते
॥ ७ ॥ शिखंडी आश्रयं प्राप्य मारुतेन समीरितः ॥ ततः स्थानं शतं श्राप्य त्वचास्थानं विचेष्टितम् ॥ ८ ॥ त्वचा सुदृग्निगुणं विधाच्छोणितेषु च तु
गुणम् ॥ पितेतु त्रिगुणं याति श्लेष्मैवैषोडशं भवेत् ॥ ९ ॥ वायौ त्रिंशद्गुणं चैव मज्जा षष्टिगुणं तथा ॥ प्राणैर्चाकर्णवीभूते सर्वगात्राणि संधयेत् ॥ १० ॥
श्रोत्रे निरुध्यमानेन याति दृष्टस्त्वसाध्यताम् ॥ ततोऽसौ प्रियतेजं तुर्निश्वासोच्छ्वासवर्जितः ॥ ११ ॥ निष्क्रान्ते तु ततो जिविभूते पंचत्वमागते ॥
तानि धृतानि गच्छंति यस्य स्य तथा तथम् ॥ १२ ॥ पृथिव्या पस्तथा तो जायुराकाशमेव च ॥ इत्येषा मेव संघातः शरीरमभिधीयते ॥ १३ ॥

पृथिवीपृथिवीयातितोयेषुलीयते ॥ तेजोगच्छतिचादित्यमारुतोमारुतं व्रजेत् ॥ १४ ॥ आकाशं चैवमाकाशे स ह ते नैव गच्छति ॥ स्व
 स्थानं ते प्रपद्यते परस्परनियोजिताः ॥ १५ ॥ न जीवेदागतः कश्चिदिह जन्मानि सुव्रत ॥ विषातं न उपेक्षेत तत्वारितं तु चिकित्सयेत् ॥ १६ ॥ एक
 मस्ति विषलं को द्वितीयं चोपपद्यते ॥ यथानानाविधं चैव स्वथा वरं तु तथैव च ॥ १७ ॥ प्रथमे विषवेगे तु रोमहर्षोऽभिजायते ॥ द्वितीये विषवेगे तु स्वे
 दोगात्रेषु जायते ॥ १८ ॥ तृतीये विषवेगे तु कं पोगात्रेषु जायते ॥ चतुर्थे विषवेगे तु श्रोत्रांतरनिरोधकृत् ॥ १९ ॥ पंचमे विषवेगे तु ह्रस्वागात्रेषु जा
 यते ॥ षष्ठे च विषवेगे तु प्राणेश्चोऽपि प्रमुच्यते ॥ २० ॥ सप्तधा तु बहो द्वे तैव न ते येन भाषिताः ॥ त्वचःस्थाने विषे प्राप्ते तस्य रूपानि मे शृणु
 ॥ २१ ॥ अंगानि तिमिरायंते तपंते च मुहुर्मुहुः ॥ एतानि यस्य चिह्नानि तस्य त्वचि गतं विषम् ॥ २१ ॥ तस्यागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥
 अर्कमूलमपामार्गप्रियं गुंतं गतं तथा ॥ २३ ॥ एतदालो ह्यदा तव्यंततः संपद्यते सुखम् ॥ ततस्तस्मिन्कृते विप्रन निर्वतेत चेद्विषम् ॥ २४ ॥ त्व
 चःस्थानं ततो भित्त्वारक्तस्थानं प्रधावति ॥ विषे च रक्तं संप्राप्ते तस्य रूपानि मे शृणु ॥ २५ ॥ दह्यते मुह्यते चैव शीतलं बहु मन्यते ॥ एतानि यस्य
 रूपाणि तस्य रक्तगतं विषम् ॥ २६ ॥ तत्रागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ उग्रा रं च दं नं कुष्ठमुत्पलं तं गतं तथा ॥ २७ ॥ महाकालस्य मूला
 नि सिंदुवार न गस्य च ॥ हिं गुलं मरिचं चैव पूर्ववेगे तु दापयेत् ॥ २८ ॥ बृहती वृश्चिका काली इंदुवारुणी मूलकम् ॥ सप्तगंधधृतं चैव द्वितीये पारिकी
 र्ति तम् ॥ २९ ॥ सिंदुवारं तथा हि गुंतं त्रितयिकारयेद्बुधः ॥ तस्य पानं च कुर्वीत अंजनं लेपनं तथा ॥ ३० ॥ एते नैवोपचारेण ततः संपद्यते सुखम् ॥
 रक्तस्थानं ततो गत्वा पित्तस्थानं प्रधावति ॥ ३१ ॥ पित्तस्थानगते विप्रविषरूपानि मे शृणु ॥ उत्तिष्ठते निपतते दह्यते मुह्यते तथा ॥ ३२ ॥ गात्रतः
 पीतकः स्याद्भेदिशः पश्यति पीतिकाः ॥ प्रबलचभेवं मूच्छन् चान्मानं विजानते ॥ ३३ ॥ विषक्रियां तस्य कुर्याद्यथा संपद्यते सुखम् ॥ पित्तस्था
 नमति क्रम्य श्लेष्मस्थानं च गच्छति ॥ ३४ ॥ पिप्पल्यो मधुकं चैव मधुखंडं धृतं तथा ॥ मधुसारमलं बुच जातिं शंकरवालुकाम् ॥ ३५ ॥ इंदुवा
 राणि मूलं च गवां मूत्रेण पेयेत् ॥ न स्यंतस्य प्रयुं जीतपानमालेपनं जनम् ॥ ३६ ॥ एते नैवोपचारेण ततः संपद्यते सुखम् ॥ श्लेष्मस्थानं ततः प्रा

मेतस्यरूपाणिमेशू ॥३७॥ गात्राणितस्यरुध्यन्तेऽश्वासश्चनजायते ॥ लालाचक्ष्वततेतस्यकंठोबुरुवरायते ॥३८॥ एतानियस्यरूपाणित
स्यश्लेष्मगतंविषम् ॥ तस्यागदंप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यतेसुखम् ॥३९॥ त्रिकटुकीश्लेष्मातकीलोअं चमधुसारकम् ॥ एतानिसमभागानिगोमूत्रे
णपेषयेत् ॥ ४० ॥ तस्यपानंचकुर्वीतअंजनंलेपनं तथा ॥ एतेनैवोपचारेणततःसंपद्यतेसुखम् ॥ ४१॥ श्लेष्मस्थानमतिक्रम्यवायुस्थानंचग
च्छति ॥ तत्ररूपाणिवक्ष्यामिवायुस्थानगतोविषे ॥४२॥ आध्मायतेचजठरंवांधवांश्चनश्यति ॥ इदंशंकुरुतेरूपंष्टिभंगश्चायते॥ एतानि
यस्यरूपाणितस्यवायुगतंविषम्॥४३॥ तस्यागदंप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यतेसुखम्॥ओणसूलंप्रियालंचरक्तंचगजपिपली॥४४॥ भाङ्गोवचांपिप
लींचदेवदारुमधूकम्॥मधूकमारंसहसिंदुवारंहिंशुचपिद्विगुटिकांचकुर्यात्॥द्वयाच्चतस्यांजनंलेपनादिषोऽदःसर्पविषाणिहन्यात् ॥४५॥
अंजनंचैव नस्यंचक्षिप्रंदद्याद्विषान्विते ॥ वायुस्थानंततोसुप्तवायमजास्थानंप्रधावति ॥४६॥ विषमजागतेविप्रतस्यरूपाणिमेशू
दष्टिश्चहीयतेतस्यभृशमंगानिमुंचति ॥४७॥ एतानियस्यरूपाणितस्यमजागतंविषम् ॥ तस्यागदंप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यतेसुखम् ॥४८॥
घृतमधुशर्करान्वितमुशीरंचदनंतथा ॥ एतदालोढ्यदातव्यंपानंस्यंचमुव्रत ॥४९॥ ततःप्रणश्यतेदुःखंततःसंपद्यतेसुखम् ॥ अथतस्मि
न्कृतेयोगोविषतंस्यनिवर्तते ॥५०॥ मजास्थानंततोगत्वामस्थानंप्रधावति ॥ विषेतुमर्षसंप्राप्तेशृणुरूपंयथाभवेत् ॥५१॥ निश्चेष्टपतते
भूमौकर्णाभ्यावधिरोभवेत् ॥ वारिणासिच्यमानस्यरोमहर्षेनैजायते ॥५२॥ दुडेनहन्यमानस्यदंडराजो नजायते ॥ अस्त्रेणच्छिद्यमानस्यरु
धिरनंप्रवर्तते ॥५३॥ केशेषुलुच्यमानेषुनैवकेशान्प्रवृद्धते ॥ यस्यकर्णौचपाशौचहस्तपादंचसंधयः ॥५४॥ शिथिलाभिभवतीहसगता
सुरितिश्रुतिः ॥ एतानियस्यरूपाणिविपरीतानिगौतम् ॥५५॥ मृतंतुनविजानीयात्कश्यपस्यवचोयथा ॥ वैद्यास्तस्यनपश्यंतियेभवंतिकु
शिक्षिताः ॥५६॥ विचक्षणास्तुपश्यतिमंत्रौषधिसमन्विताः ॥ तस्यागदंप्रवक्ष्यामिस्वयरुद्रेणभाषितम् ॥५७॥ मयूरपित्तमार्जारपित्तं
गन्धर्वादीमूलमेवच ॥ कुंकुमंतगरंकुण्डिकासमदत्तंचतथा ॥५८॥ उत्पलस्यचर्कजत्कंपद्मस्यकुमुदस्यच ॥ एतानिसमभागानिगोमूत्रेण

तुपेयेत् ॥ ५९ ॥ एषोऽगदोयस्यहस्तेदृष्टेनम्रियतेसवै ॥ कालाहिनापिदृष्टेनक्षिप्रभवतिनिर्विषः ॥ ६० ॥ क्षिप्रमेवप्रदातव्यमृतसंजीवनी
 पथम् ॥ अंजनंचैवनस्यंचक्षिप्रंदद्याद्विचक्षणः ॥ ६१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मणेपर्वणिपंचमीकल्पेधातुगतविषाक्रियावर्णनंमपंचत्रिं
 शोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ६४ ॥ गौतमउवाच ॥ कीदृशंसर्पदृष्टस्यसर्पिण्याःकीदृशंभवेत् ॥ कुमारदष्टःकीदृहस्यात्सूतिकादांशितस्यच ॥ १ ॥ रूपं
 नपुंसकेनेहव्यंतरेणचकीदृशम् ॥ एतदाख्याहिमसर्वमभिर्दृष्टस्यलक्षणम् ॥ २ ॥ कश्यपउवाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिनागानारूपलक्षणम् ॥
 सर्पदृष्टस्यचतथासमासाद्विजगुग्व ॥ ३ ॥ अथसर्पेणदृष्टस्यऊर्ध्वदृष्टिःप्रजायते ॥ सर्पिंदृष्टस्यचतथाअधोदृष्टिःप्रजायते ॥ ४ ॥ कन्या
 दृष्टस्यवामास्याद्विद्विजवरोत्तम ॥ कुमारेणापिदृष्टस्यदक्षिणाएवजायते ॥ ५ ॥ गर्भिण्यावाथदृष्टस्यतथास्वेदश्चजायते ॥ रोमांचं
 सूतिकायास्तुवेपथुश्चापिजायते ॥ ६ ॥ नपुंसकेनदृष्टस्यअंगमर्दःप्रजायते ॥ पन्नगीप्रभवोरात्रौदिवासर्पोविषाधिकः ॥ ७ ॥ नपुंसकस्तुसं
 ध्यायांकश्यपेनतुभाषितम् ॥ अंधकारेतुदृष्टोयउदकेगहनेवने ॥ ८ ॥ सुप्तंवाचेत्प्रमत्तंवायदिसर्पौनदृश्यते ॥ दृष्टरूपण्यजनन्वै
 कथंवेद्याचिकित्सितम् ॥ ९ ॥ चतुर्विधाइहप्रोक्ताःपन्नगास्तुमहात्मना ॥ दूर्वाकरामंडलिनोराजिलाव्यंतरास्तथा ॥ १० ॥ दूर्वाकरावात
 विषामंडलःपैतिकाःस्मृताः ॥ श्लेष्मलाराजिलाज्ञेयाव्यंतराःसान्निपातिकाः ॥ ११ ॥ रक्तंपरीक्षयेदृषांसर्पाणांतुपृथक्पृथक् ॥ कृष्णंदूर्वाक
 राणांतुजायतेनाल्पमुल्बणम् ॥ १२ ॥ रक्तंवर्नंचवहुशःशोणितंमंडलकृतम् ॥ पिच्छलंराजिलेस्वलंपतद्द्रव्यंतरकेतथा ॥ १३ ॥ सर्पास्तु
 चतुरेज्ञेयाःपंचमोनोपलभ्यते ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियवैश्यःशूद्रश्चैवचतुर्थकः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणमधुरंदद्यात्तिक्तंदद्यात्तथोत्तरे ॥ वैश्येकर्पफलदं
 द्याच्छूद्रेत्रिस्थूणमेवच ॥ १५ ॥ ब्राह्मणेनतुदृष्टस्यदाहोगात्रेषुजायते ॥ मूर्च्छांचप्रबलास्याद्वैनैनात्मानमभिजानते ॥ १६ ॥ इयामवर्णमुल्लं
 चस्यान्मन्यास्तंभश्चजायते ॥ तस्यकुर्यात्प्रतीकारेयेनसंपद्यतेसुखम् ॥ १७ ॥ अश्वगंधाव्यपामार्गसिंदुवारंसुरामयम् ॥ एतत्सर्पिःसमायुक्तंपाने
 नस्येचदापयेत् ॥ १८ ॥ एतैनोपचारैरेणसुखीभवतिमानवः ॥ क्षत्रियेणतुदृष्टस्यकंपोगात्रेषुजायते ॥ १९ ॥ मूर्छांमोहस्तथास्याद्वैनैनात्मा

नमभिजानते ॥ जायतेवेदनातस्य ऊर्ध्वचैव निरीक्षते ॥ २० ॥ तस्य कुर्यात्प्रतीकारयेन संपद्यते सुखम् ॥ अर्कमूलमपामागं प्रियं गुमिन्द्रवारुणीम् ॥ २१ ॥ एतत्सर्पिः समायुक्तं पानं नस्यं च दापयेत् ॥ एतेनैवोपचारेण सुखी भवति मानवः ॥ २२ ॥ वैश्येनापि हि दृष्टस्य शृणुरूपणि यानितुं ॥ शुभमप्रकोपो लालचनो दहति चेत्तनाम् ॥ २३ ॥ मूर्ध्ना च प्रबलायस्य आत्मानं नाभिर्नंदति ॥ तस्य कुर्यात्प्रतीकारयेन संपद्यते सुखम् ॥ २४ ॥ अश्वगंधासगोमूत्राद्यहधूसंस्तु गुलम् ॥ शिरीषार्कपलाशेन श्वेताचगिरिकर्णिका ॥ २५ ॥ गोमूत्रेण समायुक्तं पानं नस्यं च दापयेत् ॥ एष वैश्ये न दृष्टानामगदः परिकीर्तितः ॥ २६ ॥ शूद्रेणापि हि दृष्टस्य शृणुत त्वेन गौतम ॥ कुंथ्यते वै पते चैव ज्वरः क्षीतं च जायते ॥ २७ ॥ अंगानि च्छुलु च्छुलयते शूद्रदृष्टस्य लक्षणम् ॥ तत्रागदं प्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखम् ॥ २८ ॥ पद्मचलोऽङ्गैश्चैव शौद्रं पद्मास्य केसरम् ॥ मधुमधूकसारं च श्वेतां च गिरिकर्णिकाम् ॥ २९ ॥ एतानि समभागानि पेषयेच्छीतवारिणा ॥ पानले पाजं नस्यं सुखी भवति मानवः ॥ ३० ॥ पूर्वाह्णे च रते विप्रो मध्याह्ने क्षत्रियश्च रत् ॥ अपराह्णे च रत् वैश्यः शूद्रः संध्याचरो भवेत् ॥ ३१ ॥ आहारो वायुं पुष्पाणि ब्राह्मणानां विदुष्याः ॥ मूषिकाक्षत्रियाणां च आहारो द्विजसत्तम ॥ ३२ ॥ वैश्यामंडूकभक्षाश्च शूद्राः सत्तमवाश्चिनस्तथा ॥ अग्रतो दशते विप्रः क्षत्रियो दक्षिणेन तु ॥ ३३ ॥ वामपार्श्वे सदा वैश्यः पश्चाद् वैशूद्रमादिशेत् ॥ मदकाले तु संप्राप्ते पीज्यमानमहाविषाः ॥ ३४ ॥ अवैलायां दशं ते वैमथुनार्ता भुजंगमाः ॥ पुष्पगंधाः स्मृता विप्राः क्षत्रियाश्च द्वा नावहाः ॥ ३५ ॥ वैश्याश्च घृतगंधा वै शूद्राः स्युर्मस्य गंधिनः ॥ वासंतेषां प्रवक्ष्यामि यथा वदनु पूर्वशः ॥ ३६ ॥ वर्षा पीकृपतडागेषु गिरिप्रसवनेषु च ॥ वसंति ब्राह्मणाः संप्राप्तमद्गरे च तुल्ये ॥ ३७ ॥ आरामेषु पवित्रेषु शूचिष्वप्यतनेषु च ॥ क्षत्रियो वसते नित्यं तरेणेषु सरः सुच ॥ ३८ ॥ इमं शाने भस्मशालासु पलाशेषु तटेषु च ॥ गोष्ठेषु पथिवृक्षेषु विप्रवैश्या वसंति च ॥ ३९ ॥ अविविक्तेषु स्थानेषु निजनेषु वनेषु च ॥ शून्यागारेऽप्यशाने च शूद्रा विप्रवसंति च ॥ ४० ॥ श्वेताश्च कपिलाश्चैव संपास्व न लप्रभाः ॥ मनस्विनः सात्विकाश्च ब्राह्मणास्ते बुधैः स्मृताः ॥ ४१ ॥ रक्त

१ प्रियं गुप्तं तवाक्षणीम्-इ०पा० । २ कुंथ्यते-इ०पा० । ३ विमि विमार्पते-इ०पा० । ४ चांतरे-इ०पा० । ५ आहारं चात्र पुष्पाणि-इ०पा० । ६ नदीक्षितडागेषु-इ०पा० । ७ विप्रो वै वसते नित्यं सदा ब्राह्मणसत्तम-इ०पा० । ८ विशुद्धायतेषु च-इ०पा० ।

वर्णाः सुवर्णाभाः प्रवालमणिमणिभाः ॥ सूर्यप्रभास्तथाविप्रक्षत्रियास्तेभुजंगमाः ॥ ४२ ॥ नानाविचित्राजीभिरतसीवर्णसन्निभाः ॥ बाण
 पुष्पसवर्णाभावैश्यास्तेवैभुजंगमाः ॥ ४३ ॥ काकोदरनिभाः केचिद्वेचअंजनसन्निभाः ॥ काकवर्णाधूम्रवर्णस्तेशूद्राः परिकीर्तिताः ॥ ४४ ॥
 यस्यसर्पेणदृष्टस्यदंशमगुष्ठमंतरम् ॥ बालदंष्ट्रविजानीयात्कश्यपस्यवचोयथा ॥ ४५ ॥ यस्यसर्पेणदृष्टस्यदंशं बालमंतरम् ॥ यौवन
 स्थेनदृष्टस्यएतद्भवतिलक्षणम् ॥ ४६ ॥ यस्यसर्पेणदृष्टस्यसार्धं बालमंतरम् ॥ बृद्धदंष्ट्रविजानीयात्कश्यपस्यवचोयथा ॥ ४७ ॥ अने
 तप्रेक्षते पूर्ववामपार्श्वे तु वासुकिः ॥ तक्षकोदक्षिणेनेहककौटः पृष्ठतस्तथा ॥ ४८ ॥ चलेतेप्रमतेपद्मोमहापद्मोनिमज्जाति ॥ विमंजस्तिष्ठतेचैव
 शंखपालेमुहुर्मुहुः ॥ ४९ ॥ सर्वेषां कुरुतेरूपं कुलिकः पन्नगोत्तमः ॥ अनंतस्यदिशापूर्वावासुकेस्तुहुताज्ञानी ॥ ५० ॥ दक्षिणातक्षकस्योक्ताक
 कौटस्यतुनैर्ऋती ॥ पश्चिमापद्मनाभस्यमहापद्मस्यवायुजा ॥ ५१ ॥ उत्तराशंखपालस्यऐशानीकंबलस्यतु ॥ अनंतस्यभवेत्पद्मंवासुकेः
 स्यात्तथोत्पलम् ॥ ५२ ॥ स्वस्तिकंतक्षकस्योक्तंककौटस्यतुपङ्कजम् ॥ पद्मस्यतुभवेत्पद्मंशूलंपद्मेतरस्यतु ॥ ५३ ॥ शंखपालेभवेच्छत्रं कुलिक
 स्यार्धचंद्रकम् ॥ अनंतकपिलौविप्रौक्षत्रियौशंखवासुकी ॥ ५४ ॥ महापद्मस्तक्षकश्चैश्वर्योविप्रकीर्तितौ ॥ पद्मककौटकौशूद्रौसदाज्ञेयौ
 मनीषिभिः ॥ ५५ ॥ अनंतकुलिकौशुक्लौवर्णतोब्रह्मसंभवौ ॥ वासुकिः शंखपालश्चतौह्याग्निसमुद्भवौ ॥ ५६ ॥ तक्षकश्चमहापद्मर्धपतिवभू
 वतुः ॥ पद्मककौटकौविप्रसर्पौकृष्णौवभूवतुः ॥ ५७ ॥ हयंयानंवृषं चंद्राजानमथपावकम् ॥ धरणीमुत्पाद्यधृतानेतानि सद्भिरास्त्रिकरांस्त्रिदुः ॥
 ५८ ॥ पूर्णकुंभः पताकाचकंचनमण्यस्तथा ॥ शिरीषमणिकंकठेजीवजीवेतिसुव्रत ॥ ५९ ॥ एतेषां दर्शनं श्रेष्ठकन्याचैकप्रसूयिका ॥
 चतुःषष्टिः समाख्याताभोगिनोऽप्येतुपन्नगाः ॥ ६० ॥ अहंश्यास्तेषुषट्त्रिंशदंश्यास्त्रिंशन्महीचराः ॥ विंशच्चस्रैर्विणः प्रोक्ताः सप्तमंडलिनस्तथा ॥
 ६१ ॥ राजीवंतोदशप्रोक्तादव्यः षोडशपंचच ॥ दुंदुभोऽंडुभश्चैव चेटभश्चैव दंभश्चैव दंभश्चैव पन्नगाः ॥ ६२ ॥ नागपुष्पसवर्णख्यानिर्विषायेचपन्नगाः ॥

१ विमज्जस्तिष्ठते-इ०पा० । २ त्रिरखकम्-इ०पा० । ३ नृपोत्तम-इ०पा० । ४ प्रायःपीतौ-इ०पा० । ५ हयपालम्-इ०पा० । ६ शयनमणिकंकठे-
 इ० । शरसौमणिकंकठे-इ०च पा० । ७ मत्तपन्नगाः-इ०पा० । ८ अष्टत्रिंशन्महीचराः-इ०पा० । ९ मुकुलिनः-इ०पा० । १० क्षेत्रभक्षेत्रवाहनः-इ०पा० ।

एवमेवतुसर्पाणांशतद्विनवतिस्मृतम् ॥ ६३ ॥ वराहकर्णीजपिप्लोचगांधारिकापिप्लदेवदहा। मधूकसारसंहासिंदुवाराहिं चपिप्लमुटिका
कार्या ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्तवानपुराविरगौतमस्यप्रजापतिः ॥ लक्षणं सर्वेनागानां रूपवर्णाविपंतथा ॥ ६५ ॥ तस्मात्संपूजयेन्नागा
न्सदाभक्त्यासमन्वितः ॥ विशेषतस्तु पंचम्यां पयसा पायसेन च ॥ ६६ ॥ श्रावणेमासि पंचम्यां शुक्लपक्षे नराधिप ॥ द्वारस्थो भयतोलेख्यना
मयेन विषोल्बणाः ॥ ६७ ॥ पूजयेद्द्विधिवद्धारदधिदूवाक्षितैः कुशैः ॥ गंधपुष्पोपहारैश्च ब्राह्मणानां चतुर्णैः ॥ ६८ ॥ ये त्वस्यां पूजयंतं हि नागा
न्भक्तिपुरःसराः। न तेषां सर्पतोर्विरभयं भवति कर्हिचित् ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि पंचमिकल्पे श्रावणिकनागपंचमिव्रतव
र्णनं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ तथा भाद्रपदे मासि पंचम्यां श्रद्धयान्वितः ॥ अथालेख्यनरो नागान् कृष्णवर्णां दिवर्णकैः ॥ १ ॥
पूजयेद्गंधपुष्पैश्च सर्पैः पायसगुण्डलैः ॥ तस्य तुष्टिं समायाति पन्नगास्तक्षकादयः ॥ २ ॥ आसतमाकुलात्तस्य नभयं नागतो भवेत् ॥ तस्मात्सर्वप्र
यत्नेन नागानां संपूजयेद्बुधः ॥ ३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि पंचमिकल्पे भाद्रपदिकनागपंचमिव्रतवर्णनं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥
सुमंतुरुवाच ॥ तथा चाक्षयुजे मासि पंचम्यां कुरुनंदन ॥ कृत्वा कुशमया न्नागानां धौः संप्रपूजयेत् ॥ १ ॥ वृते दकाभ्यां पयसा स्नापयित्वा
विशांपते ॥ गोधूमैः पयसा स्विन्नैर्भक्ष्यैश्च विविधैस्तथा ॥ २ ॥ यस्त्वस्यां विविधान्नागाञ्छुचिर्भक्त्या समन्वितः ॥ पूजयेत्कुरुशार्दूलतस्य शेषा
दयानुप ॥ ३ ॥ नागाः श्रिता भवंतीह शांतिमाप्नोति वा विभो ॥ स शांतिलोकमासाद्य मोदेता शश्वतीः समाः ॥ ४ ॥ इत्येतत्क्रथितं वीर
पंचमिकल्पमुत्तमम् ॥ यत्रायमुच्यते मंत्रः सर्वसर्पनिषेधकः ॥ ५ ॥ अँ कुरुकुले फट्स्वाहा ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे शतसाहस्रार्धसंहि
तायां ब्राह्मे पर्वणि पंचमिकल्पसमाप्तिकथनं नाम अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ षष्ठ्यां फलाक्षनो राजन्विशेषात्कार्तिकेनृप ॥
राज्यच्युते विशेषेण स्वरान्यलभतेऽचिरात् ॥ १ ॥ षष्ठीतिथिर्महाराज सर्वदसर्वकामदा ॥ उपोष्यात्प्रयत्नेन सर्वकालजयार्थिना ॥ २ ॥
कार्तिकेयस्य दायिता एषा षष्ठीमहातिथिः ॥ देवसेनाधिपत्यं हि प्राप्तं तस्यां महात्मना ॥ ३ ॥ अस्यां हि त्रैयसायुक्तो यस्मात्सर्वकंदो भवत्यग्रे ॥

१ कृष्णपक्षे इत्यप्रासंगिकः-इ०पा० । २ इंद्राण्या सह पूजयेत्-इ०पा० । ३ विप्र-इ०पा० ।

तस्मात्पष्ठ्यांनक्तभोजीप्रायुयादीप्सितंसदा ॥ ४ ॥ इत्वार्यकार्तिकेयायस्थित्वावैदक्षिणामुखः ॥ दद्यादृतोदकैःपुष्पैर्मन्त्रेणानेनसुव्रत
 ॥ ५ ॥ सप्तर्षिद्वारजःस्कंदःस्वाहापातिसमुद्रवः ॥ रुद्रार्यमाग्निजविभोगंगार्गभनमोऽस्तुते ॥ ६ ॥ प्रीयतां देवसेनानीःसंपादयतुद्धृत
 म् ॥ इत्वाविप्रायआत्माग्रंयच्चान्यदपिविद्यते ॥ ७ ॥ पञ्चाङ्गुलेत्पसौरात्रौभूमिं कृत्वातुभाजनम् ॥ एवंषष्ठ्यांत्रतंस्नेहात्प्रोक्तंस्कंदेनय
 त्तनतः ॥ ८ ॥ तन्निबोधमहाराजप्रोच्यमानस्यमेऽखिलम् ॥ षष्ठ्यांयस्तुफलाहारो नक्ताहारो भविष्यति ॥ ९ ॥ शुक्लां कृष्णां सुनियतो
 ब्रह्मचारी समाहितः ॥ तस्य सिद्धिर्धृतिर्तुष्टिराज्यमायुर्निरामयम् ॥ १० ॥ पारत्रिकचैहिकचदद्यात्स्कंदो न संशयः ॥ याहिनक्तोप
 वासः स्यात्सन्नेन व्रती भवेत् ॥ ११ ॥ इह वासुत्रसोऽत्यन्तं भते रथ्यातिमुत्तमम् ॥ स्वर्गे च नियतं वा सोऽलभ्यते न त्रसंशयः ॥ १२ ॥ इह चा
 गत्य कालेति यथोक्तफलभाग भवेत् ॥ देवानामपि वंद्योऽसौराज्ञाराजा भविष्यति ॥ १३ ॥ यश्चापिशृणुयात्कल्पं षष्ठ्याः कुरुकुलोद्ग्रह ॥
 तस्य सिद्धिस्तथा तुष्टिर्धृतिः स्यात्ख्याति संभवा ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि षष्ठीकल्पे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥
 शतानीक उवाच ॥ अहो व्रतं महत्कष्टं श्रयो हृदि वर्तते ॥ कार्तिकेयस्य महात्म्यं श्रुत्वा जन्मतथा द्विज ॥ १ ॥ अनेकजनितस्येह कार्ति
 केयस्य सुव्रत ॥ माहात्म्यं सुमहद्भिप्रकथय मे तद्विभाव्यते ॥ २ ॥ जातिः श्रेष्ठो भवेद्द्वार उत कर्म भवेद्भरम् ॥ संशयस्तु महान त्रदृष्टमिच्छति
 का सुतम् ॥ ३ ॥ एतद्दद विनिश्चित्य न यथा संशयो भवेत् ॥ जन्मतः कर्मणश्चैव यज्जायस्तद्द्वीहि मे ॥ ४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इममर्थ
 पुरापृष्टो ब्रह्मा शिष्यैर्मनीषिभिः ॥ यदुक्तं तेन तेषां च तत्ते विच्मिन्निबोध मे ॥ ५ ॥ सुरश्रेष्ठं सुखासीनमभिगम्य महर्षयः ॥ प्रणम्य च महाबाहो
 विश्वामित्रस्य विप्रताम् ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा विस्मयमागत्य कौतूहलसमन्विताः ॥ भक्तिं श्रद्धां पुरोधाय प्रणम्यान तं कंघराः ॥ ७ ॥ ऋषयश्चुः
 ॥ भो ब्रह्मन्नादिकल्पो हि ब्राह्मण्यं ब्रूहि किं भवेत् ॥ जात्यध्ययनदेहात्मसंस्काराचारकर्मणाम् ॥ ८ ॥ बाह्याभ्यंतरसामान्यविशेषा यदिकृ
 त्रिमाः ॥ मनोवाक्कर्मशरीरजातिद्रव्यगुणत्मकाः ॥ ९ ॥ संत्यव्यक्ताः प्रसिद्धा ये जातिभेदविधायिनः ॥ वस्तुभूताः पराक्षेर्वा

प्रमाणैर्न विनिश्चिताः ॥ १० ॥ अव्यक्तागमसिद्धश्चेज्जातिभेदाविधिर्नृणाम् ॥ विकल्पोऽयं न पुष्पातिभवतः शेषुषीवलम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मो
वाच ॥ एवमेतन्नसंदेहोऽथायुर्वंदतिह ॥ शृणुध्वं योगिनावक्यं सतर्काश्लेष्यश्रेयसे ॥ १२ ॥ योगेश्वर उवाच ॥ प्रमाणे हि प्रसिद्धे तु भि
न्नाथविषये यतः ॥ स्पष्टयोग्याथविषयं प्रत्यक्षतावदक्षते ॥ १३ ॥ सामान्यतो द्वियद्वा हि सिद्धांतोऽभ्युपगम्यते ॥ स एव भगवानेकं प्रमाण
मिति चेन्न तत् ॥ १४ ॥ यस्माद्विविधमेतत्ते संपदं भद्रवर्तते ॥ वेदस्य पौरुषेयत्वं नित्यजातिसमर्थकम् ॥ १५ ॥ कार्याविशेषे
षा वेदोक्तान्युक्तमद्वैतं वचः ॥ ताल्वादिकरणानां च व्यापारानंतं श्रुतेः ॥ १६ ॥ व्यापारात्परतस्तस्य प्रागभावविशेषतः ॥ तद्भावानु
विधायित्वमन्यव्यतिरेकतः ॥ १७ ॥ तस्माद्धूमाग्निवद्वैतं फलभावोऽवतिष्ठते ॥ न च व्यापारवचसोरन्यथा नुपपत्तितः ॥ १८ ॥ पुरु
षानुगतजातिब्राह्मणत्वादिकास्ति चेत् ॥ द्विवर्णजातिभेदेन प्रत्यक्षार्थोपलक्षणात् ॥ १९ ॥ गोवर्गमध्यं च गतोऽथ आश्वो निर्धार्यते ज्ञैः सु
विचक्षणत्वात् ॥ मनुष्यभावाद्विशिष्यमाणस्तद्वद्विजः शूद्रगणान्नभिन्नः ॥ २० ॥ मनुष्यजातेन परो विशेषयः कल्प्यते सर्वे न राजानुयायी ॥
संस्कारयुक्ता हि क्रियाविशिष्टा द्विजन्मनां शूद्रविवेकहेतुः ॥ २१ ॥ जीवोपि ब्राह्मणः प्रोक्तोऽयं तत्त्वज्ञमानवैः ॥ प्रप्रष्टु ब्राह्मणत्वास्ते जायंते वि
प्रसंगतः ॥ २२ ॥ जराजन्मांतरकुशे दुष्टग्राहकुलकुलम् ॥ नरतिर्यगसच्छूद्रयोनिदुःखोर्मिसंकटम् ॥ २३ ॥ दौःस्थित्यरोगशोकातिज
नावर्तसमन्वितम् ॥ श्वानशूकरां डालकृमिकूर्मादिकायतम् ॥ २४ ॥ संसारसागरं चोदमग्रः परिपरिप्लवन् ॥ भूरि पापभराक्रान्तः स जीवो
ब्राह्मणः कथम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सत्तव्याधकाया विप्रामनुनापरि कीर्तिता ॥ तानि शम्ययदुष्टेषु निन्यजातिपदं त्यजेत् ॥ २६ ॥ सत्तव्याधा
दुःशार्णार्थमृगाः कालं जरे गिरौ ॥ चक्रवाकाः सरिद्धिपिहंसाः सरसिमानसे ॥ २७ ॥ तेऽपि जाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणवेदपरागाः ॥ प्रस्थिता दीर्घमध्वान्न
यकिमवसीदथ ॥ २८ ॥ तस्मान्न जीवेद्ब्राह्मण्यस्यास्य मोहिकथंचन ॥ २९ ॥ शस्त्रादिमद्भागवजाति युक्तो गजश्च गोजो हूखरादिकानाम् ॥
ज्ञात्तया कृतो ह्यंगजवर्णधर्मैर्भेदः स्फुटलक्षणतोऽत्र यद्वत् ॥ ३० ॥ तदुत्तरां नैव विकर्तनीया ब्राह्मण्यजातिर्दृष्टुना स्तिका चित् ॥ नित्याकृ

तिर्नानुपभेदरूपायथाहिभेदपरमोत्रसिद्ध्येत् ॥ ३१ ॥ सिताद्यसाधारणतुल्यरूपाःसनातनगणुनवर्णभेदः ॥ ब्राह्मण्यमधुवामिदंकिलकृत्रिम
त्वादकृत्रिमंभवतिसामयिकत्वयोगात् ॥ ३२ ॥ सांकेतिकंसुकृतलशविशेषलब्धवाणिज्यभेषजकृतमिवजातिभेदाः ॥ किंब्राह्मणाये
सुकृतंत्यजंतिर्किंक्षत्रियालोकमपालयंतः ॥ ३३ ॥ स्वधर्महीनाहितथैवैश्याःशूद्राःस्वमुख्यक्रिययाविहीनाः ॥ तस्मान्नगोश्वपत्काश्च
जातिभेदोऽस्तिदेहिनाम् ॥ कार्यशक्तिनिमित्तस्तुसंकेतःकृत्रिमोभवेत् ॥ ३४ ॥ एवंप्रमाणैःप्रतिषिध्यमानांसांकेतिकीयातिनरोव्यवस्थाम् ॥
स्वकीयसिद्धास्त्वमतैर्निषिद्धान्बुद्ध्यतेमूढमनावराकः ॥ ३५ ॥ गोमहिष्यजवाज्यशुश्रुवानेयविगजाधिपाः ॥ प्रेष्यवाधुषिकाकालकर
णोद्यतमानसाः ॥ ३६ ॥ वैणिक्कारुक्रियाविष्टादिव्यास्तेऽपिचयेद्विजाः ॥ विनष्टास्तेतुविज्ञेयाःक्रव्यादाश्चकुशीलवाः ॥ ३७ ॥ पलां
डुलशुनादाश्चर्मयोद्गीक्षरिपायिनः ॥ मांससर्वसक्षीरकयविक्रयकारिणः ॥ ३८ ॥ पुनर्मृषुषलविश्याचांडालस्त्रीनिषेविणः ॥ शूद्रान्नरसपुष्टांगाः
प्रेतवस्त्रान्नभोजनाः ॥ ३९ ॥ मृतसूतकलब्धान्नपानाद्यभ्यवहारिणः ॥ ब्रह्मदेवपितृभूतमनुष्येषुबहिष्कृताः ॥ ४० ॥ मात्सर्यमदविद्वेषतृष्णा
कामतमोभयाः ॥ हीनचौराहियेकेचिदपरेपिशुनाद्विजाः ॥ ४१ ॥ प्रकारैर्वहुभिःसर्वतेप्रणश्यंतिनान्यथा ॥ एवंशस्त्रोदितन्यायमार्गप्रष्टा
स्तुयेनराः ॥ ४२ ॥ विशिष्टगोत्रसंस्कारकलापसकलात्मकाः ॥ वेदानध्यापयंतोऽपितेऽधीयानाःश्रुतिक्रमात् ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणत्वाद्विही
यंतेंदुराचारविधायिनः ॥ तस्मान्नजातिरिक्त्रभूतात्मास्तपायिनी ॥ ४४ ॥ नाशीत्वादत्रचक्षोकान्मानवाःसमधीयते ॥ सद्यःपततिमंसेनला
क्षयालवणेनच ॥ ४५ ॥ त्र्यहणशूद्रोभवतिब्राह्मणःक्षीरविक्रयी ॥ गोरक्षकावाणिजिकारुत्तथाकारुशुलीलवान् ॥ ४६ ॥ प्रेष्यान्वाधुषिकांश्चैव
शूद्रांस्तान्मनुरब्रवीत् ॥ शूद्रोब्राह्मणतामितिब्राह्मणश्चैतिशूद्रताम् ॥ ४७ ॥ क्षत्रियोयातिविप्रत्वंविद्याद्विद्वयंतथैवच ॥ ४८ ॥ इतिश्रीभ
विष्यमहापुराणेब्राह्मणपष्ठीकल्पेकार्तिकेयवर्णेनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वेदाध्ययनमप्येतद्ब्राह्मण्यंप्रतिपद्यते ॥ वि
प्रवद्वश्यराजन्यैराक्षसारावणादयः ॥ १ ॥ श्वादृचांडालदासाश्चलुब्धकाभीरधीवराः ॥ येन्येऽपिवृषलाःकेचित्तेषिवेदानधीयते ॥ २ ॥ शू

द्वेदेशांतरं त्वब्राह्मण्यक्षत्रियश्रितः ॥ व्यापाराकारभाषादौ विप्रतुल्यैः प्रकल्पितैः ॥ ३ ॥ वेदानधीत्यवेदो वेदो वापि यथाक्रमम् ॥ प्रोद्वहं
 तिशुभां कन्यां शुद्धब्राह्मणजां नराः ॥ ४ ॥ अथवाधीत्यवेदास्तु क्षत्रवैश्यैस्तु वानराः ॥ गौडदूर्वाकृतमैशुजातिं वा दक्षिणात्यजम् ॥ ५ ॥
 अपरिज्ञातशूद्रत्वाद्ब्राह्मण्ययातिका मतः ॥ तस्मान्न ज्ञायते भेदो वेदाध्यायिक्रियाकृतः ॥ ६ ॥ शान्नाकारैस्तथाचोक्तं न्यायमार्गानुसारिभिः ॥
 ते साधुमतमकार्थसंतः संति विमत्सराः ॥ ७ ॥ आचारहीना न्नपुनरतिवेदाद्यध्यधीताः सह पद्भिः ॥ शिरपंहिवेदाध्ययनं द्विजानं धृत्वं स्मृतं
 ब्राह्मणलक्षणं तु ॥ ८ ॥ अधीत्य चतुरा वेदान्यादिवृत्तेन तिष्ठति ॥ न तेन क्रियते कार्यं शस्त्रैरत्नेनैव पंडकः ॥ ९ ॥ शिखाप्रणवसंस्कारसंध्य
 पासनमेखलाः ॥ दंडाजिनपवित्राद्याः शूद्रेष्वपि निरंकुशाः ॥ १० ॥ प्रसंगापि हि शूद्राणां न शक्या विनिवारितुम् ॥ देवोत्तमत्रयेणापि निवर्त
 तेनराः स्वयम् ॥ ११ ॥ तस्मान्नैतेऽपि लक्ष्यते विलक्षणतया नृणाम् ॥ यज्ञोपवीतसंस्कारमेखला इलिकादयः ॥ १२ ॥ अभिचारिकमंत्राद्यै
 दुर्लभत्वादिभाषणैः ॥ ब्राह्मणस्यैव शक्तिश्चेत्केनस्य विनिहन्यते ॥ १३ ॥ तपःसत्यादिमाहात्म्यादेव तत्समयस्मृतिः ॥ मंत्रशक्तिनृणा
 मेषां सर्वेषामपि विद्यते ॥ १४ ॥ वंचनं दुर्वचस्यापि क्रियते सर्वमानवैः ॥ शूद्रब्राह्मणयोस्तस्मान्नास्ति भेदः कथंचन ॥ १५ ॥ शापानुग्रहका
 रित्वं शक्तिभेदान विद्यते ॥ चौरचाटादिराजान्यदुर्जनाभिहते नृणाम् ॥ १६ ॥ आत्मदुःखोदयापायं स्वेषु जंतुषु रक्षणम् ॥ कर्तुं न प्रभव
 शूद्रो ब्राह्मणस्तद्देवहि ॥ १७ ॥ मातृदुर्गे कलावेतद्देशे चार्थकृद्भिजे ॥ स्याद्व्यदेशे कालादौ द्विजानामतिशायिनाम् ॥ १८ ॥ शापानुग्रह
 सामर्थ्यमन्यद्वाध्यात्मगोचरम् ॥ ब्रह्मसाधनमेतद्विलम्बोक्तिश्चेत्तद्विषयः साधारणताशुणः ॥ १९ ॥ संसाररक्तचेतस्का मोहांधतमसावृताः ॥ पतंत्युन्मार्गगतै
 शुप्रत्ययि शलभा यथा ॥ २० ॥ जातिधर्मः स्वयं किंचिद्विशेषः श्रुतिसंगमात् ॥ असिद्धः शूद्रजतीनां प्रासिद्धो विप्रजातिषु ॥ २१ ॥ संस्का
 रयोगीनासाध्यो वा सामग्री प्रभवोऽथवा ॥ शूद्रेभ्योऽतिशयं धत्तेयः साधारणताशुणः ॥ २२ ॥ विप्राणां पंचधाभिन्नः कल्पनीयः संपडितैः ॥ न
 जातिजन्मयोर्वा विशेषोऽयुक्तिबाधकात् ॥ क्रमाक्रमक्रियाः संति न सनातनवस्तुनः ॥ २३ ॥ नित्यो न हेतुर्विगतक्रियत्वाद्धेतुर्भवेद्देवविशे

१ उद्वहन्ति द्विजस्त्रियः-इ० पा० । २ न तैः क्रिया सतां कार्या वैश्यास्ते ब्राह्मण मताः-इ० पा० । ३ विचक्षणतया-इ० पा० । ४ केनान्यस्य विहन्यते-इ० पा० ।

षतःसः ॥ सतस्समस्तत्रातिसान्निधानात्कालात्ययेक्षित्वमयुक्तमेव ॥ २४ ॥ स्वातःशरीरवृत्तिस्थःश्रुतियोगादुदेतियः ॥ सोनन्यवेदवि
 ज्ञातस्वभावोन्यैर्गम्यते ॥ २५ ॥ विशिष्टाधीतिथर्मत्वेकान्निमाब्रह्मसंगतिः ॥ यस्यास्त्यतिशयस्तस्यनान्योन्यानाश्रयतेयदि ॥ २६ ॥ हृश्य
 स्वभावकिमभीष्टमेतद्ब्रह्मण्यमाहोस्विद्वद्वष्टरूपम् ॥ सर्वप्रतीयतेहिहृश्यरूपंततोऽन्यथावद्वृत्तिरेव न स्यात् ॥ २७ ॥ सामर्थ्यभावात्परमं
 विशेषभूदेवगात्रस्थमभूमिदेवाः ॥ स्मरंति तेनात्मानिपुण्यपापंयथातथेत्येतदयुक्तमुक्तम् ॥ २८ ॥ सामर्थ्यनुष्ठानगुणैःसमग्राःशूद्रायातःसतिस
 माद्विजानाम् ॥ तस्माद्विशेषोद्विजशूद्रनाम्नोर्ध्वात्मिकोबाह्यानिमित्तकोवा ॥ २९ ॥ संस्कारतःसोऽतिशयोयदिस्यात्सर्वस्यपुंसास्त्यति
 संस्कृतस्य ॥ यःसंस्कृतोविप्रगणप्रधानोव्यासादिकस्तेनतस्यसाम्यम् ॥ ३० ॥ हेतुर्वधेतेनैषांजात्यादीनामसंभवात् ॥ जातेरकृतकत्वा
 चअधीतेनविशेषतः ॥ ३१ ॥ संस्कारातिशयाभावादंतरस्यागतेपरैः ॥ भौतिकत्वाच्छरीरस्यसमस्तानामसंहतैः ॥ ३२ ॥ किंचान्यनास्तिक
 म्लेच्छयवनादिजनेष्वलम् ॥ वेदोदितबहिर्दुष्टचरितेषुदुरात्मसु ॥ ३३ ॥ धर्मादतिशयोहृष्टःशूद्रसाहसिकादिषु ॥ तस्माद्विप्रेषुजात्यादिसामग्रीप्र
 भवोनसः ॥ ३४ ॥ तस्मान्नचविभेदोस्तिनवहिनैरात्मानि ॥ नमुखादौनचैथ्येनज्ञायांनाभयेष्वपि ॥ ३५ ॥ नवीयेनाकृतौनाक्षेनव्या
 पारेनचायुषि ॥ नागेषुष्टेनदोर्बल्येनस्थैर्नैथैर्नापिचापले ॥ ३६ ॥ नप्रज्ञायानैर्वैराग्येनधर्मेनपराक्रमे ॥ नत्रिवर्गेनैपुण्येनरूपादौनभैषजे
 ॥ ३७ ॥ नस्त्रीर्गर्भेनगमनेनदेहमलसंपुत्रे ॥ नास्थिरंश्चनचप्रीम्णनप्रमाणेनलोमसु ॥ ३८ ॥ शूद्रब्राह्मणयोर्भेदोऽमृगमाणोऽपियत्नतः ॥
 नेक्ष्यतेसर्वधर्मेषुसंहतैस्त्रिदशैरपि ॥ ३९ ॥ उक्तमात्राविसंभूतिर्विचारक्रमकारिभिः ॥ वृद्धवृद्धारकाधीशैरप्रधृष्यमिदं वचः ॥ ४० ॥ नब्राह्म
 णाश्चंद्रमरीचिचुत्रानक्षत्रियाःकिंशुकपुष्पवर्णाः ॥ नचेहवैश्यहारीतालतुल्याःशूद्रानांर्गांगारसमानवर्णाः ॥ ४१ ॥ पादप्रचारैस्तनुवर्णकेशैः
 सुखेनदुःखेनचज्ञाणितेन ॥ त्वंज्ञांसमेदोऽस्थिरसैःसमानाश्चतुःप्रभेदाहिकथंभवति ॥ ४२ ॥ वर्णप्रमाणाकृतिगर्भवासवाबुद्धिकर्मद्वियजीविते
 पु ॥ बलत्रिवर्गामयभेषजेषुनविद्यतेजातिकृतोविशेषः ॥ ४३ ॥ सएकएवात्रपतिःप्रजानांकथंपुनर्जातिकृतःप्रभेदः ॥ प्रमाणदृष्टान्तनयप्रवादैः

१ भाव्यम्-इ०पा० । २ विद्यते-इ-पा० । ३ अपि-इ०पा । ४ योऽस्मात्-इ०पा० । ५ त्वद्विमांसकेशास्थिरसैः-इ०पा० ।

परीक्षमाणो विवटत्वमेति ॥ ४४ ॥ चत्वार एकस्य पितुः सुताश्चेतुः सुतानां खलु जातिरेकाः ॥ एवं प्रजानां हि पितैक एव ब्रह्म जातिभेदः ॥ ४५ ॥ फलान्यथोदुंबरवृक्षजातेर्यथा ग्रमध्यांत भवानियानि ॥ वर्णाकृतिरुपदर्शसैः समानितैः को जातिरतिप्रचिंत्या ॥ ४६ ॥ ये कौशिकाः काश्यपगौतमाश्च कौडिन्यमांडव्यवसिष्ठोत्राः ॥ आत्रेयकौत्सागिरिसाः सगर्गमौहल्यकात्यायनभार्गवाश्च ॥ ४७ ॥ गोत्राणि नानाविधजतयश्च भ्रातृसुषामैश्वर्यनुप्रभावाः ॥ वैवाहिकं कर्म न वर्णभेदाः सवर्णाणि क्षीरलपानि भवन्ति तेषाम् ॥ ४८ ॥ ये चान्ये पंडिताः प्रादुर्देहब्राह्मणान्तराः ॥ तेषां दुर्दृष्टिर्मिरमणीया कुंध्यच ॥ ४९ ॥ न्यायाज्जनैर्षधैर्दिव्यैः परिणामसुखावहैः ॥ उपनैतैः प्रयत्नेन स्वदृष्टिं सिद्धिदम्नहे ॥ ५० ॥ मूर्तिमत्त्वचनानां शिष्यत्वाच्छेषभूतवत् ॥ देहाधारनिविष्टानां ब्राह्मण्यं न प्रकल्प्यते ॥ ५१ ॥ एकैको वयस्ते पांन ब्राह्मण्यं समश्नुते ॥ न चानेकं समूहे पिसर्वथा तिप्रसंगतः ॥ ५२ ॥ पृथिव्युदकवाय्वग्निपरिणामाविशेषतः ॥ देहतः सर्वभूतानां ब्राह्मणत्वप्रसंगतः ॥ ५३ ॥ देहस्य ब्राह्मणत्वथैतत्त्वज्ञैः प्रकल्प्यते ॥ संस्कृतृणां शरीरस्य ते पांन ब्रह्मता भवेत् ॥ ५४ ॥ मृग्यमाणे प्रयत्नेन देहं तन्नोपलभ्यते ॥ तस्मान्न देहब्राह्मण्यं नापि देहात्मकं भवेत् ॥ ५५ ॥ वर्णोपसदृचा डालश्चादादीनां प्रसज्यते ॥ यदि देहस्य विप्रत्वं भवद्भिरुपगम्यते ॥ ५६ ॥ देहशक्तिगुणैः क्षणैः कायभस्मादिरूपवत् ॥ तस्माद्देहात्मकं नैतद्ब्रह्मण्यं नापि कर्मजम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणवर्णविषयकलपे ब्राह्मण्यविवेकवर्णनं नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अपरैश्च सदाचारयोगयुक्तैर्मनीषिभिः ॥ यदुकारिमहासत्त्वैः सुभाषितं विदं शुभु ॥ १ ॥ बहुवनरूपतिशोखिपिपलिकाग्रवारण जातिमुदाहरन् ॥ गतिपुर्कर्मसितो न टवत्सदाभ्रमति जंतुरलब्धसुदर्शनः ॥ २ ॥ रूपैश्च ज्ञानकुलैर्विभवेर्विमितो भूत्वा धर्मपथं चेद्विजहासि ॥ न वक्ष्ये ब्रजभुवनानि त्वं भटिष्यंस्तस्मादिभिरभस्मभूते मदआत्मनः ॥ ३ ॥ जाति कुलरूपवयो वर्णानेकश्रुतमंदायाः कृत्वाः ॥ परत्र चेह च हितमप्यर्थं न पश्यंति ॥ ४ ॥ ज्ञात्वा भवपरिवर्ते जातीनां कोटिशतसहस्रेषु ॥ हीनोत्तममध्यमत्वं को जातिमदं बुधः कुर्यात् ॥ ५ ॥ नै

१ ये चार्थम्-इ० पा० । २ वेदाहारविनिष्ठानाम्-इ० पा० । ३ समस्तोऽपि हि देहोऽयं सर्वस्यातिप्रसङ्गतः-इ० पा० । ४ वर्णोपसदृचा डालनिषादानां प्रसज्यते-इ० पा० ।

काञ्चातिविशेषानिन्द्रियनिवृत्तिपूर्वकान्सर्वान् ॥ कर्मवशाद्ब्रह्मचर्यत्रकस्यैकाशाश्रतोजातिः ॥ ६ ॥ विद्वत्सदसियोप्याहसंस्काराद्ब्रह्मणो
 भवन् ॥ नयज्ञैःसनिराकार्यैवाक्यैर्यायानुसारिभिः ॥ ७ ॥ गर्भधानं पुंसवनंसीमंतोन्नयनंतथा ॥ जातकर्मनामकर्मतथाज्ञप्रशन्नं चै
 ॥ ८ ॥ चूडोपयनंचास्यव्रतादेशस्तथैवच ॥ समावर्तनमप्यन्यत्पाणिग्रहणमेवच ॥ ९ ॥ इत्येवमादिसंस्कारविधौनयैतिसंस्कृताः ॥
 तएवब्राह्मणार्येषानैर्येणकामनाः ॥ १० ॥ यस्माद्ब्राह्मणजातब्राह्मणैःकृतसंस्कृतैः ॥ नायुःशक्तिर्हिकान्यादिविशेषोविद्यतेरुद्रः ॥ ११ ॥
 तौवाब्राह्मणगत्रोत्थौसंस्कृतासंस्कृतौनरौ ॥ इष्टानिष्टात्यनसिभ्यांनभिद्यतेपरस्परम् ॥ १२ ॥ ज्ञानाध्ययनमीमांसानियमैर्द्रियनिग्रहैः
 विनासंस्कारयोगेऽपिपुंसःशूद्राब्रह्मिन्नता ॥ १३ ॥ संस्कारःक्रियमाणश्चनशूद्रेचप्रवर्तते ॥ संस्कृतंगश्चपापेभ्योनपइयतिनिवर्तते ॥ १४ ॥
 विलासिनिभुजंगादिजनवन्मदविह्वलाः ॥ व्यामुह्यतिसदाचाराद्ब्रह्मणत्वात्पतंतिच ॥ १५ ॥ संस्कृतोऽपिपुराचारोनरकंयतिमानवः ॥
 निःसंस्कारःसदाचारोभेवद्विग्रांतेमःसदा ॥ १६ ॥ मंत्रपूतात्मसंस्कारयुक्तोपिपुवतेनतु ॥ ब्राह्मण्यदविकल्पंसपश्चाद्ब्रह्मश्चरितोनरः ॥ १७ ॥
 सामर्थ्यात्पतंतस्माद्ब्रह्मण्यान्मुच्यतेध्रुवम् ॥ दुरनुष्ठानसक्तान्पुंसान्पुरुषपुंगवैः ॥ १८ ॥ किंक्वचिद्दृष्टमैवैतत्किंवास्पर्धाविदत्ययम् ॥
 तुल्यमुत्सहसेकतुमप्यदृष्टतदावद् ॥ १९ ॥ आचारमनुतिष्ठतोव्यासादिमुनिमतमाः ॥ गर्भधानादिसंस्कारकलापरहिताःरुद्रम् ॥ २० ॥
 विप्रोत्तमान्श्रियंप्राप्ताःसर्वलोकनमस्कृताः ॥ बहवःकथ्यमानायेकतिचित्ताब्रिवोधत ॥ २१ ॥ जातोव्यासस्तुैकवर्त्याश्चपाक्याश्चपरश
 रः ॥ शुक्याःशुकःकणादास्यस्तथोलूक्याःसुतोभवत् ॥ २२ ॥ मृगजोथर्षशृंगोपिवसिष्ठोऽगणिकात्मजः ॥ मंदपालोमुनिश्चेष्टानाविका
 पत्यमुच्यते ॥ २३ ॥ मांडव्योमुनिराजस्तुमंडूकीगर्भसंभवः ॥ बहवोऽपिपिप्रवंप्रातायेपूर्ववद्विजाः ॥ २४ ॥ यच्चैतच्चारुचरितैरुच्य
 मुच्चरितंवचः ॥ तद्विचार्याचरुच्चैराचरोपचितद्युतिः ॥ २५ ॥ हरिणीगर्भसंभूतऋष्यशृंगोमहामुनिः ॥ तपसाब्राह्मणो जातःसंस्कारैरुते

१ न्यायज्ञैःसक्तियाःकार्याः-इ०पा० । २ नेह ते हतकाधमाः-इ०पा० । ३ संस्कृतांगस्य पापेभ्यो लावण्यं विनिवर्तते-इ०पा० । ४ ब्राह्मण्यं हापयन्ति च-
 इ०पा० । ५ मंदपालः-इ०पा० । ६ लाविकागर्भस-इ०पा० ।

नकारणम् ॥ २६ ॥ श्रपाकीर्गर्भसंभूतः पितृव्यासस्य पार्थिव ॥ तपसा ब्राह्मणो जातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २७ ॥ उलूकीर्गर्भसंभूतः
 कणादाल्यामेहमुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणो जातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २८ ॥ गणिकार्गर्भसंभूतो वसिष्ठश्च महामुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणो जातः
 संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २९ ॥ लाविकार्गर्भसंभूतो मंदपालो महामुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणो जातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ ३० ॥ वेदुर्गर्भसंभूतः
 स्कारकलापनिपुणैरपि ॥ विद्यातपो धनबलदुःखदुःखं लभ्यते फलम् ॥ ३१ ॥ लब्धसंस्कारदेहश्च महामपात्किनेनराः ॥ यस्माद्विदिते
 ब्रह्मतत्त्वात्सां कृतिकविदुः ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महपुराणे ब्राह्मणपर्वणि पृष्ठीकाले ब्राह्मण्यसंस्कारविवेकवर्णनं नाम द्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ किंचान्यदपरं यूयं वेदमत्र विदो जनाः ॥ प्रष्टव्याः कस्य संस्कारे विदोऽपि मुपगच्छत ॥ १ ॥ किं देहस्योत्पत्तिरिति
 निसर्गमलिनः स्थितः ॥ शुक्रशोणितसंभूतः शमलोद्भवकोटवत् ॥ २ ॥ निषेकादिमशानतीर्विवैधिविस्तरेः ॥ देहिने जनिष्ये
 कचिदुपगच्छंति मानवाः ॥ ३ ॥ तेषां पूढमनः कायवाविदुष्टैः सुचेष्टितैः ॥ असंयतमुष्याणां पक्षोऽयं दूष्यते मया ॥ ४ ॥ वैदिकसिद्धि
 संस्कारसारभूता द्विजातयः ॥ सर्वकार्यकरान्सर्वान्वृण्वलनतिशरेते ॥ ५ ॥ चंडकर्मविकर्मस्यो ब्रह्महृत्पुरुतल्पगः ॥ स्तेनो गोघ्नः सुरापातः
 परस्त्रिरमणप्रियः ॥ ६ ॥ मिथ्यावादी मदेन्मतो नास्ति को वेदनिंदकः ॥ ग्रामयाजकनिग्रथौ बहुदोषो दुरासदः ॥ ७ ॥ निषिद्धाचारस्तपो
 चोरश्चादो मदीदृहतः ॥ धूर्तोनटः शूठः पापिसर्वाशी सर्वविक्रयी ॥ ८ ॥ बाह्वनः कायजैर्दुष्टहताग्रहणाधमाः ॥ तेन शुद्धिर्न जतिहोति
 यज्ञशैतैरपि ॥ ९ ॥ शूद्राणां न्यायनिष्ठानि संपद्यंतस्वभावतः ॥ विप्राणामपि तान्येव निर्विघ्नानि भवन्ति ॥ १० ॥ तस्मान्मंत्रोद्गहनं वैश्व
 पशुवधोऽपि वा ॥ हेतवो न हि विप्रस्त्वशूद्रैः शक्या क्रिया यथा ॥ ११ ॥ येषां पिकर्मबंधनवद्भासादन्ति जंतवः ॥ संसारानलसंतापविह्वलं द्रुत
 मानसाः ॥ १२ ॥ तेजन्ममरणादव्यासुखा मृतपिपासवः ॥ कृपणस्याश्रयेऽन्तो लभन्ते नैव निवृत्तिम् ॥ १३ ॥ चतुर्वर्णानरा ये तु तद्वद्
 यै न राधमाः ॥ तेषां सर्वान्मनासैर्धर्मसांकार्यमक्षियते ॥ १४ ॥ शूद्रविप्रादयो नौ न भिद्यंते परस्परम् ॥ सर्वधर्मसमानत्वात् तत्स्वकारादि

१ निषिद्धाचारसंवीतो यो रथ्यादौ मदीदृहतः-इ० पा० ॥ २ वर्षशतैः-इ० पा० ॥

निरर्थकम् ॥ १५ ॥ तदनुष्ठानवैधव्यवियोगमरणादिभिः ॥ असेव्यसेवनैरन्यैः शुद्रप्रिदायः समाः ॥ १६ ॥ बुद्ध्याशतयास्वभावेन च मे
जात्यादिभिः श्रिया ॥ कर्तव्यैः पुण्यपापाभ्यां शनैः सर्वशरीरैः ॥ १७ ॥ बंधनैरेवेन नायातनोपायपीडनैः ॥ दण्डैरदण्डकरणैर्विपादपरि
वेदनैः ॥ १८ ॥ सात्विकैः प्रीतिधर्मद्वैराजसैश्चित्रवेष्टितैः ॥ तामसैस्तपमोहाद्वैदूयमानाः पुनः पुनः ॥ १९ ॥ श्लेष्ममारुतपित्तज्वरहावा
भत्सदशनैः ॥ क्वचिद्वृत्तिनिवृत्तिभ्यानुतामृतहितहितैः ॥ २० ॥ अलंकारोपयोगेन मन्यथाद्वैर्विचेष्टितैः ॥ धनलाभाशयनैकजंतुसंयत
पातनैः ॥ २१ ॥ अधिसिद्धिर्गतिं याति नानाविधमनोरथैः ॥ आत्मस्नेहपरद्रव्यस्वीकृतद्रव्यरक्षणैः ॥ २२ ॥ अतिशोचन्वसंशोभश्रुतक्षम
क्षमसमैः ॥ यातनोपायैश्शून्यशून्यत्वोपशमैस्तथा ॥ २३ ॥ अपशस्तेरनुष्ठानैः समीपस्थापदः समाः ॥ हिंसकाः प्राणिनः पपवित्तश
लापभाषिणः ॥ २४ ॥ साधूनां भाषकाः स्तेनानिर्दयाः पारदारिकाः ॥ नीचकर्मसमाचाराः सर्वभक्षाः पिशाचवत् ॥ २५ ॥ दुष्कुलीनदुरा
चारा नृपाणां सुपजीविनः ॥ विप्रकार्या विकर्मस्थायिनि नोदुष्टचेतसः ॥ २६ ॥ लुब्धका हरिणान् हन्त्वा वा संकृत्वा यावने ॥ तथा लादंति पि
शुनान् बहवश्चक्रियावशात् ॥ २७ ॥ वेदं वा दमर्धया नाः प्राणिघाताभिर्गंसिनः ॥ पुष्पांतिकपटैरर्थान्वेदविक्रयिणोऽधमाः ॥ २८ ॥ सा
यिनो मत्सरग्रस्ता लुब्धा सुगन्धमदोद्धताः ॥ चाटाः कार्पटिकाः क्रूराः कदर्याः कलहप्रियाः ॥ २९ ॥ वाचाटदुष्टकुलटा अटन्तो भाटकैः सह ॥
भंडमान्या भटाटोपैः संकुद्धाः सुविलुठकाः ॥ ३० ॥ पर्यटा भाटकाजीवाः कंठकश्लोकभाषिणः ॥ विक्रीयन्ते ह्यविक्रयेयमभक्ष्यद्रव्यभाषिणः ॥ ३१ ॥
शूद्रकर्मनुतिष्ठतो निस्तपस्तेन राधमाः ॥ सेवाव्यापनवाणिज्यकृष्याद्यां भूलंभिताः ॥ ३२ ॥ गृणहन्तः संपदेवा ह्याद्रव्यधान्यधनादिकाः ॥
क्राधादाभ्यंतरादौषांस्तथा दुष्टमनोरथान् ॥ ३३ ॥ अत्यजं तोविशिष्टानां श्रेष्ठास्ते कचमर्दिनः ॥ नोपदेयानि वस्त्राणि नित्यमादत्ते द्विजाः
॥ ३४ ॥ हापयंति न हेयानि कथं ते गुरवः क्षितौ ॥ दंडिकादिडिकामंडांश्चंडाश्चंडालचोष्टिताः ॥ ३५ ॥ वैतंडकास्ते निघ्नंति यथासिंहाश्चूरा
न्यशून् ॥ निर्ग्रंथं सुनिमालोक्य मन्यमानाः समुन्नतम् ॥ ३६ ॥ परिभूयावतिष्ठते धिक्वतान् रिक्तान् स्वैरिणः ॥ तस्मात्संसार

कान्तत्वाच्चितकेशकलकताः ॥ ३७ ॥ दाःशाल्यदामनस्याद्यस्तुल्यजातयवन्धात् ॥ शूद्राग्रचतोंषप्रागणैमथुनप्रति ॥ ३८ ॥
 साकामदुःखविगमेगर्भधत्तेसमागमे ॥ कामकामातुराभ्यस्तुरोचंतेऽद्रुमानवाः ॥ ३९ ॥ मैथुनप्रतिब्रह्मण्येतेऽपितस्यसुखबहाः ॥
 श्रेतुजात्यादिभिर्भिन्नागवाश्चाष्टमंतंजाः ॥ ४० ॥ तेविजातिषुनेगर्भकुर्वतेऽपिसुखार्थिनः ॥ अनङ्गानेवगोरेवकामपुण्यात्ति
 गमे ॥ ४१ ॥ घोटकाश्चरतिसम्यक्कुर्वतेवडवासुच ॥ पतंकरभमेवाय्यकरभीरमतेमुदा ॥ ४२ ॥ गजमेवपतिलञ्च्यसुखंतिष्ठतिहिरि
 नी ॥ तिर्यग्जातिस्त्रियासाकंकुर्वणोऽपिहिमैथुनम् ॥ ४३ ॥ नतस्याःकुरुतेगर्भनरोनापिसुखासिकाम् ॥ तिरश्चासहकुर्वणमैथुनमनु
 जांगना ॥ ४४ ॥ नाधत्तेतत्कृतं गर्भनयुक्तमैथुनंतथाः ॥ नैवंकाश्चिद्भिन्नागस्तिमैथुनस्त्रीमनुष्ययोः ॥ ४५ ॥ येनसंशीयतेभेदःप्रज्जुहोद्भिन्ना
 शूद्रयोः ॥ वेदपाठच्छलेनयनक्रियाभिःप्रपद्यते ॥ ४६ ॥ बहुभिर्जडसंवातेरविशिष्टेपदेऽहनि ॥ देहेदेहिनिचासुष्मिन्नुचासनस्थ
 ते ॥ ४७ ॥ रागद्वेषादिभिर्दोषैरधिकपरिणीडिते ॥ कुलालचक्रवर्द्धांतमानसेविषयार्णवे ॥ ४८ ॥ घोरदुःखभयाक्रान्तेसमाज्जनी
 श्वरात्मानि ॥ जन्ममृत्युजराशोकानिष्टयागाग्निपीडिते ॥ ४९ ॥ हीनसत्त्वशरीरादौनविशेषोविभाव्यते ॥ तस्मान्मनुष्यभेदोऽयंरुक्ते
 तवलनिर्मितः ॥ ५० ॥ ब्राह्मण्यं ब्राह्मणसंगाद्ब्राह्मणचोपसेवते ॥ पतित्यक्त्वामुखास्वादलालसैर्मदलालैः ॥ ५१ ॥ आसेव्यतेविदंत्सत्सवं
 धकीचेटकैरपि ॥ ब्राह्मण्यात्प्रच्यवतेन्यमहापातकसेवितः ॥ ५२ ॥ व्यलीकलपेनैवपातस्माज्जात्यादिकल्पना ॥ ५३ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे ब्राह्मपर्वणिषष्ठीकल्पेवर्णव्यवस्थावर्णनमात्रचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हेयोपादेयतत्त्वज्ञान्त्यक्ता न्यथाशय
 माः ॥ जितेन्द्रियमनोवाचः सदाचारपरायणाः ॥ १ ॥ नियमाचारवृत्तस्थाहितान्वेषणतत्पराः ॥ संसारक्षणेपायाक्रियायुक्तमनश्च
 ॥ २ ॥ सम्यग्दर्शनसंपन्नाः समाधिस्थाहतकुधः ॥ स्वाध्यायभक्तहृदयास्त्यक्तसंगाविमत्सराः ॥ ३ ॥ विशोकविमदाः शांताः सर्वप्रा
 णिहितैषिणः ॥ सुखदुःखसमालोकविविक्तास्थानवासिनः ॥ ४ ॥ व्रतोपयुक्तसर्वगांधार्मिकाः पापभरवः ॥ निर्ममानिरहंकारादान्म
 रादयापराः ॥ ५ ॥ सत्यब्रह्मविदः शांताः सर्वशास्त्रेषुनिष्ठिताः ॥ सर्वलोकहितोपायप्रवृत्तेनस्वयंभुवा ॥ ६ ॥ वागीश्वरेण देवेन न भये

नभवाच्छिदा ॥ ब्रह्मणाकृतमर्यादास्तएवब्रह्मणाः स्मृताः ॥ ७ ॥ महतपोधनैरार्यैः सर्वस्त्वाभयप्रदैः ॥ सर्वलोकहितार्थानिपुणं सुप्र
 तिष्ठितम् ॥ ८ ॥ बृहत्त्वाद्भगवान्ब्रह्मानाभेयस्तस्येजनाः ॥ भक्त्यासक्ताः प्रपन्नाश्चब्रह्मणास्तेप्रकीर्तिताः ॥ ९ ॥ क्षत्रियास्तुक्षत
 त्राणाद्वैश्यवाताप्रवेशनात् ॥ येतुश्रुतेदुर्तिप्राप्ताः शूद्रास्तेनेहकीर्तिताः ॥ १० ॥ येचाचारताः प्रादुर्ब्रह्मण्यब्रह्मवादिनः ॥ तेतुफलप्रशंस
 तियत्सदानसोप्सितम् ॥ ११ ॥ क्षमादमोदयादानंस्त्यशौचधृतिर्घृणा ॥ मार्दवार्जवसंतोषाअहंकारस्तपःश्रमः ॥ १२ ॥ धर्मोज्ञा
 नमपैशुन्यब्रह्मचर्यममृढता ॥ ध्यानमास्तिक्यमद्वेषोवैराग्यंचशमात्मता ॥ १३ ॥ पापभीरुस्त्वमस्तेयममात्सर्यममृतृष्णता ॥ नैःसंग्य
 गुरुशुश्रूषामनोवाक्कायसंयमः ॥ १४ ॥ यएवंभूतमाचारमनुतिष्ठतिमानवाः ॥ ब्रह्मण्यपुष्कलंतेषांनित्यमेवप्रवर्यते ॥ १५ ॥ तेस्वमतास्त्वाद
 लब्धवर्णाचारामहौजसः ॥ सर्वशस्त्रविरोधेनपवित्रीकृतमानसाः ॥ १६ ॥ सज्जनाभिमताः प्राज्ञाः पुराणागमपंडिताः ॥ गीतगीतागमचाराः
 स्मृतिकाराः पठंतिच ॥ १७ ॥ मन्वन्तरेषुसर्वेषुचतुर्गुणविभागशः ॥ वर्णाश्रमाचारकृतं कर्मसिद्धत्यनुत्तमम् ॥ १८ ॥ संसिद्धायां तुवातं यांत
 स्तेषांस्वयंप्रभुः ॥ मर्यादांस्थापयामासथारुधांपरस्परम् ॥ १९ ॥ यैवैपरिगृहीतारस्तेषांस्त्वबलाधिकाः ॥ इतरेषांक्षतत्राणान्स्थापयामा
 सक्षत्रयान् ॥ २० ॥ उपतिष्ठतियेतान्वैयचंत्तो नर्मदाः सदा ॥ सत्यब्रह्मसदाभूतंवदंतोब्रह्मणास्तुते ॥ २१ ॥ येचान्येप्यबलस्तेषांवैश्यकर्म
 णिसंस्थिताः ॥ कीलानिनाशयंतिरस्मपृथिव्यांप्रागतद्रिताः ॥ २२ ॥ वैश्यनेवतुतानाहकीनाशान्वृत्तिमाश्रितान् ॥ शौचंतश्चद्रवंतश्चपरि
 चर्यासुयेनराः ॥ २३ ॥ निस्तेजसोऽल्पवीर्याश्चशूद्रांस्तानब्रवीत्सुतः ॥ ब्रह्मणक्षत्रियविशेशूद्राणांचपरस्परम् ॥ २४ ॥ कर्माणिप्रविभक्ता
 निस्वभावप्रभवैशुणैः ॥ क्षमस्तपोदमः शौचंक्षान्तिराजमेवच ॥ २५ ॥ ज्ञानंविज्ञानमास्तिक्यब्रह्मकर्मस्वभावजम् ॥ शौर्यैतेजोधृतिर्दोऽप्युद्धे
 चाप्यपलायनम् ॥ २६ ॥ दानमीश्वरभावश्चक्षात्रकर्मस्वभावजम् ॥ कृषिगोरक्षवाणिज्यवैश्यकर्मस्वभावजम् ॥ २७ ॥ परिचर्यात्मकं कर्मशूद्र
 स्यापिस्वभावजम् ॥ योगस्तपोदयादानंस्त्यधर्मश्चुतिर्घृणा ॥ २८ ॥ ज्ञानंविज्ञानमास्तिक्यमेतद्ब्रह्मणलक्षणम् ॥ शिवाज्ञानमयीत्यप्य
 वित्रंचतपोमयम् ॥ २९ ॥ ब्रह्मण्यनष्कलंतस्यमतुः स्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ यत्रवातत्रववर्णेत्तमाधममध्यमाः ॥ ३० ॥ निवृत्तः प्रा

पकर्मभ्योब्राह्मणसविधीयते ॥ शूद्रोऽपिशीलसंपन्नोब्राह्मणादधिकोभवेत् ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणोविगताचारःशूद्राद्धीनतरोभवेत् ॥ नसु
 रांसंधयद्यस्तु आपणेषुगृहेषुच ॥ ३२ ॥ नविक्रीणातिचतथासच्छूद्रोहिंसउच्यते ॥ ३३ ॥ यद्येकास्तुदमेवजातिरपराकृत्यात्परंभेदिनीय
 द्राव्याहृतिरेकतामधिगतायन्यधर्मययौ ॥ एकैकासिलभावभेदनिधनोत्पत्तिस्थितिव्यापिनीकिंनसौप्रतिपत्तिगोचरपथयायाद्विभक्त्या
 नृणाम् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्मणपर्वणिषष्ठीकल्पेवर्णविभागविवेकवर्णनंनमचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 इदंशृणुमयाख्यातंतर्कपूर्वमिदंवचः ॥ शुष्माकंसंशयेनोत्कृतेवैजातिकर्मणोः ॥ १ ॥ पुनर्वच्चिनिबोधध्वंसमासान्नतुविस्तरात् ॥ संसिद्धिं
 यातिमनुजाजातिकर्मसमुच्चयात् ॥ २ ॥ सिद्धिगच्छेद्यथाकार्यैदवकर्मसमुच्चयात् ॥ एवंसिद्धिमायातिपुरुषोजातिकर्मणोः ॥ ३ ॥ इ
 त्येवमुक्तवान्वर्षशिष्याणांबंधनेपुरा ॥ योगीश्वरोमहातेजःसमासान्नतुविस्तरात् ॥ ४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इतिपृष्टःपुरब्रह्माऽप्यन्त्रोवाचभा
 रत ॥ सवितर्कमिदंवाक्यविप्रर्षेजातिकर्मणोः ॥ ५ ॥ तस्मात्त्वयामहाबाहोनकार्योविस्मयोदृष्ट ॥ कार्त्तिकेयंप्रतिसदादेवानंदुर्विदा
 गतिः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्मणपर्वणिषष्ठीकल्पेवर्णनंनमपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ध्या॥ सुमंतुरुवाच ॥ येयंभा
 द्रपदेमासिषष्ठीचभरतर्षभ ॥ सुपुण्येयंपापहराशिवाशांतागुहप्रिया ॥ १ ॥ स्नानदानादिकंसर्वस्यस्यामक्षय्यमुच्यते ॥ येऽस्यांपश्यंतिवर्गियं
 दक्षिणापथमाश्रितम् ॥ २ ॥ ब्रह्महत्यादिभिःपापैर्मुच्यंतेनात्रसंशयः ॥ तस्मादस्यांसदापश्येत्कार्त्तिकेयंनृपोत्तम ॥ ३ ॥ पूजयंति
 गुह्येस्यांनराभक्तिसमन्विताः॥प्राप्येहतेसुखान्कामान्गच्छंतींद्रसलोकताम् ॥ ४ ॥ यस्तुकारयतेवैश्वभुमदुष्टमुप्रतिष्ठितम् ॥ दर्विशैलमय
 चापिभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ ५ ॥ गांगेययानमारुह्यगच्छेद्भूगिरिसमच्चै ॥ संमार्जनादियःकर्मकुप्यद्ब्रह्महेनरः ॥ ६ ॥ ध्वजस्यारोहणंराज
 न्मगच्छेद्ब्रह्मसमच्चै ॥ चंदनागरुकपूरैर्यश्चपूजयतेगुहम् ॥ ७ ॥ गजाश्चनयानांत्विमेनापत्यमवाप्नुते ॥ राज्ञापूज्यःसदाप्रोक्तःकार्त्तिकेयोमहीपते ॥ ८ ॥
 कार्त्तिकेयमृतेनान्यंराज्ञापूज्यंप्रचक्षते ॥ संत्रासंगच्छमानोयःपूजयेत्कृत्तिकासुतम् ॥ ९ ॥ सशत्रुजयतेवीर्यथेन्द्रोदानवाव्रणे ॥ तस्यात्सर्वे
 प्रयत्नेनपूजयेच्छंकरात्मजम् ॥ १० ॥ पूजयानस्तुतंभक्त्याचंपकैर्विविधैर्नृप ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यस्तदागच्छेच्छिवाल्यम् ॥ ११ ॥ तैलंप

पुत्र्यां नमुंजीतनदिवाकुरुनंदन ॥ यस्तुषष्ठ्यां नरो नक्तं कुर्याद्धि भरतर्षभ ॥ १२ ॥ सर्वपापैः सनिमुक्तो गंगेयस्य स दोषव्रजेत् ॥ त्रिकृतोदक्षि
 णामाशांगत्वायः श्रद्धयान्वितः ॥ पूजयेद्देवदेवं शंसगच्छेच्छातिमं दिरम् ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे शतसहस्रार्धसंहितायां षष्ठीकल्पे
 कार्तिकेयमाहात्म्यवर्णनं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ इति षष्ठीक पः समाप्तः ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ सप्तम्यां सोपवासस्तु नक्तहाराऽपि
 वा भवेत् ॥ सप्तम्यादिदेवेन लब्धं स्वरूपमादरात् ॥ १ ॥ अडेन सहजातवै अंडस्थं बुद्धिमातवान् ॥ अंडस्थस्यैव दक्षेण भार्यादत्त्वा स्वकांसुतम् ॥ २ ॥
 नाम्ना रूपातिरूपेण नान्यानरतिं था भवेत् ॥ अंडस्थ एव सुचिरं स्थितो मातैर्दइत्यतः ॥ ३ ॥ दक्षज्ञया विश्वकर्मविपु रस्य प्रकाशयन् ॥ प्रका
 शतस्ततो नाम तस्य जातं नराधिप ॥ ४ ॥ अंडस्थस्यैव संजातो यमुनायम एव च ॥ दाक्षायणी तस्य भार्यै विराग्यात्तनुमध्यमा ॥ ५ ॥ चितया
 माससादेवी दुःखान्निर्वदमागता ॥ अहो तेजोमयं रूपं कांतं कांतस्य कांतिमत् ॥ ६ ॥ न चास्य किंचित्पश्यामि अंगे ते जाविमोहितम् ॥ शुभं कन
 कतुल्यं मे रूपं कांतं सुकांतिमत् ॥ ७ ॥ सांप्रतं श्यामतां यातं दग्धमेतस्य तेजसा ॥ तस्मात्तस्येत पश्चाहं गत्वा वै उत्तरान्कुरुन् ॥ ८ ॥ स्वा
 छाया मत्रा निक्षिप्य भयाच्छापस्य रूपाणि ॥ निक्षिप्योवाच तां बालां माचारमैव दिष्यसि ॥ ९ ॥ एवं सानिश्चयं कृत्वा गतवै उत्तरान्कुरुन् ॥ स्वरू
 पंतत्र निक्षिप्य वडवारूपधारिणी ॥ १० ॥ चचार सा मृगैः सार्धं बहून्वर्षेणाश्रूय ॥ असावपि च मार्तंडश्चायां भार्याममन्यत ॥ ११ ॥ शनैश्चितप
 तौ चैव द्वे अपत्ये च जज्ञिवान् ॥ अथच्छायात्मापत्या निक्षिहेन परिपालयेत् ॥ १२ ॥ नातिस्नेहेन चापश्यद्वमुनायममेव च ॥ अथ ताभ्यां विवा
 दोऽभूदादित्यदुहित्रोर्द्वयोः ॥ १३ ॥ ते उभे विवदं त्यौतु परस्परमसंतम् ॥ यमुना तपती चोभे निम्नगे संवभूवतुः ॥ १४ ॥ यमोऽपि यमुना प्राता
 छायाया ताडितो भूशम् ॥ पादमुद्यम्य तस्य वै तस्थौ सन्मुख एव सः ॥ १५ ॥ छाया शशाप तं रोषाद्यस्मात्पादोद्यतो मम ॥ तस्मात्ते कर्मविभूतं
 प्राणिनां प्राणहिंसनम् ॥ १६ ॥ भविष्यति चिरं मूढाचंद्राकै न संशयः ॥ पादं च यदि भूमौ त्वमिमं संस्थापयिष्यसि ॥ १७ ॥ कृमयो भक्षयिष्यं
 तिमच्छापकलुषीकृतम् ॥ तेषां विवदमानां मार्तंडोऽभ्यागमत्ततः ॥ १८ ॥ यमोऽप्याह महत्मानं मार्तंडं लोकपावनम् ॥ तात नित्यमियं

चापि क्रूरभावेन पश्यति ॥ १९ ॥ न चाल्याः सुसमादृष्टिस्मास्वस्तीति लक्ष्यते ॥ प्रोवाचाथ सतांछ्यायां मार्तंडो भृशकोपनः ॥ २० ॥ समे अप-
त्येकैस्ते सप्तमं त्वं नातु पश्यसि ॥ यमः प्रोवाचपितरनेयमातापितर्मम ॥ २१ ॥ मातुश्छाया त्वियं पापाश्रितोऽहमनयापितः ॥ यमुना तपती
वृत्तं तत्सर्वं विन्यवेदयत् ॥ २२ ॥ अथ प्रोवाच मार्तंडो मार्तेपादो महीतले ॥ मांसं रुधिरमादाय कृमयोऽंयांतु भूतलम् ॥ २३ ॥ यमुनायाश्च यत्तयं
गंगा तुल्यं भविष्यति ॥ नर्मदायास्तपत्याश्च सप्तपुण्येन वै द्विज ॥ २४ ॥ विंध्यस्य दक्षिणेन हतपती प्रवहिष्यति ॥ तत्सायुज्यतया सार्धं गंगाया
स्यातिशोभना ॥ २५ ॥ गंगा मासाद्य यमुना गंगा सैव भविष्यति ॥ सौरसौम्येऽभेयपुण्ये सर्वपापप्रणाशने ॥ २६ ॥ सौरिचैव षण्णवीचो भेमहादा
पभयापहे ॥ त्वंपुत्रलोकपालत्वं ब्रह्मणेऽज्ञांसं भाजयन् ॥ २७ ॥ अद्य प्रभृतिच्छायेऽयं स्वदेहस्थो भविष्यति ॥ एवं संस्थाप्य स्वं भायामपत्यानि
तथैव च ॥ २८ ॥ आजगाम सकाशैर्वैदक्षस्याहर्चकारणम् ॥ दक्षो विज्ञाय तत्सर्वं मार्तंडमिदमाह वै ॥ २९ ॥ रूपं न पश्यतं तु भ्यंसाभार्या उत्त-
रान्गता ॥ रूपं ते प्रकटिष्यामि यदि शक्ष्यसि वेदनाम् ॥ ३० ॥ असौ प्रोवाच शक्ष्येऽहं प्रकाशो कुरु मे वपुः ॥ अथ स स्मारत क्षाणं स्मारितश्चाजगाम
सः ॥ ३१ ॥ प्रोवाच दक्षस्तक्ष्णं मार्तंडं वै प्रकाशय ॥ तक्षा प्रोवाच मार्तंडं वेदनां विषयसि ॥ ३२ ॥ विसहिष्येथ प्रोवाच तक्षाणं दक्ष
चोदितः ॥ अथ तक्षा प्रकाशं वै तस्य रूपं विभावसोः ॥ ३३ ॥ सुखादारभ्य पादं तंतं तक्षकरणैः स्वकैः ॥ किरणैस्तु द्वामानेषु तस्य गिष्णुनः पुनः ॥
३४ ॥ क्षणे क्षणमुच्छ्रयति मार्तंडो वेदनातुरः ॥ तस्य शोषभया तक्षापादौ गुल्फादियावतः ॥ ३५ ॥ चकाराथो निराकारांशुल्यो न प्रकाशय
त् ॥ पर्याप्तं तक्षकं मे वेदनाममवाधते ॥ ३६ ॥ तक्षा प्रोवाच मार्तंडं वेदनां जहि गोपते ॥ करवीरस्य पुष्पाणि रक्तचंदनमेव च ॥ ३७ ॥ करादा
रभ्य गात्राणि विलिप्येद्देहजानि ते ॥ तत्तत्कृतं तथा तेन सरुजं त्यक्तवाव्रविः ॥ ३८ ॥ अतश्च मानि चेष्टानि मार्तंडस्येह भूपते ॥ करवीरस्य पुष्पा
णितथैवैरक्तचंदनम् ॥ ३९ ॥ इदमाह पुरादतो ह्यनूरस्याग्रतो नृप ॥ करवीरस्य पुष्पाणि रक्तचंदनमेव हि ॥ ४० ॥ इति हासपुराणाभ्यां सुपणे
गुगुलं तथा ॥ यः प्रयच्छति मे भक्त्या समे प्राणान् प्रयच्छति ॥ ४१ ॥ तस्मान्न देयमन्यन्मे भक्तिरुक्ते न जानता ॥ मार्तंडस्याङ्गं ते जोगृहीत्वा किं

१ समेत्योवाच सच्छायां सप्तमं नातु पश्यसि-इ० पा० । २ मुंच पादं महीतले-इ० पा० । ३ गौरी च-इ० पा० । ४ श्रावणम्-इ० पा० ।

लभारत ॥ ४२ ॥ चकार वंभ्रमजरं शत्रुलेखादिनाशनम् ॥ मर्तदः परितुष्टो भृष्टोऽध्वारूपाङ्गतव्यथः ॥ ४३ ॥ जगाम सकुरुन्वेगात्स्वभार्यादश
नोत्सुकः ॥ मृगमध्यगता दृष्ट्वा वडवारूपधारिणीम् ॥ ४४ ॥ अधरूपतः कृत्वा स्वभार्यामधिरुह्य सः ॥ अवाप्तुजत्स्वकं तेजो वेगेनारुह्य सोऽश्व
वत् ॥ ४५ ॥ परपुरुषाशंक्यासा स्थिता देवस्य संमुखी ॥ तेजो नासापुटार्थां तु युगपत्साक्षिपत्पुनः ॥ ४६ ॥ तत्र जातौ देवभिषजौ नासत्यावाश्चि
नाविति ॥ रेतसोऽन्ते तुरेवं ता विरोचनसुतो महान् ॥ ४७ ॥ तपती शनिश्च सावर्णि दृष्ट्वा यापत्या निवैविदुः ॥ यमुनायमश्च पूर्वोक्तो संज्ञायाश्च तथा
त्मजौ ॥ ४८ ॥ भार्यै लब्ध्वा वपुर्दिव्यं तथा पुत्रांश्च भारत ॥ सप्तम्यां देवदेवस्य सर्वमेषमिदं यतः ॥ ४९ ॥ अनेन कारणेनैवासादा देवस्य सप्त
मी ॥ सप्तम्यां सोपवासस्तुरात्रौ भुंजीत योनरः ॥ ५० ॥ कृत्वा सोपवासं षष्ठ्यां तु पंचम्यामेककालमुक्त्वा ॥ दत्त्वा सुसंस्कृतं शाकं भक्ष्यमोज्यै सम
न्वितम् ॥ ५१ ॥ देवाय ब्राह्मणेभ्यश्च रात्रौ भुंजीत वाग्यतः ॥ यावज्जीविनरः कश्चिद्भूतमेतच्चरेदिति ॥ ५२ ॥ तस्य श्रीर्विजयश्चैव त्रिवर्गश्चापि व
र्धते ॥ मृतश्च स्वर्गमायाति विमानवरमास्थितः ॥ ५३ ॥ सूर्यलोके सरमते मन्वंतरगणान्वहून् ॥ इह चागत्य कालं ते नृपः शान्तिममन्वितः ॥ ५४ ॥
पुत्रपौत्रैः परिवृतो दाता स्यान् नृपतिश्चिरम् ॥ भुनक्ति हि धरां जन्विग्रहैश्चाजितः परैः ॥ ५५ ॥ येन राजा शार्दूलशाकाहारोणसप्तमीम् ॥ उपोष्य
लब्धं तत्तीर्थं पित्र्यै रराज संज्ञिकम् ॥ ५६ ॥ कुरुणा तव पूर्वै न शाकाहारोणसप्तमीम् ॥ धर्मक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं कृतं तस्य विदस्वता ॥ ५७ ॥ सप्तमीनवमिषष्टी
तृतीयापंचमीनृप ॥ कामदास्ति तथा यो ब्रूता इह वनरयोपिताम् ॥ ५८ ॥ सप्तमीमायमासे तु नवम्याश्च युजेमता ॥ षष्ठीभाद्रपदे धन्या वै
शाखे तु तृतीया ॥ ५९ ॥ पुण्याभाद्रपदे श्रोक्ता पंचमीनागपंचमी ॥ इत्येतास्तेषु मासेषु विशेषास्ति तथा स्मृताः ॥ ६० ॥ शाकं सुप्त
स्कृतं कृत्वा र्यश्च भक्त्या समन्वितः ॥ दत्त्वा विप्रै रथा शस्त्यापश्चादुक्ते निशि व्रती ॥ ६१ ॥ कार्तिके शुक्लपक्षस्य ग्राह्ये यं कुरु नंदन ॥
चतुर्भिर्वापि मासैस्तु पारणप्रथमं स्मृतम् ॥ ६२ ॥ अगस्ति कुसुमैश्च त्रज्जुकार्या विभावसोः ॥ विलेपनं कुकुमं तु धूपश्चैवापराजितैः ॥ ६३ ॥
ज्ञानं च पंचगव्येन तमेव प्राशयेत्ततः ॥ नैवेद्यपायं संचात्रे देवदेवस्य कीर्तितम् ॥ ६४ ॥ तदेव देयं विप्राणां शाकं भक्ष्यमथात्मना ॥ शुभश

कसमपुक्तं भक्ष्यपेयसमन्वितम् ॥ ६५ ॥ द्वितीयपारणे राजञ्छुभंगधानियानिवै ॥ पुष्पणितानि देवस्य तथा श्वेतं च चंदनम् ॥ ६६ ॥
 अगुरुश्चापि धूपोऽन्नवैद्यं गुडपूपाः ॥ स्नानकुशोदकेन त्रप्राशनं गोमयस्य तु ॥ ६७ ॥ तृतीये करवीराणि तथा रक्तं च चंदनम् ॥ धूपान्गु
 मूलश्चात्रिण्यो देवस्य सर्वदा ॥ ६८ ॥ शाल्योदनं तु नैवेद्यं दधिमिश्रमहासते ॥ तमेव ब्राह्मणानां भक्ष्यं लब्धसमन्वितम् ॥ ६९ ॥ काल
 शार्केन च विभोयुक्तं दद्याद्विचक्षणः ॥ गौरसर्षपकल्केन स्नानं चात्र विदुषाः ॥ ७० ॥ तस्यैव प्राशनं धन्यं सर्वपापहंशुभम् ॥ तृतीयपार
 णस्यति महद्रक्ष्णभोजनम् ॥ ७१ ॥ श्रवणं च पुराणस्य वाचनं चापि शस्यते ॥ देवस्य पुरतस्तत्र ब्राह्मणानां तथा व्रतः ॥ ७२ ॥ ब्राह्मणाद्वा
 चकाच्छ्राव्यं नान्यवर्णसमुद्रवात् ॥ अथ तान् ब्राह्मणान् सर्वान् भक्त्या शक्या च पूजयेत् ॥ ७३ ॥ वाचकस्यामले राजन्वाससींस्तिनैवेदयेत् ॥
 वाचके पूजिते देवः सदा तुष्यति भास्करः ॥ ७४ ॥ करवीरं यथेष्टं तु तथा रक्तं च चंदनम् ॥ यथेष्टं गुग्गुलुं तस्य यथेष्टं पायसं सदा ॥ ७५ ॥ यथेष्टा
 मोदकास्तस्य यथावैताम्रभाजनम् ॥ यथेष्टं च घृतं तस्य यथेष्टं वाचकः सदा ॥ ७६ ॥ पुराणं च यथेष्टं वैसवितुः कुरु नंदन ॥ इत्येषास्तमपि पुण्या
 शाकाह्वागोपतेः सदा ॥ ७७ ॥ यामुपोष्य नरो भक्त्या भाग्यवांश्च प्रजयते ॥ ७८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमिकल्पे शाकसप्त
 मी व्रतवर्णनं नाम सप्तत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ श्रुतानीक उवाच ॥ विस्तराद्दद विप्रैः सप्तमिकल्पमुत्तमम् ॥ महाभाग्यं च देवस्य भास्करस्य
 महात्मनः ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अत्रैवाहुर्महात्मानः संवादं पुण्यमुत्तमम् ॥ कृष्णेन सहस्रत्वेन स्वरूपेण महर्षिते ॥ २ ॥ भक्त्या प्रणम्य
 विधिवद्वासुदेवं जगद्गुरुम् ॥ इहामुत्र हितं शांतिः प्रच्छन्नानुत्तमम् ॥ ३ ॥ जातो जंतुः कथं दुःखैर्जन्मनीह न वाध्यते ॥ प्राप्नोति विविधान्का
 मान् कथं च मधुसूदन ॥ ४ ॥ परस्वर्गमाप्नोति सुखानि विविधानि च ॥ अनुभूयोचितं कालं कथमुक्तिमवाप्नुते ॥ ५ ॥ दृष्ट्वैवं मम निवेदो जातो
 व्याधिर्जनार्दन ॥ दृष्ट्वैमं जीविताशापि रोचते न हि मे क्षणम् ॥ ६ ॥ किं त्वेवमकृतार्थोऽस्मि न्यमप्राणानयांति हि ॥ संसारे न पतिष्यामि जराव्या
 धिसमन्विते ॥ ७ ॥ येनोपायेन तन्मेऽद्य प्रसादं कुरु व्रत ॥ आधि व्याधि विनिर्मुक्तो यथाहं स्यां तथा वद ॥ ८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ देव

१ भार्गव्यां न विजायते-इ०पा० । २ सर्वत्र शांतिश्च देवां इति दंत्यादिरपि पाठः पुस्तकान्तेऽपि ।

तायाः प्रसादोऽन्यः सर्वस्य परमो मतः ॥ उपायः शाश्वतो नित्य इति मे निश्चितामतिः ॥ ९ ॥ अनुमानागमाद्यैश्च सम्यगुत्पादितामया ॥ कदा
 चिदन्यथा कर्तुं धीयते केनचित्क्वचित् ॥ १० ॥ प्रसादो जायते तत्स्य सम्यगाराधनक्रिया ॥ यदा तां च समुद्दिश्य कृता तद्देदिना तथा ॥ ११ ॥
 विशिष्टा देवता सम्यग्विशिष्टेन वेदिना ॥ आराधिता विशिष्टं च ददाति फलमीहितम् ॥ १२ ॥ श्राव उवाच ॥ अस्ति त्वेन च संदेहो केषां चिद्व
 तां प्रति ॥ नास्तीति निश्चयोऽन्येषां विशिष्टास्त्वंकथाः कुरु ॥ १३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ सिद्धं तु देवतास्ति तत्त्वमागमेषु बहुष्वथ ॥ प्रमाणमाग
 मो यस्य तस्यास्ति त्वंच विद्यते ॥ १४ ॥ अनुमानेन वाप्यद्यत दस्ति त्वंप्रसाध्यते ॥ प्रमाणमस्ति तस्यैदं सिद्धाय स्येह चास्ति ता ॥ १५ ॥ प्र
 त्यक्षेणापि चास्ति त्वंदेवतायां प्रसाध्यते ॥ तच्चावश्यं प्रमाणं च दृष्टं सर्वशरीरिणाम् ॥ १६ ॥ यदि नामावित्कास्तु तिर्यग्योनिगता अपि ॥
 नोत्पद्यते तथा ह्यस्ति व्यवहारो यथा स्थितः ॥ १७ ॥ श्राव उवाच ॥ प्रत्यक्षेणोपलभ्यते सम्यगैवैयं देवताः ॥ अनुमानागमाभ्यां च तदर्थं न प्रयो
 जनम् ॥ १८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षेणोपलभ्यंते न सर्वदेवताः क्वचित् ॥ अनुमानागमैर्गम्याः संति चान्याः सहस्रशः ॥ १९ ॥ श्राव उवा
 च ॥ याचाक्षणे चराकाचिद्विशिष्टेष्टफलप्रदा ॥ तामेवादौ ममाचक्ष्व कथयिष्यस्यथा परम् ॥ २० ॥ वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षं देवता
 मूर्त्यो जगच्चक्षुर्देवाकरः ॥ तस्मादभ्यधिकाचिदेवतानास्ति शाश्वती ॥ २१ ॥ यस्मादिदं जगज्जातं लयं यास्याति यत्र चाकृता दिलक्षणः का
 लः स्मृतः साक्षाद्विवाकरः ॥ २२ ॥ ग्रहनक्षत्रयोगाश्च राशयः करणानि च ॥ आदित्यावसरोरुद्रा आश्विनो वायोऽनलः ॥ २३ ॥ शक्रः प्र
 जापवतिः सर्वभूषः स्वस्त्यैव च ॥ लोकाः सर्वजगानागाः संति सागरास्तथा ॥ २४ ॥ भूतग्रामस्य सर्वस्य स्वयं हेतुर्देवाकरः ॥ अस्येच्छ
 या जगत्सर्वमुत्पन्नं संचराचरम् ॥ २५ ॥ स्थितं प्रवर्तते चैव स्वार्थैः चानुप्रवर्तते ॥ प्रसादादस्य लोकोऽयं चेष्टमानः प्रदृश्यते ॥ २६ ॥ अस्मिन्न
 भ्युदिते सर्वमुदेदस्ति मिति ॥ अस्तं यातीत्यदृश्येन किमेतत्कथ्यते मया ॥ २७ ॥ तस्मादतः परं नास्ति न भूतं न भविष्यति ॥ यौ वै वेदे
 पुत्रवैषु परमात्मोतिगीयते ॥ २८ ॥ इति हासपुराणेषु अंतरात्मोतिगीयते ॥ बाह्यात्मोतिषु प्रास्थः स्वप्रस्थो जाग्रतः स्थितः ॥ २९ ॥ अस्तं

यातीत्यदृष्टेन किमेतत्कथ्यते मया ॥ तस्मादतः परं नास्ति न भूतं न भविष्यति ॥ ३० ॥ यत्र वा इति ख्यातः प्रेरकः सर्वदेहिनाम् ॥ नानेन
 हितं किंचिद्धृतमस्ति चराचरम् ॥ ३१ ॥ यो वै देवो विद्विश्च विस्तरणे ह शक्यते ॥ वसुवर्षशतैर्नासौ शक्य संक्षेपतो मया ॥ ३२ ॥ तस्मा
 द्गुणकरः ख्यातः सर्वत्रायं दिवाकरः ॥ सर्वेशः सर्वकर्ता यं सर्वभर्ता यमव्ययः ॥ ३३ ॥ जातामस्त्यादयः सभ्यगतिमन्तो महेश्वरात् ॥ मंडल
 व्यतिरिक्तं च जनाभिपरमार्थतः ॥ ३४ ॥ तथा स्य मंडलं कृत्वा यो ह्येनमुपतिष्ठति ॥ ग्रातः स्याचं मध्याह्ने स्याति परमांगतिम् ॥ ३५ ॥ किंपुनर्मे
 डलस्थं योजपते परमार्थतः ॥ विविधाः सिद्धयस्तस्य भवंति न तदद्भुतम् ॥ ३६ ॥ मंडले च स्थितं देवं देवेन व्यवस्थितम् ॥ स्वबुद्धयैव मसंभूदयः
 पश्यति संपश्यति ॥ ३७ ॥ ध्यात्वा नैव पूजयेद्यस्तु जपेद्यो जुह्याच्च यः ॥ स सर्वान्प्राप्नुयात्कामान् ॥ च्छेदं च वर्जयथा ॥ ३८ ॥ तस्मात्स्वमिह दुःखानामंत
 कर्तुं यदुच्छसि ॥ इहामुत्र च भोगानां मुक्तिमुक्तिं च शश्वतीम् ॥ ३९ ॥ आराधय किमर्कस्थो भवति रहतदात्मनि ॥ अंगैर्वृतं वृते वैवस्थाने शांक्षेण
 शोधिते ॥ ४० ॥ कवचेन च संयुते सर्वतोऽस्त्रेण रक्षिते ॥ एवं प्राप्स्यसि यत्नेन सर्वदा फलमंगितम् ॥ ४१ ॥ दुःखमाध्यात्मिकं नेहतथा
 चैवाधिभौतिकम् ॥ आधिदैविकमन्युग्रं न भविष्यति ते सदा ॥ ४२ ॥ न भयं विद्यते ते पांप्रपन्नयो दिवाकरम् ॥ इहामुत्र सुखं तेषामिच्छद्भ्रजाय
 ते सुखम् ॥ ४३ ॥ सूर्येण दंभमोहिंष्टं साक्षाद्यज्ञानमुत्तमम् ॥ आराधितेन विधिवत्कालेन बहूना तथा ॥ ४४ ॥ प्राप्य ते परमं स्थानं यत्र धर्म
 ध्वजः स्थितः ॥ एतत्संक्षिप्तमुद्दिष्टं क्षिप्रं सिद्धिं करं परम् ॥ ४५ ॥ यथानान्यदुक्तोऽस्तीति स्वयंभूयेण भाषितम् ॥ उपायोऽयं समाख्यातस्तत्र
 संक्षेपतस्त्विह ॥ ४६ ॥ यस्मात्परतरो नास्ति हि तोषायः शरीरिणाम् ॥ ४७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्य
 माहात्म्यवर्णने नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अथार्चनविधिं विधेयमर्थकं तोरनुत्तमम् ॥ सर्वकामप्रदं पुण्यं
 विघ्नघ्नदुरितापहम् ॥ १ ॥ सूर्यमंत्रैः पुरः स्नातो यजेते नैव भास्करम् ॥ यतस्ततः प्रवक्ष्यामि स्नानमादौ समासतः ॥ २ ॥ आच
 तस्तमुपाख्यमुद्रया शुचिः शुद्धया ॥ कृत्वा नीराजनं पुत्रसंशोधय जलंततः ॥ ३ ॥ स्नानाद्धृदयपूतेन मन्त्रेण मन्त्रकुलोद्ग्रह ॥

२ तस्मात्क्षयकरो योऽसौ - इ० पा० । २ दृष्ट्वा - इ० पा० । ३ ते देवम् - इ० पा० । ४ ध्रुवम् - इ० पा० । ५ स्नानाद्धृदयपूतेन मधुना मन्त्रकुलोद्ग्रह - इ० पा० ।

उत्थायाचम्यतेनैववाससिपरिधाय च ॥ ४ ॥ द्विराचम्याथसंप्रोक्ष्यतनुंसप्ताक्षरेण च ॥ उत्थायाचम्यतेनैवरवेकृत्वाध्यमैव च ॥ ५ ॥ दृ-
 त्वातेनैवजन्वातस्वकंध्यात्वाकर्वद्धदि ॥ गत्वाचायतनंशुभ्रमार्कमाकीर्तयुंजयेत् ॥ ६ ॥ पूरकंकुभंकृत्वा रेचकंचसमाहितः ॥ कृत्वो-
 कारेणदोषान्तुहन्त्यात्कायादिसंभवात् ॥ ७ ॥ वायव्याग्नेयमाहेंद्रवारुणीभिर्यथाक्रमम् ॥ किलिषंवरुणाद्विश्वहन्त्यात्सिद्धयर्थमात्मनः
 ॥ ८ ॥ शोषणंदहनंस्तंभं प्लावनंचयथाक्रमात् ॥ वायव्यग्निंजनारुयाभिर्यथाभिःकृतेसति ॥ ९ ॥ ध्यात्वाविशुद्धमात्मानंप्रणेतार्क-
 मास्थितम् ॥ देहेतैवसंचिन्यपंचभूतमयं परम् ॥ १० ॥ सूक्ष्मंस्थूलंतथाक्षानिस्वस्थानेषुप्रकल्प्य च ॥ विनस्यांगानिखादीनिहृदाया-
 निहृदादिषु ॥ ११ ॥ स्वस्वाहाहृदयंभानोःस्वमर्कायशिरस्तथा ॥ उल्कास्वाहाशिखार्कस्ययैचहुंकवंपरम् ॥ १२ ॥ खांफडं चत-
 हारश्चादितःप्रणवःकृतः ॥ सपूर्वंप्रणवस्याथोमंत्रकर्मप्रसिद्धये ॥ १३ ॥ एभिर्जलंत्रिजज्ञत्वास्नानद्रव्याणि तेन च ॥ संप्रोक्ष्यपूजयेत्सू-
 र्यंघण्डपादिभिःशुभैः ॥ १४ ॥ ततोमूर्तिषुसर्वासुरात्रावग्नौप्रपूजयेत् ॥ प्राक्पश्चिमोदग्भ्यग्राःप्रातःसायंनिशासुवै ॥ सप्ताक्षरेणसन्वयं ध्या-
 त्वाचपद्मकर्णिकाम् ॥ १५ ॥ आदित्यमंडलान्तस्थं तत्र देहंप्रकल्पयेत् ॥ प्रभामंडलमध्यस्थं ध्यात्वा देहं यथापुरा ॥ १६ ॥ सर्वलक्षणसंपू-
 र्णसहस्रकिरणोज्ज्वलम् ॥ रक्तैर्गैश्चपुष्पैश्चरुभिर्वलिभिस्तथा ॥ १७ ॥ रक्तचंदनमिश्रैर्विवस्त्रैरावरणैःशुभैः ॥ आवाहनादिकर्मागिरक्षां तु-
 हृदयेन च ॥ १८ ॥ तच्चित्तश्चसदाकुर्याज्ज्ञात्वा कर्मकर्मबुधः ॥ कृत्वाचावाहनमंत्रैरेकत्रस्थापनंततः ॥ १९ ॥ यावद्यागावसानंतुसंनिध्यं-
 तत्रकल्प्य च ॥ दत्त्वापाद्यादिकांपूजांशतयावाध्यंनैवेद्य च ॥ २० ॥ जत्वातुविधिष्वद्ध्यात्वा ततो देवां विजयेत् ॥ एकर्मकर्म प्रोक्तः सर्व-
 पांयजनक्रमात् ॥ २१ ॥ प्रवक्ष्यामि जपस्थानं पद्मोशवरणे तथा ॥ आदित्यं कर्णिकारस्थं दलेष्वंगानि पूर्वशः ॥ २२ ॥ सेसादीन्निहृ-
 पर्यंतान्ग्रहांश्चैवोदगादितः ॥ मूर्तिमल्लोकपालांश्चक्रमादावरणेष्वथ ॥ २३ ॥ तदस्त्राणि चरक्षांश्च स्वमंत्रैः पूजयेत् क्रमात् ॥ प्रणवे-
 आभिधानैश्च चतुर्थ्यामभियोजितैः ॥ २४ ॥ सर्वपां कथितामंत्रां मुद्राश्च कथयाम्यतः ॥ व्योममुद्रारतिः पद्ममहाश्चेतास्त्रमैव च ॥ २५ ॥
 पंचमुद्राः समाख्याताः सर्वकर्मप्रसिद्धये ॥ उत्तानैतु करौ कृत्वा अंगुल्याग्रं थिताः क्रमात् ॥ २६ ॥ तर्जनीमिति यावत्ताः समेवाथोमुखे स्थिते ॥

तर्जन्यौमध्यमस्यैव्येष्ट्याग्रेवानुगोपरि ॥ २७ ॥ मुद्रेयं सर्वमुद्राणां व्याभ्यमुद्रति कीर्तिता ॥ सर्वकर्ममुयोगेयं गतथास्थानं प्रकल्पते ॥ २८ ॥
 पद्मवत्प्रसृताः सर्वा महांश्चेतारवेः स्मृता ॥ जवसंनिहितो नित्यं रथाहूढारविः स्मृतः ॥ २९ ॥ हस्तावृद्धसुखौकृत्वा वामांगुष्ठेन योजितौ ॥
 द्रव्याणां शोधने योग्यारक्षार्थं च विशेषतः ॥ ३० ॥ अनयामुद्रया सप्तर्वक्षितं शोधितं भवेत् ॥ अर्घ्यदत्त्वा प्रयोक्तव्या पूजातिच विशेषतः ॥ ३१ ॥
 जपध्यानावसाने च यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः ॥ अनेन विधिनानित्यजपेन्दुमंतद्रितः ॥ ३२ ॥ सलभेतेऽपि सत्तात्कामानि हासुत्रन संशयः ॥ रौ
 गातौ मुच्यते रोगाद्धनहीनोऽनलभेत् ॥ ३३ ॥ राज्यभ्रष्टो लभेद्राज्यमपुत्रः पुत्रमाप्नुयात् ॥ प्रज्ञामेवासमृद्धिश्चिरे जीवति मानवः ॥ ३४ ॥
 मुरूपालभते कन्याकुलीनां पुरुषोऽधुवम् ॥ सौभाग्यं स्त्रीकुलीनां पिकन्याच पुरुषोत्तमम् ॥ ३५ ॥ अविद्योलभते विद्यामिदं भक्तभाजुनापुरा ॥
 नित्ययागः स्मृतो बोधपथनान्य सुखावहः ॥ ३६ ॥ प्रजापशुविवृद्धिश्च निष्कामस्यापि जायते ॥ तदैकः स्तूयते स्वर्गे शूद्रयचेत च नरोत्तमः ॥ ३७ ॥
 भक्त्या तं पूजयेद्यस्तु नरः पुण्यतरः सदा ॥ इह वै कामिकं प्राप्य ततो गच्छेन्मनोऽपदम् ॥ ३८ ॥ द्विजातस्य प्रदानेन तेजसा बुधसन्निभः ॥ ३९ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमीकल्पे मूर्यमाहात्म्यवर्णनं नामैकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ वासुदेव उवाच ॥ नैमित्तिकं ततो
 वक्ष्ये यज्ज्ञात्वा च समासतः ॥ सप्तम्यां ग्रहे चैव संक्रांतिषु विशेषतः ॥ १ ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां हविर्भुक्त्वे कदादिवा ॥ सम्यगाचम्य संध्यायं
 वारुणं प्रणिपत्य च ॥ २ ॥ इन्द्रियाणि च संम्यक्कृतं ध्यात्वा स्वपेदधः ॥ दुर्भेदध्यागतो रात्रौ प्रातः स्नातः सुसंयतः ॥ ३ ॥ ततः संध्यासु पाल्य
 धूपवौक्तं च मनुजपेत् ॥ जुहुयाच्च तदा वह्निं मूर्यां शीघ्रं परिकल्प्य च ॥ ४ ॥ मूर्यां शिकरणं वक्ष्ये तपेण च समासतः ॥ अर्चनां गारमुल्लिख्य प्रविश्या च
 जनैर्जनम् ॥ ५ ॥ प्रक्षिप्या स्तनीयं दभैश्च पात्राद्यालभ्य च क्रमात् ॥ पवित्रं द्विदं शकृत्वा सांप्रदेक्ष संमितम् ॥ ६ ॥ तेन पात्राणि संप्रोक्ष्य स
 शोध्याथ विलेप्य च ॥ उदग्रे स्थिते पात्रे प्रज्वालयात्थालुकेन च ॥ ७ ॥ पर्यग्निकरणं कृत्वा तथ ज्योत्यं वनत्रिधा ॥ परिसृज्य बुधादिंश्चिद
 भैः संप्रोक्षयेत्ततः ॥ ८ ॥ जुहुयात्प्रोक्ष्य तत्त्वह्नौ तत्रार्कपूर्ववद्भजेत् ॥ अभूमौ स्थितपात्रेण विष्टरेण तु पाणिना ॥ ९ ॥ दानेन यदुशाल
 नान्तरिक्षे स्थले कचिद् ॥ दक्षिणेन क्षुबंधं जुहुयात्पापकं बुधः ॥ १० ॥ तदुदयेन क्रियाः सर्वाः कर्तव्याः पूर्वोचिताः ॥ अर्कोदारभ्य संज्ञार्थं

दद्यात्तूष्णींहुतिस्थितः ॥ ११ ॥ वरुणायशतैर्विसप्तम्यांवरुणयजेत् ॥ यथाशक्त्यातुविप्रैभ्यःप्रदद्यात्खंडवेष्टकान् ॥ १२ ॥
 दद्याच्चदक्षिणांशक्त्याप्राप्नोतियाचितंफलम् ॥ एवंफालगुनेमूर्ध्वैचत्रैवशाखएवच ॥ १३ ॥ वैशाखेमासिधातारमिंद्रज्येष्ठेयजेद्र
 विम् ॥ आषाढेऽश्रावणेमासिनभंभाद्रपदेयमम् ॥ १४ ॥ तथाश्वगुजिपर्वण्यंस्वष्टारंकार्तिकेयजेत् ॥ मार्गशीर्षेचमित्रचपौषेविष्णुयजेद्विदि
 ॥ १५ ॥ संवत्सरेण्यत्रोक्तंफलमिष्टादिनेदिने ॥ तत्सर्वमाप्नुयात्क्षिप्रंभक्त्याश्रद्धान्वितोव्रती ॥ १६ ॥ एवंसंवत्सरेपूणैकृत्वावैकां
 चनरंथम् ॥ सप्तभिर्वाजिभिर्भुक्तंनानारत्नोपशोभितम् ॥ १७ ॥ आदित्यप्रतिमांमध्येशुद्धहेम्नाकृतांशुभाम् ॥ रत्नैरलंकृतां
 कृत्वाहेमपद्मोपरिस्थिताम् ॥ १८ ॥ तस्मिन्प्रथमकृत्वासारथिचाम्रतःस्थिताम् ॥ वृत्तंद्वादशभिर्विप्रैःक्रमान्मासासाधिपात्मभिः
 ॥ १९ ॥ मध्येकृत्वाज्ञमाचार्यपूजयित्वायथाश्रुति ॥ संचित्यादित्यवर्णैववस्त्ररत्नादिनाहयेत् ॥ २० ॥ एवंमासाधिपान्विप्रा
 न्संपूज्याथनिवेदयेत् ॥ आचार्यायथंछात्रंग्रामंगाश्चमहंशुभाम् ॥ २१ ॥ अश्वान्मासाधिपेभ्यस्तुद्वादशभ्योनिवेदयेत् ॥ एवंभ
 त्तयायथाशक्त्याहेमरत्नादिभूषणम् ॥ २२ ॥ दत्वातत्स्वनमस्कृत्यव्रतंपूणंनिवेदयेत् ॥ अत ऊर्ध्वंनदोषोऽत्रव्रतस्याकरणेष्वपि ॥ २३ ॥
 एवमस्त्विति विप्रैःसहाचार्यैःपुनःपुनः ॥ बह्वैश्चैवाशिषोदत्वाप्रवेदत्प्रीयतामिति ॥ २४ ॥ आदित्योयेनकामेनत्वयाआराधितोव्रतैः ॥
 तुभ्यंददातुतंक्रामंसंपूर्णंभवतुव्रतम् ॥ २५ ॥ आचार्यान्विप्ररूपैस्तुप्रविष्टोभास्करःस्वयम् ॥ दास्यत्येवपरंकर्तुमित्युक्तंभानुनास्वयम् ॥ २६ ॥
 विप्रैभ्योगुणवद्भ्यश्चनिःस्वेभ्यश्चविशेषतः ॥ दीनान्धकूपणेभ्यश्चशक्त्यादत्त्वाचक्षिणाम् ॥ २७ ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वाचव्रतमेतत्समा
 पयेत् ॥ कृत्वैवंसप्तमीमब्दंराजाभवतिधार्मिकः ॥ २८ ॥ पुरुषस्त्रीभवेद्ब्राह्मणांद्वादशस्याथवल्लभा ॥ शतश्रेयोजनविस्तीर्णानिःसपत्नम
 कंटकम् ॥ २९ ॥ निष्पन्नमंडलंभुक्तेसांप्रवर्षशतंमुखी ॥ वित्तहीनोऽपिभक्त्याकृत्वाताम्रमयंरथम् ॥ ३० ॥ दद्याद्दत्तावसानेतु
 कृत्वासांप्रवर्षयोदितम् ॥ सोऽशीतियोजनंभुक्तेविस्तीर्णमंडलंनृप ॥ ३१ ॥ एवंपिष्टमयंयोऽपिचित्तीनःकरोतिना ॥ आपष्टियोजनंभुक्ते

दीर्घायुर्निरुजःसुखी ॥ ३२ ॥ सूर्यलोकैककल्पांतयावत्स्थित्वेदमाप्नुयात् ॥ मनसापिचयोभक्त्यायजेदकर्मतंद्रितः ॥ ३३ ॥ सर्वस्य
स्थोपि सोऽयत्र व्याधिभिर्मुच्यते भृशम् ॥ आपदानेन स्पृशत्यनेन हिारइव भास्करम् ॥ ३४ ॥ किंपुनर्व्रतसंपन्नं भक्तं मैत्रैश्चरक्षितम् ॥ यत्
एवं ततो ज्ञात्वा विधानं कल्पचोदितम् ॥ ३५ ॥ सुखेन फलसिद्धयर्थं कुर्यात्सर्वमंशेषतः ॥ इत्येतत्कथितं सांख्यपुरासुर्येण मे शुभम् ॥ ३६ ॥
कल्पोयं प्रथमे कल्पे सर्वदा गोपितो मया ॥ अनेन विधिना वत्सविशुद्धेनांतरात्मना ॥ ३७ ॥ अनुमाराधयेत्सिद्धयर्थं दन्तिच्छेदफलमुत्तमम् ॥ मयस्यै
व प्रसादेन प्राप्ताः पुत्राः सहस्रशः ॥ ३८ ॥ असुरा निर्जिताश्चैव सुराः सर्ववशकृताः ॥ त्वयाप्ययं गोपितव्यः कल्पः सूर्यस्य संमतः ॥ ३९ ॥ प्र
सादादस्य कल्पस्य सदा सन्निहितो रविः ॥ चक्रैः स्मिन्निजितो येन सुरासुरनरो रगाः ॥ ४० ॥ यदि नाधिष्ठितं चक्रमिदं मूर्याशुभिः स्वयम् ॥
स ततं स्यात्प्रभायुक्तं कथमध्याहृतं भवेत् ॥ ४१ ॥ अहमेतं जपन्निर्जयं जन्ध्यायंश्च शक्तिः ॥ जातोऽस्मि सर्वकामानां पूज्यः श्रेष्ठश्च तेजसा ॥ ४२ ॥
त्वमभ्यस्यैव मनसा वाचा कर्मणापि वा ॥ कुरु भक्तिमते नैव विधिना फलसिद्धये ॥ ४३ ॥ शृणु यादृक्किमुक्तो यो नरः श्रद्धासमान्वितः ॥ विधानम
दितः पुत्रसप्तमं कुरु ते वयः ॥ ४४ ॥ सैह प्राप्याखिलं काममारोग्यं च जयं तथा ॥ भार्गव्या परयायुक्तो गच्छेद्द्वैरोचनं स दुः ॥ ४५ ॥ इति श्री
भविष्ये महापुराणे ब्राह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे रथसप्तमी महात्म्यवर्णनं नाम पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॐ ॥ वासुदेव उवाच ॥ मावस्य शुक्लपक्षे
तु पंचम्यां मात्कुले ह्र ॥ एकभक्तं सदा स्यात्तं षष्ठ्यां नक्तमुदाहृतम् ॥ १ ॥ सप्तम्या सुपवासंतु केचिदिच्छति सुव्रत ॥ षष्ठ्या केचिद्भ
दंतीह सप्तम्यां पारणं किल ॥ २ ॥ कृतोपवासः षष्ठ्या तु पूजयेद्भ्रास्करं बुधः ॥ रक्तचंदनमिष्टौस्तु करवीरैश्च सुव्रत ॥ ३ ॥ गुग्गुलेन महावा
हो संयावेन च सुव्रत ॥ पूजयेद्देवदेवेशं करं भास्करं रविम् ॥ ४ ॥ एवं हि चतुरो मासान्मावादीन्पूजयेद्भुविम् ॥ आत्मनश्चापि शुद्धयर्थं प्राशनं
गोमयस्य च ॥ ५ ॥ स्नानं च गोमयेनेह कर्तव्यं चात्मशुद्धये ॥ ब्राह्मणानि दिव्यभौमाश्च भोजयेच्चापि शक्तिः ॥ ६ ॥ ज्येष्ठादिष्वथ मासेषु श्वेतं च
दुनमुच्यते ॥ श्वेतानि चापि पुष्पाणि शुभगंधान्वितानि वै ॥ ७ ॥ कृष्णागरुस्तथा धूपैर्नैवेद्यं पायसं स्मृतम् ॥ तेनैव ब्राह्मणांस्तुष्टान्भोजये

१ उक्तं मैत्रैश्च रक्षितम्-इ०पा० । २ अतंद्रितः-इ०पा० । ३ अत्र पादपूर्त्यर्थं स इत्यस्य सोल्लोपः । ४ ग्रहेशं शंकरं रविम्-इ०पा० ।

चमहामते ॥ ८ ॥ प्राशयेत्पंचगव्यं तु स्नानं तेनैव पुत्रक ॥ कार्तिकादिषु भासेषु अगस्ति कुसुमैः स्मृतम् ॥ ९ ॥ पूजयेत्प्रशार्दूलधूपै
 श्रैवापराजितैः ॥ नैवेद्यगुण्डपूपास्तु तथा चेश्वरसंस्मृतम् ॥ १० ॥ तेनैव ब्राह्मणां स्नात भोजयस्व स्वशक्तिः ॥ कुशोदकं प्राशयेथाः स्नानं
 च कुरु रुद्रये ॥ ११ ॥ तृतीये पारणस्यन्ति भावे मासिमहामते ॥ भोजनं तत्र दानं च द्विगुणं समुदाहृतम् ॥ १२ ॥ देवदेवस्य पूजा च
 कर्तव्या शक्तिर्बुधैः ॥ रथस्य चापि दानं तु रथयात्रा तु सुव्रत ॥ १३ ॥ व्रतस्य प्राप्तिहेतोर्वै कर्तव्या विभवे सति ॥ दानं स्वर्णरथस्य हेतुः कर्तव्यं
 वे सति ॥ इत्येषा कथिता पुत्ररथाह्वासासमीशुभा ॥ १४ ॥ महासप्तमी विख्याता महापुण्या महादेया ॥ यामुपोध्य धनं पुत्रान्कर्त्तव्यं
 द्यामवाप्नुयात् ॥ १५ ॥ तथा खिलं कुवल्यं च द्रिणचसमोर्चिषा ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे महासप्तमी
 व्रतवर्णनं नामैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ १४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान् देवः शंखचक्रगदाधरः ॥ अंतर्धानं गतो वीरसां वस्य ह्यत्र
 इयतः ॥ १॥ सां वोऽपि कृत्वा विधिवत्सप्तमीं रथसप्तमीम् ॥ आधिभिव्याधिभिर्भुक्तो जगामाशुस्वमंदिरम् ॥ २॥ इतानीक उवाच ॥ ॥ रथया
 त्रा कथं कार्या रथः कार्यः कथं रवेः ॥ केनेह मर्त्यलोकेषु रथयात्रा प्रवर्तिता ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इममर्थं पुरापृष्टः पद्मयोनिः प्रजापतिः ॥
 रुद्रेण कुरु शार्दूल आसीनः कांचने गिरौ ॥ ४ ॥ पद्मासनं पद्मयोनिः सुखासीनं प्रजापतिम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवो रुद्रो वाचमुदैरयत् ॥ ५ ॥ श्रीरुद्र उ
 वाच ॥ य एष भगवान् देवो भास्करो लोकभास्करः ॥ कथमेष प्रमेदेवो रथस्यो विमलः सदा ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यथा दिवि भ्रमेत्ता त रथा रुढोर विः
 सदा ॥ तथा ते वर्तयिष्येऽहं रथं चास्य त्रिलोचन ॥ ७ ॥ अरे न ह्येकचक्रेण पंचो रेण त्रिणाभिना ॥ हिरण्मयेन कान्तेन अष्टवधैः कनेमिना ॥ ८ ॥ चक्रेण भा
 स्वता चैव दिवि सूर्यः प्रसर्पति ॥ दृशो योजनसाहस्रो विस्तारोऽयस्य कथ्यते ॥ ९ ॥ त्रिगुणाचरथो पस्थादिषा दंडप्रमाणतः ॥ युगमस्य तु विस्तीर्णस
 रुणो यत्र सारथिः ॥ १० ॥ प्रासंगाः कांचनो दिव्यो युक्तः पवनगैर्हयैः ॥ छंदोभिर्वाजिरूपैस्तु यतश्चक्रतः स्थितैः ॥ ११ ॥ येनासौ पथे दृष्टो
 मिभास्वता तु दिवस्पतिः ॥ अथैतानि तु सूर्यस्य प्रत्यंगा निरथस्य तु ॥ १२ ॥ संवत्सरस्यावयवैः कल्पितानि यथाक्रमम् ॥ नोभ्यस्ति तन्नस्तु

चक्रस्यत्रयःकालाःप्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥ आराःपंचतर्वस्तस्यनेम्यःषट्पदवःस्मृताः ॥ रथवेदस्मृतेतस्यअयनेदक्षिणोत्तरे ॥ १४ ॥ मुहूर्ता
 इषवस्तस्यशस्याश्वास्यकलाःस्मृताः ॥ तस्यकाष्ठाःस्मृताःकोणाअक्षदंडःक्षणाःस्मृताः ॥ १५ ॥ निमेषाश्चास्यकर्षाःस्यादीषादंडो
 लवाःस्मृताः ॥ रात्रिर्वह्थोधमौस्यच्चजळर्चप्रतिष्ठितः ॥ १६ ॥ युगाक्षिकोटीतस्यअर्थकामाबुभौस्मृतौ ॥ अश्रूपाणिच्छंदांसि
 वहतेवामतोधुरम् ॥ १७ ॥ गायत्रीवैवत्रिष्ण्वजगन्यनुष्टुबवच ॥ पंक्तिश्चट्टहृत्तचैवउणिगवेतुसप्तमी ॥ १८ ॥ चक्रमक्षनिवट्टनुष्टुबेचा
 क्षःसर्मापितः ॥ सहचक्रोभ्रमत्यक्षःसचाक्षोभ्रमतिध्रुवे ॥ १९ ॥ अक्षःसहचक्रेणभ्रमतेऽसौध्रुवस्थितः ॥ एवमक्षवशात्तस्यसंनिवेशरथ
 स्यतु ॥ २० ॥ तथासंयोगभावेनसंसिद्धोभास्कररथः ॥ तेनचासौरविदेवोनभःसंसर्पतेसदा ॥ २१ ॥ युगाक्षकोटिसंवद्धदेहस्मस्यद्वन
 स्यतु ॥ ध्रुवेतेभ्रमतोरश्मिनचक्रयुगयोस्तुवै ॥ २२ ॥ भ्रमतोमंडलान्यस्यवरस्यरथस्यतु ॥ कुलालचक्रवद्यातिमंडलंसर्वतोदिशम् ॥ २३ ॥
 युगाक्षकोटीतस्यदक्षिणस्यद्वनस्यतु ॥ ऋग्यजुर्भ्याग्दृहतिनविचक्राश्चैनवैध्रुवे ॥ २४ ॥ ह्रस्तेतस्यरश्मीतुमंडलेषूत्तरायणे ॥ दक्षिणे
 थसमृद्धेतुभ्रमतोमंडलानितु ॥ २५ ॥ युगाक्षकोटीतस्यभ्रमतेस्यद्वनस्यतु ॥ सक्तासक्तंचभ्रमतेमंडलंसर्वतोदिशम् ॥ २६ ॥ आकृष्येते
 ध्रुवेणेहसमतिष्ठतिसुव्रत ॥ तदासाभ्यंतरदेवोभ्रमतेमंडलानितु ॥ २७ ॥ ध्रुवेणमुच्यमानेतुपुनारदिमयुगेनवै ॥ तैथववाह्यतःसूयोभ्रमते
 मंडलानितु ॥ २८ ॥ अशीतिमंडलशतकाष्टयोरुभयोरपि ॥ सरथोऽधिष्ठितोदेवोभ्रमदृषिभिःसह ॥ २९ ॥ गंधर्वैरप्सरैर्भिश्चसर्पश्राम
 णिराक्षसैः ॥ एतैर्वसतिवैसृयमासौद्रौद्राक्रमेणतु ॥ ३० ॥ धातार्यमापुलस्त्यश्चपुलहश्चप्रजापतिः ॥ खंडकोवासुकिंश्चैवसकर्णोरिप्सरे
 वच ॥ ३१ ॥ तुंबुरुनारदश्चैवगंधर्वौगायतांवरी ॥ क्रतुस्थलाप्सरश्चैवयाचक्षपुंजिकस्थला ॥ ३२ ॥ ग्रामणीरथकृत्सश्चरथौजाश्चतरा
 नुभौ ॥ रक्षोहेतिप्रहेतिश्चयातुधानौचतानुभौ ॥ ३३ ॥ मधुमाधवयोरेषणोवसतिभास्करे ॥ तथाग्रीष्मौतुद्रौमासौमित्रश्चवरुणश्चह ॥ ३४ ॥

१ अमर्ते बन्ध नंतस्य सावाश्वास्य कलाःस्मृताः-इ०पा० । २ चक्रमस्यावजवंशं तु सिन्धदेशे रथस्य तु-इ०पा० । ३ कुलालचक्रवत्तस्य भ्रमते मंडला
 नि तु-इ०पा० । ४ रथेनवाह्यतेसूर्यः-इ०पा० ।

ऋषित्रिवसिष्ठश्चतक्षकोनंतएवच ॥ मेनेकासहजन्याचंगंधवौचहहृहः ॥ ३५ ॥ रथस्वनश्चग्रामण्यारथचित्रश्चतारुभौ ॥
 पौरुषयोवधश्चैवयातुधानमहाबलौ ॥ ३६ ॥ शुचिशुक्रौतुद्रौमासौवसंत्यतदिवकरे ॥ इन्द्रश्चैवविस्वांश्चांगिराभगुरेवच ॥ ३७ ॥
 एलापर्णेस्तथासर्पःशंखपालश्चपन्नगाः ॥ प्रम्लोचादुदुकाश्चैवगंधर्वाभानुदुरौ ॥ ३८ ॥ यातुधानैतथासर्पस्तप्राहयश्चतारुभौ ॥ एतेनभो
 नभस्यौचनिवसंतिदिवकरे ॥ ३९ ॥ शरद्वेतेपुनःशुभ्रा निवसंतिस्मदेवताः ॥ पर्जन्यश्चैवपूषाचभारद्वाजःसगौतमः ॥ ४० ॥ चित्रसेनश्चगंधर्व
 स्तथावसुरुचिश्चयः ॥ विश्वाचीचधृताचीचतेउभेपुण्यलक्षणे ॥ ४१ ॥ नागस्त्वैरावतश्चैवविश्रुतश्चधनंजयः ॥ सेनजिच्चसुषेणश्चसेनानीग्रामणी
 स्तथा ॥ ४२ ॥ आपोवातश्चद्रावेतौयातुधानौप्रकीर्तितौ ॥ वसंत्येतेतुमुद्यैषौजैकालपर्ययात् ॥ ४३ ॥ हैमतिकौतुद्रौमासौवसंत्येतेदिवकरे ॥
 अंशोभगश्चद्रावेतौकश्यपश्चक्रतुस्तथा ॥ ४४ ॥ भुजंगश्चमहापद्मःसर्पःक्रौटकस्तथा ॥ आपोवातश्चद्रावेतौयातुधानौप्रकीर्तितौ ॥ ४५ ॥ चित्रां
 गदश्चगंधर्वोरुणायुश्चैवतारुभौ ॥ सहेचैवसहस्येचवसंत्येतेदिवकरे ॥ ४६ ॥ पूषाजिष्णुर्जेमदग्निर्वैश्वामित्रस्तथैवच ॥ काद्रुर्वैयमहानागौकं
 बलाश्वतरारुभौ ॥ ४७ ॥ गन्धर्वौधृतराष्ट्रश्चसूर्यवर्चाश्चतारुभौ ॥ तिलोत्तमाचरंभाचसर्वलोकेचविश्रुते ॥ ४८ ॥ ग्रामणीःसेनजिच्चैवसत्यजिच्चमहा
 तपाः ॥ ब्रह्मोपतश्चैवैरक्षोयज्ञोयज्ञस्तथैवच ॥ एतेतपस्तपस्यान्तनिवसंतिदिवकरे ॥ ४९ ॥ अन्येऽपियेमंदेहाराक्षसाधिपतयोदेवदेवगुह्यत
 मस्यरक्षार्थसकलदेवैरस्मदादिभिःसंनियुक्तास्तान्भवतेकथयामि ॥ ५० ॥ ॥ रुद्रउवाच ॥ ॥ वदब्रह्मन्कथादिव्यायामहं
 प्रष्टुमागतः ॥ तामेवविस्तरेणैवकथयामाशुममप्रभो ॥ ५१ ॥ दिविष्टुमास्करंदृष्ट्वानमेत्केनविधानतः ॥ किंफलंतस्यवादेवसमातेभवति
 कर्मणि ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणुरुद्रसमासेनभास्करस्यनतिक्रियाम् ॥ यांकृत्वारोगदुःखातमुच्यतेपापसंचयात् ॥ ५३ ॥
 स्थंडिलमंडलंकृत्वाद्वादशगुलमानतः ॥ सद्योगोमयलिसेतत्रैवावाहयेद्राविम् ॥ ५४ ॥ पूजयित्वागणेशादीन्वासुदेवंचमात्यकिम् ॥ स
 त्यभामांतथालक्ष्मीमुमादेवींचशंकरम् ॥ ५५ ॥ मंडलस्यसमीपस्थान्ब्रूतान्वेदमंत्रावित् ॥ ततःप्रदक्षिणीकृत्यदंडवत्प्रणमेत्सकृत् ॥ ५६ ॥

शतसहस्रमयुतं लक्षं वा निजपापतः ॥ दृष्ट्वा शक्तिं प्रमथ्याथ सा संयतमानसः ॥ ६७ ॥ विप्राय दक्षिणां दद्यान्निच्छुः समाहितः ॥
 रक्तिकेचहिरण्यस्य शतमात्रे सहस्रके ॥ ६८ ॥ माषकाणां च तुष्कंचायुतं दंशगुणं दिशेत् ॥ दक्षे दंशगुणं प्रोक्तं दद्याद्गोविमुक्तये ॥ ६९ ॥ ए
 वं कृते विरूपाक्षसर्वरोगाद्भिमुच्यते ॥ इदं रहस्यं परमं शृणुयाद्यो हि मानवः ॥ ६० ॥ तस्य रोगाविनश्यति मार्तण्डस्य प्रसादतः ॥ अन्यच्च ते प्रव
 क्ष्यामि यच्च पृष्टमुपापते ॥ तच्छृणुष्व मया प्रोक्तं रथयन्तु नित्यामकम् ॥ ६१ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे ब्राह्मणेर्वणि सप्तमी कल्पे सूर्यपूजा
 वर्णनं नाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्रारुणो मया पूर्वसारथ्ये सन्निविजितः ॥ इंद्रेण माठरो नाम वायु
 ना कल्मषेण तु ॥ १ ॥ वैनेते येन तारुण्योपरिविमलो नखसुन्दरहरणः पुरोगामानियुक्त इति ॥ कालेन दंडो महादंडायुधो भवता शेषमहागणाधिपाः
 ॥ २ ॥ वैशाखेन राजा वसुभिर्दायुधांगारिकौ द्वौ आग्निनापि गलः ॥ संयता महादंडायुधो भवता शेषमहागणाधिपः ॥ ३ ॥ हस्तो यमेन पाशहस्तो
 बुधपतिना समिन्धनः ॥ अलकाधिपतिना विष्णुः ॥ ४ ॥ अधिभ्यां कालोपकालौ वाक्षप्रधानकौ ॥ नरनारायणभ्यां क्षारौ धारौ धिषणकृणौ
 ॥ ५ ॥ वैराजशंखपालपर्जन्यरजसां दिशामुविदिशामु विदिशोपालने विश्वेदेवाद्दुः ॥ ६ ॥ सैतालोकमातरः सर्वमरुतोऽददन् ॥ ओंकारे विषट्
 कारो वेदिनिस्वनः पिनाकी विनायकः शेषोऽनन्तो वासुकिश्च न गगनसहस्रेणात्मतुल्येनादित्यस्य रथमनुयाति ॥ ७ ॥ गायत्री सा वित्री रथस्थे ते उभे
 संध्ये सदा सा देवताथारविमं डलनोपैति ॥ भगवन्तं सहस्रकिरणमवलंबितुम् ॥ ८ ॥ एतैस्सर्वैरेव त्वयं डलं ब्रह्मवादिनं ब्रह्मयज्ञवादिनी यज्ञः ॥
 भगवद्भक्तानां परमादित्याय विष्णुमहिश्चरणमहेश्वरः ॥ ९ ॥ स्थानाभिमानि नो ह्येते सदा विषुष भध्वज ॥ सूर्यमाध्याययत्येते ते जसन्ति
 जलत्तमम् ॥ १० ॥ अथितैः स्वैर्वचोभिस्तु स्तुवंते क्रपयोरविम् ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव गतिनृत्यैरुपासते ॥ ११ ॥ वियद्भ्रमणतोरक्षां
 कुर्वति स्म इष्टग्रहम् ॥ सर्पावहन्ति वै सूर्या तु धानास्तु याति च ॥ १२ ॥ बालखिल्यानमन्त्ये तं परिचार्यो दद्याद्भविम् ॥ दिक् रूपतिः स्वभूश्च भौ
 अग्रगौ योजनस्य तु ॥ १३ ॥ भर्गोऽथ दक्षिणे पार्श्वे कजो वासतः स्थितः ॥ सर्वे ते पृष्ठगजैः यग्रहलोकैः पुष्टजिताः ॥ १४ ॥ उपरागाग्ने

१ उन्नयन्ति-इ०पा० । २ चोपैति-इ०पा० । ३ नयत्यस्तम्-इ०पा० ।

स्वीचोभावयतोनान्संशयः ॥ मनुष्यधर्मादक्षिणतउत्तरेणप्रचेतसः ॥ १५ ॥ संभवतितथाकृष्णउभवेतौसदाग्रौ ॥ वामेनवीतिहोत्रस्तु
 पृष्ठतस्तुहरिःसदा ॥ १६ ॥ रथपीठेक्षमाज्ञेयाअंतरालेनभस्तथा ॥ आश्रित्यरथजार्कांतिखदिवःसमयःस्थितः ॥ १७ ॥ ध्वजोदंड
 श्रविज्ञेयोध्वजग्रेवृषएवच ॥ ऋद्धिर्वृद्धिस्तथाश्रीश्रपताकापावर्ततीप्रिय ॥ १८ ॥ ध्वजदंडाग्ररुडस्तदग्रेवरुणालयः ॥ मैनाकच्छत्रदं
 डस्तुहिमवांछत्रमुच्यते ॥ १९ ॥ केचिदेवंवदंतीहलोकैचान्येमहामते ॥ छत्रदंडस्तथाक्लेशःक्लेशंछत्रविदुर्बुधाः ॥ २० ॥ एतेषामेवदे
 वानांयथावीर्यथातपः ॥ यथायोगंतथासत्वंयथासत्वंतथाबलम् ॥ २१ ॥ तथातपस्यसौमूर्यस्तेषांसिद्धःस्वतेजसा ॥ एतेतपंतिवर्षति
 यातिविश्वमृजंतिच ॥ २२ ॥ भूतानामशुभंकर्मव्यपाहंतिचकीर्तिताः ॥ एतेसहैवमूर्येणप्रमतेसानुगादिवि ॥ २३ ॥ तपंतश्चजपंतश्च
 ह्यादयंतश्चवैद्विजाः ॥ गोपायंतिस्मभूतानिहहतेह्यनुकंपया ॥ २४ ॥ प्राणातिदेवानमृतेनमूर्यःसोमेनसुक्तेनविवर्धयित्वा ॥ शुक्लेनपूर्णा
 दिवसक्रमेणतंकृष्णपक्षेविबुधाःपिबंति ॥ २५ ॥ पीताहिसोमंद्विकलावशेषंकृष्णेतुपक्षेरुचिभिर्ज्वलंतम् ॥ सुधामृतंतत्पितरःपिब
 तिऋजोश्चसौम्याश्चतथैवकल्पाः ॥ २६ ॥ सूर्येणगोभिश्चसमृद्धिताभिरद्भिःपुनश्चैवसमुज्झिताभिः ॥ तथौषधीभिःसततंपिबंतिअत्यं
 तपानेनशुधाजयंति ॥ २७ ॥ मासार्धतृतिस्तुमताभिरद्भिर्मसिनतृतिःस्वधयापितृणाम् ॥ अनेनश्रद्धादधातिमर्त्यत्वयंजगच्चेववि
 अर्तिगोभिः ॥ २८ ॥ अहोरात्रेथेनासावेकचक्रणवैप्रमन् ॥ सप्तद्वीपसमुद्रांतंसप्तभिश्चहयैःसह ॥ २९ ॥ छंदोभिर्वाजिरूपस्तेय
 तश्चक्रंततःस्थितैः ॥ कामरूपैःसकृदुत्तरंतरस्थैर्मनोजैवैः ॥ ३० ॥ हरिभिरव्ययैर्वश्यैःशुधाश्रमविवर्जितैः ॥ व्यशीतिमंडल
 शतमीहंत्यन्देनैवहयाः ॥ ३१ ॥ बाह्यतोभ्यंतरंचैवमंडलदिवसक्रमात् ॥ कल्पादौसंप्रयुक्तान्तेवहंत्याभूतसंप्लवम् ॥ ३२ ॥ आवृता
 वालिखिल्यैस्तेभ्रंस्तितान्यहानितु ॥ अथितैःस्वैर्वचोभिस्तुस्तूयमानोपहर्षिभिः ॥ ३३ ॥ सेव्यतेनृत्यगीतैश्चगंधर्वैरसुरागणैः ॥
 पतंगःपतंगैरश्वैर्वसन्तेप्रमयन्दिवि ॥ ३४ ॥ वीथ्याग्र्ययाविविचरतेनक्षत्राणियथाज्ञाशी ॥ मध्यगश्चासरावत्यांयदाभवतिभास्करः ॥ ३५ ॥
 वैवस्वतेसंयमनेउत्तिष्ठन्इत्येतदा ॥ सुखायामर्धरात्रंतुविभायामस्तमेतिच ॥ ३६ ॥ वैवस्वतेसंयमनेमध्यमस्तुरविचर

दा ॥ सुखायामथवारुण्यामुत्तिष्ठदृश्यतेतदा ॥ ३७ ॥ रात्र्यर्धचामरावत्यामस्तमतिथमस्यैव ॥ सोमपुर्वाविभायांतुमध्यमश्चार्थमायदा ॥ ३८ ॥
 माहेंद्रस्यामरावत्यामुत्तिष्ठतिदिवाकरः ॥ अर्धरात्रंसंयमनेवारुण्यामस्तमेतिच ॥ ३९ ॥ एवंचतुर्षुपाश्चैषुमेरोःकुर्वन्प्रदक्षिणम् ॥ उदयास्त
 मनेचासावुत्तिष्ठतिपुनःपुनः ॥ ४० ॥ पूर्वाह्णेचापराह्णेचद्रौदैर्देवालयौपुनः ॥ तपत्येकंतुमध्याह्नेताभिरवगमस्तिभिः ॥ ४१ ॥ उदितोवर्ध
 मानाभिरामध्याह्नात्तपेद्रविः ॥ ततःपंह्रसंतीभिर्गोभिरस्तंनियच्छति ॥ ४२ ॥ यत्रोद्यन्त्येतेसूयःसतेषामुदयःस्मृतः ॥ प्रणाशंगच्छतेय
 त्रसतेषामस्तमुच्यते ॥ ४३ ॥ एवंपुष्करमध्येनतदासर्पतिभास्करः ॥ त्रिशद्रागंतुमेदित्यामुहूतंनसगच्छति ॥ ४४ ॥ योजनांग्रेणसंख्यां
 तुमुहूर्तस्यनिबोधमे ॥ पूर्णशतसहस्राणांसहस्रेतुत्रिलोचन ॥ ४५ ॥ पंचाशच्चतथालयानिसहस्राण्यधिकानितु ॥ मौहूर्तिकोगतिद्वेषासूयस्य
 तुविधीयते ॥ ४६ ॥ योजनानांसहस्रेद्रेशतेद्रचयोजने ॥ निमेषांतरमात्रेणदिविसूर्यःप्रसरति ॥ ४७ ॥ सशीघ्रमेवपथेतिभास्करोऽलतच
 क्रवत् ॥ अमन्वैश्रममाणेषुक्रक्षेषुविचरत्यसौ ॥ ४८ ॥ इंद्रःपूजयतेसूर्यमुत्तिष्ठतंदिनेदिने ॥ मध्याह्नेचयमःपश्चादस्तंयांतमपांपतिः ॥ ४९ ॥
 सोमस्तथार्धरात्रेतुसदापूजयतेराविम् ॥ विष्णुर्भवानहंरुद्रःपूजयामनिशाक्षये ॥ ५० ॥ एवमग्निर्नृतेतिश्वायुरीशानएवच ॥ पूजयंतिक्रमेणै
 वश्रममाणंदिवाकरम् ॥ श्रयोर्धेदेवशार्दूलसंव्रह्मादयःसुराः ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेश्वरसप्तमीकल्पेसूर्यगतिवर्णनंनमात्रिपंचाशत्तमोऽ
 ध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ रुद्रउवाच ॥ अहोहंसस्यमाहात्म्यंवीर्णतंभवतेदृशम् ॥ कथ्यतांपुनरेवंदमाहात्म्यंभास्करस्यतु ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आदित्य
 मंत्रमाखिलत्रैलोक्यसंचराचरम् ॥ भवत्यस्माज्जागत्सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ २ ॥ रुद्रोपेन्द्रचंद्राणांविप्रद्रुत्रिदिवैकसाम् ॥ महाद्युतिमतांकृतस्ते
 जयत्सर्वलौकिकम् ॥ ३ ॥ सर्वात्मासर्वलोकेशोदेवदेवःप्रजापतिः ॥ सूर्येष्वत्रिलोकस्यमूलंरमदेवतम् ॥ ४ ॥ अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमु
 पतिष्ठति ॥ आदित्याज्जायतेवृष्टिर्वृष्टिरन्नतःप्रजाः ॥ ५ ॥ सूर्यात्प्रसूयतेसर्वतत्रैवप्रलयितो ॥ भाजभावाहिलिकोनामादित्याग्निःसृतोपुरा ॥ ६ ॥
 एतत्तुध्यानितानां ध्यानं भाक्षं चाप्येषामोक्षिणम् ॥ अत्रगच्छतिनिर्वाणजायतेऽस्मात्पुनःप्रजाः ॥ ७ ॥ क्षणामुहूर्तादिवसानिशाः पक्षाश्चनित्यशः ॥

१ संरक्षाम्-इ०पा० । २ त्रिशच्छतसहस्राणाम्-इ०पा० । ३ पूजयन्ति-इ०, पूजयाम्-इ०च पा० । ४ विश्वम्-इ०पा० ।

राविम् ॥ समच्छेदानमाहूदौरेकिकिणिकृतम् ॥ १३ ॥ वैश्वानरपुरादिव्यं वर्णभरभरोभितम् ॥ शालयोदं खंडमिश्रं ब्रजसमन्वि-
 तम् ॥ १४ ॥ वर्णभक्तं प्रयच्छेद्वाभारुकायदिनेदिने ॥ आहूदस्मिन् विमानंतुज्ज्वलमालाकुलं शुभम् ॥ १५ ॥ गच्छेन्ममपुरं देवस्तद्वयमानो-
 त्तर्हर्षिभिः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन भारुकायनरैः शिव ॥ १६ ॥ वर्णभक्तं प्रदातव्यं प्राविष्टस्यै ह वर्णकम् ॥ वृत्तपूर्णं खंडवेष्टकसारमोदकं
 पयः ॥ १७ ॥ दध्योदनं पायसं च संयावंगुडदूषकान् ॥ ये प्रयच्छन्ति देवस्य भारुकायस्यै ह वर्णकम् ॥ १८ ॥ ते गच्छन्ति न संदेहो न भ्रमो न दिग्भ्रम-
 आह न्यहनि यो भक्त्या भारुकाय प्रयच्छति ॥ १९ ॥ अभ्यं गायतृ तं देयं सयाति परमं गतिम् ॥ तथा यो वर्णभक्तं च अह न्यहनि भक्तिः ॥ २० ॥
 तस्मात्प्रहृष्टो भाक्मानाच्छेत्स भवसालयम् ॥ वर्णमुद्रतं नये हयः प्रयच्छेच्छुभं रवेः ॥ २१ ॥ सयाति परमं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः ॥ तत-
 स्तस्मात्प्रयदेवंपैषमासि विधानतः ॥ २२ ॥ सप्तम्यां गुह्यं प्रशस्य शृणुष्वैकमनास्तथा ॥ तीर्थोदकमुपानीय अन्यद्राथ जलं शुभम् ॥ २३ ॥
 वेदं किं न विधानेन प्रतिमां स्थापयेद्वृधः ॥ यजेद्द्वितीर्थनामानि मनसा संस्मरन्तु यः ॥ २४ ॥ प्रयागं पुष्करं देवं कुरुक्षेत्रं च नौमिषम् ॥ पृथुदकं च द्र-
 भाणां शोणगो कर्णमेव च ॥ २५ ॥ ब्रह्मावर्तं कुशावर्तं बिल्वकनीलपर्वतम् ॥ गंगाद्वारं तथा पुण्यं गंगासागरमेव च ॥ २६ ॥ कालप्रियं निजवनं
 गुडारं स्वामिनं तथा ॥ चक्रतीर्थं तथा पुण्यं मतीर्थं तथा शिवम् ॥ २७ ॥ वितस्ताहर्षं पावो तथा वैदो विकान्मुता ॥ गंगासरस्वतीं सिधुश्चंद्र-
 भागासनं ददा ॥ २८ ॥ विपाशाय कुनातापी शिववेज्रवती तथा ॥ गोदावरी पयोष्णी च कृष्णा वैष्णवा तथा नदी ॥ २९ ॥ झातरुद्रा पुष्करिणी
 कौशिकी सिरदूर तथा ॥ तथान्ये सागराश्चैव सानिधं कल्पयंतु वै ॥ ३० ॥ तथा श्रमाः पुण्यतमा दिव्या न्यायत नानि च ॥ एवं स्नानविधिं कृत्वा श्व-
 चैत्वा प्रणम्य च ॥ ३१ ॥ धूपमर्घ्यं प्रदत्वा तु प्रतिमामधिवासयेत् ॥ त्रिशंखसंज्ञां वामां सप्तार्धमेव च ॥ ३२ ॥ स्थितं स्नानपदं देवं पूजयेद्भ-
 क्तिरितो नरः ॥ चत्वारोऽप्येदं चितुःसां शुभे कृताम् ॥ ३३ ॥ चतुर्दशैवैतं कुर्भेव तानवभोजिताम् ॥ कृष्णपक्षे तु माघस्य सप्तम्यां त्रिपुरां-
 तक ॥ ३४ ॥ कृत्वा शिकार्या विधिवत् कृत्वा ब्राह्मणभोजनम् ॥ शंखभेरानिनादं सुहृत्सवैष्णवपुष्करैः ॥ ३५ ॥ पुण्याहवोषैर्विवैर्ब्राह्मणा-
 न्स्वस्ति वाच्य च ॥ ततोऽन्यपरया भक्त्या सूर्यस्य परमात्मनः ॥ ३६ ॥ रथेन दूर्वा नीयेनैकिकिणिलमां लिना ॥ सूर्यश्च भ्रामयेद्वं महात्सवपुरः

मासाः संवत्सराश्चैकतवोऽथ्युगानि च ॥ ८ ॥ सदादित्यादते होषाकालसंख्यानविद्यते ॥ कालादतेन नियमो नाग्निर्हवन्क्रिया ॥ ९ ॥ ऋतु-
 नामविभागाश्च पुष्पमूलफलं कुतः ॥ कुतः सस्यविनिष्पत्तिस्तृणैषाधिगणाः कुतः ॥ १० ॥ अभावोऽव्यवहाराणां जन्तूनां दिवि चेह च ॥ जगत्स्य
 तपनमुतेभ्यस्करं वारितस्करम् ॥ ११ ॥ नावृष्ट्या तपते सूर्यानावृष्ट्या परिभ्रियते ॥ नावृष्ट्या विकृतिवते वारिणा दीप्यते रविः ॥ १२ ॥ वसंते
 कपिलः सूर्याग्निभेकां च न सप्रभः ॥ श्वेतो वर्णो न वर्षासु पाण्डुः शरदिभ्यस्करः ॥ १३ ॥ हेमंते ताम्रवर्णस्तु शिबिरलोहितो रविः ॥ इति वर्णाः समा-
 ख्याताः शृणु वर्णफलं हर ॥ १४ ॥ कृष्णो भयाय जगत्स्तत्प्रः सेनापतिर्विनाश्रयति ॥ पीतो नरेन्द्रपुत्रश्चेत्स्तु पुरोहितं हति ॥ १५ ॥ चित्रोऽथवा पिद्म-
 रश्मिरग्निमंशुकुलं करोत्युच्चैः ॥ तस्करश्चात्रानि पातयैर्दिनसखिलमाशु पातयति ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेश्वरसप्तमीकरणसूर्यमहिसवर्ण-
 नं नाम चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ ॥ रथयात्रा कथं कार्या भ्यस्करस्येह मानवैः ॥ फलं च किं भवेत्तेषां यात्रां कुर्वति परैः ॥ १ ॥
 विधेनैकनकर्तव्या कस्मिन्काले सुरोत्तम ॥ कथं च भ्रामयेद्देवं रथारूढं दिवाकरम् ॥ २ ॥ देवस्य ये रथं भक्त्या भ्रामयन्ति वहति च ॥ तेषां च किं फलं प्रो-
 क्तं ये च नृत्यकरानराः ॥ ३ ॥ भ्रमंति ये च देव न नृत्य गीतपरायणाः ॥ प्रजागरं च कुर्वन्ति भक्त्या श्रद्धासमन्विताः ॥ ४ ॥ तेषां च किं फलं प्रो-
 क्तं ये च नृत्यकरानराः ॥ ५ ॥ एतन्मद्वाहनिखिलं सुरज्येष्ठसाविस्तरम् ॥ लोकानां श्रेयसे देव परं कौत-
 हलहिमे ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुपुष्टोऽस्मि भूतशोणशोसि जिलेचन ॥ शृणु ध्वैकमनाव चिम्रया प्रशंस विस्तरम् ॥ ७ ॥ देवस्य रथयात्रे
 यं भ्यस्करस्य महात्मनः ॥ इंद्रोत्सवं तथा रुद्रमया ह्येतौ प्रकीर्तितौ ॥ ८ ॥ मर्त्यलोकेऽपि तद्दत्तं लोकानां लोकप्रजित ॥ ९ ॥ प्रवर्तितं बुभौयस्मि
 न्देवो देवमहोत्सवौ ॥ न तत्रोपद्रवाः संति राजतस्करासंभवाः ॥ १० ॥ तस्मात्कार्या विमोभतया दुर्भिक्षस्येह शान्तये ॥ हुक्कपक्षे तु सप्तम्यां मा-
 सिभाद्रपदं हर ॥ ११ ॥ द्युतेनाभ्यंगयेद्देवं पंचपूर्तां गजेन वै ॥ अभ्यंगयेद्देवं शयसर्पैश्च द्रयान्वितः ॥ १२ ॥ दिने दिने जगन्नाथं प्रविष्टवर्णं के-

१ नार्योर्विहरणक्रिया-इ० पा० । २ ऋतुनामविभागश्च-इ० पा० । ३ स्वापजागरणाः कुतः-इ० पा० । ४ नराः-इ० पा० । ५ रविं च नभसि स्थितम्-
 इ० पा० । ६ गच्छति-इ० पा० ।

सरम् ॥ ३७ ॥ शक्रपक्षे तु मावस्य रथमारोपयेद्भविम् ॥ कृत्वाग्निहोमं विधिवत्तथा ब्राह्मणभोजनम् ॥ ३८ ॥ प्राणि यित्वा जनं सर्वदक्षिणभोजनादिना ॥
 प्रपूज्य ब्राह्मणां दिव्यान्भौमांश्चापि सुवाचकात् ॥ ३९ ॥ इति हासपुराणाभ्यां वाचको ब्राह्मणोत्तमः ॥ ततो देवश्च इष्टश्च संपूज्योत्तमतः
 स्तदा ॥ ४० ॥ माघस्य शुक्लपक्षस्य पंचम्यामेकभक्तकम् ॥ अयाचितं चतुर्थ्या तु षष्ठ्या नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ ४१ ॥ सप्तम्या सुपवास्तु अ-
 श्माद्रोपयेद्भयम् ॥ अग्निकार्यं तु वैकृत्वारथस्य पुरतः शिव ॥ ४२ ॥ षष्ठ्या च रात्रौ भूते शरश्च गृहं धाधिवासनम् ॥ ब्राह्मणां भोजयित्वा तु दिव्या-
 न्भौमांश्चाचकान् ॥ ४३ ॥ रथमारोपयेद्देवं सप्तम्यां भूतभावनम् ॥ सितायां भावमासेतु तस्य देवा लयाग्रतः ॥ ४४ ॥ तत्र स्थस्यैव देवस्य
 कुर्याद्द्रोत्रां प्रजागरम् ॥ नानाविधैः प्रेक्षणकैर्द्रोपवृक्षोपशोभितैः ॥ ४५ ॥ शंसतूर्ये निनादैश्च ब्रह्मवोषैश्च पुष्कलैः ॥ कुर्यात्प्रजागरं भक्त्या देवस्य
 पुरतो निशि ॥ ४६ ॥ ततो षष्ठ्या च यत्नेन देवं रथगतं येत् ॥ नगरस्योत्तरं द्वा रं शंखभेरीनिनादितम् ॥ ४७ ॥ ततः पूर्वदक्षिणं च द्वारं चापितथा-
 परम् ॥ एवं हि क्रियमाणानां यात्रायां वत्सरावधौ ॥ ४८ ॥ मानवाः सुखमेवं ते राजजयति चाहितात् ॥ नीरुजश्च जनाः सर्वे गवां शांतिर्भवेत्तथा ॥ ४९ ॥
 कर्तारंश्चापि यात्रायाः स्वर्गभाजो भवंति हि ॥ वोढारश्च तथा वत्समूर्यलोकां व्रजंति वै ॥ ५० ॥ रुद्र उवाच ॥ कथं संचाल्यते ब्रह्मन्स्थापिता प्रतिभास-
 कृत् ॥ एतन्मेव देवे शमुमहान्संशयो हि मे ॥ ५१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पूर्वमेव सहस्रांशोर्या न हेतोर्महात्मनः ॥ संवत्सरस्य अवयवै-
 काल्पितोऽस्य रथो मया ॥ ५२ ॥ सर्वेषां तुरथानां वै स रथः प्रथमः स्मृतः ॥ तं दृष्ट्वा तु ततस्त्वन्यस्य द्वा विध्वं कर्मणा ॥ ५३ ॥ कालिपताः सर्वदेवा-
 नां सोमादीनामनेकशः ॥ विश्वकर्मकृतं प्राप्य रथं देवेन पुत्रक ॥ ५४ ॥ पूजार्थं भात्मनो दत्तं मनवे सत्कुलोद्ग्रह ॥ मनुनेक्ष्वकवे दत्तं मर्त्यैः संपूज्यतां
 रविः ॥ ५५ ॥ अतस्तुरथानेन चालनं विहितं रेवः ॥ तस्मान्न चालने दोषः सवितुश्च ल एव सः ॥ ५६ ॥ यस्माद्रथेन पर्येति भास्करः पृथिवीमि-
 माम् ॥ गच्छन्न इदं येतैतन्मंडलं सवितुस्तथा ॥ ५७ ॥ अहं च लते यस्य स्मात्तस्माद्द्वे पार्वती प्रिया ॥ तदेवं रथयात्रा सुदृष्टं भानमेनीषिभिः ॥ ५८ ॥
 अन्येषां चालने नैष्टे देवानां पार्वती प्रिय ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां स्थापितानां विधानतः ॥ ५९ ॥ तस्माद्रथेन देवस्य यात्रा कार्या विधानतः ॥

प्रजानामिहंशान्यप्रतिसंवत्सरं सदा ॥ ६० ॥ कांचनोवाथरौप्योवाहदहमयोऽपिवा ॥ दृढाक्षयुगचक्रश्चरथः कार्यः सुयंत्रितः ॥ ६१ ॥
 तस्मिन्नथ वरे श्रेष्ठे कल्पिते सुमनोरमे ॥ आरोप्य प्रतिसंयन्नाद्यो जयेद्वाजिनमुमान् ॥ ६२ ॥ हरिहस्तमणसं पन्नान्मुखान् च शर्वतनः ॥ कुंकुमे
 न समालब्ध्याश्चामरमग्नविभूषितान् ॥ ६३ ॥ स दशान्यो जयित्वा तुरथ स्मर्यैर्वप्रदाय च ॥ विबुधान् जयित्वा तु धूपमाल्यानुलेपनैः ॥ ६४ ॥ आहारैर्वि
 विधैश्च पिबोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ दीनार्थकृपणादींश्च सर्वान् संतप्य शक्तिः ॥ ६५ ॥ न कंचिद्विमुखं कुर्वन्तु तमाधममव्ययम् ॥ सूर्ये
 क्रतौ विविते एवमाहुर्मनीषिणः ॥ ६६ ॥ यश्चित्तयति भग्नान् शत्रुधाता वत्प्रपीडितः ॥ अदातुर्हि पितृंस्ते न स्वर्गस्यानपि पातयेत् ॥ ६७ ॥
 यज्ञश्च दक्षिणाहीनः स विदुर्न प्रशस्यते ॥ तस्मान्नानाविधैः कामैर्भक्ष्यलेब्धसमन्वितैः ॥ ६८ ॥ पूजयित्वा जन्तुं सर्वमिदमुच्चारयेन्ननुसु ॥ वल्लि
 गुल्लुं मे देवा आदिन्यावसवस्तथा ॥ ६९ ॥ मरुतोऽथाश्विनौ रुद्राः सुपर्णाः पन्नगाग्रहाः ॥ असुराया तु धानाश्चैरथ स्थायास्तु देवताः ॥ ७० ॥
 दिग्पालालोकपालाश्चैव विभ्रविनायकाः ॥ जगतः स्वस्ति कुर्वन्तु ये च दिव्यामहर्षयः ॥ ७१ ॥ माविघ्नं माचमे पापं माचमे परिपंथिनः ॥ सौम्या
 भवंतु तृताश्च देवा भूतगणास्तथा ॥ ७२ ॥ वामदेवैः पवित्रैश्च मानस्तोकरथं तरैः ॥ आकृष्णे नरजसाऋचमेकमुदाहरेत् ॥ ७३ ॥ ततः पुण्या
 हशब्देन कृतवादित्रनिःस्वनैः ॥ रथक्रमणं कुर्याद्रत्नमनुसमेन तु ॥ पुरुषैश्चापि योऽव्यः सूर्यभक्तिसमन्वितैः ॥ ७४ ॥ मुहुतैः प्रग्रहेर्दो
 तैर्वलिवद्दृथापिवा ॥ यथापर्यटनं च स्याद्विषमे पथि गच्छतः ॥ ७५ ॥ उपवासस्थितैर्विप्रैर्द्व्यैर्भौमैश्च मुव्रतैः ॥ त्रिंशद्विः षोडशैर्वापि प्रतिपदा
 भारुकरस्य तु ॥ ७६ ॥ स्थानात्प्रचाल्य वैरुद्ररथमारोपयेच्छनैः ॥ राज्ञीच निक्षुभारुद्रभार्येतस्मिन् महात्मनः ॥ ७७ ॥ शूनैरोपयेद्गुह्यदुर्भ
 योः पार्थिवोरथे ॥ निक्षुभां दक्षिणे पार्श्वे राज्ञीचाप्युत्तरे तथा ॥ ७८ ॥ द्रविणब्राह्मणानि तस्मिन् द्विव्योर्भौमश्च पार्श्वयोः ॥ ब्रह्मकल्पस्तथा भेषिः
 कूवरस्योपरि स्थितः ॥ ७९ ॥ गरुडं पृष्ठतश्चास्य वल्गमानं प्रकल्पयेत् ॥ आतपत्रं तथा श्वेतं स्वर्णं दंडमनौपमम् ॥ ८० ॥ सुवर्णं विदुभिश्च
 त्रं मणिमुक्ताफलोज्ज्वलम् ॥ ततस्त्विन्द्रधनुः प्रख्यं स्वर्णं दंडमथाव्रणम् ॥ ८१ ॥ ध्वजं प्रकल्पयेत्तस्य पताकाभिरलंकृतम् ॥ नानावर्णभिभूतेश्च

१ यत्नतः-इ० पा० । २ मृणयित्वा-इ० पा० । ३ यातुधानाद्याः-इ० पा० । ४ सुग्रहे-इ० पा० ।

सप्तभिः कामनाशन ॥ ८२ ॥ ध्वजोपरिचरं व्याम अरुणाधिष्ठितं भवेत् ॥ रथतुङ्गगतां विप्रांश्च द्रव्यं रवेः ॥ ८३ ॥ सारथ्यं रुद्रकुयाद्विश्रेयोऽ
र्थमात्मनः सदा ॥ नारुहेतरथेऽश्रद्धोयदीच्छेच्छ्रय आत्मनः ॥ ८४ ॥ रथमारोहतस्तस्म्यक्षयं गच्छति संततिः ॥ सारथो देवदेवस्य बोढव्यो
ब्राह्मणैः सदा ॥ ८५ ॥ क्षत्रियैश्चापि वैश्यैश्च न तु शूद्रैः कदाचन ॥ येत्वन्यदेवताभक्ताये च मद्याप्रवर्तकाः ॥ ८६ ॥ नैतैः शूद्रैश्च बोढव्य इतरै
स्तु स दह्यते ॥ उपवासव्रतोपैतौ बोढव्यः पार्वतीप्रिय ॥ ८७ ॥ स्वस्थानाञ्जलिं तोरुद्रपूर्वद्वारं व्रजेत वै ॥ दिनमेकं वसेत्तत्र पूज्यमानो नृपेण
वै ॥ ८८ ॥ नानाविधैः प्रेक्षणकैः पुराणश्रवणेन च ॥ नानाविधैर्ब्रह्मघोषैर्ब्राह्मणानां चतुर्णैः ॥ ८९ ॥ स्थित्वा तु अष्टम्यं तंतुनवम्यां च लते पुनः ॥
व्रजेत दक्षिणं द्वारं नगरस्य त्रिलोचनः ॥ ९० ॥ तत्रापि दिनमेकं तु तिष्ठेत्तथैव कमुद्न ॥ स्थिते तत्र तैः पूज्यमानो यथा राज्ञा तथा नृपैः ॥ ९१ ॥
तस्मादपि च लेद्रुद्रद्वारं पश्चात्ततोत्तराम् ॥ तत्रापि पूज्यः शूद्रैस्तु विधिविप्रियदर्शन ॥ ९२ ॥ तस्माच्च चलते रुद्रव्रजे न्मध्यं पुरस्य तु ॥ तत्र स्थं पूजय
ति स्म ब्राह्मणाः श्रद्धयाऽन्विताः ॥ ९३ ॥ शंखवादित्रनिघोषैस्तथा प्रेक्षणकैर्वैः ॥ ब्रह्मघोषैश्च विविधैः समं तादीपकैः शुभैः ॥ ९४ ॥ नानाविधैर्वित्त
दौ नैत्रा ब्राह्मणानां चतुर्णैः ॥ दीनांधकृपणानां चतुर्णैश्चिपुरांतक ॥ ९५ ॥ पुरमव्यात्तु चलितैस्तिष्ठेत्प्राप्य स्वमंदिरम् ॥ इत्थं प्राप्य
स्थितं देवं पुरतो मंदिरस्य तु ॥ ९६ ॥ तत्र स्थितः पूजनीयो भवेत्परैरेण कृत्स्नशः ॥ पूज्यमानस्तत्त्वहोरात्रं शारूढस्तु तिष्ठति ॥ ९७ ॥ अपरे दिने
व्रजेत्स्थानं तच्चिरं तनमादरात् ॥ त्रयोदश्यां व्यतीतायां चतुर्दश्यां त्रिलोचन ॥ ९८ ॥ सदैवं भ्रामयेद्देवं ग्रहशं दुर्गतापहम् ॥ परिवारयुतं रुद्रसातु
गंपरमे श्वरम् ॥ ९९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि रथसप्तमिकल्पे रथयात्रावर्णनं नाम पंचपंचांशोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥
कथं प्रचालयेद्ब्रह्मत्रयस्थं तमनाशनम् ॥ अनुगाश्च कथं वास्य केच ते अनुगाः क्रमात् ॥ १ ॥ भूयो भूयः सुरश्रेष्ठ विस्तरान्मम श्रेयसे ॥ वैदि
सर्वजगन्नाथ परं कौतूहलं हि मे ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ३ ॥ शनैर्नयेद्रथं रुद्रवत्सर्पनात्समेन तु ॥ यथा पर्यटनं तस्माद्विषेधे पथि गच्छतः ॥ ३ ॥ प्रतीहा
रस्थं पूर्वयेन मार्गं विशुद्धये ॥ तस्मादनंतरं रुद्रदंडनायकमादरात् ॥ ४ ॥ पिगलंच ततस्तस्य पृष्ठं चादरात् ॥ रक्षकोद्धारको यस्माद्

थारूढौतुपृष्ठतः ॥ ५ ॥ रथारूढस्तथादिर्दिवस्यपुरतःस्थितः ॥ तस्मादिपितथारूढलक्षकोभारूकरप्रियः ॥ ६ ॥ शनैःशनैर्नयदुदरं
 देवस्ययन्तः ॥ युगाक्षचक्रभंगोवायथानस्यात्रिलोचन ॥ ७ ॥ ईषाभंगेद्विजभयंभग्रेऽक्षेत्रियक्षयः ॥ तुलाभंगेतुवैदयानंज्ञायाञ्छूदय
 भवेत् ॥ ८ ॥ युगभंगेत्वनष्टिःपीठभंगेप्रजाभयम् ॥ परचक्रागमविद्याञ्चक्रभंगेरथस्यतु ॥ ९ ॥ ध्वजस्यपतनेचापिनुपभंगमिनिर्दिशे
 त् ॥ प्रतिमाव्यगितायतुराज्ञाभरणमादिशेत् ॥ १० ॥ छत्रभंगार्द्रयंरुद्रयुवाज्ञोविनिर्दिशेत् ॥ उत्पल्लेषेवमाद्येषुउत्पातेष्वशुभेषुच ॥ ११ ॥
 बलिकर्मपुनःकुर्याच्छांतिहोमंतथैवच ॥ ब्रह्मणान्वाचयेदूयोदद्यादानानिचैवहि ॥ १२ ॥ पूर्वोत्तरेचदिग्भगेरथस्याग्निप्रकल्पयेत् ॥
 समिद्रिस्तुष्टुताक्ताभिर्होमयेजातवेदसम् ॥ १३ ॥ स्वाहाकारान्वदन्मय्यगैवतेभ्यस्त्वनुक्रमात् ॥ ग्रहेभ्यश्चप्रजाभ्यश्चनमान्यादिभ्यहोम
 येत् ॥ १४ ॥ प्रथमंचाग्रेस्वाहास्वाहासोमायचैवहि ॥ स्वाहाप्रजापतयेचदद्यादाहुतयःक्रमात् ॥ १५ ॥ स्वस्त्यास्तिवहचविप्रेभ्यःस्वस्तिरा
 ज्ञेतथैवच ॥ गोभ्यःस्वस्तिप्रजाभ्यश्चजगतःशांतिरस्तुवै ॥ १६ ॥ शनोऽस्तुद्विपदोनिर्त्यशांतिरस्तुचतुष्पदे ॥ शंप्रजाभ्यस्तथैवा
 स्तुशंसदात्मनिचास्तुवै ॥ १७ ॥ भूःशांतिरस्तुदेवेशुभुवःशांतिस्तथैवच ॥ स्वधैवास्तुतथाज्ञांतिःसर्वत्रास्तुतथारवेः ॥ १८ ॥ त्वंहव
 गतःस्रष्टापोष्टाचैवन्वमेवहि ॥ प्रजापालग्रहेशानशांतिकुरुदिवरूपते ॥ १९ ॥ इदमन्यच्चवक्ष्यामिज्ञांत्याःपरमकारणम् ॥ यात्राकारणं
 तस्यपुरुषस्यस्वजन्मनः ॥ २० ॥ दुःस्थान्यहंश्चविज्ञायग्रहशांतिंसमाचरेत् ॥ प्रादेशमात्राःकर्तव्याःसमिधोऽथप्रमाणतः ॥ २१ ॥
 अर्कमय्यःसदाकार्याःपालइयःशशिनःस्मृताः ॥ स्वादियैश्चभौमायअपामागर्थोऽथसोमजे ॥ २२ ॥ आश्वत्थाअथजीवायऔदुवर्गसिता
 यच ॥ असितायशमीमय्योदूर्वाःकार्यास्तुराहवे ॥ २३ ॥ केतवेतुकुशाःकार्यादक्षिणाप्यतःशृणु ॥ सूर्यायशोभनधिदुंशंबदद्यादथेद
 वे ॥ २४ ॥ रक्तमनइहभौमायकांचनंसोमसुनवे ॥ जीवायवाससिदियेगुकायाश्चसिंह ॥ २५ ॥ शनैश्चरायागंनिलारहवेभांडपायसम् ॥
 छांगंतुकेतवेदद्याच्छृण्वेषांभोजनान्यपि ॥ २६ ॥ गुडौदंतुसूर्यायसोमायघृतपायसम् ॥ हविष्यमन्नभौमायक्षीरांशंसोमसुनवे ॥ २७ ॥

१ भयम्-इ०पा० । २ प्रतिमायाम्-इ०पा० । ३ दुष्टा ग्रहाश्च विज्ञेयाः पूजांतिं समाचरेत्-इ०पा० ।

दध्योदन्तुजीवायशुक्रायाथघृताशनम् ॥ तिलपिष्टांश्चमार्णांश्चसूयपुत्रायदापयेत् ॥ २८ ॥ राहवेदापयेन्मामंसेतवेचित्रमोदनम् ॥ सौवारीमा
 रनालंचस्विन्नबीजंचकाजिकम् ॥ २९ ॥ यथावाणप्रहारणांवारणं क्वचं स्मृतम् ॥ तथादेवोपवातानां शान्तिर्भवतिवारणम् ॥ ३० ॥ अहिं
 सकस्यदांतस्यधर्माजितधनस्यच ॥ नित्यंचनियमस्थस्यसदासायुग्रहाग्रहाः ॥ ३१ ॥ ग्रहाः पूज्याः सदा रुद्रइच्छताविपुलयशः ॥ श्रीकामः
 शान्तिकामोवाग्रहग्रजं समाचरेत् ॥ ३२ ॥ वृष्ट्यायुः पुष्टिकामोवातैथैवाभिचरन्पुनः ॥ यानपत्याभवेन्नारीदुःप्रजाश्चापियाभवेत् ॥ ३३ ॥
 बालयस्याः प्रमीयंतेयाचकन्याप्रजाभवेत् ॥ राज्यप्रष्टेनृपोयस्तुदीर्घरोगिचयोभवेत् ॥ ३४ ॥ ग्रहयज्ञः स्मृतस्तेषां मानवानां मनीषिभिः ॥
 तस्मादसौ सदाकार्यः श्रेयोऽर्थजनताहर ॥ ३५ ॥ दत्तपुष्पः क्रूरदृक्पुष्पजोधिषणस्तथा ॥ सितसितैतथारुद्रउपरागः शिखितथा ॥ ३६ ॥
 एतग्रहामहाबाहोविद्वद्भिः पूजिताः सदा ॥ ताम्रकात्स्फाटिकादृक्चंदनात्स्वर्णकादपि ॥ ३७ ॥ राजतादायसात्सीसाद्रहाः कार्यः प्रयत्नतः ॥
 स्वर्णैर्वीथपटेलैर्व्यायथाशास्त्रमहेश्वर ॥ ३८ ॥ यथावर्णप्रदेयानिवासांसि कुसुमानिच ॥ गंधाश्चबलयश्चैवधूपोदेयश्चगुग्गुलः ॥ ३९ ॥
 कर्तव्यामंत्रं वतश्चरवः प्रतैद्वतम् ॥ आकृष्णेन इमं देवाग्निमूर्धो दिवः ककुत् ॥ ४० ॥ उदुध्यस्वयथासंख्यमृचएताः प्रकीर्तिताः ॥ बृहस्प
 ते अतियदर्यंस्तथैवान्नात्परिब्रुतः ॥ ४१ ॥ शनो देवी तथा कांडात्केतुकृष्णवस्त्रिमाः क्रमात् ॥ पूर्वोक्ताः समिधस्त्वत्रयथाशास्त्रं प्रहमयेत्
 ॥ ४२ ॥ एकैकस्याष्टशतकमष्टाविंशतिरेववा ॥ होतव्यामधुसर्पिर्भ्यर्द्धाच्चैव समन्विताः ॥ ४३ ॥ पूर्वोक्तभोजनं यद्विब्राह्मणेभ्यो
 निवेदयेत् ॥ शक्तितोवायथालाभंदक्षिणात्स्वविधानतः ॥ ४४ ॥ यश्चस्ययदादुःस्थः सतं यत्नेन पूजयेत् ॥ मयैषां हि वरोदत्तः पूजितः
 पूजयिष्यथ ॥ ४५ ॥ ग्रहाधीनानरेद्राणामुच्छ्रयाः यतनानिच ॥ भावाभावौ च जगतस्तस्मात्पूज्यतमाग्रहाः ॥ ४६ ॥ ग्रहमावोत्तरं
 द्राश्चगुरवो ब्राह्मणास्तथा ॥ पूजिताः पूजयंत्येतानि देहंत्यपमानिताः ॥ ४७ ॥ यथासमुत्थितं यंत्रं यत्रैव प्रहृत्यते ॥ तथासमुत्थितां पीडां ज
 ह्मं शान्त्या प्रशामयेत् ॥ ४८ ॥ यज्विनां सत्यवाक्यानां तथा नित्योपवासिनाम् ॥ जपहोमपराणां च सर्वदुष्टप्रशाम्यति ॥ ४९ ॥ एवं

१ यथाक्रमम्-इ०पा० । २ त्रिलोचन-इ०पा० । ३ मनु-इ०पा० । ४ च विशेषतः-इ०पा० । ५ अमीषाम्-इ०पा० । ६ शान्तिः प्रशोधयेत्-इ०पा० ।

७ सेविनाम्-इ०पा० ।

कुत्वाप्रजाशान्तिं कृत्वा च स्वस्ति वाचनम् ॥ पुनः सज्जं श्रुत्वा कुयन्ति प्रक्रमणं हर ॥ ५० ॥ मार्गशेषं नयित्वा तु नयेद्देवालयं रविम् ॥ पूज
 यित्वा ततः पूर्वायाः प्रोक्ता रथे देवताः ॥ ५१ ॥ यथा पूज्याग्रहाः सर्वे उत्पत्तेषु त्रिलोचन ॥ रथदेवास्तथा पूज्यायाः स्थितारथमाश्रिताः
 ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणविषणिसप्तमीकल्पे आदित्यमहिमवर्णनं नाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 क्षीरं यवागृह्णन्त्यात्परमात्रं त्रिलोचन ॥ फलानि कार्तिकेयस्य दद्याद्भूतेऽग्रीतये ॥ विवस्वते मधुमांसं तथा मध्वं च सुव्रत ॥ १ ॥ पुरुहूत
 यभक्ष्याणि सानुगायनिवेदयेत् ॥ हविरन्नमग्नये स्यादग्रात्रं विष्णवे तथा ॥ २ ॥ राक्षसेभ्यः समैर्यं दद्यान्मांसौदनं हर ॥ संस्कृतं पिशिता
 न्नं चरेवतायनिवेदयेत् ॥ ३ ॥ तिलांश्च पितुराजाय दद्याच्चिपुरसूदन ॥ आश्विनाभ्यामपूपांस्तु वसुभ्यो मांसमोदनम् ॥ ४ ॥ पितृभ्यः पायसं
 दद्याद्धृताक्तं मधुना सह ॥ कात्यायन्यै यवाण्च श्रियै दद्यात्तथा दधि ॥ ५ ॥ सरस्वत्यै त्रिमधुं वरुणायै क्षुरसौदनम् ॥ खंडवांश्च न पतवे
 वमित्रं त्रिलोचन ॥ ६ ॥ सन्नेहन तु त्रेणमरुद्रचस्तर्पणं स्मृतम् ॥ मांसांश्च भक्तमूपांश्च मातृभ्यां धौ निवेदयेत् ॥ ७ ॥ उल्लोपिकाश्च भूतेभ्यो जलं
 सूर्यायै वै हर ॥ दद्याद्गणाधिपतये मोदकांश्चिपुरांतक ॥ ८ ॥ शकुल्यस्तु नैऋताय देयाः स्युर्गणनायक ॥ सर्वभक्ष्याणि विविधेभ्यो दातव्या
 निसमंततः ॥ ९ ॥ क्षीरौदनमृषिभ्यस्तु क्षीरं नागैर्भ्य एव हि ॥ सूर्ये रथाय बलिं दद्यात्कुयद्द्वि सार्वभौतिकम् ॥ १० ॥ उद्रतं नं सुराभांसं
 तद्वाहेभ्यश्च भारत ॥ आर्ज्यं च ब्रह्मणे दद्यात्त्र्यं वकाय तिलांस्तथा ॥ ११ ॥ स्वाहा तनयै वैलाजादा तव्यास्त्रिपुरांतक ॥ भास्कराय स दद्या
 त्कोविदारं त्रिलोचन ॥ १२ ॥ राजवृक्ष्यं तथैन्द्राय हविष्यं पावकाय च ॥ चक्रिणस्तथान्यं च गरुडे मत्स्यमोदनम् ॥ १३ ॥ यक्षेभ्यो
 विविधान्नां निर्यासिरेवेत्यजेत् ॥ वैकंठस्तस्मै रुद्राय मायपरिकीर्तितः ॥ १४ ॥ देयं स्यात्कर्णिकारं तु आश्विभ्यां वृषभध्वज ॥ श्रि
 यै पद्मानिंद्यानि चण्डिकायै सुचंदनम् ॥ १५ ॥ नवनीतं सरस्वत्यै विनतायै तथा विषम ॥ पुष्पाण्यप्समां रुद्रमालत्याः परिकीर्त
 येत् ॥ १६ ॥ वरुणायान्निभं तु फलं मूलं निऋतये ॥ विलंदद्यात्कुबेराय कापिस्थं मरुतां तथा ॥ १७ ॥ गंधैर्बभ्रुस्त्वारगवधं दद्याच्चिपुरसूदन ॥

वासवेभ्यस्तुकरूरदद्यादारुणाधिपे ॥ १८ ॥ पितृभ्यःपिंडमूलानिभूतेभ्यश्चविभीतकम् ॥ गोभ्योयवान्प्रदद्याद्भैमातृभ्यश्चाक्षतान्हर
 ॥ १९ ॥ गुग्गुलंविघ्नपतयविश्वेभ्योदेयमोदनम् ॥ ऋषिभ्योब्रह्मवृद्धंयुनगोभ्याविषसुत्तमम् ॥ २० ॥ भास्करस्येहदेयानिसकलानि
 र्मणाधिप ॥ मधुसर्पिस्तथोक्तानिगैरिकस्यत्रिलोचन ॥ २१ ॥ न्यग्रोधंतस्यवाहेभ्योभक्त्यारुद्रनिवेदयेत् ॥ सायंप्रातस्तुमध्याह्नेसदै
 काग्रमनाहर ॥ २२ ॥ सर्वेषांशक्तितोभक्त्यादहेद्रूपंविचक्षणः ॥ मंत्रतोदिवशादूलयोस्येहप्रकीर्तितः ॥ २३ ॥ ज्ञांत्यर्थब्राह्मणेभ्यस्तु
 तिलान्दद्याद्विचक्षणः ॥ वैश्वानरेवाजुह्यादूयुतेनसहितान्हर ॥ २४ ॥ देवानाममृतंह्यतेपितृणांहिस्वधामृतम् ॥ शरणं ब्राह्मणानांच
 सदाह्येतांन्विदुर्बुधाः ॥ २५ ॥ कश्यपस्यांगजह्येतेपवित्राश्चतथाहर ॥ स्नानेदनेतथाहोमेतपणेह्यशनेपराः ॥ २६ ॥ इत्थं देवान्ग्रहां
 श्वैवपूजयित्वाप्रयत्नतः ॥ अवतार्यथाज्ञैर्मंडलेस्थापयेत्पुनः ॥ २७ ॥ कृत्वात्वारान्त्रिकंयत्नादीपतोययवाक्षतैः ॥ कार्पासबीजलवण
 तुषैर्दुर्दृष्टिर्ज्ञातिये ॥ २८ ॥ वेदीमारोपयेत्पश्चात्पत्नीभ्यांसहसुव्रत ॥ तत्रस्थंपूजयेद्देवंदिनानिदशसुव्रत ॥ २९ ॥ दशाहिकेतिविर्यतायापू
 जाभूतलेहर ॥ तयासंपूजयेद्देवंचतुर्थेऽन्हितथाहर ॥ ३० ॥ चतुर्थेह्निकेर्तव्यंयत्नाद्विघ्नपनंरवेः ॥ अभ्यंगभोजनद्वैस्तुपूजासत्कारमंडलैः
 ॥ ३१ ॥ अनेनविधिनापूज्यदशाहाहानिदिवाकरम् ॥ ततोनेत्येत्परस्थानंयत्तत्पूर्वमथालयम् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिरथ
 सप्तमीकल्पआदित्यमहिमवर्णनंनमसत्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्याद्वाकरयतिवा ॥ यात्रांभगवतो
 भक्त्याभास्करस्याभितौजसः ॥ १ ॥ सपरार्धेतुवर्षाणामुयलोकैर्महीयते ॥ कुलेनजायतेतस्यदरिद्रव्याधितोऽपिवा ॥ २ ॥ अभ्यंगाग्र्यद्वु
 तंयस्तुभास्करायप्रयच्छति ॥ कृतेतुवर्णतिलकेसगच्छेत्सुरभीपुरम् ॥ ३ ॥ तीर्थोदंकृतयोभक्त्यागंगायाश्चतथोदकम् ॥ स्नानार्थमनेयद्व
 स्तुभास्करस्यत्रिलोचना ॥ ४ ॥ भक्त्यावर्णत्रयंदद्याद्वास्करस्यत्रिलोचन ॥ समाप्येहाखिलात्कामान्प्राप्नुयाद्रुणालयम् ॥ ५ ॥ रत्नव
 र्णतुयोदद्याद्विष्यान्नगुडौदनम् ॥ सगच्छेदीप्तिमान्कद्रुसूर्यलोकंकुंपुरंवरम् ॥ ६ ॥ गच्छेत्पुरवैरुद्रयत्रदेवप्रजापतिः ॥ स्नापयेद्यस्तुवाभक्त्या

१ यथाविधि-इ०पा० । २ देयम्-इ०पा० । ३ तिलाक्षतैः-इ०पा० । ४ सवितुः इ०पा० ।

भास्करं पूजयेत्तथा ॥ ७१ ॥ भगच्छेदीति मान्द्रसूर्यलोकं न संशयः ॥ रथमारोपयेद्यस्तुरथमार्गप्रमार्जति ॥ ८ ॥ सयाति वातसालोक्यं वाततुल्य
पराक्रमः ॥ रथस्य गच्छतो रथस्तु मार्गे कुयान्मुडम् ॥ ९ ॥ सलोकं प्राप्नुयात्पुण्यं भारुतं नात्र संशयः ॥ सूर्यस्य गच्छतो रथस्तु मार्गं कुयान्मु
मंडलम् ॥ १० ॥ सलोकं प्राप्नुयात्पुण्यं यः कुर्यान्मार्गमादरात् ॥ पुष्पप्रकरशोभां ब्यंशुभतोरणमंडितम् ॥ ११ ॥ शंखतूर्यानि न दाढ्यं तथा
प्रेक्षणकाचितम् ॥ सयाति परमं स्थानं यत्र देवा विभावसुः ॥ १२ ॥ देवं संहितो रथस्तु दृष्टव्यं गार्गस्तथा चर्यन् ॥ कुर्वन्महात्सवं भक्त्या सया
ति परमं पदम् ॥ १३ ॥ प्रजागर्गं यस्तु कुर्याद्देव रथगते रवौ ॥ ससुखी पुण्यवान्नित्यं मोदते शश्वतीः समाः ॥ १४ ॥ भक्तदासादिकं सर्वं यो ददाति
रवेर्नरः ॥ संप्राप्येहाखिलां कमान्मूर्यलोकं मवाप्नुयात् ॥ १५ ॥ रथारूढस्य सूर्यस्य प्रमतो दशनं हरः ॥ दुर्लभं देवशार्दूलविशेषात्पुनस्तोत्रजनः ॥ १६ ॥
उत्तराभिमुखं यातं तथा वैदक्षिणमुखम् ॥ धन्यः पश्यति देवेशं भास्करं भक्तवत्सलम् ॥ १७ ॥ अथ संवत्सरे प्राप्ते भानोर्यात्रादिने यदि ॥ रथप्र
क्रमणं तत्र न कथं चिच्छ्रुतं भवेत् ॥ १८ ॥ ततो वै द्वादशे वर्षे कर्तव्यं भूतिमिच्छता ॥ इन्द्रवज्रस्य चाप्येवं यदि नोत्थापनं कृतम् ॥ १९ ॥ ततो
वै द्वादशे वर्षे कर्तव्यं नंतरा पुनः ॥ यात्रायाश्चापि भगवति वृषभध्वज ॥ २० ॥ मंदेहानाम ते ज्ञेयाराक्षसानां संशयः ॥ ये कुर्वन्
ति तथा यात्रां नारधर्मध्वजस्य तु ॥ २१ ॥ इंद्रादि देवास्ते ज्ञेया गताश्च परमं पदम् ॥ पुनर्यात्राविधिं चे मं समात्कथयामि ते ॥
॥ २२ ॥ यं श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ वर्तमाने तु वैमवे रथे देवगणां श्रिते ॥ २३ ॥ स तस्मिन्नेव मनसा स्थापनी
य रथोपारे ॥ द्यौर्मही च द्विर्भूमि रस्थेयथा पूर्वप्रतिष्ठिते ॥ २४ ॥ तथैव राज्ञींश्च ज्ञानिंश्चुभापृथिवींश्च स्मृता ॥ एताभ्यामपि देवीभ्यां
यैव स विवृतस्तथा ॥ २५ ॥ दिंडिनः पिंगलादीनां पृथुः कथोर्यथक्रमः ॥ मनसा चितयेदयं यथास्थानेन पुन देवताम् ॥ २६ ॥ दि
क्पालां लोकिपालांश्च कल्पयेन्मनसैव तु ॥ देवो देवमयश्चायं सर्वदेवमयस्तथा ॥ २७ ॥ मंडलमृड्मयं चैव छंदसां स्थास्यं प्रकीर्तितम् ॥
गायत्री चैव त्रिष्टुप् च गन्धर्वानुदेव च ॥ २८ ॥ पंक्तिश्च बृहती चैव षड्जिगेव च सप्तमी ॥ ततो देवमयत्वाच्च छंदसां चैव कल्पनात् ॥ २९ ॥ त

१ स्नानार्थं मानयेद्यनु-इ०पा० २ शुभास्तरणमण्डितम्-इ०पा० ३ दद्यात् इ०पा० ४ भक्त्या दशहिकां संज्ञम्-इ०पा० ५ वा गगनां श्रिते-इ०पा०

तोवेदमयत्वाच्चतराणिलोकपूजितः ॥ रथप्रक्रमणान्तसूर्योवोढ्यब्रह्मवादिभिः ॥ ३० ॥ उपवासपरैर्युक्तैर्वेदवेदांगपारंगैः ॥ रथं तु
 नारुहेच्छूद्रोभास्करस्यत्रिलोचन ॥ ३१ ॥ आरुह्यतरणैर्यान्वज्रेच्छूद्रोह्ययोगतिम् ॥ यथोक्तकरणाद्गुद्रसदाज्ञातिर्भवेन्नृप ॥ ३२ ॥
 नायकश्चापिसर्वदेवानां तु दिवाकरः ॥ विन्यरोत्तरथानां तु देवतायतनेषु च ॥ ३३ ॥ ततो धूपोपहारैस्तु पूजयेत्प्रथमं रविम् ॥ दिग्दे-
 वानुचरांश्चैव पूजयेत्पूज्यतोऽश्रिया ॥ ३४ ॥ अपूज्यप्रथमं सूर्यमपरान्तर्यस्तु पूजयेत् ॥ तैत्तद्धूतकृतं पाठ्यं न प्रगृह्णाति देवताः ॥ ३५ ॥ या-
 त्राकाले तु संप्राप्ते सविदुर्दीक्षितां तनुम् ॥ येद्दृश्यंति न राभन्तयते भविष्यन्त्यकल्मषाः ॥ ३६ ॥ पौर्णमास्यामवास्यां दर्शनं पुण्यदं स्मृतम् ॥
 सप्तम्यां च तथा षष्ठ्यां दिने तस्य रेवस्तथा ॥ ३७ ॥ आषाढां कार्तिकीमावीतिथ्यः पुण्यतमाः स्मृताः ॥ महाभाग्यतिथेः पुण्यं यथाज्ञास्त्रिषु गी-
 यते ॥ ३८ ॥ कार्तिक्यां तु विशेषेण महाकार्तिक्युदाहृता ॥ एवं कालसमायोगाद्यात्रा कालो विविक्ष्यते ॥ ३९ ॥ दर्शनं च महापुण्यं स-
 र्वपापहरं भवेत् ॥ उपवासपरोयस्तु तस्मिन्काले यतव्रतः ॥ ४० ॥ पूजयेत्सुर्विभक्तयामगच्छेत्परमांगतिम् ॥ देवोऽयं ब्रह्मपुरुषो लोका-
 नुग्रहकक्षया ॥ ४१ ॥ प्रतिमावास्थितो भूत्वा पूजां गृह्णात्यनुग्रहात् ॥ स्नानादानज्जपाद्धोमात्संयोगाद्देवकर्मणः ॥ ४२ ॥ कूर्चानां व-
 पनाच्चैव दीक्षितः पुरुषो भवेत् ॥ कचानां वापनं कार्यं सूर्यभक्तैः सदानैः ॥ ४३ ॥ सूर्यकृतौ शुचिस्त्वेवं दीक्षितः पुरुषो भवेत् ॥ चतुर्णां
 मापि वर्णानां भक्त्या सूर्यस्य नित्यदा ॥ ४४ ॥ एवं येऽत्र करिष्यन्ति ते नरानि नित्यदीक्षिताः ॥ चर्णित्रिता महात्मानस्ते यस्यति परांगतिम् ॥ ४५ ॥
 इत्येषा कथितारुद्रसमासा दिवस्पतेः ॥ यांश्चुत्वा वाचयित्वा च सर्वरोगैर्विमुच्यते ॥ ४६ ॥ कृत्वा च विधिं ब्रह्मन्त्यायाति सूर्यसदो न-
 रः ॥ रथाह्वाकथितारुद्रसमासात्सतमं शुभा ॥ ४७ ॥ भूयोऽपि श्रूयतां रुद्रसतमां गदतो मम ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मे-
 पर्वणि सप्तमिकले पथत्रावर्णनं नामाष्टपचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मां देमासितथा देवसि ते पक्षे जिहति द्वयः ॥ ष-
 ष्ठ्यामुपोषितो भूत्वा गंधधुष्णोपहारतः ॥ १ ॥ पूजयित्वा दिनकरं रात्रौ तस्याग्रतः स्वेपेत् ॥ विबुधस्त्वश्रसत्तम्यां भक्त्या भानुं समर्चयेत् ॥ २ ॥

१ रथसंक्रमणे-इ०पा० । २ हि-इ०पा० । ३ ते तद्धूतकृतं पाठ्यं न प्रगृह्णाति देवताः-इ०पा० । ४ दक्षिणाम्-इ०पा० । ५ य-इ०पा० ।

ब्राह्मणभोजन्यंश्चाद्रित्ताठार्चविवर्जयेत् ॥ खड्वैष्टमौदकैश्चतथेक्षुगुरुपूजकैः ॥ ३ ॥ अथसंवत्सरैरणैसप्तम्यांकारयेद्बुधः ॥ देवदेवस्यवै
 यात्रापूर्वाक्तविधिनाहर ॥ ४ ॥ कृष्णपक्षेतुयःकृत्वारथमारोहितंरविम् ॥ पर्येद्वत्तयजगन्नाथंस्यातिपरमांगतिम् ॥ ५ ॥ तृतीयामेकभक्तं
 तुचतुर्थानक्तमुच्यते ॥ पंचम्यामयचित्तंन्यात्पष्ठ्याचैवमुपाषणम् ॥ ६ ॥ सप्तम्यांपारणकुयाद्विद्वद्देवस्थितम् ॥ पूजयित्वाच
 विधिनान्नाभक्त्यात्रिलोचन ॥ ७ ॥ सौवर्णतुर्यंकृत्वाताम्रपात्रोपरिस्थितम् ॥ रथमध्यमेच्छोमपूजितंमणिभिर्हर ॥ ८ ॥ पद्म
 रागंन्यसेमध्यमौक्तिकंपूर्वतोऽन्यसेत् ॥ इन्द्रनीलमथोयाम्यावारुण्यांमरकतंहर ॥ ९ ॥ प्रवालसुतैरुद्रसंवव्रिन्यसेद्बुधः ॥ श्वतंपीतासि
 तंचापरिक्तंचांधकमुद्गन ॥ १० ॥ एतानिततवस्त्राणिदिक्षुसर्वमुविन्यसेत् ॥ पताकारसंस्थानंवंटाभरणभूषितम् ॥ ११ ॥ पुष्पैर्दो
 मैरलंकृत्यरथंरुद्रसमेततः ॥ यथान्यायंपूजयित्वाभारुकरायनिवेदयेत् ॥ १२ ॥ भोजयित्वाथवाविप्रानाचार्यायनिवेदयेत् ॥ योऽधीतेस
 तमीकल्पंसोपाख्यानंचभारत ॥ १३ ॥ आचार्यःसद्विज्ञेज्ञेयोवर्णनामनुपूर्वशः ॥ सौराणांविष्णवानांनुशैवानांपार्वतीप्रिय ॥ १४ ॥ अ
 लाभेतुसुवर्णस्यरथराजतमादिशेत् ॥ तदलाभेताम्रमथंरथव्योमचकारयेत् ॥ १५ ॥ अभावेचापिताम्रस्यरथोपेष्टमथंस्मृतम् ॥ सहिर
 ण्यंमहोदेवताम्रभाजनमाश्रितम् ॥ १६ ॥ कौशेय्युग्मसहितंब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ पूर्वोक्तायमहदेववाचकायमहात्मने ॥ १७ ॥ पंच
 रत्नसमायुक्तंशुभगंधाधिवासितम् ॥ स्वशक्त्यातुविरूपाक्षवित्तशाल्याविवर्जयेत् ॥ १८ ॥ एषापुण्यापाहराथाह्लासतमीहर ॥ कथि
 तातेमयारुद्रमहतंयंप्रकीर्तिता ॥ १९ ॥ स्नानंदानमथोहोमयूजाग्रहपतेर्हर ॥ शतसाहस्रंभवेदस्यांकृतंभूधराविद्यते ॥ २० ॥ एवमेषापु
 ण्यतमामाधेप्रोक्तातुसप्तमी ॥ यासुपोष्यनरोभक्त्यासूर्यस्यानुचरोभवेत् ॥ २१ ॥ ब्राह्मणोयातिदेवत्वक्षत्रियोविप्रतांब्रजेत् ॥ वैश्यःक्षत्रिय
 तांयातिशूद्रावैश्यत्वमेतिच ॥ २२ ॥ विद्याविनयसंपन्नंभर्तारंकन्यकालभेत् ॥ अपुत्रास्त्रीसुतिर्विद्यात्सौभाग्यचंगणाधिप ॥ २३ ॥ विधवा
 चाप्युपोष्यमांसमर्जीत्रिपुरांतक ॥ नान्यजन्मसुवैधव्यप्राप्तुयात्पार्वतीप्रिय ॥ २४ ॥ बहुपुत्राबहुधनापन्युर्वह्णभतांब्रजेत् ॥ यावद्वैसप्तज

१ शक्या-इ० पा० । २ सपर्याब्जं देवताजनमाश्रितम्-इ० पा० । ३ काषाययुग्मसहितम्-इ० पा० । ४ कामुकी-इ० पा० ।

न्मानिस्त्रियस्तुपुरुषस्तथा ॥ २६ ॥ एवंविधासप्तमीतेकथितावृषभध्वज ॥ यांश्रुत्वामानवोभक्त्यामुच्यतेब्रह्महृत्या ॥ २६ ॥ इतिश्रीभवि
 ष्येमहापुराणेऋतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मणसप्तमीकल्पेऋथसप्तमीमाहात्म्यवर्णनमैकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॐ ॥ सुमन्तुरुवाच ॥
 इत्युक्त्वासजगामाशुसुरज्येष्ठत्रिलोचनम् ॥ रथयात्रामहाबाहोमूर्यस्यामिततेजसः ॥ १ ॥ इतानीकउवाच ॥ यमाराध्यजगन्नाथंमपूर्वपि
 तामहाः ॥ तुष्टयथैवाज्ञानान्तुअन्नमापुश्रुतुर्विधम् ॥ २ ॥ तस्यदेवस्यमाहात्म्यंश्रुतंचवहुशोभया ॥ देवर्षिसिद्धमुजैस्तुतस्यहिदिने
 दिने ॥ ३ ॥ कःस्तोतुमीशस्तंमजंयस्यैतत्सचराचरम् ॥ अव्ययस्याप्रमेयस्यविबुध्येदुदयाजगत् ॥ ४ ॥ कराभ्यामस्यदेवशौकविष्णुलो
 कप्रजितौ ॥ उत्पन्नौद्विजशार्दूलललाटात्रिपुरांतकः ॥ ५ ॥ यस्यदेवस्यकःशक्तोवकुंठवाविभूतयः ॥ सोऽहमिच्छामिदेवस्यतस्यसर्वा
 त्मनाद्विजा ॥ ६ ॥ श्रोतुमाराधनंयेननिस्तरयंभगवणवम् ॥ केनोपायेनमंत्रैर्वारहस्यैःपरिचर्यया ॥ ७ ॥ दानैर्व्रतोपवासैर्वाहोमैर्जप्यैरथापिवा ॥
 आराधितःसमस्तानिक्लेशान्हांनिदोर्भवेत् ॥ ८ ॥ सैकाविद्याहिविद्यानांयथातुष्यतिसर्वकृत् ॥ श्रुतानामपितत्पुण्यंयत्रभानोःप्रकीर्तितम् ॥ ९ ॥
 रहस्यानरहस्यंतद्येनहंसःप्रसीदति ॥ सैकःश्रेष्ठतमोमंत्रस्तदेकंपरमंत्रतम् ॥ १० ॥ उपाषितंचतच्छृणुयेनभानुःप्रसीदति ॥ साचैकारसना
 धन्यामार्तंडस्तौतियासदा ॥ ११ ॥ तदेकंनिर्मलचित्तंयद्व्रतंसततरवौ ॥ श्लाघ्यानामपितौश्लाघ्याविहलोकैपरत्रच ॥ १२ ॥ यौसदाद्वि
 जशार्दूलभानोःपूजाकरौकरौ ॥ तदेकैकवलंधन्यंशरीरंसर्वजंतुषु ॥ १३ ॥ यदेवपुलकौद्रासिभानोर्नानातुर्कीर्तने ॥ साजिह्वाकंठतालू
 कमथवप्रतिजिह्विका ॥ १४ ॥ अथवासापरोरोगोयानवक्तिरवेगुणम् ॥ नवद्वाराणिस्तस्यस्मिन्पुरेपुरुषसत्तम ॥ १५ ॥ प्राकारैस्त्ववृते
 विष्वग्मृथातानिविदुंध्याः ॥ दत्त्वावधानंयच्छब्देवैनैर्वराविसंस्तुतिम् ॥ १६ ॥ श्रेयसानिहंसंश्रुतौपुरुषाणांविचेष्टितम् ॥ जन्यन्
 विफलासेवाकृतायाश्रित्यभास्करम् ॥ १७ ॥ दुर्गसंसारकांतरमपारमभिधावतम् ॥ एकोभानुनमस्कारःसंसारणवतारकः ॥ १८ ॥
 रत्नानामाकरैर्मैरुःसर्वाश्चमयंनभः ॥ तीर्थानामाश्रयंगंगादेवानामाश्रयैरविः ॥ १९ ॥ एवमादिशुभोभोगोभानोरामिततेजसः ॥ श्रुतोमे

बहुशःसिद्धैर्गीयमानस्तथाभैः ॥ २० ॥ सोऽहमिच्छामितदेवंसतलोकपरायणम् ॥ दिवाकरमग्नौपस्यजगतोद्दधवस्थितम् ॥ २१ ॥
 आराधयितुमीशेशंभास्करंचामितौजसम् ॥ मार्तण्डमुवनाधारंस्मृतमात्रावधारिणम् ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मोपनिषत्सप्तमीकल्पे
 सूर्यपरिचर्यावर्णनंनमषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ तमेकवक्षश्चायमपरसदसतोर्महतम् ॥ भेदाभेदस्वरूपस्थंप्रणि
 पत्यरविनृप ॥ १ ॥ प्रवक्ष्यामियथापूर्वाविरंचेनमहात्मना ॥ ऋषीणांकर्थितंपूर्वतंनिबोधनराधिप ॥ २ ॥ आराधनायसाविर्तुर्महात्मापद्मसं
 भवः॥योगंब्रह्मपंप्राहमहर्षीणांयथाप्रभुः ॥ ३ ॥ समस्तवृत्तिसंरोधात्कैवल्यप्रतिपादकम् ॥ तदाजगत्पतिर्ब्रह्माणिपत्यमहर्षिभिः ॥ ४ ॥ सर्वैःकि
 लोक्तोभगवानात्मयानिःप्रजाहितम् ॥ योगयोगोभगवताप्राक्तोवृत्तिनिरोधजः ॥ ५ ॥ प्राप्तुंशक्यःसत्त्वंनैकजन्मभिर्जगतःपते ॥ विषयादुर्जया
 नृणामिन्द्रियाकर्षिणःप्रभो ॥ ६ ॥ वृत्तयश्चेतसश्चापिचंचलस्यापिदुर्धराः ॥ रागादयःकर्थजेतुंशक्यावर्षशतैरपि ॥ ७ ॥ नयोगयोग्यभवातिमन
 शुभिरनिर्जितैः ॥ अल्पपशुपश्चपुरुषाब्रह्मन्कृतयुगेप्यमी ॥ ८ ॥ त्रेतायांद्वापरैचैकिसुप्रतिकलौयुगे ॥ भगवंस्त्वायुपासंतःश्रमस्तोवकुर्मह
 सि ॥ ९ ॥ अनायासेनयैर्नैवउत्तरमभवार्षवम् ॥ दुःखंबुमग्राः पुरुषाःप्राप्यब्रह्मन्महापुवम् ॥ १० ॥ उत्तरमभवांभोधितथात्वमनुचितम् ॥
 एवमुक्तस्तदाब्रह्माक्रियायोगंमहात्मनाम् ॥ ११ ॥ तेषामृषीणामाचष्टनराणांहितकाम्यया ॥ आराधयतविश्वेशंदिवाकरमतंद्रितः ॥ १२ ॥
 बाह्यालंबनसोपेक्षास्तमजंजगतःपतिम् ॥ इज्यापूजानमस्कारशुश्रूषाभिरहर्निशम् ॥ १३ ॥ व्रतोपवासैर्विविधैर्ब्रह्मणानांचतर्पणैः ॥ तैस्तैश्चा
 भिमत्तैःकामैर्येचचेतसितुष्टिदाः ॥ १४ ॥ अपरिच्छेद्यमाहात्म्यमाराधयतभास्करम् ॥ तन्निश्चास्तद्रूपधियस्तत्कर्माणस्तदाश्रयाः ॥ १५ ॥
 तद्वृष्टस्तन्मनसःसर्वस्मिन्संश्रितस्थिताः ॥ समस्तान्यथकर्माणितत्रसर्वोत्पन्नानि ॥ १६ ॥ संन्यसध्वंसवःकर्तोसमस्तान्परणक्षयम् ॥
 एतत्तदक्षरंब्रह्मप्रधानपुरुषाबुभौ ॥ १७ ॥ यंतोयस्मिन्यथाचोभौसर्वव्यापिन्यवस्थितौ ॥ परःपराणांपरमःसैकःसुमनसांपरः ॥ १८ ॥ यस्मा
 द्भिन्नमिदं सर्वंयज्ञेदंयज्ञेनगति ॥ मोक्षकारणमव्यक्तमचित्यमपरिग्रहम् ॥ १९ ॥ सत्पराध्वजगतायंक्रियायोगेनमुच्यते ॥ इति तैर्ब्रह्मणःश्रुत्वा

१ महति-इ०पा० । २ धाता यस्मिन्यथा चोभौ सर्वथापि व्यवस्थितौ-इ०पा० । ३ तं जानि सर्वगतोतिम्-इ०पा० ।

हस्यमृषिसत्तमाः ॥ २० ॥ नराणामुपकारायोगशाल्वाणिचक्रिरे ॥ क्रियायोगपरणीहमुक्तिकारिण्यनेकज्ञः ॥ २१ ॥ आराध्यतेजमन्नाथं
 तदनुष्ठानतत्परैः ॥ परमात्मासमार्तदःसर्वेशःसर्वभावनः ॥ २२ ॥ यान्युक्तानिपुरातेनब्रह्मणाकुरुनंदन
 ण्यहम् ॥ २३ ॥ वक्ष्यामिश्रूयतामद्यरहस्यमिदमुत्तमम् ॥ संसारार्णवमग्नानांविषयाक्रान्तचेतसाम् ॥ २४ ॥ हंसपोतंविनानन्यात्किंचिदस्ति
 परायणम् ॥ उत्तिष्ठंश्चित्तयर्षिर्विव्रजंश्चित्तयगोपतिम् ॥ २५ ॥ मुंजंश्चित्तयमार्तदंस्वपंश्चित्तयभास्करम् ॥ एवमेकाग्रचित्तस्त्वसंश्रितःसततर
 विम् ॥ २६ ॥ जन्ममृत्युमहाग्राहंसंसारंभस्तरिष्यसि ॥ २७ ॥ ग्रहेशमीशंवरदंपुरांजगद्विधातारमजंचनित्यम् ॥ समाश्रितायेरिविभीक्षितरं
 तेषांभवोनास्तिविमुक्तिभाजम् ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मैवंपिणिसप्तमीकल्पेसूर्ययोगमाहिमवर्णनंनैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अथान्यंसरहस्यंतुसंवादंवच्मिमेखिलम् ॥ सूर्यस्यदिंडिनासार्धसर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रह्महत्याभिभूतस्तुपुरादिंडि
 हातपाः ॥ आराधनायदेवस्यस्तोत्रंचक्रेमहात्मनः ॥ २ ॥ श्रुत्वातस्यार्थतःस्तोत्रंतुतोषभगवान्निविः ॥ उवाचदेवदेवस्तदिंडिनंगणनायकम्
 ॥ ३ ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ हंतदिंडेप्रसन्नोऽस्मिभक्त्यास्तोत्रेणेतदनघ ॥ वरवृणीष्वथर्मज्ञयत्तेमनसिर्वते ॥ ४ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥
 एषएववरःश्लाघ्योयत्प्रामोतिममार्तिकम् ॥ त्वद्दर्शनमपुण्यानांस्वप्नेष्वपिचदुर्लभम् ॥ ५ ॥ यथैषाब्रह्महत्यामेआगतालोकगर्हिता ॥ भया
 आनातिसर्वेशोद्विस्थःसर्वदेहिनाम् ॥ ६ ॥ त्वत्प्रसादान्ममेशाननाशमाशुप्रयातुवै ॥ तथाचदुरितसंर्वयज्ञान्यच्छोकगर्हितम् ॥ ७ ॥ यद्य
 दिच्छाम्यहंततत्सर्वमस्तुदिवस्पते ॥ एतेनैवानुमानेनप्रसन्नोभगवन्निति ॥ ८ ॥ ज्ञातंमयाहिमार्तदेनाप्रसन्नोविभूतयः ॥ एवंसर्वमुखान्हाद
 मय्यस्योऽपिहिभानुमान् ॥ ९ ॥ त्वंमामगधिसंसारमग्नमुद्धतुमर्हसि ॥ सुखानिदानिचैवतियेषांदुःखंनतत्सुखम् ॥ १० ॥ यदातुदुःखमग
 मिर्किंवाकस्यैवभक्षणात् ॥ तत्प्रसादंकुरुविभोजगतांत्वंगत्पते ॥ ११ ॥ ज्ञानदानेनयैनेवसुतरेग्रंभगवर्णवम् ॥ इत्यक्तस्तस्यमार्तदःक
 यामासयोगवित् ॥ १२ ॥ योगनिर्वीजमत्यंतदुःखसंयोगभेषजम् ॥ श्रुत्वायोगंतुतदिंडिर्निर्वीजनिष्कलंविभो ॥ १३ ॥ प्रणिपत्यमहातेजोइदं

१ वै तव-इ०पा० । २ सर्वज्ञ-इ०पा० । ३ अशेषेण-इ०पा० । ४ पातकस्यैव लक्षणात्-इ०पा० । ५ जगन्नाथ-इ०पा० ।

भव ॥ ३५ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ मद्धितायजगन्नाथक्रियायोगाभूतंमम ॥ विस्तरेणसमाख्याहिप्रसन्नस्त्वंहिदुःखहा ॥ ३६ ॥ त्वानुतेनहि
 तद्गुणं समर्थोऽन्योजगद्गुरो ॥ गुह्यमेतत्पवित्रंचतदाचक्ष्वप्रसीदमे ॥ ३७ ॥ आदित्यउवाच ॥ आख्यास्यतेतदसिलनिर्विकल्पं
 णापि ॥ इत्युक्त्वातर्दधेदेवःसर्वलोकप्रदीपकः ॥ ३८ ॥ सचदिंडिमहातेजजगमाशुमनोगतिम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्यवत्पुरा
 णब्रह्मपर्वणिदिंड्यादित्यसंवादवर्णनंमद्भिषष्टिमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ७३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ प्रणम्यशिरसादेवमुख्यंयुंचतुर्मुखम् ॥ उवाचस्त
 महातेजादिंडिलैकेशमादरात् ॥ १ ॥ देवदेवेनभवतादिष्टोऽस्मिचमहात्मना ॥ क्रियायोगाभूतंसर्वमाख्यास्यतिभवान्किल ॥ २ ॥
 सत्त्वापृच्छान्यहं ब्रह्मन्क्रियायोगंनिरंतरम् ॥ संतोषयितुमीहिंशथावद्रुमहसि ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवोहिमत्सकाशंचमत्समोपैषणपिप ॥
 ब्रह्महत्याप्रणष्टातेदर्शनादेवतस्यतु ॥ ४ ॥ अनुग्राह्योऽसिभूतेशभास्करस्यामितौजसः ॥ आराधनायभूतेशयदीशप्रवर्णमनः ॥ ५ ॥
 यदिदेवपातंभानुमाराधयितुमिच्छसि ॥ भगवंतमनाद्यंतंभवदीक्षगुणान्वितः ॥ ६ ॥ नह्यदीक्षान्वितैर्भानुज्ञातुंस्तोतुंचतत्त्वतः ॥ ब्रह्मवाक्य
 क्यतेमूढैः प्रवेष्टुंकुतएवहि ॥ ७ ॥ जन्मभिर्वहुभिःपूतानरास्तद्भूतचेतसः ॥ भवंतिभगवन्सौरानरादीक्षगुणान्विताः ॥ ८ ॥ अनेकजन्मसंसार
 चितेपापसमुच्चये ॥ नाक्षीणेजायतेपुंसांमार्तडाभिमुखीमतिः ॥ ९ ॥ प्रद्वेषंयातिमार्तदेद्रिजान्वेदांश्चानिदति ॥ योनस्तंविशानीया
 त्पापवीजसमुद्भवम् ॥ १० ॥ पाखंडेपु रतिःपुंसाहेतुवादानुकूलता ॥ जायतेविष्णुमायाभैःपतितानांदुरात्मनाम् ॥ ११ ॥ यदा
 पापक्षयःपुंसांतदावेदद्विजादिषु ॥ रवौचदेवदेवैशेऽश्रद्धाभवतिनिश्चला ॥ १२ ॥ यदास्वल्पावशेषस्तुनराणांपापसंचयः ॥ तदादीक्षा
 गुणान्त्सर्वैर्भजेतेनात्रसंशयः ॥ १३ ॥ अमतामत्रसंसारेनराणांपापदुर्गमे ॥ हस्तावलंबदोष्येकोभक्तिप्रीतोदिवारकरः ॥ १४ ॥ त
 र्वेभावगतोभूत्वासर्वपापहरंरविम् ॥ आराधयेहतंभक्त्याप्रीतिमेष्यतिभास्करः ॥ १५ ॥ दिंडिरुवाच ॥ किलक्षणावरादीक्षामहीतिप
 द्मसंभव ॥ यच्चदीक्षान्वितैःकार्यतन्मेकथपद्मज ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कर्मणामनसावाचाप्राणिनांयोनिसकः ॥ भगवत्पुत्रः

१ अस्ति-इ०पा० । २ क्रियायोगमधुणवमाख्यातं भगवान्किल-इ०पा० । ३ असुरांशसमुद्भवम्-इ०पा० । ४ कर्म-इ०पा० ।

मार्तुडितस्यदीक्षिगुणान्विता ॥ १७ ॥ ब्राह्मणांश्चैवदेवांश्चिनित्यमेवमनस्यति ॥ नचद्वाग्धर्षावेदसमार्तुडिसमर्चति ॥ १८ ॥ सयन्दिवाद्भ्र
विषेतिमर्वलोकांश्चभास्करम् ॥ तेभ्यश्चनान्यमात्मानंसनरःसौरातत्रजेत् ॥ १९ ॥ देवंमुष्यमन्यवापशुपक्षिपिर्षीलिकान् ॥ तस्या
षाणकाष्टानिभूम्यभोगगनंदिशः ॥ २० ॥ आत्मानंचापिदेवशाब्दातिरिक्तोद्वाकारत् ॥ येनजानातिथितुसैवदीक्षिगुणभजेत्
॥ २१ ॥ भावंकुरुतेयस्तुसर्वभूतेषुपापकम् ॥ कर्मणमनसावाचासुतुदीक्षांसमर्हति ॥ २२ ॥ सुततेनेहतपसायज्ञैर्वैवहृदक्षिणैः ॥
तांर्गतैनरयातियांगताःसूर्यमाश्रिताः ॥ २३ ॥ येनसर्वान्मनाभानौभक्त्याभावोनिवेशितः ॥ गणेश्वरकृतार्थत्वाच्छ्लाघ्यःसौरस्त्यमनक्
॥ २४ ॥ अपिनःसकुलेधन्योजायतेकुलपावनः ॥ भगवान्भक्तिभावेनयेनभानुरुपासितः ॥ २५ ॥ यःकारयतिदेवाचौहृदयलंनरनेः ॥
सनरोभानुसालोक्यमाप्नोतिधुतकल्मषः ॥ २६ ॥ यस्तुदेवालयंभानौभक्त्याकारयतिध्रुवम् ॥ ससत्पुरुषाँल्लोकंभानोर्नयतिमानक्
॥ २७ ॥ यावंत्यब्दानिदेवाचारवेस्तिष्ठतिमाँदरे ॥ तावद्वर्षसहस्राणिमूर्यलेकेर्महायते ॥ २८ ॥ देवाँल्लक्षणोपेतातद्ब्रह्मेसत्तत्विधिः ॥
निष्कामंचमनोयस्यसयात्यक्षरसाम्यताम् ॥ २९ ॥ पुष्पाणिचसुगंधानिमनोज्ञानिचयःपुमान् ॥ ग्रयच्छतिसहस्रांशोःसदाप्रयत्नान्स
॥ ३० ॥ धूपांश्चतस्तान्विविधान्गन्धाढ्यंचानुलेपनम् ॥ नरःसोऽनुदिनंयज्ञक्रोत्याराधनरवेः ॥ ३१ ॥ यज्ञेशोभगवान्पूषासदाकृतुभिरिच्छ्य
ते ॥ बहुपकरणयज्ञानानांसंभारविस्तराः ॥ ३२ ॥ नतोर्दिडिन्नवायंतेमनुष्यैरल्पसंचयैः ॥ भक्त्यातुपुरुषैःपूजाकृताद्वीकुरैरपि
॥ ३३ ॥ भानोर्देवातिहिफलंसर्वयज्ञैःसुदुर्लभम् ॥ यानिपुष्पाणिहृद्यानिधूपगंधानुलेपनम् ॥ ३४ ॥ दयितंभूषणयज्ञप्रीतयेवैववा
ससी ॥ यानिचाभ्यवहायाणिभक्ष्याणिचफलानिवै ॥ ३५ ॥ प्रयच्छतानिमातृडेभवेथाश्चैवतन्मनाः ॥ आद्यंतंभुवनधारयथाज्ञान्यप्रसा
दय ॥ ३६ ॥ आराध्ययातिदेवंतस्मिन्नेवनरोलयम् ॥ पुष्पैस्तथोदकैर्गंधैर्मधुनासांषिषातथा ॥ ३७ ॥ क्षरिणस्नापयेद्ब्राह्मणमुग्रहं
गोपतिंस्वगम् ॥ दधिक्षीरहृदान्पुण्यांस्ततोर्लोकान्मधुच्युतः ॥ ३८ ॥ प्रयास्यतिगणेश्चनिवृत्तिचविलक्षणम् ॥ स्तोत्रैर्गौतैस्तथावाद्यैर्ब्राह्मणा

नांचतर्पणैः ॥ ३९ ॥ मनसश्चैवयोगेनआराधयादिवारम् ॥ आराध्यतंजगन्नाथंमयासर्गःप्रवर्तितः ॥ ४० ॥ विष्णुश्चपालयेह्योकांस्तसारा
ध्यदिवारम् ॥ रुद्रश्चप्राप्तवान्देवींभवानीतत्प्रसादतः ॥ ४१ ॥ दीप्यतेऋषयश्चापितमारामाध्यदिवारम् ॥ सत्वमेभिःप्रकारैस्तत्सुपवासै
श्चभारुकरम् ॥ ४२ ॥ तोषयाब्दांहितुष्टोऽसौभानुर्द्वप्रशान्तिदः ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिमत्समीकल्पेब्रह्मादिंदि
सेवादेआदित्यक्रियायोगवर्णनंनामत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ दिंडिरुवाच ॥ उपवासैःसुरश्रेष्ठकथंतुष्यतिभारुकरः ॥
परिहारास्तथाचक्ष्वेत्याज्याश्चोपवासिभिः ॥ १ ॥ यद्यत्कार्यथाचैवभारुकराराधनेनरैः ॥ तत्सर्वविस्तराद्ब्रह्मन्यथावद्ब्रह्महसि ॥ २ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ स्मृतःसंगूजितोऽप्युष्णधैर्भानुरादरात् ॥ भोगिनामुपकारायकिंपुनश्चोपवासिनाम् ॥ ३ ॥ उपवृत्तश्चपेभ्योयस्तुवा
सोगुणैःसह ॥ उपवासःसविज्ञेयःसर्वभोगविवर्जितः ॥ ४ ॥ एकरात्रंदिशत्रंवात्रिरात्रंनक्तमेवच ॥ उपवासरिविविद्यस्तुभक्त्याध्यायतिमानवः
॥ ५ ॥ तन्नामजापीतत्कर्मरतस्तद्गतमानसः ॥ निष्कामःपुरुषोर्दिष्टसब्रह्मपरमाधुरात् ॥ ६ ॥ यंचकाममभिध्यायभारुकरार्पितमानसः
॥ उपोष्यतितमाम्रोतिप्रसन्नस्वर्गमेऽखिलम् ॥ ७ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैःस्त्रीभिश्चकंजज ॥ संसारगतेपंकस्थेसुग
तिःप्राप्यतेकथम् ॥ ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनाराध्यजगन्नाथंगोपतितमनाशनम् ॥ निर्व्यलीकेनचित्तेनकःप्रयास्यतिसद्गतिम् ॥ ९ ॥ विप
यग्राहिवैयस्यनचित्तंभारुकरार्पितम् ॥ सकथंपापपंकान्नोरोयास्यतिसद्गतिम् ॥ १० ॥ यदिसंसारदुःखार्तःसुगतिंगंतुमिच्छसि ॥ तद्वारा
धयसर्वेशभारुकरंज्योतिषांपतिम् ॥ ११ ॥ पुष्पैःसुगंधैर्द्वैश्वधूपैःसागुरुचंदनैः ॥ वासोभिर्भूषणैर्भक्ष्यैरुपवासपरायणः ॥ १२ ॥ यदि
संसारनिर्वेदादभिवांछसिसद्गतिम् ॥ तदाराधयमार्तंडभक्तिप्रवणचेतसा ॥ १३ ॥ पुष्पाणि यदि तेन स्युः शस्तपादपपल्लवैः ॥ दूर्वाक्षुरै
रपिर्दिष्टतदभवेऽव्यर्थमम् ॥ १४ ॥ पुष्पपत्रांबुभिर्धूपैर्यथाविभवमात्मनः ॥ पूजितस्तुष्टिमतुलांभक्त्यायात्येकचेतसाम् ॥ १५ ॥
यःसदायतेनमानोःकुरुतेमार्जनक्रियाम् ॥ सयात्युत्तमेकस्थानेसर्वपापंव्यपोहति ॥ १६ ॥ यावत्पुष्पांसुकणिकामांज्यन्तेभारुकर
रालये ॥ दिनानिदिवितावतितिष्ठत्यर्कसमोनरः ॥ १७ ॥ अहन्यहनित्पापंकुरुतेगणनायक ॥ गोचर्ममात्रंमंमाज्यहति

तद्भास्करालये ॥ १८ ॥ यश्चानुलेपंकुर्याद्भानोरायतनेनरः ॥ सोऽपिलोकसमासाद्यहसेनसहमोदते ॥ १९ ॥ मृदावातुपकार
वर्षणकौमोमेयनवा ॥ उपलेपनकृद्यातिमत्पुंर्यायानमास्थितः ॥ २० ॥ उदकाभ्युक्षणभार्जोर्यः करेति तदागृहे ॥ सोऽपिच्छतिश्चस्तेभावा
न्यादुसांपतिः ॥ २१ ॥ पुष्पप्रकसमर्थमुगंधभास्करालये ॥ २२ ॥ यस्तुसंवत्सरपूर्णतिलाप्रप्रदो नरः ॥ ध्वजं च भास्करोद्दद्यात्समसत्रलं भेत् ॥ २३ ॥ दिव
म ॥ समाप्नोति नरोद्त्वादीपकभास्करालये ॥ २४ ॥ गीतवाद्यादिभिर्मानुष्यपास्तेतयेऽहम् ॥ गंधद्वन्द्वयैतौ त
तोहंति वातेन दातुं ज्ञानतः कृतम् ॥ पापंकर्तुं गृहे भानोर्दिवारात्रौ नराधिप ॥ २५ ॥ जातिस्मरत्वं मे धांचतथैवोपरमेस्मृतिम् ॥ प्राप्नोति गणशार्दूलकृत्वा पुस्तकवाचनम् ॥ २६ ॥ एवं खगेधरो भूतभोजन
विमानस्थो निषेव्यते ॥ २७ ॥ जातिस्मरत्वं मे धांचतथैवोपरमेस्मृतिम् ॥ प्राप्नोति गणशार्दूलकृत्वा पुस्तकवाचनम् ॥ २८ ॥ देवत्वं मे नृजैः कैश्चिद्भूधर्वत्वं तथा परैः ॥ विद्याधरत्वमपरैः सगव्येह दिवकरम्
भानुरुपासितः ॥ सप्राप्नोति गतिं श्लाघ्यां यायामिच्छति चेत्तस्य ॥ २९ ॥ शृङ्गं कुरुते नृशमाराध्यज्योतिषांपतिम् ॥ देवद्रव्यं गतस्तस्माद्भान्यः पूज्यतमः क्वचित् ॥ ३० ॥ ब्रह्मचारिगृहस्थानां वनस्थानां गणपिनां
॥ ३१ ॥ मध्ये परिब्रजकानां सहस्रांशुमहात्मनाम् ॥ मोक्षद्वारं विशंति हं तं रविं विजितात्मनाम् ॥ ३२ ॥
नान्यः पूज्यस्तथास्त्रीणामृते देवदिवकरम् ॥ ३३ ॥ सर्वेषां चैव वर्णानां ग्रहेणैव गतिः परा ॥ ३४ ॥ शृणुष्व गदतः काम्यानुपवासांस्तथा परान् ॥ शृणुं दिङ्म
एवं सर्वांश्रमाणां हि सहस्रांशुः परायणम् ॥ सर्वेषां चैव वर्णानां ग्रहेणैव गतिः परा ॥ ३५ ॥ तया लोके न
हापुण्यफलकां सप्तमीं पराम् ॥ ३६ ॥ आदित्याराधनार्थेन सर्वपापहरां शिवाम् ॥ यामुपोष्य नरो भक्त्या मुच्यते सर्वपातकैः ॥ ३७ ॥ तया लोके न
वाप्नोति सूर्यस्यामि ते जसः ॥ अथ भाद्रपदे मासि शुक्लपक्षे समागतो ॥ ३८ ॥ सोपोष्या प्रथमतः ता विधानं शृणुत त्रयैः ॥ अयाचितं चतुर्थ्या तु पूज्यत
मेकभोजनम् ॥ ३९ ॥ उपवासपरः षष्ठ्या जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ अर्चयित्वा दिनकरं गंधधूपानिवेदनैः ॥ ४० ॥ पुरतः स्थंडिले रात्रौ स्वपेदे पत्य
पुत्रक ॥ प्रध्यायन् मनसा देवं सर्वभूतार्तिनाशनम् ॥ ४१ ॥ सर्वदोषप्रशमनं सर्वपातकनाशनम् ॥ विबुद्धस्त्वथ स तस्य कुप्यद्भस्त्रभोज
नम् ॥ ४२ ॥ पूजयित्वा दिनकरं पुष्पधूपविलेपनैः ॥ नैवेद्यां तात देवस्य फलानि कथयति हि ॥ ४३ ॥ खर्जूरनालिकेराभ्यां ताचाचाप्रफलाति ॥

१ शक्रं ऋतुशतेनेह समाग्राध्य दिवस्पतिम्-इ०पा० । २ यस्मिन्-इ०पा० । ३ पुष्पधूपविलेपनैः-इ०पा० । ४ कथयाम्यहम्-इ०पा० ।

मातुलिंगफलान्येव कथितानि मनीषिभिः ॥ ४२ ॥ एतैश्च भोजयेद्विप्रानात्मना च प्रभक्षयेत् ॥ तथैषां चाप्यभवेन शृणु चान्यानि सुव्रत ॥ ४३ ॥
 शालिगोधूमपिष्टानि कारयेद्गुणनायक ॥ गुडगर्भकृतानीह द्यूतपाकेन पाचयेत् ॥ ४४ ॥ चातुर्यावकमिश्राणि आदित्याय निवेदयेत् ॥ अग्नि
 कार्यमथोक्त्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ॥ ४५ ॥ इत्थं द्वादशैव मासान् कार्यव्रतमनुत्तमम् ॥ मासि मासि फलहारः फलदायी फलार्चनः ॥ ४६ ॥
 वर्षति त्वत्कुर्वीत शतत्या ब्राह्मणभोजनम् ॥ स्नानप्राशनयोश्चापि विधानं शृणु सुव्रत ॥ ४७ ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दुधिसर्पिः कुशोदकम् ॥ तिल
 सर्षपयोः कल्कं श्वेतामृच्चापि सुव्रत ॥ ४८ ॥ दूर्वा कल्कं वृत्तं चापि गोशृंगशालिलं जलम् ॥ जातिगुल्मविनिर्यासं शस्तः स्नानकर्मणि ॥ ४९ ॥
 प्राशने चाप्यथैतानि सर्वपापहराणि वै ॥ आदौ कृत्वा भाद्रपदं यथासंख्यं विदुर्धुः ॥ ५० ॥ इत्थं वर्षति मासाद्य भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ दिव्या
 न्भोगान् महदेव तस्तेभ्यो निवेदयेत् ॥ ५१ ॥ फलानि ततैर्ह मानियथा शक्त्या गणाधिप ॥ सवत्समं तथा धेनुं भूमिं सस्यान्वितामथ ॥ ५२ ॥
 प्रासादमथ वाभौमं सर्वधान्यसमन्वितम् ॥ दद्याच्छुक्लानि वस्त्राणि तान्नामपात्रं सविद्रुमम् ॥ ५३ ॥ शक्तिशुक्लस्य चैतानि दारिद्र्यस्य तु मे शृणु ॥
 फलानि पिष्टकान्येषां तिलचूर्णान्वितानि तु ॥ ५४ ॥ भोजयित्वा द्विजान् दद्याद्द्राजतानि फलानि तु ॥ धातुरक्तवस्त्रयुग्ममाचार्याय निवेदयेत् ॥ ५५ ॥
 सहिरण्यं महादेवपंचरत्नसमन्वितम् ॥ इत्थं समाप्यते तत्पारणवार्धिकांतिकम् ॥ ५६ ॥ इत्येषा वै पुण्यतमा सप्तमदुरितापहा ॥ यामुपो
 प्यनराः सर्वे याति मूर्धसलोकताम् ॥ ५७ ॥ पूज्यमानः सदा देवैर्गंधर्वाप्सरसंगणैः ॥ अनया मानवो नित्यं पूजयेद्भ्रास्करं सदा ॥ ५८ ॥
 दारिद्र्यदुःखदुरितैस्तु कोयाति दिवाकरम् ॥ ब्राह्मणमेषमायाति क्षत्रियश्चैतान् ब्रजेत् ॥ ५९ ॥ वैश्यो धनदुःसालोऽप्यशूद्रो विप्रस्यमाप्नुयात् ॥
 अपुत्रो लभते पुत्रं दुर्भगा सुभगा भवेत् ॥ ६० ॥ यामुपोष्य च नारी मांसमालोकं पूजिताम् ॥ विधवा वा सती भक्त्या अनया पूजयेद्भविम् ॥ ६१ ॥
 नान्यजनमनिर्वेधं व्यनारी प्राप्नोति मानद ॥ चितामपि समहोषा विज्ञेया फलसप्तमी ॥ ६२ ॥ पठतां शृण्वतां दिंडे सवकसमप्रदा स्मृता ॥ ६३ ॥
 इति श्री भाविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि ब्रह्मादिं डि संवादे सप्तमी फलवर्णनं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अतः परं

१ तानि-इ० पा० २ भक्त्या च इ० रक्तानि-इ० च पा० ३ च निर्मलम्-इ० च पा० ४ राजा तानि-इ० पा० ५ पूज्यो मान्यः सदा देवैर्गन्धर्वैर्गणैः-इ० पा०

प्रवक्ष्यामि रहस्यानां माससमीम् ॥ सप्तमीकृतमात्रेयं नरांस्तारयते भवात् ॥ १ ॥ सप्तापरास्तपूर्वाणि पितृश्रापिनसंशयः ॥ रोगांश्चिनत्ति
दुःखेद्यान्दुर्जयाञ्जयते ह्यरिन् ॥ २ ॥ अर्थान्प्राप्नोति दुष्प्रापान्यः कुर्यान्नासप्तमीम् ॥ कन्यार्थीलभते कन्याधनार्थीलभते धनम् ॥ ३ ॥
पुत्रार्थीलभते पुत्रान्धर्मार्थी धर्ममाप्नुयात् ॥ समयांगलयन्सर्वान्कुर्याच्चैमां विचक्षणः ॥ ४ ॥ समयाञ्छुनुभूते श्रेयसे गदतोऽसम् ॥ आ-
दित्यभक्तः पुरुषः सप्तम्यां गणनायकः ॥ ५ ॥ मैत्रिं सर्वत्र वै कुर्याद्भ्रातृस्करं वापि चितयेत् ॥ सप्तम्यां न स्पृशेत्तैलं न लिखन् न धारयेत् ॥ ६ ॥ न
चाप्यामलकैः स्नानं न कुर्यात्कलहं क्वचित् ॥ दिंडिरुवाच ॥ किमर्थं न स्पृशेत्तैलं सप्तम्यां पद्मसंभव ॥ ७ ॥ कश्चिदोषो भवेद्वनलि वस्त्रस्य च
रणात् ॥ ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु दिंडिमहाबाहो निलवस्त्रस्य धारणे ॥ ८ ॥ दूषणं गणशार्दूलगदतोऽसम् कृत्स्नशः ॥ पालनं विक्रयं चैव
सदृतिमुपजीवनम् ॥ ९ ॥ पतितस्तु भवेद्विप्रास्त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुध्यति ॥ नीलरक्तं न वस्त्रेण यत्कर्म कुरुते द्विजः ॥ १० ॥ स्नानं दानं जपो
होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ वृथा तस्य महायज्ञानं लिभूत्रस्य धारणात् ॥ ११ ॥ नीलरक्तं यदा वस्त्रं विप्रस्त्वगेषु धारयेत् ॥ अहोरात्रोपि
तोभूत्वा पंचगव्येन शुद्धयति ॥ १२ ॥ रोमकूपेयदगच्छेद्रक्तं नीलस्य कस्यचित् ॥ पतितस्तु भवेद्विप्रास्त्रिभिः कृच्छ्रैर्विशुद्धयति ॥ १३ ॥
नीलिमध्यं यदा गच्छेत्प्रमादद्ब्रह्मणः क्वचित् ॥ अहोरात्रोपि तोभूत्वा पंचगव्येन शुद्धयति ॥ १४ ॥ नीलिदारुयदा भिद्याद्ब्रह्मणानां शरी-
रे कः ॥ शोणितं दृश्यते यत्र द्विजश्चांद्रा यणं चरेत् ॥ १५ ॥ कुर्याद्ज्ञानतो यस्तु न लिवा दंतथावनम् ॥ कृत्वा कृच्छ्रं यदौले विशुद्धः स्यान्नर-
शयः ॥ १६ ॥ वापयेद्यत्र नीलं तु भवेत्तत्राशुचिर्मही ॥ प्रमाणद्वादशाब्दानिततर्द्धं शुचिर्भवेत् ॥ १७ ॥ सप्तम्यां स्पृशतस्तैलमिष्टभा-
र्या विनश्यति ॥ इत्येव नीलैस्तैलस्य दोषस्तेऽतिमया ॥ १८ ॥ न चैव खादेन्मांसां निमद्या निनिषिद्धुः ॥ न द्रोहं कस्यचित्कुर्यान्नपार-
प्यं समाचरेत् ॥ १९ ॥ नावभाषेत चांडालं न वचस्त्रिंशजस्वलाम् ॥ न वापि संपृशेद्भ्रान्तं कनकं नालोकयेत् ॥ २० ॥ नास्फोटयेन्निति हरे-
द्व्येच्चापि न गतिकम् ॥ न नृत्येदतिरागेण न च वाद्यानि वादयेत् ॥ २१ ॥ न शयीत स्त्रियासां धनं सेवेत दुरोदनम् ॥ न रोदेदश्रुपातेन न च वाच्यं च

१ वस्त्रस्य-इ० पा० । २ त्रिरात्रोपि तः-इ० पा० । ३ विशुध्यति-इ० पा० ।

शौकिकम् ॥ २२ ॥ आकृष्यान्नाशिरयूकानवृथावाहमाचरेत् ॥ परस्यानिष्टकथनमतिशोकं च वर्जयेत् ॥ २३ ॥ नर्कचित्ताडयेज्जंतुनकुयादति
 भोजनम् ॥ न चैव हि दिवा स्वप्नं दंभं शाठ्यं च वर्जयेत् ॥ २४ ॥ स्थयायामटनं वापि यत्नतः परिवर्जयेत् ॥ अथापरो विधिश्चात्र श्रूयतां त्रिपुरांतक ॥ २५ ॥
 चैत्रात्प्रभृति कर्तव्या सर्वदानमसप्तमी ॥ धातेति चैत्रमासे तु पूजनीया दिवाकरः ॥ २६ ॥ अयमेति च वैशाखे ज्येष्ठे मित्रः प्रकीर्तितः ॥ आपाढव
 रुणे ज्येष्ठे द्रोण भसिकथ्यते ॥ २७ ॥ विवस्वांश्च नभस्येऽथ पर्जन्योऽथ युजिस्मृतः ॥ पूषा कार्तिकमासे तु मार्गशीर्षे पुरुच्यते ॥ २८ ॥ भगः पौषे
 भवेत्पूज्यस्त्वष्टामावेतु शस्यते ॥ विष्णुश्च फाल्गुने मासि पूज्यो विंशश्च भास्करः ॥ २९ ॥ सप्तम्यां चैव सप्तम्यां भोजयेद्भोजकान्बुधः ॥ सद्युतं
 भोजनं देयं भोजयित्वा विधानतः ॥ ३० ॥ भोजकायैव विप्राय दुक्षिणास्वर्णमायकम् ॥ सद्युतं भोजनं देयं रक्तवस्त्राणि चैव हि ॥ ३१ ॥ अभा
 वे भोजकानां दुक्षिणीया द्विजोत्तमाः ॥ तथैव भोजनीयाश्च द्रव्या परया विभो ॥ ३२ ॥ विशेषतो वाचकश्च ब्राह्मणः कल्पवित्सदा ॥ इत्येषा क
 थितस्तुभ्यं सप्तमी गणनायक ॥ ३३ ॥ श्रुता सती पापहरा सूर्यलोके प्रदायिनी ॥ ३४ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे ब्रह्मादि डि संवादे ब्राह्मणवर्णित
 सप्तमी कल्पे आदित्य माहात्म्ये नाम सप्तमी वर्णनं नाम पंचपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ७४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान्ब्रह्मा जगत्स
 दर्शनं विभो ॥ सूर्यमाराधय हि दीप्तसूर्यस्यानुचरोऽभवत् ॥ १ ॥ ॥ इतानीक उवाच ॥ भूयः कथय विप्रं द्रमाहात्म्यं भास्करस्य मे ॥ शृण्व
 तो नास्ति मे तृप्तिरमुतस्येव सुव्रत ॥ २ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुष्व अवहितो राजन्संवादं द्विजशंखयोः ॥ यं श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानवो नृप
 ॥ ३ ॥ आसीनमाश्रमे शंखद्विजो द्रष्टुं जगाम ह ॥ फलभारानतच्छयं दृष्टुं श्वंदं समाकुले ॥ ४ ॥ परस्परसुगन्धुं कंदूयितुं मृगावृते ॥ बहिर्वर्णव
 रानी तर्तीकं दोषभोगिनि ॥ ५ ॥ ग्रभूतकुसुमामोदपद्मदं दद्रुति शालिनि ॥ सिद्धद्वर्षं धर्वतायसे वितवारिणि ॥ ६ ॥ मुदैश्च जटिलैश्च भूता
 पसैरुपशोभिते ॥ आश्रमे तं मुनिं श्रेष्ठं शंखाद्वि सुखमास्थितम् ॥ ७ ॥ स्तोत्रैः स्तोतुं सहस्रांशुं तद्रक्तं तत्परायणम् ॥ ततः संहत्य सहस्रांतं भोजक
 कुमारकाः ॥ ८ ॥ विनिता उपसंगम्य तथा वदं भिवाद्य च ॥ आसनेषूपविष्टास्त उपविष्टमथाब्रुवद् ॥ ९ ॥ भगवन्सर्वदेवपुच्छि अधिनः संश

१ प्रयतश्च-इ० पा० । २ ततः-इ० पा० । ३ अलाभे-इ० पा० । ४ विभो-इ० पा० । ५ सूर्यमाहात्म्यतो दिष्टिः-इ० पा० । ६ नात्र संशयः-इ० पा० ।

७ तंत्रेषु-इ० पा० ।

योमहान् ॥ विनयेनोपपन्नान्कुमारानांततोमुनिः ॥ १० ॥ अनर्दीश्चतुरविंशदनुवाचप्रीतमानसः ॥ तेषांतुपठतामेवाश्रमंतुदृच्छया ॥ ११ ॥ मुनिश्चेष्टोऽथतंदेशमाजगामद्विजेनृप ॥ यथावदुचितस्तेनशंखेनामिततेजसा ॥ १२ ॥ वंदितश्चकुमारैस्तेरभवत्प्रीतमानसः ॥ अथैतानब्रवीच्छंखस्तानभोजककुमारकाव् ॥ १३ ॥ शिष्टागमादनध्यायःसचजातोविरम्यताम् ॥ यथाज्ञापयसीत्याहुःकुमारास्तेऽश्रुषिततः ॥ १४ ॥ पप्रच्छसिद्धिदश्चैतान्केहोतैर्किंपठतिच ॥ शंखोवाचमहाराजकुमाराभोजकात्मजाः ॥ १५ ॥ समुन्नकल्पश्चतुरोविप्रवेदानधीयते ॥ तथैवसप्तमीकल्पपरिचर्याचभास्वतः ॥ १६ ॥ अग्निकार्यविधानंचप्रतिष्ठाकल्पमादितः ॥ अर्धंगलक्षणब्रह्मत्रयात्राविधितथा ॥ १७ ॥ द्विजउवाच ॥ कथंक्रियेतसप्तम्यांकश्चार्चनविधिक्रमः ॥ गंधपुष्पप्रदीपानां किंफलंरविमंदिरे ॥ १८ ॥ केनतुष्यतिदानेनव्रतेननियमेनच ॥ धूपपुष्पपेहारादिकिंचदेयंविष्वक्ते ॥ १९ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंन्मे ब्रूहितपोधन ॥ विशेषतस्तुमाहात्म्यंभास्करस्यब्रवीहिमे ॥ २० ॥ शंखउवाच ॥ इममर्थवसिष्ठेनपृष्टःसांख्यथापुरा ॥ संचोवाचवसिष्टा यतदहंकथयामिते ॥ २१ ॥ अत्राश्रमेपुण्यतेमतीर्थानामुत्तमप्रभुः ॥ ववंदेनियतात्मानंवसिष्ठमुनिसत्तमम् ॥ २२ ॥ विनयेनोपसंगम्यवन्दे चरणैर्मुनेःकृतप्रणामंसांबंतुभक्तिप्रहृष्टिताननम् ॥ २३ ॥ विलोक्यपरमप्रीतोमुनिःप्रच्छतंतदा ॥ सर्वतःस्त्रुटितंगान्क्रुष्टेनमहततव ॥ २४ ॥ घोररूपेणतन्निष्पन्नकथंताद्विगतंतव ॥ कथंचलक्ष्मीरधिकारूपंचातिमनोहरम् ॥ २५ ॥ तेजस्वितातिमहतीतथैवसुकुमारता ॥ २६ ॥ ॥ सांबउवाच ॥ स्तुतानामसहस्रेणलोकनाथोदिवकरः ॥ दर्शनंचगतःसाक्षादत्तवांश्चरान्धम ॥ २७ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ कथमाराधि तःसूर्यस्त्वयादवन्दनं ॥ कैश्चव्रततपोदानैर्दर्शनंभगवान्नातः ॥ २८ ॥ ॥ सांबउवाच ॥ ॥ भृशुष्ववाहितोब्रह्मन्सर्वमेवमयायाया ॥ तोषितोभगवान्मूयाविधिनान्येनसुव्रत ॥ २९ ॥ मोहान्मयोपहसितोदुर्वासाःकोपनोमुनिः ॥ ततोऽहंतस्यशोपेनमहच्छुष्टमवाप्तवान् ॥ ३० ॥ ततोहंपितरंगन्वाकुष्ठयोगाभिपीडितः ॥ लज्जमानोऽतिगर्वेणइदंवाक्यमथाब्रवम् ॥ ३१ ॥ तातसीदितिमेगान्स्वरश्चपरिहीयते ॥ घोररूपो

१ अम्यंगलक्षणम्-इ०पा० । २ अथाचष्टे-इ०पा० । ३ वाक्यं च-इ०पा० । ४ वद-इ०पा० । ५ तव सांब समागमत्-इ०पा० । ६ महतुभावे हि हरेदुर्वासाः कोपितो मुनिः-इ०पा० ।

महाव्याधिर्वपुषजिघांसति ॥ ३२ ॥ अशेषव्याधिराज्ञाहंपीडितः क्रूरकर्मणा ॥ वैद्यैरोषधिभिश्चैव न शांतिर्मम विद्यते ॥ ३३ ॥ सोऽहं त्वया
 ह्यनुज्ञातस्यक्तुमिच्छामि जीवितम् ॥ यदिवाहमनुग्राह्यस्ततोऽनुज्ञातुमर्हसि ॥ ३४ ॥ इत्युक्तवाक्यः सपितापुत्रशोकाभिपीडितः ॥
 पिताक्षणंततोऽध्यात्वा मामेवं वाक्यमुक्तवान् ॥ ३५ ॥ धैर्यमाश्रित्य तां पुत्रमाशोकैश्च मनःकृथाः ॥ हंति शोकादिं तं व्याधिः शुष्कं तुणमिवानलः
 ॥ ३६ ॥ देवताराधनपरो भवपुत्रकमाशुचः ॥ इत्युक्ते च मया प्रोक्तो देवमाराराधयामि कम् ॥ ३७ ॥ कमाराध्यविमुच्येऽहं तौ तरंगैः समंत
 तः ॥ इत्येवमुक्तो भगवान्मासुवाच पितामम ॥ ३८ ॥ इममर्थं पुरापृष्टः पद्मयोनिः सनातनः ॥ याज्ञवल्क्येन ऋषिणा योगीशेन महात्मना
 ॥ ३९ ॥ यदुवाच महते जास्तस्मै स यदुनंदन ॥ तच्छृणुष्वशुचिर्भूत्वा आत्मनः श्रेयसे सुत ॥ ४० ॥ मुख्येष्टु सुखासीनं पद्मयोनिं प्रजापतिम् ॥
 याज्ञवल्क्यो महते जाः पर्यपृच्छात्पितामहम् ॥ ४१ ॥ भगवच्छ्रेतुमिच्छामि किंचिदात्ममनोगतम् ॥ समाराध्यविभो देवं नरो मुच्येत वै भ
 वात् ॥ ४२ ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी वावानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ षड्च्छेन्मोक्षमास्थ्यातुं देवतां कां यजेत सः ॥ ४३ ॥ कुतो ह्यस्य ध्रुवः स्वर्गः कुतो नैः
 श्रेयसं सुखम् ॥ स्वर्गतं श्रैर्वै किंकुयाद्येन न च्यवते पुनः ॥ ४४ ॥ देवतानां तु को देवः पितृणां चैव कः पिता ॥ तस्मात्परतरं यच्च तन्मे ब्रूहि हि पितामह
 ॥ ४५ ॥ केन मृष्टमिदं विश्वं ब्रह्मन्स्थायं रजंगमम् ॥ प्रलये च कम्भ्येति तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि ॥ ४६ ॥ साधुपृष्टोऽस्मि भव
 तातुष्टश्चास्मि महामते ॥ प्रणम्य शिरसा देवं पुण्योत्तरमनुत्तमम् ॥ ४७ ॥ कथयिष्ये द्विजश्रेष्ठः शृणुष्वैकमना धुना ॥ आत्मनः श्रेयसे विप्रशु
 चिर्भूत्वा मा माहितः ॥ ४८ ॥ उद्यन्य एष कुरुते जादिति मिरंकरैः ॥ नातः परतरो देवः किमन्यत्कथयामि ते ॥ ४९ ॥ अनादिनिधनो ह्येष पुरुषः
 ज्ञाश्नतोऽव्ययः ॥ दीपयत्येव त्रीँहोका ब्रवीरदिमभिरुत्पणैः ॥ ५० ॥ सर्वदेवात्मको ह्येष तपसा चांशुतापनः ॥ सर्वस्य जगतो नाथः कर्मसाक्षांशुभा
 शुभे ॥ ५१ ॥ संक्षयत्येष भूतानि तथा विमृजते पुनः ॥ एष भाति तपस्येष वर्धते च गभस्तिभिः ॥ ५२ ॥ एष धाता विधाता च पूर्वाप्रकृतिभावनः ॥ न ह्ये
 ष क्षयमायाति नित्यमक्षयमंडलः ॥ ५३ ॥ पितृणां हि पिता ह्येष देवतानां च देवता ॥ ध्रुवं स्थानं स्मृतं ह्येष आधरो जगतस्तथा ॥ ५४ ॥ सर्वे

काले जगत्कृत्स्नमादित्यात्संप्रसूयते ॥ प्रलये च तमभ्येति आदित्यं दत्तितेजसम् ॥ ५५ ॥ योगिनश्चात्र संलीनास्त्यक्तवायुहकले वरम् ॥
 वायुभूता विशंत्यास्मि तेजोराशौ दिवाकरे ॥ ५६ ॥ तस्य रश्मिः सहस्राणि शाखाविविहंगमाः ॥ वसंत्याश्रित्य मुनयः संसिद्धा देवतैः सह ॥ ५७ ॥
 जनकादयो ह्येह स्थास्तुराजानो योगधर्मीणः ॥ बालविल्यादयश्चैव मुनयो ब्रह्मचारिणः ॥ ५८ ॥ व्यासादयो वनस्थ आश्रिभिक्षुः पंचशिरस्तथा ॥
 सर्वे ते योगमास्थाय प्रविष्टाः सूर्यमंडलम् ॥ ५९ ॥ शुको व्यासात्मजः श्रीमान्योगधर्ममवाप्तुः ॥ आदित्याकिरणं रीत्या न पुनर्भवमाप्तवान् ॥ ६० ॥
 शब्दमात्राः श्रुति सुखा ब्रह्मविष्णु शिवादयः ॥ प्रत्यक्षोऽयं स्मृतो देवः सूर्यस्ति मित्रनाशनः ॥ ६१ ॥ तस्याद्वयं ब्रूते भक्तिर्न कार्या शुभमिच्छता ॥
 दृष्टेन साध्यते यस्य मादृष्टं नित्यमेव हि ॥ ६२ ॥ त्वया तस्मै तव प्रअर्चनो यो दिवाकरः ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ अहो य एष कथितो भवता भारुक
 रो मम ॥ ६३ ॥ देवता सर्वदेवानां नैतन्मिथ्या प्रजायते ॥ तस्य देवस्य माहात्म्यं श्रुतं सुबहुशोषया ॥ ६४ ॥ देवर्षिः सिद्धमनुजैः स्तुत
 स्येह महात्मनः ॥ कैः स्तौति देवतमजं स्यैतत्स चराचरम् ॥ ६५ ॥ अक्षयस्या प्रमेयस्याकिरणं ह्रस्वनाद्धवेत् ॥ दक्षिणात्किरणाद्यस्तं भू
 तो भगवान्हरिः ॥ ६६ ॥ वामाद्रवांस्तथा जातः किरणात्किलकंजज ॥ ललाटाद्यस्य रुद्रस्तु का तुल्यतो न देवता ॥ ६७ ॥ तस्य देवस्य क
 शक्तः प्रवक्तुं गुणविस्तरम् ॥ सोऽहमिच्छामि देवस्य तस्य सर्वान्त्मनः प्रभोः ॥ ६८ ॥ श्रोतुं भाराधर्मेन निस्तरं यं भक्षणं वम् ॥ केनोपायेन भूत्रे
 वारहस्यैः परिचर्यया ॥ ६९ ॥ दानैर्व्रतोपवासैर्वाहोमैर्जपैश्च तथापि वा ॥ आराधितः समस्तानां ह्येकानां हानिदरादिः ॥ ७० ॥ शक्यः स भाराध
 यितुं कथं शंस प्रजापते ॥ धर्मार्थकार्मसंप्राप्तौ पुरुषाणां विचर्यताम् ॥ ७१ ॥ जन्मन्यवितथा सैकैः क्रियायां कैः समाश्रिताः ॥ दुर्गसंसारकांतारमप
 रमभिधावताम् ॥ ७२ ॥ एकः सूर्यनमस्कारो मुक्तिमार्गस्य देवकः ॥ सोऽहमिच्छामि तं देवं सतलैः कोरपरायणम् ॥ ७३ ॥ कालाय नमोऽपस्य
 जगते ह्यवस्थितम् ॥ आराधयिष्ये तु गोपालं ग्रहेऽगममि नौजसम् ॥ ७४ ॥ शंकरं जगते दीपं स्मृतमात्रावनाशनम् ॥ तमनाद्यं सुरश्रेष्ठं प्रसाद
 यितुमिच्छतः ॥ ७५ ॥ उपदेशप्रदानेन प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा भक्तिमुद्रह तोरवौ ॥ ७६ ॥ जगाम परितोऽपंतपद्मयोनिर्ष

१ सवित्रे-इ० पा० । २ विच्छेदितम्-इ० पा० । ३ कालालयमतिश्रेष्ठम्-इ० पा० । ४ आश्रयंतं महौजसम्-इ० पा० ।

हातपाः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्पृच्छसिद्विजश्रेष्ठसूर्यस्याराधनं प्रति ॥ ७७ ॥ व्रतोपवासजप्यादितदिहकमनाः शृणु ॥ अनादितपरब्रह्मसर्वदे-
 यविर्वर्जितम् ॥ ७८ ॥ व्याप्ययत्सर्वभूतेषु स्थितं सदसतः परम् ॥ प्रधानं सुसौरनयोर्यतः शोभः प्रवर्तते ॥ ७९ ॥ नित्ययोव्यापिनोऽयं ब्रह्मादादौ स-
 हात्मनोः ॥ तत्क्षोभकत्वादब्रह्मांडं सृष्ट्वहं तु निर्जनः ॥ ८० ॥ अहेतुरपि सर्वमाजायते परमेश्वरः ॥ प्रधानपुरुषत्वं च तथैव श्रूयता ॥ ८१ ॥
 समुपैतिततश्चैवं ब्रह्मत्वं छंदतः प्रभुः ॥ ततः स्थितौ पालयितविष्णुत्वं जगतः क्षये ॥ ८२ ॥ रुद्रत्वं च जगन्नाथः स्वेच्छया कुरुते रविः ॥ तदेकपक्षं र-
 धामसर्वदेवनमस्कृतम् ॥ ८३ ॥ भेदाभेदस्वरूपं तं प्रणिपत्य दिवाकरम् ॥ वर्णयिष्येऽखिलं विप्रतस्यैवाराधनं रवेः ॥ ८४ ॥ बुद्धं चापि
 तथा तस्य भारस्करस्य शृणुष्व वै ॥ तुष्टेन हि पुरा मद्ब्रह्म कथितं भास्करेण तु ॥ ८५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मोपनिषत्स्य ब्रह्मसंहारह-
 आदित्यमाहात्म्ये षट्प्राश्नितमो ध्यायः ॥ ६६ ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रभाते संस्तुते देवो मूर्तिहेतोर्मया पुरा ॥ यजंतं चापरदेवं भक्तिनम्रं महासतिः ॥ १ ॥
 प्रत्यक्षत्वमथोगत्वा रहस्यं प्रोक्तवान्मम ॥ अहं च कृतवान्प्रश्रंष्ट्वा प्रत्यक्षतो रविम् ॥ २ ॥ वेदेषु च पुराणेषु सांगोपांगेषु गीयते ॥ त्वमजः क्षा-
 तो धाता महाभूतमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ अतिष्ठितं भूतभवं त्वयि सर्वमिदं जगत् ॥ चत्वारो ह्यश्रमा देवसर्वैर्गार्हस्थ्यमूलकाः ॥ ४ ॥ यजंते त्वाग्रह-
 रहर्नानामूर्तिसमाश्रिताः ॥ पिता माता हि सर्वस्य देवतं त्वं हि शाश्वतम् ॥ ५ ॥ यजसे चैव कंदेवमेवांचापि न विज्ञेहे ॥ कथ्यतां मम देव शर्कर-
 त्रुहलं हि मे ॥ ६ ॥ इत्थं मयोक्तो भगवानिदं वचनमब्रवीत् ॥ अवाच्यमेतद्वक्तव्यमात्मगुह्यं सनातनम् ॥ ७ ॥ तव भक्तिमतो ब्रह्मन् चक्षुषी-
 हयथा तथम् ॥ यतः सूक्ष्ममविज्ञेयमव्यक्तमचलं ध्रुवम् ॥ ८ ॥ इन्द्रियैरिन्द्रियाथैश्वर्यं सर्वभूतैश्च वर्जितम् ॥ मे ह्यंतरात्मा भूतानां क्षेपनश्चेति क-
 थ्यते ॥ ९ ॥ त्रिगुणव्यतिरिक्तोऽसौ पुरुषश्चेति कथ्यते ॥ हिरण्यगर्भो भगवान्सर्वबुद्धिरिति स्मृतः ॥ १० ॥ महानिति च योऽपुं प्रथमश्चे-
 तिकथ्यते ॥ सार्वये च पच्यते शस्त्रेनामभिर्वहुभिः सदा ॥ ११ ॥ विश्वो विभूतश्च विश्वात्मा विश्वं संभवः ॥ धृतं वै यत्संक्षेपेन हृदये लोको यथा-

१ वर्तयिष्ये-इ० पा० । २ इति हासपुराणेषु-इ० पा० । ३ महारूपम्-इ० पा० । ४ नानावृत्तीरुपाश्रिताः-इ० पा० । ५ स च-इ० पा० । ६ स हरे-
 पच्यते शस्त्रे सुनिभिर्वहुभिः सदा-इ० पा० । ७ विश्वमावनः-इ० पा० ।

त्मना ॥ १२ ॥ अक्षरः शरीरेषु लिप्यते न च कर्मभिः ॥ मर्मांतरात्मातन्वयेन च यथावदेहसंज्ञकाः ॥ १३ ॥ सर्वेषां सांक्षिभूते सोऽनकरातिनाल
प्यते ॥ सगुणे निगुणे विष्णुर्ज्ञानगम्यो ह्यसौ स्मृतः ॥ १४ ॥ सर्वतः पाणिपादोऽसौ सर्वतोऽक्षि शरीरो मुखः ॥ सर्वतः श्रुतिश्रुक्तो सौ सर्वमावृत्त्यति
ष्ठति ॥ १५ ॥ विश्वमूर्धा विश्वभुजो विश्वपदाक्षि नासिकः ॥ एकश्चरति क्षेत्रेषु सर्वैरचरियथा सुखम् ॥ १६ ॥ क्षेत्राण्यस्य शरीराणि विनोचयिष्य
तु भागुभम् ॥ तानि वेत्ति स योगात्मा अतः क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ १७ ॥ अव्यक्ते केषु क्षेत्रे तेनासौ पुरुषः स्मृतः ॥ विश्वबहुविधं ज्ञेयं सत् सर्वत्र वि
द्यते ॥ १८ ॥ तस्मात्सबहुत्वादि श्वरूप इति स्मृतः ॥ महापुरुषश्च दं हि विभक्त्यपेक्षं नातनः ॥ १९ ॥ स तु वै विक्रियापन्नः सृजत्यात्मान
मात्मना ॥ आकाशात्पतितं तोयं तिस्रिणादणं वयं तथा ॥ २० ॥ भूमेरसविशेषेण तथा गुणवशात्तु सः ॥ एक एव यथा वायुर्देहं तिष्ठति पंचधा ॥ २१ ॥
एकत्वं च पृथक्त्वं च तथा तस्य न संशयः ॥ स्थानांतरविशेषेण यथा श्रिलभते पराम् ॥ २२ ॥ संज्ञां दानां गिराद्येषु तथा देवैर्ब्रह्मैस्मृतः ॥ यथा दीप
सहस्राणि दीप एकः प्रसूयते ॥ २३ ॥ तथारूपसहस्राणि स एवैकः प्रसूयते ॥ स यद्बुद्ध्यते त्मानं तदा भवति केवलः ॥ २४ ॥ एकत्वं प्रलये च अस्य बहु
त्वं स्थान्यवर्तने ॥ नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्थान्यवरजं मम ॥ २५ ॥ ऋते ते मे कर्मिणां पुरुषं जसं जितम् ॥ अक्षयश्चाप्रमेयश्च सर्वमव्यस
उच्यते ॥ २६ ॥ तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं सर्वकारणम् ॥ अव्यक्ताव्यक्तभावस्थया सा प्रकृतिरुच्यते ॥ २७ ॥ सा योगिने ब्रह्मणे विद्विद्योसौ
सदसदात्मकः ॥ नास्ति तस्मात्परो ह्यन्यः स पितृसंप्रजापतिः ॥ २८ ॥ आत्मा मम स विज्ञेयस्तत्तत्तत्पूजयाम्यहम् ॥ स्वर्गताश्चापिये केचित्
नमस्यन्ति देहि नः ॥ २९ ॥ ते तत्प्रसादाद्ब्रह्मच्छंति ते नादि द्याः परां गतिम् ॥ तदेवाश्वासुराश्चैव नाना मतसमाश्रिताः ॥ ३० ॥ भक्त्या संपूजयन्त्या
यं गतौ चैषां ददाति सः ॥ सहिसर्वागतश्चैव निगुणश्चापि कथ्यते ॥ ३१ ॥ एवं ज्ञात्वा तमात्मानं पूजयामि स नातनम् ॥ भारकं देवं देवं सर्वभू
तेभ्यमच्युतम् ॥ ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्तवान् पुराणप्रदो मया देवो दिवाकरः ॥ पूजयंतं महात्मानं तं पतं विपुलं तपः ॥ ३३ ॥ इति श्री भविष्ये
महापुराण ब्राह्मण पर्वणि ब्रह्मयाज्ञवल्क्यसंवादे मूर्धन्यमहिमवर्णने सप्तमी कल्पे सप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वचिमतं परमं देवं सर्वदेवं ब्रह्म

१ शक्तिभूतः-इ०पा० । २ विश्वः-इ०पा० । ३ विश्वमूर्तिः-इ०पा० । ४ एकं समातनम्-इ०पा० । ५ देवेष्वसौ द्यूतः-इ०पा० । ६ तं विहायैकमी-
शानम्-इ०पा० । ७ आदिष्टम्-इ०पा० । ८ नानामतमयस्थिताः-इ०पा० ।

जतम्॥आराधयतयद्वक्त्रह्नावष्णुमहेश्वरः॥१॥ पद्माकृतसदाब्रह्मानालनगुणलतु॥व्यामरूपसदादवमहादवाचतरावम्॥२॥जा।तपु०५
 द्विजश्रेष्ठधूपेनविजयेनतु॥ वृषणसिंहकंप्रिप्रश्रीखिंडमगरुंतथा॥३॥ कर्पूरंचतथासुस्तांशकरांसत्त्वचांद्भिज॥ इत्येपविजयोधूपःस्वयंदेवेन
 निर्मितः॥ ४॥ केशवश्चक्ररूपंतुसदासंपूजयद्भविम्॥ नीलेशपलदलश्यामोनीलेशपलकदंबकैः॥ ५॥ धूपेनागुरुंशेनभक्तिश्रद्धासम
 न्वितः॥ मयासप्तष्टदेवेशस्तस्मैवाराधनायै॥६॥कानिपुष्पाणिचेष्टानिसदाभास्करपूजनोतेनचोक्तानिपुष्पाणिस्वयंतानिनिबोधये॥ ७॥
 मल्लिकायास्तुकुसुमैर्भोगवाञ्छजायतेनरः॥सौभाग्यंमुण्डरीकैश्चभवत्येवचशाश्वतम्॥८॥ गंधकुटजकैःपुष्पैःपरमैश्वर्यमश्रुते॥भवत्यक्षयमत्यंतं
 नित्यमर्चयतोरविम्॥ ९॥ मंदारपुष्पैःपूजातुसर्वकुशविनाशिनी॥ विल्वपत्रैश्चकुसुमैर्महतोश्रियमश्रुते॥ १०॥ अर्कम्रजाभवत्यर्थसर्व
 कामफलप्रदम्॥ प्रदद्यादूर्पिकन्यामर्चितेवकुलस्रजा॥ ११॥ किंशुकैरर्चितेदेवेनपीडयतिभास्करः॥ अगस्तिकुसुमैःपूज्यथा
 तुकुल्यंप्रयच्छति॥ १२॥ करवीरैस्तुविप्रद्रुहूर्यस्यानुचरोभवेत्॥ तथासुहूरपुष्पैश्चसमभ्यर्च्यदिवाकरम्॥ १३॥ हंसयुक्तेनया
 नेनरवेःसालोक्यतां व्रजेत्॥ शतपुष्पसहस्रैस्तुपुष्पसालोक्यतां व्रजेत्॥ १४॥ वक्रपुष्पैर्द्विजश्रेष्ठयातिर्भानुसलोकताम्॥ चतुःसमेनगं
 धेनसमभ्यर्च्यदिवाकरम्॥ पंचभूतालयस्थानमाधुयान्नात्रसंशयः॥ १५॥ देवागारंतुसंमार्ज्यभक्त्यायस्तुप्रलेपयेत्॥ सरोगान्मुच्यते
 क्षिप्रद्रव्यलाभंचविंदति॥ १६॥ तंचैवायतनंभक्त्यागैरिकेनोपलेपयेत्॥ प्राधुयान्महतीलक्ष्मरंगैश्चापिप्रमुच्यते॥ १७॥ अष्टाद
 शैहकुष्ठानियेचान्येव्याधोनृणाम्॥ प्रलयंयांतितेसर्वेमुदग्रद्युपलेपयेत्॥ १८॥ विलेपनानां सर्वेषांरक्तचंदनमुत्तमम्॥ पुष्पाणांकर
 वीराणिप्रशस्तानिप्रचक्षते॥ १९॥ नातःपरतरंकिंचिद्रास्वतस्तुष्टिकारकम्॥ किंतस्यनभवेच्छेकैयस्त्येभिःस्वर्चयेद्भविम्॥ २०॥
 करवीरैःपूजयेद्योभास्करंश्रद्धयान्वितः॥ सर्वकामसमुद्रोऽसौसूर्यकाममवाप्नुयात्॥ २१॥ विलेध्यायतनंयस्तुकुर्यान्विंडलकंशुभम्॥
 समूर्यलोकमासाद्यमोदतेशाश्वतीःसमाः॥२२॥ एकेनास्यभवेदथाद्वाभ्यामारोग्यमश्नुते॥त्रिभिःसंतयविच्छिन्नाचतुर्भिर्भागैर्बालभेत्॥२३॥

१ सुगंधकुञ्जकैः-इ०पा०। २ सर्वकष्टविनाशिनी-इ० पा०। ३ कुंदपुष्पैश्च-इ०पा०। ४ भूमिसंलोकताम्-इ०पा०। ५ उपलेध्यालयं यस्तु-
 इ०पा०। ६ भार्गवी जामदग्न्योपाजितत्वात्पृथ्वीमित्यर्थः।

पंचभिर्विपुलं धान्यं पण्डभिरायुर्वलयज्ञः ॥ सप्तमंडलकारित्यान्मंडलाधिपतिनरः ॥ २४ ॥ आयुर्धनसुतैर्युक्तः सूर्यलोकेन हीयते ॥
 घृतप्रदीपदानेन चक्षुष्मा आयातेनरः ॥ २५ ॥ कटुतैलप्रदानेन सशत्रु अयातेनरः ॥ तिलतैलप्रदानेन सूर्यलोकेन हीयते ॥ २६ ॥
 मधूकतैलदानेन सौभाग्यं परमं व्रजेत् ॥ संपूज्य विधिवद्देवं पुष्पधूपादिभिर्बुधः ॥ २७ ॥ यथाज्ञात्तयातव एश्वाश्चैवं रत्नानि च हरेत् ॥
 पुष्पाणां प्रवराजतीघ्रपानां विजयं परम् ॥ २८ ॥ गंधानां कुमुदं श्रेष्ठं लेपानां रक्तचंदनम् ॥ दीपदाने घृतं श्रेष्ठं देवदंडादुक्तम् ॥ २९ ॥ एतै
 स्तुष्यति देवेशः सान्निव्यं चाधिगच्छति ॥ एवं संपूज्य विधिवत्कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ ३० ॥ ग्रन्थमग्निरसादेवं देवं दिवाकरम् ॥ सुखा
 सीनस्तनः पश्येद्देवं रभिमुखो स्थितः ॥ ३१ ॥ एकं सिद्धार्थं कंकटं हस्तं पानिं प्रसंयुतम् ॥ कामं यथेष्टं हृदये कृत्य तं वा छित्तं नरः ॥ ३२ ॥
 पिवेत्सतो यंतं विप्रं अस्पृष्टं दशनैः सकृत् ॥ द्वितीयायां तु सप्तम्यां द्वाष्ट्रं हस्तिं वा तु व्रत ॥ ३३ ॥ तृतीयायां तु सप्तम्यां दृढीतव्या क्षयोऽपि च ॥
 चतुर्थ्यां चतुरो ज्ञेयाः पंचम्यां पंच एव हि ॥ ३४ ॥ षट्पिचिचापि पृष्ट्यां तु इतीयैर्वैदिकी श्रुतिः ॥ सप्तम्यां सप्तमायां तु सप्तचैव पिचैन्नरः ॥ ३५ ॥
 आदौ प्रभृति विज्ञेयो मंत्रोऽयमभिर्मंत्रणे ॥ सिद्धार्थं कर्त्स्नं हिलोके सर्वत्र श्रूयसे यथा ॥ ३६ ॥ तथामामपि सिद्धार्थं यथैतः कुरुतारविः ॥ तत्ते
 हविरुपस्पृश्यं पंकुर्याद्व्यथेऽपि सतम् ॥ ३७ ॥ हुताशनं च जुहुयाद्विपिहृष्टे च कर्मणा ॥ एवमेव पराः कार्यः सप्तम्यः सप्तसर्वदा ॥ ३८ ॥
 दकात्प्रभृति कार्याः सर्वे दोदकसप्तमी ॥ एकतोयेन सहितं द्वौ चापि घृतं संयुतौ ॥ ३९ ॥ त्रीणिवै सधुना सार्धं दध्ना चापि चतुर्थकम् ॥ युक्तं न यत्सर्वै
 च षट्च गोमय संयुताः ॥ ४० ॥ पंचगव्येनैव सप्तमिपि वेत्ति सिद्धार्थं कान्दिन ॥ अनेन विधिनारस्तु कुर्यात्सर्वं सप्तमीम् ॥ ४१ ॥ दधुपु
 त्रं बहुधनः सिद्धार्थश्चापि सर्वदा ॥ इह लोके नरो विप्रोऽप्येत्याति विभावसुम् ॥ ४२ ॥ तस्मात्संपूजयेद्देवं विधिनो न न भास्करम् ॥ ४३ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणे पविणसप्तमी कल्पे सिद्धार्थसप्तमि व्रतवर्णनं माहृष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ अ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सप्तम्यामुपि पिते विप्रः स्वप्न
 दर्शनं मुच्यते ॥ स्वप्ने हृष्टे च सप्तम्यां पुरुषो नित्यव्रतः ॥ १ ॥ समाप्य विधिवत्सर्वं जपहोमादिकं क्रमात् ॥ पूजयित्वा दिने शं तु यथाविभ

१ चायुष्मान्-इ० पा० । २ मधूकतैलदीपिन भोगभाग्यपरं सुखम्-इ० पा० ।

वमात्मनः ॥ २ ॥ ततःश्रयितश्रयनेदेवदेवविचिंतयन् ॥ संप्रसुप्तोयदापश्येदुदयंतंदिवाकरम् ॥ ३ ॥ शक्रवजंतथाचंद्रतस्यसर्वाः
 समृद्धयः ॥ दृश्यंजनंतथाशक्तिस्त्रिगोवेषुनिस्वनाः ॥ ४ ॥ श्वेताब्जचामरादर्शकनकासिसुतोद्भवम् ॥ राधिरस्यलुप्तिसंकरणचैश्वर्यं
 कारकम् ॥ ५ ॥ श्वेतायाः पंचपूतायादर्शनंवृद्धिकारकम् ॥ प्रजापतेर्धृताकस्यदर्शनंपुत्रदंस्मृतम् ॥ ६ ॥ अस्तवृक्षाभिरोह
 श्वक्षिप्रमैश्वर्यकारकः ॥ दोहनंमहिषीसिंहिगाधेवृणांस्वकेमुखे ॥ ७ ॥ धनुषांचशराणांचनभौचदुतनिर्गतिः ॥ अभिव्याप्त्यस्वखादोत्सहा
 न्नाभुजगांस्तथा ॥ ८ ॥ स्वर्गशर्वावहुतवेतस्यश्रीरग्रतःस्थिता ॥ राजतेहमेनेपात्रेयोमुंकेपायसंद्भिजः ॥ ९ ॥ पद्मपत्रेयथाविप्रतरैर्यदं
 तोर्वलंभेत् ॥ द्यूतेवादेथवायुद्धेविजयाहिमुखावहः ॥ १० ॥ अग्रेस्तुग्रसनंविप्रआग्नेयवृद्धिकारकम् ॥ गात्रस्यज्वलनंविप्रशिरोवेषश्चतुर्थ
 ॥ ११ ॥ माल्यांबराणांशुक्लानांशस्तानांशुक्लपक्षिणाम् ॥ सदालाभंप्रशंसितथाविष्टानुलेपनम् ॥ १२ ॥ स्वर्गस्यकुंतनेशैरेथयानेप्रजगमः
 ॥ नानाशिरोवाहुताचहस्तानांकुरुतेथ्रियम् ॥ १३ ॥ अगम्यागमनंचैवश्लोकमध्ययनंतथा ॥ देवद्विजनचार्पणुरुद्धतपस्विनः ॥ १४ ॥
 यद्यद्वदंतितत्सर्वसत्यमेवहिनिर्दिशेत् ॥ प्रशस्तदर्शनंचैवअभिषेकोनृपाश्रयाः ॥ १५ ॥ स्याद्राज्यंशिरइच्छेदुनवहुयानुद्धतिनतु ॥ रु
 दितंहर्षसंप्राप्त्यैराज्यंनिगडबंधने ॥ १६ ॥ तुरंगवृषभंपद्मंराजनंश्वेतंकुंजरम् ॥ महदैश्वर्यमाप्नोतियोर्भिकश्चाधिरोहति ॥ १७ ॥ अस्त्र
 मानोग्रहांस्तारामहीचपरिवर्तयन् ॥ उन्मूलयन्पर्वतांश्चराज्यलाभमवाप्नुयात् ॥ १८ ॥ देहान्निष्कांतिंराणांतेर्वृक्षस्यवेष्टनम् ॥
 पातःसमुद्रसरितामैश्वर्याणिसुखानिच ॥ १९ ॥ उदधिंसरितंवापितंत्वोपारंप्रश्रुतिच ॥ अर्द्धिलंपयतश्चापिभक्त्यर्थजयागुणः ॥ २० ॥
 उज्ज्वलान्निविशेदंकमाशीर्वादपराःस्त्रियः ॥ भवत्यर्थागमःशीघ्रंकृमिभिर्यादिभक्ष्यते ॥ २१ ॥ स्वप्नेस्वप्नइतिज्ञातंहृष्टप्रकथनंतथा ॥
 मंगलानांचसर्वेषांशुभंदर्शनमेवच ॥ २२ ॥ संयोगश्चैवमंगल्यैराराण्यधनकारकः ॥ ऐश्वर्यराज्यलाभाययस्मिन्स्वप्नेउदाहृतम् ॥ २३ ॥
 तेर्दृष्टरागिणोरोगान्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ नस्वप्नेशोभनंहृद्वास्वप्नेनातश्चकीर्तयेत् ॥ २४ ॥ राजभोजकविभ्यःशुचिभ्यश्चशुचिर्नरः ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिषसप्तमीकल्पेस्वप्नदर्शनवर्णनेनामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ अथवाच ॥ ततोमध्याह्नसंश्लेषे

१ शक्तम्-इ०पा० । २ आशु सीमागतश्चैव-इ०पा० । ३ ततश्चंद्रोपमो भवेत्-इ०पा० । ४ सुरावारणशल्यानां वस्त्राणां श्रुतपक्षिणाम्-इ०पा० ।

स्नातः प्रयतमानसः ॥ तथैवेदवान्विधिवत्पूजयित्वा यथा सुखम् ॥ १ ॥ सम्यक्कृतपामौनीनरो हुतहुताशनः ॥ निष्कम्प्य देवाय तनद्रो
 जकानभोजयेत्ततः ॥ २ ॥ तथा पुराणविदुषमिति हासविदं द्विजम् ॥ तथा वेदविदश्चैव दिव्यान्भैमांश्च सुव्रत ॥ ३ ॥ रक्तानि वस्त्राणि
 तथा चागवः सुगंधमाल्यादिह विष्यमन्नम् ॥ पयस्विर्न चाप्यथ भोजकाय देया तथान्यप्रियमात्मनो यत् ॥ ४ ॥ भवेदलाभेयदिभोजका
 नां विप्रास्तदाहं तिजयोपजीविनः ॥ ये मंत्रविद्ब्राह्मणपाठकाश्च ये चापि सामाध्ययनेषु युक्ताः ॥ ५ ॥ प्रथमं भोजकाभोज्याः पुराणविदु
 पैः सह ॥ तेषामुत्तमं त्रिविदस्तथा वेदविदो द्विजाः ॥ ६ ॥ कृत्स्नं वसतस सम्यो नरो भक्त्या समन्वितः ॥ श्रद्धयानोऽनमूयश्च अनंतं प्राप्नु
 ते सुखम् ॥ ७ ॥ दशानामथ मेधानां कृतानां तत्फलं लभेत् ॥ तत्फलं सप्तमीः सप्तकृत्वा प्राप्नोति मानवः ॥ ८ ॥ दुष्प्रापं नास्ति तच्छो
 केअनयायन्नलभ्यते ॥ न च रोगोऽस्त्यसौ लोके एतया योनिरागम्यति ॥ ९ ॥ कुष्ठा निचापि सवोणिदुरुच्छेद्यान्यपि ध्रुवम् ॥ अपयां
 तियथानागागरुडस्य भयार्द्रताः ॥ १० ॥ व्रतनियमतपोभिः सतसतस्य एवं विधिवदिह हि कृत्वा मानवो धर्मशीलः ॥ श्रुतधनसुतभा
 ग्यारोग्यपुण्यैरुपेतो ब्रजति तद्बुलं केशाश्च तंति मरुदमेः ॥ ११ ॥ इमं विधिं द्विजश्रेष्ठ श्रुत्वा कृत्वा च मानवः ॥ सहस्ररार्द्रमसविशोन्नात्रका
 या विचाराणा ॥ १२ ॥ सूर्यवर्षाणि निर्वापि पुराणज्ञैरिदं श्रुतम् ॥ सर्वे ते परमात्मानं पूजयंति दिवाकरम् ॥ १३ ॥ इदमाख्यानमाप्येयं न्यथा
 भिहितं तव ॥ सूर्यभक्ता यदा तव्यं नंतरायकदाचन ॥ १४ ॥ यश्चैतच्छ्रावयेन्नित्यं यश्चैतच्छृणुयात्तरः ॥ स सहस्रां चिपंदेवं प्रविशोन्नात्रं शयः
 ॥ १५ ॥ मुच्येदार्तस्तथा रोगाच्छ्रुत्वे मामादितः कथाम् ॥ जिज्ञासुर्लभेते कामान्भक्तः सूर्यगतिं लभेत् ॥ १६ ॥ क्षेमो गच्छतेऽवान्य
 स्त्विदं पठते ध्वनि ॥ शोयं प्रार्थयते कामं स तं प्राप्नोति च ध्रुवम् ॥ १७ ॥ एकांतभाषोपगत एकांतिसुसमाहितः ॥ प्राप्यैतत्परमं गुह्यं भूत्वा भूय
 व्रतानरः ॥ १८ ॥ प्राप्नोति परमं स्थानं भास्करस्य महात्मनः ॥ लग्नगर्भाप्रमुच्ये तर्गभिर्णीजनयेत्सुतम् ॥ १९ ॥ वंध्याप्रसवमाप्नोति पुत्रपौत्रसम

१ दिवाकरम् इ०पा० । २ नरः-इ०पा० । ३ आर्षोऽयं पाठः सर्वेषु पुस्तकेषु लभ्यते । ४ फलम्-इ०पा० । ५ नाभक्ताय-इ०पा० । ६ भक्त्या स्वर्गगति
 लभेत्-इ०पा० ।

न्वितम् ॥ एवमेतन्ममाख्यातं भास्करेणामितौजसा ॥ मयापितवचाख्यातं भक्त्या भानोरिदं द्विज ॥ २० ॥ पूजनीयस्त्वया भानुः सर्वपापोपशान्तये ॥ सहिधा ताविधा तच्च सर्वस्य जगतो गुरुः ॥ २१ ॥ उद्यम्यः कुरुते नित्यं जगद्विजितिमिरंकरैः ॥ द्वादशात्मासदेवेशः प्रीयतांतिऽदितेः सुतः ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्यमाहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ६३ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नामभिः संस्तुतो देवो यैरर्कः परितुष्यति ॥ तानिते कीर्तयाम्येष यथा वदतु पूर्वशः ॥ १ ॥ नमः सूर्याय नित्याय रव्यकार्यमानवे ॥ भास्कराय पतंगाय मार्तण्डाय विवस्वते ॥ २ ॥ आदित्यायां देवाय नमस्ते रश्मिमालिने ॥ दिवाकराय दीप्ताय अग्नये मिहिराय च ॥ ३ ॥ प्रभाकराय मित्राय नमस्तेऽदिति संभव ॥ नमो गोपतये नित्यं दिशां च पतये नमः ॥ ४ ॥ नमो धोत्रि विधात्रे च अर्यम्णे वरुणाय च ॥ पूष्णे भगाय मित्राय पर्जन्यायां शवे नमः ॥ ५ ॥ नमो हितकृते नित्यं यमाय तपनाय च ॥ हरये हरिताश्वाय विश्वस्य पतये नमः ॥ ६ ॥ विष्णवे ब्रह्मणे नित्यं त्र्यम्बकाय तथात्मने ॥ नमस्ते सप्तलोकेशे नमस्ते सप्तसप्तये ॥ ७ ॥ एकस्मै हिनमस्तुभ्यमेकचक्ररथाय च ॥ ज्योतिषां पतये नित्यं सर्वप्राणभूते नमः ॥ ८ ॥ हिताय सर्वभूतानां शिवायातिहराय च ॥ नमः पद्मप्रबोधाय नमो वैदादिभूते ॥ ९ ॥ काँधिजाय नमस्तुभ्यं नमस्तारा सुताय च ॥ भीमजाय नमस्तुभ्यं पावकाय च वै नमः ॥ १० ॥ विंशपाय नमो नित्यं नमः कृष्णाय नित्यदा ॥ नमोऽस्त्वदिति पुत्राय नमो लक्ष्म्याय नित्यशः ॥ ११ ॥ एताव्यादित्यनामानि मया प्रोक्तानि वै पुरा ॥ आराधनाये देवस्य सर्वकामेन सुव्रत ॥ १२ ॥ साय प्रातः शुचिर्भूत्वा यः पठेत्सुप्तमाहितः ॥ स प्राप्नोत्यखिलां कमान् यथा हं प्राप्नोति ॥ १३ ॥ प्रसादात्तस्य देवस्य भास्करस्य महात्मनः ॥ श्रीकामः श्रियमाप्नोति धर्मार्थी धर्ममाप्नुयात् ॥ १४ ॥ अतुरो मुच्यते रोगोद्धृष्टो मुच्यते बन्धनात् ॥ राज्याधीराज्यमाप्नोति कामार्थी काममाप्नुयात् ॥ १५ ॥ एतज्जप्यं हरस्य च संध्योपासनमेव च ॥ एतेन जप्तमत्रिणरः पापात्रमुच्यते ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे सप्तमी कल्पे ब्रह्मप्रोक्तसूर्यनामवर्णनं नामैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्थं ब्रह्मवचोयोगीशु त्वाराजं दिवाकरम् ॥

१ तुभ्यम्-इ० पा० । २ हराय-इ० पा० । ३ द्वादशभूते-इ० पा० । ४ भीमजाय-इ०, कविजाय-इ०, च पा० । ५ विकटाय-इ० पा० ।

व्योमरूपं समाराध्यगतः सूर्यसंलोकं गताम् ॥ १ ॥ तथा त्वमपि राजेन्द्र पूजयित्वा विभावसुम् ॥ गमिष्यसि परं स्थानं देवानामपि दुर्लभम् ॥ २ ॥
 ॥ शतानीक उवाच ॥ आद्यं स्थानं वै कुत्र जंबूद्वीप महासुते ॥ यत्र पूजा विधानोक्ता प्रतिगृह्णात्यसौ राविः ॥ ३ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ स्थानानि
 त्रीणि देवस्य द्विपेऽस्मिन् भास्करस्य तु ॥ पूर्वमिन्द्रवर्नं नाम तथा मुंडारमुच्यते ॥ ४ ॥ कालं प्रयत्नं तृतीयं तु त्रिषु लोकेषु विवृणुतम् ॥ तथान्यद्
 पितृवश्चि मयत्पुत्रा ब्रह्मणो दितम् ॥ ५ ॥ चंद्रभागा तटेनाम्ना पुरं त्यसौ वसंक्षितम् ॥ द्विपे स्मिच्छाश्वतं स्थानं यत्र सूर्यस्य नियता ॥ ६ ॥ प्रीत्या सा
 वस्यत तत्राकाजं न्यानुग्रहाय च ॥ तत्र द्वादशभागेन मित्रमैत्रेण च क्षुषा ॥ ७ ॥ अवलोक्य अगत्सर्वं श्रेयोऽर्थं तिष्ठते सदा ॥ प्रयुक्ता विधिव
 त्पूजां गृह्णाति भगवान् स्वयम् ॥ ८ ॥ शतानीक उवाच ॥ कौयं सां वः सुतः कस्य कस्य प्रीतो दिवाकरः ॥ यस्य चायं सहस्रं शूरदः
 पुण्यकर्मणः ॥ ९ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ यस्मै द्वादशादित्या विराजंते महाबलाः ॥ तेषां यो विष्णुर्मेघस्तु समं लोकेषु विवृणुतः ॥ १० ॥
 इहा सौ वासुदेवत्वमवाप भगवान् विभुः ॥ तस्मात्सां वः सुतो जज्ञे जं वदत्यां महाबलः ॥ ११ ॥ स तु पित्रा भृशं शप्तः कुष्ठरोगमवाप्तवाच् ॥
 तेनायं स्थापितः सूर्यः स्वनाम्ना च पुरं कृतम् ॥ १२ ॥ शतानीक उवाच ॥ शतः कस्मिन्निमित्तेऽसौ पित्रा चैवात्मसंभवः ॥ नाल्पं
 हिकारं विप्रयेनासौ शप्तवान् सुतम् ॥ १३ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ शृणु प्वावहितो राजंस्तस्य यच्छापकारणम् ॥ दुर्वर्सानामभगवा
 न् रुद्रस्य शप्तसमुद्रवः ॥ १४ ॥ अटमानः स भगवांस्त्रिंशोऽस्मिन् प्रवचाराह ॥ अथ प्राप्नोद्भारवर्तमधुर्मज्ञोचितं पुरा ॥ १५ ॥ तमागतं मूर्ध्नि
 दृष्ट्वा सां वोरूपेण गर्वितः ॥ पिगाक्षं धुंधितं रूक्षं विरूपं सुकृशंतथा ॥ १६ ॥ अनुकारारूपं दंचक्रे दर्शने गमने तथा ॥ दृष्ट्वा तस्य मुखं सां व
 क्रंचक्रे तं थात्मनः ॥ १७ ॥ मुखं कुरुकुलश्रेष्ठ गर्वितो यावनेन तु ॥ अथ क्रुद्धो महति जादुर्वर्सा साऽऽपि सत्तमः ॥ १८ ॥ सां वं च वाच भगव
 न् विधुन्वन्मुखमात्मनः ॥ यस्माद्विरूपं मादृष्ट्वा स्वात्मारूपेण गर्वितः ॥ १९ ॥ गमने दर्शने मह्यमनुकारं संमाचरः ॥ तस्मात्तु कुष्ठरोगित्व
 मचिरात्वं गमिष्यसि ॥ २० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सां वयदुर्वर्सा साऽपि वर्जनं नामाद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥

१ भारतस्य तु-इ० पा० । २ मित्रवलम्-इ०, मित्रवत्-इ० च० पा० । ३ कोलमियम्-इ० पा० । ४ सर्वत्र सां वशब्दे शोच इति तालव्यादिः पा० ।
 ५ विद्यते-इ० पा० । ६ कौश्र्यं सां वः कुतस्तस्य यस्य नाम्ना रेवः पुरम्-इ० पा० । ७ पृथुकर्मणः-इ० पा० । ८ सां वः स्वयं भुवा-इ० पा० । ९ जटिलम्-इ० पा० ।

॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुनारदोभगवानुवाच ॥ १ ॥ सर्वलोकचरः सोऽथ
 अटमानः समंततः ॥ वासुदेवं सर्वैर्द्रुह्यन्त्यद्वारवत् पुरीम् ॥ २ ॥ आयातिः क्रोधिभिः सार्थक्रोधनोऽक्रुषित्तमः ॥ अथागच्छति तस्मिन्स्तु
 र्येयदुकुमारकाः ॥ ३ ॥ प्रद्युम्नप्रभृतयोऽप्येव प्रह्लादश्चान्विताः स्थिताः ॥ अभिवाद्यार्घ्यपाद्याभ्यां पूजां चक्रुः समंततः ॥ ४ ॥ सांस्वस्ववश्य
 भावित्वा तत्स्यज्ञापस्यकारणम् ॥ अवज्ञां कुरुते नित्यं नारदस्य महात्मनः ॥ ५ ॥ रतः क्रीडासु वै नित्यं रूपयौवनगर्वितः ॥ अविनितं तु तं
 दृष्ट्वा चित्तयामास नारदः ॥ ६ ॥ अस्याहमविनीतस्य करिष्ये विनयं शुभम् ॥ एवं संचितयित्वा तु वासुदेवमथाब्रवीत् ॥ ७ ॥ इमाः षोडश
 साहस्यः स्त्रियो यादवसत्तम ॥ सर्वासां हि सदा सविभावो देवसमाश्रितः ॥ ८ ॥ रूपेणाश्रितमः सां बोलैः केऽस्मिन्सचराचरे ॥ सदा हि च्छंति
 तांस्तस्य दर्शनं चापि हि स्त्रियः ॥ ९ ॥ श्रुत्वा नारदाद्राकर्ण्य चित्तयामास के शवः ॥ यदेतन्नारदेनोक्तमन्यदत्र तु किं भवेत् ॥ १० ॥ वचनं श्रुत्वा
 तेलोके चापल्यं स्त्रीषु विद्यते ॥ श्लोकौ चेमां पुरागीतौ चित्तज्ञौ यौ पितृद्विजैः ॥ ११ ॥ पौंश्चल्यञ्चलचित्तत्वा न्नैः स्नेह्याञ्च स्वभावतः ॥ रक्षिताः
 सर्वतो ह्येताविकुर्वन्ति हि भवेषु ॥ १२ ॥ नैतारूपं परीक्षते न सां वं यसि निश्चयः ॥ सुरूपं वा विरूपं वा पुमानित्येव मुजते ॥ १३ ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ ॥ मनसा चित्तयन्नेव कृष्णो नारदमब्रवीत् ॥ न ह्यहं श्रद्धाभ्येतद्यदेतद्रापितं त्वया ॥ १४ ॥ ब्रुवाणमेवं देवं तु नारदो वै कथमब्रवीत् ॥ तथा
 हंतं करिष्यामि यथा श्रद्धास्यते भवान् ॥ १५ ॥ एवमुत्तवाय यौ स्वर्गनारदस्तु यथागतः ॥ ततः कतिपया हो भिद्वारिकां पुनरभ्यगात् ॥
 ॥ १६ ॥ तस्मिन्नहनि देवोऽपि स हान्तः पुरि कैर्जनैः ॥ अनुभूय जलक्रीडां पानमासे वतेरहः ॥ १७ ॥ रम्यैरवतकोद्याने नानाद्रुम
 विभूषिते ॥ सर्वतु कुसुमैर्नित्यं वासिते सर्वकानने ॥ १८ ॥ नानाजलजफुल्लभिर्दीर्घिकाभिरलंकृते ॥ हंससारससंघुष्टचक्रवाको
 पशोभिते ॥ १९ ॥ तस्मिन्सरसमते देवः स्त्रीभिः परिवृतस्तदा ॥ हारनूपुरकेयूरशनार्द्यैर्विभूषणैः ॥ २० ॥ भूषितानां वरस्त्रिणां चार्वागिनां विभो
 षतः ॥ ताभिः संपीयते पानं शुभगंधान्वितं शुभम् ॥ २१ ॥ एतस्मिन् प्रतरे बुद्ध्या मद्यपानात्ततः स्त्रियः ॥ उवाच नारदः सां वं सां वीतिष्ठ कुमारक ॥ २२ ॥

१ सां वस्य-इ० पा० । २ प्रत्युवाच ह-इ० पा० । ३ भूय-इ० पा० । ४ पुण्यैरवतकोद्याने नानारत्नविभूषिते-इ० पा० ।

त्वांसमाहृत्य ते देवान् युक्तं स्थातुमव्रते ॥ तद्वाक्यार्थमबुद्धवन्नारदेनाथचोदितः ॥ २३ ॥ गत्वा तु सत्वरं सांविप्रं प्रणाममकरोत्प्रभोः ॥
 साष्टांगं च हरः सांविप्रविधवद्रहस्यच ॥ २४ ॥ एतस्मिन् व्रतं रतत्रयास्तु वैस्वल्पसत्त्विकाः ॥ तं दृष्टुं सुदूरं सांविप्रं श्रुत्वा भिरक्षयः ॥ २५ ॥
 न स दृष्टः पुरायामिरंतः पुरनिवासिभिः ॥ मद्यदोषात्तत्तत्तासां स्मृतिलोपात्तथानृप ॥ २६ ॥ स्वभावतो लपसत्त्वानां जघनानि विमुमुबुः ॥
 श्रूयते चाप्ययं श्लोकः पुराणप्रथितः क्षितौ ॥ २७ ॥ ब्रह्मचर्येऽपि वर्तन्त्याः सांख्या ह्यपि च श्रूयते ॥ हर्षादिपुरुषं दृष्ट्वा योनिः संछिद्यते स्त्रियाः ॥ २८ ॥
 लोकेऽपि दृश्यते ह्येतन्मद्यस्यात्यर्थमेव नात् ॥ लज्जां मुंचति निःशंका ह्यामत्यो ह्यापि हि स्त्रियः ॥ २९ ॥ समासैर्भोजनैः स्निग्धः पानैः सीधुसुरास
 वैः ॥ गंधैर्मेनैश्चैवैस्त्रैश्चकामः स्त्रीषु विजृम्भते ॥ ३० ॥ सीधुप्रयुक्तं कुक्कणसत्तत्साधुमिच्छता ॥ मद्यं न पेयमन्यथ पुरुषेण विपश्चिता ॥ ३१ ॥
 नारदोऽप्यथ तं सांविप्रं यथित्वा त्वरान्वितः ॥ आजगामाथ तत्रैव सांविप्रस्यानुपदेनतु ॥ ३२ ॥ आयातं तांश्च तं दृष्ट्वा प्रियं सौमनसमृषिम् ॥
 सहस्रैर्वात्थिताः सर्वाः स्त्रियस्तं मदविह्वलाः ॥ ३३ ॥ तासां भोत्थितानां तु वासुदेवस्य पश्यतः ॥ भित्त्वा वासांसि श्रुभ्राणि पत्रेषु पतितानि तु
 ॥ ३४ ॥ तादृङ्वा तु हरिः कुङ्कः सर्वास्ताः शतवान् स्त्रियः ॥ यस्माद्वा तानि चेत्तां सिमां सुत्तवान्यत्र च स्त्रियः ॥ ३५ ॥ तस्मात्पतिकृतं लोकां न युषोऽ
 तेनया स्यथ ॥ पतिलोकं परिभ्रष्टाः स्वर्गमार्गात्तैव च ॥ ३६ ॥ भूत्वा चाशरणायु यदं स्युहस्तं गमिष्यथ ॥ ३७ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ शाय
 दोषात्तत्तत्तस्मात्ताः स्त्रियः स्वर्गते हरौ ॥ ३७ ॥ हताः पांचनदैश्चैरैर्जुनस्य तु पश्यतः ॥ अल्पसत्त्वास्तु यास्तत्त्वान्यतास्ता दूषणं स्त्रियः ॥ ३८ ॥
 रुक्मिणीसित्यभामा च तथा जाववती प्रिया ॥ नैतागता दस्युहस्तं स्वेन सत्त्वेन राक्षिताः ॥ ३९ ॥ शस्त्रैर्वताः स्त्रियः कृष्णः सांविप्रश्च पततः ॥
 यस्मादतीव तेकां तरू पदं दृष्ट्वा इमाः स्त्रियः ॥ ४० ॥ क्षुब्धाः सर्वार्थतस्तस्मात्कुष्ठरोगे गमवाप्नुहि ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सांविप्रः कृष्णस्य भारत ॥ ४१ ॥
 उवाच प्रहसन् राजंस्मरन्नृषिभाषितम् ॥ अनिमित्तमहं तां तां भावदोषा विवर्जितः ॥ ४२ ॥ शप्तो न मे त्रैवैकुण्डो दुर्वासोऽन्यथा वदेत् ॥ ४३ ॥ सुमं
 तुरुवाच ॥ ॥ अस्मिच्छतोऽनिमित्तोऽसौ पित्रा जाववती सुतः ॥ प्राप्तवान् कुष्ठरो गित्वां विरूपं च भारत ॥ ४३ ॥ सांविन पुनरप्येव दुर्वासोः

पितुः-इ० पा० । २ मात्यैश्च-इ० पा० । ३ साधु प्रयुक्तम्-इ० पा० । ४ तस्मात्परिहृताश्चांते न पश्यत च मां पुनः-इ० पा० । ५ कृत्वा ह्यविनयं
 यूयं दस्युहस्तं गमिष्यथ-इ० पा० ।

कोपितोमुनिः ॥ तच्छापान्मुसलंजातंकुलयेनास्यघातितम् ॥ ४४ ॥ श्रुत्वाअविनयाहोषान्साविनास्तान्क्षमाधिप ॥ नित्यंभाव्यंविनीतेनगु
 रुदेवद्विजातिषु ॥ ४५ ॥ प्रियंचवाक्यंक्तव्यंसर्वप्रीतिकरंविभो ॥ किंत्वयानश्रुतौश्लोकौयाबुक्तौवधसापुरा ॥ शृण्वतोदेवदेवस्यव्यामकेशस्य
 भारत ॥ ४६ ॥ योधर्मशीलोजितमानरोषोविद्याविनीतोनपरोपतापी ॥ स्वदारतुष्टःपरदारवर्जितोनतस्यलोकैभयमस्तिकिंचित् ॥ ४७ ॥
 नतथाशीतलसलिलंचंदनरसो नशीतलच्छाया ॥ प्रह्लादयतिचपुरुषंयथामधुरभाषिणीवाणी ॥ ४८ ॥ ततःशापाभिभूतेनसम्यगा
 राध्यभास्करम् ॥ सांवेनातंतथारोग्यरूपंचपरमंपुनः ॥ ४९ ॥ रूपमाप्यतथाऽऽरोग्यंभास्कराद्धरिसूनुना ॥ निवेशितोरविभक्त्यास्त्वन
 म्नाहमाधिपेश्वर ॥ ५० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आद्यंस्थान
 ज्ञातानीकउवाच ॥ अथापितोयदिसांवेनसूर्यश्चंद्रसरितटे ॥ तस्मान्नाद्यामिदंस्थानंयथैतद्भाषतेभवान् ॥ ५२ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आद्यंस्थान
 मिदंभानोःपश्चात्सांवेनभारत ॥ विस्तरेणास्यचाद्यस्यकथ्यमानंनिबोधमे ॥ ५३ ॥ अत्राद्योलोकनाथोऽसौराष्ट्रिममालीजगत्पतिः ॥ मित्रत्वच
 स्थितोदेवस्तपस्तेपपुरानुप ॥ ५४ ॥ अनादिनिधनोब्रह्मानित्यश्चाक्षयएवच ॥ सृङ्गाप्रजापतीन्ब्रह्मासृङ्गाचिविविधाःप्रजाः ॥ ५५ ॥ ससर्जमुखतोदे
 वंपूर्वमंबुजसन्निभम् ॥ कंजजस्तंततोदेवंवक्षस्तोनिर्ममनृप ॥ ५६ ॥ ललाटात्कुरुशार्दूलनरिजाक्षिदिगंबरम् ॥ पादतोऽङ्गभवःसर्वसृष्टास्तेनमहा
 त्मना ॥ ५७ ॥ ततःशतसहस्रांशुरव्यक्तःपुरुषःस्वयम् ॥ कृत्वाद्वादशधात्मानमदित्यामुदपद्यत ॥ ५८ ॥ इन्द्रोधाताचपर्जन्यःपूषात्वष्टार्यमाभगः ॥
 विवस्वानंशुर्विष्णुश्चवरुणोमित्रएवच ॥ ५९ ॥ एभिर्द्वादशभिस्तेनआदित्येनमहात्मना ॥ कृत्स्नंजगदिदंव्यातंमूर्तिभिस्तुनराधिप ॥ ६० ॥
 तस्ययाप्रथमासृतीरादित्यस्येन्द्रसंज्ञिता ॥ स्थितासादेवराजत्वेदानवासुरनाशिनी ॥ ६१ ॥ द्वितीयाचास्ययामूर्तिर्नाम्राधातीतकीर्तिता ॥
 स्थिताप्रजापतित्वेसाविधात्रीमृजतेप्रजाः ॥ ६२ ॥ तृतीयातस्ययामूर्तिःपर्जन्यइतिविश्रुता ॥ करेष्वेवस्थितासातुवर्षत्यमृतमेवहि ॥ ६३ ॥
 चतुर्थीतस्ययामूर्तिर्नाम्रापूषेतिविश्रुता ॥ मंत्रेष्वेवस्थितासातुप्रजाःपुष्पातिर्भारत ॥ ६४ ॥ मूर्तियांपंचमीतस्यनाम्नात्पक्षेतिविश्रुता ॥ वन

१ पुरतः-इ०पा० । २ यथाह मधुसूदनः-इ०पा० । ३ दिवाकरम्-इ०पा० । ४ भारत-इ० पा० । ५ नित्यशः-इ०पा० ।

रूपतिष्ठुसानित्यमोषधेषुचवैस्थिता ॥ १४ ॥ षष्ठीमूर्तिस्तुयातस्यअर्थमेतिचविश्रुता ॥ प्रजासंवरणार्थसापुरेष्वेवस्थितासदा ॥ १५ ॥
 भानोर्यसतमीमूर्तिर्नम्राभगइतिस्मृता ॥ भूमौव्यवस्थितासातुक्षमाधरेषुचभारत ॥ १६ ॥ अष्टमीचास्ययामूर्तिर्विवस्थानितिसंज्ञिता ॥
 अग्नौव्यवस्थितासातुपंचतेऽन्नशरीरिणाम् ॥ १७ ॥ नवमीचित्रभानोर्यामूर्तिरंशुरितिस्मृता ॥ वीरचंद्रेस्थितासातुआप्याययतिवैजगत् ॥ १८ ॥
 मूर्तिर्यदशमीतस्यविष्णुरित्यभिधीयते ॥ प्रादुर्भवतिसानित्यगीर्वर्णारिविनाशिनी ॥ १९ ॥ मूर्तिस्त्वेकादशीयातुभानोर्वैरुणसंज्ञिता ॥
 जीवाययतिसाकृत्संजगद्विसमुपाश्रिता ॥ २० ॥ अपांस्थानंसमुद्रस्तुवरुणोऽत्रप्रतिष्ठितः ॥ तस्माद्वैप्रोच्यतेवीरसागरेविरुणालयः ॥ २१ ॥
 मूर्तिर्यद्वादशीभानोर्नामर्तोमित्रसंज्ञिता ॥ लोकानांसाहितार्थस्तुस्थिताचंद्रसरिचटे ॥ २२ ॥ वायुभक्षतपस्तेपेयुक्तामैत्रेणचक्षुषा ॥ अतु
 गृह्णन्सदाभक्ताम्वरैर्नानाविधैःसदा ॥ २३ ॥ एवमाद्यमिदंस्थानंपुण्यंमित्रपदंस्मृतम् ॥ तत्रमित्रःस्थितोयस्मात्तस्मान्मित्रपदंस्मृतम् ॥ २४ ॥
 तमारध्यमहाबाहोसविनामितेजसा ॥ तत्प्रसादात्तद्देशात्प्रतिष्ठातस्यैकृता ॥ २५ ॥ आभिर्द्वादशभिस्तेनभास्करेणमहात्मना ॥
 कृत्संजगदिदंव्यासंमूर्तिर्भित्तुनराधिप ॥ २६ ॥ तस्माद्वंद्यो नमस्यश्चद्वादशस्यपिमूर्तिषु ॥ येनमस्यंतिचादित्यंनराभक्तिसमन्विताः
 ॥ २७ ॥ तेयास्यतिपरंस्थानंतिष्ठेद्यत्रांबुजेश्वरः ॥ इत्येवंद्वादशात्मानमादित्यपूजयेत्तुयः ॥ २८ ॥ समुक्तसर्वपापेभ्योयातिहेलिसलोकताम्
 ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेशतसाहस्रार्धसंहितायांब्रह्मपर्वणिसप्तमीकरूपेभूयद्वादशमूर्तिवर्णनंनमचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥
 अतानीकजवाच ॥ कथंसांबःप्रपन्नोऽर्ककेनवाप्रतिपादितः ॥ उग्रशापंचतंप्राप्यपितरंसकिसुक्तवान् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उक्तमेवपुरा
 वीरयथाशतःसयादवः ॥ पित्रासांबोमहाराजहरिणंबुजधारिण ॥ २ ॥ अथशापाभिभूतस्तुसांबःपितरमब्रवीत् ॥ विनयावनतोभूत्वंप्रांज
 लिःशिरसागतः ॥ ३ ॥ किंमयापकृतंदेवेनशोस्म्यहंनव्या ॥ अहंत्वद्वाज्ञयादेवत्वरमाणोज्ञागतः ॥ ४ ॥ कस्मान्निपातितःशापोमयि
 तेऽनपकारिणि ॥ नवैजानाम्यहंकिंचित्प्रसीदजगतःपते ॥ ५ ॥ शापंनियच्छमेदेवप्रसादंकुरुमेप्रभो ॥ कश्मलेनाभिभूतोऽहंनेमसुच्येय

१ देहेषु च-इ०पा० २ लोकम्-इ०पा० ३ चित्तयाविनतः-इ०पा० १

किल्बिषात् ॥ ६ ॥ तमुवाचततःकृष्णःसांवंबुद्धाहनागसम् ॥ नाहंप्रपुनःशक्नोरोगस्यास्यव्यपोहने ॥ ७ ॥ अस्यायंजगतोनोद्वाद्वा
 त्मादिवाकरः ॥ सहस्ररश्मिरादित्यःशक्तःपुत्रव्यपोहितुम् ॥ ८ ॥ ज्ञातंमयाधुनैवैवथथात्वंनारदेनतु ॥ रोषाद्विसर्जितःपुत्रमत्सकाशंम
 हात्मना॥९॥तस्मात्तमेवपृच्छस्वप्रसाद्यऋषिसत्तमम् ॥ आख्यास्यातिसतेदेवंज्ञापयस्तेऽपनेष्यति ॥ १० ॥ अथैतत्सपितुर्वर्क्यंशुत्वाजां व
 वतिसुतः ॥ दीनःशोकपरीतात्माततःसर्चित्यभारत ॥ ११ ॥ द्वारवत्यांस्थितंविष्णुकंदाचिद्रुमागतम् ॥ विनयादुपसंगम्यसांवंबुच्छुना
 रदम् ॥ १२ ॥ भगवन्वेधसःपुत्रसर्वलोकज्ञमुव्रत ॥ प्रसादंकुरुमेविंप्रप्रणतस्यमहामते ॥ १३ ॥ येनमेनीरुजंकार्यंकम्पलंचप्रणयति ॥ तंयोगं
 ब्रूहिमेविंप्रप्रणतस्यास्यमुव्रत॥१४॥नारदउवाच ॥ यःस्तुत्यःसर्वदेवानानंमस्थःपूज्यएवच ॥ पूजयित्वाशुतंदेवंततोव्याधिंप्रहास्यति॥१५॥
 सांवडवाच ॥ कःस्तुत्यःसर्वदेवानानंमस्थःपूज्यएवच॥कःसर्वगश्चसर्वशरणंयंत्रज्ञाम्यहम् ॥ १६ ॥ पितृज्ञापानलेनाहंदहमानोमहाभुने ॥
 ज्ञांत्यर्थमस्यकंदेवंशरणंचव्रजाम्यहम् ॥ १७ ॥ एतच्छ्रुत्वातुसांवस्यवचनंकरुणावहम् ॥ हित्वातुकांमजंवीरनारदोवाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥
 स्तुत्यावंधश्चपूज्यश्चनमस्यईज्यएवच ॥ भास्करोयदुशादूलब्रह्मादीनांसदानव ॥ १९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेशंभोपाख्यानसंविप्रसिद्ध
 ण्णज्ञापेसांवस्यनारदोपसंगमनवर्णनंमपंचसत्तितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ अ॥ नारदउवाच॥कदाचित्पथयैच्छेकान्मूर्खलोकमहंगतः॥तत्रहृद्वा
 मयासूर्यःसर्वदेवगणैर्वृतः ॥ १ ॥ गंधर्वप्सरोभिश्चनगैर्यक्षैश्चरक्षसैः ॥ गायतेतत्रगंधर्वावर्तयंत्येऽप्सरसस्तथा ॥ २ ॥ रक्षंत्युद्धतशस्त्रास्तं
 यक्षराक्षसपत्रगाः ॥ ऋचोयजूंषिसामानिस्मृतिमंतीहसर्वशः ॥ ३ ॥ तत्कृतैर्विविधैःस्तत्रैःस्तुवंतिऋषयोरविम् ॥ मूर्तिमत्यःस्थितस्तत्रत
 सःसंध्याःशुभाननाः ॥ ४ ॥ गृहीतवज्रनाराचाःपरिवार्यर्विस्थिताः ॥ अरुणावर्णतःपूर्वमिध्यमाचैदुसन्निभा ॥ ५ ॥ तृतीयाक्ष्मांजसंकाशा
 संध्याचैवप्रकीर्तिता ॥ आदित्यावसवोरुद्रामरुतोथाश्विनौतथा ॥ ६ ॥ त्रिसंध्यंपूजयंत्यर्कतथान्येचदिवौकसः ॥ ईरयञ्जयद्वाब्दतुद्भस्त

१ अहम्-इ०-पा० । २ दिवस्पतिः-इ०, जगत्पतिः-इ०च पा०- । ३ ज्ञापपरीतात्मा-इ०पा० । ४ देव-इ०पा० । ५ कतमाख्यम्-इ०पा० ।

६ कामजं क्रोधमित्यर्थः- “कामाक्रोधोऽभिजायते” इति भगवद्गीतासु वचनात् । ७ पञ्चसंकाशा सामरा विप्रकीर्तिता-इ०पा० ।

त्रैवतिष्ठति ॥ ७ ॥ कविस्तुत्र्यवकोदेवस्त्रिसंध्यं पूजयति वै ॥ दिनादावंबुजाकारं पूजयेदंबुजासनम् ॥ ८ ॥ चक्ररूपं तु मध्याह्ने घृताचिः
पूजयेत्सदा ॥ पूजयेत्सगणरात्रौ विपुलाज्यस्वरूपिणम् ॥ ९ ॥ रविभक्त्या सदा देवं कजार्धकृतशेखरः ॥ सारथ्यं कुरुते तस्य तपस्य तपस्य प्रजः
सदा ॥ १० ॥ वाहयानोरथं दिव्यं कालावयवनिर्मितम् ॥ हरितैः सप्तभिर्धुतैश्छंदोभिर्वाजिरूपिभिः ॥ ११ ॥ द्वेभार्ये पार्थिव्यस्तस्य राज्ञीनिशु
भसंज्ञिते ॥ तथा न्यूनमभिर्देवाः परिवार्यारविस्थिताः ॥ १२ ॥ पिंगलोलिखकस्तत्र तथा न्योदंडनायकः ॥ राजाश्रौषोचद्वेद्वारे स्थितौ कल्पाष
पक्षिणौ ॥ १३ ॥ ततो व्योमचतुःशृंगमेरोः सदृशलक्षणम् ॥ दिंडिस्तथाग्रतस्तस्य दिशु चान्ये स्थिताः सुराः ॥ १४ ॥ एवं सर्वगमदेवं प्रदीप्तं जगति द्विज
ब्रह्माद्यैः संस्तुते देवर्गावर्णैर्ऋषभोत्तमम् ॥ १५ ॥ ग्रहशुभवे शानमादित्यं शरणं ब्रज ॥ सां वडवा च ॥ तत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि कथं स गतारविः ॥
॥ १६ ॥ कतिवारं मयस्तस्य मूर्तयश्च कति स्मृताः ॥ काराज्ञीनिशुभाकाचकश्चान्यदंडनायकः ॥ १७ ॥ पिंगलश्चापिकस्तत्र किंचित्सौलस्यते
सदा ॥ राजाश्रौषोचकौ तत्र कौचकल्माषपक्षिणौ ॥ १८ ॥ किंदेवत्यंचतब्जो ममेरोः सदृशलक्षणम् ॥ कोदिडिग्रतस्तत्र केदेवादिशुये स्थिताः ॥ १९ ॥
तत्त्वतो निगमैश्चैव विस्तरेण वदस्व मे ॥ येनाहंतत्त्वतो ज्ञात्वा ब्रजामिशरणं द्विज ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सांवायल्यने
नारदसां वसं देवमूर्धपरिवारवर्णनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ नारद उवाच ॥ विस्तरेण तु पूज्यां वसूर्यां निगदतः शृणु ॥ ततः शेषान्भव
श्येऽहं नमस्कृत्वा विवस्वते ॥ १ ॥ अव्यक्तं कारणं यत्तान्नित्यं सदसदात्मकम् ॥ प्रधानं प्रकृतिं चेतियमाहुस्तत्त्वचित्ताकाः ॥ २ ॥ गंधर्वैर्गैर्देही
नंशब्दरूपशो विवर्जितम् ॥ जगद्योनिमहदूतं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ ३ ॥ निग्रहं सर्वभूतानामव्यक्तमभवत्किल ॥ अनाद्यंतमजं मूक्षं त्रिगुणप्रभ
वाप्ययम् ॥ ४ ॥ अनाकारमविज्ञेयं तमाहुः पुरुषं परम् ॥ तस्यात्मना सर्वमिदं जगद्व्याप्तं महात्मनः ॥ ५ ॥ तस्येश्वरस्य प्रतिमाज्ञानैव रागद्वय
क्षणा ॥ धर्मैश्च यत्कृतुं द्विर्ब्रह्मि तस्याभिमानिनः ॥ ६ ॥ अव्यक्ता जायते तस्य मनसा यद्यदिच्छति ॥ चतुर्मुखस्य ब्रह्मत्वे कालत्वे चांतकृद्

१ शब्दादावंबुजाधारम्-इ०पा० । २ वैनतेयाग्रजः सदा-इ०पा० । ३ दौवारिकौ च द्वौ द्वारे ततः कल्माषपक्षिणौ-इ०पा० । ४ असांप्रतम्-इ०पा० ।
५ ज्ञानविज्ञानलक्षणा-इ०पा० ।

वेत् ॥ ७ ॥ सहस्रमूर्धापुरुषस्तिष्ठोऽवस्थाःस्वयंभुवः ॥ सत्वरजश्चब्रह्मत्वेकालत्वेचरजस्तमः ॥ ८ ॥ सात्त्विकंपुरुषत्वेचगुणवृत्तंस्वयंभुवः ॥
 ब्रह्मत्वेमृजतेलोकान्कालत्वेचापिसंक्षिपेत् ॥ ९ ॥ पुरुषत्वेउदासीनस्तिष्ठोऽवस्थाःप्रजापतेः ॥ त्रिधाविभज्यचात्मानं त्रिकालं संप्रवर्तते ॥ १० ॥
 सृजतेग्रसतेचैववीक्षतेच त्रिभिःस्वयम् ॥ अग्रेहिरण्यगर्भस्तु प्रादुर्भूतःस्वयंभुवः ॥ ११ ॥ आदित्यस्यादिदेवत्वादजातत्वादजःस्मृतः ॥ देवेषु सु
 महान्देवोमहादेवःस्मृतस्ततः ॥ १२ ॥ सर्वेशत्वाच्चलोकस्य अधीशत्वाच्च ईश्वरः ॥ बृहत्त्वाच्चस्मृतो ब्रह्माभवत्वाद्ववउच्यते ॥ १३ ॥
 पातियस्मात्प्रजाःसर्वाःप्रजापतिरतःस्मृतः ॥ पुरेशेतेचवैयस्मात्तस्मात्पुरुषउच्यते ॥ १४ ॥ नोत्पाद्यत्वादपूर्वत्वात्स्वयंभूरिति विश्रुतः ॥
 हिरण्याङ्गतोयस्माद्ब्रह्मेशैवैविवस्वपतिः ॥ १५ ॥ तस्माद्धिरण्यगर्भोऽसौदेवदेवोदिवक्करः ॥ आपोनाराइतिप्रोक्ताऽऽपिभित्तत्त्वदर्शिभिः
 ॥ १६ ॥ अयनंतस्यता आपस्तेननारायणःस्मृतः ॥ अरइत्येषशीत्रार्थोनिपातःकविभिःस्मृतः ॥ १७ ॥ आपएवाणर्वाभूत्वानशीत्रास्तेन
 तानराः ॥ एकाणैवपुरातस्मिन्नष्टेस्थावरजंगमे ॥ १८ ॥ नारायणारूढःपुरुषःसुष्वापसंलिलेतदा ॥ सहशीर्षिमुिमनाःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ १९ ॥
 सहस्रबाहुःप्रथमःप्रजापतिस्त्रयीपथेयःपुरुषोनिर्गद्यते ॥ आदित्यवर्णोभुवनस्यगोप्ताअपूर्वकःपुरुषःपुराणः ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भःपुरुषोमहा
 त्मासपद्यतैवैतमसःपरस्तात् ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेतसमीकल्पेसांबोपाख्यानेमूर्त्यवर्णनंमसस्तसतितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ नाराद
 उवाच ॥ तुल्यंयुगसहस्रस्यनैशंकालमुपास्यसः ॥ शर्वरथैतेप्रकुरुतेब्रह्मत्वंसर्गकारणात् ॥ १ ॥ सलिलेनाहुताभूमिं दृष्ट्वाकार्यंविचिंत्यसः ॥ भूत्वा
 सतुवराहौवैअपसंविशतेप्रभुः ॥ २ ॥ संचिंत्यैवंसदेवेशोभूमेरुद्धरणेशमः ॥ महामहार्णवमग्नमुद्धर्तुमुपचक्रमे ॥ ३ ॥ उत्तिष्ठतस्तस्यजला
 द्रैकुक्षेमहावराहस्यमहोविधार्यं ॥ विधुन्वतोवेदमयशरीरोमांतरस्थामुनयोजयति ॥ ४ ॥ उद्धृत्यैर्वीससलिलात्प्रजासर्गमकल्पयत् ॥ मन
 साजनयामासुत्रानात्मसमाच्छुभात् ॥ ५ ॥ भूर्भुवगिरिसमंत्रिचपुच्छस्यपुलहंकृतम् ॥ मरीचिमथदशंचवसिष्ठंनवमं तथा ॥ ६ ॥

१ शयने-इ०पा० । २ पुरुषः-इ०पा० । ३ पुरुषः-इ०पा० । ४ स उच्यते-इ०पा० । ५ यजंति-इ०पा० । ६ आहुयस्-इ०पा० ।

नवप्रजापतीन्मुह्यततः सपुरुषोत्तमः ॥ प्रादुर्भूतोऽदितेः पुत्रप्रजानां हितकाम्यया ॥ ७ ॥ मरीचात्कश्यपं पुत्रं यैवेधाजनयजले ॥ प्रजापतीनां दक्षमतेजसा ब्रह्मणः समम् ॥ ८ ॥ दक्षकन्याऽदितिनाम्नापत्नी सा कश्यपस्य तु ॥ अंडसाजनयामास भुवः स्वधस्त्रि संयुतम् ॥ ९ ॥ तत्रोत्पन्नः सहस्रांशुर्द्रादशान्मादिवाकरः ॥ नवयोजनसहस्रो विस्तारोऽस्य महान्मनः ॥ १० ॥ विस्तारात्रिगुणश्चास्य परिणाहो विभावलोः ॥ यथापुष्पकं दंबस्य समं तात्के शैवृतम् ॥ ११ ॥ तथैव तेजसां गोलं समं ताद्रश्मिर्भुवृतम् ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषो ब्रह्मयोगमुदाहरन् ॥ १२ ॥ तेजसस्य च गोलस्य समं ताद्व्यवस्थितः ॥ आदत्ते स तुरश्मिनां सहस्रेण समंततः ॥ १३ ॥ अपोनदी समुद्रेभ्यो ह्यद्रकूपेभ्य एव च ॥ प्रभासौ रीयादेवस्य अस्तं याते दिवाकरे ॥ १४ ॥ अग्निमा विशते रान्नौ तस्माद्दूरात्प्रकाशते ॥ उदिते च ततः सूर्ये तेज आग्नेयमा विशत् ॥ १५ ॥ पादेन तेजसाग्नेस्तस्मात्सतपते रविः ॥ प्रकाशत्वं तथोष्णत्वं सूर्ये शौचप्रकीर्तिते ॥ १६ ॥ परस्परानुप्रेषादाप्यायेते दिवानिशम् ॥ व्यापकत्वं च रश्मिनां मानि च निबोधमे ॥ १७ ॥ हेतयः किरणा गावो रश्मयोऽथगभस्तयः ॥ अर्भाषवोधनं चोक्तावसथ मरीचयः ॥ १८ ॥ नाड्यो दीधितयः साध्या मयूखा भानवोऽवः ॥ सप्तार्चयः सुपर्णाश्चक्राः पादास्तथैव च ॥ १९ ॥ एषां तु नाम्नारश्मोनां पर्याया विंशतिः स्मृताः ॥ वंदनादीनि वक्ष्यामि नामान्यासां पृथक्पृथक् ॥ २० ॥ सहस्रं तात कथितं शीतवर्षोष्णनिःश्रवम् ॥ तेषां चतुःशतानाड्यो वर्षपते चित्रमूर्तयः ॥ २१ ॥ चंदनाश्चैव मंदं च कोतनामानुमास्तथा ॥ अमृतानामताः सर्वा रश्मयो वृष्णिहेतवः ॥ २२ ॥ हिमोद्बहास्तु तत्रान्ये रश्मयस्त्रिंशताः स्मृताः ॥ चंद्रास्तानामतः सर्वाः पीतास्तानुगभस्तयः ॥ २३ ॥ सौम्ये शाश्वेव वाग्यश्च ल्हादिन्यो हिमसर्जनाः ॥ शुक्लाश्चक्रु भाश्चैव गावो विश्वभृतस्तथा ॥ २४ ॥ शुक्लास्तानामतः सर्वास्त्रिंशता यमसर्जनाः ॥ समं विभ्रतिताः सर्वा मनुष्यान् देवतास्तथा ॥ २५ ॥ मनुष्या नोषधीभिस्तु स्वधया चापितृनपि ॥ अमृतेन सुरा न्सर्वस्त्रियस्त्रिभिरतर्पयन् ॥ २६ ॥ वसंते चैव ग्रीष्मे च शतैः सतपते त्रिभिः ॥ वर्षांशिर

१ मरीचान्-इ०पा० । २ त्वग्निः-इ०पा० । ३ चंदनाश्चैव चंद्राश्च केन वागौ तमास्तथा-इ०, चंद्रश्चैव सदाश्च कोहिनौ रननास्तथा-इ० चपा० । ४ सौम्यश्चावसवीयाश्च ह्यदिनो हिमसर्जनाः-इ०पा० ।

त्सुचैवशस्तपतेसंप्रवर्षते ॥ २७ ॥ हेमंतेशिशिरेचैवहिमोत्सर्गचसत्रिभिः ॥ ओषधीषुबलंतेस्वधायांचस्वधापुनः ॥ २८ ॥ अमरेष्वनु
 तंसूर्यस्त्रयंत्रिषुनियच्छति ॥ कालोऽग्निर्वत्सरश्चैवद्वादशात्माप्रजापतिः ॥ २९ ॥ तपत्येषुसुरश्रेष्ठस्त्रील्लोकान्त्सचराचरान् ॥ एषब्रह्मा
 थाविष्णुरेषएवमहेश्वरः ॥ ३० ॥ ऋचोयजूंषिसामानि एषएवसंशयः ॥ ऋचाभिःस्तूयतेपूर्वमध्याह्नयेजुर्भिःसदा ॥ ३१ ॥ सासभिस्तत्र
 पराङ्क्षुमहेशानैःप्रपूज्यते ॥ पूज्यमानस्तुनित्यवैतपत्येषदिवस्पतिः ॥ ३२ ॥ सदैषतेजसाराशिर्दीप्तिमान्त्सर्वलोकगः ॥ पार्थतोर्व्यं
 मधश्चैवतापत्येषसर्वतः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानैःपूज्यमानस्तुनित्यशः ॥ यथासर्वगतोवायुर्हहमानस्तुतिष्ठति ॥ ३४ ॥ तद्ब्रह्महस्त
 किरणोग्रहराजदिवस्पतिः ॥ सूर्योऽगोभिर्जगत्कृत्स्नमादीपयतिसर्वशः ॥ ३५ ॥ त्रीणिरादिमशतान्यस्यभूर्लोकंयोजयतिवै ॥ त्रीणित्रीणि
 तथाचान्यौद्वौलोकौतापयंत्युत ॥ ३६ ॥ शतंचापिअथस्तानुपातालंतापयंत्युत ॥ इत्येतन्मंडलंशुक्लंभास्वरंहेलिसंज्ञितम् ॥ ३७ ॥ न
 क्षत्रग्रहसोमानांप्रतिष्ठायोगिनैरेवच ॥ विधुऋक्षग्रहाःसर्वविज्ञेयाःसूर्यसंभवाः ॥ ३८ ॥ रवेःकरसहस्रंयत्प्राड्मयासमुद्दहतम् ॥ तेषांश्रेष्ठा
 पुनःसत्तरश्मयोग्रहसंज्ञिताः ॥ ३९ ॥ सुषुम्नोहरिकेशश्चविश्वकर्मातथैवच ॥ सूर्यश्चैवापरोरश्मिर्नाम्नाविष्णुरितिरुभूतः ॥ ४० ॥ सप्त
 त्वःसर्वबंधुस्तुजीवायतिचैवजगत् ॥ सप्तजःप्रथमस्तत्रकंजजश्चतथापरः ॥ ४१ ॥ तारेयश्चापरस्तत्रगुरुःसुमनसांतथा ॥ उग्रावहःपंचम
 स्तेषांपुत्रान्योवनमालिनः ॥ ४२ ॥ कःशेषःसप्तमस्तेषामेतैवैसत्तरश्मयः ॥ आदित्यमूलमखिलैत्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ४३ ॥ भवत्यस्मा
 जगत्सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ रुद्रद्रौपेद्रचंद्राणांविप्रेद्रत्रिदिवौकसाम् ॥ ४४ ॥ महद्युतिमतःकृत्स्नंतेजोयत्सर्वलौकिकम् ॥ सर्वात्मा
 सर्वलोकेशोदेवदेवःप्रजापतिः ॥ ४५ ॥ सूर्यएवत्रिलोकस्यमूलं परमदैवतम् ॥ अग्नौप्रास्तादुतिःसम्भगादित्यमुपतिष्ठति ॥ ४६ ॥ आ
 दित्याज्जायतेवृष्टिर्घृष्टंरततःप्रजाः ॥ सूर्यात्प्रसूयतेसर्वतस्मिन्नेवप्रलीयते ॥ ४७ ॥ भावाभावौतुलोकानामादित्याग्निःसृतौपुरा ॥ एतत्तु

ध्यानिनांध्यानमोक्षआप्येवमोक्षिणाम् ॥ ४८ ॥ अत्रगच्छंतिनिर्वाणंजायन्तेऽस्मात्पुनःप्रजाः ॥ क्षणामुहूर्तोदिवसानिशाःपक्षास्तुनित्यशः ॥ ४९ ॥

मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवोऽथ युगानि च ॥ अथादित्यमृतद्वेषां कालसंख्यानविद्यते ॥ ५० ॥ कालाहतेन नियमानाग्रे विहरणक्रिया
 ऋतूनामविभागाच्च पुष्पमूलफलं कुतः ॥ ५१ ॥ अभावोऽव्यवहाराणं जंतूनां दिवि चेह च ॥ जगत्प्रतापनमृते भास्करं वारितस्करम् ॥
 ॥ ५२ ॥ न वृष्ट्या तपते सूर्यो न वृष्ट्या परि वेप्यते ॥ अथादित्यस्य नामानि सामान्यानि ह द्वादश ॥ ५३ ॥ द्वादशैव पृथक्त्वेन तानि
 वक्ष्याम्यनेकशः ॥ आदित्यः सविता सूर्यो मिहिरोऽर्कः प्रतापनः ॥ ५४ ॥ मार्तण्डो भास्कोरो भानुश्चित्रभाजुर्दिवाकरः ॥ राविवैर्द्वादशैव
 ज्ञेयः सामान्यनामभिः ॥ ५५ ॥ विष्णुर्धाता भगः पूषामित्रेन्द्रैविरुणोऽर्यमा ॥ विवस्वानंशुमांस्त्वष्टा पर्जन्यो द्वादश स्मृताः ॥ ५६ ॥ इत्येते
 द्वादशादित्याः पृथक्त्वेन प्रकीर्तिताः ॥ उत्तिष्ठति सदा ह्येते मासे द्वादशभिः क्रमात् ॥ ५७ ॥ विष्णुस्तपति चैत्रे वैशाखे चार्यमा तथा ॥ वि
 वस्वाभ्यज्येष्ठमासे तु आषाढे चांशुमांस्तथा ॥ ५८ ॥ पर्जन्यः श्रावणे मासि वरुणः प्रोष्ठ संप्लवे ॥ इंद्रश्चाश्विजुजे मासि धाता पति कर्त्ता के ॥
 ॥ ५९ ॥ मार्गशीर्षे तथा मित्रः पौषे पूषा दिवाकरः ॥ माघे भगस्तु विज्ञेयस्त्वष्टा तपति फाल्गुने ॥ ६० ॥ तैश्च द्वादशभिर्विष्णुरर्शमीनां दीप्यते
 सदा ॥ दीप्यते गोसहस्रेण शतैश्चित्रिभिर्यमा ॥ ६१ ॥ द्विसप्तैकैर्विवस्वांस्तु अंशुमान्पंचकैस्त्रिभिः ॥ विवस्वानिव पर्जन्यो वरुणश्चार्थ
 माहव ॥ ६२ ॥ इंद्रस्तु द्विगुणैः षड्भिर्धातैकादशभिः शतैः ॥ मित्रवद्भगवत्त्वष्टा सहस्रेण शतेन च ॥ ६३ ॥ उत्तरोपक्रमेऽर्कस्य वर्धते र
 श्मयः सदा ॥ दक्षिणेपक्रमे भूयो द्विसंते सूर्यश्च मयः ॥ ६४ ॥ एवं रश्मि स ह संतु सौर्यलोका र्थसाधकम् ॥ भिद्यंते ऋतुमासैस्तु सहस्रं बहुधा
 भूतशम् ॥ ६५ ॥ एवं नामानां चतुर्विंशदेकस्यैषा प्रकीर्तिता ॥ विस्तरेण सहस्रं तु पुनरेव प्रकीर्तिताम् ॥ ६६ ॥ आसां परमये न ब्रुवते भिन्नद
 शैनाः ॥ तामसा बुद्धिर्माह स दृष्टानि ब्रुवति हि ॥ ६७ ॥ ब्रह्माणंकारणं केचित्केचिदाहुर्दिवाकरम् ॥ केचिद्भवं परत्वेन आहुर्विष्णुं तथा परे ॥
 ॥ ६८ ॥ कारणं तु स्मृता ह्येते नाना र्थेषु सुरोत्तमाः ॥ एकः स तु पृथक्त्वेन स्वयं भूरिति विश्रुतः ॥ ६९ ॥ वनमालिनमुग्रेशं दिवि चक्षुरिवांत
 कम् ॥ तं स्वयं भूरिति प्रोक्तं स सौ पाणि मनोपमम् ॥ ७० ॥ यथानुरज्यते वर्णैर्विविधैः स्फाटिके मणिः ॥ तथा गुणवशात्तस्य स्वयं भोजन

रंजनम् ॥ ७१ ॥ एकोभूत्वायथामेवः पृथक्त्वेन प्रतिष्ठितः ॥ वर्णतोरूपतश्चैव तथा गुणवशात्तुसः ॥ ७२ ॥ न भसः पतितं
 तोयं याति स्वादांतरं यथा ॥ भूमेरसविशेषेण तथा गुणवशात्तुसः ॥ ७३ ॥ यथैधनवशादग्निरेकस्तु बहु धायते ॥ वर्णतोरूपतश्चैव तथा
 गुणवशात्तुसः ॥ ७४ ॥ यथा द्रव्यविशेषाच्च वायुरेकः पृथग् भवेत् ॥ सुगंधः प्रतीतिं धोवा तथा गुणवशात्तुसः ॥ ७५ ॥ यथा वागार्हपत्यो
 ग्निरन्यत्संज्ञांतरं व्रजेत् ॥ दक्षिणाहवनीयादिब्रह्मादिषु तथा ह्यसौ ॥ ७६ ॥ एकत्वे च पृथक्त्वे च प्रोक्तमेतन्निदर्शनम् ॥
 तस्माद्भक्तिः सदा कार्यदेवैर्ह्यस्मिन्दिवाकरे ॥ ७७ ॥ एषोऽङ्गोऽधिगम्यैव एष एष भृगुस्तथा ॥ एष रजस्तमश्चैव एष सत्त्वगुणस्तथा ॥ ७८ ॥
 एष वेदाश्च यज्ञाश्च सर्वैश्चैव न संशयः ॥ सूर्यव्याप्तमिदं सर्वजगत्स्थानं रजं गमम् ॥ ७९ ॥ ईज्यते पूज्यते चासावत्र यानात्मको रविः ॥ सर्वे
 त्रसवितो देवस्तनुभिर्नामाभिश्च सः ॥ ८० ॥ वसन्त्यग्नौ तथा वते व्योम्नि त्रितोये तथा विभो ॥ एवं विधो ह्ययं सूर्यः सदा पूज्यो विजानता ॥ ८१ ॥
 आदित्यवोत्तिथस्तु वैवस्वतस्मिन्नेव लीयते ॥ अप्येकं वेदं त्रियोनामधा त्वर्थानि गमैरवेः ॥ ८२ ॥ सरोर्गैर्वर्जितः सर्वैः सद्यः पापात् प्रसुच्यते ॥
 न हि पापकृतः सांवा भक्तिर्भवति भास्करे ॥ ८३ ॥ तथा त्वं परयाभक्त्या प्रपद्यस्व दिवाकरम् ॥ येन व्याधिविनिर्मुक्तः सर्वान्कामानवाप्स्यसि
 ॥ ८४ ॥ यथा तव पिता सां वयथा विधायथा हरः ॥ यथा गुणवशात्तस्य स्वयं भारे नुरंजनम् ॥ ८५ ॥ एकीभूत्वा यथामेवः पृथक्त्वे
 न प्रतिष्ठते ॥ वर्णतोरूपतश्चैव तथा गुणवशात्तुसः ॥ ८६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमोऽध्यायः सप्तमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥
 तमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ४३ ॥ सुमं तुरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कात्स्नर्येन हृदो जां ववती सुतः ॥ जातकौ तु हले भूयः परिप्रच्छ नारदम् ॥ १ ॥
 ॥ सां व उवाच ॥ अहो सूर्यस्य माहात्म्यं वर्णितं हर्षवर्धनम् ॥ येन मे भक्तिरुत्पन्ना पराह्यस्मिन् विभावसौ ॥ २ ॥ ततो राज्ञो महाभागं निश्चुभां च
 महासुने ॥ दिंदिनां पिं गलादींश्च सत्सर्वान्कथय मे मुने ॥ ३ ॥ नारद उवाच ॥ प्रागुक्तेऽकस्म्यद्रेभ्यः शरणां निश्चुभं संज्ञिते ॥ तयोर्हिराज्ञीद्यौर्ज्ञेयानि शु
 भापृथिविस्मृता ॥ ४ ॥ सौम्यमासस्य सप्तम्यां द्वावार्कः सह युज्यते ॥ मायकृष्णस्य सप्तम्यां मद्यासह भवेद्वारिः ॥ ५ ॥ भूरादित्यश्च भगवान्ग

१ इत्येते द्वादशादित्या जगत्पालात्मको रविः-इ० पा० । २ पापैः-इ० पा० । ३ सादरम्-इ० पा० । ४ पौषस्य शुक्लसप्तम्यां राह्यार्कः सह युज्यते-इ० पा० ।

च्छेतेसंगमंतथा ॥ ऋतुस्नातामहीतत्रगर्भशुक्लातिभास्करात् ॥ ६ ॥ द्यौर्जलंमूयतेगर्भैर्षास्विहचभूतले ॥ ततस्त्रैलोक्यभूत्यर्थमही
 सस्यानिमूयते ॥ ७ ॥ सस्योपयोगसंहृद्यजुह्वत्याहुतयोद्विजाः ॥ स्वाहकारस्वधाकारैर्जतिपितृदेवताः ॥ ८ ॥ निक्षुभासूयतेयस्माद्
 त्रौषधिसुधामृतैः ॥ मर्त्यान्पितृंश्चदेवांश्चेतेनमूर्धनैर्निक्षुभास्मृता ॥ ९ ॥ यथाराज्ञीद्विधाभूतास्यचयंमुतामता ॥ अपत्यानिचयान्यस्या
 स्तानिवक्ष्याम्यशेषतः ॥ १० ॥ मरीचिर्ब्रह्मणःपुत्रेभरोचैःकश्यपःसुतः ॥ तस्माद्विरण्यकशिपुःप्रह्लादस्तस्यचात्मजः ॥ ११ ॥ प्रह्ला
 दस्यसुतोनाम्नाविरोचनइतिश्रुतः ॥ विरोचनस्यभगिनोसंज्ञायोजननशिुभा ॥ १२ ॥ हिरण्यकशिपोःपौत्रादितेःपुत्रस्यसास्मृता ॥ साविश्वकर्म
 णःपुत्रप्रह्लादीप्रोच्यतेबुधैः ॥ १३ ॥ अयनाम्नासुरूपेतिमराचंदुहिताशुभा ॥ पुत्रांद्वागिरिसःसातुजननीतुबृहस्पतेः ॥ १४ ॥ बृहस्पतेस्तुभगिनी
 विश्रुताब्रह्मवादिनी ॥ प्रभासस्यतुसापत्नीविमूनमष्टमस्यतु ॥ १५ ॥ प्रमृताविश्वकर्माणसर्वशिल्पकरंवरम् ॥ सवैनाम्नापुनस्त्वष्टात्रिदशानां
 चवार्धकिः ॥ १६ ॥ देवाचार्यश्चतस्यथंदुहिताविश्वकर्मणः ॥ सुरेणुरातिविक्रयातात्रिभुल्लोकेषुभाविनी ॥ १७ ॥ राज्ञीसंज्ञाचद्यौस्त्वाष्ट्रीप्रभा
 सैवविभाव्यते ॥ तस्यास्तुयातनुच्छायानिक्षुभासाहमयी ॥ १८ ॥ सातुभार्याभगवतोमार्तडस्यमहात्मनः ॥ साध्विपतिव्रतोदेवोरूप
 यौवनशालिनी ॥ १९ ॥ नतुतानंरूपेणसूयौभजतिवैपुरा ॥ आदित्यस्येहतद्रूपंमहतास्वेनतेजसा ॥ २० ॥ गत्रिष्वप्रतिरूपे
 षुनातिकांतमिवाभवत् ॥ अनिष्पन्नेषुगत्रिगुलोट्टङ्वापितामहः ॥ २१ ॥ मार्तस्त्वेभमचाडस्तुमार्तडस्तेनसस्मृतः ॥ देवानांचयत
 स्त्वादिस्तेनादित्यइतिस्मृतः ॥ २२ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिप्रजास्तस्यमहात्मनः ॥ त्रौण्यपत्यानिंज्ञायांजनयामासवैरविः ॥
 ॥ २३ ॥ वर्षाणांतुसहस्रैवसमानापितुर्गृहे ॥ भर्तुःसमीपंयाहीतिपित्रोक्तासापुनःपुनः ॥ २४ ॥ अगच्छद्रुडवाभूत्वात्यक्त्यारूप
 यशस्विनी ॥ उत्तरांश्चक्रुरुक्तात्वातृणान्यनुचचारह ॥ २५ ॥ पितुःसमीपंयाभार्यासंज्ञायावचनेनसा ॥ संज्ञायाधारयद्रूपंछायासूय
 मुपस्थिता ॥ २६ ॥ द्वितीयायांतुसंज्ञायांसंज्ञयमितिचिंतयन् ॥ आदित्योजनयामासपुत्रौकन्यंचरूपिणाम् ॥ २७ ॥ पूर्वजनस्यमनो

१ त्रैलोक्यवातार्थिम्-इ०पा० १ २ सा च भार्या भववतो मार्तडस्य महात्मनः । शचीपतिव्रतादेवी रूपयोग्यवशाालिनी-इ० पुस्तकांतरस्यः पाठः अन्येषु पुस्त
 केषु तु मूलस्यएव ।

स्तुल्यासाहस्येनचतुर्भौ ॥ श्रुतश्रवाश्चधर्मज्ञः श्रुतकर्मातथैवच ॥ २८ ॥ श्रुतश्रवामनुस्ताभ्यासावर्णयोर्भाविष्यति ॥ श्रुतकर्मा
 तुविज्ञेयोऽग्रहोयवैश्वर्यैश्चरः ॥ २९ ॥ कन्याचतुर्पतीनामरूपेणप्रतिरूपिणी ॥ संज्ञातुार्थिवतेषामात्मजानांयथाकरोत् ॥ ३० ॥
 नन्मेहंपूर्वजानांतुतथाकृतवतीतुसा ॥ मनुस्तुक्षमेततस्यायमस्तस्यानचक्षमे ॥ ३१ ॥ बहुशोयत्यमानस्तुपितुःपत्न्यासुदुःखितः ॥
 सवैकोपञ्चाल्याच्चभाविनोऽर्थस्यैवबलात् ॥ ३२ ॥ यदासंतर्जयामासंज्ञावैवस्वतोयमः ॥ तंशशापततःक्रोधात्संज्ञासापाथिवीभृ
 शम् ॥ ३३ ॥ पदासंतर्जयेयन्मापितुर्भार्यागरीयसीम् ॥ तस्मात्तवैषचरणःपतिष्यतिनसंशयः ॥ ३४ ॥ यमस्तुतेनशापेनभृशपीडित
 मानसः ॥ मनुनासहतन्मातुःपितुःसर्वन्यवेदयत् ॥ ३५ ॥ स्नेहेनतुल्यमस्मासुमातादेवनवर्तते ॥ निःस्नेहाज्यायसोह्यस्मान्कनीयांसि
 बुभूषति ॥ ३६ ॥ तस्यामयोद्यतःपादोनतुदेवनिपातितः ॥ बाल्याद्वायदिवामोहात्तद्भवान्क्षेतुमर्हसि ॥ ३७ ॥ शततोऽहमस्मिहोके
 ज्ञजनन्यातपतावरः॥तवप्रसादाच्चरणस्त्रायतांमहतोभयात्॥३८॥विरुवाच ॥ असंशयमहत्पुत्रभाविष्यत्यत्रकारणम्॥येनत्वामाविशत्क्रोधो
 धर्मज्ञधर्मशालिनम् ॥ ३९ ॥ सर्वेषामेवज्ञापानांप्रतिघातस्तुविद्यते ॥ नतुमात्राभिज्ञानांक्वचिन्मोक्षोभवेदिह ॥ ४० ॥ नशक्य
 मेतन्मिथ्यामेकतुमातुर्वचस्तव ॥ किंचित्तोऽहंविधास्यामिपितृस्नेहादनुग्रहम् ॥ ४१ ॥ क्रमयोमांसमादायथास्यतितुमर्हति॥कृतंतस्यावचः
 सत्यंवचत्रातोभाविष्यासि ॥ ४२ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आदित्यस्त्वब्रवीच्छायाकिमर्थतनयाबुभौ ॥ तुल्येष्वभ्यधिकःस्नेहेहृक्त्रक्रियते
 त्वया ॥ ४३ ॥ सांतत्पुगर्भवंतस्मैनाचक्षेविवस्वतः ॥ आत्मानंसमाधायवकुंतस्यामपश्यत ॥ ४४ ॥ तांशुकामोभगवानुद्यतः
 कुपितस्ततः ॥ ततश्छायायावृत्तमाचक्षेविवस्वतः ॥ ४५ ॥ विवस्वांस्तुततःक्रुद्धःश्रुत्वाश्वशुरमागतः ॥ सचापितंयथान्यायमचयि
 यित्वादिवाकरम् ॥ ४६ ॥ निर्दग्धुकामरोषेणसांत्वयामासतंशनैः ॥ विश्वकर्मावाच ॥ तवातितेजसाविष्टमिदंरूपसुदुःसहम् ॥ ४७ ॥
 असहंतीतुसंज्ञाचवनेचरतिशाद्वले ॥ द्रक्ष्यतेतांभवानद्यस्वांभार्याशुभचारिणीम् ॥ ४८ ॥ रूपार्थभवतोरण्येचरंतसुमहतपः ॥ रूपंते

ब्रह्मणेवाक्याद्यादिवरोचतेविभो ॥ ४९ ॥ प्रशातयामिदेवद्रथ्योऽर्थजगतःप्रभो ॥ संतुष्टस्तस्यतद्वाक्यंबहुमेनेमहातपाः ॥ ५० ॥ ततोऽन्व
 जानात्स्वष्टारंरूपनिर्वर्तनायतु ॥ विश्वकर्माहनुज्ञातःशाकद्वीपेविवस्वतः ॥ ५१ ॥ अग्निमारोप्यततेजःश्रातयामासतस्यवै ॥ आजानुलिखि
 तश्चासौनिपुणंविश्वकर्मणा ॥ ५२ ॥ नाभ्यनंदतुलिखनतस्तेननिवारितः ॥ तन्नतद्भासितंरूपंतेजसाप्रकृतेनतु ॥ ५३ ॥ कांतात्कां
 ततरंभूत्वाअधिकंशुभेततः ॥ दृढश्रयोगमास्थायस्वांभार्यवडवांतथा ॥ ५४ ॥ अदृश्यांसर्वभूतानंतेजसास्वेनसंवृताम् ॥ अथरूपे
 णमातंण्डस्तांमुखेनसमासदत् ॥ ५५ ॥ मैथुनायविचेष्टतोपरपुसांविशंकया ॥ सातंविस्वतःशुक्रनासाभ्यांसमधारयत् ॥ ५६ ॥ देवौत
 स्यामजयेतामश्विनौभिषजंवरौ ॥ नास्त्यश्वैवदृशश्चतौस्मृतौनामतोऽश्विनौ ॥ ५७ ॥ अतःपरंस्वकंरूपंदृश्यामासभास्करः ॥
 तद्वद्वाचापिसंज्ञातुतोपचमुमोहच ॥ ५८ ॥ ततस्तुजनयामासंज्ञासूर्यमुतंशुभम् ॥ रूपेणचात्मनस्तुल्यैरेवंतंनमानमतः ॥ ५९ ॥
 पितुर्गृह्णाष्टमंसोऽश्वंजातमात्रःपलायत ॥ सतस्मिन्सकृदरूढस्नमथंनैवमुंचति ॥ ६० ॥ ततोऽकैणसमादिष्टौदंडनायकौपिंगलौ ॥
 अश्वंप्रत्यानयेथमिमाबलाच्छिद्रतोऽस्यतु ॥ ६१ ॥ पार्श्वस्थौतिष्ठतस्तस्यअश्वच्छिद्राभिकाक्षिणौ ॥ नच्छिद्रंतुलभेतेतौतस्याद्या
 पिमहात्मनः ॥ ६२ ॥ पुष्यगच्छत्यसौयस्मात्संज्ञायाःश्रातिदःसुतः ॥ रेवस्तुचगतौधातूरेवंतस्तेनससस्मृतः ॥ ६३ ॥ मनुयमो
 यमीचैवसावर्णिःसशनैश्चरः ॥ तपतीचाश्विनौधैरेवंतश्चरैःसुताः ॥ ६४ ॥ एवमेषापुरासंज्ञाद्वितीयापार्थिवीस्मृता ॥ यासं
 ज्ञासास्मृताराज्ञीच्छायायासातुनिशुभा ॥ ६५ ॥ राजृदीप्तौस्मृतोधातूराजराजतियत्सदा ॥ अधिकःसर्वभूतेभ्योराजतेचदिवाकरः ॥ ६६ ॥
 अधिकंराजतेयस्मात्तस्माद्राजासउच्यते ॥ राज्ञःपत्नीतुसायस्मात्तस्माद्राज्ञीप्रकीर्तिता ॥ ६७ ॥ शुभसंचलेनधातुनिश्चलते
 ननिशुभा ॥ भवंतीत्यथवायस्मात्स्वर्गायाःशुद्धिवर्जिताः ॥ ६८ ॥ छायांतांविज्ञतेदिव्यास्मृतासातेननिशुभा ॥ दृष्ट्वाजनंस
 दातातभृशंपीडितमानसम् ॥ ६९ ॥ धर्मेणंजयामासधर्मराजस्ततःस्मृतः ॥ शुद्धेनकर्मणातातशुभेनपरमद्युतिम् ॥ ७० ॥ पितृणामा

धिपत्यंचलकोपालत्वमापच ॥ सांप्रतवर्ततेयोऽयमनुलोकमहामते ॥ ७१ ॥ यस्यान्ववायेजातस्तुशंखचक्रगदाधरः ॥ यमस्यभगिनीयातु
यमीकन्याशस्विनी ॥ ७२ ॥ साभवत्सरितांश्रेष्ठायमुनालोकापवनी ॥ मनुःप्रजापतिस्त्वेषसावर्णिःसमहायशाः ॥ ७३ ॥ भविष्यःसमनु
स्तातअष्टमःपरिकीर्तितः ॥ मेरुपृष्ठेत्पोदिव्यमद्यापिचरतेप्रभुः ॥ ७४ ॥ आताशनैश्चरस्तस्यग्रहत्वंसुलब्धवान् ॥ तपतीनामयानाम्नात
योःकन्यागरीयसी ॥ ७५ ॥ सावभूवशुभापत्नीराज्ञःसंवरणस्यतु ॥ तापीनामनदीचेयंविध्यमूलाद्रिनिःसृता ॥ ७६ ॥ नित्यंपुण्यजलास्नाने
पाश्चिमोदधिगमिनी ॥ सौम्ययासंगतासातुसर्वपापभयापहा ॥ ७७ ॥ वैवस्वतीयथावीरसंगताशिवकांतया ॥ अश्विनौदेवैद्यत्वंलब्धवंतौ
यदूतम् ॥ ७८ ॥ तयोःकर्मोपजीवितिलोकस्मिन्भिषजःसदा ॥ रेवंतोनामयोऽकस्यरूपेणार्कसमःसुतः ॥ ७९ ॥ अंधानामाधिपत्येतु
योजितःसुतभानुनाक्षमेणगच्छतेध्वानयस्तंपूजयतेपथि ॥ ८० ॥ सुखप्रसाद्योमत्स्यानांसदायदुकुलोद्ग्रह ॥ त्वष्टापितेजसातेनमार्तडस्यैव
चाज्ञया ॥ ८१ ॥ भोजानुत्पादयामासपूजायैतस्यसुव्रत ॥ यद्दंजन्मदेवस्यशृणुयाद्राप्ठेतवा ॥ ८२ ॥ विवस्वतोहिपुत्राणांसर्वेषामभितौ
जसाम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोयातिसूर्यसंलोकताम् ॥ ८३ ॥ इहराजाभवत्येवपुनरेत्यनसंशयः ॥ ८४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मणैर्षवै
णिसप्तमीकल्पेआदित्यमाहात्म्यवर्णनंनमैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥७९॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्थंश्रुत्वाकथादिव्यांहिलिमाहात्म्य
माश्रिताम् ॥ सांबःप्रच्छभूयोऽपिनारदमृषिसत्तमम् ॥ १ ॥ ॥ सांबउवाच ॥ सूर्यपूजाफलंयच्चयच्चदानफलंमहत् ॥ प्रणिपातेफलंयच्च
गीतवाद्येयत्फलम् ॥ २ ॥ भास्करस्यद्विजश्रेष्ठतन्मूर्ध्निसमंततः ॥ येनसंपूजयाम्येषभानुंदेवैःसदाचितम् ॥ ३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
इममर्थपुरापृष्ठोब्रह्मालोकापितामहः ॥ दिंडिनायदुशार्दूलशृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ४ ॥ सुखासीनंन्तथादेवसुरज्येष्ठपितामहम् ॥ प्रणम्यशिश
रसादिंडिरिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ सूर्यपूजाफलंब्रूहिब्रूहिदानफलंतथा ॥ प्रणमेयत्फलंदेवयच्चोक्तंतीर्थकत्रये ॥ ६ ॥
इतिहासपुराणभ्यांकारितेश्रवणेतथा ॥ पुरतोदेवदेवस्ययत्फलंस्यात्तदुच्यताम् ॥ ७ ॥ मार्जनेलेपनयच्चदेवदेवस्यमंदिरे ॥ भास्करस्य

१ शिवकांक्षया-इ०पा० । २ अश्वाधिपत्ये पित्रा तु-इ०पा० । ३ कैशेरिति पाठे ब्रह्मशंकरादिभिरित्यर्थः ।

कृतेब्रूमिमलोकपितामह ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्तुतिजप्योपहारेणपूजयानरोरवेः ॥ उपवासेनषष्ठ्याचसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ९ ॥
 प्रणिधायशिरोभूमौनमस्कारपरोरवेः ॥ तत्क्षणात्सर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ १० ॥ भक्तियुक्तो नरोरयस्तुरवेःकुर्यात्प्रदक्षिणाम् ॥
 प्रदक्षिणिकृतानेनसप्तद्वीपाभेवमही ॥ ११ ॥ सूर्यलोकं ब्रजेच्चापिहरौगैश्श्रुच्यते ॥ उपानहौपरित्यज्यन्यथानरकं ब्रजेत् ॥ १२ ॥
 सोपानत्को नरोरयस्तुआरोहेत्सूर्यमंदिरम् ॥ सयातिनरकं चोरमसिपत्रवनविभो ॥ १३ ॥ सूर्यमनसियःकृत्वाकुर्याद्विभमप्रदक्षिणम् ॥
 प्रदक्षिणिकृतास्तेनसर्वदेवावतिहि ॥ १४ ॥ परितुष्टाश्चतसर्वैःप्रयच्छतिगतिंशुभाम् ॥ सर्वदेवामहाबाहोह्यभीष्टतु परंतप ॥ १५ ॥
 एकाहारो नरोभूत्वाषष्ठ्याथोऽर्चयेत्तरविम् ॥ सप्तम्यांवा महवाहोसूर्यलोकं सगच्छति ॥ १६ ॥ अहोरात्रोपवासीचपूजयेद्यस्तुभास्करम् ॥
 सप्तम्यांवाथषष्ठ्यांवासगच्छेत्परमांगतिम् ॥ १७ ॥ कृष्णपक्षस्यसप्तम्यां सोपवासो जितेन्द्रियः ॥ सर्वरक्तोपहारेणपूजयेद्यस्तुभास्करम् ॥ १८ ॥
 पंकजैःकरवीरैर्वीकुंकुमोदकचंदनैः ॥ मोदकैश्चगणश्रेष्ठसूर्यलोकं सगच्छति ॥ १९ ॥ शुक्लपक्षस्यसप्तम्यामुपवासरतःसदा ॥ सर्वे
 शुक्लोपहारेणपूजयेद्यस्तुभास्करम् ॥ २० ॥ जातीमुद्गरैकैश्चैवश्वेतोत्पलकदंबैकैः ॥ पायसेनतथादेवंसर्वज्रेणार्चयेद्रविम् ॥ २१ ॥ सर्वपाप
 विशुद्धात्माविधुःकांत्यानसंशयः ॥ हंसयुक्तेनयानेनहंसलोकमवाप्नुते ॥ २२ ॥ ॥ दिंडिर्वाच ॥ ॥ ब्रूहिमेविस्तरादेवसप्तमीकल्पमुत्तम
 म् ॥ उपोष्यसप्तमीथेनगमिष्येऽगरणंरवेः ॥ २३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ साधुपृष्टोऽस्मिभवतासप्तमीकल्पमुत्तमम् ॥ यथासहस्रैःकरणःपुरा
 पृष्टोऽरुणेनैव ॥ २४ ॥ कथिताःसप्तसप्तम्योभानुनाश्रयसेनृणाम् ॥ अरुणस्यगणश्रेष्ठपृच्छतःकारणांतरे ॥ २५ ॥ कस्यचित्स्वथकालस्यदेवदेवं
 दिवाकरम् ॥ ध्यानमाश्रित्यतिष्ठन्तमरुणोवाक्यमब्रवीत् ॥ २६ ॥ किमर्थं देवदेवैश्चाध्यानमाश्रित्यतिष्ठसि ॥ दिनंनथातिदेवेशकारणंममक
 श्यताम् ॥ २७ ॥ कुरुचंक्रमणं देववह्मनो दिवस्पते ॥ इत्येवंभगवान्पृष्टद्वंद्वचनमब्रवीत् ॥ २८ ॥ शृणुत्वंद्विजशाडूल्यदर्थं ध्यानामाश्रि
 तः ॥ अर्वाविमुद्दिजश्रेष्ठसचापुत्रःखगोत्तम ॥ २९ ॥ आराधयतिमानित्यंगंधपुष्पोपहारैकैः ॥ पुत्रकामस्वगश्रेष्ठनचजानात्ययंयथा ॥ ३० ॥

१ वसुंधरा-इ०पा० । २ सदा-इ०पा० । ३ ह्यर्च्यमानो दिवस्पते-इ० । ४ व पा० ।

पुत्रदोऽहंभवेनविधिनापूजितःखग ॥ श्रूयतांचविधिं सर्वयेनप्रीतोभवेनृणाम् ॥ ३१ ॥ सप्तमीकल्पसंज्ञौवैविधीनामुत्तमोविधिः ॥ यस्तुमापू
 जयेन्नित्यंतस्यपुत्रान्ददाम्यहम् ॥ ३२ ॥ गृह्णीष्वसप्तमीकल्पंगत्वाब्राह्मिद्विजोत्तमम् ॥ येनाहंवहुपुत्रत्वंदद्यांतस्यतथाखग ॥ ३३ ॥ श्रुत्वा
 भानोःक्षणोदेवजगामसखगोत्तमः ॥ कथयामासतत्सर्वभानोर्वचनमादितः ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणस्यखगश्चेष्टसचश्रुत्वाद्विजोत्तमः ॥ चकारसप्तमीक
 लपंथाल्यातंखगेनतु ॥ ३५ ॥ ऋद्धिवृद्धितथारोग्यप्राप्यपुत्रांश्चपुष्कलान् ॥ गतोऽसौसूर्यलोकेकंचतेजसातत्समोभवत् ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पमाहात्म्यवर्णननामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जयाचविजयाचैवजयंतीचापराजिता ॥ महाज
 याचनंदाचभद्राचान्याप्रकीर्तिता ॥ १ ॥ शुक्लपक्षस्यसप्तम्यांसूर्यवारोभवेद्यादि ॥ सप्तमीविजयानामतत्रदत्तंमहाफलम् ॥ २ ॥ स्नानंदानंतथाहो
 मउपवासस्तथैवच ॥ सर्वविजयसप्तम्यांमहापातकनाशनम् ॥ ३ ॥ पंचम्यामेकभक्तंस्यात्पष्ठ्यांनक्तंप्रचक्षते ॥ उपवासस्तुसप्तम्याम
 ष्टम्यांपारणभवेत् ॥ ४ ॥ केचिदेवमुशंत्येवनेतिचान्येगणाधिप ॥ अभिप्रेतस्तुमैषष्ठ्यामुपवासो गणोत्तम ॥ ५ ॥ चतुर्थ्यामेकभक्तंतुपंचम्यांनक्त
 मादिशेत् ॥ उपवासस्तुषष्ठ्यांस्यत्सप्तम्यांपारणभवेत् ॥ ६ ॥ उपवासपरःषष्ठ्यामब्देऽंशपूजयेद्बुधः ॥ गंधपुष्पेषूपहारैश्चभक्त्याश्रद्धासमन्वितः
 ॥ ७ ॥ प्रकल्प्यपूजांभूमौतुदेवस्यपुरतःस्वपेत् ॥ जपमानस्तुगायत्रीसौरसूक्तमथापिवा ॥ ८ ॥ अक्षरं वामहाश्वेतंषडक्षरमथापिवा ॥ विबुद्ध
 स्त्वथसप्तम्यांकृत्वास्नानंगणाधिप ॥ ९ ॥ ग्रहेशंपूजयित्वातुहोमंकृत्वाविधानतः ॥ ब्राह्मणाभोजयेद्द्रव्यंशक्त्याचगणनायक ॥ १० ॥
 शाल्यादूनमपूपांश्चखंडेषांश्चशक्तिः ॥ सघृतंपायंसंदद्यात्तथाविप्रेषुशक्तिः ॥ ११ ॥ दत्त्वाचदक्षिणांभक्त्याततोविप्रांन्विसर्जयेत् ॥ इ
 त्येषाकथितादेवपुण्याविजयसप्तमी ॥ १२ ॥ यासुपोष्यनरोगच्छेत्पद्वैरोचनंपरम् ॥ करवीराणिरक्तानिंकुमंचविलेपनम् ॥ १३ ॥
 विजयंधूपमस्यांतुभानोस्तुष्टिकराणिवै ॥ एषापुण्यापापहरामहापातकनाशिनी ॥ १४ ॥ अत्रदत्तंहृतंचापिक्षीयतेनगणाधिप ॥ स्नानं
 दानंतथाहोमःपितृदेवाभिपूजनम् ॥ १५ ॥ सर्वविजयसप्तम्यांमहापातकनाशनम् ॥ आदित्यवारेणयुतास्मृताविजयसप्तमी ॥ १६ ॥

इत्येषा कथिता वीरसर्वकामप्रदायिनी ॥ धन्ययज्ञस्य माधुष्यं कर्तितं श्रवणं तथा ॥ १७ ॥ स्मरणं तु तथा स्यात्पुण्यं दं त्रिपुरांतक ॥ १८ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महपुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे विजयसप्तमी वर्णनं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ४४ ॥ दिङ्मरुवाच ॥ येत्वा दित्यदिने
 ब्रह्मनूजयंति दिवाकरम् ॥ स्नानदानादिकं तेषां किं फलं स्याद्ब्रूवाहिमे ॥ १ ॥ पुण्यासासप्तमी प्रोक्ता युक्ता तेन पितामह ॥ विजयेति तथा ना
 मवर्ण्यतामस्य पुण्यता ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ येत्वा दित्यदिने ब्रह्मच्छाब्दं कुर्वति मानवाः ॥ सप्तजन्मनि जाताः संभवति विरोगिणः ॥
 ३ ॥ नक्तं कुर्वति ये तत्र मानवाः स्थैर्यमाश्रिताः ॥ जपमानाः परं जाप्यमादित्यहदयं परम् ॥ ४ ॥ आरोग्यमिह वै प्राप्य सूर्यलोकं व्रजंति ते ॥
 उपवासं चैक्यं कुर्यादित्यस्य दिने सदा ॥ ५ ॥ जपंति च महाश्वेतं तिलभं ते यथेष्टमितम् ॥ अहोरात्रेण न क्तेन त्रिरात्रेण नियमेन वा ॥ ६ ॥ जप
 मानो महाश्वेतो माप्सितं लभते फलम् ॥ विशेषतः सूर्यदिने जपमानो गणाधिप ॥ ७ ॥ षडक्षं तथा इवेता गच्छेद्भूरोचनं पदम् ॥ द्वादशहस्तं
 तावदा आदित्यस्य महात्मनः ॥ ८ ॥ नंदो भद्रस्तथा सौम्यः कामदः पुत्रदस्तथा ॥ जयोजयं तो विजय आदित्याभिमुखः स्थितः ॥ ९ ॥
 हृदयोरोगहन् चैव महाश्वेतं प्रियोऽपरः ॥ शुक्लपक्षस्य षष्ठ्यां तु माघे मासि गणाधिप ॥ १० ॥ यः कुर्यात्स भवेद्भूपः सर्वपापभयापहः ॥ अत्र
 नक्तं स्मृतं पुण्यं घृतेन सप्तपन्नं रवेः ॥ ११ ॥ अगस्ति कुसुमानीह भानोस्तुष्टिकराणितु ॥ विलेपनं सुगंधं स्तुधेत चंदनमुत्तमम् ॥ १२ ॥ धूपस्तु
 गुग्गुलुः श्रेष्ठो नैवेद्यं धूपमेव हि ॥ इत्वा पूतुं विप्रस्यत ततो भुंजितवाग्यतः ॥ १३ ॥ नक्षत्रदर्शनं व्रतं केचिदिच्छति मानद ॥ सुहृत्तोनंदिनं
 केचित्प्रवदंति मनीषिणः ॥ १४ ॥ नक्षत्रदर्शनं व्रतं महम्मन्ये गणाधिप ॥ प्रस्थमात्रं भवेत्पूषणो धूममयमुत्तमम् ॥ १५ ॥ यवोद्भववा
 कुर्वन्ति सगुण्डं सर्पिषां चितम् ॥ महिरण्यं च दातव्यं ब्राह्मणे सेति हासके ॥ १६ ॥ भौमे दिव्येऽथ वा देयं न्यसेद्वापुरतो रवेः ॥ दातव्यो भंजं तश्चायं
 मंडको ग्राह्य एव हि ॥ १७ ॥ भूत्वा दित्येनैव भक्त्या आदित्यं तु न मनस्य च ॥ आदित्यतेजसो तपत्राज्ञां कारविनिर्मितम् ॥ १८ ॥ श्रेयसे स-

१ कथ्यतां मम शृण्वतः-इ० पा० । २ प्राप्ते-इ० पा० । ३ शुभकर्म-इ० पा० । ४ यो भवेत्स भवेद्भंदः-इ० पा० । ५ मानवाः-इ० पा० । ६ दिव्यसे-

जिके-इ० पा० । ७ अप्रपः-इ० पा० ।

मविप्रत्वंप्रतीच्छापूपमुत्तमम् ॥ कामदंसुखदंधर्म्यधनदंपुत्रदंतथा ॥ १९ ॥ सदास्तुतेप्रतीच्छामिमंडंभारुकरप्रियम् ॥ एतौचैवमहामं
 त्रौदानादनरेविप्रियो ॥ २० ॥ अपूपस्यगणश्रेष्ठश्रेयसेनात्रसंशयः ॥ एषनंदविधिःप्रोक्तोनराणांश्रेयसेविभो ॥ २१ ॥ अनेनविधिनय
 स्तुनरःपूजयेतरविम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःसूर्यलोकैर्महायते ॥ २२ ॥ नदारिद्रानरोगश्चकुलेतस्यमहात्मनः ॥ योऽनेनपूजयेद्भ्रातुंनक्षयःसंतते
 स्तथा ॥ २३ ॥ सूर्यलोकाच्च्युतश्चासौराजभवतिभूतले ॥ बहुरत्नसमायुक्तस्तेजसाद्विजसंनिभः ॥ २४ ॥ पठतांशृण्वतचिदंविधानंत्रिपुरा
 तक ॥ कंददात्यचलंदिव्यमंबुजामचलांतथा ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणआदित्यवारकल्पेनंदविधिवर्णनंनमब्धशीते
 तमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ६३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मासिभाद्रपदेवरिशुक्लेषेतुयोभवेत् ॥ षष्ठ्यांगणकुलश्रेष्ठसभद्रःपरिकीर्तितः ॥ १ ॥
 तत्रनक्तंतुयःकुर्यादुपवासमथापिवा ॥ हंसयानसमारूढोयातिहंससलोकताम् ॥ २ ॥ मालतीकुसुमानिहतथाश्वेतंचंदनम् ॥ विजयंचत
 थाधूपनैवेद्यंपायसंपरम् ॥ ३ ॥ पूजायांभारुकरस्येहकुुर्यात्त्रिपुरसूदन ॥ इत्थंसंपूज्यदेवेशंमध्याह्नेचदिनाधिपम् ॥ ४ ॥ दत्त्वातुदक्षिणां
 शस्तथाततोभुंजीतवाग्यतः ॥ पायसंगणशार्दूलसगुंडसंपिपासह ॥ ५ ॥ यएवंपूजयेद्भक्त्यामानवस्तिमिरापहम् ॥ सर्वकामानवाप्येहपुत्र
 दारधनादिकम् ॥ ६ ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्योव्रजेद्भ्रातुसलोकताम् ॥ एषभद्रविधिःप्रोक्तोमयायस्तेगणाधिप ॥ ७ ॥ श्रुत्वाकृत्वाचय
 त्पापान्मुच्यतेमानवोभुवि ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेआदित्यवारकल्पेभद्रविधिवर्णनंनमत्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ॥ ब्र
 ह्मोवाच ॥ ॥ नक्षत्रांगिणीविरयदावारस्यवैभवेत् ॥ यात्यसौसौम्यतावीरससौम्यःपरिकीर्तितः ॥ १ ॥ स्नानंदानंजपोहोमःपितृदेवा
 दितर्पणम् ॥ अक्षयंस्यान्नसंदेहस्त्वव्रवारमहात्मनः ॥ २ ॥ नक्तंसमाश्रितोयोऽत्रपूजयेद्भारुकरंनरः ॥ यातिलोकंसदेवस्यभारुकरस्यनसं
 शयः ॥ ३ ॥ रक्तोत्पलानिवैतत्रतथारक्तंचंदनम् ॥ मुगंधश्चापिधूपस्तुनैवेद्यंपायसंतथा ॥ ४ ॥ ब्राह्मणायचदातव्यंभोक्तव्यंचात्मना

१ नंदम्-इ०पा० । २ सर्वपापविमुक्तात्मा-इ०पा० । ३ बह्मनंदसमायुक्तः-इ०, बहुभर्तुसमायुक्तः-इ० च पा० । ४ द्विजसत्तम-इ०पा० । ५ कृष्ण
 पक्षे-इ०पा० । ६ भाद्र-इ०,भद्रम्-इ०वपा० । ७ वारः-इ०पा० ।

तथा ॥ यएवंपूजयेत्सौम्येचित्रभातुंगवांपतिम् ॥ ५ ॥ सविमुक्तस्तुपापेभ्यस्त्वाहोकांतिमवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 ब्राह्मणपर्वणि आदित्यवारकल्पे सौम्यविधिवर्णनं नाम चतुर्शतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ अथ ब्रह्मोवाच ॥ प्राप्ते मार्गेश्वरमासि शुक्लपृष्ठादुच्यते
 भवेत् ॥ स ज्ञेयः कामदेवारः स देष्टव्यः भास्करस्य तु ॥ १ ॥ तत्र यः पूजयेद्भानुं भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ विमुक्तः सर्वपापैस्तु प्राप्नुते नंदना
 धिपम् ॥ २ ॥ रक्तचंदनमिश्राणि करवीराणि सुव्रत ॥ धूपं वृताहुतिं वीरभास्कराय प्रयोजयेत् ॥ ३ ॥ नैवेद्यां चापि कुसुमसुगंधतीक्ष्णमेव च ॥
 कृत्वा पवासमथ वानक्तं त्रिपुरमुदन ॥ इत्थं प्रपूजितं ब्रह्म भास्करो लोकभास्करः ॥ कामान्ददाति सर्वान्वैतार्थं कामदः स्मृतः ॥ ४ ॥ सुपुत्रं
 पुत्रकामस्य धनकामस्य वाधनम् ॥ विद्यार्थिनेऽनुभां विद्यामारोग्यं रोगिविभो ॥ ५ ॥ अन्यांश्च विविधान् कामान्मंत्रैः संपूजितो रविः ॥ ददाति गण
 शार्दूल अतोयं कामदः स्मृतः ॥ ७ ॥ दद्याद्योमं डकं चात्र गोपते गोत्रभूषणः ॥ गोत्रारिते जसा तु लयोगोपते गोपुरं व्रजेत् ॥ ८ ॥ इति श्रीभ
 विष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे कामदविधि वर्णनं नाम पंचाशतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ अथ ब्रह्मोवाच ॥
 पंचतारं भवेद्यत्र नक्षत्रे वृषध्वज ॥ वारुदेवदेवस्य सवारः पुत्रदः स्मृतः ॥ १ ॥ उपवासो भवेत्तत्र श्राद्धं कार्यं तथा भवेत् ॥ प्राशनं चापि
 पिंडस्य मध्यमस्य प्रकीर्तितम् ॥ २ ॥ सोपवासस्तु यो भक्त्या पूजयेद्भगोपतिम् ॥ धूपमाल्योपहारैस्तु दिव्यगंधसमन्वितैः ॥ ३ ॥ एवं
 पूज्य विवस्वतं तस्यैव पुरतो निशि ॥ भूमौ स्वपिति वै वीरजपञ्चुतां महामते ॥ ४ ॥ प्रातरुत्थाय च स्नानं कृत्वा दत्त्वा धूपमुत्तमम् ॥
 रक्तचंदनसमिश्रैः करवीरैर्गणाधिप ॥ ५ ॥ प्रपूज्य ग्रहभूते ग्रहं शुभं तं त्रिलोचन ॥ वीरं च पूजयित्वा तु ततः श्राद्धं प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ पंचभिर्ब्राह्मणैर्दे
 वदिव्यैर्भूमिश्च सुव्रत ॥ मगसंज्ञौ तत्र दिव्यब्राह्मणौ परिकल्पयेत् ॥ ७ ॥ त्रयस्तु ब्राह्मणाभीमाः प्रकल्प्या धकमूदन ॥ कुर्यादेवं ततः श्राद्धं पार्व
 णं भास्करप्रियम् ॥ ८ ॥ श्राद्धे त्वथ समाते तु दद्यात्पिंडं तु मध्यमम् ॥ पुरतो देवदेवस्य स्थित्वा मंत्रेण सुव्रत ॥ ९ ॥ स एष पिंडो देवेश योऽभोष्ट
 स्तव सर्वदा ॥ अह्ना मिपश्यते तु भ्यं येन मे संततिर्भवेत् ॥ १० ॥ प्रसादात्तव देवेश इति मे भावि तं मनः ॥ इत्थं संपूजितो ब्रह्म भास्करः पुत्रदेवभ

१ चंदनाधिपम्-इ०पा० । २ चात्र-इ०पा० । ३ दीपं च-इ०पा० । ४ धूपश्च-इ०पा० । ५ मघ-इ०पा० ।

वेत् ॥ ११ ॥ अतोऽयं पुत्रदोवारो देवस्य परिकीर्तितः ॥ एवमत्र सदायस्तु भारस्करं पूजयेन्नरः ॥ १२ ॥ उपवासपरः श्राद्धे स पुत्रं लभते ध्रुवम् ॥
 धनं धान्यं हरिणं च आरोग्यं सुखं दं तथा ॥ १३ ॥ सूर्यलोकं च संप्राप्य ततो राजा भवेत्पुत्रः ॥ प्रभयाद्भिजसंकाशः कांत्या चांबुजसन्निभः ॥ १४ ॥
 वीर्येण गोपे तस्तुल्ययोगाभिर्यैकलशोपमः ॥ इति पुत्रदविधि वर्णनम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दक्षिणत्वय नैयः स्यात्स जयः परिकीर्तितः ॥ १५ ॥ अत्रो
 पवासं कर्त्तुं च स्नानं दानं जपस्तथा ॥ भवेच्छतगुणं देव भारस्करं प्रीतये कृतम् ॥ १६ ॥ तस्मात्तत्कादिकर्तव्यं यस्याच्छतगुणं विभोः ॥ १७ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे आदित्यवारकल्पे जयवारतिथि वर्णनं नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जयं तो ह्युत्तरे ज्ञेयश्चायने गणनायक ॥
 वारो देवस्य यः स्याद्भैत्रपूज्यो दिवाकरः ॥ १ ॥ पूजितस्तत्र देवेशः सहस्रगुणितं फलम् ॥ ददाति देवशार्दूलस्नानदानादिकर्मणाम् ॥ २ ॥ घृतेन प
 यसा यत्र स्नानाभिभुरसेन तु ॥ विलेपनं कुंकुमं तु प्रशस्तं भारस्करे प्रियम् ॥ ३ ॥ धूपक्रिया गुणुलेनैवैधमोदकं स्मृतम् ॥ इत्थं संपूज्य देवेशं कुर्याद्भो
 मंततस्तिलैः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्स्नानोदकांस्तिलशङ्कुलीः ॥ इत्थं यः पूजयेद्भानुं त्रैलोक्येणैव गणाधिप ॥ ५ ॥ सहस्रगुणितं तस्य फलं दे
 वो ददाति वै ॥ स्नानदानजपादीनामुपवासस्य वै विभो ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे जयंत
 विधि वर्णनं नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां प्राजापत्यक्षं संयुतः ॥ स ज्ञेयो विजयो नाम सर्वपापभयापहः ॥ १ ॥
 तत्र कोटिगुणं सर्वफलं पुण्यस्य कर्मणः ॥ ददाति भगवान्देवः पूजितश्चंदनाधिपः ॥ २ ॥ स्नानं दानं जपो होमः पितृदेवादिपूजनम् ॥ नक्तं चाप्यु
 पवासस्तु सर्वमत्र दिवाकरः ॥ ३ ॥ कुर्यात्कोटिगुणं सर्वपूजितो ह्यत्र गोपतिः ॥ तस्मादत्र सदा देवं पूजयेद्भक्तिमात्रः ॥ ४ ॥ सर्वैशं सत्तद्भैरवं
 सप्तसैव धवाहनम् ॥ सप्तम्यां तु तमाराध्य सप्तप्रकृतिं स भवम् ॥ ५ ॥ सप्तलोकाधिपत्यं तु प्राप्नुते स तत्र दिमभिः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मणपर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे विजयवारविधि वर्णनं नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृष्णपक्ष
 स्य सप्तम्यां माघमासे भवेत्तु यः ॥ सोदित्याभिमुखो ज्ञेयः शृणु चास्य विधिं परम् ॥ १ ॥ कृत्स्नैकभक्तं कृष्णस्य वारत्रिपुरसूदन ॥ प्रातः कृत्वा

१ तत्र यां कुरुते पूजाम्-इ० पा० । २ मंत्रवारे-इ० पा० । ३ च विधिना सदा-इ० पा० ।

तत्तस्मानपूजयित्वा दिवाकरम् ॥ २ ॥ आदित्याभिमुखस्तिष्ठेद्यवदस्तमनं रवेः ॥ जपमानो महाश्वेतांलाभमाश्रित्य सुव्रत ॥ ३ ॥ चतुर्हस्तं
 मृजुच्छृण्वमव्रणं सुसमं दृढम् ॥ रक्तचंदनवृक्षस्यस्तंभं कृत्वा गणाधिप ॥ ४ ॥ तमाश्रित्य महाभक्त्या देवदेव दिवाकरम् ॥ पश्यमानो जपञ्छे
 तांतिष्ठेदस्तमना द्रवेः ॥ ५ ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ ब्राह्मणेदक्षिणां दत्त्वा ततो मुंजीत वाग्यतः ॥ ६ ॥ इत्थमेतंतु यः कुर्या
 दादित्यप्रीत्येनरः ॥ भानुमांस्तस्य प्रीतः स्यात्सर्वप्रीतो ददाति हि ॥ ७ ॥ धनं धान्यं तथा पुत्रमारोग्यं भागं वंशः ॥ तस्मात्संपूजयेद्भगवर्गाणां धि
 पतिं हर ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्राधिसंहितायामादित्यवारकल्पे आदित्याभिमुखविधिवर्णनं नाम नवशोतितमो
 ऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रवि संक्रमणस्य स्याद्देववैरोगणाधिप ॥ सज्जेयाद्दृढयोनाम आदित्यहृदयप्रियः ॥ १ ॥ तत्र नक्तं समाश्रित्य देवं
 संपूज्य भक्तिः ॥ गत्वा च स देवभानोरादित्याभिमुखि स्थितः ॥ २ ॥ जपेदादित्यहृदयं संख्ययाष्टशतं बुधः ॥ अथवास्तमनं यावद्भस्करं च
 तयेद्वृदि ॥ ३ ॥ गृहमेत्यततो विप्रान्भोजयेच्छक्तिः शिव ॥ मुक्त्वा तु पायसं वीरततो भूमौ स्विपेद्बुधः ॥ ४ ॥ योत्र संपूजयेद्भानुं भक्त्या श्रद्धासम
 न्वितः ॥ सकामाच्छभेत्सर्वान्भस्कराद्धृदयस्थितान् ॥ ५ ॥ तेजसाय शशातुल्यः प्रभैषां महात्मनाम् ॥ शक्रगोपांडजानां तु गोपेते गेवृषे क्षण ॥ ६ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्राधिसंहितायामादित्यवारकल्पे हृदयवारविधिवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 पूष्णे भवेद्यदाऋक्षभवेच्च भगदैवतम् ॥ वासरः समहान् प्रोक्तः सर्वरोगभयापहः ॥ १ ॥ योऽत्र पूजयेत् भानुं शुभं गंधविलेपनैः ॥ सर्वरोगविनिर्मुक्तो याति
 प्रतिपदां भवम् ॥ २ ॥ अर्कपत्रपुटे कृत्वा पुष्पाण्यर्कस्य सुव्रत ॥ देवस्य पुरतो रात्रौ भक्त्या यः स्थापयेद्बुधः ॥ ३ ॥ पूजयित्वा कर्णपुष्पैस्तु अर्कमर्कप्री
 यंसदा ॥ प्राशयित्वा कर्णपुष्पं तु दत्त्वा विप्राय दक्षिणाम् ॥ ४ ॥ भक्त्या च पायसं वीररात्रौ स्वपिति भूतले ॥ अनेन विधिना यस्तु पूजयेदन्नवरै
 विम् ॥ ५ ॥ समुक्तः सर्वरोगैस्तु गच्छेद्दिनकरालयम् ॥ तस्मादिपि ब्रजेच्छोकरा रारवहेति नः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्राधिसंहितायां रोगहरविधिवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ६३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्त्वादित्यप्र

१ पत्रम्-इ० पा० । २ द्विजम्-इ० पा० । ३ सर्वपापैस्तु-इ० पा० । ४ स गच्छेद्भस्करालयम्-इ० पा० ।

हस्यास्यवारोदेवस्यसुव्रत ॥ शस्यः प्रोक्तः प्रियोलोकेत्यातो गोश्रुतिभूषणः ॥ १ ॥ यस्तु पूजयते तस्मिन्पतंगतगप्रियम् ॥ गंधपुष्पोपहारस्तु ह
 र्यलोकसगच्छति ॥ २ ॥ सोपवासो गणश्रेष्ठ आदित्यग्रहणे शुचिः ॥ जपमानो महाश्वेतां खपोषमथवा शिवम् ॥ ३ ॥ पूजयेज्जगतामीशं तमोना
 शनमशुगम् ॥ पूजयित्वा खपेष्टुमहाश्वेतां ततो जपेत् ॥ ४ ॥ पूजयित्वा महाश्वेतां रविं देवं समर्चयेत् ॥ महाश्वेतां प्रातिष्ठाप्य गंधपुष्पैः सुपू
 जिताम् ॥ ५ ॥ तस्या एव बहिः कार्यं स्थंडिलं सुसमाहितः ॥ शुचौ भूमि विभागे तु धीरं संस्थाप्य यत्नतः ॥ ६ ॥ कुर्याद्वोमं तिलैः स्नातः सर्पिषा च
 विप्रोषतः ॥ आदित्यग्रहवेलायां जपच्छेतां महाभते ॥ ७ ॥ मुक्ते दिनकरे पश्चात्स्नानं कृत्वा समाहितः ॥ पूजयित्वा महाश्वेतां खगोलकं च ग्रहा
 धिपम् ॥ ८ ॥ ब्राह्मणान्वाचयित्वा च ततो भुंजीत वाग्यतः ॥ आदित्यग्रहयुक्तेऽस्मिन्वारि त्रिपुरसूदन ॥ ९ ॥ यत्कर्म क्रियते पुण्यं तत्सर्वं शुभं द
 भवेत् ॥ स्नानदानजपादीनां कर्मणां गोवृषच्च ज ॥ १० ॥ अनंतं हि फलं तेषां भवत्यस्मिन्नसंशयः ॥ कृतानां तु गणश्रेष्ठ भास्करस्य वचो
 यथा ॥ ११ ॥ तस्माद्विजगणैः कार्यं पुण्यं कर्म विचक्षणैः ॥ एकभक्तं च नक्तं च उपवासं गणाधिप ॥ १२ ॥ येषां दिव्यादिने कुटुस्तं याति परमं
 पदम् ॥ धर्म्यं पुण्यं शस्यं च पुत्रार्थं कामदं तथा ॥ १३ ॥ तस्मिन्दानमपूरय्य गोदानेन समभवेत् ॥ द्वादशैते महाबाहो विरभानो भ
 हात्मनः ॥ १४ ॥ लुष्टिदाः कथितास्तुभ्यं सर्वपापभयापहम् ॥ पठतां शृण्वतां तां त कुर्वतां च विशेषतः ॥ १५ ॥ कृत्स्नैकमेवा विधिवद्भारं वृषभ
 वाहन ॥ वृषादि त्रितयं प्राप्य चात्रिजाम चलां तथा ॥ १६ ॥ ततो याति परं लोकं वृषकेतोर्महात्मनः ॥ तेजसां जुगसंकाशः प्रभाण्डजसंनिभः ॥ १७ ॥
 पविहेति समो वीर्यैकांत्या चंद्रसमप्रभः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणपर्वणि आदित्यवारकल्पे महाश्वेतावारविधिवर्णनं नाम द्विनवतितमो
 ध्यायः ॥ १२ ॥ ब्राह्मणवाचा ॥ येषां धर्मक्रियाः सर्वाः सैवोद्दिश्य भास्करम् ॥ नकुले जायते तेषां दारिद्र्या धि तोऽपेवा ॥ १ ॥ देवाय तनभूमेस्तु ग
 मयेनोपलेपनम् ॥ यः करोति नरो भक्त्या सद्यः पापात्प्रमुच्यते ॥ २ ॥ इवेतया रक्तया वपि पीतमृत्तिकाया पिव ॥ उपलेपनकर्तव्यं चित्तं तलभते फलम्
 ॥ ३ ॥ चित्रभाजं विरच्यैव कुसुमैर्यः सुगंधिभिः ॥ पूजयेत्सोपवासस्तु सकामा नीप्सिता ह्येभेत् ॥ ४ ॥ घृतेन दर्पापकं ज्वाल्या तिलैः लेन वारवैः ॥

१ ततोऽर्हयेत्-इ० पा० । २ पुरः कुर्याद्भविष्यम्-इ० पा० । ३ रविं देवं समर्चयेत्-इ० पा० । ४ विचित्रैर्यः-इ० पा० ।

प्रयातिसूर्यलोकंसदीपकोटिशतैर्वृतः ॥ ५ ॥ दीपतैलप्रदानेनयातिनरकंनरः ॥ दीपतैलतिलाश्चैवमहापातकनाशनम् ॥ ६ ॥ दीपंददा-
 तियोनिन्यभोस्करायतनेषुच ॥ चतुष्पथेषुतीर्थेषुहोयजस्वीहायते ॥ ७ ॥ यस्तुकारयतेदीपंरवेभक्तिमन्वितः ॥ सकामानीप्सितान्प्रा-
 प्यवृदारकपुरंव्रजेत् ॥ ८ ॥ यःसमालभतेसूर्यचंदनागुरुकुर्मैः ॥ कपूर्णेणविमिश्रैश्चतथाकस्तूरिकान्वितैः ॥ ९ ॥ शुभं कालंकोटिशतंविह-
 त्यचभवालये ॥ पुनःसंजायतेमौगाराजराजोनसंशयः ॥ १० ॥ सर्वकामसमृद्धात्मासर्वलोकमस्कृतः ॥ चंदनोदकमिश्रैश्चदत्तार्घ्यकु-
 सुमैरवेः ॥ ११ ॥ सपुत्रपौत्रपत्नीकःस्वर्गलोकमहायते ॥ सुगंधोदकमिश्रैस्तुदत्तार्घ्यकुसुमैरवेः ॥ १२ ॥ देवलैकोचिरंस्थित्वाराजाभव-
 तिमृतले ॥ सहिरण्येनचार्धेणरक्तोदकयुतेनवा ॥ १३ ॥ कोटिशतंतुवर्षाणस्वर्गलोकमहायते ॥ पद्मैरभ्यर्चनंकृत्वारवेःस्वर्गतो नरः ॥ १४ ॥
 पद्मं वसतिवर्षाणांस्त्रीपद्मशतसंवृतः ॥ गुग्गुलुंसंघृतंदत्तवारवेभक्तिमन्वितः ॥ १५ ॥ तत्क्षणात्सर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ पक्षंतुगुग्गु-
 लुंदत्तवासुच्यतेब्रह्महत्यया ॥ १६ ॥ संवत्सरेणलभतेअश्वमेधफलंशिव ॥ धूपेनलभतेस्वर्गतुरुष्केणसुगंधिना ॥ १७ ॥ कर्पूरागुरुधूपेनराज-
 सूर्यफलंलभेत् ॥ पूर्वोक्लिमानवोभक्त्याश्रद्धयायोऽर्चयेद्भविम् ॥ १८ ॥ सतत्फलमवाप्नोति यदत्तेकपिलाशते ॥ मध्याह्नयेऽर्चयेत्सूर्यप्रयता-
 त्साजितेन्द्रियः ॥ १९ ॥ लभतेभूमिदानस्यगोशतस्यचतत्फलम् ॥ पाश्चिमायांतुसंध्यायायोऽर्चयेद्भ्रास्करंनरः ॥ २० ॥ शुचिःशुक्लांबरोष्णी-
 षोगोसहस्रफलंलभेत् ॥ अर्धरात्रौतुयोर्हलिभक्त्यासंपूजयेन्नरः ॥ २१ ॥ जःतिस्मरत्त्वमाप्नोति कुलजातोवृषान्वितः ॥ प्रदोषरात्रिवेलायायःपूजयति
 भारस्करम् ॥ २२ ॥ सगत्वासहस्रावीरकीडित्सौमनसंक्षयम् ॥ दंडनायकवेलायांप्रभातसमयेपुनः ॥ २३ ॥ पूजयित्वाविभक्त्याव्रजेदनिमिषाल-
 यम् ॥ एवंवेलासुसर्वासुअवलसुचमानवः ॥ २४ ॥ भक्त्यापूजयतेयोऽक्रमकेपुष्पैःसमाहितः ॥ तेजसादित्यसंकाशोह्यकलौकेमहायते ॥ २५ ॥
 अयनेतूत्तरेसूर्यमथवादक्षिणायने ॥ पूजयेद्यस्तुवैभक्त्यासगच्छेत्कंजालयम् ॥ २६ ॥ तत्रस्थःपूजयतेकेशैःसर्वैःसुमनसैस्तथा ॥ गोपातिःपूजयते

१ दिनान्येव-इ०पा० । २ देवतायतनेषु-इ०पा० । ३ धारयते-इ०पा० । ४ उषिवा च-इ०पा० । ५ मम लोके-इ०पा० । ६ भक्त्या समाहितः-
 इ०पा० । ७ सामरसंक्षयम्-इ०पा० । ८ देवैः-इ०पा० ।

यद्गदोपतिप्रमुखैःसुरैः॥२७॥विषुवेषूपरागेषुषडशीतिमुखेषुच ॥ पूजयित्वाविभक्तयानात्मानंशोचतेनरः ॥ २८ ॥ विबुध्यवास्वयंवापियो
नमस्कुरुतेरविम् ॥ संतुष्टोभारुकरस्तस्यगतिमिष्टांप्रयच्छति ॥ २९ ॥ कृशरापायसापूपपलोलोन्मिश्रमोदकैः ॥ बलिंकृत्वातुसूयाय
सर्वकाममवानुते ॥ ३० ॥ मोदकानांप्रदानेनपायसस्यचसुव्रत ॥ मधुमांसरसैश्चापिप्रीयतेऽतीवभारुकरः ॥ ३१ ॥ घृतेनतर्पणंकृ
त्वासदास्निग्धोभवेन्नरः ॥ तर्पयित्वातुमांसेनसद्यःपापात्प्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ घृतेनस्नपनंकृत्वाएकाहमुदयेरवे ॥ गवांशतसहस्रस्यदत्तस्यफ
लमश्नुते ॥ ३३ ॥ गवांक्षीरेणसंतप्यपुंडरीकफलंलभेत् ॥ रसेनस्नापयेद्देवमश्वमधुमफलंलभेत् ॥ ३४ ॥ सूर्यार्थतरुणैर्विदुंगामेकांयः
प्रयच्छति ॥ कञ्जामचलांप्राप्यपुनलैषपुरंव्रजेत् ॥ ३५ ॥ गोशरितुरोभाणियावन्तित्रिपुरान्तक ॥ सतावर्षकोटीस्तुलेखलो
केमहीयते ॥ ३६ ॥ गोशतंभानवेदत्वारजसूयफलंलभेत् ॥ अश्वमधफलंतस्ययःसहस्रंप्रयच्छति ॥ ३७ ॥ गुग्गुलुदेवदारुंचदहेन्नित्यं
घृतस्नवम् ॥ आज्यधूमोहिदेवानांप्रकृत्यैवप्रियःसदा ॥ ३८ ॥ भेर्यादीनिचवाद्यानिशंखवेणादिकानिच ॥ येप्रयच्छन्तिमूर्याययान्तितेह
समंदिग्म् ॥ ३९ ॥ वज्रमाहरेत्यस्तुरवर्भक्तिसमन्वितः ॥ तीर्थोदकमथैवान्यसयातिविबुधालयम् ॥ ४० ॥ विमानैःस्त्रीशताकीर्णैः
क्रीडयित्वाचिरंनरः ॥ मातृषत्वमनुप्राप्यराजाभवतिधार्मिकः ॥ ४१ ॥ छत्रंघञंवितानंचपताकाश्चामराणिच ॥ हेमदंडानिवैदद्याद्रवेयौ
भक्तिमान्नरः ॥ ४२ ॥ विमानेनसद्व्येनकिंकिणीजालमालिना ॥ सूर्यलोकमतोगत्वाभवत्यप्सरसांपतिः ॥ ४३ ॥ तत्रोप्यसुचि
रंकालंस्वर्गात्प्रत्यागतःपुनः ॥ मानुष्येजायेतराजासर्वराजनमस्कृतः ॥ ४४ ॥ दत्त्वावासांसिसूर्यार्थअलंकारांस्तथैवच ॥ क्रीडते
जनलोकस्थथावदाभूतसंप्लवम् ॥ ४५ ॥ गीतवादित्रनृत्यैश्चकुयांजागरणरवेः ॥ गंधर्वाप्सरसांमध्यक्रीडतेसुचिरंनरः ॥ ४६ ॥ गंधैःपु
ष्पैस्तथापत्रैःस्तौत्रैर्वाविधिस्तथा ॥ येस्तुवंतिरविभक्तयानिर्वातिपतगालयम् ॥ ४७ ॥ उषःस्तुवंतियसूर्यमुपगयांतितेसदा ॥ पा

१ विष्वक्मध्यगतं देवम्-इ०पा० । २ प्रयत्नेन-इ०पा० । ३ मधुमांसातिवर्षेण-इ०पा० । ४ स्नपनं कृत्वा-इ०पा० । ५ तर्पणम्-इ०पा० । ६ आज्यधूपः-इ०पा० ।

ठकाश्चरणाश्चैवसर्वैस्त्वर्गगाभिः ॥ ४८ ॥ अइवधुक्तंयुगधुक्तंयुगददातिरवेरथम् ॥ कांचनवापिरौप्यवामणिरत्नान्वितंशुभम् ॥ ४९ ॥
 मयानेनार्कवर्णेनकिंकिणीजालमालिना ॥ स्वर्गलोकमितोगत्वाक्राडितेऽप्सरसासह ॥ ५० ॥ यस्तुदारुमयंकुर्याद्वेदरथमनुत्तमम् ॥
 सयान्यैर्कैसवर्णेनविमानेनार्कमंडलम् ॥ ५१ ॥ यात्राकुर्वीतेयभानेनारःसंवत्सरादपि ॥ षण्मासान्वागणश्रेष्ठतेषांपुण्यफलंशृणु ॥ ५२ ॥ प
 ष्मासाद्वागणश्रेष्ठतेषां कर्मफलंशृणु ॥ ध्यानिनोयोगिनश्चैवप्राप्नुवंतीहयांगतिम् ॥ ५३ ॥ तांगतिं प्रतिपद्यतेसूर्यवत्पारवागाहिनः ॥ रथवहंति यभानो
 नैरभवितासमन्विताः ॥ ५४ ॥ अरोगाश्चादिरिद्राश्च नातौ जातौ भवन्ति ॥ कर्तारैरयथायायेनारभास्करस्यनु ॥ ५५ ॥ यात्राभंगं
 तुयोमोहात्क्रोधाद्भ्रुकुरुतेनरः ॥ मंदहास्तेनराज्ञेयारक्षसाः पापकारिणः ॥ ५६ ॥ धनं धान्यं हि रण्यं वा वासांसि विविधानि च ॥ येष्यच्छं
 तिसूर्याथेयाति परमांगतिम् ॥ ५७ ॥ गावो वाथ महिष्यो वा गजानधांश्च शोभनाम् ॥ येष्यच्छंति सूर्याथेयातस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ५८ ॥
 अक्षयं सर्वकामयि मश्वमेधफलं लभेत् ॥ सहस्रगुणितं तच्च दानमस्योपतिष्ठति ॥ ५९ ॥ महोददाति योऽर्कयकृष्टां फलवतीं शुभाम् ॥
 स तारयति वै वंद्यान्दशपूर्वां दशापरान् ॥ ६० ॥ विमानेन च दिव्येन गोपुरं गोपतेर्ब्रजेत् ॥ क्रीडत्यप्सरसां मध्ये करविकरिणीं प्लिव ॥ ६१ ॥ आनं
 ददाति यो भक्त्या सुश्रूय मतिमात्रैः ॥ विमानेन कर्षणेन स याति परमांगतिम् ॥ ६२ ॥ आरामान्ये प्रयच्छंति पत्रपुष्पफलेपगान् ॥
 भानवे भक्तियुक्तास्तु ते याति परमांगतिम् ॥ ६३ ॥ मानसं वाचिकं वापि कर्म जयच्छुद्धुक्तम् ॥ सर्वसूर्यप्रसादेन अशेषं च प्रणश्य
 ति ॥ ६४ ॥ आतो वा व्याधितो वापि द्रिद्रोऽखितोऽपि वा ॥ आदित्यं शरणं त्वानात्मानं शोचते नरः ॥ ६५ ॥ एकाहेनापि यद्वा
 नोऽपूजायाः प्राप्यते फलम् ॥ तद्वै क्रतुशतैरिष्टैः प्राप्यते फलमुत्तमम् ॥ ६६ ॥ कृत्वा प्रेक्षणं कर्मानोर्दिव्यमायतने शुभम् ॥ अक्षयं सर्व
 कामीयं राजसूयफलं लभेत् ॥ ६७ ॥ वेद्याकंदं कंस्यस्तु वेद्यात्सूर्याय भक्तिः ॥ स गच्छेत्परमं स्थानं यत्र तिष्ठति भानुमान् ॥ ६८ ॥
 पुस्तकं भानवे वेद्याद्भारतस्य गणाधिप ॥ सर्वपापविमुक्तात्मा विष्णुलोकैर्महीयते ॥ ६९ ॥ रामायणस्य दत्त्वा तु पुस्तकं त्रिपुरांतक ॥ वाज

पेयफलंप्राप्यगोपतेः पुरमाव्रजेत् ॥ ७० ॥ भविष्यंसांवज्ञंवाद्दत्त्वासूयार्थपुस्तकम् ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यांफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ७१ ॥
 सर्वान्कामानवाप्नोति याति सूर्यसंलोकताम् ॥ सूर्यलोकेचिरंस्थित्वाब्रह्मलोकं व्रजेत्पुनः ॥ ७२ ॥ स्थित्वाकल्पज्ञतंत्रराजा भवतिभूतले ॥
 भानोरायतनेयस्तुप्रपांकुर्याद्गणाधिप ॥ ७३ ॥ सयाति परमंस्थानं दिव्यं सौमनसंनरः ॥ शीतकालेधनं दद्यान्नराणां शीतिनाशनम् ॥ ७४ ॥ भानो
 रायतने देवश्च मेधफलं भेत् ॥ इतिहासपुराणाभ्यां पुण्यं पुस्तकवाचनम् ॥ ७५ ॥ अश्वमेधसहस्रं येनित्यं कर्तुं प्रवर्तते ॥ न तत्फलमवाप्नो
 त्ति यदप्राप्त्यस्य कर्मणः ॥ ७६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्यं पुस्तकवाचनम् ॥ इतिहासपुराणाभ्यां भानोरायतने शुभम् ॥ ७७ ॥ नान्यत्पुष्टिकं भानो
 रस्तथा तुष्टिकं परम् ॥ पुण्याख्यानकथास्तु यथाकरणमुत्तमम् ॥ ७८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणे सप्तमीकल्पे भानुमहिमवर्णनं
 मन्त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ४३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अत्राख्यानमुशंतीह संवाद्यं गुणव ॥ पितामहकुमाराभ्यां पुण्यं पापहरं शिवम् ॥ ११ ॥
 स्रष्टारं सर्वलोकानां सुखासीनं पितामहम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवं श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ १२ ॥ कुमारो देवशार्दूल इदं वचनमब्रवीत् ॥ गतोऽहमद्य
 गवन्द्रुं देवं दिवाकरम् ॥ ३ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं देवः समयापूजितो रविः ॥ प्रणम्य शिरसा भक्त्या परया श्रद्धया विभो ॥ ४ ॥ अनुज्ञातस्तत्तरे
 न सुखासीनो ह्यहं स्थितः ॥ आसीनेन मया तत्र दृष्टमाश्चर्यमद्भुतम् ॥ ५ ॥ काञ्चनेन विमानेन किं किं जालमालिना ॥ मणिमुक्ताविचित्रैर्बहू
 वरवेदिना ॥ ६ ॥ आगतं पुरुषं तत्र दृष्ट्वा देवो दिवाकरः ॥ स संभ्रमं समुत्थाय आसनं देवसत्तम ॥ ७ ॥ गृहीत्वा दक्षिणे पाणौ पुरतः प्राप्य तं नरम् ॥
 शिरस्यध्याय देवं शूजयामास वै रविः ॥ ८ ॥ उपविष्टुं तं भानुरिदं वचनमब्रवीत् ॥ सुस्वागतं भद्रमुखकृताप्रीतास्तव यावयम् ॥ ९ ॥ स
 मीपेममतिष्ठन् वयावदाभूतसं प्लवम् ॥ पुनर्यास्यसितस्तस्थानय ब्रह्मास्वयं स्थितः ॥ १० ॥ एतस्मिन् तरे चान्यो विमानवरमास्थितः ॥ आ
 गतः पुरुषो देवो यत्र तिष्ठति भास्करः ॥ ११ ॥ स चाप्येवं नरो देवपूजितो भानुना तदा ॥ सामपूर्वथोक्तस्तु प्रश्रयावनतः स्थितः ॥ १२ ॥
 तत्र मे कौतुकं जतं दृष्ट्वा पूजां कृतांतयोः ॥ भानुना देवशार्दूलपृष्ठो भानुमया ततः ॥ १३ ॥ किमनेन कृतं देवयोऽयं पूर्वमिहागतः ॥ नरस्तव

सकाशं वै यस्य तुष्टो भवान्मुशम् ॥ १४ ॥ यदस्य भवता पूजा कृता हि स्वयमेव तु ॥ अत्र मे कौतुकं जातिस्मयश्च विशेषतः ॥ १५ ॥ तथैवास्म्यकृता पूजा
 द्वितीयस्य नरस्य च ॥ सर्वथा पुण्यकर्मणा विमो नरवरो तमो ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाद्यैस्तु पूज्यते भगवान्सदा ॥ यस्त्वमभ्यां परं पूजां कृतवा
 न्देव सत्तम ॥ १७ ॥ कथ्यतां मम देवेश किमेतौ कर्मचक्रतुः ॥ यस्येदं कर्म पुण्यं फलं दिव्यमवाप्तुः ॥ १८ ॥ श्रुत्वा तद्वचनं देव इदं वचनमब्र
 वीत् ॥ सूर्य उवाच ॥ साधुष्टोऽस्मि भवता कर्मणो निर्णय परम् ॥ १९ ॥ यदनेन कृतं कर्म नरेण मुनि सत्तम ॥ योऽसौ सूर्यमिहायातस्तच्छृणु
 ज्वमहामते ॥ २० ॥ येयं मंदं शंसूतैः पार्थिवैः पालिता सदा ॥ अयोध्या नमनगरी प्रख्याता पृथिवी तले ॥ २१ ॥ तत्रासौ वैश्यजति यो यनपा
 ल इति स्मृतः ॥ तस्यां पुन्याद्विजश्रेष्ठ दिव्यमायतनं व्यधात् ॥ २२ ॥ तस्मिन्नायतने दिव्ये ह्यस्त्रायार्थं तथा श्रितः ॥ ब्राह्मणानां विशिष्टानां पूजाय
 त्वाकं देवं कम् ॥ २३ ॥ इति हासपुराणभ्यां वाचकं च विशेषतः ॥ पूजयित्वा द्विजश्रेष्ठ मुनिश्रेष्ठमहामुनिम् ॥ २४ ॥ पुस्तकं चापि संपूज्य गंध
 पुष्पे पहारतः ॥ तस्य विप्रकंदं वस्य व्यासस्य च यथाश्रतः ॥ २५ ॥ प्रकल्प्योत्तोद्विजोऽनेन पाठको वाचको तमः ॥ एष तिष्ठति देवेश स हस्तकि
 रणोरविः ॥ २६ ॥ चातुर्वर्ण्यमिदं वापि श्रोतुं कामं कंदं वकम् ॥ तिष्ठ चेह द्विजश्रेष्ठ कुरु पुस्तकवाचनम् ॥ २७ ॥ येन मे वरदो भानुः स तजन्मा
 निवै भवेत् ॥ यावत्संवत्सरं विप्रगृह्य वृत्तिमुत्तमाम् ॥ २८ ॥ स्वर्णनिष्कशतं विप्रततो दास्ये तथा परम् ॥ पूर्णवर्षे द्विजश्रेष्ठ श्रेयोऽयमह
 मात्मनः ॥ २९ ॥ एवं प्रवर्तते तस्मिन् पुण्ये पुस्तकवाचनम् ॥ षण्मासागतमात्रे तु काले मुनिवरो तमः ॥ ३० ॥ तथैवान्तरतश्चायं कालधर्ममुपे
 यिवान् ॥ मया चास्य विमानं तु प्रेषितं कुर्वतो व्रतम् ॥ ३१ ॥ इत्येषा कर्मणस्तुष्टिः पुण्याख्यानकं संज्ञिता ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु न तथा जायते
 मम ॥ ३२ ॥ प्रीतिर्द्विजवरश्रेष्ठपुराणश्रवणे यथा ॥ गोसुवर्णहरण्यानां वस्त्राणां चापि कृत्स्नज्ञाः ॥ ३३ ॥ ग्रामाणां नगराणां च दानं प्रीतिकरं मम ॥
 न तथा स्याद्विजश्रेष्ठ यथा प्रीतिकं सुने ॥ ३४ ॥ इति हासपुराणभ्यां श्रवणं मुनि सत्तम ॥ श्राद्धं कुर्वति यमह्यं भक्ष्यं भोज्यं रने कदाः ॥ ३५ ॥
 न कुर्वति तथा प्रीतिर्यथा पुस्तकवाचनम् ॥ कर्णे श्राद्धे तथा प्रीतिर्मम स्याद्विजसत्तम ॥ ३६ ॥ न तथा जायते प्रीतिर्भोज्यश्राद्धे तथैव च ॥

१ मम-इ० पा० । २ वाचकः-इ० पा० । ३ देवः-इ० पा० । ४ मुनिश्रेष्ठ-इ० पा० ।

अथ किं बहुनोक्तेनान्यत्प्रीतिकरं मम ॥ ३७ ॥ पुण्याख्यानमृतेप्रशुभ्रमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ यश्चायमपरोविप्रहृहायातो नरोत्तमः ॥ ३८ ॥
 अयमासीद्विजश्रेष्ठस्तस्मिन्नेवपुरोत्तमे ॥ एकदातुगतश्चायं धर्मश्रवणमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ श्रोतुं भक्त्या द्विजश्रेष्ठश्रद्धया परयावृतः ॥ श्रुत्वा तत्र
 ततो भक्त्या पुण्याख्यानमुत्तमम् ॥ ४० ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं तस्य वाचकस्य महात्मनः ॥ एष विप्रो द्विजश्रेष्ठदत्तवान्स्वर्णमापकम् ॥ ४१ ॥
 दत्त्वा तु दक्षिणं तस्मै वाचकायामितौ जसे ॥ आनंदमगमद्विप्रः प्राप्तवान्कांचनं स्तथा ॥ ४२ ॥ एतद्विप्तफलं च स्य न चान्यत्कृतवानयम् ॥
 यदनेन कृता पूजा वाचकस्य महात्मनः ॥ ४३ ॥ फलं हि कर्मणा तस्य यन्मया पूजितं स्वयम् ॥ वाचकं पूजयेद्यस्तु श्रद्धाभक्तितस्य चितः ॥
 ॥ ४४ ॥ तेनाहं पूजितः स्या वै को विष्णुः शंकरस्तथा ॥ वाचकं भोजयेद्यस्तु भक्त्या भोज्यैरनुत्तमैः ॥ ४५ ॥ तेनाहं पूजितः स्या वै दक्षवर्षा
 णिपंच च ॥ नयमो नयमीचापि नमं दो नमनुस्तथा ॥ ४६ ॥ तपती न तथा न्विष्टो यथेष्टो वाचको मम ॥ वाचकोऽस्मत्कृतैर्देवभोजिते सु
 निसत्तम ॥ ४७ ॥ तृप्तिर्भवति मे विप्रसंस्वरज्ञातद्रयम् ॥ न केवलं मम प्रीतिर्वाचके भोजिते भवेत् ॥ ४८ ॥ कृत्स्नशो देवतानां च
 इंद्रादीनां तथा भवेत् ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां स चेष्टो वाचको मम ॥ ४९ ॥ प्रीतिरस्मिन् देवताः स्युः सर्वाः प्रीतानां संशयः ॥ इत्येतत्कथितं सर्वमा
 भ्यां कर्म महासुने ॥ ५० ॥ न चान्यच्च क्रतुः कर्म किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥ एतद्ब्रह्महमाश्चर्यं तवाभ्याशमिहागतः ॥ ५१ ॥ किमत्र त
 थ्यं देवेश कथ्यतां कौतुकं मम ॥ ब्रह्मो वाच ॥ श्रुत्वा कुमारवचनं सर्वलोकापितामहः ॥ ५२ ॥ हंत भोः साधुपुण्योऽभिनास्ति तुल्यस्त्व
 यापरः ॥ यह्यैव भवता तौ हि सुपुण्यौ पुण्यकारिणौ ॥ ५३ ॥ यदुक्तं भानुना वत्स तत्तथानन्यथा भवेत् ॥ यदासीन्मेषु खं पुत्रप्रपं
 लोकपूजितम् ॥ ५४ ॥ तस्मादेतानि सर्वाणि निर्गतानि संमतः ॥ इति हासपुराणानिलोका नानि हिता कस्य या ॥ ५५ ॥ यथैता निमेषे दृष्टा
 नि पुराणानि महासुने ॥ न तथा वै चतुर्वेदीन चांगा नि महासुने ॥ ५६ ॥ शृण्वन्त्येता नि ये भक्त्या नित्यं श्रद्धासमन्विताः ॥ इत्थानुवाच के
 वृत्तिगच्छंति परंपदम् ॥ ५७ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां स्पृष्टीकरणमुत्तमम् ॥ इति हासपुराणानिमया सुष्टानि सुव्रत ॥ ५८ ॥ यस्ते च

तुरोवेदगुढार्थाः सततं स्मृताः ॥ अतस्त्वेतानि मृष्टानि बोधार्थमहासुने ॥ ५९ ॥ यस्तु कारयते नित्यं धर्मश्रवणमुत्तमम् ॥ आदित्याद्वा
 स्करं प्राप्य याति तत्परमं पदम् ॥ ६० ॥ दत्वा तु दक्षिणां तत्र आदित्यस्य पुत्रं ब्रजेत् ॥ किमाश्चर्यं द्विजश्रेष्ठ दानपात्रं हितं तस्मिन् ॥ ६१ ॥ यथा
 देववरो लेखस्तथा हेति परं पविः ॥ ब्राह्मणानं तथा श्रेष्ठो वाचको नात्र संशयः ॥ ६२ ॥ हेतिर्यथा ते जसंतु सरसां कलशो यथा ॥ तथा सर्वद्वि
 जेभ्यस्तु वाचकः प्रवरः स्मृतः ॥ ६३ ॥ वाचकं पूजयेद्यत्र तु नरो भक्तिपुरःसरः ॥ पूजितं सकलं तेन जगत्स्य आन्नात्र संशयः ॥ ६४ ॥ सत्यमु
 क्तं न संदेहो भातुनामन्कुलोद्ग्रहः ॥ वाचकेन समं पात्रं न जातव्यं द्रव्ये च क्वचित् ॥ ६५ ॥ तच्छ्रुत्वा ब्रह्मणो वाक्यं कुमारो वाक्यस्य ब्र
 वीत् ॥ ६६ ॥ अहो हि धन्यता तस्य पुण्यश्रवणकारिणः ॥ दानं च ददतोऽस्यैव पुण्यता वाचकायै ॥ ६७ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ इत्थं देइस दा
 यस्तु देवदेवस्य मंदिरं ॥ यः कुर्याद्द्वर्गं श्रवणं स याति परमां गतिम् ॥ ६८ ॥ इति श्री भविष्यमहापुराणे ब्राह्मणपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ भूमौ गते न शिरसा
 हातम्य वर्णनं नाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ९४ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ त्रिभिः प्रदक्षिणां कृत्वा यो नमस्कुरुते रविम् ॥ भूमौ गते न शिरसा
 स याति परमां गतिम् ॥ ९५ ॥ सोऽपानत्को देवगृहमारुह्य स्तुमानवः ॥ स याति नरकं घोरांतामिह न मनमतः ॥ ९६ ॥ शृणु मूत्रपुराणा
 णि स मुत्सृजति यस्तु वै ॥ देवस्यायतने भानोः स गच्छेन्नरकं कृमात् ॥ ९७ ॥ घृतं मधु पयस्तेयं तथा श्वेतं तमम् ॥ स्नपनार्थं तु देवस्य ये ददतीह मा
 नवाः ॥ ९८ ॥ सर्वकामानवाप्येते याति हेलि मंडलम् ॥ स्नाप्य मानं रविं भक्त्या योऽपूरयति वृषध्वजम् ॥ ९९ ॥ तेष्वेध फलं प्राप्य ल
 यं याति वृषध्वजे ॥ स्नपनं ये च कुर्वन्ति भानोर्भक्तिं स मन्विताः ॥ १०० ॥ लभेत्तत्फलं भीमराजसूयाश्वमेधयोः ॥ यथा न लंघये
 त्काश्चित् स्नपनं भास्करस्य तु ॥ १०१ ॥ तथा कार्यं प्रयत्नेन लंघितं ब्रह्म सुखावहम् ॥ तामिस्रं नरकं याति लंघयेन्न सौरवात् ॥ १०२ ॥
 तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन कार्यं सप्तपन्मादितः ॥ घृतेन स्नापयेद्देवं कंजमाप्नोति मानवः ॥ १०३ ॥ मधुना प्रियमायाति तोयेनापि घृतौ कसम् ॥ इक्षुरसेन स
 स्नाप्य पयसा कंजं जघ्वजम् ॥ १०४ ॥ एवमेषां स्नापयेद्देवमिह तमाप्नुयात् ॥ १०५ ॥ इति श्री भविष्यमहापुराणे सप्तमोऽध्यायः आदित्यालयमाहा
 त्यवर्णनं नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ९५ ॥ दिंडि रुवाच ॥ यश्चैताः सप्त सप्तम्यो भवता कथिता मम ॥ तासां या प्रथमा देवकथि

तासासविस्तरा ॥ १ ॥ यास्त्वन्यादेवशादूलताःसर्वाःकथयस्वमे ॥ येनोपोध्यतस्तस्तान्नुव्रजेहंहलिसञ्चयै ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 शुक्लपक्षस्यसप्तम्यांनक्षत्रंपंचतारकम् ॥ यदास्यान्तसातदज्ञेयाजयानामेतिसप्तमी ॥ ३ ॥ तस्यादत्तेहुतंतर्पणदेवपूजनम् ॥ सर्वशत
 गुणंप्रोक्तंपूजाचापिदिवाकरे ॥ ४ ॥ भारुकरस्यप्रियाह्वेषासप्तमीपापनाशिनी ॥ धन्यायशस्यापुत्र्याचक्रामशंकंजग्रावहा ॥ ५ ॥ विधि
 नानेनकर्तव्यातिथियाममविद्यते ॥ तंश्चतुर्विधिमत्तोयेनकृत्वाथमश्रुते ॥ ६ ॥ हंसहंससमारुहेशुक्लपंचमप्रीपुरा ॥ समुपोध्यचकर्तव्या
 विधिनोनेनशंकरा ॥ ७ ॥ पारणातृतीयाऽहस्यात्काथितंगोवृषावहम् ॥ प्रथमंचतुरोमासान्पारणंक्रथितंबुधैः ॥ ८ ॥ कथितान्यत्रपुष्पाणिकरवीरस्यसु
 व्रत ॥ चंदनंचतथारक्तधूपार्थगुणुलपरम् ॥ ९ ॥ कांसारंतुसुपक्वंचनैवेद्यंभारुकरायै ॥ अनेनविधिनापूज्यमार्तंडविबुधाधिपम् ॥ १० ॥ पूजये
 द्ब्राह्मणान्भीमभक्ष्यभोज्यैर्यथाविधि ॥ कांसारंभोजयेद्विभ्राण्पारणेऽस्मिन्विचक्षणः ॥ ११ ॥ स्वयमेवतथाश्रियात्प्रयतोमौनमाश्रितः ॥ पंचम्यामेक
 भक्तुपष्ट्यांनक्तंप्रवर्ते ॥ १२ ॥ कृत्वोपवाससप्तम्यामष्टम्यांपारणंभवेत् ॥ षष्ठ्यासमेताकर्तव्यानाष्टम्येयंकदाचन ॥ १३ ॥ ग्रस्योपवासनायैवष
 ष्ट्यामाहुरुपोषितम् ॥ यथैकादश्यांकुर्वीतुपवासंमनीषिणः ॥ १४ ॥ उपवासनायद्वादश्यांयथेयंपरिकीर्तिता ॥ सिद्धार्थकैःक्षानमंत्रप्रा
 शनंगोमयस्यतु ॥ १५ ॥ भानुर्मप्रीयतामत्रदंतकाष्ठतथाकंजम् ॥ इत्येषकथितस्ततःप्रथमेपारणेविधिः ॥ १६ ॥ द्वितीयश्रूयतांभीमपारणं
 गदतोमम ॥ मालतीकुसुमानिहश्रीखण्डंचंदनंतथा ॥ १७ ॥ नैवेद्यपायसंभानोर्ध्वपविजयमादिशेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्वापितथाश्रियात्स्वयंवि
 भोः ॥ १८ ॥ रविर्मप्रीयतामत्रनामदेवस्यकीर्तयेत् ॥ प्राशयेत्पंचगव्यंतुखदिरंदंतधावने ॥ १९ ॥ द्वितीयपारणेविरविधिरुक्तामयाधुना ॥
 तृतीयेपारणेवापिकथ्यमानंनिबोधमे ॥ २० ॥ अगस्तिकुसुमैरत्रभारुकरंपूजयेद्बुधः ॥ समालंभनमत्रोक्तंश्रीखंडंकुसुमंतथा ॥ २१ ॥ सि
 ङ्कंधूपमुद्दिष्टंभानोःप्रीतिकरंपरम् ॥ शाल्योदनुनैवेद्यंरसालोपरिसंयुतम् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणानंतुदातव्यंभक्षयीततथात्मना ॥ कुशोद
 कप्राशनंतुवदद्यादंतधावनम् ॥ २३ ॥ विकर्तनःप्रीयतांमिनामदेवस्यकीर्तयेत् ॥ वर्षासुदेवदेवस्यपूजाकार्याविधानतः ॥ २४ ॥ गंधपु
 ष्पोपहारैस्तुनानाप्रेक्षणैस्तथा ॥ गोदानैर्धूमिदानैर्वाब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ २५ ॥ इत्थंसंपूज्यदेवेशदेवस्यपुरतःस्थितः ॥ कारयेत्परमंपुण्यं

धन्यपुस्तकवाचनम् ॥ २६ ॥ वस्त्रैर्गैर्धैस्तथाधूर्वाचिकंपूजयेत्ततः ॥ देवस्य पुरतःस्थित्वा ततो मंत्रमुदीरयेत् ॥ २७ ॥ देवदेवजगन्नाथसर्व
 रोगातिनाशन ॥ ग्रहेशलोकनयनविकर्तनतमोऽपह ॥ २८ ॥ कृत्यैर्देवदेवशजयानमसितिसप्तमी ॥ मया तव प्रसादेन धन्यापापहराक्षिवा ॥ २९ ॥
 अनेन विधिना वीर्यः कुर्यात्सप्तमीमिमाम् ॥ तस्य स्नानादिकं सर्वं भवेच्छतगुणं विभो ॥ ३० ॥ कृत्वेमां सप्तमीं विरूपरुपः प्रभुतेयशः ॥ धनं
 धान्यं सुवर्णं च पुत्रमायुर्वलं श्रियम् ॥ ३१ ॥ प्राप्य देवशार्दूलमूर्धेलोकं सगच्छति ॥ तस्मादेत्यशुभं मौराजराजो भवेद्बुधः ॥ ३२ ॥ इत्येषा कथिता
 वीरजयानामोति सप्तमी ॥ कृतास्मृताश्रुतासातुहेल्लोकप्रदायिनी ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे सप्तमीकल्पे जयानामसप्तमीमाहात्म्य
 वर्णने नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ७४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ माचस्य शुक्लपक्षे तु सप्तमीया त्रिलोचन ॥ जयंती नाम सा प्राक्ता पुण्या पापहरा
 शिवा ॥ १ ॥ सो षोडश्या येन विधिना शृणु तत्पार्वतीप्रिय ॥ पारणानि तु च त्वारिकथितान्यत्र पण्डितैः ॥ २ ॥ पंचम्या मे कर्तुं तु षष्ठ्या न कर्तं
 कीर्तितम् ॥ उपवास्तु सप्तम्या षष्ठ्यां पारणं भवेत् ॥ ३ ॥ माघे च फाल्गुने मासितथा चैत्रे च सुव्रत ॥ वक्रपुष्पाणि रम्याणि कुंकुमं च विलेप
 नम् ॥ ४ ॥ नैवेद्यं मोदकांश्चात्र धूपमाज्यमुदाहृतम् ॥ प्राशनं पंचगव्यं तु पवित्राकरणं परम् ॥ ५ ॥ मोदकैर्भोजयेद्दिप्रात्यथाशक्त्या गणाधिप ॥
 शाल्यादंनं च भूतेषां दद्याच्छतयाद्विजेषु वै ॥ ६ ॥ इत्थं संपूजयेद्यस्तु भास्करं लोकपूजितम् ॥ सर्वस्मिन् पारणे वीरसोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ ७ ॥
 द्वितीये पारणे पूज्य राजसूयफलं लभेत् ॥ वैशाखा षड्यष्टेषु श्रावणे मासि सुव्रत ॥ ८ ॥ पूजार्थमभानौ वैशतपत्राणि सुव्रत ॥ इवेतं च दंनं
 भीमधूर्पंगुगुलमुच्यते ॥ ९ ॥ नैवेद्यं गुडपूपास्तु प्राशनं गोमयस्य तु ॥ भोजने चापि विप्राणां गुडपूपाः प्रकीर्तिताः ॥ १० ॥ द्वितीयमिदमाख्या
 तं पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलदं भास्करप्रियम् ॥ ११ ॥ तृतीयं शृणु देवस्य पूजार्थं भास्करस्य तु ॥ मासि भाद्रपदे वीर तथा
 चारुवयुजो विभो ॥ १२ ॥ कार्तिके चापि मासे तु रक्तचंदनमादिशेत् ॥ मालतीकुसुमानि ह धूपं विजयमुच्यते ॥ १३ ॥ नैवेद्यं घृतपूपास्तु भोजनं
 च द्विजन्मनाम् ॥ कुशोदकप्राशनं तु कायशुद्धिकरणं परम् ॥ १४ ॥ तृतीयमपि चाख्यातं पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलदं भास्कर
 प्रियम् ॥ १५ ॥ चतुर्थमापिते विचित्रि पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलदं भास्करप्रियम् ॥ १६ ॥ तदद्या देवशार्दूल पारणं श्रेयसे

शृणु ॥ मासिमागंशिरेविरपौषेमासितथाशिव ॥ १७ ॥ माघेचदेवशार्दूलशृणुणान्यशेषतः ॥ करवीराणिरक्तानितथारक्तचंचंदनम् ॥ १८ ॥ अमृताख्यंतथाधूपनैवेद्यं पायसंपरम् ॥ अर्जनीयंतथातक्रं प्राशनंपरमस्मृतम् ॥ १९ ॥ अगुरुंचंदनं मुस्तंसिंहकंचूषणंतथा ॥ समभागैस्तु कर्तव्यमिदंचासृत्तमुच्यते ॥ २० ॥ नासानिकथितान्यत्रभारुकरस्यमहात्मनः ॥ चित्रभानुस्तथाभानुरादित्योभारुकरस्तथा ॥ २१ ॥ प्रीयतामिति सर्वेषु पारणेविधिमादिशेत् ॥ अनेनविधिनान्यस्तुकुर्यात्पूजाविभावसोः ॥ २२ ॥ तस्यांतिथौ देवदेवसयातिपरमंपदम् ॥ कृत्वावंसत्तमीभीमसर्वकामानवाप्नुते ॥ २३ ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रान्धनार्थीलभतेधनम् ॥ सरोगोमुच्यतेरोगैः शुभमाप्नोतिपुष्कलम् ॥ २४ ॥ पूर्णैसंवत्सरेभीमकार्यापूजादिवाकरे ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु ब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ २५ ॥ नानाविधैः प्रेक्षणकैः पूजयावाचकस्यतु ॥ इत्थंसंपूज्यदेवेशं ब्राह्मणांश्चाभिपूज्यच ॥ २६ ॥ वाचकंचद्विजंपूज्यदंवाक्यमुदीरयेत् ॥ धर्मकार्येषु मे देवार्थकार्येषु नित्यज्ञः ॥ २७ ॥ कामकार्येषु सर्वेषु जयो भवतु सर्वदा ॥ ततो विसर्जयेद्विप्रान्वाचकं तु द्विजोत्तमम् ॥ २८ ॥ इत्थंकुर्याद्विदं यस्तु स जयं प्राप्नुते फलम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा मूर्त्यलोकं सगच्छति ॥ २९ ॥ विमानवरमारूढः कंजजोद्धवमुत्तमम् ॥ तेजसारविसंकाशः प्रभयापतगोपमः ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे जयंती कल्पवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मासिमाद्रपदेऽशुक्लासप्तमियागणाधिप ॥ अपराजितो नो विख्याता महापातकनाशिनो ॥ १ ॥ चतुर्थमिह भक्तं तु पंचम्यां नक्तमादिशेत् ॥ उपवांसं तथा पण्ड्यां सप्तम्यां पारणं स्मृतम् ॥ २ ॥ गारणान्यत्र च त्वारिकथितानि मनीषिभिः ॥ पुष्पाणि करशीरस्य तथा रक्तचंचंदनम् ॥ ३ ॥ धूपक्रियागुगुलेनैवेद्यं गुडूपकान् ॥ माद्रपदादिमासेषु विधिरपप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥ श्वेतानि भीमपुष्पाणि तथा श्वेतंचंदनम् ॥ धूपमाज्यमिहाख्यातं नैवेद्यं पायसं रेवेः ॥ ५ ॥ तर्पणीशीर्षादिमासेषु विधिरपप्रकीर्तितः ॥ ततोऽगस्त्यस्य पुष्पाणि कुंकुमंच विलेपनम् ॥ ६ ॥ धूपार्थं सिंहकं प्रोक्तमथ वारिविवर्णकम् ॥ गाल्यादुदं च नैवेद्यं सरसं फाल्गुनादिषु ॥ ७ ॥ रक्तोत्पलानि भूतेऽशाशुरुंचंदनं तथा ॥ अनंतं धूपमुद्दिष्टं नैवेद्यं खंडूपकान् ॥ ८ ॥ गोखंडं श्वेति महिमगुरुं सिंहकं तथा ॥ मुस्तांतथेद्रं भूतेऽशशकराण्युह्यते त्र्यहम् ॥ ९ ॥ इत्येष धूपोऽनंतस्तु कथितो देवसत्तम ॥ ज्येष्ठा

दिमसेषु तथा विधिरुक्तास्मनीषिभिः ॥ १० ॥ शृणुनामानि देवस्य प्राशनानि यमुन्नत ॥ सुधांशुर्यमाचैव सन्निविता त्रिपुरांतक ॥ ११ ॥
 पारणेष्वेव सवैषु प्रीयतामिति कीर्तयेत् ॥ गोमूत्रं पंचगव्यं तु द्रुतं चोष्णं पयोदधि ॥ १२ ॥ यस्तु वेतां स तस्मै कुशदिनेन विधिनारः ॥ अपराजितो
 भवेत्सोहि सदा शत्रोभराहवे ॥ १३ ॥ जित्वा शत्रुं लभेच्च पित्रिवर्गना त्रसंशयः ॥ त्रिवर्गमशंसं प्राप्य स्वर्भानोः पुरमश्नुते ॥ १४ ॥
 ततः पूर्येषु मासेषु पूजयेच्छक्तिः खगम् ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु पुराणश्रवणेन च ॥ १५ ॥ अश्वदनेन च विभो ब्राह्मणानां च
 तर्पणैः ॥ वाचं कंजपूजयित्वा च भास्करस्य प्रियं सदा ॥ १६ ॥ भास्कराय ध्वजान्दद्यान्ना नारत्नविभूषितान् ॥ यद्वत्थं कुरुते वीरस
 तमर्थतन्तः सदा ॥ १७ ॥ सपराजित्यैवैश्वर्यात्तदहं सलोकताम् ॥ १८ ॥ शुक्लाश्वेन्द्रवयनेन आपणेन पनाकिना ॥ आपगाधिपसं
 काश आपगानुचरो भवेत् ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमीकल्पे अपराजितावर्णनं नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ६४ ॥ ब्र
 ह्मोवाच ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदा संक्रमते रविः ॥ महाजया तदा स वै सप्तमी भास्करप्रिया ॥ १ ॥ स्नानं दानं जपो होमः पितृदेवाभिपू
 जनम् ॥ सर्वकोटिगुणं प्रोक्तं भास्करस्य वचो यथा ॥ २ ॥ यस्तु स्यान्मानवो भक्त्या धृतेन स्नापयेद्भविम् ॥ सोऽध्वमेव फलं प्राप्य स्वर्गलोकमवा
 मुयात् ॥ ३ ॥ पयसा स्नापयेद्यस्तु भास्करं भक्तिमान्नरः ॥ विसुक्तः सर्वपेभ्यो याति सूर्यसलोकताम् ॥ ४ ॥ कार्पूरेण विमानेन किंकिणी
 जालमालिना ॥ तेजसा हरि संकाशः कान्त्या सूर्यसमस्तथा ॥ ५ ॥ स्थित्वा तत्र चिरं कालं राजा भवति चांजसा ॥ महाजयैषा कथिता सप्तमी त्रिपुरां
 तक ॥ ६ ॥ यामुपोष्य नरो भक्त्या भवते सूर्यलोकगः ॥ ततो याति परं ब्रह्म त्रगत्मानं शोचति ॥ ७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्व
 णि सप्तमीकल्पे महाजयाकल्पवर्णनं नामैकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ६५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ या तु मार्गशिरे मासि शुक्लपक्षे तु सप्तमी ॥ नंदासाक
 थिता वीरसर्वानंदकरी शुभा ॥ १ ॥ पंचम्यामेकं भक्तं तु षष्ठ्यां नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ सप्तम्यामुपवांसं तु कीर्तयति मनोषिणः ॥ २ ॥ पारणान्यत्र
 वैत्रीणि शंसंतीह मनीषिणः ॥ मालतीकुसुमानि हसुगंधं च दंतथा ॥ ३ ॥ कर्पूरागरुसंमिश्रं धूपं चात्र विनिर्दिशेत् ॥ दध्योदनं सखंडं च नैवेद्यं
 भास्करप्रियम् ॥ ४ ॥ तमेव दद्याद्विप्रेभ्योऽश्रियाञ्च तदनुस्वयम् ॥ धूपार्थं भास्करस्यैष प्रथमपारणविधिः ॥ ५ ॥ पलाशपुष्पाणि विविभो

धूपयच्छक्यमेवच ॥ कपूरचंदनकुष्ठमगरुसिंहकंतथा ॥ ६ ॥ संग्रथिवृषणभीमकुंभमृजंतथा ॥ हरितकीतथाभीमएषपक्षकड
 च्यते ॥ ७ ॥ धूपंप्रबोधमादधुनैवेद्यखंडमंडकान् ॥ कृष्णागरुसितं कजवालकंवृषणंतथा ॥ ८ ॥ चंदनतंगरुस्तांप्रबोधशर्करान्विताम् ॥
 भोजयेद्ब्रह्मणांश्चापिखंडखद्यौर्गणाधिप ॥ ९ ॥ निचपत्रतुसंप्राइयतोभुंजीतवाग्यतः ॥ पारणस्यद्वितीयस्यविधेरिषप्रकीर्तितः ॥ १० ॥ नीलो
 त्पलानिशुभ्राणिघृणैःशुलमाहरेत् ॥ नैवेद्यपायसैर्धप्रतियेभास्करस्यतु ॥ ११ ॥ विलेपनंचंदनंतुप्राशनोविधिरुच्यते ॥ तृतीयस्यापितीर्षी
 रकथितोविधिरुत्तमः ॥ १२ ॥ शृणुनामानिदेवस्यपावनानिदृणांसदा ॥ विष्णुर्भगस्तथाधाताप्रो यतामुद्दिरेच्चैव ॥ १३ ॥ अनेनविधिनयस्तु
 कुर्यात्प्रयतमानसः ॥ सकामानिहसंप्राप्यनंदतेशाश्वतीःसमाः ॥ १४ ॥ ततःसूर्यसदोगत्वा नंदतेनंदवर्धन ॥ एषातुनंदजननीतिवाख्याताम
 याशिव ॥ १५ ॥ यामुपोष्यततोभुक्त्वानंदतेहंसमाप्यवै ॥ १६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेतप्तममकल्पेनंदानामसप्तमीवर्णनंनमश्ना
 ततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षेतुसप्तम्यांनक्षत्रसंवितुर्भवेत् ॥ यदाप्रथमताचैवतदावैभद्रताव्रजेत् ॥ १ ॥
 सप्तमंतत्रदेवस्यघृतेनकथितंबुधैः ॥ क्षीरेणचतथावीरपुनरिक्षुरसेनच ॥ २ ॥ स्नापयित्वातुदेवेशं चंदनेनविलेपयेत् ॥ दध्वातुशुलं
 तस्यदद्याद्भद्रंतथाग्रतः ॥ ३ ॥ गोधूमचूर्णनिवपान्विमलंशशिसन्निभम् ॥ सवज्रंशुलंचैवैरक्तपुष्पोपशोभितम् ॥ ४ ॥ यदस्यशृंगमो
 शानंतत्रवैभौक्तिकंन्यसेत् ॥ यदाग्रेयंतत्रमाणिक्यंन्यसेद्दालोहितमणिम् ॥ ५ ॥ नैऋत्येमकरंदद्याद्वायव्येपद्भारगिणम् ॥ गर्गियमंत
 स्तस्यस्वशतयाविन्यसेद्बुधः ॥ ६ ॥ चतुर्थ्यामेकभक्तंतुपंचम्यांनक्तमादिशेत् ॥ षष्ठ्यामयाचितंप्रोक्तमुपवासमतःपरम् ॥ ७ ॥ पाषांडि
 नोविकर्मस्थान्वैडालव्रतिकांत्यजान् ॥ सप्तम्यांपालयेत्प्राज्ञोदिवस्वापंविवर्जयेत् ॥ ८ ॥ अनेनविधिनयस्तुकुर्याद्भद्रसप्तमीम् ॥ तस्य
 भद्राणिसर्वाणिपुण्यच्छतिःशुभवःसदा ॥ ९ ॥ भद्रंददतिरस्त्वस्यांभद्रस्तस्यसुतोभवेत् ॥ भद्रमासाद्यभूतेशसदाभद्रेणातप्नुति ॥ १० ॥
 ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ कोऽयंभद्रइतिप्रोक्तःकथंकार्यप्रभूषणम् ॥ दत्त्वाचार्कफलंविद्याद्विधिनकेनदीयते ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

व्योर्मभद्रइतिप्रोक्तं देवचिह्नमनूपमम् ॥ यद्वत्तेहनःसूर्यमुच्यते सर्वकलियैः ॥ १२ ॥ शालिपिंडमयकार्यचतुष्कोणमनूपम् ॥ गज्ये
 नसर्पिषाणुत्संवडशर्करयान्वितम् ॥ १३ ॥ चातुर्जतकपूर्णतुद्रक्षाभिश्च विशेषतः ॥ नालिकेरलैश्चैव सुगंधवगणाधिप ॥ १४ ॥ मध्ये
 द्रनीलभद्रस्यन्यसेत्पद्मः स्वशक्तिः ॥ पुष्परागं रक्तपद्मरागं तथैव च ॥ १५ ॥ अचौपद्वयं च मानिक्यं कमात्कोणेषु विन्यसेत् ॥ वाच
 कायाथवा दद्यात्तथा भोजके स्वयम् ॥ १६ ॥ अनेन विधिनयास्तु कृत्वा भद्रं प्रयच्छति ॥ सहभद्राणि संप्राप्य गच्छेद्दोषान्तिमादिरम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मलोकं त
 तो गच्छेद्यानारूढो न संशयः ॥ तेजसागोजसंकाशः कांत्यागोजसमस्तथा ॥ १८ ॥ प्रभयागोपतेस्तु लज्जं सौभाग्यं परस्य च ॥ तस्मादेत्यनुभू
 मौ गोपतिः स्यान्न संशयः ॥ १९ ॥ प्रसादाद्गोपतेर्वीरसत्तज्ञाधिपपूजितः ॥ इत्येषा कथिता भीमभद्रानामेति सप्तमी ॥ २० ॥ यासु पोष्य न
 रो भीमब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ शृण्वन्ति ये पठन्तीह कुर्वन्ति च गणाधिप ॥ २१ ॥ ते सर्वे भद्रवत्साद्यया तितद्ब्रह्मशाश्वतम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 इत्युक्तवानुपुनराब्रह्मादिदिने सप्तमीव्रतम् ॥ २२ ॥ मयाप्युक्तं तव विभो यथाज्ञातं यथाश्रुतम् ॥ गृहीत्वा सप्तमीकल्पमानं वोयस्तु भूतले ॥ २३ ॥
 न्यजेत्कामाद्रयं वापि सज्ञेयः पतिर्बुधः ॥ तस्माद्धारयत द्वारनत्याज्यं सप्तमीव्रतम् ॥ २४ ॥ त्यज्यमानो भवेद्भरि आरूढपतिर्नरः ॥
 श्रावयेद्यस्तु भक्त्या च सप्तमीकल्पमादितः ॥ सोऽयमेव फलं प्राप्य ततो याति परं पदम् ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्पे भ
 द्राकल्पवर्णनं नामैकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ एवं यादेव देवस्य सप्तमीभास्करस्य तु ॥ यथा बहूनां भार्याणां भर्तुः
 काचित्प्रिया भवेत् ॥ १ ॥ सर्वाश्चित्प्रिया द्विस्य प्रियाः सूर्यस्य भारत ॥ तस्मादस्यां नरेण हूजनीयो दिवाकरः ॥ २ ॥ इतानीक उवाच ॥ ति
 थीनामाधिपः सूर्यः सर्वासां कथितो यदि ॥ सप्तम्या भवेयागोऽस्य किमर्थं क्रियते बुधैः ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इदमर्थं पुराष्टुः सुरज्येष्ठादि
 विंशतः ॥ विष्णुना कुरुशार्दूलतेनोक्तं हरये तथा ॥ ४ ॥ तथा ते सर्वमाख्यास्य शृणुष्वैकमना विभो ॥ सुखासीनं सुरज्येष्ठपुरादेवं
 पितामहम् ॥ ५ ॥ प्रणम्य शिरसां देवकृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ यद्येष भानुमान् देवस्तिथीनामाधिपः स्मृतः ॥ ६ ॥ किमर्थं पूजयेद्ब्रह्मन्मत्तम्या
 ब्रूहि मे विभो ॥ एवमुक्तः सुरज्येष्ठो विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ७ ॥ प्रहस्य भगवान् देव इदं वचनमब्रवीत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवेभ्यस्तिथयो

दत्ताभास्करेणमहात्मना ॥ ८ ॥ मुक्त्वैकासप्तमसिर्वीसम्यगाराधनेनवै ॥ यस्यैवयद्दिनंदत्तंसतस्यैवाधिपःस्मृतः ॥ ९ ॥ स्वादिनेनू
 जितस्तिस्मिन्स्वमंत्रैर्वैरदोभवेत् ॥ विष्णुरुवाच ॥ अर्केणकतरत्कस्मैदिनंदत्तमहात्मना ॥ १० ॥ स्वादिनेनूजितेऽस्मिन्स्वमंत्रैर्जा
 यतेध्रुवम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अग्नयेप्रतिपद्वत्ताद्वितीयाब्रह्मणेतथा ॥ ११ ॥ तृतीयायक्षराजायगणेशायचतुर्थ्यपि ॥ पंचमीनागराजायकार्ति
 केयायषष्ठ्यपि ॥ १२ ॥ सप्तमीस्थापितात्मार्यदत्तारुद्रायचाष्टमी ॥ दुर्गायैनवमीदत्तायमायदशमीस्वयम् ॥ १३ ॥ विश्वेभ्यश्चायदेवेभ्यो
 दत्ताचैकादशीसिदा ॥ द्वादशीविष्णवेदत्तामदनायत्रयोदशी ॥ १४ ॥ चतुर्दशीशंकरायदत्तासोमायपूर्णिमा ॥ पितृणांभातुनादत्ता
 पुण्यापंचदशीसदा ॥ १५ ॥ तिथ्यःपंचदशैतान्तुसोमस्यपरिर्कीर्तताः ॥ पयितेकृष्णपक्षेत्तुसुरैरोभिर्यथादितैः ॥ १६ ॥ शुक्लपक्षेप्रपू
 तेषोडश्याकलयसह ॥ अक्षयासासदैकैकातत्रसाक्षात्स्थितोरविः ॥ १७ ॥ क्षयवृद्धिकरोहोर्वेतेनासौतत्पातिःस्मृतः ॥ ददातिगतिम
 क्षीणांध्यानमात्रस्थितोरविः ॥ १८ ॥ अन्येपीष्टान्यथाकामान्प्रयच्छन्तिमुखेनवै ॥ तथासर्वप्रवक्ष्यामिक्लृष्णसंक्षेपतःशृणु ॥ १९ ॥ आग्निमिद्धाच
 हुत्वाचप्रतिपद्यमृतंघृतम् ॥ हविषासर्वधान्यानिप्राप्नुयादमितंधनम् ॥ २० ॥ ब्रह्माणंचद्वितीयायांसंपूज्यब्रह्मचारिणम् ॥ भोज
 यित्वाचविद्यानांसर्वासांपारगोभवेत् ॥ २१ ॥ तृतीयायांचवित्तेशंविताढ्योजायतेध्रुवम् ॥ क्रयादिव्यवहारेषुलाभोबहुगुणोभवेत्
 ॥ २२ ॥ गणेशपूजनंकुर्याच्चतुर्थ्यासर्वकर्मसु ॥ अधिष्ठाविद्विषांविघ्नकुर्याच्चास्यनसंशयः ॥ २३ ॥ नागानिद्वाचपंचम्यांनविषरिभे
 भूयते ॥ स्त्रियंचलभतेपुत्रान्परांचिश्रयमाप्नुयात् ॥ २४ ॥ संपूज्यकार्तिकेयंतुषष्ठ्याश्रेष्ठप्रजापते ॥ मेधावीरूपसंपन्नोदीर्वायुःकीर्ति
 वर्धनः ॥ २५ ॥ सप्तम्यांपूज्यरक्षेशचित्रभातुंदिवाकरम् ॥ अष्टम्यांपूजितोदेवोगोघृषाभरणोहरः ॥ २६ ॥ ज्ञानंददातित्रिपुलकांति
 चविपुलांतथा ॥ मृत्युहाज्ज्ञानदश्चैवपाशहाचप्रपूजितः ॥ २७ ॥ दुर्गासंपूज्यदुर्गाणिनवम्यांतरतीच्छया ॥ संग्रामेव्यवहारैश्चसदावि
 जयमश्नुते ॥ २८ ॥ दशम्यांयममातिष्ठेत्सर्वव्याधिहरोध्रुवम् ॥ नरकादथमृत्योश्चसमुद्ररातिमानवम् ॥ २९ ॥ एकादश्या

यथादिष्टाविश्वेदेवाऽप्रपूजिताः ॥ प्रजापशुधनधान्यग्रयच्छन्तिमहीतथा ॥ ३० ॥ द्वादश्याविष्णुमिदृहसर्पदाविजयीभवेत् ॥
 पूज्यश्चसर्वलोकानांथागोपतिगोकरः ॥ ३१ ॥ कामदेवत्रयोदश्यासुरूपोजायतेध्रुवम् ॥ इष्टारूपवतीभार्यालभेत्कामांश्चपुष्क
 लान् ॥ ३२ ॥ इष्टधरंचतुर्दश्यासर्वैश्वर्यसमन्वितः ॥ बहुपुत्रोबहुधनस्तथास्यान्नान्नसंग्रहः ॥ ३३ ॥ पौर्णमास्यांतुयःसोमंभूजयेद्भ
 क्रिमात्रः ॥ स्वाधिपत्यंभवेत्तस्यसंपूर्णनचहयते ॥ ३४ ॥ पितरःस्वादिनेर्दिडेष्टाःकुर्वन्तिसर्वदा ॥ प्रजावृद्धिर्नरक्षाचयुष्यं
 बलमेवच ॥ ३५ ॥ उपवासंविनाप्येतेभवंत्युक्तफलप्रदाः ॥ पूजयाजपहोमैश्चतोषिताभक्तिः सदा ॥ ३६ ॥ मूलमंत्रैश्चतश्चा
 भिरंशमंत्रैश्चकीर्तिताः ॥ पूर्ववत्पद्ममध्यस्थाःकर्तव्याश्चतिथिद्वराः ॥ ३७ ॥ गंधपुष्पपहारैश्चयथाशक्त्याविर्वीर्यते ॥ पूजया
 ह्येनविधिनाकृतापिचफलप्रदा ॥ ३८ ॥ आज्यधारासमिद्धिश्चदधिशिरान्नमाक्षिकैः ॥ यथोक्तफलदोहोमाजपःशान्तनचेतसा ॥ ३९ ॥
 मूलमंत्रांश्चसंज्ञाभिरंगमंत्रांश्चकीर्तिताः ॥ कृत्वायज्ञान्दशद्रौचफलान्येतानिभक्तिः ॥ ४० ॥ यथोक्तानितथोक्तानिलभेतेहाधिक्या
 न्यपि ॥ इहयस्माद्यथान्यस्मिन्योवसेद्यःसुखिसदा ॥ ४१ ॥ तेषालोकेषुमंत्रज्ञोयावत्तपतिथिःस्थिता ॥ देहेतस्मात्तथारिष्टं
 तद्रूपोजायतेनरः ॥ ४२ ॥ सुरूपोधर्मसंपन्नोभक्षितारिमहपतिः ॥ स्त्रीवानपुंसकोवापिजायतेपुरुषोत्तमः ॥ ४३ ॥ इत्येताः
 कथिताःकृष्णतिथयोयामयातव ॥ नक्षत्रदेवताःसर्वानक्षत्रेषुव्यवस्थिताः ॥ ४४ ॥ इष्टान्कामान्यच्छन्तिद्यास्तास्तद्देहिभूधर ॥
 चंद्रमायन्नक्षत्रमहादृष्ट्यास्थितःसदा ॥ ४५ ॥ उक्तस्तुदेवतायज्ञस्तदासाफल्यभावेत् ॥ देवताश्चप्रवक्ष्यामिनक्षत्राण्यथाक
 मम् ॥ ४६ ॥ नक्षत्राणिचसर्वाण्यज्ञाश्चैवपृथक्पृथक् ॥ अधिन्यामादेवनाविद्वद्वादीवायुजायतेनरः ॥ ४७ ॥ व्याधिभिर्मुच्यन्तेक्षिप्रम
 त्यर्थव्याधिपीडितः ॥ भरण्यायमउद्दिष्टःकुसुमैरितैःशुभैः ॥ ४८ ॥ तथागंधादिभिःशुभैरपमृत्योर्विभोचयेत् ॥ अनलः
 कृत्तिकायांतुइहसंपूजितःपरः ॥ ४९ ॥ रक्तमाल्यादिभिर्देव्यात्फलहोमनचध्रुवम् ॥ पूर्वांप्रजापतिःश्रीतइष्टोदद्यात्पशून्तथा ॥
 ॥ ५० ॥ रोहिण्यांदेवशार्दूलपूजनादिहगोपतेः ॥ मृगशीर्षसदासोमोज्ञानमारोग्यमेवच ॥ ५१ ॥ आर्द्रयांतुशिवंपूज्यपश्चाद्विज

यमाप्नुयात् ॥ पद्मादिभिः स दिव्यैश्च पूजितः शं प्रयच्छति ॥ ५२ ॥ तथा पुनर्वस्व इतिः सदा संपूज्यते दिवि ॥ गुरुणा तर्पितश्चैव मातेव
परिरक्षति ॥ ५३ ॥ पुण्ये बृहस्पतिर्बुधो द्विददाति विपुलां शुभाम् ॥ गौतमीयादिभिर्नगाश्चेष्टायां प्रपूजिताः ॥ ५४ ॥ तर्पिता
श्च यथान्यायं भक्ष्याद्यैर्मधुरैः सितैः ॥ रक्षाभिषादिभिस्तैस्तैः प्रीतिं कुर्वति मानद ॥ ५५ ॥ मघासुपितरः सर्वे हव्यैः कव्यैश्च पूजिताः ॥
प्रयच्छति धनं धान्यं भृत्यान् पुत्रान् पशून् तथा ॥ ५६ ॥ फाल्गुन्यामथ वैषाखः पुष्यादिभिः शुभैः ॥ पूर्वार्था विजयं दद्याद्दुत्तरार्थां भोगं
तथा ॥ ५७ ॥ भर्तारमीप्सितं दद्यात्कन्यायै पुरुषस्य तथा ॥ इह जन्म निरयुज्येत रूपद्रविणसंपदा ॥ ५८ ॥ पूजितः सर्वता हस्ते विश्वे ज्ञानविः
सदा ॥ गंधपुष्पादिभिः सर्वददाति विपुलं धनम् ॥ ५९ ॥ राज्यं तु त्वष्टा चित्रार्थानिः स पत्नं प्रयच्छति ॥ इष्टः संतर्पितः प्रीतः स्वात्न्यां वायुर्वेलं परम्
॥ ६० ॥ इंद्राग्रेयं विशाखायां जातरक्तैः प्रपूज्य च ॥ धनधान्यानि लब्ध्वे हते जस्वानिवसेत्सदा ॥ ६१ ॥ रक्तैर्मित्रमनूराधास्वेवं संपूज्य भ
क्तिः ॥ श्रियो भवति सर्वेषां चिंजीवति सर्वदा ॥ ६२ ॥ ज्येष्ठायां पूर्ववच्छक्रमिह्वा पुष्टिमवाप्नुयात् ॥ गुणैर्ज्येष्ठैश्च सर्वेषां कर्मणा च धनेन च ॥ ६३ ॥
मूले देवपितृन् सर्वान् भक्त्या संपूज्य पूर्ववत् ॥ पूर्ववत्फलमाप्नोति स्वर्गस्थानं ध्रुवो भवेत् ॥ ६४ ॥ पूर्वर्षादेष्टापः पूज्य दुत्तया तत्रैव पूर्ववत् ॥
सेतापान्मुच्यते क्षिप्रं शरीरान्मानसात् तथा ॥ ६५ ॥ आषाढासु तथा विश्वानुत्तराषाढये गतः ॥ विद्मंशं पूज्य पुष्पाद्यैः सर्वमाप्नोति मानवः ॥ ६६ ॥
श्रवणे तु सितैर्विष्णुं पतैर्नीलैश्च भक्तिः ॥ संपूज्य श्रियमाप्नोति परं विजयमेव च ॥ ६७ ॥ धनिष्ठासु वसुनिह्वानभयं जायते क्वचित् ॥ महतोऽपि
भयात्स्वतैर्गंधपुष्पादिभिः शुभैः ॥ ६८ ॥ इंद्रं शतभिषयां च व्याधिभिर्भुज्यते ध्रुवम् ॥ आतुरः पुष्टिमाप्नोति स्वास्थ्यमैश्वर्यमेव च ॥ ६९ ॥ अज
भाद्रपदायां तु शुक्रस्फटिकसन्निभम् ॥ संपूज्य भक्तिमाप्नोति परं विजयमेव च ॥ ७० ॥ उत्तरायामहि बुधं परं शांतिमवाप्नुयात् ॥ स्वत्यां पूजितः
पूषा ददाति सततं शुभम् ॥ ७१ ॥ सितैः पुष्पैः स्थितिं च धृतिं विजये मेव च ॥ तवैवैते समाख्याता यज्ञाः संक्षेपतो मया ॥ ७२ ॥ नक्षत्रदेवतानां
च साधकानां हिताय वै ॥ अत्तया विता नुसारणं भवति फलदाः सदा ॥ ७३ ॥ गंतुमिच्छेदं न त्यं वा क्रियां प्रारब्धमेव च ॥ नक्षत्रदेवतायां ज्ञां कृत्वा

१ गुणैः संपूज्य ज्येष्ठायां गुज्यते मधुसूदन-इ० पा० । २ शक्र्या-इ० पा० । ३ विभवैः-इ० पा० । ४ नात्र कार्यो विचारणा-इ० पा० । ५ पशून्-इ० पा० ।

तत्सर्वमाचरेत् ॥ ७४ ॥ एवंकृतोहितत्सर्वयात्राफलमवाप्नुयात् ॥ क्रियाफलंचसंपूर्णमित्युक्तंभानुनास्वयम् ॥ ७५ ॥ यज्ञात्सविजयकुया
त्क्रियांकुर्याद्विषेप्सिताम् ॥ कालचक्रोदथवासूर्यराशिचक्रेकलात्मना ॥ ७६ ॥ विश्वतेजोनिधिधियात्सर्वकुयद्विषेप्सितम् ॥ विभूतिरेषाचो
द्विष्टाक्रियाभिःसाध्यतेध्रुवम् ॥ ७७ ॥ उद्विष्टाभिःप्रयत्नेनमुक्तियोगेनसाध्यते ॥ भानोराशयनाद्वापिप्राप्यतेमुक्तिरेवाह ॥ ७८ ॥ तस्मा
दाराधयारविभक्त्यात्वंसधुमुदह ॥ इव्यापूजानमस्करशुश्रूषाभिरहर्निशम् ॥ ७९ ॥ व्रतोपवासैर्विविधैर्ब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ यःकारय
तिदेवाचाहृदयालंबनंरेवे ॥ सनरोभानुश्लोक्यमुपैतिगतकल्मषः ॥ ८० ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मपर्वणिषसप्तमीकल्पेनक्षत्रपूज
विधिवर्णनंनमद्वयचधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच॥ यश्चदेवालयंभक्त्याभ्यर्चयत्येकस्मिन्पुराणलोकान्भानो
नयतिमानवः॥ १॥यावंत्यब्दानिदेवाचारवेस्तिष्ठतिमंदिरे ॥ तावद्वर्षसहस्राणिमूर्धन्यलोकैकसंक्षेपदेते॥ २॥देवाचालक्षणेपेतातद्ब्रह्मसंतोविधिः ॥
निष्कामंवा मनोयस्यसयातिरविसाम्यताम् ॥ ३ ॥ पुष्पाण्यतिसुगंधीनिमनोज्ञानिचयःपुशान् ॥ प्रयच्छतिहिदेवेशंतद्रावगतमानसः॥ ४ ॥
धूपंश्चविविधांस्तान्गन्धाब्जानुलेपनम् ॥ दीपबल्युपहारंश्चयज्ञाभिष्टमथात्मनः ॥ ५ ॥ नरःसोऽनुदिनंयज्ञात्प्राप्नोत्याराधनाद्भुवः ॥
यज्ञेशोभगवान्भानुर्मखरपिचतोष्यते ॥ ६ ॥ बहुपकरणायज्ञानानांसंभारविस्तराः ॥ प्राप्यतेतधनयुतेभनुष्यलोकसंचयैः ॥ ७ ॥
भक्त्यातुपुरुषैःपूजाकृतादूर्वाक्षुररपि ॥ रवेर्देवतिहिफलसर्वयज्ञैःसुदुर्लभम् ॥ ८ ॥ यानिपुष्पाणिभक्ष्याणिधूपगंधानुलेपनम् ॥
दयितंभूषणयन्त्रकैचैववाससी ॥ ९ ॥ यानिचाम्युपहाराणिभक्ष्याणिचफलानिच ॥ प्रयच्छतानिदेवेशमवथाश्चैवतन्मनाः ॥ १० ॥
आवांतयज्ञपुरुषंयथाशान्त्याप्रसादय ॥ आराध्यस्थापितदेवंतास्मिन्नेवनरालये ॥ ११ ॥ पुण्यैस्तीर्थैर्देवैर्धर्मधुनासांपिषातथा ॥
क्षीरेणस्नापयेद्देवांचित्रभानुदिवंकरम्॥ १२॥दाक्षिणहृदयान्तिस्मलोकान्मधुच्युतान् ॥ प्रथास्यतिथदुश्रेष्ठनिर्वृतिवापिशाश्वतीम् ॥ १३॥
स्तोत्रैर्गीतैस्तथावाद्यैर्ब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ मनसैश्चक्रतायोगादाराधयविभवावमुम् ॥ १४ ॥ आराध्यतंविदेहानांपुरुषाःसप्तसप्ततिः ॥

१ धुतकल्मषः-इ०पा० । २ महीयते-इ०पा० । ३ प्रयते-इ०पा० । ४ जगत्सतिम्-इ०पा० ।

हेहयानांचपंचाशदमृतत्वंसमागताः ॥ १५ ॥ सत्वमेभिःप्रकारैस्तमुपवासैस्तुभारुकरम् ॥ संतोषयहिदुष्टोऽसौभानुर्भवानिशान्तिदः ॥
 ॥ कृष्णउवाच ॥ उपवासैश्चित्रभानुःकथंतुष्टःप्रजायते ॥ १६ ॥ परिचर्याकथंकार्याकार्याचोपवासिना ॥ यद्यत्कार्ययदाचैवभा
 नोरारधनंनरैः ॥ १७ ॥ तत्सर्वैवेस्तराद्ब्रह्मन्यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ स्मृतःसंपूजितोधूपपुष्पाद्यैःससदारविः ॥ १८ ॥
 भोगिनामुपकारार्थिपुनश्चोपवासिनाम् ॥ उपावृत्तस्तुपापेभ्योयस्तुवासोऽणुःसह ॥ १९ ॥ उपवासःसर्वज्ञेयःसर्वभोगविवर्जितः ॥
 एकरात्रिद्विरात्रंवात्रिरात्रमथवाहरे ॥ २० ॥ उपवासीरर्वियस्तुभक्त्याध्यायतिमानवः ॥ तन्नामयाजितत्कर्मरतस्तद्व्रतमानसः ॥ २१ ॥
 निष्कामःपूजयित्वातंपरब्रह्माधिगच्छति ॥ यश्चकाममभिव्यायभारुकरार्पितमानसः ॥ २२ ॥ उपेक्ष्यतितमाप्रतिप्रसन्नोवृषध्वजे ॥
 श्रीकृष्णउवाच ॥ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैःस्त्रीभिस्तथाविभो ॥ २३ ॥ संसारगतंपंकस्थैःसुगतिःप्राप्यतेकथम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अ
 नाराध्यजगन्नाथंभारुकरंतिमिरापहम् ॥ २४ ॥ निर्व्यलोकैर्नचितेनप्रयास्यतिचसद्गतिम् ॥ विषयग्राहवैषम्यंनचितंभारुकरार्पणम् ॥ २५ ॥
 सकथंपापकर्तवैनरोयास्यतिसद्गतिम् ॥ यदि संसारदुःखार्तःसुगतिंगंतुमिच्छसि ॥ २६ ॥ तदाश्रयस्वैवंशं प्रहंशोऽसि सद्गतिम् ॥ पु
 ष्यैःसुगंधैर्दृष्टैश्चधूपैःसागुरुचंदनैः ॥ २७ ॥ वासोविभूषणैर्भक्ष्यैरुपवाससरायणः ॥ यदि संसारनिर्वेदादभिगच्छसि सद्गतिम् ॥ २८ ॥
 तदाराधयकलेशंयच्चेष्टतवचेतसा ॥ पुष्पाणि यदि तेन स्युः शस्तं पादपपुच्छवैः ॥ २९ ॥ दूर्वाकुरैरपि कृष्णतदभावेऽप्येद्विविम् ॥ पुष्प
 पत्रांबुभिर्धूपैर्यथाविभवमात्मनः ॥ ३० ॥ पूजितस्तुष्टिमतुलांभक्त्यायात्येकचेतसा ॥ यस्मदायतनेभानोःकुर्व्यात्संभार्जनंनरः ॥ ३१ ॥
 संपांसुदेहसंयोगात्सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ यावत्पुष्पांसुक्राणि कामाज्यैर्भारुकरालये ॥ ३२ ॥ दिनानिद्विदिदिव्यानितावंतिमोदतेनरः ॥
 सचाह्वाभ्यंतरंवेत्तममार्जतेभारुकरस्ययः ॥ ३३ ॥ सचाह्वाभ्यंतरंस्तस्यकार्यानिःकल्मषोभवेत् ॥ यश्चानुलेपनं कुर्व्याद्रात्रोरायतनेनरः ॥ ३४ ॥
 सहेल्लोकमासाद्यमोदतेगोतेहरौ ॥ मृदावाप्तुद्विकारैर्वीरणैर्क्रैर्गोमथेन ॥ ३५ ॥ अनुलेपनकृत्सयारंगोपतिममुयात् ॥ उदका

१ श्रीविष्णुरुवाच-इति सर्वत्र कृष्णउवाचित्यस्य स्थाने पाठः । २ भूतेशम्-इ०पा० ।

भ्युक्षणंभानोर्यैःकरोतितथाक्षये ॥ ३६ ॥ सगच्छतिनरःकृष्णयत्रास्तेगोपतिःसदा ॥ पुष्पप्रकरमत्यर्थमुगंधंभास्करालये ॥ ३७ ॥
अनुलितेनरोद्वान्तुष्पेतगृहंजेट् ॥ विमानवरमभ्येतिसर्वैरत्नमयैर्दिधि ॥ ३८ ॥ संप्राप्नोतिनरोदत्वादीपकंभास्करालयम् ॥ यस्तुसं
वत्सरंपूर्णतिलपात्रप्रदोनेरः ॥ ३९ ॥ ध्वजंचभास्करेद्वान्तममत्रफलंभेदं ॥ विद्युनेत्यतिवातेनददुरज्ञानतःकृतम् ॥ ४० ॥ पापंदातु
गृहेभानोर्दिवारात्रौनमंशयः ॥ गीतवाद्यादिभेदेव्यउच्यतेविभावसुम् ॥ ४१ ॥ गंधर्वनृत्यैर्वाथैश्चदेवानन्यनिवेद्यते ॥ जातिस्मरत्वं
वृद्धिचतस्तुपरमांगतिम् ॥ ४२ ॥ प्राप्नोतिहेलरायज्ञेगुण्यालयावनकथाकरः ॥ तस्मात्कुत्र्यात्पयत्नेनपूजेयेद्वापिवाचकम् ॥
नन्यत्र्यतिकरंभानोःपुण्याख्यानमृतेक्वचिद् ॥ ४३ ॥ एकोऽपिहेलःसुकृतंअणामोदशाश्वमेधावभृथेतुल्यः ॥ दशाश्वमेवीपुनरोतेज
न्मेहेलिप्रणामीनपुनर्भवाय ॥ ४४ ॥ एवंदेवोथरोभक्तयोगेनभानुरुपासितः ॥ ४५ ॥ संप्राप्नोतिगतिंशुद्ध्याद्यामिच्छतिचेतता ॥ तमाराध्य
मयाप्राप्तंब्रह्मत्वंलोकपूजितम् ॥ ४६ ॥ सौरेर्यथेप्सितंप्राप्तंत्वयातस्मात्पुराणव ॥ ब्रह्महत्याभिभूतस्तुगोश्रुताभरणोहरः ॥ ४७ ॥ तमा
राधरर्चिभक्त्यामुक्तोऽसौब्रह्महत्याया ॥ देवत्वंमनुजैःकैश्चिद्धर्ध्वत्वंतथापरैः ॥ ४८ ॥ विद्यायत्नमपरैरेवांतिहिदिवाकरात् ॥ लेखःकृतु
शतेनेशमाराध्यैर्नदिवाकरम् ॥ ४९ ॥ इन्द्रत्वमगमत्तस्मान्नान्यःपूज्योदिवाकरात् ॥ देवभ्योऽयतिपूज्यस्तुस्वगुरुब्रह्मचारिणा ॥ ५० ॥
तस्मात्सयज्ञगुरुषुविवस्वान्पूज्यएवाहि ॥ स्त्रियाश्चभर्तारमृतेपूज्योऽत्यंतंविभावसुः ॥ ५१ ॥ भर्तुर्दुर्हस्तस्यसतःपूज्यगोपतिरंशुमानोवैश्याना
मपिचाराध्यस्तपोभिस्तमनाज्ञानः ॥ ५२ ॥ ध्येयःपरित्राजकानांसदोविभावसुः ॥ एवंसर्वोअमाणाहितित्रिभानुःपरायणम् ॥ ५३ ॥
सर्वेषंचैववर्णानांतमाराध्यायुधाहूतिम् ॥ ५४ ॥ इति श्रीभविष्येसहस्रपुराणेब्रह्मोपनिषत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ नागोहोमवर्णनंममत्र्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ॥ शृणुष्वसंयतःकाम्यानुपवासांस्तथापरात् ॥ तांस्तानाश्रित्ययानकामान्कुरुतेऽपिस्तमानसः ॥ १ ॥ सप्तम्यांशु
कृपक्षेतुफाल्गुनस्येहमानवः ॥ जपन्हेलीतिदेवस्थानमभक्त्यापुनःपुनः ॥ २ ॥ देवार्चनेचाष्टशतंकृतंतेतच्चजपेच्छुचेः ॥ स्मृतःप्रस्थान

१ भुवि-इ०पा० । २ देवदेवधरः-इ०पा० । ३ पूज्यतमो रवेः-इ०पा० ।

काले तु उत्थाने स्वखिलते श्रुते ॥ ३ ॥ पाखंडान्पतितां श्रैवतथैवान्यायशालिनः ॥ नालपेततथाभानुमचयेच्छूद्रयान्वितः ॥ ४ ॥ इदं बोद्धा
 हरेर्दानेर्मनःसंधायतत्परः ॥ हंसहंसकृपालुस्त्वमगतीनां गतिर्भवे ॥ ५ ॥ संसारणं वमज्ञानां त्राता भवदिवार ॥ एवं प्रसाद्योपवासं कृत्वा
 नियतमानसः ॥ ६ ॥ पूर्वोक्तैरेव च सकृत्प्राप्त्या च्चाचमनीयकम् ॥ स्नात्वा च यित्वा हंसेति पुनर्नमस्करीयेत् ॥ ७ ॥ वज्रयारात्रये चैव क्षि
 पेर्ब्रह्मदेवपादयोः ॥ चैत्रवैशाखयोश्चैव तद्भज्येष्टे तु पूजयन् ॥ ८ ॥ मत्पुत्रलोकैर्गतिं श्रेष्ठां कृष्णप्राप्नोति वैनरः ॥ उत्तमां तस्तु ब्रजेत्कृष्णदिव्यं हं
 सालयं शुभम् ॥ ९ ॥ वृषध्वजप्रसादादहंसं कंदनश्रियवृतः ॥ आपोऽष्टश्रवणे चैव सासिमाद्रपदे तथा ॥ १० ॥ तथैवाश्रयजे चैव अनेन निधिनारः ॥
 उपोष्य संपूज्य तथा मार्तण्डेति च कीर्तयेत् ॥ ११ ॥ गोमूत्रप्राशनान्पूतो धनपुत्रं ब्रजेत् ॥ आराधितस्य जगतामीधरस्य व्यथात्मनः ॥
 ॥ १२ ॥ उत्क्रांतिकाले स्मरणं भास्करस्य तथा श्रुते ॥ क्षीरस्य प्राशनं कृष्णविधौ चैव यथोदितम् ॥ १३ ॥ कार्त्तिके दियथा न्यायं कुर्वन्प्राप्तं च तु
 ष्टयम् ॥ तेनैव विधिना कृष्णभास्करेति च कीर्तयेत् ॥ १४ ॥ स्याति भानुसालोक्यं भास्करं स्मरति क्षये ॥ प्रतिमां सां द्विजातिभ्यो दद्याद्दानं
 यथेप्सितम् ॥ १५ ॥ चतुर्मासे तु संपूर्णैकृत्वा पुस्तकवाचनम् ॥ कथां तु भास्करस्येहं गीतं कमथापि वा ॥ १६ ॥ धर्मश्रवणमभीष्टं सदा धर्मध्वजस्य तु ॥
 वाचकं पूजयित्वा तु तस्मात्कार्यं विपश्चिता ॥ १७ ॥ श्राद्धमेघेन पक्केन वाचकेन द्विजेन तु ॥ दिव्येन च यथाशुक्लं मभिष्टं भास्करस्य हि ॥ १८ ॥ एवमे
 व गार्तेश्रेष्ठं देवानामनुकीर्तनात् ॥ प्राप्नुयात्त्रिविधं कृष्णत्रिलोकं काश्यपः सदा ॥ १९ ॥ कथितं पारणं यत्ते प्रथमं गोधराधनम् ॥ आधिपत्यं तथा भो
 गांस्ततः प्राप्नोति मानुषान् ॥ २० ॥ द्वितीयं ततः प्राप्नुयान्नरः ॥ सुखं लोकांस्तृतीयं पारणेन तथा श्रुयात् ॥ २१ ॥ एवमेतत्समाख्यातं गति
 प्रापकमुत्तमम् ॥ विधानं देवशाईल्यदुत्तमं तस्मिन् व्रते ॥ २२ ॥ यः श्वेतां तस्मिन् कुर्यात्तु गतिं श्रद्धयानरः ॥ तथा भक्त्या च वै नरो प्राप्नोति त्रिविधां
 गतिम् ॥ २३ ॥ एषा धन्या पापहरातिथिर्नित्यमुपासिता ॥ आराधनाय स्तेषां यदा भानोर्धराधरः ॥ २४ ॥ षष्ठ्यां शृण्वतं चापि सर्वपापभयापहा ॥
 तथा धन्या च पुण्या च त्रिवर्गो दीष्टदा सदा ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि तस्मिन् कल्पे त्रिवर्गसंस्मृतिरूपेण नाम चतुरधिकशत
 तमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ फाल्गुनामलपक्षस्य सप्तम्यां हमाधराव्यय ॥ उपोषितो नरो नारीसमभ्यर्च्यते सोऽपहम् ॥ १ ॥

सूर्यनामजपभक्त्यामितभोक्ताजितेंद्रियः ॥ उत्तिष्ठन्प्रस्वपंश्चैवसूयमेवाभिधीयते ॥ २ ॥ ततोऽन्यादिवसेप्राप्तेनष्टम्याप्रयत्नोरात्रिम् ॥
 स्नात्वादेवंसमभ्यर्च्यदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ ३ ॥ रविमुद्दिश्यैवचग्नौघृतहोमकृतक्रियः ॥ प्रणिपत्यजगन्नाथमितिवाणिमुदीरयेत् ॥ ४ ॥
 यमाराध्यपुरादेवीसावित्रिकामनायवै ॥ समेददतुदेवेशः सर्वान्कामान्विभावसुः ॥ ५ ॥ समभ्यर्च्यद्वितीयां प्राक्कृत्स्नान्कामान्यथापरात
 न् ॥ सदात्यखिलान्कामान्प्रसन्नोभेदिवरूपतिः ॥ ६ ॥ अष्टराज्यश्चदेवेन्द्रोयमभ्यर्च्यदिवरूपतिः ॥ कामान्समाप्तवान्राज्यं सैकमंप्र
 यच्छतु ॥ ७ ॥ एवमभ्यर्च्यपूर्वांचनिष्पाद्यैवविवस्वतः ॥ भुंजितप्रयतः सम्यगैवविष्यपतगध्वजे ॥ ८ ॥ फाल्गुनेचैत्रवैशाखेज्येष्ठेय
 स्यसमापनम् ॥ चतुर्भिः पारणमासैरभिनिष्पादितं भवेत् ॥ ९ ॥ करवीरैश्चतुरोमासोभक्त्यासंपूजयेद्भविम् ॥ कृष्णगुरुंदहेहूंप्राश्य
 गोशृंगजलम् ॥ १० ॥ नैवेद्यं षड्वेष्टास्तुदद्याद्विप्रभ्यश्च ॥ ततश्चश्रूयतामन्यामापाढादिषुयाक्रिया ॥ ११ ॥ जातीपुष्पाणि अस्ता
 निधूपंगौगुलमुच्यते ॥ कूपेदकंसमङ्गीयात्रिवेद्यं पायसं मतम् ॥ १२ ॥ स्वयंतदेवचाश्रीयाच्छेषपूर्ववदाचरेत् ॥ कार्तिकादिषुमासेषुगो
 मूत्रं कायशो रनम् ॥ १३ ॥ महार्गंधूपमुद्दिष्टं पूजारकोत्पलैस्तथा ॥ कांसारंचात्रनैवेद्यं निवेद्यंभस्करायवै ॥ १४ ॥ प्रतिमासंचविप्राय
 दातव्यादक्षिणातथा ॥ कर्पूरंचंदनं सुस्तामगरुतंगरंतथा ॥ १५ ॥ ऊषणं शर्कराकृष्णसुगंधं सिंहकंतथा ॥ महर्गोऽथंस्मृतो धूपप्रियोदे
 वस्यसर्वदा ॥ १६ ॥ ग्रीणनंचेष्टयाभानोः पारणे पारणे गते ॥ यथाशक्तियथायोगवित्तशार्थविवर्जयेत् ॥ १७ ॥ सद्भवेनैवसप्ताधः पूजि
 तः प्रीयते यतः ॥ पारणतयथाशक्त्यापूजितः स्नापितो रविः ॥ १८ ॥ ग्रीणितश्चेत्सितांक्कामान्दद्यादव्याहतं हरेत् ॥ एषापुण्यायपह
 रासतमीसर्वकमदा ॥ १९ ॥ यथाभिलषितांक्कामांलभते गरुडध्वज ॥ उपोष्येतां त्रिभुवनं प्राप्तिमिद्रेणैवपुरा ॥ २० ॥ पुत्रमाप्नोतुसो
 वित्रिपुत्रांस्तुतुदितिस्तथा ॥ यद्वः कामनां प्राप्ताथैवम्येदेवमाप्तवान् ॥ २१ ॥ त्वयाप्ताभागेविकृष्णशंकरः शुद्धिमाप्तवान् ॥ पितामहत्वं
 प्राप्नोऽहंतत्प्राप्तादाज्जनां न ॥ २२ ॥ अन्यैश्चाधिगतं कामं तमाराध्यनसंशयः ॥ ब्राह्मणैश्चत्रियैश्चैः शुद्धैर्वैषिणैश्चैः ॥ २३ ॥ यं
 काममभिध्यायेत्तत्प्राप्नोत्युपोषणात् ॥ जनः प्राप्नोत्यसिंदुधं भनोराराधनादृतः ॥ २४ ॥ अपुत्रः पुत्रमाप्नोति गतश्चापि सौंदर्ये ॥ रागाभिभूत

आरोग्यंकन्याविंदतिस्तपतिम् ॥ २६ ॥ समागत्यप्रवसितैरुपोष्यैतदवायुयात् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिगोगतश्चापिमोदते ॥ २६ ॥ ना
 पुत्रोनाधनोवापिनवानिष्टोनिर्वृणः ॥ उपोष्यैतद्व्रतमत्यःस्त्रीजनेवापिजायते ॥ २७ ॥ गोहेल्लोकमासाद्यमोदेताश्वतीःसमाः ॥ गौर
 कंयानमारूढस्तेजसारिधिसन्निभः ॥ २८ ॥ पुनरेत्यमर्हकृष्णधनधानसमोवृष ॥ क्ष्मातलेस्यान्नसंदेहःप्रसादाद्गोपतेनरः ॥ २९ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषसप्तमीकल्पेकामदासप्तमिव्रतनिरूपणनामपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 पुनश्चैतन्महाभागश्रूयतांगदतोमम ॥ प्रोक्तंखगेनदेवानांतिथिमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ १ ॥ विष्णुरुवाच ॥ विजयातिजयैवे
 वजयंतीचमहातिथिः ॥ त्वत्तःश्रुतासुरश्रेष्ठबृहदिमेपापनाशिनीम् ॥ २ ॥ तथोत्तरायणंब्रूहिशस्तंयद्वास्करार्चने ॥ यत्रसंपू
 जितोभानुर्भवेत्सर्वाधनाशनः ॥ ३ ॥ तन्मेकथयत्यनेनभक्त्यापृष्टोऽक्षयफलम् ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शुक्लपक्षेसप्तम्यांयद्दक्ष
 तुरवेभवेत् ॥ ४ ॥ तदात्यात्सामहापुण्यासप्तमीपापनाशिनी ॥ तस्यांसंपूज्यदेवेशचित्रभानुंजगद्गुरुम् ॥ ५ ॥ सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्य
 तेनत्रसंशयः ॥ यश्चोपवासंकुरुतेतस्यानियतमानसः ॥ ६ ॥ सर्वपापविमुक्तात्मासूर्यलोकेमहीयते ॥ दानंयदीयतेकिंचित्तमुद्दिश्यदिवा
 करम् ॥ ७ ॥ होमंवाक्रियेततत्रतत्सर्वंचाक्षयंभवेत् ॥ एकऋग्वेदःपुरतोऽजतःश्रद्धापरणतु ॥ ८ ॥ ऋग्वेदस्यतमस्तस्ययच्छतेस्तफलंश्रुवम् ॥
 सामवेदंफलंसोमयजुर्वेदफलंयजुः ॥ ९ ॥ अथर्वाअथर्वागिरिसोनिखिलयच्छतेरविः ॥ तारकाइवराजंतेद्योतमानादिवानिजम् ॥ १० ॥
 समभ्यर्च्यचसप्तम्यादिवेदंदिवाकरम् ॥ यत्रपापमशेषंवेनाशयत्यत्रभास्करः ॥ ११ ॥ कर्तव्यासप्तमिकृष्णतेनोक्तापापनाशिनी ॥ अस्या
 समभ्यर्च्यरविंयातिसौरपुरंनरः ॥ १२ ॥ विमानवरमारुह्यकपूरैर्द्ववसुत्तमम् ॥ तेजसाकविसंकाशप्रभयासूर्यसन्निभः ॥ १३ ॥ कांत्यात्रेयसप्तमः
 कृष्णशौर्यैरहरिसप्तमःसदा॥मोदेतत्रसुचिरंवृंदारकगणैःसह ॥ १४ ॥ पुनरेत्यभुवंकृष्णभवेद्वैक्ष्माधिपाधिपः ॥ १५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुरा
 णेब्राह्मेपर्वणिषसप्तमीकल्पेपापनाशिनीव्रतविधिवर्णननामषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तथान्यदोपधर्मज्ञशृणु
 ष्वगदतोमम ॥ पदद्वयंजगद्धातुर्देवदेवस्यगोपतेः ॥ १ ॥ यदेकपादपीठंहितत्रन्यस्तंपदद्वयम् ॥ स्वयमंशुमतकृष्णलोकानांहितका

म्यथा ॥ २ ॥ वामनस्यपङ्कणज्ञेयैवउत्तरायणम् ॥ देवाद्यैः सकलैर्वैदक्षिणदक्षिणायनम् ॥ ३ ॥ अहंतचिसराकुण्डक्षिणपादमर्चतः ॥
 श्रद्धान्वितौभास्करस्यहराशौवासमर्चतः ॥ ४ ॥ तस्मिन्मध्यह्नसम्यग्देवदेवस्यमानवः ॥ करेत्याराधनंस्तुतुः स्याद्राजानुमान्तदा ॥ ५ ॥
 विष्णुरुवाच ॥ कथमारधनंतस्यदेवदेवस्यगोपतेः ॥ क्रियतेदेवशिल्पतत्समाख्यातुमर्हसि ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उतरेत्यमेनेकृष्णज्ञातोनेयत
 मानसः ॥ द्यूतक्षीरादिभिर्देवैस्त्रापयेत्तिमिरापहम् ॥ ७ ॥ चारुवस्त्रोपहारैश्चपुष्पधूपानुलेपनैः ॥ समभ्यर्च्यततःसभ्यग्राहणानचतर्पणैः ॥ ८ ॥
 पदद्वयव्रतंतस्यशृङ्गाद्रानुतत्परः ॥ वन्देत्स्नातश्चित्रभानुंततश्चगरुध्वज ॥ ९ ॥ भुक्त्वात्रोचित्रभानुंतुचित्रभानुव्रजंतथा ॥ स्वपत्नि
 बुध्यन्ग्रामन्होमंकुर्वन्तथार्चयन् ॥ १० ॥ चित्रभानोरनुदिनंकरिष्येनामकीर्तनम् ॥ यावद्व्यदिनात्प्राप्तक्रमशोदक्षिणायनम् ॥ ११ ॥
 चलितेहंकृतेचैववेदारंभोपवासदा ॥ तावद्व्येचित्रभानुंयावेदोत्तरायणम् ॥ १२ ॥ यावज्जीवंचर्यात्क्रियञ्ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपिवा ॥ करिष्येऽ
 हंतथाचैवकीर्तयिष्यामितंप्रभुम् ॥ १३ ॥ यदानुर्तंकिंचिद्वक्ष्येतदावक्ष्यामितद्वचः ॥ अज्ञानादथवाज्ञानात्कीर्तयिष्यामितंप्रभुम् ॥ १४ ॥
 षण्मासमेकमनसाचित्रभानुमयंपरम् ॥ तंस्मरन्मरणयातियांगतिंसास्तुमेगतिः ॥ १५ ॥ षण्मासाभ्यंतरेस्तुयदितस्मिन्भवेन्मम ॥ तन्म
 याभास्करस्येहस्वयमात्मानिवेदितः ॥ १६ ॥ परमात्ममयंब्रह्माचित्रभानुमयंपरम् ॥ यमेतंसंस्मरिष्यामिसमेभानुः परगतिः ॥ १७ ॥
 यदिप्रातस्तथासायंमध्याह्नेवाजपाम्यहम् ॥ षण्मासाभ्यंतरेन्यासकृतोव्रतमयोमया ॥ १८ ॥ तथाकुरुगन्नाथस्वर्गलोकरायणः ॥ चित्र
 भानोयथाशक्त्याभवान्भवतिमेगतिः ॥ १९ ॥ एवमुच्चार्यषण्मासंचित्रभानुमयंव्रतम् ॥ तावन्निष्पादेद्यावत्संपूर्णदक्षिणायनम् ॥ २० ॥
 ततश्चप्राणनंकुर्याद्यथाशक्त्याविभावसोः ॥ भोजयेद्ब्राह्मणादिद्व्यान्भौमांश्चापिसदक्षिणात् ॥ २१ ॥ पुण्यस्थानकथांकुर्यान्पार्तिदस्यतथा
 व्रतः ॥ पूजयेद्वाचंभक्त्यायथाशक्त्याचलेखकम् ॥ २२ ॥ एवंव्रतमिदं कृष्णयोधारयतिमानवः ॥ इहैवदेवशार्दूलमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ २३ ॥

षण्मासाभ्यन्तरेचास्यमरणंयदिजायते ॥ प्राप्नोत्यनशनस्योक्तंयत्फलतदसंशयम् ॥ २४ ॥ पदद्वयंचदेवस्यसम्यक्त्वेनसदाचित्तम् ॥
भवत्येतज्जगौभानुःपुराचंद्रायपृच्छते ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्रह्मपर्वणिसप्तमीकल्पेभानुपादद्वयव्रतवर्णनंनमस्ता
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कृष्णपक्षेतुमावस्यसर्वातिसप्तमीशृणु ॥ यासुविष्यसमाप्नोतिसर्वाङ्कामांस्तथा
यान् ॥ १ ॥ पाखंडादिभिरालापनं कुर्याद्भानुतत्परः ॥ पूजयेत्यणतोदेवमेकप्रामनसाशुभम् ॥ २ ॥ मावाह्यैः पारणमासैः षड्भिः सांक्रान्तिकं
स्मृतम् ॥ मार्तण्डप्रथमं नाम द्वितीयं कं प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥ तृतीयं चित्रभानुंच विभावसुमतः परम् ॥ भगतिपंचमं ज्येष्ठपक्षं हंसमथोच्यते ॥ ४ ॥
पूर्वेषु षट्सु मासेषु पंचगव्यमुदाहृतम् ॥ स्नाने च प्राशने चैव प्रशस्तं पापनाशनम् ॥ ५ ॥ प्रणामे देवदेवस्य कृत्वा पूजां यथाविधि ॥ विप्राय दक्षिणां
दद्याच्छूद्रधानं च शक्तिः ॥ ६ ॥ पारणांतं च देवस्य प्रीणनं भक्तिपूर्वकम् ॥ कुर्वीत भक्त्या विधिवद् विभक्त्या तु गृह्यते ॥ ७ ॥ नक्तभोजी
तथा विष्णो तैलक्षारविजितः ॥ कृष्णजागरणं रात्रौ सप्तम्यामथवादिने ॥ ८ ॥ एतासु पित्वा धर्मज्ञं हंसं प्रीणनतत्परः ॥ सर्वोत्कामानवाप्नोति
सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥ यतः सर्वमवाप्नोति यद्वादिच्छति चेत्तसा ॥ अतो लोकेषु विख्याता सार्वार्थावाप्ति सप्तमी ॥ १० ॥ कृताभिलषितं ह्ये
षां प्राग्बधार्धमतत्परैः ॥ पूरयत्यखिलाकामान्संश्रुताचदिनेदिने ॥ ११ ॥ तमाराधयस्वर्वितपाथगरुडध्वज ॥ यथाराधितवान्भानुर्भगणाधिपतिः
पुरा ॥ १२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराण ब्रह्मपर्वणिसप्तमीकल्पे सर्वाध्यात्मवर्णनं नामाष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
मार्तण्डसप्तमीं कृष्णयथौ न्यां विष्मि ते नवा ॥ शृणुष्वैकमनवीरगदतो मे शुभप्रदम् ॥ १ ॥ यस्याः सम्यगनुष्ठानात्प्राप्त्यभिमतं फलम् ॥ पौषमासे
सिते पक्षे सप्तम्यां सप्तमिपोषितः ॥ २ ॥ सम्यक्संपूज्यमार्तण्डमातं डइति वै जपेत् ॥ पूजयेत्कुतपं भक्त्या श्रद्धया परयान्वितः ॥ ३ ॥ धूप
पुष्पोपहारारौपवासैः समाहितः ॥ मार्तण्डेति जपन्नाम पुनस्तद्गतमानसः ॥ ४ ॥ विप्राय दक्षिणां दद्याद्यथाज्ञान्त्याखगध्वज ॥ स्वपान्चिनु
ध्यन्स्वलितो मार्तण्डेति च कीर्तयेत् ॥ ५ ॥ पाण्डादिविकर्मस्थैरालापंचविजयेत् ॥ गोसूत्रंगोमयं वापि दधि क्षीरमथापि वा ॥ ६ ॥ गोदे

१ शृङ्गपक्षे-इ०पा० । २ यथान्यायं न्ववन्मि ते-इ०पा० ।

हृतः समुद्धृतं प्राश्रयादात्मशुद्धये ॥ द्वितीयेऽहिपुनः स्नातस्तथैवाभ्यर्चनं वे ॥ ७ ॥ तेनैव नाम्नासंभूय दत्त्वा विप्राय दक्षिणम् ॥ ततो
 भुञ्जीति गोदोहं सभूतेन समन्वितम् ॥ ८ ॥ एवमेवालिलान्मासानुपोष्य प्रयतः शुचिः ॥ दद्याद्वा दिक्त्रै विप्राप्रतिमांस्वशक्तिः ॥ ९ ॥ था
 रितो चेतुर्नवर्षेयथाज्ञातयागवादि कम् ॥ दत्त्वा परं रवेर्भूयः शृणुयत्फलमश्नुते ॥ १० ॥ स्वर्णशृंगं च पंचम्यां षष्ठ्यां च वृषभं नरः ॥ प्रति
 मां संह्रिजातिभ्यो यद्दत्त्वा फलमश्नुते ॥ ११ ॥ तत्प्राप्नोत्यखिलं सम्यग्रतमेतदुपोषितः ॥ तं च लोकमवाप्नोति मार्तण्डाय त्रतिष्ठति ॥ १२ ॥
 शोडशेयसमः कृष्णतेजसा नात्रंशयः ॥ मार्तण्डसप्तमीमेतासु पोष्यैते गणादिवि ॥ १३ ॥ विद्योतमाना इत्येतलैर्कैश्चापि भूधरा इतरूमास्त्वमादिदेव
 शं प्रहंशं भास्करं रविम् ॥ अनया चर्यगोविन्दगोपतिगोलसन्निभम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मेण सप्तमीकल्पे मार्तण्डसप्तमीवर्णन
 नाम नवार्धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां मासि भाद्रपदेऽच्युताः ॥ प्रणम्यांश्चिरसादित्यं पूजयेत्सप्तवाह
 नम् ॥ १ ॥ पुष्पपूपादिभिर्वीरकुतपानां च तर्पणैः ॥ पाषाडादिभिरालापमकुर्वन्प्रियतात्मवान् ॥ २ ॥ विप्राय दक्षिणां दत्त्वा नक्तं भुञ्जीत वा
 ग्यतः ॥ तिष्ठन्नजन्त्रस्थितश्चक्षुतप्रस्खलितादिषु ॥ ३ ॥ आदित्यनामस्मरणं कुर्वन्नुच्चारणं तथा ॥ अनेनैव विधानेन मासाऽन्दादशैव क्र
 मात् ॥ ४ ॥ उपोष्य पारणे पूरणे सप्तमभ्यर्च्य जगद्गुरुम् ॥ पुण्येन श्रावणेनेह प्रीणयन्पुष्टिमश्नुते ॥ ५ ॥ अनन्तं श्रावणेनेह यतः फलमुदाहृतम् ॥
 तेनादित्यं सप्तमभ्यर्च्य तदेवलभते फलम् ॥ ६ ॥ एवं युरुषः कुर्यादादित्याराधनं शुचिः ॥ प्राप्येह विपुलं भोगं धर्मार्थतथाव्ययम् ॥ ७ ॥ अमुं त्रलो
 कमायाति दिव्ये स्वर्गेति संयुतो ॥ नारीवास्वर्गमभ्येत्य ह्यनन्तं फलमश्नुते ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मेण सप्तमीकल्पेऽनन्तसप्तमीव्रतवर्ण
 नं नाम दशार्धिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ६५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रावणेमासि देवाग्र्यं सप्तम्यां सप्तवाहनम् ॥ शुक्लपक्षे सप्तमभ्यर्च्य पुष्पघृ
 पादिभिः शुचिः ॥ १ ॥ पाषाडादिभिरालापमकुर्वन्प्रियतात्मवान् ॥ विप्राय दक्षिणां दत्त्वा नक्तं भुञ्जीत वाग्यतः ॥ २ ॥ अभ्यर्गदेवदेवस्य वर्षे
 वर्षे नियोजयेत् ॥ सप्तम्यामन्नमेवाग्र्यं शुभं शुक्लं नवं तथा ॥ ३ ॥ विभवेषु तथा न्येषु वादित्राण्येव वै विदुः ॥ तथा देवस्य मासेऽस्मिन्नभ्यर्गं परि

गीयते ॥ ४ ॥ यस्तु चाराधयेद्भक्त्या भास्करस्य नरोऽच्युत ॥ अभ्यंगं विधिवच्छत्तथा कृत्वा ब्राह्मणभोजनम् ॥ ५ ॥ शंखतूर्यानि नदंश्च ब्रह्म
 घोषैश्च पुष्कलैः ॥ सदिव्यं यानमारूढो लोकमायातिहेलिनः ॥ ६ ॥ अनेनैव विधानेन मासां द्वादशैकमात्र ॥ उपोष्य पारणे पूजैर्दद्याद्ब्रि
 यदक्षिणम् ॥ ७ ॥ व्रतं यः पुरुषः कुर्याददित्याराधनं शुचिः ॥ स गच्छेत्परमं लोकं दिव्यवैवर्धनमालिनः ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि सप्तमिकल्पेऽभ्यंगसप्तमिवर्णनं नामैकादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॐ ब्रह्मोवाच ॥ एवं कृष्णसदाभानुरैर्भक्त्या यथाविधि ॥
 फलं दत्वा सुखमुलभं सलिलेनापि पूजितः ॥ १ ॥ न भानुर्जीवदानेन पुष्पैर्न फलैस्तथा ॥ आराध्यते सुशुद्धेन हृदयेनैव केवलम् ॥ २ ॥
 रागादपेतं हृदयं वा गुह्यं नानृतादिभिः ॥ हिंसाविरहितं कर्म भास्कराराधनत्रयम् ॥ ३ ॥ रागादिदूषिते चित्ते नारूपं दीतिमिरापहः ॥
 वध्नाति तं नरं हंसः कदाचित्कर्दमांभसि ॥ ४ ॥ तमसो नाशनायालं चैदौल्लाखानारतम् ॥ हिंसादिदूषितं कर्म केशवाराधने कुतः ॥ ५ ॥
 जनाश्चित्ताप्रसादाद्वैनचापतिमिरापहम् ॥ तस्मात्सत्यस्वभावेन सत्यवाक्येन चाच्युत ॥ ६ ॥ अहिंसेकेन चादित्यो निसर्गादिव तौषितः ॥
 सर्वस्वमपि देवाय यो दद्यात्कुटिलाशयः ॥ ७ ॥ शनैराराध्यते ब्रह्मैव देवदेवो दिवाकरम् ॥ रागादपेतं हृदयं कुरुत्वं भास्करार्पणम् ॥ ८ ॥
 ततः प्राप्स्यसि दुःप्राप्यमयत्नेनैव भास्करम् ॥ ९ ॥ विष्णुरुवाच ॥ देवेशः कथितः सम्यक्काम्योऽयं भास्करो मयि ॥ १० ॥ अराधन
 विधिं सर्वभूयः पृच्छामि तं वद ॥ कुले जन्मतथारोग्यं धनवृद्धिं च दुर्लभाम् ॥ ११ ॥ त्रितयं प्राप्य ते येन तन्मे वद जगत्पते ॥ १२ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मासे तु माघे सितसप्तमेऽह्नि हस्तक्षयोगे जगतः प्रसृतिम् ॥ संपूज्य भानुं विधिनोपवासी सुगंधधूपान्नरोपहारैः ॥ १३ ॥
 गृहं तु पुष्पैः प्रतिपाद्य पूजादानादियुक्तं व्रतमब्दमेकम् ॥ दद्याच्च दानं मुनिपुंगवेभ्यस्तत्कथ्यमानं विनिबोधर ॥ १४ ॥ वज्रं तिलां न्वीहि य
 वानिहरण्यं यवान्नमंभः करकासु पानहम् ॥ छत्रोपपन्नं शुद्धं फणिताब्जं दद्यात्क्रमाद्भस्त्रं अनुक्रमेण ॥ १५ ॥ यद्येष वै विधिनोदितेन यस्यातिथौ
 लोकगुरुं प्रपूज्य ॥ अश्मंतं नान्यात्मा विशुद्धतोः संप्राशनानीह निबोधतानि ॥ १६ ॥ गोमूत्रमंभश्च रसो नृशकं दूवादिधित्रीहितं तिलान्य

वांश्च ॥ सूर्याशुतंतजलमंबुजाक्षशीरंचमासैः क्रमशः प्रयुज्य ॥ १६ ॥ कुलेप्रधानेधन्यपूर्णपद्मावृतेह्यस्तसमस्तदुःखे ॥ प्राप्नोति
 जन्माऽविकलेन्द्रियश्चभवत्यरोगोमतिमान्मुखीच ॥ १७ ॥ तस्मात्त्वमप्येतदमोघवीर्यादिवक्राराधनमप्रमत्तः ॥ कुरुप्रभावंभगवंतमी
 शमाराध्यक्रामानखिलानुपेहि ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्नेर्वर्णिसप्तमीकल्पेवृतीयपदव्रतवर्णननामद्वादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ सूर्य्येष्टपुनर्ब्रूहि यत्पृच्छाम्यहमादितः ॥ यत्फलं समवाप्नोति कारयित्वा रेव हम् ॥ १ ॥ देवार्चकार
 यित्वा तु यन्पुण्यं पुरुषोऽश्रुते ॥ पूजयित्वा च विधिं विदुर्लुप्य च यत्फलम् ॥ २ ॥ कानि भाल्यानि शस्तानि कानि नाहति भास्करः ॥
 केधूपाभानुदयिताः केवर्ज्याश्च जगत्पतेः ॥ ३ ॥ उपचारफलं कैः स्यात्किं फलं गतिवादिने ॥ घृतक्षीरादिना यत्तु स्नापिते भास्करे फलम्
 ॥ ४ ॥ यथोपलेपनादौ च फलमभ्युक्षितेन तु ॥ दिवा कर्गृहे तात तद्दशैषं वदस्व मे ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ साधुवत्स ये देत तत्त्वं मार्तण्डस्यै
 ह पृच्छसि ॥ शुश्रूषणे विधिं पुण्यं तदिहैकमनाः शृणु ॥ ६ ॥ यस्तु देवालयं भानोर्दिवि शैलमथापि वा ॥ कारयेन्मृन्मयं चापि तस्य पुण्यफलं शृ
 णु ॥ ७ ॥ अहन्यहनि यज्ञेन यजतो यन्महत्फलम् ॥ प्राप्नोति तत्फलं भानोर्यः कारयति मार्दिरम् ॥ ८ ॥ कुलानां शतमागामिसमतीतं कुलं श
 तम् ॥ कारयेद्भगवद्भामसनयेर्दले कृतम् ॥ ९ ॥ सप्तजन्मकृतं पापं स्वल्पाय दिवा बहु ॥ भानोरालयविन्यासप्रारंभो देवमृष्यति ॥ १० ॥
 सप्तलोकमयो भानुस्तस्य यः कुरुते गृहम् ॥ प्रतिष्ठांसमवाप्नोति स नः साप्तलौकिकीम् ॥ ११ ॥ प्रज्ञास्तद्देशभूभागप्रज्ञास्तं भवन्नरेः ॥
 कारयेद्दक्षयौल्लोकांस नरः प्रतिपद्यते ॥ १२ ॥ इष्टकाचयविन्यासो यावद्दर्पाणि तिष्ठति ॥ तावद्दर्पसहस्राणि तत्कतुर्दिवि संस्थितिः ॥ १३ ॥
 प्रतिमालक्षणवर्तीयः कारयति मानवः ॥ दिवा कर्त्तव्यं तल्लोकमक्षयं प्रतिपद्यते ॥ १४ ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणां सहस्राणि समोदते ॥ लोके सुमनसां
 वीरप्रत्येकं मधुमुदन ॥ १५ ॥ प्रतिष्ठाप्य रेवर्चमुप्रज्ञास्तो निवेशने ॥ पुरुषः कृतकृत्योऽस्ति न दोषमलमश्रुते ॥ १६ ॥ ये भविष्यंति येऽतीता
 आकल्पं पुरुषाः कुले ॥ तांस्तारयति संस्थाप्य देवस्य प्रतिमारेवः ॥ १७ ॥ अनुशिष्टाः किल पुरायेन यमकिंकराः ॥ पाशदंडकराः कृष्णप्रज्ञा

संयमनोद्यताः ॥ १८ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ विहंतुयथान्यायिनयोगोमेदुपाल्यताम् ॥ नाज्ञाभंगं करिष्यति भवतां जंतवः क्वचित् ॥
 ॥ १९ ॥ केवलं ये जगन्मूलं विवस्वतं मुपाश्रिताः ॥ भवाद्विः परिहर्तव्यास्तेषां नैव ह संस्थितिः ॥ २० ॥ ये तु वैवस्वता लोके तच्चित्तास्तत्परा
 यणाः ॥ पूजयंतिसदा भानुं ते च त्याज्याः सुदूरतः ॥ २१ ॥ तिष्ठंश्च प्रस्वपन्गच्छद्भुतिष्ठन्सखलिते भुते ॥ संकीर्तयति देवयः स न स्याज्यः सुदू-
 रतः ॥ २२ ॥ नित्यनैमित्तिकैर्देवं ये जंति तु भास्करम् ॥ न चालोक्या भवाद्विस्ते तद्ध्यानं हातवोगतिम् ॥ २३ ॥ ये पुष्पधृपवासोऽभूषणै-
 श्चापि वल्लभैः ॥ अर्चयंतिन ते ग्राह्या मत्पुस्तु ते परिग्रहम् ॥ २४ ॥ उपलेपनकर्तारः कर्तारो मा जन्मस्य ये ॥ अर्कालये परित्याज्यंते पात्रि-
 पुरुषं कुलम् ॥ २५ ॥ ये न वायतनं भानोः कारितं तत्कुलोद्भवः ॥ पुमान् स नावलोक्यो वै भवाद्विदुष्टचक्षुषा ॥ २६ ॥ येनाचा भगवद्रक्ष्याम-
 त्पितुः कारिता शुभा ॥ नराणां तत्कुलं वीराः सदा त्याज्यं सुदूरतः ॥ २७ ॥ भवतां भ्रमतां यत्र भानुसंश्रयमुद्रया ॥ न चाज्ञाभंगकृत्कश्चिद्रविष्य-
 तिनरः क्वचित् ॥ २८ ॥ इत्युक्ताः किं करस्ते नयमेनमुमहात्मना ॥ अनाश्रित्य वचः कृष्णसत्राजितमथोगताः ॥ २९ ॥ तस्य ते ते जसा सर्वे भानोर्भ-
 क्तस्य मुव्रत ॥ मोहिताः पतिता भूमौ यथा च विहगानगाः ॥ ३० ॥ एतां महाफलां योर्चा भानोः कारयते नरः ॥ तवाख्यानं महाबाहो गृहं करयि-
 तुं श्रयत् ॥ ३१ ॥ यज्ञानराणां पापौघनाशकाः सर्वकामदाः ॥ तथैव श्रेष्ठे जगद्भानुः सर्वयज्ञमयो रविः ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्यालयबन्धनमार्जननादिफलवर्णनं नाम त्रयोदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्थापितां प्रतिमां
 भानोः सम्यक्संपूज्यमानवः ॥ यथार्थयते कामं तं तं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १ ॥ यः स्नापयति देवस्य घृतेन प्रतिमाराविः ॥ प्रस्थप्रस्थे द्विजाभ्या-
 णां सददाति गवां शतम् ॥ २ ॥ गवां शतस्य विप्राणां यद्वत्स्य भवेत्फलम् ॥ घृतप्रस्थेन तद्भानोर्भवेत्स्नातकयोगिनाम् ॥ ३ ॥ धूरिद्युम्रेन
 संप्राप्ता सप्तद्वीपा वसुंधरा ॥ घटोदकेन मार्तण्डं प्रतिमा स्नापिता किल ॥ ४ ॥ प्रतिमा मसिता घृत्मां घृतेन जगती पतेः ॥ स्नापयित्वा समस्तेभ्यः
 पापेभ्यः कृष्णमुच्यते ॥ ५ ॥ सप्तम्यामथ षष्ठ्यां वाग्येन हविषारवेः ॥ सप्तमं तु भवेच्छ्रेष्ठं महापातकनाशनम् ॥ ६ ॥ ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि य-
 त्पापं कुरुते नरः ॥ तत्क्षालयति संध्यायां घृतेन सप्तपत्नयेः ॥ ७ ॥ सर्वयज्ञमयो भानुर्हव्यानां परमं घृतम् ॥ तयो रशेषपापानां क्षालकः स गंमो भवेत् ॥ ८ ॥

येषु क्षीरवहानद्योद्विदाः प्रायसकर्मदाः ॥ मोदते ते तु लोकेषु क्षीरस्नानकरो रवेः ॥ ९ ॥ आह्लादं निवृत्तिस्थानमारोग्यचारुरूपताम् ॥ सप्त
जन्मान्यवाप्नोति क्षीरस्नानपरो रवेः ॥ १० ॥ दध्यादीनि काराणां क्षीरतः संभवा यथा ॥ यथा च विमलं क्षीरं यथा निवृत्तिकारकम् ॥ ११ ॥ तथा च निम
लं ज्ञानं भवत्यपि न संशयः ॥ ग्रहानुक्कलतापुष्टिः प्रियत्वमखिले जने ॥ १२ ॥ करोति भगवान्भानुः क्षीरस्नपनतोषितः ॥ सर्वस्य स्निग्धतामिति
दृष्टमात्रे प्रसदिति ॥ १३ ॥ द्युतक्षीरेण देवेशे स्नापितेति मिरापहे ॥ १४ ॥ इति श्री भविष्ये महपुराणे ब्रह्मोपनिषत्समीकले आदित्यस्नापनयो
गवर्णनं नाम चतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रज्ञं संतिमहात्मानः संवा दं भास्कराश्रयम् ॥ गौतम्यासहकौसल्यासुमनायां
सुरालये ॥ १ ॥ स्वर्गेऽतिशोभना दृष्ट्वा कौसल्यां पतिना सह ॥ ब्रह्माणितमनिमपय पृच्छत विस्मिता ॥ २ ॥ गौतम्युवाच ॥ शतशः सति कौश
ल्ये देवाः स्वर्गनिवासिनः ॥ देवपत्न्यस्तथैव ताः सिद्धाः सिद्धांगनास्तथा ॥ ३ ॥ न तेषां मीदृशो गन्धो न कार्तिर्न सुरूपता ॥ न वाससीशो भनेय
थाते पतिना सह ॥ ४ ॥ नैवाभरणजातानि तेषां प्राजितैव तेषां ॥ यथा तव यथापत्युर्न च स्वर्गनिवासिनाम् ॥ ५ ॥ सुस्नातचैलतश्चैव युवयो रतिर
च्यते ॥ लेखाद्यानामपि शानं क्षयातिशयवर्जिताः ॥ ६ ॥ तपःश्रभावादानं वाहं संवाकर्मसंज्ञितम् ॥ युवयोर्यत्समाचक्ष्वतत्सर्ववर्णनि ॥ ७ ॥
येन मे विक्रमे बुद्धिर्मनुजा येन संगताः ॥ ८ ॥ कौशल्योवाच ॥ यज्ञो यज्ञेश्वरो भानुरावाभ्यां जातुतोषितः ॥ ८ ॥ स्वर्गप्राप्तिरियं तस्य
कर्मणः फलमुत्तमम् ॥ सुरूपता ततः प्रीतिः पश्यतां चारुवेषिता ॥ ९ ॥ यत्पृच्छसि महाभागे तदप्येषा वदसि ते ॥ तीर्थो देकैस्तथा गंधैः स्ना
पितो यदि वाकरः ॥ १० ॥ तेन कारिरियं नित्यं देवांस्त्रिभुवने श्रान् ॥ मनःप्रसादः सौम्यत्वं शरीरे च निवृताः ॥ ११ ॥ यत्प्रियत्वं च सर्वस्य
तद्धृतस्नापनात्फलम् ॥ यान्यभीष्टानि वासांसि यच्चाभीष्टा विभूषणम् ॥ १२ ॥ रत्नानि यान्यभीष्टानि यत्प्रियं चातुलेपनम् ॥ ये धूपाया निमा
ल्यानि दयितान्य भवत्सदा ॥ १३ ॥ मम भर्तुस्तदैवा स्य तदाराज्यं प्रज्ञासतः ॥ तानि सर्वेणिसर्वज्ञसर्वपातरिभानुनि ॥ १४ ॥ दत्तानि तत्स
मुत्थोऽयं गंधपूपात्मको गुणः ॥ आहारादयि ताये च पवित्राश्च निवेदिताः ॥ १५ ॥ त्रिलोककर्तुः सवितुस्तत्तद्गुणसंभवा ॥ स्वर्गकोमेन
मभत्रा मया चक्षुर्भदर्शने ॥ १६ ॥ कृतमेतत्कृतेनामृदावयोर्भवे संक्षयः ॥ ये त्वकामानराः सम्यक् तत्कुर्वन्ति च शोभने ॥ १७ ॥ तेषां ददाति
विश्वेशो भगवान्मुक्तिमीश्वरः ॥ १८ ॥ एवमभ्यर्च्य मातैर्दमकैर्देवेश्वरगुरुम् ॥ १८ ॥ प्राप्नोत्यभिमतान्कामान्कृष्णहंशा

श्वतीःसमाः ॥ चंदनागुरुकूर्गकुंभोशीरपद्मकैः ॥ १९ ॥ अनुलितोनैर्भत्तयाददातिसागरोद्भवाम् ॥ कालेयकं तरुणं चरुं चंदनमेव च
 ॥ २० ॥ यान्यात्मनःसदेष्टानितानि शस्यान्यापाकुरु ॥ गंधाश्चापिशुभायेचधूपायैविजयोदयाः ॥ २१ ॥ दिवाकरस्य धर्मो निवेद्यात्सर्वे
 दाच्युत ॥ नदद्यात्सल्लकीक्षारं नो मुखेन च सहतम् ॥ २२ ॥ दद्यादकार्यधर्मज्ञधूपमाराधनोद्यतः ॥ मालतीमल्लिकाचैव वयूथिकाजातिमु
 त्तिकः ॥ २३ ॥ पाटलाः करवीरश्च जपासर्वेतिरवच ॥ कुंकुमस्तगरश्चैव कर्णिकारः स केदारः ॥ २४ ॥ चंपकः केतकः कुंदो बाणवर्बमा
 लिका ॥ अशोकस्ति लकोल्लोध्रस्तथाचैवाटारूषकः ॥ २५ ॥ शतपत्राणि धन्यानि वकाहानं विशेषतः ॥ अगस्तिं किंशुकं तद्रतूजा
 र्थभास्करस्य तु ॥ २६ ॥ अमीपुष्पप्रकारास्तु शस्ताभास्करपूजने ॥ विल्वपत्रं गमपत्रं पत्रवाभृंगरस्य च ॥ २७ ॥ तमालपत्रं च हरः
 सैव भगवत्प्रियम् ॥ तुलसीकालतुलसीतथारक्तचंदनम् ॥ २८ ॥ केतकीपत्रपुष्पंतु सद्यस्तुष्टिकरं रवेः ॥ पद्मोत्पलसमुत्थानिरक्तनी
 लोत्पलंतथा ॥ २९ ॥ सितोत्पलंतु भानोस्तु दयिता निसदाच्युत ॥ कृष्णलोन्मत्तकं कांतं तथैव गिरिमल्लिका ॥ ३० ॥ नर्कणिकारिका
 पुष्पं भास्कराय निवेदयेत् ॥ कुटजं शालमलीपुष्पं तथा न्यदूध्वर्जितम् ॥ ३१ ॥ निवेदितं भयं रोगं निस्वतां च प्रयच्छति ॥ येषां न प्रतिषेधो
 स्ति गंधवर्णो न्वितानि च ॥ ३२ ॥ तानि पुष्पाणि देया निभानवे लोकभानवे ॥ सुगंधैश्च मुरांसी कर्पूरगारुचंदनैः ॥ ३३ ॥ तथा न्यैश्च शु
 भैर्द्रव्यैश्चैव न मालिनम् ॥ दुकूलपट्टकौशेयवाक्षं कापां स कादिभिः ॥ ३४ ॥ वासोभिः पूजयेद्भद्रां दुं यानि चात्मा प्रियाणि तु ॥ भक्ष्याणि यान्यभीष्टा
 नि भोज्यान्याभिमतानि च ॥ ३५ ॥ फलं च वल्लभं यत्स्यात्तत्ते देयं दिवाकरे ॥ सुवर्णमणिमुक्ता निरजंतं च तथाच्युत ॥ ३६ ॥ दक्षिणा वि
 विधा चेह्यज्ञान्यदीपवल्गुभम् ॥ तत्तु देवाधिदेवाय भास्कराय निवेदयेत् ॥ ३७ ॥ आत्मानं भास्करं मत्वा यज्ञं तस्मै निवेदयेत् ॥ तत्तदव्यक्तं
 पायभास्कराय निवेदयेत् ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्प आदित्यमाहात्म्ये सूर्यपूजाविधिर्वर्णनं नाम पंचदशोत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ७४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृष्णराजमहानासीद्वयाति कुलसंभवः ॥ सत्राजितेति विख्यातश्चक्रवर्ती महा

बलः ॥ १ ॥ प्रभवतेजसाकान्याक्षांन्याबलसमन्वितः ॥ धैर्यगार्भिर्यसंपन्नोवदान्योयशसन्वितः ॥ २ ॥ बुद्ध्याविक्रमदक्षश्चसंपन्नोब्राह्मणायतः॥कृतीकविस्तथाज्ञारूषट्पदाख्यैर्ननिर्जितः॥३॥सदापंचसुरक्तश्चवसुमद्भिर्ननिर्जितः॥रुद्रतावसुभिर्जितैःस्त्वश्रद्धासमन्वितः॥४॥अंबुजस्यांडजस्येवअत्रियस्यतथाच्युत॥अंबुजायस्तथाकृष्णवार्यपात्रंसर्वैविभो॥५॥ गंगेयबलसंतुल्यःगौलस्त्याचात्रमोयथा॥गंगेयस्य तथाकृष्णधिषणस्यहर्यथा ॥ ६ ॥ काम्यश्चद्विजभक्तस्तुतथाबालमीकितस्तदा ॥ व्यासस्यदेवशार्दूलजामदग्न्यव्याविभोः ॥ ७ ॥ एषानैकैर्गुणैःसराजाक्ष्मातलेविभो ॥ शशाससमहाबाहुःसप्तद्वीपावसुंधराम् ॥८॥ यस्मिन्गाथांप्रागर्थितयेपुराणविदेजनाः॥ सत्राजिते महाबाहौकृष्णधात्रांसमाश्रिते॥९॥यावत्सूर्यउदेतस्मयावक्षप्रतितिष्ठति॥सत्राजितंतुतसर्वैक्षेत्रमित्याभिधीयते॥१०॥समर्वत्नसंस्तुक्तांसतद्रीपवर्तोमहीम्॥शशासधर्मैणपुराचक्रवर्तीमहाबलः॥११॥नान्यायकृन्नचाक्षकोवदान्योबलवत्तरः॥तस्याभूत्पुरुषाराज्ञःसम्यग्धर्मानुशासिनः॥१२॥चत्वारःसचिवास्तस्यराज्ञःसत्राजितस्यतु॥बभूवुरग्रतिहताःसदावतिबलस्यवै॥१३॥तस्यभक्तिरतीवासिन्निसर्गोदेवभूतपतेः॥दिव्यकरेजगद्गानौरक्तचंदनमालिनी॥१४॥तस्योर्ध्वमहिमानंचविलोक्यपृथिवीपतेः॥नकेवलंजनस्यापिह्यभवत्तस्यविस्मयः ॥ १५॥ संचितयासासतृपःसमृद्ध्याविस्मितस्तथा॥कथंस्यात्संपदेषामेपुनरप्यन्यजन्मनि॥१६॥ एवमवदुशोराजातदकृष्णमहायशाः ॥ चितयन्नपितन्मूलंनचासीन्निश्चयान्वितः ॥ १७ ॥ यदाननिश्चयराजासययौभागवीप्रियः ॥ सदापप्रच्छधर्मज्ञान्साविप्रान्समुपागतान् ॥ १८ ॥ सर्वाश्चसमुखान्वीरविविक्तांतपुरस्थितः ॥ प्रणिपत्यमहाबाहुर्ग्रहीतुंशासनक्रियाः ॥१९॥ विश्वासानुग्रहबुद्धिर्भवतांमयिसत्तमाः ॥ तदहंप्रष्टुमिच्छामिर्किंचितद्रक्तुमर्हथ ॥ २० ॥ सद्विद्याखिलविज्ञानसम्यग्धौतांतरात्मभिः ॥ भवद्भिर्यद्यनुग्राह्यःस्यामर्हंबेदवित्तमाः ॥ २१ ॥ तद्यथावन्मयापृष्टा भवंतोमत्प्रसादिनः ॥ वक्तुमर्हथविद्वांसःसर्वस्यैवोपकारिणः ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्तेमनसिसंदेहस्तंपृच्छाद्यमहीपते ॥ वदिष्यामो यथान्यार्थंतेमनसिर्वर्तते ॥ २३ ॥ वयंहिनृपशार्दूलभवतापरितोषिताः ॥ सम्यक्प्रजंपालयित्रादृताभोजनंसदा ॥ २४ ॥ संतुष्टोब्राह्म

णोऽश्रीयाच्छिद्याद्वाधर्मसंशयम् ॥ हितंचोपदेशोद्भूतमहिताद्रानिवर्तयेत् ॥ २६ ॥ विषक्षुमथभूपालंभार्यातस्यैवधीमतः ॥ प्रणिपतेनचा
 हेदंविनयात्प्रणयान्वितम् ॥ २६ ॥ नस्त्रीणामवनीपालवक्तुर्महिगिहेष्यते ॥ तथापिभूपतेवक्ष्यसंपदीदृक्मुदुर्लभा ॥ २७ ॥ भूयोऽपिसंशया
 न्प्रष्टुमलमीशोभवानृषीन् ॥ नन्वहंपुरुषव्याघ्रसदांतःपुरचारिणी ॥ २८ ॥ तत्प्रसादंयदिभवान्करोतिममपार्थिव ॥ तन्मदीयमृषीन्प्रभुसंदे
 हंपार्थिवाहसि ॥ २९ ॥ सत्राजितउवाच ॥ ब्रूहिभुमंतंयत्तेप्रष्टव्यायन्याद्विजाः ॥ भूयोऽहमात्मसंदेहंप्रक्ष्याम्येतद्विजोत्तमान् ॥ ३० ॥
 विमलवत्युवाच ॥ श्रूयन्तेपृथिवीपालनृपायतुचिरंतनाः ॥ येषांचसंपदूपालयथातेद्यकिलभवत् ॥ ३१ ॥ तदीदृक्संपदोवा
 मतवाशेषंक्षितीश्वर ॥ येनकर्मविपाकिनतद्भदंतुमहर्षयः ॥ ३२ ॥ अहंचभवतोभार्यासर्वसमीतिनीवरा ॥ अतीवकर्मणायेतद्विज्ञा
 नेकुतूहलम् ॥ ३३ ॥ तथासंपत्समृद्धत्वमन्येष्वपिहिविद्यते ॥ निरस्तातिशयत्वेननूनंनलेनकर्मणा ॥ ३४ ॥ तदन्यजन्यच
 रितंनरनार्थिनंभवान् ॥ मुनीन्पृच्छन्वयाचाहंयन्मयाचपुराकृतम् ॥ ३५ ॥ ॥ सतथोक्तस्तयाराजापत्न्या
 विस्मितमानसः ॥ मुनीनांपुरतोभार्याप्रशंसन्वाक्यमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ साधुदेविमतंयन्मेत्वयायदिदमीरितम् ॥ सत्यंमुनिवचःपुंसांस्वाद्धैवैवृहि
 णीतथा ॥ ३७ ॥ सोऽहमेतन्महाभागेपृच्छाम्येतान्महासुनीन् ॥ तेषामिविदितंकिंचिन्निषुलोकेषुविद्यते ॥ ३८ ॥ एवमुक्त्वाप्रियांराजाप्र
 णिपत्यचतानृषीन् ॥ यथावदेतदखिलंप्रच्छधरणीधरः ॥ ३९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भगवंतोममाशेषप्रसादादहतेचेतसः ॥
 कथयंतुयथावृतंयन्मयासुकृतंकृतम् ॥ ४० ॥ कोऽहमासंपुराविप्राःकिंस्विकर्ममयाकृतम् ॥ किंवानयातुचावंग्राममपत्न्याकृतंद्रिजाः ॥ ४१ ॥
 येनावयोरियंलक्ष्मर्मित्यलोकेमुदुर्लभा ॥ चत्वारश्चाप्रतिहताअमात्याममगच्छतः ॥ ४२ ॥ अशेषाभूतोवइथाधनस्याधनस्यांतोनविद्यते ॥
 बलंचैवाप्रतिहतंशरीरारोग्यमेवच ॥ ४३ ॥ प्रतिभातिचमेकांत्याभार्यायामखिलंजगत् ॥ ममापिपुण्यस्तेजोनकाश्चित्सहतेद्रिजाः ॥ ४४ ॥

सोऽहमिच्छामितज्ज्ञातुं तथैवमनिदिता ॥ निजानुष्ठानमखिलं यस्याशेषमिदं फलम् ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इति पृष्ठानरेन्द्रेण समस्ता
 स्तेतपोधनाः ॥ परावसुमथोचुस्ते कथ्यतामस्य भूतः ॥ ४६ ॥ चादितः सोऽपि यमज्ञैर्महाशूरो महामतिः ॥ योगमास्थाय सुचिरं यथावद्य
 तमानसः ॥ ४७ ॥ ज्ञातवाप्तृतेस्तस्य पूर्वदेहविचेष्टितम् ॥ सतमाहमुनिर्भूषं विज्ञानेच्छुमहामतिम् ॥ ४८ ॥ सत्राजितं महात्मानं जितशत्रुं
 मनस्विनम् ॥ सपत्नीकं महाबुद्धिब्राह्मणान्सत्यवादिनः ॥ ४९ ॥ ॥ परावसुरुवाच ॥ ॥ शृणु भूपालसंकलयस्येदं कर्मणः फलम् ॥
 तव राज्यादिकं सुभूयै च आस्मिन्महापते ॥ ५० ॥ त्वमासीः शूद्रजातीयः परहिंसापरायणः ॥ कुष्टार्तादं डपा रुष्यानिः स्नेहः सर्वजंतुषु ॥ ५१ ॥
 इयं च भवतो भार्या पूर्वमथायते क्षणा ॥ नित्यं भूवत्त्वञ्चित्ता भवच्छुश्रूषणे रता ॥ ५२ ॥ पतिव्रता महाभाग भक्त्यमाना पतिनिष्ठुरम् ॥
 त्वद्भाक्येषु च सर्वेषु वीरकर्मसु चोद्यता ॥ ५३ ॥ नैश्वर्यादसहायस्य त्वय्यमानस्य बंधुभिः ॥ क्षयं जगाम योऽर्थोऽभूत्संचितः प्रपितामहैः ॥ ५४ ॥
 तस्मिन्क्षणे कृषिपरस्त्वमासीः पृथिवीपते ॥ सापिकर्मविपाकेन कृषिर्विफलतांगता ॥ ५५ ॥ ततो निःस्वंपरिक्षीणं परेषां भृत्यतांगतम् ॥
 तस्याजसा ध्वनिर्यत्त्वां त्यज्यमाना पितृपार्थिवा ॥ ५६ ॥ अनया तु समं सांख्य्या भानोरावसथे त्वया ॥ कृतं शुश्रूषणं वृत्त्या भक्त्या सम्भार्जनं दिकम् ॥ ५७ ॥
 निःस्नेहः सर्वकर्मस्य स्तन्मयस्त्वं तदुर्पणः ॥ अहन्यहनि विस्त्रिभात्तास्मिन्नावसथे रवेः ॥ ५८ ॥ कान्यकुब्जे पुरे वीरमहाशुश्रूषितं त्वया ॥ दिवा
 करालेनित्यं कृतं तन्मार्जनं त्वया ॥ ५९ ॥ तथैवाभ्युक्षणं भूपनित्यं चैवानुलेपनम् ॥ पत्न्या नयानपृथग्युष्मच्चित्तानुवृत्तया ॥ ६० ॥
 कारितं श्रवणं पुण्यामिति हासपुराणयोः ॥ दत्त्वांशुलीयं करं जगन्पितृदत्तं तु वाचके ॥ ६१ ॥ अहन्यहनि यत्कर्म गुणवयोर्नृपकुर्वतोः ॥ तत्रैव तन्मय
 यत्वेन पापहानिरजायत ॥ ६२ ॥ भानोः कार्यमया कार्यं परं शुश्रूषणं तथा ॥ नाप्रभातं प्रभातं वाचिंते यमभवाद्भिः ॥ ६३ ॥ एवमायतनं रम्य
 मित्येवं च सुखावहम् ॥ सूर्यवैश्वमेतत्स्यादित्यासीत्ते मनस्तदा ॥ ६४ ॥ योगिनां सुखं दर्शयते वै सुखमित्यपि ॥ भवच्चित्तमभूत्तत्र योगकर्म
 ण्यहर्निशम् ॥ ६५ ॥ एवं तन्मनसस्तत्र कृतोद्योगस्य पार्थिव ॥ भूतानुमानिनः सभ्यगृथोक्ताधिकारिणः ॥ ६६ ॥ स्मरतो गोपतिनित्यं
 चित्तेनापि दृढात्मनः ॥ निःशेषमुपशान्तिं तेषां सूर्यनिषेवणात् ॥ ६७ ॥ ततोऽधिकं पुरस्तस्माद्गारास्यानुलेपनम् ॥ समं जर्जनं च बहुशः स पत्नीकेन

यत्कृतम् ॥ ६८ ॥ केवलं धर्ममाश्रित्य त्यक्त्वा वृत्तिमशेषतः ॥ अनया श्रवणं पुण्यं कारितं वाचकात्सदा ॥ ६९ ॥ नानाधातुविकारैस्तु गोमयेन मृदा
 तथा ॥ उपलेपनं कृतं भक्त्या त्वया पूर्वसुरालये ॥ ७० ॥ अथाजगामैव तत्र कुवलाश्रमं हीनपतिः ॥ महासैन्यपरिवारः प्रभूतगजवाहनः ॥ ७१ ॥
 सर्वसंपदुपेतं सर्वभरणभूषितम् ॥ वृत्तं भार्यासहस्रेण दृष्ट्वा संकंदं नोद्वलम् ॥ ७२ ॥ स्पृहाकृता त्वया तत्र चारुमौलिनिपार्थिवे ॥ सर्वकामप्र
 दं कर्म क्रियते भास्कराश्रितम् ॥ ७३ ॥ तेनैतदखिलं राज्यमशेषं चासवान्महीम् ॥ तेजश्चैवाधिकं येतैवैव शृणु पार्थिव ॥ ७४ ॥ योगप्रभा
 वतो लब्धं कथामयखिलंतव ॥ तत्रैवावसथे दीपः प्रज्ञातः स्नेहं संक्षयात् ॥ ७५ ॥ निजभोजनैलेन पुनः प्रज्वालितस्त्वया ॥ अनया चोत्तरी
 येण वीरवर्त्योपबृंहितः ॥ ७६ ॥ तव पत्न्या स्वयं ज्वालय कारितं रथास्ततोऽधिका ॥ तवाप्यखिलभूपालमनःक्षोभं करं पुनः ॥ ७७ ॥ तेजो नरेन्द्र
 एतस्मात्किमुताराध्य भास्करम् ॥ एवं नरेन्द्रः शूद्रत्वाद्भानुकर्म परायणः ॥ ७८ ॥ तन्मयत्वेन संप्राप्तो महिमानमनुत्तमम् ॥ किंपुनर्योनरो
 भक्त्या नित्यं शुश्रूषणादृतः ॥ ७९ ॥ करोति स तं पूजानिष्कामो नान्यमानसः ॥ सर्वांमृद्धिमा लब्ध्वा सर्वलोकमहेश्वरः ॥ ८० ॥ पूजयि
 त्वा कर्म शोभं तं माराध्य न सीदति ॥ पुष्पैर्धूपैस्तथा वान्यैर्दोषैर्वस्त्रानुलेपनैः ॥ ८१ ॥ आराधयार्कं तद्भस्म सदा स्मृजामादिना ॥ यद्यदि
 घृतमर्कचिद्यद्यदन्यत्तु दुर्लभम् ॥ ८२ ॥ तद्दत्त्वा च जगद्धात्रे भास्कराय न सीदति ॥ सुगंधगुरुकपूरचंदनगुरुकुङ्कुमैः ॥ ८३ ॥ वासोभि
 र्विविधैर्धूपः पुष्पैः स्नक्चामरध्वजैः ॥ अन्योपहारैर्विविधैः कृतक्षीराभिषेचनैः ॥ ८४ ॥ गीतवादित्रनृत्यद्यौस्तोषयस्वार्कमादरात् ॥ पु
 ण्यरात्रिपुमार्तं डनृत्यगतिरथोज्ज्वलम् ॥ ८५ ॥ भूपजागरणैर्भक्त्या होमः कार्यः सदा श्रुचिः ॥ इतिहासपुराणानां श्रवणेन विशेषतः ॥ ८६ ॥
 तथा वेदस्वनैः पुण्यैर्ऋक्सामयजुर्भिर्नृप ॥ एवं संतोष्यते भक्त्या भगवान्भवभंगकृत् ॥ ८७ ॥ भूयो वैवस्वते भूत्वा भवद्भद्रास्करो नरैः ॥
 तोषितो भगवान्भानुर्ददात्यभिमतं फलम् ॥ ८८ ॥ दैवकर्मसमर्थानां प्राणिनां स्मृति संभवैः ॥ तोषितो भगवान्कामान्प्रयच्छति दिवाकरः ॥
 ॥ ८९ ॥ नैष तृत्तरत्नौ धैः पुष्पैर्धूपानुलेपनैः ॥ सद्भावैर्नैव मार्तंडस्तोषमायाति संस्मृतः ॥ ९० ॥ त्वयैकाग्रमनस्केन गृहसम्मार्जनादिक
 म् ॥ कृत्वा लपमीदृशं प्राप्तराज्यमन्यत्तु दुर्लभम् ॥ ९१ ॥ अनया श्रवणं पुण्यं कारयित्वा गृहे रेवः ॥ ईदं कथां सासंपदियं पूजं कृत्वा तु वाचके ॥ ९२ ॥

प्रातोपकरणैर्यस्तमेकाग्रमतिरंडजम् ॥ संतोषयतिनेन्द्रोऽपिभवतावैसमःकचित् ॥ ९३ ॥ तस्मात्त्वमनयादेव्यासहात्यंतविनतिया ॥ भा
 स्कराराधनेयत्नंक्षुधर्मभृतावर ॥ ९४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतन्मुनेर्वचोविरनिश्चमनराधिपः ॥ भार्यासहाय-सतदासंप्रहृष्टतूरुहः ॥
 ॥ ९५ ॥ कृतकार्यमिवात्मानंमन्यमानस्तदाभवत् ॥ उवाचप्रणतोभूत्वारजासत्राजितोऽच्युत ॥ ९६ ॥ ॥ सत्राजितउवाच ॥ ॥ य
 थामरत्वंसंप्राप्यथवायुर्बलपरम् ॥ परनिर्वाणमाप्नोतितथाहंवचसातव ॥ ९७ ॥ कृतकृत्यःसुखासीनोनिवृत्तिपरमांगतः ॥ अज्ञानतमसा
 च्छेन्नयत्प्रदीपस्त्वयाधृतः ॥ ९८ ॥ अहमेषाचतन्वर्गाविभूतिप्रभिरुरुकः ॥ द्रव्यमापादितंभ्रह्मनिहावचसातव ॥ ९९ ॥ संपदः
 कथितंबीजमावयोर्भवतामुने ॥ त्वद्वक्त्रादुद्यतावाचाविज्ञाताहिद्विजोत्तम ॥ १०० ॥ नरत्नैर्नचचित्तोर्विनचपुष्पाजलेपनैः ॥ आराध्य
 श्रजगन्नाथोभावशून्यैर्दिवाकरः ॥ १०१ ॥ बाह्यार्थानिरपेक्षश्चमनसैवमनोगतिः ॥ निःस्वैराध्यतेदेवोभानुःसर्वेश्वरः ॥ १०२ ॥ सर्व
 मेतन्मयाज्ञातंयत्त्वमात्थमहमुने ॥ यत्रपृच्छामियन्मेत्वंप्रसादमुखोवद ॥ १०३ ॥ कथमाराधितोदेवनैःस्त्रीभिश्चभास्करः ॥ तोष
 मायातिविप्रद्रुतद्वदस्वमहमुने ॥ १०४ ॥ रहस्यानिचदेवस्यप्रतिपत्तयेयातिथिःसदा ॥ तान्यशेषाणिमब्रूहिअकाराधनकांक्षिणः ॥ १०५ ॥
 ॥ परवसुरुवाच ॥ ॥ शृणुभूपालयैर्भानुगृहेष्वाराध्यतेजनैः ॥ नारीभिश्चातिदोरेऽस्मिन्पतिताभिर्भार्जवे ॥ १०६ ॥ समभ्यर्च्य
 जगन्नाथदेवमकैसमाधिना ॥ एकमश्रातियोभक्तंद्वितीयंब्राह्मणार्पणम् ॥ १०७ ॥ करोतिभास्करप्रत्यैकांतिकंमासमात्मना ॥ पूर्ववयसि
 यत्नेनजानताऽजानतापिवा ॥ १०८ ॥ पापमाचरितंतस्माद्ब्रिद्यतेनात्रसंशयः ॥ अनेनैवविधानेनमासिमार्गशिरेषुनः ॥ १०९ ॥ तसम्य
 च्यमरकतंविप्रेभ्योयःप्रयच्छति ॥ भगवत्प्रीणनार्थायफलंतस्यशृणुष्वमे ॥ ११० ॥ मध्येवयसियत्पापंयोषितापुरुषेणवा ॥ कृतमस्मा
 च्छतेनोक्तोविमोक्षःपरमात्मना ॥ १११ ॥ तथाचैवैकभक्तंतुयस्तुविप्राययच्छति ॥ दिवाकरंसमभ्यर्च्यपौषमासिमहीषते ॥ ११२ ॥ त
 तश्चप्रीणयत्यर्कवार्धिकैर्नवयत्कृतम् ॥ सतस्मान्मुच्यतेराजन्पुमान्योषिदथापिवा ॥ ११३ ॥ त्रिमासिकंव्रतमिदंयःकरोतिनरेश्वर ॥ तस्मान्नु
 प्रीणनात्पापैर्लघुभिःपरिमुच्यते ॥ ११४ ॥ द्वितीयवत्सरेराजन्मुच्यतेचोपपातकैः ॥ तद्वत्तृतीयेऽपिक्वतंमहापातकनाशनम् ॥ ११५ ॥

व्रतमेतन्नरैः स्त्रीभिस्त्रिभिर्मांसैरनुष्ठितम् ॥ त्रिभिः संवत्सरैश्चैव प्रददाति फलं नृणाम् ॥ ११६ ॥ त्रिभिर्मांसैर्वयोवस्थानि विधात्वा
 तकाष्टप ॥ त्रीणि नामानि देवस्य मोचयति च वार्षिकैः ॥ ११७ ॥ यतस्ततो व्रतमिदं विधिं समुदाहृतम् ॥ सर्वपापप्रक्षमनं
 भास्करारोधने परम् ॥ ११८ ॥ ॥ सत्राजित उवाच ॥ ॥ कतमायतु विप्राय दत्तव्यं भक्तमादरात् ॥ द्वितीये द्विजशार्दूलकथ
 यस्वाखिलं मम ॥ ११९ ॥ ॥ परावसुरुवाच ॥ पुराणविदुषे देयं वाचके ब्राह्मणोत्तमे ॥ श्रूयतां चापि वचनं यदुक्तं भास्करेण च ॥ १२० ॥
 अरुणाय महाबाहो पृच्छमानाय वै पुरा ॥ उदयाचलमारूढं भास्करं तिमिरापहम् ॥ १२१ ॥ प्रणम्य शिरसा तूनामिदं वचनमब्रवीत् ॥
 कानि प्रियाणि ते देवपूजने सति सर्वदा ॥ १२२ ॥ पुष्पादीनां समस्तानामाराधनविधौ सदा ॥ उपरागादिवस्त्रादौ ब्राह्मणानंतथा देवैः
 ॥ १२३ ॥ भास्कर उवाच ॥ पुष्पाणां करविराणि तथारक्तं च चंदनम् ॥ गुग्गुलुं चापि भूतानां नैवेद्यं मोदकाः प्रियाः ॥ १२४ ॥ पूजाकरं
 भोजकं तु घृतदीपं तथा प्रियम् ॥ दानं प्रियं खगश्रेष्ठ वाचकाय प्रदीयते ॥ १२५ ॥ मासुद्दिश्य च यद्दानं दीयते मानवैर्भुवि ॥ वाचकाय तु दत्तव्यं तन्म
 म प्रीतये खग ॥ १२६ ॥ इति हासपुराणभ्यामभिज्ञायेस्तु वाचकः ॥ ब्राह्मणैर्विखगश्रेष्ठ संपूज्यः प्रीतये मम ॥ १२७ ॥ पूजितेऽस्मिन्सदा विप्र
 पूजितो हं न संशयः ॥ भवामि खगशार्दूलयतस्त्विष्टः समसदा ॥ १२८ ॥ वेदवीणासुदंशैश्च नातिगंधविलेपनैः ॥ तथा मे जायते प्रीतिर्यथा श्रुत्वा
 खगोत्तमे ॥ १२९ ॥ इति हासपुराणा निवाच्यमानं निवाचकैः ॥ अतः प्रियो वाचको मपूजाकर्ता च भोजकः ॥ १३० ॥ इति श्रीभविष्यमहापु
 राणे ब्राह्मे पविणिसप्तमी कल्पे सत्राजितो पाख्यानं निमषोऽक्षोत्तरं अतस्तमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥
 किमर्थं भोजकस्तुभ्यं प्रियो देवेश कथ्यताम् ॥ नान्ये विप्रादयो वणिदेवतायतनेषु वै ॥ १ ॥ कश्चायं भोजको देवकस्य पुत्रः किमात्मकः ॥ वर्ण
 तश्चास्य मे ब्रूहि कर्म चास्य समंततः ॥ २ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ साधुपुष्टोऽस्मि भद्रतैव न ते यमहासते ॥ ३ ॥ शृणु ज्वैकमनाः सर्वगतो मम स्वे
 चर ॥ विप्रादयस्तु ये त्वन्ये वर्णाः कश्यपं नंदन ॥ ४ ॥ तेषूजयंति मामिति श्रद्धासमन्विताः ॥ देवा लयेषु ये विप्राः प्रीत्या मां पूजयंति हि ॥ ५ ॥

अन्याश्च देवतावृत्त्यतेस्युदेवलकाःखग ॥ एतस्मात्कारणान्मह्यभोजकोदयितःसदा ॥ ६ ॥ वृणतेब्रह्मणश्चायंस्वानुष्ठानपराये
 दि ॥ अनुष्ठानविहीनोऽनरकंयात्यसंशयम् ॥ ७ ॥ नत्याज्यभोजकैस्तस्मात्स्वकर्मकदाचन ॥ मयासांनिर्मितःपूर्वतेजसास्वेनैवखग ॥
 ॥ ८ ॥ पूजार्थमात्मनोऽनंनकर्मचास्यप्रकाशितम् ॥ प्रियव्रतसुताराजाशक्रद्विपिहामतिः ॥ ९ ॥ तेनमेकारितं दिव्यविमानप्रतिमं गृहम् ॥
 तस्मिन्द्वापितदात्मनोऽदिव्यशीलमयंमहत् ॥ १० ॥ समदचैकारयित्वाकांचनलक्षणान्विताम् ॥ प्रतिस्थापनायैतस्याश्चित्तयामासु
 व्रतः ॥ ११ ॥ कृतमायतनंश्रेष्ठतेन्यंप्रतिमाकृता ॥ कावैप्रतिस्थापयितदेवमर्कशुभालये ॥ १२ ॥ एवंसंचितयित्वातुजगामशरणंमम ॥
 भक्तिं तस्य च संचित्य खगाहं पाथिवस्य ॥ किंचिन्तयसिराजेन्द्रकुतश्चित्तसमागता ॥ १३ ॥
 ब्रूहि यत्ते हृदि प्रौढं चित्ताकारणमागतम् ॥ संपादयिष्ये तत्सर्वविमना भवमानृप ॥ १४ ॥ अत्यर्थं दुष्करमपि करिष्ये न त्रसंशयः ॥ इत्युक्तः
 समयाराज इदं वचनमब्रवीत् ॥ १५ ॥ द्विपेऽस्मिन्देव देवस्य कृतमायतनं तव ॥ मया भक्त्या जगन्नाथं येन प्रतिमाकृता ॥ १६ ॥ प्रतिष्ठा
 कारयेद्यस्तु तव देवा लये खग ॥ यत्र संति त्रयोवर्णाद्रपेऽस्मिन्श्चात्रियादयः ॥ १७ ॥ तेमयोक्तानकुर्वति प्रतिष्ठां तव कृत्स्नशः ॥ न चाप्यर्चाज
 गन्नाथ ब्रह्मणश्चात्र विद्यते ॥ १८ ॥ तेनेयमागता चित्ता हृदि शल्यं तया र्पितम् ॥ ततोमयोक्तो राजाऽसौ वैनतेय वचःशुभम् ॥ १९ ॥ एवमेत
 त्रसंदेहो यथात्थं त्वं न राधिप ॥ क्षत्रियादित्रयोवर्णाद्रपेऽस्मिन्नात्र संशयः ॥ २० ॥ तेच न हतिमेतज्जानं प्रतिष्ठां कदाचन ॥ तस्मात्ते श्रेयसोरा
 जन्मप्रतिष्ठा मात्मनस्तथा ॥ २१ ॥ सृजामि प्रथमं वर्णं भगसंज्ञमनौपमम् ॥ इत्युक्ता तमहं वीरराजं न खगसत्तम ॥ २२ ॥ जगाम परमा चित्ता तस्य
 कार्यस्य सिद्धये ॥ अथ मे चिंतयानस्य स्वशरीराद्भिनिःसृताः ॥ २३ ॥ शशि कुंदे दुसंकाशाः संख्ययाष्टौ महबलाः ॥ पठंति चतुरो वेदान्तां गोप
 निषदान्खगा ॥ २४ ॥ काषायवाससः सर्वैकरांडां बुधधारिणः ॥ ललाटफलकाद्वातुद्रौ चान्यौ वैशस्तथा ॥ २५ ॥ चरणाभ्यां तथा द्वातु पादाभ्यां द्वौ त
 थाखग ॥ अथ ते च महात्मानः सर्वे प्रणतकंधराः ॥ २६ ॥ पितरं मन्यमाना मामिदं वचनमब्रुवन् ॥ ताता तमहं देवलोकनाथ जगत्पते ॥ २७ ॥
 किमर्थं भवतां सुष्टवयं देवस्य देहतः ॥ ब्रूहि सर्वं करिष्याम आदेशं भवतोऽखिलम् ॥ २८ ॥ पितास्माकं भवान् देवोऽयं पुत्रानसंशयः ॥ इत्युक्त

वंतस्ते सर्वे मयोक्ता देवसंभवाः ॥ ३० ॥ प्रियव्रतसुतो यो यमस्य वाक्यं करिष्यथ ॥ स चाप्युक्तो मया राजा शाकद्वीपाधिपः खग ॥ ३१ ॥
 य एते मत्सुताराजघ्नव्याब्राह्मणसत्तमाः ॥ कारयंतु प्रतिष्ठां मे सर्वे रभिर्महापते ॥ ३२ ॥ कारयित्वा प्रतिष्ठां तु ममाचार्यां नराधिप ॥ पश्चा
 दायतनं सर्वेषामर्पय पूजने ॥ ३३ ॥ एते मत्पूजने योग्याः प्रतिष्ठासु च सर्वे शः ॥ समाप्य न प्रहर्तव्यं भोजकेभ्यः कदाचन ॥ ३४ ॥ सर्वे
 मायतनार्थं तु गृहक्षेत्रादिकं च यत् ॥ धनधान्यादिकं राजन्यन्ममायतने भवेत् ॥ ३५ ॥ तत्सर्वं भोजकेभ्यस्तु दातव्यं नान्नसंशयः ॥
 धनधान्यसुवर्णादि गृहक्षेत्रादिकं च यत् ॥ ३६ ॥ यन्मदीयं भवोक्तं चिद्वासमानं गच्छा चित् ॥ तस्य सर्वस्य राजेन्द्रमदीयस्य समेततः ॥ ३७ ॥
 अधिपाभोजकाः सर्वे नान्ये विप्रादयो नृप ॥ यथाधिकारी पुत्रस्तु पितुद्रव्यस्य वै भवेत् ॥ ३८ ॥ तथा मदीयवित्तस्य भोजकाः स्तुन सं
 शयः ॥ इत्युक्तेन मया राज्ञा तथा सर्वं प्रवर्तितम् ॥ ३९ ॥ कारयित्वा प्रतिष्ठां तु दुस्त्वा सर्वस्वमेव हि ॥ भोजकेभ्यः खग श्रेष्ठततो हर्षमवाप्तवान् ॥
 ॥ ४० ॥ एवमेते मया सृष्टा भोजका गुरुडाग्रज ॥ अहमात्मा ततो ह्येषां सर्वसुमनसस्तथा ॥ ४१ ॥ मत्पुत्रेण समाज्ञेयास्तथा मम हिताः सदा ॥
 तस्मात्तेभ्यः प्रदातव्यं न हर्तव्यं कदाचन ॥ ४२ ॥ भोजकं च हरद्वारस्तुलोभाद्विषात्तथापि वा ॥ सयाति न रं कं घोरं तामिसंशान्विताः
 समाः ॥ ४३ ॥ तस्माद्गामादिकं द्रव्यं यत्किंचिन्मम विद्यते ॥ तत्सर्वं भोजकस्त्वां हि पितृपर्यागतं मम ॥ ४४ ॥ भोजकश्च भवेद्याह
 व्रतते वच्मि खगेश्वर ॥ ममाज्ञां पालयेद्यस्तु स्वानुष्ठानपरः सदा ॥ ४५ ॥ वेदाधिगमनं पूर्वदारसंग्रहणं तथा ॥ अभ्यंगधारणं
 नित्यं तथा त्रिसवनं स्मृतम् ॥ ४६ ॥ पंचकृत्वः सदा पूज्यो ह्यहं रात्रौ दिने तथा ॥ देवब्राह्मणवेदानां निंदाकार्या न वै क्वचित् ॥ ४७ ॥ नान्यदेव
 प्रतिष्ठा तु कार्या वै भोजकेन तु ॥ ममापि च न कर्तव्या तेन एकाकिना क्वचित् ॥ ४८ ॥ सर्वमेव निवेद्यां न्नाना श्रिया द्रो जकः सदा ॥ न भुंजीत गृहं गत्वा
 शूद्रस्य गुरुडाग्रज ॥ ४९ ॥ शूद्रोच्छिष्टं प्रयत्नेन सदा त्याज्यं हि भोजकैः ॥ यदश्रंति भोजकानि त्यं शूद्रां न्नं शूद्रवेदमनि ॥ ५० ॥ तैवै पूजाफलं
 चात्र कथं प्राप्स्यति खेचर ॥ गत्वा गृहं तु शूद्रस्य न भोक्तव्यं कदाचन ॥ ५१ ॥ गृहागतं च शूद्रां न्नं तत्र त्याज्यं तथैव च ॥ आध्मातव्यो भुञ्जीति न्यभो
 जकेन अत्र तोमम ॥ ५२ ॥ स कृत्वा प्रादिते शंखे मम प्रीतिं हि जायते ॥ षण्मासान्नान्नसंदेहः पुराणश्रवणं तथा ॥ ५३ ॥ तस्माच्छेखः सदा वाद्यो भो

जकेनप्रयत्नतः॥तस्येयंपरमावृत्तिर्नैवद्वयन्मदीयकम् ॥५४॥ नाभोज्यंभुजतेयस्मात्तेनासौभोजकोमतः॥मगंध्यायंतियस्मात्तेनेतेमगधाः
 स्मृताः ॥५५॥ भोजयंतियचमानित्यंतेनतेभोजकारःस्मृताः ॥ अभ्यंगंचप्रयत्नेनधार्यशुद्धिकरंपरम् ॥५६॥ अभ्यंगहर्निहशुचिर्भोजकःस्या
 त्संसंशयः ॥ यस्तुमांपूजयेद्द्वारिअभ्यंगेनविनाखग ॥५७॥ नतस्यसंततिःस्याद्भेदचहर्षीतिमानर्भवे ॥ मुंडनंशिरसाकार्यंशेखाधार्याप्रय
 त्ततः ॥५८॥ नक्तंचादित्यदिवसेतथाषष्ठ्याप्रवर्तयेत् ॥ सप्तभ्यामुपवासस्तुममसंक्रमणेतथा ॥५९॥ कर्तव्योभोजकेनवमत्प्रात्यैगरुडा
 ग्रज॥त्रिकालंचापिगायत्रीजपेद्वाचापुरोममा॥६०॥मुखमावृत्यननेनपूजनयिष्येऽहमादरात्॥मौनंचास्यप्रयत्नेनवक्त्राक्रोधंचदूरतः ॥६१॥
 शूद्रभ्योयस्तुवैश्येभ्योलोभात्कामात्प्रयच्छति॥निर्मात्यंममवैत्ससयातिनरकंध्रुवम् ॥६२॥ लोभाद्भोजकोयस्तुमनुष्याणिस्वगाधिप ॥
 यच्छतेन्यस्यदुष्टात्मासम्यनारोप्यखेचर ॥६३॥ सज्ञेयोमैपरःशत्रुःसमामहोनैचार्चितुम् ॥ निर्मात्यंममदेयंस्याद्ब्रह्मणादियुवेनृषु ॥६४॥
 नैवद्वयन्मदीयंतुतदश्रीयात्सदैवहि ॥ तेनासौशुद्धयतेनित्यहविष्यान्नसमंतथा ॥६५॥ तत्क्षणादुत्क्षिपेद्यस्तुममांगान्पुष्पमेवहि ॥
 नान्यस्यदेयंनैवेद्यंमदीयमुदकेक्षिपेत् ॥६६॥ पंचगव्यसमंतस्यमन्मतेनान्नसंशयः ॥ ममांगलंग्रयंन्किंचिद्दधंपुष्पमथापिवा ॥६७॥
 दातव्यंनचवैश्यायनशूद्रायकदाचन ॥ आत्मनातद्गृहीतव्येनविक्रयंकथंचन ॥६८॥ यस्तुनारोप्यपुष्पाणिअव्यंगानिममोपरि ॥
 यःकश्चिदाहरेहोकेसयातिनरकंध्रुवम् ॥६९॥ स्नपनंमनिर्मात्यंपावकंयस्तुलंघयेत् ॥ सनरोनरंकंयातिसरौद्रैरखग ॥७०॥
 भोजकेनसदाकार्यंस्नपनंमप्रयत्नतः ॥ यथानलंघयेत्कश्चिद्विषाश्चानापिभक्षयेत् ॥७१॥ यद्ययत्नपरःकुर्याद्भोजकःस्नपनंम ॥
 यथावैलंघितमतिर्भक्ष्यतांचखगाधिप ॥७२॥ सयातिनरकौद्रंद्रतामिस्नानमनामतः ॥ एकभक्तंसदाकार्यंस्नानंनैत्रकालमेवहि ॥७३॥
 त्रिचलंपरिवर्तितंभवितव्यंदिनेदिने ॥ पूजाकालेऽर्पकालेचक्रोदस्त्याज्यःप्रयत्नतः ॥७४॥ अमांगल्यंनवकव्यंवक्त्रंयंचशुभंतदा ॥
 ईदृग्भूतोभोजकोमैप्रियःपूजाकरःसदा ॥७५॥ संमान्यःपूजनयिश्चविप्रादीनान्यथास्म्यहम् ॥ यःकरोत्यवमानंतुवृत्तिरूपतुभोजके ॥७६॥

१ आर्षःप्रथमपुरुष आत्मनेपदी । २ भोजकेनतु-इ०पा० ।

तस्याहंरोषेत्याशु कुलहन्मिसमततः ॥ प्रियेभो भोजको नित्यं यथा त्वं विनता सुता ॥ ७७ ॥ उपलेपनकर्ता च संमार्जनपरश्चर्यः ॥ परावसुरुवाच ॥
इत्युक्त्वा भगवान्भानुर्वैभ्रामरथमास्थितः ॥ ७८ ॥ अरुणोऽपितथा श्रुत्वा सुदुया परयानृप ॥ पूज्यस्तस्मान्महाराज भोजकस्तुमहीपते ॥ ७९ ॥
तस्मादेयं वाचकाय द्वितीयमज्ञानैः ॥ ८० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्थं श्रुत्वा स राजा तु कर्मणः फलमात्मनः ॥ पुरातनं महाबाहु सुदुमापमहर्षिपतिः ॥ ८१ ॥
यद्यदायतनं भानोः पृथिव्यां पश्येते नृप ॥ तस्मिन्स्तस्मिन्कारयति उपलेपनमादरात् ॥ ८२ ॥ भार्या तस्यापि पुत्राणि ॥ पुण्यश्रवणमादरात् ॥
वाचके वेतनं दत्त्वा भानो देवस्य मंदिरं ॥ ८३ ॥ इत्थं राजा सपत्नीकः पूज्यभक्त्या दिवाकरम् ॥ प्राप्ता बुभौ पराप्तिर्गतिर्चानुत
मांतथा ॥ ८४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मैवर्षिणिसप्तमीकल्प उपलेपनस्नानमाहात्म्यं नाम सप्तदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥
सत्राजितो पाख्यानं समाप्तम् ॥ ८५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दीपं प्रयच्छति नरो भानो रायते न तु यः ॥ तेजसा रविसंकाशः सर्वयज्ञफलभेत् ॥ १ ॥
कार्तिके तु विशेषेण कौमारमासि दीपकम् ॥ दत्त्वा फलमवाप्नोति यदन्येन न लभ्यते ॥ २ ॥ कृष्णकृष्णात्रते विचिन्मसं वा दंपापनाशनम् ॥ आतु
भिः सह भद्रस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ जगत्यस्मिन्पुरीरम्यानाम्नामाहिष्मतीपुरी ॥ तस्यामासीद्विजः कृष्णनागद्वयमेति विश्रुतः ॥ ४ ॥
तस्य पुत्रशतं जातं प्रसादाद्दास्करस्य च ॥ तेषां कनिष्ठो भद्रस्तु तत्पुत्राणां विचक्षणः ॥ ५ ॥ सच नित्यं जगद्भ्रातुर्देवदेवस्य भास्वतः ॥ दीप
वर्ती परस्तद्धतैलाद्याहरणोद्यतः ॥ ६ ॥ भानो रायते न तस्य सहस्रं भार्गवीप्रिय ॥ प्रदीपानां तु जज्वाल दिवारात्रमर्निदितम् ॥ ७ ॥ तस्य दा
त्या पराभूतास्तस्य लावण्यवर्जिताः ॥ सर्वे ते भ्रातरो भद्रं प्रच्छुरिदमादरात् ॥ ८ ॥ भो भद्रवदैव भ्रातर्भद्रं तेस्तु सदा द्विज ॥ कौतूहलपराः सर्वे
यत्पृच्छामस्तदुच्यताम् ॥ ९ ॥ तेषां तद्गर्भं श्रुत्वा भद्रो वचनमब्रवीत् ॥ विषये सति वक्तव्यं न्ययाति दिहोच्यताम् ॥ १० ॥ नाहं मत्संशु
क्तौ वै न च रागादिदूषितः ॥ भवंतो मम सर्वे भ्रातरा गुरवस्तथा ॥ ११ ॥ कथं न कथयाम्येष भवतां पुत्रसम्पितः ॥ तस्माद्भवंतां सर्वे भ्रातरो
यद्विवक्षितम् ॥ १२ ॥ आतर ऊचुः ॥ न तथा पुष्पधूपे पुन तथा द्विज पूजने ॥ सुप्रयत्नं तु पश्यामो भानो रायते न परम् ॥ १३ ॥ यथाह नितथा

रात्रौ यथा रात्रौ तथा हनि ॥ तव दीपप्रदानाय यथा भद्रसदोद्यमम् ॥ १४ ॥ तत्त्वं तत्कथयास्माकं हंतं कौतूहलं परम् ॥ यन्नाम दीपदानस्य भवता
विदितं फलम् ॥ १५ ॥ तदेतत्कथयास्माकं सविशेषं महबलं ॥ एवमुक्तस्तत्तत्तैस्तु भ्रातृभिश्चोदितो मुदा ॥ १६ ॥ व्याजहार स भ्रातृणां किंचिद
पि सुव्रत ॥ पुनः पुनरसौ तैस्तु भ्रातृभिश्चोदितो मुदा ॥ १७ ॥ दाक्षिण्यसरो भद्रस्तु कथयामास कृत्स्नज्ञः ॥ भवतां कौतुकैश्चेतदतीवालपेऽपि
वस्तुनि ॥ १८ ॥ तदेष कथयाम्यद्य यद्गतं मम सुव्रत ॥ इक्ष्वाकुराज्ञस्तु पुरावसिष्ठोऽभूत्पुरोहितः ॥ १९ ॥ तेन चायतनं भानोः कारितं सरयू
तटे ॥ अहन्य हनिशूश्रूषणधूपपात्रलेपनैः ॥ २० ॥ दीपदानादिभिश्चैव चक्रे तत्र सर्वैर्द्विजः ॥ कार्तिके दीपको भक्त्या प्रदत्तस्तेन वसदा ॥ २१ ॥
आसीन्निर्वाण एवासादेवाच पुरतो निशि ॥ देवतायतने चाहमवशं व्यथितो भृशम् ॥ २२ ॥ पूयशोणितं ण्डं प्रावहं कथयतः सदा ॥ शीर्णभ्रा
णो ह्यवरो दुर्गंधं पतितस्तथा ॥ २३ ॥ दुष्टबुद्ध्या सदयुक्तः सतांश्च प्रतिमुव्रत ॥ यदृच्छया दीपदानं वन्यादीनां विभावसौ ॥ २४ ॥ तत्तद्भुक्त्वा
सदा त्रिष्टुत्रजामिद्विजसत्तमाः ॥ एकदा तु ततस्तस्मिन् भानो रायते नेगतः ॥ २५ ॥ रात्रौ दृष्टामया तत्र भक्ता जागरणगताः ॥ प्रतिश्रयं प्रार्थि
तांश्चैतैश्च दत्तं दयान्वितैः ॥ २६ ॥ व्याधितोऽयं सुदीनश्च हति कृत्वामतिं शुभाम् ॥ ततोऽहमग्निमाश्रित्य स्थितस्तेषां समीपतः ॥ २७ ॥ दुष्टा
बुद्धिं समाश्रित्य हर्तुकामो विवस्वतः ॥ दिव्यमाभरणं भानो दिच्छद्वा न्वेषीद्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ स्थितोऽहं भोजका ह्यत्र यदीनिद्रां व्रजंति ॥ ये
नास्यैर्विरवद्भानो ह्येराभ्याभरणं शुभम् ॥ २९ ॥ अथ सुता भोजकास्तो निद्रया मोहितास्तदा ॥ निर्वाणाश्चापि दीपास्तु ततोऽहमुत्थितस्त्वरत्न
॥ ३० ॥ मुदा परमया युक्तो मतो वैश्वानरं प्रति ॥ प्रज्वाल्य पावकं यत्ना दीपवतिं स्ततो मया ॥ ३१ ॥ योजयित्वा तु वैदोपधृतो दीपोऽप्रतारवेः ॥
हर्तुकामेनाभरणं भानो देवस्य सुव्रत ॥ ३२ ॥ अथ ते भोजकाः सर्वबुद्धा देवस्य पुत्रकाः ॥ तैस्तु दृष्टो ह्यहं तद्रीपहस्तो विभावसोः ॥ ३३ ॥ पुरः
स्थितो द्विजश्रेष्ठगृहीतश्चापि तैरिह ॥ ततोऽहं स्तेजसा मूढो भास्करस्य महात्मनः ॥ ३४ ॥ विलपक्करुणंते पापादयोरवनिगतः ॥ तैश्चा
पि करुणां कृत्वा मुक्तोऽहं भोजकैस्तदा ॥ ३५ ॥ गृहीतो राजपुरुषैः पृष्टश्चापि समंततः ॥ किमिदं भवता रब्धं देवदेवस्य मंदिरं ॥ ३६ ॥ दीपं
प्रज्वाल्य दुष्टात्मन्कथ्यतां माचिरं कुरु ॥ इत्युक्त्वा तु ततस्तैस्तु शस्त्रहस्तैः समावृतः ॥ ३७ ॥ ततोऽहं व्याधिना क्लिष्टो भयनचक्षुरेति मया ॥

हित्वा प्राणान् तोयत्र स्वयद्देवो विभावसुः ॥ ३८ ॥ स्थित्वा कल्पतस्तस्तत्र शुष्माकं आतुतांगतः ॥ एष प्रभावो दीपस्य कार्त्तिके मासि सुव्रताः ॥
 ॥ ३९ ॥ दत्तस्यार्कस्य भवेनस्य ये व्युष्टिरुत्तमा ॥ दुष्टबुद्ध्या कृतं यत्तु मया दीपप्रवर्तनम् ॥ ४० ॥ भगवत न दीपस्य तस्येदं शुभ्यते
 फलम् ॥ धुधाभिभूते न मया देवदेवस्य भूषणम् ॥ ४१ ॥ दीपश्च देवपुरतो ज्वालितो भास्करस्तु ॥ ततो जातिस्मृतिर्जन्मप्राप्तं
 ब्राह्मणवेदमनि ॥ ४२ ॥ कुष्ठिना चापि शूद्रेण प्राप्तं ब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ नानाविधानि शास्त्राणि सांगेदं समाप्तवान् ॥ ४३ ॥ दुष्ट
 बुद्ध्या धृता दीपत्फलमेतन्महादुतम् ॥ प्राप्तं मया द्विजश्रेष्ठाः किंपुनर्दीपदायिनाम् ॥ ४४ ॥ एतस्मात्कारणा दीपानहमेव महर्निशम् ॥
 प्रयच्छामि रेवर्धो भिन्नातमस्य हि यत्फलम् ॥ ४५ ॥ शुष्माकमिदमुक्तं वैस्नेहात्सत्यं न संशयः ॥ एष प्रभावो दीपस्य कार्त्तिके मासि सुव्रताः ॥
 ॥ ४६ ॥ अर्काय तनदीपस्य भद्रो वाच यथापुरा ॥ दिने दिने जपन्नाम भास्करस्य समाहितः ॥ ४७ ॥ ददाति कार्त्तिके यस्तु भगवत न दीपकम् ॥
 जातिस्मरत्वं प्रज्ञां च प्राकश्य सर्वजंतुषु ॥ ४८ ॥ अव्याहते द्रियत्वं च समाप्नोति न संशयः ॥ सर्वकालं च बहुष्मान्मेधावी दीपदेनरः ॥ ४९ ॥
 जायते नरकं चापि तमः संज्ञं न पश्यति ॥ षष्ठीं वा सप्तमीं वापि प्रतिपक्षं च येनरः ॥ ५० ॥ दीपं ददाति यत्नयात्फलं तस्य निबोधमे ॥ कांचनं मणि
 युक्तं च मनोज्ञमतिशोभनम् ॥ ५१ ॥ दीपमालाकुलं दिव्यं विमानमधिरोहति ॥ तस्मादायतने भानो दीपिन्दद्यात्सदा च्युत ॥ ५२ ॥ तांश्च
 दत्त्वा नर्हसे तनचतैलवियोजितान् ॥ कुर्वीत दीपहर्तुं तु मुषको धश्चायते ॥ ५३ ॥ तस्माद्दद्यान्नाहरद्वैश्रेयोऽर्थी दीपकं नरः ॥ ५४ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे भद्रोपाख्यान आदित्याय तनदीपदानफलवर्णनं नामाष्टादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अर्धतमसि दुष्पारे नरके पतितां किल ॥ संक्रोशमानां संशुब्धानुवाच यमकिंकरः ॥ १ ॥ विलपैरलमत्रेति किं
 वो विलपिते फलम् ॥ यत्प्रमादादिभिः पूर्वमात्मायं समुपेक्षितः ॥ २ ॥ पूर्वमालोचनैतत्कथमने भविष्यति ॥ इदानीं यातने भोगः किं वि
 लापं करिष्यथ ॥ ३ ॥ देहो दिनानि स्वल्पानि विषयाश्चाति दुर्बलाः ॥ एतत्क्रान्तिविजानाति येन यूयं प्रमादिनः ॥ ४ ॥ जंतुर्जन्मसहस्रेभ्य ए
 कस्मिन्मातुषोयदि ॥ सतत्राप्यतिमूढात्मा किं भोगानभिधावति ॥ ५ ॥ पुत्रद्वारगृहशेत्रहिताय सततोद्यताः ॥ न ज्ञानं तिततो मूढाः स्वल्प

मप्यात्मनोहितम् ॥ ६ ॥ वंचितोऽयंयालब्धमिदमस्मादुपागतम् ॥ नवेतिमोहितःकश्चित्रक्रान्तरकोनरः ॥ ७ ॥ नवेतिमृये
 चंद्रादीन्कालमात्मानमेवच ॥ साक्षिभूतानशेषस्यशुभस्येहशुभस्यच ॥ ८ ॥ जन्मान्यन्यानिजायतेपुत्रदारादिदेहिनाम् ॥ यदर्थयत्कृतं
 कर्मतस्यजन्मशतानितु ॥ ९ ॥ अहोमोहस्यमाहात्म्यममत्वंनरकेष्वपि ॥ ऋदतेमतरंतांपीडचमानोऽपियत्स्वयम् ॥ १० ॥ एषमा
 कुष्ठचित्तानांविषयैःस्वादुतर्पणैः ॥ नृणानजायतेबुद्धिःपरमार्थविलोकिनी ॥ ११ ॥ तथाचविषयासंगेरोत्यविगतमनः ॥ कोहिभारो
 रवेनाग्निजिह्वायाःपरिकर्तने ॥ १२ ॥ वर्तितैल्लप्लपूल्येचयद्वर्तिलभ्यतेसुधा ॥ अतोवैकतरालभःकतश्चित्तभवेत्तदा ॥ १३ ॥ येन
 यत्पुहस्तेषुस्वातंत्र्येसतिदीपकः ॥ महाफलोभानुग्रहेनदत्तोन्नरकापहः ॥ १४ ॥ नरोविलपतोकिंचिदिदानीदृश्यतेफलम् ॥ अस्वातं
 त्र्येविलपतांस्वातंत्र्येसतिमानिनाम् ॥ १५ ॥ अवश्यंपातिनश्रणाभोक्ताजिवोऽप्यहर्निशम् ॥ दत्तंचलभेतभोक्तुकामयन्विषयानपि ॥ १६ ॥
 एतत्स्थानंदुष्कृतैर्वोक्तुंचाद्यमयेक्षितम् ॥ इदानींकिंविलापेनसहध्वंयदुपागतम् ॥ १७ ॥ यद्येतदनभंष्टवोयदुःखंसमुपस्थितम् ॥ त
 दद्भुतमतिःपापेनकर्तव्याकदाचन ॥ १८ ॥ कृतेऽपिपापकेकर्मण्यज्ञानादवनशानम् ॥ कर्तव्यमनवच्छिन्नंभूजंनंसवितुःभदा ॥ १९ ॥
 ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नारकास्तद्वचःश्रुत्वातमृबुरतिदुःखिताः ॥ क्षुत्क्षामकंठास्तृट्तापविस्मृट्तितालुकाः ॥ २० ॥ भोभोःसा
 धोऽकृतंकर्मयदस्माभिस्तदुच्यताम् ॥ नरकस्थैर्विपाकोऽयंभुज्यतेयत्सुदारुणः ॥ २१ ॥ किंकरडवाच ॥ ॥ गुष्माभिर्यौवने
 न्मादान्मुदितैरविवेकिभिः ॥ घृतलोभेनमार्तदग्नादीपःपुराहतः ॥ २२ ॥ तेनास्मिन्नरकेघोरेशुतृष्णापरिपीडिताः ॥ भवंतःपतितान्स्ती
 व्रेशतिवातविदारिताः ॥ २३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतत्तेदीपदानस्यप्रदीपहरणस्यच ॥ पुण्यपापंचकथितंभास्करायतनेऽच्युत ॥
 ॥ २४ ॥ सर्वत्रैवहिदीपस्यप्रदानंकृष्णशस्यते ॥ विशेषेणजगद्धातुभास्करस्यनिर्वेक्षणे ॥ २५ ॥ येषामृकाचधिरानिविकेकाहीनास्तैस्तैः
 साधनैर्वृष्णिवार ॥ तैस्तैर्दीपाःसाधुलोकप्रदत्तादेवागारादन्यतःकृष्णनीताः ॥ २६ ॥ इतिश्रीभविष्येयमहापुराणेत्रिंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥
 माहात्म्यवर्णनेनमैकोनविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ६४ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ भगवन्प्राणिनःसर्वविषयगोष्ठ्यवैः ॥ दुष्टप्रहोप

घातैश्चसर्वकालमुपदुताः ॥ १ ॥ आभिचारिककृत्याभिःस्पृशरोगैश्चदरुणैः ॥ सदासंपीडयमानस्तुतिष्टयंबुजसंभव ॥ २ ॥
 येनकर्मविपाकेनविषरोगाद्युपद्रवाः ॥ प्रभवंतिनृणांतन्मेयथावद्रुक्नुमर्हसि ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ व्रतोपवासैर्यैर्भानुन्यजन्मनिर्तोषितः ॥
 तेनरादेवशार्दूलग्रहरोगादिभोगिनः ॥ ४ ॥ यैनेतत्प्रवर्णचित्तंसेवदेवनरैःकृतम् ॥ विषग्रहज्वराणतिमनुष्याःकृष्णभगिनः ॥ ५ ॥ आरोग्यं
 परमावृद्धिमनसायद्यदिच्छति ॥ तत्तदाप्रोत्यसंदिग्धंपरत्रादित्यतोषणात् ॥ ६ ॥ नाधीन्प्राप्नोतिनव्याधित्रिविषग्रहबंधनम् ॥ कृत्यास्पृ
 शंभयंवापितोषितेतिमिरापहे ॥ ७ ॥ सर्वदुष्टाःसमास्तस्यसौम्यास्तस्यसदाग्रहाः ॥ देवानामपिपूज्योऽसौतुष्टोयस्यदिवाकरः ॥ ८ ॥ यःसमःसर्वे
 भूतेषुयथात्मनितथाहिते ॥ उपवासादिनायेनतोष्यतेतिमिरापहः ॥ ९ ॥ तोषितेऽस्मिन्प्रजानाथेनराःपूर्णमनोरथाः ॥ अरोगाःसुखिनो
 नित्यंबहुधर्मसुखान्विताः ॥ १० ॥ नतेषांशत्रवनैवशरीराद्यभिचारकम् ॥ ग्रहरेगादिकंचापिपापकार्येपजायते ॥ ११ ॥ अव्याहतानिदेवस्य
 धनजालानितंनरम् ॥ रक्षतिसकलापत्सुयेनश्वेताधिपोऽर्चितः ॥ १२ ॥ विष्णुरुवाच ॥ अनाराधितमार्तंढायेनरादुःखभागिनः ॥ तेकथं
 नीरुजःसंतुविज्वरागतकल्मषाः ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आराधयंतुदेवेशंपुष्पेनैवमनौपमम् ॥ भास्करंतुजगन्नाथंसर्वदेवगुरुंपरम् ॥ १४ ॥
 ॥ विष्णुरुवाच ॥ दोषाभिभूतदेहैस्तुक्थमारोधनरंवेः ॥ कर्तव्यंवदेवेशंभक्त्याश्रेयोऽर्थमात्मनः ॥ १५ ॥ अनुग्राह्योऽस्मिमादितेममायंभक्ति
 मानिति ॥ तन्ममोपदिशत्वंचमहदाराधनरंवेः ॥ १६ ॥ अनंतमजरंदेवदुष्टसंदेहनाशनम् ॥ आराधयितुमिच्छामिभगवंस्त्वदनुज्ञया ॥ १७ ॥
 येनाहंत्वन्प्रसादेनभवेयमितिविक्रमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनुग्राह्योऽसिदेवस्यनूनमव्यक्तजन्मनः ॥ १८ ॥ आराधनायेतेविष्णोयेदेतत्प्रवर्णमनः ॥
 यदिदेवपतिंभानुमाराधयितुमिच्छसि ॥ १९ ॥ भगवंतमनाद्यंचभवैवस्वतोऽच्युत ॥ नह्यैवस्वतैर्भानुज्ञांतुंस्तोतुंचशक्यते ॥ २० ॥
 द्रष्टुंवाशक्यतेमूढःप्रवेष्टुंकुतएवतु ॥ तद्भक्तिप्रार्थिताःपूतानरास्तद्भक्तिचेतसः ॥ २१ ॥ वैवस्वताभक्त्येवविवस्वतंविक्षांतिच ॥ अनेकजन्मसं
 सारचितेपापसमुच्चये ॥ २२ ॥ नाक्षिणेजायतेपुंसांमार्तंढाभिमुखीमतिः ॥ प्रद्वेषयातिमार्तंढेद्विजान्वेदांश्चिन्दति ॥ २३ ॥ योनरस्तंविजानी
 यादसुरांशसमुद्भवम् ॥ पाषंडेषुरतिःपुंसांहेतुवादातुकूलता ॥ २४ ॥ जायतेदंभमायांभःपतितानांदुरात्मनाम् ॥ यदापापक्षयःपुंसांतदावे

दद्विजातिषु ॥ २५ ॥ भानौ च यज्ञपुरुषश्च द्वाभवेति वेतदा ॥ यदा त्वत्पण्यशेषस्तु नराणां पापसंचयः ॥ २६ ॥ तदा भोजकप्रियेषु भानौ पूजाप्रशु-
र्वेते ॥ प्रमत्ता मत्प्रसंसारे नराणां कर्मदुर्गमे ॥ २७ ॥ करावलंबनो ह्येको भक्तिप्रतीतिदिवकरः ॥ सत्यवैवस्वतो भूत्वा सर्वपापहरं हरिम् ॥ २८ ॥ आराध-
य समं भक्त्या प्रीतिमभ्येति भास्करः ॥ किं लक्षणा भवंत्येते नरा वैवस्वता गुणैः ॥ २९ ॥ यच्च वैवस्वतं कार्यतन्त्येकथय कंजज ॥
ब्रह्मोवाच ॥ कर्मणामनसा वाचा प्राणिना यो न हिंसकः ॥ ३० ॥ आवभक्तश्च मार्तंडकृष्णवैवस्वतोऽपि सः ॥ यो भोजकद्विजान् देवाग्निं त्यजेन मनस्यति
॥ ३१ ॥ न च भोक्ता परस्वादेर्विष्णोर्वैवस्वतो हिंसः ॥ सर्वान् देवाप्त्रां वैवस्वतो हिंसः ॥ ३२ ॥ तेभ्यश्चान्यमात्मानं
कृष्णवैवस्वतो हिंसः ॥ देवं नुष्यमन्यवापनुपक्षिपि पालिकाम् ॥ ३३ ॥ तत्प्राधान्यं द्रुतं यद्व्यवस्थितम् ॥ ३४ ॥ इति
वेशाब्धतिरिक्तं दिवा करात् ॥ ३४ ॥ योनजानातिं विद्यात्कृष्णवैवस्वतं नरम् ॥ सर्ववैवस्वतो भागो यद्रुतं यद्व्यवस्थितम् ॥ ३५ ॥ इति
वैयोविजानातिस्तु वैवस्वतो नरः ॥ भवभोति हरत्येष भक्तिभावेन भावितः ॥ ३६ ॥ विस्त्वानिति भावो यः स तु वैवस्वतो नरः ॥ भावं न कुरुते
यस्तु सर्वभूतेषु पापकम् ॥ ३७ ॥ कर्मणामनसा वाचा स च वैवस्वतो नरः ॥ बाह्यार्थनिरपेक्षो यः क्रियां भक्त्या विवस्वतः ॥ ३८ ॥ भावेन
निष्पादयति ज्ञेयैवस्वतो हिंसः ॥ नार्येथस्य न च क्षिगधानभेदाधीनवृत्तयः ॥ ३९ ॥ पश्यते सर्वमेवं दमनुवैवस्वतो हिंसः ॥ सुत-
मेनेन हतपसा यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः ॥ ४० ॥ तां गतिं च नरायांति यस्तु वैवस्वतो गतः ॥ येन सर्वमात्माना भानौ भक्त्या भावो निवेशितः ॥ ४१ ॥
देवश्रेष्ठकृतार्थत्वाच्छ्रद्धावैवस्वतो हिंसः ॥ अपि न सकुलधन्यो जायते कुलपावनः ॥ ४२ ॥ भास्करं भक्तिभावेन यस्तु वैपूजयिष्यति ॥
यः कारयति देवार्चां हृदयालंबनरवैः ॥ ४३ ॥ स नरोऽर्कमवाप्नोति धर्मध्वजमनौपमम् ॥ यश्चेदेवालयं भक्त्या भावोः कारयते स्थिरम् ॥
॥ ४४ ॥ सप्तपुरुषा लोकांभानो नयति मानवः ॥ यावंत्यब्दानि देवार्चारेति तद्विदरे ॥ ४५ ॥ तावद्वर्षसहस्राणि पुण्यो-
त्तरगृहे वसेत् ॥ देवांचालक्षणेपेतो यद्रुहे संतो विधिः ॥ ४६ ॥ निष्कामं च मनो यस्य स यात्यश्वसाम्यताम् ॥ पुष्पाण्यति सुगंधीनि मनो-
ज्ञानि च यः पुमान् ॥ ४७ ॥ प्रयच्छति जगन्नाथे स तां ज्योतिषं पतौ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र ज्योतिः स तानम् ॥ ४८ ॥

यस्यस्यविहीनोयोदेशोयद्वर्जितंचयत् ॥ धूपांश्चविविधांस्तान्गन्धाढ्यमुविलेपनम् ॥ ४९ ॥ दीपवात्यापोपहारांश्चयज्ञाभीष्ट
 मथात्मनः॥नरःसोऽनुदिनंयज्ञाक्करोत्याराधनाद्वैः॥५०॥यज्ञेशोभगवान्भानुमखैरपिसतोष्यते॥बहूपकरणयज्ञानानासंभारविस्तरः॥५१॥
 संप्राप्यतेधनयुतैर्मनुष्यैर्नित्यसंचयैः ॥ भक्त्यातुपुरुषैःपूजाकृताद्बुवाकुरैरपि ॥ ५२ ॥ रेवदेदतिहिफलं सर्वज्ञैःसुदुर्लभम् ॥ यानिपुष्पाणि
 हृद्यानिधूपगंधानुलेपनम् ॥ ५३ ॥ दयितंभूषणंयच्चतथारक्तेचवाससी॥यानिचाभ्यवहाराणिभक्ष्याणिचफलानिच ॥५४॥प्रयच्छतानिभर्तुडे
 भवेथाश्चैवतन्मनाः॥आर्चितंयज्ञपुरुषंयथाभक्त्याप्रसादया॥५५॥आराध्ययार्चितं देवयत्तद्रक्षपरंस्मृतम् ॥ पुण्यैस्तीर्थैर्देकैःपुष्पैर्मधुनासर्पिषा
 तथा॥५६॥क्षीरेणस्नपयेद्देवमच्युतंजगतांपतिम् ॥ दधिक्षीरद्वदन्पुण्यांस्ततो लोकान्मधुच्युतः॥५७॥प्रयास्यसि यदुश्रेष्ठानिर्वृतिचाप्यनीश्व
 रम्॥स्तौत्रैर्हृद्वैर्यथावद्यैर्ब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ ५८ ॥ मनसश्चैकतायोगादाराधयदिवाकरम्॥आराध्यतमहादेविमहच्छब्दमवाप्तवान्॥५९॥
 अहंचापिसमस्तानलोकानांमृष्टिकारकः ॥ तमाराध्यविवस्वतंतत्प्रसादाज्जनार्दन ॥ ६० ॥ त्वमप्येतंहृषीकेशतत्प्रसादान्नसंशयः ॥
 समर्थोदेवशत्रूणां दैत्यानां नाशनेसदा ॥ ६१ ॥ दाक्षिणंकिरणंतस्ययद्देवस्यविवस्वतः ॥ अहंतस्मात्समुत्पन्नोदेवेदांगसम्मितः ॥ ६२ ॥
 वामंयत्किरणंकृष्णरश्मिमालाकुलंसदा ॥ तस्मादीशःसमुत्पन्नःपार्वतीदयितोऽच्युत ॥ ६३ ॥ वक्षस्मस्त्वंसमुत्पन्नःशंखचक्रगदाधरः ॥
 तथांबुजकरादेविंबुजाननवल्लभा ॥ ६४ ॥ तमाराध्यवलंकीर्तिंश्रियंचावाप्तवानहम् ॥ तथात्वमपिराजेंद्रतमाराध्यदिवाकरम् ॥ ६५ ॥
 यान्यानिच्छसिकामांस्त्वंतान्स्तत्सर्वानवाप्स्यसि ॥ यद्दंष्ट्रयथान्नित्यंसंवदिविष्कृष्णयोः॥६६॥सोऽपिकामानवाप्याभ्यांस्ततोलोकमवा
 पुते॥गैरिकंयानमारुढेयुक्तंकुंजरवाजिभिः ॥ ६७ ॥ तेजसांबुजसंकाशःप्रभयांडजसन्निभः॥कांत्याचंद्रसमोराजज्वंदारकगणैर्वृतः ॥ ६८ ॥
 गंधर्वैर्गीयमानस्तुतथाचाप्सरसांगणैः ॥ ६९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेआदित्यपूजावर्णनेनामविंशोत्तरशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १२० ॥छ॥ ॥ शतानीकडवाच ॥ ॥ शरीरलिखनंभानोरुक्तं संक्षेपतस्त्वया ॥ विस्तराच्छ्रेतुमिच्छामितन्ममाचक्ष्वसुव्रत ॥१॥

१ शरीरलिखनं सूयं कथं वै प्रतिपादितम् । देवतैर्ऋषिभिर्वापि तन्ममाचक्ष्व सुव्रत-इ०पा० ।

॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ पितुर्गुहंतुयातायांज्ञायांकुरुनंदन ॥ भास्करश्चितयामाससंज्ञामद्रूपकारिणी ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मातन्नागत्य
 दिवाकरम् ॥ अब्रवीन्मधुरावाचरेःप्रातिकरांशुभाम् ॥ ३ ॥ आदिदेवोऽसिदेवानांव्यासमेतत्त्वयाजगत् ॥ शृणुगोविंश्चकमतिरूपंनिर्वते
 यिष्यति ॥ ४ ॥ एवमुक्त्वावरिविब्रह्माविश्वकर्माणमब्रवीत् ॥ प्रवर्तस्वत्वंमातंडंस्वरूपंतत्सुशोभनम् ॥ ५ ॥ ततोब्रह्मसमादेशाद्भूमिमाराध्यभा
 स्करम् ॥ रूपंनिर्वतेयामासविश्वकर्माज्ञानैःशूनैः ॥ ६ ॥ ततस्तुष्टावतंब्रह्मासवदेवगणैःसह ॥ गुह्यैर्नानाविधैःस्तोत्रैर्वेदेवदोषांपारयैः ॥ ७ ॥
 स्वस्तितेऽस्तुजगन्नाथधर्मवर्षहिमाकर ॥ ज्ञातिस्तेसर्वलोकानदिवदेवादिवाकर ॥ ८ ॥ ततोऽरुद्रश्चविष्णवाद्याःस्तुवतस्तंदिवाकरम् ॥
 तेजस्तेवर्धतादिवलिल्यतेऽपिदिवस्पते ॥ ९ ॥ इन्द्रश्चागत्यतंदेवलिल्यमानमथारुतुवत् ॥ जयदेवजयन्वेतितत्त्वदोऽसिजगत्पते ॥ १० ॥
 ऋषयस्तु ततःसप्तविश्वामित्रपुरोगमाः ॥ तुष्टुर्वीविधैःस्तोत्रैःस्वास्तिस्वस्तीतिवादिनः ॥ ११ ॥ वेदोक्ताभिरथाशीर्भावालखिल्याश्च
 तुष्टुः ॥ त्वंनाथमोक्षिणामोक्षोध्यस्त्वंच्यानिनामपि ॥ १२ ॥ त्वंगतिःसर्वभूतानांत्वयिसर्वप्रतिष्ठितम् ॥ प्रजाभ्यश्चैवदेवेवैशं
 नोऽस्तुजगतःपते ॥ १३ ॥ त्वत्तोभवतिवैनित्यजगत्संलयतेत्वयि ॥ त्वमेकस्त्वंद्विधाचैवत्रिधाचत्वंनसंशयः ॥ १४ ॥
 त्वयैकेनजगत्सृष्ट्वयैकेनप्रबोधितम् ॥ ततोविद्याधरगणयक्षराक्षसपन्नगाः ॥ १५ ॥ कृतांजलिपुटाःसर्वेशिरोभिःप्रणतारविम् ॥
 ऊचुरेर्विधावाचोमेनःश्रोत्रसुखप्रदाः ॥ १६ ॥ सद्यंभवतुतेजोभूतानांभूतभावन ॥ हाहाहूहूस्ततश्चैवतुष्टुरुनरदस्तथा ॥
 ॥ १७ ॥ उपगतुंसमारब्धागामुञ्चैःकुशलारविम् ॥ षड्जमध्यमगांधारयासत्रयविशारदाः ॥ १८ ॥ मूर्च्छनाभिस्ततश्चैवतथाधैवतपं
 चमैः ॥ नानाभुभावमैद्रेश्वरार्धमैद्रस्तथैवच ॥ १९ ॥ त्रिःसाधनैःप्रकारैस्तुवाद्यतालसमन्वितैः ॥ विश्वाचिचिघृताचिचउवशाचितिलो
 तमा ॥ २० ॥ मेनकासहज्याचरंभाचाप्सरसांवरा ॥ हावभावविलसैश्चकुर्वन्त्योऽभिनयान्वहून् ॥ २१ ॥ ततोऽतीवकलयमधुरचंप्रव
 र्तेते ॥ सर्वेषांदेवसंधानांमेनःश्रोत्रसुखप्रदम् ॥ २२ ॥ प्रवाद्यंतुतस्तत्रवीणावंशादिसुव्रत ॥ पणवाःपुष्कराश्चैवमृदंगाःपटहास्तथा ॥ २३ ॥

देवदुन्दुभयःशंखाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ गायद्भिश्चैवगंधर्वैर्नृत्याद्भिश्चाप्सरोगणैः ॥ २४ ॥ तूर्यवादित्रयोविंशसर्वकोलाहलीकृतम् ॥ ततः
 कृतैःकरपुटैःपद्मकुङ्कुलसन्निभैः ॥ २५ ॥ ललाटोपरिविन्यस्तैःप्रणमुःसर्वदेवताः ॥ ततःकोलाहलेतस्मिन्सर्वदेवसमागमे ॥ २६ ॥ ते
 जसःशतानंचक्रविश्वकर्माशनैःशनैः ॥ २७ ॥ इतिहिमजलयर्मकालहेतर्हरकमलासनविष्णुसंस्तुतस्य ॥ तदुपरिलिखननिश्चयभानोर्वे
 जतिदिवाकरलोकमायुषोते ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिषसप्तमीकल्पेविश्वकर्माकालहेतर्हरकमलासनविष्णुसंस्तुतमाऽ
 ध्यायः॥१२१॥७॥ अतानीकउवाच ॥ ॥ तस्मिन्कालेसमरूढोलिख्यमानोदिवस्वपतिः॥ब्रह्मादिभिःस्तुतोदैवैर्यथावैतद्दस्वमे ॥१॥ सुमं
 तुरुवाच॥ ॥शृणुष्वैकमनराजन्यथादेवोदिवस्वपतिः॥ब्रह्मादिभिःस्तुतोदैवैर्ऋषिभिश्चपुराणय ॥२॥ प्रयत्नतःप्रणतहितानुकोपनेस्वरूपतो
 लोकविभाविनेनमः ॥ दिवस्वपतेकमलकुलववोधिनेनमस्तमःपटलपटावपाटिने ॥ ३ ॥ पावनातिशयपुण्यकर्मणैर्नैककामविभवप्रदा
 यिने ॥ भासुरामलमयूखमालिनेसर्वलोकहितकारिणेनमः ॥ ४ ॥ अजायलोकत्रयभावनयभूतात्मनेगोपतयेप्रियाय ॥ नमोमहाकारुणि
 कोत्तमायसूर्यार्यलोकत्रयभावनाय ॥ ५ ॥ विवस्वतेज्ञानकृतांतरात्मनेजगत्प्रतिष्ठायजगद्धितौषिणे ॥ स्वयंभुवेलोकसमस्तचक्षुषसुरोत्तमा
 याभिततेजसेनमः ॥ ६ ॥ क्षयमुदयायमौलिमणिसुरगणजगस्त्वमहितैस्त्वमूरुमयूखसहस्रतपः॥जगतिविभोवतमसितुदंवतमिरासवपावन
 मदाद्भवतिविलोहितविग्रहतातिमिरविनाशिनमुग्रमुतरंत्रिभुवनभावनभाप्रकारैः ॥७॥ रथमारुह्यसमामयंभ्रमासिसदाजगताहितदा॥इत्ये
 वंसंस्तुतोदेवोभास्करोवैधसापुरा ॥ ८ ॥ देवतैश्चमहाबाहोशिवविश्वादिभिर्नृप ॥ ९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिषसप्तमीकल्पे
 आदित्यस्तवोनामद्वाविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥७॥ अतानीकउवाच ॥ भूयोऽपिकथयस्वमांकांथांसूर्यसमाश्रिताम् ॥ नतृति
 मधिगच्छामिशृण्वन्नेतांकांथमुने ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ भास्करस्यकार्थापुण्यांसर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ वक्ष्यामिकथितापूर्वं
 ब्रह्मणालोककर्तृणां ॥२॥ ऋषयःपरिपृच्छन्तिब्रह्मलोकपितामहम् ॥ तापिताःसूर्यकिरणैस्तेजसांसंप्रमोहिताः ॥ ३ ॥ ॥ ऋषयःउचुः ॥ ॥

कोऽयं दीप्तिमहातेजाहाविराजिसमप्रभः ॥ एतद्वेदितुमिच्छामः प्रभावोऽस्य कुतः प्रभो ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तमोभूतेषु लोकेषु
 नष्टेऽथारजगमे ॥ प्रवृत्ते गुणहेतुत्वे पूर्वबुद्धिरजायत ॥ ५ ॥ अहंकारस्ततो जातो महाभूतप्रवर्तकः ॥ वायश्चिरापः खंभूमिस्ततस्तवं ढमजा
 यत ॥ ६ ॥ तस्मिन् ढेडमे लोकाः समवै संप्रातिष्ठिताः ॥ पृथ्वी च सप्तभिर्द्वीपैः समुद्रैश्चापि सप्तभिः ॥ ७ ॥ तत्रैवावस्थितो ह्यासमहं विष्णुर्मेहे
 श्वरः ॥ प्रमुढास्तमसास प्रव्याता ईश्वरपरम् ॥ ८ ॥ ततोऽभिधमहातेजः प्रादुर्भूतं तमे लुदम् ॥ ध्यानयोगेन चास्माभिर्विज्ञातुं सवितुस्त
 था ॥ ९ ॥ ज्ञात्वा च परमात्मानं सर्वेष्वपृथक् पृथक् ॥ दिव्याभिस्तुतिभिर्देवं संस्तोतु पञ्चकुमुः ॥ १० ॥ आदिदेवोऽसि देवानां भ्रातराणां
 त्वमीश्वरः ॥ आदिकर्ता सिद्धतानां देवदेव सनातन ॥ ११ ॥ जीवनं सर्वस्वानां देवगंधर्वक्षसाम् ॥ मुनिकिन्नरसिद्धानां तथैवोरगपक्षिणाम्
 ॥ १२ ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं महादेवस्त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापतिः ॥ वायुरेन्द्रश्च सोमश्च विवस्वान्वरुणस्तथा ॥ १३ ॥ त्वं कालः सृष्टिकर्ता च हर्तृ कर्ता प्रभु
 स्तथा ॥ सरितः सागराः शैला विद्युर्दिन्द्रधनुषि च ॥ १४ ॥ प्रलयः प्रभवश्चैव व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ ईश्वरान्तरतो विद्याविद्यायाः परतः शिवः ॥
 ॥ १५ ॥ शिवान्तरतो देवस्त्वमेव परमेश्वर ॥ सर्वतः पाणिपादस्त्वं सर्वतोऽक्षि शिरोमुखः ॥ १६ ॥ सहस्रांशुस्त्वं सदा देवसहस्रकिरणस्त
 था ॥ भूरादिभूभुवः स्वश्च महर्जनस्तपस्तथा ॥ १७ ॥ प्रदीर्घातिमन्नित्यं सर्वलोकाप्रकाशकम् ॥ दूर्ध्वैरक्ष्यं सुरेंद्राणां यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ १८ ॥
 सुरसिद्धगणैर्जुष्टं भृगुत्रिगुलहादिभिः ॥ शुभं परममव्यग्रं यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ १९ ॥ पंचातीतस्थितं तदैदं कादशा एव च ॥ अर्धमासम
 तिक्रम्य स्थितं तत्सूयं ढले ॥ २० ॥ तस्मै रूपपाये तदेव प्रणेषुः सर्वदेवताः ॥ विश्वकृद्भिर्भूतं च विश्वानरसुरांचितम् ॥ २१ ॥ विश्वस्थि
 तमं चित्यं च यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ परं यज्ञान्तरं देवात्परं लोकात्परं दिवः ॥ २२ ॥ दुरतिक्रमेति यः ख्यातस्तस्मादपि परंपरात् ॥ परमात्मनेति
 विख्यातं यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ २३ ॥ अविज्ञेयमचित्यं च अध्यात्मगतमव्ययम् ॥ अनादिनिधनं देवं यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ २४ ॥ नमो नमः
 कारणकारणाय नमो नमः पापविनाशनाय ॥ नमो नमो वंदितं वंदनाय नमो नमो भोगविनाशनाय ॥ २५ ॥ नमो नमः सर्वैरप्रदाय नमो नमः सर्व
 वलप्रदाय ॥ नमो नमो ज्ञाननिधेयै देव नमो नमः पंचदशात्मकाय ॥ २६ ॥ स्तुतः स भगवानेवं ते जसां ह्यपमास्थितः ॥ उवाच वाचं कल्याणी

कोवरोवःप्रदीयताम् ॥ २७ ॥ तवातितेजसारूपनकाश्चित्सहतेविभो ॥ सहनीयंभवत्वेतद्धितायजगतःप्रभो ॥ २८ ॥ एवमस्त्वितिगामु
 क्त्वाभगवान्त्सर्वकृत्स्नवयम् ॥ लोकानांकार्यसिद्धयर्थंघर्मवर्षाहिमप्रदः ॥ २९ ॥ अतःसारंयाश्चयोगाश्चयेचान्येभोक्षकांक्षिणः ॥ ध्यायन्ति
 ध्यानिनोनिन्यंहृदयस्थदिवाकरम् ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपिपुक्तावोसर्वपातकैः ॥ सर्वतरतिवपापदेवकर्मसमाश्रितः ॥ ३१ ॥ अग्नि
 होत्रंवेदाश्चयज्ञाश्चबहुदक्षिणाः ॥ भानोर्भक्तिर्भस्करकलांनार्हतिषोडशीम् ॥ ३२ ॥ तीर्थानांपरमंतीर्थमंगलानांचमंगलम् ॥ पवित्रंच
 पवित्राणांतंप्रद्योदिवाकरम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्माद्यैःसंस्तुतंदेवैर्यप्रद्योतिभस्करम् ॥ निर्मुक्ताःकिल्बिषैःसर्वस्तेयान्तिरविमन्दिरम् ॥ ३४ ॥
 उपचर्यादिभिःसाध्योयथावेदिवरूपातिः ॥ लोकानामिहसर्वेषांतादेवोदिवाकरः ॥ ३५ ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ शरीरलिखनं
 सूर्यकथंवैप्रतिपादितम् ॥ देवैःसंक्रुषिभिर्वापितन्ममाचक्ष्वसुव्रत ॥ ३६ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ ब्रह्मलोकसुखासीनंब्रह्माणंतसुरा
 सुराः ॥ ऋषयःसंसुपागम्यइदमूचुःसमाहिताः ॥ ३७ ॥ भगवन्दैवतैःपुत्रोयएषदिविराजते ॥ तेनांधकारोनिर्कृतःसोयंज्ज्वलिततिहि ॥
 ॥ ३८ ॥ अस्यतेजोभिरखिलंजगत्स्थायरजंगमम् ॥ नाशमायातिदेवेशयथाक्लिन्नंदीतटम् ॥ ३९ ॥ वयंचपांडिताःसर्वेतेजसातस्यभो
 हिताः ॥ पद्मश्चायंयथाम्लानोयंयोनित्वप्रभो ॥ ४० ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचक्षर्मनोपलभामेह ॥ तथाकुरुसुरज्येष्ठयथातेजःप्रशाम्यति ॥
 ॥ ४१ ॥ एवमुक्तःसभगवान्पद्मयोनिःप्रजापतिः ॥ उवाचभगवान्ब्रह्मादेवांचिष्णुपुरोगमान् ॥ ४२ ॥ महादेवेनसहितानिंद्रेणचमहात्मना ॥
 तमेवशरणंदेवंगच्छामःसहितावयम् ॥ ४३ ॥ ततस्तेसहिताःसर्वेब्रह्मविष्णवादयःसुराः ॥ गत्वातिशरणंसर्वेभस्करंलोकभस्करम् ॥ ४४ ॥
 स्तोतुंप्रचक्रमुःसर्वेभक्तिनम्राःसमंततः ॥ केशादिदेवताःसर्वेभक्तिभावसमन्विताः ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मविष्णुब्रह्माऽबुः ॥ ॥ नमोनमःसुर
 वरतिग्मतेजसेनमोनमःसुरवरसंस्तुतायै ॥ जडांधमूकान्वाधिरान्सकुष्ठान्सश्चित्रिणोऽधान्विवधव्रणावृतान् ॥ ४६ ॥ करोषितानेवपु
 नर्नवान्त्सदाअतोमहाकारुणिकायतेनमः ॥ यदौदरंज्योतिरतिस्वरन्महद्यदल्पतेजोयदपीहचक्षुषाम् ॥ ४७ ॥ यदत्रयज्ञेष्वपनीतमाहितं

तवैवतद्रूपमनेकतःस्थितम् ॥ सुरद्विषःसागतोयवासिनःप्रचंडपाशाभिपरश्वयधुधाः ॥ ४८ ॥ समुच्छ्रितास्तेमुविपापचेतसःप्रयातिनाशं
 तवदेवदर्शनात् ॥ यतोभवांस्तीर्थफलसमस्तयज्ञेषुनित्यंभगवानवस्थितः ॥ ४९ ॥ नमोभवन्नत्रविचारणास्तिस्तदासमःशान्तिकरोनरा
 णाम् ॥ यच्चापिलोकैतपच्यतेबुधैस्तत्तेमहातेजउशीतिपांडिताः ॥ ५० ॥ स्तुतःसभगवानेवंप्रजापतिमुखैःसुरैः ॥ अवधानंततश्च
 केऽश्रवणाभ्यामहीपते ॥ ५१ ॥ स्तुवति तेतोभूयःशिवविष्णुपुरोगमाः ॥ कृत्वावापुतःसर्वैर्भाक्तिनम्राःसमंततः ॥ ५२ ॥ नमोनम
 स्त्रिभुवनभूतिदायिनेकतुक्रियासत्फलसंप्रदायिने ॥ नमोनमःप्रतिदिनकर्मसाक्षिणेसहस्रसंदांघितयेनमोनमः ॥ ५३ ॥ प्रसक्तसत्ता
 श्वयुजिक्षयायध्रुवैकरिडिमग्रथिनेनमोनमः ॥ सवालखिल्याप्सरकिंनरैःसंसिद्धगंधर्वपिशाचमानुषैः ॥ ५४ ॥ सयशरक्षणगुह्यक्रो
 त्तमैःस्तुतःसदादेवनमोनमस्तो॥यतोऽसान्त्संक्षिपसेशरारिगंगभस्तिभिर्हिमजलयर्मनिस्त्रैः ॥ ५५ ॥ जगच्चसंशोषयसेसैदेवअतंसिलैकेजग
 तोविशोषणम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ज्ञात्वातेषामभिप्रायमुवाचभगवान्वचः ॥ ५६ ॥ लब्ध्वाजुह्वांततःसर्वैसुराःसंहृष्टचेतसः ॥ त्वष्टारंपूजयामा
 सुर्मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ५७ ॥ विश्वकर्मातवादेशात्करेतुतवसौम्यताम् ॥ ततस्तुतेजसोराक्षसवर्कर्मविधानविद ॥ ५८ ॥ अभिमारो
 पयामासविश्वकर्माविभावसुम् ॥ अमृतेनाभिपिक्तस्यतदसूयस्यवैविभोः ॥ ५९ ॥ तेजसःज्ञातंचक्रोविश्वकर्माक्षनैः॥आजानुलिखि
 तश्चासौससुरासुरपूजितः ॥ ६० ॥ नाभ्यनंदत्ततोदेवउल्लेखनमतःपरम् ॥ ततःप्रभृतिदेवस्यचरणैर्नित्यसंवृतौ ॥ ६१ ॥ तापयन्लपयं
 श्वैवयुक्तेजोऽभवत्तदा ॥ यच्चास्यशामितंतेजस्तेनचक्रंविनिर्मितम् ॥ ६२ ॥ येनविष्णुर्जयानांशान्सदावैदेत्यदानवान् ॥ शूलशक्तिगदावज्र
 शरसनपरश्वधान् ॥ ६३ ॥ देवतानंददौकृत्वाविश्वकर्मासिंहामतिः ॥ त्रिदेवनिर्मितंस्तोत्रंसंख्यैरुभयार्जपन् ॥ ६४ ॥ कुलंघुनातिपुरुषो
 व्याधिभिर्नचपीडयते ॥ प्रजावान्सिद्धकर्माचर्जवित्साग्रंशरच्छतम् ॥ ६५ ॥ पुत्रवाच्यनवांश्चैवसर्वत्रचापराजितः ॥ हित्वापुरंभूतमयंगच्छत्सूय
 मयंपुरम् ॥ ६६ ॥ भूयोऽपितुहुबुदेवास्तथादेवपथोरविम् ॥ वाग्भिरित्यमशेषस्यत्रैलोक्यस्यसमागताः ॥ ६७ ॥ देवाऽकुरुः ॥ नमस्तेरवि

१ त्रिभुवनभूरिदायिने-इ०पा० । २ वदतां वरः-इ०पा० । ३ नमस्ते रद्वरूपाय सामरूपाय वै नमः-इ०पा० ।

रूपयसोमरूपायतेनमः ॥ नमोयजुःस्वरूपायार्थागिरसेनमः ॥ ६८ ॥ ज्ञानैकधामभूतायनिर्धूततमसेनमः ॥ शुद्धज्योतिःस्वरूपायनि
 स्तत्त्वायामलात्मने ॥ ६९ ॥ नमोखिलजगद्भ्यामित्स्वरूपायात्ममूर्तये ॥ सर्वकारणभूतायनिष्ठायेज्ञानवेतसाम् ॥ ७० ॥ नमोऽन्तुज्ञेयरूपाय
 प्रकाशे लक्षरूपिणे ॥ आस्करायनमस्तुभ्यंतथाशब्दकृतेनमः ॥ ७१ ॥ संसारेहेतवैचवसंव्याज्यात्स्नाकृतेनमः ॥ त्वंसर्वमेतद्भगवाअगद्विभ्रमति
 त्वया ॥ ७२ ॥ अमत्वाविद्धमखिलंब्रह्माण्डसंचराचरम् ॥ त्वदंशुभिरिदंसर्वसंस्पृष्टजायतेऽनुचि ॥ ७३ ॥ क्रियतेत्त्वत्कररूपशोज्जलादीनांप
 वित्रता ॥ होमदानादिकोधमौनोपकारायजायते ॥ ७४ ॥ तावद्यावन्नसंयोगीजगत्यत्रभवाञ्छुचिः ॥ प्रातर्होमंप्रशस्तहिउदितेत्वयि
 जायते ॥ ७५ ॥ ऋचोऽथसकलाह्योतायजूषित्वंजगत्पते ॥ सकलानिचसामानितपत्येवंजगत्सदा ॥ ७६ ॥ ऋद्धमयस्त्वंजगन्नाथत्वमेवचय
 जुर्मयः ॥ तथासाममयश्चैवततोनाथत्रयीमयः ॥ ७७ ॥ त्वमेवब्रह्मणोरूपंपरंचापरमेवच ॥ मूर्तोऽमूर्तस्तथासूक्ष्मःस्थूलरूपतयास्थितः ॥
 ७८ ॥ निमेषकाष्ठादिभयःकालरूपक्षयात्मकः ॥ प्रसीदस्वेच्छयारूपंस्वतेजोमयमादिश ॥ ७९ ॥ इत्थंसंस्तूयमानस्तुदेवदेवार्षि
 भिस्तथा ॥ मुमोचस्वंतदातेजस्तेजसांशिरव्ययः ॥ ८० ॥ यत्तस्यऋद्धमयंतैजोभवितातेनमेदिनी ॥ यजुर्मयेनापिदिवंस्वयंसाममयो
 रविः ॥ ८१ ॥ ज्ञातितास्तेजसोभागायेचस्युर्दशंपंचच ॥ तस्यैवतेनशर्वस्यकृतंशूलंमहात्मना ॥ ८२ ॥ चक्रंविष्णोर्वसूनांचशंकरस्य
 चदारुणम् ॥ षण्मुखस्यतथाशक्तिःशिविकाधनदस्यच ॥ ८३ ॥ अन्येषांचसुरारिणांशस्त्राण्युग्राणियानिवै ॥ यक्षविद्याधराणांचतानिचक्रे
 सविश्वकृत् ॥ ८४ ॥ ततश्चषोडशंभागंविभर्तिभगवान्रविः ॥ तत्तेजसंपंचदशज्ञातिताविविधकर्मणा ॥ ८५ ॥ ततःसुहृपदृभानुरुत्तरा
 नगमत्कुरुत् ॥ ददर्शतत्रसंज्ञांचवडवारूपधारिणिम् ॥ ८६ ॥ इत्येतन्निखिलंभानोःकथितमृषिसत्तमाः ॥ शृणुयाद्योनरोभक्त्याअश्वमेधफलं
 लभेत् ॥ ८७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेब्रह्मर्षिसंवादेपरिलेखवर्णनंनमत्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ॥

१ अथर्वाशिरसेनमः-इ०पा० । २ ज्ञानैकपादरूपाय-इ०पा० । ३ सूर्यस्वरूपाय-इ०पा० । ४ सर्वस्य हेतवे-इ०पा० । ५ अपिदेवैर्दिवाकरः-इ०पा० ।

५ आर्षं पुस्तकम् ।

॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वक्ष्याम्यहंतेपुनरेवैदं देसूर्यस्य सर्वप्रधानम् ॥ व्योम्नः परंतिष्ठति यस्तु मग्नः समुच्यते रुद्र इह पिदिंढी ॥ १ ॥ स्थित्वा
पुरा ब्रह्मा शिरः किल सोऽप्रगृह्य तत्तस्या शिरः कपालम् ॥ ततो ह्यसावाश्रममुत्तमं शिवो बहूदकैः पुष्पफलैः समृद्धम् ॥ २ ॥ नग्नो यदा दारुणमृ-
षीणां दंष्ट्रा च तं भैक्ष्य च सुरेशम् ॥ यो विन्दु सताः संक्षुभितास्तु सर्वजगमुहं तं मृषयः सुतुष्टाः ॥ ३ ॥ सहन्यमानोऽक्रुषिमुख्यं संवेगं हीतलोष्टैः
पिदिंढकाष्टैः ॥ विहाय दिंडिः स तु तान् सुरार्थं स्तितोरेव लोकं मया जगाम ॥ ४ ॥ आगच्छमानं प्रमथस्तं भूषु देवेश निरयं प्रमसो किमर्थम् ॥
स प्राह तान्पापविमोचनार्थं मटासितीर्थानि मुराल्यांश्च ॥ ५ ॥ ते भूय ऊचुः प्रमथस्तं मेवमत्रैव तिष्ठस्व रेः पुरस्तात् ॥ श्रुद्धिं तैव धर्मप्रकरणं
तीति शुद्धस्ततोऽयस्य सिरुद्रलोकम् ॥ ६ ॥ इत्येवमुक्तः प्रमथैस्तु रुद्रस्तत्रैव तस्थौ रैवितोषणाय ॥ नग्नो जटीमुष्टिकपालपाणीरूपेणैव प्रा-
तिमखिलोकम् ॥ ७ ॥ उक्तः स तुष्टे न ततः स वित्रा प्रीतोऽस्मि देवा गमनात्तवाहम् ॥ महर्शना देव भवान् विशुद्धो दिंडातिना प्राभवितासि-
लोके ॥ ८ ॥ अष्टादशैते प्रथमास्तु भानोऽश्वतुर्दंशान्येतुरेव स्थ्याः ॥ दौ देव ते द्वात्रिंशोऽपि प्रधानैर्गंधर्वसर्पा विपातिव देव ॥ ९ ॥ यक्षौ च सिद्धौ
च निशाचरौ चादित्यात्मजवप्सरसां प्रधानौ ॥ वसंति ते ह्यस्तमुषश्च सूर्येतेषामशीतिश्चतुरासता ॥ १० ॥ इत्यादि देव प्रवरस्तु सर्वधात्व-
र्थं शब्दैश्च भवंति सिद्धाः ॥ ११ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ विस्तराद्ब्रह्मिमे ब्रह्मन् प्रवरान्धातुं शब्दजम् ॥ यतश्चक्रे तु कं ब्रह्मन् रूपाकमिह जायते ॥ १२ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूयस्तव प्रवक्ष्यामि दंडनायकं पिंगलौ ॥ राज्ञोऽपौ षादयश्चान्ये दिग्देवा दिंडनासह ॥ १३ ॥ मया सह समागम्य पुरा देवैर्विच-
रितम् ॥ एष कालिणिकः सूर्योऽप्युच्यते दानवैः सह ॥ १४ ॥ ते तु लब्धवरा भूत्वा अमात्या ब्राह्मभक्षिणः ॥ आदित्यं मन्यमानास्तं तपंतं हंतुमु-
द्यताः ॥ १५ ॥ तस्मात्तेषां विवाताश्च प्रवराश्च भवामहे ॥ अस्माभिः प्रीतिरुद्धास्ते न द्रुष्यंति दिवाकरम् ॥ १६ ॥ संमन्यं वंतः स्कंदो वाम-
पादौ रवेः स्थितः ॥ दंडनायकं संज्ञस्तु सर्वलोकस्य संप्रभुः ॥ १७ ॥ उक्तश्च स तदौ कणत्वं प्रजं दंडनायकः ॥ दंडनाति करो रस्मात्तस्मात्त्वं दंडनाय-
कः ॥ १८ ॥ लिखते यः प्रजानां च सुकृतं यच्च दुष्कृतम् ॥ अग्निं दक्षिण पार्श्वे तु पिंगलत्वात्स पिंगलः ॥ १९ ॥ अश्विनौ वापि मूर्यस्य पार्श्वे योरुभयोः
स्थितौ ॥ अधरूपात्समुपन्नो तेन ताविश्विनौ सुरौ ॥ २० ॥ द्वारपालैस्तु तौ तस्या राज्ञः श्रेष्ठौ महामलौ ॥ कार्तिकेयस्तु ताराज्ञः श्रेष्ठश्चापि हरस्तु

तः॥२१॥राजृदितौस्मृतोधातुर्नकारस्तस्यप्रत्ययः॥सुरसेनापतित्वेनसयस्मादीप्यतेसद॥२॥तस्मात्सकार्तिंकेयस्नुनाम्राज्ञइतिस्मृतः॥
 खगतौचस्मृतोधातुर्यस्यसप्रत्ययःस्मृतः ॥ २३ ॥ गच्छतीतिरहस्तस्मात्पर्यायात्सौषउच्यते ॥ प्रथमंयद्रवेद्वारंघर्भाभ्यांसमाश्रि-
 तम् ॥ २४ ॥ तत्रैतौसंस्थितौदेवलोकप्रूज्यौद्विजोत्तमाः ॥ द्वितीयायांतुकक्षायामप्रधृष्टौव्यवस्थितौ ॥ २५ ॥ पक्षिप्रेताधिपौनाम्नस्मृतौक-
 ल्माषपक्षिणौ ॥ वर्णस्यशबलत्वाच्चयमःकल्माषउच्यते ॥ २६ ॥ पक्षावस्येतियःपक्षिगरुडःपरिकीर्तितः ॥ स्थितोदक्षिणतस्तस्यदंडहस्त-
 समन्वितः ॥ २७ ॥ उत्तरेणस्थितोऽकस्यकुबेरश्चविनायकः ॥ कुबेरोधनदुज्ञेयोहस्तिरूपोविनायकः ॥ २८ ॥ कुत्सयाकुप्यताशंकुश-
 रिरसजायत ॥ कुबेरःकुशरीरत्वात्सनाम्नाधनदःस्मृतः ॥ २९ ॥ नायकःसर्वसत्त्वानंतेननायकउच्यते ॥ विविधंनयतेयस्मात्सतुत्स्मा-
 द्विनायकः ॥ ३० ॥ ऐवतश्चैवदिंदिश्चतौरेःपूर्वतःस्थितौ ॥ ततोदिंदिःस्मृतोरुद्रोरेवतस्तनयोरेवः ॥ ३१ ॥ पुनंगच्छत्यसौयस्मा-
 त्सर्वलोकनमस्कृतः ॥ रेवृषुवगतौधातूरेवतस्तेनमस्मृतः ॥ ३२ ॥ डीङ्गतावस्यवैधातोर्दीडिशब्दोनिपात्यते ॥ डयतेऽसौसदादिंतेन-
 दिंदिप्रकीर्तितः ॥ ३३ ॥ इत्येतेप्रवराःप्रेक्ताधात्वर्थानैगमैःशुभैः ॥ एषांसंक्षेपतोभूयःसंख्यावोनिगदाभिर्वै ॥ ३४ ॥ अश्विनौतौततोज्ञेयोदंडनायक-
 पिंगलौ ॥ तौसूर्यद्वारपौज्ञेयौराज्ञसौषौततःस्मृतौ ॥ ३५ ॥ ऐवतश्चैवदिंदिश्चइत्येतेप्रवरामया ॥ अष्टादशसमाख्याताःसंक्षेपात्संख्यामया-
 ॥ ३६ ॥ इत्येभिर्नामभिस्त्वन्येदानवानांजिघांसया ॥ परिवार्यस्थिताःसूर्यनानाप्रहरणयुधाः ॥ ३७ ॥ सरूपाश्चान्यरूपाश्चविरूपाःकामरू-
 पिणः ॥ परिवार्यस्थिताःसूर्यगरुडश्चमहाबलः ॥ ३८ ॥ धातुर्दिवितिवैप्रोक्तोकीडायांसतुउच्यते ॥ कीडंतेदिवैवैयस्मात्तस्मात्तेदेवताः-
 स्मृताः ॥ ३९ ॥ ऋचोयजूंषिसामानियान्युक्तानीहैवमया ॥ नानारूपैःस्थितान्येवरेवस्तानिसमंततः ॥ ४० ॥ ॥सुमंतुरुवाच ॥ इत्ये-
 वमुक्तवान्ब्रह्माऋषीणांपृच्छतांपुरा ॥ तेऽश्रुत्वाऽप्यदेवेशंसंसिद्धादिविसंस्थिताः ॥ ४१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमिकल्पे-
 ब्रह्मर्षिसंवादेप्रवरवर्णनंनमचतुर्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ४ ॥ शतानीकउवाच ॥ यदेतद्वश्यतेव्योमसूर्यस्यपुरतोद्विज ॥

तदुच्यतेकिमात्माचक्रंभूतश्चकथ्यताम् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ हंतव्यमिप्रवक्ष्यामिभूयप्रहरणंशुभम् ॥ यदात्मकंहियत्रोक्तंयथावसंतिदे
वताः ॥२॥ पुरस्ताच्चतुःशृंगंतद्व्योमायतनंवे ॥ व्योमशब्दंचतुःशृंगंसर्वदेवमयंचयत् ॥३॥ गिरिकार्णवसंपूतयदंतर्गभाश्रितम् ॥ तत्रोत्पन्न
मिदंव्योमकेल्यौमहीस्मृता ॥ ४ ॥ वरुणस्ययथापाशोहंकारोवेधसोयथा ॥ विष्णोश्चापियथाचक्रं त्रिशूलंत्रयंकस्यच ॥५॥ इंद्रस्यचयथा
वज्रंरविर्व्योमरेःस्मृतम् ॥ तस्मिन्व्योमिन्निशक्तिरुडतोयज्ञियाःसुराः ॥ ६ ॥ हरश्चर्षगुह्यश्चयंकश्चापराजितः ॥ वृषाकपिश्चशंभुश्च
कपर्दुरैवतस्तथा ॥ ७ ॥ ईशरोमुवचश्चैतेरुद्राएकद्रुशस्मृताः ॥ आदित्यानांचनमानि विष्णोश्चक्रस्य दीयताम् ॥ ८ ॥ अर्यमाचतथामि
त्रोभगोऽथवरुणस्यच ॥ विवस्वान्तसविताचैवपूषात्वष्टातथैवच ॥ ९ ॥ अंशोभगश्चाति तेजा आदित्याद्वादशस्मृताः ॥ ध्रुवोधरश्च
सोमश्चापश्चैवाऽनिलोनलः ॥ १० ॥ प्रत्यूषश्चप्रभासश्चवसवोऽष्टौप्रकीर्तिताः ॥ नासत्यश्चैवदक्षश्चस्मृतौद्रावाक्षिनावौ ॥ ११ ॥ विड्वे
देवान्प्रवक्ष्यामिनामतस्तान्निबोधत ॥ क्रतुर्दक्षैवसुःसत्यकालकामौधृतिःकुरुः ॥ १२ ॥ शंकुमात्रोवामनश्चविश्वेदेवादशस्मृताः ॥ वर्तमा
नाइमेदेवाभविष्यानंतरेऽश्रुणु ॥ १३ ॥ यमाश्चतुषिताश्चैवसर्ववोवशर्त्तिनः ॥ सत्याश्चभूतजसःसाध्याश्चतदनंतराः ॥ १४ ॥ षट्सुमन्वं
तरेष्वेवंदेवाद्वादशद्रुदश ॥ पारावतास्तथाचान्येतेद्वांसंस्तुषितैःसह ॥ १५ ॥ साध्यान्देवान्प्रवक्ष्यामिनामतस्तान्निबोधमे ॥ मनोऽनुमेता
प्राणश्चनरोनारायणस्तथा ॥ १६ ॥ वृत्तिलेवोमनुश्चैवसर्माःसंश्रयीर्यवान् ॥ वितस्वामीप्रभुश्चैवसाध्याद्वादशकीर्तिताः ॥ १७ ॥ एतेयज्ञ
भुजोदेवाःसर्वलोकैषुपूजिताः ॥ अदित्यामेवंतेर्धाकश्यपस्यपत्यात्मजाःस्मृताः ॥ १८ ॥ विश्वेचवसवःसाध्याविज्ञेयार्थमसूतवः ॥ एवं
धर्ममुतःसोमस्त्वृतीयोवसुरिष्यते ॥ १९ ॥ धर्मापिब्रह्मणःपुत्रःपुराणेनिश्चयंगतः ॥ अथचैद्वान्वंसुश्चैवनामभिश्चनिबोधमे ॥ २० ॥
स्वार्थमुभोमनुःपूर्वततःस्वारोचिषःस्मृतः ॥ उतमस्तामसश्चैवैवतश्चक्षुषस्तथा ॥ २१ ॥ इत्येतेषडतिक्ताःसप्तमःसांप्रतोमनुः ॥
वैवस्वतेतिविज्ञेयोभविष्याःसप्तचापरे ॥ २२ ॥ एषामाद्योर्केसावर्णिब्रह्मसावर्णिरैवच ॥ तस्माच्चभवसावर्णिर्यधर्मसावर्णिरित्युत ॥ २३ ॥

१ तत्-इ०पा० । २ रुषिताश्चैव-इ०पा० । ३ तथैव वशवर्त्तिनः-इ०पा० । ४ वै स्मृताः-इ०पा० । ५ हंसो धर्मश्च-इ०पा० ।

पंचमोदक्षसावर्णिःसावर्णिःपंचकीर्तिताः ॥ रौच्योभौव्यश्चद्वान्यावित्येतेनवःस्मृताः ॥ २४ ॥ इंद्रस्तुविष्णुभुज्ज्ञेयोविद्युतिरिदं
 नंतरम् ॥ विभुःप्रभुश्चैवशिखीतैवचमनोजवः ॥ २५ ॥ ओजस्वीसांप्रतस्त्विन्द्रोबलिर्भाव्यस्ततःपरम् ॥ अद्भुतस्त्रिदिवश्चदशम
 स्त्विन्द्रउच्यते ॥ २६ ॥ सुसात्विकश्चकीर्तिश्चशतैधामादिवरूपतिः ॥ इतिभूताभविष्याश्चंद्रज्ञेयाश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ कश्यपोऽ
 त्रिर्वसिष्ठश्चभरद्वाजश्चगौतमः ॥ विश्वामित्रोजमदग्निःसप्तैतेऋषयःस्मृताः ॥ २८ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिमरुतोऽग्निपरिग्रहन् ॥ प्रवहो
 थावहश्चैवउद्ग्रहःसंवहस्तथा ॥ २९ ॥ विवहोनिवहश्चैवपरिवाहस्तथैवच ॥ अंतरिक्षचराहोतेपृथङ्मार्गविसारिणः ॥ ३० ॥
 सूर्योऽग्निश्चशुचिर्नाम्नावैद्युतःपावकःस्मृतः ॥ निर्मथपवमानोऽग्निस्त्रयःप्रोक्ताइमेप्रयः ॥ ३१ ॥ अग्नीनांपुत्रपौत्रास्तुचत्वारिंशतै
 वतु ॥ मरुतामपिसर्वेषांविज्ञेयाःसप्तसप्तकाः ॥ ३२ ॥ ऋतुःसंवत्सरोऽष्टाभिर्ऋतवस्तस्यजज्ञिरे ॥ ऋतुपुत्राश्चैवपंचइतिसर्गः
 सनातनः ॥ ३३ ॥ संवत्सरस्तुप्रथमोद्वितीयःपरिवत्सरः ॥ इद्वत्सरस्तृतीयस्तुचतुर्थस्त्वनुवत्सरः ॥ ३४ ॥ पंचमोवत्सरस्तेषा
 मित्येवंपंचतेस्मृताः ॥ तेषुसंवत्सरोद्वाग्निःसूर्यस्तुपरिवत्सरः ॥ ३५ ॥ सोमइद्वत्सरस्तेषांवायुश्चैवानुवत्सरः ॥ रुद्रस्तुवत्सरोज्ञेयः पंचैता
 युगदेवताः ॥ ३६ ॥ आर्तवाःपितरोज्ञेयायेजाताःऋतुसूनवः ॥ पितामहास्तुविज्ञेयाःपंचाब्दब्रह्मणःसुताः ॥ ३७ ॥ सौम्यावार्हिपदश्चैवअ
 ग्निष्वात्ताश्चयेत्रयः॥एतेवैपितरस्तेषांयेजीवतिपतृकानराः ॥ ३८ ॥ आदित्यश्चैवसोमश्चलोहितांगोबुधस्तथा॥बृहस्पतिश्चगुरुकश्चतथाहलिसु
 तश्चयः ॥ ३९ ॥ उपरागःशिखीचोभौनवैतेनुग्रहाःस्मृताः॥त्रैलोक्यस्यत्विमोन्यंभावाभावनिवेदकाः ॥ ४० ॥ आदित्यश्चैवसोमश्चद्रावेतौ
 मंडलग्रहौ ॥ राहुश्छायाग्रहस्तेषांशेषास्ताराग्रहाःस्मृताः ॥ ४१ ॥ नक्षत्राधिपतिःसोमोग्रहराजोदिवारकः ॥ पव्यतेचागिरादित्यउदक
 श्चंद्रमाःस्मृतः ॥ ४२ ॥ आदित्यःपव्यतेब्रह्माविष्णुस्तेषांतुंचंद्रमाः ॥ महेश्वरस्तुविज्ञेयस्तृतीयस्तारकग्रहः ॥ ४३ ॥ कश्यपस्य
 सुतःसूर्यःसोमोधर्मसुतःस्मृतः ॥ देवासुरगुरुह्रद्वैतनामतस्तौमहाग्रहौ ॥ ४४ ॥ प्रजापतिस्तुतेतावुभौशुक्रबृहस्पती ॥ बुधः

१ एकवचनमावर्षम् । २ सुशंतिश्च सुकीर्तिश्च-इ०पा० । ३ यातुधानो-इ०पा० । ४ अंतरिक्षवहाः-इ०पा० । ५ पंचाब्दा ये युगात्मकाः-इ०पा० ।

सोमात्मजः श्रीमाञ्छनरीरविभुतः स्मृतः ॥ ४५ ॥ सिंहिकायाः भुतो राहुः केतुस्तु ब्रह्मणः सुतः ॥ सर्वपांचग्रहाणां हि अथस्ताच्चरते रविः ॥ ४६ ॥
 ततो दूरं स्मृतां तां वा द्विधो नक्षत्रमण्डलम् ॥ नक्षत्रेभ्यः कुनधुधौ धेता ब्रह्मस्तदन्तरम् ॥ ४७ ॥ तस्मान्माहेश्वरश्चोद्धिषिणस्तदन्तरम् ॥ कृष्ण
 श्रद्ध्वं ततस्तस्मादद्याच्चित्रशिखंडिनः ॥ ४८ ॥ एषामेव क्रमप्रोक्तश्चासत्कालिद्विधं ध्रुवं ॥ आदित्यनिलयोरारुहः कदाचित्सोढमार्गगः ॥ ४९ ॥
 सूर्यमंडलसंस्थस्तु शिखी सर्पति सर्वदा ॥ नवयोजनसाहस्रो विस्तारो भर्गवस्य तु ॥ ५० ॥ द्विगुणः सूर्यो विस्ताराद्विस्तारः शनिनः स्मृतः ॥
 त्रिगुणमंडले ज्ञेयं नक्षत्रं विस्ताराद्विधोः ॥ ५१ ॥ नक्षत्रमंडलं तत्रादहीनो बृहस्पतिः ॥ बृहस्पतेः पादहीनः शुक्रो गारक एव हि ॥ ५२ ॥
 विस्तारो मंडलानां तु पादहीनस्तयोर्बुधः ॥ बुधतुल्या न क्रशानि सर्वक्रशानि यानि तु ॥ ५३ ॥ योजनान्यर्धमात्राणि तेभ्यो द्वस्वन विद्यते ॥ राहुः
 सूर्यप्रमाणश्च कदाचित्सोमसंनिभः ॥ ५४ ॥ नक्षत्रग्रहमानस्तु केतुस्त्वनियतः स्मृतः ॥ अविज्ञातगतिश्चैवं चलत्वा ब्रह्माधिप ॥ ५५ ॥ तथा
 लक्षितरूपस्तु गुरुपधरो हि सः ॥ भूलोकः पृथिवीभोक्ता अंतरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥ ५६ ॥ स्वर्लोकं त्रिदिवं ज्यैशोपादूर्ध्वं यथाक्रमम् ॥ भूपति
 स्तु सदा त्वग्निरस्तेनासौ भूपतिः स्मृतः ॥ ५७ ॥ वायुर्नभस्पतिस्तेन तथा सूर्यो दिवस्पतिः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव शुक्राः सिद्धराक्षसाः ॥ ५८ ॥
 भूलोकवासिनः सर्वे अंतरिक्षचराञ्छृणु ॥ मरुतः सप्तमस्कंधेरुद्रास्तत्रैव चाश्विनौ ॥ ५९ ॥ आदित्यावसवः सर्वे तथैव च गंगांगणाः ॥ चतुर्थे
 तु महर्लोकैव सते कल्पवासिनः ॥ ६० ॥ प्रजानां पतिभिः सर्वैः सहिताः कुरुनंदन ॥ जनलोकैः कंचमेव च सते भूमिदाः सदा ॥ ६१ ॥ ऋतुसत्तकु
 माराद्यौ वैराजश्च तथा श्रयाः ॥ सत्यस्तु सप्तमेलोके शृणु न मार्गंगाभिनाम् ॥ ६२ ॥ ब्रह्मलोकः समारूपा तो ब्रह्म प्रतीया तलक्षणः ॥ इति हासविदो
 यत्र क्रांडंते कुलनंदन ॥ ६३ ॥ शृण्वंति च पुराणा नि ये सदा भीमनंदन ॥ महीतलस्तहस्राणां शतदूर्ध्वदिव्यकरः ॥ ६४ ॥ शतयोजनकोटय
 स्तु भूमेरूर्ध्वं ध्रुवस्थितः ॥ ततो विंशति लक्षस्तु त्रैलोक्ययोस्ते ध उच्यते ॥ ६५ ॥ द्विगुणैस्तु सहस्रैस्तु योजनानां शतेषु च ॥ लोकांतरमयो
 चेवं ध्रुवादूर्ध्वं विधीयते ॥ ६६ ॥ देवदानवगंधर्वा यशराक्षसपन्नगाः ॥ भूता विद्याधराश्चैव अष्टौ ते देवयोनयः ॥ ६७ ॥ यस्मिन् व्योमि त्विमेव लो

१ सोममंडल-इ०पा० । २ ब्राह्मणस्य तु-इ०पा० । ३ द्विगुणम्-इ०पा० । ४ तस्माद्ब्रह्ममात्रं तु-इ०पा० । ५ सप्तयोजन-इ०पा० ।

काःसप्तैवंप्रतिष्ठिताः ॥ मरुतःपितरोह्येतस्मिन्नेवाग्रयोग्रहाः ॥ ६८ ॥ यास्त्वप्येताःसमाख्यातासयाष्टौदेवयोनयः ॥ सूतोश्चाभूते
 यश्चैवसर्वास्ताव्याघ्रिसंस्थिताः ॥ ६९ ॥ एवंपिदिमिव्योमसर्वव्यासमयस्मृतम् ॥ सर्वदेवमयचैवसर्वग्रहमयंतथा ॥ ७० ॥ तत्साग्रोह्य
 चयेद्व्योमतेनसर्वेऽर्चिताःसुराः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनशुभार्थव्याममर्चयेत् ॥ ७१ ॥ यस्त्वर्चतेसदव्योमभक्तयाश्रद्धासमचित् ॥ मृपध्वजसदो
 राजन्सगच्छेन्नान्नसंशयः ॥ ७२ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमस्कल्पेव्योममहात्म्येभुवनकोशवर्णनेनामपंचविंशत्युत्तराशत
 तमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ७३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आकाशंखंडिशोव्योमअंतरिक्षंनभोऽवरम् ॥ पुष्करंगमंरुर्विपुलंचविलंतथा ॥ १ ॥
 आपोछिद्रंतथाशून्यतमवैरोदसतिथा ॥ नामान्येनानितेव्योमप्रकीर्तितानिमहीपते ॥ २ ॥ लवणक्षीरदध्यम्लघृतमध्विक्षवस्तथा ॥ स्वा
 दूदकश्चसप्तैतेसमुद्राःपरिकीर्तिताः ॥ ३ ॥ हिमवान्हेमकूटश्चनिषधोनीलएवच ॥ इवेतश्चशृंगवांश्चैवषडेतेवर्षपर्वताः ॥ ४ ॥ मध्यसंस्थ
 स्तथैतेषामहाराजतपर्वतः ॥ माहेन्द्रीचाप्यथाग्रयोम्याचनैऋतीतथा ॥ ५ ॥ वारुणीचाथवायव्यासौम्यैशानीतिथैवच ॥ एताःपुरस्तुदे
 वानांतथापरिसमाश्रिताः ॥ ६ ॥ पृथिव्यांतुस्थितेविरलोकालोकस्तुपर्वतः ॥ ततश्चंडकपालंतुतस्मात्तत्परतस्तुयः ॥ ७ ॥ ततोऽग्निर्वा
 युराकाशंततोभूतादिरुच्यते ॥ ततोमहानहंकारःप्रकृतिःपुरुषस्ततः ॥ ८ ॥ पुरुषादीशरोज्ञेयईश्वरेणावृतंजगत् ॥ ईश्वरोभगवान्भानुस्ते
 नेदंपूरितंजगत् ॥ ९ ॥ सहस्रांशुर्महातेजाश्चतुर्वाहुर्महाबलः ॥ ऊर्ध्वमप्यथलोकस्तुप्राङ्मयायेप्रकीर्तिताः ॥ १० ॥ भूयस्तान्तत्प्रबंध्या
 मिअंडावरणकारकान् ॥ भूर्लोकस्तुभुवर्लोकस्तृतीयःपरिकीर्तितः ॥ ११ ॥ महर्जनस्तपःसत्यःसतलोकाःप्रकीर्तिताः ॥ तंतस्त्वं
 ङकपालंतुतस्माच्चपरतस्तपः ॥ १२ ॥ ततोऽग्निर्वैशुराकाशंततोभूतादिरुच्यते ॥ ततोमहान्प्रधानश्चप्रकृतिःपुरुषस्ततः ॥ १३ ॥
 पुरुषादीश्वरोज्ञेयईश्वरेणावृतंजगत् ॥ भूमेरधस्तात्सतैवलोकानभिमतच्छृणु ॥ १४ ॥ तलःसुतलस्पातालःतलातलस्तथातलः ॥ वि
 तलश्चकुरुश्रेष्ठसप्तमश्चरसातलः ॥ १५ ॥ ततोऽग्निर्वैशुराकाशंततोभूतादिरुच्यते ॥ ततोमहान्प्रधानश्चप्रकृतिःपुरुषस्ततः ॥ १६ ॥ पुरुषादीश्वरो

ज्ञेयईश्वरेणावृत्तजगत् ॥ एवमेतरोऽप्रमाणंतुसर्वमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ चतुरस्रश्चतुःशृंगःसमेरुःकांचनःशुभः ॥ पृथिव्यांसास्थितोऽध्यसे
 द्रुगंधर्वसवितः ॥ १८ ॥ चतुर्भिःकांचनैःशृंगैर्दिव्यैर्दिवमिवोल्लिखन् ॥ योजनानांसहस्राणिचतुराशीतिरुच्छ्रितः ॥ १९ ॥ अविष्टःपोडशा
 धस्तादष्टाविंशतिर्विस्तृतः ॥ विस्तारस्त्रिगुणश्चास्यपरिणाहस्ततःस्मृतः ॥ २० ॥ तस्यसौमनसनामशृंगमेकं तुकांचनम् ॥ द्वितीयं पद्मरागा
 भंज्यातिष्कनामानमतः ॥ २१ ॥ तृतीयनामतश्चित्रसर्वदेवमयशुभम् ॥ चतुर्थराजतंशुक्रं चद्रौजसमितिस्मृतम् ॥ २२ ॥ यतुवोचनसं
 नामशृंगंगियमुच्यते ॥ तदेवचोदयं नाम्नायत्रोद्यन्द्दश्यतेरविः ॥ २३ ॥ उत्तरेणपरिक्रम्यजंबूद्वीपं दिवाकरः ॥ दृश्योभवतिभूतानां गिरि
 चसमास्थितः ॥ २४ ॥ कांचनस्यचगैलस्यतेजसाकंस्यचाहते ॥ उभेसंध्यप्रकाशेते आताम्रेपूर्वपश्चिमे ॥ २५ ॥ शृंगेहोमनेतंभृजंउत्तिष्ठत्युत्त
 रायणे ॥ ज्योतिषेदक्षिणेचापिविषुवेमध्यतस्तयोः ॥ २६ ॥ ईशेद्रोद्रिश्चद्विद्वान्द्वयं तथाग्निःपूर्वदक्षिणे ॥ नैऋतेऽपिततो ज्ञेयावाग्रज्येयवत्तत्तथा
 ॥ २७ ॥ मध्येतुर्कजजःसाक्षाद्ब्रह्मल्योतापिचैवहि ॥ आदित्यस्तेनरूपेणतस्मिन्याग्निप्रतिष्ठितः ॥ २८ ॥ इदं देवमयं व्योम तथा अनेकमयं
 स्मृतम् ॥ पूर्वकोणस्थितेशृंगस्थितःशुक्रोमहीपते ॥ २९ ॥ हेलिजश्चापरेज्ञेयोधननाथस्तथापरे ॥ सोमश्चापिचतुर्थेनुस्थितःशृंगेजनाधिप ॥
 ॥ ३० ॥ मध्येकेशास्थितोराजदुंदुकारश्चापिनाकिनः ॥ शृंगपूर्वोत्तरराजस्थितो देवाविधुक्षये ॥ ३१ ॥ ततःस्थितो महादेशो गोपानिलोऽक्रू
 जितः ॥ पूर्वोऽग्नौस्थितेशृंगस्थितो विशाडिलः सुतः ॥ ३२ ॥ ततःस्थितो महातेजः कीनाशो हेलिर्नंदनः ॥ स्थितो वै नैऋते शृंगे ब्रह्मपशो ब्रह्मवलः ॥
 ॥ ३३ ॥ तस्मादन्तरो देवः स्थितो वैषादसापतिः ॥ ततः स्थितो महातेजो वरिभिर्ब्रह्म महावलः ॥ ३४ ॥ वायव्यं शृंगमाश्रित्य स सर्वदेवनं कृतम् ॥ ततः
 स्थितो दशवलेनरमारुह्यभारत ॥ ३५ ॥ ब्रह्मामध्यस्थितो देवोऽनंतश्चाथ एवहि ॥ उपेन्द्रशंक्रो देवैर्ब्रह्मणो ते समास्थितौ ॥ ३६ ॥ रूपमे
 रुस्तथाव्योम एव परमश्च पठ्यते ॥ सर्वदेवमयश्चायं मेरुर्गोमहा इति स्मृतः ॥ ३७ ॥ तथा वेदमयश्चापि पठ्यते न त्रिसंशयः ॥ शृंगाणि चतुर्धेवैः पूर्वं
 शृंगादयो विदुः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मवर्षणि सप्तमी कल्पे व्योममाहात्म्यवर्णनं नाम पट्विंशत्युत्तराशतमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ अ॥

॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ कथमाराधितःसूर्यःसर्वेनामिततेजसा ॥ विमुक्तस्तुक्तथरौगैर्ब्रूहिमेद्रिजसत्तम ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥
 साधुपुष्टोऽस्मिराजेंद्रशृणुसांबकथांपुरा ॥ विस्तराद्रन्मिमेसर्वाकथांपापविमोहिनीम् ॥ २ ॥ पुरासंश्रुत्यमाहात्म्यंभास्करस्यसनारदात् ॥
 विनयादुपसंगम्यपितरंवचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ कश्मलेनाभिभूतोऽस्मिमलेनव्याधिनाच्युत ॥ वैद्यैरोपधिभिश्चापिनशांतिमर्मेविद्यते ॥ ४ ॥
 वनंगच्छामिभगवन्ननुज्ञांदातुमर्हसि ॥ शिवेनपुंडरीकाक्षध्यायस्वपुरुषोत्तम ॥ ५ ॥ अनुज्ञातःसकृष्णेनसिंधोरुत्तरकूलतः ॥ गत्वा
 संतारयासासचंद्रभागंमहानदीम् ॥ ६ ॥ ततोमित्रवर्गंत्वातीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ उपवासपरःसांवःशुष्कोयमनिस्ततः ॥ ७ ॥ आरा
 धनार्थंमूर्यस्यगुह्यंस्तंत्रंजपापह ॥ वेदैश्चतुर्भिःसमितंपुराणाश्रयवृंहितम् ॥ ८ ॥ यदेतमंडलंशुक्लंदिव्यंह्यजरमव्ययम् ॥ शुक्तंमनोजै
 ररुवैहारीतैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ ९ ॥ आदिरेषहिभूतानामादित्यइतिसंज्ञितः ॥ त्रैलोक्यचक्षुरेवत्रपरमात्माप्रजापतिः ॥ १० ॥ एषवैमंडले
 ह्यस्मिन्पुरुषोदीप्यतेमहान् ॥ एषविष्णुरावेत्यात्माब्रह्मावैषपितामहः ॥ ११ ॥ रुद्रोमहद्देविरुणआकाशंपृथिवीजलम् ॥ वायुःशशंकः
 पर्जन्योधनाध्यक्षोविभावसुः ॥ १२ ॥ यएषमंडलेह्यस्मिन्पुरुषोदीप्यतेमहान् ॥ एकःसाक्षान्महदेवोवृत्रमंडनिभःसदा ॥ १३ ॥ कालोह्ये
 षमहाबाहुर्निबोधोत्पत्तिलक्षणः ॥ यएषमंडलेह्यस्मिंस्तेजोभिःपूरयन्महीम् ॥ १४ ॥ अम्यतेह्यव्यविच्छिन्नोवातैर्योऽमृतलक्षणः ॥ नातःपर
 तरंकिंचित्तेजसाविद्येतेक्वचित् ॥ १५ ॥ पुष्पातिसर्वभूतानिएषएवसुधासृतैः ॥ अंतस्थान्मलेच्छजतीयांतियग्योनिगतानपि ॥ १६ ॥
 कारुण्यात्सर्वभूतानिपासित्वंचविभावसो ॥ श्वित्रकुष्ठबंधवधिरानपंगूश्चापितथाविभो ॥ १७ ॥ प्रपन्नवत्सलोदेवकुर्वतेनारुजोभवान् ॥ चक्र
 मंडलमग्रांश्चनिर्धनान्पाथुषस्तथा ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षदशीत्वंदेवसमुद्धरसिलीलया ॥ कामेशक्तिस्तैर्वैस्तोतुमातांऽहंरोगपीडितः ॥ १९ ॥
 स्तूयसेत्वंसदादेवैर्ब्रह्मविष्णुशिवादिभिः ॥ महेंद्रसिद्धगंधर्वैरप्सरभिःसगुह्यैकैः ॥ २० ॥ स्तुतिभिःकिंपवित्रैर्वान्तवदेवसमीरितैः ॥ यस्यतेऽक्रय
 जुःसाम्नांत्रितयमंडलस्थितम् ॥ २१ ॥ ध्याननिर्वातंपरध्यानंमोक्षद्वारंचमोक्षिणाम् ॥ अनन्ततेजसाक्षोभ्योर्नाचिन्त्याव्यक्तनिष्कलः ॥ २२ ॥

१ मंत्रम्-इ०पा० । २ ब्राह्मणादिभिः-इ०पा० । ३ अनादिरेष भूतानामाद्योऽर्थ इति संज्ञितः-इ०पा० ।

यदयं व्याहृतं किंचित्स्तोत्रेस्मिञ्जगतः पतिः ॥ आर्तिं भक्तिं च विज्ञायत तत्सर्वज्ञा तु महति ॥ २३ ॥ तमुवाच ततः सूर्यः प्रीत्यैवाववर्तसुतम् ॥
 प्रीतोऽस्मि तपसा वत्सब्रूहि तन्मे यादिच्छसि ॥ २४ ॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ यदि प्रसन्नो भगवानेव षण्णवरो मम ॥ भक्तिर्भवतु मेऽन्यत्त्वयि
 देव सनातन ॥ २५ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ भूयस्तुष्टोऽस्मि भद्रं ते वरं यमुव्रत ॥ सद्भितं यं वरं व्रतेतैव वरं दाविभुम् ॥ २६ ॥ मलः
 चरिरेतं स्थोमे त्वत्प्रसादात्प्रणश्यतु ॥ येन मे देहमखिलं शुद्धं भवति गोपते ॥ २७ ॥ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ ॥ स तथा स्तित्वेति ते नोक्तो भा
 स्करेण महात्मना ॥ तामुमोच रुजं सांघो देहात्स्वचमिवो रगः ॥ २८ ॥ ततो हूयेण दिव्येन हूयस्वीचा भवत्पुनः ॥ प्रणम्य शिरसा देवपुरतो
 ऽवस्थितोऽभवत् ॥ २९ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ भूयश्च शृणु मे सांघो तुष्टो ह्यं द्रुवीमि ते ॥ अद्य प्रभृति त्वन्नाममस्थानानि सुव्रता ॥ ३० ॥
 क्षितौ येन स्थापयिष्यति तेषां लोकाः सनातनाः ॥ स्थापयस्वैव मामस्मिंश्चन्द्रभागा तं देवुभे ॥ ३१ ॥ तव नाम्ना च सांघो देवपराख्यातिं गमिष्य
 ति ॥ कीर्तिस्तवाक्षया लोके ख्यातिं यास्याति सुव्रत ॥ ३२ ॥ भूयश्च ते प्रदास्यामि प्रत्यहं स्वप्रदर्शनम् ॥ ३३ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ ॥ एवं द
 त्वा वरं तस्मै वृष्णिं सिंहाय च परम् ॥ ३३ ॥ प्रत्यक्षदर्शनं दत्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ यद्दं पठते स्तोत्रं त्रिकालं भक्तिमात्रः ॥ ३४ ॥ त्रिः
 सप्तशतमावृत्य होमं वा सप्त रात्रिकम् ॥ राज्यकामोलभे द्राज्यं धनकामोलभे ह्नम् ॥ ३५ ॥ रोगांतो मुच्यते रोगाद्यथा सांबस्तथैव सः ॥ सूर्य
 लोकं ब्रजेच्चापि भक्त्या पूज्य दिवाकरम् ॥ ३६ ॥ रमते च तथा तस्मिन् देवैश्चरिवारितः ॥ ३७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणे पर्वणि स
 त्मीकरोपे सांघो पारख्याने सूर्यप्रसाद वर्णने नाम सप्तविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ ॥ अस्ताविच्च ततः सांघः
 कुशोधमान संततः ॥ राजन्नामसहस्रेण सहस्रांशुं दिवाकरम् ॥ १ ॥ सिद्धयानं ततो दृष्ट्वा सूर्यः कृष्णात्मजं तदा ॥ स्वप्ने स्य दर्शनं दृष्ट्वा पुनर्व
 चनमब्रवीत् ॥ २ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ सांघांसांघमहाबाहो शृणु जांबवती सुत ॥ अलनामसहस्रेण पठचेर्मं शुभं स्तवम् ॥ ३ ॥ या
 निगुह्यानि नामानि पावित्राणि शुभानि च ॥ तानि ते कीर्तयिष्यामि प्रयत्नादवधारय ॥ ४ ॥ वैकर्तनो विवस्वाश्च मार्तंडो भास्करो विः ॥ लोकप्र
 काशकः श्रीमाल्लोकचक्षुर्देवः ॥ ५ ॥ लोकसाक्षी त्रिलोकेशः कर्ता हर्ता तिमिस्रहा ॥ तपनस्तापनश्चैव शुचिः सताधवाहनः ॥ ६ ॥ गभस्ति हस्तो

ब्रह्मचर्यसर्वदेवनमस्कृतः ॥ एकविंशतिरित्येषस्तवष्टस्मदामम ॥ ७ ॥ शरीरारोग्यदश्वैवधनवृद्धिशस्करः ॥ स्तवराजइतिख्यातस्त्रिपु
 लोकेषुविश्रुतः ॥ ८ ॥ यएतेनमहाबाहोद्वेष्टस्तमनोदये ॥ स्तौतिमांग्रणतोभूत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ९ ॥ मानसंवाचिकंवापिक्रियायिकंय
 च्छुद्धकृतम् ॥ एकजाप्येनतत्सर्वप्रणइयतिमाग्रतः ॥ १० ॥ एषजप्यश्चहोमश्चसंध्योपासनमेवच ॥ बलिमंत्रोऽर्घमंत्रोऽथपुष्पमंत्रस्तथै
 वच ॥ ११ ॥ अन्नप्रदानेनानेचप्रणिपातेप्रदक्षिणे ॥ पूजितोऽयंमहामंत्रःसर्वपापहरःशुभः ॥ १२ ॥ एवमुक्त्यासभगवान्भस्करोजगतां
 पतिः॥आमंत्र्यकृष्णतनयंतत्रैवांतरधीयत ॥ १३ ॥ सांख्योपिस्तवराजेनस्तुत्वासप्तशतंश्रवणहन् ॥ प्रीतात्मानोरुजःश्रीमांस्तस्माद्रोगाद्रिमु
 क्तवान् ॥ १४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मेर्षिणिसमीकल्पेसांस्त्ववर्णनंमाष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ अथलब्धवरःसांख्यंरं प्राप्यपुरातनम् ॥ मन्यमानस्तदाश्चप्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ १ ॥ पूर्वभ्यासेनैनवसार्धमन्यैस्तपस्विभिः ॥
 स्नापनार्थेनातिदूरंचंद्रभागांनदींययौ ॥ २ ॥ कृत्वात्ममंडलाकारंश्रद्धधानोदिनेदिने ॥ सस्नौसंचितयामासकिंरूपंस्थापयाम्यहम् ॥ ३ ॥
 सस्नातःसहसैवाथप्रणम्यतुप्रभावतीम् ॥ ऊह्यमानंजलौघेनप्रतिमांसंमुखारवेः ॥ ४ ॥ तांद्वातस्यवीरस्यसमुत्पन्नमिदंयथा ॥ देवनय
 तदज्ञसंतद्दिनंनत्रसंशयः ॥ ५ ॥ सतामुत्तीर्यसलिलादानयित्वामहीपते ॥ तस्मिन्मित्रवर्णोद्देशेस्थापयामासतां तदा ॥ ६ ॥ निधायप्रति
 माल्लोकैसांस्वस्तस्यमहात्मनः ॥ मित्रमित्रवर्णस्यस्थापयित्वाविधानतः ॥ ७ ॥ ततस्तामैवपप्रच्छप्रणम्यप्रतिमारवेः ॥ केनेयनि
 र्मितानाथभवतोद्वाकृतिःशुभा ॥ ८ ॥ प्रतिमातसुवाचाथशृणुसांख्यदेवस्ययम् ॥ निर्मितयेनचाप्येषामदीयापुरुषाकृतिः ॥ ९ ॥
 ममातिजसाविष्टरूपमासांतपुरातनम् ॥ असह्यंसर्वभूतानांततोऽस्म्यभ्यर्चितःसुरैः ॥ १० ॥ सद्यंभवतुतंरूपंसर्वप्राणभृता
 मिति ॥ ततोमयासमादिष्टोविश्वकर्मामहातपाः ॥ ११ ॥ तेजसांज्ञातनंकुर्वन्निर्वर्तयस्वमे ॥ ततस्तुमत्समादेशात्तेनवनिपुणं
 तदा ॥ १२ ॥ शाकद्वैप्रेभ्रमिंकृत्वारूपंनिर्वर्तितंमम ॥ प्रीत्यातेपांप्रपंचोऽयंसमयाकारितःपुनः ॥ १३ ॥ तेनेयंकल्पवृक्षात्तुनिर्मिताविश्वक
 र्मेणा ॥ कृत्वाहिमवतःपृष्ठेपुरासिद्धिर्निषेविते ॥ १४ ॥ त्वदर्थंचंद्रभागायांततस्तेनप्रतारिता ॥ भवतस्तारणार्थैहिततःस्थानमिदं

मम ॥ १५ ॥ रुचिरसर्वदांस्वास्त्रिध्वंभविष्यति ॥ सान्निध्यंमपूवर्हिस्तरिद्रक्ष्यतेजनः ॥ १६ ॥ कालप्रियचमध्याह्नेपराह्णेचात्र
 नित्यशः ॥ पूर्वोह्निपूजेद्वह्नामध्याह्नेचक्रधृमसदा ॥ १७ ॥ शंकरश्चापराह्णेदुमां पूजयतिसर्वदा ॥ इत्युक्तौसौभगवतभारुकरणसया
 दवः ॥ १८ ॥ हर्षमापमहाहोभारुकरैतद्वधेततः ॥ १९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौवोपाख्यानंनैमिकानंत्रिशदु
 त्रशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ शतानिकउवाच ॥ कथंसांवेनविप्रद्रुप्रतिष्ठाकारितारवेः ॥ कस्यवावचनातेनप्रासादःकारितारवेः ॥ १ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ अत्रतेवन्मिराजैर्द्रव्यथासांविनीमता ॥ प्रतिष्ठाकारिताभानोःप्रासादश्चमहर्षपते ॥ २ ॥ सलज्वाप्रतिमांभानोश्चतयामासनार
 दम् ॥ सचापिचितितथागाद्यत्रांजवतीसुतः ॥ ३ ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यनारदमुषिसप्तमम् ॥ संपूज्यविधिवत्संबोनारदंवाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥
 प्रासादंकारयेद्यस्तुभारुकरस्यनरोद्भिज ॥ किंफलंतस्यदेवप्रेतिष्ठायश्चकारयेत् ॥ ५ ॥ नारदउवाच ॥ प्रासादंशोभनेदेश्यस्तुकारयते
 रवेः ॥ सयातिनरशार्दूलमूर्यलोकंनसंशयः ॥ ६ ॥ सांबउवाच ॥ कथंकुर्यादायतनंकृत्स्मिन्देशोद्भिजोत्तम ॥ कीदृक्छस्तंचायतनंदे
 वंदेवस्यवैद्भिज ॥ ७ ॥ नारदउवाच ॥ यत्रप्रभृतंसलिलमागमेचविनाशने ॥ देवतायतनंकुर्याद्यशोधमविवृद्धये ॥ ८ ॥ इष्टापूर्तेनलभ्य
 तेलोकार्स्तांश्चविभूषितान् ॥ देवानामालयकार्यद्वययत्रचदृश्यते ॥ ९ ॥ सलिलद्वंचआरामःकृतेष्वायतनेषुच ॥ स्थानेष्वेतेषुसांनिध्यमु
 पगच्छंतिदेवताः ॥ १० ॥ सरःसुनलिनीच्छन्निरस्तरविराडिमषु ॥ हंससंक्षिप्तकल्हारवीथीविमलवारिषु ॥ ११ ॥ हंसकारंदवक्रौचचक्र
 वाकविराविषु ॥ पर्यन्तविमलच्छायाविश्रांतजनचारिषु ॥ १२ ॥ क्रौंचकांचीविलिपाश्चकलहंसकलस्वनाः ॥ नद्यस्तोयांशुकायत्राफरी
 कुतमेखलाः ॥ १३ ॥ फुल्लदुमोत्तमावासाःसंगमश्रीणिमंडलाः ॥ पुलिनाद्युन्नतोरस्कारसहासाश्चानिम्नागाः ॥ १४ ॥ वनोपांतनदीशैलसं
 स्कारोपान्तभूमिषु ॥ रमतेदेवतानित्यपुरेषूद्यानवस्तुषु ॥ १५ ॥ भूमयोब्राह्मणर्दिनांश्रेष्ठावास्तुकर्मणि ॥ ताएवतेषांशस्यंतेदे
 वतायतनेष्वपि ॥ १६ ॥ चतुःषष्टिपदंकुर्याद्देवतायतनंसदा ॥ द्वारंचमध्यमंतस्मिन्समादिसंप्रशस्यते ॥ १७ ॥ योविस्तारोभवेत्तस्यद्वि

१ कस्मिन्देशोद्भिजोत्तम-इ०पा० । २ लोकांस्तांस्तान्स्वभक्तिः-इ०पा० ।

गुणात्तस्मुन्नतिः ॥ उच्छ्रयस्तुतीयोथेतनुल्याकटिर्भवेत् ॥ १८ ॥ विस्तारार्थं भवेद्भोभिन्नयोऽन्याः समंततः ॥ गर्भपादो न विस्ती
 र्णद्वा रं द्विगुणमुच्छ्रितम् ॥ १९ ॥ उच्छ्रयात्पादविस्तीर्णशालातद्गुदुंशरी ॥ विस्तरात्पादप्रतिमाद्गुल्यं शेषयोः स्मृतम् ॥ २० ॥ नृपं
 च सप्तनवभिः शालाभिस्तत्प्रशस्यते ॥ अथ शालाचतुर्भागेति हारो निवेशयेत् ॥ २१ ॥ शूलमंगल्यविहगः श्रीवृक्षः स्यस्ति कैवटैः ॥
 मानांष्टमेन भागेन प्रतिमा स्यात्सपिण्डिका ॥ २२ ॥ द्वौ भागौ प्रतिमा तत्र तृतीयो भागो पिण्डिका ॥ पूर्वमेरुमहाबाहौ कलसश्च तथा परे ॥ २३ ॥
 भवति चापरे वीरविमानच्छदं तथा ॥ समुद्रपद्मगरुडनं दिवद्धनकुञ्जराः ॥ २४ ॥ गृहराजो वृषो हंसः सर्वतो भद्रकोषटः ॥ सिंहो वृषश्च तु
 ष्कोणः षोडशाष्टाश्रयस्तथा ॥ २५ ॥ इत्येते विंशतिः प्रोक्ताः प्रासादाय दुन्दुन ॥ यथोक्तानुक्रमेणैव लक्षणानि विदामि ते ॥ २६ ॥ नवत्रिंशदु
 च्छ्रितमेरुर्द्वादशभौमो विधकुहरश्च ॥ द्वारैर्युतश्चतुर्भिर्द्वात्रिंशद्वस्तविस्तीर्णः ॥ २७ ॥ त्रिंशद्वस्तयामो दशभौमो मंदरः सप्त ॥ शिखरयुतः कला
 सोऽपि शिखरवानष्टा विंशोष्टभौमश्च ॥ २८ ॥ जालगवाक्षिण्युक्तो विमानसंज्ञास्त्रिसप्तकायामः ॥ नंदन इति वै भौमो द्वात्रिंशत् षोडशांग
 युतः ॥ २९ ॥ वृत्तः समुद्रनामा पद्माकृतिरयं चाष्टौ ॥ शृंगैरेकेन भवेद्वेकेन च भूमिका तस्य ॥ ३० ॥ गरुडाकृतिश्च गरुडो नंदवैषष्टिविस्तीर्णः ॥
 कायश्च सप्तभौमो विभूषितोऽग्रेऽश्वसप्तविंशतिभिः ॥ ३१ ॥ कुंजर इति गजपृष्ठः षोडशहस्तोच्छ्रितो मध्ये ॥ गृहराजः षोडशकालिचक्रशाला
 भवेद्गुल्मी ॥ ३२ ॥ वृष एव भूमि शृंगो द्वादशहस्तः समुन्नतो वृत्तः ॥ हंसो हंसाकारो घटोऽष्टसहस्रकलशरूपः ॥ ३३ ॥ द्वारैर्युतश्चतुर्भिर्बहु
 शिखरो भवति सर्वतो भद्रः ॥ बहुरुचिरचन्द्रशालः षड्विंशद्वागभूमिश्च ॥ ३४ ॥ सिंहः सिंहाकारो द्वादशकोणोऽष्टहस्तश्च ॥ ३५ ॥ सहस्रत्रितयं
 वैवकाथितं विश्वकर्मणा ॥ प्राहुः स्थापयतश्चात्र मत्तमेकं विपश्चितः ॥ ३६ ॥ कपोतपालिनी युक्तमतो गच्छति तुल्यताम् ॥ ३७ ॥ सांब उवाच ॥ ॥
 य एते कथिता विप्रप्रासादा विंशतिस्त्वया ॥ ३७ ॥ तेषां सूर्यस्य कः कार्यः प्रासादो भारुकरस्य तु ॥ स्थानानि यानि चोक्तानि प्रासादस्य द्विजो
 त्तम ॥ ३८ ॥ तेषां त्वयोक्तं हि पुरं व्ययवद्विर्नैर्युतम् ॥ तस्मिन् प्रदेशे वै कार्यं भानोर्मदिरमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ दिशां भागे च कते ब्रूहि शेषं द्वि

जोत्तम ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ पुरमध्यं समाश्रित्य कुर्यादायतनं रवेः ॥ ४० ॥ दिशां भागेऽथ वा पूर्वपूर्वद्वारसमीपतः ॥ भूमिपरिदृश्य पूर्वतु
 कुर्यादायतनं ततः ॥ ४१ ॥ इष्टगंधरसोपेतानि भूमिप्रशस्यते ॥ शर्करातुषके शास्त्रिणां गारा विविजिता ॥ ४२ ॥ मेघदुंदुभिर्नौषासर्व
 बीजप्रराहिणी ॥ शङ्कराक्ता तथा पीता कृष्णा च कथिता सतिः ॥ ४३ ॥ द्विजराज्यवैदयानां शूद्राणां च यथाक्रमम् ॥ परीक्षितायां तस्यां तु म
 ध्ये तस्याः प्रमाणतः ॥ ४४ ॥ उपलिप्य चतुर्हस्तं चतुरङ्गसंमतः ॥ हस्तमात्रमधः कृत्वा मध्ये तस्या दशांगुलम् ॥ ४५ ॥ गते मुत्कार्ये तेनैव
 पांशुना प्रतिपूरयेत् ॥ समे समगुणज्ञेया हर्निहीनगुण भवेत् ॥ ४६ ॥ वर्धमाने तु वैपासौ भवेद्द्विकराक्षितिः ॥ नित्यं संमुखमकस्य कदाचि
 त्पश्चिमांशुलम् ॥ ४७ ॥ स्थापनीयं गृहं सम्यक्प्राङ्मुखस्थानकल्पनात् ॥ भवनादक्षिणे पादवैरवेऽक्षान् गृहं भवेत् ॥ ४८ ॥ अग्निहोत्रगृहकार्ये रवे
 रतरतः शुभम् ॥ उदङ्मुखं भवेच्छोभोर्मोर्नागं गृहमेव च ॥ ४९ ॥ ब्रह्मापश्चिमतः स्थाप्या विष्णुरुतरतस्तथा ॥ निर्वस्तुदक्षिणे पार्श्वे वा भराज्ञी
 प्रकीर्तिता ॥ ५० ॥ पिण्डलोदक्षिणे भानोर्वा मतो दंडनायकः ॥ श्रीमहाश्वेतयोः स्थानं पुरतस्तत्पशुमालिनः ॥ ५१ ॥ ततः स्थाप्या धिनोः स्थानं
 पूर्वदेवगृहद्वहिः ॥ द्वितीयायां तु कक्षायां राज्ञां शौषोऽव्यवस्थितौ ॥ ५२ ॥ तृतीयायां तु कक्षायामस्थितौ कल्माषपक्षिणौ ॥ जडकामचरौ स्था
 प्यौ दक्षिणां दिशमाश्रितौ ॥ ५३ ॥ उदीच्यां स्थापनीयस्तु कुबेरो लोकगृजितः ॥ उत्तरेण ततस्तत्स्परवतः सविनायकः ॥ ५४ ॥ यत्र वा विद्य
 ते स्थानं दिक्षु सर्वांगुहादयः ॥ द्वे मंडले ध्वदानार्थक्ये समव्यापसव्यतः ॥ ५५ ॥ द्वाद्वादये वलायामर्धमूर्याय दक्षिणे ॥ उत्तरे मंडले द्वादव्यमस्त
 मने रवेः ॥ ५६ ॥ चक्राकृतां तान्यान्वस्मिन्देवस्य प्रतिमारे रवेः ॥ स्थापयेद्द्विधिवद्भारचतुर्भः कलशैः शुभैः ॥ ५७ ॥ नानावृत्तिनां दिशं शशब्दे
 श्च पुष्कलैः ॥ तृतीये मंडले ह्येव पूजनीयो दिवाकरः ॥ ५८ ॥ चतुरस्रं चतुःशृंगं यो मदेव गृहग्रातः ॥ प्रतिमायास्तु त्रैलोक्येऽस्य मंडलम्
 ॥ ५९ ॥ दिंडी स्थाप्यः पुरस्तस्मादादित्याभिमुखः स्थितः ॥ यदेतत्कथितं व्यामसर्वदेवमयं मया ॥ ६० ॥ मध्याह्नितस्य दातव्यमर्घ्यम्

१ महत्-इ०पा० । २ त्रिधा-इ०पा० । ३ हस्तमात्रम्-इ०पा० । ४ परिपूरयेत्-इ०पा० । ५ तथा-इ०पा० । ६ निर्वं श्रीपण्डितश्च वामेरा
 ज्ञी प्रवर्तिता-इ०पा० । ७ पार्श्वे-इ०पा० । ८ जातुकामाचरौ-इ०पा० । ९ सह-इ०पा० । १० गतिशब्दे-इ०पा० । ११ अत्र-इ०पा० ।

त्रयदूतम् ॥ अथवामं डलं चान्यत्तृतीयं चक्रसंमितम् ॥ ६१ ॥ स्थापयित्वा तु देवं शंदात् व्योऽर्घ्यं सुपण्डितैः ॥ देवस्य पुरतः कार्यव्योमस्थानं संमी-
 पतः ॥ ६२ ॥ पुस्तकवाचनस्थानमथवा यत्रोचते ॥ एष स्थानविधिः श्रेष्ठो देवतां यथाक्रमम् ॥ ६३ ॥ गृहराज्ञोत्थं रुद्रस्तु द्वावेतौ भारुकर-
 प्रियौ ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मणपर्वणिसप्तमस्कल्पे सांख्योपाख्याने प्रासादलक्षणवर्णनं नाम त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ६४ ॥
 नारद उवाच ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि प्रथिमाविधिविस्तरम् ॥ सर्वेषामेव देवानामादित्यस्य विशेषतः ॥ १ ॥ अर्चयित्वा विधायोक्ताभक्तानां
 शुद्धवृद्धये ॥ कांचनी राजतीताम्री पार्थिवशैलजा स्मृता ॥ २ ॥ वाक्षी चालेख्यकचेति मूर्तिस्थानानि सप्तैव ॥ वाक्षी विधानं ते वीरवर्तयिष्याम्यशे-
 षतः ॥ ३ ॥ कर्तुं नु कूले दिवसे संप्रवत्सरविशोधिते ॥ शुभनिमित्ते मंगलशकुनैः प्रस्थानकैश्च वनसंप्रविशेत् ॥ ४ ॥ क्षीरिणे वर्जिताः सर्वे दुर्बला-
 स्तेऽस्वभावतः ॥ चतुष्पथेषु न ग्राह्या ये च पुत्रकवृक्षकाः ॥ ५ ॥ देवतायतनस्थायैतथावल्मीकसंभवाः ॥ उत्कीर्णं दिवतायेषु चैत्यवृक्षाश्च ये स्मृताः
 ॥ ६ ॥ इमं शानभूमिजाये च पक्षिणां निलयाश्च ये ॥ सकोटराश्च ये वृक्षाः शुष्का ग्राये च पादपाः ॥ ७ ॥ शस्त्रेण निहतये च कुंजराः शास्तथाकृताः ॥
 सामाद्याः सरुजोऽधश्च व्याधिनश्च तथैव च ॥ ८ ॥ अकाले पुष्पिता ये च काले ते च विवर्जिताः ॥ ९ ॥ क्षीर्णपर्णाश्च त्रिवारक्षोऽध्वंक्षिनिषेविताः ॥ १० ॥
 एकशालातिशालाश्च त्रिशालाश्च तथा धमाः ॥ मधुको देवदारुश्च वृक्षराजश्च चंदनः ॥ १० ॥ विल्वश्चाप्रातकश्चैव खदिरोऽयं जनस्तथा ॥
 निम्बः श्रीपर्णवृक्षश्च पनसः सरलोर्जुनः ॥ ११ ॥ रक्तचंदनपर्यन्ताः श्रेष्ठाः स्युः प्रतिमाद्रुमाः ॥ वर्णानामानुपूर्व्येण द्वौ द्वौ वृक्षौ प्रकीर्तितौ ॥ १२ ॥
 निंबाद्याः सर्ववर्णानां वृक्षाः साधारणाः स्मृताः ॥ कथ्यमाना विशेषेण शृणुवीर तथा परान् ॥ १३ ॥ सुरदारुः शमी चैव मधूकश्चंदनस्तथा ॥
 एतैवैतरवस्तात ब्राह्मणानां शुभाः स्मृताः ॥ १४ ॥ क्षत्रस्य च तथा रिष्टः खदिरस्ति दुकस्तथा ॥ अश्वत्थश्च तथा सांवर्दुमः करकतः शुभः ॥ १५ ॥
 वैश्यानां तद्देवस्युः खदिरश्चंदनस्तथा ॥ १६ ॥ केशरः सर्जकश्चाप्राः शालवृक्षस्तथैतरः ॥
 एतैवैतरवः पुण्याः शूद्राणां शुभदायकाः ॥ १७ ॥ लिङ्गं च प्रतिमां चैव मवस्थाप्य यथाविधि ॥ वृक्षं चाभिमंतं त्वापूजयेद्बलिपुष्पैकैः ॥ १८ ॥

१ चक्रसंज्ञितम्-इ० पा० । २ प्रतिमा सप्तधा श्रेष्ठा-इ० पा० । ३ पुत्रकवृक्षकाः-नवविरूढाः-वालवृक्षा इत्यर्थः ।

शुचौदेशेविविक्तेचकेशांगारविवर्जिते ॥ प्रागुदकसूचकेदेशेलेककष्टविवर्जिते ॥ १९ ॥ विस्तीर्णस्कंधविटपःपत्रवानुवृद्धिगः ॥ आतंक
 हानोऽविवाशःसत्त्वकर्णःशुभस्तथा ॥ २० ॥ स्वेनैवपतितयेचहस्तिभिःपातितस्तथा ॥ शुष्काश्चवह्निदग्धाश्चपक्षिभिश्चापिवर्जिताः ॥ २१ ॥
 तरवोवर्जनीयाश्चदृहीतव्याःशुभाद्रुमाः ॥ स्निग्धरूपाःसपर्णाश्चसपुष्पाःसफलास्तथा ॥ २२ ॥ तेषां तुग्रहणंचाष्टमासेषुकार्तिकादिषु ॥
 कृत्वाशुभादनेचैवसोपवासोधिवासयेत् ॥ २३ ॥ समन्तादुपलभ्याथतस्याधस्ताद्वसुंधराम् ॥ गायत्र्यापरिपूतेनपरितःप्रेक्ष्यवारिणा ॥ २४ ॥
 शुक्लेचपरिधूतेचपरिधायचवाससी ॥ पूजयेद्भूयमाल्यैश्चसधूपवलिकर्मभिः ॥ २५ ॥ ततःकुशैःपरिस्तीर्णहुत्वाग्निस्तस्यचांतिके ॥ देवदा
 रुसमिद्धिश्चमंत्रेणानेनतत्त्ववित् ॥ २६ ॥ अभूमुपःसुविरतिततोवृक्षंचपूजयेत् ॥ अप्रजापतयेसस्यसदायनित्यंश्रेष्ठांतरात्मन्सचराचरा
 त्मन् ॥ सात्रिध्यमस्मिन्कुरुदेववृक्षसूयार्वावृत्तंमंडलमाविशेश्वरमः ॥ २७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एवंसंपूजयेत्स्वातुवाक्यैस्तंपरिसां
 त्वयन् ॥ वृक्षलोकस्यज्ञान्यथैगच्छदेवालयंशुभम् ॥ २८ ॥ देवत्वयास्यमेतत्रच्छेददाहविवर्जितः ॥ कालेधूपप्रदानेनसपुष्पैवलिकर्म
 भिः ॥ २९ ॥ लोकास्त्वांपूजयिष्यंतिततोयास्यसिनिवृतिम् ॥ वृक्षमूलेकुठारंतुधूपमाल्यैःप्रपूज्य च ॥ ३० ॥ पूर्वतस्तुशिरःकृत्वास्था
 पनीयःप्रयत्नतः ॥ परमात्रमोदकौदनपलघूपिकादिभिर्भक्ष्यैः ॥ ३१ ॥ मद्यैःकुसुमैर्धूपैर्धैश्चतर्हसमभ्यर्च्य ॥ सुरापितृपिशाचराक्षसभु
 जंगसुरगणविनायकाद्यानाम् ॥ ३२ ॥ कृत्वापूजारात्रौवृक्षंस्मृशुचब्रूयात् ॥ अर्चोमुदेवदेवत्वंदैवैश्चपरिकल्पितः ॥ ३३ ॥
 नमस्तेवृक्षपूजेयविविधवत्परिगृह्यताम् ॥ ३४ ॥ यानाहभूतानिवसंतितानिबलिगृहीत्वाविधिवत्प्रयुक्तम् ॥ अन्यत्रवासंपरिकल्पयं
 तुक्षमंतुतेचाद्यनमोऽस्तुतेभ्यः ॥ ३५ ॥ प्रभातायांतुशर्वयांपुनःसंपूज्यतंगम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततोदत्त्वाभोजकेभ्यश्चदक्षिणाम् ॥
 ॥ ३६ ॥ छिद्याद्रनस्पतीस्तज्ज्ञैस्तैःकृतस्वस्तिवाचनैः ॥ पूर्वस्यांदिशिपातोऽस्यईशान्यांचापियोभवेत् ॥ ३७ ॥ अथवाउत्तरस्यां
 तुतथाछिद्यांतुनान्यथा ॥ पूर्वैशान्यामुदक्यांतुत्रिषुलोकेषुचोत्तमः ॥ नैऋत्याग्नेयाम्यासुदिषुपातश्चशोभने ॥ ३८ ॥ वायव्यांवारुणीयां

तुतस्यपातकमध्यमे ॥ यस्यवाह्यास्थिताशाखादिक्षुनद्याचतसृषु ॥३॥ वास्तुपूर्वततःस्थित्वाततःपश्चादवस्थिते ॥ अविलग्रमशब्दंतुपत
 नंतुप्रशस्यते ॥ ४० ॥ उत्पत्स्येद्विदल्यस्यद्रावंचमधुरंचतत् ॥ सर्पिस्तैलंक्षेत्रास्यपादपंतंविषजयेत् ॥ ४१ ॥ शुभदेयदुशादूल
 शृणुष्वकथयेद्युचिः ॥ वृक्षंप्रभातेसलिलेसिक्तंपूर्वात्तरस्यादिशि ॥ ४२ ॥ संनिकृत्यमध्वज्यादिभेनकुठारकेणप्रदक्षिणशोषमभिप्रह्न्यात् ॥
 ॥ ४३ ॥ पूर्वोत्तरेण्युद्वयतोयदुवृद्धिकरस्तदास्यात् ॥ ४४ ॥ आग्नेयकोणक्रमशोदिग्दिहउग्ररोगाशुधुनक्षयश्च ॥ ४५ ॥ गरुडवर्ण
 तुपाषाणःकपोतगृहतोधिका ॥ सितवर्णजलंज्ञेयमंगुष्ठाभंभवेत्कृमिः ॥ ४६ ॥ दोषैरैर्विनिमुक्तंमृदागोष्ठसमुद्धरेत् ॥ ४७ ॥ इतिश्रीभवि
 ष्यमहापुराणेत्राक्षेपर्वणिषसप्तमीकल्पेदारुपरिक्षावर्णनंनैमिकंत्रिशुतुरशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ नारदउवाच ॥ हंततेसर्वेदेवानंप्रतिमालक्ष
 णंपरम् ॥ विचिन्तेयदुशादूलआदित्यस्यविशेषतः ॥ १ ॥ एकहस्ताद्विहस्तावात्रिहस्तावाप्रमाणतः ॥ तथासर्वात्रिहस्ताचसवितुःप्रतिमाशुभा ॥
 प्रासादाद्धारतोवापिप्रमाणंचप्रकल्पितम् ॥ २ ॥ तद्वत्प्रमाणंकर्तव्यंसतंशुभमिच्छता ॥ एकहस्ताभवेत्सौम्याद्विहस्ताधनधान्यदा ॥ ३ ॥
 त्रिहस्ताप्रतिमाभानोःसर्वकामप्रदास्मृता ॥ सार्धहस्ततृतीयातुमुभिक्षेमकारिणी ॥ ४ ॥ अग्रेमध्येचमूलेचप्रतिमासर्वतःसमा ॥ गान्धर्वी
 सातुविज्ञेयाधनधान्यावहास्मृता ॥ ५ ॥ देवागारस्यद्वारंतस्मादष्टांशमुद्यता ॥ त्रिभार्गैःपिंडिकाकार्याद्वैभागौप्रतिमाभवेत् ॥ ६ ॥ अंगु
 लैश्चतथामूर्तिश्चतुरशीतिसंमितैः ॥ विस्तारायामतःकार्यवदनंद्वादशांगुलम् ॥ ७ ॥ मुखंत्रिभागैश्चिबुकंलटनसिकातथा ॥ कर्णाना
 सिकयानुल्योपादौचानियतौतयोः ॥ ८ ॥ नयनंद्वांगुलेस्यातुत्रिभागातारकाभवेत् ॥ तृतीयतारकाभागात्कुर्याद्विचित्रक्षयः ॥ ९ ॥
 ललाटमस्तकोत्सेधंकुर्यात्तत्समेवच ॥ परिणाहस्तुगिरसोभवेद्द्वविंशदंगुलः ॥ १० ॥ तुल्यानासिकयाग्रीवामुखेनहृदयांतरम् ॥ मुखमात्रा
 भवेन्नाभिस्ततोमेढूमनन्तरम् ॥ मुखविस्तारणमुरोततोर्व्वतुकटिःस्मृता ॥ ११ ॥ बाहुप्रवाहृत्ययैतुःऊरुबंधेचतत्समे ॥ गुल्फाधस्तात्तुपा
 दःस्यादुच्छ्रितश्चतुरंगुलः ॥ १२ ॥ षडंगुलमुविस्तारस्तस्यांगुष्ठांगुलत्रयम् ॥ प्रदोशेनीचतत्तुल्याहीनाशेषानखानखम् ॥ १३ ॥ चतु
 र्दशांगुलःपादआयामात्परिर्कीर्तितः ॥ एवंलक्षणसंयुक्ताअर्च्यार्पूज्याभवेत्सदा ॥ १४ ॥ असौहरेस्तथैवोरुललाटंचसनासिकम् ॥ नियते

नयनेगडौमूर्तेः कुर्यात्समुन्नतेः ॥ १६ ॥ विशालधवलवामपक्षमलयतलोचने ॥ सस्मिताननपद्मस्य चारुविबाधस्तथा ॥ १६ ॥ रत्नप्रोद्भासि
मुकुटकटकांगदहारवान् ॥ अव्यंगपदमध्यादिसमायोगोऽपिशोभितः ॥ १७ ॥ सुप्रभोमण्डलश्चारुर्विचित्रमणिकुण्डलः ॥ करभ्यांकांचनो
मालांप्रोद्गहन्सरोरुहम् ॥ १८ ॥ एवंलक्षणसंयुक्तांकारयेदहितप्रदाम् ॥ प्रजाभ्यश्चसदाभानुः शिवारोग्याभयप्रदः ॥ १९ ॥ अल्पगांयां
नृपभयंहीनांगायमकल्पता ॥ स्वातोदर्याचक्षुपीडाकृशायांतुदरिद्रता ॥ २० ॥ सक्षतायांभयंशस्त्रात्कुटितामृत्युकारिणी ॥ दक्षिणा
वनतायांतुशब्दयुः क्षयाभवेत् ॥ २१ ॥ उत्तरावनतायुर्वियोगोभयतिष्ठिवम् ॥ नालोक्यानाप्यनालोक्यारक्ष्यमूर्तिः प्रशस्यते ॥ २२ ॥
तस्माद्भ्रास्करभक्तेनलोकद्वयहितैषिणा ॥ तन्मूर्तेश्चादरः कार्यस्तदर्थिनास्तुसंपदः ॥ २३ ॥ शिरोरुगण्डवदनैः सर्वांगवयवैस्तथा ॥ एवंल
क्षणसंपूर्णाप्रतिमाभवेत्शुभा ॥ २४ ॥ नासाललाटजंघारुदण्डवक्षोभिरान्विता ॥ कुर्यादादित्येषंपतुगूढपादोदरंतथा ॥ २५ ॥ कमलो
दरकांतिनिभः कंचुकुगुप्तः प्रसन्नमुखः ॥ रक्तोत्पलप्रभमण्डलश्चकतुः शुभं करोत्यर्कः ॥ २६ ॥ कुण्डलभूषितवदनः श्रलंबहारोऽपिगृहवृत्तः ॥ नृपति
भयं व्यंग्याहीनांगायामकल्पनाकर्तुः ॥ २७ ॥ स्वातोदर्याक्षुद्रयमर्थविनाशः कृशांगायाम् ॥ मरणंतुसक्षतायांशस्त्रनिपातेननिर्दिशेत्कतुः
॥ २८ ॥ वामोन्नततुपत्नीदक्षिणावनताहिनस्त्यायुः ॥ अंधत्वमूर्द्धदृष्टिः करोतिचिन्तामधोमुखीदृष्टिः ॥ २९ ॥ सर्वप्रतिमास्त्वेषंशुभाशुभं
भास्करेणोक्तम् ॥ ब्रह्माकर्मण्डलुकरश्चतुर्मुखः पंकजस्थश्च ॥ ३० ॥ स्कंदकुमाररूपः शक्तिधरोर्वहिकेतुश्च ॥ शुक्लश्चतुर्विषाणिद्विपाम
हेन्द्रस्यवज्रपाणिस्त्वम् ॥ ३१ ॥ तिर्यगूर्ध्वललाटसंस्थतृतीयमपिलोचनचिह्नम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिस्तमा
कल्पेसांविपालयनेश्रीसूर्यप्रतिमालक्षणवर्णनं नाम द्वाविंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ततोधिवासनंकुर्या
द्विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ऐशान्यादिशिवैकुर्यादधिवासनमंडपम् ॥ १ ॥ चतुस्तोरणसंपन्नसर्वाभरणसंयुतम् ॥ दिशासुविदिशास्त्वेषपताका
भिस्तुभूषितम् ॥ २ ॥ आग्नेय्यादिशिरक्ताः स्युः कृष्णाः स्युर्याम्यनैऋते ॥ श्वेतादिद्वयपरस्यांतुवायव्यामेव पांडुरा ॥ ३ ॥ चित्राचो
त्तरपाथैस्तुपीतापूर्वात्तरे तथा ॥ त्रियमायुर्जयैचैव बलं यशो यदूतम् ॥ ४ ॥ ददाति सा वीरकृता संपदं धनसंशयः ॥ हिताय सर्वलोकानां मुन्यस्य

प्रतिमाभवेत् ॥ ५ ॥ सुभिक्षंमदानित्यसर्वमणिमयीकृता ॥ गंगियापुष्टिदास्याद्वैरौप्याकीर्तिप्रवर्तिनी ॥ ६ ॥ प्रजावृद्धिताम्रमयीकुयोन्नित्य
 मसंशयः ॥ भूमेर्लाभंतुविपुलंकुर्यादंशममयीसदा ॥ ७ ॥ प्रधानपुरुषहंतिसंकुलोपहतासदा ॥ सर्वदेवमयस्यैवमर्चाक्रियात्प्रयत्नतः ॥ ८ ॥
 ॥ ॥ सांबउवाच ॥ ॥ सर्वदेवमयन्वांहिब्रूहिमेभास्करस्यतु ॥ सर्वदेवमयोह्येषकथंनारदकथ्यते ॥ ९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ सा
 धुसांबमहाबाहोऽशृणुमेपरमंवचः ॥ बुधसोमौस्मृतौनेत्रेलालटेचेश्चरःस्थितः ॥ १० ॥ सुरज्येष्ठःशिरस्तस्यकपालेऽस्यबृहस्पतिः ॥ एका
 दशतथारुद्राःकंठमस्यसमाश्रिताः ॥ ११ ॥ नक्षत्राणिग्रहाश्चैवदशनेपुसमाश्रिताः ॥ धर्माधर्मौचेदेवस्यओष्ठसंपुटकेस्थितौ ॥ १२ ॥ सर्व
 शास्त्रमयीदेवीजिह्वायांचसरस्वती ॥ दिशश्चविदिशश्चैवसर्वाःश्रोत्रेषुसंस्थिताः ॥ १३ ॥ ब्रह्मेन्द्रैतालुदेशे तुस्थितौदैवैश्चप्रजितौ ॥ आदि
 त्याद्वादशविभोर्ध्रुवोर्मध्यसमाश्रिताः ॥ १४ ॥ ऋषयोरोमकूपेषुसमुद्राजठरेस्थिताः ॥ यक्षकिन्नरगंधर्वाःपिशाचादानवास्तथा ॥ १५ ॥
 राक्षसाश्चगणाःसर्वहृदयेस्याःस्थितारवेः ॥ नद्योवाहुगताश्चैवनगाःकक्षांतरैस्थिताः ॥ १६ ॥ पृष्ठमध्येस्थितोमेरुःस्तनयोरंतरकुजः ॥ तस्य
 पुत्रोधर्मराजःस्थितोवैनाभिमंडले ॥ १७ ॥ कटिदेशेपृथिव्याद्यालिंगेमृष्टिःसमाश्रिता ॥ जानुनीचाश्विनैर्देवावूहूतस्याचलाःस्मृताः ॥ १८ ॥
 सप्तपाताललोकास्तुनखमध्येसमाश्रिताः ॥ ससागरवनापृथ्वीपादमस्यप्रवर्तिता ॥ १९ ॥ देवःकालाग्निरुद्रयोर्दन्तान्तेषुसमाश्रितः ॥
 सर्वदेवमयोभानुःसर्वदेवात्मकस्तथा ॥ २० ॥ व्यंगेषुवायवश्चैवलोकालोकंकराचरम् ॥ व्यातंकर्मशरैरेणवायुनातस्यवैविभोः ॥ २१ ॥
 सएषभगवानकौभूतानुग्रहणेस्थितः ॥ एतत्तेपरमंज्ञानमेतत्तेपरमंपदम् ॥ २२ ॥ तस्यस्थानविभागेनप्रतिमास्यापनंयथा ॥ तत्तेसर्वप्रवक्ष्या
 मियथोक्तंब्रह्मणापुरा ॥ २३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्राह्णेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांभोपाख्यानेप्रतिमाप्रतिष्ठाकल्पेविश्वरूपवर्णनंनानामत्रयं
 शतुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ६४ ॥ नारदउवाच ॥ प्रतिपच्चद्वितीयाचतुर्थीपंचमीतथा ॥ दशमीत्रयोदशीचैवपौर्णमासीचकी
 र्तिता ॥ १ ॥ सोमोबृहस्पतिश्चैवशुक्रश्चैवबुधस्तथा ॥ एतेसौम्याग्रहाःप्रोक्ताःप्रतिष्ठायज्ञकर्मणि ॥ २ ॥ तिस्रोत्तरासुरवत्याअश्विनीरेहिणी

तथा ॥ हस्तः पुनर्वसुश्चापि धनिष्ठाश्रवणेन वा ॥३॥ भरण्याचैव नक्षत्रे भानोः स्थापनमुत्तमम् ॥ शोधयित्वा तु वैश्वमिदं पक्षे शिविवर्जितम् ॥४॥
 बालुकांगारपाषाणस्थिविहीनविशोध्य तु ॥ चतुर्हस्तसमायुक्तवेदी विस्तरतोरैवे ॥ ५ ॥ मंडपस्तु प्रमाणेन दशहस्तः समंततः ॥ मंड
 लं वृक्षशालाभिकारयेद्विधिवर्कम् ॥ ६ ॥ नदीसंगमतीरोत्थं मृत्तिकांच समानयेत् ॥ उपलिप्य ततो भूमिकारयेत्कुंडमुत्तमम् ॥ ७ ॥
 चतुरस्रांश्रियायुक्तं पूर्वं कुंडं तु कारयेत् ॥ दक्षिणे चार्धचंद्रस्याद्वा रुण्यादिशि वतुलम् ॥ ८ ॥ पद्माकारं तु वैकुण्ठं तु उत्तरे च विवक्षणः ॥ तोरणानि
 ततः कुर्यात्पंचहस्तानि सुव्रत ॥ ९ ॥ न्यग्रोधोदंबरश्चैव विवल्बपालाशमेव च ॥ अश्वत्थश्च मूचिचंदनश्चैव तिकर्तिताः ॥ १० ॥ शुक्लवस्त्रमा
 युक्तश्चित्रपट्टसमन्वितः ॥ जलमालान्वितः कुर्यात् तोरणानि विवक्षणः ॥ ११ ॥ अग्निमल्लितं मंत्रेण इज्यादुत्तर तोरणम् ॥ १२ ॥ कलशं स्तु समादाय हेमगर्भसम
 दक्षिण तोरणम् ॥ १३ ॥ अग्न आयाहीति मंत्रेण पश्चिमं तु निवेशयेत् ॥ शनो देवीति मंत्रेण इज्यादुत्तर तोरणम् ॥ १४ ॥ कलशं स्तु समादाय हेमगर्भसम
 निवृत्तात् ॥ श्वेतचन्दनं कण्ठस्थं स्तिकां भूषणान् ॥ १५ ॥ यवशालिशरावात्रवस्त्रालंकारविग्रहान् ॥ आजिमेति च मंत्रेण कलशं स्तु नि
 वेदयेत् ॥ १६ ॥ दुकूलैश्चित्रपट्टैश्च वेष्टयेत्तं भालिकाम् ॥ ध्वजादंशं पताकाभिश्चामरैस्तु वितानकैः ॥ १७ ॥ शंखघंटानि नैदं श्रे
 यमंगलवाचनैः ॥ तूयं भेरीनिनादैश्च वेदं च निःसमन्वितैः ॥ १८ ॥ पुण्यैश्च जयशब्दैश्च कारयेत्तमहोत्सवम् ॥ पताकाभिर्विचित्राभिः पूजामा
 ल्योपशोभितम् ॥ १९ ॥ विचित्रस्रग्वितानां ध्वजप्रकीर्णकुसुमांकुरम् ॥ तन्मध्यं तु कुशांस्तीर्णैर्देवाचार्यस्थापयेद्बुधः ॥ २० ॥ पताकां पीतव
 र्णातु पूर्वोणं द्वायदापयेत् ॥ आग्नेय्यारं क्तवर्णाभांकृष्णवर्णायमाय च ॥ २१ ॥ नीलां जनसमप्रल्यनैर्ऋत्यांच प्रदापयेत् ॥ वारुण्यां सितवर्णा
 च कृष्णां वायव्यगोचरे ॥ २२ ॥ हरितां यक्षराजायै शान्त्यां सर्ववर्णिकाम् ॥ श्वेतं क्तवर्णेन पद्ममालिखयेत्ततः ॥ २३ ॥ वैद्यो वेदीति मंत्रे
 ण वेद्यां आलभनं भवेत् ॥ पूर्वायां तु तारांश्च कुशांस्तीर्य यन्नतः ॥ २४ ॥ योगे योगेति मंत्रेण कुशैश्चास्तरणं भवेत् ॥ शय्या तत्रैव कर्तव्या दिव्या

१ पुष्येण-इ० पा० । २ रेवे-इ० पा० । ३ भवेत्-इ० पा० । ४ बालुकां च-इ० पा० । ५ उत्तरेण-इ० पा० । ६ तान्मुमङ्गलम्-इ० पा० । ७ या

मय्यां यमसंनिभाम्-इ० पा० ।

स्तरणसंमिता ॥ २४ ॥ गडुकेद्वेविचित्रेतन्मध्यस्थापयेदुधः ॥ विचित्रदीपमालाभिर्भक्ष्यभोज्यान्नपानकैः ॥ २५ ॥ पूपकान्मुषोचत्र
 न्वैमोदकांश्चप्रदापयेत् ॥ पायसंकुसरंचैवदध्योदनसमन्वितम् ॥ २६ ॥ दधिचन्द्रसमप्रख्यंशुभवृत्तंचविन्यसेत् ॥ २७ ॥ इतिश्रीभविष्यम
 हापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांविपाख्यानसुप्रतिष्ठायांमंडलविधिवर्णनानामचतुस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॐ नारद उवाच ॥
 अतः परंप्रवक्ष्यामिस्नानकर्मविधित्व ॥ स्नापकस्तु महाप्राज्ञाब्राह्मणेविदुषारगः ॥ १ ॥ अभिज्ञः सौरशास्त्राणामरुणैर्यदुत्तम ॥ भोज
 कोभोजकैश्चान्यैर्ब्राह्मणैश्च तथावृतः ॥ २ ॥ दिशाभोगमंडलस्यैशान्यैवैयथाक्रमम् ॥ हस्तमात्रप्रमाणंतु भद्रपीठं तु विन्यसेत् ॥ ३ ॥
 हस्तिनाशकटनापि भक्त्या ब्रह्मरथेन च ॥ मंगलैर्ब्रह्मवैषैश्च देवंप्रासादमानयेत् ॥ ४ ॥ भद्रपीठं समादाय भद्रं कर्णेति मंत्रतः ॥ सूत्रधारस्तथा
 प्रोक्तः शुक्लांवरधरः शुचिः ॥ ५ ॥ स्नापयेत्कलशं गृह्यद्वा देवदेवं विभावसुम् ॥ सामुद्रंतोयमाहृत्य जाह्नव्यं यामुनंतथा ॥ ६ ॥
 सारस्वतं जलं पुण्यं चांद्रभागं ससैंधवम् ॥ पुष्करस्य जलं श्रेष्ठं गिरिप्रस्रवणोदकम् ॥ ७ ॥ अन्यद्वापिशुचितोयं नदीनदतडागजम् ॥
 यथाशक्त्या उपालृत्य कलशैः कांचनादिभिः ॥ ८ ॥ भोजकाश्चाष्टभिः सूर्यकलशैः स्नापयतिवै ॥ ततस्तु मणिरत्नानि सर्वजोषधीस्तथा ॥ ९ ॥
 सुगंधीनिचमाल्यानि स्थलजान्यंबुजानि च ॥ चंदनानि च मुख्यानि गंधाश्च विविधानि ॥ १० ॥ ब्राह्मीसुवर्चलास्तु तानि विष्णुकान्तांशता
 वरी ॥ दूर्वाचिशिविपुष्पचिप्रियंगूरजनीवचा ॥ ११ ॥ संभृत्यैतान्स्तु संभारान्स्नानकर्मविभागवित् ॥ कलाश्वत्थाश्रीषाणां पल्लवैः कुशसंशु
 तैः ॥ १२ ॥ कलशोपरिविन्यस्य दद्याद्ध्यै रवः सदा ॥ कांचनैराजैस्तैस्तप्रीर्मन्त्रैः कलशैस्तथा ॥ १३ ॥ साक्षतैः सहिरण्यैश्च सर्वोषधिसम
 न्वितैः ॥ गायत्र्यापरिपूतैस्तु षोडशैः स्नापयेद्ब्रह्मम् ॥ १४ ॥ कुशोत्तरांततः कृत्याविदिपकेष्टकामयीम् ॥ तस्य विद्यां समारोप्य परिधाप्य च वाससी
 ॥ १५ ॥ प्रतिमामभिषिष्वेच्च सोपवासः प्रयत्नतः ॥ मूर्ध्नि सर्वोषधं कृत्वा तथैव मलकानि च ॥ १६ ॥ मंत्रेण मृत्तिकां चापि मंत्रतश्च जलं तथा ॥
 त्वंदेवीं विदितान् देवैः सकलैर्लैः न्यदानैः ॥ १७ ॥ तेन संस्थापिता मूर्ध्नि मया देवस्य शुद्धये ॥ आदिस्त्वसर्वभूतानां देवतानां च सर्वथा ॥ १८ ॥

१ शुभच्छत्रं च-इ० पा० । २ यदि सुव्रत-इ० पा० । ३ चतुरस्राम्-इ० पा० ।

रसानापतेत्युभयमाह्वानचकृतमया ॥ इत्थपौराणिकैर्मन्त्रैर्वैदिकैश्चविशेषतः ॥ १९ ॥ कार्यहिवारुणंनानदेवस्ययदुनंदन ॥ इत्थमु
 चारयेद्वाचंक्षुर्यात्स्नानविचक्षणः ॥ २० ॥ देवास्त्वामभिषिंचंतुब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ व्योमगंगाचपूर्णैर्द्वितीयकलशेनतु ॥ २१ ॥
 सारस्वतस्यपूर्णकलशेनसुरोत्तम ॥ शक्रादयोभिषिंचंतुलोकपालाःसुरोत्तमाः ॥ २२ ॥ सागरोदकपूर्णैश्चतुर्थकलशेनतु ॥ वारिणाप
 रिपूर्णैश्चपद्मत्रसुगंधिना ॥ २३ ॥ पंचमेनाभिषिंचंतुनागाश्चकलशेनतु ॥ हिमवद्वेभकूटाद्याश्चाभिषिंचंतुवारिणा ॥ २४ ॥ नैर्ऋतो
 दकपूर्णैश्चषष्ठेनकलशेनतु ॥ सर्वतीर्थबुधैर्नपद्मरेणुसुवासिना ॥ २५ ॥ सप्तमेनाभिषिंचंतुऋषयःसप्तयेवराः ॥ वसवश्चाभिषिंचंतुकलशेनष्ट
 मेनवा ॥ २६ ॥ अष्टमंगलयुक्तेनदेवदेवनमोऽस्तुते ॥ ततोवैकलशैर्दिव्यैःस्नानकर्मसंपारभेत ॥ २७ ॥ समुद्रगच्छत्यत्रोक्तमंत्रमेवमुदीरयेत् ॥
 हिरण्यगर्भैश्चयन्मंत्रमेवमुदीरयेत् ॥ २८ ॥ समुद्रज्येष्ठेतिमंत्रेणक्षालयेन्मृत्तिकान्वितम् ॥ सिनीवालितिमंत्रेणदद्यादल्मीकमृत्तिकाम् ॥
 ॥ २९ ॥ शम्भुदुंबरमण्डपंयन्त्रग्रोधंपलाशकम् ॥ यज्ञयज्ञेतिमंत्रेणदद्यात्पंचकपायिकम् ॥ ३० ॥ पंचगव्यपवित्रंचआहरेत्ताम्रभा
 जने ॥ गायत्र्याचैवगोमूत्रंगंधद्राक्षरैतिगोमयम् ॥ ३१ ॥ आप्यायस्वेतिचक्षीरंदधिक्राव्णेतैवैदधि ॥ तेजोऽस्मितिघृतंतद्वदेवस्यत्पाकु
 शोदकम् ॥ ३२ ॥ एवमादिविधियुतंपंचगव्यंप्रकीर्तितम् ॥ याओषधीतिमंत्रेणस्नानमोर्षाधिभिःक्रमात् ॥ ३३ ॥ द्रुपदाभिःपुनस्तस्यकुर्वा
 षोद्वर्तनंबुधः ॥ शिरःस्नानंततोदद्यान्मानस्तोकाभिर्मंत्रितम् ॥ ३४ ॥ विष्णोराटमंत्रेणदद्याद्वाधोदंकुभम् ॥ ततोऽनद्युद्रवेनवक्षाल
 येच्छुद्धवारिणा ॥ ३५ ॥ जातेवदसमुच्चायवस्त्रपूतेनवारिणा ॥ ततआवाहयेद्देवस्तमाल्यांवर्शुभम् ॥ ३६ ॥ एहोहिभगवन्भानोलोका
 नुग्रहकारक ॥ यज्ञभागंप्रह्लादार्धमर्कदेवनमोऽस्तुते ॥ ३७ ॥ हिरण्येनतुपात्रेणदेवायार्घ्यंप्रदापयेत् ॥ इदंविष्णुर्विचक्रमेमंत्रेणार्घ्यसमर्प
 येत् ॥ ३८ ॥ पार्थिवैःप्रथमंकलशैःक्षापयेद्भ्राक्षरंबुधः ॥ ततस्त्वौदुंबरवीरराजतेतदंतरम् ॥ ३९ ॥ ततस्तुक्तोचनैर्देवक्षापयेद्यदुनंदन ॥
 सर्वतीर्थजलैर्युक्तंसर्वौषधिसमन्वितम् ॥ ४० ॥ शर्वमादायदेवस्यततोमूर्धनिशंकरः ॥ दत्त्वाणुष्पाणिदेवस्यमूर्ध्निध्यात्नाद्विचक्षणः ॥ ४१ ॥

तोयमुत्क्षिप्यन्तेनततःक्षपनमालभेत् ॥ प्रथमंस्नापयेद्वंवारिणयदुन्दन ॥ ४२ ॥ ततस्तुपयसाराजन्यायमेनतस्तुवै ॥ घृतेनमधुना
 वापितथाइक्षुरसेनच ॥ ४३ ॥ अग्निष्टोमस्यज्ञस्यगोमेधस्यचसुव्रत ॥ ज्योतिष्टोमस्यराजेन्द्रवाजपेयस्यवैविभो ॥ ४४ ॥ राजसूयाइवमे
 धान्यांघृताद्यैर्लभतेफलम् ॥ यस्तुकारयेत्स्नानंयस्तुभक्त्याप्रपश्यति ॥ ४५ ॥ क्रियमाणंतेदेवस्यस्नानंयदुक्कुलोद्ग्रह ॥ यएतेकथितायज्ञा
 एतेषांक्रमशःफलम् ॥ ४६ ॥ अर्चाचक्रुर्हृशादूलदृष्ट्वावैलभतेफलम् ॥ स्नानंतुयत्नतःकार्येदेवदेवस्यसुव्रत ॥ ४७ ॥ यथानलंघयेत्काश्चिदे
 वस्यस्नपनंविभोः ॥ नप्राश्रंतिथथाकाकास्तर्थाँलोकविगर्हिताः ॥ ४८ ॥ स्नानोदकंतेदेवस्यअथवापयएवहि ॥ भूमौगतंथाचैवप्राश्रातियदु
 नंदन ॥ ४९ ॥ रागंप्राप्नोतिकर्तवैदुःखंकारयितातथा ॥ तस्माद्यत्नेनकर्तव्यंदेवस्यस्नपनंविभोः ॥ ५० ॥ स्नापयित्वाक्रमेणेत्यंस्नान
 कर्मविधानवित् ॥ ततोवर्धनिकांगृह्यवारिधारांसमुत्सृजेत् ॥ ५१ ॥ तिस्रस्तुपुरतोऽकस्यआचमस्वेतिचब्रुवन् ॥ वेदोसीतिचमंत्रेणउप
 वीतंप्रदापयेत् ॥ ५२ ॥ बृहस्पतेतिमंत्रेणवस्त्रयुग्मंप्रदापयेत् ॥ यत्नकर्मप्रकुर्वाणःपुष्पमालांप्रदापयेत् ॥ ५३ ॥ धूरसीतिचमंत्रेणधूपं
 द्यात्सगुगुलम् ॥ समिद्धोजनमंत्रेणअंजनंतुप्रदापयेत् ॥ ५४ ॥ युजानीतिचमंत्रेणरोचनंतस्यदापयेत् ॥ आरात्रिकंचैकुयादीर्वायुद्वयवर्धते
 ॥ ५५ ॥ स्नानकर्मइदंप्रोक्तंभास्करस्यमहात्मनः ॥ भोजकाब्राह्मणाश्चैवाक्रियांकुर्युःप्रयत्नतः ॥ ५६ ॥ बह्वचोऽथर्वणश्चैवछंदोगोऽव्युरेवच ॥
 स्नापकस्यचचिह्नानियेचमूर्तिधरास्तथा ॥ ५७ ॥ तेषांप्रवक्ष्यामि विभोऽशुण्डैकमनःकिल ॥ संपूर्णगात्रोमतिमाच्छास्त्रज्ञःप्रियदर्शनः
 ॥ ५८ ॥ कुलीनःश्रद्धानश्चआर्यदेशसमुद्रवः ॥ नस्थूलोनकुशोदीर्घःसौरशाल्त्रविज्ञारदः ॥ ५९ ॥ यश्च्युक्तोजिततात्माचगुरुभक्तोजितेन्द्र
 यः ॥ पंचर्विंशतितत्त्वज्ञःस्थापकःसमुदाहृतः ॥ ६० ॥ वर्जनीयांश्चक्ष्यामिभैस्तु कर्मनकरयेत् ॥ हीनांगश्चाधिकांगश्चवामनोविकटस्त
 था ॥ ६१ ॥ नातिगौरोनकुण्ठश्चापनायप्रयोजयेत् ॥ चार्वाकोयाजकश्चैव नित्यंगोमुखदंभकः ॥ ६२ ॥ अशुचित्रणसंयुक्तःश्यामदंतोऽ
 र्थमत्सरी ॥ कौपनोदुष्टशीलश्च्युवावावृद्धएवच ॥ ६३ ॥ शिवत्रीकुट्टीचरोगीचकाणोदुर्मतिरेवच ॥ संकीर्णजातिहीनश्चतथाचवृषला

१ धूपम्-इ०पा० । २ गोशतस्य-इ०पा० । ३ प्रणम्यति-इ०पा० । ४ प्रयत्नतः-इ०पा० । ५ मन्थुमान्-इ०पा० । ६ रोगयुक्तोऽथ वै बालः-इ०पा० ।

पतिः॥६४॥कुञ्जश्वंस्तथाव्यगःखलवाटोविकलेन्द्रियः॥अविनीतोदुरात्माचविकलःपंगुरेवच ॥६५॥तिथिनक्षत्रयोगानांवारणांचतथावि
भो॥सूचकोर्जावितार्थहियश्चमूल्येनपाठयेत्॥६६॥इहशास्त्रापकान्सर्वान्वर्जयितप्रयत्नतः॥तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपरीक्ष्याःस्नापकाबुधः६७॥
इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्राह्मपर्वणिपुनर्महामण्डपयोगोपाख्यानसूर्यप्रतिष्ठाक्षानविधिपर्वणनमपंचत्रिंशदुत्तराशततमोऽध्यायः॥ १३५ ॥अ॥
नारदउवाच ॥ ॥ अतःपंप्रवक्ष्यामिअधिवासनमुत्तमम् ॥ सहस्रशीर्षांपुरुषोमंडपंयत्नतोविशेत् ॥ १ ॥ ततोन्वेचशुचौदेशेअसंस्पृष्टोप
लेपने ॥ मंडलंपंचवर्गैस्तुआलिखेच्चतुरस्रकम् ॥२॥ पताकातोरणच्छत्रध्वजमालयाद्यलंकृतम्॥विचित्रसुवितानाढ्यंप्रकीर्णकुसुमोत्करैः॥३॥
तस्यमध्येकुशास्तीर्णैर्मूर्तिःस्थाप्याविवस्वतः ॥ तत्रास्यावाहनंकृत्वाद्वाद्व्यविवस्वतः ॥ ४ ॥ सुवर्णमधुपर्कोदिकृत्वातत्रविधानतः॥देव
स्यदर्शयेद्वाचसवत्सरोहिणीशुभाम् ॥ ५ ॥ नमोर्गोपतयतुभ्यंसहस्रांशोप्रसीदमे ॥ एवमर्घ्येणसंपूज्यपरिधायचवासमी ॥६॥ यज्ञोपवीतमा
तिथ्यंतथाभ्यंगंतथैवच ॥ वत्सरेवत्सरेतस्यनवमव्यगमाहरेत् ॥ ७ ॥ श्रावणेमासिराजेंद्रपवित्रतस्यतद्धिवै ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वातुवैषेव
पंप्रयोजयेत् ॥८॥ अव्यंग्यदुशाईलश्रावणेमासिभास्करम् ॥ सर्वगैधैःसमालभ्यचंदनागुरुकुम्भैः ॥९॥ अलंकारैरलंकृत्यकुसुमैश्चसुगंध
भिः ॥ मालाभिश्चविचित्राभिरावढ्याभिरनेकशः॥ १० ॥ततोघृपनिवेद्याशुभ्रतिमाग्रयत्नतः ॥ सहस्रशीर्षांपुरुषोमंडपंप्रवेशयेत् ॥११॥
नमःशंभवेतिमंत्रेणशय्यायांविनिवेशयेत् ॥ विश्वतश्शुरित्येवकुप्यात्कमलनिष्कलम् ॥ १२ ॥ पुनरेवचक्ष्यामिसंकलीकरणशुभम् ॥
स्नापनेतुयदकार्यस्वदेहेन्यासमुत्तमम् ॥१३॥ प्रतिमायांतथाकार्यथाचालभनंबुधः ॥ अखषोल्कायनमोमूलमंत्रप्रकीर्तितः॥१४॥ आदि
त्योऽयंस्वयदेवअक्षरेणोपबृंहितः ॥ अकारंविन्यसेन्मूर्ध्निहंकारंनासिकोपरि ॥ १५ ॥ खकारंचललाटेतुषकारंवदनन्यसेत् ॥ लकारंचैवकं
ठेतुकारंहृदयेन्यसेत् ॥ १६ ॥ यकारंतुमुजेवामेनकारंदक्षिणभुजे ॥ मकारंवांमकुशौचहकारंदक्षिणन्यसेत् ॥ १७ ॥ अकारंतुसदा
ध्यायेज्ज्वालामालासमाकुलम् ॥ हुंकारंशुद्धवर्णभंप्रसवंतमलंशुभम् ॥ १८ ॥ खकारंचितयेत्पद्माब्जोभिभ्रांजनसमप्रभम् ॥ तरुणादित्यवर्णा

१ भूतकोऽर्थी च दुष्टं तत्र न याजयेत्-इ०पा० । २ सुमनोघृपदीपकैः-इ०पा० । ३ दद्यादत्र प्रयत्नेन-इ०पा० ।

भंखकारोचितयेदुधः ॥ १९ ॥ षोकारंतुमहाबाहोहोमवर्णविचिंतयेत् ॥ शुक्लपद्मनिभाकारमकारोचितयेदुधः ॥ २० ॥ जातीकुमुदसंकाशं
 ह्रींकारंसर्ववर्णकम् ॥ क्षीरवर्णसंकारंतुचिंतयेत्सततंबुधः ॥ २१ ॥ नकारंहिमकुंडाभंमकारममृताक्षरम् ॥ ह्रींकारंविद्युत्संकाशंद्वारंरस
 र्ववर्णकम् ॥ २२ ॥ क्षीरवर्णसंकारंतुचिंतयेत्सततंबुधः ॥ नकारंस्वर्णवर्णाभंमकारंनकप्रभम् ॥ २३ ॥ ततोदेवंमहात्मानंसहस्राक्षिणं
 रविम् ॥ प्रसादाभिमुखेदेवशयनीयेनिवेदयेत् ॥ २४ ॥ अग्निकार्यततःकुर्धुरग्निकुण्डेषुवैद्विजाः ॥ ततोऽरण्यांसमुत्थाप्यअग्निंलौकिकमेववा
 ॥ २५ ॥ प्रज्वालयाग्निविधानेनकुयद्विभिमिचिक्षणः ॥ वह्मचःपूर्वकांडेषुग्राम्यामध्यादिनस्तथा ॥ २६ ॥ पश्चिमेचैवच्छंडोगउत्तरऽथवर्णस
 तः ॥ मध्येचभोजकःकुयद्विभिमंयज्ञेयदूतम् ॥ २७ ॥ शमीपालाशोदुंचर्याअपामार्गतथैवच ॥ द्वादशतुसहस्राणिअष्टौचत्वारिण्वच ॥ २८ ॥
 द्वौत्राणिचसहस्राणिअथवाएकएवहि ॥ अग्निमूर्धेतिमंत्रेणकुंडस्यालभनंभवेत् ॥ २९ ॥ उल्लिख्याभ्युक्ष्यतेनैवअग्निदूतमितिरुतः ॥
 सवुध्यग्निचमंत्रेणगर्भाधानंतुकारयेत् ॥ ३० ॥ सीमंतेतिपुनस्तत्रमहामंत्रेणहोमयेत् ॥ जातकर्मतथाप्रोक्तंप्राणायामंविदुधुधाः ॥ ३१ ॥
 नमःस्वाहेतिमंत्रेणनामकरणमेवच ॥ अन्नप्राशनमंत्रेणअन्नप्राशनमादिशेत् ॥ ३२ ॥ ज्येष्ठमत्रेतिमंत्रेणतेनचूडोपकर्मणि ॥ व्रतवंधस्यमंत्रेण
 व्रतवंधसमादिशेत् ॥ ३३ ॥ समावर्तनमित्येवआकृष्णेतिचहोमयेत् ॥ ३४ ॥ मातृणांयज्ञभूतानांवलिकर्मप्रदापयेत् ॥ ३५ ॥ अग्निहोमादिकंकर
 मयज्ञकर्मणिपयानिच ॥ महाव्याहृतिमंत्रेणहोतव्यानिसमंततः ॥ ३६ ॥ मातृणांयज्ञभूतानांवलिकर्मप्रदापयेत् ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थेकार
 येदुधिवासनम् ॥ ३७ ॥ त्रिरात्रंपंचरात्रंचअहोरात्रमथापिवा ॥ ततःस्वचलंकृतांस्नातांमणिरत्नैर्विभूषिताम् ॥ ३८ ॥ कृतरक्षांप्रयत्नेनप्रति
 मामधिवसयेत् ॥ देवागारादथैशानेदिग्भागेदिव्यमंदिरम् ॥ ३९ ॥ कृत्वाकुशपरिस्तीर्णेवरास्तरणसंवृते ॥ पूर्वशीर्षाथशय्याशुक्लशु
 क्लांवरोत्तराम् ॥ ४० ॥ तस्यामावेशयेत्सम्यग्महाधैतासुपाहरेत् ॥ निक्षुभादक्षिणार्थेवापेराज्ञाचिकीर्तिता ॥ ४१ ॥ दंडपिणलकोचा
 स्यस्थितौपादप्रवेशितौ ॥ तस्यांसंवेशितायांतुशर्वर्याप्रतिमंरवेः ॥ ४२ ॥ वसेत्तारजनीतत्रस्तूयमानश्चतुर्दिशम् ॥ ब्राह्मणैर्वेदिभिश्चापिगी

तज्ञैश्चारणैस्तथा ॥ ४२ ॥ कुर्याज्जागरणं तत्र सूर्यभक्तिसमन्वितैः ॥ प्रभातायां तु शर्वर्थाविधेयद्विधियानतः ॥ ४३ ॥ हविष्य
भोज्यकामास्तु ब्राह्मणान्भोजकांस्तथा ॥ दक्षिणाभिश्च संपूज्यतैः कृतस्वस्तिवाचनः ॥ ४४ ॥ ततो गभगृहस्याथ मध्ये कृत्वा तु पिंडिकाम् ॥
विधिवत्तत्र सौवर्ण्यसेतसहस्रं यथम् ॥ ४५ ॥ सर्ववीजौषधैश्चैव तत्र दत्त्वा विधानविद् ॥ दत्त्वा ध्वर्यापयेत्तत्र यजमानः सहस्रं वा ॥ ४६ ॥
शंखदुंदुभिनिर्वापैर्जलधारसहाक्षतैः ॥ कृत्वा पुण्याहशब्दं तु आलयस्य प्रदक्षिणाम् ॥ ४७ ॥ तुभलश्रादिने ऋक्षेष्वैभानवेक्षणे ॥
मुहूर्ते च शुभे भानोऽप्रतिमां स्थापयेद्बुधः ॥ ४८ ॥ नाथो मुखी नोर्ध्वं मुखी न पार्श्वे न तंतथा ॥ समामभिमुखी चेमां प्रतिमां तु निवेशयेत् ॥ ४९ ॥
पत्न्यौ चास्त्यतः सम्यक्पार्श्वयोर्विनिवेशयेत् ॥ निक्षुभादक्षिणे पादौ वैरक्षां तु वासतः ॥ ५० ॥ ततस्तदुपहारार्थं सभारः प्राक्समाहृतैः
॥ मोदकाद्युषिकापूपपञ्जकुलीभूतशर्षिकैः ॥ ५१ ॥ कृसरैः पायसोन्मिश्रैः सर्वादिभुक्षिषेद्भिलम् ॥ इन्द्राय देवपतये बलिने वज्रपाणिने ॥ ५२ ॥
शतयज्ञाधिपतये तस्मै इन्द्राय ते नमः ॥ त्रातारमिन्द्रमंत्रेण इन्द्रस्यावाहनं भवेत् ॥ ५३ ॥ अग्नये रक्तेनायज्वाला मालार्चितायै ॥ ज्ञातिह
स्ताय तीव्राय तथा चैवाजवाहिने ॥ ५४ ॥ अग्न्यामाग्निमंत्रेण वन्हरावाहनं स्मृतम् ॥ दंडहस्ताय कृष्णाय महिषोत्तमाहिने ॥ ५५ ॥
सूर्यपुत्राय देवाय धर्मराजाय वै नमः ॥ यमाय त्विति मंत्रेण मुद्रास्तस्यैव कीर्तिताः ॥ ५६ ॥ नैऋते खड्गहस्ताय नीललोहितक्राय च ॥ सर्वत्र
ह्याधिपतये विरूपाख्यायै नमः ॥ ५७ ॥ आयंगौरिति मंत्रेण नैऋत्यां तु प्रकल्पयेत् ॥ वारुण्यां पादाहस्ताय वरुणायैति कल्पयेत् ॥ ५८ ॥
मंत्रेण वाहनं विद्यात्पचनद्यः सरस्वतीम् ॥ प्राणात्मकाय धूपाय अयंगायानिलाय च ॥ ५९ ॥ ध्वजहस्ताय भीमाय नमो गंगयहाय च ॥ तस्य
प्यावाहनं विद्याद्येवा देवहेडनम् ॥ ६० ॥ गदाहस्ताय सोमाय शुष्मिणे नृगताय च ॥ गदापट्टिशहस्ताय सोमराजायै नमः ॥ ६१ ॥ इक्ष्वा
वास्यं च गुह्यावै सोममंत्रप्रकीर्तितः ॥ चतुर्मुखाय देवाय पद्मासनगताय च ॥ ६२ ॥ कृष्णाग्निनिपणाय नमो लंबोदराय च ॥ गणाधिपतये
देवनीलकंठाय शूलिने ॥ ६३ ॥ विरूपाक्षाय रुद्राय त्रैलोक्याधिपते नमः ॥ अभित्याक्षारनोपमं त्रैशं नानाप्रकल्पयेत् ॥ ६४ ॥ सर्वनागाधि
राजाय श्वेतवर्णाय भोगिने ॥ सहस्रफणिने नित्यमनंताय नमो नमः ॥ ६५ ॥ नमोऽस्तु संप्रभ्य इति मंत्रश्चैव प्रकीर्तितः ॥ पंचरात्रादिभिर्नित्यं भि

गन्यासः प्रयुज्यते ॥ ६६ ॥ तथोपक्षारपानैश्चरुतिस्तत्रैश्वभास्करम् ॥ विप्रैः योभोजकेभ्यश्चततोद्वाच्चदक्षिणाम् ॥ ६७ ॥ सूयक्रतुं
 महापुण्यं नैव कुर्याद्दक्षिणम् ॥ स्थाप्यतेऽनेन विधिना तद्रक्तैः प्रतिमा च या ॥ ६८ ॥ सा तु वृद्धिकरानित्यंसां निध्याच्च सदा भवेत् ॥ सततं
 न्यमुतेषां तु नरो गार्ग्यं संभवति हि ॥ ६९ ॥ त्रिरात्रे ह्युपासते भानो यत्राभिधासने ॥ गंधमालयापहारैस्तु ते यांति सुवनरवेः ॥ ७० ॥ आत्मार्थं
 परकीयां प्रतिमां स्थापनं रवेः ॥ यः पश्यति पुमान् भक्त्या सत्स्वर्लोकं मवाप्नुते ॥ ७१ ॥ दशानामश्वमेधानां वा जपे यज्ञतस्य च ॥ फलं प्रप्नोति
 तिरुषः प्रतिष्ठाप्यादिवाकरम् ॥ ७२ ॥ यावत्कीर्तिः पुण्यकृता भानोः स्थाने निवेशिते ॥ तावत्स तु यदुश्रेष्ठसूर्यलोके महीयते ॥ ७३ ॥ तथा
 पनेचास्य वैमंत्रः प्रोक्तो लोकेषु पूजितः ॥ ध्रुवाद्यौश्च ध्रुवाष्टमी ध्रुवं विश्वमिदं जगत् ॥ ७४ ॥ श्रेयसे यजमानस्य तथा त्वंध्रुवं तं ब्रज ॥ स्थाप्य
 यित्वा रविं भक्त्या विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ७५ ॥ मासे मासे कृतुफलं भजेना त्रसंशयः ॥ एकाहेनापि यद्भानोः पूजया प्राप्यते फलम् ॥ ७६ ॥ न
 तु कृतुशतैर्वीरप्राप्यते मानवैर्भुवि ॥ कृत्वापि सुमहत्पापं यः पश्चात्सेवते रविम् ॥ ७७ ॥ स याति सूर्यलोके कृतुनरो विगतकल्मषः ॥ न भवेदिष्ट
 कार्यां च द्रवणं भूमिसंमितिः ॥ ७८ ॥ स्वर्गे महीयते तावत्कारको देववेद्मनः ॥ खंडस्फुटितसंस्कारं कृत्वा यत्फलमाप्यते ॥ ७९ ॥ न तु कृतु
 सहस्रैस्तु प्राप्यते फलमुत्तमम् ॥ सिकताया मपि गृहं यस्तु कुर्याद्भिभावसोः ॥ ८० ॥ गोपतेः सप्रियसदः प्रगच्छेद्गोपतेर्वरम् ॥ ८१ ॥ इत्येवं सु
 खं रस्तु तस्य भानोर्भूतानां स्थितिर्निलयप्रसूतिहेतोः ॥ श्रीभागी भवति नरो निकेतकारी कल्पानां वसतिशतं सूर्यलोके ॥ ८२ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराण ब्रह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पसां चोपाख्याने मूर्धन्यप्रतिष्ठावर्णनं नाम पट्विंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ४३ ॥ नारद उ
 वाच ॥ ॥ यः प्रासादं रचयति पुमान् देवतानां प्रयत्नानां तत्र प्रीत्या स पदिकुरुते स्थापनां भातु भक्तः ॥ दिव्याभोगैर्लुभति च सदा स त
 आ प्रमेयांस्तान् भुक्त्वा सौ पुनरपि भवेच्च कवर्ती पृथिव्याम् ॥ १ ॥ ये मानवास्त्रिदशमूर्तिनिकेतनानि कुर्वन्ति साधुजनदृष्टिर्नोहराणि ॥ तेषां
 मृतेष्वपरमार्थमये शरीरे लोके परिभ्रमति कीर्तिमयं शरीरम् ॥ २ ॥ इति ते कथितमिदं देवपुण्यस्य सवितुः स्थापनमिवाधानम् ॥ साधारणवि
 धानं धृपुदेवानां प्रतिष्ठापने वीर ॥ ३ ॥ स्नतो भुक्तो वस्त्रालंकृतकुमुदैर्गंधैश्च प्रतिमाया आस्तीर्णया शय्यायां स्थापनं कुर्यात् ॥ सुसायां तु स

नृत्यगतिर्जागरणैः सम्यगोवाधिवारस्यैद्वेनज्ञेनप्रतिदिष्टकाले संस्थापनं कुर्यात् ॥ अभ्यर्च्य कुमुमगंधाबुलेपनैः शंखतूर्यानिघोषैः प्रादक्षिणेन नयेदा
यतनस्य प्रयत्नेन न कृत्वावल्लिप्रतिमामभ्यर्च्य ब्राह्मणं श्रुत्वा धून्त्वा हिरण्यकलशं विधिनानि क्षिपेत्पिण्डाकामये सुश्वेत्स्थापकै देवज्ञाद्विजान् सम्य
विशेषतोभ्यर्च्य कल्पान्तं भोगीभवति हिरण्यसुखी ॥ ४॥ विष्णोर्भागवतामसादवसवितुः शंभोः सभस्माद्विजामातृणामपि मातृमण्डलविदो विप्रा
विदुर्ब्राह्मणाः ॥ सर्वैरस्य विमुक्तकुवसनाबुद्धस्य रक्तांवारयेयं देवमुपश्रिताः सुविधिनैस्तत्स्य कार्या क्रिया ॥ ५ ॥ सामान्यविदेवानां
मधिवारसंभवति मया कथितम् ॥ क्रियमाणमिदं दृष्ट्वा देवानां प्रतिष्ठापनम् ॥ ६ ॥ नरो भक्त्या इह कमानवाप्य सर्वान् परस्परं भाजनं भवति ॥
इदं ते कथितं राजप्रतिष्ठापनमादितः ॥ अथ कृत्वा सवितुः स्नानं नरो याति मनोगतिम् ॥ इत्थं कृत्वा नरो भक्त्या सवितुः स्थापनं बुधः ॥ ८ ॥ कारये
त्पुरतो भक्त्या सवितुः स्थापनं बुधः ॥ इति हासपुराणस्य श्रवणं पापनाशनम् ॥ ९ ॥ ताभ्यां हि श्रवणाद्विरसा त्रिध्याति भास्करः ॥ कृतत्वा यतने
तस्मिन् ये चान्ये चापि देवताः ॥ १० ॥ तस्मात्कार्यं बुधैर्नित्यं धर्मश्रवणमादितः ॥ वाचकं प्रजयित्वा तु ब्राह्मणानुपपूज्य च ॥ ११ ॥ कारयेद्वाचने वीर
पुस्तकस्याश्रयतो रवेः ॥ सर्वस्वं स्थापकैर्देवाद्यैः किंचिद्ब्रह्म भागतम् ॥ १२ ॥ गोदानमथ वा दद्यात्तस्य चित्तं प्रसादयेत् ॥ इत्येष कथितो वीर
प्रतिष्ठाकल्प आदितः ॥ १३ ॥ कृत्वा दृष्ट्वा च श्रुत्वा च नरोऽकमवाप्नुयात् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्राह्मे पविर्णि सप्तमी कल्पे सांवा
पारयाने प्रतिष्ठापनविधिवर्णनं नाम सप्तत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ४३ ॥ नारद उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि ध्वजारोपणमुत्त
मम् ॥ यदुक्तं ब्रह्मण पूर्वमृषभाधिपतेः पुरः ॥ १ ॥ पुरा देवासु युद्धे या निदैर्देवैर्जेष्युभिः ॥ कृतान्युपरिचिह्ना निवाहना निध्वजानि तु ॥ २ ॥
लक्ष्मचिह्नं ध्वजं केतुरिति पथिय नामभिः ॥ कीर्तितः स च तस्येह प्रमाणं दत्तः शृणु ॥ ३ ॥ ध्वजो विंशस्य कर्तव्यस्त्वविद्धं नु ब्रूणः ॥ प्राप्ता
दव्यास तुल्यस्तु ध्वजं वंशप्रमाणतः ॥ ४ ॥ देवागारस्ये प्रोक्ता संजरी कलशादयः ॥ अथ वा तत्र्यमाणस्तु ध्वजं दंडप्रकीर्तितः ॥ ५ ॥
अंतर्गृहस्य यो वेदीसु त्रतः परिकल्पिता ॥ तस्य व्यासो भवेद्दशः प्रासादस्य यदूतम ॥ ६ ॥ अथ वामूलमूत्रेणो व्यासोऽन्तर्गृहस्य तु ॥ प्राप्ता
दव्यास इति स प्रोक्तश्चेह न संशयः ॥ ७ ॥ केतुर्भवेद्गोवंशो न निम्नो न क्रुजस्तथा ॥ पत्रं ध्वजो गुणैश्च वनलिका पुरुषस्तथा ॥ ८ ॥ चतुर्हस्ता भव

न्येतैप्रशस्ताः कृष्णनन्दन ॥ अष्टहस्तप्रमाणस्तुर्विशार्धस्यप्रमाणतः ॥ ९ ॥ सामान्योऽध्वजदंडस्तु सर्वसाधारणोमतः ॥ दंडपाणिध्वजोय
स्तु स्मृतो हस्तास्तु षोडश ॥ १० ॥ विशद्वस्तापरोदंडोनकार्यः सर्वथारवेः ॥ युग्महस्तस्तु कर्तव्योऽध्वजदंडो मनीषिभिः ॥ ११ ॥ चतुरंगुल
विस्तीर्णः सुवृतोऽंगुलोपरि ॥ नाति सूक्ष्मो न च स्थूलो न कार्यो न तत्पर्वणः ॥ १२ ॥ समपर्वस्तु कर्तव्यः सुदृढः सूक्ष्म एव हि ॥ वैक्रः पुत्रविनाशा
यसत्रणोऽर्थविनाशनः ॥ १३ ॥ रागदोशुग्महस्तस्तु भिन्नोदुःखमनंतकम् ॥ करोति हानिर्धर्मस्य हर्नोयस्तु प्रमाणतः ॥ १४ ॥ वैषम्यमसप्तप
र्वदद्यात्कृच्छ्रमथोन्नतः ॥ जयोजयंतो जैत्रेयः शत्रुहंता जयावहः ॥ १५ ॥ नंदोपनंदनश्चैव द्वाद्रोपेन्द्रस्तथैव च ॥ दशैते कीर्तिता भेदाध्वजस्य
नन्दसंमिताः ॥ १६ ॥ द्विहस्तस्तु जयोदंडो जयंतो द्विगुणोमतः ॥ द्वादशहस्तस्तु जैत्रेयः शत्रुहंता कलान्वितः ॥ १७ ॥ जयावहस्तुर्विशार्धो
नन्द आदित्यसन्निभः ॥ चतुर्दशोपनंदस्तु द्वाद्रोपेन्द्रः षोडश उच्यते ॥ १८ ॥ उपेन्द्रो द्वादश प्रोक्तस्तथैव द्वाविंशतिः स्मृतः ॥ भिन्नो वक्रोऽसाधितश्च
नकार्यो दंड एव हि ॥ १९ ॥ मूलमंत्रेण कर्तव्यो व्यासतोऽन्तर्गृहस्य तु ॥ ध्वजदंडो महाबाहो अथवा वास्तुमानतः ॥ २० ॥ संजरीमानतो वा
पितदर्थेनाथवाविभो ॥ पताकावैशुभाकार्याध्वजवशावलम्बिनी ॥ २१ ॥ देवागारस्य शिखरात्रिभागपरिमार्जनी ॥ सा प्रोक्ता दशथवा विमान
तोमानतस्तथा ॥ २२ ॥ अंकुरः पल्लवश्चैव स्कंधः शाखा तथैव च ॥ पताका कदलीवीरके तु लक्ष्यजयस्तथा ॥ २३ ॥ ध्वजश्च दशमः प्रोक्तः सर्व
देवमयोऽव्ययः ॥ अंकुरोऽब्रह्मगुलः प्रोक्तः पल्लवश्चतुरंगुलः ॥ २४ ॥ स्कंधः षडंगुलः प्रोक्तः शाखा चाष्टांगुलामता ॥ एकादशपताका तु कदली च चतुर्दश ॥
॥ २५ ॥ केतुस्तु षोडशः प्रोक्तो लक्ष्याष्टादशमुच्यते ॥ जयाविंशतिवैप्रोक्ता एतावत्तु चंगुलानितु ॥ २६ ॥ देवागारस्य कुम्भस्य प्रसन्नासा प्रमा
र्जनी ॥ अंकुरेति पताका सा विज्ञेया यदुनंदन ॥ २७ ॥ पल्लवेति द्वितीयस्य मार्जनी परिकीर्तिता ॥ त्रिभागमार्जनी स्कंधः शाखा वैपंचम
स्य तु ॥ २८ ॥ षष्ठस्योक्ता पताका तु कदली सप्तमस्य तु ॥ अष्टमस्य तथा केतुलक्ष्मचवनमस्य तु ॥ २९ ॥ ततस्तु दशमः प्रोक्तो जयंतो
यदुनंदन ॥ वृषस्थानावमार्जनी तु ध्वजस्तु परिकीर्तितः ॥ ३० ॥ गजो मेघोऽथ माहिषः कर्बधस्तु वृषस्तथा ॥ हरिणोऽथ नरश्चैव नर

श्वनरसत्तम ॥ ३१ ॥ स्थानान्येतानिभूयोऽथप्रयुक्तस्यध्वजस्यतु ॥ दिशाभगेतुब्रूचुक्रमेणपरिकल्पयेत् ॥ ३२ ॥ एवंदशविधाप्रोक्ता
 पताकातत्त्वदर्शिभिः ॥ कर्तव्यासायथापूर्वतच्छृणुष्वनराधिप ॥ ३३ ॥ शुक्लवस्त्रमयीचित्रासंवटासुमनोहरा ॥ नानाचमरसंपन्नाकिंकिणी
 जालमंडिता ॥ ३४ ॥ ध्वजग्रेचैवकर्तव्योदेवतालिंगमसूचकः ॥ कांचनोवाथरौप्योवामणिरत्नमयोऽपिवा ॥ ३५ ॥ रंगकैलिल्यतेवापित
 द्वाहनसमाकृतिः ॥ ध्वजदंडोऽत्रविन्यस्तःकर्तव्योयदुनंदन ॥ ३६ ॥ गरुडमस्तुतुध्वजोविष्णोरीश्वरस्यध्वजोवृषः ॥ ब्रह्मणःपंकजंकार्यरवेधर्मः
 स्मृतोध्वजः ॥ ३७ ॥ हंसोजालाधिपस्योक्तःसोमस्यतुनरोध्वजः ॥ बलदेवस्यतालस्तुकास्यमकरध्वजः ॥ ३८ ॥ सिंहध्वजस्तुदुर्गा
 याःकीर्तितोयदुनंदन ॥ गोधाचापिउमादेव्यारैवतस्यहयःस्मृतः ॥ ३९ ॥ कच्छपोवरुणस्योक्तावातस्यहरिणोमतः ॥ पानकस्यतया
 मेघआखुर्गणपतेर्मतः ॥ ४० ॥ ब्रह्मर्षीणकुशाःप्रोक्तइत्येषाध्वजकल्पना ॥ यस्ययोवाहनःप्रोक्तःसतस्यध्वजउच्यते ॥ ४१ ॥ विष्णो
 र्ध्वजेतुसौवर्णदंडकुयाद्विचक्षणः ॥ पताकाचापिपीतास्यारुद्रस्यसमीपगा ॥ ४२ ॥ ईश्वरस्यध्वजेदंडोराजतोयदुनंदन ॥ पताकावापिशुक्ला
 स्याद्दूषभस्यसमीपगा ॥ ४३ ॥ पितामहध्वजेदंडःस्मृतस्ताम्रमयोबुधैः ॥ पद्मवर्णपताकास्यात्पद्मजस्यसमीपगा ॥ ४४ ॥ आदित्यस्यचतस्र
 णीध्वजेदंडःप्रकीर्तितः ॥ पंचवर्णपताकास्याद्धर्मस्याधोगतानृप ॥ ४५ ॥ किंकिणीजालसंपन्नानानबुद्धसन्निभा ॥ पुष्पमालेपसंपन्नानानादि
 भिरावृता ॥ ४६ ॥ इंद्रध्वजस्यदंडोक्तःकांचनोयदुनंदन ॥ पताकाबहुवर्णस्यात्कुंजस्यसमीपगा ॥ ४७ ॥ आयसश्चापिदंडोक्तोयमचिह्नं
 विचक्षणैः ॥ पताकावर्णतःकृष्णमहिषस्यसमीपगा ॥ ४८ ॥ जलाधिपध्वजेदंडोराजतःपरिकीर्तितः ॥ एताकासर्वतःश्वेताविचित्रासाचक
 थ्यते ॥ ४९ ॥ ध्वजेचापिकुर्वेस्यदण्डोमणिमयःस्मृतः ॥ पताकाचापिराकास्यान्नरपादसमीपगा ॥ ५० ॥ बलदेवध्वजेदण्डोराजतोयदुनं
 दन ॥ पताकावर्णतःशुक्लातालस्याधोगतास्मृता ॥ ५१ ॥ कामध्वजेत्रिलोहःस्यादण्डोयदुकुलोद्ग्रह ॥ पताकारोहिणितित्रमकरस्यसमीप
 गा ॥ ५२ ॥ मयूरंकार्तिकेयस्यचिह्नंलोकैषुगीयते ॥ त्रिलोहदंडमाहडंहरत्नविभूषितम् ॥ ५३ ॥ बहुवर्णकचित्रानुपताकाकथिताबुधैः ॥

हस्तिदंतभवंदण्डकुयद्रूपेनृप ॥ ५४ ॥ ताम्रदंडसमारूढसंशुद्धसंप्रतिष्ठितम् ॥ शुक्लापताकाकर्तव्यासुप्रमाणमहापते ॥ ५५ ॥
 मातृणां चापिकर्तव्यैर्नैकरूपध्वजोद्बुधैः ॥ पताकाभिरनेकाभिर्वहुरनाभिरन्वितः ॥ ५६ ॥ रेवंतस्यापिकर्तव्यो ध्वजो वाजिनराधिप ॥
 रक्तापताका तत्रापिकर्तव्यायदुन्दन ॥ ५७ ॥ चासुंडामंदिरकार्यः शिरोमालाध्वजाकुला ॥ नीलापताकाकर्तव्यादंडोलोहमयस्तथा ॥ ५८ ॥
 रतीमयश्च मातृणां रेवंतस्य च कारयेत् ॥ गौर्याध्वजस्ताम्रमयः पताकागोपसन्निभा ॥ ५९ ॥ स्वर्णदंडस्तु वीरस्य ध्वजो मेघसमन्वितः ॥
 पताका बहुरनाढ्याकर्तव्यायदुन्दन ॥ ६० ॥ अहमसारमयोदंडो ध्वजो वातस्य उच्यते ॥ पताका कुष्णवर्णा तु हरिणस्य ससीपगा ॥ ६१ ॥
 भगवत्याध्वजोदंडः सर्वरत्नमयः स्मृतः ॥ पताकास्य त्रिवर्णा स्यात्सिंहास्यो धो गता नृप ॥ ६२ ॥ एवं विधमिदं कृत्वा ध्वजं लक्षणलक्षितम् ॥
 अधिवा स्य ततो राजंस्तत आरोपयेद्बुधः ॥ ६३ ॥ ततः सवैषधीभिश्च स्नापयित्वा प्रयत्नतः ॥ समालभ्य च ध्वजान्मध्यप्रतिसरा नृप ॥ ६४ ॥
 कल्पयित्वा शुभां वेदिकलशैरुपशोभिताम् ॥ तस्यां विद्यां समारोप्य तारात्रिमाधिवसयेत् ॥ ६५ ॥ नानाकुसुमचित्रां च स्रजं तस्यानुलंबयेत् ॥
 समभ्यर्च्य प्रयत्नेन धूपमस्य निवेदयेत् ॥ ६६ ॥ बलि कर्म ततः कृत्वा कृसरूपकादिभिः ॥ पलालापिकाभिश्च दधिपायसहूपकैः ॥ ६७ ॥
 उद्दिश्य लोके पालेभ्यो बलिं दद्याच्च वायसैः ॥ ब्राह्मणान् च स्तिवाच्याथ कृत्वा पुण्याहमंगलम् ॥ ६८ ॥ वादित्रकृतनिघोषं जलं संस्कारसंगुतम् ॥
 नानाबुद्धसंपन्नं वेष्टितं न ववाससा ॥ ६९ ॥ शुभेलग्नौ दिने ऋक्षध्वजं चारोपयेद्बुधः ॥ विन्यस्य स्वर्णकलशं क्षभ्राजं ध्वजस्य तु ॥ ७० ॥
 एवमारोपयेद्यस्तु ध्वजं देवालयोपरि ॥ सश्रियावर्धते नित्यं प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ ७१ ॥ असुरावासमिच्छति ध्वजहनि सुरालये ॥
 तस्माद्देवालयं प्राज्ञो ध्वजं हर्तनं कारयेत् ॥ ७२ ॥ मंत्रश्च स्थापने प्रोक्तो विधानज्ञैर्ध्वजस्य तु ॥ एवो हि भगवन् देवदेव वाहनवैखग ॥ ७३ ॥
 श्रीकरश्रीनिवासश्च जैत्रजैत्रोपशोभित ॥ व्योमरूपमहारूपधर्मात्मन्स्त्वं च वैगते ॥ ७४ ॥ सान्निध्यं कुरु देव देवस्मिन्साक्षि च ध्रुवताम्रज ॥
 कुरु वृद्धिं सदा कुरुः प्रासादस्यार्कवल्लभ ॥ ७५ ॥ ॐ एवो हि भगवानिदं रविनिर्मित उपरि च राशुमार्गानुसारिच्छीनिवासरिपुध्वंसयशानिलय

सर्वदेवप्रियंकुरसांनिध्यंशांतिस्वस्त्यनंचमभंगं सर्वपद्माव्यपसरंतु ॥ ७६ ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्रवध्रेदंडेनिवेशयेत् ॥ पताकापूर्वमंत्रेण
स्थित्वा पूर्वमुखो नृप ॥ ७७ ॥ क्षिपेदूर्ध्वमथाकाशं प्रासादां शिखरादिभ्योः ॥ यजमानस्ततः पश्येत्पताकां यदुर्नंदन ॥ ७८ ॥ प्रासादपुरतो
वारिपताकां पातयेद्यदि ॥ इंद्रलोकं तदा कर्ता विशेद्वै यदुर्नंदन ॥ ७९ ॥ आग्नेय्यामश्लोकं तु व्याख्याय मसदो भवेत् ॥ नैऋत्या नैऋतलोकं गौर
ण्यां वारुणं व्रजेत् ॥ ८० ॥ यस्य देवस्य यद्देहं मृकृतं यदुल्लोहं ॥ तस्य लोकमवामोति वृषस्थान गतो यदि ॥ ८१ ॥ वायव्ये वायुमामोति सौ
म्यायां सोममामुते ॥ ऐशान्यामीशमामोति कर्ता विदेवश्मनः ॥ ८२ ॥ य एवं कारयेद्भक्त्या ध्वजस्थारोपणं रवेः ॥ सहिभुक्तत्वा पराभोगान्भूय
लोकं महीयते ॥ ८३ ॥ तेजसां बुजसं काशः कांत्या चां बुजसन्निभः ॥ द्विजाति तुल्यः प्रभया विक्रमेण च गणपतेः ॥ ८४ ॥ इति श्रीभविष्ये महा
पुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांविपाल्याने च्वजरोपणविधिवर्णनं नामाष्टमिशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॐ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ त्व
त्प्रासादान्मया प्राप्तं रूपमेतत्पुनरातनम् ॥ प्रत्यक्षदर्शनं चापि भास्करस्य महात्मनः ॥ १ ॥ सर्वमेतत्संप्राप्य पुनश्चित्ताकुलं मनः ॥ देवस्य परि
चर्यायाः पालनं करिष्यति ॥ २ ॥ गुणयुक्तं द्विजं किंचित्समर्थं परिपालने ॥ ममैवानुग्रहं ब्रह्मन्दिजं व्याख्यातुमर्हसि ॥ ३ ॥ एकमुक्तं तु सा
वेन नारदः श्रुत्युवाच तम् ॥ न द्विजाः परिगृह्णन्ति देवस्य स्वीकृतं धनम् ॥ ४ ॥ विद्यतो हि धनं ब्राह्मणरुश्चायं प्रतिग्रहः ॥ देवचर्या गतैर्द्रव्यैः क्रिया ब्राह्मी
न विद्यते ॥ ५ ॥ अवज्ञया च कुर्वन्ति यो क्रिया लोभमोहिताः ॥ अपांक्त्या भवंतीह तैर्वै देवलाका द्विजाः ॥ ६ ॥ देवस्वब्राह्मणस्वचर्या लोभादुप
जीवति ॥ स पापात्मानरो लोकैकं गृध्रोच्छिद्ये न जीवति ॥ ७ ॥ ततो न ब्राह्मणः काश्चिदेव चर्यां करिष्यति ॥ विधिज्ञानं वतं च परिचर्यां क्ष
मे तथा ॥ ८ ॥ देव एव तदाख्यातुं तस्मात्तं शरणं व्रज ॥ अथ वा यदुशाहूल उग्रसेन पुरोहितम् ॥ ९ ॥ गैत्रा गौरमुखं पृच्छस्ते कामं
विधास्यति ॥ नारदेनैव मुक्तस्तु सांविजो भवती सुतः ॥ १० ॥ सुखासीनं गृहं वरि उग्रसेन पुरोहितम् ॥ कृतपूर्वाह्निकं वरि विप्रगौरमु
खं नृप ॥ ११ ॥ विनयेनोपसंगम्य सांविवाक्यमथाब्रवीत् ॥ मया भागोऽप्रासादेन कारितं विपुलं गृहम् ॥ १२ ॥ तपत्निकं सप्तै

१ गत्वा ब्रूहि महाबाहो यद्यसौ कुरुते जनघ ॥ ततः स गत्वा सांविस्तु प्रणिपत्य महासुनिम्-इ०पा० ।

न्यंचप्रथिव्यांसारवत्स्थितम् ॥ सर्वतस्मिन्मयादत्तं कृतं मूर्तेऽश्वमंडलम् ॥ १३ ॥ तस्मादिदं विप्रशिष्टेभ्यो देयं दानं नो गतम् ॥ तत्सर्वं
 मम संप्रीत्या गृहाण त्वं महाभुने ॥ १४ ॥ सांवाक्यमिदं श्रुत्वा प्रत्युवाच महाभुनिः ॥ ॥ गौरमुख उवाच ॥ ॥ ब्रवीम्यहमशेषेण
 यथा वदनुपूर्वशः ॥ १५ ॥ अहं विप्रो भवान् राजा स च देव परिग्रहः ॥ अपरस्परमेव तु ग्रहणं मे विरुध्यते ॥ १६ ॥ ब्रह्मविद्या प्रणतानि स्वकर्मा
 णि द्विजातयः ॥ कुर्वाणान प्रहीयन्ते अन्यथा भिन्नवृत्तयः ॥ १७ ॥ क्षातिरध्यापनं जापः सत्यं च यदुनंदन ॥ एतानि विप्रकर्माणि न देवार्थे परिग्रहः
 ॥ १८ ॥ यदि देवार्थं दानं स्यात्ततो देव लका द्विजाः ॥ देवद्रव्याभिलाषश्च ब्राह्मण्यं तु विमुच्यते ॥ १९ ॥ देवद्वारे च यद्दानं ब्राह्मणाय प्रयच्छति ॥
 द्रवितौ पापकर्तारौ वा त्मदोषेण मानवौ ॥ २० ॥ देवार्थं दानं वा ण्येयं द्रुहोत्वा च यो द्विजः ॥ श्राद्धे वा यादिव स त्रेतं जुहोति ददाति वा ॥ २१ ॥
 भिन्नवृत्तौ द्विजः पापो राक्षसः सोऽभिजायते ॥ द्विजो देव लको यत्र पत्न्या भुंक्ते महिपते ॥ २२ ॥ अन्नान् यत्पृथु शेन्नी चा सापत्तिः पापमाचरेत् ॥
 द्विजो देव लको यस्य संस्कारं संप्रयच्छति ॥ २३ ॥ सोऽधो मुखान् पिपतु न्तस्त्वं वा नाक्रम्य विनिपातयेत् ॥ आत्मानं पातयेद्यस्तु सोऽन्यानुद्धरेत् कथम् ॥
 ॥ २४ ॥ उद्धरिष्यति चात्मानमित्येषा कल्पना धमा ॥ यो हठाच्च भयस्यैव कुरुते रावि वेदमनि ॥ २५ ॥ विद्यते नापि विप्रेभ्यः पतते विप्रद्रूपकः
 ॥ सप्रतिग्रहं मंत्रेण द्विजोऽश्नाति परिग्रहम् ॥ २६ ॥ देवप्रतिग्रहार्थेषु देवाक्यं न विद्यते ॥ तस्माद्वा ज्ञानेन देवार्थं विप्रदद्यात्कथंचन ॥ २७ ॥
 ब्रह्मसूत्रमर्हं छित्त्वा गमिव्यामीति गम्यताम् ॥ ॥ अग्राहं चेद्विजातिभ्यः कस्मै देयमिदं मया ॥ २८ ॥ श्रुतं वा दृष्टं वा
 वातन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ॥ गौरमुख उवाच ॥ ॥ मगाय संप्रयच्छत्वं पुरमेतच्छुभं भिभो ॥ २९ ॥ तस्याधिकारो देवाग्रदेवतानां च पूजने ॥
 ॥ सांब उवाच ॥ ॥ कोयं मगेति ते प्रोक्तः क्वा सौ वसते विभो ॥ ३० ॥ कस्य पुत्रो द्विजश्रेष्ठ किमाचारः किमाकृतिः ॥ ॥ गौरमुख
 उवाच ॥ ॥ योऽयं मगेति वै प्रोक्तो मगो दिव्यो द्विजोत्तमः ॥ ३१ ॥ निक्षुभार्थाः सुतो विर आदित्यात्मज उच्यते ॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥

१ अच्ययनम्-इ०पा० । २ देवान्नपरिग्रहः-इ०पा० । ३ देवान्नदानम्-इ०पा० । ४ देवान्नदानम्-इ०पा० । ५ लोभाच्च-इ०पा० । ६ निक्षुभा-

ग्निसुतः-इ०पा० ।

कथं सन्निधुभापुत्रः कथं वरिसुतस्तथा ॥ ३२ ॥ कथंचादित्यतनयोगोऽसाधुच्यते नव ॥ गौरमुख उवाच ॥ मानुषत्वं गतदेवो
 निधुभाकिलयादव ॥ ३३ ॥ गताशापमवाप्येह भारुखल्लोकपूजिता ॥ गोत्रमिहिरमित्याहुस्तस्मै ब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ सुजिह्वा
 नाम धर्मात्मा ऋषिपुत्रः पुरानव ॥ तस्यात्मजसमुत्पन्ना निधुभासावरांगना ॥ ३५ ॥ रूपेणाप्रतिमालोकैर्हारलीलामतातुसा ॥ पितुर्द्विभो
 गात्साकन्याविहरेज्जातवेदसम् ॥ ३६ ॥ विहरत्यायान्यायं समिद्धः पावकस्तथा ॥ अथ तदेव देवेशोऽहं मालिददर्शह ॥ ३७ ॥ रूपयो
 वनसंपन्नातः कामवशंगतः ॥ चिंतयामास देवेशः कथं तं विभजस्यहम् ॥ ३८ ॥ अनया वदतोऽयं पावकदेवपूजितः ॥ वनमाविश्य त
 न्वर्गो भजेयं लोकपूजिताम् ॥ ३९ ॥ इति संचिंत्य देवेशः सहस्रं शूलैर्विभजयति ॥ विवेश पावकं वीरतत्पुत्रश्चाभवत्तदा ॥ ४० ॥ ततो विलस
 लावण्यरूपयौवनशालिनी ॥ समिद्धं लंघयित्वाग्निजगामायतलचरणा ॥ ४१ ॥ कुद्धः स्वरूपमास्थाय दृष्ट्वा कन्यां संपादितः ॥ करं करेण संगृ
 ह्यत तस्तं हव्यवाहनः ॥ ४२ ॥ उवाच यदुशाईलूनोदितो भास्करेण तु ॥ वेदोक्तं विधिमुत्तुल्य यथा हं लंघितस्त्वया ॥ ४३ ॥ तस्मान्मृतः
 समुत्पन्नो न च पुत्रो भविष्यति ॥ जरशब्द इति स्यातो वै शकीति विवर्धनः ॥ ४४ ॥ अग्निजात्यासगाः श्रोक्ताः सोमजात्या द्विजातयः ॥ भोजका
 दित्यजान्या हि दिव्यास्ते परिकीर्तिताः ॥ ४५ ॥ तामेव मुक्त्वा भगवानादित्योऽन्तरधीयत ॥ अथोत्पन्नां प्रजं ज्ञात्वा ध्यानयोगेन वै ऋषिः ॥ ४६ ॥
 पतितः स्यान्महातेजा ऋजिह्वः सुमहामतिः ॥ शापमुद्यम्य तेजस्वी ऋजिह्ववाक्यमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ आत्मा पराधात्कामिन्या यथागमो न ला
 वृतः ॥ संभूतस्ते महाभागे अपूज्योऽयं भविष्यति ॥ ४८ ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्ता बाल्यपयाकुलक्षणा ॥ चिंतयामास दुःखात तमेकं जलन
 कृतिम् ॥ ४९ ॥ ततो देव वरिष्ठस्य मम यो निसमुद्भवः ॥ अयं दत्तो महाशापः पूज्यतां कर्तुमर्हसि ॥ ५० ॥ भवेत्पूज्यो हि मे पुत्रो देवेश तया कु
 रु ॥ एवंचिंतयमानस्तु भगवानर्थमाकिल ॥ ५१ ॥ आग्नेयं रूपमाश्रित्य चेदं वचनमब्रवीत् ॥ क्षिप्रयोगं भीरुनिर्घोषः शान्तो ज्वरविवर्जितः ॥ ५२ ॥
 ऋजिह्वः सुमहातेजार्धमचरति सुव्रत ॥ तेनोत्पृष्टं महाशापं नान्यथा कर्तुमुत्सहे ॥ ५३ ॥ किंतु कार्यै रगरीयस्त्वादात्मनो योग्यमुत्तमम् ॥ तव पुत्र
 विधास्यामि चापूज्यं वेदपारगम् ॥ ५४ ॥ वंशश्च सुमहांस्तस्य निवसिष्यति भूतले ॥ ममांगानि महात्मानो वसिष्ठ ब्रह्मवादिनः ॥ ५५ ॥ मद्वापना

मद्यजनामद्रक्तमत्परायणाः ॥ ममशुश्रूषकाश्चैवममचव्रतचारिणः ॥ ५६ ॥ त्वांचमांचयथान्यायंवेदतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ पूजयिष्यन्तिनिरताः
सदामद्रावभाविताः ॥ ५७ ॥ मत्कर्मणामदंगानामद्रावविनिवेशनात् ॥ विरजामत्प्रसादेनमामैवैष्यत्यसंशयम् ॥ ५८ ॥ जटाश्रमश्रुथरानित्यं
सदामयिपरायणाः ॥ पंचकालविधानज्ञावीरकालस्ययज्विनः ॥ ५९ ॥ पूजैकदक्षिणेपाणौवर्मवामेनधारयन् ॥ पातिदानेनवदन्नंप्रच्छाद्यनियतः
शुचिः ॥ ६० ॥ प्राणहिमहतांकृत्वाततोमुंजीतवाग्यतः ॥ अयमास्त्राप्रसादाच्चव्याकुलंद्रियचेतसा ॥ ६१ ॥ विधिहीनंमंत्रहीनंयथाजिष्यति
मामतः ॥ तोपिस्वर्गाच्च्युताःकृतारमतेसूर्यसन्निधौ ॥ ६२ ॥ एवंविधास्तवमुताभवष्यन्तिमहीतले ॥ मगवंशेमहात्मानोवेदवेदांगपारभाः
॥ ६३ ॥ एवमाद्रास्यतोर्दिवीभारुक्रोवारितरुकरः ॥ अंतर्दधेमहातेजाःसाचहर्षमवापह ॥ ६४ ॥ एवमेतेसमुत्पन्नाभोजकाःकृष्णनंदन ॥
विष्णुभास्तेतथादित्याउत्पन्नालोकपूजिताः ॥ ६५ ॥ तेषामेतत्पुरंदेहिपर्याप्तस्तेग्रतिग्रहः ॥ त्वदीयस्यास्यमेवीरतथाभारुकरपूजने
॥ ६६ ॥ तस्यगौरमुखस्येदंवाक्यंश्रुत्वासयादवः ॥ सांबोजांबवतीपुत्रःप्रणम्यगिरसोक्तवान् ॥ ६७ ॥ क्ववसन्तेमहात्मानएतेभारुकरपुत्रकाः
॥ भोजकाद्विजयादूल्लेयेनतानानयाम्यहम् ॥ ६८ ॥ गौरमुखउवाच ॥ नहंजानेमहाहावसेत्यत्रवैभगाः ॥ रविस्ताञ्जानतेवीरतल्माते
शरणंव्रज ॥ ६९ ॥ ब्रह्मणैर्नैवमुक्तस्तुप्रणम्यगिरसारविम् ॥ जगाद्भारुकरंसांबःकस्तेपूजांकारिष्यति ॥ ७० ॥ विज्ञप्तस्त्ववसांबेनप्र
तिमातमुवाचह ॥ नयोग्याःपरिचर्यायांजंबूद्वीपेममानव ॥ ७१ ॥ ममपूजाकरंगत्वाद्याकद्रीपादिहानय ॥ लवणोदात्परंपरेक्षीरेदेनसमा
वृतम् ॥ ७२ ॥ जंबूद्वीपात्परंयस्माच्छाकद्रीपइतिस्मृतम् ॥ तत्रपुण्याजनपदाश्चतुर्वर्णसमन्विताः ॥ ७३ ॥ मगाश्चमगगाश्चैवगानगमंदगास्त
था ॥ मगाब्राह्मणभूयिष्ठाभगगाःक्षत्रियाःस्मृताः ॥ ७४ ॥ वैश्यास्तुगानगान्नेयाःशूद्रास्तेषांतुमंदगाः ॥ नतेषांशंकरःकश्चिद्धर्माश्रयकृते
क्वचित् ॥ ७५ ॥ धर्मस्यास्यविचारवाद्येकतः सुविगप्रजाः ॥ तेजस्तेमदीयराणिर्मिताविद्वकर्मणा ॥ ७६ ॥ तेभ्योभेदास्तुचत्तारः
सरहस्यामयोदेताःवेदोक्तैर्विविधैःस्तोत्रैःपरैर्गुहैर्मयाकृतैः ॥ ७७ ॥ मामेवनेचध्यायन्तेयजंतेसांचनित्यशः ॥ मन्मानसामद्यजनमद्रक्त

मत्परायणाः ॥ ७८ ॥ ममशुश्रूषकाश्चैवममचक्रतचारिणः ॥ अव्यंगधारिणश्चैवविधेदृष्टेनकर्मणा ॥ ७९ ॥ कुर्वन्ति ते सदा भद्रं मम पूजां
ममानुगाः ॥ तथा देवाः संगधर्वाः सिद्धाश्च सहचारिणः ॥ ८० ॥ विहरन्ते रमेते च दृश्यमानाश्च तैः सह ॥ जंबूद्वीपे त्वहं विष्णुर्वेदे वेदांगश्रुजितः ॥ ८१ ॥
शक्रोऽहं शालमलद्वीपे क्रौंचद्वीपे ब्रह्मभंगः ॥ पुशद्वीपे त्वहं भानुः शक्रद्वीपे दिवाकरः ॥ ८२ ॥ पुष्करे च स्मृतो ब्रह्मा ततश्च हं महेश्वरः ॥ तान्म
गान्मम पूजार्थं शक्रद्वीपादिहानय ॥ ८३ ॥ आरुह्य गुरुं संशोभं गत्वा विचारयन् ॥ तथेति गृह्यतामाज्ञारखेजं ववती पुतः ॥ ८४ ॥ पुन
र्द्धारवती गत्वा कान्त्यातिविसमन्वितः ॥ आरुह्य तवाप्तिदुःसर्वस्वकीये देव दर्शनम् ॥ ८५ ॥ तस्माच्च गुरुं लब्ध्वा यथासांवाभिरुह्य तस्माद्वाक
द्वीपमनुप्राप्य संप्रहृष्टतनूहः ॥ ८६ ॥ तत्रापश्यद्यथोदिष्टान्सां वस्ते जस्विनो मगान् ॥ विवस्वतं पूजयंतो धूपोपादिभिः शुभैः ॥ ८७ ॥
सोऽभिवाद्य च तान् पूर्वकृत्वा पृथेषां प्रदक्षिणम् ॥ पृष्ठ्वा चानामयं तेषां प्रशंसासामपूर्वकम् ॥ ८८ ॥ यूयं हि पुण्यकर्मणो द्रष्टव्यार्थं गुभार्यना ॥
ये रतार्कस्य पूजायां येषां चैव प्रदः ॥ ८९ ॥ तनयवित्तमां विष्णोः सां वनाम्राच विश्रुतम् ॥ चंद्रभागा तदेवापि मया सूयोनैवेति श्रुतः ॥ ९० ॥
तेनाहं प्रेषितश्चात्र जतिष्ठध्वं ब्रजमहे ॥ ते तमूचुस्ततः सां वमेव मेतन्न संशयः ॥ ९१ ॥ अस्माकमपि देवेन व्याख्यातं पूर्वमेवाह ॥ अष्टादश
कुलानीह मगानां विद्वादिनाम् ॥ ९२ ॥ यास्यंति ये त्वया सार्धं यथा देवेन भाषितम् ॥ ततस्तानि दशाष्टौ च कुलानीह संमतः ॥ ९३ ॥
आरोप्य गुरुं संवस्त्वरितः पुनरस्यगात् ॥ सोऽल्पेनैव तु कालेन प्राप्तोऽभि व्रतन्ततः ॥ ९४ ॥ कृत्वा ज्ञातुं रवेः सां वः कृत्स्नं त्वं वन्यवेदयत् ॥
रविः शोभनमित्युक्त्वा प्रसन्नः सां वमब्रवीत् ॥ ९५ ॥ मम पूजा कराद्वेति प्रजानां शांति कारकाः ॥ मम पूजां करिष्यंति विधानोक्तां यदुत्तम ॥ ९६ ॥
तत्कृतेन पुनश्चित्तवकाचिद्विष्यति ॥ ९७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांवापाख्याने भोजकानयनं नामैकोनचत्वार
शत उत्तरशतमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ सुमनुरुवाच ॥ ॥ एवं स आनयित्वा तु मगान्सां वमेव हीपते ॥ समहात्मा पुरासां वंश्चंद्रभागास
रितटे ॥ १ ॥ पुरां निवेक्षयामास स्थापयित्वा दिवाकरम् ॥ कृत्वा धनसमृद्धं तु भोजकानां समापयत् ॥ २ ॥ तत्पुरं सवितुः पुण्यं त्रिषु लोके

भुविश्रुतम् ॥ सावेनकारितं यस्मात्तस्मात्सांस्वपुरंस्मृतम् ॥ ३ ॥ तस्मिन्प्रतिष्ठितो देवः पुरमध्ये दिवाकरः ॥ सत्कृत्यस्थापितः सर्वे आत्म
 नामाकितेपुरे ॥ ४ ॥ मगानां तु सदाचारो दृष्टाचारकुलोचितः ॥ देवशुश्रूषणं गते वेदप्रोक्तेन कर्मणा ॥ ५ ॥ कृतकृत्यस्तदासां वीरं
 लब्ध्वा पुनर्युवा ॥ आदिदेवं सुरज्येष्ठमादित्यं प्रणिपत्य सः ॥ ६ ॥ अनंतरं मगानं सर्वान्प्रणिपत्या भिवाद्य च ॥ प्रस्थितो निर्मलः सांघः पुरी
 द्वारवर्तितदा ॥ ७ ॥ मगानां कारणार्थेन प्रार्थिता भोजवंशजाः ॥ वमुदेवस्य पौत्रेण गोत्रजेन महात्मना ॥ ८ ॥ कन्यादानं कृतं तेषां
 मगानां भोजकोत्तमैः ॥ सर्वास्ताः सहिताः कन्याः प्रवालमणिभूषिताः ॥ ९ ॥ अर्चयेत्वा तु ताः सर्वाः प्रेषिताः सवितुष्टम् ॥ पुनर्गत्वा तु
 सावेन पृष्टे देवो दिवाकरः ॥ १० ॥ मगानां ज्ञानमारुयाहि वेदानव्यंगमेव च ॥ सांस्वयवचनं श्रुत्वा भारुकरो वाक्यमब्रवीत् ॥ ११ ॥ पृच्छ
 त्वं नारदं गत्वा स ते सर्वं विद्ध्यति ॥ एवमुक्तोऽथैव सां वोगतवान्नारदं प्रति ॥ १२ ॥ गत्वा कृत्स्नमिदं सर्वं तस्मै तेन निवेदितम् ॥ स चाप्याह त
 तः सां वनं जने ज्ञानमुत्तमम् ॥ १३ ॥ भोजकानां यदुश्रेष्ठ ज्ञानं व्यासो महासुनिः ॥ तं गत्वा परिपृच्छ त्वं प्रणम्य शिरसा सुनिम् ॥ १४ ॥ कृष्णोप
 रोधात्ते सर्वे सवक्ष्यति न संशयः ॥ नारदैव मुक्तस्तु सां वोगां विवर्तनी सुतः ॥ १५ ॥ व्यासाश्रमं स गत्वा तु प्रणम्य शिरसा सुनिम् ॥ कृतां जलिपुटो भूत्वा
 इदं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ शाकद्वीपं मया गत्वा आनीता मगपुंगवाः ॥ बालायां वनं संपन्नाः संनिविष्टा मगोत्तमाः ॥ १७ ॥ सत्कृत्य पूजयित्वा
 तु पुरं तेषां समर्पितम् ॥ संप्राप्य तु पुरं तैर्वैज्येष्ठमध्यकनीयसः ॥ १८ ॥ भोजवंशसमुत्पन्नाः कन्याकाः समलंकृताः ॥ वरयित्वा कृतं तेषां विप्र
 प्रणयनं शुभम् ॥ १९ ॥ अहोसभाग्याः श्लाघ्याश्च कृतपुण्याश्च ते सदा ॥ पूजायां ये रता भानो येषां चैव वरप्रदः ॥ २० ॥ पर्याप्तं सर्वमेतेषां मिह
 चासुष्मिकं फलम् ॥ अनित्ये सति मानुष्ये देवपूजा रता हि ये ॥ २१ ॥ किंतु चिन्तयतः सूर्यं चितयित्वा तु भोजकान् ॥ ज्ञानं प्राति तथैव पाहं द
 ये स शयोम ॥ २२ ॥ कथं पूजाकरा ह्येते किं मगार्कच भोजकाः ॥ ज्ञानं किं परमं तेषां ज्ञेयस्तेषां कपवतु ॥ २३ ॥ दिव्येति ते कथं प्रोक्ताः किमर्थे
 कूर्चधारणम् ॥ सौरव्रतं किमर्थं तु वाचकास्ते कथं स्मृताः ॥ २४ ॥ किमर्थं ते जसां वेदान् गायन्तश्चैव ते कथम् ॥ अथाहं किं बुकस्यां गं किं प्रमाणं च

कस्यैव ॥ २५ ॥ कस्यैवैकासमाख्यातायदुत्पन्नकथंस्मृतम् ॥ कथं देवांश्चायंति यद्बहुर्वैतिते कथम् ॥ २६ ॥ अग्निहोत्रं चांकितं पांच
दोलाश्चकाः स्मृताः ॥ एतत्सर्वसमाख्या हि भोजकानां विचिंतितम् ॥ २७ ॥ सांबस्यवचनं श्रुत्वा कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ काली सुतो महते
जाडवाच परमं वचः ॥ २८ ॥ साधुसाधु यदुश्रेष्ठमाधुश्रेष्ठोऽस्मि सुव्रत ॥ दुर्ज्ञेयं चेष्टितं किंचिद्भोजकानां संशयः ॥ २९ ॥ भास्करस्य
प्रसादेन मापि स्मृतिमात्रम् ॥ यथाख्यातं वासेष्टेन तथा ते वाच्यं कृत्स्नशः ॥ ३० ॥ मगानां चरितं श्रेष्ठं शृणु त्वं कृष्ण नंदन ॥ ज्ञानं वादि न वै
ते कर्मयोगं समाश्रिताः ॥ ३१ ॥ श्रूयन्ते ऋषयः सर्वे भौनेन नियमस्थिताः ॥ भुंजते चापि भौनेन सर्वै परमर्षयः ॥ ३२ ॥ मुनिचर्या कृतं स्तोत्रं
ज्ञा कद्वीपानि वासिनः ॥ तस्मान्भौनेन भोक्तव्यमगुणत्वमनिच्छता ॥ ३३ ॥ वचः सूर्यसमाख्या तं कारणं च वरं तथा ॥ अर्चयामि ते च तान् त्यमं च
यन्तश्चेत्स्मृताः ॥ ३४ ॥ भोजकन्या सुजातत्वाद्भोजकास्तेन ते स्मृताः ॥ ब्राह्मणानां यथा प्रोक्तं विदशश्चत्वार एव तु ॥ ३५ ॥ ऋग्वेदोऽथ यजु
र्वेदः सामे वेदस्त्वथर्वणः ॥ ब्राह्मणोक्तास्तथा वेदा मगाना मापि सुव्रत ॥ ३६ ॥ तत्त्वविपरितास्तु तेषां वेदाः प्रकीर्तिताः ॥ वेदो विधमदश्चैव वि
द्वद्वह्निरसस्तथा ॥ ३७ ॥ वेदाहोते मगानां तु पुरोवाच प्रजापतिः ॥ मगावेदमधीयते वेदांगास्तेन ते स्मृताः ॥ ३८ ॥ शेषेनाममहाभागः त
वै सत्वसुखावहः ॥ समूर्यरथमासाधारथिभिः सह वर्षति ॥ ३९ ॥ यस्तस्य तु पुनर्मौकं सरवेहं महानकः ॥ वंदितव्यो मगानां तु अस्त्रमंत्रेण नित्य
शः ॥ ४० ॥ यथास्त्रजो द्विजानां तु पूजा काले प्रमीयते ॥ सर्वसंस्कारयज्ञेषु यथा इर्भद्रिजातिषु ॥ ४१ ॥ पवित्राः कीर्तिं तस्ते पांथा यथासंदि
गस्यतु ॥ एभिर्जयन्ति भूयिष्ठं तस्मिन्द्विपेमगाधिपाः ॥ ४२ ॥ विद्यावतः कुलश्रेष्ठाः शौचाचारसमन्विताः ॥ यज्ञावसत्ताभक्ताश्च जपन्ते भद्रं सदादितः
॥ ४३ ॥ प्रियास्तु यदुशार्दूलभोजकाय दुर्नंदन ॥ अस्त्रमिवैवं त्रिवेदस्य परिपठ्यते ॥ ४४ ॥ सर्वेषां ब्राह्मणानां तु सावित्री परिकल्प्यते ॥ अस्त्राकं
तु यदुश्रेष्ठमहाव्याहतिपूर्विका ॥ ४५ ॥ अमोहेकेन य विमानं मुजमौनेन चैवापि या ह्युक्तम् ॥ न चापि किंचित्स्मृतं किं स्तु शेषं तच्च पि न त्रि
वचसं स्तु शोद्धि ॥ ४६ ॥ श्वसंत्यनिच्छंस्तु परिशेषे तु स्वाभीष्टसूर्यं तु नेमत्सदैव ॥ यथा यज्ञाहं त्रैपदे प्रोक्तेन कर्मणा ॥ ४७ ॥ तत्त्वमन्यन्वभगा

नांतुविधिर्मंत्रपुरस्कृतम् ॥ हविःसंपद्यतेयस्मात्तेनेत्यजिनःस्मृताः॥४८॥ यथाग्निहोत्रंप्रथितंदिजानांतथाध्वहोत्रंविहितंमगानाम् ॥ अच्छं
 चनामेतितदध्वरस्यमुनेर्वचोनात्रविचारणास्ति ॥४९॥ पंचधूपाःप्रदातव्याःसिद्धिरस्येहसर्वदा॥दंडनायकवेदेद्वेत्रिसंध्यंभास्करस्यतु ॥५०॥
 इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांबोपाख्यानेभोजकोत्पत्तिवर्णनंममचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ४९ ॥
 सांवउवाच॥भोजकानांयत्त्वयोक्तमव्यंगोदेहशोधकः ॥ ब्रजबंधस्तस्मैप्रोक्तस्तेषांजातिश्चक्रस्मृता ॥ १ ॥ व्यासउवाच ॥ तेषुष्टाभयतत्सर्वे
 भोजकानांकुमारकाः ॥ किमाख्यातंततस्तैस्तुतद्वाचक्ष्वकृत्स्नशः ॥ २ ॥ सांवउवाच ॥ सनिवेशामयप्रोक्तिभोजकानांसंमतः ॥
 ममैवब्रूततत्तवंतद्वर्णःकोऽत्रकथंस्थितः ॥३॥ ततस्तुभगवान्प्राहवाक्यंवाक्यविशारदः ॥ यत्प्रयोक्तःश्रुताःसांवभोजकानांकुमारकाः॥ ४ ॥
 ममैवतेमगाज्ञेयाअष्टौशूद्रामदंगजाः ॥ एतदुद्धातुवचनंप्रणम्यशिरसारविम् ॥ ५ ॥ इत्ताभोजकुलोत्पन्नादशभ्योदशकन्यकाः ॥ ततस्तुमं
 दकेभ्योपिदत्ताश्चाष्टौहिकन्यकाः॥६॥ ततोनिवेशंततेषामथासांवपुरस्सर ॥ दासकन्यास्तुयाश्चाष्टौभोजकन्याश्चयादश ॥ ७॥ एतास्तेषां
 कुमारानांज्ञेयास्तादशचाष्टच ॥ तत्रतेभोजकन्यासुद्धिजैरुत्पादिताःसुताः ॥ ८ ॥ भोजकास्तान्गणान्प्राहुर्ब्राह्मणान्द्वयसंज्ञिताम् ॥
 दासकन्यासुयेजातामंदगैरन्यसंज्ञितैः ॥ ९ ॥ मंदगानामतेज्ञेयाःसवितुःपरिचारकाः ॥ तेचधिप्रपुरेतस्मिन्पुत्रदरशुभैवृताः ॥ १० ॥
 स्वधर्मैर्यष्टुमारब्धैःशाकद्वीपैर्चितोरविः ॥ नानाविधैर्वदिकैस्तुमंत्रैर्मुनिनरोत्तमाः ॥ ११ ॥ अव्यंगधारिणोमन्याःपूजयतेदिवस्परितिम् ॥
 दृष्ट्वाव्यंगंतुवैतेषांकौतूहलममन्वितः ॥ १२ ॥ सांवःप्राहनमस्कृत्यभूयःसत्यवर्तसुतम् ॥ कथंरेऽयमव्यंगःकथितोमुनिसुतम् ॥ १३ ॥
 कुतएषसमुत्पन्नःकस्माच्चसमुचिःस्मृतः ॥ बंधनीयःकदाचार्यकिमर्थंचैवधार्यते ॥ १४ ॥ किंप्रमाणंचभागवन्व्यंगश्चायंकिमुच्यते ॥ सुमं
 तुरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वैवंवचनंव्यासोजांवत्याःसुतस्यच ॥ १५ ॥ उवाचकुरुशार्दूलसाम्बकालोमुतःसुत ॥ ॥ व्यासउवाच ॥
 एतच्चमेयथोक्तस्त्वंजातिरेषानंसंशयः ॥ १६ ॥ अव्यंगस्यापितेवचिन्मलक्षणंदत्तःपुण ॥ १७ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिस
 प्तमीकल्पेसांबोपाख्यानेभोजकजातिवर्णनंममचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ४९ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ देवताऋषया

नागार्धर्वाप्सरसांगणाः ॥ यक्षरक्षांसिवैभानौनिवसन्तिऋतुकमात् ॥ १ ॥ तत्रतुवासुकिर्द्धब्दमुद्यत्सूर्यरञ्जवात् ॥ स्वस्थानमाजगामाशुन
 मस्फुट्यादिवारम् ॥ २ ॥ अव्यंगमेवसूयाग्रिप्रीत्यर्थैवसमार्षयत् ॥ गगिग्रभूषितं दिव्यनातिरक्तसितंशुभम् ॥ ३ ॥ बर्धतं च तत्प्रीत्यैमव्यभगे
 तमात्मनः ॥ नागराजंगसंभूतोऽधृतोयस्माच्चभानुना ॥ ४ ॥ ततस्माद्धर्यतेसूर्यप्रत्येतद्रक्तिमिच्छता ॥ विधानेनचतत्वेनशुचिर्भवतिभो
 जकः ॥ ५ ॥ नित्यंचधारणात्तस्यभवेत्प्रीतोदिवारः ॥ नधारयतियेवैवंभोजकाःशूजकारवेः ॥ ६ ॥ सौरहीनानतेयाज्याउच्छिद्यात्र
 संशयः ॥ स्मृत्याचारेतेहिभग्नारविनहतिपूजितम् ॥ ७ ॥ पूजयंतोरविंतेहिनरकंयातिरारवम् ॥ नवैहसेन्नउत्तिष्ठेद्यावदूर्चालभतिते ॥ ८ ॥
 इत्थंज्ञात्वा नसंदेहोऽब्यंगेनविनारविः ॥ नागराजस्यसंस्पृष्टोऽसुरस्तेनसंस्मृतः ॥ ९ ॥ एकवर्णःसकतंव्यःकार्यसिद्धिंकरस्तथा ॥
 प्रमाणेनगुलानंतुशताद्धिशतमुत्तरम् ॥ १० ॥ उत्कृष्टोऽयंप्रमाणेनमध्यमोविशदुत्तरः ॥ शतमष्टोत्तरंह्रस्वोनतुह्रस्वतरस्ततः ॥ ११ ॥
 तदुक्तातिःकृतश्चैषनिर्मितोविक्षर्कमणा ॥ मध्यमेभोजकानंतुपरःशतउदाहृतः ॥ १२ ॥ संस्कृतोऽपिविनातेनशुचिर्नैवभवत्युत्त ॥
 तेनास्यधारणाद्गिरशुचिरेवतदाभवेत् ॥ १३ ॥ हविर्होमादिकाःसर्वाभवत्यस्यक्रियाःशुभाः ॥ अव्यंगःपतितांगश्चअव्यंगोऽथमहीपते ॥ १४ ॥
 एषसारश्चसारम्यावैज्ञेयाजयनामभिः ॥ अहंरात्समुत्पन्नोऽब्यंगस्तुततःस्मृतः ॥ १५ ॥ यस्मादस्मादहंगमव्यंगस्तेनचोच्यते ॥ अहेतिपूजा
 यांधातोःप्रत्ययोन्युत्ततःस्मृतः ॥ १६ ॥ पूजितश्चपवित्रश्चयस्मात्तेनहंकरःस्मृतः ॥ सारसार्तस्मृतंरूपंप्रधानंसारउच्यते ॥ १७ ॥
 षणभक्तौस्मृतोधातुस्तस्मात्सारसनःस्मृतः ॥ यस्मादूर्चितमेवंतुसुवर्णमणिमैत्तिकैः ॥ १८ ॥ सज्जयःपतितांगस्तुनित्ययज्ञैरुदाहृतः ॥
 इत्येतेकाथितावीरअव्यंगव्यंगभोजकाः ॥ १९ ॥ ऋद्धिद्विद्विकरोनित्यंकायशुद्धिंकरस्तथा ॥ सर्वेवदमयश्चायं सर्वेवदमयस्तथा ॥ २० ॥
 सर्वभूतमयःसांवसर्वलोकमयस्तथा ॥ मध्येऽस्यसंस्थितोब्रह्मामूलेषिष्णुमहामते ॥ २१ ॥ शशांकमौलिरन्येतुसंस्थितोयदुनंदन ॥
 ऋग्वेदोऽस्यास्थितोमूलेयजुर्वेदोऽस्यमध्यगाः ॥ २२ ॥ अग्रेस्थितःसामवेदोऽग्रिथिमागिरसोनव ॥ पृथिवीमूलमाश्रित्यस्थिताचयदुसतमा ॥ २३ ॥
 मूलशानास्त्वपःसांवमध्येवोविभावसुः ॥ तासामनंतरंवातआकाशोऽग्रेसमास्थितः ॥ २४ ॥ मूलेस्थितस्तुभूलोकोभुवर्लोकस्तुमध्यगः ॥

स्वर्लोकश्चाग्रमाश्रित्यस्थितोऽव्यंगस्ययावता ॥ २५ ॥ एवं देवमयः सांख्यं लोका मयस्तथा ॥ धारणीयो महान् भक्त्या पूजकैः प्रीतेर्येवैः ॥ २६ ॥
 पूजयंति रविं यैर्विना नेन यदूत्तम ॥ पूजाफलं न तेषां स्यान्नरकं च ब्रजं तदिह ॥ २७ ॥ तथा तेषां भवेन्नित्यमव्यंगो भोजकः सदा ॥ अन्यकाले
 यदुश्रेष्ठ इत्येतत्कार्थितंतव ॥ २८ ॥ बंधने कारणं विरभूषणा निचसुव्रत ॥ २९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वाणि सप्तमी कल्पे सांख्योपा
 ख्याने व्यंगोत्पत्तिर्नाम द्विचत्वारिंशदुत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वैव मे संविन्वया सात्सत्यवती सुता
 त् ॥ अव्यंगस्य च उत्पत्तिं पुनरागन्महामतिः ॥ १ ॥ अथागत्य महातेजाः सांख्यो गत्वा श्रमं पुनः ॥ २ ॥ नारदस्य महाबाहो नारदं वाक्यमब्रवीत् ॥
 कथमुत्क्षिप्य वैधूपं भोजकैः सवितुमुने ॥ ३ ॥ स्नानमाचमनं चैव मर्धदानं महात्मने ॥ सांख्यवचनं श्रुत्वा नारदो ऋषिसत्तमः ॥ ४ ॥ उवाच कु
 रुशार्दूल सांख्यं जांबवती सुतम् ॥ हंतैते कथयिष्यामि रवेर्धूपविधिक्रमम् ॥ ५ ॥ स्नानमाचमनं चैव स्वर्णदानं तथैव च ॥ आचां तस्मिन्
 तः स्नात्वा वाससीनिर्मले शुभे ॥ ६ ॥ अनार्द्रं सवमेच्चैव पावित्रे परिधाय च ॥ प्राङ्मुखो दङ्मुखो वापि आचामेच्च प्रयत्नतः ॥ ७ ॥ जले जलस्थो
 नाचामेज्जलदुतीर्य यत्नतः ॥ अप्सु सूर्यस्तथाग्निश्च माता देवी सरस्वती ॥ ८ ॥ तस्मादुत्तयि चाचामेन्नाचामेत्तु जलाशये ॥ उपविश्य शुचौ
 देशे प्रयतः प्रागुदङ्मुखः ॥ ९ ॥ पादौ प्रक्षाल्य हस्तौ च अंतर्जनुस्तथा च मेतः ॥ प्रसन्नास्त्रिः पिवेदापः प्रयतः सुसमाहितः ॥ १० ॥ संमार्जनं तु द्विः कुर्या
 त्त्रिभिरभ्युक्षणं पुनः ॥ मूर्धनं खानि चात्मानमुपस्पृश्य तु पूर्व्यशः ॥ ११ ॥ आचां तोऽर्कं नमस्कृत्य शौचेषु शुचि ता मियात् ॥ क्रियां यः कुरुते
 मोहादनाचम्येह नास्तिकः ॥ १२ ॥ भवंतीह क्रियाः सर्वा वृथा तस्य न संशयः ॥ शुचिकामा हि वै देवा देवैरेव मुदा हताः ॥ १३ ॥ इनोपास्या
 कृतश्चैव सर्वदेवाः प्रयत्नतः ॥ शौचमेव प्रशंसंति शौचांगा निविधीयते ॥ १४ ॥ आचां तो मौनमास्थाय देवा गारं ततो ब्रजेत् ॥ श्वासरो धनिमि
 तंतु प्राणमाच्छाद्या वाससा ॥ १५ ॥ शिरः प्रावृत्य यत्नेन के शोदक निवृत्तये ॥ ततः पूजार्खैः कुर्यात्पुष्पैर्नाना विधैः शुभैः ॥ १६ ॥ गायत्रिं स
 शिरस्कां च यजमानः प्रयत्नतः ॥ धूपं ततो ग्रेषु दद्यात्प्रथमं गुग्गुलाहुतिम् ॥ १७ ॥ पुष्पां जलं ततो गृह्यतच्छिखायां प्रयत्नतः ॥ रवेर्मूर्धनि
 तंदद्यादिवर्मं त्रमुदाहरन् ॥ १८ ॥ अत्र तेन यद्भ्रति नो वर्जयति देवामनुष्याः पितरश्च सर्वे ॥ तस्यादित्यं प्रसरंचमना मेह्यस्ते जसा प्रथमं ना

विभाति ॥ १९ ॥ धूपवेलाः स्मृताः पंचधूपेष्वेव तु पंचसु ॥ हवनाद्याः क्रियाः पंचाक्षिष्ये हंतथापुनः ॥ २० ॥ दंडनायकबेलतु प्रत्यक्षे
 ऋक्षदर्शनात् ॥ नज्ञावेलाप्रदापंतु तत्त्वकार्यविजानता ॥ २१ ॥ त्रिकालतुरवेः पूजाकर्तव्यासूर्यदर्शनात् ॥ अर्घ्योदितस्तु पूर्वोक्ते ततोद्धस्तुर
 विर्विमुः ॥ २२ ॥ हेलयेति च पूर्वोक्तिमध्याह्ने ज्वलनाय च ॥ तथैव मंडले देयं नीचाह्ने ज्वलनाय च ॥ २३ ॥ चंदनोदकमिश्राणि गंधोदकयुतानि
 च ॥ पद्मानिकरवीराणितथास्कोतपलानि च ॥ २४ ॥ कुसुमोदकमिश्राणि कुरुहटकमुमंतथा ॥ गंधादीने च दिव्यानि कृत्वा वै ताभ्रभाजने ॥
 ॥ २५ ॥ धूपदत्वाग्रे वीरप्रयत्नाद्गुणलुहतिम् ॥ अर्घ्यपात्रंतदागृह्य कुर्यादवाहनं रवेः ॥ २६ ॥ एहि सूर्यसहस्रांशो ते जोराशे जगत्पते ॥
 अतुंकपाहि मां कृत्वा गृहाणार्घ्यं दिवाकर ॥ २७ ॥ अनेनावाहनं कृत्वा जानुभ्यामवनीगतः ॥ रवो निवेदयेदधर्ममादित्यहृदये गतः ॥ २८ ॥
 अंनमो भगवते आदित्याय विश्वाय खे शाय ब्रह्मणे लोककर्तृणे ॥ ईशानाय पुराणाय सहस्राक्षाय ते नमः ॥ २९ ॥ अंनमो माय ऋग्यजु रथर्वाय अंभूभु
 वः स्वः अंमहः अंजनः अंतपः अंत्यब्रह्मणे सुं डेमध्यपुरतः ॥ आदित्याय नमः ॥ ३० ॥ नारद उवाच ॥ सावित्र्याश्च परंतं त्रैलोक्य
 कारिणे हिततः परम् ॥ परितः परिगृह्याथ धूपभाजनमुत्क्षिपेत् ॥ ३१ ॥ निवेदयेत्ततो धूपवाचमेतामुदीरयेत् ॥ त्वमेक एव रुद्राणां विसृजं च
 पुरातनम् ॥ ३२ ॥ देवानां गीर्भि रभितः संस्तुतः शाश्वतो दिवि ॥ पूर्वोक्ते च तथा तेन मध्याह्ने चापरेण तु ॥ ३३ ॥ अंनमो भगवते ज्ञानात्म
 नेत्वां च ॥ विष्णोस्तत्परमं पदं सदा पश्यति सूरयः ॥ ३४ ॥ दिवाकरस्तु सायाह्ने मंत्रेणार्घ्यं निवेदयेत् ॥ अंनमो वरुणाय शंभवे ॥ ३५ ॥ अं
 आकृष्णे नरजसार्तमानो निवेशय ब्रह्मसूतं मर्त्यं च ॥ हिरण्ययेन सवितारयेन देवोयाति भुवनानि पश्यन् ॥ ३६ ॥ अनेन विधिनान्वाधूपं
 सूर्याय भोजकः ॥ उत्क्षिपेच्चैव धूपेन विशेद्ब्रह्म गृहंततः ॥ ३७ ॥ ततः प्राविश्य धूपं तु प्रतिमायै निवेदयेत् ॥ मंत्रेण मिहिरायेति निश्चुभायेति
 नित्यशः ॥ ३८ ॥ ततो राह्येन मश्चेति निश्चुभायै ततो नमः ॥ दंडनायकं ज्ञायं पिंगलाय च वै नमः ॥ ३९ ॥ तथाराज्ञाय श्नौपाय तथेशाय
 गरुत्मते ॥ ततः प्रदक्षिणं कुर्वन्दिग्देवभ्यां निवेदयेत् ॥ ४० ॥ दिंडिने तु ततो दद्याद्द्वैमंताय दूतम् ॥ महेशाय ततो दद्यात्तथा
 व्योमाया दव ॥ ४१ ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ॥ रुद्रेभ्यो नमः ॥ अंनमः ॥ मुंडपतये आदित्याय पुरुषेश्वराय सूर्याय नमो नमः ॥ ४२ ॥

अनेककांतेनत्वाशेषायासु कितक्षककौटकायपद्मशंखकुलिकेभ्योनगराजेभ्योनमः ॥ ४३ ॥ तलमुत्तलपातालआशालाविशा
 लरसातलादिभ्योदित्यदानवपिशाचेभ्योनमः ॥ ततःप्रदक्षिणंकुर्यान्मातृकेभ्योनमोनमः ॥ अग्रहेभ्योनमः ॥ ४४ ॥ अदंडनायकाय
 नमः ॥ अमार्तडायनमः ॥ अविनायकायनमः ॥ ४५ ॥ एवमुद्धिश्यनामानिधूपंदत्तावरानन ॥ उत्क्षिप्तोयत्रवैधूपेमुक्त्वातत्रैवतंपु
 नः ॥ ४६ ॥ सूर्यगुप्तैरभिष्टयएवंविज्ञायतेततः ॥ अर्चितस्त्वंतथाशक्त्यामयाभक्त्याविभावसो ॥ ४७ ॥ ऐहिकामुष्मिकौनाथकार्यसि
 ङ्गिददस्वमे ॥ एवंत्रिषवणंस्त्वायोऽर्चयेत्प्रणतोरविम् ॥ ४८ ॥ विधिनातुयथोक्तेनसोऽक्षमेधफलंलभेत् ॥ यश्चैवंकुहतेनित्यंयथोक्तंधूप
 विस्तरम् ॥ ४९ ॥ सपुत्रवानरोगीचमृतःसंलयतेरवौ ॥ विधिनातुयथोक्तेनक्रियमाणानियत्नतः ॥ ५० ॥ सर्वकार्याणि सिद्धयंतिसफला
 निभवंतिच ॥ पुष्पंश्रेष्ठंयदानस्यात्पत्राणिसमुपाहरेत् ॥ ५१ ॥ पत्रंनस्यात्ततोऽधूपंप्रनस्यात्ततोऽजलम् ॥ सर्वनस्याद्यदचैवप्रणिपातेन
 पूजयेत् ॥ ५२ ॥ अशक्तःप्रणिपातस्यमनसापूजयेद्रविम् ॥ असंभवेतुद्रव्याणांविधिरप्रकीर्तितः ॥ ५३ ॥ द्रव्याणांसंभवेचैवसर्वमेवोपहारयेत् ॥
 मंत्रात्कर्मयुतोयस्तुमित्रेधूपंनिवेदयेत् ॥ ५४ ॥ उच्चारणञ्चैतेषांधूपप्रीतोभवेद्रविः ॥ शिरोनासासुखंचैवभृशमावृत्ययत्नतः ॥ ५५ ॥ पूजये
 द्रास्करंवीरशौथिलंनुकारयेत् ॥ नलिनेनतुराजेन्द्रनरोयातिदिवाकरम् ॥ ५६ ॥ तस्माद्युक्तंसदाकार्यपूज्यंतेचदिवाकरम् ॥ तेऽधमेध
 फलंप्राप्यसूर्यलोकंव्रजंतिहि ॥ ५७ ॥ धूपेनपूज्यमानेतुनराःपश्यंतिथादव ॥ यांतितेपरमंस्थानंयत्रपश्यंतिसूरयः ॥ ५८ ॥ क्रियमाणंतथाकै
 चभक्त्यापश्यंतिनेराः ॥ सर्वान्कामानिहप्राप्यतेयातिपरमंपदम् ॥ ५९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणि सप्तमीकल्पेसांवापारुण्यने
 धूपादिविविधविधिवर्णनं नाम त्रयश्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ४४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अथाजगामभगवान्व्यासोद्वारव
 तौषु रीम् ॥ द्रुहूनारायणं देवं शंखचक्रगदाधरम् ॥ १ ॥ तमागतमृषिं दृष्ट्वा वासुदेवं विज्ञापते ॥ अभ्युत्थाय महतेजः पूजयामास भारत ॥ २ ॥
 स्वयमेवासंनंदत्वापाद्य मर्ध्यं तथैव च ॥ पप्रच्छ प्रयतो भूत्वा व्यासं सत्यवती सुतम् ॥ ३ ॥ य एते भोजका विप्रा आनीता मत्सु ते न वै ॥ शाकद्वी

पमितो गत्वा ज्ञानिनो मां क्षणामिनः ॥ ४ ॥ तान्दृष्ट्वारूपतो विप्रप्रवेशात्कर्म तस्तथा ॥ कौतूहलं समुत्पन्नं हर्षश्च परमो मम ॥ ५ ॥ कथमेतं क्षणं
 मपि तिष्ठते पृथिवी तले ॥ येषां राविः सदा पूज्ये येषां मुक्तिः सदा वसेत् ॥ ६ ॥ नागत्वाभोजकत्वं हि मां क्षमाप्रोक्तं च ॥ इदं मम न सो ब्रह्मन्सदा सं
 प्रतिभाति वै ॥ ७ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमेव यथा यत्त्वं शंखचक्रगदाधर ॥ धन्या एते महात्मानो भोजकानां त्रसंशयः ॥ ८ ॥ ये पूजयन्ति
 सततं भानुमंतं दिवाकरम् ॥ ज्ञानिनः कर्मनिष्ठाश्च सदा मां शर्गातिगताः ॥ ९ ॥ यजन्ते सततं भानुं वलिपुष्पफलेस्तथा ॥ अन्नैर्नौषधिभिश्चैव
 आज्यहोमैश्च कृत्स्नशः ॥ १० ॥ होमं च गार्ग्यं कृत्वा परं होमं ततः श्रिताः ॥ परहोमस्य करणात्पूतात्मानो ह्येकलम्बकाः ॥ ११ ॥ विज्ञाति पर
 मां दिव्याभास्करं तेजसां कलाम् ॥ कर्मणः न धनैश्च कां तत्र चाश्रौ प्रतिष्ठिता ॥ १२ ॥ वायुमार्गास्थिता ज्योतिर्द्वितीयांतः प्रकाशिका ॥ ततः
 परं तृतीया तु तस्मृतं सूर्यमंडले ॥ १३ ॥ मंडलं तच्च स विदुर्दिव्यं ह्यजरमव्ययम् ॥ तस्याऽसौ पुरुषो मध्येऽसौ सदा सदात्मकः ॥ १४ ॥ क्षरा
 क्षरस्तु विज्ञेयो महासूर्यस्तथैव च ॥ निष्कलः सकलश्चापि द्वौ च तस्य प्रकल्पितौ ॥ १५ ॥ अक्षरः सकलश्चैव सर्वभूतव्यवस्थितः ॥ सतत्त्वः स
 कलः प्रोक्तस्तत्त्वहीनस्तु निष्कलः ॥ १६ ॥ तुण्डुलमलता वृक्षवृक्षसिंहद्विजाधिपान् ॥ सुरसिद्धमनुष्यांश्च स्थलजान् जलजान् हरत् ॥ १७ ॥
 व्यवस्थितः स सर्वत्र सर्वेषां मंतरात्मानि ॥ यदा कल्पात्मकश्चैद्वितीयांतनुमाश्रितः ॥ १८ ॥ निष्कलस्तु सदा ज्ञेयः संस्थितस्तैर्जसां कलाम् ॥
 हिमं धर्मं च वर्षचक्रैर्लोक्ये कुरुते सदा ॥ १९ ॥ द्वितीयाया तनुस्तस्य अक्षरं तत्परंपदम् ॥ देवयानं तु पंथानं कर्मयोगेन संस्थिताः ॥ २० ॥ आ
 दित्यसिद्धांतिरिताः सांख्ययोगविदश्च ये ॥ तेऽभिगच्छन्ति तत्स्थानं स मोक्षः परिकीर्तितः ॥ २१ ॥ निर्द्वंद्वो निर्गमश्चैव तत्र गत्वा न शोचति ॥
 वेदेषु ब्रह्मवदति ध्यायते तत्त्ववेदिनः ॥ २२ ॥ अक्षरं तत्त्वतश्चापि ध्यायते पुरुषोत्तम ॥ त्र्यक्षरं च तमोकारं सार्धमात्रात्रये स्थितम् ॥ २३ ॥
 वदंति चार्धमात्रस्थं कारं व्यंजनात्मकम् ॥ ध्यायंति ये मकारं यं ज्ञानं ते हि सदात्मकम् ॥ २४ ॥ मकारो भगवान्देवो भास्करः परिकीर्तितः ॥ मकार
 ध्यानयोगाच्च महाद्यैते प्रकीर्तिताः ॥ २५ ॥ धूपमाल्यैर्यतश्चापि उग्रहारैस्तथैव च ॥ भोजयंति सहस्रांशुं तेन ते भोजकाः स्मृताः ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे ब्रह्मे पर्वणि सप्तमिकल्पे सांख्योपाख्यानो भोजकस्योत्पत्तिवर्णनं नाम चतुश्चांशुर्दशतमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ४४ ॥

॥ वासुदेव उवाच ॥ ज्ञानोपलब्धिर्विषेद्विभोजकानां महमुने ॥ ब्रूहि तत्त्वं द्विज श्रेष्ठ कौतुकं परमं मम ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 इमां ज्ञानोपलब्धितु निबोध गदतो मम ॥ अस्थिस्थूलं स्नायुतं मांसं शोणितं लेपनम् ॥ २ ॥ चर्मविनद्धं दुर्गंधिपूर्णं मृत्रपुरीषयोः ॥ जराशोक
 समाविष्टो गायतनमातुरम् ॥ ३ ॥ रजस्वलमभित्यं च भूतावासमिमं त्यजेत् ॥ कपालं वृक्षमूलानि कुचे लम सहायता ॥ ४ ॥ समता सर्व
 भूतेषु एव मुक्तस्य लक्षणम् ॥ तिलैस्तैलं गाविक्षीरं काष्ठेषु पावकं मन्तति ॥ ५ ॥ उपायं च त्रयेदस्य धिया धीरः समाहितः ॥ प्रमाथि च प्रयत्नेन मनः
 संयम्य चंचलम् ॥ ६ ॥ बुद्धौ द्विधा णिसंयम्य शकुना निवपंजरे ॥ इन्द्रियैर्नियतैर्देहाधराभिरिव तृप्यते ॥ ७ ॥ सततममृतस्यैव जनादेन महा
 मते ॥ प्राणायामैर्देहोपाध्यायैर्नाभिश्च किलिष्यम् ॥ ८ ॥ प्रत्याहारेण संसर्गं न्ध्यानैर्नानीश्वरान्गुणान् ॥ ध्यायमानस्य दृढं ते च तित्तिदौषेयथा
 ग्रिना ॥ ९ ॥ तथैन्द्रियकृतादोषा दृढांते प्राणनिग्रहात् ॥ चित्तचित्तेन संशोध्य भावं भावेन शोधयेत् ॥ १० ॥ मनस्तु मनसा शोध्य बुद्धिबुद्ध्या
 तु शोधयेत् ॥ चित्तस्यातिप्रसादेन भातिकर्मशुभाशुभम् ॥ ११ ॥ शुभाशुभा विनिमुक्ता निर्द्वन्द्वानिष्परिग्रहः ॥ निर्ममो निरहंकारस्ततो
 याति परांगतिम् ॥ १२ ॥ पूर्वोक्ते लोहितं रूपं प्रथमं मृडमयं स्मृतम् ॥ यजुर्मया द्वितीयं तु श्वंतं माध्याह्निकं स्मृतम् ॥ १३ ॥ कृष्णं तृतीयं सा
 यं ह्निमात्रो रूपं तु तत्स्मृतम् ॥ प्रथमं राजसं देवद्वितीयं सान्त्विकं स्मृतम् ॥ १४ ॥ तृतीयं तामसरूपं त्रैगुण्यं तस्य कल्पितम् ॥ त्रयाणां व्यतिरेक
 ण चतुर्थं सूर्यमंडलम् ॥ १५ ॥ ज्योतिष्प्रकाशकं सूक्ष्मं प्रोक्तं देवानि रंजनम् ॥ चतुर्थं तु वेदविदः सूर्यासिद्धांतवेदिनः ॥ १६ ॥ अकारप्रणवैषुक्ता
 ध्याननिधूतं कल्मषाः ॥ स्थिताः पद्मासने वीरानाभिः संयस्तपणयः ॥ १७ ॥ सुप्रज्ञानाडिका मागकुम्भे रचकप्रकैः ॥ त्रिभिः संशोध्य तापं च भरु
 तो देहमध्यगात् ॥ १८ ॥ पदांगुष्ठान्वितः स्विन्नमूर्ध्वमुखोऽप्येकमात् ॥ नाभिदेशे तु तं दृष्ट्वा देवमाग्निमनामयम् ॥ १९ ॥ सोमं च हृदये दृष्ट्वा
 सूर्यं वाग्निशिखांततः ॥ वातरश्मिभिरासाद्य तं भित्त्वामंडलं परम् ॥ २० ॥ ततः परं तु योगच्छेद्योऽस्थः सूर्यमंडलम् ॥ तत्र गत्वानशोचो तत्तत्सा
 रं परमं पदम् ॥ २१ ॥ देवाचैनं महाबाहो कीर्तितं कोऽसि मूदन ॥ प्रथमं हृदयस्थानं द्वितीयं चाग्निमाश्रितम् ॥ २२ ॥ तृतीयं नभसं स्थं च चतुर्थं
 सूर्यमंडलम् ॥ २३ ॥ स्थानं परं वै परमात्मसंस्थभानोः सुरेशस्य वदंति तज्ज्ञाः ॥ ज्ञेयः समोक्षश्च नृणां स एव संसारविच्छित्ति करं पदं ततः ॥ २४ ॥

इदममृतसमं परस्परवैद्यं किं राणसहस्रमृताहितजनानाम् ॥ ऋषिचरितमेव तत्त्वसारं व्यपगतमहाधियः प्रयाति मोक्षम् ॥ २६ ॥ इदं योगान्
 चरितं मया ते प्रख्यापितं यानवरेण युक्तम् ॥ ज्ञात्वा त्विमं क्षविदेवि देवो तिसिद्धाश्च तत्स्थानमवाप्नुवन्ति ॥ २७ ॥ यन्मत्प्रोक्तामिदं ज्ञानं देयं श्रेष्ठ-
 वतानृणाम् ॥ नास्ति कानामबुद्धीर्ज्ञानं देयं भूतिमिच्छता ॥ २८ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्व्यासो भोजकज्ञानसुर-
 मम् ॥ नारायणं महाबाहो जगामायतनं हरः ॥ २९ ॥ ख्यातं यन्त्रिषु लोकेषु गंगया परिशोभितम् ॥ बदर्यमंडितं वीरनारायणाश्रमम् ॥ ३० ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मोपनिषत्समोक्तं भोजकज्ञानवर्णनं नाम पंचत्वारिंशदुत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ ३४६ ॥ ॥ ॥ अत-
 नीकञ्जवाच ॥ ॥ य एते भोजकाः प्रोक्ता देवदेवस्य पूजकाः ॥ नान्नं भोज्यमथैतेषां ब्राह्मणैश्च कदाचन ॥ १ ॥ भास्करस्य प्रिया ह्येतैर्पूज्यत्वं
 च तथा गताः ॥ दिव्याश्चैते स्मृता विप्रा आदित्यांगसमुद्भवाः ॥ २ ॥ अभोज्यत्वं कथं याता भोजकास्तद्दस्वमे ॥ किं कुर्वाणास्तथा कर्म भोज्य-
 तां याति मेव द ॥ ३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इममर्थं पुरापृष्टो वासुदेवो महीपते ॥ कृतवर्मणा पुरारारजंस्तथासां विमहाबलः ॥ ४ ॥
 गतौ सां च पुरीं विरितथानारदपर्वतौ ॥ मुक्तवंतौ गृहे स वै भोजकस्य महात्मनः ॥ ५ ॥ आदित्यकर्मणो लोके देवान्नख्यतिमगताः ॥ तेन ते पूजि-
 ताः सर्वे भक्त्या भोज्यैरनेकशः ॥ ६ ॥ आगतास्ते पुरीं विरपुण्यां द्वाारवर्ती विभोः ॥ तावृषादि वमाहूढा राजन्नारदपर्वतौ ॥ ७ ॥ वासुदेवम-
 हाते जाहादिक्यो वाक्यमब्रवीत् ॥ य एते भोजका विप्रपूजका भास्करस्य तु ॥ ८ ॥ अन्नमेषां कथं विप्रभुक्तवं तो जनार्दन ॥ तावृषादिव्यमा-
 ख्यातौ यौ तौ नारदपर्वतौ ॥ ९ ॥ अभोज्याः किल एते ब्राह्मणान् जनार्दन ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ न ते भोज्या महाबाहो भोज्या भो-
 जाश्च सर्वदा ॥ १० ॥ अभिवाद्य प्रयत्नेन यथादित्यो महात्मते ॥ आचरंतश्च तत्कर्म भोज्यत्वं प्रव्रजति ॥ ११ ॥ तच्छ्रुतां यदुश्रेष्ठयत्नका-
 र्यं चापि तैर्विभो ॥ यतमानैर्महाबाहो तदिह कमनाः शृणु ॥ १२ ॥ वृषलीयस्यैव भार्याश्च व्यगं न धारयेत् ॥ अभोज्यः स तु विज्ञेयो भोजको-
 नात्र संशयः ॥ १३ ॥ अस्नातः पूजयेद्यस्तु तथा व्यगं विवर्जितः ॥ आदित्यं यदुशार्दूलतया च विधेना विभो ॥ १४ ॥ सेवको भोजको यस्तु
 शुद्रान्नयेन भुज्यते ॥ कृषिचकुरुते यस्तु देवाचमपि वर्जयेत् ॥ १५ ॥ जातकर्मोदयो यस्य न संस्काराः कृता विभो ॥ आरुणे यैश्च मंत्रैश्च सावित्री

नचवैपठेत् ॥ १६ ॥ तस्यगेहद्विजोभुक्त्वाकृच्छ्रपादेनशुध्यति ॥ पितृदेवमनुष्याणांभूतानांभास्करस्यतु ॥ १७ ॥ अकृत्वाविधिवत्पूजा
 यस्तुभुक्तेसधर्महा ॥ अव्यंगेनविहीनयःशंखहीनस्तथैवंच ॥ १८ ॥ शिरसाधारयेत्केशान्ज्ञेयोभोजकाधमः ॥ देवार्चनं तथाहर्मज्ञानं
 तर्पणमेवच ॥ १९ ॥ दानं ब्राह्मणपूजांचकुर्वतोभोजकस्यतु ॥ अव्यंगेनविहीनस्यसर्वभवतिनिष्फलम् ॥ २० ॥ सर्वदेवमयोद्दोषसर्वदेवम
 यस्तथा ॥ अव्यंगोयदुशार्दूलपवित्रं परमं स्मृतम् ॥ २१ ॥ भोजकानांयदुश्रेष्ठतस्यमूलस्थितोहरिः ॥ मध्येब्रह्मामहातेजाग्रगोश्रुतिभूषणः
 ॥ २२ ॥ ऋग्वेदोयस्यमूलस्थोमध्येसामानिकृत्स्नशः ॥ यजुर्वेदस्तथाश्रेष्ठश्चार्थवसहितःस्थितः ॥ २३ ॥ त्रयोऽग्नयस्तथाराजंस्त्रयोऽलो
 काःस्थिताःक्रमात् ॥ एवमेषपवित्रस्तुअव्यंगोभोजकस्यतु ॥ २४ ॥ यस्त्वेनविहीनस्तुभोजकोभोजकाधमः ॥ अभोज्यःसतुविज्ञेयः
 सोऽशुचिर्नात्रसंशयः ॥ २५ ॥ निर्माल्यमथनैवेद्यंकुम्भं देवहलिना ॥ येष्यच्छतिशूद्राणांविर्कीर्णतिचभोजकाः ॥ २६ ॥ तेऽधमाभोजको
 ज्ञेयायेचदेवस्वहारिणः ॥ नपूजयतिदेवेशदेवस्वक्षपयतिच ॥ २७ ॥ नतेदेवप्रियास्तातविज्ञेयाभोजकाधमाः ॥ अभुक्त्वायस्यनैवेद्यंभोजको
 ऽश्नातिमानद ॥ २८ ॥ तदन्नंभुंजतस्तस्यनरकायनशांतये ॥ नैवेद्यंभोजयेत्तस्माद्रास्करस्यनरःसदा ॥ २९ ॥ प्रथमंयदुशार्दूलसचदेवि
 शोधनम् ॥ ब्राह्मणानांयथावीरपुरोडांशकायशोधनम् ॥ ३० ॥ भोजकानांतथावीरनैवेद्यंकायशोधनम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 ब्राह्मणपर्वणिसप्तमीकल्पेसांख्योपाख्यानेभोजकवर्णनं नामषट्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ अत्रपृष्टायथा
 देवोभास्करोदेवपूजितः ॥ अरुणेनमहाबाहोकोप्रियाभोजकास्तथा ॥ १ ॥ पूजायांतवेकयोग्याःकेनयोग्याभवंतिच ॥ इतिपृष्टःसभगवा
 नरुणेनदिवाकरः ॥ २ ॥ यदुवाचमहाबाहोतद्विहकमनाःशृणु ॥ ॥ भास्करउवाच ॥ ॥ परदारान्परद्रव्येनहिंसतिभोजकाः ॥ ३ ॥
 तेप्रियाममवैनित्यंयेननिंदतिदेवतान् ॥ वाणिज्यंक्रुषेसंधांतुवेदानांनिन्दनंचये ॥ ४ ॥ कुर्वतिभोजकाज्ञेयाःसर्वेतेमनवैरणः ॥
 येषांभार्यांस्रग्रहणंकर्षणंयप्रकुर्वते ॥ ५ ॥ नृपसेवांखगेश्रेष्ठविज्ञेयाःपतितास्तुते ॥ भुंजतेयचशूद्रांस्त्रेयास्तेऽत्रवमम ॥ ६ ॥ पूजाकृतातु
 यातैस्तुतथाध्वं चखगोत्तम ॥ पूजांतामथचाप्यध्वनाहंगृह्णामिखेचर ॥ ७ ॥ यएतेकथितावीरयेचशंखविजिताः ॥ निर्माल्ययेमदाय

तुनैवेद्यं कुमुतं तथा ॥ ८ ॥ शूद्राद्यप्येप्रयच्छति विक्रीणि त्रिचये खग ॥ यच्छति ये च वैश्याय भोजका मेन ते प्रियाः ॥ ९ ॥ यजंते ये च स वित्रा मह
 श्वेतां च गोपतेः ॥ येन जानंति मे मुद्रां किं करणां च नामतः ॥ १० ॥ य एते कथिता वीर भोजकास्ते मया खग ॥ नैतं पूजयितुं शक्ता यो प्रियाममभो
 जकाः ॥ ११ ॥ ताच्छृणुष्व खग श्रेष्ठ भूत्वा चैकाग्रमानसः ॥ देवद्विजमनुष्याणां पितॄणां चापि पूजकाः ॥ १२ ॥ ते प्रियाममवैनित्यं शक्ताः पूजयितुं
 विम ॥ येषां मुंडशिरोनित्ये चाव्यंगसमन्विताः ॥ १३ ॥ वादयंति च ये शंखं दिव्यास्ते भोजका मताः ॥ त्रिकाले च मानित्यं सुस्नाताः क्रोधव
 र्जिताः ॥ १४ ॥ पूजयंति खग श्रेष्ठ ते प्रियाममभोजकाः ॥ वारमदीयेन कृतं पुष्ट्यां च प्रकुर्वते ॥ १५ ॥ सतम्यामुपवासस्तु तथा संक्रमणे म
 म ॥ दिव्यास्ते ब्राह्मणा ज्ञेया भोजकाममपूजकाः ॥ १६ ॥ पूजयंति च ये विप्रान्मद्रक्तामत्परायणाः ॥ ते प्रियाः ससतं मह भोजका गुरुडा
 ग्रज ॥ १७ ॥ मयि भक्तिन कुर्वति ब्राह्मणान् पूजयति नो ॥ न ते पूज्या न वं द्याश्च यद्विधं ति च मांसदा ॥ १८ ॥ ये कुर्वन्ति महाज्ञानं भोजका गुरुडाग्रज ॥
 पितृदेवमनुष्याणां पूजार्थं सतं खग ॥ १९ ॥ प्रियास्ते सततं वीर भोजकानां तथोत्तमाः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पंचयज्ञान् प्रवर्तेयेत् ॥ २० ॥
 एकभक्तेन येनित्यं वर्तते कश्यपात्मज ॥ मुंजतेन च ये रात्रौ भोजकास्ते प्रियामम ॥ २१ ॥ मम वारच यो वीर तथा पुष्ट्यां च केशव ॥ नरात्रैर्मुंजो
 प्राज्ञामत्यियास्ते मगाः खग ॥ २२ ॥ प्रति संवत्सरं ये तु भोजका गुरुडाग्रज ॥ न यच्छंति पितुर्मातुर्दिवसे तेन मे प्रियाः ॥ २३ ॥ इत्थं भूता भोजका ये
 माघमासे च सप्तमी ॥ पुष्पणां करवीराणि तथा रक्तचंदनम् ॥ २४ ॥ वाचं कंब्राह्मणानां तु नैवेद्यं मोदकास्तथा ॥ घृताहुतये शुभुलश्च शरै
 र्णक्षपनं तथा ॥ २५ ॥ वाद्यानां शंखशब्दं च नृत्यनाट्यं मत्तं मम ॥ पंचवर्णाः पताकास्तु श्वेतं छत्रं च मे प्रियम् ॥ २६ ॥ नान्यवर्णैः कृता पूजता तथा प्रा
 णातिमां खग ॥ यथाकृता भोजकेन पूजाप्रीणां ति मांसदा ॥ २७ ॥ नान्ये देवप्रातिष्ठतु कर्तव्या भोजकेन तु ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ इत्यु
 क्त्वा भगवान् देवश्चाराण्यपुरा न च ॥ २८ ॥ लक्षणं भोजकानां तु ततो मे रूढमाक्रमत् ॥ एवं भोज्या भोजकास्तु न चाभोज्याः कदाचन ॥ २९ ॥
 अनुष्ठानविहीनान् येन ते भोज्यास्तु भोजकाः ॥ भौमास्तु ब्राह्मणा ये तु अनुष्ठानविर्जिताः ॥ ३० ॥ तेऽप्यभोज्या भवंति हि विकर्मस्था विशेष
 तः ॥ नास्ति पूज्यतमं किंचिन्मां गल्यं पावनं तथा ॥ ३१ ॥ चतुर्णां मह वर्णानां मुक्त्वा भोजकमुत्तमम् ॥ पूजिते भोजके वीर आदित्यः पूजितो भ

वेत् ॥ ३२ ॥ यस्यभुञ्जतिवैगहेभोजकायदुन्दन ॥ तस्यभुक्तेस्वयंभानुब्रह्माविष्णुस्तथाशिवः ॥ ३३ ॥ यथेहसर्वस्त्वानांप्रधानत्वेस्थितो
 रविः ॥ तथेहसर्वभूतानांभोजकःपूज्यउच्यते ॥ ३४ ॥ तीर्थानांतु कुलेश्वरतांसांसांरोयथा ॥ तथापूज्यतमोज्ञेयःपूज्यानांभोजकोविभो
 ॥ ३५ ॥ विशेषेणचसौराणांभोजकःपूज्यउच्यते ॥ भर्तापूज्योयथान्नाशिष्याणांचयथागुरुः ॥ ३६ ॥ भोजकस्तुतथापूज्यःसौराणांह
 दिकात्मज ॥ यस्यभुक्तेभोजकस्तुगंधपुष्पादिनार्चितः ॥ ३७ ॥ तस्यभुक्तेस्वयंभानुःपितरोदेवतास्तथा ॥ एवंपूज्यास्तथाभाज्याभो
 जकाह्लादिकात्मज ॥ ३८ ॥ येसौराभोजकस्यांत्रभुजतेनिर्विकल्पतः ॥ तेष्वेषपानिमुक्तायांतिसूर्यसलोकताम् ॥ ३९ ॥ कथितोयत्रयो
 भोज्योयथाभोज्यःसर्वार्जितः ॥ अथार्कैकवहुनोक्तेनश्रूयतांचनंमम ॥ ४० ॥ नास्तिवेदात्परंशास्त्रिनास्तिगंगासमासरित् ॥ अथैवधसंमुण्य
 नास्तिपुत्रसमंमुखम् ॥ ४१ ॥ नास्तिभानुसमोदेवोनास्तिमातृसमागतिः ॥ यथैतानिसमस्तानिउत्तमानियदूत्तम ॥ ४२ ॥ तथोत्तमोभोजक
 स्तुसंप्रोक्तोभास्करेणतु ॥ ४३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणि सप्तमीकल्पेसांभोपाख्यानेभोजकलक्षणवर्णनं नामसप्तचत्वारिंशत्तशत
 तमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अथसांभोमहातेजादृष्ट्वाचक्रं पितुःकरे ॥ ज्वालाभालाकरालंतुमहतोतजसान्वितम् ॥ १ ॥
 पप्रच्छपितरंसांभोभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ कुतस्तातत्वयाप्राप्तंचक्रमादित्यसन्निभम् ॥ २ ॥ किमर्थंवहसेदेवदिव्यमायुधमुत्तमम् ॥ एत
 दाख्याहिमेसर्वश्रुतुकामस्यकौतुकात् ॥ ३ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ साधुसाधुमहाबाहोसाधुष्टोऽस्महंत्यया ॥ शृणुष्वैकमनापुत्रचक्रस्य
 विधिनिर्णयम् ॥ ४ ॥ दिव्यंवर्षसहस्रेतुभानुमाराध्यश्रद्धया ॥ प्राप्तंचक्रंमयातस्माद्भास्कराख्यो कपूजितात् ॥ ५ ॥ नभोगर्पचकारुढःस्थि
 तःसाक्षाद्विवाकरः ॥ ग्रहाःसोमादयोयत्रसंस्थितानाभिर्मंडले ॥ ६ ॥ आदित्यद्वादशतमा अरेषुक्रमं गतस्तथा ॥ प्रोक्तं पथिषु तत्त्वानि पृथिव्या
 दीनियानि वै ॥ ७ ॥ एतैस्तत्त्वैःपरिव्याप्तंचक्रालात्मकंपरम् ॥ संक्षेपात्तेमयाख्यातंदत्तंचक्रमिवापरम् ॥ ८ ॥ सांवउवाच ॥ कथं काल
 मयदेवचक्रं कलमुच्यते ॥ इदं तावन्ममाचक्ष्वन्नातुमिच्छामितत्त्वतः ॥ ९ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ कमलं हंतुमिषड्भिः षड्दलं चाक्षयाश्रितम् ॥

१ श्रोतुकामश्च ते सुखात्-इ०पा० । २ वत्स-इ०पा० । ३ अयनादि तथैव हि-इ०पा० ।

पुरुषाधिष्ठितं द्वितत्रसांगोऽविःस्थितः ॥ १० ॥ यच्चकालत्रयं लोकेतन्नाभिः त्रयमुच्यते ॥ मासा आरामहाबाहोपक्षश्च प्रथमः स्मृतः ॥ ११ ॥
 नेमी चैव परेशोऽप्यनेदक्षिणोत्तरे ॥ पथिनाभिः पुण्ययोगे च योगाल्यास्तपनादिभिः ॥ १२ ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्च वसदाचात्रस्थिताः स्मृताः ॥ एतै
 व्याप्तमिदं चक्रं स्थूलसूक्ष्मप्रभेदतः ॥ १३ ॥ अत्रादिष्टेषु कालेषु येनोद्दिष्टा मया तव ॥ युगादिकल्पपर्यन्तस्तेऽपि चात्र स्थिताः क्रमात् ॥
 ॥ १४ ॥ यत्ते कालात्मकं चक्रमिदं संज्ञेपतो मया ॥ कथितं तद्दिनं पञ्चान्तं प्रदात्तात्सूत्रमंडलात् ॥ १५ ॥ असुराणां विधयेदं मया लब्धं दि
 वा करात् ॥ आराध्यतपसासूर्यपुराकल्पाजगद्गुरुम् ॥ १६ ॥ अतः संपूजयाम्येनं ग्रहैस्तत्त्वैर्वृत्तसदा ॥ अर्कभक्तो हि चक्रस्थं यः पूजयति
 भक्तिमान् ॥ १७ ॥ तेजसारविमं काशः पुष्पोत्तरपुंजनेत् ॥ तस्मात्तं मत्कुलानंदं मित्रं संपूजयाम्यहम् ॥ १८ ॥ ग्रहैस्तत्त्वैर्वृत्तं भक्त्या स्व
 मंत्रैः सततं विमुम् ॥ सप्तम्यां च क्रमालिख्ये यजंति दिवाकरम् ॥ १९ ॥ रक्तचंद्रनक्षत्रं कुंभेन सुगंधिना ॥ पिष्टगंधादिभिर्भाषि रक्तवर्ण
 कमिश्रकैः ॥ २० ॥ रक्तैश्चक्रमलैः शुद्धैः करवैरैः सुगंधिभिः ॥ अन्यैर्वर्कसुमैर्वन्यैः प्रत्यग्रैर्जैतुवर्जितैः ॥ २१ ॥ अपर्युषितनिशि शुद्धैः शुभ
 धन्यैर्द्वैलेरपि ॥ फलैः पक्वैरोषधिभिस्तथा दूर्वाकुरैः कुशैः ॥ २२ ॥ धूपैश्च विविधैर्गंधैस्तथा वस्त्रैश्च भूषणैः ॥ भक्ष्यैर्भोज्यैश्च पेयैश्च चोष्यैर्लह्यैश्च
 शक्तितः ॥ २३ ॥ वितानशोभासिकतैः पलाशैरुपशोभितैः ॥ छत्रचारुचंद्राभिर्भूषणैर्दर्पणादिभिः ॥ २४ ॥ नृत्यवादित्रगीतैश्च वैदैः
 पुण्यकथास्म्वनैः ॥ सर्वत्र जयघोषैश्च संपूर्णैः पूजयंति ये ॥ २५ ॥ संपूर्णानि विधान्कामाग्निर्विघ्नान्प्राप्नुवन्ति ॥ स्वचक्रं चापि निर्विघ्नं वृद्धि
 मायाति सुव्रत ॥ २६ ॥ हन्यते परचक्रं च यत्रेदं पूज्यते सकृत् ॥ संक्रांतौ ग्रहे चापि लिखितं योजयेदं दम् ॥ २७ ॥ भवंति नियताः सांवतस्य सा
 नुग्रहाग्रहाः ॥ सर्वरोगविहीनस्तु सर्वदुःखविर्जितः ॥ २८ ॥ चिरं जीवति धर्मात्सा सौख्यं धर्मसमन्वितः ॥ एष वै कथितो वत्स चक्रयोगो मया तव ॥ २९ ॥
 अर्कस्य सर्वज्ञानं श्रेष्ठः सिद्धिप्रदो भृशम् ॥ पुण्याधर्म्यस्तथा पुष्टयः शत्रुघ्नश्च विशेषतः ॥ ३० ॥ अतोरक्तोऽथ पीतश्च कृष्णश्चापि विभागशः ॥ ३१ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्पे सांविपाल्यानेकालचक्रवर्णनं नामाष्टाचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ४४ ॥

॥ सांवडवाच ॥ किंप्रमाणलिखेच्चक्रंतत्रपद्मचर्किभवेत् ॥ नेसिप्रध्यानानीनिविभागःक्रियतेकथम् ॥ १ ॥ वासुदेवउवाच ॥
 चतुःषष्ट्यंगुलंचक्रंकृत्वावृत्तंप्रमाणतः ॥ अष्टांगुलाभवेन्नेमिःसैयंविभावतःसदा ॥ २ ॥ नाभिशेत्रंतथैवस्यात्पद्मं तत्रिगुणंभवेत् ॥ आर
 क्षेत्रचपद्मस्यकर्णिकोकेसराणिच ॥ ३ ॥ केसरस्यचपादेनशेषपत्राणिकल्पयेत् ॥ पत्रसंधिश्चादागंक्रमात्तत्रापिभिद्यते ॥ ४ ॥ उन्नतं क
 मलंतंतुकुर्यान्नान्यनसंशयः ॥ आकर्णिसंविभक्ताश्चकर्तव्याःप्रधयःक्रमात् ॥ ५ ॥ अंगुलस्थूलमूलंस्यादारात्रिगुणंततः ॥ भूमिःपीता
 बहिर्ज्ञेयाकर्णिकोकेसराणिच ॥ ६ ॥ सितंनभिस्थलंतत्रद्वाराणिपरिकल्पयेत् ॥ हस्तमात्रंभवेत्स्यतन्मानंद्वारसंनिभम् ॥ ७ ॥ शेष
 रक्तंसमुद्दिष्टसंहताःपत्रसंधयः ॥ नाभिन्यन्तरेखाःसिताश्चांगुलमानतः ॥ ८ ॥ सितरक्तसिताभिश्चसमंतादुपशोभितम् ॥ कपोलं
 द्वारपद्मंचद्वारकोणप्रकल्पयेत् ॥ ९ ॥ चतुर्द्वारंभवेद्वैभवेद्द्वारंप्रकल्पयेत् ॥ अपराण्डेऽथपूर्वाण्डेवरुणमावहेत्सदा ॥ १० ॥ द्वाराण्येत
 निसंवृत्यथोक्तविधिनयजेत् ॥ यथोक्तादेवताःसर्वाःस्वमंत्रैरेवभक्तितः ॥ ११ ॥ चक्रमेवंसमुद्दिष्टंयजनार्थमयातव ॥ यज्ञेननेनसंबद्धोदी
 क्षितश्चार्कमंडले ॥ १२ ॥ इत्थंमेभानुनापूर्वमिदमुक्तंवरानन ॥ सांवडवाच ॥ ॥ केमंत्राश्चक्रयज्ञेऽस्मिन्देवतानांप्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥ यज्ञ
 कमश्चक्रःप्रोक्तेरूपंकिंचपृथक्पृथक् ॥ खषोलकंहृदयाध्यक्षंपूर्वोक्तैकमलेयजेत् ॥ १४ ॥ कार्णिकायांदलेष्वेवमंगानिहृद
 यादिच ॥ नाममंत्राश्चतुर्थ्यंतास्तेषांपूर्वोक्तकोटयः ॥ १५ ॥ नमस्कारश्चसर्वत्रएषएवविधिःस्मृतः ॥ स्वाहांताहोमकालेचकर्मस्वन्येषुतेपु
 नः ॥ यथाकर्मवसानाश्चप्रयोक्तव्याःसमासतः ॥ १६ ॥ उखषोलकायिविद्महेदिवाकरायधीमहि ॥ तंनःसूर्यप्रचोदयात् ॥ १७ ॥
 सावित्रीचमहावाहोचतुर्विंशिक्षरामता ॥ सर्वतत्त्वमयीपुण्याब्रह्मगोत्रार्कवच्छभा ॥ १८ ॥ एवमंत्राःप्रयोक्तव्याःसर्वकर्मस्वतंद्रितैः ॥
 अन्यथाविफलंकर्मभवेद्दिपरत्रच ॥ १९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमंत्रांज्ञात्वाविधिंयथा ॥ यथावत्कर्मतत्कृत्वासाधयेदीप्सितंफलम् ॥ २० ॥
 ॥ सांवडवाच ॥ ॥ आदित्यमंडलेदीक्षाकस्यकार्याकथंचसा ॥ कदोकेनकिमर्थचकथयेदंममाखिलम् ॥ २१ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥
 ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यकुलीनंशूद्रमेवच ॥ पुरुषंवास्त्रियंवापिदीक्षयेत्सूर्यमंडले ॥ २२ ॥ स्वयंभक्त्योपपन्नश्चप्रणिपत्यगुरुं तथा ॥ गुरुस्तं दी

क्षयेद्विप्रकलङ्गः सत्यवाक्कुचिः ॥ २३ ॥ षष्ठ्यामांशिसमाधायपूर्वोक्तविधिनक्रमात् ॥ संपूज्यार्कं तथा वह्नित्वा वै हविषा विभम् ॥ २४ ॥
 शिष्यं स्नातमथाचां तं खलोकाकृतिविग्रहम् ॥ स्त्रौ गैरालभ्य च गण्डुर्भवद्विस्तथा शतैः ॥ २५ ॥ पुष्पैः संपूज्य चां गानि दद्यादर्के
 वलिस्तथा ॥ आदित्यो वरुणोऽक्रोऽग्निः साधितो हृदयेन च ॥ २६ ॥ भवेद्दृष्टुं तु गृहशरीरं तदुल्लेख्य प्रमाणतः ॥ त्रिभिर्जलिभिर्हुत्वा देवायागौ
 हुतं पुनः ॥ २७ ॥ दत्त्वा शिष्टाय मुक्त्वं दत्त्वा धितो हृदयेन च ॥ २८ ॥ भवेद्दृष्टुं तु गृहशरीरं तदुल्लेख्य प्रमाणतः ॥ त्रिभिर्जलिभिर्हुत्वा देवायागौ
 च्याक्षिपेत्ततः ॥ दंतधावनमास्यं च तदा तस्योपरि क्षिपेत् ॥ २९ ॥ मैत्रावरुणमैशानं वं कंसौ स्यात्समाश्रितम् ॥ प्रशस्तं दंतं काष्ठस्य सुखम्
 न्यत्र नैदितम् ॥ ३० ॥ यांदिशं दंतं काष्ठस्य सुखं पश्यति तत्पतिम् ॥ अर्चयेत्तेन शान्तिः स्यादित्युक्तं भानुना स्वयम् ॥ ३१ ॥ पुनस्त
 द्रचनं श्रुत्वा गैरालभ्य च क्रमात् ॥ संपूज्य लेचनेन तत्र संचित्य परिजप्य च ॥ ३२ ॥ कारयित्वा च संकल्पं तथा चंद्रियसंयमम् ॥ स्वापयेत्स्वयं
 चापि वं श्रुत्वा समाहितः ॥ ३३ ॥ आचम्य कृतरक्षस्तुकृतद्रव्याधिवासनः ॥ हृदयेन न मेत्यातः स्नात्वा हुत्वा हुताशनम् ॥ ३४ ॥ स्वयं पृच्छे
 द्यथा दिष्टं शुभं संवादयेच्च तम् ॥ हृदयेनांशुभे हृष्टशतहोमं समाचरेत् ॥ ३५ ॥ स्वप्ने पश्यति हर्म्याणि देवतानां हुताशनम् ॥ नद्यो यानानि रम्या
 णि उद्यानोपवनानि च ॥ ३६ ॥ पत्रपुष्पफलाढ्यानि कमलानि च राजतम् ॥ संपश्यति यदिसंभ्रमं ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ ३७ ॥ राजानं शौर्ये
 संपन्नं धनं द्रव्यं शत्रियोत्तरम् ॥ गुश्रूषणपरं शूद्रं यदितत्त्वार्थमादिशेत् ॥ ३८ ॥ प्रशस्तं भाषणं चेक्ष्यथा संभवतो मतम् ॥ एतैः स्पर्शनमेतेषां
 श्रेष्ठमारोहणं ततः ॥ ३९ ॥ वाहनानि प्रशस्तानि प्रासादं नवमेव च ॥ पर्वतं च समारुह्य विपुलाभां पविभवेत् ॥ ४० ॥ पीत्वा सुरांसमुदं च द
 ध्याज्यं शीरमेव च ॥ सोमं मांसं हविर्भुक्त्वा सोमत्रिर्यो लभते नरः ॥ ४१ ॥ लब्ध्वा वज्राणि रत्नानि विविधानि भरणानि च ॥ वाहनानि महिमा बोधान्यो
 पकरणानि च ॥ ४२ ॥ समृद्धिमाप्नुयात्किंचित्स्वप्नानां दर्शनं शुभम् ॥ शुभकर्मणुं गच्छतस्त्वं शुभमुच्यते ॥ ४३ ॥ तस्मादन्यदनिष्टं
 स्मृत्वा तस्मादुक्ताप्रतिक्रिया ॥ सप्तम्यां च क्रमाह्निष्यत तत्र संपूज्य भास्करम् ॥ ४४ ॥ तर्पयेत्त्वा दिवा शिष्टानालभ्य पूर्ववद्भुजम् ॥ सृष्टि

क्रमेणभृत्यर्थमुक्त्यर्थनान्यथाभवेत् ॥ ४५ ॥ दिवाकरंसमालभ्यपुरुषोऽथयथाक्रमम् ॥ सर्वग्रहेषुतत्त्वेषुयथावत्तन्निर्गते ॥ ४६ ॥
 विमुद्धेषुविमुद्धंतं ध्यात्वाचादित्यवत्क्रमात् ॥ वियोजयेत्पृथिव्याश्चततः प्रभृति सर्वशः ॥ ४७ ॥ आदित्यमंडलं शुद्धं सर्वमुक्तं निश्चयेत ॥
 एवं तु मनसा ध्यात्वा जुहुयाच्चैवं शतम् ॥ ४८ ॥ सर्वमैत्रैः क्रमादेवं दीक्षाप्रोक्ता वरापरा ॥ कृत्वैव पुष्पांतं तु तस्मिन्नादित्यमंडले ॥ ४९ ॥
 बद्धास्यमंजलौ पुष्पं कृत्वा दत्त्वा च मंत्रितम् ॥ क्षिपेद्भुक्तुलं शुद्धार्थनामार्थं च विशेषतः ॥ ५० ॥ यत्र तत्पतितं पुष्पं तस्य तत्कुलमादिशेत् ॥
 नामचादित्यसंयुक्तमित्युक्तं भानुनास्वयम् ॥ ५१ ॥ संपूज्य श्रावयेत्तत्र समयनर्कं भाषितम् ॥ प्रातः सायं च मध्याह्नरेवरेभिर्भुजस्थितः ॥
 ॥ ५२ ॥ उपस्थानं सदा कुर्यादचर्चनं च सदानरः ॥ अटङ्गं किं न भोक्तव्यं दिवा रात्रौ हुताशनम् ॥ ५३ ॥ दृष्ट्वा भोक्तव्यमकार्ण्यं न भोक्तव्यं कदा
 चन ॥ न च पद्भ्यां स्पृशेत्तद्वस्त्रासनं परिवर्जयेत् ॥ ५४ ॥ न लंघ्या प्रतिमा छायानलं घ्यास्तिथयः क्वचित् ॥ न क्षत्राणि ग्रहायोगमासा
 मासाधिपाश्चये ॥ ५५ ॥ अयने ऋतवः पक्षास्तथैव दिवसानि च ॥ कालः संवत्सरश्चापि यः कश्चित्काल उच्यते ॥ ५६ ॥ अभिवं
 शः स सर्वोऽपि नमस्यः पूज्य एव च ॥ तस्मात्कालाधिपः सूर्यः स्वयंकालश्च पठ्यते ॥ ५७ ॥ ज्योतिर्गणस्य सर्वस्य स्थावरास्थावरस्य च ॥
 चेतनचेतनस्यापि सर्वात्मायः प्रकीर्तितः ॥ ५८ ॥ स्तुत्यो वंद्यः सदा पूज्यस्त्वयं सर्वथानृप ॥ मनसा कर्मणा वाचा देवं निदां परित्य
 जेत् ॥ ५९ ॥ प्रेषयित्वा च निर्माल्यं तदश्वेभ्यो निवेदयेत् ॥ प्रक्षाल्य हस्तपादौ च नमस्कुर्यादिवारम् ॥ ६० ॥ इत्येषा परमा दीक्षा
 तव संक्षेपतो मया ॥ भुक्तिमुक्तिकरी चापि क्रियता प्रविभागतः ॥ ६१ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्पे सांख्योपाख्याने
 सूर्यदीक्षावर्णनं नामैकोनपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ४४ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि यथा पूज्यो दिवाकरः ॥
 स्थांडिले यदुशादौ लनिर्वो धैकाग्रमानसः ॥ १ ॥ मंडलैरष्टभिः कार्यं चक्रं कालात्मकं शुभम् ॥ मध्ये पद्माकृतं चक्रमारैर्द्वादशभिर्भुतम् ॥ २ ॥
 तन्मध्ये कमलं प्रोक्तं पत्राष्टकममन्वितम् ॥ सर्वात्मा सकलो देवः खषोलकः किरणोज्ज्वलः ॥ ३ ॥ पूजनीयः स दामध्ये सहस्रकिराण्युधः ॥ प्र

णवेनमहावाहोचतुर्बाहुसमन्वितः ॥ ४ ॥ अरुणपूजयेत्याज्ञाः सदा देवाग्रं शुभम् ॥ दक्षिणे पूजयेद्देवीं निक्षुभां स्मरन् स्यतु ॥ ५ ॥ रवंतं दक्षिणे
 पाशैश्चोत्तरे पिंगलं सदा ॥ संज्ञां च यदुशाईलश्रेयसं सततं बुधः ॥ ६ ॥ आग्नेय्यां लेखकं वीरं नैऋत्यां पार्श्वे नो तथा ॥ वायव्यां पूजयेद्देवं मनुवं
 स्वतं विभुम् ॥ ७ ॥ ऐशान्यां पूजयेद्देवीं यमुनां लोकपावनीम् ॥ द्वितीयावरणे वीरं पूर्वतः पूजयेद्विद्यत ॥ ८ ॥ दक्षिणे च ततो देवीं पश्चिमे
 गरुडं तथा ॥ उत्तरे नागराजं पुत्रमैरावतं शुभम् ॥ ९ ॥ आग्नेय्यां पूजयेद्दोलप्रहलैर्नैऋते तथा ॥ वायव्यामुर्वशीं दिवीं शिनिं निवन्तं तथा ॥
 ॥ १० ॥ तृतीयावरणे पूर्वपूजयेद्गुरुमादरात् ॥ पश्चिमे त्वर्कपुत्रं तु उत्तरे धिषणं तथा ॥ ११ ॥ ऐशाने शशिपुत्रं तु सोममाग्नेयमंडले ॥ पूजये
 दक्षिणे कोनैर्नैऋते राहुमादरात् ॥ १२ ॥ वायव्ये विकचं वीरं पूजयेत्सततं बुधः ॥ चतुर्थावरणे देवं पूजयेच्छेखमादरात् ॥ १३ ॥ आग्नेये
 शालिलीपुत्रं दक्षिणे दक्षिणाधिपम् ॥ विरूपाक्षं नैऋते देवं जलेशं पश्चिमे तथा ॥ १४ ॥ वार्युपुत्रं च वायव्यां सततं पूजयेन्नरः ॥ ईशाने देवमी
 शानं पूजयेत्सततं बुधः ॥ १५ ॥ उत्तरे यक्षराजानं कुबेरं पूजयेद्बुधः ॥ पंचमे पूजयेद्द्वारसदां स्त्वावरणे द्विजाः ॥ १६ ॥ पूर्वतः परमां देवीं महा
 श्वेतां महामतिः ॥ श्रियमृद्धिं विभूतिं च धृतिं च वीर्यं तितथा ॥ १७ ॥ पृथिवीं यदुशाईलमहाकीर्तिं तथैव च ॥ इन्द्रं विष्णुं तथा र्यमं भगवं जन्म
 मेव च ॥ १८ ॥ विवरं तं तथा कंचित्त्वष्टारं किरणं ज्वलम् ॥ पूजयेद्गुरुणं पृष्ठे चैव मेतां दिवाकरान् ॥ १९ ॥ शिरोनेत्रे तथा वर्मं अस्त्रं च यदुत्तमम् ॥
 अरुणं सरथं वीरं सततं पूजयेद्बुधः ॥ २० ॥ तथा धान्यदुशाईलसदा चारणे बुधः ॥ यक्षरक्षसि गंधर्वाभ्यां सांस्पक्षानहानि तु ॥ २१ ॥ संव
 त्सरं तथा पुत्रं ब्रह्मं तन्मं पूजयेत्पुत्रा ॥ य एवं पूजयेद्देवं भास्करं सततं नरः ॥ २२ ॥ सगच्छेत्परमं स्थानं यत्र गत्वानशोचति ॥ २३ ॥ उल्लसो
 लकायनमः ॥ मूलमंत्राक्षराणि हि चांगानि परिचक्षते ॥ अनेन विधिना यस्तु पूजयेत्सततं रविम् ॥ २४ ॥ नित्यमुभयसम्यां सगच्छेत्परमं प
 दम् ॥ इत्युक्त्वा भगवान् देवजागामां शुभं रविः ॥ २५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराण ब्रह्मे पर्वणि सप्तमी कले सांघोपाख्याने आदित्यपूजाविधि
 वर्णनं नाम पंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ४३ ॥ मृतउवाच ॥ ॥ अथ राजा महातेजः शतानीको द्विजोत्तमम् ॥ प्रणम्य शि

रसाभक्त्यासुमुंतुवाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ अहोदेवस्यमाहात्म्यंभारुकरस्यामितौजसः ॥ कीर्तितंभवतामहंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ त
 स्मात्रार्कसमंदेवलोकैपश्यामिसुव्रत ॥ नचाप्यस्यस्थितोविप्रगतिलोकैषुविद्यते ॥ ३ ॥ प्रवर्तितेजगद्विप्रसर्गकालेदिवाकरात् ॥ स्थितौपा
 ल्यतेचासत्कल्पतिसंहरत्पुनः ॥ ४ ॥ श्रुत्वेवदेवमाहात्म्यंभारुकरस्यामितौजसः ॥ कीर्तितंभवतामहमश्वमेधशताद्वरम् ॥ ५ ॥ किंतुमे
 संशयोब्रह्मन्सुमहान्ददिवर्तते ॥ केनोपायेनविप्रैद्रुमुच्यतेसंभार्षणात् ॥ ६ ॥ दिवाकरप्रसादाद्विप्रसन्नादृषध्वजात् ॥ कथंतुष्येत्सद
 देवोधर्मेणकतरेणतु ॥ ७ ॥ श्रुत्वामेवहवोधर्माःश्रुतिस्मृत्युदितास्तथा ॥ वैष्णवाःशैवधर्मोश्चतथापौराणिकाःश्रुताः ॥ ८ ॥ श्रोतुकायाह
 विप्रसौरधर्ममनौपमम् ॥ भगवन्त्सर्वधन्यास्तेसौरधर्मपरायणाः ॥ ९ ॥ ब्रूहिमेवदेवस्यभानोर्धर्ममनौपमम् ॥ शृण्वतोनास्तिमेतद्विप्रमृतस्यै
 वमेवच ॥ १० ॥ अश्वमेधादयोयज्ञाबहुसंभारविस्तराः ॥ नशक्यास्तेयतःकर्तुमल्पमेतद्विजातिभिः ॥ ११ ॥ सुखोपायमतोब्रूहिधर्मका
 मार्थसाधकम् ॥ हितायसर्वमर्त्यानांसर्वपापभयापहम् ॥ १२ ॥ सौरधर्मपरंपुण्यपवित्रपापनाशनम् ॥ श्रुत्वातुवचनंराज्ञोव्यासशिष्यो
 महाभुनिः ॥ १३ ॥ प्रणम्यशिरसाव्यासमिदंवचनमब्रवीत् ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ श्रूयतामभिधास्यामिसुखोपायंमहाफलम् ॥ १४ ॥
 परमंसर्वधर्माणांसर्वधर्ममनौपमम् ॥ रविणाकथितंपूर्वमरुणस्यविज्ञापते ॥ १५ ॥ कृष्णस्यब्रह्मणोवीरशंकरस्यनविद्यते ॥ संसारार्णव
 मग्नानांसर्वेषांप्राणिनामयम् ॥ १६ ॥ सौरधर्मतमःश्रीमान्हितायजगतोदितः ॥ यैरयंशान्तमनसैःसूर्यभक्तैर्भगार्थिभिः ॥ १७ ॥
 संसेव्यतेपराधमस्तेसौरानात्रसंशयः ॥ एककालंद्विकालंवात्रिकालंनित्यमेवच ॥ १८ ॥ येस्मरन्तिरविंभक्त्यासकृदेवापिभारत ॥
 सर्वपापैर्विमुच्यन्तेसप्तजन्मकृतैरपि ॥ १९ ॥ स्तुवंतियेसदाभाजुन्तेप्रकृतिमानुषाः ॥ स्वर्गलोकात्प्रश्रित्वास्तेज्ञेयाभारुकराभु
 वि ॥ २० ॥ नानर्कःस्मरतेकैवैनानर्कोऽसमर्चयेत् ॥ नानर्कःकीर्तयेदकैनानर्कोऽकमवाप्नुते ॥ २१ ॥ सौरधर्मस्यसारोयसूत्रे
 भक्तिःसुनिश्चला ॥ षोडशांगचसाप्रोक्तराविगेहद्विसौकसाम् ॥ २२ ॥ आतःस्नानंजपेहोमस्तथादेवाचर्चनंनृप ॥ द्विजानांपूजनं

भक्त्यापूजागोश्चत्थयोस्तथा ॥ २३ ॥ इतिहासपुराणेभ्योभक्तिश्रद्धापुरस्कृतम् ॥ श्रवणंराजशार्दूलवेदाभ्यास्तत्तथैवच ॥ २४ ॥
 मद्रक्त्याजनवात्सल्यंपूजायांचानुमोदनम् ॥ स्वयमभ्यर्चयेद्भक्त्याममप्रेषाचक्रं परम् ॥ २५ ॥ पुस्तकस्यसदाश्रेष्ठममतीविप्रियसुराः ॥
 मत्कथाश्रवणंनित्यंस्वरनेत्रांगविक्रिया ॥ २६ ॥ ममानुस्मरणंनित्यंभक्त्याश्रद्धापुरस्कृतम् ॥ षोडशांगाभक्तिरियंस्थिबलच्छेपिवर्ते
 ॥ २७ ॥ विप्रैर्द्रुसमुनिःश्रीमानसजात्यःसचपंडितः ॥ नमोपृथक्चतुर्वेदासद्भक्तःक्षपणेऽपिपयः ॥ २८ ॥ तस्मैदेयंताग्राह्यंसचपूज्योथाह्य
 हम् ॥ पत्रपुष्पंफलंतोयमेभक्त्याप्रयच्छति ॥ २९ ॥ तस्याहंनप्रणइयामिसचमेनप्रणइयति ॥ योसांसर्वगतंपश्येत्सर्वमयिसंस्थितम् ॥
 ॥ ३० ॥ तस्याहंनित्यमास्थायसचनित्यमयिस्थितः ॥ अष्टादशार्धकक्षयोऽपरंचाष्टभिरुद्रवैः ॥ ३१ ॥ रोधयित्वामहावाहोतथाज्ञानतरे
 णतु ॥ दुर्गेपालंविजित्याशुभास्करार्धतुर्जया ॥ ३२ ॥ जित्वाचपुराजानंमहातेजमनौपमम् ॥ मनसाचलतेभक्त्यायोमांघ्यायतिमा
 नवः ॥ ३३ ॥ अहंतेमर्वचितामिआत्मवत्सततंनरम् ॥ ३४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्राहोपर्वणिस्तमीकल्पेसौरधर्मवर्णनंनमैकपंचाशदु
 चरशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ सुरेचदुर्लभाभक्तिदुर्लभंसूरपूजनम् ॥ सूरयदुर्लभंदानंसूरहोमश्चदुर्ल
 भः ॥ १ ॥ सुदुर्लभंरवेज्ञानंतदभ्यासोऽपिदुर्लभः ॥ सुदुर्लभतंज्ञेयंखषेलकज्ञानमुत्तमम् ॥ २ ॥ सुदुर्लभतरंज्ञानंसदावैभास्करस्यतु ॥
 प्रदक्षिणांचक्रतुर्वैपादौभक्त्याऽर्कमांदिरे ॥ ३ ॥ तौकरौश्चाद्यतांप्राप्तौपूजांचक्रतूरवेः ॥ सैवैकारसनाधन्यास्तोत्रयाकुरुतेरवेः ॥
 ॥ ४ ॥ तन्मनःपुण्यतांप्राप्तयद्वित्वाविषयंनृप ॥ निश्चलाचरेर्लीलानिर्भाकाक्रोधवर्जिता ॥ ५ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ सूर्याचन
 विधिंक्षुर्वच्छ्रेतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ त्वत्प्रसादाद्विजश्रेष्ठकौतूहलमतीवमे ॥ ६ ॥ यत्पुण्यंस्थापितिसूयैकतेसूर्यालयेचयत् ॥ सम्मार्जनचय
 त्पुण्यंयत्पुण्यमुपलेपने ॥ ७ ॥ स्थानेकृतेचयत्पुण्यंयत्तार्थानिराजनेकृते ॥ नीलैषधिप्रवापेननृत्तमंगलवादितैः ॥ ८ ॥ अर्घ्यदानेनयत्पुण्यं
 तोयस्नानेनयद्भवेत् ॥ पंचामृतमयस्नानेदधिस्नानेचयत्फलम् ॥ ९ ॥ चक्राभ्यंगेचयत्प्राक्तंवज्रस्नानेचयत्फलम् ॥ मधुस्नानेपयःस्नानेस्नानइ
 क्षुरासस्यतु ॥ १० ॥ उद्धर्तनंशुचिस्थानेकुशपुष्पादेकेनतु ॥ सुवर्णरत्नतोयैश्चांधचंदनवारिभिः ॥ ११ ॥ कर्पूरगुरुतोयेनस्वच्छतो

येनयत्फलम् ॥ विलेपनैश्चगंधाब्जैर्विलेपनफललभेत् ॥ १२ ॥ तालपत्रप्रदानेनतुप्रज्ञनेचामरस्यतु ॥ रक्तपुष्पाचनेयच्चदामभिःपूजननच
 ॥ १३ ॥ शुमानांमंडपेयच्चपुष्पमालावलंबनात् ॥ पूजाभक्तिविशेषैश्चगृहमालाविलंबने ॥ १४ ॥ पुष्पदानविशेषेणधूपदीपैश्चयत्फलम् ॥
 वस्त्रालंकारदानेनतुपुण्यश्रवणकीर्तने ॥ १५ ॥ ब्रह्मश्रवस्यदानेनतुअव्यंगस्यचगोपते ॥ मगानांमत्प्रसादेनअभिवादनपूजने ॥ १६ ॥ व्योमयूजा
 फलयञ्चअरुणस्यचपूजनम् ॥ तथान्यदपियत्प्रोक्तमज्ञानाद्ब्राह्मणोत्तम ॥ १७ ॥ तत्सर्वब्रह्मेब्रह्मन्भक्तानामनुकंपया ॥ १८ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसूरधर्मपुत्रश्रवणनंनामद्विपंचाशुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 स्वमतिश्चरैर्भक्तपांडवेयमहामते ॥ अतस्तेनिलिखंश्चिमशृणुष्वैकमननुर ॥ १ ॥ कल्पादौसृजेतेवीरब्रह्माचविधिःप्रजाः ॥
 अहंकारेमहानासीन्नास्ति लोकोममोत्तमः ॥ २ ॥ तथापालयतेवीरकेशवःपृथिवीपते ॥ ३ ॥ चिंतयंतोयतेदेवाःकेशस्यनरा
 धिप ॥ मिथस्तेस्पर्धययुक्ताःपरस्परविरोधिनः ॥ ४ ॥ विवादस्तुमहानासीत्कजजंबुनगौकसाम् ॥ परस्परंमहाबाहो
 मनसाश्रित्यकेवलम् ॥ ५ ॥ अहंकर्ताविकर्ताहंपालकोहंजात्रभुः ॥ इत्याहभगवान्ब्रह्माकृष्णभूमौसमर्चितौ ॥ ६ ॥
 तथैतयशंकरःकुद्धःकःशक्तोमदतेभुवि ॥ संहर्तुंजगदेतद्विस्मृत्पालयितुंतथा ॥ ७ ॥ नारायणोप्येवमेवमनाक्क्रोधसमन्वितः ॥ नवाशक्तो
 जगत्स्रष्टुंसंहर्तुरक्षितुंतथा ॥ ८ ॥ एवंतेषांप्रवदतांकुद्धानांचपरस्परम् ॥ समाविशतदाऽज्ञानंतमोमोहात्मकंविभोः ॥ ९ ॥ तेविक्रांतविभ्यः
 सर्वेनपश्यंतिपरस्परम् ॥ अत्यर्थमोहमापन्नानजानंतौहकिंचन ॥ १० ॥ अपश्यंतोमिथस्तेतुनिषण्णाःक्षमातलेविभोः ॥ आरमन्तिद्वि
 चान्येतेदिवाकरमास्थिताः ॥ ११ ॥ तमसामोहिताःसर्वेनिद्रावत्क्रांतचेतसः ॥ मनागज्ञानेनचाक्रांताःकिंकुशमोतिमोहिताः ॥ १२ ॥ अय
 भूताधिपादेवोगोश्रुताभरणोज्ज्वलः ॥ चंद्रार्धकृतशोभस्तुशीतलांशुविशोदितः ॥ १३ ॥ आर्त्तमेत्यपरंवीरमोहितस्तमसाविभो ॥ अय
 श्यन्नब्रवीदेवंमाध्वंभूधरंहरिम् ॥ १४ ॥ महादेवउवाच ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहोकागतस्त्वंमहामते ॥ ब्रह्माचकगतोवीरनाहंपश्यामिवाक्र
 चित् ॥ १५ ॥ मोहेनमहताहंवेमनसाचविमोहितः ॥ किंकरोमिक्कगच्छमिक्कचहमधुनास्थितः ॥ १६ ॥ क्षमाधरपृथिवीवृक्षान्देवगंधर्व

दानवान् ॥ विपुलसामरन्धन्यानाहंपश्यामि किंचन ॥ १७ ॥ केनोपायेनपश्येजगत्स्थारजगमम् ॥ ब्रूहिमेवशादूलब्रीडाभेदोविजय
ते ॥ १८ ॥ शंकरस्यवचःश्रुत्वाहरिवचनमब्रवीत् ॥ शोकगद्गदावाचातमसामोहितोनृप ॥ १९ ॥ विष्णुवाच ॥ भीमभीमनजनेहंक्रभवा
न्वतेतेधुना ॥ ममापिमोहितंचेतस्तमसातिवशंकर ॥ २० ॥ क्वगच्छामिक्वतिष्ठामिक्वतस्त्वस्थतां व्रजेत् ॥ तमसाप्रित्सर्वजगद्विपरमे
श्वर ॥ २१ ॥ यद्यसौदृश्यतेदेवःसुरज्येष्ठोबुजोद्भवः ॥ पृच्छावस्तंमहात्मानंयदितोरोचतेहर ॥ २२ ॥ हित्वादपमहंकारंसममास्थायैकैव
लम् ॥ पद्माननंपद्मयोनिपद्मपत्रनिभंक्षणम् ॥ २३ ॥ इत्येवंगदतोवाक्यंविष्णोरमिततेजसः ॥ श्रुत्वावचविभोब्रह्मांगाधरमहीधरो ॥ २४ ॥
कृष्णकृष्णमहाबोभीमभीममहामते ॥ क्रभवतौब्रूतकिंचकिंयुवामूचश्रुर्मिथः ॥ २५ ॥ ममार्तिवमनेबुद्धीतमसावशमागते ॥ नशृणोमिन
पश्यामिनिद्रामोहवशगतः ॥ २६ ॥ अहोवतजगत्सर्वमेदेवासुरमानुषम् ॥ तमसाव्याहृतंदेवौनजनेक्रगतंमहः ॥ २७ ॥ अथतेषांप्रवदत
ब्रह्मादीनां दिवौकसाम् ॥ दर्पक्रोधभयातर्नातमसाक्रांतचेतसाम् ॥ २८ ॥ तेषांपरंपहारायप्रबोधार्थंचगोपतेः ॥ तेजोहंपसमुद्भूतमष्टशृंग
मनौपमम् ॥ २९ ॥ अलक्ष्यपापतमसामहद्व्योमनराधिप ॥ ज्वालामालावृतंवीरबहुहृपंचभासते ॥ ३० ॥ शतयोजनविस्तीर्णगतमूर्ध्वप्र
मंतथा ॥ गोमध्यतोमहाराजकर्णिकेवांबुजस्यतु ॥ ३१ ॥ प्रकाशतेजसातस्यजगत्सर्वमिदंनृप ॥ पुरेष्वंतर्थावीरअंबुजस्यार्चिभिःसदा ॥ ३२ ॥
दृष्ट्वापरस्परंसंहुंकारादिविकारिणः ॥ तेजसामोहितास्तस्यजगत्सर्वमिदंनृप ॥ ३३ ॥ तेजसामोहितंतस्यमहद्व्योमोनराधिप ॥ ततोवि
स्मयमासीनादृष्टगोपतयोनृप ॥ ३४ ॥ पश्यमानमहोव्योमिभिथोवचनमब्रुवन् ॥ अहोतेजःसमुद्भूतमस्माकंश्रेयसेनृप ॥ ३५ ॥ प्रकाशाय
चलोकानांसर्वेपश्यामकिंविदम् ॥ ज्ञानयोर्व्यगतोब्रह्माचाधस्तात्रिपुरांतकः ॥ ३६ ॥ तिर्यक्जगामदेवेशश्चक्रांबुजगदाधरः ॥ अलब्ध्वा
तस्यतेसर्वेप्रमाणैरकाराधिपाः ॥ ३७ ॥ विस्मयोत्प्लुनयनाःसमामस्यपरस्परम् ॥ सर्वैकंजादिकोदेवाइदंवचनमब्रुवन् ॥ ३८ ॥
कोऽयंकिमात्मकश्चायंकिमिदंतेजसांनिधिः ॥ अहोऽस्यदर्शनात्सर्वसंज्ञाज्ञानिनोवयम् ॥ ३९ ॥ तस्मात्सर्वेप्रणम्यैतंस्त्वामोऽदुतदर्श
नम् ॥ कृतांजलिपुटाःसर्वेचास्तुवस्त्रिदिवौकसः ॥ ४० ॥ स्तुवतामप्यथैतेषांसहस्राकिरणोरेविः ॥ आत्मानंदर्शयामासकृपया

परयावृतः ॥ ४१ ॥ ज्ञात्वाभक्तिमहाबाहोब्रह्मादीनांमहोपमाम् ॥ अथतेव्याप्तिदेवेशदृशुःपरमेश्वरम् ॥ ४२ ॥ खलो
 लकलोकनाथेशसहस्रकिरणोज्ज्वलम् ॥ कृत्तिकाभिरसंस्पृष्टंयद्वातकर्तिकास्थितम् ॥ ४३ ॥ दुर्जयंकृतिकानांतुतथैकेनवि
 वर्जितम् ॥ तथाहस्तविहीनचसप्तर्षिगहितं तथा ॥ ४४ ॥ वर्षाद्वारहितदेवसत्स्वरविवर्जितम् ॥ सबलनिष्कलंचैवसैकाकाररूपिणम् ॥
 ४५ ॥ तद्वद्वानेकाशिरसमनेकचरणंतथा ॥ अनेकोदरबाहुंसमनेकाभरणान्वितम् ॥ ४६ ॥ अनेकाननमक्षीवसहस्राक्षमनौपमम् ॥
 अनेकवर्णरूपंचअनेकमुकुटोज्ज्वलम् ॥ ४७ ॥ दृष्ट्वैवदेवदेवस्वरूपंभानोर्भहात्मनः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनस्तुष्टुवुस्तेदिवाकरम् ॥
 ४८ ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वाब्रह्मास्तोतुंप्रचक्रमे ॥ प्रणम्याशिरसाभाजुमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमस्तेदे
 वेदेवेशसहस्रकिरणोज्ज्वल ॥ लोकदीपनमस्तेऽस्तुनमस्तेकोणवल्लभ ॥ ५० ॥ भारुकरायनमोनित्यखषालकायनमोनमः ॥ विष्णवेका
 लचक्रायसोमायामिततेजसे ॥ ५१ ॥ नमस्तेपंचकालायदं द्वायवसुरतेसे ॥ खगायलोकनाथायएकचक्रराथायच ॥ ५२ ॥ जगद्धितायेदे
 वायशिवायामिततेजसे ॥ तमोघ्नायसुहृपायतेजसांनिधयेनमः ॥ ५३ ॥ अर्थायकामरूपायधर्मायामिततेजसे ॥ मोक्षायमोक्षरूपायसूर्याय
 चनमोनमः ॥ ५४ ॥ क्रोधलोभविहीनायलोकानांस्थितिहेतवे ॥ शुभायशुभरूपायशुभदायशुभात्मने ॥ ५५ ॥ शांतायशांतरूपायशांतये
 स्मासुवैनमः ॥ नमस्तेब्रह्मरूपायब्राह्मणायनमोनमः ॥ ५६ ॥ ब्रह्मदेवायब्रह्मरूपायब्रह्मणपरमात्मने ॥ ब्रह्मणेचप्रसादंवैकुण्ठदेवजगत्पते
 ॥ ५७ ॥ एवंस्तुत्वारिविब्रह्माश्रद्धयापरयाविभो ॥ तूष्णीमासमहाभागप्रद्वेनंतरात्मना ॥ ५८ ॥ ब्रह्मणोऽनंतरंरुद्रस्तोत्रं चक्रेविभावसोः ॥ त्रिपुरा
 रिर्महतेजाःप्रणम्याशिरसारविम् ॥ ५९ ॥ महोदेवउवाच ॥ जयभाजयजयजयहंसदिवाकर ॥ जयशंभोमहाबाहोखगगोचरभूधर ॥ ६० ॥ जयलो
 कप्रदीपेनजयभानोजगत्पते ॥ जयकालजयानंतसंवत्सरशुभानन ॥ ६१ ॥ जयेदेवादितेःपुत्रकश्यपानंदवर्धन ॥ तमोघ्नजयसेतेशजयसत्सादववा
 हन ॥ ६२ ॥ ग्रहेशजयकांतीशजयकालेशशंकर ॥ अर्थकामेशधर्मेशजयमोक्षेशर्मद ॥ ६३ ॥ जयवेदांगरूपायग्रहरूपायवैद्यतः ॥ सत्या
 यसत्यरूपायसुहृपायशुभायच ॥ ६४ ॥ क्रोधलोभविनाशायकामनाशायवैजय ॥ कल्माषपक्षिरूपाययतिरूपायशंभवे ॥ ६५ ॥

विडवायविडवरूपाथविश्वकर्मायैजय ॥ जयोंकारवपट्कारस्त्राहाकारस्वशास्त्र ॥ ६६ ॥ जयाधमेयरूपायचाग्रिहृषयमायच ॥ संसाराणं पतितय नोऽक्षरप्रदयच ॥ ६७ ॥ संसाराणं वमशस्यमम देवजगत्पते ॥ हृन्मना लंघनं देवमवन्तं गोपते द्रुन ॥ ६८ ॥ इशोष्येव महीनां गंतुं त्वाभां नु प्रयस्यन्तः ॥ विरराज महाराज प्रणम्याशिरसाराविम ॥ ६९ ॥ अथ विष्णुर्महोत्तजाः कृतां जलपुटाराविम ॥ उवाच राजा इन्द्रोऽहं लभन्त्याश्रद्धासमीन्वितः ॥ ७० ॥ विष्णुरुवाच ॥ नमामि देवदेवेशं भूतभावममव्ययम् ॥ दिवाकरं राशं भुवनं त्रिं डभारुक्रमम् ॥ ७१ ॥ इन्द्रविष्णुर्हो हंसमर्कलोकगुरुविभुम् ॥ त्रिनेत्रं त्र्यक्षरं त्र्यंगं त्रिमूर्तिं त्रिगातिं तु भुम् ॥ ७२ ॥ यण्णुवायनमो नित्यं त्रिनेत्राय नमो नमः ॥ चतुर्विंशतिपादयनमो द्वादशपाणिने ॥ ७३ ॥ नमस्ते भूतपतये लोकानां पतये नमः ॥ देवानां पतये नित्यं वर्णानां पतये नमः ॥ ७४ ॥ तं ब्रह्मा तदेव जगन्नाथो रूद्रस्त्वं च प्रजापतिः ॥ त्वं सोमस्त्वं तथार्थादित्यस्त्वं सोमोऽकारक एव हि ॥ ७५ ॥ बृहस्पतिर्गुरुस्त्वं हि त्वं शुक्रस्त्वं विश्वायतुः ॥ यमस्त्वं वरुणस्त्वं हि त्वं नमस्ते कश्यपात्मज ॥ ७६ ॥ तया ततमिदं सर्वं जगत्स्यात्वरजं जगम् ॥ त्वत्तत्त्वसमुत्पन्नं वसुदेवाभिरुपायम् ॥ ७७ ॥ ब्रह्मा चार्हं च रूद्रश्च समुत्पन्ना जगत्पते ॥ कल्पादौ तु पुरा देवस्थितये जगत्तमेव ॥ ७८ ॥ नमस्ते वेदरूपाय अन्तरूपाय नमः ॥ नमस्ते ज्ञानरूपाय यज्ञाय च नमः ॥ ७९ ॥ प्रसीदास्मा सुदेवेश भूतेशाकिरणोज्ज्वल ॥ संसाराणं वमशानां प्रसादं कुरु गोपते ॥ ८० ॥ वेदांताय नमो नित्यं नमो यज्ञकलाय च ॥ सुमंतुरुवाच ॥ स्तुतुर्वेधं भारुक्रमं भक्त्या विष्णुर्भरत तत्तम ॥ ८१ ॥ प्रदधौ त्वुपशां दूरं वै तद्गतानसः ॥ एवं ते न शादूले देवा ब्रह्मा दयोऽनव ॥ ८२ ॥ स्तुवंति ते महात्मानं सहस्रकिरणं विम ॥ इत्येवं स्तुवंतीति पारिवं भक्त्या महाननाम् ॥ ८३ ॥ अथ तुष्टोरा विस्तेषां ब्रह्मादीनां जगत्पतिः ॥ विज्ञाय भक्तिं परमां श्रद्धां च परमां विभुः ॥ ८४ ॥ उवाच तमहो जगत्प्रहृष्टेनां तस्मान्ना ॥ ८५ ॥ अहो ज्योम आरूढस्ते जसा प्रज्वलि दिशः ॥ ब्रह्माणं विष्णुमीशानमभ्यैतां न्विशापते ॥ ८६ ॥ दृष्ट्वा तान् ग्रणतान् त्सर्वोऽभिरावर्ति गतान् ॥ तुष्टोऽस्मि ते सुरज्येष्ठ च तुर्मुख जगत्पते ॥ ८७ ॥ वं वं राग्यभद्रं ते मनसा त्वयि पिच्छसि ॥ श्रुत्वा तु वचनं भानो ब्रह्मालोकगुरुर्नृप ॥ ८८ ॥ जगमाशेरसाभूमा पुवाच सकृतां जलिः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृतकृत्योऽस्मि देवैश्च पूतश्चास्मि ल

गाधिप ॥ ८९ ॥ धन्योऽस्म्यनुग्रहोतोऽस्मिगतोऽस्मिपरमांगतिम् ॥ सहस्रकिरणैर्यन्मभवाद्दर्शनमागतः ॥ ९० ॥ अपश्यतश्च देवशूढ
 मासीन्मनोमम ॥ भगवन्त्संप्रसीदत्वंममोपरिविभावसो ॥ ९१ ॥ प्रयच्छत्वंवलभक्तिमात्मनोममगोपते ॥ गत्वाशिरोभिरवनिस्पृगपाते
 तस्यच ॥ ९२ ॥ भक्त्याविज्ञानिमाकण्यप्रसादं कुरुगोपते ॥ ब्रह्मणोवचनं श्रुत्वा प्रसादेवो जगत्पाते ॥ ९३ ॥ तथेत्याह नाराजभारवचं प्रसा
 न्वितम् ॥ ब्रह्मणेचवरंदत्त्वारजन्देवो दिवाकरः ॥ ९४ ॥ उवाच न्यंकं देवशं कंकुतशेखरम् ॥ वरं वरयभूते शुभुजादायेतानघ ॥ ९५ ॥
 यमिच्छसि महो देववच्यहंतदशेषतः ॥ भास्करस्यवचः श्रुत्वा ईश्वरान्निपुरातकः ॥ ९६ ॥ गत्वा तु शिरसाभूमौ प्रणम्योवाच भास्करम् ॥
 महादेव उवाच ॥ ९७ ॥ पुण्योऽहं पुण्यकर्माहं नास्ति धर्मितरो मया ॥ ९८ ॥ गतोऽहं परसांसिद्धिगतश्च परमांगतिम् ॥ नाम्राप्यमस्ति देवज्ञ
 नासाध्यं मर्म किंचन ॥ ९९ ॥ यस्य मे भगवान्देवः प्रसादं प्रवणः स्थितः ॥ त्वया ततमिदं सर्वं जगत्स्थायं वरजंगमम् ॥ १०० ॥ त्वत्तएव समुत्तमं
 लयंचत्वयियास्यति ॥ यदि तु शोभमविभो अनुग्राह्योऽस्मितेयदि ॥ १०१ ॥ अचलां देहि मे भक्तिमात्मनश्चरणेनय ॥ व्योमके जवचः श्रुत्वा प्रसा
 देवो दिवाकरः ॥ १०२ ॥ तथेत्याह रं वीरततो हरिमुवाचह ॥ नारायणमहाबाहो वरं वरय गोधर ॥ १०३ ॥ परितुष्टोऽस्मिते देवयमिच्छसि
 हाबल ॥ श्रुत्वा तु भास्करवचः कीलालजवको हरिः ॥ १०४ ॥ उवाच परया भक्त्या न त्वाच शिरसारविम् ॥ १०५ ॥ नारायण उवाच ॥ १०६ ॥ जय
 देवजगन्नाथ जय देवगुरोरेव ॥ १०७ ॥ प्रसीद मम देवशं भक्तियच्छात्मनो रेवे ॥ येनाहं सर्वदेवाना मुत्तमः स्यां जगत्पते ॥ १०८ ॥ अजेयश्च त
 था देवैर्देवदानवरक्षसाम् ॥ त्वद्भक्त्या बृंहितवलस्तेजसा महतान्वितः ॥ १०९ ॥ ततो मया महत्कर्म कृतं व्यंतवशासनात् ॥ प्रजानां पालने देव
 देवानां च ग्रहाधिप ॥ ११० ॥ वर्णानाम्माश्रमाणां च वर्णधर्मस्य वाविभो ॥ दुष्टदेवविनाशा यलोकानां पालनाय च ॥ १११ ॥ सृज्येऽहं न
 वता पूर्वकल्पादौ च कृतोऽनघ ॥ यस्य रुष्टो भवान्त्स्यद्वैकथंचित्पुरुषस्य तु ॥ ११२ ॥ व्याधिदुःखमनारोग्यं दारिद्र्यं संततिक्षयः ॥ तस्यै
 तानि भवंतीह आधयो विविधास्तथा ॥ ११३ ॥ तस्मात्सर्वचततो देवसंस्तव्यः स तंतुधैः ॥ एवंत्वांगोपते देवभक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ ११४ ॥
 अहमर्चितुमिच्छामि तस्मान्मम कृपां कुरु ॥ ११५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मवैवर्ते जैमिनीय उपनिषत्पंचाशदुत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ११७ ॥ ॥ श्रुत्वा तु वचनं भानुर्विज्जोरभितेजसः ॥ उवाच कुरुशालूलादित्यः कृपयान्वितः ॥ ११८ ॥

॥ आदित्यउवाच ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहोऽशुभेपरमंवचः ॥ यदर्थप्रार्थितः कृष्णतत्सर्वतः भविष्यति ॥ २ ॥ देवदानवयक्षाणां भयधारगर
क्षसाम् ॥ अजेयस्त्वं महाबाहो भविष्यसि न संशयः ॥ ३ ॥ जगत्पालयितुं सर्वसमर्थश्च भविष्यसि ॥ अचला तव भक्तिश्च भविष्यति समोपरि ॥ ४ ॥
ब्रह्मापि स तं शक्तो जगत्सहं भविष्यति ॥ संहर्तुं शंकराश्चापि मत्प्रसादाद्भविष्यति ॥ ५ ॥ भवतो मत्प्रसादेन ज्ञानिनामुत्तमं पदम् ॥ गमिष्यति न सं
देहो मम पूजाप्रसादतः ॥ ६ ॥ सर्वे च न माकर्ण्य गोश्रुताभरणाविभो ॥ उवाच गोपतिर्गोशोपेतो गोवृषव्यजः ॥ ७ ॥ त्वामाराध्य भविष्यामीव यं
सर्वैः सुरोत्तमाः ॥ कथमाराधयामीहि भवतं श्रद्धयान्विताः ॥ ८ ॥ श्रेयसे स ततः देवब्रूहि न स्तुतुं त्वमात्मनः ॥ भवतो हि न पश्यामीमूर्तिं परमपूजिताम् ॥
॥ ९ ॥ पश्यामः केवलं ते जह्यध्वेऽस्तोयमिवोज्झितम् ॥ ज्वालामालाकुलं सर्वभूतैः कृतिमद्भुतम् ॥ १० ॥ न चाकाराविहीनं तु चेत्तसोऽलं वनं
भवेत् ॥ आलंबनमृते देवन चित्तरमणं क्वचित् ॥ ११ ॥ चेत्तसोऽरमणे भक्तिर्न पुंसां जायते क्वचित् ॥ भक्तिविना पूजयितुं न शक्यते दिवैकतः ॥ १२ ॥
त्वत्पूजने हि प्राप्यते देवधर्मादयोनैः ॥ तस्माद्दर्शयतां मूर्तिं ताम्भनोयापराभता ॥ १३ ॥ येन त्वां पूजयित्वा तु वयं सद्भाभवामहे ॥ भूय उवाच ॥
साधुसाधु महादेव साधु पृष्टोऽस्मि सुव्रत ॥ १४ ॥ शृणुष्वैकमनाः कृत्स्नं गदतो मम मानद ॥ चतुर्भूतिरहं देव जगद्वाप्यव्यवस्थितः ॥ १५ ॥
श्रेयसे सर्वलोकानामादिमध्यांतकृतसदा ॥ एकमेव राजसीमूर्तिं ब्रह्मेति परिकीर्त्तता ॥ १६ ॥ सृष्टिकरो तिसानित्यं कल्पदौजस्यतिविभो ॥
द्वितीयासात्त्विको प्रोक्तायापरापरिकीर्त्तता ॥ १७ ॥ जगत्सालये यन्निद्रुदुदयै विनाशिनी ॥ तृतीयातामसो ज्ञेया ईशति परिकीर्त्तता ॥
॥ १८ ॥ त्रैलोक्यं संहारं तातु कल्पति शूलपाणिनी ॥ चतुर्थी तु गुणैर्हीना सत्यादिभिर्भुतमा ॥ १९ ॥ सा चाशक्या क्वचिद्रुदुस्थिता सा च भ
वत्सदा ॥ तथा तत्सिद्धं सर्वं यच्चोद्दिधं तु मे गतिः ॥ २० ॥ निष्कलं स कलसातु रूपा रूपा रूपा रूपा ॥ अतः गता च लोका नान्यत्र कर्मफलं गता ॥ २१ ॥
तिष्ठमाना प्यालिता सा पद्मपत्रमिवांभसा ॥ अस्पृष्टा च सदपङ्क्तिः सतीत्यव्यवस्थिता ॥ २२ ॥ चतुस्तनूनां स पद्मभ्यस्तुर्याख्या सुप्रजिता नि
सारप्रभुत्वया शक्या हरणब्रह्मणानच ॥ २३ ॥ मामनाराध्य भूतेऽव्योमरूपं कदाचन ॥ यदेतद्भवतां देवप्रबोधार्थं मुपास्थितम् ॥ २४ ॥ अ
हं काराविमूढानां तं मसात्रिलोचन ॥ प्रकाशाय च लोकानां ज्वालामालासमाकुलम् ॥ २५ ॥ कर्णिकवस्थितं देवमधुमक्षरम् ॥ लिलय च

यस्य संदर्शनादेव यूयं सर्वप्रबोधिताः ॥ २६ ॥ प्रकाशमभवद्वापि जगत्सर्वमथाचिभिः ॥ तस्मादाशयस्वेन मरुपटुंगमनोपमम् ॥ २७ ॥ मरु-
 त्पुन्येन तादिव्यां द्रव्यसित्वां त्रिलोचना ॥ यस्याद्यमिदं वरं जज्ञे तद्व्योमपरिकीर्तितम् ॥ २८ ॥ कल्पयति ब्रह्मैव व्यामिलोयते सर्वदेवताः ॥ इक्षिणोऽप्येव
 ह्यावामे तस्य जनार्दनः ॥ २९ ॥ त्वं सदा कच देशे तुल्यो यस्ये त्रिपुरांतक ॥ गायत्रीऽख्यते तस्य हृदये लोका मातरः ॥ ३० ॥ लीयते सृष्टिर्वै वैदः स पटुंगपद-
 क्रमः ॥ जठरे लीयते सर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ ३१ ॥ पुनरुत्पद्यते श्वेत्स्माद्धृद्भावं तत्राचरम् ॥ आकाशं व्योम इत्याहुः पृथिवीं निक्षुभायता ॥
 ॥ ३२ ॥ भूतश्रेयोहमाकाशो निक्षुभादयि तामम ॥ मयानि क्षुभया सर्वं गच्छांतं त्रिलोचन ॥ ३३ ॥ तस्मादाशयव्योमं तं ब्रह्मा केनैव रतथा ॥
 तन्मे रूपं महद्व्योम पूजयित्वा त्रिलोचनम् ॥ ३४ ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं हि गिरौ त्वं यथा ददे ॥ ततो यास्यसि सिसिद्धिषडंगं परमां बुभुषाम् ॥ ३५ ॥
 कलापग्राममाश्रित्य शंखचक्रगदाधरः ॥ आशययतु मां भक्त्या व्योम रूपं मनोदहनम् ॥ ३६ ॥ अंतरिक्षगतं तीर्थं पुष्करं लोकापानम् ॥ तत्र
 गत्वा विरिचो मे व्योम रूपं सदा चतु ॥ ३७ ॥ एवं मां सततं यूयं समाराध्य जगत्पतिम् ॥ समानां च सुदिव्यानां सहस्रत्रयमादरात् ॥ ३८ ॥ ततो द्र-
 व्यथ मे मूर्तिं परमां यां विदुर्बुधाः ॥ कदंबगोलिकाकारां रश्मिमालाकुलां पराम् ॥ ३९ ॥ अथ नारायणो देवः प्रणम्य शिरसारविम् ॥ कृतांजलिपु-
 टो भूत्वा इदं वचनमब्रवीत् ॥ ४० ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ यदिते परमं रूपं मत्तं व्योम ह्यनौपमम् ॥ तमाराध्य वयं सर्वे यत्नयामः सिसिद्धिमु-
 तमाम् ॥ ४१ ॥ कीदृशं व्योम त्वं ब्रह्मा हरश्च त्रिपुरांतकः ॥ आशयन् महादेव भक्त्या श्रेयार्थमात्मनः ॥ ४२ ॥ येन गच्छामहे सिद्धिं तस्याराध्य
 दिवाकरम् ॥ तस्मान्नोऽक्षं ब्रह्म ह्रिव्योमः परमपूजितम् ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मेत्र्युपाख्याने चतु-
 र्पंचाशदुत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ अधित्य उवाच ॥ ॥ साधुसाधु मुरश्रेष्ठ साधुपुष्टोऽस्मि भूधर ॥ शृणुष्वैकमनः कृष्णगदतो-
 निखिलं मम ॥ १ ॥ आशयत्वयं देवो मरुपमनौपमम् ॥ चतुष्कोणं परं व्योम अद्भुतं गैरिको ज्ज्वलम् ॥ २ ॥ त्वामाराध्य च चक्रां केशं क-
 रो वृत्तमादरात् ॥ शब्दादौ सततं ब्रह्मसगरादौ त्रिलोचनः ॥ ३ ॥ मध्याह्ने त्वं सदा देव भक्त्या मामाचर्यस्व वै ॥ यथेष्टमुभयं सर्वं भक्त्या सांपूजयं-
 तु वै ॥ ४ ॥ ततो ब्रह्मादयो देवाः श्रुत्वा वाक्यं विभावसोः ॥ प्रणम्य शिरसा सर्वं इदं वचनमब्रुवन् ॥ ५ ॥ धन्या देव वयं सर्वे कृतकृत्यास्तथैव च ॥

अस्माभिर्भगवान्पृष्टस्तेजसाप्रज्वलन्ति च ॥ ६ ॥ संभूतज्ञानिनः सर्वभूतोद्दर्शनद्वयम् ॥ तमोमोहात्तथातन्द्वास्वमेकपदे गतम् ॥ ७ ॥ वयं त्व
 न्मूर्तयः सर्वे तेजसा तव संवृताः ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशालोकानां तव शासनात् ॥ ८ ॥ स्थिताः सर्वे सुरज्येष्ठलोकपालाश्चक्रात्तद्वशः ॥ अनुदारा
 धयामेहव्योमः पूजां व्रजामहे ॥ ९ ॥ इत्यन्तेषां चः श्रुत्वा भारुकरावोरितस्करः ॥ उवाच ब्रह्मविष्णुविशानां समग्रमिदं वचः ॥ १० ॥ आदि
 त्युवाच ॥ ॥ एवमेतन्न संदेहो यदा वदथ मुव्रताः ॥ श्रूयं नमूर्तयः सर्वे युष्माकमहमेव हि ॥ ११ ॥ यदेतद्दर्शनं देवाः प्रमाणं यदुत्तमम् ॥
 ज्वालामालाकुलं युग्मं शालिल्यमिवोज्जितम् ॥ १२ ॥ युष्माकं देवशार्दूलस्तन्निवेश्येत्तत्कारणम् ॥ अहंकारविमूढानां मिथः कलहिनो तदा ॥ १३ ॥
 प्रबोधार्थं हि युष्माकं तमसो नाशनाय च ॥ प्रवर्तनाय सर्वेषां कर्मणां च प्रदर्शितम् ॥ १४ ॥ तस्मादेव विदित्वा तु न हंकारः कदाचन ॥ कर्तव्यो
 भूतिमिच्छद्भिः स ततं देव सत्तमाः ॥ १५ ॥ मानंदर्पमहंकारं पूर्ववत्त्यक्त्वा सुदूरतः ॥ आराधय तं भां तस्य स ततं श्रद्धया न्विताः ॥ १६ ॥ ततोद्ग
 र्श्यथ मेरुः पृथक्कलं निष्कलं च यत् ॥ यस्य संदर्शनं देवसर्वो मिच्छिमवाप्स्यथ ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वा महाराज स हस्तस्त्रिंशो विभुः ॥ जगत्तद्दर्शनं
 तेषां पश्यतामेव भारत ॥ १८ ॥ अथ ते विस्मिताः सर्वे ब्रह्मविष्णुपिनाकिनः ॥ तेजसा तस्य देवस्य भारुकरस्य महौजसः ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा
 शेषोऽनुस्ते विस्मयेन तद्दानुप ॥ अहो महात्मा देवोऽयं दिति पुत्रो दिवस्पतिः ॥ २० ॥ बृहद्भानुर्मेहातेजालोऽहं कदापि विभावसुः ॥ येन तस्यैव यज्ञात्
 निन्न ता विपुलं तमः ॥ २१ ॥ आराधयामस्तं सर्वे गत्वा स्थानानि कृत्स्नशः ॥ येन सर्वे वयं तस्य प्रसादात्सिद्धिमाप्नुहे ॥ २२ ॥ तद्ध्येव शूरा ये त्वा
 तु परया श्रद्धया विभोः ॥ आमंत्र्यते मिथः सर्वे गताः पूजार्थमादरात् ॥ २३ ॥ जगाम पुष्करं ब्रह्माशालि त्रामं जनादर्दनः ॥ वृषध्वजो गतो तत्र देव
 तं गंधमादनम् ॥ २४ ॥ त्यक्त्वा मानमहंकारं कुर्वन्तस्तप उतमम् ॥ आराधयन्ति तं देव भारुकरं वारितस्करम् ॥ २५ ॥ व्यसि कृत्यं च तत्पुष्करं त्रि
 ह्यानि त्यमपूजयत् ॥ चक्रा किं तं हरिं नित्यं सम्यग्व्योममपूजयत् ॥ २६ ॥ हरोऽपि स ततं वीरतेजसा वह्नि सन्निभम् ॥ अपूजयत्तद्दुर्बलं व्यो
 मं भक्त्या समन्वितः ॥ २७ ॥ दिव्य वर्षसहस्रां तपूजयत्तो दिवाकरम् ॥ गंधमाल्योपहारैस्तु नृत्त्यगीतप्रवादिनैः ॥ २८ ॥ अतोऽप्युत्पन्नहारा
 नं कुर्वन्तस्तप उतमम् ॥ भक्त्या च लेन मनसा विवस्वन्तं मनुतमम् ॥ २९ ॥ अथ ते पांमहाराज प्रसन्नो भुवनाधिपः ॥ दृग्गंधमासलोकात्पा

युगपद्वैविभावसुः ॥ ३० ॥ कृष्णात्माचमहते जाश्चतुर्ध्यायोगतो नव ॥ गत्वैकेन सुरश्रेष्ठो ब्रवीत्परमं वचः ॥ ३१ ॥ अन्येन शंकरं मन्ये अ
 न्येन गरुडं च जम् ॥ सततापतथा न्येन रथारूढो दिवं सदा ॥ ३२ ॥ एवं यो वा वलाद्राजुः कृतवान्महदद्भुतम् ॥ उभे तपसि वर्तते दृष्ट्वा चेन च
 तमुत्सवम् ॥ ३३ ॥ पूजयंतं महद्भ्यो मभूगते मुखपंकजैः ॥ उवाच तं महाराज भारुकरश्चतुरासनम् ॥ ३४ ॥ पश्य पश्य सुरज्येष्ठ वरदं मातुषाग
 तम् ॥ श्रुत्वैवं च न भानो विरिञ्चस्तम पश्यत ॥ ३५ ॥ दृष्ट्वा जगाम प्रणतोऽयं निमुखपंकजैः ॥ हर्षादुत्फुल्लनयनः पुनरुत्थाय भारुकरम् ॥
 ॥ ३६ ॥ उवाच परमं वाक्यं कृतांजलिपुटः स्थितः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नमस्ते देव देवे गन्मस्तेति मिरापह ॥ ३७ ॥ नमस्ते भूतभक्ष्ये
 शमूतादिभूतभावनः ॥ प्रसादं कुरु मे देव प्रसन्नोऽथ दिवाकरः ॥ ३८ ॥ गतिरन्या न मे देव विद्यते त्वामृते विभो ॥ आदित्य उवाच ॥
 एवमेव यथा त्वैवं नास्ति तत्र विचारणा ॥ ३९ ॥ त्वमेप्रथमजः पुत्रः संभूतः कारणान्तपुरा ॥ वरं वरय भद्रं ते विरदोऽस्मि तवाग्रतः ॥ ४० ॥ अग्नि
 च्छसि सुरज्येष्ठ मा त्वं शंकां कुरु प्रभो ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदि मे भगवांस्तुष्टो ददाति विरमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ कर्तुं शक्नोमि सृष्टिं च प्रसा
 दात्तव गोपते ॥ कृताकृता हि मे देव सृष्टिर्नेह प्रसिद्धयति ॥ ४२ ॥ न पुत्रत्वमहं ग्रातस्तवे देव चतुर्मुख ॥ तवान्य
 ये गमिष्यामि पुत्रत्वं हि मरीचये ॥ ४३ ॥ ततोऽयास्यति ते सिद्धिं कृत्स्ना सृष्टिश्चतुर्मुख ॥ भवितैवं न संदेहो मत्प्रसादाज्जागृते ॥ ४४ ॥ एव
 मुक्तो विरिञ्चिस्तुरविणा पृथिवीपते ॥ तवैव्योदं विवस्वतं लोकनाथं जगत्पतिम् ॥ ४५ ॥ पुनराह सुरज्येष्ठः प्रणम्य शिरसारविम् ॥ क्लमेवासो
 जगन्नाथमविष्यति दिवस्पते ॥ ४६ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ यन्मे रूपं महद्भ्यो मपृष्टुं गमनुत्तमम् ॥ तत्र देवकं देवस्तु भवान्नित्यं व
 सिष्यति ॥ ४७ ॥ इंद्रः पूर्वदिशो भागेऽग्नेयांशां डिलीसुतः ॥ दक्षिणस्यां यमो नित्यनैऋत्या मथानिऋतिः ॥ ४८ ॥ पश्चिमायां तु वरुणो
 वायव्यां तु सदा गतिः ॥ उत्तरे तु दिशो भागेऽनिवसेद्ध न दस्ततः ॥ ४९ ॥ ईशान्यां शंकरो देवो मध्येऽव विष्णुना सह ॥ श्रुत्वैवं च न भानो वैधा
 प्रीत्या तम ब्रवीत् ॥ ५० ॥ कृतकृत्यं तथात्मानं मन्यते च नराधिप ॥ चकार च तथा सर्वं भारुकरोक्तमशेषतः ॥ ५१ ॥ स च सिद्धिं गतो विर
 प्रसादाद्भारुकरस्य तु ॥ आदित्योऽपि वरं दत्त्वा ब्रह्मण्येऽनघ ॥ ५२ ॥ जगाम सह देवेन परं तं गंधमादनम् ॥ ददर्श तत्र भूते शतं पृथ्वीं संस्रमा

थितम् ॥५३॥ कपर्दिनंशूलधरंचंद्राकंकृतशेखरम् ॥ पूजयंतं परं व्योम सुव्रतं ते जसान्वितम् ॥५४॥ गंधमाल्योपहारैश्च नृत्यगतिप्रसादितैः ॥
 मुखवाद्यैश्च बहुभिः प्रणवस्तोत्रगतिभिः ॥५५॥ पूज्यैवं तं महद्व्योमजगाम शिरसामहीम् ॥ दृष्ट्वैवं पूजयंतं च भारुकराश्चिपुरांतकम् ॥५६॥
 तुष्टोवाच महति जगोशु भाभरणं हरम् ॥ भीम तुष्टोऽस्मि ते वत्सवरं मत्तो वृणुष्व वै ॥५७॥ तवांति क्रमं ह प्रसातो विरदो भूभूतालयम् ॥ श्रुत्वैवं
 च न भानोर्महादेवोमहीपते ॥५८॥ ददर्श लोकनाथं तं प्रज्वलंतं मनुत्तमम् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा अष्टांगो भूतलंगतः ॥५९॥ नमो नमस्ते
 देवेश प्रभाकरादिवाकर ॥ शुभालयशुभाधारविकर्तनं शुभानन ॥६०॥ प्रसादं कुहे देवेश प्रसन्नस्य विकर्तनं ॥ संसारार्णवमग्न्यभयपोतो
 जगत्पते ॥६१॥ तवांगं स भवो देवपुत्रो हं बलभस्तव ॥ यत्करोति महादेव पिता पुत्रस्य तत्कुरु ॥६२॥ आदित्य उवाच ॥॥ ए
 व मे तन्न संदेहो यथावदसिंशंकर ॥ ललाटात्वं समुत्पन्नः पुत्रः पुत्रवत्तावर ॥६३॥ वरं वरय भद्रं ते मनसा त्वं यमिच्छसि ॥ दुर्दैयापि दिक्षिनि
 पुरांतं कसुन्दर ॥६४॥ महादेव उवाच ॥ यदि तुष्टोऽसि मे देव अनुग्राह्योऽस्मि ते यदि ॥ प्रयच्छ मे वरं भानो देहि भक्तिममाचलाम् ॥
 ॥६५॥ देवदानवगंधर्वयक्षरक्षोगणस्तथा ॥ निजित्याहं यथा देवयुगांते संहर प्रजाम् ॥६६॥ तथा प्रयच्छ मे देवस्थानं च परमं विभो ॥ ये
 नाहं हेतिसर्वं च जये देवजगत्प्रभो ॥६७॥ आदित्य उवाच ॥ देवदानवगंधर्वयक्षरक्षपन्नगान् ॥ हरिप्यसि जगन्नापि युगांते त्रि
 पुरांतक ॥६८॥ यदेतत्पूजितं नित्यं मद्रूपं व्योममुत्तमम् ॥ एतच्छिखूलं परमं तव शस्त्रं भविष्यति ॥६९॥ ईशानं च तथा भागव्योऽब्रु
 वा स भविष्यति ॥ महादेव उवाच ॥ एवं भवतु मे देवयः प्रसादस्तव याकृतः ॥७०॥ कृतकृत्योऽस्मि देवेश यन्मे देवो वरप्रदः ॥७१॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्म निरूपणं नाम पञ्चपञ्चाशदुत्तरांशतमोऽध्यायः ॥१५५॥ ७३ ॥ सुमं तु रुवाच ॥
 इत्थं दत्त्वा वरं भानुरीश्वरस्य विशांपते ॥ शालग्रामं जगामाशु वरं दातुं हरेर्नृप ॥१॥ ददर्श स हरिं तत्र तपंतं परमं तपः ॥ कृष्णा
 जिनधरं शांतं प्रज्वलंतं स्वतेजसा ॥२॥ पूजयंतं महद्व्योमचक्राकारमनौपमम् ॥ गंधमाल्योपहारैश्च नृत्यगतिप्रसादितैः ॥३॥ एवं स
 पूज्यंतं व्योमभक्ततथा श्रद्धासमन्वितः ॥ जगामा शिरसाम्मिह दध्यान् दिवाकरम् ॥४॥ विष्णुं तं प्रणतं दृष्ट्वा तुष्टो देवो विभावसुः ॥ उवाच

विष्णुमामंज्यपश्यमामागतंहे ॥ ५ ॥ तद्वाक्यं केशवः श्रुत्वा शिरसा च महं गतः ॥ नमस्ते सर्वदेवेश नमस्तगनचर ॥ ६ ॥ जगत्पतन
 स्तेऽस्तु ग्रहाणां पतये नमः ॥ दारिद्र्या धिदुःखघ्न नमस्ते भवनाशन ॥ ७ ॥ आदित्यार्कवेभानो भगपूष्ण दिवाकर ॥ नमस्ते सर्वतत्त्वज्ञ
 सर्वपापविर्वर्जित ॥ ८ ॥ प्रसीद मे जगन्नाथ हं सानवा दिवस्पते ॥ संसारार्णवमग्रानां त्राहि देववृषध्वज ॥ ९ ॥ पुत्रोऽहं तव देवेश द्वितीयो ब्रा
 ह्मणोऽनव ॥ पितेव पुत्रस्य रवेदो हि कामाग्रतपते ॥ १० ॥ विष्णोर्वेचनमाकर्ण्य हर्षमाप्य दिवाकरः ॥ उवाच कुरु शादूलहर्षगद्गदया गिरा
 ॥ ११ ॥ साधुकृष्ण महाबाहो तुष्टोऽहं तव केशव ॥ निश्चये ते पराभक्तिः श्रद्धा च पुरुषोत्तम ॥ १२ ॥ वरं रयतस्मात्वं त्वं स यन्मम सेच्छसि
 ॥ वरदोऽहं मनुप्रतो भक्त्यया कांतं त्वं वानव ॥ १३ ॥ निशम्य वचनं भानोर्विष्णुर्भक्त्या समन्वितः ॥ कृतांजलिपुटे भूत्वा इदं वचनमब्रवीत्
 ॥ १४ ॥ कृतकृत्योऽस्मि देवेश नास्ति त्वं धन्यतरो मम ॥ यस्य मे भगवंस्तुष्टो वरदस्त्वं गतः स्वयम् ॥ १५ ॥ यदि तुष्टो मम विभुर्भक्त्या कीर्तो
 मया यदि ॥ प्रयच्छ त्वं च लोभं क्तियथा शत्रुपराजयम् ॥ १६ ॥ तथा मम वरं देहि स वरं शरति विनाशनम् ॥ मम स्थानं च परमं सर्वलोक नमस्कृ
 तम् ॥ १७ ॥ लोकानां पालने युक्तिं वलं वर्ययशः सुखम् ॥ एवमुक्तो रवेर्भक्त्या विष्णुर्नावाक्यमुत्तमम् ॥ १८ ॥ उवाच कुरु शादूलजगत्सन्ना
 दयन्निवासाधुसाधु महाबाहो ब्रह्मणस्त्वं जवन् यजः ॥ १९ ॥ हरस्य अग्रजश्चापि सर्वदेव नमस्कृतः ॥ भक्तश्चापि ममात्यं तं ब्रह्मण्यश्च तदनाव ॥ २० ॥
 तस्मात्तवाचला भक्तिर्भविष्यति ममोपरि ॥ एतदेव महद्भो मयं कर्तुं प्रभविष्यति ॥ २१ ॥ सर्वयुध वरं वारं स वारं शरति विनाशनम् ॥ तथा स्या
 नं च परमं सर्वलोक नमस्कृतम् ॥ २२ ॥ इत्थं भानो वरं प्राप्य हरिं देवजगत्पते ॥ महाप्रसादमित्युक्त्वा जगाम शिरसा महीम् ॥ २३ ॥ भा
 स्करोऽपि वरं दत्त्वा केशवस्य मितौ जसः ॥ जगामाशु महाराज स्वपुंरं विबुधाधिपः ॥ २४ ॥ लोकानां पालने शक्तिं वलं वर्ययशः सुखम् ॥
 इत्वा कृष्णस्य देवेशं तथान्यमपि काक्षितम् ॥ २५ ॥ एवं ब्रह्मा दय देवाः पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ शक्तिं मंतो बभूवुस्ते सर्गादीनां प्रवर्तने ॥ २६ ॥
 इति ते कथितं पुण्यमालयानं पापनाशनम् ॥ त्रिदेवस्य मुपाख्या नं त्रैलोक्यजनितम् ॥ २७ ॥ स्तोत्रत्रय समायुक्तं धर्मकार्थसाधनम् ॥
 धर्म्यं स्वर्ग्यं तथा पुण्यमारोग्यं धनधान्यदम् ॥ २८ ॥ अइदं शृणु या न्नित्यं पठेस्त्वोत्र यंचयः ॥ सोऽग्रेयं यानमाहूदोयाति भानोः परंपदम् ॥ २९ ॥

अपुत्रालभतपुत्रमधनाधनमश्रुत ॥ पद्माथालभतपद्माप्रसादाद्भस्करस्यतु ॥ ३० ॥ तेजसारविस्काशप्रभयाप्राशस्त्यभम् ॥ मोदते
सुचिरकालंज्ञानिनासुत्तमोभवेत् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेत्रोल्लेखेऽर्पणिसप्तमीकल्पेऽर्पणैस्त्रैसुरोपाख्यानवर्णनानामष्टपंचाशदु
त्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ शतानीकृत्वाच ॥ एतन्मेकौतुकं ब्रह्मचर्यं ब्रह्मणेऽभिः ॥ दत्तवान्स्तवपुत्रत्वमन्वयेकद्वयफलस्यतु ॥
॥ १ ॥ यास्यामिद्विजशार्दूलप्रपन्नतिसिरापह ॥ एतन्मेमहदाश्चर्यं शंसमृषिकथं ब्रजेत् ॥ २ ॥ देवादीनांप्रणतायोविमुपसवोविभुः ॥ सक
थंभूतलेयोमजन्यभावागमिष्यति ॥ ३ ॥ किमर्थं दिव्यमात्मानं जन्मने स नियोह्यसि ॥ यश्च क्वर्तयत्येको ब्रह्मादीनां मनोरमम् ॥ ४ ॥
सजन्मानिकथं पुण्यां बुद्धिं चैकैर्विदांबर ॥ गोपायनं यत्कुरुते जगत्सर्वलौकिकम् ॥ ५ ॥ गोभिःपालयते कृत्स्नमात्मनोयः स्वयं रविः ॥
महभूतानिभूतात्मायश्चकारदधारच ॥ ६ ॥ अगर्भः सकथं गर्भमुदरेयाचते विभुः ॥ येन गोभिः समाक्रांता विप्रलोकश्चतुर्दश ॥
॥ ७ ॥ स्थापिता जतो मागास्त्रिवर्गप्रवरास्त्रयः ॥ योऽतकाले जगत्पीत्वा कृत्वा वज्रमयं वपुः ॥ ८ ॥ लोकमेकां पर्वचक्रे हश्य
तेस्त्वेन कर्मणा ॥ यः पुराणे पुराणात्मा तेजसां रूपमास्थितः ॥ ९ ॥ अपिसृष्ट्वा द्विजश्रेष्ठ्यः स सर्वसंधाराम् ॥ चकार च पुरायश्च त्रैलोक्यमिदमव्ययः ॥ १० ॥ ददौ कृत्वा वसुमतीं सुराणां सुरसत्तमः ॥ यः स्थितो ह्यनलं पीत्वा संवत्सरमयश्चयः ॥ ११ ॥ पातालस्थो
र्णवरसमध्यतोयमयं हविः ॥ सहस्राक्षिरसं देवं सहस्राक्षं सहस्रशः ॥ १२ ॥ सहस्रचरणं ब्रह्मचर्यमाहुर्वै युगुगे ॥ मुखाद्यस्य ससुप्तपत्राद्विधालोक
पितामहः ॥ १३ ॥ हरिश्चक्षुः सोऽयस्य ललाटाद्यस्य शंकरः ॥ येन ते निहतदैत्यसिंहानामनामतः ॥ १४ ॥ ब्रह्मादीनां दुराधवायः सदा
विघ्ननाशनः ॥ सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वयुधधरं वपुः ॥ १५ ॥ एकचक्राथारूढो गुरुडाग्रजसाराथिः ॥ करोति यो जगत्सर्वसदानवसराक्षसम्
॥ १६ ॥ प्रकाशतममस्पृष्टं वपुर्गस्य सदा द्विज ॥ पूर्वादिगंगतो नित्यमुदयाचलमक्रमम् ॥ १७ ॥ नाशयेद्यस्तु स ततमोलोकां स्मृतां तये ॥
नाशयित्वा तमोयस्तु क्रियाः सर्वाः प्रवर्तयेत् ॥ १८ ॥ योऽक्राणि दक्षिणादिभ्यः शुभशूलालिखलानि च ॥ गार्हपत्येन विधिनतद्ब्रह्मैवैककर्मणा ॥ १९ ॥
अग्निमाहवनीचैवोदं च वकुशं शुचम् ॥ प्रोक्षणीयवतंचैव अवभृथं तथैव च ॥ २० ॥ सर्वांनिर्मांश्च यश्चक्रे हव्यभागप्रदान्मुखे ॥ हव्यं हांश्च सु

रान्यज्ञक्रव्यादाश्चापतृनाप ॥ २१ ॥ भागाथमधुधानायचक्रयायज्ञकमाण ॥ पूषणचमुतसामपावत्राभरणभाप ॥ २२ ॥ याज्ञयाानच
 द्रव्याणियज्ञांश्चापिसक्रत्विजः ॥ सदस्यान्यजमानांश्चमेधाविनस्तथोत्तमान् ॥ २३ ॥ विवभाजपुरासर्वपारमष्टयेनकर्मणा ॥ युगानुरूपो
 यःकृत्वालोकाननुवरंक्रमात् ॥ २४ ॥ क्षणान्कलाश्चक्राश्चकालवैकल्यमेवच ॥ सुहूर्तस्तिथयोमासाःपक्षाःसंवत्सरास्तथा ॥ २५ ॥ ऋत
 वःकालयोगाश्चप्रमाणविविधंनृषु ॥ आयुःक्षेत्राण्यपचयोपचयाश्चैवयोऽकरोत् ॥ २६ ॥ सुष्टालोकास्त्रयोनंतान्येनज्ञानेनवर्त्मना ॥ सर्वभूत
 गणाःसृष्टाःसर्वभूतात्मनासदा ॥ २७ ॥ प्रणामत्रयपूर्वेणयोगेनरमतेचयः ॥ योगतागतिपेतेनत्रास्तितजगदीश्वरः ॥ २८ ॥ योगतिर्वृषयु
 क्तानांगतिर्योऽपापकर्मणाम् ॥ चातुर्वर्ण्यप्रभावश्चवपुहोत्रस्यरक्षिता ॥ २९ ॥ धातुवैधस्यथोवेत्ताचतुराश्रमसंश्रयः ॥ दिगंबरानुभूतश्चवायु
 र्वायुविभावनः ॥ ३० ॥ अग्नीषोमात्मकंज्योतिर्योगीशक्षणांतकः ॥ यःपरंश्रूयतेज्योतिर्यःपरंश्रूयतेतपः ॥ ३१ ॥ यंपरंपरमंप्राहुःपरमा
 त्मानमच्युतम् ॥ ब्रह्मादिभिःस्तुतोदेवोयश्चैतन्यांतकृद्भिः ॥ ३२ ॥ युगंतिषंतकोयस्तुयश्चलोकंतकोत्तमः ॥ सेतुयोलोकसेतूनामध्य
 योमध्यकर्मणाम् ॥ ३३ ॥ वेत्तायोवेदविदुषांप्रभुर्यःप्रभुविष्णुनाम् ॥ सौम्यभूतस्तुसौम्यानामग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ॥ ३४ ॥ मानुषाणामनोभूत
 स्तपोभूतस्तपस्विनाम् ॥ विनयोनयवृत्तीनंतिजस्तेजस्विनामपि ॥ ३५ ॥ विग्रहोविग्रहाणांचगतिर्गतिमतामपि ॥ आकाशप्रसवोवायु
 र्वायुःप्राणोहुताशनः ॥ ३६ ॥ देवाहुतिप्रदानोद्यत्याणाग्निरुतमनाशनः ॥ रसाद्विशोणितंभवतिशोणितान्मांसमुच्यते ॥ ३७ ॥ मांसान्म
 जावसोजन्ममज्जनोत्थीनिजन्मतः ॥ अस्थिमज्जाःसमभवत्तवैशुकृमादिशेत् ॥ ३८ ॥ शुक्राद्भ्रूंसमभवद्रसमूलनकर्मणा ॥ तत्रापः
 प्रथमोभागःसौम्योराशिरुच्यते ॥ ३९ ॥ ततःक्षमांसंभवज्ञेयाद्वितीयाराशिरुच्यते ॥ शुक्रंसोमात्मकंविद्यादात्मरूपंयदात्मकम् ॥ ४० ॥
 भवोरसात्मकस्तेषांवीर्यचशाशिपावकम् ॥ कफवर्गोभवेच्छुक्रंपित्तवर्गवशोणितम् ॥ ४१ ॥ कफस्यपृथिवीस्थानंपित्तंनभैप्रतिष्ठितम् ॥
 देवस्यमध्यहृदयस्थानंतुमनसःस्मृतम् ॥ ४२ ॥ नाभिकोष्ठान्तरस्थंतुतत्रदेवोदिवारः ॥ मनःप्रजापतिज्ञेयःकफःसोमोविभाव्यते ॥ ४३ ॥
 पित्तमाग्निःस्मृतोयस्मादग्नीषोमात्मकंजगत् ॥ एवंप्रवर्तितैर्गर्भवर्धतैःशुद्रसन्निभै ॥ ४४ ॥ वायुप्रवेशंसंक्रसंगतःपरमात्मना ॥ ततोऽगा

निविष्टजनेविभर्तिपरिवर्तयन् ॥ ४६ ॥ प्राणोऽपानःसमानश्चउदनेव्यानएवच ॥ प्राणस्यप्रथमंस्थानंवर्धयन्परिवर्तते ॥ ४६ ॥ अपानंपश्चिमैकाग्रउदनेर्ध्वशरीरगः ॥ व्यानोऽध्व्यापकोदेहसमानःसन्निवर्तते ॥ ४७ ॥ भूतावाप्तिस्ततस्तस्यजायतेद्रियगोचरा ॥ पृथिवीवायुराकाशआपोज्योतिश्चपंचमः ॥ ४८ ॥ तस्येन्द्रियाणिपिष्टानिस्वयंगंप्रचक्रमे ॥ पार्थिवदेहमादुरनुप्राणत्समानंचमारुतम् ॥ ४९ ॥ निद्राह्याकाशयोनिश्चजलाश्रयेप्रवर्तते ॥ ज्योतिश्चशुषितजन्मतदंशस्तामसःस्मृतः ॥ ५० ॥ ग्रामाश्चविषयश्चैवस्यवर्धयन्प्रवर्तितम् ॥ एवंयोष्टुजतेलोकान्सदेवासुरमानवान् ॥ ५१ ॥ सकथंदेवदेवेशोगभमेप्यतिचांशुमान् ॥ यथादूरमादित्यस्तुयःस्वयंचाविशत्परा ॥ ५२ ॥ एवंमेसंशयब्रह्मन्नेपमिस्मभयोमहान् ॥ कथंरविर्योगैर्भभावंद्विजरेतिमे ॥ ५३ ॥ आश्चर्यपरमंपृच्छेत्त्वामहंभारुकरूपवै ॥ भानोरुत्पत्तिमाश्चर्यहृदिमेपरिवर्तते ॥ ५४ ॥ एतदाश्चर्यमाख्यानंकथयस्वमहामुने ॥ प्रत्याख्याहिबलंवर्यैर्भानोरमिततेजसः ॥ ५५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहपुराणेत्रोहोर्षिपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मेसूर्यावतारकथाप्रस्तावणनंनामसप्तपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ प्रश्रभारोमहांस्तातत्वयोक्तोरिदमालिनि ॥ यथाशक्तिवृक्ष्यामिश्रयतांभानवयशः ॥ १ ॥ भानोःप्रभावश्रवणस्ययेतमितरुत्थिता ॥ हंतभानोःप्रवृत्तिचशृणुदिव्यामयेरिताम् ॥ २ ॥ सहस्राक्षंसहस्राक्षंसहस्राक्षिरांनवंयशः ॥ सहस्राक्षरंसदंस्वसहस्रकरमव्ययम् ॥ ३ ॥ सहस्राजिह्वंभास्वंतंसहस्रमुकुटप्रमुम् ॥ सहस्रदंसहस्रांसंसहस्रमुजमव्ययम् ॥ ४ ॥ सवनंभवनंचैवहव्यहंतारमेवच ॥ पात्राणिसमतीतिनिवेदंदिक्षाचरंशुभम् ॥ ५ ॥ श्रोत्रियंशूर्पमुशंलग्नेशंदक्षिणायनम् ॥ अर्क्युंसागमंविप्रंसदस्यसदंनंतथा ॥ ६ ॥ शृपंसमित्पुवद्वीमुसलोत्पललानिच ॥ प्रागवसंजयभूतिचहोतारंचयनंचयत् ॥ ७ ॥ रहस्यानिप्रमाणानिस्थावराणिचराणिच ॥ प्रतिष्ठितानिदार्ढ्यचर्याडिलानिकुशंस्तथा ॥ ८ ॥ मंत्रयज्ञवंहविभागंभार्गवमेवच ॥ अग्नेभुजिसोमभुजांचत्रिषुउदाहृतम् ॥ ९ ॥ अणुर्वंदेविदोविप्रायजंतेशाश्वतंविमुम् ॥ तस्यभानोःसुरेशस्यवीरंचंदनमालिनः ॥ १० ॥ प्राहुर्भावसहस्राणिसमतीतान्यनेकशः ॥ भूयश्चैवभविष्यतिविनश्यतिदिनेदिने ॥ ११ ॥ यत्पृच्छसिमहाराजपुण्यादिव्यांकथांशुभाम् ॥ यदर्थभगवान्भानुःकथयस्वसुतोऽभवत् ॥ १२ ॥ तत्तेऽहंसंप्रक्ष्यामिशृणुसर्वमज्ञेयतः ॥ हितार्थसर्वमर्थानां

लोकानांप्रभायच ॥ १३ ॥ बहुशःसवभूतात्मास्वयमभाजायत ॥ तथासमभवद्वधकश्यपश्चा॥१४॥१० ॥ ७८१९॥११॥
वीरविरचस्यमहात्मनः ॥ यंयजनयतेपुत्रमादितिःकश्यपाद्विभोः ॥ १५ ॥ ससयातिविनाशैवतत्क्षणादेवभारत ॥ दृष्ट्वासुताग्रयमा
नान्पुत्रशोकान्विताऽदितिः ॥ १६ ॥ जगामकश्यपाभ्याशोशोकव्याकुलितेक्षणा ॥ सापश्यत्तंचमारीचंमुनिंदासंतपोनिधिम् ॥ १७ ॥
आद्यदेवगुरुंविप्रंदिव्यंत्रिषण्णांशुभिः ॥ तेजसावाह्निसंकाशसौरंघ्रुकसमप्रभम् ॥ १८ ॥ न्यस्तदंडाश्रियाशुक्तं वक्रकृष्णजिनांबरम् ॥ वल्क
लाजिनसर्वातंप्रदत्तं ब्रह्मवर्चसम् ॥ १९ ॥ हुताशमिवदीप्यंतंतं पंतमिवभास्करम् ॥ अथादितिदृष्ट्वैवंभर्तारममिर्ताजसम् ॥ २० ॥ शोकगद्गद
यावाचाइवचनमब्रवीत् ॥ किमर्थंभगवान्देवोनिरुद्योगस्तुतिष्ठति ॥ २१ ॥ जातोजातोहिमपुत्रःसद्यश्चविविनश्यति ॥ श्रुत्वातुवचनंतस्याः
कश्यपोऽक्षुषिसत्तमः ॥ २२ ॥ चकारागमनेबुद्धिब्रह्मलोकगतिंप्रति ॥ सगत्वाब्रह्मभवनंनानाभावसमन्वितम् ॥ २३ ॥ तद्वाक्यमुक्तंतं सर्वयदुक्तं
तस्यजायया ॥ कश्यपस्यवचःश्रुत्वाकंजजोवाक्यमब्रवीत् ॥ २४ ॥ पुत्रगच्छामसदनंभानोःपरमदुर्लभम् ॥ इत्युक्तवायानमारुह्यअग्रे
यंपद्मलोचनः ॥ २५ ॥ वेधाजगामभवनमादित्यस्यमहान्नः ॥ अदितिःकश्यपोब्रह्माजगमुर्विपुलमाश्रिताः ॥ २६ ॥ तेषुदूतै
नंसंप्राप्ताःसूर्यलोकंमुवर्चसम् ॥ दिव्यकामगमैर्यनैर्यथाहंकुरुदंदन ॥ २७ ॥ आदित्यंप्रष्टुमिच्छति तेजसाराशिमुत्तमम् ॥
गच्छंतस्तेचविरुतीर्णामादित्यस्यपरांसभाम् ॥ २८ ॥ षट्पदेद्गीतनिनदांसामगैस्तुसमर्गिताम् ॥ कतवोवह्वचमुखाःप्रोक्ताःपुण्यवदक्ष
राः ॥ २९ ॥ तुष्टुबुःपुरुषव्याघ्रीवतेतेषुचकर्मसु ॥ यज्ञसंधौवेदविदांपदक्रमविदांतथा ॥ ३० ॥ वीषेणपरमर्षीणांसर्वतत्रनिनादितम् ॥
यज्ञसंतवविद्विश्वादिक्षावाद्रिस्तथाद्विजैः ॥ ३१ ॥ अष्टादशपुराणज्ञैःसर्वविद्याविशारदैः॥मीमांसाहेतुवादज्ञैःसर्ववादिविशारदैः ॥ ३२ ॥ लोका
यतिकमुख्यैश्चतुष्टुबुःसूर्यमीरितम् ॥ तत्रतत्रचविप्रेन्द्रानियताःशंसितव्रताः ॥ ३३ ॥ जपहोमपरान्यायान्ददृशुःकश्यपादयः ॥ तस्यांसभा
यामास्तेसरिम्ममालीदिवकरः ॥ ३४ ॥ सुरासुरगुरुःश्रीमाञ्छुभेवीरमायया ॥ उपासतेचतैवप्रजानांपतिमीश्वरम् ॥ ३५ ॥ दक्षःप्रचे
ताःपुलहोमरीचिश्चद्विजोत्तमः ॥ भृगुरत्रिर्विषुश्चगौतमोनारदस्तथा ॥ ३६ ॥ दिव्यआत्मातरिशंयवाशुस्तेजोबलमही ॥ शब्दःस्पर्शः

स्वरूपं चरसगंधैस्तथैव च ॥ ३७ ॥ प्रकृतिश्चिकाराश्चञ्चान्यत्कारणमहत् ॥ सांगोपांगश्चचत्वारोवेदालोकपते तथा ॥ ३८ ॥ लवाश्च
 ऋतवश्चैवसंकल्पप्रणवास्तथा ॥ एतेचान्येचबहोभानुमंतउपासते ॥ ३९ ॥ अथोधर्मश्चकामश्चमोक्षश्चसावित्रोषतः ॥ द्वेषोहर्षश्चमोहश्चम
 त्सरोमानएवच ॥ ४० ॥ वृकोविष्णुमुतःपुत्रःपुष्पजोधिषणस्तथा ॥ माहेश्वरस्तथासौरोविटपोधिकचस्तथा ॥ ४१ ॥ मारुतोविश्च
 कर्माचअश्विनावन्यवाहनौ ॥ एवमुक्तःसुवचनेर्भुनाप्रभविष्णुना ॥ ४२ ॥ जगामकश्यपोवीरसहादित्यास्वमाश्रमम् ॥ अदितिर्देवमा
 ताचतंगर्भनिर्देशस्वयम् ॥ ४३ ॥ भूतात्मानंमहात्मानंदिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रवृत्तोगर्भउत्तमः ॥ ४४ ॥ सुराणांशर
 णंदेवश्चसुराणांविनाशनः ॥ गर्भस्थेनतुनैवपरित्रातःसुतस्तथा ॥ ४५ ॥ आददानस्तुतेजांसित्रैक्यस्यनराधिप ॥ तस्मिन्नातेतुदेवशे
 त्रैलोक्यस्यसुखावहे ॥ ४६ ॥ प्रसार्यदैत्यसंधांश्चसुराणांनादवर्धने ॥ अभवत्परमानन्दःसर्वपातत्रतस्तृणम् ॥ ४७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुरा
 णेब्राह्मणर्वीणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मेषुसूय्योत्पत्तिनाष्टपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ दक्षःप्रजापति
 श्वैवममस्कारं चकारह ॥ विद्योतमानवपुषासर्वाभरणभूषितः ॥ १ ॥ उपातिष्ठतेदेवेशंभानुंचापीगणैःसह ॥ ततोर्गंधर्वमुखेषुप्रणदत्सुविहा
 यसि ॥ २ ॥ बहुभिःसहगंधर्वैःप्रगायत्सुमहीपते ॥ एवतेदेवगंधर्वाउपागायंतभक्तिः ॥ ३ ॥ उत्पन्नं द्वादशात्मानंभारुकरंवारितरुकरम् ॥
 इंद्रेविवस्वान्पूषाचत्त्वष्टाचसविततथा ॥ ४ ॥ भगोऽशुमानर्यमार्कःपृथिमातर्दण्डएवच ॥ इत्येकादशैवतेद्वादशोविष्णुरुच्यते ॥ ५ ॥ एवं
 द्वादशधाजातमंशुमंतंमहादुतम् ॥ स्तुवंतिदेवताःसर्वगताश्चतरसामर्हाम् ॥ ६ ॥ मृगव्याधश्चसर्वश्चमृगांकोमहायशः ॥ अजैकपादहि
 नुर्ध्याःपीतःकांचःपरंतपः ॥ ७ ॥ दसनश्चेश्वरश्चैकपालीचविशंपते ॥ स्थानुर्भगश्चभगवान्नुद्रश्चैतद्वतस्थिषुः ॥ ८ ॥ अश्विनौवसवश्चाष्टौ
 गरुडश्चमहाबलः ॥ विश्वेदेवाश्चसाध्याश्चतस्त्युःप्रांजलयोनय ॥ ९ ॥ नागराजोमहाराजवासुकिःप्रांजलिःस्थितः ॥ अन्येचबहोनागाराक्षसा
 श्चमहाबलाः ॥ १० ॥ ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्चगरुडश्चमहाबलः ॥ अरुणश्चारुणिश्चैवतत्रांजलयःस्थिताः ॥ ११ ॥ पितामहश्चभगवान्स्वयमाग
 म्यलोककृत् ॥ प्राहेदेवगुरुःश्रीमान्त्सुरैःसर्वैर्महर्षिभिः ॥ १२ ॥ यस्मात्प्रेक्षयतेसर्वप्रभविष्णुःसनातनःतस्माच्छेकेधरःश्रीमान्विवस्वांश्चभव

त्विति ॥ १३ ॥ देवदानवयक्षाणां गंधर्वा रक्षसाश्च ॥ यस्मादयमादिदेवस्तस्मादादित्य एव हि ॥ १४ ॥ एवमुक्त्वा तु भगवान्साधे देवर्षिभिः प्रभुः ॥
 नमस्कृत्वा सुसंपूज्य ययौ तत्सदनं प्रति ॥ १५ ॥ यागतिर्यज्ञशिलानां यागतिः पुण्यकर्म्मिणाम् ॥ यागतिः सिद्धयोगानां यागतिश्च महत्तमनाम् ॥ १६ ॥
 यस्याष्टगुणमैश्वर्यमसमूहवत्सत्तमम् ॥ यंप्राप्य शाश्वतं विप्रानावर्तत भवार्णवे ॥ १७ ॥ वालखिल्यादयो येषां सर्वश्रमनिवासिनः ॥
 सर्वे ते यथा तान्मा नोदुश्चरं व्रतमास्थिताः ॥ १८ ॥ योऽनंत इव नेण्डु रस्य ते सर्वे यो गिनः ॥ सहस्रमूर्धारक्ताक्षः शेषादिभि रनुत्तमैः ॥ १९ ॥ यो य
 ज्ञ इति विप्रै रैर्यते सुखमीप्सुभिः ॥ सर्वे च यं यत् प्राणाध्यायान्ति ब्रह्मरूपिणम् ॥ २० ॥ यं ये देवदायाति वेत्ता रथं ज्ञदायिनम् ॥ तं पुत्रं द्वाद
 ज्ञात्मानं कश्यपः प्राप्य सत्तमम् ॥ २१ ॥ मुदं लेभे सहादित्या सुखं च परमं विभो ॥ लोकश्च सुमुदसर्वो रक्षसाभयमप्युवन् ॥ २२ ॥ मधुपग
 लोमहाबाहुः कंबुग्रीवो हसन्निव ॥ इणुदीवद्धमुकुटो दिशः प्रज्वलयन्निव ॥ २३ ॥ सुउवाच महती जाः कश्यपं चर्षि सत्तमम् ॥ एषो हंतव्युन्नव
 गतो गर्भस्य सिद्धये ॥ २४ ॥ दत्तावरं पुरा विप्रविरंचस्य महत्तमनः ॥ तस्मात्त्वमृषिशादूलकुरु सृष्टिमनोपमाम् ॥ २५ ॥ एवमारारध्य देवे
 र्ब्रह्मासृष्टिमवाप्तवान् ॥ आराध्य कश्यपश्चापि भारुकरं सुतमाप्तवान् ॥ २६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्रह्मे पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ २७ ॥
 माहात्म्ये सूर्यावतारवर्णनं नामैकोनषष्ठोत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ अतानीक उवाच ॥ अहो देवस्य चरितं भारुकरस्य त्वया
 दितम् ॥ ब्रह्मादयोऽपि ये नित्यं पूजयंति विधानतः ॥ १ ॥ ब्रह्माविष्णुः सुरा ब्रह्मंस्तमाराध्या दिवाकरम् ॥ ददृशुस्तस्य किं भूतं रूपं यत्तन्म
 हाद्रुतम् ॥ २ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आराध्य देवीशानं भारुकरं मूर्तिवाचकम् ॥ कविष्णुः कुरुशार्दूलजगम तु रूतौ हिमाचलम् ॥ ३ ॥ गोपते रति
 कं वीरप्रहृष्टौ विमुदग्नि ॥ कुदेंदुसंनिभं द्रुं कं जश्चाच्युतश्चतौ ॥ ४ ॥ ददृशुर्मुर्महात्मानं चंद्रार्धकृतशेखरम् ॥ पूजयंतं विकस्वं तं भास्व
 रं वीरवधूप ॥ ५ ॥ अर्च्यौ च तुर्महात्मानं कविष्णु तं त्रिलोचनम् ॥ भो भो भो निसुरज्येष्ठ इत्यावाभिहच गतौ ॥ ६ ॥ श्रुत्वेवाच तयोर्विक्रय
 कं जज्जस्याच्युतस्य च ॥ प्रणम्या शिरसा भूमौ कृता पूजा विधानतः ॥ ७ ॥ उवाच मधुरवाक्यं शिशो रसमन्यतम् ॥ हर्षगदहयावाचा दिशः सन्ना
 दयन्नि ॥ ८ ॥ किमाराध्यं विप्रासौ सर्वदेववरं विभुम् ॥ कथ्यतां निखिलदेवौ परमं कौतुकं मम ॥ ९ ॥ दृष्टवतौ परं किंचिद्दूषदेवस्य शंकरम् ॥ अव्यय

स्याप्रमेत्यभानोरिमिततेजसः ॥१०॥ निशम्यवचनं वीरशंकरस्य महात्मनः ॥ उचतुस्तैमहात्मनोऽकविष्णुदेवसत्तमौ ॥ ११ ॥ नतत्प
 द्यावहेरूपं यत्तत्परममद्भुतम् ॥ आराधयितुमेवापि द्वागतौ तैऽतिकंचतम् ॥ १२ ॥ तस्मादाराधयामोहि एकीभूय विभावसुम् ॥ गत्वोदयगि
 रीणुयपर्वतंकनकोज्ज्वलम् ॥ १३ ॥ श्रुत्वा तु वचनं वीरकंजजाच्युतयोर्हरः ॥ तथेत्याहमहाहो हर्षादुत्फुल्ललोचनः ॥ १४ ॥ अथ ते राजशार्दूल
 विविगोतयोनृप ॥ जगुस्ते पर्वतश्रेष्ठमुदयाचलमाशु वै ॥ १५ ॥ तमासाद्यनगं पुण्यं गौक्षिभिरलंकृतम् ॥ नानाधातुपिनद्धांगनानाधातु
 विभूषितम् ॥ १६ ॥ आराधनाय विधि विद्यन्तं च कुर्वी भावसोः ॥ स्तुवन्तस्ते समर्चत ध्यायन्तश्च विभावसुम् ॥ १७ ॥ दिव्यवर्षसहस्रतितपंतः
 संस्थितानगे ॥ पद्मासनगतो ब्रह्माध्यायमानो दिवाकरम् ॥ १८ ॥ स्याणुवत्संस्थितो भूमावृक्वाहुस्त्रिलोचनः ॥ पंचाग्निभजमानस्तुस्थ
 तो विष्णुरवाकिञ्चराः ॥ १९ ॥ एवं वर्षसहस्रतितपश्चक्रुः सुदारुणम् ॥ आराधयंतो विधिवद्गोपतिं पुत्रमालिनम् ॥ २० ॥ अथ ब्रह्मेण विष्णुनां
 कुर्वतां तप उत्तमम् ॥ तुतोषभगवान्भानुरुवाच चमर्हीपते ॥ २१ ॥ ब्रह्मं भो हरे ब्रूत मत्तः किमभिवांच्यथ ॥ तुष्टो हं भवतां दातुमिहायातो वरं
 स्वयम् ॥ २२ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ निशम्य वचनं भानोः शान्तं हृदयं मनोरमम् ॥ प्रणम्य शिरसाऽके शार्दूलं च नमब्रुवन् ॥ २३ ॥ कृतकृत्या व
 यंसर्वे प्रसादात्तव गोपते ॥ त्वामाराध्य पुरा दिवत्वं तः प्राप्य वरं शुभम् ॥ २४ ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशानां वयं सर्वे दिवाकर ॥ संभूयेह स भयवैत्त्व
 त्प्रसादात्प्रसंगयः ॥ २५ ॥ किं त्वेकं देवदेवेश वरमिच्छामहे विभोः ॥ यत्ते परमं कंठपुल्लभं दुर्दृशं तथा ॥ २६ ॥ तस्मादस्माज्जगन्नाथ रूपं
 दर्शयतेऽच्युतम् ॥ सर्वदेवमयं ते यत्स्वयं तं पुरानय ॥ २७ ॥ तेषां तद्गन्धं श्रुत्वा ब्रह्मविष्णुश्रीभाषितम् ॥ दर्शयामास तद्गुपमद्भुतं लोकशूचि
 तम् ॥ २८ ॥ अनेकवक्त्रा शिरसमनेकाद्भुतदर्शनम् ॥ सर्वदेवमयं दिव्यं सर्वलोकमयं तथा ॥ २९ ॥ भूः पादौ द्वौ शिरश्चापितत्राग्निलोचने मते ॥
 पादांगुल्याऽपि शाचाश्च हस्तांगुल्याश्च शुद्धकाः ॥ ३० ॥ विश्वे देवाः स्मृतस्तस्यां जवासांवाः सुरोत्तमाः ॥ यक्षाः कुक्षिपुंसलीनाः केशा
 आप्सरसांगणाः ॥ ३१ ॥ दृष्टिपृष्टयश्च विपुलाः केशा वीरांश्च स्मृताः ॥ तारकारो मरूपाणिरो माणि च महर्षयः ॥ ३२ ॥ वाहवो विदिश
 स्तस्य दिशः शत्रो नराधिप ॥ अधिनौ श्रवणे चास्य नासा वायुर्महाबलः ॥ ३३ ॥ प्रसादश्च क्षमामैव मनोधर्मस्तथैव च ॥ सत्यमस्य भवद्भ्रा

णीजिह्वादेवीसरस्वती ॥ ३४ ॥ ग्रीवादिर्निर्महदेवीतालूरुद्रश्चर्वीयवान् ॥ द्वांस्वर्गस्यनाभिर्वित्रस्त्वष्टापिचंडकम् ॥ ३५ ॥ मुखं
वैश्वानरश्चास्यवृषणौचभगस्तदा ॥ हृदयंभगवान्ब्रह्माह्नुदंरंकश्यपोमुनिः ॥ ३६ ॥ पृष्ठेऽस्यवसवोदेवामरुतःसर्वसंधिषु ॥ सर्वच्छंदोसिद्धि
ज्ञानज्योतीषिविमलाप्रभा ॥ ३७ ॥ प्राणोरुद्रोमहदेवःकुक्षौचास्यमहार्णवाः ॥ उदरेचास्यगंधर्वभुजंगाश्चमहाबलाः ॥ ३८ ॥ लक्ष्मिर्मा
धाधृतिःक्रांतिःसर्वाविद्याऽथैकदौ ॥ ललाटमस्यपरमंयस्यस्थानंपरात्मनः ॥ ३९ ॥ सर्वज्योतीषिजानीहिदपश्चक्रश्चदेवराट् ॥ तदेतद्वा
दिदेवस्यतनौह्याहुर्महात्मनः ॥ ४० ॥ स्तनौकुक्षौचवेदाश्चतैष्टौचास्यमखाःस्मृताः ॥ यष्टव्यपशुबंधाश्चद्विजानविष्टितानिच ॥ ४१ ॥
सर्वदेवमयंहृद्धारूपमर्कस्यतेतृप ॥ ब्रह्माहरोहरेर्देवाःपरविस्मयमागताः ॥ ४२ ॥ प्रणम्यशिरसादेववेपमानाधरांगताः ॥ भयगद्गदया
वाचाइदंवचनमब्रुवन् ॥ ४३ ॥ यदेतत्परमंणुगमद्भुतंलोकभावनम् ॥ दृष्टंभवद्भिर्देवैर्द्राममसर्वजन्मयम् ॥ ४४ ॥ एतन्मयाप्रसन्ननेन
शुष्माकंश्रेयसेऽनघाः ॥ दर्शितंभूजितेनेहयोगिनान्यन्महालयम् ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मेशाच्युताऽब्रुवुः ॥ ॥ एवमेतन्नसंदेहोयथात्थत्वंदिव
स्पते ॥ योगिनामपिदेवशदर्शनंह्यस्यदुर्लभम् ॥ ४६ ॥ त्वामाराध्यजगन्नाथंनप्राप्यमिहविद्यते ॥ तस्मात्पूज्यतमोलोकेनान्योदेवेषुवि
द्यते ॥ ४७ ॥ एवमुक्त्वाऽदितेःपुत्रोजगामादर्शनंरविः ॥ ब्रह्मादयोपितेहर्षपरमार्थस्यदर्शनात् ॥ ४८ ॥ एवंब्रह्मादयोदेवाःपूजयित्वादिवा
करम् ॥ गतास्तेपरमांसिद्धिगंधर्वाऋषयस्तथा ॥ ४९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मेपर्वणिमत्तमर्कलेखेऽथर्धमेषुब्रह्मादीनांमूर्त्यरूपद
र्शनवर्णनंनामषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ इतानीकउवाच ॥ ॥ एवमेतद्यथात्थत्वंभास्करोदेवतंपरम् ॥ नास्त्यथा
दित्यसमोदेवोनास्त्यादित्यसमागतिः ॥ १ ॥ आदित्यमूलमखिलैत्रलैक्यंनत्रसंशयः ॥ भवत्यस्माज्जगत्सर्वसदेवासुरमातृष
म् ॥ २ ॥ रुद्रद्रौपेयैकद्राणीविप्रेन्द्रत्रिदिवैकसाम् ॥ द्युतिद्युतिमतंकृत्स्नतेजोऽयंसार्वलौकिकम् ॥ ३ ॥ सर्वात्मासर्वलोकेशोमहादेवःप्र
जापतिः ॥ सूर्येणवात्रिलोकस्यमूलंपरमदैवतम् ॥ ४ ॥ ततःसंजायतेसर्वतत्रैवप्रविलीयते ॥ भावभावौहिलोकानामादित्याग्निःसृतापुरा ॥ ५ ॥ जगज्ज्येष्ठेग्रहोविप्रप्रदीप्तःप्रभवोरविः ॥ तत्रगच्छतिनिधनजायतेचपुनःपुनः ॥ ६ ॥ क्षणामुहूर्तादिवसारात्रिपक्षाश्चकृत्स्नशः ॥

मासाः संवत्सरश्चैव क्रतवश्च युगानि च ॥ ७ ॥ स एष कालश्चाग्निश्च द्वादशात्मा प्रजापतिः ॥ प्रभासयति विप्रैश्च जैत्रेयस्य चराचरम् ॥ ८ ॥ तस्मादस्य द्विजश्चेष्टपूजने यत्फलं भवेत् ॥ तन्मे ब्रूहि प्रयत्नेन प्रसादप्रवणे भव ॥ ९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कले ब्राह्मे पर्वणि सौरधर्मसूत्रे पूजाफलप्रश्रवणर्जनमैकषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सुसंतुरुवाच ॥ ॥ भानुग्रति द्वाप्यनरः सर्वदेवस्य विभुम् ॥ प्रामोत्य मरता विरते जसरा विसन्निभः ॥ १ ॥ यो भानुद्वेष्टि स मोहात्सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ नरो नरकगामी स्यात्तस्य संभाषणादपि ॥ २ ॥ भानुमिष्टं प्रतिष्ठाप्य सर्वयन्त्रैर्विधानतः ॥ यत्पुण्यफलमाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ॥ ३ ॥ सर्वयज्ञतपोदानतर्थादेव पुण्यफलम् ॥ तत्फलं कोटिगुणितं स्थाप्य पयैर्द्रव्यविधिपूर्वनराधिप ॥ सर्वागमुदितं पुण्यं लेभेत्कोटिगुणनरः ॥ ४ ॥ मातृजानिपतृजांश्चैव यत्र चोद्ग्रहते स्त्रियम् ॥ कुलत्रयं समुद्रुत्य शक्रलेके महीयते ॥ ५ ॥ भुक्त्वा तु विपुला नभोगान्प्रलये समुपस्थिते ॥ ज्ञानयोगं समासाद्य तत्रैव प्रविमुच्यते ॥ ७ ॥ अथ वारज्यमाकंक्षि जायते संभवांतरे ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायाः क्षितेरधिपतिर्भवेत् ॥ ८ ॥ यत्कृत्वा पार्थिवं व्याप्तिं वयं भिन्नार्थं विमुच्यते ॥ ९ ॥ इहैव धनवान्च्छीमान् स तेऽकल्पमवाप्नुयात् ॥ त्रिसंख्यकं तीत्येव्योऽसृत्त्वा विवेन पार्थिवम् ॥ १० ॥ इतैकादशकं यावत्स्य पुण्यफलं शृणु ॥ अनेन सह देहेन भाजुः संतिष्ठते क्षितौ ॥ ११ ॥ पापहासर्वमर्थानां दर्शनात्स्पर्शनादपि ॥ उद्गारे यैश्च संस्थाप्य कुलनामके विंशतिः ॥ १२ ॥ गर्वापैः सहितो नित्यमोदते दिवि स्रवत् ॥ योऽपि पृष्ठमयं व्योमसर्वगंधोपशोभितम् ॥ १३ ॥ कुसुमैः समुगंधैश्च फलैश्च विविधैर्नृप ॥ भसले ह्यरसैश्चैव धृतदौपैरलंकृतैः ॥ १४ ॥ नाना रत्नसमायुक्तं नाना गंधसमन्वितम् ॥ तस्य दक्षिणार्थे तु विन्यसेदगुरुबुधः ॥ १५ ॥ दद्याद्रपेऽग्निमग्नाग्रेऽथ सिद्धं चंदं दद्यात्तुल्यं भुम् ॥ उत्तरे चंदं दद्यात्तुल्यं दद्याच्च पूर्वं ॥ १६ ॥ एवं वितातु सारेण कृत्वा विभवं विस्तरम् ॥ कृष्णपक्षे तु सप्तम्यां भारस्करस्य निवेदयेद् ॥ १७ ॥ सकृदेव तु यः कुर्याद्योमं भरतसत्तम ॥ यत्फलं हि भवेत्तस्य तन्मनेन गदतः शृणु ॥ १८ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वदेवः खविर्वर्जितः ॥ निष्कलः सर्वगोभूत्वा प्राविशेत्परमव्ययम् ॥ १९ ॥ तेजसा रिसंकाशः प्रभयार्कसमप्रभः ॥ पांसुना क्रीडमानो

यः कुर्याद्भ्योममकार्यतः ॥ २० ॥ सराजन्भवतेराजापवतेषुसंततः ॥ सर्वेषामेवपात्राणां परंपात्रोवभावसुः ॥ २१ ॥ एतत्सतार
 येधस्मादतविनरकार्णवात् ॥ तस्यपात्रस्यमाहात्म्यं ध्रुवमक्षयमादिशेत् ॥ २२ ॥ तस्मात्तस्यसदादेयमप्रमेयफलार्थिभिः ॥ रवौदत्तदुतंज
 तंपूजाबालिनिवेदयेत् ॥ २३ ॥ अनंतफलमादिष्टं ब्रह्मादिभिः सुरोत्तमैः ॥ भक्त्यावित्तानुसारिण्यः कुर्यादालंयं रे ॥ २४ ॥ सोऽप्ययानमारु
 ह्यमोदतेसहभानुना ॥ महाविभवसारोपियः कुर्याद्रक्तिवर्जितम् ॥ २५ ॥ अल्पेमहतिवातुल्यं फलमाढ्यदरिद्रयोः ॥ वित्तशाल्येनयः कुर्याद्वि
 त्तवानपिमानवः ॥ २६ ॥ नसफलमवाप्नोतिप्रलोभाक्रांतमानसः ॥ तस्मात्रिभागंवित्तस्यजीवनार्थप्रकल्पयेत् ॥ २७ ॥ भागद्वयंचधर्मा
 र्थेऽनित्यजीवनयतः ॥ भक्त्याप्रचोदितं कुर्यादल्पवित्तेऽपियोनरः ॥ २८ ॥ महाविभवसारोऽपिन कुर्याद्रक्तिवर्जितः ॥ सर्वस्वमपियोदद्या
 दैकभक्तिविवर्जितः ॥ २९ ॥ नतेनधर्मभागीस्यद्रक्तिरेवात्रकारणम् ॥ नतपोभिर्बैभोरुग्रैर्नचसर्वमहासखैः ॥ ३० ॥ गच्छेदेकंपुरंदिव्य
 मर्कभक्तियुतानुप ॥ रुचिरं शुभशैलौत्थं कुर्याच्चरुं रेवंगृहम् ॥ ३१ ॥ त्रिसप्तकुलसंयुक्तः सूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥ यन्मयाकोटिगुणितं कृतं स्या
 दिष्टकाम्यया ॥ ३२ ॥ द्विपराधगुणं पुण्यं शैले जेऽपि विदुर्बुधाः ॥ मृच्छेलेन समं ज्ञेयं पुण्यमाढ्यदरिद्रयोः ॥ ३३ ॥ यत्र तत्र गतः कुर्याद्रत्नया
 पुण्यं भगालयम् ॥ शैलौत्थमिष्टकाभिर्वाहद्वारुमयं शुभम् ॥ ३४ ॥ सगच्छेत्परमं स्थानं भानोरमिते तेजसः ॥ गौरिकं यानमारुह्य यः कुर्याद्भुत
 भूषणः ॥ ३५ ॥ क्रीडमानोऽपि यः कुर्याद्रालभोऽपि संदिग्धम् ॥ सोऽर्कलोकमवाप्नोति विमानवरमास्थितः ॥ ३६ ॥ पुष्पमालाकुलं दिव्यं धूप
 गंधादिवसितम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णं सर्वकामसुखप्रदम् ॥ ३७ ॥ तत्र हृदो महाराजवत्संरं वृंदमुत्तमम् ॥ उषित्वाभारकरपुरे पूज्यमानस्तु देव
 तैः ॥ ३८ ॥ क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन्नाजाभवति धार्मिकः ॥ धर्मार्थकामसंपन्नो यश्चासाचनराधिप ॥ ३९ ॥ पश्यन्परिहरं तून्मर्जिन्यानुदुःख
 याः ॥ शनैः संमार्जनं कुर्याच्चंद्रायणफलं भवेत् ॥ ४० ॥ अन्यार्थे देहजर्णिवंध्यायाश्च विशेषतः ॥ रोगांतं न च भूतानामारोग्यार्थं प्रयोजयेत् ॥ ४१ ॥ गृ
 हात्वा गोमयं स्वच्छं स्थानेन च पतितं शुभे ॥ उपशुपरिसंत्यज्य प्रत्यग्रं जंतुवर्जितम् ॥ ४२ ॥ वस्त्रपूतं गोमयेन यः कुर्यादुपलेपनम् ॥ पश्येत्तु
 खिताञ्जंतुं श्चांद्रायणशतं लभेत् ॥ ४३ ॥ यः कुर्यात्सर्वकार्याणि वस्त्रपूतेन वारिणा ॥ समुनिः समहासाधुः स गच्छेत्परमां गतिम् ॥ ४४

शरित्सर्वदानानियज्ञहोमबलिक्रियाः ॥ अक्षरं तु महादानं सुखदं सर्वदेहिनाम् ॥ ४५ ॥ नैरतयैण्यः कुर्यात्पक्षसंमार्जनार्चनम् ॥ वर्षमेकं शतं दिव्यं
 सुरलोके महयिते ॥ ४६ ॥ तस्यातिचतुर्वेदसुरूपप्रियदर्शनम् ॥ आद्यः सर्वगुणोपेतो राजभवति धार्मिकः ॥ ४७ ॥ संप्रैकेणापियः कुर्यान्नरः
 कर्मभगालये ॥ सोऽपि सौमनसं गत्वा पुरः क्रीडति नित्यशः ॥ ४८ ॥ तावद्भूमति संसारे दुःखशोकपरिभुताः ॥ न भवति रवौ भूतयाया
 वत्सर्वेऽपि देहिनाः ॥ ४९ ॥ समासक्तं तथा चित्तं जंतो विषयगोचरे ॥ यद्यकोऽपि भवेदेवं कुश्रुत्येव बंधनात् ॥ ५० ॥ यः कुर्यात्कुट्टिमाभूमिं
 दर्पणोदरसन्निभम् ॥ नानावर्णविचित्रांच विचित्रकुसुमोज्ज्वलाम् ॥ ५१ ॥ क्वचित्कलशविष्यस्तं पंकजैरुपशोभिताम् ॥ रम्यां मनोरमां सौ
 म्यामकार्थतनसंसादि ॥ ५२ ॥ यावदंडा भवेद्भूमिः समं तच्च सुशोभना ॥ तावद्युगसहस्राणि सूरलोकं महयिते ॥ ५३ ॥ कारयेच्चित्रशालां
 अत्र कर्मार्कमदिरे ॥ विचित्रयानमारुह्य चित्रभाजो गृहं व्रजेत् ॥ ५४ ॥ यावत्सदेव रूपानि ग्रह रूपानि लेखयेत् ॥ तावद्युगसहस्राणि स्वर्गलोके
 महयिते ॥ ५५ ॥ भवेद्भूमिः समं तच्च यः कुर्यादकर्मदिरे ॥ आरामावसथादीनां लेभेदामूलकं फलम् ॥ ५६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुरा
 णे ब्रह्मैवर्षिणसप्तमी कल्पे सौम्यवर्णनं नाम द्विषष्ठोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ भास्करस्य महाबाहोभा
 नोरमिततेजसः ॥ स्नानकाले प्रकुर्वीत जयशब्दादिमंगलम् ॥ १ ॥ पद्मस्वास्तिकं शंखं तु श्रवित्सं द्विजसत्तम ॥ हेमरूपादिपात्रेषु कल्पिते गो
 मयादिभिः ॥ २ ॥ नानावर्णकसंयुक्तरक्षतैस्तिरुतंदुलैः ॥ स्वच्छैश्च धिसंमिश्रैर्यथाशोभं प्रपूरितैः ॥ ३ ॥ द्रव्यपीठप्रदीपाश्च भूतार्थतथा
 दिपल्लवैः ॥ औषधीभिश्च मेघाभिः सर्वैर्वाजैर्वादिभिः ॥ ४ ॥ सप्तम्यादिषु सवर्षेषु षष्ठ्यादिषु विशेषतः ॥ शंखभेयादिभिः कुर्याद्वाद्यवापं सु
 शोभनम् ॥ ५ ॥ त्रिसंध्यवेदनिर्घोषं कुर्वीत फलमुत्तमम् ॥ कुर्यान्निराजनं चैव शंखवादित्रिमंगलैः ॥ ६ ॥ यादवन्निराजनं कुर्यात्पार्थिवविधिव
 द्रवौ ॥ तावद्युगसहस्राणि सूरलोके महयिते ॥ ७ ॥ कपिलापंचगव्येन कुशवारियुतेन वै ॥ स्नापयेन्मंत्रपूतेन ब्रह्मस्नानं हितस्मृतम् ॥ ८ ॥
 यस्त्वेकमापि सर्वेन्द्रहस्नानं प्रयच्छति ॥ समुक्तः सर्वपापैस्तु सूर्यलोके महयिते ॥ ९ ॥ कपिलापंचयज्ञेन दक्षिणयुतेन च ॥ स्नानं दशगुण
 ज्ञेयं महत्पुण्यं नराधिप ॥ १० ॥ ऋभवो वीरसुदिश्य देहशुद्धिं च शाश्वतीम् ॥ कपिलामहारेन्नित्यमुनिदेशाग्निनिर्मिताम् ॥ ११ ॥ कपिलं यः पिबेच्छू

द्रोदेवकार्यार्थनिर्मितम् ॥ सपच्यते महावोरसुचिरं नरकार्णवे ॥ १२ ॥ वर्षकोटिसहस्रेण यत्पापं समुपाजितम् ॥ घृताभ्यंगेन सूर्यस्य देहस्तवे
 न संशयः ॥ १३ ॥ कल्पकोटिसहस्रैस्तु यत्पापं समुपाजितम् ॥ वज्रस्नानेन तत्सर्वदेहत्यग्निरिव धनम् ॥ १४ ॥ सप्तम्यां च कृतस्नानं कृत्वा
 सूर्यसंकृन्नरः ॥ कुलान्युद्धृत्य सप्तेहसूर्यलोकैर्महीयते ॥ १५ ॥ वसुहेमादियुक्तं च क्षीरस्नानं न्यतत्समम् ॥ सकृदढकेन पयसा योभानुं स्नाप
 येन्नरः ॥ १६ ॥ राजतेन विमानेन सोऽर्कलोकैर्महीयते ॥ स्नाप्य दध्ना सकृद्रातुं संत्रिलोकैर्महीयते ॥ १७ ॥ मधुना स्नपयित्वा तु शुक्ललोकै
 महीयते ॥ उद्धृत्य शालिपिष्टेन वा युल्लोकैर्महीयते ॥ १८ ॥ स्नानमिधुरसेनेह यः सूर्यसंकृदाचरेत् ॥ स गोपतिपुंगवच्छेत्सर्वकामसमन्वितः ॥
 ॥ १९ ॥ फलोदकेन योभानुं सकृत्स्नापयते नरः ॥ उत्सृज्य पापकलिलं पितृलोकैर्महीयते ॥ २० ॥ श्रीखंडवारिणा स्नाप्य सकृद्रातुं नराधि
 प ॥ चंद्रांशुनिर्मलः श्रीमांश्च रेदात्रेयमर्दिरे ॥ २१ ॥ वस्त्रपूतेन तोयेन यदुर्कस्नापयेत्संकृत् ॥ स सर्वकामतृप्तात्मा राकाधिपपुरं व्रजेत् ॥ २२ ॥
 आपोहिष्ठेति जप्येन गंगातोयेन भारत ॥ गौरिकेण विमानेन ब्रह्मलोकैर्महीयते ॥ २३ ॥ कर्पूरगुरुतोयेन योऽर्कस्नापयते संकृत् ॥ स्नाप्य भानुं
 सकृन्मंत्रैः सप्तम्यां समुपोषितः ॥ २४ ॥ सकुलनेकविंशे हउत्तारैरविमाव्रजेत् ॥ पितृनुदिश्य योभानुं स्नापयेच्छीतवारिणा ॥ २५ ॥ तृप्ताः
 स्वर्गैर्व्रजं तथा श्रुपितरानरकादपि ॥ भानुं शीतां बुना स्नाप्य धारोष्णपयसा सह ॥ २६ ॥ स्नाप्य पश्चाद्भतेने शमभिलोके महीयते ॥ एत
 त्स्नानत्रयं कृत्वा पूजयित्वा तु भारत ॥ २७ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ मृत्कुंभताम्रकुंभेषु स्नानं शतगुणं मतम् ॥ २८ ॥ रौप्ये
 पादोत्तरं पुण्यं दर्शनात्स्पर्शनं परम् ॥ स्पर्शनादर्वनं श्रेष्ठं घृतस्नानमतः परम् ॥ २९ ॥ इहा मुत्र कृतं पापं घृतस्नानेन नश्यति ॥ सप्तजन्मकृतं
 पापं पुराणश्रवणेन तु ॥ ३० ॥ दशापराधांस्तोयेन क्षीरेण तु शतं क्षमेत् ॥ सहस्रं क्षमेत्ते दधा घृतेनाप्ययुतं क्षमेत् ॥ ३१ ॥ नैरतं यैष्यो
 मां संघृतस्नानं समाचरेत् ॥ दशैकादशकुलानि हिनयेत्सूर्यस्य मर्दिरे ॥ ३२ ॥ स्नानं पलशतं ज्ञेयमभ्यंगं पंचविंशतिः ॥ पलानां
 द्विसहस्रेण महास्नानमिति श्रुतिः ॥ ३३ ॥ घृताभ्यंगं घृतस्नानं भानुं यत्स्नाद्विजोत्तम ॥ ये च गोधूममूत्रैस्तु कषायैर्गर्भसंमैतैः ॥ ३४ ॥
 दशार्धेनुसहस्राणि यद्वत्वालभते फलम् ॥ तत्फलं लभते सर्वमर्कस्य द्वितने कृते ॥ ३५ ॥ अर्घ्यपुष्पफलपितृयस्त्वकार्यनिवेदयेत् ॥ स पूज्यः

सर्वलोकेषु अर्कवन्मोदते दिवि ॥ ३६ ॥ गंवतो येन स मिश्रमुदकाद्वा दशोत्तरम् ॥ पंचगव्यसमायुक्तमर्घ्यं शतगुणं नृप ॥ ३७ ॥ योऽष्टांग
 मैमादूर्यभानो मूर्ध्नि निवेदयेत् ॥ दशवर्षसहस्राणि रमतै चार्कमदिरे ॥ ३८ ॥ आपः शीरं कुशाग्राणि वृत्तं दधि मधुस्तथा ॥ रक्तानि कर्षारा
 णितथार्क्तं वंदनम् ॥ ३९ ॥ अष्टांग एष अवैत्रज्ञाणापरि कीर्तितः ॥ स तत्तं प्रतिजनो भास्करस्य नराधिप ॥ ४० ॥ दातुं वै जगत्पा
 त्रेण दत्त्वा र्घ्यं तत्फलं लभेत् ॥ तस्माच्छतगुणं पुण्यं मृत्यात्रेण नराधिप ॥ ४१ ॥ ताम्रा र्घ्यं पात्रदानेन पुण्यं शतगुणं मतम् ॥ पालाशपद्मप
 त्राभ्यां ताम्रपात्रे फलं लभेत् ॥ ४२ ॥ रौप्यपात्रेण विज्ञेयं लक्षार्घ्यं नात्र संशयः ॥ सुवर्णपात्रं विन्यस्तमर्घ्यं कोटिगुणं भवेत् ॥ ४३ ॥ हंसना
 ना र्घ्यं नैवेद्यं बलिद्वूपादिपुक्रमात् ॥ पात्रांतरं विशेषेण तत्फलं तूत्तरोत्तरम् ॥ ४४ ॥ रौप्यपात्रदानेन यत्पुण्यं वैदपारगे ॥ ताम्रपात्रप्रदाने
 न तस्माच्छतगुणं रवौ ॥ ४५ ॥ फलकोटिमुवर्णस्य यो दद्याद्देवपारगे ॥ सूर्यार्घ्यं पात्रं तु तत्पुण्यं ततोऽधिकम् ॥ ४६ ॥ सुवर्णपात्रं यो दद्या
 द्भास्कराय महीपते ॥ न शक्यं तत्स्य तद्दण्डं पुण्यं पात्रविशेषतः ॥ ४७ ॥ तुल्यमेव फलं प्रोक्तं सर्वमाख्यदरिद्रयोः ॥ तयो रभ्याधिकं तत्स्य सत्त्वं
 कैर्भावनाधिकः ॥ ४८ ॥ विभवे स तियो मोहात्क्रुयाद्विधिविस्तरम् ॥ नैव तत्फलमाप्नोति प्रलोभाक्रान्तमानसः ॥ ४९ ॥ तस्मान्मन्त्रैः फलैस्तथैश्व
 दनाद्यैश्च यत्नतः ॥ तदुर्न तत्फलं ज्ञेयं भक्तिरवात्र कारणम् ॥ ५० ॥ वर्षकोटिशतं दिव्यं सूर्यलोके महीयते ॥ गंधातुले पनं पुण्यं द्विगुणं चंदन
 स्य तु ॥ ५१ ॥ गंधाच्चतुर्गुणं ज्ञेयं पुष्पमद्युगुणं नृप ॥ कृष्णगुरुविशेषेण द्विगुणं फलमादिशेत् ॥ ५२ ॥ तस्माच्छतगुणं पुण्यं कुंकुमस्य वि
 धीयते ॥ चंदनागुरुकर्पूरैः शृङ्गपिष्टैः संकुमैः ॥ ५३ ॥ भातुं पर्याप्तमालिप्य कल्पकोटि वसोदिवि ॥ स दीव्येत्सुखं देन पुण्यं धैः प्रलेप
 नम् ॥ ५४ ॥ दशवर्षसहस्राणि वीरमित्रपुरे वसेत् ॥ भक्त्या निवेद्य अर्कयतालं वृत्तं नराधिप ॥ ५५ ॥ दशवर्षसहस्राणि वीरलोके महीयते ॥ सायूरं व्य
 जनं दत्त्वा सूर्यायाती वशो भनम् ॥ ५६ ॥ वर्षकोटिशतं पूर्णं प्रभं जनपुरे वसेत् ॥ पुष्पै ररण्यं संभूतैः पत्रै र्वागिरि संभवैः ॥ ५७ ॥ अपमृषित नि निश्छिद्रैः
 प्रोषितै र्जतुवर्जितैः ॥ आत्मारा मभयैश्च पुष्पैः संपूजयेद्भविम् ॥ ५८ ॥ पुष्पजातिविशेषेण भक्तेः पुण्यं ततोऽधिकम् ॥ तपःशीलगुणे तद्वति
 हासविद्विजे ॥ ५९ ॥ दत्त्वा दशसुवर्णस्य निष्कान्य लभते फलम् ॥ करवीरस्य कुसुमं प्रार्थय विनिवेदयेत् ॥ ६० ॥ लभते तत्फलं वीरस्य ग्राह

भगवात्रविः ॥ एवंपुष्पविशेषेणफलतदधिकंभवेत् ॥ ६१ ॥ ज्ञेयंपुष्पसंज्ञेनयथास्यात्तन्निबोधमे ॥ तदापुष्पसहस्रेभ्यःकरवीरंविशि-
 ष्यते ॥ ६२ ॥ बिल्वपत्रसहस्रेभ्यःपद्मकंनराधिप ॥ वीरपुष्पसहस्रेभ्योबकपुष्पंविशिष्यते॥ ६३ ॥ बकपुष्पसहस्रेभ्योमुद्गरंपरमुच्यते ॥
 कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपत्रंविशिष्यते ॥ ६४ ॥ शमीपुष्पसहस्रेभ्योनृपनीलंतेपलंपरम् ॥ सर्वासांपुष्पजातीनांप्रवरंनीलमुत्पलम् ॥ ६५ ॥
 रक्तोत्पलसहस्रेणनीलोत्पलशतेनच ॥ रक्तैश्चकरवीरैश्चयस्तुपूजयतेरविम्॥ ६६ ॥ कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ वसेदकंपुरे
 श्रीमानसूर्यतुल्यपराक्रमः॥ ६७ ॥ शेषाणांपुष्पजातीनांयत्फलंपरिकीर्तितम् ॥ तत्फलस्यानुसारेणसूर्यलोकेमहोयते॥ ६८ ॥ शमीपुष्पंवृहत्या
 श्वकुसुमंतुल्यमुच्यते ॥ करवीरसमज्ञेयाजातिविषयपाटला॥ ६९ ॥ श्वेतमंदारकुसुमांसितपुष्पंचतत्समम् ॥ नागचंपकपुष्पागमुद्गरस्यसमाः
 स्मृताः॥ ७० ॥ गंधवंश्यपवित्राणि कुसुमानिविवर्जयेत् ॥ गंधर्हानमपिश्राद्धं पवित्रंयत्कुशादिकम् ॥ ७१ ॥ सात्त्विकंताद्विकुसुममथवित्रंचता-
 मसम् ॥ मुद्गराणिकदंबानिरात्रौदेशानित्वयमे ॥ ७२ ॥ दिवाशेषाणिपुष्पाणित्यजेदुपहतानिच ॥ मुकुलेनार्चयेद्भानुमपकंननिवेदयेत्॥ ७३ ॥
 फलंकाथितविद्रंचयन्तात्पक्वमपित्यजेत् ॥ अलाभेवतपुष्पाणांपत्राण्यपिनिवेदयेत् ॥ ७४ ॥ पत्राणामप्यलाभेतुफलान्यपिनिवेदयेत् ॥
 फलानामप्यलाभेनतृणगुल्मौषधीन्यपि ॥ ७५ ॥ औषधीनामभावतुभक्त्याभवतिपूजितः ॥ प्रत्येकंमुक्तपुष्पेणदशसौवर्णिकंफलम्॥ ७६ ॥
 यःसुगंधमुत्तपुष्पैःसम्यग्भातुंप्रपूजयेत् ॥ माघासितेऽपिसुमनाःसोऽनंतफलमश्नुते॥ ७७ ॥ करवीरैर्महाराजसंयतोभानुमर्चयेत् ॥ सर्वपापवि-
 निमुक्तःसूर्यलोकेमहोयते ॥ ७८ ॥ अगस्त्यकुसुमैर्भक्त्यायःसकृद्भानुमर्चयेत् ॥ गवांप्रभुतदानस्यफलंप्राप्यादिवर्जयेत् ॥ ७९ ॥ मल्लिको-
 त्पलपद्मैश्चजातीपुष्पागचंपकैः ॥ अशोकश्चेतमंदारकर्णिकारांधुंकेस्तथा ॥ ८० ॥ करवीरार्कंकह्लारशमीतगरकेशरैः ॥ अगस्तिवकपु-
 ष्पैस्तुशतपत्रैर्नराधिप ॥ ८१ ॥ पुष्पैरैतैर्यथालाभेनारःपूजयेद्विम् ॥ सतत्फलमवाप्नोति तदेकाग्रमनाःशृणु ॥ ८२ ॥ सूर्यकोटिप्रती-
 काशौर्विमानैःसर्वकामिभिः ॥ पुष्पमालापरिक्षितैर्गातवादित्रनादितैः ॥ ८३ ॥ तंत्रीमधुरवाद्यैश्चस्वच्छंदगमनैर्नृप ॥ सूर्यकन्यासमाकीर्ण-
 देवानांचसुदुर्लभैः ॥ ८४ ॥ दोधूयमानश्चमरैःस्तूयमानःसुरासुरैः ॥ गच्छेदकंपुरादिर्व्यापत्रचारुचितोभवेत् ॥ ८५ ॥ यैस्तैश्चवापिकुसुमे

जलजैः स्थलजैर्नृपाः संपूज्य श्रद्धया भातुमर्कलोके महियते ॥ ८६ ॥ सूर्यस्योपरि यः कुर्याच्छेभनपुष्पमंडलम् ॥ शोभितपुष्पस्रदाभैरपीठांतप्रलं
 वितैः ॥ ८७ ॥ अत्याश्चर्यमहायानैर्दिव्यपुष्पोपशोभितैः ॥ सर्वेषामुपरि द्वावसेदकपुरीमुखी ८ अनेकरवि विन्यस्तैः सुगंधैः कुसुमैर्गृहम् ॥ यः कुर्या
 त्पर्वकाले तु विचित्रकुसुमोज्ज्वलम् ॥ ८९ ॥ सपुष्पकविमानेन पुष्पमालाकुलेन तु ॥ पुष्पेतरपुरं दिव्यगच्छते न त्रसंशयः ॥ ९० ॥ अक्षयमोदते काल
 मातिरस्कृतशासनः ॥ सौरादिसर्वलोकेषु यत्रेष्टं तत्र यातिसः ॥ ९१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मेपर्वणि सप्तमिकल्पे सौर्यर्षे भुवोपपूजावर्णने
 नाम त्रिषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ अतानीक उवाच ॥ पुनर्मै देव देवस्य भारस्करस्य महोजसः ॥ पूजेन यत्फलं प्रोक्तं तन्मे ब्रूहि द्विजोत्तम १ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ शृणु त्वं हि महाराज स्तर्वदलोकयूजितम् ॥ ब्रह्मेशोपदेवानां त्रयाणामपि भारत ॥ २ ॥ सुखामिंनसुरज्येष्टं मनोवत्यां च तुमु
 खम् ॥ प्रणम्य शिरसाभूमौ विष्णवीशौ वाक्यमुचतुः ॥ ३ ॥ य एष भगवान् देवः सहस्रकिरणो रविः ॥ अस्य यत्पूजने पुण्यं प्राप्य ते तद्द्रव्यमौ ॥ ४ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुसाधु जगन्नाथ साधुपुष्टोऽस्मि वामिह ॥ तस्माच्छृणु तत्प्रकाशं त्रौगदतो निखिलं यम ॥ ५ ॥ स्वयमुत्पाद्य पुष्पाणि यः सूय पूजये
 त्स्वयम् ॥ तानि साक्षात्प्रगृह्णाति तद्भक्त्या सततं रविः ॥ ६ ॥ यस्त्वारामं रवेः कुर्यादप्रि विल्वादिशोभितम् ॥ जातीविजराजार्ककरवोरत
 कुंकुमैः ॥ ७ ॥ पुत्रागनागवकुलैरशोकतिलचंपकैः ॥ अगस्ति कदलीखंडैस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ८ ॥ यार्वाद्धपत्रं कुसुमं वीजं सूतफलानि च ॥
 तावद्वर्षं सहस्राणि सूरलोकैर्महियते ॥ ९ ॥ सधृतं गुगुलुं दद्याद्राजन्कंदुरुं तथा ॥ चतुर्वैदिगृहे जन्म प्राप्नोति सततं सुखी ॥ १० ॥ कृष्णागुरुं च कपूर
 धूपं दत्त्वा दिवाकरम् ॥ नैरतं यं यस्तस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ११ ॥ कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च ॥ भुक्त्वा सूर्यपुरीषो भो भूत
 स्य तिक्ष्माधिपो भवेत् ॥ १२ ॥ गुगुलुं धृतं संयुक्तं यक्षो गृह्णाति शब्दकृत् ॥ यक्षाद्वयस्य दूनेन तस्य लोके महियते ॥ १३ ॥ कृष्णशौं क
 णसप्तम्यां यः साज्यं गुगुलुं देहत् ॥ स चासौ सौरमासाद्य वर्षाणां च दशदश ॥ १४ ॥ देवदारुं नरुं च श्रीवासं कुंदुरुं तथा ॥ श्रीफलं चारुसंयुक्तं
 दग्ध्वा श्रममवाप्नुते ॥ १५ ॥ एवं सौगंधिकं रूपं पट्टं सहस्रगुणोत्तरम् ॥ अगुरुं दशहसं सधृतं द्विगुणं भवेत् ॥ १६ ॥ अनंतफलं दैवसं दकुं
 दुरुकासुकम् ॥ द्विसहस्रपलानां तु महिषाक्षस्य गुगुलोः ॥ १७ ॥ दग्ध्वार्थमपि मिश्रस्य सूर्यतुल्यः प्रजायते ॥ शोधयेत्पापं संयुक्तं पुरुषं नात्र

संशयः ॥ १८ ॥ कृष्णगुरुभवंधूपतुपाग्निरिवकांचनम् ॥ योतः पुरगृहगंधैः सुगंधैः प्रविलेपयेत् ॥ १९ ॥ कपाटद्वारकुञ्जादितिथ्यगूर्ध्वसर्वोदिकम् ॥
वासयेत्पुष्पमालाभिर्धूपैश्चापि सुगंधिभिः ॥ २० ॥ तस्य पुण्यं यथा वतु पुत्रयोर्वीचिम कृतक्षमः ॥ आपुरयन्दिशः सर्वानानांगं वसमन्वितैः ॥ २१ ॥
कल्पकोटिशतं दिव्यं तेजसा वाह्नि सन्निभः ॥ शक्रवत्प्रज्वलन् देवः सूर्यलोके महीयते ॥ २२ ॥ तस्यार्तिधर्मशेषेण त्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् ॥ अतः प्रवृत्तं
तु यः कुर्यादिव गंधैर्भगालयम् ॥ २३ ॥ सर्वशर्मसंयुक्तः सूर्यतुल्यपराक्रमः ॥ सूर्यलोके वसेद्देवो गुवाभ्यां संप्रजितः ॥ २४ ॥ तद्रच्छुक्लैश्च संवीतं पट्ट
सूत्रैर्विनिर्मितम् ॥ दत्त्वोपवीतं सूर्याय भवेद्देवांगपरागः ॥ २५ ॥ वासांसि सुविचित्राणि मूरलोके महीयते ॥ त्रुटिमात्रं तु यो दद्याद्गुणविल्लसंपंक
जम् ॥ २६ ॥ भास्करस्योत्तमं गिषु तस्य पुण्यं ब्रवीम्यहम् ॥ इन्द्रस्यार्थासनेतिष्ठेद्यावद्दिद्राश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ एवं वित्तानुसारेण स्वज्ञेयसमा
सतः ॥ सर्वैर्वाहिमपात्राणां मुकुटानां च सर्वशः ॥ २८ ॥ अर्कपत्रपुटचूर्णमधुपर्जनसमन्वितम् ॥ यो निवेदयेत् इक्रयसोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ २९ ॥
शालितंडुलप्रस्थस्य कुर्यादन्नं सुसंस्कृतम् ॥ सूर्याय च चरुं दत्त्वा सप्तम्यां च विशेषतः ॥ ३० ॥ संयावं कृशं रूपाय संयावं कंतथा ॥ दध्यो
दनरसालान्नमोदकान्युडपूपकान् ॥ ३१ ॥ यावंतस्तंडुलस्तस्मिन्नेवैद्यं परि संख्या ॥ तावद्दर्पसहस्राणि मूरलोके महीयते ॥ ३२ ॥ शुड
खंडकृतानां च भक्ष्याणां विनिवेदने ॥ घृतेन प्लावितानां च दत्त्वा शतगुणं लभेत् ॥ ३३ ॥ रसालाखाद्यक्राद्यानां भक्ष्याणां फलमिष्यते ॥ तदर्थं
सलिलस्यापि वासितस्य निवेदयेत् ॥ ३४ ॥ यथान्यमपि तच्छ्रेष्ठं भक्ष्याणि विविधानि च ॥ निवेद्या कार्यपरमस्थानं प्राप्नोति पूजनात् ॥
॥ ३५ ॥ प्रज्वाल्य घृतदीपं तु भास्करस्यालये शुभम् ॥ आग्नेयं यानमारुह्य गच्छेत्सौमनसं पुरम् ॥ ३६ ॥ यः कुर्यात्कार्तिकमासि शोभनां
दीपमालिकाम् ॥ सप्तम्यामथ षष्ठ्यां वा अमावास्यामथापि वा ॥ ३७ ॥ भास्करायुतसंकाशं तेजसा भासयन्दिशः ॥ दिव्याभरणसंपन्नाः
कुलमुद्रुत्य सर्वशः ॥ ३८ ॥ यावत्प्रदीपसंख्याने घृतेनापूर्ये वाधितम् ॥ तावद्दर्पसहस्राणि सूर्यलोके महीयते ॥ ३९ ॥ दीपवृक्षमथोद्धाध्य प
र्वस्वायतनेषु वै ॥ पूर्वस्याद्धिगुणं पुण्यं लभते नात्र संशयः ॥ ४० ॥ दीपवृक्षं समुद्धाध्य भास्कराय तेनेषु भोः ॥ सर्वलोहमयं वीररविलोके मही
यते ॥ ४१ ॥ शिरसाधारयेद्दीपं भास्करस्याग्रतो निशि ॥ ललाटे चैव हस्ताभ्यां समुद्युक्तस्तथोरसि ॥ ४२ ॥ भास्करायुतसंकाशो विभा

नैरर्कसन्निभैः ॥ कल्पायुतशतंचैवसूर्यलोकेकमहीयते ॥ ४३ ॥ अन्नदातातुयोवीरवारिलोकेमहीयते ॥ भार्स्करस्याग्रतोदत्वादर्पणनिर्मले
 शुभम् ॥ ४४ ॥ पर्येकेशोभितंकृत्वाश्वेतमाल्यैःसचंदनैः ॥ वृत्कार्कानिर्मलैःश्रीमान्दिव्याभरणरूपधृक् ॥ ४५ ॥ कल्पायुतसहस्राणि
 मूरलोकेमहीयते ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंभक्त्याश्रद्धाधनोर्वनैः ॥ ४६ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यसुखेनलभतेफलम् ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंयस्तुनमस्का
 रप्रयोजयेत् ॥ ४७ ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यांसकलंविदत्तेफलम् ॥ नमस्कारःस्मृतोयज्ञःसर्वयज्ञोत्तमोत्तमः ॥ ४८ ॥ नमस्कृत्वासहस्रांशु
 मश्वमेधफलंभवेत् ॥ प्रणम्यदंडवदूभौनमस्कारेणयोऽचयेत् ॥ ४९ ॥ सूर्यागतिमवाप्नोतिनताक्रतुशतैरपि ॥ सर्वयज्ञोपवासेषुसर्वार्थै
 पुयत्फलम् ॥ ५० ॥ अभिज्ञाप्योपहारेणपूजयाफलमश्नुते ॥ श्वेतंमहाध्वजंकृत्वाकृत्वाचापंचरणिक् ॥ ५१ ॥ किंकिणीजालनिर्वापं
 मयूरच्छत्रभूषितम् ॥ यस्त्वय्यग्नेनरोदद्याच्छ्रद्धयापरयान्वितः ॥ ५२ ॥ सशतेनविमानानांसर्वदेवनमस्कृतः ॥ मन्वंतरशतंदेवोमोदते
 दिविदेववत् ॥ ५३ ॥ ध्वजमालाकुलंकुर्याद्यःश्रान्तेषुभगालयम् ॥ महाध्वजाष्टकंचापिदिग्विदिक्षुनिवेदयेत् ॥ ५४ ॥ सविमानसहस्रेण
 ध्वजमालाकुलेनतु ॥ कल्पायुतशतंदिव्यमोदतेदिविसूरवत् ॥ ५५ ॥ शतचंद्रांशुविमलामुक्तादामोपशोभिताम् ॥ मणिदंडमयंछत्रं
 दद्याद्वाकांचनादिकम् ॥ ५६ ॥ सधार्यमाणच्छत्रेणहेमदंडोपशोभिना ॥ मोदतेसूर्यलोकेतुविमानवरमास्थितः ॥ ५७ ॥ ततस्तस्माच्छु
 तोलोकान्निर्साङ्गवमागतः ॥ भुक्तेसमुद्रपर्यन्तामेकच्छत्रांधुंधराम् ॥ ५८ ॥ यःशृंगलासमायुक्तांमहावटंमहास्वनाम् ॥
 कांस्यलोहमयीवापिनिवशीयाद्रगालये ॥ ५९ ॥ शोभनःस्यान्नरःश्रीमान्भगस्यातीववृष्टभः ॥ सूर्यतुल्यवलोभृत्वासूर्यलो
 केमहीयते ॥ ६० ॥ भेरीमृदंगपटहृद्द्वार्शिराजादिकम् ॥ दशकांस्यादिवादित्रयोभागायनिवेदयेत् ॥ ६१ ॥ सविमा
 नैर्महाभागैर्वशीणायुतस्वनैः ॥ युगांतकशतंदिव्यभगलोकेमहीयते ॥ ६२ ॥ सुसंगीतकदानेनसवाद्येनविशेषतः ॥ यथेष्टंभा
 स्करलोकेमोदतेकालमक्षयम् ॥ ६३ ॥ महामहास्वनंदत्वांशुस्युग्मंभगालये ॥ युगकोटिशतदिव्यभगलोकेमहीयते ॥ ६४ ॥
 विमानंचहुवर्णाभमध्यपंकजभूषितम् ॥ विचित्रमेकवर्णवासनवस्त्रोपकल्पितम् ॥ ६५ ॥ किंकिणीजालसंपन्नवर्णकैश्चापशोभि

तम् ॥ पुष्पमालाप्रभंवापिपिंडाचामरभूषितम् ॥ ६६ ॥ भगस्योपरियोदद्यात्सर्वरत्नोपशोभितम् ॥ दुकूलपट्टदेवांगैर्वस्त्रैर्वर्णका
न्वितैः ॥ ६७ ॥ पट्टादिवस्त्रतंतूनापरिसंख्यातुयाभवेत् ॥ तावद्युगसहस्राणिमूरलोकैर्महीयते ॥ ६८ ॥ भगाहुत्याजगत्सर्वसृष्टिद्वारेणधा
यते ॥ अग्निवत्सर्वचस्युक्तोह्यग्निरस्यात्मजः सदा ॥ ६९ ॥ यस्त्वग्निर्कार्यैर्विधिवत्कुर्वन्नित्यं भगालये ॥ भगमुद्दिश्यराजेंद्रसयातिपरमां
गतिम् ॥ ७० ॥ सर्वांत्रपावकोपेत्यस्तुनित्यविधिंहरेत् ॥ पुष्पधूपजलपेतकालेविशेषतः ॥ ७१ ॥ महाधेतादिमानृतृत्रिकल्पानां च
सर्वशः ॥ यः कृत्वा सकृदप्येवंसर्वदिक्षुर्बलिंहरेत् ॥ ७२ ॥ स नरश्च सहस्राणिशांडिलेयपुरेसेत् ॥ सौरीसंध्याबलिं कृत्वा दिनान्ते स तं
रवेः ॥ ७३ ॥ वर्षाद्युतशतं सांप्रभगलोकैर्महीयते ॥ दध्योदनपयोभिर्यः पूरितं पात्रमावृतम् ॥ ७४ ॥ पुष्पधूपांचितं चैव वितानोपरिशो
भितम् ॥ शिरसाधारयेत्पात्रं शनैर्गच्छेत्प्रदक्षिणम् ॥ ७५ ॥ रव्यायतनपर्यंतं शंखमेवादिनिस्वनैः ॥ दर्पणधूपमालाभिर्गैयनृत्यादिशो
भितम् ॥ ७६ ॥ भानोर्हिस्मृतिशीलश्च तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं तु दिव्यं वर्षशतं तथा ॥ ७७ ॥ तपस्तप्तं महत्तेन भवेदेवं स
शयः ॥ भगभक्तिप्रसक्तात्मा यद्यपि स्यात्स पापकृत् ॥ ७८ ॥ भगलोकैव सेन्नित्यं भगानुचरतांगतः ॥ कृष्णांतुषष्टीं नित्यं नयश्च कृष्णां सरस्व
तीम् ॥ ७९ ॥ इह भोगानवाप्नोति परत्र च शुभांगतिम् ॥ योऽदमेकं तु कुर्वीत नक्तं भगदिने नरः ॥ ८० ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधो भगार्चनपरो नरः ॥
अयचित्तात्परं नक्तं तस्मान्नैवेन वर्तयेत् ॥ ८१ ॥ देवैस्तु मुक्तं मध्याह्ने पूर्वाह्ने ऋषिभिस्तथा ॥ अपराह्ने तु पितृभिः संध्यायां शुद्धाकादिभिः ॥ ८२ ॥
सर्वविलह्यात्क्रम्य सौराणां भोजनं परम् ॥ भुजानो नक्तकाले तु मूर्धभक्तिपरायणः ॥ ८३ ॥ भगलोकमवाप्नोति सुमनाः सुमनोव्रतः ॥ भुक्त्वा
सौमनसौल्लोकानराजा भवति भूतले ॥ ८४ ॥ हविष्यभोजनं नानमाहारस्य च लाघवम् ॥ अग्निकार्यमधः शय्यां नक्तभोजी समाचरेत् ॥ ८५ ॥
कृष्णषष्ठ्यां प्रयत्नेन कृत्वानक्तं विधानतः ॥ नरो मार्गशीरे मासि अंशुमानि तं पूजयेत् ॥ ८६ ॥ विधिवत्प्राइयगोमूत्रमनाहारो निशि स्वपेत् ॥
अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ ८७ ॥ पुण्येप्येवं सहस्रांशुं भानुमंतं शुभं तिच ॥ वाजपेयफलं प्राप्य वृत्तं प्राइयलभेन्नरः ॥ ८८ ॥
माघे दिवा करं नमस्कृष्णषष्ठ्यां नरोत्तम ॥ निशि पीत्वा तु गोक्षीरं गोमेधे फलमाप्नुयात् ॥ ८९ ॥ मार्तंडं फाल्गुने मासि पूजयित्वा गवां पथः ॥

र्वकामप्यन्वितम् ॥ ७ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैःसर्वकामिकैः॥अप्सरोणसंक्षीर्णैर्पहाविभवसंयुतैः ॥८॥ संगतिनृत्नवाद्यैर्वाग्यन
 शोभितैः ॥ दोधूयमानश्चमरैःस्तूयमानःसुरासुरैः ॥ ९ ॥ सहस्रकिरणभासःसैरिःसूर्यसमन्वितैः ॥ तथातिपरमंस्थानंयन्नास्तेरिविरंजुमान
 ॥१०॥ रोमसंख्यातुयातस्यास्तत्प्रसूतिकुलेषुच ॥ तावद्युगसहस्राणिमूरलोकेष्वहासते ॥ ११ ॥ त्रिःसप्तकुलजैःसार्धभागान्भुक्त्वाथपि
 तात् ॥ ज्ञानयोगंसमासाद्यपुनरेवप्रमुच्यते ॥ १२ ॥ योगाहुःखांतमाप्नोतिज्ञानयोगंप्रवर्तते ॥ सौरधर्माद्रवेज्ज्ञानंसारथमद्भिगार्चयत् ॥ १३ ॥
 इत्येवंतेसमाख्यातंभवाणंव्यपोहनम् ॥ सौरमोक्षक्रमोपायंमूराश्रयानिवेगणम् ॥ १४ ॥ मावमासेतुसंप्रतियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ प्रिया
 कंघृतसंयुक्तंभुजानःसजितेन्द्रियः ॥ १५ ॥ सोपवासश्चसप्तम्यांभवेदुभयपक्षयोः ॥ घृताभिपेकमष्टम्यांकुर्याद्धानेनरधिपः ॥ १६ ॥ गांच
 दद्याद्दिनेशायतरुणीनीलसंनिभाम् ॥ इंदुनीलप्रतीकाशैर्विमानैःशिविसंयुतैः ॥ १७ ॥ गत्वादित्यपुरंरम्यंभोगान्भुक्तेययेषिसितम् ॥ राजेन्द्र
 फाल्गुनेमसियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ १८ ॥ इयमाकक्षीरनीवारैर्जितक्रोधैर्जितेन्द्रियः ॥ पटुचांवाप्यथसप्तम्यामुत्वासपरोरः ॥ १९ ॥
 अष्टम्यांतुमहास्नानंपंचगव्यघृतादिभिः ॥ वल्मीकाद्यादिमृदुद्रिश्वाभूमृत्रशक्नुदादिभिः ॥ २० ॥ त्वग्भिश्चक्षीरवृक्षाणांस्नापयित्वाप्रसाजयेत् ॥
 सौरभैर्योततोदद्याद्रक्तभारक्तमालिने ॥ २१ ॥ पद्मरागप्रतीकाशैर्विमानैर्हस्तिसंयुतैः ॥ गत्वादित्यपुरंरम्यंमोदतेशार्थतीःसमाः ॥ २२ ॥
 मासिचैत्रेत्तुसंप्राप्तियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ शाल्यग्रपायसंयुक्तंभुजानश्चजितेन्द्रियः ॥ २३ ॥ भानवेपाटलांदद्याद्द्वैज्जर्वितरुणानृप ॥ पुष्प
 रागप्रभैर्यनैर्नाहंसादियायिभिः ॥ २४ ॥ गच्छेत्सूर्यपुरंरम्यंमोदतेशार्थतीःसमाः ॥ वैशाखेवीरमासेतुयःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ २५ ॥
 सूर्यखंडाज्यसंमिश्रंसकृदद्यान्निवेदनम् ॥ गांचदद्यान्महाराजभारुकरायभुभान ॥ २६ ॥ सामान्यंचविधिंकुर्यात्प्रयुक्तंयन्मयातव ॥ शुद्धरक्त
 टिकंसंकाशैर्यनैर्वहणवाहनैः ॥ २७ ॥ अणिमादिगुणैर्युक्तःसूर्यवाद्विचरेद्दिवि ॥ संप्रतिश्रावणेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ २८ ॥ क्षीरप
 ष्टिकभक्तेनसर्वसत्त्वहितैरतः ॥ पीतवर्णीचगांदद्याद्रक्तकरायमहात्मने ॥ २९ ॥ सामान्यमखिलंकुर्याद्द्विधानंयत्प्रकीर्तितम् ॥ सविचि
 त्रैर्महायनैर्हंससारसगामिभिः ॥ ३० ॥ गत्वादित्यपुरेश्रीमान्पूर्वोक्तंलभतेफलम् ॥ वीरभाद्रपदेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ ३१ ॥ हुत

पिबेत्ततःसूर्यलोकैर्भोदतेसोऽयुतायुतम् ॥ ९० ॥ चैत्रमासिविष्वस्तं पूजयित्वा सुभक्तिमान् ॥ हविष्याशिसूर्यलोकैऽस्मरोग्रिभः सहभोदते ॥ ९१ ॥
 वैशाखे चण्डकिरणं पूजयेच्च पयोव्रतः ॥ वर्षाणामयुतं साग्रभोदते मूर्यसन्निधौ ॥ ९२ ॥ ज्येष्ठे दिवसात्ते पूज्यगवांशुगोदकं पिबेत् ॥ गवांकोटिप्रदानं
 स्य निखिलं फलमानुते ॥ ९३ ॥ आषाढे त्वर्कनामानं द्वादशप्राश्य च गोमयम् ॥ प्रयात्यर्कसलोकं तु वर्षाणां च शतं शतम् ॥ ९४ ॥ श्रावणेऽयं
 मनामानं पूजयित्वा पयः पिबेत् ॥ वर्षाणामयुतं साग्रभोदते भारुकरालये ॥ ९५ ॥ मासि भाद्रपदे षष्ठ्यां भारुकरं नाम पूजयेत् ॥ भारुकरं पं
 चगव्यस्य सर्वमेधफलं भेत् ॥ ९६ ॥ मासि चाश्वयुजे षष्ठ्यां भारुख्यं नाम पूजयेत् ॥ गोमूत्रफलं भुक्त्वा चैव अश्वमेधफलं भेत् ॥ ९७ ॥
 मासे तु कार्तिके षष्ठ्यां शक्राख्यं नाम पूजयेत् ॥ दूर्वाकुंभं स कृत्वा इयं राजसूयफलं भेत् ॥ ९८ ॥ वर्षति भोजयोद्विप्रान् सूर्यभक्तिपरायणान् ॥
 पायसं मधुसंयुक्तं वज्रेण च परिभुजते ॥ ९९ ॥ शतत्याहिरण्यवासां सिंभत्तयातिभ्यो निवेदयेत् ॥ निवेदयेच्च सूर्याय कृष्णगां च पय
 स्विनीम् ॥ १०० ॥ वर्षमेकं च देवैर्नैरतयेण योनयेत् ॥ कृष्णपट्टव्रतं भत्तया तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ १०१ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्व
 कामसमन्वितः ॥ भोदते सूर्यलोकं तु स नरः शशवतीः समाः ॥ १०२ ॥ पुण्येष्वहः सुतैर्दुविषु बहूणादिषु ॥ दानोपवासहोमाद्यैश्च
 खण जायते ॥ १०३ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ इत्युक्त्वा न्युराभा नुरुरुगाय विशांपते ॥ कृष्णपट्टव्रतं पुण्यं सर्वपापभयापहम् ॥ १०४ ॥
 कृत्वेदं पुरुषो भक्त्या भारुकरस्य महात्मनः ॥ प्रयाति परमं स्थानं भानोरमिते जसः ॥ १०५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणविनिर्मुक्तसमी
 कल्पे सूर्यपट्टव्रतवर्णनं नाम चतुःषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ सुमं तु रुवाच ॥ अहं ते संप्रवक्ष्यामि सूर्यस्य व्रतमुत्तमम् ॥
 धर्मकामार्थमोक्षाणां प्राप्तिपदनमुत्तमम् ॥ १ ॥ पौषमासे तु संप्राप्ते यः कुर्यान्नल्लभोजनम् ॥ जितेन्द्रियः सत्यवादिशालिगोधूमगोरसैः ॥ २ ॥
 पक्षयोः सप्तमीयन्तादुपवासेन यापयेत् ॥ त्रिसंध्यमर्चयेद्भानुं शालिलेयं च सुव्रत ॥ ३ ॥ अथ शायी भवेन्नित्यं सर्वभोगविजितः ॥ मासि पूर्णतु
 सप्तम्यां धृतादिभिररिद्रुम ॥ ४ ॥ कृत्वा स्नानं महापूजां सूर्यदेवस्य भारत ॥ नैवेद्यं नोदकं प्रत्यक्षं रसिन्द्रिनिवेदयेत् ॥ ५ ॥ भोजयेच्च द्विजान
 षौ भगवर्चां शुभलक्षणम् ॥ गांच दत्त्वा महाराजकपिलां भारुकरस्य तु ॥ ६ ॥ य एवं कुरुते पुण्यं सूर्यस्य व्रतमुत्तमम् ॥ तस्य पुण्यं कलवन्वित

शेषहविष्याशिवृक्षमूलमुपाश्रितः ॥ स्वपेदायतनेरात्रैस्सर्वभूतानुकंपकः ॥ ३२ ॥ दद्याद्द्वारोहिणींश्रष्टाभारुकरायमहात्मने ॥ निशाकरक
 रप्रख्यैर्वज्रवैडूर्यसन्निभैः ॥ ३३ ॥ चक्रवाकसमायुक्तैर्विमानैःसर्वकामिकैः ॥ गत्वादित्यपुरंरम्यसुरासुरमुवाहितम् ॥ ३४ ॥ मोदतेसमहाभागो
 यावदभूतसंप्लवम् ॥ श्रीमानश्वयुजेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ ३५ ॥ मिताशनं प्रभुं जानोजितक्रोधो जेतोद्वियः ॥ दद्याद्वापद्वावर्णाभंभानोमे
 ततेजसः ॥ ३६ ॥ दिव्याभरणसंपन्नांतरुर्णचपयस्विनीम् ॥ स्वस्तिमौक्तिकसंकाशैरेंद्रनीलोपशोभितैः ॥ ३७ ॥ जिवंजीवकसंयुक्तविमानैःसर्व
 कामिकः ॥ गच्छेद्भानुसलोकं त्वभुजानःसजितोद्वियः ॥ ३८ ॥ दिवाकरायगां दद्याज्ज्वलनकंसमप्रभाम् ॥ पूर्वोक्तचविधिं कुर्यात्सूर्यतुल्यो भवेन्नरः ॥
 ॥ ३९ ॥ कालानलशिखप्रख्यमहायानैर्नगापमैः ॥ महासिंहकृताकोपैःसूर्यवन्मोदतेमुक्षी ॥ ४० ॥ प्रागंशोपैशुभेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥
 यच्चात्रं पयसायुक्तं भुजानःसजितोद्वियः ॥ ४१ ॥ प्रयच्छेद्भूतंथारक्तानालंकारमृषिताम् ॥ सूर्यायकुरुशार्दूलविधिं चापिसमाचरेत् ॥ ४२ ॥
 सितपद्मानिभयानैःश्वेताश्वरथसंयुतैः ॥ गत्वातत्रपुरंरम्यप्रभयापरयान्वितः ॥ ४३ ॥ आहंसासत्यवचनमस्तेयंशोभितमार्जवम् ॥ त्रिपव
 णाग्निहवनंभूशय्यानक्तभोजनम् ॥ ४४ ॥ पक्ष्योरुभयोमार्गैस्सम्यांकुरुनंदन ॥ एतान्गुणान्समाश्रित्य कुर्वोव्रतमुत्तमम् ॥ ४५ ॥ सप्तम्योभय
 विख्यातंसर्वपापभयापहम् ॥ सर्वरोगप्रशमनं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ४६ ॥ इत्येवमादिद्वित्रियमांश्चरेत्सूर्यव्रतासदा ॥ यदृच्छेद्विपुलंस्थानंभानोर
 मिततेजसः ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मणपर्वणि सप्तमीकल्पेऽभयसप्तमीवर्णनं नाम पंचषष्ठ्युत्तरांशतमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ४९ ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ सूर्यभक्तानुयानरिध्रिवंसापुरुषोभवेत् ॥ स्त्रीपुत्रमुत्तंसांचेत्सांक्षते शृणुतद्व्रतम् ॥ १ ॥ निशुभार्काल्यमाख्यातं
 सदाप्रीतिविवर्धनम् ॥ अवियोगकरं वारधर्मकामार्थसाधकम् ॥ २ ॥ सप्तम्यामथ पट्टवांसांक्रांतौ चरौदने ॥ हविषाहविहर्मंतु सोऽपवासां
 माचरेत् ॥ ३ ॥ निशुभार्काल्यनिष्पन्नकृत्वास्वर्णमयीं शुभाम् ॥ राजतीं वाथवावर्षपक्षपयस्त्रेघृतादिभिः ॥ ४ ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्य वस्त्र
 मैश्च शोभनैः ॥ भक्ष्यभोज्यैश्चैषैश्च वितानध्वजचारैः ॥ ५ ॥ भोजयेत्सूर्यभक्तांश्च शुक्लवस्त्रावागुण्डितम् ॥ कृत्वा यतनमध्येतु प्रातिमासु
 पकल्पयेत् ॥ ६ ॥ कृत्वा शिरसितत्पत्रं वितानच्छत्रशोभितम् ॥ ध्वजशोखादिविभवैर्भगवत्यायतनं नयेत् ॥ ७ ॥ निशुभार्कदिनेऽस्य व्रत

मेतन्निवेदयेत् ॥ तर्पिष्व्यांस्थापयेत्पात्रमुपशोभासमन्वितम् ॥ ८ ॥ प्रदक्षिणीकृत्यराविप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ समाप्यतद्व्रतंपुण्यशृणुया
 तफलमश्नुते ॥ ९ ॥ द्वादशादित्यसंकाशौर्महायानैर्नगोपमैः ॥ यथेष्टंभानवेलोकेसैरैःसार्धप्रमोदते ॥ १० ॥ वर्षकोटिसहस्राणिवर्षकोटिश
 तानिच ॥ नंदतेऽसौमहाभागविष्णुलोकेमहायते ॥ ११ ॥ ततःकर्मविशेषेणसर्वकामसमन्वितम् ॥ ब्रह्मलोकेसमासाद्यपरसुखमवाप्नुते ॥ १२ ॥
 ब्रह्मलोकात्परिभ्रष्टःश्रीमान्त्सुरप्रपूजितः ॥ प्रजापतिमवाप्नोतिपुरासुरचमस्कृतः ॥ १३ ॥ लोकानिहचिरंभुक्त्वासोमलोकेमहायते ॥
 सोमादेंद्रपुनलोकेमासाद्येंद्रपतिर्भवत् ॥ १४ ॥ इंद्रलोकाच्चगंधर्वलोकेप्राप्यसमोदते ॥ तत्स्तद्धर्मशेषेणभवत्यादित्यभावितः ॥ १५ ॥ स्वकर्म
 भावनाद्योगात्पुनःप्रारभतेऽभम् ॥ शुभाच्चपुनरेत्येहसयात्यतिसहस्रशः ॥ १६ ॥ यावन्नाप्नोतिमरणंतावद्भ्रमतिकर्मणा ॥ सुनिर्वैदात्सुवैराग्यवै
 राग्यज्ज्ञानसंभवः ॥ १७ ॥ ज्ञानात्प्रवर्ततेयोगेयाद्दुःखांतमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मविशेषसमीकल्पेसौरधर्मनिस्तु
 भाव्रतवर्णनंनामषट्षष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ षट्पञ्चांघ्र्याप्यथसप्तम्यांनियताब्रह्मचारिणी ॥ वर्षमेकंनमुं
 क्तयामहाभागजिगीषया ॥ १ ॥ वर्षतिप्रतिमांकृत्वानिश्चुभांकेतिविश्रुताम् ॥ स्नानाद्यंचविधिंकृत्वापूर्वोक्तैलभतेगुणम् ॥ २ ॥ जांबूनदमयैयनैश्च
 तुद्गैरैरलंकृते ॥ गत्वादित्यपुरेर्म्येअशेषंविंदतेफलम् ॥ ३ ॥ सौरादिसर्वलोकेषुभोगान्भुक्त्वायथेप्सिताम् ॥ क्रमादागत्यलोकेऽस्मिन्ना
 जानंतिमाप्नुते ॥ ४ ॥ यानार्थुपवसेदेवंकृष्णभेकांतुसप्तमीम् ॥ सागच्छेत्परमंस्थानंभानोरमिततेजसः ॥ ५ ॥ वर्षतिप्रतिमांकृत्वाशा
 लिपिष्वमर्यंशुभाम् ॥ पीतानुलेपनैर्माल्यैःपीतवस्त्रैश्चपूजयेत् ॥ ६ ॥ पूर्वोक्तमखिलंकृत्वाभास्करायनिवेदयेत् ॥ सप्तभूसौमहायानैर्दत्तिचा
 मीकरप्रभैः ॥ ७ ॥ वर्षकोटिशतंसाग्रंसूर्यलोकेमहायते ॥ सौरलोकादिलोकेषुभुक्त्वाभोगान्नाधिपा ॥ ८ ॥ क्रमादागत्यलोकेऽस्मिन्मथेष्टंविंदते
 पतिम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नधनधान्यसमन्वितम् ॥ ९ ॥ कृष्णपक्षेत्सप्तम्यांयानरीतुदृढव्रता ॥ वर्षमेकमुपवसेत्सर्वभोगविवर्जिता ॥ १० ॥
 वर्षतिसर्वगंधोच्छानिश्चुभांकांनिवेदयेत् ॥ सुवर्णमणिमुक्ताभ्यांभोजयित्वाभोगानाम् ॥ ११ ॥ सुविचित्रैर्महायानैर्दीव्यगंधर्वशोभितैः ॥ सवै
 युगसहस्राणिमुरलोकेनराधिपः ॥ १२ ॥ यथेष्टंभानवेलोकेभोगान्भुक्त्वातुकृत्सहस्रः ॥ क्रमादागत्यलोकेऽस्मिन्राजानंविंदतेपतिम् ॥ १३ ॥

याएवंकुरतेराजञ्चतंपापभयापहम् ॥ निक्षुभार्कमिदंपुण्यसायातिपरमंपदम् ॥ १४ ॥ वर्षभेकंमहावाशेद्रथपरयान्वितः ॥ वर्षो
 नेभोजयेद्द्वारद्वारपत्यंभोजकेषुवै ॥ १५ ॥ भोजयित्वातुदपत्यंभोजकानामहाबलैः ॥ पूजयेद्गंधमाल्यैस्तुवासोभिःकुरुनंदन ॥ १६ ॥
 कृत्वाताम्रमेयात्रवज्रपूर्णैरलंकृतम् ॥ निक्षुभार्कतुसौवर्णदत्त्वात्ताभ्यांतुशक्तिः ॥ १७ ॥ निक्षुभभोजकीक्षिधाभोजकोऽर्कप्रकीर्तितः ॥ त
 स्मात्तौपूजयेत्सौरीस्वरवच्छ्रद्धयान्वितः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणसौरधर्मपुनिक्षुभार्कव्रतनामसप्तपटुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ एकभक्तेनयानारीकार्तिकंक्षययन्तृप ॥ क्षमार्हिसादिनियमैःसंयताब्रह्मचारिणी ॥ १ ॥ गुडाज्यमिश्रंशाल्यमंत्रभारकरायनिवे
 दयेत् ॥ पक्ष्योरुभयोस्तातश्रद्धयापरयान्विता ॥ २ ॥ पुष्पाणांकरवीराणांशुगुलंसाज्यमादिशेत् ॥ सप्तम्यांतातपष्ठ्यांवैउपवासरातिभै
 वेत् ॥ ३ ॥ इंद्रनीलप्रतीकाशौर्विमानैःसार्वकामिकैः ॥ वर्षयुतशतंसाग्रंमूर्खलोकैर्महयते ॥ ४ ॥ तथाचसर्वलोकैषुभोगमासाद्ययत्नतः ॥
 क्रमादागत्यलोकैऽस्मिन्यथैवंविदतेपतिम् ॥ ५ ॥ इत्येवंसर्वयज्ञेषुविधिस्तुल्यप्रकीर्तितः ॥ एकभक्तोपवासस्यफलंचसदृशंभवेत् ॥ ६ ॥
 क्षमासत्यंद्यादानंशौचमिद्रियनिग्रहः ॥ सूर्यपूजाग्निहवनंसेतोषःस्तेयवर्जनम् ॥ ७ ॥ सर्वव्रतेष्वयंयधर्मःसामान्योदशधारमृतः ॥ निःशेषमहं
 वक्ष्यामिमिसामासव्रतंप्राति ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षेक्षुभेमासिव्योमपृष्ठेविनिर्मितम् ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्यशुभाननमननौपमम् ॥ ९ ॥ ताम्रपात्रादिकै
 श्रैवाप्यप्सरागणसेवितैः ॥ सुमेरौदशसाहस्रैर्युक्तैर्महयते ॥ १० ॥ सर्वदेवकंदेषुसंप्राप्यविमलांश्रियम् ॥ क्रमादागत्यलोकैऽस्मिन्प्राज्ञानं पति
 माप्नुते ॥ ११ ॥ पुष्पैरसुमलंकृत्वाभानवोविनिवेदयेत् ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्यशुभाननमननौपमम् ॥ १२ ॥ ताम्रपात्रादिकंस्वयंकृत्वातत्र
 निवेदयेत् ॥ महापुष्पक्यानेनदिव्यगंधप्रवाहिना ॥ १३ ॥ सुमेरौदशसाहस्रंमूर्खलोकैर्महयते ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगान्सर्वलोकैषुभार
 त ॥ १४ ॥ संप्राप्यैवंक्रमाल्लोकंयेष्टंविदतेपतिम् ॥ माघेऽथमश्वयुजंदीपनाल्यविभूषितम् ॥ १५ ॥ पिष्टमातुसमायुक्तं कृत्वायतननाल
 येत् ॥ महारथोपमैर्यनैःश्वेताश्चवरसंयुतैः ॥ १६ ॥ वर्षयुतशतंसाग्रंमूर्खलोकैर्महयते ॥ सर्वभाराणाल्लोकैगुप्राप्यभोगान्यथेप्सितान् ॥ १७ ॥
 क्रमादागत्यलोकैऽस्मिन्प्रेयेष्टंपतिमाप्नुते ॥ प्रतिमांफाल्गुनेमासिकृत्वापिष्टमघोरकेः ॥ १८ ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्यस्यापयेद्रास्फुराकुर्ये ॥

यानैरप्रतिमैर्दिव्यैर्गतिनादसमाकुलैः ॥१९॥ सुमेरौदशसाहस्रंमूर्धूलोकेमहीयते ॥ सर्वाभिमतलोकैऽस्मिन्प्राप्यभोगान्यथेप्सितान् ॥ २० ॥
 पुनरेत्यहमलोकंयथेष्टंविदतेपतिम् ॥ कृत्वारुणंतथाचैत्रेगंगमालयोपशोभितम् ॥ २१ ॥ स्याप्ययत्रयेयथोक्तुभारुकरायनिवेदयेत् ॥ शारदं
 दुप्रतीकाशैर्विमानैःसर्वकामिकैः ॥ २२ ॥ वर्षायुतशतंसंग्रंमूर्धूलोकेमहीयते ॥ कर्मक्षयादिहागत्यपुत्रपौत्रसमन्वितम् ॥ २३ ॥ अभी-
 पृणतिमासाद्यलभेद्रोगान्स्तुदुर्लभान् ॥ तंदुलाढ्यपिष्टेनकृत्वावैरुपर्वतम् ॥ २४ ॥ निधुभाकंसमायुक्तं सर्वथातुविभूषितम् ॥ नानालंकार-
 संपन्नानामालयविभूषितम् ॥ २५ ॥ सर्वरत्नसमायुक्तंस्थापयेद्भारुकरालये ॥ महद्विषयव्रतंश्रुतैश्चैशखियःसमाचरेत् ॥ २६ ॥ नानाविदे-
 श्ययौनस्तुमूर्धूलोकेमहीयते ॥ सौरादिसर्वलोकेषुभुक्त्वाभोगानशेषतः ॥ २७ ॥ क्रमादागत्यलोकैऽस्मिन्राजानंनपतिमाप्नुते ॥ द्वि-
 तीयंचतथापद्मपाषाणेषुमुत्तमम् ॥ २८ ॥ सर्ववीजरसैःपूर्णकृत्वातुशुभलक्षणम् ॥ नानाकेशरंगंधाढ्यं सर्वरत्नविभूषितम् ॥ २९ ॥
 एतैर्वाहैर्भार्याभिर्नैःसर्वभोगान्वितैर्नृप ॥ वर्षकोटिशतंसंग्रंमूर्धूलोकेमहीयते ॥ ३० ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगान्सर्वलोकेष्वनुक्रमते ॥
 प्राप्तातुसर्वभोगाढ्यंतरुणंविदतेपतिम् ॥ ३१ ॥ सर्वधातुसमार्कणिविचित्रध्वजशोभितम् ॥ निवेदयितसूयार्थश्रावणति-
 लपर्वतम् ॥ ३२ ॥ स्वच्छंदगामिभिर्नैनानावर्णविभूषितैः ॥ वर्षकोटिशतंसंग्रंमूर्धूलोकेमहीयते ॥ ३३ ॥ संग्राप्यविविधान्भोगान्च-
 ह्वाश्चर्यसमन्वितान् ॥ क्रमालोकमिमंप्राप्यराजानंविदतेपतिम् ॥ ३४ ॥ कृत्वाभाद्रपदेमासिव्योमशालिमयंनृप ॥ दितानध्वजछत्राढ्य-
 नानामालाविभूषितम् ॥ ३५ ॥ शब्दातुरकरप्रलयैर्महायनैःसुशोभनैः ॥ वर्षकोटिसहस्राणिमूर्धूलोकेमहीयते ॥ ३६ ॥ संग्राप्य-
 विविधान्भोगान्सर्वान्निमिषसंभवान् ॥ क्रमादागत्यलोकैऽस्मिन्प्राजानंविदतेपतिम् ॥ ३७ ॥ कृत्वाचाथयुजेमासिविपुलान्यपर्व-
 तम् ॥ सुवर्णवस्त्रगंधाढ्यंभारुकरायनिवेदयेत् ॥ ३८ ॥ सावित्रैश्चमहायानैर्वरभोगसमन्वितैः ॥ वर्षकोटिसहस्राणिमूर्धूलोकेमहीयते ॥ ३९ ॥
 मूर्धूलोकादिलोकेषुभुक्त्वाभोगान्यथेप्सितान् ॥ अस्मिंल्लोकंचसंप्राप्ताराजानंविदतेपतिम् ॥ ४० ॥ हाविर्दत्तवृकाणांतुकातितेजःप्रभाविष्यतम् ॥
 ग्रंथंकांसंसमुद्दिश्यनरनारीनपुंसकाः ॥ ४१ ॥ पूजयंतिरविभक्तयातत्सर्वप्राप्नुवंतिहि ॥ ४२ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्राह्नेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौ-
 रधर्मेषुकामप्रदस्त्रव्रितवर्णनंनमाष्टपष्ठुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ नृन्मयंदारुणंशूलंषकैश्चकमथापिवा ॥ कृत्वा

मण्डहवापियथाविभवसंभवात् ॥१॥ सर्वोपकरणोपेतसर्वान्यसमन्वितम् ॥ सूयतिथ्यग्रहद्व्यात्सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ २ ॥ कृतैरुभक्तह
 मंतमाधमासमर्तद्वितः ॥ मासतेनयंकुयाञ्चित्रवस्त्रोपशोभितम् ॥ ३ ॥ श्वेतैश्चतुर्भिः संयुक्तं तुरंगैः समलंकृतम् ॥ श्वेतवज्रपताकाभिः सुत्र
 चामरदणैः ॥ ४ ॥ तंदुलाढकापट्टेन कृत्वा भानुनराधिप ॥ विन्यस्य तं राशस्थसंज्ञाय सहस्रपते ॥ ५ ॥ तं रात्रौ राजमार्गे गणशंखभेयादि
 निस्वैनैः ॥ भ्रामयित्वा शनैः पश्चात्सूयार्थाय तन्मादिशेत् ॥ ६ ॥ तत्र जागरपूजाभिः प्रदोषिकोपशोभितैः ॥ प्रेक्षणीयैः प्रदानैश्च शपयेत्वा शनैः
 क्षपाम् ॥ ७ ॥ प्रभाते स्नापनं कृत्वा मधुक्षारघृतेन च ॥ दीनांधकृपणा व्राण्यथाशक्त्या च दक्षिणाम् ॥ ८ ॥ रथं संवाहनोपेतं भास्कराय निवेद
 येत् ॥ भुक्त्वा चांधवैः सार्धं प्रणम्यार्कं गृहं व्रजेत् ॥ ९ ॥ सर्ववतानां प्रवरं मंत्रधर्मांस्त्विदं सदा ॥ व्रतं सूयव्रतं नाम सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १० ॥
 सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वज्ञेषु यत्फलम् ॥ सर्वसूयर्थेन हतं पुण्यं लभते नृप ॥ ११ ॥ सूयार्थेन प्रतीकाशोर्वमानैः सर्वकामिकैः ॥ त्रिसप्तकुलजैः
 सार्धं सूर्यलोके महीयते ॥ १२ ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान्सर्वलोकेष्वनुकृमात् ॥ कल्पायुतशतं संप्रतं तोराजा भवोत्क्षितौ ॥ १३ ॥ पंचव
 लिसमायुक्तं मृदुषड्वास्तुकलिपतम् ॥ सर्वोपकरणोपेतं सूर्यसंज्ञां प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ संज्ञां देवीसमायुक्तं षष्ठांशब्दो निवेदयेत् ॥ सौरज्ञानार्थं
 तत्त्वज्ञमाचार्यमुदयान्वितम् ॥ १५ ॥ संपूज्य गंधपुष्पाद्यैर्वस्त्रालंकारचारैः ॥ भक्ष्यभोज्यैरश्वैश्च ततः शय्यां निवेदयेत् ॥ १६ ॥ तदूर्णात्
 लवस्त्राणां पारसं ख्यातयावती ॥ तावद्बर्षसहस्राणि सूर्यलोके महीयते ॥ १७ ॥ सुरादि सर्वलोकेषु भुक्त्वा भोगानशेषतः ॥ कामादागत्य
 लोकैः ऽस्मिन्नाजा भवति धार्मिकः ॥ १८ ॥ दशगाभिः सह वृषं तावृषैकादशः स्मृताः ॥ सूर्यार्थं विविधे हतं फलं लभते शृणु ॥ १९ ॥
 द्वादशादित्यतुल्यात्मा अणिमादिगुणैर्युतः ॥ सर्वत्र मोदते राजन् सूर्यस्यानुचरो भवेत् ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणक्षेत्रिणसप्तमी
 कल्पे सूर्यव्रतवर्णनं नामैकोनसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ सवृषंगोशतं तत्त्वाभास्कराय नराधिप ॥
 त्रिःसप्तकुलजैः सार्धं शृणु यत्फलमाप्नुते ॥ १ ॥ वरक्रोष्टि प्रतीकाशैः सर्वकामसमन्वितैः ॥ महायानैरसंख्यैर्यैः मरासुरपूजितैः ॥ २ ॥ द्वादशा
 दित्यसंकाशो दिवाकर इवापरः ॥ गत्वा दित्यपुरं रम्यं क्रीडते सूर्यमंडपे ॥ ३ ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान्प्रलयसर्वदेहिनाम् ॥

मोहकंचुकमुत्पुज्यविशत्यादित्यमंडले ॥ ४ ॥ सर्वज्ञःसूरपरमःशुद्धःस्वात्मन्यवस्थितः ॥ सर्वगःपरिपूर्णत्वात्सूर्यवदितिमा
 न्भवेत् ॥ ५ ॥ योदद्यादुभयमुखीसौरभेयोदिवाकरे ॥ सप्तद्वीपांमहोदत्वायत्फलंतदवाप्नुते ॥ ६ ॥ पादद्वयंशिरोऽर्धचशैलवनका
 नना ॥ ७ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मणपर्वणिसप्तमीकल्पेगोदानवर्णनंनमस्तत्पुत्रशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥
 मगानांब्रूहिर्मसमासव्यासयोगतः ॥ फलंचकिंभवेद्ब्रह्मन्मगधर्मनिषेवणम् ॥ मगधर्मश्चसंप्रोक्तएतेषांभवमुक्तये ॥ ३ ॥
 नच ॥ मगधर्मःसएवोक्तःसर्वपापभयापहः ॥ २ ॥ सर्वेषामेववर्णानांमगधर्मनिषेवणम् ॥ मगधर्मश्चसंप्रोक्तएतेषांभवमुक्तये ॥ ३ ॥
 ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःस्त्रीशूद्रोवाग्राश्रमी ॥ यःपूजयतिमार्तंडंस्यातिपरमांगतिम् ॥ ४ ॥ त्रिसंध्यमर्चयेद्भानुमग्निकार्यचशक्तितः ॥ कुर्यान्मगो
 महाबाहोमुखमावृत्ययत्नतः ॥ ५ ॥ त्रिसंध्यमेककालंवापूजयेच्छूद्रयारविम् ॥ असंपूज्यरविंमोहाहभुंजीतकदाचन ॥ ६ ॥ एषधर्मःपरो
 ज्ञेयःशेषोभवतिमानवः ॥ अपूजयित्वाभुंजानोविष्ठाभुंजतिवैमगः ॥ ७ ॥ देवंसमाश्रितैःपूजाकर्तव्येयंत्रिभिःसदा ॥ मनसापूजयेद्योगिपु
 ष्वैश्चरण्यसंभैः ॥ ८ ॥ देवार्थपुष्पहंसार्थानभवेत्तस्यहंसकः ॥ यद्यल्पमपिचात्रार्थकिंसतेहंसतःसदा ॥ ९ ॥ मगश्चाग्निपरोनित्यंतद्भ
 क्तोऽतिथिपूजकः ॥ मगमैथुनवज्यास्याच्छीन्मान्युहमगाश्रमी ॥ १० ॥ देवाग्निस्वतिथीभक्तपंचतेचात्मकारणात् ॥ आत्माथैयःपचेन्मोहा
 त्समगोनरकं व्रजेत् ॥ ११ ॥ देवार्थेपचनयेपांस्तानार्थमुमैथुनम् ॥ अर्थदानार्थमुद्दिष्टनरकंहविषययात् ॥ १२ ॥ जीवतृतीयभागेपि
 नप्रकुर्वीतवार्चनम् ॥ वित्तार्जनेतद्वैनयतोनित्यंहिजीवितम् ॥ १३ ॥ न्यायोपार्जितवित्तःस्यादन्यायंपारिवर्जयेत् ॥ अन्यायाजितवित्ते
 स्तु कुर्वन्नरकमाप्नुते ॥ १४ ॥ वाचाथैब्रह्मचारीयःसूर्यपूजाग्नितत्परः ॥ भवेजितोद्विजःशतौनैष्ठिकोभौतिकोऽपिवा ॥ १५ ॥ सर्वगंधविनिमु
 क्तःकंदमूलफलाशनः ॥ ममवैखानसोज्ञेयःसूर्यपूजाग्नितत्परः ॥ १६ ॥ निवृत्तःसंगमभ्यस्तुसूर्यध्यानरतःसदा ॥ ज्ञेयःसौरयत्तौद्रायपूजा
 निष्ठोजितोद्विजः ॥ १७ ॥ मुंडोपनयनोव्यंगीशुक्लवासःसमन्वितः ॥ ज्ञेयंतद्वर्चनस्थानमेतत्कार्यप्रयत्नतः ॥ १८ ॥ अथाव्यंगोमहारा
 जधारयेद्यस्तुभोजकः ॥ अगम्यंसर्वसत्त्वानांसूर्यलोकंसगच्छति ॥ १९ ॥ ध्वंसनंसर्वदुष्टानांसर्वपापभयापहम् ॥ भावशुद्धेनसततमर्चनीयो

दिवाकरः ॥ २० ॥ गंधलेपविहिनोऽपिभावशुद्धो न दुष्यति ॥ भवेत्पुचचरेच्छौ च वंस्त्रपूतं जलं पिबेत् ॥ २१ ॥ दृष्टिपूतं यस्मै तपादं सत्यपूतं
 वचो वेदेत् ॥ सौख्या नरताः शान्ताः सौरधर्मपरायणाः ॥ २२ ॥ सर्वेष्वश्रमाज्ञेयाभारुकरां गममुद्रवाः ॥ भोजकाष्टवर्तधार्यरविणोक्तमनो
 पमम् ॥ २३ ॥ सर्वव्रतानां परमं धर्मालयमुत्तमम् ॥ सौभक्ते सदा क्षातिरहिंसा सर्वदा शमः ॥ २४ ॥ संतोषः सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं तथा ह्यष्टमम् ॥
 यथासंभवपूजाभिः कर्मणामनसा गिरा ॥ २५ ॥ सौभक्तिः सदा कार्या भोजकेषु विशेषतः ॥ स्वदेहाग्निर्विशेषहि भोजकान्पालयेद्दुधः ॥ २६ ॥
 भयदारिद्र्यरोगेभ्यस्तेषां कुर्यात्प्रियाणि वै ॥ सूर्यस्य परिपूर्णस्य किं नामाक्रियते नरैः ॥ २७ ॥ यत्कृतं भोजकानां वै तत्कृतं स्याद्देवैर्नृप ॥
 सुदूरमपि गंतव्यं मगानां यत्र वै गणः ॥ २८ ॥ सच प्रयत्नाद्ब्रह्मव्यस्तत्र सन्निहितो रविः ॥ भोजकस्य तु भक्तस्य सूर्यपूजार्तस्य च ॥ २९ ॥
 आज्ञां कृत्वा यथान्यायमश्नमेधफलं लभेत् ॥ देवाश्रमगतो भक्त्या देवाचारं पूजयेच्च ॥ ३० ॥ स्वागतासनपाद्याध्यमं घृणपकाद्यनुक्रमत् ॥ भो
 जयित्वा यथान्यायं सूर्यलोकं महीयते ॥ ३१ ॥ प्रतिश्रयप्रदानेन राजा भवति भारत ॥ दत्त्वा स्थानं तथा शौचं वरुणलोकमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥
 श्वेतं विदुः परीतां गंध्यानश्रमविकर्षीतम् ॥ संवीज्यतालवृतेन वायुलोकं महीयते ॥ ३३ ॥ क्षुत्पिपासातुरं श्रान्तं मलिनं रोगिणं तथा ॥ पालयि
 त्वा यथा शक्त्या सर्वास्मान्मानवाप्नुते ॥ ३४ ॥ पतिताशस्तं संकीर्णं चंडालादीनां पक्षिणाम् ॥ कारुण्यात्सर्वभूतानां देयमंशं स्वशक्तिः ॥ ३५ ॥
 अत्यल्पमपि कारुण्यादत्तं भवति चाक्षयम् ॥ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु देवकारुण्यमुच्यते ॥ ३६ ॥ अभावे तुणभूयस्त्रपंधनफला निच ॥ दत्त्वा
 ऽऽजातयप्रणतः स्वर्गयाति प्रियेण वा ॥ ३७ ॥ नहीदहस्वर्गयानाय यथालोके प्रियंवचः ॥ इहासुत्रसुखं ते पांशागेषां भुरा भवेत् ॥ ३८ ॥ अमृत
 स्यं दिनीवाचं चंदनस्पृशं शीतला ॥ धर्माविरोधिनिमुक्त्वा सुखमक्षयमाप्नुते ॥ ३९ ॥ अलं दानेन राजेन्द्रपूजनाध्यापनेन वा ॥ इदं स्वर्गस्य
 सोपानमचलं यत्प्रियंवचः ॥ ४० ॥ पूजाभिभाषणं दृष्टिः प्रत्येकं स्वर्गहितवः ॥ संपृच्छेद्देवगते भक्त्या कुशलं प्रशमादरात् ॥ ४१ ॥ गमने त
 स्य वक्तव्यं पथानः संतुते शिवाः ॥ सुखं भवतु ते नित्यं सर्वकार्यकरं भृशम् ॥ ४२ ॥ आशीर्वादमिदं वाक्यं सर्वकालेषु सर्वदा ॥ नमस्कारा
 दिवाक्येषु स्वस्तिमंगलादाने ॥ ४३ ॥ शिवं भवतु ते नित्यं तं ब्रूयात्सर्वकर्मसु ॥ एवमादिचवाचारमनुष्ठाय सदाश्रमी ॥ ४४ ॥ अशेषपाप

निर्मुक्तः सूर्यलोकमहीयते ॥ सूर्यभक्तेतुयाभक्तिः सद्भक्तैः क्रियते नरैः ॥ ४५ ॥ सूर्यभक्तिसमानित्यं भक्तेभक्तिरनुष्ठिता ॥ आकुष्टेताडितेवापि
 योनाक्रोशंनताडयेत् ॥ ४६ ॥ वाक्यादधिकृतः स्वस्थः मनुः खान्परिमुच्यते ॥ सर्वेषामेव तीर्थानां क्षांतिः परमपूजिता ॥ ४७ ॥ तस्मा
 त्पूर्वप्रयत्नेन क्षांतिः कार्या क्रियासु वै ॥ ज्ञानयोगतपोयस्य यज्ञदानानि सत्क्रिया ॥ ४८ ॥ क्रोधनस्य वृथायस्मात्तस्मात्क्रोधं विवर्जयेत् ॥ मर्मा
 स्थिप्राणहृदयं निद्वेदप्रियंवचः ॥ ४९ ॥ नवचो ह्यप्रियं तस्माद्भोजकेषु विशेषतः ॥ क्षमादानं त्विष्यत्तत्क्षमाहिंसा कर्त्तव्याः ॥ ५० ॥
 न शक्या विस्तराद्भुक्तुमपि वर्षशतैरपि ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मणसप्तमीकल्पसौरधर्मभोजनानुष्ठानवर्णनं
 नामैकसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ४९ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुनः शृणु महाराज धर्ममादित्यसंमतम् ॥ सौरप्रियं सदा सौरं
 पवित्रं पापनाशनम् ॥ १ ॥ क्वचिद्ब्रूच्छन्यदा पश्येत्सूर्याचासं प्रपूजनम् ॥ यत्र पूजा ततो गच्छत्स सूर्यो नान्न संशयः ॥ २ ॥ स्नान
 नैवैधवस्त्रैश्च नाना लंकारभूषणैः ॥ यथा विभवमाश्रित्य नमस्कृत्तुं सूर्यो नान्न संशयः ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा यतनमाक्रम्य नमस्कृत्य राविं व्रजेत् ॥ क्वचित्पथ
 नदीशैलं गच्छमानं च भोजकम् ॥ ४ ॥ उपश्रुत्वा विनिगत्वा भोजकं पूजयेद्बुधः ॥ रथाश्वगजयानेभ्यो ह्यवतीर्य मगावृष ॥ ५ ॥ मगानां भोजनं भ
 त्तया शक्त्यादानं प्रकल्पयेत् ॥ दशपूर्वांश्च दशपरानात्मना सह भारत ॥ ६ ॥ समादाय व्रजेत्स्थानं रवेरमिततेजसः ॥ देवपर्वोत्सवे श्राद्धे पुण्येषु
 दिवसेषु च ॥ ७ ॥ भातुं संपूज्य विधिवद्भोजकान् भोजयेत्ततः ॥ पितरः सर्वदेवानां सूर्यमाश्रित्य संस्थिताः ॥ ८ ॥ प्रीते सूर्ये तु ते सर्वे प्रीताः स्युर्ना
 त्र संशयः ॥ यदा च श्रद्धया युक्तं प्रसक्तं रविपूजनम् ॥ ९ ॥ भोजयेद्भोजकं भक्त्या श्राद्धेषु विधिवन्नृप ॥ भोजकस्य महाराज दिवसेनाप्युक्त
 लम् ॥ १० ॥ न तच्छक्यमिदं तेन प्राप्नुवं वर्षशतैरपि ॥ यः पश्यति प्रसन्नात्मा यो नैद्वाष्टिनं कांक्षति ॥ ११ ॥ शब्दादीनां तु संभोगं स विज्ञेयोजिते
 द्वियः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः सूर्यभक्त्या समन्वितः ॥ १२ ॥ पापं ह्ययोगयुक्तस्य सर्वभोजक उच्यते ॥ सूर्यधर्माद्भवेज्ज्ञानं ज्ञानाद्भगवत्सं
 भवः ॥ १३ ॥ ज्ञानवैराग्ययुक्तस्य सूर्ययोगः प्रवर्तते ॥ सूर्ययोगाच्च सर्वज्ञः परिपूर्णः सुनिवृत्तः ॥ १४ ॥ आत्मन्यवस्थितः शुद्धः सूर्यवद्वि
 मोदते ॥ सर्वेषामेव भूतानां मुत्तमः पुरुषः स्मृतः ॥ १५ ॥ पुरुषेभ्यो द्विजश्रेष्ठो द्विजेभ्यो ग्रंथपारगः ॥ ग्रंथिभ्यो विद्विद्भासस्तैर्भ्यस्तत्त्वार्थ

चितकाः ॥ १६ ॥ अथविद्वद्यश्चज्ञानार्थप्रतिबुद्धोविशिष्यते ॥ ज्ञानार्थकोटिकोटिभ्यांवारिष्ठायोगिनोमताः ॥ १७ ॥ योगिनांकोटिकोटि
 भ्योभोजकश्चोत्तमोभवेत् ॥ योगज्ञायोगनिष्ठाश्चपितरयोगसंभवाः ॥ १८ ॥ भोजितेभोजकेसर्वेप्रीताःस्युस्तेनसंशयः ॥ सर्वज्ञानतपो
 दानैःकृतैर्देतैश्चयत्फलम् ॥ १९ ॥ तत्फलंलभतेसर्वविधिवद्रोग्यभोजकम् ॥ यश्चद्रव्यकलापात्मादक्षिणाहविक्रतिवजः ॥ २० ॥ ऋग्य
 जुःसामयौगैश्चदेवयज्ञःप्रकीर्तितः ॥ ब्रह्मचर्यतपोमौनंक्षातिराहारलावकम् ॥ २१ ॥ इत्येतेतपसारूपंमुधैरपंचलक्षणम् ॥ यच्चदिष्टंविशि
 ष्टचन्यायाप्राप्तंयद्वेत् ॥ २२ ॥ तत्तद्गुणवर्तेदयमित्येतद्दानलक्षणम् ॥ विवर्धनंसहस्राणांसर्वस्यप्ररोहिणीम् ॥ २३ ॥ दद्याद्भूमिजलोपे
 तांभूमिदानंतदुच्यते ॥ एकच्छत्रांमहीकुन्वाद्भिजेभ्यःप्रतिपादयेत् ॥ २४ ॥ संपूर्णपर्वतारण्यैर्भूमिदानंतदुच्यते ॥ कन्यामलंकृतांदद्या
 दधनानयनराधिपः ॥ २५ ॥ द्विजायवेदविदुषेकन्यादानंतदुच्यते ॥ सर्वदोषविनिर्मुक्ताकुलयोग्यामलंकृताम् ॥ २६ ॥ मध्यमोत्तमवस्त्राणां
 योदद्यादहतानिच ॥ एतत्समासतोज्ञेयंवस्त्रदानस्यलक्षणम् ॥ २७ ॥ ब्रह्मविष्णुसमाधिक्यकांतिशीलपरायणः ॥ अहोरात्रं
 नमुंजीयादुपवासस्यलक्षणम् ॥ २८ ॥ चत्वारिंशत्समायुक्तांपिंडानांहिशतद्रयम् ॥ मासेद्व्याद्यथाकामिदंचांद्रायणंस्मृतम् ॥ २९ ॥
 ऋषिभिःसर्वशास्त्रैस्तपोनिष्ठैर्जितैर्द्रियैः ॥ देवैश्चसेवितंतीर्यक्षितौतत्तीर्थमुच्यते ॥ ३० ॥ सूर्यावांतरस्थाननिपुणयक्षेत्राणिनिर्दिशेत् ॥
 मृतानतिषुसूर्यत्वंसंक्षेत्रेषुदेहिनाम् ॥ ३१ ॥ दानान्यावसथंक्षुर्यादुद्यानंदेवतागृहम् ॥ तीर्थेष्वेतानियःकुर्यात्सोऽक्षयलभतेफलम् ॥ ३२ ॥
 क्षान्त्यस्पृहातथासत्यदानंशीलंतपःश्रुतम् ॥ एतदष्टांगमुद्दिष्टंपरंपात्रस्यलक्षणम् ॥ ३३ ॥ यज्ञोपवासदानानितपस्तीर्थफलानिच ॥ संपूर्ण
 लभतेभक्त्याभोजयित्वातुभोजकान् ॥ ३४ ॥ सुरेभक्तिःश्रमासत्यंदेशोद्विग्विनिग्रहः ॥ सुखितेषुचमैत्रीचसूर्यधर्मस्यलक्षणम् ॥ ३५ ॥
 सूर्यभक्तिद्विजभक्त्यायःश्राद्धेषुचभोजयेत् ॥ कुलसप्तकमुद्धृत्यसूर्यलोकमहायते ॥ ३६ ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनसूर्यभक्तुर्भोजयेत् ॥ सूर्य
 भक्तेनयद्वृत्तेभानुनामाश्रयनृप ॥ ३७ ॥ नवदिविदुषांकोट्यालभ्यतेचेहतफलम् ॥ तत्फलंलभतेराजन्भोजंभोज्यविधानतः
 ॥ ३८ ॥ तस्माच्छ्राद्धविशेषेणपुण्येषुदिवसेषुच ॥ सूर्यमुद्दिश्यविप्रेन्द्रंभोजंसंभोजयेन्नृप ॥ ३९ ॥ असंयतःसंयतोवासवावस्थान्तो

ऽपिवा ॥ यश्चासौरविभक्तः स्यात्सूर्यवत्पूज्यएवहि ॥ ४० ॥ संसर्गाद्वापिबालोभाद्रोजकंयस्तुभोजयेत् ॥ सोऽपियांगतिमाप्नोतिनतांयज्ञश-
 तैरपि ॥ ४१ ॥ तस्मान्मान्यश्चपूज्यश्चरक्षणीयश्चसर्वदा ॥ भोजकः कुरुशार्दूलसौरैरणगतिमिच्छता ॥ ४२ ॥ नाममात्रप्रयत्नोऽपिदि-
 स्याद्रोजकोरवेः ॥ सूर्यवत्सहिद्रष्टव्यः पूजनीयश्चभारत ॥ ४३ ॥ गृहेथाद्वस्ययत्पुण्यमरण्येतच्छताधिकम् ॥ सौराश्रमेषुविज्ञेयंतपु-
 ण्यमयुताधिकम् ॥ ४४ ॥ दत्त्वातुभोजेकसौम्यह्यासनंसपरिच्छदम् ॥ धातुदंतमयंचापिराजाभवतिभूतले ॥ ४५ ॥ विसलेवाससी
 दत्त्वाभोजकायमहीपते ॥ उद्धृत्यशतसाहस्रंमूर्यलोकेमहीयते ॥ ४६ ॥ दत्त्वातुलोमशाराजन्भोजकायशुभांवृहत् ॥ रोम्णिरोम्णिमुवर्ण-
 स्यदत्तस्यफलमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ शंखंददातिभोभक्तयातथादिव्यचपादुके ॥ सूर्यलोकमवाप्नोतितेजसारविसन्निभः ॥ ४८ ॥ लिखाप-
 यतिभोभक्त्यापुराणेनतुपुस्तकम् ॥ युगकोटिशतंदिव्यमूर्यलोकेमहीयते ॥ ४९ ॥ भवेदिहागतः श्रीमान्मुखाढ्योवेदपारगः ॥ यः करोति
 गृह्भानोस्तत्स्थानंचोत्तमंभवेत् ॥ ५० ॥ तत्सूर्योभोजकः सोत्रभोजकः सूर्यएवहि ॥ तेनभोजकविप्रेषुदानमक्षय्यमित्यपि ॥ ५१ ॥
 यद्यद्यस्योपयुज्येतदेयत्तत्तस्ययत्नतः ॥ उपयोगपरोनित्यसूर्यस्तदुभयोरपि ॥ ५२ ॥ व्याख्यानैसौरधर्मस्यकृत्वाआमलकंमहत् ॥
 शोभितंपुष्पपत्राद्यैर्न्यसेत्तत्रासनेसुराः ॥ ५३ ॥ शोभितंमाल्यगंधैस्तुसूर्यस्यसाधनंमहत् ॥ पुरस्तात्तस्यसंस्थाप्यआचार्यपूजयेत्सदा ॥
 ॥ ५४ ॥ सूर्यवत्सौरधर्मंचतुल्यमेतद्वयंचः ॥ य एवंन्यायतोवक्तिसौरधर्मंशृणोतिच ॥ ५५ ॥ आयुर्विद्यांयज्ञः कीर्तिमलब्ध्वांतरविज-
 पेत् ॥ वदंत्यन्येपिबंत्यन्येसर्वेतेफलभागिनः ॥ ५६ ॥ तस्मादेवविधाधर्मावाचकैश्चविदुर्बुधाः ॥ तस्यान्तेपूजयेद्भक्त्यायइच्छेद्विपुलयज्ञः ॥
 ॥ ५७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्रोल्लिखितेब्रह्मविस्तरणप्रकीर्तितम् ॥ १ ॥ साधुसाधुमहाबाहोसाधुपृष्टोऽस्मिभारत ॥ त्वत्स-
 पुनर्मब्रूहि विप्रेद्रसौरधर्ममनुत्तमम् ॥ समासात्कथितं ब्रह्मविस्तरणप्रकीर्तितम् ॥ २ ॥ कीर्तयाम्यद्यंतं पुण्यं संवादं पापनाशनम् ॥ गरुडारुणयोरानुपुरावृत्तं नराधिप ॥ ३ ॥
 मोनास्ति लोकेऽस्मिन्सौरः पार्थिवसत्तम ॥ ४ ॥ धर्मोणामुत्तमं धर्मं सर्वपापप्रणशनम् ॥ सौरधर्मं
 सुखासीनं पुराजन्मरुणं सूर्यसारथिम् ॥ उपगम्य महाबाहो गरुडो वाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥

खगश्रेष्ठब्रूहिमेकृत्स्नशोनघ ॥ ६ ॥ ॥ अरुणलवाच ॥ साधुवत्समहात्मासिधन्यस्त्वंपापवर्जितः ॥ श्रोतुकामोऽसित्यतुत्रसौर
 धर्ममनुत्तमम् ॥ ६ ॥ शृणुत्वंकीर्त्यायेषमुखोपायंमहत्फलम् ॥ परमसर्वधर्माणसौरधर्ममनुत्तमम् ॥ ७ ॥ अज्ञानाणवर्गमभानासर्वधा
 प्राणिनामयम् ॥ सौरधर्मोद्वयंश्रीमान्परतीरप्रदोयतः ॥ ८ ॥ येस्मरंतिरविंभक्त्याकीर्तयतिचयेखग ॥ पूजयतिचयेनित्येतेगताः परमंपदम्
 ॥ ९ ॥ आत्मद्रोहःकृतस्तेनजातेनेहखगाधिप ॥ नार्चितयेनदेवेशःमहन्नाकिरणरविः ॥ १० ॥ सुचिरसंप्रमत्यास्मिन्दुःखदेचभवाणैवे ॥
 जराभूतमहाग्राहृष्णवेलकुलापरे ॥ ११ ॥ मातुष्यंदुर्लभंप्राप्ययेऽर्चयतिदिवाकरम् ॥ तेषांहिसफलंजन्मकृतार्थास्तेनरोत्तमाः ॥ १२ ॥
 सूर्यभक्तिपरायेचयेचतद्गतमानसाः ॥ येस्मरंति सदासूर्यनतेदुःखस्यभागिनः ॥ १३ ॥ विविधानिमनोज्ञानिविविधाभरणाःस्त्रियः ॥
 धनंवाहृष्टपर्यंतसूर्यपूजाविधेःफलम् ॥ १४ ॥ येवांछंतिमहाभोगात्राज्यवाञ्छिदशालय ॥ सौभाग्यंकांतिमतुलांभोगत्यांगयशः
 श्रियम् ॥ १५ ॥ सौंदर्यजगतःख्यातिंकीर्तिधर्मादयःस्मृताः ॥ फलान्येतानिवैपुत्रसूर्यभक्तिविधेयुधः ॥ १६ ॥ तस्मात्संपूजयेत्सूर्यसर्व
 देवगणांचितम् ॥ दुर्लभाभास्करेभक्तिदुर्लभंचतदर्चनम् ॥ १७ ॥ दानंचदुर्लभंतस्मैतद्धोमश्चदुर्लभः ॥ दुर्लभंतस्यविज्ञानंतदभ्यासा
 ऽपिदुर्लभः ॥ १८ ॥ सुदुर्लभतरंज्ञेयंतदाराधनमुत्तमम् ॥ लोभस्तेषामनुप्याणायैराविंशरंगताः ॥ १९ ॥ येषामिहेश्वरभानानित्यंसूयै
 गतमनः ॥ नमस्कारादिसंयुक्तरविरित्यक्षरद्वयम् ॥ २० ॥ जिह्वाग्रवर्तयेत्यस्यसफलंतस्यजीवितम् ॥ येषंपूजयेद्भानुंश्रद्धयापरयान्वितः
 ॥ २१ ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःसनरोनात्रसंशयः ॥ डाकिन्योविविधाकाराराक्षसाःसापिशाचकाः ॥ २२ ॥ नतस्यपीडांकुर्वतितथान्याश्च
 विभीषणाः ॥ शत्रवोनाशमायातिसंश्रामजयमाप्नुते ॥ २३ ॥ नरैर्गोपीज्यतेर्वरआपदानेनस्पृशंतितम् ॥ धनमायुयशोविद्याप्रभावमतुलं
 तथा ॥ २४ ॥ शुभेनोपचयान्तिनित्यंपूणमनोरथाः ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्रोल्लेखपर्वणिसप्तमीकल्पगुरुद्रुणसंवादेसौरधर्मवर्णनं
 नामात्रिसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ अरुणउवाच ॥ पूजयित्वागर्विभक्त्याब्रह्माब्रह्मन्वमागतः ॥ विष्णुत्वंचापिदेवेशोविष्णु
 रापतदर्चनात् ॥ ३ ॥ शंकरोऽपिजगन्नाथःपूजयित्वादिवाकरम् ॥ महादेवन्वमगतत्प्रसादान्स्वगाधिप ॥ २ ॥ सहस्रांशोऽपिदेवेशइन्द्रो

भातुंतमोपहम् ॥ इन्द्रत्वमगमदेवंपूजयित्वादिवाकरम् ॥ ३ ॥ मातरोदेवगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः ॥ पूजयंतिसदाभातुमोक्षानंसुरनाय
 कम् ॥ ४ ॥ सर्वमेतज्जगन्नित्यंभानौदेवंप्रतिष्ठितम् ॥ तस्मात्संपूजयेद्भानुंयच्छेत्स्वर्गमक्षयम् ॥ ५ ॥ योनपूजयतेसूर्यभस्करंतमसूदनम् ॥
 धर्मार्थकाममोक्षानंनरोभाजनंभवेत् ॥ ६ ॥ तस्मात्कार्यहितद्वयानंयावज्जीवंप्रतिज्ञया ॥ अर्चयेत्सदाभातुमापन्नोऽपिसदाख्य ॥ ७ ॥
 यस्तुसंतुष्टोनेत्यविनासूर्यस्यपूजनात् ॥ वरंप्राणपरित्यागःशिरसोवायच्छेदनम् ॥ ८ ॥ सूर्यसंपूज्यभुंजीयाच्चिदोशांदिवाकरम् ॥ इत्थानेवह
 तेयस्ययावज्जीवंतर्दनम् ॥ ९ ॥ मनुष्यचर्मणानद्वःसरविर्नात्रसंशयः ॥ नहिअर्कचर्चनादन्यत्पुण्यमप्यधिकंभवेत् ॥ १० ॥ इतिविज्ञा
 ययत्नेनपूजयस्वदिवाकरम् ॥ सूर्यभक्तागमाश्चैवसूर्याचनंपरायणाः ॥ ११ ॥ संयताथर्मसंपन्नाधर्मोदीनासाधयन्ति ॥ सर्वेद्वहसहवीरानी
 तिविध्युक्तचेतसः ॥ १२ ॥ परोपकारानिरतागुरुशुश्रूषणरताः ॥ अमानिनेषुद्धिमंतोव्यक्तस्पर्धागतस्पृहाः ॥ १३ ॥ ज्ञाताःस्वांतगता
 भद्रानित्यंस्वागतवादिनः ॥ स्वल्पवाचःसुमनसःशूराःशाल्वविशारदाः ॥ १४ ॥ शौचाचारसुसंपन्नादयादाक्षिण्यगोचराः ॥ दंभमत्सर
 निमुक्तास्तृष्णालोभविवर्जिताः ॥ १५ ॥ संविभागपराःप्रोक्तानशठाश्चाप्यकुत्सिताः ॥ विषयेष्वपिनिर्लेपाःपद्मपत्रमिवाभसाः ॥ १६ ॥ नदी
 नामानिनश्चैवचरोगवशातुगाः ॥ भवतिभावितात्मानःसुस्निग्धाःसाधुसेविताः ॥ १७ ॥ नपाणिपादवाक्चक्षुःश्रोत्रांश्रोद्वेष्टरताः ॥
 चपलानिनकुर्वतिसर्वव्यासंगवर्जिताः ॥ १८ ॥ सूर्यासनरताःज्ञाताःषडक्षरमनेगताः ॥ इत्याचारसमयुक्ताभवंतिभुविमानवाः ॥ १९ ॥
 एकांतभक्तिमास्थायधर्मकामार्थसिद्धये ॥ पूजनीयोरविर्नित्यगुणेष्वेतेषुवर्तते ॥ २० ॥ सर्वेषामिवपात्राणामतिपात्रांदिवाकरः ॥
 पतन्तत्रायतेयस्मादतीवरकार्णवात् ॥ २१ ॥ तस्यपात्रातिपात्रस्यमहात्म्यंदानमण्वपि ॥ अनेनफलमादिष्टमिहलोकैकेपरत्रच ॥ २२ ॥
 द्रव्येणापिहियःकुर्यान्नरःकर्मतदालये ॥ सोऽपिदेहक्षयाजातंप्राप्यज्ञांतिमवाप्नुते ॥ २३ ॥ सर्वद्विजकंदेषुकाश्चिज्ज्ञानमवाप्नुयात् ॥
 काश्चिदेतत्तुमेदिव्यलब्ध्वाज्ञानंविमुचति ॥ २४ ॥ तावद्भूमतिसंसारेदुःखशोकपरिहृताः ॥ नभवंतिरेवर्भक्तायावत्सर्वपिदेहिनः ॥
 ॥ २५ ॥ सूर्यस्यालेपनंपुण्यंद्रिगुणंचंदनस्यतु ॥ चंदनादगुरैर्ज्ञेयंपुण्यमष्टगुणोत्तरम् ॥ २६ ॥ कृष्णागुरौविशेषेणद्विगुणंफलमिष्यते ॥

तस्माच्छतगुणं पुण्यं कुंभस्य विधीयते ॥ २७ ॥ सूर्ययज्ञोपकरणं कृत्वा लयं या दिवा बहवु ॥ भवादिति तानुसारेण सूर्यो लोकमर्हयते ॥ २८ ॥
यद्दीपिष्टमनिष्टं च न्यायेनोभयमागतम् ॥ तत्सूर्याय निवेदं सन्नतं फलार्थिना ॥ २९ ॥ कर्मशाब्देन यः कुर्याद्दुःखेनापि तदर्चनम् ॥ सोऽपि द्वि-
जो दिव्याति कर्मणा पापवर्जितः ॥ ३० ॥ सर्वमन्यत्परित्यज्य सूर्यै च कमानाः सदा ॥ सूर्यपूजा विधिं कुर्याद्वा इच्छेच्छेय आत्मनः ॥ ३१ ॥ त्वरितं
जीवितं याति त्वरितं यैव न तथा ॥ त्वरितं व्याधिरप्येतितस्मान्नित्र्यं रविं व्रजेत् ॥ ३२ ॥ यावन्नाभ्येति मरणं यावन्नाक्रमते जरा ॥ यावन्ने-
द्विष्य वै कल्यंतावदचे दिवाकरम् ॥ ३३ ॥ नमूर्यार्चनं तु ल्यापिन धर्मो न्यो जगद्विज ॥ इत्थं विज्ञाय देवं शंभूजय स्व दिवाकरम् ॥ ३४ ॥
ये भक्त्या देवदेवेशं सूर्यं शांतमजं प्रभुम् ॥ इह लोके सुखं प्राप्य ते गताः परमं पदम् ॥ ३५ ॥ गोपतिं पूजयित्वा तु ग्रहहृन्तं रातमा ॥ कृतांजलि-
पुटो भूत्वा पुरा ब्रह्मा ब्रवीदिदम् ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भगवन्तं भगकरं शांतं चित्तमनुत्तमम् ॥ देवमार्गं प्रणेतारं प्रणतोऽस्मि रविं स-
दा ॥ ३७ ॥ शाश्वतं शोभनं शुद्धं चित्रभाजं दिवस्पतिम् ॥ देवदेवेशमिशं प्रणतोऽस्मि दिवाकरम् ॥ ३८ ॥ सर्वदुःखहरं देवं सर्वदुःखहरं रवि-
म् ॥ वराननं वरगंच वरस्थानं वरप्रदम् ॥ ३९ ॥ वरेण्यं वरदं नित्यं प्रणतोऽस्मि विभावसुम् ॥ अर्कमयं मणवं द्रविष्णुमीशं दिवाकरम् ॥ ४० ॥
देवेश्वरं देवतं प्रणतोऽस्मि विभावसुम् ॥ यद्दं शृणुयान्नित्यं ब्रह्मणोक्तं स्तवंपरम् ॥ ४१ ॥ सहि कीर्तिं परां प्राप्य पुनः सूर्यपुत्रं व्रजेत् ॥ ४२ ॥
इति श्री भविष्य महापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमः किल्बिषोऽखण्डः सप्तमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ अ॥ गरुड उवाच ॥
सर्वं रोगहृता ये तु आध्व्याधि समन्विताः ॥ ग्रहोपवाते विविधै रदितं ये च मानवाः ॥ १ ॥ अरिभिः पीडिता ये च विनायकहताश्च ये ॥ कर्तव्यै किं
भवेत्तेषां मात्मनः श्रेयसेऽनघ ॥ २ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥ नानारोगहृता न तु अर्दिता न तथारिभिः ॥ आदित्याराधनं मुक्त्वा नान्यच्छ्रेय-
स्करं परम् ॥ ३ ॥ तस्मादाशयेन त्रित्यं सर्वं रोगविनाशनम् ॥ ग्रहोपवातं हंतां रं रजोपद्रवनाशनम् ॥ ४ ॥ ॥ गरुड उवाच ॥ ॥ सर्वपत्र-
विहीनं मे सर्वरोगविजितम् ॥ शोपेन ब्रह्मवादिन्याः पश्या गं द्विजसत्तम ॥ ५ ॥ एवमत्तस्य मे तात किं कार्यमवशिष्यते ॥ येनाहं कर्मणा कल्पेभ-
वेयं पत्रवान्पुनः ॥ ६ ॥ तन्मे ब्रूहि स्वगश्रेष्ठ प्रसन्नस्य स्वगाधिप ॥ यत्कृत्वा कल्पतां प्राप्य पूजयामि दिवाकरम् ॥ ७ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥

पूजयस्वजगन्नाथं भास्करं रतिमिरापहम् ॥ मूर्धाशिकार्यसततं शुद्धचित्तः समाचर ॥ ८ ॥ महाशान्तिकरं ख्यातं सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ ग्रहोपघातं
 तारं शुभकार्यकरं परम् ॥ ९ ॥ गरुडउवाच ॥ नाहं शक्तोस्मि वैकर्तुं पूजादिनकरस्य च ॥ न चाशिकार्यशक्तोऽपि कर्तुं विकलतांगतः ॥ १० ॥
 तस्मान्मे कुरु शान्त्यर्थं महाशान्तिकार्यं खगाधिप ॥ महाशान्तिरिति ख्यातां शान्तिं ये मम मुव्रत ॥ ११ ॥ अरुणउवाच ॥ एवमेव यदा त्वथ त्वेन ते य
 खगाधिप ॥ अकल्पस्त्वं न शनोऽपि महाव्याधिप्रपीडितः ॥ १२ ॥ अहं करोमि ते पुत्रशान्तिं ये पावकार्चनम् ॥ यत्कृतं तं मया कर्णेण पुरा शान्तिं दत्त्वा दुरा
 त् ॥ १३ ॥ सर्वपापहरं पुण्यं महाविघ्नविनाशनम् ॥ महोदयं शान्तिकरं लक्षहोमविधिस्मृतम् ॥ १४ ॥ अपमृत्युहरं वीरसर्वव्याधिहरं परम् ॥
 परचक्रप्रथमं न सदा विजयवर्धनम् ॥ १५ ॥ त्वत्सिंदुसर्वदेवानां भास्करप्रियमुत्तमम् ॥ आग्नेय्यादिशि लिप्यास्थं डिलंगोमेयनतु ॥ १६ ॥
 देवालयस्य विधिवत्कुर्यादग्निप्रबोधनम् ॥ महाव्याहृतिभिर्वीरलक्षहोमसमाचरेत् ॥ १७ ॥ भूर्भुवःस्वारिति स्वाहा प्रणवेन समन्वितम् ॥
 आरक्तदेह रूपारक्तशाय महात्मने ॥ १८ ॥ धराधराय शान्ताय सहस्राक्षिशिरसाय च ॥ १९ ॥ अधोमुखाय इवेताय स्वाहा पूर्वाहुतिं सृजेत् ॥
 चतुर्मुखाय शान्ताय पद्मासनगताय च ॥ २० ॥ पद्मवर्णाय वैधायकमंडलुधराय च ॥ द्वितीयोर्ध्वमुखायैह स्वाहा काराहुतिं सृजेत् ॥ २१ ॥
 हेमवर्णाय देहाय ऐरावतगताय च ॥ सहस्राक्षशिराय पूर्वादिश्यङ्गमुखाय च ॥ २२ ॥ देवाधिपायै चैन्द्राय विहस्ताय शुभाय च ॥ स्वाहा कारं चोत्सृ
 जे देवतृतीयवदनाय च ॥ २३ ॥ दीप्ताय व्यक्तदेहाय ज्वालामालाकुलाय च ॥ इंद्रीलाभे देहाय सर्वो गयकराय च ॥ २४ ॥ यमाय धर्मरा
 जाय दक्षिणार्धमुखाय च ॥ कृष्णांबरधरायैह स्वाहा काराहुतिं नुसृजेत् ॥ २५ ॥ नीलजीमूतवर्णाय रक्तांबरधराय च ॥ मुक्ताफलशरिराय पिंगा
 क्षाय महात्मने ॥ २६ ॥ शुक्लवस्त्राय पीताय दिव्यपाशधराय च ॥ स्वाहा काराय च तथा पश्चिमाभिमुखाय च ॥ २७ ॥ कृष्णपिङ्गलनेत्रा
 य वायव्याभिमुखाय च ॥ नीलध्वजाय वीराय तथा चैन्द्राय वैधसे ॥ २८ ॥ स्वाहेति प्रवने येह आहुतिं चोत्सृजेद्बुधः ॥ गदाहस्ताय मूर्धन्याय चित्रक्ष
 म्भूषणाय च ॥ २९ ॥ महोदराय शान्ताय स्वाहा धिपतये तथा ॥ उत्तराभिमुखायैह महादेवा प्रियाय च ॥ ३० ॥ श्वेताय श्वेतवर्णाय चित्राक्षाय
 महात्मने ॥ शान्ताय शान्तरूपाय पिनाकरधारिणे ॥ ३१ ॥ ईशान्याभिमुखायैह दद्यादीशाय चाहुतिम् ॥ विमृजेत् खगादौल

विधिवच्छेयसेनव ॥ ३२ ॥ एवं देवं महात्मानं पावकं विधिवत्क्षण ॥ एवं कृत्वा तु कार्यं तु सौख्यं वरोत्तम ॥ ३३ ॥ लक्ष्मीं
 मंच विधिवत्तः शान्तिकमारभेत् ॥ धूम्रैर्वस्वैरिति स्वाह लक्ष्मी विधिः स्मृतः ॥ ३४ ॥ महाहोमै च वै सारै एष विधिः परः ॥
 कृत्वा वै यमशिकार्यं तु भोजकोभास्कराय वै ॥ ३५ ॥ शान्त्यर्थं सर्वलोकानां ततः शान्तिकमारभेत् ॥ सिद्धरासनरक्ताभः पद्मारक्ताभलो
 चनः ॥ ३६ ॥ सहस्रकिरणो देवः शतश्वरवाहनः ॥ गभस्तिमाली भगवान्सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ३७ ॥ करोतु ते महाशान्तिं ग्रहपीडानिवारि
 णीम् ॥ त्रिचक्रयमारूढः अर्पासारमयं तु यः ॥ ३८ ॥ दशाश्ववाहनो देवः अत्रियश्चासृत् स्रवः ॥ शान्तिं शुरुमृतात्मा चक्षुषवृद्धिः समन्वितः ॥ ३९ ॥
 सोमः सौम्येन भावेन ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ पद्मरागनिभो भौमो मधुर्पिण्डलोचनः ॥ ४० ॥ अंगारकोऽग्निः सदग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ पुष्परगा
 निभेन हृद्देहेन परिपिण्डः ॥ ४१ ॥ पीतमाल्यां वरधरो बुधः पीडां व्यपोहतु ॥ तमगौरिकसंकाशः सर्वशस्त्रविशारदः ॥ ४२ ॥ सर्वदेवगुरु
 र्विप्रअथर्वणवरो मुनिः ॥ बृहस्पतिरितिव्यातार्थशस्त्रपरश्चयः ॥ ४३ ॥ शान्तिं चेतसा सोऽपि परेण सुसमाहितः ॥ ग्रहपीडां विनिर्जित्य क
 रोतु तव शान्तिकम् ॥ ४४ ॥ सूर्यार्चनं परो नित्यं प्रसादाद्वास्करस्य तु ॥ हिमकुन्दे दुवर्णा भौदेत्यदानवपूजितः ॥ ४५ ॥ महेश्वरस्ततो धीमा
 न्महासारो महामतिः ॥ सूर्यार्चनं परो नित्यं शुक्रः शुक्लनिभस्तदा ॥ ४६ ॥ नीतिशस्त्रपरो नित्यं ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ नानारूपधरो व्यक्तअ
 विज्ञातगतिश्चयः ॥ ४७ ॥ नोत्पत्तिर्जायते यस्य नोदं यं पीडितैरपि ॥ एकचूलाद्बिहूलाश्च त्रिशूलः पंचचूलकः ॥ ४८ ॥ सहस्रशिररूपस्तु चंद्र
 केतु रिवस्थितः ॥ सूर्यपुत्रोऽग्निपुत्रस्तु ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥ ४९ ॥ अनेकांशस्वरः केतुः सते पीडां व्यपोहतु ॥ एते ग्रहामहात्मानः सूर्यार्चनपरा
 सदा ॥ ५० ॥ शान्तिं कुर्वतु ते हृष्टाः सदा कालं हितेक्षणाः ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सारैः पुरुषार्थश्रिकर्मणि पंचमस
 त्पुत्रशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ अथ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पद्मासनः पद्मवर्णः पद्मपत्रनिभेक्षणः ॥ कर्मण्डुधरः श्रीमान् देवगंधर्वपूजितः ॥ १ ॥
 चतुर्मुखो देवपतिः सूर्यार्चनपरः सदा ॥ सुरज्येष्ठो महतेजः सर्वलोकप्रजापतिः ॥ २ ॥ ब्रह्मशब्देन दिव्येन ब्रह्माशान्तिकरो नुते ॥ पीतांबरधरो दे
 वः अत्रेयी दीयितः सदा ॥ ३ ॥ शंखचक्रगदापाणिः श्यामवर्णश्चतुर्भुजः ॥ यज्ञदेहः क्रमो देवः अत्रेयी दीयितः सदा ॥ ४ ॥ शंखचक्रगदापाणिर्मा

धवोमधुसूदनः ॥ सूर्यभक्तान्वितो नित्यं विगतिर्विगतत्रयः ॥ ५ ॥ सूर्यध्यानपरो नित्यं विष्णुः शान्तिकरो तु ते ॥ शशि कुंदे दुसंकाशो विश्रुत
 भरणैरिह ॥ ६ ॥ चतुर्भुजो महातेजाः पुष्पार्धकृतशेखरः ॥ चतुर्मुखो भस्मधरः इमं ज्ञाननिलयः सदा ॥ ७ ॥ गोत्रारिर्विश्वनिलयस्तथा चक्रतु
 दूषणः ॥ वरो वरेण्यो वरदो देवदेवो महेश्वरः ॥ ८ ॥ आदित्यदेहसंभूतः स ते शान्तिकरो तु वै ॥ ९ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥
 सौरधर्मे षष्ठसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अरुण उवाच ॥ पद्मरागप्रभादेवी चतुर्वदनपंकजा ॥ अक्षमालार्पितकराकमंडलुधरा शु
 भा ॥ ११ ॥ ब्रह्मणोऽसौ म्यवदना आदित्यराधनेरता ॥ शान्तिकरो तु सुप्रीता आशीर्वादपराखग ॥ १२ ॥ महाश्वेतेति विख्याता आदित्यदायिता सदा ॥
 हिमकुंदे दुसदृशमहावृषभवाहिनी ॥ ३ ॥ त्रिशूलहस्तावरणा विश्रुता भरणसती ॥ चतुर्भुजा चतुर्वक्त्रा त्रिनेत्रा पापनाशिनी ॥ ४ ॥ वृषध्व
 जाचनरतारुद्राणि शान्तिदा भवेत् ॥ मयूरवाहनदेवी सिंदूरारुणविग्रहा ॥ ५ ॥ शक्तिहस्ता महाकाया सर्वालंकारभूषिता ॥ सूर्यभक्ता महावीर्या
 सूर्यार्चनरता सदा ॥ ६ ॥ कौमारी वरदा देवी शान्तिमाशु करोतु ते ॥ गदाचक्रधरा इयमा पीतांबरधरा खग ॥ ७ ॥ चतुर्भुजा हि सा देवी वैष्णवी
 सुरपूजिता ॥ सूर्यार्चनपरानित्यं सूर्यैकगतमानसा ॥ ८ ॥ शान्तिकरो तु ते नित्यं सर्वासुरविमर्दिनी ॥ ऐरावतगजारूढा वज्रहस्ता महा
 बला ॥ ९ ॥ सर्वत्रलोचनो देवी वर्णतः कर्तुरारुणा ॥ सिद्धगंधर्वनमित्तं सर्वालंकारभूषिता ॥ १० ॥ इंद्राणितिसदा देवी शान्तिमाशु करोतु वै ॥
 वराहघोरविकटा वराहवराहिनी ॥ ११ ॥ इयमा वदाताय देवी शंखचक्रगदाधरा ॥ तेजयंतो निमिषान्पूजयंती सदा रविम् ॥ १२ ॥ वराहा
 वरदा देवी तव शान्तिकरो तु वै ॥ अर्धकोशाकटीशामानिर्मसाला युवधनात् ॥ १३ ॥ करालवदना घोरा खड्गघंटी द्रुतासती ॥ कपालमालिनी
 क्रूरा खट्वांगवरधारिणी ॥ १४ ॥ आरक्तापि गनयनगजचर्मवशुंठिता ॥ गोश्रुता भरणे देवी प्रेतस्थाननिवासिनी ॥ १५ ॥ शिवा रूपेण घोरे
 ण शिवरूपभयंकरी ॥ चामुंडा चंडरूपेण सदा शान्तिकरो तु ते ॥ १६ ॥ चंडमुंडकरा देवी मुंडे देहगतासती ॥ कपालमालिनी क्रूरा खट्वांगवरधा
 रिणी ॥ १७ ॥ आकाशमातरो देव्यस्तथान्या लोकमातरः ॥ भूतानां मातरः सर्वास्तथान्याः पितृमातरः ॥ १८ ॥ वृद्धि आद्रेषु
 पूज्यं ते यास्तु देव्यो मनीषिभिः ॥ मात्रे प्रमात्रे तन्मात्रे इति मातृमुखास्तथा ॥ १९ ॥ पितामही तु तन्माता वृद्धाया च पितामही ॥ इत्येतास्तु पि

तामह्यः शान्तिंतेपितृमातरः ॥ २० ॥ सर्वामातृमहादेव्यस्वायुधाव्यग्रपाणयः ॥ जगद्ध्याप्यप्रतिष्ठत्यवालिकामामहोदयाः ॥ २१ ॥ शान्तिं
 कुर्वतुतेनित्यमादित्याराधनेरताः ॥ शान्तिनचेतसांशान्त्यः शान्तयेतवशांतिदाः ॥ २२ ॥ सर्वविषयमुख्येनगत्रेणचमुमध्यमा ॥ पतितश्यामा
 तिसौम्येनस्निग्धवर्णेनशोभना ॥ २३ ॥ ललाटतिलकोपेताचंद्रखार्धधारिणी ॥ चित्रांबरधरादेवीसर्वाभरणभूषिता ॥ २४ ॥ वरास्त्रमियरू
 पाणशोभाभुगुणमहारूपदा ॥ भावनमात्रसंतुष्टाउमादेवीवरप्रदा ॥ २५ ॥ साक्षादागत्यरूपेणशान्तिनामिततेजसा ॥ शान्तिकरोतुतेप्रीताआदित्या
 राधनेरता ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्णेपर्वणिसप्तमीकल्पसौरधर्मेषुदशमुखेअश्रिकार्यविधौसप्तसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥
 ॥ अरुणलवाच ॥ ॥ अबलोवालरूपेणखड्गंशोखिवाहनः ॥ पूर्वेणवदनःश्रीमास्त्रिशिखःशक्तिसंयुतः ॥ १ ॥ कृत्तिकायाश्चरुद्रस्य
 चांगोद्धूतः सुरार्चितः ॥ कार्तिकेयोमहातेजाआदित्यवरदर्पितः ॥ २ ॥ शान्तिकरोतुतेनित्यंबलसौर्यंचतेजसा ॥ आत्रेयिबलवान्देवआरोग्य
 चखगाधिप ॥ ३ ॥ श्वेतवस्त्रपरीधानरुच्यक्षःकनकमुप्रभः ॥ शूलहस्तोमहाप्रज्ञोर्दंशोरिवभाषितः ॥ ४ ॥ शान्तिकरोतुतेज्ञान्तोयमैवमतिः
 मुत्तमाम् ॥ धर्मतरावुभौनित्यमचलःसंप्रयच्छतु ॥ ५ ॥ महोदरोमहाकायःस्निग्धांजनसमप्रभः ॥ एकदंष्ट्रात्कटोदेवोग्रजवक्रोमहाबल
 ॥ ६ ॥ नागयज्ञोपवीतेननानाभरणभूषितः ॥ सर्वार्थसंपदोद्धारोणाध्यक्षोवरप्रदः ॥ ७ ॥ भीमस्यतनयोदेवोनायकोथविनायकः ॥ करोतुते
 महाशान्तिंभास्करार्चनतत्परः ॥ ८ ॥ इन्द्रनीलनिभरुच्यक्षोदीप्तशूलयुधधृतः ॥ रक्तांबरधरः श्रीमान्कृष्णांगोनामभूषणः ॥ ९ ॥ पापापनो
 दमंतुलमलक्ष्योमलनाशनः ॥ करोतुतेमहाशान्तिंप्रीतनचेतसा ॥ १० ॥ वरांबरधराकन्यानालंकारभूषिता ॥ त्रिदशानांचजननीपुण्या
 लोकनमस्कृता ॥ ११ ॥ सर्वसिद्धिकरादेवीप्रसादपरमारूपदा ॥ शान्तिकरोतुतेमातृभुवनस्यखगाधिप ॥ १२ ॥ स्निग्धश्यामेन
 वर्णेनमहामहिषमर्दनी ॥ धनुश्चक्रप्रहरणखड्गपट्टिशधारिणी ॥ १३ ॥ आतर्जन्यायतकरासवोपद्रवनाशिनी ॥ शान्तिकरोतुतेदुर्गाभवानी
 चशिवातथा ॥ १४ ॥ अतिमूक्ष्माह्वतिक्रोधरुच्यक्षोभृंगिरिर्दिग्महान् ॥ सूर्यात्मकोमहावीरःसूर्यैकगतमानसः ॥ १५ ॥ मूर्यभक्तिकरो
 नित्यशिवंतेसंप्रयच्छतु ॥ प्रचंडगणसैन्येशोमहायंटाक्षधारकः ॥ १६ ॥ अक्षमालार्पितकरश्चाक्षचंडेश्वरोवरः ॥ चंडपापहरोनित्यं ब्रह्मत्या

विनाशनः ॥ १७ ॥ शान्तिकरोतुतेनित्यमादित्याराधनेरत ॥ करोतेचमहायागाकल्याणानापरपराम् ॥ १८ ॥ आकाशापरापरा ॥ १९ ॥ शान्तिकुर्वतुमेनित्यमातरःसुरपूजिताः ॥ यरौद्ररौद्रकर्मणोरौद्र
थान्यादेवमातरः ॥ सूर्यायनपरदिव्योजगद्व्याप्यव्यवस्थिताः ॥ १९ ॥ शान्तिकुर्वतुमेनित्यमातरःसुरपूजिताः ॥ यरौद्ररौद्रकर्मणोरौद्र
स्थाननिवासिनः ॥ २० ॥ मातरोरुद्ररूपाश्चगणानामधिपश्चये ॥ विघ्नभूतास्तथाचान्येदिक्षुसमाश्रिताः ॥ २१ ॥ सवेतप्रीतमनसः
प्रतिगृहंतुमेवलम् ॥ सिद्धिकुर्वतुतेनित्यंभयेभ्यःपातुसर्वतः ॥ २२ ॥ ऐन्द्राद्यागणायैतुव्रह्मस्तमहाबलाः ॥ हिमकुंदेदुसहशानलकृ
ष्णगलोहिताः ॥ २३ ॥ दिव्यांतरिक्षाभैमाश्चपातालतलवासिनः ॥ ऐन्द्राःशान्तिप्रकुर्वतुभद्राणिचपुनःपुनः ॥ २४ ॥ आग्नेय्यायिमृताःसर्व
ध्रुवहत्यानुषंगिनः ॥ सूर्यानुरक्ताक्ताभाजपासुमनिभास्तथा ॥ २५ ॥ वैरक्तलोहितादिव्याआग्नेय्याभस्करादयः ॥ आदित्याराधनपरा
आदित्यगतमानसाः ॥ २६ ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंप्रयच्छंतुवाल्लभम् ॥ भयाऽऽदित्यसमायतुसततंदणायः ॥ २७ ॥ आदित्याराधनपराः
कंप्रयच्छंतुतेसदा ॥ ईशान्यांसंस्थितायेतुप्रशान्ताःशूलपाणयः ॥ २८ ॥ भस्माद्भूलितदंहाश्चर्नालकंठाविमोहिताः ॥ दिव्यांतरिक्षाभै
माश्चपातालतलवासिनः ॥ २९ ॥ सूर्यपूजाकरानित्यपूजयित्वातुमालिनम् ॥ ततःसुप्रीतमनसोलोकपालैःसमन्विताः ॥ ३० ॥ शान्ति
कुर्वतुमेनित्यंकंप्रयच्छंतुपूजिताः ॥ अमरावतीपुरीनामपूर्वभागव्यवस्थिता ॥ ३१ ॥ विद्याधरगणाणिस्निद्धगंधर्वसंविता ॥ रत्नप्राकार
रुचिरामहारत्नोपशोभिता ॥ ३२ ॥ तत्रदेवपतिःश्रीमान्वज्रपाणिर्महाबलः ॥ गोपतिर्गोसहस्रेणशोभमानेनशोभते ॥ ३३ ॥ ऐराव
तगजारूढगौरिकाभोमहाद्युतिः ॥ देवेंद्रःसततंहृष्टआदित्याराधनेरतः ॥ ३४ ॥ सूर्यज्ञानैकपरमःसूर्यभक्तिसमन्वितः ॥ सूर्यप्रणामभ्यर्त्ता
शान्तितेशीप्रभृच्छतु ॥ ३५ ॥ आग्नेयदिग्विभागेतुपुरीतेजस्वतीशुभा ॥ नानादेवगणाणिनानारत्नोपशोभिता ॥ ३६ ॥ तत्रज्वा
लसमाकीर्णोदीप्तांगारसमद्युतिः ॥ पुरगोदहनेदेवोज्ज्वलनःपापनाशनः ॥ ३७ ॥ आदित्याराधनेरतआदित्यगतमानसः ॥
शान्तिकरोतुतेदेवस्तथापापपरिक्षयम् ॥ ३८ ॥ वैवस्वतीपुरीरम्यादक्षिणेनमहात्मनः ॥ सुरसुरशतकीर्णानारत्नोपशोभिता ॥
॥ ३९ ॥ तत्रकुंदेदुसंकशोहारिर्पिंगललोचनः ॥ महामहिषमारूढःकृष्णस्रग्वस्त्रभूषणः ॥ ४० ॥ अंतकोऽथमहातेजःसूर्यधर्म

परायणः ॥ आदित्याराधनपरः क्षेमाराग्यंददतुते ॥ ४१ ॥ नैऋतेतुदिक्षाभागेपुरीकृष्णतिविश्रुता ॥ मोहरक्षेगणशौचपिशाचप्रतसं-
 ला ॥ ४२ ॥ तत्रकुंदनिभेदेवोरक्तस्रग्भूषणः ॥ सद्गुणमिहतेजःकरालवदनोज्ज्वलः ॥ ४३ ॥ रक्षद्वेवसतेनित्यमादित्याराधनेरतः ॥
 करोतुमेसदाशार्तिधनंधान्यप्रयच्छतु ॥ ४४ ॥ पश्चिमेतुदिक्षाभागेपुरीशुद्धवर्तिसदा ॥ नानाभोगसमाकीर्णनानाकिन्नरसविता ॥ ४५ ॥
 तत्रकुंदेदुसंकाशोहरिपिंगललेचनः ॥ शार्तिकरोतुमप्रीतः शान्तः शान्तिनचेतसा ॥ ४६ ॥ यशोवतीपुरीरम्याऐशानोदिक्षमाश्रिता ॥ नानागण-
 समाकीर्णनानाकृतशुभालया ॥ ४७ ॥ तेजःशकारपर्यता अनौपम्यसदेज्ज्वला ॥ तत्रकुंदेदुसंकाशशुभोक्षोविभूषितः ॥ ४८ ॥ त्रिनेत्रः
 शान्तरूपान्माअक्षमालधराधरः ॥ ईशानः परमोदेवः सदातेशान्तिमृच्छतु ॥ ४९ ॥ भूलोकेतुमुपलोकनिवसतिचयेसदा ॥ देवादेवशुभायु-
 क्ताः शार्तिकुर्वतुतेसदा ॥ ५० ॥ महलैकेजनेल्लोकेपरलेकेगताश्रये ॥ तेष्वसुदितदेवाः शार्तिकुर्वतुतेसदा ॥ ५१ ॥ सरस्वतीसूयेभक्ता
 शार्तिदाविदधातुमे ॥ चारुचामीकरस्थायसरोजकरपल्लवा ॥ ५२ ॥ मूर्त्यभक्त्याश्रितादेवविभूषितेप्रयच्छतु ॥ हरेणसुविचित्रेणभस्वरक्त-
 नकमेखला ॥ ५३ ॥ अपराजितामूर्त्यभक्ताकरोदुविजयंतव ॥ ५४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणब्रह्मविष्णुसमर्पणकल्पेसौरधर्मवर्णननामाह-
 सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ अरुणउवाच ॥ ॥ कृत्तिकापरमादेवीरोहिणीचवरानना ॥ श्रीमन्मृगाशिराभद्रा-
 आर्द्रोचाप्यपराज्वला ॥ १ ॥ पुनर्वसुस्तथापुष्यआश्लेषाचतथाधिप ॥ सूर्यार्चनरतानित्यसूर्यभावानुभाविताः ॥ २ ॥ अर्चयंतिसददेवभा-
 दित्यंसुरतेसदा ॥ नक्षत्रमातरोह्येताः प्रभामालाविभूषिताः ॥ ३ ॥ मघासर्वगुणेतापूर्वाचैवतुफाल्गुनी ॥ स्वातीविशालावरदक्षिणा
 दिशमाश्रिताः ॥ ४ ॥ अर्चयंतिसदादेवमादित्यंसुरपूजितम् ॥ तवापिशार्तिकंघ्नोतं कुर्वतुगणनादिताः ॥ ५ ॥ अनुराधातथाज्येष्ठापूर्व-
 सूर्यपुरःसरा ॥ पूर्वाषाढाजहवीर्याआषाढाचेतरातथा ॥ ६ ॥ अभिजिन्नामनक्षत्रगणचक्रह्युत्तमम् ॥ एताः पश्चिमतोदीप्ताः जतेचतुर्द-
 तयः ॥ ७ ॥ भास्करपूजयंत्येताः सर्वकालंशुभाविताः ॥ शार्तिकुर्वतुतेनित्यंविभूषितचमहाद्विकाम् ॥ ८ ॥ धनिष्ठाशतभीषापूर्वाभाद्रपदा
 स्तथा ॥ ९ ॥ उत्तराभाद्रपत्यश्चाश्विनीचमहामते ॥ भरणीचमहादेवीनित्यमुत्तरतःस्थिताः ॥ १० ॥ सूर्यार्चनरतानित्यमादित्यवतना

नसाः ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंविभूतिचमहर्दिकाम् ॥ ११ ॥ मेघोमृगाधिपःसिंहोवधुदोतिमतांशराः ॥ पूर्वेणभासयन्त्येतेसूर्ययोगपराःशुभाः
॥ १२ ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंभक्त्यामूर्यपदांशुजे ॥ वृषःकन्याचपरमामकरश्चापिबुद्धिमान् ॥ १३ ॥ एतेदक्षिणभागेतुपूजयन्तिरविंसदा ॥
भक्त्यापरमयानित्यंशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ १४ ॥ मिथुनंतुलकुंभश्चश्विमेचव्यवस्थिताः ॥ जपन्त्येतेसदाकालमादित्यंग्रहनायकम् ॥ १५ ॥
शान्तिकुर्वतुतेनित्यंखपोलकज्ञानतत्पराः ॥ सतपोदत्तपुष्पाभ्यांयेन्मृनाःसतनंबुधैः ॥ १६ ॥ ऋषयःसर्विरयाताम्रान्ताःपरमोज्ज्वलाः ॥
भातुप्रसादात्संपन्नाःशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ १७ ॥ कश्यपोगालगोश्यांविधांनित्रोनहामुनिः ॥ मुनिर्दक्षेवसिष्ठश्चनर्कडःपुलहःकतुः
॥ १८ ॥ नारदोमृगश्रेयोभारद्वाजश्चैवमुनिः ॥ वाल्मीकिःकौशिकोवात्स्यश्चाकल्योऽथपुनर्वसुः ॥ १९ ॥ शालंकायनइत्येतेऋष
योऽथमहातपाः ॥ सूर्यध्यानैकपरमाःशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ २० ॥ ऋषिकन्यामहाभागाऋषिकन्याःकुमारिकाः ॥ सूर्यार्चनरतानित्यंशान्ति
कुर्वतुतेसदा ॥ २१ ॥ सिद्धाःसमृद्धतपसोयेचान्येवैमहातपाः ॥ विद्याधरामहात्मानंगरुडश्चत्वयासह ॥ २२ ॥ आदित्यपरमाद्विभोतेआदि
त्याराधनेरताः ॥ सिद्धिर्तेसंप्रयच्छंतुआर्शविदंपरायणाः ॥ २३ ॥ नमुचिर्देत्यराजेंद्रःशंकुक्रणौमहावलः ॥ महानाथोऽथविल्याता
दैत्यःपरमवीर्यवान् ॥ २४ ॥ ग्रहाधिपस्यदेवस्यनित्यंपूजापरायणाः ॥ चलंवीर्यचतेऋद्धिमारांग्यंविदंतुते ॥ २५ ॥ महाड्यो
योहयग्रीवःश्रह्लादःप्रभयान्वितः ॥ तानैकामिसुखौदैत्यःकालनेर्मिमहावलः ॥ २६ ॥ एतेदैत्यामहात्मानःसूर्यभावेनभाविताः
तुष्टिबलंथाऽऽरोग्यंप्रयच्छंतुसुरादयः ॥ २७ ॥ वैरोचनाहिरण्याक्षस्तुर्वसुश्चसुलोचनः ॥ मुचकुंदेमुकुंदश्चदैत्यैरैवतकस्तथा ॥ २८ ॥
भावेनपरमेषामंयजंतेसतंतरविम् ॥ सतंतंचशुभात्मानःपुष्टिकुर्वतुतेसदा ॥ २९ ॥ दैत्यपत्न्योमहाभागादैत्यानांकन्यकाः
शुभाः ॥ कुमारयेचदैत्यानांशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ ३० ॥ आरक्तेचशरेशरणरक्तांतयतलोचनाः ॥ महाभागाःकृतटाप
गंखाद्याःकृतलक्षणाः ॥ ३१ ॥ अनंतोनागराजेंद्रआदित्याराधनेरतः ॥ महापापविपंहत्वशांतिमाशु करोतुते ॥ ३२ ॥ अतिपीतेन
देहेनविस्फुरद्भोगसंपदा ॥ तेजसाचातिदीप्तेनकृतस्वस्तिकलांछनः ॥ ३३ ॥ नागराट्टक्षकःश्रीमाम्राजमकोट्यासमन्वितः ॥ करो

तुतेमहाशान्तिसर्वदोषविषापहम् ॥ ३४ ॥ अतिकृष्णेनवर्णेनरुद्राधिकटमस्तकः ॥ कंठेषात्रयपेयोपोरद्वयुधोद्यतः ॥ ३५ ॥
 कर्कोटकोमहानागोविषदर्पबलान्वितः ॥ विषशस्त्राग्रिसतापंहवाशान्तिकरोतुते ॥ ३६ ॥ पद्मवर्णःपद्मकान्तिःफुल्लपद्मायते
 क्षुणः ॥ ख्यातःपद्मोमहानागोनित्यंभास्करपूजकः ॥ ३७ ॥ सतेशान्तिंशुभंशीघ्रमचलंसंमयच्छतु ॥ इयमेनदेहभारेणश्रीम
 त्कमललोचनः ॥ ३८ ॥ विषदर्पबलोन्मत्तोऽग्रीवायोरख्यानितः ॥ शंखपालश्रियादीतःसूर्यपादोज्ज्वलपूजकः ॥ ३९ ॥ महाविषंगरश्रेष्ठ
 हत्वशान्तिकरोतुते ॥ अतिगौरवेणदेहनचंद्रार्धकृतशेखरः ॥ ४० ॥ दीपभागेकृताटोपनुभलक्षणलक्षितः ॥ कुलिकोनामनगेंद्रानित्यंसूर्य
 परायणः ॥ ४१ ॥ अपहृत्यविषंघोरंकरोतुतवशान्तिकम् ॥ अंतरिक्षेचयेनागायेनागाःस्वर्गसंस्थिताः ॥ ४२ ॥ गिरिकंददुर्गेषुयेनगामु
 विसंस्थिताः ॥ पातालेश्वस्थितानागाःसर्वेयत्रसमाहिताः ॥ ४३ ॥ सूर्यपादार्चनसत्ताःशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ नागिन्योनागकन्याश्च
 तथा नागकुमारकाः ॥ ४४ ॥ सूर्यभक्ताःसुमनसःशान्तिकुर्वतुतेसदा ॥ यद्दंनमसंस्थानंकीर्तयेच्छृणुयात्तथा ॥ ४५ ॥ नतस्यसर्पाहंस
 तिनविषंक्रमतेसदा ॥ ४६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राक्षेपर्वणिस्तमीकल्पेसारथर्मवर्णनंनौमैकोनाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥१७९॥
 गंगापुण्यामहादेवीयमुनानर्मदानदी ॥ गौतमीचापिकोवैरिवरणादिविकास्तथा ॥ सर्वश्रहर्षातिदेवलैकेशंलोकनायकम् ॥ १ ॥
 पूजयंतिसदानदाःसूर्यसद्भावभाविताः ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंसूर्यध्यानैकमानसः ॥ २ ॥ निरजनानामनदीशोणश्चापिमहानदः ॥ मंद
 किनीचपरमातथासन्निहिताशुभा ॥ ३ ॥ एताश्चान्याश्चबहवोभुविदिव्यंतरिक्षेके ॥ सूर्यार्चनंतामद्याःकुर्वतुतवशान्तिकम् ॥ ४ ॥ महा
 वैश्रवणोदेवोयक्षराजामहर्षिकः ॥ यक्षकोटीपरिवारोयक्षःसख्येयसंयुतः ॥ ५ ॥ महाविभवसंपन्नःसूर्यपादाचर्चरेतः ॥ सूर्यव्यानैकप
 रमःसूर्यभोवेनभाविताः ॥ ६ ॥ शान्तिकरोतुतेप्रीतःपद्मपत्रायतेक्षणः ॥ भणिपत्रोमहायक्षोभणिरन्तविभूषितः ॥ ७ ॥ मनोहरेणहरेणकं
 ठलग्नैरराजते ॥ यक्षिणीयक्षकन्याभिःपरिवारितविग्रहः ॥ ८ ॥ सूर्यार्चनसमासक्तःकरोतुतवशान्तिकम् ॥ सुचिरानामयक्षेद्रोमणिकुंडल
 भूषिताः ॥ ९ ॥ ललाटेहमपटलप्रवद्धेनविराजते ॥ बहुपक्षसमाकीर्णोयक्षेनामितिविग्रहः ॥ १० ॥ सूर्यपूजापरयुक्तःकरोतुतवशान्तिकम् ॥

पांचिकोनामयक्षेद्रःकंठाभरणभूषितः ॥ ११ ॥ कुक्कुटेनविचित्रेणबहुरत्नान्वितेनतु ॥ यक्षद्वंद्वसमार्कीणैयक्षकोटिसमन्वितः ॥ १२ ॥
 सूर्यार्चनकरःश्रीमान्करोतुतवशांतिकम् ॥ धृतराष्ट्रमहातेजानानायक्षाधिपःखग ॥ १३ ॥ दिव्यपट्टःशुक्लच्छत्रोमणिकंचनभूषितः ॥
 सूर्यभक्तःसूर्यरतःसूर्यपूजापरायणः ॥ १४ ॥ मूर्यप्रसादसंपन्नःकरोतुतवशांतिकम् ॥ विहृपाक्षश्चयक्षेद्रःश्वेतवासामहाद्युतिः ॥ १५ ॥ ना
 नाकांचनमालाभिरुपशोभितकंधरः ॥ मूर्यपूजापरोभक्तःकंजाक्षःकंजसन्निभः ॥ १६ ॥ तेजसादित्यसंकाशःकरोतुतवशांतिकम् ॥ अंत
 रिक्षगतायक्षायेयक्षाःस्वर्गगामिनः ॥ १७ ॥ नानारूपधरायक्षाःसूर्यभक्तादृढव्रताः ॥ तद्भक्तास्तत्रमनसःसूर्यपूजासमुत्सुकाः ॥ १८ ॥
 शांतिंकुर्वंतुतेहृष्टाःशांताःशांतिपरायणाः ॥ यक्षिण्योविविधायकास्तथायक्षकुमारकाः ॥ १९ ॥ यक्षकन्यामहाभागाःसूर्यरायनतत्प
 राः ॥ शांतिस्वस्त्ययनक्षेमवलंकल्याणमुत्तमम् ॥ २० ॥ सिद्धिचाशुप्रयच्छंतुचित्यचसुसमाहिताः ॥ पर्वताःसर्वतःसर्ववृक्षाश्चैवमहाद्व
 काः ॥ २१ ॥ सूर्यभक्ताःसदासर्वैशांतिंकुर्वंतुतेसदा ॥ सागराःसर्वतःसर्वेगृहारण्यानिक्कुत्स्नशः ॥ २२ ॥ मूर्यस्थाराधनपराःकुर्वंतुतवशां
 तिकम् ॥ राक्षसाःसर्वतःसर्वेधोररूपामहाबलाः ॥ २३ ॥ स्थलजाराक्षसायेतुअंतरिक्षगताश्चये ॥ पातालैराक्षसायेतुनित्यंसूर्यार्चनेरताः ॥
 २४ ॥ शांतिंकुर्वंतुतेसर्वेतेजसानित्यदीपिताः ॥ प्रेताःप्रेतगणाःसर्वेयेप्रेताःसर्वतोमुखाः ॥ २५ ॥ अतिदीताश्चयेप्रेतायेप्रेतासधिराशनाः ॥
 अंतरिक्षेचयेप्रेतास्तथास्येस्वर्गवासिनः ॥ २६ ॥ पातालेभूतलेवापियेप्रेताःकामरूपिणः ॥ एकवक्त्रोरथोयस्यस्यस्तुदेवोवृषध्वजः ॥ २७ ॥
 तेजसातस्यदेवस्यशांतिंकुर्वंतुतेसदा ॥ येपिशाचापहावीर्यावृद्धिमतोमहाबलाः ॥ २८ ॥ नानारूपधराःसर्वेसर्वेचगुणवत्तराः ॥ अंतरिक्षे
 पिशाचायेस्वर्गेयेचमहाबलाः ॥ २९ ॥ पातालेभूतलेयेचवहुरुहूपामनोजवाः ॥ यस्याहंसाराथिर्वीर्यस्यत्वंतुरगःसदा ॥ ३० ॥ तेजसातस्यदेव
 स्यशांतिंकुर्वंतुतेजसा ॥ अपरमारग्रहाःसर्वेसर्वेचापिज्वरग्रहाः ॥ ३१ ॥ येचस्वर्गस्थिताःसर्वेभूमिगाग्रहोत्तमाः ॥ पातालेतुग्रहायेचयेग्रहाःसर्वतो
 गताः ॥ ३२ ॥ दक्षिणेकिरणेयस्यसूर्यस्यचस्थितोहारः ॥ हरोयस्यसदावामेललाटेकंजजःस्थितः ॥ ३३ ॥ तेजसातस्यदेवस्यशांतिंकुर्वंतुतेसदा ॥
 इतिदेवादयःसर्वेसूर्ययज्ञविधायिनः ॥ ३४ ॥ कुर्वंतुजगतःशांतिंसूर्यभक्तेषुसर्वदा ॥ जयसूर्यायदेवायतमोहंत्रैविवस्वते ॥ ३५ ॥ जयप्रदाय

सुर्यायभारकरायनमोस्तुते॥ग्रहोत्तमायदेवायजयकल्याणकारिणे॥३६॥जयपद्मविकाशायधुधूपायतेनमः॥जयदोर्तिविधानायजयशान्ति
विधायिनो॥३७॥तमोश्चायजययैवजितायनमोनमः॥जयार्कजयदोर्तिशसहस्रकिरणोज्ज्वल॥३८॥जयनिर्भितलोकस्त्वमजितायनमोनमः॥
गायत्रिदेहरूपायसावित्रीदायितायच॥३९॥धराधरायसूर्यायमार्तडायनमोनमः॥॥एवाहिकुर्वतःशान्तिमरुणस्यस
हीपते॥४०॥श्रेयसेवैतयेत्यगुरुडस्यमहात्मनः॥॥एतास्मिन्नेवकालेत्तुपुर्णःपत्रवानभूत्॥४१॥तेजसाधुयसंकाशोबलेनहरिणासमः॥
संपूर्णवयवोरान्यथापूर्वतथाभवत्॥४२॥प्रसाददेवदेवस्यभारुकरस्यमहात्मनः॥॥एवमन्येऽपिराजेंद्रमानवायसरागिणः॥४३॥
अस्मिन्कृतेऽग्निकार्येविरुजस्तेभवन्तिहि॥॥तस्माद्यत्नेनकर्तव्यमग्निकार्यंविधानतः॥४४॥करणयंत्रराजेंद्रमानवैश्चसरागिभिः॥अ
स्मिन्कृतेअग्निकार्येविरुजस्तेभवन्तिहि॥४५॥ग्रहोपयातेदुर्भिक्षेउत्पातेषुचकृत्तन्त्रशः॥॥अवर्षमाणेपर्जन्येऽलक्षहोमसमन्वितः॥४६॥
पूजयित्वाप्रसूक्तंतुव्यात्वाविरिप्रयत्नतः॥॥वारुणैश्चतथासुक्तेहोमकुयाद्विचक्षणः॥४७॥चेतसासुप्रसन्नेनसापिषामधुनासह॥॥तिलैर्यैश्च
साहितैःपायसंमधुनातथा॥४८॥इदंचशान्तिकंकुर्याद्वलिदद्यात्प्रयत्नतः॥॥एवंकृतोश्रियं देववर्षतःकामनानृणाम्॥४९॥इत्येवं
शान्तिकाव्यायंयःपठेच्छृणुयादपि॥विधिनासर्वलोकस्तुध्यायमानोदिवाकरम्॥५०॥सविजित्यरणेशुत्रुमानंचपरमलभेत्॥अक्षयंभोदतेका
लमतिरस्कृत्यशासनात्॥५१॥व्याधिभिर्नाभिभूयेतपुत्रपौत्रैःप्रतिष्ठितः॥॥भवेदादित्यसदृशस्तेजसाप्रभयातथा॥५२॥यमुद्दिश्य
पठेद्वीराचकंमानवंभुवि॥॥नपीड्यतेचतैरौर्वीर्गातपित्तकफात्मजैः॥५३॥नाकालमरणंतस्यनसपैश्चापिदृश्यते॥॥नविषंक्रवतेदेहन
जडांध्यंनमूकता॥५४॥नचोत्पात्तिभयंतस्यनाभिचारकजंभवेत्॥॥येरोगाथेमहेत्पातायेऽह्यश्चमहाविषाः॥५५॥तेसेवैप्रशंस्यंति
श्रवणादस्यभारत॥॥यत्पुण्यंसर्वतीर्थानांगंदिनिविशेषतः॥५६॥तत्पुण्यंकोटिगुणितंप्राप्नोतिश्रवणादिभिः॥॥दृशानंराजसूधानां
मन्येषांचविशेषतः॥५७॥जीवेद्वर्षशतंसांप्रवर्षव्याधिविवर्जितः॥॥गोघ्नैश्चवृत्तंघ्नश्चब्रह्महणुरुत्तल्पगः॥५८॥शरणागतदीनार्तांनि
त्रविश्रंभवातकः॥॥दुष्टःपापसमाचारःपितृहामातृहातथा॥५९॥श्रवणादस्य पापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः॥॥इतिहासमिदंपुण्यमग्निकार्यं

मनुत्तमम् ॥ ६० ॥ न देयं कस्यचिद्द्विरसूत्रैस्वेदमनुत्तमम् ॥ सूर्यभक्ते सदा देयं सूर्यैः ण कथितं पुरा ॥ ६१ ॥ अरुणस्य महाबाहो गरुडस्थारुणेन च ॥
गरुडेन पुरा प्रोक्तं भोजकानां महात्मनाम् ॥ ६२ ॥ सूर्यशर्मसुखादीनां शाकद्वीपे महापते ॥ तैश्चापि कथितं पुण्यं मुनेर्व्यासस्य धीमतः ॥ ६३ ॥
तेनापि कथितं पुण्यं सर्वपापभयापहम् ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे गरुडारुणसंवादेशाति कवर्णनामा
शीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ६४ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ पंचप्रकारं धर्ममेव दर्शयिष्यामि ॥ कौतुकं पृच्छते ब्रह्मन्समा
सव्यासयोगतः ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पंचधा वर्णितं धर्मं शृणु राजन्समासतः ॥ यथोक्तं भास्करेण हे अरुणस्य महात्मनः ॥ २ ॥ सहस्र
किरणं भानुमुदयस्थं दिवाकरम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवमुवाच गरुडाग्रजः ॥ ३ ॥ भगवन् देवदेव शसहस्रकिरणोज्ज्वल ॥ स्मृतिधर्मान्यथा तत्त्वं कु
महं सि एव च ॥ ४ ॥ एवं पृष्टुस्तु भगवानरुणेन खगाधिपः ॥ उवाच परया प्रीत्या पूजयित्वा महीपते ॥ ५ ॥ भास्कर उवाच ॥ स्मृतिधर्मवदन्मूलं
शृणु त्वं गरुडाग्रज ॥ पूर्वानुभूतं यद्दद्यानमथ तत्स्मरणं स्मृतिः ॥ ६ ॥ धर्मः क्रियात्मानिर्दिष्टः श्रेयोभ्युदयलक्षणः ॥ स एव च विधः प्रोक्तो
वेदमूलः सनातनः ॥ ७ ॥ अस्य शब्दस्यानुष्ठानात्स्वर्गमोक्षश्च जायते ॥ इह लोके सुखैर्धर्ममलं यञ्च खगाधिप ॥ ८ ॥ अनूरुवाच ॥ क
थं पंचविधो ह्येष प्रोक्तो धर्मः सनातनः ॥ कस्य भेदास्तु ते पंचब्रूहि मे देव सत्तम ॥ ९ ॥ भास्कर उवाच ॥ वेदधर्मः स्मृतस्त्वेक आश्रमाणां स तत्परः ॥
वर्णाश्रमस्तृतीयस्तु नैमिषात्तिस्रो यथा ॥ १० ॥ वर्णत्वमेकमाश्रित्य अधिकारे प्रवर्तते ॥ सर्वणाश्रमदंडस्तु भिक्षादंडादिको यथा ॥ ११ ॥
वर्णाश्रमाश्रमत्वं च यो धिक्कृत्य प्रवर्तते ॥ सर्वणाश्रमधर्मस्तु दंडाद्यामेखला यथा ॥ १२ ॥ यो गुणेन प्रवर्तते तस्य गुणधर्म उच्यते ॥ अथासूधाभि
षिक्तस्य प्रजानां पालनं परम् ॥ १३ ॥ निमित्तमेकमाश्रित्य यो धर्मः स प्रवर्तते ॥ नैमित्तिकः स विज्ञेय जातिद्रव्यगुणाश्रयः ॥ १४ ॥
एष तु द्विविधः प्रोक्तः समासाद्विशेषतः ॥ नैमित्तिकः स विज्ञेयः प्रायश्चित्तविधिर्यथा ॥ १५ ॥ सचतुर्धा निरूप्यस्तु स्वरूपफलसाधनैः ॥
प्रमाणतस्तु प्रत्येकं समस्तैश्च यथाक्रमम् ॥ १६ ॥ श्रुत्या सह विरोधे तु बाध्यते विषयविना ॥ व्यवस्थया विरोधेन कार्यो यत्नः परीक्ष्यते ॥ १७ ॥
स्मृत्या सह विरोधेन चार्थशास्त्रस्य साधनम् ॥ परस्परविरोधे तु अर्थशास्त्रस्य साधनम् ॥ १८ ॥ अदृष्टार्थैर्विकल्पस्तु व्यवस्थया संभवे सति ॥

स्मृतिशस्त्रविकल्पस्तु आकांक्षापूरणे सति ॥ १९ ॥ वेदमूले स्थितं त्वे तदनुष्ठानं क्रियासती ॥ एवं शक्यविधानं तु न्यायोहोवं व्यवस्थितः ॥ २० ॥
 निषेधविधिरूपं तु द्विधा शास्त्रसंख्याधिप ॥ एकरूपं वेदं न्यवेदुरूपमथापरे ॥ २१ ॥ पंचप्रकाराः स्मृतय एव शिष्यव्यवस्थिताः ॥ त्रिधा च तु
 धाद्विधा वा एकधा बहुधा खग ॥ २२ ॥ दृष्टार्था तु स्मृतिः काचिद्दृष्टार्था तथापरा ॥ अनुवादस्मृतिस्त्वन्याद्दृष्टाद्दृष्टतु पंचमी ॥ २३ ॥
 सर्वा एतानि वेदमूलाः स्मृतौ वैश्वस्यम् ॥ अरुण उवाच ॥ या एता भवता प्रोक्ताः स्मृतयः पर्वगोपे ॥ २४ ॥ एतासां लक्षणं ब्रूहि समासादेव
 सत्तम ॥ दृष्टार्था कामता देवदृष्टार्था च कामवेत् ॥ २५ ॥ दृष्टाद्दृष्टस्वरूपा कान्यायमूलकं भवेत् ॥ अनुवादस्मृतिः कास्याद्दृष्टाद्दृष्टानु
 का भवेत् ॥ २६ ॥ एवमुक्तो महातेजा भारुक् रोवारितस्करः ॥ उवाच तं खगं विप्रं ततं विनया न्वितम् ॥ २७ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥
 षड्गुणस्य स्वरूपं तु प्रयोगात्कार्यगैरवात् ॥ समयानामुपायानां योगो व्याप्तसमासतः ॥ २८ ॥ अध्यक्षाणां च निक्षेपः करणानां निरूपणम् ॥
 दृष्टार्थं स्मृतिः प्रोक्ता ऋषिभिर्गण्डाग्रज ॥ २९ ॥ संख्योपास्तिस्तथाकार्यां श्रुनो मां संनभक्षयेत् ॥ अदृष्टार्थं स्मृतिः प्रोक्ता मनुना विनतात्मज
 ॥ ३० ॥ पालाशंधारयेदंडमभयार्था विदुर्बुधाः ॥ विरोधे तु विकल्पः स्याद्वागोहोमस्ततो यथा ॥ ३१ ॥ श्रुतौ दृष्टं यथा कार्यं स्मृतौ तत्तादृशं य
 दि ॥ उक्तानुवादिना सा तु पारिव्राज्यं तथा गृहात् ॥ ३२ ॥ उक्तो धर्मश्च संक्षेपात्परिभाषा च तद्गृहात् ॥ तत्साधनं च देशादिद्वयमित्यब्रवीद्भविः
 ॥ ३३ ॥ ब्रह्मावर्तः परो देशः स्यान्मैच्छदेशस्ततः परः ॥ मध्यदेशस्ततोऽप्यन्य आर्यावर्तस्त्वनंतरः ॥ ३४ ॥ कृष्णसारस्तु विचरेन्मृगो यत्र स्वभा
 वतः ॥ यज्ञियः स तु देशः स्यान्मैच्छदेशस्ततः परः ॥ ३५ ॥ ब्रह्मादीनां च देवानां ब्राह्मणादेस्तथैव च ॥ भूतग्रामस्य कृत्स्नस्य त्र्यक्षं तत्स्य क्षेत्र
 ॥ ३६ ॥ साधनत्वं मनुः ग्राहवेदमूलं सनातनम् ॥ प्रकाशयज्ञसं सिद्धये यद्देशं दस्य एव तु ॥ ३७ ॥ उपलभ्य यथा तत्त्वं स च दर्शितवानृषिः ॥
 सम्यक्संसाधनं धर्मकतं व्यमधिकारिणा ॥ ३८ ॥ निष्कामेन सदा विराम्य रूपां न्वितेन च ॥ आचारयुक्तः श्रद्धालुर्वेदज्ञोऽध्यात्ममर्चितकः ॥ ३९ ॥
 कर्मणां फलमाप्नोति न्यायार्जितधनस्य सः ॥ ४० ॥ ब्रह्मावर्तादिदेशानां समस्तानां विभावसोः ॥ ४१ ॥ विभागं ब्रूहि वेदं
 संमानय ग्राहाधिप ॥ ४२ ॥ आदित्य उवाच ॥ ४३ ॥ तं देवानिर्मितं देशं ब्रह्मावर्तं प्रचक्षते ॥ हिमव

द्विध्यज्ञैलस्ययदंतरमुदाहृतम् ॥ ४२ ॥ प्रत्यगवप्रयागाच्चमध्यदेशः प्रकीर्तितः ॥ आसमुद्रात्तुवैपूर्वादासमुद्रात्तुपश्चिमात् ॥ ४३ ॥ तयोरेवां
 तरंगोर्यौर्यावर्तविदुर्बुधाः ॥ एतान्विज्ञायसंदेशान्त्संश्रयेतप्रयत्नतः ॥ ४४ ॥ शूद्रस्तुतस्मिन्स्तस्मिन्वानिवसेद्वृत्तिकर्षितः ॥ एषाधर्मस्यैव
 ज्योतिःसमासात्कथिताव ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मेपर्वणि सप्तमिकल्पे सारैर्येषु अरुणादित्यसंवादे स्मृतिभेदवर्णनं नामैका
 शीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ उक्तधर्मस्यरूपं तु साधिकां रसनातनम् ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि धर्ममाश्रमि
 णां खग ॥ १ ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वनस्थो भिक्षुरेव च ॥ चत्वार आश्रमाः प्रोक्ता एक एव चतुर्विधः ॥ २ ॥ गायत्रो ब्रह्मचारि तु प्राजापत्यो
 द्वितीयकः ॥ देवव्रतस्तृतीयस्तु नैष्ठिकस्तु चतुर्थकः ॥ ३ ॥ चत्वार आश्रमाः प्रोक्ताः संवेदाः समधर्मकाः ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि संस्कारं धर्मसिद्ध
 ये ॥ ४ ॥ गर्भाधानमृतौ कार्यदृष्टयोस्तु समंत्रकम् ॥ कार्यमित्रवनं मातृतृतीये मासि संयुतैः ॥ ५ ॥ समितं सप्तमे गर्भे षष्ठे वा सप्तमेऽपि वा ॥ पात्र
 संस्कारका इष्टागर्भाधानादयस्त्रयः ॥ ६ ॥ जातकर्मादयः सर्वे संस्काराः पुरुषस्य तु ॥ जातस्य प्राशनं यत्र स्पर्णादीनां समंत्रकम् ॥ ७ ॥ जातक
 र्मेति तत्प्राक्तं गुह्यं नाम तदैव तु ॥ प्राकाशं नाम कर्तव्यं दिने त्वेकादशे रथेव तु ॥ ८ ॥ धर्मशास्त्रादिसंयुक्तं षष्ठेऽन्नप्राशनं खग ॥ प्रथमेन्दे तृतीये
 वा चूडा कर्म विधीयते ॥ ९ ॥ अष्टमे दशमे वापि ब्राह्मणस्योपनायनम् ॥ पुरुषस्य तथा चान्यजातीयानां विशेषतः ॥ १० ॥ एकादशे द्वादशे
 वा कार्यं क्षत्रियवैश्ययोः ॥ वेदसंस्कारं क्वचिन्मन्येते तत्त्वोपनायनम् ॥ ११ ॥ पुरुषस्य तथा चान्येऽभयोश्च ब्रवीम्यहम् ॥ सावित्रवैदिकं
 चैव महानग्नीमहाव्रतम् ॥ १२ ॥ तथौपनिषदं चाब्दं गोदानं च पुर्वणकम् ॥ अतानि ग्रहणार्थानि वेदस्येति मनोर्मतम् ॥ १३ ॥
 वेदे के दश पाठस्य उक्तं गृह्ये प्रपंचकम् ॥ उक्ता गुरोस्तु शुश्रूषा दृष्टा दृष्टार्थसाधनम् ॥ १४ ॥ उभयोर्वा तथा चान्याथान्यायं यथाशु
 तम् ॥ गुरोरप्येव तं विद्यात्तद्वचानं त्रिविधं स्मृतम् ॥ १५ ॥ तोषः परस्परस्येति एतावान् धर्मसंग्रहः ॥ कृत्स्नो वेदोऽधिगंतव्यः स्वधर्म
 मनुतिष्ठता ॥ १६ ॥ ज्ञात्वा वेदं ब्रह्मचारी ग्रन्थार्थान्यायविधिं ॥ नैष्ठिकस्य विधानं तु यावत्कृत्वा विधीयते ॥ १७ ॥ विद्यां तेऽ
 भीष्टदानं च अनुज्ञातोऽगृही भवेत् ॥ निष्काशनं गुरुगृहाद्ब्रह्मस्थस्य यथा भवेत् ॥ १८ ॥ नैष्ठिकश्च सदा स्थानं कुर्वन्सम्यग्यथा विधि ॥

उद्गहेद्देवतोभार्यासवर्णलक्षणचित्ताम् ॥ १९ ॥ अविभुवग्न्यश्चाधिकारीखगोत्तम ॥ स्वतंत्रमन्यमिच्छति अधिकारद्विजेत्तयाः ॥ २० ॥
 सप्तमौपचमीचैवकन्यकापितृमातृतः ॥ उद्गहेतद्विजोभार्यासमानार्पणज्ञानम् ॥ २१ ॥ संख्याविधिविवाहदुगोत्रार्थविधिवर्जितम् ॥
 विकल्पेन वसंतव्यसृणीविधिश्रुतिः ॥ २२ ॥ अष्टौविवाहावर्णनसंस्काराख्यायति श्रुतिः ॥ यस्तु दोषवर्तकन्यामनख्यायत्युपयच्छति ॥
 ॥ २३ ॥ तस्य कुर्यान्नृपोदंडस्वयंपणवर्तिपणान् ॥ पितृगृहेतुयाकन्यारजः पश्यत्यसंस्कृता ॥ २४ ॥ पतंति पितरस्तस्य कन्या च वृषली भ-
 वेत् ॥ यस्तु तं वरयेत् कन्या ब्राह्मणो ज्ञानदुर्वलः ॥ २५ ॥ अश्राद्धेयमपतेयं तं विद्यादृषलीपतिम् ॥ सर्वदोषान्विधिल्याप्यन्निवापरुषस्य वा ॥
 ॥ २६ ॥ उभयोरपि वर्याप्यततः संवधमाचरेत् ॥ गौरिकन्याप्रधानवैमध्यमाकन्यकास्मृता ॥ २७ ॥ रोहिणी तत्समाज्ञेया अधमातुरजस्वला ॥
 ॥ अनूरु उवाच ॥ गौरितुका मगाकन्यारोहिणी च जगत्पते ॥ २८ ॥ रजस्वलानग्नि काचदेवकन्या च का भवेत् ॥ भास्कर उवाच ॥ आप्राप्तर-
 जसा गौरि प्राप्ते रजसि रोहिणी ॥ २९ ॥ अव्यंजनकृता कन्या कुचहीनानचनग्निका ॥ सप्तवर्षा भवेद्गौरीदशवर्षा तु नग्निका ॥ ३० ॥ द्वादशे तु भ-
 वेत् कन्या अत ऊर्ध्व रजस्वला ॥ व्यंजनेन स मोपेता सोमो भुंजति कन्यकाम् ॥ ३१ ॥ पयोधरेषु गंधवारजस्यग्निश्रुतीति ॥ व्यंजनेनैतत्पुत्रा-
 न्कुलं हन्यात्पयोधरैः ॥ ३२ ॥ गतिमिष्टां तथालोकान्हन्यात्तुरजसापितुः ॥ तस्मादव्यंजनोपेता मरजस्कापयोधरा ॥ ३३ ॥ नान्योप-
 भुक्ता सोमार्धैर्दद्याद्दुहितरपिता ॥ अन्नं तस्य न भोक्तव्यं वृथा पाको हि स स्मृतः ॥ ३४ ॥ वृथा पाकस्य भुक्त्वा प्रप्राण्यश्चित्तं समाचरेत् ॥ प्राणया-
 मंत्रिभ्यस्त्यघृतं प्राश्य विदुह्यति ॥ ३५ ॥ विवाहयेदकगोत्रांसमानप्रवरं खगाकृत्वा तस्य स तु सर्गमिति कृच्छ्रे विशोधनम् ॥ ३६ ॥ उद्गह-
 येत्सगोत्रांच दुर्हितां मातुलस्य च ॥ ऋषिभिश्चैव तुल्यो यो द्विजश्चाद्रायं चरेत् ॥ ३७ ॥ असापि डातुया मातुरसगोत्राचयापितुः ॥ सा मशस्ता-
 द्विजातीनां दारकर्मणि मथुने ॥ ३८ ॥ अरुण उवाच ॥ दारकर्म किमुक्तं वैयदुक्तं भवता इदम् ॥ सा प्रशस्ता द्विजातीनां दारकर्मणि मथुने ॥ ३९ ॥
 आदित्य उवाच ॥ अग्निहोत्रादियत्कर्म वैदिकं विनतात्मज ॥ तदुक्तं दारकर्मैति द्वाभ्यां योगात्तु मथुनम् ॥ ४० ॥ नो वैतकपिलां कन्यां पितां
 गीनरोणिनीम् ॥ नालोमिकानां तिलभां न चाकूटानं पिंगलाम् ॥ ४१ ॥ ऋशवृक्षनदीनां मीनान्यपर्वतनामिकाम् ॥ नयशभिप्रेष्य नर्त्तनीं चा-

तिभीषणनामिकाम् ॥ ४२ ॥ यस्यास्तुनभवेद्रातानविहायेतवैपिता ॥ नोपगच्छेत्तत्प्राज्ञः पुत्रिकाधर्मशक्या ॥ ४३ ॥ हंसत्पराभेकवर्णा
 मधुपिगललोचनाम् ॥ तादृशींवरयेत्कन्यां गृहार्थं स्वगसत्तम ॥ ४४ ॥ दूराभिहोन्नसंयोगं कुरुते योऽग्रजे स्थिते ॥ परिवेत्तासविहोदः परी
 विस्तिस्तु पूर्वजः ॥ ४५ ॥ परिवित्तिः परिवेत्ता च यया सपतिविद्यते ॥ सर्वे ते नरकं याति दातुया जकपंचमाः ॥ ४६ ॥ छीवेदं शीतं रत्नं नान
 तितेव्रजिते तथा ॥ योगशालाभिभुक्ते च न दोषः परिविदुने ॥ ४७ ॥ संजयामनकुञ्जे पुण्ड्रदेषु जडेषु च ॥ जात्यधेवधिरसूकेन दोषः परी
 विदुने ॥ ४८ ॥ न श्राद्धं तु कनिष्ठस्य विकुलय च कन्यका ॥ वरश्च कुलश्रीलान्भ्यां न शुद्धयेत्तकदाचन ॥ ४९ ॥ न संजाः कारणं तद्भक्त्य कन्य
 वृता भवेत् ॥ उद्धाहिता तु या कन्या न च प्राप्ता तु मैथुनम् ॥ ५० ॥ पुनरभ्येत्य भर्तारं यथा कन्या तथैव सा ॥ समाक्षिप्य मत्तं कन्यां पितृभ्यां अशक्तयेति
 नीम् ॥ ५१ ॥ कुलश्रीलवते दद्यान्नस्या दोषः स्वगाधिप ॥ अनूरु रुवाच ॥ ये तेऽष्टौ प्रभवाः प्रोक्ता विवाहा ये जगत्पते ॥ ५२ ॥ लक्ष्मं गृहीचैते
 पांसमासात्तिमिरापह ॥ आदित्य उवाच ॥ शुभांलक्ष्मणसंपन्नां कुलश्रीलुगुणान्विताम् ॥ ५३ ॥ अलंकृत्यार्हते दानं विवाहोऽप्यहोच्यते ॥
 सहधर्मकृपाहेतोर्दानं समयं ददात् ॥ ५४ ॥ अलंकृत्यैव कन्यायाः आजपत्यः स उच्यते ॥ प्रदनं यत्र कन्यायाः सहगोभिश्चुनेन तु ॥ ५५ ॥
 सपत्न्याः सगोत्रायास्तमार्षमृषयो विदुः ॥ अंतर्वैद्याः समानीय कन्यां कनकमंडिताम् ॥ ५६ ॥ ऋत्विजैश्चैव यद्दानं विवाहो देवसंज्ञकः ॥ एते
 विवाहाश्चत्वारो धर्मकार्थदायकाः ॥ ५७ ॥ अगुल्का ब्रह्मणा प्रोक्ता स्तारथं तिलुल्लयम् ॥ चतुर्ष्वेतेषु दत्तायास्तु तन्नायः सुतः क्षियाम् ॥
 ५८ ॥ दातुः प्रतिश्रुहीतुश्च पुनत्याससमाप्तिवृत् ॥ विवित्तेत्यमन्योऽन्यं स्त्रीपुंसोऽग्रः समगमः ॥ ५९ ॥ प्रीतिहेतुः सार्धं वै विवाह
 पंचमो मतः ॥ ६० ॥ हत्वाच्छित्त्वा च भित्त्वा च क्रोशं तीरुदती गृहात् ॥ प्रसह्य कन्या हरणं राक्षसो विधिरुच्यते ॥ ६१ ॥ तुलकं प्रदा
 य कन्याया हरणं व्यसनादपि ॥ प्रसादे हेतु रक्तो यमासुरः स तमस्तथा ॥ ६२ ॥ सुतां वत्तप्रमत्तां वारहो यत्रोपगच्छति ॥ स पापिष्ठो विवाहना
 पैशाचश्चाष्टमोऽधमः ॥ ६३ ॥ एतान्संशुल्कान्तामान्यान् विवाहांश्चतुरविदुः ॥ केवलं क्षत्रियस्यैव वीर्यं छित्त्वा हिराक्षसः ॥ ६४ ॥
 प्राप्ते पूर्वविवाहे तु विधिवैवाहिकः शिवः ॥ कर्तव्यस्तु त्रिभिर्वर्णैः समयेनाग्निसाक्षिकः ॥ ६५ ॥ दोषवत्याः फलं दाने दातुः पण्यवतिर्दमः ॥

स्यात्तुल्यकप्रदानेचकन्यायाश्चापवर्जनम् ॥ ६६ ॥ मोक्षोपवर्तनद्वेषःस्त्रीधनस्यनिवर्तनम् ॥ आकांक्षार्तिशरोधस्यागहेतुश्च
 वक्ष्यते ॥ ६७ ॥ परस्परस्यसंबंधान्मोक्षःस्त्रीपुंसयोःस्मृतः ॥ नस्यादन्यतरःश्रुतिरोषात्संप्रतिकदापि ॥ ६८ ॥ वाधतेचेत्पतिर्भार्यास
 तुद्वेषइतिस्मृतः ॥ वृत्तिराभरणंशुल्कंलभश्चस्त्रीधनंभवेत् ॥ ६९ ॥ भोक्तुस्तुस्वयमेवंदंपतिनाहननादपि ॥ वृथामोक्षेणभोगेनस्त्रियैद
 द्यात्सवृद्धिकम् ॥ ७० ॥ सुपुत्रान्संहरावोहिस्त्रीधनंभोक्तुमर्हसि ॥ आकांक्षिताष्टवर्षाणिभर्तापिप्रसवंस्त्रियाः ॥ ७१ ॥ दशवंधानिवंधानिद
 शस्त्रीपूरुषानपि ॥ ततोर्विदेत्पुत्रार्थधर्मतःकुलजस्त्रियम् ॥ ७२ ॥ पुत्रलाभात्परलोकेनास्तिहिप्रसवार्थिनः ॥ एतांशुल्कस्यतांभुक्त्वाअन्या
 ल्लुब्धुयदीच्छति ॥ ७३ ॥ समस्तास्तोषयित्वाथैःसूर्योढांपरमांवेत् ॥ एकाशूद्रस्त्वैश्यस्यद्वेतिस्त्रःक्षत्रियस्यतु ॥ ७४ ॥ चतस्रोब्राह्मण
 स्यस्युर्भार्याज्ञायथेष्टतः ॥ ७५ ॥ अतीर्थगमनात्पुंसस्तोषैःसंगृह्णनात्स्त्रियाः ॥ उभयार्थैर्मलोपःस्यात्स्वेष्वेवतुविशेषतः ॥ ७६ ॥ यौगपद्येत्तु
 तीर्थानिविवाहक्रमशोजेत् ॥ तत्साम्यंजविपुत्रावाग्रहणक्रमशोपिवा ॥ ७७ ॥ ब्राह्मादिभिर्विधैस्तुसंस्कृतैस्तौखगाधिप ॥ अष्टौवि
 वाहावर्णान्विनतेयउग्रतुवै ॥ ७८ ॥ ब्राह्मैद्वैवस्तथार्पश्चप्राजापत्यःखगाधिप ॥ गांधर्वश्चासुरोःक्षःपैशाचस्त्वष्टमोऽधमः ॥ ७९ ॥ प्रशस्ताः
 क्षत्रियादीनांविप्रादीनांतुमानसः ॥ प्रतिग्रहादयोवद्धाविवाहाब्राह्मणस्यतु ॥ ८० ॥ क्षत्रियस्यापिदेयातुप्रतिग्रहविवर्जिता ॥ प्रवृत्तिकेचिदि
 च्छेतिदानमित्यपरेस्थिताः ॥ ८१ ॥ पावनंपुरुषाणांतुविवाहंपरिचक्षते ॥ ८२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणसप्तमीकल्पेब्राह्मोपवर्णिमूर्त्या
 नूरुसंवदेविवाहविधिवर्णनंनमद्व्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ भास्करउवाच ॥ कुर्यात्पंचमहायज्ञानधिकारोद्भिजस्यसः ॥ भूत
 पित्रमरश्नमनुष्याण्यथाविधि ॥ १ ॥ सदासदानकृत्यानांफलार्थमपरेस्थिताः ॥ नित्यानिन्यामितिप्राहुरनुपंगात्फलंपरे ॥ २ ॥ अ
 तिथेःपरितोषायपरिचर्याविधीयते ॥ अदृष्टनियमादृष्टआरोग्यानांचवर्जनम् ॥ ३ ॥ तिस्रोष्टकास्तुकर्तव्यामध्यावर्तचतुर्थिका ॥ श्राकपाय
 सपूपैस्तुभसिनचतुर्थिका ॥ ४ ॥ प्रतिपादिक्रियतेयस्तुचतुःपार्वणउच्यते ॥ स्वगृहोक्तविधानेनपक्षादिःसतुकीर्त्यते ॥ ५ ॥ नित्यंनैमित्ति
 कंकाभ्यंवृद्धिश्राद्धसंपिंडनम् ॥ पार्वणंचेतिविज्ञानगोष्ठुद्वयमुत्तमम् ॥ कर्मगिनंवमप्रोक्तैर्वैदेकंदशमंस्मृतम् ॥ ६ ॥ अनूरुवाच ॥ यदे

तद्भवताप्रोक्तं श्राद्धं द्वादशधा विभोः ॥ तस्य सर्वस्य मे ब्रूहि लक्षणं वै पृथक् पृथक् ॥ ७ ॥ नित्यं किमुच्यते श्राद्धं किं वानैमित्तिकं भवेत् ॥ काम्या
दिदेवादेव शस्तेषां लक्षणं वद ॥ ८ ॥ आदित्य उवाच ॥ अहन्यह नित्यच्छ्राद्धं तन्नित्यं खणिकीर्तितम् ॥ वैश्वदेवविहानंतु अशक्ता बुद्धेः कनतु ॥ ९ ॥
एको दिष्टं तु यच्छ्राद्धं तन्नैमित्तिकमुच्यते ॥ तत्सदैव प्रकर्तव्यमयुग्मान्भोजयेद्विजान् ॥ १० ॥ कामयुक्तं हि तत्काम्यमभिप्रेतार्थसिद्धये ॥
पावणेन विधानेन तदप्युक्तं खगाधिप ॥ ११ ॥ बृद्धयत्क्रियते श्राद्धं बृद्धि श्राद्धं तदुच्यते ॥ सर्वप्रदक्षिणं कार्यं पूजाल्ले तू पवीतिना ॥ १२ ॥ गंधोदक
तिलैर्युक्तं कुर्यात्पात्रचतुष्टयम् ॥ अर्घार्थं पिपृषु प्रेतपात्रं प्रमोचयेत् ॥ १३ ॥ ये समाना इति द्वाभ्यामेतच्चैर्यस्य संपिडनम् ॥ नित्येन तु यज्ञेषु
स्यादोको हि द्विस्त्रिधा अपि ॥ १४ ॥ दशैवैकियते यत्तु तत्पार्षणमुदाहृतम् ॥ पर्वाणिक्रियेत यत्तत्पार्षणमिति स्थितिः ॥ १५ ॥ गोभ्य
श्चक्रियते श्राद्धं तद्गोष्ठी श्राद्धमुच्यते ॥ बहूनां विदुषां संपत्सु स्वार्थं पितृ तृप्तये ॥ १६ ॥ क्रियते शुद्धये यद्वा त्राह्मणानां च भोजनम् ॥ शुद्धयर्थं मि
तितत्प्रोक्तं वै नैतयमनीषिभिः ॥ १७ ॥ निषेककाले सोमं च सीमां तन्नयने तथा ॥ ज्ञेयं पुंसवने श्राद्धं तच्च क्रमार्गमेव च ॥ १८ ॥ क्रियते देवमुद्दि
श्य सप्तम्यादिषु यत्ततः ॥ गच्छेद्देशं तरेयस्तु श्राद्धं कुर्यात्सुसर्पिषा ॥ १९ ॥ तद्यत्नार्थमिति प्रोक्तं प्रविशेच्च तसंशयः ॥ शरीरोपचये श्राद्धमथ बृद्धयर्थ
मेव च ॥ २० ॥ पुष्टयर्थमेतद्विज्ञेयमौपचारिकमुच्यते ॥ सर्वेषामेव श्राद्धानां श्रेष्ठं सांवत्सरं मतम् ॥ २१ ॥ क्रियते यत्खगश्रेष्ठमृते ह निबुधैः सह ॥
मृतेऽहनि पुनर्यस्तु न कुर्याच्छ्राद्धमादरात् ॥ २२ ॥ मातुश्च खगश्राद्धं लवत्सरांते मृतेऽहनि ॥ नाहं तस्य खगश्रेष्ठं पूजां शृणुमि न हरिः ॥ २३ ॥
न ब्रह्म न च वैरुद्रो न चान्येऽवता गणाः ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यं वर्षेषु मृतेऽहनि ॥ २४ ॥ नरेण खगश्राद्धं लोभो जकेन विज्ञेयः ॥ भोजको यस्तु
वै श्राद्धं न करोति खगाधिप ॥ २५ ॥ मातापितृभ्यां सततं वर्षेषु मृतेऽहनि ॥ सयाति नरकं धोरंतामिस्त्रं नानामतः ॥ २६ ॥ ततो भवति दुष्टात्मान
गरेमूकरः खग ॥ अनूरुवाच ॥ न जानाति दिनं यस्तु न मांसं विबुधाधिप ॥ २७ ॥ मृतौ यत्र महः प्राज्ञापि रौरौ स कथं नरः ॥ श्राद्धं करोतु वैता
भ्यां विधिवद्दत्सरात्मकम् ॥ २८ ॥ आदित्य उवाच ॥ न जानाति नरो यस्तु नाना विनतात्मजः ॥ मांसं देनं दृष्टानां तु पितॄणां खगसत्तमः ॥ २९ ॥
यथा कुर्यात्खगश्रेष्ठः शणकृत्सं समासतः ॥ मृताहं यो न जानाति मानवो विनतात्मजः ॥ ३० ॥ तेन कार्यं समासत्तया श्राद्धं सांवत्सरं खग ॥ मासे मा

गौशेरेवरमाधेवाविधिवत्स्वग ॥ ३१ ॥ विशेषतोभोजनेनयोमापूजयेत्सदा ॥ प्रीत्येवमवैतेनसंपूज्याःपितरःसदा ॥ ३२ ॥ ममेष्टानपितरो
 नित्यंगावोविप्राश्चमुव्रत ॥ तस्माच्चतेसेदापूज्यामद्रत्नेनविशेषतः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्मणपर्वणिषममकलमेसारथगोश्राद्ध
 विधिकथनंनामत्र्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ प्रलयातिप्रत्ययेनैवप्रश्रुवंप्रातिग्रहः ॥ यजेऽध्यापनेवादेवाधिवैदिवि
 क्रयः ॥ १ ॥ वैदिक्रयनिर्दिष्टस्त्रियाचावर्जितंधनम् ॥ नदेयंपितृदेवभ्योयच्चह्मृवात्स्वगाधिप ॥ २ ॥ अनुयोगेनयोदद्याद्ब्राह्मणायप्रति
 ग्रहम् ॥ सपूर्ववरकंयातिब्राह्मणास्तदन्तरम् ॥ ३ ॥ विदक्षराणि यावन्तिनियुज्यन्तेथंकरणात् ॥ तावत्योश्चणहत्यावैदविक्रयमाप्नुयात् ॥ ४ ॥
 वैश्वदेवेनयोहीनआदित्यस्यचकर्मणा ॥ सर्वेतेवृषलक्ष्याःप्राप्तवेदाश्चब्राह्मणाः ॥ ५ ॥ येषामध्ययनंनस्तिथेचकोविदनश्चयः ॥ कुलंवाऽश्रोत्रि
 यंयेषांसर्वेतेदूद्रधर्मिनः ॥ ६ ॥ अकृत्वावैश्वदेवंतुयोभुनक्त्यबुधःस्वग ॥ वृथातेनान्नपाकेनयमयोनिव्रजेत्तुसः ॥ ७ ॥ प्रियोवायदिविद्रेष्यो
 मुखःपंडितएवचावैश्वदेवतुसंप्राप्तसोऽतिथिःस्वर्गसंक्रमः ॥ ८ ॥ नैकग्रामीणमतिथिंप्रसांगतिकंतथा ॥ अर्वित्योभ्यागतोयस्मात्तस्मा
 दतिथिरुच्यते ॥ ९ ॥ अर्वित्यःसतुवैनाम्नावैश्वदेवउपागतः ॥ अतिथितंविजानीयात्तुनःपूर्वमागतः ॥ १० ॥ यावच्चप्राप्नुतेद्वन्नकुंताशीः
 स्नातकोद्विजः ॥ तस्यान्नस्यचतुर्भागंहंतकारंविदुःस्वग ॥ ११ ॥ ग्रासमात्राभवेद्विज्ञाचतुष्कालंचतुर्गुणम् ॥ पुष्कलानिचत्वारिहंतका
 रोविधीयते ॥ १२ ॥ आरूढोऽनैष्ठिकंधर्मयस्तुप्रच्यवतेपुनः ॥ चांद्रायणंचरेन्मासमिति विद्विषगाधिप ॥ १३ ॥ आरूढमतितापस्योब्राह्म
 णोवृषलेनच ॥ द्वावेतौविद्विचांडालौवेदिनाश्चजायते ॥ १४ ॥ ब्राह्मणकुलटानित्यंस्वकंत्यक्त्वापातिस्रग ॥ अन्यस्यविशतेगहेब्राह्मण
 स्यस्वगाधिप ॥ १५ ॥ उत्पद्यतेतुयस्तस्याब्राह्मणेनमहमते ॥ सचांडालोमहान्प्रोक्तोमहाचांडालइत्युत ॥ १६ ॥ यस्तुप्रव्रजितोभूत्ता
 पुनःसेवतिमैथुनम् ॥ षष्ठिवर्षसहस्राणिविष्टायांजायतेक्रिमिः ॥ १७ ॥ पंचगव्येनशुद्धिःस्यादित्याहममदेहकृत् ॥ अभोज्यंब्राह्मणस्या
 न्नंवृषलेननिर्मत्रितम् ॥ १८ ॥ तथैववृषलस्यान्नंब्राह्मणेननिर्मत्रितम् ॥ ब्राह्मणंनंददच्छूद्रःशूद्रंनंब्राह्मणोददत् ॥ १९ ॥ उभावेतावभो
 ज्यान्नौभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् ॥ उपनिक्षेपधर्मेणशूद्रान्नंचपचेद्विजः ॥ २० ॥ अभोज्यंतद्वेद्वेद्वन्नसंचविप्रःपुरोहितः ॥ शूद्रान्नंशूद्रसंपकंशूद्रेण

सहवासनम् ॥ २१ ॥ शूद्राज्ञानगमः कश्चिज्ज्वलंतमपि पातयेत् ॥ शूद्राब्राह्मणपहता विप्राविह्वलरतिलालसाः ॥ २२ ॥ कुपिताः किं करिष्यन्ति नि
विषादवपन्नगाः ॥ हस्तदत्तास्तु ये स्नेहाल्लवणव्यंजनादयः ॥ २३ ॥ दातारं नापि तिष्ठति भोक्ता भुञ्जति किलिबन्धम् ॥ आयसेन तु पात्रेण यदन्नमुप
दायते ॥ २४ ॥ भोक्ता विद्यादानं मुक्ते दाता तु नरकं व्रजेत् ॥ अंगुल्यादंतकाष्ठं तत्प्रत्यक्षलवणं च यत् ॥ २५ ॥ मृत्तिकाभक्षणं चैव तुल्यगोमांस
भक्षणम् ॥ मुखे पयुषि ते नित्यं भवत्यप्रयतो द्विजः ॥ २६ ॥ तस्माच्छुष्कमथाद्रवभक्षयेदंतधावनम् ॥ पुष्पालंकारवस्त्राणि गंगमाल्यानुलेप
नम् ॥ २७ ॥ उपवासो न दुष्यति दंतधावनमंजनम् ॥ गृहं ते वसते मूर्खो दूरे चास्य गुणान्वितः ॥ २८ ॥ गुणान्विते च दातव्यं नानास्ति मूलै
व्यतिक्रमः ॥ ब्राह्मणतिक्रमो नास्ति विप्रैश्चैव विवर्जिते ॥ २९ ॥ ज्वलंतमग्निमुत्सृज्य न हि भस्मानि हूयते ॥ सन्निकृष्टमर्धया न ब्राह्मणं प्रोच्य
तिक्रमेत् ॥ ३० ॥ भोजनैर्नैव दानेन दहत्यासतमं कुलम् ॥ अन्नरुचाच ॥ ३१ ॥ किं तु यत्ते पुरा देव श्रुते
वाक्यं महात्मनः ॥ गदतो नारदस्यैव शृणु त्वं विबुधाधिप ॥ ३२ ॥ गदतो मे सुरश्रेष्ठ धर्म्यमर्थं सुखावहम् ॥ सत्यनिष्ठं द्विजं यस्त्पुच्छजा
तिं प्रियंवदम् ॥ ३३ ॥ मूर्खपाखंडिनं वापि वृत्तिहीनमथापि वा ॥ अतिक्रम्य नरो घोरं नरकं पातयेत् स्वग ॥ ३४ ॥ सप्त परान्तस्तप्तपूर्वां पुरुषा
नात्मना सह ॥ तस्मान्नातिक्रमेद्वाजा ब्राह्मणं प्रातिवेशिकम् ॥ ३५ ॥ संवधतस्तथा सन्नं दौहित्रं विद्यते तथा ॥ भागिनेयं विशेषेण
तथा बंधुग्रहाधिप ॥ ३६ ॥ नातिक्रमेन्नरस्त्वेतान् सुमूर्खानि पि गोपते ॥ अतिक्रम्य महद्रौद्रं रं वं नरकं व्रजेत् ॥ ३७ ॥ आदित्य उवाच ॥ ए
व मे तन्न संदेहो यथा वदसि खेचर ॥ ममाप्येवं गतं वीर ब्राह्मणं न परीक्षयेत् ॥ ३८ ॥ सर्वदेवमयं विप्रसर्वलोकमयं तथा ॥ तस्मात्संपूजयेदं न
गुणांस्तस्य चिंतयेत् ॥ ३९ ॥ केवलं चित्तये जातिं न गुणान्विनतात्मज ॥ तस्मादात्मन्येत्पूर्वमासन्नं ब्राह्मणं बुधः ॥ ४० ॥ यस्त्वा सन्नमाति क
म्य ब्राह्मणं पतितादृते ॥ दूरस्थान् पूजयेन्मूढो गुणाढ्यान्नरकं व्रजेत् ॥ ४१ ॥ देवकर्म विनाशे न ब्रह्मस्वहरेण न च ॥ देवद्रव्यं द्विजांश्च ब्रह्मस्वं ब्राह्मणां च
तम् ॥ ४२ ॥ विद्यो न्यां क्षिपेत् यस्तु विद्यो निमिगच्छति ॥ माददस्वैति यो ब्रूयाद्वाग्निब्राह्मणे पुनै ॥ ४३ ॥ तिर्यग्यो निशंतं गत्वा च ङालेऽप्य
भिजायते ॥ यत्तु वाचा प्रतिज्ञातं कर्मणो नोपपादितम् ॥ ४४ ॥ तदहं धर्मसंयुक्तमिह लोके परत्र च ॥ वेदविद्या तस्मात्ते श्रोत्रिये गृहमागते ॥ ४५ ॥

कीडंत्योषधयःसर्वायास्यामःपरमांगतिम् ॥ मधुमांससुरासोमलक्षाद्यंलवणंतथा ॥ ४६ ॥ विक्रीयान्यतमंतेषांदिनश्चांद्रायणंचरेत् ॥
 गुडंतिलंतथानीलंकेशानोघूमकान्यवान् ॥ ४७ ॥ विक्रीयब्राह्मणोर्गांचकृच्छ्रसांतपनचरेत् ॥ उष्ट्रमाविकक्षीरंचअन्नमृतकस्तुके ॥ ४८ ॥
 चौरस्यान्नंमृतश्राद्धेभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् ॥ गर्वाशृंगोदकेस्नातोमहानद्याश्चसंगमे ॥ ४९ ॥ समुद्रदर्शनाद्रापिशुनादृष्टशुचिर्भवेत् ॥ वेदवि
 वाव्रतस्नातःशुनादृष्टोद्विजःखग ॥ ५० ॥ हिरण्योदकमिश्रंतुष्टुतृप्तइयविशुद्धयति ॥ तिष्ठन्वाप्यथवागच्छःकुनादृष्टोद्विजःखग ॥ ५१ ॥
 दंष्ट्रंप्राइयशुचिःस्याद्वैयथाहभगवान्मनुः ॥ अतिनश्चापिदृष्टस्यत्रिरात्रंक्षपणंस्मृतम् ॥ ५२ ॥ सघृतंचततोभुक्त्वाव्रतशेषं समाचरेत् ॥
 ब्राह्मणतुशुनादृष्टासोमेदृष्टं समाचरेत् ॥ ५३ ॥ यदानहइयेतेसोमःप्रायश्चित्तंकथंभवेत् ॥ यादिशं ब्रजेतेसोमस्तांदिशंचावलोकयेत् ॥ ५४ ॥
 सोममार्गेणसापूर्वापंचपूतेनशुष्यति ॥ ब्राह्मणस्यब्रह्मद्वारपूरयशोणितसंभवे ॥ ५५ ॥ क्रिमिभिर्दइयेतयश्चानिष्कृतितस्यवच्चिते ॥ गवांतत्र
 पुरीषेणत्रिकालंस्नानमाचरेत् ॥ ५६ ॥ दधिक्षीरंघृतंपीत्वाक्कमिदृष्टोविशुद्धयति ॥ अथनाभ्यांप्रदृष्टस्यआपादाद्विनतात्मज ॥ ५७ ॥ एत
 द्विनिर्दिशेत्प्राज्ञःप्रायश्चित्तंखगाधिप ॥ नाभिकंठांतरेवीरयथाउत्पद्यतेकृमिः ॥ ५८ ॥ षड्रात्रंतुतदप्रोक्तंप्रायश्चित्तंमनीषिभिः ॥ यदाद
 शंतिशिरसिक्कमयोविनतात्मज ॥ ५९ ॥ कृच्छ्रंतदाचरेत्प्राज्ञःशुद्धयेकइयपात्मज ॥ मृताब्रमधुमांसंचयस्तुभुंजेतब्राह्मणः ॥ ६० ॥ सत्रीण्यहा
 न्युपवसेदेकाहंचदेकवसेत् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेवर्षेणिसप्तमीकल्पेऽनूवादिन्यंवादिब्राह्मणधर्मवर्णनं नामचतुरशीत्युत्तर
 अततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ४४ ॥ आदित्यउवाच ॥ रात्रौश्राद्धंनकुर्वीतरक्षसीकीर्तितहिंसा ॥ संध्योरुभयोर्वीरसूयंचैवाभिराहिते ॥ १॥
 अकृत्वामातृयज्ञंतुयःश्राद्धंपरिवेषयेत् ॥ तातस्यकोथंसंयुक्ताहिंसामिच्छतिदरुणाम् ॥ २॥ अनूरुवाच ॥ मातृश्राद्धंकथंकार्यकाश्चतामात
 रःस्मृताः ॥ नांदीमुखआपितरःकथंपूजःमवायुः ॥ ३॥ आदित्यउवाच ॥ हंततेसंप्रबध्यामिमातृश्राद्धविधिखग ॥ शृणुत्वखगशादुल्लगद
 तोममकृत्स्नशः ॥ ४ ॥ पूर्वाल्लभोजयेद्विप्रान्तासर्वान्प्रदक्षिणान् ॥ तथान्यनंभवंविप्रचतुरश्रखगाधिप ॥ ५ ॥ ऋजुवैकुतपांनदत्त्वसत्ये
 नविधिवत्खग ॥ कृत्वायवैस्तिर्लार्थंतुदधिमिश्रंक्रमेणच ॥ ६ ॥ गंधपुष्पादिकंसर्वंकुर्याद्विप्रदक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततोदद्यान्मधुरं

भोजनखग ॥ ७ ॥ गुडमिश्रखगश्रेष्ठसवस्त्रमोदनं परम् ॥ रसानामोदकांश्चैव न चास्तां कटुकास्तथा ॥ ८ ॥ एवं मुक्तेषु विप्रेषु दुद्यात्पिण्डा-
 न्तसमाहितः ॥ दध्यक्षतविमिश्रास्तुवरदैश्च खगाधिप ॥ ९ ॥ कृत्वा तु मण्डपं वीरिचतुरस्रं प्रदक्षिणम् ॥ पूर्वार्थांश्च कुशान्दत्त्वा पुष्पाणां प्रक-
 रं तथा ॥ १० ॥ सव्येन पाणिना वीरविधिवत्खगसत्तम ॥ मात्रे प्रमात्रे तन्मात्रे निर्वपेत्पूर्वतो मुखः ॥ ११ ॥ पितुमात्रे तु तन्मात्रे निर्वपेद्विधि-
 वत्खग ॥ वृद्धायै प्रपितामह्यै तथान्यनिर्वपेद्विधः ॥ १२ ॥ एवमुद्दिश्य वै मातृपटुपिण्डान्निर्वपेत्खग ॥ भोजयाद्यौ द्विजान् वीरमातृश्रीद्वेखगा-
 धिप ॥ १३ ॥ नवमं सर्वदैवत्त्र्यं भोजयेद्विधिवत्खग ॥ नांदिमुखान्स्ततोद्दिश्य पितृन्पंचाद्विजोत्तमान् ॥ १४ ॥ भोजयेद्विधिवच्छ्राद्धवृद्धे-
 श्राद्धे प्रदक्षिणम् ॥ इत्थं श्राद्धद्रव्यं कुर्याद्द्रव्यैकं इत्यपनंदन ॥ १५ ॥ तथान्यमपि तेष्वचि मं परं श्राद्धविधिं तव ॥ अथैवं भोजयेच्छ्राद्धे तत्पूर्वं
 तु प्रवर्तयेत् ॥ १६ ॥ अन्यथा तत्र लुपंति स देवा सुरमानुषाः ॥ अय्यभावे तु विप्रस्य पाणावेवोपपादयेत् ॥ १७ ॥ यो ह्यग्निः स द्विजो विप्रोऽसौ
 त्रदक्षितमुच्यते ॥ पूर्वपात्रे च चान्नं यन्मात्रमुपकल्पितम् ॥ १८ ॥ तेनैव सह भोक्तव्यं पृथग्भावो न विद्यते ॥ द्वौ देवोऽथैव नौ विप्रौ प्राङ्मुख-
 खावुपवेशयेत् ॥ १९ ॥ त्रीनपैत्रोद्दिशुः खान् वीरिवृद्धौ चाध्वयुसंगमान् ॥ २० ॥ त्रीणि श्राद्धे पवित्राणि दौहित्रं कुतुपास्तिलाः ॥ त्रीणि चान्नप्रश-
 सति शौचमक्रोधमन्तरम् ॥ २१ ॥ दौहित्रं खंडमित्युक्तं ललाटाय प्रजापते ॥ तत्र शृंगस्य यत्पात्रं तदौहित्रमिति स्मृतम् ॥ २२ ॥ सव्यादंसा-
 त्परिभ्रष्टं नाभिदेशे व्यवस्थितम् ॥ एकवस्त्रं तु तं विद्याद्वैवैपित्र्ये च व्रजेयत् ॥ २३ ॥ पितृदेवमनुष्याणां पूजनं भोजनं तथा ॥ नोत्तरयि विना
 कार्यकृतं स्यान्निष्फलं यतः ॥ २४ ॥ परिधानकृते स्कंधे गृहस्थोऽर्चयेत्पितृन् ॥ न स तत्फलमाप्नोति यथायोग्यं पटावृतः ॥ २५ ॥ वनस्थानां
 खगश्रेष्ठयतीनां च महामते ॥ सिद्धये कर्मणि विरियोगपट्टकमुच्यते ॥ २६ ॥ हस्तौ प्रक्षाल्य गंडूषयः पिवेद्विचक्षणः ॥ स तु देवं च पित्र्यं
 च आत्मानं चोपधातयेत् ॥ २७ ॥ भोजनेष्वेव तिष्ठति स्त्विच्छंति कुर्वति यो द्विजाः ॥ आसुरं तद्भवेच्छ्राद्धं पितृणां नोपतिष्ठति ॥ २८ ॥ दातारो
 नो भिवर्धतां विदाः संततिरेव च ॥ श्रद्धाचनो माव्यगमद्रुदुयं च नोऽस्त्विति ॥ २९ ॥ इति श्री भाविष्ये महपुराणे ब्राह्मणसप्तमीकले सौरधर्म-
 रूपादित्यसंवादे मातृश्राद्धविधिवर्णनं नाम पंचाशत्पुत्रशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ॥

पूर्वकम् ॥ शयनारोहणेचैवकायैमुखमभीप्सता ॥ १ ॥ कार्यप्रत्यवरहस्तुमार्गशीर्ष्यानसंशयः ॥ फलवन्तनुष्ठानानत्यानाभ्यप-
 स्मृतम् ॥ २ ॥ काम्यानांफलार्थदुष्टदोषप्राप्त्यर्थमेवच ॥ नैमित्तिकानांकरणत्रिविधकर्मणांफलम् ॥ ३ ॥ फलकोचिदुपात्तस्यदुरितस्य
 प्रचक्षते ॥ अनुत्पत्तिस्तथाचान्येप्रत्येत्याभ्युपमंयच ॥ ४ ॥ नित्यक्रियं तथाचान्येअनुपगतफलंश्रुतिः ॥ अग्र्यधेयं तथादर्शपूर्णमासं द्विती-
 यकम् ॥ ५ ॥ चतुर्मास्यग्निहोत्रं पशुबंधो निरूढकाः ॥ सौत्रामणीचसंस्थाः स्युर्होविषः श्रुतिनादिताः ॥ ६ ॥ अग्निहोमोऽत्यग्निहोमउच्छ्रयः
 संषोडशी तथा ॥ वाजपेयातिरात्रश्चातोयमः श्रुतौ श्रुतः ॥ ७ ॥ द्यास्यात्सर्वभूतेषुअनमूयाथमंगलम् ॥ क्षातिर्दयात्वनयासः शौचमस्पृह
 ताव्रतम् ॥ ८ ॥ सम्यगुक्तास्तु संस्काराब्रह्मप्राप्तिनिमित्तकाः ॥ अनंतरंप्रवक्ष्यामि विप्राणां वृत्तयः शुभाः ॥ ९ ॥ ऋतामृतेच विप्राणां मृतं प्रमृ-
 तमेवच ॥ प्रतिग्रहावणिज्यादिश्रयसीनोत्तरोत्तरा ॥ १० ॥ आजीविकावृत्तयस्तु दुत्याद्याः संप्रवर्तिताः ॥ तासां कयापि जीवेतअनुतेष्ठयथा
 विधि ॥ ११ ॥ नित्यशुचिसुगंधश्चस्नानशीलः प्रियवदः ॥ पूज्यश्च पूजयेद्देवान्कार्याणि स्वयमाचरेत् ॥ १२ ॥ नैशेतार्कनगंधानिच संस्पृष्ट
 मैथुनम् ॥ नाप्सु मूत्रपुरीषं वानाशुचिरात्रितारका ॥ शास्त्रोक्तायत्रणयातुनानुक्ता निव्रतानिच ॥ १३ ॥ स्वगार्थसाधयेत्ताभिः शक्तिमान्भजन
 सातथा ॥ नित्यानिकेचिदिच्छतिकाम्यानिच तथापरे ॥ १४ ॥ काम्याप्रवृत्तौ संगेच प्रायाश्चित्तं विधीयते ॥ व्रतानि मनसात्विष्टसंकल्पद्विभ-
 नसः ॥ १५ ॥ अंतरानुफलं तद्दपि वादाग्रकर्तिताः ॥ अनाध्यायं स्वयं सम्यगवर्जयेन्फलसाधनम् ॥ १६ ॥ आत्मा गुह्यस्तथादेशो बसुहः
 प्रजापदः ॥ अशुभानि निमित्तानि उत्पत्तं विवृणुतं तथा ॥ १७ ॥ पर्वाणि मनसोऽगुह्यि रनध्याय इति स्मृतः ॥ अनध्यायाश्च दृष्टार्था अहृष्ट-
 र्थास्तथापरे ॥ १८ ॥ वेदाध्ययनमेवेति त्रिधामद्वयानदर्शनम् ॥ अभक्ष्यं सर्वपापानां नाशौ चंखमाधिप ॥ १९ ॥ द्रव्यगुह्यिस्तथैव स्यादन्य-
 थात्त्वसंभजसम् ॥ जातिदुष्टक्रियादुष्टकालदुष्टं विभ्रूपितम् ॥ २० ॥ संसर्गाश्रयदुष्टचमद्वल्लेखं स्वभावतः ॥ लघुनंगृजनं चैव पलंकुं कटुकानिच
 ॥ २१ ॥ वार्ताकं नलिकेतुमूलकं जातिदुष्टकम् ॥ नोभक्षेत्क्रियादुष्टदुष्टं च पातितैश्च प्रकृ ॥ २२ ॥ कामदुष्टं तु विज्ञेयं तसदचिरसंस्थितम् ॥
 दधिभक्ष्यविकारांश्चमधुवर्जतदिष्यते ॥ २३ ॥ सुरालगुनसंपृष्टपूपादिसमन्वितम् ॥ संसर्गदुष्टमेतद्विशुनोच्छिष्टं खगेक्षर ॥ २४ ॥ शुद्ध

सक्तं खंडसंज्ञेयमाश्रयद्रूपकम् ॥ विचिकित्सतु हृदये अन्त्येयीस्मन्तमुजायते ॥ २५ ॥ सहस्रेष्वंतु तज्ज्ञेयपुरीषंतु स्वभावतः ॥ रसद्रुवि
कारोऽपिरसस्येति प्रदर्शितम् ॥ २६ ॥ पायसं क्षीरपाकादिति स्मिन्नेव दिने तथा ॥ यथा शाल्मल्यं श्रेष्ठभक्ष्याभक्ष्यं निरूपयेत् ॥ २७ ॥ प्राणान्त्येयो
क्षितं च श्राद्धे च द्विजकाम्यया ॥ पितृन् देवांश्चाप्यित्वा भुंजन्मांसं न दोषभाक् ॥ २८ ॥ प्रेतशुद्धिः सपिंडानां तस्मिन्नेव मृते सति ॥ दशाहं द्वाद
शाहं वा पक्षमांसं त्वशुद्धता ॥ २९ ॥ दशाहादि त्रिक्रिभागे वर्णशोभंति हि ॥ दशाहेन तु भोज्याः स्युः मृतकाश्चैव योस्तथा ॥ ३० ॥ ऊर्ध्वद
शाहादेकाहश्रवणे सति जायते ॥ संवत्सरे व्यतीते तु स्नानादेव विशुद्धयति ॥ ३१ ॥ समानोदकता प्रोक्ता जन्मनाम्नारपर्यये ॥ सपिंडाः सतपुर
षाः श्रुतावेतन्निर्दर्शनम् ॥ ३२ ॥ आदंतजन्मनः सद्यश्चावृद्धा त्रैष्टिकी स्मृता ॥ त्रिरात्रमात्रता देशात् सपिंडेषु मृतेषु च ॥ ३३ ॥ तेषामपि तदेक
स्याद्भयो वस्थाप्यपेक्षते ॥ समानोदका त्रिरात्रेण शुद्ध्यैद्भूमृत्युजन्मनोः ॥ ३४ ॥ गर्भमावेति रात्रेण उदकया शुद्ध्यते तथा ॥ अनंतजन्ममरणे
तच्छेषेण विशुद्धयति ॥ ३५ ॥ द्विजानां त्वेवमेव स्यात्पित्रर्थमातुरेव वा ॥ अग्निहोत्रार्थं विज्ञेयं सद्यः शौचमिति स्थितिः ॥ ३६ ॥ असपिंडेतु
निर्हारा त्रिरात्रमपि मानवः ॥ तस्यैवानुगतौ ज्ञेयं सद्यः शौचं खगाधिप ॥ ३७ ॥ शुद्ध्यैद्विजो दशाहेन जन्महानौ द्विये निषु ॥ षड्विस्त्रिभिर्ह
केन क्षत्रविट्शूद्रयोनिषु ॥ ३८ ॥ उक्तशौचं यथान्यायं शारंगं तत्त्वदर्शिभिः ॥ द्रव्यशुद्धि विधानंतु यथावदभिधीयते ॥ ३९ ॥
तैजसं मार्तिकं वीवारिशुद्धिः स्मृता तथा ॥ निर्लेपं शालेनैव रूपशोचैतु प्रोक्षणेन वै ॥ ४० ॥ अशुद्धेनैव किंचिद्विद्रव्यमस्तीति खेचर ॥
वचनाच्छुद्धयशुद्धी तु द्रव्यनामानि खेचराः ॥ ४१ ॥ स्नानं शौचं च कर्तव्यं द्रव्यशौचादनंतरम् ॥ प्रातः स्नानंतु नित्यं स्याद्ग्रहणे काल्यमेव च ॥ ४२ ॥
नैमित्तिकं क्षुराशौचं तेन पापाद्विशुद्ध्यति ॥ उक्तं शौचं विज्ञेयं दोषक्षयकरं खग ॥ ४३ ॥ कर्मगंचेति विज्ञेयं षट्प्रकाराः समासतः ॥
एवमाचमनं विद्याद्विशिष्टं तु द्विजन्मनाम् ॥ ४४ ॥ तदा मृतानां तद्द्रव्यादन्येषां तु यथासुखम् ॥ कन्यानिवृत्तिं पुत्रैस्तु यथान्यायं समाचरेत् ॥ ४५ ॥
कलाशिरूपानि सर्वाणि गृह्णीयात्परितुष्टये ॥ ४६ ॥ शुश्रूषयेत्पतिं भार्यापरितोषं यथाव्रजेत् ॥ गुरुणां परितोषश्च यर्मन्त्राणां समासतः ॥
वृद्धाऽपुत्रायादि मृता तद्भावेन पश्यतु ॥ ४७ ॥ मृतापत्याप्यगर्भा च वृद्धापत्यापतिव्रता ॥ कुर्यादनिवृत्तं भर्तुर्गते सन्निहितेऽपि वा ॥ ४८ ॥

एतार्थमसमंनिष्ठां भूतलोकमवाप्नुयात् ॥ स्त्रीधर्मचारिणीसाध्वीमृतादह्यात्तथाग्निभिः ॥ ४९ ॥ विपरीताददह्यात्पुनर्दराक्रियातथा ॥
 स्त्रीणानियोगोविहितोमरणद्वह्नचारकम् ॥ ५० ॥ प्रातव्यश्चयथाधर्मदृष्टादृष्टफलप्रदः ॥ तस्माद्धर्मसदाकुर्यात्कुर्वन्स्वर्गमवाप्नुते ॥ ५१ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्रह्मपर्वणिषमसमकल्पेसौरधर्मेषुशुद्धिप्रकरणवर्णनंमषडशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ६४ ॥ अनूरु
 रुवाच ॥ ॥ कानिपुण्यानिकृत्वहस्वर्गगच्छन्तिमानवाः ॥ मनुष्यलोकेसंभूताःस्वर्लोकेगामिनःपरम् ॥ १ ॥ कर्मयज्ञस्तपोयज्ञःस्वाध्या
 योध्याननिर्मितः ॥ ज्ञानयज्ञश्चपंचतेमहायज्ञाःप्रकीर्तिताः ॥ २ ॥ एतेषामेवयज्ञानामुत्तमःकृतमःस्मृतः ॥ एतद्यज्ञफलानांचिकिंफलंका
 गतिर्भवेत् ॥ ३ ॥ धर्माधर्मप्रभेदाश्चकियन्तःपरिकीर्तिताः ॥ तत्साधनानिकतिधागतयश्चयावद ॥ ४ ॥ खनारकिणांपुंसामागतानांपुनःक्षि
 तौ ॥ कानिचिह्लानिजायन्तेमुक्तशेषणकर्मणा ॥ ५ ॥ महाभारणवाद्द्वाराद्धर्माधर्माभिसंकुलान् ॥ गर्भाभिदुःखफेनाब्द्यामुच्यं
 तेदेहिनःकथम् ॥ ६ ॥ इत्युक्तोभगवान्भानुःसर्वप्रश्रार्थमादरात् ॥ प्रत्युवाचमहतेजःसमासाब्द्यासयोगतः ॥ ७ ॥ स्वर्गोपवर्गफलदं
 नरकार्णवतारणम् ॥ धर्मपापहरंपुण्यंशृणुशूरप्रभाषतः ॥ ८ ॥ श्रद्धापूर्वःसदाधर्मःश्रद्धामध्यातंसंस्थितः ॥ श्रद्धानिष्ठप्रतिष्ठ
 श्रद्धर्मःश्रद्धाप्रकीर्तिता ॥ ९ ॥ अतिमंत्रसाःसूक्ष्माःप्रधानपुरुषेश्वरः ॥ श्रद्धामात्रेणगृह्यतेनपरेणचक्षुषा ॥ १० ॥ कायक्लेशैर्नबहुभि
 नैचैवार्थस्यराशिभिः ॥ धर्मःसंप्राप्यतेसूक्ष्मःश्रद्धाहीनैःसुरैरपि ॥ ११ ॥ श्रद्धाधर्मःपरःसूक्ष्मःश्रद्धायज्ञाहुततपः ॥ श्रद्धामोक्षचस्वर्गचश्रद्धा
 सर्वमिदंजगत् ॥ १२ ॥ सर्वस्वजीवितंवापिदद्यादश्रद्धयापिच ॥ नाप्नुयात्सफलंकिंचितस्माच्छ्रद्धापरोभवेत् ॥ १३ ॥ एवंश्रद्धामयाःसर्वमम
 धर्माप्रकीर्तिताः ॥ पूज्यस्तुश्रद्धयापुसाध्येयःपूज्यश्चश्रद्धया ॥ १४ ॥ अधिकारस्यप्राप्त्यर्थमहासारविमुक्तिदम् ॥ आज्ञायुक्तंसंदिग्धं
 वाक्यमेतन्ममाहुतम् ॥ १५ ॥ नानासिद्धिकराद्व्यंशलोकिंचितानुरंजनम् ॥ सुनिश्चितार्थगंभीरांवाक्यमममनोरमम् ॥ १६ ॥ मन्मान
 सममुद्रोहिद्विपदोयदिवुधाः ॥ सख्योल्लेकतिविल्यातःसशिवमंडलखग ॥ १७ ॥ देवत्रयगुणातीतःसर्वज्ञःसर्वविप्रभुः ॥ ओमित्येकाक्षरेम
 त्रैस्थितःसपरमोमम ॥ १८ ॥ यथानादिप्रवृत्तोयंवेदःसंसारसागरः ॥ खषोल्लेकोपितथानादिःसंसारणवशोधनः ॥ १९ ॥ व्याधीर्नभेजयंद्रतत्र

तिपक्षस्वभावतः ॥ मोक्षिणां मुक्तिहेतुश्च सिद्धः सर्वार्थसाधकः ॥ २० ॥ ममाभिधानमत्रोयमभिधेयः सदा स्मृतः ॥ अभिधानाभिधेयौ हं
 मंत्रसिद्धोऽस्मि खेचर ॥ २१ ॥ वेदो मनोगमेचात्र षडक्षरमंत्रास्थितः ॥ यद्वा मुक्तोऽक्षरैकेन लोके पंचाक्षरः स्मृतः ॥ २२ ॥ किंतस्य बहु
 भिर्भूतः शास्त्रैर्वा बहुविस्तरैः ॥ यस्यो नमः खपोलकेति मंत्रोऽयं हृदि संस्थितः ॥ २३ ॥ तेनार्थं तं श्रुतं तेन तेन सर्वमनुष्ठितम् ॥ येन नमः
 खपोलकेति मम वाक्य षडक्षरम् ॥ २४ ॥ विधिवाक्यमिदं सर्वं नार्थवादं चोपमम् ॥ एतत्ते वैश्यतेऽप्यंमवाक्यार्थमुत्तमम् ॥ २५ ॥
 पृच्छस्वेमं प्रणम्य श्रुत्वा न तेन यमहामते ॥ सुमंतुरुवाच ॥ २६ ॥ अत्रातु वचनं भानोर्विनतेनैवोमहावलः ॥ २७ ॥ सप्ताश्वतिलकं भक्त्या प्र
 णम्योवाच भारत ॥ २८ ॥ अतूरुवाच ॥ २९ ॥ ब्रूहि मे देव शाईल्यत्पृच्छामि महामते ॥ २९ ॥ कीदृगवाक्यमिदं भानो वाक्यार्थं च
 ब्रवीमि ते ॥ सप्ताश्वतिलक उवाच ॥ ३० ॥ विमुक्ताः शेषदोषेण सर्वज्ञेन भगेन यत् ॥ ३१ ॥ प्रणीतमलं वाक्यं तत्प्रमाणं न संशयः ॥ यस्मान्मातृद
 नामासौ कथ्यते च मनीषिभिः ॥ ३२ ॥ यथार्थं पुण्यमाप्नोति पतत्यश्रद्धया त्वयः ॥ सौरवाक्यप्रवक्तारं मूर्खवत्पूजयेद्गुरुम् ॥ ३३ ॥
 संसारार्णवनिर्मग्नयः समुद्धरते जनम् ॥ सौरधर्मान्मिह स्तेनकस्तेन सदृशो गुरुः ॥ ३४ ॥ अज्ञानवद्विस्तृतं निर्वापयति यः शूनैः ॥
 ज्ञानामृतेन वै भक्तान्कस्तेन प्रतिपूजयेत् ॥ ३५ ॥ नैव राज्येन महतान चैवार्थस्य राशिभिः ॥ प्राप्तमज्ञानशमनं परलोके सुखावहम् ॥ ३६ ॥
 स्वर्गोपवर्गसिद्धयर्थं भाषितं यत्तु शोभनम् ॥ वाक्यं ते देवदेवेन तद्विज्ञेयं सुभाषितम् ॥ ३७ ॥ रागद्वेषक्षमाक्रोधकामतृष्णानुसारिणाम् ॥
 वाक्यं निरयहेतुत्वात्तद्दुर्भाषितमुच्यते ॥ ३८ ॥ संस्कृतेनापि किं तेन मृदुलालापसंगिना ॥ आविद्या रामवाक्येन संसारकेशहेतुना ॥ ३९ ॥
 तच्छ्रुत्वा जायते पुण्यं रागादीनां च संशयः ॥ विरूपमपि तद्वाक्यं विज्ञेयमतिशोभनम् ॥ ४० ॥ स्मृतयो भारत वेदाः शास्त्राणि सुमहांति च ॥
 स्वायुषः क्षणायैव धर्मोऽयं समग्रं धितः ॥ ४१ ॥ पुत्रदारादिसंसारनराणां मूढचेतसाम् ॥ संसारविदुषां शास्त्रमनादिमुखनिर्गतम् ॥ ४२ ॥
 इदं श्रेष्ठमिदं ज्ञेयं सर्वं वंशातुमिच्छसि ॥ अपि वर्षसहस्रायुः शास्त्रांतं नाधिगच्छति ॥ ४३ ॥ विज्ञायाक्षरतन्मात्रं जीवितं चातिवचनम् ॥ विहा
 य सर्वं शास्त्राणि परलोके समाचरेत् ॥ ४४ ॥ पिंडितेनापि किं तेन समर्थेन च देहिनाम् ॥ यः पुण्यं भारमुद्ग्रेडुमशक्तः पारलौकिकम् ॥ ४५ ॥

पंडितोऽपि समूर्खः स्याच्छक्तिर्युक्तोऽप्यशक्तिः ॥ यः संसाराच्च माहात्म्यमुच्चारयितुमक्षमः ॥ ४३ ॥ तस्मात्सर्पिण्डितः शक्तः स तपस्वी जि-
 तेन्द्रियः ॥ यः सौराज्ञानसद्भावमालोचयितुमुद्यतः ॥ ४४ ॥ यः प्रद्वान्नुपः कृत्स्नाक्ष्मांधनं कान्तं तथा ॥ सर्वमन्यायतः पृच्छेन्न तस्योपदेशो
 दूरुः ॥ ४५ ॥ यः शृणोति सर्वमन्यायतः स च वक्तुश्च ॥ ततो गच्छति सुस्थानं नरकं तद्विपर्यये ॥ ४६ ॥ दत्तगोदोहं संभूतः षडक्षरविधानतः ॥
 रविः संपूजितः शीघ्रं नराणां तुल्यतामृशम् ॥ ४७ ॥ सुरासुरैर्मथ्यमानाक्षिरोदात्तागरात्पुरा ॥ पंचगावः समुत्पन्नाः सर्वलोकस्य मातरः ॥ ४८ ॥
 नंदसुभद्रासुरभसुमनाशोभनावती ॥ गावः सूर्यसमाभासाऽन्तन्नाः कृतिमागताः ॥ ४९ ॥ सर्वलोकोपकारार्थं देवानां तर्पणाय च ॥ मामा-
 श्रित्य स्थिता गावः स्नानार्थं भास्करस्य तु ॥ ५० ॥ तासां गानि पुण्यानि षड्रसाः खगसत्तमा ॥ खगादिषु च सर्वेषु स्थिराणीत्युपधारय ॥ ५१ ॥ गोमयं
 रोचनं मृदंक्षीरं दधि घृतं गवाम् ॥ षडंगानि पवित्राणि सर्वसिद्धिकराणि च ॥ ५२ ॥ गोमयादुत्थितः श्रीमान्चिल्ववृक्षोऽर्कवल्लभः ॥ तत्रास्ते पद्महस्ता
 श्रीवृक्षस्तेन च स स्मृतः ॥ ५३ ॥ पंकान्युत्पलपद्मानि पुनर्जातानि गोमयात् ॥ गोरोचनं च मंगल्यं पवित्रं सर्वकामदम् ॥ ५४ ॥ गोमूत्राङ्कगुलु-
 जार्तः सुगन्धः प्रियदर्शनः ॥ आहारः सर्वदेवानां भास्करस्य विशेषतः ॥ ५५ ॥ यद्वीजं जगतः किंचित्तज्ज्ञेयं क्षीरसंभवम् ॥ दध्नः सर्वाणि जाता
 नि मांगल्यान्यर्थसिद्धये ॥ ५६ ॥ घृतादमुत मुत्पन्नमरणा मतिप्रियम् ॥ तस्माद्धृतेन पयसा दध्नायः स्नापयेद्भविम् ॥ ५७ ॥ तदंते चोष्ण-
 तोयेन कषयैश्चात्रिरूपयेत् ॥ स्नाप्य शीतं बुनापश्चाद्भानुरोचनया लभेत् ॥ ५८ ॥ पूजयेद्दिल्वपत्रैश्च पद्मैर्नीलात्पलैस्तथा ॥ अर्घ्यं दद्यात्त-
 तः पश्चात्सर्वग्रंथगुलुखग ॥ ५९ ॥ पायसं दधिभक्तं च वज्रं च मधुना सह ॥ निवेदयेच्च सद्गत्या भक्ष्याणि विविधानि च ॥ ६० ॥ कृत्वा प्रदक्षि-
 णं पश्चात्प्राणिपत्य क्षमापयेत् ॥ अनेन विधिना भानुं षडंगेन दिवस्यति ॥ ६१ ॥ इह लोके परैश्चैव सर्वान्कामान् तस्य गच्छति ॥ षडंगविधिनान्
 च पूज्यैवं सुमनरा विम् ॥ ६२ ॥ स्वर्गं नयेत्स धीमान्स्तु कुलानामेकविंशतिम् ॥ स्वर्गैः स्थाप्य स्वयंगच्छेज्ज्यौतिषं नाम तत्पदम् ॥ ६३ ॥ अंशे
 न भोजकविरदेव कार्ये नियोजिताः ॥ प्रयाति स्वाप्तिना सार्धं श्रीमद्भानुं परमहत् ॥ ६४ ॥ भुक्त्वा भोगान्स्तु विपुलान् भोजको भोगसंमितः ॥
 कालान् पुनरिहायातः पृथिव्या मेकरा इभवेत् ॥ ६५ ॥ पुष्पं पत्रं फलं तोयं यद्भूतं भार्गवरचने ॥ सौरागावश्च गच्छति मूर्त्युलोकं न संशयः ॥ ६६ ॥

यःपिबेद्रोजनेधेनोरदत्वाभानवेपयः ॥ सगच्छेन्नरकंधोरमकुर्वस्तपनरवेः ॥ ६७ ॥ एककालंपिबेत्क्षीरधेनूनांभारुकरस्यतु ॥ अनेनस्नापयेद्वं
 क्षीरेणखगसत्तम ॥ ६८ ॥ प्रत्यूषेयद्रवक्षीरधेनूनांभारुकरस्यतु ॥ स्नापयेत्तेनैवभानुंकुत्स्नेनगरुडध्वज ॥ ६९ ॥ यस्तुलोकोभजेत्सर्वनदे
 वायनिवेदयेत् ॥ यावतिरोमकूपाणिगवां देहखगाधिप ॥ ७० ॥ तावद्रूपसहस्राणिनरकैपच्यतेखग ॥ पूजितंपूज्यमानंवायःकश्चिच्छुद्धयार
 विम् ॥ ७१ ॥ श्रुत्वानुमोदतेयस्तुसयज्ञफलमश्रुते ॥ भारुकरंपूजितंदृष्ट्वा सर्वपैःप्रमुच्यते ॥ ७२ ॥ हर्षात्प्रणम्यभैभानुं त
 स्थलोकेमहीयते ॥ पूज्यमानंरविभक्तयायःपश्यन्मानवःखग ॥ ७३ ॥ सोऽपियज्ञफलंकृत्स्नंप्राप्नुयान्नात्रसंशयः ॥ श्रुत्वानुमो
 दतेयस्तुपूज्यमानंदिवाकरम् ॥ ७४ ॥ तत्सर्वफलमाप्नोतिप्रसादाद्भारुकरस्यतु ॥ एकजन्मानुगंनंभक्त्यायच्चनिवेदितम् ॥ ७५ ॥
 जपयज्ञाद्विद्युक्तेभ्यःसहस्रभक्तिंस्मृतम् ॥ अभूतंसंखुवस्थायिप्रदानंजयजीविनाम् ॥ ७६ ॥ अत्यल्पमपिपहत्वाचकायखगाधिप ॥ त
 न्महाप्रलययावदातुर्भोगायकल्पते ॥ ७७ ॥ नदानमल्पंवहुधाकिंचिदस्तिविजानताम् ॥ देशकालविधिश्चद्रापात्रयुक्तं तद्रक्षयम् ॥ ७८ ॥
 पात्रेदेशेचकालेचविधिनाश्रद्धयाचयत् ॥ दत्तंहुतंकृतं चैवतद्वनंतफलंभवेत् ॥ ७९ ॥ तिलार्धमपियद्रिदीयतेश्रद्धयाद्विज ॥ सत्पात्रेवि
 धिवद्भक्त्यातद्भवेत्सर्वकामिकम् ॥ ८० ॥ यत्स्नातंज्ञानसलिलैःशीलभस्मप्रमार्जितम् ॥ तत्पात्रं सर्वपात्रेभ्य उतमं परिकीर्तितम् ॥ ८१ ॥
 जपोदमोयमःपुंसांत्रातांसांसारसगरात् ॥ अज्ञानांपापनेत्राणांतत्पात्रंपरमंस्मृतम् ॥ ८२ ॥ ज्ञानपूजनेचोपेतंशाल्मपापमहार्णवात् ॥ अ
 ज्ञानसंतारयेन्नृनकिंशिलातारयेच्छिलाम् ॥ ८३ ॥ द्विजानंविदविदुषांकिटिंसंभोगियत्फलम् ॥ हंतकारप्रदानेनतत्फलंजयजीविने ॥ ८४ ॥
 जीवियस्यैतयचगृहेयहेभुनक्तिस्तकृतः ॥ कुलमुत्तारयेत्तस्यनरकार्णवसंस्थितम् ॥ ८५ ॥ यज्ञाग्निहोमार्थेषुयत्फलंपरिकीर्तितम् ॥ ज
 यिनामन्नदानेनतत्समग्रंफलंभेत् ॥ ८६ ॥ भोजकेशांतचित्तायपरिध्यानरतायच ॥ श्रद्धयाग्रसंकुदत्त्वा सर्वपात्रैःप्रमुच्यते ॥ ८७ ॥ जा
 पकाच्छांतिसंयुक्तानादित्यार्पितचेतसान् ॥ भोजयित्वासंकुदत्त्वा सर्वपात्रैःप्रमुच्यते ॥ ८८ ॥ ध्यायमानोवेःसूक्तंभोजयेत्सततंचयः ॥
 ततःसाक्षादनैवतद्रुक्तमशनंभवेत् ॥ ८९ ॥ पितृनुदिश्यःश्राद्धेभोजयेद्भोजकोनरः ॥ संस्थानंसमवाप्नोतिभानवीयमसंशयः ॥ ९० ॥
 इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मणपर्वणिसप्तमीकल्पेसारधर्मेधनुमाहात्म्यवर्णनंनमससाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ६४ ॥

समाश्व उवाच ॥ मृगय सर्वपापान्ननिवेद्याशौचदोषमश्रेयः ॥ त्वत्प्राप्तं प्रशिक्षिषं द्रविष्येति श्रुत्वा ततः ॥ १७ ॥ त्वं हि गुरुमिषा तानप्याकाशमनहम् ॥
 यानिविद्यात्मनान्मुक्तैः संमुक्तैः किलिषन्तः ॥ २॥ कृमिपालये च वाणिज्ये क्रोधस्य अयादिविभिः ॥ गुणापापानिवर्धने मूनादौषेऽश्वपंचभिः ॥ ३ ॥
 कंदनोपेणी चुच्छोदकुम्भप्रसार्जना ॥ पंचमूनागृहस्थस्य तेन स्वर्गमगच्छति ॥ ४ ॥ मृग्याग्निगुरुग्राभिः पापैर्नैर्न लिप्यते ॥ अन्यश्च
 पातैर्कैरैस्तस्मात्संपूजयेत्सदा ॥ ५ ॥ मृग्याग्निगुरुनैर्वंध्यावच्छतयानसंख्यया ॥ नावद्वपमहन्प्राणिदानाभृग्युपवमेन ॥ ६ ॥ घृतपुप
 युतः सिकैः पुण्यं दशगुणोत्तरम् ॥ अवदंशगुणयुक्तं पुण्यं शतगुणं लग ॥ ७ ॥ पाटिकौ दनेनैव अंसहस्रगुणितं फलम् ॥ सुगंधगालिनवद्योवि
 ज्ञेयमयुतोत्तरम् ॥ ८ ॥ भक्ष्यान्नपानदानानितत्फलानितथा तथा ॥ यद्वातद्वामदोयमृग्याग्निगुरुसाधुषु ॥ ९ ॥ भक्षान्नैव अपूर्वाक्तम
 क्षयं लभते फलम् ॥ एवं यः कुरुते भक्तिं देवदेवो दिवाकरे ॥ १० ॥ स पितृन्तत्सर्वपापेभ्यः समुद्धृत्य दिवं नयेत् ॥ गंगास्नानमिदं पुण्यं दर्शना
 त्प्राप्तुयाद्देवैः ॥ ११ ॥ सर्वतीर्थभिषेकं च प्रणामाद्विदते लग ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः प्रणम्याग्निशिरसारविम् ॥ १२ ॥ शुश्रूष्य तत्संव्यायांभूय
 लोके महीयते ॥ युगपत्पूजितास्तेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ १३ ॥ पितरः सर्वदेवाश्च भवेयुः पूजिता रवा ॥ तुष्यति पितरस्तस्मत्सुहृष्टनेव क
 र्षुकाः ॥ १४ ॥ यः श्राद्धे भोजयेद्भक्त्या ब्राह्मणं जयजीविनम् ॥ अपिनः सकुलेकं चिदुद्धरोत्कल्लो गश्चर ॥ १५ ॥ यः संपूज्य रविं श्राद्धे भो
 जयेज्जयजीविनम् ॥ तुष्यति पितरस्तस्मत्स्य गार्ग्यं तिचपिता महाः ॥ १६ ॥ अद्य नः सकलप्राज्ञो वाचकं भोजयिष्यति ॥ पुराणविदमयानं दंडव
 सहसंस्थिताः ॥ १७ ॥ क्रीडंत्योपधयः सर्वायास्यामः स्वर्गमक्षयम् ॥ अनुग्रहाय लोकांश्रद्धायाश्च परीक्षणे ॥ १८ ॥ चरंत्यतिथिरूपे
 ण पितरो देवतास्तथा ॥ तस्मादतिथिमायां तमेगच्छेच्छ्रुतां गलिः ॥ १९ ॥ स्वागतासनपादार्घ्यस्नानाशयनादिभिः ॥ रूपांस्त्वितं वि
 रूपां वामलिनं मलिनं वरम् ॥ २० ॥ वेलायामतिथिप्राप्तं पीडितो न विचारयेत् ॥ भोजकानां शरीरेषु नित्यं सन्निहितो रविः ॥ २१ ॥ ये भो
 जकृत्य जंत्ये सर्वपापेष्ववस्थिताः ॥ अधोमुखार्द्धपादास्ते पतंतिनरकाग्निषु ॥ २२ ॥ कृमिभिर्भिन्नवदनास्ताप्यमानाश्च वह्निना ॥ पी
 ड्यन्ते चाबुधैर्योर्विदो द्वाश्चतुर्दश ॥ २३ ॥ ये चापवादं शृण्वन्ति विमूढा ब्राह्मणेषु वै ॥ ते विशेषेण पच्यन्ते नरकेषु मदिच्छया ॥ २४ ॥ सर्वे

षोमवपात्राणां सत्पात्रं जयद्वं परम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेत्सुसमाहितः ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मणे पर्वाणि सप्तमं कल्पसौर
 धर्मेषु भोजकसत्कारवर्णनं नामाष्टाशीत्याधिकाशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ४४ ॥ सताश्चातिलकउवाच ॥ आमपात्ररसा
 यद्वन्नश्यते न इयं भाजनम् ॥ जपोपेक्षे तथा दानं सह पात्रेण न इयति ॥ १ ॥ सद्भिजमूर्षेरयद्वद्वापि तं निष्फलं भवेत् ॥ भस्मनीव हुतं हव्यं यथा
 हेतुमतः फलम् ॥ २ ॥ जपेन रहिते विप्रे तथा दानं निरर्थकम् ॥ यथा पण्डोऽफलः स्त्रीषु यथा गौर्गोविचाफला ॥ ३ ॥ ब्राह्मणस्य तथा जन्मजपही
 नस्य निष्फलम् ॥ लोहोऽप्येन प्रतरन्निमज्जत्युदके यथा ॥ ४ ॥ तथा दाता ग्रहीता च पतन्त्येते मस्य यः ॥ कारुण्यात्सर्वभूतेषु श्रद्धया यत्प्रदा
 यते ॥ ५ ॥ दानं तद्वैखण्डेयं सर्वकामिकमुत्तमम् ॥ दीनार्थं कृपणानां च बालवृद्धातुरेषु च ॥ ६ ॥ यदीयते खगश्चेष्टतस्यानंतं फलं लभेत् ॥ न हि
 स्वार्थं समुद्दिश्य प्रतिगृह्णति साधवः ॥ ७ ॥ दातुरेवोपकाराय जगद्गुहः श्रावणादयः ॥ दातुरेवोपकाराय वदत्यर्थं ददस्व मे ॥ ८ ॥ यस्मादाता
 प्रयात्यूर्ध्वमधस्तिष्ठेत्प्रतिग्रही ॥ देहीत्यवददत्यर्थं धनं बोधयती विसः ॥ ९ ॥ यदहः कृतमर्थित्वं प्रगेदानं फलं हितम् ॥ बोधयति च यावति दे
 हीति कृपणा जनाः ॥ १० ॥ अवस्थेयमदानस्य यद्याचते गृहे गृहे ॥ आयात्यर्थं गृहं यातुं कस्तेन प्रतिपूजयेत् ॥ कोयमर्थी न पूज्यः स्याद्याचमानो दिने
 दिने ॥ ११ ॥ यद्वलदप्यनिच्छंतं योजयति न राश्रयात् ॥ अहन्यहं नियाचते दातुं स्तेदर्शयति हि ॥ १२ ॥ एकस्तिष्ठेति चाधस्तादन्यश्चोपरि
 तिष्ठति ॥ दातृयाचकयोर्भेदः कराभ्यामेव सूचितः ॥ १३ ॥ यः प्रातमर्थं न दानं त्यक्तत्वा पात्रमुदीक्षते ॥ सर्वकर्मसु शुक्लत्वात्तदाता पारमार्थिकः ॥ १४ ॥
 यद्यर्थिनो न राश्रयः दानधर्मः कथं भवेत् ॥ तदर्थिषु भवेद्दानं स्वागतं स्वागतं प्रियम् ॥ १५ ॥ पादोदकमनुब्रज्यात्स्वर्गसोपानसतकम् ॥ चित्ता
 चित्तानुरूपेण कदाकस्य विनश्यति ॥ १६ ॥ आसादधर्मपि आसं शुक्लं दातुं सदाधीनम् ॥ दानं प्रियविनिमुक्तं नष्टमाहुर्मनीषिणः ॥ १७ ॥
 तस्मात्सत्कृत्य दातव्यमनंतं फलमिच्छता ॥ प्रेत्याख्यानमपि श्रेयः प्रिया नुनयपेशलम् ॥ १८ ॥ न तद्दानमसत्कारपारुष्यमलिनीकृतम् ॥
 वरं न दत्तमर्थिभ्यः संकुद्धेनां तगात्मना ॥ १९ ॥ न तद्धनं च प्रीतिर्न धर्मः प्रियवर्जितः ॥ दानप्रदाननियमयज्ञव्यानं हुतं तपः ॥ २० ॥ यत्ने
 नापि कृतं सर्वक्रोधोऽस्य निष्फलं लवण ॥ यः श्रद्धार्थं चित्तं दद्यात्प्रतिगृह्णाति चार्चितम् ॥ २१ ॥ तादृभौ गच्छतः स्वर्गैरनरकं तद्विपर्ययात् ॥

औदार्यस्वागतमैत्रिमनुकंपाममत्सरम् ॥ २२ ॥ पंचभिस्तुगुरौदानंददुर्दानंमहाफलम् ॥ वाराणसीकुरुक्षेत्रंप्रयागंपुष्कराणिच ॥ २३ ॥
 गंगातटंसमुद्रंचनेमिषारण्यमेवच ॥ मूलस्थानंमहापुण्यंपुंडीरस्वामिनंतथा ॥ २४ ॥ कालप्रियखगश्रेष्ठक्षारिकावासेमेवच ॥ इत्येतेकीर्ति
 तादेशाःसुरसिद्धनिषेविताः ॥ २५ ॥ सर्वसूर्याश्रमाःपुण्याःसर्वानद्याःसपर्वताः ॥ गोसिद्धमुनिवासाश्चदेशाःपुण्याःप्रकीर्तिताः ॥ २६ ॥
 सूर्यायतनसंस्थानांयद्यदलंतुदीयते ॥ तदनंतफलंज्ञेयवचक्षेत्रानुभावतः ॥ २७ ॥ ग्रहणंचंद्रसूर्याभ्यामुत्तरायणमुत्तमम् ॥ विषुवसंव्य
 तीपातषडशीतिमुखंतथा ॥ २८ ॥ दिनच्छिद्राणि संक्रांतिःपुण्यंविषुपदखग ॥ इतिकालःसमाख्यातःपुंसांपुण्याविवर्धनः ॥ २९ ॥ भक्ति
 भावपरंप्रातिर्धर्मधर्मैकभावनः ॥ प्रतिपातिरितिज्ञेयंश्रद्धापर्यायपंचकम् ॥ ३० ॥ श्रद्धयाविधिवत्पत्रेप्रतिपादितमुत्तमम् ॥ तस्माच्छ्रद्धा
 समास्थायदेयमक्षयमिच्छता ॥ ३१ ॥ यद्दानंश्रद्धयापात्रेविधिवत्प्रतिपादितम् ॥ तदनंतफलंज्ञेयमपिवाभारमात्रकम् ॥ ३२ ॥ अतै
 बुदीनेषुगुणान्वितेषुयच्छ्रद्धयास्वलपमापिप्रदत्तम् ॥ यःसर्वकामान्समुपैतिलोकाच्छ्रद्धैवदानंप्रददितज्ज्ञाः ॥ ३३ ॥ श्रद्धादानंपरंज्ञेयं
 श्रद्धाएवतपःपरा ॥ श्रद्धायज्ञसुशंतीहश्रद्धापरमुपोषितम् ॥ ३४ ॥ अथाहिंसाक्षमासत्यंहीःश्रद्धेद्रियसंयमः ॥ दानमिष्टतपोध्यानंदशकंधर्म
 साधनम् ॥ ३५ ॥ हंत व्यस्तैःसमस्तैर्वासूर्यधर्मैरनुष्ठितैः ॥ सूर्यैकस्थानसंप्राप्तिर्गतिरैकःप्रकीर्तिता ॥ ३६ ॥ यथाभूःसर्वभूतानांशां
 तेरतिशयःस्मृतः ॥ कुर्यात्पुण्यंमहत्तस्मान्ममलोकैप्सयासुधाः॥ ३७ ॥ परस्त्रीद्रव्यसंकलंपंथःसापेक्षकरोतिचागुरुमातंमशक्तवाविदेशेप्रस्थित
 तथा ॥ ३८ ॥ अरिभिःपरिभूतंचसंत्यजैवैवपापकृत् ॥ तद्भार्यामित्रपुत्रेषुयश्चावज्ञांकरोतिच ॥ ३९ ॥ इत्येतत्पातकंज्ञेयगुरुनिदासंभ
 वेत् ॥ ब्रह्मघ्नश्चसुरापीचस्तेयीचगुरुतल्पगः॥ ४० ॥ महापाताकिनस्त्वेतत्संयोगीचपंचमः ॥ क्रोधाद्वेषाद्रयाहोभाद्रह्मणस्यवदेतयः॥ ४१ ॥
 प्राणतिकंमहादोषंब्रह्महासरदाहृतः॥ ब्राह्मणंचसमाहूययाचमानमर्किचनम् ॥ ४२ ॥ यन्नास्तीतिचयैब्रूयात्सचाण्डालउदाहृतः॥ देवाद्रिजगवां
 भूमिपूर्वदत्ताहरेतयः ॥ ४३ ॥ प्रणष्टामपिकालेतुतमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ अधीत्ययोरेवेज्ञानंपरित्यजतिमदधीः ॥ ४४ ॥ सुरापेनसमंज्ञेयंतस्य
 पापंचसुव्रत ॥ अग्निहोत्रपरित्यागंपंचयज्ञयिकर्मणाम् ॥ ४५ ॥ मातापितृपरित्यागंकूटसाक्ष्यसुहृदयः ॥ अप्रियंसूर्यभक्तानामभक्ष्यस्यचभ

क्षणम् ॥ ४६ ॥ एवं नरपराधानां प्राणानां च प्रमरणम् ॥ सर्वाधपत्यमतषानास्तदवपुरात्तम ॥ ४७ ॥ आत्मा भाग ॥ ४८ ॥
 सर्वजगत्पतिः ॥ केचिदत्रैवमुच्यते ज्ञानयोगपरानराः ॥ ४८ ॥ आवर्तते पुनश्चान्ये संसारे भोगतत्पराः ॥ तस्माद्विमोक्षमन्विच्छन् भोगा
 सक्तिं विवर्जयेत् ॥ ४९ ॥ विरक्तः शान्तचित्तात्मा सौख्ये केमवाप्नुते ॥ ये चाप्यसक्तद्वयाजपतीं प्रसंगतः ॥ ५० ॥ तेषामपि वदत्येकः स्वानु
 भावनुरूपतः ॥ तन्नाचर्यति ये भानुसकृदुच्छिद्यदृष्टे हिनः ॥ ५१ ॥ तेषां पिशाचलोके तु भोगान्भानुः प्रयच्छति ॥ द्विजपतिचये भानुं क्रूराः
 संकुडलोचनाः ॥ ५२ ॥ रक्षो लोकैरविस्तेषां महाभाग्यं प्रयच्छति ॥ त्रिरचर्यति ये भानुं मद्यमांसरतानराः ॥ ५३ ॥ ऋषि लोकैरविस्तेषां
 भोगान्दिव्यान्प्रयच्छति ॥ ये नृत्यगोतं कुर्वति त्रिचतुर्धा यदृच्छया ॥ ५४ ॥ सूर्यस्याग्रतुते याति गन्धर्वभवनं खग ॥ लोकाः ख्यातिं समुद्दिश्य
 पूजयन्ति च गोपतिम् ॥ ५५ ॥ तस्यैद्रभवे भानुः कामान्तसर्वान्प्रयच्छति ॥ कामासक्तेन चित्तनयः षडचर्यते रविम् ॥ ५६ ॥ प्राजापत्ये रविस्तस्य लो
 के भोगान्प्रयच्छति ॥ न वक्तृत्वोच्येद्यस्तु चित्रभानुखगाधिप ॥ ५७ ॥ स याति विष्णुसालोक्यं विष्णुना च सहसते ॥ तस्मादपि परं स्थानं य
 द्भूतानां मनोहरम् ॥ ५८ ॥ अप्रमेयगुणैर्दिव्यैर्विमानैः सर्वकामिकैः ॥ असंख्यैर्वस्तुभिर्यति गैरैकैरुक्तचित्रकैः ॥ ५९ ॥ नानागृहसमाकीर्णैः
 सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ तत्स्थानं ते प्रयच्छन्ति अचर्यति च ये द्विजान् ॥ ६० ॥ तत्र लोके खगश्रेष्ठ वसन्ति चरमंति च ॥ तस्मादपि परं स्थानं ज्योतिष्कं
 सौरमुच्यते ॥ ६१ ॥ एवं सूर्यानुभावेन निष्कृष्टेनापिकर्मणा ॥ नरैः स्थानान्यवाप्यन्ते श्रद्धाभावा नुरूपतः ॥ ६२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मेषु सप्ताश्वानुरसंवाद् एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ सप्ताश्वतिलक उवाच ॥ तारारूपविभा
 नानामिमाः संति च कोटयः ॥ यः कुर्यात्तु नमस्कारं तस्यैव फलं भवेत् ॥ १ ॥ इत्येता गतयः प्रोक्ता महन्त्यः सौरधर्मिणाम् ॥ तस्मात्सौरः सदा धर्मः
 कर्तव्यः सुखमिच्छता ॥ २ ॥ इदानीं पापनिचयाः स्थूलानरके हेतवः ॥ ते समप्तेन कथ्यन्ते मनोवाक्कायसाधनैः ॥ ३ ॥ गवां मार्गे वने चाग्निपुराग्ने
 च खेचर ॥ इत्येतानीं हपापा निमुरापा न समानि च ॥ ४ ॥ वने सर्वस्वहरणं न रस्त्री गजवाजिनाम् ॥ गोभूतसमीपं जातानां मोषधीनां च खेचर ॥ ५ ॥
 चंदनागुरुकर्पूरकस्तूरीपट्टवाससाम् ॥ हस्तन्यासापहरणं रुक्मस्ते यस्य समं स्पृष्टम् ॥ ६ ॥ कन्यानां वरयोग्यानामाकर्षणमसंगतः ॥ पुत्रमि

त्रकलेष्टुगमनंभगिनीषुच ॥ ७ ॥ कुमारिसाहसंधोरमंत्यगन्धानिषेवणम् ॥ सवर्णयोश्चगमनंशुरुतलपसमस्मृतम् ॥ ८ ॥ महापातक
तुल्यानिपापान्युक्तानियानितु ॥ तानिपातकसंज्ञानिनिपुनंत्युपपातकम् ॥ ९ ॥ द्विजायार्थपरिश्रुत्यनप्रयच्छतियोद्भिज ॥ सद्वायार्थोचसं
त्यागःसाधुबंधुतपस्विनाम् ॥ १० ॥ गोभृंहिरण्यवस्त्राणामपहारःप्रयन्ततः ॥ ईक्षरापितबुद्धीर्नापीडनंमुमहत्कृतम् ॥ ११ ॥ यःपीडा
माश्रमस्थानआचरेत्कल्पिकामपि ॥ तद्धृत्यपरिभूतस्यपशुधान्यधनस्यच ॥ १२ ॥ कूपधान्यपशुस्तेयमयाज्यानांचयाजनम् ॥ यज्ञाराम
तडागानंदारापत्यस्यविक्रयम् ॥ १३ ॥ तीर्थयात्रोपवासानंब्रतेचजपकर्मणि ॥ स्त्रीधनान्यपकुर्वतियेजनाःपापकर्मणा ॥ १४ ॥ अरक्षणे
चनराणामद्यपस्त्रीनिषेवणम् ॥ ऋषीणामप्रदानंचधान्यमृद्धयपसेवनम् ॥ १५ ॥ देवाग्निसाधुसाध्वीर्नानिदागोब्राह्मणस्यच ॥ प्रत्यक्षवापरो
क्षंवाराजमांडलिकानपि ॥ १६ ॥ उत्तमन्नपितुदेवाश्चस्वकर्मन्यागिनश्चये ॥ दुःशीलानास्तिकाःपापाःसदसच्छून्यवादिनः ॥ १७ ॥ एवंका
लेप्रवृत्तेतुवियोनौपशुयोनिसु ॥ रजस्वलास्वयोनौतुमैथुनंयःसमाचरेत् ॥ १८ ॥ स्त्रीपुत्रमित्रसंप्रतिरारामोच्छेदकाश्चये ॥ जनस्याप्रिय
वक्तारोजनाभिप्रायभेदेनः ॥ १९ ॥ भेत्तातडागवप्राणांसंक्रमाणारसस्यच ॥ एकपंक्तिस्थितानांचपंक्तिभेदंक्रोतियः ॥ २० ॥
इत्येतेतुनराःपापैरुपपातकिनःस्मृताः ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेषत्तमीकल्पेसौरधर्मेषुमूर्यानूरुसंवादेनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९० ॥ ६४ ॥ सप्ताथतिलकउवाच ॥ योगेब्राह्मणसस्यनसाधूनांतुतपस्विनाम् ॥ दूषकाश्चैववर्तेतेनरानरकगामिनः ॥ १ ॥
परिश्रमेणतप्यतेऽरेतस्यमूचकाः ॥ परदाररतानांचकन्यायादूषकाश्चये ॥ २ ॥ गोष्ठाग्निजलरम्यासुतरुच्छायानेगेषुच ॥ त्यजंतिये
पुरीषाणिआरामायतनेषुच ॥ ३ ॥ मद्यपानरतानित्यग्नीतवाद्यरतानराः ॥ कामक्रोधमदाविष्टारंध्रान्वेषणतत्पराः ॥ ४ ॥
पाखंडमतसंतुक्तावृथासंलापकौतुकाः ॥ येमार्गानुपरंधंतिपरसीमांहरंतित्च ॥ ५ ॥ कूटशासनकर्तारःकूटकर्मकृतोनराः ॥ धनुषःशि
ल्पिशस्त्राणांयःकर्तायश्चविक्रयी ॥ ६ ॥ निर्दयेतीवमृत्येषुपशूनांदमकश्चयः ॥ मिथ्याप्रवदतोवाचमाकर्णयतियःशूनैः ॥ ७ ॥ स्वामि
मित्रशुरुद्रोहीभायावीचपलःशठः ॥ येभार्यापुत्रमित्राणिवालवृद्धशतुरान् ॥ ८ ॥ भृत्यानतिथिवंधूंश्चत्यजंतित्चमुमुक्षितम् ॥ यःस्वयं

पक्षमश्नातिविप्रायन्ननयच्छति ॥ ९ ॥ वृथापाकःसन्निवेशोन्नवादिषुगर्हितः ॥ नियमंस्थयमादायेत्यजंतिजितेन्द्रियाः ॥ १० ॥
 प्रवज्यावसितायेचरहस्यानांतुभेदकाः ॥ येताडयंतिगांमूढान्नासयंतिमुहुर्मुहुः ॥ ११ ॥ दुर्वलंनचपुष्पंतिप्रनष्टानान्निषंतिच ॥
 पीडयंत्यतिभारेणअक्षयंवाहयंतिच ॥ १२ ॥ वृषाणांघृपगान्येपागिष्टागलयंतिहे ॥ वाहयंतिचगंधंघ्यांतेपापिष्टानराधमाः
 ॥ १३ ॥ अनर्थविकलंहीनंवालवृद्धशानुगम् ॥ नानुकंपयिष्येमूढास्तेयानिनरंकराः ॥ १४ ॥ अजाविकोमाहिषकाःसन्निवेशोन्नवादिषुगर्हितः ॥
 क्षत्रविट्शूद्रवृद्धाश्चस्वधर्मविहताःसदा ॥ १५ ॥ शिल्पिनःकारुकावेड्याःक्षमकारानुपध्वजाः ॥ नर्तक्याज्योतिपिहताःसर्वैरकरा
 मिनः ॥ ११६ ॥ घृततैलानुपानानिमधुमांसरसासवम् ॥ गुडेशुक्षीरशकानिदधिमुलफलानिच ॥ १७ ॥ तृणानिकाटुपुष्पाणिवाजैषधिमनुत
 मम् ॥ उपानत्क्षत्रशकटमासनंशयनंमृदा ॥ १८ ॥ ताम्रंसीसंत्रपुंकांस्यंशखाद्यंचजलेद्रवम् ॥ वाक्षंघवैणवंवापिगृहोपकरणानिच ॥ १९ ॥
 ऊर्णकार्पासकौशेयभंगपट्टाद्रवानिच ॥ स्थूलमूक्षमाणिसंमूढायेचलोकहंरतिच ॥ २० ॥ एवमादीनिचान्य निद्रव्याणिविविधानिच ॥
 नरकेषुध्रुवंगच्छेद्योह्यत्रविहितःपुरा ॥ २१ ॥ यद्वातद्रातुपारोक्ष्यमपिसर्पपमात्रकम् ॥ अपहृत्यनरोयातिनरंकनात्रसंशयः ॥ २२ ॥ एवमाद्यैर्नरैः
 पापैरुक्तांतिसमनंतरम् ॥ शरीरयातनार्थयत्पुर्वकारमवाप्नुते ॥ २३ ॥ यमलोकत्रजेदेवंशरीरेणयमाज्ञया ॥ यमदूतैर्महाघोरैर्नीयमानःसदुः
 खितः ॥ २४ ॥ देवमानुषजीवानामधर्मनिरतात्मनाम् ॥ धर्मराजःस्मृतःशास्त्रासुघोरैर्विविधैर्वैधैः ॥ २५ ॥ विनयाभावयुक्तानांप्रमादात्
 तस्वलिततात्मनाम् ॥ प्रायश्चित्तैर्वहुविधैःपातकंनष्टतामियात् ॥ २६ ॥ पारिशरिकचोरानामन्यायव्यवहारिणाम् ॥ शास्त्राक्षितिपतिप्रो
 क्तःप्रच्छन्नानांचधर्मराट् ॥ २७ ॥ तस्मात्कृतस्यपापस्यप्रायश्चित्तंसमाचरेत् ॥ नाभुक्तस्यान्यथानाथःकल्पकोटिशतैरपि ॥ २८ ॥
 यःकरोतिस्वयंकर्मकारयेदनुमोदयेत् ॥ कायेनेमनसावाचासंविद्यादुत्तमंमुखम् ॥ २९ ॥ इति संक्षेपतःप्रोक्तापापभेदात्रिधागतिः ॥ तथास्या
 गतयश्चित्राःकथ्यंतेकर्मभेदतः ॥ ३० ॥ इति श्रीभारविष्यमहापुराणेषतमोऽक्षरेषार्षभैर्मसताश्चितिलकारुणसंवाद्एकनवत्यधिकशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ सप्ताश्चितिलकउवाच ॥ संत्रासजननंघोरंपापानांपापकारिणाम् ॥ गर्भस्थैर्जायमानैश्चबालैस्तैरुणमध्यमैः ॥ १ ॥ स्त्रीपुन

पुंसकैवृद्धगन्तव्यसर्वजंतुषु ॥ शुभाशुभफलतत्रभोक्तव्यं देहिभिस्तथा ॥२॥ चित्रगुप्तादिभिः सर्वधर्मस्थैः सत्यवादिभिः ॥ प्रोक्तवैधर्मराजस्य
 निकेटयच्छुभाशुभम् ॥ ३ ॥ अवश्यं हि कृतकर्मभोक्तव्यं तद्विचारितम् ॥ तत्र ये शुभकर्मणः सैम्यचित्तादयान्विताः ॥ ४ ॥ तेनर्याति सौ-
 म्येन यथायमनिकेतनम् ॥ यः प्रदद्याद्विजेद्राणामुपापानत्काष्ठच्छत्रकान् ॥ ५ ॥ स च धर्मममहतासुखं यातियथालयम् ॥ सोपापान्कोनरोयस्तु
 देवाय तनमाविशेत् ॥ ६ ॥ विशेषतो गभं हंसं त्रासमुपाश्रुते ॥ सोपापान्कानिदानानितथा व्रतं विशेषतः ॥ ७ ॥ एवं दानविशेषेण धर्मराज-
 पुरं नरः ॥ तस्माद्यातिसुखेन वतस्माद्धर्मसमाचर ॥ ८ ॥ येषु नः क्रूरकर्मो नराः पापरातः खग ॥ तेवोरणतयायातिदक्षिणेन मालयम्
 ॥ ९ ॥ षडशीतिसहस्राणि योजनानामशीति च ॥ वैधस्वतपुं ज्ञेयनारूपमिति स्थितम् ॥ १० ॥ समीपस्थमिव भाति नराणां शुभचारि-
 णाम् ॥ पापानामतिदूरस्थं पथारोद्रेण गच्छताम् ॥ ११ ॥ तीक्ष्णकंटकयुक्ते न शर्करा निचितेन च ॥ क्षुरधारातिनिर्व्विशः पाषाणैश्च तितेन
 च ॥ १२ ॥ क्वचित्ताकेन महतादुरतैश्चैव स्वातकैः ॥ लोहशंकुभिः संचिन्नास्तथा खड्गैः समन्वितैः ॥ १३ ॥ ततः पतंति विमलैः पर्वतैर्वृक्षसंकुलैः ॥
 प्रेतप्राकारयुक्तेन याति मार्गेण दुःखिताः ॥ १४ ॥ क्वचिद्विषमगताभिः क्वचलैष्टैः सपिच्छलैः ॥ सुतप्तवालुकाभिश्च तथा तीक्ष्णैश्च शंकुभिः
 ॥ १५ ॥ अनेकशालारचितैर्व्यतिर्विशवैः क्वचित् ॥ कटेन तमसामर्ग अनलं वसुदरुणि ॥ १६ ॥ अथ शृंगटकैर्व्यापैः क्वचिदवाग्निना
 पुनः ॥ क्वचित्तप्तशिलाभिश्च क्वचिद्व्यातहिमेन तु ॥ १७ ॥ क्वचिद्वालुकया व्याप्तमकंठांतं प्रवेशयेत् ॥ क्वचिदुष्टांशुन व्याप्तं क्वचिच्चकारिपाग्नि-
 ना ॥ १८ ॥ क्वचित्सिंहैः क्वचिद्याव्रैर्दशैः कौटैश्च दारुणैः ॥ क्वचिन्महाजलैः क्वचिद्वज्रगैः पुनः ॥ १९ ॥ मांसेकाभिश्च रौद्राभिः
 क्वचित्सर्पैर्विषोल्वणैः ॥ महागजेन्द्रयुथैश्च लोन्मत्तैः प्रमाथिभिः ॥ २० ॥ पंथानमुल्लिखति क्षतीक्ष्णशृंगैर्महावृषैः ॥ महाशृंगैश्च
 हिंसेरुष्टमत्तैर्मदतुरैः ॥ २१ ॥ डाकिनीभिश्च रौद्राभिर्विकरालैश्च राक्षसैः ॥ व्याधिभिश्च महावारैः पीडयमाना व्रजति हि ॥ २२ ॥
 महापाशाविभियेण महाचंडेन वायुना ॥ महापाषाणवर्षेण हन्यमानानिराश्रयाः ॥ २३ ॥ क्वचिद्विद्युत्प्रातेन दार्यमाणा व्रजति हि ॥ पत-
 द्विर्वज्रसंधातैरुल्कापातैश्च दारुणैः ॥ २४ ॥ प्रदीप्तांगारवर्षेण दह्यमाना व्रजति हि ॥ महान्धकारशुक्रेण पीडयमाना व्रजति हि ॥ २५ ॥

महामेधरवैधोरैर्वित्रास्यतेमुहुमुहुः॥तिङ्गपाषाणयुक्तेनपूर्यमाणःसमंततः॥ २६ ॥ महाशुरांडुधाराभिःसेव्यमानाव्रजतिहि ॥ महामेधरवै
धोरैर्वित्रास्यतेमुहुमुहुः॥ २७ ॥ भृशंशोतेनतीक्ष्णैर्नरूपेणमरुतेनच ॥ इत्थमर्गेणरौद्रेणपाथेयप्रहितेनच ॥ २८ ॥ निरालंवेनदुर्गेणनिर्जेनेनस
मंततः ॥ अविश्रामेणमहताविगतापायदुर्धरैः ॥ २९ ॥ नीयंतेदेहिनःसर्वेयमूढाःपापकारिणः ॥ इतिज्ञात्वानरःकुर्यात्पुण्यपापंचवजे
येत् ॥ ३० ॥ पुण्येनयातिदेवत्वंपापेननरकंव्रजेत् ॥ यैर्मनागपिदेवेशोमनसापूजितोरादेः ॥ ३१ ॥ तेकदापिनपश्यंतियमस्यवदुनंखण ॥
किंतुपपैर्महाघोरैःकिंचित्कालंतवाज्ञया ॥ ३२ ॥ भवंतिप्रेतराजानस्ततोयातिरवेःपुरम् ॥ येषुनःसर्वभावेनप्रकाशंभुविभारुकरम् ॥ ३३ ॥
नतेलिप्यतिपापेनपद्मपत्रमिवांभसा ॥ तस्मात्प्रकुर्याद्भक्तिवैभारुकरेणसमंततः ॥ ३४ ॥ श्रद्धयापूजयेद्भानुंयइच्छेद्विपुलंयनम् ॥ ३५ ॥
इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्णेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मसप्ताश्वतिलकानूरुसंवादोद्दिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ सप्ताश्वतिल
कउवाच ॥ अयनेविषुवेवारसंक्रांतौग्रहणेतथा ॥ पूजयेत्सप्ततंभानुंसप्तम्यांतुविशेषतः ॥ १ ॥ वैनेतेयनिबोधत्वंविधानंसप्तमीव्रते ॥ एतद्वि
परमंशुद्धंवेराराधनंपरम् ॥ २ ॥ सिद्धार्थैकैस्तुप्रथमाद्वितीयाचारकंसंपुटैः ॥ तृतीयामारिचैःकार्याचतुर्थीतिचसप्तमी ॥ ३ ॥ सप्तम्यानोदने
वीरसप्तमीपरिकीर्तिता ॥ इत्येताःसप्तसप्तम्यःकर्तव्याभूतिमिच्छता ॥ ४ ॥ तथाचानुक्रमेतासांलक्षणंकथाम्यहम् ॥ माधेवामर्गशीर्षेवा
कार्याशुक्लातुसप्तमी ॥ ५ ॥ आर्तस्यतुननियमःपक्षमासकृतोभवेत् ॥ अर्धप्रहरशेषेतुकुर्याद्वैदंतथावनम् ॥ ६ ॥ पंचम्यांतत्रयेवृक्षाःकामि
कांस्तान्वदाम्यहम् ॥ मधुकेपुत्रलाभःस्याहुःखहाभार्गवस्यच ॥ ७ ॥ वदर्थावबृहत्याचाक्षिप्रोगात्रमुच्यते ॥ ऐश्वर्यचभवेद्विल्वैःखद्विरेण
चसंचयः ॥ ८ ॥ शशक्षयंकंदेषुअर्थलाभोतिमुक्तके ॥ गुरुतांयातिसर्वत्रआटूरुषकसंभवैः ॥ ९ ॥ ज्ञातिप्रधानतांयातिअश्वथेयच्छते
यज्ञः ॥ करवीरात्परिज्ञानमचलंस्यान्नसंशयः ॥ १० ॥ श्रियंप्राप्नोतिविपुलांशिरीषस्यानिवेशने ॥ प्रियंशुसेव्यमानस्यसौभाग्यंपरमं
भवेत् ॥ ११ ॥ अभीष्टिसतार्थसिद्धयर्थमुखासीनोत्थागयतः ॥ कामयथेष्टंहृदयेकृत्वासमभिमंज्यच ॥ १२ ॥ मंत्रेणानेनमतिमानश्रीयाद्
तथावनम् ॥ वरंदत्त्वाभिजानासिकामदंचवनरूपते ॥ १३ ॥ सिद्धिंप्रयच्छमेनित्यंदंतकाष्ठनमोस्तुते ॥ त्रीन्वारान्परिजप्यैवंभक्षयेदंतथा

वनम् ॥ १४ ॥ पश्चात्प्रक्षाल्यकाष्ठं तु शुचौ देशे निक्षिपेत् ॥ ऊर्ध्वेन पतिते सिद्धिस्तथा चाभिमुखोऽस्थिते ॥ १५ ॥ अतोऽन्यथा तु पतिते आ
नीयात्पुनरुत्सृजेत् ॥ पराङ्मुखं यदि भवेन्नान्याराजदन्तं धावनम् ॥ १६ ॥ असिद्धां तु विजानीयाद्वा प्राह्वासा तु सप्तमी ॥ ब्रह्मचरि तु तारात्रैस्व
पेयंगले सेवया ॥ १७ ॥ विभ्रद्वा सोऽनुपहतं शुचिचारसंयुतः ॥ तस्यां रात्र्या व्यतीतीयां प्रातरुत्थायैव खग ॥ १८ ॥ प्रक्षालयेन्मुखं क्षीमा
नश्रीयादन्तं धावनम् ॥ उपविश्य शुचिभूत्वा प्रणम्या शिरसारविम् ॥ १९ ॥ जपं यथेष्टं कृत्वा तु हुह्याच्च हुताशनम् ॥ ततो पराह्णसमये स्नान्वा
मुद्गोमयां बुभिः ॥ २० ॥ विधिवन्नियमं कृत्वा मौनं शुकुलं वरः शुचिः ॥ पूजयित्वा विधिं भक्त्या देवदेवां दिवाकरम् ॥ २१ ॥ स्वपदे वस्त्रपुरतो
गायत्रिजपतत्परः ॥ २२ ॥ इति श्री भविष्यमहापुराणे ब्रह्मपर्वणिसप्तमीकल्पसौरधर्मैर्दन्तकाष्ठविधिर्वर्णने नाम त्रिनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ॥ सप्ताश्वतिलक उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि यैर्यथैतत्फलमश्नुते ॥ स्वप्ने दृष्टे तु सप्तम्यां पुरुषोऽनियतव्रतः ॥ १ ॥ सप्तम्या विधि
वत्सर्वजपहोमादिका क्रियाम् ॥ भूमौ शय्यासमास्थाय देवदेवं विचिंतयेत् ॥ २ ॥ हंत सुप्तो यदि नरः पश्येत्स्वप्ने दिवाकरम् ॥ शक्रव्यजं वा चंद्र
वातस्य सर्वाः समृद्धयः ॥ ३ ॥ भृंगारचमरादर्शकनकाभरणानि च ॥ रुधिरस्य द्युतिः केशपातमैश्वर्यकारकम् ॥ स्वप्ने वृक्षाधिरोहं च क्षिप्रमे
श्वर्यमाहवे ॥ ४ ॥ दोहनं महिषां सिंहगोधैव नृनां करस्वके ॥ बंधश्चासां राज्यलाभो न भेः स्पृशेत्तुर्मतिः ॥ ५ ॥ अर्वाहत्वास्त्रयं खदि
त्तिसहस्रं बुजमेव च ॥ स्वांगमस्थिहुतांश्च सुरापानं खगाधिप ॥ ६ ॥ हर्मे वाराजते वापि यो मुक्ते पायसं नरः ॥ पात्रे तु पद्मपात्रे वा तस्यै
श्वर्यसमं भवेत् ॥ ७ ॥ द्यूते च वाथ वायुद्वे विजयौ हि सुखावहः ॥ गायत्र्यस्य प्रज्वलनं शिराबंधं च भूतये ॥ ८ ॥ माल्यांबराणां शुक्लानां हयानां
पशुपक्षिणाम् ॥ सदा लाभं शंसति विद्वानां चानुलेपनम् ॥ ९ ॥ हययाने भवति प्रशस्तं शिराबंधं च भूतये ॥ नानाशिरोवाहुना च गृहस्थं कुरुते
श्रियम् ॥ १० ॥ अगम्यागमनं धन्यं वेदाध्ययनमुत्तमम् ॥ देवद्विजश्चैव वीरगुरुवृद्धतपस्विनः ॥ ११ ॥ यद्ददंति नरस्वप्ने सत्यमेवेति तद्भि
दुः ॥ प्रशस्तं दर्शनं चैषा माशीर्वादः खगाधिप ॥ १२ ॥ राज्यं स्यात्सर्वाशिरः छेदं न वंदुवधे भवेत् ॥ रुदितं भक्ष्यं संप्राप्तौ राज्यं निगडबंधने ॥
॥ १३ ॥ पर्वतं तु रगं सिंहवृषभंगजमेव हि ॥ महदैश्वर्यमाप्नोति यो धिक् क्रम्याधिरोहति ॥ १४ ॥ ग्रहमानो यद्वाहं स्तारामरां च परिकर्तयेत् ॥

उन्मूलयतिपर्वतांश्चराजाभवतिभूतले ॥ १५ ॥ देहान्निष्क्रान्तिरत्राणां सर्वेषांचखगाधिप ॥ पानंसमुद्रसंस्तितामैश्वर्यमुखकारकम् ॥ १६ ॥
 बलंचाबुनिधिवापितीर्थपारंप्रयातियः ॥ तस्यापत्यंभवेद्भारअचलंचखगाधिप ॥ १७ ॥ भवत्यर्थगमःश्रीशृङ्गमिवायदिभक्षयेत् ॥ अंगा
 नांचसुरूपाणालाभोदर्शनमेवच ॥ १८ ॥ संयोगश्चैवमांगल्यैरारोग्ययवनमेवच ॥ ऐश्वर्यराज्यलाभंचयस्मिन्स्वप्नेउदाहृतम् ॥ १९ ॥ त
 त्तस्यान्नात्रसंदेहश्चतुर्भिःश्रुतमुत्तमम् ॥ पंचभिःपुत्रबाहुल्यपट्टभिरायुःसुताधनम् ॥ २० ॥ सप्तभिर्विविधान्कामानष्टभिर्विविधंयज्ञः ॥
 ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्रात्रोपनिषत्सर्गकल्पसूयारुणसंवादस्त्वप्रवर्णनानामचतुर्वत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ॥
 ॥ अतूरुरुवाच ॥ ॥ भगवच्छ्रेतुमिच्छामिसप्तमीनांपरंविधिम् ॥ सर्वसाप्तमरूपणांकथयस्वमहामुने ॥ १ ॥ ॥ सप्तार्थतिल
 कउवाच ॥ ॥ शृणुवीरखगश्रेष्ठसप्तमीनांपरंविधिम् ॥ कार्त्तयिष्यामि ते सर्वयथावत्परिपृच्छते ॥ २ ॥ तुल्यं किल खगश्रेष्ठयथाख्यातं
 विवस्वता ॥ शुक्लपक्षे विदिने प्रवृत्ते चोत्तरायणे ॥ ३ ॥ पुत्रदारधनक्षेत्रेण्ड्यायात्सप्तमीव्रतम् ॥ ऋषिभिर्ज्ञानसंपन्नैः सर्वकामफलप्रदैः ॥ ४ ॥
 सप्तम्यः सप्त आख्यातास्तासां मानि मे शृणु ॥ अर्कसंपुटकैरेकाद्वितीयामरिचैस्तथा ॥ ५ ॥ तृतीयानि वपत्रैश्च चतुर्थीफलसप्तमी ॥ सप्त
 मीकामिकानामविधिमामांस्त्रिविधमे ॥ ६ ॥ पंचम्यामेकभक्तंतु कुर्वात्रियतमानसः ॥ अल्पाहारं न कुर्वीत मैथुनं दूरतस्त्यजेत् ॥ ७ ॥ वज्रये
 न्मधुमांसंच अत्यम्लंच खगाधिप ॥ प्रभाते चैव षष्ठ्यांतु एकैकं पर्णसंपुटम् ॥ ८ ॥ घृतशाल्योदनं कृत्वा भक्षयेत्तु विधानतः ॥ अन्यदन्नममुं
 जानः सप्तम्यां भोजनं भवेत् ॥ ९ ॥ एकैकवृद्धाभियुक्तैर्यौवसेतु खगेश्वर ॥ अन्यत्र मारचंभक्षेत्रे वपत्राण्यतः परम् ॥ १० ॥ एवं लब्धफ
 लानीहपक्षयरुभयोरपि ॥ अन्नाद्यैरहिताय त्नादनेन इति स्मृतः ॥ ११ ॥ आचरेद्विधिवद्भक्षयत्तया पूजयित्वा विभाषुम् ॥ अहोरात्रं वा युभ
 क्षः कुर्याद्विजयसप्तमीम् ॥ १२ ॥ एकैकं सप्तसप्तमीरत्रैवं विधिवच्चरेत् ॥ प्रलेख्य तासां नामानि पत्रकेषु पृथक् पृथक् ॥ १३ ॥ तानि सर्वाणि
 नामानि वि लेख्य सुसमाहितः ॥ श्वेतचंदनदिग्धगोमाल्यदामोपशोभिते ॥ १४ ॥ सप्तथान्यहरिण्याब्ज्येशो कुंदेंदुसन्निभे ॥ अथ तथा शोक
 पत्राढ्ये दध्योदनसमन्विते ॥ १५ ॥ तदर्थं पूजयेद्भक्षयत्तया तैस्ते हर्षैर्नृपः ॥ दृष्ट्वा तु शोभनं स्वप्नं न भूयः शयनं स्वपेत् ॥ १६ ॥ ग्रातश्च की

तैत्तत्त्वप्रयथादृष्टं खगाधिप ॥ ग्राहभोजकाविप्रेभ्यः सुहृद्व्यश्च खगाधिप ॥ १७ ॥ ततो मध्याह्नसमये स्नातः प्रयतमानसः ॥ न चैव देवविधि
 वत् पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ १८ ॥ सम्यक्कृतजपोमौनीनरो हुतहुताशनः ॥ निष्क्रम्य देवाय तनाद्रोजकाय निवेदयेत् ॥ १९ ॥ भवेदला
 भोयं हि भोजकानां विप्रास्तमर्हति पुराणविज्ञाः ॥ ये मंत्रवेदावयवेषु निश्चिन्ना विमुंसमभ्यर्च्य दिवं ब्रजेयुः ॥ २० ॥ कृत्वैव सप्तममभ्यो नरो भ
 क्तिरसमन्वितः ॥ २१ ॥ श्रद्धा नोपि मूर्धस्य स कथं नानुते फलम् ॥ २२ ॥ दृशानामश्वमेधानां कृतानां यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं सप्तममभ्यः कृत्वा
 भक्तिरसमन्वितः ॥ २२ ॥ दुष्पापं नास्ति तद्दीरसप्तम्या यन्न दह्यते ॥ न च रोगोऽस्त्यसौ लोके य एताभिर्न ज्ञाम्यति ॥ २३ ॥ कुष्टानि शानि रोगा
 णि दुःखे ध्यानचिन्त्यते ॥ गम्यंते तानि सवाणि गरुडेनैव पन्नगाः ॥ २४ ॥ सकलविधुधमान्यं स्वप्रकाशं जनानामभिमतफलदानेन श्रितं न सु
 पूज्यम् ॥ श्रुतधनकुलभोगैः सौख्यपुण्यैरुपैता ब्रजति च सुतनुं कांक्षाश्च तांति मरुद्मे ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणमनमीकल्पे
 सौरधर्मसूर्यारुणसंवादे स्वप्नवर्णनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॐ ॥ सप्ताश्वतिलक उवाच ॥ ॥ अतीत्य
 भुक्तं पुरुषः सप्तम्यां गरुडाग्रज ॥ मैत्रीं विदधात्सर्वत्र जीवाहंसां विवर्जयेत् ॥ १ ॥ सप्तम्यां न स्पृशेत् तैलं नैव खन्नं न धारयेत् ॥ न शयीत न श्रियासा
 धनं न सेवेत दुरोदरम् ॥ २ ॥ नरो देदश्रुपते न च वाध्यात्पि शचिकात् ॥ आकृष्येन्न शिरो यत्कानवृथा वा दमाचरेत् ॥ ३ ॥
 परस्य निषृकथनमतिवा दं च वर्जयेत् ॥ न कंचि ताडयेज्जंतुं न विशेषतः कदाचन ॥ ४ ॥ ब्रह्महत्या मवाप्नोति विप्रमानो रणे गृहम् ॥
 इत्येतैः समयाभोक्ताः सौराणां गरुडाग्रज ॥ ५ ॥ भोजकानां विशेषेण पुरामेभानु न व ॥ भोजकः खगार्द्रालये भाद्रव्यमुत्पृ
 जेत् ॥ ६ ॥ वृद्ध्या तु सततं वीरसगच्छेन्न कंश्रुषम् ॥ विशेषेणैवाल्पकशते कामया ने खगाधिप ॥ ७ ॥ प्रयुज्यमानो भोजकस्तु पं
 चकेन शतेनैव ॥ प्रायश्चित्तीभवेद्दीरन चार्हः पूजनेनैव ॥ ८ ॥ कृत्वा सांतं पनं कृच्छ्रं ततः संपूजयेद्दिविम् ॥ नान्यदेव प्रातिघातकृतं न्या
 भोजकेन तु ॥ ९ ॥ कृत्वा तु तां खगश्रेष्ठ प्रायश्चित्तीयतेनरः ॥ तस्मात्तु तां न कुप्यद्भिर्भोजकः खगसत्तम ॥ १० ॥ मुक्त्वा तु भास्करं
 देवं नान्यदेवं निवेदयेत् ॥ कृत्वाग्निवेशं देवानां ब्रह्मादीनां खगाधिप ॥ ११ ॥ भोजको न स्पृशेद्गन्तुकुप्यद्भिर्भोजकः खगसत्तम ॥ १२ ॥ कृत्वा तु

च्छविधिवच्छुद्धेर्हंतुखगाधिप ॥ १२ ॥ ततःपूजयितुंभानुमधिकारीभवेन्मम ॥ नविज्ञातंप्रदातव्यंनस्नानंनचद्रूषितम् ॥ १३ ॥ नचपशुपि
 तंमाल्यंदातव्यमृद्धिमिच्छता ॥ देवमुल्लोचयेद्यस्तुसखलःपुष्पलोभतः ॥ १४ ॥ पुष्पाणिचसुगंधानिभोजकोनेतराणिच ॥ ब्रह्महत्यामवा
 प्रीतिभोजकोलोभमोहितः ॥ १५ ॥ महारौरवमसाद्यपच्यतेशाश्वतीःसमाः ॥ हंततेकीर्त्यामिधूपदानविधिंपरम् ॥ १६ ॥ प्रदानेदेवदेव
 स्ययेनधूपेनयत्फलम् ॥ सदाचंदनधूपेनसाध्विध्यंकुरुतेरविः ॥ १७ ॥ प्रदद्यान्मानसेचैवयद्यदिच्छतिमानवः ॥ तथैवागुरुधूपेनवरं दद्यादभी
 प्सितम् ॥ १८ ॥ आरोग्यंवास्त्रियंवाथीनित्यदागुणुलंदहेत् ॥ मंगलं धूपदानेनसदातुष्यतिभातुमान् ॥ १९ ॥ आरोग्यं चस्त्रियं दद्यात्सौख्यं
 चपरमंभवेत् ॥ सदाकुंकुमधूपेनसौभाग्यंलभतेनरः ॥ २० ॥ श्रीवासकस्यधूपेनवाणिज्यंसफलंभवेत् ॥ रसं सर्वसंपितंददतोर्थागमोद्युवम्
 ॥ २१ ॥ देवदारुंचदहतोभवत्यन्नमथाक्षयम् ॥ विलेपनं कुंकुमेन सर्वकामफलप्रदम् ॥ २२ ॥ इहलोकैकुमुलीभूत्वादातास्वर्गमवाप्नुते ॥
 चंदनस्यप्रदानेनश्रियमायुश्चविंदति ॥ २३ ॥ रक्तचंदनदानेनसर्वदद्याद्विवाकरः ॥ अपिरोगशतैर्यस्तःक्षिप्रारोग्यमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥
 वर्तिगंधैश्चसौगंध्यंपरमंविंदतेनरः ॥ कस्तूरिकामलनैरैश्वर्यमतुलंलभेत् ॥ २५ ॥ कर्पूरसंयुतैर्गंधैःक्षिप्रारोग्यमवाप्नुयात् ॥ चतुःसमेनगंधे
 नकिंतुल्यंप्राप्नुयान्नरः ॥ २६ ॥ देवागारंतुसन्मन्येभक्तयायउपलेपयेत् ॥ सरोगान्मुच्यतेक्षिप्रंरुषोभोगवान्भवेत् ॥ २७ ॥ अष्टादशेहकु
 ष्ठानियेचान्येव्याधयोनुणाम् ॥ प्रलयंयातितेसर्वैर्मृदायद्युपलेपयेत् ॥ २८ ॥ प्रलेपनानां सर्वेषां रक्तचंदनमुत्तमम् ॥ नातः परतरं किंचि
 द्रानोस्तुष्टिकरंपरम् ॥ २९ ॥ किंतस्यनभवेच्छोकोयोबानेनप्रलेपयेत् ॥ सर्वकामसमृद्धौसौमुख्यलोकमहीयते ॥ ३० ॥ उपलिप्यस्वर्गहं कु
 र्याद्विमंडलंपुनः ॥ एकेनथसमाप्नोतिभाग्यमारोग्यमुत्तमम् ॥ ३१ ॥ त्रिभिःसतभिराच्छिन्नावालेवाप्योपियोनरः ॥ तेनप्रदापयेद्देवान्कुयो
 तान्ननिवारयेत् ॥ ३२ ॥ अनेनविधिनानुयायावत्सतैवसप्तमीः ॥ एतावैसप्तसप्तम्योथयाप्रोक्ताविवस्वते ॥ ३३ ॥ कुर्वीतयोनरोभक्त्यासर्व
 पापैःप्रमुच्यते ॥ अर्कसंपुटकैर्वित्तंमरचैःप्रियसंगमम् ॥ ३४ ॥ निवपत्रैरोगनाशंफलैःपुत्रान्यथेप्सितात् ॥ धनंधान्यंसुवर्णंचततोदद्याद्विव
 स्वते ॥ ३५ ॥ जयंप्राप्नोतिविजयंकृत्वासर्वत्रलेचर ॥ सर्वान्कामान्कामिकस्तुप्राप्नुयान्नात्रसंशयः ॥ ३६ ॥ नरोवायदिवानारीयथोक्तं सप्त

मीव्रतम् ॥ यः करोति खगश्रेष्ठसयातिपरमपदम् ॥ ३७ ॥ नतेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभम् ॥ ये भक्त्या लोका नथस्य ब्रतिनः संयते
 न्द्रियाः ॥ ३८ ॥ सर्वयज्ञफलं तेषां तथा विदुः फलं भवेत् ॥ ब्रह्मेन्द्रविष्णवस्तेन पूजितानात्र संशयः ॥ ३९ ॥ नांधोनकुड्डीनक्खिवोनव्यंगोनचनिधं
 नः ॥ कदापि च भवेत्कश्चिद्व्यश्वरेत्सप्तमीव्रतम् ॥ ४० ॥ पुत्रार्थी श्रुतिं संप्राह्णं भेत्पुत्रांश्चिरायुषान् ॥ नतेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभं
 म् ॥ ४१ ॥ भोगार्थी लभते भोगान्व्रतेनानेन सुव्रतम् ॥ क्रोधात्प्राप्ता दाहो भाञ्जव्रतं भोगेयदा भवेत् ॥ ४२ ॥ प्रायश्चित्तमिदं कृत्वा पुनरेव व्रती भि
 त् ॥ सप्तैव यावत्सप्तम्यसंप्राप्ता गुरुणा खग ॥ ४३ ॥ अभ्यर्च्य मूर्त्युं सप्तम्यां माल्यघ्रादिभिर्नरैः ॥ भोजयित्वा द्विजान्छत्तया प्राप्नुयात्स्वर्गे
 मक्षयम् ॥ ४४ ॥ सप्तम्यां विप्रमुख्येभ्यो योऽन्नं दद्यात्खगेश्वर ॥ तदक्षयं भवेत्तस्य स च मूर्त्युं हं व्रजेत् ॥ ४५ ॥ इति ते कर्त्तव्यं वीरसप्तमीव्रतमुत्तमम् ॥
 भूय एवाभिधास्यामि शृणु ते वदतो नरा ॥ ४६ ॥ येन व्रतप्रभावेण कामिकं फलमश्नुते ॥ सप्तमी खगशर्दूलशुक्लां द्वादशानामिकाम् ॥ ४७ ॥ गोमूत्रगोम
 याहारः पडुवृताहार एव च ॥ अथ वा यावकाहारः शीर्णपर्णाशनोपि वा ॥ ४८ ॥ क्षीराक्षौचित्तं वा भक्तं वा सिक्ताहारोथ वा पुनः ॥ जलाहारो
 थ वा विद्वान्पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ ४९ ॥ पुष्पपोपहारैर्विविधैः पद्मसौगंधिकोत्पलैः ॥ नाना प्रकारैर्गंधैश्च धूपैर्गुग्गुलुचंदनैः ॥ ५० ॥ कुशैः पा
 यसात्रैर्विविधैश्च विभूषणैः ॥ अर्चयित्वा द्विजश्रेष्ठभक्ष्यवस्त्रादिभूषणैः ॥ ५१ ॥ सर्वपक्षफलं प्राप्य मूर्त्युलोकं ततो व्रजेत् ॥ तपसां तततो
 वीरकुले महति जायते ॥ ५२ ॥ यथाक्रमं प्रयत्नेन नामानि परिकर्तयेत् ॥ मावेच फाल्गुने मासि चैत्रे च गरुडाय ज ॥ ५३ ॥ वैशाखे त्वथ ज्येष्ठे तु आपादि
 श्रावणे तथा ॥ मासि भाद्रपदे वीरतथा चाश्वयुजे खग ॥ ५४ ॥ मार्गशीर्षे तथा पौषे पूजयेत्स तं तं विम् ॥ विभावसुं विष्ववं तं भास्करं पक्षिस्तम ॥ ५५ ॥
 विकर्तनं पतंगं च सहस्रांशुं खगाधिप ॥ एतानि देवनामा निमित्तं सेव्यं तेषु खेचर ॥ ५६ ॥ पूजयेद्देवदेवं शंखे देवानामपि दुर्लभम् ॥ एवं क्रमेण तीक्ष्णां
 शृंगानामभिः परिपूजयेत् ॥ ५७ ॥ इत्येवं ते समाख्यातं मया गुह्यमिदं खग ॥ अभक्ता यनदा तव्यं नाशिष्या यथं च न ॥ ५८ ॥ न च पापकृते वीरदा तव्यं
 विनतात्मज ॥ व्यधिस्तु नानाशार्थेयं विप्राय सुव्रत ॥ ५९ ॥ दत्त्वा स्वर्गमवाप्नोति श्रुत्वा च विधित खग ॥ ६० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्रह्मपर्वणि सौरधर्मसप्तमीकल्पे नाम पूजाविधिवर्णनं नाम षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ७ ॥ सप्ताश्वतिलक उवाच ॥ अतः प

रंप्रवक्ष्यामिपुष्पधूपादिकामिकम् ॥ येनयेनतुदोनेनतत्तत्फलमवाप्नुते ॥१॥ मालतीकुसुमैःपूजाभवेत्सान्निध्यकारका ॥ आरोग्यंकरवैरिस्तु
 भवत्यर्थश्चशाश्वतः ॥ २ ॥ ऐश्वर्यमतुलं वैवयशश्चविपुलंतथा ॥ मल्लिकायाश्चकुसुमैर्भगवत्सम्मुखोभवेत् ॥ ३ ॥ सौभाग्यंपुडरीकात्तुपरमै
 श्वर्यमाप्नुते ॥ कमलोत्पलकुंदैस्तुयशोविद्यावलंभवेत् ॥४॥ नानाविधैःसुकुसुमैःक्षिप्रोगात्प्रमुच्यते ॥ भवत्यक्षयमन्नंचिनित्यमर्चयतेरारविम् ॥
 ॥५॥ मेदारकुसुमैःपूजासर्वकुष्ठनिवारिणो ॥ विल्वस्यपत्रकुसुमैर्महतींश्रियमाप्नुते ॥६॥ अर्कस्रजाभवत्यर्कःसर्वदावरदःप्रभुः ॥ प्रदद्याद्द्रुपिणो
 कन्यामार्चैतविकुलस्रजैः ॥७॥ किंशुकैःपूजितोदेवोनपीडयतिभारुकरः ॥ अगास्तिकुसुमैःसिद्धिःसातुकुल्यं प्रयच्छति ॥८॥ स्वयंरूपवती
 दद्यात्पूजितश्चंपकस्रजैः ॥ निरुद्धगोभवेन्नित्यं पूजितःपुष्पमालया ॥ ९ ॥ अशोककुसुमैर्देवमर्चयेद्योदिवाकरम् ॥ आघ्रातकस्यकुसुमंनिर्मा
 ल्यमिवहृश्यते ॥१०॥ अप्रत्यग्रंवाहिर्यस्मात्तस्मात्तंपरिवर्जयेत् ॥ नवाभिस्त्वचलांकीर्तिं दशभिःसुखमुत्तमम् ॥११॥ भोगानेकादशेनेहप्राप्नु
 यान्नात्रसंशयः ॥ द्वादशेनाचलंराज्यंद्वादशाख्यमवाप्नुते ॥ १२ ॥ प्रथमंपूजयेद्भक्त्याभूहंप्रणमेत्सदा ॥ भुवनमोद्वितीयंचतु
 तीयंस्वर्गमेन्नरः ॥ १३ ॥ महर्नमश्चतुर्थंतुपंचमंतुजननमः ॥ तपोनमस्तथाषष्ठनमःसत्यंतुसप्तमम् ॥ १४ ॥ अष्टमंभुवश्चेतिनवमंखगस
 त्तम ॥ दशमंषडतोवीरनमोल्लकायतथापरम् ॥ १५ ॥ द्वादशंतुखपोल्लकेतिअनमःपूजयेत्खग ॥ एवमंडलकरितुक्रमादेवफलंलभेत्
 ॥ १६ ॥ घृतदीपप्रदानेचक्षुष्माज्जायतेनरः ॥ कटुतैलस्यदीपेनशत्रूणांसंक्षयोभवेत् ॥ १७ ॥ मधुकानांतुतैलेनसौभाग्यं परमंलभेत् ॥
 संपूज्यविधिवेद्वंपुष्पधूपादिभिर्नरः ॥ १८ ॥ यथाशक्त्याततःपश्चाद्वैद्यंतुप्रकल्पयेत् ॥ पुष्पाणांप्रवराजातीधूयानांचैवचंदनम् ॥ १९ ॥
 गंधानांकुंकुमंश्रेष्ठमोदंकांश्चनिवेदने ॥ एतैस्तुष्यतिदेवेशःसान्निध्यंचाधिगच्छति ॥ २० ॥ ददातिप्रवरानिष्टान्दतुश्चस्वर्गोत्तथा ॥ ए
 वंसंपूज्यविधिवत्कृत्वाचापिप्रदक्षिणाम् ॥२१॥ प्रणम्यशिरसादेवंभारुकरंतिमिरापहम् ॥ आरुसुविमानंसयातिभानोःसलोकताम् ॥२२॥
 पुनःसंपूज्यदेवेशंजपंकुयाद्यथेष्टकम् ॥ हुताशनंचजुहुयाद्विधिदृष्टेनकर्मणा ॥ २३ ॥ एवमैककशःकार्याःसप्तम्यःसप्तसर्वदा ॥ उदकप्रसृतिं
 पीत्वाकियतेयातुसप्तमी ॥ २४ ॥ साज्ञेयासुखदावीरसदैवादकसप्तमी ॥ याकिंचित्सप्तमीप्रोक्तातातेवक्ष्यामिसर्वदा ॥ २५ ॥ वराटिका

क्रमेणांत्यात्किंचित्प्रतिभक्षयेत् ॥ अनेनदेहमूल्येनयच्छ्वयंततप्रभक्षयेत् ॥२६॥ अभक्ष्यंचापिभक्ष्यवानात्रकार्याविचारणा ॥२७॥ इतिश्री
भविष्यमहापुराणेब्रह्मेपर्वणिसप्तमकल्पेसौख्यधर्मपुरुषाटिकावर्णनानामसतनवत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ६४ ॥ शतानीकउवाच ॥
किमिदं देवतं लोकोर्वेकं परायणम् ॥ स्तुवन्तः कं कमचैत प्राप्नुयुर्मानवाः शुभम् ॥१॥ कोधर्मः सर्वधर्माणां कश्चपूज्योमेतस्तव ॥ ब्रह्मादयः
कमर्चतिकश्चादिस्त्रिदिवौकसाम् ॥२॥ सुमंतुरुवाच ॥ अत्राहंतेप्रवक्ष्यामिस्वादापनाशनम् ॥ भीष्मस्यनशार्दूलव्यासस्यचमहात्मनः ॥३॥
सुखासीनमहाव्यासंगोकूलद्विजोत्तम ॥ तंदङ्गसुमहतिज्ज्वलंतमिवपावकम् ॥४॥ साक्षात्पारायणं देवं तेजसादित्यसन्निभम् ॥ प्रणम्य शिरसा
वीरं सर्वशस्त्रालयं परम् ॥६॥ महाभारतकर्तारं वेदार्थानिकषं परम् ॥ आचार्यपरमर्षीणाराजर्षीणांचभारतम् ॥६॥ कर्तारं कुरुवंशस्य देवतं परमं
मम ॥ पप्रच्छ कुरुशार्दूलो द्विजभक्त्या समन्वितः ॥ ७ ॥ देवदेवस्य माहात्म्यं चित्तस्थं भास्करस्य तु ॥ समहात्मा महतेजाभीष्मः पूर्वमु
निं तथा ॥८॥ भीष्मउवाच ॥ भगवन्दिजशार्दूलपाराशर्यमहामते ॥ ममाख्यातं त्वया सर्ववाङ्मयं सचराचरम् ॥ ९ ॥ भास्करस्य मुनिश्रेष्ठसं
शयोद्यापिवर्तते ॥ आदौ तस्य नमस्कारमन्येषांतदन्तरम् ॥ १० ॥ ब्रह्मादीनां तु रुद्राद्यैर्ब्रह्महितत्वेन हेतुना ॥ कएषभास्करो ब्रह्मन्कुतो जातः
किमुच्यते ॥ ११ ॥ कर्तयस्व यथान्यायं कौतुकं हि परमम् ॥ कुशलो हि भवैच्छेकं तस्मात्त्वं वक्तुमर्हसि ॥ १२ ॥ व्यासउवाच ॥ अहो तव महकष्टं
प्रमूढोऽसि न संशयः ॥ स्तुवंतं श्रुतमर्चाभिः सिद्धब्रह्मादयः सुराः ॥ १३ ॥ सर्वेषामेव देवानामादिरादित्य उच्यते ॥ संहतिं तिस्रं सर्वदिग्विदुश्च व्यव
स्थितम् ॥ १४ ॥ सधर्मः सर्वधर्माणां सचपूज्यतमो मतः ॥ ब्रह्मादयस्तमर्चति स चादिः सर्वदेवताः ॥ १५ ॥ अदितिः कश्यपसती आदित्यस्तेन चो
च्यते ॥ आदिकर्तार्थवायस्मात्तस्मादादित्य उच्यते ॥ १६ ॥ तस्मादेतज्जगत्सर्वमादित्यात्संप्रवर्तते ॥ स देवाः सुराः गंधर्वाः सयक्षोऽगराक्षसाः ॥ १७ ॥
रुद्रोऽप्येन्द्रस्तथैन्द्रश्च ब्रह्मादशोऽथ कश्यपः ॥ आदित्यदेवताः सर्वे तथा न्येदेव दानवाः ॥ १८ ॥ सुखाद्भूतो विरिचिस्तुरुद्रावक्षस्थलात्ततः ॥ उपै
द्रोऽक्षिणाद्भृस्ताद्वता वामकरात्तथा ॥ १९ ॥ वामपादतलाद्दक्षोऽक्षिणात्कश्यपस्तथा ॥ इत्युत्पन्नास्तथा चान्ये देवाः सुराः खगाः ॥ २० ॥
तेनासौ देवादित्यः सर्वदेवेषु पूजितः ॥ यदौत्थं गीयते वीरदिग्विदुश्च सुसमागतम् ॥ २१ ॥ यदितस्य प्रभावोऽयं पाराशर्यजगत्पतेः ॥ साकिमर्थ

त्रिसंध्यंतुराक्षसैः परिभूयते ॥ २२ ॥ द्विजैः सरक्ष्यते भूयश्चक्रवर्द्धमते पुनः ॥ राहुणा गृह्यते आहूतं तत्किमर्थं द्विजोत्तम ॥ २३ ॥ व्यास उवाच ॥
 पिशाचो रगरक्षांसि डाकिनीदानवांस्तथा ॥ दक्षिणात्रिदेहं क्रोधात्तामाक्रामति भारुकरः ॥ २४ ॥ त्रिसंध्यंतुरत्र यो देवाः सान्निध्यं विमंडले ॥
 मुहूर्तस्य प्रभावो यस्य सध्ये दृष्टेके तथा ॥ २५ ॥ तमेकमेव मुद्दिश्य लोके धर्मः प्रवर्तते ॥ नमस्कृते स्तुते तस्मिन्सर्वे देवानमस्कृताः ॥ २६ ॥
 तिस्रः संध्यास्तु भूदेवैर्भारुकरोऽपि प्रणम्यते ॥ राहुरादित्यं विवस्थितो धस्तात्र संशयः ॥ २७ ॥ अमृतार्थो विमानस्थो यावत्संभवते मृतम् ॥
 विमानांतरितं विवमादिशो द्रुहणंततः ॥ २८ ॥ न काश्चिद्वर्षिर्षितुं शक्त आदित्यो दहते श्रुयम् ॥ दिवारात्रिमुहूर्तानंतं तदर्थं श्रमते रविः ॥ २९ ॥
 नादित्येन विनारात्रिर्न दिनं च तर्पणम् ॥ नाधर्म्मो वा तथा धर्मस्तेन दृष्टं चारम् ॥ ३० ॥ आदित्यं भाति वै सर्वमादित्यः सृजते सदा ॥ एतत्स
 र्वं समाख्यातं यत्पृष्टं भवतामम ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणेत्रहोपनिषत्तमोऽक्षरं सारं ॥ ३२ ॥ आदित्यं भाति वै सर्वमादित्यः सृजते सदा ॥ एतत्स
 ध्यायः ॥ १९८ ॥ ६३ ॥ भीष्म उवाच ॥ स आदित्यो भवेद्येन अचिरात्तुवरप्रदः ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि विप्रमां ब्रूहि तत्स्वतः ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥
 पूजया जपहोमैर्न ध्यानधारणया सह ॥ सकलं मंडलं कृत्वा तद्दक्षिणं यतथा ॥ २ ॥ लब्ध्वा राधयते यस्तु भक्त्या तद्भुतमानसः ॥ तस्य भातुं भवे
 दीर अचिरात्तुवरप्रदः ॥ ३ ॥ बलसिद्धिं महद्दूर्यपादलेपो रसायनम् ॥ धनं धान्यं सुवर्णं च रूपं सौभाग्यं संपदम् ॥ ४ ॥ आयुरारोग्यकोतितचय
 शः पुत्रांश्च मानद ॥ ददते नात्र संदेहो यस्य तुष्टो दिवाकरः ॥ ५ ॥ धर्मं यतथा कानि विद्यामोक्षाश्रयं तथा ॥ ददते भारुकरस्तुष्टो नराणां नात्र
 संशयः ॥ ६ ॥ सौरेण विधिना तात पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति तथादित्यालयं नृप ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ सौरस्त्यनिविधिं
 ब्रूहि सरहस्यं महा मते ॥ येन स्नानोऽमलेयाति नरः पूजयितुं रविम् ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ हंतते संप्रवक्ष्यामि स्नानं पापप्रणाशनम् ॥ शुचौ भवे नरे
 स्थाने संघृष्ट्वा स्त्रिणमृत्तिकां ॥ ९ ॥ संधिं सर्वो हकारस्तु दरे फोफसमन्विते ॥ अनेन स्त्रिणमंशु ततः स्नानं समाचरेत् ॥ १० ॥ मलस्नानं
 ततः पश्चाच्छेषाथैर्न तु कारयेत् ॥ भागत्रयं तु सार्धं तुष्टुण पाषाणवर्जितम् ॥ ११ ॥ एकमस्त्रेण चालभ्यतथा न्यं भारुकरेण तु ॥ अंगं चैव तृती
 यं तु अभिमंत्र्य सकृत्सकृत् ॥ १२ ॥ जप्त्वा स्त्रेण क्षिपेद्दिक्षु निर्विघ्नं तु जलं भवेत् ॥ सूर्यं तथैर्द्वितीयेन अभिमंत्र्य सकृत्सकृत् ॥ १३ ॥ गुंडयि

त्वाततस्नायादितितीर्थेनमानवः ॥ तूर्यशंखनिनादेनध्यात्वादेवंदिवाकरम् ॥ १४ ॥ स्नात्वाग्राजोपचारेणपुनराचम्ययत्नतः ॥ स्नानं
कृत्वाततोभीष्ममंत्राजेनसंयुतम् ॥ १५ ॥ हरेफोविंदुगुक्तश्चतथान्योदीर्घयासह ॥ मात्रयारेफसंगुक्तोहकारोविंदुनासह ॥ १६ ॥ सकारः
सविसर्गस्तुमंत्राजोयमुच्यते ॥ ततस्तुतयेनमंत्रान्मार्गान्तिस्तुकराग्रजैः ॥ १७ ॥ पर्वणामूर्ध्वतोदेवान्स्तव्येनमुनयस्तथा ॥ पितरश्चापसव्येन
तद्भजेनप्रतर्पयेत् ॥ १८ ॥ यद्वातंप्रखलंकेअक्षराणामनीविभिः ॥ तद्विंदुसहितंप्रोक्तंद्वाजनात्रसंग्रहः ॥ १९ ॥ कृत्वावासकरेहस्ता
द्ध्यात्वाप्राज्ञोविधानवित् ॥ एवंस्नात्वाविधानेनसंध्यावंदेद्विधानतः ॥ २० ॥ ततोविद्वान्शिष्येत्पश्चाद्वास्करायोदकांजलिम् ॥ जपेच्चय
क्षरंमंत्रंषण्मुखंवादिच्छया ॥ २१ ॥ मंत्राजोतिर्यपूर्वतवाख्यातोमयानृप ॥ पश्चातोर्ध्वमंत्रांस्तुसंहृत्यहृदयंन्यसेत् ॥ २२ ॥ मंत्रात्मा
सहैकत्रकृत्वाह्यर्घ्यंप्रदापयेत् ॥ रक्तचंदनगंधैस्तुशुचिस्नातोमहितले ॥ २३ ॥ कृत्वामंडलकंविषमंक्रवितोव्यवस्थितः ॥ गृहीत्वाकरवीराणि
संस्थाप्यताम्रभाजने ॥ २४ ॥ तिलतंदुलसंकुंक्तुकुशंगंधोदकेनतु ॥ रक्तचंदनधूरेनयुक्तमर्चंप्रसाध्यतम् ॥ २५ ॥ कृत्वाशिरसितपात्रंजानु
भ्यामवनीगतः ॥ पूर्वमंत्रेणसंगुक्तमर्घ्यंदत्वातुभानवे ॥ २६ ॥ मुच्यतेसर्वपापैस्तुयाज्ञोर्विनिवेदयेत् ॥ यद्युगादिसहस्रेणव्यतीपातशते
नच ॥ २७ ॥ अयनानांसहस्रेणचंद्रस्यग्रहतथा ॥ गर्वांशतसहस्रेणयत्फलंज्येष्ठपुष्करे ॥ २८ ॥ दत्तेकुरुकुलश्रेष्ठतुदध्यणफलंलभेत् ॥
दीक्षामंत्रविहीनोऽपिभक्त्यासंवत्सरेणतु ॥ २९ ॥ फलमर्घ्येणवैवारुभतेनात्रसंग्रहः ॥ यःपुनर्दीक्षितोविद्वान्विधानार्चानिवेदयेत् ॥ ३० ॥
नासौसंसर्तेभूमौसलंययातिभास्करे ॥ इहजन्मनिर्गोभाग्यमायुरारोग्यसंपदाम् ॥ ३१ ॥ अचिराद्भवतेवीरसभार्यासुखभाजनः ॥ एषस्नान
विधिःश्रोक्तोमयासंक्षेपस्तत्र ॥ ३२ ॥ हितायमानवैद्वानांसर्वपापप्रणाशनः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्रह्मवर्णिनिसप्तमीकरणे
रधर्मेषुभीष्मव्याससंवाद्एकोनविंशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ कथितस्तेस्नानविधिब्रह्मनैपाप
हारकः ॥ सम्यग्ब्रह्मार्चनविधिपूजयिष्यामियेनवै ॥ १ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ हंततेसंप्रवक्ष्यामिविधिमादित्यपूजने ॥ विविक्तेविजयस्या
नेमुप्रसवेसुगोभने ॥ २ ॥ पूजयेद्वास्करंमंत्रांशरुद्रितविग्रहः ॥ भद्रासनसमाखुडप्राङ्मुखःसाधकोत्तमः ॥ ३ ॥ अस्त्रवर्जिनं

त्रेणरःस्वांगानिविच्यसेत् ॥ अंगुष्ठमादितःकृत्वाकनिष्ठान्तंमुविच्यसेत् ॥ ४ ॥ हृदयादीन्फडांस्तान्चिच्यसेत्कमतःसदा ॥ नेत्रपाणि
 तलेवीर्यस्यमध्यादिमंत्रवित् ॥ ५ ॥ यवगैयचतुर्थतुकर्णोविंदुसमन्वितम् ॥ नेत्रजीमितिप्रोक्तंज्योतीरूपंनमंशयः ॥ ६ ॥ पश्चादुच्यक्षरसूय
 क्वचंविच्यसेद्बुधः ॥ कथितंतन्मयावीरमंत्राजतिपृष्ठतः ॥ ७ ॥ प्राणायामंततःकुर्यात्त्रयमंबवीरमुद्दिग् ॥ शेषक्रमेणहुत्वायंविजेभोष्मशक्ति
 तः ॥ ८ ॥ त्रिभिरेवततोवीरात्मशुद्धिःकृताभवेत् ॥ इतिसंशोध्यचात्मानंभूर्ध्वसर्वातिकंच्यसेत् ॥ ९ ॥ हृदयेहृदयंयस्यशिरःशिरसिवि
 च्यसेत् ॥ एकांशतिमातृकायाअक्षरंयत्प्रकीर्तितम् ॥ १० ॥ हृद्वाजमितिचिख्यतंत्रस्त्यानमनौपयम् ॥ शिरसार्कस्यपूजातुल्ये
 कःप्रतिकथ्यते ॥ ११ ॥ शिखायांतुशिखान्यासाच्छरिरिक्वचंच्यसेत् ॥ नेत्रयोर्विच्यसेत्रैकरयोरन्नमेवच ॥ १२ ॥ महाव्याहृतयोरान्नं
 स्तथारज्ज्वालनीशिखा ॥ हकारश्चकारश्चकुकारोविंदुनासह ॥ १३ ॥ एतेपांसनयाश्चैवक्वचंचपरिकथ्यते ॥ नेत्रयोर्विच्यसेत्रैकरयोरन्नमे
 वच ॥ १४ ॥ एवमंगानिचिच्यस्यनासौकेनापिवाद्ध्यते ॥ शत्रवोमित्रतांयातिअञ्जभेलभममुयात् ॥ १५ ॥ आत्मानंभारुंज्ञान्वाथयोक्ततत्त्व
 दर्शिभिः ॥ ततस्तुपूजयेद्रातुंस्थंडिलेविविधत्पुनः ॥ १६ ॥ कृत्वातुशिक्षिगार्बोदेव्यपुष्पकरंडकम् ॥ कृत्वासुशोभितेवाभेताप्रपूर्णेन
 वारिणा ॥ १७ ॥ अस्त्रेणक्षालितापूर्णशेषमंत्रैर्नैस्तथा ॥ अभिमंत्रयततस्याप्यक्वचेनावगुठिता ॥ १८ ॥ स्थंडिलेचैवद्रव्याणिपूजार्थ
 कल्पितानि ॥ सर्वाणिप्रोक्षयेद्दिद्रानर्घ्यपात्रंजलेनतु ॥ १९ ॥ ततोमंत्रजपेत्पश्चादेकचितेनमंत्रवित् ॥ ॥ भोष्मउवाच ॥ ॥ पुराण
 सहितोमंत्रयोर्विधिकथितोबुधैः ॥ २० ॥ समयाविदितःकृत्स्नःकथितौनेकशोद्धिनैः ॥ वेदोक्तविधैर्मंत्रैर्यथासंपूज्यतेरविः ॥ २१ ॥ यथा
 मेब्रूहिसकलवैदिकविधिसत्तमम् ॥ २२ ॥ इतिश्रीमविष्येमहापुराणेसप्तमीकल्पेसारधर्मैश्चिंतितोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ सुरज्येष्ठस्यदेवस्यकेशवस्यचभारत ॥ मनोवत्स्यांसुरज्येष्ठंसुखासीनंचतुर्मुखम् ॥ प्रणम्यशिरसाविष्णुरिदं
 वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ भगवदेवदेवशसुरज्येष्ठचतुर्मुख ॥ आराधनविधिंब्रूहिभारुस्यमहात्मनः ॥ २ ॥
 कथमाराधयेद्रातुंमंडलस्थंदिवस्पतिम् ॥ ब्रूहिमेऽत्रगणदेवेयंनहंपूजयेत्तुम् ॥ ३ ॥ साधुसाधुमहाबाहोसाधुपृष्टोऽस्मिभूधर ॥

शृणुष्वैकमना देवभारुकराधने विधिम् ॥ ४ ॥ खषोलकं निर्मलं देवपूजयित्वा विभावसुम् ॥ पूर्वमध्ये तथा ग्रेय्यां विरूपाक्षप्रभं जने ॥ ५ ॥
 क्रमेण यावदीशानां हि विभजेन विन्यसेत् ॥ खषोलकासनमेतत्तु विन्यस्तमानवोत्तमैः ॥ ६ ॥ ततस्तस्योपरिष्ठा तु हृदये न तु कंचुकम् ॥
 सनावरणसंयुक्तमष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ७ ॥ केसरालं वदेत्सर्वपंचवर्णमहादुतम् ॥ परिशामो विविधच्छास्त्रोक्तविधिराकृतम् ॥ ८ ॥
 दीप्तादिपूर्वादिभ्यथावदीशानगोचरम् ॥ न्यसेच्छस्यष्टकं मंत्राभ्यस्तः सर्वतोमुखीम् ॥ ९ ॥ दीप्तासुक्ष्माजयाभद्राविभूतिर्विमलतथा ॥
 अमोघाविद्युताचनवमीसर्वतोमुखी ॥ १० ॥ तत आवाहयेद्वातुं स्यापयत्कर्णकोपरि ॥ उपस्थानं तु वकृत्वा मंत्रेणानेन सुव्रतम् ॥ ११ ॥
 उदुत्यं जातवेदसमिति मंत्रं प्रकीर्तितः ॥ अग्निदूतेन मंत्रेण अनेन विश्वसुव्रतम् ॥ १२ ॥ आकृष्णेन राजसामेन मंत्रेणानेन चार्चयेत् ॥ हंसः शुचिपदिति
 च मंत्रेणार्कं प्रपूजयेत् ॥ १३ ॥ अपस्तराकंदे वीदीप्तानेन प्रपूजयेत् ॥ अहश्चामस्य केतवः सुक्ष्मादेर्वीसमर्चयेत् ॥ १४ ॥ तराणींश्च दर्शयेत् अने
 न सततं जयम् ॥ प्रत्यङ्मुदेवानां विशेति भद्रादेर्वीसमर्चयेत् ॥ १५ ॥ विभूतिमर्चयेत्त्रित्यं येनापावकचक्षुः ॥ विद्यामेषांति मंत्रेण ह्यनेन विमलांसिदा
 ॥ १६ ॥ अमोघां पूजयेत्त्रित्यं मंत्रेणानेन सुव्रतम् ॥ नवमीं पूजयेद्देवीं सततं सर्वतोमुखीम् ॥ १७ ॥ मंत्रेणानेन कृष्णस्य उद्वयं तमिति हय ॥ उग्रप्रथाभिना
 हं मंत्रं प्रथममक्षत्रं जेत् ॥ १८ ॥ द्वितीयं पूजयेत्कृष्णशुक्लेषु हरिमाहरे ॥ उदयादयमादित्यो अनेनापेत्तीयकम् ॥ १९ ॥ तत्तस्मिन् तु वरेणै
 त्ति चतुर्थं परकीर्तितम् ॥ महितो माहेतो येति पंचवर्षपरिकीर्तयेत् ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भः समवर्ततां पृष्टो वांजप्रकीर्तितम् ॥ सविता पश्चा
 तात्पुस्ततात्सप्तमं देवसत्तमम् ॥ २१ ॥ एवं विजानि विन्यस्य आदित्यस्यापये द्वेज ॥ आदित्यं स्थापयेद्वयानेन संपां पूजयेद्भयः ॥ २२ ॥
 बाह्वतो देवशार्दूल ईद्रादीनां सप्ततनः ॥ रक्तवर्णमहातेजो तं पद्मोपरि स्थितम् ॥ २३ ॥ सर्वलक्षणं संयुक्तं तत्राभरणभूषितम् ॥ द्विमुग्धै
 कचक्रं च सौम्यपद्मधनुःकरम् ॥ २४ ॥ वर्तुलं ते न विधेन मध्यस्थमिति जसम् ॥ आदित्यस्य त्वदं रूपां सर्वे अजेः पुत्रा जेतम् ॥ २५ ॥ ध्यात्वा
 संपूजयेत्त्रित्यं स्थण्डिलं मंडलांश्रितम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकले सौरधर्मपुम्यं मण्डले देवताचर्चनविधिवर्णनं
 नामैकाधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ७४ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ मंडलस्यं सुरश्रेष्ठा विधिनयेन भारुकरम् ॥ पूजयेन्मानवा

भक्त्यासविधिः कथ्यतांमम ॥ १ ॥ पूजयेद्विधिनयेन भारस्करं पद्मासंभवम् ॥ मूर्तिस्थसर्वाङ्गैर्द्वैपूजितं ससुरासुरैः ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 माधुकृष्णमहाबाहो साधुष्टोऽस्मि सुव्रत ॥ शृणुष्वैकमनाः पूर्वमूर्तिस्थयेन पूजयेत् ॥ ३ ॥ इवेत्येति चर्मत्रेण उत्तमाङ्गं सदा चयेत् ॥ अग्नि
 मीळोतिर्मंत्रेण पूजयेद्दक्षिणेकरे ॥ ४ ॥ अग्नयायाहिर्मंत्रेण पादौ देवस्य पूजयेत् ॥ आजिघ्रेति चर्मत्रेण पूजयेत् पुष्पमालया ॥ ५ ॥ यजेयगे
 तिर्मंत्रेण मुक्तपुष्पाङ्गलिक्षिपेत् ॥ समुद्रं गच्छत्यत्रोक्तमने रस्नापयेद्भविम् ॥ ६ ॥ इमं मे गतिर्यत्रोक्तमनेनापि च भूयम् ॥ समुद्रज्ज्येति
 मंत्रेण कषायैः परिरूपयेत् ॥ ७ ॥ स्नापयेत्पयसाः कृत्स्नाः आप्यायस्वेति मंत्रतः ॥ दधिः क्राव्णोति वैदश्वरस्नापयेद्दधिवद्भविम् ॥ ८ ॥ तेजो
 ऽसि शुक्रमिति च वृतेन स्नपनं परम् ॥ याओ प्राचीतिर्मंत्रेण स्नानमोषधिभिः स्मृतम् ॥ ९ ॥ उद्भूयेत्येतो भातुं द्विपदाभिः सुराधिप ॥ सान
 स्तोकोतिर्मंत्रेण युगपत्स्नानमाचरेत् ॥ १० ॥ विष्णोराटर्मंत्रेण स्नापयेद्दं धवारिणा ॥ सौर्वर्णेन तु मंत्रेण अर्घ्यपाद्यानिवदयेत् ॥ ११ ॥ इदं
 विष्णुर्विचक्रमे मंत्रेणाध्यप्रदापयेत् ॥ वेदोऽसीति हिर्मंत्रेण उपवीतं प्रदापयेत् ॥ १२ ॥ बृहस्पतेतिर्मंत्रेण दद्याद्द्विजाभिः नक्ष ॥ येन श्र
 यं प्रकुर्वाणां पुष्पमालां प्रयोजयेत् ॥ १३ ॥ धूरसीति चर्मत्रेण घृपं दद्यात्सगुणलम् ॥ समिद्धोऽजनमंत्रेण अंजनं तु प्रयच्छति ॥ १४ ॥ भुंजा
 नीति चर्मत्रेण भानुरोचनया चयेत् ॥ आरक्तं च वैकुण्ठ्यादीर्वायुत्वाय वैबुधः ॥ १५ ॥ सहस्रशीर्षां पुरुषोरविं सरसि पूजयेत् ॥ संभावयेति
 मंत्रेण सर्वनेत्रे परामृशेत् ॥ १६ ॥ विधत्तश्चक्षुरित्येवं भानोर्देहं समालभेत् ॥ श्रीश्च नेत्रेऽर्चयेत्तिर्मंत्रेण नैऋतपूजयेत् ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे सप्तमं कल्पसौधर्मं आदित्यपूजाविधिर्वर्णनं नाम द्वाविंशतिशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥
 व्योमपूजाविधिं ब्रूहि समासाच्चतुरानन ॥ अष्टशृङ्गं कथं व्योमपूजयेद्भारस्करस्य तु ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ व्योमपूजाविधिं कृष्णनिर्देशयद्दत्तो
 मम ॥ अष्टशृङ्गं व्योमपूजयंति मनीषिणः ॥ २ ॥ सौवर्णैराजतं ताम्रकृत्वा चाऽममयं तथा ॥ अष्टशृङ्गं महाबाहो अनेन विधिना चयेत् ॥ ३ ॥
 प्रथमं पूजयेद्भानुं मध्ये मंत्रेण सुव्रत ॥ महिषावोमहायेति नाना पुष्पकंदं वैकैः ॥ ४ ॥ त्रातरमिंद्रं मंत्रेण सर्वशृङ्गं सदा चयेत् ॥ उदीरतमवरइत्यथाने
 न पूजयेत् ॥ ५ ॥ आयंगौरिति मंत्रेण नैकुतं शृङ्गमचयेत् ॥ रक्षोहं वाजिनं वा पूजयेदसुरांतकम् ॥ ६ ॥ इद्रसो मांतपतयेद्भयवानेन पूजयेत् ॥ अभि

त्वाशूनेनुमेषान्शृगमचयेत् ॥ ७ ॥ एवंभानुंचपरितःपूजयंतिसदाच्युत ॥ येनंदंभुतमिति वैअथवानेनपूजयेत् ॥ ८ ॥ नमोऽस्तुनमय
 पापेभ्योव्योमपिंडंसदाचयेत् ॥ तेनराःसततकामान्प्राप्नुवंतिनसंशयः ॥ ९ ॥ त्वमेकोरुद्राणांयमूनांप्रवाणहेतेनपूजयेत् ॥ तद्दिष्णोःप्रसंपदं
 हंसःशुचिषदितिवैअपराह्णिसदाचयेत् ॥ १० ॥ एवंभानुंग्रहैःसार्धपूजयंतिसदरूपते ॥ तेसर्वान्विवरान्कामान्प्राप्नुवंतिनसंशयः ॥ ११ ॥
 विमलेवाससीदत्त्वागुरवेसपवित्रके ॥ उपानहौतथाकृत्स्नसैर्वर्णमंगुलीयकम् ॥ १२ ॥ गंधपुष्पाणिचित्राणिभक्ष्यभोज्यान्यनेकशः ॥ अनेन
 विधिनयस्तुसोपवासोचैर्यद्विभम् ॥ १३ ॥ बहुपुत्रोवहुयनःसनरःश्रेयवान्भवेत् ॥ उत्तरेचायनेयस्तुसोपवासोचैर्यद्विभम् ॥ १४ ॥ गोश्वमे
 धफलोर्विद्याद्वहुपुत्रश्चायते ॥ कृत्वोपवासंविपुवेयस्तुपूजयेत्तेरविम् ॥ १५ ॥ बहुपुत्रोवहुयनेकीर्तिमांश्चापिजायते ॥ कृत्वापचाजग्रहणे
 विधिवच्चंद्रमूर्ययोः ॥ १६ ॥ पूजयेद्रास्करंभक्तयाव्रज्जलोकंसगच्छति ॥ इतिकथितंविष्णोर्भास्कराराधनेविधिम् ॥ १७ ॥ यःशुन्या
 पुरुषोभक्तयाममलोकमहीयते ॥ पुनरेत्यमहोक्त्वणराजाभवतिभूतले ॥ १८ ॥ बहुपुत्रोवहुयनाःसमरेष्वपराजितः ॥ १९ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेब्राह्मणिसप्तमकिल्पेसौरधर्मभास्कराराधनाविधिवर्णनंनामत्र्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥
 अतःपरंप्रवक्ष्यामिविधिपरमपूजितम् ॥ रत्नव्योमप्रतिष्ठायांयथाभानुंपूजयेत् ॥ १ ॥ अर्चयित्वातुप्रकृतिगंधपुष्पाक्षनेत्रिभो ॥
 सहोदकेनजलिनासहपुष्पाक्षतेनवा ॥ २ ॥ आवाहयेन्महादेवंखपोलकंभास्करंविभुम् ॥ मंत्रेणकुरुशार्दूलप्रत्यक्षकिरणायैव ॥ ३ ॥
 अखपोलकायावाहयामिअभूभुवःस्वर्गोआदित्याराधनेमंत्रः ॥ ४ ॥ अभिमंत्र्यभुवेमात्रंसांवित्र्याचक्रचाविभो ॥ आपोहृष्टातियाप्रो
 क्तापृथासूर्यस्यसर्वदा ॥ ५ ॥ यथान्यायंतुसंशाल्यपूरयेच्चान्यतोयतः ॥ हिरण्यगर्भःसमवततत्यनयाक्षालयेद्बुधः ॥ ६ ॥ सवितापश्चातात्सविना
 ह्वानयापूरयेद्बुधः ॥ इत्येवंपूरयित्वातुवारिपुष्पाक्षतैर्बुधः ॥ ७ ॥ पात्रमौंदुरंगृह्णकृत्स्नंमूर्यस्यदशयेत् ॥ उदुत्यंजातंवेदसमनयाव्या
 म्निनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ हंसःशुचिषदिपावंदद्याद्विचक्षणः ॥ निर्वापयेच्चपयसाखपोलकंरूपयेत्ततः ॥ ९ ॥ अग्नस्तुसप्तभिर्वारिर्कातिता
 स्ताश्चकृत्स्नशः ॥ आपोहिष्टेतिचक्रमातिसुभिःकुरुंदन ॥ १० ॥ हिरण्यवर्णेतिरक्रमाच्चतुर्भिश्चनराधिप ॥ अभिमंत्र्योदकमृभिस्तिसृभि

निक्षिपेष्टप ॥ ११ ॥ भानोःप्रदक्षिणं कृत्वा कृणुष्वपाजइत्यपि ॥ त्वमूषुवाजिनंगिरःप्रथमापरिकीर्तिता ॥ १२ ॥ पतिर्मिद्वस्तवाचामाद्वितीया
 परिकीर्तिता ॥ पतिर्मिद्वस्तुशुद्धो न आगहि तृतीयापरिकीर्तिता ॥ १३ ॥ सिध्येवृत्राणि जिघ्रेऽगंधैर्भानुं प्रपूजयेत् ॥ अस्य वामस्येत्यनया अ
 क्षतैः पूजयेद्भविम् ॥ १४ ॥ सप्तयुंजतिरथ मनया पूजयेद्भविम् ॥ पुष्पैर्भरतशार्दूलसततं मनःशानम् ॥ १५ ॥ कोददर्शप्रथममनया धूप
 मादिशेत् ॥ पाकः पृच्छाम्यनया चंदनं प्रतिपादयेत् ॥ १६ ॥ उद्दीप्य स्वेत्यनया दीपं दद्याद्भिभावसोः ॥ अर्चित्वा कुंकुमचैव क्षीर्षिक्षीर
 तुमंडलम् ॥ १७ ॥ युक्तामातासित्यनया नैवेद्यं प्रतिपादयेत् ॥ गौरीमियायेति दद्यात्तथा शुक्ले च वाससी ॥ १८ ॥ तस्याः समुद्गत्यनया
 उपवीतं निवेदयेत् ॥ इति संपूज्य देवं शतः कुर्यात्परांस्तुतिम् ॥ १९ ॥ ऋग्भिर्वैपंच भिस्तात शृणुष्वैकमना हतः ॥ उक्षणं पृश्निरिति च
 प्रथमापरिकीर्तिता ॥ २० ॥ चत्वारि वार्गमिति भवेद्वितीयापरिकीर्तिता ॥ इंद्रा मंत्रतृतीया तु वराधिक्ये प्रकीर्तिता ॥ २१ ॥ कृष्णनियानं
 हितथा चतुर्थीपरिकीर्तिता ॥ योरत्नवाहीत्यनया किरीटं योजयेद्भविम् ॥ २२ ॥ गतेहनामित्यनया अव्यंगं भारुकरं न्यसेत् ॥ इयमददद्भ
 भसमृणच्युतमिति ऋगादितः ॥ २३ ॥ कृत्वा पूजांततश्चर्गिभरष्टाभिरिति चाच्युत ॥ देवस्य शक्तयोऽष्टौ च पूजयेद्विधिवक्रमत् ॥ २४ ॥
 इत्येष ते मया ख्यातः प्रतिमापूजने विधिः ॥ यः पुरोक्तो महावाहो ब्रह्मणा विष्णवे तथा ॥ २५ ॥ अनेन विधिनार्यस्तु सततं पूजयेद्भविम् ॥ संप्राप्त्य
 खिलौष्ठो कानिह लोके परत्र च ॥ २६ ॥ पुत्रार्थीलभते पुत्रान्धनार्थीलभते धनम् ॥ कन्यार्थीलभते कन्यार्थी वेदविद्भवेत् ॥ २७ ॥ नि
 ष्कामः पूजयेद्यस्तु समोक्षं प्राप्नुयान्नरः ॥ अनेन विधिना पूज्य गतः सिद्धिर्सर्वेष्णवः ॥ २८ ॥ ब्रह्मादयस्तथा देवपूजयित्वा विभावसुम् ॥ अनेन
 विधिना पूज्य संतः सिद्धिं परांगताः ॥ २९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणविष्णुसप्तमिकल्पे व्यासार्चनाविधिवर्णनं नाम चतुरधिकद्विंशततमोऽध्या
 यः ॥ २०४ ॥ ६४ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ पुनर्निबोध मे भिष्मगदतः परमं विधिम् ॥ येन पूजयेतो नैत्यं महादेवं दिवाकरम् ॥ १ ॥ प्रभूतं निर्म
 लं तेज आराध्य परमं सुखम् ॥ पूर्वमतस्तथाग्नेयानैर्ऋत्यां पवनालये ॥ २ ॥ क्रमेण यावदीशानं हृदि बीजं च विन्यसेत् ॥ भारुकरासनमेतत्तु
 न्यस्तव्यंतत्त्वदीशिभिः ॥ ३ ॥ उपरिष्ठातस्तस्य हृदये न तु पंकजम् ॥ अष्टपत्रैकं शरालं पंचवर्णं सकेसरम् ॥ ४ ॥ दीप्तादिपूर्वभारु-

अमहादेवगोचरम् ॥ शतयष्टकं न्यसेन्मंत्रोदितः सर्वतोमुखीम् ॥ ५ ॥ अवीजैः केसरप्रेषु क्रमेणैव च पूजयेत् ॥ ततस्त्वावाहयेद्ब्रह्मनुस्थाप
येत्कर्णिकोपरि ॥ ६ ॥ तस्योपहृत्य तंचान्यदेदितव्यं बुधपुष्करम् ॥ तेनैवावाहनचार्क्यं स्थापनंचार्चयेच्च ॥ ७ ॥ पाद्यमाचमनं स्थानं
वल्लभं गंधादिभूषणम् ॥ विधिनानीषु पुष्पाणि नैवेद्यं धूपमेव च ॥ ८ ॥ कर्तव्यं श्रद्धया भक्त्या एवं तु षण्यति भास्करः ॥ महापातकिनोऽप्यालु
भं ते चितितं फलम् ॥ ९ ॥ आदित्यपूजायि त्वा तु पश्चादंगानि पूजयेत् ॥ दीप्तायां हृदयं न्यस्य भवान्या तु शिरान्यसेत् ॥ १० ॥ दिग्विदिशु
न्यसेदस्त्रमिन्द्रादिशोत्तरांतिकम् ॥ कर्णिकायान्यसेत्रं स्वर्वाजिनतुवाचने ॥ ११ ॥ पुष्पैर्गंधैश्च धूपैश्च हृदयानि क्रमेण तु ॥ पूजयित्वा तु विधि
वद्गर्भपश्चात्तु मंत्रावित् ॥ १२ ॥ बाह्यतः पूर्वतो मंदं दक्षिणेन बुधंतथा ॥ विषाणं पश्चिमेषूप्युत्तरेण तु भार्गवम् ॥ १३ ॥ आग्नेय्यां च कुजं पूज्य
नैर्ऋत्यां भातु देहजम् ॥ वायव्यां पूजयेत्क्रुष्णमैशान्यां विकं वं नृप ॥ १४ ॥ इन्द्रादिलोकपालांश्च ततोऽष्टौ पूजयेद्बुधः ॥ सुगंधैर्विधैः पुष्पै
र्धूपैश्चैव मनोरमैः ॥ १५ ॥ क्रमेण पूजयेद्ब्रातुं लोकपालैर्ग्रहेः सह ॥ मंत्रैः कुरुकुलेश्रेष्ठ यदृच्छेद्भूय आत्मनः ॥ १६ ॥ अनेन विधिनयत्र देवः
संपूज्यते राविः ॥ नचौराग्निभयंतत्र नचापिनरकाद्रयम् ॥ १७ ॥ यज्ञोपलविषादिभ्यो भयंतत्र न विद्यते ॥ सुखमारोग्यमानंदं तु भिक्षुम
चलांश्चियम् ॥ १८ ॥ तेजोविंशतमं ध्यस्य मादित्यं परमार्थतः ॥ यष्टव्यं सार्धैर्नित्यं नरथोन च वाजिनः ॥ १९ ॥ इत्येव विधिराख्यातो
मया भीष्मतवाखिलः ॥ येन पूजयेते नित्यं महादेवो दिवाकरम् ॥ २० ॥ इत्थं पूज्य विस्वन्तं हृद्भजेन विसर्जयेत् ॥ य एवं पूजयेद्ब्रातुं स या
ति परमां गतिम् ॥ २१ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सार्वभौमिष्मव्यास संवादे महादेवाच न विधिवर्णनं नाम पंचाधिकाद्विंशत
मोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ६४ ॥ भीष्म उवाच ॥ मंत्रोद्धारं परं ब्रूहि मुद्रांशोक्तिं समन्वितम् ॥ रूपवर्णसमैश्च पौराणिकमनुत्तमम् ॥ १ ॥
॥ व्यास उवाच ॥ शृणु भीष्म महाबाहो यथा वक्ष्यामि ते न व ॥ पौराणिकानां मंत्राणां मुद्रां वैदिका हते ॥ २ ॥ वर्णैरुपसमायुक्तं विदुर्मनै
व भूषितम् ॥ अंतस्थानां हि अंत्यैव ब्रह्मैव न्यमुच्यते ॥ ३ ॥ विदुरे फसमायुक्तं दीर्घयामात्रया तथा ॥ दीक्षाक्षरसमुद्दिष्टं द्वितीयं विष्णुदे
वतम् ॥ ४ ॥ तृतीयं तु तथा प्रोक्तं सवि सगो जनाधिप ॥ स तृतीयो बुधैश्चात्को रुद्रैव त एव हि ॥ ५ ॥ भारुकरायेयं महानां शाश्वतं नमूतं त्रि

रक्षरः ॥ दुर्लभः परमोगुह्यस्त्रिदेवो देवपूजितः ॥ ६ ॥ यस्त्विदं जपते भक्त्या स याति परमांगतिम् ॥ ततश्च मुद्रां वक्ष्यामि सा त्रिच्यं कारणं
 परम् ॥ ७ ॥ पद्माकारैरौकृत्वा मध्ये शिष्टे नु मध्यमे ॥ अंगुलिं क्षारयते तस्मिन् विमुद्रेति च सोच्यते ॥ ८ ॥ अनया वद्वयारजन्मा
 स्करस्य प्रियो भवेत् ॥ महाभयेषु सर्वेषु मातृवत्परिरक्षति ॥ ९ ॥ हृदयं तस्य विज्ञेयं यदक्षरं स्मृतम् ॥ विदुमोपासिंश्छन्नं हृदं
 तद्गतं सदा ॥ १० ॥ शिरस्य कर्मिणि त्रिप्रोक्तं देवदेवस्य भारत ॥ महाव्याहृतयस्ति स्मरन् धारज्जालिनी शिखा ॥ ११ ॥ अष्टाक्षरं तु विवे
 यमादित्यस्य महात्मनः ॥ यस्मरेत्साधकस्त्वेन नासौ केनापि वाध्यते ॥ १२ ॥ अकारेण समायुक्तं विदुरे फसमन्वितम् ॥
 हकारमग्निदेवत्यं कवचं भास्करप्रियम् ॥ १३ ॥ एकाक्षरमिदं प्रोक्तमभेद्यं यः स्मरेदिदम् ॥ दुष्टानां चैव विघ्नानां नाशनं नात्र संशयः ॥ १४ ॥
 स विसर्गैरिफ इति अक्षमेकाक्षरं स्मृतम् ॥ नाशयेद्दुष्टकर्मणि साधकस्य न संशयः ॥ १५ ॥ समुखौ तौ करौ कृत्वा शिष्टौ तु ग्रंथिता गुली ॥ क
 निष्ठानामिका योज्या तर्जन्या मध्यमे तथा ॥ १६ ॥ हृच्छिरः स शिखा चर्मा मुद्रयं व्योम संज्ञिता ॥ मुष्टिवक्रोच्छ्रितं कुप्यत्संख्यहस्तस्य त
 र्जनी ॥ १७ ॥ मालशब्दकृता दिस्तु मुद्रां ह्यस्त्रस्य कार्तिता ॥ त्रासनीनाम विख्याता सर्वविघ्नभयं करी ॥ १८ ॥ कर्णविदुसमायुक्तं यंचतुर्थं
 महात्मते ॥ भास्करस्य त्विदं नेत्रमग्निदेवतमुच्यते ॥ १९ ॥ स्मरः स्यात्साधकं द्राणां दुरंतेनाशने ध्रुवम् ॥ मध्यमा तर्जनी वैवसव्यहस्तस्य चो
 च्छ्रितम् ॥ २० ॥ कनिष्ठानामिके कुच्यं अंगुष्ठेन ततः क्रमेत् ॥ नेत्राभ्यां स्पृशं ये देवानि त्रमुद्रा प्रकीर्तिता ॥ २१ ॥ गोवृषानामपि ख्यता
 दर्शने दिव्यगोचरम् ॥ रां दीप्तारिततः मूक्ष्मारी जयाभीष्म उच्यते ॥ २२ ॥ उभाह्वाहं विभूतिश्च विमलरैः प्रकीर्तिता ॥ अवहाचमहाबाहो
 विद्युत्तारौ प्रकीर्तिता ॥ २३ ॥ गोवृषानामं सर्ववीरभद्रकरिता ॥ इत्येतां गीजरूपास्तु कथिताश्चैव संज्ञकयः ॥ २४ ॥ उतानौ तु करौ कृत्वा स
 व्याकुंच्यते तां गुली ॥ कुर्यादुपरि चांगुष्ठौ चालयीत पुनः ॥ २५ ॥ सर्वासां चैव शक्तीनामेतामुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ नाम्ना च विद्युता चैव न वमसि व
 तो मुखी ॥ २६ ॥ नामान्येतानि शक्तीनां समासात्कथितानि तु ॥ सर्बीजानि महाबाहो मया स्नेहेन भारत ॥ २७ ॥ ग्रहाणां शृणु बीजानि रूपं च गदतो मम ॥
 सर्वं भंतं थासं च कंजकूतुहलोद्ग्रह ॥ २८ ॥ अकारादीपिताः सर्वे नमस्कृत्य रंत्योजिताः ॥ पूजाकाले प्रयोक्तव्या जपकाले तैव च ॥ २९ ॥ होम

काले तु स्वाहा तं त्रं षट्कार संयुतम् ॥ सर्वो वै द्युतभाभीष्मशिखाविंदुविभूषिताः ॥ ३० ॥ सोमाद्याः केतुपथ्यताग्रहाब्धे वंप्रकतिताः ॥ एतामुद्राः
 प्रवक्ष्यामि सर्वोसिद्धिप्रदायिकः ॥ ३१ ॥ सुमुखैतुकरौ कृत्वा क्षिप्रौ चैव प्रसारितौ ॥ इदं मुद्रानमस्कारग्रहसाध्विधिकात्मिका ॥ ३२ ॥ मंत्रोद्धारस्तवा
 ख्यातो रहस्यो दुर्लभो नृप ॥ शृणुष्व रूपं देवानां ध्यानकालेषु पस्थिते ॥ ३३ ॥ जपावर्णमहातेजश्चेतपद्मोपरिस्थितम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वाभ
 रणभूषितम् ॥ ३४ ॥ तथैकवक्त्रद्विभुजं सोमपंकजं करम् ॥ मंडलेन चरुं तु मध्यस्थं रक्तवाससम् ॥ ३५ ॥ मार्तण्डस्य हृद्गुरुं शुचिः स्ना
 तो जितेन्द्रियः ॥ त्रिकालं यः स्मरेद्भोग्यं क्वचितो व्यवस्थितः ॥ ३६ ॥ सोऽचिराद्भवते लोकवितेन यनदपमः ॥ मुच्यते सर्वभोगैस्सुतेजस्वी
 बलवान्भवेत् ॥ ३७ ॥ हृदयं चोत्तमं गंच शिखा वैवक्रमेव च ॥ रक्तवर्णादिमेश्यामाः सर्वाभरणभूषिताः ॥ ३८ ॥ वरदाऽभयहस्ताश्च
 ध्यातव्याः साधकेन तु ॥ तडितुं जानिभं शस्त्रैर्द्रुचंद्रां करालिनम् ॥ ३९ ॥ विशेषः कथितो ह्येपकामरूपस्त्वभाषतः ॥ दीनां शितां शिवा
 काराध्यातव्याममशक्तयः ॥ ४० ॥ श्वेतवर्णस्मरेत्सोमं रक्तवर्णं कुंजस्मरेत् ॥ सौम्यमष्टापदां भंचगुरुं च पतिवर्णकम् ॥ ४१ ॥ शंखश
 रणिभं चैवंतकाणंच जनसोनिभम् ॥ रजावर्तनिभं राहुं धूम्रं च विकचं स्मरेत् ॥ ४२ ॥ वामहस्तौ काटिन्यस्तौ दक्षिणाचाभयप्रदौ ॥
 रक्तभूरक्तनेत्राभ्येर्धकायकृतां जलिः ॥ ४३ ॥ इति भानुग्रहैः साधयेध्यायंति नृपोत्तम ॥ लभंते ते महासिद्धिमाचिरात्त्रात्र संशयः ॥ ४४ ॥
 तवाख्यातमिदं वक्रं ग्रहाणां भीष्मकृत्स्नशः ॥ यं श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते भुवि मानवाः ॥ ४५ ॥ अनेन विधिना भीष्मसदा देवं दिवाकरम् ॥
 त्रिकालं पूजयेद्भक्त्या वीरश्रद्धासमन्वितः ॥ ४६ ॥ इत्थं पूजयमानस्तु सर्वदेवं दिवाकरम् ॥ ब्रह्महत्याविनिमुक्तो महादेवत्वमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मपर्वणि सप्तमीकल्पे सौरधर्मेषु रघूपूजामाहात्म्यवर्णनं नाम पटुतरद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ भीष्म उवाच ॥
 अहो देवस्य माहात्म्यं भास्करस्य न्यवयोदितम् ॥ पूजयंति सदा ह्येनं ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमेतन्न तं देहो यथावद
 सिभारत ॥ नास्ति सूर्यसमो देवो नास्ति सूर्यसमा गतिः ॥ २ ॥ नास्ति सूर्यसमं ब्रह्म नास्ति सूर्यसमं मंदुतम् ॥ नास्ति सूर्यसमो धर्मो नास्ति सूर्यसमं
 धनम् ॥ ३ ॥ नास्ति सूर्यमृते कामं नास्ति सूर्यमृते पदम् ॥ नास्ति सूर्यसमो बंधुर्नास्ति सूर्यसमः सुहृत् ॥ ४ ॥ नास्ति सूर्यसमा माता नास्ति सूर्यसमो गुरुः ॥

नास्तिमूर्धसमंतीर्थनपवित्रतः परम् ॥ ६ ॥ तमेकं देवतं विद्यान्नेवाप्यकं परायणम् ॥ लोकानां देवतानां च पितृणां चापि भारत ॥ ६ ॥
 तमर्चतः स्तुवंतश्च प्राप्नुवंति परांगतिम् ॥ ते प्रपन्नास्तु ये भक्त्या मुक्तास्ते भवसागरात् ॥ ७ ॥ राजाचोराग्रहाः सर्पादारिद्र्यदुःखसंपदः ॥ नैते
 पीडयितुं शक्ताः प्रसन्ने भास्करे सति ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं तात महाबाहो देवो भास्कर तत्परः ॥ स पूज्यः स न भस्कार्यः सहिध्या तव्य
 एव च ॥ ९ ॥ प्रत्यक्षे देवता ह्येषा देवदेवो यमादरात् ॥ अथ किं बहुनोक्तेन यद्दृश्यामि निबोध मे ॥ १० ॥ पूजयेत्तेन यः पापी तथा दित्यादिनै
 रपि ॥ पूजयति न रात्रौ ते याति परमांगतिम् ॥ ११ ॥ प्राप्ते सूर्यदिने भक्त्या भानुं स पूज्य श्रद्धया ॥ न तं करोति पुरुषः स यात्यमरलोक
 ताम् ॥ १२ ॥ यस्तु पूर्वैर्वर्भक्त्या पंचरत्नसमाचि तम् ॥ निवेदयति मंत्रेण स यात्यमरलोकताम् ॥ १३ ॥ मार्तण्डप्रीतये स्तुतुं कुर्वन्
 ऽर्चविधानतः ॥ संक्रांतावयने वीरसूर्यलोकं स गच्छति ॥ १४ ॥ कृत्वोपवासं पृथ्यां तु स तस्यां यस्तुमानवः ॥ करोति विधिवच्छां ऽर्चं भास्करः
 प्रीयतामिति ॥ १५ ॥ सर्वदोषविनिर्मुक्तः सूर्यलोकमहीयते ॥ मानवो यस्तु स तस्यां योऽपि ताच दिवाकरम् ॥ १६ ॥ प्रपूज्य विधिवद्भानुं
 सर्वान् कामानवाप्नुते ॥ विशेषतस्तस्य दिने ग्रहणे च न राधिप ॥ १७ ॥ इति भीष्मविजानीहिन देवो भास्करात्प्रियः ॥ आदित्यमेकं परसं देवदे
 वेषु पूजितम् ॥ १८ ॥ रत्नपर्वतमारुह्य यथा मुविनराधिपः ॥ स त्वानुरूपं गच्छति रत्नभागानशेषतः ॥ १९ ॥ तथा भानुं समाराध्य प्रपुष्पं वंति
 नराः फलम् ॥ धनार्थी प्राप्नुयादर्थं पुत्रार्थी प्राप्नुयात्सुतम् ॥ २० ॥ मोक्षार्थी मोक्षमाप्नोति चाथ वामरतां व्रजेत् ॥ अर्थकिं बहुनोक्तेन शृणुष्व
 वचनं मम ॥ २१ ॥ ब्रह्मादयो देवगणाः भुनक्तुः भगवान्यासस्तत्रैवांतरधीयत ॥ मनोहराणि दिव्यानि दिवि स्थानान्यवाप्नुवन् ॥ २२ ॥ अचलानि महाया
 स सर्वपापहराणि च ॥ समंतुरुवाच ॥ इत्थुं क्त्वा भगवान्यासस्तत्रैवांतरधीयत ॥ २३ ॥ भीष्मोऽपि पूजयामास भक्त्या भानुं विधानतः ॥
 तथा त्वमपि राजेन्द्र पूजयेमं दिवाकरम् ॥ २४ ॥ पूजयित्वा रविं भक्त्या स्थानं यस्थितिं शोधयतम् ॥ यथागतः स भगवान्यासो भीष्मश्च मान
 द ॥ २५ ॥ सकृत् प्रपूज्य स तस्यां भक्त्या देवं दिवाकरम् ॥ इति श्रीभीष्मविष्यमहापुराणे व्यास भीष्मसंवादे आदित्यपूजमाहात्म्यवर्णनं नाम सप्त
 धिकविंशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ६३ ॥ ज्ञातानीक उवाच ॥ पुनर्मे ब्रूहि स तस्यां प्रातो यो भास्करस्य तु ॥ उपोषितो भवतीह न राशे स्तुद्रिजो

यत्फलं च पूजयितुं सत्सम्यां प्राप्य मोक्षदम् ॥ मोक्षार्थं पार्थिव श्रेष्ठ यथाह भगवान्निविः ॥ २५ ॥ कृत्वा दित्यादिनेन तं भक्त्या संपूजयेद्भू-
 विम् ॥ अचलं स्थानमाप्नोति मानवः श्रद्धयान्वितः ॥ २६ ॥ सूर्यलोकं च नियतं तस्य वासो न संशयः ॥ यस्तु पूजयेत् भक्त्या तत्तत्सम्यां भा-
 स्करं नरः ॥ २७ ॥ ब्रह्मद्रुद्रलोकेषु तस्य प्राप्तिरहता गतिः ॥ नाधो न कुष्ठान् कृत्वा न व्यगोचं न च निर्धनः ॥ २८ ॥ कुले तस्य भवेद्दीर्य श्रे-
 त्सममव्रितम् ॥ विद्यार्थी लभते विद्याधनार्थं धनमाप्नुयात् ॥ २९ ॥ भार्यार्थं हि तं पद्मं स्त्रियं पुत्रांश्च भारत ॥ लेभात्प्रसादात् नो ह्येकव्रतं भ-
 गोयदा भवेत् ॥ ३० ॥ तद्वित्रि रात्रं नाश्रयात्कुर्याद्दिक्केशं मुण्डनम् ॥ प्रायश्चित्तं हि तं दृष्ट्वा पुनरेव प्रतीभवेत् ॥ ३१ ॥ सैव यथावत्सत्सम्यो-
 भवंति च खगेधर ॥ अभ्यर्च्य सूर्यसम्यां माल्यधूपादिभिर्नरः ॥ ३२ ॥ भोजयित्वा द्विजान् च तत्राश्रयं पुत्रांश्च भारत ॥ सत्सम्यां विप्र-
 मुखेभ्यो हिरण्यं यः प्रयच्छति ॥ ३३ ॥ स तदक्षय्यमाप्नोति सूर्यलोके च गच्छति ॥ इतं दं कर्तितं वीरसममव्रतमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ ध्रुव-
 एवाभिधास्यामि शृणुष्वैकमना नृप ॥ ३५ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे ब्रह्मर्षिणिरुक्तं श्रीकल्पसौरधर्मसूयारुणसंवादे सत्सममव्रतमविवर्तनं
 नामाष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ४३ ॥ यक्षिपद्भिमयाहारः शुक्लद्रादशसतमोः ॥ अथ वाथदकाहा-
 रः शीर्णपर्णोऽपि वा ॥ १ ॥ क्षीराक्षौचिकभक्तो वा भिक्षाहारोऽथ वा पुनः ॥ जगहारापि वा विद्राः पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ २ ॥ पुष्पोपहारे-
 र्विविधैः पद्मसौगन्धिकोत्पलैः ॥ नानाप्रकारैर्गंधैश्च धूपैर्गुग्गुलुचंदनैः ॥ ३ ॥ कृष्णगंधपायसाद्यैर्विचित्रैः सुविभूषणैः ॥ अर्चयित्वा द्विजा-
 ञ्छ्रेष्ठां हि रण्यान्नादिभिर्नरः ॥ ४ ॥ स तत्फलमवाप्नोति क्रतुभिर्भूरीदक्षिणैः ॥ यदेहतप्यते वीर प्राप्य ते केवलं रवेः ॥ ५ ॥ विमानवरसारू-
 ढः सूर्यलोकं महयते ॥ ततः पुण्यक्षयाद्राजकुले महति जायते ॥ ६ ॥ एवं भक्त्या विस्वंतं प्रतिमां संसाहितः ॥ पूजयेद्द्विधिवद्भक्त्या ना-
 मानि परिकीर्तयेत् ॥ ७ ॥ माधवे मासि विष्णुरिति माधवे चार्थमेवेति ॥ शुक्ले विस्वाम्नासे तु चौमासे दिवाकरः ॥ ८ ॥ पर्जन्यश्रावणे-
 मासि नभस्येवरुणस्तथा ॥ मार्तण्डेति च विज्ञेयः कार्तिके भार्गवः पुनः ॥ ९ ॥ मार्गशीर्षेति भस्त्रु कार्ति तं स तं बुधैः ॥ पूषापौषे तु वैश्वसे पू-
 जनियः प्रयत्नतः ॥ १० ॥ माघे भगति विज्ञेयस्त्वष्टा चैवाथ फाल्गुने ॥ एवं क्रमेण नामानि कर्तयेत् प्रतीये रवेः ॥ ११ ॥ धूपार्चनविधिभिर्भ-

सप्तम्यां सुप्तमाहितः ॥ यः करोति नरो भक्त्या स याति परमांगतिम् ॥ १२ ॥ तत्तत्तत्सर्वथा रथा तथ युद्धतम विभोः ॥ नैवेद्यमग्निप्याय
नाभक्ताय कदाचन ॥ १३ ॥ न च पापकृते देयं न देयं नास्ति कायवा ॥ कृतघ्नेनास्ति केयोरनेनैयं कूरूपणे ॥ १४ ॥ यदंष्ट्रं युयां विन्यस्त
मीव्रतमुत्तमम् ॥ पठेद्यच्चापिनियतः श्रद्धया परया न्वितः ॥ १५ ॥ इह लोके सुखं प्राप्य मृत्युलाकमहीयते ॥ पुण्यक्षयादिहा गत्य राजा भवति
भूतलो ॥ १६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे मयूरार्णवसंवादे माससप्तम्यां त्रिवर्णनं नमनवाधिकाद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥

॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्येष सप्तमी कल्पः समासात्कथितस्तव ॥ विस्तरात्ते पुनर्वाच्यं शृणु प्रकमना विभो ॥ १ ॥ फाल्गुना मलपक्ष
स्य षष्ठ्यां च सप्तमि पोषितः ॥ पूजयेद्भ्रास्करं स्नात्वा गंधधूपविलेपनैः ॥ २ ॥ अर्कपुष्पमहावाहो गुरुलेन सुगंधिना ॥ श्वेतनकरवारेण चंदने
न दिवाकरम् ॥ ३ ॥ गुडोदकेन नैवेद्यां निवेद्यां प्रीतिरखे ॥ एवं संपूज्य दिवाभानुरात्रौ तस्याग्रतः स्वेपेत् ॥ ४ ॥ जपन्मौर्मपं जप्यां विनिद्रः
स ततंबुधः ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ किं तत्परं भगवतः प्रियं जप्यमनुत्तमम् ॥ ५ ॥ जतव्यं यत्परं भक्त्या भातुस्तस्याग्रतोनैः ॥
तन्मे ब्रूहि तथामंत्रान्धूपदीपान्विशेषतः ॥ ६ ॥ येनाहंतं जपञ्जप्यपूजयामि दिवाकरम् ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ वच्मि नैव भगवत्ये
ष्टसमासात्र तु विस्तरात् ॥ ७ ॥ षडक्षरेण मंत्रेण कुर्यात्सर्वसमाहितः ॥ जपहोमं तथा पुजां शतजतेन सर्वदा ॥ ८ ॥ सावित्र्या च जपं पूर्व
कृत्वा शतसहस्रशः ॥ पश्चात्सर्वप्रकुर्वीत जपादेकमना कुलम् ॥ ९ ॥ ॐ भोः सावित्री भास्कराय सहस्रारं इमं धीमहि ॥ तेन भूयः प्रचोद
यात् ॥ १० ॥ जप एष परः श्रोक्तः सप्तम्यां भानुना स्वयम् ॥ जप्त्वा सकृद्वेत्पूतो मानयो नात्र संशयः ॥ ११ ॥ प्रभाते त्वथ सप्तम्यां जपन्नियतमा
नसः ॥ पूजयेद्भ्रास्करं भक्त्या पूर्वीक विधिनानृप ॥ १२ ॥ श्रद्धया भोजयेच्च पिब्राह्मणञ्छक्तिनानृप ॥ दिव्यान्भोगांश्च विधिवद्भक्ष्यभोज्य
रनेकशः ॥ १३ ॥ वित्तशब्धं न कुर्वीत भोजकांश्च प्रभोजयेत् ॥ न भोजयेत्थाऽसौ रात्रौ रात्र्यन्तेन भोजयेत् ॥ १४ ॥ शतानीक उवाच ॥
के भोज्याः केन वा भोज्या ब्राह्मण ब्रह्मवित्तम ॥ केषुचित्तेषु सप्तम्यादेव देवो दिवाकरः ॥ १५ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ वटी भोज्यो भवोद्विप्रः ततमं कुरुते
चयः ॥ सौरभिन्नेष्वभोज्यो यो यश्च भुक्तो दिवाकरे ॥ १६ ॥ एते भोज्या द्विजाराजन्नादित्येन समासतः ॥ प्रोक्तो गुरुकुलश्रेष्ठ तथाऽभोज्या

ष्टुणुष्वै ॥ १७ ॥ सभार्यः सपतियस्तुकुष्ठरागैर्हतश्चयः ॥ यश्चान्यदेवताभक्तस्तथानक्षत्रचक्रः ॥ १८ ॥ परापवादनिरतोयश्चैव लक्षस्तथा ॥
 एतेऽभोज्याः सविप्रास्तुस्वयंदेवेनचितिताः ॥ १९ ॥ शतानीकउवाच ॥ येभोज्याब्राह्मणाः प्रोक्तायेवाभोज्याद्विजोत्तमाः ॥ एतेपलक्षणं
 हि सर्वेषां समाहितः ॥ २० ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोस्मि राजद्रुकीर्तियाम्येपकृत्स्नः ॥ पठतां तु त्रयविद्याब्राह्मणानां कंदं वक्म ॥ २१ ॥
 वटेत्युक्ता तु साराजस्वयंदेवेन भानुना ॥ सो वटो विद्यते यस्य स वटोऽप्युच्यते द्विजः ॥ २२ ॥ ब्रह्मभवा विंशतिरग्नौ द्राणां च कंदं वक्मः ॥ शृण्व
 तां विधिवत्पुण्यं भक्त्या पुस्तकवाचनम् ॥ २३ ॥ इति मासे निषदस्य होमस्येति च भानुना ॥ कथितं कुरुशार्दूलव्ययमाकाशगामिनः ॥ २४ ॥
 यस्याः कर्ता भवेद्यस्तु मम स्यात्करकोमतः ॥ सविप्रो राजशार्दूलसेष्टो भास्करस्य तु ॥ २५ ॥ जयोपजीविन्यासश्च मम स्याज्जीविकस्त
 था ॥ यान्येतानि पुराणानि सेति हासानि भारत ॥ २६ ॥ जयति कथितानीह स्वयंदेवेन भास्वता ॥ एकं निवासयत्यस्तु ब्राह्मणं तू पजिवति
 ॥ २७ ॥ जयोपजीविसंज्ञेयो वाचकश्च तथा नृप ॥ आरुणेयादिशस्त्राणि सताधितिलकस्तथा ॥ २८ ॥ यस्तु जानाति सौराणि विप्रः सौ
 रस्य तत्त्ववित् ॥ पूजयेत्स तंतं यस्तु भास्करं नृपसत्तम ॥ २९ ॥ भोजकांश्च तथा राजन्यथा देवं दिवाकरम् ॥ संज्ञेयो भास्करे भक्तो भोज
 नीयः प्रयत्नतः ॥ ३० ॥ भोज्यानां लक्षणं ह्येतद्भोज्यानां शृणुष्व मे ॥ वृषलीयस्यैव भार्या ब्राह्मणी तु विशेषतः ॥ ३१ ॥ परभार्यापतिरसौ
 ब्राह्मणो ब्राह्मणाधमः ॥ देवेन निहतः कुष्टी ब्राह्मणो ब्रह्मघातकः ॥ ३२ ॥ भोजको विंदेत यस्तु न च तं पूजयेत् तथा ॥ ज्ञेयोन्यदेवभक्तो सौ सविप्रः
 कुरुंदन ॥ ३३ ॥ आदित्यं भोजकं विद्याद्रानोर्देहसमुद्रवम् ॥ नादित्यं पूजयेद्यस्तु स भोज्योन कदाचन ॥ ३४ ॥ मुंडो व्यंगधरो गौरः शंसुष्य
 धरस्तथा ॥ यस्य याति गृहे राजभोजको मानवस्य तु ॥ ३५ ॥ तस्य याति गृहे देवाः पितरो भास्करस्य तु ॥ रक्षोभूतपिशाचाश्च योगिन्या
 पिपलायिताः ॥ ३६ ॥ सकृदुक्ते गृहे यस्य भोजको गृहधर्मिणः ॥ स तसं वत्सरं यावत्ततो भवति भास्करः ॥ ३७ ॥ तस्यातो भोजये
 दिव्यां भोजकं स तं बुधैः ॥ यस्तु तानि दत्ते विप्रः स न भोज्यः कदाचन ॥ ३८ ॥ निजं भर्तारमुत्सृज्य स्वैर्यान्यस्य गच्छति ॥ स्वैरिणिसि तु प्रो
 क्तापि पिष्टाकुलदूषिणी ॥ ३९ ॥ प्रच्छन्नो रोचते राजन्या नारी भवदोषतः ॥ ज्ञेया सा स्वैरिणी राजकुले भवति नाशिनी ॥ ४० ॥

योऽस्यांरतोभवेद्विप्रःसंज्ञेयःस्वैरिणरितः ॥ रंगोपजीविविकथकोयश्चप्राकृतनर्तकः ॥ ४१ ॥ रंगोपजीवीराजेंद्रतथाचवहुयाचकः ॥ द्वेष्टते
नामनीराजन्कथकस्यप्रकीर्तिते ॥ ४२ ॥ कृतेनानेनयाद्वचचडृताःकुरुनंदन ॥ यस्तुर्तिगायतेविप्रःप्राञ्चैस्तुजनसंसदि ॥ ४३ ॥ रंगोपजी
वीप्रोक्तोयद्वितीयःपरिकीर्तितः ॥ सूचकं कथनप्रोक्तं सर्वज्ञास्त्रिभुभारता ॥ ४४ ॥ सूचयेद्यस्तुःश्रुक्षाणिसर्वेनक्षत्रसूचकः ॥ ४५ ॥ क्षतानीकउवाच ॥
अहोवतमहत्कष्टंभवतोयद्विजान्प्रति ॥ वेदांगज्योतिःशाल्मनुष्यप्रोक्तंमनीषिभिः ॥ ४६ ॥ षडंगोनभवत्तेनपातितेनद्विजेनच ॥ अभो
ज्यःपठनात्तस्ययद्वस्याद्ब्राह्मणोद्विज ॥ ४७ ॥ भोज्योऽवड्ययाविप्रोऽनर्थकेनत्वन्तर्कम् ॥ विमृश्यकथ्यताविप्रअत्रमेसंशयोमहान् ॥
॥ ४८ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपुष्टास्मिभवताश्रूयतामत्रनिर्णयम् ॥ यस्यजीव्याभिद्वेयपंगविप्रस्यवैभवत् ॥ ४९ ॥ सांवत्सेरणज्यो
तिषज्ञाननक्षत्रसूचकः ॥ नसभोज्योभवेद्राजन्यस्ययंजीविकाभवेत् ॥ ५० ॥ निष्कारणंपराणांचपरोक्षदोषकीर्तनम् ॥ गुणानंच
यथाश्रुतिःपरिवादपरस्तुसः ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणोयस्तुराजेंद्रवृत्त्याकर्मकरोतिवै ॥ देवतायतनेचहदेवानांपूजनंतथा ॥ ५२ ॥ आधिपत्यंभक्ष
णंचनैवद्यस्यपरंतप ॥ सज्ञेयोदेवलोराजब्राह्मणोब्राह्मणाधमः ॥ ५३ ॥ नाधिकारस्तुविप्राणांभैमानांदेवपूजने ॥ वृत्त्याभारतादूलजा
धिपत्येविशेषतः ॥ ५४ ॥ यस्तुपूजयतेदेवीब्राह्मणोद्व्यलोभतः ॥ वृत्त्याकुरुकुलश्रेष्ठसयातिनरकंश्रुवम् ॥ ५५ ॥ देवालयेषुसर्वेषुआग्ने
कार्यंचसुव्रत ॥ यःकुर्याद्व्यलोभेनअधोगतिमवाप्नुयात् ॥ ५६ ॥ देवालेषुसर्वेषुवर्गवित्ताःश्रवाल्यम् ॥ देवानांपूजनेराजब्राह्मणायपुवा
विभोः ॥ ५७ ॥ अधिकारःस्मृतोराजनभोजनानंसंशयः ॥ पूजयंतस्तुदेवानांप्राधुवंतिपरागतिम् ॥ ५८ ॥ नैवद्यंमुंजतेयस्माद्राजयंतंच
भास्करम् ॥ पूजयंतंचदेवानांदिव्यतंत्रणतगताः ॥ ५९ ॥ पूजयित्वातुर्वेदवल्लवद्यंभक्ष्यचमनैः ॥ यांतितेपरमंस्थानंयत्रेवैदिविकरः
॥ ६० ॥ ब्राह्मणश्चापित्त्रयात्तद्विणेसतिमहामते ॥ एवंकरिष्येऽश्रेयथैनात्मनस्तनवाविभो ॥ ६१ ॥ इत्यामंयततोगच्छेत्स्वशृंहकुलनंदन ॥
तथापेऽद्विंसंपूज्यदेवंभक्त्यादिवाकरम् ॥ ६२ ॥ कृत्वाचापावकंराजब्राह्मणभोजयेत्ततः ॥ शाल्योदंतंतामुद्रुगंधंमुद्रुमेयहि ॥ ६३ ॥
अपूणानुडपूषाश्चपयोदधितथानृप ॥ एतैस्तुतृप्तिमायातिभास्करानस्तत्तम ॥ ६४ ॥ वर्षाणिभरतश्रेष्ठनात्रकायाविचाराणा ॥ कुलित्य

कान्मसूरांश्चनिष्पावादींस्तथैवच ॥ ६६ ॥ सिद्धकंचतथान्यच्चराजगर्षांस्तथैवच ॥ नैतानिभास्करेदद्याद्यच्छेच्छेयआत्मनः ॥ ६७ ॥
 दुर्गंधयच्चकटुकमत्यल्पभास्करस्यतु ॥ विमिश्रांस्तंडुलांश्चापिनदद्याद्भास्करायैव ॥ ६८ ॥ इत्थंभोज्याद्विजराजन्प्राज्ञेयैर्दकसंपुटम् ॥
 प्रणम्यशिरसादेवमुदकेनसमन्वितम् ॥ ६९ ॥ गृहीत्वोक्तेनयस्तुभजतेऽन्यत्रलोक्तः ॥ नाश्रंतिपितरस्तस्यनदेवानचमनाववाः ॥ ७० ॥
 निष्क्राम्यनगराद्राजन्त्यावापूर्वोत्तरादिशम् ॥ नात्युच्चैर्नातिनीचेचक्षु चोदशेऽकंपुत्तमम् ॥ ७१ ॥ जातंदृष्ट्वामहाबाहोपूजयित्वासरोत्तम ॥
 पूर्वोत्तरागतांश्चैवतस्यशाखादिसन्नप ॥ ७२ ॥ शाखायाअग्रतःपात्रिसुमूक्ष्मेपल्लवाश्रिते ॥ सुक्षिप्तेनपृथग्भूतेसंपूज्यगृहमाब्रजेत् ॥ ७३ ॥
 स्नातःपूज्यविवस्वंतमर्कपुष्पैःखगोत्तम ॥ ब्राह्मणभोजयित्वातुअक्रोमेप्रियतामिति ॥ ७४ ॥ प्राश्यमंत्रेणार्कपुटंततोभुंजोतचगयतः ॥
 देवस्यपुरतोविरास्पृशन्दशनैःपुटम् ॥ ७५ ॥ अर्कसंपुटभद्रंतेभद्रंतेऽर्कसदास्तुवै ॥ ममापिकुरुभद्रंचप्रायशश्चित्तदोभव ॥ ७६ ॥
 इमंमंत्रंजपन्नाजन्मरन्त्रकमहामते ॥ स्थित्वापूर्वमुखोब्रह्मवारिणासहितंनुप ॥ ७७ ॥ प्राश्यभुंकेचयोरानजन्सयातिपरमांगतिम् ॥ इतैरस्पृश्य
 हेविरतत्पुटंचार्कसंज्ञितम् ॥ ७८ ॥ अनेनविधिनाभक्त्याकर्तव्यासप्तमसिदा ॥ वर्षयावन्महाबाहोप्रीतयेऽर्कस्यश्रद्धया ॥ ७९ ॥ यश्चैमांससर्पो
 कुर्याद्भास्करंप्रीणयन्नरः ॥ तस्याक्षयंभवेद्विजन्तमचलंसाप्तपौरुषम् ॥ ८० ॥ सुवर्णैरजन्तांग्रहिरण्यंचतथाक्षयम् ॥ कृत्वेमांसिद्धिमा
 यातःकौथुमिःसहसागतः ॥ ८१ ॥ कुष्ठरोगाच्चैवमुक्तो जयस्तोमोमहीपतिः ॥ बृहद्रुच्यजःकोपीयाज्ञकल्कयोऽथकुण्जः ॥ ८२ ॥
 अर्कैचैवसमाराध्यततोद्वेत्त्यर्कसाम्यताम् ॥ इयंध्यतमापुण्यासप्तमीपापनाशिनी ॥ ८३ ॥ पठतांशृण्वतारजन्कुर्वतांचविशेषतः ॥
 तस्मादेषासदाकार्याविधिवच्छेयसेऽनव ॥ ८४ ॥ शतानीकउवाच ॥ जनकादयोयथासिद्धिगताभानुंप्रपूज्यच ॥ श्रुतंमयातुव
 हुशोनश्रुतंकौथुमिर्यथा ॥ ८५ ॥ सिद्धिगतोऽर्कमारार्ध्यकुष्ठान्मुक्तश्चब्रत ॥ कश्चासौकौथुमिर्विप्रःकथंकुष्ठमवाप्तवान् ॥ ८६ ॥ कथमाराधया
 मासभानुंदेवपतिंदिज्ज ॥ एतन्मेब्रूह्यखिलंचकीर्तयस्वसमासतः ॥ ८७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणब्रह्मेणवर्षाणिसप्तमिकल्पेसौरधर्मेषुमूर्त्युजादि
 वर्षर्पणनामदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ साधुपृष्टोऽस्मिराजेंद्रशृणुष्वगदतोमम ॥ असीत्पुरामहा

विद्वान्ब्रह्मणःस्थानोत्तमः ॥ १ ॥ समतःपुत्रसहितोजनकस्याश्रमं द्विजः ॥ तत्रवादोऽभवत्तेषां विप्रैरन्यैर्नृपोत्तम ॥ २ ॥ क्रीडाविष्टेन वै त
 त्रहतः कौशुभिना द्विजः ॥ तेन दृष्ट्वा हतं विप्रं त्यक्तः पित्रासकौशुभिः ॥ ३ ॥ भ्रातृभिश्चमहाबाहो तथा शिष्टैश्च कृत्स्नशः ॥ प्रत्युक्तः स च सर्वैस्तु
 शोकदुःखसमन्वितः ॥ ४ ॥ तीर्थानि सजगामार्थदिव्यान्यायतनानि च ॥ न च भुक्तस्त्वसौ विप्रसहस्राब्रह्महत्यया ॥ ५ ॥ अ
 मुक्तः स तथा विप्राः परो व्याधिरजायत ॥ कर्णनासाविहीनस्तु पूयशोणितविस्रवः ॥ ६ ॥ पृथिवीर्पथेऽन्सर्वा पुनरागात्पितुर्गृहम् ॥
 दुःखोपहतचित्तस्तु पितरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ गतः पिता तत्तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च ॥ मुक्तोऽस्मि नानया तात क्रूराब्रह्महत्यया ॥
 ॥ ८ ॥ कृतोऽपि हि परतात प्रायश्चित्ते तु मेऽन्व ॥ किं करोमि क्व गच्छामि ताता तीवरुजो मम ॥ ९ ॥ कुतेन कर्मण येन अल्पायासे
 न मे विभो ॥ नश्येत्तब्रह्महत्येयं व्याधिश्चायं परंतप ॥ १० ॥ कथ्यतां मां चिरं तात कुहनिः श्रेयसं मम ॥ हिरण्यनाभो विप्रस्तु श्रुत्वा
 वाक्यं सुतस्य तु ॥ ११ ॥ शोकदुःखाभिभूतस्तु वाक्यं पुत्रमुवाच ह ॥ ज्ञातं पुत्र तव क्लेशं प्राप्तं यत्स्वटा महीम् ॥ १२ ॥ तीर्थानि
 च त्वया वत्स प्रायश्चित्तानि कुर्वता ॥ न चापि ब्रह्महत्यात्वां सुंचते मत्कुले द्विह ॥ १३ ॥ उपायमेकं वक्ष्यामि येन त्वं मोक्षमाप्स्यसे ॥ अल्पायासे
 न वै पुत्र शृणु ध्वगदतो मम ॥ १४ ॥ कौशुभिरुवाच ॥ १५ ॥ आराधयामि कं देवं ब्रह्मादीनां कथं विभो ॥ शरीरेण विहीनोऽस्मि देतुना सर्वकर्म
 णाम् ॥ १६ ॥ सिद्धिस्तं तित्युक्तेन कर्मणा तुष्टिमाप्नुयुः ॥ देवैरपि सुपूज्योऽयमुपलेपनमार्जनैः ॥ १६ ॥ भानुरेको द्विजश्चेष्टञ्जु रेवं मनी
 षिणः ॥ ब्रह्मा विष्णुर्महादेवो जले शोधनदस्तथा ॥ १७ ॥ भानुमांश्चिन्य सर्वे ते मां देते दिवि पुत्रक ॥ तस्माद्भानोः समं देवं न हं पश्यामि कंचन ॥
 ॥ १८ ॥ एवं भानुं सर्वमान्यमधुना खिलकामदम् ॥ पितरं मातरं तात नरानां त्रसंशयः ॥ १९ ॥ तमाराधय वै भक्त्या जपन्मंत्रमनुत्तमम् ॥
 इति हासपुराणां निश्शुश्रूक्षसमन्वितः ॥ २० ॥ आराधयन् विभक्त्या जपन्साममहामते ॥ पुराणानि ततो लोके मोक्षं प्राप्स्यसि पुत्रक ॥ २१ ॥
 कौशुभिरुवाच ॥ २२ ॥ देशसामानि वै तात प्रवराणि महामते ॥ अकारप्रवरोद्दीयं प्रस्थानं च तदुत्तमम् ॥ २२ ॥ पंचमः परिहारोऽत्र पट्टमाहुस्तमद्वुत
 म् ॥ निधनं सप्तसंसांश्चास्तविध्यमिति स्मृतम् ॥ २३ ॥ सप्तैव ध्यमिति प्रोक्तं हिंकारप्रणवेषु च ॥ अष्टमं च तव शाब्जं न वंशमपि देविकम् ॥ २४ ॥

ज्येष्ठतुदशसंसांमेधसोप्रियमुत्तमम् ॥ एतेषांतातसाम्नावैकंठेजाप्यंपरमत्तम् ॥ २५ ॥ जपित्वातुअहंशतयागच्छामिपरमंपदम् ॥
 ॥ हिरण्यनाभउवाच ॥ ॥ साधुपुत्रकुलंपूतंत्वत्पुत्रेणसेमनच ॥ २६ ॥ एवंगतस्यापिहितेजातापुत्रविधेःस्मृतिः ॥ एवंपातनसंदेहःसामा-
 न्येतानिपुत्रक ॥ २७ ॥ प्रवराणिहिसाम्नावैब्रह्मणाकथितानिह ॥ एषामपिपरंप्रोक्तंसामद्वयमनुत्तमम् ॥ २८ ॥ तस्मादेकंपरंजाप्यंस्व-
 पापभयापहम् ॥ ॥ कैथुमिरुवाच ॥ ॥ कथ्यतांताततच्छ्रियस्तुसामद्वयंपरम् ॥ २९ ॥ एतेषांतातसाम्नांतुनान्यंजाप्यंचयद्भवेत् ॥
 हिरण्यनाभउवाच ॥ ॥ ज्येष्ठसामपरंपूर्वद्वितीयंगदतःशृणु ॥ ३० ॥ ततःश्राव्यंतुतीयंतुजप्तव्यंमुक्तिमिच्छता ॥ ततश्चपरमंप्रोक्तंस्वयं
 देवेनभानुना ॥ ३१ ॥ स्वयदैवतमादिष्टंछंदसासुत्तमंव्रतम् ॥ प्रियहिरण्यगर्भस्यप्रियसूर्यस्यसर्वदा ॥ ३२ ॥ जपश्चविनियोगोपिलक्षणंच
 निबोधमे ॥ सत्येनस्वरलीनस्तुशुकरादिस्मृतंयुधैः ॥ ३३ ॥ ऋतुर्भावस्तथाधर्मोविधर्मःसत्यकृत्तथा ॥ धर्माधर्मौतथाकार्यौधर्मवैदने
 वच ॥ ३४ ॥ यदेभिर्गीयतेशब्दैरुचिरंसमयैर्द्वैजैः ॥ जाप्यंतत्परमंप्रोक्तंस्वयदैवेनभानुना ॥ ३५ ॥ एतद्वैजपमानस्तुपुनरावर्ततेनतु ॥
 सर्वेरोगविनिर्मुक्तोसुच्यतेब्रह्महत्यया ॥ ३६ ॥ एतज्जाप्यंतुसंजप्यआराधयदिवाकरम् ॥ गायन्सामतवप्रोक्तंशृणुपैराणिकंसुत ॥ ३७ ॥
 जेष्ठसामोऽपितेपुत्रलक्षणंकथयामिहि ॥ आद्यायादाज्यदेहेतिजेष्ठसामोपिलक्षणम् ॥ ३८ ॥ तवश्राव्यंजपंपुत्रज्येष्ठगायराविःसदा ॥ समा-
 राधयशृण्वन्वैपुत्राणामिवपुत्रक ॥ ३९ ॥ एवमारार्घ्यदेवेशंततोदुःखंप्रहास्यति ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ ततःस्तुत्वापितुर्वाक्यंसामगःको-
 थुमिस्तथा ॥ ४० ॥ आराधयामासराविभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ ततःश्राव्यंजपत्रांज्ञिकालेपुरतोखेः ॥ ४१ ॥ शृण्वतस्तुपुराणानि
 ब्रह्महत्यागतासदा ॥ व्याधिश्चक्रुशार्दूलफलमेतच्छ्रुतस्यैव ॥ ४२ ॥ जपतायत्फलंतेनदेवंपूजयतानृप ॥ सोपिप्राप्तेरावेराजञ्छुष्येक
 मनानृप ॥ ४३ ॥ सगतोमूर्तिमान्विप्रःप्रसादाद्भ्रातरस्यतु ॥ प्रविश्यमंडलंभानोःपदंयत्परमंविभोः ॥ ४४ ॥ आवर्ततेनचाद्यापिगतोसौ
 परमंपदम् ॥ इतितेकथितंराजन्गतःसिद्धिमहाद्भजः ॥ ४५ ॥ उपोष्येमांभवेद्द्विरःसप्तमीयातिभास्करम् ॥ कौथुमिर्नशादूलप्रसादाद्भ्रा-
 रस्यतु ॥ ४६ ॥ जपमानस्तुवैसोपिपुराणश्रवणस्तथा ॥ इत्येषाकथिताराजन्प्रथमासप्तमीतथा ॥ ४७ ॥ अर्कस्यशुटिकापुण्यावितदायाप्रिया
 खेः ॥ ४८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणसप्तमीकल्पसौरधर्मोऽर्कसंपुटिकानामसप्तमीव्रतवर्णनंनमैकादशधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्येषा कथिता वीरार्जकसंपुटिका तव ॥ द्वितीया मरिचैर्या तु शृणुष्व गदतो मम ॥ १ ॥ शुक्ल गक्षे तु चैत्रस्य षष्ठ्यां सभ्य
 गुपोषितः ॥ पूजयेद्भ्रास्करं भक्त्या सौख्यमर्थमविधानतः ॥ २ ॥ ॥ अतानीक उवाच ॥ ॥ ब्रूहि सर्वान्मम ब्रह्मन्मंत्रान्पुण्यानि विशेषतः ॥ सू
 र्यादिहृदयं चापिशिरोन्यासयुतांस्तथा ॥ ३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अहं ते कथयिष्यामि रहस्यं परमं विभो ॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वभक्त्या
 भानोर्महात्मनः ॥ ४ ॥ सर्वपापक्षयार्थं यत्तच्छृणुष्व महामते ॥ सर्वपापहरं पुण्यमादित्यलोकप्रजितम् ॥ ५ ॥ शिखादाससमायुक्तं वकारा
 मृतमुत्तमम् ॥ ॐ वंफट् ॥ ॐ एष सूयः स्वयंतातमं मंत्रमुत्तिर्गहावलः ॥ ६ ॥ अस्यानुस्मरणान्मंत्रानि नित्यं मधुरभोजनः ॥ संवत्सरेण देवेशं सा
 क्षाद्भुत्तुं प्रपश्यति ॥ ७ ॥ व्याधिमृत्योश्च निमुक्तेः सूयलोकं स गच्छति ॥ सततं जपमानस्तुराजन्मंत्रविदां वर ॥ ८ ॥ मनसा कर्म
 णावाचा शानुग्रहतोषिवा ॥ क्षीराशीमौनमाश्रित्य विविक्तेनियतेन्द्रियः ॥ ९ ॥ जपित्वा द्वादशक्षयैः स शरीरो दिवं व्रजेत् ॥
 त्रैलोक्यं च रतेराजं श्रितामणिं रिवेच्छया ॥ १० ॥ अथेदं परमं सूयस्य हृदयं शृणु ॥ स्मर्तव्यं शुचिना नित्यं सर्वपापभयापहम् ॥
 ॥ ११ ॥ वियुक्तं चंद्रसंयुक्तं मृक्रेण च भारत ॥ ॐ कारदीपितं चैव हृदयं परिकीर्तितम् ॥ १२ ॥ यकारं विदु संयुक्तं वैशाखः
 कथितो बुधैः ॥ यकारश्च वकारश्च मात्राविदुस्तथानृप ॥ १३ ॥ इष्टं कवचमादिष्टमस्त्रं वक्ष्ये निबोधमे ॥ प्रणवादिदुकारं
 च स्वादुस्वारं कटस्तथा ॥ १४ ॥ इदमस्त्रं स्मृतराजन्नृपतं च निबोधमे ॥ विदुः चंद्रमसं युक्तं वकारममृतं स्मृतम् ॥ १५ ॥ ॐ ब्रह्म
 न्नम्रममृतं गायत्री चापितेरो रंधेनु वै परिकीर्तितम् ॥ यकारश्च वकारश्च रिवेित्रमादिशेत् ॥ १६ ॥ व्यनेत्र एतान्वाङ्मानि सूयस्य
 मिततेजसः ॥ आदित्यमूर्ध्नि विन्यस्य हृदये हृदयं च सेत् ॥ १७ ॥ सावित्रीकं उद्देशे तु अशेषं मूर्ध्नि चितयेत् ॥ अर्कं न्यासो
 मया ख्यातो विद्वान्मया संप्रकल्पयेत् ॥ १८ ॥ एकाक्षरस्य सूयस्य शृण्वर्चनं विधिपरम् ॥ प्रथमं किंकिणिमुद्रां वद्धुं हृदये नृप ॥
 ॥ १९ ॥ प्रणयामेन च तथा पारिवीरसमन्वितम् ॥ एकाक्षरं समावेत्ति आत्मशुद्धयर्थमादरात् ॥ २० ॥ पुनस्तस्मै स्वयं वयं तु वकारे
 णात्मना लभेत् ॥ २१ ॥ एतत्कृत्वा दित्यसमो भवतीति न संशयः ॥ कृत्वा च सुद्रा प्रासादे अस्त्रं योज्यमर्हापते ॥ २२ ॥ प्रासादशो

भनस्यैद्रुकृत्वातद्भरतर्षभ ॥ कवचेनार्कवाञ्छुक्षालयेद्भर्नतिथा ॥ २३ ॥ ततोर्षपात्रं पुनैश्च पूजयेद्विबिधप ॥ हृदिनास्त्रायै देवं तः पूजां समाचरेत् ॥ २४ ॥ पद्ममुद्रा पुष्पगर्भं देवं शिरसि विन्यसेत् ॥ आवाहितो भवेद्देवदेवो दिवाकरः ॥ २५ ॥ हृदये न च रथस्युक्तां पूजां वधीत भारत ॥ हृदये न च नैवेद्यं दातव्यं शक्तिना विभोः ॥ २६ ॥ यथाशक्तं याजपकुप्यन्तु त्रतं विगतो द्वियः ॥ अनेन विधिनाराजन्सर्व कार्याणि साधयेत् ॥ २७ ॥ नक्त्राचिन्तिवातः स्यान्न चापि दुरितं भवेत् ॥ व्योममुद्रां पारं वद्धा कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ २८ ॥ देवं विस्तयेत्पश्चाद् हृदये न महीपते ॥ २९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौर्यमैरार्चन विधिवर्णनं नैका द्वादशाधिक द्विंशत्तत्त्वोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ दृष्ट्वा तु पावकं देवपावकस्य दिवाकरम् ॥ अत्रातु स परिवारं बुकारं परिकीर्तयेत् ॥ १ ॥ एवं कृते शोधनं स्यात्पावकस्य न संशयः ॥ पद्मगर्भात्तो वा तद्दद्याद्गौ समाक्षिपेत् ॥ २ ॥ आवाहितो भवेद्देवदेवः साक्षान्न संशयः ॥ ओंकारेणा हुतिशतं नेत्रां जनसमाधिना ॥ ३ ॥ पंचाहुतीस्ततो दद्याद्गानां प्रीतये नृप ॥ विसर्गेनंततः कुर्याद् हृदये न विचक्षणः ॥ ४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौर्यमैरार्चन विधिवर्णनं नैका द्वादशाधिक द्विंशत्तत्त्वोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पद्मिनी च तथान्या तु मध्यमानामनीतथा ॥ अर्कणी ज्वालनी चैव तेजनी च गभस्तिनी ॥ १ ॥ शंखमुद्रा च दशमीसूर्यवक्रा तथा परा ॥ सहस्रकिरणा चैव मुद्रा द्वादशकीर्तिताः ॥ २ ॥ दद्याद्दर्व्यं तु पद्मिन्या व्योमवध्वा जपेद्बुधः ॥ उदयाश्रयः समाकर्षे मध्यमा व्याधिनाग्निनी ॥ ३ ॥ अर्किण्यापश्यते सूर्यविधिस्थस्तु भवेद्वादि ॥ ज्वालनिमुपसंगंतु वद्धा सूर्यमुखोजपेत् ॥ ४ ॥ सताहादृश्यते सूर्यसिद्धये च ततः स्वयम् ॥ अवतीर्य पद्मखंडं सूर्यादभिमुखो नरः ॥ ५ ॥ जपञ्छत सहस्रं हि अक्षयलभते निधिम ॥ शंखमुद्रादिभिर्यमसूर्यं च क्रविधिं शृणु ॥ ६ ॥ अहोरात्रोपि तो भूत्वा वद्धा सूर्यमुखो नरः ॥ स्थितः पद्मासने राज्ञ अपञ्चाप्ययुतं मनुम् ॥ ७ ॥ पश्यते तु ग्रहास्तसूर्यं भवेत्सिद्धिश्च मानसी ॥ सहस्रकिरणं बद्धनाभिमात्रजले स्थितः ॥ ८ ॥ जपेद्युतमात्रं तु भवेत्तद्भूतमानसः ॥ सहस्रकिरणं देवपरं हि माभिरावृतम् ॥ ९ ॥ सपश्यति परं धाम भवेत्सिद्धिश्च पुष्कला ॥ आपानुग्रहकर्ता सौ सर्वेषां प्राणिनां भवेत् ॥ १० ॥ सर्वतः कंबुकं मुक्त्वा भवेद्द्विगता जवरः ॥ ११ ॥ परेशुल्लसौ करोतु त्वासिद्धिश्च पुष्कला ॥

लश्रौचपरस्परम् ॥ वामानामिकयाक्रम्यदक्षिणतुंकनीयसी ॥ १२ ॥ वामादक्षिण्याचैवदक्षिणवामयातथा ॥ मुद्रैषाहिमहापुण्याव्ययममुद्रा
 प्रकीर्तिता ॥ १३ ॥ बद्धयाचानयासद्योहीयतेव्याधयोनुणम् ॥ नानयाराहितःकश्चित्सिद्धिप्राप्नोतिसाधकः ॥ १४ ॥ सर्वत्रैवोत्तमाह्वयामं
 त्रमुष्टिरितिस्मृता ॥ सूर्यस्यहृदयस्यमर्कमुद्रेतिविश्रुता ॥ १५ ॥ बध्नोयात्सततंमंत्रैरयुरारोग्यवृद्धये ॥ सूर्यमंडलमभ्यजेमंत्रासूयौदये
 स्थितः ॥ १६ ॥ समूयोभिमुखोभूत्वाज्ञपेन्मंत्रुसाधकः ॥ दिनत्रयेणपश्येत्तन्धातुर्नानिजपपरायणः ॥ १७ ॥ तंदृष्ट्वानष्टतेमृत्युदुःखानचनसं
 शयः ॥ प्राप्नोतिचपरंस्थानयत्रदेवोदिवारः ॥ १८ ॥ उत्तानौतुकरौकृत्वापृष्ठश्रौपरस्परम् ॥ बद्धात्वंगुल्यःसर्वाःसुप्रकीर्णानसं
 शयः ॥ १९ ॥ आक्रम्यचांगुलिमूलमंगुष्ठमभ्यांयथाक्रमम् ॥ उदयानाममुद्रैषवधीयादुदयेवे ॥ २० ॥ द्वादशात्पश्यतेसूर्यदिनात्सहि
 नसंशयः ॥ सर्वपापहरीचैवसर्वपापविनाशिनी ॥ २१ ॥ उदयाचविनावाममध्यतश्चैवतंक्षिपेत् ॥ मध्यमानामविख्यातासूर्यमध्येतुर्चितयेत् ॥
 ॥ २२ ॥ मध्यमाविधिनतेनवद्धमुद्रांतुसाधकः ॥ अंगुल्योःपरमंगुष्ठौविधिनतातुभौग्रथेत् ॥ २३ ॥ मुद्रासास्तमनिह्येषसर्वतंत्रेश्वरीशुभा ॥
 सूर्यस्यास्तमनेमुद्रांबद्धाजसंसमारभेत् ॥ २४ ॥ सहस्रंदिशंतवापिमुद्रांबद्धाजपेदुधः ॥ सर्वपातकमंगुलंमसाहादुशोभनम् ॥ २५ ॥ करौपरस्पर
 रंलग्नावंगुष्ठौचोर्ध्वसंस्थितौ ॥ उभौचांगुष्ठौचोर्ध्वसंस्थितौ ॥ २६ ॥ मुद्रातुमालिनीचैवनिर्देहत्पापजम् ॥ ब्रह्महत्यादियत्पापयो
 जितासातुमूर्धनि ॥ २७ ॥ विदुर्भ्यांगुल्यःसर्वाईषन्मध्यस्तथाग्रतः ॥ ऊर्ध्वस्थितौतथांगुष्ठौमुद्रेयंतर्जनीस्मृता ॥ २८ ॥ सर्वव्याधिहरिदेवी
 सर्वशत्रुविनाशिनी ॥ एतांबद्धामहापुण्यासर्वान्स्तंभयतेरिपूत्र ॥ २९ ॥ उभौप्रसार्यैवहस्तौमध्यसाधेनसंस्थितौ ॥ ज्ञेयानाम्याततश्चै
 वअंगुष्ठाग्रं तथाक्रमात् ॥ ३० ॥ मुद्रागभस्तिनीनामसूर्यस्यहृदयं परम् ॥ मृत्युनाशयतेह्येषाबद्धासूर्यौदयेशुभम् ॥ ३१ ॥ अर्पकालेतुवधी
 यादूर्चयार्थिप्रपूजयेत् ॥ ३० ॥ मुद्रागभस्तिनीनामसूर्यस्यहृदयं परम् ॥ मृत्युनाशयतेह्येषाबद्धासूर्यौदयेशुभम् ॥ ३१ ॥ अर्पकालेतुवधी
 गुष्ठौसंलग्नौतुपरस्परम् ॥ ३३ ॥ जपोयःक्रियतेनित्यत्रिभिर्मासैर्विशुद्धयति ॥ करौतुसंपुटं कृत्वातर्जनीयौद्वौचकुंचयेत् ॥ ३४ ॥ सहस्र

किरणाह्वेयासर्वमुद्रेक्षुरेश्वरी ॥ त्रिसंध्यमेतावधीयात्साधकमंत्रमूर्धनि ॥ ३५ ॥ नाशयेत्सर्वपापानितमोराशिमिवांभसा ॥ मुद्रासुद्रकु
 भेतिबद्धापश्चात्सुमंत्रयेत् ॥ ३६ ॥ मासेननाशयेत्कुण्डलिभिर्मसैनसंशयः ॥ इतिमुद्रांगसहितंसूर्यपूजयतेतुयः ॥ ३७ ॥ अनेनविधिनारा
 जन्मज्ञापूजयतेरविम् ॥ तस्मात्त्वमपिराजेंद्रपूजयानेनभास्करम् ॥ ३८ ॥ ततःसूर्यमवाप्येहसूर्यलोकंसगच्छति ॥ अनेनविधिनारु
 पूजयेत्सततंरविम् ॥ ३९ ॥ सयातिपरमंस्थानयत्रदेवोदिवाकरः ॥ इत्थंपूज्यचदेवेशमेनेनविधिनानृप ॥ ४० ॥ भोजयित्वाथशक्त्या
 ब्राह्मणांश्चविधानतः ॥ सप्तम्यांप्राशयेद्वापिमरिचंमंत्रतस्तथा ॥ ४१ ॥ गृहीत्वा मंत्रमेकंतुअव्रणचंद्रं परम् ॥ सजलंप्राशयेद्वाजन्मित्रेचा
 नेनवास्मृतम् ॥ ४२ ॥ यथोक्तेनविधानेनपूजयित्वादिवारम् ॥ इतिसंप्राशयमरिचंततोसुजीतवाग्यतः ॥ ४३ ॥ प्रियसंगमवाप्नोति
 तत्क्षणादिवनान्यथा ॥ इतीयंसप्तमीपुण्याप्रियसंगमदायिनी ॥ ४४ ॥ कुर्योदेकेनकामांस्तुवत्सरेणसगच्छति ॥ पुत्रादिभिर्विश्वे
 ष्ठपुत्रादिभिरभाषत ॥ ४५ ॥ कुरुतस्मान्महाबाहोत्वमेवप्रियदायिनीम् ॥ उपोष्यद्द्वेद्रोविधिवत्सुरामरिचसप्तमीम् ॥ ४६ ॥ संयो
 गंकृतवान्वीरसशिलादिविधानतः ॥ उपोष्यैनानंलश्चापिदमयन्त्यामहाबलः ॥ ४७ ॥ रामोयःसीतयासार्धमुपोष्यैनानंलराधिप ॥
 ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्णेपर्वणिसप्तमीकल्पेमरीचिसप्तमीव्रतवर्णनंनमत्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ४९ ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ तृतीयांसप्तमीवीरशृणुष्वगदतोमम ॥ निवपत्रैःस्मृतायातुपरमारोगनाशिनी ॥ १ ॥ यथावैनविधिर्वान्यो
 येनपूजयतेरविम् ॥ देवदेवोगदापाणिःशंखचक्रगदाधरः ॥ २ ॥ अथार्चनविधिविचित्रमंत्रोद्धारनिबोधमे ॥ ३ ॥ अखषोल्कायनमः ॥ सू
 लमंत्रः ॥ अँविटि २ शिरः ॥ अँसहस्ररश्मये अस्त्रम् ॥ अँसहस्रकिरणाय २०० ऊर्ध्वबंधः॥अध्वनाभूतभाविनेनमःइतिभूतबंधः ॥ अँज्व
 ल २ प्रज्वल २ अग्निप्रकर ॥ ४ ॥ अँआदित्यायिविद्महेविश्वभागायधीमहि ॥ तंनःसूर्यःप्रचोदयात् ॥ ५ ॥ गायत्रीसंकलिकरणमिदं
 म् ॥ अँधर्मात्मनेनमः ॥ ईशान्याम् ॥ अँदक्षिणायनमःअग्रेयाम् ॥ अँवज्रपाणयेऽन्तायनमः उत्तरतः ॥ अँभ्यामपिंगलायनमः ईशा
 न्याम् ॥ अँअमृतायनमःअग्रेय्याम् ॥ अँबुधायसोमसुतायनमोदक्षिणतः ॥ अँवार्गीश्वरायसर्वविद्याधिपतये नैऋत्याम्॥अँशुक्रायमहर्षये

भूतायपश्चितः ॥ ॐ ईश्वरायसूर्यात्मनेनमोवायव्याम् ॥ ॐ कृतवतेनमः उत्तरतः ॥ ॐ राहवेनमः ईशान्याम् ॥ ॐ अंतरायसूर्यात्मनेनमः पू-
 र्वतः ॥ ॐ श्रुवायनमईशान्याम् ॥ ॐ भगवते पूषामालिसकलगत्पते सप्ताश्ववाहनभृजुपरमसिद्धिशिरसिगतं दृढतेजो ग्रह रूप अनंतज्वा-
 ल २ ॥ आवाहनमंत्रः ॥ ॐ नमो भगवते आदित्याय सहस्रकिरणाय यथा सुखं पुनरागमनयति ॥ ६ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे ब्राह्मे पर्व-
 णि सप्तमिकल्पे सौरधर्मसूत्रं त्रयोदशारवर्णेन नाम चतुर्दशधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ शृणुष्वर्चा-
 विधिं राजन्मंत्रूतेन वारिणा ॥ प्रोक्षणीयां प्रयत्नेन किमर्थं सुसमाहितः ॥ १ ॥ हृदयादित्यगिण्डुमंत्रं विन्यस्य मंत्रं विव ॥ आत्मानं भास्करं
 ध्यात्वा परिचारमन्त्रिते ॥ २ ॥ कुर्यात्संमार्जनं मुद्रांदिशां च प्रातिबोधनम् ॥ पातालभूशोधनं च वनभसश्च तथा मतम् ॥ ३ ॥ अर्चनस्य
 प्रकारोऽयं सर्वेषामपीप्सितप्रदः ॥ सर्वैरपि बुधैर्वीरपद्मैस्तत्प्रकीर्तितम् ॥ ४ ॥ अष्टपत्रं लिखेत्पद्मं गुचौ देशे सकर्णिकम् ॥ आवाहनं ततो व-
 द्धामुद्राभावाद्द्वयद्विविम् ॥ ५ ॥ खषोल्कं रुनापयेत्तत्र स्वरूपं लोभदायकम् ॥ स्थापयेत् रुनापयेच्चैवैकमंत्रं मंत्रशरीरिणा ॥ ६ ॥ आग्नेय्यादि-
 शि दिवस्य हृदयं स्थापयेन्नरः ॥ ईशान्यां तु शिरः स्थाप्य नैऋत्यां विन्यसेच्छिखाम् ॥ ७ ॥ पौरंदर्यां न्यसेत्त्रेमेकाग्रहृदयस्तुमः ॥ आवाह्यै च
 कंकवंचवारुण्यां वस्त्रमेव च ॥ ८ ॥ ईशान्यां स्थापयेत्सोमं पौरंदर्यां तु लोहितम् ॥ आग्नेय्यां सोमतपनं यस्यां चैव बृहस्पतिम् ॥ ९ ॥ नैऋ-
 त्यां दानं वंशुं कं वारुण्यां च नैऋतम् ॥ वायव्यां च तथा केतुं कौर्वीर्यं राहुमेव च ॥ १० ॥ द्वितीयायां तु कक्षायां देवतेजः समुद्रवान् ॥ स्थापये-
 द्वा दशादित्यान् काश्यपेयान् महाबलान् ॥ ११ ॥ भगः सूर्योऽयमश्वमित्रो विवरुण एव च ॥ सवितरौ चैव धाता च विवरुणांश्च महाबलः ॥ १२ ॥ त्वष्टा पु-
 षा तथा चंद्रो दशो विष्णुरुच्यते ॥ पूर्वे चंद्राय दक्षिणे यमाय पश्चिमे वरुणाय उत्तरे कुजे राय ईशान्यामीश्वराय आग्नेय्यामग्निदेवतायै नैऋत्यां पितृदे-
 वेभ्यो वायव्यां वायवे ॥ जयाच विजया चैव जयंती चापराजिता ॥ शेषश्चासुकिश्चैव रंती च विनायकः ॥ महोश्वेता महादेव राज्ञी चैव सुवर्चला ॥ १३ ॥
 तथान्यो वापि देवानां समूहस्तत्र तत्र ह ॥ तथान्ये लोका विख्यातो योगः प्रोक्तश्च दक्षिणे ॥ १४ ॥ पुरस्ताद्भ्रातृस्थाने स्थापनीया विजानता ॥ सि-
 द्धिर्वृद्धिः स्मृतिर्देवी श्रीश्चैवोत्पलमालिनी ॥ १५ ॥ स्थाप्या सुदक्षिणे पार्श्वे लोकपूज्या समंततः ॥ प्राज्ञावती शुधा वीरहारीता दुर्द्धिरेव च ॥ १६ ॥

स्थाप्यबुद्धिमतानित्यंश्रीकामोवाविस्वतः ॥ ऋद्धिश्चैवविमृष्टिश्चैषोर्णमासीविभावसौ ॥ १७ ॥ स्थाप्यासुचोत्तरेषांश्चैत्येतादेवशक्तयः ॥
 दीपमन्त्रमलंकारोवासःपुष्पाणिमन्त्रतः ॥ १८ ॥ देयानिदेवदेवस्यसानुगस्यसमूतये ॥ विधिनानेनसततंदायोचतिभास्करम् ॥ १९ ॥
 संप्राप्यपरमान्कामांस्ततोभुजसदोब्रजेत् ॥ अनेनविधिनयस्तुभोजयेद्रास्करंनृप ॥ २० ॥ केनिबकुकात्मासिआदित्यनिलयस्तथा ॥
 सर्वरोगहरःशांतोभवेन्मेप्रशान्तंसदा ॥ २१ ॥ इत्थंप्राप्यजपेद्धूमोदेवस्यपुरतोनृप ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वातुशतयदत्त्वातुदक्षिणाम् ॥ २२ ॥
 भुंजीतवाग्यतःपश्चान्मधुरंक्षारवर्जितम् ॥ इत्येषावत्सरंयावत्कर्तव्याचैवसप्तमी ॥ २३ ॥ कुर्वाणःसप्तमीमेतासर्वरोगैःप्रमुच्यते ॥ सर्वरोगवि
 निमुक्तःसूर्यलोकंसगच्छति ॥ २४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अथभाद्रपदेमासिसितेपक्षमहायते ॥ कृत्वोपवासंसप्तम्यांविधिवत्पूजये
 द्रविम् ॥ २५ ॥ महेश्वरेणविधिनापूजयेदत्रभास्करम् ॥ अष्टम्यांतुपुनःस्नातःपूजयित्वादिवाकरम् ॥ २६ ॥ दद्यात्फलानिनिप्रभ्योभार्तडः
 प्रीयतामिति ॥ खजूरंनारिकेरंचमातुलिंगफलानिच ॥ २७ ॥ देवस्यपुरतोदत्वातथाचाफ्रफलानिच ॥ इतितेकथितंराजन्सप्तमीफलमा
 दितः ॥ २८ ॥ महातपोमहोश्रेष्ठंभास्करस्यविशाम्पते ॥ यच्छुत्वामानवोराजन्मुच्यतेब्रह्महत्या ॥ २९ ॥ तथेदंपरमंपर्वकथितंब्रह्मसंज्ञि
 तम् ॥ यच्छुत्वार्सर्वपेभ्योमुच्यतेमानवानृप ॥ ३० ॥ अथमेधसहस्रस्यवाजपोयशतस्यच ॥ ३१ ॥ सहस्रशतदानस्यफलंविदितमानवः ॥ लेखत्वं
 यत्फलंपृथिवीदानेतत्सर्वप्रापुयाव्रतः ॥ राजसूयसहस्रस्यवाजपोयशतस्यच ॥ ३२ ॥ सुतमागधंवंध्याद्येचान्येसंक्रोद्रवाः ॥ ३३ ॥ तेऽपि
 ब्राह्मणोच्छेत्सन्त्रियविप्रतांब्रजेत् ॥ ३४ ॥ वैश्योऽपिपक्षत्रतांयातिशूद्रवैश्यत्वमेवच ॥ सुतमागधंवंध्याद्येचान्येसंक्रोद्रवाः ॥ ३५ ॥ विधिना
 यांत्युत्तमंस्थानंपुराणश्रवणाद्भिभो ॥ इतिहासपुराणभ्यांनत्वन्यत्पावनंनृणाम् ॥ ३६ ॥ येषांश्रवणमात्रेणमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ विधिना
 राजशार्दूलशृण्वतांयत्फलंकिल ॥ यथोक्तंनान्नसंदेहःपठतांचविशंपते ॥ ३७ ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ भगवन्केनविधिना
 श्रोतव्यंभारतनरैः ॥ चरितंरामभद्रस्यपुराणानिनिवेशतः ॥ ३८ ॥ कथंतुवैष्णवाधर्माःशिवधर्माश्चेशतः ॥ सौराणांचापिपित्रेद्रुच्यतां
 श्रवणेविधिः ॥ ३९ ॥ वाचनयंकथंचापिवाचकोद्भिजसत्तम ॥ लक्षणंचास्यमेब्रूहिवाचकस्यमहात्मनः ॥ ४० ॥ स्वरूपंचास्यमेब्रूहिवा

षोल्कस्यमहात्मनः ॥ फलंचयूजिते किंस्याद्वाचकेविधिर्विद्वज् ॥ ४० ॥ पारणेपारणपूज्यावाचकः श्रावकैः कथम् ॥ समाप्ते भगवन्किं कदे
 यंपर्वणिवाचके ॥ ४१ ॥ नचर्किकार्यसिद्धयतिस्त्रिपर्वणि ॥ सम्यक्पृष्टोऽस्मिराजेंद्र इतिहासपुराणयोः ॥ ४२ ॥ श्रवणेतुमहवाहो
 श्रूयतां यन्मयापुरा ॥ पृष्टोवाचमहातेजा विरिचोभगवान्गुरुः ॥ ४३ ॥ हंतैते कथाम्येषपुराणश्रवणेविधिम् ॥ इतिहासपुराणानि श्रुत्वा
 भक्त्याविशेषतः ॥ ४४ ॥ सुच्यते सर्वपापेभ्यो ब्रह्महत्यादिभिर्विभो ॥ सायंप्रातस्तथारात्रौ श्रुचिभूत्वा शृणोति यः ॥ ४५ ॥ तस्य विष्णुस्तथा
 ब्रह्मा तुष्यते शंकरस्तथा ॥ प्रत्युषे भगवान्ब्रह्मा दिनं तुष्यते हरिः ॥ ४६ ॥ महादेवस्तथारात्रौ शृण्वतां तुष्यते विभुः ॥ पारणानि दशाहोषके कुर्वे
 तितान्विभो ॥ ४७ ॥ भवेद्देराजशार्दूलशृणुतेषांचयत्फलम् ॥ विधानं वाचकस्येह शृण्वतांचविशंपते ॥ ४८ ॥ शुद्धवासाग्रहादेत्यस्यान्यं तस्य
 मयान्वितम् ॥ प्रदक्षिणं ततो गत्वा यस्तस्मिन् देव एव हि ॥ ४९ ॥ नात्युच्चं नानि चंच आसनं भजेत ततः ॥ आसनं तस्यैव राजन्वाधिकस्य सदा
 नृप ॥ ५० ॥ वंदनीयं प्रपूज्यं च श्रोतुमिः कुरु नंदन ॥ व्यासपीठं तु तत्रांक्तं गुरोरासनमादिशेत् ॥ ५१ ॥ नस्येयं श्रावकैस्तस्माद्वाचकस्य स
 नं नृप ॥ राजासनं यथाभूत्यैयं तथा पुनः पितुर्नृप ॥ ५२ ॥ यथा शिशुगुरोर्विरसते पाहि गुरुर्मतः ॥ देवाचारमग्रतः कृत्वा ब्राह्मणाचारविशेषतः ॥ ५३ ॥
 उपविश्य ततः पश्चाच्छ्रावकः शृणुयान्नृप ॥ समस्तां नागतां कृत्वा ततः पुरस्तकमादेदेत् ॥ ५४ ॥ प्रणम्य शिरसा तस्य पुरस्तकस्य विशंपते ॥ अग्निं
 च शिथिलं कुर्याद्वाचकः कुरु नंदन ॥ ५५ ॥ पुनर्वध्रीत तत्सूत्रं तन्मुक्त्वा वाचयेत्कींचित् ॥ त्रिविधं पुरस्तकं विद्यात्सूत्रं वासुकिरुच्यते ॥ ५६ ॥
 पत्राणि भगवान्ब्रह्मा अक्षराणि जनार्दनः ॥ शंकरश्च तथा सूत्रं पंक्तयः सर्वदेवताः ॥ ५७ ॥ पावकस्य तथा सूत्रं मध्ये भानुः समाश्रितः ॥ अग्रे स्थि
 ताग्रहाः सर्वे दिशो वापिता विभो ॥ ५८ ॥ स्मृतो मेरुः सदा शंकुश्चिद्रमाकाशमुच्यते ॥ यंत्रद्वयं काष्ठमयमधोर्ध्वयदुदाहृतम् ॥ ५९ ॥
 आवापृथिव्योश्च शंखस्तथा चंद्र उदाहृतः ॥ इत्थं देवमयो ह्येष पुरस्तको देवपूजकः ॥ ६० ॥ नमस्यः पूजनीयश्च ग्रहेऽप्येव विभूतये ॥ योऽ
 स्य सूत्रं बृहत्कृत्वा प्रयच्छति नरोत्तमः ॥ ६१ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः ॥ निरूप्य पात्रां जेंद्रकराभ्यां गृह्यवाचकः ॥ ६२ ॥
 प्रणम्य शिरसा सर्वान्ब्रह्मादीन् व्यासमेव च ॥ वाल्मीकिं च तथाराजन्विधिं विष्णुं शिवं रविम् ॥ ६३ ॥ नमस्कारमथैषां तु पठित्वा कुरु नंदन ॥

ततोसौवाचयेद्विप्रा न्वाचकः श्रद्धयान्वितः ॥ ६४ ॥ अलं वितमनास्तददुर्दुर्तं वीरमूर्तिं जितम् ॥ असं सक्ताक्षरपदं सभा वसमन्वितम् ॥ ६५ ॥
सप्तस्वरसमायुक्तं काले विशांपते ॥ प्रदर्शयन्नसन्तर्वाचाचको वाचयेन्नृप ॥ ६६ ॥ ईदं शास्त्राचकाद्विप्राच्छ्रुत्वा श्रद्धासमन्वितः ॥
इति हासपुराणा निरामस्य चरितं तथा ॥ ६७ ॥ नियमस्थः शुचिः श्रोता शृणुयात्फलमश्नुते ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चापि विशेषतः
॥ ६८ ॥ अश्वमेधमवाप्नोति सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ गौंश्च मुच्यते सर्वमहत्पुण्यं चाविंदति ॥ ६९ ॥ गच्छेद्वापि परं स्थानं देवस्य द्रुतमु-
त्तमम् ॥ समागम्य गृहादेते स्नातास्तद्वाचकस्य तु ॥ ७० ॥ प्रणम्य शिरसा विप्रं वाचकं श्रद्धयानृप ॥ आसनं च समाश्रित्य स्थातव्यं वाचक-
स्य तु ॥ ७१ ॥ संमुखं राजशार्दूलवाग्यतैः सुसमाहितैः ॥ वाचकेन नमस्करोरुक्ते व्यासस्य भूपते ॥ ७२ ॥ नवक्तव्यं महाबाहो श्रावकैः
संशयाहते ॥ संशये सति प्रष्टव्यो वाचकः संप्रसाद्यतु ॥ ७३ ॥ यतश्च स गुरुस्ते पां धर्मतोर्विधु रुरुच्यते ॥ वाचकेनापि वक्तव्यं सम्यक्तेषां निबोध-
येत् ॥ ७४ ॥ अनुग्रहाय सर्वेषाम शेषा गुरो वनृप ॥ नमस्कृता दथोऽश्राव्यं शिवमस्त्विति वाग्यतः ॥ ७५ ॥ वाग्यतैर्नृप शार्दूलवर्णैः सर्वमहीपते ॥
शूद्राणां पुरतो वैश्यवैश्यानां क्षत्रिणस्तथा ॥ ७६ ॥ मध्यस्थितोऽथ सर्वेषां वाचको वाचयेन्नृप ॥ ये च संकरजारा जन्नरास्ते शूद्रपृष्ठतः ॥ ७७ ॥
ब्राह्मणं वाचकं विद्यान्वान्यवर्णजमादरेत् ॥ श्रुत्वा न्यवर्णजाद्वाचं वाचकान्नरकं व्रजेत् ॥ ७८ ॥ इत्थं हि शृणुवतां तेषां वर्णानामनुपूर्वशः ॥ मासि-
मासि भवेद्वाजन्पारणं कुरु नंदन ॥ ७९ ॥ श्रेयोऽर्थमात्मनो राजन्पूजयेद्वाचकं बुधः ॥ मासि पूर्णे द्विजश्रेष्ठे दातव्यं स्ववर्णमाषकम् ॥ ८० ॥
ब्राह्मणेन महाबाहो द्वैदैर्योऽक्षत्रियस्य तु ॥ वाचकस्य द्विजश्रेष्ठे वैश्येन पित्रयं तथा ॥ ८१ ॥ शूद्रेणेव च चत्वारो दातव्याः स्ववर्णमाषकाः ॥ मा-
सिमासि द्विजश्रेष्ठश्च शूद्रया वाचकस्य तु ॥ ८२ ॥ प्रथमे पारणे राजन्वाचकं पूज्यशक्तितः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं विंदति मानवः ॥ ८३ ॥
कर्त्तृकादिमहाबाहो कर्त्तृकं यावदच्युत ॥ अग्निष्टोमं गोसर्वं च ज्योतिष्टोमं तथानृप ॥ ८४ ॥ सौत्रामणिं वा जपेयं वैष्णवं च तथा विभो ॥ माहे-
श्वरं तथा ब्राह्मं पुंडरीकं च भूपते ॥ ८५ ॥ आदित्ययज्ञस्य तथा राजसूयाश्च मेधयोः ॥ फलं प्राप्नोति राजेंद्रमसैर्दशभिः क्रमात् ॥ ८६ ॥
इत्थं यज्ञफलं प्राप्य यातिलोकांस्तथोत्तमान् ॥ वज्रवेदिकसंपन्नं मणिरत्नविभूषितम् ॥ ८७ ॥ विमानमास्थितो राजन्मोदते शक्रमंदिरे ॥

ततश्चंद्रस्य भवने वारुणे भवने ततः ॥ ८८ ॥ शोचिर्गृहे च गत्वा तु गच्छेच्चैलविलेष्टहे ॥ धिषणस्य गृहं गत्वा ततोऽत्र शिशिलं दिनः ॥ ८९ ॥ वृद्ध
श्रवसमासाद्य गच्छेत्कंजमंदिरे ॥ एवमेव नृपश्रेष्ठ नम्रकाया विचाराणा ॥ ९० ॥ फलमेतत्समुद्दिष्टं शृण्वतां सततं नृणाम् ॥ एतत्फलं वत्सरे
ण शृण्वतो विधितो नृप ॥ ९१ ॥ एतानि परिणामानि वत्सरेण भवति वै ॥ शृण्वतां नृपशार्दूलदत्ता वाचका यवै ॥ ९२ ॥ एकं च द्वा तया त्राणि
चत्वारश्च विधां पते ॥ दातव्या वाचकस्येह मासि मासि नराधिप ॥ ९३ ॥ ब्राह्मणाद्यैर्नृपश्रेष्ठ सर्ववर्णविभागशः ॥ समाप्ते पर्वाणि तथा वाचकं पूजये
न्नृप ॥ ९४ ॥ वाचकं ब्राह्मणं चैव सर्वकामैः प्रपूजयेत् ॥ गंधमाल्यानि दिव्यानि वस्त्राणि विधानि च ॥ ९५ ॥ वाचकाय प्रदत्त्वा तु ततो विप्रान् प्रपूजये
त् ॥ हिरण्यं रजतं रुक्मं गावः कांस्योपदोहनाः ॥ ९६ ॥ दत्त्वा च वाचकाय हे श्रुतस्य प्राप्यते फलम् ॥ यथा सदक्षिणं चात्र श्राद्धकाले प्रकीर्तं
तम् ॥ तथा श्रुतं नृपश्रेष्ठ सदक्षिणमुदाहृतम् ॥ ९७ ॥ वाचकं पूजयेद्यस्मात्पश्चाच्छेखकपूजनम् ॥ समाप्ते पर्वाणि विभो विभो वैषेणैव वाचं
येत् ॥ वाचकः पूजितो येन पूजितास्ते न देवताः ॥ ९८ ॥ वाचके परितुष्टे च मम प्रीतिरनु तमा ॥ इति वैशाखसदा प्राह देवानां पुरतः पुरा ॥ ९९ ॥
तस्मिन्स्तुष्टे जगत्सर्वं तुष्टं भवति निरत्यग्नः ॥ तस्मात्प्रपूजयेद्विग्रं वाचकं नृपस तम ॥ १०० ॥ नतुल्यं वाचके न ह पात्रं दानस्य विद्यते ॥
तिष्ठंतियस्य शास्त्राणि जिह्वा श्रेष्ठ विधीयते ॥ १०१ ॥ दृष्टश्च गोचरस्ततः कस्तेन सदृशो द्विजः ॥ नतुल्यं विद्यते तेन भुवि पात्रं नरेषु वै ॥
॥ १०२ ॥ तस्मादंनं सदा पूर्वतस्तस्य देयं विदुर्बुधाः ॥ श्राद्धे यस्य द्विजो भुंक्ते वाचकः श्राद्धयान्वितः ॥ १०३ ॥ भवंति पितरस्तस्य वृत्ता
वर्षशतं नृप ॥ यथेह सर्वदेवानां भास्करः प्रवरः स्मृतः ॥ १०४ ॥ विस्मृष्टमधुर्वंशां तं रूपं दृष्टाक्षरपदं तथा ॥ कलस्वरसमायुक्तं रसभा
वसमन्वितम् ॥ १०५ ॥ बुध्यमानः सदा त्वर्थं ग्रथार्थं कृत्स्नशो नृप ॥ ब्राह्मणादिषु नृपेणु ग्रंथार्थं वाचयेन्नृप ॥ १०६ ॥ य एवं वाचये
द्राजन्सर्विप्रो व्यास उच्यते ॥ अतोऽन्यथा वाचयितव्योऽसौ पितृनामकः ॥ १०७ ॥ इत्थं भूतो वसेद्यस्मिन् वाचको व्याससन्नि
भः ॥ देशेऽथ पत्तेन राजन्सदेशः प्रवरः स्मृतः ॥ १०८ ॥ तेऽन्यास्ते महात्मानस्ते कृतार्थान संशयः ॥ वसंतियन्तोऽयस्मिन्सदेशः प्रवरः

स्मृतः ॥ १०९ ॥ नशोभतेपुरंवीरव्यासहीनंकदाचन ॥ यथाकहनींहिदिनंचंद्रहीनायथानिशा ॥ ११० ॥ नराजतेसरोयद्रत्नपद्मिनीरहितं
 नृप ॥ तथाव्यासविहीनंतुनरराजपुरंक्वचित् ॥ १११ ॥ प्रणम्यवाचकंभक्त्यायत्कलंप्राप्यतेनरैः ॥ नतत्कतुसहस्रेणप्राप्यतेकुरुनंदन ॥
 ॥ ११२ ॥ यथैकतोयहाःसर्वैरेकतस्तुदिवाकरः ॥ तथैकतोद्विजाःसर्वैरेकतस्तुसुवाचकः ॥ ११३ ॥ यथावेदसमोनास्तिआगमोभुविक
 श्वन ॥ तथाव्यासमोनास्तिब्राह्मणोभुविकश्वन ॥ ११४ ॥ कुरुक्षेत्रसमंतीर्थंनद्वितीयंप्रचक्षते ॥ ननदीगंगयातुल्यानदेवोभास्कराद्वरः ॥
 ॥ ११५ ॥ नाश्वमेधसंपुण्यंनपापंब्रह्महत्यया ॥ पुत्रजन्मसुखात्तुल्यंनसुखंविद्यतेयथा ॥ ११६ ॥ तथाव्याससमोविप्रो न क्वचित्प्राप्यते
 नृप ॥ दैवैकर्मणिपित्र्येचपावनं परमंनृणाम् ॥ ११७ ॥ नास्तिव्याससमंश्रेष्ठमिति यवैदिकीश्रुतिः ॥ अथविप्रसहस्राणांविप्रोऽयंश्रेष्ठईरितः ॥
 ॥ ११८ ॥ उपविष्टोयदमुंक्तेव्यासोवैविप्रमंडले ॥ श्राद्धेतातपवित्राणिकथितानिपुरामया ॥ ११९ ॥ ब्रह्मणाराजशार्दूलशृणुतानियथाविधि ॥
 मधुपायसंकालाकांतिलांश्चकुतपांस्तथा ॥ १२० ॥ राजतंचापिपात्रेषुब्राह्मणेष्वथवाचकः ॥ दैवैकर्मणिपित्र्येचसज्ञेयःपंक्तिपावनः ॥ १२१ ॥
 वाचकश्चयतिश्चैवतथायश्चपडंगवित् ॥ एतेसर्वैतृपश्रेष्ठविज्ञेयाःपंक्तिपावनाः ॥ १२२ ॥ नामनीवाचकस्यैतेशृणुष्वार्थमथेतयोः ॥ इतिहास
 पुराणानिजयेतिविदितानिवै ॥ १२३ ॥ उपजीवतियस्माद्रैवाचयानोद्विजोनृप ॥ जयेपजीवितेनसौगतःख्यातितुवाचकः ॥ १२४ ॥
 विस्पष्टमद्भुतंशांस्त्पष्टाक्षरमिदंतथा ॥ कलस्वरसमायुक्तंरसभावसमन्वितम् ॥ १२५ ॥ बुध्यमानमनात्स्यर्थग्रंथार्थकृत्स्नशोनृप ॥ ब्रा
 ह्मणादिषुवर्णेषुग्रंथार्थचाप्येतथा ॥ १२६ ॥ यएवांचयेद्राजन्सविप्रोव्यासउच्यते ॥ अतोऽन्यथावाचयितानगच्छेद्वास्तंक्वचित् ॥ १२७ ॥
 त्रिविधवाचकांविद्यात्सदागुणविभेदतः ॥ श्रावकंचमहाबाहोत्रिविधगुणभेदतः ॥ १२८ ॥ द्वैवैतैक्यमानौतुनिबोधगदोपम ॥ अभि
 दुतंतथास्पष्टविस्तरस्ववर्जितम् ॥ १२९ ॥ पदच्छेदविहीनंचतथाभावविवर्जितम् ॥ अबुध्यमानोग्रंथार्थमभीष्टोत्सहवर्जितम् ॥ १३० ॥
 ईदंशवांचयेद्यस्तुवाचकःस्माधिपेश्वर ॥ क्रोधनोऽप्रियवादीचअज्ञानाद्रथदूषकः ॥ १३१ ॥ नचबुध्यतिकष्टास्रसज्ञेयोवाचकाधमः ॥ विस्प
 ष्टमद्भुतंशांस्तरसभावसमन्वितम् ॥ १३२ ॥ अबुध्यमानोग्रंथार्थवाचयेद्यस्तुवाचकः ॥ सज्ञेयराजसोराजनिदानंसात्त्विकंशृणु ॥ १३३ ॥

विरूपमद्भुतं शतं रूपं क्षरपदं तथा ॥ कलस्वरसमाशुक्लं रसभावसमन्वितम् ॥ १३४ ॥ ग्रंथार्थबुध्यमानस्तु ग्रंथार्थकृत्क्षणेनृप ॥ ब्रह्म
 णादिषु वर्णेषु आचार्यविधिवन्नृप ॥ १३५ ॥ य एवं वाचयेद्वा जन्मज्ञेयः सात्त्विको बुधैः ॥ श्रद्धाभक्तिविहीनो लोभिष्ठः क्रदुको यथा ॥ १३६ ॥
 हेतुवादपरो राजन्तं तथासु यासमन्वितः ॥ नित्यानैमित्तिकां काम्यामददद्दक्षिणानृप ॥ १३७ ॥ वाचकाय महाबाहो शृणुयाद्यस्तु मानवः ॥
 मज्ञेयस्तान्मसो राजञ्छावको मानवोऽपि सः ॥ १३८ ॥ न तस्य पुरतो विरवाचयेत्प्राज्ञ एवाहि ॥ प्रसंगाच्छृणुयाद्वास्तु श्रद्धाभक्तिविवर्जितः ॥ १३९ ॥
 राजकौतुकपत्रं तु सज्ञेयो राजसो भवेत् ॥ संत्यज्य सर्वकार्याणि भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ १४० ॥ स तत्पूजयेद्यस्तु वाचकं श्रद्धया सदा ॥
 नित्यनैमित्तिके काम्ये गुरवो देवतास्तथा ॥ १४१ ॥ य एवं शृणुयाद्वा रसज्ञेयः सात्त्विको बुधैः ॥ व्यासः पूज्यः श्रावकाणां यथा व्यासवचो नृप ॥
 ॥ १४२ ॥ तस्मात्पूज्यतमो नान्यः श्रावकाणां नृपोत्तम ॥ यतः सैव गुरुस्तेषां ज्ञानदाता सदा नृप ॥ १४३ ॥ चतुर्णामिह वर्णानां नान्येषु प्र
 चक्षते ॥ व्यासादतेनृपे श्रेष्ठ इति यैर्वैदिकी श्रुतिः ॥ १४४ ॥ तस्मात्सर्वप्रथमेन पूजयेद्वाचकं सदा ॥ स गुरुः स पिता माता सर्वं दुःसमुह्य तथा ॥
 ॥ १४५ ॥ वाचको नृपशार्दूलविप्रादीनामशेषतः ॥ इत्थं व्यासो गुरुर्ज्ञेयः पूज्यो मानव्यो द्विजातिभिः ॥ १४६ ॥ शृण्वंति ये न राजन्सतेषां
 गुरुरुच्यते ॥ पूजार्थं तस्य समयः श्रावकाणामुदाहृतः ॥ १४७ ॥ ये शृण्वंति नृपे श्रेष्ठमासिमासि ददति ते ॥ स्वर्णमाषकमेकं सैव वाचकाय नृ
 थकपृथक् ॥ १४८ ॥ द्वादश्यां चाभावाभ्यायाभथवारविसंक्रमे ॥ सानित्यादक्षिणात्स्नयां च श्रेयोऽर्थमात्मनः ॥ १४९ ॥ अयने विषुवे
 चैव चंद्रमूर्यग्रहे तथा ॥ प्राप्ते वा परपक्षे च दानं तस्मै स्वशक्तिः ॥ १५० ॥ देयं स्याच्छ्रावकैस्तानां तं मुक्त्वा नान्यतो नृप ॥ प्रथमं तस्य दत्तं व्यं
 श्रेयोऽर्थं श्रावकैः सदा ॥ १५१ ॥ अदत्त्वा तस्य येन्यस्यैः संप्रयच्छंति श्रावकाः ॥ अवमानः कृतस्तेस्तु वाचकस्य भवेन्नृप ॥ १५२ ॥ कृत्वा च
 मानमर्थतैः प्राप्य ते यत्फलं नृप ॥ ब्रह्मण्यैः समस्ते श्वत्तच्छृणुष्ववरान ॥ १५३ ॥ शूद्रवं ब्रह्मणो याति शत्रियो याति काकताम् ॥ जायते
 च तथा वैश्यः शूद्रश्चांडालतां व्रजेत् ॥ १५४ ॥ तस्मान्पूज्यो नृपे श्रेष्ठप्रथमं वाचको बुधैः ॥ आपत्काले च वृद्धैश्च यत आसौ गुरुः स्मृतः ॥ १५५ ॥
 वैशाख्यामयने वीरतृतीयायां च सुव्रत ॥ कार्तिक्यामथ मार्ग्यां च संपूज्यः प्रथमं भवेत् ॥ १५६ ॥ पर्वस्वन्येषु च विभोः संपूज्योऽथ स तस्मृतः ॥ हिर

ण्यंचमुवर्णचधनंधान्यतथैव च ॥ १५७ ॥ अन्नंचापितथापक्कंमसिंचकुरुनंदन ॥ दातव्यं प्रथमतस्मै श्रावकैर्नृपसत्तम ॥ १५८ ॥ वाचक
 स्तुयथानित्यं सुखमास्तेनराधिप ॥ नपीड्यते यथाद्भैस्तथाकार्यैवरानन ॥ १५९ ॥ हेमंतेलोमशो देयाच्छ्रप्रवृषित्तम ॥ उपानहौका
 ल्योग्येकाले चैवानुलोमशः ॥ १६० ॥ इत्थं द्रविनिर्मुक्तः सयेपांवाचकोनृप ॥ तेधन्याः श्रावकालोक्ते गताः परमंपदम् ॥ १६१ ॥ आत्मा
 नस्तु कथं वीरसुखमिच्छेद्विचक्षणः ॥ विषमस्येगुरौराजन्यतश्च सगुरुः स्मृतः ॥ १६२ ॥ वाचकश्रावकाणां च तस्माद्भेदविवायेत् ॥ यतः
 कार्यैः श्रावकैश्च वाचकस्य जनधिप ॥ १६३ ॥ इत्थं पूज्यः स दातव्यासः श्रेयोऽर्थप्रथमं नृप ॥ भर्ता पूज्यो यथास्त्रिणां सर्वासंविद्यथानृप ॥ १६४ ॥
 श्रावकाणां तथाराजन्वाचकः पूज्य उच्यते ॥ उपाध्यायस्तु शिष्याणां यथा भागवतो हरिः ॥ १६५ ॥ सौराणां च यथा भानुः शैवानां शंकरो
 यथा ॥ वाचकस्तु तथा पूज्यः श्रावकाणां नराधिप ॥ १६६ ॥ दक्षिणां ददतानित्यं श्रोतव्यं भूतिमिच्छता ॥ पूर्ववैतसापकं तस्य वाचक
 स्य जनधिप ॥ १६७ ॥ यदा दातुं न शक्नोति मापकं कांचनस्य तु ॥ रजतस्य तदा देयं मापकं श्रेयसे नृप ॥ १६८ ॥ तदभावे हि रण्यं च वित्तं शा
 ठ्यविवर्जितम् ॥ मृत्तिकापि हि दातव्या प्राप्नोति सत्फलं शुभम् ॥ १६९ ॥ इत्येषा दक्षिणानित्या मासिमासि भवेष्टृप ॥ नैमित्तिका
 भवेद्राजन्यहणादिषु पर्वसु ॥ १७० ॥ अमले वाससीराजन्यं थमाल्यविभूषणे ॥ समाप्ते पर्वणि विभो दातव्यं भूतिमिच्छता ॥ १७१ ॥ ज्ञा
 त्वासर्वसमाप्तिं तु पूजयेद्वाचको विधिम् ॥ आत्मानमपि विक्रीय इच्छेत्सफलं शुभम् ॥ १७२ ॥ नैमित्तिका च नित्या च दक्षिणा ददेत् नृप ॥
 शृणोति च सदा तं तु तस्य तन्निष्फलं शुभम् ॥ १७३ ॥ यथा च दक्षिणा हि नाद्यज्ञात्न फलमश्नुते ॥ तथा श्रुतं च राजेन्द्र दक्षिणा रहितं स्मृतम् ॥
 ॥ १७४ ॥ चतुर्गुणा भवेद्राजन्या नित्या दक्षिणा विभो ॥ समाप्ते पर्वणि विभो इत्याह भगवाञ्छिवः ॥ १७५ ॥ इत्येष कथितो राजन्यपुराण
 श्रवणे विधिः ॥ यतश्च विधिहीनं तु न कर्म फलं विद्यते ॥ १७६ ॥ स्नानं दानं जपो होमः पितृ देवाभिपूजनम् ॥ विधिपूर्वस्मृतं तं ज्ञेयं यथेह कुरुनंद
 न ॥ १७७ ॥ फलदं नृपशार्दूलपुराणश्रवणं तथा ॥ यथार्थं कथितं तु भ्यं विधिनाश्रवणं मया ॥ १७८ ॥ यथोक्तं तु तथा जीवं यथोक्तं ब्रह्मवादि
 नः ॥ स ब्राह्मणो महाराज सर्वलोकेषु पूजितः ॥ १७९ ॥ यथा श्रुतं महाबाहो तथेदं कथितं तव ॥ भास्करस्य तु महात्म्यं महात्म्यं वाचक

स्यतु ॥ १८० ॥ तथाचसप्तमीकल्पःसर्वपापभयापहः ॥ अनेनविधिनयम्तुपुनयेत्सततनरः ॥ १८१ ॥ भग्लोकैकममावात्रिपुञ्जक्रेतु
 गीयते ॥ ततोऽर्कलोकमासावगच्छेच्चित्रशिखिदिनः ॥ १८२ ॥ तस्मादपिमहावाहोगच्छेत्कंदिकाक्रमम् ॥ अर्कलोकैकनोयातस्ननोगोलो
 कमश्नुते ॥ १८३ ॥ ऋतस्यचतुर्गच्छेत्कंजस्यततःपरम् ॥ दशानाराजमूयानामग्निष्टोमशतस्यच ॥ १८४ ॥ अथगान्कडमाप्नो
 त्तिपितामहवचोयथा ॥ १८५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेशतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मणैपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मआदित्यमाहात्म्यवाच
 कमाहात्म्यपुराणविधिवर्णनंनमपंचदशौधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥२१६॥ पूर्वार्धःसमाप्तोऽयम् ॥ ७४ ॥ श्रीनारायणार्पणमस्तु ॥ ॥

इति प्रथमं ब्राह्मपर्व समाप्तम् ॥ १ ॥

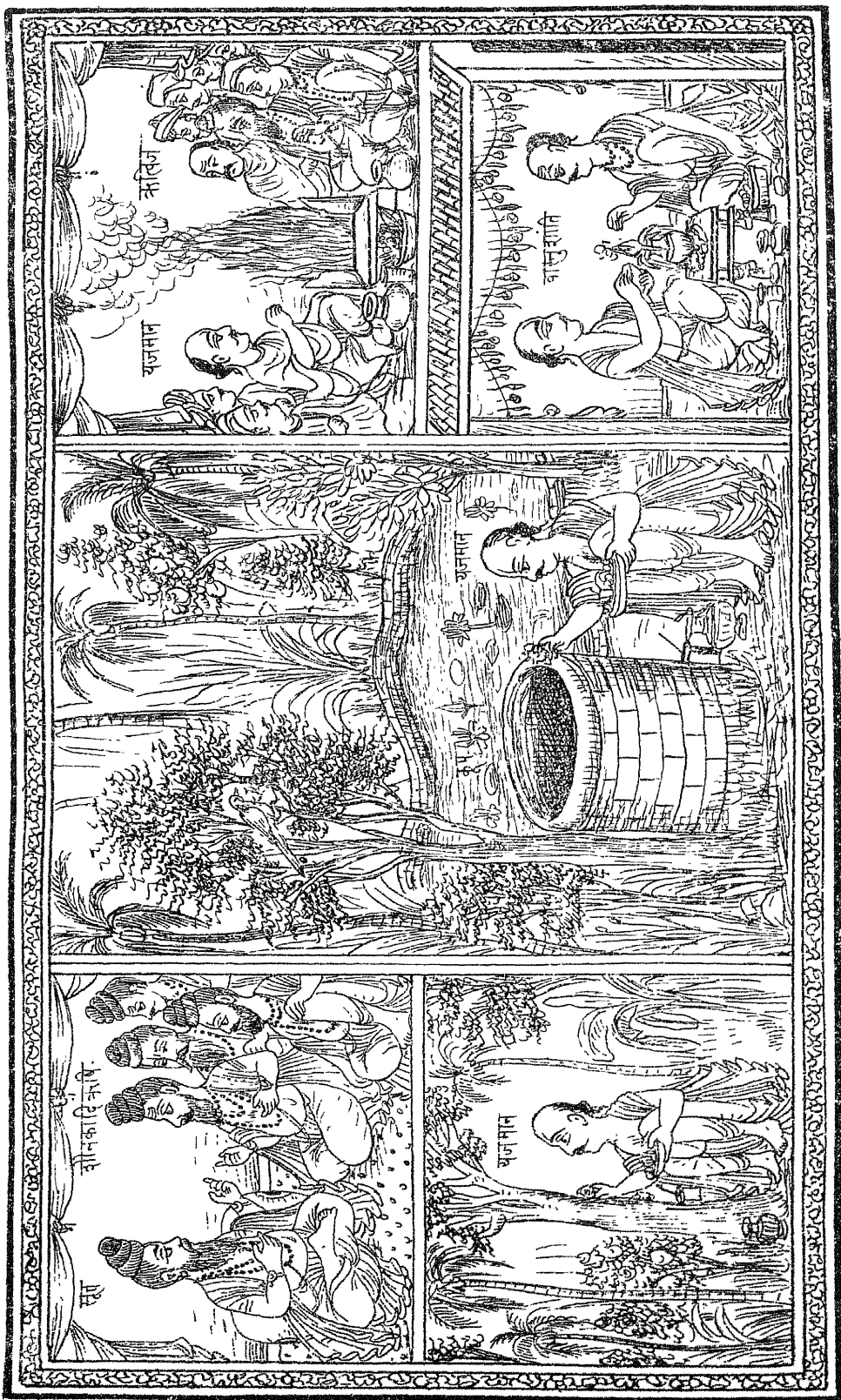
इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं प्रथमं ब्राह्मणं खेमराजश्रीकृष्णदास इत्यनेन मुम्बय्या

स्वकीये “श्रीवैकटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । संवत् १९५३,

शके १८१८, सन् १८९६.

॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रथमं ब्राह्मपर्व समाप्तम् ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ नमः कमलदलनयनाभिरामाय श्रीरामचंद्रायनमः ॥ स्वच्छेच्छेद्रावदातं कविकरमकरशोभं सजातं फेनं ब्रह्माद्भूतिप्रसू-
 तैर्व्रतनियमपैः सेवितं विप्रमुखैः ॥ ॐ कारालंकृतेन त्रिभुवनगुरुणा ब्रह्मणा दृष्टं तं भोगभोगम्यं जनमशुभं हर्षैष्करं वः पुनातु ॥ १ ॥
 जयति भुवनदीपो भास्करो लोकताजयति च शितिदेहः शार्ङ्गधन्वा मुरारिः ॥ जयति च शशि मौलिरुद्रनामा भिषेय जयति सकलमौलिभानु-
 मांश्चित्रभानुः ॥ २ ॥ नमस्कृत्या प्रमेयाय देवाय ब्रह्मरूपिणे ॥ पुराणं संप्रवक्ष्यामि यदुक्तं ब्रह्मयोगिना ॥ ३ ॥ पुराणं संहिता पुण्यां प्रच्छुरा-
 महर्षिणम् ॥ वक्तुमर्हसि चास्माकं पुराणार्थविशारद ॥ ४ ॥ मुनीनां वचनं श्रुत्वा स्मृतः पौराणिकोत्तमः ॥ प्रणम्य मनसा प्राह गुरुं सत्यवती सुतम् ॥ ५ ॥
 ॥ सुत उवाच ॥ नमस्कृत्य जगद्योनिं ब्रह्मरूपं हरिम् ॥ वक्ष्ये पौराणिको दिव्यां कथां पापप्रणाशिनीम् ॥ ६ ॥ यच्छ्रुत्वा पापक-
 र्माणिसगच्छेत्परमांगतिम् ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यमिदानीं शृणु तद्विजाः ॥ ७ ॥ भविष्यपुराणमखिलं यजगाद गदाधरः ॥ मध्यपर्वे ह्यथो व-
 क्ष्ये प्रतिष्ठादि विनिर्णयम् ॥ ८ ॥ धर्मप्रशंसनं चात्र ब्राह्मणादिप्रशंसनम् ॥ आपद्धर्मस्य कथनं विद्यामाहात्म्यवर्धनम् ॥ ९ ॥ प्रतिमाकरणं
 चैव स्थापना चित्रलक्षणम् ॥ कालव्यवस्थासर्गादिप्रतिसर्गादिलक्षणम् ॥ १० ॥ पुराणलक्षणं चैव भूगोलस्य च निर्णयम् ॥ निरूपणं तिथी-
 नां च श्राद्धसंकल्पमन्तरम् ॥ ११ ॥ सुमूर्धोराप्यत्कर्मदानमाहात्म्यमेव च ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च युगधर्मानुशासनम् ॥ १२ ॥ उच्चावचा-
 वधानं च प्रायश्चित्तादिकं च यत् ॥ षष्ठ्याधिकारसहस्रं नवश्लोकशतोद्भवम् ॥ १३ ॥ पंचतंत्रसमायुक्तं प्रतितंत्रचर्चविंशतिः ॥ पंचोत्तरं तथा
 ध्यायाः पुराणेऽस्मिन् द्विजोत्तमाः ॥ १४ ॥ त्रयाणामाश्रमाणां च गृहस्थयोगो निरुच्यते ॥ अच्येऽपि सुपजीविनस्तस्माच्छ्रेष्ठगृहाश्रमाः ॥ १५ ॥
 एकाश्रमं गृहस्थस्य त्रयाणां सूतिदर्शनम् ॥ तस्माद्गृहस्थमेवैकं विज्ञेयं धर्मशासनम् ॥ १६ ॥ परित्यजेदर्थकामौ स्यातां धर्मवर्जितौ ॥
 सर्वलोकविरुद्धं च धर्ममप्याचरेन्नतु ॥ १७ ॥ तडागस्य च सान्निध्ये तडागपरिवर्जयेत् ॥ प्रपास्थाने प्रपाव्यामठस्थाने मठं त्यजेत् ॥ १८ ॥
 धर्मात्संजायेते ह्यर्थो धर्मात्कामोऽभिजायते ॥ धर्ममेवापवर्गोऽयं तस्माद्धर्मसमाश्रयेत् ॥ १९ ॥ धर्मचार्थचकामं च त्रिवर्गसंनिगुणोत्तमः ॥

सत्त्वरजस्तमश्चेतितस्माद्धर्मसमाश्रयेत् ॥ २० ॥ ऊर्ध्वगच्छति सत्त्वस्थामध्येतिष्ठति राजसाः ॥ जघन्यगुणवृत्तिस्तथा अधोगच्छति तमसाः ॥ २१ ॥ यस्मिन्धर्मः समायुक्तो ह्यर्थकामौ व्यवस्थितौ ॥ इह लोके सुखी भूय प्रेत्यान्तं न्यायकल्पते ॥ २२ ॥ तस्मादर्थचक्रामं च युक्त्वा धर्मसमाश्रयेत् ॥ धर्मात्संजायते कामो यमार्थो भिजायते ॥ २३ ॥ एवं धर्मस्य मध्येऽयं चतुर्वर्गः प्रदक्षिंतः ॥ एवं च धर्मकामार्थमोक्षस्यापि यमानवः ॥ २४ ॥ माहात्म्यं वा तु तिष्ठेच्च स चानंत्यायकल्पते ॥ तस्मादर्थचक्रामं च युक्त्वा धर्मसमाचरेत् ॥ २५ ॥ धर्मात्संजायते सर्वसिद्धिर्वादिनः ॥ धर्मेण धार्यते सर्वजगत्स्थायं रजगमम् ॥ २६ ॥ अनादिनेन शक्तिर्नैषा ब्राह्मी द्विजोत्तम ॥ कर्मणा प्राप्य ते यमो ज्ञानेन च न तं ज्ञयः ॥ २७ ॥ तस्माज्ज्ञानेन सहितं कर्मयोगं समाचरेत् ॥ प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ २८ ॥ ज्ञानपूर्वा निवृत्तिः स्यात्प्रवृत्तिर्वर्ततेऽन्यथा ॥ निवृत्तिर्मेव मानस्तु याति तत्परमपदम् ॥ २९ ॥ तस्मान्निवृत्तं संव्यमन्यथा संसरेत् पुनः ॥ कामोदमोदयादानमलो भूत्वा गणवच्च ॥ ३० ॥ आर्जवं चानसूया च तीर्थानुसरणं तथा ॥ सत्यं संतोष आस्तिक्यं श्रद्धा च निद्रा निग्रहः ॥ ३१ ॥ देवताभ्यर्चनं पूजा ब्रह्मणानां विशेषतः ॥ अहिंसा सत्यवादिष्वप्येव श्रुत्वा चारश्चातुकं पातसर्वणैश्च विन्दुनिः ॥ श्रद्धापूर्वाः स्मृता धर्माः श्रद्धामध्ये तु संस्थिताः ॥ ३२ ॥ श्रद्धा निष्ठाः प्रतिष्ठाश्च धर्माः श्रद्धैव कीर्तिताः ॥ प्राजापत्यं ब्राह्मणानां श्रुतं स्थानं क्रियावताम् ॥ ३३ ॥ स्थानं मेन्द्रं क्षत्रियाणां संग्रामेऽप्यपलायिनाम् ॥ वैश्यानाममृतं स्थानं स्वधर्ममनुवर्तताम् ॥ ३४ ॥ गार्थव्यं दूदृजीवानां परिचरेण वर्तताम् ॥ अष्टाक्षीति सहस्राणां मुनिनामूर्ध्वरेतेषां ॥ ३५ ॥ स्मृतं स्थानं तु यस्तथानंश्रुतं तद्वैवर्कसाम् ॥ ३६ ॥ सप्तर्षीणां तु यस्तथानंश्रुतं तद्वैवर्कसाम् ॥ ३७ ॥ प्राजापत्यं गृहस्थानां स्थानमुक्तं स्वयं भुवा ॥ यतीनां यतचित्तानां तदेव न वासिनाम् ॥ ३८ ॥ हिरण्यगर्भं यस्तथानं तस्मान्नावर्तते पुनः ॥ यो गिनाममृतं स्थानं व्योमाख्यं परमाकरम् ॥ ३९ ॥ आनंदमैश्वरं नाम साक्षात् परमागतिः ॥ ४० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इदानीं विस्तरं चैव विभागं रूपमैश्वरम् ॥ वक्ष्ये कल्याणसुरेण मन्वतरं ॥

तानुगम् ॥ २ ॥ आसीत्तमोमयसर्वमप्रज्ञानमलक्षणम् ॥ तत्रचैकोमहानासोऽदुःखपरमकारणम् ॥ ३ ॥ आत्मनास्वयमात्मानं संचिन्त्य
 भगवान्विभुः ॥ मनःसंसृजते पूर्वमहंकारं च पृष्ठतः ॥ ४ ॥ अहंकारात्प्रजानातिमहाभूतानि पंच च ॥ अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्ता वि काराश्चैव पो
 ङ्ग ॥ ५ ॥ शब्दः स्पर्शश्चरूपं च रसो गंधस्तथैव च ॥ प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ तथैव च ॥ ६ ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चैव गुणाः प्रोक्तास्तु ते
 त्रयः ॥ तस्माद्भगवतो ब्रह्मा तस्माद्विष्णुरजायत ॥ ७ ॥ ब्रह्मविष्णुमोहनाथं ततः शंभुस्तु ते जसा ॥ अक्षरी गोवामुदेवो ह्यनुत्पत्तिरयो विजः ॥
 ॥ ८ ॥ व्यामोहयित्वा तत्सर्वं ते जसामोहयजगत् ॥ तस्मात्परतर्नानास्ति तस्मात्परतर्न हि ॥ ९ ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च द्वौ विता बुद्धौ भगवस्तु तौ
 ॥ कल्पे कल्पे तु तत्सर्वं जतेऽसौ जनं जगत् ॥ १० ॥ उपसंहरते चैव नानाभूतानि सर्वशः ॥ द्वा स तति गुणान्येव मन्वंत इति स्मृतः ॥ ११ ॥
 चतुर्दशतुतान्येवं कल्पमेव विधीयते ॥ दिनैकं ब्रह्मणः प्रोक्तं निशिकल्पस्तथोच्यते ॥ १२ ॥ एवं मासं च वर्षं च तथा चाष्टशतं द्विजाः ॥ एवं
 बुद्धिन्द्रियस्यास्य विष्णोश्च निमिषः स्मृतः ॥ १३ ॥ ब्रह्मादिस्तं वर्षं ते निमेषश्च ध्रुवस्य वै ॥ निमेषजीवनं सर्वं सर्वलोकचराचरम् ॥ १४ ॥
 भूलोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकश्च प्रकीर्तितः ॥ जनस्तपश्च सत्यं च ब्रह्मलोकश्च सततमः ॥ १५ ॥ पातालाद्वि तलं तद्वि अतलं तलमेव च ॥ पंच
 मं विद्वि सुतलम तलं सततं स्मृतम् ॥ १६ ॥ एतेषु सत विख्याता अधः पातालवासिनः ॥ तेषामादौ च मध्ये च अंतरे रुद्रः प्रकीर्तितः ॥ १७ ॥
 प्रसते जायेते लोकान्क्राडार्थं तु महेश्वरः ॥ ब्रह्मलोकं परिप्सूनां गतिरूर्ध्वं प्रकीर्तिता ॥ १८ ॥ पृथिवी चांतरिक्षं च दिशश्च विदिशस्तथा ॥
 समुद्राणां गिरीणां च अधस्तियैकप्रसंख्यया ॥ १९ ॥ समुद्राणां च विस्तारं प्रमाणं च ततः शृणु ॥ स्थावराणां च जैलानां देवानां च
 दिवौकसाम् ॥ २० ॥ चतुष्पदानां द्विपदानां च धर्मैकभाषिणाम् ॥ सहस्रगुणमाख्यातं स्यावराणां प्रकीर्तितम् ॥ २१ ॥ सहस्र
 गुणशीलाश्च इत्याह भगवान्मुनिः ॥ ऋषिस्तु प्रथमं कुर्वन् प्रकृतिनामनामतः ॥ २२ ॥ तस्या ब्रह्मा प्रकृत्या स्तु उत पन्नः सह विष्णुना ॥
 तस्माद्ब्रह्मया प्रकुरुते सृष्टिं नैमित्तिकां द्विजाः ॥ २३ ॥ तस्मात्स्वयं भुवो ब्रह्मा ब्राह्मणान्समकल्पयत् ॥ पादहीनान्क्षत्रियान्श्च तस्या
 द्वीनां स्तु वैश्यकान् ॥ २४ ॥ चतुर्थपादहीनांश्च आचारेषु बहिष्कृतान् ॥ पृथिवी चांतरिक्षं च दिशश्चैवाप्यकल्पयत् ॥ २५ ॥

लोकालोकस्य संस्था च द्विपादमुदधेस्तथा ॥ सरितांसागराणां च तीर्थान्यायतनानि च ॥ २६ ॥ मेघस्तानि तनिर्वाषाणे ह ते द्रव्यवृषि च ॥
 उल्कानि घातकेतुं श्रव्योतीष्यायतनानि च ॥ २७ ॥ उत्पन्नं तस्य देहेषु भूयः कालेन पिडयेत् ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे बध्यमपर्वणि
 प्रथमभागे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ध्रुवाद्धूर्ध्वमहर्लोकः कोटियोजनविस्तरः ॥ कल्पपाधिकरणं तस्य संस्थिता द्वि
 जगुर्गवाः ॥ १ ॥ जनलोकमहर्लोकस्तथा कोटिद्वयात्मकः ॥ सन्दनदयस्तत्र संस्थिता ब्रह्मणः सुताः ॥ २ ॥ जनलोकात्तपोलोकः कोटित्रय
 समन्वितः ॥ विराजते तु देवा वै स्थिता दाहा विवर्जिताः ॥ ३ ॥ प्राजापत्या तु भूलोकः कोटिपट्टकनसंयुतः ॥ सनत्कुमारकस्तत्र ब्रह्मलोकस्तु स
 स्मृतः ॥ ४ ॥ तत्र लोके गुरुब्रह्मा विश्वमा विश्वतो मुखः ॥ आस्ते यद्योगिभिः पीत्वा योऽमुत्पादोऽपरागतम् ॥ ५ ॥ गायंति यतो गार्गा ह्यास्ति
 का ब्रह्मवादिनः ॥ योगिनस्तपकाः सिद्धा जापकाः परमेश्विनम् ॥ ६ ॥ द्वास्तु योगिनामेकं गच्छतां परमं पदम् ॥ तत्र गत्वानशोचंति स विष्णुः
 स च शंकरः ॥ ७ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकांशं पुरं तस्य दुरापदम् ॥ न मे वर्णयितुं शक्यं ज्वालामालासमाकुलम् ॥ ८ ॥ तत्र नारायणस्य अपि भवनं
 ब्रह्मणः पुरं ॥ शेषे तस्य हरिः श्रीमान्मायासहचरः परः ॥ ९ ॥ स विष्णुर्लोककथितः पुनरावृत्तिवर्जितः ॥ प्रयाति च महात्मानो यत्र प्रपन्नानन्दनम्
 ॥ १० ॥ ऊर्ध्वब्रह्मासनात्पूर्वपरं ज्योतिर्मयं शुभम् ॥ वह्निना उपरिक्षिप्तं तत्रास्ते भगवान्भवः ॥ ११ ॥ देव्या सह महादेव विश्वयमानो मनोवि
 भिः ॥ योगिभिः शतसाहसैर्वृतैकैश्चैव संवृतः ॥ १२ ॥ तत्र ते यतिनि यता द्विजवैब्रह्मवादिनः ॥ महादेव परेशानास्तापसा ब्रह्मवादिनः ॥ १३ ॥ निर्मे
 मानिरहंकाराः कामक्रोधविवर्जिताः ॥ द्रक्ष्यंति ब्रह्मणायुक्ता रुद्रलोकः स वै स्मृतः ॥ १४ ॥ एते सप्तमहर्लोकः पृथिव्यां परिकीर्तिताः ॥ महती
 लादयश्चाधःपातालाः संति वै द्विजाः ॥ १५ ॥ महातलं महमतलं सर्ववर्णपशोभितम् ॥ प्रासादैर्विविधैश्चुभ्रैर्देवतायतनैर्युतम् ॥ १६ ॥
 अर्नते न समायुक्तं मुचुकुन्देन धीमता ॥ नृपेण वलिना चैव पातालं स्वर्गवासिना ॥ १७ ॥ शैलं रसातलं विप्राः शंकरं हिरसातलम् ॥ पीतं सुतलं
 मित्युक्तं वितलं विदुमप्रभम् ॥ १८ ॥ सितं हवितलं प्रोक्तं तलं वैवसितेतरम् ॥ सुवर्णेन मुनिश्रेष्ठास्तथा वासुकिना शुभम् ॥ १९ ॥ रसातलं
 मितिख्यातं सर्वशोभासमान्वितम् ॥ वैनतेयादिभिश्चैव कालेन मिपुरोगमैः ॥ २० ॥ शंकुर्गणैर्न संभिन्नं तथानमुचिपूर्वकम् ॥ तथान्यैर्विवि

धैर्यगैस्तलैव सुशोभनम् ॥ २१ ॥ तेषामधस्तान्नरकारैरवाद्याश्चकोटयः ॥ पापिनस्तेषु पाप्यन्ते नैव जनमिदं शुभाः ॥ २२ ॥ पातालाना-
 मधश्चान्तिशेषाख्यावैष्णवीतनुः ॥ कालाग्निरुद्रयोगात्मानारसिंहोऽपिमाधवः ॥ २३ ॥ योऽनंतः पठ्यते देवानां गुरुपूजाजनार्दनः ॥ तथा धा-
 रमिदं सर्वसकलाग्निसुपाश्रितः ॥ २४ ॥ तमाविश्य महायोगीकालस्तद्दनानलः ॥ विषज्वाला समोऽनंतो जगत्संहरति स्यम् ॥ २५ ॥
 तामसंशोभवीमूर्तिः कालात्मा परमेश्वरः ॥ स एव गर्भमाश्रित्य प्रकाशयति नित्यशः ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथम-
 भागे पातालवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एतद्ब्रह्मांडमाख्यातं चतुर्विधविग्रमहत् ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि
 भूलोकस्य विनिर्णयम् ॥ १ ॥ तद्वीपप्रधानं जंबुद्वीपः पुष्कः शाल्मल एव च ॥ कुशः क्रौंचश्चाक्रश्च पुष्करश्चैव सप्तमः ॥ २ ॥ एते सप्त महाद्वीपाः
 समुद्रैः सप्त भिवृताः ॥ द्वीपा द्वीपो महान्युक्तः सागरादपि सागरः ॥ ३ ॥ क्षीरे देशुरसो दशशरो दशधृतो दक्षः ॥ दध्योदः क्षीरसालिलो जलोद्-
 श्रैति सागराः ॥ ४ ॥ पंचाशत्कोटि विस्तीर्णा समुद्रवलयस्मृता ॥ द्वीपैश्च सप्तभिर्युक्ता योजनानां समानतः ॥ ५ ॥ जंबुद्वीपः समतानां द्वीपा-
 नां मध्यतः शुभः ॥ तस्य मध्ये महामेरुर्विश्रुतः कनकप्रभः ॥ ६ ॥ चतुराशीति साहस्रयोजनैरस्य चोच्छ्रयः ॥ प्रविष्टः षोडशधस्ता द्वात्रिंशन्मू-
 र्ध्नि विष्कृतः ॥ ७ ॥ मूले षोडशसाहस्रं विस्तरस्तस्य सर्वतः ॥ भूपमुख्यश्च शैलोऽसौ कलिकात्वेन संस्थितः ॥ ८ ॥ हिमवान् हिमकूटश्चानेपथस्त-
 स्य दक्षिणेऽनीलः क्षेत्रं च शृंगी च उत्तरे वर्षपर्वतः ॥ ९ ॥ लक्षप्रमाणोऽद्वौ मध्ये दशहानास्तथा परे ॥ सहस्राद्वितीयं द्वीवास्तवाद्द्विस्तारिणश्चैते
 ॥ १० ॥ भारतं दक्षिणं वर्षतः किंपुरुषं स्मृतम् ॥ हरिवर्षं तथैवान्यन्मेरोदक्षिणतो द्विजाः ॥ ११ ॥ चंपकं चोत्तरं वर्षं तथैवाश्वाहिरण्यम् ॥
 उत्तराः कुरवश्चैव यथैते भारतास्तथा ॥ १२ ॥ नवसाहस्रमेकमेतेषां द्विजसत्तमाः ॥ इलधृतश्च तन्मध्ये मेरुरुच्छ्रितः ॥ १३ ॥ मेरो-
 र्ध्वं दिशस्तत्र नवसाहस्रं विष्कृतम् ॥ इलावृतं महाभागश्च त्वारस्तत्र पर्वताः ॥ १४ ॥ विष्कंभारचिता मेरोर्योजनयुतमुच्छ्रिताः ॥ पूर्वेण न-
 दरो नाम दक्षिणं धमादनः ॥ १५ ॥ विपुलः पश्चिमे भागे सुपार्श्वे चोत्तरे स्थितः ॥ कर्दवेष्वेषु नद्यश्चिपुलो वटश्च ॥ १६ ॥ जंबुद्वीपस्य
 सा जंबूनामेह तोर्महर्षयः ॥ महागजप्रमाणानि जंबून्यस्य फलानि च ॥ १७ ॥ पतंति भूभृतः पृष्ठे शीर्यमाणानि सर्वशः ॥ रसेनैव प्रख्याता तत्स्य जं

बुनदीदति ॥ १८ ॥ सरित्तुवर्ततेसापिपीयतेतत्रवासिभिः ॥ नखेदोनचदूर्गैर्ध्यानजरानेन्द्रियक्षयः ॥ १९ ॥ उत्पन्नाःस्वच्छमनसोनरास्तत्र
 भवन्तिवै ॥ तीरसूत्रंसंप्राप्यवायुनाचविशोषितम् ॥ २० ॥ जांबूनदारुण्यंभवतिमुवर्णसिद्धभूषणम् ॥ भद्राह्वःपार्श्वतोमैरोःकेतुमालश्च
 पश्चिमे ॥ २१ ॥ वर्षद्वेदुमुनिश्रेष्ठास्तनयोर्मध्येऽलवृत्तम् ॥ मेरोरुपरिविप्रेन्द्राब्रह्मणःस्थानमुत्तमम् ॥ २२ ॥ तदूर्ध्ववासस्थानंतदूर्ध्वशंक
 रस्यचात्तदूर्ध्वैष्णवंलोकंदुर्गालोकंतदूर्ध्वतः ॥ २३ ॥ ज्योतिर्मयंपरस्थानंनिराकारहिरण्यमयम् ॥ भक्तस्थानंतदूर्ध्वचेदेवोहिमगवात्रिः
 ॥ २४ ॥ ज्योतिश्चक्रस्थितःशुद्धोनिश्चलःपरमेश्वरः ॥ राशिचक्रेचक्रमतिमेरुरोपरिसत्तमाः ॥ २५ ॥ विषष्टकेद्विनाभौचरथचक्रंदिवानि
 शम् ॥ वातरज्जुनिबधेनश्रुवाधारेप्रातिष्ठितः ॥ २६ ॥ दिक्पालाद्याप्रहास्तत्रदक्षिणादुत्तरायणम् ॥ प्रतिमासंगतःपंथाद्वास्तवृद्धिदिनक्ष
 यः ॥ २७ ॥ रविणालंवितोमासश्चांद्रःख्यतोमलिन्मुखः ॥ द्वादशेभगवान्मूर्त्यहंभक्तसेवके ॥ २८ ॥ कृत्वात्रिषुत्वहोरात्रे
 तारामयगतंविभुम् ॥ यामेयामेचोदयश्चदेशेदेशेचशर्वरी ॥ २९ ॥ दिवाचरतियःसूर्योरात्रौचरतिचन्द्रमाः ॥ नक्षत्राणिदिवारात्रे
 मूर्त्यचक्रेप्रतिष्ठितम् ॥ ३० ॥ देशांत्रिचावगमनंयत्रतस्मादिवाभवत् ॥ यत्रचंद्रक्षयोभवतियत्रमूर्त्यःप्रवर्तते ॥ ३१ ॥
 दिवारात्रिविजानीयाज्ज्योतिश्चक्रेप्रतिष्ठितम् ॥ उदयास्तमनंनास्तिनक्षत्राणांविशेषतः ॥ ३२ ॥ यत्रक्षेत्रेचयोदेशःसतेपाशुदयः
 स्मृतः ॥ तत्रास्तोजीवशुक्राणांमूर्त्यादीनांचसर्वशः ॥ ३३ ॥ तदकालेनियोक्तव्याभार्गवर्स्तादिकीक्रिया ॥ मूर्त्यःसोमोवृधश्चंद्रोभार्गवश्चंद्र
 शीघ्रकः ॥ ३४ ॥ दक्षिणायनमास्थाययदाचरतिरश्मिमान् ॥ तदासर्वग्रहाणांसमूर्त्योदस्तात्प्रसर्पति ॥ ३५ ॥ विस्तीर्णमंडलंकृत्वा
 मूर्त्योर्ध्वचरतेऽशी ॥ नक्षत्रमंडलंकृत्वांसोमादूर्ध्वप्रसर्पति ॥ ३६ ॥ नक्षत्रेभ्योवृधश्चोर्ध्ववृधोर्ध्वतुभार्गवः ॥ चंद्रस्तुभार्गवादूर्ध्वचंद्रादूर्ध्व
 शनैश्चरते ॥ ३७ ॥ तस्माच्छनैश्चरादूर्ध्वततःसप्तार्षिमंडलम् ॥ ३८ ॥ कालचक्रमयेचक्रेसूयो
 भवतिसर्वदा ॥ राश्यद्वेषुगतियत्रतिथीनांचतिथौस्मृता ॥ ३९ ॥ स्तंभेचरतेऽशीप्रहासिचापिदिनक्षयः ॥ पादास्तंचापिशुक्रस्यमहास्त
 तत्रदृश्यते ॥ ४० ॥ पादास्तेपक्षमांत्रस्यान्महास्तेयाममात्रकम् ॥ चक्रेपक्षार्धमासःस्थवादतिचाराऽष्टवासरा ॥ ४१ ॥ नगण्यतेदेशे

देनक्षेत्रेणचगण्यते ॥ बालवृद्धस्तुशुक्रस्यदेशस्थेवागणस्यच ॥ ४२ ॥ बालवृद्धैश्चात्रियस्यनगण्येतेसदाबुधैः ॥ पादादूर्ध्वमहस्तास्त्यवै
 श्यस्याद्विजसत्तमाः ॥ ४३ ॥ शेषार्धभागवास्तस्यशूद्राणासथगर्हितम् ॥ अभिचरिचक्रचनशूद्रस्यविधीयते ॥ ४४ ॥ वर्जयेद्वास्तान्स
 तद्वतिचार्थवर्णीश्रुतिः ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभगेज्योतिश्चक्रचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४४ ॥ ह्युत्तलवाच ॥
 त्रयाणामेववर्णानांजन्मतोब्राह्मणःप्रभुः ॥ संसृष्टब्राह्मणाःपूर्वतपस्तत्त्वाद्विजोत्तमाः ॥ १ ॥ हव्यानामिहकव्यानांसर्वस्यापिचतुर्थे ॥ अ
 श्रंतिचमुखेनास्यहव्यानित्रिदिवौकसः ॥ २ ॥ कव्यानिचैवपितरःकिंभूतमधिकंततः॥जन्मनाचोत्तमोऽयंचसर्वाचब्राह्मणोऽर्हति ॥ ३ ॥ स्वका
 यंब्राह्मणोभुक्तोविदधातिद्विजोत्तमाः ॥ त्रयाणामिहवर्णानांभावाभावायवैद्विजः ॥ ४ ॥ भवेद्विप्रानसंदेहस्तृष्टोभावायैवभवेत् ॥ अभावायैव
 त्कुद्धस्तस्मात्पूज्यःसदाहिसः ॥ ५ ॥ गर्भाधानादिनाचेहसंस्कारायस्यसत्तमाः ॥ चत्वारिंशत्तथाष्टौनिवृत्ताःशाल्लतोद्विजाः ॥ ६ ॥
 सयातिब्रह्मणःस्थानंब्राह्मणत्वेनसंशयः ॥ संस्कारपूतंप्रथमंवेदपूतंद्वितीयकम् ॥ ७ ॥ विद्यापूतंतृतीयस्यात्तार्थपूतमनंतरम् ॥ क्षेत्रपूतंप्र
 विज्ञाप्यविपूतंपूजयेद्विजाः ॥ ८ ॥ स्वर्गापवर्गफलदमन्यथाश्रमतामियात् ॥ पूतानांपरमःपूतोयुक्तूणांपरमोयुरुः ॥ ९ ॥ सर्वसत्त्वान्वितो
 विप्रोनिर्मितोब्रह्मणापुरा ॥ पूजयित्वाद्विजान्देवाःस्वर्गभुजंतिचाक्षयम् ॥ १० ॥ मनुष्याश्चापिदेवत्वंस्वस्वंग्राज्यसंजसाः ॥ यस्यविप्राःप्रसी
 दंतितस्यविष्णुःप्रसीदति ॥ ११ ॥ तस्माद्ब्राह्मणपूजायाविष्णुस्तुष्यतितत्क्षणात् ॥ तस्माद्विष्णुमुखाद्विप्रःसमुद्धतःपुराद्विजाः ॥ १२ ॥
 वेदास्तत्रैवसंजाताःसृष्टिसंसारहेतवे ॥ तस्माद्विप्रमुखेवेदाश्चापिपिताःपुरुषेणहि ॥ १३ ॥ पूजार्थंब्रह्मलोकानांसर्वज्ञानार्थतेष्टुवम् ॥ पितृय
 ज्ञविवाहेषुवाह्निकार्येषुशान्तिषु ॥ १४ ॥ प्रशस्ताब्राह्मणानित्यंसर्वस्वस्त्ययनेषुच ॥ देवाभुंजंतिहव्यानिचलिप्रेतादयोऽसुराः ॥ १५ ॥
 पितरोहव्यकव्यानिविप्रस्यैवमुखादृष्टुवम् ॥ देवेभ्यश्चपितृभ्यश्चयोदयाद्यज्ञकर्मसु ॥ १६ ॥ दानंहोमंचल्लिचैवविनाविप्रेणनिष्फलम् ॥ वि
 नाविप्रंचयद्धर्मप्रयासफलमात्रकम् ॥ १७ ॥ भुंजतेचासुरास्तत्रप्रेताभूताश्चराक्षसाः ॥ तस्माद्ब्राह्मणमाहूयतेषुपूजांचकारयेत् ॥ १८ ॥
 कालेदेशेचपानेचलक्षकोटिगुणंभवेत् ॥ श्रद्धयाचद्विजंद्वप्रकुयादिभिवादनम् ॥ १९ ॥ दीर्घायुस्तस्यवाययेनचिरजीविभवेन्नरः ॥ अन

भ० पु०

॥ ४ ॥

भिवादिनिविष्टेष्टादश्रद्धयापिच ॥ २० ॥ आयुःशीर्णभवेत्पुंसांभूमिनाशश्चदुर्गतिः ॥ आयुर्वृद्धिर्यशोवृद्धिर्वृद्धिर्विद्याधनस्यच ॥ २१ ॥
 पूजयित्वादिजश्रेष्ठान्भवेन्नास्त्यत्रसंशयः ॥ नविप्रपादोदककर्मदानिनेवदशान्नप्रतिघोषितानि ॥ २२ ॥ स्वाहास्वधास्वस्तिविवाजि
 तानिइमशानतुल्यानिगृहाणितानि ॥ षड्विंशतिदोषमाहुर्नरानरकभरिवः ॥ २३ ॥ विमुक्तवैवसेत्तथैग्रामेवापत्तनेवसेत् ॥ तेस्व
 र्गोपितलोकैकब्रह्मलोकैष्वस्थिताः ॥ २४ ॥ अन्यथानवसेद्वासस्तस्मात्स्तेयीनपालयेत् ॥ अधर्माविषमश्चैवपशुश्चपितुनस्तथा ॥ २५ ॥
 पापिष्टोनष्टकष्टश्चरुष्टदुष्टश्चदुष्टकः ॥ २६ ॥ कुंठश्चअंयश्चक्राणश्चैवतथापरः ॥ २६ ॥ चंडखंडश्चक्ताचदत्तस्यापहरस्तथा ॥ नीचः
 खलश्चवाचालःकर्दर्यश्चपलस्तथा ॥ २७ ॥ मलीमसश्चतेदोषाःषड्विंशतिरमीमताः ॥ एतेषांचापिर्विप्रेन्द्राःपंचाशीर्तिनिगद्यते ॥ २८ ॥
 शृणुष्वंद्विजशार्दूलःशास्त्रेस्मिन्ब्रुवतःक्रमात् ॥ अधमोऽत्रात्रिधाविद्याद्विषमःस्याद्विधोचितः ॥ २९ ॥ पशुश्चतुर्विधश्चैवकृपणोपिहिवै
 द्विधा ॥ द्विधाचापिचपापिष्टोनष्टःसप्तविधःस्मृतः ॥ ३० ॥ कष्टःस्यात्पंचधाज्ञेयोरुष्टोपिस्याद्विधाभवेत् ॥ दुष्टःस्यात्षाड्विधेज्ञेयः
 पुष्टश्चैवभवेद्विधा ॥ ३१ ॥ दृष्टश्चाष्टविधःप्रोक्तःकुंठश्चैवत्रिधोदितः ॥ अंयःक्राणश्चतौद्विदौस्याद्वैचसगुणोऽगुणः ॥ ३२ ॥ द्वौचंदौचप
 लश्चैकवचंदौद्विधौभवेत् ॥ दंडपंडौतथाज्ञेयौखलनीचौचतुर्द्वयम् ॥ ३३ ॥ वाचालश्चकर्दर्यश्चक्रमात्रिभिरुदाहृतः ॥ कर्दर्यश्चपलश्चैवत
 लश्चैकवचंदौद्विधौभवेत् ॥ ३४ ॥ द्वौचौचतुरश्चैवस्तेयचैकविधाभवेत् ॥ पृथग्लक्षणमेतेषांशृणुष्वंद्विजसत्तमाः ॥ ३५ ॥ सम्यग्यस्यपरि
 ज्ञानंनरोदेवत्वमाधुर्यात् ॥ उपानहच्छत्रधारिणुरुदेवाग्रतश्चरन् ॥ ३६ ॥ उच्चासनंगुराग्रेतथियात्रांकारोतिथयः ॥ यानमारुह्याविप्रेन्द्राःसो
 प्येकत्राधमोमतः ॥ ३७ ॥ निमज्ज्यतीर्थविधिवद्भ्राम्यधर्मेणवर्तयन् ॥ द्वितीयश्चाधमःप्रोक्तोनिदितःपरिकीर्तितः ॥ ३८ ॥ वाक्चैवमधुरा
 श्रद्धणाहदिहाहलंविषमम् ॥ वदत्यन्यत्करोत्यन्यद्वैतौविषमौस्मृतौ ॥ ३९ ॥ मोक्षं चिंतामातिक्रम्ययोज्यचिंतापरिश्रमः ॥ हरिसेवा
 विहीनोयःसपशुयोनितःपशुः ॥ ४० ॥ प्रयागेविद्यमानेऽपिपयोऽन्यत्रस्नानमाचरेत् ॥ दृष्टुं देवंपरित्यज्यअहंभजेतुयः ॥ ४१ ॥ आयुष

स्तुक्षयार्थशास्त्रेयमृषिसंमतः ॥ योगभ्यासंततोहित्वातृतीयश्चाधमःपशुः ॥ ४२ ॥ बहूनिपुस्तकानीहशास्त्राणिविविधानिच ॥ तस्य
 सारंनजानातिसएवजंबुकःपशुः ॥ ४३ ॥ बलेनच्छलच्छेनउपायेनप्रबंधनम् ॥ सोऽपिस्यात्पिशुनःख्यातःप्रणयाद्वाद्वितीयकः ॥ ४४ ॥
 मधुरांत्रप्रतिष्ठाप्यदैवोपिच्येचकर्मणि ॥ ग्लानंचापिचतिक्तांत्रयःप्रयच्छतिदुर्मतिः ॥ ४५ ॥ कृपणःसतुविज्ञेयोनस्वर्गनिचमोक्षभाक् ॥ कु
 दाताचमुदाहीनःसक्रोधेनयजेतुयः ॥ ४६ ॥ सएवकृपणःख्यातःसर्वधर्मवहिष्कृतः ॥ अदोषेणशुभत्यागिशुभकायोपविक्रयी ॥ ४७ ॥
 पितृमातृगुरुत्यागीशौचाचारविवर्जितः ॥ पित्राग्रेसमश्नातिपापिपुतमःस्मृतः ॥ ४८ ॥ जीवत्पितृपरित्यक्तंमुतंसेवन्नाकाचिद् ॥ द्वितीयस्तुस
 पापिष्टोहोमलोपीतृतीयकः ॥ ४९ ॥ साध्याचारंचप्रच्छाद्यसेवनंचापिदर्शयेत् ॥ सनष्टइतिविज्ञेयःकयकीतंचमैथुनम् ॥ ५० ॥ जीवेद्वलवृत्तिस्या
 द्रार्थोपिपणजीवकः ॥ कन्याशुल्केनजीवेद्वास्त्रीधनेनचवाक्काचिद् ॥ ५१ ॥ पडेवनष्टाःशास्त्रेचनस्वर्गमोक्षभागिनः ॥ सदाकुट्टंमनोयस्यही
 नंहृद्वाप्रकोपवान् ॥ ५२ ॥ भृकुटीकुटिलःकुट्टोरुष्टःपंचविधोदितः ॥ अकार्यैप्रभतेनित्यंधर्मार्थेनव्यवस्थितः ॥ ५३ ॥ निद्रालुर्व्यसनास
 त्तोमद्यपःस्त्रीनिषेवकः ॥ दुष्टैःसहसदालापःसदुष्टःसतथास्मृतः ॥ ५४ ॥ एकाकीमिष्टमश्नातिवंचकःसाधुर्निंदकः ॥ यथासूकरःपुष्टःस्या
 च्छथापुष्टःप्रकीर्तितः ॥ ५५ ॥ निगमागमंतत्राणिनाध्यापयतियोद्विजः ॥ नशृणोतिचपापात्मासदुष्टइतिचोच्यते ॥ ५६ ॥ श्रुतिःस्मृतिश्च
 विप्राणांनयनेद्विविनिर्मिते ॥ एकेनविकलःकाणोद्वाभ्यामंधःप्रकीर्तितः ॥ ५७ ॥ विवादःसौदैःसार्धपित्रोराप्रियकुद्वदेत् ॥ द्विजाधमःसवि
 ज्ञेयःसंचंडःशास्त्रनिर्दितः ॥ ५८ ॥ पिशुनोराजगामीचशूद्रसेवकएवच ॥ शूद्रांगनागमोविप्रःसंचंडश्चद्विजाधमः ॥ ५९ ॥ पक्वान्शूद्रगेहे
 चयोमुक्तैःसकृदेववा ॥ पंचरात्रंशूद्रगेहेनिवासीचंडउच्यते ॥ ६० ॥ अष्टकुष्ठान्वितःकुष्ठान्त्रिकुष्ठीशास्त्रनिर्दितः ॥ एतैःसहसदालापःसभ
 वेत्तत्समोऽधमः ॥ ६१ ॥ कीटवद्भ्रमणस्यकुव्यापारीकुपंडितः ॥ अज्ञानच्चवदेद्धर्ममग्रवृत्तिःप्रधावति ॥ ६२ ॥ अविमुक्तं परित्यज्य
 योऽन्यदेशेवसेचिरम् ॥ सद्विधाशूकरपशुर्निर्दितःसिद्धसंमतः ॥ ६३ ॥ कपोलेनहंसंशुकोभृकुटीकुटिलाननः ॥ नृपवंदयेद्यत्तुसदंडःस
 मुदाहृतः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मस्वहरणंकृत्वानृपदेवस्वमेवच ॥ धनेनेतेनइतरंदेवंवाब्राह्मणनपि ॥ ६५ ॥ संतर्पयतिथोऽश्नातियःप्रयच्छतिवाक्

चित् ॥ सखरश्चपशुश्रेष्ठः सर्ववेदेषु निर्दितः ॥ ६६ ॥ अक्षराभ्यासाभिरतः पठ्यते न च बुध्यते ॥ पदशास्त्रपरित्यक्तः स पशुः स्यान्न संशयः ॥ ६७ ॥
 वदत्यन्यत्करोत्यन्यद्विरुद्धं देवाग्रतोयतः ॥ सनीचद्विति विज्ञेयं ब्रह्मचारस्तथापरः ॥ ६८ ॥ यद्वृणालं कृतेः सार्धे दोषान्मृगयते खलः ॥ वने पुष्प
 फलाकारैश्चालभः कंटकानिव ॥ ६९ ॥ देवेन च विहीनो यः कुसंभाषां वेदेषु यः ॥ सवाचाल इति ख्यातो ब्रह्मनपत्रपसंयुतः ॥ ७० ॥ बांडालैः
 सह आलापः पक्षिणां पोषणरतः ॥ मार्जारैश्चापि संकुप्येयत्कृत्यं भर्कटो दितम् ॥ ७१ ॥ तृणच्छेदिलेष्टमदीवृथामांसाशनश्चरः ॥ च यलः
 स तु विज्ञेयः परभार्यस्तथापरः ॥ ७२ ॥ स्नेहोद्वर्तनहीनो गंधचंदनवर्जितः ॥ नित्यक्रियासु मेधावीनित्यं स च मलीमसः ॥ ७३ ॥ अन्ययो
 न गृहं विद्यादन्यायेन गृहं धनम् ॥ ज्ञान्नादन्यद्वृहं मंत्रं स्तेयं ब्रह्मघातकः ॥ ७४ ॥ देवपुस्तकरत्नानां मणिमुक्ताश्च मेव च ॥ गोभूमिस्पर्शह
 रणः स स्तेयीति निगद्यते ॥ ७५ ॥ देवोऽपि भावयेत्पश्चात्पुत्रोऽपि न संशयः ॥ अन्योन्यभावनाकार्यं स स्तेयी यो न भावयेत् ॥ ७६ ॥ गुरोः
 प्रसादाज्जयति पित्रोश्चापि प्रसादतः ॥ करोति च यथाहं च स च स्वर्गमहीयते ॥ ७७ ॥ न पोषयति दुष्टात्मा स स्तेयी चापरः स्मृतः ॥ उपकारि
 जनं प्राप्य न करोति परिष्क्रियाम् ॥ ७८ ॥ स तस्य नरकेशते शोणिते च पतत्यधः ॥ सर्वेषां च सवर्णानां धर्मतो ब्राह्मणः प्रभुः ॥ ७९ ॥ पृथिवी
 पालको राजा धर्मचक्षुरुदाहृतः ॥ प्रजापतेर्मुखोऽद्रोहो हारतत्रयथोदितः ॥ ८० ॥ तद्विदो गणनाभिज्ञा अन्यविप्राः प्रचक्षते ॥ गंगाहीनं हतं देवं
 विप्रहीना यथा क्रिया ॥ ८१ ॥ होराज्ञातिविहीनो यो देशोऽसौ विष्णुपुत्रः ॥ अप्रदीपा यथा रात्रिः तदिदं यथा नभः ॥ ८२ ॥ तथाऽसां वत्सरो
 राजा प्रमत्त्यं धृष्टवाच्यनि ॥ स्थापयेद्धर्मतो विप्रभावयेत्कर्मवृद्धये ॥ ८३ ॥ श्मश्रु कुक्षोद्विजः पूज्यः सूर्यो विप्रस्तुभ्य शुलः ॥ प्रत्यक्षप्रदर्शना
 तु पुण्यं त्रिदिनं कलमपापहम् ॥ ८४ ॥ दर्शने ब्राह्मणविप्रस्य सूर्यदृष्ट्वा विद्युच्यति ॥ न ब्राह्मणं सूर्यो विप्रपूजयेद्यज्ञसिद्धये ॥ ८५ ॥ ज्योतिर्वेद
 स्याधिकारः सूर्यविप्रस्य वैद्विजाः ॥ जातिभेदाश्च चत्वारो भोजकः कथितस्तथा ॥ ८६ ॥ शिवविप्रः सूर्यविप्रश्चतुर्धा परिपठ्यते ॥ कथितो
 मध्यमस्तेषां सूर्यविप्रस्तथोत्तमः ॥ ८७ ॥ शिवलिंगार्चनरतः शिवविप्रस्तु निर्दितः ॥ सूर्यविप्रस्य विप्रस्य वैद्यस्य च नृपस्य च ॥ ८८ ॥ प्रवा
 सयेदक्षतेन स पुत्रपशुवांधवः ॥ अवध्यः सर्वलोकैः पुराजाराज्येन पालयेत् ॥ ८९ ॥ वसुभिर्भस्त्रगंयाद्यैर्माल्यैश्च विविधैरपि ॥ देशचक्रभेदः

पूज्याहोराचक्रविदःपराः ॥ ९० ॥ सूर्यचक्रविदःपूज्यानावमन्यतेऽथ च न ॥ सिद्धयर्द्धिचधनार्द्धिचयइच्छेदशुभासमम् ॥ ९१ ॥ गणविप्र
 समःपूज्यादैवज्ञःसमुदाहृतः ॥ जातेवाल्लोनिहृष्येचलग्रहनिहृषणम् ॥ ९२ ॥ संस्थानंसूर्यविप्रोयःसूर्यविप्रस्यसप्तमाः ॥ द्विमात्रिकांसम
 भ्यस्यसर्वेदफलंभेत् ॥ ९३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 चतुर्णामपिषर्णानान्योर्बधुःप्रचक्षते ॥ पित्राहतेद्विजश्रेष्ठाहतीयैर्नैमिस्मृतिः ॥ १ ॥ त्रयोऽपिगुरवःश्रेष्ठास्तस्मान्मातापरागुरुः ॥ ज्येष्ठेदरा
 ज्येष्ठश्रेष्ठाउत्तरोत्तरोगुरुः ॥ २ ॥ द्वादश्यांतुअमावास्यामथवारविसंक्रमे ॥ वासांसिदक्षिणादेशमणिमुक्तायथारुचि ॥ ३ ॥ अयनेविषु
 वैचैवचंद्रसूर्यग्रहेतथा ॥ प्राप्तेचापरपक्षेनुभोजयेच्चापिशक्तिः ॥ ४ ॥ पश्चात्प्रबंधयेत्पादौमंत्रेणानेनसप्तमाः ॥ विधिवैद्वद्वेनदेवसर्वतीर्थ
 फलंभेत् ॥ ५ ॥ स्वर्गापवर्गप्रदमेकमाद्यं ब्रह्मस्वरूपं पितरं नमामि ॥ यतो जगत्पश्यति चारुरूपं तं पर्यामः सलिलैस्ति लैर्युतम् ॥ ६ ॥
 पितरो ज नयंतीह पितरः पालयंति च ॥ पितरो ब्रह्मरूपा हि तेभ्यो नित्यं नमो नमः ॥ ७ ॥ यस्माद्विजयते लोके कस्तस्माद्धर्मः प्रवर्तते ॥ नमस्तु
 भ्यं पितः साक्षाद्ब्रह्मरूपनमोऽस्तुते ॥ ८ ॥ याकुक्षिविवेकृत्वास्वयंरक्षतिसर्वतः ॥ नमामि जननीदेवीं परंप्रकृतिरूपिणीम् ॥ ९ ॥ कुच्छे
 णमहतादेवीधारितोऽहं पयोदधि ॥ त्वत्प्रसादाज्जगद्दृष्टमातं नित्यं नमोऽस्तुते ॥ १० ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि सागरादीनि सर्वशः ॥ वसंतित
 त्रतां नौमि मातरं भूतिहेतवे ॥ ११ ॥ गुरुदेव प्रसादेन लब्धविद्यं शस्करम् ॥ शिवरूपमस्तस्मै संसारार्णवसेतवे ॥ १२ ॥ वेदवेदांग
 शान्नाणांतत्त्वं त्रयप्रतिष्ठितम् ॥ आधारः सर्वभूतानामग्रजन्मब्रह्मोऽस्तुते ॥ १३ ॥ ब्राह्मणे जगतीतीर्थपावनं परमं यतः ॥ भूदेव हरभेषां पविष्णु
 रूपिन्नमोऽस्तुते ॥ १४ ॥ पितामहं च प्रणमेत्सर्वादौ मातरं गुरुम् ॥ मातामहं च तदनु आचार्यमथ ऋत्विजम् ॥ १५ ॥ मातृमंत्रैश्च प्रथमं प्रणमेद्ब्र
 ह्मणि भावतः ॥ तथाग्रजस्तथा ज्येष्ठः पितृव्योऽपि द्विजोत्तमाः ॥ १६ ॥ दृष्टादृष्टे च स गुरुर्गुरुर्माता तथा गुरुः ॥ दृष्टादृष्टस्तृतीयः स्यात्सूर्योऽग्निश्चंद्र
 एव च ॥ १७ ॥ मंत्रदाता गुरुः ख्यातः सप्तमः परिकीर्तितः ॥ कभोजन गुरुः श्रेष्ठः स्वर्गापवर्गहेतुकः ॥ १८ ॥ दृष्टे देवं च यो हित्वा अहं च निषेवते ॥ पापा
 त्मा परमं सैकस्ति र्थग्यानि च गच्छति ॥ १९ ॥ यथापिता ज्येष्ठपिता कनीयाश्च तथा द्विजाः ॥ ज्येष्ठे भ्राता पितृ तु लये मान्यः सत्कारभाग्यतः ॥ २० ॥

आचार्यब्रह्मणोमूर्तिःपितामूर्तिःप्रजापतेः।मातापृथिवीमूर्तिश्चआत्रारोमूर्तिर्रात्मनः॥२३॥ पितामेरुर्धसिष्ठःस्याद्रममूर्तिःसनातनः॥सचापि
 दृष्टदेवःस्यात्तद्ब्रह्मापरिपालयेत् ॥ २२ ॥ पितामहंचपित्रयेहव्यक्यैश्चतर्पयेत् ॥ सयातिब्रह्मणःस्थानंयस्मात्त्रावर्ततेपुनः ॥ २३ ॥
 तस्यपादोदक्स्नानाद्गानाहंतिकेवलम् ॥ तथावलोकनात्स्यज्योतिर्लिङ्गज्ञैश्चक्रिम् ॥ २४ ॥ द्वात्रिंशत्कुण्डशिलस्पर्शनयादृशंफ
 लम् ॥ तादृशंकोटिगुणितंपितामहप्रदक्षिणे ॥ २५ ॥ शतमातृवरिष्ठाश्चपितामह्याश्चपोषणे ॥ गुणास्तद्दर्शनविप्राःसंसारेनपुनर्विशेत् ॥
 ॥२६॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेगुरुगुणवर्णनंनमषष्टाध्यायः॥ ६ ॥ मृतउवाच ॥ समाख्यामीहाहविप्रब्रह्मातिहा
 संपुरातनम् ॥ श्रवणेपिचधर्मात्माश्रयतांयन्मयापुरा ॥ १ ॥ पृष्टोवाचमहातेजाविर्चभगवान्प्रभुः ॥ हंतैतेकथाम्येषपुराणश्रवणे
 विधिम् ॥२॥ इतिहासपुराणानिश्रुत्वाभक्त्याद्विजोत्तमाः ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योब्रह्महत्याज्ञातंचयत् ॥३॥ सायंप्रातस्तथारात्रौशुचिभूत्वा
 शृणोतियः ॥ तस्यविष्णुस्तथाब्रह्मातुष्यतेशंकरस्तथा ॥ ४ ॥ प्रत्यूषेभगवान्ब्रह्मादिनंतितुष्यतेहरिः ॥ महादेवस्तथारात्रौशृण्वतांपठतां
 नृणाम् ॥ ५ ॥ शुक्लवस्त्रधरश्चैवलजिनकुशोत्तरः ॥ प्रदक्षिणत्रयंकुर्याद्ब्रह्मादिनंतितुष्यतेगुरौ ॥ ६ ॥ नात्युच्छ्रितंनार्तिनंचंस्वासनंभजते
 ततः ॥ दिक्पतिभ्योनमस्कृत्यॐकाराधिष्ठितानपि ॥ ७ ॥ पुस्तकंधर्मशास्त्रस्यधर्माधिष्ठानशाश्वतम् ॥ आगमानांशिवोदेवस्तत्रादीनांच
 शारदा ॥८॥ जामलानंगणपतिर्दामराणांज्ञतक्रतुः ॥ नारायणोभारतस्यतथारामायणस्यच ॥९॥ वासुदेवोभवेदेवःसमानांशृणुसत्तमाः ॥
 आदित्योवासुदेवश्चमाधवोरामकेशवौ ॥ १० ॥ वनमालीमहादेवः समानांसप्तपर्वणि ॥ विष्णुधर्मादिकानांचशिषोद्वेयः सनातनः
 ॥ ११ ॥ अथचादिपुराणस्यविर्चिः परिकीर्तितः ॥ शुद्धौदनयवक्षिरंचपायसंकृसरंतथा ॥ १२ ॥ कृसरान्नंचवाद्यत्कमाद्रलिंगविदुः ॥
 शालिभक्तसंगधूमंतिलक्षतविमिश्रितम् ॥ १३ ॥ गव्यंचसफलंचैवदेवायास्यमिदंवलिः ॥ पृथक्पृथक्चैवकांस्येविन्यसेद्विशुमध्यतः
 ॥ १४ ॥ पठेच्चापिबिधानेनसयागः पाणमयःपरः ॥ज्ञातोदकंमधुक्षिरंसितेक्ष्वाश्चरसंगुडम् ॥ १५ ॥ सगर्भश्चपरोक्षेयःपाणमयश्चापरोवलिः॥
 शालितंडुलप्रस्थंतुतदूर्ध्वातदूर्ध्वकम् ॥१६॥ क्षीरेणापिचसंभक्तयवक्षिरामिदंनृतम् ॥ क्षीरंभागाष्टकंप्राह्यंसतभागेनसंस्थितिः ॥ १७ ॥

हेमतिकंसिताख्यचतांडुलंप्रपञ्चेच्चरम् ॥ अशीतिपलमानेनसिद्धमासादयेत्ततः ॥ १८ ॥ भागार्धेनद्वेदत्पश्चान्माक्षिकंवासितामपि ॥
 गुडमिश्रेणयोदद्यात्संपर्काजायतेक्वचित् ॥ १९ ॥ संपर्कोनाक्षिकस्यापिदद्यादिक्षुरसंबुधः ॥ गृहीत्वायाचकः शुद्धः शृणुतद्विज
 सत्तमाः ॥ २० ॥ शृणुतेवाधीयानोयोदद्याद्वस्तेचपुस्तकम् ॥ समुत्थायचगृहीत्यात्प्रणम्याविनिवेदयेत् ॥ २१ ॥ पूर्वस्थः श्रावकोविप्रो
 विख्यातस्तस्यदक्षिणे ॥ पश्चिमाशमुखेनैवतर्ज्यांगुष्ठयासह ॥ २२ ॥ प्रस्तरेणापिहस्तेनविन्यासः पंडितैः सदा ॥ इतोन्वयानकतव्यः
 कृत्वा न्यासमथानुयात् ॥ २३ ॥ असकृद्विच्यसेद्विप्राः पावमानोजलेजपेत् ॥ वेदांतागमेवदांतविधिरेपरस्मृतोद्बुधः ॥ २४ ॥ यमदिकसं
 मुखेश्रोतावाचकश्चोत्तरासुखः ॥ पुराणभारताख्यानषवैकथितोविधिः ॥ २५ ॥ वैपरित्येनविधिविज्ञेयाद्विजसत्तमाः ॥ रामायणेषम
 शास्त्रेहरिवंशेचसत्तमाः ॥ २६ ॥ इतोऽन्यथायातुधानाः प्रलुपतिफलंयतः ॥ तस्माद्विधिविधानेनशृणुयादथवापठेत् ॥ २७ ॥ श्रुत्वाप्रति
 पुण्यविद्यायोऽश्रीयान्मांसमेवतु ॥ सयातिगार्दभीयोनियदिमैश्रुनिनः क्वचित् ॥ २८ ॥ यदिदेवालयेतीर्थैवाचयेच्छृणुयादथ ॥ यस्यदेवगृ
 हेतस्यतस्यतीर्थस्यवर्णनम् ॥ २९ ॥ माहात्म्यश्रवणदेवगोदानस्यफलंलभेत् ॥ महागुरोश्चमाहात्म्यं पित्रोश्चनचस्मरेत् ॥ ३० ॥ पितुर्माहात्म्यं
 यत्पुत्रैर्वच्यंसंदिपर्वणि ॥ वासुदेवाग्रतश्चापिरुद्रमाहात्म्यवर्णनम् ॥ ३१ ॥ रुद्राग्रवासुदेवस्यकीर्तनंपुण्यवर्धनम् ॥ दुर्गाग्रेशिवसूर्यस्य
 वैष्णवाख्यानमेवच ॥ ३२ ॥ यः करोतिविमूढात्मागार्दभीयोनिमाविशेत् ॥ गुरोरनुज्ञयापित्रोः प्रकुर्यादभिवादनम् ॥ ३३ ॥ अनुज्ञ
 यातथापित्रोर्हैः कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ नविष्णुर्नचब्रह्माचनचरुद्रः शर्चपतिः ॥ ३४ ॥ सर्ववेदेनतत्तुल्यं सर्वधर्मपरायणम् ॥ सर्वज्ञानमयं चै
 वसर्वज्ञेनचतत्समम् ॥ ३५ ॥ तस्माद्विजन्मन्पित्रोर्हिसेवनाद्ब्रह्मशाश्वतम् ॥ गुरुभ्योर्दंडनं व्यर्थीपितरं योनतर्पयेत् ॥ ३६ ॥ जीवन्नतर्पये
 न्मुख्यगंगार्यामरणेपिच ॥ उभयोस्तर्पणं नास्तिजीवन्नापिनर्जयति ॥ ३७ ॥ पुराणश्रवणंपुण्यं शून्यं भागवतं यदि ॥ व्यर्थं भागवतावप्रानारसिंह
 विहीनकम् ॥ ३८ ॥ आदिपर्वणिहीनेतुभारताख्यं न धारयेत् ॥ विनाश्रमेधिकं विप्रविनायज्ञानं विना ॥ ३९ ॥ दानकर्मविहीनं च मोक्ष
 धर्मनधारयेत् ॥ भारतंचदिवारोहधारणादौ वरं ब्रजेत् ॥ ४० ॥ वायुपुराणमश्रुत्वाशास्त्रंच यौगिकविना ॥ वायुहीनं देहि कुलं वृथा तस्य न धार

कम् ॥ ४१ ॥ तथावायुपुराणयद्विहीनश्रव्यमन्यकम् ॥ यथासुंदरकांडेनआरण्यंचनधारयेत् ॥ ४२ ॥ लंकाविनाचादिकांडंतल्लि
खित्वानधारयेत् ॥ ४३ ॥ पाराशरविनाव्यासंयाज्ञवल्क्यंविनामखम् ॥ ४४ ॥ दक्षविनानशंवंचशंखहर्निंवृहस्पतिम् ॥ वल्लियश्रवणाद्यो
ननचयुक्तिमथापयेत् ॥ ४५ ॥ संस्थापनादेविनानचकिमपिराक्षसैः ॥ नइदंशार्थकादिभ्योनविकीयेत्कथंचन ॥ ४६ ॥ नहरेपुस्तकं
चापिनहरेदक्षराणिषट् ॥ ब्रह्माक्षरस्यहरणाद्रौरवात्रानिवर्तते ॥ ४७ ॥ आद्याक्षरस्यहरणात्ताम्रकुष्ठभवेदिह ॥ मुखवृत्तस्यहरणाद्यावदाच
द्रुतारकम् ॥ ४८ ॥ कुवलेअसिपत्रचपततीहनसंशयः ॥ स्वाक्षरस्यहरणेस्वमातृहरणेऽपिपयत् ॥ ४९ ॥ तस्मात्पुस्तकमात्रंयहोहरत्ररकमात्रु
यात् ॥ यद्भारतंयत्पुराणंस्तोत्ररूपाणितानिच ॥ ५० ॥ तानिवेदागमादीनिपुस्तकेष्वपिवाचयेत् ॥ वेदानांपुस्तकंयच्चलित्वित्वातप्रवाचयेत्
॥ ५१ ॥ तथातंत्रोदितान्मंत्रौल्लिखित्वातप्रवाचयेत् ॥ पुस्तकंनिगमानांचमंत्रव्याख्यानसंग्रहम् ॥ ५२ ॥ स्फुटंकृत्वापुरः स्थाप्ययाव
त्कालंप्रवर्तते ॥ तावत्सनरकेघारेप्रेतत्वंजन्मजन्मनि ॥ ५३ ॥ नवाचयेच्चव्याख्यातावाचकोऽपिप्रवाचयेत् ॥ पौष्करचंद्रलोकपा
दमश्वमेधपदे ॥ ५४ ॥ वेदार्थवाचयेद्यस्माद्विपरितोऽपवाचकः ॥ तातुभौपतितोज्ञेयोपावमानिशतंजपेत् ॥ ५५ ॥ आदिम
ध्यावसानेचमंत्रचप्रणवंदिशेत् ॥ वलिभिर्गंधपुष्पैश्चपुस्तकंदेवनिर्मितम् ॥ ५६ ॥ त्रिदेवंपुस्तकंविद्यात्मत्रंवासुकिरुच्यते ॥ अमा
नकरणेदोषस्तस्मात्तन्नहापयेत् ॥ ५७ ॥ पत्राणिभगवान्ब्रह्माऊर्ध्वदीर्वाणियानिच ॥ जनार्दनश्चाक्षराणिमात्राप्रकृतिरव्यया ॥ ५८ ॥
लिपीभंगीमहेशः स्यात्तस्यामात्रासरस्वती ॥ एकरेखाचकृत्मापादाच्चपादविच्युतिः ॥ ५९ ॥ चतुष्पादांतरेद्युभंमव्यमोऽतेद्युगं
द्युगम् ॥ विपत्करंयुग्मपंक्तावद्युग्मेस्वर्गसाधनम् ॥ ६० ॥ भारतेचेतिहासिचपुराणेद्विजसत्तमाः ॥ अयुग्मपंक्तौस्त्वर्गःस्याद्युग्मेनरक
माविशेत् ॥ ६१ ॥ वक्तृनामाक्षरैर्युक्तंपंक्तिभेदेनसत्तमाः ॥ उपन्यस्तस्ययज्ञाभतत्कलौमात्रासह ॥ ६२ ॥ आत्मासंतुष्टिमंशु
द्धयाधारयेद्धर्मसंहिताम् ॥ इतोऽन्यथाभवेदोषस्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ६३ ॥ रिपुः सूर्यस्तयाराभेयज्ञोऽर्चतः सरस्वती ॥ ब्राह्मी
चयक्षिणीचैवगायत्रीनवमीस्मृता ॥ ६४ ॥ विष्णवंतेचभवेन्मुक्तिःसूर्योऽतपादिविच्युतिः ॥ रिपुंकरंभवेत्तस्ययक्षेदुर्गेतिमादिशेत् ॥ ६५ ॥

अनन्तेविपुलाकीर्तिःसरस्वत्यांधनगमः ॥ ब्राह्मोब्रह्मत्वमाप्नोति यक्षिणीयक्षमांदिरम् ॥ ६६ ॥ मुक्तिमाप्नोति गायत्रीश्रुतिपंक्तिफलदयः ॥
 चतुर्धप्रतिभक्तिः स्यात्पुस्तकंधर्मानिर्मितम् ॥ ६७ ॥ ब्रह्मेन्द्रवैष्णवंशैवंशाक्तिकंचमहेश्वरी ॥ ब्रह्मरूपंचेतिहासमैंद्रांमायणात्मकम् ॥
 ॥ ६८ ॥ वैष्णवंपरमंदैवंयच्छैवंतल्ललाटकम् ॥ पावकोऽस्य तथा मूलेमध्यभागेऽशतऋतुः ॥ ६९ ॥ अग्रेस्थिताग्रहाःसर्वेदिशामीशस्तथा
 द्विजाः ॥ मेरुःसुमेरुरुद्दिष्टःसंगवान्कामउच्यते ॥ ७० ॥ द्वावापृथिव्यौपातालंतस्यांतःसमुदाहृतम् ॥ पौराणिककथायुक्तपुस्तकोदेव
 पूजितः ॥ ७१ ॥ नशस्यःपूजनीयश्चगृहस्थाप्येतमानवः ॥ योयस्मैशूद्रोविप्रायवृत्तिदद्याच्चमानवः ॥ ७२ ॥ सयातिब्रह्मसदनंमणिवत्सो
 दिकुट्टिमम् ॥ नशस्यःपूजनीयश्चगृहस्थाप्येतमानवः ॥ ७३ ॥ पत्राणामग्रभागेतुवंधकुर्यात्स्ववर्तुलम् ॥ श्रवणात्तत्रमात्रेणतत्रपद्मचवर्तु
 लम् ॥ ७४ ॥ संहितागमतंत्रेषुप्रतिवेधैचसंकुलम् ॥ प्रकुर्याच्चित्तापेनततःशक्रपुरं व्रजेत् ॥ ७५ ॥ मध्यंतस्यहरेर्दशुःपार्श्वेधःशिवहरे
 त् ॥ युग्मवेधजयदद्यादेकवेधवलिर्भवेत् ॥ ७६ ॥ परमंप्रकृतेर्गुह्यस्थानंदैवैर्विनिर्मितम् ॥ पूरयेत्ताम्रालिगेनअथैरत्यमयेनवा ॥ ७७ ॥
 अशक्नोविल्वकाष्ठस्य तथा श्रीपणिकस्यच ॥ नकाष्ठस्यनवंशस्यनलैर्हंयोजयेत्क्वचित् ॥ ७८ ॥ प्रागारंभश्लोकशतंयवशालास्यवैल्लिखेत्
 ॥ संहितायांपुराणायाम्गमकल्पतदर्थकम् ॥ ७९ ॥ ब्रह्मचर्येणविल्लिखेन्नमोहाद्ब्रह्मणःक्वचित् ॥ तथापिचाखिलव्यासल्लिखनात्संतति
 क्षयः ॥ ८० ॥ अनामात्वेहमयुतां वलांकंचित्तमेवच ॥ नल्लिखेत्तिलभांगचहारिवंशस्यसत्तमाः ॥ ८१ ॥ गारुडस्यचरुकांदस्यनल्लिखे
 न्मध्यतंत्रकम् ॥ लिखनंहरिवंशस्यव्रतस्थानियमैर्गुतः ॥ ८२ ॥ गृहस्थोनल्लिखेद्द्वंथीलखेच्चमथुराविना ॥ लिखनेपरिजातस्यमत्स्य
 मांसांशिनल्लिखेत् ॥ ८३ ॥ वाल्मीकिंसंहितायाश्चलिखनेचतथाक्वचित् ॥ स्तोत्रमात्रंलिखेद्विप्राअत्रतानिल्लिखेत्क्वचित् ॥ ८४ ॥ अब्राह्म
 णेनल्लिखितंनिष्फलंपरिकीर्तितम् ॥ पतितैरपिपाखंडेनस्त्रीविल्लिखतिक्वचित् ॥ ८५ ॥ दुर्विचारोदुष्टभायोदुर्मतिश्चापिल्लिखकः ॥ नल्लिखे
 द्धर्मशास्त्रंचपुराणस्तोत्रसंहितम् ॥ ८६ ॥ तच्चप्राप्तुवन्कर्तव्यमुवर्णजतस्यच ॥ कज्जलैर्मलिनंकुर्थान्मंत्रानिय्यासमंत्रितैः ॥ ८७ ॥ जी
 वंत्याश्चरैर्युक्तैर्मणिकर्दमलोत्पैः ॥ वंगुन्यान्मुख्यायुतेर्वापिपीतयौगैरथापिवा ॥ ८८ ॥ कृष्णवायुप्रदंविंवातपीतेवायुक्षयोभवेत् ॥ रक्तेपुष्टि

मवाप्नोति कृष्णे च संपदागमः ॥ ८९ ॥ इति हासपुराणानां विलिखेद्यन्मुखाच्छृणु ॥ वायव्यादिमुखेन वक्राष्टवंदं च संलिखेत् ॥ ९० ॥ पूर्वा
 मुखे चार्थहानिरुत्तरे च सुखं श्रियः ॥ मरणं दक्षिणास्येतु पश्चिमास्ये धनक्षयः ॥ ९१ ॥ पितृमेघभुवः कं पेन लिखेज्जन्मवासरे ॥ अशौचे मृतके
 मृतावभायारवि संक्रमे ॥ ९२ ॥ अत्र लेखादरिद्रस्यात्तथा पुत्रविनाशनम् ॥ वलयं मक्षयं च वत्सराद्यन्नेन वर्जयेत् ॥ ९३ ॥ पितृश्राद्धदिने
 लेखः कुलक्षयकरो भवेत् ॥ एकरात्रं भुवः कं पेतास्मिं ह्येव धनक्षयः ॥ ९४ ॥ अशौचेऽपि दरिद्रः स्याज्जन्मो ह्येवाष्टपः क्षयः ॥ लिपिच्छेदः पद
 झश्च्युवाधीमाञ्जिताक्षरः ॥ ९५ ॥ द्रुतलेखी च तेजस्वी यो लेखयति लेखकः ॥ असंवलितभावेन ऊर्ध्वोर्ध्वस्यात्समाक्षरम् ॥ ९६ ॥ लिपियुक्तः
 समायुक्तः स एवागमलेखकः ॥ नान्दीनागरकैर्वर्णैः शुद्धनागरैरपि ॥ ९७ ॥ कामरूपाक्षरवापि यावच्च संहिता गणः ॥ अचेतेन लिखितं
 यावत्कालं भवति ॥ ९८ ॥ यावदक्षरसंस्थानं तावत्स्वर्गमर्हायते ॥ अनुक्तो वाचयेद्यस्मिन् धर्मशास्त्रस्य वेतनम् ॥ ९९ ॥ लिखित्वा यस्तु
 पापात्मा यावदक्षरसंख्या ॥ तावत्कालं तु नरके पच्यते नात्र संशयः ॥ १०० ॥ कुटुम्भभरणार्थं तु गृह्णायाद्वापि वेतनम् ॥ नजीवति सदुष्टा
 त्मा धनवत्सफलान्वितः ॥ १०१ ॥ पतितैरित्यजैर्मलच्छरोगी कुष्ठक्षयात्तथा ॥ रोगी शिल्पिपदैश्चैव मूकोऽपि धर्मसंहतः ॥ १०२ ॥ एतैर्वि
 लिखितं यच्च धारयेन्नृणां श्रमी ॥ अनायुष्यं करं यस्मात्तस्मात्तत्परिजयेत् ॥ १०३ ॥ हानिनां प्रतिमा चैव पुस्तकं मानहीनकम् ॥ न कलौ
 धारयेद्देहानायुष्यं करं भवेत् ॥ १०४ ॥ द्वात्रिंशद्गुलैर्युक्तं कर्तव्यं पुस्तकोत्तमम् ॥ सवैनाशरणः ख्यातो धारणाच्च कुतोऽयलम् ॥ १०५ ॥
 चतुर्विंशद्गुलं यच्च तद्वत्स्वधनमुच्यते ॥ शंकरः स तु विज्ञेयो धर्मकामफलप्रदः ॥ १०६ ॥ अष्टांगुलं भवेद्यच्च तत्तत्कनिष्ठमिहोच्यते ॥ तस्मा
 द्ब्रह्मयज्ञेयं त्रिवर्गफलदायकम् ॥ १०७ ॥ ताडिताजलपत्रे च अथवा चागुरुत्वचि ॥ एत्यापत्रकृते मानं भूजैमानं न विद्यते ॥ १०८ ॥ द्वा
 दशगुलं कंयच्च भूजैर्तैर्डादिनिर्मितम् ॥ अंगुलानां प्रमाणं यत्तेनापि ज्ञानपुस्तकम् ॥ १०९ ॥ हस्तसंस्थापिते तस्य तेनायुष्यं करं भवेत् ॥
 धर्मशास्त्रस्य साक्षे धर्मशास्त्रस्य वेतनम् ॥ ११० ॥ स्वर्गमागस्य गमने भारते च तदर्थकम् ॥ हरिवंशेऽर्णमाने कृते मूल्यसहस्रके ॥ १११ ॥
 युगे युगे पादहानं धर्मकुर्याद्यथारुचि ॥ प्रणम्य शिरसा सर्वां व्यासादीन्संहिताश्रुतान् ॥ ११२ ॥ जैमिनिं च ततो व्यासं शंकरं च तथा हरिम् ॥

नमस्कारमथैषांतुआदिमध्यावसानके ॥ ११३ ॥ ततःप्रवाचयेद्विप्रार्थमशास्त्रार्थकोविदः ॥ अलक्षितमनास्तद्रथद्रूपंरूपमुच्चरन् ॥
॥ ११४ ॥ असंयुक्ताक्षरपदंरूपद्व्युक्तसमागममन्वितम् ॥ सतस्वरसमायुक्तंसतनादिविभूषितम् ॥ ११५ ॥ सामगाथाःसमाश्रित्यरगयुक्तां
तरं पठेत् ॥ मणिवारोधनंयस्याद्द्वौरांधांसंतिकस्तथा ॥ ११६ ॥ श्रीरगश्चैवहिल्लोरगोवाजाविकस्तथा ॥ एवंप्रक्रममाणेनशृणुयाद्
मंसंस्थितः ॥ ११७ ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियौवैश्यःशूद्रश्चापिविशेषतः ॥ अश्वमेधमवाप्तोतिसर्वाकामानवायुयात् ॥ ११८ ॥ पापैःप्रमुच्यते
सर्वमहपुण्यंचविदति ॥ शूद्राणांपुरतोवैश्यैर्वैश्यानांक्षत्रियःपरः ॥ ११९ ॥ क्षत्रियात्तेतथाविप्राःशृण्वतांचाश्रितःसदा ॥ नशूद्रोवाच
येद्धर्मस्तपसाध्यापनंतथा ॥ १२० ॥ नैहिकत्वंपरत्वंचननुभनंपरांगतिम् ॥ शूद्रेणाधिगतंनस्तित्विशेषोपाच्छब्दलक्षणम् ॥ १२१ ॥ य
द्विजस्यकृतोदासोब्रह्मणाऽव्यक्तयोनिना ॥ श्वशृगालखरीक्षीरमपेयंहियथाभवेत् ॥ १२२ ॥ एवंशूद्रमुखाद्धर्मनिग्राह्याःशब्दंस्कृताः ॥
अमेध्यंशूद्रचतेतौयःशूद्रःश्रोत्राहिमुच्यति ॥ १२३ ॥ एवंशूद्रोऽप्यशुचिःस्याद्वदिव्याकरणार्थेवित् ॥ यःशूद्रउद्विशेद्धर्मतथाचागम
वैदिकम् ॥ १२४ ॥ सर्वेवध्योर्नरेद्रेणजिह्वांचक्रेणच्छेदयेत् ॥ बुध्यमानःसदाह्यार्थार्थकृत्समेवच ॥ १२५ ॥ यएवंवाचयेत्सम्य
क्सविप्रोव्यासउच्यते ॥ देशेसपत्तनेग्रामेपुण्येदेशेप्रकीर्तितः ॥ १२६ ॥ तेष्वन्यास्तेकृतात्मानस्तेकृतार्थानसंशयः ॥ वसं
तिपत्तनेतस्मिन्याख्यातायत्रसंवेसत् ॥ १२७ ॥ यथार्कहीनंदिवसंचंद्रहीनायथानिशा ॥ नरराजसभातद्रत्स्वनीतिरहिताद्विजाः
॥ १२८ ॥ यद्वह्नैवशिशोवनरराजपुरंक्वचित् ॥ अथैकतोग्रहाःसर्वैरेकतस्तुदिवकरः ॥ १२९ ॥ तथैवसोदरेगृहेद्वद्वपुष्करदश
नम् ॥ १३० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ छ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृणुध्वंविप्रसंवाताः
पुराणदिवसंसतम् ॥ यच्छ्रुत्वासुच्यतेपापात्पुरुषोब्रह्महत्यया ॥ १ ॥ तृतीयैशैवमाख्यातंततोभागवतंपरम् ॥ पंचमंचतथा
मात्स्यंभविष्यंषष्ठमुच्यते ॥ २ ॥ असामर्थ्यंचमात्स्योक्तंवैष्णवंचभविष्यकम् ॥ भारतेचापिपर्वचक्षांतिभैष्मीयंकं तथा ॥ ३ ॥
पराशरमतंशृङ्गांगेभिलोक्तानियानिच ॥ कात्यायनोक्तमपरमभ्यसेत्रिगमादितः ॥ ४ ॥ अंतरेणागतेमत्स्यैशास्त्रनाध्यापयेत्क्वचित् ॥

एकरात्रं गते मयै त्रिरात्रमजमेषयोः ॥ ५ ॥ मंडूकं पंचरात्रं तु संपरात्रिचतुष्टयम् ॥ संवत्सरं तु रोगजद्विदशवत्सरान् ॥ ६ ॥ भासमेकं खरेका
 केस्थानत्यागात्तु चित् ॥ केरेवारे चैव अहोरात्रं च क्षते ॥ ७ ॥ त्रिरात्रमपि माजरेन कुले मूपके खरे ॥ हंसो दिनमनध्यायं शुद्रजंतौ न दूषण
 म् ॥ ८ ॥ अध्यापयेद्गुरोः पुत्रं ज्ञानिनं धार्मिकं शुचिम् ॥ भक्तशार्तिवैष्णवं चित्तक्रोधजितक्रोधजितोद्विगम् ॥ ९ ॥ अध्यात्मा व्यापयेद्देवैः शठपापहरं
 द्विषम् ॥ अन्यायेन वयच्छंतमभयं ह्यभिकं द्विषम् ॥ १० ॥ निरर्थकं मंथं च विशुश्रूषु मया जकम् ॥ षण्डं चैवातु कुं कुं कृपणं व्यसनार्थिनम्
 ॥ ११ ॥ निंदकं चाविधिज्ञं च दूरतः परिवर्जयेत् ॥ अप्रच्छन्नं न तं ह्युत्तुपुत्रं पात्रादिकहते ॥ १२ ॥ विद्यया सह मतं व्यनंद्याच्च पृथग्ने
 अतो विद्यावदत्येवं पाठयंतं द्विजोत्तमम् ॥ १३ ॥ मादद्याद्भक्तिहीनाय दुर्जनयदुरात्मने ॥ अप्रमादाय विप्राय शुचये ब्रह्मचारिणे ॥ १४ ॥
 सार्थकाय विधिज्ञाय साधवे देहि सत्तम ॥ दद्याद्वादिनिषिद्धाय विद्याधनमनुत्तमम् ॥ १५ ॥ तयोरेकतरं गच्छेदौ चरेण यमक्षयम् ॥ अन्यायेन
 ग्रहं विद्यामन्यं पाठयते सुखात् ॥ १६ ॥ सयाति नरं कुरो विद्यावज्यः स उच्यते ॥ आध्यात्मिकं वैदिकं चालौकिकं वाथ यो वेदेत् ॥ १७ ॥
 मानमादौ प्रणम्याथ ततोऽधीयते सुव्रतः ॥ कर्मकांडं ज्योतिषं स्यात्तद्विज्ञानं सभ्यसेत् ॥ १८ ॥ चतुर्भोगसमभ्यासादिरिद्रश्चाभिजायते ॥ २० ॥
 वादुभागसमभ्यासाद्धननाशाय जायते ॥ १९ ॥ निधिभागसमभ्यासाज्जायते नरके कुले ॥ यात्यनुक्तानि शस्त्राणि माननीयानि यानि च ॥ २० ॥
 म्लेच्छोक्तानि महिम्नानि नाभ्यसेद्दूरतस्त्यजेत् ॥ लोकानां ज्ञानवृद्धयर्थं कुर्याद्धर्मसंग्रहम् ॥ २१ ॥ प्रवर्तयित्वा सगुरुभवे ज्ञानप्रदः पिता ॥
 ज्ञानदा तां च लोकानां तेषु धर्मः प्रवर्तते ॥ २२ ॥ निगमानं ज्योतिषाणां विद्वानां नाटकस्य च ॥ व्याख्यानं संग्रहं कृत्वा कलौ नाशमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥
 देवानां धर्मशस्त्राणां पुराणानां तथैव च ॥ मीमांसा ज्योतिषं चैव नाटकानां विरं चिनी ॥ २४ ॥ भागावसाने काथितः पुराणध्याय एव च
 पुष्पकश्च परिच्छेदः खंडश्च प्रतिखंडकः ॥ २५ ॥ व्यवहारश्चाथ शस्त्रमश्वास्त्रस्य चैव हि ॥ यस्य भागावसाने तु प्रयोक्तव्यः स एव हि ॥ २६ ॥
 स तत्संग्रहं पिबि क्विना नियोक्तव्यः स एव हि ॥ यस्य नास्त्रोपदेशो तु प्रवर्तयति संग्रहः ॥ २७ ॥ तत्तदक्षरसंख्यानां ब्रह्मलोकान्न तच्छ्रुतिः ॥ न संग्रहस्त
 ज्ञमंत्रैव दमंत्रै च वर्जयेत् ॥ २८ ॥ मोहात्कृत्वा होमं धेनुं दत्वा शुद्धिर्भविष्यति ॥ कृत्वा चाख्यायिकाग्रंथं स्वरूपान् स दिव्यं व्रजेत् ॥ २९ ॥

धर्मशास्त्रस्य गम्यस्य व्यवहारस्य चैव हि ॥ कलौ यः संप्रहं कुर्यात्प्रभुते चैव केशवे ॥ ३० ॥ यावत्प्रवर्तते लोकस्तावत्स्वर्गमहयिते ॥ सिंहपौ
 षे च वैत्रे च न कुर्यात्संप्रहं क्वचित् ॥ ३१ ॥ प्रातःकाले न कुर्वीत तथा मध्याह्ने न द्विजाः ॥ पश्चात्ते भूमिदहे च भुवःकं पेदि न क्षये ॥ ३२ ॥ मलमासे
 विशेषेण संध्ययोश्च विवर्जने ॥ अमेध्यात्कंच पञ्चलिप्यक्षराविभूषितम् ॥ ३३ ॥ पूतं स्यात्तत्क्षणाद्विप्राश्चतुःपञ्चक्षरेण वा ॥ नारसिंहस्य वि
 न्यासे पूतो भवति तत्क्षणात् ॥ ३४ ॥ मायाविभवविन्यस्ते महापापकलेवरे ॥ मुहूर्तार्धेन पूतत्वं प्रभो यति परांगतिम् ॥ ३५ ॥ स्त्रियो वानि
 दितो वापि म्लेच्छो याति परांगतिम् ॥ यो मूढो मन्यते दंष्ट्रं तस्य शौचं समाचरेत् ॥ ३६ ॥ सगर्दभो र्खरियो निप्रविशे ब्राह्मसंशयः ॥ एकमेवात्म
 कं ब्रह्मतत्प्रकृत्यात्मकं द्वयम् ॥ ३७ ॥ नवात्मकं भैरवं च दशमं च जनार्दनम् ॥ रुद्रमेकादशं चैव अर्किका पिद्वादशम् ॥ ३८ ॥ त्रयोविंशे च भूतत्वा
 षड्विंशे मनु रारितः ॥ तिथ्यात्मकं पंचदशे षोडशाख्या कलापरा ॥ ३९ ॥ वातात्मकं सप्तदशं मंत्रं समनुवर्तते ॥ अष्टादशाक्षरं मंत्रं पुराणात्म
 कमेव च ॥ ४० ॥ ऊर्ध्वविंशश्चंद्रमाः स्याद्विंशो नारायणो वपुः ॥ ज्योतिर्मयश्चैकविंशो विंशे केशवार्चनम् ॥ ४१ ॥ नक्षत्राणि त्रयोविंशे चतु
 र्विंशे चतानकम् ॥ पंचविंशे च तीर्थाणि षड्विंशे च त्रिंशे च नक्षत्राणि ॥ ४२ ॥ अष्टाविंशे धनेशश्च ऊर्ध्वविंशे सरस्वती ॥ त्रिंशे योगेशिवः प्रोक्तः पातालमे
 का त्रिंशे के ॥ ४३ ॥ अहोरात्रश्च द्वाविंशे चतुस्त्रिंशे च जाह्नवी ॥ पंचाविंशे तदंतःस्थो च्छते पूर्णे दिवाकरः ॥ ४४ ॥ सहस्रे च शिवो ज्ञेयश्चायु
 ते मेरुरुच्यते ॥ लक्षे ब्रह्मा तथा कोट्यो दिवो नारायणः परः ॥ ४५ ॥ पुं प्रकृत्यात्मकं चान्यच्छादालिपिमातृका ॥ शुद्धब्रह्म तथं नित्यं ज्ञानरूपं
 परं महत् ॥ ४६ ॥ यस्मिन् ब्रह्मस्य सनादे बहुचौचाप्यशुचिस्थले ॥ क्षणे ब्रह्म मयं याति इत्याह भगवान्मनुः ॥ ४७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे
 मध्यमपर्वणि प्रथमभागेऽकमाहात्म्यकथननामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ४८ ॥ अंतर्वेदि प्रवक्ष्यामि ब्रह्मणोक्तं शुगांत
 रे ॥ बहिर्वेदं तथैवोक्तं शस्तं स्याद्वा परे कलौ ॥ १ ॥ ज्ञानसाध्यं तु यत्कर्म अंतर्वेदं तत्किं ज्ञेयं ॥ देवतास्थापनं पूजा बहिर्वेदिरुदाहृता ॥ २ ॥
 प्रपापूतादिकं चैव ब्राह्मणानां च तोषणम् ॥ गुरुभ्यः परिचर्या च बहिर्वेदं द्विधा मता ॥ ३ ॥ अकामेन कृतं कर्म कर्मचव्यसनादिकम् ॥ अंतर्वेदं तदे
 वोक्तं बहिर्वेदं विपर्ययः ॥ ४ ॥ धर्मस्य कारणं राजा धर्ममेतद्भवेत्पुनः ॥ तस्मान्मनुष्यमाश्रित्य बहिर्वेदं ततो भवेत् ॥ ५ ॥ सप्ताशीतिर्वेदो दीसारमे पातुती

यकम् ॥ देवतास्थापनंचैवप्रासादकरणं तथा ॥ ६ ॥ तडागकरणंचैवतृतीयंनचतुर्थकम् ॥ पंचमंपितृपूजाचगुरुपूजापुरःसरम् ॥ ७ ॥ अथि
वासःप्रतिष्ठाचदेवतानामविक्रिया ॥ प्रतिमाकरणंचैववृक्षाणामथरोपणम् ॥ ८ ॥ त्रिविधासाविनिर्दिष्टाउत्तमंचाथमध्यमम् ॥ कनिष्ठशेष
कल्पंचसर्वकार्येष्वयंविधिः ॥ ९ ॥ त्रिधाभवतिसर्वत्रप्रतिष्ठादिविधिर्भूतः ॥ पूजाहोमादिभिर्नैमाननश्चत्रिभागतः ॥ १० ॥ त्र्यहसाध्यविध्या
नेनअष्टाविंशतिदेवताः ॥ त्रिधाभवतिसर्वत्रप्रतिष्ठादिविधिर्भूतः ॥ ११ ॥ प्रत्यहंपूजयेत्तत्रपजाकास्तत्रषोडश ॥ उत्तमोऽसौविधिःकृत्स्न
अथमधेफलप्रदः ॥ १२ ॥ चत्वारोयाजकास्तत्रत्रयोविंशतिदेवताः ॥ ग्रहदिकपालवारुण्यष्टविंशतिर्विचित्रा ॥ १३ ॥ एकाहैनैवपूजा
चमध्यमःकथितोविधिः ॥ गणेशग्रहदिकपालान्वरुणंचाशिवंतथा ॥ १४ ॥ संपूज्यपूज्यतेयत्रकानिष्ठोऽसौविधिःस्मृतः ॥ एकवृक्षैकैकैः
प्रतिमाक्षुद्रदेवताः ॥ १५ ॥ नलिनीदीर्घिकागर्तवापिमलप्रपादिकम् ॥ एषांसंस्कारकार्येषुप्रतिमानांपरिष्क्रिया ॥ १६ ॥ अग्निकार्यततः
कृत्वा नकुयाद्विधिविस्तरम् ॥ गणेशग्रहदिकपालान्वृजयेदुपचारतः ॥ १७ ॥ वाप्यादेःपुष्करण्याश्चक्षिपेद्गंजाजलंततः ॥ उदू
खलद्वयेनापिजीर्णानंतुकदाचन ॥ १८ ॥ सेतुप्रासादवापीनांप्रतिष्ठानैवकारयेत् ॥ प्रासादःसेतवश्चैवतडागाद्यास्तथैवच ॥ १९ ॥
त्रिभिर्वर्णैःप्रतिष्ठाहार्जिर्णानंतुसमुद्रताः ॥ मुनयोमानमिच्छन्तिअमानंनहिदृश्यते ॥ २० ॥ तस्मान्मानं प्रवक्ष्यामि यन्मानंयादृशंफलम् ॥
षष्टिहस्तप्रमाणेनतदुक्तवारणोदितम् ॥ २१ ॥ एकषष्टिहस्तमितं प्रासादंचोत्तमंविदुः ॥ मध्यंतर्धंविज्ञेयंकनिष्ठतत्परंस्मृतम् ॥ २२ ॥
अथवादेवमानेनकर्तव्याभूतिमिच्छता ॥ यस्तडागंनंकृत्वाजीर्णवानवतानयेत् ॥ २३ ॥ सर्वकुलंसमुद्धृत्यस्वर्गलोकैकमहायते ॥
वापीकूपतडागानिउद्यानप्रवहानिच ॥ २४ ॥ पुनःपुनश्चसंस्कारयौलभतेमौक्तिकंफलम् ॥ गुणानांचप्रमाणेनप्रतिमानंविभागतः ॥ २५ ॥
द्विशतेनशतेनापिप्रासादस्यैषानिश्चयः ॥ सहस्रहस्तविस्तारंदैर्धैण्याष्टादिकंभवेत् ॥ २६ ॥ तडागंतंविजानीयात्प्रथमानमरिस्तिम् ॥
मध्यंचतुःशतेनापिप्रस्तावेदशहीनकम् ॥ २७ ॥ कनिष्ठं त्रिशतंचैवप्रस्थस्याद्विशहीनकम् ॥ तदर्धेनकलैश्चैतदर्थेनतदर्थकम् ॥ २८ ॥
तडागमानंविज्ञेयं त्रिवर्गफलदायकम् ॥ अथपुष्करिणिपक्षेद्विशतेमानमुत्तमम् ॥ २९ ॥ तडागेद्विगुणानेमीमानार्धैर्गतेमरिस्तिम् ॥ तत्क्षेत्रं

वारुणस्थानत्रैदशतद्ग्रहिःस्मृतम् ॥३०॥ चतुर्थैवगंधर्वैषाचंपचमंविदुः ॥ यक्षस्थानमिताभागेऽप्यंश्वर्षक्रमणिहि ॥३१॥ अशीतिहस्त
 मानेनलिन्यामिणिरुच्यते ॥ पंचहीनंचप्रस्तावेऽप्यंमानविदोविदुः ॥३२॥ षष्टिहस्तेनलिनंप्रस्तावेतूर्यहीनकम् ॥ चतुःषष्टिहस्त
 मितादार्धिकाचप्रकर्तिता ॥३३॥ तूर्यहीनंचप्रस्तावेगौतमानंनविद्यते ॥३४॥ अग्नौरागंधुनाशश्वयाम्यामृत्युश्चैत्रःप्राप्यतेराक्षसेच ॥
 भीतिश्चैत्रप्राप्यतेवायवीयतस्मादेतावर्जनीयाःप्रयत्नात् ॥३५॥ विप्रादीनांदेवतानांसमाजेमरुस्थानेयत्रतत्रैवकुर्यात् ॥ नद्यास्तरेवजे
 येद्वास्मशानेतडागद्वैआश्रमादीञ्जनानाम् ॥३६॥ यदाप्रतिष्ठानकरातिमूढःप्रासादवाप्यादिषुपापचेताः ॥ भयंसमाप्नोतिचपापमुग्रपदेइहि
 नौवैवधभागितव्रजेत् ॥३७॥ यदातुदीर्घासरसीतडागप्रासादकूपादिषुनिर्मितानि ॥ कुर्वतिचान्यानियदामखानिभवंतिनान्यलपफलप्रदा
 नि ॥३८॥ यदप्रतिष्ठेषुनिपानकेषुप्रासादकूषेषुवनादिकेषु ॥ प्रतिष्ठितेयत्फलमाशुवंतिफलंतदाल्पाल्पकमाहुरस्य ॥३९॥ तस्मात्प्रातिष्ठांवि
 धिनाजलदेःकुर्याद्यथेष्टंप्रयतोमनुष्यः ॥ पुण्यार्जनैवधनेनकालेस्ववित्तसाध्येनशुभाशयेन ॥४०॥ प्रासादमृन्मयंपुण्यंमयैतत्कर्थातिद्विजाः ॥
 तस्माच्चतुर्गुणं प्रोक्तं तृणकाष्ठमयेतथा ॥४१॥ तृणमयेऽशतमयंतर्धनवल्कले ॥ तस्मादशगुणं प्रोक्तं कृतेदारुमयेभवेत् ॥४२॥ ततोदश
 गुणं प्रोक्तमिष्टिकारचितेशुभे ॥ तस्माच्छतगुणं शैलसहस्रं ताम्रारौप्यके ॥४३॥ ततश्चशतसाहस्रं सौर्षेणैद्विजसत्तमाः ॥ अनंतफलमाप्नो
 तिरत्नादिरचिते तथा ॥४४॥ यदतीतं भविष्यंचकुलानामयुतंनरः ॥ विष्णुलोकंनयत्याशुकारयित्वाहरेर्गृहम् ॥४५॥ कानिष्ठमध्य
 मंश्चेष्टकारयित्वाहरेर्गृहम् ॥ अर्धचैवैष्णवंलोकंमोक्षंचलभतेऽक्रमात् ॥४६॥ हस्तानांषोडशैर्यावत्प्रस्थस्यत्करहीनकम् ॥ तृणवंशमयेमा
 नंमर्थ्यचार्ककरंभवेत् ॥४७॥ कानिष्ठं तारहस्तंस्यादुतमंपंचविंशतिम् ॥ सर्वोत्तमंचद्वाविंशच्चतुष्कोणेमहाफलम् ॥४८॥ पुरंदारंचकर्तव्यं
 चतुरस्रंसंभवेत् ॥ अष्टकोणंनकर्तव्यं त्रिपुरंचकलैर्युगे ॥४९॥ सुरेवैमनियान्तोद्विजेन्द्राःपरमाणवः ॥ तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकमही
 यते ॥५०॥ कर्तुर्दशगुणं प्रोक्तमापानपरिपालकः ॥ पतिताभ्युद्धरेद्यस्तुसर्वफलमश्नुते ॥५१॥ पतितंपतमानंचतथाईरुद्राःकृतिंतं तथा ॥
 समुद्धृत्यहरेर्वैश्मद्विगुणंफलमाशुयात् ॥५२॥ पतितस्यतुयःकर्तोपतमानस्यराक्षिता ॥ विष्णोरोधितलस्यैवमानवःस्वर्गभागभवेत् ॥५३॥

य-कुर्वादिष्णुप्रासादं ज्योतिर्लिंगमन्याकाचित् ॥ सूर्यस्यापि विरेधदुर्गायाः श्रीधरस्य च ॥ ५४ ॥ स्वयंस्वकुलमुद्भूतकल्पकोटिवसो दि
वि ॥ स्वर्गद्रष्टा भवेद्राजा धनी पूज्य तमोषि वा ॥ ५५ ॥ देवी लिंगेषु योनौ वा कृत्वा देव कुल न रः ॥ स्मरत्वं प्रामुखाच्छोकैः पूजितो दिवि सर्वदा ॥ ५६ ॥
प्रावृटकालस्थितंतोय समिश्रितो मफलं लेभेत् ॥ शरत्कालस्थितंतोयं ज्ञतो याद्विशिष्यते ॥ ५७ ॥ निदाघकाले गान्धीयस्य तप्तियति वा पिनः ॥ ५८ ॥
स्वर्गच्छेत्सरकं न कदाचिद्विप्रमुथात् ॥ ५९ ॥ एकाहं तु स्थितंतोयं प्रथिव्या द्विजसत्तमाः ॥ कुला नितयेत्तरस्य सप्तसप्तपराणि च ॥ ६० ॥
पूर्वापि तु कुले सप्त दन्मा तु कुले द्विजाः ॥ चतुर्दशभिर्दशयंशं लेखंततः शृणु ॥ ६१ ॥ पितुरुच्चैः कुलं विश्वं मातुरूक् कुलं तथा ॥ तद्धत्परं वि
जानीयाद्धार्यायाः पंच एव च ॥ ६२ ॥ पंच वै शातृतश्चास्यापि पुर्माता महकुले ॥ पंच पंच विजानीयात्मा तुर्माता महस्य च ॥ ६३ ॥ गुरोः पित्र
कुले पंच तत्त्वमातु कुले तथा ॥ आचार्यस्य कुले द्वादशराजकुलस्य च ॥ ६४ ॥ राज्ञोर्मताभिः सह कुले पंच वै प्रकीर्तिताः ॥ एकोत्तरं शतकुल
परिमंस्य ते मेव च ॥ ६५ ॥ आत्मना सह विप्रद्राक्षारं संमतः स्मृतः ॥ कुर्वद्देवार्चनं तोयं च विबुधैः दर्शाणेन च ॥ ६६ ॥ समुद्रोत्कुलग्न
तं शृणुर्विशकुलं द्विज ॥ पंच पंच च पित्रोश्चापि पुर्माता महस्य च ॥ ६७ ॥ मातुर्माता महस्यैव यजति द्वंद्वमुदाहृतम् ॥ गुरोः संतानं केन्द्रं तद्व
द्यादवसात्वतौ ॥ ६८ ॥ परपक्षस्य चैकस्यादेकं विग्रं कुलक्रमात् ॥ पानीयमेतत् सकलत्रैलोक्यं स चराचरम् ॥ ६९ ॥ पानीयेन विना वृत्ति
लोकेन स्तौति किर्तयति च ॥ वारस्वस्यं पुण्यसंबंटो येन तियावति ॥ ७० ॥ तावत्कालं येन तस्यैव अनेन ब्रह्मत्वं अनुयात् ॥ तस्मातो यो परि
गृहं प्राप्ता दो परिवर्जयेत् ॥ ७१ ॥ सूर्यरहितस्युतं यद्वेतो यं तु विनिर्दिष्टम् ॥ चंद्ररहितं विहीनं यन्नानुत्पाद्य कल्पते ॥ ७२ ॥ तस्माद्दशगुणं
कुंडेतस्माद्दशगुणं द्वन्द्वे ॥ देवानां स्थापनं कुर्वादे विमुक्त फलं शुभम् ॥ ७३ ॥ सुस्थितं दुःस्थितं वापि शिवं लीनं च लयेत् ॥ चालनाद्वा रवं य
तिनस्वर्गं न च स्वर्गभाक् ॥ ७४ ॥ उच्छन्नं न ग्रामे स्थानं गायत्रि विष्णवे ॥ पुनः संसारं भवस्य आपदे विचारयन् ॥ ७५ ॥ बाहुदंतादि प्रतिमानं वि
ष्णोश्चाप्यन्यसत्तमाः ॥ न चालयेत्स्थापिते च विप्रवृत्तं न चालयेत् ॥ ७६ ॥ केन शब्दं हरिः शुभं च भूकर्तिकुं कं तथा ॥ नाकाले स्थापयेत् जतु
चालनाद्ब्रह्महा भवेत् ॥ ७७ ॥ देवाल्यस्य पुरतः कुर्यात्पुष्करिणीं द्विजाः ॥ ब्राह्मणाणां तं वाजे च राजद्वारं च तु उपये ॥ ७८ ॥ देवायै ब्राह्मणायै च

सुखं कुर्याच्च सर्वतः ॥ पार्श्वमेष्टुष्टिकामंतुत्तरं सर्वकामदम् ॥ ७८ ॥ आभ्यंस्वार्थं न कुर्वीत कोणे तु नरकं भवेत् ॥ सुखं प्रकल्पयेन्मध्यै केचि
 दुत्तरलंघनम् ॥ ७९ ॥ कुर्यादक्षिणपूर्वतु अर्कहस्तप्रमाणतः ॥ तडागे तु फलहस्तं हस्ति कं-हसयेत्कमात् ॥ ८० ॥ तृयेहस्तं न लिखा
 दावतोहीनं न कारयेत् ॥ गतं तृणं कलाहस्तं तडागेऽत्र चक्ष्यते ॥ ८१ ॥ हीनहीनतरं कुर्याद्द्वस्तमानेन द्वासेयेत् ॥ द्यूपस्तथा सादि
 रएव कार्यः त्रैपर्णिकाधात्रिसमुद्रवश्च ॥ मानस्तथा षोडशहस्तसम्पि तोरत्नात्स गंडीयुः कामयो जितैः ॥ ८२ ॥ आनाहमभेच भवेच्च तस्य
 विंशतिगुलोद्विगुणो मध्यगंच ॥ मध्येऽगुलैश्च हीनः कार्यः शुभदः सर्वदा स्यात् ॥ ८३ ॥ एवं विधेयं तडागयूपो मध्ये तथा षोडशहस्तं तमित
 ॥ ८४ ॥ कूपे च यूपेऽप्यथ हस्तमात्रस्ततश्चतुर्हस्तमितः प्रकीर्तितः ॥ आरा मयोऽप्यथ मंडपे च कार्यश्चतुर्हस्तमितोऽथ यूपः ॥ ८५ ॥
 संपूर्णमाने कथितं प्रमाणं हीनं तु हीनं प्रवदंति तज्ज्ञाः ॥ हस्तद्वयं प्रापितं व्यस्तडागे हस्तं सार्धं पुष्करिण्यां प्ररोपः ॥ ८६ ॥ प्रादेर्गैव हस्तमा
 नं कूपयूपस्य रोपतः ॥ न कुर्याज्जलमग्नं च यूपसर्वत्र सत्तमाः ॥ ८७ ॥ तडागे चापि आरामे स्यापयच्च जलोपारि ॥ हस्तमर्धतदर्धस्यान्माने
 नानेन दापयेत् ॥ ८८ ॥ वाप्यांगे तैपुष्करिण्यां प्रकुर्याज्जलसंमितम् ॥ यावत्प्रतोलि गतरेणुं तं घसं ख्यागणेनो जस्तामुपैति ॥ ८९ ॥
 तावत्सुरेशः सुरलोकवासी प्रासादकृज्जातु न जायते हि ॥ किं वा वाच्यः पुष्करिण्याभावः कर्ता यः स्याद्द्वारुणा ब्रह्मलोकात् ॥ ९० ॥ यावत्कालो
 बाहुमात्रोद्धता स्याद्वाष्टिप्राक्ताननिवर्तकदाचित् ॥ लक्षैकमाराममयोत्तमः स्यान्मध्यं तदर्धचक्रानिष्ठमानम् ॥ ९१ ॥ तदर्धवाग्रस्तं तदन्यं
 मुनयो वदंति ॥ विना जुनेर्बदरैः शैलु कैश्च हीनं कुर्याच्छानलैः पातिलैश्च ॥ ९२ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराण मध्यम पर्वणि प्रथम भागे पूते निजे
 यो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शोधयेत्प्रथमं भूमिं भित्तां कृत्वा ततो द्विजाः ॥ दशहस्तेन दंडेन पंचहस्तेन वा पुनः ॥ १ ॥
 बाहयेत्सदा वृषभैस्तडागार्थेऽपि भूमिकाम् ॥ देवागारस्य याभूमिः श्वेतैश्च वृषभैरपि ॥ २ ॥ याभूमिर्ग्रहयागागर्थे तन्न वा हरिः पितृभ्यो ॥ आरा
 मार्थे कृष्णवृषैः कूपार्थं खननैरपि ॥ ३ ॥ बाहयेत्त्रिदिनं विप्राः पंचव्रीहौश्च वापयेत् ॥ देवपक्षे सप्तगुणमारामकरणे गुणम् ॥ ४ ॥ सुदृढमाषा
 न्यति लाऽयामाकश्चेति पंचमः ॥ मसूरश्च कलायश्च सप्तव्रीहिगणः स्मृतः ॥ ५ ॥ सर्पश्च कलायश्च मुद्गे माषश्च तु र्थकम् ॥ व्रीहित्रयं माषमुद्गे

श्यामाकमहिषेगणः ॥ ६ ॥ सुवर्णमृत्तिकाप्राद्यावर्णानामनुपूर्वशः ॥ विल्ववृक्षैरियंकुर्याच्चपशून्ध्वजेदिने ॥ ७ ॥ अरन्तिमात्रं विज्ञेयं शस्तं
 यष्टिहस्तकम् ॥ ऊर्णासूत्रमर्थोमृत्तिकृत्वाकुर्याच्चतुष्टयम् ॥ ८ ॥ क्षीरदारुर्गतं युतं द्वादशं गुलुमेव च ॥ ज्वालयेत्तिलतेलेन तथा केशरजेन
 वा ॥ ९ ॥ पूर्वोदिकप्रणवेसिद्धिः पश्चिमाशागतिः शुभा ॥ मरणेदक्षिणयाचहानिः स्यादुत्तरोस्थिते ॥ १० ॥ कल्पेविपत्करं विद्यात्तथाचैव
 चदिगते ॥ नारसिंहेनमनुचाग्निप्रज्वाल्यदापयेत् ॥ ११ ॥ मासेयदेतथा मासे कुर्याद्भूमिपरिग्रहम् ॥ सूत्रयेत्क्रीलेयत्पश्चान्महामानेद्वि
 जोत्तमाः ॥ १२ ॥ ततोवास्तुबलिदद्यात्तत्त्वनित्रं परिपूजयेत् ॥ आब्रह्मन्निर्तिमंत्रेण स्वनेयस्य दक्षतः ॥ १३ ॥ आज्येन मधुमुक्तेन गात्रमेकं
 प्रलेपयेत् ॥ स्वर्णतैर्यस्तथारत्नतैर्यैः स्नात्वा प्रलेपयेत् ॥ १४ ॥ ईशानाभिमुखेन कृपपक्षे विदुषुधाः ॥ अकृत्वा वास्तुयात्रं च यस्तडागं
 मुत्सृजेत् ॥ १५ ॥ तस्यैव स्वतोरानाधर्मस्यार्धनिर्कृतं ॥ प्रासादि च तथा रामे महाकूपेतथैव च ॥ १६ ॥ गृहारेभे च विप्रद्रादद्याद्वास्तुव
 लिततः ॥ शालैश्च खादिरैश्चैव पलाशैः केशरस्य च ॥ १७ ॥ विल्वस्यैव कुलस्यैव कलौषः प्रशस्यते ॥ शुनाचकोदरकृतं तत्तथा र्थेतु च जद्ध
 यम् ॥ १८ ॥ सर्पाकारतडागे च कूपकुम्भाकृतिर्भवेत् ॥ आरामे पद्मपुष्पाभं छत्राकारं तु मंडले ॥ १९ ॥ कुर्याच्छुनाकृतिं सैतो विष्णुगेहं ददा
 कृतिम् ॥ अश्वाकारं चाश्वमेधेन रमेधेन राकृतिः ॥ २० ॥ गोयोगे च वृषाकारं गृहयोगे च जाकृतिः ॥ स्मशानयोगे चारार्थैवैत्यवृक्षालयेत्तथाः
 ॥ २१ ॥ चक्राकारं लक्ष्मणे कोटिहोमे हलाकृतिः ॥ नक्षत्राणि तथा मूलं शस्यते दुर्मरोपणे ॥ २२ ॥ एवं शस्योदितां भूमिं शुद्धां पूर्वपुष्यान्वि
 ताम् ॥ परिगृह्यायेद्देवं न पालं शिखिचजम् ॥ २३ ॥ सोमं च नगराजानं ततो वीजं शुशोधयेत् ॥ आनयेद्द्वारे ये तस्यैव श्चाद्रौ द्रुतापेन तापयेत् ॥
 ॥ २४ ॥ दिनद्वयांतरे चैव मंत्रैश्च परिमंत्रयेत् ॥ गर्भाधानंततः कुर्याद्विष्णुमंत्रं जपं स्त्रिया ॥ २५ ॥ एवमस्येति मंत्रेण त्रिधा जप्त्वा विमाजयेत् ॥
 देहिमेति च मंत्रेण संप्रोक्ष्य दशवारिणा ॥ २६ ॥ इत्यगृहीतमनुनापं च धारिमात्रितम् ॥ अंबकेनेति मंत्रेण बीजमारोपयेत्ततः ॥ २७ ॥ भार्यो
 मुत्तुमती स्नात्वा पंचमेऽहनि सत्तमाः ॥ उत्तमं स्थपयित्वा च बुधेन मंत्रयेत्ततः ॥ २८ ॥ एवं वृक्षस्य संस्कारमप्येदं पितृवगच्छति ॥ तेन पुत्र
 त्वमाप्नोति नात्र क्रूरार्गविचागणा ॥ २९ ॥ तलस्याबीजमादायैव णवशोऽद्रिजोऽहनि ॥ खानयेदपि गोमूत्रं विदुतां यैः प्रसेचयेत् ॥ ३० ॥ एषा

तु स्वर्गमाप्नोति शितकुम्भे निपातयेत् ॥ एकरात्रपरिस्थाप्य तत आरोपयेद्भुवि ॥ ३१ ॥ अविधौ कृपाप्यादौ खनेन सूयते क्वचित् ॥ कुर्वति
 सहकारादिरूपेण येन राधमाः ॥ ३२ ॥ लभंते न फलं तेषां मिह चाभ्येत्यथ योगेति ॥ नदीतीरे स्मशाने च स्वगृहस्य च दक्षिणे ॥ ३३ ॥ तुल
 सीरोपणं कृत्वा याति कर्ता यमालयम् ॥ पत्रपुष्पफलानां च रजरेणुसमागमाः ॥ ३४ ॥ पोषयति च पितरं प्रत्यहं प्रतिकर्मणि ॥ यस्तु वृक्षं
 कुरुते छायापुष्पफलोपगम् ॥ ३५ ॥ पथि देवा लये चापि पापात्तारयते पितॄन् ॥ कर्तिश्च मातुलैकैकप्रत्यभ्येत्येति शुभं फलम् ॥ ३६ ॥ अती
 तानागत आन्तःपितृणां स्वर्गतो द्विजाः ॥ तारयेद्दृशरोपचितस्माद्दृक्षं प्ररोपयेत् ॥ ३७ ॥ अपुत्रस्य पुत्रघनं पदपादवकुर्वते ॥ यत्नेनापि च
 विप्रैर्द्राश्वत्थारोपणं कुरु ॥ ३८ ॥ शतैः पुत्रसहस्राणामेक एव विज्ञेयते ॥ कोऽनरोपयेद्दिप्रा एकद्वित्रिप्रसंख्यया ॥ ३९ ॥ मुक्तिहेतुः
 सहस्राणां लक्षकोटीनियानि च ॥ धनी चाश्वत्थवृक्षे च शोकः शोकनाशनः ॥ ४० ॥ पुक्षो भार्याप्रदश्चैव विल्व आयुः प्रदः स्मृतः ॥ धनप्रदः
 जंबुवृक्षो ब्रह्मदः पुक्षवृक्षकः ॥ ४१ ॥ तितुकः कुलवृद्धिः स्याद्वाडिमी कामिनी प्रदः ॥ वकुलो वंजुलश्चैव पापहा वल्लुङ्गवान् ॥ ४२ ॥ स्वर्ग
 प्रदा धातकी स्याद्द्रोमोक्षप्रदायकः ॥ सहकारः कामप्रदो गुवाकः सिद्धिमादिशेत् ॥ ४३ ॥ सर्वशस्यं वल्वले मधुकुचाजुने तथा ॥ कदंबे
 विपुला कीर्तिं स्ति ति दीधर्मदूषकः ॥ ४४ ॥ जीवन्ती रोगशान्तिः स्यात्केशरः शत्रुमर्दनः ॥ धनप्रदश्चैव वटो वटः श्वेतवटस्तथा ॥ ४५ ॥ पनसे
 मंदबुद्धिः स्यात्कालिवृक्षः श्रियं हरेत् ॥ कलि वृक्षं च शाकोटमुदारावर्ते कं तथा ॥ ४६ ॥ पर्कटं चितथानी परोपणात्संततिक्षयः ॥ शिक्षापां चार्जुनं
 चैव जयंती हयमारकान् ॥ ४७ ॥ श्रीवृक्षं केशुकं चैव रोपणात्स्वर्गमादिशेत् ॥ न पूर्वरोपयेद्या तु समिधं कटकीद्रुमम् ॥ ४८ ॥ कुशं पद्मं जल
 जानां रोपणाद्दुर्गतिं व्रजेत् ॥ मंदरे कुलहानिः स्याच्छाल्मले शुक्रबुद्धिमान् ॥ ४९ ॥ निचेषु विनाशः स्याच्छत्रां कुलपांसलः ॥ उत्पन्नेषु
 लपातः स्यात्पशुरेव क्षयो भवेत् ॥ ५० ॥ शत्रुबुद्धिः काकना देवल गृहे हतश्रियः ॥ विना क्रतौ विरुद्धश्च न सिंहादिजसत्तमाः ॥ ५१ ॥ क्रतौ हि
 स्याद्विरुद्धश्चापुयान्नरका कृतिम् ॥ सहकारसहस्रं तु वरिष्ठं धातकी द्वयम् ॥ ५२ ॥ तस्माच्चैव सहस्रा द्विपाटलैका विज्ञेयते ॥ पाटलानां
 स्रुतं पश्चादेकरत्नवटं भवेत् ॥ ५३ ॥ वटानां द्विसहस्राणि पंचकं नागकेसरम् ॥ तस्माद्द्विरष्ट्री वृक्षो जम्बुवृक्षः प्रशस्यते ॥ ५४ ॥ तस्माद्द्विभ

वतोज्ञेयः श्रीर्णिवृक्षउत्तमः ॥ त्रिदुक्षस्य त्रयश्चैव जंबुवृक्षस्य पंचकम् ॥ ५५ ॥ कदंबार्जुनवृक्षस्य नागैरिष्य च त्रयम् ॥ एवमुक्त्वा स धर्मात्मा कार-
येत्कीदृशं बलम् ॥ ५६ ॥ कल्पकोटि स हस्त्राणि कल्पकोटि शतानि च ॥ स्वर्गभोगं समश्नाति विधिवद्भुमरोपणे ॥ ५७ ॥ जन्मत्रयादिकं पापं विना-
श्य स्वर्गमादिशेत् ॥ शतरौपी च ब्रह्मत्वं विष्णुत्वं सहस्रके ॥ ५८ ॥ तुलसीरोपणञ्चैत्रआधिष्य धियुतो भवेत् ॥ वैशाखे कीर्तिमाप्नोति ज्येष्ठे तु-
मरणं भवेत् ॥ ५९ ॥ आपाढकीर्तिमाप्नोति श्रावणे परमं गतिम् ॥ भाद्रपदे नागमश्चैव आश्विने कति केशयः ॥ ६० ॥ तुलसी त्रिविधालोककृते श्वेता प्रश-
स्यते ॥ किंचिच्छेदं च यः कुर्यादश्वत्थस्य वटस्य च ॥ ६१ ॥ श्रोत्रवृक्षस्य च विप्रद्राः स भवेद्ब्रह्मपातकः ॥ मूलच्छेदेन विप्रद्राः कुलपातो भवेदनु ॥ ६२ ॥
वृक्षच्छेदी भवेन्मूक आधिष्य धि शतं भवेत् ॥ सायं प्रातश्च धर्मातिशोतकाले दिनान्तरे ॥ ६३ ॥ फलमाप्य कुलस्थश्च माषे मुद्रांस्तिलयवाः ॥ नृत्स्य गीत-
पयः केशफलपुष्पप्रदो भवेत् ॥ ६४ ॥ अविकारकस्तृचूर्णय वचूणि न्यानि चागोमांसमुदकं चैव सतरात्रं निधापयेत् ॥ ६५ ॥ तमेकं सर्ववृक्षाणां फल-
पुष्पादिबुद्धिदम् ॥ रोहिमस्यस्य पिप्पला निधन्या कंतत्रस्थापयेत् ॥ ६६ ॥ तेनोदकादिसेकश्च कृतो वैवृद्धिमादिशेत् ॥ तित्तिदीवीजमादाय हस्तु-
दंडेन मर्दयेत् ॥ ६७ ॥ तेनाशोके प्रसेकः स्यात्सहकारस्य बुद्धिमान् ॥ नालिकेरोदकं चैव माक्षिकैः सह सेचयेत् ॥ ६८ ॥ दोहदंसर्ववृक्षाणां पूगादीनां वि-
शेषतः ॥ दशगिरावीजयुतादभिषेकाच्च जीवति ॥ ६९ ॥ प्राक्प्रसूतिर्गवादीनां छाणादिमहिषस्य च ॥ जरसुतोयं वृक्षाग्रस्यापयदविचारयत् ॥ ७० ॥
परस्य सहकारस्य फलं न्यात्रात्र संशयः ॥ मेघस्य च वितालस्य यवागूचसमाहरेत् ॥ ७१ ॥ तत्र मांसैः सर्पैश्च पूरयेन्मर्दयेत्ततः ॥ युवाकवृ-
क्षकंदेव वर्षेभ्यः नर्दयेत्त्रिभिः ॥ ७२ ॥ मृतेऽपि जीवे च्छेदं त्रिप्रमाणेऽपि जीवति ॥ निवपत्रं यथा गणेशं शतवारिपुनर्न वाम् ॥ ७३ ॥ क्षीरिका-
ताम्रकैः पत्रधूमं दद्यादि न त्रयम् ॥ सहकारस्य मूलेन कीटरोधो न जायते ॥ ७४ ॥ ततः प्राधान्यतो वक्ष्ये द्रुमाणां दिहोऽन्यथा ॥ मत्स्योदके-
न सितेन आम्राणां बुद्धिरिष्यते ॥ ७५ ॥ पक्कां प्रोविष्य चैव दाडिमानां प्रशस्यते ॥ यवोदकं स गोमासे कतकीनां प्रशस्यते ॥ ७६ ॥ क्षीरकवल-
बुद्धिः स्यात्त्रिदुक्षकरमर्दकः ॥ मांसघृतिरसाम जाशो कतले बुधकाके ॥ ७७ ॥ सप्रतिमांसं सप्ततनालिकेरस्य रोहितम् ॥ मधुयष्ट्युदकैः-
सेकात्सामान्यं निहितं भवेत् ॥ ७८ ॥ कपित्थविलयः तेऽपि कुण्डतोयेन सेचयेत् ॥ जातीनां भालिका नांच कुंडरं तिकस्य च ॥ ७९ ॥ गंधतोयैः सित

करं संपनिर्मोकधूपकम् ॥ कूर्ममांसमन्नसंविङ्गस्य च पुष्पकम् ॥ ८० ॥ रथ्यावृक्षे मतिष्ठाप्य फला जायते ततः ॥ वातसर्पस्य निर्मोकं तगरा
 जगवस्य च ॥ ८१ ॥ दद्याद्दूषधान्यमध्ये धान्यवृद्धिश्चायते ॥ मयूरपत्रमादाय च्छागरे मणि सप्तये ॥ ८२ ॥ एण्डतैलयोगेन दुग्धाद्वै
 निशागमे ॥ हिण्डुकुसुमसंयोगान्मूषिकाणां परिन्यसेत् ॥ ८३ ॥ करिविष्टामृच्छाविष्टां कृत्वा तिकायां साहरेत् ॥ निशातोये प्रसेकः स्यात्तत्तद्भा
 त्रमूलकं हरेत् ॥ ८४ ॥ अश्वत्थमूलं दशहस्तमात्रं श्रेष्ठं वित्रुं रुषोत्तमस्य ॥ अश्वत्थज्यासलिलस्य मध्ये विभेषतो वै त्रिपथे वगं ॥ ८५ ॥
 बाहुर्विशान्ते रोगे त्सहकारं सधर्मवित् ॥ कलाहस्तांतरं धात्रैव कुलं वंजुलं तथा ॥ ८६ ॥ श्रेष्ठं पण्डितं च पुत्राटं श्रीवृक्षां द्विगुणं तरो ॥ हस्ते शै
 लमये चैव उत्तमं मानसीरितम् ॥ ८७ ॥ शैलेष्टकादेराचने च तुर्हस्ते तु संमि ते ॥ वाप्यादीनां तु कुर्यान्मै कवृक्षादिकस्य च ॥ ८८ ॥ श्रोत्रे
 ष्णोर्वृक्षपक्षे च वरुणं च कूपके ॥ गणेशं पूजयेत्कुम्भं दिक्पालांश्च विशेषतः ॥ ८९ ॥ अग्निं कर्षयि विन कुर्वात्प्रकुर्याच्च सतांगतिश्च ॥ शुक्ला
 कृत्तिं विधानेन अन्येषां वातथोद्भवम् ॥ ९० ॥ अन्येषां चैव वृक्षे च तथा च तुलसीवने ॥ कुम्भे वनरूपतिः स्याप्यः पूजयेद्दोमये ततः ॥ ९१ ॥
 वृक्षान्वानिनं संस्कृत्य वा सोभिराभेष्टयेत् ॥ शुच्यमानं भिदं ज्ञेयमन्येषां वातथोद्भवम् ॥ ९२ ॥ तुलस्याः सहकारस्य मूलं वृक्षस्य चैव हि ॥
 अश्वत्थस्य वटस्यैव स्वर्णताप्यथ वेधयेत् ॥ ९३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ४४ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ अथ तंत्रविधिं वक्ष्ये पुराणेऽप्यभिगीयते ॥ तंत्रे चैव प्रतिष्ठां च कुर्यात्पुण्यमेऽहनि ॥ १ ॥ इत वृक्षं तु दृष्ट्वा श्लेष्टं द्वादश
 श्रवृक्षके ॥ द्वादशमात्रांतरे सैतौ कूपयागे सुत्सृजेत् ॥ २ ॥ नक्षत्रं सुत्सृजेत्तज्जातु वृक्षयागे कथंचन ॥ तुलसीविनयागे तु न चान्यथा भसा च
 रेत् ॥ ३ ॥ तडागयागे सैत्वादि शिचारामे कदाचन ॥ न सते देवयागे तु तडागं न सुत्सृजेत् ॥ ४ ॥ तंत्रे श्राद्धं पृथक् इनास्ति कर्तुं भेदे
 पृथग्भवेत् ॥ शिवलिंगस्थापने च नान्यदेवस्थापनम् ॥ ५ ॥ स्वदेशे वभेयेत्तं रत्नं तंत्रेण विधीयते ॥ विपरिते कृते चापि आयुः क्षय इ
 त्ति स्मृतिः ॥ ६ ॥ तडागे पुष्करिण्यां वा आरामेऽपि द्विजोत्तमाः ॥ मानहीनि मानपूर्णं दशहस्तेन दूषणम् ॥ ७ ॥ द्विसहस्राधिकं
 यत्नतः प्रतिष्ठां समाचरेत् ॥ दशद्विंशतिवृक्षे च आरामे पूर्ववद्भिजाः ॥ ८ ॥ प्रतिष्ठां विल्ववृक्षे च अन्यथा कर्णवधनम् ॥ कुर्याद्दिह दानं

चतत्रनिर्मथनादिकम् ॥ ९ ॥ अनंतरंप्रदातव्यं लज्जान्मूर्धनक्षतादिकम् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेनमध्यमपर्वणिपूर्वभागोऽष्टा-
 दशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ प्रतिमालक्षणवश्यं यथाशास्त्रमतं द्विजः ॥ प्रतिमालक्षणैर्हीनं गृहीतं निवृजयेत् ॥
 ॥ १ ॥ शैलजादारुजातस्त्रीमुद्रवासर्वकामदा ॥ एकहस्ताद्विहस्तावासर्वहस्ताथापि वा ॥ २ ॥ प्रासादमानमथवाअथवासर्वलक्षणम्
 ॥ अष्टांगुलोत्सेधकंचनतुर्गेहचैयत्कृती ॥ ३ ॥ देवागारस्ययद्द्वारं तस्मादष्टगुलेन तु ॥ त्रिभार्गपिडिकाकार्योद्वाभौ भागोऽप्रतिमा भवेत् ॥
 ॥ ४ ॥ अंगुलैर्भवेद्बृद्धिरशीतिश्चतुरस्र ॥ विस्तरमानतः कार्यवदनद्वादशांगुलम् ॥ ५ ॥ मुखत्रिभागोचिबुकं लट्ठनां सिकां तथा ॥ क-
 णैनासिकयाग्रीवातुल्यौवानियतौ तु यौ ॥ ६ ॥ नयनेद्वयंगुले स्यातां त्रिभांगतारका भवेत् ॥ तृतीयतारका भागे गुभ्रद्विर्विचक्षणः ॥ ७ ॥
 ललाटमस्तकयोर्वाङ्कुर्व्यात्तत्सममेव तु ॥ परिणाहस्तु शिरसो भवेद्वा त्रिंशदंगुलः ॥ ८ ॥ तल्पौनासिकयाग्रीवासुखेन हृदयंतरम् ॥ अथ
 विस्तरपंक्तिस्तु ततोऽर्धतुल्यं कटिः सदा ॥ ९ ॥ बाहू च बाहुतुल्यौ च ऊरूश्चैव च जावनम् ॥ गुल्फावस्थस्तु पादस्य द्वादष्टतश्चतुरंगुलः ॥ पङ्-
 गुलस्तु विस्तरस्तु त्व्यंगुष्टांगुलत्रयम् ॥ १० ॥ प्रदेशिनी च तत्तुल्यो हीनां शोपास्त्रखानखम् ॥ चतुर्दशांगुलः पादस्य यायामः परिकीर्तितः ॥
 ॥ ११ ॥ एवं लक्षणसंयुक्ता सा पूज्या प्रतिमा शुभा ॥ अधरोष्ठस्तथैवोरुभूलाटमनीपकम् ॥ १२ ॥ गंडचनियंतं मूर्तौ कुर्यादंगसमुन्नतेः ॥
 विशालनयनस्तान्प्रदावायतलोचनः ॥ १३ ॥ सवितानलपत्रस्य चारुविद्याधरस्तथा ॥ वत्सप्रोक्तोऽतिमुकुटः कटकांगदहास्वान् ॥ १४ ॥
 अभ्यंगपदबंधादिसमायोन्योपशोभिच ॥ सुप्रभामंडलाचारुविचित्रमणिकुंडला ॥ १५ ॥ करभ्यां कंचनं पाशं प्रोद्ग्रहंतं शिरोरुहान् ॥
 एवं लक्षणसंपन्नं कारयेद्विहितप्रदाम् ॥ १६ ॥ सुस्निग्धां वरदां तौ न्याद्वितीयाश्च भिणामिनाम् ॥ नवताले भवेद्विष्णुर्वासुदेवस्त्रितालकम् ॥
 ॥ १७ ॥ नृसिंहपंचतालः स्याद्वयग्रीवस्तु पंचमः ॥ नारायणश्चाष्टतालो मेहशस्तालपंचमः ॥ १८ ॥ नवतालं भवेद्गुल्फं लक्ष्मीस्तालत्रयं
 ततः ॥ वार्णीतालत्रयं विद्यात्सवितोऽसत्तालकः ॥ १९ ॥ दक्षिणवासुदेवस्य करे चक्रं प्रतिष्ठितम् ॥ शंखं भवेच्च तदधो वामार्धे तस्यैव गदा ॥
 ॥ २० ॥ तदधश्च भवेत्पद्मश्चैव त्सोऽपशोभितम् ॥ सव्येऽर्धे तारकास्य च त्रिनेत्रसुभयान्मकम् ॥ २१ ॥ पार्श्वे नलिनसिंहोद्वासुभद्रां दक्षिणे

न्यसेत् ॥ रुक्मिणीवामभागेचतदधस्ताद्विर्वाद्रकम् ॥ २२ ॥ कृतांजलिपुटस्थश्चनारदःकपिलस्तथा ॥ धर्माधर्मद्विभौपाथैकतन्वैस्त्रावि
णावरौ ॥ २३ ॥ यदुग्रवासुदेवस्तथानारायणस्यच ॥ वैपरीत्यविजनीयान्माधवानांतथैवच ॥ २४ ॥ तीर्थैरितडागेचसमीपेस्थाप
येत्सुधीः ॥ नगरग्राममध्येवाब्राह्मणानांचसंसदि ॥ २५ ॥ अविमुक्तेविशेषेणसिद्धक्षेत्रदृशार्णके ॥ त्रीण्युत्तरतहस्त्राणिपंचपंचोत्तराणिपट् ॥
॥ २६ ॥ कुलानिपूर्वविप्रद्रांसमुद्धरतिनान्यथा ॥ कलौदारुमयःकार्योद्वाशक्तौभृन्मयेववा ॥ २७ ॥ चंदनागुरुभिःकुर्याद्विल्वश्रीपर्णिक
स्यच ॥ पद्मकाष्ठमयश्चैववाममस्यतथैवहि ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्ये महापुराणेमध्यमपर्वणिप्रथमभागेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ४३ ॥
॥ मृतउवाच ॥ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामि कुंडानामथनिर्णयम् ॥ तस्योद्धारं च संस्कारं शृणु ध्वं द्विजसत्तमाः ॥ १ ॥ चतुरस्रंचतुर्चपा
दार्धचार्षेचंद्रकम् ॥ योन्याकारंचंद्रकंच अष्टार्धमथपंचमम् ॥ २ ॥ सप्तार्धचनवार्धचकुंडं दशकर्मरितम् ॥ भूमिसंशोध्यविधिवत्तुषकेशा
दिवर्जिताम् ॥ ३ ॥ ग्रामयेच्चोर्ध्वतस्तस्याभस्मांगाराणियन्नतः ॥ अंकुरार्पणंकुर्यात्सिताहादेव बुद्धिमान् ॥ ४ ॥ स्थानं विमर्दनं कुर्या
त्तत्त्वनिर्वासेचयेज्जलैः ॥ पुष्टिहस्तोच्छ्रायमितंप्रकुर्यात्पारिसूत्रयेत् ॥ ५ ॥ अर्वागुलमितंसूत्रंचतुरस्रंप्रकल्पयेत् ॥ अष्टादशार्णिकक्षेत्रेच
सेदं कंबहिस्ततः ॥ ६ ॥ मापयेत्तेनमानेन त्रिवृतंकुंडमुज्ज्वलम् ॥ पूर्ववद्विभजेत्क्षेत्रं भूगैकं पुरतो न्यसेत् ॥ ७ ॥ वृत्तानि कालिकादीनि
बहिर्ह्रानि विवर्जयेत् ॥ पद्मकुंडमिदं प्रोक्तं विलोचनमनोहरम् ॥ ८ ॥ दशार्धभेदेयत्क्षेत्रं ऊर्ध्वं धोर्ध्वार्गुलद्वयम् ॥ संपरिपातयेत्सूत्रं पाटय
त्तत्प्रमाणतः ॥ ९ ॥ पंचार्धभेदिते क्षेत्रे कामं वा विभजेत्सुधीः ॥ न्यसेत्पुरस्तदिवांगं कोणार्धं प्रमाणतः ॥ १० ॥ योनिस्थानं प्रतिष्ठाप्य
अश्वत्थस्य दलाकृति ॥ सूत्रद्वयंततो दद्यात्कुंडं परिमितं भवेत् ॥ ११ ॥ चतुरस्रं सुदृढसूत्रं संकल्पयेत्ततः ॥ दिशं प्रति यथा न्यायं पातये
च्च द्विजोत्तमाः ॥ १२ ॥ शृंगाटकं युग्मपुटं षडस्रं कुंडत्रयं बुधाः ॥ जलाशयासमकूपेनित्ये गृहमयेवथा ॥ १३ ॥ चतुरस्रं भवेत्कुंडं द्विज
संस्कारकर्मणि ॥ देवप्रतिष्ठायागे च गृहवास्तौ चतुर्थकम् ॥ १४ ॥ वसुंधरायोगभेदे प्रपंचे तर्मादिशेत् ॥ सोमष्टौ पंकजं प्रोक्तं नरमेवा
श्च मेधयोः ॥ १५ ॥ अंकुरार्पणयोगे च वैष्णवेयागकर्मणि ॥ शिवदेव्योश्च जन्मादावष्टब्ध्यां चार्धचंद्रकम् ॥ १६ ॥ मार्जारपौष्टिकैर्वैरभ्येच

शांतिकेतथा ॥ शांतिप्रतिष्ठायागेतु आत्मानां काम्यकर्मणि ॥ १७ ॥ पुरश्चरणकाव्येषु ज्वरादीनां विमोक्षणे ॥ एव विधेषु कार्येषु यानि कुं
 प्रशस्यते ॥ १८ ॥ देवतातीर्थयात्रादौ महायुद्धप्रवेशने ॥ सौरेरांतिपौष्टिकचष्टपुरकुडुत्तमम् ॥ १९ ॥ मारणे च्चाटने चैव तथा रोगोप
 शांतये ॥ वैष्णवानां कोटिहोमि नृपणामतिशोचने ॥ २० ॥ अष्टास्रमञ्जकुंडं च सप्तस्रं निधिसायने ॥ राज्ञा साध्ये च पंचाक्षं कन्याप्राप्तांत्रि
 स्रकम् ॥ २१ ॥ यावन्निम्नं भवेद्विस्तारस्तावदेव तु ॥ कुंडानुरूपतः कार्यमिखलसर्वतोभूयः ॥ २२ ॥ अयुतादिषु हौमेषु मखलयाज
 येत्सुधीः ॥ निम्नप्रमाणे चात्रापि मूलसार्धा गुलत्यजेत् ॥ २३ ॥ कोणवेदसैमान्यं तथा योग्यमनुक्रमात् ॥ मुष्टिहस्ते समुत्तेये तां च गुलप्र
 रिष्कृतः ॥ २४ ॥ अस्ति मात्रा कुंडे तु त्रिधैर्गुलतः क्रमात् ॥ एकहस्तमिते कुंडे च द्वास्त्रिचयनगुलाः ॥ २५ ॥ सप्तमे खलकशुल्लक्ष
 होमे न शस्यते ॥ पंचमे खलकं वा थलक्ष कोट्या च योजयेत् ॥ २६ ॥ एकां गुलादिमानेन नैमित्तं वयेत्सुधीः ॥ चतुर्हस्तमिते कुंडे तावदेव
 गुणगुलाः ॥ २७ ॥ वसुहस्ते भानुपंक्तिर्युग्महीनेऽपि ताः क्रमात् ॥ सर्वाः समाग्रहमखे मखलस्य हस्तके ॥ २८ ॥ पार्श्वतो योजयत्तत्र यखलस्ता
 यथाक्रमम् ॥ सार्धा गुलादिमानेन नैमित्तं संवधयेत्सुधीः ॥ २९ ॥ एकमेखलयागेन योजयेच्छक्तिभावतः ॥ होमाधिक्ये बहुफलमन्यूनं नार्थिकमेव
 त् ॥ ३० ॥ कुंडस्य रूपं जानीयात्परमं प्रकृतेर्वपुः ॥ ततो होमशतगुणं स्थण्डिलस्वरूपं फलम् ॥ ३१ ॥ षट्चतुर्धा गुणायामावित्ता रो
 न्रतिशालिनी ॥ एकां गुलं तु न्यग्रं कुर्यादपि दधोमुखम् ॥ ३२ ॥ एकैकं गुलं तेषां निष्कुंडशून्येषु वर्धयेत् ॥ समस्ये मखलायाः
 सपर्याया सुलक्षणा ॥ ३३ ॥ स्थापयेत्कुंडकोणे बुधानां तद्विजततमाः ॥ कुंडानां कल्पयेन्नाभिं कुटवंतु जसन्निभाम् ॥ ३४ ॥ तत्कुंडा
 नुरूपं वा सुव्यक्तं सुमनोहरम् ॥ यानि कुंडे यानि मञ्जकुंडेनाभि च वर्धयेत् ॥ ३५ ॥ यावद्द्वयप्रमाणे न अर्धा गुलक्रमाद्वाहिः ॥ नाभिं प्रवर्धयेदं
 कुंडानां रूपतो यथा ॥ ३६ ॥ तत्र तत्र भवेत्कुंडं विवशून्यं न होमयेत् ॥ शिवशक्तिस्तथा योगात्मकमवत्पद्यते यतः ॥ ३७ ॥ अवदोऽपि उनादिव
 विवश्रयातः सदा शिवः ॥ न कुप्यादेक्याहीनं मरणं च समुद्दिशेत् ॥ ३८ ॥ त्रयोदशगुलं हि त्रिगुलं तत्र तथापि वा ॥ महातीर्थसिद्धिनेत्रवन्नयं
 भुगृहे कुले ॥ ३९ ॥ तस्य दक्षिणदिग्भागे अग्रतो मंडलं लिखेत् ॥ तत्र पूजाप्रकर्तव्या पूर्वपदानेन च श्रयेत् ॥ ४० ॥ अर्कहस्तांतिरेषु योच्छते

ध्वतिशतेनवा ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॐ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 यस्ययज्ञस्ययन्मानंतत्तुतेनैवयोजयेत् ॥ अमानेनहोतयज्ञस्तस्मान्मानंनहायेत् ॥ १ ॥ अतार्थप्रथमंमानंशतसहस्रमेवच ॥ अयुतंचत
 थालक्षंकोटिहोममतःपरम् ॥ २ ॥ अतःपरंतुविभवेराजवान्योद्विजोत्तमाः ॥ नससिद्धिमवाप्नोतिअयागफलभाभवेत् ॥ ३ ॥ विपाकंक्रमे
 णांसर्वनरःप्रप्नोतिसर्वदा ॥ शुभाशुभंतोनित्यंप्राप्नोतिमनुजकिल ॥ ४ ॥ बुक्ताश्चापिग्रहस्तत्रनिन्यंशान्तिकपैष्टिके ॥ तस्मात्प्रत्यत्नतो
 भक्त्यानित्यपूजायाविधि ॥ ५ ॥ अद्रुतेचतथाशांतिंकुर्याद्रक्षितसन्वितः ॥ तस्माद्ब्रह्माभिगतिंशुभाशुभफलंबलु ॥ ६ ॥ अद्रुतेषु
 चसर्वेषुअयुतंकारयेन्नरः ॥ होमंयथाभिरुचितंपौष्टिकाम्यक्रमणि ॥ ७ ॥ लक्षहोमंकोटिहोमंराजाकुयद्यथाविधि ॥ अन्यःशतादिकंकु
 र्यादयुतंविभवेसति ॥ ८ ॥ ग्रहाणालक्षहोमस्तुकोटिहोमस्तथाकलौ ॥ निधिहोमंचाभिचारंतत्रकुर्याद्ब्रह्माश्रमी ॥ ९ ॥ यत्रयत्रजपःकार्या
 होमोवायत्रकुत्रचित् ॥ मानैवचकर्तव्यमानादौचाष्टकंन्यसेत् ॥ १० ॥ शुभसाध्यंनकर्तव्यंयुगमतोभयमादिशेत् ॥ लक्षसततालसंख्या
 कोटिहोमेचविंशतिः ॥ ११ ॥ एकत्रिंशद्दिनैर्वापिनकुर्याज्जन्ययकचित् ॥ आरंभस्त्रिसहस्रःस्याद्वितीयेऽष्टसहस्रकः ॥ १२ ॥ तृतीयेतु
 सहस्रंस्याद्ब्रह्माध्यःस्मृतोविधिः ॥ पंचाहेचसमारंभेसहस्रंजुहयाहुयः ॥ १३ ॥ द्वितीयेद्विहिसाहस्रंतृतीयेतुसहस्रकम् ॥ पुणसाहस्रकंपुंयं
 चाहेषमीरितम् ॥ १४ ॥ नवहेकल्पेयल्लक्षमेकैकांगदिनेदिने ॥ पंचमेचतथापेष्टकुलेभागद्रयाधिकम् ॥ १५ ॥ कोटिहेचतिथ्यगेशत
 भागेनकल्पयेत् ॥ नयूननाधिकंप्रमेतन्मानमुदाहृतम् ॥ १६ ॥ नित्यमेकंदिनेदद्यात्पृथङ्नित्यंनचाचरेत् ॥ सप्तभाजेषेत्रित्यंपंच
 तारेणस्विष्टकृत् ॥ १७ ॥ अयुतेलक्षहोमेचकोटिहोमेचसर्वदा ॥ प्रथमेदिवसेकुर्याद्वैतानांचस्थापनम् ॥ १८ ॥ महोत्तवेद्वितीयेतुबलिदा
 नंतथैवच ॥ त्र्यहसाध्येत्रिजत्रेचपूर्णकृत्वाविसर्जयेत् ॥ १९ ॥ पंचाहेतुतृतीयेद्विबल्लिदानंप्रशस्यते ॥ सप्ताहेचाष्टदिवसेनवाहंप
 चमेऽहनि ॥ २० ॥ पंचाहेद्वादशाहेतुद्वात्रिंशत्षोडशेऽहनि ॥ इतोऽन्यथानकुर्वीतानत्रयज्ञफलंभेत् ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्यम
 हापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॐ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ कुंडानामथसंस्कारेष्वन्येक्षात्रिसंतया ॥ असं

स्फुतेचार्थानिस्तस्मात्संस्कृत्यहोमयेत् ॥ १ ॥ अष्टादशश्रुःसंस्काराःकुंडानंतत्रदेशिताः ॥ तारेणविक्षयेत्स्थानंकुंडगतोयैःप्रसे-
 चयेत् ॥ २ ॥ त्रिसूत्रीकरणपश्चादृतसूत्रंनिपातयेत् ॥ वारेणक्रीलकंदद्यान्नारसिंहेनकुङ्कुलम् ॥ ३ ॥ जिह्वाप्रकरूपयेत्पश्चात्तस्मादग्निं
 समाहरेत् ॥ नचम्लेच्छुहादग्निंनशूद्रनिलयात्कचित् ॥ ४ ॥ नदीपर्वतशालाच्चन्निहस्तात्परिजयेत् ॥ संस्कृत्यपरिशुद्धायात्रिया
 कुत्वासुमुद्धरेत् ॥ ५ ॥ तमग्निं प्रतिगृह्णायादात्मनोऽभिमुखंयथा ॥ वह्निर्वीजेनमतिमाच्छिद्यबीजेनप्राक्षयेत् ॥ ६ ॥ वागीशरिमृत्सतां
 वागीश्वरसमागताम् ॥ ध्यात्वासमीरणंदद्यात्कामस्तुपद्यतेततः ॥ आकालबीजेनऐशान्यांयोनावग्निंविनिक्षिपेत् ॥ पश्चादेवस्यदेव्याश्चदद्यादा
 चमनयिकम् ॥ ८ ॥ पितृपिंगलदहदहपच्युग्ममुदीर्यच ॥ सर्वज्ञाज्ञापयस्वाहामंत्रयंवह्निपूजने ॥ ९ ॥ वह्निर्वर्हिषिसंयुक्ताःसादिप्यताःस
 विंदवः ॥ वह्निमंत्राःसमुद्दिष्टाद्रिजानंमंत्रमोरितम् ॥ १० ॥ जिह्वास्तास्त्रिविधाःप्रोक्तायज्ञेदत्तेनसत्तमाः ॥ हिरण्यामाज्यहोमेषुहोमयेत्स
 यतात्मनः ॥ ११ ॥ त्रिमध्वत्तैयत्रहोमंकार्णिकार्यांचहोमयेत् ॥ कनकास्यानुकृष्णास्याद्धिरण्याशुभ्रतातथा ॥ १२ ॥ बहुरूपातिरूपाचसा
 त्विकोयोगकर्मसु ॥ विश्वमूर्तिस्फुलिगिन्यौधूप्रवर्णमनोयथा ॥ १३ ॥ लोहितास्यात्करालस्यात्कालिभासस्यइत्यपि ॥ एताःसप्तनिशुजी
 तविज्ञेयाःऋकर्मसु ॥ १४ ॥ समिद्धेदेषुयाजिह्वास्तास्तुतेनैवयोजयेत् ॥ हिरण्यामाज्यहोमेषुहोमयेत्संयतात्मनः ॥ १५ ॥ त्रिमध्वत्तै
 र्यथाहोमंकार्णिकार्यांचहोमयेत् ॥ शुद्धक्षरिणरक्तार्यानेत्यिकेषुप्रभास्मृता ॥ १६ ॥ बहुरूपापुष्पहोमेकृष्णाचान्नपयसैः ॥ इक्षुहोमेपद्म
 रागासुवर्णपद्महोमेके ॥ १७ ॥ लोहितापद्महोमचक्षेतावैविल्वपत्रके ॥ धूमिनीतिलहोमेचकाष्ठहोमेकरालिका ॥ १८ ॥ लोहितस्या
 त्पितृहोमेतोज्ञेयामनजवा ॥ वैश्वानरंस्थितहोमेसमिद्धोमेषुसत्तमाः ॥ १९ ॥ समानमाज्यहोमेचनिषण्णशेषस्तुषु ॥ आन्यास्तुजुहुया
 द्रह्मोपिपतिसर्वकर्मसु ॥ २० ॥ कर्णहोमैर्वैविव्याधिर्नैत्रतद्वयमीरितम् ॥ नासिकार्यामनःपीडामस्तंकेध्वानसंशयः ॥ २१ ॥ शुद्धोविपत्करं
 चैवतस्मात्तत्रनहोमयेत् ॥ साधारणमथोक्थेवह्निंजिह्वाश्चकीर्तिताः ॥ २२ ॥ प्रवक्ष्यामि विधिकृत्स्यद्विशेषपुनःशृणु ॥ घृताहुतौहिरण्या
 ख्यरागगणापाणिहोमतः ॥ २३ ॥ वक्राख्यातामहद्वोमेकृष्णाभासाक्रतोमता ॥ सुप्रभासोदकविधौबहुरूपातिरूपिका ॥ २४ ॥ पुष्पपत्र

विधौहोमेवहोमजिह्वाःप्रकीर्तिताः ॥ नवासंकल्पयेत्कुण्डेशूद्राकारविभेदतः ॥ २५ ॥ इन्द्रकोष्ठंमस्तकंस्त्रयादीनाम्येचमस्तके ॥ तत्काष्ठराधे
द्वेनेत्रेद्रौकैरौचपदकमात् ॥ २६ ॥ अविशिष्टंभवेत्पुच्छंमध्येचोदरसंभवम् ॥ उदरेहोमयेत्पुष्टिमन्त्रं पायसकंचयत् ॥ २७ ॥ हुत्वाग्रीहण
णंतत्रकर्णेषुष्पाहुर्तिहुनेत् ॥ वामकर्णेषामनेत्रेदुनेदब्जादिकंबुधः ॥ २८ ॥ श्रवणेचैवेनेत्रेचदक्षिणेचक्षुषण्डकम् ॥ वामपादेवामकरेअभिचा
रेषुशस्यते ॥ २९ ॥ मारणेपुष्पदेशेतुनचान्यहोमयेत्क्वचित् ॥ विपत्करंविजानीयाद्धनिःसर्वविनाशकृत् ॥ ३० ॥ चंदनागरुकर्पूरपाट
लायूथिकानिभः॥पावकस्यसुतोगंधःसमंतात्सुमहोदयः॥३१॥प्रदक्षिणस्त्यक्तल्पच्छत्राकाशिथिलाशिखा॥शुभदायजमानस्वरज्यस्त्रया
पिपिशेषतः ॥ ३२ ॥ छिन्नवृत्ताःशिखाःकुर्यान्त्युर्ध्वनपरिक्षयः ॥ निर्वप्यमरणविद्यान्महाधूमाकुलेऽपिच ॥ ३३ ॥ एवंविषेदुदपेषुप्राय
श्चित्तंसमाचरेत् ॥ अष्टाविंशदुतस्त्यक्त्वाब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ ३४ ॥ मूलेनज्येन जुहुयाज्जुहुयात्पंचविंशतिम् ॥ महाह्मनंप्रकृतंव्यंजि
कालंहारिपूजनम् ॥ ३५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिप्रथमभागेपंचदशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ नि
त्यनैमित्तिकैवयथागौचसमाप्तके ॥ होमावसानेप्रजपेदुपचारांश्चषोडश ॥ १ ॥ दद्यात्समरिणंपश्चात्प्रीठपूजांसमाचरेत् ॥ गृहत्वार
क्तपुष्पंचध्यायेद्ब्राह्मणविधि ॥ २ ॥ इष्टशक्तिस्त्वस्तिकाभातिमुच्चैर्दोषदोषैर्भोर्धारयन्तंवरंतम् ॥ हेमाकल्पपद्मसंस्थत्रिनेत्रध्याये
द्ब्रह्मिब्रह्ममौलिनज्जटाभिः ॥ ३ ॥ पूर्वादिद्वारदेशेषु कामदेवंशतक्रतुम् ॥ वराहंपण्मुखैचैवगंधाद्यैःसाधुपूजयेत् ॥ ४ ॥ आवाह्यस्थाप
येत्पश्चादष्टसुद्राःप्रदर्शयेत् ॥ दत्त्वासनंस्वागतंचदद्यात्पाद्यादिचत्रयम् ॥ ५ ॥ अतःपूर्वादिपात्रेषुयावताचहुताशनम् ॥ सुवर्णवर्णममलंस
मिद्धंसर्वतोमुखम् ॥ ६ ॥ महोदरमहाजिह्वाआकाशत्वेनपूजयेत् ॥ तारकादीन्समानेचगंधैःपुष्पैःपृथग्विधैः ॥ ७ ॥ तत्रैवजिह्वास्त्रिविधाध्या
येन्मंत्रपुरःसराः ॥ वक्ष्यमाणेनमंत्रेणउपचारैरनंतरम् ॥ ८ ॥ त्वमादिःसर्वभूतानांसंसारार्णवतारकः ॥ परमज्योतेरूपस्त्वभासनसंफली
कुरु ॥ ९ ॥ दद्यादासनमेतेनपुष्पगुच्छत्रयेणतु ॥ पुटांजलिततोवद्धापृच्छेत्कुण्डलपूर्वकम् ॥ १० ॥ वैश्वानरनमस्तेऽस्तुनमस्तेहव्यवाह
न ॥ स्वागतंतुसुरश्रेष्ठशान्तिकुरुनमोऽस्तुते॥११॥नमस्तेभगवदेव आपो नारायणात्मक ॥ सर्वलोकहितार्थार्थपावंचप्रतिगृहताम् ॥ १२ ॥

नारायणपरं धाम ज्योतीरूपसनातन ॥ गृहाणाध्यमयादन्तिथिरूपनक्षोऽस्तुते ॥ १३ ॥ जगदादित्यरूपेण प्रकटयति यः सदा ॥ तस्मै प्र
 काशरूपाय नमस्तेजातवेदसे ॥ १४ ॥ धनं जनयनमस्तेऽस्तु सर्वपापप्रणाशन ॥ स्नानीयेत मया दत्तं सर्वकार्थसिद्धये ॥ १५ ॥ हुताशन
 महाबाहो देवदेव सनातन ॥ शरणेते प्रयच्छामि देहि मे परमपदम् ॥ १६ ॥ ज्योतिषं ज्योतीरूपस्त्वमनादिनिधनाच्युत ॥ मया दत्तं मलं कारमलं
 कुरु नमोऽस्तुते ॥ १७ ॥ देवदेवा मुदं यान्ति यस्य सम्यक्समागतात् ॥ सर्वदोषोपशान्त्यर्थं गोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥ त्वं विष्णुस्त्वं
 हि ब्रह्मा च ज्योतिषां गतिरीश्वर ॥ गृहाण पुष्पं देवशसालुपं जगद्भवेत् ॥ १९ ॥ देवतानां पितृणां च सुखमेकं सनातनम् ॥ धूपोऽयं देवदेव शृष्ट
 ह्यतं तिधं जय ॥ २० ॥ त्वमेकः सर्वभूतेषु स्थावरपुचरेषु ॥ परमात्मन् अपराकारः प्रदीपः प्रतिगृह्यताम् ॥ २१ ॥ नमोऽस्तु यज्ञपतये प्रभवजा
 तवेदसे ॥ सर्वलोकहितार्थानैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् ॥ २२ ॥ हुताशन वनमस्तु भ्यनमस्ते रुक्मवाहन ॥ लोकनाथ नमस्तेऽस्तु नमस्ते जातवेद
 से ॥ २३ ॥ इत्यनेन तु मंत्रेण दद्यादिव्येऽप्यधीतकम् ॥ सर्वस्वं यज्ञसूत्रं च परमांशं समाक्षिकम् ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणस्य व्यसपत्न
 णि प्रथमभाष्योऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ यज्ञभेदां त्रिभेदं च वक्ष्ये शास्त्रमतं यथा ॥ यथावेदास्तु सारेण यथायहण्या
 जनम् ॥ १ ॥ शतार्धैवाह्निरुदिष्टः शतार्धैकादशपः स्मृतः ॥ द्यूतप्रदीपके विष्णुस्त्रिन्ध्यागो वनस्पतिः ॥ २ ॥ सहस्रे ब्राह्मणानां स अयुते हरिरु
 च्यते ॥ लक्षहोमे तु वह्निः स्यात्कोटिहोमे हुताशनः ॥ ३ ॥ वरुणः शान्तिके ज्ञेयो भारणे ह्यरुणः स्मृतः ॥ नित्यहोमेऽजलानां स प्रायश्चित्ते हुताशनः
 ॥ ४ ॥ लोहितश्चाग्नयज्ञेयो ग्रहाणां प्रत्यनुक्रमात् ॥ देवप्रतिष्ठायां तु लोहितः परिकीर्तितः ॥ ५ ॥ प्रजापतिर्वस्तु यागो मंडपे वापि पद्मके ॥
 प्रार्थाच्चैव नाराख्यो महाहविर्भुजः ॥ ६ ॥ गोदाने च भवेद्बृहद्व्याहृतः कन्यादाने तु गोऽजकः ॥ तुलापुरुषदाने च धात्रिः परिकीर्तितः ॥ ७ ॥
 वृषोत्सर्गे भवेत्सूर्योऽवसानांतरविः स्मृतः ॥ पावकौ वैश्वदेवौ च दक्षिणश्च जनार्दनः ॥ ८ ॥ त्रासने च भवेत्कालः क्रव्यादः शरदहने ॥ पर्णदह
 यमो नाम ह्यस्थिदाहोऽष्टाङ्गिकः ॥ ९ ॥ गर्भाधाने च मरुतः संप्रतिपलः स्मृतः ॥ पुंसवने त्विन्द्राख्यातः श्रद्धास्तेऽथागकभणि ॥ १० ॥
 नामसंस्थापने चैव मुपन्यस्ते च पार्थिवः ॥ निष्क्रमेहाटकश्चैव प्राज्ञाने च शुचिस्तथा ॥ ११ ॥ पंडान्नश्चूडयां त्रितदेऽसि सुद्रवः

१ चूडाकर्मणि सभ्यः स्याद्भूतादेशे च माधवः-इ०पा०।

वीतिहोत्रोपनयेसमावर्तधनंजयः ॥ १२ ॥ उदरेजठराग्निश्चसुद्वेढवानलः ॥ शिखायांचविमुद्ग्रायस्वरस्याग्निःसरीसृपः ॥ १३ ॥
 अथाग्निर्मथरोनामरथाग्निर्जातेवेदसः ॥ गजाग्निर्मदरश्चैवसूयाग्निर्विध्यसंज्ञकः ॥ १४ ॥ तोयाग्निंरुणेनमन्नाह्वयमिहविमुजः ॥
 पर्वताग्निःकतुमुजोदावाग्निःसूर्यउच्यते ॥ १५ ॥ दीपाग्निःपावकोनामग्नाग्निर्धरणीपतिः ॥ घृतमग्निश्चनलोवयुःसूतिकाग्निश्चराशः ॥ १६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमःअग्नेऽग्निनामवर्णनंनमस्तदोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ६९ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ अथातोहोमद्रव्याणांप्रमाणमभिधीयते ॥ प्रमाणेचाप्रमाणेचनिष्फलंभवतिशुक्लम् ॥ १ ॥ कर्षेक्षान्द्रुतंहेमेशु
 क्तिमात्रंपयःस्मृतम् ॥ तत्समंपंचगव्यंचदधिदुधंतथामधु ॥ २ ॥ मुष्टिमानेनपृथुकालाजाःस्युर्मुष्टिसंमिताः ॥ शर्करासुष्टिमात्रंचशर्करा
 तोलकंबिदुः ॥ ३ ॥ द्वितोलंकुण्डंविद्यादिक्षुपर्वविधिर्भवेत् ॥ एकंकंपत्रपुष्पाणिशालूकस्यत्रिसुष्टिकम् ॥ ४ ॥ एकलमेनजुहुयान्नपृथ
 ग्जुहुयात्काचित् ॥ सवृतंकंजपापुष्पकेशरतंत्सवृतकम् ॥ ५ ॥ एकैकशःफलानांजलजानांतथैवच ॥ जीर्दंसाःफलमानेनपिष्टकानांप्रसं
 ख्यया ॥ ६ ॥ वसंतंकंधात्रिमानेमोदकस्यप्रमाणतः ॥ एकैकशःफलानांचपातुल्लिगत्रिवंडकम् ॥ ७ ॥ अष्टधानालिकेरस्यवनसंद
 शधाभवेत् ॥ पद्मबीजप्रमाणेनकूष्माण्डांचाष्टधाभवेत् ॥ ८ ॥ उर्वारुकंचाष्टयाचगुडूचीचतुंगुलम् ॥ पूगमानंचमांसस्यसगुंडंतद्वद्वयते
 ॥ ९ ॥ अन्यत्रवदरीमानंतिंदुकंचित्रिधाकृतम् ॥ काष्ठंप्रादेशमात्रंस्याद्दूर्वाश्चत्रिपत्रकम् ॥ १० ॥ पत्रभूर्जचगृध्राच्छवीप्रोदसमा
 त्रकम् ॥ ग्रीहयोमुष्टिमात्राःस्युःशुक्तिमानेनसर्पपाः ॥ ११ ॥ मरीचाःस्युर्वैभानेनमृणालंचाथमूलकम् ॥ सप्तवंडंचवार्तकीत्रिपुष्टश्चत्रिधो
 दितम् ॥ १२ ॥ चंदनागुरुकपूरकस्तूरिकुंकुमानिच ॥ तित्तिडीबीजमानेनसमुद्दिष्टानिदेशैः ॥ १३ ॥ समिधाष्टवनेत्रंगतिलानां
 पिमध्यतः ॥ दशकंप्लावनेनसहस्राणांशतंविना ॥ १४ ॥ एवंग्रीहिप्लावनेचकाष्ठावदिक्षुदंडकम् ॥ प्रोक्षणंसुदुष्पाणालतादीनांतथैवच
 ॥ १५ ॥ पायसात्रेतथात्रेचमोदकेपिष्टकेऽपिच ॥ शाल्याशक्तेनजुहुयाद्द्रव्यतयैव्यत्ययफलम् ॥ १६ ॥ विल्वपत्रस्यपुवनंदंहित्वाच
 प्लावयेत् ॥ वृतंसंप्लावनादेवफलंहरतिराक्षसः ॥ १७ ॥ विल्वपत्रस्यपूर्वार्धमासमेणयोगेयेत् ॥ पत्रत्रयंतथाहोषेछिन्नोभिन्नोऽतिदूषणम् ॥ १८ ॥

आज्यस्थालीघृतमयीमृन्मयीचसमाश्रयेत् ॥ १७ ॥ अथताम्रमयीकार्यानचसातत्रयोजयेत् ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहपुरा
 णेमध्यमपर्वणिप्रथमभोगेब्रुवद्वीनिर्णयोनमैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ अथपूर्णवोर्यैवश्येयश्रावं
 द्रार्थवेदिनाम् ॥ यस्यसम्यक्सुस्थानात्संपूर्णस्यादितिस्थितिः ॥ १ ॥ होमपूर्तौमोक्षकल्पःपूजतिऽध्योविधीयते ॥ अथतस्यैव
 पूर्णयांहतश्रीयज्ञश्रुता ॥ २ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनबुधोविन्यसेच्चरुम् ॥ पूर्णदत्त्वासवित्रध्वं ब्राह्मणभोजयेत्ततः ॥ ३ ॥ ग्रहं प्रावे
 इयचततःकुलपूजांसमाचरेत् ॥ सप्ततेदेहिमेपूर्णापुनान्वितिक्रयक्रमात् ॥ ४ ॥ नियोजयेत्प्रतिष्ठायांनित्यनैमित्तिकेशृणु ॥ पुनान्विति
 ऋचापूर्णाप्रथमापरिकीर्तिता ॥ ५ ॥ सप्ततेतिद्वितीयास्याद्देहिमेतितृतीया ॥ पूर्णदर्वीचतुर्थीस्यात्कुलेवस्थाभद्रदेशिकः ॥ ६ ॥ उत्थाय
 दद्यात्पूर्णातुनोपविश्यकदाचन ॥ कनकायांचजिह्वायारक्तायांग्रहयागके ॥ ७ ॥ ग्रहहोमेशतातेचपूर्णाएकाविधीयते ॥ सहस्रांतियुगंदद्या
 दयुतांतितुर्थकम् ॥ ८ ॥ सहस्रांतितेदेकंपुष्पहोमचसत्तमाः ॥ पूर्णात्वेकसहस्रंतुदद्याद्यज्ञफलेप्सया ॥ ९ ॥ मृदुपुष्पाकृतौत्वेकाकेवले
 चेक्षुहोमके ॥ शतंद्वेचशतैवगर्भाधानान्नप्राशने ॥ १० ॥ सीमंतोन्नयनेचैवप्रायश्चित्ताकृतापुच ॥ वैश्वदेवचनित्येचपूर्णात्वेकाविधीयते
 ॥ ११ ॥ एवंक्षुचौसमौकृत्वाउपयुपरिविन्यसेत् ॥ यथानव्ययतेकृत्स्वानकल्पयतियावता ॥ १२ ॥ ऋषिच्छंदादिकंश्रुत्वप्रतिमं
 त्रस्यसत्तमाः ॥ अन्यथाल्पालपकफलं तस्मात्संन्यस्यहोमयेत् ॥ १३ ॥ सप्तमेतिब्राह्मणस्यऋषिःकौडिन्यभाषितः ॥ जगतीचभवेच्छं
 दोदेवताग्निःप्रकीर्तितः ॥ १४ ॥ देहिमेतिचमंत्रस्यप्रजापतिऋषिःस्मृतः ॥ अनुष्टुप्चभवेच्छंदोदेवतास्याःप्रजापतिः ॥ १५ ॥ पूर्णोदगीति
 मंत्रस्यशतक्रतुऋषिःस्मृतः ॥ छंदोनुष्टुप्समाख्यातंवह्निश्चैवात्रदेवता ॥ १६ ॥ पुनान्वितिचमंत्रस्यऋषिःस्यात्पवनःस्मृतः ॥ छंदोऽपि न
 गतीख्यातं देवताग्निश्चकीर्तितः ॥ १७ ॥ तुयं पूर्णयज्ञमध्येनकुलेद्विजसत्तमाः ॥ नचाग्निषंयज्ञमध्येअभिषेकंचतर्पणम् ॥ १८ ॥ ऋत्विक् छं
 दःस्पृशस्सम्यदक्षिणांगमथापिवा ॥ यजमानःसपत्नीकोमहोत्सवपुरःसरम् ॥ १९ ॥ विश्वामित्रोऽयुतंतत्रहोमंकुथीद्विचक्षणः ॥ लवलीब
 दरीशस्तेपिचुर्मंदकच्छत्रकम् ॥ २० ॥ नागरंगंथातकीचपूर्णायांचविवर्जयेत् ॥ जप्यहानिरसंख्यातेहोमभ्रंशश्चाजायते ॥ २१ ॥ तस्मा

त्प्रागेवसतिलान्गणित्वास्थापयेत्पृथक् ॥ युगपद्गुणयेद्द्वयथनचंगिनकदाचन ॥ २२ ॥ धातक्याश्चफलैःसंख्याकर्तव्याफलमिच्छता ॥
 वदर्याश्चलवल्याश्चफलैःसर्वार्थसिद्धये ॥ २३ ॥ नागरंगफलैरेवधातक्यावकुलैःफलैः ॥ यज्ञहानिकरयस्मात्तत्तत्परिविजयेत् ॥ २४ ॥ कपूरचंद
 नैःकुर्याद्दोलिकांयज्ञसिद्धये ॥ गंगामृत्तिकयायुक्तःशुनिकामयवाद्भिजाः ॥ २५ ॥ रक्तगुंजफलैःसंख्यामुष्टिकामेषुयोजयेत् ॥ वाताधेयशतेवसहस्रे
 चतथैवहि ॥ २६ ॥ होतास्यादुतेनापिष्काहैवेदसंख्यया ॥ ऋणसाध्योभवेद्भोजोत्रयएवद्विजोत्तमाः ॥ २७ ॥ लक्षहोमेतुहोतरःषड्वपरिकी
 तिताः ॥ कोटिहोमेतुविप्राःस्तुःप्रशस्ताःपंक्तिसंख्यया ॥ २८ ॥ नवापंचदशदशकंपंचविंशमथापिवा ॥ कामक्रोधविहानाःस्तुःश्रुतिजःशांतचे
 तसः ॥ २९ ॥ नवग्रहमखेविप्राश्चत्वारोवेदवेदिनः ॥ अथवाऋत्विजौशांतौद्विवेपरिकीर्तितौ ॥ ३० ॥ कार्यययुतहोमेतुनप्रसज्येतविस्तरे ॥
 तद्भस्मदशधाचाष्टौनवहोमेतुऋत्विजः ॥ ३१ ॥ कर्तव्याःशक्तितस्तद्भस्मवारोऽपिपविभस्तराः ॥ तमेवपूजयेद्ब्रह्माद्वैवात्रान्वयथा
 विधि ॥ ३२ ॥ एकमप्यचयेद्ब्रह्मासहस्रेत्वेकब्राह्मणम् ॥ दक्षिणाभिःप्रयत्नेननिर्वहेदल्पवित्तवान् ॥ ३३ ॥ लक्षहोमस्तुकर्तव्योयदावित्ते
 भवेत्तदा ॥ यतःसर्वमवाप्नोतिकुर्यात्कामविधानतः ॥ ३४ ॥ पूज्यतेशिवलोकैचवस्वादित्यमरुद्गणैः ॥ यावत्कल्पशतान्यष्टावन्तेमोक्षमवा
 युयात् ॥ ३५ ॥ अकामोयस्त्विमंकुर्याच्छशहोमंयथाविधि ॥ शतकाममवाप्नोतिपदंनान्त्यमश्नुते ॥ ३६ ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रधनार्थीलभतेधनम् ॥ ३८ ॥
 भार्यार्थीलभतेभार्याकुमारीचशुभंपतिम् ॥ ३७ ॥ प्रहरज्यस्तथारान्यश्रीकामःश्रियमवाप्नुयात् ॥ यंकामयेतकामंसर्वप्राप्नोतिपुष्कलम् ॥ ३८ ॥
 निष्कामःकुरुतेयस्तु परब्रह्माधिगच्छति ॥ तस्माच्छतगुणःप्रोक्तःकोटिहोमःस्वयंभुवा ॥ ३९ ॥ आचार्यएवहोतास्याद्ब्रह्मणानामसंभवे ॥ नयोज
 येदेकमेवचायुतेहोमकर्मणि ॥ ४० ॥ दर्भोसनेऽतो नकुशेदृणेष्वेत्वेऽपिचापाषाणमृत्तिकायांचनचवस्त्रासनेकचित् ॥ ४१ ॥ तत्रदारुमयकुश
 दागमंभजतेद्विजः ॥ दानंदवाच्चहोमांतैर्पूर्णादौचयथाभवेत् ॥ ४२ ॥ द्विजसंस्कारकार्येषुपूर्णादौचापिदक्षिणा ॥ मंत्रोपासनकार्येषुसोमयाग
 श्रमेधके ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ४४ ॥ मृतउवाच ॥ ॥ अथातोमंडलंवर्येषु
 राणेषुथादितम् ॥ यदधीनाभवेत्तिद्धिस्तस्मात्कुर्यात्समाहितः ॥ १ ॥ देवाःपद्मासनस्थाश्चभविष्यतिवसंतिच ॥ विनाञ्जनाचैरेव

मर्चितेयक्षिणीहेत् ॥ २ ॥ अतोमंडलविच्छेदंयस्माद्दशगुणंभवेत् ॥ रजःसाध्येऽतगुणंकेवलेद्रिगुणंफलम् ॥ ३ ॥ त्रिशतंनदनेसा
 ध्येसहस्रंचरजोऽष्टकम् ॥ रजोभिःषोडशैर्विवंशतंशतमनंतकम् ॥ ४ ॥ यन्त्रेमणौशालग्रामेप्रतिमायांविशेषतः ॥ महालयैर्महायोनौ
 रक्तालिंगेचसाधिकम् ॥ ५ ॥ रजोयुक्तंलिखेद्यस्तुपूजाकार्यैर्विभूतये ॥ करणादिफलंयस्मात्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ६ ॥ चतुरस्रंनवदूहकोच
 प्राणंचतुर्विधम् ॥ कामविजंजव्रनाभंविघ्नराजंजाह्वयम् ॥ ७ ॥ पारिजातंचद्रावैबसूयैकांतंचशेखरम् ॥ शतपत्रंसहस्रांनयनाभं
 चमुष्टिकम् ॥ ८ ॥ पंचाब्जंचवैभनांकं कामराजंचपुष्करम् ॥ अष्टाक्षिंचैवश्रीविपंपडंनव्यस्त्रमेवेतु ॥ ९ ॥ चत्वारिंशत्तथापंचस्तथाधिकं
 परिसंख्यया ॥ चतुरस्रंनवदूढं वैष्णवेयागकर्मणि ॥ १० ॥ प्रशस्तंचापिगोमैधेक्रौंचंभ्राजंचतुर्विधम् ॥ सुभद्रंचाश्वमेधंचरमेधेनराशनम्
 ॥ ११ ॥ सर्वत्रसर्वतोभद्रंचतुरस्रंसुभद्रकम् ॥ कामराजंतथात्र्यस्तमष्टाक्षिंचपडस्तकम् ॥ १२ ॥ शक्तानां कामपक्षेचपंचसिंहसिं
 महत् ॥ ध्यानाचलेमेरुपृष्ठंमणिमुक्ताचलेष्वपि ॥ १३ ॥ सहस्रंशतपत्रंचअन्नदानेति लाचले ॥ हरिवल्लभंराजसूयेतोमयागेबुधस्त्यते
 ॥ १४ ॥ प्रतिष्ठायांसुभद्रंचसर्वतोभद्रमेवच ॥ जलाशयप्रतिष्ठायांविघ्नराजंप्रशस्यते ॥ १५ ॥ षट्प्रस्त्यापनेचवगजाहंतुरणासनम् ॥
 शतपत्रंलक्षहोमेअयुतेचतुरस्तकम् ॥ १६ ॥ यस्ययज्ञस्ययद्रिवंततुतेनवयोजयेत् ॥ इतोऽन्यथाभवेदोषोविपरितेज्ययोगिनिः ॥ १७ ॥
 द्विहस्तंचतुरस्रंचवेदिकापारिकीर्तिता ॥ चतुरंगुलोच्छ्रायमितंषडंगुलमथापिवा ॥ १८ ॥ षडंगुलंनवदूहेष्वयमेवज्ञकोविदः ॥ एतं
 गुलसमुत्सेधःकर्तव्यःसुसमाहितैः ॥ १९ ॥ क्रौंचप्राणेतुयहस्तंसुष्टिहस्तंसुच्छिन्नम् ॥ मध्यद्वयेहीनकरं कनिष्ठं त्र्यंगुलाधिकम् ॥ २० ॥ तुयो
 द्वित्रिकमाङ्गानिमुच्छ्रायेद्विजसत्तमाः ॥ पारिजातंचद्रविंभूर्यकांतंचशेखरम् ॥ २१ ॥ ग्रहाणांशैष्टिकपक्षेऽन्नशालासिद्धिसाधने ॥ नियोजयेत्तत्रतत्र
 वेदिकाचक्रकत्रयम् ॥ २२ ॥ प्रथमेमुष्टिहस्तःस्यात्संपूर्णोऽपमानकैः ॥ नवलाभेचपंचाब्जंकरत्रयमुदाहृतम् ॥ २३ ॥ शेषांचैवपरिष्ठाप्य
 बलाभित्तिवेदिकांविज्ञेयाद्विजशार्दूलायथाकाम्येषुयोजयेत् ॥ २४ ॥ अथवाव्यत्ययेदोषस्तस्माद्यत्नेनसाधयेत् ॥ दशहस्तंचाष्टहस्तंचअष्टहस्तं
 चषोडशम् ॥ २५ ॥ मुष्टिबाहुश्चप्रादेशंयथैषोडशांशके ॥ हस्तोत्सेधंचकर्तव्यंहीनेहीनंचद्वासायेत् ॥ २६ ॥ दर्पणाकारं कुर्याद्यागेऽंशान्ति कर्म

णि॥ हानं कुर्यात्प्रत्यन्तेन प्राकारं परिस्तवेत् ॥ २७ ॥ निशारैर्गोमयैश्च वैदिकां च प्रलेपयेत् ॥ स्वर्णरत्नमयैस्तौगैरभिषिच्य कुशोदकैः ॥ २८ ॥
 हीनवीर्यगवानां च पुरीषेषु कंतथा ॥ कपिलायाश्च यत्नेन कुंडमंडलेपने ॥ २९ ॥ वज्रयेत्सर्वयगेषु स्थण्डिलेषु प्रत्यन्ततः ॥ विनासूत्रैः की
 लकेन मंडलेन वसूत्रयेत् ॥ ३० ॥ तस्मात्प्रत्यन्ततः कार्यं यत्सूत्रं यच्च कीलकम् ॥ अर्कहस्तमितं सूत्रं मृदुलाभं यंतथा ॥ ३१ ॥ पीतं शयस्त्र
 ङ्गवैचकीलकं स्वर्णनिर्मितम् ॥ रौप्यताम्रमयं कुर्याद्द्वैष्णवेयागकर्माणि ॥ ३२ ॥ गणनायके सुप्रशस्तं शौर्वैस्वामागमेव च ॥ ग्रहपशेतश्च
 ङ्गवैचकीलकं स्वर्णनिर्मितम् ॥ ३३ ॥ पौडशे चार्कहस्ते च तत्र नेमिपुत्रं भवेत् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे
 म्यकच्छपस्य द्विजोत्तमाः ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ इति मध्यमपर्वणि प्रथमभागः समाप्तः ॥ १ ॥ ७३ ॥ ॥
 एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अर्कगुलमितं क्षेत्रं च तुरसं प्रकल्पयेत् ॥ १ ॥ गुणगुलं प्रतिदिशं यथैतं भुवि चक्षणः ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ अथोद्धारं प्रवक्ष्यामि च तुरसं प्रादिकस्य च ॥ अर्कगुलमितं क्षेत्रं च तुरसं प्रकल्पयेत् ॥ १ ॥ गुणगुलं प्रतिदिशं यथैतं भुवि चक्षणः ॥
 चतुरस्रं समं कुर्याद्विष्टरप्रादं गुलम् ॥ २ ॥ द्विहस्ते चैव सूत्राग्रेऽन्यं गुलानि समंततः ॥ चतुरस्राकृते पश्चाद्दिहस्तेन मपि जायते ॥ ३ ॥ एवं षो
 ऽंशहस्तान्तं वधयेत्क्रमतः स्वयम् ॥ हस्ते विनिर्यं विप्रारचयेन्मंडलं मुधीः ॥ ४ ॥ द्वादशांगुलकल्पान्यामधुहस्ते च मंडले ॥ द्विहस्तेन हस्तं
 मात्रं स्याद्दिहस्तं तु चतुष्करं ॥ ५ ॥ पञ्चमानं च तु द्वादशं तु वृत्तं कुर्यात्समंततः ॥ प्रथमे कार्णिकार्थे केसरानि द्वितीये के ॥ ६ ॥ तृतीये दलं
 धीश्च दलाप्राणि चतुर्थे के ॥ कार्णिका पीतवर्णेन शुक्लेन पंकजं लिखेत् ॥ ७ ॥ केसरान्निविधाः प्रोक्ता मूलमध्याग्रे देशतः ॥ मूले शुक्लारुणा मध्ये पीता
 आग्रे प्रतिष्ठिताः ॥ ८ ॥ पत्रसंधिर्भवेच्छ्यामः कोणैरक्तेन रंजयेत् ॥ देवान्नाणिलिखेद्द्विष्टां पुरमध्यं च कोणके ॥ ९ ॥ अष्टांगुलप्रमाणं यथा
 वर्णविनादिताः ॥ शंभुगौरितथा ब्रह्मरामकृष्णेत्यनुक्रमात् ॥ १० ॥ सीमरे वांगुलोच्छ्रायं तत्तद्वर्णयोजयेत् ॥ शिवविष्णोर्महायागे शंभु
 मारभ्य दापयेत् ॥ ११ ॥ प्रतिष्ठार्यां चारामांतं कृष्णांतं च जलाशये ॥ दुर्गायागे च श्रीपक्षे ब्रह्मादीन्परिकल्पयेत् ॥ १२ ॥ ग्रहयागे च पीता
 दीन्कुर्याच्च न तदन्वया ॥ नवव्यूहमथोक्ष्ये पुराणमतसम्मतम् ॥ १३ ॥ सर्वचतुर्वर्णवत्कार्यं पंकजं विलिखेत् मुधीः ॥ तावत्संख्याहरणयोर्वैष्टये
 त्प्रक्रमादपि ॥ १४ ॥ शुक्लारुणैस्तथा पीतैः पीतारुणसितैरेवं स्वभावैः प्रतिभागके ॥ १५ ॥ कलायंत्रं तदेतच्च गुह्यं तत्रा

प्रक्रेणतु ॥ षोडशैर्विशमामनेतुसलिङ्गचाष्टपत्रके ॥ १६ ॥ एवमंडलमंत्राणां वर्जयेत्परमार्थतः ॥ तद्वन्मूलेषु क्रोशे राणि प्रकल्पयेत् ॥ १७ ॥
 दशदंडसमाकारं त्रिवर्णं प्रतिरजितम् ॥ आरंढ्यादशान्त्रे तु सर्वगुणप्रमाणतः ॥ १८ ॥ पतिनारं च सर्वत्र तन्मध्ये शोणतुंडकम् ॥ नवव्यूहमि
 दं शोक्तं धर्मकार्थदायकम् ॥ १९ ॥ ननु द्रुमैर्दलं कुर्यात्त्रिकुर्याद्ब्रह्मणुवे ॥ कुर्याच्च संगसेतीथ देवतायतनेषु च ॥ २० ॥ लिखित्वा चार्चयेद्य
 स्तुतुः शिवाय विहीनकः ॥ आविद्धो जायते सोऽपि परिजन्मनि जन्मनि ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण भविष्यमर्षिर्वाणिहितयि भागप्र
 थमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥ कौचप्राणं प्रवक्ष्यामि यथा वेदार्थवादिनाम् ॥ समंतत्सर्वतंत्रेषु गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ १ ॥ आत्सर्जोऽ
 रत्निमानेन द्विगुणं परिकल्पयेत् ॥ मध्ये वृद्ध्या तु तत्सूत्रं भ्रामयेत्कीलकोपरि ॥ २ ॥ चतुष्टयं न्यसेदृतं मध्यमाधमभावतः ॥ कर्णिका
 प्रथमे वृत्ते द्वितीये त्वथ के शरम् ॥ ३ ॥ तृतीये पद्मपत्राणि चतुर्थे षोडशच्छदाः ॥ शोभोपशोभे कुर्याच्च चतुरस्रे समेशुभे ॥ ४ ॥
 तद्दक्षिणाग्रं विलिखेत्पार्श्वयोः पक्षकद्वयम् ॥ तत्र पद्मगुणं कुर्यान्मध्यै चांगुलमंतरम् ॥ ५ ॥ शुक्लपीतं तथा रक्तं कृष्णं लोहितं सन्निभम् ॥
 संख्यातं ताम्रपर्णं च श्यामलं चाष्टकं रजः ॥ ६ ॥ शुक्लं तंडुलचूर्णं त्यं पीतं तु निश्यास्मृतम् ॥ रक्तं तु निश्यायोगाच्छंखचूर्णादिभिरवितम् ॥
 ७ ॥ कृष्णं पुलकादिदग्धं रक्तं पीतास्ययोगतः ॥ कुंकुमाभं पांडवं च रक्तधैतौर्विनिर्मितम् ॥ ८ ॥ ताम्रवर्णं कुंसुभेन श्यामलं विल्वपत्र
 जम् ॥ यवगोधूमचूर्णादियोगेन तुरजः स्मृतम् ॥ ९ ॥ सर्वरेखासु विभजेच्छुक्लं मध्ये तु पीतकम् ॥ कर्णिकायां केसरेषु शुभ्रमेव निपातयेत् ॥
 १० ॥ पूर्वादिक्रमयोगेन शुक्लादीनि प्रयोजयेत् ॥ पत्रसंधौ तु विभजेद्रजः सेकांतरक्रमात् ॥ ११ ॥ ततः षोडशपत्रेषु पूर्वादिक्रमतः भवे
 त् ॥ शुक्लपीतं तथा ताम्रं ततः संख्यातमेव च ॥ १२ ॥ श्यामलं कुंकुमाभं च रक्तं शुक्लं च कृष्णकम् ॥ पीतं ताम्रं च संख्यातं दशमं कुंकुमरक्त
 कम् ॥ १३ ॥ एवं दद्याद्विजः पूर्वैर्दशानंतं विभावयेत् ॥ क्रौंचमूर्ध्नि भवेद्रक्तं चतुरंगुलमानतः ॥ १४ ॥ तुंडभागे भवेत्पीतिं ग्रीवायां शुक्लमेव च
 ॥ पुच्छेर्विशतिपत्राणि औदौ पंचरजः क्रमात् ॥ १५ ॥ पङ्गुले च षड्भागे पीतेन परिकल्पयेत् ॥ ग्रीवायां शुक्लरजसाभा वितायां विशेषतः ॥
 १६ ॥ तत्र पीतादिकं लेखं पूर्वोक्तं च यथा भवेत् ॥ शुक्लादिकं प्रदद्यात्तु पात्रेषु कैकशः पृथक् ॥ १७ ॥ चतुरंगुले के पादे जानेरुर्व्ये तु पीत

कम् ॥ अधस्तात्तुभवेद्रक्ततदेवचतुरंगुलम् ॥ १८ ॥ अंगुलेनभवेच्छयामंगुलिष्वपिनिन्यसेत् ॥ एवंपक्षद्वयेनापिलिखेच्छुक्रंविभावये
 त् ॥ १९ ॥ पदेगुक्चंगुलिपुरक्तंइयमेनभावयेत् ॥ पूर्वाश्रमादिभोगुक्छस्याद्धारदेशतः ॥ २० ॥ दाक्षिणोत्तरतश्चैरक्तमर्णविनि
 दिशेत् ॥ महाक्रौंचमिदंज्ञेयमध्यक्रौंचमिदंशृणु ॥ २१ ॥ कानिष्टसर्वयज्ञेषुविद्यानांसतुतमम् ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामि सर्वतंत्रमतक्रमा
 त् ॥ २२ ॥ रक्तपंतरक्तपातैःकुर्यात्पुच्छचतुष्टयम् ॥ पूर्वदिक्मयोगुपुत्रातिथरणीतले ॥ २३ ॥ विलिखेन्मूलसंलग्नमहिःकोणचतुष्ट
 यम् ॥ कनिष्ठेऽष्टकुलंकुर्यात्पुच्छंकुर्याच्चतुर्विधम् ॥ २४ ॥ त्रिवृत्तमेष्टयेत्पश्चात्तितरकात्सितैःक्रमात् ॥ दृष्ट्वाजन्मशतोद्धूतं पापनाशये
 त् ॥ २५ ॥ पीतौवाविलिखेद्रात्रश्रयंतिसकलापदः ॥ अंतश्चक्रंमहिश्चक्रंशत्रेचप्रतिदर्शनम् ॥ २६ ॥ तस्यकल्पशतोद्धूतं पापनाशये
 त् ॥ २७ ॥ प्रमादाद्भागहृदशत्रेक्षेत्रेचापिभाद्रिजाः ॥ उत्थायवर्दनंकुर्याद्भ्रूलहत्याशतंदहेत् ॥
 ॥ २८ ॥ पोषणात्कातैर्मात्रोतिदर्शनात्पापविच्युतिः ॥ दर्शनाद्वर्तेतलक्ष्मिराष्टुशृद्धिश्चमायते ॥ २९ ॥ मयूराब्रह्मणोमूर्तिर्दृषभश्चतुर्दक्षिण
 सिंहेचर्मभवेदुगवैष्णवोविधिरुच्यते ॥ ३० ॥ क्रौंचोनायाणोदेवोव्याघ्रास्त्रिपुरसुंदरी ॥ कालिकाकृष्णव्याघ्रश्चलक्ष्मीश्चक्रमोतकः ॥
 ॥ ३१ ॥ स्नातःपश्यतिप्रत्यह्निग्रहदोषैर्नजायते ॥ तस्मात्प्रयत्नतोभूत्वाधारयेत्सोपयेद्ब्रूहे ॥ ३२ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिब्रंढलेखलज्ज
 पि ॥ रजोद्रव्यप्रमाणचयथोक्तंयत्नवर्जनम् ॥ ३३ ॥ तंडुलोत्थयथोत्थंवाव्यव्यमकरोपणम् ॥ यद्बाल्यथावणेजातंहेतुलग्नंयंकं तथा ॥
 ॥ ३४ ॥ हरितालंमुभद्रंयसदाविघ्नंविजयेत् ॥ हैमतिकोद्रवंयच्चसितपाषाणभवेत् ॥ ३५ ॥ कांचन्याश्रभेदंयच्छस्तरंतुलुगदिजाः ॥
 ॥ ३६ ॥ किंशुकस्यवपुष्पाणिशस्तरंतंपीतुंगंभवेत् ॥ नागनैरिक्केवैकुण्ठंभकुमुमानिच ॥
 ॥ ३७ ॥ कुशीतुंगडकंचैवमंजिष्ठापंचरंगकम् ॥ विजयापत्रकंचैवविल्वपत्रतथैवच ॥ ३८ ॥ पुनर्नवायाःपत्रंचैकस्तरस्यवकस्यच ॥
 कृष्णपाषाणकंचैवकृष्णांश्रंसमयूथकम् ॥ ३९ ॥ नागपाषाणकंचैवपुष्पांगदंयपंचकम् ॥ शंखचूर्णेलेहविष्टानागोभंजकंयत् ॥ ४० ॥ कर्पूरं
 कुंकुमंचैवरोचनारोचनाश्रयेत् ॥ यवशालीयकैर्भिन्नगुक्चकारयेत्सुधीः ॥ ४१ ॥ लक्षांचयदिगृह्णीयात्तद्भगिन्ताम्रदापयेत् ॥ आकाशेष्टुथि

वौचैवभौमंरामं तथाज्ञानी ॥४२॥ धरणीसदनस्थानेपंचधाविभजेद्ब्रह्मि ॥ एदमसुल्लिख्यग्रथमंकार्णिकांतदन्तरम् ॥ ४३॥ तर्जन्यसध्यपूर्वोत्थं
 विभजेद्वासमाहितः ॥ तर्जन्यंशुष्टयोगैर्वातुणमारभ्यसचभवेत् ॥४४॥ तृणमारभ्यसामान्ये शोकेवाप्यमदितः ॥ राक्षसादिप्रतिष्ठायाग्रहपक्षेऽग्नि
 मादितः ॥४५॥ अंगुल्यग्रेचविभजेत्सर्वकामार्थसिद्धये ॥ प्रतिष्ठायांग्रहमखेकान्येषुपरिवर्जयेत् ॥ ४६॥ सुभद्रमंडलं वक्ष्ये शुभदं शुभसिद्धि
 शेत् ॥ अतः सुभद्रमुद्दिष्टं स्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥४७॥ सार्धहस्तेन मानेन कुर्यान्मंडलमुत्तमम् ॥ चतुर्विंशंगुलैः पूर्णसर्वत्रहस्तमादिशेत् ॥४८॥
 कर्तुर्मध्यसहस्रस्य मध्यमा मध्यपर्वणि ॥ मध्यमा दीर्घमानेन मानांगुलमिति स्मृतम् ॥ ४९॥ रेखद्वयांतरं यच्च मूलरेखां न चाश्रयेत् ॥ वृद्धां
 गुष्ठनखद्वंद्वमानांगुलमथापि वा ॥ ५०॥ मध्ये निवध्यं शंकुचसुष्टिवाहुप्रमाणतः ॥ त्रिवृत्कारयेन्मध्ये ज्येष्ठोत्तरकर्तव्यिकम् ॥ ५१॥ प्रकल्प्य
 कार्णिकादीनि मध्ये चाष्टदलं लिखेत् ॥ बहिः श्वार्कदलं कुर्याद्वर्णानां क्रमकेण तु ॥ ५२॥ पंचमं श्वेतवर्णेन बहिः कुर्यात्त्रिवेष्टनम् ॥ स्तितपीताङ्गकुर्वन्पि
 श्वद्वेदांगुलांतरे ॥ ५३॥ वेष्टयेच्छुक्लवर्णेन मध्ये कल्पलतां लिखेत् ॥ सुभद्रमंडलात्पूर्वसर्वतोभद्रकंशुणु ॥ ५४॥ सर्वकायेषु यज्ञेषु सर्वकल्याण
 माप्नुयात् ॥ मंडलं सर्वतोभद्रं सर्वयज्ञेषु पुष्टिदम् ॥ ५५॥ साधकानां हितार्थाय ईश्वरैर्नैव भाषितम् ॥ चतुर्विंशत्यंगुलेन हस्तः प्रथमतो भवेत्
 ॥ ५६॥ कोणे सुत्रद्वयं दद्यान्मध्ये सुत्रद्वयं पुनः ॥ ततो भस्त्र्या निरचयेत्कर्णं सुत्राणि साधकम् ॥ ५७॥ चतुःसूत्रं पातयेच्च पूर्वोपरविभागतः ॥
 पुनर्दद्याच्चतुःसूत्रं कर्णसूत्रं पुनर्देत् ॥ ५८॥ शतद्वयपदं यावत्पट्टपंचांशधिकं तथा ॥ पातयेच्च तथा सूत्रमेवं सतदंशं भवेत् ॥ ५९॥ ऊर्ध्वपं
 त्तया पदयुगंचाद्ये पदचतुष्टयम् ॥ द्वारपार्श्वे भवेद्वाव दंतपंत्या पदत्रयम् ॥ ६०॥ रेखा सर्वत्र शुक्लेन रचयेद्द्यौगिकोत्तमः ॥ पंकजं शुक्लवर्णेन वै
 ष्णवो यागकर्मणि ॥ ६१॥ शक्तियोगे भवेद्भक्तं शैवे पीतं विनिर्दिशेत् ॥ प्रतिष्ठासु च सर्वसुशुक्ले व प्रशस्यते ॥ ६२॥ पीतं कार्णिकाकार्या च तु
 भोगेन मानतः ॥ शुभं च कोरावस्थानेनापयित्वा विक्षणः ॥ ६३॥ कार्णिका मूलमारभ्य रेखाः षोडशकल्पयेत् ॥ रेखा मूलभवेच्छुक्लं यध्यै रक्तं
 निपातयेत् ॥ ६४॥ अग्रे पीतं भवेदेवं कृत्वा पंकजं वेष्टनम् ॥ शुभ्रवर्णेन तद्वात्पीतवर्णेन सर्वतः ॥ ६५॥ मध्यं रक्तं भवेत्तच्च षण्णोडशकल्प
 येत् ॥ कोणे पुरक्तं दद्याच्च पद्मं श्रेष्ठेषु निर्दिशेत् ॥ ६६॥ शुक्लेन पीठान्नाणि पीठकोणे पदत्रये ॥ पीतवर्णेन रचयेद्बिधयं पत्तिद्वये तथा ॥ ६७॥

शुक्लेन च ये तपादौ पुनः पीता दिवर्णकैः ॥ चित्रं शुभं न कार्थं तत्र कल्पलतान्यसेत् ॥ ६८ ॥ मानं कल्पलतायां वद्वचं गुलंपरि कीर्तितम् ॥ द्वे द्वे
 शस्तं च भ्रमणं शोखावर्तकमात्रयम् ॥ ६९ ॥ ग्रंथैर्ग्रंथेषु प्लफलं नानावर्णेन भावयेत् ॥ नानापशुगणैर्युक्तेनानापक्षिगणैर्युतम् ॥ ७० ॥
 वैष्णवे गारुडं शस्तं शैवैकीशिवृषं लिखेत् ॥ शक्त्यव्याघ्रं तथैकोचशरं भृंहारिं मालिखेत् ॥ ७१ ॥ शोभां पीति चरचयेदुपशोभां च पीतकैः ॥ कोणे
 शुक्लवर्णेन वहिः स्याद्दृष्टनत्रयम् ॥ ७२ ॥ शुक्लपीतारुणैः कार्यमंडलं स्यान्मनोरमम् ॥ सर्वतोभद्रमपरं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ७३ ॥
 सर्वज्ञानमयं शुद्धधर्मकमार्थदायकम् ॥ चतुरस्रं संकृत्वा दिग्भ्यो द्वादशधा द्विजाः ॥ ७४ ॥ पीतयेत्तत्र मूत्राणि कोष्ठानि द्वाभ्यते शतम् ॥
 चतुश्चत्वारिंशदां पश्चात्पटून् त्रिंशतां बुजम् ॥ ७५ ॥ कोष्ठं प्रकल्पयेत्पटं पञ्चयाचैवात्रावर्धिका ॥ द्वादशोभयेथापूर्वमुपशोभं च दृश्यते ॥ ७६ ॥
 अवशिष्टैः पदैः कुर्यात्सांस्त्रिंशतं त्रिंशतं विदध्यात्पूर्वच्छेषमेवं वा मंडलं भवेत् ॥ ७७ ॥ पूर्वोक्तमंडले विद्वन्धरणं सिद्धं न वाहिः ॥ मध्ये
 कल्पलता कार्या वहिः कोणे पुस्तमाः ॥ ७८ ॥ गुलालीतुर्यवर्णेन महामत इति स्मृतः ॥ शोभां पशोभे शोभा प्राकुर्यद्द्विमंडलं भवेत् ॥ ७९ ॥
 एतद्वि सर्वतोभद्रं शिशुयुक्तमतः परम् ॥ शतपत्रं वज्रनाभं विवनाभं सहस्रकम् ॥ ८० ॥ गजाहं च गजाकारं मध्यं तं समलंकृतम् ॥
 चतुश्चन्द्रे चन्द्रविम्बाश्चंद्रकांतमुदाहृतम् ॥ ८१ ॥ वहिर्द्वादशभिः सूर्यैः सूर्याक्रांतं प्रकीर्तितम् ॥ शोखरीत्रिपुटं चैव शतपत्रं च प्रकृमात् ॥ ८२ ॥
 सहस्रमेव विप्रेन्द्राः पद्मांतियस्य स्वस्तिकम् ॥ स्वस्तिकं तद्रवेन्द्राः पुष्करं वज्रसंमतम् ॥ ८३ ॥ चित्तमणिं कुकुमांशुं स्वातं च हरिं वल्लभम् ॥
 पञ्चसिंहासनस्थं च पंचसिंहासनं विदुः ॥ ८४ ॥ तद्भृषासनं ज्ञेयं शिखिरं पञ्चशिखिजम् ॥ नारासिंहं पद्मगर्भकं पीतास्यं तथा भवेत् ॥ ८५ ॥
 गारुडं मेरुगर्भं च नीलकण्ठं रत्नाकृतम् ॥ शतक्रतुं गारुडं श्रीविंशतिवन्धुसूत्रकम् ॥ ८६ ॥ अष्टास्रमष्टकोणाद्यं वहिः पद्मवन्धुतम् ॥ कामद्वये
 नृपुटि तं सहस्रं पद्मोष्ठितम् ॥ ८७ ॥ त्र्यस्रगर्भं पद्मं जंचयन् शतं तत्परि कीर्तितम् ॥ अष्टपत्राणि वैभं रुरुं तद्विपर्यये ॥ ८८ ॥ महासहस्रं रुरु
 ष्टे शतत्रयच्छदैर्वृतम् ॥ छिद्रव्यक्तिं प्रयच्छामि यामानेन भो द्विजाः ॥ ८९ ॥ वसु ८ दिग् १० विंशैश्चैव २० चत्वारिंशत् ४० शता
 धकम् ५०॥ दंडिश्रवणं संपन्नं ६० माकांशं वसुसंमितम् ॥ ९० ॥ शतविंशतिं चैव १२० दलानि तदनंतरम् ॥ शुक्लारं च षष्ठ्यैर्वि

बोधपरिपूरयेत् ॥ ९१ ॥ शुक्लेनपङ्कजंतत्रपश्चात्कुर्वात्रिवेष्टनम् ॥ शतपत्रमथोविध्यविम्बराजतिकथ्यते ॥ ९२ ॥ स्थण्डिलेकुशहस्तेचपूर्वव
 द्द्रष्टयेत्कमात् ॥ वसु ८ पंचकला १६ पंचविंशकं २६ तत्रपत्रकात् ॥ ९३ ॥ चत्वारिंशत्तःपश्चा ४० दृष्टोत्तरशतं १०८ भवेत् ॥ शुक्लंशो
 णंतथापीतंश्यामशुक्लरन्तरम् ॥ ९४ ॥ विलोमेदलसंधानिशक्तिशैवेतुषट्पुरम् ॥ वेष्टयेत्पञ्चवर्णेनशङ्कादीनिसमंततः ॥ ९५ ॥ रक्तपी
 तैःसमास्तर्धिकोणाच्छुक्लेनपूरयेत् ॥ स्थण्डिलेत्तरहस्तेनअष्टहस्तंप्रकल्पयेत् ॥ ९६ ॥ मंडलंविंशराजस्यअष्टोत्तरच्छठैर्द्वैतम् ॥ वसुपंच
 शक्तिविंशचत्वारिंशच्छताद्वैकम् ॥ ९७ ॥ त्र्युत्पन्नंमुष्टुत्तस्यादृत्युक्तंसविल्वकम् ॥ चत्वारिंशद्वयैचवर्गगनेनसमावृतम् ॥ ९८ ॥ शतं
 विंशाधिकशतंद्विशतंविंशमुत्तमम् ॥ वेष्टनासेचत्रिशतंप्रकमादथवर्धयेत् ॥ ९९ ॥ लवलाभमथोवद्व्येसाद्वैहस्तप्रमाणतः ॥ नवविं
 शंकल्पयेत्तुचतुःसुत्राणिपातयेत् ॥ १०० ॥ दक्षिणोत्तरतश्चैवतद्वैवविजानिहि ॥ पतितेरेतःपुटितामध्यशुक्लंविभाव्यते ॥ १०१ ॥
 ग्रहपक्षेन्नपतितमध्यैरक्तंप्रतिष्ठितम् ॥ सर्वैरेखाश्चशुक्लेनपौष्टिकेपितमादिशेत् ॥ १०२ ॥ सञ्जातिकेनयोक्तव्यःकामैरक्तंविनिर्दिशेत् ॥
 मध्येतुपङ्कजंरक्तंयुग्मेसोभस्यपङ्कजम् ॥ १०३ ॥ शुक्लंरुणैर्नतत्कुर्यात्पीतवर्णमुदस्यच ॥ ऐशान्यांचोत्तरभागपुराःपीतंतुपङ्कजम् ॥ १०४ ॥
 पूर्वस्यांदिशिशुक्रस्यपङ्कजंशुभ्रवर्णकम् ॥ वारुणेतुशनैःकृष्णनैःऋत्यांध्रवर्णकम् ॥ १०५ ॥ राहोःप्रकल्पयेत्तच्चकेतोरपिनियोजयेत् ॥
 वायव्यांदिशिसंयोज्यपङ्कजंविलिखेत्ततः ॥ १०६ ॥ विलोमेदलसंधीनिपूरयेत्सुविचक्षणः ॥ बहिःपंचराजैःकार्ययुग्दुर्गविभूषितम् ॥ १०७ ॥
 पूर्वपश्चिमदिग्भागेशुक्लंस्याद्धारदेशतः ॥ दक्षिणोत्तरदिग्भागैरक्तमेवप्रशस्यते ॥ १०८ ॥ त्रिस्थानेनसममध्यचन्द्रादंशुलप्रकमात् ॥
 द्विहस्तादावंशुलेनवद्वयेत्ताद्विभागतः ॥ १०९ ॥ पञ्चाब्जमण्डलंज्ञेयचतुःस्वास्तिकभूषितम् ॥ ११० ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्व
 णिद्वितीयभागोद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ ॥ नकुर्वादिक्षिणाहीनमानहीनंनकारयेत् ॥ अमानेनहतोयज्ञस्तस्मान्मा
 नंप्रशस्यते ॥ १ ॥ यस्ययज्ञस्ययन्मानंततुतेनैवयोजयेत् ॥ अमानेनकृतेसर्वैर्व्रजेयुर्नरकंपुनः ॥ २ ॥ आचार्येहोतुब्रह्माणोवि
 धिज्ञःसहकर्तृकः ॥ यस्ययज्ञोपापकश्चजातिहीनःप्रवेक्षयेत् ॥ ३ ॥ अशीतिभिर्वराटैश्चपणइत्यभिधीयते ॥ तैस्तुषोडशभिर्ज्ञंयपुरा

णंसमभिस्तुतैः ॥ ४ ॥ राजतैश्चाष्टभिःस्वर्णयज्ञादौदक्षिणास्मृता ॥ महाराभेद्रिसौवर्णकूपेस्वर्णधर्मिवच ॥ ५ ॥ तुलस्यामलकीया
 गेसुवर्णैकंप्रचक्षते ॥ यद्वृद्धोकेचसौवर्णलक्षस्वर्णचतुष्टयम् ॥ ६ ॥ नवमेकोटिहोमिचदेवतार्नाचस्थपत्ने ॥ प्रासादस्यसमुत्तर्गैअष्टदशमुर्ण
 काः ॥ ७ ॥ तडागेपुष्करिण्याचअर्धार्धपरिकीर्तितम् ॥ महादानेचदीक्षायामृषोत्तर्गैचसत्तमाः ॥ ८ ॥ जीवतश्चतुष्टोत्तर्गैगयाअद्भुतये
 वच ॥ अविच्छेदमाध्यामनेयज्ञकुर्वात्कलयुगे ॥ ९ ॥ दंपत्येश्चतुष्टोत्तर्गैमानेचकुपुडाहृतम् ॥ बहुभिःक्रियमाणेपियागएकसहोत्तैः
 ॥ १० ॥ राज्ञःकरग्रहेचैवदीक्षायामदानकर्मणि ॥ अग्नीतिरत्तिरुंस्वर्णश्रवणेभारतस्यच ॥ ११ ॥ ग्रहयोगेप्रतिष्ठायांमुवर्णभृतरत्तिकः ॥ लक्ष
 होमेचाणुतेचकोट्यामेवविधियते ॥ १२ ॥ देवानांब्रह्मणानांचदानंयस्यप्रकल्पितम् ॥ तस्यैवदेयतद्दानंसाङ्गोपाङ्गंसदक्षिणम् ॥ १३ ॥
 नानास्यकिञ्चिदातव्यंसंगभोगोभवेद्यतः ॥ गृहीतुकृत्वायदानंतदातस्यऋणभिवत् ॥ १४ ॥ यज्ञेषुहोमंयद्व्यंकषुमाज्यादिकंचयत् ॥
 तत्रायकस्यपूजायाद्रव्यमाहुर्विनिर्मितम् ॥ १५ ॥ अनादिदिवतार्चायांपूजास्नानादिकर्मणि ॥ यस्याहणादिकद्रव्यंतस्यदेवस्यतद्भवेत्
 ॥ १६ ॥ प्रत्यसंदक्षिणादद्याद्यज्ञदानव्रतादिके ॥ अदक्षिणैर्नवकार्यप्रकुर्याद्धूरिदक्षिणम् ॥ १७ ॥ अतोदत्तंपुरादत्तंदातव्यंचैवसंप्रति ॥
 परस्वेदारबुद्धीनांसासाहिदक्षिणाभवेत् ॥ १८ ॥ दत्तानिधिधितुसांदेवदानिधानिहि ॥ दासीदासगवादीनिमनसायानिकहिचित्
 ॥ १९ ॥ दातव्यान्यपितान्येवकारयेत्परिवर्तनम् ॥ एकल्यनिकेदानंचददेत्कश्चित्पृथक्पृथक् ॥ २० ॥ वरणंचकदाकुर्यात्तत्रै
 कुर्याच्चदक्षिणाम् ॥ रतस्यदक्षिणादेयाकांचनंसमुदाहृतम् ॥ २१ ॥ काञ्चनस्यभवेद्द्रोणैरप्येकाञ्चनमुदिशेत् ॥ भूमेभूमेदे
 क्षिणस्याद्रहस्यवस्त्रदक्षिणा ॥ २२ ॥ पानीयस्यतुपानीयव्रीहिंशीत्रीहिदक्षिणा ॥ गजस्यदक्षिणाच्छागोह्यध्वस्यमेषइरितः
 ॥ २३ ॥ पशूनांचचतुष्पादादेवस्यदेवदक्षिणा ॥ यज्ञोमानस्यषड्भागोद्भिगुणःपरिकीर्तितः ॥ २४ ॥ आचार्यस्यैवभगैकंयजमानःप्रदा
 स्यति ॥ पापकैस्तुकलत्राणांभगैकंतदनंतरम् ॥ २५ ॥ पात्राणामृत्तिभादीनांभागत्रयमुदाहृतम् ॥ सर्वस्यस्यभगैकस्वल्पंचेच्छिष्टणौ
 रवात् ॥ २६ ॥ आचार्याद्यंशतःकश्चित्क्षीणवित्तंसमाहरेत् ॥ अमूल्यवर्गमूल्यंयद्वदेद्देदक्षिणोत्तमा ॥ २७ ॥ मानाशकौतुयज्ञानेयदे

ण्यज्ञसिद्धये ॥ देवतापुस्तकं रत्नगणध्यानं तिलास्तथा ॥ २८ ॥ नमो फलपुष्पाणि देयान्येता निसर्वतः ॥ चतुश्चक्राद्धितो यस्तु सां द्रो वृत्तेषु
 नार्दनः ॥ २९ ॥ देवताप्रतिमाद्यं च शिरोनाभिस्तथैव च ॥ श्वेतलिङ्गरत्नलिङ्गभिन्दूनीलादिकंचयत् ॥ ३० ॥ दक्षिणावर्तं शंखचहरीं वज्रस्तथा
 खिलः ॥ कपिलो नीलवृषभः सोमधान्यस्तथैव च ॥ ३१ ॥ अमूल्यान्याहुरेता निदत्ता न त फलानि च ॥ स्वर्णपादो भवेन्मूल्यं शालिग्रामस्य दक्षिणा
 ॥ ३२ ॥ क्षुद्रलिङ्गस्वर्णमूल्यं पादार्धश्रीधरेपि च ॥ अनन्तो नन्तमित्युक्तं पादार्धपाणलिङ्गके ॥ ३३ ॥ यथा पुस्तकसन्नेषणस्वर्णपादार्ध
 मित्येते ॥ ज्योतिर्धसुवर्णस्य रजतार्धवृषेतथा ॥ ३४ ॥ हरिवक्षोऽक्षकशते स्वर्णसंकेतप्रकीर्तितम् ॥ धर्मशास्त्रस्य सहस्रै रजतत्रयस्यार
 तम् ॥ ३५ ॥ कपिलायां सुवर्णार्धधेनुमात्रे पुराणकम् ॥ प्रायश्चित्तविधौ ज्ञेयं धेनुमात्रं पुराणकम् ॥ ३६ ॥ पुराणात्रितयं चान्ये विहीने द्वयं
 भवेत् ॥ कृष्णवृषे षट्पुराणं धेतै न वपुराणकम् ॥ ३७ ॥ द्वात्रिंशच्च पुराणस्य दृष्टेर्न लिख्यैव च ॥ नमरोऽप्रतिचक्रे च द्वादशस्वर्णरत्निकाः ॥ ३८ ॥
 मूल्यं श्रीफलमात्रेऽपि पुराणद्वितयं भवेत् ॥ पङ्क्तयेपि तु यं के विद्यात्कलौ पणव्यवस्थया ॥ ३९ ॥ धात्रीफलस्य प्रत्येकं भवेद्भजतमाषकम् ॥
 एतान्याहुः प्रशस्तानि मूलयोगे पराविदुः ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभोगे मूल्यकथने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ४१ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ ॥ पूर्णपात्रमथो वक्ष्ये यज्ञोपाधारणेऽपि च ॥ कामहोमि भवेन्मुष्टिर्मुष्टिरष्टौ तु कुञ्चिका ॥ १ ॥ एकैकं चिमानेन कुयार्त्तपात्राणि
 वै सदा ॥ पात्राणि च पृथक् कृत्वा स्थापयेद्धारदेशतः ॥ २ ॥ सिद्धानां खड्गधारणां प्रत्येकस्य दिनक्रमात् ॥ तत्रैव दद्यान्नाज्यत्र न कुयर्द्ध्यात्ययं
 काचित् ॥ ३ ॥ कुंडानां कुङ्कुलानां च वेदन्या दशं शृणु ॥ चतुरस्रपदस्य अपिरौघ्यार्धचकलौ युगे ॥ ४ ॥ द्वे रौप्ये सर्वतो भद्रे कौञ्चपाणे च तुर्थे
 कम् ॥ महासिंहासने पञ्चदशपात्रे तदर्धकम् ॥ ५ ॥ सहस्रारे मेरुपृष्ठे तु र्यौप्यवृषाधिकम् ॥ वृषे गले च वृषभं शेषे रौप्यसहस्रकम् ॥ ६ ॥ चतु
 रस्य निर्माणे स्वर्णपादः कलौ युगे ॥ महाकुण्डे तु द्विगुणं वृत्ते रौप्यनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ पद्मकुण्डे तु वृषभमर्धचन्द्रे रौप्यकम् ॥ गोनि कुण्डे देहे देहे तु मष्टार्ध
 स्वर्णमाषकम् ॥ ८ ॥ षडसे तु तदर्धस्याद्या गोमाषद्वयं भवेत् ॥ शिवे चोवापने चैव प्रत्यह्ना स्वर्णमाषकम् ॥ ९ ॥ दारणे हस्तमात्रं स्यात्स्वर्णकुण्डलं
 भवेत् ॥ इष्टकाकरणे चैव प्रत्यह्ना स्यात्पणद्वयम् ॥ १० ॥ खण्डे दशवराटं स्याद्दहन्माने तु कार्किणी ॥ तडागे पुष्करिण्यां च खनने प्रथमाङ्गके ॥ ११ ॥

सप्तहस्तमितेकुण्डेनिम्नेआवद्धमात्रकम् ॥ पुराणस्यचएकांशवेतनपरिकीर्तितम् ॥ १२ ॥ वर्धयेत्पणमात्रेणनिम्नेपत्रेचक्रमात् ॥
 बृहत्कूपस्यनिर्माणेप्रत्यहंचपणद्वयम् ॥ १३ ॥ शैलेज्ञेयंकाञ्चनस्यरत्निकागृहकर्मणि ॥ कोष्ठेज्ञेयंसाङ्गपणरङ्गादिराचयेत्पणम् ॥ १४ ॥
 वृक्षाणारोपणेदद्यात्प्रत्यह्नासार्धमाषकम् ॥ सेतुर्वधेपाङ्किलेचपणद्वयंचकाकिणी ॥ १५ ॥ पणपणेतुताम्रस्यदद्यात्पणचतुष्टयम् ॥ घट
 नेकस्यसीसानांपणत्रयमुदाहृतम् ॥ १६ ॥ अथवादिनसंख्यानपणैकंचसकाकिणी ॥ सुवर्णस्यपणैकतुष्टुराणरत्नकुट्टिमे ॥ १७ ॥ रजतेतु
 तदधैस्यात्स्फाटिकस्यचदारुणे ॥ दिनसंख्यापणद्वंद्वंरत्नानामथकुङ्कुलम् ॥ १८ ॥ मणिर्वधेमणोज्ञेयंकाकिणीपरिकीर्तिता ॥ चतुर्वराटम
 धिकंस्फाटिकेमाणिर्वधेने ॥ १९ ॥ कांस्यतालस्यनिर्माणेधमेनेतुपणत्रयम् ॥ लक्षानिर्माणेक्रायेतदधमपिकीर्तितम् ॥ २० ॥ गवानांदोह
 नेचैववराटेतूयवेतनम् ॥ वेतनेवस्त्रनिर्माणेपत्रेहस्तपणत्रयम् ॥ २१ ॥ अविवस्त्रस्यनिर्माणेस्यद्वन्द्वंशकाकिनी ॥ पिधानवस्त्रनिर्माणेत्रिपणं
 परिकीर्तितम् ॥ २२ ॥ दशकाकिणीऊर्ध्वोर्ध्वस्तद्वयपण्यवेतनम् ॥ वंशाजिवस्त्रप्रत्यह्नापणस्याधैसकाकिणी ॥ २३ ॥ लोहकारस्यच
 तथानापितस्यचवेतनम् ॥ शिरसातस्यवपनेविज्ञेयादशकाकिणी ॥ २४ ॥ सस्मश्रुनखमानेतुप्रदद्यात्काकिणिद्वयम् ॥ नारीणामथसं
 स्कारेनखचित्रादिरञ्जने ॥ २५ ॥ सकाकिणीपणंतच्चसवित्रेचपयार्धे ॥ पणानांतुर्येकंदद्यात्समंतस्यालंकेतथा ॥ २६ ॥ पदाचित्रेतुसा
 र्द्धस्याद्रीवाणांशुध्वधारणे ॥ धान्यानारोपणेचैवदिनैकेपणवेतनम् ॥ २७ ॥ लवणेतुतादेयाशुवाकानांचरोपणे ॥ दण्डपत्रस्यसंस्कार
 मरीचानांतैवच ॥ २८ ॥ पणद्वयंवराटानामधिकंदशमेवतु ॥ हलेहलेपणैकंस्यत्काकिण्याधिकमेवच ॥ २९ ॥ पणत्रयंचक्रपणेम
 हिषाणांपणाधिकम् ॥ नराणांवाहनेचैवपणैकंदशकाकिणी ॥ ३० ॥ दासीनांगदभानांचअधिकंकाकिणिद्वयम् ॥ क्षालनेचापिवस्त्रस्य
 तैलक्षारविर्वर्जिते ॥ ३१ ॥ वस्त्रेप्रतिपणंदद्याद्विधेप्रस्येऽपिवर्धयेत् ॥ सद्यःप्रक्षालनेऽप्यर्धदिनदावाधिकंभवेत् ॥ ३२ ॥ वेतवस्त्रेभवेद्दशू
 नंपदेमुक्ष्मेचवर्धयेत् ॥ मृत्तिकानांसमुद्धारकुहालेचक्षुपीडने ॥ ३३ ॥ वेतनंपुष्पसंस्कारेसहस्रेदशकाकिणी ॥ काकिणीस्त्रिचद्वेचद्वि
 गुणंकंठमालिका ॥ ३४ ॥ अवच्छेद्यंशुलंयावन्पुण्डमालाप्रकीर्तिता ॥ हस्तत्रयेकण्ठमालाआनाभिकमलावधि ॥ ३५ ॥ काकिणित्रयं

वैवर्णिमणिद्विजसत्तमाः ॥ मालत्याश्चतुलस्याश्चातिश्रूथ्योश्चसत्तमाः ॥ ३६ ॥ तदार्धार्धमारुतेनदमनबकुलस्यच ॥ वेतनंदीपतैलेवआ
 ज्यस्यपरिवर्धयेत् ॥ ३७ ॥ यामेयामेरोप्यमापंस्नेहेचैवतुकाकिणी ॥ सार्धगुलप्रमाणेनवस्त्रवर्तितविदुष्याः ॥ ३८ ॥ षडंगुलेनदैर्घ्यचनन्यू
 ननाधिकंभवेत् ॥ पञ्चविंशतिभिःसंख्यातंतुभिर्द्विजसत्तमाः ॥ ३९ ॥ पञ्चाङ्गुलेनमानेनकर्तव्यःसुसमाहितः ॥ हस्तोच्छ्रयेप्रदद्यात्तुमु
 ष्टिहस्तेतुमध्यमम् ॥ ४० ॥ त्रिहस्तेचतुर्हस्तेवाउत्तमंमानमीरितम् ॥ स्वर्णधारेहतोरजारजतेसर्वकामदः ॥ ४१ ॥ ताम्रैचयुःक्षयकर
 मायसेदुर्गतिप्रदः ॥ शस्तस्यकरमर्दस्यप्रशस्तोत्तरउच्यते ॥ ४२ ॥ दीपाधारकांस्यमयंतथारितिमस्यच ॥ अभावेमृन्मस्यस्यैवमृ
 न्मयेमानवर्जितम् ॥ ४३ ॥ दशाङ्गधूपकेमूल्यंविंशकेतुपणत्रयम् ॥ द्वादशकांगुलेऽप्यर्धवर्तितधूपायवर्तयेत् ॥ ४४ ॥ हस्तेपंचप्रमाणंच
 वस्त्रैःकुर्याच्चवर्तिकांम् ॥ पञ्चविंशतिभिर्वर्वायःसमहावर्तितरुच्यते ॥ ४५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेचतुर्थोऽध्यायः
 ॥ ४ ॥ ४६ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिकलशानांविनिर्णयम् ॥ यस्यापितेचमांगल्येयान्नासिद्धिश्चजायते ॥ १ ॥
 सप्ताङ्गकलशेयंपञ्चाङ्गमथवापुनः ॥ वारिमात्रेणसंपूर्णेनसासिद्धिःप्रजायते ॥ २ ॥ अथवाक्षतपुष्पेदुवमावाह्यपूजयेत् ॥ नचान्यत्र
 यजेदेवान्विफलंपरिर्कीर्तितम् ॥ ३ ॥ वटस्याथत्थवृक्षस्यधातकीविल्वकस्यच ॥ पञ्चपल्लवमुद्दिष्टंविन्यसेत्कलशोपरि ॥ ४ ॥ सौवर्णा
 राजतावापिताप्राद्यामृन्मस्यैस्तथा ॥ कलशाःक्रमशःश्रोक्तायथावित्तानुसारतः ॥ ५ ॥ अभेद्याःसुषमाःपुशःसर्वेआद्याःसुपूरिताः ॥ नि
 श्चिद्राक्षुजवैश्वेसेचनान्येककर्षकः ॥ ६ ॥ एकत्रिंशङ्गुलंकुर्यात्कालाहेद्विगुणंशतम् ॥ सुवंचाष्टाङ्गुलंतस्यद्व्यङ्गुलेचवर्तयेत् ॥ ७ ॥ तै
 जसैःकारयेन्मानमृन्मयेमाननुच्यते ॥ कलशोदकनिर्माणेअमानेनैवयोजयेत् ॥ ८ ॥ कलशस्थापनंवक्ष्येयत्रसन्निहिताःसुराः ॥ व्युत्क्रमे
 णप्रविन्यासेयातुधानोहरेत्किल ॥ ९ ॥ यज्ञेसाधारणंवक्ष्येयद्विधानंयथासतम् ॥ स्वस्तिकोपरिविन्यासेसंपूर्णस्यार्धमानके ॥ १० ॥ च
 तुरस्रोत्तरंभित्त्वाचोर्ध्वोमानतःसमम् ॥ तुर्यसूत्राणिमतिमानपञ्चपूर्वयितनानिच ॥ ११ ॥ माजयेत्स्वास्तिकाकारंतुर्यमात्रंयथाभवेत् ॥
 स्वस्तिकंजायेतेतत्रकलशानांतथासनम् ॥ १२ ॥ स्थानापृथिवीतिमंत्रेणकुर्याद्भूमिपरिग्रहम् ॥ मध्यमानामिकान्यांचन्यसेत्पातालसं

मुखम् ॥ १३ ॥ ऋषिनारायणोऽन्यस्याद्रात्र्यदिवतारविः ॥ विनियोगःस्थापनचतथाभूमिपरिग्रहः ॥ १४ ॥ धान्यमसीतिमन्त्रेणधान्यं
 मृत्तं परिस्तवेत् ॥ अस्यमन्त्रस्यचक्रपिणितमःपरिकीर्तितः ॥ १५ ॥ अनुष्टुप्भवेच्छन्दोदेवतास्यगुरुःस्मृतः ॥ आजिग्रं कलशं सखा
 स्थापयेत्कलशंततः ॥ १६ ॥ कनिष्ठांगुष्ठकं त्यक्त्वाकुम्भाग्रोदरेऽपिच ॥ विन्यासश्चैकतैव्यकृद्यगुलेब्रह्ममुद्रया ॥ १७ ॥ आजिग्रस्य
 चमन्त्रस्यऋषिर्भगोऽदाहृतः ॥ पङ्क्तिश्छन्दश्चउद्दिष्टोदेवताविष्णुरव्ययः ॥ १८ ॥ कलशस्यापनचैवसोमयोगेनयोजयेत् ॥ पंचनद्यति
 मन्त्रेणक्षिपद्ब्रह्माजलंततः ॥ १९ ॥ देवतापरमात्रिष्टुदेवतासोमभावितः ॥ विनियोगःपृष्ठेचविन्यसेत्परिकीर्तितः ॥ २० ॥ याःफल
 नीतिमंत्रेणप्रदद्यात्सफलाक्षतम् ॥ याःफलानीतिमंत्रस्यऋषिःकमलसंज्ञकः ॥ २१ ॥ त्रिष्टुच्छन्दोगणपतिर्देवतापरिकीर्तितः ॥ वदंनार
 र्चैवधात्रीचपिष्टुमर्दकम् ॥ २२ ॥ जीवतोपर्वचैवफलान्येतानि वजयेत् ॥ हिरण्यगर्भेतिऋचापञ्चरत्नानिनिक्षेपेत् ॥ २३ ॥ ऋषिर्हि
 रण्यगर्भेतिछन्दस्त्रिष्टुबुदाहृतम् ॥ सवितादेवताचार्यरत्नान्यासोतिथियोजयेत् ॥ २४ ॥ अमृतोकराण्डुयर्द्धैवशुल्यनमेवच ॥ वरुणस्य
 त्वेतिऋषिर्वरुणांतरेयोजयेत् ॥ २५ ॥ श्रीश्चतेइतिमन्त्रेणदद्यात्पुष्पमचन्दनम् ॥ गन्धद्वारेतिमन्त्रेणदद्याद्गन्धोवलोलितम् ॥ २६ ॥
 काण्डादितिचमन्त्रेणदद्याद्ब्रह्मक्षंतपुनः ॥ ब्रह्मश्चैतिमन्त्रेणपञ्चब्रह्माहीश्चनिक्षेपेत् ॥ २७ ॥ तिलाश्चमापासुद्गाश्चश्यामाकाःशालयःस्तृ
 ताः ॥ पञ्चयान्यगणःश्रुक्तःसर्वोऽरिष्टनिष्टूदनः ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेवज्रसर्पवर्षेणद्वितीयभागेपंचमोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ६४ ॥
 ॥ सुतउवाच ॥ ॥ अथमासाश्रयंकर्मकतुमासनिर्हणम् ॥ क्रियेतेतद्विंशसङ्ख्येभवेन्मासश्चतुर्विधः ॥ १ ॥ चान्द्रःसौरःसावनश्चन
 क्षत्रश्चतथापरः ॥ शुक्रमतिपदंप्राप्ययावदशेषेन्दवः ॥ २ ॥ एकराशौरवियौवत्समासःसौरउच्यते ॥ त्रिंशतादिवसैर्मासःसावनःपर
 कीर्तितः ॥ ३ ॥ नाक्षत्रमासोऽश्विन्यादिरवत्यन्तोहिपश्रुतः ॥ उदयादुदयंस्तुसावनोदिवसोरवेः ॥ ४ ॥ तंत्रेणकतिथेर्भागकालोदिव
 सरेन्दवः ॥ राशोऽंशद्रागकालःकालस्त्वेकस्यभास्वतः ॥ ५ ॥ अहोरात्रतुतंज्ञैःसौरैऽपिभागमानतः ॥ अहोरात्रसाधनस्यमुख्यवृत्त्यै
 वलभ्यते ॥ ६ ॥ सौरैरान्द्रैरुपगणैर्विंशद्भागैर्वदंनानात् ॥ सावनादिवसाग्रह्याःक्षयपिणिसंयथेष्टे ॥ ७ ॥ अतिभागव्यवस्थायांप्रायाश्चित्त

क्रियासुचामन्त्रोपासनकार्यैचअन्नस्यप्राशनोशोः॥८॥करस्यग्रहणरज्जोव्यवहारपुमाःसुच॥यज्ञेषुदिनसंख्यायांआहोमासस्तुसावनः॥९॥
 सौरमासोविवाहादौयदाद्यैःसुप्रगृह्यते॥यज्ञेष्वपित्रतेवापिविहितेस्नानकर्माणि॥१०॥चान्द्रस्तुपुर्वेणआहोवाषिकेज्वहकासुच॥श्राद्धेषु
 तिथिकार्येषुतिथ्युक्तेषुत्रतेषुच॥११॥नाक्षत्रसोमपादीनाभार्यभागविचारणे॥करग्रहविधौराज्ञानांयसर्वजनाकृतिः॥१२॥तद्वैत्रादि
 मासोक्तंतिथ्युक्तंकर्मदृश्यते॥तत्तुचान्द्रेणकर्तव्यंसाहिचैत्रादिन्येते॥१३॥राजोक्तोसावनःप्रोक्तैतिथिसंभागकर्माणि॥तत्रसौरभवेद्वाच्यः
 सौरैशब्दप्रवर्तनात्॥१४॥चित्रानक्षत्रयोगचैत्रासापौर्णमास्मृता॥तयोपलक्षितोमासश्चैत्रहत्याभिधीयते॥१५॥सचतिथ्यात्मकोमासश्चान्द्र
 श्रवणभास्करः॥चान्द्रश्चैत्र्यतिकोमासोमुख्यश्चैत्रादिसंज्ञकः॥१६॥गौणोऽप्यसौयुगाद्यादेस्तुरोधेनवर्धनात्॥मुख्यःशुक्लादिदशोत्त
 मासोलक्षणीकोमतः॥१७॥चैत्राद्याश्चान्द्रमासायेद्वादशापितुयोगतः॥पौर्णमासीयुताभिस्तुनवर्धनंनरेभिरे॥१८॥विशाखशनि
 पुयावातथाभाद्रपदेनवा॥यत्रनपूणिमायोगोमासःसस्याद्विनाशकः॥१९॥योऽसौयद्यपिचैत्रादौनैष्ठिकोऽपिप्रलभ्यते॥यथासौर
 पियातोऽसौयोगोऽयमतिदुर्घटः॥२०॥तथाचमाससामान्ययोगेनायंभवेत्कचित्॥यदिवर्षसहस्रान्तेतदक्षणेवपूर्णेषा॥२१॥तंशुःश
 लभ्यतेयत्रभवेद्वाज्यविनाशनम्॥सूर्याचिन्द्रमसौनित्यंकुर्वतेतिथिभोजनम्॥२२॥दण्डद्वयेषुक्रोधेषुभुज्जितक्रुदचन॥अतिक
 म्यापरांभोक्तुंतिथियत्नउभावपि॥२३॥यत्रविंशतिथिस्तस्मात्सञ्चितैकाभवेदिति॥विंशताचान्द्रमासौतुचद्वैकैकोदिवर्द्धते॥२४॥
 सचाधिकोयतोमासस्ततःस्यादधिमासकः॥समरात्रिदिवंकृत्ववैस्वतपुरीगतिम्॥२५॥राक्षोराश्यतरेसूर्योयावद्गच्छतिआनुषाव्
 गच्छन्वर्धयतिपूर्वतिथ्यस्तास्तुसचिताः॥२६॥वर्धतेतिथयोयावत्तुलांयातिदिवाकरः॥तुलादिराशिपटकेऽनवर्द्धतेकदावन॥२७॥
 स्वभावात्समगत्यातुयतःसंक्रमतेरविः॥संचयमानत्वेकाकाप्रतिमासंविबर्द्धते॥२८॥निशास्वपितुसैरेतएकस्तिस्तिन्नहन्मपि॥
 संपूर्णविंशतिथिभिर्मोस्येकस्मिन्यदाभवेत्॥२९॥सचान्द्रमालिनेमासःक्रोणपाद्यैःसमहितः॥शुक्लोच्छिद्यतुत्तन्यासादसस्तृदिव
 करः॥३०॥यदासंक्रमतेलंध्यतदज्ञेयोमालिस्तुचः॥सार्धवर्षद्वयेपूर्णेपतत्येवंनिशाकरः॥३१॥परित्यक्ताभ्यामंभेतोव्युत्कामिण्यभ्याः

पुनः ॥ तिथ्यस्तोनियोक्तव्यानरोनस्यात्सपूरणः ॥ ३२ ॥ नैर्ऋत्यतंहिताथार्थजलकेतुर्नैगच्छति ॥ निर्मममलिनमासप्रेतानांचहितायच
॥ ३३ ॥ अतःप्रेतक्रियाःसर्वाःकार्यामलिम्लुचेऽपिच ॥ यत्कर्तव्यंनकर्तव्यमलमासेद्विजोत्तमाः ॥ ३४ ॥ तदिदानींप्रवक्ष्यामिकथितंचप्रसं
गतः ॥ यच्छ्राद्धंप्रेतसंवंधिसर्पिंडीकरणावधि ॥ ३५ ॥ मलमासेऽपितत्कार्यविशिष्यतिसर्पिंडनम् ॥ यदातुद्रादशोमासौदवान्मालिच्छुचोभ
वेत् ॥ ३६ ॥ तत्रैवयत्नत्कर्तव्याक्रियाप्रेतस्थवार्षिकी ॥ मासांतरेतुपतितस्मिन्नेवमलिम्लुचे ॥ ३७ ॥ तदात्रयोदशोमासिकर्त
व्यंतत्सर्पिंडनम् ॥ वयमासिकयाश्राद्धमेकं तस्मिन्नयोदशे ॥ ३८ ॥ त्रिंशतावटिकैःश्राद्धवद्धेतैऽद्यापिसमितम् ॥ कुर्यात्प्रोत्थादिकं कर्म
प्रयत्नेनमलिम्लुचे ॥ ३९ ॥ नैमित्तिकंचकुर्वीतनाधिकारस्तथोर्भवत् ॥ तीर्थस्नानमलभ्यंतत्तदाद्यैर्देवदर्शनम् ॥ ४० ॥ उपवासादिकं
कर्मसमिन्तोन्नयनं तथा ॥ आवर्तजंपुंसवनंपुत्रादिमुखदर्शनम् ॥ ४१ ॥ मलमासेपिकुर्वीतशुक्रेचास्तमुपागते ॥ मलमासेपिकुर्वीततृपणामाभिवे
चनम् ॥ ४२ ॥ व्रतारंभप्रातिष्ठांचचूडाकर्मचमेखलम् ॥ मंत्रोपासारहस्यंचमहादानंमुमङ्गलम् ॥ ४३ ॥ विवाहंचगृहारंभंप्रवेशंनववेश्मनः ॥
उपग्रहंगवादीनामाश्रमांतरसंक्रमम् ॥ ४४ ॥ दीर्घमात्रासुनेज्यावैतीर्थयात्रावसेचनम् ॥ वर्षवृद्धिषोत्सर्गकन्याद्विनेयनादिच ॥ ४५ ॥ यज्ञंचका
मिकंविद्वान्मलमासेविवर्जयेत् ॥ एवमस्तंगतेशुक्रवृद्धबाल्येचसंत्यजेत् ॥ ४६ ॥ पादास्तंचमहास्तंचद्विविधास्तमस्यतु ॥ द्विसप्ततिर्दिनान्यस्य
महास्तंपूतोभवेत् ॥ ४७ ॥ पृथिव्यामेवपादास्तंभवेद्वादशवत्सरान् ॥ ऊनपञ्चाशदधिकंदिवसानांशतद्वयम् ॥ ४८ ॥ प्रतीच्यासुदि
तःकाव्योद्भूयोभवतिसर्वदा ॥ एकशैशुरुणायुक्तोयावत्तिष्ठतिभार्गवः ॥ ४९ ॥ मलमासवत्कर्मणिथावदन्त्यादिसर्वशः ॥ ऋक्षभेदेत्वे
कराशौसंपकेयदिवानयोः ॥ ५० ॥ गुरोराहोरपितथात्यजेद्विद्वान्नसंशयः ॥ सिंहराशौस्थितःसूर्योर्वेचास्तमुपागते ॥ ५१ ॥
हेयानियानिकर्माणिनिषिद्धानिमलिम्लुचे ॥ मिथुनस्येयदाभानैर्मलमासःपतत्यसौ ॥ ५२ ॥ द्विराषाढइत्येतौगौणेशब्दविवर्त
नात् ॥ फलंचात्रमृतस्यौष्वदेहिकर्मकुर्वता ॥ ५३ ॥ आषाढकीर्तनंकार्यमेवंवर्षांतरेऽपिच ॥ आषाढस्यसंयुक्तपौर्णमासीद्वयंतथा ॥ ५४ ॥
युग्मकर्कटयोराश्याद्विराषाढस्तदाभवेत् ॥ भवेद्गौणोद्विराषाढराशिस्तत्रैवसंयुते ॥ ५५ ॥ पूर्वत्रिकेतुपतितेदेवभगवान्हरिः ॥ कर्कटे

ज्ञयनंकुर्यादागमिष्यंपरत्रके ॥ ५६ ॥ कार्त्तिके सुतहरीशकपूजाधिने भवेत् ॥ दुर्गात्थानंतुलायांतुविष्णुर्निद्रांजहात्यसौ ॥ ५७ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ छ ॥ सूत उवाच ॥ दैवं वापैतुं कर्म कलमाश्रित्य वर्तते ॥
 काले तान्येव कर्माणि फलं यच्छति कुर्वताम् ॥ १ ॥ मुहुर्बाल्ये कर्म फलं त्रिकालेऽपि न विद्यते ॥ व्ययो वा मुख्यभावेन फलदः कर्मशालिनम् ॥ २ ॥
 कालस्तु गुणभावेन सर्वकालाश्रिता क्रिया ॥ न कालेन विना किञ्चिद्विषु लोकेषु जायते ॥ ३ ॥ अतः कालं प्रवक्ष्यामि निमित्तं कर्मणामिह ॥ काले
 ह्यमूर्तैर्भगवानेक एव तु यद्यपि ॥ ४ ॥ तथाप्युपाधिभेदेन विद्यते कालभेदभिः ॥ तिथि नक्षत्र वारादौ रात्रि योगादयोऽपि ये ॥ ५ ॥ तैऽपि कालाः प
 क्षमासरांश्चि वर्षातैऽपि च ॥ साधनानि भवन्त्येते स्वातन्त्र्येण न कस्यचित् ॥ ६ ॥ धर्मस्य वाप्यधर्मस्य मुखे व्यापार एव सः ॥ तिथ्यादि
 कालभावेषु निषिद्धं निहितं हितम् ॥ ७ ॥ पालयन् स्वर्गमाप्नोति हि त्वाप्नात्येव योगतिम् ॥ साधयन्त्यपि कर्माणि परस्परमेव क्षयते ॥ ८ ॥
 कालभागानिःसहायो येऽपि स्युः कर्मसाधनाः ॥ तिथौ पूर्वाह्णव्यापिन्यां कुर्वीत कर्मैवैदिकम् ॥ ९ ॥ एको हि ष्ठं तु मध्याह्नव्यापिन्या हि समाचरेत् ॥
 पराह्णव्यापिर्न प्राप्यति थि कुर्यात्तु पार्वणम् ॥ १० ॥ न तु पूर्वाह्णमध्याह्न पराह्णेषु यथैव चितम् ॥ अध्याने तु कुर्वीत कर्मैवैदिकं च यत् ॥ ११ ॥
 एको हि कालः प्रातस्तु वृद्धिश्चाद्धादिसाधने ॥ नापेक्षते सहाय्यं तत्तिथ्यादिविषुवादिषु ॥ १२ ॥ देवभ्यो ब्रह्मणा दत्तः पूर्वाह्णस्ति तिथिभिः सह ॥ पितृ
 भ्यो ह्यपरारहे तु पार्वणस्तु परां विना ॥ १३ ॥ पूर्वाह्णमात्रं प्रातस्तौ ततो देवान् प्रपूजयेत् ॥ पूर्वाह्णस्पर्शमात्रेऽपि तिथिखण्डेन चाप्येत् ॥ १४ ॥
 सर्वादप्येता हि स्नातिथिश्चात्र विधा भवेत् ॥ सर्वादि लवयेत्तु त्यादप्यं भवति वर्द्धिता ॥ १५ ॥ हिंसा तु क्षयजज्ञेया कालभेदेन गृह्यते ॥ सर्वादि
 र्पपरे ग्राह्या हिंसा ग्राह्या तु पूर्वतः ॥ १६ ॥ शुक्लपक्षे परा ग्राह्या कृष्णपूर्वा प्रशस्यते ॥ स्नानदानव्रते चैव विषयो गोनिर्दक्षितः ॥ १७ ॥ तिथौ चोदयति
 सविता कालमात्रं च वायुः ॥ अन्यापि सैव विज्ञेया तिथिस्तस्मिन्नहर्निशि ॥ १८ ॥ यथावास्ते रविर्भाति घटिका दश वापि वा ॥ सातिथिस्तद्दहो
 रात्रं व्यपेक्ष्य न चेतरा ॥ १९ ॥ शुक्ले वायुः दिवा कृष्णे खर्वादप्यतिथिश्च ॥ यथास्तं स वितायाति पितृकार्ये च सातिथिः ॥ २० ॥ दिनद्वयेऽ
 पिक्रुतपे अस्तर्गातिथिमाश्रयेत् ॥ श्राद्धकालादिकं यत्र तत्र श्राद्धं विधीयते ॥ २१ ॥ व्रते च वृद्धिगामिन्यां यत्रोदयरोधे भवेत् ॥ असावास्य

पावणेचसातिथिः पितृपूजने ॥ २२ ॥ अमावास्यासुतस्यैव पावण्यत्र कुत्रचित् ॥ अस्तगामितिथ्यत्र सातिथिः पितृमान्दिस्म ॥ २३ ॥
 एकोद्दिष्टं चरेत्तत्र नोदयेचकदाचन ॥ शुक्लपक्षे च कृष्णे च योगः परपूर्वयोः ॥ २४ ॥ पूर्वद्युवर्षेष्टुर्वात्रिसंध्यव्यापिनीतिथिः ॥ सा पूज्या च
 स्वकृत्येषु पक्षयोरुभयोरपि ॥ २५ ॥ पूज्या नियस्तसंत्यज्यपूर्वचैकादशीयुगम् ॥ द्वितीया वह्निना युक्ता चतुर्थी पंचमीयुता ॥ २६ ॥ एता
 उपोष्यास्तितथः पुण्याः स्युर्धर्मवैदिभिः ॥ एतद्भस्तास्तु पुण्यानि श्रितपूर्वकृतान्यपि ॥ २७ ॥ वाणेन विद्वया षष्ठीसु निविद्धा तथा ह्यमी ॥
 दशम्येकादशी विद्वान्योदश्याश्चतुर्दशी ॥ २८ ॥ अमावास्याभूतविद्वान्नोपोष्यासु निनापि च ॥ हंति पुत्रकलाणि धनानि ससु पोषिता
 ॥ २९ ॥ विद्वान्येनाभिनित्याः स्युर्धुक्तास्तेनाभिनन्दिताः ॥ व्यस्तस्य संभवे युग्मं विद्वान्भवतिसर्वशः ॥ ३० ॥ तामस्तां तुतिथिं प्राप्य यु
 ग्मान्यपूज्यतामिषुः ॥ युग्मानि च दिवा योगे ग्राह्यानि व्यस्तानि दनम् ॥ ३१ ॥ नक्ताद्वित्रयोगे तु दिवा संवर्द्धमर्करान् ॥ रात्रियोगश्चतुर्थ्यो
 स्तु विशिष्य परिगृह्यते ॥ ३२ ॥ रात्रियोगं विनापि स्यादेकादश्यादिकं व्रतम् ॥ नक्तं जागरणं च विना योगेऽपि शस्यते ॥ ३३ ॥ एकादश्यु
 पवासं तु द्वादशीयोगतश्चेत् ॥ दिवा योगे तु संपूर्णात्यजेदुभयपूर्वतः ॥ ३४ ॥ रात्रियोगे तु संपूर्णासोपास्यैकादशीसदा ॥ सप्तमीशुक्लपक्षे
 ऽपि पूज्या षष्ठ्या समाश्रिता ॥ ३५ ॥ निशितु स्याद्यदा षष्ठीसप्तमीनवमीदिवा ॥ उपोष्येकवलां षष्ठीतोषेथे द्वास्करं नरः ॥ ३६ ॥ एवं त्रयोद
 शीं कृष्णां विधिप्राप्तां विना द्विजाः ॥ उपोष्य पार्वतीनां थतोषेथे द्व्यश्वकवलम् ॥ ३७ ॥ दिवा त्रयोदशीयुक्ता कृष्णोपोष्या चतुर्दशी ॥ परेणापि चतु
 र्दश्या न तु कुर्यादमातिथौ ॥ ३८ ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीं प्राप्य यादिकुर्यादुपोषणम् ॥ पारणंतु सिनिवाल्यां चतुर्दश्यासु पोषयेत् ॥ ३९ ॥ चतुर्द
 शीमतिक्रम्य सिनिवाल्यां तु पारणात् ॥ व्रतानि तस्य नश्यति प्राकृता निचतुर्दशी ॥ ४० ॥ सप्तमीललिता भाद्रशक्तीनां च वारुणी ॥ पूज्याश्चै
 ताः पराः कुर्यात्त्रिसंध्यव्यापिनीष्वपि ॥ ४१ ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीं पूर्वपरतवद्धते यदि ॥ सप्तशक्रक्षयोगे तु शक्राभावे परायुता ॥ ४२ ॥
 ऋक्षाभावे परा ग्राह्या त्रिसंध्यव्यापिनीष्वपि ॥ श्रावणे चाद्यपदे तु प्रज्ञास्तां शक्रपूजने ॥ ४३ ॥ अभवे चोत्तरा पाठा धनिष्ठा च विशिष्यते ॥ दण्डा
 र्धदण्डमेकं वा तदर्थं पलमेव वा ॥ ४४ ॥ उदये संयुता ग्राह्या सातिथिश्चोत्तमा भवेत् ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीं हात्वा पूज्य शुक्ला ह्यमी परा ॥ ४५ ॥ रावे

चक्रवताग्राह्यारथेतिथ्यादेरपिच ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीयातुपरमेकपरेदिने ॥ ४६ ॥ अपरेऽपिच सर्वत्रलानां वाहनं त्यजेत् ॥ शुक्लेकादश्या
 वार्यासंक्रान्त्यां श्राद्धवासरे ॥ ४७ ॥ नराश्वगोगजादीनां वाहनान्पातकीभवेत् ॥ कर्तुर्गोमहिषादीनां गद्भेभूषणस्यच ॥ ४८ ॥ नराहमे
 हासदासीं वाहनेनास्तिदूषणम् ॥ बहुकालिकयज्ञेचयज्ञश्राद्धेतथैवच ॥ ४९ ॥ ग्रामांतरेनदोषः स्याद्विविनद्यंतरेऽपिच ॥ नित्यश्राद्धेऽप्य
 म्भुषटेयञ्छ्राद्धं मासिकस्यच ॥ ५० ॥ तत्रगोमहिषादीनां वाहनेनास्तिदूषणम् ॥ कुर्यादम्भुषटश्राद्धं न कालनियमः क्वचित् ॥ ५१ ॥ नचाह
 नियमं कुर्यादश्मपात्रं च वर्जयेत् ॥ तैजसैर्निर्मितं कुंभमथवावृक्षपत्रजम् ॥ ५२ ॥ नयोजयेन्मृन्मयं च शूद्राणां मृन्मयेविधिः ॥ निवेदयेन्नयसति
 मुन्मयं वृक्षमूलके ॥ ५३ ॥ आरुफालयेत्परेणैव न वस्त्रं तु कथंचन ॥ पर्वाश्राद्धेदैवलकं तथा रण्डाश्रमं त्यजेत् ॥ ५४ ॥ मातापितृपरित्यागितैलह
 व्यादिविक्रयी ॥ चत्वारिंशदुत्सवानां साष्टानां च रेद्यदि ॥ ५५ ॥ स्त्रियाविमुच्यते कश्चित्सतुरण्डाश्रमीमतः ॥ अष्टचत्वारिंशददंवयोर्यानन्न
 पूर्यते ॥ ५६ ॥ पुत्रभार्याविमुक्तस्य नास्ति यज्ञाधिकारिता ॥ यांतिथिसमनुप्राप्य समुदेति दिवाकरः ॥ ५७ ॥ स्नानाव्ययनदानेषु साति
 थिः सकलास्मृता ॥ ययास्तंसंवितायाति कृष्णपक्षे तु सातिथिः ॥ ५८ ॥ पितृणां सकलाज्ञेयास्नानदानादिकर्मसु ॥ सप्तमीशुक्लपक्षे यायाव
 दिच्छेच्चखंडिता ॥ ५९ ॥ आद्यभागे रवेः षष्ठ्यां परादौ याष्टमीश्रुता ॥ यद्यखण्डाभवेत्सैव तदज्ञेया भवत्यिका ॥ ६० ॥ माघमासे
 नसाप्येवंपूर्वेणरवितोषिणी ॥ मन्वंतरापरैणैव स्नानदानादिकर्मसु ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे मध्यमखण्डे द्वितीय भागसप्तमो
 ऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ तिथीनां प्रवरायस्माद्ब्रह्मणः समुदाहृता ॥ प्रतिपादिता परंपूर्वे प्रतिपाद्यनवोद्यते ॥ १ ॥ कार्तिका
 श्रृजेचैत्रमाघेचापिविशेषतः ॥ स्नानं दानं दशगुणं शिवविष्णवोऽश्वपूजनम् ॥ २ ॥ अग्निमिद्वचकृत्वा च प्रतिपद्यामिति स्मृतम् ॥ हविषासर्ववा
 न्यानि प्राप्नुयादीप्तिस्तंधनम् ॥ ३ ॥ बृहस्पतौ द्वितीयायां शुक्लायां विधिपूजनम् ॥ कृत्वा नक्तं समश्रीयाच्छभतेभूतिमभीप्सिताम् ॥ ४ ॥ मिथु
 नेककटचैव गोविप्रदमनांतरम् ॥ द्वितीयाया तु विप्रेन्द्रास्तसु पोष्यहरिं त्यजेत् ॥ ५ ॥ यासु पोष्यनैव धव्यं श्रयाति स्त्रीति संशयः ॥ असूक्ष्मय
 नं मासं दंपतिप्रतिपूजयेत् ॥ ६ ॥ वासोभिर्गंधपुष्पैश्च नानाभक्ष्यैः पृथग्विधैः ॥ वैशाखे शुक्लपक्षे तु तृतीयायां तैथेवच ॥ ७ ॥ गंगातीरे नरः

स्नानान्मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ स्वातिशुक्लतृतीयाया वैशाखे तु विशेषतः ॥ ८ ॥ माघे तुरोहिणी शुक्लपक्षे च श्रुते तथा ॥ तस्यां यदीयते किञ्चि
तदक्षयमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ विशेषतो हविष्यान्नमोदकादिसमायुतम् ॥ तोयदानविशेषेण प्रशंसितमनौषिणः ॥ १० ॥ गुडकूपरसंयुक्तं ब्रह्म
लोके महीयते ॥ बुधश्रवणसंयुक्ता तृतीयाया दिलभ्यते ॥ ११ ॥ तस्यां स्नानोपवासाद्यमक्षयं परिकीर्तितम् ॥ चतुर्थी भरणी योगे
भवेच्चरदिनं यदा ॥ १२ ॥ तदभ्यर्च्य मंदं वसुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ शिवाशांतां सुखाच्च चतुर्थी त्रिविधा स्मृता ॥ १३ ॥ सापि भाद्रपदे शुक्ला
शिवलोकैः सुपूजिता ॥ कार्तिके तु भवेच्छाया तथा सावेतु कीर्त्यते ॥ १४ ॥ तस्यां स्नानं तपोदानमुपवासो जपस्तथा ॥ भवेत्सहस्रगुणितं श्राद्धं
भवति चाक्षयम् ॥ १५ ॥ गणेशे कारयेत्पूजां मोदकादिभिरादरात् ॥ चतुर्थी विघ्ननाशाय सर्वकामप्राप्तिद्वये ॥ १६ ॥ श्रावणे मासि पञ्चम्यां
शुक्लपक्षे विशेषतः ॥ स्नापयेन्नवनागांश्च गन्धतैयैः सुगन्धिभिः ॥ १७ ॥ तेषां कुले प्रयच्छन्ति अभयप्राणरक्षणम् ॥ द्वादश्ये भयलेखे च गोमये
न विशेषतः ॥ १८ ॥ पूजयेद्वाधिदुग्धाद्यैः सिद्धैरपि भक्तितः ॥ सुतेजनादेनैकृष्णपंचम्यां भवनाङ्गे ॥ १९ ॥ पूजयेन्मनसा देवीं वामां स्नुही
तिसंश्रयाम् ॥ पिचुमंदस्य पत्राणि स्थापयेद्भवनोदरे ॥ २० ॥ पूजयित्वा नरो देवीं न संप्रभयमाप्नुयात् ॥ ययं भाद्रपदे षष्ठी पष्टी च द्विजसत्तम ॥
॥ २१ ॥ स्नानदानादिकं सर्वसर्वमक्षयमुच्यते ॥ षष्ठ्यां फलाक्षानो विप्राविशेषेण न्यायकार्तिके ॥ २२ ॥ इह च सुत्रसुख्यां चलभते ख्यातिमु
त्तमाम् ॥ शुक्ले पक्षे च सप्तम्यां यदा संक्रमते राविः ॥ २३ ॥ महाजयातदा स्याद्द्वैतसप्तमी भास्करप्रिया ॥ अपराजिता तु भाद्रपदमहापतकना
शिनी ॥ २४ ॥ ललिता केवलाज्ञेया पुत्रपौत्रविवादिनी ॥ शुक्ला वाया दिवा कृष्णा षष्ठी विवासती तु वा ॥ २५ ॥ राविवारेण संयुक्ता तिथिः शुण्यत
मा स्मृता ॥ आश्विनस्यासिताष्टम्यामष्टादशमुजं यजेत् ॥ २६ ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे वामहाविभवविरैः ॥ आषाढे श्रावणे मासि शुक्लपष्टम्यां
च चंडिका ॥ २७ ॥ प्रातः स्नान्वाचयेद्भस्त्रयारात्रां स्नानपयेद्द्विजाः ॥ चैत्रमासि सिताष्टम्यामशोककुमुदैर्द्विजाः ॥ २८ ॥ अर्चयेन्मन्मयीं देवीं
मञ्जोकार्थं च सर्वदा ॥ सत्यष्टममुद्धूतवारोहिणीं सहिताष्टमी ॥ २९ ॥ श्रावणे मासि सिंहैकचित्तासिपि च शस्यते ॥ एकादशीनां कीर्तनां प्रते
श्चलभते फलम् ॥ ३० ॥ अतो देशगुणं प्राक्ते कृत्वैतत्फलमाप्नुयात् ॥ अशक्तोऽन्यक्रियां कर्तुमुपवासं तु केवलम् ॥ ३१ ॥ कृत्वा विविच्यते पापा

त्समकृत्यकृतांबरः ॥ न कालनियमस्तत्र न वारनियमः क्वचित् ॥ ३२ ॥ नापि नक्षत्रदोषोऽस्ति वारदोषो न गण्यते ॥ त्रिकालं पूजयेद्देवं दिवारा
 त्रौ विशेषतः ॥ ३३ ॥ अर्धरात्रे विशेषेण पुष्पैर्नानाविधैरपि ॥ दिवा तिथेरलाभे तु न कुर्याद्विधिवद्भतम् ॥ ३४ ॥ रात्रिस्पृशेयं दिपरं जन्माम
 पि चाष्टमी ॥ सप्तमी सार्धं यामं च रोहिणी वानं स्पृशेत् ॥ ३५ ॥ व्रतं संप्रत्येत्तत्र न चरात्रौ कदाचन ॥ प्रागारंभं प्रकुर्यात्तं अधिमात्राधिके व्रती ॥ ३६ ॥
 विश्वनाथादिदेवानां दर्शनं प्राग्विजयेत् ॥ यत्र तत्रोषवासी स्याद्यामाष्टकव्रतं चरेत् ॥ ३७ ॥ यामार्धतत्परं यामे पारणं विचरेद्भती ॥ तत्परं चा
 ऽन्नजन्मं वानकुर्यात्पारणं गृही ॥ ३८ ॥ नक्षत्रयोगे ग्रहणे पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ जपहोमादिकं कुर्याद्गृही नोपवसेत्क्वचित् ॥ ३९ ॥ दिवाष्ट
 म्यामुद्भूतैवाप्राजापत्येन संयुतम् ॥ तथापि च दिवा कृत्यं समाप्य च व्रतं चरेत् ॥ ४० ॥ मुहूर्तं ते च मासांति अष्टम्यामपि रोहिणी ॥ उपवासे
 च यो दोषः पूजाहोमः प्रशस्यते ॥ ४१ ॥ नवम्यां च सदा पूज्याः प्रतिमासेऽयुता द्विजाः ॥ गृहीयात्रियमंचैव यथा कर्मफलप्रदम् ॥ ४२ ॥
 कार्तिकस्य तु मासस्य दशमं शुक्लपक्षिका ॥ तस्यां युक्ता शनो विप्रा ब्रह्मलोकमवाप्नुयुः ॥ ४३ ॥ दशमी ज्येष्ठमासस्य सा चेद्दशहरा स्मृता ॥
 आश्विनस्य महापुण्या कार्तिके विजया स्मृता ॥ ४४ ॥ एकादशी व्रतं परा सर्वपापप्रणाशिनी ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तयथा कुर्यात्तिमानवाः ॥
 ॥ ४५ ॥ दशम्यामेकभक्तस्तु संयतः स्याज्जितेन्द्रियः ॥ एकादश्यासु पोष्याद्वा दश्यां पारणं चरेत् ॥ ४६ ॥ द्वादशद्वादशीर्हितं तस्मा
 तथा च रेदुधः ॥ पूर्वद्युरेकादशी पूर्णापरे हनि च वर्धते ॥ ४७ ॥ नवर्धते द्वादशी तु तदा त्वेव व्यवास्थितिः ॥ वनवासी परां कुर्यात्पूर्वा कुर्याद्गृहा
 श्रमी ॥ ४८ ॥ पूर्वैरेकादशीत्याज्या वर्धते चेत्तिथिद्वयम् ॥ एकादशी द्वादशी तु तदोपोष्या परा तिथिः ॥ ४९ ॥ यदा तु पारणायोग्याद्वा
 दशी नोपतिष्ठते ॥ तदा पूर्ववसा ब्राह्म्या त्याज्या वृद्धापरेऽहनि ॥ ५० ॥ एकादशी कलशुक्ता स कला द्वादशी यदि ॥ तत्र क्रतुसंयुतं पुण्यं त्रयो
 दश्यां तु पारणम् ॥ ५१ ॥ एकादशी द्वादशी च परेऽहनि न लभ्यते ॥ नोपोष्या समाहादोषा पुत्रपौत्रय न क्षयात् ॥ ५२ ॥ एकादशी दशवि
 द्वाद्वादश्यां लिप्तिका यदा ॥ द्वादशी पारणायोग्या वर्धते चापरेऽहनि ॥ ५३ ॥ तदा दिनद्वयेत्याज्या पारणं च नियोगतः ॥ षोडशी ग्रहणं
 दृष्ट्वा द्वादशी लुप्तपारणा ॥ ५४ ॥ चण्डातिथौ व्रतं चैव हतिपुण्यं पुरा कृतम् ॥ त्रयोदश्याद्विहितं पारणं न तु पुण्यदम् ॥ ५५ ॥ ग्रहाश्रमी

नकुयाद्वादशमीद्वादशक्षियात् ॥ यदिरुद्रादशमित्रापरेऽन्हारविस्क्रमः ॥ ५६ ॥ तथापिस्परित्यज्यद्वादश्यांसमुपवसेत् ॥ वज्रालो
कनमात्रं तु दशमसि विशेषदि ॥ ५७ ॥ एकादशीनिभोक्तव्यापराहोकादशीतदा ॥ तदा चेदशमविद्वासमुपोष्यान् दूषणम् ॥ ५८ ॥ द्वादश्यासु
पवासंतु यः करोति नरोत्तमः ॥ सयाति परमं स्थानं त्रयिष्णुरनामयः ॥ ५९ ॥ उपोष्य दशमीसिन्नासोहादेकादशीनरः ॥ निरयं याति स प्रत्यधर्म
संतति संक्षयात् ॥ ६० ॥ रविवारे शुक्रवारे संक्रान्त्यां तु दिनक्षये ॥ उपवासं प्रकुर्वीत पारणं तु विवर्जयेत् ॥ ६१ ॥ शुक्लां वा यदि वा कृष्णां पूर्वसंक
ल्पितामपि ॥ एकादशीं संक्रान्त्यां तदा क्वचित् ॥ ६२ ॥ नक्तनवतरेऽप्युष्णाभितिशान्निश्चयः ॥ मासैकादशीयत्र लभ्यते तु कु
पक्षके ॥ ६३ ॥ तत्र कुर्यात्कृष्णपक्षे परातिथिर्न गृह्यते ॥ श्रावणीद्वादशीशुक्लाचान्द्रमद्वयदाहरो ॥ ६४ ॥ तत्रोपोष्याहपोकेऽंशपूजयेद्द्विविधन्नरः ॥
श्रावणे चाश्विनैवैवलभ्यते द्वादशीदिने ॥ ६५ ॥ श्रवणेन समायुक्ता महती सा प्रकीर्तिता ॥ पुष्येण द्वादशीशुक्लाफाल्गुने विजयास्मृता ॥ ६६ ॥
कार्तिके चेत्यारित्या ज्यामाघे तु नरकं भवेत् ॥ याभाद्रविजया प्रोक्ता श्रवणेन समायुता ॥ ६७ ॥ विशेषः कथ्यते तत्र तथा वद्वतमाचरेत् ॥ एका
दश्यासु उत्तरतो द्वादशीच दिवा न्विता ॥ ६८ ॥ निशि पूज्या द्वादशी च श्रवणेनापि संयुता ॥ सफलद्वादशी द्विज्या उपोष्यैषामहाफला ॥ ६९ ॥
द्वादश्यां विष्णुविद्धायां वासुदेवं प्रपूजयेत् ॥ कृष्णायां तु न्तं कुर्याद्ब्रह्मदुःखं समाचरेत् ॥ ७० ॥ द्वादशीकामविद्धाचेन मन्यते नायुपोषणम् ॥
हन्यात्पुनराकृतं पुण्यत्रये दश्यासु पोषणम् ॥ ७१ ॥ प्रहरे प्रहरे स्नानं शर्वर्या च विधीयते ॥ पूजनं चाग्निकार्यं च पट्टसु कार्यव्रतं चरेत् ॥ ७२ ॥
एकादशीद्वादशी च प्राप्नोति श्रवणे यदि ॥ एकादश्यासु पोष्याथ द्वादश्यासु उपवसेत् ॥ ७३ ॥ पारणं तु त्रयोदश्याद्वादशो चेन्न लभ्यते ॥
आमिषान्नं मुञ्जीत हविष्यान्नेन पारणम् ॥ ७४ ॥ यदा तु पारणायोगे भ्यालभ्यते द्वादशीतदा ॥ तस्यानातिक्रमेषु कस्तदभावे त्रयोदशी ॥ ७५ ॥
एकादशीद्वादशी च श्रवणक्षेण संयुता ॥ विष्णुशंखलोकनामसु धवरे विशिष्यते ॥ ७६ ॥ दशम्यांसं यतो भूत्वा प्रातरेकादशीदिने ॥
कृत्वा तु सङ्गमे स्नानं प्रहरे प्रहरे द्विजाः ॥ ७७ ॥ अनेन विधिना कृत्वा विजयायां व्रतोत्तमम् ॥ सर्वपापक्षयं निवापिष्णुलोकैकवसेन्नरः ॥ ७८ ॥
चतुर्गुणानां दिव्यानां यावत्स्याद्विष्णुरूपधृक् ॥ तावदेव हि सर्वत्र सर्वभौमो भवेन्नरः ॥ ७९ ॥ त्रेतायां दशजन्मानि मध्यदेशेषु भो द्विजाः ॥

ततश्चभारतेवर्षेद्वेदांतसारवित् ॥ ८० ॥ पुत्रपौत्रधनैर्युक्तोऽक्षदोऽनुपसन्निभः ॥ जायतेदशजन्मानि त्रितायां ब्राह्मणोत्तमः ॥ ८१ ॥
 सपत्नीकश्चदीर्घायुर्धर्मकर्मसुपूजितः ॥ भाद्रमासिसितेपक्षेद्वादश्यां पृथिवीपतिम् ॥ ८२ ॥ शत्रुमुत्थापयेत्प्राज्ञे शुभलक्ष्मेशु भक्षणे
 शाल्यशाल्मल्यस्यापि सप्तपर्णीयकस्य च ॥ ८३ ॥ एषामन्यतमं वृक्षं चंपकस्यार्जुनस्य वा ॥ बृहत्कंदं वृक्षस्य द्विचत्वारिंशदुल्लुः
 ॥ ८४ ॥ द्वौ त्रिंशदुल्लुवौ वापि मानद्वयकथं च वा ॥ त्रिव्यायामं च प्रथमं द्वाविंशैर्हस्तमेव वा ॥ ८५ ॥ हस्तः षोडशवारस्य गृहस्य स्य विधीष्य
 ते ॥ हस्तत्रयेण विप्रस्यद्वादशक्षत्रियस्य तु ॥ ८६ ॥ अष्टहस्तं तु वैश्यस्य द्वादस्य पञ्चहस्तकम् ॥ अम्रतः श्वेतच्छत्रं स्यात्पताकं च पुरे ॥
 ८७ ॥ धनसारसमायुक्तोऽर्कपूरमंडितान्विताम् ॥ रक्तवस्त्रपरिच्छन्नां षुष्माल्यैरलङ्कृताम् ॥ ८८ ॥ मञ्जुस्त्र्यां कारयेत्पूजां भक्त्या च सुहो
 नरः ॥ समरात्रं चैत्पूजामैन्द्रमन्त्रेण मन्त्रावित् ॥ ८९ ॥ काकाद्यैर्न स्पृशेद्वा तु वैरपक्षे विज्ञेयतः ॥ पताकायां निपतितुराष्टहानिं समादिशेत् ॥
 ९० ॥ पताके निरसुते भग्ने माहिषाणां विनाशनम् ॥ स्थूणापाते च भग्ने वा चाश्वहानिं समादिशेत् ॥ ९१ ॥ तस्करश्च कुले तस्य प्रायश्चित्तं समाच
 रेत् ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रेण शतपद्मसमन्वितम् ॥ ९२ ॥ विष्णुमुद्दिश्य जुहुयादयुतं पिप्पलस्य च ॥ ग्रहाणां चाग्निभागेन चायुतं जुहुया
 दधः ॥ ९३ ॥ आदित्यस्याद्भुतमिदं द्विजपाते तु भोद्विजाः ॥ कपोतपाते शुक्रस्य काकादौ भौममादिशेत् ॥ ९४ ॥ भूकंपे जायते विष्टुरा
 रद्भुतमादिशेत् ॥ कीटविद्धे कुते विप्राश्चन्द्रस्याद्भुतमादिशेत् ॥ ९५ ॥ पताके निरसुते भग्ने राहोरद्भुतमादिशेत् ॥ शिवारुर्वति चान्द्रस्य
 वानरो वा स्पृशेत्काचित् ॥ ९६ ॥ केतोरद्भुतमुद्दिष्टं भूमिकं पेतुते द्विजाः ॥ त्रयोदशीं सितं प्राप्य पुष्पैर्नानाविधैः ॥ ९७ ॥ काम
 देवं समभ्यर्च्य गन्धाद्यैः सुमनोहरैः ॥ चैत्रमासि सितं द्वादश्यां शनौ शतभिषायादि ॥ ९८ ॥ गंगायां यदिलभ्येत सूर्यग्रहशतैः सभाः ॥ सैव
 महावारुणीति ख्याता कृष्णत्रयोदशी ॥ ९९ ॥ अस्यां स्नानं च दानं च श्राद्धं वा क्षयमुच्यते ॥ मधुमासि सिते पक्षे दम्भभञ्जी च तु दशी ॥ १०० ॥
 तस्यां मदनमूले च अक्षरः काममर्चयेत् ॥ सयाति परमं स्थानं मदनस्य प्रभावतः ॥ १०१ ॥ जुगुप्सितवचो भिरसुतस्य कुट्टामनो भवः ॥ अन
 तस्य व्रतं वक्ष्ये सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १०२ ॥ अनन्तं सुखमाप्नोति यः कुर्याद्भक्तिमान्नरः ॥ द्वादश्यां पूजिते शक्रेऽप्यजके वास्तु यद्विपु ॥ १०३ ॥

ततः शुक्लचतुर्दश्यामनन्तं पूजयेद्धरिम् ॥ कृत्वा दर्भमयानन्तं वारिधान्यान्वितं तथा ॥ १०४ ॥ पूजयेच्चन्दनैर्नैर्धनैर्वह्निर्विविधैरपि ॥ चतु-
 र्दशफलैर्मूलैर्जलजैः कुसुमैरपि ॥ १०५ ॥ यवगोधूमशालीनां चूर्णैर्नक्तमस्य च ॥ कृत्वा पूपाह्वयं तस्मै दद्यादंशुतेक्षितम् ॥ १०६ ॥
 स्वयमेकं तु भुञ्जीत दद्यात्सूत्रस्य दोरकम् ॥ चतुर्दशग्रंथियुतं कुंकुमेन विलेपितम् ॥ १०७ ॥ चतुर्दशमूत्रमयं सूत्रं कर्पासमेव च ॥ १०८ ॥
 अतः प्रेतचतुर्दश्यां भोजयित्वा तपोधनान् ॥ दानं दत्वा द्विजेभ्यश्च यमलोकं न गच्छति ॥ १०९ ॥ ततः प्रेतकथां श्रुत्वा शाकैर्नक्तं समाचरेत् ॥
 चतुर्दशं द्वादशं वा सप्तमं वापि पञ्चमम् ॥ ११० ॥ मानमात्रादिकं कृत्वा सार्वापैः प्रमुच्यते ॥ माघे मासि वटावायः कस्य पापं पुनीमहे ॥ १११ ॥
 स्नात्वा तत्र चतुर्दश्यां सप्तमे तारका मये ॥ संभवेत्फाल्गुने मासि याचकृष्णचतुर्दशी ॥ ११२ ॥ शिवरात्रि रितिरुयाता सा जगत्सर्वकामदा ॥
 दिवा पूजा मलाभे तुरात्रियोगे ब्रतं चरेत् ॥ ११३ ॥ चतुर्दशी अमा विद्धा तद्वर्तपरिवर्जयेत् ॥ तिथियोगे च शर्वयसि पूजयेत् ब्रतमाचरेत् ॥ ११४ ॥
 कामा विद्धा सा च पूज्य रात्रियोगे चरेद्भूती ॥ प्रहरे प्रहरे स्नानं स्वयं स्नात्वा शिवस्य च ॥ ११५ ॥ कारयेद्द्विधं दत्तयाहं मं कुर्याद्यथा चिन्तितः ॥ अथ वक्ष्या-
 मि चैत्रादि मासे तु पूर्णिमा यथा ॥ ११६ ॥ चित्रानक्षत्रसंयुक्ता गुरुपूर्णिमा द्वादशस्मृताः ॥ ११८ ॥ महाज्येष्ठा विशेषोऽयं प्राजापत्ये यथा रविः ॥ गुरुपूर्णे-
 पुर्भेदेषु पूर्णचन्द्रे गुरुश्चरेत् ॥ महावैशाखिका द्वास्तु पूर्णिमा द्वादशस्मृताः ॥ ११९ ॥ विनापि गुरुणा चन्द्रः कृत्तिका पूर्णिमा तथा ॥ तथा महाकर्तिकी सा तिथिः पुण्यतमा भवेत् ॥
 चन्द्रो ज्येष्ठ्यां महाज्येष्ठ्या तिसास्मृता ॥ १२० ॥ रोहिण्यां तु स्थितश्चन्द्रः पूर्णमास्यां तु कार्तिके ॥ महाकार्तिके तिथापि स्यात्स्वर्गलोकैः कपि दुर्लभा ॥ १२१ ॥ चित्रावाय दिवा पूर्णा-
 यदा स्यात् पूर्णिमा तिथिः ॥ महाचैत्रे तिथापि स्यादश्वमेधफलप्रदा ॥ १२२ ॥ रविणा कृत्तिका योगाद्रविवा रेच पूर्णिमा ॥ महाचैत्रे तिथापि स्या-
 दतस्याक्षयकारिका ॥ १२३ ॥ एवं गुरौ गुरोरे योगे महाचैत्रे प्रकीर्तिता ॥ तत्र स्नानं च दानं च जपे नियम एव च ॥ १२४ ॥ सर्वमश्रयतां याति
 फलं चैवाश्वमेधिकम् ॥ पितरस्तर्पिता याति वैष्णवं लोकमक्षयम् ॥ १२५ ॥ भरण्यं कार्तिके मासि यदिस्यात् पूर्णिमा तिथिः ॥ गंगाद्वारे तु मह-
 ती वैशाखी पुण्यदास्मृता ॥ १२६ ॥ शालिग्रामे महाचैत्रे कृतपुण्या महा तिथिः ॥ गंगाद्वारे तु महती वैशाखी पुण्यदास्मृता ॥ १२७ ॥

पुरुषोत्तमे महाज्येष्ठी महाषाढी तु शृङ्खले ॥ महाश्रावणी केदारे महापुण्यतममता ॥ १२८ ॥ महाभाद्रपदयौ च कुजोऽपि स्यान्नरस्तथा ॥ महाका
 र्तिकी पुष्करे च कन्यकुब्जे तथोत्तरे ॥ १२९ ॥ महती मार्गशीर्षे स्यादयोध्यायां तथोत्तरे ॥ महापौषपुण्यतममहामाषी प्रयागतः ॥ १३० ॥
 महाफाल्गुनी नैमिषे चानिर्दिष्टाः स्युर्महाफलाः ॥ अत्र मम विहितं कर्म शुभं वायदिवा शुभम् ॥ १३१ ॥ सर्वमक्षयतां याति वद्धे ते चाधिकं फलम् ॥
 आश्विने पौर्णमासी तु कौमुदीति प्रकीर्तिता ॥ १३२ ॥ अस्यां चन्द्रोदये लक्ष्मीं पूजयेद्द्विधिवन्नरः ॥ न निर्वपति यच्छ्रद्धं भ्राता पितृको द्विजः ॥
 ॥ १३३ ॥ इन्दुक्षयमासि मासि प्रायश्चित्तीयते तु सः ॥ चन्द्राश्विने तु कृष्णायाम् अदृश्यं यथाविधि ॥ १३४ ॥ कृत्वा स्नानादिकं कर्म सोपवा
 सो दिनं नयेत् ॥ प्रदोष समये लक्ष्मीं पूजयित्वा यथाविधि ॥ १३५ ॥ दोषवृक्षान्यथा वृक्षलक्ष्मीं प्रीत्या समुत्तुजेत् ॥ नदी तीरे गिरौ गोष्ठे म
 शाने वृक्षमूलतः ॥ १३६ ॥ चतुष्पथे निजागारे च त्वरे तान्निधापयेत् ॥ द्विर्भोजनममावास्या न कर्तव्यं कदाचन ॥ १३७ ॥ शर्वर्याच विज्ञेयेषां
 माघफाल्गुनयोर्नरैः ॥ १३८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६३ ॥ सुत उवाच ॥
 वक्ष्ये प्रवरसंस्तानं यथाक्रममिति द्विजाः ॥ यद्विनाव्यत्यथेयस्मात्तस्माच्छास्त्रानुसारतः ॥ १ ॥ प्रवरत्रयं काश्यपस्य काश्यपाशावनैर्ध्रुवम् ॥
 पञ्चाश्वगौ तमस्याद्यगौ तमश्चोय एव च ॥ २ ॥ च्यवनो जामदग्न्यश्च आप्लवायनमेव च ॥ मोकुन्ध्यागिरि सभास्याज्जामदग्न्या आप्लवायनम् ॥ ३ ॥
 शंडिल्यासिताद्वैवलाः प्रवरत्रयमेव च ॥ पराशरस्य च तथा स्वयं शो ववसिष्ठकम् ॥ ४ ॥ अत्रियमार्चायणस्यावालप्रवरमेव हि ॥ वात्स्यवा
 स्यायनौ चैव उरुकंठक एव च ॥ ५ ॥ अथ क्षीरमित्रावरुणपञ्चमं परिकीर्तितम् ॥ औत्थस्यत्रयं विद्याद्रात्मकोऽवरमेव हि ॥ ६ ॥ औत्थ्य
 स्य च वासिष्ठमैत्रे च क्रौञ्चौ आनंतथा ॥ औत्थ्येति समाख्यातं माहिष्यं च्यवनंतथा ॥ ७ ॥ उरुकंठयं विद्यात्कौशिकस्य त्रयंतथा ॥
 उद्गालो देवराट्ख्यातः कुशिकाद्याश्च भो द्विजाः ॥ ८ ॥ विश्वामित्रो देवराट् च स्वयं चैव त्रयं मतम् ॥ घृतकौशिकस्य कुशिका विश्वामित्रा च सर्व
 णम् ॥ ९ ॥ चण्डकौशिकस्य च तथा देवराट् देवराट् विख्यातः सुमंतो रेव एव हि ॥ १० ॥ तरुंकशाकटायनः स्वयमेव
 प्रवरत्रयम् ॥ अमद्वयं जैमिनेश्च स्वयं वासिष्ठमेव च ॥ ११ ॥ शंखमागिरि सच्यवनं शंखभस्य त्रयं मतम् ॥ वात्स्यस्य च्यवनो नाम आप्लवायनक

स्तथा ॥ १२ ॥ सावर्णस्यतुसावर्ण्यच्यवनजामदग्निभागवम् ॥ आपुवायनेतिपाठोनेएकएवतुसत्तमाः ॥ १३ ॥ कृष्णजिनस्यकृष्णजि
नंविश्वामित्रस्यजैमिनम् ॥ कात्यायनस्यकात्यायनगार्ग्ययज्ञत्रयं तथा ॥ १४ ॥ वात्स्यायनेतिविख्यातं कुशिकस्यचपंचमम् ॥ अमुंच
विश्वामित्रं च जामदग्न्यापुवायनम् ॥ १५ ॥ गार्ग्यस्यगार्ग्यसामुंचतयागिरसएवच ॥ बर्हस्पत्यभरद्वाजइतिपंचप्रकीर्तितम् ॥ १६ ॥ वसि
ष्ठस्यचवासिष्ठंचतथागिरसएवच ॥ मित्रावरुणसंयुक्तं तावत्तस्यप्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ जाह्नकर्णभवकर्णौप्रवरौपरिकीर्तितौ ॥ उपमन्युरुपम
न्योस्तथेन्द्रः सहएवच ॥ १८ ॥ तदुत्तमेतित्रितयमित्रावरुणस्यचत्रयम् ॥ अत्रेयगौतमगिरसप्रवरत्रयमेवहि ॥ १९ ॥ कर्मंडलौतपलमित्रा
मित्रावरुणएवच ॥ कर्मंडलुश्चेतित्रितयंप्रवरत्रयमेवच ॥ २० ॥ च्यवनस्यतज्ञेयमूर्वच्यवनाप्लवायनम् ॥ अथसकस्यागिरसचर्हस्पत्य
एवत्रयम् ॥ २१ ॥ आगस्त्यस्यअगस्तिश्चमाहश्च्यवनेतिच ॥ विश्वामित्रेदेवरातौतथ्येतिचतथैवच ॥ २२ ॥ येनोक्तयेऽप्यवि
ज्ञातास्तेप्रोक्ताः काश्यपाजगत् ॥ २३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ सुतउवाच ॥
वास्तुयाममथोवक्ष्येवलिमण्डलपूर्वकम् ॥ अंकुरापणकंकृत्वामध्येकुर्याच्चमंडलम् ॥ १ ॥ त्रिहस्तापिण्डिकीकार्यचतुरस्राउदक्पुवा ॥ प्रादे
शमात्रउत्साथोदपणान्तनिर्भोभवेत् ॥ २ ॥ मध्येसंमार्जयेद्विद्वान्पादात्रवयथाक्रमात् ॥ कोणेचतुष्पदंज्ञेयंदिक्षुत्रिपदकंक्रमात् ॥ ३ ॥
पञ्चक्युगमपादेनचतुर्दिक्षुततः परम् ॥ कोणेचतुष्पदंस्याप्यंचतुष्कोणेविभावयेत् ॥ ४ ॥ चतुष्कोणंबहिःकुर्यात्कोणेचापिचतुष्टयम् ॥ द्वा
त्रिंशच्चभवेद्ब्रह्मचातश्चापित्रयोदश ॥ ५ ॥ चत्वारिंशत्पञ्चयुताभिलिखवास्तुदेवताः ॥ शिखीचैवाथपर्जन्यो जयंतः कुलिशाशुधः ॥ ६ ॥ सूर्यः
सत्यवृषश्चैवआकाशंवायुरेवच ॥ पूषाचिवितथश्चैवगुहान्यश्चयमस्तथा ॥ ७ ॥ गन्धर्वमृगराजस्तुमुगाः पितृगणास्तथा ॥ देवारिकोऽथमुश्रिवः
पुष्पदंतोजलाधिपः ॥ ८ ॥ असुरः पशुपाशौचरोगोहिमोक्षएवच ॥ भस्माटः सोमसर्पेचअदितिश्चदिदिस्तथा ॥ ९ ॥ बहिर्द्वादशइत्ये
ताईशानादिच्यथाक्रमम् ॥ ईशानादिचतुष्कोणंसंस्थितान्पूजयेद्दुधः ॥ १० ॥ आपश्चैवाथसावित्रो जयोरुद्रस्तथैवच ॥ अर्यमासवितचैव
विवस्वान्विबुधाधिपः ॥ ११ ॥ मित्रोऽथराजयक्षमाचसतमः पृथिवीधरः ॥ अष्टमस्त्वापवत्सस्तुपरिधौब्रह्मणः स्मृतः ॥ १२ ॥ पूर्वादेषुत

थापूज्यागन्धपुष्पैः पृथग्विधैः ॥ पञ्चनत्वारिंशेदेतच्चरक्याचचतुर्थकम् ॥ १३ ॥ मिलित्वाऊनपञ्चाशदुत्तमावास्तुदेवताः ॥ नान्यत्रयो
 जयेद्विप्राः प्रासादेचविशेषतः ॥ १४ ॥ बहिः कोणेचरक्यादिचरकंचविदारिकाम् ॥ पूतनांचततः पश्चाद्वाग्रव्येपापराक्षसीम् ॥ १५ ॥
 स्वैः स्वैर्मंत्रैश्चगंधाद्यैः पूजयेत्क्षुसुमादिना ॥ यथोक्तेनबलिंदद्यात्पायसान्नेनवापुनः ॥ १६ ॥ रेषाः सर्वत्रशुक्लेनपद्मंरक्तेनभावेयेत् ॥ रज
 येदेववर्णेनबहिष्पञ्चरेजेनतु ॥ १७ ॥ देववर्णानथोवक्ष्येयथावदनुवर्णिताः ॥ रक्तगौरस्तथाशोणः सितरक्तः सितस्तथा ॥ १८ ॥ पीतःशु
 क्लश्चर्मश्चपूषारक्तः प्रकीर्तितः ॥ इयामः शुक्लश्चकृष्णश्चपीतः शुक्लोयथाक्रमम् ॥ १९ ॥ पीतोभृंगः पुनः शुक्लःकृष्णः शुक्लस्तथैवच ॥
 रक्तः शुक्लश्चशोणश्चकृष्णरक्तस्तथैवच ॥ २० ॥ धूम्रपीतोरक्तपीतः शुक्लः कृष्णश्चश्यामकः ॥ रक्तवर्णनद्रात्रिशदशवर्णाः प्रकीर्तिताः ॥
 ॥ २१ ॥ शुक्लशोणंपुनः श्वेतंसिंदूराभंप्रकीर्तितम् ॥ पांडवंकुंकुमाभंचरक्तेज्यंचपीतकम् ॥ २२ ॥ शुक्लपीतंचश्वेतंचगौरंचेत्यष्टवर्णकम् ॥
 पीतंरक्तंचदयामंचगौरंचेतिचतुष्टयम् ॥ २३ ॥ धरणीमदंनंवाद्येऽंभुवर्णादिप्रकमात् ॥ शुक्लेनरज्येद्वासन्पुरद्गारंचमध्यमे ॥ २४ ॥ मध्येतेऊनप
 ञ्चाशत्सर्वचवास्तुकर्मणि ॥ चत्वारिंशद्द्वारयुतंशुहदेवकुलेऽपिच ॥ २५ ॥ महाकूपेतथाश्वेतोअन्यत्रापिप्रशस्यते ॥ सुलितेचशुचौदेशेसा
 र्धहस्तप्रमाणतः ॥ २६ ॥ दशपूर्वायतारेखादशैवचोत्तरायताः ॥ एकादशीपदंकुयद्रिषाभिः पदकेनतु ॥ २७ ॥ सर्ववास्तुविभागेनविज्ञेया
 नवकानव ॥ पदस्थान्पूजयेद्देवांस्त्रिंशत्पञ्चाशदेवतु ॥ २८ ॥ द्वात्रिंशद्ब्राह्मतः पूज्याःपूज्यागारेत्रयोदश ॥ मध्येनवपदेब्रह्मातस्याप्यष्टा
 समीपगाः ॥ २९ ॥ चतुर्दिक्षुषट्पदंतुत्रिपदंतुचतुष्पदम् ॥ पदैकंतुचतुष्कोणेएतद्वास्तुविनिर्णयम् ॥ चरक्यादिततोहित्वाचत्वारिंशच्चपञ्चकम्
 ॥ ३० ॥ अपरंमण्डलंवक्ष्येयथावदनुपूर्वशः ॥ नवरेखाप्रयोगेननवकोष्टान्प्रकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ द्विचतुष्कोष्टकैर्दिक्षुयजेताग्रिमर्णततः ॥
 विवस्वतंतोमित्रंमहीधरमतःपरम् ॥ ३२ ॥ कोणेषुकोष्टद्वेष्टुबुबाह्यादिपरिर्कीर्तितम् ॥ सावित्रंसवितारंचशक्रमिन्द्रंजयंपुनः ॥ ३३ ॥
 रुद्रंरुद्रजयंचैववायुंजंभकमेवच ॥ पिलिपिच्छंचमेधावीविदारिपूतनांतथा ॥ ३४ ॥ क्रमादीशानपर्यंताजयंतः शक्रभास्करो ॥ सत्यो
 वृषांतरिक्षौचदिशिप्राच्यामवस्थिताः ॥ ३५ ॥ अग्निःपूषाचवितथोयमश्चगृहक्षकः ॥ गंधर्वोभृंगराजश्चमृगोदक्षिणमाश्रिताः ॥ ३६ ॥ नैर्ऋ

तितौवारिकश्चसुग्रीववरुणैततः ॥ पुष्पदंतस्वरौशोषरोगौप्रत्यग्दिशिस्थिताः ॥ ३७ ॥ ज्ञाणवायुश्चनगश्चसोमोभ्रष्टाटपवच ॥ सुहृ
 लाख्योदित्यदितौकुबेरस्यदिशिस्थिताः ॥ ३८ ॥ मिलित्वाचित्रिपञ्चाशतेभ्यःपूर्ववल्लिहरेत् ॥ पिण्याकैःपरमज्ञैर्वाधुर्नैकैर्वीथयाक्रमा
 त् ॥ ३९ ॥ रक्तमयमण्यव्यायेच्चतुर्भिर्वहुर्भिवृतम् ॥ श्वेताश्ववाहनं दिव्याकिरीटैः स्वैर्विभूषितम् ॥ ४० ॥ आकृणोतेतिमन्त्रस्यस्वर्णऋषिर्न
 गतीच्छन्दः सवित्रार्थमप्रतिथेयविनियोगः ॥ ४१ ॥ विवस्वतंप्रतिवर्णपीताम्बरयंशुभम् ॥ मेघस्थचमहाकायैर्देवगन्धर्वसंयुतम् ॥ ४२ ॥
 एतावविपंतीतिमन्त्रस्यकर्मऋषिः पंक्तिश्छन्दः कमलादेवताविवस्वन्त्रीतयेविनियोगः ॥ ४३ ॥ मित्रव्यायेच्छुक्लवर्णश्वेतहंसो
 परिस्थितम् ॥ त्रिनेत्रं द्विभुजं चैव श्वेतांबरधरं शुभम् ॥ ४४ ॥ कयानश्चीतिमन्त्रस्यजयंतऋषिर्गोयत्राच्छन्दः शङ्करो देवता मित्रप्रीतयेविनियोगः
 ॥ ४५ ॥ प्रीतं महाधरं ध्यायेद्वृषभोपरिसंस्थितम् ॥ द्विभुजं पद्महरं च व्यालयज्ञोपवीतितम् ॥ ४६ ॥ त्र्यम्बकमितिमन्त्रस्यगर्गऋषिश्छि
 छन्दोहरौ देवता महाधरप्रीतयेविनियोगः ॥ ४७ ॥ सवित्रोश्चैतवर्णाचसर्वलक्षणसंयुताम् ॥ द्विभुजां पीतवस्त्रां च श्वेतसिंहासनस्थिताम्
 ॥ ४८ ॥ रक्ताम्बरधरं रक्तां रक्तमालोपशोभिताम् ॥ ४९ ॥ तद्रूपं इतिमन्त्रस्यगौतमऋषिर्विराट्छन्दः सूर्यो देवता सवितृप्रीतयेविनियो
 गः ॥ ५० ॥ अक्रं ध्यायेत्पतिवर्णशुक्लमैरावतस्थितम् ॥ सर्वदेवैः स्तूयमानं द्विभुजं पीतवाससम् ॥ ५१ ॥ ज्ञातारमितिमन्त्रस्यभार्गवऋषिश्चि
 व्रुच्छन्दो नारीसहो देवता इन्द्रजयप्रीतयेविनियोगः ॥ ५२ ॥ रुद्रं ध्यायेच्छैतवर्णवृषभारूढविग्रहम् ॥ नागयज्ञोपवीतं च सर्वलक्षणसंयुतम् ॥
 ॥ ५३ ॥ नमस्तेरुद्रेतिमन्त्रस्यगायत्रीछन्दरूपको देवता रुद्रप्रीतयेविनियोगः ॥ ५४ ॥ रक्तं रुद्रं ध्यायेद्रक्तपद्मोपरिस्थितम् ॥ रक्तश्या
 मांबरधरं द्विभुजं रक्तवाससम् ॥ ५५ ॥ त्र्यम्बकमितिमन्त्रस्यगायत्रीच्छन्दो महेशो देवता रुद्रजयप्रीतयेविनियोगः ॥ ५६ ॥ अपिश्वेतंततो ध्यायेद्भरा
 भयकरं परम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं श्वेतपद्मोपरिस्थितम् ॥ ५७ ॥ ईशानं इतिमन्त्रस्यमरीचिऋषिः पंक्तिश्छन्दो वायु देवता अपां प्रीतयेविनियोगः ॥
 आपवत्संप्रतिवर्णमेषारूढं चतुर्भुजम् ॥ ५८ ॥ पद्मशङ्खधरं गोमयवराभयकरं परम् ॥ ५९ ॥ वरुडश्चोत्तमं नभस्तीतिमन्त्रस्यनरोत्तमऋषिर्विराट्छ
 न्दो वरुणो देवता आवयः प्रीतयेविनियोगः ॥ ६० ॥ कोणमूत्रस्योभयतः श्वेतकोटुद्रयेपुनः ॥ शर्वध्यायेद्रक्तवर्णवृषभोपरि संस्थितम् ॥ ६१ ॥ द्विभुजं

चत्रिनेत्रं चट्टाभारोपशोभितम् ॥ ६२ ॥ मालास्वाहेतिमंत्रस्यभार्गवऋषिर्गायत्रोच्छन्दोमहादेवोदेवताश्वप्रतीयेविनियोगः ॥ ६३ ॥
 शुद्ध्यायेतपितवर्णपीतंपद्मासनस्थितम् ॥ नानाभरणशोभाढ्यंकुण्डलद्वैरलङ्कृतम् ॥ ६४ ॥ सर्वोयइतिमंत्रस्यअगस्तिक्रैषिर्गायत्री
 छन्दोहरोदेवतागुहप्रतीयेविनियोगः ॥ ६५ ॥ अर्यम्णद्विभुर्जंरक्तमाल्योपशोभितम् ॥ रक्तपद्मासनस्थं च देवगन्धर्वसेवितम् ॥ ६६ ॥
 वातोवोरेतिमंत्रस्यकाश्यपऋषिरनुष्टुप्छन्दोवायुदेवताअर्यमप्रतीयेविनियोगः ॥ ६७ ॥ ध्यायेच्चजम्भकंश्चेतद्विभुर्जंकुण्डलाननम् ॥ कपरा
 लवदनंघोरेराहोपरिसंस्थितम् ॥ ६८ ॥ कुविदोगन्धयइतिमंत्रस्यविश्वामित्रऋषिर्जगतीछन्दःसोमोदेवताजंभकप्रतीयेविनियोगः ॥ ६९ ॥
 पिलिपिच्छंरक्तवर्णैरक्तमाल्यैरलङ्कृतम् ॥ रक्तपद्मासनस्थं च रक्ताभरणशोभितम् ॥ ७० ॥ देवस्येहितिमंत्रस्यपंक्तिश्छन्दःशर्चादेवतापिल
 पिच्छप्रतीयेविनियोगः ॥ ७१ ॥ पीतांचरकोध्यायेद्रक्तमाल्यैरलङ्कृतम् ॥ सुचारुवदनांभव्यांगुआहारोपशोभितम् ॥ ७२ ॥ तद्ग्रपइति
 मन्त्रस्यजटिलऋषिर्वृहतीछन्दोभवोदेवताचरकीप्रतीयेविनियोगः ॥ ७३ ॥ इयामांविदारिकांध्यायेत्रिनेत्रांचचतुर्भुजम् ॥ नानागण
 युतां दिवीपङ्कजद्वयधारिणीम् ॥ ७४ ॥ श्रीश्चेदइतिमन्त्रस्यवरुणऋषिर्दुर्गसिंहोदेवताविदारिकाप्रतीयेविनियोगः ॥ ७५ ॥ रक्तांचपूतनां
 ध्यायेत्पङ्कजस्थं सुशोभनाम् ॥ सर्वाभरणसंपन्नां सर्वांलंकारशोभितम् ॥ ७६ ॥ माथिगृह्णामीतिमंत्रस्यविवस्वावृषिर्नारायणोदेवतापूतनाप्र
 तयेविनियोगः ॥ ७७ ॥ पूर्वादिक्षुसर्वासुसार्धंयतपदेषुच ॥ ईशानंजटिलंश्चेतंशूलहस्तंमहाभुजम् ॥ ७८ ॥ त्रिनेत्रं वृषभाहूढं नागहरो
 पशोभितम् ॥ ७९ ॥ आयुःशीर्षेणइतिमंत्रस्यवामदेवऋषिर्वृहतीछन्दोधरणीधरोदेवताईशानप्रतीयेविनियोगः ॥ ८० ॥ रक्तं ध्याये
 च्चपर्जन्यद्विभुर्जं पीतवाससम् ॥ दक्षिणेपरशुं ध्यायेदोकारंचतथापरे ॥ ८१ ॥ कयानश्चेतिमन्त्रस्यशक्तयष्टिस्त्रिष्टुप्छन्दःशङ्करोदेवताजयंतप्रतीयेविनियोगः ॥
 तयेविनियोगः ॥ ८२ ॥ जयंतंश्चेतंश्चेतवृषभाहूढं ध्यात्वा ॥ मानस्तोकेतिमन्त्रस्यशक्तयष्टिस्त्रिष्टुप्छन्दःशङ्करोदेवताजयंतप्रतीयेविनियोगः ॥
 ॥ ८३ ॥ शुक्लं पीतं द्विभुजं रौप्यं वातस्थं वज्रधरं ध्यात्वा मूलबीजंनस्थापयेत् ॥ ८४ ॥ भास्करं रक्तं द्विभुजं रक्ताश्वं ध्यात्वा मायाबीजंन पूजयेत् ॥ ८५ ॥
 सत्यं चाद्विभुर्जंश्चेतं त्रिनेत्रं पीतवाससं मन्दकुंदबीजंन पूजयेत् ॥ वृषपीतं वृषभाहूढमाकाशबीजंन पूजयेत् ॥ ८६ ॥ ऋतं नीलं चतुर्भुजं महिषा

रूढम् ॥ आच्छीमइतिमन्त्रस्यहोतायक्षक्रषिस्त्रिष्टुच्छन्दःशंकरोदेवताःक्षप्रतीयेविनियोगः ॥ ८७ ॥ अग्रिमारभ्यपूजयेत् ॥ अग्रैरक्तं स
 तजिह्वैरक्तवाससं पिङ्गाक्षं ध्यात्वा ॥ अग्निदूतमितमन्त्रस्यभरद्वाजक्रषिस्त्रिष्टुच्छन्दःशंकरोदेवताःअग्निप्रतीयेविनियोगः ॥ ८८ ॥ वितथरक्तमज
 वाहनं द्विभुजं ध्यात्वा गायत्र्या पूजयेत् ॥ ८९ ॥ गायत्र्या विश्वामित्रक्रषिर्गायत्री छन्दः सवितो देवता वितथप्रतीये विनियोगः ॥ ९० ॥ यमकृष्ण
 महिषारूढं दण्डहस्तं ध्यायेत् ॥ अच्छिद्य इति मन्त्रस्य त्रिष्टुच्छन्दो भवानी देवता यमप्रतीये विनियोगः ॥ ९१ ॥ गृहक्षेत्ररक्तमूर्ध्वकेशं महाभुजं
 रक्तवाससं ध्यात्वा वाह्निर्वीजेन पूजयेत् ॥ ९२ ॥ गन्धर्वश्चेतं द्विभुजं पद्मासनस्थं ध्यात्वा यमवीजेन पूजयेत् ॥ ९३ ॥ भृङ्गराजं रक्तसिंहासनारूढं
 दिव्ययज्ञोपवीतिनं ध्यायेत् ॥ ९४ ॥ होतायस्केति मन्त्रस्य भार्गवक्रषिर्गायत्री छन्दः शोदेवता भृङ्गराजप्रतीये विनियोगः ॥ ९५ ॥ मृगं पी
 तं मृगारूढं पीतवाससं ध्यात्वा ॥ कदाचनेति मन्त्रस्य वामदेवक्रषिर्वृहती छन्दः शोदेवता मृगप्रतीये विनियोगः ॥ ९६ ॥ नैऋताद्रूपेदुष्य
 निऋतिपीतं श्वत्पद्मासनस्थं ध्यात्वा ॥ कैदाचनेति मन्त्रस्य पत्तिश्छन्दः सवितो देवता निऋतिप्रतीये विनियोगः ॥ ९७ ॥ नैऋताद्रूपेदुष्यदौ
 वारिकं श्वेतशरभारूढं त्रिनेत्रं सर्वाभरणधृतिं ध्यात्वा ॥ होतस्वेति मन्त्रस्य नरसिंहक्रषिर्वृहती छन्दः शोदेवता दौवारिकप्रतीये विनियो
 गः ॥ ९८ ॥ इयामसुग्रीवं कृष्णमेघारूढं पीतवाससं ध्यात्वा ॥ स्वादित्येति मन्त्रस्य त्रिष्टुच्छन्दो वासनो देवता सुग्रीवप्रतीये विनियोगः ॥ ९९ ॥
 सुमित्रियानइति मन्त्रस्य कन्दर्पक्रषिः पत्तिश्छन्दः सूर्यो देवता वरुणप्रतीये विनियोगः ॥ १०० ॥ पुष्पदन्तं पीतमेघारूढं पीतवाससं ध्यात्वा ॥ या
 ओषधीरिति मन्त्रस्य मन्मथक्रषिर्जगती छन्दः शोदेवता पुष्पदन्तप्रतीये विनियोगः ॥ १०१ ॥ असुरकृष्णकृष्णमाल्यैरलंकृतं कृत्वा ॥ आकृ
 ष्णेति मन्त्रस्य हिरण्यवर्णक्रषिर्जगती छन्दः सवितो देवता असुरप्रतीये विनियोगः ॥ १०२ ॥ असुरकृष्णं नागहारान्वितं पद्मासनस्थं ध्यात्वा ॥
 आब्रह्मन्निमित्तं मन्त्र्यनलिनक्रषिस्त्रिष्टुच्छन्दो भवानी देवता श्वेसोमप्रतीये विनियोगः ॥ १०३ ॥ रोगकृष्णं नीलैर्दुर्वारधरं श्वेतवृषभारूढं ध्यात्वा ॥
 नमस्ते रुद्र इति मन्त्रस्य नारदक्रषिः पत्तिश्छन्दः श्रीदेवता रोगप्रतीये विनियोगः ॥ १०४ ॥ वायुकोणादारभ्य पूजयेत् ॥ वायुधूम्रवर्णध्वजह
 स्तं मृगारूढं ध्यात्वा ॥ देवा इति मन्त्रस्य बृहती छन्दो यमो देवता नागप्रतीये विनियोगः ॥ १०५ ॥ श्वेतसोमं श्वेतवर्णसिनस्थं ध्यात्वा भद्र

बीजेन पूजयेत् ॥ १०६ ॥ रक्तं भ्रष्टाटं पतिवाससंध्यात्वा वह्निबीजेन पूजयेत् ॥ पतिवाससमजवाहनं हरेकरयूरान्वितं वायुबीजेन मंदराब्जैः पू-
 जयेत् ॥ १०७ ॥ रक्तादितेनागहारान्वितं रक्तपद्मासनस्थं ध्यात्वा मानार्थ इति मन्त्रस्येति पूजयेत् ॥ १०८ ॥ मानोत्वा इति मन्त्रस्य भागवत् ऋ-
 विः पंक्तिश्छन्दः पृथिवी देवता इति प्रीतिर्ये विनियोगः ॥ १०९ ॥ अदितिं पतिवर्णासिं हारुडपतिं वरधरां ध्यात्वा ॥ हिरण्यवर्ण इति मन्त्रस्य
 जनार्दन ऋषिर्बृहती छन्दः सोमो देवता इति प्रीतिर्ये विनियोगः ॥ ११० ॥ एवं यथाविधया यथोक्तं कुर्याद्विधिविधि ॥ होमं ते दक्षिणां दद्या-
 त्काश्चर्न हेमं संयुतम् ॥ १११ ॥ तडागयागपक्षे तु सुवर्णचार्धमेव वा ॥ ११२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे
 दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथ पूजाक्रमं वक्ष्ये पुराणस्मृतिचोदितम् ॥ उत्तरेपश्चिमे वाथ पूर्वेषु चापि समाच-
 रेत् ॥ १ ॥ नदीतीरेनेमिप्रांतिं दशद्वादश संख्यया ॥ मंडलं रचयेद्विप्राश्चरुक् द्वादश संयुतम् ॥ २ ॥ त्रिभागं विभजेत्क्षेत्रमध्यभागद्वयेन तु ॥
 त्रिहस्तं वेदिकां कुर्यात्तालोत्सेधामुदकप्लवाम् ॥ ३ ॥ उत्तरांशे दक्षिणे चारत्निहस्तां तरेऽपि च ॥ त्रिमेखलां हस्तमात्रां गुणयेदसमन्विताम् ॥ ४ ॥
 मूले सार्धं च शुक्लां च मेखलां तु तथैव च ॥ चतुर्गुलिकां चोर्वोदमध्योन्नतां प्रकल्पयेत् ॥ ५ ॥ षट्सप्तांगुलिकां योनिपश्चिमे मेखलोपरि ॥ विन्यसे-
 न्नाभिं संयुक्तं मेवं कुंडं प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ आर्द्रं वृद्ध्यात्मकं कुर्यात्संकल्पं मानसं चरेत् ॥ आर्द्रार्थं नैव संकल्पेत्तथा विदेव दर्शने ॥ ७ ॥ गया
 आर्द्रार्थं कंचाष्टार्थं आर्द्रार्थमेव च ॥ ऐशान्यां कलशे देवपूजयेद्गुणनायकम् ॥ ८ ॥ मध्ये कुण्डे महंश्चैव विष्णुदेवं दिगीश्वरम् ॥ ब्रह्माणं चा-
 मि कुंडे तु स्वैः स्वैर्मन्त्रैः प्रपूजयेत् ॥ ९ ॥ प्राणायामं विधायथ भूतशुद्धिं समाचरेत् ॥ ध्यायेद्वाटवीं शिपुरुषं सर्वलक्षणं संयुतम् ॥ १० ॥ श्वेतं
 चतुर्भुजं शतं कुण्डलौ वरलङ्कृतम् ॥ पुस्तकं चाक्षमालां च वराभयकरं परम् ॥ ११ ॥ पितृवैश्वानरोपेतं कुटिलभूपशोभितम् ॥ करालवद-
 नै चैव आजानुकरलं वितम् ॥ १२ ॥ मूर्धन्यं त्रिंशमाविश्य मुखे वायुः समाहितः ॥ पृथ्वीधरो र्यमा चैव तथा हवनेष्टितौ ॥ १३ ॥ वक्षस्थले
 चापरां संध्यां जेज्वैव यथाविधि ॥ नेत्रयोर्दिति पंजन्यौ श्रोत्रे दिति ज्यपुत्रकौ ॥ १४ ॥ संपेन्द्रावासनस्थौ च वामे दक्षविभावयेत् ॥ सत्यसेनाग्र-
 यस्तत्र राहोः पंच च पंच च ॥ १५ ॥ रुद्रश्च राजयक्षमाच वामहस्ते व्यवस्थितौ ॥ पार्श्वे तु दक्षिणे तद्गद्विश्च मर्हक्षकः ॥ १६ ॥ उभौ ज्ञेयौ त-

रक्तश्चद्विभुजो रक्तपद्मासनस्थितः ॥ ४१ ॥ राजानइति चक्रचापूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ गोभिलात्यश्रुषिः पङ्क्तिश्छन्दोऽस्य जगती स्मृतम् ॥
 ॥ ४२ ॥ देवता च भवेद्भूयः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ वितथं श्यामवर्णं च चतुर्भिर्वाहुभिर्वृतम् ॥ ४३ ॥ मृगाक्षपाशखट्वाङ्गशूलं च दधत् करैः ॥
 मेषारूढं विशालाक्षं राजानो मह्यमरियन् ॥ ४४ ॥ गृहक्षतं तथा शुकुं चतुर्भिर्गर्दभैर्वृतम् ॥ शूलं दंडं च खट्वाङ्गधारिणं वृषवाहनम् ॥ ४५ ॥
 पीतवस्त्रधरे दंजटा मुकुटसंयुतम् ॥ आशुः शिशानइति मन्त्रेण पूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ ४६ ॥ पुष्पदंतः क्रुषिस्त्रिष्टुब्धश्च परिक्कीर्तितम् ॥
 ईश्वरस्य देवतायाः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ ४७ ॥ यमं ध्यायेत्कृष्णवर्णं महिषस्थं द्विबाहुकम् ॥ दण्डपाशधरं चैव केयूरार्द्यौर्विभूषितम् ॥
 ॥ ४८ ॥ ईशानेति च मन्त्रेण पूजयेत्कुसुमादिना ॥ वामदेवः क्रुषिः पङ्क्तिश्छन्दः कालोऽस्य देवता ॥ ४९ ॥ षडाननं च गंधर्वपतिं ध्यायेच्चतुर्भुजम् ॥
 पीतांबरधरं चैव नानाभरणभूषितम् ॥ ५० ॥ यदेव इति मन्त्रेण पूजयेत्कुसुमादिना ॥ हारितोष्यइति प्रोक्तो जगती छन्द ईरितम् ॥
 ॥ ५१ ॥ हिरण्यगर्भो देवतास्य प्रीतये विनियोजयेत् ॥ भृङ्गराजं जटारूढं स्वच्छं पीतांबरशुभम् ॥ ५२ ॥ चक्षुःपतितिमन्त्रेण पूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥
 ऋषिश्चागस्तिराख्यातस्त्रिष्टुब्धः प्रकीर्तितम् ॥ ५३ ॥ विश्वेदेव देवता च भृङ्गराजस्य प्रीतये ॥ पतिं मृगं मृगारूढं जटामुकुटमंडितम् ॥
 ॥ ५४ ॥ परदेवाइति मन्त्रेण पूजयेद्दलितपायसैः ॥ कपिलश्च क्रुषिः प्रोक्तो गायत्री छन्द ईरितम् ॥ ५५ ॥ वरुणे देवता चास्य प्रीतये विनियोजयेत् ॥
 ध्यायेत्पितृगणं शुकुं चतुर्भिर्वाहुभिर्वृतम् ॥ ५६ ॥ पितृभ्य इति मन्त्रेण पूजयेत्कुसुमादिना ॥ शुनः शोपः क्रुषिश्चास्य त्रिष्टुब्धश्च देवता ॥
 ॥ ५७ ॥ विश्वेदेवः समायाताः पितृर्मेधेन पूजयेत् ॥ दौवारिकं चाष्टभुजं कृष्णवर्णं विचिन्तयेत् ॥ ५८ ॥ रक्तवासी पद्मलक्षं कृष्णव्याघ्रोपरिस्थितम् ॥
 योनः पतितिमन्त्रेण पूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ५९ ॥ वैश्वानरः क्रुषिश्चास्य गायत्री छन्द ईरितम् ॥ देवता च भवेच्छक्तिर्विनीयः श्वपूजने ॥
 ॥ ६० ॥ शंखार्भं च वसुश्रुतिं च विभुजं च क्रुषिं च धारिणम् ॥ हंसारूढं महाकायं बलिविज्ञानकारणम् ॥ ६१ ॥ शंखपद्मधरं चैव महिषस्थं विचिन्तयेत् ॥
 सइषुहस्तेति मन्त्रेण पूजयेद्भक्तभूषणैः ॥ ६२ ॥ क्रुषिः शंखस्तथा च छन्दः पङ्क्तिः सोमोऽथ देवता ॥ श्रुतं जलाधिपं ध्यायेद्ब्रह्मवाद्यैश्च वेष्टितम् ॥
 ॥ ६३ ॥ ऋष्यासनगतं ध्यायेच्छेतगंधेन चार्चयेत् ॥ बृहस्पतेः परिदीयाइति मन्त्रेण भक्तितः ॥ ६४ ॥ त्र्यंबकोऽस्य

ऋषिस्त्रिष्टुब्धन्दोदेवोजलाधिपः ॥ ध्यायेच्चअमुरस्तेकरालंनराहणम् ॥ ६५ ॥ दशभिर्बाहुभिर्युक्तं कृष्णवस्त्रानुलेपनम् ॥ शत्रोदेवीतिम
न्त्रेणकृष्णपुष्पैःप्रपूजयेत् ॥ ६६ ॥ ऋषिर्वैश्वानरश्छन्दोविराडित्यभिधीयते ॥ वैश्वानरोत्तरोदेवः प्रीतयेतस्ययोजयेत् ॥ ६७ ॥ शेषं
षडाननं ध्यायेत्कृष्णचन्द्रमधुपिंगलम् ॥ मेषस्थकुण्डलोपेतं नागजोपवीतिनम् ॥ ६८ ॥ उद्धर्षदिति मंत्रेण पूजयेद्द्वैतमिच्छता ॥ पापंरक्तं
त्रिनेत्रंरक्तं प्रीतिंविचिन्तयेत् ॥ ६९ ॥ रक्तश्मश्रुधरं चैव रहस्तं विचिन्तयेत् ॥ सिद्धो वीर इति मंत्रेण कृष्णपुष्पैरथाचयेत् ॥ ७० ॥ यमं च कृक
राक्षं च आकुञ्चन्मूर्धजं द्विजाः ॥ कपिलोऽस्य ऋषिश्छन्दोऽनुष्टुप् चैव पकृतिं तम् ॥ ७१ ॥ देवता च यशः स्यात्तं प्रीतये विनियोजयेत् ॥
यमं च कृकराक्षं च क्षमाकुञ्चितमूर्धजम् ॥ ७२ ॥ खरस्थं द्विभुजं ध्यायेदिमं मंत्रमुदरयेत् ॥ वासुकिः स्याद्विश्वास्यपक्तिश्छन्दश्च देवता ॥
॥ ७३ ॥ हिरण्यगर्भ इत्युक्तः प्रीतयेऽस्य नियोजयेत् ॥ अर्धपीतं च द्विभुजं रक्ताक्षं धूम्रमेव वा ॥ ७४ ॥ देवताभिश्च संपन्नवातो वारोतिरेव च ॥
ऋषिर्वायुश्च गायत्री छंदो वायुश्च देवता ॥ ७५ ॥ सुगर्भं शङ्खचक्रगदापद्मधरं तथा ॥ पीतवस्त्रं पद्मस्थं हारं केयूरमंडितम् ॥ ७६ ॥ अव
सुष्टा परापतद्वैति मंत्रेण परिपूजयेत् ॥ अग्निश्चास्य ऋषिः प्रोक्तश्छन्दः सोमश्च देवता ॥ ७७ ॥ पीतं भस्त्राटकं ध्यायेत्पद्मस्थं रक्तभूषणम् ॥
द्विभुजं पद्महस्तं च देवमेवं विचिन्तयेत् ॥ ७८ ॥ यन्मातुरिति मंत्रेण पूजयेत्स तं दुलैः ॥ जम्भकोऽस्य ऋषिश्छन्दो गायत्री समुद्रहृता ॥
॥ ७९ ॥ देवता च भवेत्कुंभः प्रीतये विनियोगतः ॥ सोमं ध्यायेच्छया मरूपं पद्मासनगतं परम् ॥ ८० ॥ नानाभरणसंपन्नं किरीटवरधारि
णम् ॥ मर्माणितेति मंत्रेण गन्धाद्यैरपि पूजयेत् ॥ ८१ ॥ ऋषिः स्वायं वैदश्छन्दो जगतीत्यभिधीयते ॥ देवता च भवेत्सोमः प्रीतये विनियोज
येत् ॥ ८२ ॥ दर्पं ध्यायेत्कृष्णवर्णं कृष्णाम्बरधरं तथा ॥ नागयज्ञोपवीतं च शिखिस्तं भद्रिजोत्तमाः ॥ ८३ ॥ पञ्चदीशोति मन्त्रेण गन्धाद्यैः परि
पूजयेत् ॥ मंत्रश्चास्य ऋषिश्चास्य पञ्चायतनमरितम् ॥ ८४ ॥ पंक्तिश्छन्दस्तथा प्रोक्तं देवः पञ्चाननः स्मृतः ॥ इयामवर्णादिति ध्यायेद्वि
भुजं पीतविग्रहम् ॥ ८५ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वालङ्कारशोभिताम् ॥ सुपर्णोऽसीति मन्त्रेण पूजयेत्प्रीतचन्दनैः ॥ ८६ ॥ ऋषिर्नारायणश्छ
न्दो जगतीपरिकीर्त्यते ॥ भवेद्देवो भार्गवश्च ह्यष्टथेपरिपूजयेत् ॥ ८७ ॥ रक्ताभामादिति ध्यायेत्सर्वालङ्कारभूषिताम् ॥ शुक्रां भारिति मन्त्रे

णगन्धाद्यैरभिपूजयेत् ॥ ८८ ॥ वामदेवऋषिश्चास्यगन्धाद्यैरभिपूजयेत् ॥ देवः शुक्रः समाख्यातः स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ ८९ ॥ ईशानादि
 कोणगतान् पूजयेत्सुसमाहितः ॥ आपं ध्यायेच्छुक्लवर्णकुण्डलाद्यैर्विभूषितम् ॥ ९० ॥ इदं विष्णुरिति मंत्रेण त्रिगन्धेन समर्चयेत् ॥ ऋषिः स्यात्क
 र्दमश्छन्दो विराडित्यभिधीयते ॥ ९१ ॥ देवः सोमः समाख्यातः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ सरितं द्विभुजं रक्तश्वेतांबरान्वितम् ॥ ९२ ॥ हरिचन्दन
 लिप्ताङ्गं वरदं तं विचिन्तयेत् ॥ पयसा शुक्ल इति मन्त्रेण पूजयेत्कमलादिना ॥ ९३ ॥ नारायणऋषिश्चास्यपंक्तिश्छन्दः प्रकोत्त्यते ॥ नारायणः स्वयं देवः
 प्रीतये विनियोजयेत् ॥ ९४ ॥ जयं ध्यायेत्पतिवर्णं द्विभुजं वरहस्तकम् ॥ देवः किराटसम्पन्नं सर्वालंकारभूषितम् ॥ ९५ ॥ दृष्ट्वा परिश्रुत इति म
 न्त्रेणानेन पूजयेत् ॥ ऋषिर्नारायणश्छन्दः पंक्तिः सोमोऽथ देवता ॥ ९६ ॥ रुद्रं ध्यायेद्भक्तवर्णशीतशुक्रतन्त्रावरम् ॥ द्विभुजं शूलहस्तं चण्ड
 मरुच पराभवेत् ॥ ९७ ॥ दिवो मूर्ध्नि त्रिति मंत्रेण ऋषयः समुदाहृताः ॥ ऋषिः स्यात्काशपश्छन्दो विराडित्यभिधीयते ॥ ९८ ॥ स्वयं देवो विनियोगः स्तु
 तौ च विनियोजयेत् ॥ द्विभुजं रक्तपद्मस्थं पंकजद्वयधारिणम् ॥ ९९ ॥ अस्य किराट इति मन्त्रेण रक्तस्रक्चन्दनादिभिः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या ऋषिर्नो
 लउदाहृतः ॥ १०० ॥ त्रिष्टुप्छन्दो देवता स्याद्भुद्रोपि परिकीर्तितः ॥ सवितारं तथा ध्यायेत्पद्मस्थं द्विभुजं प्रभुम् ॥ १०१ ॥ नानाभरणशोभा
 ढयं सप्ताश्वरथमंडितम् ॥ यद्देवा इति मन्त्रेण गन्धाद्यैः परिपूजयेत् ॥ १०२ ॥ ऋषिरैतथ्य आख्यातः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ ध्यायेद्भक्तवि
 वस्वं तं द्विभुजं पद्माविग्रहम् ॥ १०३ ॥ अविद्या इति मंत्रेण पूजयेद्बन्धचन्दनैः ॥ ऋषिर्गन्धः समाख्यातः त्रिष्टुप्छन्दश्च ईरितः ॥ १०४ ॥ देवता च भवे
 त्सोमः स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ विबुधाधिपंतो ध्यायेत्पतिवृषभवाहनम् ॥ १०५ ॥ चतुर्भुजं यष्टिहस्तमक्षमालैकहस्तकम् ॥ त्रिनेत्रं रक्तवस्त्रं चतु
 कुटाद्यैरलङ्कृतम् ॥ १०६ ॥ ऋषिर्हारीत इत्युक्तो जगती च्छन्द ईरितम् ॥ देवता च भवेच्छक्तिः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ १०७ ॥ मित्रं ध्यायेच्छुक्लवर्ण
 वराभयकरं परम् ॥ मिषस्थं च त्रिनेत्रं च किराटवरमंडितम् ॥ १०८ ॥ धनकरास्त्रिति मंत्रेण पूजयेदधिपायसैः ॥ ऋषिरैतथ्य इत्युक्तो जगती च्छन्द ई
 रितम् ॥ १०९ ॥ देवता च भवेद्ब्रह्मा प्रीतये विनियोजयेत् ॥ पतिं स्याद्वाजयश्मणं करालं च विचिन्तयेत् ॥ ११० ॥ यशोरूपमिति मन्त्रेण
 गंधाद्यैः परिपूजयेत् ॥ दध्यङ्गुथर्वेण ऋषिर्गान्धर्वी च्छन्द ईरितम् ॥ १११ ॥ यक्ष्मा च देवता चैव स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ शुक्लाम्बरधरं ध्या

येद्विभुजं शिखिवाहनम् ॥ ११२ ॥ यमं विनतिमंत्रेण पूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ऋषिः स्यान्नारदः श्रोतश्छन्दोऽनुष्टुप्प्रकारितितम् ॥ ११३ ॥ विवस्वान्दे-
 वता चैव क्रतौ च विनियोजयेत् ॥ एवं ध्यात्वा विवस्वं तं महाकार्यमहोदरम् ॥ ११४ ॥ अभिन्नरूपमंत्रेण गंधाद्यैः परिपूजयेत् ॥ काश्यपेऽस्य ऋ-
 षिः छन्दः स्निग्धः शचीपतिः ॥ ११५ ॥ वहिरीशानकोणे पुदेवा दीन्यरिपूजयेत् ॥ कृष्माण्डैर्वरणाप्युपैः शौरैः कर्वांसमर्चयेत् ॥ ११६ ॥ पीतां-
 करालिकां ध्यायेच्चरकीं वारवर्णिनीम् ॥ स्वब्जस्थान्द्विभुजं चैव गुआहारोपशोभिताम् ॥ ११७ ॥ पीतिन्यरूपमन्त्रेण पूजयेद्भूतिमिच्छुकः ॥
 बलदेवः ऋषिश्चास्य छन्दो गौरीचदेवता ॥ ११८ ॥ ध्यायेद्द्विद्वारिकारं लानवयौवनसंयुताम् ॥ पवित्रेण पुनर्हीतिमंत्रेणानेन पूजयेत् ॥ ११९ ॥
 ऋषिर्गणैः समाख्यातस्निग्धः छन्दोऽस्य देवता ॥ रुद्रोऽपि च समाख्यातः स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ १२० ॥ पापादिरक्षसां ध्यायेत्सौरभेयापर-
 स्थिताम् ॥ कयानहतिमंत्रेण पूजयेद्ब्रन्धचन्दनैः ॥ १२१ ॥ ऋषिः सुवर्णः आख्यातः पाङ्क्तिः छन्दः प्रकीर्तितम् ॥ देवता च महादेव इष्टार्थे विनियो-
 जयेत् ॥ १२२ ॥ कुण्डवेद्यां तरे च स्थापयेद्द्विधिवदुधः ॥ पर्वभाग्रं मुदं चैव गजदंतमुदं तथा ॥ १२३ ॥ बल्मीकं संगमं चैव राजद्राचरचतुष्पथात् ॥
 कुशमूलमुदं च वयिज्ञस्य वनस्पतेः ॥ १२४ ॥ इन्द्रवल्लीतिथ्यां तं अमृतं त्रिपुषस्य च ॥ मालती चंपकं चैव तथा उवारीरुस्य च ॥ १२५ ॥
 पारिभद्रस्य पत्रैश्च परितः परिवेष्टनम् ॥ पञ्चतुङ्गस्य परितो सुलेकुर्यात्फणान्वितम् ॥ १२६ ॥ श्रीफलं बीजपूरं च नालिकेरं च दाडिमम् ॥ धात्रीजं-
 फलं चैव अन्यथा दोषमादिशेत् ॥ १२७ ॥ पञ्चरक्तं सुवर्णं च निक्षिपेद्भूरुण्यजेत् ॥ पञ्चोपचारैर्विधिवद्ब्रह्मपुष्पादिभिर्भुजेत् ॥ १२८ ॥
 उदरतनहातिमंत्रेण वरुणं च पुनर्यजेत् ॥ अस्य मंत्रस्य च ऋषिर्विष्णुः छन्दोऽदाहृतम् ॥ १२९ ॥ गायत्री देवता पाशीतस्य ग्रीतये विनियोजयेत् ॥
 पञ्चगन्धान्विनिक्षिप्य हस्तं दत्त्वा पठेत्ततः ॥ १३० ॥ सर्वसमुद्राः सरितः सरांसि च महाह्रदाः ॥ आयातु सर्वपापघ्नाः सर्वलोकां सुखवहाः
 ॥ १३१ ॥ गङ्गाद्याः सरितः सर्वास्तीर्थानि जलदानदाः ॥ आयातु यजमानस्य दुर्गितक्षयकारकाः ॥ १३२ ॥ अघोराज्यघृकृता वास्तोष्पत-
 य इत्यपि ॥ शतवाचाः प्रसंयुक्तं सहस्रं वा विशेषतः ॥ १३३ ॥ शतार्धवाहुनद्विप्रस्तितैः वा तं दुलैः सह ॥ पालाशैर्वापि पण्डैर्वा दुर्गैः वा स्यात्ततः ॥
 ॥ १३४ ॥ पयोदध्यादिभिर्वापि मध्वाज्यैर्वा विक्षिप्यते ॥ अन्येषां च व्रतैर्नैव एकैकामथवाहुतिम् ॥ १३५ ॥ अष्टाविंशतिभिश्चान्यैर-

षाष्टौपंचपंचवा ॥ १३६ ॥ चरक्यादींश्चासनैश्चपिष्टकैर्वटकेनवा ॥ रक्तपुष्पेणपत्रेणत्रिमध्वत्केनयत्नतः ॥ १३७ ॥ वास्तोष्पतेदृढंमत्स्य
 यजेद्वास्तुपतिददा ॥ पंचोपचारैर्विधिवत्सांगोपांगैरनंतरम् ॥ १३८ ॥ बलिमासादयेत्पश्चाद्दद्यादैककशःक्रमात् ॥ ब्राह्मणैश्चैवदद्याच्चसदा
 आज्यंसमाक्षिकम् ॥ १३९ ॥ शाल्यन्नंशिशिखिनेदद्यात्तथानीलोत्पलानिच ॥ ओदनंसेतुपलंदद्यात्पजैन्यायाविकक्षणः ॥ १४० ॥ जयायपिष्ट
 कंकार्यमिन्द्रायघृतमोदकम् ॥ सूर्यायपिष्टकान्नचस्त्याययवपूलिकाम् ॥ १४१ ॥ भ्रमायमत्स्यमांसान्नंशकुलीमथपिष्टकम् ॥ वायव्येचतथास
 क्तूनूपणेअपूपमेवच ॥ १४२ ॥ वितथायकलायांनृगृहक्षीयसमाक्षिकम् ॥ पूष्णेथकृसरान्नंचशाल्यन्नंचनिवेदयेत् ॥ १४३ ॥ गन्धर्वायक
 स्तूरिकांनृकृसरंभृङ्गराजके ॥ मृगायावकान्नंचपितृभ्यामुद्रपायसम् ॥ १४४ ॥ दौवारिकायकृशराननहुंचपूपकम् ॥ पायसंयुष्प
 दंतायवरुणायचपिष्टकम् ॥ १४५ ॥ असुरायमोदकांश्चैवदद्यादापिक्षियेसुरा ॥ घृतौदनंचसोमायकणान्नयक्ष्मणेदेदेत् ॥ १४६ ॥ रोगाय
 घृतलड्डूकसपायसगुडौदनम् ॥ अक्षायविविधान्नंचभह्लाटायतैवच ॥ १४७ ॥ सोमायमधुशाल्यन्नंनागायगुडपिष्टकम् ॥ अदित्यैचापिगो
 धूमंघृतपक्कानिवेदयेत् ॥ १४८ ॥ दित्यैदद्यात्तथाक्षीरंसितशर्करयासह ॥ क्षीरान्नंचैवपूष्णेचआपवत्सायवैदधि ॥ १४९ ॥ सवित्र्यै
 लड्डूकान्नंचसवित्रेचगुडौदनम् ॥ जयायघृतमन्नंचमिश्रान्नंचविवस्वते ॥ १५० ॥ विरूपायचतद्दद्याद्धरिद्रान्नंतथैवच ॥ घृतौदनंचचित्रायरु
 द्रायघृतपायसम् ॥ १५१ ॥ मांसौदनंयक्ष्मणेचकृसरंवरुणायच ॥ अर्यम्णेशर्करापूपंवाहिदद्याच्चतुष्टयम् ॥ १५२ ॥ चित्रौदनंसमांसंचम
 त्त्यान्नगुडपिष्टकम् ॥ प्रतिदेवोपरिक्षीरंघृतक्षीरसमन्वितम् ॥ १५३ ॥ तीर्थतोयसमायुक्तंमुग्धेनसमन्वितम् ॥ पताकादेवमणेनदद्याद्ध
 ह्नादितिकमात् ॥ १५४ ॥ मंत्रजपेत्स्वसामथ्यान्त्वसामथ्यस्तुतिपठेत् ॥ पुरुषस्तवस्यसूर्यऋषिर्जगतीछन्दः सवितादेवतसोमपाके
 स्तुतौविनियोगः ॥ १५५ ॥ शंकरउवाच ॥ विष्णुर्जिष्णुर्विभुर्ब्रह्मोयज्ञियोज्ञपालकः ॥ नारायणोनेराहंसोविष्णुर्मेनोदुताग्रनः ॥ १५६ ॥
 यज्ञेशःपुण्डरीकाक्षःकृष्णःसूर्यःसुरार्चितः ॥ आदिदेवोजगत्कर्तामण्डलेशोमहीधरः ॥ १५७ ॥ पद्मनाभोहृदयकिंशोदातादामोदरोहरिः ॥
 त्रिविक्रमस्त्रिलोकेशोब्रह्मणःप्रीतिवर्द्धनः ॥ १५८ ॥ भक्तप्रियोऽच्युतःसत्यःसत्यवाक्योऽध्रुवःशुचिः ॥ संन्यासीशाल्मस्तत्त्वज्ञस्त्रिपञ्चाश

कुणात्सकः ॥ १५९ ॥ विदारीविनयः ज्ञातस्तपस्वाविद्युतप्रभः ॥ यज्ञस्त्वंहिवपट्कारस्त्वमोङ्कारस्त्वमग्नयः ॥ १६० ॥ त्वंस्वधात्वंहि
 स्वाहात्वंस्वधाचपुरुषोत्तमः ॥ नमोदेवादिदेवायविष्णवेशाश्वतायच ॥ १६१ ॥ अर्नताथाप्रमेयायनमस्तेगरुडध्वज ॥ अक्षतपयिदुम्रो
 केमहदेवेनभाषितम् ॥ १६२ ॥ प्रयत्नाद्यः पठेन्नित्यममृतत्वंसगच्छति ॥ १६३ ॥ ध्यायति यो नित्यमर्नतमच्युतं हृत्पद्ममध्यस्थमा
 व्यवस्थितम् ॥ उपासकानां प्रमुमेकमोश्चरते यांति सिद्धिं परमं तु वैष्णवम् ॥ १६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे द्वादशो
 ध्यायः ॥ १२ ॥ ७ ॥ सूत उवाच ॥ ततोभेर्यादिवोषेण यजमान उद्दुमुखः ॥ कनकतोयेन गोचनमुद्राङ्ग्रेण लपेत् ॥ १ ॥ ऐशान्यामध्यभागे वा
 यजेद्वासुसमाहितः ॥ वतुलाकारेद्यस्मान्मन इच्छति संजपन् ॥ २ ॥ ऋषिकंठोत्थगायत्री छन्द इत्यभिधीयते ॥ देवतापृथिवी चैव स्तु
 तौ च विनियोजयेत् ॥ ३ ॥ विवरे पूजयेत्कर्मब्रह्माणं च धराधरम् ॥ पृथिवीगन्धपुष्पाब्जैर्वेदो विधरपि ॥ ४ ॥ अग्रतोऽष्टदललेख्य
 स्यापयेत्कलशं ततः ॥ मुखे विधाय कनकराजतेन विनिर्मितम् ॥ ५ ॥ श्रुतिशङ्खसंवापि विश्वामित्रसमुद्रवम् ॥ पूजयेत्तथैतथै
 नगन्धपुष्पाक्षतादिना ॥ ६ ॥ विष्णुक्रांतावचाकुष्ठचन्दनेन विलोडितम् ॥ क्षीरचमातुलिङ्गचसावित्रचसदूर्धवा ॥ ७ ॥ दध्यक्षतयधुयुत
 मेवमर्घ्यचसादयेत् ॥ सितचन्दनवस्त्राद्यैः शाल्यैश्च विधरपि ॥ ८ ॥ अग्रं कलशं कृत्वा पञ्चवर्णसमन्वितम् ॥ आवाहयेत्तथैतथै
 मंत्रेण नेन भक्तिः ॥ ९ ॥ आयाहि भगवन्देव तोयमूर्ते जलेश्वर ॥ हृद्गर्धर्मयादत्तं परितोषाय ते नमः ॥ १० ॥ गृहेभ्यश्चैव तोषाय त्वं चैव
 च शूलिने ॥ इमं मे वरुणेत्यादि प्रत्येकं स्याद्वा त्रिषयम् ॥ ११ ॥ ततोर्ध्वदानं विधिवत्क्षीरेण हविषामधु ॥ यजमानः स पत्नीकः कुम्भं कुशनिधा
 यच ॥ १२ ॥ हिरण्यगर्भेति मंत्रस्य भरद्वाजऋषिः स्मृतः ॥ छन्दश्च जगतीत्यातो देवता च जलाधिपः ॥ १३ ॥ वरुणस्योत्तं भनेति मंत्रस्य
 जलकुम्भं निवेदयेत् ॥ अस्य मन्त्रस्य च ऋषिर्नारदः परिकीर्तितः ॥ १४ ॥ विराट्छन्दश्च ईशानो देवताः समुद्राहता ॥ मोचयेन्मनशुम्भं च म
 षयुग्मं तथैव च ॥ १५ ॥ संभवे पक्षियुग्मं च आर्दीवाचक्रवाककम् ॥ मोचयेन्नागयुग्मं च आयुर्वृद्धं अहतेव ॥ १६ ॥ दिक्षु जीवितिकां दद्याद्वा
 क्षसेभ्यो बलिहरेत् ॥ निर्मितं माषभक्तेन तपुष्पैरलंकृतम् ॥ १७ ॥ क्षात्रकोलक्ष्मणश्चैव माषिभद्रागणेश्वरः ॥ सर्वेदुकेन हतेन दिक्षु मध्यय

थाक्रमात् ॥ १८ ॥ येभवाभविनोभूतायेचतेषुमयासिनः ॥ आहरंतुबलितुष्टयाप्रयच्छंतुभंमम ॥ १९ ॥ इत्युक्ताचबलिदद्यान्नपरकु
 र्यादनंतरम् ॥ दद्यात्पयस्विनीं च आचार्याय विशेषतः ॥ २० ॥ अन्येषां हि हरिण्यंगार्चदद्याद्द्विजन्मने ॥ व्याहृतित्रितयैव ततो बाल
 णंपंचकम् ॥ २१ ॥ प्राजापत्यं स्विष्टकृच्च जुह्यात्तदनंतरम् ॥ धृतैः स्विष्टकृतं नास्ति तथारसविसारकैः ॥ २२ ॥ पञ्चोत्तमं बालुलिङ्गं यण
 सेमातुलं गे ॥ मधुके विश्वधुषे च आप्रातर्कचकाशके ॥ २३ ॥ अभिषेकं ततः कुर्यात्सुवास्तिवति च वैजपत्र ॥ दद्यात्पूजं च विधिवत्तु यो
 गार्थ्यं निवेदयेत् ॥ २४ ॥ पञ्चदोषं पुरस्कृत्वा ब्राह्मणानुमतेन च ॥ गृहं प्रविश्य च ततो ब्राह्मणानथ भोजयेत् ॥ २५ ॥ दीनं यद्वृणोषे चैव दद्या
 द्वि ता तु सारतः ॥ ज्ञातिभिः सह भुञ्जीत दक्षिणामिषं विना ॥ २६ ॥ नक्षीरचक्रार्थं च भर्जितं शाकमेव च ॥ न काण्डं च न पुष्पं च करीरं च
 कदाचन ॥ २७ ॥ शाल्यन्नमूलकं चैव पनसाम्राफला निच ॥ मस्तं मधुघृतगुडं मातुलिंगं सैधवम् ॥ २८ ॥ वदं धातुं किं फलं कुन्दपुष्पं तथा
 तिलम् ॥ एतन्मशस्तं जानीयान्मरीचानि विशेषतः ॥ २९ ॥ त्रिरात्रमथ समाहं परित्यज्य खलततः ॥ पञ्चाङ्गकं ततः कुर्यात्स्थायैव ज्ञेति
 गुणकम् ॥ ३० ॥ प्रथमा चार्कहस्तेन द्वितीया दशहस्तकम् ॥ वितस्ते तु भवेच्छतं द्विगुणं तदनंतरम् ॥ ३१ ॥ शतार्धचततः पञ्चात्पष्टिहस्त
 मनंतरम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागेऽर्घदानविधौ त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥
 स्वगृह्णाग्निविधिवध्ययोगभेदेषु सत्तमाः ॥ न परोक्तं विधानेन भयदं कीर्तिध्वंसनम् ॥ १ ॥ पुत्रमेव च कन्याश्च जनिष्याश्चापरे सुताः ॥ गृह्णा
 इति समाख्याता यजमानस्य दायदाः ॥ २ ॥ तेषां संस्कारयोगेषु शान्तिकर्मक्रियासु च ॥ आचार्यविहितः कल्पस्तस्माच्च श्रुतिस्मृतः ॥ ३ ॥
 त्रिकुशं परिगृह्णाति ततश्च कुरुते दृढम् ॥ ऋषिर्दक्षश्च जगती छन्दो विष्णुश्च देवता ॥ ४ ॥ कश्यपस्तृप्यतामिति भूमीति च शोधनम् ॥
 ऋषिः सुवर्णगायत्री जगती छन्द इष्यते ॥ ५ ॥ देवता च भवेत्सूर्यः पृथिवी शोधनेन्यसेत् ॥ ऐशान्यादिक्रमेणैव प्रादक्षिण्येन यत्नतः ॥
 ॥ ६ ॥ यत्पवित्रेति मंत्रेण तर्जन्यं गृह्योरापि ॥ कुशगभत्रयेणापि भ्राभये द्रव्याकृति ॥ ७ ॥ परिसमूहनमित्युक्तं त्रपनं शृणु
 सत्तमाः ॥ ईशानादींश्च संस्कारं कुर्यात्परिसमूहनम् ॥ ८ ॥ प्रतिष्ठायां चरेत्यादि नैऋत्यादि ग्रहं भवे ॥ परिसमूहनं नैन्द
 स्य पर्वतोऽस्य ऋषिः स्मृतः ॥ ९ ॥ पंक्तिश्छन्दः समुद्दिष्टमिन्द्राणी चाथ देवता ॥ गोमयं च त्रिगंधं च पंचभूतं कथापि च ॥ १० ॥ क

निष्ठगुह्यकं त्यक्त्वा देवतार्थेन लेपयेत् ॥ मानस्तोकेनोति ऋचा विश्वे देवश्च पूज्यताम् ॥ ११ ॥ ऋषिः स्यात्काश्यपश्छन्दो विश्वे देवः प्रजातः ॥ योजयेच्छेषे द्विद्वान्वटमावद्यस्तमाः ॥ १२ ॥ मध्यमातर्जनभ्यां च कुशमारभ्य दक्षिणम् ॥ चतुस्त्रीकृतं श्रेष्ठं हस्तमानं तथा नमः ॥ १३ ॥ यज्वभिरीतिमन्त्रेण सूर्यः प्रीणातिस्तमाः ॥ दक्षे सार्धगुलं त्यक्त्वा पश्चिमेन परित्यजेत् ॥ १४ ॥ उत्तराग्रालिखेद्देवामन्यथा मङ्गलं भवेत् ॥ आप्यायस्वेति मन्त्रस्य धन्वंतरि ऋषिः स्मृतः ॥ १५ ॥ त्रिष्टुप्छन्दः स माख्यातः सति ताचात्र देवता ॥ तल्लङ्गदक्षिणैकं पूर्वाद्धिदक्षदक्षुलम् ॥ १६ ॥ अन्यांगुलं तर्चकं ततः सप्तगुलं भवेत् ॥ कुशमूलेन स्वर्गेन प्रातिष्ठायां चरागते ॥ १७ ॥ अहुष्टानामिकाभ्यां च संज्येतीति च सं जपन् ॥ संस्मरेन्मित्रावरुणौ ऋषिगौतम्यसंज्ञकः ॥ १८ ॥ पंक्तिश्छन्दः शिवो देवो रेखा मथ च योजयेत् ॥ तेनैवोद्धकौ कुर्यादक्षवामे सकृत्तत्कृत् ॥ १९ ॥ भास्वरयाक्षिपेदग्नौ तत ऊर्ध्वरेण स्मृतम् ॥ सदसं पट्टाषिः कर्णौ विराडिति उदाहृतः ॥ २० ॥ छन्द इन्द्रो देवता च पृथिव्या देवता भवेत् ॥ कुशपुष्पोद्केनापि देवतार्थेन सत्तमाः ॥ २१ ॥ पञ्चगव्येन मतिमान् पञ्चरत्नोद्केन च ॥ पञ्चपल्लवतो येन महायोगि विशेषतः ॥ २२ ॥ अथोनस्य च मन्त्रेण वसिष्ठः परिकीर्तितः ॥ २३ ॥ कीशादग्निं समादाय मे गृह्णामीति स पठन् ॥ भेद्युक्तामीति मन्त्रस्य ऋषिगौतम ईरितः ॥ २४ ॥ छन्दोऽथ देवी गायत्री देवता गणनायकः ॥ २५ ॥ क्रीडादग्निं परित्यज्य क्रव्यादं माग्निमरियन् ॥ २६ ॥ मन्त्रेण नेन मतिमान् दक्षिणस्यां विनक्षिपेत् ॥ अस्य मन्त्रस्य हरितः ऋषिः स्याच्छन्द इष्यते ॥ २६ ॥ देवता वामदेवोऽपि दाहपि विनियोजयेत् ॥ आवाहनं ततः कुर्यात्सं सरक्षेति सं जपन् ॥ २७ ॥ संसरक्षेति मन्त्रस्य ऋषिर्नील उदाहृतः ॥ विराट्छन्दोऽथ विज्ञेयो देवता च शतक्रतुः ॥ २८ ॥ वैश्वानर इति ऋचा अग्निस्थापनमीरितम् ॥ मन्त्रमाचाति प्रीणाति ऋषिः स्यात्काश्यपः स्मृतः ॥ २९ ॥ अनुष्टुप् च भवेच्छन्दो देवता हव्यवहारः ॥ वध्नासीति चर्मत्रेण अग्निं कुर्यात्त्र दक्षिणम् ॥ ३० ॥ ऋषिः स्वयंभूरा स्यातो विराट्छन्द उदाहृतम् ॥ देवता परमात्मनः स्वरं रेण योजयेत् ॥ ३१ ॥ ततोर्धिदक्षिणे भागं प्रागग्र कुक्कुजके ॥ द्विहस्ते भवतश्चैव हस्तपानासने अथ ॥ ३२ ॥ ब्रह्मनिहोपेक्ष्यतामिति ब्रह्मशङ्खं विनक्षेत् ॥ ब्रह्मयज्ञानृचादग्निधेनु रिति त्वृचः ॥ ३३ ॥ द्वाभ्यामिति च मन्वाभ्यामिति ब्रह्म प्रवेशनम् ॥ शक्रोऽस्य त्रायतामेति त्र्यनु ऋभ

ऋषिर्द्रजाः ॥ ३४ ॥ प्रजापतिर्ऋषिश्छन्दश्छिद्रुन्देवोऽथशंकरः ॥ नारदश्चक्रषिश्छन्दश्छिद्रुन्देवः शचीपतिः ॥ ३५ ॥ अग्रेरुत्तरभागेचहस्त
 मात्रांतरेपिच॥प्रणीतास्थापनंकुर्याद्दिनएहीतिसंजपन्॥३६॥मंत्रस्यचक्रषिश्छन्दोवामदेवः प्रकीर्तितः ॥ जगतीचभवेच्छन्दोदेवताचशतकतुः
 ॥३७॥श्रीपर्णीसहकारोत्थंवरुणस्यविशेषतः॥षडंगुलेचविस्तारंविंशत्यंगुलेकेनच॥३८॥दैर्घ्येणचचतुःशयातमङ्गुलंप्रमाणतः ॥ द्वयंगुलेच
 रकाकायामासासन्देवकर्मणि॥३९॥अभिचारेभवेत्काश्यंताम्रस्याच्छांतिकर्मणि॥प्रतिष्ठायांमृन्मयंचअष्टांगुलमथापिवा॥४०॥द्वादशंगुलप्र
 स्तारैतेजसेमानवर्जितम् ॥ इममेवरुणेनचाप्रणीतामथपूरयेत् ॥४१॥ सागराअथप्रपृंतामित्थमाध्यानमाचरेत् ॥ सकृदच्छिद्रुन्देवैर्णदिवि
 दिक्षुपरिस्तरेत् ॥ ४२ ॥ नैऋतेदिक्षुसतःस्याद्द्वैधदेवैतथैवच ॥ कथानश्चित्रइत्युचानागः प्रीणातिसत्तमाः ॥ ४३ ॥ अस्यमंत्रस्यच
 ऋषिर्भरद्वाजउदाहृतः ॥ छन्दोऽनुष्टुप्देवताचईशानःपरिकीर्तितः ॥ ४४ ॥ प्रयोजनादिकंद्रव्यंततआसादयेत्क्रमात् ॥ दक्षिणादिउ
 त्तरांतंघ्रुवासइत्यृचापिच ॥ ४५ ॥ ऋषिःस्यान्नारदश्छन्दोऽनुष्टुप्चैववाथदेवता ॥ शतकतुश्चप्रणितीयोजयेदथसादरात् ॥ ४६ ॥ काष्ठ
 चपश्चिमैकुर्यात्प्रयच्छन्वाश्चिमेनतु ॥ पुरतोऽन्नपश्चब्रीहितिलाश्चशरसर्षपाः ॥ ४७ ॥ दक्षिणेचैवआपूषंभृंगराजंतैथैवच ॥ फलपत्रंवा
 भोगेपिष्कंदंविदुधकम् ॥ ४८ ॥ पनसंनारिकेलंचमोदकंलङ्कृतथा ॥ प्रणीतांचदिग्विदिक्षुस्थापयेदविचारयन् ॥ ४९ ॥ प्रणी
 तानस्पृशेद्यातुहोमकालेकथंचन ॥ स्नानकुंभंचभोविप्रायावद्यांगंप्रवर्तते ॥ ५० ॥ उच्चैरकंमातुलिंगंदूर्वात्रात्रीफलानिच ॥ तुलसीमाल
 तीजातीजलजानिविशेषतः ॥ ५१ ॥ ऐशान्यांस्थापयेत्सर्वयज्ञैकंकतीमयम् ॥ नैऋत्येतिविशेषोयंयज्ञैकंकतीशमी ॥ ५२ ॥ यथा
 योगेनतत्सर्वग्राह्यंतत्पत्रमेवच ॥ क्षीरपाकेतुक्षीरतिचरुस्थालीमथानयेत् ॥ ५३ ॥ पवित्रच्छेदनकुशैश्छिद्यात्प्रादोशिकंपुनः ॥ छित्त्वा
 पवित्रंक्षिण्यांस्थापयेद्बलभिदाप्रकम् ॥ ५४ ॥ विष्णोराटमंत्रेणछेदयेदप्रमाणतः ॥ पायसेनकाठेनप्रमथ्यात्कदाचन ॥ ५५ ॥
 नरसेनकाष्णेननहटेनकदाचन ॥ ताम्रेणभस्मनाचाथशुक्तिशंखेनवाग्यतः ॥ ५६ ॥ छेदयेत्पञ्चुलींचापिपवित्रमथदेशिकः ॥ विष्णो
 रराटमंत्रस्यहारितश्चऋषिःस्मृतः ॥ ५७ ॥ पंक्तिश्छेदोभवेदेवः संस्कारेविनियोजयेत् ॥ प्रणीताभाजनंगृह्यप्रोक्षणींपूरयेन्निभिः ॥ ५८ ॥

कायतीर्थेनतकुयदिवतीर्थेनचेत्यापि ॥ वामहस्ततलेपश्चात्स्थापयेत्प्रोक्षणीयकम् ॥ ५९ ॥ मध्यमामध्यमंगुष्ठप्रपासनेगमंत्रिभिः ॥
 उत्तानंतत्पवित्रंचपवित्रंतेतिसंजपन् ॥ ६० ॥ ऋषिःस्याद्वातमश्छन्दोधर्मराजोऽथदेवता ॥ अथस्यापितद्द्रव्याणिप्रोक्षयेत्स्यापयेत्क्रम-
 त् ॥ ६१ ॥ सकृद्रव्येत्रिभिःकष्टैस्त्रिवारसंपुष्पैः ॥ स्थिरस्थानेतुसंप्राप्तप्रणितायाश्चक्षणे ॥ ६२ ॥ प्रादेशांतरतश्चैवअज्यन्या-
 लीमथार्पयेत् ॥ अग्रतोमण्डलंकृत्वावह्निप्रिष्टस्थापयेत् ॥ ६३ ॥ द्यूतनिःसारयेत्तत्त्रिरूप्यानुक्रमेणतु ॥ ईशानेतिचमत्रेअथिष-
 पणमीरितम् ॥ ६४ ॥ ऋषिनारायणश्छन्दःपंक्तिरिशोऽथदेवता ॥ पर्यग्निकरणंकुर्यादादराद्वयमप्यथ ॥ ६५ ॥ अवेश्यईशनारव्यदशि-
 णावर्तेकेनतु ॥ कुलायनीतिमंत्रेणऋषिच्छन्ददिकंस्मरन् ॥ ६६ ॥ परिवेष्याज्यन्यालंचित्रिसकृद्वासनहितः ॥ पितरस्तृप्त्यन्तामिते-
 संस्कारेमातरःस्मृताः ॥ ६७ ॥ ऋषिःस्याज्जमदग्निश्चाग्यत्रिच्छन्दईरयन् ॥ देवताचपिनाकीर्यादग्निशोऽथयोवयेत् ॥ ६८ ॥ द्यूतस्य-
 चतथात्वंनोब्रह्मावैतृप्यतामिति ॥ षडंगुलधुवंपश्चाद्वाह्नीत्वाग्राप्रतप्यच ॥ ६९ ॥ त्रिरात्रमुहायोगेसकृत्त्यजततनाः ॥ तंनयेत्तकुसे-
 नापिमूलदग्रंतुसेचयेत् ॥ ७० ॥ अग्रामूलपुनःकुर्यात्संपूज्यचपुनः ॥ त्रिभिस्त्रिभिःप्रगतोऽग्रोऽशेषेतस्ततम् ॥ ७१ ॥ धुव-
 पुनःप्रतप्याथप्रोक्षण्युत्तरतोऽन्यसेत् ॥ आज्ययात्रपुरस्कृत्यपवित्रंचसमाहरेत् ॥ ७२ ॥ अष्टुद्वेअनोऽनुष्टुब्हायातत्प्रवित्रकम् ॥ अनां-
 गुलमंध्यकृत्वोघृतंत्रिःपवनंचरेत् ॥ ७३ ॥ पातालेत्रिस्तथाकोऽवेक्ष्याज्यंतत्त्रिभिः ॥ प्रोक्षण्यांचत्रयाकुप्रदंशःसंप्रोक्ष्यदेक्षिकः ॥ ७४ ॥
 ततःपाथसमादायउत्थायचसमंत्रकम् ॥ तूर्णीदद्यात्तथाचोग्रासत्रिविंशेतत्ततः ॥ ७५ ॥ सपवित्रंरक्षकरुहोत्वाप्रोक्षणीयकम् ॥ अनां-
 गुलेमूलभागेतजलेनईशादितः ॥ ७६ ॥ अग्निपुरुषेत्यपश्चाद्वाक्षिणावर्तेकेनच ॥ पवित्रंचप्रगोतायांवायमोक्षणीयकम् ॥ ७७ ॥
 संयावार्थंचभोविप्रअग्निवत्तदेक्षिकः ॥ ध्यायेदग्निंरक्तवर्णधुवहस्तंत्रिमाहुकम् ॥ ७८ ॥ कर्मंडुपेरहस्तेतत्तत्तुशकरेणतु ॥ धुवंशु-
 त्वाजुहुयात्तूर्णीभिवसमाहितः ॥ ७९ ॥ अंतंचदेवतेर्देशेप्राजापत्यंसमीरयन् ॥ प्रणयतेनजुहुयात्तत्रैवद्विजततनाः ॥ ८० ॥ वायुक्रो-
 समारभ्यवह्निर्कोणान्तकेनतु ॥ अच्छिन्नायांघृतैर्नैवइन्द्रायतदनंतरम् ॥ ८१ ॥ अग्नीपोमात्मनंचैवजुहुयाद्वाक्षतादितः ॥ ऐशान्यांको-

णपर्यंततोनैमित्तिकं चरेत् ॥ ८२ ॥ पश्चात्स्वष्टंतोदद्यादद्याच्चमतिभिस्तथा ॥ वारुणंपञ्चकंचैव कृत्वा पूर्णतोलमेत् ॥ ८३ ॥ उद्गाहइ
 तिमंत्रस्य अथर्वणऋषिः स्मृतः ॥ छंदोदेवीचगायत्रिदेवताचापिवारुणम् ॥ ८४ ॥ प्रकृतयो जगन्मन्त्रस्तु तोचापि नियोजयेत् ॥ तन्मन्त्रो
 ग्रहतिमंत्रस्य ऋषिर्वाप्तिष्ठसंज्ञकः ॥ ८५ ॥ छंदश्च बृहती ख्यातो देवताग्निः प्रकीर्तितः ॥ इडा गतिमिति मंत्रस्य ऋषिः कोशुग्र्यसंज्ञकः ॥ ८६ ॥
 छन्दश्च जगती ख्यातो देवा विष्णुः प्रकीर्तितः ॥ उद्धर्तन इति मंत्रस्य ऋषिः कोनु प्रकीर्तितः ॥ ८७ ॥ छन्दो देवी च गायत्रीवरुण आधिदेवता ॥ ८८ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यम पर्वणि द्वितीय भागे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ सर्वत्र मखत्रज्ञानमुत्तिजं वरेयेदथ ॥
 कुशंडिकां स्वपृष्ठेन कृत्वाग्निं चार्चयेत्ततः ॥ १ ॥ आचाराराज्यभागे तु महाव्याहृत्य त्रयः ॥ सर्वप्रायश्चित्तसंज्ञकं प्राजापत्यं च स्विष्टकृ
 त् ॥ २ ॥ एतन्नित्यं हि सर्वत्र होमेकमग्निं निर्दिशेत् ॥ प्राजापत्ये च इन्द्राय एतवाचारसंज्ञकौ ॥ ३ ॥ अग्नये चैव सोमाय आज्यभागौ प्रकी
 र्तिता ॥ धूर्ध्रुवः स्वध्वजश्चैव महाव्याहृतयः स्मृताः ॥ ४ ॥ अयाश्चाग्ने इति तथार्चयेत्ततस्तमुत्तमम् ॥ सर्वप्रायश्चित्तसंज्ञा एते वै पञ्चमंत्रकाः ॥
 ५ ॥ प्राजापत्याहुतिश्चैकास्विष्टकृच्च अपरा स्मृता ॥ चतुर्दशैताः कृतयो होतव्या नित्यसंज्ञकाः ॥ ६ ॥ कृत्वा स कृद्देवतोद्देशं होमं पश्चात्समा
 चरेत् ॥ सोमपाये च गोगो नरमेधाश्च मेधके ॥ ७ ॥ अन्यत्र विपरितेन स्वाहा तेन नहुदयः ॥ नैमित्तिकं विनित्यं विफलं याति नान्यथा ॥
 ८ ॥ नित्यं वर्ज्यं शतार्धेनैवैश्वदेवे तथैव च ॥ व्यहसाध्यादियगेषु त्रिदेवं शृणु द्विजाः ॥ ९ ॥ एकहेवाचाराराज्यै कृत्वा नैमित्तिककृतिः ॥
 समास्विष्टकृतं विद्यादाकृत्याद्यास्ततः परम् ॥ १० ॥ विशेषत इन्द्रादौ तु अचाराराज्यपूर्वकम् ॥ पश्चान्नैमित्तिकं कुर्यात्समाप्तिदिवसे प्यथ ॥
 ११ ॥ आचाराराज्यपूर्वेण ततो नैमित्तिकं चरेत् ॥ स्विष्टकृद्दद्यादतिश्चैव वारुणाद्यास्तथा हि षट् ॥ १२ ॥ द्विजातिः पतितो यत्र द्वित्रिकं च चतुश्चतुः
 ॥ एकस्मिन्दिवसे कुर्यात्सोमयागे च शशवे ॥ १३ ॥ द्विजातीनां विवाहे तु नैमित्तिकं प्रथमं भवेत् ॥ एकस्मिन्दिवसे कुर्यादग्निं कार्ये पृथक् पृथक् ॥
 १४ ॥ दद्यादेकं च नित्यं च पृथङ् नित्यं न चाचरेत् ॥ द्विजातिः पतितो यत्र द्वित्रिकं च चतुश्चतुः ॥ १५ ॥ एकस्मिन्दिवसे कुर्यात्तत्रापि नैत्यं कृत्यजेत् ॥
 होमं ब्रह्मस्तु ते विष्णुः शुभे चैव महेश्वरः ॥ १६ ॥ अजस्रानियमे चन्द्रोऽधि श्रयणं विवस्वतः ॥ पर्याग्ने करणे वैव उद्गाहमातरः स्मृताः ॥ १७ ॥

चन्द्रादित्यौचोत्पदनेवीक्षणेचदिशस्तथा ॥ प्रोक्षण्यांस्थापनेन्दुगण्डमेल्हर्माप्रतिष्ठिताः ॥ १८ ॥ होमंकुर्याद्विजश्रेष्ठविधिकुर्यात्समा
हितः ॥ एतेषुदेवताश्रोक्ताद्विजातीनांहितायच ॥ १९ ॥ यजेत्सुपशुबद्धेषुसंस्कारैचवर्षणि ॥ देवताःसर्वाज्ञातव्याएतायज्ञेसमाहितैः ॥
॥ २० ॥ अधिदैवेनजानीयात्करवर्थापंचफलंयतः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनदेवतामथविन्यसेत् ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणम
ध्यमपर्वणिद्वितीयभागपञ्चदशोऽध्याय ॥ १५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथक्षयामिसिषैषादेवानां ध्यानमुत्तमम् ॥ अस्ययज्ञोप
रिज्ञानाजिह्वासम्यफलप्रदा ॥ १ ॥ हिरण्यवर्णप्रथमांवाह्निजिह्वांमहाद्युतिम् ॥ ववान्यककरंदेवीहरिण्याख्येष्टसिद्धये ॥ २ ॥ कनकाद्रिमु
जंशुक्लांहस्ताभ्यादभंसंयुताम् ॥ कमंडलुचविभ्राणानमःसायकसिद्धिदा ॥ ३ ॥ उद्यदिन्दुनिभारक्तांचतुर्भिर्भुजपल्लवैः ॥ शंखचक्राभय
वरान्दधतींप्रणमाम्यहम् ॥ ४ ॥ भिन्नांजनचयप्रख्यांस्वर्णकुंभंतुवामतः ॥ दक्षिणेनवरारक्तांधारयतींनमाम्यहम् ॥ ५ ॥ सुप्रभामण्डलाभाव
कराभ्यांतत्कृताञ्जलिः ॥ पद्मासनस्थकौशेयवसनमांप्रसीदतु ॥ ६ ॥ जपाकुसुमसंकाशाबहुरूपासखेमम ॥ शुभदास्याद्भुजैःशुभ्रासह
संदधतींपराम् ॥ ७ ॥ नीलोत्पलनिभेदेविवह्निवर्णपराम्भवे ॥ जपापुष्पधरेनित्यंसतीरूपेप्रसीदमे ॥ ८ ॥ मूलेनवीक्षयेत्स्थानमंत्रेणखननं
मतम् ॥ त्रिसूत्रीकरणकुयांचतुःसूत्रंनिपातयेत् ॥ ९ ॥ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभागोऽष्टोऽध्यायः ॥ १६ ॥
सूतउवाच ॥ ॥ प्रतिष्ठायाःपूर्वदिनेकुर्याद्देवाधिवासनम् ॥ धान्यप्रतिष्ठांतस्यैवयूपंचापिपथाविधि ॥ १ ॥ रात्रौमूलयेचवटंस्थापये
द्गणनायकम् ॥ संपूज्यचविधानेनदिगीशांश्चतथाग्रहान् ॥ २ ॥ ब्रह्माणंचतडांगेषुवरुणंसंतुयागके ॥ सोमंचमंडलेसूर्यपादेविष्णुतथैवच ॥
॥ ३ ॥ शैवेशैवैतथोक्तंप्रपायामथवारुणम् ॥ आरामैचैवब्रह्माणंपद्याद्यौरपिचार्चयेत् ॥ ४ ॥ द्रुपदादीतिमन्त्रेणस्नापयेत्प्रयमंबुधः ॥ गा
यत्र्याचततःपश्चाद्ब्रह्मद्रोहोतैलकम् ॥ ५ ॥ सुनाभेतिचमंत्रेणद्वाभ्यामेवविशिष्यते ॥ श्रीश्वतेइतिकुसुमफलनितीचवैफलम् ॥ ६ ॥
कांडादितिचमंत्रेणदद्याद्वाक्षंतंततः ॥ सिंदूरिवेतिंसिंदूरविश्रामितिचमार्जनम् ॥ ७ ॥ समिच्छेत्पञ्चमंडलाह्मंस्वसुरासुराजपत् ॥ चन्दनं
यज्वभिर्जप्त्वामानस्तोकेतिचन्दनम् ॥ ८ ॥ यूपैचैवविशेषेयमुत्तराग्रप्रविन्यसेत् ॥ अद्वैवतेनमंत्रेणस्थापयेदथवारिणा ॥ ९ ॥ गायत्र्याप्रथ

मंचैव आपोहिष्ठेति वैजपन् ॥ शन्नो देवीति दुपदांशापयेत्तदन्तरम् ॥ १० ॥ अभिमंत्र्याथ ब्रह्मेति त्रिरात्रं मंत्रमीरयन् ॥ योगयोगदृढं जप्त्वा प
वित्रं विन्यसेत्ततः ॥ ११ ॥ त्वंगंधर्वेति मंत्रेण तथा सुभाभ इत्यपि ॥ द्वाभ्यां तैलंगंधयुतं श्रीसूक्तेनापि पुष्पकम् ॥ १२ ॥ भूरसीति च तथा
धूपमास्रज्योतिर्भिर्दीपकम् ॥ अनुममिह तातिदद्याद्द्वारक्षतंततः ॥ १३ ॥ विश्वामोतिच निमन्यं तं कांडादिति तथा क्षतम् ॥ सिंदोरिवेति
सिंदूरं समिधेति तथा अजन्म ॥ १४ ॥ पादोऽस्येत्यथ भुक्तं स्याद्वाः फलिनीति पुनः फलम् ॥ रूपं नेति देहदूषनं सोचिचित् च पूजनम् ॥ १५ ॥
युवासुवासोति वस्त्रं नागंधेति चन्दनम् ॥ ततो यमगृहाद्वा होमं ढांपांतरमाश्रितः ॥ १६ ॥ सुनतोति वचोदद्यात्ततश्चावहयेत्प्रभुम् ॥ तत्राधि
वासं कुर्याद्रक्षयेच्च सुरक्षिभिः ॥ १७ ॥ आचार्ययजमानं च ऋत्विभोजनमाचरेत् ॥ अक्षारलवणान्यासीदधि विश्वं तिलं संत्यजेत् ॥ १८ ॥
आधारणं चाधिवासं वक्ष्ये तत्रानुसारतः ॥ सुनतोति वचोदद्यात्तैलं च वशिषे त्रिभिः ॥ १९ ॥ पंचभिर्ब्राह्मणैः सार्धं गन्धवाहंति विस्मरन् ॥ दद्या
द्गन्धै तैलं युतंगंधद्वारेत्यृचापुनः ॥ २० ॥ याः फलिनीति च फलं पूगतानां मवर्जनम् ॥ कौशिकीरुतमोसीति दद्यात्स्वद्वंद्वं सुतीक्ष्णकम् ॥ २१ ॥
रूपेन वेति मन्त्रेण सुद्वंद्वं च निवेदयेत् ॥ श्रीश्च ते इति कुसुमं विश्वानीति च संपठन् ॥ २२ ॥ निर्मथनंततः कार्यमिति साधारणविधिः ॥ ततो
धिवासकल्पे तु प्रदेशे तु समाचरेत् ॥ २३ ॥ विना धिवासं विप्राः प्रतिष्ठानं समाचरेत् ॥ नतत्फलमवाप्नोति विवाहशरणं दिशेत् ॥ २४ ॥ ततः
प्रयत्नतः कार्यपूर्वाङ्गे रात्रि योगतः ॥ नित्येनैमित्तिके काम्ये कार्ये कुण्डमण्डपम् ॥ २५ ॥ स्थण्डिले हस्तमात्रेण बालुकानिर्मितेऽपि च ॥
त्रयोदशांगुले हस्तेऽहस्ते चापि वर्द्धते ॥ २६ ॥ एकैकांगुलकोविप्राः षष्ठिनास्ति विचारणा ॥ नवपंचककुंडे च लक्षादावपि शंकया ॥ २७ ॥
ततो दशांगुले पक्षे दशांगं शृणुत द्विजाः ॥ काष्ठपत्रचपुष्पं च मोदकं पिष्टकं तथा ॥ २८ ॥ अन्नं च परमान्नं च ह्रस्वक्षयं तिलमेव च ॥ एतद्ग्रहपक्षे च
विष्णुपक्षे तिलादतः ॥ २९ ॥ शैवेयवादितः कार्याशक्तेः पुष्पादितो भवेत् ॥ सूर्यपक्षे पिष्टकादिगोपाले कृसरादितः ॥ ३० ॥ कृष्णे च करवीरा
दिः श्रीफलानि चैत्रपुरे ॥ सारस्वते च श्रीवृक्षे मोक्षकार्मे निगद्यते ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे सप्तदशोऽ
ध्यायः ॥ १७ ॥ छ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अष्टौ होतारो द्वारपालस्तथाष्टौ अष्टौ कार्यब्राह्मणा याजकाश्च ॥ सर्वैश्चुद्रालक्षितालक्षणद्वारे

कः कार्यो जापकोस्मिन्महात्मा ॥ १ ॥ दिव्यैर्गैर्गंधमाल्यैः सुवर्णैस्तैलकार्यब्राह्मणाः पंचविंशाः ॥ आवाप्यैस्तु द्विगुणैर्वचलीयादिः त्रै
 रर्हणादक्षिणाभिः ॥ २ ॥ नार्हयित्वा यथोक्तनकाश्चित्तत्रनिवेशयेत् ॥ अर्नहितेषु विप्रेषु न सम्यक् फलमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रतिष्ठादिषु सर्वेषु स
 म्यग्विप्रानथार्हयेत् ॥ कुशद्विजंतु सर्वत्र अर्घ्यविष्टरमात्रकम् ॥ ५ ॥ प्रदद्यादर्हणसम्यक्पश्चात्प्रात्रनिवेशयेत् ॥ विनार्हणकृतं तस्मिन्नरकेप
 रिपच्यते ॥ ६ ॥ प्रत्येकं ब्राह्मणान्यज्ञे वेदमन्त्रेषु पाशाः ॥ आचार्यो यदिकार्येषु वरयेद्दशगोव्रजान् ॥ ७ ॥ विमिश्रानामभावेऽपि कुर्यात्कुश
 मयान्द्विजान् ॥ कुशप्रतिकृतौ चापि स्वगोत्रं च द्विजं विना ॥ ८ ॥ न कुर्याच्चरणे देशं तथा प्रहरसंहतिः ॥ गोत्रादिकीर्तनं तेषु स्वनामोद्देशमा
 रयत् ॥ ९ ॥ तुल्यपुरुषदानेन तथा च हाटकाचले ॥ कन्यादानेन योत्सर्गोक्तिर्यत्पवरादिकम् ॥ १० ॥ न पात्रं प्रति कृत्यार्थं न चालोसे दं
 तथा ॥ मृतभार्य्यो ह्यभार्यश्च अपुत्रो मृतपुत्रकः ॥ ११ ॥ शूद्रसंस्कारकश्चैकपणोगणयाजकः ॥ प्रायश्चित्तगृहं तत्तथा राज
 याजकैपशुनः ॥ १२ ॥ शूद्रे गृहनिवासी च शूद्रप्रकरकएव च ॥ स्वल्पकं ठोवा मनश्च वृषलीपतिरेव च ॥ १३ ॥ बंधुद्वेषी गुरुद्वेषी भार्य्यो
 द्वेषी तथैव च ॥ हीना गश्चैव वृद्धा गेभमदंतश्च दांभिः ॥ १४ ॥ प्रतिग्राही च कुनखः पारदारिकएव च ॥ श्वित्रिकुष्ठी कुलोद्धृतो निद्र
 लुब्धस्येनार्थकः ॥ १५ ॥ अदीक्षितः कर्दयश्च चंडरोगि लङ्घनः ॥ महाव्रणी च उदरीयज्ञपात्रनकारयेत् ॥ १६ ॥ वरणांतु पा
 त्राणां पूजामन्त्राच्छृणु द्विज ॥ प्रतिमंत्रेण गन्धाद्यैरेच्यमंत्रवित्तमः ॥ १७ ॥ ब्रह्ममूर्तिं स्वमाचार्यः संसारात्राहिमां विभो ॥ त्वत्प्रसादाद्ब्र
 रोयज्ञं प्राप्नोस्मि यन्मये स्मितम् ॥ १८ ॥ चिरं मे शाश्वती कीर्तिर्यावच्छोकाश्चाराचराः ॥ प्रसीदंस्वमेज्ञानप्रतिष्ठाकर्मसिद्धये ॥ १९ ॥ त्वमादि
 सर्वभूतानां संसारणवतारकः ॥ ज्ञानामृतप्रदाचार्यो यजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २० ॥ ब्रह्मणैव स मुद्रूतप्रकाशितदिगंतर ॥ शुद्धजां बृनदम
 रय यजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २१ ॥ प्रतप्तकनकाभासमासितद्युतिभूतले ॥ संत्रयस्थानसंस्थानयजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २२ ॥ प्रफुल्लकनकाभा
 सभास्वरासुरभूषित ॥ प्रकीर्णमंत्रं भारविधिज्ञप्रणतोऽस्मि ते ॥ २३ ॥ षडंगवेदे वेदज्ञः कृत्विङ्मासप्रदो भव ॥ प्रविश्य मंडलं विप्राः स्वस्था
 ने स्थापयेत्कमाद् ॥ २४ ॥ वेद्याः पश्चिमभागे तु आचार्यस्थपयेद्बुधः ॥ कुंडस्थाम्नोऽत्र ग्नाणं मंडलस्यैव पश्चिमे ॥ २५ ॥ होतारं स्थापये

तत्रविधिज्ञमथचोत्तरे ॥ द्वौद्वौकृत्वाज्ञापकौचखद्गधारकएवच ॥ २६ ॥ द्वारिद्वारिप्रयत्नेनद्वारपालाननुक्रमात् ॥ वक्ष्यमाणोऽप्यत्रे
 णप्रत्येकमथस्थापयेत् ॥ २७ ॥ पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्वासोभिर्गुणलेनतु ॥ यज्ञेषुविततोऽसौपूज्यतेपुरुषसदा ॥ २८ ॥ नारायणस्वरू
 पेणयज्ञोमेसफलंकुरु ॥ यज्ञेषुसाक्षीसर्वेषुयजुर्वेदार्थतत्त्ववित् ॥ २९ ॥ ऋग्वेदार्थस्त्यतस्त्वज्ञहन्द्रूपनमोऽस्तुते ॥ मत्सथेष्टुसर्वेषुयेन
 मंत्राःसुविस्तृताः ॥ ३० ॥ यजुर्वेदार्थतत्त्वज्ञब्रह्मरूपनमोऽस्तुते ॥ मत्सथेष्टुसर्वेषुएषएवविधिःस्मृतः ॥ ३१ ॥ माङ्गल्यंरुमर्णानित्यं
 सर्वज्ञानरूपिणम् ॥ सिद्धयेममयज्ञस्यनमामिशिवरूपिणम् ॥ ३२ ॥ पालयत्वांदिशःसर्वाविदिशश्चथाइमम् ॥ दिक्पालरूपिणविभ्रं
 यज्ञसिद्धौनमाम्यहम् ॥ नसंकल्पंचरेद्यागं व्रतं देवांचनं तथा ॥ ३३ ॥ संकल्पमूलः कामोवैयज्ञाः संकल्पसंभवाः ॥ संकल्पेन विना विप्रय
 त्किञ्चित्कुरुतेनरः ॥ ३४ ॥ फलंचालपालपकंतस्यधर्मस्याद्धक्षयोभवेत् ॥ तस्मात्सर्वग्रयत्नेनयागंसंकल्पयेत्सुधीः ॥ ३५ ॥ कामात्प
 रौनैवभवेत्त्रिष्कामोऽपिनशोभनः ॥ तस्मात्काममयं धर्मविनामोक्षनचाचरेत् ॥ ३६ ॥ संकल्पे यविनायस्तु यर्मचरतिमानवः ॥ नतस्यफल
 माप्नोतिनित्यनैमित्तिकस्यच ॥ ३७ ॥ नकुर्यात्स्थापनेचैवकुप्यद्भिषङ्गलंतेरे ॥ गृहीत्वौदुंबरं पात्रं वारिपूर्णं गुणान्वितम् ॥ ३८ ॥ ज
 लाशयारा मकूपसंकल्पेपूर्वदिङ्मुखः ॥ साधारेणेचोत्तरास्त्योग्रहयज्ञोत्तंमुखः ॥ ३९ ॥ महाव्रतेप्रतिष्ठायां पात्रं ताम्रहिरण्यम् ॥ राजता
 म्ममयंसांगंयोग्यज्ञेषुप्रशस्यते ॥ ४० ॥ यज्ञीयपात्रपुटकंहस्तंस्नानप्रकर्षितम् ॥ ऐशान्यानिक्षिपेत्तोंयंप्रतिष्ठायांचपूर्वतः ॥ ४१ ॥ आ
 काशोनिक्षिपेद्यागव्रतेईशोपिनित्यके ॥ पितृमेधेचगोयागेनरमेधेचदक्षिणे ॥ ४२ ॥ श्रुतिकारंस्यादिहस्तैश्चताम्ररौप्यादिभिस्तथा ॥ संक
 ल्पौनैवकर्तव्योऽमुन्मयेचकदाचन ॥ ४३ ॥ प्रणवंपूर्वमुच्चारयेद्यज्येध्वंश्चरंस्परत् ॥ गङ्गाचादित्यचंद्रौचद्यौर्भूमिरहरात्रिके ॥ ४४ ॥ सूर्य
 सोमोयमः कालेमहाभूतानिपंच ॥ एते शुभाशुभस्येह कर्मणो न वशास्त्रिनः ॥ ४५ ॥ इत्थुच्चारयेन्मसेद्धर्मध्यात्वा पुष्पाञ्जलिं सृजेत् ॥ अमृतं
 कृत्यपात्रेचअतस्तदितिनिर्दिशेत् ॥ ४६ ॥ धर्मः शुभशुभसितं वरधरः कार्योऽर्धदेवो देवो हस्तः अश्वस भयं वरं च सततं हृपं पंथो दधत् ॥ सर्व
 प्राणिमुखावहः कृतधियां मोक्षकहेतुः सदा सोऽयं पातु जगति चैव सततं भूयात्सतांभूतये ॥ ४७ ॥ यज्ञसंबधिविप्राश्चएकहैनैवयोजयेत् ॥ हविर्दे

व्याणियानिस्तरुप्रयागांतरेपिच ॥४८॥ पुनःपुनर्नियोज्यानिब्रह्मणाहविरग्रयः ॥४९॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेमध्यपर्वणिद्वितीयभागे
 ऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ ॥ मावादिमासेष्वपिषट्सुकार्ययोगप्रतिष्ठाश्रुभिःप्रणीता ॥ देवादिसंस्थापनमा
 दुरत्रयावन्नसुतोमधुमुदनश्च ॥ १ ॥ वारेभृगौदेवगुरोर्बुधस्यसोमस्यसर्वाऽशुभदाभवन्ति ॥ लग्नेशुभस्थेऽशुभवीक्षितेवाकायाप्रतिष्ठाचजला
 शयानाम् ॥ २ ॥ शुद्धाद्वितीयाचतथातृतीयात्रयोदशीचापितथैवविप्राः ॥ तथापिसप्तम्यपिपौर्णमासीदशम्यसौचाप्यथपंचमीच ॥ ३ ॥
 प्राणप्रतिष्ठाचजलाशयादेरेताःप्रशस्तास्तिथयोभवन्ति ॥ अग्राप्यचैतानिऽशुभानियानिकार्यप्रतिष्ठाविषुषद्वयेच ॥ ४ ॥ षडशीतिलोकाप्य
 यनद्वयेनयुगादिकेऽप्युपदिनेऽशुभेच ॥ कार्यास्तितडागादिजलाशयस्यप्राच्यप्रातिष्ठाप्रथमचोत्तरेवा ॥ ५ ॥ सुचारुदृषत्प्रवणेचदेशेऽसुवतुलः
 षोडशहस्तमंडपः ॥ द्वारैश्चतुर्भिःप्राथितैरुपेतश्चतुर्मुखश्चापिभवेत्सुरताः ॥ ६ ॥ पूर्वाद्विद्वारेषुचतुष्टयेषुऽप्लक्षादिभिस्तोरणैःसुरेशः ॥
 पुशस्तथोदुंबरपिप्पलौचन्यग्रोधकंचापियथाक्रमेण ॥ ७ ॥ ऊर्ध्वचहस्तानसितानियानिविचित्रमाल्यांबरभूषितानि ॥ भूसौयथाप्रातिच
 हस्तकानिभवतिचैतान्यपितोरणानि ॥ ८ ॥ सर्वस्ययोगेऽपिहिमंडपस्यकार्याध्वजादिशुविदिशुगुप्राः ॥ दिक्पालवर्णाभपताकयुक्तामध्ये
 चैवनीलपताकयुक्ताः ॥ ९ ॥ ध्वजाश्चयस्मिन्दशहस्तसम्मितास्तस्मिन्पताकाअपिहस्तपंच ॥ अरत्निमात्रायदिमूलभागपंचांगुलाग्रविनि
 बद्धगूढाः ॥१०॥ द्वारेचतस्मिन्श्चनिहृपितंवारंभासुपुष्पासुखशाङ्कुलाश्च ॥ वचाभिवृक्षोत्तरपंचहस्ताःसंपंचशाखाअपितोरणानि ॥११॥ मुं
 जोद्वैवर्बहिःसमुद्रैवसुरजितश्चित्रितपद्मपल्लवैः॥पुष्टद्वयेमुत्रितिवेष्टयेच्चतथेशुकुण्डैरथयामगमण्डपम् ॥१२॥ वेदिस्तथामंडपमध्यभागैकार्याच
 कोणेस्थितुषादिहाना ॥ हस्ताश्चित्तारेखवतीसुरेणपरिष्कृताहस्तचतुष्टयेन ॥ १३ ॥ वेद्यांपरित्यज्यदशांगुलानिऐशान्यतस्त्राणि तथा
 पराणि ॥ कुंडायदद्याच्चतुरस्रमेकमवस्थितंयंगुलमेखलोज्ज्वलत् ॥ १४ ॥ प्रासादचित्तडागेचमहारामेतथैवच ॥ मण्डलंसर्वतोभद्रप्रयते
 नैवकारयेत् ॥ १५ ॥ कुंडचापिप्रकुर्वीतयथाभ्यन्तरमेखलम् ॥ वह्नियोगितंश्चेतनिश्चित्रसमसूत्रकम् ॥ १६ ॥ कुंडानिकुर्यान्नवकुंडप
 क्षेवेद्यास्तथोच्चैरविदिशुचैव॥सर्वाणिसर्वत्रचमेखलानिषट्सप्तचास्रसमेखलानि॥१७॥अष्टास्रजान्यजत्रिकोणकानितथाद्वचन्द्रचतुरस्रकंच॥

कुण्डस्य पूर्वोत्तरदिग्विभागेऽप्यावोऽवदश्चन्दनचरुलितः ॥ १८ ॥ माल्याम्बरच्छादितपूर्णकुम्भः सवृत्तपत्रश्चमुवर्णगर्भः ॥ १९ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागेऽर्कोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ गतोऽथागृहादन्यम्पण्डलांतरमा
 श्रितः ॥ यजमानस्तथानित्यं कर्मकृत्वा यथाविधि ॥ १॥ पंचदेवा ब्रह्म स्फुटयत्तथा यज्ञेऽङ्गं हरिम् ॥ संकल्पं च ततः कृत्वा ब्राह्मणानामनुज्ञया ॥ २ ॥
 एतस्मिन्पुण्यदेशे तु फलं गोत्रश्चैव यमः ॥ वेदव्यासादिप्रणीतं यथाशास्त्रं निदर्शनम् ॥ ३ ॥ यथा यथास्व तत्रोक्तं पुण्यारण्यं यथाविधायकम् ॥ जलाशय
 प्रतिष्ठायां कारिष्ये विधिवाद्भिजाः ॥ ४ ॥ यथा यथा च कल्पोक्तं यथा कुण्डं विधानतः ॥ साधिवासंयथैवैकं पुण्यारण्यं विधायकः ॥ ५ ॥ जलाशयं प्रति
 ष्ठां च कारिष्ये विधिवाद्भिजाः ॥ संकल्पमेवं कृत्वा तु वृद्धिश्चाद्रसमाचरेत् ॥ ६ ॥ मातृयागं पुरस्कृत्य वृद्धिश्चाद्रसमाचरेत् ॥ ७ ॥ भेर्यो दिवा षण
 मुमंगलेन पदं लिखेदत्र स षोडशाक्षरम् ॥ इन्द्रादि दिक्पालवरपुधानि समुल्लिखेदेव दिशि स्थितानि ॥ ८ ॥ ब्रह्मे शान्वरयेत्सर्वानां चा
 र्यं तु विशेषतः ॥ स्वर्णकुण्डलपुग्मेन तथा ताम्रादिभजनैः ॥ ९ ॥ नानारत्नैश्च वस्त्रैश्च आचार्यं वरयेद्बुधः ॥ हेमालंकारपुग्मैश्च वा सोभिर्विधि
 धैरपि ॥ १० ॥ यथामानं यथाशक्तियथाभिवृणुयाद्बुधः ॥ रचिता यजमानेन ध्रुवं स्वस्त्यस्तु ते इति ॥ ११ ॥ ततः सर्वेषां भिश्च यजमानः
 स पत्निकः ॥ आपो हि ष्ठेति मंत्रेण स्नापयामासुरप्रजाः ॥ १२ ॥ यवगोधूमनीं च रतिं रुद्र्यामाकशालयः ॥ प्रियं शुभ्रहयश्चाष्टौ सवर्षधिगणः
 स्मृतः ॥ १३ ॥ ततः शुक्लाम्बरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ सर्वोपबृधुः कस्नातः स्नापितो विदुः क्षत्रियैः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातः पुरो
 हितपुरःसरः ॥ नानामंगलयोषेण भेरीपटहनिस्वनैः ॥ १५ ॥ यजमानः स पत्नीकः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ पश्चिमं द्वा रमासाद्य प्रविशेद्वागम
 पण्डपम् ॥ १६ ॥ चरके पूजयेद्दिग्गंगां च यमुनां तथा ॥ पार्श्वयोश्चार्धतोऽक्ष्मीं प्रतिहारमनुकृमात् ॥ १७ ॥ वेदिं प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्या
 यथाविधि ॥ उपविश्य ततस्तस्मिन् ब्राह्मणानुमतं स्थितः ॥ १८ ॥ स्वस्तिवाच्यं ततः कृत्वा पञ्चदेवान् प्रपूजयेत् ॥ भूतोत्सादं ततः कृत्वा वि
 किरान् विकिरेद्भुवि ॥ १९ ॥ अपक्रमंतु ये भूता ये चास्मिन् विघ्नकारकाः ॥ यस्मान्नो नास्ति वर्तते यज्ञमात्रं प्रवर्तताम् ॥ २० ॥ पूजयेदासनं पश्चा
 तस्वकीयं पुष्पचन्दनैः ॥ नमो नंतासनायेति तथापद्मासनाय च ॥ २१ ॥ विमलासनाय च नमो नमः सारासनाय च ॥ योगासनाय च नमः पृथिव्यै

नमइत्यपि ॥ २२ ॥ ततोभूमितलेषामहस्तंदत्वापठेन्नरः ॥ पृथिव्ययाधृतलोकोदवित्वंविष्णुनाधृता ॥ २३ ॥ त्वंचयारयमानित्यं
 पवित्रमासनंकुरु ॥ सूर्यायाध्यैततोदत्वागुरुनत्वाकृताञ्जलिः ॥ २४ ॥ देवंहृत्पद्मेकेनित्वाप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ ततोचयेद्विघ्नराजमेशान्यां
 चषटोपरि ॥ २५ ॥ गन्धपुष्पैस्तथावस्त्रैर्नैवैर्विविधैरपि ॥ गणानांत्वेतिमंत्रेणब्राह्मणंतदनंतरम् ॥ २६ ॥ अत्रब्रह्मिनिऋचातद्विष्णो
 रितिसंस्मरन् ॥ वासुदेवंततःपश्चाद्वलिभिर्गन्धचन्दनैः ॥ २७ ॥ ततोदेवशरीरंतुनवमासाद्यार्तिंशतम् ॥ वेद्याश्चपरितःसर्वैस्त्वेवेस्थाने
 यथाक्रमम् ॥ २८ ॥ ततोराजाधिराजेनभूतशुद्धिसमाचरेत् ॥ ततोबुद्धमध्येतुश्वेतपद्मासनस्थितम् ॥ २९ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं
 खकुन्देन्दुसप्रभम् ॥ किरीटकुंडलयुतंसितंपंकजधारिणम् ॥ ३० ॥ शुक्कमालांबरंशुक्लकुङ्कुमागुलानुलेपनम् ॥ अहिर्बुध्न्यासनस्थंचपाश
 हरतंसहावलम् ॥ ३१ ॥ स्तूयमानंसुरगणैःसिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ सुचारुवदनंदेवंपद्ममालोपशोभितम् ॥ ३२ ॥ राजीवलोचनंनयं
 नागलोकोपशोभितम् ॥ मकरग्राहकूर्मवैर्नानाजलचरैर्वृतम् ॥ ३३ ॥ जलाशयगतंदेवंचितयेज्जलाशयिनम् ॥ ततोऽन्यांसंप्रकुर्वीतप
 श्चाङ्गत्वावशोभितम् ॥ ३४ ॥ अर्घ्यपात्रंततःकृत्वात्रिभागजलपूरितम् ॥ अष्टधामूलंमंत्रंचजस्वोतनोदकेनच ॥ ३५ ॥ आसनंयागव
 स्तूनिप्रक्षयेत्तेनवारिणा ॥ अरुणायविद्महेतमोन्नायचधीमहि ॥ ३६ ॥ तन्नोअरुणप्रचोदयादितेत्नानंसंवाचरेत् ॥ ततोऽङ्गेशमेशा
 न्यामाम्नेय्यांगुरपादकाच् ॥ ३७ ॥ धर्मधर्मादिकान्सर्वान्स्त्वादीनथचाचयेत् ॥ सूर्यसोमजलदीनामंडलानियथाक्रमम् ॥ ३८ ॥
 मध्येशक्तिंचक्षीरेदिमनंतंपृथिवीतथा ॥ कूर्मंचाधारशक्तैचसुमेरुमन्दरं तथा ॥ ३९ ॥ पञ्चतत्संस्मरन्मन्त्र्यसंगोपाङ्गमनंतरम् ॥ ततः
 श्वेतंचकुसुमंसाक्षतंयोगमायया ॥ ४० ॥ गृहीत्वापूर्ववदेशेस्थापयेत्कलशोपरि ॥ आवाहनंततःकृत्वामन्त्रेणानेनमंत्रवित् ॥ ४१ ॥ एवो
 हिभगवन्वरुणेषयज्ञःप्रवर्तते ॥ यज्ञभागंगृहाणेदंत्वाभेवाहयान्महम् ॥ ४२ ॥ एवमावाह्यलोकेशमष्टौमुद्राःप्रदर्शयेत् ॥ गायत्र्यास्त्वा
 पथित्वातुदद्यात्पाद्यादिकंत्रयम् ॥ ४३ ॥ पुष्पाञ्जलिततोदत्त्वामूलमंत्रेणदेशिकः ॥ पूर्वादपत्रमूलेषुधर्मोदीनूजयेद्वयः ॥ ४४ ॥ सत्वाद्याः
 पूजयेत्तत्रतेषामेवपराङ्मुखाः ॥ ज्ञानंधर्मचर्मोमंचरजःसत्वंतमस्तथा ॥ ४५ ॥ पूर्वादपत्रमध्येतुग्रहानष्टौप्रपूजयेत् ॥ पत्राग्रेलोकपालना

मम्यादीनायुधांस्तथा ॥ ४६ ॥ कर्णिकादक्षिणपूर्ववामेचापिशचीपातिम् ॥ पूर्वपत्रेनुब्रह्माण्पूजयेत्सितपङ्कजैः ॥ ४७ ॥ नैऋत्येवरुण
स्याथमध्येनंतंप्रपूजयेत् ॥ पीठमन्त्रेषुपूर्वादिब्रह्माण्चशिवंतथा ॥ ४८ ॥ विष्णुं वापि गणेशं वपुथिर्गंगयचन्दनैः ॥ जपेन्मन्त्रसाक्षरां
सहस्रं विजपेद्बुधः ॥ ४९ ॥ जानुभ्यामवर्णगत्वा विजयाख्यस्तवं पठेत् ॥ ईशानादिपीठकेषु कर्मलां विंशतिं ॥ ५० ॥ नैऋत्यां वि
श्वकर्मणं वाव्येतु सरस्वतीम् ॥ पूर्वादिद्वारदेशे तु मरुतं चावहादिकम् ॥ ५१ ॥ आवहं प्रवहं चैव तथैवोद्ग्रहसंघौ ॥ विन्यसेत्पश्चिमद्वारनि
वहं च परीवहम् ॥ ५२ ॥ विन्यसेदुत्तरद्वारिमहंतं च पराभवम् ॥ आग्नेयादिषु कोणेषु बहिःपठंतो जयेत् ॥ ५३ ॥ पिशाचान् राक्षसान् मृत
न्वेतालान्श्च तथा क्रमात् ॥ क्षोभकः कामरूपश्च सौभद्रो मरुतस्तथा ॥ ५४ ॥ गोमुखो नन्दभद्रश्च द्विजिह्वो मलिनस्तथा ॥ हस्तिकर्णो वि
ज्ञालाख्यः सप्तरक्षो गणः स्मृतः ॥ ५५ ॥ भूमिदो वरदश्चैव जयंतः क्षोभकस्तथा ॥ विस्वंतः सुदंतश्च एते भूतगणाः स्मृताः ॥ ५६ ॥ अंगदो
नीलकर्णो सौवर्गस्तथा वक्रस्तथा ॥ घोररूपमहाकाया वेतालश्च प्रकीर्तिताः ॥ ५७ ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्भक्तैर्भक्तैर्देवाग्रहादयः ॥ ध्यानवर्णा
नुरूपेण पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ ५८ ॥ ध्यायेदादित्यमारुतं रक्तपद्मासनस्थितम् ॥ रक्तांबरं रक्तं रक्तमाल्यानुलेपनम् ॥ ५९ ॥ यव
विट्टमसंकाशं सिंदूरारुणसप्रभम् ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण स्थापयेत्कलशोपरि ॥ ६० ॥ इहागच्छेत्तिचावाह्यपादाद्यैश्च पृथग्विधैः ॥
गंधपुष्पादिभिर्भक्त्या पूजयेत्तथा विधिः ॥ ६१ ॥ बलिं चलोहितं दद्यात्पापसंश्लिखं कम् ॥ घृतलिप्तं च क्षालयन्नपताकारं कव
र्णिकाम् ॥ ६२ ॥ श्वेतांबरं श्वेतं शुक्लगंधानुलेपनम् ॥ द्विभुजं चरदं देवंगदाहस्तं महाबलम् ॥ ६३ ॥ नानाभरणसंपन्नं
सिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ शुक्लपद्मासनस्थं च दद्यादश्वं श्वेतभूषितम् ॥ ६४ ॥ इमं देवा इति मंत्रेण स्थापयेत्पूर्वादिगदले ॥ सितवस्त्रै
श्च पुष्पैश्च शुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ ६५ ॥ पायसैः श्वेतबलिभिर्दधिभक्तं निवेदयेत् ॥ धूपैः श्वेतपताकाभिर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ ६६ ॥
रक्तमाल्यांबरं देवं रक्ताभरणभूषितम् ॥ सुचारुनयनं रक्तं रक्तपद्मासनस्थितम् ॥ ६७ ॥ किरोटुं कुंडलं चरं भेषकं च तु भुजम् ॥ वरदं

ज्ञानांशचशूलशक्तिगदाधरम् ॥ ६८ ॥ सर्वकामप्रदं देवसिद्धयं यवसेवितम् ॥ चितयेत्परयाभक्त्या मंगलधर्णी सुतम् ॥ ६९ ॥
 अग्निमालोतिमंत्रेण स्थापयेदग्निदिग्दले ॥ पूजयेद्भक्तपुष्पैश्च रक्तमाल्यानुलेपनैः ॥ ७० ॥ धूपै रक्तमालाभिर्गुडभक्तानिवेदनैः ॥ अतसि पुष्प
 संकाशं कार्णिकारसमप्रभम् ॥ ७१ ॥ रौहिणेयं महाकायं नीलनीरजलोचनम् ॥ प्रशान्तवदनं देवं पीतवासं चतुर्भुजम् ॥ ७२ ॥ खड्गचर्मधरं
 तद्वद्दशपरशुधारिणम् ॥ पद्मासनगतं देवं पीतपद्मासनस्थितम् ॥ ७३ ॥ नानाभरणसंपूर्णं मृगेन्द्रयवाहनम् ॥ उद्ध्वस्येति मंत्रेण याम्या
 तुस्थापयेद्बुधः ॥ ७४ ॥ पूजयेद्बृन्धपुष्पाद्यैः पीतगन्धानुलेपनैः ॥ वस्त्रैः पीतपताकाभिर्बलिभिः कृशरान्वितैः ॥ ७५ ॥ पीतवर्णगुरुध्या
 येत्पीतपद्मासनस्थितम् ॥ पीताभरणसंपन्नं पीतवस्त्रं चतुर्भुजम् ॥ ७६ ॥ वरदं दंडहस्तं च साक्षसूत्रकमंडलुम् ॥ पूज्यमानं मुंगंधर्वैः सेनैर्देवगणै
 रपि ॥ ७७ ॥ बृहस्पतयइति मंत्रेणैर्ऋत्यां दिशो संस्थितम् ॥ पीतचन्दनगंधैश्च पीतवस्त्रादिभूषणैः ॥ ७८ ॥ धूपैः पीतपताकाभिः पीतोदक
 निवेदनैः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या पुरंदरपुरोहितम् ॥ ७९ ॥ ध्यायेच्छुक्रं भृगुमुतं श्वेतपद्मासनस्थितम् ॥ चतुर्भुजं महाकायं वरदं दंडधारिणम्
 ॥ ८० ॥ महाबाहुं विशालाक्षं साक्षसूत्रकमंडलुम् ॥ स्तूयमानं मुनिश्रेष्ठैः सेवितं दैत्यपुङ्गवैः ॥ ८१ ॥ सिंहासनगतं देवं नीलचंद्रावरलोचनम् ॥
 विलसत्पुण्डरीकस्य मालाभिरुपशोभितम् ॥ ८२ ॥ नानादैत्येन्द्रपुत्रांश्च समायातुं मुहुर्मुहुः ॥ नानाशस्त्रास्त्रचतुरं नानाशस्त्रविशारदम्
 ॥ ८३ ॥ एवं ध्यात्वा भृगुश्रेष्ठं जपन्नात्र परिबुतम् ॥ मनसा भक्तियुक्तेन स्थापयेत्पार्श्वमिदं ॥ ८४ ॥ सितचंदनवस्त्रैश्च धूपमाल्यानुलेपनैः ॥
 धूपैः श्वेतपताकाभिः सज्जुभिः क्षीरसंयुतैः ॥ ८५ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या पुण्डरीकाक्षै रपि ॥ ध्यायेत्सौरिं चतुर्बाहुं शूलहस्तं वरप्रदम् ॥
 ॥ ८६ ॥ इन्द्रनीलनिभं श्यामं दिव्यबाणधनुर्धरम् ॥ इन्द्रावरावरस्थं च सरोजरसप्रभम् ॥ ८७ ॥ नीलांबरधरं नीलपद्ममालोपशोभितम् ॥
 चोररूपं महाकायं छायाहृदयनन्दनम् ॥ ८८ ॥ शस्त्रो देवीति मंत्रेण वायव्यां दिशि विन्यसेत् ॥ कृष्णचंदनवस्त्रैश्च कृष्णमाल्यानुलेपनैः ॥
 ॥ ८९ ॥ धूपै र्नीलपताकाभिर्बलिभिर्मार्गमिश्रितैः ॥ धूपवर्णसदाकेतुंगदाहस्तं वरप्रदम् ॥ ९० ॥ द्विभुजं भक्तियुक्तं यववृत्रासंधूत्रवाप्तम् ॥
 केतुकृष्णवस्त्रितीमन्त्रेण शान्त्या स्थापयेद्दिवि ॥ ९१ ॥ धूपवर्णैश्च माल्यैश्च धूपगंधानुलेपनैः ॥ धूपधूपप्रपताकाभिर्बलिभिर्मार्गमिश्रितैः ॥ ९२ ॥

पूजयेत्परयाभक्त्याकेतुसर्वाथसिद्धिदम् ॥ लोकपालानहंभ्येसर्वसिद्धिप्रदायकान् ॥ ९३ ॥ येषुश्रुजितमात्रेषुनाभ्यविद्यते
 क्वचित् ॥ देवराजंततोध्यायेत्पुष्पवाणचयप्रभम् ॥ द्विभुजपतिसंकाशनोऽरुन्दविरलेचनम् ॥ ९४ ॥ रक्तोत्पलयंतद्रूपीतवासःसमन्वि
 तम् ॥ चामराहस्तशक्तैश्चकन्यारत्नैश्चशोभिमतम् ॥ ९५ ॥ इन्द्राणींचितयेद्दामोत्पलद्रव्यधारिणीम् ॥ एवंपूजयेद्भक्त्यासुरा
 जंजगत्प्रभुम् ॥ त्रातारमितिमन्त्रेणस्थापयेत्कर्णिकोत्तरे ॥ ९६ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्याधूपगंधानुलेपनैः ॥ नानाविधोपहारैश्चपताकामि
 ध्वजैरपि ॥ ९७ ॥ बलिक्षीरान्वितंदद्यान्मोदकमित्तशर्कराम् ॥ उत्तमस्वर्णसंकाशंवीतिहोत्रं चतुर्भुजम् ॥ ९८ ॥ अर्चयेद्भक्त्यसमस्यंचअ
 जवाहनमुत्तमम् ॥ ज्वालावितानसंरक्तमूर्ध्नि सप्तशिखान्वितम् ॥ ९९ ॥ वरदंविभयंमालांदक्षेभूत्रकमंडलुम् ॥ त्रिनेत्रंरक्तनयंजटा
 कुटमंडितम् ॥ १०० ॥ नानाभरणसंपन्नं सिद्धगन्धर्वसेवितम् ॥ अग्निजिह्वेतिमन्त्रेणस्नानपयेद्गन्धिदिग्दले ॥ १०१ ॥ पूजयेद्भक्तपुष्पै
 श्चरक्तमालयानुलेपनैः ॥ धूपैरक्तपताकाभिर्वलिभिः पात्रमैरपि ॥ १०२ ॥ नीलाञ्जनचयप्रख्यं नीलसिंहासनस्थितम् ॥ महामहिषमारूढं
 दंडपाशाधरंविभुम् ॥ १०३ ॥ करालवदनंभीमंज्वालाघूर्णितलोचनम् ॥ चोरदंष्ट्राकरालैश्चार्कैकराणां गणैर्वृतम् ॥ महिषं चितयेद्वा
 मेचित्रगुप्तं चदक्षिणे ॥ १०४ ॥ अच्छीयसद्दतिमन्त्रेणस्थापयेद्यमदिग्दले ॥ पूजयेत्परयाभक्त्याधूपमैराजंजगद्भुजम् ॥ राक्षसेन्द्रं महाकायं
 कृष्णवर्णं द्विबाहुकम् ॥ १०५ ॥ नानाभरणसंपन्नं खड्गहस्तं महाबलम् ॥ वरमुक्ताविमानस्यं चोरारूपां जलधरम् ॥ १०६ ॥ एष तद्दिति मन्त्रेणै
 र्क्त्यास्थापयेद्विशि ॥ कृष्णचन्दनवस्त्रैश्च कृष्णमालयानुलेपनैः ॥ १०७ ॥ धूपैः कृष्णपताकाभिर्वलिभिर्महोपनिमित्तैः ॥ बुद्धरुद्राटिकसंका
 शं खकुन्देन्दुसप्रभम् ॥ १०८ ॥ द्विभुजं पाशहस्तं वसुन्धराङ्गं प्रदम् ॥ वरुणस्येति मन्त्रेण स्थापयेत्पश्चिमदिग्दले ॥ १०९ ॥ सितचन्दन
 धूपैश्च पताकाभिर्वज्रैरपि ॥ ११० ॥ समीरणं कुंजरवर्णं सन्निभं मृगाधिहृदं द्विभुजं दिनेत्रम् ॥ ध्वजां वरं चापि दधानमेकं नीलांबरमेषगणै
 र्वृतं च ॥ १११ ॥ नीलचन्दनवस्त्रैश्च नीलमालयानुलेपनैः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्यापताकाभिर्वज्रैरपि ॥ ११२ ॥ धूपैर्नीलपताकाभिर्वलि
 मिः पायसैरपि ॥ ११३ ॥ ध्यायेद्विनेत्रं द्विभुजं धनेशं पीतांबरं वरप्रदं च आवाहयेदुत्तरपद्मपत्रके ॥ ११४ ॥ गंधचं

दनवस्त्रैश्चपतिमाल्यानुलेपनैः ॥ ११५ ॥ धूपैःपीतपताकाभिर्बलिभिःपायसैरपि ॥ ११६ ॥ स्निग्धकर्पूरसंकाशंतुषारकिरणप्रभम् ॥ त्रिशूलं
 बुरधरंतथाभयवरप्रदम् ॥ ११७ ॥ उत्तुङ्गशृषमारूढं त्रिनेत्रं भस्मभूषितम् ॥ कपालमालिनंतद्वत्खण्डेन्दुकृतशेखरम् ॥ ११८ ॥ एवं व्यात्वा मह
 शानस्थायपयेदिशि दिदले ॥ ११९ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्याभक्ष्यभोज्यैरेकशः ॥ १२० ॥ सितव्यजपताकैश्चबलिभिःपायसादिभिः ॥ त्वमिदं
 तिमंत्रेण ऋषिच्छन्दः समीरयन् ॥ १२१ ॥ ब्रह्माणं रक्तगौराङ्गं शोणपद्ममप्रभम् ॥ राजीवलेचनंतद्वत्तद्वागर्भासनप्रभम् ॥ १२२ ॥ पद्मा
 सनस्थितंतद्वच्छेतवासंचतुर्भुजम् ॥ चतुर्मुखं सुरश्रेष्ठं मेव गंभीरानिस्वनम् ॥ १२३ ॥ राजहंससमायुक्तं विमानवर्गसंस्थितम् ॥ सुबहुवैदक्षिणे
 च वामेण्डकमंडलुम् ॥ १२४ ॥ कुर्वाणमिव लोकांस्त्रिंशद्दृगन्वयसंवितात् ॥ आज्यस्थालीं तैवाग्रकुर्वीश्वसामं यथा ॥ १२५ ॥ वायप
 श्वेतुसावित्रीं दक्षिणेतुसरस्वतीम् ॥ आब्रह्मन्निमित्तं त्रेणस्थापयेत्पूजैर्दिदले ॥ १२६ ॥ नानाभक्ष्योपचारैश्च पूजयेद्द्वयचन्दनैः ॥ धूपैः श्वेतपताका
 भिर्बलिभिश्चाज्यपायसैः ॥ १२७ ॥ अनंतं शुक्लवर्णं पीतवासंचतुर्भुजम् ॥ शङ्खचक्रगदापद्मयारिर्गजगदीधरम् ॥ १२८ ॥ आधारभूतां
 जगतां स्वर्यज्ञोपवीतिनम् ॥ नानाभरणसंपन्नं फणसप्तफणान्वितम् ॥ १२९ ॥ अन्नमोस्ति वा तिमंत्रेणस्थापयेद्दरुगांतरे ॥ पूजयेद्दक्ष्यभो
 ज्यैश्च दीपगन्धानुलेपनैः ॥ १३० ॥ धूपैः श्वेतपताकाभिर्बलिभिश्चैव निमित्तैः ॥ ततो नंदलपूर्वे तु ब्रह्माणं पीतवाससम् ॥ १३१ ॥ चतुर्भुजं चतुर्वक्त्रं
 सुवहस्तं वरप्रदम् ॥ विभ्रतंचश्रुतंतद्वत्तथादंडकमंडलू ॥ १३२ ॥ आब्रह्मन्निमित्तं त्रेण पूजयेद्द्वयचन्दनैः ॥ दक्षिणे त्र्यं वक्त्रे चक्षु
 लखदृङ्गधारिणम् ॥ १३३ ॥ वरदंतमुखधरं गायज्ञोपवीतिनम् ॥ निबद्धजटचन्द्रार्धशुद्धस्फटिकसन्निभम् ॥ १३४ ॥ कपालमालिनंदनं
 जंगाभरणान्वितम् ॥ त्रिनेत्रं कुन्दसंकाशं भूतप्रेतगणैर्वृतम् ॥ १३५ ॥ त्र्यं वक्त्रं चेतिमंत्रेण पूजयेन्मधुपायसैः ॥ अतसीपुष्पसंकाशं हारिकेत्यूरधूषितम्
 ॥ १३६ ॥ नानाभरणसंपन्नं पीतवासंचतुर्भुजम् ॥ दक्षिणे च गदाचक्रं वामे शङ्खसपद्मकम् ॥ १३७ ॥ श्रिया दक्षिणेतो वामे सरस्वत्या समन्वितम् ॥
 तदिष्णो रिति मंत्रेणस्थापयेत्पश्चिमेततः ॥ १३८ ॥ पूजयेद्द्वयपुष्पाद्यैः पायसेन घृतेन च ॥ गणे शंतुचतुर्वहं व्यालयज्ञोपवीतिनम् ॥ १३९ ॥
 गजेन्द्रवदनं देवं श्वेतवासंचतुर्भुजम् ॥ पशुलुण्डं तथा वामे दक्षिणे दंडमुत्पलम् ॥ १४० ॥ मूषकस्थं महाकायं शङ्खकुंडं दुस्तप्रभम् ॥ शुक्लं

द्विकुबुद्धिभ्यामेकदन्तं भयापहम् ॥ १४१ ॥ नानाभरणसंपन्नसवविपद्भिनाशनम् ॥ गणानान्वितिमन्त्रेणविन्यसेदुत्तरेषुवम् ॥ १४२ ॥
 उत्ततजंबूनदहमसन्निभालङ्कारो जासनसंस्थितांशुभाम् ॥ वामेसरोजं दधतीत्यैवहस्तेचदशेधृतचामरां च ॥ १४३ ॥ श्रीश्चनेतिवमन्त्रेण
 ऐशान्यामंडलाद्वहिः ॥ स्थापयेत्पूजयेद्भक्त्यासितचन्दनपंकजैः ॥ १४४ ॥ मोदकंपरमाग्नंचयवक्षीरनिवेदयेत् ॥ १४५ ॥ तत्तेदीवमं
 विकादिव्यरूपां ब्रह्मेन्द्राद्यैस्तूयमानानंत्रिनेत्राम् ॥ सिंहशस्यांतसजंबूनदाभांचंद्राद्वेनाचंद्रमोल्लिङ्गताभिः ॥ १४६ ॥ दिव्यैर्वैश्वैर्वाहुभिरभिमण्डलं
 वैद्व्यैर्वैश्वैर्धूपैः स्वेरुपेताम् ॥ ब्रह्मेन्द्राद्यैर्दुर्जयांसाहिषास्यतीक्ष्णैरस्त्रैर्दानवमर्दयेत् ॥ १४७ ॥ शूलं वतीक्ष्णमाणं च शक्तिं खड्गं तीक्ष्णं
 विभ्रतीं दक्षिणेन ॥ चापं पाशं खेटकंचांकुशं चण्डां वामे विभ्रतीं चांकुशम् ॥ १४८ ॥ शिरश्छेदशार्द्वगतं कर्भं खड्गं तीक्ष्णं विभ्रतीं दैत्यराजम् ॥
 नागैः पाशैर्वैषयित्वासमंताच्छूलैर्नैननिघ्नतीं दिहमध्ये ॥ १४९ ॥ सेन्द्रैर्देवैः स्तूयमानां मुनेणांगधवाद्यैः सिद्धसं वै शसं व्याम् ॥ नानावस्त्रैर्धूपैः
 दीप्यमानां ध्यायेद्देवीं भिषिकासुज्ज्वलंतीम् ॥ १५० ॥ वस्त्रैर्माल्यैर्यशधूर्गैर्वीतां वैभूर्यैर्भोज्यैर्मोदिकैः पायसैश्च ॥ मांसैः पिष्टैश्छागलढयैश्चैः
 पूज्यादेवी चण्डिकाभीष्टदा च ॥ १५१ ॥ इयामांचपृथिवीं ध्यायेत्पङ्कजद्वयधारिणीम् ॥ १५२ ॥ मंडूरुस्थान्द्रिभुगंस्थोनापृथिवीति चार्च
 येत् ॥ नैऋत्यां विश्वकर्माणं द्विभुजं टंकधारिणम् ॥ १५३ ॥ उत्पलं दक्षिणे हस्ते पद्मस्थं पतिवाससम् ॥ एवं ध्यात्वा ततो ब्रह्मन्निमित्तमंत्रेण पूजयेत् ॥
 ॥ १५४ ॥ स्वस्थां सरस्वतीं ध्यायेद्भद्रदाभयदायिनीम् ॥ पतिवस्त्रांसुमुकुटां दिवगन्धर्वसेविताम् ॥ १५५ ॥ यामयाद्विभ्रमंत्रेण पूजयेत्सितच
 न्दनैः ॥ बलिश्चेतचरुंदद्यात्कृसरं यावकं तथा ॥ १५६ ॥ स्थापयेद्भामदिग्भागे कुंदुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ पूर्वादिद्वादशेशतुपूजयेच्च मरुद्गणैः ॥
 ॥ १५७ ॥ अश्यादिषु च कोणेषु गृहाहिभूतान्समाचरेत् ॥ पिशाचाक्षसाभूतवेतालकृपिनातयः ॥ १५८ ॥ निर्णसाश्चैव ते सर्वे शोदाविकृ
 तरूपिणः ॥ ततो मंडलमध्ये तु वारुणपूर्ववर्त्मना ॥ १५९ ॥ पूरयेत्कलशेशतमुष्णार्णोदिविनिर्मितम् ॥ कूर्मकूर्माकृतिकुर्पाच्छुद्रस्वर्णेन स
 तमाः ॥ १६० ॥ बृहत्पर्वप्राणेन राजतस्य च दुर्लभम् ॥ पादपादेन मानेन अंगुलपरिमंडलम् ॥ १६१ ॥ प्रौष्ठोमस्तस्य तथा क्रूर्यात्कुलीरं
 ताम्रनिर्मितम् ॥ तेनैकस्य विनिर्माणं द्व्यंगुलायामविस्तृतम् ॥ १६२ ॥ तथा मानेन मंडूकं तां भूमिमुनिसतमाः ॥ शिशुमारं च यत्सम्यक्तो ल

कद्वयनिर्मितम् ॥ १६३ ॥ अंगुलत्रयद्विंशत्यस्यतत्कृतिर्भवेत् ॥ सितचंदनवस्त्रैश्चपूजनीयासमंततः ॥ १६४ ॥ यावकांश्चविशेषे
णबहुमंत्रविशारदान् ॥ बह्वचौपूर्वमस्त्यार्थेदक्षिणेतुयजुर्विदौ ॥ १६५ ॥ सासनौपाश्वमेनाथउत्तरैर्ध्वणैस्मृतौ ॥ जयध्वमिति तान्भूया
द्वेतु कान्पुनरेवहि ॥ १६६ ॥ स्थापयित्वापृथक्सूत्रैर्पंचमातरुद्वीपमेवच ॥ पञ्चाङ्गशिवसूक्तंचयथाविष्णोर्हरस्यच ॥ १६७ ॥ जया
प्रतःपुरुषसूक्तमद्रचःसंभूतमेवच ॥ आशुःशिशानमारभ्यवयमोर्षागरुद्रके ॥ १६८ ॥ यज्जाग्रतश्चाग्नेविष्णोरारामेवच ॥ समस्ता
ध्यायैरुद्रेणशतरुद्राख्यमीरितम् ॥ १६९ ॥ पञ्चाङ्गरुद्रस्यपुष्पदंतऋषिर्गायत्रीछंदोवेदाहमेतद्वीजम् ॥ श्रीश्चतेइतिशक्तिर्नमस्तेरुद्रइति
नायकः ॥ १७० ॥ परमरुद्रोदेवतापरमस्तुतौविनियोगः ॥ १७१ ॥ सप्तांगरुद्रस्यपुष्पदंतऋषिःपंक्तिरुच्छन्दरुद्रं वकमिति अद्भुतभ्यान्
मः ॥ १७२ ॥ त्रिपादूर्ध्वमितितर्जनीभ्यांस्वाहा ॥ १७३ ॥ वेदाहमिति मध्यमाभ्यां वषट् ॥ अमीषांचित्रमिति मध्यमाभ्यां हूंम् ॥ १७४ ॥ य
वाग्सोमइतिकनिष्ठिकाभ्यां वौषट् ॥ परितो धेनुमेतिकारतलकरपृष्ठयोः ॥ १७५ ॥ श्रीश्चतेइति अस्त्राय फाडिति ॥ चतुर्दिक्षु छेदिकादानम् ॥
॥ १७६ ॥ यज्जाग्रतइति हृदयाय नमः ॥ सहस्रशोषिर्ते शिरसे स्वाहा ॥ १७७ ॥ अद्रचःसंभूतइति शिखायै वषट् ॥ आशुःशिशानइतिक
वचाभ्यां हूंम् ॥ नमस्तेरुद्रइति रेखाभ्यां वौषट् ॥ १७८ ॥ रुद्रं ब्रह्म इति अस्त्राय फट् ॥ सर्वो गेष्णु ॥ होमे प्रार्तमाने तु मुक्तान्भ्यां श्वैर्जयेत् ॥
॥ १७९ ॥ प्रजपेद्भारणसूक्तं तथा च पालसूक्तम् ॥ रात्रिसूक्तं च रौद्रं च पावमानं समुज्ज्वलम् ॥ १८० ॥ जपेच्च पौरुषसूक्तं सर्वतोऽरतं पृथक् ॥
शांते रौद्रं च सौम्यं च कूष्माण्डं जातवेदसम् ॥ १८१ ॥ सौरसूक्तं च यज्ञतो दक्षिणेन यजुर्विदुः ॥ वैराजं पौरुषसूक्तं सौवर्णं रुद्रसंहितम् ॥ १८२ ॥
शैशवं पञ्चानिरयं गायत्र्येष्टमासच ॥ वामदेव्यं बृहत्साम तथा चैव रथरम् ॥ १८३ ॥ गोत्रतंच विकर्णं च शोभां योऽप्यनं स्मृतम् ॥ गायत्रं ब्रा
ह्मणये च पृषादिद्वारदेशतः ॥ १८४ ॥ अस्नात्परिब्रुतइति पंचपूर्वसौरसूक्तम् ॥ रुद्राध्यायं च पञ्चाङ्गै रौद्रइत्यभिधीयते ॥ १८५ ॥
आप्यायस्वेति च चतुःसौरसूक्तं प्रचक्षते ॥ ईशावेत्यादिस्वांगं च कौष्माण्डं दशमस्मृतम् ॥ १८६ ॥ अग्ने बृहन्निति नवसूक्तं वैजातवेदसम् ॥ पो
डशंतु विब्राड्बृहत्सौरसूक्तं प्रकीर्तितम् ॥ १८७ ॥ सौरसूक्तं ध्रुवोसीति षड्विंशत्सोऽशोऽग्रं शैवसूक्तम् ॥ १८८ ॥

गणनान्तवेतिपञ्चआपोहिष्ठेतिचत्रयम् ॥ पवमानंतुतद्विद्धिपावमानंतुषोडश ॥ १८९ ॥ समस्तंदेवयोगेषुतद्वात्रौततदूर्ध्वकम् ॥ तद्वद्धच
आरामेकूपेत्वेकऋचंजपेत् ॥ १९० ॥ स्वगृह्योक्तविधानेनप्रतिकुण्डेषुहोमयेत् ॥ संस्क्रुयादिक्षणाद्वैश्वसंपूज्यचपरस्परम् ॥ १९१ ॥ प्र
ज्वालयाग्निंचिविधिवद्भोमंक्रुयादुनंतरम् ॥ वागीश्वरंसमभ्यर्च्यवागीश्वर्यासमन्वितम् ॥ १९२ ॥ ग्रस्येइवस्ययोयागःप्रतिष्ठाप्यस्यकस्य
चित् ॥ प्रागेवतस्यजहुयात्सहस्रंशतंतथा ॥ १९३ ॥ तिलाज्यैःपायसैर्वाथप्रपुष्पाक्षतेनच ॥ ग्रहेभ्योविविचत्सर्वतथेन्द्राग्नेश्वरायच ॥
॥ १९४ ॥ मरुद्रचोलाकपालेभ्योविविधवद्विश्वकर्मणे ॥ ऊर्जेनसमिधाक्रुयादष्टाष्टास्वगृहेष्वपि ॥ १९५ ॥ इन्द्रेश्वरमरुतानांतिलाज्येन
घृतेनवा ॥ एकैकामाहुर्तिदद्यात्स्वैस्वैर्मन्त्रैर्यथाक्रमात् ॥ १९६ ॥ दिगीशानांचप्रत्येकमष्टाष्टौचविशेषतः ॥ विश्वकर्मन्निमित्तमंत्रेगृत्वा
आज्याहुतित्रयम् ॥ १९७ ॥ समित्रयंपलाशस्यअथवाश्वत्थसंभवम् ॥ एकैकामाहुर्तिदद्याद्वाज्येनचविशेषतः ॥ १९८ ॥ शिवंप्रजाप
तिंविष्णुंदुर्गांचकमलामपि ॥ सरस्वतींचविधिवत्पृथिव्याइतिपावकैः ॥ १९९ ॥ भूतेभ्योप्याहुर्तिदद्याद्वाज्येनचविशेषतः ॥ अन्येषां
मधुराक्तेनतिलालजैर्यथाक्रमम् ॥ २०० ॥ विष्णुंचैवंतुवायव्येदुर्गायाश्चतथोत्तरे ॥ कमलायाश्चेशानेइशास्यसप्तभूतकम् ॥ २०१ ॥
एककुंडेतुएकस्मिन्होमंक्रुयाद्यथाविधि ॥ पक्षैर्पंचकुंडेतुपूर्वादीनांकमेणतु ॥ २०२ ॥ एककुंडेग्रहान्कृत्वाकृत्वावलम्बिदासह ॥
दक्षिणेक्रमतश्चैवंलोकेशंचतथैवच ॥ २०३ ॥ पश्चिमेयस्ययागस्यदुर्गायाश्चोत्तरेदिशि ॥ इशानेभूतयदमाचजुहुयादोशोत्त
मः ॥ २०४ ॥ विष्णवादिदेवतानांचअग्रकुंडेविधीयते ॥ प्रथमोदिवसेक्रुयादिवतानांचस्थापनम् ॥ द्वितीयेपूजनंकुर्यादोमंकुर्याद्यथा
विधि ॥ २०५ ॥ बलिदानंतृतीयेतुचतुर्थीकंचतुर्थेके ॥ नीराजनंपंचमेतुपञ्चाहसाध्यकोविधिः ॥ त्र्यहसाध्येतृतीयेतुनवहोत्वथपंचमे ॥ २०६ ॥
प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिऐशान्यादिकमेणतु ॥ प्रादक्षिण्येनयज्ञंतुमंत्रैःपरिसमूहनम् ॥ मंत्रपूर्वसाक्षिकानांनिरग्रेस्तुष्टिकेनतु ॥ २०७ ॥
त्रिकुशेनमहायागेविवाहादौद्विपत्रकम् ॥ वैश्वदेवेत्येकपत्रमितिसाधारणोविधिः ॥ दिग्विदुषुपरिस्तीर्यमहायागेषुसर्वदा ॥ २०८ ॥ दिक्षु
मात्रनित्यकेचविश्वदेवेतथैवच ॥ अकृत्वाचैवानित्यंचवृथानैमित्तिकंहियत् ॥ २०९ ॥ तस्मात्फलाद्यैरपितत्कृतवानैमित्तिकंचरेत् ॥

प्रायश्चित्तैर्वैश्वदेवायंप्रातःप्रतीषुच ॥ २१० ॥ मारणेच्चारहोमेषुतथासंकल्पिताकृती ॥ प्रत्ययायकुलेक्राणितत्रनिन्त्याकृतिविना ॥
 ॥ २११ ॥ श्रुताद्धनुयाव्यत्रतत्रनित्यंविजयेत् ॥ तूर्यहोमततःकृत्वातूष्णीमिवजितेन्द्रियः ॥ २१२ ॥ प्रजयेद्विन्द्रमाग्निं वसोमायचय
 थाक्रमम् ॥ ततस्तुसमिधाहोमंव्याहृतितस्तदनंतरम् ॥ २१३ ॥ भूभुवःस्वाहेतितथात्वद्वाद्यादिपंचक्रमम् ॥ अंतोस्विष्टकृतंदद्याद्वियानंतस्य
 भोःशृणु ॥ २१४ ॥ घृताहुतीस्विष्टकृच्चद्विजसंस्कारकर्मसु ॥ घृतैःस्विष्टकृतंदद्याद्यागादौपरिवर्जयेत् ॥ २१५ ॥ सर्वेष्व्युदकक्षानं
 कारिंदंतोत्थमुष्ण्या ॥ रथ्यावलमीकोष्ठस्यतथाश्वस्यसुरस्यच ॥ २१६ ॥ त्रिगंधंचत्रिशतिंचकुशमूलस्यमृत्तिका ॥ निक्षिपेत्स्नानकुंभे
 पुआचार्यादीस्तुस्थापयेत् ॥ २१७ ॥ यजमानःपुरःकृत्वादंतकाष्ठपुरःसरम् ॥ रात्रौचभक्ष्यभोज्याद्यैःपरितोष्ययाक्षतम् ॥ २१८ ॥
 कृत्वायथोक्तकालेनपूजयेत्तैलधारया ॥ ततःप्रभातेविमलेक्षानंकुर्याद्यथाविधि ॥ २१९ ॥ स्नानमाब्देतैर्मंत्रैःसूक्तेनपुरुषेणतु ॥ वारुणेन
 चसूक्तेनसुरास्तवादियथाक्रमम् ॥ २२० ॥ सुरास्त्वामभिर्विचंनुब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ वासुदेवोजगन्नाथस्तथासंकर्षणःप्रभुः ॥ २२१ ॥
 आसंदलोमिर्भगवान्यमोवैनिर्ऋतिस्तथा ॥ वरुणःपवनश्चैयमनध्वशस्तथाऽग्निः ॥ २२२ ॥ ब्रह्मगासाहितःशेषोदिक्मालाःपातुतेतदा ॥
 कीर्तिलेक्ष्मीर्धृतिर्मैधापुष्टिःश्रद्धाक्रियामतिः ॥ २२३ ॥ बुद्धिलंजावपुःशान्तिस्तुष्टिःकांतिश्चमातरः ॥ एतास्त्वामभिर्विचंतुदेवपत्न्यः
 समाहिताः ॥ २२४ ॥ आदित्यश्चंद्रमाभौसोबुधजीवतितार्कजाः ॥ ग्रहास्त्वामभिर्विचंतुराहुःकेतुश्चतुर्षिताः ॥ २२५ ॥ देवदानवगंधर्वा
 यक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ऋषयोमनवोदेवादेवमातरएवच ॥ २२६ ॥ देवपत्न्येद्रुमानादैत्याश्चाप्सरसांगणाः ॥ अत्राणितर्षेयान्नाणिगजा
 नोवाह्वानिच ॥ २२७ ॥ औषधानिचरत्नानिकालस्यावयवाश्चये ॥ सरितःसागराःशैलास्तृतीयोनेजलदानदाः ॥ २२८ ॥ एतेत्वामभि
 र्विचंतुसर्वकामार्थेतिद्ध्ये ॥ स्नानंसमाप्यविधिवत्स्वर्गणनानुलेपयेत् ॥ २२९ ॥ गङ्गामष्टोत्तरशतंतर्ध्वयाथर्विश्रुतिः ॥ आचार्यश्राभिहृया
 यप्रदद्यादभिपूजयन् ॥ २३० ॥ ततःप्रभातेविमलेजलेसमवतारयेत् ॥ शुद्धांचकणिलंदोषघ्नौघंटाचामरवर्जिताम् ॥ २३१ ॥ सामगाय
 ततोदद्यात्सुवर्णदक्षिणान्वितम् ॥ यूपमादायतंस्याप्यस्त्रापयेद्भरुणंजपन् ॥ २३२ ॥ अच्छेयेतेनमंत्रेणगायत्र्यातद्भनंतरम् ॥ रोचनंच

त्रिरत्नेन तथा कुंभोदकेन च ॥ २३३ ॥ पर्वताग्रमुदातोयनागवल्मकमेव च ॥ गजदंतमुदाचैव कूलमूलमुदातदा ॥ २३४ ॥ पुष्पोदकेन
 संख्येन तथारत्नेनोदकेन च ॥ दध्यभतेन दुग्धेन वदनशतधारया ॥ २३५ ॥ सुगंधेन त्रिशतेन विलिप्य च समाहितः ॥ दापयेत्कांस्यमूलं वद
 द्याच्छोहमयं च वा ॥ २३६ ॥ मालयवस्त्रैरलंकृत्य पूजयेद्बन्धचन्दनैः ॥ ईशावाहतिमंत्रेण दद्यात्पुष्पाञ्जलित्रयम् ॥ २३७ ॥ पुनस्तथादिति
 मंत्रेण पुनः पुष्पं समुत्सृजेत् ॥ प्रादेशमात्रं विस्तारं मध्ये वृत्तपटङ्गुले ॥ २३८ ॥ कांस्यचक्रस्य मानं तु ऊर्ध्वयद्वादशांगुलम् ॥ तदूर्ध्ववलि
 खेच्छूलं चतुर्गुलमानतः ॥ २३९ ॥ अंगुष्ठहीने लोहस्य तत्र शूलं न कारयेत् ॥ ततो मंगलपूर्वैर्बुद्धिजातीनां मतेन च ॥ २४० ॥ समुत्सृजेच्च
 प्रासादंतडागं च विशेषतः ॥ चतुर्दशैर्गृहीत्वा तु ईशानाभिमुखेन तु ॥ २४१ ॥ समुत्सृजेत्ततः पश्चाद्वाक्यमेतदुदाशयेत् ॥ २४२ ॥ ओ
 मित्यादि श्रीकृष्णद्वैपायनाभिधानवेदव्यासप्रणीत भविष्यपुराणोक्तफलप्राप्तिकामश्चतुष्कोणद्व्यर्धच्छत्रमत्कारितपुष्करिणीजनमेतदूर्जितं
 मंघपुष्पाद्यार्चितं वरुणदेवतं सर्वसत्त्वेभ्यः स्नानावगाहनार्थमहमुत्सृजे ॥ २४३ ॥ ततो वरुणमूक्तेन वरुणं नागतं युतम् ॥ मकरं कच्छपं चैव तो
 जेषु परिनिक्षिपेत् ॥ २४४ ॥ पूजयेद्भरुणं देवमर्घ्यदद्याद्दिशेषतः ॥ तेनोदकेन संस्नानप्यगजदंतोत्थमृत्तिका ॥ २४५ ॥ इवेतां वसुरसंभूतं
 श्रीश्वेतोत्तिसंजपन् ॥ आप्यायस्वेति मंत्रेण सृष्टं चतुष्पथोद्भवम् ॥ २४६ ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण कुशमूलेन स्थापयेत् ॥ तोयं तोयेन गंधेन त
 थापञ्चामतेन च ॥ २४७ ॥ गायत्र्या स्नापयेद्देवं रत्नतोयेन साधकः ॥ आप्यायस्वेति मंत्रेण क्षरिणतदनंतरम् ॥ २४८ ॥ दधिक्रावणेति द्
 ध्राचमधुवातेति वैमधु ॥ सरस्वत्यां तोति जातिपुष्पतोयेन स्नापयेत् ॥ २४९ ॥ वरुणोत्तमिति मंत्रस्य नारायणऋषिः गायत्री छंदो वरुणो
 देवता वरुण प्रीतये विनियोगः ॥ २५० ॥ श्रीश्वेतोत्तिसंजपन् ॥ ततो वरुणदेवता अश्वत्थुरमुदास्नाने विनियोगः ॥ २५१ ॥
 आप्यायस्वेति मंत्रस्य पर्वतऋषिः उष्णिक्छन्दः सरस्वतीदेवता वरुण प्रीतये चतुष्पथमुदास्नाने विनियोगः ॥ २५२ ॥ तद्विष्णोरिति मंत्र
 स्य मैनाकऋषिस्त्रिष्टुछन्दः सरस्वतीदेवता वरुण प्रीतये कुशमुदास्नाने विनियोगः ॥ २५३ ॥ कयानेति मंत्रस्य वसिष्ठऋषिरनुष्टुछन्दः
 सोमोदेवता वरुण प्रीतये नागगंधर्वास्नाने विनियोगः ॥ २५४ ॥ तेजोसिति मंत्रस्य गर्गऋषिस्त्रिष्टुछन्दः वासवोदेवता वरुण प्रीतये विनि

योगः ॥ २५५ ॥ सरस्वत्यै भेषज्येनेति मंत्रस्य वामदेवऋषिः शक्तश्छन्दो विष्णुर्देवता वरुणप्रतीये विनियोगः ॥ २५६ ॥ पुष्पोदकस्नाने
 अग्नया होतृमंत्रस्य जनार्दनऋषिः जगतीच्छन्दोऽग्नेर्देवि देवता वरुणप्रतीये विनियोगः ॥ २५७ ॥ प्राक्षिपेत्पञ्चत्रिहोश्च ह्यश्चेति च स पठन् ॥
 पश्चात्त्रिराजनं कुर्यात्पञ्चवोषपुरःसरम् ॥ २५८ ॥ शिरिषपुष्पसंभूतं दर्पणं कांस्यसंभवम् ॥ गोपीचन्दनसंभूतं गाम्भृति कथाथवा ॥ २५९ ॥
 कुष्णागौरीमयं वापि स्वास्तिकं शंखमेव च ॥ कारयेत्पदकं वापि यवगोधूमकस्य वा ॥ २६० ॥ उत्पन्नस्वर्गसंभूतं कलशं मापसंभवम् ॥ श्रीरसं पु
 ष्पसंभूतं दर्पणं कांस्यसंभवम् ॥ २६१ ॥ नन्द्यावतैमलयजेतौ निर्मलयेत्सुधीः ॥ एकैकं प्रतिमंत्रेण प्रत्येकं तु जलोपरि ॥ २६२ ॥ ध्रुवप्रति
 कृतैर्मंत्रैरष्टभिर्यथाक्रमम् ॥ पूर्वोक्तं मापसंभूतं कलशं दद्याद्दिधानतः ॥ २६३ ॥ ततो नारायणमुक्ते न देवं नारायणं व्रजेत् ॥ अन्येषां च देवा
 नां प्रदद्यात्त्रिंशतं बलिम् ॥ २६४ ॥ तत आचमनीयं च वस्त्रयुग्मं निवेदयेत् ॥ वह्न्यमाणेन मंत्रेण क्रमेणापि विधानतः ॥ २६५ ॥
 पृथक् पृथक् कृतो दद्यात्तावत्येनापि भोद्विजाः ॥ देवसूत्रसमायुक्ते यज्ञसूत्रसमान्विते ॥ २६६ ॥ सर्ववर्णप्रभेदेन वासांसि प्रातिगृह्यताम् ॥ शरी
 रं तेन जानामि चेष्टानैव च नैव च ॥ २६७ ॥ मयानि वेदितान् गन्धान् ग्रह्य च बिलिप्यताम् ॥ अष्टोत्तरशतान् दीपान् परितः स्थापयेत्क्रमात् ॥ २६८ ॥
 तदूर्ध्वपापञ्चविंशमंत्रेण प्रयजेत्सुधीः ॥ त्वंसूर्यचन्द्रज्योतीषि विषादस्त्वं तथैव च ॥ २६९ ॥ त्वमेव सर्वज्योतीषि दीपायं प्रतिगृह्यताम् ॥ प्रद
 क्षिपन्तः कुर्यात्पञ्चधा स तथाथवा ॥ २७० ॥ वह्न्यमाणेन मंत्रेण दद्याद्दूषं दर्शांगकम् ॥ वनस्पतिरसो दिव्यो गंधाढ्यः सुरभिः शुचिः ॥ २७१ ॥
 मयानि वेदितो भक्त्या धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ अलंकारं च गंधं च पीतवस्त्रं तथैव च ॥ २७२ ॥ दूर्वाक्षिते च मलयं च युक्ते पुष्पेण पूजयेत् ॥ द
 द्यात्पञ्चाञ्जलिं पश्चाद्दिष्णुमुक्तं पुनर्जयेत् ॥ २७३ ॥ ततः सुशोभेन स्नानेन मयानि मायदेशिकः ॥ वरुणं विन्यसेत्तत्र तथा पुष्करिणो मपि ॥ २७४ ॥
 विवाहे क्तिन विधिना कुर्यान्निर्मलनादिकम् ॥ गंधपुष्पं ततो दद्याद्वा च दद्यात्सदक्षिणाम् ॥ २७५ ॥ चामरं व्यजनं छत्रं कांस्यलहंतथैव च ॥ कु
 र्यात्पुष्करिणं रम्यां राजतीं च त्रिपादिकाम् ॥ २७६ ॥ चतुष्कोणां च सुषमाब्जद्विष्टुपरिमंडलाम् ॥ सुवर्णप्रतिमां कुर्याद्भालेनैकेन भोद्विजाः ॥ २७७ ॥
 अथ वा स्वर्णपत्रे च कुंकुमेन तले लिखेत् ॥ बाणशक्तिप्रमाणेन स्वर्णपत्रं तु द्वांगुलम् ॥ २७८ ॥ कारयेच्च तुरसं च पीठोपरि न्यसेदयः ॥ नाराजनां ते

विप्रद्रांसंस्मरेदमुतंतेरेत् ॥ २७९ ॥ अशक्तेनतथैवकाकाष्ठेवापिप्लच्छदे ॥ ताम्रपट्टेखिद्वेद्वापिअलक्तेनयथाविधि ॥ २८० ॥ प्राण
 प्रतिष्ठांकुर्यात्तुषरुणयनिवेदयेत् ॥ महंतुवत्सरंकुर्याद्वेदवोषपुरःसरम् ॥ २८१ ॥ अशोकंखदिरंशालमश्वत्थंविल्वकंतथा ॥ धात्रीकुरुकं
 चैवबहुलंनगकेसरम् ॥ २८२ ॥ एषमेवकाष्ठपूंपयजमानप्रमाणकम् ॥ समादायचसंस्थाप्यवस्त्राद्यैःप्रतिगृह्यच ॥ २८३ ॥ यूपरक्षे
 तिमंत्रेणखनिन्वाचप्रदापयेत् ॥ स्थिरोभवेतिमन्त्रेणहस्तंदत्त्वापठेत्ततः ॥ २८४ ॥ तडागस्यतथैशान्यां तथाप्रासादकस्यच ॥ प्रापयेद्
 क्षिणेभागेआवासस्यचमध्ये ॥ २८५ ॥ नौकांगत्वाततःपश्चाद्यूपमादायवाग्यतः ॥ मध्यदेशेतडागस्यसमुच्छ्रयतथोत्तरम् ॥ २८६ ॥
 गंतव्यप्रकल्प्यतत्रैवाप्यायस्वोतिवैक्रचा ॥ शिलायांहोमयेत्तत्रहुनेत्रौकाहुतित्रयम् ॥ २८७ ॥ अंगदायस्वाहेतिभौमायनमइत्यतः ॥ ला
 जाशक्तौदधिमधौवासनेप्रतिहोमयेत् ॥ २८८ ॥ कूर्मार्यानसइत्युक्त्वापृथिव्यैनमइत्युत ॥ स्वाहेत्यनंतमंत्रेणदद्यादध्यमनंतरम् ॥ २८९ ॥
 अरत्नेनगन्धेनशंखेनार्घ्यप्रदापयेत् ॥ चतुरस्रसमार्कर्णचतुर्दिक्ष्वधृतैर्जनैः ॥ २९० ॥ कल्पयेद्वापयेत्तत्रहस्तंदत्त्वापठेद्विदम् ॥ स्थिरो
 भवेतिमंत्रेणगंधपुष्पैःप्रपूजयेत् ॥ २९१ ॥ चक्रंसदपणंदद्यान्नागदंडाशिरोगतः ॥ विबुदत्रचकर्तारंग्रहदुखहरिप्रियम् ॥ २९२ ॥ एवंच
 क्रंपूजयित्वाशूलंनार्गांश्चपूजयेत् ॥ उच्चैर्ध्वजंततःकृत्वा नानागोतिचसंपठेत् ॥ २९३ ॥ गायत्रेस्वेतिमंत्रेणपठेद्भारद्वयंततः ॥ दिक्पा
 लेभ्योबालिंदद्यान्माषभक्तंशुडौदनम् ॥ २९४ ॥ रक्तपुष्पान्वितंकृत्वाप्रणिपत्यप्रसादयेत् ॥ सहस्रंवाधनंदद्याद्ब्राह्मणायकुटुंबिने ॥ २९५ ॥
 ततोभोज्यंचसर्पिण्डंसहिरण्यंयथाविधि ॥ इक्षुस्वस्तीतिकांदद्याज्जलेमातृश्रपूजयेत् ॥ २९६ ॥ मंत्रांगंवाशुतांकांतराक्षसौचपिशाचिकाम् ॥
 नागिन्योनागपुत्रांश्चमध्येसंपूजयेत्ततः ॥ २९७ ॥ पूर्णातिचपृथग्दद्याल्लाजाद्यैर्गुण्डमिश्रितैः ॥ इन्द्रोबलवत्स्विहायशोबलवतामपि ॥ २९८ ॥
 बृहत्पक्षाविशेषोयंमध्येमचकनीयके ॥ बृहस्पतेचैंद्रायतवेवलतामिति ॥ २९९ ॥ स्वाहेतिशुद्धयात्पश्चात्प्रणोतांचालयेत्ततः ॥
 कानिष्ठपक्षेप्रासादेतथाचैवजलाशये ॥ ३०० ॥ मन्दरेतोरणस्यैवविष्वक्सेनंप्रकल्पयेत् ॥ आरामेचतथासेतौविशेषःपञ्चमोद्विजाः ॥ ३०१ ॥
 पूजांतरेणयःकस्यजेपन्मन्त्रसहस्रकम् ॥ स्तुतिसमाप्यविधिविदिमंत्रमुदाहरेत् ॥ ३०२ ॥ सर्वसत्त्वेभ्यउच्छिष्टमपितज्जलमुद्धृतम् ॥

इतिपठित्वापुष्करिणीजलहंस्तेगृहीत्वाजलक्षिपेत् ॥ ३०३ ॥ ततो जलमातृभ्योनमइतिजलमातृश्रूययेत् ॥ त्रैलोक्येयानिस्थानानि
 स्थावराणिचराणिच ॥ ३०४ ॥ तेषामप्यायनायैतजलमुत्सृज्यतेमया ॥ मात्रेत्कुतमेतत्तेजगदानंदकारकः ॥ ३०५ ॥ शिवायसर्वभूता
 नायत्सपाहिजलाशयम् ॥ पिवंतोह्यवगाहंतःसुखिनःसर्वजंतवः ॥ ३०६ ॥ जलंविश्वायकारायकृतमेतन्मयासदा ॥ कीर्तिस्तिष्ठतुमेदेवा
 श्रियायधरणीधर ॥ ३०७ ॥ त्वत्प्रसादान्महाभागनागराजनमोऽस्तुते ॥ येऽत्रकेचिद्विष्वक्तेस्वकर्मफलभोजनाः ॥ ३०८ ॥ तेषांदिर्पैर्लि
 यादसामीद्वरप्रभो ॥ ३०९ ॥ अपेयामातरःसंतुजगतांश्रूयोनयः ॥ अपांपतेरसायात्र
 दद्यादनङ्गाहंपयस्विनीम् ॥ वरुणास्यासनेकीर्तिसनातनमोस्तुते ॥ तप्तोऽयनिधिवद्वाहक्षिणार्थीद्विजन्मने ॥ ३११ ॥ सुवर्णरजं
 देवंप्रसादयेत् ॥ ३१३ ॥ विवमुद्रांपद्ममुद्रांनागमुद्रांप्रदशयेत् ॥ वैश्वानराइतिऋचापूजांकृत्वाविवर्जयेत् ॥ ३१४ ॥ यस्तेप्राणाअप
 न्पश्चात्प्रकुर्यादथचन्दनम् ॥ प्रदक्षिणंततःपश्चात्तडागस्यशृणुद्विजाः ॥ ३१५ ॥ ब्राह्मणान्पुरतःकृत्वावेदघोषंसुचरन् ॥ महामङ्गल
 इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभागोर्विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ४३ ॥ सूतज्वाच ॥ ॥ सताग्रिष्टोमकोनामह्युत्तमःकथितो
 विधिः ॥ मध्यमेमध्यमफलंकनिष्ठेतुका निष्ठकम् ॥ १ ॥ अधुनामध्यमंक्ष्येविधिंशास्त्रानुसारतः ॥ यथाविभवयोगिनयत्कर्तव्यंनरेणवै ॥ २ ॥
 सद्योधिवासकल्पेनयूपादन्विधास्यच ॥ पूर्वस्मिन्नेवदिवसेदेवज्ञकथितेशुभे ॥ ३ ॥ मुहूर्तेकलशंस्थाप्यसंगृह्यगणनायकम् ॥ स्थापये
 त्प्रथमंयूपमापोहिष्ठेतिमंत्रकैः ॥ ४ ॥ शन्नोदेव्यास्ततःपश्चाद्बन्धद्वारेतिगंधकम् ॥ श्रीसूक्तेनततोदद्यात्पुष्पंदूवाक्षंततः ॥ ५ ॥ का
 ण्डादितिचर्मेत्रेणततोधूपनिवेदयेत् ॥ येगृह्णामीतिचक्रचापूजायांस्थापयेत्ततः ॥ ६ ॥ विवाहविधिसासर्वकार्यैश्चवाधिवसनम् ॥ ७ ॥ स
 र्वमेवप्रयुंजीततडागादिषुपंडितः ॥ अधिवास्यतडागादीनार्चार्थोद्वैश्वसर्वशः ॥ ८ ॥ संगृह्यगंधपुष्पाद्यैर्धूपैर्दोषैःसुशोभनैः ॥ ततःप्रभातेसम

येनित्यनिर्वर्त्यशस्त्रतः ॥ ९ ॥ वृद्धिश्राद्धततः कुर्यान्मातृपूजापुरःसरम् ॥ अलंकृत्ययथाशक्ति आचार्यादींश्चोद्बुधः ॥ १० ॥ शृणुयात्प
 श्रिमेभागमंडपस्यसमीपतः ॥ मध्येदेशे समुद्रतंयज्ञपात्रं प्रशस्यते ॥ ११ ॥ अथवा तत्र देशीयं गुरुं वा श्रोत्रियोद्भवम् ॥ यज्ञे प्रधानं द्वितीयमु
 त्विगाचार्यमेव हि ॥ १२ ॥ वैतानकल्पे संपन्नं शक्ति कल्पपरायणम् ॥ निगमज्ञान संपन्नं यज्ञे पात्रं प्रशस्यते ॥ १३ ॥ पत्नीहीनमपुत्रं च श्याव
 दंतमदंतकम् ॥ गणानां याजकं षंडं स्वर्गोत्रं परिवर्जयेत् ॥ १४ ॥ अप्रधाने बुधे यज्ञेषु दानयज्ञेषु सत्तमाः ॥ नियोजयेत्स्वगात्रं च होमेन
 स्तिविचारणा ॥ १५ ॥ कुशप्रतिष्ठितौ चापिततः स्वर्गसंगच्छति ॥ धनपदौ च संशोध्य ततो यज्ञं समाचरेत् ॥ १६ ॥ अयाज्ययाजने
 ऋतं पल्लवं व्यवहारके ॥ कूटसाक्ष्येण पल्लवे स्थाप्य हारकमेव च ॥ १७ ॥ देवस्वं ब्राह्मणस्वं च लोहविक्रयं धनम् ॥ हविर्विक्रयं कृत्वा पुत्र
 भार्यादिविक्रयी ॥ १८ ॥ निंदितानि पुराणे बुधयत्कृतं तत्र तत्फलम् ॥ यज्ञसमन्निविष्टं प्रांश्च न श्राद्धं भोजयेत्काचित् ॥ १९ ॥ न दद्यात्तस्य
 ब्रह्मन्नाचार्यं मुख्योऽथराचराः ॥ २० ॥ प्रसीदत्वं महेशानि प्रतिष्ठा कर्मसिद्धये ॥ त्वत्प्रसादाद्गुरो यज्ञे प्राप्नुयान्मानसेप्सितम् ॥ चिरं मे शा
 न्मुत्प्रदाचार्ये विष्णुरूपनमोऽस्तुते ॥ ब्रह्मासनसमुद्धृतं प्रकाशितदिगंतरम् ॥ २१ ॥ त्वंच जांबूनदप्रख्ययजुर्वेदनमोस्तुते ॥ प्रफुल्लक
 मलोद्भासिभास्वरां वभूषितः ॥ २२ ॥ प्रकीर्णशास्त्रसंभारविधिज्ञप्रणतोऽस्मि ते ॥ ज्वलद्देश्वानरप्रख्यधूमं श्यामालितानन ॥ २३ ॥ पडे
 गवेदतत्त्वज्ञऋत्विङ्मक्षं समाचरन् ॥ ततस्तूर्यादिवेषेण पुरस्कृत्य द्विजोत्तमान् ॥ २४ ॥ यजमानः स पत्निकः प्रविशे श्यागमंडपम् ॥ स्व
 स्थाने स्थापयेत्पुत्रन्मखैर्धर्मयथाक्रमम् ॥ २५ ॥ पूजयेद्ब्रह्माल्याद्यैर्गंधाद्यैः सुमनोहरैः ॥ यज्ञेषु वितते यो सैष पूज्यते पुरुरूपः सदा ॥ २६ ॥
 नारायणस्वरूपो सौ यज्ञं मे सफलं कुरु ॥ मखश्रेष्ठेषु सर्वेषु येन मंत्राः सुविस्तृताः ॥ २७ ॥ यजुर्वेदार्थतत्त्वज्ञब्रह्मरूपनमोस्तुते ॥ यज्ञेषु
 शास्त्रिसर्वेषु वेदवेदार्थतत्त्ववित् ॥ २८ ॥ ऋग्वेदज्ञमहाप्राज्ञविश्वरूपनमोस्तुते ॥ मांगल्यं कर्मणा नित्यं सात्वतं ब्रह्मरूपिणम् ॥ २९ ॥
 सिद्धये मयं यज्ञस्य नमामि शिवरूपिणम् ॥ पालयंति दिशः सर्वा विदिशश्च तथा इमाः ॥ ३० ॥ दिक्पालरूपिणं विप्रं यज्ञसिद्धचैनमाम्यहम् ॥

पातयेदक्षिणजनुविकिरान्विकिरेत्ततः ॥ ३३ ॥ त्रैलोक्येयानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाः सर्वैरशंकुर्वतुतानिव ॥ ३४ ॥ वेदावेदितिमंत्रेणपठेद्विंशप्रणम्यच ॥ संपूज्यागन्धपुष्पाद्यैरिमंत्रमुदाहरेत् ॥ ३५ ॥ याजनंयजमानंचश्रयसातत्रयाजकः ॥ अयमर्घ्यइदंपाद्वधूपोयंप्रातिगृह्यताम् ॥ ३६ ॥ ऐशान्यांकलशेद्वंसंपूज्यगणनायकम् ॥ ब्रह्माणवसुदेवंचद्वितीयकलशेयजेत् ॥ ३७ ॥ मंडलंचैवविष्णुवैद्वारकारूपमास्थितः ॥ तेनत्वापूजयाम्यद्यस्वर्गातिं कुरुष्वमे ॥ ३८ ॥ पूर्वदिक्षुकलशान्संस्थाप्यचत्रयंत्रयम् ॥ अर्धपादसवणेननिर्मितंतरणंबुधः ॥ ३९ ॥ गंगामृत्तिकयायुक्तेपल्लवेसंनिवेदयेत् ॥ मंदरं कल्पयित्वातुगोपीनांचकुलेनया ॥ ४० ॥ कलशोपरिसंस्थाप्यमंदरसंप्रजयेत् ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रत्रयगंधपुष्पैः पृथग्विधैः ॥ ४१ ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रत्रयसुमंतं ऋषिर्जगती छन्दोहरोदेवतामंदरप्रीतयेविनियोगः ॥ ४२ ॥ एवंदक्षिणदिग्भागेनवतोलकनिर्मितम् ॥ प्रादेशमात्रलेहेतुरौघ्येणगंधमादने ॥ ४३ ॥ मुद्रासंघटेनपश्चात्कदाचनऋचायजेत् ॥ कदाचनेतिमंत्रस्यसूर्यऋषिस्त्रिष्टुच्छन्दःसूर्योदेवतागंधमादनप्रीतयेविनियोगः ॥ ४४ ॥ उत्तरेतेरणतोद्रेरुष्टुद्रयमानके ॥ तोलकद्रयमानेनयवानांपिष्टकोपरि ॥ ४५ ॥ आप्यायस्वेतिमंत्रस्यकर्मऋषिर्जगतीछन्दःशचीदेवतासुषार्थप्रीतयेविनियोगः ॥ ४६ ॥ पूजयेत्पार्थकलशेयात्रादीन्पूर्वादिऋकमात् ॥ श्रीसूक्तेनैवमन्त्रेणयजेद्विजयसप्तकम् ॥ ४७ ॥ पूजयेत्परश्वप्रीतयेविनियोगः ॥ ४८ ॥ अंबाअंबेकेतिमंत्रस्यनलिनऋषिर्गायत्रीछन्दःशंभुदेवताजयप्रीतयेविनियोगः ॥ ४९ ॥ गायत्र्यापूजयेदक्षेपश्चिमंकलशद्रयम् ॥ गायत्र्याविश्वामित्रऋषिःसावितादेवताविजयप्रीतयेविनियोगः ॥ ५० ॥ भद्रंचैवसुभद्रंचप्रयतःसंयजेदुधः ॥ ५१ ॥ उत्तरेयुगमकलशेमनेत्रादितिमंत्रस्यअंतकऋषिर्बृहतीछंदोर्नक्तंतिदेवताभूतप्रीतयेविनियोगः ॥ ५२ ॥ भूतशुद्धिततःकृत्वा न्यासंकृत्वाविधानतः ॥ विधायाध्यदिकंचैवधर्मादीन्मण्डलयजेत् ॥ ५३ ॥ मध्येआधारशतयादीन्स्वरूपमध्यमेयजेत् ॥ पूर्वादिऋततश्चैवइन्द्रादीन्कुलेदेवताः ॥ ५४ ॥ पार्श्वेद्वयेऋषिंकायाब्रह्माणंचाप्यनन्तकम् ॥ स्वैःस्वैर्भैत्रैथोकेनधृष्टिभिर्गन्धपुष्पकैः ॥ ५५ ॥ इन्द्राभिषेकमंत्रस्यवाद्यगंधांगाररागकम् ॥ अग्नेस्तेजोसोतिवाद्यगंधंचैववराटकम् ॥ ५६ ॥ वनकंटकमस्यापिवाच्यरागतुगुरी ॥ रक्षो

धिपस्यसंश्रामैवैतालंवाद्यमुच्यते ॥ ५७ ॥ नाटकाख्यंतथारागंवरुणस्यापिभेशृणु ॥ वाद्यंराजाभिषेकाख्यंरागोत्रसंतसंज्ञकः ॥ ५८ ॥
 ईशस्यनंदिवोषाख्योवाद्यंरागोत्रकामदः ॥ सुवर्णदुंदुभिवाद्यंभ्रंशःकथितोबुधैः ॥ ५९ ॥ रागोदेवावसंतश्चअनंतस्यनेवोधमे ॥ वाद्य
 गांधारताराख्यंरागश्चाङ्गारवातकः ॥ ६० ॥ सोमेवोषेभवेद्वाद्यंजलेशस्यमहात्मनः ॥ मालवाख्योभवेद्वाद्यःपत्राग्रेषुमहानपि ॥ ६१ ॥
 स्वैःस्वैर्धर्मश्चसंगृह्यदक्षिणेपृथिवीयजेत् ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेणउपचारैःपृथग्विधैः ॥ ६२ ॥ मण्डपस्योत्तरेभागमहादेवंप्रपूजयेत् ॥
 नमोवृक्षेभ्यइत्यादिनैवेद्यश्चपृथग्विधैः ॥ ६३ ॥ महादेवंद्विजुं तमुहूळयमुमासहितंध्यात्वा ॥ नमोवृक्षेभ्यइतिमन्त्रस्यब्रह्मपिगाय
 त्रीछंदश्चन्द्रदेवताचन्द्रप्रतीयोविनियोगः ॥ ६४ ॥ गंधपुष्पादेभिर्भक्त्याभूतानिपरितोयेत् ॥ ६५ ॥ वेतालाश्चपिशाचाश्चराक्षसा
 श्वसरीसुपाः ॥ अस्मात्प्रयांतुमेस्थानाद्येचान्येविघ्नकारकाः ॥ ६६ ॥ मधुयुक्तंपायसांत्रंवरुणायनिवेदयेत् ॥ पीतंचालोहितंकृष्णंशुक्रं
 कृष्णंचधूम्रकम् ॥ ६७ ॥ पीतंशुक्रंतथाचित्रंश्वेतमंत्रंयथाक्रमम् ॥ बलयस्तुदिगीशानांश्राणाभिमपितच्छृणु ॥ ६८ ॥ क्षीरौदनंश्रद्धेशाय
 शुक्लान्नंशशिनःस्मृतम् ॥ लोहितान्नंचभौमस्यबुधस्यक्षीरषाष्टिकम् ॥ ६९ ॥ पीतमन्त्रंदेवगुरोःशुक्रस्यसिततंदुलम् ॥ मांसौदनंशनेज्ञं
 राहोश्चकृष्णभक्तकम् ॥ ७० ॥ धूम्रवर्णतुतामंत्रंभौमस्यक्षीरषाष्टिकम् ॥ पिष्टकान्नंशिवस्योक्तंभूतानांमाषभक्तकम् ॥ ७१ ॥ एवंवर्लिविधाया
 थअग्नेकुंभंनिवेशयेत् ॥ प्रादेशद्वयदुलंनमअष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ७२ ॥ बह्वंगुलकंविन्यस्यविन्यस्यकलशोपरि ॥ निशावांछितमूत्रैश्चसंवे
 ष्यचिहितं तथा ॥ ७३ ॥ शरावंचपुनर्दद्याद्धर्नीप्रतिपूजयेत् ॥ अस्त्रायफडितिमंत्रेणध्यात्वादेवंजलेश्वरम् ॥ ७४ ॥ मुक्तंयजेद्यशक्तिशतमष्टोत्तरं
 यजेत् ॥ कुंडेषुविन्यसेन्नागानद्यापूर्वादिषुक्रमात् ॥ ७५ ॥ अनंतंपूजयेत्पूजमानंशुलमात्रकम् ॥ निर्मितंकांचनेनवसतवर्तिकयासुधीः ॥ ७६ ॥
 राजतंवासुकिनागंयजेत्पत्रांतरेपुनः ॥ पादमात्रेपिचांगुष्टमात्रंताम्रस्यभक्ष्यकम् ॥ ७७ ॥ पंचांगुलंतोलिकयालैहंकर्कोटकंपुनः ॥ वर्तिका
 भिःषोडशभिर्बृहत्पर्वप्रमाणकम् ॥ ७८ ॥ शंखपालंकुशमयमर्धपदेननिर्मितम् ॥ अंगुष्ठमात्रंरक्तेनगंगांतालकमात्रकम् ॥ ७९ ॥ अंगुष्ठे
 तोलकंपश्चात्पद्मनागंपुनर्यजेत् ॥ तोलकार्धप्रमाणेनअंगुलंपरिमाणतः ॥ ८० ॥ कुर्याच्छैलमयंसंम्यग्यथावल्लशणान्वितम् ॥ महापद्मस्य

वैतस्यपूर्वमानेन निर्मितम् ॥ ८१ ॥ ध्यानान्तं चतुर्बाहुं शुक्लसप्तफणान्वितम् ॥ दक्षिणोर्ध्वकोशं खअधिचक्रं प्रतिष्ठितम् ॥ ८२ ॥ वामो
 र्ध्वतुगदापद्ममध्यस्थानेन व्यवस्थितम् ॥ सर्वालंकारसंयुक्तं सर्वध्यात्वा तथा विधि ॥ ८३ ॥ सहस्रशीर्षं त्रिमं त्रेण पूजयित्वा बालिंददेत् ॥ लाजा
 भिस्तिलसंमिश्रैश्चीरयुक्तं पृथग्विधैः ॥ ८४ ॥ चतुर्विधं तथा धेतुं सर्वालंकारसंयुतम् ॥ स्वकीयं प्रजपेत्तत्र आप्यायस्व तैर्वैष्णवा ॥ ८५ ॥
 पिण्याकं नागजिह्वां च तथा सर्जरसान्दधि ॥ बलयस्तस्य निर्दिष्टास्तक्षं लोहितं यजेत् ॥ ८६ ॥ पद्मदं कंदधानां च भुजाभ्यानां गतसमम् ॥ मनो
 ब्राह्मिं त्रेण आज्यं सोमो बलिं भवेत् ॥ ८७ ॥ कर्कोटकं च द्विभुजं पीतवस्त्रधरं यजेत् ॥ पञ्चनद्यतिः कचा विष्णुक्रान्ता बलिं भवेत् ॥ ८८ ॥
 पीतवस्त्रं च कुलिशं याजयेच्च चतुर्भुजम् ॥ भुजाभ्यामूर्ध्वभागे तु रक्तपद्मधरं हरिम् ॥ ८९ ॥ शर्कराकुष्ठकंचैव बालिस्तस्य प्रकीर्तितः ॥ द्वि
 भुजं शंखपालं च शंखाभं शंखधारिणम् ॥ ९० ॥ पद्मासनस्थं पद्माभ्यां हस्ताभ्यां च वरविभुम् ॥ ध्रुवक्षितिं ध्रुवोत्तीति मंत्राभ्यां पूजयेत् पृथक् ॥
 ॥ ९१ ॥ घटौदनं भृङ्गराजं पद्मं च बलयस्तयोः ॥ स्वगृह्योक्तिं न विधिन संस्थाप्याग्निं कुशं डिकाम् ॥ ९२ ॥ कृत्वा आज्यस्य संस्कारं वारुणं
 श्रपयेच्च रुम् ॥ जुहुयादष्टविल्वादिदिगीशानां घृतेन वै ॥ ९३ ॥ एकैकामाहुतिं दद्याद्ब्रह्मणां च त्रयं यम् ॥ सुसमिद्धिर्घृतमधुपयोर्भर्माश्रितैः
 पृथक् ॥ ९४ ॥ पलाशासमिधं पश्चात्प्रतिष्ठा माहुतिं त्रयम् ॥ शिवस्य परमाग्नेन जुहुयादष्टसंख्यया ॥ ९५ ॥ मध्वाज्यगुडमिश्राभिलांजा
 भिर्जुहुयात्पृथक् ॥ लाजान्यथोक्तं वितरेदैकैकामाहुतिं क्रमात् ॥ ९६ ॥ स्थालीपाकस्य जुहुयादैकैकामाहुतिं पुनः ॥ वरुणं च समुद्दिश्य
 रुद्रं सर्वपृथक् पृथक् ॥ ९७ ॥ वास्तोष्पतय इति मंत्रेण पञ्चगव्यं भवेत्ततः ॥ स्योनां पृथिवीति मंत्रेण ब्रीहिं हिमृतिं क्रियायुनः ॥ ९८ ॥ वृषात्र
 इति मन्त्रेण कयान इति वैपुनः ॥ कुशमूलमृदां चैव चतुष्पथमुदा तथा ॥ ९९ ॥ इमारुद्रो त्रिमं त्रेण श्रीश्च तैत्तिरीयान् ॥ पद्मखण्डस्य च मुदा
 स्नापयेत्सुसमाहितः ॥ १०० ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण तथा पुष्पोदकेन च ॥ तीर्थे दकेन कृष्णेन त्रिरेतेन त्रिशीतैकैः ॥ १०१ ॥ पञ्चरेतेन
 रक्तानां मुदकैश्च कुशोदकैः ॥ स्वर्णतोयैश्च कलशैश्च तैरशनेन तु ॥ १०२ ॥ तैजसैर्मृतिं तैश्चापि अष्टाविंशतिभिस्तथा ॥ यथाशक्ति तु स
 स्थाप्य कुंभैश्च नैरपि ॥ १०३ ॥ अत्रालिप्य ततो मुद्रिदद्याच्चैव पराक्रमम् ॥ सुरासुरैति चक्रं चावल्लगुमेन वेषयेत् ॥ १०४ ॥ ध्वजं च

धनुनागेतिगंधद्वारेतिगोमयम् ॥ धूरसीतिततोधूपंहेत्रेचाहुतिदीपकम् ॥ १०६ ॥ सिंधोसीतिचासिंदूरस्वभावैरक्तकंतथा ॥ मालतीकु
 सुमैःकृत्यैर्नागान्संस्थापयेत्ततः ॥ १०६ ॥ धाराभिःशतपुष्पाभिर्गन्धतोयादिभिस्तथा ॥ अथवाश्वत्थपत्रेषुवटपत्रेषुवासुधीः ॥ १०७ ॥
 रीचनकुंडुमैर्वापिसंलिख्यतत्रपूजयेत् ॥ प्रक्षिपेत्तत्रमुक्ताहिकलशेषुविनिक्षिपेत् ॥ १०८ ॥ मंडपस्योत्तरेदेशे शय्यानिर्मायशोभनाम् ॥
 राजतंवारुणंत्स्यांपादमात्रेणनिर्मिताम् ॥ १०९ ॥ अंगुष्ठमात्रं संध्याप्यततः पुष्करिणीमपि ॥ स्वर्णपादेनघटितं चतुरस्रां सुशोभनाम् ॥
 ॥ ११० ॥ अंगुष्ठमात्रं संपूज्यवरुणायनिवेदयेत् ॥ यथाशक्तितोगांचसंभवेपञ्चविंशतिः ॥ १११ ॥ सुवर्णराजतंचैवधान्यं वा सोषराट
 कम् ॥ ११२ ॥ नागयष्टिसमादाय किंचिदुत्तरगंतथा ॥ ११३ ॥ ततोक्षतयभौमाय कृत्वा चान्याहुतित्रयम् ॥ लाजादाधिसमायुक्तं वृत्तं मधुगुडं
 तथा ॥ ११४ ॥ क्षीरंचिपष्टकंचैव शकुलीगन्धपुष्पकम् ॥ पञ्चामृतं पञ्चरत्नं गंधैर्दद्यात्समाहितः ॥ ११५ ॥ आचार्यो यजमानेन सुसन्नद्धे
 श्वभृत्यकैः ॥ गङ्गाजलशयोर्मध्ये पञ्चवोषपुरःसरम् ॥ ११६ ॥ अवाप्य च ततो यादृं स्थिरो भवति वैरिवा ॥ ध्रुवं ध्रुवोतिमंत्रेण यादृं मामंत्रये
 ततः ॥ ११७ ॥ यज्ञाप्रियासिदेवित्वं सर्वविघ्नविनाशिना ॥ त्राहि मां सर्वपापेभ्य आत्मना त्वं स्थिरीभव ॥ ११८ ॥ इत्यामंत्र्य जपेच्चैव गाय
 त्रींचपठेत्ततः ॥ वनस्पतेति विडवामिति मंत्रेण जपेत्पुनः ॥ ११९ ॥ पुनरागत्य तं विदि निर्मथ्य वरुणं प्रभुम् ॥ तथा पुष्करिणीं चैव वर्धनीं कलशो
 दूरैः ॥ १२० ॥ अनिष्टं मार्जेन्नागा दुहृत्य कलशं तथा ॥ पाषाणभ्यंतरं कृत्वा गोमयोपरिलिप्य च ॥ १२१ ॥ वरुणं पुष्करिण्यां च जलमध्ये
 विनिक्षिपेत् ॥ नमोस्त्विचमन्त्रेण बलिं दद्याच्च पायसम् ॥ १२२ ॥ निर्मथ्यात्तत्र यो नागः स्थापयेत्तु यथाविधि ॥ श्रावयेत्तमिमं मंत्रमत्र
 सनिहितो भव ॥ १२३ ॥ अत्र स्वाामी भवान्नागरक्षणायैत्ययजन् ॥ गायेत्रेण त्वां दुसामी मंत्रं संध्यापयेत्पुनः ॥ १२४ ॥ संपूज्य गंधपुष्पा
 दैः पुरतो निक्षिपेद्विशि ॥ पिधाय नागराजानमुचभ्यां परिसूत्रकैः ॥ १२५ ॥ सन्निरुद्धवाशुसंस्थाप्य बलिं दद्याद्विधानतः ॥ लाजौदनं मन
 स्तस्य जगत्क्रुचाजपेत् ॥ १२६ ॥ एवं भूगतिमंत्रैः स्वैः स्वैरेव तु पृथग्विधैः ॥ स्वासुदिशु च संस्थाप्य पूजयेच्च प्रयत्नतः ॥ १२७ ॥ पूर्वभा
 गपुष्करिणा हरितामं सवज्रकम् ॥ हलग्रहीतं मंत्रेण न्यस्य लाजाहुतिं कुले ॥ १२८ ॥ त्रातारामिति मंत्रेण अग्नौ विन्यस्य मौक्तिकम् ॥ मनःशि

वरुणंचोदकुंभस्थभूतशाखासुशोभनम् ॥ तेनचावाहयामित्वाविभोस्वर्गाथैवभव ॥ ४ ॥ पूर्वागमंदरंस्थाप्यतेरणेपरिसत्तमाः ॥
 विष्वक्सेनसमभ्यर्च्यअर्चनस्वर्गसंयुतम् ॥ ५ ॥ कार्णिकायांवासुदेवंशुद्धस्फटिकसंनिभम् ॥ चतुर्भुजंशङ्खचक्रगदापद्मविभूषितम् ॥ ६ ॥
 श्रीवत्सकौस्तुभोरस्करंमुकुटाद्यैरलंकृतम् ॥ दक्षिणेकमलतस्त्यगामेगुण्डेव्यवस्थितिः ॥ ७ ॥ सिद्धकिन्नरशयशयैःस्तूयमानंसुरासुरैः ॥
 संपूज्यविधिवद्भक्त्याविष्णोरराटइत्यृचा ॥ ८ ॥ दलेसंर्षणार्द्धोश्चिमलाद्याश्चनायक्राः ॥ संपूज्यधूपदीपाद्यैरुपहारैरनुत्तमैः ॥ ९ ॥ घृतप्रदीपो
 देवस्यगुगुलुः सरलस्तथा ॥ धूपोदेवबलिःशीरंपरमान्नघृतप्लुतम् ॥ १० ॥ ध्यायेत्सोमंकार्णिकायांदक्षिणेपद्मसंस्थितम् ॥ शुक्लामंड्रमुजं
 शान्तंकेयूराद्युपशोभितम् ॥ ११ ॥ प्रशस्यंदेवयक्षाणांवरदाभयहस्तकम् ॥ इमंदेवाइतिऋचाउपचारैःपृथग्विवैः ॥ १२ ॥
 पूजयेच्चनिशानांघृतमुक्तंनिवेदयेत् ॥ इन्द्रंजयंतमाकाशंवरुणंचाग्निमेवच ॥ १३ ॥ ईशानंतत्पुरुषंचैववायुपूषादिदिक्षपि ॥ कार्णिकाया
 वामभागेवरदाभयहस्तकम् ॥ १४ ॥ द्विभुजंशुक्लवर्णंचमहादेवंप्रपूजयेत् ॥ त्र्यंबकेणवर्षत्रेणदद्याच्चघृतापिष्टकम् ॥ १५ ॥ वासुदेवायदे
 वायजुहुयादष्टमाहुतिम् ॥ परमात्रेनसौम्यस्यजुहुयादष्टविंशतिम् ॥ १६ ॥ शिवाथपरमात्रेनजुहुयादाहुतिद्वयम् ॥ गणेशस्यतथाज्येनददे
 देकाहुतिबुधः ॥ १७ ॥ ब्रह्मणोवरुणस्याथएकैकामाहुतितथा ॥ ग्रहाणांस्वोक्तसमिधादिगीशानांपृथक्पृथक् ॥ १८ ॥ एकैकामाहुतिं
 दद्यादाज्येनचयथाक्रमम् ॥ करालीधूमलीशेतोलेहिताकनकप्रभा ॥ १९ ॥ अतिरक्तापद्मरागवह्निजिह्वाप्रकीर्तिता ॥ तासांमंत्राःक्रमेणैव
 सादिवासांतंविदवः ॥ २० ॥ यकारस्थाश्चविज्ञेयाअष्टस्वरविभूषिताः ॥ घृतमध्वाज्यसिक्ताभिहोमयेच्चपृथक्पृथक् ॥ २१ ॥ एकैकामाहु
 तिंदद्यादत्वाचैवसमाहितः ॥ अग्नीषोर्मतथेन्द्रंचपृथिवीर्मतरिक्षकम् ॥ २२ ॥ स्थालीपाकेनजुहुयान्मधुक्षीरयवान्वितम् ॥ एकैकामाहुतिं
 तेषांसमुद्दिश्यपृथक्पृथक् ॥ २३ ॥ यावकान्धपुष्पाद्यैरचित्वासपरवाकम् ॥ जपस्वत्वंमहाभागसश्रेद्धेनचवागयतः ॥ २४ ॥ जापको
 विधिनानेनप्रजपेत्तत्ररुद्रकम् ॥ मङ्गलंपरमान्नचसौरमुक्तंतथाजपेत् ॥ २५ ॥ ततः संपूज्यविधिनान्नापयित्वायाथाविधि ॥ यूपगर्भेविनि
 क्षिप्यतत्रकुयाद्विचक्षणः ॥ २६ ॥ ध्वजानारोप्यग्रांतेषुदद्यात्सोमंवनस्पतिम् ॥ कोऽद्रादितिपठित्वाचतृक्षाणंकर्णवेधनम् ॥ २७ ॥

सूच्यामुतीक्ष्णया कार्यद्विपात्रेवामदक्षिणे ॥ नवग्रहणांतृत्यथैयावकलङ्कुंकंतथा ॥ २८ ॥ पिष्टकंचपृथग्दद्यात्कुमारीवालकेषुच ॥ निशा
 रञ्जितसुत्रेणसंवेष्टचचसर्चूर्णकम् ॥ २९ ॥ प्रदद्याद्दोहकंचैववृक्षाणांविधिपूर्वकम् ॥ प्राशयेच्चैवतन्वृक्षाणिनिर्ममन्त्रमुदाहेत् ॥ ३० ॥
 वृक्षाग्रात्पतितस्यापिआरोहात्पतितस्यच ॥ मरणेवास्त्रियभङ्गेभक्तार्तापैर्नलिप्यते ॥ ३१ ॥ धेनुंमुख्येथान्यंचआचार्यथप्रदक्षिणम् ॥
 दत्त्वाचक्रत्विजदद्यात्सुवर्णैरजतंतथा ॥ ३२ ॥ धान्यंचब्रह्मणेदद्याद्दृतभोज्यंसशर्करम् ॥ इष्टांचदक्षिणांदद्यात्सदस्यायतथैवच ॥
 ॥ ३३ ॥ अधिकलशंसमानियस्नानंकुर्याद्विद्याततः ॥ कृत्वावैवानिगुह्यद्विद्यान्पूजान्हुतंतथा ॥ ३४ ॥ सर्वौषध्युदंकप्रोक्ष्यत्रिवारंक्षीर
 धारया ॥ संवेष्टयन्निश्चतुर्वारंब्रह्मघोषपुरःसरम् ॥ ३५ ॥ गृहंनजेततोविप्रैः कुर्याच्चैवैष्टहार्वर्चनम् ॥ तैत्तिरीशेषवह्न्यामिवराण्वेदमन्त्र्या
 बलकर्महयग्रविंभावंधंपुरुषोत्तमम् ॥ वामुदेवंधनाध्यस्तंतोनारायणंयजेत् ॥ ३७ ॥ दधिभक्तंवाल्लिङ्गदद्यात्पञ्चाग्न्यसमुद्रवम् ॥ एवंसंपूज्य
 विधिनादक्षिणंपृथिवीयजेत् ॥ ३८ ॥ शुद्धकाञ्चनवर्णभावंवराभयकरांशुभाम् ॥ मंदूकस्थान्चद्विभुजांसवालङ्कारसुंदरीम् ॥ ३९ ॥
 ॥ ३९ ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेणपूजयित्वायथाविधि ॥ पायसंमधुसंयुक्तंवाल्लिङ्गदद्यात्सशर्करम् ॥ ४० ॥ वामतोविश्वकर्माणंशुद्धस्फटिक
 सन्निभम् ॥ शूलटंकधरंशतिसयजेदुपचारकैः ॥ ४१ ॥ विश्वत्रितिक्रवातंचवाल्लिचमधुपिष्टकम् ॥ दद्याज्जपेच्चकौष्माण्डंसूक्तंपौरुषमे
 वच ॥ ४२ ॥ मधुपायसयुक्तेनहोमानष्टौविधायच ॥ एकैकंहोमयेत्पश्चात्पृथिवीहोमकर्मणे ॥ ४३ ॥ समुत्सृज्यततःसेतुमिषमंत्रंपठेत्ततः ॥
 पिच्छित्वेपतितानांचउच्छतेनाङ्गसङ्गतः ॥ ४४ ॥ प्रतिष्ठितेधर्मेसेतौधर्मोमस्यान्नपातकम् ॥ सेतोऽस्यप्रबंधस्यश्रद्धयापरयातथा ॥ ४५ ॥
 येचात्राग्निनःसंतिरक्षाकुर्वन्तिसेतवः॥वेदागमेनयत्पुण्यंयवहिसमर्पितम् ॥ ४६ ॥ गतैगत्वापञ्चरत्नसंस्थाप्यतद्वनंतरम् ॥ संस्थाप्यचततो
 ग्रूपसंपूज्यचयथाविधि ॥ ४७ ॥ आचार्ययततोदद्यादिष्टांचवरदक्षिणाम् ॥ पूजयेद्विजदंपत्यंलाजाभिःपरिपूजितम् ॥ ४८ ॥ पोटिकांचततः
 शय्यांदद्यादिष्टार्थसिद्धये ॥ सेतौवृक्षस्थितायेस्मूरपयेत्कदलंशुभाम् ॥ ४९ ॥ तेषांशर्वद्वयेष्येमरामेचपृथक्पृथक् ॥ ५० ॥ इतिश्रीभ
 विष्यमहापुराणेमध्यमपर्वणिनृतीयभागेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ४३ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ गोप्रचारपुनर्वह्न्येविशेषंयत्रमेशृणु ॥ यजेद्विष्णुसल

क्ष्मीकमुपचारैः पृथग्विधैः ॥ १ ॥ उपचारैश्च ब्रह्माणं रुद्रं चैव करालिकाम् ॥ बराहं सोमसूर्यं च महदेवं यथाक्रमम् ॥ २ ॥ होमं चैव यथाविष्णोः क्रम
 लायास्त्रयं त्रयम् ॥ अज्येन क्षेत्रपालानामन्येषां मधुमिश्रितैः ॥ ३ ॥ एकैकामाहुर्ते दद्याद्वा लाजादिषु पृथक् पृथक् ॥ समुत्सृज्य विधानेन यूपं सं
 स्थाप्य पूजयेत् ॥ ४ ॥ त्रिहस्तमात्रं रचितं कुर्यान्नागफणान्वितम् ॥ रोपयेद्देकहस्तेन गर्भं होमं प्रयोजयेत् ॥ ५ ॥ लाजासंयुक्ता विधाना विश्वे
 षामिति संजपन् ॥ नागाधिपतयेतद्द्रुताय तृतीयकम् ॥ ६ ॥ भौमायेति चतुर्थं चततो यूपं निवेदयेत् ॥ मयि गृभ्णामीति संपूज्य यूपं च रुद्रदे
 वतम् ॥ ७ ॥ संपूज्य रुद्रं पञ्चगंधान्यं वस्त्रं च दक्षिणाम् ॥ आचार्याय तथा होममन्येषां षड्दक्षिणाम् ॥ ८ ॥ गोप्रचारे च शैलेयं यूपं हस्तद्वयान्वि
 तम् ॥ पञ्चशीर्षान्वितं कुर्याद्द्विहस्तमात्रं प्ररोपयेत् ॥ ९ ॥ यूपं चैव त्रिवृक्षं च कुण्डलीमठपीठिकाम् ॥ संपृष्टया च मयैवै प्राणायामेन शुद्धय
 ति ॥ १० ॥ चतुर्हस्तप्रमाणेन शतकुण्डेन संमितम् ॥ तदर्धं च कनिष्ठेन अष्टअष्टाधिकं भवेत् ॥ ११ ॥ भूमौ रत्नं च संस्थाप्य इमं त्रमुदाहरेत् ॥
 शिवलोकास्तदा गावः सर्वदेवमुपूजिताः ॥ १२ ॥ गोभ्य एषामया भूमिः संप्रदत्ता शुभार्थिना ॥ एवं निवेदयेद्यस्तु गोप्रचारं समाहितः ॥
 ॥ १३ ॥ समुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके महीयते ॥ यावंतितुण्णुल्मानिति भूमौ शुभानि च ॥ १४ ॥ तावद्द्वर्षसहस्राणि स्वर्गलो
 के महीयते ॥ पूर्वैर्षीमानि वशीयात्कृत्वा वृक्षस्य रोपणम् ॥ १५ ॥ सेतुकृत्वा दक्षिणतः पश्चिमं द्ङ्कारोपणम् ॥ उत्तरे खानयेत्कूपं तत्तुसिमां
 नुलंघयेत् ॥ १६ ॥ ततः सहस्रधारां च शस्येन परिपूरिताम् ॥ प्रदद्याद्वा ततो विप्राः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १७ ॥ नगरग्रामपूर्वैवा उत्तरे प
 श्चिमेऽपि वा ॥ न कुर्याद्दिग्दिग्भागे दक्षिणां वा ततः शुभाम् ॥ १८ ॥ गोप्रचारं खनेद्यस्तु वाहयेद्वा कथंचन ॥ कुला निपातयत्याशु ब्रह्महत्याश्च
 विंशतिम् ॥ १९ ॥ स्वर्गं नयति गोचर्म सम्यग्दत्तं सदक्षिणम् ॥ यावत्तृणानि तद्भूमौ सप्त संख्यानि संख्यया ॥ २० ॥ तावत्कालं वसेत्स्वर्गे वि
 ष्णुलोकात्तच्छ्रुतिः ॥ महायागावसाने च येन तर्पयति द्विजान् ॥ २१ ॥ निरर्थकं तस्य कर्म प्रयासफलमात्रकम् ॥ वृषोत्सर्गविसाने तु प्रद
 द्याद्योमर्हद्द्विजाः ॥ २२ ॥ नयाति विप्राः प्रेतत्वं तस्माद्दिग्प्रदमत्सराः ॥ तत्र मानं पृथक् चैव शृणुतात्र समागताः ॥ २३ ॥ अमानेन देव्य
 स्तु नरकं याति रौरवम् ॥ गवां शतं वृषश्चैको यत्र तिष्ठत्यथ त्रितः ॥ २४ ॥ तद्दोचर्मैति विख्यातं दत्तं सर्वपापनाशनम् ॥ गोप्रचारस्य देवस्य

०५०५

二五九

ब्राह्मणस्य च भोद्विजाः ॥ २५ ॥ यावत्कालो वेदोऽसौमा अत तेनास्ति पातकम् ॥ मंडपं पूजयेत् पूजयेत् पूजयेत् ॥ २६ ॥ होमास्ति तल्लु
डाभ्यां च अष्टावष्टौ पृथक् पृथक् ॥ देहिमांते च मंत्रेण विन्यसे मंडपोपारो ॥ २७ ॥ यत्नासिद्धं ततः कृत्वा शुक्लं पटं च तुष्टयम् ॥ समुत्सृजेज्जपेत्पश्चात्स
रं मूक्तं च वैष्णवम् ॥ २८ ॥ षट् पत्रं तु सलिलं चित्रं निर्माय वापुनः ॥ दिक्पालानां संन्यसेत्स्वास्त्यसु दिक्षु विचक्षणः ॥ २९ ॥ बद्धांशः पठेन्मन्त्रा
नि द्वादो नांथाक्रमम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय आत्मनो विभाय च ॥ ३० ॥ ब्रह्मस्तोमं हरेद्रत्नं धर्मं तस्मात्तु महसि ॥ ३१ ॥ भो वेदमेव वा हस्त्वं
चतुःशृंग विराजितं ॥ अनाथं मंडपं त्वाहं धर्मं तस्मात्तु महसि ॥ ३२ ॥ यमस्त्वं दक्षिणां शोभं महामहिषं वाहनं ॥ अनाथं मंडपं त्वाहं धर्मं तस्मात्तु महसि
॥ ३३ ॥ मंचस्थो राक्षसद्रुस्त्वं खड्गपाणि महबलः ॥ अनाथं मंडपं त्वाहं धर्मं तस्मात्तु महसि ॥ ३४ ॥ वारारोडध्वजस्तोऽसि पवनो मृगवाहनः ॥ ३५ ॥ आदिदेवो
अनाथं मंडपं त्वाहं धर्मं तस्मात्तु महसि ॥ धनाध्यक्षो गदाहस्तः पिङ्गशो नवाहनः ॥ अनाथं मंडपं त्वाहं धर्मं तस्मात्तु महसि ॥ ३६ ॥ आदिदेवो
पिदेवानां कर्ता हर्ता महेश्वरः ॥ अनाथं मंडपं त्वाहं धर्मं तस्मात्तु महसि ॥ अंतो नाराजो यो धरा मुद्रुत्यातिष्ठति ॥ ३७ ॥ अनाथं मंडपं
त्वाहं धर्मं तस्मात्तु महसि ॥ चतुर्णो भववर्णानां स्थित्यर्थं मृगपक्षिणाम् ॥ प्रातयेवासु देवस्य एवं मंडपं मुत्सृजेत् ॥ ३८ ॥ भस्मे स्तंभे तु
णे जीर्णैः पुनस्तु न प्रदापने ॥ स्थापने च तथैवास्य प्रतिष्ठा स्याद्व्याध्याक्षया ॥ वातापायादिदोषेण प्रियं तयादिजंतवः ॥ ३९ ॥ प्राति
ष्ठायां कृतायां तु धर्मो मस्यान्नपातकम् ॥ मानुषः पशवो यैश्च निवसंतं महमंडपे ॥ ४० ॥ स्वस्ति चास्तु सदा तेषां त्वत्प्रसादात् किल प्रभो ॥
ततस्त्रिगुणं सूत्रं पुत्रासाणेति वैश्रवा ॥ ४१ ॥ सप्तधं वैष्टयित्वा तु दक्षिणां संप्रकाश्य च ॥ उपानहं तथाल्बत्रमाचार्या यानि वेदयेत् ॥ ४२ ॥
मंडपे भोजयेद्दिप्रांस्तेषां दद्याद्यथेप्सितान् ॥ दीनेभ्यश्च पृथग् दद्याद्ब्रह्महं विप्रपुरःसरम् ॥ ४३ ॥ प्रविशेत्पूजयेत्प्रेषणं प्रकुर्याच्च गृहाचनम् ॥
एवं प्रपार्यां विज्ञेयो विशेषो परुरुण्यजेत् ॥ ४४ ॥ वासुदेवेन सहितं साङ्गोपाङ्गं स दक्षिणम् ॥ स्थालीपाकविधानेन प्रकुर्याद्दिशिकोत्तमः ॥ ४५ ॥
आचार्याय गृहं दद्यात्परिच्छिद्धं समन्वितम् ॥ ऋत्विजे तस्मात्पत्रं च जलपूर्णं च न्यायकम् ॥ ४६ ॥ दिक्पालान्द्वारदेशे तु पथागो विशेषतः ॥
ब्रह्माणं नाराजान्द्वारपालं च पश्चिमे ॥ ४७ ॥ यजेन्मंत्रैः पृथग् देवान्मंत्रैर्गोभिर्यथाक्रमम् ॥ बलिदानं विधानेन कृत्वा दद्याद्यथाविधि ॥ ४८ ॥

पताकानामतस्तंतुप्रवक्ष्यामिथाक्रमम् ॥ वज्रीचधूमलीकृष्णापताचैवाथवारुणी ॥ ४८ ॥ शीघ्रागौरीउमाचैवपताशुक्राप्रकीर्तिता ॥
 कुम्भेषुजयेद्देवान्महेशं प्रथमं बुधः ॥ ४९ ॥ ग्रहोश्चमध्यकलशे ब्रह्माणं चतुर्थः परम् ॥ वेदिकापूर्वं भागे तु तरे कलशे शिवम् ॥ ५० ॥
 दक्षिणे कलशे विष्णुं कर्णिकायां जलेश्वरम् ॥ कलशे विधिवद्द्रव्या उपचारैः पृथगेव वै ॥ ५१ ॥ सूज्ययटपत्रे च न गान्गान्संलिख्य नागजैः ॥
 येनागस्तान्प्रवक्ष्यामि अनंतं वासुकिं तथा ॥ ५२ ॥ तथा कर्कोटकं चैव पद्मं च कुलिशं तथा ॥ पद्मं चैव महापद्मं मन्त्रैर्भेभिः पृथक् पृथक् ॥ ५३ ॥
 पुंडरीकदलाभासशुभं कर्णतले च न ॥ फणासहस्रसंयुक्तं शङ्खाञ्जकुतले च नम् ॥ ५४ ॥ अनंतनागं राजेन्द्रहागच्छ न मोऽस्तुते ॥ सितकुंदे
 न्दुवर्णाभो विरूपं न भोगमंडले ॥ ५५ ॥ सर्वनागस्य शूरस्य कृतस्वस्ति कलं छन ॥ नागेन्द्रतक्षकश्च श्रीमन्निहागच्छ न मोऽस्तुते ॥ ५६ ॥
 नवीनजलदश्यामः श्रीमान्कमललोचनः ॥ विषदुर्पोषलोन्मत्तो ग्रीवाया मेकशेखरः ॥ ५७ ॥ शंखपाल इति ख्यातजलाधारप्रतीक्षक ॥
 अध्यक्षो नागलोकानामिहागच्छ न मोऽस्तुते ॥ ५८ ॥ अतिपीतः सुवर्णभश्चन्द्रार्थी कितमस्तकः ॥ दीप्तभोगकृताटोपः शुभलक्षणनिर्दिताः ॥
 ॥ ५९ ॥ कुलीरो नागराजेन्द्रः सर्वतत्त्वहिते रतः ॥ तिष्ठेह यज्ञासिद्धार्थकामरूपनमोऽस्तुते ॥ ६० ॥ यः सुवर्णेन वर्णैः न पद्मपत्राय ते क्षणः ॥ पंच
 विंदुकृताभोगो ग्रीवाया मेकशेखरः ॥ ६१ ॥ तस्मै ते पद्मनागेन्द्रतीव्ररूपनमोऽस्तुते ॥ नागिन्यो नागकन्याश्च तथा नागकुमारकाः ॥ ६२ ॥
 सर्वे ते प्रीतिमनसः पूजां गृह्णंतु मे सदा ॥ स्वगृह्योक्तेन विधिना कृत्वाग्निस्थापनं बुधः ॥ ६३ ॥ आज्यं संस्कृत्य जुहुयाद्दिगीशानां याथाक्रमम् ॥
 आदित्यादिग्रहांश्चैव ब्रह्माणं कृष्णमेव च ॥ ६४ ॥ मधुपिष्टेन च शिवं वरुणं जुहुयात्ततः ॥ प्रादेशमात्रं संप्रोक्ष्य यूँचास्य प्रमाणकम् ॥ ६५ ॥
 चतुरस्रं शूलयुक्तं गणानां यः पूजयेत् ॥ कूपे निक्षिप्य तावन्नागान् पञ्चरत्नं क्षिपेत्ततः ॥ ६६ ॥ सुत्रामाणेति मंत्रेण त्रिधा संवेष्ट्य मूत्रकैः ॥ रजितैः
 कदलीवृक्षवरुणायां समुत्सृजेत् ॥ ६७ ॥ त्रातारामिन्द्रमिति मंत्रेण वस्त्रमाल्येन भूषयेत् ॥ कर्णवेधं ततः कृत्वा उत्सृजेद्भद्राक्षप्रसुचरन् ॥ ६८ ॥
 ॐ अद्येत्यादि सर्वभूतेभ्यः फलपुष्पपत्रच्छायावृतं सुख्यनानातरुविरचितं मारुमवं नृपातिदेवतं सुपूजितं वेदव्यासाद्युक्तं फलावाप्तये अमुकऋषि
 समोत्रः श्रीअमुकदेवतामाहमुत्सृजे ॥ ६९ ॥ महोत्सवं ततः कुर्यात्कृत्वा ब्रह्मज्जलिः पठेत् ॥ वृक्षाग्रात्पतितस्यापि आरोहात्पतितस्य वा ॥ ७० ॥

मरणेचास्थिभंगेवाकर्तापार्वैर्नलियते ॥ वज्राघातादिदोषेणमिष्यंतेतरवोयदा ॥ ७१ ॥ तद्दोषशमनार्थायतस्याप्येतत्प्रतिष्ठितम् ॥ मध्ये
यूपंसमारोप्यचतुष्कोणेपिग्रन्तः ॥ ७२ ॥ मधुलजाक्षतंदद्यादञ्जनंमालयमेवच ॥ निशासूत्रेणसंष्टयकदलीविटपन्यसेत् ॥ ७३ ॥ वेष्ट
येत्क्षीरधारंचपातयेद्दधृतधारया ॥ तोयान्वितंशुच्युक्तंवेष्टयेत्स्वष्टुहंजरेत् ॥ ७४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेअध्यामपर्वणि
तृतीयभागेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७५ ॥ मृतउवाच ॥ ॥ क्षुद्रारामप्रतिष्ठांचवक्ष्येवैद्विजसतमाः ॥ अमंडलेऽगुमेस्थानेद्विहस्ते
प्यस्थंडिले ॥ १ ॥ स्थापयेत्कलशंतत्रविष्णुसोमंसमर्चयेत् ॥ आचार्यमात्रंवरयेन्निशासूत्रैःप्रवेष्टयेत् ॥ २ ॥ वृक्षान्नालपरैलंकृत्यभूयद्दूषणा
दिना ॥ दोहदंचततोदद्यात्स्थापयेच्छतधारया ॥ ३ ॥ भोजयेत्पञ्चविप्राणांपुरतस्तंविशेषयेत् ॥ कर्णवधंततःकृत्वाउत्सृजेद्भस्मयूपैकम् ॥ ४ ॥
दद्याद्वापमध्यदेशेरोपयेत्कदलीततः ॥ रंभाश्रोपयेद्दिक्षुस्थालीपाकविधानतः ॥ ५ ॥ अष्टावष्टौचजुहुयादन्येषांचपृतेनतु ॥ एकैकमाहुतिंदद्यात्
त्स्विष्टकृत्तदन्तरम् ॥ ६ ॥ दक्षिणांचततोदद्यात्पूर्णादत्वाहुतिंत्रमेत् ॥ ७ ॥ एकादिवृक्षशृङ्गाविधिवक्ष्येद्विजोत्तमाः ॥ समुत्सृज्यततोयूपैकंभ
णसहधर्मेवित् ॥ ८ ॥ वृक्षमूलेयजेद्धर्मपृथिवींचविशंतथा ॥ दिर्गाशांश्चतथायक्षानाचार्यतोषयेत्ततः ॥ ९ ॥ धेनुंचदक्षिणांदद्याद्दोहदंवृक्ष
पूजनम् ॥ कृत्वासभ्याग्विधानेनसवित्रेर्ध्यानिवेदयेत् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणितृतीयभागेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७६ ॥
मृतउवाच ॥ ॥ अथाश्वत्थप्रतिष्ठायांमूलेबाहुग्रमाणके ॥ स्थंडिलंकारयेत्तत्रवंदनेनोक्षितंतथा ॥ १ ॥ पद्मंप्रकल्पयेत्तत्रसामान्यार्घ्यविधा
यच ॥ पूर्वधूरात्रिसमयेतद्विष्णोरितिर्वैक्रुचा ॥ २ ॥ स्थापयेद्द्वारिणापूर्वकयानेतिचगन्धकम् ॥ गंधद्वारेति तैलेनश्रीश्रुतेतिचचन्दनम् ॥ ३ ॥
दद्याद्वाक्षतंकल्पेब्राह्मणत्रयभोजनम् ॥ कारयेच्छतमूत्रैश्चवेष्टयेच्चनदस्यच ॥ ४ ॥ कुंभेविनापकंपूज्यंब्राह्मणंचपरेषटे ॥ स्वदिक्षुदिक्षप
र्तौश्चैववृक्षमूलेनवग्रहान् ॥ ५ ॥ मंडलेशिवाभ्यर्च्यपीठपूजापुरःसरम् ॥ अथध्यानंप्रवक्ष्यामिक्षेतंवृषभमेवच ॥ ६ ॥ द्विभुजंशूलहस्तंचत
र्वभरणसंयुतम् ॥ आरोपयेत्स्वसामर्थ्याद्भूतशुद्धिसमाचरेत् ॥ ७ ॥ ततोर्ध्वपात्रंकृत्वातुपीठपूजांसमाचरेत् ॥ गणेशगुरुपादंचजयभद्रं

समाहितः ॥ ८ ॥ मध्येआधारशक्तिचक्रमूर्तन्तंसपद्मकम् ॥ चन्द्रमूर्याग्निनादीनामंडलानिक्रमाद्यजेत् ॥ ९ ॥ पुनःपात्रांतरस्थचण्डही
 त्वाकुसुमंबुधः ॥ पाणिकच्छापिकांकृत्वाध्यायेद्देवरुणतथा ॥ १० ॥ पूर्ववच्चविधानेनदद्यात्पात्रादिकंत्रयम् ॥ मधुपर्कचासनंचपृच्छेच्चस्वा
 गतपुनः ॥ ११ ॥ मुद्रांप्रदश्यविविधवदंगपूजांसमाचरेत् ॥ पूर्वोदपत्रेइन्द्राग्निब्रह्माणंमध्यतोयजेत् ॥ १२ ॥ अनंतपुरतश्चैतेषामस्त्राणि तद्वहिः ॥
 मध्येतोयाधिपंरुद्रंशतंचैवप्रशांतकम् ॥ १३ ॥ भूस्तत्वंचभुवस्तत्वंस्वस्तत्वादिचतत्त्वकम् ॥ कामंधर्ममधर्मचादिक्षुनारायणंशिवम् ॥ १४ ॥
 नैऋतेचयजेद्दुर्गापार्श्वयोश्चशतक्रतुम् ॥ विनायकंचविष्णुंचगङ्गापृथिविषष्टिकम् ॥ १५ ॥ षोडशेनोपचारिणपूजयेच्चविशेषतः ॥
 मंडलस्योत्तरेभोगेनारुहपमनंतकम् ॥ १६ ॥ पंचकृष्णालकैःकुर्याद्दृढहृत्पर्वप्रमाणकम् ॥ आरोपयेच्चक्षताद्यैःश्वेतचन्दनपुष्पैः ॥ १७ ॥
 पूजयेत्परयाभक्त्याअग्निकार्यमथाचरेत् ॥ वरुणंजुहुयात्पूर्वमधुनापायेनवा ॥ १८ ॥ तिलाक्षतैर्वाअर्घ्यैर्वात्रिमध्वैर्त्तरथापिवा ॥ अष्टो
 त्तरशतंकुर्यादिगीशानांघृतेनतु ॥ १९ ॥ एकैकामाहुतिंदद्यात्पुष्पैस्तिरुलघृतेनच ॥ नारायणंशिवंदुर्गागणेशंचग्रहाग्निशि ॥ २० ॥ अ
 ष्टावष्टौचजुहुयादूधृतैस्त्वेकाहुतिर्भवेत् ॥ ब्रह्मयुध्वानमितिसंत्रेणब्रह्माणंपायसेनतु ॥ २१ ॥ एकाहुतिंततोदद्यादपोहिष्ठेतिवाग्निभिः ॥ ततो
 वरुणमुद्दिश्यदद्यादाज्याहुतित्रयम् ॥ २२ ॥ इमंवरुणइतिवातद्रोमाऋचापुनः ॥ वरुणस्योत्तंभनमसीतियेनापावकएवच ॥ २३ ॥
 वातस्ययमितिपुनःपञ्चवर्णयथाक्रमात् ॥ ततोवरुणमुद्दिश्यघृतेनचगुडैःसह ॥ २४ ॥ ततःस्विष्टकृतेदद्याद्दल्लिदद्यादनुकमात् ॥ मध्वा
 ज्यपायंसंदद्याद्गरुणायविशेषतः ॥ २५ ॥ यवक्षीरंदिगीशानामन्येषाप्रायसेनतु ॥ नागायपिष्टकंदद्याच्छाजहोमाष्टकंपुनः ॥ २६ ॥ अने
 तस्योत्तरेतीरेपद्मंपत्रंपरिस्तरत् ॥ अष्टकृष्णलस्यानेनवरुणंराजतेनतु ॥ २७ ॥ कुर्यात्पूर्वद्वयेनापिवाणरातिसुवर्णकैः ॥ कुर्यात्पुष्करिणीं
 तत्रपूर्वोर्ध्वचतुरस्रेके ॥ २८ ॥ वरुणंविन्यसेत्तत्रतथापुष्करिणिमपि ॥ विधिवद्राक्ष्यपूर्वेणउत्सृजेच्चजलेशयम् ॥ २९ ॥ अथेत्या
 दिविष्णुरूपायवरुणायअमुकऋषिसगोत्रस्यामुकशर्मणः श्रुतिस्मृत्याद्युक्तेवदव्यासप्रणीताग्निष्टोमफलम्रातयपुष्करिणीप्रतिष्ठाकर्मणिइमां
 पुष्करिणींसुवर्णराजतांस्वगृह्यादितांसांलंकारांसुपूजिताममुकगोत्रःश्रीअमुकदेवशर्मातुभ्यमहंसंप्रददे ॥ इतिउत्सर्गवाक्यम् ॥ ३० ॥

ॐ अद्येत्यादिब्राह्मणसुरभ्यः अमुकगोत्रस्यामुकदेवशर्मणोममाग्निष्टोमाद्यनेकफलप्राप्तये इमं जलाशयंवरुणदेवतं सुपूजितं चतुर्मुखसहितं च
 तुः सत्वाविच्छिन्नस्नानपानाद्युपभोगाय अमुकसंगोऽश्रीअसु रुदेवशर्महमुत्सृजे ॥ ३१ ॥ ततो नौकांसमादाय मध्याह्निकवितथोत्तरे ॥ ३२ ॥
 जलाशयस्य मध्यं तु काल्विगोर्ध्वं चरेत्ततः ॥ ३३ ॥ पूर्ववत्स्थायिनीं यष्टिं समारोप्य विधानतः ॥ ततो वरुणसूक्तेन वरुणं राजतोद्भवम् ॥ ३४ ॥
 पुष्करिण्या समर्पितेन नगयष्ट्यं तरेक्षिपेत् ॥ तत्रैवानंतं नागं च मंत्रमेतदुद्गुरयेत् ॥ ३५ ॥ पुंडरीकदलाभासशुभ्रं रक्तांतलोचनं ॥ फणासहस्रं
 युक्तमुत्प्रतिष्ठनमोऽस्तुते ॥ ३६ ॥ दक्षिणां च ततो दद्यात्ततः पूर्णा विधीयते ॥ मोचयेन्मकरान्द्राह्मणीनं क्रूरमं अलेचरात् ॥ ३७ ॥ पद्मो
 त्पलं च शैवालं मंत्रमेव प्रयत्नतः ॥ पुष्करिण्यां च त्रिःकुर्वत्स्वातं सर्वप्रशक्षिणाम् ॥ ३८ ॥ आदित्यं ध्यायं कंजं न्यासिषेष्ठां जा
 कपदं कान् ॥ पातयेत्क्षीरधारां च सहस्रेण शतेन च ॥ ३९ ॥ सूत्रेणैष्टयेत्प्राज्ञो रेकेन च चतुःक्रमात् ॥ पथिसंतोषयेद्दीनान्संतो
 ष्य च गृहं व्रजेत् ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥
 नलिन्यां च तथा वाप्यां ह्रदस्य द्विजस तमाः ॥ विधिवद्ध्ये स होह्नेन विधानं शृणु तद्विजाः ॥ १ ॥ स्वर्णपादेन मानेन पद्मद्वारा विधा
 सयेत् ॥ आपोहिष्ठेति मन्त्रेण तथा अञ्जैः शतैरपि ॥ २ ॥ स्वमंडले शुभे स्थाने विंशत्पूर्वमुखेन तु ॥ गणेशं वरुणं चैव चतुर्दशं पूज
 येच्छिवम् ॥ ३ ॥ वागीशं च तथा विष्णुं मूर्ध्ने कुंभे समर्चयेत् ॥ पायसेनाहुतिं दद्याद्भरुणाय घृतेन च ॥ ४ ॥ एकैकमाहुतिं दद्यादन्ये
 षां च क्षुवेण च ॥ बलिदानं पायसेन उत्सृजेत्तदन्तरम् ॥ ५ ॥ गृध्रं निवेशयेत्पश्चाद्दद्याद्धेनुं च दक्षिणाम् ॥ पूर्णं दद्यात्सर्वविघ्नघ्नं दत्वा तु स्व
 गृहं व्रजेत् ॥ ६ ॥ आरामस्य विधिवद्ध्ये प्रतिष्ठा विधिविस्तरम् ॥ हीनारामस्य च तथा एकवृक्षस्य च द्विजाः ॥ ७ ॥ अरण्यमध्येषाश्चात्येउ
 त्तरे वा विशेषतः ॥ मंडपं वर्तुलं कुर्वाद्ध्यं हस्तप्रमाणकम् ॥ ८ ॥ तदक्षिणे भवेत्कुण्डं चतुरस्रं संशुभम् ॥ चतुर्मुखं च कर्तव्यं तोरणद्वारलं
 कृतम् ॥ ९ ॥ मंदरादिकमावाह्यतत्र संपूजयेत्क्रमात् ॥ विष्वक्मेतं च तत्रैव पूजयेद्भूचन्दनैः ॥ १० ॥ भृगुं कर्णसमं रूढं सर्वभूषणभूषित
 म् ॥ विष्वक्मेतन्नस्य मंत्रां यं पूजायां चैव सर्वतः ॥ ११ ॥ द्वारपालं च संपूर्णगौर्यादीन् कलशेषु च ॥ स्वासुदिशुदिगोशानां बलिपुष्पांश्च तां दे

ना ॥ १२ ॥ नैऋत्यवरुणयोर्मध्ये अनंतं प्रतिपूजयेत् ॥ इन्द्रशानयोश्च मध्ये ब्रह्माणं च प्रकल्पयेत् ॥ १३ ॥ वेदिपार्श्वे तो गत्वा वेदिमावाह्य
 पूजयेत् ॥ आसनं कल्पयित्वा तु सामान्यार्घ्यं विधाय च ॥ १४ ॥ ऐशान्ये रुद्रशेषविद्युद्ब्रह्माणं च तथा ग्रहात् ॥ स्वैः स्वैर्मन्त्रैर्गंधपुष्पैर्नैवेद्यश्च
 पृथग्विधैः ॥ १५ ॥ मंडलेशं वा मुदं वंसासनं च बृहस्पतिम् ॥ पूजयेत् परयाभक्त्या पायसां च बलिहरेत् ॥ १६ ॥ द्विभुजं वा मुदं च शंख
 चक्रधरं विभुम् ॥ पद्मासनगतं ध्यायेत् पीतवासं सुशोभनम् ॥ १७ ॥ नीलोत्पलदलाभां संहरिचंदनचर्चितम् ॥ देवर्षिसिद्धसहितं कलत्रद्वय
 संयुतम् ॥ १८ ॥ ध्यात्वा आरोपयेद्देवं बालादीनथ नायकान् ॥ विमलाद्यानायिकाश्च दिगीशांश्च यथाविधि ॥ १९ ॥ षोडशैः पृथग्रैः
 प्रतिपुष्पांजलिक्रमात् ॥ परितः पूजयेद्द्विष्णुं शिवं दुर्गासरस्वतीम् ॥ २० ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं व्याप्येत्सोमं चतुर्मुखम् ॥ अधाह्णोदे
 व्यरूपं पद्माक्षं धृतपुष्पकम् ॥ २१ ॥ वरदे देवगंधर्वैः सेवितं मुनिभिः स्तुतम् ॥ श्वेतं वनस्पतिं ध्यायेद्बिभुजं पीतवाससम् ॥ २२ ॥ स्वरथ
 स्थं महाबाहुं शंखां कुशसंखेटकम् ॥ विद्यां च वामतो ध्यायेत्स्वमन्त्रेण च स्थापयेत् ॥ २३ ॥ दशस्वरान्चित्तोयं स्वभावं तमस्तान्वितम् ॥ मंत्रो
 यं देवदेवस्य पूजायां विनियोजयेत् ॥ २४ ॥ नीलं जयं भृंगं च परितश्च यथा क्रमात् ॥ ततः कुशोडिकां कृत्वा स्थालीपाकं विधानतः ॥ २५ ॥
 अष्टोत्तरशतं चैव सोमाय द्वादशाहुतीः ॥ वनस्पतेस्तथाष्टौ च आज्ये न्येषां विधीयताम् ॥ २६ ॥ एकैकमाहुतिं दद्यात्सप्तजिह्वामनंतरम् ॥
 वास्तोष्पतयद्वातिमंत्रेण स्थालीपाकद्वयं नयेत् ॥ २७ ॥ वनस्पतिं समुद्दिश्य ततो यमीरेह दशम् ॥ वृक्षादीन् स्थापयेत्पूर्वे गायत्र्या प्रथमं बुधः ॥
 ॥ २८ ॥ अब्जैरंगं कांस्यवस्त्रं तर्नं दिक्षु यथाक्रमम् ॥ ब्रीहयश्चेति मंत्रेण तथा च सरितश्च मे ॥ २९ ॥ मित्रत्रयश्चेति तथा पूषा च मरुचा
 तथा ॥ संस्थाप्य ब्रीहिं संवाप्य तैत्रैव विधिपूर्वकम् ॥ ३० ॥ क्षिपेद्ब्रह्माजलं तोयैः सर्वांश्च पृथुदकेन च ॥ संस्थाप्य यजमानं च सुरास्तथा
 मिति मंत्रकैः ॥ ३१ ॥ आचार्यमात्मने तत्र संस्थितं द्विजगुणैः ॥ समाप्य नित्यविधिनाचार्यायाथ च दक्षिणाम् ॥ ३२ ॥ धेनुं च लो
 हपत्रं च दत्त्वा द्वाष्टां च दक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथाशक्ति दद्यात्पूर्णां गृहं व्रजेत् ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ ॥ शुद्धरामप्रतिष्ठां च वक्ष्ये च द्विजसत्तम ॥ अमंडले शुभे स्थाने द्विहस्तमस्य थंडिले ॥ १ ॥

स्थापयेत्कलशं तत्र सोमं विष्णुं समर्चयेत् ॥ आचार्यमात्रं वरयन्निशासूत्रैः प्रवेष्टयेत् ॥ २ ॥ वृक्षान्माल्यैरलंकृत्य भूषयेद्ब्रूषणादिना ॥ दोहं दू-
 चततो दद्यात्स्थापयेच्छित्तधारया ॥ ३ ॥ भोजयेत्पंचविप्राणां पुरातोलो विशेषतः ॥ कर्णवैधततः कृत्वा उत्सृजेद्वाक्यपूर्वकम् ॥ ४ ॥ द-
 वाद्युपमं ध्येदशोरोपयेत्कदलीततः ॥ रंभांचरोपयेद्दिक्षु स्थालीपाकविधानतः ॥ ५ ॥ अष्टावष्टैश्च जुहुयादन्येषां च घृतेन तु ॥ एकैकामा-
 हुतिं दद्यात्स्विच्छुत्तदन्तरम् ॥ ६ ॥ दक्षिणां च ततो दद्यात्पूर्णां दद्याद्ब्रह्मजेत्रे ॥ ७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एकादिवृक्षवृक्षाणां विधिवद्भ्यो द्विजोत्तमाः ॥ वृक्षस्य पश्चिमे भागे स्थापयेत्कलशं ततः ॥ १ ॥
 वृक्षं संस्थापयेत्पूर्वसूत्रेण परिवेष्टयेत् ॥ ब्रह्माणं कलशेभ्यश्च सोमं विष्णुं वनस्पतिम् ॥ २ ॥ ततस्ति लयवैहोममष्टाष्टौ विधिवच्चरेत् ॥ समु-
 त्सृज्य ततोऽधूपकं दद्यात्सहस्रमवित् ॥ ३ ॥ वृक्षमूले यजेद्धर्मपृथिवीं च विशंतथा ॥ दिगीशांश्च तथा यस्मान्नाचाचार्यैतोषयेत्ततः ॥ ४ ॥ धेनुं
 च दक्षिणां दद्याद्दोहं दद्वृक्षपूजनम् ॥ कृत्वा सम्यग्विधानेन सवित्रे ध्यानं निवेदयेत् ॥ ५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे स-
 तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथाद्वत्थप्रतिष्ठायां मूले बाहुप्रमाणकम् ॥ स्थंडिलं कारयेत्तत्र चंदनेनाङ्कितं यथा ॥
 ॥ १ ॥ पद्मं प्रकल्पयेत्तत्र सामान्यार्घ्यविधाय च ॥ पूर्वैर्दूरात्रिसमये तद्विष्णोरिति वैक्लवा ॥ २ ॥ स्थापयेद्भारिणा पूर्वकयानेति च गंधकम् ॥
 गंधद्वारेति तैलेन श्रीश्च तेति च चंदनम् ॥ ३ ॥ दद्याद्दूर्वाक्षतं कल्ये ब्राह्मणत्रयभोजनम् ॥ कारयेत्सितसूत्रैश्च वैष्टेयं च नदस्य च ॥ ४ ॥ कुंभे
 विनायकं ज्युष्य ब्रह्माणं च परे घटे ॥ स्वदिक्षु दिक्पतिं चापि वृक्षमूलेन वग्रहात् ॥ ५ ॥ मंडलेऽक्षिवमभ्यर्च्य पीठं पूजापुरःसरम् ॥ पूर्वचंडप्रच-
 ङ्च दक्षिणेनं दिग्भृतिगणम् ॥ ६ ॥ अनंतं पाश्चिमे कामसुतं रं गणनायकम् ॥ कार्त्तिकेयं मध्यदेशे आधारशक्तिपूर्वकम् ॥ ७ ॥ अनंतं पृथिवीचवात्र-
 वृतं च त्रिमंडलम् ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि श्रुतं वृषभमेव च ॥ ८ ॥ द्विभुजं शूलहस्तं च सर्वाभरणसंयुतम् ॥ आरोपयेत्स्वतंत्रेण मूले विष्णुसम-
 र्चयेत् ॥ ९ ॥ शंकरं च तथा मध्ये अग्रब्रह्माणं कंयजेत् ॥ बलिं च पिष्टकां च दत्त्वा च त्रययेच्चरुम् ॥ १० ॥ जुहुयाद्द्रुद्रुद्रमुद्दिश्य रुद्रसंख्याहु-
 तिक्रमात् ॥ अन्येषां च ह्रुवैर्गोमं दद्यात्प्रयत्नतः ॥ ११ ॥ रोपयेत्कदली वृक्षमाचार्यपरितोषयेत् ॥ कृत्वा पूर्णां पंचधारां कृत्वा चापि प्रद-

क्षिणाम् ॥ १२ ॥ क्षीरधारांचसंपाद्यअर्घ्यदत्त्वागृहं व्रजेत् ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे षष्ठोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ध्य ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ वटस्थानमथो वक्ष्ये तस्य मूले तु दक्षिणे ॥ त्रिहस्तवेदिमुपरिस्थापयेत्कलशत्रयम् ॥ १ ॥ गणेशं च शिवं विष्णुं पूजयित्वा हु-
 नेच्चरुम् ॥ रक्तसूत्रैस्त्रिगुणितैः स्वर्णमैव पुरःसरम् ॥ २ ॥ यवक्षीरबलिं दद्यात्सृजेद्वाक्यमुच्चरन् ॥ द्रूपमारोपयेत्पश्चाद्दृढमूलैः समर्पयेत् ॥ ३ ॥
 यक्षान्नागांश्च गंधर्वांस्त्रिदशैश्चैव मरुद्गणान् ॥ ४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ध्य ॥ सूत उवाच ॥
 वक्ष्ये बिल्वप्रतिष्ठां च पूर्वधुराधवासयेत् ॥ त्र्यंबकश्चेति मंत्रेण स्थापयेद्ब्रह्मधारिणम् ॥ १ ॥ सुनाभेति च मंत्रेण मेघदुहमीति चाक्षतम् ॥ कया-
 नेति ततो धूपं ब्रह्मालयं निवेदयेत् ॥ २ ॥ यजेद्द्रुतं ततो वक्ष्ये मेघदुर्गाधनेश्वरम् ॥ ततः कल्येसमुत्थाग्रनित्यं निर्वर्त्य शान्नातः ॥ ३ ॥ स्वगृहे सप्त-
 विप्रांश्च भोजयेद्विजदंपती ॥ मूले हस्तद्वयं दत्त्वा वर्तुलं वेदिकां भवेत् ॥ ४ ॥ तत्र गौरिकयुक्तेन कुसुमं चूर्णकेन वा ॥ निशारे क्तेन वा कुर्वाद्यष्टपत्रं सुशो-
 भनम् ॥ ५ ॥ निवेष्टनंततः कुर्याद्दृक्षस्य द्विजसत्तमाः ॥ रक्तसूत्रैर्वैष्ट्ये च पंच सप्तनेन तु ॥ ६ ॥ ब्रीहौश्च धापयेत्तत्र उत्तरादिमुखेन तु ॥ शि-
 वं विष्णुं च ब्रह्माणं पूजयेद्भूतिमिच्छता ॥ ७ ॥ शिवं च नायकं कुर्यादिति न्यन्यत्र मूलके ॥ शेषं च तरुमूले तु मध्ये नंतं शतक्रतुम् ॥ ८ ॥ वनपालं च सो-
 मं च सूर्यपृथ्वीमनुक्रमात् ॥ होमं तिलाक्षतैः कार्यं बलिं दद्याद्भूतौदनैः ॥ ९ ॥ यक्षेभ्यो साषभक्तं च वायना निचद्रादश ॥ अहर्णां प्रीति यै दद्यात्क्षीरेण वे-
 ष्य दक्षिणाम् ॥ १० ॥ कांचनं कांस्यपात्रं च तंबूलं ताम्रपात्रकम् ॥ द्रूपारोपः कर्णवधः स वित्रेऽर्घ्यं निवेदयेत् ॥ ११ ॥ अथ रात्रिप्रतिष्ठां च वक्ष्ये शास्त्रा-
 नुसारतः ॥ यैश्चैकवृक्षसंस्कारेन पुनर्जायते भुवि ॥ १२ ॥ पूर्वधुरपवाहे तु वृक्षमूले घटं न्यसेत् ॥ विष्णुं शिवं गणेशं च पूजयित्वा तु स्थापयेत् ॥ १३ ॥
 कलशं पंचभिः सप्तगंधतैलैरनंतरम् ॥ दुग्धेन पंचगव्येन शंखतोयेन यत्नतः ॥ १४ ॥ सूत्रैः संवेष्टनं कृत्वा वस्त्रमाल्यैरनंतरम् ॥ कांडादिति च मंत्रेण द-
 द्याद्ब्रह्माक्षतं ततः ॥ १५ ॥ विष्णुसूक्तेन च पुनः सिंदूरं जनचंदनम् ॥ दद्यात्कलं च दीपं च स्वयंतत्र स्वपेत्ततः ॥ १६ ॥ ततः प्रभाते विमले ब्रा-
 ह्मणान्समभोजयेत् ॥ पूर्ववत्कलशं कृत्वा शिवं विष्णुं गाधिपम् ॥ १७ ॥ सोमं वनस्पतिं चैव एकं कुंभे समर्चयेत् ॥ हुनेन पंचाहुतिं तत्र यूप-
 दद्यात्समुत्सृजेत् ॥ १८ ॥ बलिं च पायसैर्नैव प्रकुर्यात्कर्णवोधनम् ॥ वेष्टयेत्क्षीरतोयेन धान्यधेनुं च दक्षिणाम् ॥ १९ ॥ दद्यादर्घ्यं हुनेन पूर्ण-

भोजयेद्विजदंपती ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणि तृतीयभागेद्वादशोऽध्यायः ॥ १० ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥ शतह
स्तमितांमुष्टिंनानतरुभिभूषिताम् ॥ पूगाम्रादिफलैर्युक्तैवास्तुकृत्वायजेत्तुयः ॥ १ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेवसेचिरम् ॥ यद्विधानंप्रव
क्ष्यानियथाशास्त्रात्सुरतः ॥ २ ॥ नित्यंनिर्ययिविधित्वंपंचविश्राप्तमचयेत् ॥ भोजयेत्पूजयेद्विष्णुं प्रजापतिं समास्वितम् ॥ ३ ॥ अग्निर्यततः
कृत्वा दद्याद्विप्राय दक्षिणम् ॥ ४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणि तृतीयभागेद्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ६५ ॥ सूतउवाच ॥ प्रतिष्ठां
मंडपस्यैव शैलदारुमयस्य च ॥ तृणकाष्ठस्य च विभो तृणवत्सस्य च द्विजाः ॥ १ ॥ अधिवासस्य पूर्वेषुः शुभे लग्ने घटं न्यसेत् ॥ सूर्योऽसंतथा
विष्णुं कलशे तु समचयेत् ॥ २ ॥ प्रोक्षयेत्कुशतोयिन आपो हिष्ठे तैर्वै रुचा ॥ आप्यायस्वेति गंधेन गंधद्रां रतिं गंधकम् ॥ ३ ॥ आकृष्णेनेति
तैलेन श्रीश्च ते इति चंदनम् ॥ सिंदूरालक्तकं दद्यादंजनं पूर्वया सह ॥ ४ ॥ ततः प्रभाते विमले श्राद्धं वृद्ध्यात्मकं चरेत् ॥ दिक्पालांश्चैवादिक्पालांश्च
मंडपे शुभलक्षणे ॥ ५ ॥ मध्ये वेद्यं तैरैव वराजभिर्मंडलं लिखेत् ॥ सूर्यमावाहयेत्तत्र सोमं विष्णुं च पार्श्वयोः ॥ ६ ॥ गणेशं च ग्रहांश्चैवादिक्पालांश्च
घटे चयेत् ॥ पायसं जुहुयादग्नावष्टोत्तरं तथा ॥ ७ ॥ आदित्यस्य तथा विष्णोः सोमस्य द्वादशाहुतीः ॥ बलिं च पायसं दद्यात्तैलं क्षीरमथा
पिवा ॥ ८ ॥ तत उत्सृज्या विधिवद्वाक्यमेतदुदरयेत् ॥ जातु भ्यामवर्गिणं त्वां शनैरोष्ठं न चालयेत् ॥ ९ ॥ वास्तोष्पतिं च तत्रैव पूजयेद्ब्रह्मचन्द
नैः ॥ अर्घ्यं दद्यात्त्रिविधं तैर्नैवाहुतिं हुनेत् ॥ १० ॥ अथोद्यत्यादिब्राह्मणादि सर्वस्वभ्यो विष्णुं प्रीणनार्थं मिदं मण्डपं मुज्जितं सूर्य
देवतं शैले यष्टकादि सर्वस्वभ्योरचितं श्रुतिस्मृत्युक्तफलप्राप्तिकामनया अमुकं ऋषिगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्मा हस्तमुजे ॥ ११ ॥ ततः श्वेतघटं
दद्यान्मण्डपपरिसत्तमाः ॥ त्रिगुणेन शक्तैर्वैष्वेदे द्वा रधारया ॥ १२ ॥ दक्षिणां विधिवद्दद्यात्सूर्यार्घ्यं निवेदयेत् ॥ तृणवेष्टमनि वै
सूर्यवासुदेवसमन्वितम् ॥ १३ ॥ घटे गणेशं वरदं वरं कृत्वा समुत्सृजेत् ॥ ऐशान्यां दापयेद्भूपं ध्वजां दिक्षु प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ मंडपोपरि
कलशं संस्थाप्य मन्त्रमुच्चेत् ॥ प्रपायां वरुणः पूज्या विश्वकर्मा प्रयत्नतः ॥ १५ ॥ पृथिवीं च गणेशं च पूजयित्वा हुते द्धटम् ॥ सर्ववज्रमिदं
वाक्यं च्वजमात्रं विधीयते ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणि तृतीयभागेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥ चतु

ईस्तं महायूपं हस्तषोडशानिर्मितम् ॥ वक्ष्ये तंच प्रतिष्ठां च रात्रौ रात्रिं क्रयजेत् ॥ १ ॥ वरुणं सितकुंभे च प्रपाकूपस्य पश्चिमे ॥ गायत्र्या स्नाप
 येत् पूर्वमापो हिष्ठेति वै क्रमात् ॥ २ ॥ गंधद्रोरेति गन्धं च अंशुना चेति तैलकम् ॥ मनोव्रादितु कुसुमं घूरसोति च धूपकम् ॥ ३ ॥ कयानेति देदे
 द्रस्त्रे नैवेद्यं दीपचन्दनम् ॥ आदौ श्राद्धं न कर्तव्यं प्रतिष्ठाति विधीयते ॥ ४ ॥ दंपतीभोजनं कुर्याद्रयै देकब्राह्मणम् ॥ मंडपे चाष्टहस्ते च कलशे तत्र
 विन्यसेत् ॥ ५ ॥ पूजयेद्भरुणं देवं नारायणसमन्वितम् ॥ शिवं च पृथिवीं चैव स्वैस्वैर्मन्त्रैर्यथा क्रमात् ॥ ६ ॥ ततः कुशं डिं क्रां कृत्वा स्थाली
 पाकविधानतः ॥ वरुणं च समभ्यर्च्य जुहुयादाहुतीं देश ॥ ७ ॥ अन्येषां च क्षुवैणैव दद्यादेकहातैर्लोकमात् ॥ वरुणस्योक्तवरुणं तत्स्वायामिततः
 परम् ॥ ८ ॥ वरुणस्योक्तं भनमसीति च आभ्यां देवा तथैव च ॥ येनापावकचक्षसापंचमसमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ रात्रस्य यूपमित्यादिपरंच द
 शमस्तकम् ॥ ततः स्विष्टकृतं कृत्वा सप्तजिह्वां चरुनयेत् ॥ १० ॥ इह वेत्यादिकं पंचततः पंचाहुतिं हुनेत् ॥ शंभवे च पृथिव्यै च महाराजाय च क्रमा
 त् ॥ ११ ॥ चरुपाकेति नैवेद्यं बालैश्चैवागुरुद्वन्द्वम् ॥ शंकराय च रुद्राय शर्वाय पशुपतये इति च ॥ उग्राय असनायेति भवाय तदन्नं तम् ॥ १२ ॥
 महादेवाय च पुनरीशानायेति चक्रमात् ॥ चरुपाकेति नैवेद्यं बालैश्चैवागुरुद्वन्द्वम् ॥ १३ ॥ वाक्यपूर्वमुजे तोयं तत्र वाक्करणं शृणु ॥ १४ ॥ ॐ
 अद्येत्यादि ब्राह्मणादिसर्वस्त्वेभ्यः अमुकगोत्रस्य मत्पितुरमुके देवशर्मणः स्मृतिश्रुत्याद्युक्तं कूपप्रतिष्ठाजन्यफलप्राप्तये इमं कूपमुज्जितं साच्छा
 दितं वरुणदेवतममुकसगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्महमुत्सृजे ॥ १५ ॥ दक्षिणां विधिवद् दद्याद्वा द्वांच दद्यात्पयस्विनीम् ॥ १६ ॥ मंडपे शु
 द्रकूपे च प्रतिष्ठां शृणु तद्विजाः ॥ गणे शंवरुणं कुंभे विधिवत् पूजयेत्सुधीः ॥ १७ ॥ वेष्टयेद्भक्तसूत्रैश्च इद्यादूषं समुत्सृजेत् ॥ दक्षिणां विधिवद् दद्या
 द्विप्राप्तं पूजयेत्ततः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ सूत उवाच ॥ पुष्पां रासप्रतिष्ठां तु व
 क्ष्ये शृण्वंतु वैद्विजाः ॥ मध्येर्वोदं त्रिहस्तां च कृत्वा संस्थापयेद्दण्डम् ॥ १ ॥ अधिवासस्य पूर्वैर्दुयथा वा द्विप्रभोजनम् ॥ कृत्वा च टेगणे शं च सूर्यसा
 मं हुताशनम् ॥ २ ॥ नारायणं स्थंडिले च जुहुयान्मधुपायसम् ॥ विधिवद् यूपमारोप्य गोघ्नमानसे च येद्गुरौ ॥ ३ ॥ वेष्टयेद्भक्तसूत्रैश्च इद्या चेति दक्षिणाम् ॥
 एतद्द्वाराजलैर्नैव यवाग्रं सगुण्डं पयः ॥ ४ ॥ ऐशान्यां यूपमारोप्य विधिवद्विजसत्तमाः ॥ कर्णवैधंसमारोप्य स्नापयेत्कुशवारिणा ॥ ५ ॥

धान्ययवचणोधूमदद्याद्विप्रायदक्षिणम् ॥ अतधारजलैववेष्टयेत्परितोद्विजाः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ ज्येष्ठा षष्ठे तुलस्याश्रुतिष्ठा विधिवच्चरेत् ॥ यजमानः शुद्धदिनेष्कादश्यामथापि वा ॥ १ ॥
 ततो रात्रौ घटं स्थाप्य पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ नारायणं शिवं सोमं ब्रह्माणं चैन्द्रमेव च ॥ २ ॥ गायत्र्या स्नापनं कुशतैश्चैर्मन्त्रैरपि ॥ कयनेति च
 गंधेन अश्रुनेति च तैलकम् ॥ ३ ॥ त्वगंधवैति च पुनः पुष्पमंडलेनेति च ॥ मानस्तोकेति कुसुमं श्रीश्वतेति च चंदनम् ॥ ४ ॥ वैश्वदेवी
 ति च पुनर्मन्त्रेणानेन चंदनम् ॥ दूर्वा मन्त्रेण दूर्वाश्च रूपेणैति च दर्पणम् ॥ ५ ॥ फलमन्त्रेण च फलं समेधेति च अंजनम् ॥ सकुशं पीतसूत्राद्यैर्वेष्टये
 त्क्षीरधारया ॥ ६ ॥ अतधारजलैव वेष्टयेत्स्वगृहं वजेत् ॥ वस्त्रेण वृत्य विधिवद्बुधः कलेवटं न्यसेत् ॥ ७ ॥ सप्तपंचत्रिभिर्वर्धत द्विष्णो
 रिति वैक्रवा ॥ स्नापयेदशसाध्वीभिः कृतमंगलपूर्वकम् ॥ ८ ॥ ततः श्राद्धं समाख्यैव मातृपूजापुरःसरम् ॥ आचार्यवरयेत्पूवं गंधाद्यैः कुसुमैरपि
 ॥ ९ ॥ आचार्यैष्वहोतास्याद्ब्रह्माणं च सवस्यकम् ॥ मंडपे दशहस्तेऽपि वर्तुले स्थडिलेषु च ॥ १० ॥ सहस्रमंडलं कुर्यात्तत्र नारायणं वजेत् ॥
 ग्रहाल्लोकेश्वरान् मध्ये आदित्यांश्च मरुद्गणान् ॥ ११ ॥ रुद्रादंश्वसुहृदश्च कलशे परितश्च समचयेत् ॥ ततः कुशं डिं कां कृत्वा होमं तिलयवेन तु ॥ १२ ॥
 अष्टोत्तरशतं कुर्यादन्येषां शक्तिं तु हुनेत् ॥ नारायणं सुहृदश्च दद्यादुत्सृज्य सत्तमाः ॥ १३ ॥ मध्यपूषं सुहृदश्च चरुपाकं वलिदेदत् ॥
 कदलं दिक्षु संन्यस्य ध्वजान् दिक्षु प्ररोपयेत् ॥ १४ ॥ दक्षिणां कांचनं दद्यात्तिलं धान्यं संपुष्पकम् ॥ धेतुं पयस्विनीं दद्यादष्टेष्टे त्क्षीरधारया ॥ १५ ॥
 जयंत्याः सोमं वृक्षस्य तथा सोमवटस्य च ॥ पनसस्य कंदं वस्य निवस्य द्विजसत्तमाः ॥ १६ ॥ पाटलाकनकस्यैव वशां लमर्लीनि बुकस्य च ॥
 विंवाशोकवटस्यैव प्रतिष्ठा निवकारयेत् ॥ १७ ॥ भद्रकस्य शर्मिकोणचंडातकवकस्य च ॥ खदिरस्यैव कर्तव्यं कर्णवर्धनकारयेत् ॥ १८ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ सूत उवाच ॥ वृक्षादीनां प्रतिष्ठां च उत समसूतमचरेत् ॥ मध्यम
 ध्ये कानिष्ठा तु कानिष्ठपरि कीर्तितम् ॥ १ ॥ वर्तुलं मंडलं कुर्यात्तु शीर्षेतिथान्त्यके ॥ मध्ये वा वेदिकां कुर्यात्तन्मध्ये कुंडं मंडलम् ॥
 ॥ २ ॥ पूर्वैर्धूरात्रिसमये घटं संस्थाप्य पूजयेत् ॥ शेषं संपूज्या विधिवत्पृथिवीं च शिवं तथा ॥ ३ ॥ गंधतोयेन गायत्र्या सेतुं संपूज्य मोक्षयेत् ॥

कथानेतिचमंत्रेण आप्यायस्वेतिवैरुचा ॥ ४ ॥ दद्याद्दन्वादि रुश्रीश्चनेलक्ष्मीतिचर्चनम् ॥ दूर्ध्वमंत्रेण दूर्ध्वार्थं रुलक्ष्मेत्रेण वैरुलम् ॥ ५ ॥
 शत्रोर्देवीतिमन्त्रेण दद्यात्कुशपवित्रकम् ॥ सुरासुरेतिमंत्रेण प्रदद्याद्ब्रह्मगुणम् ॥ ६ ॥ अजनाल रुं रुद्रार्पणमनोव्राड्भित्तिसंपठम् ॥ कुर्या
 च्छ्राद्धं परादिनेवसुधारापुरःसरम् ॥ ७ ॥ वरयेद्यथाचार्य्ये होतारं वरश्चरेत् ॥ पात्रद्वयविधातव्यं स इत्याचार्य्यमेव च ॥ ८ ॥ सेतुयागेविधात
 व्यंतथाप्याचालेपि च ॥ सहस्रहोमैर्वैकं तु विवाहे ब्रह्म कृत्विजौ ॥ ९ ॥ यजेदं कृते मौलियागार्थं यागमण्डपम् ॥ वेदिमावाहयेत्पूर्व
 मंडपं प्रातिपूजयेत् ॥ १० ॥ विघ्नग्रहौल्लोकपालान्सर्वसिद्धिप्रदायकान् ॥ स्थंडिले सर्वतोभद्रेशेषं विष्णुं प्रदर्शयेत् ॥ ११ ॥ तत्रैव तु व
 राहाख्यं प्रतीतमृत्विजोत्तमम् ॥ स्थालीपाकेन तु हुया दद्याद्विशतिं कत्रयम् ॥ १२ ॥ आज्येन तु वराहस्य होमं च कर्माहितम् ॥ तत
 स्तिलयैर्वैवैष्णवैकैकामाहुतिं कृमात् ॥ १३ ॥ बलिं दद्यात्पृथग्रूपं शेषयेद्विधिपूर्वकम् ॥ पिष्टकां त्रंघृतान् च विस्तेरेवागुडौदनम् ॥ १४ ॥
 माषभक्तुलोकाय पृथिव्यै परमान्नकम् ॥ वाक्यपूर्वमुज्ज्वेलो वाक्यप्रकरणं शृणु ॥ १५ ॥ अथेत्यादि एकविंशतिकुलस्य विंशिष्टस्व
 र्गप्राप्तये इमं सेतुं संक्रमसेतं विष्णुदैवतं सुपूजितं विधिबद्धमुदेवस्य प्रीतये अहमुत्सृजे ॥ १६ ॥ बद्धाञ्जलेः पठेन्मन्त्रं कुर्याच्च विधिवत्
 तः ॥ १७ ॥ पिच्छलेयतितानां च उद्गातेनाङ्गभङ्गतः ॥ प्रतिष्ठिते धर्मे सेतौ धर्मो मे स्यान्न पातकम् ॥ १८ ॥ सेतोरस्य प्रबंधस्य श्रद्ध
 या परयायुतः ॥ ये चात्र प्राणिनः सन्ति सर्वे पाप प्राणधारक ॥ १९ ॥ वेदागमेन यत्पुण्यं कथितं सेतुबंधने ॥ तत्पुण्यं तु मया देवपाथे
 बहिसमर्पितम् ॥ २० ॥ यूपं दद्यादिति मन्त्रेण अन्ते चापितथा ध्वजान् ॥ विधिवद्दक्षिणां दद्यात्कुलानि नवपञ्चवा ॥ २१ ॥ पूर्णादत्वा स वित्रे द्य
 दत्वा च स्वग्रहं व्रजेत् ॥ अनातपे क्षुद्रसेतोः प्रतिष्ठां विधिवच्चरेत् ॥ २२ ॥ पूर्वचर्चितां संप्रभातो वप्रभोजनम् ॥ सेतुमध्यं ततो गत्वा गन्धादो
 न्विधिवच्चरेत् ॥ २३ ॥ विष्णुं शिवं हुतांश्च एककुंडे समर्चयेत् ॥ वास्तोष्पतिं यजेत्तत्र होमं तिलयवेन तु ॥ २४ ॥ कुर्यादैकैकं शोविप्रा
 अष्टाविंशतिं संख्यया ॥ उत्सृज्य दापयेद्ब्रूषं ध्वजवर्ज्यं हिसत्तमाः ॥ २५ ॥ ज्ञातिभिः सह मुञ्जीत कृतकृत्यो भिधीयते ॥ २६ ॥ इति श्रीम
 विष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभाषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॐ ॥ सुत उवाच ॥ तत्र दण्डे च विघ्ने द्वाश्चतुरश्वे स मंततः ॥ षष्टि

हस्तमितांभूमितस्यपूर्णमनोरमम् ॥ १ ॥ प्रचारार्थगवांचैवयोदद्यात्सुसमाहितः ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिरुद्रलोकेमहीयते ॥ २ ॥ तदर्धचत
 दर्धचतदर्धवाससुत्सृजेत् ॥ योदद्यात्केवलांभूमिकन्यांदासीतथावृषम् ॥ ३ ॥ अलंकारविनाधेनुफलस्यार्धप्रकीर्तितम् ॥ अमंडपेक्षुभेस्था
 नेशकैरादिविवर्जितम् ॥ ४ ॥ द्विहस्तवेदिकामध्यप्रकुर्यात्सेतुमंडपम् ॥ तत्रसंपूजयेद्ब्रह्माणं चक्षुषीति ॥ ५ ॥ गणेशं त्रैलोक्यं
 शेषं चैव दिगिधरान् ॥ पञ्चोपचारैर्विधिवत्पूजयेत्त्यासादिना ॥ ६ ॥ स्थालीपाकेन जुह्यादन्तैर्वैविप्रमोजनम् ॥ अत्रयागे श्राद्धवर्जपूवेषु
 रधिवासयेत् ॥ ७ ॥ त्र्यम्बकैर्नवमन्त्रेण भूमिं स्थाप्य पूजयेत् ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रेण गन्धतैलं सवदनम् ॥ ८ ॥ प्रदद्यादसुनोति तेषु न
 स्तुनैव स्थापयेत् ॥ पञ्चगव्येन च पुनः श्रीश्वेतोति च पुष्पकम् ॥ ९ ॥ एवं पूज्य च तथा अधिगृह्णाति मन्त्रकम् ॥ गन्धद्वारेति गन्धेन अंजुना
 नेति तैलकम् ॥ १० ॥ सुरासुरेति कुसुमं दूर्वा मन्त्रेण दूर्वया ॥ प्रभाते पूजयेद्देवा ब्रह्मा इन्द्र इत्यहोमयेत् ॥ ११ ॥ स्थालीपाकेन
 विधिना अन्येषां पूर्ववच्चरेत् ॥ उत्सृज्यारोपयेच्छूपं स्थिरो भवेति वैक्रुचा ॥ १२ ॥ तंत्रेण भूमिं तं कुर्यात्सफलं च त्रिहस्तकम् ॥ हस्ते
 कं प्रापयेन्मध्यक्षेत्रे चैव विशेषतः ॥ १३ ॥ स्थापयेत्तत्र मन्त्रेण पञ्चगव्येन यन्ततः ॥ मधुवातेति मधुना आप्यायस्वेति वैदधि ॥ १४ ॥
 तद्विष्णोरिति मन्त्रेण वटतोयैरन्तरम् ॥ पृथिवीं च वराहं च कूर्ममाधवशक्तिं काच ॥ १५ ॥ वास्तोष्पांतं च विष्णुं च पूजयेत्संपूजयेत्क्रमात् ॥
 दद्यादर्थं च विवेरोतैर्होमं विवर्जयेत् ॥ १६ ॥ अर्घ्यपात्रे च दुष्टे बहस्तेनोत्सृज्य सत्तमाः ॥ १७ ॥ अथेत्यादि गोब्राह्मण सर्वसत्त्वभ्यः
 पर्यटनार्थाय इमांभूमिं च सुपूजितां विष्णुदेवतां गोप्रचाररूपिणीं स्मृतिश्रुत्याद्युक्तफलप्राप्तयेऽहमुत्तृजे ॥ १८ ॥ शिवलोके
 स्थिता गावः सर्वदेवैः सुपूजिताः ॥ एवं निवेदयेद्दिप्रागे प्रचारं समाहितः ॥ १९ ॥ समुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके महीयते ॥ यत्वं
 तितृणगुल्मानि संतिष्ठे मां शुभानि च ॥ १९ ॥ तावद्बर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे तृतीयभागे
 प्रचारविधौ सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ६३ ॥ सूत उवाच ॥ कलौ चैकाहसाध्येन प्रतिष्ठा मलपवित्तवान् ॥ सद्यो धिवा समाज्येन प्रकुर्यात्

तान्त्रिकोत्तमः ॥ १ ॥ उत्तरतुंगतहसैअतीतेचोत्तरायणे ॥ शरत्कालेव्यतीतितुवसंतेयज्ञमारभेत् ॥ २ ॥ नारायणादिमूर्तीनांद्वात्रिशद्वेदे
 वतु ॥ प्रतिष्ठांप्रतिमानांचगजास्यादींश्चसत्तमाः ॥ ३ ॥ नित्यनिर्वृत्यमतिमान्कुर्यादभ्युदयंततः ॥ विप्रान्संभोजयेद्वाथततोयागगृहं व्रजेत् ॥ ४ ॥
 गणेशग्रहदिवपालान्प्रतिकुंभेषुपूजयेत् ॥ स्थंडिलेपूजयेद्विष्णुपरिवारगणंयजेत् ॥ ५ ॥ स्नापयेत्प्रथमं देवंतथैः पञ्चविधैरपि ॥ पञ्चामृतैः
 पञ्चगव्यैः पंचमृतिपण्डकैरपि ॥ ६ ॥ तिलतैलैश्चस्नेहैश्चकषायैरपिसत्तमाः ॥ पञ्चपुष्पैर्दकैर्वार्धत्रिपैरपिसत्तमाः ॥ ७ ॥ तुलसीकुसुमापुष्पपत्राण्या
 हुस्त्रिपत्रकम् ॥ पञ्चकम्रशर्मापञ्चकरवीरंचपंचकम् ॥ ८ ॥ मृत्तिकाकरिदंतस्यतथाश्चखुरमृत्तिका ॥ गोमूत्रं गोमयं शरंदधिसर्पिस्तु पंचमम् ॥ ९ ॥
 कुर्यात्प्राणप्रतिष्ठांचहोमंकुर्याद्यथाविधि ॥ दक्षिणांविधिवद्वात्पूर्णांतुतदनंतरम् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृती
 यभागेष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ४ ॥ सुतउवाच ॥ अतः परंतुविप्रेन्द्राः काल्यादीनांतैवचा ॥ अधिवास्यचपूर्वेष्टुः श्राद्धमभ्युदयात्मकम् ॥
 ॥ १ ॥ प्रथमेजलजैः स्नानंपञ्चगव्यैरनंतरम् ॥ पूर्ववच्चविधानेनकुंभेदुर्गासमर्चयेत् ॥ २ ॥ पञ्चामृतैः पञ्चगव्यैः करिषु श्रुतधारया ॥ श्रीविल्वेपूजये
 देवीं दद्यात्प्राणमनंतरम् ॥ ३ ॥ विल्वपत्रैः फलैर्वापि दद्याच्चापिशताहुतीः ॥ एकैकशस्तु अन्येषां दद्यात्काञ्चनदक्षिणाम् ॥ ४ ॥ प्रातेमांकालिकाया
 श्रुतारायाश्चपृथक्पृथक् ॥ ग्राह्यविनाचयेद्विप्राः पञ्चपञ्चशतैरपि ॥ ५ ॥ भोजयेत्स्नापयेद्देवांगंधतोर्यौदनत्रयम् ॥ ताम्रकुंभेऽर्चयेद्देवात्रिदि
 नंप्रातरेवहि ॥ ६ ॥ समीरणंततो दद्यात्पेटिकायां निवेशयेत् ॥ ततोपि गन्धतोर्यैश्च स्नापयेत्कन्यकादिभिः ॥ ७ ॥ ततैवैचाष्टमदिने रात्रावापि प्रपूज
 येत् ॥ पशुदानं प्रकर्तव्यमशिकार्यंचपायसैः ॥ ८ ॥ शिवलिङ्गप्रतिष्ठांचवक्ष्ये तंत्रमतं तथा ॥ त्रिविप्रं भोजयेद्विप्राः अधिवास्यं विशेषतः ॥ ९ ॥ नि
 त्यंसमाप्यच पुनः कुर्यादभ्युदयंततः ॥ आचार्यैर्वस्येन्प्रातः स्नापयेत्पूर्ववर्त्मना ॥ १० ॥ परिवारजैः साद्धमर्चयेत्तदनंतरम् ॥ दद्यात्समी
 रणंपञ्चादशिकार्यसमाचरेत् ॥ ११ ॥ तिलहेममयीं गंधदद्याद्वाह्वांचविधानतः ॥ ननामनचगोत्रंचहोमकर्मणि सर्वदा ॥ १२ ॥ पूर्णं भार्यावि
 शेषेणान्येषांचकथंचन ॥ होमांतैवसुधारांचकुंभेदत्वाविधानतः ॥ १३ ॥ त्रिहस्तचरकायंचहस्तैकंचतुर्हस्तके ॥ शालग्रामशि
 लायाश्च प्रतिष्ठांविधिवच्चरेत् ॥ १४ ॥ सर्वोधिवासयेद्वंद्यादश्यां स्नापयेदथ ॥ रत्नतोर्यैः परिमलैस्त्रिगंधैः पंचपल्लवैः ॥ १५ ॥ कुंभे प्र

जापतीं स्थाप्य श्वेतोत्तमं वनाभके ॥ नवदुर्गांस्तमर्गेण पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ १६ ॥ चक्रस्वरूपतो ज्ञेयं प्रदद्याच्च समरिणम् ॥ आनीय ताम्र
भण्डिचक्रिकालं प्रातिपूजयेत् ॥ १७ ॥ पायसान्नैरुत्पलैर्वापकजैर्वापि होमयेत् ॥ सकाञ्चनं वस्त्रयुग्मं प्रदद्याद्भूसिद्धिं दक्षिणम् ॥ १८ ॥ श्रीसूर्य
स्य गणेशस्य विरिञ्चेश्चापि सत्तमाः ॥ वटवृक्षाति कंठवास्थापयेद्गुरुणततः ॥ १९ ॥ रक्ताब्जपूरयेत्सूर्यपरिवारसमन्वितम् ॥ अष्टा
विंशतिभिर्देवाद्वात्प्राणमनंतरम् ॥ २० ॥ एकाहमथ वाकाशे गुतं कृत्वा दिनत्रयम् ॥ त्र्यहो देवपुनः पूजापुनर्होमं समाचरेत् ॥ २१ ॥
पुनश्च भोजयेद्दिन्द्रात्काञ्चनदक्षिणम् ॥ वाराही त्रिपुरायाश्च नारिकेलं कैरापि ॥ २२ ॥ स्नापयेद्वा विधेनेन सिन्दूरद्वैः समचयेत् ॥
दद्यात्समीरणं पश्चात्पुनः पूजां च होमयेत् ॥ २३ ॥ पशुज्ञानं च कर्तव्यं षणमासैः पञ्चमोदकैः ॥ कुमारभोजयेद्वा त्रैदद्यात्काञ्चनदक्षिणम् ॥
॥ २४ ॥ प्रतिमां भुवनेशं चिमहामायाम्बिकां पितृकामां च ततो देवीं इन्द्राक्षीं चापराजिता ॥ २५ ॥ पूर्वद्वारा त्रिसमये पितृकाष्टौ निवेदये
त् ॥ अष्टौ निर्माणयेत्पश्चाद्दलित्वाष्टौ विधानवित् ॥ २६ ॥ परिवारगणैः सार्द्धं पूजयेत्प्रयतः सुधीः ॥ समीरणं ततो दद्याच्छिवसूर्ययजे
त्पुनः ॥ २७ ॥ पायसान्नैश्च जुहुयाच्चिदिनां लिपिपूजनम् ॥ कुमारपूजनं कुर्यादग्निकार्यादिनत्रयम् ॥ २८ ॥ पशुदानं च कर्तव्यं विभवे
सति सत्तमाः ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यान्महोत्सवपुरःसरम् ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभाग एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
॥ सूत उवाच ॥ ॥ दुर्निमित्तान्यथो वक्ष्ये शृण्वंतु मुनि सत्तमाः ॥ यस्य ग्रहदोषाः स्युस्तपसां शांतिं यथा क्रमात् ॥ १ ॥ दिव्यतरिक्षे भौ
मे च ते वज्रिपरि कीर्तितम् ॥ ग्रहक्षौद्रैः कृतां दिव्यमान्तरिक्षं निबोधमे ॥ २ ॥ उल्काहितो दिशोऽहः परिवेशस्तथैव च ॥ जलाशया
न विवृत्तं भौमं तदपि कीर्तितम् ॥ ३ ॥ भौमं चाल्पफलं ज्ञेयं दिव्यां तरिक्षमेव च ॥ सप्ताहमफलं दद्याद्देवापि च तत्क्षणात् ॥ ४ ॥ देवानां ह
सनं चैव कल्कनं रुधिरस्रवः ॥ अकस्माद्भ्यस्तं तत्र त्रिनिर्घातनिर्दयः ॥ ५ ॥ सर्पाद्वारोहणं चैव देवं तदपि कीर्तितम् ॥ ततो मेवात्सु तपत्राय
द्विष्टः शिलातले ॥ ६ ॥ सप्ताहाभ्यन्तरे जविमुत्पन्नं निष्फलं भवेत् ॥ एकराशिस्थिताः पापाः शनिभौमा दिवाकराः ॥ ७ ॥ पृथ्वीधूमाकु
ला तत्र रुदंति बहवो जनाः ॥ अभिचारगते जविशेनौ च तत्र नागते ॥ ८ ॥ तत्र पश्यति राजेन्द्र यो धराधारिष्यति ॥ सूर्यमपश्यत द्रुदं दिग्दा

हश्चतैवच ॥ ९ ॥ दर्शनं धूमकेतोश्च नक्षत्रे धूमदर्शने ॥ भूकंप एवमासेच एकमासे तथा दिने ॥ १० ॥ राज्ञो जन्मदिने वाथ शक्रचापदिनां
 तरे ॥ दर्शनं खरवातं च ग्रहपुङ्गवस्य दर्शनम् ॥ ११ ॥ मासत्रये तु ग्रहणमुल्कापातप्रपातनम् ॥ आकाशेष्यथ भूमौ च तत्र मंडूकमेवच ॥ १२ ॥
 हरिद्रावृषिपाषाणोसिंहविल्वाम्बुजातिर्यादि ॥ दर्शनं राष्ट्रदुर्भिक्षमकरं नृपातिक्षयः ॥ १३ ॥ चैत्रे कुम्भेन दीर्घोदशने विप्लवो भवेत् ॥ अर्कस्या
 द्रुतमेतद्विद्युद्युक्तं श्रपयेच्चरुम् ॥ १४ ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण अथवा कर्कणयन्ततः ॥ प्रासादतोरणं तत्र द्वारं प्राकरं वेष्टमच ॥ १५ ॥ धान्यसारं
 गवांसारं कूपं कुम्भं प्रदर्शनम् ॥ आदित्यस्याद्रुतं विद्यात्कलशं जुहुयात्ततः ॥ १६ ॥ सहस्रं जुहुयाद्वाथ ततः शान्तिं भवेद्द्रुमम् ॥ विष्णुताः पक्षिणश्चै
 व पाण्डुकपोतकास्ततः ॥ १७ ॥ श्वेतोलूको बृहच्चैव द्रोणकाकश्च कौकिलः ॥ क्रौंचश्च वर्धनी चैव निपतंति गृहे यदि ॥ १८ ॥ गृहे तस्य
 महोत्पातो भविष्यति संशयः ॥ स्थूलभङ्गग्रहणं प्ररोहणमथापिवा ॥ १९ ॥ हाराः कटकटार्ये ते जातस्य दंतं संभवः ॥ हस्तो देवतानां च
 गात्रं स्वेदश्च जायते ॥ २० ॥ सर्पमंडूकप्रसवः कुम्भं नापि क्वचिद्रवेत् ॥ निमित्तान्येव मार्दीनि जायंते यस्य वेष्टमनि ॥ २१ ॥ षड्भिर्मासैश्च मि
 यते गृहिणी च शुभाचया ॥ अशनिः पतते यत्र गृहे वज्रं च पादपे ॥ २२ ॥ शुक्लावन्दिस्फुलिङ्गाश्च तस्य विद्धि महद्भयम् ॥ खर्जूर उदरावर्तनको
 च गरलेपिच ॥ २३ ॥ फलिवृक्षेति न्दुके च यत्र निर्जायते क्वचित् ॥ उद्याने देवगेहे च स्वगृहे चैत्यवृक्षके ॥ २४ ॥ कुर्यादादित्यवारेण अयुतं
 तिलपायसम् ॥ ततः शान्तिं भवेदाशु धेनुं दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ २५ ॥ पायसं तिलमुद्गाच पुष्पं वा ता लवृत्तकम् ॥ इक्षुमोदकपिण्याकाञ्जुहुया
 द्रविमुद्दिशन् ॥ २६ ॥ सिंहासनं रथं छत्रं ध्वजं चामरभूषितम् ॥ अकस्माद्दृश्यते यत्र राज्ञो वा न्यत्र कुत्रचित् ॥ २७ ॥ न दयति च सत्यस्यो ज्वलनं स्त्री
 पुरुषयोः ॥ आगमस्य च दृष्ट्वैव भंगः कटकटायनम् ॥ २८ ॥ उपरिष्ठे भवेद्यस्य महोत्पातो भवेदयम् ॥ चलत्वं चाधरस्यापि तथा कटकटायनम्
 ॥ २९ ॥ रुदितं कौकिलस्यापि उलूकोऽप्यशु भवेद्वत् ॥ राजमात्यविनाशाय मर्हति तत्सुतोऽपिवा ॥ ३० ॥ हस्तिनो मद्रुक्ताश्च भ्रियंते नात्र सं
 शयः ॥ ताडिप्रागादयो यत्र भौस्यातां प्रमादतः ॥ ३१ ॥ गेहीतत्र विनश्येत सदारः पुत्रसंयुतः ॥ बद्धपुष्पेयदापुष्पं पुष्पं वा यदि दृश्यते ॥ ३२ ॥
 अक्षतादर्शनात् तत्र सोमस्याद्रुतदर्शनम् ॥ दधिमधुघृतं चैव जुहुयादयुतं द्विजः ॥ ३३ ॥ पालाशो सोममुद्दिश्य सोमस्य च भवेदिने ॥ इमं देवा इति मं

त्रेणसोमायश्रपयेच्चरुम् ॥ ३४ ॥ उत्पतन्तिगृहेयस्यथवामापाश्चपुष्कलाः ॥ दधिशीराज्यपाकेपुरुधिरहृश्यतेयदि ॥ ३५ ॥ अकस्मा
 द्ब्रह्महस्तुअनग्रिज्वलनंयथा ॥ मेघहीनाभवेद्ब्रह्मस्योद्गमनंतथा ॥ ३६ ॥ व्याधिहीनाविनश्यतिनिखिलाःपशुमानुषाः ॥ एवंसर्वो
 णिभूतानिभवन्त्यकारकेध्रुवम् ॥ ३७ ॥ राजामान्यविनाशायगेहेहीविनिश्यति ॥ प्राणनाशायविप्रायाहुत्याचप्रभवंतिहि ॥ ३८ ॥ दृष्ट्वा
 वाभद्रमन्युग्रंजुहुयादयुतंक्रमात्॥दधिमधुघृतैरुक्तंक्षारोदुबरेपिच ॥ ३९ ॥अग्निमृद्धैर्तिमंत्रेणश्रपितंलोहितंचरुम्॥त्रिविप्रान्भोजयेद्वाहृक्षि
 णंलोहितंततः ॥ ४० ॥ स्वर्णमंगारमुद्दिश्यततःशान्तिप्रजायते ॥ पुष्पंवापातयेद्यत्रफलंवापितैवच॥४१॥दध्यन्नंचघृतैर्मिश्रैरप्यहिरण्य
 मेवचाहस्यश्वमहिषागावोदारापत्यधनानिच ॥४२॥ तुष्टेनांगारकेणैवसर्वमतत्प्रदीयताम् ॥ अंगारकेणमंत्रेणस्वादिरंचाक्षतैर्युतम् ॥४३ ॥
 दक्षिणांचयथाशक्तिदद्याद्विप्रायवापुनः ॥ लोहितंचबलिंदद्यात्ततःसंपद्यतेशुभम् ॥ ४४ ॥ धावंतिचोर्ध्वपुच्छाश्चगृहेगावःस्वयंयदि ॥
 आरोहांतिगृहंविप्राःसारमेयाश्चसूकराः ॥ ४५ ॥ गृहेयस्यभवंत्येतत्स्यभार्याविनिश्यति ॥ सर्वेषांवाभवेन्मृत्युर्वध्यागावःप्रजायते ॥ ४६ ॥
 मिथ्यावादेनगेहीचराज्ञावादश्चतिष्ठति ॥ अपवादोगृहेगावोर्नर्दयतिहसंतिच ॥ ४७ ॥ धरणीहननंयत्रद्रयोरारुस्कंदनंतथा ॥ निमित्तान्येव
 मादीनिगोश्वजातानिस्तमाः ॥ ४८ ॥ यस्यगेहेभवंत्येतन्नाशस्तस्यभवेद्भुवम् ॥ मंडूकसर्पकृष्णं डाःप्रवसंतिथथास्त्रियः ॥ ४९ ॥ अक
 स्माद्यदिचैतानिबुधस्योत्पातलक्षणम् ॥ शान्तिं तत्रप्रवक्ष्यामियथासंपद्यतेध्रुवम् ॥ ५० ॥ दधिमधुघृताक्तंचअपामार्गितथापुनः ॥ अयुतं
 बुधवारंचजुहुयाच्छूद्रयापुनः ॥ ५१ ॥ अंवकेतिकमंत्रेणबुधंचश्रपयेच्चरुम् ॥ सुवर्णबुधमुद्दिश्यगांचदद्यात्पयास्विनीम् ॥ ५२ ॥ सुवर्ण
 पुष्पवृष्टिंचसुफलंचाक्षतंतथा ॥ गृहेमांगणकेयस्यनिपतंतिकदाचन ॥ ५३ ॥ अलंकारजलंवापिसर्वाभरणभूषितम् ॥ गृहमध्येतुयःप
 ड्येत्शीणमंतर्हितंस्त्रियम् ॥ ५४ ॥ अकस्मान्मालतीपुष्पंजातंस्त्यात्तस्यवागृहम् ॥ सोमायनचसंतुष्टःसर्वमेतत्प्रदृश्यते ॥५५॥ धनंधान्यं
 तथापुत्रमैर्धयंचवरास्त्रियः ॥ समृत्याश्चमाहिष्यश्चभविष्यतिनसंशयः ॥ ५६ ॥ श्रीश्वेतैतिकमंत्रेणअपामार्गितथाबुधः ॥ सहस्रंभुधवारंच
 जुहुयाद्घृतंसंयुतम् ॥ ५७ ॥ पयास्विनीं तथागांचवासेयुगसगन्वितम् ॥ द्विजयश्चद्रयादद्यात्ततःसंपद्यतेशुभम् ॥ ५८ ॥ रक्तस्त्रावोभवे

ध्वजतत्रहृत्विक्प्रसूयते ॥ सिंहव्याघ्रगवादीनां धनहानि विपत्करः ॥ ५९ ॥ एकोवृषस्त्रयोगावः सप्ताष्टनवदंतिनः ॥ संवत्सरेण तस्यैका
 प्रसूतिर्विहिता पुनः ॥ ६० ॥ पुनः पुनः व्रतं चाशु अकाले मैथुनं तथा ॥ गावो यत्र प्रसूयंते यमौ दोषकरा विभौ ॥ ६१ ॥ भुञ्जीकृता निधान्या
 निव्रीहयो यवतुलाः ॥ ग्राविमार्जारं मंडूकं स्फूणा भंगे च प्राङ्गणे ॥ ६२ ॥ विकिरंति नखैर्भूमिं प्रोहंति ग्रहं तथा ॥ गृह्यस्य प्रजायंते तस्य
 मृत्युर्न संशयः ॥ ६३ ॥ षण्मासाभ्यन्तरे यत्र शमशानं यास्यति ध्रुवम् ॥ कलहं ज्ञातिवैरं च व्याधिपीडा भविष्यति ॥ ६४ ॥ विप्रवृद्धिर्भिन्न
 नागइष्टेष्वनिष्टदर्शनम् ॥ भार्या पुत्रविनाशश्च भवेद्देषु विनिश्चितम् ॥ ६५ ॥ क्रियावंतं यदा कुर्वन्कुर्वीत गृध्रविल्वके ॥ यदाराज्ञा विभ्रमं च तथा
 चैव गृहं तथा ॥ ६६ ॥ अमात्यवर्गाश्च पुरोराज्ञां राज्यपराङ्मुखाः ॥ बृहस्पतिं समुद्दिश्य गां च दद्यात्पयस्विनीम् ॥ ६७ ॥ वारिमंडे च कूपे च
 वाप्यां च मधुकाजिके ॥ क्षीरं दधि घृतं चैव जातं यादि भविष्यति ॥ ६८ ॥ अकस्मात्तत्र वृक्षं च फलेन सह संयुतम् ॥ गृहमध्ये प्रजायेत ततः संप
 द्यते शुभम् ॥ ६९ ॥ बृहस्पतेस्तु तुष्टस्य सर्वमेतन्निदर्शनम् ॥ गौरो बृहस्पतेः श्वैव प्रकुर्यात्प्रायदक्षिणाम् ॥ ७० ॥ अशुभं च शुभेनैव शांतिं
 होमं च कारयेत् ॥ तत्रैव राक्षसं यत्र वटं कं परिशेषणम् ॥ ७१ ॥ केशरीशर्करा तैलराजं तं तांडवं स्थितम् ॥ माषभक्तं तथा धान्यं सुवर्णं रजता
 निच ॥ ७२ ॥ ताम्रं कांस्यं तथा लोहं शीसं कं पित्तलं तथा ॥ स्थापितानीव दृश्यंते गृहे चैता नि यस्य वै ॥ ७३ ॥ धननाशो भवेत्तस्य स्वर्गभंग
 मथापि वा ॥ व्याधिपीडां तथा घोरां राजोपद्रवबंधनम् ॥ ७४ ॥ गजाश्च पुशुभृत्यानां विनाशो जायते ध्रुवम् ॥ यस्यैता निग्रहं दृश्यंते पर्वतः क
 थितानि च ॥ ७५ ॥ संव्यस्यस्य प्रजायेत निश्चला सुखदा सदा ॥ दंतोत्तरेषु दंताश्च पंक्तिमाक्रम्य संस्थिताः ॥ ७६ ॥ तेषां दोषकराः सर्वे शला
 का कृतिनस्तथा ॥ उपदंताश्च सर्वे तेन ते दोषकराः काचित् ॥ ७७ ॥ भोडुं कुं भेयदा चैव श्रूयते च न गर्जितम् ॥ कंबुकानां गृहे चैव प्राकारः श्रूयते
 यादि ॥ ७८ ॥ मूषिकानां मुखे चैव ज्वलंती यस्य पश्यति ॥ गेही तत्रैव नश्येत्तु कस्याद्धुतदर्शनम् ॥ ७९ ॥ शांतिं तत्र प्रवक्ष्यामि यथा संपद्यते
 शुभम् ॥ शमीपत्रं निर्मितं च यैर्युक्तं गृहं ण्यपि ॥ ८० ॥ दधिमधुघृतां च लज्जुह्याद्भागवेदिने ॥ शुक्रवासां युगं चैव गां च शुक्रां पयस्विनीम् ॥
 ॥ ८१ ॥ सुवर्णं श्रद्धया चैव दद्याद्भिप्रायदक्षिणाम् ॥ देवागरे यद्भूमिलोहितं तत्र दृश्यते ॥ ८२ ॥ पुष्पिता दृश्यते लोके तत्रासिद्धिर्मे हद्भ

यम् ॥ राजावाराजपुत्रोवाराज्यंवापिविनश्यति ॥ ८३ ॥ मन्त्रिणोर्मन्त्रिपुत्राश्चम्रियतेनान्नसंशयः ॥ यत्रवाह्यतेलोकेगृह्यस्यसुपूजिताः ॥
 ॥ ८४ ॥ पुष्पिताश्चगृहस्तेभाःशरिरंचवदस्तथा ॥ हस्यश्चमहिषाश्चैवअजागवस्तथैवच ॥ ८५ ॥ नित्यंस्वामिविधार्थयपुष्पितांप्रवहन्तिच ॥
 गृहंसोमगृहसम्यङ्मण्डूकजलचारिणः ॥ ८६ ॥ द्वारेप्रविश्यसर्पश्चप्रतिमायाःप्रकल्पनम् ॥ अकस्माद्वदशब्दोपियत्रकुत्रापिजायते ॥ ८७ ॥
 स्रवतिप्रमदायत्रभिन्नास्तेस्युर्नर्वागिकाः ॥ गृहीतत्रविनश्येत्सपुत्रपशुबांधवः ॥ ८८ ॥ धनुःखड्गधरात्रात्रैमध्याह्नेचान्द्रकेतथा ॥ उदितंद
 इयतेव्योम्निज्वलितःपावकस्तथा ॥ ८९ ॥ मनुष्यान्गनंचैवमरणंरष्ट्रविभ्रमम् ॥ रससिद्धानिवस्तूनिमुखाद्याश्चापिवापुनः ॥ ९० ॥
 हस्तिनोमद्युक्ताश्चअश्वाधिरिताहंसकाः॥विनश्येत्सिदाचैतेशेनेरद्भुतदर्शनम् ॥ ९१ ॥ नगरेवाचमैवातत्रकैवाथैवरिणा॥ दिवावायदिवारात्रौ
 श्नेनेरद्भुतदर्शनम् ॥ ९२ ॥ मृगव्याघ्रादिरक्षांश्चतथागोमाहिषानपि ॥ उत्पतंति यदाचैतेशेनेरद्भुतमादिशेत् ॥ ९३ ॥ निधिमंत्रप्रवक्ष्यामिये
 नसंपद्यतेऽनुभम् ॥ जुहुयाद्युतंसम्यक्समस्यांश्चसमिधाद्विजाः ॥ ९४ ॥ शन्नोदेवीतिमंत्रेणशुभार्थंशनिवासे ॥ चरुंचश्रपयेत्तत्रसमुद्दिश्यशेने
 श्वरम् ॥ ९५ ॥ गांचनीलांततोदद्याज्जीवद्वत्सांपयस्विनीम् ॥ वासोयुगंचविप्रायमुवर्णरजतं तथा ॥ ९६ ॥ दत्वातुश्रद्धयाम्यगदक्षिणांशिरसंस्थि
 तां ॥ विधिहोमावसानेनुततःसंपद्यतेऽनुभम् ॥ ९७ ॥ यदाद्वारेगोधिकाचशंखिनीप्रविशेद्गृहम् ॥ तथानुभंविजानीयाद्राजपीडाधनक्षयः ॥ ९८ ॥
 अयुतंजुहुयात्सम्यक्ततःसंपद्यतेऽनुभम् ॥ विनागार्जितमेधेनशिलावृष्टिंप्रजायते ॥ ९९ ॥ बहुमिश्राणिपांडूनिपतंतितत्रदृश्यते ॥ तत्रसं
 दृश्यतेचाभ्रंवृक्षावातविवर्जिताः ॥ १०० ॥ शक्रवजंतथाचर्पतनंसुमनस्यच ॥ दिवाशिवपुरोरातितिलूकोवानिशाचरः ॥ १ ॥ निशि
 निपत्यकाकुत्स्थेप्रदेशेरोतिवावृषः ॥ अधर्मप्रबलादेशाराजाधर्मपराङ्मुखः ॥ २ ॥ अन्योन्यंचजिवांसंतिगोब्राह्मणमथापिवा ॥ गृहेगृहीविन
 श्येत्सपुत्रपशुबांधवाः ॥ ३ ॥ उत्सानंदारदेशेस्यमरणंरष्ट्रविभ्रमम् ॥ राज्यनाशोभवेद्भोजोसरणंवाहनस्यच ॥ ४ ॥ विपरीतानिदेशानिक्रमतः
 संभवंतिहि ॥ राहुणग्रस्तसूर्योऽपिनिशिचाथयदादिवा ॥ ५ ॥ तारकागणवच्चैवराज्ञानिधनकारकम् ॥ सहासात्याविनश्येत्तत्स्वर्गेषुचमुज
 याः ॥ ६ ॥ परचेकणपत्यैतेराजानोनान्नसंशयः ॥ छायावजंचगगनेदृश्यतेचकदाचन ॥ ७ ॥ दर्शनादेवराज्ञस्तुविनाशःसहराष्ट्रकैः ॥

ज्वलितोदृश्यतेयत्रपावकस्यसकृज्जलम् ॥ ८ ॥ वज्रेशिरसिगात्रेवाजीवितंतस्यदुर्लभम् ॥ द्वारोपतितथास्तभेअग्निवाधूममेववा ॥ ९ ॥ पुरुष
स्यतुतत्रैवगगनेयस्यपश्यति ॥ गगनेऽशनिवातेनशक्तहस्तेनवापुनः ॥ ११० ॥ अब्दस्याभ्यन्तरेतस्यमरणंनान्नसंशयः ॥ शिखायावलम
ध्येतुसधूमःपावकोद्गमः ॥ १११ ॥ दृश्यतेनगरेमध्येतत्रैवादुतदर्शनम् ॥ शवस्यनीयमानस्यउत्थानंवाप्रमादतः ॥ ११२ ॥ स्थापितस्यच
ल्लिगस्यअन्यत्रागमनंतथा ॥ निर्वातेश्चापिभूकंपोनिवातोल्काप्रदर्शनम् ॥ ११३ ॥ अकलेपुष्पितावृक्षाःफलंचाकालसंभवम् ॥ अनिमित्तानिसर्वा
णिदूरमागत्यानिर्भरम् ॥ ११४ ॥ अनिमित्तस्यनाशोयःसैहिकयकृतस्यच ॥ नराणामासनंचैवगवांवामानुषीगिरम् ॥ ११५ ॥ पक्षमात्रांतरेत
स्यपुत्रस्यमरणंदिशेत् ॥ अयुतंजुहुयात्तत्रराहुमुद्दिश्ययत्नतः ॥ ११६ ॥ शांतिमत्रप्रवक्ष्यामियसंपद्यतेशुभम् ॥ दधिमधुघृताक्तंचकु
र्याद्वर्वाक्षतंतथा ॥ ११७ ॥ कलगुहृतिमन्त्रेणजुहुयाद्रविवासरे ॥ चरुंचश्रपयेत्तत्रराहुमुद्दिश्यसंश्रयात् ॥ ११८ ॥ होमंकुर्यात्तोगांचकपिलां
चपयस्विनीम् ॥ अब्रवीत्तिलशङ्खंवावासयुगमथापिवा ॥ ११९ ॥ श्रद्धयाराहुमुद्दिश्यदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ दुरितस्यविनाशायतस्यसंप
द्यतेशुभम् ॥ १२० ॥ दधिमधुघृतक्षीरेणवारुणेनचवारुणे ॥ दृश्यतेचाद्रुतंतेषुविशिष्टदोषदांशिभिः ॥ १२१ ॥ गृहीतत्रविनश्येतभवेत्सपशुबांधवः ॥
दृश्यंततत्रक्रौंचाश्चजंबुकाण्डधवायसाः ॥ १२२ ॥ दारुणंभीषणंघोरंनृत्यंतिचहसंतिच ॥ मैथुनानिचसर्वेषांयस्यवासेभवेद्यदि ॥ १२३ ॥ मृ
त्युस्तस्यभवेदशुईश्वरस्यचशासनात् ॥ धूमकेतुर्यदाव्योमिज्वलत्पावकसन्निभः ॥ १२४ ॥ स्थानात्स्थानंतरंयातिभूमौवापततेभृशम् ॥
संबंधुरस्यतेराजापरचक्रैःसपीडितः ॥ १२५ ॥ दुर्भिक्षंमरणंचैवचिरंरक्षेभविष्यति ॥ गावोमर्कटंकुंभावाविशंतेगृहवेदमनि ॥ १२६ ॥ गावश्च
तस्यनश्यंतिदारापत्यधनानिच ॥ अन्यस्यदोषोभवातिगृहेयान्तिप्रमादतः ॥ १२७ ॥ अब्दंतरेभवेन्मृत्युर्विराजहिभविष्यति ॥ शांतिमत्र
प्रवक्ष्यामियसंपद्यतेशुभम् ॥ १२८ ॥ सप्ताश्वरथसंयुक्तंहेमच्छत्रविभूषितम् ॥ विप्रायमंडपंदद्याद्विल्वपत्रमथापिवा ॥ १२९ ॥ ऐंद्रैवतुमंत्रेणहो
मःकार्योद्विजातिभिः ॥ अकस्माच्छालतालाक्षखदिरात्पल्लवैरकाः ॥ १३० ॥ गृहमध्येप्रजायंतेकेतोरद्रुतदर्शनम् ॥ हंसंवाद्रोणकंवायमयूरंवा
गृहोपरि ॥ १३१ ॥ गृहेतस्यमहोत्पातःकेतोरद्रुतदर्शनम् ॥ शांतिमत्रप्रवक्ष्यामियसंपद्यतेशुभम् ॥ १३२ ॥ दधिमधुघृताक्तंचजुहुयादयुतंकुशम् ॥

अयं कंचेति मंत्रेण केतवे भविष्येच्चरम् ॥ ३३ ॥ नीलाधेनुं सवत्सां च बहुक्षीरप्रदां तथा ॥ मृत्तिकामिव मासश्च नानालंकारमेव च ॥ दुक्षिणां च प्रवक्ष्या-
 मियस्य नास्ति च प्रक्रिया ॥ ३४ ॥ दिवसु हि दृश्यदानेन होमेन चरुणा तथा ॥ दुक्षिणस्यां दिशि च्छायां यः पश्येदात्मनः स्वयम् ॥ ३५ ॥ स्वच्छायां पादुक-
 स्यैव पश्येत्तत्र अग्निरोद्भवम् ॥ एवमेवैव यच्छिन्नं शिष्यति च ततो हितम् ॥ अग्निना ज्ञानमवाप्नोति स तस्मिन् हेनान्न स भक्षयः ॥ ३६ ॥ उच्चावचान् प्रवक्ष्या-
 मियथाशास्त्रेण चोदितः ॥ काकमार्जारशूकानां कपोतानां विक्षेपतः ॥ मैथुनं दृश्यते यत्र तत्र चरहर्षाद्बहुतम् ॥ ३७ ॥ ज्ञानिषु हि दृश्य जुहुया-
 दयुतं शनिवासरे ॥ पूजयेदकं पुष्पेण ज्ञतेन जुहुयाच्चरम् ॥ ३८ ॥ कृत्वा तत्रैव पश्येत्तस्मिन्नेदुत दर्शनम् ॥ अष्टाविंशं चरुं कृत्वा ततः शान्तिर्भवे-
 त्त्वम् ॥ ३९ ॥ भुजःपादस्तथा चक्षुःस्पन्दने मरणं दिशेत् ॥ तत्सोभाद्भुतं विद्याद्भामदक्षिणतः क्रमात् ॥ ४० ॥ कृष्णपक्षे भवेद्भामे विपरितिर्दुर्ल-
 भेत् ॥ अनिष्टमुचकं यस्मात्तस्माच्छान्तिं प्रकल्पयेत् ॥ ४१ ॥ ज्ञातार्द्धं विमुहिर्यशास्त्रे न्यहोममाचरेत् ॥ चरुपाकविधानेन यवैस्ति लससापिषा-
 ॥ ४२ ॥ पुस्तके यज्ञसूत्रं च असत्पात्रैर्वै तु वा ॥ शक्रवस्त्रप्रदग्धे च सूर्यस्याद्भुतदर्शनम् ॥ ४३ ॥ हयमारत्रिमध्वक्तं जुहुयादियसिद्धये ॥ देव-
 पुस्तक रत्नानि मणिकान् च न मेव च ॥ ४४ ॥ लोहितस्याद्भुतं विद्यात्सहस्रं च विशोधनम् ॥ देवागो रत्नागो याशो विनिप्रविशेत्कचिद् ॥ ४५ ॥
 द्रोणकाको वक्रश्चैव उलूकद्वयमेव च ॥ रक्तकंठः कपोतश्च व्याघ्र एणश्च वा दिशेत् ॥ ४६ ॥ यस्य देवद्यूहं पश्येत्तस्य तस्यायुतं हुनेत् ॥ न चा-
 नृगृहवैकुण्ठं हसनं यदि दृश्यते ॥ ४७ ॥ संपत्तिमूचकं गेहमण्डुः खदर्शनम् ॥ क्रंदनेन हतरज्येन गजाश्च वा हेनकचिद् ॥ ४८ ॥ सूर्यमु-
 दिश्य जुहुयादयुतं सर्वसिद्धये ॥ प्रमादात्कपनेहानि स्वदेजे जाते विपद्भवेत् ॥ ४९ ॥ क्षीरस्रावे च रुधिरै रत्तराज्ये महद्वयम् ॥ गोच्छागं वा यगो-
 मायुर्गोहोपरि प्रनृत्यति ॥ ५० ॥ यदारौ तिदिवा पेन्द्रात्तदानां शोभने ब्रुवम् ॥ श्वजं वृकमथ व्याघ्रो यथाशक्ति च धावति ॥ ५१ ॥ ईशेनम-
 हिषस्तद्वत्तद्देशे च विप्लवः ॥ राहोर्द्भुतमुदिश्य स हंसं जुहुयाच्चरम् ॥ ५२ ॥ वृक्षाद्भुतं यदा पश्येत्तत्र तस्यां परित्यजेत् ॥ यद्गृहेषु हुतं
 याति देशविप्लवमादिशेत् ॥ ५३ ॥ देशेवानगरे ग्रामे आरण्यपशुबन्धनम् ॥ सर्पवा विपरितं च मांसं पिंडमथापि वा ॥ ५४ ॥ तद्गृहे म-
 रणं चैव देशविप्लवमादिशेत् ॥ दिवाद्भुतेऽयुतं रात्रौ द्विगुणं च भवेद्ब्रुवम् ॥ ५५ ॥ द्विगुणं चापि संध्यायामर्धरात्रे च तुर्गुणम् ॥ अकालेषु त्र-

मरणमकलेष्टहिणीमृतिः ॥ ५६ ॥ सौराद्रुतं विजानीयादशुभे वा विशोधनम् ॥ एकैकस्यायुः त्रयः कुर्यात्तत्रैव होमयेत् ॥ ५७ ॥
 सांगोपाङ्गेन सहितमष्टावष्टौ हुतं च वा ॥ अधिप्रत्ययिषाहितं गृहपक्षेऽपि सत्तमाः ॥ ५८ ॥ तन्मानेन हुते विप्राः कुर्यात्तत्रैव भूषणम् ॥ एकैकस्या
 हुतं विप्राष्टावष्टौ हुतं च वा ॥ ५९ ॥ अधिप्रत्ययिदेवानायाश्चान्याश्चाङ्गदेवताः ॥ मानातं च देदत्तपूर्णं दिवा पूर्णं न होमयेत् ॥ ६० ॥
 वक्ष्ये ग्रहमखेमनं येन मानेन सिद्धयति ॥ अमानकरणे दोषस्तस्मान्मानं न हापयेत् ॥ ६१ ॥ पङ्क्तिं चत्वारिंशद्दोषां विभजेन्नरः ॥
 अनिष्टाय ततो दद्याच्चरुहोमं विभागशः ॥ ६२ ॥ अधिप्रत्ययिदेवानामष्टावष्टौ दाहृतम् ॥ त्र्यं बकादिभुम्भुहोमत्रयमुदाहृतम् ॥ ६३ ॥ धनं जये
 तथा दद्याच्चरुहोमं विभागतः ॥ आदित्यायाष्टावष्टावधिकं कल्पयेत्सुधीः ॥ ६४ ॥ इतहोमे तु सर्वत्र दशांगं कल्पयेन्नरः ॥ अनिष्टाय युगां
 गं तु ग्रहेभ्यो ह्यंगनाय च ॥ ६५ ॥ अधिप्रत्ययिदेवानां तथैवांगं कल्पयेत् ॥ द्रौतुदद्यात्त्र्यं बकाय तथा धनं जयाय च ॥ ६६ ॥ तत्र होमो नायकाय
 सर्वत्रैव विचक्षणः ॥ सहस्रैश्चैव विंशतिं अनिष्टाय दशांशकम् ॥ ६७ ॥ पंचांशेन ग्रहाणां पंचांशेन यवानपि ॥ तत्रानिष्टपंचशतं तस्यार्धं
 ग्रहवाग्यतः ॥ ६८ ॥ एकं त्रिंशद्भवेन्मानम् ३१ अन्येषां तु चतुर्दश १४ ॥ ग्रहाधिकं होमयुगं तत्र भागे प्रकल्पयेत् ॥ ६९ ॥ अथा
 तये च तिथ्यंगं पंचांगस्य चाद्रुतम् ॥ ग्रहेभ्यश्चैव पंचांगं तत्र वांगं परानपि ॥ ७० ॥ एकैकांगिभवेन्मानं षट्शतं षष्टिरेव च ॥ अधिकं च
 भवेत् षष्टिर्दशमं भागशेषतः ६६१० ॥ ७१ ॥ अनिष्टांशे त्रिसहस्रं त्रिंशतं त्रिंशकं तथा ॥ चतुःशतं ग्रहाणां च तत्थासतशताधिकम् ॥ ७२ ॥
 उपग्रहेभ्यो दद्याच्च पंचाशीत्यधिकं शतम् १८५ ॥ तिथ्यंगभागः शेषेण ग्रहे सतशताधिकम् ॥ ७३ ॥ एकैकं तु ग्रहस्यैव मादित्याय युगं भ
 वेत् ॥ ग्रहांगे यत्स्थितं भांगं युगलं भागशेषतः ॥ ७४ ॥ त्र्यं बकाय च तदद्यात्तथा धनं जयाय च ॥ शान्तिकेऽपौष्टिकाभ्ये च यदीच्छेत्सुखमा
 त्मनः ॥ ७५ ॥ ग्रहाणां चायुः तं होमं ग्रहसाध्ये न होमयेत् ॥ ग्रहसाध्ये विधानं यत्पुरैर्वोदिरिति द्विजाः ॥ ७६ ॥ इदानीं प्रक्रमेणैव यो भागः स निगद्यते ॥
 पूर्वस्मिन् दिवसे निष्टे सहस्रं त्रिंशतोत्तरम् ३०० ॥ इतरेषां ग्रहाणां च प्रत्येकं तु शतं शतम् १०० ॥ ७७ ॥ अधिप्रत्ययिदेवानां पंचांशद्वयोम उच्यते ॥
 प्रथमे हि प्रदद्याच्च मिलित्वा त्रिसहस्रकम् ३००० ॥ द्वितीयादि वसे निष्टे द्विसहस्रमुदाहृतम् २००० ॥ ७८ ॥ प्रतिग्रहेभ्यस्त्रिंशतं दद्याद्दृष्टशताधि

कम् १०८॥ उपग्रहेभ्योदद्याच्चषोडशभ्योयथाक्रमम् ॥ ७९ ॥ एकाशीतिददौयत्नादशीतिंचान्त्ययोद्वयोः ॥ १८० ॥ एवं द्वितीयदिवसोमलित्वाषट्
सहस्रकम् ६००० ॥ अनिष्टायान्निगतंतुतुतृतीयदिवसेमतम् ॥ ८१ ॥ तंप्रत्येकं ग्रहाणांचद्वाचत्वारिंशदुच्यते ४२ ॥ अधिप्रत्यधिदेवानां
प्रत्येकंपंचत्रिंशकम् ॥ ८२ ॥ तृतीयदिवसेदद्यान्मिलित्वैकसहस्रकम् १००० ॥ आदित्यायुगंदद्यादेकंतुत्र्यंबकायच ॥ ८३ ॥ धनंज
यायहोमैकमेकंचायुतमुच्यते ॥ तदर्धकं ग्रहेभ्यश्चइतरेभ्यस्तदर्धकम् ॥ ८४ ॥ ग्रहाणां त्रिसहस्रंतुपंचानांचसहस्रकम् १२०० ॥ त्रिसहस्रभागशे
षमादित्यायसहस्रकम् ॥ ८५ ॥ त्र्यंबकायतथादद्यात्तथाधनंजयायच ६००० ॥ ८६ ॥ षट्पादाधिकषट्षट्कसहस्रपरिसंख्यया ॥ नवश्लोकशतो
द्भूतंसंपूर्णन्याद्भविष्यकम् ॥ १८७ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणि तृतीयभागेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ इति तृतीयभागः
समाप्तः ॥ इति मध्यमपर्व समाप्तम् ॥ ६४ ॥ श्रीवेङ्कटेश्वरार्पणमस्तु ॥ शुभमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ॥ ॥

इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं द्वितीयं मध्यमपर्व खेमराजश्रीकृष्णदास इत्यनेन मुम्बय्यां

स्वकीये “श्रीवैकटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । संवत् १९५३,

शके १८१८, सन् १८९६.

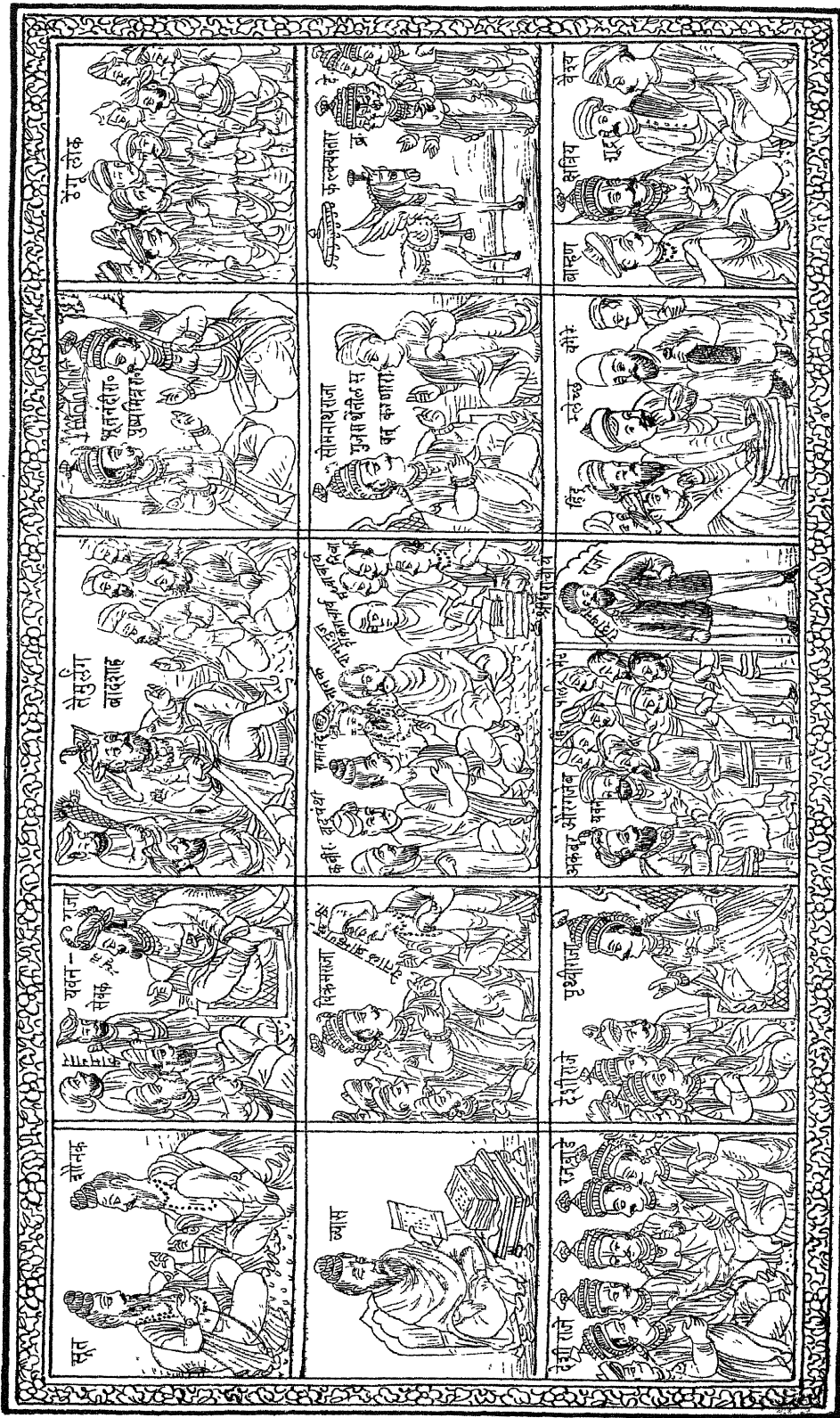
॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे द्वितीयं मध्यमपर्व समाप्तम् ॥

प्रतिसर्ग पर्व ३.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरचैव नरोत्तमम् ॥ देवैः सरस्वतीं व्यासंततो जयमुदरिरेत् ॥ १ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥
 भविष्याख्ये महाकल्पे ब्रह्मायुषि परार्द्धके ॥ प्रथमेऽब्दे हि तृतीये प्रातैवैव स्वतेऽन्तरे ॥ १ ॥ अष्टाविंशे सत्ययुगेऽपराजानोऽभवन्मुने ॥ ते
 षां राज्यस्य वर्षाणि तन्मेव दिवश्चक्षण ॥ २ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ ॥ कल्पाख्ये धेतवाराहे ब्रह्माब्दस्य दिनत्रये ॥ प्रातैः सप्तमुहूर्तैश्च मनुवै
 स्वतोऽभवत् ॥ ३ ॥ सततवासरयूतिरिति पादिव्यं शतं समाः ॥ तच्छिच्छतोऽभवत्पुत्रह्वाकुः समहीपितः ॥ ४ ॥ ब्रह्मणो वरदानेन दिव्यं
 यानं स्वमाप्तवान् ॥ नारायणं पूजयित्वा हरौ राज्यं निवेद्य च ॥ ५ ॥ षट्त्रिंशच्च सहस्राणामब्दं राज्यं तदा करोत् ॥ तस्माज्जातो विकुक्षिश्च
 शतहीनं तदब्दकम् ॥ ६ ॥ राज्यं कृत्वा दिव्या तस्माज्जातो रिपुं जयः ॥ शतहीनं कृतराज्यं तत्ककुत्स्थमुतस्मृतः ॥ ७ ॥ शतहीनं
 कृतराज्यं ततोऽनेनां स आत्मजः ॥ शतहीनं कृतराज्यं तस्माज्जातो नृपः पृथुः ॥ ८ ॥ शतहीनं कृतराज्यं विष्वगश्च तत्सुतः ॥ शतहीनं कृतं
 राज्यं तस्मादाद्रौ नृपोऽभवत् ॥ ९ ॥ शतहीनं कृतराज्यं भद्राश्च तत्सुतोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतराज्यं युवनाश्च तत्सुतः ॥ १० ॥ शतही
 नं कृतराज्यं श्रवस्थस्तत्सुतोऽभवत् ॥ सत्यपादश्च संजातः प्रथमो भारतेऽन्तरे ॥ ११ ॥ उदयादस्तपर्यंतं तैर्नृपैर्भूमि मंडलम् ॥ भुक्तं नीतिपरैर्दे
 वैः श्रवस्थेन तु भूतले ॥ शतहीनं कृतराज्यं बृहदश्च ततोऽभवत् १२ ॥ शतहीनं कृतराज्यं तस्मात्कुवलयश्चकः ॥ शतहीनं कृतराज्यं हृदाश्च तत्सु
 तोऽभवत् ॥ १३ ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्तस्मात्पुत्रो निकुंभकः ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्संकटाश्च तत्सुतः ॥ १४ ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्तस्मा
 ज्जातः प्रसेनजित् ॥ सहस्रहीनं राज्यं तद्द्रवणाश्च तत्सुतः ॥ १५ ॥ सहस्रहीनं राज्यं तन्माधात तत्सुतोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतराज्यं पुरुकु
 तस्तत्सुतः ॥ १६ ॥ शतहीनं कृतराज्यं त्रिशदश्च तत्सुतः ॥ रथेयस्य स्मृतावाहावाजिनस्त्रिंशतावराः ॥ १७ ॥ अनारण्यस्ततो जातो
 ह्यष्टाविंशत्सहस्रकम् ॥ राज्यं द्वितीयचरणे स्मृतं सत्ययुगस्य वै ॥ १८ ॥ पृषदश्च ततो जातो राज्यं षष्ठसहस्रकम् ॥ तदब्दं भूतले कृत्वा पितृ
 लोकमुपायौ ॥ १९ ॥ हर्यश्च तत्ततो जातो विष्णुभक्तकुले नृपः ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्सुतो विमुमान् स्मृतः ॥ २० ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्रि
 धन्यातनयस्ततः ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्तेन राज्ञा च सत्कृतम् ॥ २१ ॥ सत्यपादस्समातोऽयं द्वितीयो भारतेऽन्तरे ॥ त्रिधन्वनश्च नृपते स्त्रपारण्य

स्तुवैस्तुतः ॥ २२ ॥ सहस्रहीनं राज्यं तत्कृत्वा स्वर्गमुपाययौ ॥ तस्माज्जातस्त्रिशङ्कुश्च राज्यवर्षसहस्रकम् ॥ २३ ॥ पद्मनाहीनतां जातं हरिश्चन्द्रस्तु
 तस्तुतः ॥ राज्यं त्रिशसहस्रचरो हितो नाम तस्तुतः ॥ २४ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं हारितस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं च भूपश्च तस्तुतः ॥ २५ ॥ पितुस्तुल्यं हिराज्यं तद्विजयो नाम तस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यं हिराज्यं तदुरुक्तस्तनयस्तुतः ॥ २६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं सगरस्तनयोऽभवत् ॥
 भूपश्च बाहुसेनान्तो वैष्णवाः परिकीर्तिताः ॥ २७ ॥ राज्यमानं कृतं संम्यग्भूपैर्वैस्वतादिभिः ॥ मणिस्वर्णसमृद्धिश्च वल्लवदुग्धकम् ॥ २८ ॥ पूर्णो
 धर्मस्तदाभूम्यामुने सत्ययुगस्य वै ॥ तृतीयचरणे मध्ये सगरो नाम भूपतिः ॥ २९ ॥ शिवभक्तः सदाचारस्तत्पुत्राः सागराः स्मृताः ॥ त्रिशत्सहस्रवर्ष
 तद्राज्यं वै मुनिभिः स्मृतम् ॥ ३० ॥ नष्टेषु सागरेष्वेव मम असमात्मजः ॥ शतहीनं कृतराज्यं मंशुमांस्तस्तुतोऽभवत् ॥ ३१ ॥ शतहीनं कृतराज्यं दि
 लीपस्तस्तुतोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतराज्यं तस्माज्जातो भगीरथः ॥ ३२ ॥ शतहीनं कृतराज्यं श्रुतसेनस्ततोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतराज्यं ना
 भागस्तनयस्ततः ॥ ३३ ॥ शतहीनं कृतराज्यं मग्वरीषस्ततोऽभवत् ॥ शैवाः षट्श्रुतसेनान्तानां भागो वैष्णवो नृपः ॥ ३४ ॥ सत्यपादः समातो
 ऽयं तृतीयो भारतेऽतरे ॥ अंबरीषेण भूपेन शतहीनं कृतं पदम् ॥ ३५ ॥ चतुर्थे चरणे तस्य चाष्टादशसहस्रकम् ॥ अबंदराज्यं शुभं ज्ञातं कर्मभूम्यां
 च भारते ॥ ३६ ॥ एकोनत्रिशद्वर्षाणि राज्यं तत्रिशतानि च ॥ शतहीनं कृतराज्यं सिंधुद्वीपेऽम्बरीषजः ॥ ३७ ॥ शतहीनं कृतराज्यं मयुताश्च
 स्ततोऽभवत् ॥ शतहीनं कृतराज्यं मृदुपर्णस्तुतस्तुतः ॥ ३८ ॥ शतहीनं कृतराज्यं सर्वकामो नृपस्ततः ॥ शतहीनं कृतराज्यं नृपः कल्मषपावनः ॥ ३९ ॥
 शतहीनं कृतराज्यं सुदासस्तनयोऽभवत् ॥ तस्मादशमकश्चैव मदयन्त्यावसिष्ठजः ॥ ४० ॥ शतहीनं कृतराज्यं हरिवर्मा ततोऽभवत् ॥ सप्तभूपाः सुदा
 सान्तो वैष्णवाः परिकीर्तिताः ॥ ४१ ॥ गुरुशापात्सौ दासो राज्याङ्गुरवेऽप्ययत् ॥ गोकर्णेलिगभक्तश्च शैवः समयउच्यते ॥ ४२ ॥ हरिवर्मा श
 मकजौ वैश्यवत्साधुपूजकः ॥ ऊनत्रिशत्सहस्राणि तथा सप्तशतानि वै ॥ ४३ ॥ हरिवर्मोऽकरोद्राज्यं तस्माद्दशरथोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं
 तस्माद्विलीवयस्तुतः ॥ ४४ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं भूपो विविक्षासहस्ततः ॥ राज्यं दशसहस्रं तन्नि यज्ञः प्राकृतो नृपः ॥ ४५ ॥ तदधर्मप्रतापेन ह्य
 नाष्टिस्तदाभवत् ॥ शतवर्षमनावृष्टिस्तस्यैव राज्यं व्यनाशयत् ॥ ४६ ॥ यज्ञकृत्वा विमिष्टस्तुराज्ञी विचनतत्परः ॥ यज्ञात्सहस्राङ्ग उत्पन्नः स ह्य

गंशस्त्रमुद्रहन्॥४८॥ इन्द्रसाहाय्यमगमद्राज्यं त्रिशत्सहस्रकम् ॥ कृत्वा तत्र वरं लब्ध्वा देवेभ्यो मुक्तिं तां गतः॥४८॥ खड्गां दीर्घबाहुश्च राज्यं वि-
 शत्सहस्रकम् ॥ तस्मात्सुदर्शनो जातो देवीपूजनतत्परः ॥ ४९ ॥ वैष्णवादाशरथ्यतास्त्रयोविख्यातसद्गताः ॥ खड्गां गोदीर्घबाहुश्च वैष्ण-
 वौ परिकीर्तितौ ॥ ५० ॥ सुदर्शनो महाप्राज्ञः काशिराजमुत्तानृपः ॥ उद्वाह्य भूपती जित्वा देवीं सिवा प्रसादतः ॥ ५१ ॥ राज्यं भरतखंडान्तम-
 दधद्धर्मोत्तमपुत्रः ॥ वर्षपंचसहस्राणि राज्यं चक्रे स भूपतिः ॥ ५२ ॥ स्वप्नमव्येवचः प्रोक्तं महाकाल्या नृपाय वै ॥ वत्सत्वं प्रियया साद्धवसं प्रियादिभि-
 रनितः ॥ ५३ ॥ हिमालयं गिरिं प्राप्य वासं कुरु महामते ॥ महावायुप्रभावेन क्षयो भरत खंडकः ॥ ५४ ॥ रत्नाकरः पश्चिमोऽब्धिस्तस्य द्वापाः क्षयंगताः ॥
 महोदधिः पूर्वतोऽब्धिस्तस्य द्वापाः क्षयंगताः ॥ ५५ ॥ वाडवोऽब्धिं दक्षिणे च तस्य द्वापाः क्षयंगताः ॥ हिमाब्धिं रुक्ते रतस्य सगरैः खनितो हि सः ॥ ५६ ॥
 ये द्वापास्तु विख्यातास्तेऽपि सवैल्यंगताः ॥ भारते वर्षे एवा सौवत्सरे सप्तमेऽहनि ॥ ५७ ॥ सजीवः प्रलयं यास्ये तस्मात्त्वं जीवितो भव ॥ तथेति
 मत्वा स नृपः पर्वतं वै हिमालयम् ॥ ५८ ॥ प्राप्तावांस्तु ख्यभूपैश्च मुख्यैर्वश्यैर्द्रिजैः सह ॥ पंचवर्षप्रमाणेन वायुस्तेजः क्रमाज्जलम् ॥ ५९ ॥ शर्कराचमर्हो
 प्राप्तास्ततो जीवाः क्षयंगताः ॥ पंचवर्षमिते काले जलं जातवसंधरा ॥ ६० ॥ शान्तो भूत्वा पुनर्वायुर्जलं सर्वमशोषयत् ॥ दशवर्षांतरे भूमिः स्थली
 भूत्वा प्रदृश्यते ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपार्थिकृतयुगभूपारख्यानं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ वैशाखशुक्लपक्षे तु तृतीया गुरुवासरे ॥ सुदर्शनो जनैः साद्धर्मोऽध्यामगमत्पुनः ॥ १ ॥ माया देवी प्रभावेन पुरं सर्वमनोहरम् ॥
 महावृद्धियुतं प्राप्तं बह्वन्नं सर्वरत्नकम् ॥ २ ॥ दशवर्षसहस्राणि राज्यं कृत्वा सुदर्शनः ॥ प्राप्तवाञ्छां श्वतं लोकं दिलीपस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ३ ॥
 नदिनी विरदानेन तत्पुत्रो रघुरुत्तमः ॥ दशवर्षसहस्राणि दिलीपो राज्यं स्तकृतः ॥ ४ ॥ राज्यं कृतं च रघुणा दिलीपा नन्ते पितुस्समम् ॥ रघुर्वंश-
 स्ततः ख्यातस्त्रेतायां भृशुनंदन ॥ ५ ॥ विप्रस्य वरदानेन तत्पुत्रोऽज इति स्मृतः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्माद्दशरथोऽभवत् ॥ ६ ॥
 पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्माद्गमो हरिः स्वयम् ॥ एकादशसहस्राणि राज्यं प्रकीर्तितम् ॥ ७ ॥ तस्य पुत्रः कुशो नाम राज्यं दशसहस्रकम् ॥
 अतिथिर्नाम तत्पुत्रः कृतं राज्यं पितुः समम् ॥ ८ ॥ निबंधो नाम तत्पुत्रः कृतं राज्यं पितुस्समम् ॥ तस्माज्जातो नलो नाम त्रेतायां शक्तिपूजकः ॥ ९ ॥

पितुस्तुल्यंकृतराज्यतस्मान्नाभः सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यपुंडरीकः सुतोऽभवत् ॥ १० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यक्षेमधन्वातुतस्तु
 तः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यद्वारकोनामतस्तुतः ॥ ११ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यतस्माज्जातो ह्यहीनजः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यकुरुनामसुत
 स्ततः ॥ १२ ॥ कुरुक्षेत्रंकृतं तेन त्रेतायां शतयोजनम् ॥ त्रेतापादस्समातोऽयं प्रथमो भारतेऽन्तरे ॥ १३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यपारियात्रः
 सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यदलपालस्तुतस्ततः ॥ १४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यछत्रकारितुतस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यतस्मा
 दुक्थः सुतोऽभवत् ॥ १५ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यवज्रनाभिस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यशंखनाभिस्ततोऽभवत् ॥ १६ ॥ पितुस्तुल्यं
 कृतराज्यव्युत्थिताभिस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यविश्वपालस्ततोऽभवत् ॥ १७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यस्वर्णनाभिस्तुतस्तुतः ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यपुष्पसेनस्तुतस्तुतः ॥ १८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यध्रुवसेधिरुतस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमपवर्मातुतस्तुतः ॥ १९ ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यशीघ्रगतातुतस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमरुपालस्तुतस्तुतः ॥ २० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यप्रसूवश्रुतुतस्तुतः ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यसंधिस्तनयोऽभवत् ॥ २१ ॥ त्रेतापादस्समातोऽयं प्रथमो भारतेऽन्तरे ॥ उदयादुदयं वा द्राज्ञातत्रसुसाधि
 ना ॥ २२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमामवस्तनयस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमहाध्वस्तनयोऽभवत् ॥ २३ ॥ पितुस्तुल्यं
 कृतराज्यबृहद्दालः सुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यबृहदैशानएवतत् ॥ २४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यसुरुक्षेपस्ततोऽभवत् ॥ पि
 तुस्तुल्यंकृतराज्यवत्सपालस्तुतस्तुतः ॥ २५ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यवत्सबृहस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यप्रतिव्योमाततो नृपः ॥
 २६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यसुतो दिक्करस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यसहदेवस्ततोऽभवत् ॥ २७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यबृहदश्व
 स्ततो नृपः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यभानुरत्नस्ततोऽभवत् ॥ २८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यप्रतपिस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमरु
 देवस्तुतस्ततः ॥ २९ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमुनक्षत्रस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यसुतः केशीनस्ततः ॥ ३० ॥ पितुस्तुल्यंकृतं
 राज्यमन्तरिक्षस्ततो नृपः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यसुवर्णगोनृपोऽभवत् ॥ ३१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यतस्थपुत्रो ह्यभि त्रजित् ॥ पितुस्तुल्यं

कृतं राज्यं बृहद्राजस्ततोऽभवत् ॥ ३२ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं धर्मराजस्ततो नृपः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्माज्जातः कृतञ्जयः ॥ ३३ ॥
 पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्माज्जातोरणञ्जयः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं संजयस्तत्सुतः स्मृतः ॥ ३४ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तत्पुत्रः
 शाक्यवर्धनः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं क्रोधेदानस्तुतस्तुतः ॥ ३५ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्मादतुल्यविक्रमः ॥ पितुस्तुल्यं
 कृतं राज्यं तस्माज्जातः प्रसेनजित् ॥ ३६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तत्पुत्रः शूद्रकः स्मृतः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं सुरथस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ३७ ॥
 पितुरर्द्धकृतं राज्यं संवैतुरधुवंशजाः ॥ पंचषष्टिमिताभूपादेवीपूजनतत्पराः ॥ ३८ ॥ हिंसायज्ञपराः सर्वस्वर्गलोकमिति गताः ॥ बुद्धाजा
 ताश्चैयुत्रास्ते सर्ववर्णसंकराः ॥ ३९ ॥ त्रेतातृतीयचरणप्रारंभेन वतांगताः ॥ इद्रेण प्रेषितो भूमौ चंद्रमाराहणिपतिः ॥ ४० ॥ प्रयत्न
 गनगरेभ्यो भूमिराज्यमचीकरत् ॥ विष्णुभक्तश्चंद्रमाश्च शिवपूजनतत्परः ॥ ४१ ॥ मायादेवी प्रसन्नार्थे शतं यज्ञमचीकरत् ॥ अष्टादशस
 हस्राणिराज्यं कृत्वा दिवंगतः ॥ ४२ ॥ तस्य पुत्रो बुधो नाम मेरुदेवस्य वैसुतः ॥ इलामुद्राह्वयैर्भणतस्माज्जातः पुरुरवाः ॥ ४३ ॥ चतुर्दशस
 हस्राणि भूमिराज्यमचीकरत् ॥ ऊर्वशीसोऽपि स्ववैश्यां समयेनैव भोग्यवान् ॥ ४४ ॥ आयुर्नाम सुतो जातो धर्माविष्णुतत्परः ॥ षट्
 त्रिंशच्च स हस्राणिराज्यं कृत्वा पुरुरवाः ॥ ४५ ॥ गंधर्वलोकं संप्राप्य मोदते दिवि देववत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यमायुषो नहुषस्तुतः ॥
 ४६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं ततः शक्रत्वमागतः ॥ त्रिलोकीं स्ववशं चैकवर्षमेकसहस्रकम् ॥ ४७ ॥ मुनेर्दुर्वाससः शापान्नृपो
 ऽजगरतांगतः ॥ पंचपुत्राय याते च त्रयो म्लेच्छत्वमागताः ॥ ४८ ॥ द्रौतथार्यत्वमापन्नो यदुज्यैष्ठ्यः पुरुरल्लुघुः ॥ तपो बलप्रभावेन रा
 ज्यं लक्ष्मणाब्दसंमितम् ॥ ४९ ॥ कृत्वा विष्णुप्रसादेन ततो वैकुण्ठमागतः ॥ यदोः पुत्रः स्मृतः क्रोष्टारज्यं षष्टिसहस्रकम् ॥ ५० ॥
 वृजिनघ्नस्तुतस्माद्राज्यं विंशत्सहस्रकम् ॥ तस्मात्स्वाहार्चनः पुत्रः कृतं राज्यं पितुस्समम् ॥ ५१ ॥ तस्माच्चित्रथः पुत्रः कृतं रा
 ज्यं पितुस्समम् ॥ अरविं दस्सुतस्तस्मात्कृतं राज्यं पितुः समम् ॥ ५२ ॥ अथ श्वास्ततो जातस्तेजस्वी विष्णुतत्परः ॥ पितुरर्द्धकृतं राज्यं तत्पुत्र
 स्तामसः स्मृतः ॥ ५३ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्मादुशनसस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं शीतांशुकनृपोऽभवत् ॥ ५४ ॥ पितुस्तुल्यं

कृतं राज्यं कमलं शुस्ततोऽभवत् ॥ ५५ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं पारावतस्तुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं जामवस्तस्तुतोऽभवत् ॥
 ॥ ५६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं विदर्भस्तस्तुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं काथानामस्तुतस्ततः ॥ ५७ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं कुं
 तीभोजस्तुतस्तुतः ॥ पुरुदं त्यसुता पुत्रः पातले वृषपर्वणः ॥ ५८ ॥ उपित्वानगरे तस्मिन्माया ओघस्ततोऽभवत् ॥ प्रयागस्य प्रतिष्ठाने
 पुरे राज्यमथाकरोत् ॥ ५९ ॥ दश वर्षे सहस्राणि राज्यं कृत्वा दिवंगतः ॥ देवीभक्तः स नृपतिस्तत्पुत्रो जनमेजयः ॥ ६० ॥ पितुस्तुल्यं कृतं
 राज्यं प्रचिन्वास्तस्तुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं वीरस्तनयोऽभवत् ॥ ६१ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं भनस्यस्तनयोऽभवत् ॥ पितु
 स्तुल्यं कृतं राज्यं भवदस्तस्तुतस्मृतः ॥ ६२ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं सुद्युम्नस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं पुत्रो गहगुरः स्मृतः ॥ ६३ ॥
 पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं संयातिस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं धनयातिस्ततोऽभवत् ॥ ६४ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं मैद्राश्वस्तनयो
 ऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्माद्वितिनरः सुतः ॥ ६५ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तत्पुत्रः सुतपाः स्मृतः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं संवरण
 स्तनयस्ततः ॥ ६६ ॥ हिमालयगिरौ प्राप्ते तपः कर्तुमनोदधत् ॥ शतवर्षतः सूर्यस्तपतो नाम कव्यकाम् ॥ ६७ ॥ संवर्णाय ददौ तुष्टोरावे
 लोकं नृपोगतः ॥ ततो मायाप्रभावेन युगं प्रलयमागतम् ॥ ६८ ॥ चत्वारः सागरा वृद्धा भारतं क्षयतांगतम् ॥ द्विवर्षे सागरे भूमिरुषित्वा भू
 धौ रस्सह ॥ ६९ ॥ महावायुप्रभावेन सागराः शुष्कतांगताः ॥ अगस्त्यतेजसा भूमिः स्थली भूत्वा प्रदृश्यते ॥ ७० ॥ पंचवर्षांतरे भूमिर्वृक्षदू
 वादि संयुता ॥ सूर्याज्ञया च संवर्णस्तपतामुनिना सह ॥ ७१ ॥ वासिष्ठेन त्रिवर्णैश्च मुखैः सार्द्धं समागतः ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्यमेहापुराणे प्रतिमर्गे
 पर्वणि चतुर्थगखंडापरपार्थ्यत्रेतायुगभूपाख्यानं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६४ ॥ शौनक उवाच ॥ संवर्णश्च महर्षिपालः कस्मिन्का
 ले समागतः ॥ लोमहर्षणे मे ब्रूहि द्रापरस्य नृपांस्तथा ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ भाद्रस्य कृष्णपक्षे तु त्रयोदश्यां भृगोदिने ॥ संवर्णोऽमुनिभिः
 सार्द्धं प्रतिष्ठाने समागतः ॥ २ ॥ प्रतिष्ठानं कृतं रम्यं पंचयोजनमायतम् ॥ अर्द्धकोशोन्नतं हर्म्यं रचितं विश्वकर्मण ॥ ३ ॥ बुद्धिं
 श्रेयसेनस्य सत्तयाया भूपतिः कृतः ॥ यदुर्वंशे सात्वतश्च मधुराभूपतिः कृतः ॥ ४ ॥ मलेच्छवंशे इमं शुपालो मरुदेशस्य भूपतिः ॥ क्रमे

णवर्द्धिताभूपाःप्रजाभिःसाहिताभुवि ॥ ५ ॥ दशवर्षसहस्राणिसिंघणौभूपातिःस्मृतः ॥ तस्यात्मजोयमचञ्चलःकृतराज्यंपितुस्समम् ॥ ६ ॥
 तस्यपुत्रःसुरिजापीपितुरर्द्धचराज्यकृत् ॥ सूर्ययज्ञस्तस्यपुत्रःसौर्ययज्ञपरायणः ॥ ७ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादातिथ्यवर्धनः ॥ अत
 हीनंकृतराज्यंद्वादशात्मातुतस्तुतः ॥ ८ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माज्जातोदिवाकरः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माज्जातःप्रभाकरः ॥ ९ ॥
 अतहीनंकृतराज्यंभास्वदात्माचतस्तुतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंविष्वजस्तदात्मजः ॥ १० ॥ अतहीनंकृतराज्यंहरिदश्चार्चनस्ततः ॥
 अतहीनंकृतराज्यंतस्माद्वैकर्तेनःसुतः ॥ ११ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादकौष्ठिमान्मुतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मान्मातैडवत्सलः ॥
 ॥ १२ ॥ अतहीनंकृतराज्यंमिहिरार्थस्तुतस्तुतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादरुणपोषणः ॥ १३ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माद्वयमद्वयम
 णिवत्सलः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मात्तारणियज्ञकः ॥ १४ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मान्मैत्रेष्टिवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंवित्रभातु
 र्जकस्ततः ॥ १५ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्माद्वैरोचनःस्मृतः ॥ अतहीनंकृतराज्यंहंसन्यायीतुतस्तुतः ॥ १६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं
 तस्माद्वेदप्रवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मात्सावित्रञ्च्यते ॥ १७ ॥ अतहीनंकृतराज्यंधर्मपालस्ततोऽभवत् ॥ अतहीनंकृतराज्यं
 म्लेच्छहन्तासुतःस्मृतः ॥ १८ ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्मादानंदवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंधर्मपालस्तुतस्ततः ॥ १९ ॥ अतहीनंकृतं
 राज्यंब्रह्मभक्तस्सुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्वैष्टिवर्धनः ॥ २० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्मादात्मप्रपूजकः ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यंपरमेष्ठीसुतस्ततः ॥ २१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्वैरण्यवर्धनः ॥ अतहीनंकृतराज्यंधातृयाजीतुतस्तु
 तः ॥ २२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतिद्धिधातृप्रपूजकः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्वैद्रुहिणःकृतुः ॥ २३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं
 तस्माद्वैरञ्च्यञ्च्यते ॥ अतहीनंकृतराज्यंतस्तुत्रःकमलासनः ॥ २४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंसमवर्तितुतस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यं
 कृतराज्यंश्राद्धदेवस्तुतस्तुतः ॥ २५ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्वैपितुवर्धनः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंसोमदत्तस्तुतस्तुतः ॥
 ॥ २६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंसौमदातिस्तदात्मजः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माद्वैसोमवर्धनः ॥ २७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमवर्तंस

सुतस्ततः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यप्रतंसस्तनयस्ततः ॥ २८ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंपरातंसस्तदात्मजः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यम
 यंतसस्ततोऽभवत् ॥ २९ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंसमातंसस्तुतस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमनुतंसस्तदात्मजः ॥ ३० ॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यमधिंतसस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमभितंसस्तदात्मजः ॥ ३१ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंसमुतंसस्ततोऽभवत्
 ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंतंसोनाममुतोऽभवत् ॥ ३२ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंदुष्यंतस्तनयस्ततः ॥ अकुंतलायांतस्माच्च भरतानामभूपतिः
 ॥ ३३ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यदुष्यंतः स्वर्गांतगतः ॥ भरतोनामतनुद्रोदेवपूजनतत्परः ॥ ३४ ॥ महाभायाप्रभावेनषट्त्रिंशद्वर्षजीवन
 म् ॥ षट्त्रिंशब्दसहस्राणिनृपायुर्वर्द्धितं तथा ॥ ३५ ॥ तस्यनाम्नास्मृतः खंडोभारतोनामविश्रुतः ॥ तेनभूमौर्वभागश्चकृतराज्यं पृथक्चिरम्
 ॥ ३६ ॥ दिव्यवर्षशंतराज्यंतस्माज्जातोमहाबलः ॥ दिव्यवर्षशंतराज्यं भरद्वाजस्ततोऽभवत् ॥ ३७ ॥ दिव्यवर्षशंतराज्यंतस्माद्धवनम
 न्युमान् ॥ अष्टादशसहस्राणिसमाराज्यंप्रकीर्तितम् ॥ ३८ ॥ बृहक्षेत्रस्ततोह्यासीत्पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ सुहोत्रस्तनयस्तस्यपितुस्तुल्यं
 कृतं पदम् ॥ ३९ ॥ वातिहोत्रस्तस्यसुतोरज्यंदशसहस्रकम् ॥ यज्ञहोत्रस्ततोऽप्यासीत्पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ ४० ॥ अक्रहोत्रस्ततोजा
 तः पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ प्रसन्नोभगवान्द्वैतं पदं स्वर्गमाप्तवान् ॥ ४१ ॥ तदायोध्यापतिः श्रीमान्प्रतापेद्रोमहाबलः ॥ भारतंवर्षमदधद्वर्षदश
 सहस्रकम् ॥ ४२ ॥ मंडलीकस्तस्यसुतः पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ विजयेन्द्रस्तस्यसुतः पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ ४३ ॥ धनुर्दत्तिस्तस्यसु
 तः पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ इंद्राज्ञया अक्रहोत्रोधृताव्यासहभूतले ॥ ४४ ॥ प्राप्तवान्सधनुर्दत्तिं जित्वा राज्यमचीकरत् ॥ हस्तीनामसुतोजा
 तः पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ ४५ ॥ आरुह्य पश्चिमे देवे देहे हस्तिनागरं कृता ॥ दशयोजनविस्तीर्णस्त्विगंगायास्तटे शुभा ॥ ४६ ॥ राज्यंदशसहस्रं च
 तत्र वासं चकार सः ॥ तत्पुत्रस्त्वजमीढारुह्यः पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ ४७ ॥ तस्माज्जातो रक्षपालः पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ सुशम्यर्णस्तस्यसुतः
 पितुस्तुल्यकृतं पदम् ॥ ४८ ॥ तस्य पुत्रः कुरुर्नाम पितुर्द्वैकृतं पदम् ॥ इंद्रस्य वरदानेन स देहः स्वर्गमागतः ॥ ४९ ॥ तदा सात्वतर्वशोऽस्मिन्वृष्णिर्ना
 म महाबलः ॥ मथुरायां स्थितो राज्यं सर्वैस्त्ववशमाप्तवान् ॥ ५० ॥ भगवतो विरदानेन हरेरद्भुतकर्मणः ॥ पंचवर्षसहस्रं च सर्वैराज्यं वशीकृतम् ॥ ५१ ॥

निरावृत्तिस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ दशारीतस्यतनयःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ५२ ॥ वियामुनस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतं
 पदम् ॥ जीमूतस्तस्यतनयःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ५३ ॥ विकृतिस्तस्यतनयःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ तस्माज्जातोभीमस्थःपितुस्तुल्यं
 कृतंपदम् ॥ ५४ ॥ तस्माज्जातो नवरथःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ तस्माज्जातोदशरथःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ५५ ॥ तस्माज्जातश्चशकुनिः
 पितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ तस्माज्जातः कुशुंभश्चपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ५६ ॥ तस्माज्जातोदेवरथःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ देवक्षेत्रस्तस्यसुतः
 पितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ५७ ॥ तस्यपुत्रोमधुर्नामपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ततो नवरथःपुत्रःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ५८ ॥ कुरुवत्सस्त
 स्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ तस्माददुरथःपुत्रःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ५९ ॥ पुरुहोत्रःसुतस्तस्यपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ विचित्राङ्ग
 स्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ६० ॥ तस्मात्सात्वतवान्पुत्रःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ भजमानस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ६१ ॥
 विदूरथस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ सुरभक्तस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ६२ ॥ तस्माच्चसुमनाःपुत्रःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ त
 तिक्षेत्रस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ६३ ॥ स्वायंभुवस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ हरिदीपकएवासौतस्यराज्यंपितुस्समम् ॥ ६४ ॥
 देवमेधास्सुतस्तस्यापितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ सुरपालस्तदाजातःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ६५ ॥ शक्राज्ञयाकुरुश्चैवद्रापरत्रितयेपदे ॥ व्यतीति
 चसुकेऽस्यास्सर्वेऽयायाःपतिःप्रभुः ॥ ६६ ॥ आगतोभारतेखंडेकुरुक्षेत्रं तदाकृतम् ॥ विंशयोजनविस्तीर्णपुण्यक्षेत्रं समृत्युधैः ॥ ६७ ॥
 द्वादशाब्दसहस्रं चकुरुणाराज्यसत्कृतम् ॥ तस्माज्जन्तुस्सुतोजातःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ६८ ॥ तस्माच्चसुरथोजातःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥
 विदूरथस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ६९ ॥ सार्वभौमस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ जयसेनस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंप
 दम् ॥ ७० ॥ तस्मादर्णवएवासौपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ चतुस्सागरागामीचपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ७१ ॥ अयुतायुस्तस्यसुतोराज्यं द
 शसहस्रकम् ॥ अक्रोधनस्तस्यसुतःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ७२ ॥ तस्मादक्षस्सुतोजातःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ भीमसेनस्तस्यसुतः
 पितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ ७३ ॥ दिलीपस्तस्यतनयःपितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ प्रतीपस्तस्यतनयोराज्यंपंचसहस्रकम् ॥ ७४ ॥ शंतनुस्त

स्यपुत्रराज्यमेकसहस्रकम् ॥ विचित्रवीर्यस्तत्पुत्रो राज्यवैद्विशतंसमाः ॥ ७५ ॥ पांडुश्चतनयोयस्मिन् राज्यपंचशतंकृतम् ॥ युधिष्ठिरस्त
 स्यसुतो राज्यपंचाशदब्दकम् ॥ ७६ ॥ सुयोधनेनषष्ठ्यब्दंकृतराज्यंततः परम् ॥ युधिष्ठिरेणनिधनंतस्यप्रातंकुरुस्थले ॥ ७७ ॥ पूर्वदेवासुरे
 बुद्धयैर्देव्याश्चसुरैर्हताः ॥ तेषर्वैशंतनो राज्येजन्मवतः प्रतस्थिरे ॥ ७८ ॥ लक्ष्मशौहिणीतेपांतद्रारेणवसुधरा ॥ शक्रस्यशरणंप्राप्तावतारंच
 ततोहरेः ॥ ७९ ॥ मूरस्यवसुदेवस्यदेवक्याजन्मनाविशत् ॥ एवंकृष्णोमहावीर्योरोहिणीनिधनंगता ॥ ८० ॥ पंचर्विशुद्रुत्तरंचशतवर्षचमृतले ॥
 उषिवाकृष्णचंद्रश्चतगोलोकमागतः ॥ ८१ ॥ चतुर्थचरणान्तेचहरेर्जन्मस्मृतंबुधैः ॥ हस्तिनापुरमध्यस्याऽभिमन्योस्तनयस्ततः ॥ ८२ ॥
 राज्यमेकसहस्रंचततोऽभूज्जनमेजयः ॥ त्रिसहस्रंकृतराज्यंशतानीकस्ततोऽभवत् ॥ ८३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंज्ञदत्तस्ततः सुतः ॥ राज्यंपं
 चसहस्रंचनिश्चक्रस्तनयोऽभवत् ॥ ८४ ॥ सहस्रमेकंराज्यंतदुष्टपालस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माच्चित्रथस्तुतः ॥ ८५ ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यधृतिमांस्तनयस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुषेणस्तनयोऽभवत् ॥ ८६ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुनीथस्तनयोऽ
 भवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यमंषपालः सुतोऽभवत् ॥ ८७ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यनंचक्षुस्तनयस्ततः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुल
 वंतस्ततोऽभवत् ॥ ८८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्मान्पारिप्लवस्तुतः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमुनयस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ८९ ॥ पितुस्तु
 ल्यंकृतराज्यंमेधावीतस्तुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माज्जातो नृपंजयः ॥ ९० ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंमृदुस्ततनयोऽभवत् ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतिग्मज्योतिस्तुतस्तुतः ॥ ९१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माज्जातोबृहद्रथः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंवसुदानस्ततो
 ऽभवत् ॥ ९२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंशतानीकस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माज्जातोदुश्मान उच्यते ॥ ९३ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंतस्माज्जा
 तोद्विहीनरः ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंनिर्मित्रस्तनयोऽभवत् ॥ ९४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यंक्षेमकस्तत्सुतोऽभवत् ॥ राज्यंन्यक्त्वासेमधीर्वाकिलाप
 ग्राममांश्रितः ॥ ९५ ॥ ग्लेच्छैश्चमरणंप्राप्तायमलोकमोगतः ॥ नारदस्योपदेशेनप्रद्योतस्तनयस्ततः ॥ ९६ ॥ ग्लेच्छयज्ञः कृतस्तेन ग्लेच्छाहन
 नमागताः ॥ ९७ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थग्लंडापरपार्थयिद्रापरनृपोपाख्याननेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ६९ ॥

॥ शौनकउवाच ॥ कथंयज्ञःकृतस्तेनप्रद्योतेनविचक्षण ॥ सर्वकथयमेतत्त्रिकालज्ञमहमुने ॥१॥ सूतउवाच ॥ एकदाहस्तिनगरे
 प्रद्योतःक्षेमकात्मजः ॥ आस्थितःसकथामध्येनारदोऽभ्यागमत्तदा ॥ २ ॥ तं दृष्ट्वाहर्षितो राजापूजयामासधर्मवित् ॥ सुलोपविष्टःसमुनिःप्र
 द्योतं नृपमब्रवीत् ॥३॥ म्लेच्छैर्हेतस्तवपितायमलोकमतोगतः ॥ म्लेच्छयज्ञप्रभावेनस्वर्गतिर्भविताहिसः ॥ ४ ॥ तच्छ्रुत्वाक्रोधतःप्राक्षो ब्रा
 ह्मणन्वेदवित्तमान् ॥ आहूयसकुरुक्षेत्रे म्लेच्छयज्ञं समारभत ॥ ५ ॥ यज्ञकुंडं चतुष्कोणं ये जनान्येषषडङ्ग ॥ रचित्वा देवताध्यात्वा म्ले
 च्छंश्च जुहुयादृपः ॥ ६ ॥ हारहूणान्वर्षरांश्च गुरुडंश्च शकान्वसान् ॥ यवनान्पल्लवांश्चैरोगं जान्वरसंभवान् ॥७॥ द्वीपस्थितान्कामरूश्च ची
 नान्सागरमध्यगान् ॥ प्राहूय भस्मसात्कुर्वन्वेदमंत्रप्रभावतः ॥८॥ ब्राह्मणान्दक्षिणं दत्त्वा अभिषेकमकारयत् ॥ क्षेमको नाम नृपतिः स्वर्गलोकं ततो
 गतः ॥९॥ म्लेच्छहं तानामतस्य विख्यातं भुवि सर्वतः ॥ राज्यं दशसहस्रं ऽदं कृतं तेन महात्मना ॥१०॥ स्वर्गलोकं तारो जातत्पुत्रा वै देवान्स्मृतः ॥
 द्विसहस्रं कृतराज्यं तदाम्लेच्छः कलिः स्वयम् ॥११॥ नारायणं पूजयित्वा दिव्यांस्तुतिमया करोत् ॥ कलिरुवाच ॥ नमोऽनंताय महते सर्वकालप्रव
 र्तिने ॥१२॥ चतुर्गुणकृते तुभ्यं वासुदेवाय साक्षिणे ॥ दशावताराय हरे नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥१३॥ नमः शक्त्यावताराय रामकृष्णाय ते नमः ॥ नमो
 त्स्यावताराय महते गौरवासिने ॥१४॥ नमो भक्तावताराय करुणक्षेत्रिणासिने ॥ राज्ञा वै देवतानाथममस्थायं विनाशितम् ॥१५॥ मम प्रियस्य म्ले
 च्छस्य तत्पित्रा वंशनाशनम् ॥ सूत उवाच ॥ इति स्तुतस्तु कलिना म्लेच्छस्य सहभार्यया ॥१६॥ प्राप्तवान्सहरिः साक्षाद्गवान्भक्तवत्सलः ॥ कलिं
 प्रोवाच सहरिं शुष्मदंथं युगोत्तमम् ॥१७॥ बहुरूपमहं कृत्वा त्वेच्छं प्रूरयाम्यहम् ॥ आदमो नाम पुरुषः पत्नीहव्यवती तथा ॥१८॥ विष्णुक
 र्देम तो जातौ म्लेच्छवंशप्रवर्धनौ ॥ हरिस्त्वन्तर्दधे तत्र कलिरानंदसंकुलः ॥१९॥ गिरिनीलाचलं प्राप्य किंचित्कालमवासायत् ॥ पुत्रो विद्वतो
 जातः सुनंदो नाम भूपतिः ॥२०॥ पितुस्तुल्यं कृतं तं राज्यमनपत्यो मृत्तिगतः ॥ आर्यदेशाः क्षोणवंतो म्लेच्छवंशा बलान्विताः ॥२१॥ भविष्यति
 भृगुश्चेष्टतस्माच्चतुर्हिनाचलम् ॥ गत्वा विष्णुं समाराध्य गमिष्यामो हरः पदम् ॥२२॥ इति श्रुत्वा द्विजाः सर्वे नैमिषारण्यवासिनः ॥ अष्टाशी
 तिसहस्राणि गतास्ते तु हिनाचलम् ॥२३॥ विशालायां समाद्या विष्णुगाथां प्रचरिरे ॥ इति व्यासेन कथितं वाक्यं कलिविशारदम् ॥२४॥

श्रोतारंसमनःकृत्वा भविष्यसमुदीरयत् ॥ ॥ व्यस उवाच ॥ ॥ मनःशृणु ततो गाथां भार्वातु तेन वर्णिताम् ॥ २५ ॥ कलेयुगस्य पूर्णता तच्छ्रुत्वा
तु सिमावह ॥ सूत उवाच ॥ षोडशाब्दसहस्रे च शेषे तद्वापरे युगे ॥ २६ ॥ बहुकीर्तिमतीमिरार्यदेशस्य कीर्तिता ॥ क्वचिद्विप्राः स्मृता भूपाः क्वचि
द्राजन्यवंशजाः ॥ २७ ॥ क्वचिद्वैश्यः क्वचिच्छूद्राः कुत्रचिद्वर्णसंकरः ॥ द्विशताष्टसहस्रे देशेषु तद्वापरे युगे ॥ २८ ॥ मलेच्छदेशस्य भूमिर्भ
विता कीर्तिमालिनी ॥ इन्द्रियाणि दमित्वा यो ह्यात्मध्यानपरायणः ॥ २९ ॥ तस्मादात्मना मासौ पत्न्यहव्यवर्तस्मृता ॥ प्रदाननगरस्यैव
पूर्वभोगमहावनम् ॥ ३० ॥ ईश्वरेण कृतरंम्यं चतुःकोशाय तं स्मृतम् ॥ पापवृक्षतले गत्वा पत्नीं दर्शनतत्परः ॥ ३१ ॥ कालिस्तत्रागतस्तनू संप
रूपहितत्कृतम् ॥ वंचितेन धूतेन विष्णवद्वाभंगतांगता ॥ ३२ ॥ खादित्वा तत्फलं रम्यलोके मार्गप्रदं पतिः ॥ उदुंबरस्य पत्रैश्च ताभ्यां वाप्यशने
कृतम् ॥ ३३ ॥ सुताः पुत्रास्ततो जाताः सर्वम्लेच्छावभूविरे ॥ त्रिशोत्तरं नवशतं तस्यायुः परिकीर्तितम् ॥ ३४ ॥ फलानां हवनं कुर्वन्पत्न्या सह दिवं
गतः ॥ तस्माज्जातः सुतः श्रेष्ठः श्वेतनामेति विश्रुतः ॥ ३५ ॥ द्वादशोत्तरवर्षं च तस्यायुः परिकीर्तितम् ॥ अनुहस्तस्य तनयः शतहीनकृतं
पदम् ॥ ३६ ॥ कीनाशस्तस्य तनयः पितामहसं पदम् ॥ महल्लस्तस्य सुतः पंचहनिंशतं नव ॥ ३७ ॥ तेन राज्यकृतं तत्र तस्मान्मानगरं स्मृ
तम् ॥ तस्माच्च विरदो जातो राज्यं षष्ठ्युत्तरं समाः ॥ ३८ ॥ ज्ञेयं नवशतं तस्य स्वनाम्नानगरं कृतम् ॥ हतूकस्तस्य तनयो विष्णुभक्तिपरायणः
॥ ३९ ॥ फलानां हवनं कुर्वन् तत्वं ह्यसि जयन्सदा ॥ त्रिशतं पंचषष्टिश्च राज्यं वर्षाणि तस्मृतम् ॥ ४० ॥ स देहः स्वर्गमायातो म्लेच्छधर्मपरायणः ॥
आचारश्च विवेकश्च द्विजतो देवपूजनम् ॥ ४१ ॥ कृतान्येता नितेनैव तस्मान्म्लेच्छः स्मृतो बुधैः ॥ विष्णुभक्त्यग्निपूजा च ह्यर्हिसा च तपोदमः ॥
॥ ४२ ॥ धर्माण्येता निमुनिभिर्म्लेच्छानां हि स्मृता निवै ॥ मतोच्छिस्तस्य सुतो हेतुः कस्यैव भार्गव ॥ ४३ ॥ राज्यं नवशतं तस्य सप्ततिश्च स्मृ
ताः समाः ॥ लोमकस्तस्य तनयः राज्यं सप्तशतं समाः ॥ ४४ ॥ सप्तसप्ततिरेवास्म्यतत्पश्चात्स्वर्गतिं गतः ॥ तस्माज्जातः सुतो न्यहो निर्गतस्त्व
हृषवसः ॥ ४५ ॥ तस्मान्न्यूहः स्मृतः प्राज्ञैराज्यं पंचशतं कृतम् ॥ सीमः क्षमश्च भवश्च त्रयः पुत्रावभूविरे ॥ ४६ ॥ न्यूहः स्मृतो विष्णुभक्त
स्मोऽहं ध्यानपरायणः ॥ एकदा भगवान्विष्णुस्तत्स्वप्ने तु समागतः ॥ ४७ ॥ वत्स न्यूहः शृणुष्वेदं प्रलयं सप्तमेऽहनि ॥ भविता त्वं जने रसाधै

नावमारुह्यसत्वरम् ॥ ४७ ॥ जीवनंकुरुभक्तैर्द्रुसर्वश्रेष्ठोभविष्यसि ॥ तथेतिमत्वासुनिर्वाणकृत्वासुषुष्टिताम् ॥ ४८ ॥ हस्तत्रिशूल
 र्भाचंपचाशद्वस्तविस्तृताम् ॥ त्रिशद्वस्तोच्छ्रितारम्यांसर्वजविसमान्विताम् ॥ ४९ ॥ आरुह्यस्वकुलैस्साङ्गैर्विष्णुध्यानपरोऽभवत् ॥ सार्वतर्कमे
 वगणोमहद्वेणसमान्वितः ॥ ५० ॥ चत्वारिंशदिनान्येवमहद्वष्टिमकारयत् ॥ सर्वतुभारतवर्षजलैःप्लाव्यतुसिंधवः ॥ ५१ ॥ चत्वारोमि
 लिताःसर्वविशालायांनचागताः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणिमुनयोब्रह्मादिनः ॥ ५२ ॥ न्यूहश्चस्वकुलैस्सार्धशेषस्सर्वविनाशिताः ॥ तदाच
 मुनयस्सर्वैर्विष्णुमायांप्रतुष्टुवुः ॥ ५३ ॥ मुनयञ्जुः ॥ नमोदेव्यैमहाकाल्यैर्देवक्यैचनमोनमः ॥ महालक्ष्म्यैर्विष्णुमात्रेराधादेव्यैनमोनमः
 ॥ ५४ ॥ रेवत्यैपुष्पवत्यैचस्वर्णवत्यैनमोनमः ॥ कामाक्ष्यैचमायैचनमोमात्रेनमोनमः ॥ ५५ ॥ महावातप्रभावेनमहामेघरवेणच ॥
 जलधाराभिरुन्नाभिर्भयंजातंहिदारुणम् ॥ ५६ ॥ तस्माद्रुद्राद्रैरवित्वमस्मान्संरक्षीकरात् ॥ तदाप्रसन्नासादेवीजलंशांतंयाकृतम् ॥ ५७ ॥
 अब्दांतरेमहासर्वास्थलीभूत्वाप्रदृश्यते ॥ आराक्ष्यशिषिणानामहिमाद्रेस्तटभूमयः ॥ ५८ ॥ न्यूहस्तत्रस्थितोनावमारुह्यस्वकुलैस्सह ॥
 जलतिभूमिमागत्यतत्रवासंकरोतिसः ॥ ५९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगखंडापरपर्यायेद्वापरनृपोपाख्यानं नाम
 चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४॥४॥ शौनकउवाच ॥ सांप्रतंवर्ततेयैवैप्रलयतिमुनीश्वर ॥ द्विव्यद्वष्टिप्रभावेनज्ञातंब्रूहिततःपरम् ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥
 न्यूहोनामस्मृतोम्लेच्छोविष्णुमोहंतदाकरोत् ॥ तदाप्रसन्नोभगवांस्तस्यवंशःप्रवर्द्धितः ॥ २ ॥ म्लेच्छभाषाकृतातेनेवेवाक्यपराङ्मुखाः ॥
 कलेश्वदृक्ष्येब्राह्मीभाषांकृत्वाऽपशब्दगाम् ॥ ३ ॥ न्यूहायदत्तवान्देवोबुद्धीशोबुद्धिगःस्वयम् ॥ विलोमंचकृतंनमन्यूहेनत्रिसुतस्यैवै
 ॥ ४ ॥ सिमश्चहामश्चतथायाकृतोनामविश्रुतः ॥ याकृतःसप्तपुत्राश्चजुम्भोमाजूजएवसः ॥ ५ ॥ मादीतथाचयूनानस्तूवल्लोमसकस्तथा ॥
 तीरासश्चतथातेषांनमभिर्देशउच्यते ॥ ६ ॥ जुम्भादशकनाब्जश्चरिफ्रतश्चतर्जुमः ॥ तन्नाम्नाचस्मृतंतेदेशयूनाद्यापेसुताःस्मृताः ॥ ७ ॥
 इलीशस्तरलीशश्चकिर्त्तीहूदानिरुच्यते ॥ चतुर्भेनामभिर्देशास्तेषांतेषांप्रचकिरे ॥ ८ ॥ द्वितीयतनयाद्दामात्सुताश्चत्वारएवते ॥ कुशो
 मिशश्चकूजश्चकनअंस्तत्रनामोभः ॥ ९ ॥ देशाःप्रसिद्धाम्लेच्छानांकुशात्पट्टतनयाःस्मृताः ॥ सर्वाचैववहबीलश्चसर्वतोरगमस्तथा ॥ १ ॥

तथासवितिकानामनिमरूहमहाबलः ॥ तेषांपुत्राश्चकलनः सिनारोरकउच्यते ॥ ११ ॥ अक्कदोबोवुनश्चैवरसनदेशेकाश्चत ॥ श्रावयित्वासु
नीन्सूतोयोगानिद्रावशगतः ॥ १२ ॥ द्विसहस्रेशताष्टाब्देन्तेबुद्धापुनरब्रवीत् ॥ सिमवशंप्रवक्ष्यामिमोक्ष्यष्टः सभूपतिः ॥ १३ ॥
राज्यंपंचशतवर्षेतेनम्लेच्छेनसत्कृतम् ॥ अर्कस्मदस्तस्यमुतश्चतुःत्रिंशच्चराज्यकम् ॥ १४ ॥ चतुश्शतंपुनर्ज्ञेयसिलहस्तनयोभ
वत् ॥ राज्यंतस्यस्मृतंतत्रषष्ठ्युत्तरचतुःशतम् ॥ १५ ॥ इव्रतस्यमुतज्ञेयः पितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ फलजस्तस्यतनयश्चत्वारिंशद्वयं
शतम् ॥ १६ ॥ राज्यंकृतंतुतस्माच्चरऊनाममुतः स्मृतः ॥ सप्तत्रिंशच्चद्विंशतंतस्यराज्यंप्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ तस्माच्चज्जउत्पन्नः पितुस्तुल्यंकृ
तंपदम् ॥ नहूरस्तस्यतनयोवयः षष्ठ्युत्तरंशतम् ॥ १८ ॥ ताहरस्तस्यतनयः पितुस्तुल्यंकृतंपदम् ॥ तस्मात्पुत्रोऽविरामश्चनहूरोहारनस्त्रयः ॥ १९ ॥
एवंतेषांस्मृतावंशानाममात्रेणकीर्तिताः ॥ सरस्वत्याश्चाशोपेनम्लेच्छभाषामहाधमाः ॥ २० ॥ तेषांबृद्धिः कलौचासिस्संक्षेपेणप्रकीर्तिता ॥
संस्कृतस्यैववाणितुभारतं वर्षमुद्यताम् ॥ २१ ॥ अन्यखंडेगतासैवम्लेच्छाद्यानिदिनोऽभवन् ॥ एवंतेविप्रकथितंविष्णुभक्तद्विजैस्सह ॥
॥ २२ ॥ व्यासउवाच ॥ तच्छ्रुत्वासुनयस्सर्वैविशालायानिवासिनः ॥ नरनरायणदेवंसंपूज्यविनयान्विताः ॥ २३ ॥ ध्यानंचक्रुमुदायु
क्ताद्विशंतपरिवत्सरान् ॥ तत्पश्चाद्भाषितास्सर्वैशौनकाद्यामुनीश्वराः ॥ २४ ॥ संध्यातर्पणदेवार्चाः कृत्वाध्यात्वाजनादनम् ॥ लोमहर्ष
णमासीनंप्रच्छुर्विनयान्विताः ॥ २५ ॥ व्यासोऽप्यमहाभागचिरंजीविमहामते ॥ सांप्रतंवर्ततेयवैराजान्तमेवदप्रभो ॥ २६ ॥ सूत
उवाच ॥ त्रिसहस्राब्दसंप्रातेकलौभागवतंन ॥ आवन्तेऽंखनामासांप्रतंवर्ततेनृपः ॥ २७ ॥ मेच्छदेशेकपतिरथराज्यं करोतिवै ॥
शृणुतत्कारणंसर्वैयस्यविवर्धनम् ॥ २८ ॥ द्विसहस्रेकलौप्रातेम्लेच्छवंशविवाद्धिता ॥ भूमिम्लेच्छमयीसर्वानानापथविवाद्धिता ॥ २९ ॥
ब्रह्मावर्तमृतेतत्रसरस्वत्यास्तदंशुभम् ॥ म्लेच्छाचार्यश्चमृशाख्यस्तन्मतैः पूरितंजगत् ॥ ३० ॥ देवार्चनंवेदभाषानष्टाप्रतिेकलौ
गुगे ॥ तल्लक्षणंशृणुमुनेम्लेच्छभाषाश्चतुर्विधाः ॥ ३१ ॥ व्रजभाषामहाराष्ट्रियावनीचगुरुडिका ॥ तासांचतुल्लेक्षविधाभाषाश्चान्यास्तथै
वच ॥ ३२ ॥ पानीयंचस्मृतंपानिबुधुक्षाभूषउच्यते ॥ पानीयंपापडिभाषाभोजनंककनंस्मृतम् ॥ ३३ ॥ इष्टिषुद्धरवः प्रोक्त इस्तिनीमसपा

वनी ॥ आहुतिर्वैआहुतिददातिचदधातिच ॥ ३४ ॥ पितृपैतरभ्राताचबादरः पतिरेवच ॥ सेतिसायावनीभाषाश्चआस्यस्तथापुनः ॥
 ॥ ३५ ॥ जानुस्थानेजैनुशब्दः सप्तसिंधुस्तथैवच ॥ हप्तहिन्दुर्यावनीचपुनर्ज्ञायगुरुंडिका ॥ ३६ ॥ रविवारेचसंडेचफाल्गुनेचै
 वफर्बरी ॥ षष्ठिश्चसिक्सटीज्ञेयातदुदाहारमीदृशम् ॥ ३७ ॥ यापवित्रासप्तपुरितासुहिंसाप्रवर्तते ॥ दस्यवःशबरामिच्छासूखायै
 स्थितानराः ॥ ३८ ॥ म्लेच्छदेशेषुद्विवंतोनरावैम्लेच्छधर्मिणः ॥ म्लेच्छाधीनागुणाःसर्वेष्वगुणाआर्यदेशके ॥ ३९ ॥ म्लेच्छराज्यं
 भारतेचतद्विपिषुस्मृतंतथा ॥ एवंज्ञान्त्वामुनिश्रेष्ठहरिभजमहामते ॥ ४० ॥ तच्छ्रुत्वामुनयस्सर्वेरेदनंचक्रिरेबहु ॥ ४१ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुलंडापरपयायेकालियुगभूपवर्णनोनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५॥ ४१ ॥ शौनकउवाच ॥ ब्रह्मावर्तेकथंम्लेच्छा
 नप्राप्ताःकारणंवद ॥ सूतःप्राहशृणुष्वेदंसरस्वत्याःप्रभावतः ॥ १ ॥ म्लेच्छाःप्राप्तानतत्स्थानेकाश्यपोनामवैद्विजः ॥ कलौप्राप्तेसहस्राब्देस्व
 र्गात्प्राप्तःसुराज्ञया ॥ २ ॥ आर्यावर्तचित्तपत्नीदशपुत्रानकल्मषान् ॥ काश्यपात्सालब्धवर्ततिषांनामानिमेशुणु ॥ ३ ॥ उपाध्यायोदीक्षितश्च
 पाठकःशुक्लमिश्रकौ॥अग्निहोत्राद्विवेदीचत्रिवेदीपाण्ड्यएवच ॥ ४ ॥ चतुर्वेदीतिकथितानामतुल्यागुणाःस्मृताः ॥ तेषामध्येकाश्यपश्चसर्वज्ञा
 नसमान्वितः॥ ५ ॥ काश्मीरेप्राप्तवान्शोऽपिजगदम्बांसरस्वतीम् ॥ तुष्टावपूजनंकृत्वास्तपुषैस्तथाक्षतैः ॥ ६ ॥ धूपैर्दीपैश्चनैवेद्यैःगुष्पंजलिसम
 न्वितः॥ ७ ॥ काश्यपउवाच ॥ मातःशंकरदयितेमयितेकरुणाकुतोनास्ति॥भोऽसित्वंजगदंबाजगतःकिंमांबहिर्नयसि॥ ८ ॥ देवित्वंसुरहेतौ
 धर्मद्रोहिणमाशुहंसिमातः॥उत्तमसंस्कृतभाषांत्वंकुरुम्लेच्छांस्त्वमोहयेःशीघ्रम्॥ ९ ॥ अंबत्वंबहुरूपाहुंकाराद्भ्रूलोचनंहंसि ॥ भीमंदुर्गादित्यह
 त्वाजगतांसुखंनयसि ॥ १० ॥ दंभमोहंघोरंरगर्वहत्वासदासुखंशेषे ॥ बोध्यमातर्जगतोदुष्टात्राष्टान्कुरुत्वैव ॥ तदाप्रसन्नासादेविभोमुनेस्तस्य
 मानसे ॥ ११ ॥ वासंकृत्वादौज्ञानमिश्रदेशेमुनिर्गतः॥सर्वान्म्लेच्छान्मोहयित्वाकृत्वाथतान्द्विजन्मनः॥ १२ ॥ संख्यादशसहस्रंवनस्पतुर्द्विज
 न्मनाम् ॥ द्विसहस्रंस्मृतावैश्याःशेषाःशूद्रसुताःस्मृताः ॥ १३ ॥ तैःसार्द्धमायदेशेससरस्वत्याःप्रसादतः ॥ अवससैर्द्विमुनिश्रेष्ठेभुनिकार्यरतः

सदा ॥ १४ ॥ तेषामार्यसमूहानंदिव्याश्चरदानतः ॥ वृद्धिर्भवति बहुलाचुष्कोटिनरास्त्रियः ॥ १५ ॥ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चतद्रूपः काश्यपोमुनिः ॥
विशोत्तरशतं वर्षतस्य राज्यं प्रकीर्तितम् ॥ १६ ॥ राज्यपुत्राल्यदेशे वशूद्राश्वाष्टसहस्रकाः ॥ तेषां भूपश्चायपृथुस्तस्माज्जातस्समागधः ॥ १७ ॥
मागधं नाम तत्पुत्रमभिषिच्य ययौ मुनिः ॥ इति श्रुत्वा मृगश्रेष्ठः शौनको हर्षमागतः ॥ १८ ॥ सूतं पौराणि कंनत्वा विष्णुध्यानपरोऽभवत् ॥ पुन
श्चत्वारि वर्षान्ते बोधिता मुनस्तथा ॥ १९ ॥ नित्यमिति कंकत्वा यप्रच्छुरिदमादरात् ॥ लोमहर्षणमबूहिरेकाजानश्चमागधात् ॥ २० ॥ कलौ
राज्यं कृतं यैस्तु व्यासि शिष्यवदस्वनः ॥ सूत उवाच ॥ मागधो मागधे देशे प्राप्तावत्काश्यपात्मजः ॥ २१ ॥ पितृराज्यं स्मृतं तेन त्वार्यदेशः पृथक् कृ
तः ॥ पांचालात्पूर्वतो देशो मागधः परिकीर्तितः ॥ २२ ॥ आग्नेय्यांचकालिगश्च तथा वत्स्तु दक्षिणे ॥ आनते देशेनैर्ऋत्यासिंधुदेशस्तु पश्चिमे ॥ २३ ॥
वायव्यांकैर्यो देशो मद्रदेशस्तथोत्तरे ॥ ईशाने च वैकोणिन्दश्चायदेशश्चतःकृतः ॥ २४ ॥ देशनाम्ना तस्य सुतामगधस्य महात्मनः ॥ तेभ्योऽशानि
प्रदत्तानि तत्पश्चात्क्रतुमुद्रहन् ॥ २५ ॥ बलभद्रस्तदतुष्टो यज्ञभावेन भावितः ॥ शिशुना गच्छतो जितो बलभद्रांशं भवः ॥ २६ ॥ शतवर्षं कृतराज्यं
काकवर्मा सुतोऽभवेत् ॥ तद्राज्यं नवति वर्षे क्षेमधर्मात्तोऽभवत् ॥ २७ ॥ अशीति वर्षं राज्यं तत्क्षेत्रौजास्तत्सुतोऽभवत् ॥ दशहिनं कृतराज्यं
वेदमिश्रस्ततोऽभवत् ॥ २८ ॥ दशहिनं कृतराज्यं ततोऽजातिरपुस्सुतः ॥ दशहिनं कृतराज्यं दंभकस्तनयोऽभवत् ॥ २९ ॥ दशहिनं कृतं
राज्यमुदयाश्चस्ततोऽभवत् ॥ दशहिनं कृतराज्यं नंदवर्धन एव तत् ॥ ३० ॥ दशहिनं कृतराज्यं तस्मान्नदसुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं
राज्यं शूद्रागर्भसमुद्रवः ॥ ३१ ॥ नन्दाज्जातः प्रनन्दश्च दशवर्षं कृतं पदम् ॥ तस्माज्जातः परानन्दः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ३२ ॥ तस्माज्जा
तस्समानंदो विशद्वर्षं कृतं पदम् ॥ तस्माज्जातः प्रियानन्दः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ३३ ॥ देवानंदस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ यज्ञ
भंगस्तु तस्मात्पितुर्ऋकृतं पदम् ॥ ३४ ॥ मौर्यानिंदस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ महानन्दस्ततो जातः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥
॥ ३५ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु कलिना संस्तुतो हरिः ॥ काश्यपादुद्रवो देवो गौतमो नाम भविश्रुतः ॥ ३६ ॥ बौद्धवर्मचरं स्तुत्यपट्टेण प्राप्ता
न्हरिः ॥ दशवर्षं कृतराज्यं तस्माच्छाक्यमुनिः स्मृतः ॥ ३७ ॥ विशद्वर्षं कृतराज्यं तस्माच्छुद्रोदोनोऽभवत् ॥ त्रिशद्वर्षं कृतराज्यं शाक्य

सिंहस्ततोऽभवत् ॥ ३८ ॥ शताद्रौद्विसहस्रेऽद्व्यतीतिसोऽभवत्पुः ॥ कलेःप्रथमचरणेवेदमार्गोविनाशितः ॥ ३९ ॥ षष्टिवर्षकृतराज्यं
 सर्ववैद्वानराः स्मृताः ॥ नरेषुविष्णुर्नृपतिर्यथाराजाजातथाप्रजाः ॥ ४० ॥ विष्णोर्वीर्यानुसारेणजगद्धर्मः प्रवर्तते ॥ तस्मिन्हरीयेशरणं
 प्राप्तामायापतौनराः ॥ ४१ ॥ अपिपापसमाचारामोक्षवतः प्रकीर्तिताः ॥ शक्यसिंहहृद्धसिंहः पितुरद्वैकृतं पदम् ॥ ४२ ॥ चंद्रगुप्तस्त
 स्यसुतः गौरसाधिपतेः सुताम् ॥ सुलूवस्यतथोद्ग्राह्यावनीबौद्धतत्परः ॥ ४३ ॥ षष्टिवर्षकृतराज्यंविंदुसारस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं
 कृतराज्यमशोकस्तनयोऽभवत् ॥ ४४ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुकाण्यकुब्जोद्विजोत्तमः ॥ आर्बुदंशित्वंरप्राप्यब्रह्महोममथाकरोत् ॥ ४५ ॥
 वेदमंत्रप्रभावाच्चजाताश्चत्वारिक्षत्रियाः ॥ प्रमरस्सामवेदीचचपहानिर्यजुर्वेदः ॥ ४६ ॥ त्रिवेदीचतथाशुद्धोर्वासापरिहारकः ॥ ऐरावतकुलेजाता
 ऽगजानारुह्यतेपृथक् ॥ ४७ ॥ अशोकंस्ववशंचक्रुस्तवैवौद्धविनाशिताः ॥ चतुर्लक्षाः स्मृताबौद्धादिव्यशस्त्रैः प्रहारिताः ॥ ४८ ॥ अवन्तेप्रमरोभूपो
 श्वतुर्यौजनविस्तृताम् ॥ अम्बावर्तनिमपुरमिध्यास्यसुखितोभवत् ॥ ४९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपार्श्वे
 लियुगभूपवर्णनोपाख्यानपद्योऽध्यायः ॥ ६ ॥ सूतउवाच ॥ चित्रकूटगिरिदेशेपरिहारोर्महीपतिः ॥ कलिंजरपुरंरम्यमकोशायतनंस्मृतम् ॥ १ ॥
 अध्यास्यबौद्धहंतासुखितोभवदूर्जितः ॥ राजपुत्राख्यदेशेचचपहानिर्महीपतिः ॥ २ ॥ अजमेरपुरंरम्यंविधिशोभासमन्वितम् ॥ चातुर्वर्ण्ययुतं
 दिव्यमध्यास्यसुखितोभवत् ॥ ३ ॥ शुक्कोनाममहोपायोगतआननंमंडले ॥ द्वारकांनामनगरमिध्यास्यसुखितोभवत् ॥ ४ ॥ शौनकउवाच ॥
 तेषामन्युद्भवानांचयेभूपाराज्यसत्कृताः ॥ तामेन्बृहिसमहाभागमृतोवाक्यमथाब्रवीत् ॥ ५ ॥ गच्छध्वं ब्राह्मणः सर्वयोगनिद्रावशो ह्यहम् ॥
 तच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे विष्णोर्ध्यानं प्रचक्रिरे ॥ ६ ॥ पूर्णेद्वेचसहस्रान्तेमृतोवचनमब्रवीत् ॥ सप्तत्रिंशत्तेवर्षेदंशाब्देचाधिकेकलौ ॥ ७ ॥
 प्रमरोनामभूपालः कृतराज्यं चषट्समाः ॥ महामहस्ततोजातः पितुरद्वैकृतं पदम् ॥ ८ ॥ देवोपिस्तनयस्तस्य पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥
 देवदूतस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं स्मृतं पदम् ॥ ९ ॥ तस्माद्गंधर्वसेनश्चपंचाशदब्दभूपदम् ॥ कृत्वाचस्वसुतं शंखमभिपिच्य वनंगतः ॥ १० ॥
 शंखेन तत्पदं प्राप्तराज्यां त्रिंशत्समाः कृतम् ॥ देवांगनावीरमतीशक्रेण प्रेषिता तदा ॥ ११ ॥ गंधर्वसेनं संप्राप्य पुत्रस्तनमजीजनत् ॥

सुतस्य जन्मकाले तु न भस्युष्पवृष्टयः ॥ १२ ॥ पेतुर्दुर्भयानि दुर्वीति वाताः मुखप्रदाः ॥ शिवदृष्टिर्द्विजो नाम शिष्यैस्सार्द्धवन्गतः ॥ १३ ॥
 विशाद्विकर्मयोगे च समाराध्या शिवोऽभवत् ॥ पूर्णोऽत्र शच्छते वर्षे कलप्राप्ते भयंकरे ॥ १४ ॥ शकानां च विनाशार्थं धर्मविवृद्धये ॥ जा
 तदिशवाज्ञासोऽपि कैलासाद्ब्रह्मकालयात् ॥ १५ ॥ विक्रमादित्यनमानं पितृकृत्वामुमोद ह ॥ सवालोलपिमहाप्राज्ञः पितृमातृप्रियंकरः ॥ १६ ॥
 पंचवर्षवयः प्राप्ते तपसोऽथैव न गतः ॥ द्वादशाब्दं प्रयत्नेन विक्रमेण कृतं तपः ॥ १७ ॥ पश्चादुन्वावर्त्तिदिव्यापुरियातः श्रियान्वितः ॥ दिव्यं सिं
 हासनं रम्यं द्वादशं न्मूर्तिसंयुतम् ॥ १८ ॥ शिवेन प्रेषितं तस्मै सोऽपि तत्पदमग्रहीत् ॥ वैतालस्तस्य रक्षार्थं पर्वत्यानिर्मितो गतः ॥ १९ ॥
 एकदा स नृपविरो महाकालेश्वरस्थलम् ॥ गत्वा स भूजया मासदेवेषु पितृनाकिनम् ॥ २० ॥ स भार्भर्मयति तत्र निर्मिता व्यूहविस्तरा ॥ नाना
 धातुकृतस्तम्भानामणिविभूषिता ॥ २१ ॥ नानादुमलताकीर्णां पुष्पवल्लीभिरन्विता ॥ तत्रासिंहासनं दिव्यं स्थापितं तेन शौनके ॥ २२ ॥
 आहूय ब्राह्मणान्मुख्यान् देवदेवांगपारगान् ॥ पूजयित्वा विधानेन धर्मगाथां शृणोत् ॥ २३ ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र वैतालोलोनाम देवता ॥
 सकृत्पुत्रा ब्राह्मणरूपं जयाशोभिः प्रशस्यतम् ॥ २४ ॥ उपविश्यासनं विप्रो राजानमिदमब्रवीत् ॥ यदिते श्रवणे श्रद्धाविक्रमादित्यमू
 र्ते ॥ २५ ॥ वर्णयामि महाख्यानमिति हाससमुच्चयम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगुणखंडापरपर्याये कलियुगराविश
 शिवं शंभूपर्वणं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ६४ ॥ इति प्रथमखण्डः संपूर्णः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्तस्तु वैतालोलो महाकालेश्वरस्थितः ॥ शिवं मनसि संस्थाप्य राजानमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ विक्र
 मादित्यभूषणालभ्युपायं मनोरमाम् ॥ वाराणसीपुरी रम्या महेशो यत्र तिष्ठति ॥ २ ॥ चातुर्वर्ण्यप्रजायत्र प्रतापमुकुटो नृपः ॥ महादेवी
 च महिषी धर्मज्ञस्य महीपतेः ॥ ३ ॥ तत्पुत्रो वज्रमुकुटो मंत्रिणः सुतवच्छभाः ॥ षोडशाब्दे यः प्राप्तिं ह्यारूढो वन्गतः ॥ ४ ॥ अमात्यतनय
 श्रेष्ठ बुद्धिदक्ष इति श्रुतः ॥ हयारूढो गतः सार्धसमानवयसावने ॥ ५ ॥ सदृश्वविपिनं रम्यं भृगुपक्षिसमन्वितम् ॥ सुमोदवज्रमुकुटः कामाश्रय
 वंशगतः ॥ ६ ॥ तत्र दिव्यं सरोरम्यं नानापक्षिना दितम् ॥ तस्य कूले शिवस्थानं मुनिवृदैः प्रपूजितम् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा तत्र गतौ विरौ परमानं
 दमापतुः ॥ एतस्मिन्नन्तरे भूपकरणटकभूपतेः ॥ ८ ॥ दंतवक्रस्य तनयानाम्नापद्मावतीमता ॥ कामदेवं नमस्कृत्य कामिनीं कामरूपिणीं ॥ ९ ॥

चिक्रीडेसखिभिःक्रीडांसरोमध्यमनोहरा ॥ तदातुवज्रमुकुटोमंदिरादागतोबहिः ॥ १० ॥ दृष्ट्वापद्मावतींवालांतुल्यरूपगुणान्वि-
 ताम् ॥ मूर्छितःपतितोभूमौसादृश्वतुमुमोहवै ॥ ११ ॥ प्रबुद्धवेज्रमुकुटोर्मापाहिशिवशंकर ॥ इत्युक्त्वाभूततनयःपुनर्बालांददर्श ॥
 ॥ १२ ॥ शिरसःपद्मकुसुमसंगृहीत्वातुर्कणयोः ॥ कृत्वाचखानदशनैःपादयोर्दधतीपुनः ॥ १३ ॥ पुनर्गृहीत्वातत्पुष्पं हृदयं संप्रवेशितम् ॥
 ॥ इति भावं च साकृत्वाऽऽलिभिः सार्धयै गृहम् ॥ १४ ॥ तीर्थार्थं च समं पित्रासं प्राप्तागिरिजवने ॥ तस्यांगतायांसनृपोसारवाणेन पीडितः ॥
 ॥ १५ ॥ महर्त्मानसो पीडां प्राप्तात्तवान्मोहमागतः ॥ उन्मादीव ततोभूत्वाखानपानविवर्जितः ॥ १६ ॥ ध्यात्वापद्मावतीं बालां मनव्रत-
 मचीकरत् ॥ तदाकोलाहलो जातः प्रतापमुकुटांतिके ॥ १७ ॥ कुमारः कां दंशां प्रातदतिहातिहातिसर्वतः ॥ त्रिदिनं तेमंत्रिमुतोबुद्धिदक्षोविशा-
 रदः ॥ १८ ॥ अब्रवीद्वज्रमुकुटं सत्यं कथय भूपते ॥ स आहकारणं सर्वथा जातं सरोवरे ॥ १९ ॥ तच्छ्रुत्वा बुद्धिदक्षश्च विहस्याहमहीपतिम् ॥ महाक-
 ष्टेन सा देवी मित्रत्वं हि गमिष्यति ॥ २० ॥ करणाटकभूपस्य वज्रदंतं स्य सा सुता ॥ पद्मावतीति विख्याता दधतीत्वांस्वमानसे ॥ २१ ॥ पुष्प-
 भावेन ज्ञात्वा हं त्वान्यामि तदंतिके ॥ इत्युक्त्वा तस्य पितरं प्रतापमुकुटं प्राति ॥ २२ ॥ आहं ज्ञां देहि भूपालयास्ये हं करणाटके ॥ त्वत्सुतस्य चि-
 कित्सार्थं स वज्रमुकुटोचिरम् ॥ २३ ॥ आयामि नात्र संदेहो यदजिजीविष्ये सुतम् ॥ तथेति मत्त्वासनृपः प्रादात्पुत्रं च मंत्रिणे ॥ २४ ॥ हयारूढौ गतौ शत्रिं-
 दंतवक्रस्य पत्तने ॥ काचिद्वृद्धास्थिता तत्र तस्यागो हंचतौ गतौ ॥ २५ ॥ बहुद्रव्यं ददौ तस्यै बुद्धिदक्षो विशारदः ॥ ऊषतुर्मंदिरं तास्मिन्नात्रिघोरतमो वृ-
 त्तम् ॥ २६ ॥ प्रातःकाले तु सा वृद्धा गच्छंती राजमंदिरम् ॥ तामाहमंत्रितनयः शृणु मातर्वचो मम ॥ २७ ॥ पद्मावती च संप्राप्यैकं तिमिद्वचनं वद ॥
 ज्येष्ठशुक्लस्य पंचम्यामिदुवारे सरोवरे ॥ २८ ॥ यो दृष्टः पुरुषोरभ्यस्य स्वदुर्गं समुपागतः ॥ इति श्रुत्वा ययौ वृद्धा पद्मां तस्यै वदयत् ॥ २९ ॥
 रुष्टा पद्मावती प्राह चंदनाद्रौ गुलीयका ॥ गच्छ गच्छ महदुष्टे तले नोरस्य ताडयत् ॥ ३० ॥ अंगुलीभिः कपोलैश्च तस्याः स्पृष्ट्वा ययौ गृहम् ॥
 सा तु वृद्धा बुद्धिदक्षं सर्वभावं न्यवेदयत् ॥ ३१ ॥ स्वमित्रंदुःखितं प्राह शृणु मित्रशुचं त्यज ॥ तमाह भूपतेः कन्या प्राणप्रियवचः शृणु ॥ ३२ ॥
 त्वदर्थे ताडितं वक्षः कदा मित्रं भविष्यति ॥ श्रुत्वा त्वन्मधुरं वाक्यं रजो देहे समागतम् ॥ ३३ ॥ रजस्वलां ते भो मित्रतवाः स्यं बुविता स्म्यहम् ॥

इति श्रुत्वा भूपुतः परमानन्दमायौ ॥ ३४ ॥ त्रिदिनं तिसृष्वृद्धापद्मावत्येन्येवेदयत् ॥ त्वामुत्सुकः स भूपालस्तव दर्शनलालसः ॥ ३५ ॥
 तं भजस्वाद्या सुश्रोणिसफलं जनिंकुरु ॥ इति श्रुत्वा महादृष्टा समस्यार्द्रा गुलियिकाम् ॥ ३६ ॥ गवाक्षद्वारि निष्कास्य तलपृष्ठे च ताडिता ॥
 तथैव वृद्धा तं प्राप्य मंत्रिणं कथितं हितम् ॥ ३७ ॥ प्रसन्नो बुद्धिदक्षश्च मित्रं प्राह शृणुष्व भोः ॥ पश्चिमे दिशि भोः स्वाभिगन्वाक्षतवर्निमितम् ॥ ३८ ॥
 अर्द्धरात्रे तु संप्राप्य भजमां कामविह्वलाम् ॥ श्रुत्वा तद्भ्रमुकुटः प्रिया दर्शनलालसः ॥ ३९ ॥ ययौ शीघ्रं महाकारि मर्णो तां मरामयत् ॥ मा
 सति कामाक्षि थिले भिन्न दर्शनलालसः ॥ ४० ॥ पद्मावतीं प्रियां प्राह शृणु वाक्यं वरानने ॥ येन प्राप्तवती महा त्वं सुभ्रुः सुरदुर्लभा ॥ ४१ ॥
 समिन्नो बुद्धिदक्षश्च कुरुतिष्ठति संप्रतम् ॥ आज्ञां हि हि प्रिये मद्ब्रह्म दद्यास्यामि ते तिकम् ॥ ४२ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तनयान्दुरकुलिशोपमम् ॥
 मिष्टान्नं स विषं कृत्वा मंत्रिणे सान्यवेदयत् ॥ ४३ ॥ तदा तु बुद्धिदक्षश्च मित्रं प्राह शृणु संप्रजकः ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं सर्वं न तु भक्षितवान् स्वयम् ॥ ४४ ॥
 एतस्मिन्नन्तरे प्राप्ता भूपतिस्त्वरया निवृतः ॥ विवेकवर्तं मित्रं तदं दृष्ट्वा प्राह रुषान्वितः ॥ ४५ ॥ कस्मान्न खादितं मित्रभोजनं मां त्रियाकृतम् ॥ विह
 स्य बुद्धिदक्षस्तु सारमेयं ददौ हितम् ॥ ४६ ॥ भुक्त्वा समरणं प्राप्तः सहृद्वि विस्मितो नृपः ॥ स्त्रीचरित्रं च विज्ञाय स्नेहेन्यक्त्वा ब्रवीतुम् ॥ ४७ ॥
 मित्रं गच्छ गृहं शीघ्रं मया त्यक्ता च पापिनी ॥ स आह शृणु भूपाल गच्छ शीघ्रं प्रियां तिकम् ॥ ४८ ॥ तदं कारमाहृत्य त्रिशूलं कुरु जानुनि ॥ सु
 प्राप्तां त्यज भो मित्रयसि त्वं मया विचारय ॥ ४९ ॥ इति श्रुत्वा ययौ भूपस्तथा कृत्वा समागतः ॥ स्वमित्रेण ययौ सार्धं स्वमज्ञाने रुद्रमण्डपे ॥ ५० ॥ शि
 ष्यं कृत्वा नृपतं संयोगिरूपं हि भूषणम् ॥ विक्रयार्थं ददौ तस्मै स्वमित्राय स बुद्धिमान् ॥ ५१ ॥ स वज्रमुकुटो मत्वा तदा ज्ञानं गतः ॥
 चारो यमिति तं मत्वा बद्ध्वा राज्ञो हिराक्षिणः ॥ ५२ ॥ शीघ्रं निवेदयामासुदतवक्त्रस्तमब्रवीत् ॥ कप्रांतं भूषणं रम्यं सर्वकथय पुरुष ॥ ५३ ॥
 जटिलः प्राह भो राजन् मज्ञाने मद्गुरुः स्थितः ॥ तेन दत्तं विक्रयार्थं भूषणं स्वं गुणितम् ॥ ५४ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिस्तूष्णमाहूय तद्वरुम् ॥
 भूषणं पृष्ट्वा राजयोगी प्राह शृणुष्व भोः ॥ ५५ ॥ स्मज्ञाने संशितं मंत्रमया योगिस्वरूपिणा ॥ पिशाचि प्रापिता काचित् स्यात् अहं मया
 कृतम् ॥ ५६ ॥ वामजानुनि शूलेन तया दत्तं हि भूषणम् ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं राजा सुतानिष्कासिता गृहात् ॥ ५७ ॥ स वज्रमुकुटस्तनुयु

हतिगृहमायौ ॥ विहस्यप्राहवैतालः शृणुविक्रमभूपते ॥ ५८ ॥ कस्मैपापमहत्प्राप्तं चतुर्णामेव दधुना ॥ इति श्रुत्वा वच
 स्तस्य विक्रमो नाम भूपतिः ॥ ५९ ॥ विहस्य भार्गवं प्राह प्राप्तं पापं हि भूपते ॥ मित्रकार्यमभात्येन स्वाभिमिकार्यचरक्षिभिः ॥ ६० ॥ भूपपुत्रे
 णार्थसिद्धकृतं तस्माच्च भूपते ॥ महत्पापं च संप्राप्तं तेनासौ नरकगतः ॥ ६१ ॥ रजोवती सुता दृष्ट्वा न विवाहेत यो नरः ॥ स पापी नरकं
 याति षोडश वर्षसहस्रकम् ॥ ६२ ॥ गार्ध्वच विवाहैवैकामिन्या च कृतं यथा ॥ तस्या विघ्नकरो वै स पापी यमपीडितः ॥ ६३ ॥ अदृष्टदोषा यः कन्या
 विवेकेन विना त्यजेत् ॥ स पापी नरकं याति लक्ष वर्षप्रमाणकम् ॥ ६४ ॥ इति श्रुत्वा स वैतालः धर्मगानं पुरीतम् ॥ प्रसन्न हृदयः प्राह भूपति धर्म
 तत्परम् ॥ ६५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्ग पर्वणि चतुर्गुण खंडा परपथीयैकालियुगियेति हाससमुच्चयवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 ॥ सुत उवाच ॥ प्रसन्न मनसं भूपं महासिंहासनो स्थितम् ॥ द्विजवर्यः स वैतालो वचः प्राह प्रसन्नधीः ॥ १ ॥ एकदा यमुनतीरे धर्मस्थले पुरीशु भा
 ॥ धनधान्यसमायुक्ता चतुर्वर्णसमन्विता ॥ २ ॥ गुणाधिपो महिपालस्तत्र राज्ञ्यं चकार वै ॥ हरिशर्मा पुरोधस्तु स्नानपूजनतत्परः ॥ ३ ॥
 तस्य पत्नी सुशीला च पतिव्रत परायणा ॥ सत्यशीलः सुतोजातो विद्याध्ययनतत्परः ॥ ४ ॥ तस्यानुजामधुमती शीलरूपगुणान्विता ॥
 द्वादशशब्देव यः प्राप्नोति विवाहार्थं पितायदा ॥ ५ ॥ भ्रातावभ्रामतौ सर्वचिनुतश्च सुतावरम् ॥ कदाचिद्राजपुत्रस्य विवाहे समतो द्विजः ॥ ६ ॥
 पठनार्थं तु काश्यावै सत्यशीलः स्वयंगतः ॥ एतस्मिन्नंतरे राजन् द्विजः कश्चित्समागतः ॥ ७ ॥ वामनो नाम विलया तोरूपशीलवयोवृतः ॥
 सुतामधुमतीं च दृष्ट्वा कामातुराभवत् ॥ ८ ॥ भोजनं छादनं पानं स्वप्नं त्यक्त्वा च विह्वला ॥ चकोरविनिचंद्रं कामबाणप्रपीडिता ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा
 सुशीला तां बालां वामनं ब्राह्मणं तथा ॥ वरया मासतां बूलैः स्वर्णद्रव्यसमन्वितैः ॥ १० ॥ हरिशर्मा प्रयागे च द्विजं दृष्ट्वा त्रिविक्रमम् ॥ वेदवेदांग
 तत्त्वज्ञसुतार्थेऽवरयत्तदा ॥ ११ ॥ सत्यशीलस्तु काश्यावै गुरुपुत्रं च केशवम् ॥ वरित्वा तं भगिन्यर्थे यौगै हं मुदान्वितः ॥ १२ ॥ माघकृष्ण
 त्रयोदश्यां भृगौ लंशुभं स्मृतम् ॥ त्रयोविप्रास्तदा प्राप्ताः कन्यार्थे रूपमोहिताः ॥ १३ ॥ तस्मिन्काले तु सा कन्या भुजंगेनैव दंशिता ॥ मृताप्रे
 तत्त्वमापन्ना पूर्वकर्मप्रभावतः ॥ १४ ॥ तदा ते ब्राह्मणयत्नं कारयामासु रतः ॥ नजीवनवती बाला गलेन विमोहिता ॥ १५ ॥ हरिशर्मा

तु तत्पृच्छत्वावेदविधानतः ॥ आययौमदिराजन्सुतायुणविमोहितः ॥ १६ ॥ त्रिविक्रमस्तु बहुधा दुःखं कृत्वा स्मरानुगः ॥ कथाधारी
 यतीभूत्वा देशदेशांतरं ययौ ॥ १७ ॥ केशवस्तु महादुःखी प्रियास्थानी निवृत्तिवान् ॥ तीर्थात्तिथितः प्राप्तः कामवाणेन पीडितः ॥ १८ ॥
 भस्मग्राही वामनस्तु विरहाग्निप्रपीडितः ॥ तस्थौ चित्तार्थां कामार्तः पत्नीध्यानपरायणः ॥ १९ ॥ एकदा शयूतरिलक्ष्मणाख्यपुरुशुभे ॥
 त्रिविक्रमस्तु भिक्षार्थे संप्राप्तो द्विजमंदिरं ॥ २० ॥ तस्मिन्दिने रामशर्मा शिवध्यानपरायणः ॥ यतिनंवरयामास भोजनार्थं स्वमंदिरं ॥ २१ ॥
 तस्य पत्नी विशालाक्षीरचित्त्वा बहुभोजनम् ॥ आहूय यतिनं राजन्पत्रमालभमाकरोत् ॥ २२ ॥ तस्मिन्काले च तद्बालो मृतः पापवशगतः ॥
 अरोदीत्तस्य सैरंध्री विशालाक्ष्यापि भर्त्सिता ॥ २३ ॥ नरोदनं त्यक्तवत्पुत्रशोकप्रितापिता ॥ रामशर्मा तदा प्राप्तो मंत्रसंजयिनं शुभम् ॥ २४ ॥
 जन्वांसमाजं न कृत्वा जीवियामास बालकम् ॥ विनयावनतो विप्रस्तं च संन्यासिनं तदा ॥ २५ ॥ भोजनं कारयित्वा तु मंत्रसंजयिनं ददौ ॥
 त्रिविक्रमस्तु तन्मंत्रं पठित्वा यमुना तटे ॥ २६ ॥ प्राप्तवान्यत्र सानारी दाहिता हरिशर्मणा ॥ एतस्मिन्मन्त्रे तत्र राजपुत्रो मृतिंगतः ॥ २७ ॥
 दाहितस्तनयः पित्रा शोककृत्रा तदा मुना ॥ जीवं प्राप्तवान् बालस्तस्य मंत्रप्रभावतः ॥ २८ ॥ गुणाधिपस्य तनयोरज्ञो धेमस्थलीपतेः ॥
 त्रिविक्रमं वंचः प्राह वीरबाहुर्महाबलः ॥ २९ ॥ जीवं न दत्तवान् महावरयाद्यवरं सम ॥ सविप्रः प्राह भोगाजकं केशवो नाम यो द्विजः ॥ ३० ॥
 गृहीत्वा स्थितगतस्तथैतमन्वेषयमाचिरम् ॥ वीरबाहुस्तथा मत्वा दूतमार्गेण तं प्रति ॥ ३१ ॥ प्राप्तस्तं कथयामास यथा प्राप्तो हि जीवनम् ॥ इति
 श्रुत्वा वचस्तस्य के शोऽस्थिसमन्वितः ॥ ३२ ॥ प्रागत्यास्थीनि सर्वाणि ददौ तस्मै द्विजातये ॥ पुनः संजीविता बालकेशवादीन् वचो
 ऽब्रवीत् ॥ ३३ ॥ योग्याधर्मैण्यस्याहं तस्मै प्रायामि धर्मिणे ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्यामौ न वतस्त्रयः स्थिताः ॥ ३४ ॥ अतस्त्वं विक्रमादि
 त्यधर्मज्ञकथयस्व मे ॥ कस्मै योग्याचसा बालानामाधुमती शुभा ॥ ३५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ विहस्य विक्रमादित्यो वै तां लप्राह न प्रथीः ॥
 योग्यामधुमती नारी वामनाय द्विजन्मने ॥ ३६ ॥ प्राणदाता तु यो विप्रः पिते व शुणतत्परः ॥ अस्थिदाता तु यो विप्रो भ्रातुल्यस्स वेदवित्
 ॥ ३७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगुण्डापरपरायणैकालियुगीयेति हाससमुच्चये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥

॥ सूतउवाच ॥ विप्रवर्यमहाभागशृणुगाथांमनोरमाम् ॥ वैतालोभूपतिश्रेष्ठपुनर्विक्रममब्रवीत् ॥ १ ॥ वद्धेमान्नगरेरम्येनाना
 जननिषेविते ॥ तत्राभवन्महीपालेरूपसेनोमहाबलः ॥ २ ॥ विद्वन्मालाप्रियातस्यपतिसेवापरायणा ॥ एकदाक्षत्रियःकश्चिन्नाम्नावीरवरः
 स्मृतः ॥ ३ ॥ पुत्रकन्यासपत्नीकोवृत्त्यर्थैस्समुपागतः ॥ विनयावनतोभूत्वारूपसेनमहोपातिम् ॥ ४ ॥ किञ्चित्छुत्वादौस्वर्ण
 सहस्रंप्रत्यहंनृप ॥ वीरसेनस्तुतल्लब्ध्वावन्हौतीर्द्धिजातिषु ॥ व्ययंकृत्वातुतच्छेषसकुल्येभुक्तवान्स्वयम् ॥ एवंवर्षगतेराजत्राजलक्ष्मीः
 शिवाज्ञया ॥ ६ ॥ परीक्षार्थंस्मशानेचरोदनंघडुकुर्वती ॥ अर्धरात्रितदाराजाबुद्ध्वाप्राहस्वसेवकम् ॥ ७ ॥ गच्छवीरवर्त्तवै
 यतोऽसौश्रूयतेरवः ॥ ज्ञात्वातत्कारणंसर्वमह्यंश्रीप्रतिवेदय ॥ ८ ॥ इतिश्रुत्वावीरवरःशस्त्रास्त्रकुशलेबली ॥ सतत्रगतवात्रास्तेराज
 लक्ष्मीःशुभानना ॥ ९ ॥ क्षुण्णवचश्च्यतामाहकिमर्थोदनेस्थिता ॥ महत्कष्टंचक्रिंप्राप्तंकारणंदेविमेवद ॥ १० ॥ इतिश्रुत्वारालक्ष्मीर्विरिसे
 नंतमब्रवीत् ॥ राजलक्ष्मींचमांविद्धिरूपसेनस्यभूपतेः ॥ ११ ॥ मासान्तेप्रलयंथास्येतस्माच्छेचामिभोबलिन् ॥ सआहशृणुभोदेवित्वद
 ल्पायुस्समीरितम् ॥ १२ ॥ केनपुण्येनदीर्घायुस्त्वंभवेःकारणंवद ॥ देव्युवाच॥महाबाहोमहाप्राज्ञयदितेतनयस्यवै ॥ १३ ॥ कपालमपय
 त्वंचचंडिकायैतदानवादीर्घाणुर्भविताचाहंस्वामिकार्यप्रसाधय ॥ १४ ॥ इतिश्रुत्वावीररोमंदिंस्वयमागतः ॥ पत्नीप्राहप्रसन्नात्मासुतंदेव्यैनि
 वेदय ॥ १५ ॥ तथेत्युक्त्वातुसासाध्वतनयंप्राहनिर्भया॥राज्ञोऽर्थैतवदेहवैपुत्रपासिकुरुष्वतत् ॥ १६ ॥ तथामत्वातुतत्पुत्रोभगिन्यामातु
 संयुतः॥चंडिकाभवनंप्राप्याब्रवीत्स्वपितरंतदा॥१७॥भोस्तातमेकपालंचचंडिकायैसमर्पय ॥ दीर्घायुर्नयननेनराजलक्ष्मीश्चतत्कुरु ॥ १८ ॥
 इतिश्रुत्वावीरसेनःशिरश्छिन्त्वासमर्पयत् ॥ तस्यानुजामृतातत्रतथामातातथापिता॥१९॥हृष्टातद्रूपसेनस्तुकारणंसर्वमादितः ॥ सेवकंसत्य
 संधंमत्वातुस्वाश्रोऽप्ययत् ॥ २० ॥ तदाप्रसन्नासादेवीनृपमुज्जीव्यमाब्रवीत् ॥ वरंवरयभूपालयथेष्टंश्रीप्रमाप्नुयाः ॥ २१ ॥ सआहवीरसेन
 स्तुसकुलोजीविमाप्नुयात् ॥ तथेत्युक्त्वातुसादेवतत्रैवांतरधीयत ॥ २२ ॥ रूपसेनःप्रसन्नात्मास्वसुतांकामरूपिणीम् ॥ ददौसुतायवैतालोनृप
 त्तिप्राहविस्मितः॥२३॥मुख्यस्नेहंकृतंकेनतेषामध्येवदस्वमे ॥ ॥ राजोवाच ॥मुख्यस्नेहंकृतराज्ञादासाथैस्वतनुंदौ॥२४॥स्वर्णस्नेहीवीरवरो

धर्मप्रीतिः पतिव्रता ॥ बंधुप्रीतिश्च भगिनीपितृसहोत्पन्नकः ॥ २५ ॥ महत्सहं कृतं राज्ञा रूपसेनेन धीमता ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्ग
पर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्याये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ अमुत उवाच ॥ इति श्रुत्वा स वै तालो राजानमिदमब्रवीत् ॥ कांचिद्रो
गावतीनाम्नानगरीपरमाद्भुता ॥ १ ॥ रूपवर्माच नृपतिस्तत्राज्यं करोति वै ॥ वृडामिणीरितिरुयातः शुको बुद्धिर्विशारदः ॥ २ ॥ तस्य मू
पस्य गेहे च वसन्तु भण्डरे ॥ कदाचिद्रूपवर्माच त्रिशद्वन्दुरुजितः ॥ ३ ॥ पप्रच्छ मम योग्या वै शुकाचिद्रांगना ॥ चेदास्ते तर्हि मे ब्रूहि श्रुत्वा
तं चाब्रवीच्छुक्रः ॥ ४ ॥ समये श्वभूपस्य कन्या चन्द्रवती शुभा ॥ तव योग्या हि भोजनसांप्रतं तां गृहाण वै ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिर्गणेशं द्वि
जसत्तमम् ॥ प्रेषयित्वा दूतद्वयं यथोद्वाह्यात्तथा कुरु ॥ ६ ॥ गणेशोऽपि गतस्तूर्णदेशे माधवके शुभे ॥ महादेवं च संपूज्य चकार स्तवनं मुदा ॥ ७ ॥ नमः
शिवाय शान्ताय सर्वाभीष्टप्रदायिने ॥ भवाय शंकरायैव रूद्राय सत्तनमः ॥ ८ ॥ मृडायानंदरूपाय सर्वदुःखहराय च ॥ ९ ॥ इत्युक्तवति विप्रे च त
दाचंद्रवती शुभा ॥ कामातुरा ब्रवीच्चैनानां ज्ञानमदनमंजरीम् ॥ १० ॥ मम योग्येऽथ श्वपुरुषः कश्चिदस्ति महीतले ॥ साहभोरूपवर्माच योग्यो भोगाणु
री पतिः ॥ ११ ॥ इति श्रुत्वा तु सा देवी दुर्गावाञ्छितदायिनीम् ॥ तुष्टा व मनसा सुभ्रूयया जातमिदं जगत् ॥ १२ ॥ नमोनमोजगन्मातर्मम कार्य
प्रदायिनि ॥ त्रिलिंगजननं विवैवर्णमूर्तिः सनातनी ॥ १३ ॥ त्वं स्वाहा त्वं स्वधा संधानमस्तस्यै नमोनमः ॥ नृपतिरूपवर्माणं मत्पतिं कुरु भोः
शिवे ॥ १४ ॥ इति स्तुत्या प्रसन्ना भूज्जगदंबा जगन्मयी ॥ पितरं मागधेशं च मोहयित्वा च मातरम् ॥ १५ ॥ विवाहं कारयामास मासान्तो सिद्धि
रूपिणी ॥ रूपवर्माचंद्रवती बुभुजाते परं सुखम् ॥ १६ ॥ एकस्मिन् दिवसे राजन्येनां मदनमंजरीम् ॥ नृपः प्राह विवाहं त्वं मुकुं केन कुरु श्वभोः ॥ १७ ॥
मेन का प्राह भोजनं विवाहाश्चेदशो मताः ॥ उत्तमाधममध्याश्वपुरुषास्त्रिविधाः स्मृताः ॥ १८ ॥ तथैव त्रिविधानां रीयायां योग्ये वरो भवेत् ॥
उत्तमाया भवेन्नारी न योग्या च षडशो मताः ॥ १९ ॥ शृणु तत्कारणं राजन्यया दृष्टं यथा भवत् ॥ इलापुरे वसत्येको वैश्यो लक्षपतिर्विनी ॥ २० ॥
अनपत्यो देव्या जीतस्य पत्नी पतिव्रता ॥ बहुयत्नेन तनयस्तस्य जातो महाधमः ॥ २१ ॥ द्यूतक्रीडापरो नित्यं सुरापाने रतस्सदा ॥ वेदया
गामी महाधूर्ते नित्यमांसाशनः खलः ॥ २२ ॥ तस्य धर्मं चापि तरो समा लो क्य वनंगतौ ॥ नरं नारायणं ध्यात्वा परमं पदमापतुः ॥ २३ ॥ मद

पालस्तुतनयःकृत्वास्वर्धनव्ययम् ॥ अन्यदेशेचवृत्त्यर्थजगामधनवर्जितः ॥ २४ ॥ प्रातश्चन्द्रपुरेऽस्यत्रहेमपतिःस्थितः ॥ वृत्तांतं कथ
 यामासैवैहमेमपतिहिसः ॥ २५ ॥ देवयाजीसुतोऽहवैस्वलपवैधनमाहृतम् ॥ देशान्तरेविक्रयार्थेसिंधुमार्गेणप्राप्तवान् ॥ २६ ॥ महाबाहु
 प्रभावेनद्रव्यंतन्मग्नमंभसि ॥ तल्लज्यानयास्येऽहपितरंप्रतिमारिष ॥ २७ ॥ इति श्रुत्वाहेमपतिःस्वपत्नीकाममंजरीम् ॥ वचः
 प्राहप्रसन्नात्मासंयोगोविधिनाकृतः ॥ २८ ॥ चंद्रकर्तिसुतांदास्येतद्वरायत्वदाज्ञया ॥ संमंत्र्यदंपतीराजन्दौकन्यांविधानतः ॥ २९ ॥
 ॥ २९ ॥ स्वगृहेवासयामासमदपालसुतापतिम् ॥ मासमेकमुषित्वातंश्चक्षुरग्राहनम्रधीः ॥ ३० ॥ आज्ञादेहिधनाध्यक्षस्वगेहंयमि
 माचिरम् ॥ इतिश्रुत्वाहेमपतिःस्वसुतांस्वर्णभूषिताम् ॥ ३१ ॥ चंद्रकर्तिसदासींचतस्मैदत्त्वागृहंयौ ॥ नरान्विसृज्यदुष्टा
 त्माशिविकावाहकान् ॥ ३२ ॥ दासींहत्वातदापत्नींविमृज्यधनवर्जिताम् ॥ एकाकीप्राप्तवान्गेहंमदपालोमहाधमः ॥ ३३ ॥
 वर्षांतरेचतस्वर्णव्यंकृत्वाकुमार्णिणे ॥ बुभुक्षितःपुनःशोकंचकारबहुधानुप ॥ ३४ ॥ पुनश्चक्षुरस्यैवगृहेसंप्राप्तवान्बलः ॥
 चंद्रकर्तिस्रुतंदृष्ट्वास्वपतिंप्राहनम्रधीः ॥ ३५ ॥ मयानिवेदितपित्रेधनंचौरैश्चलुंठितम् ॥ अतस्त्वंत्यजसंतापंचिरंवसगृहेमम ॥ ३६ ॥
 तथेत्युक्त्वामहाधूतंउवासकतिचिदिनम् ॥ ज्ञात्वाविमोहितांपत्नीमर्द्ररात्रेवमोषुते ॥ ३७ ॥ हत्वातांसययौगेहगृहीत्वाबहुभूषणम् ॥
 अयोग्येयमतोराजचिवाहःशुकमेनयोः ॥ ३८ ॥ इतिश्रुत्वाशुकःप्राहभूपतिकरुणानिधिम् ॥ विवाहंनकरिष्यामिनाय्यांचाधमयासह ॥
 ॥ ३९ ॥ अधमामेनकानारीदयामांगचक्ररूपिणी ॥ उत्तमोऽहंशुकोराजन्पुरुषश्चहरेत्तनुम् ॥ ४० ॥ शृणुतत्कारणंभूषमयाहृष्टमहो
 त्तमम् ॥ नगरेकांचनपुरेवणिक्छंसपतिःश्रुतः ॥ ४१ ॥ तस्यपुत्रस्तुमेधावीसिंधुगुप्तोऽगुणीधनी ॥ प्रभावतीप्रियातस्यश्रीदत्तस्तत्सु
 तःस्मृतः ॥ ४२ ॥ विवाहमकरोत्तस्यजयश्रीःपत्तनेशुभे ॥ सोमदत्तस्यसुतयाजयलक्ष्म्यासमन्वितम् ॥ ४३ ॥ श्रीदत्तस्तुगतोदेऽंवाणि
 ज्यार्थकुरस्थलम् ॥ आयातिद्वादशाब्देतुसधनेगेहमागतः ॥ ४४ ॥ जयलक्ष्मीस्तुकामेनपीडितापितुमंदिरे ॥ अमात्यतनयेनैवहोम
 दत्तेनमोहिता ॥ ४५ ॥ दूतमार्गेणतंप्राप्यव्यंकृत्वाधनंबहु ॥ रमयामाससानारीतेनसाद्धमहाधमा ॥ ४६ ॥ त्रिमासानेचतत्स्वामी

श्रीदत्तःश्चक्षुरालये ॥ संप्राप्तःसातुतद्वामहृदःखमुपाययौ ॥ ४७ ॥ अर्धरात्रेतुतन्मात्राप्रषितस्त्वपतिंप्रति ॥ जयलक्ष्मीश्वसंप्राप्ताक्रोधे
 नस्फुरिताधरा ॥ ४८ ॥ बहुमानेनस्त्वपतिस्नेहकृत्वालंययौ ॥ तदातुकुलटासाचगतादूतगृहंप्रति ॥ ४९ ॥ शून्यालयेहोमदत्तोदं
 शितोऽमुजेनवै ॥ मुष्वापमरणंप्राप्यतदाबालासमागता ॥ ५० ॥ वेगेनरमयामासंतंजारविषमोहितम् ॥ पिप्पलस्थःपिशाचश्चदृष्ट्वातां
 जारिणोऽभाम् ॥ ५१ ॥ शिवदेहं वसंप्राप्यरमणीतामरीरमत् ॥ खनित्वादशनैर्नासां पिप्पलेपरिसोऽग्रमत् ॥ ५२ ॥ कफलोनामचौर
 स्तुदृष्ट्वातत्कारणं तदा ॥ कामिन्याअनुगोभूत्वामादितं तन्मविष्टवान् ॥ ५३ ॥ तदातुजयलक्ष्मीश्वस्त्वपतिंप्राप्यदुर्भगा ॥ चक्रसारोदंनगाढ
 सर्वलोकाःप्रतस्थिरे ॥ ५४ ॥ नासाहीनांसुतादृष्ट्वासोमदत्तोमहाधनः ॥ बद्धाजामांतरंशीघ्रंरंजातिकुमुपाययौ ॥ ५५ ॥ नृपाज्ञयाराज
 दूतास्तमुद्धंधनमादधुः ॥ तदाकफलःसंप्राप्यसर्वराज्ञैन्यवेदयत् ॥ ५६ ॥ मत्वातस्यवचःसत्यंजयलक्ष्मीमहाधमाम् ॥ रासभोपरिसंस्था
 प्यकृत्वादुर्गतिरूपिणम् ॥ ५७ ॥ नगरात्प्रेषयामासवंशादूलसेवितम् ॥ अतस्त्वंशृणुभूपालमेनामवाग्यकानहि ॥ ५८ ॥ इत्युक्त्वासातुवै
 तालेविक्रमंप्राहनम्रधीः ॥ नारीपापाधिकावाथपुरुषस्तद्वस्त्वमे ॥ ५९ ॥ विक्रमउवाच ॥ ॥ ब्रह्मणोऽगुणरूपस्यमायावर्णस्वरूपिणी ॥
 तमोनपुंसकंज्ञेयंत्रिलोकंतदव्ययम् ॥ ६० ॥ अव्ययंब्रह्मणोऽधाममायालिंगस्वरूपिणी ॥ तयाजातमिदं विश्वं तदंबायेनमोनमः ॥ ६१ ॥ कृषास्त्रा
 सर्वदाश्रेष्ठान्निपास्तुपुरुषस्तथा ॥ अव्याधिकश्चपुरुषो नारीकर्मधिकामता ॥ ६२ ॥ कृषिमज्ञानमधिकं कथितं पूर्वकोविदैः ॥ कर्मवंधनं पुंसं ज्ञान
 निर्वंधनं स्मृतम् ॥ ६३ ॥ अतः पापाधिकानारी पुरुषो हीनकिल्बिषः ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रातिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपार्ययै कलि
 युगीयेतिहाससमुच्चये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ भृगुवर्यमहाभागश्चुत्ववैतालखसः ॥ प्रसन्नात्मावचःप्राहभूषपतिं ज्ञान
 संपदम् ॥ १ ॥ उज्जिन्यामहाराजमहावलद्वतिश्रुतः ॥ चंद्रवंशीनृपःप्राज्ञोवेदशास्त्राविशारदः ॥ २ ॥ तस्यदूतहोर्दोसः स्वामिकार्यकरः सदा ॥
 भक्तिमालाप्रियातस्यसाधुसेवापरायणा ॥ ३ ॥ तस्यांजातारूपवतीकन्याकमललोचना ॥ महादेवीतिविख्यातासर्वविद्याविशारदा ॥ ४ ॥
 हरिदासंचसाप्राहशृणुतातवचोमम ॥ मतोऽधिकोनरोऽयैव तस्मैमातुदस्वभोः ॥ ५ ॥ तथेत्युक्त्वापिताराजत्राज्ञाहूतो गतः सभाम् ॥

नत्वातन्वृपतिः प्राहहरिदासशृणुष्वभोः ॥ ६ ॥ तैलगाधिपतिगच्छहरिश्चंद्रमहीपतिम् ॥ तस्यक्षेमं तथाज्ञात्वामानिदयमाचिरम् ॥
७ ॥ इतिश्रुत्वाद्विजः प्रागाद्धरिश्चंद्रमहामतिम् ॥ कुशलं वर्णयामास महाबलनृपस्यैव ॥ ८ ॥ श्रुत्वा प्रसन्नहृदयो हरिश्चंद्रो महोपतिः ॥
श्वशुरस्तस्य नृपतेः सभूयो हर्षमागतः ॥ ९ ॥ हरिदासं संप्रच्छ कलेरागमनं कदा ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह न्यूहश्च भविताधिकम् ॥ १० ॥ यदा
राज्यं कृतं तेन कलेरागमनं तदा ॥ ब्रह्मणोऽस्य मुखज्जातमोकारं सत्यपूजितम् ॥ ११ ॥ द्वितीयास्याच्च विविधा भाषालोको विमाहिनी ॥
जाता कलेर्हि तार्थाय मलोकहितैषिणी ॥ १२ ॥ यदा धर्मचक्रं विपरीतं हि दृश्यते ॥ कलिराज्यं तदा ज्ञेयं लेशेच्छास्य प्रियाः स्मृताः ॥ १३ ॥
कालिनाऽधर्ममित्रेण सर्वैर्दानिराकृताः ॥ पापस्यैव मृषा भार्या दुःखं तत्तनयं स्मृतम् ॥ १४ ॥ दुर्गतिस्तस्य चाद्धर्गा गेहे गेहेतदा भवेत् ॥
क्रोधवश्या नृपाः सर्वे ब्राह्मणाः कामर्किकराः ॥ १५ ॥ लोभवश्यास्तु धनिनो महत्त्वं शूद्रकागताः ॥ नार्योलज्जा विहीनाश्चर्किकराः स्वामिघात
काः ॥ १६ ॥ निष्फलं तु महिजाता कलौ प्राप्ते हि दृश्यते ॥ ये हरैः शरणं प्राप्तास्ते सर्वमुदिताः कलौ ॥ १७ ॥ इति श्रुत्वा हरिश्चंद्रो दत्त्वा तस्मै
सुदक्षिणाम् ॥ स्वगेहं प्राप्तवात्राजिप्रस्तुतिं विरयौ ॥ १८ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र ब्राह्मणे बुद्धिकोविदः ॥ स्वविद्यां दर्शयामास हरिदा
सायधीमते ॥ १९ ॥ विमानं शीघ्रगं नाम देव्या दत्तं महोत्तमम् ॥ मंत्रजापात्समुद्धूतं कामदं विस्मयप्रदम् ॥ २० ॥ तस्मिन्ददर्शकन्यार्थे तदविप्रो
विमोहितः ॥ वरित्वा तं स्वकन्यार्थं ततः स्वपुरमागतौ ॥ २१ ॥ हरिदासस्य तनयो मुकुंदो नाम कोविदः ॥ पठित्वा स्वगुरुं प्राह वृणुष्व गुरुद
क्षिणाम् ॥ २२ ॥ गुरुराह च शिष्यं तं शृणुवाच मुकुंदमे ॥ दापय स्वस्य भगिनिं भित्पुत्राय च धीमते ॥ २३ ॥ तथेत्युक्त्वा मुकुंदस्तु स्वगे
हं शीघ्रमायौ ॥ अस्मिन्काले महादेवीद्रौणिशिष्यद्विजं शुभम् ॥ २४ ॥ वामनं वरयामास तं विप्रशब्दवेधिनम् ॥ दक्षिणादिभिरभ्यर्च्य
तां बूलेन विधानतः ॥ २५ ॥ त्रयस्ते ब्राह्मणाः प्राप्ताः सुतार्थगुणकोविदाः ॥ एतस्मिन्नंतरे कामीराक्षसौ देवमोहितः ॥ २६ ॥ महादेवो जहा
राशुप्राप्तोर्विध्याचले गिरौ ॥ तदा ते दुःखिनो भूत्वा विलेपुः कामपीडिताः ॥ २७ ॥ धीमात्रा माद्विजो विद्वान्प्रास्ताः प्राह गणकोत्तमः ॥ विध्याचले
गिरौ बालाचास्ते कव्यादवश्या ॥ २८ ॥ स्वविमाने समारोप्य तौ द्विजौ बुद्धिकोविदः ॥ विध्याचले गिरौ प्रातः शब्दवेधी तदा धनुः ॥ २९ ॥

समरोप्यशरैर्गैवजधानशुसराक्षसम् ॥ कन्यांशुहृत्वातो जगुर्लज्जयिन्या विमानगाः ॥ ३० ॥ मिथो विवादं तस्ते दृष्ट्वा कन्यां स्मरानुगाः ॥
 कस्मै योग्या भवेत्कन्या भूपमेकपयावद् ॥ ३१ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य विक्रमो नाम भूपतिः ॥ प्रश्रया वनतः प्राह वै
 तालं रुद्र किंकरम् ॥ ३२ ॥ विदित्वा योऽवदत्कन्यां पितुस्तुल्यो द्विजो हि सः ॥ येन प्राप्ता विमानेन स तु तद्भट्टकः स्मृतः ॥ ३३ ॥
 हत्वा यो राक्षसं रं कन्या योग्या हि सोऽभवत् ॥ ३४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराण प्रतिसर्ग पर्वणि चतुर्थे गखंडा परपार्ये कलियुगे यिति हाससमु
 ज्ञये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ पुनरहसैव तालः शृणुराजकथा मिमांसा ॥ ग्रामे धर्मपुरे रम्ये नानाजननिषेविते ॥ १ ॥
 तत्राभवन्महीपालो धर्मशीलो महोत्तमः ॥ लज्जा देवी च महिषी तस्य भूपस्य भूपते ॥ २ ॥ अंधको नाम तन्मन्त्री न्यायशास्त्रविशारदः ॥
 कियता चैव कालेन देवीर्मदिरमुत्तमम् ॥ ३ ॥ धर्मशीलनरा चितंतत्र दुर्गप्रतिष्ठिता ॥ अपत्याथै भूपतिना कृतस्तत्र महोत्सवः ॥ ४ ॥ अद्धं
 रात्रे महारागैरनृतं प्राह वृणीष्व भोः ॥ श्रुत्वा मृतमयं वाक्यं धर्मशीलो नृपोत्तमः ॥ ५ ॥ स्तुतिं चकार न त्रात्मा येन दुर्गप्रसीदति ॥
 ॥ धर्मशील उवाच ॥ एका तु प्रकृतिर्नित्या सर्ववर्णे स्वरूपिणी ॥ ६ ॥ सा त्वं भगवती साक्षात्त्वया सर्वमिदं ततम् ॥ त्वदज्ञया सुरेश्रे
 षोरचित्वा लोका मुत्तमम् ॥ ७ ॥ महालक्ष्म्या त्वया साद्धं बुभुजे निर्मलं सुखम् ॥ त्वद्भक्त्या भगवान्निष्णुस्त्रै लोकां ब्रह्मनिर्मि
 तम् ॥ ८ ॥ पालयंश्च महालक्ष्म्या त्वया साद्धं सनातनि ॥ त्वद्धलेन महादेवि त्रैलोक्ये विष्णुपालितम् ॥ ९ ॥ महाकाल्या त्वया साद्धं भस्मकृत्वा
 विराजते ॥ सर्वदेवास्तथा देव्याः पितरो मनुजाः खगाः ॥ १० ॥ त्वच्छीलया च ते जाता जगन्मातनोऽस्तुते ॥ इत्युक्तं तं नृपतिं वागुवाचा शरी
 रिणी ॥ ११ ॥ महाबलो महवीर्यस्तनयस्ते भविष्यति ॥ तवस्तुत्या प्रसन्ना हंदास्यामि विविधफलम् ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिः स्वगेहं
 प्राप्य निर्भयः ॥ राड्यै निवेदयामासे देवी च नमुत्तमम् ॥ १३ ॥ ततः प्रभृतिराजेन्द्रमूर्तौ जाता स्वयं किल ॥ एकस्मिन् दिवसे राजत्रजकः कलि
 भोजनः ॥ १४ ॥ काशीदासेन सहितो ग्रामं धर्मपुरंगतः ॥ तत्र दृष्ट्वा शुभां कन्यां कामार्गो नाम विश्रुताम् ॥ १५ ॥ पित्रान्वितं राजमार्गं गच्छं
 तौ श्रमपीडिताम् ॥ मुमोह कामगेन राजकः कलिभोजनः ॥ १६ ॥ कामांधश्च डिंकां प्राह जगन्मातः सनातनि ॥ यदि मे भविता मुधूस्तं हि

दास्यामितेशिरः ॥ १७ ॥ जातियोग्यामैवास्तिरजकस्यसुताशुभा ॥ इतिश्रुत्वातुसादेवीवचनंरजकस्यैव ॥ १८ ॥ मोक्षित्वाचपि
 तरंतस्याःपाणिग्रहःकृतः ॥ समुतांकारमिर्नाप्यप्रसन्नात्मागृह्ययौ ॥ १९ ॥ भुक्त्वासविविधंभोगंतयासार्द्धसुखप्रदम् ॥ वर्षांतरेशिरोदे
 व्यैगत्वाशीघ्रंसर्पयत् ॥ २० ॥ काशिदासस्तुतच्छ्रुत्वास्त्रेहेनत्वरितोऽगमत् ॥ स्वशिरोदत्तवान्देव्यैकामांगिपतिशोकितः ॥ २१ ॥ अ
 पयित्वाशिरोदेव्यैद्वीरूपत्वमागतः ॥ तदाप्रसन्नासांचंडीनुज्जीव्याब्रवीच्चितात् ॥ २२ ॥ वरंवरयतामद्ययंकाममभीप्सितम् ॥ काशि
 दासस्तुतांप्राहकामांगिंसर्पय ॥ २३ ॥ कामांगीसातुतांप्राहस्वपतिंमांसमर्पय ॥ कलिभोजनएवासौदेवीप्राहप्रसन्नधीः ॥ २४ ॥ मि
 त्रांगुसुंदरंमहोदहिमातर्नमोनमः॥तिषांवाचस्तदाश्रुत्वासादुर्गौनमास्थिता॥२५॥ यथाकामंदत्तवर्तिवरंदारसुरूपिणीम् ॥ २६ ॥ सुतउवाच ॥
 इत्युक्त्वासातुवैतालोनृपंप्राहविहस्यभोः ॥ २६ ॥ किंकृतंचतयादेव्यातेषामर्थवदस्वमे ॥ इत्युक्तःसतुभूपालवैतालमिदमब्रवीत् ॥ २७ ॥
 कपालमुत्तमंदहेतयाच्छिन्नद्वयस्तदा॥ विपरितंकृतंमात्रावरंस्वंसंसाधुयुः॥२८॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुणखंडापर
 पर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेषष्ठोऽध्यायः॥६॥॥ध॥सूतउवाच॥॥तस्मिन्कालेसवैतालोभृगुवर्यप्रसन्नधीः॥राजानमुत्तमांगवर्णयामास
 विश्रुताम्॥ १ ॥ चंपापुरीचिविख्याताचम्पकेशोमहीपतिः ॥ तत्रास्तेबलबान्धन्वीमहिषीतत्सुलोचना ॥२॥ त्रिलोकसुंदरीनामकन्यातस्या
 मजायत ॥ वदनंचंद्रवदस्याध्रुवौचापसौस्मृतौ ॥३॥ मृगाक्षीकोकिलरवाकोमलांगीमहोत्तमा ॥ देवैर्मनोवृताबालाकिमन्यैर्मानुषैर्नृप ॥
 ॥ ४ ॥ तस्याःस्वयंवरोजातो नृपाबहुविधास्तदा ॥ तस्यायोगेनसंप्राप्तायेभूपभुविविश्रुताः ॥ ५ ॥ इन्द्रोयमःकुबेरश्चवरुणोविबुधोत्तमः ॥
 कृत्वानरमयंरूपंतदर्थेसमुपागताः ॥ ६ ॥ चंपकेशमिदंप्राहशृणुराजन्वचोमम ॥ सर्वशस्त्रेषुनिपुणंरूपवंतंमनोरमम् ॥ ७ ॥ इंद्रदत्तचर्मा
 विद्धिस्वसुतांमेसमर्पय ॥ द्वितीयस्तुतदाप्राहधर्मदत्तमनोरमम् ॥ ८ ॥ धनुर्वेदेषुनिपुणंस्वकन्यांदातुमर्हसि ॥ तृतीयश्चाहभोरान्वन
 पालायशोभिने ॥९॥ सर्वजीवस्यभाषाणांज्ञायिनेगुरुपिणे ॥ महांचस्वसुतांशान्प्रसमर्पयमुखीभव ॥ १० ॥ चतुर्थश्चाहभोरान्वकलासैव
 पुंकोविदः ॥ पंचरत्नसमुद्योगीप्रत्यहंप्रपद्यहम् ॥११॥ पुण्यार्थमेकरत्नंचहोमार्थंद्वितियंवसु॥आत्मार्थंतृतीयरत्नंपत्न्यर्थेतुरियंवसु॥१२॥

शेषं सुभोजनार्थं चरन्ति नित्यं मया हृतम् ॥ इदं विधं मां पुरुषं स्वसुतां दातुमर्हसि ॥ १३ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तं पाभोहितो नृपतिस्तदा ॥
स्वसुतां ग्राहधर्मात्मा कस्मै दास्यामि कन्यका ॥ १४ ॥ सा देवतुवचः श्रुत्वा ब्राडिता देवमोहिता ॥ नोत्तरं च ददौ तस्मै स्वपित्रे धर्मशालिनी ॥ १५ ॥ इत्यु
क्त्वा स तु वैतालो विहस्यो वाच भूपतिम् ॥ कस्मै योगया भवेत्कन्यारूपयौवनशालिनी ॥ १६ ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्तः स तु वैतालो वचनं तं समब्रवीत् ॥
धर्मदत्ताय सा कन्या योगया भवति रूपिणी ॥ १७ ॥ सर्वशस्त्रेषु निपुणः स द्विजो वर्णतः स्मृतः ॥ भाषा वेत्ता तु वणिजो धनधान्यप्रसारकः ॥ १८ ॥
कलहः स तु शूद्रो हि धनुर्वेदोऽसंभूतः ॥ स वर्णाय च वैतालः सदा योग्याहिकन्यका ॥ १९ ॥ अतो विवाहिता बाला धर्मदत्ता यशालिने ॥ २० ॥ इति
श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गखंडापरपार्ये कलियुगीतिहाससमुच्चयसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥ सूत उवाच ॥
इति श्रुत्वा स वैतालः राजानमिदमब्रवीत् ॥ विदेहदेशे भूपाल नगरा मिथिलवती ॥ १ ॥ गुणाधिपस्तत्र राजा धनधान्यसमन्वितः ॥ चिरं देवइ
ति स्यात्तोर राजन्यः कश्चन गतः ॥ २ ॥ वृत्त्यर्थं मिथिलदेशे तत्र वासं चकार सः ॥ वर्षाते भूपतिः सोऽपि चतुरंग बलान्वितः ॥ ३ ॥ मृगयार्थं वनं प्रातस्त
त्र शार्दूलमुत्तमम् ॥ दृष्ट्वा तं चावधीद्राजा क्रोधताम्रैः क्षणेवने ॥ ४ ॥ व्याघ्रमार्गेण भूपालो वनान्तरमुपाययौ ॥ चिरं देवस्तु तत्पश्चाद्गतः
स गहनं वने ॥ ५ ॥ शुक्लामकंठेन पतिः श्रमसंतापपीडितः ॥ चिरं देवमुवाचा शूभो जनं देहि मेऽद्य भोः ॥ ६ ॥ इति श्रुत्वा स राजन्यो हत्वा ह
रिणमुत्तमम् ॥ संस्कृत्य प्रददौ राज्ञे तन्यां संभूतिप्रियम् ॥ ७ ॥ तुष्टो भूपस्तदा प्राह वं परयस्तम ॥ वाञ्छितं ते ददाम्यशुसहो वाचमही प
तिम् ॥ ८ ॥ मया सह स मुद्राश्च खादितास्तव विषये ॥ गृहमानीय भूपालताः समर्पय मां चिरम् ॥ ९ ॥ शतमुद्रास्तु मां सान्तेमहं देहि कुटुंबिने ॥
तथेत्युक्त्वा स नृपतिः स्वगेहं शीघ्रमाययौ ॥ १० ॥ एकस्मिन् दिवसे राजसचराज गुणाधिपः ॥ चिरं देवं स्वभृत्यं च प्रेषयामास सागरे ॥ ११ ॥
स गत्वा सागरतः रिदेवीं मूर्तिं ददौ शंसः ॥ नाम्ना कुसुमदां देवीं मां कैड्यस्थलस्थिताम् ॥ १२ ॥ गंधर्वतनयं सुभ्रूजयित्वा प्रसन्नधीः ॥ प्राञ्जलिः पुरतस्त
स्थौत दा देवीं समागत ॥ १३ ॥ वरं वरं पतिं प्राह चिरं देवस्तु चाब्रवीत् ॥ पाणिं गृहाणे मे भुस्त्वदूषणे विमोहितः ॥ १४ ॥ इति श्रुत्वा सोऽपि देवो विहस्यो वा
च कामिनम् ॥ स्नापयथा चिरं देवमत्कुण्डे देवनिर्मितम् ॥ १५ ॥ तथेत्युक्त्वा गतस्तो येषु विविता मिथिलययौ ॥ स स्थितो भूपतिं प्राहकारणं विस्म

यप्रदम् ॥ १६ ॥ गुणाधिपस्तुतच्छ्रुत्वास्वभृत्येनसमन्वितः ॥ प्राप्तवान्मन्दिरेदेव्याःसाभूयःप्राहपुण्यदा ॥ १७ ॥ गांधर्वेणविवाहेनमां
 गृहाणगुणाधिप ॥ इतिश्रुत्वा नृपःप्राहयदेदेविवचोमम ॥ १८ ॥ पुण्यदेवंगृहाणाढातर्हिवांसंभजाम्यहम् ॥ तथेतिमत्वातंप्राहसत्वंकार्यं
 निवेदय ॥ १९ ॥ सहोवाचशृणुत्वंभोममभृत्यंचिरंमुरम् ॥ भजत्वंचपलापांगिदेविसत्यंवचःकुरु ॥ २० ॥ व्रीडितातुकथाकृत्वाभूपतं
 प्राहकामिनी ॥ मांभजस्वदयसिधोकामिनीशकचोदिताम् ॥ २१ ॥ चिरंदेवंतुसंप्राप्यकामांधात्वांसमागता ॥ पुष्पदंतस्यतनयाग
 न्धर्वस्यशुभानना ॥ २२ ॥ आापितादेवदेवेननरभोगकरिहोहम् ॥ इतिश्रुत्वासभूपालोधर्मात्माशीलविग्रहः ॥ २३ ॥ कथंभजाम्यहं
 सुष्ठुषामिवमुधर्मिणीम् ॥ चिरंदेवस्तुराजन्योमत्पुत्रद्ववर्तते ॥ २४ ॥ तस्यत्वंभोगिनिरीशोभनेत्वंविचारय ॥ लज्जितासातदादेवी
 सुषवचवर्तवै ॥ २५ ॥ इत्युक्त्वाभूपतिंप्राहवैतालोरुद्रकिंकरः ॥ सत्यधर्मचकस्यैवजातंतमेवदस्वभोः ॥ २६ ॥ सूतउवाच ॥
 भूपतिस्तांविहस्याहाचिरंदेवस्यजायत ॥ सत्यधर्मचवैतालशृणुतत्कारणंशुभम् ॥ २७ ॥ नृपाणांपरमधर्मसर्वोपकरणंस्मृतम् ॥
 कृतोपकारंभृत्यस्यतेनतत्किंहिसत्यता ॥ २८ ॥ भृत्येनचकृतंकर्मतच्छृणुष्ववदाम्यहम् ॥ विनावृत्तिस्थितोगेहेभूपतेगुणशालिनः ॥
 ॥ २९ ॥ सेवावृत्तिःकृतासर्वार्थथान्यैर्नरैःकृता ॥ पश्चाद्भूपतिनाज्ञातःसंकटेमहदागते ॥ चिरंदेवस्तुतस्माच्चकारणादधिकोमतः ॥ ३० ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपरायिकालियुगियेतिहाससमुच्चयेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६४ ॥ सूतउवाच ॥
 भोःशौनकमहाबुद्धेवैताललेनमर्हपतिः ॥ महाप्रवीणश्चमतस्तमाहसचभूपतिम् ॥ १ ॥ राजन्कामपुरस्यैर्वीरसिंहोमर्हपतिः ॥ न्यायतो
 धर्मतश्चैवतत्रराज्यमचीकरत् ॥ २ ॥ हिरण्यदत्तस्तत्रैवैश्वर्ययोधनदान्वितः ॥ कामालसातस्यमुतारूपयौवनशालिनी ॥ ३ ॥
 अवसस्तुखतोनित्यंवसंतकुसुमप्रिया ॥ कदाचिन्कुसुमार्थैववनंभ्रमरनादितम् ॥ ४ ॥ गच्छतींतांसमालोक्यधर्मदत्तात्मजोबलः ॥
 सोमदत्तइतिख्यातःपरुपशमदनलसाम् ॥ ५ ॥ सातुर्तानिर्जनेस्थानेप्रोवाचविनयान्विता ॥ कन्यकाहंमहावीरस्यजमधर्मतोद्वभोः ॥ ६ ॥
 विवाहेसतिपूर्वत्वांभजामिदशमेऽहनि ॥ अतोदशदिनस्यैवादेशेदिहदयानिधे ॥ ७ ॥ तथेतिमत्वातांत्यक्त्वानिजगेहंसमागतः ॥ कामालसा

तुतद्गमिपित्रादत्तावरायच ॥ ८ ॥ मदपलायवैश्यमणिश्रीवसुतायच ॥ इवशुरस्यगृहं गत्वास्वमित्रप्रत्यर्चयत् ॥ ९ ॥ नवमेऽहनि तत्स्वा
मीगृहीत्वा कामिनीं बलात् ॥ कामातुरः स पत्नीं तामालिङ्गि मदान्वितः ॥ १० ॥ अरुदत्मा तु तत्पत्नीमित्रवाक्येन कर्षिता ॥ तामुवाच त
दैवैश्यः शान्तिपूर्वमिदं वचः ॥ ११ ॥ किरोदिषिमदघूर्णसत्यकथयशोभने ॥ सा तु सत्यवतप्राह यथाजातं हिकानने ॥ १२ ॥ यद्दिना
यामिपाइवैत्वा सोमदत्तधनोत्तम ॥ तदा वैधव्यतां प्राप्य भजामिवृजिर्न हितत् ॥ १३ ॥ इति वाक्येन बद्धा हं यास्याम्यद्वयतदंतिके ॥
इति श्रुत्वा च तत्स्वामी तामाज्ञाप्य मुदान्वितः ॥ १४ ॥ सुष्वापसा तु तत्पाइवै ब्रह्मगमत्कामविह्वला ॥ तदा चौरस्तु तां दृष्ट्वा सर्वाभरणभूषिताम् ॥ १५ ॥
वचश्चोवाच लोभात्मा कुत्र यासि च सुंदरि ॥ कैनेवापेक्षितारात्रौ सत्यं कथय भामिनि ॥ १६ ॥ कामालसा तु तंचौरमुवाच मदविह्वला ॥ रक्षिता का
मवाणेन स्वमित्रं प्रतियामि भोः ॥ १७ ॥ चौरस्तामाह भोः सुभुभूषणदेहि मे जले ॥ चौरोऽहं ते धनप्राहीसा श्रुत्वा वाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥
आलिङ्ग्योपपत्तिमित्रं द्रास्यामितवभूषणम् ॥ तथेत्थुक्त्वा तु तेन वसोमदत्तं समागता ॥ १९ ॥ दृष्ट्वा तामब्रवीद्वैश्यः कथं यातास्मरालसे
सत्यं कथय मे शीघ्रं तत्पश्चात्त्वा भजाम्यहम् ॥ २० ॥ कामालसा तु तच्छ्रुत्वा यथाजातं तथा ब्रवीत् ॥ श्रुत्वा सज्जनहृदयै विष्णुदेवेन बोधितः
॥ २१ ॥ मत्वापतिव्रतानारीं परिक्रम्य व्यसर्जयत् ॥ चौरस्तु कारणं श्रुत्वा विष्णुदेवेन बोधितः ॥ २२ ॥ गेहे प्रवेशयामास तत्पतिर्यत्र तिष्ठति ॥
सा तु कामालसा देवी स्वपातिव्रत्यधर्मिणी ॥ २३ ॥ बुभुजे विषयां दिव्यान् देवदेवेन चोदितान् ॥ इत्थुक्त्वा स तु वैतालं पतिं ग्राहको विदम् ॥ २४ ॥
कस्य सत्यं स्मृतं श्रेष्ठं तेषां मध्ये वदस्व मे ॥ सूत उवाच ॥ इत्थुक्त्वा स तु भूपालौ वैतालमिदमब्रवीत् ॥ २५ ॥ चौरस्य सत्यतां श्रेष्ठायथाजाता
तथा शृणु ॥ नृपभीत्या सर्वैश्च स्तुतानारीं न तु भुक्तवान् ॥ २६ ॥ वैधव्यभीत्या सा देवी स्वमित्रं प्रतिचागता ॥ धर्मभीत्या च तत्स्वामी स्वपत्नीं
न तु भुक्तवान् ॥ २७ ॥ चौरस्तु सत्यभीत्या वैत्यक्त्वा तां सुदमागतः ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणप्रतिसर्गवर्षणि चतुर्गुणखण्डापरपयोधे कल
गुगीयेतिहाससमुच्चयेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ वैतालस्तु महाभाग राजानमिदमब्रवीत् ॥ गौडदेशे महाराज वर्धनं नाम वैपुरुम् ॥
॥ १ ॥ गुणशेखर आख्यातो भूपालस्तत्र धर्मवान् ॥ तन्मंत्रिनिर्भयानंदो जैनधर्मपरायणः ॥ २ ॥ कदाचिद्भूपतिर्यातो मंदिरैर्गिरिजापतेः ॥

पूजयामासतेदं सर्वव्यापिनमीश्वरम् ॥ ३ ॥ वृश्चिकस्तत्रसंप्राप्यदंशदंशनृपतिरुषा ॥ तत्कष्टेनसभूपालोमूर्छितः पतितोभुवि ॥ ४ ॥
 तदादुनिर्भयानन्दविषमुत्तार्यतस्यैव ॥ भूपतिर्वर्णयामासजैनधर्मपरायणः ॥ ५ ॥ शृणुराजन्महाभागशत्रून् चानसाधमान् ॥ कामः क्रोध
 स्तथा लोभो रतिर्हिंसा चतुष्णिका ॥ ६ ॥ राजेगुणाञ्जतेजातास्तेषां भेदाः पृथक्पृथक् ॥ मोहोदंभो मदश्चैव समताशाचगर्हणा ॥ ७ ॥
 तमेगुणाञ्जतेजातास्तैरिदं धूरितं जगत् ॥ कामी विष्णुस्तथा रुद्रः क्रोधी लोभी विधिस्तथा ॥ ८ ॥ दंभी शक्रो यमो मोही मदीयक्षपतिः स्वयम्
 ॥ माया वश्यश्च ते सर्वे तर्हि तत्पूजनेन किम् ॥ ९ ॥ षट्शत्रुभिर्जितो यो वै सो जिनो मुनिभिः स्मृतः ॥ न जितः स जिनो ज्ञेयोऽद्वैतवादी निरंजनः
 ॥ १० ॥ तस्य ध्यानेन भावेन मोक्षवन्तो नराः सदा ॥ तत्प्रसन्ना ययो धर्मः शृणु मे वसुधाधिप ॥ ११ ॥ गोपूजनेन ते देवास्तुष्टिं यान्ति सदैव हि ॥
 अतो गोपूजनं शुद्धं हिंसा सर्वत्र वर्जिता ॥ १२ ॥ मदपानेन स सर्वात्मा जिनः क्लेशं समाप्नुयात् ॥ तस्मान्मांसं च पानं च वर्जितं सर्वदैव हि ॥ १३ ॥ न्या
 येनोपार्जितं वित्तं भोजयेच्च बुभुक्षितान् ॥ रविरात्मा जिनस्यैव तत्प्रकाशो हि भोजयेत् ॥ १४ ॥ इत्येव वर्णयित्वैनं मंत्रं गेहमुपाययौ ॥ तथैव म
 त्वासनृपो जिनधर्मं गृहीतवान् ॥ १५ ॥ कियता चैव कालेन वेदमार्गो हिलंघितः ॥ तदा तु दुःखिताराज्ञी शिवस्य शरणं ययौ ॥ १६ ॥ वरदा
 नेन रुद्रस्य पुत्रो जातो महोत्तमः ॥ धर्मराज इति ख्यातो वेदव्रतपरायणः ॥ १७ ॥ गुणशेखर एवासौ पंचत्वेनिरयं ययौ ॥ धर्मराजस्तदारा
 ज्यं कृतवान् धर्मतः स्वयम् ॥ १८ ॥ तस्य धर्मप्रभावेन तत्पिता स्वर्गमाप्तवान् ॥ त्रयः पत्न्यो भवंस्तस्य गुणरूपामहोत्तमाः ॥ १९ ॥ वसंत
 समये राजाभिः सह वनान्तरे ॥ संयातो रमयामास पुष्पभ्रमरनादिते ॥ २० ॥ श्रमिताः स तु भूपाले राज्ञीभिः सह मोदितः ॥ सरोवरे स्नापितवा
 न्मदाघूर्णितलोचनः ॥ २१ ॥ गृहीत्वा कुसुमपांझकरं रज्यै समापयत् ॥ यदिहीनत्वमायातापतताकुमुभेन वै ॥ २२ ॥ दुःखितः स तु भूपालो
 राज्ञीतामचिकित्सयत् ॥ रात्रौ प्राप्नोद्वितीया तु चंद्रशैलेन मोहिता ॥ २३ ॥ आपतद्द्रयाकुलीभूत्वा शुद्धं पादमभूत्ततः ॥ पतितायाश्च शब्दे
 न तृतीया ज्वरिता भवत् ॥ २४ ॥ तस्यामूर्च्छा तदा क्षीणा द्वितीयाया अजायत ॥ नृपस्पृशेन सा सुभ्रूज्वरतापं विहाय च ॥ २५ ॥ प्रभाते सुंदरे
 जाते सताभिर्गृहमाययौ ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालो भूयति प्राह नम्रधीः ॥ २६ ॥ आसां मध्ये महाराजकाश्रेष्ठा सुकुमारिका ॥ राजोवाच ॥ ॥

तृतीयासुकुमारीचितासाम्यमहोत्तमा ॥२७॥ वायुप्रकृतितश्चासौपद्मपुष्पेणखजिता ॥ इतिशुनाद्वितीयातुमुच्छ्रिताकफभावतः ॥२८॥
 शुब्दमित्रेणसंतापोयस्यांजातोहिसेत्तमा ॥ विहस्याहपुनर्देवोभयभक्तमहोपतिम् ॥२९॥ जैनधर्मःप्रधानोहिदेवधर्मोऽथवावद ॥ सहोवाचप्र
 धानोऽसौदेवधर्मः सनातनः ॥३०॥ अष्टौश्रेयोहितस्यैवब्रह्मणोव्यक्तरूपिणः ॥ शूद्रवैश्यस्तथाक्षत्रीब्राह्मणोब्रह्मचर्यकः ॥३१॥ गेहेवन्योय
 तिश्रैवक्रमाच्छ्रेष्ठाःप्रकीर्तिताः ॥ यः कृत्वानारिसंसर्गयतिवद्वर्तेतेगृही ॥३२॥ सपापीनरकंयातियावदभूतसंप्लवम् ॥ गृहेषुयतिवद्वर्मोजैन
 शास्त्रेप्रकीर्तितः ॥ पाखंडः सस्मृतः प्राज्ञैर्वैर्जनीयोहिसर्वदा ॥३३॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गखंडापरपर्यायेकलियुगीये
 तिहाससमुच्चयेदशमोऽध्यायः ॥१०॥ ॥सूतउवाच॥ भोःशौनकमहाभागसवैतालोहिदेवता ॥ राजानमब्रवीदाथांधर्मप्रश्रमयशुभाम् ॥१॥
 राजपुण्यपुरेऽरम्येनानाजननिषेविते ॥ धर्मवच्छभभूपालस्तत्रराज्यंपुराकरोत् ॥२॥ सत्यप्रकाशस्तन्मंत्रीलक्ष्मीश्रामात्यकामिनी ॥ कदाचि
 त्सतुभूपालोर्मित्रिणंप्राहधर्मवित् ॥३॥ आनंदः कतिघालोकेतन्ममाचक्ष्वसत्तम ॥ सहोवाचमहाराजसुखश्चैवचतुर्विधः ॥४॥ ब्रह्मच
 र्याश्रमेयौवैब्रह्मानंदमहोत्तमः ॥ गार्हस्थ्येविषयानंदमध्यमः कथितोबुधैः ॥५॥ वानप्रस्थमहाराजसधर्मानंदकोऽधमः ॥ कर्मकांडिनचानं
 दः सत्यधर्मःसर्वैस्मृतः ॥६॥ संन्यस्तेतुशिवानंदस्सहिसर्वोत्तमोत्तमः ॥ विषयानंदकोराजन्त्रीप्रधानःप्रकीर्तितः ॥७॥ स्त्रियंविनासुखना
 स्तिगृहस्थाश्रमकेनृप ॥ इतिश्रुत्वासभूपालोदेशांतरमुपायौ ॥८॥ पत्नीमन्वेषयामासस्वयोर्यांधर्मोत्तमत्पराम् ॥ प्राप्तवान्नतुवामागीम
 नोवृत्त्यनुसारिणीम् ॥९॥ समूपोर्मित्रिणंप्राहनारिमन्वेषयाद्याभोः ॥ नोचेत्प्राणानहंत्यज्येसत्यंवाक्यंब्रवीम्यहम् ॥१०॥ इतिश्रुत्वाययौमे
 त्रीदेशादेशांतरंप्रति ॥ सिंधुदेशेचसंप्राप्यसमुद्रंप्रतिसोऽजमत ॥११॥ तुष्टावमनसासिंधुसंवर्तयार्थंपतिशुभम् ॥ बुद्धिप्रकाशउवाच ॥
 सिंधुदेवनमस्तुभ्यसर्वैरन्तालयप्रभो ॥१२॥ अहंतेशरणंप्राप्तः शरणगतवत्सल ॥ त्वानमामिजलाधीशंगंगादिसरितांपतिम् ॥१३॥
 स्त्रीरत्नंदेहिराज्ञोऽथैनोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ इतिश्रुत्वाप्रसन्नात्मासागरःसरितांपतिः ॥१४॥ जलेवृक्षंसुवर्णं गंपत्राविदुमकमहत् ॥ मुक्ता
 फलान्वितं दिव्यमंत्रिणे संददर्शह ॥१५॥ तस्योपरिस्थितावालासुकुमारामनोरमा ॥ तत्रैवसालंयंजातवृक्षेणसहस्रपते ॥१६॥ इति

दृष्ट्वा महाश्वर्यं नृपातिकमुपाययौ ॥ वर्णयित्वा तु तत्सर्वं राज्ञा साधैः समासवान् ॥ १७ ॥ तथा विधेनृपो दृष्ट्वा सागरं तमुपाययौ ॥ बालया सह
 पातालं प्राप्ता वान्भूपतिः स्वयम् ॥ १८ ॥ तां नारीं प्राह न भ्रातृमा त्वदर्थेऽहं समागतः ॥ गान्धर्वेण विवाहेन मां प्रापय वरानने ॥ १९ ॥ विहस्य
 साहंतं भूकृष्णपक्षे चतुर्दशी ॥ तद्दिनेऽहं समागत्य त्वां भजामि नृपोत्तम ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिस्तद्दिने स्मरविह्वलः ॥ खड्गहस्तो
 ययौ तत्र यत्र देवी गृहोत्तमम् ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नंतरं तत्र राक्षसो विप्रकवाहनः ॥ तां बालां स च परस्पर्शं नृपः क्रोधातुरोऽभवत् ॥ २२ ॥ कामाधोरा
 क्षं सह त्वास्वपत्नीं प्राह निर्भयाम् ॥ कोऽयं तेऽत्र समायातः कारणं वद भामिनि ॥ २३ ॥ साहभोः शृणु भूपाल विद्याधर सुता ब्रह्म ॥ पितृप्रिया
 मदवती कामार्ता वनमागता ॥ २४ ॥ नागता भोजने काले पितृमात्रोऽश्वमंदिरे ॥ ज्ञात्वा ध्यानेन मत्पित्रां शापिता तच्छृणुष्व भोः ॥ २५ ॥
 अद्य कृष्णचतुर्दश्यां त्वां भजिष्यति राक्षसः ॥ कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां भुंक्षु त्वमपराधकम् ॥ २६ ॥ तद्दहं रोदं कृत्वा ब्रवीमि पितरं प्रति ॥ कदा
 मुक्तिर्भवेद्देवतत्वं कथय सुव्रत ॥ २७ ॥ सहो वाचकुमारि त्वं वीरभुक्ता भविष्यसि ॥ तदा शापस्य मुक्तिः स्यात्साहंतं विमोचिता ॥ २८ ॥
 त्वदाज्ञया हं यास्यामि भो राजन्पितृमंदिरे ॥ इति श्रुत्वा नृपः ग्राहममंगं हं समीरय ॥ २९ ॥ त्वया साद्धं गमिष्यामि गृहं विद्याधरस्य तत् ॥ तथेत्थु
 क्त्वा तु सा देवी नृपगेहं समाययौ ॥ ३० ॥ तदा तु नगरे तस्मिन्नेरैर्जातं महोत्सवम् ॥ मंत्रीदृष्ट्वा तु तं भूपदिव्यपत्नीसमन्वितम् ॥ ३१ ॥ पंचत्व
 मगमत्तूर्णकुतो हेतोर्हितद्वद ॥ राजोवाच ॥ ३२ ॥ नृपसहदि संख्या त्वाराजभंग
 भयातुरः ॥ त्यक्त्वा प्राणान्ययौ स्वर्गं शृणुयात्कारणं शुभम् ॥ ३३ ॥ विषयीयो हि भूपालस्तस्य राज्ञ्यं विना ज्ञानम् ॥ स्त्रीमदं प्राप्य राज्ञ्यस्य
 सदाहानिमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपार्याये कालियुगीयेति हाससमुच्चये एकादशो
 ऽध्यायः ॥ ११ ॥ ३५ ॥ सूत उवाच ॥ ३६ ॥ विहस्य स तु वैतालो राजानमिदमब्रवीत् ॥ राजंश्चूडापुरेभ्यः भूपश्रूडामणिः स्मृतः ॥ ३७ ॥ देवस्वामी
 गुरुस्तस्य देवदेवांगपारगः ॥ तस्य पत्नी विशालाक्षी पतिधर्मपरायणा ॥ ३८ ॥ शिवमाराधयामास पुत्रार्थं वरवर्णिनी ॥ रुद्रस्य वरदानेन काम
 देवसमः सुतः ॥ ३९ ॥ हरिस्वामीति विख्यातो जातो देवांश्च वान्वली ॥ सर्वसंपत्समायुक्तो देवतुल्यसुखी क्षितौ ॥ ४० ॥ रूपलवण्यतान्मातृपत्नी

हिसुरांगना ॥ जातादेवलशापेनतस्यनन्दनतो नृप ॥ ५ ॥ एकदापतिनासाईवसन्तेकुसुमाकरे ॥ हर्म्येषुवापसंप्रियाशय्यामध्यास्य
मुंदरी ॥ ६ ॥ सुकलोनामगंधवस्तस्तस्यारूपेणमोहितः ॥ तांजहारविमानेस्वसेंस्थाप्यस्वपुरंययौ ॥ ७ ॥ प्रबुद्धःसतुतांनारोमुगयामास
विह्वलः ॥ नलब्धोव्याकुलोभूत्वादेशंत्यक्त्वावर्नंगतः ॥ ८ ॥ संन्यस्तोविषयान्सर्वान्दरिध्यानपरायणः ॥ कदाचित्प्रापसस्नेहोविप्रगेहमुपा
गतः ॥ ९ ॥ प्रपंष्यपायसमपिवटवृक्षमुपाश्रितः ॥ वृक्षोपरिनिधायशुनदीस्नानमथाकरोत् ॥ १० ॥ भोजनंचतोरजन्सपेणगरलंकृतम् ॥
ततोयतिःसमायातोभुक्त्वामदमुपाययौ ॥ ११ ॥ विषेणपीडिततनुंद्वब्राह्मणमब्रवीत् ॥ तथाद्रिजेनमूर्खेणपायसंविषमिश्रितम् ॥ १२ ॥
मरणयामिभोदुष्टब्रह्महत्यामवाप्स्यसि ॥ इत्युक्त्वामरणप्राप्यशिवलोकमुपाययौ ॥ १३ ॥ रूपतेजयुतदिवोदृहीत्वासुखमाप्तवान् ॥ इत्यु
क्त्वासतुवैतालोराजानमिदमब्रवीत् ॥ १४ ॥ कस्मैप्राप्ताब्रह्महत्यातेषामव्येदस्वमे ॥ राजोवाच ॥ स्वाभाविकविषेणनारोद्वृज्जानेनविषंकृत
म् ॥ १५ ॥ अतोदोषीहिमुजगोब्रह्महत्यांनचाप्तवान् ॥ बुभुक्षितेदोभिक्षांसाद्विजोदेवमोहितः ॥ १६ ॥ ब्रह्महत्यामतोनायात्कुलधर्मपरायणः ॥
आत्मनाचकृतंपापंभोक्तव्यंसर्वदाजनैः ॥ १७ ॥ आत्मत्यागोब्रह्महत्याचातिथेश्चावमाननम् ॥ ब्रह्महत्यातदज्ञेयाविषदत्तेनसातथा ॥ १८ ॥
आत्मत्यागःस्मृतौदैवात्तस्मात्सोपिनपपवान् ॥ यैर्नरैःकथितावातब्रह्महत्यात्वयाकृता ॥ १९ ॥ तेषांब्राह्मणहत्यासान्यायप्रष्टमर्तानृणा
म् ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणचतुर्युगखंडपरपार्येकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥
॥ सूतउवाच ॥ कृतकृत्यःप्रसन्नात्मावैतालो नृपमब्रवीत् ॥ नगरेचंद्रद्वयेरणधरोत्तुपोऽभवत् ॥ १ ॥ तत्रवैश्योऽवसद्वर्मानाम्नाधर्मध्वजो
धनी ॥ तस्यपुत्रीसमायातासुंदरिसुखभाविनी ॥ २ ॥ एकदानगरेतस्मिन्यातुभक्तोनरोऽभवत् ॥ धूर्तविद्यापरोनित्यंमद्यमांसपरायणः ॥ ३ ॥
आशरोनामतत्रासीद्वाक्षसःपुरुषादनः ॥ तस्मैमद्यंचमांसंचप्रत्यहंसचदत्तवान् ॥ ४ ॥ प्रसन्नोराक्षसोभूत्वायातुभक्तंतमब्रवीत् ॥ वरंवरय
यद्योग्यंमत्तःसर्वमवाप्स्यसि ॥ ५ ॥ सहोवाचबरोमह्यंदेयस्तपुरुषादक ॥ गुप्तगर्तंचभूमध्यैकुरौचरनिरूपणम् ॥ ६ ॥ इतिश्रुत्वाकरोद्धतैर
बुद्धिर्विमोहनम् ॥ स्वयंतत्रास्थितोदेवःस्वभक्तेनसमन्वितः ॥ ७ ॥ तेनरात्रौतुचौरेणनृपदासीवरंगना ॥ हतासंस्थापितागैतवदुद्रव्यं

तथाहृतम् ॥ ८ ॥ सप्तपत्न्योऽभवंस्तस्यचतुर्वर्णस्ययोषितः ॥ तासामध्येभूपदासीतस्यचौरस्यवल्लभा ॥ ९ ॥ नृपदुर्गसमोर्गेहो
 चितस्तेनरक्षसा ॥ भूतलेगुप्तरूपश्चनरुद्धिविमोहनः ॥ १० ॥ चोरितंवहुधाद्रव्यगतेसंस्थापितंबलात् ॥ तदातेव्याकुलराजजनराजानमब्रु
 वन् ॥ ११ ॥ त्यजामनगरींभूपचौरविघ्नकरतिव ॥ इतिश्रुत्वासभूपालोरक्षिणः शस्त्रसंयुतान् ॥ १२ ॥ स्थापितान्नगरेतस्मिंश्चौरहिंसापराय
 णान् ॥ आज्ञाप्यसययोगेहंतेस्तुश्रुत्वातथाकृतम् ॥ १३ ॥ राक्षस्यामाययासवैमोहितारक्षिणस्तदा ॥ चौरैणवहुधाद्रव्यहृतंचधनिनांबला
 त् ॥ १४ ॥ पुनस्तेप्रययुर्भूपरणधीरंसमौरयन् ॥ श्रुत्वातुविस्मितराजास्वयंनगरमागतः ॥ १५ ॥ अर्धरात्रेतमोभूतेसचौरानृपमा
 गतम् ॥ ज्ञात्वाब्रवीच्चराजानंकोभवानत्रचातवान् ॥ १६ ॥ नृपोऽब्रवीदंहंचौरश्चोदितार्थः समागतः ॥ यास्यामिधनिनांगेहेभवान्मेवचनंकुरु ॥ १७ ॥
 मयासार्द्धचवहुधाद्रव्यंहंरसुखीभव ॥ तथामत्वातुवहुधाचौरिणधनमाहृतम् ॥ १८ ॥ गर्तमध्येगतोरात्रौस्थापयित्वानृपंबहिः
 एतस्मिन्नेवतत्पत्नीनृपदासीविरागना ॥ १९ ॥ भूपतिप्राहभोरजनगच्छशस्त्रंस्वकंगृहम् ॥ चौरोऽसौहित्वदथैचमृत्युंकुर्वन्गृहगतः ॥ २० ॥
 इत्युक्त्वासातुभूपयमार्गभेदमदर्शयत् ॥ नृपोऽपिस्वगृहंप्राप्यप्रभातेविमलेरवौ ॥ २१ ॥ आययौसेनयासाद्धयत्रचौरः स्वयंस्थितः
 चौरोऽपिभयमासाद्यवाञ्छारंनारक्षसम् ॥ २२ ॥ संपूज्यवर्णयामासयथाजातंतथाविधि ॥ विहस्याहचक्षस्तंत्वयामेभोजनंकृतम् ॥ २३ ॥
 अद्यभक्ष्याभ्यहंसर्वान्मातुषानैवचोदितान् ॥ इत्युक्त्वासययौघोरोरक्षसोनृपतिंप्रति ॥ २४ ॥ चखादबहुलसिनतिपियातादिशोदश
 आक्रांतः सचभूपालोरक्षसाविकलीकृतः ॥ २५ ॥ तदाचौरः स्वयंप्राप्यभूपतिंप्राहरोषतः ॥ पलायनंनभूपस्ययोग्यधर्मजनस्यवै ॥ २६ ॥
 इतिश्रुत्वातुपञ्चवर्णमागत्यत्रह ॥ ध्यात्वादेवीमहाकालीलब्ध्वामंत्रमहोत्तमम् ॥ २७ ॥ रक्षसासहतद्वर्तभस्मसादभवत्क्षणात्
 निगडैस्तंबंधाशुचौरैर्नगरलुंठकम् ॥ २८ ॥ तथासर्वधनान्येवस्त्रीभिस्ताभिःसमाययौ ॥ राज्यस्थानंसमासाद्यदुर्गतिस्तस्यचाभवत् ॥ २९ ॥
 पटहाताडितैर्नवशब्देनचगृहेगृहे ॥ ज्ञापितंकारणंसर्वतच्चौरस्यवधस्यतैः ॥ ३० ॥ तद्दिनेनगरेतस्मिन्प्राप्तिमोर्गेहोर्भोपरि ॥ धर्मव्यज
 गृहद्वारेसचौरोहिंसमागतः ॥ ३१ ॥ तस्यरूपंसमालोक्यमुहसुखभाविनी ॥ पितरंप्राहदुःखार्तोचौरमोचयसत्वरम् ॥ ३२ ॥

सगत्वातृपतैः प्राहपंचलक्षधनंमम ॥ गृहाणचौरमोक्षार्थमिच्छतेनहिमेसुता ॥ ३३ ॥ विहस्याहनृपस्तवैचौरैः संधनलुठकः ॥
 कर्हिचिन्नमन्याज्याभुविर्वैरुरुषाधमः ॥ ३४ ॥ इतिश्रुत्वा निराशोऽभूत्सचौरैरभरणंगतः ॥ शल्यारोपणकालेतुप्राक्प्रहस्यततोऽरुदत् ॥
 ॥ ३५ ॥ एतस्मिन्नेवतत्पुत्रीदेवमायाविमोहिता ॥ गृहीत्वाचौरदेहतुवह्निकुण्डेतुसामम् ॥ ३६ ॥ तदाप्रसन्नासादुर्गतातुज्ज्वल्यप्रसादतः ॥ त
 स्यैदत्तवरं दिव्यमुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वास्तुभूपालं पुनः प्राह विहस्यतम् ॥ किं कारणेनचौरैः सौप्राक्प्रहस्यततोऽरुदत् ॥ ३८ ॥ राजो
 वाचा ॥ मदर्थमुदरीनारिस्वप्राणान्दातुमुद्यतः ॥ तस्यैकंचप्रदातव्यंभयातस्मेहरूपिणा ॥ ३९ ॥ अतोरादितवान्श्राद्धसेनकारणंशृणु ॥ धन्योऽ
 ये भगवान्कृष्णो यस्यलोलयमीदृशी ॥ ४० ॥ अर्धमिणेचनार्कस्यफलदंतुसमहसि ॥ धर्मिणेनरकस्यैवफलंतस्मै नमोनमः ॥ ४१ ॥ अतः सहासितः
 पूर्वमोहितोहरीलया ॥ इतिश्रुत्वाहवैतालोहरेः शरणमुत्तमम् ॥ ४२ ॥ वाक्यतेनकृतंशूल्यमर्तोर्जीवितवाञ्छुचिः ॥ ४३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापु
 राणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपरायणैकालियुगीयेतिहाससमुच्चयेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ अत उवाच ॥ भृगुवर्यमहाभागवैतलो नृपमब्र
 वीत् ॥ राजन्युष्पावतीरम्या नगरीतत्रभूपतिः ॥ १ ॥ सुविचारइतिख्यातः प्रजापालनतत्परः ॥ चंद्रप्रभातस्यपत्नीरूपयौवनशालिनी ॥ २ ॥ तस्यां
 जातासुतोदवीनाम्राचंद्रावलीमता ॥ कदाचित्स्वालिभिः सार्द्धं विपिनकुसुमाकरम् ॥ ३ ॥ आययौतत्रवैविप्रमुदेवंसाददर्शह ॥ मोहिताचाभव
 देवीविप्रोपिपतितः क्षितौ ॥ ४ ॥ कामबाणव्यथार्थाप्राप्यगतप्राणइवाभवत् ॥ तस्यांगतार्यांसदेनद्वौवैप्रौतत्रचागतौ ॥ ५ ॥ मूलदेवः शशीनाम्नातत्र
 विद्याविशारदौ ॥ तथागतं द्विजं दृष्ट्वा रूपयौवनशालिनम् ॥ ६ ॥ पप्रच्छकारणं संवेयनमोहं त्वमागतः ॥ स श्रुत्वारोदनं कृत्वा सर्वतस्मै न्यवेदयत्
 ॥ ७ ॥ कृपालुर्युवेदवस्तुत्वं स्वगेहमवाप्तवान् ॥ गृहे जप्त्वा महामंत्रं चासुण्डाविजसंयुतम् ॥ ८ ॥ कृतवान्युटिकेचोभेमुदेवायसमापयत् ॥
 एक्यामुदरीकन्यादादशब्दमयीशुभा ॥ ९ ॥ द्वितीययामहावृद्धो मूलदेवस्तदाभवत् ॥ द्वौगतौ राजसदेन नृपमाशीर्भिरच्यतम् ॥ १० ॥
 हेतुनिवेशयामासतच्छृणुष्वमहामते ॥ नगरेतांत्रिकराजन्मद्गृहेसुदुरोपमम् ॥ ११ ॥ विलापध्वजनाम्नाविराज्ञासंलुठितं बलात्
 पलायितौसुतः पत्नीतावन्वेदुसमाययौ ॥ १२ ॥ इयं धूर्महाराजमम तत्पुत्रभाविनी ॥ यावदहं नगच्छामिस्वगेहं रक्षमंतः ॥ १३ ॥

इति श्रुत्वा स नृपतिश्चाहूयस्वसुतां तदा ॥ तस्यै समर्प्य तां पश्चात्सद्भिज्जोगेहमाययौ ॥ १४ ॥ सुदेवस्तु निशीथैरमर्णो प्राहनिर्भयः ॥
 कुतस्ते मनउद्भिंशंसत्यं कथय मे सखि ॥ १५ ॥ साहमे हृदयेनित्यं सुदेवो ब्राह्मणोत्तमः ॥ उषितस्तद्वियोगेन व्याकुलहंसदासखे ॥ १६ ॥ सुदेव
 आह भोः सुध्रुयदिते ब्राह्मणोत्तमम् ॥ समर्पयामि तत्त्वमेकं ददासि वदस्व भोः ॥ १७ ॥ साहते सर्वदा दासी भवामि द्विजभामिनि ॥ इति श्रुत्वा
 सुदेवस्तु मुखान्निष्कृष्य यंत्रकम् ॥ १८ ॥ पूर्वदेहत्वं मापन्नस्तथा सार्द्धं तदारमत ॥ चतुर्मास्या भवद्भूमेस्तस्मिन्काले तु भोजनम् ॥ १९ ॥
 अमात्यतनयो विप्रस्त्रीरूपं प्रतिमोहितः ॥ तदामरणसंपन्नं ज्ञात्वा तं मदनालसम् ॥ २० ॥ मंत्रीस्नेहाञ्जबहुधा संचित्य हृदि पंडितैः ॥ तस्मै
 समर्पयामास तान् नारीं मंत्रसंभवाम् ॥ २१ ॥ साहं मां त्यतनय त्रिमासं तीर्थमंडले ॥ संस्नाहितं हि मे योग्यो भविष्यसि तथा कुरु ॥ २२ ॥ तथा
 मत्वा मंत्रिस्तो नम्रात्मा मदनालसः ॥ तीर्थं तरंगतः सोऽपि सुदेवस्तस्य योषितम् ॥ २३ ॥ भूपकर्त्तिकामवशां चालिलिगसकासुकः ॥
 सातु गर्भं दधाराशुद्धिमासस्य द्विजेन वै ॥ २४ ॥ सुदेवो मानुषो भूत्वा मूलदेवगृहं ययौ ॥ सर्वनिवेद्या मासयथा जातं नृपगृहे ॥ २५ ॥ मूलदे
 वः प्रसन्नात्मा शशिनं नामित्रकम् ॥ विशद्वर्षेतरं कृत्वा स्वयं वृद्धस्य रूपवान् ॥ २६ ॥ राज्ञो निवेद्य तत्सर्वधूं मे देहि भूपते ॥ तदा तु स नृपो भी
 त्या तं प्राह इच्छन् यया गिरा ॥ २७ ॥ मंत्री राजकरो नाम तत्पुत्रो मदनालसः ॥ दृष्ट्वा तव धूर्म्या मुमोह मरणोन्मुखः ॥ २८ ॥ स्वपुत्रस्य वि
 योगेन समं त्रीचतथे दृशः ॥ तथा हं ब्राह्मणान्वृद्धान् पृष्ट्वा तस्मै च तां ददौ ॥ २९ ॥ यथा प्रसन्नो हि भवान् कुरु च तथा विधम् ॥ मूलदेवस्तु नृपतिं
 प्रोवाच विषमुद्रहन् ॥ ३० ॥ देहि भूपसुतां महांतं पुत्रस्य सुखाय वै ॥ तथैव मत्वा स नृपः सुतां चंद्रावर्लं शुभाम् ॥ ३१ ॥ दत्त्वा च वेदविधिना
 बहुधा द्रव्यं संयुताम् ॥ स्वयं च काराज्यं वै ब्रह्मदोषविनिर्जितः ॥ ३२ ॥ शशीतु भूपतेः कन्या गृहीत्वा स्वगृहं ययौ ॥ सुदेवस्तु तदा दुःखी मूलदे
 वमुवाच ह ॥ ३३ ॥ मदीये नृपसुताभोगपत्नीमहोत्तमा ॥ तच्छ्रुत्वा मूलदेवस्तु विस्मितः स तथा करोत् ॥ ३४ ॥ इत्युक्त्वा नृपतिं प्राह
 वैतालोरुर्द्वीककरः ॥ कस्मै प्राप्ता नृपसुता धर्मतस्तद्दस्वमे ॥ ३५ ॥ राजोवाच ॥ पितृमात्राज्ञया पुत्रदेवानां सन्मुखे स्थिता ॥ यस्मै नि
 वेदिता तस्मै सा योग्या धर्मतः सदा ॥ ३६ ॥ शास्त्रेषु कथितं देवस्त्रीरत्नं सर्वदेवाहि ॥ यथाक्षेत्रं भुवि ख्यातं वीजमन्येन रोपितम् ॥ ३७ ॥ तत्क्षे

त्रंष्टुपिकारस्य बीजदत्तस्य नैवह ॥ तस्माद्भैराजतनयाशान्नं वारयिष्यति ॥ ३८ ॥ सुदेवस्यैव तनयायोग्यत्वं हि गमिष्यति ॥ इति ते कथितं
 देवयथाशास्त्रेषु भाषितम् ॥ ३९ ॥ किंकृतं मंत्रिपुत्रेण तथैव कथयस्व मे ॥ इति श्रुत्वा सहोवाच स पुत्रो मदनलसः ॥ ४० ॥ वृंदावनं शुभं
 प्राच्यराधाकुण्डे स मागतः ॥ सस्नात्वा बहुलघृम्य तन्तुण्येन नृपोत्तम ॥ ४१ ॥ भस्मसादभवत्पापं येन मोहवत्मा गतः ॥ स्मृत्वा स हृदि गो
 विंदं तुष्टावच्छृण्वयागिरा ॥ ४२ ॥ मदनालस उवाच ॥ नमस्ते दयासिं धेय कृष्ण देवत्वये दंतं तं विस्वमं भाधि रूपम् ॥ त्वयैकेन लीलार्थं
 तौ देवदेवा प्रियाराधया सा ह्रिमे तद्विद्युत्तम ॥ ४३ ॥ जगत्यन्तकाले त्वया कलमृत्या जगत्संहृतं वै नमस्ते नमस्ते ॥ मदीया च बुद्धिर्दहेषिके शुकुद्धय
 आस्यत्तथैव शशीं प्रकुर्वन् ॥ ४४ ॥ इति स्तोत्रं प्रभावेन देवेन मोचिता ॥ कामपाशात्तस्य बुद्धिः सक्षत्राग्रहमाययौ ॥ ४५ ॥ रमणीस्त्वांस
 मालिङ्गय न नन्दमुदितो नृप ॥ विप्रदोषा र्विनाशा यद्दत्तं स चैत्य बुद्धिमान् ॥ ४६ ॥ सुदेवं स माहूय स्वास्वसारं ददौ मुदा ॥ सुदेवस्तस्य भर्गो न क्ष
 त्रियस्य मदातुराम् ॥ ४७ ॥ धर्मोद्वाह्यस्वर्गं हंप्राप्तवान् कामकिंकरः ॥ इति ते कथितं भूपचरित्रं तस्य धीमतः ॥ ४८ ॥ मूले देवस्य विप्रस्य त
 थान्यत्कथयाम्यहम् ॥ ४९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपार्थीयैकालियुगीयेति हाससमुच्चये चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ प्रशस्य भूपतिं शुद्धवैतालोरुद्रकिंकरः ॥ पुनराख्यानकं विप्रवर्णयामास सुंदरम् ॥ १ ॥ कान्यकुब्जे महाराज ब्राह्मणो दा
 नशालिकः ॥ बभूव सत्यसंधश्च देवीपूजनतत्परः ॥ २ ॥ प्रतिग्रहेण यद्भव्यं तेन दानमंचिकरत् ॥ कदाचिच्छुश्रूत्कालेन वदुर्गाव्रतं बभूव ॥ ३ ॥
 न प्राप्तं दानं तोद्रव्यं तदार्चितातुरोऽभवत् ॥ किंकर्तव्यं मया चाद्ययेन द्रव्ययुतो ब्रह्म ॥ ४ ॥ कन्यानिर्मिताश्चाद्यकथंताभोजयाम्यहम् ॥
 इति शोकसमायुक्तस्तददं विप्रसादतः ॥ ५ ॥ मुद्राः पंचतदा प्राप्तास्ताभिर्व्रतमचीकरत् ॥ निराहारव्रतं तेन कृतं तु न वमाह्निकम् ॥ ६ ॥ तेन व्रत
 प्रभावेन मृतो देवत्वमागतः ॥ जीमूते केतुरिति च सोमद्विधा धराधिपः ॥ ७ ॥ हिमाचलगिरिरैर्म्येपुरे विद्याधरे शुभे ॥ उवास कतिचिद्वर्षेन्द्रिव्यभोग
 प्रभोगवान् ॥ ८ ॥ तत्र कल्पद्रुमं नित्यं पूजयामास भक्तितः ॥ तेन वृक्षप्रभावेन जातः पुत्रो महोत्तमः ॥ ९ ॥ कलासर्वेषु निपुणो नाम्नाजीमूतवा
 हनः ॥ सर्वपूर्वभेराजन्मव्यदेशे महोत्तमे ॥ १० ॥ क्षत्रियः शूरेनारव्यावभूव सुधाधिपः ॥ एकदा मृगयाकेलिलुपः स महीपतिः ॥ ११ ॥

प्राप्तावतुत्पलरण्यत्रवालमीकिसंस्थितिः ॥ चैत्रशुक्लनवम्यांतुनकृतं जीवघातनम् ॥ १२ ॥ उत्सवंरामदिवसेचकारविधिवष्टपः ॥ वाल्मी
 केश्चकुटीमध्यरात्रौजागरणंकृतम् ॥ १३ ॥ श्रुतारामयोगीगथातस्यपुण्यप्रभावतः ॥ विद्याधरत्वमापन्नोमुदेतत्रशक्रवत् ॥ १४ ॥ क
 ल्पवृक्षस्यैवपूजाकृततेनमहात्मना ॥ वर्षातरेदुमःप्राहवरंवरयसत्तम ॥ १५ ॥ सतमाहमहवृक्षमदीयंगंशुभम् ॥ धनधान्यसमायुक्तंय
 थैवस्यात्ताकुरु ॥ १६ ॥ इत्युक्तेसतिवृक्षेणनगरंभूतेःसमम् ॥ कृतंतदानकोऽप्यासीद्योमन्येत्पार्थिवाश्रयम् ॥ १७ ॥ सर्वेतेराजतुल्याश्चक
 ल्पवृक्षप्रसादतः॥तदातौतुपितापुत्रौतपसोऽथैवंगतौ॥१८॥मलयाद्रौमहारम्येतेपतुर्वहुलंतपः॥एकस्मिन्दिवसेराजन्मलयध्वजभूषतेः १९॥
 कमलक्षीतिविल्याताकन्याचिश्वमर्दिरे ॥ स्वसख्यासहिताप्राप्ताशिवपूजनतत्परा ॥२०॥ जीमूतवाहनश्चैवपूजार्थमादिरंयौ॥बालांददुर्ग
 दिव्यांगीसर्वोपमसमन्विताम् ॥ २१ ॥ तस्यादर्शनमात्रेणकामबाणेनेपीडितः॥ मनसाकामदेवंतुष्टावशुष्ण्यागिरा ॥ २२ ॥ जीमूत
 वाहनउवाच ॥ ॥ मदनयनमस्तुभ्यंकृष्णपुत्रायतेनमः ॥ शंबरप्राणहर्त्रैश्चतुर्व्यूहायतेनमः ॥ २३ ॥ पंचबाणायकामायप्रद्युम्नायनमो
 नमः ॥ मद्योग्यांकुरुशुश्रोणीकामिनीकमलाननाम् ॥ २४ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्भकरध्वजदेवता ॥ मोहयित्वाचपितरंतद्विवाहमकारयत्
 ॥२५॥ विश्वावसुरितिल्यातस्तस्यभूपस्यैवसुतः ॥ भगिनीपतिनासार्द्धसययौगंधमादनम् ॥ २६ ॥ नरनारायणंनत्वागरुडोत्तुंगमाययौ ॥
 तदानागस्यैवमाताशंखचूडस्यभोनृप ॥ २७ ॥ रुरोदवहुधातत्रयत्रजमित्वाहनः ॥ दुःखितःसजगामाशुदयालुर्दानवत्सलः ॥ २८ ॥ वृद्धा
 माश्वस्यपप्रच्छकेनंदं दुःखमागतम् ॥ साहेमतेनयोदेवगरुडास्यगमिष्यति॥२९॥तद्वियोगेनदुःखार्तोविलपागिममहकुल॥इतिज्ञात्वासनृपते
 गरुडोत्तुंगमाययौ ॥३०॥ गरुडोऽपिगृहीत्वातंनभोभागंमुपागमत्॥तस्यांगोऽसृजालितोन्यधातत्तत्रभामिनी ॥ ३१ ॥ कमलक्षीतुवियति
 स्थितंगरुडभक्षितम् ॥ विलोक्यचारुदद्वाढपतिदुःखेनदुःखिता ॥३२॥ तदातुगरुडस्त्रस्तस्तत्रागत्यत्वरान्वितः॥जीमूतवाहनंप्राहकस्मात्त्वं
 ममभक्षितः॥३॥सहोवाचप्रभोमेव्यवचःशृणुमहामते॥शंखचूडस्यजननीमहदुःखेनदुःखिता ॥ ३४ ॥ तस्याःपुत्रस्यरक्षार्थंसंप्राप्तोऽहंतवांति
 कम्॥इत्युक्तेसतिभूपालशंखचूडश्चपन्नगः॥३५॥तद्ग्यालस्यैवदुःखेनदुःखितःशत्रुमाप्तवान्॥मांप्रभक्षकृपासिंधोत्तदाहारार्थमागतम् ॥ ३६॥

सन्त्यज्यमातुषं दिव्यकुर्वहारं महामते ॥ तदा प्रसन्नो गरुडो ददौ तस्मै वरत्रयम् ॥ ३७ ॥ जीमूतवाहनार्थैर्विद्याधरसुराय च ॥ शंखचूडकुलं
 नाहं भक्ष्यामि च कदाचन ॥ ३८ ॥ त्वं तु विद्याधरपुरे प्राप्य राज्यमहोत्तमम् ॥ सुभोजयित्वा लक्षादन्तर्गतैर्वकुलभक्ष्यसि ॥ ३९ ॥ इत्यु
 क्तवान्तर्दधौ देवः स पित्रा राज्यमाप्तवान् ॥ स्वपत्न्या सह राज्यांगं भुक्त्वा वैकुण्ठमाययौ ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालान् पतिं प्राहनम्रधीः ॥
 तेषां मध्ये महाराजकस्य प्राप्तं महाफलम् ॥ ४१ ॥ राजोवाच ॥ शंखचूडस्य स प्राप्तं जीवदानमहाफलम् ॥ नृपस्यैवोपकारं च स्वभावो विधिना
 कृतः ॥ ४२ ॥ पतिव्रता प्रभावेन जीवदानेन भूपतेः ॥ सन्तुष्टो गरुडो जातस्तस्य कृतार्हतफलम् ॥ ४३ ॥ निर्भयः शंखचूडस्तु स्व
 शत्रुं प्रति चागमत् ॥ शरीरमप्येत्वा तंतं तः प्राप्तं महाफलम् ॥ ४४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थो गवण्ड परपरायैकलियु
 गीयेति हाससमुच्चये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ४५ ॥ सूत उवाच ॥ पुनः प्राह स वैतालो भूपतिं ज्ञानकोविदम् ॥ चंद्रशेखरभूपस्य नगरीदक्षिणे
 स्थिता ॥ १ ॥ रत्नदत्तो वसुदेवश्चैव धर्मज्ञो धनधान्यवान् ॥ कामावरुथिनी तस्य सुता जाता महोत्तमा ॥ २ ॥ तद्रूपमुत्तमं दृष्ट्वा स वैश्यो भू
 पतिं प्रति ॥ उवाच भो महाराज सुताम मसुरेप्सिता ॥ ३ ॥ तां गृहाण कृपां सिधौ त्वद्योग्या विधिनिर्मिता ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं भूपतिश्चंद्रशेखरः
 ॥ ४ ॥ मंत्रिणं विदुरं प्राह त्वं च गच्छ महामते ॥ यथा योग्यं हि तद्रूपं मानिवेदयस्त्वरम् ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वा स योगैर्ह भूपतिश्चंद्रशेखरः ॥ न्यामला
 नाम तत्पत्नी ज्ञात्वा राजानमागतम् ॥ ६ ॥ धूपदीपादिभिर्भुषैर्यथा योगैः समाचर्यत् ॥ एतास्मिन्नंतकाले तु गौश्रशादूलपीडिता ॥ ७ ॥ रंभाश
 ब्देन महता विललापभयातुरा ॥ तच्छ्रुत्वा स तु भूपालः खड्गहस्तः समभ्यागात् ॥ ८ ॥ शीघ्रं हत्वा तु शार्दूलमुमोद नृपतिस्तदा ॥ मुकुलोदान
 वीनाम तद्देहं द्रूपमाप्तवान् ॥ ९ ॥ भूपतिं प्राहनन्नात्मा धर्मज्ञश्चंद्रशेखरम् ॥ त्वया विमोचितो नाथस्यास्यामि वरुणलयम् ॥ १० ॥ प्रल्हाद
 स्यैव शोषेन व्याघ्रे देहत्वमागतः ॥ परिक्रम्य ययौ दैत्यः प्रल्हादं प्रति सत्वरः ॥ ११ ॥ नृपतिं गृहमागत्य भुषा पपरायामुदा ॥ प्रभाते बोधितो
 राजा स भायां स्वयमागमत् ॥ १२ ॥ नृपोक्तः स यथौतत्रयत्र कामावरुथिनी ॥ दिव्यमूर्तिमयी दृष्ट्वा चितयत्सस्वमानसे ॥ १३ ॥ अस्यासू
 र्तिं प्रभावेन राजासौ महमाप्स्यति ॥ इति ज्ञात्वा नृपं प्राह सैव त्वद्योग्यकानि हि ॥ १४ ॥ तथा मत्वा स नृपतिर्न विवाहमथाकरोत् ॥ रत्नदत्तस्य भूप

स्यसेनायाःपतयेदौ ॥ १५ ॥ बलभद्रस्यसापत्नीबभूववरणीनी ॥ एकदानृपतिस्तावैद्वक्काकामावरूथिनीम् ॥ १६ ॥ मोहितःकामबाणेन
 मूर्च्छितःपतितोभुवि ॥ तदासेनापतिस्त्वूर्णनृपमुत्थाप्यसत्वरम् ॥ १७ ॥ शिविकाचैवसंस्थाप्यसर्भायांचसमैरयत् ॥ तदाप्रबुद्धोऽनृपतिः
 प्राहसेनापतिमुदा ॥ १८ ॥ कस्येयंसुंदरीभाय्याकुतोजातामहोत्तमा ॥ बलभद्रस्तुतच्छुत्वाऽनृपतिंप्राहनप्रथीः ॥ १९ ॥ ममेयंसुंदरीनारी
 तनदत्तस्यसासुता ॥ राज्यभंगभयान्मन्त्रीनरूपंत्वयिवर्णिवान् ॥ २० ॥ ममदासस्ययापत्नीत्वद्योग्याभूपतेसदा ॥ तवेच्छांपूर
 यिष्यामितांगुहाणकूपानिधे ॥ २१ ॥ इत्युक्तःक्रोधताम्राक्षोऽनृपतिस्तमुवाचह ॥ तवेयं धर्मतोभार्योप्राप्तासुंदररूपिणी ॥ २२ ॥
 गुह्यामिदितां देवीं न केयमर्किकरः ॥ पातयित्वा महदुःखं भजयिष्यामितीहोभोः ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वाभूपतिस्तूर्णविरहाग्निप्रपी
 डितः ॥ मरणंप्राप्तवात्राजागतो धर्मपुरान्तिके ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वासतुवैतालोनृपं प्राह शृणुष्वभोः ॥ मृते राजनि तत्पत्नीसती
 भूत्वा प्रदृश्यते ॥ २५ ॥ सेनापतिस्तु तत्रैव भस्मसादभवत्क्षणात् ॥ कामावरूथिर्न देवि भस्मकृत्वा कलेवरम् ॥ २६ ॥ स्वर्ग
 गतास्तु ते सर्वे कस्यपुण्याधिकं मतम् ॥ सहोवाच चैतालं राजा धर्माधिको मतः ॥ २७ ॥ मरणं किं करस्यैव गम्य भूपतिहेतवे ॥
 पतिव्रतायामरणं पतिसंगे न योग्यकम् ॥ २८ ॥ दत्त्वायात्किं करेणैव सुंदरी नृपहेतवे ॥ धर्मभीत्या न नृपतिस्ताम गृह्णात्स कामुकः ॥ २९ ॥
 जित्वा कामं तथा पाल्यं धर्मं तस्मान्नृपेऽधिकम् ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलिश्रुगीयेति
 हाससमुच्चये षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ पुनःप्रावाचैव तालस्तदा ब्राह्मणरूपवान् ॥ शृणु मूपमहाभाग
 कथां तव मनोरसाम् ॥ १ ॥ उज्जयिन्यां महाभाग महासेनो नृपो भवत् ॥ तस्य राज्येऽवसद्विप्रो देवशर्मैति विश्रुतः ॥ २ ॥ गुणाकरस्तस्य सु
 तोमवभांसपरायणः ॥ द्यूतेन संक्षयं वितंतस्य पापस्य चाभवत् ॥ ३ ॥ बांधवैः सपरित्यक्तो बभ्राव मवसुधातले ॥ कदाचिद्वैवयोगेन सिद्धाश्र
 ममुपागमत् ॥ ४ ॥ कपर्दीनामंत्यो गीकपालन्नैरपूजयत् ॥ ज्ञात्वैषाचमंत्रं समुश्रु नृगृहीतवान् ॥ ५ ॥ तदातिथ्यंतदर्थस्य शक्तिं समु
 पाह्वयत् ॥ तथारात्रौ महानन्दं प्राप्तवान् साद्विजः शयी ॥ ६ ॥ प्रातःकाले तु संप्राप्तैकला संयशिक्षिणी गता ॥ सद्विजस्तद्वियोगेन गयंति कमु

पाययौ ॥ ७ ॥ कपर्दीप्रदौ तस्मै विद्यायां क्षिणिकर्षिणीम् ॥ चत्वारिंशद्दिनान्येव निशीथे जलमध्यगः ॥ ८ ॥ सज्जपशुभं मंत्रं प्राप्ता काम
 चारिणी ॥ तदा योग्यज्ञया विप्रस्वयंतु मम ताल्यजन् ॥ ९ ॥ प्राप्तवान्पितरौ न त्वास्वगेहं निवसन्निशि ॥ प्रातःसंन्यासि वद्धन्वाकुलेश्वरुदिते
 द्विजः ॥ १० ॥ प्रतिबोधिवन्प्राप्तस्तच्छिष्यत्वमुपाययौ ॥ पंचाशिमध्ये स्थित्वा तन्मंत्रमजपच्छुचिः ॥ ११ ॥ न प्राप्ता योगिनिर्दीवती तदा
 चित्ततुरोऽभवत् ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालान् पतितज्ञानकोविदम् ॥ १२ ॥ पुनराह कथं देवि न प्राप्ताय क्षिणिप्रिया ॥ श्रुत्वा ह नृपतिर्विप्रवैतालं रु
 द्रकैकरम् ॥ १३ ॥ त्रिविधं कर्म भो विप्रसिद्धयर्थे साधकाय वै ॥ मनोवाग्विहितं कर्म परलोके सुखप्रदम् ॥ १४ ॥ सुदरांगकृतं ज्ञेयं पुनर्वाकाय
 संभवम् ॥ किंचित्सिद्धिप्रदं ज्ञेयमिह जन्मनि वीक्षितम् ॥ १५ ॥ परत्र च सुबलोकोपदेहकृतं स्मृतम् ॥ मनःकायेन संभूतं परजन्म निराज्य
 दम् ॥ १६ ॥ मनोवाकाय संभूतमिह जन्मनि सिद्धिदम् ॥ परत्र परमांसिद्धित्कर्म प्रददाति हि ॥ १७ ॥ तस्मात्कर्तव्यमेव ह त्रिविधं कर्म साध
 कैः ॥ अन्यवित्तेन स द्विजः कृतवान्कर्म मंत्रजम् ॥ १८ ॥ अतोऽन्यजन्मनि प्राप्ताय क्षत्वं तत्परो द्विजः ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा स तु वैतालः प्रस
 न्नवदनोऽभवत् ॥ १९ ॥ साधुसाध्वितितं प्रोच्य स द्वाक्यैः समपूजयत् ॥ इति हासं पुनः ग्राह परीक्षार्थे नृपायसः ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपरायिकालियुगीयतिहाससमुच्चये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ सूत उवाच ॥ भोः शौनक महाप्राज्ञ वैतालस्तं हि सोऽ
 ब्रवीत् ॥ सुदक्षो नाम नृपतिर्वसन्कंबलकेपुरे ॥ १ ॥ न्यायवान्धर्मवाञ्छुरो दाता शिवपरायणः ॥ तस्य राज्ञेऽवसद्देश्यो धनाध्यक्ष इति श्रुतः ॥ २ ॥
 तनया सुदरी तस्य नाम्ना धनवती शुभा ॥ गौरिदत्तायै श्यायि पित्रा दत्ता वरांगना ॥ ३ ॥ कियतां चैव कालेन मोहिनी तत्सुता भवत् ॥ द्वादशब्दव
 यास्तस्याः पिततु निधनंगतः ॥ ४ ॥ तदा धनवती रंडा निधनार्थं नापितुरंतिके ॥ कन्यया सह संप्राप्तानि शिमा गैतमो मये ॥ ५ ॥ न्यायशर्मा द्विजः
 काश्चिद्ब्रह्मस्वस्यापहारकः ॥ नामसत्यत्वभावेन शूलान् निधनंगतः ॥ ६ ॥ अकस्माद्देश्यजाप्राप्ता तत्करसात्पदं स्पृशन् ॥ तेन दुःखेन महता
 रुरोदौर्घ्वे द्विजश्च सः ॥ ७ ॥ हारामकृष्णप्रद्युम्नानि रुद्धेति पुनः ॥ श्रुत्वा धनवती दीना को भवानिति सा ब्रवीत् ॥ ८ ॥ द्विज आह च विप्रोऽहं त्र्य
 हंशल्यान्वितं मनः ॥ यदि दास्यति मे कन्यां कोटिस्वर्णं ददामि ते ॥ ९ ॥ श्रुत्वा धनवती तस्मै व्याहिता मोहिनीमुता ॥ वटमूले स्थितं तद्रव्यं ख

निन्वागृहमायौ ॥ १० ॥ मोहिन्यपिपतिग्राहभवान्मृत्युवशगतः ॥ कुतोमेतनयोजातस्तद्भवीषिदयानिधे ॥ ११ ॥ द्विजःप्राहशृणुव्यंगे
 यदतिहृच्छयोभवेत् ॥ तदात्वंपंडितप्राप्यपुत्रमुत्पादयशुर्वै ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वामरणप्राप्ययमलोकंगतोद्विजः ॥ नारकायातनां
 नित्यंबुभुजेनंद्यकर्मजम् ॥ १३ ॥ मातृगृहेतुसानारिमोहिनीयौवनान्विता ॥ समयंहृदयेकृत्वातिष्ठतीचपुनःपुनः ॥ १४ ॥
 केभोगाश्चकिमाश्चर्यकोजागर्तेशर्यातकः ॥ पापव्याधिश्चदुःखंचकुतोजातंहृदिस्थितम् ॥ १५ ॥ इतिश्लोकंद्विजानाहनोत्तरंचदु
 द्विजाः ॥ मेधावीनामकाश्मरिस्थितोविप्रःसमागतः ॥ १६ ॥ तामुवाचप्रसन्नात्माशृणुमोहिनिमुंदरि ॥ मुंगधिवनितावस्त्रंगतिपानं
 चभोजनम् ॥ १७ ॥ शय्याचभूषणंज्ञेयंभोगमष्टाविधंबुधैः ॥ अहन्यहनिभूतानिप्रियन्तेजनयन्तिच ॥ १८ ॥ ममतायः करोत्येषांतदा
 श्रर्यस्मृतंबुधैः ॥ योविवेकंसमासाद्यकुरुतेकर्मसंग्रहम् ॥ १९ ॥ संसारेघोरतमसिमजगर्तविवेकवान् ॥ संसाराजगंज्ञात्वावैराग्ययोऽ
 करोद्भुवि ॥ २० ॥ औदासीन्यंसमाधिचमुखेतेहिमानवः ॥ संकल्पाज्जायतेकामस्ततोलोभःप्रजायते ॥ २१ ॥ लोभाज्जातश्चतृष्णा
 यांसपापोनिरयप्रदः ॥ जलप्रकृत्यांयोजातोरसोरसविकारवान् ॥ २२ ॥ रसाज्जातस्यदेहोऽस्मिन्व्याधिःकर्ममयोऽशुभः ॥ रुद्रात्का
 ल्यांसमुद्भूतोमोहोहृदिचलेकहा ॥ २३ ॥ सतुष्टावमहादेवीपत्न्यर्थेसुरपूजिता ॥ मिथ्यादृष्टिस्ततोजातामोहस्यदयिताभवत् ॥ २४ ॥
 तस्मान्नेनेहश्चतपत्न्याजातश्चममताप्रियः ॥ तयोःसकाशात्संजातंदुःखंशोकःसमन्वितम् ॥ २५ ॥ इतिश्रुत्वातुसानारीसुभोहवरवर्णिनी ॥
 मानीशूरश्चचतुरोऽधिकारीगुणवान्सखा ॥ २६ ॥ स्त्रीरक्षकश्चपुरुषवेदंनार्सिदानयेत् ॥ तस्यांगर्भंचविप्रोऽसौदत्वास्वर्णगृहितवान् ॥ २७ ॥
 सापिनारीमुखेलभेतेनगर्भेणप्रत्यहम् ॥ कदाचिद्दशमासंतिमोहिनीमब्रवीच्छिवः ॥ २८ ॥ स्वप्नांतरेमहाराजसापिज्ञात्वातथाकरोत् ॥ दो
 लामध्येसहस्रंचस्वर्णचैवस्वबालकम् ॥ २९ ॥ राजद्वारेस्थापयित्वापुनःपुनःपुनःपुनः ॥ शिवेनबोधितोराजासुतार्थीरुद्रपूजकः ॥ ३० ॥
 द्विजपुत्रंसमालेभेमोहिन्याजातमुत्तमम् ॥ कारयित्वाजातकर्मविततारधनंबहु ॥ ३१ ॥ हरदत्तश्चनान्नास्तिर्विविद्याविशारदः ॥ पितुरन्तेच
 तद्गान्यप्राप्यधर्मप्रकाशवान् ॥ ३२ ॥ गयाश्राद्धंकृतेनफल्यूतरिविधानतः ॥ त्रयोहस्तास्तदाजाताःसराजाविस्मितोऽभवत् ॥ ३३ ॥

इत्युक्त्वा सुवैतालोनृपतिं प्राह भोनृप ॥ कस्मै योग्यो हि पिंडोऽसौ श्रुत्वा राजा ब्रवीदिति ॥ ३४ ॥ द्रव्यार्थोऽपि ण्डितो ज्ञेयगुरुतुल्यश्च भूपतिः ॥
 चौरायाऽपि ण्डमुचितं यस्य नारी च मोहिनी ॥ ३५ ॥ सूत उवाच ॥ तेन पिंडप्रभावेन स चौरा ब्रह्मद्रव्यहा ॥ निरया त्रिभुतो विप्रस्वर्गलोके स
 मागतः ॥ ३६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडा परपरायैकालियुगीयेति हाससमुच्चयेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥
 चित्रकूटचतुष्टयपती रूपदत्त इति श्रुतः ॥ वने मृगप्रसंगेन वनान्तरमुपाययौ ॥ १ ॥ मध्याह्ने स सस्तरि मुनिपुत्रो दर्शयः ॥ चिन्वतोऽपद्मकुसुमं
 रूपयौ वनशालिनीम् ॥ २ ॥ तस्यानेन स्वयं नेत्रैकैर्भूते समगते ॥ एतास्मिन्नंतरे विप्रस्तत्र प्राप्ता दर्शयौ ॥ ३ ॥ तस्य दर्शनमात्रेण नृ
 पतेर्ज्ञानमागतम् ॥ विनया वनतो राजा धर्मप्रच्छ चोत्तमम् ॥ ४ ॥ तमुवाच मुनिर्द्धिमान् दयाधर्मप्रपोषणम् ॥ निर्भयस्य समं दानं न भूतो
 न भविष्यति ॥ ५ ॥ अनर्हान् दण्डमादद्याद्दहं पूजाफलं भवेत् ॥ मित्रता गोद्विजे नित्यं समता दंडानि ग्रहे ॥ ६ ॥ सत्यता सुपूजायां दमता
 गुरुपूजने ॥ मृदुता दानसमये संतुष्टिर्निश्चयकर्मणि ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा समुनिः पुत्रं तस्मै दत्वा गृहं ययौ ॥ राजाऽपि च तथा साद्वैवटमूलश्रयो
 तवान् ॥ ८ ॥ तदा तुराक्षसः कश्चित् तपस्वी भक्षणोत्सुकः ॥ बोधयामास नृपतिं बलिं तस्मै स भूपतिः ॥ ९ ॥ दानार्थं च वसता हे स तवर्षात्स
 कं द्विजम् ॥ समं यं कृतवान् राजा सत्येन स्वगृहं ययौ ॥ १० ॥ अमात्यैः संमतं कृत्वा स्वर्णलक्षं ददौ द्विजे ॥ मध्यं बालं पुरस्कृत्य राक्षसाय बलिं
 ददौ ॥ ११ ॥ मृत्युकाले द्विजमुतो विहस्य चैरुरोदह ॥ कथं हास्यं कृतं तेन तत्पश्चाद्गदं न कथम् ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा नृपः प्राह शृणु वै तालिकद्विज ॥
 ज्येष्ठपुत्रेऽपि तु हृदयमातृहृदयमवार्यकम् ॥ १३ ॥ ज्ञात्वा सममध्यमः पुत्रो राजानं शरणं ययौ ॥ निर्दयी रूपेन श्वपत्नीकल्याणभिक्षुकः ॥ १४ ॥
 खड्गहरं नृपं ज्ञात्वा जहासा शिवतत्परः ॥ राक्षसाय शरीरं मे प्रातमस्माद्गुरोदह ॥ १५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडा
 परपरायैकालियुगीयेति हाससमुच्चयेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडा
 लेखोऽपि हाससमुच्चयेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडा
 यम् ॥ कदाचित्कमलश्रीमास्तु वर्णद्वीपमागमत् ॥ ३॥ द्रव्यलाभाय न्यवसाच्चैरं कालं सलुब्धवान् ॥ अंगं मंजरिगैर्हैव यो गाद्विजोत्तमः ॥ ४ ॥

कमलाकरनामासौकृत्ययोगात्समागतः ॥ होमतिमुदरीनारीभार्जनार्थमुतागता ॥ ५ ॥ दृष्ट्वा तं कामकलिकामुहोहद्विजसतमः ॥
 सुतापिमदधूर्णक्षीविप्रायसमयंददौ ॥ ६ ॥ निशीथेतमडूतेत्वंमप्राप्यमुखीभव ॥ इतिश्रुत्वादिजोवाक्यंतस्याध्यानंतदाकरोत् ॥ ७ ॥
 कामाग्निनाचिरंततःसुष्वापपरमासेने ॥ अर्द्धरात्रेतुसानारीद्विजगमनतत्परा ॥ ८ ॥ मार्गमन्वेषमाणसाप्रियस्यस्मरपीडिता ॥ नागतःस
 द्विजोदेवात्तदासामरणंता ॥ ९ ॥ कमलाकरएवाशुसमयान्तेसमाययौ ॥ दृष्ट्वामृत्युवशंसुहृत्स्वयंमरणमागतः ॥ १० ॥ प्रभातेचार्थदत्तो
 वैदाहयामासतांशुचा ॥ सुवर्णश्चतदागत्यविललापप्रियांप्रति ॥ ११ ॥ चितार्याभस्मसाद्धृत्स्वर्गलोकेतुसाययौ ॥ इत्युक्त्वासतुवैतालो
 नृपतिंप्राहविक्रमम् ॥ १२ ॥ कस्यस्नेहोऽधिकस्तेषांकुतःस्वर्गपुरंययौ ॥ राजोवाच ॥ ॥ पतिस्रेहोऽधिकस्तेषांमध्यमानारिविप्रकौ
 ॥ १३ ॥ द्विजस्नेहनसानारीमृतास्वर्गपुरंययौ ॥ वैश्यवर्णैःसदापूज्योब्राह्मणोब्रह्ममूर्तिमान् ॥ १४ ॥ द्विजोऽपिनासवान्नारीतदास्वर्ग
 गतिंहरिम् ॥ हृदिक्त्वाचिनधनंप्राप्तोह्यस्त्रात्रिविष्टपम् ॥ १५ ॥ सुवर्णोहृदिसंज्ञात्वामत्प्रियाब्रह्मवत्सला ॥ मांत्यक्त्वातुदि
 वंयातावह्निदाहप्रभावतः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गखण्डापरपर्वण्येकालियुगयोगेतिहासमुच्चये
 विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वासतुवैतालोरानंनप्राहनम्रधीः ॥ जयस्थलपुरेस्म्येवधर्मानेननुपोऽ
 भवत् ॥ १ ॥ तस्यग्राभेऽवसद्विप्रोवेदेवेदांगपारगः ॥ विष्णुस्वामीतिविल्यातोराधाकृष्णपरायणः ॥ २ ॥ चत्वारश्चात्मजास्तस्यचतुर्भागपरा
 यणाः ॥ द्यूतकर्माचकुलोविषयीनास्तिकःश्रुतः ॥ ३ ॥ कदाचिद्देवयोगेननिर्द्धनत्वंचतेगताः ॥ पितरंविष्णुशर्माणेनमुस्तेविनयान्विताः
 ॥ ४ ॥ ऊचूरमाकथंनष्टातद्दस्वपितःप्रिय ॥ पितोवाचतुतच्छ्रुत्वाद्यूतकर्मब्रिशासय ॥ ५ ॥ द्यूतोऽधनव्ययकरःपापमूलोमहाखलः ॥ व्य
 भिचारस्तथाचौर्यैर्निर्दयत्वमतोभवेत् ॥ ६ ॥ द्यूतकर्मप्रभावेणत्वदीयद्रव्यसंक्षयम् ॥ धनोपायेनभोःपित्रोर्वीक्यंकुरुमर्तिप्रति ॥ ७ ॥ ती
 र्थव्रतप्रभावेणत्वत्पापसंक्षयंभवेत् ॥ हेपुत्रकुलटत्वंवैश्यसंगमहाशुभम् ॥ ८ ॥ त्यक्त्वाब्रह्मपरोभूत्वाब्रह्मचर्येमर्तिकुरु ॥ विषयिण्यांसम
 दिरेनित्यपापविवर्धके ॥ ९ ॥ अतःप्राश्यतिचौर्यत्वमतोवैनिरयंतथा ॥ तस्मात्त्वंप्रभुमीशानंविष्णुंजिष्णुंजगत्पतिम् ॥ १० ॥ निवेद्यसर्व

थाद्रव्यं स्वयं भुंजति वायतः ॥ नास्तिकत्वं देवनिंदां परित्यज्य मर्तिकुरु ॥ ११ ॥ आत्मा सर्वाभयोनित्यमात्मशक्तिश्च चण्डिका ॥ आत्मनो
 गानि देवाश्च सर्वजीवगुहाशयाः ॥ १२ ॥ ताञ्छात्वा पूजन्ते षण्ण्डं कुरुत्वं पशान्तये ॥ इति ते वचनं श्रुत्वा गतास्तीर्थान्तरं प्रति ॥ १३ ॥ शिव
 माराधयामासुर्विद्यार्थं सर्वरूपिणम् ॥ वर्षति च महादेवो विद्यां संजीवनीं ददौ ॥ १४ ॥ ते प्राप्य वनमागत्य परीक्षार्थं समुद्यताः ॥ मृतव्याघ्रास्थिनि
 श्रेष्ठं मंत्रपूतं बुचाक्षिपत् ॥ १५ ॥ तेन मंत्रप्रभावेण पंजरस्त्वमुपागतम् ॥ तस्योपर्य्यैव कुलटो मंत्रपूतं तपयोऽक्षिपत् ॥ १६ ॥ यनमांसं चरु
 धिरे तेन मंत्रेण चाभवत् ॥ विषयीचाक्षिपच्चैव तस्योपरि जलं शुभम् ॥ १७ ॥ तेन मंत्रप्रभावेण त्वक्प्राणत्वमुपागतम् ॥ सुप्तं व्याघ्रं च सं
 ज्ञात्वा नास्तिकं स्तुजलं ददौ ॥ १८ ॥ मंत्रेण बोधितो व्याघ्रस्तं श्वप्रापनखादयत् ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा सुप्तं वैतालं राजान
 मिदमब्रवीत् ॥ १९ ॥ राजन्मूर्खो हि कस्ते षण्ण्डं श्रुत्वा राजा ब्रवीदिदम् ॥ बोधितो येन स व्याघ्रः समूर्खस्त्वधिको मतः ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा द्विज
 श्रेष्ठो वैतालः पुनरब्रवीत् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपयार्थे कालियुगीयेतिहाससमुच्चये ऋक्विश्वतमोऽ
 ध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ वैताल उवाच ॥ २१ ॥ अहं पूर्वमेवासीत् क्षत्रसिंहो महीपतिः ॥ १ ॥
 तस्य ग्रामे वसद्विप्रो वेदवेदांगपारगः ॥ शंभुदत्त इति ख्यातो रुद्रभक्तिपरायणः ॥ २ ॥ उभयौ तनयौ तस्य सर्ववेद्याविशारदौ ॥
 विष्णुभक्तः स्मृतो ज्येष्ठो नाम्ना लीलाधरो बली ॥ ३ ॥ शार्ङ्गोऽभवत्तदनुजो मोहनो नाम विश्रुतः ॥ कदाचित् क्षत्रसिंहस्तु यज्ञार्थं यज्ञे
 तवे ॥ ४ ॥ शंभुदत्तं समाहूय समुत्तमं धर्मकोविदम् ॥ स्वयं च कारयामास च्छागमेधं सुरप्रियम् ॥ ५ ॥ शंभुदत्तस्तु बृद्धात्मा शिवभक्ति
 परायणः ॥ चतुश्चक्रांश्च संस्थाप्य कलशं कायसिद्धिदम् ॥ ६ ॥ हव्यैः सुसंस्कृतैर्मयैश्चकार हवनं मुदा ॥ छागमाहूय विधिवन्पूजयामास
 भूपतिः ॥ ७ ॥ लीलाधरस्तु तदंघ्राच्छागं मरणमुन्मुखम् ॥ दयालुं वैष्णवं बोधीमानं ब्रवीद्वचनं रुषा ॥ ८ ॥ दारुणं नरकं योग्यमनया जीवहिंस
 या ॥ सर्वशो भगवन्विष्णुर्हि सायज्ञेन दुष्यति ॥ ९ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य ज्येष्ठबंधोश्च मोहनः ॥ मृदुपूर्वजहासोच्चैव च नं प्राहनं ब्रवीत् ॥ १० ॥
 पुरासत्यगुणे भ्रातर्ब्राह्मणाय ज्ञतत्पराः ॥ अजेनैव हि यष्टव्यमिति ज्ञात्वा परं श्रुतिः ॥ ११ ॥ तिलाधिकं मजं त्वाहव्येति तु मनोदधुः ॥ तदा शक्रा

दयोदेवावह्निमध्येसमागताः ॥ १२ ॥ ऊचुस्तेमधुरं वाक्यं त्वन्मते निष्फलप्रदम् ॥ अजः छागः स्मृतो वेदस्तेन यष्टव्यमन्तरम् ॥ १३ ॥
 श्रुत्वेति वचनं तेषां विस्मितामुनयोऽभवन् ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र प्रितु यो निरमावसुः ॥ १४ ॥ विमानं परमारुह्य मुनीन् प्रोवाच निर्भयः ॥ छागमेधे
 न यष्टव्यं सुराणां तृप्तिहेतवे ॥ १५ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तत्तथा कृत्वा शिवं ययुः ॥ तस्मात्त्वं च मया साद्व्यं ज्ञं कुरु महामते ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वा वचो धारं लो
 लाधर उदारधीः ॥ मोहनं प्राह धर्मात्मा यज्ञस्त्वेता गुोऽभवत् ॥ १७ ॥ रजोगुणमय लोके क्षेतायां संबभूव ह ॥ हिंसासत्यगुणेनासीद्धर्मस्तत्र च
 तुष्पदः ॥ १८ ॥ हव्येन तर्पिता देवानामसैरक्तसंभवेः ॥ इति श्रुत्वा क्षत्रसिंहस्त्यक्त्वा छागं भयातुरम् ॥ १९ ॥ फलद्वैः कारयामास तदा पूर्णा
 हुतीर्नृप ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवीतामसीको धमूर्छिता ॥ २० ॥ नगरं दाहयामास नरानसिमां न्वितम् ॥ महाभायाप्रभावेन शंभुदत्तः शिवाप्रियः
 ॥ २१ ॥ स भूत्वा च महोन्मादीत्यक्त्वा देहं दिवं ययौ ॥ तदालीलाधरो विप्रो दशगुणो राजा विकः ॥ २२ ॥ बालानध्यापयामास प्राप्ते पद्मपुरेशु
 भे ॥ क्षत्रसिंहेस्तु नृपतिर्मोहनान्तिकमाययौ ॥ २३ ॥ प्रसादं कारयामास देवमातुरनुग्रहम् ॥ ॥ मोहन उवाच ॥ ॥ बीजमन्त्रजपाद्ब्रह्मा
 ब्राह्मी शक्तिमवाप्तवान् ॥ २४ ॥ तदंबायै नमस्तुभ्यं महावीरायै नमो नमः ॥ जन्वा स तशर्तो विष्णुर्वैष्णवो शक्तिमाप्तवान् ॥ २५ ॥ तदंबायै न
 मस्तुभ्यं महालक्ष्म्यै नमो नमः ॥ प्रणवास्तनयाय स्यास्तुरीयपुरुषप्रिया ॥ २६ ॥ तदंबायै नमस्तुभ्यं प्रणवायै नमो नमः ॥ यथा हृदयमिदं जातं
 ययौ वैपाल्ये ते जगत् ॥ २७ ॥ यस्यो देहो स्थितं विश्वं तदंबायै नमो नमः ॥ शर्चा सिद्धिस्तथा मृत्युः प्रभागी वाणसैनिकाः ॥ २८ ॥ स्वाहा च नि
 ऋती रात्रिर्ऋद्धिर्भुक्तिस्त्वदुद्रवा ॥ लोकपालप्रिया त्वं हिलोका मातर्नमो नमः ॥ २९ ॥ तृष्णा तृतीरतिर्घ्नातिर्हिंसा क्षांतिर्मतिर्गतिः ॥ निंदास्तुतिस्त
 थर्ष्या च लज्जा त्वं हिनमो नमः ॥ ३० ॥ इत्यष्टकप्रभावेन क्षत्रसिंहो महोपतिः ॥ ३१ ॥ शिवलोकंगतः साधुर्वैतालैर्यमवाप्तवान् ॥ तस्मात्त्वं विक्रमा
 दित्यभजदुर्गासनातनीम् ॥ ३२ ॥ शिवाज्ञया त्वहं प्रातस्त्वत्समीपे महोपति ॥ प्रश्नोत्तरेण भूपालमया त्वं संपरीक्षितः ॥ ३३ ॥ भुजयोस्ते
 स्थितिर्मैस्याज्जहि सर्वारिपून्मुवि ॥ दस्युनष्टाः पुरीः सर्वाः क्षेत्राणि विविधानि च ॥ ३४ ॥ आस्त्रमानेन संस्थाप्य समयं कुरु भो नृप ॥ योनृपः सर्वे
 तीर्थानि पुनरुद्धारयिष्यति ॥ ३५ ॥ साहिमत्स्थापितं संवादि परितं करिष्यति ॥ विक्रमाख्यानकालेऽयं पुनर्धर्मं करोति हि ॥ ३६ ॥ द्वादशाब्दशतं वर्षं

द्वापरोहिप्रवर्तते ॥ तदन्तेभुविकृष्णांशोभविष्यतिमहाबली ॥ ३७ ॥ कलेरुद्धरणार्थम्यच्छेदशिविवृद्धये ॥ सूताद्यामुनयःसर्वे
 नैमिषारण्यवासिनः ॥ ३८ ॥ विशालयांसमागत्यचकर्तार्थनिवासिनः ॥ भविष्यतिमहाराजपुराणश्रवणरेताः ॥ ३९ ॥ इत्यु
 क्त्वास्तुवैतालस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ नृपतिर्विक्रमादित्यःपरमानंदमाप्तवान् ॥ ४० ॥ तस्माद्युग्मुनिश्रेष्ठज्ञात्वासांध्यसमागताम् ॥
 शिवंभजतसर्वैश्यानिनिष्ठसमन्विताः ॥ ४१ ॥ इतिश्रीभविष्ये महापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुष्टुगवण्डापरपर्ययेकलिङ्गयोग्येतिहासस
 मुच्चये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ४२ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिश्रुत्वातुमुनयोविशालांनगरीस्थिताः ॥ स्नात्वाकेदारकुंडेतेम
 नसापूजयञ्छिवम् ॥ १ ॥ समाधिनिष्ठास्तेसर्वेषामेकंव्यतीतयन् ॥ एतस्मिन्नंतरराजाविक्रमादित्यभूयतिः ॥ २ ॥ नत्वामुनीन्समाधिसंस्तुष्टा
 वपरयागिरा ॥ उषित्वतेतुमुनयः सूतंगत्वाऽब्रुवन्निदम् ॥ ३ ॥ सोऽयंराजासमायातोयस्यैवंवर्णितकथा ॥ वाजिमधंचनृपतेः कारया
 मस्त्वदाज्ञया ॥ ४ ॥ भवान्हिचकर्तैचस्थित्वाध्यानपरोभव ॥ तथेत्युक्त्वातुमूतस्तैः सार्धंचपुनरागमत् ॥ ५ ॥ विधिनाकारयामा
 मुहयमेधंमहामखम् ॥ पूर्वतुकिपिलस्थानंदक्षिणेतुबंधनम् ॥ ६ ॥ पश्चिमैसंधुनद्यन्तंचोत्तरवदगीवनम् ॥ हयोजगामतरसाततः क्षिप्रानदीं
 गतः ॥ ७ ॥ त्यक्त्वाकलेवंवह्नैस्त्वर्गलोकमतोययौ ॥ नृपयज्ञेसुराः सर्वसपत्निकाः समागताः ॥ ८ ॥ चंद्रमास्तत्रनायातोभूयतिर्वि
 मनाभवत् ॥ यज्ञतिविविधंदानंदत्वावैतालसंयुतः ॥ ९ ॥ चंद्रलोकंगतोराजाचंद्रमाः सुखितोऽभवत् ॥ भोभोराजन्यहाभागकलप्राप्तेभयं
 करे ॥ १० ॥ मद्वातिर्भूतलेनास्ति तस्मान्नायामितेऽन्तिकम् ॥ दत्त्वासुधामयंतोयंचंद्रान्तर्दधेपुनः ॥ ११ ॥ ज्ञात्वेन्द्रस्तत्रसंप्राप्याद्विजहृषी
 ह्याचयत् ॥ दत्तराज्ञातदमृतंशक्रः स्वर्गमुपगतः ॥ १२ ॥ तेनतस्यफलंजातमायुलक्षसमहाभूत् ॥ तस्मिन्कालेद्विजः कश्चि
 ज्यन्तोनामीवश्रुतः ॥ १३ ॥ तत्फलंतपसाप्राप्तःशक्रतःस्वर्गंहययौ ॥ जयन्तोभर्तृहरयेलक्षस्वर्णेनवर्णयन् ॥ १४ ॥ भुक्त्वाभर्तृहरि
 स्तत्रयोगारूढो वनययौ ॥ विक्रमादित्यएवास्यभुक्त्वा राज्यमकंदकम् ॥ १५ ॥ ज्ञतवर्षमुदायुक्तो जगममरणेदिवम् ॥ शौनकाद्यास्तु
 ऋषयोज्ञात्वाभूषस्यस्वर्गतिम् ॥ १६ ॥ गत्वासूतंप्रणम्योऽधुर्मसुख्यं वदाधुना ॥ तेभ्यःसूतःपुराणानि श्रावयामासैवपुनः ॥ १७ ॥

अतर्वर्षचलक्षश्लोकमध्यापयन्मुदा ॥ तेश्चत्वासुनयःसर्वैर्जगुर्हृष्टाःस्वमालयम् ॥ १८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतु
 र्गुखंडापरपर्यायेकलियुगीयेइतिहाससमुच्चयेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ६४ ॥ व्यासउवाच ॥ एकदानैमिषारण्येऋ
 षयः शौनकादयः ॥ पृच्छन्तिविनयेनैवमूतंपौराणिकंखलु ॥ १ ॥ भगवन्ब्रूहि लोकानां हितार्थार्थचतुर्गुणे ॥ कः पूज्यः सेवितव्यश्च
 च्छित्तार्थप्रदायकः ॥ २ ॥ विनायासेनैवैकमंप्राप्नुयुर्मानवाः शुभम् ॥ सत्यं ब्रह्मन्वदोपायं नराणां कीर्तिकारकम् ॥ ३ ॥ सूतउवाच ॥
 नवांभोजनेत्रमाकेलिपात्रंचतुर्बाहुचामीकरं चारुगात्रम् ॥ जगत्राणेहेतुरिषैर्धूम्रकेतुंसदासत्यनारायणस्तौमिदेवम् ॥ ४ ॥ श्रीरामंसहस्रह्मणं
 स्मरुणंसीतान्वितंसांत्विकैर्वेदेहामुखपद्मलब्धमधुपौलस्त्यसंहारणम् ॥ वेदेवद्यपदांबुजं सुरवरं भक्तानुकम्पाकरं शत्रुघ्नेन हतमूतचभरते
 नासेवितं राघवम् ॥ ५ ॥ कलिकलुषविनाशं कामसिद्धिप्रकाशं सुरवरमुखभासं भूसुरेण प्रकाशम् ॥ विबुधबुधविलासं साधुचर्याविशेषं नृपतिवरचरि
 त्रंभोः शृणुष्वेतिहासम् ॥ ६ ॥ एकदानारदोयोगीपरात्प्रहवांछया ॥ पर्यटन्विविधाल्लोकान्मन्यलोकमुपागमत् ॥ ७ ॥ तत्र दृष्ट्वा जनान्स
 र्वान्नाक्लिशसमन्वितान् ॥ अधिव्याधिदरिद्रातान्यच्यमानान्स्वकर्मभिः ॥ ८ ॥ केनोपायेन चैतेषां दुःखनाशो भवेद्बुधवम् ॥ इति संचित्य म
 नसा विष्णुलोकं गतस्तदा ॥ ९ ॥ तत्र नारायणं देवं शुकुवर्णं चतुर्भुजम् ॥ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम् ॥ १० ॥ प्रसन्नवदनं शान्तं स
 नकद्वयैरभिष्टुतम् ॥ दृष्ट्वा तं देवं शस्तोतुं समुपचक्रमे ॥ ११ ॥ नारद उवाच ॥ नमो वाङ्मनसातीतरूपायानंतशक्तये ॥ नादिमध्यान्तदेवा
 यनिर्गुणाय महात्मने ॥ १२ ॥ सर्वेषामादिभूताय लोकानामुपकारिणे ॥ अपारपीरमाणा यतपो धोऽन्नमो नमः ॥ १३ ॥ सूत उवाच ॥
 इति श्रुत्वा स्तुतिं विष्णुर्नारदं प्रत्यभाषत ॥ किमर्थमागतोऽसि त्वं किं ते मनसि वर्तते ॥ १४ ॥ कथयस्व महाभाग तत्सर्वं कथयामि ते ॥ श्रुत्वा तु
 नारदो विष्णुमुक्तवान्सर्वकारणम् ॥ १५ ॥ नारस्य वचः श्रुत्वा साधुसाध्वित्यपूजयत् ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि व्रतमेकं सनातनम् ॥ १६ ॥ कृते त्रे
 तायुगे विष्णुर्द्वारेणैकं रूपधृक् ॥ कलौ प्रत्यक्षफलदः सत्यनारायणो विभुः ॥ १७ ॥ चतुष्पादो हि धर्मश्च तस्य सत्यं प्रसाधनम् ॥ सत्येन धार्य
 तेलोकः सत्ये ब्रह्म प्रतिष्ठितम् ॥ १८ ॥ सत्यनारायणव्रतमतः श्रेष्ठतमं स्मृतम् ॥ इति श्रुत्वा हरेर्वीक्ष्य नारदः पुनरब्रवीत् ॥ १९ ॥ किं फलं

किंविधानंचस्यनारायणाचने ॥ तत्सर्वैकपयोदवकथयस्वकृपानिधे ॥ २० ॥ भगवानुवाच ॥ नारायणाचनेवक्तुं फलनालंचतुमु
 खः ॥ शृणु संक्षेपतद्ब्रूतत्कथयामितवाग्रतः ॥ २१ ॥ निर्धनोपि धनाढ्यः स्यादपुत्रः पुत्रवान्भवेत् ॥ प्रष्टराज्यलिभेद्राज्यमंधोऽ
 पि स्यात्सुलोचनः ॥ २२ ॥ सुच्यतेवंधनाद्ब्रह्मो निर्भयः स्याद्भयातुरः ॥ मनसा कामयेदंयं लभतेतं विधानतः ॥ २३ ॥ इह जन्म
 निभो विप्रभक्त्याच विधिनाचयेत् ॥ लभेत्कामहितच्छेन्नं त्रिजगत्त्राया विचारणा ॥ २४ ॥ प्रातःस्नान्याशुचिर्भूत्वा दन्तधावनपूर्वकम् ॥
 तुलसीमंजरीधृत्वा घ्रायेत्सत्यास्थितं हरिम् ॥ २५ ॥ नारायणं सादृश्यन वदात्तं चतुर्भुजं पीतमहाहर्षासम् ॥ प्रसन्नवक्त्रं नवकंजलचर्चनं न
 नाद्वैरुपसेवितं भजे ॥ २६ ॥ करोमि ते व्रतं देवमायं काले त्वदर्चनम् ॥ श्रुत्वा गार्थां त्वदीयां हि प्रसादं ते भजाम्यहम् ॥ २७ ॥ इति संकल्प्य मन
 सासायं काले प्रपूजयेत् ॥ पंचभिः कलशैर्जुष्टं कदलीतोरणान्वितम् ॥ २८ ॥ शालग्रामं स्वर्णयुक्तं पूजयेदात्मसूक्तकैः ॥ पंचामृतेन संस्नाप्य
 चन्दनादिभिरर्चयेत् ॥ २९ ॥ ओं नमो भगवते नित्यं सत्यं देवाय धीमहि ॥ चतुःपदार्थं दोत्रे च नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥ ३० ॥ जप्त्वेत्यष्टोत्तरश्रा
 तं जुहुयात्तद्दशांशकम् ॥ तर्पणं मार्जनं कृत्वा कर्थांश्च त्वाहरैरिमाम् ॥ ३१ ॥ षडध्यायैस्तस्य मुख्यां तं पश्चात्तत्प्रसादकम् ॥ सम्यग्विभज्य
 तत्सर्वं दापयेच्छ्रेष्ठैस्तृकान्नरान् ॥ ३२ ॥ आचार्याद्यादिभागं च द्वितीयं स्वकुलाय सः ॥ श्रोतुं भ्यश्चतुर्थं च चतुर्थे चात्महेतवे ॥ ३३ ॥ विप्रै
 रभ्यो भोजनं दद्यात्स्वयं भुंजीत वाग्रतः ॥ देवैर्षडनेन विधिनस्त्यनारायणाचनम् ॥ ३४ ॥ कारयेद्विदिभक्त्या च श्रद्धया च समन्वितः ॥ व्रतिका
 मानवाप्रोतिवांछितानि हजन्मनि ॥ ३५ ॥ इह जन्म कृतं कर्म परजन्मनि पद्यते ॥ परजन्म कृतं कर्म भोक्तव्यं सर्वदानैः ॥ ३६ ॥ सत्यनारायणव्रत
 मिह सर्वान्कामान् ददाति हि ॥ अद्यैव जगतीमध्यस्थापयामि त्वं दान्नाथा ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वाऽन्तर्दधे देवो नारदः स्वर्गोत्तियौ ॥ स्वयं नारायणो
 देवः काश्यापुर्या समागतः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपरायणे कलियुगीयेतिहाससमुच्चये चतुर्विं
 शोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ कृपया ब्राह्मणद्वारा प्रकटीकृतवान्स्वकम् ॥ इतिहासमिह वक्ष्ये सर्वं देहं रिविप्रयोः ॥ १ ॥
 काशीपुरीति विख्यातताम्रासीद्ब्राह्मणो वरः ॥ दीनो गृहश्रमी नित्यं भिक्षुः पुत्रकलत्रवान् ॥ २ ॥ श्रुतानंद इति ख्यातो विष्णुव्रतपरायणः ॥

एकदापथिभिक्षार्थगच्छतस्तस्यश्रुतिः ॥ ३ ॥ विनीतस्यातिशान्तस्यसबभूवाक्षिगोचरः ॥ वृद्धब्राह्मणवेषेणप्रच्छब्राह्मणहरिः ॥ ४ ॥
 कयासीतिद्विजश्रेष्ठवृत्तिःकामेनकथ्यताम् ॥ शतानन्दउवाच ॥ भिक्षावृत्तिस्त्वयादीर्घकालंद्विजसदाधृता ॥ भिक्षावृत्तिरहंसैर्म्यकलत्रापत्यहेतवे ॥ ५ ॥ याचितुंनिनांद्वात्रिजामि
 धनमुत्तमम् ॥ नारायणउवाच ॥ भिक्षावृत्तिस्त्वयादीर्घकालंद्विजसदाधृता ॥ तद्वारकउपायंविशेषेणकलौकिल ॥ ६ ॥ ममोपदेशतो
 विप्रस्यनारायणंभज ॥ दारिद्र्यशोकशमनंसेतापहरणंहरिः ॥ ७ ॥ चरणंशरणयाहिमोक्षदंघ्नलोचनम् ॥ एवंसेवोयितोविप्रोहरिणकरुणा
 त्मना ॥ ८ ॥ पुनःप्रच्छविप्रोसौसत्यनारायणोहिकः ॥ वृद्धब्राह्मणउवाच ॥ बहुरूपःसत्यसंधःसर्वव्यापीनिरंजनः ॥ ९ ॥ इदानींविप्ररूपे
 णतवप्रत्यक्षमागतः ॥ दुःखोदधिनिमग्नान्तरिणश्चरणौहरिः ॥ १० ॥ कुशलाःशरणंयान्तिनेतरविषयात्मिकाः ॥ आहृत्यपूजासंभारान्हि
 तायजगतांद्विज ॥ ११ ॥ अर्चयस्तमनुध्यायंस्त्वमेतत्प्रकटीकुरु ॥ इतिब्रुवंतंविप्रोसौदशेशपुरुषोत्तमम् ॥ १२ ॥ जलदश्यामलंचारुचतु
 र्बाहुंगदादिभिः ॥ पीतांबरंवांभोजलोचनंस्मितपूर्वकम् ॥ १३ ॥ वनमालामधुव्रातञ्जुवितांश्रिसरोरुहम् ॥ निश्म्यपुलकांगोसौप्रेमपूर्ण
 सुलोचनः ॥ १४ ॥ स्तुवन्गद्गदयावाचादंडवत्पतितोभ्रुवि ॥ प्रणमामिजगन्नाथजगत्कारणकारकम् ॥ १५ ॥ अनाथनाथंशिवंदेशरण्य
 मनघंशुचिम् ॥ अव्यक्तंव्यक्तांयातंतापत्रयविमोचनम् ॥ १६ ॥ नमःसत्यनारायणायस्यकैत्रेनमःशुद्धसत्त्वायविश्वस्यभैत्रे ॥ करालाय
 कालायविश्वस्यहर्त्रेनमस्तेजगन्मंगलायात्ममूर्ते ॥ १७ ॥ धन्योस्म्यद्यकृतीधन्योभोवोदसफलोमम ॥ वाङ्मनोगोचरोयस्त्वंममप्रत्यक्षमा
 गतः ॥ १८ ॥ दिष्टंकिंवर्णयाम्यहो नजानेकस्यवाक्फलम् ॥ क्रियाहीनस्यमंदस्यदेहोऽयंफलवान्कृतः ॥ १९ ॥ पूजनंचप्रकर्तव्यंलोक
 नाथरमापते ॥ विधिनानेकपयातदाज्ञापयमांविभो ॥ २० ॥ हरिस्तमाहमधुरंस्मितंविश्वमोहनः ॥ पूजायाममविप्रेद्रवदुनोपेक्षितंयनं ॥
 २१ ॥ अनायासेनलब्धेनश्रद्धामात्रेणमांयज ॥ ग्राह्यस्तोजामि लोवायथाऽभून्मुक्तसंकटः ॥ २२ ॥ विधानंशृणुविप्रेद्रमनसाकामयेत्फलम् ॥
 पूजासंभृतसंभारःपूजांकुर्याद्यथाविधि ॥ २३ ॥ गोधूमचूर्णपादाद्वैसेटकादिप्रमाणतः ॥ दुग्धेनतावतायुक्तमिश्रितंशर्करादिभिः ॥ २४ ॥
 तच्चूर्णहरयेदद्याद्घृतयुक्तंहरिप्रियम् ॥ गोदुग्धैर्नवदधिनगोघृतेनसमान्वितम् ॥ २५ ॥ गंगाजलेनमधुनायुक्तंपंचामृतंप्रियम् ॥ पंचामृतेन

संस्नाप्यशालग्रामोद्भवाशिलाम् ॥ २६ ॥ गंधपुष्पादिर्नैवेद्यैर्वैदवाद्मनोहरैः ॥ धूपैर्द्रौपैश्चनैवेद्यैस्तद्बुलादिभिरचयेत् ॥ २७ ॥ मिष्टान्न
 पानसन्मनैर्भक्ष्यैर्भोज्यैः फलैस्तथा ॥ ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैः पुजयेद्भक्तितत्परः ॥ २८ ॥ ब्राह्मणैः स्वजनैश्चैव वष्टितः श्रद्धयान्वितः ॥ त्वया
 सार्द्धं मम कथां शृणुयात्परमादरात् ॥ २९ ॥ इतिहासं तथा राज्ञो भिहानां विजोऽस्य च ॥ कथंति प्रणमैर्द्रुतया प्रसादं विभजेत्ततः ॥ ३० ॥
 लब्धं प्रसादं मुंजतिमानयन्नविचारयेत् ॥ द्रव्यादिभिरनैवेद्यातिर्भक्त्या केवलयाथा ॥ ३१ ॥ विधिनानेन विप्रैर्द्रुजयंति च येनराः ॥ पुत्र
 पौत्रधनैर्गुप्तभुक्त्वा भोगाननुत्तमान् ॥ ३२ ॥ अन्ते सा त्विध्यमासाद्य मोदन्ते ते मया सह ॥ ययं कामयते कामं मुव्रतं तितमाप्नुयात् ॥ ३३ ॥
 इत्युक्त्वा न्तर्दधे विष्णुर्विप्रेऽपि सुखमाप्तवान् ॥ प्रणम्या गाढायादिष्टं मनसा कौतुकाकुलः ॥ ३४ ॥ अद्य भैरव्येण लभ्येन पूज्यो नारायणो मया ॥
 इति निश्चित्य मनसा भिक्षार्थी नगरंगतः ॥ ३५ ॥ विना देहीति वचनं लब्ध्वा च विपुलधनम् ॥ कौतुकाया समनसा जगाम निजमालयम् ॥ ३६ ॥
 वृत्तांतं सर्वमाचख्यौ ब्राह्मणसौ न्वमोदत ॥ सादरं द्रव्यसंभारमाहृत्य भर्तुराज्ञया ॥ ३७ ॥ आहूय वंधुमित्राणि तथा सा त्विध्यवर्तिनः ॥
 सत्यनारायणं देवं जामिस्वर्गणैर्वृतः ॥ ३८ ॥ भक्त्या तु तोष भगवान् सत्यनारायणः स्वयम् ॥ कामं दत्तुः प्रादुरासीत् कथंति भक्तवत्सलः ॥
 ॥ ३९ ॥ वव्रे विप्रोऽभिलषितमिहा मुञ्च सुखप्रदम् ॥ भक्तिं परां भगवति तथा तत्संगिनां व्रतम् ॥ ४० ॥ रथं कुंजरं जुलं मदिरं च द्वयं चारुचामी
 करालंकृतं च ॥ धनं दासदासिगणं गार्हपत्यं च लालयति सुधां हरिं देहिदास्यम् ॥ ४१ ॥ तथा स्त्विहारीः प्राह ततश्चांतर्दधे प्रभुः ॥ विप्रोऽपि
 कृतकृत्योऽभूत् सर्वलोका विस्मिरे ॥ ४२ ॥ प्रणम्य भुवि कायेन प्रसादं प्रादुरादरात् ॥ स्वस्वंधामसमाजगमर्धुन्यधयेति वादिनः ॥ ४३ ॥
 प्रचचार ततो लोकैः सत्यनारायणार्चनम् ॥ कामासिद्धिप्रदं भुक्तिमुक्तिदं कलुषापहम् ॥ ४४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सगर्वेण चतु
 र्गुणखंडापरपार्थेयकलियुगीयेतिहाससमुच्चये पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ छ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ राजासीद्दार्मिकः काश्चित्केदारम
 णिपूरके ॥ चंद्रवृद्ध इति ख्यातः प्रजापालनतत्परः ॥ ३ ॥ ज्ञातो मधुरवाधरी नारायण परायणः ॥ बभूवुः शत्रवस्तस्य म्लेच्छा विध्यनिवा
 सिनः ॥ २ ॥ तस्य तैरभवद्युद्धमतिप्रबलदारुणैः ॥ मुमुड्युद्धनिपुणैश्चेपणैः परिघायुधैः ॥ ३ ॥ चंद्रचूडस्य महतीं सैन्यायमपुरगता ॥

शतरंथास्तथानागाः सहस्रं तु हयास्तथा ॥ ४ ॥ पत्तयः पंचसाहस्रासुताः स्वर्गपुरं ययुः ॥ दस्यवः पंचसाहस्रासुताः कैतवयोधिनिः ॥ ५ ॥
 आक्रांतः समहाभागस्तैः म्लेच्छैर्देभ्योधिभिः ॥ त्यक्त्वा राहूंच नगरे सैकाकीवनमाययौ ॥ ६ ॥ तीर्थव्याजेन स नृपः पुरीकाशौ समागतः ॥
 तत्र नारायणं देवं वंद्य सर्वगृहे गृहे ॥ ७ ॥ ददर्शनगरीचैव धनधान्यसमन्विताम् ॥ यथाह्वारावतीज्ञेया तथा सा च पुरीशुभा ॥ ८ ॥ विस्मितश्च
 द्रुचूदश्च दृष्ट्वाश्चर्यमनुत्तमम् ॥ सत्येन रुद्धितां लक्ष्मीं शीलधर्मसमन्विताम् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा श्रुत्वा सदानंदं सत्यदेवप्रपूजकम् ॥ पतित्वा तच्चरण
 योः प्रणनाममुदायुतः ॥ १० ॥ द्विजराजनमस्तुभ्यं सदानंदं मुहमते ॥ अष्टराज्यंच मां ज्ञात्वा कृपया मांसमुद्धर ॥ ११ ॥ यथाप्रसन्नो
 भगवौ लक्ष्मीकान्तो जनार्दनः ॥ तथा तद्वदद्यद्योग्यव्रतं पापप्रणाशनम् ॥ १२ ॥ ॥ सदानंद उवाच ॥ ॥ दुःखशोकादिशमनधनधान्य
 प्रवर्धनम् ॥ सौभाग्यसंतति करं सर्वत्र विजयप्रदम् ॥ १३ ॥ सत्यनारायणव्रतं श्रीपतेस्तुष्टिकारकम् ॥ यस्मिन्कास्मिन्दिने भूयजेच्चैव निशासु
 खे ॥ १४ ॥ तोरणादिप्रकर्तव्यं कदलं स्तंभं मांडितम् ॥ पंचभिः कलशैर्युक्तं ध्वजपंचसमन्वितम् ॥ १५ ॥ तन्मध्ये वैदिकारंभ्यां कारयेत्स व्रती द्विजैः ॥
 तत्र स्थाप्या शिला रूपां कृष्णस्वर्णसमन्वितम् ॥ १६ ॥ कुर्याद्गंधादिभिः पूजां प्रेमभक्तिसमन्वितः ॥ भूमिशाया हरिश्च यायन्सत्यरात्रं व्यतीतयेत् ॥ १७ ॥
 ति श्रुत्वा स नृपतिः काश्यादेवमपूजयत् ॥ रात्रौ प्रसन्नो भगवान्ददौ राज्ञोऽसिमुत्तमम् ॥ १८ ॥ शत्रुपक्षक्षयकरं प्राप्य खड्गं नृपोत्तमः ॥ प्रणम्य च सदा
 नन्दं कैदारमणिमाययौ ॥ १९ ॥ हत्वा दस्यून् षष्टिंशतां स्तेषां लब्ध्वा स हृद्धनम् ॥ हरिं प्रपूजयामास नर्मदायास्तटे शुभे ॥ २० ॥ पौर्णमास्यां
 विधानेन मासिमासिनृपोत्तमः ॥ अपूजयत्सत्यदेवं प्रेमभक्तिसमन्वितः ॥ २१ ॥ तद्व्रतस्य प्रभावेन लक्षश्रामाधिपोऽभवत् ॥ राज्यं कृत्वा स ष
 ष्ट्यब्दमन्ते विष्णुपुरं ययौ ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपार्थिके लिङ्गगीयेतिहाससमुच्चये च द्रुचूदो
 ऽद्धरो नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथेतिहासं शृणुयाद्व्यथाभिच्छाः कृतार्थिनः ॥ विचरंतो वने नित्यनिषादाः काष्ठवाहिनः ॥ १ ॥
 वनात्काष्ठानि विक्रेतुं पुरीकाशौ ययुः क्वचित् ॥ एकस्तृषाकुलोयातो विष्णुदासाश्रमंतदा ॥ २ ॥ ददर्श विपुलैश्चर्यैः सेवितं च द्विजैर्हरिम् ॥
 जलं पीत्वा विस्मितोऽभूद्भिक्षुकस्य कुतो धनम् ॥ ३ ॥ यो दृष्टोऽकिंचनो विप्रो दृश्यतेऽद्य महाधनः ॥ इति संचित्य हृदये स पप्रच्छ द्विजोत्तमम् ॥ ४ ॥

ऐश्वर्यतेकुतो ब्रह्मन्दुर्गतिस्तेकुतो गता ॥ आज्ञापय महाभाग श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ५ ॥ सदानंद उवाच ॥ सत्यनारायणस्य गंगसेव
 या किं न लभ्यते ॥ न किंचित्सुखमाप्नोति विना तस्यानुकंपया ॥ ६ ॥ निषाद उवाच ॥ अहो किमिति माहात्म्यं सत्यनारायणार्चने ॥ विधानं
 सोपचारं च ह्युपदेष्टुं न्वमर्हसि ॥ ७ ॥ साधूनां समर्चितानामुपकारवर्तमानम् ॥ नगोप्यविद्यते किंचिदार्तानामार्तिनाशनम् ॥ ८ ॥ इति पृ
 ष्ठोर्विधिवक्तुमिति हाससाधवति ॥ चंद्रवृद्धो महिपालः केदारमणिपूरके ॥ ९ ॥ ममाश्रमं समायातः सत्यनारायणार्चने ॥ विधानं श्रोतुं कामोऽ
 सौ मामाह सादरं वचः ॥ १० ॥ मया यत्कथितं तस्मै तन्निबोध निषादज ॥ संकल्प्य मनसा मामं निष्कामो वा जनक उवाच ॥ ११ ॥
 गोधूमचूर्णपादाभिसेटकाद्यैः सुचूर्णकम् ॥ संस्कृतं मधुगंधाभ्यै न वेदा विभवेऽप्येत ॥ १२ ॥ पंचामृतेन संस्नाप्य चन्दनैश्च पूजयेत् ॥ पा
 यसां पूषं यावदधि क्षीरमथो हरेत् ॥ १३ ॥ उच्चावचैः फलैः पुष्पैर्धूपदीपैर्नोरमैः ॥ पूजयेत्परया भक्त्या विभवे सति विस्तरैः ॥ १४ ॥ न तु व्ये
 द्रव्यं संभारैर्भक्त्या केवलया यथा ॥ भगवान्परितः पूर्णो नमानं वृणुयात्काचित् ॥ १५ ॥ दुर्योधनकृतां त्यक्त्वा राजपूजं जनार्दनः ॥ विदुरस्य
 श्रमे वासमातिथ्यं जगृहे विभुः ॥ १६ ॥ मुदाम्भस्तं डुलकं गङ्गाध्वामानुष्य दुर्लभाः ॥ संपदोऽदृद्धारैः प्रीत्या भक्तिमात्रमपेक्ष्यते ॥ १७ ॥ गो
 पो गृध्रो विग्न्याधो हनुमान्सावित्री भूषणः ॥ येऽप्येषा पाप्माकादृत्या वृत्रकाया धवादयः ॥ १८ ॥ नारायणान्तिकं प्राप्य मोदतेऽद्यापि द्रष्टाः ॥
 इति श्रुत्वा नरपतिः पूजासंभारमादरात् ॥ १९ ॥ कृतवात्सल्यं नलं च्छामोदते नर्मदा तटे ॥ निषादत्वं मपि प्रीत्या सत्यनारायणं भज ॥ २० ॥
 इह लोके सुखं प्राप्य चान्ते सान्निध्यमाप्नुयाः ॥ कृतकृत्यो निषादोऽहं त्रपन्म्यद्विजपुंगवम् ॥ २१ ॥ सगत्वा स्वगणानाहमाहात्म्यं हरिसेवने ॥
 ते तद्वृत्तमनसः सर्वे स मयं च कुरादताः ॥ २२ ॥ सत्यनारायणे पूजां काष्ठलब्धेन यावता ॥ वयं कुलैः करिष्यामः पुण्यवृक्षविधानतः ॥ २३ ॥ इति
 निश्चित्य मनसा काष्ठां विक्रीय लेभे ॥ चतुर्गुणं न हृष्टाः स्वस्वं भवनमाययुः ॥ २४ ॥ मुदाम्निभ्यस्समाचख्युर्त्तांतं सर्वमादितः ॥ ताः श्रुत्वा हृष्ट
 मनसः पूजनं च कुरादरात् ॥ २५ ॥ कथान्ते प्राणमभक्त्या प्रसादं जगृहुस्ततः ॥ स्वजातिभ्यः परेभ्यश्च ददुस्तच्छूर्णमुत्तमम् ॥ २६ ॥ पू
 जाप्रभावतो भिक्षाः पुत्रदारादिभिर्युताः ॥ लब्ध्वा भूमितले द्रव्यज्ञानं चक्षुर्महोत्तमम् ॥ २७ ॥ भुक्त्वा भोगान्यथेष्टन्ते दरिद्रान्धा द्विजे तम ॥ जग्मु

स्तेवैष्णवंधामयोगिनामपिदुर्लभम् ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपर्यायिकलियुगियतिहाससमुच्चये
 सर्गविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ सूतउवाच ॥ अथतेवर्णयिष्यामि कथां साधूपचारिताम् ॥ नृपोपदेशतः साधुः कृताथौऽभूद्वर्णिग्यथा ॥ १ ॥
 मणिपूरपतीराजाचंद्रचूडामहायशाः ॥ सहप्रजाभिरानर्चसत्यनारायणप्रभुम् ॥ २ ॥ अथरत्नपुरस्थायीसाधुर्लक्षपतिर्वणिक् ॥ धनैरापूर्यतर
 णीः सहगच्छन्नदीतटे ॥ ३ ॥ ददर्शबहुलोकं नानाग्रामविलासिनम् ॥ मणिमुक्ताविरचितैर्वितानैस्समलंकृतम् ॥ ४ ॥ वेदवादांश्च शु
 श्रावगीतवादित्रसंगतान् ॥ रम्यं स्थानं समालोक्य कर्णधारं समादिशत् ॥ ५ ॥ विश्रामयात्रतरणीरिति पश्यामि कौतुकम् ॥ भर्त्रा
 दिष्टस्तथाचेककर्णधारः समृत्यैकः ॥ ६ ॥ तटसीम्नः समुत्तीर्य मल्ललीलाविलासिनः ॥ कर्णधारानगवारीयुधुर्मल्ललीला ॥ ७ ॥
 स्वयमुत्तीर्य सामात्योलोकान्प्रच्छसादरम् ॥ यज्ञस्थानं समालोक्य प्रशस्तं समुदययौ ॥ ८ ॥ किमत्र क्रियते सभ्या भवादिलोकपू
 जितैः ॥ सभ्या ऊचुश्च ते सर्वे सत्यनारायणो विभुः ॥ ८ ॥ पूज्यते बंधुभिः सार्धं राज्ञा लोकांनुकांपिना ॥ प्राप्तं निष्कंटकं राज्ञ्यं सत्यनाराय
 णार्चनात् ॥ १० ॥ धनार्थं लभते द्रव्यं पुत्रार्थं सुतमुत्तमम् ॥ ज्ञानार्थं लभते च क्षुर्निर्भयः स्याद्भयातुरः ॥ ११ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति नरः
 सत्यसुरार्चनात् ॥ विधानंतु ततः श्रुत्वा चैवं बद्धगलेऽसकृत् ॥ १२ ॥ दंडवत्प्रणिपत्याहकामं सभ्यानमोदयत् ॥ अनपत्योऽस्मि भगवन्पृथै
 श्वर्यो वृथोद्यमः ॥ १३ ॥ पुत्रं वा यदि वा कन्यां लभेयं त्वत्प्रसादतः ॥ पताकां चार्चनीं कृत्वा पूजयिष्ये कृपा निधिम् ॥ १४ ॥ श्रुत्वा सभ्या अब्रुव
 स्ते कामना सिद्धिरस्तु ते ॥ हरिं प्रणम्य सभ्यांश्च प्रसादं मुक्तांस्तदा ॥ १५ ॥ जगाम स्वालयं साधुर्मनसा चितयन्हरिम् ॥ स्वगृहे ह्यगते तस्मि
 न्नायौ मंगलपणयः ॥ १६ ॥ मंगलानि विचित्राणि यथा चित्तमकारयन् ॥ विवेशांतः पुरे साधुर्महत्कौतुकमंगलः ॥ १७ ॥ ऋतुज्ञाता सती ली
 लावती पर्यचरत्पतिम् ॥ गर्भधृतवती सा ध्वी समये सुषुवे तु सा ॥ १८ ॥ कन्यां कमललोलक्षीं बांधवामोदकारिणीम् ॥ साधुः परां मुदं लेभे वित
 तारधनं बहु ॥ १९ ॥ विप्रानाहूय वेदज्ञान्कारयामास मंगलम् ॥ लेखयित्वा जन्मपत्रं नाम च क्रेकलावतीम् ॥ २० ॥ कलानिधिकलेवासौ वधुधेसाक
 लावती ॥ अष्टवर्षा भवेद्गौरी नववर्षा च रोहिणी ॥ २१ ॥ दशवर्षा भवेत्कन्या ततः प्रौढा जस्वला ॥ प्रौढां कालेन तं दृष्ट्वा विवाहार्थमचिन्तयत् ॥ २२ ॥

नगरेकांचनपुरेविणिवल्लपतिःश्रुतः ॥ कुलीनरूपसंपत्तिशीलैदार्यगुणान्वितः ॥ २३ ॥ वरयामासतंसाधुर्दुहितुःसहशंवरम् ॥
 शुभेलग्रेवहुविधैर्मगलैरग्निसन्निधौ ॥ २४ ॥ वेदवादित्रनिनन्दैर्दौकन्यायाविधि ॥ मणिमुक्ताप्रवालानिवसनंभूषणानिच ॥ २५ ॥ महामोद
 मनाःसाधुर्भगलार्थददौचह ॥ प्रेम्णानिवासयामासगृहेजामातंरतः ॥ २६ ॥ तमेनेपुत्रवत्साधुःसचर्तपितृवत्सुधीः ॥ अतोतिमूयसः
 कालेस्यनारायणार्चनम् ॥ २७ ॥ विस्मृत्यसहजामात्रावाणिज्याययौपुनः ॥ अथसाधुःसमादायरत्नानिविवि
 धानिच ॥ २८ ॥ नौकाःसंस्थाप्यसययौदेशादेशान्तरंप्रति ॥ नगरंनर्मदातीरितत्रवासंचकारसः ॥ २९ ॥ कुर्वन्कयविकयंचचिरंतस्थौमहामनाः ॥
 कर्मणामनसावाचानकृतंसत्यसेवनम् ॥ ३० ॥ ततःक्रमेवपकेनतापमापाचिराद्वणिक् ॥ कस्मिंश्चिद्विसेरात्रौराज्ञागेहेतमोवृते ॥ ३१ ॥
 ज्ञात्वा निद्रागतांस्सर्वान्हतंचौरैर्महाधनम् ॥ प्रभातेवाचितोराजासूतमागधवदिभिः ॥ ३२ ॥ प्रातःकृत्यनृपःकृत्वासदःसंप्राविशच्चसः ॥
 ततस्तत्रसमायातःकिंकरोराजवल्लभः ॥ ३३ ॥ उवाचसतदावाक्यंशृणुष्वत्वंधरापते ॥ मुक्तामालाश्चवहुधारत्नानिविविधानिच ॥ ३४ ॥
 मुमुक्षुश्चौरागतास्सर्वेनजानिमोविषयंनृप ॥ इतिविज्ञापितोराजापुण्यश्लोकशिखामणिः ॥ ३५ ॥ उवाचक्रोधताम्राक्षोयूयंसयातमाचिरम् ॥
 सचौरंद्रव्यमादायमत्पाद्वतसुपानय ॥ ३६ ॥ नोचेद्धनिष्येसगणानितिदूतान्समादिशत् ॥ नृपवाक्यंसमाकर्ण्यग्रेजमुस्तेच
 किंकराः ॥ ३७ ॥ बहुयत्नैर्नसंशोष्यद्रव्यंचौरसमन्वितम् ॥ एकभूत्वानिशितदामहञ्चेतातुरोऽभवत् ॥ ३८ ॥ हन्तामांसगणंराजा
 किंकरोमिकुतःसुखम् ॥ नृपदंडाच्चमेमृत्युःप्रेतत्वायभवेदिह ॥ ३९ ॥ नर्मदायांचमरणंशिवलोकप्रदायकम् ॥ इत्येवंसंमंतकृत्त्वानर्मदायास्त
 टंययुः ॥ ४० ॥ विदेशिनोऽस्यवणिजोददर्शविपुलंधनम् ॥ मुक्ताहारंगलेतस्यलुण्ठितंवाणिजोऽस्यच ॥ ४१ ॥ चौरोऽयामितिनिश्चित्यतो
 बबंधात्तरक्षणम् ॥ सधनंसहजामात्रानृपान्तिकमुपानयत् ॥ ४२ ॥ प्रतिकूलेहरौतस्मिन्नाज्ञापिनविचारितम् ॥ धनागारेधने
 नीत्वाबध्नीततौमुमुर्ते ॥ ४३ ॥ कारागारेलोहमयैःशृंखलैरंगपादयोः ॥ इतिराजाज्ञयादूतास्तथाचक्रुर्नैर्वधनम् ॥ ४४ ॥ जामात्रासहि
 तःसाधुर्विललापभृशमुहुः ॥ हापुत्रताततातेतिजामातःकथनंगतम् ॥ ४५ ॥ कस्थिताचमुताभार्यापश्यधतुर्विषयम् ॥ निमग्नौदुःखज

लघौकोवात्रास्यतिसंकटात् ॥ ४६ ॥ मयाबहुतरंधातुर्विप्रियहिपुराकृतम् ॥ तत्कर्मणःप्रभावोऽयंजनैकस्यवाफलम् ॥ ४७ ॥ सम
श्चशुरजामात्रौद्रादेशेषुविषादिनौ ॥ ४८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ४९ ॥ सूतउवाच ॥ तापत्रयहरंविष्णोश्चरितंस्त्यतेशिर्वभू ॥ शृण्वंतिमुधियोनिन्यंतैवसंतिहरेःपदम् ॥
१ ॥ प्रतिकूलहरौतस्मिन्यास्यन्तिनिरयान्वहून् ॥ तत्प्रियाकमलदेवीचत्वारस्तस्यचात्मजाः ॥ २ ॥ धर्मोयज्ञोऽनुपश्चरःसर्वे
लक्ष्मीप्रियंकराः ॥ विप्रेभ्यश्चातिथिभ्यश्चयद्दानंधर्मउच्यते ॥ ३ ॥ मातृभ्योदेवताभ्यश्चस्वधास्वहेतिवैमखः ॥ धर्मस्यैवमखस्यैव
रक्षकोऽनुपतिःस्मृतः ॥ ४ ॥ द्रयोहन्ताहिचोरःसतेसर्वधर्मोकिंकराः ॥ यत्रसत्यंततोधर्मस्तत्रलक्ष्मीःस्थिराभवेत् ॥ ५ ॥ सत्यही
नस्यतत्साधोर्धनंयत्तद्गृहेस्थितम् ॥ हतवानवनीपालःचौरैर्भार्यातिदुःखिता ॥ ६ ॥ वासोऽलंकरणादीनिविक्रीयबुभुजेकिल ॥
नास्ति तत्पच्यतेकिंचित्तदाकाष्ठमवाहत ॥ ७ ॥ अथैकस्मिन्दिनेकन्याभोजनाच्छादनंविना ॥ गताविप्रगृहेऽपश्यत्सत्यनारायणाचं
नम् ॥ ८ ॥ प्रार्थयंतंजगन्नाथंदृष्ट्वासाप्रार्थयद्धरिम् ॥ सत्यनारायणहरपिताभर्ताचमेगृहम् ॥ ९ ॥ आगच्छत्वर्चायिष्यामिभवंतमितियाचये॥
तथास्तुब्राह्मणैरुक्तातःसात्वाश्रमंययौ ॥ १० ॥ मात्रानिर्भत्सितेयंतंकालंकुत्रास्थितशुभे ॥ वृत्तांतंकथयामाससत्यनारायणाचने ॥ ११ ॥
कलौप्रत्यक्षफलदंसर्वदक्रियतेनरैः ॥ कर्तुमिच्छाम्यहंमातरनुज्ञातुंत्वमहंसि ॥ १२ ॥ देशमायातुजनकःस्वामीचममकामना ॥
रात्रौनिश्चित्यमनसाप्रभातेसाकलावती ॥ १३ ॥ शीलपालस्यगुप्तस्यगेहेप्राप्ताधनार्थिनी ॥ बंधोर्किंचिद्धनं देहि न सत्याचनं भवेत् ॥ १४ ॥
इतिश्रुत्वाशीलपालःपंचनिष्कंधंददौ ॥ त्वत्पितुश्चक्रुणंशेषंमयीत्येवकलावति ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वासोऽनुज्ञोभूत्वागयाश्राद्धायसंययौ ॥
सुतापितेनद्रव्येणकृतंस्त्याचनंशुभम् ॥ १६ ॥ लीलावतीसहतयाभक्त्याकुर्यात्प्रपूजनम् ॥ पूजेनविशेषेणतुष्टोनारायणोभवत् ॥ १७ ॥
नर्मदातीरनगरेनृपःसुष्वापमंदिरे ॥ रात्रिशेषेसुपथैकनिद्रांकुर्वीतराजनि ॥ १८ ॥ उवाचविप्ररूपेणबोधयच्छृणुयागिरा ॥
उत्तिष्ठोत्तिष्ठगजेंद्रतौसाधूपरिमोचय ॥ १९ ॥ अपराधंविनबद्धौनोचेच्छंनभवेत्तव ॥ इत्येवंभूषतिश्चैवाविप्ररूपेणबोधितः ॥ २० ॥

तदाहान्तर्धेविष्णुर्विनिद्रो नृपतिस्तदा ॥ विस्मितः सहसोऽथायदध्याब्रह्मसनातनम् ॥ २१ ॥ सभायामंत्रिणराजस्वप्नहेतुन्यवेद्यत् ॥ प्रजा
मंत्रश्चभूपालं प्राह सत्येन भोऽद्रिज ॥ २२ ॥ मयापि दर्शितं स्वप्नवृद्धिप्रणवोद्धितम् ॥ अतस्तौ हिंसमानौ यथप्रच्छविधिवन्तुपः ॥ २३ ॥ आनी
यसाधुं प्रच्छसत्यमालं व्यभूतः ॥ कुत्रयौ वा कुलं किं वावसतिः कस्य वापुरे ॥ २४ ॥ साधुरुवाच ॥ रम्यरत्नपुरवासोऽपि गजाननो जनिर्मम ॥
वाणिज्यार्थं महाराज वाणिज्यं जीविकावयोः ॥ २५ ॥ मणिमुक्तादिविक्रंतेतु वातवपतने ॥ प्राप्तौ दूतैश्च बद्ध्वा त्वत्समीपमुपागतौ ॥ २६ ॥
प्रतिकूले विधौ को वा दशानाम्रोति वै पुमान् ॥ विना पराश्रं श्रीकृष्णे मणिचौरानवाद्यत् ॥ २७ ॥ आवां न चौरौ राजेन्द्र तत्त्वतस्त्वं विचारय ॥
श्रुत्वा तन्निश्चयं ज्ञात्वा तयोर्विधनकारणम् ॥ २८ ॥ छेदयित्वा दृढपाशं लोमशातिमकारयत् ॥ कारयित्वा परिष्कारं भोजयामास तौ नृपः ॥ २९ ॥
नगरे पूजयामास वस्त्राभूषणवाहनैः ॥ अब्रवीन् नृजितः साधुभूषणं विनया न्वितः ॥ ३० ॥ कारागारे बहुविधं प्राप्तदुःखमतः परम् ॥ आज्ञापय महा
राज दर्शं गतुं कृपा निधे ॥ ३१ ॥ श्रुत्वा साधुवचो राजा प्राह कोशाधिकारिणम् ॥ मुद्राभिस्तरणीः सद्यः पूरया शुभमदाज्ञया ॥ ३२ ॥ जामात्रासहितः
साधुर्गीतवादित्रमंगलैः ॥ स्वदेशं च लोऽद्यापि न चेक्रे हरिसेवनम् ॥ ३३ ॥ सत्यनारायणो देवः प्रत्यक्षफलदः कलौ ॥ सखतापसो
भूत्वा च क्रेसाधुर्विडम्बनम् ॥ ३४ ॥ ॥ तापस उवाच ॥ ॥ धर्मः किं नैषु ते साधो मामनादृत्य यासि भोः ॥ प्रत्युत्तरमदात्साधुः क्षिप नौ काश्चस
त्वरम् ॥ ३५ ॥ भोः स्वामिन् मे धनं नास्ति तलापत्रादिपूरितम् ॥ नौ भिर्गच्छामि स्वस्थानं विरोधेनात्र किं फलम् ॥ ३६ ॥ इत्युक्त
स्तापसः प्राह तथास्ति वचः क्षणात् ॥ धनमंतर्देधसाधौ लतापत्रावशेषितम् ॥ ३७ ॥ धनौ कासुनास्तीति साधुश्च ततुरोऽ
भवत् ॥ किमिदं कस्य वा हेतुर्धनं कुत्र गतम् ॥ ३८ ॥ वज्रपाताहत इव भृशशुङ्खितमानसः ॥ कया स्यामि कतिष्ठा मि किं करो
मि धनं कुतः ॥ ३९ ॥ इति मूर्च्छा गतः साधुर्विललाप पुनः ॥ जामात्रावोद्धितः पश्चात्ताप संतंजगाम ह ॥ ४० ॥ गले वसनमा
दाय प्रणमामस तापसम् ॥ को भवानिति प्रच्छेदं वोगंधर्व ईश्वरः ॥ ४१ ॥ देवदेवोऽथ वाकोऽपि न जानेतव विक्रमम् ॥ आज्ञापय महाभाग त
द्दिडम्बनकारणम् ॥ ४२ ॥ तापस उवाच ॥ आत्मैव आत्मनः शत्रुस्तथात्र च प्रियोऽप्रियः ॥ त्यज मौढ्यमति साधो प्रवादं मा वृथा कुरु ॥ ४३ ॥

इति विज्ञापितः साधुर्न बुबोधमहाधनः ॥ पुनः सतापसः ग्राहकृपया पूर्वकर्मतः ॥ ४४ ॥ चंद्रवृद्धो यदानर्चसत्यनारायणं नृपः ॥ अनपत्येन
 सुचिरं पुत्रकन्यार्थिना त्वया ॥ ४५ ॥ प्रार्थितं न स्मृतं ह्येव इदानीं तप्यसे वृथा ॥ सत्यनारायणो देवो विश्वव्यापी फलप्रदः ॥ ४६ ॥ तमना हृत्य दुःखं
 हृत्कुतः सम्यग्भवेत्तव ॥ पुरालब्धं वरं स्मृत्वा स स्मारजगदीश्वरम् ॥ ४७ ॥ सत्यनारायणं देवं तापसं तं दर्शय ॥ प्रणम्य भुवि कारयेन परिक्रम्य
 पुनः पुनः ॥ ४८ ॥ तुष्टावतापसं तत्र साधुर्गृह्णदयागिरा ॥ साधुरुवाच ॥ सत्यरूपं सत्यसंधं सत्यनारायणं हरिम् ॥ ४९ ॥ यत्सत्यत्वेन जगत
 स्तं सत्यं त्वान्माभ्यहम् ॥ त्वन्माया मोहितात्मानेन पश्यन्त्यात्मनः शुभम् ॥ ५० ॥ दुःखं भौधौ सदा भग्नादुःखे च सुखमानिनः ॥ मूढोऽहं ऋण
 वर्णमदां धीकृतलोचनः ॥ ५१ ॥ न जाने स्वात्मनः क्षेमं कथं पश्यामि मूढधीः ॥ क्षमस्व मम दौरात्म्यं तपोधा मे हरे नमः ॥ ५२ ॥ आज्ञापया त्म
 दास्यं मे येन ते चरणौ स्मरे ॥ इति स्तुत्वा लक्ष्मिमुद्राः स्थापिताः स्वपुरोधसि ॥ ५३ ॥ गत्वा वासं पूजयिष्ये सत्यनारायणं प्रभुम् ॥ तुष्टो नारायणः
 प्राह वाञ्छा पूर्णं भवेत्तु ते ॥ ५४ ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तो भुक्त्वा भोगांस्त्वनुत्तमान् ॥ अंते सानिध्यमासाद्य मोदसे त्वं मया सह ॥ ५५ ॥ इत्युक्त्वा
 न्तर्दधे विष्णुः साधुश्च स्वाश्रमं ययौ ॥ सप्ताहेन गृहं प्राप्नोति स्वदेवेन राक्षितः ॥ ५६ ॥ आगत्य नगराभ्यां शोभाहिणो हूतमाश्रमम् ॥ गृहमागत्य
 दूतोऽपि प्राह लीलावतीं प्राप्ति ॥ ५७ ॥ जामात्रासहितः साधुः कृतकृत्यः समागतः ॥ सत्यनारायणार्चायां स्थिता साध्वी सकन्यका ॥ ५८ ॥
 पूजाभारं सुतायै सादत्त्वा नौकांतिकं ययौ ॥ सखीगणैः परिवृता कृतकौतुकमंगला ॥ ५९ ॥ कलावती त्ववज्ञाय प्रसादं सत्स्वराय यौ ॥ पातुं पति
 मुखां भोजं च कोरि विदिनात्यये ॥ ६० ॥ अवज्ञानात् प्रसादस्य नौकां शंखपतेरथ ॥ निमग्नजलमध्ये तु जामात्रा सह तत्क्षणात् ॥ ६१ ॥ मग्नं
 जामातरं पश्यन् विलसन्मूर्च्छितः ॥ लीलावती तु तच्छ्रुत्वा मूर्च्छिता विललाप ह ॥ ६२ ॥ ततः कलावती श्रुत्वा पपात भुवि मूर्च्छिता ॥ रंभे
 ववात विहता कान्तकान्तेति वादिनी ॥ ६३ ॥ हानाथा प्रयथ मंज्जकरुणकरकौशल ॥ त्वया विरहिता पत्या निराशा विधिना कृता ॥ पत्युरद्धं
 गतं कंस्मादद्धर्गं जीवनं कथम् ॥ ६४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ कलावती चारु कलासु कौशल प्रवालरत्नांघ्रितलति कोमला ॥ सरोजनेत्रां
 बुकणान्विमुंचती मुक्तावलीभिस्तनकुंडमलंचती ॥ ६५ ॥ हासत्यनारायणसत्यसंधो भग्नाहं हिमासुद्धरतद्वियोगे ॥ श्रुत्वा तं शब्दं भगवानुवा

चवचस्तदाकाशसमुद्रवंच ॥ ६६ ॥ साधोकलावतीक्षिप्रंमत्प्रसादं हि भोजयेत् ॥ तत्पश्चादिहसंप्राप्यपतिप्राप्स्यतिमाशुचः ॥ ६७ ॥ इत्या-
 काशेवचःश्रुत्वाविस्मितातच्चकारसा ॥ नारायणस्यकृपयापतिप्राप्ताकलावती ॥ ६८ ॥ तत्रैवसाधुःसाहोदोभक्त्यापरमयायुतः ॥ पूजनं
 लक्षमुद्राभिसत्त्यदेवस्यचाकरोत् ॥ ६९ ॥ तेनव्रतप्रभावेनपुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ भुक्त्वाभोगान्मुदायुक्तेऽमृतैस्त्वर्गपुरंययौ ॥ ७० ॥
 इतिहासमिमंभक्त्याशृणुयाद्योहिमानवः ॥ सोऽपिर्विष्णुप्रियतरःकामसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७१ ॥ इतिकथितंविप्रव्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥
 कलिकालेपरंपुण्यं ब्राह्मणस्यमुखोद्भवम् ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपार्यथेकालियुगीयतिहाससमु-
 द्रयेसत्यनारायणव्रतमाहात्म्यसमाप्तावेकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॐ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ भगवन्ब्रह्मजं कर्मवृत्तं त्रैलोक्यपुरातनैः ॥ व्रत-
 नांचैवसर्वेषांश्रेष्ठंनारायणव्रतम् ॥ १ ॥ त्वन्मुखेनश्रुतंस्मृतापत्रायविनाशनम् ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामि लिङ्गकर्मचोत्तमम् ॥ २ ॥ सर्वेषां
 ब्रह्मचर्याणांब्रह्मचर्येहि किं परम् ॥ तन्मेवदमहाप्राज्ञसर्वज्ञोऽसिमतोमम ॥ ३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ आसीत्पुराकालियुगेपितृशर्मोद्विजो-
 त्तमः ॥ वेदेवेदांगतत्त्वज्ञोयमलोकभयान्वितः ॥ ४ ॥ ज्ञात्वाघोरतमंकालंकालमधर्मजम् ॥ बंधनंयमराहस्यतदाचिंतातुरोऽभवत् ॥ ५ ॥
 केनाश्रमेणवर्णेनममश्रेयोभवेदिह ॥ कलैस्तन्यासमार्गोहिंदंभपाखंडखंडितः ॥ ६ ॥ वानप्रस्थःकलौनास्तिब्रह्मचर्यंक्षचित्काचित् ॥ गार्ह-
 स्थ्यं कर्मसर्वेषां कर्मणांश्रेष्ठमुच्यते ॥ ७ ॥ अतःस्त्रीसंग्रहोऽग्राह्योमयाचोरकलौगुगे ॥ यदिमेचभवेन्नारिपनेनोबृत्त्यनुसारिणी ॥ ८ ॥ तर्हि
 मेसफलंजन्मममश्रेयोभवेदिह ॥ इत्येवंसंमंतकृत्वाशिवांगंलदायिनीम् ॥ ९ ॥ चंदनाद्यैश्चसंपूज्यतुष्ट्यावमनसापराम् ॥ विश्वेश्वरिजगन्मूर्तिस-
 च्चिदानंदंरूपिणीम् ॥ १० ॥ ॥ पितृशर्मोवाच ॥ ॥ नमःप्रकृत्यैसर्वयैकैवल्ययै नमो नमः ॥ त्रिगुणैक्यस्वरूपयैतुरीयायै नमो नमः ॥
 ॥ ११ ॥ महत्तत्त्वजनन्यैचंद्रकद्र्यै नमो नमः ॥ ब्रह्मभार्तनमस्तुभ्यंसाहंकारपितामहि ॥ १२ ॥ पृथग्गुणयैशुद्धयै नमोभार्तनमो नमः ॥
 विद्यायैशुद्धसत्त्वयैलक्ष्म्यै सत्त्वराजोभयि ॥ १३ ॥ नमोभार्तविद्यायैततःशुद्धयै नमो नमः ॥ काल्यै सत्त्वतमोभूत्यै नमोभार्तनमो नमः ॥ १४ ॥
 स्त्रियैशुद्धराजोभूत्यै नमस्त्वैलोक्यवासिनि ॥ नमोराजस्तमोभूत्यै दुर्गायै च नमो नमः ॥ १५ ॥ इतिश्रुत्वास्तवेदव्याप्रसादस्थापितस्तथा ॥

सुतायाविष्णुयज्ञसोब्रह्मणस्यतदास्वयम् ॥ १६ ॥ तामुद्राद्वाद्रिजोदेवीनाम्नावैब्रह्मचारिणीम् ॥ न्यवसन्मथुरायांसकृत्वाधर्मस्वयंहृदि ॥
 ॥ १७ ॥ प्रियायैसरजोवयैऋतुदानं करोति हि ॥ चत्वारश्चात्मजाश्चासंश्रुतुवैदेक्यधारिणः ॥ १८ ॥ ऋग्यजुश्चतथासामतुर्यश्चासिदर्थवर्णः ॥
 ऋग्यस्यतनयोव्याडिन्यायशान्नाविशारदः ॥ १९ ॥ यजुषस्तुसुतोजातोमीमांसोलोकविश्रुतः ॥ पाणिनिः सामनस्यैवसुतोऽध्वच्छब्दधा-
 रणः ॥ २० ॥ पुत्रोवरुरुचिः श्रेष्ठोऽथर्वणस्यनृपप्रियः ॥ तेगतामागधेशस्यचंद्रगुप्तस्यैवसभा ॥ २१ ॥ नृपस्तानूजयामासबहुमानपुर-
 सैः ॥ अब्रवीत्तान्तोराजाब्रह्मचर्यैर्हिकंपरम् ॥ २२ ॥ व्याडिराहमहाराजयस्तुतौतत्परः पुमान् ॥ न्यायतोऽखिलदेवानांब्रह्मचारीहिमे-
 मतः ॥ २३ ॥ मीमांसश्चाहमोराजन्यज्ञेयोहिपुमान्परः ॥ कर्मणायजतेदेवात्रोचनादिभिरच्येत् ॥ २४ ॥ हवनतर्पणंकृत्वाब्रह्मादिकसुरा-
 न्याति ॥ तत्प्रसादं हि गृहीत्याद्ब्रह्मचारीचसस्मृतः ॥ २५ ॥ श्रुत्वेदं पाणिनिश्चाहचंद्रगुप्तशृणुष्वभो ॥ त्रिधास्वैः परंब्रह्मशुद्धशब्दमयैः परैः ॥
 ॥ २६ ॥ तथैवमूत्रपौष्टश्चलिंगधातुगणवृत्तैः ॥ योजेद्ब्रह्मचारीसपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ २७ ॥ श्रुत्वावररुचिश्चाहशृणुमागधभूपते ॥ गृ-
 हीत्वायज्ञमूत्रयः प्राप्नोशुरुकुलेवसन् ॥ २८ ॥ दंडलोमनखाधारीभिक्षार्थीवेदतत्परः ॥ आज्ञयाचगुरोर्वैतैर्द्वल्लचारीहिसस्मृतः ॥ २९ ॥
 इति तेषां वचः श्रुत्वापितृशमाब्रवीदिदम् ॥ योगहस्थेवसान्विप्रः पितृदेवातिथिप्रियः ॥ ३० ॥ गामीपाणिगृहीतायामृतकालेयै-
 द्वियः ॥ ब्रह्मचारीहिमुख्यस्सश्रुत्वाराराजाब्रवीदिदम् ॥ ३१ ॥ स्वामिन्यद्भवताचोक्तं धर्मज्ञेनयज्ञस्विना ॥ कलौभयंकरे प्राप्ते
 सधर्मो हिमतोमम ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वा तस्य शिष्योऽध्वरूवाक्यपरायणः ॥ तथान्तेमरणं प्राप्य स्वर्गलोकं नृपययौ ॥ ३३ ॥
 पितृशर्मोपिमनसाध्यात्वादा मोदंरहरिम् ॥ हिमालयं गिरिं प्राप्य योगध्यानपरोऽभवत् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गप-
 णिचतुर्थगखंडापरपरायिकलियुगयिहतिहासतमुच्चयोत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ भगवन्सर्वतीर्थानां दानानां किंपरस्मृतम् ॥
 यत्कृत्वाचकलौवारे परानिर्वृतिमाप्नुयात् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ सामनस्यसुतः श्रेष्ठः पाणिनिर्नामविश्रुतः ॥ काणभूतप्राज्ञश्चैश्वशान्नाज्ञौ
 स पराजितः ॥ २ ॥ लज्जितः पाणिनिस्तत्रगतस्तीर्थान्तरं प्राति ॥ स्नात्वा स सर्वाणि तीर्थानि स तर्प्य पितृदेवताः ॥ ३ ॥ केदारमुदकपीत्वा

शिवध्यानपरोऽभवत् ॥ पर्णशीसप्तदिवसाञ्जलभक्षस्ततोऽभवत् ॥ ४ ॥ ततोदशदिनान्तंसेवायुभक्षोदशाहनि ॥ अष्टाविंशदिने
 रुद्रोवरंब्रूहिवचोऽब्रवीत् ॥ ५ ॥ श्रुत्वास्तमयंवाक्यमस्तौद्रुदयागिरा ॥ सर्वैशसर्वोल्लेगशंगिरजवल्लभंहरम् ॥ ६ ॥ पाणिनिरुवाच ॥
 नमोरुद्रायमहतेसर्वैशायहितौषिणे ॥ नन्दसंस्थायदेवायविद्याभयकरायच ॥ ७ ॥ पापान्तकायभर्गयनमनन्तायेयसे ॥ नमोमायाहरे
 शायनमस्तेलोकशंकर ॥ ८ ॥ यदिप्रसन्नोदेवेशविद्यामूलप्रदोभव ॥ परंतीर्थहिमेदेहिद्रमातुरपितर्नमः ॥ ९ ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रु
 त्वामहादेवःसूत्राणिप्रददौमुदा ॥ सर्ववर्णमयान्येवअइउणादिशुभानिवै ॥ १० ॥ ज्ञानह्रदस्यजलेरागद्वेषमलापहे ॥ यःप्राप्यमान
 सेतीर्थैसर्वतर्थाफलंभवेत् ॥ ११ ॥ मानसंहित्तीर्थब्रह्मदर्शनकारकम् ॥ पाणिनेतेदोविप्रकृतकृत्योभवान्भव ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वातदेथरुद्रःपा
 णिनिःस्वगृह्ययौ ॥ सूत्रपाठंथातुपाठंणपाठंतैवच ॥ १३ ॥ लिगसूत्रंतथाकृत्वापरंनिर्वाणमाप्तवाच् ॥ तस्मात्त्वंभार्गवश्रेष्ठमानसं
 तर्थाचार ॥ १४ ॥ यतोयातास्वयंगंगासर्वतर्थमयीशिवा ॥ गंगातीर्थोत्पंरतीर्थैर्नभूतंनभविष्यति ॥ १५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुरा
 णेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुखंडापरपर्यायेकलियुगियेतिहाससमुच्चयेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ तोतादर्याद्विजःक
 श्चिद्वोपदेवइतिश्रुतः ॥ बभूवकृष्णभक्तश्चदेवदेवांगपारगः ॥ १ ॥ गत्वावृन्दानंरम्यंगोपगोपीनिषेवितम् ॥ मनसापूजयामासदेवदेवं
 जनार्दनम् ॥ २ ॥ वर्षान्तेचहरिःसाक्षाद्दौज्ञानमतुप्तम् ॥ तेनज्ञानेनसंप्राप्ताहृदिभागवतीकथा ॥ ३ ॥ शुकैर्नवर्णितायैविविष्णुरा
 ताधीमते ॥ तांकांशंवर्णयामासोक्ष्मूर्तिसनातनीम् ॥ ४ ॥ कथान्तेभगवान्विष्णुःश्रादुरासीज्जनार्दनः ॥ उवाचस्मिन्भयावाचावरंब्रू
 हिमहामते ॥ ५ ॥ वोपदेवउवाच ॥ नमस्तेभगवान्विष्णोःलोकानुग्रहकारक ॥ त्वयाततमिदंविस्वदेवातियङ्गनरादिकम् ॥ ६ ॥ त्वन्नाम्नानरका
 र्ताश्चेकृतार्थाःकलयुगे ॥ त्वयादत्तंभागवतंश्रीमद्रथार्सेननिर्मितम् ॥ ७ ॥ माहात्म्यंतस्यमेब्रूहियादिदत्तोवरस्त्वया ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
 एकदाभगवानुरुद्रोभवान्यासहशंकरः ॥ ८ ॥ बौद्धराज्येजगन्प्राप्तं देवपाखंडनिर्मितं ॥ दृष्ट्वाकाश्याभूमिमुंग्रणनाममुदयुतः ॥ जयसच्चिदा
 नंदविभोजगदानंदकारक ॥ ९ ॥ इतिश्रुत्वाशिवाप्राहकोदेवोऽस्तितवोत्तमः ॥ सहोवाचमहादेवियज्ञःसताहमत्रवै ॥ १० ॥ तस्म

द्रुमिपवित्रत्वमिहप्राप्तंवरानने ॥ सर्वतीर्थाधिकत्वंचस्वयं ब्रह्मसनातनम् ॥ ११ ॥ इतिश्रुत्वाशिवादेवीप्राप्तास्यगुह्यकालये ॥ रुद्रेणसहि
 तातत्रभूमिशुद्धिमकारयत् ॥ १२ ॥ चंडीशश्चणेशश्चनन्दिनोगुहएवच ॥ रक्षार्थस्थापितास्तत्रदेवदेवनभोद्विज ॥ १३ ॥ शृणुदेवि
 कथारम्यामममानसंस्थिताम् ॥ इत्युक्त्वाध्यानमास्थायसप्ताहेनस्ववर्णयत् ॥ १४ ॥ अष्टाहेनत्रउन्मील्यहृद्वानिद्रागतांशिवाम् ॥
 बोधयामासभगवान्कर्थांतेलोकशंकरः ॥ १५ ॥ कियततिश्रुतागाथाश्रुत्वाहजगदम्बिका ॥ सुधामन्यनपर्यंतचारित्रांशिवयोरितम् ॥ १६ ॥
 कोटरस्थःशुकःश्रुत्वाचिरंजीवत्वमागतः ॥ पार्वत्यारक्षितःसौवैशुकःपरमसुंदरः ॥ १७ ॥ स्थित्वाशिबस्यसदनममध्यानपरोऽभवत् ॥
 मयाज्ञयाशुकःसाक्षात्त्वदीयहृदयस्थितः ॥ १८ ॥ तेनप्राप्तंभागवतंमाहात्म्यंचास्यदुर्लभम् ॥ त्वंगैधवसेनायपित्रोविक्रमभूतपतेः ॥ १९ ॥
 नर्मदाकूलमासाद्यश्रावयत्वंकथांशुभाम् ॥ हरिमाहात्म्यदानं हि सर्वदानपरंस्मृतम् ॥ २० ॥ सत्पात्रायप्रदातव्यंविष्णुभक्तार्थायभते ॥
 बुभुक्षितान्नदानंचतदानस्यसमंनहि ॥ २१ ॥ इत्युक्त्वान्तर्दधेदेवोपदेवःप्रसन्नधीः ॥ २२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेषुप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थे
 खंडापरपर्यायेकालियुगीयेतिहाससमुच्चयेद्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ऋषयउचुः ॥ वाजं कर्मस्मृतं सूतवेदपाठं सनातनम् ॥ बहुत्वा
 त्सर्वैवदानां श्रोतुमिच्छामहेवयम् ॥ १ ॥ केनस्तोत्रेणवेदानां पाठस्यफलमाप्नुयात् ॥ पापानिविलयंयातितमेवदविचक्षण ॥ २ ॥ सूतउवाच ॥
 विक्रमादित्यराज्ये तु द्विजः कश्चिद्भूदुवि ॥ व्याधकर्मैति विख्यातो ब्राह्मण्यां शूद्रतोऽभवत् ॥ ३ ॥ त्रिपाठिनो द्विजस्यैव भार्यानाम्राहिका मिनी ॥
 मैथुनेच्छावती नित्यं मदाघूर्णितलोचना ॥ ४ ॥ द्विजस्सप्तशती पाठवृत्त्यर्थं कर्हिचिद्भूतः ॥ ग्रामे देवलकरस्यैव दुवैश्यनिषेविते ॥ ५ ॥ त
 त्रमासगतः कालेनायौ सस्वमंदिरे ॥ तदा तु कामिनी दुष्टारूपयौवनसंयुता ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा निषादं सबलं काष्ठभारोपजीवनम् ॥ तस्मैद
 त्वापंच मुद्राबुभुजे कामपीडिता ॥ ७ ॥ तदा गर्भं दधौ सा च व्याधवार्थेण संचितम् ॥ पुत्रो भूद्दशमासां ते जातकर्मपिताकरोत् ॥ ८ ॥
 द्वादशान्देगते काले स धूर्ते विदवर्जितः ॥ व्याधकर्मकरो नित्यं व्याधकमाहृतो भवत् ॥ ९ ॥ निष्कासितौ द्विजेन वमातु पुत्रौ द्विजाधमौ ॥
 त्रिपाठी ब्रह्मचर्यं तु कृतवान्धर्मतत्परः ॥ १० ॥ प्रत्यहंचंडिका पाठं कृत्वा विध्यगिरौ वसत् ॥ जीवन्मुक्तो भवच्छीघ्रं जगदंवा प्रसादतः ॥ ११ ॥

निषादस्य गृहे चोभौ वने गत्वोषतुमुदा ॥ प्रत्यहं जारभावेन बहुद्रव्यमुपार्जितम् ॥ १२ ॥ व्याधकर्म तु चोयैण पितृमातृप्रियं करः ॥
 एकदा दैवयोगेन शिवमंदिमया यौ ॥ १३ ॥ चौरवृत्तिपरो धूर्तः स्त्रियाभूषणमाहरत् ॥ कौश्रिञ्ज्ञातः स नो धूता बहुमायाविशारदः ॥ १४ ॥
 कदाचिन्नाप्तवांस्तत्र द्विजवस्त्रसमुद्गतम् ॥ श्रुतमादिचरित्रहितेन शब्दप्रियेण वै ॥ १५ ॥ पाठपुण्यप्रभावेण धर्मबुद्धिस्ततोऽभवत् ॥
 दत्त्वा चौर्ये धनं सर्वतस्मै विप्राय पाठिने ॥ १६ ॥ शिष्यत्वमगमत्तत्राक्षरमैशं जपह ॥ बीजमंत्रप्रभावेण तद्गतात्पापमुल्बणम् ॥ १७ ॥ नि-
 सुतं क्लृप्तिरूपेण बहुवर्णेन तापितम् ॥ त्रिवर्षान्ते च निष्पापोऽबभूव द्विजसत्तमः ॥ १८ ॥ पठित्वा क्षरमालां च जपादिचरित्रकम् ॥ द्वादशाब्द-
 भित्ते काले काश्यपांगत्वा तु स द्विजः ॥ १९ ॥ अन्नपूर्णमहादेवो तु दृष्टाव परया सुदा ॥ रोचनाद्यैश्च संपूज्य मुनिदेवा निषेविताम् ॥ २० ॥ नित्या-
 नंदकरी पराभयकरी सौंदर्यरत्नाकरी निधूता खिलपापपावनकरी काशीपुराधीश्वरी ॥ नानालोकरी महाभयहरा विश्वं भरी सुंदरी विद्यादेहि-
 कृपावलंबनकरी माता त्रपूणेश्वरी ॥ २१ ॥ सदस्यष्टोत्तरं जप्त्वा ध्यानं स्तिमितलोचनः ॥ सुष्वापतत्र मुदितः स्वप्ने प्रादुरभूच्छ्रवा-
 ॥ २२ ॥ दत्त्वा तस्मै हिक्कविद्यां पुनरन्तरधीयत ॥ उत्थाय स द्विजो धीमौलं ध्वाविद्यामनुत्तमाम् ॥ २३ ॥ विक्रमादित्यभूत्पश्य-
 यज्ञाचार्यैर्बभूव ह ॥ यज्ञांतियोगमास्थाय जगाम तु हिमालयम् ॥ २४ ॥ एतत्ते वर्णितं विप्रपुण्यमादिचरित्रकम् ॥ ब्रह्मभूयथा विप्रो लेभे सि-
 द्विमनुत्तमाम् ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गखंडापरपरायणिकालियुगैर्यतिहाससमुच्चये प्रथमचरित्रवर्णनं नाम-
 त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ २६ ॥ उज्जयिन्यां पुरा विप्रराजं न्यः सर्वहंसकः ॥ बभूव मद्यमांसां शोभीमवर्भेति विश्रुतः ॥ १ ॥
 मांसलोभेन स खलः सूकरान्त्रामकुट्टान् ॥ हत्वा चाभक्ष्यन्त्यापि विभ्र्यासंगपरायणः ॥ २ ॥ नरमांसं सक्रव्यादस्य सत्त्वान्धान्धमक्षकोऽभव-
 त् ॥ एवंबहुगतेऽलेभो भीमवर्मा महाधमः ॥ ३ ॥ विस्मयं निवृत्त्या यतो ममारच बुधापि सः ॥ कारितश्चंडिकापाठस्तेन दुष्टेन भूरुणा ॥ ४ ॥
 तस्य पुण्यप्रभावेण नागतो नरकान् प्राति ॥ पुनः क्षत्रत्वमगमन्मागधे समर्हपातिः ॥ ५ ॥ महानंदीति विख्यातो राजनीतिपरायणः ॥ जाति-
 स्मरोऽबभूव सौवेदधर्मपरायणः ॥ ६ ॥ कात्यायनस्य शिष्योऽभून्महाशाक्तस्य धीमतः ॥ तस्मै नृपाय समुनिर्दत्त्वा मध्यचरित्रकम् ॥ ७ ॥
 सर्वाङ्गपुनरागत्य विध्यै शक्तिपरोऽभवत् ॥ नृपोऽपि प्रत्यहं देवमहालक्ष्मीं सनातनीम् ॥ ८ ॥ रोचनाद्यैश्च संपूज्य जपन्मध्यचरित्रकम् ॥

पुण्यक्षत्रवगमगमन्महामायाप्रसादतः ॥ ९ ॥ शूद्रभार्षपरित्यज्यक्षत्रभावमुपागतः ॥ द्वादशाब्दंतेरेप्राप्तस्तद्गुरुःशक्तितत्परः ॥ १० ॥
लक्षचंडांतृपादेवकारयामासधर्मतः ॥ तदाप्रादुरभूदेवीजगदंबासनातनी ॥ ११ ॥ नृपायधर्ममर्थचक्रासमोक्षंहिचाददत् ॥ महानन्दी
महाभागोभुक्त्वाभोगंसुरेप्सितम् ॥ १२ ॥ अन्तेजगामपरमलोकं देवनमस्कृतम् ॥ इतितेकथितंविप्रयत्प्रोक्तंयुज्युषोगतिः ॥ १३ ॥ त
द्वैमध्यचरित्रेणप्राप्तंशूद्रदृष्टेनैव ॥ इत्येवंविणितंविप्रमहाहन्त्यमुनिवर्णितम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुखंडा
परपार्थयिकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ सूतउवाच ॥ चित्रकूटेगिरौरम्येनानाथातुविचित्रिते ॥ त
त्रावसन्महाप्राज्ञउपाध्यायःपतंजलिः ॥ १ ॥ वेदेवेदांगतत्त्वज्ञोगीताशास्त्रपरायणः ॥ विष्णुभक्तःसत्यसंधोभाष्यशास्त्रविशारदः ॥ २ ॥
कदाचित्सतुशुद्धात्मागतस्तर्थांतरंप्रति ॥ काश्यांकात्यायनैवतस्यवादोमहानभूत् ॥ ३ ॥ वर्षान्तेचतदाविप्रोदेवीभक्तेननिर्जितः ॥
लज्जितःसतुधर्मात्मासतुष्टावसरस्वतीम् ॥ ४ ॥ पतंजलिरुवाच ॥ नमोदेव्यैमहामूर्त्यैसर्वमूर्त्यैनमोनमः ॥ शिवायैसर्वमांगल्यै
विष्णुमायेचतेनमः ॥ ५ ॥ त्वमेवश्रद्धाबुद्धिस्त्वमैधाविद्याशिवंकरी ॥ शान्तिवर्णीत्वमेवासिनारायणिनमोनमः ॥ ६ ॥ इत्युक्तेसतिविप्रे
तुवागुवाचाशरीरिणी ॥ विप्रोत्तमचरित्रंमेजपचैकाग्रमानसः ॥ ७ ॥ तच्चरित्रप्रभवेणसत्यज्ञानमवाप्नुयात् ॥ कात्यायनस्यविप्रस्यराज
संज्ञानमुद्धतम् ॥ ८ ॥ मद्गत्यतेनसंप्राप्तंपराजयंपतंजलेः ॥ इतिश्रुत्वावचोदेव्याविध्यवासिनिमंदिरम् ॥ ९ ॥ गत्वातांपूजयामास
तुष्टावस्तोत्रपाठतः ॥ ज्ञानंप्रसादंजविप्रःप्राप्यविष्णुपरायणम् ॥ १० ॥ कात्यायनंपराजित्यपरांमुदमवापह ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंचतिलकंतुलसी
कंठमालिकाम् ॥ ११ ॥ कृष्णमंत्रंचिशिवदंस्थापयित्वागृहेगृहे ॥ जनेजनेतथाकृत्यमहाभाष्यमुदीरयत् ॥ १२ ॥ चिरंजीवित्वमगम
द्विष्णुमायाप्रसादतः ॥ इतितेकथितंविप्रजाप्यानामुत्तमंजपम् ॥ १३ ॥ किमन्यच्छेत्तुमिच्छंतिज्ञानकाद्यामहर्षयः ॥ सर्वेभद्राणिपश्यं
तुमाकश्चिद्दुःखभागभवेत् ॥ १४ ॥ मंगलंभगवान्विष्णुर्मङ्गलंरुद्रश्चजः ॥ मंगलंपुंडरीकाक्षोमंगलायतनोहरिः ॥ १५ ॥ शुचिर्ग्रोहिनरो
नित्यमितिहाससमुच्चयम् ॥ शृणुयाद्धर्मकामार्थसंयातिपरमांगतिम् ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुखंडापरप
र्थायिकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेउत्तमचरितमहाहन्त्येपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ समाप्तोऽयं द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ भगवन्विक्रमालयानकालोऽयं भवतोदितः ॥ शतद्वादशमय्यादोद्वापरस्यसमोभुवि ॥ १ ॥
 अस्मिन्काले महाभागलीलाभगवताकृता ॥ तामेतां कथयास्मान्वै सर्वज्ञोऽसि भवान्सदा ॥ २ ॥ सूत उवाच ॥ नारायणं नमस्कृत्य न रचैव न
 रोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं व्यासं तं तो जयमुदीरयेत् ॥ ३ ॥ भविष्याख्ये महाकले प्रप्राप्तैर्वैवस्वतेन तरे ॥ अष्टाविंशद्वापरान्ते कुरुक्षेत्रेणोऽभव
 त् ॥ ४ ॥ पाण्डवैर्नैर्जिताः सर्वैर्कौरवायुद्धदुर्मदाः ॥ अष्टादशे च दिवसे पाण्डवानां जयोऽभवत् ॥ ५ ॥ दिनान्ते भगवान्कृष्णो ज्ञात्वा कालस्य
 दुर्गतिम् ॥ शिवं तुष्टाव मनसा योगरूपं सनातनम् ॥ ६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ नमः शान्ताय रुद्राय भूते शायकपर्दिने ॥ कालकत्रैजगद्रूपे पापहत्रे
 नमो नमः ॥ ७ ॥ पाण्डवात्रक्ष भगवन्मद्भक्तान्भूतभिरुक्तान् ॥ इति श्रुत्वा स्तवं रुद्रो नन्दियानोपरिस्थितः ॥ ८ ॥ रक्षार्थं शिविराणां च प्राप्तवा
 ञ्छूलहस्तधृक् ॥ तदानुपाज्ञया कृष्णः समतो गजसाह्वयम् ॥ ९ ॥ पाण्डवाः पंच निर्गत्य सरस्वत्यास्तटेऽवसन् ॥ निशेथेन्द्राणि भोजौ च कृपन्त
 त्रसमाययुः ॥ १० ॥ तुष्टुवर्मनसारुद्रं तेभ्यो मार्गेशिवोऽददत् ॥ अश्वत्थामा तु बलवाञ्छिवदत्तमसितदा ॥ ११ ॥ गृहीत्वा सजवानां शुधृष्टु
 म्पुनरुः सरान् ॥ हत्वा यथेष्टमगमद्गौणिस्तान्भ्यां समन्वितः ॥ १२ ॥ पार्षतस्यैव मृतश्च हतशेषो भयातुरः ॥ पाण्डवान्वर्णयामास यथा जातं जन
 क्षयम् ॥ १३ ॥ आगस्कृतं शिवं ज्ञात्वा भीमाद्याः क्रोधमूर्छिताः ॥ स्वायुधैस्तर्पयामासुर्देवैर्वापि नाकिनम् ॥ १४ ॥ अस्त्रशस्त्राणि तेषां तु
 शिवे देहसमाविशन् ॥ दृष्ट्वा ते विस्मिताः सर्वे प्रज्वलन्तलमुष्टिभिः ॥ १५ ॥ ताञ्छशापतदारुद्रा यं कृष्णप्रपूजकाः ॥ अतोऽस्माभिरक्षणा
 यावधयोग्याच वै भुवि ॥ १६ ॥ पुनर्जन्मकलौ प्राप्य भुक्षध्वमपराधकम् ॥ इत्युक्त्वान्तर्देधे देवः पाण्डवा दुःखितास्तदा ॥ १७ ॥ हरिश्शरण
 माजगमुपरपाधनिवृत्तये ॥ तदा कृष्णयुताः सर्वे पाण्डवाः शस्त्रवर्जिताः ॥ १८ ॥ तुष्टुवर्मनसारुद्रं तदा प्रादुरभूच्छिवः ॥ वरं वरयत प्राह कृष्णः
 श्रुत्वा ब्रवीदिदम् ॥ १९ ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि न्यायेनैव त्वदंगे क्षापितानि वै ॥ पाण्डवेभ्यश्च देहि त्वं शपस्यानुग्रहं कुरु ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा शिवः प्राह
 कृष्ण देवनमोऽस्तुते ॥ अपराधो न मे स्वाभिन्मोहितोऽहं तवाजया ॥ २१ ॥ तद्वशेन मया स्वाभिन्मदत्तः शापो भयंकरः ॥ नान्यथा वचनं मे स्या
 दंशवतरणं भवेत् ॥ २२ ॥ वत्सराजस्य पुत्रत्वं भविष्यति युधिष्ठिरः ॥ बलवानि रितिर्यतः श्रियाख्यपुराधिपः ॥ २३ ॥ भीमो दुर्वचनदु

द्योम्लेच्छयोनौ भविष्यति ॥ वीरणो नाम विख्यातः स वै वनरसाधिपः ॥ २४ ॥ अर्जुनां शश्वमद्रक्तोजनिष्यति महामतिः ॥ पुत्रः परिमलस्यैव
 ब्रह्मानन्द इति स्मृतः ॥ २५ ॥ कान्यकुब्जे हि न कुलो भविष्यति महाबलः ॥ रत्नभानुसुतः सौ वै लक्ष्मणो नाम विश्रुतः ॥ २६ ॥ सहदेवस्तु व
 लवाञ्जनं विष्यति महामतिः ॥ भीष्मसिंहसुतो जातो देवसिंह इति स्मृतः ॥ २७ ॥ धृतराष्ट्रांश एवा सौ जनिष्यत्यजमेरुके ॥ पृथिवीराज इ
 तिसद्रौपदी तस्तुता स्मृता ॥ २८ ॥ वेलनाम्ना च विख्याता तारकः कर्ण एव हि ॥ रक्तबीजस्तथा रुद्रो भविष्यति महीतले ॥ २९ ॥ कौरवा
 श्व भविष्यन्ति मायायुद्धविशारदाः ॥ पाण्डुपक्षाश्चेतसर्वे धर्मिणो बिलशालिनः ॥ ३० ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा हरिः प्राह विहस्य
 परमेश्वरम् ॥ मया शक्त्यवतरेण रक्षणीया हि पाण्डवाः ॥ ३१ ॥ महावती पुरीरभ्यामाया देवी विनिर्मिता ॥ देशराजसुतस्तत्र ममा
 शोहिजनिष्यति ॥ ३२ ॥ देवकीजठरे जन्मोदयसिंह इति स्मृतः ॥ आल्हादो मम धामांशो जनिष्यति गुरुर्मम ॥ ३३ ॥ हत्वा
 श्रिं वंशजान्भूपान्स्थापयिष्यामि वैकलिम् ॥ इति श्रुत्वा शिवो देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्व
 णि चतुर्थगखंडापरपर्याये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये विक्रमाख्यानकाले प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ३४ ॥ सूत उवाच ॥
 प्रातः काले च संप्राप्ते पाण्डवाः पुत्रशोकिनः ॥ प्रेतकार्याणि ते कृत्वा भीष्मान्तिकमुपाययुः ॥ १ ॥ राजधर्मान्मोक्षधर्मान्दानधर्मान् विभा
 गज्ञः ॥ श्रुत्वा यज्ञधर्मैर्धैस्त्रिभिरुत्तमकर्मभिः ॥ २ ॥ षट्त्रिंशदब्दराज्यं हि कृत्वा स्वर्गपुरं ययुः ॥ जनिष्यन्ति तदंशवैकलिधर्मविपुद्
 ये ॥ ३ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा स मुनिः सर्वान्पुनः सूतो वदिष्यति ॥ गच्छन्वमुनयः सर्वे योगनिद्रावशो ह्यहम् ॥ ४ ॥ चक्रतीर्थे समाधिस्थो
 ध्यायेऽहं त्रिगुणान्तरम् ॥ इति श्रुत्वा तु मुनयो निमिषारण्यवासिनः ॥ ५ ॥ योगसिद्धिं समास्थाय गमिष्यन्त्यात्मनोन्तिके ॥ द्वादशाब्दं शते
 कालेऽतीते ते शौनकादयः ॥ ६ ॥ उत्थाय देवस्वते च स्नानध्यानादिकाः क्रियाः ॥ कृत्वा सतान्ति कंत्वा विदध्याति पुनर्वचः ॥ ७ ॥ ऋषय ऊचुः ॥
 विक्रमाख्यानकालेऽयं द्वापरे च शिवाज्ञया ॥ विनीतो भगवन्भूमौ तदा तावत्पृतीन्वद ॥ ८ ॥ सूत उवाच ॥ स्वर्गते विक्रमादित्ये राजा
 नो बहुधा भवन् ॥ तथा द्वादशराज्यानि ते पांनामानि मे शृणु ॥ ९ ॥ पश्चिर्मे सिन्धु नद्ये ते सेतुर्बेधो हि दक्षिणे ॥ उत्तरे वदरीस्थाने पूर्वै च कपिला

न्तिके ॥ १० ॥ अष्टादशैराष्ट्राणि तेषामध्यवभूविरे ॥ इन्द्रप्रस्थं च पांचालं कुक्षेत्रं च कापिलम् ॥ ११ ॥ अन्तर्वेदीत्रज्यैश्चाजमेरुमरुध
 न्वच ॥ गौर्जरे च महाराष्ट्रद्राविडचकलिंगकम् ॥ १२ ॥ आवन्त्यं चोडुपवंगौडमगधमेव च ॥ कौशल्यं च तथाज्ञेयं तेषां राजाप्र
 थमपृथक् ॥ १३ ॥ नानाभाषाः स्थितास्तत्र बहुधर्मप्रवर्तकाः ॥ एवमब्दशतं जातं तत्स्त्वैशकादयः ॥ १४ ॥ श्रुत्वा धर्मविना
 शं च बहुदुर्दैः समन्विताः ॥ केचित्तीर्त्वा सिंधुनदीमाय्यदेशे समागताः ॥ १५ ॥ हिमपर्वतमार्गेण सिंधुमार्गेण चागमन् ॥ जित्वा ध्याल्लुठ
 यित्वा तान्स्वदेशं पुनराययुः ॥ १६ ॥ गृहीत्वा योषितस्तेषां परहर्षमुपाययुः ॥ एतस्मिन्नन्तरे तत्र शालिवाहनभूपतिः ॥ १७ ॥ विक्रमादि
 त्यपौत्रश्च पितृराज्यं गृहीतवान् ॥ जित्वा शकान् दुराधर्षाश्चैनै तैरिदं शजान् ॥ १८ ॥ बह्विकान्कामरूपांश्च रोमजान् सुरजाञ्छठान् ॥
 तेषां कोशान् गृहीत्वा च दंडयोगान् कारयत् ॥ १९ ॥ स्थापितान् तेन मय्यदा म्लेच्छार्थाणां पृथक् पृथक् ॥ सिंधुस्थानमिति ज्ञेयं राष्ट्रमार्य
 स्य चोत्तमम् ॥ २० ॥ म्लेच्छस्थानं परं सिन्धोः कृतं तेन महात्मना ॥ एकदा तु शक्राधीशो हिमंतुंगं समाययौ ॥ २१ ॥ हूणे देशस्य मध्यवै
 गिरिस्थं पुरुषं शुभम् ॥ ददर्श बलवान् राजगौरांगं श्वेतवस्त्रकम् ॥ २२ ॥ को भवानिति तं प्राह सहो वाचमुदात्तितः ॥ ईशं पुत्रं च मां विद्विक्नुमा
 रीगर्भं संभवम् ॥ २३ ॥ म्लेच्छधर्मस्य वक्तांस्त्यत्र तपरायणम् ॥ इति श्रुत्वा नृपः प्राह धर्मोक्तं भवतो मतम् ॥ २४ ॥ श्रुत्वा वाचमहाराज
 प्राप्ते सत्यस्य संक्षेपे ॥ निर्मयादिम्लेच्छदेशे मसीहोऽहं समागतः ॥ २५ ॥ ईहामसी च दस्यूनां प्रादुर्भूता भयं करी ॥ तामहं म्लेच्छतः प्राप्य
 मसीहं त्वमुपागतः ॥ २६ ॥ म्लेच्छेषु स्थापितो धर्मो मया तच्छृणुष्व पते ॥ मानसं निर्मलं कृत्यामलं देहे शुभाशुभम् ॥ २७ ॥ नैगमं जापमास्थाय
 जपे तन्निर्मलं परम् ॥ न्यायेन सत्यवचसा मनसैक्येन मानवः ॥ २८ ॥ ध्यानेन पूजयेद्दीशं मयं डलसं स्थितम् ॥ अचलोऽयं प्रभुः साक्षात्तथासुर्योऽचलः
 सदा ॥ २९ ॥ तत्त्वानां चलभूतानां कर्षणः स समं ततः ॥ इति कृत्येन भूपालमसीहा विलयं गता ॥ ३० ॥ ईशमूर्तिर्हृदि प्राप्ता नित्यशुद्धा शिवं करी ॥
 ईशमसीह इति च मननाम प्रतिष्ठितम् ॥ ३१ ॥ इति श्रुत्वा स भूपालो न त्वत्तं म्लेच्छपूजकम् ॥ स्थापयामास तं तत्र म्लेच्छस्थाने हिंदारुणे ॥ ३२ ॥

स्वरज्यं प्राप्तवान्राजाहमेधमचीकरत् ॥ राज्यं कृत्वा सप्तपञ्चदंस्वर्गलोकमुपायौ ॥ ३॥ स्वर्गं ते नृपतौ तस्मिन्मथ्याचासीत्तथा शृणु ॥ ३४॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपथीये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये शालिवाहनकाले द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६४ ॥
 ॥ श्रीसूत उवाच ॥ शालिवाहनवंशे च राजानो दशचाभवन् ॥ राज्यं पञ्चशताब्दं च कृत्वा लोकान्तरं ययुः ॥ १ ॥ मर्यादाक्रमतो लीना
 जाता भूमं डलेतदा ॥ भूपतिर्दशमो यौ वै भोजराज इति स्मृतः ॥ २ ॥ दृष्ट्वा प्रक्षीणमर्थ्यादां बलीदिग्विजयं ययौ ॥ सेनया दशसहस्र्या कलिदासे
 न संयुतः ॥ ३ ॥ तथान्यैर्ब्राह्मणैः सार्द्धं सिंधुपासुपायौ ॥ जित्वा गांधारजान् म्लेच्छान् कार्मरीन् वारवाञ्छठान् ॥ ४ ॥ तेषां प्राप्य महत्को
 शं दंडयोगानकारयत् ॥ एतस्मिन् नन्तरे म्लेच्छा आचार्येण समन्वितः ॥ ५ ॥ महामद इति ख्यातः शिष्यशाखा समन्वितः ॥ नृपश्चैव महादेवं
 मरुस्थलनिवासिनम् ॥ ६ ॥ गंगालैश्च संस्नाप्य पंचगव्यसमन्वितैः ॥ चंदनादिभिरभ्यर्च्य तुष्टाव मनसा हरम् ॥ ७ ॥ भोजराज उवाच ॥
 नमस्ते गिरिजानाथ मरुस्थलनिवासिने ॥ त्रिपुरासुरनाशाय बहुमायाप्रवर्तिने ॥ ८ ॥ म्लेच्छैर्गुप्ताय शुद्धाय सच्चिदानन्दरूपिणे ॥
 त्वं मां हि किंकरं विद्धि शरणार्थमुपागतम् ॥ ९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा स्तवं देवः शब्दमाह नृपायतम् ॥ गंतव्यं भो
 जराजे नमो महाकालेश्वरस्थले ॥ १० ॥ म्लेच्छैस्सुदूषिता भूमिर्वाहिकानामविश्रुता ॥ आर्यधर्मो हि नैवात्र वाहिके देशदारुणे ॥ ११ ॥ बभू
 वा त्रमहामाथी योऽसौ दग्धो मया पुरा ॥ त्रिपुरो बालिदैत्येन प्रेषितः पुनरागतः ॥ १२ ॥ अयोनिः सवरो मतः प्राप्तवान् दैत्यवर्द्धनः ॥ महा
 मद इति ख्यातः गैश्चाचकृति तत्परः ॥ १३ ॥ नागन्तव्यं त्वया भूपैश्चाचि देशधूर्तके ॥ मत्प्रसादेन भूपाल तव शुद्धिः प्रजायते ॥ १४ ॥
 इति श्रुत्वा नृपश्चैव स्वदेशान् पुनरागतम् ॥ महामदश्च तैः सार्द्धं सिंधुतीरमुपायौ ॥ १५ ॥ उवाच भूपतिं प्रेम्णामाया मदविशारदः ॥ तव देवो
 महाराज मम दासत्वमागतः ॥ १६ ॥ ममोच्छिष्टं समुज्जयाद्यथा तत्पश्य भो नृप ॥ इति श्रुत्वा तथा दृष्ट्वा परं विस्मयमागतः ॥ १७ ॥ म्लेच्छधर्मे
 मतिश्चासीत्तस्य भूपस्य दारुणे ॥ तच्छ्रुत्वा कलिदासस्तुरुषा प्राह महामदम् ॥ १८ ॥ मायाते निर्मिता धूर्तनृपमोहनहेतवे ॥ हनिष्येऽहं
 तुराचारं वाहिकं पुरुषाधमम् ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा सद्भिजः श्रीमान्नवार्णजपत्तपरः ॥ जम्बादशसहस्रं च तद्दशं शंजुहावसः ॥ २० ॥ भरस्मभू

त्वासमायावीम्लेच्छदेवत्वमागतः ॥ भयभीतास्तुतच्छिष्यादेशंवाहिकमाययुः ॥ २१ ॥ गृहीत्वास्वयुरोर्ध्वस्ममदहीनत्वमागतम् ॥ स्थापितं तैश्चममयेतत्रोषुमदतत्पराः ॥ २२ ॥ मदहीनं पुरजतं तेषां तीर्थसमं स्मृतम् ॥ रात्रौ स देवरूपश्च बहुमायाविशारदः ॥ २३ ॥ पेशाचं देहमास्थाय भोजराजं हि सोऽब्रवीत् ॥ आर्य्यधर्म्मो हितैराजन् सर्वधर्मोत्तमः स्मृतः ॥ २४ ॥ ईशज्ञाया करिष्यामि पेशाचं धर्मदारुणम् ॥ लिङ्गच्छेदी शिखाहीनः इमं शुधारी स दूषकः ॥ २५ ॥ उच्चालापी सर्वभक्षी भविष्यति जनोमम ॥ विना कौलं च पशवस्तेषां भक्ष्यामतेमम ॥ २६ ॥ मुसलैर्नैव संस्कारः कुशैरिव भविष्यति ॥ तस्मान्मुसलवन्तो हि जातयो धर्मदूषकाः ॥ २७ ॥ इति पेशाच धर्मश्च भविष्यति मया कृतः ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ देवः सराजगेहमाययौ ॥ २८ ॥ त्रिवर्णैः स्थापिता वाणी सांस्कृती स्वर्गदायिनी ॥ इदं प्रप्राकृती भाषा स्थापिता तेन धीमता ॥ २९ ॥ पंचाशदब्दकालं तुराज्यं कृत्वा दिवंगतः ॥ स्थापिता तेन मर्यादा सर्वदेवोपमानिनी ॥ ३० ॥ आर्य्यवर्तः पुण्यभूमिर्मध्यविध्यहिमालयोः ॥ आर्य्यवर्णाः स्थितास्तत्र विध्यान्ते वर्णसंकराः ॥ ३१ ॥ नरामुसलवन्तश्च स्थापिताः सिंधुपारजाः ॥ बर्वैरेतुषदेशे च द्रोपेनाना विधे तथा ॥ ३२ ॥ ईशमसीहधर्म्मश्च सुरैराज्ञैव संस्थिताः ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रातिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्याये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये पृती गोध्यायः ॥ ३४ ॥ सूत उवाच ॥ स्वर्गते भोजराजे तु सप्तभूपास्तदन्वयो ॥ जाताश्चालपायुषो मन्दास्त्रिंशताब्दान्तरे मृताः ॥ १ ॥ बहुभूपमतीश्वरि स्तेषां राज्येषु बभूवह ॥ वीरसिंहश्च योभूपः सप्तमः संप्रकीर्तितः ॥ २ ॥ तदन्वये त्रिभूपाश्च द्विंशताब्दान्तरे मृताः ॥ गंगासिंहश्च योभूपो दशमः संप्रकीर्तितः ॥ ३ ॥ कल्पक्षेत्रे च राज्यं स्वकृतवान् धर्मतो नृपः ॥ अन्तर्वैद्याकां न्यकुब्जे जयचंद्रो महापतिः ॥ ४ ॥ इंद्रप्रस्थे नंगपालस्तो मरान्वयसंभवः ॥ अन्ये च बहोभूपा बभूवुर्ग्रामराष्ट्राः ॥ ५ ॥ अग्निवंशस्य विस्तारो बभूव बलवत्तरः ॥ पूर्वोक्तपिलस्थाने वाही कान्ते तु पश्चिमे ॥ ६ ॥ उत्तरे चीनदेशान्ते सेतुबंधे तु दक्षिणे ॥ पटिलश्चाश्च भूपालग्रामपालवत्तराः ॥ ७ ॥ अग्निहोत्रस्य कर्तारो गेब्राह्मणहितैषिणः ॥ बभूवुर्द्रापरसमार्धमकृत्य विशारदाः ॥ ८ ॥ द्वापराख्यसमः कालः सर्वत्र परिवर्तते ॥ गेहे गेहे स्थितं द्रव्यं धर्मश्चैव जने जने ॥ ९ ॥ ग्रामे ग्रामे स्थिता देवो देशे देशे स्थिता मखः ॥ आर्यधर्मकराम्लेच्छा बभूवुः सर्वतो मुखः ॥ १० ॥ इति दृष्ट्वा कलिं वैरोराम्लेच्छया सह भीरुकः ॥ नीला

द्वौप्राप्यमतिमान्हर्षिंशरणमाययौ ॥ ११ ॥ द्वादशाब्दमितेकालेध्यानयोगपरोऽभवत् ॥ ध्यानेनसच्चिदानंदंद्दृष्ट्वाकृष्णंसनतनम् ॥ १२ ॥ तुष्टा
 वमनसातत्राधयासहितंहरिम् ॥ पुराणमजरंनित्यंवृंदावननिवासिनम् ॥ १३ ॥ कलिरुवाचा ॥ साष्टांगंदंडवत्स्वामिन्गृहाणममचेत्पर ॥ पाहिमां
 शरणंप्राप्तंचरणेतैकृपानिधे ॥ १४ ॥ सर्वपापहरस्त्वैसर्वकालकरोहरिः ॥ भवान्यौरःसन्त्ययुगेत्रेतायांरक्तरूपकः ॥ १५ ॥ द्वापरेपीतरूपश्चकृष्ण
 त्वंममदिष्टके ॥ मत्पुत्राश्चस्मृतम्लेच्छाआर्य्यधर्मत्वमागताः ॥ १६ ॥ चतुर्गेहंचमेस्वामिन्द्यूतमद्यंमुवर्णकम् ॥ स्त्रीहास्यंचाग्निवैश्यैश्चक्षत्रै
 श्चविनाशितम् ॥ १७ ॥ त्यक्तेदेहस्त्यक्तकुलस्त्यक्तराष्ट्रोजनार्दन ॥ त्वत्पादांबुजमाधायस्थितोऽहंशरणंत्वयि ॥ १८ ॥ इतिश्रुत्वासम
 ग्वांकृष्णःप्राहविहस्यतम् ॥ भोकलेतवरक्षार्थंजनिष्येहंमहावतीम् ॥ १९ ॥ ममांशोभूमिमासाद्यक्षयिष्यतिमहाबलान् ॥ म्लेच्छवंश
 स्यभूपालान्स्थापयिष्यतिभूतले ॥ २० ॥ इत्युक्त्वाभगवान्साक्षात्तत्रैवान्तरर्धयत् ॥ कलिस्तुम्लेच्छयासार्धपरमानंदमाप्तवान् ॥ २१ ॥
 एतस्मिन्नन्तरेविप्रयथाजातंशृणुष्वतत् ॥ आभीरीवाक्सरेग्रामेव्रतपानामविश्रुता ॥ २२ ॥ नवदुर्गाव्रितंश्रेष्ठंनववर्षचकारह ॥ प्रसन्नाचंडि
 काप्राहवरंवरयशोभने ॥ २३ ॥ साहतांयदिमेमातर्वरोदेयस्त्वयेत्परि ॥ रामकृष्णसमौबालौभवेयाताममान्वये ॥ २४ ॥ तथेत्युक्त्वातुसा
 देवीतत्रैवान्तरधीयत् ॥ वसुमान्नानूनूपतिस्तस्यारूपेणमोहितः ॥ २५ ॥ उद्ब्रह्मधर्मतोभूपःस्वगेहेतामवासयत् ॥ तस्यांजातौनृपात्पुत्रौ
 देशराजस्तुतद्वरः ॥ २६ ॥ आवायवत्सराजश्चशतहस्तिसमोबली ॥ जित्वातामागधान्देशान्राज्यवर्तौवभूवतुः ॥ २७ ॥ इतयत्तःस्मृतो
 म्लेच्छःशूरोवनरसाधिपः ॥ तत्पुत्रोभीमसेनांशोवीरणोभूच्छिवाज्ञया ॥ २८ ॥ तालवृक्षप्रमाणेनचोर्ध्वेगोहृतस्यवै ॥ तालनोनामवि
 ल्यातःशतयत्तेनैकृतः ॥ २९ ॥ ताभ्यान्नृपाभ्यांतद्युद्धमभवच्छोमहर्षणम् ॥ युद्धेनहीनतांप्राप्तस्तालनोबलवत्तरः ॥ ३० ॥ तदामैत्री
 कृताताभ्यांतालनेनसमन्विता ॥ जयचंद्रपरीक्षार्थेत्रयःशूराःसमाययुः ॥ ३० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुह्यखंडपर
 प्यायिकालियुगीयेतिहासमुच्चयेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४४ ॥ सुतउवाच ॥ ॥ इन्द्रप्रस्थेऽनंगपालोनपत्यश्चमहीपतिः ॥ पुत्रार्थं
 कारयामासशैवंयज्ञविधानतः ॥ १ ॥ कन्यकेचतदाजातेऽशिवभागप्रसादतः ॥ चंद्रकांतिश्च्येष्टावैद्वितीयाकोर्तिमालिनी ॥ २ ॥

कान्यकुब्जाधिपयैवंचंद्रकान्तिपिताददत् ॥ देवपालायशुद्धायराहूपालान्वयाय च ॥ ३ ॥ सोमेश्वरायभूपायचपहानिकुलायतु ॥ अजमेरा
धिपयैवतथैवकीर्तिमालिनीम् ॥ ४ ॥ जयशर्माद्रिजकश्चित्समाधिस्थोहिमालये ॥ दृष्ट्वाभूपोत्सवंस्मरंरज्यार्थैस्वमनोऽदधत् ॥ ५ ॥
त्यक्त्वद्देहंशुद्धात्माचंद्रकांत्याःसुतोभवत् ॥ जयचंद्रइतिख्यातोबाहुशालीयतिन्द्रियः ॥ ६ ॥ रत्नभातुश्चसंजज्ञेशूरस्तस्यानुजोबली ॥
सजित्वागौडवंगादीन्मरुदेशान्मदोत्कटान् ॥ ७ ॥ इंद्यांकृत्वागृहंप्राप्यत्राज्ञातत्परोऽभवत् ॥ गंगासिंहस्यभगिनीनाम्नावीरमती
शुभा ॥ ८ ॥ रत्नभानोश्चमहिषीभवूवरवर्णिनी ॥ नकुलंशस्तदाभूमौतस्यांजातः शिवाज्ञया ॥ ९ ॥ लक्षणेनामवलान्वद्गुद्ध
विशारदः ॥ ससप्ताब्दान्तरेप्राप्तेपितुस्तुल्योबभूवह ॥ १० ॥ त्रयश्चकीर्तिमालिन्यांपुत्राजातामदोत्कटाः ॥ धुंधकारश्चप्रथमस्ततः
कृष्णकुमारकः ॥ ११ ॥ पृथिवीराजएवासौततोनुजइतिस्मृतः ॥ द्वादशाब्दवयःप्राप्तेसिंहखेलसुतोऽभवत् ॥ १२ ॥ श्रुत्वाचानंगपालश्च
तस्मैराज्यस्वयंददौ ॥ गत्वाहिमगिरिरम्ययोग्याध्यानपरोभवत् ॥ १३ ॥ मथुरायांधुंधकारोऽजमेरेचततोनुजः ॥ राजावभूवनीतिज्ञ
स्तौसुतोपितुराज्ञया ॥ १४ ॥ प्रद्योतश्चैवविद्योतःक्षत्रियैचंद्रवंशजौ ॥ मंत्रिणौतस्यभूपस्यबलवंतोमदोत्कटौ ॥ १५ ॥ प्रद्योततनयो
जातोनाम्नापरिमलोबली ॥ लक्षसेनाधिपःसौवैतनराज्ञैवसंस्कृतः ॥ १६ ॥ विद्योताद्भीष्मसिंहश्चजसेनाधिपोऽभवत् ॥ स्वर्गतेऽनं
गपालेतुभूमिराजोमहीपतिः ॥ १७ ॥ दृष्ट्वातान्विप्रियान्सर्वान्निजराज्यान्निराकरोत् ॥ प्रद्योताद्याश्चत्वारःस्वशूरैर्द्विशतै
र्गुताः ॥ १८ ॥ कान्यकुब्जपुरंप्राप्यजयचंद्रमवर्णयत् ॥ जयचंद्रमहीपालत्वन्मातृष्वसृजोनृपः ॥ १९ ॥ मातामहस्यते
राज्यंप्राप्तवान्निभयोबली ॥ न्यायेनकथितोऽस्माभिर्द्वैराज्यहितेस्मृतम् ॥ २० ॥ सर्वराज्यंभक्षुश्चुत्वातेननिराकृताः ॥ भवन्ते
क्षरणंप्राप्तायथयोग्यंथाकुरु ॥ २१ ॥ इतिश्रुत्वामहीपालोजयचंद्रजवाचतान् ॥ अश्वसैन्यमदीयेचाधिकारीतेसुतोभवेत् ॥ २२ ॥ नाम्नापरि
मलःशूरस्त्वमन्मन्त्रीभवाधुना ॥ विद्योतश्चतथामंत्राजसैन्येहिष्मकः ॥ २३ ॥ वृत्त्यर्थंचमयावोवैपुरीदतामहावती ॥ महीपतेश्चभूपस्यनगरी
साप्रियंकरी ॥ २४ ॥ इतिश्रुत्वातुतेसर्वेवतथामत्वासुमादिरे ॥ महीपतिस्तुबलवान्दुःवातसंत्यज्यतांपुरीम् ॥ २५ ॥ कृत्वैर्वीयांपुरीम्

न्यातत्रवासमकारयत् ॥ अगमामलनाचैवभिग्न्यौतस्यचोत्तमे ॥ २६ ॥ अगमाभूमिराजयचान्यापरिमलायसा ॥ दत्ताभ्राविधानेनप
रमानंदमापतुः ॥ २७ ॥ विवाहान्तेचभूराजादुर्गमन्यमकारयत् ॥ कृत्वाचनगरेरम्याचतुर्वर्णनिवासिनीम् ॥ २८ ॥ देहलीमुहुतेनदुर्ग
द्वारेसुरोपिता ॥ गतासायोजनान्तैववृद्धिरूपसुकालतः ॥ २९ ॥ विस्मितः सनृपोभूत्वादेहलीनामचाकरोत् ॥ दिहलीग्रामइतिचप्रश्रितो
ऽभून्नृपाज्ञया ॥ ३० ॥ त्रिवर्षतिचभोविप्रजयचंद्रमहर्षितिः ॥ लक्षषोडशसैन्याढ्यस्तत्रपत्रमचोदयत् ॥ ३१ ॥ किमर्थं पृथिवीराजमदायं
मेनदत्तवान् ॥ मातामहस्यवैदायचार्द्धमेचसमर्पय ॥ ३२ ॥ नोचेन्मच्छलकठिनैः क्षयंयास्यतिसैनिकाः ॥ इतिज्ञात्वामहाराजोविश
ल्लशाधिपोबली ॥ ३३ ॥ दूतवैप्रषयामासराजोमदोत्कटः ॥ जयचंद्रमहर्षिपालसावधानंशृणुष्वतत् ॥ ३४ ॥ यदानिराकृताधूतमियाते
चंद्रवंशिनः ॥ ततःप्रभृतिसेनाङ्गविशल्लक्षसमाहृतम् ॥ ३५ ॥ त्वयाषोडशलक्षंचयुद्धसैन्यसमाहृतम् ॥ सर्वैवभारतेभूपादंडयोग्याश्चमेसदा ॥
३६ ॥ भवान्नदंज्योबलवान्करंमेदातुमर्हति ॥ नोचेन्मत्कठिनैर्वीणैःक्षयंयास्यतिसैनिकाः ॥ ३७ ॥ इतिज्ञात्वातयोवोरैवंचासीन्मर्हति
ले ॥ भूमिराजश्चबलवाञ्जयचंद्रभयादितः ॥ ३८ ॥ जयचंद्रश्चबलवान्पृथिवीराजभीरुकः ॥ जयचंद्रश्चायदेशमर्द्धराष्ट्रमकल्पयत्
॥ ३९ ॥ पृथिवीराजएवासौतथाद्धराष्ट्रमानयत् ॥ एवंजातंतयोर्वैरमग्निवंशप्रणाशनम् ॥ ४० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गप
र्वीणचतुर्गुणखंडापरपर्यायिकलियुगियेतिहाससमुच्चयपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ४१ ॥ सूतउवाच ॥ एकदारत्नभानुहिमहीराजेन
पालिताम् ॥ दिश्यामीसवैजित्वातेषांकोशानुपाहरत् ॥ १ ॥ महीराजस्तुतच्छ्रुत्वापरंविस्मयमागतः ॥ रत्नभानोश्चितिलक्षणेवभूवहुः
विस्तरः ॥ २ ॥ तिलकानामविल्यातायातुवीरमतीशुभा ॥ श्रेष्ठाद्वादशराज्ञीनांजननीलक्षणस्यवै ॥ ३ ॥ जयचंद्रस्यभूपस्ययोपित
षोडशाभवन् ॥ तासांनतनयोह्यासीत्पूर्वकर्मोवपाकतः ॥ ४ ॥ गौडभूपस्यदुहितानाम्नादिव्यविभावरी ॥ जयचंद्रस्यमाहिषीतदासीसुरभा
नवी ॥ ५ ॥ रूपयौवनसंस्तुरतिकैलिविशारदा ॥ दृष्ट्वातांसनृपः कामिभुमुजेस्मरपीडितः ॥ ६ ॥ तस्यांजातासुतादेवीनाम्नासंयोगि
नीशुभा ॥ द्वादशाब्देवयःप्राप्तिसावभूववरांगना ॥ ७ ॥ तस्याःस्वयंवरेराजाव्हयद्वूपान्महेशुभान् ॥ भूमिराजस्तुबलवान्छ्रुत्वातद्रूपमुत्

मम् ॥ ८ ॥ विवाहायै मनश्चासीच्चंद्रभट्टमचोदयत् ॥ मित्रप्रवरभो मित्रचंद्रभट्टमप्रिया ॥ ९ ॥ कान्यकुब्जपुरी प्राप्य मन्मूर्तिस्वर्णनेमिताम् ॥ स्था
पयत्वंसभामध्ययदृतांतं तु मे वद ॥ १० ॥ इति श्रुत्वा चंद्रभट्टो भवानीभक्ति तत्परः ॥ गत्वा तत्र भृशुश्रेष्ठयथा प्रोक्तस्तथा करोत् ॥ ११ ॥
स्वयं वरेच भूषाश्चाननदेश्याः समागताः ॥ त्यक्त्वा संयोगिनी तान्वै नृपमूर्तिविमोहिता ॥ १२ ॥ पितरं प्राह कामाक्षी यस्य मूर्तिरियं नृप ॥
भविष्यति समे भर्ता सर्वलक्षणलक्षितः ॥ १३ ॥ जयचंद्रस्तु तच्छ्रुत्वा चंद्रभट्टमुवाच तम् ॥ यदि ते भूतिश्चैव सर्वसैन्यसमन्वितः ॥ १४ ॥
संजयेद्योगिनी मे तां हि मेऽतिप्रियो भवेत् ॥ चंद्रभट्टस्तु तच्छ्रुत्वा तत्तु सर्ववर्णयत् ॥ १५ ॥ पृथिवीराज एवासौ श्रुत्वा सैन्यमचोदयत् ॥
एकलक्षगजास्तस्य सप्तलक्षास्तुरंगमाः ॥ १६ ॥ रथाः पंचसहस्राश्च नुवर्णयत् ॥ लक्षाः पदातयोज्ञेया द्वादशैव महाबलाः ॥ १७ ॥
राजानि त्रिंशदान्येव महाराज पदानुगाः ॥ सार्द्धं द्वाभ्यां च वंधुभ्यां कान्यकुब्जे नृपोऽग्रपत् ॥ १८ ॥ धुंधुकारश्च तद्गुर्गजानिकिपतिस्सदा ॥
हया नीकपतिः कृष्णकुमारो बलवत्तरः ॥ १९ ॥ पदातीनां नृपतयः पतयस्तत्र चाभवत् ॥ महत्कोलहलं जातं स्थलीं शून्यामकारयत् ॥ २० ॥
विंशत्कोशप्रमाणेन स्थितं तस्य महाबलम् ॥ जयचंद्रस्तु संज्ञाय महाराजस्य चागमम् ॥ २१ ॥ स्वसैन्यं कल्पयामास लक्षघोडशसं मितम् ॥
एकलक्षगजास्तस्य सप्तलक्षाः पदातयः ॥ २२ ॥ वाजिनश्चाष्टलक्षाश्च सर्वयुद्धविशारदाः ॥ द्विशतान्येव राजानः प्राप्तास्तत्र समागमे ॥ २३ ॥
आगस्कृतं महाराजं मन्वाते शुक्लवंशिनः ॥ युद्धार्थिनः स्थितास्तत्र पुरमागस्कृतं ह्यभूत् ॥ २४ ॥ ईश नद्याः परे कूले तद्दोलस्थः पितः तदा ॥
नानावाद्यानि रम्याणि तत्र च कुर्महारवम् ॥ २५ ॥ रत्नभानुर्गजानि कैरूपाणि किं हिलक्षणः ॥ ताभ्यां सेनापतिभ्यां तौ संयुतौ बलवतरौ ॥ २६ ॥
प्रद्योतश्चैव विद्योतोरत्नभानुरक्षतुः ॥ भीष्मः परिमलश्चैव लक्षणं चंद्रवंशजः ॥ २७ ॥ भूपाः पदाति सैन्यसंस्थिता मद्विह्वलाः ॥
तयोश्चासीन्महद्युद्धं दारुणं सैन्यसंक्षयम् ॥ २८ ॥ हयाहयैर्मृता जाता गजाश्चैव गजैस्तथा ॥ पदातयः पदातिश्च मृताश्चान्ये क्रमाद्रेणे ॥ २९ ॥
भूपैश्च रक्षिताः सर्वे निर्भयारणमाययुः ॥ यावत्सूर्यः स्थितो व्याप्तिता वद्युद्धमवर्तत ॥ ३० ॥ एवं पंचदिनं जातं युद्धं वीरजनक्षयम् ॥
गजादशसहस्राणि हयालक्षैस्तु संक्षिताः ॥ ३१ ॥ पंचलक्षं महर्भर्तुं हेतास्तत्र पदातयः ॥ राजानो द्वे शते तत्र तथा त्रिंशतं तथा ॥ ३२ ॥

कान्यकुब्जाधिपस्यैवगजानवसहस्रकाः ॥ सहस्रैकंरथाज्ञेयास्त्रिलक्षंचपदातयः ॥ ३३ ॥ एकलक्षंहयास्तत्रमृताःस्वर्गपुरंययुः ॥
 षष्ठ्यहसमनुप्राप्तपृथिवीराजएवसः ॥ ३४ ॥ दुःखितोमनसादेवरुद्रंतुष्टावभक्तिमान् ॥ संतुष्टस्तुमहादेवोमोहयामासतद्बलम् ॥ ३५ ॥
 प्रसन्नस्तुमहीराजोगतःसंयोगिनीप्रति ॥ दृष्ट्वातत्सुंदरंरूपंमुमोहवसुधाधिपः ॥ ३६ ॥ संयोगिनीनृपंदृष्ट्वामृच्छिताचभवत्क्षणात् ॥
 एतस्मिन्नंतरेराजातद्देलामानयद्बलात् ॥ ३७ ॥ जगामदेहलंभूपःसर्वसैन्यसमान्वितः ॥ योजनान्तर्गतेतस्मिन्वोधितास्तेमदोद्भटाः ॥ ३८ ॥
 दृष्ट्वा नैवतद्दोलाप्रजमुवैगवत्तराः ॥ श्रुत्वाकोलाहलंतेषामहीराजो नृपोत्तमः ॥ ३९ ॥ अद्रैसैन्यचंसंस्थाप्यस्वयगेहमुपागमत् ॥
 उभौतद्भ्रातरौवीरौचाद्रैसैन्यसमान्वितौ ॥ ४० ॥ सूकरक्षेत्रमासाद्ययुद्धायसमुपस्थितौ ॥ एतस्मिन्नंतरेसर्वैप्रद्योतादिमहाबलाः ॥ ४१ ॥
 स्वसैन्यैःसहसंप्राप्यमहद्युद्धमकारयन् ॥ हयाहयैश्चंसंजमुर्गजाअथगजैःसह ॥ ४२ ॥ संकुलश्चमहानासिदारुणोलोमहर्षणः ॥
 दिनान्तेसंक्षयंजातंतयोश्चैवमहद्बलम् ॥ ४३ ॥ भयभीताःपरतत्रज्ञात्वात्राज्ञांमोघताम् ॥ प्रदुदुर्भयाद्भ्रातरौहतशेषास्तुदेहलीम् ॥ ४४ ॥
 प्रद्योताद्याश्चतेवीरादेहलीप्रतिसंययुः ॥ पुनस्तयोर्महद्युद्धंभ्रमवलोमहर्षणम् ॥ ४५ ॥ धुंधुकारश्चप्रद्योतंद्वादिवारैरताडयत् ॥
 त्रिभिश्चविपनिर्द्धूतैर्मूर्छितःसममारच ॥ ४६ ॥ भ्रातरंनिहतंदृष्ट्वाविद्योतश्चमहाबलः ॥ आजगामगजारूढोधुंधुकारमताडयत् ॥ ४७ ॥
 त्रिभिश्चतोमरैःसोऽपिमूर्छितोभूमिमागमत् ॥ मूर्छितंभ्रातरंदृष्ट्वाधुंधुकारंमहाबलम् ॥ ४८ ॥ तदाकृष्णकुमारोऽसौगजस्यस्त्वरितोययौ ॥
 रुषाविष्टश्चतंवीरंभल्लेनवमताडयत् ॥ ४९ ॥ भल्लेनतेनसंभिन्नोमृतःस्वर्गपुरंययौ ॥ विद्योतेनिहतेतस्मिन्सर्वसैन्यचमूपतौ ॥ ५० ॥
 रत्नभानुर्महावीरोऽयुध्यत्तेनसमान्वितः ॥ एतस्मिन्नंतरेराजासहस्रगजसंयुतः ॥ ५१ ॥ लक्ष्मणसहितताभ्यांकुद्रंतंसमयुध्यत ॥ शिवदत्त
 वरोराजाभीष्मपरिमलंरुषा ॥ ५२ ॥ रुद्रास्त्रैर्मोहयामासलक्षणंबलवत्तरम् ॥ मूर्छितांस्तान्समालोकयत्नभानुःशौरिर्नैजैः ॥ ५३ ॥ धुंधुकारंमहीरा
 जवैष्णवैःसममोहयन् ॥ कृष्णकोरत्नभानुश्चयुधातेपरस्परम् ॥ ५४ ॥ उभौसमबलौवीरौगजपृष्ठस्थितौरणे ॥ अन्योन्यनिहतौनागौखड्गह
 स्तौमहीतले ॥ ५५ ॥ युयुधातेबहून्मार्गान्कृतवंतौसुदुर्जयौ ॥ प्रहरान्तरंगंकृत्वामरणायोपजगमतुः ॥ ५६ ॥ हतेतस्मिन्महर्षीर्यैका

न्यकुञ्जाभयातुराः ॥ मूर्छितांस्त्रिन्विंशमादायंपचलक्षवलैर्युताः ॥ ५७ ॥ रणंत्यक्त्वागृहंजमुनृपशोकपरायणाः ॥ रत्नभानौचनिहतेहतो
 त्साहाश्रुभूमिपाः ॥ ५८ ॥ स्वस्वंनिवेशनंजमुर्महाराजभयातुराः ॥ देवानाराधयामासुथेष्टतेगृहगृहे ॥ ५९ ॥ महाराजस्तुवलवा
 न्समलक्षवलान्वितः ॥ धुंधुकारेणसाहितोबंधुकृत्याध्वंमाचरत् ॥ ६० ॥ तथाभीष्मःपरिमलोलक्षणःपितरस्वकम् ॥ गंगाकूलेसमागम्यचो
 ध्वदैहिकमाचरत् ॥ ६१ ॥ भूमिराजस्यविजयोजयचंद्रयशोरेण ॥ प्रसिद्धमभवद्रूमौगेहेगेहेजनेने ॥ ६२ ॥ जयचंद्रःकान्यकुब्जेदेहली
 पृथिवीपतिः ॥ उत्सर्वकारयित्वातुपरमानन्दमाययौ ॥ ६३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपर्वण्येकलि
 युगीयेतिहाससमुच्चयेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ भीष्मःसिंहास्थितेगंगाकूलेशक्रप्रपूजकः ॥ शक्रंमूर्यमयंज्ञात्वा
 तपसासमतोषयत् ॥ १ ॥ मासातिभगवानिन्द्रोज्ञात्वातद्रक्तितुत्तमाम् ॥ वरंवरयचप्राहश्रुत्वाशूरोब्रवीदिदम् ॥ २ ॥ देहिमे
 वडवांदिव्यांग्यदितुष्टोभवान्प्रभुः ॥ इतिश्रुत्वातदातस्मैवडवाहरिणिशुभाम् ॥ ३ ॥ ददौसभगवानिन्द्रस्तत्रैवान्तर्धीयत ॥
 तस्मिन्कालेपरिमलःपितृशोकपरायणः ॥ ४ ॥ पार्थिवैःपूजयामासमहादेवमुमापतिम् ॥ परीक्षार्थोऽशिवःसाक्षात्संपरोगेणतंत्रस
 न् ॥ ५ ॥ व्यर्ततिपंचमेमासेनृपःशक्तिर्विजितः ॥ नतन्याजमहापूजांमहाक्लेशसमन्वितः ॥ ६ ॥ मरणायययौकाशी
 स्वपत्न्यासाहितोनृपः ॥ उवासवटमूलोतिरात्रौरोगप्रपीडितः ॥ ७ ॥ एतस्मिन्नन्तरेकश्चित्पन्नगोमूलसंस्थितः ॥ शब्दंचका
 रमधुरंश्रुत्वारुद्रहिराययौ ॥ ८ ॥ रुद्रार्हिपन्नगःप्राहभवाभिदिद्यमन्दधीः ॥ शिवभक्तंनृपमिमंपीडयेत्प्रत्यहंखलः ॥ ९ ॥ मुखो
 ऽयंभूपतिःसाक्षादारनलंपिबन्नाहि ॥ इतिश्रुत्वासरुद्राहिराहरेपन्नगाधम ॥ १० ॥ राज्ञोदेहेपरहर्षप्रत्यहंप्रातवानहम् ॥ स्वगेहेदुःखितस्त्या
 व्यःकथंन्यक्तोमयाशठ ॥ ११ ॥ मुखोत्रभूपतियौवैतलोष्णतेनदत्तवान् ॥ इत्युक्तवान्तर्गतोदेहश्रुत्वासामलनासती ॥ १२ ॥ चकारप
 न्नगोक्तंतद्वरोगोनुपोऽभवत् ॥ तैलोष्णैर्विलमापूर्यचखानचसतीस्वयम् ॥ १३ ॥ ततोजातस्वयंलिंगमंगुष्ठाभंसनातनम् ॥ ज्योतीरु
 पंचिदानंदंसर्वलक्ष्मसमन्वितम् ॥ १४ ॥ निशीथेतमउद्धृतुदिक्षुसूर्यत्वमागतम् ॥ दृष्ट्वासविस्मितोराजापूजयामासशंकरम् ॥ १५ ॥

महिम्नस्तवपाठैश्चतुष्टावागिरिजापतिम् ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्ब्रूहितमब्रवीत् ॥ १६ ॥ श्रुत्वाहनृपतिर्देव्यदितुष्टोमहेश्वर ॥ श्रोपतिर्मे
गुहंप्राप्यवसेन्माप्रियकारकः ॥ १७ ॥ तथेत्युक्त्वामहादेवोल्लिङ्गलङ्कारपत्न्यमागतः ॥ प्रत्यहंभारमेकंचमुष्णंमुषुवेतनोः ॥ १८ ॥ तदा
मलस्तुसंतुष्टःप्राप्तोमेहमहावतीम् ॥ भीष्मसिंहेनसहितःपरमानंदमाययौ ॥ १९ ॥ ततःप्रभृतिवर्षीतेजयचंद्रपुरींययौ ॥ दृष्ट्वापरिमलं
राजाकृतकृत्यत्वमागतः ॥ २० ॥ दिष्ट्यत्संक्षितोरोगोदिष्ट्यातेदृशितंमुखम् ॥ भवान्निजपुरींप्राप्यमुखीभवतुमाचिरम् ॥ २१ ॥
यदामेविघ्नमाभूयात्तदात्वंमांसमाचर ॥ इतिश्रुत्वापरिमलोक्तस्वास्थानमवाप्तयत् ॥ २२ ॥ तदातुल्यशर्णोवशिर्भगवन्तमुषापतिम् ॥
जगन्नाथमुपागम्यसमभ्यर्च्यपरोऽभवत् ॥ २३ ॥ पक्षमात्रांतरेविष्णुर्जगन्नाथउवापतिः ॥ वरंब्रूहिदिवचश्चेतिलक्षणंमहर्षतः ॥ २४ ॥
इत्युक्तःसंतुतं देवंत्वोवाचविनम्रधीः ॥ देहिमेवाहनं दिव्यं सर्वं शत्रुविनाशनम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा जगन्नाथः शक्तिमैरावताद्भुजतै
समुत्पाद्य ददौ तस्मै दिव्यामैरावतीं मुदा ॥ २६ ॥ आरुह्यैरावतीं राजालक्षणैर्गोहमाययौ ॥ सर्वपरिमलोरंजजगामचमहावतीम् ॥ २७ ॥
एतस्मिन्नंतरे वीरास्तालनाद्यामदोत्कटाः ॥ महावतीं पुरीं प्राप्य ददृशुस्तं महीपतिम् ॥ २८ ॥ तेन सार्द्धं च महतीं प्रीतिं कृत्वा न्यवासयन् ॥
मासान्ते च पुनस्तैर्वीराजानो विनयान्विताः ॥ २९ ॥ ऊचुस्तं शृगुभूपालयंगच्छामहेपुरीः ॥ तदाराजापितान्प्राहसार्द्धं क्षितिपती
नथ ॥ दत्त्वाधिकारं पुत्रेभ्यस्तदायास्यामिवोऽन्तिकम् ॥ ३० ॥ तथेत्युक्त्वा तु ते राज्ञास्वर्गं हंपुनराययुः ॥ सातुजो देशराजस्तु
द्विजेभ्यः स्वपुरंदरौ ॥ ३१ ॥ पुत्रेभ्यस्तालनो वीरो ददौ वनरसंपुरम् ॥ अलिको ह्यामतिः कालः पत्रः पुष्पोदरीवरी ॥ ३२ ॥
करीनरी सुललितस्तेषां नामानि वै क्रमात् ॥ द्वौ द्वौ पुत्रौ स्मृतौ ते पापितुस्तुल्य पराक्रमौ ॥ ३३ ॥ सर्वपुत्राज्ञायां रस्तालनो राक्षसप्रियः ॥
यातुधानमयं देवं तुष्टाव म्लेच्छपूजनैः ॥ ३४ ॥ तथावसुमतः पुत्रौ भूपती देशवत्सजौ ॥ शक्रं मूर्त्यं समाराध्य कृतकृत्यौ बभूवतुः ॥ ३५ ॥
सिंहिनीनाम वडवां यातुदत्ताभयानकाम् ॥ आरुह्य बलाञ्छूरो गमनाय मनोदधौ ॥ ३६ ॥ पंचशब्दं महानागमिन्द्रदत्तं मनोरमम् ॥ देश
राजस्तमारुह्य गमनाय मनोदधे ॥ ३७ ॥ हयंपरीकं नाम सूर्यदत्तं नरस्वरम् ॥ वत्सराजस्तमारुह्य गमनाय मनोदधे ॥ ३८ ॥ त्रयः शूराः स

मागम्यनगरंतिमहावतीम् ॥ ऊषुस्तत्रमहात्मानोबहुमानेनसङ्कृताः ॥ ३९ ॥ सेनाषष्टिसहस्रतत्तेषांस्वामिसतालनः ॥ मन्त्रिणैश्चरितौच
 नृपतेश्चंद्रवंशिनः ॥ ४० ॥ तैर्वीरक्षितोराजकृतकृत्यत्वमागतः ॥ ४१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपरायणैकालियु
 गीयेतिहाससमुच्चयसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सुतउवाच ॥ ॥ जम्बुकोनामभूपालोमहाराजोभयातुरः ॥ कालियेनयुतःप्राप्तो
 नर्मदायास्तटेऽनुभे ॥ १ ॥ पार्थिवैःपूजयामासदेवदेवंपिनाकिनम् ॥ षण्मासान्तेमहादेवोजम्बुकंमहामुपपत्तिम् ॥ २ ॥ वरंवरयतेऽर्भुषं
 आहकृतांजलिः ॥ अजितत्वंनृपैःसर्वैर्दोहिमेकरुणानिधे ॥ ३ ॥ तथेत्युक्त्वामहादेवस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ कालियस्तत्सुतोऽलब्धविरोमाहे
 श्वरंवरम् ॥ ४ ॥ मोहनं सर्वमन्यानां पितुरंतिकमाययौ ॥ पितरं प्राह न त्मा देवा ज्ञाता तामत्प्रियम् ॥ ५ ॥ गमिष्यामि बलैः सार्द्धं गंगं शुद्ध
 जलं शुभम् ॥ तथेत्युक्त्वा पिता तस्मै ययौ तु स्वं निवेशनम् ॥ ६ ॥ भगिनीं प्राह बलवान्विजयैषिणि शोभने ॥ किमिच्छसि शुभं वस्तु तदा
 ज्ञां देहि माचिरम् ॥ ७ ॥ साहस्रैर्वेयकंहारं मणिमुक्ताविभूषितम् ॥ मत्प्रियं देहि मे वीर तथेत्युक्त्वा ययौ गृहात् ॥ ८ ॥ कालियो लक्ष्मणैः
 संयुतस्त्वरितोऽगमत् ॥ प्राप्य गंगां सागरां कृत्वा स्नानं विधानतः ॥ ९ ॥ दत्त्वा दानानि विप्रभ्यो जयचंद्रपुरीं ययौ ॥ निर्धनः समभूद्वाजा बाहु
 शाली महाबलः ॥ १० ॥ कान्यकुब्जे महाहारो न प्राप्तो बहुमूल्यकः ॥ तदोर्वीयाधिपेनैव महोशनप्रबोधितः ॥ ११ ॥ ययौ महावर्तैरभ्यांशि
 वदत्तवरो बली ॥ रुरोधनगरीं सर्वाश्रुत्वा राजा भयातुरः ॥ १२ ॥ रुद्रकपर्दिनं शंभुं शरण्यशरण्ययौ ॥ शिवाज्ञयानृपोधीमान्वलैः षष्टिसहस्र
 कैः ॥ १३ ॥ सार्द्धपुराद्वहियां तन्निभिः शूरैः सुरक्षितः ॥ तस्य नागाः सहस्रं च देशराजश्च तत्पतिः ॥ १४ ॥ हयाः षोडशसहस्रावन्तराज
 स्तुततपतिः ॥ शेषाः पदातयस्तस्य तालनेनैव रक्षिताः ॥ १५ ॥ अभवत्सुलुंढं तेषां वीरवक्ष्यम् ॥ अहोरात्रमणेन महद्वोरमवर्तत ॥
 ॥ १६ ॥ तेहन्वाशात्रवीरानां च कुर्जय वानुहुः ॥ भयार्तानां मर्दयाश्च माहिष्मतिनिवासिनः ॥ १७ ॥ दुद्रुधुः सर्वतो विप्रहृष्टा तं कालियो नृपः ॥
 आश्वास्य प्रययौ युद्धमद्धै सैन्यसमन्वितः ॥ १८ ॥ हृदि कृत्वा महदेवं मोहनं बाणमादधत् ॥ सिद्धमंत्रप्रभावेन मोहिस्तास्ते यभूविरे ॥ १९ ॥ शे
 षास्ते शत्रवः सर्वैरिषु वा तापसं ययुः ॥ अलसांस्तान्कपालेषु जघ्नुस्ते भयवर्जिताः ॥ २० ॥ भीष्मसिंहस्तथा दृष्ट्वा बोधयामास सैनिकान् ॥ सूर्य

दत्तेनवाणेनसंज्ञाख्यानेनतत्रैव ॥२१॥ भैरवाख्येनभल्लेनशत्रुदेहमताडयत् ॥ मूर्च्छितःसोऽपतद्गिरोगजपृष्ठेशरार्दितः ॥ २२ ॥ तदामाहि
 ष्मत्तसिनानिर्ययौसादिशोदश ॥ मुहूर्तकश्मलंप्राप्यपुनरुत्थायकालियः ॥२३॥ भल्लेनतच्छिरःकायादपाहरतभूमिपः॥ हतेतस्मिन्महवी
 र्येतालनाद्यामहाबलाः ॥२४॥ कालियेतेपराजित्यतंशत्रुप्रत्यषेधयन् ॥ महत्कष्टान्वितोभूध्यात्त्वामनसिशंकरम् ॥ २५ ॥ मोहायित्वारि
 पून्सर्वान्सययौस्वीनिवेशनम् ॥ अर्द्धसैन्येनसहिताहतशेषास्त्रयस्तथा ॥ २६ ॥ तदापरिमलोरजादृष्ट्वाशत्रुपराजयम् ॥ परिष्वज्यमहावीरा
 न्स्वगेहंपुनराययौ ॥ २७ ॥ जयचंद्रस्तुतच्छ्रुत्वापरिविस्मयमागतः ॥ तालनंचसमाहूयसेनाधीशमकारयत् ॥ २८ ॥ भीष्मसिंहगतेलो
 केपंचमासान्तेरेनृपे ॥ तत्पत्नीजनयामासपुत्रत्नंशुभाननम् ॥ २९ ॥ सातुगुर्जरभूपस्यतनयाख्यामदालसा ॥ दिव्यपुत्रंसमालोक्यमुमुदे
 सगणाभृशम् ॥३०॥ श्रुत्वातज्जन्मनृपतिर्विततारधनंबहु ॥ आहूयगणकान्प्राज्ञाञ्जातकर्मह्यकारयत् ॥३१॥ सहदेवांशएवासैभुविजातःशि
 वाज्ञया॥देवसिंहःकृतोनामगणकैःशास्त्रचित्तैः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थोऽखण्डापरपर्यायेकालियुगीयेतेहास
 समुच्चयेऽष्टमोऽध्यायः॥८॥ध्या॥सूतउवाच॥कालियंतौपराजिन्यभ्रातरौनृपसेवकौ॥गतौगोपालकेरुष्ट्रभूपतिर्दलवाहनः॥१॥सहस्रचंडिकाहोमे
 नानाभूपसमागमे॥गृहीतौमहिषौताभ्यांभूपैरन्यैश्चदुर्जयौ॥२॥पूर्वहिनुपकन्याभ्यांप्रत्यहबंधनंगतौ॥तौसंपूज्यविधानेनददौताभ्यांचकन्यके
 ॥३॥देवकीदिशराजायब्राह्मोतस्यानुजायवै ॥ ददौदुर्गाज्ञियाराजारूपयौवनशालिनीम् ॥ ४ ॥ लक्षवृत्तितथावेद्यंगितनृत्यविशारदम् ॥
 कन्ययोश्चसखीरम्यमिवमहारागिणीम् ॥ ५ ॥ शतंगजान्स्थानंचहयांश्चैवसहस्रकान् ॥ चत्वारिंशच्चशिबिकाःप्रददौदलवाहनः ॥ ६ ॥
 बहुद्रव्ययुतांकन्यांदासदासीसमन्विताम् ॥ उद्गाह्यवेदविधिनाप्राप्तुश्चमहावतीम् ॥ ७ ॥ मलनातंवधूंदृष्ट्वातस्यैत्रैवेयकंददौ ॥ ब्रह्मैषो
 ऽशभृगारंतथाद्वादशभूषणम् ॥ ८ ॥ राजाचपरमानंददिशराजायशूरेण ॥ ददौदशपुरंरम्यंनानाजननिषेवितम् ॥ ९ ॥ ऊषस्तुत्रतौ
 वीरौराजमान्यौमहाबलौ ॥ एतस्मिन्नन्तरेजातोदेवसिंहोहराज्ञया ॥ १० ॥ जातेतस्मिन्कुमारेतुदेवकीगर्भमादधौ ॥ दासभूतापतैर्देवीसुषु
 वेपुत्रमूर्जितम् ॥ ११ ॥ गौरांगकमलाक्षचदीप्यमानंस्वतेजसा ॥ तदानंदमयोदेवःशकःसुरगणैःसह ॥ १२ ॥ शंखशब्दंचकारोच्चैर्जयश

बंदपुनः ॥ दिशःप्रफुल्लिताश्वासन्यहाःसर्वतथादि वि ॥ १३ ॥ आयातावहोविप्रोवेदशस्त्रपरायणाः ॥ चक्रुस्ते जातकर्मस्य नानाकर्मत
 थाविधम् ॥ १४ ॥ रामांशंतेशिशुं ज्ञात्वा प्रसन्नवदनं शुभम् ॥ भाद्रकृष्णतिथौषष्ठ्यांचंद्रवारैरुणोदये ॥ १५ ॥ जनितंकृतिकाभेचपितृव
 शयशस्करम् ॥ आह्लादनाम्ना भवत्प्रश्रितश्चमहीतले ॥ १६ ॥ मासान्तेचसुतेजतेब्राह्मिपुत्रमजीजनत् ॥ धर्मजांशं तथागौरं महाबाहुं सुवक्ष
 सम् ॥ १७ ॥ तदाचब्राह्मणः सर्वदृष्ट्वा बालं शुभाननम् ॥ प्रसन्नवदनं चारुं पद्मचिह्नपदस्थितम् ॥ १८ ॥ तैर्द्विजैश्चकृतोनाम्ना बलस्वामिर्म
 हाबलः ॥ वर्षान्तेवत्सजेजातेमूलगंडान्तसंभवः ॥ १९ ॥ चासुंदोदेवकिमुतो निजवंशभयंकरः ॥ जनितारंतस्त्याज्यइत्थुचुर्द्विजसत्तमाः ॥
 नतत्याजसुतराजबालत्वेऽपि दयापरः ॥ २० ॥ त्रिवर्षीतेगतेतस्मिन्बलखानैसुतेशुभे ॥ शूद्रांजातः शिखंडचंशोरूपणोनामविश्रुतः ॥
 ॥ २१ ॥ वत्सराजोययौ देशे गुजरेचमदालसाम् ॥ समुतांचसमादायदिनेतस्मिन्समागतः ॥ २२ ॥ प्रातेतस्मिन्वत्सराजेजम्बुकः स्वबैलवृत्तः ॥
 समलक्षैश्चसंप्राप्तोबाहुशालीयतैर्द्वियः ॥ २३ ॥ रुरोधनगरीं सर्वाज्ञः परिमलस्य वै ॥ त्रिलक्षैश्चमहावत्यैः सार्द्धतौजमतुः पुरात् ॥ २४ ॥
 माहिष्यत्यैः समलक्षैः सार्द्धयुद्धमभून्महत् ॥ त्रिरात्रंदारुणं वारैर्यमराष्ट्रविवर्द्धनम् ॥ २५ ॥ शिवस्य वरदानेन प्रात्रोजीतः पराज
 यः ॥ बद्धतौजम्बुकौ राजलुंठयित्वा महवतीम् ॥ २६ ॥ वेष्ट्यां लक्षारतितस्य तंहतं गजं तथा ॥ त्रैवेयंकं तथाहारं मणिरत्नविभूषि
 तम् ॥ २७ ॥ गृहीत्वा नगरीं सर्वाभस्मयित्वा ग्रहयौ ॥ येगुप्ताभूतलेशूरास्ते शेषाश्चतदाभवन् ॥ २८ ॥ दुर्गेषु ग्रानिरत्नानि ता
 नि प्राप्य मुदायौ ॥ लुठितेन गरेतस्मिन्देवकीर्णभुत्तमम् ॥ २९ ॥ कृष्णांशं सप्तमास्यहिचादधैवताप्रिया ॥ ज्ञात्वाकुलधामं पुत्रंचासुंद
 देवकीसती ॥ ३० ॥ कल्पक्षेत्रं समागम्य कार्लिदौ तमरोपयत् ॥ योजनान्ते गते तस्मिन्महाराजपुरोहितः ॥ ३१ ॥ सामन्तोनाम तं गृह्यशुरा
 लयमाययौ ॥ जातस्तुदशमासान्ते रात्रौ वारोतमोवृते ॥ ३२ ॥ भाद्रकृष्णाष्टमीसौम्ये ब्राह्मनक्षत्रसंयुते ॥ प्रादुरासीजगन्नाथो देवक्यांचमहो
 त्तमः ॥ ३३ ॥ इयामांगः सचपद्माक्षदं नीलमणिद्युतिः ॥ विमानानां सहस्राणां प्रकाशः समजायत ॥ ३४ ॥ विस्मिताजननितत्रदृष्ट्वा
 बालं तमद्भुतम् ॥ नगरेचमहाश्चर्यं जातं सर्वे समाययुः ॥ ३५ ॥ उदयः किमहोजतो दिवानां मूर्त्यरूपकः ॥ इत्याश्चर्ययुजतिषां वायुवाचाशरी

रिणी ॥ ३६ ॥ कृष्णांशोभूतलेजातःसर्वानन्दप्रदायकः ॥ सनामोदयसिंहोहिसर्वशत्रुप्रकाशहा ॥ ३७ ॥ इत्याकाशवचःश्रुत्वातेपरहर्षमाययुः ॥
 यस्मिन्कलेसुतोजातस्तदाचमलनासती ॥ ३८ ॥ इयामांगसुंदरंवालंसर्वलक्षणलभितम् ॥ सुषुपेरमोदारंफालगुनांशंशिवाज्ञया ॥
 ॥ ३९ ॥ तदातुनगरीसर्वहर्षभूतावभूवह ॥ षष्ठाहनिमुतेजातेब्रह्मानन्दगुणाकरे ॥ ४० ॥ ब्रह्मीतुसुषुपेनुप्रार्पतंशंमहाबलम् ॥
 इयामांगं कमलाक्षं च दृढस्कंधं महाभुजम् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणाश्च तदागत्य जातकर्मद्वयकारयन् ॥ सुखस्वनिर्दिजैर्नामिाकृतस्तुगणकोत्तमैः ॥ ४२ ॥
 क्रमेण वृद्धितावालाः सर्वलोकशिर्वकराः ॥ तेषां कालीमहच्छ्रेष्ठापितृमातृप्रियं करी ॥ ४३ ॥ तृतीयाब्दे वयः प्राप्ते कृष्णांशिवलवत्तरे ॥ शक्रस्त
 दग्नाकांक्षिहयारूढो जगाम ह ॥ ४४ ॥ क्रीडन्सचंदनरण्ये कृष्णांशोभ्रातृभिः सह ॥ नभस्यं पुरुषं दृष्ट्वा सहस्राक्षं महासवै ॥ ४५ ॥ अधिनीहरि
 णो दिव्या उच्चैः श्रवसमन्तिके ॥ गत्वा गर्भमुपादाय स्वगंहं पुनराययौ ॥ ४६ ॥ वर्षान्तरे च सुषुपे क्रमेण तं तनयं शुभम् ॥ पंचाब्दे च समायाते
 विद्याध्ययनमास्थिताः ॥ ४७ ॥ ब्राह्मणांशिवशर्मणं सर्वविद्याविशारदम् ॥ स्वभक्त्या सेवन् कृत्वा ते च कुर्वन् इपाठि काम् ॥ ४८ ॥
 अष्टाब्दे चैव कृष्णांशोनामपन्नादिकां क्रियाम् ॥ लिखतां बालकानां च कृष्णांशः श्रेष्ठतामगात् ॥ ४९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिमर्गे
 पर्वणि चतुर्थे गण्डापरपार्ये कालियुगीयेतिहाससमुच्चये कृष्णांशावतारो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ६३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥
 नवमाब्दे वयः प्राप्ते कृष्णांशो बलवत्तरः ॥ पठित्वा न्वीक्षिकीं विद्यां चतुःषष्टिकलास्तथा ॥ १ ॥ धर्मशान्तिं चैवापसर्वं श्रेष्ठैव भूवह ॥
 तस्मिन्कले भृशु श्रेष्ठमहीराजो नृपो तमः ॥ २ ॥ करार्थे प्रेषयामास स्वसैन्यं च महावतीम् ॥ तैर्वैलंशं महाशूराः सर्वशस्त्रास्त्रधारिणः ॥ ३ ॥
 ऊचुः परिमलभूपं शृणु चंद्रकुले द्रव ॥ सर्वैव भारते वर्षे यैराजानो महाबलाः ॥ ४ ॥ षडंशं क्रमादायारुमद्राजाय ददन्ति वै
 भवान् करोहितस्यैव योग्यो भवति सांप्रतम् ॥ ५ ॥ अद्य प्रभृति चेद्राज्ञे तस्मै दद्यात्करं न हि ॥ महीराजस्य रौद्रास्त्रैः क्षयं यास्यति सैनिकैः ॥ ६ ॥
 ये भूपाजय चंद्रस्य पक्षगास्तैर्हितद्रयात् ॥ ददन्ति भूमिराजाय दंडं तन्मानसकृताः ॥ ७ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिस्तस्मै राज्ञे महात्मने ॥
 करं षडंशमादाय ददौ प्रीतिसमन्वितः ॥ ८ ॥ दशलक्षमितं द्रव्यं गृहीत्वा ते समाययुः ॥ महीराजः प्रसन्नात्मा पूर्वैरमपाहरत् ॥ ९ ॥

तदा तलक्षशूराश्चकान्यकुञ्जमुपाययुः ॥ जयचंद्रं नुनत्तोच्चुः शृणु लक्षणकोविदः ॥ १० ॥ पृथ्वीराजो महाराजो दंडं त्वत्तः समिच्छति ॥
 इत्युक्तं तैर्वैष्णवास्त्रिलिखणस्तानुवाच ह ॥ ११ ॥ मदेशे मंडलीकाश्च बहवः संति सांप्रतम् ॥ भूमिराजो मंडलिको माथिजीविति मा भवेत् ॥
 ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा वैष्णवास्त्रिलिखणस्तानुवाच ॥ तदस्त्रज्वालतः सर्वे भयभीताः प्रदुदुबुः ॥ १३ ॥ महाराजस्तु तच्छ्रुत्वा महद्भय
 मुपागमत् ॥ दशाब्दे च वयः प्राप्ते कृष्णांशो मल्लकोविदे ॥ १४ ॥ नानामल्लाः समाजमस्तु ते न राज्ञैव सत्कृताः ॥ तेषां मध्ये सकृद्गणेशो
 बाहुशाली भूवह ॥ १५ ॥ उर्वीर्पाधिपतेः पुत्रः षोडशाब्दवयो बली ॥ अतमल्लैश्च सहितः कदाचित्स समागतः ॥ १६ ॥ पितृष्वसृ
 पतिं भूपं न त्वानाम्नाऽभयो बली ॥ उवाच शृणु भूपाल कृष्णोऽयं मदमत्तरः ॥ १७ ॥ तेन सार्द्धं भवेन्मल्लयुद्धं मम नृपोत्तम ॥ इति वज्र
 समं वाक्यं श्रुत्वा राजा भयातुरः ॥ १८ ॥ उवाच शालकं प्रेम्णा भवान्युद्धविशारदः ॥ अष्टाब्दोऽयं सुतः स्त्रिधो मम प्राणसमो भुवि ॥ १९ ॥
 क्व भवान्वज्रसदृशः कसुतोऽयं सुकोमलः ॥ अन्यैर्मल्लैर्मदीयैश्च सार्द्धं योग्यो भवान् ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा नृपः श्यालो महोपतिरिति स्मृतः ॥ सत
 माह रूषा विष्टे बालोऽयं वलवत्तरः ॥ २१ ॥ शृणु तत्कारणं भूपय याज्ञातो मया शिशुः ॥ आगस्तु तं महाराजं मत्वा सतिलकः सुतम् ॥ २२ ॥
 पंडितांश्च समाहूय मुहूर्तं पृष्टवान्मुदा ॥ गणेशो नाम भतिमाञ्ज्योतिश्शाला विशारदः ॥ २३ ॥ लक्षणं वचनं ग्राह्यं महाराज ह्यनुत्तमम् ॥ शिव
 दत्तवरो राजकुंजर इव सांप्रतम् ॥ २४ ॥ कृष्णांशस्तस्य योग्योऽयं देशराज सुतोऽपरः ॥ नान्योऽस्ति भूतले राजस्तस्य सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ २५ ॥
 तच्छ्रुत्वा लक्षणे वीरः पूर्वैर्वाहं स्मर्ति प्रीति ॥ कल्पक्षेत्रं दक्षिणे च भूमिग्रामं तु पश्चिमे ॥ २६ ॥ उत्तरे नैमिषारण्यं स्वकीयं राष्ट्रमादधत् ॥ अतः
 श्रेष्ठः कुमारोऽयं कान्यकुब्जे मया श्रुतः ॥ २७ ॥ नागोत्सवे च भूपालपंचम्यां च न भस्मिसे ॥ दृश्यमानं क्रुमारांगं तस्माद्योग्यो ह्ययं सुतः ॥ २८ ॥
 इति श्रुत्वा सकृद्गणेशो वाक्छरेण प्रपीडितः ॥ अभयं भुजयोः शीघ्रं गृहीत्वा सोऽयुधद्वली ॥ २९ ॥ क्षणमात्रं रणं कृत्वा भूमिमध्ये तमाक्षिपत् ॥
 अभयस्य भुजो भयस्तत्र जातो बलेन वै ॥ ३० ॥ मूर्च्छितं स्वं सुतं ज्ञात्वा खड्गहस्तो महीपतिः ॥ प्रेषयामास तान्मल्लां कृष्णांशस्य
 प्रहारणे ॥ ३१ ॥ रूषा विष्टांश्च तांश्चात्वा कृष्णांशो बलवत्तरः ॥ तानैकैकं समाक्षिप्य विजयी स बभूव ह ॥ ३२ ॥ पराजिते मल्लवले

खड्गहस्तोमहीपतिः ॥ मरणायमतिचक्रेकृष्णांशस्यप्रभावतः ॥ ३३ ॥ ज्ञात्वातमीदृशंभूपंवारयामासभूपतिः ॥ अभयंनिरुजंकृत्वाप्रे
 म्णागेहमवासयत् ॥ ३४ ॥ नवाब्दंगिचकृष्णांशेचाह्लादाद्याः कुमारकाः ॥ मृगयार्थेदधुश्चित्तंमूढभूपतिप्रियम् ॥ ३५ ॥ नमस्तेतातभूपायसर्वो
 नंदप्रदायक ॥ अस्मभ्यंत्यंहयान्देहिमत्प्रियात्करुणकर ॥ ३६ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेपांतथेत्युक्त्वामहीपतिः ॥ भूतलेवासिनोऽश्वान्वैदिव्या
 ब्राजाचतुर्थकान् ॥ ३७ ॥ ददौतैभ्योमुदायुक्तोहरिणगर्भसंभवान् ॥ ऋषयऊचुः ॥ त्वन्मुखेनश्रुतंसूतहरिणविडवायथा ॥ ३८ ॥ भीष्मसिंहायसंप्रा
 साशक्राद्वेशतोमुने ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामःकुतोजातास्तुरंगमाः ॥ ३९ ॥ दिव्यांगाभूषणपन्नानभस्मालिलगामिनः ॥ सूतउवाच ॥
 देशराजेनभूषेनपुराधर्मयुतेनैव ॥ ४० ॥ सेवनंभारुकरस्यैवकृतंचद्रादशाब्दिकम् ॥ सेवान्तेभगवान्मूयोर्यंत्रूहितमब्रवीत् ॥ ४१ ॥
 प्राहदेवनमस्तुभ्यंयदिदोयोवरस्त्वया ॥ हयंदिव्यमयंदेहिनभस्थलजलातिगम् ॥ ४२ ॥ तथेत्युक्त्वारविःसाक्षाद्ददौतस्मैपपीहकम् ॥ लो
 कान्पातिपक्षिंयस्तस्येदंनमचोत्तमम् ॥ ४३ ॥ अतःपपीहकोनामलोकपालनकर्मवान् ॥ सहयोमदमतश्चहरिणीदिव्यरूपिणीम् ॥ ४४ ॥
 बुभुजेस्मरवेगेनतस्यांजातास्तुरंगमाः ॥ मनोरथश्चपीतांगःकरालःकृष्णरूपकः ॥ ४५ ॥ एकगर्भसमुद्भूतौशैव्यमुग्रीवकांशकौ ॥ यस्मि
 न्प्रदिनेसमुद्भूतौजिष्णुविष्णुकलांशतः ॥ ४६ ॥ तदाजातौहरिण्याश्चमेघपुष्पबलाहकौ ॥ विन्दुलश्चसुवर्णांगःश्वेतांगोहरिनगरः ॥ ४७ ॥
 दिव्यांगास्तेहिचत्वारःपूर्वजातामहाबलाः ॥ पश्चादंशावताराश्चजातास्तेषामहात्मनाम् ॥ ४८ ॥ इतितेकथितंविप्रशृणुतत्रकथांशुभाम् ॥
 भूतलेतेहयाःसर्वेप्राप्ताश्चोपरिभूमिगाः ॥ ४९ ॥ देवसिंहायबलिनेददौचाश्वमनोरथम् ॥ ५० ॥ आह्लादायकरालंचकृष्णांशायैवविन्दुलम् ॥ ५१ ॥
 ब्रह्मानंदायपुत्रायप्रददौहरिनगरम् ॥ तेचत्वारोहयारूढामृगयार्थवनंययुः ॥ ५२ ॥ हरिणविडवांशुभ्रांवल्लानिःसमारुहत् ॥ तदनुप्रययौवी
 रोवनांसिहनिषेवितम् ॥ ५३ ॥ आह्लादेनैवशार्दूलोहतःप्राणिभयंकरः ॥ देवसिंहेनसिंहश्चमूकरोवल्लानिना ॥ ५४ ॥ ब्रह्मानंदेनहरिणोहतस्त
 त्रमहावने ॥ मृगाःशतंहतास्तेश्चतान्यहीत्वागृह्ययुः ॥ ५५ ॥ एतस्मिन्नंतरेदेवीशारदाचशुभानना ॥ मृगीस्वर्णमयीभूत्वातेषामप्रेधा
 वती ॥ ५६ ॥ दृष्ट्वातांमोहिताःसर्वेस्वैःस्वैर्वीणैरताडयन् ॥ तेश्वराःसंक्षयंजमुर्मृग्यंवल्लवत्तराः ॥ ५७ ॥ आह्लादाद्याश्चतेशूराविस्मिताश्च

वभूविरे ॥ तस्मिन्कालेसकृष्णांगोबाणैर्नवहृताडयत् ॥ ५७ ॥ तदाचपीडितादेवीभयभीताययौवनम् ॥ कृष्णांशःक्रोधेताप्राक्षस्तत्पश्चात्प्राप्यौबली ॥ ५८ ॥ वनांतरंचसंप्राप्यदेवीधृत्वास्वकंवपुः॥तसुवाचप्रसन्नक्षीपरीक्षीतेमयाकृता॥५९॥यदातेचभयंभूयात्तदात्वंमांसदास्मर ॥ साधयिष्यामि तेकार्यं कृष्णांशोहिभवान्विभुः॥६०॥इत्युक्त्वा तर्हितादेवीशारदासर्वमंगलाः॥कृष्णांशस्तुयगैहेतैश्चसाद्धमुदायुतः ॥६१॥ तदापराक्रमतेषां दृष्ट्वा राजा सुखोऽभवत् ॥ गृहेगृहेचसर्वेषांलक्ष्मीदेवीसमाविशत् ॥ ६२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थे गखंडापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ दशान्देववयःप्राप्तिविष्णोःशक्त्यवतारके ॥ वसंतसमयेरम्येयुस्तु प्रेमदावनम् ॥ १ ॥ उषुस्तत्रत्रताचारामाधेकृष्णवल्लभे ॥ स्नात्वाचसागरेप्रातःपूजयामासुराविक्राम् ॥ २ ॥ ऋतुकालोद्भवैःपुष्पैर्धूपैर्पौर्षधानतः ॥ जप्त्वासप्तशतीस्तोत्रं दध्युःसर्वकरींशिवाम् ॥ ३ ॥ कंदमूलफलाहाराजीविहिंसाविवर्जिताः ॥ तेषांभक्तिंसमालोक्यमास त्रिजगदंबिका ॥ ४ ॥ ददौतैभ्योवररम्यंतच्छृणुध्वंसमाहिताः ॥ आह्लादायसुरत्वंचलत्वंचलखानये ॥ ५ ॥ कालज्ञत्वंचदेवायब्रह्मज्ञत्वंनृपायच ॥ कृष्णांशयैवयोगेवंदत्वांचार्तरथीयत ॥ ६ ॥ कृतकृत्यास्तदातेवैस्वर्गहेतुनराययुः ॥ तेषांप्रातेवरैरम्येयमलनाप्रभूजितम् ॥ ७ ॥ इयामंगंसात्यकेरंशंसुषुवेभुभलक्षणम् ॥ सज्ञेयोरणजिच्छूरोराजन्यप्रियकारकः ॥ ८ ॥ आपादेमांसंप्राप्तेकृष्णांशोहयवाहनः ॥ उर्वीयानगरंप्राप्तएकार्कीर्निर्भयवली ॥ ९ ॥ दृष्ट्वासनगरैरम्यांचतुर्वर्णनिषेविताम् ॥ द्विजशालांययौशूरोद्विजधेनुप्रपूजकः ॥ १० ॥ दत्त्वास्वर्णद्विजातिभ्यःसंतप्याद्विजदेवताः ॥ महीपतिगृहंरम्यंजगामचलवतरः ॥ ११ ॥ नत्वासमातुलंधीमांस्तथान्याश्चसभासदः ॥ तदानृपज्ञयाशूरावंधनायसमुद्यताः ॥ खड्गहस्ताःसमाजमुयथासिंहगजांशशाः ॥ १३ ॥ मोहितंतनृपंकृत्वादुष्टबुद्धिमहेषिणिः ॥ कृत्वालोहमयंजालंतस्योपरिसमादधुः ॥ १४ ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरोबोधितोदेवमायया आगस्कृतात्रिपूज्ज्ञात्वाखड्गहस्तःसमाहनत् ॥ १५ ॥ हत्वापंचशतंशूरंहर्याहूढोमहावली ॥ उर्वीयानगरंप्राप्यजलपानेनमनोदधौ ॥ १६ ॥ क्रुपेदृष्ट्वाशुभानार्यौघटपूतैर्किरस्तिदा ॥ उवाचमधुरंवाक्यं देहिमुदरमेजलम् ॥ १७ ॥ दृष्ट्वाताःसुरंरूपमोहनायोपचक्रिरे ॥

भित्वातासांतुवैकुंभान्पाययित्वाहयजलम् ॥ १८ ॥ वनंगत्वारिपुंजित्वावद्धातमुभयंबली ॥ चंडिकापार्श्वमागम्यतद्वधायमनोदधे ॥ १९ ॥
 श्रुत्वासकरुणं वक्त्रं त्यक्त्वा स्वन्नगरं ययौ ॥ नृपांतिकमुपगम्य वर्णयामास कारणम् ॥ २० ॥ श्रुत्वा परिमलोरजाद्विजातिभ्यो ददौ धनम् ॥
 समाग्राय सकृष्णां शंकृतकृत्योऽभवत्पुः ॥ २१ ॥ संप्राप्तैकादशाब्दे तु कृष्णां शैथिल्यदुर्मदे ॥ महीपतिर्निरुत्ताहः प्रययौ देहलोप्राति ॥ २२ ॥
 बलिं यथोचितं दत्त्वा भगिन्यै भयकातरः ॥ सरोदबद्धधातुः खंदेशराजात्मजप्रजम् ॥ २३ ॥ अगमाभगिनी तस्य दृष्ट्वा प्रातरमातुरम् ॥
 स्वपतिवर्णयामास श्रुत्वा राजा ब्रवीदिदम् ॥ २४ ॥ अद्याहं स्वबलैः सार्द्धिगत्वा तत्र महावतीम् ॥ हनिष्यामि महादुष्टे देशराजसुतं रिपुम् ॥ २५ ॥
 इत्युक्त्वा धुंधुं कारं च समाहूय महाबलम् ॥ सैन्यमाज्ञापयामास सतलक्षं तनुत्यजम् ॥ २६ ॥ केचिच्छूरा हया रूढा उद्ग्राहूढा महाबलाः ॥
 गजारूढारथारूढाः संययुश्च पदातयः ॥ २७ ॥ देवसिंहस्तु कालज्ञः श्रुत्वा चागमनं रिपोः ॥ नृपपार्श्वं समागम्य सर्वराज्ञेन्यवेदयत् ॥ २८ ॥
 श्रुत्वा परिमलोरजाविह्वलोऽभूद्रथातुरः ॥ बलखानिस्तमुत्थाय हर्षयुक्त इवाह च ॥ २९ ॥ अद्याहं च महीराजं धुंधुं कारं ससैन्यकम् ॥
 जित्वा दंष्ट्रं भवन्तश्च करिष्यामि तवाज्ञया ॥ ३० ॥ इत्युक्त्वा तं नमस्कृत्य सेनापतिरभून्मुने ॥ तदा तु निर्भया वारादृष्ट्वा राजानमातुरम् ॥ ३१ ॥
 चतुर्लक्षबलैः सार्द्धं तेषु द्वायसमाययुः ॥ शिक्षापाल्यं वनं घोरं छेदयित्वा रिपोस्तदा ॥ ३२ ॥ उषुस्तत्र रणे मत्ताः सर्वशत्रुभयंकराः ॥
 एतस्मिन्नन्तरे तत्र धुंधुं कारादयो बलाः ॥ ३३ ॥ कृत्वा कोलाहलं शब्दं धुंधुं द्वायसमुपाययुः ॥ पूर्वाह्ने तु भृशु श्रेष्ठसन्नद्धास्ते शतघ्निपाः ॥ ३४ ॥
 शतघ्नीभिस्त्रिसाहस्रैः पंचसाहस्रकाययुः ॥ द्विसहस्रशतघ्नीभिः सहिताश्चंद्रवंशिनः ॥ ३५ ॥ सैन्यं षष्टिसहस्रं च स्वर्गलोकमुपाययौ ॥
 तदूर्ध्वं च तथै सैन्यं महीराजस्य संक्षितम् ॥ ३६ ॥ दुद्रुधुर्भीरुकाः शूरा बलखानोर्द्विशोदश ॥ रथारथैरणे हनुर्गजाश्चैव गजैस्तथा ॥ ३७ ॥
 हया हयैस्तथालशूराः पैंश्च समाहनन् ॥ एवं सुतुमुज्जितेदारुणो महर्षणे ॥ ३८ ॥ हाहाभूतान् स्वकीयांश्च सैन्यान् दृष्ट्वा महाबलान् ॥
 अपराह्ने भृशु श्रेष्ठं पंचशूराः समाययुः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मानंदः शूरैः शत्रून् नयद्यमसादनम् ॥ देवसिंहस्तथा भैरवाहादस्तत्र तोमरैः ॥ ४० ॥
 बलखानिः स्वखड्गेन कृष्णां शस्तु तथैव च ॥ द्विलक्षान् क्षत्रियाञ्च नृः सर्वसैन्यैः समंततः ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वा पराजितं सैन्यं धुंधुं कारो महाबलः ॥ आ

ह्यदं च स्वभलेन गजारूढः समाहनत् ॥ ४२ ॥ आह्लादे मूर्च्छिते तत्र देवांसि होमहाबलः ॥ स्वभले भ्रातरं तस्य दंशयामास वेगतः ॥ ४३ ॥
 सती क्षणत्रणमासाद्य गजस्थः समुमोहवै ॥ आगताः शतराजानो नानादेश्या महाबलाः ॥ ४४ ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि तेषां तु छित्त्वा खेद्वेन वत्स
 जः ॥ स्वखड्गेन शिरांस्थेषां पातयामास भूतले ॥ ४५ ॥ हते शत्रुसमूहे तु तच्छेषास्तु प्रदुदुवुः ॥ महीराजस्तु बलवान् दृष्ट्वा भग्नं स्वसैन्यकम् ॥
 ॥ ४६ ॥ आजगाम गजारूढः शिवदत्तवरो वली ॥ रौद्रेणास्त्रेण हृदये चाहनद्वस्तजं रिपुम् ॥ ४७ ॥ आह्लादं च तथा वीरं देवपरिमलात्मजम् ॥
 मूर्च्छयित्वा महावीराञ्छत्रसैन्यमुपागमत् ॥ ४८ ॥ पूजयित्वा शतश्रीश्च महावधमकारयत् ॥ रोपणस्त्वरितो गत्वा राज्ञे सर्वमवर्णयत् ॥ ४९ ॥
 एतस्मिन्नंतरं वीरः सुखखानिर्महाबलः ॥ कपोतं हयमारुह्य न भोगेण चागमत् ॥ ५० ॥ मूर्च्छयित्वा महीराजं स्वबंधूंश्च सवाहनान् ॥ कृत्वा
 नृपान्तमागम्य बंधनाय समुद्यतः ॥ ५१ ॥ ततोत्थाय महीराजो महो देवेन बोधितः ॥ पुनस्तान् स्वशरैरौद्रैर्मूर्च्छयामास कोपवाच् ॥ ५२ ॥
 सुखखान्यादिकाञ्छूरान्सं बध्य निगडैर्दहैः ॥ नृपं परिमलं प्राप्य पुनर्युद्धमचीकरत् ॥ ५३ ॥ हाहाभूतं स्वसैन्यं च दृष्ट्वा स उदयो हरिः ॥ नभो
 मार्गे हयं कृत्वा ताः शतश्रीरनाशयत् ॥ ५४ ॥ महीराजगजं प्राप्य बद्धा तं निगडैर्बली ॥ आह्लादपार्थमागम्य भ्रात्रेभूषं समर्पयत् ॥ ५५ ॥
 तदा तु पृथिवीराजो लज्जितस्तेन निज्जितः ॥ पंचकोटिधनं दत्त्वा स्वगृहे हंपुनराययौ ॥ ५६ ॥ देवांसि हाज्ञया शूरो बलखानिर्हवत्सजः ॥ तैर्द्रव्यै
 र्नेर्गरीर्म्यां कारयामास मुंदरीम् ॥ ५७ ॥ संश्रियाख्यं पुरं नभतेन वीरेण वैकृतम् ॥ सर्ववर्णसमायुक्तं द्विकोशायामसमितम् ॥ ५८ ॥ तत्रैव
 न्यवसद्भीरो वत्सजः स्वकुलैः सह ॥ त्रिशत्कोशकृतराष्ट्रं तत्रैव बलखानिना ॥ ५९ ॥ श्रुत्वा परिमलो राजा तत्रागत्य मुदान्वितः ॥ आश्रायव
 त्सजं शूरं देशराजमुतस्तथा ॥ ६० ॥ ब्रह्मानन्देन सहितः स्वगृहे हंपुनराययौ ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुलं
 डापरपयैकलिङ्गुगीयेति हाससमुच्चये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ सुत उवाच ॥ ॥ द्वादशाब्दे हि कृष्णं शिथया जातं
 तथा शृणु ॥ इष्य शुक्लदंशम्यां च राज्ञां जातः समागमः ॥ १ ॥ कान्यकुब्जे महारम्ये नानाभूषाः समाययुः ॥ श्रुत्वा पराजयं राज्ञो महो
 राजस्य लक्षणः ॥ २ ॥ कृष्णांशुदंशेनेवांछा तस्य चासीत् दासुने ॥ पितृव्यभूपतिं प्राह द्रुपुः स्यामिति श्रुतम् ॥ ३ ॥ जितो येन महाराजः सर्वे

लोकप्रयुजकः ॥ इति श्रुत्वावचस्तस्य जयचन्द्रोर्महीपतिः ॥ ४ ॥ भ्रातृजपणतं प्राह शृणु शुक्रयशस्कर ॥ राजराजपदं ते हि कथं सह तु मि
 च्छसि ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वा जयचन्द्रस्तु तदा ब्राह्मैव दत्तवान् ॥ राजानस्ते च सहिताः स्वसैन्यैः परिवारिताः ॥ ६ ॥ कृष्णांशं द्रष्टुमिच्छन्तः स
 ययुश्चर्महीपतिम् ॥ स श्रियाख्यपुरस्थं च ज्ञात्वा कृष्णांशमुत्तमम् ॥ ७ ॥ महीपतिं पुरस्कृत्य समाजमुत्तुपपास्तदा ॥ ददृशुस्तं महात्मानं
 पुंडरीकानिभाननम् ॥ ८ ॥ प्रसन्नवदनाः सर्वे प्रशंसुः समंततः ॥ तदा महीपतिः क्रुद्धो वचनं प्राह भूपतीन् ॥ ९ ॥ यस्येयं चकृताश्चावायु
 ष्माभिर्दूरवासिभिः ॥ पितरौ तस्य बलिनौ माहिष्मत्यां मृतिगतौ ॥ १० ॥ जम्बुकोनामभूपालो नाम दीयैः समन्वितः ॥ बद्धतौ प्रययौगे
 हं लुठयित्वा धनं बहु ॥ ११ ॥ शिलापत्रे समारोप्य तयोर्गात्रमचूर्णयत् ॥ शिरसी च तयोश्छित्त्वा वटवृक्षे समारुहत् ॥ १२ ॥ अद्यापि तौ
 स्थितौ वीरौ हापुत्रेति प्रभाषिणौ ॥ प्रेतदेहे च पितरौ यस्य प्राप्तामहाबलौ ॥ १३ ॥ तस्योदयो वृथाज्ञेयो वृथाकीर्तिः प्रियंकरी ॥ इति श्रुत्वा
 सकृष्णांशो भूपतीन् प्राह नम्रधीः ॥ १४ ॥ गतौ मत्पितरौ साद्धं गुर्जेरयत्र वैरणः ॥ म्लेच्छैर्नराज्ञैः साद्धं तत्र पेरणरोऽभवत् ॥ १५ ॥ देश
 राजो वत्सराजो युद्धं कृत्वा भयंकरम् ॥ म्लेच्छैस्तैश्च हतौ तत्र श्रुतेयं विश्रुता कथा ॥ १६ ॥ मातुलेनाद्यकथितं नवीनं मरणंतयोः ॥
 चेत्सत्यं वचनं तस्य पश्य ध्वं मम पौरुषम् ॥ १७ ॥ इत्युक्त्वा तान् सकृष्णांशोमातरं प्राह सत्वरम् ॥ हेतुं च वर्णयामास भाषितं च महापतेः ॥
 ॥ १८ ॥ श्रुत्वा वज्रसंवाक्यं रुरोद जननी तदा ॥ नोत्तरं प्रददौ माता पतिदुःखेन दुःखिता ॥ १९ ॥ ज्ञात्वा पितृवधं श्रुत्वा जम्बुकांशो
 वकिंकरम् ॥ मनसा सचकृष्णांशस्तुष्टावपरमेष्ठरीम् ॥ २० ॥ जयजय जय जगदम्बभवानि अखिले कसुरिपतु मुनिखानि ॥ त्व
 यातं तं स चारचरमेव विश्वं पातमिदं हतमेव ॥ २१ ॥ इति ध्यात्वा सकृष्णांशः सुष्वापनिजसन्नि ॥ तदा भगवती तुष्टा तालनं बल
 वत्तरम् ॥ २२ ॥ मोहयित्वा श्रुतत्पाश्चैप्रेषयामास सर्वगा ॥ चतुर्लक्ष बलैः साद्धं तालनः शीघ्रमागतः ॥ २३ ॥ स्वसैन्यं चोदया
 मास चैकलक्षं महाबलम् ॥ बलवानिस्तदा प्रातश्चैकलक्षबलाविवितः ॥ २४ ॥ अनुजं तत्र संस्थाप्य स श्रियाख्ये महाबलः ॥ सजी
 भूतान्समालोक्य तानुद्याने सैन्यकान् ॥ २५ ॥ भीतः परिमलो राजा कृष्णांशं प्रतिचायौ ॥ विह्वलं नृपमालोक्य कृष्णांशोऽश्वा

सयन्मुदा ॥ २६ ॥ लक्षसैन्यतदीयं च गृहीत्वा चाधिपोऽभवत् ॥ शतद्वयः पंचसाहस्रानानावर्णाः सुवाहनाः ॥ २७ ॥ पताकाः पंचसाहस्राः साहस्राः
 काष्ठकारिणः ॥ गजादशसहस्राश्चरथाः पंचसहस्रकाः ॥ २८ ॥ त्रिलक्षाश्चहयाः सर्वैश्च दशसहस्रकाः ॥ शेषाः पदातयोज्ञेयास्तस्मिन्सैन्ये
 न्येभयानके ॥ २९ ॥ तालनश्च समायातः सर्वे सेनाधिपोऽभवत् ॥ देवसिंहोरथानां च सर्वेषामीश्वरोऽभवत् ॥ ३० ॥ बलखानिर्हयानां च
 सर्वेषामधिपोऽभवत् ॥ आह्लादश्च गजानां च सर्वेषामधिपोऽभवत् ॥ ३१ ॥ पतीनां च सर्वेषां कृष्णांश्च अधिपोऽभवत् ॥ नन्वतेमलनां
 भूयोदत्वादानान्यनेकशः ॥ ३२ ॥ समययुश्च ते सर्वे दक्षिणाशां बलाचिताः ॥ पक्षमात्रगतः कालो मागतस्मिन्नौषिणाम् ॥ ३३ ॥
 छित्त्वा तत्र वनं घोरं नानाकंठकसंयुतम् ॥ सेनां निवासयामासुर्नैभयास्ते महाबलाः ॥ ३४ ॥ देवसिंहमतेन वयो गिनस्ते तदा भवन् ॥ नन्ते
 कश्चैव कृष्णांश्च आह्लादोऽडमरुप्रियः ॥ ३५ ॥ मडूदुधारी तदा देवो विणाधारी च तालनः ॥ वत्सजः कांस्यधारी च बलखानिर्मेह बलः ॥ ३६ ॥
 मातुरग्रे स्थितास्ते वै नृपुः प्रेमविबुधलाः ॥ मोहिता देवकीचासि त्रिज्ञातं तत्र कारणम् ॥ ३७ ॥ मोहितां सातरं दृष्ट्वा परं हर्षमुपाययुः ॥ तदा
 तां कथयामासुर्वयं ते तनयाहिभोः ॥ ३८ ॥ नत्वा तं प्रिययुः सर्वैरग्रे माहिष्मतीं शुभाम् ॥ नगरं मोहयामासुर्वाद्यगानविशारदाः ॥ ३९ ॥
 दृत्यासाद्धीरिपौ गेहयुस्ते कार्यतत्पराः ॥ नृत्यगानसुवाद्यैश्च राज्ञस्ते मोहने रताः ॥ ४० ॥ विसंज्ञां माहिषाकृत्वा कृष्णांशः सर्वमोहनः ॥ प्रा
 र्त्वा तं तत्र यत्रासौ तत्सुता विजयैषिणी ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वा सासुंदरं रूपं द्रयामांगं पुरुषोत्तमम् ॥ सुमोहवशमापन्ना मथुनार्थसमुद्यता ॥ ४२ ॥
 दृष्ट्वा तथा गतानां रीकृष्णांशः शुष्कणयागिरा ॥ शत्रौर्भेदं च प्रच्छकाभिर्न मदविह्वलाम् ॥ ४३ ॥ साहभो देवकीपुत्रयदिपाणिं प्रहृष्यसि ॥
 तर्हि ते कथयिष्यामि पितुर्भेदं हि दारुणम् ॥ ४४ ॥ तथेत्युक्त्वा सबलवैस्तस्याः पाणिं गृहीतवान् ॥ ज्ञात्वा भेदं रिपोः सर्वतामाश्वासययौ सु
 दा ॥ ४५ ॥ एतास्मिन्नन्तरं राज्ञी विधाप्रहययोगिनम् ॥ देशराजप्रियाहारं नवलक्षस्य मूल्यकम् ॥ ४६ ॥ तुभ्यं दास्यामि संतुष्टान् तुभ्यमान
 विमोहिता ॥ इति श्रुत्वा वत्ससुतस्तां प्रशस्य गृहीतवान् ॥ ४७ ॥ प्रययौ बंधुभिः साद्धं जम्बुको यत्र तिष्ठति ॥ ननर्ततः कृष्णांशो बलखा
 निरगायत ॥ ४८ ॥ आह्लादस्तालनो देवो दधुर्वाद्यगतो मुदा ॥ मोहितोऽभून्मृपस्तत्र कालियः स्वजनैः सह ॥ ४९ ॥ कामं वरय कृष्णां

ग्यादितेहृदयेस्थितम् ॥ इतिश्रुत्वावचःशत्रोर्वल्लानिर्महाबलः ॥ ५० ॥ तमाहभोमहीपाललक्षावार्तिवरांगना ॥ स्वविद्यादशयेन्मह्यं
 तदातुर्विव्रजाम्यहम् ॥ ५१ ॥ इतिश्रुत्वातथामत्वालक्षवार्तिनृपोत्तमः ॥ सभार्यान्तयामासदेशराजप्रियां तथा ॥ ५२ ॥ सविद्यासु
 तमाहादंज्ञात्वायोगित्वमागतम् ॥ रुरोदतत्रदुःखातानि त्रादश्रुणिमुचती ॥ ५३ ॥ रुदितांतांसमालोक्यरुदन्नाह्लादएवसः ॥ स्वभुजो
 ताडयामासतत्प्रियार्थेमहाबलः ॥ ५४ ॥ कृष्णांशस्तत्रतंहारंतस्याःकंठेप्रदत्तवान् ॥ उवाचक्रोधतप्राक्षस्तामाश्वास्यपुनःपुनः॥ ५५ ॥
 अहंचोदयसिहोड्यपितुर्वैरार्थमागतः ॥ हनिष्येस्वविपुंभृपंसात्मजंसवलंतथा ॥ ५६ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यकालिकोबलवत्तरः ॥ पितुराज्ञां
 पुरस्कृत्यशतव्यूहसमन्वितः ॥ ५७ ॥ तेषांचबंधनयैवकपाटंसमरुंधत ॥ ताञ्छत्रून्समनुज्ञायपाशहस्तान्सशस्त्रागन् ॥ ५८ ॥ स्वस्वं
 खट्वंसमाकुप्यक्षत्रियास्तेसमाहनन् ॥ शतशूरहेतैश्चकालियोभयकातरः॥ ५९ ॥ त्यक्तपातांतंप्रदुद्रावेतेतुगेहाद्वहियथुः॥ स्वसैन्यंशीघ्रमासाद्य
 युद्धायसमुपस्थिताः ॥ ६० ॥ शिविराणिकृतन्येवनर्मदाकूलमास्थिताः॥ कुत्वातुनर्मदासेतुंनल्वमात्रंसुपुष्टिदम् ॥ ६१ ॥ स्वसैन्यंतारयामा
 सचतुरंगसमन्वितम् ॥ रुरोधनगरं सिर्वावल्लानिर्वलयुतः ॥ ६२ ॥ शतघोरियतःकृत्वामहच्छब्दकरिस्तदा ॥ माहिष्मत्याश्चहम्याणिपातया
 मासभूतले ॥ ६३ ॥ नराश्चस्वकुलैःसार्द्धंमुख्यद्रव्यसमन्विताः ॥ विध्याद्रेश्चगुहांप्राप्यतत्रोभयकातराः ॥ ६४ ॥ कालियस्तुगजानिके
 पंचशब्दगजेस्थितः ॥ हस्तिपादशसाहस्रायुद्धायसमुपाययुः ॥ ६५ ॥ तस्यानुजःसूर्यवर्मात्रिलक्षैस्तुरगैर्युतः ॥ तुंदिलश्चरैःसार्द्धरथस्थ
 श्वसहस्रकैः ॥ ६६ ॥ रंकोणवंकणश्चोभौचतुल्लक्षपदातिभिः॥ जग्मतुस्तौमहास्त्रेच्छाम्लेच्छभूपसहस्रकैः ॥ ६७ ॥ दाक्षिणात्यग्रामपास्तेतौपुर
 स्कृत्यसंययुः ॥ उभेसेनेसमासाद्ययुद्धायसमुपस्थिते ॥ ६८ ॥ तयोश्चतुसुल्लुद्धमभवच्छोमहर्षणम् ॥ त्रियामेरक्तवाह्याचवाहयंश्चनदौ
 तदा ॥ ६९ ॥ दृष्ट्वास्रजानंदौघोरांमांसकदंभवाहिनीम् ॥ बलखानिरेमेयात्माखड्गपाणिर्नरोययौ ॥ ७० ॥ भल्लहस्तस्तदादेवोमनोरथ
 हयेस्थितः ॥ विंदुलस्थश्चकृष्णांशःखट्वेनैवरिपूनहनन् ॥ ७१ ॥ आह्लादश्चगदाहस्तःपोथयामासवाहिनीम् ॥ रूपणेनामशूद्रश्चहस्तशक्ति
 रहव्रिपून् ॥ ७२ ॥ तालनोहस्तानिस्त्रिशोमाहिष्मत्याहनन्ययौ ॥ एवमहाभयेजातेरणेतस्मिन्महाबले ॥ ७३ ॥ दुद्रुतुःसर्वतोवीरास्त्राहि

न्रहीत्यवाद्यन् ॥ प्रभग्नंस्वबलं दृष्ट्वा कालियो बलखानिकम् ॥ ७४ ॥ गजस्थस्ताडयामासस्ववर्णैस्तं महाबलः ॥ हरिणीवडवात्तस्य
 ज्ञात्वास्वामिनमातुरम् ॥ ७५ ॥ गजोपरिसमास्थायस्वपादैस्तमपातयत् ॥ पतिते कालियो वीरिपंचशब्दो महागजः ॥ ७६ ॥ शृबलैस्ता
 डयामास शूरान्स्तान्मदमत्तरान् ॥ मूर्च्छिते पंचशूरैरुत्तूरुपणोभयकातरः ॥ ७७ ॥ देवकीवर्णयामास यथा जातं गजेन वै ॥ तदा तु दुःखिता द
 वीदोलामारुह्य सत्वरम् ॥ ७८ ॥ तं गजं च समासाद्य वर्णयामास कारणम् ॥ गजराजनमस्तुभ्यं शक्रदत्तमहाबल ॥ ७९ ॥ एते पुत्रास्तु ते
 वीरपालनीयथापितुः ॥ इति श्रुत्वा दिव्यगजो देवमायाविशारदः ॥ ८० ॥ देवकीं शरणं प्राप्य क्षमस्वागस्कृतं मम ॥ इत्युक्ते गजराजे तु कृ
 ष्णांशो बलवत्तरः ॥ ८१ ॥ त्यक्त्वा मूर्च्छयैतत्र यत्राहादश्च मूर्च्छितः ॥ तमुत्थाय करस्पर्शं बलखानिसमन्वितः ॥ ८२ ॥ पितुर्गजं महाम
 त्तमाह्लादाय प्रदत्तवान् ॥ करालमश्वं दिव्यांगं रूपेणायतदादौ ॥ ८३ ॥ मूर्च्छितं कालियं शङ्खं वृद्धासिनिगडैर्दृढैः ॥ सेनान्तं प्रेषयामास बल
 खानि महाबलः ॥ ८४ ॥ सूर्यवर्मा तदा ज्ञात्वा बलं वंधुं च कालियम् ॥ प्रययौ शत्रुसेनान्तं क्रोधं स्फुरितकन्धरः ॥ ८५ ॥ तमायान्तं समाशो
 क्यते वीरायुद्धदुर्मदाः ॥ रथस्थं मंडलं कृत्य स्वस्वमस्त्रं समाक्षिपन् ॥ ८६ ॥ कुठितेऽस्त्रे तदा तेषां विस्मितास्तेऽभवन्मुने ॥ चिन्तां च महर्तो
 प्राप्ताः कथं वध्यो भवेदयम् ॥ ८७ ॥ तस्यास्त्रैस्ते महावीरा व्रणार्तिभयपीडिताः ॥ त्यक्त्वा युद्धं पुनर्गत्यारणं चक्रुः पुनः पुनः ॥ ८८ ॥ एवं
 कतिदिनान्येव बभूव वरणउत्तमः ॥ आह्लादो वत्सजो देवस्तालनो भयसंयुतः ॥ ८९ ॥ कृष्णांशं शरणं जमुस्तेन वीरेण मोहिताः ॥ कृष्ण
 स्तुतं तथा दृष्ट्वा देवीं विश्वमोहिनीम् ॥ ९० ॥ तुष्टाव मनसा वीरा रत्रिभूतं पृच्छद्दि ॥ तदा तुष्टा जगद्वज्रदुर्गा दुर्गा तिनशिनी ॥ ९१ ॥
 मोहयित्वा तु वीरं तत्रैवांतरधीयत ॥ निद्रयामोहितं दृष्ट्वा कृष्णांशं स्तुमहाबली ॥ ९२ ॥ बंधं निगडैस्तं च देवक्यन्ते समागमत् ॥ तुं दिल
 श्रुत्वा ज्ञात्वा भानुशोकपरिभूतः ॥ ९३ ॥ आजगाम हयारूढः खड्गहस्तो महाबली ॥ रिपुसैन्यस्य मध्ये तु बहुशूरानां तडयत् ॥ ९४ ॥
 माहिष्मत्याश्चेत शूरारं कणेन समन्विताः ॥ भग्नयामास तस्मै न्यंतालेन प्रपालितम् ॥ ९५ ॥ प्रदुतं स्वं बलं दृष्ट्वा तालेन परिघायुधः ॥ क्षिरां
 सिपेथयामास म्लेच्छानां च पृथक् पृथक् ॥ ९६ ॥ वं कणं च तथा हत्वा खड्गेनैव चरं कणम् ॥ तुं दिलं च तथा बद्धा दिनान्ते शिविरं ययौ ॥ ९७ ॥

कालियेचरिपौवद्धेसम्बद्धेसूर्यवर्मणि ॥ तुदिलेचतथावद्धेरकर्णेवकर्णेहते ॥ ९८ ॥ सहस्रंलेच्छराजानोहतशेषबलान्विताः ॥ पक्षमात्रमहो
 रात्र्युद्धंचक्रुःसमंततः ॥ ९९ ॥ प्रत्यहंतालनोवीरःसेनापतिरमर्षणः ॥ षष्टिभूपञ्चवानाशुशत्रुसैन्यभयंकरः ॥ १०० ॥ भयभीतारिपोः
 शूराहताभूपाहतौजसः ॥ हतशेषायुगेहमद्धसैन्याभयातुराः ॥ १०१ ॥ जम्बुकस्तुतथाश्रुत्वादुःखितो गेहमाययौ ॥ व्रतं ह्यनशनंकृत्वा
 त्रौशोचंशयितवान् ॥ १०२ ॥ निशीथिसमनुप्रातेतत्सुताविजयैषिणी ॥ पूर्णोत्साकलज्ञेयाराधायत्रजवासिनी ॥ १०३ ॥ आश्वा
 स्यपितरंतंचयौमायाविशारदा ॥ रक्षकाञ्छिबिराणंचमोहयित्वासमाययौ ॥ १०४ ॥ आतरोयत्रगत्वासौतत्रसर्वानबोधयत् ॥ कृत्वासा
 राक्षसीमायांपंचवीरानमोहयत् ॥ १०५ ॥ निरस्त्रकवचांबंधून्प्रतिदोलंसमारुहत् ॥ पितुरंतिकमासाद्यतस्मैभ्रातृन्ददौसुदा ॥ १०६ ॥
 प्रभतेबोधिताःसर्वेस्नानध्यानदिकाःक्रियाः ॥ कृत्वाययूरिपोःशालां दृष्टवन्तो न तास्तदा ॥ १०७ ॥ बभूवुर्दुःखिताःसर्वेकिमिदंकारणंकथम् ॥ तानु
 वाचतदादेवःप्राप्ताह्यत्ररिपोःसुता ॥ १०८ ॥ कृत्वासाराक्षसीमायांहृत्वातान्गेहमाययौ ॥ तस्माद्ययमयासाद्धैगत्वायत्रैवतद्गुरुः ॥ १०९ ॥ विंध्यो
 परिमहारण्येनानासत्वनिषेविते ॥ कुटीरंतस्यतत्रैवनाम्नैवलविलीहिमः ॥ ११० ॥ योगसिद्धियुतःकामीराक्षसेभ्योहिनिर्भयः ॥ जम्बुकस्यसुतातत्र
 प्रत्यहंवाजनैर्युता ॥ १११ ॥ एकाकिनचिसारात्रौस्वंगुरुंतमररिमत् ॥ कृतेयंचैलविलिनामायामनुजमोहिनी ॥ ११२ ॥ कार्यसिद्धिंशमिष्यामो
 गत्वातंपुरुषाधमम् ॥ इतिश्रुत्वातुचत्वारोविनाहादययुर्वनम् ॥ ११३ ॥ गीतनृत्यप्रवाद्यैश्चमोहयित्वाचतंदिने ॥ वासंचक्रुश्चतत्रैवधूर्तमायाविशा
 रदम् ॥ ११४ ॥ सतुपूर्वभवेदेत्यश्चित्रानाममहासुरः ॥ बाणकन्यासुषानित्यंकांक्षीशंकरपूजकः ॥ ११५ ॥ जातंलेलिविलीनामपक्षपूजसिवेगवान् ॥
 तयोर्मध्येप्रमाणोऽयंविवाहोमेयदाभवेत् ॥ ११६ ॥ तदाहंत्वांभिषिष्यामिसंत्यक्तवोद्गाहितंपतिम् ॥ हतेतस्मिन्महाधूर्तेगत्वासंग्रामसूदने
 ॥ ११७ ॥ जम्बुकस्यययुर्दुर्गदृङ्घातेतंसमारुहन् ॥ हत्वातत्रस्थितान्वीराञ्छतद्यैःपरिखाकृताः ॥ ११८ ॥ तदातुजम्बुकोराजाशिवद
 त्तवरोबली ॥ जित्वापंचमहावीरान्वद्धातान्निगडैर्दृढैः ॥ ११९ ॥ शैवंयज्ञंचकृतवांस्तेषांनमनोपबृंहितम् ॥ रूपणस्तुतथाज्ञात्वादेवको
 प्रत्यवर्णयत् ॥ १२० ॥ तदातुदुःखितादेवीभवानींभयहारिणीम् ॥ मनसाचजगामाशुशरण्यंशरणंसती ॥ १२१ ॥ तदातुष्टाजगद्धात्रीस्वप्नान्ते

तामवर्णयत् ॥ अहो देव किं कल्याणि पुत्रशोकं त्यजाधुना ॥ १२२ ॥ यदा तु जम्बुको राजा शिवदत्तवरो बली ॥ होमं कर्तुं समन्दात्मातेषां च
 बलिहेतवे ॥ १२३ ॥ मोहयित्वा तदा हतं मोचयित्वा च ते सुतान् ॥ विजयं ते प्रदास्यामि मां च शोकमनःकृथाः ॥ १२४ ॥ इति श्रुत्वा सर्तदे
 वी नमस्कृत्य मेहेश्वरीम् ॥ पूजयामास विधिवद्भूपदीपोपहारकैः ॥ १२५ ॥ एतस्मिन्नन्तरे राजा देवमायाविमोहितः ॥ सुष्यापतत्रहोमान्ते
 ते च जाता ह्यवधनाः ॥ १२६ ॥ तैर्बद्धो जम्बुको राजा निगडेराय सैदृढः ॥ ते तं बद्धाय युः शीघ्रं देवकीं प्रति निर्भयाः ॥ १२७ ॥ एतस्मिन्नन्तरे
 तत्र कालियाद्यास्त्रयः सुताः ॥ त्रिलक्षैर्न्यमादाय युद्धाय समुपाययुः ॥ १२८ ॥ पुनर्युद्धमभूद्धोरसेन योरुभयोस्तदा ॥ तालनाद्याश्च
 चत्वारो हत्वा तारिपुवाहिनीम् ॥ १२९ ॥ त्रीञ्छत्रून्कोष्टकीकृत्य स्वशस्त्रैर्जघ्नुर्जिताः ॥ एवं दिनानि कतिचित् तत्र जाता मोहारणः ॥ १३० ॥
 कालियोदुःखितो भूत्वा समारमनसा हरम् ॥ मोहनं मंत्रमासाद्य मोहयामास तान् त्रिपून् ॥ १३१ ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवी देवकीपतिदेवता ॥
 पातिव्रत्यस्य पुण्येने सुतान्ति कमुपागता ॥ १३२ ॥ बोधयित्वा तु कृष्णां शं पंचशब्दगजस्थितम् ॥ पुनस्तुष्टाव जननीं सर्वविश्वविमोहिनी
 म् ॥ १३३ ॥ तदा तुष्टा स्वयं देवी बोधयामास तान्मुदा ॥ आह्लादः सूर्यवर्मोणं कालियं च ततोऽनुजः ॥ १३४ ॥ जघान बलक्षानिस्तं तु दि
 लं जम्बुकात्मजम् ॥ ते तु पूर्वमेव प्रजरासंधः सकालियः ॥ १३५ ॥ द्विविदेवानरः शूरः सूर्यवर्मो हचाभवत् ॥ त्रिशिरास्तुं दिलो जातः श्रु
 गालः सच जम्बुकः ॥ १३६ ॥ नित्यवैकराः सर्वे भूपाश्चासन्महीतले ॥ हतेषु शत्रुपुत्रेषु देवकीजम्बुकैरिपुम् ॥ १३७ ॥ खड्गेन तर्जयामास
 पतिशोकपरायणा ॥ कृष्णां शः शिरसीपित्रोर्गृहीत्वा स्नेहकातरः ॥ १३८ ॥ जम्बुकस्यैव हृदये स्थापयामास विह्वलः ॥ विहस्य तौ तदा
 तत्र नोचतुर्वचनं प्रियम् ॥ १३९ ॥ चिरं जीवहि कृष्णां शं गायं कुरु महा मते ॥ इति वाणी तयोर्जाता बालिनोऽप्रेतदेहयोः ॥ १४० ॥ खड्गहस्ता
 च सा देवी शिलायंत्रे तु तं रिपुम् ॥ संस्थाप्य चोदयामास स्वपुत्रान् हर्षसंयुता ॥ १४१ ॥ हे पुत्राः स्वपितुः शत्रुं जम्बुकं पुरुषाधमम् ॥ खड्गं खड्गं
 च तिलशः कृत्वा नन्दस मन्विताः ॥ १४२ ॥ संचर्णयत तद्वा त्रंततैर्लर्मदनिर्मितैः ॥ स्नास्याम्यहंतं येन्युक्त्वा रुरोद जननीभृशम् ॥ १४३ ॥
 तथा कृत्वा तु ते पुत्रा माहिर्षीं सुतांतदा ॥ बलवानियुतास्तत्राहूय चक्रुश्च तत्क्रियाम् ॥ १४४ ॥ तदा परिमलं राक्षसीं दृष्ट्वा स्वाभिमतुरम् ॥

मरणायोन्मुखविप्रपंचत्वमग मन्मुने ॥ १४६ ॥ तत्सुताखड्गमानीयबलखानिभुजं प्रति ॥ कृत्वा तु मूर्छयित्वा तत्तत्पक्षान्वधावत ॥ १४६ ॥
 तालन्देर्वीसहचरामांश्च तथा विधम् ॥ कृत्वा न्यांश्च तथा शत्रून् गच्छत्कुलकातरा ॥ १४७ ॥ कृष्णांशं मोहयित्वा शुभायया च समाहरत् ॥
 हते तत्र शते शूरे बलखानि मर्षितः ॥ १४८ ॥ तच्छिरश्च समाहृत्य चितायां च समाक्षिपत् ॥ तदा वाणि समुत्पन्ना बलखाने शृणुष्व भोः ॥ १४९ ॥
 अवध्या च सदानरीत्विथावध्या धर्मिणा ॥ फलमस्य विवाहे स्वेभोक्तव्यं पकर्मणः ॥ १५० ॥ इति श्रुत्वा तदा दुःखि बलखानि यथौपुरम् ॥
 ततस्तु सैनिकाः सर्वे महाहर्षमन्विताः ॥ श तोष्टू भारवाह्यानि लुठयित्वा धनानि च ॥ १५१ ॥ महावर्तिसिमाजगमुः कृतकृत्यत्वमागताः ॥ हतशो
 षैश्चाद्रसैन्यैः सहिता गेहमाययुः ॥ १५२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्वण्ये कालियुगप्रतिहाससमुच्चये द्वादशोऽ
 ध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कस्मिन्मास्य भवद्युद्धं तयोः कतिदिनानि च ॥ तत्पश्चात्स्वपुरे प्राप्य तदा किमभवन्मुने ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पौष
 मास्य भवद्युद्धं तयोः शतदिनानि च ॥ ज्येष्ठमासि गृहप्राप्ता दध्नुर्वोद्यान्यनेकशः ॥ २ ॥ श्रुत्वा परिमलराजास्वसुता अयिनो बलिन् ॥
 ददौ दानानि विप्रेभ्यः सुखं जातं गृहे हृहे ॥ ३ ॥ इति श्रुत्वा महाराजो बलखानि महाबलम् ॥ तत्रागत्य नमस्कृत्य वचनं प्राहनम्रधीः ॥ ४ ॥
 अर्द्धकोटिमितं द्रव्यमत्तः प्राप्य सुखी भव ॥ माहिष्मत्याश्च राष्ट्रमे देहि विरिनमोस्तुते ॥ ५ ॥ वर्षे वर्षे च तद्रव्यं गृहाण बलवन्म्रभो ॥ इति श्रु
 त्वा तथा मत्वा बलखानि गृहयौ ॥ ६ ॥ वयस्त्रयोदशान्दे च कृष्णांशो बलवत्तर ॥ यथा जाता हेरलीलाभ्युश्रेष्ठ तथा शृणु ॥ ७ ॥ भद्रेशुक्लेत्रयो
 दश्यां चाह्लादः सानुजो ययौ ॥ गयार्थे धनमादाय हस्त्यश्चरथ संकुलम् ॥ ८ ॥ कृष्णांशो बिन्दुलारुढो वत्सजो हरिर्गोस्थितः ॥ देवः परीह
 कारुढः सुखस्वानिः करालके ॥ ९ ॥ चत्वारो द्विदिनान्ते च गयार्थे क्षत्रसमाययुः ॥ पूर्णिमांति पुरस्कृत्य षोडशश्राद्धकारिणः ॥ १० ॥
 शताञ्छतान्गजांश्चैव भूषितांश्च रथांस्तथा ॥ दुर्दुह्यान्सहस्रं च हेममालाविभूषितान् ॥ ११ ॥ गावो हिरण्यरत्नानि वासांसि विविधानि च ॥
 इत्वा ते सुफलीभूत्वा स्वगेहाय दधुर्मनः ॥ १२ ॥ लक्षावर्तस्तु यो वेदियाय यौवदरिकाश्रमम् ॥ प्राणांस्तत्र परित्यज्य साप्सरस्त्वमुपागता ॥
 ॥ १३ ॥ राकाचं द्रुतं संप्राप्ते राहुग्रस्तं ते मोमये ॥ काश्यां समागता भूपानान् देश्याः कुलैः सह ॥ १४ ॥ हिमालयगिरौ रम्येनानाधातुवि

चित्रिते ॥ तत्रशार्दूलवंशयोगिनेत्रसिंहोमहापतिः ॥ १५ ॥ रत्नभानौहतेशूरेनेत्रसिंहोभयातुरः ॥ नवतुंगेसमासाद्यतोषयामासवासवम् ॥ १६ ॥
 द्वादशान्तरदेवोद्दौढक्कामृतमुदा ॥ पार्वत्यानिर्मितोयस्तुवासवायस्वसेविने ॥ १७ ॥ द्वादौढक्कामृतराज्ञेपुनः प्राहशुभं वचः ॥
 अस्यशब्देनभूपालत्वत्सैन्यजीवयिष्यासि ॥ १८ ॥ क्षयशंभ्रमिष्यतिशत्रुवस्तेमहाभटाः ॥ प्रातेढक्कामृतेतस्मिन्नेत्रसिंहोमहाबलः ॥ १९ ॥
 नगरंकारयामासतत्रसर्वजनैर्युतम् ॥ योजनान्तेचतुर्द्वारंदुराधर्षपरैः सदा ॥ २० ॥ नेत्रसिंहगणनाम्नाविल्यातंभारतेभुवि ॥
 काश्मीरान्तेकृतराज्येतेनशृंगसमंततः ॥ २१ ॥ पालितंनेत्रसिंहेनतत्पुंश्रुवन्मुने ॥ नेत्रपालइतिख्यातोऽग्रामोऽसौदुर्गमः परैः ॥ २२ ॥
 सोऽपिराजासमायातोनेत्रसिंहोमहाबलः ॥ कन्यास्वर्णवतितस्यरेवत्यंशसमन्विता ॥ २३ ॥ कामाक्ष्यावरदानेनसर्वमायाविशारदादृष्ट्वातां
 सुंदरीकन्यांवालेन्दुसदृशाननाम् ॥ २४ ॥ मूर्च्छिताश्चामभवन्भूपारूपयौवनमोहिताः ॥ दृष्ट्वातंचतथाहादुःसर्वत्नविभूषिताम् ॥ २५ ॥
 षोडशब्दवययुक्ताकामिनीरतिरूपिणीम् ॥ मूर्च्छितश्चापतद्भूमौसातंदृष्ट्वाभुमोहवै ॥ २६ ॥ दोलामारुह्यतत्सख्यौनृपान्तिकमुपाययुः ॥
 आह्लादस्तुसमुत्थायमहामोहत्वमागतः ॥ २७ ॥ दृष्ट्वातथाविधंभृङ्गुष्णांशःप्राहदुःखितः ॥ किमर्थमोहयामासभर्वास्तत्त्वविशारदः ॥
 ॥ २८ ॥ रजोरागात्मकंविद्धिप्रमादंमोहजंतंथा ॥ ज्ञानासिनाशिरस्तस्यछिंधित्वमजितःसदा ॥ २९ ॥ इतिश्रुत्वावचेभ्रातुस्त्यक्त्वामो
 हंययौगृहम् ॥ भोजयित्वाद्विजश्रेष्ठान्सहस्रवेदतत्परान् ॥ ३० ॥ दुर्गामाराधयामासजस्वामपथ्यचरित्रकम् ॥ मासान्तेचतदादेवीदत्वाभी
 हृष्टद्विस्थितम् ॥ ३१ ॥ मोहयामासतार्कन्यांविवाहार्थमनिन्दिता ॥ स्वप्नेदृशसालारामांशेदेवकीसुतम् ॥ ३२ ॥ प्रातर्बुद्ध्वातुसं
 चिंत्यमहामोहमुपायौ ॥ तदाध्यात्वाचकामाक्षींसवाभीष्टप्रदायिनीम् ॥ ३३ ॥ पौषमासेतुसंप्राप्तेशुककंठेसुपत्रिकाम् ॥ बद्धांतंप्रेषया
 मासशुकंपत्रस्थितंप्रियम् ॥ ३४ ॥ सगत्वापुष्पविपिनंमहावतिपुगीस्थितम् ॥ नरशब्देनवचनंकृष्णांशायशुकोब्रवीत् ॥ ३५ ॥ वीरते
 ऽनरजोबंधुनाम्नाहोमहाबलः ॥ तस्मैहिंप्रेषितापत्रं वर्णवत्याहितप्रदा ॥ ३६ ॥ तांज्ञात्वाचपुनस्तस्याउत्तरंदेहिमत्प्रियम् ॥ अथवा
 पत्रमालिख्यतत्त्वमेकुरुकंठके ॥ ३७ ॥ इतिश्रुत्वादेयोर्वीरैर्गृहीत्वापत्रमुत्तमम् ॥ ज्ञातवांस्तत्रवृत्तांतमाहादायपुनर्ददौ ॥ ३८ ॥ जम्बु

कश्चनृपोवीरोरुद्रदत्तवरोबली ॥ अजेयोन्यनृपवीरत्वयायुधिनिपातितः ॥ ३९ ॥ तथाविधंमात्पितरमिन्द्रदत्तवरंगिरिपुम् ॥ तवेमंजहिंसंभ्रामे
 ममपाणिग्रहंकुरु ॥ ४० ॥ इतिज्ञात्वासआह्लादस्तामाश्वास्यहृदिस्थिताम् ॥ शुक्रकंठवंधाशुलिखित्वापत्रमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ सशुकः
 पन्नगःपूर्वपुंडरीकेनशोपितः ॥ रेवत्यंशस्यकार्यचकृत्त्वामोक्षत्वमागतः ॥ ४२ ॥ मृतेतस्मिच्छुक्रेरभ्येदवीस्वर्णवतीतदा ॥ दाहयित्वाददौ
 दानंविभ्रम्यस्तस्यतृप्तये ॥ ४३ ॥ माघमासिचसंप्राप्तपंचम्यांकृष्णपक्षके ॥ आह्लादःसतलक्षैश्चसैन्यैःसाद्वैययौमुदा ॥ ४४ ॥ तालनाद्या
 श्वेतेशूराःस्वस्ववाहनमाश्रिताः ॥ आल्हादंरक्षयन्तस्तेययुःपंचदशाहनि ॥ ४५ ॥ वंगदेशसमुच्छ्रय्यशीघ्रंप्राप्ताहिमालयम् ॥ रूपणंपत्र
 कर्तारिवलखानिरुवाचतम् ॥ ४६ ॥ गच्छत्वंधीरकवचीकरालाश्वंसमास्थितः ॥ पंचशस्त्रसमायुक्तोराजानंशीघ्रमावह ॥ ४७ ॥
 युद्धचिन्हंतनैकृत्वाभामागच्छत्वरान्वितः ॥ तथामत्वाशिखंड्यशोययौशीघ्रंसंरूपणः ॥ ४८ ॥ सददशसंभारंशोबहुशूरसमन्विताम् ॥
 पार्वतीयैर्नृपैःसाद्वैसहस्रैर्वलवचरैः ॥ ४९ ॥ सउवाचनृपश्रेष्ठेनेत्रसिंहमहाबलम् ॥ त्वत्सुतायाविविहायबलखानिर्महाबलः ॥ ५० ॥ सप्त
 लक्षवैर्युतःसंप्राप्तस्तवराष्ट्रके ॥ तस्मात्स्वस्वसुतांशीघ्रमाह्लादायसमर्पय ॥ ५१ ॥ शुल्कमेदेहिनृपतेयुद्धरूपंसुदारुणम् ॥ इतिश्रुत्वा
 वचस्तस्यसराजाक्रोधमूर्छितः ॥ ५२ ॥ पट्टनाधिपमाज्ञायभूपूर्णबलंरुषा ॥ अरुधत्सकपाटंचतस्यबधनेहेतवे ॥ ५३ ॥ पाशहस्ता
 भ्रूरशतान्पट्टनाधिपरक्षितान् ॥ दृष्ट्वासंरूपणविरिःखड्गयुद्धमचीकरत् ॥ ५४ ॥ हत्वातन्मुकुटराज्ञागृहीत्वाकाशगोबली ॥ बलखानि
 तुसंप्राप्यचिह्नं तस्मैन्यवेदयत् ॥ ५५ ॥ इतिश्रुत्वाप्रसन्नात्मासतलक्षदलैर्युतः ॥ अरुधन्नगरीसर्वेनेत्रसिंहेनराक्षिताम् ॥ ५६ ॥ नेत्रसिंहस्तु
 बलवान्पार्वतीयैर्नृपैःसह ॥ हिमंतुंगतलंप्राप्ययुद्धार्थीतान्समाह्वयत् ॥ ५७ ॥ सहस्रंचगजास्तस्यहयालक्षंमहाबलाः ॥ सहस्रंचनृपाःशूरा
 श्वतुलंक्षपदातिभिः ॥ ५८ ॥ योगसिंहो गजैःसाद्वैबलखानिसमाह्वयत् ॥ भोगसिंहोहयैःसाद्वैकृष्णांशंचसमाह्वयत् ॥ ५९ ॥
 विजयोत्पुत्रश्चसर्वभूपतिभिःसह ॥ देवसिंहस्तथाम्लेच्छंरूपंचसमाह्वयत् ॥ ६० ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंसेनयोस्तत्रदारुणम् ॥ निर्भ
 याश्चैवतेशूराःपार्वतीयाःसमंततः ॥ ६१ ॥ जघ्नुस्तेशात्रवीसेनाद्विलक्षांविपरिपालिताम् ॥ प्रभंशंस्वबलं दृष्ट्वाचत्वारोमदमत्तराः ॥ ६२ ॥

दिव्यानश्वात्मसारुह्यचक्रः शत्रोर्महद्वधम् ॥ पुनरुज्जीविताः सर्वे ढक्कामृतरवाद्बलाः ॥ ६३ ॥ युद्धाय संसुखं जग्मुर्भृशु श्रेष्ठपुनः पुनः ॥ अहो
रात्रं गंचासीत्तिषांतत्रैव दारुणम् ॥ ६४ ॥ एवं सताह्नि संजाते युद्धे भीरुभयंकरे ॥ उपायैर्वेदुर्भविर्वाश्रुकुशैश्चरणंबहु ॥ ६५ ॥ पुनस्ते
जीवमापन्ना जघ्नस्ताम्रिपुसैन्यपान् ॥ तालनाद्यास्तु तेशूरादुःखितास्तत्राभवन् ॥ ६६ ॥ निराशां विजये प्राप्य कृष्णां शंशरणं ययुः ॥
तानाश्वास्य सकृष्णां शस्तत्र दिव्यहये स्थितः ॥ ६७ ॥ न भोगेण बलवान्स्वर्णवन्त्यति कंययौ ॥ हर्म्यो परिस्थिता दिवसवशो भासमान्विताम् ६८ ॥
नन्वोवाच वचः शुष्कं किकरो हि महोदयः ॥ शरण्यां त्वां सुपागम्य कामाक्षीमिव भामिनि ॥ ६९ ॥ वृत्तान्तं कथयामास यथासीच्च महारणः ॥
श्रेण कर्क्षीता विरानिराशां प्रतिचागमन् ॥ ७० ॥ साहचोदयसिंहवंकं माध्यामिदिरं व्रज ॥ अहं च स्वालिभिः सार्धं न वम्यां पूजने रता ॥
॥ ७१ ॥ ढक्कामृतस्य वाद्येन पूजये सर्वं कामदाम् ॥ इति श्रुत्वा सबलवान्स्वैरन्यं प्रतिचागमत् ॥ ७२ ॥ अर्धशेवार्णत्सेनापराजित्य च दुदु
बुः ॥ पट्टनाख्यपुरे प्राप्ताभयभीता महाबलाः ॥ ७३ ॥ पराजिते रिपौ तस्मिन्नेत्रसिंहः सुतैः सह ॥ गृहमागम्य बलवान् विभ्रेभ्यो गोधनं ददौ ॥
॥ ७४ ॥ न वम्यां पितरं ग्राह्येनैव स्वर्णवतीतदा ॥ कामाक्षीसेवेनाशु कुरुयाजोत्सवं मम ॥ ७५ ॥ यत्पसादाच्च विजयी दुर्जयेभ्योऽभवद्भवान् ॥
इति श्रुत्वा पितराहस्वप्नोदृष्टस्तथामया ॥ ७६ ॥ पूजनान्मंगलं राज्ञानि चोद्दिशो हि शोभने ॥ पित्रौ क्लृप्तं निशायां तु मासुता पितुराज्ञया ॥ ७७ ॥
ढक्कामृतस्य वाद्येन कामाक्षीमिदिरयौ ॥ कृष्णां शोमात्यकारस्य वधूभूत्वा समागतः ॥ ७८ ॥ ढक्कामृतं च नारीभ्यो गृहीत्वा त्वरिते ययौ ॥
एतस्मिन्नेरवीराः षष्टिवाहनसंयुताः ॥ ७९ ॥ ढक्काथैः प्रययुः शीघ्रं सर्वशस्त्रैः समुद्यताः ॥ तावागतान् सबलवान् दृष्ट्वा खड्गं गृहीतवान् ॥
॥ ८० ॥ पंचपचाशताञ्छूराननयद्यमसादनम् ॥ कृष्णां शस्त्रवति गत्वा रूपाणेन त्रितिष्ठति ॥ ८१ ॥ ढक्कामृतं च संप्राप्य हयारूढो ययौ
सभाम् ॥ हते ढक्कामृते दिव्येनेत्रसिहो भयातुरः ॥ ८२ ॥ ऐन्द्रयज्ञं तथा कृत्वा हवनयपरो भवत् ॥ प्रभाते समनुप्राप्ते विराः स्वबलैः सह ॥
॥ ८३ ॥ तरसा प्रययुः सर्वैर्जोष्ट्रहयसंस्थिताः ॥ दिनान्ते प्राप्सवंतश्च यत्राभूत्समहारणः ॥ ८४ ॥ कृष्णां शः पूजयित्वा तं दध्मौ ढक्कामृतं व
ली ॥ तच्छब्देन मृता विराः पुनरुज्जीवितास्तदा ॥ ८५ ॥ सतलक्षबलं तस्य पुनः प्राप्तं मदतुरम् ॥ रुरोधनगरीं सर्वदिधुर्वाद्यान्यनेकशः ॥ ८६ ॥

रुद्धेतुनगरेतस्मिन्नेत्रसिंहोभयातुरः ॥ स्वात्मानमर्पयामासवह्नौशक्रायधीमते ॥ ८७ ॥ तदाप्रसन्नोभगवानुवाचनृपतिंप्रति ॥ रामांशो
 यंचकृष्णांशोभुविजातौकलैकया ॥ ८८ ॥ तस्मैयोग्यायसाकन्यारामांशाययशस्विने ॥ योगिनियंस्वर्णवतीरेवत्यंशावतारिणि
 ॥ ८९ ॥ इत्युक्त्वाचस्वयंदेवोढक्कानृतमुमाप्रियम् ॥ हत्वावह्नौसमाक्षिप्यदुर्गोयस्यवेदयत्र ॥ ९० ॥ गतेतस्मिन्सुरपतौसराजब्राह्मणैः
 सह ॥ महीपतिंप्रतिययौमेलनार्थमुद्यतः ॥ ९१ ॥ तथागतंपृष्ट्वाकृष्णांशश्चमहीपतिः ॥ आह्लादमातुलःप्राहमान्यःसर्वबलैः
 सदा ॥ ९२ ॥ राजन्नयंसबलवानाह्लादःसातुजैःसह ॥ मत्पत्नौनस्थितोवीरःकुलेहीनत्वमागतः ॥ ९३ ॥ आर्योभीरीस्मृततेषांकिंत्वया
 विदितंनहि ॥ यदिद्यात्वयाकन्यातर्हित्वहीनतांव्रज ॥ ९४ ॥ अतस्त्वंचनंचेदंकुलयोग्यंशृणुष्वभोः ॥ चतुर्थान्चलकान्नीचांस्तालने
 नसमन्वितान् ॥ ९५ ॥ वंचयित्वाविवाहार्थैशिरांस्येषांसमाहर ॥ मंडपान्तेमखंकृत्वाचातुंडयैसमर्पय ॥ ९६ ॥ त्वत्कन्ययासमाहूतावीर
 रावरवतीहिंसा ॥ पश्चात्कन्यांस्वयंहत्वाकुलकल्याणमावह ॥ ९७ ॥ नोचेद्रवान्क्षयंशस्येत्सकुलोजम्बुकोयथा ॥ इतिश्रुत्वासंशल्या
 न्नःसुयोधनमुखेरितम् ॥ ९८ ॥ तथेत्युक्त्वासवंकृत्वामंडपान्तेविधानतः ॥ निरस्त्रान्पंचशुष्मांश्चपूजयित्वातदानिशि ॥ ९९ ॥ रामांशा
 यस्वकन्यांचदाल्याभिकुलरीतिवान् ॥ इत्युक्त्वासययौसार्द्धयन्नाह्लादःसबांधवः ॥ १०० ॥ तमाहंदडवत्पादौनत्वाह्लादंसवैवृपः ॥ भव
 तौशावतराश्चमयाज्ञाताःसुरोत्तमात् ॥ १०१ ॥ दुर्गोत्सवेययोगेहंतद्रथायसमुद्यतः ॥ सहस्रमंडपेषूपान्संस्थाप्यस्वबलैःसह ॥ १०२ ॥
 तालनाद्यांश्चषट्शूरान्मंडपतिसमाह्वयत् ॥ विवाहप्रथमावतैयोगसिंहोऽसिमुत्तमम् ॥ १०३ ॥ वरमाहत्यशिरसिजगर्जबलवान्कृपा ॥
 तमाहतालनोधीमान्नयोग्यंभवताकृतम् ॥ १०४ ॥ श्रुत्वाहेनत्रसिंहस्तंकुलरीतिरिखबलिन् ॥ निरायुधैःपरैःसार्द्धशस्त्रिणांतुमुलोहिनः ॥
 ॥ १०५ ॥ इतिश्रुत्वायोगसिंहकृष्णांशस्तंसमारुधत् ॥ भोगसिंहं तथाकृत्यबलखानिर्गृहीतवान् ॥ १०६ ॥ विजयतृतीयावतसुखस
 निन्यंरुंधत ॥ चतुर्थार्थवत्केशुनुनृपूर्णवलंशठम् ॥ १०७ ॥ रूपणस्तंगृहीत्वाशुयुधेतद्रलैःसह ॥ पंचमेवदुराजानंतालनश्चसमाह
 धत् ॥ १०८ ॥ षष्ठावर्तेनेत्रसिंहं तथाह्लादोगृहीतवान् ॥ संप्राप्तेतुमल्लुद्धेवहुशूराःक्षयंगताः ॥ १०९ ॥ निरायुधाःषड्बलिनःसंक्षम्यव्रण

मुत्तमम् ॥ निरायुधात्रिपुन्रस्वान्वांश्चक्रुःशक्तिप्रपूजकाः ॥ ११० ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवः कालदशसिमागतः ॥ नभोमार्गेण तान्वांस्तेभ्य आ-
 गत्य संददौ ॥ १११ ॥ बिन्दुलं चैव कृष्णं शोदेवस्तत्र मनोरथम् ॥ रूपेणश्च करालाक्षं चाह्लादस्तुपहि कम् ॥ ११२ ॥ हरिर्णव लखानि च
 तद्गता हरि नगरम् ॥ सिहिर्नीतिलनः शूरः समारुह्यारणे वताः ॥ ११३ ॥ रात्रौ तद्वृत्ते सेनां हत्वा बहु च तत्पतिम् ॥ दोलांगे हञ्च निष्का-
 इय सप्तभ्रमरकारिताम् ॥ ११४ ॥ स्वसैन्ये तस्माज्जमुनिर्भया बलवतराः ॥ तान्सर्वान्नेत्रसिंहादीन्दृष्ट्वा त्राहीति जल्पितान् ॥ ११५ ॥
 निगडैरेकतः कृत्वा पंचभूपान्निर्वचकान् ॥ कारागारे महाघोरैरतत्र तान् संन्यवा सयन् ॥ ११६ ॥ नेत्रसिंहो वरो भ्राता सुन्दर रथभूमिपः ॥ हेतुज्ञा-
 त्वाय यौ शीघ्रमायावीलक्षसैन्यकः ॥ ११७ ॥ तत्रागत्य हरानन्दो नाम्ना तान् युधद्वली ॥ नेत्रसिंहस्य सैन्यं च तुल्यं तदा गतम् ॥ ११८ ॥
 पंचलक्षैरुपचारं सत्पुत्रं भूत् ॥ पंचाहोरात्रमात्रं च तयोश्चासीत्स संकुलः ॥ ११९ ॥ अर्द्धसैन्यारिपोस्तत्र हतशेषाश्च दुद्रुधुः ॥ विस्मि-
 तः सह रानन्दो रुद्रमाया विशारदः ॥ १२० ॥ बलाधिक्ययुताञ्ज्वात्वा शिवध्यानपरोऽभवत् ॥ रचित्वा शारिमायानानां रूपविधारिणीम् ॥
 ॥ १२१ ॥ पाषाणभूतान्सकलान्कृत्वा भूपान्समाययौ ॥ समुत्तं भ्रातरं ज्येष्ठं नृपं पूर्णबलं तथा ॥ १२२ ॥ मोचयित्वा योगहं कृतकृत्यो महाबली ॥
 आह्लादं निगडैर्बद्धमायया जडतां गतम् ॥ १२३ ॥ नेत्रसिंहः सबलवान्ययौ स्वं दुर्गमुद्यतः ॥ तं प्रशंस्यानुजं विरोविभ्यश्च ददौ धनम् ॥ १२४ ॥
 तदा स्वर्णवती दीना बद्धा त्वापते निजम् ॥ कृष्णां शार्धान्मोहितांश्च शंभुमायाजहत्वा गन् ॥ १२५ ॥ रुरोदौ चैस्तदोदवीध्यायतीकामरूपि-
 णीम् ॥ तदा तुष्टा जगद्धात्री मूर्च्छितांस्तान बोधयत् ॥ १२६ ॥ तेषु चेतनं प्राप्ताः प्राहुः स्वर्णवर्तमुदा ॥ कास्थितो बधुराह्लादो देवित्वं कारणं
 वद ॥ १२७ ॥ यथागतः स्वयं स्वामी कथयामास तां तथा ॥ अहं शुकी भवाम्यद्य भवान्विन्दुलसंस्थितः ॥ १२८ ॥ इत्युक्त्वा सांशुकी भूत्वा कृष्णां
 ज्ञेन समन्विता ॥ यत्रास्ते तत्पतिर्बद्धस्तत्र सा कामिनी ययौ ॥ १२९ ॥ कृष्णां शोऽपि पश्यारुढो नभोमार्गेण चातवान् ॥ आभरीं मूर्तिमासाद्य
 स्वामिनं प्रति साययौ ॥ १३० ॥ आश्वासयंतं यथा योग्यं कृष्णां शं प्रत्यवर्णयत् ॥ कृष्णां शंस्तत्र बलवान् हत्वा दुर्गं निवासिनः ॥ १३१ ॥
 रक्षकाञ्छतसाहस्रान् हत्वा भ्रातरमाययौ ॥ पौर्णिमां धुत्तां च ज्ञात्वा सर्वैस्त्वरान्विताः ॥ १३२ ॥ अयोध्यां शीघ्रमागम्य स्नात्वा च सरयून्

दीम् ॥ होलिकादाहसमये शश्विष्यां समागताः ॥ १३३ ॥ स्नानध्यानानि दिकानि द्वाः कृत्वा गेहमुपाययुः ॥ सागरस्य तटं प्राप्य कृत्वा ते च
 महोत्सवम् ॥ १३४ ॥ चैत्रस्य कृष्णपंचम्यां स्वर्गं हनुनराययुः ॥ दूता उग्रसमारूढास्तत्क्षेमकरणोत्सुकाः ॥ १३५ ॥ फाल्गुने शुक्लपंचम्यां स्व
 र्गं हनुनराययुः ॥ मलनो भूषति श्वेद्वर्गं गेहे महोत्सवम् ॥ कारयित्वा विधानेन ब्राह्मणेभ्यो ददौ धनम् ॥ १३६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गे
 पर्वणि चतुर्थे गण्डापरपर्याये कालियुगि तिहाससमुच्चये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ चतुर्दशान् देकृष्णां शेषथाजा
 तं तथा शृणु ॥ जयन्तः शक्रपुत्रश्च ज्ञानकीर्तिपमो हितः ॥ १ ॥ कलौ जन्मत्वमापन्नः स्वर्णवत्युदरेऽवसत् ॥ चैत्रशुक्लनवम्यां च मध्याह्ने गुरु
 वासरे ॥ २ ॥ सजातश्च द्रवदं नो राजलक्षणलक्षितः ॥ जाते तस्मिन्सुतश्रेष्ठे देवाः सर्षिगणास्तदा ॥ ३ ॥ इंदुर्यंभोर्जातो जयतो वासवा
 त्मजः ॥ इत्थं चूर्चनं तस्मादिंदुलो नाम चाभवत् ॥ ४ ॥ आहो जातकर्मा दीन्कारयित्वा शिशोर्मुदा ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ स्वर्णधेनुं वृं
 हयान् गजान् ॥ ५ ॥ इन्दुलेतनये जाते द्विमासान्ते महीतले ॥ योगसिंहेस्तदा गत्य स्वर्णवत्यै ददौ धनम् ॥ ६ ॥ नेत्रसिंहे सुतं दद्वामलनास्नेह
 संयुता ॥ प्रच्छकुशं लप्रहं भोजयित्वा विधानतः ॥ ७ ॥ शतवृन्दाश्च नर्तक्यो नानारोगेण संयुताः ॥ तत्रागत्यैव ननु त्र्यम्बपसुतः स्थितः ॥ ८ ॥
 सप्तरात्रमुषित्वा सयोगसिंहे ययौ गृहम् ॥ षण्मासे च सुते जाते देवेन्द्रः स्नेहकातरः ॥ ९ ॥ पुत्रस्नेहेन तं पुत्रं सजहार स्वमायया ॥ संहृत्य
 बालकं श्रेष्ठमिन्द्राण्यै च समर्पयत् ॥ १० ॥ स्नेहेषु तां शचीं देवीं स्वस्तनैतमपाययत् ॥ देव्या दुग्धं सवैपित्वा षोडशाब्दसमो भवत् ॥ ११ ॥
 इंदुं पीयूषभवं गृह्णाति वपुषा स्वयम् ॥ अतः स इंदुलो नाम जयंतश्च प्रकीर्तितः ॥ १२ ॥ स बालः स्वपितुर्विद्यां पाठित्वा श्रेष्ठतामगात् ॥
 विनष्टे बालके तस्मिन् देवीं स्वर्णवती तदा ॥ १३ ॥ रुरोदैवैस्तदा दीनाहपुत्रकगतोऽसिभोः ॥ ज्ञात्वा ह्यदोतथा भूतो दशग्रामे तथा विधे ॥ १४ ॥
 रौद्रः कोलाहले जातो रुद्रतां च नृणां मुने ॥ आह्लादः स्वकुलैः सार्द्धं निराहारो यतो द्वयः ॥ १५ ॥ शारदां शरणं प्राप्तिस्त्रिरात्रं तत्र चावसत् ॥ त
 दा तुष्टा स्वयं देवी वागुवाचा शरीरिणी ॥ १६ ॥ हे पुत्रस्वकुलैः सार्द्धं मां शुचस्त्वं सुतं प्रति ॥ इन्द्रपुत्रो जयन्तश्च स्वर्गलोके मुपागतः ॥ १७ ॥ दिव्य
 विद्यां पाठित्वा स त्रिवर्षान्ते गमिष्यति ॥ यावत्त्वं भूतलेऽवात्सीं स्ति वा त्स भूतले वसेत् ॥ १८ ॥ तत्पश्चात्स्वर्गं ति प्राप्य जयन्तो हि भविष्यति ॥

इत्युक्तेवचनेद्व्यानिदशोकास्तेतदाभवत् ॥ दशग्रामंपुराप्रप्यसमृद्धान्नतत्पराः ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणि
चतुर्गण्डपरपर्यायैकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॐ ॥ सूतउवाच ॥ इन्दुलेस्वर्गसंप्राप्तेतेवराःशो
ककातराः ॥ शारदांपूजयामासुःसर्वलोकनिवासिनिम् ॥ १ ॥ जन्वास्तशतस्तिन्तोत्रात्रिसंध्यप्रेमभक्तिः ॥ ध्यानेनानन्दमापन्नास्तदा
सप्तशेहनि ॥ २ ॥ सामन्तद्विजपुत्रश्चचासुंडोनामविश्रुतः ॥ सोऽष्टवर्षवयाभूत्पूजयामासचंडिकाम् ॥ ३ ॥ द्वादशाब्देततो जातेत्रिच
रित्रस्यपाठतःपरिक्षार्थतुभक्तानांसाक्षान्मूर्तित्वमागता ॥४॥ कुंडिकेयचभोक्ताःपूरयामिचितमहम् ॥ श्रूयंतुमनसोपायैःकुरुध्वंपूणेम
तिम् ॥५॥ सुखस्वानिस्तु बलवान्मधुपुष्पैस्तथाफलैः ॥ कुंडिकांपूरयामासनपूर्णत्वमुपागता ॥६॥ बलस्वानिस्तथामासैर्मूलशर्मरुक्तेकैः
देवकीचतदाहव्यैश्चंदनादिभिरर्चनैः ॥७॥ कुंडिकांपूरयामासनपूर्णत्वमुपागता ॥ आह्लादश्चैवसर्वगैरुदयःशिरसास्वयम् ॥८॥ कुंडिकांपू
रयामासतदापूर्णत्वमागता ॥ उवाचवचनं देवीस्वभक्तान्भक्तवत्सला ॥ ९ ॥ सुखस्वानेभवांस्वीरोभविष्यतिमुराप्रियः ॥ बलस्वानिर्महावी
रोदीर्घकालेसमृत्नुभाक् ॥ १० ॥ मूलशर्मतुबलवान्भक्तवीजोभविष्यति ॥ देवकीचभवेद्वीचिरकालेस्वलोकगा ॥ ११ ॥ आह्लादश्चैव
कृष्णांशस्तयोर्मध्येद्वयंवरम् ॥ एकस्तुदेववत्प्रोक्तोबलाधिक्योद्वितीयकः ॥ १२ ॥ निष्कामोऽयं देवसिंहोमृतेमोक्षत्वप्राप्नुयात् ॥
इत्युक्त्वान्तर्दधेमाततेसर्वैतृप्तिमागताः ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गण्डपरपर्यायैकलियुगीयेतिहा
ससमुच्चयेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॐ ॥ सूतउवाच ॥ प्राप्तसप्तदशाब्देचकृष्णांशेतत्राभवत् ॥ शृणुत्वमुनिशा
दैलृढदृष्ट्यद्योगदर्शनात् ॥ १ ॥ रत्नभानौमृतेराज्ञिमरुधन्वमहीपतिः ॥ गजसेनस्तदाविप्रपृथ्वीराजभयातुरः ॥ २ ॥ आराध्यपावकंदेवं
यज्ञध्यानव्रतार्चनैः ॥ द्वादशाब्दसदाचारःप्रेमभक्त्याहृतोषयत् ॥ ३ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्पावकयंहयंशुभम् ॥ ददौतस्मैसुतौचोभौक
न्यांचगजमुक्तिकाम् ॥ ४ ॥ पावकास्तेहिचत्वारःसमुद्रतामहीतले ॥ अग्निवर्णमहावीराःसर्वलक्षणलक्षिताः ॥ ५ ॥ अष्टादशवयोभूताः
सर्वैतेमुनिपुंगव ॥ जातमात्रादेवसमाःसर्वविद्याविशारदाः ॥ ६ ॥ अष्टादशाब्दवयसासाकन्यावरवर्णिनी ॥ दुर्गायाश्चवरंप्राप्ताधर्माशस्त्वांव

रिष्यति ॥ ७ ॥ शार्दूलवंशीसिन्धुपःकृतवान्वैस्वयंवरम् ॥ नानादेश्यान्नुपाःप्राप्ताःसुतायारूपमोहिताः ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षेसितेपक्षेचाष्टम्यां
 चंद्रवासरे ॥ तस्याःस्वयंवरश्चासीत्सिन्धुपान्प्रतिचारयौ ॥ ९ ॥ विद्युद्गर्जमुखंतस्याश्चंचलायास्तथागतम् ॥ दृष्ट्वासुमोहधर्माशौबलखा
 निर्महीपतिः ॥ १० ॥ सापिदृष्ट्वाचतंवरिंसुमोहजगमुक्तिका ॥ बुद्ध्वातस्मैददौमालावैजयंतीशुभानना ॥ ११ ॥ तारकाद्याश्चभूपालाःसर्वे
 शस्त्रास्त्रसंयुताः ॥ रुरुधुःसर्वतोविरतिबलात्कन्यकार्थिनः ॥ १२ ॥ तथाविद्वानृपान्दृष्ट्वाभूपान्पंचशतान्बली ॥ सशीघ्रंखड्गमुत्सृज्यशत
 भूपशिरांस्यहन् ॥ १३ ॥ सर्वतोवध्यमानंतंबलखानिसतारकः ॥ तदुजाभ्यांददौखड्गसंतदंगेद्विधाभवत् ॥ १४ ॥ महीराजसुतोऽप्येष्टो
 दृष्ट्वाखड्गंतथागतम् ॥ अपोवाहरणच्छूरस्तत्पश्चात्तेनृपायुः ॥ १५ ॥ पराजितेनृपलेबलखानिर्महाबलः ॥ तांकन्यांश्चिविकारूढांस्व
 गंहसोऽनयद्वली ॥ १६ ॥ तांगच्छंतीसुतांदृष्ट्वागजसेनोमहीपतिः ॥ महीपत्याज्ञायप्राप्तोज्ञात्वातंक्षत्रियाधमम् ॥ १७ ॥ जंबुकघ्नमहावीरं
 माययातमोहयत् ॥ जतेनिद्रातुरेवीरदुर्गायाःशापमोहिते ॥ १८ ॥ निगडैस्तंबबंधाशुदृढैर्लोहमयैरुषा ॥ लोहदुर्गचसंप्राप्यग्रामरूपं
 महीपतिः ॥ १९ ॥ चांडालांश्चसमाहूयकाठिनस्तत्रवासिनः ॥ वधायज्ञापयामासतस्यदंडैरनेकशः ॥ २० ॥ तेरौद्रास्तंसमाबध्यताडया
 मासुरुज्जिताः ॥ तत्ताडनात्तदानीद्रातत्रैवविलयंगता ॥ २१ ॥ दृष्ट्वाततस्तुचंडालान्बलखानिरताडयत् ॥ तलमुष्टिप्रहारेणचांडाला
 मरणंगताः ॥ २२ ॥ मृतेपंचशतैरौद्रैस्तच्छेषादुद्रुबुर्भयात् ॥ कपाटंसुदृढंकृत्वानृपान्तिकमुपाययौ ॥ २३ ॥ सन्तुपःकारणंज्ञात्वाहस्तबद्धो
 महाबली ॥ उवाचतत्रगत्वासौवचनंकार्यतत्परः ॥ २४ ॥ भवान्महाबलीवीरचांडालैर्बध्नेनंगतः ॥ दस्युभिलुठितस्तत्रनिद्रावश्यमेवनेगतः
 ॥ २५ ॥ मत्सुताभवनेप्राप्तादिष्टयात्वजिवितांगतः ॥ उद्वाह्यमत्सुतांशीघ्रंस्वगेहंयातुमर्हसि ॥ २६ ॥ इतिश्रुत्वाप्रियंवाक्यंतंप्रशंस्यतथा
 करोत् ॥ मंडपेवदुर्कर्माणिविवाहार्थंचकारसः ॥ २७ ॥ जातायामंडपाचार्यांपत्रमाह्लादहेतवे ॥ तदाज्ञयालिखित्वासौगजसेनोऽग्निसेवकः
 ॥ २८ ॥ उद्ग्राहूढसमाहूयशीघ्रंपत्रमचोदयत् ॥ बलखानेर्विवाहोऽत्रभवान्सेनैरन्यसमन्वितः ॥ २९ ॥ संप्राप्ययोग्यद्रव्याणिभुक्त्वात्वंतृप्ति
 मावह ॥ इत्युक्तेनिशिजातायांबलखानिर्महाबलः ॥ ३० ॥ भोजनंकृतवांस्तत्रविषजुष्टुपापिंपितम् ॥ गरलंतेनसंभुक्तंनममारवराच्छुभात् ॥ ३१ ॥

ततःकालेचसंप्राप्तेद्विमोहत्वमागतम् ॥ पुनर्वर्धनिगडैस्ताडयामासवेतसैः ॥ ३२ ॥ विषदोषममृक्द्वारात्रिस्मृतंसर्वदेहतः ॥
तदाबुबोधबलान्भूपतिंप्राहनप्रथीः ॥ ३३ ॥ राजन्किमीदृशंजतंतत्त्वसैन्यंताडनेरतम् ॥ सआहभोमहावीरमन्कुलेरीतिरिदृशी ॥ ३४ ॥
यातनांप्रथमंप्राप्यतदनुद्वहितिर्भवेत् ॥ इत्युक्तेसतिभूपालेजगजमुक्तासमागता ॥ ३५ ॥ पितरंप्राहवचनंकोऽयंतत्ताडनेगतः ॥ नृपःप्राहसु
तेशीघ्रंयाहिवनिजमंदिरे ॥ ३६ ॥ कृषिकरोयमायातोद्व्यर्थताडनेगतः ॥ इतिश्रुत्वावचोर्वांबलखानिर्महाबलः ॥ ३७ ॥ छित्त्वातद्वं
धनंघोरंखड्गहस्तःसमाययौ ॥ शूराःपंचशतंतंचरुद्धशस्त्रैःसमंततः ॥ ३८ ॥ प्रजघ्नतस्तुतान्सर्वान्बलखानिर्व्यनाशयत् ॥ गजसेनसुतो
ज्येष्ठःसूर्यद्युतिरुपागतः ॥ ३९ ॥ बद्धपुनस्तंबलिंगंनर्तमध्यममाक्षिपत् ॥ तथागतंपतिदृष्ट्वागजमुक्तासुदुःखिता ॥ ४० ॥ निशितत्रगता
देवीदत्त्वाद्रव्यतुरक्षकान् ॥ पतिंनिष्काश्यरुदतीव्यजनपतेयेददौ ॥ ४१ ॥ रात्रौरात्रौतथाप्राप्ताव्यतीतंपक्षमात्रकम् ॥ एतस्मिन्नंतरेवीर
आह्लादःसतलक्षकैः ॥ ४२ ॥ सैन्यैःसहाययौशीघ्रंश्रुत्वातत्रैवकारणम् ॥ बलखानिर्गतोर्गेरुधनगरंतिदा ॥ ४३ ॥ गजैःषोडशसहस्रैर्ग
जसेनोरण्ययौ ॥ त्रिलक्षैश्चहयैःसाढ्सूर्यद्युतिरुपाययौ ॥ ४४ ॥ कांतामलस्तदाप्राप्तस्त्रिलक्षैश्चपदातिभिः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धमहोरात्र
हिसैन्ययोः ॥ ४५ ॥ रक्षितेतालनाद्येचगजसेनाद्येकतदा ॥ द्वितीयेऽद्विहिसमायातेगजसेनोमहाबलः ॥ ४६ ॥ प्रभंग्रंस्वबलंदृष्ट्वापावकोऽयं
समारुहत् ॥ दाहयामासतसैन्यंतालनाद्यैश्चपालितम् ॥ ४७ ॥ भस्मीभूतंबलंदृष्ट्वातालनःशत्रुसन्मुखे ॥ गत्वाभलेनभूपालंताडयामासवेगतः
॥ ४८ ॥ मूर्छितंनृपमाज्ञायसूर्यद्युतिरुपाययौ ॥ पावकीयंसमारुह्यदाहयामासतालनम् ॥ ४९ ॥ एतस्मिन्नंतरेशूरौदेवीचाहादकृष्णकौ ॥
बबंधतूरुषाविष्टौसूर्यद्युतिमरिंदमम् ॥ ५० ॥ सुबद्धंभ्रातंज्ञात्वाहयंकंतामलोऽरुहत् ॥ देवीसंहचसंमोहकृष्णांशंप्रतिसेऽगमत् ॥ ५१ ॥
गृहीत्वातंसंकृष्णांशस्तस्यतेजःसमाहरत् ॥ सतलक्षबलंसर्ववह्निभूतमभूतदा ॥ ५२ ॥ अमरत्वात्सआह्लादस्तदातुसमजवियत् ॥ गजसेनस्याद्ध
सैन्यंनैश्चसर्वविनाशितम् ॥ ५३ ॥ विजयंनृपतिःप्राप्यहर्षितोगेहमाययौ ॥ वह्निभूतंचकृष्णांशंदृष्ट्वाहादःसुदुःखितः ॥ ५४ ॥ दुर्गादेवीसंतुष्टावन
सारणमूर्द्धनि ॥ तदादेवीवचःप्राहवत्सतेपुत्रएवच ॥ ५५ ॥ स्वर्गादागत्यसर्वाणिपुनरुजविधियध्याति ॥ इत्युक्तेवचनेदेव्याइन्दुलोवासवाज्ञया ॥ ५६ ॥

द्वादशाब्दसमंरूपं धृत्वा विद्याविशारदः ॥ वडवामृतमारुह्य हयंतत्र समागतः ॥ ५७ ॥ तद्गङ्गादुद्धृतावाहामेषा इव समन्ततः ॥
 पावकं शमयामासु स्त्रयस्ते देवतोपमाः ॥ ५८ ॥ शमीभूते तदा वह्नौ स्वस्वात्सहयो मुदा ॥ लालाभृद्वाहयामास तया ते जीवितस्ततः ॥ ५९ ॥
 जीविते सलक्षे तु शमीभूते हि पावके ॥ गजसेनः सुताभ्यां च प्रयातः सर्वतो दिशम् ॥ ६० ॥ लक्षसैन्यं तदा शेषं ते सर्वेऽपि भयातुराः ॥
 द्रुतुर्भूर्गवश्चेष्टिदिव्यरूपत्पधारिणः ॥ ६१ ॥ केचित्सैन्यासिनो भूत्वा केचिद्वैब्रह्मचारिणः ॥ जीवत्वं प्राप्तवन्तस्ते तथा न्ये संक्षयंगताः ॥
 ॥ ६२ ॥ बद्धतान् गजसेना दंस्त्रिच्छूरांश्च तालनः ॥ कृष्णांश्चैनसमायुक्तुं द्रुगैः समाययौ ॥ ६३ ॥ बलखानं च निष्काशय तालनस्तदनंतरं
 म् ॥ पृष्ठवान्कारणं सर्वं श्रुत्वा तन्मुखतो वचः ॥ ६४ ॥ तान्वीरांस्तदा डयामासे वतसैः स्तं भवं धनात् ॥ गजमुक्ताज्ञया विप्रसेना पतिरुदारधीः ॥
 ॥ ६५ ॥ तालनस्तान्समुत्सृज्य विवाहार्थं समाययौ ॥ बलखानिर्हयारूढो गजमुक्ताचमंडपे ॥ ६६ ॥ गजसेनस्तदा दिव्यैर्भोजनैस्तानभोजयत् ॥
 निवास्य लोहदुर्गे तान्कपाटः सुदृढीकृतः ॥ ६७ ॥ लक्षशूरांस्तं स्थाप्य स्वयं रुद्धपुरं ययौ ॥ तेरात्रौ लोहदुर्गेषु वसित्वा य
 त्नतो बलाः ॥ ६८ ॥ प्रभाते च कपाटं तद्द्वारं दृष्ट्वा तदा ब्रवीत् ॥ द्वारमुद्धाटय शत्रुत्वं नो चेत्प्राणांस्त्यजिष्यसि ॥ ६९ ॥ इति सेनापतिः श्रुत्वा
 लक्षशूरांस्तमादिशत् ॥ नानायन्नेश्च हतव्याः शत्रवो भयकारिणः ॥ ७० ॥ इति श्रुत्वा तु ते शूराः शतैर्यस्तैः सुरोपिताः ॥ एकैकं क्रमशो
 जघ्नुर्वृद्धं ते वै रतत्पराः ॥ ७१ ॥ हते दशसहस्रे तु कृष्णांश्चोर्विदुलंहयम् ॥ समारुह्य जवानां शुरुस्वखड्गेन महद्बलम् ॥ ७२ ॥ हतशेषा
 भयार्ताश्च सहस्राशीति सन्मिताः ॥ इन्द्रदुर्गं प्रति प्राहुर्थाजा तं बलक्षयम् ॥ ७३ ॥ श्रुत्वा भयातुरो राजा स्वसुताभ्यां समन्वितः ॥
 गजमुक्तापुरं स्फुरन्त्यबहुद्रव्यसमन्विताम् ॥ ७४ ॥ स्वपापं क्षालयामास चोर्वीया पतिना कृतम् ॥ षोडशोष्ठाणि स्वर्णानि गृहीत्वा हाद एव सः ॥ ७५ ॥
 ययौ स्वगेहं सहितः पुत्रप्रातु समन्वितः ॥ संप्राप्ते गेहमाल्हा देवीं स्वर्णवतीं स्वयम् ॥ ७६ ॥ इन्दुलं स्वां कमरोप्य ललाप करुणं बहु ॥
 मृताहं च त्वया पुत्रपुनरुज्जीवितं सुत ॥ ७७ ॥ धन्याहं कृतकृत्यास्मि जयन्ततव दर्शने ॥ इति श्रुत्वेन्द्रलोवीरो न त्वाहज न नीमुदा ॥ ७८ ॥

अत्रुणं नाधिगच्छामित्वतोभातः कदाचन ॥ संप्राप्ते गेहम् । ह्रीदेराजापरिमलः सुधीः ॥ वाद्यानि वाद्यमासाविश्रेयश्च दौघनम् ॥ ७९ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगुणखंडे परपरायैकलियुगियेतिहाससमुच्चये षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७४ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ ॥ कृष्णं शोऽष्टादशान्देतुयथा जातं तथा शृणु ॥ मृते कृष्णकुमारं तु भूपतौ रत्नभातुना ॥ १ ॥ महीराजः सुदुःखार्तो ल
 क्ष्मण्डीमकारयत् ॥ होमान्ते तु तदा देवी वागुवाच नृपं प्रति ॥ २ ॥ वर्षेष्वेते सप्त भविष्यन्त्यगमोद्भवाः ॥ कुमारः कौरवांश्च द्वापखंशसु
 तानृपः ॥ ३ ॥ इत्युक्ते वचने तस्मिन्नाज्ञागर्भस्योद्भवौ ॥ कर्णश्च श्रुतो जातस्तारको बलवत्तरः ॥ ४ ॥ द्वितीयाब्दे तथा जातो दुःशसान
 शुभंशतः ॥ नृहरिरिति विल्यातस्तृतीयाब्दे तु चाभवत् ॥ ५ ॥ उद्धर्षांशः सरदो दुःखंशस्तु मर्दनः ॥ विकर्णंशः सूर्यकर्मभिर्मिश्रं
 शो विविशते ॥ ६ ॥ वर्द्धनश्चित्रबाणं शो विलतदनुचाभवत् ॥ यथा कृष्णा तथा सैव रूपचेष्टा गुणैर्मुने ॥ ७ ॥ भुवितस्त्यां च जातार्याभूक
 म्पोदारुणेऽभवत् ॥ अट्टाट्टाहासमग्निवंचा मुंडा खिचकार ह ॥ ८ ॥ रक्तवृष्टिः पुरे चासीदस्थि शर्करया युता ॥ ब्राह्मणश्च समागत्य जातकमादि
 कांक्रियाम् ॥ ९ ॥ कृत्वानामतथा चक्रे शृणु भूमिपसाक्षरम् ॥ इलाचशशिनां माता विकल्पेनाऽभवदुवि ॥ १० ॥ तस्माद्भलेति विख्याता क
 न्येयं रूपशालिनी ॥ जातार्या च सुतायां सपिता विभ्रेभ्य उत्तमम् ॥ ११ ॥ ददौ दानं मुदयुक्तो वासां सि विविधानि च ॥ द्वादशाब्दवयः प्राप्ते सा सुता
 वरवर्णिनी ॥ १२ ॥ उवाच पितरं नम्रा शृणु त्वं पृथिवीपते ॥ मंडपे रक्तधाराभिर्भोगं संस्वापयिष्यति ॥ १३ ॥ द्रौपद्याभूषणं दाता स भर्ता भवि
 ष्यति ॥ स्वर्णपत्रे तदा राजपद्मं विलासुखोद्भवम् ॥ १४ ॥ लिखित्वा तारकं ग्राहन् वषट्पततपतिम् ॥ लक्षसार्द्धं त्रयं द्रव्यं गृहीत्वा लक्षसैच्यकः ॥
 ॥ १५ ॥ नृपान्तरं ययौ शीघ्रं तारकः पितुराज्ञया ॥ सिन्धुस्थाने चार्ये देशे भूपं भूययौ वली ॥ १६ ॥ नगृहीतं नृपैः कैश्चित्तद्वाक्यं वोरमुत्थणम् ॥
 महीपतिं संप्राप्य मातुलं तद्रचोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥ श्रुत्वा स आह भो वीरब्रह्मानन्दे महाबलः ॥ सच वाक्यं प्रगृहीत्वा दाहादाद्यैः सुरक्षितः ॥ १८ ॥
 किं त्वया विदितं नैव चित्रितं स्य विश्रुतम् ॥ भवान्बड्बधुसहितः कृष्णां शोर्धैर्विवाहितः ॥ १९ ॥ ते सर्वे वश्यगास्तस्य ब्रह्मानंदस्य धीमतः ॥ न
 स्ति भूमं डले कश्चित् डले न समो नृपः ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा ययौ तूर्णं तारकः स्वबलैः सह ॥ तत्पदं च कथित्वा ग्रेहस्तव डस्तदा भवत् ॥ २१ ॥

कृष्णां श स्तुगृहीत्वाशुपद्यावाक्यमुवाचह ॥ अहंविवाहयिष्यामिब्रह्मानंदंनृपोत्तमम् ॥ २२ ॥ तूष्णींभूतास्तदासर्वैतारकः सद्विजैःसह ॥
 अभिषेकं तदाकृत्वास्वर्गं हंपुनरायौ ॥ २३ ॥ मायमासेसितेपक्षेत्रयोदश्यां सुवासरे ॥ विवाहलग्नं शुभं देवरकन्याथैर्योस्तदा ॥ २४ ॥
 सप्तलक्षबलैः सार्द्धं लक्षणश्च सतालनः ॥ महावतीं पुरीं प्राप्नोत्वलीपरिमलादिभिः ॥ २५ ॥ आह्लादोलक्षसैन्याढ्यः कृष्णांशेन समन्वितः ॥
 बलवानिलक्षसैन्यः संयुतः सुखखानिना ॥ २६ ॥ नेत्रांसि होलक्षसैन्ययोगभोगसमन्वितः ॥ रणजिच्चवलीबालेद्रिलक्षवलसंयुतः ॥ २७ ॥
 एवं द्वादशलक्षानि सैन्यानामधिपोबली ॥ तालनः सिंहीनसिंस्थो बडवां प्रययौ सह ॥ २८ ॥ सैन्यैर्द्वादशलक्षैश्च सहितस्तालनोबली ॥ आययौ देह
 लीं प्रापेमहीराजापुत्रालते ॥ २९ ॥ देवो मनोरथारूढो विंदुलस्थः सकृष्णकः ॥ बडवामृतमासाद्य स्वर्णवत्याः सुतो गतः ॥ ३० ॥ रूपेण
 श्चक्रालस्थ आह्लादश्च पीहके ॥ बलखानिः कपोतस्थो हरिणस्थोऽनुजस्ततः ॥ ३१ ॥ रणजिन्मलनापुत्रः सैस्थितो हरिनागरे ॥ पंचश
 षड्गजारूढो महावत्याधिपोगतः ॥ ३२ ॥ विमानवरमारुह्य धीमरैः शतवाहितैः ॥ मणिमुक्तास्वर्णमयं सहस्रैर्वद्यैर्कथुतम् ॥ ३३ ॥
 अयुतैश्च पताकैश्च त्रैत्रपाणिसहस्रकैः ॥ सहस्रैः शिविकाभिश्च पंचसाहस्रैर्करथैः ॥ ३४ ॥ शुकटैर्महिषैर्बैस्तु तथा पंचसहस्रकैः ॥
 सर्वतोपस्कृतरम्यं ब्रह्मानंदं समागतः ॥ ३५ ॥ श्रुत्वा कोलाहलं तेषां महीराजो नृपोत्तमः ॥ विस्मितः सबभूवात्र शिविराणि मुदा ददौ ॥ ३६ ॥
 दुर्गद्वारिक्रियारम्यां कृत्वा विधिविधानतः ॥ द्रौपद्याभूषणं देहिं वैलयायै सतमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ इन्दुलस्तु ययौ स्वर्गं वासवं प्रतिचाब्रवीत् ॥
 द्रौपद्याभूषणं सर्वदेहिमद्व्यं सुरोत्तम ॥ ३८ ॥ कुबेरात्स समानीय दिव्यमाभूषणं ददौ ॥ इन्दुलः प्रहरन्ति प्रप्रातः पित्रे न्यवेदयत् ॥ ३९ ॥
 आह्लादस्तु स्वयंगत्वा वैलयैर्भूषणं ददौ ॥ प्राप्ते ब्राह्मे मुहूर्ते तु विवाहस्तत्राभवत् ॥ ४० ॥ संप्राप्ते प्रथमावर्ते तारकः खड्गमाददौ ॥
 आह्लादस्तं समासाद्य युधे बहुलीलया ॥ ४१ ॥ नृहरिस्तु द्वितीयैश्च कृष्णांशं प्रतिचारुधत् ॥ तथा सरदं वीरं बलखानिरुपायौ ॥ ४२ ॥
 मर्दनं सुखखानिस्तु चतुर्थवर्तकेऽरुधत् ॥ रणजित्सूर्यवर्माणं स भीमं रूपणे बली ॥ ४३ ॥ देवस्तु वधेन वीरं सप्तावर्ते क्रमाद्यौ ॥
 शतभूपान् स्वद्वधरान् जसेनादिकांस्तदा ॥ ४४ ॥ लक्षणाद्याः समाजमुर्मै डेपे बहु विस्तृते ॥ भग्नभूतं नृपबलं दृष्ट्वा राजारुपां न्वितः ॥ ४५ ॥

महाराजोययोरूढोगजंचारिभयंकरम् ॥ जित्वा तान्नेत्रसिंहादीच्छब्दवेधीनृपोत्तमः ॥ ४६ ॥ लक्षणप्रयोजिब्रिबोद्धिर्नोहिस्तिनोस्थितम् ॥
 शिवं मनसि संस्थाप्य जित्वा बहुधा रूपांस्वितः ॥ ४७ ॥ अगमत्तमुपगृह्य दर्शयामास तं नृपम् ॥ श्रुत्वा परिमलैराजाकृष्णांशं भीरुकोययौ ॥ ४८ ॥
 वृत्तान्बकथयामास चाहादादिपराजयम् ॥ अजितः स च कृष्णांशो न भोगैर्गमं दिरम् ॥ ४९ ॥ गत्वा जगज्जलवाय्यगिन्या नंददायकः ॥
 तदा स लक्षणे वीरस्य क्त्वा वंधनमुत्तमम् ॥ ५० ॥ विष्णुं मनसि संस्थाप्य महाराजं समाययौ ॥ गृहीत्वा चागमां दोलांस्वयं शिबिरमातवान् ॥ ५१ ॥
 एतस्मिन्नंतरैर्वैत्यक्त्वा भूछांसमंततः ॥ खड्गयुद्धेन तां जित्वा बहुधा तान्निगडैर्दृढैः ॥ ५२ ॥ सान्वयाच्छतभूषांश्च हत्वा तद्विधिरावहेः ॥ द्रौप
 दीं स्नापयामासु वैलारूपां कलौत्तमाम् ॥ ५३ ॥ विवाहान्ते च ते सर्वैश्च विराणि समाययुः ॥ समुत्पृज्य मुतान् सप्तसु भोज्यैस्ते ह्यभोजयन् ॥ ५४ ॥
 युक्तवत्सु सुविरिषु साहस्रैस्तैः सुतैः सह ॥ रुरुधुः सर्वतो जघ्नु रस्त्रशस्त्रैः समन्ततः ॥ ५५ ॥ सहस्रशूरांस्तान् हत्वा पुनर्बद्धा महाबलान् ॥
 शिबिराणि समाजग्मुस्तेषां हास्याविशारदाः ॥ ५६ ॥ दशलक्ष सुवर्णानि गृहीत्वा नृपतिर्वली ॥ वेलानवोढामादाय गत्वा नत्वा तमब्रवीत् ॥ ५७ ॥
 प्रद्योतमुत्तरे जल्लक्षणेऽसौ महाबलः ॥ मम पत्निसिमादाय दार्सिकं तु स मिच्छति ॥ ५८ ॥ इति श्रुत्वा परिमलः सर्वभूषसमन्वितः ॥
 बहुधा बोधितश्चैव न बुबोधे तदनुपः ॥ ५९ ॥ तदा महासतो विला विललाप भृशं मुहुः ॥ तच्छ्रुत्वा स च कृष्णांशः सहितो बलखानिना ॥ ६० ॥
 तामाश्वास्य तद्वेलानं भोगैर्गणचाययौ ॥ लक्षणं तर्जयित्वा सौ गृहीत्वा चागमन्मुदा ॥ ६१ ॥ न भोगैर्गणैर्हेतार्कृष्णांशः समपेषयत् ॥
 पुनस्त्यक्त्वा सप्तसुतान् सहितां पृपतेस्तुते ॥ ६२ ॥ शपथं कारयामासुर्दंभं प्रति महाबलः ॥ उपित्वा दशरात्रां ते दध्युर्गंतु मनोमुने ॥ ६३ ॥
 महाराजस्तु बलवान् गृहीत्वा भूपतेः पदौ ॥ स उवाच च पूर्णक्षिस्तदा परिमलेनृपम् ॥ ६४ ॥ महाराजषष्ठस्ते च वेलं यद्वा दशान्दिका ॥
 पितृमातृवियोगं च न क्षमंतीति बालिका ॥ ६५ ॥ तस्मात्तां तं परित्यज्य गच्छेहं सुखी भव ॥ पतियोगाय दभूयात्तदा त्वां पुनरेष्यति ॥ ६६ ॥
 इत्युक्त्वा च चोराजासन्नेह दङ्कमस्पृशत् ॥ चूर्णीभूते परिमले चाहादस्तत्र दुःखितः ॥ ६७ ॥ महाराजं स परस्पृशं सराजान् गतंगतः ॥
 भग्रास्थीभूपतीचो भौपावकौ शिश्निकैः ॥ ६८ ॥ सुखं तौ गृहं प्राप्य कृतकृत्यत्वमागतौ ॥ मलनास्वसुतं दृष्ट्वा प्राप्तमुद्राहितगृहे ॥ ६९ ॥

कृत्वोत्सवं बहुविधं विप्रैश्च ददौ धनम् ॥ होमैर्वैकारयामसचंडिकायाः प्रसन्नतः ॥ ७० ॥ सभायां शृणोर्वीरो यात्राकाले तस्य ब्रवीत् ॥ अगमां
 जयचंद्राय मत्वा जित्वा हतां तु ताम् ॥ ७१ ॥ न भो मागैः संप्राप्तौ योगिनैः च शिवज्ञया ॥ जहत्तु तौ वमां जित्वा तत्तौ देशं भयमोहितम् ॥ ७२ ॥ अथाहं
 धाम गच्छामि चिरं जीवन्तु तम ॥ इत्युक्तं तं तन्वाय युधैः पाः स्वमालयम् ॥ ७३ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणे प्रति सर्गमर्ग निचतुर्ग सप्त षड्द्वार
 पर्यायेकालियुगीयेति हाससमुच्चये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अथाहं सूत उवाच ॥ विंशब्दे चैव कृष्ण श्रेयथा जातं तथा शृणु ॥ सागरस्वयं सरस्तीरे कदा
 चिद्दिदुलुबली ॥ १ ॥ जम्बासप्तशतीस्तोत्रं तत्र ध्यानान्वितोऽभवत् ॥ एतस्मिन्नंतरे हंसा आकाशाद्धिमागताः ॥ २ ॥ तेषां च रुतमब्दे
 अस्थानादुत्थितोऽभवत् ॥ वक्ष्यमाणं वचः प्राहुर्धन्योऽयं दिव्यविग्रहः ॥ ३ ॥ पर्वतानां हि मागिरिव नृवंदुवा वनं तथा ॥ महावर्तपुरीणां च तगरः
 सरसामपि ॥ ४ ॥ नारीणां पद्मिनी नारी नृणां श्रेष्ठः स इन्दुलः ॥ भो इन्दुल महाप्राज्ञ मानसे सरसि स्थिताः ॥ ५ ॥ वयं श्रुत्वा श्रयो वासं दूनलिनो
 सागरं ययुः ॥ दृष्ट्वा तत्र शुभानां रीतिं सर्वाभरणभूषिताम् ॥ ६ ॥ सतालिभिर्युतां रम्यां गीतनाट्यविशारदाम् ॥ दृष्ट्वा मोहं त्वमापन्नं वयं देवान्तरे
 गताः ॥ ७ ॥ विलोकितानराः सर्वेऽत्रास्माभिर्जगतिले ॥ त्वत्समो न हि कोऽप्यत्र पद्मिनी सह शोभुवि ॥ ८ ॥ तस्मात्त्वं नः समाख्यतां देवी
 द्रष्टुमर्हसि ॥ तथेत्युक्त्वा शक्रमुतो हं सराजं समाहूतम् ॥ ९ ॥ सिंहलद्वीपके रम्ये द्वायसिंहो नृपः स्थितः ॥ तत्सुता पद्मिनीनाञ्च रूपयौवन
 शालिनी ॥ १० ॥ राणिण्यः सप्त विख्यातास्तत्सख्यः प्रमदोत्तमाः ॥ नलिनी सारंगे रम्ये गिरिजामंदिरं शुभम् ॥ ११ ॥ तत्र स्थितां च तां दे
 वीमिन्दुलः सदृशं ॥ सापि तं सुदं दृष्ट्वा हंसदेहसमास्थितम् ॥ १२ ॥ संमोह्यादूयं तं देवं तेन सार्द्धं मरीरभत् ॥ वर्षमेकं यथैतज्जगत्तली
 लासु मोहितः ॥ १३ ॥ भक्तिगर्वत्वमापन्ने चाहं देवदं विका ॥ दृष्ट्वा चान्तदेहे देवीं गर्वाचरणकुठिता ॥ १४ ॥ तस्य प्राप्तं महदुःखमाहादस्य
 जयैषिणः ॥ सकैश्चिन्त्युरुषैर्वीरैः कथितोऽध्वत्स्वमंदिरं ॥ १५ ॥ इन्दुलं हं पस्यन्मन्त्रं लंकपुरनिवासिनः ॥ राक्षसास्तं स वाहत्यस्वमे
 हं शीघ्रमाययुः ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वा वचो गौरं सकुलो विललाप ह ॥ हाहा शब्दो महं श्वासी तेषां उरुदंतसुने ॥ १७ ॥ कृष्णां शो
 रुदंतं प्राहाह दं ज्येष्ठं शृणुष्व भोः ॥ जित्वा हं राक्षसान् सर्वैस्तालनाद्यैः समन्वितः ॥ १८ ॥ इन्दुलं त्वां समेक्ष्यामि भवन्धैर्यं परोत्पेत् ॥

वलखनिश्चकृष्णांशोदेवसिंहश्चतालनः ॥ १९ ॥ सत्तैलक्षबलः सार्द्धलंकां प्रति ययुर्दुदा ॥ मार्गप्राप्ताश्च ये भूपात्रामपाराष्ट्रपास्तथा ॥ २० ॥
 यथायोग्यं वलिरभ्यग्राप्य तस्मै न्यवेदयन् ॥ ये भूपा मम ताश्च जित्वा तांस्तालनो वली ॥ २१ ॥ बद्धतैश्च समाजग्मुः सेतुबंधं शिवस्थलम् ॥
 पूजयित्वा च रामे शरणेन स्थापितं शिवम् ॥ २२ ॥ सिंहलद्वीपमगमन्य पद्मासाभ्यन्तरं तदा ॥ नलिनीसागरं प्राप्य तत्र वासमकारयन् ॥ २३ ॥
 पत्रसंशेषयामास वलखानिर्नृपाय च ॥ आर्य्यसिंहमहाभागस्वपोता वेदहितीर्णकान् ॥ २४ ॥ भवैश्च स्वबलैः सार्द्धलंकां प्रति द्रव्यायुना ॥
 नोचेत्त्वां सवलं जित्वा राष्ट्रभंगकरोभ्यहम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा पत्रवचो भूपतिर्वलवत्तरः ॥ रक्षितः शक्रपुत्रेण युद्धाय समुपाययौ ॥ २६ ॥
 इन्दुलः स्तंभं नमंत्रं स्तथाप्य शरउत्तमे ॥ स्तंभयामास तत्सैन्यं तालनद्वैः सुरक्षितम् ॥ २७ ॥ दिवसे सुखशर्मो चात्रिलक्षैः स्वदलैः सह ॥
 आर्य्यसिंहस्य तनयो महद्बुद्धमचीकरत् ॥ २८ ॥ निशासुखे च संप्रति शक्रपुत्रो महबलः ॥ शतपुत्रैश्च क्षत्रियाणां सार्द्धयुद्धाय च ययौ ॥ २९ ॥
 तेषां हया हरिद्रणयोगिविषधरावलाः ॥ महतीं तिसहस्रं चरिपोः सेनां व्यनाशयन् ॥ ३० ॥ तत्पश्चाद्ब्रह्मासाद्य तदौतैः सुखितोऽवसत् ॥ एवं
 जातं च षण्मासं तयोर्युद्धं हि सेनयोः ॥ क्रमेण संक्षयं प्राप्तं वलखाने महद्बलम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थोऽंशः ॥
 परपर्य्येयकलियुगीयेति हाससमुच्चयेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ दृष्ट्वा सैन्यनिपातं च वलखानिर्महबलः ॥
 संप्राप्य मानसीं पीडां युद्धार्थं विमुखोऽभवत् ॥ १ ॥ देवसिंहं समादूय त्रिकालं जंमहामतिम् ॥ तन्मंत्रं त्रयामास कार्यसिद्धिर्यथा भवेत् ॥ २ ॥
 श्रुत्वा वाचमहायोगिदेवसिंहो महबलः ॥ महेंद्रतनयः कश्चित्सर्वशस्त्रास्त्रकोविदः ॥ ३ ॥ त्वत्सैन्यं रोधयित्वा वैदिव्यास्त्रेण दिवामुखे ॥ रात्रौ
 स्वयं समागम्य करोति बलसंक्षयम् ॥ ४ ॥ अतस्त्वं मत्सहायेन तालनेन समन्वितः ॥ कृष्णांशेन समागम्य शक्रपुत्रं शुभाननम् ॥ ५ ॥ विज
 यी भवशीघ्राहि नो चेद्वास्येयमक्षयम् ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य देवसिंहस्य भाषितम् ॥ ६ ॥ यत्नं च कारवल्बान् प्रातृभिः सप्तमन्वितः ॥ एकविं
 शाब्दकृष्णांशे संप्राते युद्धकोविदे ॥ ७ ॥ सेनां निवेद्या मामास पोतेषु हयवाहनः ॥ अर्द्धसैन्यं च तत्रैव स्थापयित्वा महबली ॥ ८ ॥ अर्द्धसै
 न्येन कृष्णांशोदक्षिणां दिशमागमत् ॥ हयारूढाश्चेत्तूरः सर्वे युद्धसमन्वितः ॥ ९ ॥ कपाटं दहदुह्वाट्य च नगरान्तमुपाययुः ॥ हत्वा

तेरक्षिणःसर्वौष्ठयित्वापुरंशुभम् ॥ १० ॥ रिपोर्दुर्गसमासाद्यचक्रुःशत्रोर्महत्क्षयम् ॥ राज्ञोऽन्तःपुरमागत्यकृष्णांशोचलवत्तरः ॥ ११ ॥
 ददर्शमुदरीबालांपद्मिनीपद्मलोचनाम् ॥ सप्तालिभियुतारम्यांगीतनृत्यविशारदाम् ॥ १२ ॥ बलाहोलांसमारोप्यलुंठयित्वारिपोर्गृहम् ॥
 जगामाशिर्विरतस्मिन्यत्रजतोमहारणः ॥ १३ ॥ बलखानिस्तुबलवान्देवतालनसंयुतः ॥ जवानशात्रवीसेनामिंदुलास्त्रेणपालिताम् ॥ १४ ॥
 सुखवर्माणमागत्यसेनाध्यक्षरिपोःसुतम् ॥ सर्वतस्तत्स्वकीयान्निर्जघ्नुस्तेमदविह्वलाः ॥ १५ ॥ हतेतस्मिन्महवीर्यैजयंतःक्रोधमूर्च्छितः ॥
 सेनामुज्जीवयांचकेशक्रपुत्रःप्रतापवान् ॥ १६ ॥ इयालंचसुखवर्माणसंजीव्यस्वगृहंययौ ॥ तत्रदृष्ट्वाजनारसर्वान्विहुरोदनतत्परान् ॥ १७ ॥
 विस्मितःसययौगेहंयथापूर्वतथाविधः ॥ नददर्शप्रियांतत्रसखीभिःसहितांमुने ॥ १८ ॥ आययसिंहगृहंगत्वापृष्टवान्सर्वकारणम् ॥
 ज्ञात्वासंलुठितंगेहंशत्रुभिःशस्त्रकोविदैः ॥ १९ ॥ रुरोदमुभृशंवीरोहाप्रियेमदविह्वले ॥ दर्शयाद्यमुखंरम्यंत्वत्पतिस्त्वांसमुत्सुकः ॥ २० ॥
 इत्येवंरोदनंकृत्वावडवोपरिसंस्थितः ॥ धनुस्वृणरिमादायखड्गंशत्रुविमोहनम् ॥ २१ ॥ एकाकीसययौकुद्धोनिशिशित्रस्थितोरिपुः ॥
 एतस्मिन्समयेवीरोबलखानिर्महाबलः ॥ २२ ॥ दृष्ट्वातांसुदरीबालांविललापभृशमुहुः ॥ हाइन्दुलमहावीरहामद्वंद्वोप्रियंकर ॥ २३ ॥
 त्वद्योग्येयंशुभानारीरूपयौवनशालिनी ॥ दर्शनंदेहिमेशीग्रंथहाणाद्यशुभाननाम् ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वामूर्च्छितोभूत्वामानसेपूजयच्छिवाम् ॥
 तस्मिन्कालेचसंप्राप्तःशक्रपुत्रोर्महाबलः ॥ २५ ॥ जवानशात्रवीसेनांकृष्णांशेनैवपालिताम् ॥ दृष्ट्वासैन्यनिपातंचतालनेवाहिनीपतिः ॥ २६ ॥
 सिंहनादंनदोच्चैःसिंहिन्धुपरिसंस्थितः ॥ नजयःसैन्यनाशेनततवीरभविष्यति ॥ २७ ॥ मांहत्वाजहिमस्सैन्ययोगिन्चालस्वरूपक ॥
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यशक्रपुत्रोभयंकरः ॥ २८ ॥ जवानहृदयेबाणांस्तुखड्गेनचाच्छिनत् ॥ स्वभस्त्रेनपुनर्वीरोदंशयमासवक्षसम् ॥ २९ ॥
 इन्दुलेमूर्च्छितेतस्मिन्बडवादैव्यरूपिणी ॥ आकाशोपरिसंप्राप्यजयन्तंसमबोधयत् ॥ ३० ॥ तदासबालस्त्वरितःकालास्त्रंचापमादधे ॥ ते
 नजातोमहाच्छन्दस्तालनःसममारह ॥ ३१ ॥ नृतेसेनापतौतस्मिन्कृष्णांशोमदविह्वलः ॥ नभोमार्गेणसंप्राप्यजगर्जचमुहुर्मुहुः ॥ ३२ ॥
 इन्दुलःक्रोधताम्राक्षस्त्वाग्नेयशरमाददे ॥ वह्निभूतंनभस्तत्रस्वयोगेनमहाबली ॥ ३३ ॥ कृत्वाशीघ्रंययौशत्रुंस्तुवायव्यमादधे ॥ स्वयो

गेनैवकृष्णांशःपित्वावायव्यमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ पुनर्जगामतत्पार्श्वकलैकःसहरेःस्वयम् ॥ तथाविधरिपुहृद्विशक्रपुत्रमहाबली ॥ ३५ ॥
 गंधर्वास्त्रिसमादायमोहनायोपचक्रमे ॥ पुनर्योगवलेनैवतदन्नसंश्रयंगतम् ॥ ३६ ॥ वारुणंशरमादायतस्योपरिसमाक्षिपत् ॥ स्वयोगेनै
 वकृष्णांशोजलंसर्वमुखेऽकरोत् ॥ ३७ ॥ एवंसर्वाणिचास्त्राणिपित्वापीत्वापुनःपुनः ॥ ययौशःप्रसन्नात्माबाहुशालयितेन्द्रियः ॥ ३८ ॥ इन्दु
 लस्तुतदकुक्षोऽश्विनीत्यक्त्वाभुविस्थितः ॥ चर्मखड्गहृत्वाशुखड्गपुद्गमचीकरत् ॥ ३९ ॥ एतस्मिन्नंतरेप्रातादेवाद्याःसर्वभूमिपाः ॥
 ददृशुस्तन्महद्युद्धंसर्वविस्मयकारणम् ॥ ४० ॥ प्रातःकालेचसंप्रतेचलखानिर्महाबलः ॥ ददर्शचालकरंम्यजटाजिनसमन्वितम् ॥ ४१ ॥
 श्रेमणकर्णितोर्वारःशक्रपुत्रःप्रतापवान् ॥ बलखानेनःपितुर्वधोःशपथकृतवान्स्वयम् ॥ ४२ ॥ स्वखड्गेनैवकृष्णांशोशिरस्तवहराम्यहम्
 नोचेन्मेदूषितामातानाम्नास्वर्णवतीसती ॥ ४३ ॥ इत्युक्त्वाखड्गमादायययौशोऽश्विरुपान्वितः ॥ बलखानिस्तुतंज्ञात्वात्यक्त्वास्त्रिप्रसक्तारः
 ॥ ४४ ॥ पुत्रान्तिकमुपागम्यवचनंचेदमब्रवीत् ॥ हेइन्दुलमहाभागपितृमातृयशस्कर ॥ ४५ ॥ आह्लादप्राणसहशस्वर्णवत्यंगमानस ॥
 पूर्वैहत्वाचमावीरस्वपितृव्यंततःपुनः ॥ ४६ ॥ तथैवोदयसिंहंचेद्वसिंहंतथाकुलम् ॥ सुखाभमहावीरगेहैवसुखवर्मणः ॥ ४७ ॥ इतिशु
 त्वावचस्तस्यज्ञात्वाचस्वकुलंशिशुः ॥ त्यक्त्वाखड्गंपतित्वाचस्वपितृव्यस्यपादयोः ॥ ४८ ॥ कृतवानोदंगंनगढमपराधनिवृत्तये ॥ उवा
 चमधुरंवाक्यंशृणुतातममप्रिय ॥ ४९ ॥ नारीयंदूषितावेदंनृणांमोहप्रदायिनी ॥ देवोवाप्तानुषोवापिपन्नगोवापिदानवः ॥ ५० ॥ आय्यं
 नारीमयंजालंबंधनायसमुद्धतः ॥ सोहमाजन्मशुद्धस्यपितुराह्लादकस्यच ॥ ५१ ॥ गेहेजातो जयन्तश्शक्रपुत्रःस्वयंविभो ॥ पद्मिन्याव
 नितंमोहंघृहीत्वाज्ञातवान्नहि ॥ ५२ ॥ क्षमस्वमममन्दस्यशेषमज्ञानजपितुः ॥ इत्युक्त्वासुनर्बालोरुरोदसेहकतरः ॥ ५३ ॥ सेनामुजी
 वयामासतालनंचमहाबलम् ॥ इतिशुत्वावचस्तस्यकृष्णांशोवचनंशिशोः ॥ ५४ ॥ परमानन्दमागम्यहृदयेस्वभरोपयत् ॥ उत्सवंकार
 यामासतत्रदेशेजनेजने ॥ ५५ ॥ आय्यसिंहस्तुतच्छ्रुत्वानानाद्रव्यसमन्वितः ॥ ददौकन्यांविधानेनपद्मिनीमिदुलायवै ॥ ५६ ॥ शतंहया
 स्तथानागासुक्तामणिविभूषिताः ॥ कन्यार्थैतान्दौराजजात्रेवहुभूषणम् ॥ ५७ ॥ प्रस्थानमकरोत्तेपासंप्रणवाक्यगद्गदः ॥ तत्तुसर्वैसु

दायुक्ताः स्वगेहं शीघ्रमायुः ॥ ५८ ॥ उषित्वा मासमेकं तु तस्मिन् मार्गे भयानके ॥ कीर्तिसागरमासाद्य च कुस्ते बहु धोत्सवम् ॥ ५९ ॥ आहा
 दस्तु प्रसन्नात्मा स्वमुतं पत्नि संयुतम् ॥ दृष्ट्वा विप्रान्समादूय ददौ दानान्यनेकशः ॥ ६० ॥ दशहाराख्यनगरं संप्राप्तः स्वकुलैस्सह ॥ कृष्णांश
 स्य महा कीर्तिर्जातलोके जनेने ॥ ६१ ॥ पृथ्वीराजस्तु तच्छ्रुत्वा विस्मयं परमं ययौ ॥ सा तु वै पद्मिनी नारी दुर्वासः शापमोहिता ॥ ६२ ॥
 अपरस्त्वं स्वयं त्यक्त्वा भूमि नारी त्वमागता ॥ द्वादशाब्दप्रमाणेन सोषित्वा जगती तले ॥ ६३ ॥ यक्ष्मणामरणं प्राप्य स्वर्गलोकमुपाययौ ॥
 नवमासं कृतो वासस्तथा चाहा दमं दिरे ॥ ६४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्ग पर्वाण्ये कालियुगीयेति हाससु च
 एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ६५ ॥ सूत उवाच ॥ मुने पांचाले देशे तुराजासीद्वलवर्द्धनः ॥ तस्य पत्नी विशालाक्षी जलदेवीति विश्रुता ॥ १ ॥
 विसेनवंशभूपालो वेदतत्त्वविज्ञारदः ॥ दंपती पूजयामास वरुणं यादुसां पतिम् ॥ २ ॥ तस्य पुत्रा बुभौजतैश्चित्रधर्मपरायणौ ॥ लहरीज्येष्ठतन
 यो मयूरध्वज एवाहि ॥ ३ ॥ द्वादशाब्दवयोभूत्वा मयूरध्वज एव सः ॥ आज्ञायान्येषु बंधोश्चस्कंददेवमतोषयत् ॥ ४ ॥ यतैर्द्वियस्तथा
 मौनीवानप्रस्थपरायणः ॥ पंचाब्दं तद्व्रतीभूत्वा जपध्यानपरो भवत् ॥ ५ ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्सेनानी रश्मिभूस्वयम् ॥ स्वरूपं दर्श
 यामास सर्वाश्चर्यसमन्वितम् ॥ ६ ॥ मयूरध्वज एवापि दृष्ट्वा सर्वमयं शिशुम् ॥ देवसेनासहायं च तुष्टावश्छूणयागिरा ॥ ७ ॥ मयूर
 ध्वज उवाच ॥ जयति ते वपुर्दिव्यविग्रहं नयति सर्वदा देवतागणान् ॥ पिबति मात्रियं दुग्धमुत्तमं वधति सर्वदा दैत्यदानवान् ॥ ८ ॥ नमस्ते
 देवसेने शमहिषासु रमर्दन ॥ षडाननमहाबाहो तारकप्राणनाशक ॥ ९ ॥ प्रसन्नो भव सर्वान्मनुहं शक्तिधराय च ॥ किकरं पाहि मां
 नित्यं शरणगतवत्सल ॥ १० ॥ इति श्रुत्वा स्तुतिं तस्य सेनानी स्तमुवाच वै ॥ किं तेऽभीष्टं नृपश्रेष्ठ मत्तः सर्वमवाप्स्यसि ॥ ११ ॥
 इत्युक्तस्तेन देवेन भूपतिः ग्राहनमर्थी ॥ बलं मे देहि भगवन्सहायं कुरु सर्वदा ॥ १२ ॥ तथेत्युक्त्वा तु तं स्कंदस्तत्रैवान्तरधीयत ॥
 स नृपस्तु प्रसन्नात्मा कारयामास वै पुरम् ॥ १३ ॥ नाम्ना मयूरनगरं नरवृंदसमन्वितम् ॥ द्वियोजनायामयुतं स्कंददेवेन रक्षितम् ॥ १४ ॥
 लहरानामतद्वंशुर्द्विदशब्दप्रयन्ततः ॥ वरुणं पूजयामास नंदीनंदसमन्वितम् ॥ १५ ॥ तदा प्रसन्नो भगवान् वरुणो यादुसां पतिः ॥

वं ब्रूहीति वचनं प्रमोवाच महोपतिम् ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वाऽमृतमयं वचनं लहरो नृपः ॥ तुष्टावच्छृण्वयावाचापाशिनापयसां पतिम् ॥ १७ ॥
 ॥ लहर उवाच ॥ ॥ यस्य चित्तं महज्ज्ञेयं तपो बलसमन्वितम् ॥ अतः प्रचेतास्तेनामनमस्तुभ्यं प्रचेतसे ॥ १८ ॥ रुणद्धि यस्य वेगेन केनाप्यवरं
 धितः ॥ अतस्त्वं वरुणोनामनमस्ते वरुणाय वै ॥ १९ ॥ इत्यानाबंधनार्थाय देवानां जयहेतवे ॥ दिव्यपादांश्च यानि तं पाशिने तेन मनोऽपि ॥ २० ॥
 इति स्तुतस्तद्देवो राज्ञा तेनैव धीमता ॥ नगरं कारयामास लहरीमथ मुत्तमम् ॥ २१ ॥ त्रियोजनायामयुतं चतुर्दशसमन्वितम् ॥
 स्वयं च ग्रामरक्षार्थं तत्रोवांसजलाधिपः ॥ २२ ॥ भूपस्तुत तत्र सादेन प्राप राज्ञीं शुभाननम् ॥ रावीनाम महाश्रेष्ठा ज्ञेया देवांगनोपमा ॥ २३ ॥
 तस्यांसजनयामास सुतान् षोडशसमितान् ॥ धार्तराष्ट्रांश्चान्मुखागजतुल्यबलान्वितान् ॥ २४ ॥ तत्पश्चात्कन्यकाजानानाम्नामदनमंजरी
 द्वादशाब्दवयः प्राप्तुमुतायाः स तु भूपतिः ॥ २५ ॥ देवांसि हं वरं स्वत्वा चंद्रवांश्चानमुत्तमम् ॥ प्राहूय ज्येष्ठतनयं प्रेषयामास भूपतिः ॥ २६ ॥
 रणधीरस्तु तनयोलक्षमुद्रान्वितो बली ॥ सहस्रशूरसहितः प्राप्तवान्समहावतीम् ॥ २७ ॥ नत्वा परिमलं भूपतं दीयान्कुलशालिनः ॥
 स्वहेतुं वर्णयामास विवाहार्थं स्वसुः स्वयम् ॥ २८ ॥ श्रुत्वा परिमलो भूपो देवांसि हं महोपतिम् ॥ आहूय वचनं प्राह विवाहार्थं मनःकुरु ॥ २९ ॥
 देवांसि हस्तु बलवान्पितृव्यं प्राहनमर्थी ॥ विवाहं न करिष्यामि ब्रह्मचर्यव्रतं मम ॥ ३० ॥ बहुधा प्रार्थितस्त्ववौ द्विजवृंदसमन्वितैः ॥
 न तस्याजव्रतं श्रेष्ठे देवांसि हं महोपतिः ॥ ३१ ॥ तदा परिमलो भूपो रणधीरं वचांश्च वीत् ॥ सुखस्वानिरंगं बालो विवाहार्थं वदाम्यहम् ॥ ३२ ॥
 तथेति मत्वा स नृपो रणधीरो गृहं ययौ ॥ पितरं कथयामास सुखस्वानिर्महो व्रतः ॥ ३३ ॥ एतस्मिन्नन्तरे धृतो महोपतिरुवाच तम् ॥
 अयोग्योऽयं विवाहोऽत्र पावकयिकुलोत्तमे ॥ ३४ ॥ शूद्रा योऽत्र वरारजन्वर्णसंकरकारकः ॥ तस्मात्त्वं न्यसहितो जेतुं तान्गंतुं महोपतिः ॥ ३५ ॥
 कारागारे लोहमयं बंधं न कुरु भूपते ॥ मत्कीर्तिं स्वर्गानि त्यज गन्त्यते भविष्यति ॥ ३६ ॥ जितस्ते जम्बुकोराजनेत्रे हस्तु यो नृपः ॥
 तथा गजपतिर्भूपः पृथ्वीराजो महाबलः ॥ ३७ ॥ आर्यसिं हस्तथान्ये च जितास्ते बलवत्तराः ॥ इति श्रुत्वा चोराम्यं लहरो नृपसत्तमः ॥ ३८ ॥
 सेनां संस्थापयामास चतुरंगबलान्विताम् ॥ चतुर्लक्षमितां श्रेष्ठां पालितां षोडशस्मै जैः ॥ ३९ ॥ माघशुक्लदशम्यां च बलस्त्राणि महाबलः ॥

संप्राप्तः स्वकुलैस्सार्द्धचतुर्लक्षबलान्वितम् ॥ ४० ॥ देशोपांचालकेरम्यलहरीनगरेस्थितः ॥ द्वादशाब्देचकृष्णशितत्रवासमकारयत् ॥ ४१ ॥
 नृपतेराज्ञयाशूराशुद्राद्यसमुपाययुः ॥ बलखानिस्तुधर्मात्मादृष्टशूरांस्तथागतान् ॥ ४२ ॥ वीरानाज्ञापयामासस्वकीयान्संगेपुनः ॥
 तयोर्युद्धमद्भूदोरसेनयोर्लभहर्षणम् ॥ ४३ ॥ पंचमेऽन्दिदिवाप्राप्तेवलखानिर्महबलः ॥ कृष्णांशैर्नैवसाहितोरिपोर्वधमकारयत् ॥ ४४ ॥
 पराजिताश्चेतेशूराहतशेषाभयातुराः ॥ तान्दृष्ट्वाषोडशसुतारथंस्वस्वंसमास्थिताः ॥ ४५ ॥ युद्धायाभिमुखंजग्मुधनुर्वर्णाविशारदाः ॥
 कृष्णांशस्तंथादृष्ट्वाशारवर्षसमन्वितान् ॥ ४६ ॥ एकाकीप्रययौशीघ्रंखड्गचर्मधरोवली ॥ तेषांधनुषिंसंछित्त्वावद्धातान्युद्धदुर्मदान् ॥ ४७ ॥
 आह्लादायददौवीरः कृष्णांशोरणकोविदः ॥ पुत्राणांबंधनंश्रुत्वालहरोनृपसत्तमः ॥ ४८ ॥ प्लुवयामासतत्सैन्यंवलखानैर्महात्मनः ॥ जलीभूते
 तथासैन्येजयन्तोवलवत्तरः ॥ ४९ ॥ वायव्यास्त्रिणसमरेऽशोषसकलंजलम् ॥ लहरस्यततः सेनामुवाहबहुयोजनम् ॥ ५० ॥ तदातुभगवान्दे
 वोवरुणोयादसांपतिः ॥ सुतामुद्राहयामासलहरस्यमहपतिः ॥ ५१ ॥ लहरोऽपिप्रसन्नात्माज्ञात्वासंजगतीतले ॥ भक्तिचकारशुद्धानामंशानां
 परयामुदा ॥ ५२ ॥ दत्त्वाचबहुधाद्रव्यंपरिक्रम्यपुनः पुनः ॥ स्वान्तेनिवेशयामासमासमात्रंप्रसन्नधीः ॥ ५३ ॥ अंशास्तेऽपिमहत्पूजागृही
 त्वालहरप्रदाम् ॥ दोलामारोप्यतर्दिवीस्वगेहायययुर्मुदा ॥ ५४ ॥ इतिकथितंविप्रकृष्णांशचरितंशुभम् ॥ सुखखानोर्विवाहंचश्रुत्वानंदम
 वाप्नुयात् ॥ ५५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपरायिकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेर्विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ४३ ॥
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ गृहंगत्वाचेतेवीराः किंचकुश्चरितंशुभम् ॥ तंचकथयविप्रेन्द्रसर्वज्ञोऽसिमतोहिनः ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥ गृहमागत्यते
 सर्वपरितोभूयतेःसभाम् ॥ गत्वावार्तं तथाचक्रुर्यथाजातोमहारणः ॥ २ ॥ श्रुत्वापरिमलोभूपोवाजिवृन्दांक्षयंगतान् ॥ आहूयसच
 कृष्णांशंवचनंप्राहनप्रधीः ॥ ३ ॥ सिंधुदेशेचगंतव्यंत्वयाचबलशक्तिना ॥ पंचलक्षान्ह्यांकृत्वापुनरागच्छवैगृहम् ॥ ४ ॥ इतिशु
 त्वातुकृष्णांशोदिवसिंहिनसंयुतः ॥ ५ ॥ स्वर्णभारसहस्रोद्गान्गृहीत्वातरसाययौ ॥ ६ ॥ शूरैश्चदशसहस्रैस्सार्द्धतत्रसमागतः ॥
 मथूरनगरीयत्रचतुर्वर्णसमन्विता ॥ ६ ॥ प्रातःकालेतुसंप्राप्तेमालाकारस्यवैसुता ॥ पुष्पानामसमासन्नाचारंभेकुसुमार्थिनी ॥ ७ ॥

कृष्णांशस्तुतदपूजांकृत्वादेवमयोमुदा ॥ जगामविपिनंरम्यंस्तेपुष्पनालिके ॥ ८ ॥ बह्वाश्रयंयुतंपुष्पमंतप्रमरनादितम् ॥
 दृष्टुमुमहेकृष्णांशस्तदर्थैस्वयमुद्यतः ॥ ९ ॥ एतस्मिन्नंतरेपुष्पापुष्पाथैसमुपागता ॥ दृष्टुदेवसदृशंषोडशाब्दमयंनरम् ॥ १० ॥
 प्रसन्नवदनंशान्तिमिद्रीलमणिद्युतिम् ॥ कृष्णांशस्तु शुभानरींदृष्टाश्रयमुपागतः ॥ ११ ॥ पप्रच्छवचसातैर्विकल्पेयंसुरसुंदरी
 स्वर्गलोकादिहायातायदिवापन्नगस्त्वयम् ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वाचसाप्राहमालाकारस्यैवसुता ॥ अहंशूद्रमहाबाहोपुष्पाथैसमुपागता ॥ १३ ॥
 पुष्पेणननभूपालतुलिताभूपतेःसुता ॥ नाम्नापुष्पवतीदिधीराधेवसगुणवली ॥ १४ ॥ देवैश्चप्रार्थिताबालारूपयौवनशालिनी
 मकरन्दभादेवास्त्वनस्यायोग्यानवैबलात् ॥ १५ ॥ शृणुतत्कारणंभूपमकरन्देयथाभवेत् ॥ मयूरध्वजभूपेनसंप्राप्तंमुहतावरम् ॥ १६ ॥
 अजयोऽन्यैश्चकृष्णांशादृतेत्वंजगतितले ॥ तन्मित्रपृथिवीराजोराजराजःशिवप्रियः ॥ १७ ॥ सराज्यंकारयामासधर्मभेधहरिप्रियम्
 तदाप्रसन्नोभगवान्यज्ञेशोयज्ञमूर्तिमान् ॥ १८ ॥ मिथुनंजनयामासपवकात्सुंदराननम् ॥ मकरन्दःसुतोज्ञेयःकन्यापुष्पवतीमता ॥ १९ ॥
 पंचमाब्दवयोभूत्वामकरंदोमहाबला ॥ तुष्टावतपसाधर्मवेदधर्मपरायणः ॥ २० ॥ द्वादशाब्दवयःप्रतिमकरन्देनृपप्रिये ॥ प्रसन्नोभगवा
 न्यमोददौतस्मैमहाहयम् ॥ २१ ॥ शिलामयंमहावेगंशुसेनाक्षयंकरम् ॥ तमशंस्ययमारुह्यसर्वपूज्योद्विभूत्सुखी ॥ २२ ॥ तस्येदं
 सुंदरंदिव्यविपिनंसुराजितम् ॥ भवानर्हतिवैश्रेष्ठःपुष्पवत्याःकलेवरम् ॥ २३ ॥ इतिश्रुत्वातुवचनंकृष्णांशःस्मरपीडितः ॥ ददौबहुधनं
 तस्यैमानिन्यागेहमागतः ॥ २४ ॥ देवसिंहरत्नकालज्ञोज्ञात्वाभोहत्वमागतम् ॥ कृष्णांशोवोधयासासपदैःसार्वयसमुद्भवैः ॥ २५ ॥
 कृष्णांशस्तुततस्साद्धेदेवसिंहेनतन्मयः ॥ सिंधुदेशंसमागत्यश्रीत्वासर्वहयारस्तदा ॥ २६ ॥ मासान्तेगृहमागत्यराज्ञेसर्वज्ञवेदयत् ॥
 पुष्पवत्याःशुभेरूपध्यात्वापुष्परितंबली ॥ २७ ॥ कृष्णांशोमोहमागत्यतुष्टावजगदविकाम् ॥ कृष्णांशुवाच ॥ देवमायेमहामाये
 नित्यशुद्धस्वरूपिणि ॥ त्राहिमांकामदेवार्तपुष्पवत्यैप्रबोधय ॥ २८ ॥ मधुकैटभंसमोहमाहिषासुरातिनि ॥ त्राहिमांकामदेवार्तपुष्पव
 त्यैप्रबोधय ॥ २९ ॥ धूम्रलोचनसंदाहेचंडमुंडविनाशिनि ॥ त्राहि० ॥ ३० ॥ रक्तबीजासृजं पतिसर्वदेत्यभयंकरे ॥ त्राहिमां० ॥ ३१ ॥

निशुंभैदत्यसंघातेशुंभैदत्यविनाशिनि ॥ आहिमां० ॥ ३२ ॥ इतिस्तुत्वाचमुष्वापसवीरःपरमासने ॥ तदातुशारदादेवीतयोःस्वप्नप्रदर्श
 नम् ॥ ३३ ॥ चकारप्रत्यहंदेवीविरदाभयकारिणी ॥ एवंगतेचतुर्मासिजलवृष्टिकरेमुने ॥ ३४ ॥ त्रिविंशाब्दवयश्चासीत्कृष्णांशस्ययश
 स्करम् ॥ कार्तिकेकृष्णपक्षेतुगतोऽसौदेवसंयुतः ॥ ३५ ॥ मयूरनगरैर्म्यमकरंदेनरक्षिते ॥ पुष्पागृहमुपागम्यतत्रवासमचिकरत् ॥ ३६ ॥
 एकदासुंदरंहरकृष्णांशेनवयुंठितम् ॥ मणिमुक्तायुतंरम्यंनानापुष्पसमन्वितम् ॥ ३७ ॥ गृहीत्वाप्रययौपुष्पापुष्पवत्याश्चमांदिरैः॥सातुग्रैवेय
 यकंदद्वत्वात्वेवरचितंप्रियम् ॥ ३८ ॥ हृदिक्त्वासुमोहाशुकाभिनीरतिरूपिणी ॥ अयेसखिमहाभायेसत्यंकथयमेऽग्रतः ॥ ३९ ॥ ग्रैवेयकमिदं
 रम्यंकुतःप्राप्तममप्रियम् ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यामकरंदंभयातुरा ॥ ४० ॥ पुष्पापुष्पांजलिंक्लृत्वावचनंप्राहतांप्राते ॥ जीवदानंचमेदहितहितै
 कथयाम्यहम् ॥ ४१ ॥ तथेत्युक्तवतीकन्यांसाहमेभगिनीशुभे॥कृष्णानामहारम्यासर्वलोकविमोहिनी॥४२॥महावत्यांगृहंतस्यासद्गृहेसास
 मागता ॥ तयाविरचितंसुश्रुग्रैवेयकमनुत्तमम् ॥ ४३ ॥ इतिश्रुत्वातुवचनंदेवीपुष्पवतीस्वयम् ॥ उवाचमालिनींवाक्यश्रीप्रंदशयतांमम॥४४॥
 मकरंदंभयादेवास्तथान्येपुरुषाभुवि॥मत्समीपेगतिर्नास्तितेषांसत्यंब्रवीम्यहम् ॥ ४५ ॥ इतिश्रुत्वावचोर्धोरंपुष्पातुभयकातरा ॥ नोवाचवचनं
 किंचित्पृष्टमानापुनःपुनः॥४६॥तदापुष्पवतीप्राहकिंतेभयमुपागतम्॥साहमेभगिनीरम्यायदित्वेद्गृहेमागता॥४७॥मोहितःपुरुषःकाश्चिद्ब्रू
 तांहिभजिष्यति॥तर्हिमेमरणंज्ञेयंकुलधर्मपरायणे॥४८॥इतिश्रुत्वापुष्पवतीपुनःप्रावाचधर्मिणी॥मयूरध्वजएवापिमन्पितानीतितत्परः४९॥
 अयोग्ययेकरिष्यति॥तैर्यास्यंतियमालयम् ॥ अतस्त्वंश्रीभ्रमादायतद्दोलांचमदन्तिके ॥ ५० ॥ दर्शयित्वाचतारम्यापुनर्गच्छगृहंस्वकम् ॥
 तथैतिमत्वासाशूद्रोहमागत्यभामिनी ॥ ५१ ॥ कृष्णांशंवर्णयाभासयथाप्रोक्तंतयामुने ॥ इतिश्रुत्वावचोरम्यंकृष्णांशोबलवत्तरः॥५२॥
 नासाबंधस्वयंकृत्वापुनर्नारीभयंवपुः ॥ जगामपुष्पयासाद्धंदोलमारुह्यवीर्यवान् ॥ ५३ ॥ तदापुष्पवतीदेवीदृष्ट्वाकृष्णांमनोरमाम् ॥ उ
 वाचवचनंपुष्पांवचःशृणुसखेमम ॥ ५४ ॥ यादृशीयंशुभानारीतादृशःपुरुषोभया ॥ स्वप्नप्रतिप्रत्यहंदंष्टोरसमाणोभयासह ॥ ५५ ॥
 कृष्णांशश्चतुतामाहेदशराजसुतोवरः ॥ उदयोनामाविलयातस्तस्याहंललितासखी ॥ ५६ ॥ प्रत्यहरंचितंहारमथपूजनहेतवे ॥ सखी

रस्तुहृत्वातेहवोप्यन्यवेदयत् ॥ ५७ ॥ एकदाप्रस्थितं वीरं पुष्पमध्ये ज्ञानैः ॥ औदासीन्यं च तदृष्ट्वा वाचं हंसमागत ॥ ५८ ॥
 मोहोऽयं ते कुतः प्राप्तः सत्वं कथमाचिरम् ॥ इत्युक्तः स तु मामाह स्वप्नात्ते प्रत्यहं सखि ॥ ५९ ॥ मया दृष्टा शुभानि रूपा यौवनशालिनी ॥
 तद्विगेने न दुःखार्तमुल्लान्तवमागतम् ॥ ६० ॥ इति श्रुत्वा पुष्पवती तामाह रुचिरानाम् ॥ विवाहो मे यदति न साङ्गिरम्यभविष्यति ॥ ६१ ॥
 न दात्वा तं पथिष्यामि बहुद्रव्यैः शुभानने ॥ अतस्त्वं गच्छ तत्पार्श्वं शीघ्रं तस्मै निवेदय ॥ ६२ ॥ इति श्रुत्वा तु तद्वाचं पुष्पाप्रेमसमन्विता ॥
 दोलामारोप्य तां कृष्णां स्वर्गे हंतुमुद्यता ॥ ६३ ॥ दुर्गद्वारे तु संप्राप्ते तद्दोलायां च भार्गव ॥ मकरंदं महावीर्य्यो द्वादशान्दवया बली ॥ ६४ ॥
 दोलामसीपमागत्य ददर्श रुचिराननाम् ॥ कृष्णामिन्द्रीवरदयामां चारुनेत्रां मनोहराम् ॥ ६५ ॥ मुमोह बलवान्वीरं गोवर्द्धनं कलांशुकः ॥
 प्रेम्णो वाचसचार्वागि शृणु मे वचनं प्रिये ॥ ६६ ॥ मद्दं शीघ्रमागच्छ पत्नीममभाधुना ॥ इति श्रुत्वा तु सा कृष्णा विहस्योवाच भूपतिम् ॥ ६७ ॥
 कुलीनस्त्वं महावीरवह्नि कुण्डात्समुद्भवः ॥ षोडशान्दवयास्तूणाशानि भल्लसमन्वितः ॥ ६८ ॥ त्वद्योग्याभूतेः कन्या चन्द्रमुख्या न्वयस्य वै ॥
 अहं शूद्राहीनतां माकं थयोग्या तवैह वै ॥ ६९ ॥ कन्या हं शूद्रजातेऽश्वब्रह्मचर्य्यव्रतौ स्थिता ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं मकरन्दो नृपात्मजः ॥ ७० ॥
 बलाद्गृहीत्वा तानारीं पस्पृश हृदये स्वयम् ॥ कृष्णां शस्तु तदा तस्य दत्त्वा तद्धृदयव्यथाम् ॥ ७१ ॥ मोहयित्वा नृपसुतं स देवः स्वगृह्ययौ ॥
 मकरन्दस्तु संबुद्धो मदनाग्निप्रपीडितः ॥ ७२ ॥ गेहमागत्य पुष्पायाः सर्वा तस्यैव वेदयत् ॥ तत्सेहकातरं भूपं मकरंदं महाबलम् ॥ ७३ ॥ पु
 ष्पाहृदक्षण्यावाचा शृणु पार्थिव सत्तम ॥ महावती पुरीरम्या तत्र कृष्णा गृहं भुम् ॥ ७४ ॥ त्वद्भयाच्च गतं गेहं कृष्णां शस्य च सासखी ॥ रोदनं
 कुर्वती गाढं तव नन्दन तत्परा ॥ ७५ ॥ आगमिष्यति वै वीर बलैस्साङ्गं महाबली ॥ अतस्त्वं सर्वैः न्यानि सजीभूतानि वै कुरु ॥ ७६ ॥ जिते ये
 न महावीरः पितृव्यो लहरस्तव ॥ विवाहं कारयामास तद्वंधोः मुतया सह ॥ ७७ ॥ इति श्रुत्वा वचो धारं मकरंदो महिषतिः ॥ शतघ्नीः स्थापयामा
 स दुर्गकूटेषु दारुणः ॥ ७८ ॥ स्वसैन्यं च समाहूय त्रिलक्षं बद्ध संयुतम् ॥ तत्रैव स्थापयामास गृहशार्थमुद्यतः ॥ ७९ ॥ कृष्णां शस्तु गृहं प्रा
 प्य बलवान्निमुवाच तत् ॥ श्रुत्वा स च महावीरो भ्रातृमित्रसमन्वितः ॥ ८० ॥ पंचलक्षं बलैस्साङ्गं मयूरनगरं ययौ ॥ शतघ्नीः पंचसाहस्रागजा दश

सहस्रकाः ॥ ८१ ॥ एकलक्षहयाः सवशषाज्ञयाः पदातयः ॥ उषत्वापक्षमात्रं तु मार्गपांचालकेतदा ॥ ८२ ॥ मकरंदस्तुतच्छुत्वा शनिभल्ल
 करस्थितः ॥ सेनामाज्ञापयामास जहिशत्रून् महाबलान् ॥ ८३ ॥ श्रुत्वा पदातयो लक्षाः शतघ्नी विहिमाददन् ॥ तास्तु वै सप्तसाहस्राश्चक्रुः शत्रु
 बलक्षयम् ॥ ८४ ॥ ग्रामस्य दक्षिणद्वारे हयाहटास्तदाययुः ॥ भुशुंडीक्षेपणी शक्तिखड्गयुद्धविशारदाः ॥ ८५ ॥ एकलक्षहयास्सर्वे मकरंद
 स्य भूपतेः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धं तु मुलं हयसेनयोः ॥ ८६ ॥ तदा तु पश्चिमद्वारे गजा विंशत्सहस्रकाः ॥ तथा दशसहस्रैश्च शत्रुभिः तहसंययुः ॥
 ॥ ८७ ॥ उष्ट्रारक्षामहावीराश्चत्वारिंशत्सहस्रकाः ॥ बलखान्यादिभिः सार्द्धं युयुधिषि चोत्तरे ॥ ८८ ॥ अहोरात्रमभ्यूह्य द्रुमुलं लोमहर्षणम् ॥
 ततः पराजितास्सर्वे बलखानेर्महाबलाः ॥ ८९ ॥ त्यक्त्वा युद्धं तु ते सर्वे द्रुमुश्चिदोदश ॥ कृष्णांशो विन्दुलारुहो बलखानिः कपोतगः ॥ ९० ॥
 मनोरथस्थितो देवश्चाह्लादस्तु गजस्थितः ॥ पूर्वोदिकमतो द्वा रिंगतास्ते रणदुर्मदाः ॥ ९१ ॥ सत्सरुखड्गमुत्सृज्य चक्रुः शत्रुमहद्वधम् ॥ परा
 जिताश्चेतेशूरा मकरंदमुपाययुः ॥ ९२ ॥ वह्निपुत्रस्तु बलवान्वाजिनचामीलमयम् ॥ शनिभल्लकरग्राही तमारुह्य रणं ययौ ॥ ९३ ॥ कृष्णां
 शाबाश्चेतेशूरा रुरुधुस्सर्वतोदिशम् ॥ तंचकठेदौ खड्गं बलखानिर्महाबलः ॥ ९४ ॥ स्वभल्ले देवसिंहश्चेतमं केच समाहनत् ॥ आह्लादो वक्ष
 सिशं कृष्णांशः खड्गमुत्तमम् ॥ ९५ ॥ शिलावाजिप्रभावेन कश्मलं न जगाम ह ॥ सदृष्ट्वा निष्फलान्वीरा क्षगर्जध्वनिभैरवम् ॥ ९६ ॥ शनिभ
 ल्लेन ते सर्वे मूर्छिताः संभ्रुविरै ॥ तेऽथाः शिलाश्ववगेन मूर्छिताश्चाभवन्क्षणात् ॥ ९७ ॥ मकरंदस्तु बलवान्वाह्लातायुद्धदुर्मदान् ॥ प्रसन्नात्मा
 ययौ गेहं स्वपित्रे तादृशवेदयत् ॥ ९८ ॥ दृष्ट्वा पराजितां न्वीरां न रूपणेभयकातरः ॥ महावतीं पुरीं प्राप्य भूपतिं समवर्णयत् ॥ ९९ ॥ ब्रह्मानंद
 स्तुतच्छुत्वा लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ इंदुलेन सह येन मयूरनगरं ययौ ॥ १०० ॥ लिखित्वानिमलं प्रतद्राज्ञे त्वरितो ददौ ॥ भूमिराजसुताका
 न्तं विद्धि मामनुजर्षभ ॥ १०१ ॥ कृष्णांशाय सुतो दिह नान्नापुष्पवर्तिशुभाम् ॥ नोचेन्मत्कठिनैर्वाणैः क्षयं यास्यं तिसैनिकाः ॥ १०२ ॥
 निशम्येति नृपश्रेष्ठो मयूरध्वज एव सः ॥ मकरंदेन सहितो द्रिलक्ष बलसंयुतः ॥ १०३ ॥ अहोरात्रं कृतं युद्धं तेन सार्द्धं भयप्रदम् ॥ ब्रह्मानंदस्तु व
 लवान्वाणयुद्धमचीकरत् ॥ १०४ ॥ मकरंदस्य भल्लेन मूर्छितः सोऽपतद्भुवि ॥ तदा स्पर्णवती पुत्रा जयन्तः शक्रसंभवः ॥ १०५ ॥ स्वविद्यां दर्शे

यामासमकरं दायीमते ॥ वैष्णवास्त्रप्रभावेन शिलाश्चोभस्मचाभवत् ॥ १०६ ॥ ब्रह्मास्त्रेण भृशुश्रेष्ठशनिभहोऽपतदुवि ॥ नागागोनेन तैवद्धामकरं
दं महाबलम् ॥ १०७ ॥ विवाहं कारयामास कृष्णांशस्य महात्मनः ॥ सेनामुज्जीवि यामास स्वकीया मिन्दुलोबली ॥ १०८ ॥ मंगलं कारयामास मकरं
दो गृहे गृहे ॥ ददौ कन्या विधानेन बहुद्रव्यसमन्विताम् ॥ १०९ ॥ मयूरध्वजभूपालो महान् सेहमचीकरत् ॥ नृपज्ञातिपुरस्कृत्य युयुत्साद्धमहावतीम्
॥ ११० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपथयैकलियुग्यतिहाससमुच्चये कृष्णांशविवाहो नामैकविंशोऽध्यायः २३ ॥
॥ सूत उवाच ॥ महावत्या तु संप्राते कृष्णांशे बलवतरे ॥ मंगलं कृतवत्त्राजा तदा परिमलोबली ॥ १ ॥ पुष्पवत्या तया सार्द्धं गतिनृत्यवि
शारदः ॥ कृष्णांशः प्रत्यहं गेहे मुमोह सखिभिः सह ॥ २ ॥ हेमन्ताग्निशिखीरहः कीडां करोति वै ॥ यथाशक्रोऽप्सरोभिश्च तथैव ह्यदुदयो
बली ॥ ३ ॥ ग्रामधर्मैर्न कृतवान् सर्वस्पर्शं विशारदः ॥ एकदा तृत्य कीडार्यां देवि पुष्पवतीस्त्वियम् ॥ ४ ॥ कृष्णांशं वचनं ग्राह्यं पूर्वजन्मनि को
भवान् ॥ इति श्रुत्वा दयो वीरो विहस्योवाच वै च ॥ ५ ॥ नृपेहं चंद्रहासश्च पूर्वजन्मनि हे प्रिये ॥ बाल्यात्प्रभृति मे दुःखं प्राप्तं देवि विनिर्भ
तम् ॥ ६ ॥ शालग्रामशिलापूजाप्रत्यहं वै मया कृता ॥ तेन पुण्यप्रभावेन सर्वभौमो बभूव ह ॥ ७ ॥ मृतेऽहनि तु संप्राति शालग्रामे मने दधौ ॥
सायुज्यमेहरेश्चासीत्स्वयं ब्रह्म प्रसादतः ॥ ८ ॥ कलिना प्रार्थितो विष्णुः कालात्मा परमेश्वरः ॥ स्वदेहान्मातुनिष्काश्य भूमौ जनुमचीकरत् ॥ ९ ॥
यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति वै प्रिये ॥ युगधर्मस्य मर्यादास्थापनाय भवाम्यहम् ॥ १० ॥ सत्ये तु मानसपूजा देवानां तु सिद्धे तवे ॥ त्रेता
यां बह्विपूजा च यज्ञदानादिका क्रिया ॥ ११ ॥ द्वापरे मूर्तिपूजा च देवानां वै प्रियं करी ॥ कलौ तु दारुणे प्रातिब्रह्म पूजनमुत्तमम् ॥ १२ ॥ अहं ह
सः सत्ययुगे त्रेतायां यज्ञपुरुषः ॥ हिरण्यगर्भश्च प्रिये द्वापरेऽहं सुप्रदः ॥ १३ ॥ शालग्रामः कलौ प्राप्ते देवानां तु सत्ये ह्यहम् ॥ सुनयो देव तस्मि
र्वेत्तापि तु गणाः प्रिये ॥ १४ ॥ सर्वे ते तु मिमांसाति शालग्रामस्य पूजनात् ॥ द्विजातिभिः स्त्रिवर्णैश्च पूजनं चंदनदिकैः ॥ १५ ॥ शूद्रैश्च स्नानभात्रे
ण भक्तिभावेन पूजनम् ॥ म्लेच्छैश्च दर्शनं पुण्यां विनयाद्राक्तिभावतः ॥ १६ ॥ शालग्रामः स्वयं ब्रह्म सच्चिदानंदं विग्रहम् ॥ तस्य दर्शनं भात्रेण शय्या
स्यंति वै मलाः ॥ १७ ॥ इति ते कथितं देवि युगमर्यादुत्तमम् ॥ पुरातनं कस्य तनया सत्यं कथय मेऽचिरम् ॥ १८ ॥ पुष्पवत्युवाच ॥ पूर्वजन्मनि वेदग्रहं

चंद्रकांतिरिति श्रुता ॥ गाननृत्त्यादिकं वाढं देवस्य ग्रामेययाकृतम् ॥ १९ ॥ तेन पुण्यप्रभावेन स्वर्गलोके मुपागता ॥ देवैश्च प्रार्थिता तत्र रूपयौवनशालिनी ॥ २० ॥ ब्रह्मचर्यं न तस्याजस्वर्गलोकेऽपि ब्रह्मम् ॥ तस्य पुण्यप्रभावेन उपाषाणसुताऽभवम् ॥ २१ ॥ अनिरुद्धस्वयं ब्रह्ममपाणिगृहीतवाच् ॥ कालिना प्रार्थितो देवो मम स्वास्वहेतवे ॥ २२ ॥ अर्चावतारमासाद्य मार्कण्डेयस्य लंगतः ॥ स्वप्रसादस्य महिमां दक्षितस्तेन तत्र वै ॥ २३ ॥ अत्रैव स्थितिमया दोदाररूपस्य मे पतेः ॥ अहं तस्याज्ञया स्वाभिम्बुक्तस्य सुता भवम् ॥ २४ ॥ रूपदिव्यसमायुक्तानाम्नाहं विजयैषिणी कुतं मे वमरणं त्वद्भ्रात्रा बलशालिना ॥ २५ ॥ मकरंदस्य भगिनी भूत्वा त्वं पतिमागता ॥ तेन दोषेण त्वद्भ्राता यातनां तत्र मागतः ॥ २६ ॥ राज्ञश्च गठस्यैव गेहे गजपतेः स्वयम् ॥ इत्युक्त्वा मे न मास्थाय मे नैव पतिना सह ॥ २७ ॥ होलिकासमये प्राप्ते मलिनसिंहदुःखिता सुतां चंद्रावलीरम्यां स्वप्रतिसाददर्शह ॥ २८ ॥ रुरोदिनिशि दुःखानि स्वसुतासिंहकातरः ॥ तदोदयो महावीरे ज्ञात्वा रोगदुःखकारणम् ॥ २९ ॥ शूरैश्च दशहासैस्सार्द्धैर्बहुधनैर्युतः ॥ एकाकी प्रययौ विरोयत्र चंद्रावलीसहम् ॥ ३० ॥ महीपतिस्तु तच्छुभं ज्ञात्वा कारणमुत्तमम् पश्चाज्जगाम कार्यार्थी स तु दुर्योधनांशकः ॥ ३१ ॥ बलीठाठमिति ख्यातं ग्रामं यादवपालितम् ॥ वीरसेनो नृपस्तत्र त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ ३२ ॥ अद्यै सुताश्वतस्यासन्नूपयौवनशालिनः ॥ कामसेनः प्रसेनश्च महसेनस्तथैव च ॥ ३३ ॥ सुखसेनो रूपसेनो विष्वक्सेनो मधुव्रतः ॥ मधुपश्वक्रमज्जाता यादवांशश्च यादवाः ॥ ३४ ॥ तत्र गत्वा च कृष्णांशस्स भायां नरकेसरी ॥ दंडवत्प्रणतो भूत्वा वीरसेनं महीपतिम् ॥ ३५ ॥ मलनालिखितं पत्रं दत्त्वा राज्ञे महामनाः ॥ दशभारं सुवर्णस्य पुनर्वा समर्चिकरत् ॥ ३६ ॥ व्यंजनानि विचित्राणि मुक्त्वा यादवसंयुतः ॥ चंद्रावलीसमागत्य कुशलं च न्यवेदयत् ॥ ३७ ॥ प्रेमोत्सुका च भगिनी कृष्णांशं प्राह दुःखिता ॥ भवान्बद्धवया वीरतदाहं च विवाहिता ॥ ३८ ॥ विंशददंतो जातं विस्मृता पितृमातृभिः ॥ समर्थेन त्वया वीरसंस्मृता भगिनी स्वयम् ॥ ३९ ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवितं सफलं च मे ॥ बंधुदर्शनमात्रेण सर्वं च सफलं मम ॥ ४० ॥ प्रसन्नात्मो दयस्तत्र भगिनीं प्राह नम्रधीः ॥ जम्बुकेन गृहं सर्वं लुंठितं बलशालिना ॥ ४१ ॥ तस्य दुःखेन भूपालो भयभीतो दिने दिने ॥ महत्कष्टेन विजये जम्बुकाच्चाभयोऽभवत् ॥ ४२ ॥ महीराजस्तु बलवान्करोधनगरीमम् ॥

मयाविवाहितोभ्राताब्रह्मातत्सुतयासह ॥ ४३ ॥ पुनश्चासिंहलद्वीपेजयतार्थैवयंगताः ॥ एवंविधानिदुःखानिवहूनिद्वभवनपितुः ॥ ४४ ॥
 अतस्त्वाप्रतिमुप्रीतावयंभगिनिर्किंकराः ॥ मृदुवाक्यमितिश्रुत्वातदाचंद्रावलीमुदा ॥ ४५ ॥ गेहंनिवासयामासस्वकीयप्रभविह्वला ॥
 एतस्मिन्नन्तरेधृतौमहीपतिरुपाययौ ॥ ४६ ॥ सभायांवीरसेनस्यराज्ञानैवसत्कृतः ॥ वार्तांतरं समासाद्यतमुवाचमहीपतिः ॥ ४७ ॥
 निष्कासिताश्चेतसैर्वराज्ञाह्लादादयःखलाः ॥ चौरितो नृपतेःकोशोहीनजात्यैर्महाबलैः ॥ ४८ ॥ तदातु कुठिताःसर्वैश्शुशियाल्यपुरेऽवसन् ॥
 छिद्रदृशीतुकृष्णाशोगेहेतवसमागतः ॥ ४९ ॥ चंद्रावल्याश्चैवदोलां गृहीत्वा सगमिष्यति ॥ सयंत्रवाभिभूपा लनान्यथा वचनमम ॥ ५० ॥
 इतिश्रुत्वावीरसेनज्ञात्वातत्सत्यकारणम् ॥ कामसेनं समाहूय चंद्रावलिपतिं सुतम् ॥ ५१ ॥ वचनं प्राह भोः पुत्रबंधनं कुरुतस्यैवै ॥
 इतिश्रुत्वा कामसेनो विषमादाय दारुणम् ॥ ५२ ॥ भोजनाय ददौ तस्य ज्ञात्वा चंद्रावली तदा ॥ भ्रातुरंतिकमासाद्य पात्रमादाय साययौ ॥ ५३ ॥
 कामसेनश्च कुपितो गृहीत्वा दुंडुवेतसम् ॥ स्वप्रियां ताडयामास सदृशं तं तदा कुपत् ॥ ५४ ॥ गृहीत्वा भुजयोस्तं विबंधनाय समुद्यतः ॥
 बंधनवंगते पुत्रे वीरसेने महाबलः ॥ ५५ ॥ पुत्रानाज्ञापयामास तस्य बंधनहेतवे ॥ एतस्मिन्नन्तरे विरोदो लामादाय सत्वरम् ॥ ५६ ॥
 सेनामध्ये समागम्य महद्युद्धमचीकरत् ॥ एकतो दशसाहस्रास्त्रिलक्षास्तुतथैव ते ॥ ५७ ॥ अहोरात्रमभ्युद्धं दारुणं रोमहर्षणम् ॥
 हतौ लक्षमहाशूरा उदयस्य सहस्रकाः ॥ ५८ ॥ शेषाः प्रदुदुस्सर्वेयादवाभयकातराः ॥ दृष्ट्वा पराजितान् सैन्यान् स पुत्रामहाबलाः ॥ ५९ ॥
 स्वान्गजांश्च समारुह्य कृष्णांशं रुरुधूरुषा ॥ ६० ॥ तेषामन्नाणिसच्छित्त्वा बध्नातिबलदर्पितः ॥
 इतिश्रुत्वा वीरसेनः सूर्यभक्तिपरायणः ॥ ६१ ॥ सौरमस्त्रं समादाय तस्य सैन्यमदाहृतम् ॥ तेनास्त्रैर्वकृष्णांशः सहयोमूर्च्छितो भुवि ॥ ६२ ॥
 वीरसेनस्तु तं बद्धामोचयित्वा सुतान्वधूम् ॥ स्वगेहमागतस्तूर्णनानावाद्यान्यवादयत् ॥ ६३ ॥ हतशेषास्तदा वीराः कृष्णांशस्य युदश ॥
 हेतुं परिमलस्य ग्रेसर्वं मृदुस्तदादितः ॥ ६४ ॥ महीपतिं महाधृतं मत्सराजब्रवीदिदम् ॥ गच्छत्वं मलनापुत्रलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ६५ ॥
 बद्धास्वभगिनीकांतं स्वबंधुमोचयाशुवै ॥ इतिश्रुत्वा च स तु लक्षसेनासमन्वितः ॥ ६६ ॥ शीघ्रं गत्वा च नगरीं रोगधवलान् रुषा ॥ युद्धाभूतेव

लेतस्मिन्वीरसेनो नृपोत्तमः ॥ ६७ ॥ सौरमस्त्रमुपादाय दाहनार्थं समुद्यतः ॥ सज्जीभूते तदेतद्वेत्तु ब्रह्मानंदो महाबली ॥ ६८ ॥ ब्रह्मास्त्रेणैव सारं वार
 यामास वैरुषा ॥ दृष्ट्वा भयान्वितो भूपस्तमेव शरणं ययौ ॥ ६९ ॥ ब्रह्मानंदं स्तुते भूपं वचनं प्राह निभयैः ॥ धूर्तवाक्येन हे भूप मद्भुवंधुवर्धितस्त्वया ॥ ७० ॥
 अवध्याच सदानारी त्वत्स्तुतस्ताम ताडयत् ॥ अतस्त्वं भगिनी युक्तं स्वमुतं देहि मे नृप ॥ ७१ ॥ इति श्रुत्वा च नृपतिर्वचनं प्राहनम्रधीः ॥ मत्स्तुतां च
 गृहे नास्तिकामसेनं गृहाण भोः ॥ ७२ ॥ इत्युक्त्वा वीरसेनश्च मुतं चंद्रावलीतदा ॥ दत्त्वा तस्मै प्रसन्नात्मा तत्प्रस्थानमकारयत् ॥ ७३ ॥ ब्रह्मान
 न्दोऽपि बलवान्कृष्णांशेन समन्वितः ॥ सेनया शीतसाहस्रया ययौ सार्द्धं महावतीम् ॥ ७४ ॥ मलनास्वमुतं दृष्ट्वा प्रेमविह्वलं कपिता
 स्नापयित्वा शुधाराभिर्द्विजातिभ्यो ददौ धनम् ॥ ७५ ॥ इति ते कथितं विप्रकृष्णांशं चरितं शुभम् ॥ शृण्वतां कलिपापघ्नं कथयिष्यामि वै पुनः ॥
 ७६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थ्युगखंडा परपरायैकलियुगीयतिहाससमुच्चये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७७ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ ॥ चतुर्विंशोऽंशं कृष्णांशे बलशालिनी ॥ इषकुदशम्यां च कृतो राज्ञा महोत्सवः ॥ १ ॥ भोजयित्वा द्विजश्रेष्ठा
 न्दत्त्वा तेभ्यो हि दक्षिणाः ॥ स्वभृत्येभ्यस्तथा वित्तं यथायोग्यं क्रमाददौ ॥ २ ॥ कार्तिक्यां शुभसंयोगे कृष्णांशो बलसंयुतः ॥ इन्दुलेन च
 संयुक्तो देवसिंहेन संयुतः ॥ ३ ॥ अयुतैः स्वर्णद्रव्यैश्च शूरैर्दशसहस्रैकैः ॥ ययौ बहिष्मतीस्थानेनानाभूपसमन्विते ॥ ४ ॥ एतास्मिन् प्रतरतत्र
 चित्ररेखा समागता ॥ वृतासतालिभिर्देवीचित्रयुतप्रपूजिनी ॥ ५ ॥ गंगामध्ये महारम्यं यानं मायामयं तया ॥ कृतं कौतूहल्युतं वहत्सं वसम
 न्वितम् ॥ ६ ॥ आगतास्तत्र राजानाना तद्दर्शनोत्सुकाः ॥ तदोदयो देवयुतो जयते तेन समन्वितः ॥ ७ ॥ शतशूरैश्च सहितो दर्शनार्थमुप
 ययौ ॥ चित्ररेखामहारम्यावाल्मीकनृपतेः सुता ॥ ८ ॥ ददर्श सुंदरं कान्तं मिदुलं शशिवन्मुखम् ॥ येन स्वप्नांतरैरम्यं सार्द्धं मुक्तं ते यासुखम् ॥
 ९ ॥ तमाह्लादमुतं ज्ञात्वा साभि नंदनं देहजा ॥ कृत्वा मोहमयं जालं शुभभूतं तद्दुलम् ॥ १० ॥ हत्त्वा स्वयं वरेभ्य परमानंदमाययौ ॥
 पुनराहृत्य तं मायां स्वगेहाय ययौ मुदा ॥ ११ ॥ कृष्णांशं स्तुतं दाबुद्धं न ददर्श स्वकं शिशुम् ॥ देवसिंहं बोधयित्वा पप्रच्छ क्व गतः शिशुः ॥
 १२ ॥ कालज्ञो देवसिंहोऽपि मोहितश्चित्रमायया ॥ न ज्ञातस्तेन वै बालः क्व गतः केन वा हतः ॥ १३ ॥ विस्मितं देवसिंहं च दृष्ट्वा कृष्णांशं

कोबली ॥ रुरोदेचैस्तदागाढचित्रमायाविमोहितः ॥ १४ ॥ श्रुत्वातुरोदनंतस्यखलस्तत्रमहीपतिः ॥ ययौशीअंप्रसन्नात्मायत्राह्लादस्वयं
स्थितः ॥ १५ ॥ रुदित्वातत्रैवाण्डंवनंप्राहनम्रधीः ॥ उदयोनामतेप्रातमोहयित्वाभेदेनतौ ॥ १६ ॥ देवमिन्दुलेमवासौहत्वाधारसुरो
पितम् ॥ प्रत्यक्षंचमयादृष्टेनवीरणैवैकृतम् ॥ १७ ॥ अतस्वर्णचमेदत्त्वाविनयेनावरोधितः ॥ देवसिंहस्ततोबुद्धयानज्ज्ञाततेनयत्कृतम् ॥
॥ १८ ॥ इतिश्रुत्वातुवचनंनिश्चयनाधिगच्छति ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तितोवारोदेनतौ ॥ १९ ॥ तद्वियोगेनकृष्णांशःस्वदेहत्यकुमुद्वतः ॥
आह्लादोनिश्चयंज्ञात्वाभाषितंचमहीपतिः ॥ २० ॥ कृष्णांशंताडयामासवैतसैश्चर्मकृतैः ॥ तस्यमातातथापत्नीभगिनिप्रमदुःखिताः ॥
॥ २१ ॥ आह्लादंबोधयामासुर्धूर्तमायाविमोहितम् ॥ नवोधितस्तदावीरश्चित्रमायाविमोहितः ॥ २२ ॥ तदपुष्पवतीदेवीस्वपतिप्रातृपा
डितम् ॥ दृष्ट्वातत्रगताशीअंपतिदुःखेनदुःखिता ॥ २३ ॥ विनापराधंकृष्णांशोमहानिंदामवाप्तवान् ॥ तदावेदविदोविप्राआह्लादंप्रादुरूर्जि
तम् ॥ २४ ॥ वधस्त्यागःसमोज्ञेयोयोग्यबुद्ध्याविचारय ॥ इत्युक्तःसतुरीयात्मापुत्रशोकेनदुःखितः ॥ २५ ॥ चांडालांश्चसमाहूयवध्ना
तंपुत्रघातिनम् ॥ दत्त्वातेभ्यःसपत्नीकंवधंकुरुतमाचिरम् ॥ २६ ॥ अस्यनेत्रसमुत्पाद्यमांदर्शयतसंयुताः ॥ इतिश्रुत्वागतस्तेवैगहने
व्याघ्रसेवितम् ॥ २७ ॥ देवसिंहस्ततोगत्वादत्त्वातेभ्योमहद्वनम् ॥ संप्राप्यदंपतीवीरश्चांडालेभ्योवनंययौ ॥ २८ ॥ बलवानेस्तुयापत्नी
गजमुक्तापतिव्रता ॥ दंपतीपालयामासमुद्भूतगहेमुदयुता ॥ २९ ॥ चांडालास्तेतुसंगत्यमृगनेत्रतंदुः ॥ देवसिंहस्तदागत्यक्रोधात्माच
तमब्रवीत् ॥ ३० ॥ धिक्त्वांपांपदुराचारंस्वयमेहिंसितःसखा ॥ जीवतस्त्वत्सुतोभूमातदन्वेषणहेतवे ॥ ३१ ॥ यास्यामिविवाध्राद्गान्त्वयं
सत्यंब्रवीम्यहम् ॥ इत्युक्त्वाप्रययौवीरःशंशियाख्यपुरंशुभम् ॥ ३२ ॥ गजमुक्तामनुज्ञाप्यदंपतीप्राप्यनिर्भयः ॥ मयूरनगरंरम्यनिशिचारंसमा
ययौ ॥ ३३ ॥ मकरंदंस्तुबलाञ्जत्वातत्सर्वकारणम् ॥ स्वसुःपतिंचभगिनीस्वतिंप्रेम्णान्यवासयत् ॥ ३४ ॥ धर्ममाराधयामासयज्ञैर्नानाविधैःस्त
वैः ॥ प्रसन्नोधर्मराजश्चमकरन्दमुवाच ॥ ३५ ॥ अभिनंदनमूपस्यमुताचित्रप्रपूजिनी ॥ नाट्यात्मजोकिशरिणीतत्सखीदंभकोविदा ॥ ३६ ॥
केअरिण्यागुरुज्ञैःकुतुकोयोगरूपधृक् ॥ तेनप्रसारितामायाशतयोजनमन्तरा ॥ ३७ ॥ शृङ्गभिर्दुर्गमाभूमिःशत्रुपाषाणकारिणी ॥

चित्रशुभप्रभवेनभिर्भोभूपतिःस्वयम् ॥ ३८ ॥ चित्ररेखाभूपमुताजयंतस्तुतयाहृतः ॥ नररूपधरोरात्रौशुकरूपधरोदिने ॥ ३९ ॥
 इन्दुलश्चस्थितोदुःखीचित्रमायाविमोहितः ॥ कृष्णांशश्चभवान्देवःसहितःसूर्यवर्मणा ॥ ४० ॥ मयादत्तानियंत्राणिगृहीत्वातेमुदायुताः ॥
 चित्ररेखांसमागत्यनृत्यादीस्तैःसमंकुरु ॥ ४१ ॥ मोहयित्वाचतर्दिवीपठित्वातन्मतंशुभम् ॥ पुनरागच्छवैशीअसैन्ययोगंपुनः कुरु ॥ ४२ ॥
 इत्युक्तवान्तर्दधेद्वस्मराजाविस्मयान्वितः ॥ कृष्णांशवर्णयामासयथाधर्मेणभाषितम् ॥ ४३ ॥ फाल्गुनेमासिसंप्रतित्रयस्तेयोगिरूपिणः ॥
 ययुरित्रगटंरम्यंनृत्यगीतविशारदाः ॥ ४४ ॥ मृदंगाकस्तददेवोमकरंदोविपचिवान् ॥ नृत्यगानकरोवीरःकृष्णांशःसर्वमोहनः ॥ ४५ ॥
 मोहयित्वाचनगरंतथागजपतिंनृपम् ॥ सकुलंचसैन्यंचतुष्टोराजाअ्रवीदिदम् ॥ ४६ ॥ वाछितंब्रूहिमेयोगिन्सश्रुत्वाप्राहनअ्रवीः ॥
 देहिमेसूर्यवर्माणंस्वसुतंकार्यहेतवे ॥ ४७ ॥ कृत्वाकार्यमहंशीअ्रपुनर्दास्यामिसेसुतम् ॥ विधिनानिर्मितोयमौराजभिर्विश्वरक्षणम् ॥ ४८ ॥
 इतिश्रुत्वागजपतिर्देत्वातेभ्यःस्वकंसुतम् ॥ स्वराज्ञीमाययौराजागतास्तेकार्यतत्पराः ॥ ४९ ॥ पक्षमात्रेणबाहीकंनगरंप्रययुमुदा ॥
 धर्मदत्तानियंत्राणिगृहीत्वाशत्रुमंदिरम् ॥ ५० ॥ आययुलस्यतत्त्वज्ञानृपमोहनतत्पराः ॥ सर्वचनागराःप्राप्तास्तत्रक्षत्रगणमुदा ॥ ५१ ॥
 मोहितास्तैश्चतेसर्वगीतनृत्यविशारदैः ॥ महद्भ्रन्ददौतेभ्यस्तोमरान्वयसंभवाः ॥ ५२ ॥ तानादायपुनर्भूःस्वगेहमभिनंदनः ॥
 आययौगेहनृत्यार्थीकारयामासवैपुनः ॥ ५३ ॥ मकरंदस्तदवीणांमृदंगंभीष्मजोबली ॥ मंजरिंमूर्यवर्मचचकृष्णांशोगाननृत्यकम् ॥ ५४ ॥
 गृहीत्वामोदयामासुनरिवृन्दान्महोत्तमान् ॥ चित्ररेखास्वयंदृष्टतिषामोहनहेतवे ॥ ५५ ॥ मायानिर्वापयामासनिष्फलासाऽभवत्क्ष
 णात् ॥ मोहितातैश्चसादेवीतानुवाचमुदान्विता ॥ ५६ ॥ वाछितंब्रूहिमेवीरकृष्णांशश्चाहतांवधूम् ॥ शुकंदेहिचमेदेविनेचिच्छा
 पंददाम्यहम् ॥ ५७ ॥ इतिश्रुत्वाचित्ररेखाशोकव्याकुलचेतना ॥ कृष्णांशयोगिनिंप्राहसत्यकथकोभवाच् ॥ ५८ ॥ इंद्राद्यादेवतास्सर्व
 मयानिर्मितमायया॥मोहिताःक्षणमात्रेणनभवान्मोहितोमया ॥ ५९ ॥ देवोनारायणोवापिधर्मोवापिशिवःस्वयम् ॥ इत्युक्तस्सतुकृष्णांशोवच
 नंप्राहनिर्भयः ॥ ६० ॥ उदयोनाममराज्ञिदेवसिंहोऽयमुत्तमः ॥ मच्छालोमकरंदोऽयंमूर्यवर्मतथाविधः ॥ ६१ ॥ इन्दुलस्यवियोगेनवयंयो

गित्वमागताः ॥ मङ्कुरुश्चतथोन्मादीसंकुलस्तद्वियोगतः ॥ ६२ ॥ शुक्रं देहि महामाये इंदुलं देहि वायदि ॥ इत्युक्त्वा शुक्रो दक्षेह इंदुलमहा
बल ॥ ६३ ॥ दर्शनं देहि मे शीघ्रं नो चेत्प्राणस्त्यजागम्यहम् ॥ इत्येवं वादिनं वीरं चित्रेखा महोत्तमा ॥ ६४ ॥ कुत्वा लज्जां पुनः प्राह मां च पुत्रं गृहाण
भोः ॥ कुत्वा नरमर्थं रूपं स्वकान्तं सर्वसुंदरम् ॥ ६५ ॥ पति त्वा तच्चरणयो रुरो दक्षे श्रद्धं पती ॥ तथा विधौ च तौ दृष्ट्वा कृष्णां शोहयं संयुतः ॥ ६६ ॥
इंदुलैर्नैवल्लिखितं गृहीत्वा पत्रमुत्तमम् ॥ धर्मयंत्रप्रभावेन मयूरनगरं ययौ ॥ ६७ ॥ सूर्यवर्मागतो गेहं मकरे देनमानितः ॥ देवसिंहेस्तु बलवान्
हीत्वा पत्रमुत्तमम् ॥ ६८ ॥ ययौ मनोरथारूढो यत्राह्लादः शुचान्वितः ॥ को भवानिति तं प्राह महोन्मादिवद्वश्यते ॥ ६९ ॥ देवसिंहं च मां वि
द्विजन्तं पुत्रान्वेषणे रतम् ॥ पत्रं गृहाण भो वीरल्लिखितं त्वत्सुते न वै ॥ ७० ॥ इति श्रुत्वा स आह्लादश्चाह्लादं परमाप्तवान् ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं सर्व
यथाविधिसुतो दत्तः ॥ ७१ ॥ महीपतिं समाहूय वचनं प्राहनम्रधीः ॥ सत्यं कथय मे भूषकृष्णां शो न हतस्तुतः ॥ ७२ ॥ सहेवाच श्रुतं वीरकृ
ष्णां शो न यथा हतम् ॥ इत्युक्त्वा तु विहस्य शुक्रार्थं सिद्धिमुपागतः ॥ ७३ ॥ आह्लादः क्रोधोऽपि त्रासः केशानां कुप्यंतं मुदा ॥ वेतसैस्ताडयामा
सस्वहस्तेन पुनः पुनः ॥ ७४ ॥ श्रुत्वा परिमलो राजसपत्नीं कस्ममागतः ॥ बहुधामो दयामास रामां शंबहुरूपिणम् ॥ ७५ ॥ अरे धूर्तं महापा
पि नमं द्रुधां धीतिस्तस्या ॥ गतो यत्र मम प्राणस्संकुलं त्वानयाम्यहम् ॥ ७६ ॥ तदामहीपति दुःखीनिः श्वसो ममो न मास्थितः ॥ तद्वंद्यं हृदि सं
स्थाप्य महापीडामवाप्तवान् ॥ ७७ ॥ एतस्मिन् त्रते वीरिबलखानिः समागतः ॥ विमुच्य मातुलं धूर्तो ज्येष्ठवधाच्च दुःखितः ॥ ७८ ॥ स च कारव
वाहार्थं मुद्योगं भ्रातृजस्यैव ॥ नेत्रां सिंहो नृपः प्रातो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ७९ ॥ तारकश्च समायातस्सार्द्धं शूरसहस्रकैः ॥ वीरसेनः स्वयं प्रातः शूरः
सार्द्धं न वाप्युतैः ॥ ८० ॥ तालनश्च ततः प्रातो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ सूर्यवर्मा तथा प्रातो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ८१ ॥ ब्रह्मानंदः स्वयं प्रातः ब्रि
लक्षबलं संयुतः ॥ आह्लादश्च शुचाविष्टो लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ८२ ॥ हांबंधोऽक्रगतस्त्वं वै मां त्यक्त्वा पुरुषाधमम् ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ वीरः शोक
व्याकुलचेतनः ॥ ८३ ॥ बलखानिस्तु बलवैल्लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ देवसिंहेन सहितो बालीकं प्रत्यसौ गमत् ॥ ८४ ॥ अहो रात्रिप्रमाणेन मासै
कः पथिवै गतः ॥ ज्येष्ठकृष्णस्य पंचम्यां बालीकं ग्राममाप्तवान् ॥ ८५ ॥ व्यूहः स्वकीयसैन्यानां रचितो बलखानिना ॥ एकोऽथ स्थितो

युद्धे तत्पश्चात्संस्थिता गजाः ॥ ८६ ॥ पंचाशतः क्रमात्तेषां वाजिनश्च शतं शतम् ॥ तेषां पश्चात्क्रमाज्ज्ञेयाः पत्तयो दशसंस्थिताः ॥ ८७ ॥
 एकासेना च ज्ञेया सा तत्प्रमाणं ब्रवीम्यहम् ॥ एको रथो गजस्त्वैव शतार्द्धं तु ह्यस्तु ये ॥ ८८ ॥ सेनायां पंचसाहस्राः शतं च तत्तथा स्मृताः ॥
 पंचायुतानि सेनायां सर्वे पदचराः स्मृताः ॥ ८९ ॥ एवं विधाश्च ताः सेना बलवान्श्च षोडश ॥ गजास्तु दुःशसाहस्रमदमत्ताः पृथग्ययुः ॥ ९० ॥
 युद्धेऽस्मिन्गणितं द्वैवं शूराः शत्रुप्रहारिणः ॥ अभिनंदनभूषणम्लेच्छाः पैशाचधर्मिणः ॥ ९१ ॥ त्रिलक्षाश्च ह्यारूढा एकलक्षाश्च तन्नि-
 पाः ॥ एकलक्षापदचराः शुंडीपरिघायुधाः ॥ ९२ ॥ तोमरान्वयसंयुक्ताः क्षत्रियाः प्रयुतानिवै ॥ गजस्थान्स्त्रसंप्राप्ता यत्राह्लादम-
 हाचमूः ॥ ९३ ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धं तु सुलरोर्महर्षणम् ॥ मदमत्ताश्च ते सर्वे निभेयारणमाययुः ॥ ९४ ॥ सप्तहोरात्रमभवद्युद्धं
 समरशालिनाम् ॥ बालीकस्यार्द्धसेना च क्षयं नीता च तैर्नृपैः ॥ ९५ ॥ एकलक्षाहताः सर्वे बलवान्श्च सैन्यपाः ॥ हाहाभूते शत्रुसैन्ये भयभी-
 ते दिशो गते ॥ ९६ ॥ हर्षिता बलवान्या व्याजयदुर्गे वचोऽब्रुवन् ॥ दृष्ट्वै सैन्यविनाशं च राज्ञः सप्तकुमारकाः ॥ ९७ ॥ कौरवांश्चाश्च ते
 जग्मुर्ध्रुवजतो महारणः ॥ महानंदश्च नंदश्च परानंदो पनंदकौ ॥ ९८ ॥ सुनंदश्च सुरानंदः प्रनंदः क्रमतो भवाः ॥ गजस्थान्स्त्रसंमहावी-
 रास्तोमरान्वयसंभवाः ॥ ९९ ॥ सेनां जघ्नुः शरैस्तीक्ष्णैर्बलवान्महात्मनः ॥ भयभीताश्च ते सर्वे बलवान्स्त्राणि मुपाययुः ॥ १०० ॥ दृष्ट्वै सै-
 न्यं पराभूतं बलवान्स्त्रिस्तदारुषा ॥ अभ्यधावतवगेन कपोतस्थो महाबली ॥ १०१ ॥ नंदं प्रतितथा देवः परानंदं च तालनः ॥ उपनंदं सूयवंमा-
 सुनंदं प्रतितारकः ॥ १०२ ॥ नेत्रसिंहः सुरानंदं प्रनंदं प्रतियादवः ॥ युध्यमानास्तु ते सर्वे परस्परवधौषिणः ॥ १०३ ॥ दिनार्द्धमभवद्युद्धं बहु-
 वीरप्रणाशनम् ॥ पराजितास्तु ते पुत्रा बालीकस्य महाबलाः ॥ १०४ ॥ त्यक्त्वा युद्धं युगेहं भीरुका बलवान्निना ॥ दृष्ट्वा तेषां बलं चोरमभि-
 नंदनभूमिपः ॥ १०५ ॥ कुतुर्कं च समाहूय नाट्यं किं शरिणी तथा ॥ कथितं कारणं राज्ञायथाजातः पराजयः ॥ १०६ ॥ इति श्रुत्वा तु कुतु-
 स्तमाश्चास्य महीपतिम् ॥ सध्या त्वाशां वरमायां महादेवेन निर्मिताम् ॥ १०७ ॥ तत्सैन्यं मोहयामास शिलाभूतमचेतनम् ॥ तदोके शरि-
 णी नाट्या अप्रैवद्धा महाबलान् ॥ १०८ ॥ राज्ञः पार्श्वमुपगम्य दत्त्वा तां गेहमाययौ ॥ बालीकश्च प्रसन्नात्मा बद्धा तां निगैर्दंडैः ॥ १०९ ॥

लुटितं द्रविणं तेषां कोशमध्यसमाक्षिपत् ॥ देव्याश्चरदानेन देवासिहोभयातुरः ॥ ११० ॥ महावर्तसमागम्य स्वर्णवत्यै न्यवेदयत् ॥ ज्ञात्वा
 स्वर्णवतीं देवीं सर्वविद्याविशारदा ॥ १११ ॥ इयेन मूर्तिसमास्थाय ययौ पुष्पवत्प्रिति ॥ दृष्ट्वा तु दंपती तत्र मकरं दग्धहे स्थितौ ॥ ११२ ॥ रुदित्वा क
 थयामस यथा प्राप्तः पराजयः ॥ कृष्णांशस्तु तदा दुःखमि क र न्दं वचोऽब्रवीत् ॥ ११३ ॥ गच्छ वीरमया सा र्द्धं मद्रु र्वथ न गतः ॥ कुलक्षयमहत्पापं सु
 प्रोक्तं पूर्वसूरिभिः ॥ ११४ ॥ निमग्नान्दुःखजलधौ स मुद्धरममप्रिया ॥ इति श्रुत्वा तु तच्छयालुः शूरायुतसमन्वितः ॥ ११५ ॥ संन्यस्तवेषमस्थाय खड्ग
 चर्मसमन्वितः ॥ कृष्णांशेन हयारूढो बाह्वीकं त्वारितो ययौ ॥ ११६ ॥ तदा स्वर्णवतीं देवीं पुष्पवत्या समन्वितः ॥ इयेन हिरण्यमुपास्थाय ययौ यत्र बहिर
 णः ॥ ११७ ॥ सच्छित्त्वा शार्वांगीमां धां विधायित्वा स्वसैनिकान् ॥ रुरोधनगरीं तस्य बाह्वीकस्य महात्मनः ॥ ११८ ॥ दृष्ट्वा तां च द्रुमुं शुकान् कुतुहलस्तु
 तया सह ॥ पुनश्च शार्वांगीं प्रेषयामास तान्प्रति ॥ ११९ ॥ छित्त्वा सासकलां मां धां बद्धा तौ दैत्यसन्निभौ ॥ नगरं दाहयामास तस्य भूषणस्य मां धाया
 ॥ १२० ॥ न दाहो दाहमापन्नो न भस्मी भस्मवान्खलु ॥ मायया च कृते चित्रे देवीं स्वर्णवतीं स्वयम् ॥ १२१ ॥ तदा पुष्पवतीं देवीं हत्वा के शरिणं रूपा ॥
 तन्मांसैस्तर्पयामास गृध्रगोमायुवायसान् ॥ १२२ ॥ कुतुं कंच तथा भूतं हत्वा स्वर्णवतीं स्वयम् ॥ कारागरे लोहमये स्थितान् वीरानमोच
 यत् ॥ १२३ ॥ पुनरागम्य सा देवी तया सा र्द्धं शुभानना ॥ मकरन्दः स्थितो यत्र कृष्णांशेन समन्वितः ॥ १२४ ॥ तेषां वै विस्मिताश्चासञ्ज्ञा
 त्वा देव्या विमोहिताः ॥ क्रोधवन्तो महावीरा युद्धाय समुपाययुः ॥ १२५ ॥ पुनश्चासत्तियथुद्धसेनयोरुभयोर्मुधे ॥ बलवान्निमहानंदेन द
 श्वाह्लादमाययौ ॥ १२६ ॥ परानंदस्तथा देवं तारकं चोपनंदनः ॥ सुनन्दो नैत्रसिंहं च मुरानंदं च तालनम् ॥ १२७ ॥ प्रनन्दो विरसेन च ब्रह्मा
 नन्दं स भूपतिः ॥ गजस्थिताश्च ते सर्वे धनुर्धरा यणाः ॥ १२८ ॥ अहोरात्रमभूद्वृत्तेषां चतुमुलं क्रमात् ॥ एतस्मिन् तरे रात्रौ चित्रे वासमाग
 ता ॥ १२९ ॥ स्वर्कयान्याकुलीभूतां स्तां दृशांश्च विलोक्य वै ॥ चित्रगुप्तं तदा ध्यात्वा चित्रमायामचीकुरत् ॥ १३० ॥ नानातद्बांधवाश्चासन् बहुधा च
 भिन्नदं नाः ॥ तां दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे भयभीताश्च दुदुधुः ॥ १३१ ॥ त्यक्त्वा युद्धमर्यां भूमिं शोकव्याकुलचेतनाः ॥ पंचयोजनमागत्य ततो वासमाकर
 यत् ॥ १३२ ॥ संध्याकाले तमोभूते निरुत्साहा महाबलाः ॥ हा कृष्णांशमहाबाहो शरणगतवत्सल ॥ १३३ ॥ इदुलस्ते कुमारोऽयं संहतश्चित्रे लया ॥

तथाविमोहितावीरवयंते शरणगताः ॥ १३४ ॥ इत्युक्त्वारोदनं च कुक्कगतोऽसिमहामते ॥ तदा कोलाहलश्चासीदुदतंबलशालिनाम् ॥ १३५ ॥
 आह्लादं गृहयित्वा ते मूर्छिताभुवि विह्वलाः ॥ आह्लादस्तु तथा श्रुत्वा वज्रपाताहतः स्वयम् ॥ १३६ ॥ उन्मादिवत्तादभूत्वा ताडयामास वक्षसम् ॥
 एतस्मिन्नंतरे योगी कृष्णांशो भगवत्कलः ॥ १३७ ॥ चंद्रोदये स्वयं प्रातश्चाष्टम्यां भृगुवासरे ॥ शूरश्च दशसाहसैर्मकरं देन संयुतः ॥ १३८ ॥
 तस्मै नालुंठयामास पालितंबलखानिना ॥ जित्वा तान्सर्वभूपालान् गृहीत्वा विपुलं धनम् ॥ १३९ ॥ पंचशब्दस्थितं बंधुं प्रत्यागत्य जगज्जै ॥ तस्य श
 ब्देन शेषांशो बोधितंबलशालिना ॥ १४० ॥ अकुनं शुभमालोक्य भुजवुत्थाय वीर्यवान् ॥ स्वार्के निवेशयामास कृष्णांशोऽपि प्रसन्नात्मा स्वकार्यां स
 न्नापयित्वा श्रुधाराभिः कृष्णांशं प्रेमविह्वलः ॥ दत्त्वा द्विजातिमुख्येभ्यो वर्णयामास कारणम् ॥ १४१ ॥ कृष्णांशोऽपि प्रसन्नात्मा स्वकार्यां स
 कलां कथाम् ॥ वर्णयित्वा यथाभूतां पुनर्बालिकां माययौ ॥ १४२ ॥ चित्रविद्यां स्वयंकृत्वा पाठितां चित्ररेखां ॥ बद्धाभिनंदनं भूपंसमुत्तं च
 समन्त्रिणम् ॥ १४३ ॥ विवाहं कारयामास जयंतस्य तया सह ॥ बालीकस्तु प्रसन्नात्मा दत्त्वा च विपुलं धनम् ॥ १४४ ॥ स्वसुतां चित्ररेखां च
 जयन्ताय मुदा ददौ ॥ इतंगजान्द्वयं स्तत्र सहस्रांश्च धनैर्युताम् ॥ १४५ ॥ इतं दासांस्तथा दासीं जयंतस्य स्वयंददौ ॥ प्रस्थानं करयामास व
 लखनेर्महात्मनः ॥ १४६ ॥ श्रावणे मासि संप्राप्तास्ते सर्वे च महतीम् ॥ स्वस्वंगे हंययुस्सर्वे भूपाश्चाह्लादमानिताः ॥ १४७ ॥ इतिते कथितं
 विप्रचरित्रं कलिनाशनम् ॥ शृण्वतां सर्वपापघ्नं कथयिष्यामि वै पुनः ॥ १४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गखण्डापरपयो
 गे कालियुगीयेतिहाससमुच्चये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ सुत उवाच ॥ कृष्णांशो च गृहं प्राप्ते चेन्दुलच विवाहिते ॥ महीपतिस्स ददुःखी देहलप्र
 तिचागमत् ॥ १ ॥ वृत्तान्तं च नृपस्य ग्रेकथयित्वा सतारकः ॥ परं विस्मयमापन्नः कृष्णांशो चरितं प्राप्ति ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरे मंत्री च दूभट्ट
 उदारधीः ॥ भूमिराजं वचः प्राह शृणु पार्थिव सत्तम ॥ ३ ॥ मया चाराधिता देवैर्वैष्णवी विष्णुकारिणी ॥ त्रिवर्षाते च तुष्टा भूदरदाभयहारिणी
 ॥ ४ ॥ तथा दत्तं शुभं ज्ञानं कुमतिध्वंसकारणम् ॥ ततोऽहं ज्ञातवान्भूत्वा कृष्णांशं प्रतिभूते ॥ ५ ॥ चरित्रं वर्णयामास तस्य कल्मषना
 शनम् ॥ इत्युक्त्वा स च शुद्धात्मा ग्रंथं भाषामयं शुभम् ॥ ६ ॥ माहात्म्यं देवि भक्तानां श्रावयामास वै स भाम् ॥ तच्छ्रुत्वा भूमिराजस्तु विस्मि

तश्चाभवत्क्षणात् ॥ ७ ॥ महापतिस्तदाप्राह दिव्या श्वलदर्पितः ॥ उदयोनामवलान्यस्यैववर्णिता कथा ॥ ८ ॥ चत्वारो वाजिनो
 दिव्या जलस्थलसगश्चेत् ॥ शीघ्रतांश्च समाहृत्य स्वयं भूपवली भव ॥ ९ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिः श्रुतवाक्यविशारदम् ॥ आहूय कुन्दनसल्येपया
 मास सत्वरम् ॥ १० ॥ महावर्तिसमागत्य स दूतो भूपतिं प्रति ॥ उवाच वचनं प्रेम्णा महीराजस्य भूपतेः ॥ ११ ॥ वाजिनस्ते हि चत्वारो
 दिव्यरूपाः शुभप्रभाः ॥ दर्शनार्थं तव धूर्तवैलानां सममात्मजा ॥ १२ ॥ तया हूता न्हयान्मूढे हि मे विस्मयं त्यज ॥ नो चेद्द्वेलाग्नि
 ना सर्वैश्च यस्यास्य तिसै न्यपाः ॥ १३ ॥ इति श्रुत्वा वचो घोरां समूहो भयकातरः ॥ आह्लादादीन् समाहूय वचनं प्राहनमग्धीः ॥ १४ ॥
 हयान्स्वान्स्वान्मुदादेहि मदीयं वचनं कुरु ॥ इति श्रुत्वा स आह्लादो ध्यात्वा सर्वभयार्थि शिवाम् ॥ १५ ॥ उवाच मधुरं वाक्यं शृणु भूप
 शिवप्रिय ॥ यत्र नः संस्थिताः प्राणास्तत्र ते वाजिनः स्थिताः ॥ १६ ॥ न दारुण्यमो वर्यं राजन्सत्यं सत्यं न चान्यथा ॥ इति श्रुत्वा
 वचस्तस्य राजा परिमलो बली ॥ १७ ॥ ज्ञापय कृतवान् चोरं शृण्वतां वलशालिनाम् ॥ भोजनं ब्रह्ममांसस्य पानं योऽमृजोपमम् ॥ १८ ॥
 शय्यास्वमातृसदृशं ब्रह्महत्योपमासभा ॥ मम राष्ट्रं च युष्माभिर्वासः पापमयो महान् ॥ १९ ॥ इति श्रुत्वा तु शपथं देवकीशो कृतत्परा
 चकारो दर्शनं गाढं स गेहजनविग्रहा ॥ २० ॥ पंचविंशान्दके प्राप्ते कृष्णां शोयोगतत्परे ॥ भाद्रशुक्लचतुर्दश्यां तद्देहाद्धर्मतत्पराः ॥ २१ ॥
 निर्ययुः कान्यकुब्जं ते जयचंद्रेण पालितम् ॥ स्वर्णवत्यापुष्पवत्यासहिताश्चित्ररेखा ॥ २२ ॥ इदुलः प्रययौ शीघ्रमधुताश्ववैरुस्तह
 करालहयमारुह्य पंचशब्दं च तत्पिता ॥ २३ ॥ कृष्णां शोविंदुलारूढो देवकीमनुसंययौ ॥ त्यक्त्वा ते भूपते ग्रामं सर्वसप्तममन्वितम् ॥ २४ ॥
 पथित्र्यहमुषित्वा ते जयचंद्रमुपाययौ ॥ नत्वा तं भूपतिं प्रेम्णा कथित्वा सर्वकारणम् ॥ २५ ॥ उषित्वा शीतलास्थाने पूजयामास चंडिकाम् ॥
 जयचंद्रस्तु भूपालो देवसिंहवर्णितः ॥ २६ ॥ तेभ्यश्च न दौर्वात्तिनृपः परिमलाज्ञया ॥ कुण्डितो देवसिंहस्तु गत्वा कृष्णां शिशुतमम् ॥ २७ ॥
 कथित्वा कारणं सर्वैश्च श्रुत्वा रोषमादधौ ॥ त्वरितं विंदुलारूढो हयपंचशतवृतः ॥ २८ ॥ लुंठयामास नगरं पालितं लक्षणेन तत् ॥ दृष्ट्वा तं ल
 क्षणो विरोहस्ति नः पृष्ठमास्थितः ॥ २९ ॥ शरेण ताडयामास कृष्णां शहदयं दृढम् ॥ निष्फलत्वं गतो वाणो विष्णुमंज्रेण प्रेरितः ॥ ३० ॥

विस्मितः सुतुभूपालो वाहनाद्भूमिमागतः ॥ नत्वा तच्चरणौ दिव्यौ कुलिशादिभिरन्वितौ ॥ ३१ ॥ तुष्टावदं डवद्धृत्वालक्षणगद्गदगिरा ॥
 ॥ लक्षण उवाच ॥ वैष्णवं विद्धि मां स्वाभिनिष्पन्नपूजनतत्परम् ॥ ३२ ॥ जानेऽहं त्वं महाबाहो कृष्णशक्त्यवतारकम् ॥ त्वद्वक्त्रे को
 हिमे बाणो निष्फलः कुरुते भुवि ॥ ३३ ॥ क्षमस्व मम दौरात्म्यं नाथ ते मायाया कुतम् ॥ इत्युक्त्वा तेन सहितो जयचंद्रमहीपतिम् ॥ ३४ ॥ गत्वा तत्क
 थयामास यथा प्राप्तं पराजयम् ॥ नृपस्तयोः परिक्षार्थे यौ तुच्छाया विमोहितौ ॥ ३५ ॥ गजौ कुवलयापीडौ न्यक्तवाञ्छीतलास्थले ॥ तदुहा
 दोदयौ वीरौ गृहीत्वा तौ स्वलीलया ॥ ३६ ॥ चकर्षतुर्बलत्पुच्छे कोशमात्रं पुनः पुनः ॥ मृतौ कुवलयापीडौ हृद्भाराजभयातुरः ॥ ३७ ॥ ददौ रा
 जगृहं ग्रामं तयोरेथ प्रसन्नधीः ॥ इष्यच्छुद्धे तु संप्राप्तं लक्षणो नाम वैबली ॥ ३८ ॥ नृपाज्ञया ययौ शीघ्रं तैश्च दिग्विजयं प्रति ॥ सप्तलक्षवलैस्सार्द्ध
 तालनाद्यैश्च संयुतः ॥ ३९ ॥ वाराणसीपुरीं प्राप्य रुरोधनगरं तदा ॥ रुद्रवर्माचिभूपालो गण्डवंशयशस्करः ॥ ४० ॥ पंचायुतैः स्वसैन्यैश्च सार्द्ध
 युद्धार्थमागतवान् ॥ याममात्रेण तं जित्वा षोडशब्दस्य वैकरम् ॥ ४१ ॥ कोटिमुद्रामयं प्राप्य जयचंद्राय चार्पयत् ॥ मागधेशं पुनर्जित्वा नाम्ना
 विजयकारिणम् ॥ ४२ ॥ विशदब्दकरं प्राप्य स्वभूपाय समर्पयत् ॥ पंचकोट्यश्च वै मुद्राराजतस्य पुनर्ययौ ॥ ४३ ॥ अंगदेशपतिं भूपमायाव
 र्माणमुत्तमम् ॥ सैन्यायुतयुतं पंकाळीवर्माणमुत्तमम् ॥ ४४ ॥ कोटिमुद्राश्च संप्राप्य स्वभूपाय समर्पयत् ॥ वंगदेशपतिं वीरोलक्षणो वैयु
 तश्च तैः ॥ ४५ ॥ लक्षसैन्ययुतं भूपंकाळीवर्माणमुत्तमम् ॥ अहोरात्रेण तं जित्वा महद्युद्धे नलक्षणः ॥ ४६ ॥ विशदब्दकरं प्राप्य कोटिस्वर्णमयं
 तदा ॥ प्रेषयामास भूपाय जयचंद्राय वै मुद्रा ॥ ४७ ॥ उद्देशं ययौ वीरः पालितं तैर्माहवैलैः ॥ धोयीकविस्तत्र नृपोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ४८ ॥
 जगन्नाथज्ञया प्राप्तस्तैश्च सार्द्धं रणोन्मुखे ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धं तु मुलरोमहर्षणम् ॥ ४९ ॥ अहोरात्रप्रमाणेन कृष्णांशेन जितो नृपः ॥
 विशदब्दकरं सर्वैकोटिस्वर्णसमन्वितम् ॥ ५० ॥ संप्राप्य प्रेषयामास कान्यकुब्जाधिपाय वै ॥ पुंड्रदेशं ययौ वीरोलक्षणो बलवत्तरः ॥ ५१ ॥
 नृपं नागपतिं नाम पंचायुतबलैर्युतम् ॥ दिनमात्रेण तं जित्वा कोटिमुद्रा गृहीतवान् ॥ ५२ ॥ महेंद्रगिरिमागत्य नत्वा तं भार्गवं मुनिम् ॥
 ततो निवृत्त्य ते सर्वे नृपालपुरं ययुः ॥ ५३ ॥ योगसिंहस्तदागत्य कृष्णांशं प्रति भार्गवम् ॥ कोटिमुद्राददौ तस्मै सप्तरात्रमवासयत् ॥ ५४ ॥

वीरसिंहपुरंजमुस्तेवीरामदवत्तराः ॥ रुरुधुर्नर्गरसिर्वाहिमतुंगोपरिस्थिताम् ॥ ५५ ॥ पालितांगोरखाल्येनयोगिनाभक्तकारणात् ॥
 भूपानुजःप्रवीरश्चैन्यायुतसमन्वितः ॥ ५६ ॥ कृतवान्दारुणंयुद्धंलक्षणस्यैवसेनया ॥ प्रयद्बलवाञ्छूरोहत्वाशूरसहस्रकम् ॥
 ॥ ५७ ॥ सायंकालेगृहप्राप्ययोगिनं तं पूजयत् ॥ पूजनात्सप्रसन्नात्मासैन्यमुज्ज्वलभूषणैः ॥ ५८ ॥ दत्वागजबलेभ्यः ॥
 पुनर्योगिकरोतिवै ॥ सार्द्धमासोगतस्तत्रयुद्धयत्तांबलशालिनाम् ॥ ५९ ॥ तदातेतुनिरुत्साहादेवसिंहं तं मञ्जुवन् ॥ विजयो नः कः
 शंभूतत्त्वं ब्रूहि न अग्रतः ॥ ६० ॥ इति श्रुत्वा सोवाच शृणुकृष्णांशमेव च ॥ योगिनं गोरखं नाम पराजित्यस्वदृत्यतः ॥ ६१ ॥ पुनर्यु-
 द्धं कुरु त्वं वै ततो जयमवाप्स्यसि ॥ इत्युक्तास्ते हि कृष्णाद्याः कृत्वा योगमयं वपुः ॥ ६२ ॥ स्थापयित्वा रणे सेनं पालितां लक्षणेन वै ॥ प्रातः
 काले ययुस्ते वै मंदिरं तस्य योगिनः ॥ ६३ ॥ कृष्णांशो नर्तकश्चासीद्विष्णुवाद्यविशारदः ॥ देवसिंहो मृदंगाढ्यो वीणाधारी च तालनः ॥ ६४ ॥
 कांस्यधारी तदा द्वाजगौरी तं सनातनीम् ॥ तदर्थं हृदये कृत्वा गोरखसर्वयोगवान् ॥ ६५ ॥ वरं वरयतानाह ते तच्छ्रुत्वाऽब्रुवन् वचः ॥
 नमस्यामो वयं तुभ्यं यदिये वरस्त्वया ॥ ६६ ॥ देहि संजीविनीं विद्यामाहादाय महात्मने ॥ इति श्रुत्वा हृदि ध्यात्वा तानुवाच प्रसन्नधीः ॥ ६७ ॥
 विद्यां संजीविनीं तुभ्यं वर्षमात्रं भविष्यति ॥ तत्पश्चाद्विष्णुफलीभूत्वा गमिष्यति मंदं तिकम् ॥ ६८ ॥ अद्य प्रभृति भो वीर मया त्यक्तमिदं जगत् ॥
 यत्र भर्तृहरः शिष्यस्तत्र गत्वा शोयेद्ब्रह्म ॥ ६९ ॥ इत्युक्त्वा तं हि तोगी जमुस्ते रणमूर्धनि ॥ जित्वा प्रवीरसिंहं च वीरसिंहं तथैव च ॥ ७० ॥
 हत्वा तस्यायुतं सैन्यं लुठयित्वा च तद्ब्रह्म ॥ कृत्वा दासं मयं प्लक्षणः प्रययौ मुदा ॥ ७१ ॥ कौशलं देशमागत्य जित्वा तस्य महिपतिम् ॥
 सैन्यायुतं सूर्यधरं करयोग्यमचीकरत् ॥ ७२ ॥ षोडशाब्दं कं प्राप्य मुद्राकोटययुतं मुदा ॥ नैमिषारण्यमागम्य तत्रोषुः स्नानतत्पराः ॥ ७३ ॥
 होलिकायादिनेर्मयेलक्षणे बलवत्तरः ॥ दत्त्वा दानानि विप्रेभ्यो महोत्सवमकारयत् ॥ ७४ ॥ तदा वयं च मुनयः समाधिस्थाश्च भूपतिः ॥
 यदा सलक्षणः प्राप्तो नैमिषारण्यमुत्तमम् ॥ ७५ ॥ स्नात्वा सवाणिर्तिथीं नि संतर्प्य द्विजदेवताः ॥ कान्यकुब्जपुरंजमुश्चैत्रकृष्णाष्टमीदिने ॥ ७६ ॥
 इति ते कथितं विप्रयथादिग्विजयो भवत् ॥ शृणु विप्रकथारं ग्यंबलखानि यथा मृतः ॥ ७७ ॥ मार्गकृष्णस्य सप्तम्यां भूमिराजमहाबलः ॥

महीपतेश्चाक्येनसामंतप्राहनिर्भयः ॥ ७८ ॥ मयाश्रुतस्तेतनयःशारदारदर्पितः ॥ रक्तबीजत्वमापन्नस्तमेदेहिहृपांकुरु ॥ ७९ ॥
इत्युक्तस्तुसामन्तस्तेनरज्ञैवसत्कृतः ॥ चामुण्डनामतनयंसमाहूयाब्रवीदिदम् ॥ ८० ॥ पुत्रवंपुतेःकार्यसदाकुरुरणप्रिय ॥
इतिश्रुत्वापितुर्वाक्यंसर्वैराजानमब्रवीत् ॥ ८१ ॥ देहाज्ञांपुतेमह्यंशीघ्रंजयमवाप्स्यसि ॥ इतिश्रुत्वासहोवाचबलखानिर्महबलः ॥ ८२ ॥
छित्त्वामच्छृशियवनंगृहीत्वारारुमुत्तमम् ॥ सुस्थितोनिर्भयेगेहेबाहुशालीयेतद्रयः ॥ ८३ ॥ यदित्वंबलखानिचजित्वामेह्यपरिष्यसि ॥
हत्वावातस्यसकलंराष्ट्रंत्वयिभविष्यति ॥ ८४ ॥ इत्युक्त्वारक्तबीजंतंसाहूयस्वकंबलम् ॥ सतलक्षंददौतस्मैसतत्प्राप्यमुदाययौ ॥ ८५ ॥
उषित्वात्रिदिनमार्गेश्चशियाख्यमुपागतः ॥ रुरोधनगरींसर्वबलखानेमहात्मनः ॥ ८६ ॥ चामुण्डागमनंश्रुत्वाबलखानिर्महबलः ॥ पूजयि
त्वामहामार्गादत्त्वादानान्यनेकशः ॥ ८७ ॥ लक्षसैन्येनसहितःप्रययौनगराद्बहिः ॥ तस्यानुजोमहावीरस्सुखखानिर्वलैःसह ॥ ८८ ॥ हरि
र्णतांसमारुह्यशत्रुसैन्यक्षयीतवान् ॥ बलखानिःकपोतस्थोनाशयित्वारिपर्वलम् ॥ ८९ ॥ लक्षसैन्यमुदायुक्तश्चामुण्डंप्रतिचागमत् ॥ तयो
श्चासीन्महद्युद्धंस्वस्वसैन्यक्षयंकरम् ॥ ९० ॥ अहोरात्रप्रमाणेनसंहताःक्षत्रियारणे ॥ प्रातःकालेतुसंप्राप्तैकृत्वास्नानादिकाःक्रियाः ॥ ९१ ॥
जगमतुस्तौरणेवीरौधनुर्बाणविशारदौ ॥ रथस्थोबलखानिश्चचामुण्डोगजपृष्ठगः ॥ ९२ ॥ चक्रतुस्तुमुलंघोरंरनरविस्मयकारकम् ॥ बाणैर्बो
णांश्चासंछित्त्वादेवीभक्तौचतौमुदा ॥ ९३ ॥ अन्योन्यवाहनंहत्वाभूतलत्वमुपागतौ ॥ खड्गचर्मधरौवीरौयुधधातेपरस्परम् ॥ ९४ ॥ यावन्तो
रक्तबीजांगात्संजातारक्तबिंदवः ॥ तावन्तःपुरुषाजातारक्तबीजपराक्रमाः ॥ ९५ ॥ तैश्चवीरैर्मदोन्मत्तैर्बलखानिस्समंततः ॥ रोधितेऽभूद्वु
श्रेष्ठशारदांशरणययौ ॥ ९६ ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरःसुखखानिस्ततोऽनुजः ॥ आग्रयंशरमादायरक्तबीजानदाहयत् ॥ ९७ ॥ पुरातुसुखखानि
श्चहव्यैर्देवंचपावकम् ॥ पंचाब्दंपूजयामासतदातुष्टस्स्वयंप्रभुः ॥ ९८ ॥ पावकीयंशरंरम्यंशत्रुसंहारकारकम् ॥ ददौतस्मैप्रसन्नात्मातेना
सौविजयोऽभवत् ॥ ९९ ॥ बलखानिस्तुबलवान्दृष्ट्वाशत्रुविनाशनम् ॥ पराजितंचचामुण्डंबद्धगेहमुपागमत् ॥ १०० ॥ कृत्वानारिमयंबध
सभीतोब्रह्महत्यया ॥ दोलमारोप्यबलवान्प्रेषयामाशत्रवे ॥ १०१ ॥ हतशेषःपंचलक्षस्सैन्यागत्वाचदेहलीम् ॥ वृत्तान्तंकथयामासय

आजातोमहारणः ॥ १०२ ॥ नारीपंचचातुंडसदृष्टपृथिवीपतिः ॥ क्रोधाविष्टश्चलवान्महीपतिमुवाचह ॥ १०३ ॥ कथंजयमेभविता
 मुखस्वानौचजीविते ॥ श्रुत्वामहीपतिप्राहच्छन्नानाकार्यमाकुरु ॥ १०४ ॥ ब्राह्मीमातातयोज्ञयाशुद्धसैवपतिव्रता ॥ दूतिभिःकारणंज्ञात्वा
 पुनर्युद्धं कुरुष्वभोः ॥ १०५ ॥ इति श्रुत्वामहीराजोदूतस्ताश्छलकोविदाः ॥ आहूय प्रेषयामास बलसालनिगृहं प्रति ॥ १०६ ॥ तास्तु वैब्रह्म
 णीधून्त्वा बलसालनिगृहं युयुः ॥ समुतास्तां प्रशस्य श्रुत्वा प्रच्छुर्विनयान्विताः ॥ १०७ ॥ तव पुत्रो महवीरो दिष्टयाशुक्षयं करो ॥ तयोर्मृत्युः कथं भू
 याज्जीवितांशरंशतम् ॥ १०८ ॥ तद्ब्राह्मणैर्विचःप्राह पावकयंशंशुभम् ॥ सुखस्वानौचैर्विकरं बलसालनिगृहं कम् ॥ १०९ ॥ इति ज्ञा
 त्वा तूतादूतयः प्रययुर्देहलीं प्रति ॥ कथयित्वानृपस्य प्रथमं प्राप्य गृहं युयुः ॥ ११० ॥ महाराजस्तु तच्छ्रुत्वा महोदयमुमापतिम् ॥ पार्थिवैः पू
 जनं चक्रे सहस्रदिवसं मुदा ॥ १११ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थे गण्डापरपर्वणे कालियुगोपेतो हिाससमुच्चये चतुर्विंशोऽ
 ध्यायः ॥ २४ ॥ सूत उवाच ॥ षड्विंशोऽब्दे च कृष्णशेयथाजातं तथा शृणु ॥ मुनेर्विदुर्मरानामदक्षिणस्यां दिशि स्थितम् ॥ १ ॥ तस्य तोरेऽव
 सद्भामो योजनायामसंयुतः ॥ नाम्ना विदुर्गण्डोदुर्गो वर्णधर्मप्रवर्तकः ॥ २ ॥ तस्मिन् आमेऽवसद्भूपो विष्वक्सेनान्वयोद्भवः ॥ शारदानन्दनो नाम ब्रह्म
 ध्यानपरायणः ॥ ३ ॥ ब्रह्मचर्यं प्रभावेन तद्द्वय्यं शिरसि स्थितम् ॥ अतस्सकामपालस्यः प्रथितोऽभून्महीतले ॥ ४ ॥ यज्ञैः संपूजयामास सुरज्येष्ठे
 प्रजापतिम् ॥ यज्ञांशुभुक्तमात्रेण राज्ञीर्भस्मपादयौ ॥ ५ ॥ दशमासां तरे जाता कन्या सवर्गुणालया ॥ पद्मिनी नाम विख्याता सर्वशोभासमन्वि
 ता ॥ ६ ॥ द्वादशाब्दे वयःप्राप्तौ विभूवर्वाणनी ॥ पद्माकरो भूषणसुतो महाराजपदानुगः ॥ ७ ॥ पितुराज्ञां सुरेण भूषणानाहूय सत्वरम् ॥ स्वयं
 वरं भगिन्याश्च कारयामास वै मुदा ॥ ८ ॥ नानादेशययुर्भूषणमुख्यशूरसमन्विताः ॥ महाहोदैश्चतुर्वैरैर्लक्षणः पितुराज्ञया ॥ ९ ॥
 ययौ विदुर्गण्डग्रामं स्थितो यत्र महोत्सवः ॥ महाराजस्तु बलवान्दृष्ट्वा लक्षणमागतम् ॥ १० ॥ स्वसेनं स्थापयामास रक्षार्थं सर्वभूजाम् ॥
 एतस्मिन्नेतरे देवीपद्मिनीसखिभिः सह ॥ ११ ॥ सर्वभूषां त्विलोक्याशुलक्षणान्तमुपायौ ॥ इयामां च युवानं च सर्वलक्षणलक्षितम् ॥
 ॥ १२ ॥ चत्वारिंशत्तथापंचाशन्मानाब्दवयोवृत्तम् ॥ व्यूढोरस्कंदं दृक्कंधं निर्वरं रोगवर्जितम् ॥ १३ ॥ दृष्ट्वा तमात्महृदशमहा

दावैश्चरक्षितम् ॥ जयमालाददौ तस्मै पद्मिनीलक्षणाय च ॥ १४ ॥ तदा सलक्षणावीरा गृहीत्वा पाणिमुत्तमम् ॥ स्वरथचसमरुह्य
 ज्ञामध्ययौ मुदा ॥ १५ ॥ पृथ्वीराजस्तथा सर्वभूमिपबलसंयुताः ॥ रुरुधुःसर्वतोर्वारलक्षणं बलवत्तरम् ॥ १६ ॥ तालनः सिंहीनी
 संस्थोगृहीत्वा परिधं मुदा ॥ सैन्यांश्च योधया मासभीमसेनां शसंभवः ॥ १७ ॥ पंचशब्दगजारूढाह्लादस्तोमरायुधः ॥ रिपून्वि
 दारयामास बलभद्रांशं संभवः ॥ १८ ॥ कृष्णांशो विन्दुलारूढो गृहीत्वा खड्गमुत्तमम् ॥ भूपतिं न्विदुषां च्छत्वा महद्वधमकारयत् ॥
 ॥ १९ ॥ देवो मे नरथारूढो भैरवं भल्लमादधौ ॥ हत्वा च बहुधा सैन्येन नर्दं च पुनः पुनः ॥ २० ॥ लक्ष्मणो धनुरादायैष्णवास्त्राणि वै पुनः ॥ सं
 धाय च जवानां शुभहरीराजस्यैः सन्यपान् ॥ २१ ॥ यामनात्रमभृच्छुद्धं तेषां तैश्च स मन्वितम् ॥ त्यक्त्वा युद्धं महीराजः सर्वभूषणमन्वितः ॥ २२ ॥
 ययौ स देहली ग्रामे शारदानंदनस्तदा ॥ मंडपं च शुभं स्थाप्य कृत्वा वैवाहिकीं क्रियाः ॥ २३ ॥ ददौ कन्यां विधानेन धनधान्यादिसंवृताम् ॥
 एतस्मिन् न्तरे प्राप्ता मे हीपतिरुवाच तम् ॥ २४ ॥ पद्माकरं भूपमुत्तं लक्षसैन्यसमन्वितम् ॥ अहो मित्रमहावीर कीदृशं तिमितिः स्थिता ॥ २५ ॥
 विष्वक्सेनान्वये त्वं वै संजातः क्षत्रियोत्तमः ॥ लक्ष्मणो धर्मरहितो वर्णसंकरसंयुतः ॥ २६ ॥ आह्लादाद्याश्चेत शूरा अभिरीमातु संभवाः ॥ तैश्च
 तश्च निवासैस्संत्याज्यो धर्मकोविदैः ॥ २७ ॥ इति पद्माकरः श्रुत्वा सर्वमाया विशारदः ॥ सकृत्वा शास्वरीं मायां बद्धा तानेव दुर्जयान् ॥ २८ ॥
 स्वर्गे हे स्थापयामास करारागरे शिला मये ॥ देव्याश्च वरदानेन देवांसि हस्तदानि शि ॥ २९ ॥ त्यक्त्वा मायां मोहमयीं कान्यकुब्जमुपायया ॥
 इंदुलाग्रे च तत्सर्वं कथित्वानेन संयुतः ॥ ३० ॥ प्राप्तां विंदुगढं शिश्रुदिव्यमाया विशारदः ॥ पद्माकरस्तु तच्छ्रुत्वा कृत्वा मायां च शास्वरीम् ॥
 ॥ ३१ ॥ मोहनयोग्यो ह्यतस्तत्र यथा मे घोरा विदिवि ॥ इंदुलश्च तदा चोपे संधाय शरमुत्तमम् ॥ ३२ ॥ कामाक्षेण तु तन्मायाभस्मभृता भवत्क्षणात् ॥
 तदा ते वो धिताः सर्वैकामाक्षेण महाबलाः ॥ ३३ ॥ भित्त्वा लोहमयं जालं कपाटं च तथा दृढम् ॥ बहिर्भूताः समाजमुः शत्रुसैन्यानां शयन् ॥ ३४ ॥
 क्षत्रियाः पंचसाहस्रा मृतायमपुरं ययुः ॥ शारदानंदनो भूपस्तत्रागत्य विनम्य तान् ॥ ३५ ॥ स्वसुतां च ददौ तस्मै लक्षणाय महत्तमने ॥ नाना
 विधानि भोज्यानि प्रशस्याभरणानि च ॥ ३६ ॥ सर्वेभ्यश्च ददौ राजा सस्त्रेभ्यस्तदा मुदा ॥ कुमारिकां स्वकीयां च बहुरोदनतत्तराम् ॥ ३७ ॥

समत्वाकामपालैर्वैस्वगेहान्त्यवासयत् ॥ आगतोलक्षणगेहमाघकृष्णष्टमीदिने ॥ ३८ ॥ जयचंद्रस्तुतंदृष्टालक्षणप्रेमविह्वलः ॥ शतप्रा
 माणितेभ्यश्चतालनादिभ्यएवच ॥ ३९ ॥ दत्त्वाततोऽन्यदानानिगोवस्त्राभरणानिच ॥ प्रददौब्राह्मणेभ्यश्चकारचमोत्सवम् ॥ ४० ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ ॥ महिराजोवरप्राप्तःशंकरात्पार्थिवार्चनात् ॥ संयोज्यफाल्गुनेमासिसेनांशुभयंकरीम् ॥ ४१ ॥ सप्तलक्षैश्चसहितःश्रं
 श्रियारुणपुरंययौ ॥ नृपाज्ञयाचचांमुडोरुरोधनगंयुनः ॥ ४२ ॥ सुखस्वानिस्तदाकुडोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ नगराद्वहिरागत्यमहद्रथम
 कारयत् ॥ ४३ ॥ पावकास्त्रेणवलवान्दत्त्वादशसहस्रकम् ॥ महिराजमुपागम्यवचनंप्राहनिर्भयः ॥ ४४ ॥ अद्यत्वांचहनिष्यामिस्त्ववाह
 न्तारणेमम ॥ स्वविद्यांकुरुभृपत्वंनोचेद्यास्यसिर्वैशसम् ॥ ४५ ॥ इतिश्रुत्वामहाराजोरौद्रास्त्रंचापमादधे ॥ तदस्त्रास्त्रमहावह्निःप्रादुर्भूतो
 भयंकरः ॥ ४६ ॥ सुखस्वानिस्तदाग्नयंसंदधौतस्यज्ञांतये ॥ रौद्राग्निनाचमशरःसुखस्वानिलयंगतः ॥ ४७ ॥ तदस्त्रंशिवतूणीरंगतं
 कार्यविधायतत् ॥ बलस्वानिस्तुतच्छ्रुत्वाभयभीतःसमागतः ॥ ४८ ॥ भ्रातुर्वैरमुपादायजघानचरिणोर्वलम् ॥ ध्यात्वाचशारदंदिपौभूमि
 राजमुपागमत् ॥ ४९ ॥ भूमिराजस्तुतंदृष्ट्वातद्रत्नाधिक्यमोहितः ॥ उवाचवचनंप्रेम्णाबलस्वानेश्युष्वभोः ॥ ५० ॥ क्रोशमात्रान्तरेणतो
 द्वादशैवमयाकृताः ॥ रक्षिताद्वादशशतैःशूरैरुद्धविशारदैः ॥ ५१ ॥ शूराजित्वासमुद्धयगतान्द्रादशसम्मितान् ॥ ममाईसकलराष्ट्रह
 णबलिसत्तम ॥ ५२ ॥ इतिश्रुत्वाप्रियंवाक्यंतद्राज्ञासत्यभाषितम् ॥ कपोतंहयमारुह्यखड्गहस्तोवनंययौ ॥ ५३ ॥ दृष्ट्वागतोन्महावी
 रोहत्वाशूराच्छ्रुताच्छ्रुता ॥ ययौसद्वादशगतैर्बाहुशालीजितेंद्रियः ॥ ५४ ॥ चामुंडस्तुतदागन्यशूरायुतसमन्वितः ॥ रुगधसर्वेत्ते
 वीरंच्छेद्यकारीद्विजाधमः ॥ ५५ ॥ बलस्वानिश्चमहतीसिनांतस्यजघानह ॥ चामुंडंतमुपागम्यनर्दचपुनःपुनः ॥ ५६ ॥ त्रयोदशंशुस
 र्गतंतृणैराच्छादितंमृदा ॥ विषधौतैर्महाभस्त्रैरोधिंतविवरप्रभम् ॥ ५७ ॥ पतितंसकपोतश्चसर्वीरौदेवमोहितः ॥ अंधकार
 महाघोरंगंभीरंक्रोशमात्रकम् ॥ ५८ ॥ विदीर्णस्तत्रचरणस्सपद्मोवत्सजस्यैव ॥ महाकष्टेनतद्वाजिगतांदागन्यवैबहिः ॥ ५९ ॥
 स्वपदैस्ताडयामासमहिराजस्यतद्रलम् ॥ चामुंडस्तुतदागत्यबलस्वानेश्वैशिशरः ॥ ६० ॥ छित्त्वाजघानतत्सैन्यंहहाभूतंविनश्रम् ॥

गजमुक्ताचतच्छ्रुत्वाचितामारोप्यवैपतिम् ॥ ६१ ॥ दाहयामासचांगानिपतिनासहसासती ॥ तदाब्रह्मास्वप्नश्चासद्भ्रमगत्यतत्रवै ॥ ६२ ॥
 मुखानिचंसहूयददाहस्वकलेवरम् ॥ शून्यभूतचनगरंभस्मकृत्वासैवनृपः ॥ ६३ ॥ जगमदेहलेशींश्रमहोत्साहसमन्वितः ॥ ६४ ॥
 इति श्रीविष्यमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपरायणिकालियुगीयेतिहाससमुच्चयेविक्रमस्थानकालेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ श्रावणेमासिसंप्राप्तेदेहलंचिमहपतिः ॥ नागोत्सवायप्रययौसदैवकलहप्रियः ॥ १ ॥ दृष्ट्वा नागोत्सवंतत्रगततृत्यसम
 न्वितम् ॥ महाराजंनमस्कृत्यवचनंप्राहनम्रीः ॥ २ ॥ राजन्महावतीश्रामेकीर्तिसागरमध्ये ॥ वामनोत्सवमत्यन्तंयवब्रौहिसमन्वितम् ॥ ३ ॥
 पश्यन्तं तत्रगत्वाचममैववचनंकुरु ॥ इतिश्रुत्वामहाराजोधुधुकारेणसंयुतः ॥ ४ ॥ सतलक्षबलैर्युक्तश्चासुं डेनसमन्वितः ॥ संप्राप्तःशंशय
 वनेतत्रवासमकारयत् ॥ ५ ॥ महीपतिस्तुनृपातिनत्ववैचंद्रवंशिनम् ॥ उवाचवचनंदुःखीधूर्तमायाविशारदः ॥ ६ ॥ राजन्प्रातोमहारा
 जयुद्धार्थीत्वामुपस्थितः ॥ चंद्रावलीचतनयांब्रह्मानंदतवात्मजाम् ॥ ७ ॥ दिव्यालिंगंसंपूज्यबलात्काराद्ब्रह्मिष्यति ॥ तस्मात्स्वस्वब
 लैःसाद्धैमयासहमहामते ॥ ८ ॥ छन्ननातंपराजित्यनगरेऽस्मिन्मुखीभव ॥ इतिश्रुत्वौदिवशोराजापरिमलोबली ॥ ९ ॥ चतुलक्षबलै
 र्साद्धैनिशीथेचसमागतः ॥ शायितान्क्षत्रियाञ्छूरान्हत्वापंचसहस्रकान् ॥ १० ॥ शतघ्नरोषणीचक्रबहुशूराविनाशिनीम् ॥ तदोत्थाय
 महीराजःकटिमाबध्यसंप्रमात् ॥ ११ ॥ वैरिणंपरमंमत्वामहयुद्धमचीकरत् ॥ युद्धयत्योःसेनयोस्तत्रमलनापुत्रगृद्धिनी ॥ १२ ॥ शार
 दामादराद्रत्नापूजयामासभक्तिः ॥ देविदेविमहादेविसर्वदुःखविनाशिनि ॥ १३ ॥ हरमेसकलांवाधांकृष्णांश्वेधयाशुच ॥ जप्त्वायुत
 सिदंमंत्रंहुत्वातर्पणमार्जने ॥ १४ ॥ कृत्वासुष्वापतद्वेश्ममत्तादुत्तुष्टारयशिश्रा ॥ मलनेमहतीवाधाक्षयंयास्यातिमाशुचः ॥ १५ ॥
 इत्युक्त्वाशारदोदेवीकृष्णांशंप्रतिचागमत् ॥ पुत्रतेजननीभूमिमहाराजेनपीडिता ॥ १६ ॥ क्षयंयास्यातिशीघ्रंचतस्मात्स्ववंतांसमुद्धर ॥
 इतिश्रुत्वावचोदेव्यास्सवीरोविस्मयान्वितः ॥ १७ ॥ देवकींप्रतिसंप्राप्तःकथयामासकारणम् ॥ सातुश्रुत्वातपोघोरंस्वर्णवत्यासमन्वि
 ता ॥ १८ ॥ रुरोदभृशमुद्धिमाविलप्यबहुधासती ॥ कृष्णांशस्तुतददुःखीदेवमिदंमवाचह ॥ १९ ॥ किंकर्तव्यमयाविरिदेहाज्ञांदारु

नेभवे ॥ तच्छ्रुत्वा तेन सहितो लक्षणेन समन्वितः ॥ २० ॥ ययौ दिग्विजयार्थेन व्यजिगम्य महावर्षम् ॥ तालनाभां सैन्याशः सैनपातरुदा-
 रधीः ॥ २१ ॥ समलक्षबलैस्साह्यैर्विनाहादेन संययौ ॥ कल्पक्षेत्रमुपागम्य योगिनस्तत्तदाभवन् ॥ २२ ॥ सैनान्विजया मासविपिनैत्र-
 दारुणे ॥ कृष्णांशस्तालनो देवो लक्षणे बलवत्तरः ॥ २३ ॥ गृहीत्वा लास्यवस्तूनि युद्धमभिमुपागमन् ॥ सप्ताहं च तयो युद्धं जतं मृत्यु-
 विवर्द्धनम् ॥ २४ ॥ सप्तमेऽहनि ते वीरास्संप्राप्ता रणमूर्धनि ॥ तस्मिन्दिने महाभागमहद्युद्धमवर्तत ॥ २५ ॥ दृष्ट्वा पराजितं सैन्यं राजा पर-
 मलोबली ॥ रथस्थश्चापदामापमहीराजमुपाययौ ॥ २६ ॥ यादवश्च गजरूढस्तदा चंद्रावलीपतिः ॥ धुंधुकारसमाहूय धनुर्युद्धमचीक-
 रत् ॥ २७ ॥ हरिनागरमारुह्य ब्रह्मानंदं मोहावलः ॥ तारकं शत्रुमाहूय धनुर्युद्धं चकार ह ॥ २८ ॥ मर्दनं राजपुत्रं चरणजिद्रुजसंस्थितः ॥ स्वश-
 रैस्ताडयामास तत्सुतं च जघान ह ॥ २९ ॥ रूपणैस्स कदं हं ह्यारूढो जगाम ह ॥ आभीरितनयोजातो मदनो नाम वैमली ॥ ३० ॥ नृहराज-
 पुत्रं च शंखांश्च जगाम ह ॥ तेषु संग्रामे तेषु चामुंडोऽयुतैस्तन्यपः ॥ ३१ ॥ महीपते श्ववचनं मत्वा नगरमाययौ ॥ दर्शनं गरीरम्यां चतुर्वर्णस-
 मन्विताम् ॥ ३२ ॥ धनधान्ययुतां विरोदे वीभक्तिपरायणः ॥ महीपतिस्तु वै धूर्तौ दुर्गद्वारिसमागतः ॥ ३३ ॥ चामुंडेन युतः पापीराजो महमुपा-
 ययौ ॥ मलनाभ्रांतरं दृष्ट्वा वचनं प्राह दुःखिता ॥ ३४ ॥ भाद्रकृष्णाष्टमी चाद्यव व्रीहिदृष्टे स्थिता ॥ न प्राप्ता जलसंस्थाने सुपुण्ये कर्तिसागरे ॥ ३५ ॥
 महीराजो महापापीवामनोत्सवमागतः ॥ विनाहादं च कृष्णांशं महदुःखमुपागतम् ॥ ३६ ॥ इत्युक्तस्साविहस्या ह ब्राह्मणोऽयं महाबली ॥ कान्य-
 कुब्जात्समायातः कृष्णांशेन प्रप्रेषितः ॥ ३७ ॥ देवि दत्तश्च नाम्नाऽयं स ते कार्यं करिष्यति ॥ श्रुत्वा चंद्रावलीदेवी सर्वभूषणसंयुता ॥ ३८ ॥ कामाक्षि-
 पीडितं विप्रं चामुंडं च दर्शह ॥ मातरं प्रति चागम्य वचनं प्राह निर्भया ॥ ३९ ॥ धूर्तोऽयं ब्राह्मणो मातरि नैश्वयं मां हरिष्यति ॥ कोऽयं विरिनजानां भिक्ष-
 यामि पतिव्रता ॥ ४० ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्या लजितस्स महीपतिः ॥ चामुंडेन युतः प्रातो यत्राभूत्समहारणः ॥ ४१ ॥ एतस्मिन्नंतरे वै ब्रह्मा-
 द्यास्तैः पराजिताः ॥ त्वक्त्वा युद्धं गृहं प्राप्ता स्त्रिलक्षबलसंयुताः ॥ ४२ ॥ कपाटं सुदृढं कृत्वा महाचित्तमुपाययुः ॥ महीराजस्तु बलवान्महीपत्यनु-
 मोदितः ॥ ४३ ॥ प्रमदावनमागत्य षष्टिलक्षबलान्वितः ॥ जुगोपतत्र बलवान्माननोत्सवहेतवे ॥ ४४ ॥ तालनाद्याश्च चत्वारः श्रीशियास्त्यपुरं ययुः ॥

स्थलीभूतंचतंत्रामंदङ्घ्रतेविस्मयान्विताः ॥ ४५ ॥ प्रययुस्तेसुखप्रष्टादहशुर्हिमदंसुनिम् ॥ प्रणम्योऽनुचविष्टाबलखानिमुनेबली ॥ ४६ ॥
 क्वगतःसमरश्चाधीसचकुनारैर्युतः ॥ श्रुत्वाहाहिमदयोगीमहीराजेननाशितः ॥ ४७ ॥ छद्मनाबलखानिश्चतस्येयंसुंदरीचिता ॥
 इतिश्रुत्वावचोघोरंकृष्णांशःशोकतत्परः ॥ ४८ ॥ विललापभृशंतत्राहबंधोधर्मजांशक ॥ त्वहतेभूतलेवासोममार्तिविभयंकरः ॥ ४९ ॥
 दर्शनं देहि मेक्षिप्रनोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ इत्युक्तःसतुतद्भ्राताबलखानिःपिशाचगः ॥ ५० ॥ सपत्नीकस्समायातारोदेनंकृतवान्वहु
 कथित्वासर्ववृत्तांतं यथाजातंस्ववैशसम् ॥ ५१ ॥ दिव्यविमानमारुह्यगतोनाकंमनोरमम् ॥ युधिष्ठिरतस्यकलबलखानेलयंगता ॥ ५२ ॥
 तदादुःखीसकृष्णांशःकृत्वाभ्रातुस्तिलांजलिम् ॥ महावर्तसिमागत्यराजगृहेमुपाययौ ॥ ५३ ॥ वेणुशब्देनकृष्णांशोननर्तजनमोहनः
 वीणाप्रवाद्यंचजगौतालनोयोगिरूपधृक् ॥ ५४ ॥ मृदंगध्वनिनोदेवोलक्षणःकांस्यवाद्यकः ॥ सुस्वरंचजगौतत्रश्रुत्वा राजाविमोहितः ॥ ५५ ॥
 तदातुमलनाराज्ञीदृङ्घ्रातद्दामनोत्सवम् ॥ रुदित्वावचनंप्राहक्वगतोमेप्रियंकरः ॥ ५६ ॥ कृष्णांशोर्वंधुसाहितस्तत्कामामदभागिनीम्
 त्वयाविरहितोदेशोमहीराजेनलुंठितः ॥ ५७ ॥ इत्युक्तांमलनांदृङ्घ्रांशःक्षेहकातरः ॥ वचनंप्राहनम्रात्मादेवित्ववचनंकुरु ॥ ५८ ॥
 योगिनश्चवयंग्राक्षिसर्वयुद्धविशारदाः ॥ तवेदंसकलंकार्यकृत्वायामोहिनैमिषम् ॥ ५९ ॥ येयवब्रीहयश्चैवतवसद्धानिसंस्थिताः
 गृहीत्वायोषितस्सर्वांगच्छब्दंसागरान्तिकम् ॥ ६० ॥ वयंतुयोगसैन्येनतवरक्षांचकुर्महे ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यतस्तुताचपतिव्रता ॥ ६१ ॥
 मातरंवचनंप्राहकृष्णांशोऽयंचनर्तकः ॥ पुंडरीकनिभैनेत्रेयामांगंतस्यसुंदरम् ॥ ६२ ॥ कृष्णांशेनविनामातःकोरक्षाथक्षमाभुवि
 दुर्जयश्चमहीराजःकृष्णांशेनविनिर्जितः ॥ ६३ ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वामलनांप्रेमविह्वला ॥ यवब्रीहौश्चनिष्कास्ययोषिद्रिःस्थापिताःकरे ॥ ६४ ॥
 जगुस्तायोषितस्सर्वाःकृष्णांशचरितंशुभम् ॥ लक्षणःशीघ्रमागम्ययोगिविषान्स्वसैनिकान् ॥ ६५ ॥ सज्जीकृत्यस्थितस्तत्रतालनाद्यैःसुराक्षितः ॥
 कीर्तिसागरमागम्यतेवीरावलदपिताः ॥ ६६ ॥ रुरुधुःसर्वतो नारीदौलयातमितस्थिताः ॥ महीपतिस्तुकलहोज्ञात्वाकृष्णांशमागतम् ॥ ६७ ॥

चंद्रवंशिनागम्यसपुत्रश्चरुरोदह ॥ योगिभिस्तैर्महाराजलुङ्गिताः सर्वयोषितः ॥ ६८ ॥ मलनासंहतातत्रतथाचंद्रावलीसुता ॥
 महाराजस्यतैसन्यायोगिविषास्समागताः ॥ ६९ ॥ तारकायसुताप्रादानमहाराजयमत्स्वसाम् ॥ इतिश्रुत्वावचोर्ब्रह्मनदेमहावली ॥ ७० ॥
 लक्ष्मैन्यान्वितस्तत्रययौरोषसमन्वितः ॥ महीराजस्तुलहः सैन्यायुतमहात्मजः ॥ ७१ ॥ रक्षितः कामसेनतथारणजिताययौ ॥
 तयोश्चास्मिन्हृद्धसेनयोरुभयोर्भुवि ॥ ७२ ॥ तालनोयोगिविषश्चब्रम्हानंदमुपाययौ ॥ लक्षणश्चाभयंशूरैर्देवासोमहीपतिम् ॥ ७३ ॥
 जिवावद्धाचमुदितौकामसेनस्समागतः ॥ लक्षणः कामसेनचंदेवारणजितंददा ॥ ७४ ॥ वद्धातत्रस्थितौवीरौशत्रुसैन्यक्षयंकरो ॥
 एतस्मिन्नंतरेब्रह्मावद्धावैतालनंबली ॥ ७५ ॥ लक्षणान्तमुपागम्यधनुयुद्धमचीकरत् ॥ लक्षणंछिन्नधनुषंपुनर्वद्धमहावली ॥ ७६ ॥
 देवर्षिहमुपागम्यमूर्छितंतंचकारह ॥ हाहाभूतेयोगिसैन्येप्रदुतेसर्वतोदिशि ॥ ७७ ॥ कृष्णांशोयोषितस्सर्वावचनप्राहनम्रधीः ॥
 ब्रह्मानंदोऽयमायातोमसैन्यक्षयंकरः ॥ ७८ ॥ तस्माद्ययमयासाईगच्छताशुचतंप्रति ॥ इत्युक्त्वातास्समादायब्रह्मानंदमुपाययौ ॥ ७९ ॥
 तयोश्चास्मिन्हृद्धंनरनारायणांशयोः ॥ कृष्णांशस्तत्रवलवाव्रभेमार्गेणतंप्रति ॥ ८० ॥ रथस्थंचसमागम्यमोहयाससोऽसिना ॥
 तदातुमूर्छितेतस्मिन्मोचयित्वाचतान्मुदा ॥ ८१ ॥ योगिसैन्यान्वितोयुद्धात्पलायनपरोऽभवत् ॥ पराजितेयोगिसैन्येब्रह्मानंदमहावली ॥ ८२ ॥
 योषितस्ताः समादायस्वगेहायदधौमनः ॥ महीराजस्तुसंप्राप्तोमहीपत्यनुमोदितः ॥ ८३ ॥ रुरोधसर्वतोनारीः शिवदत्तवरोवली ॥
 नुहरश्चाभयंशूरंमर्दनैवैवपणम् ॥ ८४ ॥ मर्दनैवसरदनोब्रह्मानंदंचतारकः ॥ चामुंडः कामसेनंचधनुयुद्धमचीकरत् ॥ ८५ ॥
 तदाभयोमहावीरोधुवंतंतृहरंगिणुम् ॥ छित्त्वाधनुस्तमागत्यखड्गयुद्धमचीकरत् ॥ ८६ ॥ नुहरः खड्गरहितस्सत्वायुद्धपरः इमुखः ॥
 तमाहवचनंक्रुद्धोऽभययुद्धार्थमुद्यतः ॥ ८७ ॥ भवानैवमातृष्वस्त्रीयोमहीराजस्यचात्मजः ॥ क्षत्रियाणांपरंधर्मकथंसंहर्तुमिच्छति ॥ ८८ ॥
 इतिश्रुत्वातुहरोगृहीत्वापरिवंरुषा ॥ जघानतंचशिरसिहतः स्वर्गेमाययौ ॥ ८९ ॥ सचैकृतवर्मांशोविलिनः कृतवर्मणि ॥
 मर्दनंगोपजातंचहत्वासरदनोवली ॥ ९० ॥ जयशब्दंचकारोच्चैःपुनर्हर्त्वाशिरिषैर्बलम् ॥ उत्तरांशश्चमेतन्नोयमदनश्चोत्तरेल्यः ॥ ९१ ॥

रूपणश्चसमागत्यमूर्छयित्वाचमदनम् ॥ पुनस्सरदनंप्राप्यखड्गयुद्धंचकारह ॥ ९२ ॥ ब्रह्मानंदश्चलवान्सवद्धातारकरुषा ॥
 महीराजान्तमागम्यधनुयुद्धंचकारह ॥ ९३ ॥ नुहरणजित्प्राप्यस्वभछेनतदारुषा ॥ जघानसमरश्चाधीमहीराजमुतंशुभम् ॥ ९४ ॥
 सैवदुर्शासनांश्चमृतस्तस्मिन्समागतः ॥ संहतेनृहरेर्वधौमर्दनःक्रोधतत्परः ॥ ९५ ॥ स्वशरैस्ताडयामाससात्यकरंशमुत्तमम् ॥
 छित्त्वाताव्रणजिच्छूरस्सर्वपरिमलोद्भवः ॥ ९६ ॥ स्वभछेनशिरः कायंमर्दनस्यसचाहरत् ॥ मृतेऽस्मिन्मेर्देनवरितदासरदनोवली ॥ ९७ ॥
 ताडयामासतंवीरंस्वभछेनैववक्षसि ॥ महत्कष्टमुपागम्यरणजिन्मलनोद्भवः ॥ ९८ ॥ स्वखड्गेनशिरः कायादपाहरतंवैरिणः ॥
 त्रिवंधौनिहतयुद्धेतारकः क्रोधमूर्छितः ॥ ९९ ॥ रथस्थश्चरथस्थंचताडयामासवैशरम् ॥ छित्त्वावाणंवरणजित्तथैवचरिपोर्द्धनुः ॥ १०० ॥
 त्रिशरैस्ताडयामासकर्णशंतारकंहृदि ॥ अमर्षवशमापन्नोयथादंडेभुजंगमः ॥ १०१ ॥ ध्यात्वाचशंकरंदेवविषयोतंशतंपुनः ॥
 संघायतर्जयित्वाचशंकुंकंठमताडयत् ॥ १०२ ॥ तेनवाणेनरणजित्यक्त्वादेहं दिवंगतः ॥ हतेतस्मिन्महावयिर्ब्रह्मानंदश्चदुःखितः ॥ १०३ ॥
 महीराजभयाद्ब्रह्मापुरस्कृत्यचयोषितः ॥ संध्याकालेतुसंप्राप्तेभाद्रकृष्णाष्टमीदिने ॥ १०४ ॥ कपाटंसुदृढंकृत्वासैन्यैःषष्टिसहस्रकैः ॥
 सार्द्धगेहमुपागम्यशारदंशरणयौ ॥ १०५ ॥ महीराजस्तुवलवान्पुत्रशोकेनदुःखितः ॥ संकल्पंकृतवान्वांरंशृणुवतांसर्वभृताम् ॥ १०६ ॥
 श्रंश्रियाख्यपुरंरम्यंयथाशून्यंमयाकृतम् ॥ तथामहावतंसिर्वाब्रह्मानंदंदादिभिस्सह ॥ १०७ ॥ क्षयंयास्यतिमद्गणैःसर्वैतेचंद्रवंशिनः ॥
 इत्युक्त्वाधुंधुकारंवेचाह्वयामासभूपतिः ॥ १०८ ॥ पंचलक्षबलैस्सार्द्धशत्रिमागम्यतांप्रिय ॥ इतिश्रुत्वाधुंधुकारोगत्वाशीघ्रंचदेहलीम् ॥ १०९ ॥
 उषित्वासतदिवसंयुद्धभूमिमुपागमत् ॥ तदाष्टलक्षसहितोमहीराजोमहाबलः ॥ तारेकेणचसंयुक्तोयुद्धायसमुपाययौ ॥ ११० ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगखंडापरपरायिकेलियुगीयेतिहाससमुच्चयेषांशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥ सूतउवाच ॥
 सप्तविंशान्दकेप्राप्तेकृष्णांशेसर्वमंगले ॥ भाद्रकृष्णदशम्यांचमलनाशोकाकारा ॥ १ ॥ जननायकमाहूयवचनंप्राहदुःखिता ॥
 अयेकच्छपेदंशीयौगौतमान्वयसंभव ॥ २ ॥ हरिनागरमारुह्यकान्यकुञ्जंजगधुना ॥ पुत्रमहादमाहूयसानुजंमत्प्रियंकरम् ॥ ३ ॥

इति श्रुत्वा तु वचनं हृदि संचित्यैव पुनः ॥ मलनांदुःखितां प्राहनन्वायास्यति स प्रभुः ॥ ४ ॥ राज्ञः परिमलस्यैव वाक्यमन्वासादुःखदम् ॥
 इति श्रुत्वा तु वचनं रुरोद मलनासती ॥ ५ ॥ पुनर्मूर्च्छां गता भूमौ जीवन्त्यकुमुद्वता ॥ हारामांशमहाबाहो वत्सकृष्णांशुन्दर ॥ ६ ॥
 क्वगतौ सह देवक्या त्यक्त्वा मां भदभागिनीम् ॥ ७ ॥ तदा परिमला पुत्रो हृदह्वराज्ञाति थागतम् ॥ बहुधाश्वास्य बलवान्कान्यकुञ्जपुरं ययौ ॥ ८ ॥
 ऋषयश्चुः ॥ त्वया परिमला पुत्रस्संप्रोक्तो जगनायकः ॥ रोमहर्षणेन ब्रूहि सोऽयं कस्तेन किंकृतम् ॥ ९ ॥ सुत उवाच ॥ इन्द्रप्रस्थपुरे
 वात्सीत्यद्योतः कथितो मया ॥ पिता परिमलस्यैव मात्याऽनंगमहीपतेः ॥ तस्य कन्या समायातानाम्ना परिमलमुने ॥ १० ॥ दुःशलांशसमु
 द्भूतारं भवमुकुमारिका ॥ तद्विवाहार्थमुद्योगं कृतां पित्रास्वयं वरम् ॥ ११ ॥ पुत्रः कच्छपभूपस्य सनाम्ना कमलापतिः ॥ तामुद्राह्या विधानेन स्वगहा
 ययौ मुदा ॥ १२ ॥ तयोस्समागमजातः पुत्रोऽयं जगनायकः ॥ क्षत्रविद्यापरः शूरः बद्धयुद्धविशारदः ॥ १३ ॥ जित्वा भूपान्वलाद्दरिः सिंधुतीरनिवा
 सिनः ॥ षडंशकरमादाय पितुराज्यमुपस्थितः ॥ १४ ॥ एकदा तु महाराजः स्वसैन्यपरिवारितः ॥ कच्छदेशमुपागम्य करार्थं समुपस्थितः ॥ १५ ॥
 तयोश्चासीन्महद्युद्धं जगनायकभूपयोः ॥ मासान्ते मूर्यवंशीयो महाराजेन निर्जितः ॥ १६ ॥ त्यक्त्वा राष्ट्रं च स कुलः संप्राप्तश्च महवतीम् ॥
 परिमलस्तु तदाराजात्समैग्रामशुभंददौ ॥ १७ ॥ निवासः कृतवान्स्तत्र स्वनाम्ना प्राश्रितं भुवि ॥ सर्वैकच्छपदेशीययौ परिमलाज्ञया ॥ १८ ॥
 तदा सौमहाराजो महोपन्यनुमोदितः ॥ चासुं देशीग्रमाहूय लक्षसैन्यसमन्वितम् ॥ १९ ॥ आदेशं कृतवाज्राज तस्य बंधनहेतवे ॥
 सचनेत्रवती कूले संप्राप्तैलक्षसैन्यपः ॥ २० ॥ रुरोधमूर्यवंशीयं जगनायकमुत्तमम् ॥ सतदा खड्गमादाय बाहुशालीयैर्तोद्रियः ॥ २१ ॥
 तत्र शूरशतं हत्वा नभो मार्गमुपाययौ ॥ सेनापतेऽश्वमुकुटं गंगस्थस्य गृहीतवान् ॥ २२ ॥ लज्जितस्तु चांडो वचनं प्राहनम्रधीः ॥
 भवान्वृत्तिकरो मर्हक्षत्रियो ब्राह्मणस्य वै ॥ २३ ॥ देहि मे मुकुटं वीरं चिरं जीव सुखी भव ॥ इति श्रुत्वा स विनयं दत्त्वा तस्मै शुभं वसु ॥ २४ ॥
 कुठारनगरे प्राप्नो वामेन सुरक्षितः ॥ दृष्ट्वा तत्र वटच्छायां श्रेमेणातीव कर्षितः ॥ २५ ॥ सुष्वापनिर्भयो वीरस्तत्र स्थाने सुखप्रदे ॥ तदा तु वाम
 नोज्ञात्वा स्वदूतैस्तत्र कारणम् ॥ २६ ॥ वस्त्राण्याच्छादय चागम्य चाहरद्वारिनागरम् ॥ हते तस्मिंश्च दिव्यां देवप्रभुद्वे जगनायकः ॥ २७ ॥

चित्तमावाप्यमहतीरोदनंकृतवान्वहु ॥ अर्थाग्निचिह्नमालोक्यवामनंप्राप्यनिर्भयः ॥ २८ ॥ वचनंप्राहनप्रात्मानुपंगौरान्वयोद्वयम् ॥
 क्षत्रियाणांहिसंहास्योभयदोभुविसर्वदा ॥ २९ ॥ सभवान्राजनीतिज्ञोदेहिमेऽङ्गं सुखीभव ॥ नोचेत्त्ववैसनगरं कृष्णांशः संक्षयिष्यति ॥ ३० ॥
 इति श्रुत्वा तु वचनं वामनो गौरवं शजः ॥ भयभीतो विनिश्चित्य प्रददौ हारिणगरम् ॥ ३१ ॥ प्रतोदं स्वर्णरश्चितं नारत्नसमन्वितम् ॥
 लोभाच्च न ददौ राजा मृषाशपथकारकः ॥ ३२ ॥ तदापरिमला पुत्रः कुठितः प्राह भूपतिम् ॥ प्रतोदो लोभते राजन् क्षयं दुर्गो गमिष्यति ॥ ३३ ॥
 इत्युक्त्वा प्रययौ वीरः कान्यकुब्जं महोत्तमम् ॥ लक्षणो हस्तिनीं संस्थो वचनं प्राह गर्वितः ॥ ३४ ॥ कस्तवं प्राप्नोह्यारूढो निर्भयः क्षत्रियोत्तमः ॥
 स होवाच महाराज प्रेषितं श्रद्धं वंशिना ॥ ३५ ॥ तवान्ति कंसमायातः शरणागतवत्सल ॥ महीराजश्च वलवान्सकुलं चंद्रवंशिनम् ॥ ३६ ॥
 हनिष्यति च रौद्रास्त्रैर्महीपत्यनुमोदितः ॥ अतस्तवं स्ववलैस्साद्धं सह ह्लादादिभिर्धुतः ॥ ३७ ॥ गच्छ गच्छ महाराज मृतानुजीवयाधुना ॥
 इत्युक्तो लक्षणस्तेन जयचंद्रं प्रणम्य सः ॥ ३८ ॥ सर्वैकथयामास महीराजो यथागतः ॥ जयचंद्रस्तु तच्छ्रुत्वा चाहूय जगनायकम् ॥ ३९ ॥
 वचनं प्राह कुद्धात्मा शृणु गौतम वंशज ॥ राजापरिमलः क्रूरस्त्यक्त्वा मामं निजभूपतिम् ॥ ४० ॥ प्रीतिश्च कृतवांस्तेन मच्छत्रो देहलीपतेः ॥
 प्रियं संबंधिनं मत्वा संस्त्यक्तास्तेन रक्षकाः ॥ ४१ ॥ यथाकृतं फलं तेन भोक्तव्यं च तथाभुवि ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं कृष्णांशः प्राहनप्रीतिः ॥ ४२ ॥
 राजञ्छुद्धः परिमलो महीपत्यनुवाचकः ॥ अतो वै त्वांसं मुत्सृज्य भूमिं राजवशगतः ॥ ४३ ॥ भवान्वै सर्वधर्मज्ञस्तत्क्षमस्वापराधिकम् ॥
 आज्ञां देहि महाराज वसिष्ठ्यामस्तदंतिकम् ॥ ४४ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं जयचंद्रो महीपतिः ॥ कृष्णांशं प्राह भो वीर देहि मे मुक्तिमौल्यकम् ॥ ४५ ॥
 शीघ्रं वजाश्च सकुलो नोचैद्रंगं तु महति ॥ इति श्रुत्वा विहस्याह कृष्णांशस्तस्मै मोहनः ॥ ४६ ॥ मया दिग्विजयं सर्वकृतं भरुभयं करम् ॥
 तदेयं देहि मे राजन् गृहाण मुक्तिमौल्यकम् ॥ ४७ ॥ इत्युक्तस्तस्मै भूपालः कृष्णांशेन विलजितः ॥ सैन्यमाज्ञापयामास सप्तलक्षं महाबलम् ॥ ४८ ॥
 तदा वै सकुलो वीरश्चाह दोलक्षणां न्वितः ॥ नृपस्याग्रेसमास्थाय नमस्कृत्य ययौ मुदा ॥ ४९ ॥ कुठारनगरं प्राप्य नृपदुर्गं रुरोधह ॥ ज्ञात्वा स
 वामनो भूपः प्रतोदं च ददौ मुदा ॥ ५० ॥ सैन्यायुतयुतं भूपं वामनं लक्षणावली ॥ पश्चात्कृत्य ययौ शीघ्रं यमुना तटमुत्तमम् ॥ ५१ ॥ यमुना ज

लमुत्तरिर्कल्पक्षेत्रमाप्तवान् ॥ गंगासिंहचवृत्तिषष्टिसाहस्रसंयुतम् ॥ ५२ ॥ पुरस्कृत्ययौवीरोलक्षणोबलवत्तरः ॥ नदीवित्रवती
 रम्यांसमागम्यबलैस्सह ॥ ५३ ॥ तत्रोषुःक्षत्रियाःशूरास्सर्वज्ञस्त्रास्त्रसंयुताः ॥ एतस्मिन्नंतरवीरश्चासुंदोलक्षसैन्यपः ॥ ५४ ॥ शतश्रीः
 स्थापयामासभैरवीःशुडुनाशिनीः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंशतघ्निरणसंस्थयोः ॥ ५५ ॥ प्रहरान्तेचतसैन्यदृष्ट्वाशूरपरजितम् ॥
 रक्तबीजःसमागम्यजस्थस्त्वरितोबली ॥ ५६ ॥ स्वबौणस्ताडयामासैन्यंतालनपालितम् ॥ केचिच्छूराहतायुद्धकेचित्तत्रपराजिताः
 ॥ ५७ ॥ दुदुबुर्भयभीताश्चासुंदेनचपीडिताः ॥ प्रभंश्चवलदृष्ट्वातालनःपरिधायुधः ॥ ५८ ॥ जवान्तेनसगंचासुंदोभूमि
 मागतः ॥ खड्गयुद्धपरोवीरस्तालनंपरिधायुधम् ॥ ५९ ॥ पराजित्ययौपश्चाच्छत्रुसैन्यक्षयकरः ॥ लक्षणस्त्वरितोगत्वास्वभलेनचतारि
 पुम् ॥ ६० ॥ भुजयोस्ताडयामासतदातेबहुधाऽभवच्च ॥ सहस्रंरक्तबीजाश्चखड्गशक्तयष्टिपाणयः ॥ ६१ ॥ तिष्ठतिष्ठेतिभाषन्तः
 क्षत्रियान्युद्धदुर्मदान् ॥ आह्लादाद्याश्चेतेशूरांरक्तबीजभयातुराः ॥ ६२ ॥ त्यक्त्वयुद्धंयथुस्सर्वेब्रह्मानंदंमहाबलम् ॥ ब्रह्मानंदस्तु
 तान्दृष्ट्वागत्वास्वपितरं प्रति ॥ ६३ ॥ वृत्तांतं कथयामासलक्षणागमनंमुने ॥ श्रुत्वापरिमलैराजप्रेमाविहलगद्गदः ॥ ६४ ॥ आह्ला
 दपाश्चैमागम्यरुरोदभृशमातुरः ॥ तदातुदेवकीर्दिवीनृपतिं प्रेमतत्परम् ॥ ६५ ॥ उवाचसुमुखीदीनावयंतेभक्तितत्पराः ॥ भवता
 संपरित्यक्ताविचरामोऽन्यभूपतिम् ॥ ६६ ॥ क्षमस्वममदौरात्म्यपूर्वजन्मविपाकजम् ॥ इतिश्रुत्वाचनृपतिःपरमानंदनिर्भरः ॥ ६७ ॥
 मंत्रिणश्चाधिकारं चरामांशायददौमुदा ॥ स्वकीयंलक्षसैन्यंचतत्पतिश्चोदयःकृतः ॥ ६८ ॥ ततःमंचादिनान्तेतुमहीराजस्समागतः ॥ रुरोव
 नगरीं सवीचासुंदबलदर्पितः ॥ ६९ ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंमासमात्रंभयानकम् ॥ प्रभतेविमलेजातेकृष्णांशोलक्षसैन्यपः ॥ ७० ॥ चासुं
 डान्तमुपागम्यसहस्रंस्वांसंयुतम् ॥ चिच्छेदचशिरस्तेषांचासुंडानांपृथक्पृथक् ॥ ७१ ॥ छिन्नैशिरसितेसर्वे लक्षवीरावभूविरे ॥ तदते
 व्याकुलाः सैन्याश्चासुंडैस्तैः प्रपीडिताः ॥ ७२ ॥ विस्मितश्चैवकृष्णांशोभयभीतस्तदामुने ॥ तुष्टावशाददीर्घांसर्वमंगलकारिणीम् ॥ ७३ ॥
 ॥ कृष्णांशोउवाच ॥ नमस्तेशारदेमातर्ब्रह्मलोकनिवासिनि ॥ त्वयाततमिदं विश्वंशब्दमात्रनिरंतरम् ॥ ७४ ॥ रक्तबीजविनाशायचासुंडा

रूपधारिणि ॥ नमस्तेदिव्यचासुंदेपाहिमांशरणगतम् ॥ ७५ ॥ इतिश्रुत्वास्तवंदेवीवरदासर्वकारिणी ॥ तस्यखड्गमुपागम्यरक्तबीजंददा
 हवै ॥ ७६ ॥ भस्मीभूतेलक्षारिपौचासुंदोभूमिमागतः ॥ बंधंतंसकृष्णांशोब्रह्मानंदान्तिकंययौ ॥ ७७ ॥ भूमिराजस्तुतच्छ्रुत्वाभयभीतः
 समागतः ॥ तदापरिमलंभूपदंयलुं प्रेमविह्वलम् ॥ ७८ ॥ उवाचवचनंराजाक्षमस्वममदुष्कृतम् ॥ महीपतेश्वचचान्महद्भयमुपागतः ॥
 ॥ ७९ ॥ अद्यप्रभृतिभोवीरसंत्यक्तःकलहःप्रियः ॥ भवंश्चममसंबंधीवयवैतवर्किकराः ॥ ८० ॥ इतिश्रुत्वापरिमलोरान्जानमिदमब्रवीत् ॥
 रत्नभानोश्चतनयंलक्षणंनामविश्रुतम् ॥ ८१ ॥ शरण्यंशरणपाहिषिष्णुभक्तंदयापरम् ॥ इतिश्रुत्वाभूमिराजोद्विजहृपधरोबली ॥ ८२ ॥
 साष्टांगंदुडवद्रूमौलक्षणस्यचकारह ॥ तदातुलक्षणेवीरःकृत्वास्नेहंनृपोपरि ॥ ८३ ॥ सलक्ष्मणैःसार्द्धकान्यकुब्जमुपाययौ ॥ फा
 ल्युनेमासिसंप्राप्तैस्वैस्वंगृहंययुः ॥ ८४ ॥ बलवानेर्गयाश्राद्धमर्चिकरदविभुतः ॥ चैत्रमासिसितेपक्षेसंप्राप्याप्यनिजमंदिरे ॥ ८५ ॥ ब्राह्म
 णान्भोजयामाससहस्रान्वेदतत्परान् ॥ ८६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपर्यायेकलियुगयित्तिहाससमुच्चये
 सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ४४ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अष्टाविंशोऽब्देकंप्राप्तैकृष्णांशेबलवत्तरे ॥ कार्तिक्यामिदुवारचक्रात्तिकाव्य
 तिपातभे ॥ १ ॥ कृष्णांशोऽयुतसेनाढ्यःस्वर्णवत्यासमन्वितः ॥ विवाहमुकुटस्यैवसंत्यागाययौमुदा ॥ २ ॥ पवित्रमुत्पलारण्यं
 वाल्मीकिमुनिसेवितम् ॥ गंगाकूलेब्रह्ममयंलोहकीलकमुत्तमम् ॥ ३ ॥ तत्रगत्वासुद्धात्मापुष्पवत्यासमन्वितः ॥ गोसहस्रंचविभ्रेभ्योददौ
 स्नानेप्रसन्नधीः ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्ताम्लेच्छजातिसमुद्भवा ॥ शोभानाममहारम्यावेक्ष्यापरमसुन्दरी ॥ ५ ॥ सादृशंपरंरम्यंकृष्णां
 शंपुरुषोत्तमम् ॥ तद्वष्टिमोहमापन्नाव्याकुलाचामवत्क्षणात् ॥ ६ ॥ मूर्च्छितांतांसमालोक्यकृष्णांशःसर्वमोहनः ॥ स्वनिवास
 मुपागम्यविप्रानाहूयपृष्ठवान् ॥ ७ ॥ अष्टादशपुराणानिकेनप्रोक्तानिर्कफलम् ॥ ब्रूतमेविदुषांश्रेष्ठावेदशास्त्रपरायणाः ॥ ८ ॥
 इतिश्रुत्वाचोरम्यविद्वत्सःशास्त्रकोविदाः ॥ अश्रुवन्वचनंरम्यंकृष्णांशंसर्वधर्मगम् ॥ ९ ॥ पराशरेणरचितंपुराणंविष्णुदेवतम् ॥
 शिवेनरचितंस्कांदपाद्मब्रह्ममुखोद्भवम् ॥ १० ॥ शुक्रप्रोक्तंभागवतंब्राह्मवैवर्तब्रह्मणाकृतम् ॥ गारुडंहरिणप्रोक्तंपडूवैसान्त्विकसं

भवाः ॥ ११ ॥ मत्स्यः कूर्मो नृसिंहश्चामनः शिवएव च ॥ वायुरेधंपुराणानिव्यासेनरचितानिवै ॥ १२ ॥ राजसाः षट्स्मृत्यावी
 रकर्मकांडमयाश्रुवि ॥ मार्कण्डेयचवाराहमार्कण्डेयननिर्मितम् ॥ १३ ॥ आग्नेयमंगिराश्चैव जनयामासचेत्तमम् ॥ लिंगब्रह्मां
 डकेवपितं दिनारचितेशुभे ॥ १४ ॥ महादेवेनलोकार्थे भविष्यंरचितं शुभम् ॥ तामसाः षट्स्मृताः प्राज्ञैः शक्तिधर्मपरायणाः ॥ १५ ॥
 सर्वेषांचपुराणानां श्रेष्ठं भागवतं स्मृतम् ॥ वीरेशुर्विकलौ प्राप्ते विक्रमानमभूपतिः ॥ १६ ॥ कैलासाद्वृषमागत्य मुनीन्सर्वान्समाह्वयत् ॥
 तदा ते मुनयस्सर्वे निषारण्यवासिनः ॥ १७ ॥ प्रोक्ताः शुपपुराणानि सूतेनाष्टादशैव च ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं कृष्णं शोधमर्तत्परः ॥ १८ ॥
 श्रुत्वा भागवतं शास्त्रं सप्तमेऽह्नि महोत्तमम् ॥ ददौ दानानि विभ्रभ्यो गुप्तुर्वर्णमयानि च ॥ १९ ॥ ब्राह्मणान्भोजयामास सहस्रांश्चेदत्तपरान् ॥
 तदा तु भिक्षुकीभृत्वा शोभानाममदातुरा ॥ २० ॥ मायां कृतवती प्राप्ता कृष्णां शोयत्रवैस्थितः ॥ ध्यात्वा महामदं वीरं पैशाचं रुद्रं किंकरम् ॥ २१ ॥
 मायां सा जनयामास सर्वपाषाणकारिणीम् ॥ दृष्ट्वा स्वर्णवतीं दिवीतां मायां शोभयौद्रवाम् ॥ २२ ॥ छित्त्वा चाह्लाद्यवा मांस्वर्गहंगं तु मुद्यता ॥
 सा वै श्यातु शुचा विद्या तस्याः शृंगारमुत्तमम् ॥ २३ ॥ स्वर्णयंत्रस्थितं रम्यलक्षद्रव्योपमूल्यकम् ॥ संहृत्य मायया धूर्तं दिशं वाहीकमाययौ ॥ २४ ॥
 कल्पक्षेत्रमुपागम्य नेत्रसिंहसमुद्रवा ॥ वेदयथाममशृंगारं हतं ज्ञात्वा सुदुःखिता ॥ २५ ॥ कृष्णां शं वचनं प्राह गच्छ गच्छ महाबल ॥ गृहीत्वा
 मम शृंगारं शीघ्रमागच्छ मां प्रति ॥ २६ ॥ गुटिकं यमयावीररचिततां मुखेन च ॥ धूर्तमाया विनाशाय तव मंगलहेतवे ॥ २७ ॥ इति श्रुत्वा तथा कृ
 त्वा कृष्णां शस्सर्वमोहनः ॥ शूकरक्षेत्रमागम्य तत्र वेदयौद्रवौ ॥ २८ ॥ सा तु वेदया च तं वीरं दृष्ट्वा कंदर्पकारिणम् ॥ रचित्वा च पुनर्मायां तदन्तिकमु
 पागता ॥ २९ ॥ तदा सा निष्फलीभृत्वा रुरोद करुणं बहु ॥ रुदंतीं तां समा लोके यदया लुप्सप्रसन्नधीः ॥ ३० ॥ गृहीत्वा सर्वशृंगारं वचनं प्राह निर्भयः ॥
 किं रोदिषि महाभगे सत्यं कथय मां चिरम् ॥ ३१ ॥ सा हेमसहरोनामप्राता प्राणसमाप्रियः ॥ नाटयैश्च पंचसाहस्रैः सहितो मरणगतः ॥ ३२ ॥
 अतोरैमिमहाभागं संप्राप्ता शरणं त्वयि ॥ इत्युक्त्वा मायया धूर्तं कृत्वा शं वमयान्यजान् ॥ ३३ ॥ तस्मै प्रदर्शयामास निजकार्यपरायणा ॥
 रुदित्वा च पुनस्तत्र प्राणान् सत्यं संसुद्यता ॥ ३४ ॥ दया लुप्सच कृष्णां शस्तां माह करुणं वचः ॥ कथं ते जीविष्यंति शोभने कथयाशुमे ॥ ३५ ॥

साहवीरतवास्येतुसीस्थिताशुटिकाशुभा ॥ देहिमेकूपयावीरजीवयिष्यति तेतया ॥ ३६ ॥ इत्युक्तस्तुतयावीरोददौतस्यैवतद्वसु ॥ तदा
 प्रसन्नासाधूर्तकृत्वाशुकमयंवपुः ॥ ३७ ॥ पंजरस्थमुपादायकृष्णांशं कामविह्वला ॥ वाहीकदेशमागम्यसारद्वगंशुभम् ॥ ३८ ॥ उवा
 चचस्वयंगेहेकृत्वादिव्यमयंवपुः ॥ निशीथेसमनुप्राप्तिकृत्वातंनररूपिणम् ॥ ३९ ॥ आलिलंगहि कामार्ताकृष्णांशं धर्मकविदम् ॥ दृष्ट्वा तं
 सतथाभूताकृष्णांशोजगदं विकामम् ॥ ४० ॥ तुष्टावमनसाधीरोरात्रिस्तेननम्रधीः ॥ तदासास्वेडिनीभूत्वात्यक्त्वाकृष्णांशमुत्तमम् ॥ ४१ ॥
 पुनःशुकमयंकृत्वाचिचिणिवृक्षमारुहत् ॥ तदास्वर्णवतीदेवीबोधिताविष्णुमायया ॥ ४२ ॥ कृत्वाइयेनिमयंरूपं तत्रगत्वासुदान्विता ॥
 ददर्शशुकभूतचकृष्णांशं योगतत्परम् ॥ ४३ ॥ एतास्मिन्नंतरेइयापुनःकृत्वाशुभंवपुः ॥ नरभूतचकृष्णांशं वचनं प्राहनम्रधीः ॥ ४४ ॥
 अयेप्राणप्रियस्वामिन्भजमां कामविह्वलम् ॥ त्राहि मारंतिदनेनधर्मज्ञोसि भवान्सदा ॥ ४५ ॥ इत्युक्तस्तुतामाहवचनं शृणुशोभने ॥ आय
 वमस्थितोहवैदेवदमार्गपरायणः ॥ ४६ ॥ विवाहितांशुभानरार्थोभजेतऋतौ नहि ॥ सपापीनरं कंयाति तिर्यग्गोनिमयं स्मृतम् ॥ ४७ ॥
 अतः परस्त्रियाभोग्नेयैवैनिरयप्रदम् ॥ इतिश्रुत्वातुसाप्राहविश्वामित्रेणधीमता ॥ ४८ ॥ शृंगिणचमहाप्राज्ञवेइयासंगःकृतःपुरा ॥ नकोऽ
 पिनरंकंप्राप्तस्तस्मान्मांभजकामिनीम् ॥ ४९ ॥ पुनश्चाहसकृष्णांशःकृत्तं पापं तपोवलात् ॥ ताभ्यांचमुनियुग्माभ्यामसमर्थोहिसंप्रतम् ॥ ५० ॥
 अर्द्धांगं पुरुषस्यस्त्रिमैथुनेचविशेषतः ॥ अहमार्थश्चभवतीवेइयाचवहुभोगिनी ॥ ५१ ॥ ऋचिज्ञाब्दश्चपूर्वास्याजातोऋगजस्सनतनः ॥ योगजश्चै
 वयःशब्दोदक्षिणास्याध्वजुर्भवः ॥ ५२ ॥ तद्वितान्तश्चयश्शब्दाःपश्चिमास्याच्चसामजः ॥ छंदोभूताश्चयश्शब्दारूतेसर्वेब्राह्मणप्रियाः ॥ ५३ ॥
 केवलोवर्णमात्रश्चशब्दोऽथर्वजःस्मृतः ॥ पंचमास्याच्चेयजातःशब्दाःसंसारकारिणः ॥ ५४ ॥ तेसर्वेप्राकृताज्ञेयाश्चतुल्लक्षविभेदिनः ॥ हित्व
 तान्योहिशुद्धात्माचतुर्वेदपरायणः ॥ ५५ ॥ सवैभवाटर्कैर्यत्कदापिदृग्च्छत्यनामयम् ॥ नवदेद्यावर्नीभाषाप्राणैःकंठगतैरपि ॥ ५६ ॥ गजैरपि
 ह्यमानोऽपिनगच्छेज्जैनमंदिरम् ॥ इत्येवंस्मृतिवाक्यानिमुनिनापाठितानि वै ॥ ५७ ॥ कथंत्याज्योमयाधर्मस्सर्वलोकसुखप्रदः ॥ इतिश्रुत्वा
 तुसावेइयांस्लेच्छयाश्चांशसंभवा ॥ ५८ ॥ शोभनानामरंभोरुर्महाक्रोधमुपाययौ ॥ वेतसैस्तडायित्वातंपुनःकृत्वाशुकंस्वयम् ॥ ५९ ॥ नददौभौ

जनतस्मैफलाहारंशुकायवै॥तदास्वर्णवर्तदेवीकृत्वानारिमयंपुः ॥६०॥मशकीकृत्यतर्वीरतत्रैवान्तरधीयत् ॥ पुनःश्येनीवपुकृत्वास्वद
 शब्धातुमुद्यता ॥ ६१ ॥ पृष्ठमारोप्यमशकंमयूरनगरंययौ ॥ मकरंदस्तुतंहृद्वाकृष्णंशेनसमन्विताम् ॥ ६२ ॥ नेत्रपालस्यतनयानाम्ना
 स्वर्णवर्तीवली ॥चरणवुपसंगृह्यस्वगेहेतामवासयत् ॥ ६३ ॥ शोभनापिचसंतुष्यंपंजरान्तमुपस्थिता ॥ नददर्शेशुकरंम्यमूर्छिताचापतदु
 वि ॥६४॥ किंकरोमिक्कगच्छामिविनातंरमणंपरम् ॥ इत्येवबहुधालप्यमदहीनपुरंययौ ॥ ६५ ॥ तत्रस्थितचपैशाचंमायायामदविशारदम् ॥
 महामदंचसंपूज्यस्वदेहत्यकुमुद्वता॥६६॥महामदस्तुतुमुष्टुष्टुगत्ववैशिवमंदिरम्॥मरुस्थलेक्षरालंगुष्टावर्षभापया ॥६७॥तदाप्रसन्नोभ
 गवान्वचनंप्राहसेवकम् ॥ स्वर्णवत्याहृतोवीरःकृष्णांशश्चर्यधर्मगः ॥ ६८ ॥ मयाप्रहसमागच्छमयूरनगरंप्रति ॥ इत्युत्तस्तेनपैशाचोचनैः
 पंचसहस्रकैः ॥ ६९ ॥ तयासहययौतूर्णसहुरेणसमन्वितः ॥ इन्दुलक्ष्मश्चतथाह्लादोवोधितोविष्णुमायया ॥ ७० ॥ त्रिलक्षवलसंयुक्तोदेवसि
 हेनसंयुतः ॥ मयूरनगरंप्राप्यमकरंदमुपाययौ ॥ ७१ ॥ तदातुशोभनावेद्यासहुरेणबलेस्सह ॥ चकारभैरवीमायांसर्वशत्रुभयंकरीम्॥७२॥
 सर्वतश्चोत्थितोवातोमहामेघसमन्वितः ॥ पतंतिवहुधाचोल्काःशर्करावर्षणरताः ॥७३॥ दृष्ट्वातांभैरवीमायांतमोभूतांसमन्ततः ॥ मकरन्द
 श्वबलवात्रयस्थःस्वयमाययौ ॥ ७४ ॥ शानिभलेनतांमायांभस्मकृत्वामहाबली ॥ गृहीत्वासहुरंधूर्तसबलगेहमासवान् ॥ ७५ ॥ तदातुशो
 भनानारीकाममायांचकारह ॥ बहुलास्संस्थितावेद्यागीतनृत्यविशारदाः ॥ ७६ ॥ मोहिताःक्षत्रियाःसर्वैस्सुमुहुर्लस्यदर्शनात् ॥ देवासिंहा
 च्चकृष्णांशादृतेजडतांगताः ॥ ७७ ॥ तदास्वर्णवर्तोदेवीकामाक्षीध्यानतत्परा ॥ पुनरुत्थायतान्स्वर्ग्यह्रीन्वाशोभनांपुनः ॥ ७८ ॥
 मयूरध्वजमागम्यनिगडैस्तान्बध्धह ॥ महामदस्तुतज्ज्ञात्वावरुद्रध्यानपरायणः ॥ ७९ ॥ चकारशाम्बरीमायांनानासत्वविधायिनीम् ॥
 व्याघ्रांसिंहावराहाश्वानरादंशकानराः ॥ ८० ॥ सर्पागृथ्रान्तथाकाभक्षयंतिसमंततः ॥ हाहाभूतेचतसैन्येदिक्षुविद्रावितेसति ॥८१॥
 शोभनचाभवद्दासीस्वर्णवत्याश्चमायिनी ॥ सहुरस्तैनैटस्साद्धचाह्लादेनैवचूर्णितः ॥ ८२ ॥ तेषारुधिरकुंभानिभूमिमेघसमारुहन् ॥

एवं च मुनिशार्दूलचतुर्मास्यभवद्रणः ॥ ८३ ॥ वैशाखे मासि संप्रति ते विरागे ह माययुः ॥ इति ते कथितं विप्रचा न्यत्किं श्रोतुमिच्छसि ॥ ८४ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थ्युगखण्डापरपर्वण्ये कालियुगीयेतिहाससमुच्चये ऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ४३ ॥
 ऋषय उचुः ॥ किन्नरीनामया कन्या त्वया प्रोक्ता महामुने ॥ कुत्रस्थाने कथं जात तत्सर्वं कृपया वद ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पुरा चेन्नरथे देशे नाना
 जननिषेविते ॥ वसंतसमये प्राप्ते क्रीडंत्यत्र दिवौकसः ॥ २ ॥ मंजुषोषा च स्वर्वे द्याशु कस्थाने समागता ॥ दृष्ट्वा तं सुदं बालं मोहनाय स मुद्यता
 ॥ ३ ॥ गीत नृत्यादि रागांश्च कृत्वा सा कामविह्वला ॥ प्रांजलिं प्रणत बद्धा पुनस्तुष्टा वतं मुनिम् ॥ ४ ॥ तदा शुकस्तु भगवान्पद्यंस्तुतिमयं शुभम् ॥
 श्रुत्वा प्रसन्न हृदयो वरं ब्रूहीति सोऽब्रवीत् ॥ ५ ॥ सा तु श्रुत्वा शुभं वाक्यं प्रोवाच धृक्ष्णया गिरा ॥ पतिर्मे भव हे न शरणगत वत्सल ॥ ६ ॥
 इति श्रुत्वा तु वचनं तथा कृत्वा तया सह ॥ सरमे मुनिशार्दूलः शुको विज्ञानको विदः ॥ ७ ॥ तयोस्स काशात्संज्ञे सुनिर्नामसुतोऽनयोः ॥
 तपश्चकार बलवान् द्वादशाब्दं प्रयत्नतः ॥ ८ ॥ तस्मै ददौ तदा पत्नीं स्वर्णदेवस्य वै सुताम् ॥ कुबेरो रुद्रसहितः समुनिस्तु मुदान्वितः ॥ ९ ॥
 तथैव प्रसन्नात्मा तयोर्जात सुतोत्तमा ॥ किन्नरीनाम विख्याता हिमतुंगे समुद्रवा ॥ १० ॥ तपश्चचारसां देवी रूपयैव न शालिनी
 तदा प्रसन्नो भगवाञ्छकरो लोकशंकरः ॥ ११ ॥ मकरं दायधीराय ददौ तं रुचिराननाम् ॥ मुनिस्तु शंकरं प्राह देवदेवनमोऽस्तुते ॥ १२ ॥
 मत्सुतायै वरं देहिराष्ट्रं वर्धनसुतमम् ॥ इति श्रुत्वा शिवः प्राह गुरुडान्ते च भूतले ॥ १३ ॥ मध्यदेशे च ते राष्ट्रं भविष्यति सुखप्रदम् ॥
 त्रिंशताब्दप्रमाणेन तत्पश्चात्क्षयमेष्यति ॥ १४ ॥ इति श्रुत्वा तु समुनिर्हिमंतुंगनिवासकः ॥ मकरं देन सहितस्तत्र वासमकारयत् ॥ १५ ॥
 इति ते कथितं विप्रपुनः शृणुकथां शुभाम् ॥ ऊर्जिं शब्दे प्राप्ते कृष्णां शरणकारणम् ॥ १६ ॥ नेत्रपालस्य नगरं नानाधातुविचित्रितम् ॥
 मत्वा न्यूनपतिवैद्वोरुरोधनं शुभम् ॥ १७ ॥ सप्तलक्षयुतो राजा वैद्विर्हिमो महाबलः ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तैस्साध्वैर्युद्धमचिकरत् ॥ १८ ॥
 सप्ताहोरात्रमभवत्सेनायुद्धं भयानकम् ॥ योगसिंहो भोगसिंहो विजयश्च महबली ॥ १९ ॥ जघान शत्रुवैसिर्नावौद्धिं सिंहेन पालिताम् ॥
 एतस्मिन्नंतरे प्राप्ताः इयमजापकदेशगाः ॥ २० ॥ वैद्वामाया विनस्सर्वे लोकमान्यप्रजकाः ॥ पुनर्जातं महद्युद्धं मासमेकं तयोस्तदा ॥ २१ ॥

नेत्रपालज्ञयासर्वकृष्णांश्रुः समागताः ॥ कृष्णांशोर्विदुलारूढोदेवस्वहयसंस्थितः ॥ २२ ॥ इंदुलश्चकरालाश्वमंडलीकोगजेस्थितः ॥
 गोतमश्चसमायातोहरिनागरसंस्थितः ॥ २३ ॥ तालनश्चसमायातः सिंहियुपरिसंस्थितः ॥ धान्यपालस्तैल्यकारोयुत्सोरंशसंभवः ॥ २४ ॥
 लछसिंहश्चवलान्कुंतिभोजांशसंभवः ॥ ताम्बूलियकजातीयोलक्षणानुज्ञयायौ ॥ २५ ॥ तदातुनेत्रसिंहश्चसतलक्षवलैर्वृतः ॥
 पालितश्चाष्टभिर्विस्तेषानाशाययौ ॥ २६ ॥ भयभीताश्चेतवोद्धास्त्यक्त्वादेशसमन्ततः ॥ चीनेदेशसुपागम्ययुद्धभूमिमकारयन् ॥ २७ ॥
 तदनुप्रययुस्तेषूहानदसुपस्थिताः ॥ माघमासेतुसंप्रोतेपुनर्युद्धमवर्तत ॥ २८ ॥ इयमेदेशोद्धवालक्षस्तथातलक्षश्चापकाः ॥ दुश्शल
 क्षाश्चीनेदेशयुद्धायसमुपस्थिताः ॥ २९ ॥ कृष्णांशलक्षसेनाब्जोदेवोलक्षसमन्वितः ॥ नेत्रपालश्चलक्षोद्योगभोगसमन्वितः ॥ ३० ॥
 मंडलीकश्चेन्दुलनलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ध्यानपालोलछसिंहोलक्षसैन्यान्वितः स्थितः ॥ ३१ ॥ जगनायकएवापिलक्षसैन्ययुतः स्थितः ॥
 तालनोलक्षसेनाढ्योयुद्धायसमुपागतः ॥ ३२ ॥ तत्रयुद्धमभूद्धोरंचोद्धातामार्यकैस्सह ॥ पक्षमात्रंमुनिश्चष्टयमलोकविवर्द्धनम् ॥ ३३ ॥
 सतलक्षहताबौद्धाद्विलक्षश्चार्थदेशजाः ॥ ततस्तेभयभीताश्चत्यक्त्वायुद्धं गृहयुः ॥ ३४ ॥ कृत्वादारुमयसैनिकलयंत्रप्रभावतः ॥
 गजाश्चदेशसहस्राः सशूराः काष्ठनिर्मिताः ॥ ३५ ॥ एकलक्षहयारूढादारुपाश्चरणोन्मुखाः ॥ सहस्रमहिषारूढास्तहस्राः कोलपुष्टगाः ॥ ३६ ॥
 सिंहारूढास्तहस्राश्चसहस्रांसंवाहनाः ॥ कंकोगमायुग्ध्राणां इयमारूढाः पृथक् तथा ॥ ३७ ॥ उष्ट्राः सप्तसहस्राश्चसशूराश्चरणोन्मुखाः ॥
 एवं सपादलक्षैश्चकाष्ठसैन्यैश्चमानुषाः ॥ ३८ ॥ द्विलक्षश्चयंजमुः कृष्णांशोर्देवसुरक्षिताः ॥ ततोहाहकृतसैन्यचाय्याणां चवनशतम् ॥
 ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वा तत्कैतुकंस्यं जयन्तो युद्धकोविदाः ॥ आग्नेयशरमादायकाष्ठसैन्येषु चाक्षिपत् ॥ ४० ॥ भस्मीभूताश्चेतसर्वे त्रैव विलयगताः ॥
 त्रिलक्षाः क्षत्रियाः शेषाजयंतरणकोविदम् ॥ ४१ ॥ चक्रुर्जयसर्वतत्र तुष्टुभ्युन्नः पुनः ॥ तदातुचीनजबौद्धाः कृत्वा विंशतसहस्रकान् ॥ ४२ ॥
 हयारूढोल्लोहमयान् प्रेयामासुरुर्जितान् ॥ योगसिंहगजारूढोधनुर्वीणधरोवली ॥ ४३ ॥ कंठेषु लोहजान्वीरांस्ताडयामासैवली ॥
 मृतास्ते पंचसहस्रा योगसिंहशरार्दिताः ॥ ४४ ॥ बौद्धसिंहस्तदाशूरोदृष्ट्वा तस्य पराक्रमम् ॥ कृत्वा लोहमयसिंहयोगसिंहमपेयम् ॥ ४५ ॥

पातेन तस्य सिंहस्यसर्वीरो मरणं गतः ॥ तदा तु भोगसिंहश्च ह्यारूढो जगाम ह ॥ ४६ ॥ स्वभस्त्रेन च तं सिंहं हत्वा तत्र जगज्जैव ॥ तदा तु वैद्वि सिंहं न श-
 ईलस्तत्र चोदितः ॥ ४७ ॥ सहयो भोगसिंहश्चैनैव मरणं गतः ॥ मातुलौ मृत्युवशेणैदं दृष्ट्वा स्वर्णवती सुतः ॥ ४८ ॥ करालं हयमारुह्य वैद्वि सिंहमुपाय-
 यौ ॥ शरमादाय वै शीघ्रं नास्त्रासं मोहनं शुभम् ॥ ४९ ॥ मोहयित्वा रिपुबलं वैद्वि सिंहसमन्वितम् ॥ बद्धा तान् वैद्वि सिंहं दक्षिणान्दशसहस्रकम् ॥ ५० ॥
 कलयंत्रं च संचूर्ण्य कृष्णां शान्तिकमाययौ ॥ तदा ते हर्षितास्सर्वे प्रपश्यन् गंरयुः ॥ ५१ ॥ तद्रेडमसुजनाया मंसर्वे संपत्समन्वितम् ॥ लुंठयि-
 त्वा बलात्सर्वं नृपदुर्गमुपाययुः ॥ ५२ ॥ वैद्वि सिंहस्तदागत्य जयन्तेन विमोचितः ॥ सुतां स्वांपद्मजांनाम्राजयन्ताय ददौ मुदा ॥ ५३ ॥
 दशकोटीः सुवर्णस्य चाह्लादाय तदा धनम् ॥ सर्वैश्च वैद्वि वृद्धैश्च तत्रैव शपथं कृतम् ॥ ५४ ॥ आर्यदेशं नयास्यामः कदाचिद्वाहूतवे ॥ इत्यु-
 क्त्वा तान् प्रणम्या शुभं प्रस्थानमकारयन् ॥ ५५ ॥ त्रिलक्षैश्च्युतास्ते वैनेत्रपालगृहं गताः ॥ ऋषय ऊचुः ॥ इन्दुलेन कथं भूततत्र प्राणि कृता-
 न हि ॥ ५६ ॥ सुप्रियायोगसिंहाद्यास्तत्रो वद विचक्षण ॥ सूत उवाच ॥ आगताय मलोकैकैकं तित्ति चित्प्राणिने भुवि ॥ ५७ ॥ तदा तु दुः-
 खितो देवो महेंद्रान्तमुपाययौ ॥ देवराजनमस्तुभ्यं सर्वदेवप्रियं कर ॥ ५८ ॥ जयं तो जगतीं प्राप्य मृताञ्जीवयति स्वयम् ॥ अतो वै लोकमर्यादा-
 विरुद्धा दृश्यते भुवि ॥ ५९ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं महेंद्रो देवमायया ॥ वडवा मृतमाहृत्य तथैव स्वर्गंगतिम् ॥ ६० ॥ जयंतस्य स्वप्नु-
 तस्य मुमोद ससुरः सह ॥ इन्दुलश्च तदा दुःखी शारदं सर्वमंगलम् ॥ ६१ ॥ पूजयित्वा विधानेन योगध्यानपरोऽभवत् ॥ इति ते कथितं विप्रपु-
 नः शृणु कथां शुभाम् ॥ ६२ ॥ नेत्रपालश्च बलवान् बहुपुत्रः शुचान्वितः ॥ दशकोटिमितं स्वर्णं तेभ्यो देवत्वासंभवे ॥ ६३ ॥ प्रस्थानं कार-
 यामास चाष्टानां बलशालिनाम् ॥ ते वै द्विलक्षसैन्याढ्याः स्वर्गेहाय ययुर्मुदा ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणसंदा-
 परपर्यायेकलिगुगीयेतिहाससमुच्चयेण कोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ यदा ते चीनदेशस्थस्तदा हूतो नृपे-
 ण वै ॥ कामपालेन भो विप्रलक्षणेन कुलं शकः ॥ १ ॥ जयचंद्रमहाभागसावधानं वचः शृणु ॥ वैशाखशुक्लसप्तम्यामुहूर्तोऽयं दिनगमे ॥ २ ॥
 अतो वै लक्षणो विरश्चैकाकीमांसमाप्नुयात् ॥ गृहीत्वा मत्सुतादौ लिंगमिष्यति तवान्तिकम् ॥ ३ ॥ सेनान्वितं च तं ज्ञात्वा महाराजो महाबलः ॥ गृही-

प्यतिपराजित्यतस्माद्योग्यवचोमम ॥ ४ ॥ इति तत्रत्यवचनं पत्नारजाप्रसन्नाः ॥ लक्षणं हस्तिनीसंस्थं शतशूरसमन्वितम् ॥ ५ ॥
 आहूय प्रेषयामास कामपालयधीमते ॥ मार्गं पंचदिनं विरोवसित्वा तद्गृहं ययौ ॥ ६ ॥ तदा पद्माकरः इयलो ज्ञात्वा लक्षणमागतम् ॥ भूमिरा
 जं समाहूय तेन युद्धमचीकरोत् ॥ ७ ॥ लक्षणो न कुलं शश्वद्विशुभमुपस्थितम् ॥ स्वशरैस्तर्पयामास राजराजं महाबलम् ॥ ८ ॥ सूच्छे
 यित्वा महीराजं हत्वा पंचशतान्वली ॥ कामपालं समागम्य नत्वा वासमकारयत् ॥ ९ ॥ उत्थितश्च महीराजो गत्वा पद्माकरं प्रति ॥ वचनं प्राह
 कार्यार्थी शृणु मित्रवचोमम ॥ १० ॥ लक्षणो मे महाच्छुस्स च त्वेदं मागतः ॥ यदि दास्यसि तं वद्धत्वा मंदं करं मयि हम् ॥ ११ ॥ इति श्रुत्वा
 सलोभात्सा दत्त्वा हलाहलं विषम् ॥ वद्धत्वा तं लक्षणं वीरं महीराजाय चार्पयत् ॥ १२ ॥ हत्वा तच्छतशूरांश्च गुप्तवार्तामकारयन् ॥ ज्ञात्वा तत्प
 त्रिनीनारीदुःखितालयैवैभुजम् ॥ १३ ॥ चंडिकां पूजयामास पतिमंगलहेतवे ॥ तदा प्रसन्ना सा देवी विरदा सर्वमंगला ॥ १४ ॥ आश्वास्य प
 त्रिनीनारी लक्षणान्तमुपाययौ ॥ स्वप्ने तां साहसा देवि द्विफिंद्रये वं जपंकुरु ॥ १५ ॥ अस्य मंत्रप्रभावाच्च सर्वविघ्नः प्रणश्यति ॥ सबुद्धालक्षणा
 वीरस्तं मंत्रं च जपेत् ॥ १६ ॥ आषाढे मासि संप्राप्ते कृष्णश्रावणं हं ययुः ॥ तालनश्च्युतस्तत्ताभ्यां कान्यकुब्जमुपाययौ ॥ १७ ॥ नह
 द्यो लक्षणे विरोजय चंद्रप्रियंकरः ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं तैश्च कृतं योगमयं वपुः ॥ १८ ॥ धान्यपालः कान्यधारी विनाधारं चितालनः ॥ लल
 सिंहे मृदंगाङ्घ्रियुस्तैवैमहावतीम् ॥ १९ ॥ सर्भापरिमलस्यैव गत्वा ते योगरूपिणः ॥ चकुर्गानं दुदुयुक्ताः सर्वैर्ते मोहमागताः ॥ २० ॥
 प्रसन्नश्च तदराजसुक्तामालं स्वं कंठगां ॥ तालनाय ददौ प्रीत्या ताभ्यां स्पर्णां गुलियकान् ॥ २१ ॥ तदा ते हर्षिताः सर्वैः कृष्णशं प्रति च ययुः ॥
 ज्ञात्वा कृष्णशं एवापि धृत्वा योगमयं वपुः ॥ २२ ॥ ययौ विदुगढं वीरस्तालनाद्वैस्तमन्वितः ॥ हाटमध्ये समागम्य कुत्वारसोत्सवं वपुः ॥
 ॥ २३ ॥ गेहं पद्माकरस्यैव गत्वा तेन नृमुदा ॥ एतास्मिन्नंतरे सर्वा योषितस्तत्रागताः ॥ २४ ॥ वेणुवाद्यवृत्तं वीरं कृष्णशं दृष्टुमुदुः ॥
 मोहितास्तस्य गानेन जडीभूताः प्रयच्छते ॥ २५ ॥ तदा तु पद्मिनीनारी सर्वलक्षणसंयुता ॥ ज्ञात्वा कृष्णशं मेवापि रुरोद चिरमातुरा ॥ २६ ॥
 उवाच च विलम्ब्याशुमत्पतिर्लक्षणेवली ॥ महीराजेन शूरेण कारागरे वलात्कृतः ॥ २७ ॥ अहं येषां भवान्ये गीकं थकार्यं भविष्यति ॥ इति श्रुत्वा

तु स नृपो भुजमुत्थाय सत्वरम् ॥ २८ ॥ आश्वास्य पद्मिनीं नारियथुस्ते देहलीं प्रति ॥ राजद्वारमुपागम्य कृष्णांशस्मननर्तह ॥ २९ ॥ महाराज
 स्तु बलवान्प्रसन्नस्तस्य लीला ॥ वाञ्छितं ब्रूहि कृष्णांगसर्वयोगिन्दुदाम्यहम् ॥ ३० ॥ इति श्रुत्वा भूपवचो विहस्योवाच तं प्रति ॥ कारागारलो
 हमयं नृपयोग्यं चेमेनृप ॥ ३१ ॥ दर्शयाशुस्वकीयैर्बभान्भूपाशिरामणिः ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिर्माहितः कृष्णलीलाया ॥ ३२ ॥ दर्शयित्वा च
 वैश्रीघ्नं नस्तेभ्यो ददौ धनम् ॥ ततस्ते योगिनस्सर्वे संप्राप्य च महावतीम् ॥ ३३ ॥ नत्वा परिमलं भूपकथित्वा सर्वकारणम् ॥ स्वसेनां संजया
 मास चाह ददौ श्वनृपाज्ञया ॥ ३४ ॥ पंचलक्षामहावत्याहया रूढास्समास्थिताः ॥ तालनस्स तलक्षांश्च सैन्यानाहूय चागतः ॥ ३५ ॥ एवं द्वादशलक्षं च
 क्षत्रियारणदुर्मदाः दिहलीं च समाजमुस्सर्वशस्त्रसमाचिताः ॥ ३६ ॥ एतस्मिन्नंतरे मंत्रिचंद्रभट्टो विशारदः ॥ सर्वशान्नाथं कुशलं वैष्णवाक्षिति
 पूजकः ॥ ३७ ॥ महाराजं समागम्य वचः प्राह शृणुष्व भोः ॥ मया वै च रहः क्रीडा दृष्टा देवी प्रसादतः ॥ ३८ ॥ तत्रोदयश्च कृष्णांशः पूर्णब्रह्माणमागमत् ॥
 वचः प्राह प्रसन्नात्मा शृणु त्वं सत्त्वविग्रह ॥ ३९ ॥ अग्निवंशविनाशाय चाव्याप्त्या मिदेहलीम् ॥ हत्वा हं कौरवांशं अस्थापयित्वा कलिभुवि ॥ ४० ॥
 पुनस्तवान्तिकं प्राप्य रहः क्रीडां करोम्यहम् ॥ इत्युक्त्वा विदुलारूढः सर्वास्त्वा मुपस्थितः ॥ ४१ ॥ इत्यहं पृष्टवान्भूपकृष्णांशयोगिनिद्रया ॥
 इति तस्य वचः श्रुत्वा स भूपो विस्मयान्वितः ॥ ४२ ॥ भयभीतः सहस्रांश्च शूरानाहूय सत्वरम् ॥ तेभ्यश्च लक्षणं दत्त्वा वचनं प्राह तान् प्रति ॥ ४३ ॥
 पद्माकराय भूपाय गत्वा दत्त्वा लक्षणम् ॥ ममान्तिकमुपागम्य कारणं वदतांशुतत् ॥ ४४ ॥ इति श्रुत्वा तु ते सर्वे वन्दिष्यामहाबलाः ॥
 गत्वा तत्र तथा कृत्वा महाराजमुपागमत् ॥ ४५ ॥ भगदंतश्च तेषां तु सहस्राणां च नायकः ॥ महाराजं वचः प्राह शृणु तत्तद्वृत्तं पभाषितम् ॥ ४६ ॥
 पद्मिनीमिष्वे साराजस्युस विद्याविशारदा ॥ तया यज्ञपतिर्दिवः सम्यगाराधितः पुरा ॥ ४७ ॥ दत्तं ते नवरं रम्यमन्तर्धानमयं परम् ॥
 सा तु तं लक्षणं कान्तं मन्तर्धानं करिष्यति ॥ ४८ ॥ इति श्रुत्वा स नृपतिः परमानंदमाप्तवान् ॥ एतस्मिन्नंतरे प्रातः कृष्णांशाद्यामहाबलाः ॥ ४९ ॥
 रुरुधुर्देहलीं सर्वा महाराजेन पालिताम् ॥ सतदाष्टिथिवीराजो गृहीत्वा बहुभूषणम् ॥ ५० ॥ सर्वैभ्यश्च दौ प्रेम्णा वचनं प्राह नम्रधीः ॥
 लक्षणो नाम ते राजा कारागारे नैव मम ॥ ५१ ॥ यदि मम गरे चास्ति तर्हि ते रोष ईदृशः ॥ इत्युक्त्वा तं च कृष्णांशं दर्शयामास वै गृहम् ॥ ५२ ॥

महादेवस्य शपथं कृतवान् भूपतिर्भयात् ॥ तदोदयो भूपवचः सत्यमत्वा सुदुःखितः ॥ ५३ ॥ स्वकीयैः सह संप्राप्तां शोभां विंदु गच्छु भूमं
कामपालस्तु तच्छ्रुत्वा कृष्णांशगमनं वली ॥ ५४ ॥ बलिबहुहीत्वा शुक्रकृष्णांशं शरणं ययौ ॥ प्रांजलिः प्रणतो भूत्वा वचनं प्राह भूरुक् ॥ ५५ ॥
सुता मे पद्मिनी नारलक्षणेन समन्विता ॥ न ज्ञाता कृताऽस्माभिः सत्यं सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ ५६ ॥ इति तद्ब्रुत्वा कृष्णांशः स्वबले स्सह
कान्यकुब्जं समागत्य जयचंद्रमुवाच ह ॥ ५७ ॥ भ्रातृजन्तव भूपालपद्मिन्या लक्षणोऽन्वितः ॥ कामपालगृहेनास्ति निश्चितो बहुधामया ॥ ५८ ॥
न जनेनैकगतो राजा मम प्राणसमोऽसुवि ॥ यदि भूपनपइयामि सत्यं प्राणं सत्यं जगम्यहम् ॥ ५९ ॥ हारत्नभानुतनय विष्णुभक्तशुभंकर ॥ स्व
मित्रं मां परित्यज्य कांदिशंगतवान् भवान् ॥ ६० ॥ इत्युक्त्वा मूर्छितश्चासीत् कृष्णांशो विष्णवप्रियः ॥ तदा स्वर्णवर्तदेवि स्वदास्यांशो भयासह ६१ ॥
धृत्वा शुक्रमयं रूपं तत्रागत्य स्वमूर्तिं गा ॥ तया संप्रेषितां शोभां म्लेच्छमाया विशारदा ॥ ६२ ॥ जयचंद्रमुपागम्य धृत्वा दिव्यमयं वपुः
उवाच वचनं तत्र शृणु भूपशिरोगे ॥ ६३ ॥ मायाविर्चमां विद्विशोभनानामपिश्रुताम् ॥ दंपती तव भूपालं सह तौ येन यत्र वै ॥ ६४ ॥
तत्राहं गमिष्यामि महामदसमन्विता ॥ आह्लादं श्रद्धुलो वीरो देवैर्वैतालने वली ॥ ६५ ॥ कृष्णांशपालिता स्मस्वैयास्यामो भूपती न्वयम्
इत्युक्त्वा शोभनविषया कृत्वा योगमयं वपुः ॥ ६६ ॥ महामदं समारुह्य पैशाचं द्रुक्किंकरम् ॥ प्रययौ तानपुरं स्कृत्य योगविषयान् बहलान् ॥ ६७ ॥
आह्लादो गजसंस्थैर्विकारालारुढं दुलः ॥ तालनः सिंहीनसंस्थो देवसिंहो मनोरथ ॥ ६८ ॥ कृष्णांशो विंदुलारुढो नर्तयामास तं हयम्
कामरूपमयं देशं शंशयोजनगामिनः ॥ ६९ ॥ बलवंतश्च संप्राप्ता गेहे गेहे जने जने ॥ लक्षणं शोधयामासुर्न प्राप्तस्तत्र तं नृपम् ॥ ७० ॥
पुनर्मथूरनगरं शोभनतैः समन्विता ॥ चिन्वती तं मनुष्येषु न प्राप्तस्तत्र नृपः ॥ ७१ ॥ पुनरिग्नगढ्यां शोभनान जने जने
लक्षणं सुगया मासन प्राप्तस्तत्र लक्षणः ॥ ७२ ॥ गत्वा बाह्यं कनगरं शोभनतैः समन्विता ॥ लक्षणं च नृपश्रेष्ठं नापश्यत् तत्र दुःखिता ॥ ७३ ॥
पुनः स्वदेशमागम्य बाह्यं कंठे च्छवासिनम् ॥ मर्कटेश्वरमीशानं तत्राहवनिवासिनः ॥ ७४ ॥ पूजयित्वा च सावेष्टया गाननृत्यपराभवत्
सर्वे भूमिमागम्य च सुमागम्य सुदुःखितः ॥ ७५ ॥ कृष्णांशं प्रणतो भूत्वा ब्रवीन्म्लेच्छप्रपूजकः ॥ अहं कालाग्निरुद्रेण भ्रमि गतैः सुरोपितः ॥ ७६ ॥

असमर्थचर्माविद्विगच्छवरियथासुखम् ॥ इति श्रुत्वाचसा शोभानिराशाभूतदास्वयम् ॥ ७७ ॥ पुनः स्वर्णवर्तीप्राप्यसर्वमेवादितोऽब्रवी
 त् ॥ त्रिशदब्दैश्चकृष्णशैचैत्रशुक्ले समागते ॥ ७८ ॥ तानाश्वास्यसुवर्णगीपूजयामासचंडिकाम् ॥ नवरात्रगतंतस्याभोजनच्छाद
 नंविना ॥ ७९ ॥ निशीथेऽन्ते तमःप्राप्तगत्वाहजगदम्बिका ॥ पद्मिनी नामयानारीमणिदेवस्यवैप्रिया ॥ ८० ॥ जातासकामपालस्य
 गृहेयज्ञावमानिता ॥ सेनापतिः कुबेरस्य मणिदेवोहिंसंमृतः ॥ ८१ ॥ पूर्वैहिभीमसेनेनयक्षशुद्धेषुघातितः ॥ तदातत्पद्मिनीनारीदेवदे
 वसुभापतिम् ॥ ८२ ॥ तुष्टावचनिराहारमत्पार्तेदेहिशंकर ॥ शतवर्षांतरेदेवो महादेवउवाचताम् ॥ ८३ ॥ कलौविक्रमकालेहि
 शतद्वादशकेऽन्तिके ॥ नकुलांशंचसंप्राप्यभुक्त्वातेनमहत्सुखम् ॥ ८४ ॥ तद्वियोगेनसंत्यक्त्वादेहंपद्मानुवासितम् ॥ स्वपतिंचतदाप्रा
 प्यैकैलासंपुनरेष्यसि ॥ ८५ ॥ महावतीपुरीरम्यांरहपालायशारदा ॥ करिष्यतितदादेवीमणिदेवस्तुत्वत्पतिः ॥ ८६ ॥ तयाविरचितो
 भूमौग्रामरक्षार्थमुद्यतः ॥ प्राप्तस्त्वांपद्मिनीनारीकैलासंपुनरेष्यति ॥ ८७ ॥ अतःस्वर्णवर्तित्वैकैलासंगुह्यकालयम् ॥ गत्वाशुपद्मिनीं
 तत्रबोधयाशुवचःकुरु ॥ ८८ ॥ इतिश्रुत्वास्वर्णवर्तपद्मिनींप्रतिचागमत् ॥ वृत्तांतंचकथित्वाप्रेपद्मिनीतुदयातुरा ॥ ८९ ॥ कामपालगृहं
 प्राप्यतत्रवासमकारयत् ॥ स्वर्णवत्यःपिसंप्राप्तातदाशंभ्रमहावतीम् ॥ ९० ॥ तस्यांगतायंगेहैपद्मिन्न्यालिसितंशुभम् ॥ पत्रंपरिमलो
 राजावर्तयामासहर्षितः ॥ ९१ ॥ आगच्छसेनयासाद्वैकृष्णांशंबलवत्तरम् ॥ जित्वापद्मकरंबंधुंमत्पतिंमोचयाशुवै ॥ ९२ ॥ भूतलेलक्ष
 णोरजास्थितःपद्माकरातिगः ॥ इतिज्ञात्वाचकृष्णांशोलक्षद्वादशसैन्यया ॥ ९३ ॥ रुरोधनगरींस्वर्कामपालेनरक्षिताम् ॥ कामपालस्तु
 बलवांस्त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ ९४ ॥ सुताज्ञयाययौयुद्धंसाद्वैपद्माकरेणवै ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंसेनयोरुभयोस्तदा ॥ ९५ ॥ अहोरात्रप्रमा
 णेनभूपसेनापराजिता ॥ पद्मिनींशिरणंप्राप्यतदाभ्रातापितास्थितः ॥ ९६ ॥ तयोर्विजयेमेवाशुयथाप्राप्तंचकारसा ॥ अन्तर्द्धानमयंपत्रंत
 योरर्थंचसाददौ ॥ ९७ ॥ तौतत्रान्तर्हितौभूत्वास्वस्वज्ञेनरिपर्वलम् ॥ अयुतंजघ्नतुर्मत्तौतदातोविस्मयंगताः ॥ ९८ ॥ तालनाद्यारण्य
 क्त्वाकृष्णांशंशरणंययुः ॥ कृष्णांशोऽपितदादुःखीभ्यात्वासर्वमर्थीशिवाम् ॥ ९९ ॥ दिव्यदृष्टिस्ततोजातःसंप्राप्यतमयुध्यत ॥ नभोगतं

कामपालंतथापद्माकान्तुपम् ॥ १०० ॥ बद्धातत्रमुदाविष्टोलक्षणंप्राप्यनिर्भयः ॥ दोलमारोप्यतां देवोस्वगेहायमुदाययौ ॥ १०१ ॥ जय
 चंद्रायभूपायदत्त्वावैतौ चभूपती ॥ लक्षणंपद्मिनीचैवकृतकृत्यस्तदाभवत् ॥ १०२ ॥ जयचंद्रोऽपिवलवान्दृष्ट्वेहैस्वदंपती ॥ ददौदानं
 द्विजातिभ्योभूपतिसममोचयत् ॥ १०३ ॥ ज्येष्ठमासिसितेपक्षेऋष्णांशोगेहमागतः ॥ इतितेकथितंविप्रकृष्णांश्चरितंशुभम् ॥ पुनस्ते
 कथयिष्यामिदृष्ट्योगबलेनैव ॥ १०४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थेगखंडापरपर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चये
 त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृणुविप्रमहाभागचंद्रभट्टस्तदास्त्वयम् ॥ महीराजंसदःस्थितंचंद्रभट्टस्त
 मागतः ॥ १ ॥ तमागतंसमालोक्यसराजाशोकतत्परः ॥ उवाचवचनंरम्यंशृणुमंत्रिवरप्रभो ॥ २ ॥ कृष्णांशाद्यैर्महाशूरैर्मद्रामे
 भयमागतम् ॥ कदातेचमरिष्यंतिकंटकाममदारुणाः ॥ ३ ॥ इत्युक्तस्सतुशुद्धात्माध्यात्वासर्वमर्थंशिवाम् ॥ वचनंप्राहराजानंशृणुभूप
 शिरोमणे ॥ ४ ॥ जिष्णोरेशात्समुद्धूतोब्रह्मानंदोमहावतीम् ॥ सकृष्णांशसखाश्रेष्ठःसर्वदातत्प्रियरतः ॥ ५ ॥ यदाचमलनापुत्रोदेहत्य
 क्त्वागमिष्यति ॥ तदातेसर्वदेवांशागमिष्यंतियतोगताः ॥ ६ ॥ इत्येववादिनंधरिममात्यंचमहपतिः ॥ वचनंप्राहनप्रात्माकोऽप्यर्थोऽस्ति
 तोमया ॥ ७ ॥ एकाकिनंमहाशूरंब्रह्मानंदंनृपोत्तमम् ॥ समाहूयमहीराजोद्विरागमनेहेतवे ॥ ८ ॥ छद्मनाघातयित्वातंकृतकृत्यो
 भविष्यति ॥ इत्युक्तंनृपतिंप्राहमहीराजःप्रसन्नधीः ॥ ९ ॥ वचनंशृणुभोमित्रगच्छशीघ्रमहावतीम् ॥ मलनांचसमागत्यबोधयित्वातुतां
 स्वयम् ॥ १० ॥ ममान्तिकमुपागम्यचिरंजिविसुखीभव ॥ इतिश्रुत्वातुवचनंनृपतिंचमहपतिः ॥ ११ ॥ रात्रौवोरंमुनिश्रेष्ठमलनंप्राह
 निर्भयः ॥ वधूस्तवमहाराज्ञीविलानामसुखूपिणी ॥ १२ ॥ संप्राप्तायैव नवतीपतियोग्याशुभानना ॥ कुजातिश्चैवकृष्णांशःश्रुतोरज्ञाम
 हात्मना ॥ १३ ॥ अतो न प्रेषितापुत्रितवपुत्रायधीमते ॥ अतोमद्वचनंमत्वाकुरुकार्यतवप्रियम् ॥ १४ ॥ मयासाद्धंतवसुतोब्रह्मानंदो
 महाबलः ॥ उर्वीयांनगरींप्राप्यतदामस्तैन्यसंयुतः ॥ १५ ॥ महीराजमुपागम्यपत्न्यंशिशिमिवाप्स्यति ॥ नेचेनममज्ञायविलेत्यक्त्वाकां
 न्तंमरिष्यति ॥ १६ ॥ इतिश्रुत्वातुसारज्ञीमोहितादेवमायया ॥ राजानंसमुपागम्यभ्रातुर्वचनमुत्तमम् ॥ १७ ॥ कथयामासैवसर्वंश्रुत्वाभू

पोऽब्रवीदिदम् ॥ महीपतिर्महाधृतौमद्भिनाशायचोधतः ॥ १८ ॥ तस्यवार्तानमेरम्याकपटतेननिर्मितम् ॥ इतिश्रुत्वाचमलनाराजानंको
 पसंगुतम् ॥ १९ ॥ वचनंप्राहभोरान्यथावधुस्तथाह्वहम् ॥ वचनंकुरुमेराजन्नोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ २० ॥ इत्युक्तवादिनिरात्रैतदप
 रिमलोनृपः ॥ ब्रह्मानंदंदौतस्मैससुतोमातृवत्सलः ॥ २१ ॥ मातुराज्ञांपुरस्कृत्यमातुलेनसमन्वितः ॥ रात्रौचमातुलग्नमसंप्राप्यमुदि
 तोऽभवत् ॥ २२ ॥ ग्रातःकालेचसंप्राप्तेहरिनागरमास्थितः ॥ एकाकीदेहलरिम्यांप्रययौदिवमोहितः ॥ २३ ॥ सायंकालेतुसंप्राप्तेमहारा
 जस्यमंदिरे ॥ अगमांदेश्यामासमुखपादिव्याविग्रहाम् ॥ २४ ॥ अगमाचसमालोक्यपरंहर्षमुपाययौ ॥ माधशुकस्यचाष्टम्यांब्रह्मानंद
 श्वनिर्भयः ॥ २५ ॥ इयालानांयोषितःसप्तदशैरुचिराननाः ॥ विधवाश्चत्रयोनार्यश्चतस्रोधवसंयुताः ॥ २६ ॥ ब्रह्मानंदंशरुमयवाक्यमुबु
 मुदान्विताः ॥ ब्रह्मानंदमहाभागसावधानंवचःशृणु ॥ २७ ॥ तवपत्नीस्वयंकालीविलकलहरूपिणी ॥ संजहारधवान्येवनेवयंतुसु
 दुःखिताः ॥ २८ ॥ तत्पत्न्यस्तुतत्तस्यागृहाणस्मान्मनोहर ॥ धवान्विदेहिनोवीरपतिर्भवमदान्वितः ॥ २९ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तासां
 ब्रह्मानंदोमहाबलः ॥ उवाचमधुरंवाक्यंश्रुतिस्मृतिसमन्वितम् ॥ ३० ॥ पुरासत्ययुगेनारीचोत्तमाचपतिव्रता ॥ त्रेतायामध्यमाजता
 निऋष्टाद्वापरेपुनः ॥ ३१ ॥ अधमाहिकलौनारीपरपुंसोपभोगिनी ॥ अतस्तुकलिकालेवैविधवाहोविधवास्त्रियाः ॥ ३२ ॥ देवलेनशुभःप्रीक्त
 श्चासितेनस्वयंस्मृतौ ॥ सतीसत्येतुसाप्रोक्तात्रेतायांपतिभस्मगा ॥ ३३ ॥ सतीसामध्यमाप्रोक्ताद्वापरेविधवासती ॥ ब्रह्मचर्यपराज्ञयाक
 लौनास्तिसतीव्रतम् ॥ ३४ ॥ अतोयूयमयासाद्धुक्ष्वममलंसुखम् ॥ इतिश्रुत्वांप्रियंवाक्यंविधवास्तास्त्रियः ॥ ३५ ॥ कृत्वाशृंगार
 रूपणिभूषणानिचसर्वशः ॥ ब्रह्मानंदमुपगम्यसमालिंगनतत्पराः ॥ ३६ ॥ तादृक्षमलनापुत्रोवचनंप्राहनिर्भयः ॥ युष्माभिःपतयोभुक्ता
 येचमद्वधुनाहताः ॥ ३७ ॥ युष्मानतो नगृह्णीयांसत्यंसत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ इतिश्रुत्वावचोपराज्ञास्त्ययुक्तंचयोषितः ॥ ३८ ॥ महाराजान्त
 मागम्यरुरुदुर्भृशदुःखिताः ॥ राजन्वेलापतिर्धृतौममधर्मजहातिवै ॥ ३९ ॥ दंडदेहिचधूर्तायेनोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ इतिश्रुत्वामही
 राजोब्रह्मानंदमहाबलम् ॥ ४० ॥ समाहूयवचःप्राहभवान्भूपकुलाधमः ॥ परस्त्रियंचयोभुक्तेसयातियममंदिरम् ॥ ४१ ॥ अद्यैवत्वंसुता

कान्तकारागृहमवाप्नुयाः ॥ इतिश्रुत्वावचोर्धोऽब्रह्मानंदोमहाबलः ॥ ४२ ॥ सत्सरोःखड्गमुत्सृज्यमहीराजमथावत ॥ दृष्ट्वाभयतुरोराजा
चांमुंडान्तमुपायौ ॥ ४३ ॥ कपाटदृढमाच्छाद्यतत्रवासमकारयत् ॥ ऋषयञ्जुः ॥ तासां कथं विवाहाः स्युस्तत्त्वं नो ब्रूहि विस्तरात् ॥ ४४ ॥
कुत्रत्यास्ताः किमंशाश्च दृष्ट्वा योगेनैव त्वया ॥ अंगदेशे मुनिश्चेष्टमायावर्मनृपोऽभवत् ॥ ४५ ॥ तामसीपूजयित्वा वैशक्तिसर्ववि
मोहिनीम् ॥ वर्मोत्तमं तया दत्ते सर्वसत्त्वभयंकरम् ॥ ४६ ॥ गृहीत्वा स तु भूपालः प्रस्थितोऽधूमहतीले ॥ प्रमदानामतपन्ती दशपुत्रान्मसूषु
वत् ॥ ४७ ॥ कौरवांश्चान्महाभागवर्षान्तेनाममेशृणु ॥ मत्तः प्रमत्त उन्मत्तः सुमतो दुर्मदस्तथा ॥ ४८ ॥ दुर्मुखो दुर्धरो बाहुः सुरथो विरथः
क्रमात् ॥ तेषां स्वसानुजाचासीत्सुनाम्नामदिरक्षणा ॥ ४९ ॥ तस्यैव सुदुरूपं मदघूर्णितलोचनम् ॥ कितवो नारमैवैतयो दृष्ट्वा मोहमुपागतः
॥ ५० ॥ मायावर्मणमागत्य वचनं प्राहनम्रधीः ॥ यदित्वमेस्वतनया देहिका मातुराय च ॥ ५१ ॥ तर्हि ते सकलं कार्यं करिष्यामि न संशयः ॥
इति श्रुत्वा तदभूपो ददौ तस्मै स्वकन्यकां ॥ ५२ ॥ कितवो गह्वरावासी रात्रौ चोत्तमो वृते ॥ नृपगेहमुपागम्य बुभुजे स्मरविह्वलः ॥ ५३ ॥
प्रातः काले तु तां त्यक्त्वा कन्दरान्तमुपायौ ॥ वर्मदेवमतेजतिते तुराजमदातुरः ॥ ५४ ॥ पुरोहितं समाहूय लक्षद्रव्यसमन्वितम् ॥ महीराजा
यमं प्रेष्य तारकं समावर्त्त ॥ ५५ ॥ महीराजस्तु बलवौ ह्यक्षपोडशैः सैन्यैः ॥ संयुतः शतभूपालैः सान्तिं समुपागमत् ॥ ५६ ॥ कृष्णशिपे
च दशके संप्राप्ते तत्र तत्परे ॥ तारकश्च विवाहाय बहुभूपोऽग्रमानयत् ॥ ५७ ॥ मायावर्मा च तं दृष्ट्वा तारकं भूपसंयुतम् ॥ वचनं प्राह बलवात्राजरा
जवचः शृणु ॥ ५८ ॥ कितवो नारममेधावीदित्यवश्यं शस्त्रकरः ॥ तेन मे पीडिता बालारात्रौ चोत्तमो वृते ॥ ५९ ॥ हताभूपकुमारश्च मत्सुतार्थे
समागताः ॥ भक्षितास्ते न दैत्येन संययुस्ते यमालयम् ॥ ६० ॥ तेषां च बहुधा द्रव्यं लुंठयित्वा मदातुरः ॥ मत्सुतार्थे ददौ सर्वतस्मात्त्वादिति जं
जहि ॥ ६१ ॥ इति श्रुत्वा महीराजस्सर्वसैन्यसमन्वितः ॥ कितवं च समाहूय महद्युधमचीकरत् ॥ ६२ ॥ कितवस्स तु मायावीजित्वा सर्वान्महा
बलान् ॥ तारकं च समाहूय गुहायां समुपागमत् ॥ ६३ ॥ तारकश्च तददुःखी ध्यात्वा शंकरमुत्तमम् ॥ पाषाणभूतमगमन्य ह देव प्रसादतः
॥ ६४ ॥ एतास्मिन्नेतरे प्राप्तामहावर्तनिवासिनः ॥ क्षत्रियादशसाहस्राः कृष्णांशौ वैश्च पालिताः ॥ ६५ ॥ महीराजस्तु तां दृष्ट्वा बलवान्निम

हाबलम् ॥ उवाचचचनेप्रेम्णापुत्रशोकेनदुःखितः ॥ ६६ ॥ तारकः कितवेनैवसंहतोदितिजेनैव ॥ यदित्वमेसुतदहिकोटिस्वर्णददामितत् ॥ ६७ ॥ इतिश्रुत्वातुतेधीराः कृष्णांशोदेवसिंहकः ॥ वत्सजौचतथागम्यकितवरुरुधुबलात् ॥ ६८ ॥ अहोरात्रमभ्युद्धतेधतिनसमन्वितम् ॥ कितवस्तुरुषविष्टः कृष्णांशोदेवसिंहकम् ॥ ६९ ॥ बलखानिर्मोहयित्वाजगर्जचपुनः ॥ मुखानिस्तदाशूरः कतवंबलवत्तरम् ॥ ७० ॥ स्वखड्गेनशिरस्तस्यच्छित्त्वारजानमगमत् ॥ त्रयस्तेमुखिनोभूत्वासुखखानिंप्रशस्यच ॥ ७१ ॥ महीराजायचदौतारकैकतवंगिरः ॥ तदाभूपसुतोदेवीसुखखानिसमावरत् ॥ ७२ ॥ महीपतिस्तदागत्यतत्सुतामदिरक्षणम् ॥ संबुद्धाविवैर्वाक्यैर्भूमिराजान्तमगमत् ॥ ७३ ॥ तारकस्यतयासार्द्धविवाहोमुदितोऽभवत् ॥ कोटिस्वर्णनृपात्प्राप्यबलखानिर्महाबलः ॥ ७४ ॥ प्रययौबंधुभिस्सार्द्धश्चित्रियाख्यपुरंशुभम् ॥ सूतउवाच ॥ गुर्जरेनृपतिश्चासीन्मूलवर्मांमहाबलः ॥ ७५ ॥ प्रभावतीतस्यसुतादशपुत्रानुजाभवत् ॥ बलश्चप्रबलश्चैवसुबलबलवान्वली ॥ ७६ ॥ सुमूलश्चमहामूलोदुर्गोभिमोभयंकरः ॥ करभोनामवैपक्षोलहराजस्यसेवकः ॥ ७७ ॥ प्रभावतीसमालोक्यमुमोहमदविह्वलः ॥ प्रंचवर्षातिरेजतेतेनभुक्ताकुमारिकी ॥ ७८ ॥ मूलवर्मांमहीराजंसमादूयससैन्यकम् ॥ वचनंप्राहनम्रात्माराराजराजवचःकुरु ॥ ७९ ॥ प्रभावतींशुभांकन्यांनृहरायददाम्यहम् ॥ इत्युक्त्वानृहरंपुत्रंसमादूयस्वमांदिरे ॥ ८० ॥ ददौवेदविधानेनसुतांचनृहरायैव ॥ पक्षमात्रान्तरेयक्षः करभस्तत्रचागतः ॥ ८१ ॥ दंपतीपिडयामासजित्वासवमहर्षीतान् ॥ महीराजस्तददुःखिवत्सजौबलवत्तरौ ॥ ८२ ॥ समादूयकथित्वाप्ररुरोदबलवान्वली ॥ दयालूवत्सजौविरौकरभान्तमुपेतुः ॥ ८३ ॥ करभस्तौसमालोक्यतत्रैवान्तरधीयत ॥ नागपाशेनतौबद्धापिडयामासदंपती ॥ ८४ ॥ इतिश्रुत्वासकृष्णांशः करभंयक्षकिंकरम् ॥ बद्धायागबलैर्नैवमोचयामासदंपती ॥ ८५ ॥ भ्रातरौतौसमागम्यनागपाशंतुचासिना ॥ छित्त्वासुमोदबलवान्कोटिस्वर्णगृहीतवान् ॥ ८६ ॥ भूमिराजः प्रसन्नात्मादेहलीमुदितोऽगमत् ॥ सूतउवाच ॥ ८७ ॥ कादमरिचनृपश्चासीत्कैकयोनामविश्रुतः ॥ दशपुत्राश्चतस्यैवकन्याचमदनावती ॥ कामः प्रकामः संकामोनिष्कामो निरपत्रपः ॥ ८८ ॥ जयश्चविजयश्चैवजयन्तो जयवाञ्छयः ॥

सभूपोभूमिराञ्जचसमाहूयवचोऽब्रवीत् ॥ ८९ ॥ पुत्रस्तैर्वैसरदनोयत्कन्याप्राप्तमहति ॥ गंधर्वस्तुकलोनममस्तकन्यांचशुभाननाम् ॥ ९० ॥
 ज्योत्स्नायां निशि संहृत्य तया सार्द्धं हि दिव्यति ॥ पूर्णमायांच संप्राप्तः सर्वे चित्राश्च प्रियः ॥ ९१ ॥ वैशाखस्यासिते पक्षे चाष्टमी चावंगमला ॥
 वधंकुरुपश्चष्टदेहलीं गंतुमर्हसि ॥ ९२ ॥ इति श्रुत्वा महाराजो लक्ष्मैस्त्यसमन्वितः ॥ गृहीत्वा दंपती शशिं द्विदेहलीं नगरं ययौ ॥ ९३ ॥
 वैशाख्यां सुखजातायां सुकलोनमवर्षयवान् ॥ गंधर्वो दशसाहसैरैरुधनगरं रुषा ॥ ९४ ॥ नगराच्च वहिर्जातो यशूरामद्विह्वलाः ॥
 हत्वा तां सुकलः शीघ्रं राजेदुःखं चकार ह ॥ ९५ ॥ भयभीतो महाराजो ध्यात्वा सर्वमयीं शिवाम् ॥ सुष्वापनि शिशुद्धात्मा तुष्टा भूजगदं विका ॥ ९६ ॥
 कृष्णां शादीन् चोधित्य तैश्च सार्द्धं समागमत् ॥ तेषां चासीन्महद्युद्धं गंधर्वेण तदा ह्निकम् ॥ ९७ ॥ बलवानिश्च बलवान्छतगंधर्वमुत्तमम् ॥
 त्रिदिनान्ते च संहत्वा सुखलानि स्तथैव च ॥ ९८ ॥ सुकलश्च तदा कुद्धो गंधर्वी च ससर्ज ह ॥ बहुधा ते हि गंधर्वस्तैश्च सार्द्धं समा रुधन् ॥ ९९ ॥
 भयभीतास्तदा सर्वैरामांशं शरणं ययुः ॥ आह्लादश्च प्रसन्नात्मा शारदां सर्वमंगलाम् ॥ १०० ॥ दिवामुक्तेन तुष्टावतदा प्रादुरभूच्छिव ॥
 गंधर्वान्मोहयित्वा शुद्धावयामास शारदा ॥ १०१ ॥ पराजिते च गंधर्वैश्च कृष्णां शो जनमोहनः ॥ महाराजमुपागम्य कोटिस्वर्णं गृहीतवान् ॥ १०२ ॥
 षोडशाब्दे च कृष्णां शो संप्राप्ते देवि पूजके ॥ मार्गमासं तु संप्राप्ते मर्दनश्च विवाहितः ॥ १०३ ॥ सुत उवाच ॥ पुंङ्गु देवे महाराजो नागवर्मा महाबलः ॥
 वभूव तक्षकपरो धर्मवाञ्छगतीतले ॥ १०४ ॥ पत्नी नागवती तस्य तक्षकस्य सुता शुभा ॥ पितुः शोपेन संजाता कलिंगाधिपतेः सुता ॥ १०५ ॥
 दशैव तनयाश्चास्तकन्यास्तस्य शुभानना ॥ सुखलानामविरुधता रूपयौवनशालिनी ॥ १०६ ॥ पुरोहितं समाहूय महाराजाय चोदितः ॥
 सगत्वा चकार्थित्वा प्रेमदं नो वीरितामया ॥ १०७ ॥ महाराजस्तु तच्छ्रुत्वा त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ मंगलं कारयामास गत्वा नागपुरं शुभे ॥ १०८ ॥
 सुखलपितरं प्राह देहि मे नागभूषणम् ॥ विवाहं हिकरिष्यामि नो चेत्प्राणस्त्यजाम्यहम् ॥ १०९ ॥ इति श्रुत्वा नागवर्मा महाराजान्तमाययौ ॥
 सुखलाया अभिप्रायं वर्णयामास विस्तरात् ॥ ११० ॥ इत्युक्तः समहाराजो विस्मितः स सुदुःखितः ॥ प्रेषयामासैव पत्रं यत्राह्लादादयः स्थिताः ॥ १११ ॥
 इति ज्ञात्वा तदाऽऽह्लादः शूरपंचशतावृतः ॥ कृष्णां शर्वत्सजैस्सार्द्धं दिनैश्च समागमत् ॥ ११२ ॥ इत योजनगामिन्यो वाजिन्यश्च द्वियामके ॥

सहस्रयोजनं वर्धयते षचैव दिने निशि ॥ ११३ ॥ कलांशादुद्रवाश्चावाजिनां च हरेः स्वयम् ॥ रत्नाश्च स्य कलांशाश्च पतो हरणीभवाः ॥ ११४ ॥
गायत्रोयो भवद्वाजी कालचक्रप्रवर्तकः ॥ तत्कलांशात्समुद्रुत्तोरविदत्तः पपीहकः ॥ ११५ ॥ हरिणीनामतच्छक्तिः कलांशाद्भूमिमागता ॥
मुखस्वानिः पणहस्थे बिलखानिः कपोतगः ॥ ११६ ॥ आह्लादश्च करालस्थो विंदुलस्थो हरेः कलांशात् गत्वा ते तु महीराजं न त्वातुंगा समं ययुः ॥ ११७ ॥
प्रसन्नः समहीराजो वचनं प्राह नम्रधीः ॥ मम पुत्राश्च युष्माभिस्त्रयः शूरा विवाहिताः ॥ ११८ ॥ तथैव मर्दनं वीरं समुद्राद्वा सुखो भव ॥ इति
श्रुत्वा स आह्लादो गत्वा भूतलमुत्तमम् ॥ ११९ ॥ रसातलं च विख्यातं नागिनां प्राह निभयः ॥ सुतोहितवभर्ता च पुंडरीकः शुभाननः ॥ १२० ॥
बोधया शुभहाराज्ञिना गानां नो दयां कुरु ॥ इत्युक्त्वा स हितो वीरैः पुंडरीकश्च मत्पतिः ॥ १२१ ॥ रुषा विष्टश्च बलवान् दहयेच्च वपुस्तव ॥
इति श्रुत्वा विहस्या हतवर्तुर्नो भयम् ॥ १२२ ॥ इत्येवं वचनं कृत्वा पद्भ्यां पुच्छमताडयत् ॥ प्रबुद्धश्च तदराजानां च महबलः ॥ १२३ ॥
ज्वाला मालां स्वदेहाच्च जनयामास वीर्यवान् ॥ दृष्ट्वा तद्विषमुज्ज्वालं संध्यात्वा सर्वमंगलम् ॥ १२४ ॥ शमयामास बलवान् देवीपूजनतत्परः ॥
पुंडरीकः प्रसन्नात्मानां गभूषणमुत्तमम् ॥ १२५ ॥ आह्लादाय ददौ शशिसर्वशृंगारसंयुतम् ॥ आह्लादस्तु हयारूढो महीराजा यदुत्तवान् ॥ १२६ ॥
विवाहं कारयामास वैवाहिकविधानतः ॥ कोटिस्वर्णनृपात्प्राप्तं गृहीत्वा शशिमया ययौ ॥ १२७ ॥ हयविद्यासमारूढास्ते हयगोहमागताः ॥
ज्ञेयाः पंचशतं सर्वे सशूरा गृहमाययुः ॥ १२८ ॥ सूत उवाच ॥ मद्रदेशे शुष्यश्चासीन्मिन्द्रकेशो महाबलः ॥ पंचाब्दं पूजयामास स्वगैधौ सुरोत्तमौ
॥ १२९ ॥ तयोश्च शरदानेन दशपुत्रावभूविरौ ॥ सुताकान्तिमतीजातारूपयौ वनशालिनी ॥ १३० ॥ समहीराजमादूय त्रिलक्षबलसंयुतम् ॥
ददौ कन्यां विधानेन मद्रेशः सूर्यवर्मणे ॥ १३१ ॥ नवोढां तु तदा पत्नी सूर्यवर्मा गृहीतवान् ॥ स्वगेहाय ययौ शीघ्रं महीराजो बलैस्सह ॥ १३२ ॥
कर्बुरेनाममायावी विभीषणसुतो बली ॥ राक्षसस्तत्रं प्राप्नोद्वृद्धा कान्तिमतीं शुभाम् ॥ १३३ ॥ मद्रकेशस्य तनयां दिव्यशोभासमन्वि
ताम् ॥ जहार पश्यन्तं तेषां सद्वाद्रिगिरिमाययौ ॥ १३४ ॥ महीराजस्तददुःखं बिललापभृशं मुहुः ॥ देहलीगेहमागम्य दूतमादूय सत्त्वं
रम् ॥ १३५ ॥ कृष्णांशोऽप्रेषयामास गत्वा समवर्णयत् ॥ ज्ञात्वा ते तु हयारूढाः शूराः पंचशतावृताः ॥ १३६ ॥ सद्वाद्रिगिरिमागम्य कृष्णां

शः कबुरं प्रति ॥ निर्भयो वचनं प्राह शुभुराक्षसस्तम ॥ १३७ ॥ विभीषणो भक्त राजस्तस्य त्वंदयितः सुतः ॥ तस्मात्स्वयानकर्तव्यं पापं वंश
 विनाशनम् ॥ १३८ ॥ रावणेन पुरासीतासंहता विदितं तव ॥ इति श्रुत्वा सहोवाच पुरयं दयिता प्रिया ॥ १३९ ॥ मम गंधर्वतनया मुनिशापा
 न्महीगता ॥ अतोऽहं तद्वियोगेन त्यक्त्वा लंकामहपुरीम् ॥ १४० ॥ मद्वेकेशमहं प्राप्य मद्वेकेशभयादहम् ॥ नजहराप्रियारम्यां तत्रोषित्वा
 दिनं बहु ॥ १४१ ॥ अद्य मे वंशगामाध्ना म्नाकांतिमतीशुभा ॥ जित्वा मां च गृहाण शुभसमर्थश्च वंशसदा ॥ १४२ ॥ इति श्रुत्वा सकृष्णांशः
 खड्गमुद्धमचीकरत् ॥ सतरात्रेण तं जित्वा लब्ध्वा कांतिमतीशुभा ॥ १४३ ॥ तदा च देहली प्राप्य महीराजान्तमायौ ॥ कोटिस्वर्णदौ राजा
 कृष्णांशाय महात्मने ॥ १४४ ॥ सर्वोर्वंधुभिः सार्धं प्रमदावनमायौ ॥ सूत उवाच ॥ पट्टनाख्ये पुरे राजानाम्नापूर्णमलोबली ॥ १४५ ॥
 वसूनाराधयामास पंचवर्षान्तरे मुदा ॥ तदा प्रसन्नास्ते देवा दुस्तस्मै वंशुभम् ॥ १४६ ॥ वरदानाच्च संजाता दशपुत्रा महीपतेः ॥ विद्वन्मा
 लासुतजातारूपयौवनशालिनी ॥ १४७ ॥ तद्विवाहार्थमाहूय महीराजं महाबलम् ॥ सप्तलक्षवलैः सार्द्धं तत्पुत्राय सुतदौ ॥ १४८ ॥
 महीराजसुतो भीमः पत्नीं प्राप्य मनोरमाम् ॥ गेहमागम्य तैः सार्द्धं देहलीं हर्षमाप्तवान् ॥ १४९ ॥ तदापेक्षा च देशस्थः सहोदश्च महीपतिः ॥
 म्लेच्छैश्च देशसाहसैर्विद्वन्मालार्थमुद्यतः ॥ १५० ॥ बलिदैत्याज्ञया प्राप्तः कुरुक्षेत्रं शुभस्थलम् ॥ भित्त्वा मूर्तीः सुराणां गोरकैस्तीर्थजलंकृतम् ॥
 ॥ १५१ ॥ पत्रमालिख्य बलवान्महीराजाय धर्मिणे ॥ स्वदूतं प्रेषितस्तेन शुत्वा भूपोऽब्रवीदिदम् ॥ १५२ ॥ भवान्लेच्छपतिराजा वि
 द्वन्मालार्थमुद्यतः ॥ मां शब्दे विधिनं विद्धि चौर्यदेशधुरं धरम् ॥ १५३ ॥ इत्युक्त्वा स त्रिलशैश्च कुरुक्षेत्रमुपागतः ॥ तयोश्चासीन्मिह दुर्द्धमहा
 रात्रं भयानकम् ॥ १५४ ॥ निशीथिसमनुप्राप्ते ज्येष्ठे मासितमामये ॥ पातालाद्विरागत्य दैत्या युतसमन्वितः ॥ १५५ ॥ नृपसैन्यं जघाना
 शुभक्षयित्वा पुनः पुनः ॥ भयभीतस्तदाराजा शारदारं शरणं यौ ॥ १५६ ॥ एतस्मिन् प्रतरे देवाः कृष्णांशाद्या महाबलाः ॥ क्षणमात्रेण संप्राप्तास्त
 दापदचरासुने ॥ १५७ ॥ हत्वा दैत्यान् सहस्रांस्ते बलिदैत्यमुपाययौ ॥ देवजैव त्समौ विरादेव सिंहास्तथैव च ॥ १५८ ॥ स्वखड्गे स्तपया
 मास दैत्यराजं महाबलम् ॥ तदा प्रसन्नो बलवान्दैत्यराजो बलिः स्वयम् ॥ १५९ ॥ वरं वरयतानाह ते तु श्रुत्वा ब्रुवन्वचः ॥ आर्यदेशं च ते दैत्या

नागम्यतां त्वया सह ॥ १६० ॥ म्लेच्छदेशे सदा प्राप्य भक्ष्यं च म्लेच्छधर्मगान् ॥ इति श्रुत्वा वचो घोरा विप्रियं च बलिः स्वयम् ॥ १६१ ॥
 कृष्णांशमुदयं गत्वा तुष्टावपरयागिरा ॥ तदा प्रसन्नः कृष्णांशो वचनं ग्राहनिर्भयः ॥ १६२ ॥ यावद्दहं भूमिमासीतावत्स्वंगेहमावस ॥ तत्पश्चाद्भूमिमागत्य यथा योग्यं कुरुष्व भोः ॥ १६३ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा सहोदो नीलसंयुतः ॥ पैशाचं देशमगमत्पुनः प्राप्ते रसातलम् ॥ १६४ ॥ भू-
 मिराजः प्रसन्नात्मा कोटिस्वर्णदौ तदा ॥ गजारूढश्च ते पंच संययुश्च महावतीम् ॥ १६५ ॥ सूत उवाच ॥ वद्धेनो भूमिराजस्य सुतः सर्वेभ्य उ-
 त्तमः ॥ पंचमाब्दवयो भूत्वा श्रीदंतुष्टावभक्तिः ॥ १६६ ॥ वर्षांतरे च भगवान् दौ सर्वं शुभं निधिम् ॥ तत्सर्वं निधिभावेन नृपकोशः समन्ततः ॥
 ॥ १६७ ॥ पूर्णैर्भूषणैः कपोराजराजप्रभावतः ॥ किं नरीनामया कन्यामं कणस्य प्रकीर्तिता ॥ १६८ ॥ कुबेरश्च ददौ तस्मै वद्धेनयप्रियाय च ॥
 इति ते कथितं सर्वं विवाहचरितं मुने ॥ १६९ ॥ धुंधुकारो महाशूरो लक्षैः सैन्यसमन्वितः ॥ ब्रह्मानंदमुपागम्य युद्धार्थं यतमाह्वयत् ॥ १७० ॥
 एकत्रिंशाब्दे प्राप्ते कृष्णांशो बलवत्तरं ॥ एकाकीमलना पुत्रो दृष्ट्वा सैन्यमुपस्थितम् ॥ १७१ ॥ ब्रह्मास्त्रं चापमादाय चार्धसैन्यमदाह्वयत् ॥
 पंचायुताश्चेतुशूराभयभीता दिशो गताः ॥ १७२ ॥ धुंधुकारो रणेत्यक्त्वा भूमिराजमुपागमत् ॥ महीराजस्तदा दुःखीभयभीतः समन्ततः ॥
 ॥ १७३ ॥ महीपतिं समाहूय चंद्रभट्टं च सोऽब्रवीत् ॥ कथं जयो मे भविता तत्सर्वं मंत्रयाशु वै ॥ १७४ ॥ महीपतिस्तदा प्राह शृणु भूय शिरोमणे ॥
 कृत्वा नारीमयं वेषं चामुंडं बलशालिनम् ॥ १७५ ॥ वेलं मत्वा च तद्दोलं ब्रह्मानंदाय चार्पय ॥ शूराश्च त्वारस्ते सुता धुंधुकारेण संयुताः ॥ १७६ ॥
 छद्मना च स्वशस्त्रैश्च घातयेयुस्तं भूर्जिताः ॥ इति श्रुत्वा महीराजो ब्रह्मानंदाय हर्षितः ॥ १७७ ॥ तथा कृत्वा ददौ दोलापंचशूरैश्च पालिताम् ॥
 सायंकाले तु संप्राप्ते मावशुक्लाष्टमीदिने ॥ १७८ ॥ वेलवंशश्च चासुंडो ब्रह्मानंदमुपाययौ ॥ छद्मना च त्रिशूलं च बलात्कृत्वा रिपोदरे ॥ १७९ ॥
 रुरोद बलवाञ्छूरस्ते तु शूराः समागताः ॥ तारको हृदि तं बाणैः मूर्यं वर्माचतो मरैः ॥ १८० ॥ भीमश्च गद्याचात्र वद्धेनश्च तदा सिना ॥ धुंधुकारश्च भ्रष्ट-
 नजघनारिपुमुद्धनि ॥ १८१ ॥ मूर्छितः पतितो भूमौ ब्रह्मानंदो महाबलः ॥ महद्भ्रणयुतस्तत्र स्वसङ्घं च समाददत् ॥ १८२ ॥ भीमस्य च शिरः-
 कायाद्बद्धेनस्य तथैव च ॥ छित्त्वा तथैव भूमध्ये मूर्यं वर्माणमागतः ॥ १८३ ॥ तारको धुंधुकारश्च चासुंडश्च तथैव च ॥ ब्रह्मानंदं तदा त्यक्त्वा

महीराजान्तमाययौ ॥ १८४ ॥ हतेषु तेषु त्रेषु महीराजो भयातुरः ॥ वेलापाश्वसुपागम्यरुरोदबहुदुःखितः ॥ १८५ ॥ इति श्रुत्वा तदा वेला
दोलाभारुह्य सत्वरम् ॥ ब्रह्मानन्दयौ शौचं मूर्च्छितं तददर्शह ॥ १८६ ॥ कनिष्ठा मृतभावेन वेलाया बलवांस्तदा ॥ उत्थाय रुदती नारी दिद
दर्शं चिरान्विताम् ॥ १८७ ॥ कात्वंकस्य सुतारम्या संश्रामे मासु स्थिता ॥ जले देहि महासुवचनं कुरु सुप्रियम् ॥ १८८ ॥ इति श्रुत्वा त
दा वेला जलं दत्त्वा शुकान्विता ॥ वचनं ग्राह्यैरात्रौ शृणु न ललना सुत ॥ १८९ ॥ वेलानाममहीभर्तुः सुता हं त्वामुपस्थिता ॥ मत्पतिश्च भवा
न्वीरश्छन्नानवकैर्हतः ॥ १९० ॥ जीवन्कुरुराजेंद्रमुक्ष्वभोगान्मया सह ॥ इत्युक्तं सुतता माह कलिकाले समागते ॥ १९१ ॥ जीवनान्म
रणं श्रेष्ठतस्मान्मद्वचनं कुरु ॥ हरिनागरमारुह्य मया साङ्गं शुभानने ॥ १९२ ॥ गत्वा तीर्थानि रम्याणि सत्यं जामिकलेवरम् ॥ इत्युक्त्वा तौ
समारुह्य पूर्वैव कपिलान्तिकम् ॥ गत्वा स्नात्वा च विधिवत्ततोऽग्रे जगमुमुदा ॥ १९३ ॥ पृथक् पृथक् सुतीर्थानि स्नात्वा दत्त्वा च जगमुतुः ॥
दक्षिणे सेतुवंधान्ते पश्चिमे द्वारिकामनु ॥ १९४ ॥ उत्तरे बदरीस्थाने स्नात्वा तीर्थानि जगमुतुः ॥ गंधमादनमागत्य ब्रह्मानन्दो महाबलः ॥ १९५ ॥
वेला मुवाच वचनं भाद्रशुक्लाष्टमी दिने ॥ देहं त्यजामि भो राजितारकं जहि भूतले ॥ १९६ ॥ इति श्रुत्वा तु सा प्राह स्वामिन्मद्वचनं कुरु ॥ कुरु
क्षेत्रं मया साङ्गं भवान्वै गंतुं मे हति ॥ १९७ ॥ स्थित्वा तत्र समस्त्वा तो भजन् सर्वमंगलम् ॥ अहं महावती प्राप्य पुनर्वै देहलीं प्रति ॥ १९८ ॥ तार
कं च तथा हत्वा त्वत्समीपं व्रजाम्यहम् ॥ इत्युक्तः स तथेत्युक्त्वा ब्रह्मध्यानपरोऽभवत् ॥ १९९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सगर्पवै
जिचतुर्गुणखंडापरपयथैकलियुगयितीहाससमुच्चयैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ द्वात्रिंशोऽन्वे
च कृष्णशेसः प्राप्ते योगरूपिणी ॥ वेलानामशुभानारिहरिनागरसंस्थिता ॥ १ ॥ महावती समागम्य सभायां तत्र चाविशत् ॥ एत
स्मिन्नंतरे प्रातः कृष्णां शोद्यान्महाबलान् ॥ २ ॥ नत्वा परिमलं भूपर्विलावचनमब्रवीत् ॥ महीपतिं प्रियं मत्वा कृष्णशेनं पदुप्रियम् ॥ ३ ॥
त्वयामेधाति तो भर्ता ब्रह्मानन्दो महाबलः ॥ महीराजसुतैर्धूर्तस्तारकाद्यैर्महाबलैः ॥ ४ ॥ नारीपंचचामुंडं धुं धुं कारेणैवैकृतम् ॥ स्वामिनं
प्रतिचागम्य ते जग्मुश्छन्ननाप्रियम् ॥ ५ ॥ कुरुक्षेत्रे स्थितः स्वामी महत्या मूर्छयान्वितः ॥ तस्माद्ययं मया साङ्गं गंतुं महर्थं प्राप्ति ॥ ६ ॥ इति

धोरतमं वाक्यं श्रुत्वा सर्वशुचान्विताः ॥ धिग्भूपतिं च मलनां ताभ्यां नो वा तितः सखा ॥ ७ ॥ इत्युक्तञ्चैश्वर्यरुदुःकृष्णां शायामहाबलाः ॥
 पत्राणि प्रेषयामासुः स्वकीयान्भूपतीन्प्रति ॥ ८ ॥ क्रोधयुक्ता तदवेला लिखित्वा पत्रमुत्पणम् ॥ महीराजाय संप्रेष्य मलने गेहमागमत् ॥ ९ ॥
 तत्पत्रं च महीराजो वाचयित्वा विधानतः ॥ ज्ञात्वा तत्कारणं सर्वतच्छृणुष्व विज्ञापते ॥ १० ॥ चिन्ता कलेवरं प्राप्य सुखनिद्रां व्यनाशयत् ॥
 आहूय भूपतीन् सर्वान्योरयुद्धेऽनुसृतोऽभवत् ॥ ११ ॥ चतुर्विंशति लक्षैश्च शूरैर्भूपसमन्वितैः ॥ कुरुक्षेत्रे ययौ शीघ्रं धृतराष्ट्रांशं संभवः ॥ १२ ॥
 तथा परिमलो भूपोलक्ष षोडशैः सैन्यपः ॥ द्रुपदांशो ययौ शीघ्रं वेलयास्वकुलैः सह ॥ १३ ॥ स्यमन्तपंचके तथैशिविराणि चकार ह ॥ ब्रह्मा
 नंदः स्थितो यत्र समाधिध्यानतत्परः ॥ १४ ॥ गंगाकूले च ते सर्वे कौरवांशमहाबलाः ॥ शिविराणि विचित्राणि चक्रुस्तैर्विजयैषिणः ॥ १५ ॥
 कृत्वा ते कार्त्तिकीर्त्तनं दत्त्वा दानान्यनेकशः ॥ मार्गकृष्णद्वितीयायां युद्धं भूमिमुपाययुः ॥ १६ ॥ विष्वक्सेने नीय भूपालो हरस्तत्र चागतः ॥
 कौरवांशाश्च तत्पुत्राः षोडशैव महाबलाः ॥ १७ ॥ पूर्वजन्म नियन्नामतन्नाम्ना प्रश्रिता इह ॥ दुस्सहो दुःशलैश्चैव जलसंधः समः सह ॥ १८ ॥
 विदस्तथानुर्विदश्च मुबाहुर्दुष्प्रवर्षणः ॥ दुर्मर्षणश्च दुष्कर्णः सोमकीर्तिरनूदरः ॥ १९ ॥ शलः सत्वो विवित्सुश्च क्रमाज्ज्ञेयामहाबलाः ॥ तोम
 रान्वयभूपालो बाह्वीकपतिरागतः ॥ २० ॥ त्रिलक्षैश्च तथा सैन्यैः सप्तपुत्रैश्च भूपतिः ॥ चित्रोपचित्रौ चित्राक्षश्चारुश्चित्रः शरासनः ॥ २१ ॥ सुलो
 चनः सर्वणश्च पूर्वजन्म निकौरवाः ॥ तेषामंशाः क्रमाज्ज्ञाता अभिनंदनदेहजाः ॥ २२ ॥ महानंदश्च नंदश्च परानंदोपनंदकौ ॥ सुनंदश्च सुरानंदः
 प्रनंदः कौरवांशकः ॥ २३ ॥ नृपः परिहरवंशीयो मायावर्मामहाबली ॥ सैन्यलक्षयुतः प्राप्नोद शत्रुसमन्वितः ॥ २४ ॥ दुर्मदो दुर्विगाहश्च नंद
 श्वविकटाननः ॥ चित्रवर्मसुवर्मा च सुदुर्मौचन एव च ॥ २५ ॥ ऊर्णनाभः सुनाभश्चोपनंदश्च कौरवाः ॥ तेषामंशाः क्रमाज्ज्ञाताः सुता अंगपतेः स्मृ
 ताः ॥ २६ ॥ मत्तः प्रमत्त उन्मत्तः सुमत्तो दुर्मदस्तथा ॥ दुर्मुखो दुर्द्धरो वायुः सुरथो विरथः क्रमात् ॥ २७ ॥ शुक्लवंशीयभूपालो मूलवर्मसमागतः ॥
 लक्षसैन्यैश्च बलवान् दशपुत्रसमन्वितः ॥ २८ ॥ अयोबाहुर्महाबाहुश्चित्रांगश्चित्रकुंडलः ॥ चित्रायुधो निषंगी च पाशविंदारकस्तथा ॥ २९ ॥
 दृढवर्मा दृढक्षत्रः पूर्वजन्म निकौरवाः ॥ तेषामंशां महान्जाता गृहेते मूलवर्मणः ॥ ३० ॥ बलश्च प्रबलश्चैव सुबलो बलान्वली ॥ सुम

लक्ष्महामूलोदुर्गौभीमोभयंकरः ॥ ३१ ॥ कैकयश्चंद्रवंशीयोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ दशपुत्रान्वितः प्रातःकुरुक्षेत्रमहाराणे ॥ ३२ ॥
 भीमवेगोभीमबलबलाकीचलवर्द्धनः ॥ उग्रायुधोदंडधरोदंडसंधोमहाधरः ॥ ३३ ॥ जरासंधः सैन्यसंधः पूर्वजन्मनिकौरवाः ॥ तेषामंशाः स
 मुदूताः कैकयस्यगृहेऽसुभे ॥ ३४ ॥ कामः प्रकामः संकामो निष्कामो निरपन्नपः ॥ जयश्च विजयश्चैव जयन्तो जयवाञ्छजयः ॥ ३५ ॥ नागवंशी
 यभूपालो नागवर्मा समागतः ॥ लक्षसेनान्वितः प्रातोदशपुत्रसमन्वितः ॥ ३६ ॥ पूर्वजन्मनियन्नाम्रातन्नाम्राकौरवाभुवि ॥ पुंड्रदेशपतेः पुत्रा
 जातादशशिवाज्ञया ॥ ३७ ॥ उग्रश्रवा उग्रसेनसेनानिर्दुष्परायणः अपराजितः कुंडशार्प्यविशालाक्षो दुराधरः ॥ ३८ ॥ दृढहस्तः सुहस्तश्च सु
 तास्तेनागवर्माणः ॥ मदकेशः समायातस्तोमरान्वयसंभवः ॥ ३९ ॥ लक्षसैन्ययुतो राजा दशपुत्रसमन्वितः ॥ वातवेगः सुवर्चाश्च नागदंतोत्र
 याजकः ॥ ४० ॥ आदिकेतुश्च वक्त्राचिकवक्त्राथ एव च ॥ कुंडश्च कुंडधारश्च कौरवाः पूर्वजन्मनि ॥ ४१ ॥ तन्नाम्राभुवि वैजातामद्रकेशस्य मंदिरं ॥
 नृपः शार्दूलवंशीयोलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ ४२ ॥ पूर्णमलो मागधेशो दशपुत्रान्वितो ययौ ॥ वीरबाहुर्भीमरथश्चोत्रश्चैव धनुर्धरः ॥ ४३ ॥
 रौद्रकमादृढरथोऽलोलुपश्चाभयस्तथा ॥ अनाधृष्टः कुंडभेदी कौरवाः पूर्वजन्मनि ॥ ४४ ॥ पूर्णमलस्य वैगेहेतन्नाम्राभुवि संभवः ॥ संकणः
 किंनरो नामरूपदेशमहीपतिः ॥ ४५ ॥ चीनदेशात्परंपरैरूपैश्चैव दशैः स्मृतो बुधैः ॥ नरः किन्नरजातीयो वसतिप्रियदर्शनः ॥ ४६ ॥ मंकणश्च त
 दाप्राप्तः किन्नराणुत संयुतः ॥ अष्टपुत्रान्वितः प्रातोयत्रसर्वनृपाः स्थिताः ॥ ४७ ॥ विराधीप्रथमश्चैव प्रमार्थी दीर्घरोमकः ॥ दीर्घबाहुर्महाबाहु
 व्यूढोराः कनकचक्रजः ॥ ४८ ॥ पूर्वजन्मनियन्नाम्रातन्नाम्राकिन्नराभुवि ॥ विरजांश्चैव जातो मंकणो नामकिन्नरः ॥ ४९ ॥ नेत्रसिंहः समायातो
 लक्षसैन्यसमन्वितः ॥ शल्यांशः सतु विज्ञेयः शार्दूलान्वयसंभवः ॥ ५० ॥ तदा गजपती राजालक्षसैन्यसमन्वितः ॥ संप्रातः शकुनेरंशस्य
 कृत्वा गेहेऽस्य पुत्रकान् ॥ ५१ ॥ मयूरध्वज एव पिलक्षसैन्यसमन्वितः ॥ मकरंदं गृहेत्येव क्त्वा विराटांशः समागतः ॥ ५२ ॥ वीरसेनः समायातः
 कामसेनसमन्वितः ॥ लक्षसेनान्वितस्तत्र चोत्रसेनांशसंभवः ॥ ५३ ॥ लक्षणश्च समायातः सप्तलक्षबलैर्युतः ॥ संत्यज्य पद्मिर्निरामिहत्क
 ष्णेन भूपतिः ॥ ५४ ॥ तालनो धान्यपालश्च लहसिंहस्तथैव च ॥ भीमस्यांशो युगुत्तोश्च कुंतिभोजस्य वैकमात् ॥ ५५ ॥ आह दशसमायातः

कृष्णांशेनसमन्वितः ॥ जयन्तेनचवैवीरोलक्षसैन्यान्वितावली ॥ ५६ ॥ जगन्नायकएवापिशूरायुतसमन्वितः ॥ संप्राप्तोभगदत्तांशोगौतमा
 न्वयसंभवः ॥ ५७ ॥ अन्येचक्षुद्रभूपाश्चसहस्राढ्याःपृथक्पृथक् ॥ कुरुक्षेत्रंपरंस्थानंसंययुर्मदविह्वलाः ॥ ५८ ॥ मूलवर्मोचनृपतिःसपुत्रोल
 क्षसैन्यपः ॥ नृपंपरिमलंप्राप्यसंयुक्तोदेहलीपतिः ॥ ५९ ॥ कैकयोलक्षसेनाढ्यःसपुत्रोचनृपतिःस्वयम् ॥ नृपंपरिमलंप्राप्यसंयुद्धार्थमुपस्थितः
 ॥ ६० ॥ नेत्रसिंहश्चनृपतिःसवीरोलक्षसैन्यपः ॥ मयूरध्वजएवापिलक्षपःशशिर्वंशिनम् ॥ ६१ ॥ वीरसेनश्चलक्षाढ्यःसपुत्रश्चाद्रिपक्षगः ॥ लक्ष
 णःसतलक्षाढ्योयुद्धार्थसमुपस्थितः ॥ ६२ ॥ आह्लादोलक्षसैन्याढ्यःपक्षगश्चंद्रवंशिनः ॥ त्रिलक्षसंयुतोरजाचंद्रवंशोरणोन्मुखः ॥ ६३ ॥
 एवंषोडशलक्षाढ्यःस्थितःपरिमलोरणे ॥ लहरोभूपतिश्चोलक्षपःपुत्रसंयुतः ॥ ६४ ॥ महीराजमुपागम्ययुद्धार्थसमुपस्थितः ॥ अभिनंदन
 एवापिसपुत्रोलक्षसैन्यपः ॥ ६५ ॥ मायावर्मोचनृपतिःसपुत्रोलक्षसैन्यपः ॥ नागवर्मोसमायातःसपुत्रोलक्षसैन्यपः ॥ ६६ ॥ मद्रकेशःसपुत्रश्च
 लक्षसैन्योरणोन्मुखः ॥ पूर्णामलःसपुत्रश्चलक्षपश्चैवपक्षगः ॥ ६७ ॥ मंकणःकिंनरोनामसपुत्रस्तत्रसंस्थितः ॥ गजराजःसमायातोमहाराजं
 हिलक्षपः ॥ ६८ ॥ धुंधुकारःसमायातःपंचलक्षपतिःस्वयम् ॥ पुत्रःकृष्णकुमारस्यभगदत्तःसमागतः ॥ ६९ ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तोमहाराजं
 महीपतिम् ॥ दलवाहनपुत्रश्चदेशगोपालसंस्थितः ॥ ७० ॥ अंगदस्तत्रसंप्राप्तःसायुतोदेवकीप्रियः ॥ महीराजमुपागम्ययुद्धार्थसमुपस्थितः
 ॥ ७१ ॥ कलिंगश्चनृपःप्राप्तस्त्रिकोणश्चतथैवच ॥ श्रीपतिश्चतथाराजाश्रीतारश्चतथागतः ॥ ७२ ॥ मुकुंदश्चसुकेतुश्चरुहिलोगुहिलस्तथा ॥
 इन्दुवारश्चबलञ्जयंतश्चतथाविधः ॥ ७३ ॥ सर्वैदृशसहस्राढ्यामहीराजमुपस्थिताः ॥ महीराजस्यपक्षेतुसहस्रंक्षुद्रभूमिपाः ॥ ७४ ॥
 तेतुसाहस्रसेनाढ्यामहीराजमुपस्थिताः ॥ तेषामध्येचवैभूषणान्दिशतान्देहलीप्रति ॥ ७५ ॥ ससैन्यान्प्रेषयामासराष्ट्रक्षणेतेव ॥
 एवंसेदेहलीराजाचतुर्विंशतिलक्षपः ॥ ७६ ॥ युद्धमद्यादाहाहानिसंजातंसर्वसंक्षयम् ॥ शृणुयुद्धकारंरम्याभृगुवर्धमुविस्तरात् ॥ ७७ ॥
 मार्गकृष्णद्वितीयायामहीराजोमहाबलः ॥ आहूयलहरंभूपवचनंप्राहनिर्भयः ॥ ७८ ॥ भवानसपुत्रसेनाढ्योधुंधुकारेणरक्षितः ॥
 चाभुंडेनयुतोयुद्धेगंतुमर्हत्तिसत्तम ॥ ७९ ॥ इतिश्रुत्वाययौशीप्रिकुरुक्षेत्रेमहारेणे ॥ तदापरिमलोरजामयूरध्वजमेवहि ॥ ८० ॥

समाहूयवचःप्राहशृणुपार्थिवसत्तम ॥ कृष्णांशेनजयन्तेनदेवासिहेनरक्षितः ॥ ८१ ॥ सभवाहैशैस्याढ्यागंतुमर्हतिवैरेणे ॥ इति
 श्रुत्वातुवचनंमयूरध्वजएवहि ॥ ८२ ॥ लक्षसैन्यान्वितःप्राप्तोलहरंनृपतिंप्रति ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंसेनयोरुभयोरणे ॥ ८३ ॥
 सेनातुलक्षवीरस्यतत्रयुद्धेप्रकीर्तिता ॥ एकोरथोगजास्तत्रज्ञेयाःपंचशतंरणे ॥ ८४ ॥ हयाश्चपंचसाहस्राःपत्तयस्तद्वृणादश ॥ एतैसै
 न्यानराज्ञेयाःसैन्यपांश्चशृणुष्वभोः ॥ ८५ ॥ दशानांपञ्चराणांचपतिर्नाम्नासपत्तिपः ॥ पंचानांचहयानांचपतिर्नाम्नासगुल्मपः ॥ ८६ ॥
 पंचानांचगजानांचपतिर्नाम्नागजाधिपः ॥ एतैःसाह्रैरथज्ञेयरेणैस्मिन्दारुणेकलौ ॥ ८७ ॥ उष्ट्राःरुढाःस्मृतादूताश्चत्वारिंशच्चतद्वले ॥
 शतद्वयस्तत्रसाहस्रास्तेषामप्येकपृथक् ॥ ८८ ॥ षट्त्रिंशतिःपदचरास्तेषांकर्माणिमेशृणु ॥ दशगोलकदातारोदशतत्पुष्टिकारकाः ॥ ८९ ॥
 दशचार्द्रकरास्तान्वैत्रयस्तेवह्निदायिनः ॥ त्रयोद्वष्टिकराज्ञेयास्त्रियामेषुपृथक्पृथक् ॥ ९० ॥ शेषाःशूद्रास्तुसेनानांशूरकृत्यपरायणाः ॥
 एवंचलक्षवीराणामेनातत्रप्रकीर्तिता ॥ ९१ ॥ तत्रासीत्तुमुलंयुद्धंयैमैणचसमंततः ॥ प्रातःकालात्समारभ्यमध्याह्नैसन्ययोर्द्वयोः ॥ ९२ ॥
 तत्पश्चाद्याममात्रेणसैन्यपायुद्धमागताः ॥ तत्पश्चाच्चमहाशूराधुंधुकरादयोबलाः ॥ ९३ ॥ याममात्रंचयुद्धायसंस्थितारणमूढानि ॥ चासुं
 डेनचकृष्णांशोधुंधुकारेणचंदुलः ॥ ९४ ॥ भगदत्तेनवैदेवःकृतवान्युद्धदुर्मदम् ॥ सायंकालेतुसंप्राप्तेसर्वेशूराःक्षयंगताः ॥ ९५ ॥ कृष्णां
 शस्तत्रचासुंङंजित्वातुलहरात्मजान् ॥ षोडशैवजघानाशुघटीमात्रेणवर्षयान् ॥ ९६ ॥ दधौशंखंप्रसन्नात्मालक्षणात्तन्मुपययौ ॥ चासुं
 डोधुंधुंकारश्चभगदत्तोयुतःशतैः ॥ ९७ ॥ महीराजमुपागम्यसुपुण्ड्रिनिर्जिनिर्भयाः ॥ इन्दुलोदेवसिंहश्चसहस्रैःसंयुतौसुदा ॥ ९८ ॥ गत्वापरि
 मलंभूपरात्रासुषुपतुस्तदा ॥ प्रातःकालेतुसंप्राप्तिर्तृतीयायांभयकरे ॥ ९९ ॥ महीराजस्तदाहूयनृपंजपतिवली ॥ वचनंप्राहभोरान
 न्यस्त्रिविरैःसुरक्षितः ॥ १०० ॥ स्वकीयैलक्षसैन्यैश्चंगंतमर्हसिवैरेणे ॥ तदापरिमलोभूपोनेत्रसिंहमहीणतिम् ॥ १ ॥ युद्धायाज्ञापयामास
 कृष्णांशाद्यैःसुरक्षितम् ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धंसेनयोरुभयोःक्रमात् ॥ २ ॥ हयाहयैःक्षयंजमुर्गजाश्चैवतथागजैः ॥ पञ्चराःपञ्चरैःसाह्रै
 शतद्वयश्चशतत्रिभिः ॥ ३ ॥ अपराह्णेमुनिश्चेष्टनेत्रसिंहोमहाबलः ॥ महागजंजपतिंगत्वायुद्धमचिकरत् ॥ ४ ॥ परस्परंचविरथौसंछि

ब्रधनुषौतदा ॥ खड्गहस्तौर्महौप्राप्यचक्रतूरणमुल्बणम् ॥ ५ ॥ अन्योन्येनवधंकृत्वास्वर्गलोकमुपागतौ ॥ इन्दुलस्तंतुचाडुंडवै
 धुंधुकंतथा ॥ ६ ॥ कृष्णांशोभगदत्तंचजित्वाराजानमाययुः ॥ शेषैःपंचशतैःशूरैस्तैःसाईलक्षणंप्रति ॥ ७ ॥ पराजिताश्चतेसर्वेसहस्रैः
 सहिताययुः ॥ प्रातःकालेतुसंप्राप्तेमहाराजोमहाबलः ॥ ८ ॥ मायावर्माणमाहूयवचनंप्राहनिर्भयः ॥ भवान्दशमुतैर्वीरैर्लक्षसैन्यैश्चसंयुतः ॥
 ॥ ९ ॥ सर्वशत्रुविनाशायगंतुमर्हतिसत्तम ॥ इतिश्रुत्वासनृपतिर्वाद्यान्संवाधचाययौ ॥ १० ॥ दृष्ट्वापरिमलोभूपोमायावर्माणमागतम् ॥
 जगन्नायकमाहूयवचनंप्राहनिर्भयः ॥ ११ ॥ भवान्दशसहस्रैश्चसाईतैस्त्रिभिरन्वितः ॥ गन्तुमर्हतियुद्धायशीघ्रमाद्विजयंकुरु ॥ १२ ॥ इति
 श्रुत्वाययौशीघ्रसैनयोरुभयोर्महत् ॥ युद्धंचासीन्मुनिश्रेष्ठयाममात्रंभयानकम् ॥ १३ ॥ हतास्तेदशसाहस्राःकृष्णांशाद्यैःसुरक्षिताः ॥ शंखा
 न्दध्मुश्चतेसर्वेचांगदेशनिवासिनः ॥ १४ ॥ एतस्मिन्नंतरेधीराःकृष्णांशाद्यास्तुरीयकाः ॥ याममात्रेणसंजघ्नुर्लक्षसैन्यंरिपोस्तदा ॥ १५ ॥
 अपराह्णेमहाराजोमायावर्मासुतैःसह ॥ कृष्णांशंदेवसिंहंचसंप्राप्तोजगनायकः ॥ १६ ॥ अथाङ्गभूपदंशपुत्रयुक्तंकृष्णांशाएवाशुजगामशीघ्रम् ॥
 हयस्थितोवीरिवरःप्रमार्थीकलैकजातोमधुसूदनस्य ॥ १७ ॥ ततोऽंगभूपस्त्रिभिरेवबाणैरताडयन्मूर्ध्निचपार्श्वयोर्वै ॥ अमर्षमाणोबलवान्मही
 पतिर्देहेहतःकालइवाशुसर्पः ॥ १८ ॥ हयंसमुद्धयिसपुष्करान्तंततोऽभ्यगात्तंतृपतिरथस्थम् ॥ हयस्यपतौर्वीर्यीचकारसएवभूपोऽसिमुपादधानः
 ॥ १९ ॥ सेनासिनाविंदुलमंगशल्यंकृत्वासकृष्णांशुमुवाचवाक्यम् ॥ कळोलमायात्तवनानाशनायत्वयाजिताभूपतयःप्रधानाः ॥ २० ॥
 तदैवकीर्तिर्भविताममाशुहत्वाभवंतंचसुखीभवामि ॥ इत्युक्तवत्तंतृपतिमहान्तंस्वेनासिनातस्यशिशोरोजहार ॥ २१ ॥ हतेऽङ्गभूपेदशतस्य
 पुत्रास्तमेवजगमुयुधिर्कौरवांशाः ॥ तानागतानिंदुलएवपंचजधानबाणैस्तुतदासमन्युः ॥ २२ ॥ उभौचदेवस्तुजवानतत्रभस्तेनसिद्धेननृपा
 त्मजौच ॥ ज्येष्ठमुतंगौतमएवहत्वाद्रौयोसकृष्णांशोऽपाजगाम ॥ २३ ॥ शंखान्मृदध्मूकचिराननास्तेप्रदोषकालेशिविराणिजग्मुः ॥ श्रमा
 च्वितास्तेसुषुर्निशायांप्रातःसमुत्थायसुकर्मकृत्वा ॥ २४ ॥ गत्वासभायांनृपतिंप्रणम्यवाक्यंसमृचुःशृणुचंद्रवंशिन् ॥ अवैवसेनापतिर
 स्तिक्तवैचाज्ञापयास्मानृपतस्यगुप्त्यै ॥ २५ ॥ श्रुत्वाहभूपोद्यतुवीरसेनःसकामसेनःस्वबलैःसमेतः ॥ रणंकरिष्यत्यचिरेणवीरास्तस्मात्सु

रक्षामरिभ्यएवच ॥ २६ ॥ सवीरसेनोनुपतिप्रणम्यलक्षैःस्वसैन्येयुधिंसंजगाम ॥ तदामहाराजनुपःप्रतापीसनागवर्मणमुवाचतापी ॥ २७ ॥
 रणायगच्छाशुसुतैःसमेतोलक्षैःस्वसैन्यैरुतभूपवर्य ॥ हत्वारिपुंगोरतमंहिवरिपतिमहान्तंयुधिवीरसेनम् ॥ २८ ॥ इत्युक्तवंतंनुपतिप्रणम्य
 मुवादयामासतदाहिवीरः ॥ तयोर्बभूवाशुरणोमहान्वसुसेनयोःसंकुल्युद्धकार्ययोः ॥ २९ ॥ त्रियाममात्रेणहताश्वसर्वविमानमारुह्यययुश्च
 नाकम् ॥ हतेषुसर्वेषुचनगवमार्सुतेषुवैयादवभूपमाह ॥ ३० ॥ भवान्विसैन्यश्चतैवचाहंभवास्सपुत्रश्चतथाहमेव ॥ संस्मृत्यधर्मकुल्युद्ध
 माशुतोरथस्थसुधनुर्गृहीत्वा ॥ ३१ ॥ वाणैश्चवाणान्भुवितौचछित्वावभूवतुस्तौविरथौनुपायौ ॥ खड्गेनखड्गंचतथैवछित्वाविमानमारु
 ह्यगतौहिनाकम् ॥ ३२ ॥ सकामसेनःस्वारिपोश्चपुत्राजधानबाणैश्चतदाष्टसंस्थान् ॥ ज्येष्ठयौकोपसमान्वितौतंगृहीतखड्गौचसमीयतुश्च
 ॥ ३३ ॥ रिपोःशिरोजहत्तुरुग्रवेगौसकामसेनसैन्यकबंधणव ॥ हत्वारिपूतौचतदामिलित्वास्वर्गययुस्तेचविमानरूढाः ॥ ३४ ॥ हतेषुसर्वेषुत
 दात्रयस्तेचामुंडकाद्याजगनायकंते ॥ रुद्धासमेताःस्वशरैःकठोरैर्जघ्नुस्तमथंहरिनागरंच ॥ ३५ ॥ सदिव्यवाजीचतदास्वपक्षौप्रसाज्येले
 नाशुरिपुंजगाम ॥ संधुषुकारस्यगजंविहत्यचामुंडकस्यैवगजविमर्ध ॥ ३६ ॥ रथंचभूमौभगदत्तकस्यविचूण्यशीघ्रंचनभोजगाम ॥ प्रवा
 द्यशंखंजगनायकश्चकृष्णांशमागम्यकथांचकार ॥ ३७ ॥ निशाशुपित्वाजगनायकाद्याःप्रातःसमुत्थारणंप्रजमुः ॥ तदामहाराजउताशु
 कारीसिकिन्नरेशंकणकंसपुत्रम् ॥ ३८ ॥ उवाचराजच्छृणुकिन्नराणामहाबलास्तेरिपवोमैते ॥ विनाशायुप्रबलारिघातान्देवैर्नसाद्धयुधि
 वैमनुष्याः ॥ ३९ ॥ इत्युक्तवान्मंकणभूपतिस्तुययौसपुत्रोऽयुतसैन्यपश्च ॥ तमागतंतत्रविलेक्यराजविरान्स्वकीयांश्चसमादिदेश ॥ ४० ॥
 मनोरथस्थोजगनायकश्चसतालनवैवडवाविगृह्य ॥ करालसंस्थश्चतदाजयन्तोविगृह्यचापंतरसाजगाम ॥ ४१ ॥ पपीहकस्थश्चसरूपेणैवैज
 गामकृष्णांशसमन्विताश्च ॥ सलह्यांसिंहोजमतंसंस्थःसथान्यपालोहयमारुरोह ॥ ४२ ॥ ससंततःकिन्नरसैन्यचोरंविनाशायामाशुरुपांशु
 खड्गैः ॥ विनष्टमानेत्रिसहस्रसैन्येसकिन्नरेशस्तरसाजगाम ॥ ४३ ॥ ध्यात्वाकुबेरंचगृहीतचापोनभोगतस्तत्रभवभूवक्ष्मः ॥ ४४ ॥ अह
 इयमानःस्वशरैःकठोरैर्विनर्धसर्वान्दिननर्दघोरम् ॥ विलप्यमानेचसमस्तशूरजयन्तंएवाशुजगामशत्रुम् ॥ ४५ ॥ ध्यात्वाभर्तृदंजकं

चषङ्काकृष्णशमागम्यपदौनमाम ॥ तदातुतेशुसहस्रसैन्येनिशम्यबद्धकणकनिजेन्द्रम् ॥ १४६ ॥ विनर्द्यधोररुरुधुश्चसर्वान्मायाविनोद्युक्त
 मस्त्रमूढः ॥ दिनेषुसप्तेषुतथानिशासुबभूवयुद्धंचसमंततस्तैः ॥ १४७ ॥ श्रमान्विताःसप्तमहाप्रवीराहतेषुसर्वेषुसुषुप्तुश्चैयदा ॥ तदाकुवे
 रंकणकश्चध्यात्वालब्धवारंरंधनमाशुछित्त्वा ॥ १४८ ॥ सुतान्समुत्थायचसप्तशूरात्रिशिथकालेसचकारयुद्धम् ॥ जित्वाचतान्षट्सवरप्रभा
 वांस्तदेदुलैनवरणंचकार ॥ १४९ ॥ गृहीतखड्गैरणघोरमतौहत्वाततौवैभुवितोययुश्च ॥ प्रजमतुर्नाकुपान्तदैवैस्तूयमानोसुरसप्तमै
 श्च ॥ १५० ॥ ततःप्रभातेविमलेविजतेरुरोदरमांशउताललाप ॥ पापैःकलपैःपरिपीडयमानःकुलान्वितःसर्वयुतोमुनीन्द्र ॥ १५१ ॥ सप
 चशब्दंगजमारुरोहत्रिलक्षसैन्यैस्तरसाजगाम ॥ तदामहीराजउताहभृण्वगच्छध्वमद्वैवमयासमेताः ॥ १५२ ॥ स्वपंचलक्षैःप्रवलैश्चक्षुरैः
 सार्द्धैरुदाशुरिपोश्चसेनाम् ॥ तयोर्वैभूवाशुरणःप्रघोरौविनर्दतौयुद्धनिमित्तकानाम् ॥ १५३ ॥ त्रियाममात्रेणहताश्चसर्वेद्वयोश्चपक्षबलशालिनश्च ॥ तदामहीराजउताययौवैसमंडलीकश्चयनुर्विगृह्य ॥ १५४ ॥ सधुधुकारश्चतदाजगामस्थितंलक्षणमुग्रवीरम् ॥ तदोदयौवैभग
 दत्तमेवचासुंडकंभीष्मकराजमूनुः ॥ १५५ ॥ संपंचशब्दंगजमास्थितौवैगतःसएवाशुजगामभूपम् ॥ धनुर्विगृह्याशुगमुल्वणंचनृपस्थित
 आथभयंकरंच ॥ १५६ ॥ गजंप्रमत्तंशिवदत्तमुग्रमाहादहन्तारमुवाचवाक्यम् ॥ अयेप्रमत्ताग्रजेंद्रशूरजयंचमेदेहिशिवप्रदत्त ॥ १५७ ॥
 समंडलीकोरणदुर्मदश्चरामांशाहादइतिप्रसिद्धः ॥ तस्माच्चमारक्षजेनहस्तिन्महाबलात्कालरसाच्चवीरात् ॥ १५८ ॥ इत्येवमुक्तंनृपतिं
 सहस्तीवचस्तमाहाशुशृणुष्वराजन् ॥ यावदहवैतनुजीवधारितावद्भवाच्छुभयंकरश्च ॥ १५९ ॥ इत्युक्तवंतंचगजंप्रमत्तंसंपंचशब्द
 श्चतदास्वदंतैः ॥ मुखंचतुर्भिश्चविदार्यशत्रोर्नर्दघोरंसमहेन्द्रतः ॥ १६० ॥ सरुद्रदत्तश्चगजःप्रमत्तोरुषान्वधावत्तरसागजेंद्रम् ॥ रिपु
 स्वपद्भ्यांचचखानकुम्भैःस्वतुंडदंडेनतुदंप्रकुर्वन् ॥ १६१ ॥ अवापमूर्छांचसंपंचशब्दस्तदाशुभृपंप्रतिमंडलीकः ॥ स्वतोमरेणांगव्रणं
 प्रदत्वाखड्गेनहत्वागजराजमुग्रम् ॥ जगामपद्भ्यांसरिपुप्रमाथीयत्रस्थितश्चेन्दुलग्रधन्वा ॥ १६२ ॥ उत्थाययुत्रंचविलप्यन्ना
 नांपत्नीस्वकीयांश्रतिचाजगाम ॥ तदाप्रमतौचगजौसुमूर्छांत्यक्त्वापुनश्चक्रतुरेवयुद्धम् ॥ १६३ ॥ सलक्षणःखड्गवरेणबाणात्रिपोश्चछित्त्वा

निजैवैष्णवास्त्रम् ॥ १६३ ॥ दधारचापंचमुमंत्रयित्वासंधुधुकरंचगजंददाह ॥ हतेचतस्मिन्निजमुख्यबंधौसमिराजश्रृगृहीतचा
 पः ॥ १६४ ॥ शरेणरौद्रेणचलक्षणतंजघानतत्रादिभयंकरस्थः ॥ समूर्छितःकुलकुलेषुसुर्यस्तदोदयवैभगदत्तमेव ॥ १६५ ॥
 सुमूर्छयित्वाचजगामशीघ्रंतत्रस्थितोलक्षणएकवीरः ॥ भयान्वितस्तंचविलोक्यराजावेनदुद्रवचरत्तबीजम् ॥ १६६ ॥ तदसुदेवंच
 सरत्तबीजोजित्वातुकृष्णांशयुतोजगाम ॥ बाणेनशीघ्रंसचमूर्छयित्वापुनश्चदेवंचसमूर्छयित्वा ॥ १६७ ॥ तद्वधनायोद्यतअशुकरा
 सलक्षणस्तत्रतदाजगाम ॥ प्रधायचापंचसवैष्णवास्त्रंप्रचोदयामासचरत्तबीजम् ॥ १६८ ॥ तदासामन्तसुतोबलीयात्रणविहायानुवि
 लोक्यसंध्याम् ॥ भयान्वितस्तैश्च्युतोययवैयत्रस्थिताभूपतयःसकोपाः ॥ १६९ ॥ विलोक्यशत्रुंचसरत्नभानोःसुतोययवैशिविराजि
 युक्तः ॥ निशाम्यभूपःसचंद्रवंशीजयंस्वकीयंसुषुप्तुस्तुतैवै ॥ १७० ॥ प्रातश्चकालेसचंद्रवंशीविलोक्यशुक्लान्वयमाहभूपम् ॥ १७१ ॥
 अयेगुर्जरदेशीयमूलवर्मन्सुतैःसह ॥ लक्षसैन्यान्वितोभूत्वागन्तुमहेतुवैभवान् ॥ १७२ ॥ इत्युक्तःसतुभूपालोयुद्धभूमिमुपाययौ ॥
 महाराजाज्ञयाप्राप्तोनाम्नापूर्णमलेबली ॥ १७३ ॥ दशपुत्रान्वितोयुद्धसैन्यलक्षणसंयुतः ॥ तयोश्चासीन्महद्युद्धयामद्वयमुपस्थितम् ॥ १७४ ॥
 हतेषुतेषुसर्वेषुतौनृपौससुतैर्वलौ ॥ अनोन्येनरंगंकृत्वायमलोकमुपगतौ ॥ १७५ ॥ मार्गकृष्णचतुर्दश्याप्रभातेविमलेखौ ॥ कैकयोलक्षसे
 नाढ्योदयापुत्रसमन्वितः ॥ १७६ ॥ लक्षणातुज्ञयाप्राप्तस्तस्मिन्पुत्रिभयानके ॥ मद्रेकशस्तदाराजदशपुत्रसमन्वितः ॥ १७७ ॥ लक्षसैन्यान्वित
 स्तत्रयत्रयुद्धंसमन्वभूतः ॥ परस्परंहताःसर्वेदिनान्तेक्षत्रियारणे ॥ १७८ ॥ पुनःप्रभातेविमलेभगदत्तोमहाबली ॥ त्रिलक्षबलसंयुक्तो जगज्जरेणमूर्द्ध
 नि ॥ १७९ ॥ दृष्ट्वातंलक्षणविरिस्त्रिलक्षबलसंयुतः ॥ चकारतुमुलंघारसेनयाचस्वकीयया ॥ अपराह्मेहताःसर्वेसैन्याश्चनृपयोरस्तदा ॥ १८० ॥
 भगदत्तःस्वयंकुक्षोरथस्थोलक्षणययौ ॥ लक्षणोरथमारुहस्वपितुःशत्रुजंनृपम् ॥ १८१ ॥ त्रिभिर्बाणैश्चसंतोद्यमह्छेनसमताडयत् ॥
 भगदत्तस्तदकुक्षोर्विरथंतंचकारह ॥ १८२ ॥ कुक्षवंतरिपुंघोरंलक्षणःखड्गपाणिःकः ॥ हत्त्वाहयांस्तथासूतंभगदत्तमुपाययौ ॥ १८३ ॥
 मर्दयित्वाचतच्चमर्च्छित्त्वावर्मतदुद्धवम् ॥ त्रिधाचकारबलवान्भगदत्तोरिपोस्तुतम् ॥ १८४ ॥ संध्याकालेहतेतस्मिंल्लक्षणस्त्वयान्वितः ॥

एकाकीशिबिरप्राप्तोहस्तिन्युपरिसंस्थितः ॥ १८५ ॥ भगदत्तेहतेतस्मिन्सराजाक्रोधमूर्छितः ॥ स्वकीयान्सर्वभूपांश्चामुडेनसमन्वितान् ॥
 ॥ १८६ ॥ प्रेषयामासयुद्धायमार्गचप्रतिपदिने ॥ अंगदश्चकलिगश्चत्रिकोणःश्रीपतिस्तथा ॥ १८७ ॥ श्रीतारश्चमुकुंदश्चहिलोहिलस्तथा ॥
 मुकेतुर्नवभूपास्तेनवायुतबलैर्युताः ॥ १८८ ॥ वाद्यानिवादयामासुस्तस्मिन्मुद्रमहोत्सवे ॥ दृष्ट्वातल्लक्षणावीरोराजभिश्चस्वकीयैकैः ॥
 ॥ १८९ ॥ सार्द्धजगामयुद्धायतथाव्यूह्यायुधद्विपून् ॥ रुद्रवर्माचनृपतिःशूरैर्देशसहस्रकैः ॥ १९० ॥ अंगदैर्वैरिणंमत्वातेनसार्द्धमयुध्यत् ॥
 कालीवर्माऽयुतैस्सार्धकलिगंप्रत्ययुध्यत् ॥ १९१ ॥ वीरसिंहोयुतैस्सार्द्धत्रिकोणंप्रत्ययुध्यत् ॥ ततोऽनुजःप्रवीरश्चश्रीपतिसोऽयुतैस्सह ॥ १९२ ॥
 नृपःसूर्योधरोवीरोऽयुताढ्योबलवात्रणे ॥ श्रीतारंनृपमासाद्यमहद्युद्धमचकिरत् ॥ १९३ ॥ वामनेयुतसंयुक्तोमुकुंदंप्रतिसोगमत् ॥ गंगासिं
 हश्चबलवान्महिलंप्रतिसायुतः ॥ १९४ ॥ लहसिंहोयुतैस्सार्द्धगुहिलंप्रतिसोऽगमत् ॥ त्रिशतानिततोभूपाःसहस्राढ्याःपृथक्पृथक् ॥ १९५ ॥
 क्षुद्रभूपाःक्षुद्रभूपांस्त्रिशतांश्चसमाययुः ॥ अन्योन्येनहताःसर्वकृत्वायुद्धंभयानकम् ॥ १९६ ॥ चामुडस्तुतदादृष्ट्वामृतकान्सर्वभूपतीन् ॥
 लक्षणान्तमुपागम्यमहद्युद्धंचकारह ॥ १९७ ॥ लक्षणेरेक्तवीजंतंज्ञात्वाब्राह्मणंसमतम् ॥ वैष्णवास्त्रंतदातस्मैनददौतेनपीडितः ॥ १९८ ॥
 सायंकालेतुसंप्राप्तेलक्षणाहस्तिनीस्थितः ॥ एकाकीशिबिरप्राप्तश्चामुंडनृपमाययौ ॥ १९९ ॥ द्वितीयायांप्रभातेचकृष्णांशोदेवसंयुतः ॥ शूरैर्दे
 शसहस्रैश्चयुद्धभूमिमुपाययौ ॥ २०० ॥ तारकश्चचामुंडोद्विलक्षबलसंयुतः ॥ द्विशतैश्चतथाभूपाःसार्द्धयुद्धमुपास्थितौ ॥ २०१ ॥ पुरस्कृ
 त्यनृपान्सर्वान्सैन्यैबलवत्तरौ ॥ तेषामनुस्थितौयुद्धेतेजजातोमहारणः ॥ २०२ ॥ याममात्रेणतोवीरोहन्त्यासर्वमहीपतीन् ॥ लक्षसैन्यास्त
 थाहन्त्वासांस्थितौश्रमकार्षितौ ॥ २०३ ॥ चामुंडस्तरकोधूर्तःसंप्राप्तोद्विद्रुदक्षिणौ ॥ ताभ्यांश्रमान्विताभ्यांचचक्रतुस्तौसमरणम् ॥ २०४ ॥
 तेषांत्रियाममात्रेणसंबभूवमहात्रणः ॥ सायंकालेतुसंप्राप्तेकृष्णांशश्चनिरायुधः ॥ २०५ ॥ तलप्रहारेणिरिपुमुर्छयामासर्वीयवान् ॥ एतस्मिन्नंत
 रेवीरस्तरकोदेवसिंहकम् ॥ २०६ ॥ हयंमनोरथंहत्वाशंक्शब्दमथाकरोत् ॥ तच्छब्दात्सचामुंडस्त्यक्त्वामूर्छामहाबली ॥ २०७ ॥
 कृष्णांशस्यशिरःकायादुपहत्यचेवगवान् ॥ गृहीत्वातौचशिरसिमहीराजमुपाययौ ॥ २०८ ॥ महीराजस्तुतौदृष्ट्वापरमानंदनिर्भरः ॥ दत्त्वा

दानं द्विजाभिभयो महोत्सवमकारयत् ॥ २०९ ॥ लक्षणस्य तदस्यैव हाहाक्षब्दो महानभूत् ॥ श्रुत्वा कोलाहलं तेषां ज्ञात्वा तौ च हतौ
 नृपः ॥ २१० ॥ ब्रह्मानंदस्तदामृच्छीत्युक्तत्वे लामुवाच हं ॥ प्रिये गच्छरणं शीघ्रं हारिनागरमास्थिता ॥ २११ ॥ मम वेषं शुभं कृत्वा ता
 रकं हिमाचिरम् ॥ इति श्रुत्वा तु सो विलारांशेन समन्विता ॥ २१२ ॥ सहस्रशूरसहितं युद्धभूमिमुपाययौ ॥ श्रुत्वा सलक्षणे विरस्ता
 लनेन समन्वितः ॥ २१३ ॥ सैन्यैश्च दशसाहस्रैर्महीराजमुपाययौ ॥ तृतीयायां प्रभाते च तारको वलवत्तरः ॥ २१४ ॥ ब्रह्मानंदं च तं पत्न्या
 महद्युद्धमचीकरत् ॥ रक्तबीजश्च चांशुं लोरांशो वलवत्तरः ॥ २१५ ॥ चकार दारुणं युद्धं तस्मिन् चारि समागमे ॥ याममात्रेण रामांशो ह
 त्वा तस्य महागजम् ॥ २१६ ॥ तच्छस्त्राणि तथा च्छित्त्वा मल्लयुद्धमचीकरत् ॥ त्रियाममात्रेण तदहायं काले समागते ॥ २१७ ॥ ममैव
 भ्रातृहन्तारं संचरीरो ममारह ॥ तदा विलसद्गण्डुतारकं वलवत्तरम् ॥ २१८ ॥ छित्त्वा स्त्राणि स्वखड्गेनाशिरकाया दपाहरत् ॥ चितां कृत्वा
 विधानेन सा देवी दुपदात्मजा ॥ २१९ ॥ ब्रह्मानंदं नमस्कृत्य तच्चितायां समाकूहत् ॥ तेन सार्द्धं च सा शुद्धाश्चतुरस्य ज्ञायामुदा ॥ २२० ॥
 सप्तजन्म कथां कृत्वा स्वपतेस्तु ददाहवै ॥ तच्चितायां च भर्तारं मिन्दुलं वलवत्तरम् ॥ २२१ ॥ संस्थाप्य दहायामास तेन सार्द्धं कलेवरम् ॥
 रात्रौ परिमलो राजलक्षणेन समन्वितः ॥ २२२ ॥ महीराजमुपागम्य महद्युद्धमकारयत् ॥ स पादलक्ष्मिभ्यो दहतं शेषमहाबलाः ॥ २२३ ॥
 त्रिलक्षान् हतं शेषांश्च सार्द्धं युद्धमुपस्थिताः ॥ धान्यपालः शतैर्भूपौ लक्षणश्च तथा शतम् ॥ २२४ ॥ तालेन श्वशतं भूपान् हत्वा राजानमाययौ ॥
 महीराजस्तदा दुःखी ध्यान्वा रुद्रं महेश्वरम् ॥ २२५ ॥ निशीथे स मद्राते हतं शेषैस्समागतः ॥ एककीर्णजमारुह्य ययौ चादिभयंकरः ॥ २२६ ॥
 रुद्रदत्तेन बाणेन हत्वा परिमलं नृपम् ॥ धान्यपालं तथा हत्वा तालं वलवत्तरम् ॥ २२७ ॥ लक्षणान्तं तु पागम्य महद्युद्धमचीकरत् ॥ सहै
 राजस्य गौद्रांश्चैस्सैन्यास्सर्वे क्षयंगताः ॥ २२८ ॥ लक्षणं प्रतिगौद्रांश्च महाराजः समादधे ॥ तदा तु लक्षणे विरविष्येण वास्त्रं समादधे ॥ २२९ ॥
 तेनास्त्रेण क्षयंगतं महीराजस्य सायकम् ॥ तेनास्त्रेण तेजसाराजमहासंतापमातवन् ॥ २३० ॥ ध्यात्वा रुद्रं महादेवं त्यक्त्वा तद्वैष्णवीं विद्याम् ॥
 स्वमल्लेन शिरःकाया दपाहरत भूमिपः ॥ २३१ ॥ हारिती च तदाराधयामादिभयंकरम् ॥ तत्पातुं कुतूहलं न कृत्वा स्वर्गमुपाययौ ॥ २३२ ॥

लषःकलेचसंप्राप्तेमलनापतिमुत्तमम् ॥ तच्चितायांसमारोप्यद्वादहस्वंकलेवरम् ॥ २३३ ॥ तदातुदेवकीशुद्धंलक्षणंवलपरम् ॥ तालन-
 दींस्तथाहुत्वादहस्वंकलेवरम् ॥ २३४ ॥ प्रभातेविमलेजनेचतुर्थेभौमवासरे ॥ तथाहुत्वास्वर्णवर्तकृत्वातेषांतिजलिम् ॥ २३५ ॥
 ध्यात्वासर्वमयीदेवीस्थिरीभूत्वास्वयंस्थितः ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रकलिर्भार्यासमन्वितः ॥ २३६ ॥ वांछितंफलमागम्यतुष्टावशुङ्गया-
 गिरा ॥ कलिरुवाच ॥ नमआह्लादमहत्तेसर्वानंदप्रदायिने ॥ २३७ ॥ योगेश्वरायशुद्धायमहावतीनिवासिने ॥ रामांशस्त्वमहानहोस-
 मपालनतत्परः ॥ २३८ ॥ कलैकयासमागम्यभुवोभारस्त्वयाहताः ॥ राजानःपावकीयाश्चतपोबलसमन्विताः ॥ २३९ ॥
 हत्वातान्पंचसाहस्रान्शुद्धन्धूपानेकशः ॥ योगमध्येसमासीनेनमस्तस्मैमहात्मने ॥ २४० ॥ तेषांसैन्याःषष्टिलक्षाःक्रमद्वारतयाहताः ॥
 वरंब्रह्मिहागयत्तेमनसिर्वर्तते ॥ २४१ ॥ इतिश्रुत्वासआह्लादोवचनंप्राहनिर्भयः ॥ ममकीर्तिस्त्वयादेवकर्तव्याचजनेजने ॥ २४२ ॥
 पुनस्तेकार्यमतुलंकरिष्यामिशृणुष्वभोः ॥ महीराजश्चधर्मात्माशिवशक्तिपरायणः ॥ २४३ ॥ तस्यनेत्रमयाशुद्धेकर्तव्येनीलरूपके ॥
 तवप्रियःसदानीलस्तथैवचममाप्रियः ॥ २४४ ॥ देवानांदुःखदेवैदेत्यानांहर्षवर्द्धनः ॥ इत्युक्त्वासतुरामांशोगजभारुह्यवेगतः ॥ २४५ ॥
 महीराजमुपागम्यमहद्युद्धंचकारह ॥ रुद्रदत्तो गजस्तूर्णपंचशब्दमुपस्थितः ॥ २४६ ॥ पद्मदन्तान्समारुह्ययुधतेपरस्परम् ॥ अन्यो-
 न्येनतथाहत्वागजौस्वर्गमुपेतुः ॥ २४७ ॥ तदाभयातुरोराजात्यक्त्वाशुद्धंभयंकमम् ॥ सतुद्रावगेनरामांशोऽनुययौततः ॥ २४८ ॥
 केशेषुचमहीराजगृहीत्वातरसावली ॥ कालिदत्तंमहानीलंनेत्रयोस्तेनतत्कृतम् ॥ २४९ ॥ तदाप्रभृतिवैशंशुगुह्यंनुपतिंप्रियम् ॥ मत्वा-
 त्यक्त्वाययौस्थानैकलासेगुह्यकालये ॥ २५० ॥ आह्लादःकलिनसार्द्धकदलीवनमुत्तमम् ॥ गत्वायोगंचकाराशुपर्वतेगंधमादने ॥ २५१ ॥
 तथाभूतंचरामांशकलिर्दंष्ट्रामुदाम्वितः ॥ बलिपार्श्वमुपागम्यवर्णयामाससर्वशः ॥ २५२ ॥ सर्वबलिर्देन्यराजोऽयुतैःसहविनिर्गतः ॥ गौर-
 देशमुपागम्यसहोद्धीनमुवाचह ॥ २५३ ॥ गच्छवीरवलैस्साद्धिनिशायारक्षितोमया ॥ हत्वाभूपमंहीराजंविद्वन्मालांगृहाणभोः ॥ २५४ ॥
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यषोडशान्दांतरेगतः ॥ सपादलक्षैश्चबलैःकुरुक्षेत्रमुपाययौ ॥ २५५ ॥ महीराजसुताजित्वासमाहूयमहावतीम् ॥ मही

पतिप्रैषयित्वा लुठयित्वा च तद्भु ॥ २५६ ॥ लिगार्थकृतवान्यत्नं स नृपः कीर्तिसागरे ॥ न प्राप्तस्तनृपस्तं वै स्वर्गहाय तदायौ ॥ २५७ ॥
 लक्षचंडीकारयित्वा परमानंदमाप्तवान् ॥ जयचंद्रस्तु तच्छ्रुत्वा पुत्रशोकसमन्वितः ॥ २५८ ॥ निराहारो यतीभूत्वा मृतः स्वर्गपुरं यौ ॥ सहो
 डीनेन स नृपः कृत्वा युद्धं भयंकरम् ॥ २५९ ॥ सप्तहोरात्रमात्रेण म्लेच्छराजवशंगतः ॥ मारितो बहुयत्नेन महाराजो नैव मृतः ॥ २६० ॥
 तदाम्लेच्छस्सहोडो नो निर्वधनमथाकरोत् ॥ ज्योतिरुपस्थितं तत्र चंद्रभट्टो नृपाज्ञया ॥ २६१ ॥ क्षुरप्रेण च बाणेन हत्वा वह्निं दिदृह वै ॥
 विद्वन्मालां च म्लेच्छे गृहीत्वा च धनं बहु ॥ तत्र स्थाप्य स्वदासं च कुतुकोद्धृतिमागतः ॥ २६२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्तरे
 पर्वणि चतुर्गुणखंडादपरपार्येकालियुगीयतिहाससमुच्चये द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ६३ ॥ इति तृतीयखंडः समाप्तः ॥ ॥ ६४ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीराधावल्लभो जयति ॥ वेदव्यास उवाच ॥ एवं द्वापरसंध्यायामन्ते मूर्तेन वर्णितम् ॥ मूर्त्ये च द्वाप्स्वयारूपान् तत्कथा
 कथितं तव ॥ १ ॥ विशालायां पुनर्गतं त्ववैतालैर्न विनिर्मितम् ॥ कथयिष्यति सूतस्तमितिहाससमुच्चयम् ॥ २ ॥ तत्कथा कथितं सर्वहृषी
 कोत्तमपुण्यदम् ॥ पुनर्विक्रमभूषेन भविष्यति समाह्वयः ॥ ३ ॥ नैमिषारण्यमासाद्य श्रावयिष्यति वैकथां ॥ पुनरुक्तानि यान्येव पुराणानि
 दशानि वै ॥ ४ ॥ तानि चोपपुराणानि भविष्यंति कलौ युगे ॥ तेषां चोपपुराणानां द्वाद्वाध्यायमुत्तमम् ॥ ५ ॥ सारभूतं च कथितं च तिहास
 समुच्चयम् ॥ यत्तन्मया च कथितं हृषीकोत्तमते मुदा ॥ ६ ॥ विक्रमाख्यानकालान्तेऽवतारः कलयाहरेः ॥ स च शतयावता हि शिशुकृष्ण
 स्य भूतले ॥ ७ ॥ तत्कथां भगवान्मूर्तेनैमिषारण्यमास्थितः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि श्रावयिष्यति वै मुनीन् ॥ ८ ॥ यत्तन्मया च कथितं हृषी
 कोत्तमते मुदा ॥ पुनस्ते शौनकाद्याश्च कृत्वा स्नानादिकाः क्रियाः ॥ ९ ॥ सूतपार्थगमिष्यंति नैमिषारण्यवासिनः ॥ तत्पृष्ट्वैव मूर्तेन यदु
 क्तं तच्छृणुष्व भोः ॥ १० ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ श्रुतं कृष्णस्य चरितं भगवन्भवतो दितम् ॥ इदानीं श्रेतुमिच्छामि राज्ञां तेषां क्रमा
 त्कुलम् ॥ ११ ॥ चतुर्णां विज्ञातानां परं कौतूहलं हिनः ॥ सह रिक्षियुगीप्रोक्तः कथं जातः कलौ युगे ॥ १२ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ कथयामि

मुनिश्रेष्ठायुष्माकंप्रश्रमुत्तमम् ॥ अग्रिवंशनृपाणांचचरित्रंशुणुविस्तरात् ॥ १३ ॥ प्रमरश्चमहीपालोदक्षिणादिशमास्थितः ॥ अम्बुय
 रचितोदिव्यायमरायपुरीशुभाम् ॥ १४ ॥ निवासंकृतवात्राजासामेवदुपरोवली ॥ षष्ठवर्षकृतराज्यंतस्माजातोमहामरः ॥ १५ ॥ त्रि
 वर्षचकृतराज्यंदेवापिस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंदेवदूतस्ततोऽभवत् ॥ १६ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंशृणुतत्कारणमुने
 अशोकेनिहेतस्मिन्चौद्धभूपेमहाबले ॥ १७ ॥ कलिभारिक्रमाराध्यतपसाध्यानातत्परः ॥ पंचवर्षान्तरेसूर्यस्तस्मैचकलयेमुदा ॥ १८ ॥
 शकाख्यनामपुरुषंददौतद्रक्तितोषितः ॥ तदाप्रसन्नःसकलिःशकायचमहात्मने ॥ १९ ॥ तैत्तिरनंगरंप्रेम्णाददौहर्षितमानसः ॥
 तत्रगोपान्दस्युगान्वशीकृत्यमहाबली ॥ २० ॥ आर्यदेशविनाशायकृत्वोद्योगंपुनः ॥ हतवान्भूपतीन्वाणैस्तस्मात्तेस्वलपजविनः ॥
 ॥ २१ ॥ गंधर्वसेनश्चनृपोदेवदूतात्मजोवली ॥ शताद्विन्दंपदंकृत्वातपसेपुनरागतः ॥ २२ ॥ शिवाज्ञायचनृपतिर्विक्रमस्तनयस्ततः ॥
 शतवर्षकृतराज्यंदेवभक्तस्ततोऽभवत् ॥ २३ ॥ दशवर्षकृतराज्यंशकैर्दुष्टैर्यंगतः ॥ शालिवाहनएवापिदेवभक्तस्यचात्मजः ॥ २४ ॥
 जित्वाशकान्सषष्ठ्यब्दंराज्यंकृत्वादिवंगतः ॥ शालिहोत्रस्तस्यसुतोराज्यंकृत्वाशतार्द्धकम् ॥ २५ ॥ स्वर्गलोकंततःप्राप्तस्तत्सुतःशालि
 वर्धनः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंशकहन्ताततोऽभवत् ॥ २६ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंसुहोत्रस्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंहविर्होत्रस्त
 तोऽभवत् ॥ २७ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमिन्द्रपालस्ततोऽभवत् ॥ पुरीमिन्द्रावतीकृत्वातत्रराज्यमकारयत् ॥ २८ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंमा
 ल्यवान्नामतत्सुतः ॥ पुरीमाल्यवतीकृत्वापितुस्तुल्यकृतंपदम् ॥ २९ ॥ अनावृष्टिस्ततश्चासीन्महतीचतुरब्दिका ॥ ततःक्षुधातुराजाश्ववि
 ष्ठाधान्यगर्हितम् ॥ ३० ॥ संस्कृत्यमंदिरैराजाशालयासायचार्पयत् ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्वचनंनभसेरितम् ॥ ३१ ॥ कृत्वाददौवसंतस्मैशृणुतन्सु
 निसत्तम ॥ यावत्कुलेनृपाभाव्यास्तवभूपतिसत्तम ॥ ३२ ॥ अनावृष्टिर्नभवितातवत्तेराष्ट्रतमे।सुतोमाल्यवतश्चासीच्छुभुदत्तोहरप्रियः ॥
 ॥ ३३ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंभौमराजस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंवत्सराजस्ततोऽभवत् ॥ ३४ ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंभोजराजस्ततो
 भवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यंशुभुदत्तस्ततोऽभवत् ॥ ३५ ॥ दशहीनंकृतराज्यंभोजराजपितुस्समम् ॥ शंभुदत्तस्यतनयोविदुपालस्ततो

ऽभवत् ॥ ३६ ॥ विंदुखंडं च राष्ट्रैर्वृत्त्वा समुखितो ऽभवत् ॥ तेन राज्यं पितुस्तुल्यं कृतं विदुविदामुने ॥ ३७ ॥ विंदुपालस्त्यतनयो राजपालस्ततो
 ऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्माज्जातो महीनरः ॥ ३८ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं सोमवर्मनृपो ऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं कामवयसुतो ऽ
 भवत् ॥ ३९ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं भूमिपालस्ततो ऽभवत् ॥ भूसरस्तेन खनिनितं पुरंतं त्रशुभं कृतम् ॥ ४० ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं गालस्ततो ऽ
 भवत् ॥ भूमिपालस्तनुपतिर्जित्वा भूपाननेकशः ॥ ४१ ॥ वीरसिंहस्ततो नाम्ना विख्यातो ऽभून्महीतले ॥ स्वराज्ये रंगपालं स चाभिषिच्य वनं य
 यौ ॥ ४२ ॥ तपःकृत्वा दिव्यातो देवदेव प्रसादतः ॥ कल्पसिंहस्ततो जातो रंगपाला नृपो तमात् ॥ ४३ ॥ अनपत्यो हि नृपतिः पितुस्तुल्यं कृतं पद
 मा ॥ एकदा जाह्नवीतो येषामानर्थमुदितो यौ ॥ ४४ ॥ दानं दत्वा द्विजातिभ्यः कल्पक्षेत्रमवाप्तवान् ॥ पुण्यभूमिं समालोक्य शून्यभूतां स्थलीमपि
 ॥ ४५ ॥ नगरं कारयामास तत्र स्थाने मुदान्वितः ॥ कलापनगरं नाम्ना प्रासिद्धमभवद्भुवि ॥ ४६ ॥ तत्र राज्यं कृतं तेन गंगामिहस्ततो ऽभवत् ॥
 नवत्यब्दवपुर्भूत्वा सोऽनपत्यो रंगतः ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा प्राणां कुलं क्षेत्रं स्वर्गलोकमवाप्तवान् ॥ समाप्तिमगमद्विप्रमरस्य कुलं शुभम् ॥ ४८ ॥
 तदन्वये च येषां क्षत्रियास्तदनेतरम् ॥ तन्नारीष्वभिमतो विप्रवभूवर्णसंकरः ॥ ४९ ॥ वैश्यवृत्तिकराः सर्वे म्लेच्छतुल्या महीतले ॥ इति ते कथितं
 विप्रकुलं दक्षिणभूपतेः ॥ ५० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपार्ये कालियुगीयेतिहाससमुच्चये प्रमखंशवर्णने नाम
 प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ अथा ॥ सूत उवाच ॥ १ ॥ वयहानिर्महीपालो मध्यदेशे स्वकंपदम् ॥ गृहीत्वा ब्रह्मरचितमजमेरुमवासयत् ॥ १ ॥ अजस्य ब्रह्म
 णो माचलक्ष्मीस्ति तत्र मागता ॥ तया च नगरं रम्यमजमेरुमजं स्मृतम् ॥ २ ॥ दशवर्षं कृतं राज्यं तोमरस्तसुतो ऽभवत् ॥ पार्थिवै
 पूजयामास सर्वपामं महेश्वरम् ॥ ३ ॥ इंद्रप्रस्थं ददौ तस्मै प्रसन्नो नगरं शिवः ॥ तदन्वये च ये जातास्तो मराक्षत्रियाः स्मृताः ॥ ४ ॥ तोमरा
 वरजश्चैव च यहा निसुतः शुभः ॥ नाम्ना सामलदेवश्च प्राश्रितो ऽभून्महीतले ॥ ५ ॥ सप्तवर्षं कृतं राज्यं महोदेवस्ततो ऽभवत् ॥ पितुस्तु
 ल्यं कृतं राज्यमजयश्च ततो भवत् ॥ ६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं वीरसिंहस्ततो ऽभवत् ॥ अताद्वर्षं कृतं राज्यं ततो विंदुसरो ऽभवत् ॥ ७ ॥
 पितुरर्द्धं कृतं राज्यं मध्यदेशे महात्मना ॥ तस्माच्च मिथुनं जातं वीरावीरविहातकः ॥ ८ ॥ विक्रमाय ददौ वीरं पितो विदो विधानतः ॥ स्वपुत्र

यस्वकं राज्यमध्यदेशान्तरमुदा ॥१॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमाणिक्यस्तत्स्तुतोऽभवत् ॥ शताद्वर्द्धकृतराज्यमहासिंहस्ततोऽभवत् ॥१०॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यचंद्रगुप्तस्ततोऽभवत् ॥ पितुर्द्धकृतराज्यतत्स्तुतश्चप्रतापवान् ॥११॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमोहनस्तत्स्तुतोऽभवत् ॥ त्रिश
 द्दं कृतराज्यश्वेतारायस्ततोऽभवत् ॥१२॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यनगवाहस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यलोहधारस्ततोऽभवत् ॥१३॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यवीरसिंहस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यविबुधस्तत्स्तुतोऽभवत् ॥१४॥ शताद्वर्द्धकृतराज्यचंद्रावस्ततोऽभवत् ॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यंतोहरिहरोऽभवत् ॥१५॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यवंसस्तस्तस्यचात्मजः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यबलांगस्तनयोऽभवत् ॥
 पितुस्तुल्यकृतराज्यप्रमथस्तत्स्तुतोऽभवत् ॥१६॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमंगरायस्ततोऽभवत् ॥१७॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यविशालस्तस्य
 चात्मजः ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यशार्ङ्गदेवस्ततोऽभवत् ॥१८॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यमंत्रदेवस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यकृतराज्यजयसिंहस्ततो
 ऽभवत् ॥१९॥ आर्यदेशाश्चसकलजितास्तेनमहात्मना ॥ तद्वनैः कारयामासयज्ञं बहुफलप्रदम् ॥२०॥ ततश्चानन्देवोहिजातः पुत्रः शुभाननः ॥
 शताद्वर्द्धकृतराज्यजयसिंहेनधीमता ॥२१॥ तत्स्तुतेन पितुस्तुल्यकृतराज्यमर्हीतले ॥ सोमेश्वरस्तस्य सुतो महाशूरो बभूवह ॥२२॥
 अनंगपालस्य सुतो ज्येष्ठवैकीर्तिमालिनीम् ॥ तामुद्राद्वाविधानेन तस्यां पुत्रानजनिनत् ॥२३॥ धुंधुकारश्चैज्येष्ठो मथुराष्टसंस्थितः ॥
 मध्यकुमाराख्य सुतः पितुः पदसमास्थितः ॥२४॥ महाराजस्तु बलवांस्तृतीयो देहलीपतिः ॥ सहोद्वीनस्य नृपतेर्वंशमाप्यमृतिगतः ॥२५॥
 चपहानेश्वरसकुलं छायायित्वा दिवं ययौ ॥ तस्य वंशे शुराज्यस्तोषां पत्न्यः पिशाचकैः ॥२६॥ म्लेच्छैश्च मुक्तं वत्यस्तावभूवर्णसंकराः ॥ नैव अर्थो
 नैव म्लेच्छाजद्वाजात्याश्च मेहनाः ॥२७॥ मेहना म्लेच्छजातियाजद्वा आर्यमयाः स्मृताः ॥ क्वचित्क्वचिच्ये शेषाः क्षत्रियाश्च पहानिजाः ॥२८॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणसंज्ञापरपर्वणि कलिगुणयि तिहाससमुच्चये प्रमरवंशवर्णनो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥२॥ सूत उवाच ॥
 शुक्लवंशं प्रवक्ष्यामि शृणु विप्रवरादितः ॥ यदा कृष्णः स्वयं ब्रह्मत्यक्त्वा भूमिं स्वकं पदम् ॥१॥ दिव्यं वृन्दावनं रम्यं प्रययौ भूतले तदा ॥ कलेरागमनं ज्ञा
 त्वा म्लेच्छपाद्रीपमध्यगे ॥२॥ स्थिताद्विपुवैनानामनुजावेदतत्पराः ॥ कलिना मित्रमर्षेण दूषितास्ते बभूविरैः ॥३॥ अष्टषष्टिसह

साणवर्षाणामुनिस्तम ॥ अद्यप्रभृतैवैजातःकालःकलिसमागमे ॥ ४ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिद्विपराज्यमचीकरत् ॥ सकलिल्लेच्छया
 सार्धसूर्यपूजनतत्परः ॥ ५ ॥ तत्पश्चाद्भारतवर्षेऽल्लेच्छयाकलिरायौ ॥ दृष्ट्वातद्भारतवर्षलोकपालैश्चपालितम् ॥ ६ ॥ भयभीतस्त्व
 राविष्टोर्गंधर्वाण्यंशस्करः ॥ सकलिःसूर्यमाराध्यसमाधिस्येवभूवह ॥ ७ ॥ ततोवर्षेताब्दतिसंतुष्टोरेविरागतः ॥ सौशुभिलोकमा
 तप्यमहद्वृष्टिमकारयत् ॥ ८ ॥ चतुर्वर्षसहस्राणिवचतुर्वर्षशतानिच ॥ व्यतीतानिमुनिश्रेष्ठचाद्यप्रभृतिसंलपे ॥ ९ ॥ संपन्नभार
 तवर्षतद्भारतवर्षेऽल्लेच्छयाकलिरायौ ॥ १० ॥ सहस्राब्दकलौप्रोतेमहेन्द्रदेवराट्स्वयम् ॥ काश्यपेनैषयामास
 ब्रह्मावर्तमहोत्तमे ॥ ११ ॥ आर्यावर्तदिवशक्तिस्तत्करं चाग्रहीन्मुदा ॥ दक्षपुत्रास्तमुत्पाद्यसद्विजोमिश्रमागमत् ॥ १२ ॥ मिश्रदेकोद्भवा
 न्लेच्छान्वशीकृत्यायुतंमुदा ॥ स्वदेशं पुनरागत्य शिष्यास्तांस्तस्मिन् चकारह ॥ १३ ॥ नष्टायांसप्तपुर्यांचब्रह्मावर्तमहोत्तमम् ॥ सरस्वतीद्विष
 द्रत्योर्मध्यगंतत्रचावसत् ॥ १४ ॥ स्वपुत्रं शुक्लमाहूयद्विजश्रेष्ठतपोधनम् ॥ आज्ञाप्यैव तं शृंगतपसेतु पुनः स्वयम् ॥ १५ ॥ नवपुत्रैस्तथा
 शिष्यान्मनुधर्मसनातनम् ॥ श्रावयामास धर्मात्मासराजामनुधर्मगः ॥ १६ ॥ शुक्लोऽपि रवतं प्राप्य सच्चिदानंदविग्रहम् ॥ वासुदेवं जगन्नाथं त
 पसासमतोषयत् ॥ १७ ॥ तदाप्रसन्नो भगवान्द्वारकानाथकोवली ॥ करे गृहीत्वा तं विप्रं समुद्रान्तमुपाययौ ॥ १८ ॥ द्वारकां दर्शयामास दि
 व्यशोभासमन्विताम् ॥ व्यतीतिद्विसहस्राब्दे किंचिज्जाते भूगूत्तम ॥ १९ ॥ अग्निद्वारेण प्रययौ स शुक्लोऽबुदपर्वते ॥ जित्वा वैद्विजैः सा
 र्धत्रिभिरन्यैश्च बंधुभिः ॥ २० ॥ द्वारकां कारयामास हरेश्च कृपया हिसः ॥ तत्रोप्यमुदितो राजा कृष्णध्यानपरो भवत् ॥ २१ ॥ पश्चिमे भार
 तवर्षे देशं बद्धं कृतवान्पदम् ॥ नारायणस्य कृपया विष्वक्सेनः सुतोऽभवत् ॥ २२ ॥ विंशदब्दं कृतं राज्यं जयसेनस्ततोऽभवत् ॥ त्रिंशदब्दं
 कृतं राज्यं वीसेनस्तस्य चात्मजः ॥ २३ ॥ शतार्धाब्दं कृतं राज्यं मिथुनं तस्य चाभवत् ॥ प्रमोदो मोक्षिहश्च विक्रमाय निजमुताम् ॥ २४ ॥
 वीसेनश्च दौ प्रीत्या राष्ट्रपुत्राय चोत्तमम् ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं सिंधुर्मसुतोऽभवत् ॥ २५ ॥ सिंधुकेलुकृतराष्ट्रं स्वकृत्वा तत्तैत्तु कं पदम् ॥
 सिंधुदेशस्ततो नाम्ना प्रसिद्धो भून्महीतले ॥ २६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं राज्ञा वै सिंधुर्धर्मिणा ॥ सिंधुद्वीपस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ २७ ॥

श्रीपतिस्तस्यतनयौगौतमान्वयसंभवाम् ॥ काच्छपीमाहिर्षीप्राप्यकच्छदेशमुपायौ ॥ २८ ॥ पुलिंदान्यवनाञ्जित्वातत्रदेशमकारयत् ॥ देशो
 वैश्रीपतिर्नाम्नासिंधुकूलेवभूवह ॥ २९ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं भुजवर्माततोऽभवत् ॥ जित्वासश्वरान्भिच्छांस्तत्राहूमकारयत् ॥ ३० ॥ भुजदेश
 स्ततोजातः प्रसिद्धोऽभून्महतले ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं वर्णवर्मासुतोऽभवत् ॥ ३१ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं चित्रवर्मासुतोऽभवत् ॥ कृत्वासचि
 त्रनगर्वनमध्येनृपोत्तमः ॥ ३२ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं धर्मवर्मासुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं कृष्णवर्मासुतोऽभवत् ॥ ३३ ॥ पितुस्तु
 ल्यंकृतराज्यमुदयस्तत्सुतोऽभवत् ॥ कृत्वोदयपुरं रम्यं वनमध्येनृपोत्तमः ॥ ३४ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं वाप्यकर्मसुतोऽभवत् ॥ वापी
 कूपतडागानिनानाहर्म्याणि तेनैव ॥ ३५ ॥ धर्मोत्थकारयामास धर्मात्मा स च वै पुरम् ॥ एतस्मिन्नन्तरे प्राप्नोवल्दोनामभूपतिः ॥ ३६ ॥
 लक्ष्मैः न्ययुतो विरोमहामदमते स्थितः ॥ तेन सार्धमभूदुद्धराज्ञौ वै वाप्यकर्मणः ॥ ३७ ॥ जित्वापैशाचकान् ल्लेच्छान् कृष्णोत्सवमकारयत् ॥
 पितुस्तुल्यंकृतराज्यं गुहिलस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ३८ ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं कालभोजः सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यंकृतराज्यं राष्ट्रपालस्ततोऽ
 भवत् ॥ ३९ ॥ सत्यवत्त्वौ पितृकंस्थानं वैष्णवीं शक्तिमागमत् ॥ तपसाराधयामास शारदां सर्वमंगलम् ॥ ४० ॥ प्रसन्नासातदुदेव कारया
 मास वै पुरीम् ॥ महावतीं महारम्यां मणिदेवेन रक्षिताम् ॥ ४१ ॥ तत्रोष्य नृपतिर्धीमान् दशान्दं शारदां सर्वमंगलम् ॥ तस्योभौ तनयौ जातौ विज
 यः प्रजयस्तथा ॥ ४२ ॥ प्रजयः पितरौ त्यक्त्वा गङ्गाकूलमुपायौ ॥ द्वादशाब्दं च तपसा पूजयामास शारदाम् ॥ ४३ ॥ कन्यासूतिमयी दे
 वी विष्णुवादनतत्परा ॥ हयभारुह्यसं प्राप्तविहस्याहमहीपतिम् ॥ ४४ ॥ किं निमित्तं भूपसुत त्वया चारिधिता शिवा ॥ तत्फलं त्वंहितपसा
 मत्तः शीघ्रमवाप्स्यसि ॥ ४५ ॥ इति श्रुत्वा सहोवाच कुमारि मधुरस्वरे ॥ नवीनं नगरं मद्गङ्गकुरुदेवि नमोस्तुते ॥ ४६ ॥ इति श्रुत्वा तु सा देवी
 ददौ तस्मै हयं शुभम् ॥ पुरोभूत्वा वाद्यकरिदक्षिणां दिशमागता ॥ ४७ ॥ स भूपो हयमारुह्य नैत्राच्छाद्या चायौ ॥ पुनः स भूपतिः पश्चा
 त्पाश्चिमां दिशमागतः ॥ ४८ ॥ ततो नु प्रययौ पूर्वमर्कणे यत्र पक्षिराट् ॥ भयभीतो नृपस्तेन स मुनील्यसचक्षुषी ॥ ४९ ॥ ददर्शनगरं रम्यं
 कन्ययारचितं शुभम् ॥ उत्तरे तस्यैव गङ्गादक्षिणे नास पाण्डुरा ॥ ५० ॥ पश्चिमे ईशसरिता पूर्वे पक्षी समर्कणः ॥ कुब्जभूतमभूद्गामं कन्याकु

ब्रजमिति स्मृतम् ॥ ५१ ॥ दशवर्षचतैरेव जयपालेन वैपदम् ॥ कृतं तस्य सुतो जातो वैष्णुवद्याच्च वैष्णुकः ॥ ५२ ॥ स वैष्णुश्च महर्षिपालो देवि
 दत्तामनोहराम् ॥ पर्त्तिकन्यामतर्निम्नासमुद्राद्वरराजह ॥ ५३ ॥ तस्यांससुतजातामातृणामंगलाः कलाः ॥ शीलपावर्तिका न्या
 तथापुष्पवती स्मृता ॥ ५४ ॥ गोवर्धनी च सिंदूरकाली नाम्ना प्रकीर्तिता ॥ ब्रह्मी माहेश्वरी चैव कौसारी वैष्णवती तथा ॥ ५५ ॥ वाराही च तथै
 द्राणी च सुंदाः कमतोऽभवन् ॥ एकदा भूपतेः पत्नी तं तु नाम्ना त्तिका घटम् ॥ ५६ ॥ कूपे कृतवती प्रमृणायथापूर्वतथा द्वासा ॥ ददशैव हुलनारी
 नानाभूषणभूषिताः ॥ ५७ ॥ स्वयमेकैव वसना मनोगलानि सुपाययौ ॥ तदैव स घटो भूमौ न प्राप्तः स प्रवृत्तिकाम् ॥ ५८ ॥ दृष्ट्वा कन्यामतर्देवि
 घटहीनगृहं ययौ ॥ तदा तु स त कन्याश्च शिलाभूता गृहे स्थिताः ॥ ५९ ॥ श्रुत्वा वैष्णुस्तदागत्य भर्त्सयित्वा स्वकां प्रियाम् ॥ ब्रह्मचर्यव्रतस्य
 क्त्वारमयामास योषितम् ॥ ६० ॥ नृपाद्विवरमत्यांचय शोविग्रह आत्मजः ॥ बभूव बलवान् धर्म्मचिदे शपतिः स्वयम् ॥ ६१ ॥ विशद्वर्षे
 कृतं राज्यं ते न राज्ञा महीतले ॥ महर्चिन्द्रस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ ६२ ॥ चंद्रदेवस्तस्य सुतो राज्यं तेन पितुः समम् ॥ कृतं तस्मा
 त्सुतो जातो मन्दपालो महीपतिः ॥ ६३ ॥ तस्य भूपस्य समये सर्वे भूपाः समन्ततः ॥ त्यक्त्वा तं मंदपालं चतद्वत्ते स स्थिता गृहे ॥ ६४ ॥ पितु
 रद्वैकृतं राज्यं कुंभपालस्ततोऽभवत् ॥ राजनीयाचनगरीपि शाचविषये स्थिता ॥ ६५ ॥ तत्पतिश्च महामोदो म्लेच्छपैशाचधर्मगः ॥
 स जित्वा बहुधा दुःशाङ्गं यित्वा धनं बहु ॥ ६६ ॥ म्लेच्छधर्मकरः प्राप्तः कुंभपालो यतः स्थितः ॥ कुंभपालस्तु तं दृष्ट्वा कलिनानिर्मितं नृप ॥ ६७ ॥
 महामोदं समागम्य प्रणमामस बुद्धिमान् ॥ तदा म्लेच्छपतिः शूरो दत्त्वा तस्मै धनं बहु ॥ ६८ ॥ राजनीयांचनगरीप्राप्तवान्भूतिखंडकः ॥
 विशद्वर्षं कृतं राज्यं कुंभपालेन धीमता ॥ ६९ ॥ तत्पुत्रो देवपालश्चानंगभूपस्य कन्यकाम् ॥ समुद्राह्वयिणेन चंद्रकांतितया सह ॥ ७० ॥
 कान्यकुब्जगृहं प्राप्य जित्वा भूपानेकशः ॥ पितुस्तुल्यं कृतं राज्यं तस्योभौतनयौ स्मृतौ ॥ ७१ ॥ जयचंद्रो रत्नभानुर्दशपूर्वांश्चोत्तराम् ॥
 आर्यदेशस्य वैजित्वा वैष्णवो राज्यमाप्तवान् ॥ ७२ ॥ रत्नभानोश्च तनयोलक्षणेनाम विश्रुतः ॥ कुलक्षेत्रं प्राप्य त्यक्त्वा प्राणान् दिवंगतः ॥ ७३ ॥
 समाप्तिमगमद्देशो वैश्यपालस्य धीमतः ॥ कुंभपालस्य शौक्लिकस्य वैश्यानं रक्षकस्य च ॥ ७४ ॥ विष्वक्सेनान्वये जाता विष्वक्सेनानृपाः स्मृताः ॥

विसेनस्यकुलेजाताविसेनाःक्षत्रियाःस्मृताः ॥७५॥ गुहिलस्यकुलेजातागौहिलाःक्षत्रियाहिते ॥ राष्ट्रपालान्वयेजातराष्ट्रपालानृपाःस्मृताः ॥ ७६ ॥ वैश्यपालस्यवैवंशेकुंभपालस्यधीमतः ॥ वैश्यपालाश्च राजन्यावभृदुर्वधुधाहिते ॥ ७७ ॥ लक्षणेमरणंप्राप्तिशुक्लंशंशुधुरं ॥ सर्वेक्षेत्रियासुख्याःकुरुक्षेत्रेऽल्यंगताः ॥ ७८ ॥ शेषास्तुशुद्रभूपालवर्णसंकरसंभवाः ॥ म्लेच्छैश्चदूषिताजाताम्लेच्छराज्येभयानके ॥ ७९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेप्रातिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपार्ययिकलियुगियेतिहाससमुच्चयेप्रमरवशवर्णनोनामतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥८०॥ ॥ सुतउवाच ॥ भृगुवर्षं शुण्वैवंशं परिहरस्यच ॥ जित्वावौद्वान्परिहरोऽथर्वेदपरायणः ॥ १ ॥ शक्तिं सर्वमर्थी नित्याध्यात्वा प्रेम्णा परोऽभवत् ॥ प्रसन्नासातदा देवी सा धैर्यं योजनमायतम् ॥ २ ॥ नगरं चित्रकूटाद्रौ चकार कालिनिर्जरम् ॥ कलियंत्रभवेद्वद्वेदो नगरेऽस्मिन्सुरप्रिये ॥ ३ ॥ अतः कालिजरो नाम्ना प्रासिद्धोऽभून्महीतले ॥ द्वादशान्दंक्रुतराज्यं तेन पूर्वप्रदेशके ॥ ४ ॥ गौरवर्मा तस्य सुतः कृतराज्यं पितुः समम् ॥ स्वानुजं द्यौरवर्माणं तत्र स्थाप्य मुदान्वितः ॥ ५ ॥ गौडदेशे समागम्य तत्र राज्यमकारयत् ॥ सुपर्णेनामनृपतिस्ततोऽभूद्रौ रवर्मणः ॥ ६ ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं रूपणस्तत्सुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं कारवर्मा सुतोऽभवत् ॥ ७ ॥ शक्रो नाम ततो राजा महालक्ष्मोऽसनातनीम् ॥ त्रिवर्धते च सा देवी कामाक्षी रूपधारिणी ॥ ८ ॥ स्वभक्तपालनाच्चैव तत्र वासमकारयत् ॥ शतार्द्धान्दंक्रुतराज्यं तेन वैकामवर्मणा ॥ ९ ॥ मिथुनं जनयामास भोगो भोगवती हि सा ॥ विक्रमायैव स नृपतिः सुतां भोगवतीं ददौ ॥ १० ॥ स्वराज्यं च स्वपुत्राय प्रददौ भोगवर्मेण ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं कालिवर्मा सुतोऽभवत् ॥ ११ ॥ महोत्सवं महाकाल्याः कृतवानसच भूपतिः ॥ तस्मै प्रसन्नावरदा काली भूत्वा स्वयं स्थिता ॥ १२ ॥ कलिकावदुष्पाणां सा चकार स्वहर्षतः ॥ ताभिर्भवं च नगरं संजातं च मनोहरम् ॥ १३ ॥ कलिकातापुरा नाम्ना प्रासिद्धा भून्महीतले ॥ कौशिकस्तस्य तनयः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ १४ ॥ कात्यायनस्तस्य सुतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ तस्य पुत्रोऽहमवतः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ १५ ॥ शिववर्मा च तत्पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ भववर्मा च तत्पुत्रः पितुस्तुल्यं कृतं पदम् ॥ १६ ॥ रुद्रवर्मा च तत्पुत्रः कृतराज्यं पितुः समम् ॥ भोजवर्मा च तत्पुत्रस्तस्य क्त्वौ पितृकं पदम् ॥ १७ ॥ भोजराष्ट्रवर्नो देशे कारयामास वीर्यवान् ॥ पितुस्तुल्यं कृतराज्यं गववर्मानृपो भवत् ॥ १८ ॥ पितुः

स्तुत्यंकृतराज्यविध्वमार्निपोऽभवत् ॥ स्वातुजायस्वकराज्यदत्तावंगमुपायौ ॥ १ ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यं सुखेनस्ततोऽभवत् ॥ पितुस्तु
 ल्यंकृतराज्यं बलाकस्तस्य चात्मजः ॥ २० ॥ दशवर्षकृतराज्यं लक्ष्मणस्तस्तुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यं मायवस्तस्तुतोऽभवत् ॥ २१ ॥
 पितुस्तुत्यंकृतराज्यं वेशवस्तस्तुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यं सुरसेनस्ततोऽभवत् ॥ २२ ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यं ततो नारायणोऽभवत् ॥ पि
 तुस्तुत्यंकृतराज्यं शान्तिवर्मासुतोऽभवत् ॥ २३ ॥ गंगाकूले शान्तिपुरं चित्तेन धीमता ॥ निवासं कृतवान्भूपः पितुस्तुत्यंकृतराज्यं ॥ २४ ॥ नदीवर्मा
 तस्य सुतो गंगादत्तवरो वली ॥ चकार नगरीं रम्यां नदीहं गौडराष्ट्रगाम् ॥ २५ ॥ गंगया च तदा हूतो भिक्षो विद्याधरः स्वयम् ॥ तेनैव राक्षिता चासीत्पुरा
 वेदपरायणा ॥ २६ ॥ विंशद्वर्षकृतराज्यं तेन राज्ञा महात्मना ॥ गंगवंशस्ततो जातो विश्रुतोऽभून्महतीले ॥ २७ ॥ शार्ङ्गदेवस्तस्य सुतो बल
 वान्हरिपूजकः ॥ गौडदेशमुपागम्य हरिध्यानपरो भवत् ॥ २८ ॥ दशवर्षकृतराज्यं गंगदेवस्तुतस्तुतः ॥ विंशद्वर्षकृतराज्यं चानंगस्तस्य भू
 पतिः ॥ २९ ॥ तनयो बलवांश्चासीद्गौडदेशमहीपतिः ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यं ततो राजेश्वरोऽभवत् ॥ ३० ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यं नृसिंह
 स्तनयोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यं कलिवर्मासुतोऽभवत् ॥ ३१ ॥ राष्ट्रदेशमुपागम्य जित्वा तस्य नृपं वली ॥ महावतीं पुरीं रम्यामध्या
 स्य सुखितोऽभवत् ॥ ३२ ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यं धृतिवर्मासुतोऽभवत् ॥ पितुस्तुत्यंकृतराज्यं तस्य पुत्रो महीपतिः ॥ ३३ ॥ जयचंद्रज्ञया
 भूपज्वर्मायामिति स्मृताम् ॥ नगरीं कारयामास तत्र वासमकारयत् ॥ ३४ ॥ कुरुक्षेत्रे हताः सर्वे क्षत्रियाश्चंद्रवंशिनः ॥ तदामहीपती राजा म
 हावत्यधिपोऽभवत् ॥ ३५ ॥ विंशद्वर्षकृतराज्यं सहोदनेनैव ततः ॥ कुरुक्षेत्रे मृतिं प्राप्ताः सुयोधनकलांशकाः ॥ ३६ ॥ धोरवर्मा तु नृपतिः
 सुतः परिहरस्य वै ॥ कलिं जरेकृतराज्यं शार्ङ्गलस्तस्तुतोऽभवत् ॥ ३७ ॥ तदन्वये च ये भूपः शार्ङ्गलयाः प्रकीर्तिताः ॥ भूपानां बहुधा राहुं शार्ङ्ग
 लान्वयसंभवम् ॥ ३८ ॥ बभूव सर्वतो भूमौ माहाया प्रसादतः ॥ इति ते कथितं विप्रपावकीयमहीभुजाम् ॥ ३९ ॥ कुलं सकलपापघ्नं यथैव श
 शिसूर्ययोः ॥ पुनरन्यत्र वक्ष्यामि यथा जातः स्वयं हरिः ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुल्लण्डापरपर्याये कलियुगीयेति
 हाससमुच्चये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ सूत उवाच ॥ मध्याह्नकाले संप्राप्ते ब्रह्मणोऽप्यक्तजन्मनः ॥ चाक्षुषांतरमेवापि महाबाहुर्बभूव ह ॥ १ ॥ तत्प्रभा

वेनेहेनः द्विः कं पमानः पुनः पुनः ॥ यथावृक्षस्तथैवासातत्कंपादेवमंडलः ॥ २ ॥ नभसोभूतेलप्राप्तस्तदाभूमिः प्रकांपिता ॥ बभूवमुनिशाईलसर्वं
 लोकविनाशिनी ॥ ३ ॥ सप्तद्रोपाः सप्तद्राश्चजलभूतावभूविरि ॥ लोकालोकस्तदाशेषोऽभवत्सोत्तरपर्वतः ॥ ४ ॥ शेषाभूमिलयंप्राप्तमुनेन
 न्वंतरेलये ॥ सहस्राब्दांतरेभूमिर्बभूवजलमध्यगा ॥ ५ ॥ तदासभगवान्विष्णुर्भवेनविधिनासह ॥ शैशुमारंशुभंचक्रंकारनभसिस्थितम्
 ॥ ६ ॥ गृहीत्वासकलास्ताराग्रहान्सर्वान्यथाविधि ॥ स्थापयामासभगवान्यथायोग्यंपितामहः ॥ ७ ॥ पुनर्वैज्यातिपांचकैः शोषितासकला
 मही ॥ स्थलीभूत्वयुताब्दान्तेदृश्यमानावभूवह ॥ ८ ॥ तदासभगवान्ब्रह्मासुखात्सोमंचकारह ॥ द्विजराजंमहः प्राज्ञं सर्वदेविशारदम् ॥ ९ ॥
 भुजाभ्यांभगवान्ब्रह्मक्षत्रराजंमहाबलम् ॥ सूर्यंचजनयामासराजनीतिपरायणम् ॥ १० ॥ ऊरुभ्यांवैश्वर्याराजंचसमुद्रं सरितांपतिम् ॥ रत्ना
 करंचकृतवान्परमेष्ठींपितामहः ॥ ११ ॥ पद्भ्यांचजनयामासविश्वकर्मणसुत्तमम् ॥ दक्षनामकलाभिज्ञंशूद्रराजंसुकृत्यकम् ॥ १२ ॥ सोमा
 द्वैब्राह्मणजाताः सूर्याद्राजन्यवंशजाः ॥ समुद्रात्सकलावश्यादक्षाच्छूद्रावभूविरि ॥ १३ ॥ सूर्यमंडलतो जातोमनुर्वस्वतः स्वयम् ॥ तस्य
 राज्यमभूत्सर्वप्राणिनांलोकवासिनाम् ॥ १४ ॥ दिव्यानांचयुगानांचतज्ज्ञेयंचैकसप्ततिः ॥ तदासभगवान्विष्णुर्विश्वरूपोऽवतारकः ॥ १५ ॥
 विष्णुः पूर्वाद्धितो जातः पराद्धाद्रामनः स्वयम् ॥ बाल्यंसत्ययुगे देवोविश्वरूपः सनातनः ॥ १६ ॥ चतुर्दशतानिवर्षाणि परमायुर्नृणांतदात्रितायां
 यौवनं प्राप्तः पूर्वाद्धात्संभवो हरिः ॥ १७ ॥ वर्षाणां त्रिंशतानांच नृणामायुः प्रकीर्तितम् ॥ द्वापरेवाद्धिको देवो नृणामायुः शतद्वयम् ॥ १८ ॥ कलौ तु मर
 णंप्राप्सो विश्वरूपो हरिः स्वयम् ॥ नृणामायुः शताब्दंचकेषांचिद्धर्मशीलिनाम् ॥ १९ ॥ पराद्धाद्रामनो देवो महेंद्रावरजो हरिः ॥ चतुर्भुजो महारया
 मो गरुडो परि संस्थितः ॥ २० ॥ विश्वरूपहिता र्थाय त्रियुगी जातो नारायणः स्वयम् ॥ २१ ॥ श्वेतरूपो हरिः सत्यहंसा
 ख्यो भगवान् स्वयम् ॥ त्रैतायां गरूपश्च यज्ञाख्यो भगवान् स्वयम् ॥ २२ ॥ द्वापरेपीतरूपश्च स्वर्णभो हरिः स्वयम् ॥ कलिकाले तु संप्राप्तं संध्यायां द्वा
 परेयुगे ॥ २३ ॥ कलालुसकलाविष्णोर्वामनस्य तथाकला ॥ एकीभूता चेदेव कयां जातो विष्णुस्तदा स्वयम् ॥ २४ ॥ वसुदेवगृहे रम्ये मथुरायां चेदेव
 ताः ॥ ब्रह्माद्यास्तुष्टुदेवं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ २५ ॥ तदा प्रसन्नो भगवान् देवानाहंशुभंच चः ॥ देवानां च हिता र्थायैतद्व्यानां निधनाय च ॥ २६ ॥

अहंकलौचबहुधाभवाभिसुरसत्तमाः ॥ दिव्यवृंदावनंभ्यंसूक्ष्मंभूतलसंस्थितम् ॥ २७ ॥ तत्राहंवरहःक्रीडांकारिष्यामिकलैयुगे ॥
 सर्वेवेदाःकलौघारोगोपीभूताःसमेततः ॥ २८ ॥ रंयन्तेहिमयासाह्वैत्यवत्ताभूमंडलतदा ॥ राधयाप्रार्थितोऽहवेयदाकलियुगांतके ॥ २९ ॥
 समाप्यचरहःक्रीडांकल्काचभवितास्म्यहम् ॥ युगांतप्रलयंकृत्वापुनर्भूत्वाद्विधातनुः ॥ ३० ॥ सत्यधर्मकारिष्यामिसत्येप्राप्तेसुरोत्तमाः ॥
 इतिश्रुत्वातुतेदेवास्तत्रवान्तर्लंगताः ॥ ३१ ॥ एवंयुगेयुगेक्रीडाहरंद्रुतकर्मणः ॥ येतुर्वैविष्णुभक्ताश्चतेहिजानंतिविश्वम् ॥ ३२ ॥
 यथैव नृपतेर्दासाःस्वराज्ञःकार्यैर्गौरवम् ॥ जानंतिनापरेविप्रतथादासाहरःस्वयम् ॥ ३३ ॥ विष्णुवांछानुसारेणविष्णुमायासनतनी ॥
 रचित्वाविधिच्छोकान्महाकालीबभूवह ॥ ३४ ॥ कृत्वाकालमथसर्वजगदेतच्चराचरम् ॥ पश्चात्तुभक्षयित्वातान्महागैरिभविष्यति ॥ ३५ ॥
 नमस्तस्यैमहाकाल्यैविष्णुमायेनमोनमः ॥ महागौरिनमस्तुभ्यमस्मान्पाहिभयान्विताम् ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्ग ॥
 पर्वणिचतुर्गुणखंडपरपरायैकलियुगोत्तिहाससमुच्चयेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ महाराजान्मु ॥
 निश्रेष्ठकेराजनोबभूवरे ॥ तान्नोवदमहाभागसर्वज्ञोऽसिभवान्सदा ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ पैशाचःकुतुकोदीनोदेहलराज्य ॥
 मास्थितः ॥ बलीगण्डमहारभ्यंयादवैरक्षितंपुरम् ॥ २ ॥ ययौतत्रसंपैशाचःशूरायुतसमान्वितः ॥ वीरसेनस्यवैषौषंभूषसेनंतपो ॥
 तमम् ॥ ३ ॥ सजित्वाकुतुकोदीनोदेहलीग्रामसंस्थितः ॥ एतस्मिन्नंतरेभूषणानांदश्याःसमागताः ॥ ४ ॥ जित्वासकुतुकोदीनःस्वदे ॥
 शातौनिराकृतः ॥ सहोदीनस्तुतच्छ्रुत्वापुनरागत्यदेहलीम् ॥ ५ ॥ जित्वाभूपान्देत्यवरोमूर्तिसंखंडमथाक्ररोत् ॥ तत्पश्चाद्बहुधाम्ले ॥
 च्छाहहागत्यसमन्ततः ॥ ६ ॥ पंचषट्सप्तपणिंकृत्वा राज्यंलंगताः ॥ अद्यप्रभृतिदेशेस्मिच्छतवर्षान्तरेहिते ॥ ७ ॥
 भूत्वाचालपायुषोभन्ददेवतीर्थविनाशकाः ॥ म्लेच्छभूपासुनिश्रेष्ठस्तस्माद्व्यूयमयासह ॥ ८ ॥ गंतुमहंथवैशीप्रविशालानगरांशुभम् ॥ इति ॥
 श्रुत्वातुवचनंदुःखास्तस्यज्यनैमिषम् ॥ ९ ॥ ययुःसर्वेविशालायांहिमाद्रौगिरिसत्तमे ॥ तत्रसेदसमाधिस्थाध्यात्वात्वासर्वमयंहारिम् ॥ १० ॥ क्षतव ॥
 र्षान्तरेसर्वेध्यानाद्ब्रह्महंययुः ॥ व्यासउवाच ॥ इत्येवंसकलंभाव्ययोगाभ्यासवशाद्भुतम् ॥ ११ ॥ वीर्णितंचमयातुभ्यंकिमन्यच्छेदुमिच्छ

सि ॥ मधुरुवाच ॥ भगवन्वेदतत्त्वज्ञसर्वलोकेशिवंकर ॥ १२ ॥ अहंमायाभोजोभवाच्चैदम्भवोभुवि ॥ अविद्ययाचसकलंममज्ञानं समाह-
 तम् ॥ १३ ॥ अतोऽहं विधायोनीर्गृहीत्वालोकमागतः ॥ परं ब्रह्मैव कृपया दृष्ट्वा ममिदं भागिनम् ॥ १४ ॥ व्यासरूपं स्वयंकृत्वा समुद्रतुमुपाग-
 तः ॥ नमस्तस्मै मुनीन्द्राय वेदव्यासाय साक्षिणे ॥ १५ ॥ अविद्यामोहकैर्भावैरक्षणा यनमो नमः ॥ पुनरन्यच्च मे ब्रूहि मूताद्यैः किंकृतं मुने ॥ १६ ॥
 न तत्सर्वं कृपया स्वाभिन्वक्तुमर्हसि सांप्रतम् ॥ व्यास उवाच ॥ ब्रह्माण्डे ये स्थिता लोकास्ते सर्वेऽस्मिन्कलेवरे ॥ १७ ॥ अहंकारो हि जीवात्मा सर्वः
 स्यात्कोटिहीनकः ॥ पुराणोऽणोरणीयश्च षोडशात्मा सनातनः ॥ १८ ॥ इन्द्रियाणि मनश्चैव पंचचेन्द्रियगोचराः ॥ ज्ञेयो जीवः शरीरेऽस्मिन्सह-
 श्रगुणबन्धितः ॥ १९ ॥ ईशो ह्यष्टादशात्मा वैशं करो जीवशंकरः ॥ बुद्धिर्मनश्च विषया इन्द्रियाणि तथैव च ॥ २० ॥ अहंकारस्स चेशो विमहादेवः
 सनातनः ॥ जीवो नारायणस्साक्षाच्छंकरेण विमोहितः ॥ २१ ॥ सर्वद्वस्त्रिगुणैः पञ्चैरेकश्च बहुधा भवत् ॥ कालात्मा भगवानीशो महाकल्पस्व-
 रूपकः ॥ २२ ॥ शिवकल्पो ब्रह्मकल्पो विष्णुकल्पस्तृतीयकः ॥ ईशनेत्राणि तान्येव वन्यकल्पश्चतुर्थकः ॥ २३ ॥ वायुकल्पो वाहिकल्पो ब्रह्माण्डो-
 ल्लिङ्गकल्पकः ॥ ईशवक्त्राणि पंचैव तत्त्वज्ञैः कथिता निवै ॥ २४ ॥ भविष्यकल्पश्च तथा तथारुडकल्पकः ॥ कल्पभागवतश्चैवैवमार्कण्डेयकल्पकः
 ॥ २५ ॥ वामनश्च नृसिंहश्च वराहो मत्स्यकूर्मकौ ॥ ज्ञानात्मनो महेशस्य ज्ञेया दशभुजा बुधैः ॥ २६ ॥ अष्टादशदिनेष्वेव ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥
 कल्पाश्चाष्टादशास्सर्वे बुधैर्ज्ञेया विलोमतः ॥ २७ ॥ कूर्मकल्पश्च तत्राद्यो मत्स्यकल्पो द्वितीयकः ॥ तृतीयः श्वेतवाराहकल्पो ज्ञेयः पुरा-
 तनैः ॥ २८ ॥ द्विधा च भगवान्ब्रह्मा सूक्ष्मः स्थूलोऽगुणो गुणी ॥ सगुणः स विराणनाम्ना विष्णुना भिन्नमुद्भवः ॥ २९ ॥ निर्गुणोऽव्ययरूप-
 श्चाव्यक्तजन्मा स्वभूः स्वयम् ॥ ब्रह्मणः सगुणस्यैव शतायुः कालनिर्मितः ॥ ३० ॥ ऊनविंशसहस्राणि लक्षैकोमानुषाब्दकः ॥ एभिर्वर्षेर्दिनं
 ज्ञेयं विराजो ब्रह्मणः स्वयम् ॥ ३१ ॥ निर्गुणोऽव्यक्तजन्मा च कालात्सर्वेश्वरः परः ॥ अव्यक्तं प्रकृतिं ज्ञेया द्वादशाङ्गानि वै ततः ॥ ३२ ॥ इन्द्र-
 याणि मनो बुद्धिरव्यक्तस्य स्मृतानि वै ॥ अव्यक्ताच्च परं ब्रह्म सूक्ष्मज्योतिस्तदव्ययम् ॥ ३३ ॥ यदाव्यक्तेः स्वरूपं प्राप्तोऽव्यक्तजन्मा हि संस्मृतः ॥
 शतवर्षसमाधिस्थो यस्तिष्ठेच्च निरंतरम् ॥ ३४ ॥ सूक्ष्मो मनो निलोभूत्वा गच्छेद्ब्रह्म गः पदम् ॥ सत्यलोकमिति ज्ञेयं योगस्य सनातनम् ॥ ३५ ॥

तत्रस्थानेतुमुनयोगिताः सर्वसमाधिना ॥ तत्रोषित्वाचलशब्दभूलोकात्क्षणमात्रकम् ॥ ३६ ॥ सच्चिदानन्दवत्कृततः प्रज्ञाः कलेवरे ॥
 नेत्राणि च सन्मील्य संप्राप्तिद्वितयाङ्गिके ॥ ३७ ॥ दृढशुभं तु जानस्व न्यशुतुल्यानिहिरुक्षमकान् ॥ षष्ठ्यब्दयुग्युतान्वोरान्साद्धिकं षुद्रयोत्र
 तान् ॥ ३८ ॥ क्वचित्क्वचित्स्थिता वर्णवर्णसंहरसाम्राजाः ॥ सर्वैर्मलेच्छाश्च पाषाणवहुपमते स्थिताः ॥ ३९ ॥ तीर्थानि सकले वेदा
 स्त्यक्त्वा भूमं डलं तदा ॥ गोपीभूत्वा च हरिणा साङ्गैश्च कुर्महोत्सवम् ॥ ४० ॥ पाषाणवहुजतीयानां पथप्रदर्शकाः ॥ कलिनानिर्मिता
 न्वर्णान्वंचयित्वा स्थिता सुवि ॥ ४१ ॥ इति दृष्ट्वा तु मुनयो रोमहर्षणमन्त्रिके ॥ गत्वा तत्र भविष्यति मनः प्राग्लयो हेते ॥ ४२ ॥ तैश्च तत्र त्रुतः
 मृतो योगनिद्रां सनातनीम् ॥ संत्यक्त्वा कथयिष्यति कल्याण्यनमुनिं प्रति ॥ ४३ ॥ तच्छृणुष्वेन्द्रियश्रेष्ठयथासूतेन वर्णितम् ॥ सूत उ
 वाच ॥ कल्पाख्यानं प्रवक्ष्यामि यद्दृष्टं योगनिद्रया ॥ ४४ ॥ तच्छृणुष्वं मुनिश्रेष्ठालक्षणादतिथया भवत् ॥ सुकुलान्वयसंभूतो मलेच्छमू
 षः पिशाचकः ॥ ४५ ॥ नाम्नातिमिरालिङ्गश्च मध्यदेशमुपाययौ ॥ आर्यान्मलेच्छां रूतदाभूमाञ्जित्वा कालस्वरूपकः ॥ ४६ ॥ देहलोच
 गरीमध्यमे हृदयमकारयत् ॥ आहूय सकलान् चिन्त्रानां यदेशानि वासिनः ॥ ४७ ॥ उवाच वचनं धीमान् यूयं मूर्तिप्रपूजकाः ॥ निर्मितयेन
 यामूर्तिस्तस्य पुत्रसमास्मृता ॥ ४८ ॥ तस्याः कपूजनं तु ङ्गं शालग्रामाक्षिलामयम् ॥ विष्णुदेवश्च युष्माभिः प्रोक्तः स तु न वै हरिः ॥ ४९ ॥
 अतो वः सकलवेदाः शाल्माणि विधिधानि च ॥ वृथा कृताः मुनिभिर्योऽकं वनहेतवे ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वा तान् च लङ्घ्य लङ्घ्यैः समाक्षिपत् ॥
 शालग्रामाक्षिलाः सर्वा बलिच्छेषां सुपूजकाः ॥ ५१ ॥ गृहीत्वा चोष्ट्रेषु समारोप्य गृहयौ ॥ तैर्निर्देशमागम्य दुर्गतित्रयकारसः ॥ ५२ ॥
 शालग्रामाक्षिलानां च स्वासनारोहणं कृतम् ॥ तदा तु सकला देवा दुःखिता वासवं प्रभुम् ॥ ५३ ॥ समुच्चुर्बुधालप्य देवदेवं शचीं प्रति ॥ वयं तु भ
 गवत्सर्वे शालग्रामाक्षिलाः स्थिताः ॥ ५४ ॥ त्यक्त्वा मूर्तींश्च सकलाः कृष्णांशेन प्रबोधिताः ॥ शालग्रामाक्षिलामध्ये समाप्ताः दिता वयम् ॥ ५५ ॥
 शिलास्तु सर्वाश्च नो देवशालदेवसमुद्रयाः ॥ ताश्चैव मलेच्छाजेन रूपदारोहणीकृताः ॥ ५६ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं देवानां भगवान्स्वराट् ॥ ज्ञा
 त्वा बलिकृतं सर्वदेवपूजानि राकृतम् ॥ ५७ ॥ कुकोप भगवान्निद्रैर्देयान् त्रयप्रमाह नः ॥ गृहीत्वा वज्रमुलं स युधैर्देयनाशनम् ॥ ५८ ॥ तै

तिरिप्रेषयामासदेशेऽम्लच्छानिवासके ॥ तस्य शब्देन सकलादेशाश्च बहुभिन्नकाः ॥ ५९ ॥ सम्लेच्छोमरणं प्रातस्तदा सर्वसभाजनैः ॥ शालया
 मशिलाः सर्वा गृहीत्वा विबुधास्तदा ॥ ६० ॥ गंडक्यांचसमाक्षिप्य स्वर्गलोकमुपाययुः ॥ महेन्द्रन्तु सुरैः सार्द्धं देवपूज्यमुवाच ह ॥ ६१ ॥ महीतले
 कलौ प्राप्ते भगवन्दानवोत्तमाः ॥ वेदधर्मसमुच्छ्रयमनाशनतत्परः ॥ ६२ ॥ अतो मारक्ष भगवन्देवैः सार्धं कलौ युगे ॥ जीव उवाच ॥ महेन्द्र
 तव यापत्नी शर्चिनाम्नामहोत्तमा ॥ ६३ ॥ ददौ तस्मै वरं विष्णुर्भवितास्मि सुतः कलौ ॥ त्वदाज्ञया च सा देवी पुरां शीतिमयी शुभाम् ॥ ६४ ॥
 गौडे देशे च गंगायाः कुले लोकनिवासिनोम् ॥ प्रत्यागत्य द्विजो भूत्वा कार्यसिद्धिं करिष्यति ॥ ६५ ॥ भवान्वै ब्राह्मणो भूत्वा देवकार्यं प्रसाधय ॥ इति
 श्रुत्वा गुरोर्वर्क्यं रुद्रेकादशैः सह ॥ ६६ ॥ अष्टभिर्वसुभिः सार्धं मां श्रभ्यां संचासवः ॥ तीर्थं राजसुपागम्य प्रयागं चरविप्रियम् ॥ ६७ ॥ माघे तु मकरे
 सूयैः सूयदेवमतोषयत् ॥ बृहस्पतिस्तदागत्य सूयमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ इन्द्रादीन्कथयामासद्वादशाध्यायमापठन् ॥ ६८ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडापरपर्याये कलियुगीयेति हाससमुच्चये प्रमरवंशवर्णनो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ६९ ॥ ऋषय ऊचुः ॥
 बृहस्पतिस्तु भगवान्सुनिर्देवान्समास्थितान् ॥ किंप्रोवाच च माहात्म्यं मंडलस्थस्यैव रे ॥ १ ॥ तत्सर्वं कृपया ब्रह्मन् ब्रूहि नस्तत्समुत्पुकात् ॥
 इति श्रुत्वा वचस्तेषां सुतो वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ बृहस्पतिं समासीनं जीवरूपं गुणालयम् ॥ प्रयागस्थो महेन्द्रश्च सुरैः सार्द्धं मुवाच ह ॥ ३ ॥
 कथयस्व महाभाग सूयमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ यच्छ्रुते नरविः साक्षात्प्रसन्नोद्यमवेत्प्रभुः ॥ ४ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ धातृशर्माद्रिजः कश्चिदप
 त्यर्थे प्रजापतिम् ॥ तपसा तोषयामास बर्हिष्मतिपुरे स्थितः ॥ ५ ॥ पंचमब्दे तु भगवान्संतुष्टश्च प्रजापतिः ॥ सुतं कन्यां पुनः पुत्रं त्रिण्यपत्या
 नि संददौ ॥ ६ ॥ वर्षांतरं च जनितं त्र्यपत्यं सार्द्धं जितम् ॥ धातृशर्मा पंचवर्षमाप्तवान् पुत्रालनैः ॥ ७ ॥ विवाहाश्च क्रथं तेषां भवितव्यामहोत
 माः ॥ इति चिन्तान्वितो विप्रो गंधर्वैश्च चतुर्भुजम् ॥ ८ ॥ हवैः स्तोषयामास वर्षमात्रा विधानतः ॥ तुम्बुरुश्च तदागत्य तच्चकार मरुतैः ॥ ९ ॥
 प्रसन्नस्तु तदा विप्रो वधूजामातं सुदा ॥ दृष्ट्वा तेषां विहारं पुनश्चित्तां चकार ह ॥ १० ॥ भूषणानि च वासांसि धनानि विविधानि च ॥ तेषां कथं
 भविष्यति निर्धनानां मां शुच ॥ ११ ॥ षष्टिवर्षमयो भूत्वा च दूना दैर्धनाधिपम् ॥ विधिवत्पूजयामास वर्षमात्रं तु तत्परः ॥ १२ ॥ तदा प्र

सत्रोभगवानन्ददौतस्मैधनंवहु ॥ विद्यायक्षमयोरम्यापंचस्वर्णप्रदांसुदा ॥ १३ ॥ सहस्रजार्पसंपूज्यहवन्तदशशकम् ॥ तर्पणमार्जनं
 चैकृत्वावांछामवाप्तवान् ॥ १४ ॥ इत्येवंवर्तमानस्यगतःकालोमहान्स्वयम् ॥ मृत्योरगमनंतस्यजातारोगसमान्वितम् ॥ १५ ॥ पी
 डितस्तुरुजार्पिशंकरलोकशंकरम् ॥ स्तुतिभिःश्रुतिरूपाभिस्तुष्टावबलवर्जितः ॥ १६ ॥ मासमात्रेणभगवान्ददौज्ञानंस्वयंदरः ॥
 धातुशमाप्तुनत्प्राप्यभारुकरंमोहनाशनम् ॥ १७ ॥ सूर्यवारत्रैस्तत्रतोषयामासनम्रधीः ॥ पंचाब्देभगवान्मूर्धोभक्तिभवेनवत्सलः॥१८॥
 चैत्र्यातमाहवचनंवरंबूहिपुनःपुनः ॥ धातुशमाप्तुतच्छ्रुत्वाभारुकरमोहनाशनम् ॥ १९ ॥ प्रश्रयावनतोभूत्वानुष्टावपरयागिरा ॥ धातुश
 मोवाच ॥ प्रवृत्तिश्चानिवृत्तिश्चमनसोस्यतनौप्रिया ॥ २० ॥ रात्रिरूपाप्रवृत्तिश्चनिवृत्तिर्दिनरूपा ॥ भवतस्तेजसाजातेलोकबंधनहेतवे२१॥
 अव्यक्तेतुस्थितंतेजोभवतोदिव्यसूक्ष्मकम् ॥ त्रिधाभूतंतुविश्रयतस्मैतेजात्मनेनमः ॥ २२ ॥ राजसीयास्मृताबुद्धिस्तत्पतिर्भगवान्विधिः॥
 भवतस्तेजसाजातस्तस्मैतेविधयेनमः ॥ २३ ॥ सात्विकीयातनौबुद्धिस्तत्पतिर्भगवान्हरिः ॥ भवतानिर्भितासत्वातस्मैतेहरयेनमः॥२४॥
 तामसीमोहनाबुद्धिस्तत्पतिश्चस्वयाशिवः ॥ तमोभूतेनभवताजातस्तस्मैनमोनेमः ॥ २५ ॥ देहिमेभगवन्मोक्षसंज्ञाकांतनमोनेमः ॥ बृह
 स्पतिरूवाच ॥ इत्येवंसंस्तुतस्तेनभगवान्धातुशर्मणा ॥ २६ ॥ महेन्द्रवचनंप्राहतेद्विजंज्ञानकोविदम् ॥ मोक्षश्चतुर्विधोविप्रसालोक्यंत
 पसोद्भवम् ॥ २७ ॥ सामीप्यंभक्तितोनांतसारूप्यंध्यानसंभवम् ॥ सायुज्यंज्ञानतोज्ञयेतेषांस्वार्मपरःपुमान् ॥ २८ ॥ द्विगुणोद्विगु
 णोज्ञेयआनन्दोमोक्षिणांक्रमात् ॥ देवानांचैवदेहेषुमेक्षाःपुनरागताः ॥ २९ ॥ यदूत्त्वाननिवर्ततेतद्दिष्णोःपरमंपदम् ॥ यत्प्रसन्नेनविप्रे
 न्द्रसायोज्यमेभवेत्तव ॥ ३० ॥ मनुमात्रश्चयःकालस्तावत्तेमोक्षआस्थितः ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेदेवस्तेनमोक्षीकृतोद्विजः ॥ ३१ ॥ मृतउ
 वाच ॥ इत्युक्तंर्वतंवागिञ्चित्रमासेदिवाकरः ॥ स्वरूपंदर्शयामासेदेवैवःसनातनः ॥ ३२ ॥ शृणुध्वंसकलदेवायन्निमित्तःसमागतः॥काश्मीरे
 स्वांशमुत्पाद्यदेवकार्यकरोम्यहम् ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वास्वमुखात्तेजःसमुत्पाद्यदिवाकरः ॥ स्वभक्तायैमुकन्यायैद्विजपत्न्यैददौहितम्॥३४॥
 धातुशर्माद्विजोवैसूयेमोक्षमुपागतः ॥ सवैततेजसाजातःकाव्यकाशस्यमर्दिरे॥३५॥केशवोनामविरूपाक्षःसर्वशःस्त्रिविशारदः॥जित्वाविप्रा

न्वेदपरान्महर्तोकीर्तिमासवान् ॥ ३६ ॥ इतितेकथितंविप्रयथाजीवेनभाषितम् ॥ पुनःशृणुकथारम्यां देवभ्योजविनिर्मिताम् ॥ ३७ ॥ बृहस्पति
 रुवाच ॥ मायावत्याद्विजः कश्चिन्मित्रशर्मैतिविश्रुतः ॥ काव्यविद्यापरोनित्यंरसिकः कामिनीप्रियः ॥ ३८ ॥ कुंभराशिमायिप्राप्तेगंगाद्वारेमहोत्सवः ॥
 बभूवबहुलैर्भूषैः कारितस्तीर्थतपैः ॥ ३९ ॥ तत्रोत्सवेनानार्यैर्बहुभूषणभूषिताः समाययुर्दशार्थैर्परमानन्दनिर्भराः ॥ ४० ॥ मित्रशर्मो
 तुसंप्राप्यकामसेनस्यवैसुताम् ॥ काव्यकेलिकलयुक्तां द्वादशोद्दमय्यंशुभाम् ॥ ४१ ॥ दक्षिणत्यस्यभूपस्यतनयंमधुराननाम् ॥ दृष्ट्वा
 तांमृगशावाक्षीतिद्विशित्वमुपागतः ॥ ४२ ॥ सातुतंचित्रिणीनाम्नामित्रशर्मणसुत्तमम् ॥ दृष्ट्वातुमुद्धिताचासीद्विप्रसूर्तिहृदिस्थिता ॥ ४३ ॥
 स्वगेहंपुनरागत्यचित्रिणीभास्करंप्रसुम् ॥ प्रत्यहंपूजयामासबहुमानपुरस्सरा ॥ ४४ ॥ मित्रशर्मोतुतत्स्थानेगङ्गाकूलमनोहरे ॥ प्रातःस्ना
 त्वाशुचिर्भूत्वावैशाखेजलमध्यगः ॥ ४५ ॥ स्तोत्रमादित्यहृदयमजपत्सूर्यतत्परः ॥ प्रत्यहंद्वादशावैतस्तोषयामासभास्करम् ॥ ४६ ॥
 मासान्तेभगवान्मूर्धोददौतस्मैहितद्वरम् ॥ सतुलब्धवरोविप्रःस्वगेहंपुनरागतः ॥ ४७ ॥ चित्रिणीतुवरंप्राप्तवांछितलोकभास्करात् ॥
 पुनस्तौपितरौस्वप्नेभास्करेणप्रवोधिौ ॥ ४८ ॥ मित्रशर्मणमाहूयवरयामासतुःसुताम् ॥ स्वान्तेनिवासयामासकामसेनश्चदंपती ॥ ४९ ॥
 तौतुचक्रंमुदाविष्टौप्रत्यहंसूर्यैर्देवतम् ॥ ताम्रपात्रेचतद्वंत्रंलेखयित्वाविधानतः ॥ ५० ॥ ईजतूरक्तकुसुमैर्व्रतंकृत्वारविप्रियम् ॥ शतान्द
 वपुषौचोभौनिर्जरोश्रमवर्जितौ ॥ ५१ ॥ आरोग्यौमरणंप्राप्यसामीप्यचरवेगौ ॥ इतिश्रुत्वारवेगार्थांविशास्त्रां देवराट्स्वयम् ॥ ५२ ॥
 प्रत्यक्षंभास्करंदेवंदर्शसहितसुरैः ॥ भक्तिनम्रान्मुरान्दृष्ट्वाभगवांस्तिमिरापहः ॥ ५३ ॥ उवाचवचनंरम्यंदेवकायंपरंशुभम् ॥ ममांशा
 तनयोभूमौभविष्यतिसुरोत्तम ॥ ५४ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वास्वस्यविंवस्यतेजोराशिसमन्ततः ॥ समुत्पाद्यकृतंकाश्यांरामानंदस्ततो
 भवत् ॥ ५५ ॥ देवलस्यचविप्रस्यकान्यकुञ्जस्यवैसुतः ॥ बाल्यात्प्रभृतिसज्जनारिमानमपरायणः ॥ ५६ ॥ पित्रामात्रादित्यक्तोराघवं
 शरणंगतः ॥ तदातुभगवान्साक्षाच्चतुर्दशकलोहरिः ॥ ५७ ॥ सीतापतिस्तद्भुदयेनिवासंकृतवान्मुदा ॥ इतितेकथितंविप्रमित्रदेवांशतोयथा
 ॥ ५८ ॥ रामानंदस्तुबलवान्हरिभक्तेश्चसंभवः ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ शृणुशक्रथारम्यांज्येष्ठमासस्यवैश्वेः ॥ ५९ ॥ अर्यमानामवैविप्रः

पुरासत्ययुगेह्यभूत् ॥ वेदेवेदाङ्गतत्त्वज्ञो धर्मशास्त्रपरायणः ॥ ६० ॥ तस्य यत्नीपितृमतीश्राद्धयज्ञस्य भूपतेः ॥ तनयाचमहासाव्यसितपु
त्रानकल्मषान् ॥ ६१ ॥ अयं गेज्जनया मास धर्मशास्त्रपरायणान् ॥ एकदा सद्भिर्जो धामान्विचार्यैव बुधाह्निदि ॥ ६२ ॥ धनार्थी भास्करं दे
वं तुष्टाव बहुजनैः ॥ प्रभाते श्वेतकुसुमैश्चंदनादिभिर्घञ्जैः ॥ ६३ ॥ मध्याह्ने रक्तकुसुमैः पीतपुष्पैः पीतप्रसौ ॥ मासमात्रं तु विधिना पूजया
मासभास्करम् ॥ ६४ ॥ ज्येष्ठे वै भगवान्मूयौ ददौ तस्मै मां गणुभम् ॥ तन्मणेः प्रभवेन प्रस्थमात्रं च कांचनम् ॥ ६५ ॥ प्रत्यहं जनयामा
सते न धर्मः समाजितः ॥ वार्षिकपतडागानि तथा हर्म्याणि भूतले ॥ ६६ ॥ कारयामास धर्मार्थं सूयदेव प्रसादतः ॥ सहस्राब्दवपुर्भूत्वानि
जरो निरुपद्रवः ॥ ६७ ॥ त्यक्त्वा कलेवरं मूर्धन्यलोकमुपाययौ ॥ उपित्वा तत्र लक्ष्मणं मूर्धन्यं पौत्रं बह ॥ ६८ ॥ इत्येवं भास्करस्यैव
माहात्म्यं कथितं मया ॥ तस्माच्छक्रमुरैः सार्द्धं भजमंडलं गंविम् ॥ ६९ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा तु ते देवाः पद्भ्यः सूर्यकथामयैः ॥
तोषयांचक्रिरे प्रेम्णा ज्येष्ठमासिरविस्त्वसौ ॥ ७० ॥ प्रत्यक्षमभवत्तत्र देवानाह प्रसन्नधीः ॥ कलौ भयानके देवामदंशो हि जनिष्यति ॥ ७१ ॥
निम्बादित्य इति ख्यते देवकार्यं करिष्यति ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा सौ स्वदेहाच्च तेज उत्पाद्य भूतले ॥ ७२ ॥ गोविन्दं शर्मणे गेहचोदया
मासतत्पुरे ॥ सवालो हरिभक्तश्च साधुसेवा दयान्वितः ॥ ७३ ॥ षोडशाब्दवपुर्भूत्वा नित्यं दाहार्चयन् ॥ एकदिविष्णुवार्स्तत्र तोतादयी
समागताः ॥ ७४ ॥ बुभुक्षिताश्च वचनं तं बालं प्रादुर्लभिताः ॥ यावत्सूर्यः स्थितो व्योमि तावदस्मान् हि भोजय ॥ ७५ ॥ इति श्रुत्वा तथेत्यु
क्त्वा ददौ तेभ्यश्च भोजनम् ॥ तदा तु भगवान्मूर्धोदास्ताचलमुपागतः ॥ ७६ ॥ मुहूर्तमभवत्कालः शुभः सूर्यसमाह्वयत् ॥ दर्शयामास तान्सूर्य
निम्बवृक्षः समानयन् ॥ ७७ ॥ तदा ते वैष्णवाः सवसाधुसाध्वित्यपूजयन् ॥ निंबादित्य इति ख्यते सवालो विश्रुतो भुवि ॥ ७८ ॥ इति श्रीभ
विष्ये महापुराणे प्रसिर्गपर्वणि चतुर्थे गखण्डादयि तिहाससमुच्चये मार्गनिर्दानिकां समुत्पत्तिवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पुरात्रेतायुगे शक्रशर्मार्द्धिजो ह्यभूत् ॥ अधो ध्यायामहाभागो देवपूजनतत्परः ॥ १ ॥ अधिनोचितथारुद्रान्वसुन्मूया
नृथक् पृथक् ॥ यजुर्वेदमयैर्भैरवैश्चोयित्वा प्रसन्नधीः ॥ २ ॥ हव्यैश्च तर्पयामासे देवैस्तान् प्रत्यहं द्विजः ॥ तद्भावतस्त्रयस्त्रिंशे देवाः शुद्रगणैर्युताः ॥ ३ ॥

द्रुमनोरथं तस्मै दुर्लभं सुलभं कृतम् ॥ दशवर्षसहस्राणि निर्जरो निरुपद्रवः ॥ ४ ॥ पश्चात्कलेवरं त्यक्त्वा पश्चात्सूर्यो विभूवसः ॥
 लक्षान्दं मण्डले तस्मिन्नाधिकारः कृतस्ततः ॥ ५ ॥ ब्रह्मलोकं ययौ विप्रः सर्वदेवप्रसादतः ॥ अष्टवर्षसहस्राणि दिव्यानि पदमुत्तमम् ॥ ६ ॥
 विलोक्य मण्डले प्राप्तं तं सूर्यं जपपूजनैः ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं महन्द्रः सुरसंयुतः ॥ ७ ॥ आषाढे भारुकरं देवं पूजयामास नम्रधीः ॥ आषाढपू
 णिमायां च सेवो जगतीले ॥ ८ ॥ प्रत्यक्षमगमत्तत्र सुरानाहशृणुष्वतत् ॥ वृंदावेन महारम्ये जनिष्यामि कलौ भये ॥ ९ ॥ सद्विजः सूर्यरूप
 श्च देवकार्यं करिष्यति ॥ माधवस्य द्विजस्यैव तनयः स भविष्यति ॥ १० ॥ मधुर्नाम महाभागो विदमार्गं परायणः ॥ सुत उवाच ॥ ॥
 इत्युक्त्वा भगवान्सूर्यो देवकार्यार्थमुद्यतः ॥ ११ ॥ स्वांगान्तु ते जउत्पाद्य वृन्दावनमपेषयत् ॥ विमुखान्मधुरालपैर्वशीकृत्य समन्ततः ॥
 ॥ १२ ॥ तेभ्यश्च वैष्णवीं शक्तिं प्रददौ मुक्तिमुक्तिदाम् ॥ मध्वाचार्य इति ख्यातः प्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ १३ ॥ जीव उवाच ॥ ॥ द्वापरे
 चाद्विजश्रेष्ठो मेघशर्म विभूवह ॥ ज्ञानवान्मतिमान्धर्मी विदमार्गं परायणः ॥ १४ ॥ कृषिकृत्य परो निर्यत द्धनैश्च दशशकैः ॥ प्रत्यहं सकला
 न्देवानर्चयामास भक्तिमान् ॥ १५ ॥ एकदा पंचवर्षाब्दे शन्तनौ च महीपतौ ॥ संप्राप्तं तस्य वैदेशं अनावृष्टिर्बभूवह ॥ १६ ॥ क्रोशमात्रं हितश्चे
 त्रं पर्जन्यैर्न वीक्षितम् ॥ धान्यानां द्रोणमात्रं श्रभवाऽभूद्रेकमुद्रया ॥ १७ ॥ मेघशर्मा तदा तत्र धनधान्ययुतोऽभवत् ॥ अन्ये तु पीडिता लो
 काराजानं शरणं ययुः ॥ १८ ॥ तदा तु दुःखितो राजा मेघशर्मणमाह्वयत् ॥ द्विजश्रेष्ठ नमस्तुभ्यं गुरुर्भवममप्रियः ॥ १९ ॥ अनावृष्टिर्धान
 स्यात्तथा विप्रसमादिश ॥ इत्येवं वादिनं भूपमेघशर्मो वचोऽब्रवीत् ॥ २० ॥ श्रावणे मासि संप्राप्ते विप्रांन्वेदं परायणान् ॥ द्वादशैव समादूय लक्ष
 मांत्रं वेः स्वयम् ॥ २१ ॥ जापयित्वा सुमनसा पूर्णिमायां तु तद्वती ॥ सूर्यमन्त्रादुत विह्वैतदशं शिहितं द्विजैः ॥ २२ ॥ कारयित्वा विधानेन
 कृतं कृत्यः सुखी भव ॥ इति श्रुत्वा तथा कृत्वा भोजयामास वेदगान् ॥ २३ ॥ प्रसन्नस्तु तदा सूर्यः पर्जन्यात्मा समन्ततः ॥ भूमिमाच्छाद्य सादिशं
 प्रमुष्टिं प्रमकारयत् ॥ २४ ॥ शंतनुस्तु तदाराजा सूर्यव्रतं परायणः ॥ तद्भतेन महापुण्यो बभूव नृपस्तमः ॥ २५ ॥ ययं करेण स्पृशति वृद्धो
 भवति वैयुवा ॥ सूर्यदेवप्रभावेन मेघशर्मा तथा ह्यभूत् ॥ २६ ॥ सर्वपंचशतयुश्च निर्जरो निरुपद्रवः ॥ त्यक्त्वा प्राणात्र विभूत्वा सूर्ध्वलोकमुपा

गमत् ॥ २७ ॥ लक्षान्वंभुवमासाद्यब्रह्मलोकं गमिष्यति ॥ इत्येवंवादिनं जीवपूज्यो भगवान्निविः ॥ २८ ॥ स्वरूपं दर्शयामास प्रयागं प्राति
 चागतः ॥ सुरानाहप्रसन्नात्मा मलेच्छराज्ये कलौ युगे ॥ २९ ॥ वृद्धावनेसमागम्य देवकार्यं करोम्यहम् ॥ सुत उवाच ॥ इत्युक्त्वा
 भगवान्मूयौ गत्वा वृद्धावनं शुभम् ॥ ३० ॥ श्रीधरो नाम विख्यातः पुत्रो भूद्रे दृश्यते ॥ श्रीमद्भागवतं शस्त्रं समालोक्य विवेशारदः ॥ ३१ ॥
 चकारा विदुषामर्थप्रदीपं श्रुतं शुभम् ॥ श्रीमद्भागवतं शस्त्रं पुराणं परितत्कृतम् ॥ ३२ ॥ जीव उवाच ॥ पुरा कलौ युगे प्राप्ते प्रांशु
 शर्मो द्विजोऽभवत् ॥ वेदशास्त्रपरो नित्यं देवतातिथिपूजकः ॥ ३३ ॥ सत्यवादी महामाधुःस्तेयार्हिसाविधर्जितः ॥ भिक्षावृत्तिपरो नित्यं पुत्र
 दारप्रपौषकः ॥ ३४ ॥ एकदा पथि भिक्षार्थं गच्छतस्तस्य भूपते ॥ मायाकृत्यकरो घूर्तः कलिस्तत्राक्षिणोचरः ॥ ३५ ॥ बभूव वाटिकां कृत्वा
 कलिर्दानमनोहराम् ॥ तमुवाच द्विजो भूत्वा प्रांशुशर्मा वचः शृणु ॥ ३६ ॥ ममेयं वाटिका रम्या तत्र गच्छ सुखी भव ॥ इति विप्रवचः श्रुत्वा
 टिकां तां समागतः ॥ ३७ ॥ कलिस्तु वाटिका मध्ये गन्तव्यं फलानि च ॥ त्रोटयित्वा ददौ तस्मै भोजनार्थं महाखलः ॥ ३८ ॥ प्रांजलिः प्र
 णतो भूत्वा प्रांशुशर्मामब्रवीत् ॥ भुंक्ष्व विप्रमया सार्द्धं कलिं दस्य फलं शुभम् ॥ ३९ ॥ इत्युक्तः सुतुं प्राह विहस्य मधुरस्वरम् ॥ वृक्षे विभा
 तके चैव कलिं दस्य फले तथा ॥ ४० ॥ कलिः प्राप्तः स्मृतः प्राज्ञैस्तस्मान्नाहं गृह्णाम्यहो ॥ यदिदं तं फलं भक्त्या त्वया द्वा द्विजसेविना ॥ ४१ ॥ शाल
 ग्रामायैव दत्त्वा प्रसादं तद्भजाम्यहम् ॥ शालग्रामः स्वयं ब्रह्मसच्चिदानंदविग्रहः ॥ ४२ ॥ दर्शनात्तस्य चाभक्ष्यो भक्षो भवति निश्चितः ॥ इति श्रुत्वा
 कलिस्तत्र लज्जितोऽभून्निराशकः ॥ ४३ ॥ द्विजस्तु तत्फलं गृह्णामि ग्राममुपायौ ॥ नृपतिस्तत्र च गत्य द्विजमाह प्रसन्नधीः ॥ ४४ ॥ किमु हीतं त्व
 या विप्रदर्शयानुप्रियकुरु ॥ इति श्रुत्वा प्रांशुशर्मा तत्फलं वत्समुद्धवत् ॥ ४५ ॥ गृहीत्वा प्रददौ राज्ञि विस्मितो द्विजसत्तमः ॥ तदा तु सकलिर्भूयः परं
 विप्रं ताड्य वेतसैः ॥ ४६ ॥ कारागारे लोहमयं कृतवाङ्मयायामित्रकः ॥ प्रातः काले वा प्राप्ते प्रांशुशर्मामुदुःखितः ॥ ४७ ॥ तुष्टाव भारूकरं देवं स्तोत्रं कुरु
 भवेदसंभवैः ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्निविः साक्षात्सनातनः ॥ ४८ ॥ विप्रस्य कर्णयोर्विक्रियमुवाच न भो सरितम् ॥ शृणु विप्र महाभाग कालरूपो हारः स्व
 यम् ॥ ४९ ॥ चतुर्गुणेन कृतं विश्वपाल्यादिहेतवे ॥ कलिर्विश्वसमूहानां मृत्युवेराचितस्तथा ॥ ५० ॥ अतो घोरे कलौ प्राप्ते विष्णुमाया विनिर्मितम् ॥

कलिजं च नगरं तत्रोष्यमुदितो भव ॥ ५१ ॥ इत्युक्त्वा रक्षणं कृत्वा तस्य विप्रस्य भारकरः ॥ कलिजं च नगरे प्रेषयामास तं द्विजम् ॥ ५२ ॥
 स पादशतवर्षचद्विजस्तत्र वसत्रिविम् ॥ आराध्य पुत्रपत्नीकोरिविलोकमुपाययौ ॥ ५३ ॥ सर्वैर्भाद्रपदे मासिसूयौ भूत्वा युताब्दकम् ॥
 पश्चाद्ब्रह्मपुं प्राप्य परमानन्दमाप्तवान् ॥ ५४ ॥ इति ते कथितं विप्रस्यथा जिवस्तम ब्रवीत् ॥ आगत्य भारकरो देवः पूर्णिमायां तु भाद्रके ॥ ५५ ॥
 अष्टाविंशे लोकौ प्राप्ते स्वयं जातः कलिजरे ॥ शिवदत्तस्य तनयो विष्णुशर्मोतिविश्रुतः ॥ ५६ ॥ वेदशास्त्रकलाभिज्ञो वैष्णवो देवपूजकः ॥
 चतुर्वर्णोन्नरान्विप्रसमाहूय हरं गृहे ॥ ५७ ॥ वचनं प्राह धर्मोत्साविष्णुः सर्वेश्वरो हरिः ॥ शृणु तत्कारणं शिष्यविश्वकारणकारकः ॥ ५८ ॥
 भगवान्सञ्चिदानन्दश्चतुर्विंशति तत्त्ववान् ॥ देवांससर्जलोकार्थे तस्मात्सर्वेश्वरोऽभवत् ॥ ५९ ॥ पूर्वहि सकलान् देवान् पूजयित्वा नरशुचिः ॥
 पश्चाच्च पूजयेद्विष्णुं यथाभृत्या नृपुनः ॥ ६० ॥ इति श्रुत्वा तु ते सर्वे प्रशंस्य बहूधा हितम् ॥ विष्णुस्वामी तितं नाम्ना कथाश्चक्रुश्चर्षिताः ॥ ६१ ॥
 इति ते कथितं विप्रो विष्णुस्वामी यथाभवत् ॥ पुनः शृणु कथं रम्यां बृहस्पतिमुखे रिताम् ॥ ६२ ॥ जीवित्वा च ॥ पुरा चैत्रथे देशे भगवामाद्वि
 जोऽभवत् ॥ सर्वैर्दृश्यामंजुघोषायां मुनिमेषा विनाशुवि ॥ ६३ ॥ पितृमातृपरित्यक्तः स बालः श्रद्धया न्वितः ॥ सूर्यमाराधयामास तपसा श
 तवर्षिकम् ॥ ६४ ॥ सूर्यमण्डलमध्यस्थां वित्रीनाम देवता ॥ सर्वसूर्यस्य जननी कन्या तन्मण्डलस्यैव ॥ ६५ ॥ प्रसन्ना तपसा तस्य
 प्रादुर्भूता सनातनी ॥ आश्विने मासिराजानां द्विजं च क्रेचमण्डले ॥ ६६ ॥ लक्षवर्षसहस्राणि मासिमासितथाश्विने ॥ प्रकाशं कृतवान्विप्रः
 पूजितो लोकवासिभिः ॥ ६७ ॥ तं सूर्यभजदेवेन्द्रसुते कार्यं करिष्यति ॥ इति श्रुत्वा आश्विने मासिराजैर्देवपूजनात् ॥ ६८ ॥ प्रत्यक्षमगमत्तत्र
 वचः प्राह सुरान्प्रति ॥ कान्यकुब्जेशु भेदशेषाणी भूषण इत्यहम् ॥ ६९ ॥ भवामि सत्यदेवस्य विप्रस्य तनयशुभः ॥ ॥ सुत उवाच ॥
 इत्युक्त्वा भगवान्सूयौ जातः कन्यपुत्रे शुभे ॥ ७० ॥ जित्वा पाण्डिनो विप्रान्मांसभक्षणतत्परान् ॥ छंदो ग्रंथं स्वनाम्नैर्वैकृतवान् देवतप्रियः ॥ ७१ ॥
 मत्स्यमांसांश्चानां विप्राभृगुमेषाजकांश्चानां ॥ एकीभूय समागम्य चक्रुः शास्त्रार्थमुत्खणम् ॥ ७२ ॥ कलिना धर्ममित्रेण रक्षितास्तो द्विजातयः ॥
 तं द्विजं च पराजित्य मत्स्ये कं तु चतद्रूहे ॥ ७३ ॥ बलाच्च स्तं भनं चक्रुस्तदा विष्णुप्रियो द्विजः ॥ वैष्णवीं शक्तिमागम्य स्वमुखान्मनिखादि

तान् ॥ ७४ ॥ संजीव्यदर्शयामासतेदृष्ट्वाविस्मितास्तदा ॥ शिष्यभूताश्चेतस्यैवैष्णवंमतमागमन् ॥ ७५ ॥ ॥ जीवउवाच ॥
 कदाचित्सरयूतीरे देवयाजीद्विजोऽभवत् ॥ सर्वदेवपरो नित्यं वेदपाठपरायणः ॥ ७६ ॥ तत्सुतस्तु श्रुतिप्राप्तोजन्ममात्रे हि दारुणे
 तदा तु सद्भिजः श्रुत्वा सूर्यदेवमतोषयत् ॥ ७७ ॥ जिजीवत तन्प्राप्तेन विवस्वात्प्राप्तमाभवत् ॥ षोडशाब्दवपुर्भूत्वा सर्वविद्याविशारदः ॥ ७८ ॥
 अपत्यवान्धर्मपरः सूर्यव्रतपरायणः ॥ शिवरात्रिदिने प्राप्ते तत्पत्नी भूषणप्रिया ॥ ७९ ॥ सुशालिनामा विख्यातापतिसेवार्थमागता
 सव्रतीरुद्रद्रव्यदृष्ट्वा तं सधुराननाम् ॥ ८० ॥ बलाद्ब्रूहीत्वा तु निशि बुभुजे स्मरविह्वलः ॥ मैथुनस्यैव दोषेण तस्य कुष्ठोपमहानभूत् ॥ ८१ ॥
 लिङ्गोद्वेगचपितं गुदं श्रोमहाङ्गरुक् ॥ केन चिदुपदेशेन विवारस्यैव व्रतम् ॥ ८२ ॥ स च केद्वादशं प्रेम्णानिराहारायेतन्द्रियः
 तेन व्रतप्रभावेन सर्वपीडालयं गताः ॥ ८३ ॥ तदा श्रद्धारवो प्राप्ताः प्रान्त्यहं स द्विजोत्तमः ॥ आदित्यं हृदयज्वाकामरूपो द्विजोऽभवत् ॥ ८४ ॥
 नारीभिर्भोत्सितः पूर्वसोऽथ कामिनीयाचितः ॥ ब्रह्मचर्यव्रतं कृत्वा ब्रह्मध्यानपरोऽभवत् ॥ ८५ ॥ शतयुगं ब्रह्मणो भूत्वा ज्ञानवान्नरो गवर्जितः
 यक्त्वा प्राणान् रविर्भूत्वा सूर्यमण्डलमध्यगात् ॥ ८६ ॥ कार्तिके मासिलक्षाब्दं प्रकाशं कृतवान्नभः ॥ तं च सूर्यमहेन्द्रस्त्वं पूजया शुभुरैः सह ॥ ८७ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा महेन्द्रस्तु मासमात्रं हि भास्करम् ॥ पूजयित्वा विधानेन पूर्णिमायां ददर्श ह ॥ ८८ ॥ उवाच शक्रः सराविदेव कार्यकरो
 म्यहम् ॥ भट्टैर्विद्यामयैर्दूतैः सूत्रपाठश्च खण्डितः ॥ ८९ ॥ धातुपाठोऽन्यपठितोऽंशार्थः स्वरवर्णकः ॥ जित्वा तान् भट्टपाण्डान् वेदमुद्धारयामि भोः
 ॥ ९० ॥ इत्युक्त्वा स गतः काश्यपे गेहैवेदशर्मणः ॥ दीक्षितान्वयभूतस्य नाम्ना कार्यगुणोऽभवत् ॥ ९१ ॥ द्वादशाब्दवपुर्भूत्वा सर्वशास्त्रविशारदः ॥
 शिवमाराधयामास विश्वनाथं शिवाप्रियम् ॥ ९२ ॥ त्रिवर्षान्ते च भगवांस्तस्मै ज्ञानमहददौ ॥ तस्य ज्ञानप्रभावेन व्यक्तमव्यक्तमुत्तमम् ॥ ९३ ॥
 ज्ञातं कार्यगुणेन वदीक्षितेन तदाह्लादि ॥ अव्यक्तं तु यदा बुद्धिः सा विद्या द्वादशांगिनी ॥ ९४ ॥ व्यक्तेऽहंकारभूते च बुद्धिर्ज्ञेया बुधैरजा ॥ अवि
 द्यानामविख्याता षोडशाङ्गस्वरूपिणी ॥ ९५ ॥ अव्यक्तं तु परं ब्रह्म व्यक्तं शब्दमयं स्मृतम् ॥ अहंकारो लोककरो हि व्यक्तोऽष्टदशाङ्गकः ॥ ९६ ॥
 वृषरूपधरो मुखो नन्दियानः स्मृतो बुधैः ॥ शृङ्गानितस्य च त्वारि त्रिपादो द्विः शिरो वृषः ॥ ९७ ॥ सप्तहस्तो द्विधा बद्धो नित्यशुद्धो मुखे स्थितः ॥ सुव

न्तश्चेतिङन्तश्चकुदन्तश्चाव्ययस्तथा ॥९८॥ द्वौद्वौशृगौचशिरसोर्नदियानस्यैस्मृतौ ॥ भूतंभव्यंभवच्चैवत्रयःपादोहितस्यैवै ॥९९॥ ह्रुडि
 श्रयोग्रह्रुडिश्चज्ञादौतस्यशिरद्वयम् ॥ कर्ताकर्मचकरणं संप्रदानोविभागकः ॥ १०० ॥ संबंधश्चाधिकारश्चभुजास्तस्यवृषस्यैवै ॥ वाक्यं
 स्वरान्वितंज्ञेयंविभक्त्यंतं पदंस्मृतम् ॥ १०१ ॥ ताभ्यांवद्धश्चसवृषो नन्दिनानयतेनमः ॥ तस्योपरिस्थितं नित्यमव्यक्तं लिंगरूपयत् ॥
 ॥ १०२ ॥ जातश्चवृषलिंगाभ्यांसोऽहंकारोहरिःस्वयम् ॥ नारायणःषोडशात्मबहुमूर्तिरमूर्तिकः ॥ १०३ ॥ इतिज्ञानं हृदिप्राप्यतदासिद्धि
 न्तकौमुदीम् ॥ जित्वाभट्टांश्चकाराशुभट्टोजिःप्रश्रुतोऽभवत् ॥ १०४ ॥ जीवत्वाच्च ॥ पुराकांचीपुरेऽरम्येगणकोब्राह्मणोत्तमः ॥ पुरोधाः
 सत्यदत्तस्यराज्ञोवेदपरस्यैवै ॥ १०५ ॥ एकदागणकोर्धामान्स्मृत्यदत्तमुवाचह ॥ मुहूर्तोऽभिजिदाख्येयं पुण्यनक्षत्रसंयुतः ॥ १०६ ॥
 हाटंकुरुमहाराजसंप्रतंबहुवृत्तिदम् ॥ इतिश्रुत्वातथाकृत्वाडिडिमध्वनिनापुरे ॥ १०७ ॥ नरानाज्ञापयामासतच्छृणुष्वसुरोत्तम ॥ अक्री
 तयस्यैवैवस्तुहाटेऽस्मिन्वैश्यकोविदैः ॥ १०८ ॥ मयाक्रीतंचतज्ज्ञेयं सत्यमेतद्वचोमम ॥ इतिश्रुत्वाशूद्रजनाश्चक्रुर्नानाविधं वसु ॥ १०९ ॥
 वैश्यैःसर्वतदाक्रीतंमहान्हाटोहिसोऽभवत् ॥ एकदालोहकारश्चदारिद्र्यलोहकूपयत् ॥ ११० ॥ कृत्वाहाटमुपागम्यशतमुद्रामयाचत ॥
 अक्रीतंपुरुषंराजाज्ञात्वालोलोहदरिद्रकम् ॥ १११ ॥ क्रीतंतेज्ञतमुद्राभिर्गृहीत्वागेहमागमत् ॥ कोशागरेतदाराजास्थापितोभूदरिद्रकः ॥
 ॥ ११२ ॥ निशीथेतमलदूतेकर्मार्थमाचमातथा ॥ भूपगेहात्समागत्यपश्यतस्तस्यनिर्गताः ॥ ११३ ॥ तत्पश्चात्सत्यपुरुषोराराजानमिदम
 ब्रवीत् ॥ दरिद्रोयत्रभूपालतत्रकर्मोनरोनिहि ॥ ११४ ॥ कर्मणारहितोधर्मोभूतलेनस्थिरोभवेत् ॥ धर्मेणरहितालक्ष्मीर्नशोभतिकदाचन ॥
 ॥ ११५ ॥ अहंलक्ष्म्याविहीनश्चनतिष्ठाभिकदाचन ॥ इत्युक्त्वागन्तुमिच्छंतेगृहीत्वाकरयोन्यपः ॥ ११६ ॥ नम्रभूतोवचःप्राहशृणुसत्यंमम
 प्रियम् ॥ नत्याज्योहिमयादेवभवान्किगन्तुमर्हति ॥ ११७ ॥ इतिश्रुत्वावचनं सत्यदेवोगृहेगमत् ॥ तत्पश्चाच्चस्वयंलक्ष्मीस्तद्देहंगतुमुद्य
 ता ॥ ११८ ॥ तामाहभूपतिर्धीरोदिवित्वंचलासदा ॥ अचलभवभोमातस्तर्हिमन्मदिरं ब्रज ॥ ११९ ॥ इतिश्रुत्वावरंदस्वानुपगेहंययौ
 तदा ॥ पुरोधसंतं गणकंसमाहूयनृपोत्तमः ॥ १२० ॥ लक्षस्वर्णददौ तस्मैकथित्वासर्वकारणम् ॥ पुत्रजन्मनिकालेतुसंप्राप्तं तेनैवधनम् ॥ १२१ ॥

व्ययंकृत्वाधनसर्वेषोपयामासबालकम् ॥ पूषानामततोजातोमार्गशीर्षेशुभेदिने ॥ १२२ ॥ सतुसूर्यसमाराध्यज्योतिःशस्त्रपरः
 सुतः ॥ सूर्येतुमोक्षमगमद्वेदप्रसादतः ॥ १२३ ॥ तस्मात्त्वमार्गमासैराविदेन्दूपूज्य ॥ सुतउवाच ॥ देवन्दूपूजनतसूर्यस्समागम्यत
 दास्वयम् ॥ १२४ ॥ पूषानामवचोदेवानुवाचमधुरस्वरम् ॥ उज्जिन्यामहं देवायास्येरुद्रपशोर्गृहे ॥ १२५ ॥ नाम्नाचमिहिराचार्येज्यो
 तिरशस्त्रप्रवर्तकः ॥ इत्युक्त्वाभगवान्पूषात्रुजोजातोद्विजस्यवै ॥ १२६ ॥ मूलगंडान्तविषयेऽभिजिद्योगेशुभंकरे ॥ जातमात्रंचतुत्रिंशत्ता
 काष्टकटहके ॥ १२७ ॥ धृत्वाक्षिप्तवानदीमध्योनिशोथसमवाहयत् ॥ समुद्रमगमत्पुत्रोराक्षसीभिश्चरक्षितः ॥ १२८ ॥ लंकामागम्यतत्रैव
 ज्योतिःशस्त्रमधीतवान् ॥ जातकंफलितंचैवमूकप्रश्रंतथादितः ॥ १२९ ॥ पठित्वा राक्षसेन्द्रचविर्भीषणमुपागमत् ॥ भक्तराजनमस्तुभ्यं
 विभीषणहरिप्रिय ॥ १३० ॥ आहतोराक्षसीभिश्चत्वा महशरणगतः ॥ इतिशुत्वाचसप्तपैष्यवद्विजमुत्तमम् ॥ १३१ ॥ मन्वासंप्रेषयामासयत्रत
 जन्मभूमिका ॥ भ्लेच्छैर्विनाशितंयत्तुवेदाङ्गज्योतिषागतिः ॥ पुनरुद्धरितंतेनत्रियाभूतंसनतनम् ॥ १३२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणप्रो
 त्सर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपय्येकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेमध्वचार्यश्रीधराचार्यविष्णुस्वामिवाणीभूषणभट्टेजिदीक्षितवराहमिहिराचार्यो
 न्यत्तिवर्णेनोनामऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ सुतउवाच ॥ इत्युक्त्वाभगवाञ्जीवस्मूर्यमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ प्रयागेतुपुनर्देवानुवाचवचसांपातिः ॥ १ ॥
 प्रतिष्ठानपुरेर्म्यसूयोजातोहराज्ञया ॥ पुरात्रेतायुगतंचतच्छृणुष्वसुरोत्तम ॥ २ ॥ त्रेतान्तोसिंहलद्वपिपरीक्षितनृपोऽभवत् ॥ वेदधर्मपरो
 नित्यंदेवतातिथिपूजकः ॥ ३ ॥ कन्याभातुमतीतस्यसूर्यव्रतपरायणा ॥ भक्तिभवेनसविताप्रत्यंहंतदृहेस्त्वयम् ॥ ४ ॥ तयाकृतंशुभंभक्ष्यं
 मय्याहेमुक्तवान्प्रभुः ॥ रविवारेकदाचित्सानलिनीसागरंप्रति ॥ ५ ॥ स्नानार्थमागताकन्यातदानरदआगतः ॥ दृष्ट्वास्नानोर्मामंवालिमेकको
 जलमध्यगाम् ॥ ६ ॥ गृहीत्वावसनंतस्यावचनंप्राहनिर्भयः ॥ पाणिगृहाणमेमुष्ठुत्वहृद्यवापशमागतः ॥ ७ ॥ इत्युक्तवंतमुनिंकुमारानिन्द्र
 न्धरा ॥ उवाचशृणुदेवेषैकन्याहंतं सुतप्रदः ॥ ८ ॥ भवान्देवाङ्गनाभिश्चाप्रार्थितस्त्वर्गमण्डले ॥ क्रवैवेनकारंभक्ताहंमनुजयेनिजाम् ॥ ९ ॥
 नवद्गारेषुदेहेस्मिन्दुर्गन्धाः संस्थिताः सदा ॥ नैवदेवाङ्गनाङ्गैवैतस्मात्तुभ्यंमनो नमः ॥ १० ॥ इतिशुत्वावचस्तस्यलज्जितोनारदस्तदा ॥

महादेवमुपागम्यचोक्तवान्सर्वकारणम् ॥ ११ ॥ कुष्ठीभूतंमुनिद्विद्वांशंश्लोकशंकरः ॥ तुष्टावभास्करदेवतदाप्रादुरभूत्प्रभुः ॥ १२ ॥
 नारदस्यशुभं देहं कृत्वा शिवमुवाच ह ॥ आज्ञां देहि महदेव तवाशां पूरयाम्यहम् ॥ १३ ॥ इत्युक्तं तं शिवः प्राह द्विजो भूत्वा भवान्भुवि ॥
 गृहाण नृपतेः कन्यारं विना तु तथा कृतम् ॥ १४ ॥ सविता भानुमत्या च सार्द्धं कृत्वा तपोन्वहम् ॥ सूर्यलोकं पुनः प्राप्तस्स पौषि च प्रकाशकृत् ॥ १५ ॥
 तं भजानु मे हेन्द्रस्त्वं देवकार्यं प्रसाधय ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वर्कय मे हेन्द्रश्च सुरैस्सह ॥ १६ ॥ सवितारं पौषमासे तुष्टावशुभपूजनैः ॥
 तदा प्रसन्नो भगवान्देवानां ह शुभं वचः ॥ १७ ॥ अहं काश्यां भगवाम्यद्यानां प्राध्वन्तरिः स्वयम् ॥ रोगैश्च पीडितो ह्योक्तं कलिना निमित्तैर्भुवि ॥ १८ ॥
 शमायिष्यामि तत्रोष्य देवकार्यं भविष्यति ॥ इत्युक्त्वा भगवान्सूर्यः काशीनगरमागतः ॥ १९ ॥ कल्पदत्तस्य विप्रस्य पुत्रो भूत्वा महती लं ॥
 सुश्रुतं राजपुत्रं च विप्रवृद्धसमन्वितम् ॥ २० ॥ शिष्यं कृत्वा प्रसन्नात्मा कल्पे देवमीकरत् ॥ रोगैश्च क्षयितं देहं कल्पमेतत्स्मृतं बुधैः ॥ २१ ॥
 तस्य ज्ञानं च तत्रेऽस्मिन् कल्पे देवमतः स्मृतम् ॥ धन्वंतरिस्स भगवान्प्रासिद्धो भूत्कलौ युगे ॥ २२ ॥ यस्य दर्शनमात्रेण रोगान् इयं तितिक्षणात् ॥
 मुश्रुतः कल्पे दंतं धन्वंतरि विनिर्मितम् ॥ २३ ॥ पठित्वा च शताध्यायं सोऽश्रुतं तं त्रमाकरोत् ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पुरा पंपपुरे रम्य हलीना
 म्ना द्विजोऽभवत् ॥ २४ ॥ चतुष्पष्टिकलाभिज्ञो रविपूजनतत्परः ॥ त्यक्त्वा प्रतिग्रहं वृत्तिकारवृत्तिं गृहं तितिवान् ॥ २५ ॥ कृत्वा वस्त्रकलं लो
 हं तथा चित्रकलं तथा ॥ धातुमूर्तिकलं चैव सर्वकारकलं तथा ॥ २६ ॥ अविक्रियं कारकोऽभून्मुद्रा पंचसहस्रया ॥ कलणको मासमात्रे काले ते
 नैव निर्मितः ॥ २७ ॥ तद्धनेन रविदेवं ज्ञौमं विहसिऽर्चयत् ॥ विश्वकर्मारविः साक्षान्मायमासे प्रकाशकः ॥ २८ ॥ हलिनो बहुलैर्यज्ञैस्स
 न्तुष्टः प्रत्यहं प्रभुः ॥ पंपासरो वरे रम्ये निर्मितः स्तंभ उत्तमः ॥ २९ ॥ ज्योतीरूपो महारम्यस्तत्र प्राप्नो रविः स्वयम् ॥ मध्याह्ने हलिन दत्तं भोजनं
 देवता प्रियम् ॥ ३० ॥ भुक्त्वा स प्रत्यहं स्वामी मासि मासि दिवाकरः ॥ त्रैलोक्यभावनं चैकस्मिन् सर्वे देवमायोहारः ॥ ३१ ॥ सहस्रायुर्द्विजो भूत्वा
 त्यक्त्वा प्राणात्रविः स्वयम् ॥ भूत्वा मण्डलं मध्यास्यमायमासतोषयत् ॥ ३२ ॥ तंसूर्यभजे देवं द्रुते कार्यै रप्यति ॥ सूत उवाच ॥
 इति श्रुत्वा गुरोर्वर्क्यवासवो देवतैस्सह ॥ ३३ ॥ सूर्यमाराधयामास विश्वकर्मणोत्तमम् ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्स्त्वष्टा तुष्टिकरो जनान् ॥ ३४ ॥

सुरानाहवचोरम्यशृणुध्वंसुरसत्तमाः ॥ विल्वग्रामेवंगदेशेसंभवाभिनिरुक्तकृत् ॥ ३५ ॥ जयदेवद्वतिल्यातः कवीनां हिशिरोमणिः ॥
 इत्युक्त्वा भगवान्मूर्त्यैवंगदेशमुपाययौ ॥ ३६ ॥ गेहकंदुकिनेजितो ब्राह्मणस्य महीतले ॥ संपचाब्दवपुर्भूत्वापि पृथमापरायणः ॥ ३७ ॥
 द्वादशाब्दमहत्सेवातत्र तेन तयोः कृता ॥ मृतिमंतौ च पितरौ प्रेतकृत्येन तर्पितौ ॥ ३८ ॥ जयदेवतौ नानाकंगया श्राद्धे हि जमतुः ॥
 जयदेवस्तदा विप्रो भूत्वा वैराग्यवान्भुवि ॥ ३९ ॥ तत्रस्थाने महारम्ये वने वासमकारयत् ॥ त्रिविशाब्दे तौ नौ प्राप्ते कनिचिन्मधुरानना ॥ ४० ॥
 ब्राह्मणेन शुभाकन्याजगन्नाथाय चार्पिता ॥ अर्चा वसाने भगवाननिरुद्धस्स नातनः ॥ ४१ ॥ दारुब्रह्ममयः साक्षादाह तं स्वेनैव चः ॥
 शृणुत्वं भोः सत्यव्रतजयदेवो वपुर्मम ॥ ४२ ॥ पद्मावतीं सुतं तस्मै निवेदय ममाज्ञया ॥ ४३ ॥ इत्युक्तस्सा द्विजस्तूर्णदृष्ट्वा वैरागहृषिणम् ॥
 तत्रस्थाप्य निजं कन्यां स्वगेहाय मुदाययौ ॥ ४४ ॥ सा तु पद्मावती कन्यामन्वातं सुदंरं पतिम् ॥ तत्सेवां सा मुदा युक्ता चकार बहुवर्षि
 कम् ॥ ४५ ॥ निरुक्तं वैदिकं चांगकृत्त्वान्समसाधिन ॥ वर्णागमो गवैर्द्रादौ सिंहे वर्णविपर्ययः ॥ ४६ ॥ षोडशादौ विकारश्च वर्ण
 नाशः पृषोदरे ॥ वर्णविकारनाशाभ्यां धातोरतिशयेन यः ॥ ४७ ॥ योगस्तदुच्यते प्राज्ञैर्मथूरभ्रमरादिषु ॥ एवं पंचविधान्ये
 व निरुक्तानि स्मृतानि वै ॥ ४८ ॥ शूद्रैश्च नागवंशं यिष्यिष्यिषिता नि कलौ युगे ॥ जित्वा प्राकृतभाषायाः कर्तृन्मूढान्कलिप्रियान् ॥ ४९ ॥ शुद्धं
 हि पाणिनिः शास्त्रं चकार सुरहेतवे ॥ एकदा तु कलिर्धूर्तो हृदि स्थश्चरैर्मर्माणाम् ॥ ५० ॥ नृपदं तद्विजस्यै वलुंठं यित्वा धनं बहु ॥ पद्मावतीं
 सतीं भत्वा त्यक्त्वा तद्वैगतो गृहम् ॥ ५१ ॥ हस्तपादौ द्विजस्यैव कलिश्चरैः समाच्छिनत् ॥ तदा तु दुःखिता देवगीतमप्येस्थितं पतिम् ॥
 ५२ ॥ निष्कास्य बहुधालप्य पीडय हस्तेन चारहत् ॥ एकस्मिन् दिवसे राजा मृगया र्थमुपागतः ॥ ५३ ॥ अहस्तपादं च मुनिजयदेवं ददर्श
 ह ॥ स पृष्टुस्तेन तत्रैव कृतं केन तत्र वेदशम् ॥ ५४ ॥ सहो वाचमहाराज हस्तपादं विहिनकः ॥ कर्मणा ह महि प्राप्नोत केनापि कृतं खलम् ॥ ५५ ॥
 इति श्रुत्वा धर्मपालो नृपतिस्तद्विजोत्तमम् ॥ सपत्नीकं च विवि कामारोप्य स्वगृहं ययौ ॥ ५६ ॥ तस्य दीक्षां नृपः प्राप्य धर्मशालाम कारयत् ॥
 कदाचिद्वर्णवाभूतास्ते चौराः कलिनिर्मिताः ॥ ५७ ॥ धर्मपालगृहं प्राप्य राजान्तां दिमं ब्रुवन् ॥ वयं हि शास्त्रनिधुनास्तव गेहमुपागताः ॥ ५८ ॥

अस्माभिर्निर्मितं भोज्यं स्वयं विष्णुः शिला मयः ॥ भुनक्ति प्रत्यहं प्रीत्या तत्पश्यन् नृपसत्तम ॥ ५९ ॥ इत्युक्त्वा कलिभक्तास्तो विष्णुरूपं
 चतुर्भुजम् ॥ नृपाय दर्शयामासुर्भुक्तवन्तं स्वमायया ॥ ६० ॥ विस्मितो धर्मपालश्च जयदेवमुवाच ह ॥ गुरो मद्भवने प्राप्ता वैष्णवा विष्णु
 तत्पराः ॥ ६१ ॥ दृष्टवन्तो हरिं साक्षात्तस्मात्स्वशीघ्रमात्रज ॥ इति श्रुत्वा द्विजः श्रान्तो विस्मितोऽभूत्तथा नृपः ॥ ६२ ॥ तदा तु तं हि पाखंडाभू
 पमृचुर्विहरत्येते ॥ असौ विप्रश्च नृपते गौडदेशे निवासिनः ॥ ६३ ॥ सुदो भक्ष्यकरस्तस्य कदाचिद्धनलोभतः ॥ गरलं मिश्रितं भक्ष्ये तेन पाखंडहृदि
 णा ॥ ६४ ॥ ज्ञात्वा राजा तु तं विप्रं शूलमध्ये ह्यरेपयत् ॥ एतस्मिन् व्रतरे राजन्वयं तत्र समागताः ॥ ६५ ॥ आगस्कृतं द्विजं मत्वा दत्त्वा ज्ञाना
 न्यनेकशः ॥ शूलान्तं हि समुत्तीर्य हस्तौ पादौ नृपोऽच्छिनत् ॥ ६६ ॥ अस्माकं शिष्यभूतो हिराजास्माभिः प्रबोधितः ॥ इत्युक्तमात्रेव चने
 दुःखिताभूश्च दीक्षिता ॥ ६७ ॥ चौरास्तान्साहिपातले च कारमु ररक्षितान् ॥ जयदेवस्तथाभूतान् दृष्ट्वा चौरान्करोदह ॥ ६८ ॥ क्रंदमाने द्विजे तस्मि
 न्हस्तां ग्रीप्रकृतिगतौ ॥ विस्मितं नृपतिं तत्र सर्वे हेतुमवर्णयत् ॥ ६९ ॥ श्रुत्वा राजा प्रसन्नात्मा जयदेवमुखोद्भवम् ॥ गीतगोविंदमेवाश्रुपठित्वा मो
 क्षमागमत् ॥ ७० ॥ इति ते कथितं विप्रजयदेवो यथाभवत् ॥ कृष्णचैतन्यचरितं यथाजातं शृणुष्व तत् ॥ ७१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्ग
 पर्वणे चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलियुगीयेति हाससमुच्चये धन्वंतरि सुश्रुतजयदेवसमुत्पत्तिवर्णनो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ अ॥ जीव उवाच ॥
 विष्णुशर्मापुराकश्चिद्विभूद्रेदपारगः ॥ सर्वदेवमयी विष्णुपूजायित्वा प्रसन्नधीः ॥ १ ॥ अन्यैस्सुरैश्च संपूज्यो बभूव हरिपूजनात् ॥ भिक्षावृ
 त्तिपरा नित्यं पत्नीमानुव्रजितः ॥ २ ॥ कदाचित् तस्य गेहे वैव्रती कश्चित्समागतः ॥ द्विजपत्नी तदैकाकी भक्तिनम्रां दरिद्रिणीम् ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा
 वाचमहाभागः पारसाल्बोदयापरः ॥ अनेन पारसेनैव लोहायुश्च कांचनम् ॥ ४ ॥ भवेत्तस्मान्महासाध्वि त्रिदिनं तं गृहाण तम् ॥ तावदहं सरयूं
 स्नात्वा यास्यामि तेऽतिकं मुदा ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वा स ययौ विप्रो ब्राह्मणी बहुकांचनम् ॥ कृत्वा लक्ष्मीं समास्वासी द्विष्णुशर्मा तं दागमत् ॥ ६ ॥
 बहुस्वर्णयुतां पत्नीं दृष्ट्वा च हरिप्रियः ॥ गच्छ नारिमदावूर्णे यत्र वैरसिकोजनः ॥ ७ ॥ अहां विष्णुपरो दीनश्चौरभितः सदैव हि ॥ मधुमत्तां कथं तां
 वैगृहीतुं भुवि चक्षमः ॥ ८ ॥ इति श्रुत्वा च चोद्यारं पतिर्भाता पतिव्रता ॥ सस्वर्णपारसं तस्मै दत्त्वा सेवापराभवत् ॥ ९ ॥ द्विजोऽपि वरामध्ये

तद्द्रव्यं बलतोऽक्षिपत् ॥ त्रिदिनान्ते च स यतिस्तत्रागत्य मुदुन्वितः ॥ १० ॥ उवाच ब्राह्मणो दीनां स्वर्णं किं कृतं त्वया ॥ साहभो मत्पति इशु
 क्रोगुहीत्वा पारसं रुषा ॥ ११ ॥ घवरायां चिक्षेप ततो हं वाह्निपाकिनी ॥ निर्लोहो वर्तते विप्रस्ततः प्रभृतिहुरो ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं
 स यतिर्विस्मयाच्चितः ॥ स्थित्वा दिनान्ते तं विप्रमुवाच बहु भर्त्सयन् ॥ १३ ॥ दरिद्रो भिक्षुकश्चास्ति भवान् देवेन मोहितः ॥ देहि मे पारसं शीघ्रं
 नो चेत् प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ १४ ॥ इत्युक्तं तं यतिनि विष्णुशर्मो तदा ब्रवीत् ॥ गच्छ त्वं घराकूले तत्र वै पारसस्तव ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा यतिनि सा
 द्र्यगृहीत्वा कंठकां बहून् ॥ यतिने दर्शयामास पारसानि कंठकां ॥ १६ ॥ तदा तु स यती विप्रं नत्वा प्रोवाच नम्रधीः ॥ मया वै द्वादशाब्दां
 तं सम्यगाराधितः शिवः ॥ १७ ॥ ततः प्राप्तं शुभं रत्नं तत्तु त्वद्दर्शने न वै ॥ पारसं बहुधा प्राप्तं मया लोभात्मानाद्विज ॥ १८ ॥ इत्याभ्यणु भञ्जानं
 प्राप्तो मोक्षमवाप्तवान् ॥ विष्णुशर्मो सहस्राब्दमुपित्वा जगती तले ॥ १९ ॥ सूर्यमाराध्य विधिवद्दिणो मां क्षमवाप्तवान् ॥ सद्विजै वै
 ष्णवं ते जो धृत्वा वै मां सिफाल्युने ॥ २० ॥ त्रैलोक्यम तपस्त्वा म दिव कार्यं परायणः ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवाञ्जीविः पुनः प्राह शचीप
 तिम् ॥ २१ ॥ फाल्युने मां सितं सूर्यसमाराध्य सुखी भव ॥ इत्युक्तो गुरुण देवो ध्यात्वा स सर्वमयं हरिम् ॥ २२ ॥ पूजनैर्बहुधा कारैर्देवैः समपूज
 यत् ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्संभवः सूर्यमण्डलात् ॥ २३ ॥ चतुर्भुजो हिरक्तांगो यथा यज्ञस्तथैव सः ॥ पश्य तां सर्वदेवानां शक्रदेहमुपागमत् ॥
 ॥ २४ ॥ ततो जप्ता तदा शक्रः स्वान्तर्लयस्वकं वपुः ॥ अयोनिस्सद्भिजो भूत्वा शची देवितैः वसा ॥ २५ ॥ तदा तौ मिथुनीभूतौ वैष्णवाग्रिप्रणी
 डि तौ ॥ संवत्सरं रमतुर्गंगाकूले महावने ॥ २६ ॥ गर्भधत्ते तदा देवी शची तु द्विजरूपिणी ॥ भाद्रशुक्ल गुरौ वारोद्वा दृश्या ब्राह्मण्डले ॥ २७ ॥
 प्रादुरासीत् स्वयं विष्णुर्धृत्वा सर्वकलां हरिः ॥ चतुर्भुजश्च रक्ताङ्गो रविकुम्भसमप्रभः ॥ २८ ॥ तदा रुद्राश्च वसवो विधेदेवामरुद्गणाः ॥ साध्याश्च
 भास्वराः सिद्धास्तुष्टुस्तं सनातनम् ॥ २९ ॥ देवाज्युः ॥ कुलिशं च जपद्भगदङ्कुशं भञ्जरणं तं वनाथमहाभरणम् ॥ रमणं मुनिभिर्विधिं शो
 भयुतं प्रणमामवयं भवभीतिहरम् ॥ ३० ॥ दूरचक्रगदाम्बुजमानधरः सुरशत्रुकठोरशरीरहरः ॥ सचराचरलोकरभश्च पलस्तवनशकरस्तु
 रकार्यकरः ॥ ३१ ॥ नमस्ते शचीं दनानन्दकारिन्महत्पापसन्तापदुर्लपहारिन् ॥ सुरारोत्रिहत्याशुलोकैश्चाश्चरिन्स्वभक्त्या घजाताङ्ग

कोटिप्रहारिन् ॥ ३२ ॥ त्वयाहंस्वरूपेणसत्यंप्रपालयत्वयायज्ञरूपेणवेदःप्ररक्ष्यः ॥ सवैयज्ञरूपोभवाँछोकारिच्छचीनन्दनःशक्रशर्मप्र
 सत्तः ॥ ३३ ॥ अनर्पितचरोचिरात्करुणयावतीर्णःकलौसमर्पयितुमुन्नतोज्ज्वलरसास्वभक्तिश्रियम् ॥ हरैःपुनरमुन्दरद्व्यतिकदम्बसन्दी
 पितःसदास्फुरतुनोददयकन्दरेशचीनन्दनः ॥ ३४ ॥ विसर्जितनराभवान्करुणयप्रपालयक्षितौनिवेदयितुमुद्भवःपरत्परंस्वकीयंपदम् ॥
 कलौदितिजसंभवाधिव्यथाब्धिसुरमग्नगान्समुद्रमहाप्रभोक्कृणचैतन्यशचीसुत ॥ ३५ ॥ माधुच्यैर्मधुभिस्सुगंधवदनःस्ववर्णबुजानांवनं
 कारुण्यामृतनिर्झरैरुपचितःसत्प्रेमहेमाचलः ॥ भक्तांभोधरधारिणीविजयिनीनिष्कंपसप्तावलीदेवीनःकुलदैवतंविजयतेचैतन्यकृष्णोहरिः ॥
 ॥ ३६ ॥ देवाराजिनैरधर्मजनितैस्संपीडितैर्यमहीसंकुच्यशुक्लैकलेवरमिदंवीजायहवर्तते ॥ त्वन्नाम्रैवसुरारयोविदलिताःपाताल
 गाःपीडिताम्लेच्छाधर्मपराःसुरेशनमनस्तस्मैनमोव्यापिने ॥ ३७ ॥ सूतउवाच ॥ इत्यभिदूयपुरुषयज्ञेशंचशचीपतिम् ॥ बृहस्प
 तिसुपागम्यदेवावचनमब्रुवन् ॥ ३८ ॥ वयंरुद्रामहाभागइमेचवसवोऽधिपौ ॥ केनकेनांशकैनेवजनित्यप्यामोमहीतले ॥ ३९ ॥ तत्सर्वकृपया
 देववक्त्रुमर्हतिनोभवान् ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अहंवःकथयिष्यामिशृणुध्वंसुरसत्तमाः ॥ ४० ॥ पुरापूर्वभवेचासीन्मृगव्याधोद्विजाधमः ॥
 धनुर्वाणधरोनित्यंमार्गैविप्रविहिंसकः ॥ ४१ ॥ हत्त्याद्विजान्महामूढस्तेषांयज्ञोपवीतकम् ॥ गृहीत्वाहेलयादुष्टोमहाक्रोशस्तुतत्कृतः ॥ ४२ ॥
 ब्राह्मणस्यचयद्रव्यंमुधोपममनुत्तमम् ॥ मधुरंक्षत्रियस्यैवैश्यस्यान्नसमंस्मृतम् ॥ ४३ ॥ शूद्रस्यवस्तुरुधिरमितिज्ञात्वाद्विजाधमः ॥ सजधान
 त्रिवर्णाश्चब्राह्मणान्चहुलान्वलः ॥ ४४ ॥ द्विजनाशात्सुरास्सर्वेभयभीतास्समन्ततः ॥ परमोष्ठिनमागम्यकथाश्चक्रुश्चकारणम् ॥ ४५ ॥
 श्रुत्वाचदुःखितोब्रह्मासत्सर्षिन्प्राहलोकगान् ॥ उद्देशंकुरुतत्रैवगत्वातस्यद्विजोत्तम ॥ ४६ ॥ इतिश्रुत्वामरौचिस्तुवासिष्ठादिभिरन्वितः
 तत्रगत्वास्थितास्सर्वेमुगव्याधस्यैवैवने ॥ ४७ ॥ मुगव्याधस्तुतान्दृष्ट्वाधनुर्वाणधरोबली ॥ उवाचवचनंघोरंहरिण्येहंचनोद्यवै ॥ ४८ ॥
 मरीचाद्याविहस्याहुःकिमर्थंहंतुमुद्यतः ॥ कुलार्थैवात्मनोऽर्थवाशीविवदमहाबल ॥ ४९ ॥ इत्युक्तस्तान्द्विजःप्राहकुलार्थैचात्मनो
 हिते ॥ हन्मियुष्मान्धनैर्युक्तान्ब्राह्मणैश्चविशेषतः ॥ ५० ॥ श्रुत्वातमाहुस्तेविप्रागच्छशीघ्रंयधुर्धर ॥ विप्रहत्याकृतंपापंमुंजीयात्को

विचारय ॥ ५१ ॥ इतिश्रुत्वातुयोरात्मातेषां दृष्ट्यामुनिर्मलः ॥ गत्वावञ्जनानहभूरिपापोमयार्जितः ॥ ५२ ॥ तत्पापं
 चभवेद्विश्रुहणियं धनं यथा ॥ तेषुश्रुत्वादिजं प्राहुर्नर्वयं पापभोजनाः ॥ ५३ ॥ साक्षीयं भूमिरचलासाक्षीमुयौऽयमुत्तमः ॥ इति
 श्रुत्वा मृगव्याधो मुनीनाहकृतांजलिः ॥ ५४ ॥ यथापापं क्षययति तथा मां ज्ञातुमर्ह्य ॥ इत्युक्तास्तेन ते प्राहुः शृणु त्वमंत्रमुत्तमम् ॥ ५५ ॥
 रामनामहितज्ज्ञेयं सर्ववैधौषविनाशनम् ॥ यावत्तत्पार्श्वमायामस्तावत्त्वंचपचोत्तमम् ॥ ५६ ॥ इत्युक्त्वा ते गता विप्रस्तीर्थार्थान्तरं प्रति ॥
 मरामरामरेत्येवं सहस्राब्दं जगत्पह ॥ ५७ ॥ जपप्रभावादभवद्भनस्तुपलं संकुलम् ॥ तत्स्थानमुत्पलारण्यं प्रसिद्धमभवद्भुवि ॥ ५८ ॥
 ततः सप्तर्षयः प्राप्तावल्भीकान्तिराकृतम् ॥ दृष्ट्वा शृङ्गं तदा विप्रमूढुरुते विस्मया न्विताः ॥ ५९ ॥ वल्भीकान्तिस्मृतो यस्मात्तस्माद्बाल्मीकिरु
 त्तमम् ॥ तवनमभवेद्विप्रत्रिकालज्ञमहामते ॥ ६० ॥ एवमुक्त्वा यथुलैकं सतुरामायणं मुनिः ॥ कल्पाष्टादशयुक्तं हि शतकोटिप्रविस्तरम् ॥
 ॥ ६१ ॥ चकारानिमलं पद्यं सर्वावैधौषविनाशनम् ॥ तत्पश्चात्सशिबोभूत्वा तत्र वासमकारयत् ॥ ६२ ॥ अद्यापि संस्थितः स्वामी मृगव्याधः
 सनातनः ॥ शृणु ध्वंचमुराः सर्वे तच्चरित्रं हरप्रियम् ॥ ६३ ॥ वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते चाद्ये सत्ययुगे शुभे ॥ ब्रह्मागत्योत्पलारण्यं तत्र यज्ञं चकार ह ॥
 ॥ ६४ ॥ तदा सरस्वती देवी नदीभूत्वा समागता ॥ तद्दर्शनात्स्वयं ब्रह्मा सुखतो ब्राह्मणं शुभम् ॥ ६५ ॥ बाहुभ्यां क्षत्रियं चैव चोरुभ्यं वैश्य
 मुत्तमम् ॥ पट्यां शूद्रं शुभाचारं जनयामास वीर्यवान् ॥ ६६ ॥ द्विजराजस्तथा सोमश्चंद्रमानामतो द्विजः ॥ लोकैः सर्वातपः सूर्यः कश्यपं वीर्यहि
 पातियः ॥ ६७ ॥ कश्यपो हि द्वितीयोऽसौ मरीचिस्तु ततोऽभवत् ॥ रत्नानामाकरो यैवै स हिरन्ताकरः स्मृतः ॥ ६८ ॥ लोकान्धरति
 यो द्वयैः स तु धर्मो हि नामतः ॥ गंभीरश्चास्ति सदृशः कोशो यस्य स रत्नपतिः ॥ ६९ ॥ लोकान्दक्षतियः कृत्यैः स तु दक्षः प्रजापतिः ॥ ब्रह्मणोऽ
 ब्राह्मणे जातास्तस्माद्ब्रह्मणः स्मृताः ॥ ७० ॥ वर्णधर्मणेतैर्वर्णान्त्मानश्चरैकमात् ॥ दक्षस्य मनसो जाताः कन्याः पंचशतं ततः ॥ ७१ ॥
 विष्णुमाया प्रभवेन कलाभूताः स्थिता भुवि ॥ तदा तु भगवान्ब्रह्मा सोमायाश्चिनिमण्डलम् ॥ ७२ ॥ सप्तविंशद्गणं श्रेष्ठं ददौ लोकविबुद्धये ॥
 कश्यपायादि तिगणं क्षत्ररूपं त्रयोदशम् ॥ ७३ ॥ धर्मो यकीर्तिप्रभृतिदौ तच्च महामुनिः ॥ नानाविधानि मृष्टानि चासन्नैव स्वतेऽन्तरे ॥ ७४ ॥

तेषांपतिस्त्वयंदक्षोऽभूद्विधेराज्ञयाभुवि ॥ तत्रवासःस्वयंदक्षःकृतवान्यज्ञतत्परः॥७५॥सर्वदेवगणादक्षंनमस्कृत्यचरतिहि ॥ भूतनाथोमहादे
 वोन्ननामकदाचना॥७६॥ तदाक्रुद्धःस्वयंदक्षःशिवभागेनदत्तवान् ॥ मृगव्याधःशिवःक्रुद्धोवीरभद्रोबभूवह ॥ ७७॥ त्रिशिराश्चात्रिनेत्रश्चात्रि
 पदस्तत्रचागतः ॥ तेनैवपीडितादेवासुनयःपितरोऽभवन् ॥ ७८॥ तदावैयज्ञपुरुषोभयभीतःसंभततः ॥ मृगभूतोययौतूणदृष्ट्वाव्याधःशिवो
 भवत् ॥ ७९॥ रुद्रव्याधेनसमृगोविभिन्नाङ्गोबभूवह ॥ तदातुभगवान्ब्रह्मातुष्टावमधुरस्वरैः ॥ ८०॥ संतुष्टश्चमृगव्याधोयज्ञंपूर्णमकारयत् ॥
 तुलाराशिस्थितेभानौतंद्रुचंद्रमण्डले ॥ ८१॥ स्थापयित्वास्वयंब्रह्मासप्तविंशदिनात्मके ॥ प्रययौसप्तलोकैर्वैसरुद्रश्चंद्ररूपवान् ॥ ८२॥
 इतिश्रुत्वावीरभद्रोरुद्रोहार्षितमानसः ॥ स्वांशंदेहात्समुत्पाद्यद्विजगेहमेचोदयत् ॥ ८३॥ विप्रभैरवदत्तस्यगेहगत्वासवैशिवः ॥ तत्पुत्रोऽ
 भूत्कलौघैरेशंकरोनामविश्रुतः ॥ ८४॥ सवालश्रुणुणिवित्ताब्रह्मचारिविभूवह ॥ कृत्वाशंकरभाष्यंचकौवमार्गमदर्शयत् ॥ ८५॥ त्रिपुण्ड्र
 आक्षमालाचमंत्रंपंचाक्षंशुभम् ॥ शैवानामंगलकरंशंकराचार्यनिर्मितम्॥८६॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापर
 पयार्थेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेकृष्णचैतन्यशंकराचार्यसमुत्पत्तिवर्णनोनामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ६४ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ पुरातु
 नैमिषारण्येविप्रश्चाजगरोऽभवत्।विदान्तशास्त्रनिपुणोज्ञानवाञ्छुभूजकः॥१॥ द्वादशाब्दान्तरेरुद्रस्तुष्टोऽभूत्पार्थिवार्चनात्।तदागत्यददौ
 ज्ञानंजीवन्मोक्षत्वमागतः॥२॥संकर्षणंसमाराध्यतज्ज्ञानेनोद्विजोत्तमः॥तुष्टावपुष्कलाभिश्चस्तुतिभिःपरमेश्वरम् ॥३॥अजगरउवाच॥सदैव्यं
 प्रधानंपरंज्योतिरूपंनिराकारमव्यक्तमानन्दनित्यम् ॥त्रिधातुजान्तंत्रिलोक्यभिन्नंप्रुमान्स्त्वरूपरजोऋपनारी ॥४॥ तयोर्यत्तुशेषतमोरू
 पमेवततश्शेषनाम्नेनमस्तेन॥रजश्चादिभूतोऽगुणस्त्वैवमायातथामध्यभूतोऽनरस्त्वत्वरूपम्॥५॥ तथैवान्तभूतोऽनंशुस्कंतमोवत्सदैवाद्याना
 गेशतुभ्यंनमस्ते॥नराधाररूपोभवात्कालकर्तारकर्मणस्त्वंहिसंकर्मणश्च ॥६॥ रमन्तेमुनीशस्त्वयिब्रह्माग्निनमस्तेनमस्तेपुनस्तेनमोऽ
 स्तु॥नराङ्गेषुचाधारभूताःशिवयास्मृतायोगनिद्राहिशक्तिस्त्वदीया ॥७॥जीवउवाच ॥ एवंहिसंस्तुतोदेवाद्विजंचाजगरंप्रभुः॥साशुज्यंकृतवा
 न्साङ्गेरुद्रःसर्पोहिसोऽभवत् ॥ ८ ॥ फणासहस्रसहितोगौराङ्गोराविग्रहः ॥ क्षीराब्धौमंदिरंयस्यबभूवचगुणकरम् ॥ ९ ॥ तंसर्पोऽख्यंमहा

रुद्रप्रत्यागत्यात्मभूःस्वयम् ॥ कर्कराशिस्थितेसूर्येचंद्रभगणमण्डले ॥ १० ॥ तंरुद्रस्थापयामासचंद्रमाःसतुचाभवत् ॥ इतिश्रुत्वाशेषना
 गोरुद्रःश्रीगुरुभाषितम् ॥ ११ ॥ वचनं सप्रसन्नात्मा जउत्पाद्यैवमुखात् ॥ विंध्याद्रौजनयामासेवदत्तद्विजगृहे ॥ १२ ॥ गिरिशर्मासैव
 विप्रो विजित्य विदुषांगणान् ॥ काशीपुरीसमायातः शिष्यो भूच्छंकरस्वयै ॥ १३ ॥ इति ते कथितं विप्रयथा रुद्रवभूवह ॥ पुनः शृणु कथां वि
 प्रयथा जिवेन भाषिताम् ॥ १४ ॥ जीवत्वाच्च ॥ प्रयागे च पुरा ह्यासीद्व्राह्मणो हरिसेवकः ॥ मंदभागो दरिद्रा तैर्नैर्ऋतो नास विश्रुतः ॥ १५ ॥
 महत्कष्टेन तस्यैव भिक्षा प्राप्ता दिनान्तके ॥ नैर्ऋतः पुत्रपत्नीको दरिद्रा तैर्दिने दिने ॥ १६ ॥ एकदानारदो योगी संप्राप्तो वैष्णवप्रियः ॥ पूजि
 तस्तेन विप्रेण विष्णुलोकमुपाययौ ॥ १७ ॥ दृष्ट्वानारायणं देवं मस्कृत्य पुनः पुनः ॥ वचनं प्राह न भ्राता सदैव भगवात्प्रियः ॥ १८ ॥ भगव
 न्येसुराः सर्वे सदा त्वत्पूजने रताः ॥ तेषां भक्ताश्च ये भूमीधनधान्यसमन्विताः ॥ १९ ॥ त्वद्भक्ताश्च मया दृष्टा दरिद्रा तैः सदा भुवि ॥ किमर्थं ब्रूहि
 मे स्वामि अनादं न मोस्तुते ॥ २० ॥ इत्युक्तो नारदैर्नैव भगवान्भक्तवत्सलः ॥ तमाह वचनं रम्यं तच्छृणुष्व सुरोत्तम ॥ २१ ॥ मद्भक्तो भग
 वान्ब्रह्मा दृष्ट्वानारायणप्रियां ॥ जनौश्च स्ववशीकृत्य लोककार्यकरोति हि ॥ २२ ॥ धर्मोऽधर्मस्तेन कृतो धर्मो विदमयः स्मृतः ॥ सप्तलोकाश्च
 धर्मस्य निर्मितस्तेन धीमता ॥ २३ ॥ भूर्भुवःस्वो महश्चैव जनश्चैव तपस्तथा ॥ सत्यं तथैव क्रमतो नृणां द्विगुणदंसुखम् ॥ २४ ॥ अधर्मो विदर
 हितो भुवि विशब्दान्यकर्तृकः ॥ येशब्दाश्च महापाण्यादृषितास्ते हिलोकाः ॥ २५ ॥ वेदेतराः पापमयौ दित्यष्टाद्वकाः सदा ॥ अधर्मस्तु वि
 ज्ञेयः सप्तलोकाश्च तस्य वै ॥ २६ ॥ भूमिगतेषु विधिनानिर्मिताः सुखदायकाः ॥ अतलं वितलं चैव सुतलं च तलतलम् ॥ २७ ॥ महातलं साचैव पातालं
 चान्यधर्मजम् ॥ अन्यधर्मो ह्यधर्मश्च देवास्त्वन्येहितेऽसुराः ॥ २८ ॥ धर्मपक्षाः सुरज्ञेया असुराश्चान्यधर्मजाः ॥ तयोर्विहीनो धर्मो देवैर्देव्यै
 श्च दूषितः ॥ २९ ॥ विधर्मः स तु विज्ञेयस्तत्र लोकाव्यकुलाः ॥ तामिस्रमंधतामि संकुभीपाकं च रौरवम् ॥ ३० ॥ महारौरवश्वापितथामूर्तिर
 यस्तथा ॥ इक्षुयंत्रशाल्मलं च ह्यासिपत्रवनंतथा ॥ ३१ ॥ ज्ञेयमित्येवरचितं विधिना चैकं विंशतिः ॥ ब्रह्माण्डोऽंशलो क मयः परं तस्माच्च मत्प
 दम् ॥ ३२ ॥ मद्भक्ताभूतलं ये वै ते गच्छंति परंपदम् ॥ देवभक्ताश्च ये लोकाः सप्तलोका न्वजंति ते ॥ ३३ ॥ ये तु वै तामसालोका दैत्यपूजनतप

राः ॥ तेगच्छन्तिमहीलोकानतलादिमयस्तथा ॥ ३४ ॥ पातालद्योजनंलक्षमधोलोकःप्रकीर्तितः ॥ विधर्मतत्परालोकास्तेगच्छन्तिह्यधो
 गतिम् ॥ ३५ ॥ अतोवैविधिनभ्रष्टामद्रक्ताश्चरिद्रगाः ॥ येमद्रक्ताःसुरान्पूर्वपूजयित्वाभजन्तिमाम् ॥ ३६ ॥ लक्ष्मीवंतश्चतेज्योमुक्ति
 मुक्तिपरायणाः ॥ प्रयागेनैर्ऋतोविप्रस्त्यक्त्वदेवान्ममप्रियात् ॥ ३७ ॥ भजत्यन्यभवेनतस्मात्सहिदरिद्रवान्॥देवैर्दत्तोहियद्रव्यंभोक्तव्यं
 सर्वदाजनैः ॥ ३८ ॥ मयादत्तोहियद्रस्तुब्रह्माण्डेनास्तिनारद ॥ अतोमदाज्ञयाविप्रदेहितस्मैवरंशुभम् ॥ ३९ ॥ इत्युक्तो नारदोयर्गहिरिणावि
 श्वकारिणा ॥ द्विजपत्नीस्थितगेहेतत्रप्राप्यवचोऽब्रवीत् ॥ ४० ॥ वरंवरयहेसाञ्चित्वयायद्रांछितंहृदि ॥ साहदेहि वरंस्वामिन्पूराज्ञाभि
 वाम्यहम् ॥ ४१ ॥ इत्युक्त्वावचनंतत्रादिव्यरूपावभूवसा ॥ आगतस्तत्रनृपतिर्गृहीत्वागेहमायौ ॥ ४२ ॥ सायंकालेतुंप्राप्तेद्विजस्तत्रस
 मागतः ॥ नारदस्तंवचःप्राहशृणुविप्रहरिप्रिय ॥ ४३ ॥ वरदानञ्चतेपत्नीभूपराज्ञाहिवर्तते ॥ त्वयाकिंवांछितंवस्तुमत्तःप्राप्यसुखीभव ॥
 ४४ ॥ इतिश्रुत्वदैववशोवचःप्राहरुषान्वितः ॥ क्रोधीभवेच्चमत्पत्नीदिहिविप्रवरंमम ॥ ४५ ॥ इत्युक्तवचनात्क्रोशीसावभूवद्विजप्रिया ॥
 एतस्मिन्नंतरेप्राप्तस्तत्पुत्रोशुरुपूजकः ॥ ४६ ॥ श्रुत्वातत्कारणंस्वैनारदंसवचोऽब्रवीत् ॥ मममातायथास्वामिंस्तथाशीघ्रं वराद्भवेत् ॥ ४७ ॥
 एतन्निभिवरैःप्राप्तंदैवमायाविमोहितैः ॥ तदातुनारदोदुःखीनैर्ऋतंप्राहवैवचः ॥ ४८ ॥ ब्रह्माण्डोऽयं देवमयोभवस्तस्यमहेश्वरः
 अतोभवभजाश्रुत्वंसतेकार्यंकरिष्यति ॥ ४९ ॥ इत्युक्तवचनोविप्रोभवंतंपार्थिवाचनैः ॥ तुष्टावपरयाभक्त्यावर्षमात्रंनैर्ऋतः ॥ ५० ॥
 तदाप्रसन्नोभगवान्महेशोभक्तवत्सलः ॥ कुबेरसदृशोदिव्यंदूदतस्मैमहद्वनम् ॥ ५१ ॥ तद्धनेनसर्वैविप्रोधर्मकार्यकारह
 प्रसिद्धोऽभून्महीपृष्ठेनाम्नापुण्यजनोधनैः ॥ ५२ ॥ शिवभक्तिप्रभाधेनप्राप्यद्रव्यमकंटकम् ॥ सहस्राब्दवपुर्भूत्वात्यक्त्वाप्राणान्दिव्ययौ ॥
 ५३ ॥ वृषराशिस्थितेसूर्येराजचंद्रस्यसोमवत् ॥ नैर्ऋतोनामविख्यातोऽरुद्रःसर्वजनप्रियः ॥ ५४ ॥ इतिश्रुत्वनैर्ऋतस्तुभृगुवर्यशुखदितम् ॥
 स्वांशाद्धृतलमागम्यगिरिनालगिरौवने ॥ ५५ ॥ योगिनःसिद्धसांख्यस्यपुत्रोऽभूद्वनवासिनः ॥ वनशर्मैतिविख्यातोवेदशास्त्रपरायणः ॥ ५६ ॥
 द्वादशाब्दवपुर्भूत्वाजित्वाविद्वज्जनान्वहन् ॥ काशीमागम्यतत्त्वार्थीशंकराचार्यमुत्तमम् ॥ ५७ ॥ प्रणम्यतस्यशिक्षिष्योऽभूद्वनशर्मविशा

रदः ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ वसुशर्माद्विजः कश्चिन्माहिष्मत्यां पुरा भवत् ॥ ५८ ॥ शिवव्रतपरो नित्यं पुत्रार्थं पाथीवार्चकः ॥ चतु
 र्विंशतिवर्षाणि पूजस्तस्तस्य धीमतः ॥ ५९ ॥ व्यतीतानि सुरास्तन्न प्रसन्नोऽभवच्छिवः ॥ तदा तु दुःखितो विप्रो बहिर्निजप्रवाल्यभैरवम् ॥ ६० ॥
 जुहावस्वांगमांसां निमुखतश्चरणान्तिकम् ॥ न प्रसन्नो भवदुद्रस्तदा विप्रः शुचान्वितः ॥ ६१ ॥ गृहीत्वा चोत्तमं पंषं संस्कारं कृतवाञ्छुचिः ॥
 तेन मेषेण सहितो ज्वलद्गौसमाययौ ॥ ६२ ॥ प्रसन्नो भगवान् रुद्रस्तत्रागत्य गणैर्युतः ॥ स्वरूपं दर्शयामास शुद्धस्फटिकसुन्दरम् ॥ ६३ ॥
 वरं ब्रूहि वचः प्राह वसुशर्मा णुत्तमम् ॥ तच्छ्रुत्वा स प्रसन्नात्मानं त्वापावर्तिव लभम् ॥ ६४ ॥ प्रश्या वनतो भूत्वा वचनं प्राह शंकरम् ॥ देहि मे
 तनयं स्वाभिच्छरणगतवत्सल ॥ ६५ ॥ इत्युक्तं दर्शंकरस्तेन विहस्योवाच तं द्विजम् ॥ पुत्रदाता स्वयं ब्रह्मा भाग्यकर्ता परात्परः ॥ ६६ ॥
 तुभ्यं च शतजन्मान्ते तेन पुत्रो न निर्मितः ॥ तस्मादहं सुतं स्वांशान्तं विप्रददामि भोः ॥ ६७ ॥ इत्युक्त्वा स्वमुखान्ते जो निराकृत्य महेश्वरः ॥ त
 त्पत्न्यां जनयामास स काशद्विसुवर्मणः ॥ ६८ ॥ दर्शमासान् तरेजतः सुपुत्रो मधुराननः ॥ अजस्येव पदश्चैको द्वितीयो नरवत्ततः ॥ ६९ ॥
 अजैकपाद इति स प्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ चतुर्दशताब्दवपुषि प्राप्ते तस्मिन्सुते प्रिये ॥ ७० ॥ संप्राप्तो भगवान्मृत्युस्तदारोग्येनैर्युतः ॥ तस्य
 तैरभवद्युद्धमजैकचरणस्यैव ॥ ७१ ॥ वर्षमात्रेण तान्स्वाञ्जित्वा मल्लरणात्कटः ॥ मृत्युं जयः सवैनाम्ना प्रसिद्धोऽभून्महीतले ॥ ७२ ॥ दुः
 खितो भगवान्मृत्युस्तेन विप्रेण निर्जितः ॥ परमैष्ठिनमागम्य कथयामास कारणम् ॥ ७३ ॥ तदा तु भगवान्ब्रह्मा सर्वदेवगणैर्युतः ॥ कुंभगे
 क्षुमणैर्देवं चन्द्रमण्डलगुणम् ॥ ७४ ॥ तं द्विजं च काराशुरुद्ररूपं भयापहम् ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा महादेवः स विप्रश्च तदाजपाद् ॥
 ॥ ७५ ॥ पुरीमाहिष्मती प्रातः कलिशुद्धिकरः प्रभुः ॥ पुरीशमैति विख्यातो यतिदत्तस्य वै सुतः ॥ ७६ ॥ षोडशाब्दवपुर्भूत्वा जित्वा विदेपरायणान् ॥
 शंकराचार्यमागम्य तस्य शिष्यो बभूव ह ॥ ७७ ॥ इति ते कथितं विप्रथामृत्युं जयो भवत् ॥ ७८ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे प्रति सगर्वेण चितु
 र्युगखंडापरपर्याये कलियुगीयेति हाससमुच्चये आनंदगिरिवनशर्मणुरीशमर्षेण नानाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ पुनः शृणु कथारं
 म्यां प्रयागे जीवभाषिताम् ॥ हिर्बुनामपुराचासीद्दानवो लोककटकः ॥ ११ ॥ निरकुंभान्वयसंभूतः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ सहस्राब्दं तपःकृत्वा ताप

यामासैवसुरान् ॥ २ ॥ तदालोकपतिर्ब्रह्मालोकक्षार्थमुद्यतः ॥ वरं ब्रूहीति वचनमुवाच दनुजेश्वरम् ॥ ३ ॥ नमस्कृत्य विधाता रवं च न प्रां हन
म्रधीः ॥ यदि देये वरः स्वाभिस्त्वया विश्वकृता विभो ॥ ४ ॥ मरणं न च मे भूयात्त्वत्कृतैश्चराचरैः ॥ इत्युक्तस्स तथेत्युक्त्वा ब्रह्मालोकमुपाययौ
॥ ५ ॥ दानवस्स तुरैर्द्रात्माजित्वा स्वर्गनिवासिनः ॥ आहूय दानवान् दैत्यान् विरेभ्यः प्रसन्नधीः ॥ ६ ॥ स्वर्गे निवासयामास ते देवा भूतलीकृताः ॥
लक्षाब्दं च सुरास्स वै बुभुजुः परमापदः ॥ ७ ॥ एकदानारदधीमान् द्वे देवास्तथागतान् ॥ वचनं प्राह योगात्मा भजञ्च लोकेशं करम् ॥ ८ ॥
स देवश्च महद्देवो ब्रह्माण्डेशो विपत्तिहा ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं ते देवा विस्मया न्विताः ॥ ९ ॥ पार्थिवैः पूजयामासु देवदेवमुपापतिम् ॥
गौतादशवर्षाश्च तेषां पूजनकारिणाम् ॥ १० ॥ तदा प्रसन्नो भगवान् महेश लोकेशं करः ॥ ज्योतिर्लिङ्गमयो भूत्वा लोकान् स्त्रीन्समदाहयत् ॥ ११ ॥
ये तु वै देवभक्ताश्च शेषाश्चासन्महाभये ॥ अन्ये तु दानवैस्साद्धैर्भस्मीभूता बभूविरै ॥ १२ ॥ एतस्मिन् त्रे ब्रह्मा विष्णुना सह हर्षितः ॥
तुष्टावसमहारुद्रं तौ त्रैस्सामसमुद्भवैः ॥ १३ ॥ मिथुनस्थे दिवानाथे शशिमण्डलभूषतिम् ॥ हिवुध्नं च महारुद्रं च कारसुरहेतवे ॥ १४ ॥
इति श्रुत्वा सहिबुध्नौ देवकार्याथमुद्यतः ॥ हिमालये गिरौ रम्ये पुत्रोऽभूत्साद्यकर्मणः ॥ १५ ॥ पतिरूपः कलिभिर्ज्ञो भारती शिश्नः ॥
स जित्वा विदुषां वृन्दान्काशीनगरमागतः ॥ १६ ॥ शंकराचार्यमागम्य शिष्योऽभूत्तेन निर्जितः ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ मयपुत्रः
स्मृतो मार्यातपो धारं चकार ह ॥ १७ ॥ पदैकेन स्थितः सूर्य्यसहस्राब्दं प्रयत्नतः ॥ सलोकैस्तापयामास तपसालोकवासिनः ॥ १८ ॥
तदा प्रसन्नो भगवान् परमेष्ठीपितामहः ॥ त्रयोश्रामास्तत्प्रियाथैर्क्रमद्वैतेन निर्मिताः ॥ १९ ॥ सौवर्णस्वर्गसदृशं पुरपाण्डशयोजनम् ॥
तदधो योजनान्ते चराजतं च भुवर्मयम् ॥ २० ॥ तदधो योजनान्ते च भूलोकमिव चायसम् ॥ एवं पुरनिवासिन्यो दैत्यानां योषितो मुदा ॥ २१ ॥
शतकोटिमितौ दैत्या धर्मात्मानो निवासिनः ॥ गृहीत्वा यज्ञभागं च देवतुल्या बभूविरै ॥ २२ ॥ तदानिर्बलिनो देवाः क्षुधया पीडिताः प्रभुम् ॥
भगवन्तं महाविष्णुं तुष्टुः परयागिरा ॥ २३ ॥ चतुर्गुणसमूहानां वर्षाणां भगवन्प्रभो ॥ अधिकारविहीनाश्च वर्तन्ते तस्वर्गमण्डले ॥ २४ ॥
तामसां तरे मेवापि षोडशैव चतुर्गुणम् ॥ व्यतीतानि महाविष्णो मायिनां दुःखं भुञ्जताम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां भगवान् भुमुद नः ॥

दृष्ट्वा संस्कृतवातायै दित्यान्धर्मपरायणान् ॥ २६ ॥ बौद्धरूपस्वयं जातः कलौ प्राप्तिभयानके ॥ अजिनस्य द्विजस्यैव सुतो भूत्वा जनार्दनः ॥ २७ ॥
 वेदधर्मपरान्विप्रान्माह्वयामासवीर्यवान् ॥ निर्वेदाः कर्मरहितोऽस्त्रिवर्णास्तान्मासान्तरे ॥ २८ ॥ षोडशे च कलौ प्राप्ते बभूवुर्द्वजवर्जिताः ॥
 तदा दैत्या रुषा विष्टास्सर्वे त्रिपुरवासिनः ॥ २९ ॥ मनुजान्पीडयामासुर्नियन्त्रा न्वेदवर्जितान् ॥ क्षयं जगुर्नरास्सर्वे कल्पान्तैर्दित्यभक्षिताः ॥ ३० ॥
 पुनस्सत्ययुगे प्राक्तैकलोसे गुह्यकालये ॥ देवैश्चाराधितः शंभुस्सर्वलोकेशिवंकरः ॥ ३१ ॥ ज्योतिर्लिंगवपुःकृत्वा तत्र तस्थौ भयंकरः ॥
 एतस्मिन्नन्तरे देवाः प्रसन्नास्तान्मासान्तरे ॥ ३२ ॥ भूमेस्सारंग्यहीत्वा तैरथं कृत्वा विधानतः ॥ चंद्रभास्करयोस्साराच्चक्रे कृत्वा तथैव च ॥ ३३ ॥
 सुमेरोश्च तथा सारात्केतुं कृत्वा रथस्य वै ॥ ददौ शिवाय महतेयानं स्यन्दनरूपितम् ॥ ३४ ॥ तदा ब्रह्मा स्वयंप्राप्य बभूव रथसारथिः ॥
 वेदाश्च वाजिनश्चासन्देवदेवस्यैव रथे ॥ ३५ ॥ लोकालोकगिरेः सारो धनुश्चासीन्महात्मनः ॥ द्यौरां चाजगवं नाम प्रसिद्धमभवद्भुजः ॥ ३६ ॥
 सत्यं च कारभगवांस्तद्धनुः कठिनमहत् ॥ भग्नीभूतमभूच्चान्देवदेवस्यैव रूपा ॥ ३७ ॥ विस्मितो भगवान्विष्णुस्सारं स्वर्गस्यैव तदा
 गृहीत्वा शूधनुर्दिव्यं पिनाकं सचकार ह ॥ ३८ ॥ सज्यं जातं च रुद्रेण पुष्टिभूतं महद्भुजः ॥ तदा ब्रह्मर्षयस्तुष्टास्तुष्टुर्भूतं न साह रम् ॥ ३९ ॥
 पिनाकीति च तन्नाम्ना प्रसिद्धो भून्महेश्वरः ॥ गुणश्चापस्य वै शेषः शक्रो वाणस्तदा भवत् ॥ ४० ॥ शरपक्षौ वह्निवायुश्चाल्यं विष्णुः सनातनः ॥ तेन वा
 जेनैर्दत्तानां कोटि संख्यामृता च खो ॥ ४१ ॥ त्रिपुरं दाहयामास मायिना पालितं शिवः ॥ भस्मीभूते पुरे घोरे तदालोकपतिर्विधः ॥ ४२ ॥ पिनाकिनं
 महारुद्रं मीनराशिस्थिते रौ ॥ शशिने मण्डलस्यैव राजतं सचकार ह ॥ ४३ ॥ स्वाधिकारोस्तदा देवा अपुस्तामसान्तरे ॥ सूत उवाच ॥ ४५ ॥
 श्रुत्वा पिनाकी च स्वमुखात्स्वांशमुत्तमम् ॥ ४४ ॥ समुत्पाद्य हरद्वारं हिमसा नौ चकार ह ॥ मच्छंदो नमतैत्रययोगीशुं परायणः ॥ ४५ ॥
 गोरक्षस्य गुरुर्यवै तन्मुखे तेज आविशत् ॥ रंभानं जैवतत्रैव स्वर्देहया कामरूपिणी ॥ ४६ ॥ मच्छंदं च वशं कृत्वा बुभुजे स्मरविह्वला ॥ तयो
 रस्तकाशौ द्विजान् तस्मिन् नोरुचिराननः ॥ ४७ ॥ नाथशर्मैति विख्यातो विद्वाच्छूद्रतरोऽभवत् ॥ सजित्वा पंडितान्भूमौ पुरीकां शीतमागतः ॥
 ॥ ४८ ॥ शंकराचार्यो विजितस्तस्य शिष्यो बभूव ह ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ चाक्षुषांतरं संप्राप्ते द्वादशे द्वापरयुगे ॥ ४९ ॥ क्षत्रियैस्तालंजवीर्यव्रजो

ह्यणभृगुवंशजाः ॥ विनाशिताः कुरुक्षेत्रे गृहीत्वा तद्धनं बहु ॥ ५० ॥ बुभुजुर्वलवंतस्तैर्देत्यपक्षामहाधमाः ॥ कस्यचिच्चुमुनेः पत्नी शुर्विणी च
 भयान्विता ॥ ५१ ॥ हिमंतुंगे समागम्य तद्भूमिं संभवम् ॥ शतवर्षं ददा देवितपसा ज्ञानरूपिणी ॥ ५२ ॥ मातुरुहसुतो भित्वा ततो जातो
 महीतले ॥ तेजसा तस्य पुत्रस्य भस्मीभूतमभूजगत् ॥ ५३ ॥ तदा तु सकल देवाः पुरस्कृत्य प्रजापतिम् ॥ वज्रस्थितश्चैवालस्समाजगुर्भ
 यातुराः ॥ ५४ ॥ पितृभिर्यद्वैवालस्समाज्ञातो हिमाचले ॥ लोकनाशकरं तेजो जलमथ्ये स चाक्षिपत् ॥ ५५ ॥ जले देवी च वडवा भूत्वा ततेज
 उत्तमम् ॥ पीत्वा वा वामतत्रैव पीडितारौ द्रतेजसा ॥ ५६ ॥ तदा गत्य स्वयं ब्रह्मा त्रिकुटो यत्र वै गिरिः ॥ तदधः सागरे वरेस्थापयामास लोकपः
 ॥ ५७ ॥ मेघेद्युमणौ प्राप्ते शशि मण्डलं प्रभुम् ॥ तं रुद्रं स चकाराशु परमेष्ठीपितामहः ॥ ५८ ॥ ऊरुजातात्समृतो बोधो दहनलोकादहतः ॥
 वडवा मुखतो जातो वाडवो नाम स प्रभुः ॥ ५९ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा तु दहनो गुरुवाक्यं मनोहरम् ॥ स्वमुखोत्तेज उत्पाद्य कुरुक्षेत्रं चकार ह ॥
 ॥ ६० ॥ सारस्वतस्य विप्रस्य गृहे जातस्स वै शिवः ॥ क्षेत्रज्ञमैति विख्यातो विद्वच्छ्रेष्ठो बभूव ह ॥ ६१ ॥ शंकराचार्यमागम्य शिष्यो भूत्वा परा
 जितः ॥ ब्रह्मचर्यव्रतं कादर्यात्स्थौ शंशु परायणः ॥ ६२ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ एकार्णवे पुराजा तेनष्टे स्थावरजगमे ॥ अतान् दे ब्रह्मणः प्राप्तेऽ
 व्यक्तजन्मनिलोके ॥ ६३ ॥ अव्यक्तं प्रकृतिर्माया पीत्वा सर्वजलं मुदा ॥ महाकालीस्वयं भूतिरंधकारस्वरूपिणी ॥ ६४ ॥ एका बभूव तत्रैव
 प्राकृते कल्पदारुणे ॥ चतुर्युगानां कोटीनां त्रयाणां दारुणेलये ॥ ६५ ॥ षष्टिलक्षयुतानां च कालस्तत्र व्यतीतवान् ॥ तदा सा प्रकृतिर्दवीनित्य
 शुद्धा सनातनी ॥ ६६ ॥ स्वेच्छया च स्वरूपं स्वमहागौरमनुत्तमम् ॥ पंचवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं च दधौ शिवा ॥ ६७ ॥ भालनेत्रण समाता सुक्ष्मत
 जोददंशह ॥ शून्यभूतं परं नित्यमविकारि निरंजनम् ॥ ६८ ॥ तदा दिक्षु गतं ब्रह्मस्वजैः प्रकृतिः पुरा ॥ गृहीतुमिच्छती तत्र न स मथार्थमवै ॥
 ॥ ६९ ॥ विस्मिता प्रकृतिर्माता पंचवक्त्रैः सनातनम् ॥ तुष्टावपरया भक्त्या चिरं कालात्परात्परम् ॥ ७० ॥ धातुशब्दैः प्राङ्मुखजैः
 प्रत्ययैर्याम्यवक्त्रजैः ॥ सुविभक्तिमयैः शब्दैर्मुखपञ्चमजैः स्थिरा ॥ ७१ ॥ तिङ्विभक्तिमयैर्नित्या मुखोत्तरमयैर्मुदा ॥ न भो वक्त्रमयैः
 शब्दैर्वर्णमात्रैर्निरंजनम् ॥ ७२ ॥ सच्चिदानंदधनकंपूर्णब्रह्म सनातनम् ॥ तुतोषतत्सर्वज्ञं पंचवक्त्रेष्णुचागमत् ॥ ७३ ॥ पुरुषपत्नमभू

द्रह्मस्वर्यभूनामचामवत् ॥ अव्यक्तात्प्रकृतैर्जातोऽव्यक्तजन्माहिसस्मृतः ॥ ७४ ॥ तस्यहेतोःस्वर्यदेवीवरदालोकहृषिणी ॥ महा-
 लक्ष्मीश्चपूर्वाद्धाजातापोडशलोकिनी ॥ ७५ ॥ अष्टादशभुजास्तस्यालोकशरणतत्पराः ॥ दृष्ट्वातदद्भुतंरूपंस्वर्यभूर्विस्मयान्वि-
 तः ॥ ७६ ॥ प्रविश्यबहुधाभूत्वानन्तं तस्याजगामह ॥ बृहत्वाद्वहुरुपत्वाद्वह्नानामेतिविश्रुतः ॥ ७७ ॥ श्रमितीभगवान्ब्रह्मासत्यलो-
 कमुपस्थितः ॥ मुखेभ्यउद्भवैर्देवैर्देवैस्तुष्टावशंकरम् ॥ ७८ ॥ चिरं कालं तदंगद्वैनदीनदसमुद्भवः ॥ एकार्णवंतं दाजतं शोतेतत्रस्व-
 र्यप्रभुः ॥ ७९ ॥ सहस्रगुणपर्यंतमुषित्वाऽव्यक्तभूःस्वर्यम् ॥ सत्यलोकमुपागम्यपुनःसृष्टिचकारह ॥ ८० ॥ अनन्ताःसृष्टयश्चासन्गणह-
 पाःपृथक्पृथक् ॥ ताभिर्व्यक्तमभूत्सर्वमहालक्ष्मीमयंजगत् ॥ ८१ ॥ दृष्ट्वाबहुत्वं सृष्टीनां महालक्ष्मीः सनातनी ॥ विस्मिताभूच्च सर्वे शंभु-
 वन्तमुपायौ ॥ ८२ ॥ नत्वावाचवचोरम्यंकृष्णमव्यक्तमंगलम् ॥ भगवन्निन्यशुद्धात्मप्रश्र्वासम्यहतराः ॥ ८३ ॥ कथंतेषांचगणनाकृते-
 व्याचमयासदा ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याद्रिधाभूतश्चसोऽव्ययः ॥ ८४ ॥ पूर्वार्द्धात्सितुरक्ताङ्गः परार्द्धोद्गौररूपवान् ॥ चतुर्भुजस्सरत्कोगौरव-
 र्णश्चतुर्भुजः ॥ ८५ ॥ सर्वसृष्टिगणानांचसईशोभगवान्भवः ॥ गणेशोनामविख्यातश्चेश्वरस्सतुविश्रुतः ॥ ८६ ॥ परश्चतुर्भुजोवैयोगि-
 ध्येयोनिरंजनः ॥ एकदाविधितोजातःशिवःपार्वतिवल्लभः ॥ ८७ ॥ गणेशं पूजयामास सहस्राब्दं प्रयन्तः ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्गणेशःशर्व-
 पूजकः ॥ ८८ ॥ वरंवरयतेप्राहपार्वतीसहितंहरम् ॥ प्रसन्नात्माभवःसाक्षात्पुष्टावचविनम्रधीः ॥ ८९ ॥ शिवउवाच ॥ नमोविष्णुस्वरूपाय
 गणेशाय परात्मने ॥ चतुर्भुजाय रक्ताय यज्ञपूर्णकराय च ॥ ९० ॥ विघ्नहंजगद्भ्रंशसर्वानन्दप्रदायिने ॥ सिद्धिर्नांपतयेत्युभयनिधीनांपतये
 नमः ॥ ९१ ॥ प्रसन्नोभवदेवशुभोभवममप्रियः ॥ इतिश्रुत्वादिपूज्यस्तुगणेशोभक्तवत्सलः ॥ ९२ ॥ पार्वत्याःसर्वदेहात्तुतेजोभूतात्समुद्भ-
 वः ॥ तदाकैलासशिखरेसर्वदेवास्सवासवाः ॥ ९३ ॥ मंगलार्थमुपाजग्मुर्देवदेवस्यमन्दिरे ॥ महोत्सवश्चतत्रासीत्सर्वलोकसुखावहः ॥ ९४ ॥
 एतस्मिन्तरेतत्रसूर्यपुत्रःशनिःस्वर्यम् ॥ क्रूरादृष्टिसमायातःकालात्मादेवमण्डपे ॥ ९५ ॥ तस्यदर्शनमात्रेणसवालोकविशिखाभूत् ॥ हा-
 हाकारोमहौश्चासीत्कैलासेगुह्यकालये ॥ ९६ ॥ तच्छिरश्चंद्रलोकैवतुलासंस्थेदिवाकरे ॥ सप्तविंशदिनान्येवप्रकाशयतिभूतले ॥ ९७ ॥

निदिनितौदेवतैस्तत्रशानिर्जनभयंकरः ॥ गजस्यमस्तकंछित्त्वादन्तैर्वयंगगरूपितम् ॥ ९८ ॥ तच्छिद्योःकंधरेरक्तेऽरोपयत्सूर्यसंभवः ॥ गज
योन्यास्तुतोब्रह्माकर्कटस्यतदाशिरः ॥ ९९ ॥ समारोप्यतुतद्वानिःकर्कटोविशिरिकृतः ॥ एवंगजाननोजातो गणेशश्चेश्वरःस्वयम् ॥ १०० ॥
सुतउवाच ॥ इति श्रुत्वा गणेशस्तुगुरोर्वचनमुत्तमम् ॥ स्वमुखात्स्कंधमुत्पाद्यकाश्यांजातःसचेश्वरः ॥ १०१ ॥ देवज्ञस्यद्विजस्यैवपुत्रोभू
त्वाशुभाननः॥दुडिराजस्ततोनाम्नाप्रसिद्धोऽभून्महीतले॥ १०२ ॥ जातकभरणंनमज्योतिःशाल्मलफलात्मकम्॥कृत्वासेवदक्षार्थेऽंकराचार्य
मागमत् ॥ १०३ ॥ शिष्योभूत्वाप्रसन्नात्मागुरुसेवापरोऽभवत् ॥ इतिकथितविप्रदुडिराजोयथाभवत् ॥ १०४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
चतुर्थेखण्डापरपर्यायेकालियुगीयतिहाससमुच्चयेभारतीशगोरखनाथक्षेत्रज्ञमंडुडिराजसमुत्पत्तिवर्णनोनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ६४ ॥
॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ षोडशाब्देचंप्राप्तेब्रह्मणोव्यक्तजन्मनः ॥ सप्तषित्वाचकमलेस्थितःसृष्ट्यर्थमुद्यतः ॥ १ ॥ एतस्मिन्नन्त
रेवक्रात्समुद्भूताचशारदा ॥ द्विव्यांगसुन्दरंतस्यादृष्ट्वाब्रह्मास्मरातुरः ॥ २ ॥ बलाद्ब्रूहीत्वातांकन्यामुवाचस्मरपीडितः ॥ रतिदे
हिमहाघूर्णैरक्षमांकामविह्वलम् ॥ ३ ॥ इति श्रुत्वा तु सा तारुषा प्राह पितामहम् ॥ पंचवक्रोऽयमशुभोनयोग्यस्तवकन्धरे ॥ ४ ॥
चतुर्वक्रो वेदमयोग्यस्सर्वेश्वरे त्वयि ॥ इत्युक्त्वान्तर्दधे माता ब्रह्माक्रोधान्वितोऽभवत् ॥ ५ ॥ तस्य कोपाग्निना तोयं शुष्कभूतमभृद्भुवि ॥
ज्ञान्तिभूते च तत्कोपे रुद्रो जातो भयंकरः ॥ ६ ॥ भैरवो नाम विख्यातः कालात्मा स तवाहनः ॥ स्वनखैश्च नृसिंहाभैः क्षिप्तवा तत्पंचमं शिरः ॥ ७ ॥
जगर्जवलवावुद्रः शंकरो लोकांशंकरः ॥ भयभीतस्तदा ब्रह्माभैरवंशरण्ययौ ॥ ८ ॥ नाथनः पापभूतानां धियो योऽसौ प्रचोदयात् ॥
इति श्रुत्वा स भगवान्भैरवो लोकाविश्रुतः ॥ ९ ॥ ब्रह्मभूतमहंस्वामिन्वेण्यत्वा सुपागतः ॥ सवितुस्तद्वरेण्यं यद्गौदेवस्य धीमहि ॥ १० ॥
गाढमुच्चैरुरोदाशुखात्पेतुश्चाश्रुविन्दवः ॥ ततो वृक्षास्समुद्भूतारुद्राक्षाणां पृथक्पृथक् ॥ ११ ॥ शिवो ब्रह्मवधाद्व्रतितस्तत्कपालं गृहीतवान् ॥
कपालीनामविस्थानं भैरवस्य तदा ह्यभूत् ॥ १२ ॥ सर्वलोकेषु प्रतापिन्यानि चायतनानि च ॥ तानि तान्येव गत्वा शुशुद्रो नाभूच्छिवंकरः ॥ १३ ॥
एकदा तेषु वृक्षेषु संस्थितो भगवान्हरः ॥ तदा ब्रह्मवधे दोषं त्यक्त्वा दूरमुपागतः ॥ १४ ॥ ततः प्रभृतिवैशंभुर्धृत्वा रुद्राक्षमुत्तमम् ॥

पुरीकाशीसमायातः कपालस्तेनमोचितः ॥ १६ ॥ कपालमोचनं नमतीजतमवापहम् ॥ एतस्मिन्नंतरे ब्रह्मासर्वदेवसमन्वितः ॥ १६ ॥
 समागत्य महादेवं तुष्टावस्तुतिजैस्तैः ॥ मकरस्थे दिवानथे शशिनाश्च धांशुभम् ॥ १७ ॥ कपालिनं महा रुद्रं चकार भगवान्विधिः ॥ मृतोऽवच ॥
 इति श्रुत्वा गुरोर्विषयं कपालिभैरवः शिवः ॥ १८ ॥ स्वमुखान्त्वं शिशुमुत्पादका इयां जातो ब्रह्मो निजः ॥ कपालमोचनं तुष्टात्समागत्य महतीले
 ॥ १९ ॥ यतिरूपे वेदनिधिभैरवो नाम विश्रुतः ॥ अघोरपंथकठिनं स्वं शिष्यान्समचोदयत् ॥ २० ॥ शंकराचार्यमागम्य शिष्यो भूत्वा स भैरवः ॥
 डामरं नमवत्तं मंत्रं भूतचकार ह ॥ २१ ॥ कलितायै तु वै मंत्रास्तेन चोत्कीलितकृताः ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ मन्दोदरीमयमुत त्रिपुराधिपतेः
 स्वसा ॥ २२ ॥ त्रिपुरेतु यदानष्टे महाविष्णुं सनातनम् ॥ भक्त्या तुष्टावसा देवी प्रत्यहं गुप्तभाविनी ॥ २३ ॥ भक्तिभावात्ततो यो गहिराप्यमहा
 तमम् ॥ विंध्यद्रिक्न्धेरोरैतत्रैवान्तरधीयत ॥ २४ ॥ चतुर्गुणचक्रि शतं तस्या जातं समाधितः ॥ वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते द्वादशैव कृद्गुणे ॥ २५ ॥
 पुलस्त्ये ब्रह्मणः पुत्रो विश्रवारोषतो भवत् ॥ इतादं च तपस्तत्त्वा विश्रवानामयो मुनिः ॥ २६ ॥ सुमालिनोऽयं दैत्यस्य सुतवैकैकसाधुदा ॥
 समुद्राह्वाविधानेन पुलस्त्यस्स च विश्रवाः ॥ २७ ॥ कदलीविपिनैरगन्धमादनपर्वतैः ॥ सरे मे च तया साद्विश्रवा भगवानृषिः ॥ २८ ॥
 रावणः कुंभकर्णश्च तयो जातौ हिराक्षसौ ॥ रावणो मातृभक्तश्च पितृभक्तस्ततोऽनुजः ॥ २९ ॥ सहस्राब्दं तपो वारं च क्रतुस्तौ वरार्थिनौ ॥
 तदा प्रसन्नो भगवान्परमेशी पितामहः ॥ ३० ॥ ददौ ताभ्यां वरं स्यमजेयं देवदानवैः ॥ तौ तु लब्धवौ क्रुद्धौ पुष्पकं यानमुत्तमम् ॥ ३१ ॥
 गृहीत्वा च बलाद्वीरैर्युधाते परस्परम् ॥ ताभ्यां विनिर्जितौ देवास्त्यक्तत्वा स्वर्गसुखप्रदम् ॥ ३२ ॥ पार्थिवैः भूजया मासुः शिवैकैलसं
 स्थिताः ॥ एकादशाब्दमाराध्यते देवा गिरिजापतिम् ॥ ३३ ॥ शंकराच्च दरं प्राप्ता निभयाश्च तदा भवन् ॥ शिवोऽपि च स्वपूर्वाद्भिर्जातो वै
 मानसोत्तरे ॥ ३४ ॥ गिरौ यत्र स्थिता देवी गौतमस्य तनूदवा ॥ अंजनी नाम विख्याता कीदृशे सरिभगिनी ॥ ३५ ॥ रौद्रतेजस्तदा यो
 रंमुखे केसरिणो यौ ॥ स्मरतुरः कपीन्द्रस्तु बुभुजे तां शुभाननाम् ॥ ३६ ॥ एतस्मिन्नंतरे वायुः कपीन्द्रस्य तनौ गतः ॥ वांछितां मे
 जनीं शुभ्रमयामास वै बलात् ॥ ३७ ॥ द्वादशाब्दमते जातं दंपत्यौ मैथुनस्थयोः ॥ तदनुष्णमासाद्य वर्षमात्रं हि सादधत् ॥ ३८ ॥

पुत्रोजातस्सरागात्मासरोद्रोवानराननः ॥ कुरूपाञ्चततोमात्राक्षेपितोभूद्विररधः ॥ ३९ ॥ बलादागत्यबलवान्द्वह्मसूर्यमुपस्थितम् ॥
 विलिख्यभगवान्द्रोदेवस्तत्रसमागतः ॥ ४० ॥ वज्रसंताडितोवापिनतत्याजतदारविम् ॥ भयभीतस्तदाप्राशुस्मूर्यत्राहीतिजलिपतः ॥
 ॥ ४१ ॥ श्रुत्वातदार्तवचनंरावणलोकरावणः ॥ पुच्छेगृहीत्वातंकाशमुष्टिमुद्धमचीकरत् ॥ ४२ ॥ तदातुकेसरिसुतोरेवित्यक्त्वारूपान्वि-
 तः ॥ वर्षमात्रमहाघोरंमल्लयुद्धंचकारह ॥ ४३ ॥ श्रमितोरारवणस्तत्रभयभीतस्समंततः ॥ पलायनपरोभूतःकशिरुद्रेणताडितः ॥ ४४ ॥
 एतस्मिन्नंतरेप्राप्तोविश्रावभगवानृषिः ॥ स्तोत्रैर्वेदमयैर्वेदवृष्टावपरयागिरा ॥ ४५ ॥ प्रसन्नस्तुतदारुद्रोरावणलोकरावणम् ॥ त्यक्त्वापं-
 पासरन्तीरेनिवासंकृतवान्वली ॥ ४६ ॥ स्थाणुभूतःस्थितस्तत्रस्थाणुर्नामिततोऽभवत् ॥ हन्यमानंसुरान्मुख्यान्नावणलोकरावणम् ॥ ४७ ॥
 हन्यतेमुष्टिभिर्योनहनुमानितिविश्रुतः ॥ तपसातस्यकीशस्यप्रसन्नोभगवान्विधिः ॥ ४८ ॥ नम्रधर्विवचनंप्राहशृणुरुद्रतपोनिधे ॥ वैषस्व-
 तेऽन्तरेप्राप्तेचाष्टाविंशतमेयुगे ॥ ४९ ॥ त्रेतायाःपूर्वचरणेरामस्साक्षाद्भविष्यति ॥ तस्यभक्तिचसंप्राप्यदृढतकृत्योभविष्यसि ॥ ५० ॥
 इतिचोक्त्वाददौतस्मैचंद्रभाद्रप्रकाशकम् ॥ रावणायप्रियारभ्यांददौमन्दोदरीविधिः ॥ ५१ ॥ नैऋतस्यैवदिवपालस्सबभूवचरावणः ॥
 अल्पायुर्मरणप्राप्तोरामेणहरिरूपिणा ॥ ५२ ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वासहनुमानयोनिकदलीवने ॥ देहभूतोमहाप्राप्तोबालशर्म-
 तिविश्रुतः ॥ ५३ ॥ पुरांकाशींसमायातोयत्रवैभणिकर्णिका ॥ रामपक्षेबालशर्माशिवपक्षेतुशंकरः ॥ ५४ ॥ मासयान्नचक्षान्निर्स्तयो-
 आसीन्महोत्तमः ॥ शंकराचार्ययतिनाबालशर्मापराजितः ॥ ५५ ॥ शिष्योभूत्वाचतत्रैवगुरुसेवापरोऽभवत् ॥ यश्चकारतंत्रमंत्रसर्वजातिकथा-
 मयम् ॥ ५६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुखंडापरपयथैकलियुगीयतिहाससमुच्चयेअधोरापथिभैरवहनुमज्जन्मरुद्र-
 माहात्म्यबालशर्मसमुत्पत्तिवर्णनेनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ इदंदृश्यंदानासीत्सदसदात्मकंचयत् ॥ तदाक्षर-
 मयंतेजोव्यातारूपमर्चित्यकम् ॥ १॥ नचस्थूलंनचसूक्ष्मंशीतंनोष्णंचतत्परम् ॥ आदिमध्यान्तरहितमनाकारवर्जितम् ॥ २ ॥ योगि-
 दृश्यंपरंनित्यंशून्यभूतंपरात्परम् ॥ एकवैप्रकृतिर्मायारेखायातदधःस्मृता ॥ ३ ॥ महत्तत्त्वमयीज्ञेयातदधश्चोर्ध्वरेखकाः ॥ रजस्सत्त्वतमा

भूताओमित्येवमुलक्षणम् ॥ ४ ॥ तत्सद्ब्रह्मपरं ज्ञेयं यत्र प्राप्य पुनर्भवः ॥ कियता चैव कालेन तस्येच्छा समपद्यत ॥ ५ ॥ अहंकारस्ततो जा
 तस्तत्तन्मात्रकाः पराः ॥ पंचभूतान्यतोऽप्यासञ्ज्ञानविज्ञानकान्यतः ॥ ६ ॥ द्वाविंशज्जडभूताश्च दृष्ट्वा स्वेच्छामयविविभुः ॥ इन्द्रभूतश्च सगुणो
 बुद्धिर्जैवस्समागतः ॥ ७ ॥ पूर्वार्द्धोऽन्तगुणः सौवर्णिगुणश्च परार्द्धतः ॥ तन्म्यांशुर्हृदंतत्सर्वैतन्मयमभवत्ततः ॥ ८ ॥ सविराडिति संज्ञा विजो
 जातस्सनातनः ॥ विराजो नाभितः जातः पद्मं तच्छतयोजनम् ॥ ९ ॥ पद्माच्छकुमुभं जातं योजनाशममुत्तमम् ॥ तत्पद्माच्छकुमुमाजातो विरंचिः कमला
 सनः ॥ १० ॥ द्विभुजस्स चतुर्वक्रो द्विपादो भगवान्विधिः ॥ ज्ञेयः सप्तवितत्यंगो महश्चित्तमवाप्तवान् ॥ ११ ॥ कोऽहं कस्मात्कुत आयातः कायं जननीको
 मेतातः ॥ इत्यधिचितयतं हृदि देवं शब्दं महत्स्वमयेन साहा ॥ १२ ॥ तपश्चैव तु कर्तव्यं संज्ञया स्थापनुत्तये ॥ तमाकर्ण्य विधिस्साक्षात्तपस्तैः पेमहत्त
 रम् ॥ १३ ॥ सहस्राब्दं प्रयत्नेन ध्यात्वा विष्णुं सनातनम् ॥ चतुर्भुजं योगगम्य निगुणं गुणविस्तरम् ॥ १४ ॥ समाधिनिष्ठो भगवान् भूवृक्कमलासनः ॥
 एतस्मिन्नंतरे विष्णुर्बालो भूत्वा चतुर्भुजः ॥ १५ ॥ इयमांगो बलवान् स्त्रीर्दिव्यभूषणभूषितः ॥ ब्रह्मणेऽङ्गे हरिस्तस्थौ यथा बालः पितुः स्वयम् ॥ १६ ॥
 तदा प्रबुद्धश्च विधिरुतं दृष्ट्वा मोहमागतः ॥ वत्सवत्सतिवचनं हरिः प्राह प्रसन्नधीः ॥ १७ ॥ विहस्य हतदा विष्णुरहं ब्रह्मन्पिता तव ॥
 तयोर्विवदतरे वरुद्रे जातस्तमोमयः ॥ १८ ॥ ज्योतिर्लिङ्गश्च भयदो योजनानंतविस्तरः ॥ हंसरूपं तदा ब्रह्मा वाराहो भगवान् प्रभुः ॥ १९ ॥
 शताब्दं तौ प्रयत्नेन जातौ चोर्व्यमधः क्रमात् ॥ लज्जितौ न रागयत तदा तु ध्रुवतुमुदा ॥ २० ॥ ताभ्यांस्तु तोहरः साक्षाद्भवो नास्मन्समागतः ॥
 कैलासं निलयं कृत्वा समाधिस्थो बभूव ह ॥ २१ ॥ जातं पंचगुणं तत्र दिव्यं रुद्रस्य योगिनः ॥ एतस्मिन्नंतरे घोरोदानवस्तारकासुरः ॥ २२ ॥
 सहस्राब्दं तपः कृत्वा ब्रह्मणो वरमाप्तवान् ॥ भववीर्योर्द्वयः पुत्रः स ते मृत्युं करिष्यति ॥ २३ ॥ इति मत्वा सुराजित्वा मेहेन्द्रश्च तदा भवत्
 ते सुराश्चैव कैलासंगत्वारुद्रं प्रतुष्टुवुः ॥ २४ ॥ वरं ब्रूहीति वचनं सुरान्प्राह तदा शिवः ॥ ते तु श्रुत्वा प्रणम्योर्बुधं वचनं न क्रकथराः ॥ २५ ॥
 भगवन् ब्रह्मणादत्तो वरौ वै तारकाय च ॥ शिववीर्योर्द्वयः पुत्रः स ते मृत्युं भविष्यति ॥ २६ ॥ अतोऽस्मात्त्र भगवन् विवाहं कुरु शंकर
 स्वायं भुवेऽन्तरे पूर्वदक्षश्चासीत्प्रजापतिः ॥ २७ ॥ षष्टिकन्यास्ततो जातस्तांसां मध्ये सतीवरा ॥ वर्षमात्रं भवन्तं सापार्थिवैः समपूजयत् ॥ २८ ॥

तस्यैतव्यारं दत्तं सावभूतवप्रिया ॥ तत्पित्रायाकृतानि दाभवतोऽज्ञानचक्षुषा ॥ २९ ॥ तस्य दोषास्ततोऽपि तत्याजस्वंकलेवरम् ॥
सतीति जस्तदादिव्यं हि माद्रौघोरमागमत् ॥ ३० ॥ पीडितस्तेन गिरिराड्बभूवस्मरविह्वलः ॥ पित्राश्वरं स तुष्टावकामव्याकुलचेतनः ॥ ३१ ॥
अथ मातु तदा तुष्टो ददौ तस्मै सुतानि जाम् ॥ मेनामनोहरां शुद्धां स दृष्ट्वा हर्षितोऽभवत् ॥ ३२ ॥ नररूपं शुभं कृत्वा देवतुल्यं च तत्प्रियम् ॥
सरे मे च तया सार्द्धं चिरं कालं महावने ॥ ३३ ॥ गर्भोजातस्तत्तदारम्योनववर्षात्तमुत्तमः ॥ कन्याजाता तदा सुदुर्गोरगौरमयी सती ॥ ३४ ॥
जातमात्रे च सा कन्या बभूवनवहायिनी ॥ तुष्टावशं करं देवं भवन्तं तपसा चिरम् ॥ ३५ ॥ शताब्दं जले मग्ना शताब्दं वाह्निं संस्थिता ॥
शताब्दे च स्थिता वायौ शताब्दं नभसि स्थिता ॥ ३६ ॥ शताब्दं च स्थिता चंद्रशताब्दं च शताब्दं रविमण्डले ॥ शताब्दं गर्भभूम्यां च स्थिता सा गिरिजा सती ॥
॥ ३७ ॥ शताब्दं च महत्तत्त्वे गत्वा योगबलेन सा ॥ भवन्तं शंकरं शुद्धं तत्र दृष्ट्वा स्थिता द्यौर्वै ॥ ३८ ॥ त्रिशताब्दमतो जातं तस्मात्त्वं पार्वतीं शिवाम् ॥
वरं देहि प्रसन्नात्मा महो देवनमोऽस्तुते ॥ ३९ ॥ इति श्रुत्वा वचोऽर्थं शंकरो लोकशंकरः ॥ देवानाहतदावाक्यमयोर्यं वचनं दिवः ॥ ४० ॥
मत्तो ज्येष्ठाश्चैरुद्राः कुमारव्रतधारिणः ॥ मृगव्याधादयो सुख्यादशज्योतिस्समुद्रवाः ॥ ४१ ॥ अहंतेषामवरजो भवोनमैव योगराट् ॥
मायारूपां शुभां नारीं कथं गृह्णामि लोकदाम् ॥ ४२ ॥ नारी भगवती साक्षात्तया सर्वमिदं तत् ॥ मातृरूपा तु सा ज्ञेया योगिनां लोकवासिनाम् ॥ ४३ ॥
अहं योगी कथं नारीमातरं वरितुं क्षमः ॥ तस्मादहं भवदर्थं स्ववीर्यमाददाम्यहम् ॥ ४४ ॥ तद्वीर्यं भगवान्वाहिः प्राप्य कार्यकरिष्यति ॥
इत्युक्त्वा वह्नये देवो ददौ वीर्यमनुत्तमम् ॥ ४५ ॥ स्वयंतत्र समाधिस्थो बभूव भगवान्हरः ॥ तदा शक्रादयो देवा बह्निना सह निर्ययुः ॥ ४६ ॥
सत्यलोकं समागत्याश्रुवनं सर्वप्रजापतिम् ॥ श्रुत्वा तत्कारणं सर्वस्वयं भूश्चतुराननः ॥ ४७ ॥ नमस्कृत्य परं ब्रह्म कृष्णध्यानं पराऽभवत् ॥
ध्यानमार्गेण भगवान्गत्वा ब्रह्मा परं पदम् ॥ ४८ ॥ हेतुं तद्वर्णयामास यथा शंकरभाषितम् ॥ श्रुत्वा विहस्य भगवान्स्वमुखात्तेज उत्तमम् ॥ ४९ ॥
समुत्पाद्य ततो जातः पुरुषो रुचिराननः ॥ ब्रह्माण्डस्य च्छविर्वा वै स्थिता तस्य कलेवरे ॥ ५० ॥ प्रद्युम्नो नाम विख्यातं तस्य जातं महात्मनः ॥
तेन सार्द्धं तदा ब्रह्मा संप्राप्य स्वंकलेवरम् ॥ ५१ ॥ ददौ तेभ्यस्स पुरुषं प्रद्युम्नं शंवरार्तिदम् ॥ तेजसा तस्य देवस्य नरानार्यस्स मन्ततः ॥ ५२ ॥

एकीभूतास्त्रिलोकैषुवभूतुःस्मरपीडिताः।स्थवराःसौम्यभूतवैतेतुकामाग्निपीडिताः॥५३॥सरिद्धिश्चलताभिश्चमिलितास्संवभूविरे।ब्रह्माण्डे
शःशिवःसाक्षाद्द्रुक्कालाग्निसन्निभः॥५४॥त्रिनेत्रतेजउत्पद्यमानमासतद्भयथाम्।तदाक्लृप्तःसकृष्णगोघृहन्वाकौसुमंधनुः॥५५॥ दिव्या
नर्चशरान्वोरान्महादेवायबंधवो।उच्चाटनेनबाणेनगन्ताभूछोकशंकरः॥५६॥ वशीकरणबाणेननारिवश्यःशिवोऽभवत् ॥ स्तंभनेनमहादेवः
शिवापाशैश्चिरोऽभवत्॥५७॥आकर्षणेनभगवाञ्छिवाकर्षणतत्परः॥मारणैवबाणेनमूर्छितोऽभून्महेश्वरः॥५८॥एतस्मिन्नंतरेदेवीमहतत्वे
स्थिताशिवा ॥ मूर्छितांशिवमालोक्यतत्रैवान्तरधीयत् ॥ ५९ ॥ तदोत्थायमहादेवोविलालपभृशमुहुः ॥ हाप्रियेचंद्रवदनेहाशिवेचघटस्त
नि ॥ ६० ॥ हाउमंमुंदराभेचपाहिमांस्मरविह्वलम् ॥ दशैर्नदेहिरभोरुदसभृतोऽस्मिसंप्रतम् ॥ ६१ ॥ एवंविलप्यमानंतंगिरिजायोगिनी
स्वयम् ॥ समागत्यवचःप्राहनत्वातंशंकरंप्रियम् ॥ ६२ ॥ कन्याहंभगवन्देवमातृपित्रनुसारिणी ॥ तयोस्सकाशाद्रगवन्मपाणिगृहाण
भोः ॥ ६३ ॥ तथेतिमत्वासाशिवःश्रद्धामशरपीडितः ॥ सप्तर्षिप्रेषयमासतेतुगत्वाहिमाचलम् ॥ ६४ ॥ संबोध्यचविवाहस्यविधिचक्रमुदा
न्विताः ॥ ब्रह्माण्डेयैस्थितादेवास्तेषांस्वामीमहेश्वरः ॥ ६५ ॥ विवाहेतस्यसंप्राप्तेसर्वदेवास्समाययुः ॥ अनन्तोश्चणौश्चैवसुरान्दृष्ट्वाहिमा
चलः ॥ ६६ ॥ गिरिजाशरणंप्राप्यतस्यौपवर्तारद्रस्वयम् ॥ तदातुपार्वतीदेवीनिधान्निह्रीःसमन्ततः ॥ ६७ ॥ चकारकोटिशस्तत्रबहु
पासनतनी ॥ दृष्ट्वातद्विस्मितादेवाब्रह्मणासहर्षिताः ॥ ६८ ॥ तुषुबुःपार्वतीदेवीनारिरत्नंसनतनीम् ॥ देवाञ्जुः ॥ उवितैकचमालक्ष्मी
र्वंदुरुपाविदृश्यते ॥ ६९ ॥ उमातस्माच्चतेनामनमस्तस्यैनमोनमः ॥ कतिचिदयनान्येवब्रह्माण्डेऽस्मिञ्छिवेव ॥ ७० ॥ कात्या
यनीहिविज्ञेयानमस्तस्यैनमोनमः ॥ गौरवणाञ्चैवैगौरियाभवर्णञ्चकालिका ॥ ७१ ॥ रक्तवर्णाद्वैमवतीनमस्तस्यैनमोनमः ॥ भवस्यदयि
तात्त्वैवैभवानीरुद्रसंयुता ॥ ७२ ॥ दुर्गात्वयोगिदुष्प्राप्यानमस्तस्यैनमोनमः ॥ नान्तंजगुर्वयंतैवचिण्डिकानामविश्रुता ॥ ७३ ॥ अंबात्वं
मातृभूतानोनमस्तस्यैनमोनमः ॥ इतिश्रुत्वास्तवंतेषांवरदासर्वमंगला ॥ ७४ ॥ देवानुवाचमुदितादेत्यभीतंहारामिवः ॥ स्तोत्रेणानेनसं
प्रीताभवामिजगतीतले ॥ ७५ ॥ इत्युक्त्वाशंभुसहितकैलासंशुक्लकालयम् ॥ गुहायामिथुनीभूयसहस्राब्दमुमोदवै ॥ ७६ ॥ एतस्मिन्नंतरे

देवाभीरुकालोकनाशनात् ॥ ब्रह्माणं च पुरस्कृत्य तु घुबुर्गिरिजापतिम् ॥ ७७ ॥ लज्जितौ तौ तदा तत्र प्रश्नात्तापं हि चक्रतुः ॥ महान्क्रोधस्तयो
 आसीत्तेन वै दुदुबुःसुराः ॥ ७८ ॥ प्रद्युम्नो बलवत्तत्र स तस्थौ गौरिवाचलः ॥ रुद्रकोपाग्निना दग्धो बभूव बलवत्तरः ॥ ७९ ॥ प्रद्युम्नः स्थलरूपं
 च त्यक्त्वा भस्ममयं तदा ॥ सूक्ष्मदेहमुपागम्य विश्रुतोऽभूदङ्गकः ॥ ८० ॥ यथा पूर्वतथैवासीत्कायं कृत्वा स्मरो विभुः ॥ स्थूलरूपारतिर्दे
 वीज्ञातुर्दंशं करं परम् ॥ ८१ ॥ ध्यानेनाराधयामास गिरिजावल्लभं व्रतम् ॥ तदा ददौ वरं देवस्तस्यैरत्यसनातनः ॥ ८२ ॥ रतिर्देवि शृणु त्वं वै
 लोकानां ह्यनुजायसे ॥ शुवावयसि संप्राप्ते नृणां देहैः पतितं स्वकम् ॥ ८३ ॥ भजिष्यसि मदीधनं प्रद्युम्नं कृष्णं संभवम् ॥ स्वरोचिषान्तरः कालो वर्तते चा
 द्यमुप्रियः ॥ ८४ ॥ वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते ह्यष्टाविंशत्तमे युगे ॥ द्वापरान्ते च भगवान्कृष्णः साक्षाज्जनिष्यति ॥ ८५ ॥ तदा तस्य सुतं देवं प्रद्युम्नं मे रुमूढं नि ॥
 भजिष्यसि सुखं रम्ये विपिने नन्दने चिरम् ॥ ८६ ॥ अन्येषु द्वापरान्ते पुंस्वर्गर्भो हितपतिः ॥ जन्मवान् वर्तते भूमा यथा कृष्णस्तथैव सः ॥ ८७ ॥ मध्या
 न्नैव संध्यायां ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ कल्पे कल्पे हरिस्साक्षात्करोति जनमङ्गलम् ॥ ८८ ॥ इत्युक्त्वा भगवाञ्छुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ राजा बभूव
 रुद्राणी गिरिजावल्लभो भवः ॥ ८९ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा भवः साक्षात्स्वमुखात्स्वशिसुतम् ॥ समुत्पाद्य तदा भूमौ गोदावर्या बभूव ह ॥ ९० ॥ आ
 चार्यशर्मणो गेहे पुत्रो जातो भवांशकः ॥ रामानुजस्स वै नामानुजोऽभूद्रामशर्मणः ॥ ९१ ॥ एकदारा मशमैवैपतं जलिमतो स्थितः ॥ तीर्थात्तिथान्तरं
 प्राप्तः पुरीकाशीशिवप्रियम् ॥ ९२ ॥ शंकराचार्यमागम्य शतशिष्यसमन्वितः ॥ शान्नाथं कृतवान्त्र्यं कृष्णपक्षो हरिप्रियः ॥ ९३ ॥ शंकर
 राचार्ये विजितो लज्जितो निशिभीरुकः ॥ स्वगेहं पुनरायातः शंकरैर्वाशरहितः ॥ ९४ ॥ रामानुजस्तु तच्छ्रुत्वा सर्वशस्त्रविशारदः ॥ श्रातु
 शिष्यैश्च सहितः पुरीकाशीसमायौ ॥ ९५ ॥ वादो वेदान्तशस्त्रे च तयोश्चासीन्महात्मनोः ॥ शंकरः शिवपक्षश्च कृष्णपक्षस्स वै द्विजः ॥ ९६ ॥
 मासमात्रेण वेदान्ते दीक्षितस्तनवै हरिः ॥ वासुदेवस्स वै नामसच्चिदानंदविग्रहः ॥ ९७ ॥ वसुदेवस्स वै ज्ञेयो वसुध्वंशनदीव्यति ॥ वसुदेवस्स वै
 ब्रह्मा तस्य सारो हियः स्मृतः ॥ ९८ ॥ वासुदेवो हरिस्साक्षाच्छिवपूज्यः सनातनः ॥ शंकेरो लज्जितस्तत्र भाष्यशास्त्रे समागतः ॥ ९९ ॥ पक्ष
 मात्रं शिवैस्सूत्रैर्वर्णयामास वै शिवम् ॥ रामानुजेन तत्रैव भाष्ये सदा शितो हरिः ॥ १०० ॥ गोविन्दो नाम विख्यातो वैयाकरणदेवता ॥ गांपरा

विन्दतेयस्मिन्गोविन्दोनामवैहारः ॥ १०१ ॥ गिरिशस्तुनगोविन्दो गिरिगणमीशरोहिषः ॥ गोपालस्तुनवरुद्रगवाहः प्रकीर्तितः ॥ १०२ ॥
 ज्ञेयः पञ्चपतिः शंभुगौपतिर्नवविश्रुतः ॥ लज्जितः शंकराचार्योमीमांसाशास्त्रमागतः ॥ १०३ ॥ तयोर्देशदिनं शास्त्रे विवादस्सु महानभूत् ॥
 यस्तु वैयज्ञपुरोधरासामनुजमतप्रियः ॥ १०४ ॥ विच्छिन्नः शंकरैर्नवमृगभूतः पराजितः ॥ आचारप्रभवो धर्मोयज्ञदेवर्निर्मितः ॥ १०५ ॥
 भ्रष्टाचारस्तदाजातोयज्ञदक्षप्रजापतेः ॥ इतिरामानुजः श्रुत्वा वचनं प्राह नम्रधीः ॥ १०६ ॥ कर्मणे जनितो यज्ञो विश्वपालनहेतवे ॥
 कर्मब्रह्मोद्भवविद्विब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥ १०७ ॥ अक्षरोऽयं शिवः साक्षाच्छब्दब्रह्मणि संस्थितः ॥ पुराणपुरुषोयज्ञो योऽक्षरकरो
 भुवि ॥ १०८ ॥ अक्षरात्स तु वैश्रेष्ठः परमात्मा सनातनः ॥ अक्षरेण नैव तृप्ता तृप्तो भूयज्ञकर्मणि ॥ १०९ ॥ नाम्ना सयज्ञपुरुषो वैदो लोकहि
 विश्रुतः ॥ प्रपौत्रस्य तदावृद्धिदृष्ट्वा रूपद्वार्तुरः शिवः ॥ ११० ॥ मृगभूतश्च रुद्रोऽसौ दिव्यबाणैरतपयत् ॥ समर्थोयज्ञपुरुषाज्ञात्वा गुरुमयं
 शिवम् ॥ १११ ॥ पलायनपरो भूतो धर्मस्तेन महान्कृतम् ॥ लज्जितः शंकराचार्योन्यायशास्त्रे समागतः ॥ ११२ ॥ भवतीति भवो ज्ञेयो
 मृडतीति सवैमृडः ॥ लोकान्भरति यो देवः सकृत्तर्भग एव हि ॥ ११३ ॥ हरतीति हरोज्ञेयः सरुद्रः पापरावणः ॥ स्वयंकर्तस्त्वयं भर्तास्त्वयंह
 त्तां शिवः स्वयम् ॥ ११४ ॥ शिवाद्भिष्णुर्महो जातो विष्णोर्ब्रह्मा च पद्मभूः ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं प्राहरामानुजस्तदा ॥ ११५ ॥ धन्योऽयं भगवा
 ञ्छुभुर्यस्यायं महिमा परः ॥ सत्यं सत्यं माज्ञेयं कर्ता कारयिता शिवः ॥ ११६ ॥ रामनाम परं नित्यं कथं शंभुर्जपेद्धरिम् ॥ अनन्ताः सृष्टयः सर्वा
 लङ्घ्वायस्य ते जसा ॥ ११७ ॥ अनन्तः शेषतः शेषो रमन्ते योगिनो हितम् ॥ सचैव मत्प्रभो धामसच्चिदानन्दविग्रहः ॥ ११८ ॥ इति श्रुत्वा तदा
 वाक्यं लज्जितः शंकरोऽभवत् ॥ योगशास्त्रे परो देवः कृष्णस्तेनैव दर्शितः ॥ ११९ ॥ कालात्मा भगवान्कृष्णो योगेशो योगतत्परः ॥ सांख्य
 शास्त्रे च कपिलस्तस्मै तेनैव दर्शितः ॥ १२० ॥ कंवर्यपियते यैवै स कपिस्तं चलाति यः ॥ कपिलस्तु विज्ञेयः कपीरुद्रः प्रकीर्तितः ॥ १२१ ॥
 कपिलो भगवान्विष्णुः सर्वज्ञः सर्वरूपवान् ॥ तदा तु शंकराचार्यो लज्जितो नम्रकन्धरः ॥ १२२ ॥ शुक्लं वरधरो भूत्वा गोविन्दो नाम निर्मलम् ॥
 जजाप हृदि शुद्धात्मा शिष्यो रामानुजस्य वै ॥ १२३ ॥ इति ते रुद्रमाहात्म्यं प्रसंगेनापि वर्णितम् ॥ धनवान्पुत्रवान्वाग्मी भवेद्यः शृणुयादिदम् ॥ १२४ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थ्युगसण्डापरपथ्यैरुद्रमाहात्म्यवर्णनं रामानुजोत्पत्तिवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॐ ॥

सूतउवाच ॥ भृगुवर्यमहाभागशृणु त्वं जीववर्णि तम् ॥ पवित्रं वसुमाहात्म्यं सर्वस्तु सुखप्रदम् ॥ १ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ वैवस्वतेऽ
न्तरे प्राप्ते चाद्ये सत्ययुगे शुभे ॥ इल्वलातामसी शक्तिः प्रिया विश्रवसो मुनेः ॥ २ ॥ शिवमाराधयामास सती सा पार्थिवार्चनैः ॥ एतस्मिन् तरे जा
तो दीक्षितान्वयसंभवः ॥ ३ ॥ यक्षशर्मा महाधूर्तौ यक्षिणीपूजेनेरतः ॥ तस्य मित्रं नृषा सुभ्रू मिततेन पापिना ॥ ४ ॥ तेन दोषेण विप्रोऽसौ
कुष्ठभूतस्तदाभवत् ॥ कुष्ठभूतोऽद्रिजंत्यक्त्वा यक्षिणीमंत्रवत्सला ॥ ५ ॥ शिवलोकां यदौ देवीकैलासं गुह्यकालयम् ॥ शुधातुरो यक्षशर्मा शिव
रात्रे महोत्तमे ॥ ६ ॥ दीक्षितं पूजन्ते न योषिद्वचश्चोपदेशतः ॥ प्रभाते स मनु प्राप्ते पारणं कृतवान् द्विजः ॥ ७ ॥ मरणं प्रातः वान्कुष्ठं तत्रैवाश्रितं
दिरे ॥ तेन पुण्यप्रभावे न राजासीत् करणाटके ॥ ८ ॥ राजराज इति ख्यातो मण्डलीको नृपोऽभवत् ॥ शिवार्चनं मंगलदं गेहे दिने दिने ॥ ९ ॥
ब्राह्मणैः कारयामास राजराजो महाबलः ॥ शताब्दं भूतले राज्यं कृतं तेन महात्मना ॥ १० ॥ राज्यधिकारं श्रेष्ठस्य सुतस्य प्रददौ नृपः ॥ ततः
काशीपुरीं प्राप्य शिवं तुष्टाव पूजनैः ॥ ११ ॥ त्रिवर्षान्ते महादेवो ज्योतिर्लिंगो बभूव ह ॥ राजराजे श्वरो नाम प्रसिद्धोऽभूच्छिवः स्वयम् ॥ १२ ॥
स नृपः पवितस्तेन त्यक्त्वा प्राणौस्तदा स्वयम् ॥ इल्वलागर्भे मागम्य पुत्रोऽभूच्छुभलक्षणः ॥ १३ ॥ जातः कुत्सितवेलायां रात्रौ चौरतमो वृत्ते ॥
कुवेर इति तन्नाम प्रसिद्धमभवद्भुवि ॥ १४ ॥ तपसा तोषयामास स बालः परमंष्ठिनम् ॥ तस्मै ब्रह्मा तदागत्य लंकां नाम पुरीं शुभाम् ॥ १५ ॥
सुवर्णरचितारम्यां कारयित्वा ददौ प्रभुः ॥ तिस्रः कोट्यः स्मृता यक्षलोककार्यपरायणाः ॥ १६ ॥ तेषां स्वामी सैव चासीदक्षराडिति विश्रुतः ॥
किन्नरा बहुरूपाश्च तदादेशानि वासिनः ॥ १७ ॥ बलिभिः पूजयामासुः किन्नरैश्च तदा स्वयम् ॥ गुह्यकानरभावस्था दिव्यमौल्यप्रकारिणः ॥ १८ ॥
तेषां स्वामी सैव चासीत् कुबेरो भगवान् स्वयम् ॥ गिरिभ्यो बहुरत्ना निगृहीत्वा लोकहेतवे ॥ १९ ॥ रक्षोभिः प्रेषयामास गेहे गेहे जने जने ॥ धर्मका
र्यं कारयेत्तु नरावेदं परायणाः ॥ २० ॥ तेषां कोशाश्च तेनैव पूरितानरार्थमिणा ॥ ये तुलो भपरा धूर्तानराः संचयकारिणः ॥ २१ ॥ तेषां राजा स भ
गवान् द्रव्यदोराक्षसे श्वरः ॥ शिवभूतानरायैव दाहिता वह्निकर्मणि ॥ २२ ॥ अग्निद्वारेण तन्मांसं भुजंते राक्षसाः सदा ॥ एभिर्विभृतिभिर्भुजंते ह

द्वातरावणोवली ॥ २३ ॥ जित्वानिष्कास्यलंकायाःस्वयंराजाबभूवह ॥ कुबेरोदुःखितस्तत्रशंकंदुःखनाशनम् ॥ २४ ॥ शरण्यंशरणप्रा
 सस्तदातुभगवान्हरः ॥ तेनमैत्रीकृतारम्याकुबेरेशसमंदधौ ॥ २५ ॥ अलकावतीनामपुरीचितिविश्वकर्मणा ॥ सतामंगलदातत्रकुबेरोह
 र्पमात्रवान् ॥ २६ ॥ इतिश्रुत्वातदनुजोरावणोलोकरावणः ॥ कैलासंगिरिमागम्यनलकूबरभोगिनीम् ॥ २७ ॥ दृष्ट्वापुलस्त्यतनयःप
 र्पशमधुराननाम् ॥ तदापतिव्रतादेवसुप्रभाप्राहतरुषा ॥ २८ ॥ स्तुषेवतवपापान्मन्त्रैर्दंष्ट्रोलोकरावण ॥ कुष्ठोभवेत्तवतनौतेनदोषे
 णदारुणः ॥ २९ ॥ त्वयाहर्तविमानंयज्येष्वंधोश्चपुष्पकम् ॥ निष्फलत्वमवाप्नोतियथाचौरैर्हर्तनम् ॥ ३० ॥ इतिशापान्वितो
 वीरस्तथाभूतःसुदुःखितः ॥ शिवमाराधयामासकैलासेपाथिवचैनैः ॥ ३१ ॥ द्वादशाब्दमतोजातंपूजन्तस्यकुर्वतः ॥ सरुद्रोनप्रस
 न्नोऽभूत्तदादुःखीसरावणः ॥ ३२ ॥ जुहाववह्नौक्रमतःशिरासिपुरुषादुनः ॥ स्थूलदेहंचसकलंसरुद्रायतदापयत् ॥ ३३ ॥ भस्म
 भूतस्तदारक्षोनमृतोब्रह्मणोवरात् ॥ पावकादुद्भवंचान्यदेहंप्राप्यमनोहरम् ॥ ३४ ॥ शिवायवायुरूपायददौस्वादंयुनवली ॥ पिशा
 चैर्वायुरूपैश्चभक्षितःसचरावणः ॥ ३५ ॥ नममारवराद्धोरोवायोर्जातंकलेवरम् ॥ गृहीत्वासचरुद्रायनभोभूतायचापयत् ॥ ३६ ॥
 तदामातृगणैर्घोरैर्भक्षितोऽभूत्सरावणः ॥ ब्रह्मणोवरदानेनपंचत्वमवाप्तवान् ॥ ३७ ॥ नभसश्चोद्भवेदेहंशून्यभूत्सरावणः ॥
 पुनःप्राप्यशिवायैवसोऽहंभूतायचापयत् ॥ ३८ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्बुद्धोऽहंकारदेवता ॥ कुबेरस्ययथामित्रोरावणस्यतथाभवत् ॥ ३९ ॥
 एकैकैर्नैवाशिरसाकोटिकोटिशिरोऽभवत् ॥ वज्रभूतमभूदेहेदेवदेवप्रसादतः ॥ ४० ॥ एवंसरावणोघोरोबभूववरदर्पितः ॥
 देवदेत्यमनुष्याणांपन्नगानांचयोषितः ॥ ४१ ॥ नवोढारमिताश्चासन्नह्लाडितेनरक्षसा ॥ पतिव्रतामंतरंम्येवैधर्मसनातनम् ॥ ४२ ॥
 भग्नीभूतमभूत्सर्वसर्वलोकैषुरक्षसा ॥ क्षुत्तृड्भ्यांविजितोनिर्त्यंशेकरैणैवतर्पितः ॥ ४३ ॥ अन्येसुराविनायज्ञैःशुधिताःसंबभूविरि ॥
 ब्रह्माणंचपुरस्कृत्यक्षीराब्धौप्राप्यदुःखिताः ॥ ४४ ॥ एकीभूयसुरास्सर्वेत्तुष्टुःपरमेश्वरम् ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्स्सगुणनिगुणोहारिः ॥ ४५ ॥
 उवाचसकलान्देवान्भक्तिनम्रान्यतेन्द्रियान् ॥ करुणस्यैवैतवाराहेनेहशःकोपिदानवः ॥ ४६ ॥ बभूवचयैवसौरावणोलोकरावणः ॥

पुरामाकैडकलपेचनिशुभः शुभएवहि ॥ ४७ ॥ यथाजातौतथाघोरौकुम्भकर्णश्चरावणः ॥ रावणावहवश्चासन्हीदृशनैवरावणः ॥ ४८ ॥
 अहंब्रह्माथारुद्रोयतोजातस्सनातनाः ॥ सातुवैप्रकृतिर्मायाकोटिविश्वधायिनी ॥ ४९ ॥ देवसंकटघोरैषुसमर्थोदेवराट्स्वयम् ॥
 शकविघ्नेसमुद्धूतेसमर्थोभगवान्हरः ॥ ५० ॥ रुद्राणांसंकटघोरैसमर्थोऽहंसदाभुवि ॥ मयिसंकटसंप्राप्तैसमर्थोभगवान्हरिः ॥ ५१ ॥
 ब्रह्मणः परमेदुःखैसमर्थोप्रकृतिः परा ॥ मधुकैटभौपुराजातौदानवौलोकविक्षुतौ ॥ ५२ ॥ ताभ्यांदुःखमयोब्रह्मातुष्टावजगदविकम् ॥
 तदातस्याबलेनाहंजवानमधुकैटभौ ॥ ५३ ॥ अतोमदज्ञयासर्वेविष्णुमायांसनातनीम् ॥ अणयांशरणंप्राप्यकुर्वामजगतोहितम् ॥ ५४ ॥
 इतिश्रुत्वातुदेवास्तुष्टुबुःप्रकृतिंपराम् ॥ प्रसन्नाचतदादेवीब्रह्मज्योतिर्मयीशिवा ॥ ५५ ॥ द्विधाभूतामहंप्राप्तासिताराभौपरापरो
 त्रिलिंगजननीसीतातयातदपरद्विधा ॥ ५६ ॥ कुतंतौचद्विधाजातौशब्दार्थरामलक्ष्मणौ ॥ शब्दमात्रसमूहानांस्वामीरामस्सनातनः ॥ ५७ ॥
 अर्थमात्रसमूहानामीशः कृत्स्नलक्ष्मणः ॥ यस्यवज्रमयंवर्यैर्ब्रह्मचर्यदहतथा ॥ ५८ ॥ सक्लेश्चततोऽन्यैवेक्कीवभूताहिवानराः ॥
 परातुप्रकृतिस्सीतातयोमैगलदायिनी ॥ ५९ ॥ भूमिमध्यात्समुद्धूताह्ययोनियोनिकारिणी ॥ सहस्ररामरामेतिजपितयेनधीमता ॥ ६० ॥
 सीतानान्नाचतस्यैवफलंज्ञेयंचतत्समम् ॥ योनिभूतौचतौदेवौराधेयस्यगृहेगतौ ॥ ६१ ॥ इदंदृश्यंदानासीत्तामसिप्रकृतिस्तदा
 अक्षराशेषभूताचस्वयंजातात्रिक्षया ॥ ६२ ॥ पूर्वशेषस्सर्वैरामोमध्येक्कीवस्सलक्ष्मणः ॥ अपरौपूर्वतोजातौपुण्ड्रवैचपरेश्वरौ
 ॥ ६३ ॥ परोभागस्तुसां देवयोगिनिद्रासनातनी ॥ अन्यकल्पेषुहेदेवाः क्षीरशायिहरिः स्वयम् ॥ ६४ ॥ रामोऽप्यजस्तथाशेषो
 रुद्ररूपस्सलक्ष्मणः ॥ सीताभगवतीलक्ष्मीर्जाताजनकनन्दिनी ॥ ६५ ॥ सुदर्शनश्चभरतोहेः शंखस्ततोऽनुजः ॥ कल्पारण्ये श्वे
 तवाराहेरामोजातः परात्परः ॥ ६६ ॥ प्रद्युम्नोभरतोज्ञेयोनिरुद्रः शत्रुहाप्रभुः ॥ तैश्चमर्वेदिलितारक्षसारावणादयः ॥ ६७ ॥
 कीर्तिस्वकीयांलोकैषुपावर्त्तिस्थाप्यसप्रभुः ॥ पुष्पकंचकुबेरायविमानंचतदादौ ॥ ६८ ॥ रुद्रसंख्यासहस्राब्दंराज्यंकृत्वापरंययुः ॥ सूतउवाच ॥
 इतिश्रुत्वाकुबेरस्तुप्रथमोवसुदेवता ॥ ६९ ॥ स्वमुखात्स्वांशमुत्पाद्यैवैश्यस्यपुत्रोभूत्त्वामहितले ॥ ७० ॥

त्रिलोचनस्सवैनममथुरायां भूवह ॥ सर्वद्रव्यव्यंकृत्वानानातीर्थेषु हर्षितः ॥ ७१ ॥ पुरीकाक्षासिमागम्य रामानंदं चैषण्वम् ॥
 नत्वा तद्द्रव्यमभवेच्छब्दोभूत्वा त्रिलोचनः ॥ ७२ ॥ स्वर्गे हं नृणां गत्यसवैश्यश्चाज्ञाय सुरोः ॥ रामभक्तिपरश्चासीत्सधुः सेवपरायणः ॥ ७३ ॥
 तदतु भगवान्नामोदासमृतश्च तद्गृहे ॥ स्थितस्त्रयोदशे मासि सवैवांछितदायकः ॥ ७४ ॥ मणिरत्नहरिण्या निवाससि विविधानि च ॥ नाना
 व्यंजनयोग्यानि ब्राह्मणेभ्यः स्वयंददौ ॥ ७५ ॥ वैष्णवेभ्योऽथानिभ्यश्च मनोवांछितदायकः ॥ ततस्त्रिलोचनं प्राह भगवान्नावावणां तिहा ॥ ७६ ॥
 अहं रामो न वै दासस्तव भक्तिविमोहितः ॥ निवासं कृतवान्गृहे तव प्रियहितैरतः ॥ ७७ ॥ अद्य प्रभृतिभो वैश्यवसांसि हृदये तव ॥ इत्युक्त्वान्त
 र्हितो देवः सर्वैश्वर्यो हर्षमागतः ॥ ७८ ॥ त्यक्तवाक्कलत्रं पुत्रं प्राप्यैवैराग्यमुत्कटम् ॥ उषित्वा सरयूतीरं राध्यानपरोऽभवत् ॥ ७९ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखंडपरपार्थक्ये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये वसुमाहात्म्ये त्रिलोचनवैश्वर्योत्पत्तौ पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ७३ ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ स्वायंभुवेन्तरे पूर्वध्रुवं दशसमुद्रवः ॥ राजप्राचीनवर्हिश्च भूवमखकारकः ॥ १ ॥ नारदस्योपदेशेन त्यक्तवाहं सामयं
 मखम् ॥ ज्ञानवान्वैष्णवो भूत्वा दशपुत्रानर्जयत् ॥ २ ॥ प्रचेतानामेतेषां वैजातस्तच्चैकरूपिणम् ॥ पितुराज्ञां पुरस्कृत्य जलमध्ये तपो
 ऽर्थिनः ॥ ३ ॥ रत्नाकरेऽष्टमं पुत्रं नवमं मानसोत्तरे ॥ ५ ॥ दशमं मेरुशालायां सुतं कृत्वा मुमोद ह ॥ आपो वहति यो लोके स आपवइति स्मृतः ॥ ६ ॥
 द्वितीयो वरुणो नाम यादसां पतिरुत्पतिः ॥ ददौ पाशं तदा ब्रह्मा दैत्यबंधनहेतवे ॥ ७ ॥ पाशो नासत तो जातो वरुणस्य महात्मनः ॥ स तु पूर्व
 भवेचासीद्ब्रह्मणः शक्तिपूजकः ॥ ८ ॥ आपो नामा विख्यातो वारुणी पानतत्परः ॥ भद्रकाल्याः प्रियो भक्तो नित्यं पूजनतत्परः ॥ ९ ॥ नाना
 रक्तमयैः पुष्पैर्गुणैः ठितारं रक्तमालिकाम् ॥ रक्तचंदनसंयुक्तां गृहीत्वा मंत्रसंयुतः ॥ १० ॥ भद्रकाल्ये निवेद्या जुनवाणं परोऽभवत् ॥ धूपैर्दो
 पैश्च नैवेद्यैः स्तां बृहैः कृतुजैः फलैः ॥ ११ ॥ पूजयित्वा महालक्ष्मीं भद्रकालीं सनातनीम् ॥ तिलैः शर्करायां युक्तं मधुना च हविः स्वयम् ॥ १२ ॥
 वह्निद्वारेण संदुत्य तुष्टावजगदम्बिकाम् ॥ चरित्रमध्यमं देव्या विष्णुदेवेन निर्मितम् ॥ १३ ॥ नवाणं वेन तेनैव प्रत्यहं जाप्यतत्परः ॥ एवं

वर्षत्रयं जातं तस्य पूजां प्रकुर्वतः ॥ १४ ॥ प्रसन्ना भूतदा देवी वरदा सर्वमंगला ॥ वरं ब्रूहीति वचनं तमाह द्विजसत्तमम् ॥ १५ ॥ इति
 वाक्यं प्रियं श्रुत्वा द्विज आपवनमग्नीः ॥ तुष्टा वदं डवद्भवा भद्रकालीं सनातनीम् ॥ १६ ॥ ॥ आपव उवाच ॥ ॥ विष्णुकल्पपुरा
 चासीद्दानवो महिषासुरः ॥ कोटिकोटिसहस्रेस्तुरैर्वीजिगैर्जुतः ॥ १७ ॥ त्रैलोक्यं स्ववशे कृत्वा महेंद्रस्तदाभवत् ॥ स्वरोचिषा
 न्तरःकालो गतस्तद्रज्यकुर्वतः ॥ १८ ॥ ततस्स भगवान्विष्णुस्सर्वदेवसमन्वितः ॥ समुत्पाद्यमुखोत्तेजो ज्वालामालीव भूवह ॥ १९ ॥
 ज्योतिर्लिंगात्तदा देवी भवती स्वेच्छया भुवि ॥ संभूय महिषं त्रीतस्यै देव्यै नमोनमः ॥ २० ॥ रुद्रकल्पे पुरा चासीदुदृच्छं भुमुखादिवि ॥ राव
 णश्च सहस्रास्यो जातो ब्रह्माण्डराज्यसात्कृतम् ॥ २१ ॥ राक्षसो बलवान्वयो लोकाणि रेशः ॥ न्यवसे देवैर्देव्यानां मनुष्याणां च भक्षकः ॥ २२ ॥
 षष्ठमन्वतरे तेन ब्रह्माण्डराज्यसात्कृतम् ॥ ततो वैवस्वते प्राप्ते त्रेतायां विश्वे प्रभुः ॥ २३ ॥ सजातो राघवगृहे रामस्सं कर्षणः स्वयम् ॥ षोड
 शाब्दवपुर्भूत्वा सगतो जनकालये ॥ २४ ॥ धनुश्चाजगवधोरेभंजिते तेन धीमता ॥ तदा ब्रह्मादयो देवा ज्ञात्वा त्वारामं सनातनम् ॥ २५ ॥ सह
 स्रवद नस्यैव वर्णया मासकारणम् ॥ तच्छ्रुत्वा हंसयानं च समारुह्य ससीतया ॥ २६ ॥ लोकालोकगिरौ प्राप्य वोरयुद्धमचीकरत् ॥ हंस
 यानपताकायां संस्थितो हनुमान्कापिः ॥ २७ ॥ वेदाश्च वाजिनस्तत्र नेता ब्रह्मा सनातनः ॥ दिव्यवर्षमभूद्धोरं संग्रामं तेन रक्षसा ॥ २८ ॥ राव
 णस्स तदा कुद्गोद्वि स हसैश्च बाहुभिः ॥ अपरौ सूच्छयित्वा तौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ २९ ॥ जगर्ज बलवान्वयो रस्स च ब्रह्माण्डरावणः ॥ ब्रह्म
 णा संस्तुता माता भवती ब्रह्मरूपिणी ॥ ३० ॥ सीता शान्तिमयी नित्या तया ब्रह्माण्डरावणः ॥ विना शितो न मस्तस्यै न मस्तस्यै नमोनमः ॥ ३१ ॥
 ब्रह्मकल्पे पुरा चासीत्तालजं धान्योद्धवः ॥ सुरो नाम महादैत्यो ब्रह्मणो बलदर्पितः ॥ ३२ ॥ ब्रह्माडिं महा रुद्रं मेन्द्रादिसमन्वितम् ॥ सबभूवप
 राजित्याधिकारी रौद्रासने ॥ ३३ ॥ देवैस्सार्द्धमभूद्यद्धं तस्य देवस्य दारुणम् ॥ गत्वानि वेदया माससं विष्णुः क्रोध संयुतः ॥ ३४ ॥ जगा
 म गरुडारूढो यत्र दैत्यो सुरः स्थितः ॥ तेन सार्द्धमभूद्यद्धं तस्य देवस्य दारुणम् ॥ ३५ ॥ सहस्राब्दमतो जातं दृष्ट्वा ब्रह्मा भयान्वितः ॥ परां तु
 प्रकृतिं नित्यां तुष्टावच्छृणयागिरा ॥ ३६ ॥ प्रसन्ना सा तदा देवी कुमारी सहायिनी ॥ चतुर्भुजास्त्रसहिता भूत्वा दैत्यमुवाच ह ॥ ३७ ॥ परा

जितोऽयं भगवान्दैत्यराजेनैव त्वया ॥ विजयानामेरेम्यकौश्विन्नाहंपराजिता ॥ ३८ ॥ उन्मीलिनीं विलुलीचित्रिस्पृशपक्षवाङ्मनी ॥ जया
जयन्ती विजयावर्षे वर्षे क्रमादहम् ॥ ३९ ॥ एकादशशुभाचारविष्णवस्तनयमम ॥ एकादशीति विख्याता वेदमध्यसे दह्यहम् ॥ ४० ॥
अतो मां वलवाञ्जित्वा विजया विष्णुमातरम् ॥ पाणिगृहाण मेरेम्यं सर्वपूज्यो भवान्भवेत् ॥ ४१ ॥ इति श्रुत्वा सुरादैत्यस्तस्यारूपेण मोहितः ॥
शुशुधे स तया सार्द्धं क्षणाद्धै न लयंगतः ॥ ४२ ॥ तं सुरनिहतं दृष्ट्वा तु जस्तन्नरकासुरः ॥ दैत्यमायां महाघोरां च कारसुरनाशिनीम् ॥ ४३ ॥ एकाद
शीं स्वयमायां हुंकारेणैव ततदा ॥ नरकेन समं हत्वा जगज्जगद्दिविका ॥ ४४ ॥ तयोस्तेजोमहाघोरमग्नमध्येषु चागमत् ॥ दुष्टभूतमभूदग्नं
नृणोरंगमय प्रदम् ॥ ४५ ॥ दृष्ट्वा चैकादशीनाम्नारविशुक्रावुवाच ह ॥ कुरुतां शुद्धमेवान्तर्भवतौ लोकविश्रुतौ ॥ ४६ ॥ तदा ज्ञायतथा कृत्वा
देवपूज्यौ बभूवुः ॥ एवं मातस्त्वया सर्वकृतं तस्यैनमो नमः ॥ ४७ ॥ इति श्रुत्वा भद्रकाली स्तोत्रं दिव्यं कथामयम् ॥ आपवं प्राह सा देवी ज
ह्मार्णवेदकोविदम् ॥ ४८ ॥ प्रलये च तदा प्राप्तेन प्रस्थावरजंगमे ॥ एकाण्विपुरात्वं मत्प्रसादात्सुखीभव ॥ ४९ ॥ स्तोत्रेणानेन सुप्रीता
वरदाहं सदानरान् ॥ इत्युक्त्वा तर्हि तदेवाविप्रविरूणोऽभवत् ॥ ५० ॥ मृतज्वाच ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्विक्रमभगवान्द्वितीयो वसुः ॥ वरुणः स्व
मुखात्तेजो जनयामास भूतले ॥ ५१ ॥ देहल्यां स तु वैजातो धर्मभक्तस्यैव गृहे ॥ विधवा तस्य याकन्या गर्भधत्ते हरेः स्वयम् ॥ ५२ ॥ इति
ज्ञात्वा धर्मभक्तो मुमोद सुतजन्मनि ॥ नाम देव इति ख्यातः सांख्ययोगपरायणः ॥ ५३ ॥ आब्रह्म तं वपय्यतं सर्वविष्णुमयं जगत् ॥ ज्ञात्वा
दृष्ट्वा गतः काश्यां रामानंदं हरिप्रियम् ॥ ५४ ॥ नत्वा तच्छिष्यतां प्राप्य तत्र वासमकारयत् ॥ सिकंदरो म्लेच्छपतिर्देहलाराज्यमास्थितः ॥ ५५ ॥
नाम देवं समाहूय संपरीक्ष्य तदा सुखी ॥ अर्धकोटिमितं द्रव्यं ददौ तस्मै कलिप्रियः ॥ ५६ ॥ नाम देवस्तु तद्द्रव्यं गंगारोहणसुत्तमम् ॥ कारया
मासैव काश्यां शुभ्रसर्वशिलामयम् ॥ ५७ ॥ दशविप्रान् च नृपान् च वैश्याञ्छतंगवाम् ॥ पुनरुज्जीवयामास शशवभूतां स्मरयोगवाच् ॥ ५८ ॥
॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ विश्वानरपुराचासीद्ब्रह्मणे वेदकोविदः ॥ अनपत्यो विधातार तुष्टाव बहुपूजनैः ॥ ५९ ॥ वर्षमात्रेण भगवान्परमे
ष्ठी प्रजापतिः ॥ समागत्य वचः प्राह वंश्चूहि द्विजोत्तम ॥ ६० ॥ इति श्रुत्वा सोऽवाच भगवँस्तेन मोनमः ॥ प्रकृतेः श्वपरः पुत्रो भूयान्मम वरात्तव ॥ ६१ ॥

इति श्रुत्वा तदा ब्रह्मा विस्मितः प्राह तं द्विजम् ॥ एकवै प्रकृतिमाया त्रिलिङ्गजननी स्वयम् ॥ ६२ ॥ तथा दृश्यं जगत्सर्वं समुत्पादितमात्मना ॥
 प्रकृतेऽश्वरो यौ परमात्मा स चाव्ययः ॥ ६३ ॥ अबुद्धिर्बोधिनस्तोन श्रुतिश्च शृणोति वै ॥ अदेहः सस्पृश्येतन्न चक्षुः पश्यति स्वयम् ॥ ६४ ॥
 अजिह्वोऽन्नं स गृणहाति स जिघ्रसति न सा विना ॥ अमुखो वै देवता च कर्मकारः करं विना ॥ ६५ ॥ अपदो गच्छति ह्येतच्छलिङ्गो नाभिर्भोगवान् ॥
 अगुह्यो हि करोत्येतोऽसत्त्वांशुद्व्यभूतिर्नमः ॥ ६६ ॥ शब्दब्रह्म रूपं शैलं सूर्यं रूपब्रह्म स आत्मकम् ॥ गंधब्रह्म परं ज्ञेयं तस्मै तद्ब्रह्मणे नमः ॥ ६७ ॥
 प्रकृतिं पुरुषं च विद्वद्यनादीऽभवापि ॥ विकाराश्च गुणाश्चैव विद्वद्धि प्रकृतिं संभवान् ॥ ६८ ॥ एका यौ तौ च शब्दौ रूपौ कौ नित्यविग्रहौ ॥ आ-
 दिमध्यान्तरहितौ नित्यशुद्धौ सनातनौ ॥ ६९ ॥ पुंस्त्रीनपुंस्कजननिज्ञेया सा प्रकृतिः परा ॥ पुरुषश्च कविः सूक्ष्मः कूटस्थो ज्ञानवानपरः ॥ ७० ॥
 अजन्मा जन्म आप्नोति मया जातः स जन्मवान् ॥ कथं स पुरुषो नित्यस्तव पुत्रो भविष्यति ॥ ७१ ॥ अतो विद्वान् न मुने माया भूतो हरिः स्वयम् ॥
 तव पुत्रत्वमाप्नोति वरान्मम जनार्दनः ॥ ७२ ॥ इत्युक्त्वा न्तर्दधे देवः पावकस्तद्वरादभूत् ॥ अष्टानां च वमूनां च पावको हि पतिस्त्वयम् ॥ ७३ ॥
 वैश्वानर इति ख्यातो भवत्स्वाहापतिः प्रभुः ॥ स तु पूर्वमेव देवः पुरा कल्पेऽनलो भवत् ॥ ७४ ॥ नैष धो ब्राह्मणो धीमान्यथा राजानलस्तथा ॥
 संकटायां गते भूषेदमयं तीपतिव्रता ॥ ७५ ॥ स्वपितुर्गृहमासाद्यान्वेषया मासभूषतिम् ॥ तदानलो द्विजं प्राप्नोदमयं तं पतिः प्रभुः ॥ ७६ ॥
 दृष्ट्वा तं मोहमापन्नादमयं तीशुभानना ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र वा गुवाचा शरीरिणी ॥ ७७ ॥ नायं नलस्तव पतिर्ब्रह्मणायं सुमोहितः ॥
 अनलो नाम विख्यातो देववाक्यात्स चाभवत् ॥ ७८ ॥ महासरस्वतीं दीवौ तुष्टावसतु मोहितः ॥ तस्य पुण्यप्रभावेन विद्वानरसुतोऽभवत् ॥ ७९ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्विक्रयं पावको भगवान्प्रभुः ॥ स्वमुखात्स्वांशमुत्पाद्य संजातस्तु ततो वसुः ॥ ८० ॥ रं कणो नाम विख्या-
 तो लक्ष्मीदत्तस्य वैसुतः ॥ नगरे कांचनपुरे वैश्यजात्यां समुद्भवः ॥ ८१ ॥ यं कणानामतत्पत्नीं विभूषय पतिव्रता ॥ सर्वद्रव्यं यथैकृत्वा धर्मकार्ये-
 शुदं पती ॥ ८२ ॥ काष्ठमानयि विकीय बुभुजाते परस्परम् ॥ रामानंदस्तस्य गुरुरं कणस्य महात्मनः ॥ ८३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपंच-
 णि चतुर्गुणखण्डापरपार्ययिकालियुगीयेतिहाससमुच्चये वसुमहात्म्ये रं कणवैश्योत्पत्तिवर्णनो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥

दितिपुत्रौमहाघोरौविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ संहतौतुदितिज्ञान्वाक्यपंसमपूजयत् ॥ १ ॥ द्वादशाब्दतरेस्वामीकश्यपोभगवानृषिः ॥
 उवाचपत्न्यासहितं वञ्चहि वरानने ॥ २ ॥ सातुश्रुत्वानमस्कृत्यवचनं प्राह हर्षिता ॥ अदितिर्ममयादेवीसपत्नीपुत्रसंयुता ॥ ३ ॥
 द्वादशास्तनयस्तस्याममद्वैतनयैस्मृतौ ॥ तद्वर्यमुतेनैवविष्णुनासुरपालिना ॥ ४ ॥ विनाशितौसुतौघोरौततोऽहंभृशदुःखिता ॥
 देहिमेतनयंस्वामिन्द्रादशादित्यनाशनम् ॥ ५ ॥ इतिश्रुत्वावचोघोरंदितीप्राहमुदुःखितः ॥ ब्रह्मणानिमित्तौलोकधर्माधर्मौपरापरौ ॥ ६ ॥
 धर्मपक्षास्तुल्येकेनरास्तेब्रह्मणःप्रियाः ॥ अधर्मपक्षास्तुनरवैरिणस्तस्यधीमतः ॥ ७ ॥ अधर्मपक्षौतनयैतस्मान्मृत्युमुपागतौ ॥
 अतोधर्मप्रियशुद्धं कुरुतस्मान्महाबलः ॥ ८ ॥ भविष्यति सुतोधीमाँश्चरं जीवति वीप्रियः ॥ इति श्रुत्वादिती देवी कश्यपाद्गर्भमुत्तमम् ॥ ९ ॥
 संप्राप्य साशुभाचाराबभूव व्रतधारिणी ॥ तस्यागर्भगते पुत्रे मेहदृश्च भयान्वितः ॥ १० ॥ दासभूतः स्थितो गेहसदिते राज्ञयागुरोः ॥
 सप्तमासि स्थिते गर्भे शक्रमायाविमोहिता ॥ ११ ॥ अशुचिश्चादिती देवी सुष्वापनिजमंदिरे ॥ अंगुष्ठमात्रो भगवान्मेहद्वो वज्रसंयुतः ॥ १२ ॥
 कुक्षिमध्ये समागम्य चक्रे गर्भसप्तधा ॥ जीवभूतानि त्रिवलान्दृष्ट्वा सप्तमहारिपून् ॥ १३ ॥ एकैकः सप्तधा तेन मेहद्रेण तदाकृतः ॥
 नम्रीभूतश्च तान्दृष्ट्वा मेहदृस्तैः समन्वितः ॥ १४ ॥ योनिद्वारेण चागम्य प्रणनामतदादितिम् ॥ प्रसन्नासादिती देवान्मेहद्रेण च तान्ददौ ॥ १५ ॥
 मरुद्गणश्च ते सर्वे विख्याताः शक्रसेवकाः ॥ सतु पूर्वभवे जातो ब्राह्मणलोकविश्रुतः ॥ १६ ॥ इलोनामसवेदज्ञो यथेष्टेनृपतिस्तदा ॥
 एकदा बलवान्नाजामनुपुन्रइलः स्वयम् ॥ १७ ॥ एकाकी हयमारुह्य मेरोर्वीपि नमाययौ ॥ मेरोरथः स्थितः खण्डः स्वर्णगर्भौ हारिप्रियः ॥ १८ ॥
 निवासकृतवाँस्तत्र कृत्वा राहं महोत्तमम् ॥ इलेनावृतमेवापि कृतं तत्र स्थले सुराः ॥ १९ ॥ इलवृतमिति ख्यातः खण्डोऽभूद्बुधप्रियः ॥
 भारते ये स्थिता लोका इलवृतमुपागताः ॥ २० ॥ मेरुगिरिवृक्षमयो विधात्रानिर्भीतो हि सः ॥ आरोहणं नैस्तस्मिन्कृतं स्वर्णमयशुभम् ॥ २१ ॥
 तमारुह्य क्रमाल्लोकाः स्वर्गलोकमुपागताः ॥ तान्दृष्ट्वा मनुजान्प्राप्तान्सदेहान्स्वर्गमण्डले ॥ २२ ॥ विस्मिताश्च सुरास्सर्वे मेहदंशरणययुः ॥
 ज्ञात्वा सभगवानुद्गोभवान्यासहर्षकरः ॥ २३ ॥ इलवृतवनेरम्ये सरैरेमे च तथा सह ॥ एतस्मिन्वतरे प्रातो वै स्ववत सुतो महान् ॥ २४ ॥

इलोनाममहाप्राज्ञोऽमुगयार्थीसदाशिवम् ॥ नम्रभूतंसमालोक्यनेत्रसर्भाल्यसंस्थितः ॥ २५ ॥ लज्जितांगिरिजट्टङ्काशशपभगवान्हरः ॥
 अस्मिन्खंडेसदानार्थोभविष्यतिचर्माविना ॥ २६ ॥ इत्युक्त्वावचनंतस्मिन्नार्थस्यवर्षावभूविरे ॥ इलावभूवृत्पतेःकन्याजनमनोहरा ॥ २७ ॥
 बहुकालंरुशृंगेमहत्तपमचीकरत् ॥ इलासमाधिभूतायासप्तविंशच्चतुर्गम् ॥ २८ ॥ जातंततइलाकन्यात्रितामध्येतुचंद्रजम् ॥
 बुधदेवंपातंकृत्वाचंद्रवंशमजीजनत् ॥ २९ ॥ अयोध्याधिपतिःश्रीमान्यदलावृतमागतः ॥ तस्यराज्ञीमदमतनिम्नतुष्टावपार्वतीम् ॥ ३० ॥
 तदाप्राप्तइलौविप्रस्तस्यारूपेणमोहितः ॥ परुषशंतामदमतीराज्ञीकामविमोहितः ॥ ३१ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रवागुवाचाशरीरिणी ॥
 इलोनायंद्रिजश्चायंतवरूपविमोहितः ॥ ३२ ॥ अनिलोनामतत्रैवविख्यातोऽभूद्विजस्यैव ॥ कामाग्निपीडितोविप्रस्ततुष्टावचपावकम् ॥ ३३ ॥
 छित्त्वाछित्त्वाशिरोरम्यंतस्मैजातंपुनःपुनः ॥ दत्त्वातुष्टावतंदेवंप्रसन्नोऽभूद्धनंजयः ॥ ३४ ॥ ग्राहत्वमूनपंचाशद्विभेदाञ्जनयिष्यासि ॥
 तथाहंमित्रवान्भूत्वातत्संख्यस्तवकामदः ॥ ३५ ॥ यथाकुबेरोभगवान्पडूविंशद्वरुणप्रियः ॥ तथाहमूनपंचाशद्विभेदस्तववैसखा ॥ ३६ ॥
 इत्युक्तेवचनेतस्मिन्दितिकुक्षाद्विजोत्तमः ॥ वायुर्नामसवैजातःपावकस्यप्रियस्सखा ॥ ३७ ॥ सुतउवाचाइतिश्रुत्वागुरोर्विक्रयैश्यजात्यांस
 मुद्भवः॥धान्यपालस्यवैगेहमूलगंडान्तजःसुतः॥ ३८ ॥पितृमातृपरित्यक्तःकाश्यार्विध्यवेनतदा ॥ अलिकोनामवैग्लेच्छस्तत्रस्थानेसमागतः
 ॥ ३९ ॥ अनपत्योवल्लकारिसुतंप्राप्यगृहंययौ ॥ कबीरइतिविल्यातःसपुत्रोमधुराननः ॥ ४० ॥ ससप्ताब्दवपुर्भूत्वागोदुग्धापानतत्परः ॥
 रामानंदंगुरुमत्स्वाराध्यानपरोऽभवत् ॥ ४१ ॥ स्वहस्तेनैवसंस्कृत्यभोजनंहरयेऽपयत् ॥ तस्मिन्निहिरिस्साक्षात्सर्वकामप्रदोऽभवत् ॥ ४२ ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ उत्तानपादतनयोध्रुवोभूत्क्षत्रियःपुरा ॥ पितृमातृपरित्यक्तःसवालःपंचहायनः॥ ४३ ॥गोवर्द्धनगिरौप्राप्यनारदस्योपदे
 शतः ॥ सचक्रेभगवद्वचानंपष्ठमासीमहाव्रती॥ ४४ ॥तदाप्रसन्नोभगवान्विष्णुर्नारायणःप्रभुः ॥ खमंडलेपदंतस्मैददौप्रीत्यानभोमयम् ॥ ४५ ॥
 दृष्ट्वातद्वनंरम्यंमायाशक्त्यादिशोदश ॥ स्वामिनंचध्रुवंमत्स्वाभाक्तिनम्रावभूविरे ॥ ४६ ॥ ध्रुवोऽपिभगवान्साक्षात्सर्वपूज्योबभूवह ॥
 दिक्पतिःसतुविज्ञेयोभगणानंपतिःस्वयम् ॥ ४७ ॥नभःपतिःकालकरःशिशुमारपतिस्सर्वैः॥पंचतत्त्वासवैयाप्राकृतिस्तत्पतिःस्वयम् ॥ ४८ ॥

तस्माद्धरायांसंभूतोभौमोनाममहाग्रहः ॥ जलदेव्यास्ततोजातःशुक्रोनाममहाग्रहः ॥ ४९ ॥ वह्निदेव्यास्ततोजातश्चाहंतमहाग्रहः ॥
वासुदेव्यांध्रुवाज्जातकेतुर्नाममहाग्रहः ॥ ५० ॥ ग्रहभूतःस्थितस्तत्रनभोदेव्यांतदुद्भवः ॥ राहुर्नाम तथाघोरमहाग्रहउपग्रहः ॥ ५१ ॥
पूर्वायांदिशि वैतस्माज्जातश्चैरावतोगजः ॥ आग्नेय्यांदिशि वैतस्मात्पुंडरीकोगजोऽभवत् ॥ ५२ ॥ वामनःकुमुदश्चैवपुष्पदंतःक्रमद्गजाः ॥
सार्वभौमःसुप्रतीकोनभोदिक्षुतस्तुताः ॥ ५३ ॥ अप्रसुःकपिलचैवपङ्गलख्याइमाःक्रमात् ॥ ताम्रकर्णैश्चुभ्रदंतैर्चांगनाचानावती ॥ ५४ ॥
भूमिदिक्षुर्कारण्याश्चजातातस्मात्तुतत्प्रियाः ॥ भगिनीचतथामातासुताचैवसुषातथा ॥ ५५ ॥ पशुयोन्युद्भवानांचनृपांतार्यापितस्सदा ॥
देवयोन्युद्भवानांचनृगपत्नीरमृतास्वसा ॥ ५६ ॥ मनुवंशोद्भवानांचनृगान्याद्रवाःस्त्रियः ॥ इति धर्माविधाक्लोमयाप्रोक्तःसुराहिव ॥ ५७ ॥
द्विधाध्रुवस्सविज्ञेयोभूमेरुद्धमधस्तथा ॥ सद्गुणःसदिवाहूपोरात्रिरूपस्तमोगुणः ॥ ५८ ॥ अधोध्रुवसदरात्रिनारैकास्तत्रैवस्थिताः ॥ उर्ध्वध्रुवेदि
वानित्यंतपोमध्येनिशादिवा ॥ ५९ ॥ महोजनस्तपस्सत्यतेषु नित्यंदिनंस्मृतम् ॥ रौरवश्चार्धकूपश्चतामिसंचतमोमयम् ॥ ६० ॥ तेषु नित्यं स्मृता
रात्रिकल्पमानंचकोविदैः ॥ सतु पूर्वभवेचासीद्ब्राह्मणो माधवप्रियः ॥ ६१ ॥ षष्ट्यब्दं सर्वतीर्थेषु प्रातःस्नानंचकरह ॥ तीर्थेणुण्यात्सवैविप्रो माधवो
माधवप्रियः ॥ ६२ ॥ सुनीत्यांगभमासाद्यध्रुवोभूत्वारारजह ॥ षट्त्रिंशच्चसहस्राब्दं राज्यं कृत्वा ध्रुवोऽभवत् ॥ ६३ ॥ सूतलवाच ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वा
क्यं स ध्रुवः पंचमो वसुः ॥ गुर्जरे देशे आगम्य वैश्यजात्यां समुद्भवः ॥ ६४ ॥ नरश्रीर्नाम विख्यातो गुणैश्चैव स्वयं सुतः ॥ कुसीदगुणगुप्तश्च नर
श्रीः पुत्रवत्सलः ॥ ६५ ॥ त्यक्त्वा प्राणान्ययौ स्वर्गसं वैश्यतनये ध्रुवः ॥ प्रत्यहं सहरेः क्रीडां वृन्दावनमहोत्तमे ॥ ६६ ॥ शिवप्रसादात्प्रत्यक्षां
दृष्ट्वा हर्षमातवान् ॥ यस्य पुत्रविवाहे च भगवान्भक्तवत्सलः ॥ ६७ ॥ यादवैस्सहसं प्रातस्तस्य वांछितदायकः ॥ पुरीकां शीसमागम्य नरश्री
भक्तैराट्स्वयम् ॥ ६८ ॥ रामानन्दस्य शिष्योऽभूद्विष्णुधर्मविशारदः ॥ ६९ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ कदाचिद्भगवानत्रिगङ्गाकूलेऽनसू
यया ॥ ६९ ॥ सार्द्धतपोमहत्कुर्वन्ब्रह्मध्यानपरोऽभवत् ॥ तदा ब्रह्मा हरिश्च भुःस्वस्ववाहनमास्थिताः ॥ ७० ॥ वरब्रूहीति वचनं तमाहुस्ते
सनातनाः ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां स्वयं भूतनयो मुनिः ॥ ७१ ॥ नैव किंचिद्भूतः प्राह स स्थितः परमात्मनि ॥ तस्य भावं समालोक्य त्रयो देवाः

सनातनाः ॥ ७२ ॥ अनसूयांतस्यपत्नीसमागम्यवचोऽब्रुवन् ॥ लिंगहस्तःस्वयंरुद्रविष्णुस्तद्रसवर्द्धनः ॥ ७३ ॥ ब्रह्माकामब्रह्मलोपःस्थि
 तस्तस्यावशंगतः ॥ रतिं देहि मदाघूर्णेनोचेन्प्राणस्त्यजाम्यहम् ॥ ७४ ॥ पतिव्रताऽनसूयाचश्रुत्वातेषां वचोऽब्रुभम् ॥ नैव किंचिद्वचःप्राहको
 पभीतासुरान्प्रति ॥ ७५ ॥ मोहितास्तत्र ते देवा गृहीत्वा तां वलात्तदा ॥ मैथुनाय समुद्योगं चक्रुर्मायाविमोहिताः ॥ ७६ ॥ तदा क्रुद्धा सतीसावै
 ताच्छापा मुनिप्रिया ॥ मम पुत्रा भविष्यंति यूयं कामविमोहिताः ॥ ७७ ॥ महादेवस्य वै लिंगं ब्रह्मणोऽस्य महाशिरः ॥ चरणौ चासु देवस्य
 पूजनीयानरैस्सदा ॥ ७८ ॥ भविष्यंति सुरश्रेष्ठा उपहासोऽयमुत्तमः ॥ इति श्रुत्वा वचो घोरां नमस्कृत्य मुनिप्रियाम् ॥ ७९ ॥ तुष्टुवुर्भक्ति
 नम्राश्च वेदपाठैश्चक्रुर्द्वयैः ॥ अनसूया तदा प्राह भवन्तो मम पुत्रकाः ॥ ८० ॥ भूत्वा शापं मदीयं च त्यक्त्वा तृप्तिमवाप्त्यथ ॥ इत्युत्तं वचनं ब्रह्मा
 चंद्रमाश्च तदा ब्रूतम् ॥ ८१ ॥ दत्तात्रेयो हरिः साक्षाद्दुर्वासा भगवान्हरः ॥ तत्पापपरिहारार्थं योगवन्तो बभूवुरे ॥ ८२ ॥ एतस्मिन्नंतरे देवा
 प्रकृतिस्सर्वधामिणी ॥ विधिं विष्णुं हरं चान्यं च क्रेसा गुणरूपिणी ॥ ८३ ॥ मन्वंतरमतोजातं तेषां योगं प्रकुर्वताम् ॥ हर्षिताश्च त्रयो देवास्समागम्य च
 तां प्रति ॥ ८४ ॥ उवाच च नरं रम्यं तेषां गलहेतवे ॥ चंद्रमाश्च भवेत्सोमो वसुः षष्ठः सुरप्रियः ॥ ८५ ॥ रुद्रांश्चैव दुर्वासाः प्रत्यूषः सप्तमो वसुः ॥
 दत्तात्रेयमयोगी प्रभासश्चाष्टमो वसुः ॥ ८६ ॥ तेषां वाक्यं समाकर्ण्य वसवस्ते त्रयोऽभवन् ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं वसवो हर्षितास्त्रि
 यः ॥ ८७ ॥ स्वांशेन भूतले जग्मुः कलिशुद्धायदारुणे ॥ दाक्षिणात्ये राजगृहे वैश्यजात्यां समुद्रवः ॥ ८८ ॥ पीपानामसुतः सोमः सुदेवस्य तदा बभूव ॥
 कृतराज्यपदं तेन यथाभू पनतपुरे ॥ ८९ ॥ रामानन्दस्य शिष्योऽभूद्धारकांस समागतः ॥ हरमुद्रांस्वर्णमयं प्राप्य कृष्णात्सवै नृपः ॥ ९० ॥ वैष्णवे
 भ्यो ददौ तत्र प्रेतं तत्त्वविनाशिनीम् ॥ प्रत्यूषश्चैव पांचालैव वैश्यजात्यां समुद्रवः ॥ ९१ ॥ मार्गेण लस्यत नयेनानको नाम विश्रुतः ॥ रामानन्दं
 समागम्य शिष्यो भूत्वा सनानकः ॥ ९२ ॥ सवैस्त्वेच्छान्वशीकृत्य मुक्षु ममार्गं दर्शयत् ॥ प्रभासं वैशांतिपुरं ब्रह्मजात्यां समुद्रवः ॥ ९३ ॥ शुक्रद
 तस्य तनयो नित्यानन्द इति स्मृतः ॥ इति ते वसुमाहात्म्यं मया शौनकवर्णितम् ॥ ९४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुल
 ण्डापरपथ्ये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये वसुमाहात्म्ये कबीरनरश्रीपीपानानकनित्यानन्दसमुत्पत्तिवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ६४ ॥

॥ सुतउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा तान्सुरान्देवो भगवान्ब्रूहतां पतिः ॥ अश्विनौ च समालोक्य तथो गार्था मधर्णयत् ॥ १ ॥ वैवस्वतेऽन्त
रे पूर्व विश्वकर्मा विचित्रकृत् ॥ चित्रगुप्तश्चिदहं चित्रलेख विनिर्मिताम् ॥ २ ॥ स्पृष्ट्वा भूतो महामायानुष्टाव बहुजनैः ॥ प्रसन्ना
सा तदा देवी चित्रायां तस्य योषिति ॥ ३ ॥ स्वांशान्जाता स्मृता संज्ञा सर्वज्ञानकरी स्वयम् ॥ षोडशाब्दे वयः प्राप्ते संज्ञायां स्तान्पिता सु
खी ॥ ४ ॥ विवाहार्थं सुरान्सर्वानाह्वयन् मेरुमूर्धनि ॥ यक्षाधीनाश्च षड्विंशत्कुबेराद्याः स्समागताः ॥ ५ ॥ यादसां पतयः प्राप्ता दशतत्रैव
कामुकाः ॥ पावकाऽऽनपंचाशद्राज्यवश्च तथा स्मृताः ॥ ६ ॥ ध्रुवौ द्वाचस्वयं प्राप्ता सोमास्तत्रैव षोडश ॥ त्रयोदशाश्च त्र्यष्टूषाः प्राप्ता विश्व
प्ररक्षकाः ॥ ७ ॥ षष्ट्युत्तरं च त्रिंशत् प्रभासादि नरक्षकाः ॥ भवाद्याश्च तदारुद्राः शशिमण्डलरक्षकाः ॥ ८ ॥ आदित्याश्च स्थिताः स्सर्वे संज्ञा
याश्च स्वयं वरे ॥ दानवा विप्रचित्प्याद्याश्च तुराज्ञातिराययुः ॥ ९ ॥ प्रह्लादाद्यास्तदा दैत्या वसुक्याद्याश्च पन्नगाः ॥ शेषाद्याश्च तदानागास्त
क्ष्याद्या गरुडाः स्मृताः ॥ १० ॥ सर्वे स्वयं वरे प्राप्ता महान्कोलहलोद्भाभूत् ॥ एतस्मिन् तरे देवी देवकन्या समन्विता ॥ ११ ॥ संज्ञा देवान्प्रति
तदा प्रत्यक्षमभवद्विवि ॥ तां समालोक्य बलवान्बलिः कामविमोहितः ॥ १२ ॥ करेणुहीत्वा प्रययौ पश्यतां सर्वधान्वनाम् ॥ तदा क्रोधातुरा देवा
रुरुधुर्दृत्य सत्तमम् ॥ १३ ॥ शस्त्रास्त्रैस्तपयित्वा तं महदुद्धमकारयत् ॥ दानवाश्च तदैदित्यानां वाहनसंस्थिताः ॥ १४ ॥ दैवैः सार्द्धं महद्यु
द्धं तुलं च क्रिरेमुदा ॥ दानवैश्च हता देवाः सुरैर्देत्या विनाशिताः ॥ १५ ॥ इव भूतैरिखितैऽभूदगभ्यावमुधरा ॥ पक्षमात्रमभू
द्धं दिव्यं दानवे देवयोः ॥ १६ ॥ पांचजन्यस्तथा धाता हयग्रीवश्च मित्रकः ॥ अघासुरोऽप्यर्धमाचैव बलः शक्रस्तथैव च ॥ १७ ॥ वकासुरश्च व
रुणः शकटप्रांशुरेव च ॥ वत्सासुरो भगश्चैव विवस्वांश्च बलिः स्वयम् ॥ १८ ॥ प्रलंबश्च तथा पूषा गर्दभः सवितर्युधि ॥ विश्वकर्मा मयश्चैव का
लनेमि हरिः स्वयम् ॥ १९ ॥ कांक्षमाणौ च विजयं युधुधानि परस्परम् ॥ पराजिताश्च तदैदित्या गुह्यं दंष्ट्रं कृत्वा प्रदुदुबुः ॥ २० ॥ विवस्वाश्च तदा सं
ज्ञां गृहीत्वा रथसंस्थिताम् ॥ विश्वकर्माणं मागभ्यददौ तस्मै प्रसन्नधीः ॥ २१ ॥ विवस्वते सुरैश्च दृष्ट्वा संज्ञावचोऽब्रवीत् ॥ मत्पतिश्च भवान्दे
वो भवेत्कार्यकरस्सदा ॥ २२ ॥ त्वया जिता हं भगवन्बले विप्रियकारिणः ॥ आतृजः ग्रहणे दोषो न भवेत्स कदाचन ॥ २३ ॥ वीरमुक्तासदाना

रीस्त्रीरनंनुनिभिः स्मृता ॥ चतुर्द्धाप्रकृतिर्देवीगुणभिन्नागुणैकिका ॥ २४ ॥ एकासाप्रकृतिर्मातागुणसाम्यात्सनातनी ॥ सत्त्वभूताचभोगे
 नीरजोभूताचगेहिनी ॥ २५ ॥ तमोभूताचसाकन्यातस्यैदेव्यैनमोनमः ॥ बहवःपुरुषायेवैनिगुणैश्चैकरूपिणः ॥ २६ ॥ चैतन्याऽज्ञानवतं
 श्वलेकप्रकृतिसंभवाः ॥ अलोकैपापजास्सर्वेदेवब्रह्मसमुद्भवाः ॥ २७ ॥ यातुज्ञानमयीनारिवृणोद्यं पुरुषंभुम् ॥ कोऽपिपुत्रःपिताभ्रातास
 चतस्याःपतिर्भवेत् ॥ २८ ॥ स्वकीयांचमुताब्रह्माविष्णुदेवःस्वमातरम् ॥ भगिर्नाभगवाञ्छुभृहीत्वाश्रेष्ठतामगात् ॥ २९ ॥
 इतिश्रुत्वावेदमयंकयंचादितिसंभवः ॥ विवस्वान्भ्रातृजंसंज्ञागृहीत्वाश्रेष्ठवानभूत् ॥ ३० ॥ सुताःकन्यास्तयोर्जातामनुवैवस्वत
 स्तथा ॥ यमश्चयमुनाचैवदिव्यतेजोभिरन्विताः ॥ ३१ ॥ तदांसंज्ञासतीसाक्षात्तेजोभूतंपतित्वेकम् ॥ ज्ञात्वाछायांसमुत्पाद्यतप
 सेवनमागता ॥ ३२ ॥ सार्वर्ण्यैश्चमनुस्तस्यांशानिश्चतपतीतथा ॥ छायायांचसमुद्भूताःऋरुदृष्ट्याविवस्वतः ॥ ३३ ॥ पुत्रभेदे
 नतानारींसत्त्वामार्यारुषान्वितः ॥ चकारभस्मभूतांतांविवस्वान्भगवाभ्रविः ॥ ३४ ॥ तदाज्ञानश्चसावर्णिर्विवस्वंतरुषान्वितम् ॥ ज्ञात्वा
 चक्रोधताम्राक्षौयुधातेपरस्परम् ॥ ३५ ॥ कियतांचैवकालेनभग्नभूतौविवस्वता ॥ हिमाचलेगिरौप्राप्यतेऽतुःपरमंतपः ॥ ३६ ॥ त्रिव
 र्षान्तेचसादेवीमहाकालीसमागता ॥ अर्चितंचवरंताभ्यांददौतद्रक्तिवत्सला ॥ ३७ ॥ पुनस्तौचसमागम्ययुधयुधतेविवस्वता ॥ विवस्वा
 न्भयभीतश्चत्यक्त्वायुद्धंपराभवत् ॥ ३८ ॥ यत्रस्थिताप्रियांसंज्ञावडवारूपधारिणी ॥ कुरुखंडेमहारभ्येतपतीतपउल्बणम् ॥ ३९ ॥
 गत्वाददशेभगवान्संज्ञासंबोधकारिणीम् ॥ कामातुरोहयोभूत्वात्तत्रैरेमेतयासह ॥ ४० ॥ पंचवर्षान्तरेसंज्ञागर्भतस्मादधौस्वयम् ॥ तनयौ
 चसमुद्भूतौदिव्यरूपपराक्रमौ ॥ ४१ ॥ पितुर्दुःखंसमालोक्यजगमतूरविमण्डलम् ॥ जित्वाबंधूराचारैःऋरुदृष्ट्यातदास्वयम् ॥ ४२ ॥
 बद्धतौस्वपितुःपाद्वर्षसंप्राप्तौवडवासुतौ ॥ दृष्ट्वाविवस्वान्भगवानैरिणैसमुपगतौ ॥ ४३ ॥ संपीडयताडयामासलोहदंडैर्भयानकैः ॥
 पंगुभूतौपुनस्त्यक्त्वाछायापुत्रौदिवक्ररः ॥ ४४ ॥ आश्विनयौसमालोक्यवचनंप्राहतौमुदा ॥ जीवईशोयथामित्रौनरनारायणौयथा ॥ ४५ ॥
 एकनाम्नायुवांप्रीतौनासत्यौचभविष्यथः ॥ सोमशक्तिरिडादेवीज्येष्ठपत्नीभविष्यति ॥ ४६ ॥ पिंगलामूर्धेशक्तिश्चलुपत्नीभविष्यति ॥

इडापतिस्सवैनमद्वितीयःपिंगलापतिः ॥ ४७ ॥ द्वादशस्सनृणाराज्ञोःक्रूरदृष्टिःशूनैश्चरः ॥ तस्यशान्तिकराज्येष्टोभविष्यतिमहीतले ॥ ४८ ॥ द्वितीयश्चनृणाराज्ञोःसावर्णिभ्रमकारकः ॥ तस्यशान्तिकरोभूमौभवितापिंगलापतिः ॥ ४९ ॥ जन्मराशिस्थितादेवीतपतीता ॥ पकारिणी ॥ इडाचपिंगलातस्याःशान्तिकत्र्यौभविष्यतः ॥ ५० ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यसुरैर्वेदोवभूवतुः ॥ सावर्णिश्चशनीराहुःकेतुः स्वर्गप्रतापिनः ॥ ५१ ॥ तेषांतुपरिहारार्थोदस्रीचाक्षिनिर्भवौ ॥ सुतउवाच ॥ इतिश्रुत्वागुरोर्वक्यंप्रसन्नौसुरसत्तमौ ॥ ५२ ॥ स्वांज्ञानमहीतलेजातौशूद्रयोर्न्यारंवेरुसुतौ ॥ चाण्डालस्यगृहेजातइच्छागंहतुरिडापतिः ॥ ५३ ॥ सधनोनामविस्र्यातःपितृमातृपरायणः ॥ शालिश्रामशिलातुल्यंछागमांसमविक्रयत् ॥ ५४ ॥ कवीरंसमुपगम्यशिश्योभूत्वाराराजैव ॥ सतुसत्यनिधिःपूर्वब्राह्मणस्तपआस्थितः ॥ ५५ ॥ भयभीतंचगांतत्रचाण्डालायह्यदर्शयत् ॥ राजगेहंकरस्तस्मात्सधनस्यलयंगतः ॥ ५६ ॥ चर्मकारगृहेजातोद्वितीयःपिंगलापतिः ॥ मानदासस्यतनयैरैदासइतिविश्रुतः ॥ ५७ ॥ पुरीकाशिसमागम्यकवीरंरामतत्परम् ॥ जित्वासत्तविवादेनशंकराचार्यमागतः ॥ ५८ ॥ तयोर्विवादमभवद्दहोरात्रमातन्तरे ॥ पराजितस्सरैदासोनत्वातंद्विजसत्तमम् ॥ ५९ ॥ रामानन्दमुपगम्यतस्यशिष्यत्वमागतः ॥ इति ते कथितं विप्रसुरांशाश्च यथाभवन् ॥ कलिशुद्धिकरीलीलातेषां भागे प्रदर्शितम् ॥ ६० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्थगखंडापरपर्याये कलियुगीयेतिहाससमुच्चये अश्विनीकुमारावतारसधनैरैदाससमुत्पत्तिवर्णने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ अ॥ सुतउवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवाञ्जीवो देवमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ स्वमुखात्स्वांशमुत्पाद्य ब्रह्मयोनौ बभूव ह ॥ १ ॥ इष्टिकानगरं रम्यगुरुदत्तस्यैव सुतः ॥ रोपणो नाम विख्यातो ब्रह्ममार्गप्रदर्शकः ॥ २ ॥ सूत्रग्रंथमर्थमालांतिलकं जलनिर्मितम् ॥ वासुदेवेति तन्मंत्रं कलौ कृत्वा जने जने ॥ ३ ॥ कृष्णै चैतन्यमागम्य कंकवले च तद्वाज्ञया ॥ गृहीत्वा स्वपुरीं प्राप्य कृष्णध्यानपरो भवत् ॥ ४ ॥ अतः परं शृणु मुने चारित्रं च हरिमुदा ॥ यच्छुत्वा च कलौ धौरेजे नौ नैव भयं व्रजेत् ॥ ५ ॥ पंचाब्दे कृष्णचैतन्ये यज्ञांशियज्ञकारिणि ॥ काश्मीरं संभो विप्रः के श्वः शारदाप्रियः ॥ ६ ॥ प्रातः शान्तिपुरे ग्रामे वाग्देवी वरदर्पितः ॥ स तां दिग्विजयं कृत्वा सर्वज्ञां स्त्रिविशारदः ॥ ७ ॥ गंगाकूले स्तवं रम्यं रचित्वा सोऽपठद्विजः ॥

एतस्मिन्नंतरेतत्रयज्ञांशस्समुपागतः ॥ ८ ॥ उवाचवचनंरम्यंकेशवंस्तुतिकारिणम् ॥ सुकृतंभूतंमर्णचश्रुतीनांसारमेवहि ॥ ९ ॥
 इत्युक्तंभवतास्तोत्रेदूषणभूषणंवद ॥ तमाहेकेशवोधोमामदूषणंनैवदृश्यते ॥ १० ॥ इत्युक्तत्वाप्राहभगवान्भूषणंनैवदृश्यते ॥ सुकृतंचस्मृ
 तंधर्मःपूर्तंचैतन्यमुच्यते ॥ ११ ॥ अर्णवीर्यमितिज्ञेयश्रुतिसारमतस्त्रयम् ॥ गंगाजलेदूषणोऽयंभूषणोऽयंकलेवरे ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वासा
 वैविप्रोविस्मितोऽभूच्चर्माःप्रियः ॥ लज्जितंस्वजनंदंझाशारदासर्वमंगला ॥ १३ ॥ विहस्यकेशवंप्राहयज्ञांशोऽयंहरिःस्वयम् ॥ इतिश्रुत्वातु
 तंचिच्छब्दःकृष्णमंत्रउपासकः ॥ १४ ॥ बभूववैष्णवश्रेष्ठःकृष्णचैतन्यसेवकः ॥ सूतउवाच॥ श्रीधरोनामविख्यातोब्राह्मणःशिवपूजकः॥ १५ ॥
 पत्तनेनगरेरम्येतस्यसप्ताहमुत्तमम् ॥ राज्ञाभागवतंतत्रकारितंसधनंवहु ॥ १६ ॥ गृहीत्वाश्रीधरोविप्रोजगामश्वशुरालये ॥ तत्रोष्यमासमा
 त्रंचस्वपत्न्यासहवैद्विजः ॥ १७ ॥ स्वगेहमगमन्मार्गैर्चौराःसप्ततुतंप्रति ॥ झपथंगमदेवस्यकृत्वासाद्धिसुपाययुः ॥ १८ ॥ समाप्तेविपिने
 रम्येहत्वातेश्रीधरद्विजम् ॥ गोरथसधनंतत्रसभार्यंजगृहस्तदा ॥ १९ ॥ एतस्मिन्नंतरामःसच्चिदानंदविग्रहः ॥ सप्ततांशशरैर्हत्वापुन
 रुज्जिव्यतद्विजम् ॥ २० ॥ प्रेषयामासभगवांस्तदावृन्दानेप्रभुः ॥ तदाप्रभृतिवैविप्रःश्रीधरोवैष्णवोऽभवत् ॥ २१ ॥ सप्ताब्देचैवयज्ञां
 शोऽगत्वाशान्तिपुरीशुभाम् ॥ ब्रह्मज्ञानमुपागम्ययज्ञांशाच्छिष्यतांगतः ॥ २२ ॥ टीकाभागवतस्यैवकृतानेनमहात्मना ॥ सूतउवाच ॥
 रामशर्मास्थितःकाश्यांशंकारचनंतत्परः ॥ २३ ॥ शिवरात्रेद्विजोधीमानविमुक्तेऽवरस्थलः ॥ एकाकीजाग्रतोऽध्यानीजत्वापंचाक्षरंशुभ
 म् ॥ २४ ॥ तदाप्रसन्नोभगवाच्छंकरोलोकशंकरः ॥ वरंब्रूहीतिवचनंतमाहद्विजसत्तमम् ॥ २५ ॥ रामशर्माशिवंनत्वावचनंप्राहनम्रधीः ॥
 भवान्यस्यसमाधिस्थोऽध्यानेयस्यपरोभवान् ॥ २६ ॥ सदेवोहृदयेमह्यंसेतववरात्प्रभो ॥ इत्युक्तेवचनेतस्यविहस्याहमहेश्वरः ॥ २७ ॥
 एकवैप्रकृतिर्मायात्रिधाब्रह्मस्वरूपिणी ॥ शून्यभूताव्ययस्यैवपुरुषस्याद्धतैजसम् ॥ २८ ॥ गृहीत्वालोकजननीपुंछीवैषुषुवेसुतौ ॥ पु
 मात्रारायणःसाक्षाद्गौरश्चाष्टभुजैर्युतः ॥ २९ ॥ त्रिधाबभूवभगवान्स्वेच्छयाविश्वरक्षकः ॥ अर्धतेजास्सवैविष्णुर्वनमालीचतुर्भुजः ॥ ३० ॥
 क्षीरशायीसआदिन्यःस्वयंसद्गुणदेवताः ॥ अर्धतेजाद्विधासैवनरनारायणावृषी ॥ ३१ ॥ जिष्णुर्विष्णुःसर्वज्ञेयौपवतेगंधमादने ॥ कृषिः

संकर्षणः साक्षाद्ब्रह्मरूपत्रिधाभवत् ॥ ३२ ॥ पूर्वोद्धाहरोरशेषश्च पराद्धाद्रामलक्ष्मणौ ॥ गौरशेषोद्गापरान्तवल्भद्रः सैव स्वयम् ॥ ३३ ॥
 रामलक्ष्मणयोर्ध्यानं वल्भद्रस्य पूजनम् ॥ सदा सयाचकतं व्यतप्तप्राप्यत्वं सुखी भव ॥ ३४ ॥ इत्युक्त्वा न्तर्देवो रागामानन्दस्य चाभवत् ॥
 कृष्णचैतन्यमागम्य द्वादशाब्दवयो वृत्तम् ॥ ३५ ॥ शिष्यो भूत्वा स्थितस्तत्र कृष्णचैतन्यपूजकः ॥ कृतं तदा ज्ञातेनाध्यात्मरासायणं शुभम् ३६ ॥
 ॥ मृत उवाच ॥ निम्बादित्यस्स वै प्रोरामानुजसमन्वितः ॥ श्रुत्वा यज्ञांश्चरितं पुरीशान्तिमर्यागतः ॥ ३७ ॥ यज्ञांशोऽद्वाब्दे च
 नत्वा तं तौ समास्थितौ ॥ ऊचतुः कृष्णचैतन्यं भवता किमंतस्मृतम् ॥ ३८ ॥ विहस्य हस्य ज्ञांशः शाक्तोऽहं शक्तिपूजकः ॥ शैवोऽहं वै द्विजौ
 नित्यं लोकार्थे शंकरव्रती ॥ ३९ ॥ वैष्णवोऽहं ध्यानपरा देवदेवस्य भक्तिमान् ॥ अहं भक्तिमदं पीत्वा पापपुंसो बलिं शुभम् ॥ ४० ॥ शक्त्यै स म
 र्प्यहोमान्ते ज्ञानाग्नौ यज्ञतत्परः ॥ इति श्रुत्वा द्विजौ तौ तस्य शिष्यत्वमागतौ ॥ ४१ ॥ आचारमार्गमागम्य सर्वपूज्यं विभूतुः ॥ तदा ज्ञयाचार
 भाष्यं कृत्वा रामानुजो मुनिः ॥ ४२ ॥ उवाच तत्र मतिमान् कृष्णचैतन्यपूजकः ॥ निम्बादित्यो गुरोराज्ञापुरस्कृत्य महामुनिः ॥ ४३ ॥ कृष्णखंडं
 पुराणांगं च केशसहस्रकम् ॥ तत्रोप्यगुरुमेवाढ्योराधा कृष्णपूजकः ॥ ४४ ॥ मृत उवाच ॥ विष्णुस्वामी स वै विप्रो गतः शान्तिपुरीं शुभाम् ॥
 यज्ञांश्च ऊनं विंशोऽब्देन त्वा तं प्राह स द्विजः ॥ ४५ ॥ को देवः सर्वदेवानां पूज्यो ब्रह्माण्डगोचरे ॥ इति श्रुत्वा स भगवतुवाच द्विजसत्तमम् ॥ ४६ ॥
 सर्वपूज्यो महो देवो भक्तानुग्रहकारकः ॥ विष्णुर्वीश्वरश्च रुद्रो ब्रह्मेशो भगवान्हरः ॥ ४७ ॥ विना तत्पूजनेनैव पदार्थानि फलाहिते ॥ यतु वै
 विष्णुभक्ताश्च शंकरार्चनतत्पराः ॥ ४८ ॥ शिवप्रसादात्सुलभा विष्णुर्वीभक्तिरुत्तमा ॥ वैष्णवः पुरुषो भूत्वा शंकरं लोकशंकरम् ॥ ४९ ॥ कर्म
 भूम्यां समागम्य न पूजति स नारकः ॥ विष्णुस्वामी तितच्छ्रुत्वा शिष्यो भूत्वा च तद्गुणैः ॥ ५० ॥ कृष्णमंत्रमुपासित्वा स कभूव शिवाचकः ॥
 वैष्णुर्वीसंहितेन निर्मितं च तदा ज्ञया ॥ ५१ ॥ तत्रोप्यविष्णुभक्तश्च कृष्णचैतन्यपूजकः ॥ ॥ मृत उवाच ॥ मध्वाचार्यः कृष्णपरो
 ज्ञात्वा यज्ञांशु तमम् ॥ ५२ ॥ गत्वा शान्तिपुरी रम्यां नत्वा तं प्राह स द्विजः ॥ कृष्णांड्यं भगवान् साक्षात्तद्व्येविक्रकारकाः ॥ ५३ ॥ देवाधा
 त्रादयश्च ज्ञेयास्तर्हितं तत्पूजनेन किम् ॥ शक्तिमार्गपरा विप्रवृथ हिंसा मर्यैसैः ॥ ५४ ॥ अश्वमेधादिभिर्देवान् पूजयन्ति महीतले ॥ इति

श्रुत्वाविहस्याहयज्ञांशश्चचीसुतः ॥ ५५ ॥ नकुण्णोभगवान्साक्षात्तामसोऽयंचशक्तिजः ॥ चौरोऽयंसर्वभोगीचहिंसकोमांसभक्षकः ॥
 ॥ ५६ ॥ परस्त्रियभेद्योवैसगच्छेद्यममंदिरम् ॥ चौरियमालयगच्छेज्जीवहंताविशेषतः ॥ ५७ ॥ एभिश्चलक्षणेर्हीनोभगवान्प्रकृतेः परः ॥
 यस्यदुःखिःसर्वैर्ब्रह्माहंकारोयस्यवैशिवः ॥ ५८ ॥ शब्दमात्रागणेशश्चरूपज्ञमात्रायमःस्वयम् ॥ रूपमात्राकुमारौवरसमात्राचयक्षराट् ॥ ५९ ॥
 गंधमात्राविश्वकर्माश्रवणभगवाञ्छनिः ॥ यस्यत्वक्सुबुधोज्ञेयश्चक्षुस्सूर्यःसनातनः ॥ ६० ॥ यज्जिह्वाभगवाञ्छक्रोधाग्राणस्तस्याश्विनीसुतौ ॥
 यन्मुखंभगवाञ्जवियस्यहस्तस्तुदेवराट् ॥ ६१ ॥ कुण्णोऽयंतस्यचरणलिंगंक्षःप्रजापतिः ॥ गुदंतद्रगवान्मृत्युस्तस्मैभगवतेनमः ॥ ६२ ॥
 हिंसायज्ञैश्चभगवान्सचतृप्तिमवाप्नुयात् ॥ सचयज्ञपशुर्वह्नैर्ब्रह्मभूयायकल्पते ॥ ६३ ॥ तस्यमोक्षप्रभावेनमहत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥
 विधिहीनोऽप्यहिंसायज्ञंकरोति यः ॥ ६४ ॥ अथतामिस्रनरकंतद्दोषेणवसेच्चिरम् ॥ महत्पुण्यंमहत्पापंहिंसायज्ञेषुवर्तते ॥ ६५ ॥
 अतस्तुभगवान्कुण्णोहिंसायज्ञं कलौयुगे ॥ समाप्यकार्तिकेमासिप्रतिपच्छुक्लपक्षके ॥ ६६ ॥ अन्नकूटमयंयज्ञस्तथापयामासभूतले ॥
 देवराजस्तदाकुक्षोऽनुजं प्रतिमुदुःखितः ॥ ६७ ॥ व्रजसंज्ञावयामासतदाकुण्णःसनातनीम् ॥ प्रकृतिंसचतुष्टयवलोकमंगलहेतवे ॥ ६८ ॥
 तदासाप्रकृतिर्मातास्वपूर्वादिव्यविग्रहम् ॥ राधाहंपमहत्कृत्वाहृदिकुण्णस्यचागता ॥ ६९ ॥ तच्छक्त्याभगवान्कृष्णोभृत्वागोवर्धनंगिरिम् ॥
 नाम्नागिरिधरोदेवःसर्वपूज्योवभूवह ॥ ७० ॥ राधाकुण्णस्सभगवान्पूर्णब्रह्मसनातनः ॥ अतःकुण्णोऽनभगवान्नाथाकृष्णःपरःप्रभुः ॥ ७१ ॥ इतिश्रुत्वा
 वचस्तस्यमध्वाचार्योहरिप्रियः ॥ शिष्योभृत्वास्त्वितिस्तत्रकृष्णचैतन्यपूजकः ॥ ७२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्थगुणखंडापर
 पार्येकालियुगीयेतिहाससमुच्चयकृष्णचैतन्ययज्ञांशशिष्यवलभद्रविष्णुस्वामिध्वाचार्यादिवृत्तांतवर्णनेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥
 ॥ मृतउवाच ॥ भद्रोजिस्सचतुष्टात्माशिवभक्तिपरायणः ॥ कृष्णचैतन्यमागम्यनमस्कृत्यवचोऽब्रवीत् ॥ १ ॥ महोदेवगुरुःसर्वेशिवआत्माशरी
 रिणाम् ॥ विष्णुर्ब्रह्माचतुर्दासोर्ताहितस्त्वृजनेनकिम् ॥ २ ॥ इतिश्रुत्वासयज्ञांशोर्विशदब्दवयोवृत्तः ॥ विहस्याहसभद्रोजिनयंशोभुर्महेश्वरः ॥ ३ ॥
 समर्थोभगवाञ्छंभुःकर्ताकिन्नशरीरिणाम् ॥ नभर्ताचिविनाविष्णुसंहर्तायंसदाशिवः ॥ ४ ॥ एकमूर्तेस्त्रिधाजाताब्रह्माविष्णुर्महेश्वरः ॥ साक्ष

मार्गेण भगवान्ब्रह्मामोक्षप्रदायकः ॥ ६ ॥ विष्णुर्वैष्णवमार्गेण जीवानामोक्षदायकः ॥ अंभुर्वैश्वमार्गेण मोक्षदाता शरीरिणाम् ॥ ६ ॥
 शाक्तः सदाश्रमो गृहीयज्ञमुक्तिपतुर्देवगः ॥ वानप्रस्थाश्रमो यैवैष्णवः कन्दमूलभुक् ॥ ७ ॥ यत्याश्रमः सदारौद्रो निगुणः शुद्धविग्रहः ॥
 ब्रह्मचर्याश्रमस्तेषामनुगामी महाश्रमः ॥ ८ ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वैक्यं शिष्यो भूत्वा सर्वैर्द्विजः ॥ तृतीयाङ्गं च वेदानां व्याचख्यौ पाणिनि कृतम् ॥ ९ ॥
 तदा ज्ञयाच सिद्धान्तकौमुद्यास्मचकार ह ॥ तत्रोप्यदाक्षितो धीमान्कृष्णचैतन्यसेवकः ॥ १० ॥ सूत उवाच ॥ वराहमिहरोधीमान्मन्त्रसू-
 र्यपरायणः ॥ द्वाविंशब्दे च यज्ञांशे तमागत्य वचोऽब्रवीत् ॥ ११ ॥ सूर्योऽयं भगवान्साक्षात्त्रयोदेवाय तोऽभवत् ॥ प्रातर्ब्रह्माचमध्याह्ने विष्णुस्सा-
 यंसदाशिवः ॥ १२ ॥ अतो रवेः शुभा पूजा त्रिदेवयजेन किम् ॥ इति श्रुत्वा स यज्ञांशो विहस्य ह शुभं वचः ॥ १३ ॥ द्विधव भूव प्रकृतिर पराच परा तथा ॥
 नाममात्रा तथा पुष्पमात्रा तन्मात्रका तथा ॥ १४ ॥ शब्दमात्रा स्पर्शमात्रा रूपमात्रा रसा तथा ॥ गंधमात्रा तथा ज्ञेया परा प्रकृतिरष्टधा ॥ १५ ॥
 अपरायां जीव भूतानित्य शुद्धा जगन्मयी ॥ भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ॥ १६ ॥ अहंकार इति ज्ञेया प्रकृतिश्चापराष्टधा ॥ विष्णु ब्र-
 ह्मा महादेवो गणेशो यमराट्गुहः ॥ १७ ॥ कुबेरो विश्वकर्मा च परा प्रकृतिर्देवता ॥ सुमेरुर्वरुणो विहविशुश्चैव ध्रुवस्तथा ॥ १८ ॥
 सोमो रविस्तथा शेषोऽपरा प्रकृतिर्देवता ॥ अतः सोमपतोरुद्रो रविः स्वर्गो विधिः स्वयम् ॥ १९ ॥ शेषस्वामी हरिः साक्षात्त्रमस्तेभ्यो नमो नमः ॥
 इति श्रुत्वा तदविप्रः शिष्यो भूत्वा च तद्गुरोः ॥ २० ॥ तदा ज्ञया चतुर्थाङ्गं ज्योतिः शस्त्रं चकार ह ॥ वराहसंहिता नाम बृहज्जातकमेव हि ॥ २१ ॥
 शुद्धतंत्रं तन्तथा न्यैकृत्वा तत्र स चावसत् ॥ सूत उवाच ॥ वाणी भूषण एवापि शिव भक्तिपरायणः ॥ २२ ॥ कृष्णचैतन्यमागम्य वचः प्राह
 विनम्रधीः ॥ विष्णुमाया जगद्भ्रात्रैकैका प्रकृतिरुत्कृता ॥ २३ ॥ तया जातमिदं विश्वं विश्वेदेवास्समुद्रवाः ॥ विश्वेदेव स्स पुरुष इति जगत्तु
 भवत् ॥ २४ ॥ ब्रह्मा विष्णुर्हरश्चैव देवाः प्रकृति संभवाः ॥ अतो भगवतो पूज्या तर्हि तत्पूजेन किम् ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा स यज्ञांशो विहस्य हा-
 द्विजोत्तमम् ॥ नवै भगवती श्रेष्ठा जडरूपा गुणात्मिका ॥ २६ ॥ एका सा प्रकृतिर्माया रचितुर्जगतां क्षमा ॥ पुरुषस्य सहयेन योषिते वनस्य
 च ॥ २७ ॥ देवी भागवते शास्त्रे प्रसिद्धेयं कथा द्विज ॥ कदाचित् प्रकृतिर्देवी स्वेच्छया च जगदिदम् ॥ २८ ॥ निर्मितं जडभूतं तद्ब्रुधवा चो धितं तथा ॥

नचैतन्यमभूद्विप्रविस्मिताप्रकृतिस्तदा ॥ २९ ॥ शून्यभूतंच पुरुषं चैतन्यं समतोषयत् ॥ प्रविष्टो भगवान्देवीमायाजनिगतगोलके ॥ ३० ॥
स्वप्रवद्भास्वयं जातश्चैतन्यमभवज्जगत् ॥ अतः श्रेष्ठः स भगवान्पुरुषो निर्गुणः परः ॥ ३१ ॥ प्रकृत्यां स्वेच्छया जातो लिङ्गरूपस्तदाऽभवत् ॥
पुंलिङ्गप्रकृतौ जातः पुंलिङ्गोऽयं सनातनः ॥ ३२ ॥ स्त्रीलिङ्गप्रकृतौ जातः स्त्रीलिङ्गोऽयं सनातनः ॥ नपुंस्कप्रकृतौ जातः क्लीबरूपः स वै प्रभुः ॥ ३३ ॥
अव्ययप्रकृतौ जातो निर्गुणोऽयमधोक्षजः ॥ नमस्तस्मै भगवते शून्यरूपाय साक्षिणे ॥ ३४ ॥ इति श्रुत्वा तु तद्वाक्यं शिष्यो भूत्वा स वै द्विजः ॥
त्रिविंशब्दे च यज्ञांशे तत्र वासमकारयत् ॥ ३५ ॥ छंदो ग्रंथं तु वेदाङ्गं स्वनाम्ना ते निर्निर्मितम् ॥ राधाकृष्णपंरं नाम जन्त्वा हर्षमवाप्तवान् ॥ ३६ ॥
सूत उवाच ॥ धन्वंतरि द्विजो नाम ब्रह्मभक्तिपरायणः ॥ कृष्णचैतन्यमागम्य नत्वा वचनमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ भवांस्तु पुरुषः श्रेष्ठो नित्यशुद्धस्स
नातनः ॥ जडभूतचित्तन्मायासमर्थो भगवान्स्वयम् ॥ ३८ ॥ नित्योऽव्यक्तः परः सूक्ष्मस्तस्मात्प्रकृतिरुद्भवा ॥ अतः पूज्यस्स भगवान्प्रकृ-
त्याः पूजनेन किम् ॥ ३९ ॥ इति श्रुत्वा विहस्या हयज्ञांशस्सर्वशास्त्रगः ॥ नायं श्रेष्ठस्स पुरुषो न क्षमः प्रकृतिं विना ॥ ४० ॥ पुराणे चैव वाराहे प्र-
सिद्धेयं कथां शुभा ॥ कदाचित्पुरुषो नित्यो नाममात्रः स्वकेच्छया ॥ ४१ ॥ बभूव बबुधा तत्र यथा प्रेतस्तथा स्वयम् ॥ असमर्थो विरचितुं जगन्ति पुरुषः
परः ॥ ४२ ॥ तुष्टाव प्रकृतिं देवीं चिरकालं सनातनीम् ॥ तदा देवी च तं प्राप्य महत्तत्त्वं चकार ॥ ४३ ॥ सोऽहंकारश्च महतो जातास्तन्मात्रास्ततः ॥
महाभूतान्यतोऽप्यासञ्जातैश्च जगदिदम् ॥ ४४ ॥ अतस्सनातनो चोभौ पुरुषात्प्रकृतिः परा ॥ प्रकृतेः पुरुषश्चैव तस्मात्ताभ्यां नमोनमः ॥
॥ ४५ ॥ इति धन्वंतरिः श्रुत्वा शिष्यो भूत्वा च तद्गुरोः ॥ तत्रोष्य चैव वेदाङ्गं कल्पवेदं चकार ह ॥ ४६ ॥ मुशुतादपरावापि शिष्यधन्वंतरेः
स्मृताः ॥ सूत उवाच ॥ जयदेवस्स वै विप्रो वैदमार्गपरायणः ॥ ४७ ॥ कृष्णचैतन्यमागम्य पंचविंशवयो वृतम् ॥ नत्वा वाचवचोरम्यं स च
श्रेष्ठ उवापतिः ॥ ४८ ॥ यस्य नाभेरभूत्पद्मं ब्रह्मणा सह निर्गतम् ॥ अतस्स ब्रह्मसूनामसामवेदेषु गीयते ॥ ४९ ॥ विष्णो नारायणस्साक्षा
द्यस्यैकतौ समास्थितः ॥ विश्वेकतुरतो नाम निरुद्धोऽनिरुद्धकः ॥ ५० ॥ ब्रह्मवेलोचतत्पत्नी नित्याचोषामहोत्तमा ॥ स वै लोके हितायै य
स्वयमर्चावतारकः ॥ ५१ ॥ इति श्रुत्वा विहस्या हयज्ञांशं तं द्विजोत्तमम् ॥ वेदो नारायणस्साक्षात्पूजनीय नैः सदा ॥ ५२ ॥ ततः

कालस्ततः कर्मततो धर्मः प्रवर्तते ॥ धर्मात्कामः समुद्भूतः कामपत्नरिति स्वयम् ॥ ५३ ॥ रत्यां कामात्समुद्भूतोऽनिरुद्धो नाम देवता ॥
 उपासात्स्यभगिनि तिसार्द्धसमुद्भवा ॥ ५४ ॥ कालो नाम सर्वकृष्णो राधा तस्य सहोदरा ॥ कर्मरूपः सैव ब्रह्मानियति तत्सहोदरा ॥ ५५ ॥
 धर्मरूपो महादेवः श्रद्धा तस्य सहोदरा ॥ अनिरुद्धः कथंचेशो भवतीतिः समनतनः ॥ ५६ ॥ त्रिधा स्मिद्विश्च ब्रह्माण्डे स्थूला सूक्ष्मा चकारणा ॥
 स्थूलमृष्टचै समुद्भूतो देवो नारायणः स्वयम् ॥ ५७ ॥ नारायणी च तच्छक्तिस्तयोर्जलसमुद्भवः ॥ जलाज्जातस्स वैशेषस्तस्योपरि समास्थितौ ॥ ५८ ॥
 सुते नारायणे देवो नाभेः पंकजमुत्तमम् ॥ अनंतयोगनाया ममुद्भूच्चततो विधिः ॥ ५९ ॥ विधिः स्थूलमयी मृष्टिर्देवतिर्य्यङ्मनरादिका ॥
 सूक्ष्ममृष्टचै समुद्भूतः सोऽनिरुद्ध उषा पतिः ॥ ६० ॥ ततो वीर्यमयं तोयं जातं ब्रह्मांडमस्तके ॥ वीर्याज्जातस्स वैशेषस्तस्योपरि समास्थितः ॥ ६१ ॥
 तस्य नाभेः समुद्भूतो ब्रह्मलोकपितामहः ॥ सूक्ष्ममृष्टिस्ततो जाता यथा स्वप्ने प्रदृश्यते ॥ ६२ ॥ हेतुमृष्टचै समुद्भूतो वेदो नारायणः स्वयम् ॥
 वेदात्कालस्ततः कर्मततो धर्मादयः स्मृताः ॥ ६३ ॥ त्वद्गुरुश्च जन्नाथ उद्भूदोऽनिवासकः ॥ मया तत्रैव गन्तव्यं सांक्षिप्येण धर्माद्विजाः ॥ ६४ ॥
 इति श्रुत्वा तु वचनं कृष्णचैतन्यकिंकराः ॥ स्वान्स्वाच्छिष्यान्समाहूय तत्पश्चात्प्रययुश्चेत् ॥ ६५ ॥ जांकरा द्वादशगणारामानुजमुपाययुः ॥
 नाम देवादयस्तत्र गणास्स सप्तसमागताः ॥ ६६ ॥ रामानन्दं नमस्कृत्य सांस्थितास्तस्य सेवकाः ॥ रोपणश्च तद्गत्य स्वशिष्यैर्बहुभिर्वृतः ॥ ६७ ॥
 कृष्णचैतन्यमागम्य नमस्कृत्य स्थितः स्वयम् ॥ जगन्नाथपुरीं वै प्रययुर्भक्ति तत्पराः ॥ ६८ ॥ निधयः सिद्धयस्तत्र तेषां सिवाथमागताः ॥
 सर्वैश्च दशसाहस्रैर्वैष्णवाः शैवशक्तिकैः ॥ ६९ ॥ यज्ञांश्च पुरस्कृत्य जगन्नाथपुरीं ययुः ॥ अर्चावतारो भगवाननिरुद्ध उषा पतिः ॥ ७० ॥
 तदा गमनमालोक्य द्विज रूपधरो मुनिः ॥ जगन्नाथः स्वयं प्राप्नोति यत्र यज्ञांश्च कादयः ॥ ७१ ॥ यज्ञांश्च स्तंसमालोक्य नन्वावचनमब्रवीत् ॥
 किं मतं भवता ज्ञातं कलौ प्राप्ते भयानके ॥ ७२ ॥ तत्सर्वं कृपया ब्रूहि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं जगन्नाथो हरिः स्वयम् ॥ ७३ ॥
 उवाच च चनरम्यलोकमंगलहेतवे ॥ मिश्रदेशोद्भवा मलेच्छाः काश्यपेनैव ज्ञासिताः ॥ ७४ ॥ संस्कृताः शूद्रवर्णेन ब्रह्मवर्णमुपागताः ॥ शिला
 सूत्रं समाधाय पठित्वा वैदमुत्तमम् ॥ ७५ ॥ यज्ञैश्च पूजयामासुर्देवैश्च चिपतिम् ॥ दुःखितो भगवानिन्द्रः श्वेतद्वीपमुपागतः ॥ ७६ ॥

स्तुत्यामां बोधयामास देवमंगलहेतवे ॥ प्रबुद्धमां वचः प्राह शृणु देव दयानिधे ॥ ७७ ॥ शूद्रसंस्कृतमन्नं च खादितुं न द्विजोऽर्हति ॥ तथा च
 शूद्रजनितैर्यज्ञैस्त्वर्तिनचाप्नुयाम् ॥ ७८ ॥ काश्यपेः स्वर्गते प्राप्ते मागधे राज्ञि शासति ॥ मम शत्रुबलैर्दैन्यः कलिपक्षमुपागतः ॥ ७९ ॥
 निस्तेजाश्च यथाऽहं स्यात्तथा वै कर्तुमुद्यतः ॥ मिश्रदेशोद्भवोऽहं च्छेसांस्कृतं तितेन संस्कृता ॥ ८० ॥ भाषा देवविनाशा यैर्दत्यानां वर्द्धनाय च ॥
 आर्यैषु प्राकृती भाषा दूषिता तेनैव कृता ॥ ८१ ॥ अतो मां रक्ष भगवन् भवंतं शरणगतम् ॥ इति श्रुत्वा तदहं वै देवराजमुवाच ह ॥ ८२ ॥
 भवन्तो द्वादशादित्या गन्तुमर्हति भूतले ॥ अहं लोकहितार्थं यजनिष्यामि कलौ युगे ॥ ८३ ॥ प्रवीणो निपुणोऽभिज्ञः कुशलश्च कृती सुखी ॥
 निष्णातः शिक्षितश्चैव सर्वज्ञः सुगतस्तथा ॥ ८४ ॥ प्रबद्धश्च तथा बुद्ध आदित्याः क्रमतो भवाः ॥ धाता मित्रोऽयं मां शक्रो मेघः प्रांशुर्भगस्तथा ॥ ८५ ॥
 विवस्वाश्च तथा पूषा सवितृ तत्त्वाष्ट्रविष्णु कौ ॥ कीकटो देशागत्य ते सुराज्जिरे क्रमात् ॥ ८६ ॥ वेदनिन्दां पुरस्कृत्य बौद्धाः सान्निध्यमर्चयन् ॥
 तेभ्यो वेदान्समादाय मुनिभ्यः प्रददुस्सुराः ॥ ८७ ॥ वेदं न दाप्रभावेन ते सुराः कुष्ठिनोऽभवन् ॥ विष्णु देवमुपागम्य तु ह्युबौद्धरूपिणम् ॥ ८८ ॥
 हरि र्योगबलैर्नैव तेषां कुष्ठं न नाश ह ॥ तद्दोषान्न भूतश्च बौद्धस्स तेजसा भवत् ॥ ८९ ॥ पूर्वार्द्धां त्रिभिर्नाथश्च परार्द्धां द्वौद्ध एव च ॥
 बौद्धराज्यविनाशाय दारुपाषाणरूपवान् ॥ ९० ॥ अहं सिंधुतटे जातो लोकमंगलहेतवे ॥ इन्द्रद्युम्नश्च नृपतिः स्वर्गलोकादुपागतः ॥ ९१ ॥
 मदि रंरचितेन तत्राहं समुपागतः ॥ अत्र स्थितश्च यज्ञांशं प्रसादमहिमामहान् ॥ ९२ ॥ सर्वार्वां छितं दं लोकस्थायमास मोक्षदम् ॥
 वर्णधर्मश्च नैव त्रैवेदधर्मस्तथानहि ॥ ९३ ॥ व्रतं चात्र न यज्ञांशमण्डले योजनंतरे ॥ येनोक्ता यावन् भाषा येन बौद्धो विलोकितः ॥ ९४ ॥
 तस्य प्राप्तं महत्पापं स्थितोऽहं तदवाप हः ॥ मां विलोक्य नरः शुद्धः कलिकाले भविष्यति ॥ ९५ ॥ इति श्री भविष्यमहापुराणे प्रतिस
 र्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलियुगीयेति हाससमुच्चये कृष्णचैतन्यचरित्रे जगन्नाथमाहात्म्ये विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ सूत उवाच ॥ इति
 श्रुत्वा वचस्तस्य जगन्नाथस्य धीमतः ॥ कृष्णचैतन्य एवापि तमुवाच प्रसन्नधीः ॥ १ ॥ भगवन् प्राणिनां श्रेयो यदुक्तं भवतामुने ॥ विस्त
 रात्तत्कथां ब्रूहि यथा बौद्धसमुद्भवः ॥ २ ॥ ॥ जगन्नाथ उवाच ॥ ॥ सहस्राब्दे कलौ प्राप्ते कर्मभूम्यां च भारते ॥ कर्णो नाम मुनि

श्रेष्ठस्संप्रातःकश्यपात्मजः ॥ ३ ॥ आर्यावतीदेवकन्याकण्वस्यदयिताप्रिया ॥ शक्राज्ञयाचसंप्राप्तौदंपतीशारदातट ॥ ४ ॥
 सरस्वतीनदीरूपांकुरक्षेत्रनिवासिनीम् ॥ चतुर्वेदमयैःस्तोत्रैःकण्वस्तुष्ट्रावनम्रधीः ॥ ५ ॥ वर्षमात्रान्तरेदेवीप्रसन्नसुपुगता ॥
 आर्यसृष्टिसमृद्धसाददौतस्मैवशुभम् ॥ ६ ॥ दशपुत्रास्तयोजिताआर्यबुद्धिकराहिते ॥ उपाध्यायोदीक्षितश्चाठकःशुक्लमि
 श्रकौ ॥ ७ ॥ अग्निहोत्रोद्विदेदिचित्रिवेदीपाण्डवच ॥ चतुर्वेदितिकथितायथानामतथागुणः ॥ ८ ॥ तैवसरस्वतीदेवोत्तु
 बुर्नम्रकंधराः ॥ द्वादशाब्दवयोभ्यश्चतेभ्योदेवीस्वशक्तिः ॥ ९ ॥ कृत्वाकन्याददौमाताशारदाभक्तिवत्सला ॥ उपाध्यायीदीक्षिताचपा
 ठकीशुक्लिकाक्रमात् ॥ १० ॥ मिश्राणीचतथाज्ञयापट्टीसाचाग्निहोत्रिणी ॥ द्विवेदिनीतथाज्ञयाचाष्टमीचित्रवेदिनी ॥ ११ ॥ पाण्डाय
 चनवमीदशमीतुयैवेदिनी ॥ तासांचस्वपतिभ्योवसुताः षोडशषोडश ॥ १२ ॥ तेतुगोत्रकराज्ञेयास्तेषांनमानिमेभृणु ॥ कश्यपश्चभर
 द्राजोविश्वामित्रोऽथगौतमः ॥ १३ ॥ जमदग्निर्वसिष्ठश्चवत्सगौतमएवच ॥ पराशरस्तथागौत्रिभृश्रुश्रुआंगिरास्तथा ॥ १४ ॥ शृंगिकत्य
 यनश्चैवयाज्ञवल्क्यःक्रमात्सुताः ॥ एभिर्नाम्नासुतास्सर्वेज्ञेयाः षोडशषोडश ॥ १५ ॥ सरस्वत्याज्ञयाकण्वोमिश्रदेशमुपाययौ ॥ म्लेच्छ
 नंसंस्कृतमाभाष्यतदादशसहस्रकात् ॥ १६ ॥ वशीकृत्यस्वयंप्राप्तोब्रह्मावतैर्महोत्तमे ॥ तेसर्वेत्तपसादेवीतुष्टुश्रसरस्वतीम् ॥ १७ ॥
 पंचवर्षान्तरेदेवीप्रादुर्भूतासरस्वती ॥ सपत्नीकौश्वतान्म्लेच्छाञ्छूद्रवर्णायचाकरोत् ॥ १८ ॥ कारवृत्तिकरास्सर्वेभुवहुपुत्रकाः ॥
 द्विसहस्रास्तदातेषामध्येवैश्याबभूविरि ॥ १९ ॥ तन्मध्येचाचार्यपृथुनाम्नाकश्यपेसंवकः ॥ तपसासचतुष्टाब्दंमहसुनिम् ॥ २० ॥
 तदाप्रसन्नोभगवान्कण्वदेववराह्वरः ॥ तेषांचकाराजानंराजपुत्रपुंरंदौ ॥ २१ ॥ राजन्यानामतत्पनीमागंधंसुषुवेतदा ॥ तस्मैकण्वोद
 दौश्रामपूर्वस्यादिशिमागधम् ॥ २२ ॥ स्वर्गलोकं पुनःप्रातःसमुनिकश्यपात्मजः ॥ स्वर्गतेकाश्यपेविप्रेतेम्लेच्छाः शूद्रवर्णकाः ॥ २३ ॥ य
 ज्ञैस्समर्चयामासुदेवदेवशर्चिपातिम् ॥ दुःखितोभगवानिन्द्रस्सर्वधुजंगतीतले ॥ २४ ॥ वेदानाहतुमिच्छन्तोब्रह्मयोनौबभूविरि ॥ जिनेनाम
 द्विजःकश्चित्तत्पत्नीजनयिस्मृता ॥ २५ ॥ कश्यपादिदेरंशाज्जातौतौकीकटस्थले ॥ तयोस्सकाशात्संजताआदित्यालोकहेतवे ॥ २६ ॥

कर्मनाशनदीतिरिपुरीविधयास्मृता ॥ तत्रोष्यबौद्धशस्त्राढ्याश्चक्रुःशास्त्रार्थमुत्तमम् ॥ २७ ॥ वेदाच्छूद्रेभ्यआहृत्यविशालाप्रययुःपु-
 रीम् ॥ समाधिस्थान्मुनीन्सर्वान्समुत्थायददुःस्वयम् ॥ २८ ॥ गतास्सर्वेसुरास्स्वर्गेततःप्रभृतिभूतले ॥ म्लेच्छवभूविरेवौद्धास्तदन्येवद-
 तत्पराः ॥ २९ ॥ सरस्वत्याःप्रभावेनतआर्यावहवोऽभवन् ॥ तैश्चदेवपितृभ्यश्चहव्यंकव्यंसमर्पितम् ॥ ३० ॥ तृप्तिमन्तःसुराश्चासन्त
 आर्याणांसहस्रकाः ॥ सप्तविंशच्छतेभूमौकलैःसंवत्सरेगते ॥ ३१ ॥ बलिनप्रेषितोभूमौमयःप्राप्तोमहासुरः ॥ शक्यसिंहगुरुर्येवबहु-
 मायाप्रवर्तकः ॥ ३२ ॥ सनाम्नागौतमाचार्यौदेत्यपक्षविवर्द्धकः ॥ सर्वतीर्थेषुतेनैवयत्राणिस्थापितानि वै ॥ ३३ ॥ तेषामधोगतायेतुवौ-
 द्धाश्चासन्समन्ततः ॥ शिखामूत्रविहीनाश्चबभूवुर्वर्णसंकराः ॥ ३४ ॥ दशकोटयःस्मृताआर्यावभूवुर्बौद्धपन्थिनः ॥ पंचलक्षास्तद्विशेषाः
 प्रययुर्गीरिमूर्द्धनि ॥ ३५ ॥ चतुर्वेदप्रभावेनराजन्यावहिवंशजाः ॥ चत्वारिंशभवायोधास्तैश्चबौद्धास्समुज्झिताः ॥ ३६ ॥ आ-
 र्यास्तस्तेतुसंस्कृत्यविंध्याद्रेर्दक्षिणेकृतान् ॥ तत्रैवस्थापयामासुर्वर्णरूपान्समंततः ॥ ३७ ॥ आर्यावर्तःपुण्यभूमिस्तत्रस्थाःपंचलक्षकाः ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्ययज्ञांशोभगवान्हरिः ॥ ३८ ॥ जगन्नाथस्यशिष्योभूद्धेदमार्गपरायणः ॥ शुक्लदत्तस्यतनयोनित्यान-
 न्दोद्विजोत्तमः ॥ ३९ ॥ जगन्नाथपदंनत्वाशिष्योभूत्वारराजह ॥ तदप्रसन्नोभगवाननिरुद्धउवापतिः ॥ ४० ॥ अभिषेकंतथाभलेमह-
 तत्त्वेचकारह ॥ महत्त्वपदवीजातातदाप्रभृतिभूतले ॥ ४१ ॥ गुरुबंधूप्रसन्नौतौस्वशिष्यान्प्रोचतुमुदा ॥ जगन्नाथस्यवदनंपद्मनाभेरुवापतेः
 ॥ ४२ ॥ दृष्ट्वायश्चात्रसंप्राप्यसर्वैस्वर्गमवाप्नुयात् ॥ प्रसादंयश्चभुंजियात्तस्यदेवस्यसादरम् ॥ ४३ ॥ कोटिजन्मभवेद्विप्रावेदपात्रोमहाधनी ॥
 मार्कण्डेयवटेकृष्णहृद्द्वारनात्वामहोदधौ ॥ ४४ ॥ इंद्रद्युम्नसरस्स्येवपुनर्जननविद्यते ॥ इमांगार्थांशृणोद्यौवैश्रद्धाभक्तिमन्वितः ॥ ४५ ॥ यत्पु-
 रोगमनेपुण्यफलंतच्छीघ्रमाप्नुयात् ॥ इतियज्ञांशवचनंश्रुत्वासह्यवतारकः ॥ ४६ ॥ वैष्णवाश्चतथेत्युक्त्वातत्रैवान्तरधीयत ॥ एतस्मिन्नंत-
 रेविप्रकलिनप्रार्थितोबलिः ॥ ४७ ॥ मयैदेत्यंसमाहूयवचनंप्राहदुःखितः ॥ सुकन्दरोम्लेच्छपतिःसदामद्वर्द्धनेरतः ॥ ४८ ॥ सहायंत-
 स्यैदेत्येन्द्रकुरुशीघ्रमज्ञया ॥ इतिश्रुत्वाबलेवविषयंज्ञतैदेत्यसमन्वितः ॥ ४९ ॥ कर्मभूम्यांमयःप्राप्तःकलविद्याविशारदः ॥ म्लेच्छजतिंन-

रानुष्टात्रेखागणितमुत्तमम् ॥ ५० ॥ एकविंशतिमध्यायंकलेवदमक्षिष्यत् ॥ तदाकलान्विताम्लेच्छाःकलाविद्याविशारदाः ॥ ५१ ॥
 यंत्राणिकारयामासुःसप्तस्वेषपुरीषुच ॥ तदधोयेगतालोकस्तेसर्वेस्लेच्छतांगताः ॥ ५२ ॥ महत्कोलहलंजातमार्थानांशोककारिणाम् ॥
 श्रुत्वतैवैष्णवाःसर्वेकृष्णचैतन्यसेवकाः ॥ ५३ ॥ दिव्यमंत्रगुरोश्चैवपठित्वाप्रययुःपुरीः ॥ रामानन्दस्यक्षिप्यैवैचोद्यायामुपगतः ॥ ५४ ॥
 कृत्वाविलोमंतमंत्रवैष्णवास्तानकारयत् ॥ भलेत्रिशूलचिह्नचक्षेत्रेक्तदाभवत् ॥ ५५ ॥ कंठेचतुलसीमालाजिह्वाराममयीकृता ॥
 म्लेच्छास्तेवैष्णवाश्चासन्नामानन्दप्रभावतः ॥ ५६ ॥ संयोगिनश्चेतज्ञेयारामानन्दमतेस्थिताः ॥ आर्याश्चैवैष्णवास्तुल्याअयोध्यायांबभू-
 विरे ॥ ५७ ॥ निम्बादित्योगतोधीमान्सक्षिप्यःकाचिकापुरीम् ॥ म्लेच्छयंत्रराजमार्गेस्थितं तत्रदर्शह ॥ ५८ ॥ विलोमंस्वगुरोर्मंत्रकृत्वा
 तत्रसचिवसत् ॥ वंशपत्रसमारेखालोटंकठमालिका ॥ ५९ ॥ गोपीवल्लभमंत्रोहिमुखेतेपारराजह ॥ तदधोयेगतालोकवैष्णवाश्चबभूविरे
 ॥ ६० ॥ म्लेच्छाःसंयोगिनेज्ञेयाआर्यास्तन्मार्गवैष्णवाः ॥ विष्णुस्वामीहरिद्वारेजगामस्वगणैर्वृतः ॥ ६१ ॥ तत्रस्थितंमहायंत्रं विलोमं तत्रकार-
 ह ॥ तदधोयेगतालोकआसन्सर्वेचवैष्णवाः ॥ ६२ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रद्विरखाभंतन्मध्येविन्दुरुत्तमः ॥ ललाटेचस्थितेतेषां कंठे तुलसिगोलकम् ॥
 ॥ ६३ ॥ मुखेमाधवमंत्रश्चभूवहितदायकः ॥ मथुरायांसमायातोमध्वाचार्योहरिप्रियः ॥ ६४ ॥ राजमार्गेस्थितंयंत्रं विलोमं सचकारह ॥
 तदधोयेगतालोकवैष्णवास्तस्यपक्षगाः ॥ ६५ ॥ करवीरपत्रसदृशं लोटं तिलकं शुभम् ॥ स्थितं न सादृभगान्ते कंठे तुलसिमालिका ॥ ६६ ॥
 राधाकृष्णशुभं नाम मुखेतेषां वभूवह ॥ शंकराचार्यएवापि श्रेष्ठमार्गपरायणः ॥ ६७ ॥ रामानुजज्ञेयाप्राप्तः पुरीं काशीं गम्युतः ॥
 कृत्वा विलोमं तद्वंशैवाश्च तदधोऽभवन् ॥ ६८ ॥ त्रिपुंड्रं च स्थितं भाले कंठे रुद्राक्षमालिका ॥ गोविंदमंत्रश्च मुखेतेषां तत्र वभूवह ॥ ६९ ॥
 तोतादयी च संप्राप्तस्तदारामानुजः सुखी ॥ ऊर्ध्वरेखाद्वयोर्मध्ये सुक्ष्मे रेखाचपीतका ॥ ७० ॥ ललाटे तु तथा कंठे माला तुलसिका शुभा ॥
 उज्जयिन्यांच संप्राप्तो वरहमिहरे गुणी ॥ ७१ ॥ तद्वंशं निष्फलं कृत्वा न राञ्छैवैश्चकारह ॥ चिताभस्मस्थितं भाले कंठे रुद्राक्षमालिका ॥ ७२ ॥
 शिवेति मंगलं नाम ते पांशु तत्र वभूवह ॥ कन्याकुब्जे स्वयंप्राप्तो वाणीभूषण एव हि ॥ ७३ ॥ अर्द्धचंद्राकृतिं पुंड्रं रक्तचंदनमालिका ॥

देव्याश्चनिर्मलनामतेषांतत्रबभूवह ॥ ७४ ॥ धन्वंतरिः प्रयागेचगत्वातद्यंत्रमुत्तमम् ॥ विलोमंकृतवस्तत्रतदधोगतानराः ॥ ७५ ॥
 अर्द्धपुंड्रस्मृतरंक्तसंबिंदुचललाटके ॥ रक्तचंदनजामालाकंठतेषांबभूवह ॥ ७६ ॥ भट्टोजिः सगतोधीमानुत्पलारण्यमुत्तमम् ॥
 त्रिपुंड्रचतथारंक्तंठेरुद्राक्षमालिका ॥ ७७ ॥ विश्वनाथेतितन्यंत्रतेषांतत्रबभूवह ॥ रोषणश्चष्टिकांप्रातस्तद्यंत्रचैवनिष्फलम् ॥ ७८ ॥
 कृत्वाजनेनेतत्रब्रह्ममार्गददेशह ॥ जयदेवःस्वयंप्राप्तोद्वारकांविष्णुभक्तिमान् ॥ ७९ ॥ तद्यंत्रनिष्फलयांततदधोगतानराः ॥
 रक्तरखास्थिताभालेचैकाकंठेतुमालिका ॥ ८० ॥ पद्माक्षमंत्रगोविन्दस्तत्रतेषांबभूवह ॥ एवतैवैष्णवाःशैवाःशक्तिकाबहुधाऽभवन् ॥ ८१ ॥
 निर्गुणाःशक्तिकाज्ञेयाःसगुणवैष्णवास्मृताः ॥ निर्गुणाःसगुणयेतुशैवज्ञेयाबुधैस्तदा ॥ ८२ ॥ समाधिस्थान्नास्त्रिशदेवाःपुण्यावभूविर ॥
 नित्यानन्दःशान्तिपुरेनदीहापत्तनेहरिः ॥ ८३ ॥ कवीरोमागधेशैरैदासस्तुकालिजरे ॥ सधनोनैमिषारण्येसमाधिस्योबभूवह ॥ ८४ ॥ अद्या
 पिसंस्थितोविप्रवैष्णवानांगणोमहान् ॥ यज्ञभागमहावृद्धिःसंजातामेरुमृद्धनि ॥ ८५ ॥ इतितेकथितंविप्रयज्ञांशचरितंशुभम् ॥ यच्छ्रुत्वाच
 नरानार्योमहत्पुण्यमवाप्नुयुः ॥ ८६ ॥ मयाद्यानिष्फलादन्यावलिपार्थमुपागताः ॥ ८७ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडप
 पर्यायेकलियुगीयेतिहाससमुच्चयेकृष्णचैतन्यचरित्रंनैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ १४ ॥ सूतउवाच ॥ इतिश्रुत्वाबलिदैत्योदेवानांविजयमहत् ॥
 रोषणनामदैत्येन्द्रसमाहूयवचोऽब्रवीत् ॥ १ ॥ सुतस्तिमिरालिंगस्यसरुषोनामविश्रुतः ॥ त्वंहितत्रसमागम्यदैत्यकार्यमहत्कुरु ॥ २ ॥
 इतिश्रुत्वासवैदैत्योहृदिविप्रासरोषणः ॥ ननाशवेदमार्गस्थान्देहलीदेशमास्थितः ॥ ३ ॥ पंचवर्षकृतराज्यंतस्तुतोबाबरोभवत् ॥
 विंशदब्दकृतराज्यहोमायुस्तत्सुतोऽभवत् ॥ ४ ॥ होमायुषामदान्धेनदेवताश्चनिराकृताः ॥ तेसुराःकृष्णचैतन्यंनदीहोपवनोस्थित
 म् ॥ ५ ॥ तुष्टुवर्षदुधातत्रश्रुत्वाक्रुद्धोहरिःस्वयम् ॥ स्वतेजसाचतद्राज्यंविप्रभूतंचकारह ॥ ६ ॥ तत्सैन्यजनितैलैकैर्होमायुश्चनिराकृतः ॥
 महाराष्ट्रस्तदातत्रशेषशकाःसमास्थितः ॥ ७ ॥ देहलीनगरेरम्येभ्लेच्छराज्यंचकारह ॥ धर्मकार्यंकृतेनतद्राज्यंपंचहायनम् ॥ ८ ॥
 ब्रह्मचारीमुकुंदश्चशंकराचार्यगोजः ॥ प्रयागेचतपःकुर्वन्विंशच्छिष्यैर्युतःस्थितः ॥ ९ ॥ बाबरेणचधूर्तेनभ्लेच्छराजेनदेवताः ॥

अंशिताः सतदाज्ञात्वावहौ देहं जुहाववै ॥ १० ॥ तस्य शिष्यागतावहौ म्लेच्छनाशनहेतुना ॥ गोदुग्धे च स्थितं रोमपीत्वा सपयसामुनिः ॥ ११ ॥
 मुकुंदस्तस्य दोषेण म्लेच्छयोगौ नो बभूवह ॥ होमायुषश्च इमं रिसं स्थितस्यैव पुत्रकः ॥ १२ ॥ जातमात्रे सुते तस्मिन्वायुवाचाशरीरिणी ॥
 अकस्माच्च वरो जातः पुत्रोऽयं सर्वभाग्यवान् ॥ १३ ॥ पैशाचेदारुणं भागैर्नभूतो न भविष्यति ॥ अतः सोऽकबरो न महोऽयुस्तनयस्तव ॥
 ॥ १४ ॥ श्रीधरः श्रीपतिः शंभुर्वरेण्यश्च मधुव्रती ॥ विमले देववांसो मोघं नो वर्तते कुरुचिः ॥ १५ ॥ मां यातामान कारि च केशवो माधवो ह्यशुः ॥
 देवापिः सोमपाः शूरो मदनो यस्य शिष्यकाः ॥ १६ ॥ समुकुन्दो द्विजः श्रीमान्दैवात्त्वं द्रुहमागतः ॥ इत्याकाशवचः श्रुत्वा होमाशुः प्रसन्नः ॥
 ॥ १७ ॥ ददौ दानं क्षुधां तेभ्यः प्रेम्णा पुत्रमपालयत् ॥ दशान्वितं न येन ते देहं लोके ददौ शमागतः ॥ १८ ॥ शेषशार्कं पराजित्य स च राजा बभूवह ॥
 अबदेते न कृतराज्यं तत्पुत्रश्च नृपो भवत् ॥ १९ ॥ संप्राप्तेऽकबरो राज्यसंति शिष्याश्च तत्प्रियाः ॥ पूर्वजन्मनियं सुख्यास्ते प्राप्ता भूयति ॥ २० ॥
 केशवो गानसेनश्चैव जवाक्स तु माधवः ॥ म्लेच्छास्ते च रमृतास्तत्र हरिदासो मधुस्तथा ॥ २१ ॥ मध्वाचार्यकुले जातो वैष्णवः सर्वरागदित् ॥ पूर्व
 जन्मान् देवापि स च वीरवलोऽभवत् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणः पार्श्वश्च माथो वैवर्गदेव विरदपितः ॥ सोमपादानं सहैश्वर्यं तद्वान्वयसंभवः ॥ २३ ॥ सेना
 पतिश्च नृपतेरायं भूपाशिरामेणः ॥ सूरश्चैव द्विजो जातो दक्षिणश्चैव पंडितः ॥ २४ ॥ विस्वमंगल एव पिनाम्रात दृपतेः सखा ॥ नायिकाभेदनि
 पुणे वैश्यानां स च पारगः ॥ २५ ॥ मदनो ब्राह्मणो जातः पौर्वात्यः स च नर्तकः ॥ चंदनो नाम विख्यातारहः श्रीडा विशारदः ॥ २६ ॥ अन्यदे
 योगताः शिष्यास्तेषां पूर्वास्त्रियो दश ॥ अनपस्य सुतो जातः श्रीधरः शंभुवैदितः ॥ २७ ॥ विख्यातस्तुलसीशर्मः पुराणि पुणः कविः ॥ नारी
 शिक्षां समादाय राधवानन्दमागतः ॥ २८ ॥ शिष्यो भूत्वा स्थितः काश्या रामानन्दमते स्थितः ॥ श्रीपतिः स्वभूवान्यामध्वाचार्यमते स्थितः ॥
 ॥ २९ ॥ सूरदास इति श्रेयः कृष्णलीलाकरः कविः ॥ शंभुवैचंद्रभट्टस्य कुले जातो हरिप्रियः ॥ ३० ॥ रामानन्दमते संस्थो भक्तकीर्तिपरायणः ॥
 वरेण्यः सोऽग्रमुद्भूतः रामानन्दमते स्थितः ॥ ३१ ॥ ज्ञानध्यानपरो नित्यं भाषाच्छंदकरः कविः ॥ मधुव्रती सैव जातो कलिक्रानामविश्रुतः ॥ ३२ ॥
 रामलीलाकरो धीमात्रा रामानन्दमते स्थितः ॥ विमलश्च सैव जातः स नम्रैव दिवाकरः ॥ ३३ ॥ सीतालीलाकरो धीमात्रा रामानन्दमते स्थितः ॥ ३४ ॥

ववान्केशो जातो विष्णुस्वामि मते स्थितः ॥ ३४ ॥ कविप्रियादिरचनां कृत्वा प्रेततपमागतः ॥ रामज्योत्स्ना मयं श्रुत्वा स्वर्गमुपाययौ ॥
 ॥ ३५ ॥ सोमोजातः सैव्या सो निम्बादित्य मते स्थितः ॥ रहः क्रीडा मयं श्रुत्वा स्वर्गमुपाययौ ॥ ३६ ॥ वर्द्धनश्च स वै जातो नान्नाचरणदासकः ॥
 ज्ञानमाला मयं कृत्वा ग्रंथैः दासपन्थगः ॥ ३७ ॥ वर्तकः स च वै जातो रोपणस्य मते स्थितः ॥ रत्नभानुरिति ज्ञेयो भाषाकर्तृ च जैमिनेः ॥ ३८ ॥
 रुचिश्च रोचनो जातो मध्वाचार्य मते स्थितः ॥ नानागानमर्यालीलां कृत्वा स्वर्गमुपाययौ ॥ ३९ ॥ मांधाता भूपतिर्वर्माकारुथः स न भूवह ॥
 मध्वाचार्यो भागवतं च के भाषामयं शुभम् ॥ ४० ॥ मानकरो नारिभावाक्षरैर्देहमुपागतः ॥ मीरानमो मतिविख्याता भूपते स्तनया शुभा ॥
 ॥ ४१ ॥ माशो भाचतनौ यस्य गतिर्गजसमाकिल ॥ सा मीरा च बुधैः प्रोक्ता मध्वाचार्य मते स्थिता ॥ ४२ ॥ एवं ते कथितं विप्रभाषाग्रंथ
 प्रकारणम् ॥ प्रबंधमंगलकरं कलिकाले भयंकरे ॥ ४३ ॥ स भूपोऽकवरो नाम कृत्वा राज्यमकंटकम् ॥ शताद्धेन च शिष्यैश्चैवैष्टुठभवनं
 ययौ ॥ ४४ ॥ सलोमातनयस्तस्य कृतराज्यं पितुः समम् ॥ बुद्धेकस्तनयस्तस्य दशान्दं च कृतं पदम् ॥ ४५ ॥ चत्वारस्तनयास्तस्य नव
 रंगो हि मध्यमः ॥ पितरं च तथा भ्रातृभिराज्यमचीकरत् ॥ ४६ ॥ पूर्वजन्मनि दैत्योऽयमन्धको नाम विश्रुतः ॥ कर्मभूम्यां तद्देशे
 न दैत्यराजाज्ञाययौ ॥ ४७ ॥ तेनैव बहुधा मूर्तीभिः शिताश्च समंततः ॥ दृष्ट्वा देवास्तदागत्य कृष्णचैतन्यमबुवन् ॥ ४८ ॥ भगवन् दैत्यरा
 जां शः सज्जातश्च महोपतिः ॥ भ्रंशयित्वा सुराचे दान् दैत्यपक्षं विवर्द्धते ॥ ४९ ॥ इति श्रुत्वा स यज्ञांशो न दाहोपवने स्थितः ॥ दशपतंदुरा
 चारं यथावंशक्षयो भवेत् ॥ ५० ॥ राज्यमेकोनपंचाशत्कृतं तेन दुरात्मना ॥ सेवाजयो नाम नृपेदिव पक्षविवर्द्धनः ॥ ५१ ॥ महाराष्ट्रदि
 जस्तस्य युद्धविद्याविशारदः ॥ हत्वा तं च दुराचारं तत्पुत्राय च तत्पदम् ॥ ५२ ॥ दत्त्वा ययौ दाक्षिणात्ये देशे देवविवर्द्धनः ॥ आलोमाना
 मतनयः पंचान्दं तत्पदं कृतम् ॥ ५३ ॥ तत्पश्चात्स्मरणं प्राप्नोति विद्मधेनुरुजामुने ॥ विक्रमस्य गते राज्ये स तत्पुत्रां कंशतम् ॥ ५४ ॥ ज्ञेयं
 सप्तदशं विप्रयदालोमाप्रतिगतः ॥ तालनस्य कुले जातो म्लेच्छः फलरूपो बली ॥ ५५ ॥ मुकलस्य कुलं हत्वा स्वयं राज्यं चकार ह ॥ दशा
 ब्दं च कृतं राज्यं तेन भूपेन भूतले ॥ ५६ ॥ शत्रुभिर्मरणं प्राप्नोति दैत्यलोके मुपागमत् ॥ महामदस्ततनयो विंशत्यब्दं कृतं पदम् ॥ ५७ ॥ तद्वाष्ट्र

नादरोनामैत्योदेकउपागमत् ॥ हत्वार्थाश्रसुराजित्वादेकसुरजमायौ ॥ ५८ ॥ महामस्योहिमदस्यतनयस्तत्पितुःपदम् ॥ गृही
 त्वापंचवर्षान्तं स राज्यं चकार ह ॥ ५९ ॥ महाराष्ट्रैतोदुष्टस्तालनाच्यसंभवः ॥ देहलीनगराज्यं दशब्दमाधेनवै ॥ ६० ॥ कृतं
 तत्र तदा म्लेच्छभालोमाराज्यमाप्तवान् ॥ तद्राष्ट्रे बहवो जात राजानो निजदेशजाः ॥ ६१ ॥ ग्रामपावहवो भूपदे देशे बभूविरै ॥ म
 ण्डलीकपदं तत्राक्षयं जातं महीतले ॥ ६२ ॥ त्रिशद्वन्मत्तो जातं ग्रामे ग्रामे नृपे ॥ तदा तु सकल देवाः कृष्णै चेतन्यमायुः ॥ ६३ ॥ य
 ज्ञांश्च शरिः साक्षाज्जात्वा दुःखं महीतले ॥ मुहूर्तं ध्यानमागम्य देवांस्त्वचनमब्रवीत् ॥ ६४ ॥ पुरातुराधवो धीमाजित्वा रावणराक्षसम् ॥ कपी
 तु जीवयामास धावर्षैस्समतः ॥ ६५ ॥ विकटो वृजिलो जालो वलीनो हि सिंहलः ॥ ज्वस्तुमात्रश्च तथा नामाते शुद्रवानराः ॥ ६६ ॥
 रामचंद्रं च प्राहुर्देहि नो वाञ्छितं प्रभो ॥ रामो दाशरथिः श्रीमाञ्जातवातेषां मनोरथम् ॥ ६७ ॥ देवाङ्गनो द्रवाः कन्या रावणाछोकरावणात् ॥
 दत्वा तेभ्यो हरिस्साक्षाद्वचनं प्राह हर्षितः ॥ ६८ ॥ भवन्नाम्ना च ये द्वीपा जालं धर विनिर्मिताः ॥ तेषुराज्ञो भविष्यति भवन्तो हितकारिणः ॥ ६९ ॥
 नन्दिन्या गोश्च रुडैज्जाता म्लेच्छाभयानकाः ॥ गुरुण्डा जातयस्तेषां तास्तु तेषु सदा स्थिताः ॥ ७० ॥ जित्वा तैश्च गुरुण्डान्वै कुरुध्वं राज्य
 मुत्तमम् ॥ इति शुत्वा हरिर्नत्वा द्विपिषु प्रययुर्मुदा ॥ ७१ ॥ विकटान्वयसंभूता गुरुण्डा वानराननाः ॥ वाणिज्यार्थमिहायाता गौरुण्डा बौद्ध
 पन्थिनः ॥ ७२ ॥ ईशपुत्रमते संस्थास्तेषां हृदयमुत्तमम् ॥ सत्यव्रतं कामिजितमक्रोधं मूर्यतत्परम् ॥ ७३ ॥ यूयं तत्रोष्य कार्यं च नृणां कुरुत
 माचिरम् ॥ इति श्रुत्वा तु ते देवाः कुयुराचि किमदरात् ॥ ७४ ॥ नगर्थ्यैकालिका तां स्थापयामासुरुवताः ॥ विकटे पश्चिमो द्रपे तत्पत्नीविक
 टावती ॥ ७५ ॥ अष्टकौशलमार्गेण राज्यमत्र चकार ह ॥ तत्पतिस्तु पुरोमार्चिकालिका तां पुरीं स्थितः ॥ ७६ ॥ विक्रमस्य गते राज्ये शतम
 द्वादशं कलौ ॥ चत्वारिंशं तथा वंदं च तदारजा बभूव ह ॥ ७७ ॥ तदन्वये सप्तनृप गुरुण्डाश्च बभूविरै ॥ चतुष्पष्टिमितं वर्षा राज्यं कृत्वा लयं गताः
 ॥ ७८ ॥ गुरुण्डे चाष्टमे भूषे प्राप्ते न्यायेन ज्ञासति ॥ कालिषो बलिदैत्योऽसुरनाम महासुरम् ॥ ७९ ॥ आरुह्य प्रेषयामास देवदेशं महोत्तमे ॥
 समुरोर्वाडिलं भूपं वशीकृत्य हृदि स्थितः ॥ ८० ॥ आर्यधर्मविनाशाय तस्य बुद्धिं चकार ह ॥ मूर्तिं संस्थास्तददेवा गत्वा यज्ञांशयोगिनम् ॥ ८१ ॥

नमस्कृत्याब्रुवन्सवैयथाप्राप्तोमुरोऽसुरः ॥ ज्ञात्वाशशापकृष्णांशोशुरुण्डान्वौद्धपन्थिनः ॥ ८२ ॥ क्षयंयास्यंतितिसवैयेशुस्यवशंगताः ॥
 इत्युक्तेवचनेनस्मिन्नुरुण्डाःकालनोदिताः ॥ ८३ ॥ स्वसैन्यैश्चक्षयंजमुर्वर्षमात्रान्तरेखलाः ॥ सर्वैत्रिशत्सहस्राश्चप्रययुयेममंदिरे ॥ ८४ ॥
 वागदँडैस्सचभूपालोवाडिलोनाशमाप्तवान् ॥ गुरुण्डोनवमःप्राप्तोभेकलोनामवीर्यवान् ॥ ८५ ॥ न्यायेनकृतवात्राज्यंद्वादशाब्दंप्रयत्नतः ॥
 आर्येदेशेचतद्राज्यंभवून्यायज्ञासति ॥ ८६ ॥ लाडलोनामविख्यातोशुरुण्डोदशमोहितः ॥ द्वित्रिशाब्दंचतद्राज्यंकृतंतेनैवधर्मिणा ॥ ८७ ॥
 लाडलेस्वर्गतेप्राप्तेमकरंदकुलोद्भवाः ॥ आर्याःप्राप्तास्तदाभौनाहिमतुंगनिवासिनः ॥ ८८ ॥ बभ्रुवर्णाःसूक्ष्मनसावर्तुलार्दीर्वमस्तकाः ॥ एवं
 लक्षाश्चसंप्राप्तादेहल्याबौद्धपन्थिनः ॥ ८९ ॥ आर्जिकोनामवैराजातेघातत्रभवूवह ॥ तस्यपुत्रोदेवकणोगोत्रगिरिमूर्द्धनि ॥ ९० ॥ द्वाद
 शाब्दंतपोधोरंतपेराज्यविवृद्धये ॥ तदाभगवतींगगातपसातस्यधीमतः ॥ ९१ ॥ स्वरूपंस्वेच्छयाप्राप्यब्रह्मलोकंजगामह ॥ कुबेरश्चतदा
 गत्यदत्त्वातस्मैमहत्पदम् ॥ ९२ ॥ आर्याणांमण्डलीकंचतत्रैवान्तरधीयत ॥ मण्डलीकोदेवकर्णोविभूवजनपालकः ॥ ९३ ॥ षष्ठ्यब्दं
 चक्रुंतराज्यंतेनराज्ञामहीतले ॥ तदन्वयेऽष्टभूपाश्चवभूदुर्वपूजकाः ॥ ९४ ॥ द्विशताब्दंपदंक्रुत्वास्वर्गलोकमुपाययुः ॥ एकादशश्च्यो
 मौनःपन्नगारिरितिश्रुतः ॥ ९५ ॥ चत्वारिंशच्चवर्षाणिराज्यंकृत्वाप्रयत्नतः ॥ स्वर्गलोकंगतोरजापन्नगेमरणगतः ॥ ९६ ॥ एवंचमौनजा
 तीयैःकृंतराज्यमहीतले ॥ ९७ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखण्डापरपर्यायेकलिगुगीयेतिहाससमुच्चयेगुरुण्डमौनरा
 ज्यवर्णनंनमद्भार्विशोध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ वैक्रमेराज्यविगतेचतुष्षष्ट्युत्तरंमुने ॥ द्वारिंशदब्दशतकंभूतनन्दिस्तदानुपः ॥
 ॥ १ ॥ कुबेरयक्षकान्मौनान्धनधान्यसमन्वितान् ॥ सादृलक्षान्कलैर्घोरैर्जित्वातान्युद्धकारिणः ॥ २ ॥ किलिकलायस्वयंराज्यंनगवंशे
 श्चकारह ॥ आग्नेय्यादिशि विख्यातापुण्डरीकेण निर्मिता ॥ ३ ॥ पुरीकिलिकिलानामतत्रराजाभवूवह ॥ पुण्डरीकादयोनागास्तस्मिन्नाज्यं
 प्रशासति ॥ ४ ॥ गेहेगेहेजनैस्सर्वैःपूजनीयावभूविर ॥ स्वाहास्वधावषट्कारोदेवपूजामहीतले ॥ ५ ॥ त्यक्त्वादेवानुपागम्यसंस्थितामेरुमूर्द्ध
 नि ॥ शक्राज्ञयाकुबेरस्तुशूकधान्यसमंततः ॥ ६ ॥ यक्षैःषडंशानादायेदेवभ्यःप्रददौप्रभुः ॥ मणिस्वर्णादिवस्त्वृन्मौनराज्येषुयानिवै ॥ ७ ॥

दत्तानितानिकोशेषु पुनर्देवश्चकार ह ॥ मण्डलीकंपदेनेन सत्कृतं भूतनन्दिना ॥ ८ ॥ शतार्द्धतुतोरजाशिगुनन्दिर्वभूव ह ॥ नागपू-
 जां पुरस्कृत्य तिरस्कृत्य सुरान्भुवि ॥ ९ ॥ चकार राज्यां विशाब्दं यशो नन्दिस्ततोऽनुजः ॥ भ्रात्रासनं स्वयं प्राप्नोत नागपूजापरायणः ॥ १० ॥
 पंचविंशतिवर्षाणि स राज्यामचिकिरत् ॥ ततस्तत्तनयोरजासवभूवर्षीरकः ॥ ११ ॥ एकदशार्द्धतुतद्राज्यं कर्मभूम्यां प्रकीर्तितम् ॥
 कदाचित्सवर्हिकेनेन यासाद्धमागतः ॥ १२ ॥ तत्र तैर्भवदुष्टपैशाचैर्म्लेच्छदारुणैः ॥ मासमात्रान्तरे म्लेच्छालक्षसंख्यामृतिगताः ॥ १३ ॥
 तथा षष्टिसहस्राश्च नागभक्तालयंगताः ॥ बाह्लोनामतद्राजरोमजस्थो बहबलः ॥ १४ ॥ यशो नन्दिनमाहूय ददौ जालमर्तुसुताम् ॥
 गृहीत्वा म्लेच्छराजस्य सुतं गिहमुपागतः ॥ १५ ॥ गर्भोजातस्ततस्तस्यावभूवतनयोवली ॥ बाह्लिको नाम विख्यातो नागपूजनतत्परः ॥ १६ ॥
 तदन्वये नृपाजाता बाह्लिकाश्च त्रयोदश ॥ चतुश्शतानि वर्षाणि कृत्वा राज्यामृतिगताः ॥ १७ ॥ अयोमुखे च बाह्लिके राज्यामत्र प्रशासति ॥
 तदा पितृगणस्सर्वे कृष्णचैतन्यमाययुः ॥ १८ ॥ नत्वोर्ध्वचनंतत्र भगवच्छृणुमेव च ॥ वयं पितृगणभूषणं गवंधैर्निराकृताः ॥ १९ ॥
 श्राद्धतर्पणकर्माणि तैर्वयं वाद्धितास्सदा ॥ पितृवृद्धात्सोमवृद्धिस्ततो देवाश्च वर्द्धनाः ॥ २० ॥ देववृद्धा लोको वृद्धिस्तस्माद्ब्रह्मा प्रजापतिः ॥
 ब्रह्मवृद्धा तत्परं हर्षं गेहे जनेने ॥ २१ ॥ अतोऽस्मात्प्रक्षभगवन्प्रजाः पाहिसनातनीः ॥ इति शुत्ववचस्ते पांयज्ञां शोभगवान्हरीः ॥ २२ ॥
 पुष्यमित्रं धर्मपरमार्यं शर्विवर्द्धनम् ॥ २३ ॥ जातमात्रसर्वबालः षोडशार्द्धवयो भवत् ॥ अयोनिर्यानिभूतं स्तानथो सुखपुरस्सरान् ॥ २४ ॥
 जित्वा देशान्निराकृत्य स्वयं राज्यं गृहीतवान् ॥ यथा शिवो जातो विक्रमो नाम भूपतिः ॥ २५ ॥ शकान् धर्षय क्षयि ॥ जित्वा पूज्यां विभूव ह ॥
 नागपक्षांस्तथा भूपानोलकास्यान्यभयं करान् ॥ २६ ॥ पुष्यमित्रस्तदा जित्वा सर्वपूज्योऽभवदुवि ॥ सप्तविंशच्छतं वर्षं द्विसप्तत्युत्तरं तथा ॥
 ॥ २७ ॥ राज्यं विक्रमतो जातं समाप्तिमगमत्तदा ॥ पुष्यमित्रे राज्यापदं प्राप्ते स भवत्तदा ॥ २८ ॥ शतवर्षं राज्यपदेन धर्मान्मनाधृतम् ॥
 अयोध्यामथुरामायाशिकां च ह्यवन्तिका ॥ २९ ॥ पुरीन्द्रावती तेन राज्ञा च पुनरुद्धताः ॥ कुरुसूकरपद्मानि क्षेत्राणि विविधानि च ॥ ३० ॥
 नेमिपोत्पलवृन्दानां वनक्षेत्राणि भूतले ॥ नानतीर्थानि तेनैवस्थापितानि समन्ततः ॥ ३१ ॥ तदा कालः संगंधवो देवतापितृदूषकः ॥

ब्राह्मणं पुरास्थाय पुष्यमित्रमुपागमत् ॥ ३२ ॥ नत्वोवाच प्रियं वाक्यं शृणु भूपदया पर ॥ आर्यदेशेऽपि तु गणाः पूजाहोः श्राद्धतर्पणैः ॥ ३३ ॥
 अज्ञानमिति तज्ज्ञेयं भुवि यत्पितृपूजनम् ॥ मृतायेतु न राभूमौ पूर्वकर्मवैशानुगाः ॥ ३४ ॥ भवन्ति देहवन्तस्ते च तुराद्याः तिलक्षया
 छद्मनामयदेवेन पितृपूजाविनिर्मिता ॥ ३५ ॥ वृथा श्रमं वृथा कर्म नृणां च पितृपूजनम् ॥ इति श्रुत्वा विचोदो रविहस्याहमहर्षिपतिः ॥ ३६ ॥
 भवान्मुखोर्मिहामृदो न जानिषि परं फलम् ॥ भुवलोके न ये दृष्टाः शून्यभूताश्च भास्वराः ॥ ३७ ॥ ये तु तैर्वै पितृगणाः पिंडरूपविमानगाः
 सत्पुत्रैश्च विधानेन पिंडदानं च यत्कृतम् ॥ ३८ ॥ तद्विमानं न भोजतं सर्वानन्दप्रदायकम् ॥ अब्दमात्रं स्थितिस्तेषां पिंडपाथसरूपिणाम् ॥ ३९ ॥
 गीताष्टादशकाध्यायैः सप्तशत्याश्च रित्रकैः ॥ पावितं यत्तु वै पिंडं त्रिशतान्दं च तस्मिन् स्थितिः ॥ ४० ॥ श्राद्धतर्पणहीना ये दृश्यन्ते मानवा भुवि
 ते सर्वे नारकाज्ञेयाः कुलमेकोत्तरं शतम् ॥ ४१ ॥ श्राद्धकर्म महान्धर्मः श्राद्धोऽयं सर्वकारणम् ॥ इति श्रुत्वा सगंधर्वः कलिराजोऽत्र देहिनाम् ॥ ४२ ॥
 नत्वोवाच नृप श्रेष्ठं प्रसन्नवद नो हि सः ॥ सखा भवममांशु त्वं तवाहं नृप किं करः ॥ ४३ ॥ कालि मित्रोऽप्युप्यमित्रो भवान्भुवि भवेत्सदा
 यथा विक्रमराजस्य वै तालस्य च वै सखा ॥ ४४ ॥ सर्वकार्यकरोऽहं वै तथा तव न संशयः ॥ इत्युक्त्वा च नृपं धीरं समादाय सर्वैकलिः ॥ ४५ ॥
 सप्तद्वीपांस्तथा खंडान्न भोगाननेकशः ॥ स्वपृष्ठस्थाय राज्ञे च दर्शयामास वीर्यवान् ॥ ४६ ॥ आर्यधर्मकलौ स्थाप्य नष्टभूतं सवैतृपः
 त्यक्त्वा प्राणांश्च यज्ञांश्चेति जस्तस्य समागमत् ॥ ४७ ॥ आंध्रदेशो द्रवो राजा सुगदो नाम वीर्यवान् ॥ विनाभूतं च तं देशं दृष्ट्वा राज्ञ्यमचीकृतम्
 ॥ ४८ ॥ विंशदब्दं पदं तेन कर्मभूम्यां च सत्कृतम् ॥ तदन्वये षष्टि नृपाव भुवर्बुहुपन्थिनः ॥ ४९ ॥ पुष्यमित्रगते राज्ये दशोत्तरशतत्रयम्
 तस्मिन्काले लयं मुश्चांध्रदेशनिवासिनः ॥ ५० ॥ शतार्द्धाब्दं ततो भूमिर्विनाराज्ञा बभूव ह ॥ तदा शुद्रानरा लुब्धा लुठिताश्चैरदारुणैः
 ॥ ५१ ॥ दारिद्र्यमगमन्वो रविना स्वर्णचभूरभूत ॥ पुनर्देवश्च भगवान्प्राथितस्तनुवाच ह ॥ ५२ ॥ देशकौशलं के जातः सूर्यांश्चास्त्रमहीपतिः
 राक्षसारिरिति ख्यातो देवमार्गपरायणः ॥ ५३ ॥ ममाज्ञया सर्वैराजा भविष्यति महतीले ॥ इत्युक्त्वा नन्तर्दधौ विष्णुर्देवलोकानुपागमत् ॥ ५४ ॥
 राक्षसारिमयोध्यायां स्थापयामासुरेव तम् ॥ आंध्रराष्ट्रे च द्रव्यं राक्षसैश्च समाहृतम् ॥ ५५ ॥ तद्द्रव्यं राक्षसां जिज्ज्वाग्राभेऽग्रेऽमेचकार सः ॥

तारधातोः षमैल्यमुष्वणमुवितत्कृतम् ॥६६॥ आरधातोः शतमैल्यं राजततेन वैकृतम् ॥ ताम्रधातोः पंचमैल्यमारधातुश्च तत्कृतम् ॥६७॥
 नागधातोः पंचमैल्यमुष्वितेनैव निर्मितम् ॥ ताम्रपवित्रमधिकं नागं वस्तुत्तमः ॥ ६८ ॥ लौहधातोः शतमैल्यं वंगोऽसौ तेन सत्कृतः ॥
 शताब्जं बद्धं हस्तिवत्सामूर्यलोकमुपाययौ ॥ ६९ ॥ तदन्वयेषष्टिनृपाजाता वेदपरायणाः ॥ पुष्यमित्रगते राज्ये चाब्दे सप्तशते गते ॥ ६० ॥
 कौशलान्वयसंभूता भूपाः स्वर्गमुपाययुः ॥ शताब्जं दंततो भूमिर्मण्डलीकं नृपं विना ॥ ६१ ॥ शुद्रभूपैश्च बुभुजे देशदेशे च भार्गव ॥
 ततो वैदरदेशीयानां भूपो विशारदः ॥ ६२ ॥ आर्यदेशमुपागम्य लक्षसैन्यसमान्वितः ॥ शुद्रभूपान्वशंकृत्य मण्डलीको बभूव ह ॥ ६३ ॥
 नानाकैलैश्च कर्माणि विचित्राणि महीतले ॥ ग्रामे ग्रामे नराश्च कुर्वण संस्कारकाः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मक्षत्रमयो वर्णानां समात्रेण दृश्यते ॥
 वैश्यप्रायानां आर्याः शुद्रप्रायाश्च कारिणः ॥ ६५ ॥ तद्ब्रह्मे नृजाश्चासन्नाममात्रसुरार्चकाः ॥ षष्टिवर्षपदं तेन कर्मभूम्यां च सत्कृतम् ॥ ६६ ॥
 ततो नृपमहोप्राताः षट्संख्यास्तु तदन्वयाः ॥ पुष्यमित्रगते राजे शतघोडशसम्भते ॥ ६७ ॥ वैदूरानि धनं जमुः कालिकाले भयानके ॥
 चतुश्शतानि वर्षाणि शुद्ररूपा च भूरभूत् ॥ ६८ ॥ तत्पञ्चैषैष धराष्ट्रे कालमालीनृपोऽभवत् ॥ शुद्रभूपान्वशंकृत्य स्वयं राजबभूव वै ॥ ६९ ॥
 यमाज्ञया भुवि त्वद्गानगरीयमुनातटे ॥ निर्मितो जनया मा कालमालेति विश्रुता ॥ ७० ॥ तत्रायं देशभूपानां पूज्यो राजा स चाभवत् ॥
 देवान्पितृन्स्तिरस्कृत्य प्रेतपूजां जने जने ॥ ७१ ॥ कालमाली च कृतवाद्देशेनैष धर्मस्थितः ॥ द्वाविंशद्वर्षं राज्यं तद्बभूव जनपीडनम् ॥ ७२ ॥
 तदन्वये षष्टिनृपा बभूवुः शतपूजकाः ॥ शताब्दान्तमभूद्राज्यं तेनैष धदेशिनाम् ॥ ७३ ॥ सहस्राब्दं तु तत्पञ्चाशुद्रभूपामहो बभूव ॥
 सुरार्चनं वेदमार्गं श्रुतमात्रं च दृश्यते ॥ ७४ ॥ पुष्यमित्रगते राज्ये चैकत्रिंशच्छते कलौ ॥ द्वाविंशदुत्तरे चैव तदा देवाश्च दुःखिताः ॥ ७५ ॥
 कृष्णचैतन्यमागम्य नत्वोर्बुवंचनं प्रियम् ॥ भगवन्कालिकालेऽद्य वर्णाश्चत्वारिभूतले ॥ ७६ ॥ अष्टाचाराश्चेतमयाः शताब्जं बद्धं प्रजीविनः ॥
 देवान्पितृन्स्तिरस्कृत्य पिशाचान्पूजयन्ति वै ॥ ७७ ॥ ग्रामे ग्रामे च कुक्षानि पूजितानि नैर्भुवि ॥ दृश्यन्तेऽस्माभिरद्यैव दुःखिताश्च नराभृशम् ॥
 ॥ ७८ ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्च डाकिनीशाकिनीरणाः ॥ स्वपूजाभिर्मदं धाश्च निंदयन्ति सुरान्पितॄन् ॥ ७९ ॥ अतोऽस्मान्दुर्बलांश्चिद्विबला

न्भूतनायकान् ॥ कृपयापाहिनःस्वामिच्छरणगतवत्सल ॥ ८० ॥ इतिश्रुत्वासयज्ञांशोनर्दाहोपवनेस्थितः ॥ नम्रभूतान्मुन्याहमागधेतु
 महीपतिः ॥ ८१ ॥ पुरंजयोब्रह्मपरस्तस्यपत्नीपुरंजनी ॥ मदाज्ञयातयोःपुत्रोभविष्यतिमहाबलः ॥ ८२ ॥ विश्वरूपोजिरितिरुयातोब्रह्ममा
 भेरोगुणी ॥ इत्युक्तवचनेतस्मिन्गर्भधत्तेपुरंजनी ॥ ८३ ॥ दशमासान्तरेजतोविश्वरूपोजिमहाबलः ॥ जातमात्रेमुतेतस्मिन्वागुवाचाश
 रीरिणी ॥ ८४ ॥ पुष्यमित्रोयथाचासीद्वर्णधर्मप्रवर्तकः ॥ तथायंबालकोजातोब्रह्ममार्गपरोबली ॥ ८५ ॥ करिष्यतिपरोवर्णान्कालिंदयदु
 मद्रकान् ॥ प्रजाश्चब्रह्मभूयिष्ठाःस्थापयिष्यतिदुर्मतीः ॥ ८६ ॥ वीर्यवानक्षत्रमुत्सद्यपद्मवत्याःसर्वैपुरम् ॥ इत्याकाशवचःश्रुत्वासनपृस्तुपु
 रंजयः ॥ ८७ ॥ ददौदानंशुधातैर्भ्योऽतिथिभ्यस्सपरिच्छदः ॥ अष्टौवर्षसहस्राणिचाष्टवर्षशतानिच ॥ ८८ ॥ कर्मभूम्यांकलौप्राप्तेव्यती
 तानितदामुने ॥ विश्वरूपोजिनृपश्चासीन्महाबुद्धोमहाबलः ॥ ८९ ॥ क्षुद्रभूपान्वशकृत्यसर्ववर्णान्नरांस्तदा ॥ स्थापयामासवैब्राह्मेवर्णब्रह्म
 परायणे ॥ ९० ॥ क्षत्रविट्छूद्रकावर्णाःपिशाचावर्णसंकराः ॥ गुरुण्डाद्यास्तथाग्लेच्छाब्राह्मणास्तेबभूविरै ॥ ९१ ॥ संध्यातर्पणदेवानां
 पूजादिविधाःक्रियाः ॥ चक्रुस्तेवेदविधिनातुल्यभोजनशीलिनः ॥ ९२ ॥ षष्टिवर्षकृतराज्यंतेनसम्यक्कृतामुने ॥ तदन्वयेनृपाश्चासन्स
 हस्राभुविविश्रुताः ॥ ९३ ॥ अयुताब्दान्तरेजाताब्रह्ममार्गपरायणाः ॥ तैश्चदत्तानिभागाःनियज्ञमध्यविधानतः ॥ ९४ ॥ दैत्येभ्यश्चसुरेभ्य
 श्रुतुल्यरूपाणिचागमन् ॥ विस्मिताश्चसुरास्सर्वेयज्ञांशंशरणंयुः ॥ ९५ ॥ तदुक्तंकारणंज्ञात्वाशक्रपुत्रउवाचतान् ॥ वेदोनारायणःसाक्षा
 द्विवेकीहंसरूपवान् ॥ ९६ ॥ नृणांचगुणभेदेनवर्णभेदंचकारह ॥ सद्गुणोब्राह्मणोवर्णःक्षत्रियस्तुरजोगुणः ॥ ९७ ॥ तमोगुणस्तथैवैश्यो
 गुणसाम्यात्तुशूद्रकः ॥ तामैयांतिपितृवृन्दाब्राह्मणैःक्षत्रियैःसुराः ॥ ९८ ॥ वैश्यैश्चयक्षरक्षासिद्धैर्देवैस्तथाश्चदानवाः ॥ एकवर्णंचचत्वारोव
 र्णाःकायस्थएवसः ॥ ९९ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्याःकायस्थैस्तपितास्सदा ॥ ब्रह्मवर्णैतुवर्णाश्चस्थिताश्चत्वारिंसांप्रतम् ॥ १०० ॥ ब्रह्मशंकरवर्णोऽयं
 तेभ्यःपूर्वहिदानवाः ॥ अर्द्धतृताभविष्यन्ति तत्पश्चात्स्वर्गवासिनः ॥ १०१ ॥ अतोऽहंचकलौघोरेयुष्मदर्थेमहितले ॥ सौराष्ट्रनृपतेर्गैहंस्वां
 शाद्यास्यामिभोःसुराः ॥ १०२ ॥ इत्युक्त्वासचयज्ञांशःसोमनाथःकलैकया ॥ नाम्नाबभूवतद्देहसौराष्ट्रनगरीस्थितः ॥ १०३ ॥ जित्वाभूपा

न्स्वर्यराज्यंचकाराब्धितटेमुदा ॥ क्षत्रवर्णमयीभूमिस्तदाजाताकलैयुगे ॥ १०४ ॥ सोमनाथःसवैयज्ञैःसुरास्त्वर्ननितर्पयत् ॥ शताब्दचक्रुः
 तंराज्येतेनदेवप्रसादतः ॥ १०५ ॥ तस्यराज्यमयंसंवदभवल्लोकविश्रुतम् ॥ तदन्वयेसाद्धशतभूपाश्चासन्सुरप्रियाः ॥ १०६ ॥ अयुताब्द
 न्तरेर्कीचिदधिकेचसुखप्रदाः ॥ कर्मभूम्यांकलैःप्रातिहायनअयुतत्रयम् ॥ १०७ ॥ व्यतीतंचततोदित्यादुःखिताःकलिमनुवन् ॥ पुरास्माभिः
 शताब्दंचतपसावैमहेश्वरः ॥ १०८ ॥ तुष्टीकृतस्तदास्मभ्यंभवान्दत्तोहितेनवै ॥ अर्धभागंवज्रमयमर्धभागंचकोमलम् ॥ १०९ ॥ तवांगंसुंदर
 देवकेलेश्चात्रक्षदुःखितान् ॥ इतिश्रुत्वाचसकलैर्दैन्यपक्षविवर्द्धनः ॥ ११० ॥ स्वांज्ञानमकलैःप्राप्यगुजरेदेश्दारुणे॥आभीरारिंसिंहिकाना
 मांसहमासाशनखला ॥ १११ ॥ तस्यायोनौसमागम्यराहुर्नमसचाभवत् ॥ यथाराहुर्नभोगैर्गदारुणोहिविधुतुदः॥ ११२ ॥ तथाराहुःकले
 शोभुविजातःसुरंतुदः ॥ जातमात्रेसुतेतस्मिन्भूमिकम्पामहानभूत् ॥ ११३ ॥ विपरीताग्रहाःसर्वेजनयंतिमहद्भयम् ॥ तद्भयात्सकलदेवास्तस्य
 भत्वामूर्तीःसमंततः ॥ ११४ ॥ महेंद्रशरणंजगुःसुमेरुगिरिमूर्द्धनि ॥ तदर्थंभगवाञ्छक्रस्तुष्टावजगदम्बिकाम् ॥ ११५ ॥ कन्यामूर्तिमयदिवा
 सुरान्प्राहादिवंकरी ॥ गमांगदर्शनादेवाःक्षुत्तृभ्यांचविनासदा॥ ११६ ॥ भवंचंचततोयुयंमद्विलोकनत्पराः ॥ इतिश्रुत्वापुतेदेवाहर्षिताःसं
 वभूविरै ॥ ११७ ॥ आभीरितनयोराहुःकृत्वारज्यंशतंसमाः ॥ त्यक्त्वाप्राणांकलैर्निबभूवसुनिसत्तम ॥ ११८ ॥ तदन्वयेसाद्धशतभूपा
 ब्दान्तरेभवत् ॥ महामदमतंघोरंचिरंकालादिनाशितम् ॥ ११९ ॥ तैःपुनश्चोद्धतंभूमौसर्वैर्मलेच्छावभूविरै ॥ नवेदाश्चनेदेवाश्चनवर्णाश्चकलै
 गुगे ॥ १२० ॥ दृश्यतेनचमर्यादाकलिकलितद्वये ॥ द्विजशेषाःसहस्राश्चपुनर्दुर्दृक्षेनि ॥ १२१ ॥ द्वादशाब्दंप्रयत्नेनदेवानाराधिपुंक्ष
 माः ॥ अर्बुदाक्षसुद्धुतोरान्यःखट्वाचमधृक् ॥ १२२ ॥ जित्वाभ्लेच्छान्दुराधपन्नान्चाविलेखाभूत् ॥ पंचयोजनमानासाभूमिरात्मनि
 वृद्धये ॥ १२३ ॥ निर्मितेनशुद्धेनगन्मान्नाचाविपुश्रुता ॥ शनैःशनैर्यकुलंपुनस्तत्रवर्द्धह ॥ १२४ ॥ शताब्दीब्दंप्रयत्नेननराज्यंमह
 त्कृतम् ॥ तदन्वयेसाद्धशतंनृपाश्चासन्तदसुने ॥ १२५ ॥ अयुताब्दान्तरेवीराभ्लेच्छामित्राश्चंकराः ॥ भ्लेच्छकन्योद्ग्रहाघोरानामयात्रा
 र्यमार्गयाः ॥ १२६ ॥ तदमलयदेशस्थैर्मलेच्छैर्लक्षप्रमाणैकैः ॥ अर्बुदायैःसप्तशुद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ १२७ ॥ वर्षमात्रान्तरेजित्वाभलद

स्थासहस्रबलाः ॥ मण्डलीकपदातैश्चमुक्तमार्यैः समन्ततः ॥ १२८ ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणि वषाणि जगतीतले ॥ म्लेच्छभूपाश्च जगतीत-
 ले ॥ १२९ ॥ पंचविंशत्सहस्राणि तेषां संख्या च भुजाय ॥ ये तु पुण्यामहीपालाः पूर्वजन्यतपोद्भवाः ॥ १३० ॥
 तेषां लीलाचमुनिभिः पुराणेषु प्रकीर्तिताः ॥ नानासंस्कराः सर्वैः पेशाचार्यमदूषकाः ॥ १३१ ॥ नवत्यब्दसहस्राणि विनिर्नातानि कलौ
 युगे ॥ जाता म्लेच्छमयी भूमिरलक्ष्मीस्तु जनेने ॥ १३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणप्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपद्यायेक-
 लिङ्गुगीयेतिहाससमुच्चये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ मृतउवाच ॥ ॥ ततस्ते सकलदैत्याः कालिनाचपुरस्कृताः ॥
 कुत्वा जलया नानि हरिखंडमुपाययुः ॥ १ ॥ मनुजा हरिखंडे च देवतुल्या महाबलाः ॥ अयुधं स्तान् महाक्षत्रियुताब्दप्रजविनः ॥
 ॥ २ ॥ दशवर्षान्तरे सर्वमायायुद्धैः पराजिताः ॥ महेन्द्रं शरणं जमुहरिखंडनिवासिनः ॥ ३ ॥ तदा तु भगवाञ्छक्रोविश्वकर्माण्यब्रवीत् ॥
 भ्रमिश्च नमयंत्रोऽयं स्थितः सप्तसिंधुषु ॥ ४ ॥ त्वया विरचितस्तात तत्प्रभावाद्ग्राभुवि ॥ अन्यखंडेन गच्छंति स च यंत्रस्तु मयिना ॥ ५ ॥
 मयेन भ्रंशो भ्रात्रा म्लेच्छैः सार्द्धं समन्ततः ॥ सप्तद्वीपेषु यास्यंति मनुजामयवैरिणः ॥ ६ ॥ अतो नः गहिमर्यादां भूमध्ये भवता कृताम् ॥
 इति शुत्वा विश्वकर्मा दिव्ययंत्रमचीकरोत् ॥ ७ ॥ तेन यंत्रप्रभावेन भ्रमितास्ते बभूवुरे ॥ भ्रमियंत्रान् महावायुर्जातो म्लेच्छविनाशकः ॥ ८ ॥
 तदा यारभवत्पुत्रो वात्यासमुद्भवः ॥ दैत्ययक्षौश्च पेशाचा जित्वा ज्ञानमयवली ॥ ९ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यास्त्रिवर्णास्तेन सत्कृताः ॥
 वलान् म्लेच्छान् वर्णमथान्कृत्वा वात्या महाबलः ॥ १० ॥ शतार्द्धाब्दं मण्डलकंपदं भुवि गृहीतवान् ॥ तदन्वये सहस्राश्च नृपाश्चासन्कलौ युगे ॥
 ॥ ११ ॥ वायुपक्षास्त्रिवर्णाढ्याः षोडशाब्दसहस्रके ॥ वायोर्जातः स्वयं ब्रह्मात्रा योर्जातः स वै हरिः ॥ १२ ॥ वायोर्जातो महादेवः सर्ववायुभयं ज-
 गत् ॥ विनावायुमृताः सर्वे वायुना भुविर्जाविनः ॥ १३ ॥ इति मत्वा तु तेलोकावायुचसमतर्पयन् ॥ पुनस्तदा कलिधोरौ दैत्यराजं वलिं प्रमुमु-
 ॥ १४ ॥ नत्वा निवेदयामास दुःखितो भूतदा वलिः ॥ वामनान्तिकमागम्य कलिमित्रेण संयुतः ॥ १५ ॥ नत्वा वाचसैव राजा देवदेवं जनार्दनम् ॥
 त्वया कलिः कृतो महां प्रसन्नैः सुरोत्तम ॥ १६ ॥ वात्यैर्द्विजैः कर्मभूमैः सकलिस्तु निराकृतः ॥ एकापादे व्यतीतोऽयं किंचिदूनकले प्रभोः ॥ १७ ॥
 मया सम्यक् तु वैभुता भूमिं देवं द्रमायथा ॥ सहस्राब्दं कलौ प्राप्ते मया भुक्तं महीतलम् ॥ १८ ॥ ततः सार्द्धं सहस्राब्दं देवभुक्तं सुरस्थलम् ॥ ततः

पंचशतवर्षैर्किंचिदधिकमेवच ॥ १९ ॥ मयाशुक्ताकर्मभूमिःसर्वलोकस्यकारणात् ॥ ततःसार्द्धसहस्राब्दवैभुतेयमुत्तमा ॥ २० ॥ ततः
सार्द्धसहस्राब्दकिंचिदूनमयाधृता ॥ सार्द्धत्रिंशत्सहस्राब्दवैभुतेयैस्तथामही ॥ २१ ॥ भुक्तादैत्यैःपुनर्देवैस्तथादेवैश्चदानवैः ॥ २२ ॥
त्वयादत्ताहिमेदेवकलिःकलिविनाशन ॥ नाधिकारकृतंनान्थासत्यंस्यप्रियक्षम ॥ २३ ॥ इतिश्रुत्वाबलेवैर्वियभगवान्वाभनोहारिः ॥ स्वां
शान्महीतलेप्राप्तौदौत्यपक्षविवर्द्धनः ॥ २४ ॥ कामशमार्तदाविप्रोयमुनातटसंस्थितः ॥ हर्षितुष्टावमनसाद्रादशब्दंप्रयत्नतः ॥ २५ ॥
तदातुष्टावमनःश्रीमान्वचःप्राहद्विजोत्तमम् ॥ वरंब्रूहिद्विजश्रेष्ठयत्तेमनसिसंस्थितम् ॥ २६ ॥ इतिश्रुत्वाकामशमोतुष्टावशुङ्गयागिरा ॥
कामशमोवाच ॥ नमोदेवायमहत्सर्वपूज्यायतेनमः ॥ २७ ॥ धर्मप्रियायधर्मायदेवैदेत्यकरायच ॥ देवाधीननृणांभैत्रकर्मकत्रेनमनमः ॥
॥ २८ ॥ देवाधीनाश्चतेदेवादेवावल्ल्याश्चदानवाः ॥ तेषांभर्ताक्रमाद्धर्तस्मैदेवायतेनमः ॥ २९ ॥ पुत्रोभवहरेस्वामिन्सफलवांछितंकुरु ॥
इतिश्रुत्वाहरिःसाक्षाद्रामनोबलिरक्षकः ॥ ३० ॥ स्वपूर्वाद्धिंवहूत्यातत्पत्न्यांचसमुद्भवः ॥ द्विधाभूत्वामहीजातौदिव्यांगौदिव्यविग्रहौ ॥
॥ ३१ ॥ भोगसिंहःकेलिसिंहोदेवपादैत्यपोहरीः ॥ जित्वावत्याद्रवभूपाक्कल्पक्षेत्रमुपस्थितः ॥ ३२ ॥ रहःक्रीडावती
नामनगरमियनिर्मिता ॥ तत्रोष्णबलवतौतौदधुश्चकलेधुरम् ॥ ३३ ॥ पत्न्यंसर्वधर्माणंसारभूतासनतनी ॥ पतिव्रतायियेजानन
राआर्याःसुरप्रियाः ॥ ३४ ॥ दूषितायांनराजातास्तेसर्ववर्णसंकराः ॥ इतिसिंचित्यभगवान्कृत्वाकामयंगवुः ॥ ३५ ॥ दिनेदिनेसहस्राणि
योषितोबुभुजेहरिः ॥ ताःसर्वांगर्भमाधायमौसुषुविमुदा ॥ ३६ ॥ नार्यातयासहोदयोऽरिमरेतेसहोदराः ॥ एवंचबहुधासृष्टिस्तेषांजाता
कलयुगे ॥ ३७ ॥ पूर्वजातांस्त्रिवर्णांश्चभक्षयित्वादिनेदिने ॥ कर्मभूय्यांववृधेरपक्षिणश्चथादुगे ॥ ३८ ॥ उभयाब्दसहस्रांतैरैतन्नाःपूर्व
मानवाः ॥ तदाकलेश्चरणोद्वितीयमुविचागमत् ॥ ३९ ॥ सांप्रतंवर्ततेवार्ताकिन्नराणांचभूतले ॥ द्विकिष्कुमात्राश्चनराःसाद्धादैत्यमयाः
स्मृताः ॥ ४० ॥ यथास्वगाःकर्महीनाश्चत्वारिंशाब्दजीविमः ॥ भूमिगाश्चतारैर्भेदंतेष्वेणुनैवभोः ॥ ४१ ॥ दृश्यंतेचाद्युष्माभिभूतले
किन्नरानराः ॥ द्वितीयचरणान्तेचभविष्यन्तेवमेवहि ॥ ४२ ॥ नविवाहोनभूषश्चनोद्यमानहिकर्मकृत् ॥ भविताचतदातेषांद्वितीयचरणा

न्तिके ॥ ४३ ॥ सपादलक्षान्दमितमद्यप्रभृतिभोद्विजाः ॥ भोगकेल्यन्वयोद्भूताभविष्यतिमहीतले ॥ ४४ ॥ अतोमयाचसहिताभवन्तो
 मुनिसत्तमाः ॥ कृष्णचैतन्यमागम्यगमिष्यामस्तदाज्ञया ॥ ४५ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिश्रुत्वातुमुनयोविशालापुरिवारिणः ॥ भोनमस्ते
 गमिष्यंति यज्ञांशं प्रतिहर्षिताः ॥ ४६ ॥ नत्वासर्वैमुनिश्रेष्ठा यज्ञांशं यज्ञरूपिणम् ॥ वचनं च वादं धृतिं देहाज्ञां भगवन्प्रभो ॥ ४७ ॥ इंद्रलो
 कं गमिष्यामो नाकमध्यमनोहरम् ॥ इति श्रुत्वा तु यज्ञांशः सर्वं शिष्यसमन्वितः ॥ ४८ ॥ तैः सर्वैः सह स्वलोकं गमिष्यति सुरप्रियः ॥ तदा क
 लिः समंदैत्यैर्भजिष्यति महीतलम् ॥ ४९ ॥ किमन्यच्छ्रोतुमिच्छते हृषीकोत्तमतद्गद ॥ भगवन्विस्तराद्ब्रूहि भोगकेलिकेचरित्र
 कम् ॥ ५० ॥ कलौ यथा भविष्यति मनुजास्तत्तथा प्रभो ॥ व्यासउवाच ॥ भोगसिंहे केलिं सिंहवामनांशमुद्रवे ॥ ५१ ॥ जित्वादित्या नर
 मया त्रान्वात्योद्भवान्भुवि ॥ वामनांशमुपागम्य हर्षिताः संवभूविरे ॥ ५२ ॥ तदा तु दुःखिता देवास्त्यक्त्वा मूर्त्तौः समंततः ॥ कृष्णचैतन्यमा
 गम्य न त्वोच्चुनैतकंधराः ॥ ५३ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन चरणप्रथमं कलेः ॥ भुक्ता तथा महीस्वामिञ्जित्वादित्यप्रपूजकान् ॥ ५४ ॥ किंकर्त
 व्यंच यज्ञांशनमस्ते करुणाकर ॥ इति श्रुत्वा हरिः प्राह शृणु ध्वंसुरसत्तमाः ॥ ५५ ॥ अहंस्वर्गं गमिष्यामि भवद्भिः सह हर्षिताः ॥ अतोयूयंसुराः
 सर्वदेवं शान्नास्तदा ॥ ५६ ॥ उत्थाय शीघ्रमागम्य गच्छ ध्वंच त्रिविष्टपम् ॥ इति सूतेन कथिते मुनीन् प्राप्ति सुमण्डलम् ॥ ५७ ॥ देवा विमान
 मादाय तत्र यास्यति भोमनः ॥ सूता दींश्च मुनीन् सर्वान्समारुह्य सुरास्तदा ॥ ५८ ॥ यज्ञांशं च गमिष्यंति नदीहोपवने तदा ॥ अहोदश्वतदा
 योगिगोरखाद्यास्तथैव च ॥ ५९ ॥ शंकराद्याश्च रुद्रांशानुपोभर्तुहस्तदा ॥ अन्ये तु योगनिष्ठाश्च गमिष्यंति हितप्रदाः ॥ ६० ॥ तैः सार्द्धं कृ
 ष्णचैतन्यो देवलोकं गमिष्यति ॥ तदा तौ वामनांशौ च द्वितीयचरणे कलौ ॥ ६१ ॥ योगनिष्ठां समाधाय कल्पक्षेत्रे वसिष्यतः ॥ तदैव सकला
 दैत्या हर्षितास्तैर्नृभिर्भुङ्क्षुः ॥ ६२ ॥ विवरान्वर्द्धयिष्यंति पातालाद्यान् समंततः ॥ कलेस्तृतीयचरणे संप्राप्ते किन्नराश्च ते ॥ ६३ ॥ ज्ञानैः ज्ञानैः
 क्षयं भूमां गमिष्यंति समंततः ॥ षड्विंशान्दसहस्रे च तृतीयचरणे गते ॥ ६४ ॥ रुद्राज्ञया भृंगं क्रश्रिभूतपक्षो गमिष्यति ॥ सौरभीनामतप
 त्नी जनिष्यति महाबलान् ॥ ६५ ॥ कोलकल्पान्नराण्योऽन्सर्वकिन्नरभक्षकान् ॥ षड्विंशान्दवयस्तेषां भविष्यति तदा कलौ ॥ ६६ ॥

शरणं वामनांशं च गमिष्यति सकिन्नराः ॥ भोगसिंहकेलिसिंहस्तैश्च साहसं हृदयमृण्मू ॥ ६७ ॥ करिष्यति दशाब्दं च पुनस्तैश्च पराजितौ ॥
 दैत्यैः साहसं च पातालं वामनांशं गमिष्यतः ॥ ६८ ॥ मृगसृष्टिर्महाघोराभविष्यति तदा कलौ ॥ मातृस्वप्नः सुतास्तैर्वनराश्च पशुहृषिणः ॥ ६९ ॥
 भुक्त्वा प्रीत्या च कामां धानिष्यति सुतान् बहून् ॥ कलेस्तृतीयचरणे समसितस्तु मृष्टयः ॥ ७० ॥ तिथ्येयो निधराघोराः क्षयिष्यति कलौ युगे ॥
 कलेऽथ तृथचरणे संप्रति तुतानराः ॥ ७१ ॥ विशदद्वयस्कान् च मरिष्यति च नारकाः ॥ यथा जलमनुष्याश्चैव वनजानराः ॥ ७२ ॥
 कंदमूलफलहारभविष्यति कलौ तदा ॥ अलोकापेतुर्विरया तास्ता मिस्त्राद्याभयानकाः ॥ ७३ ॥ तैस्त्वपूर्णमेष्यति कर्मभूमिर्वै नरैः ॥
 यथा सत्यस्य प्रथमचरणे सत्यलोककः ॥ ७४ ॥ द्वितीये च तपोलोकज नलोकस्तृतीयकः ॥ चतुर्थे स्वर्गलोकश्च पूरितः कर्मभूमिजैः ॥ ७५ ॥
 त्रेतायुगाद्यचरणेषु बलैकं ध्रुवा रूपदम् ॥ स्वर्गलोकं यथा तैश्च मनुजैः पूरितं स्मृतम् ॥ ७६ ॥ द्वितीयेऽपि लोकं चतुर्थे ग्रहापि पृथक् ॥
 चतुर्थे च भुवर्लोकं पूरितं कर्मजैर्नरैः ॥ ७७ ॥ द्वापराद्यपदे पूर्णं भवेद्दीपः स पुष्करः ॥ द्वितीयेऽज्ञात्मलक्रौंचस्तृतीये द्विपशेषकः ॥ ७८ ॥
 जंबूद्वीपश्चतुर्थे च चरणे मुनिभिः स्मृतः ॥ कलेऽश्चरणे चाद्येयश्चोद्धूय पूरितं जगत् ॥ ७९ ॥ द्वितीये सप्ततालस्तृतीये भूतविष्टपम् ॥
 पूरितं मनुजैस्तत्र कर्मभूमिस्तु द्वैः ॥ ८० ॥ तदा दानारकारस्तैस्त्वपूर्णं मेऽप्यति नरैः ॥ इति तेषां शतं सर्ववत्पृष्टुं हं मनस्तथा ॥ ८१ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रति सर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्याये कलियुगे यतिहासस्तु द्वये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 चतुर्थे चरणे जातैर्मनुजैरेकविंशतिः ॥ अर्जीर्णभूतानरकायास्त्यंते च यमालयम् ॥ १ ॥ नमस्तैर्धर्माजाय नश्चतृति कराय च ॥ वचनं शृणुस्त
 र्वज्ञश्च जातमर्जीर्णकम् ॥ २ ॥ यथा भवामः प्रकृतिं तथा तु रुसुरोत्तम ॥ इति श्रुत्वा धर्मराजाश्चित्रशुभेन संयुतः ॥ ३ ॥ ब्रह्माणं च गमिष्यति
 संध्यायां च कलौ युगे ॥ चतुरश्रयमान्द्विपमेष्टां पितामहः ॥ ४ ॥ तद्वारितैस्त्वयं ज्ञात्वा क्षिराब्धिं प्रति यास्यति ॥ पूजयित्वा जग
 त्त्राथं देवदेवं वृषाकिपिम् ॥ ५ ॥ सांख्यशास्त्रमयैः स्तोत्रैः संस्तोष्यति परं प्रभुम् ॥ ६ ॥ जयजय ययनिगुणगुणधारिन् अजगजिवत् त्वनुभकारिन् ॥
 सारभूतसद्गुणमयतत्त्वं देवात्र च यतिपातिगुणसत्त्वैः ॥ तस्मै नमो नमोगुणराशे देववृन्दहृदि कृष्णविकाशे ॥ ७ ॥ रजोभूततत्त्वं भ्य उता

शुविरचतिमुविचनरान्स्वयमाशु ॥ पातिहानियोदेवउदारस्तस्यशिरसिस्थितजगभारः ॥ पाहिनाथनोदित्यविनाशिकालजनि
 तलीलगुणभासिन् ॥ ८ ॥ तेषामितिवचनंप्रभुःश्रुत्वाह्मवनिषिवाशु ॥ यथाजनित्यतिप्रभुस्तच्छृणुवेमनआशु ॥ ९ ॥ नमीधृता
 न्सुरान्विष्णुर्नमोवाक्येनतान्प्रति ॥ वदिष्यतिवचोरस्यलोकमंगलहेतवे ॥ १० ॥ भोःसुराःसंभलग्रमेकहृदयोऽयंजनित्यति ॥ नाम्ना
 विष्णुशशाख्यतोविष्णुकीर्तिस्तुतान्प्रिया ॥ ११ ॥ कृष्णलीलामयंयंत्रंरास्ताञ्छ्रावयिष्यति ॥ तदातेनन्दिनोभूत्वाचैकीभूयसमं
 ततः ॥ १२ ॥ तद्विजविष्णुयशसंगृहीत्वानिगडैर्दंढैः ॥ बद्धासर्वेसपत्नीकरागारोदृढायसे ॥ १३ ॥ करिष्यंतिमहाधृतागारकाइवदा
 रुणाः ॥ विष्णुकीर्त्यासंभगवान्पूर्णनारायणोहरिः ॥ १४ ॥ जनप्यतिमहाविष्णुःसर्वलोकशिवंकरः ॥ निशथितमसोद्धूनेषागृह्णाष्ट
 मीदिने ॥ १५ ॥ ब्रह्माण्डमंगलंकुर्वन्सुरान्प्रादुर्भविष्यति ॥ ब्रह्माविष्णुर्हरश्चैवगणेशोवासवोगुरुः ॥ १६ ॥ बह्निःपितृपातिःपक्षिवरुणः
 सविभीषणः ॥ चित्रोवायुर्ध्रुवोविश्वेविःसोमःकुजोबुधः ॥ १७ ॥ गुरुःशुक्रःशनीराहुःकेतुस्तत्रगमिष्यति ॥ पञ्चैकेकेनतेदेवाःस्तोष्यति
 परमेश्वरम् ॥ १८ ॥ महत्तमामूर्तिमयीतवाजातदास्यपूर्वाज्जनितोहमादौ ॥ मयाततंविश्वमिदंसेद्व्ययतो नमस्तत्पुरुषोत्तमाय ॥ १९ ॥
 अजस्यगम्याज्जनितोहमादौविष्णुर्महत्कल्पकरोऽधिकारी ॥ स्वकीयनाम्नातुमयाततंतद्विश्वंसेद्वंचनमोनमस्ते ॥ २० ॥ अव्यक्त
 पाश्चात्यमुखान्चजन्माशिवोऽहमादौसुरतत्त्वकारी ॥ मयामहत्कल्पकरस्तृतीयत्वदज्ञायादेवनमोनमस्ते ॥ २१ ॥ प्रधानवक्रोत्तरतोहमा
 दौजातो गणेशःकिलकल्पकर्ता ॥ मयाततंविश्वमिदंसेद्वंतस्मैनमःकारुणिकोत्तमाय ॥ २२ ॥ अजार्द्धवक्राज्जनितोऽहमादौमहत्कल्प
 क्पकरोमहेन्द्रः ॥ मयाततंविश्वमिदंस्वकल्पेयदज्ञायादेवनमोनमस्ते ॥ २३ ॥ प्रधानभालाक्षिसमुद्भवोऽहंवद्महत्कल्पकरोगुहाख्यः ॥
 विनिर्मितंविश्वमिदंमयातदज्ञानाथनमोनमस्ते ॥ २४ ॥ अजामुजात्पूर्वगताच्चजातश्चादौमहत्कल्पकरोऽहमाग्निः ॥ ब्रह्माण्डमेतच्चम
 याततैवैब्रह्माण्डकल्पायनमोनमस्ते ॥ २५ ॥ अजामुजादक्षिणतोऽहमादौजातोमहत्कल्पकरःसधर्मः ॥ मयासेद्वैरचितंसमग्रंलगा
 ख्यकल्पायनमोनमस्ते ॥ २६ ॥ अजामुजात्पश्चिमतोहमादौजातोमहत्कल्पकरःसद्यज्ञः ॥ मयाततंविश्वमिदंसमग्रंस्तथाख्यकल्पाय

नमोनमस्ते ॥ २७ ॥ प्रधानबाहूत्तरतोऽहमादौजातोमहत्कल्पकरः प्रचेताः ॥ मयाततंनथतवाज्ञायेंद्रकर्मल्यकल्पयनमोनमस्ते ॥ २८ ॥
 ब्रह्मांडतमसोजातस्त्वद्वासोऽहंविश्रीषणः ॥ मयाततंत्रिलोकंचनमस्तेमनुरुूपिणे ॥ २९ ॥ ब्रह्मांडसद्गुणजातश्चित्तोऽहंमनुकारकः ॥
 मयाततंचत्रैलोक्यंस्वायंभुवनमोऽस्तुते ॥ ३० ॥ ब्रह्माण्डरजसोजातोवायुर्मन्वंतरंततम् ॥ मयास्वरोचिषस्वामिन्नमस्तेमनुरुूपिणे ॥
 ॥ ३१ ॥ ब्रह्माण्डमनसोजातोऽध्रुवोऽहंमनुकारकः ॥ मयोत्तमंचरचितंनमस्तेऽस्तुतवाज्ञया ॥ ३२ ॥ ब्रह्माण्डश्रवणजातोविश्वकर्महर्मिष-
 रः ॥ मयाततरैवंतंचनमोदेवतवाज्ञया ॥ ३३ ॥ ब्रह्माण्डदेहतोजातस्मूयोऽहंचक्षुप्रदः ॥ तवाज्ञयाततंविश्वमनुरुपायतेनमः ॥ ३४ ॥
 ब्रह्माण्डनेत्रतोजातःसोमोऽहंतुमयाततम् ॥ वैवस्वतान्तरंरम्यंनमस्तेमनुरुूपिणे ॥ ३५ ॥ ब्रह्माण्डरसनाजातोमोहोहंमनुकारकः ॥
 नमस्तेमनुरुपायमयासावर्णिकंततम् ॥ ३६ ॥ ब्रह्माण्डघ्राणतोजातोबुधोऽहंनार्थकिकरः ॥ निर्मितंब्रह्मसावर्ण्यमयातातनमोनमः ॥ ३७ ॥
 ब्रह्माण्डवक्त्रतोजातोजीवोऽहंमनुकारकः ॥ मयावैदक्षसावर्णतंततंचेनमोनमः ॥ ३८ ॥ ब्रह्माण्डकरतोजातःशुक्रोहंतवर्किकरः ॥
 निर्मितंरुद्रसावर्णमयातुभ्यंनमोनमः ॥ ३९ ॥ ब्रह्माण्डपदतोजातोमन्दोऽहंनार्थतेशुगः ॥ ततंवैधर्मसावर्णप्रभातेस्मैनमोनमः ॥ ४० ॥
 ब्रह्माण्डालगतोजातोराहुश्चाहंतवप्रियः ॥ मयाभौमंकृतंनार्थनमस्तेमनुरुूपिणे ॥ ४१ ॥ ब्रह्माण्डगुह्यतोजातःकेतुश्चाहंतवानुगः ॥
 भौतमन्वंतरंमृष्टंस्मैदेवायतेनमः ॥ ४२ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ इति तेषांस्तवान्स्वामिश्रुत्वादेवान्वादिष्यति ॥ वरं ब्रूहीति
 वचनंतंप्रतिमनःक्रमात् ॥ ४३ ॥ इति श्रुत्वातुते देवा बालरूपं हरिं स्वयम् ॥ नमस्कृत्य कथिष्यति विधितलोकहेतवे ॥ ४४ ॥ भवा-
 न्ब्रूहितुलोकानां कल्पे कल्पे समुद्रवम् ॥ तथामन्वंतरैवेव श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ ४५ ॥ कल्पयुवाच ॥ अष्टादश महाकल्पाः प्रकृतेः शतौ
 स्थिताः ॥ आद्यो ब्रह्म महाकल्पस्तत्र ब्रह्मापरः पुमान् ॥ ४६ ॥ तत्पूर्वाद्धातसमुद्रताम्रयस्त्रिंशश्च देवताः ॥ पराद्धाद्रिगवान्ब्रह्मायोगिष्ये
 निरंजनः ॥ ४७ ॥ तस्मिन्कल्पे तु याली ब्रह्मपौराणिकैः स्मृता ॥ इतकोटिप्रविस्तारो ब्रह्मपौराणिकस्यैव ॥ ४८ ॥ पुराणपुरस्यति
 महाकल्पः स्मृतो बुधैः ॥ ब्रह्माण्डप्रलये कल्पो युगैश्च स हस्तकः ॥ ४९ ॥ कल्पाश्चाष्टादशाः ख्यतास्तेषां नामानि मे शृणु ॥ कूर्मकल्पे भस्मस्य

कल्पः श्वेतवाराहकल्पकः ॥ ५० ॥ नृसिंहकल्पश्चतथातथावामनकल्पकः ॥ स्कन्दकल्पोरामकल्पः कल्पोभागवतस्तथा ॥ ५१ ॥ तथामार्क
 डकल्पश्चतथाभाविष्यकल्पकः ॥ लिङ्गकल्पस्तथाज्ञेयस्तथाब्रह्माण्डकल्पकः ॥ ५२ ॥ अग्निकल्पोवायुकल्पः पद्मकल्पस्तथैवच ॥ शिवकल्पो
 विष्णुकल्पोब्रह्मकल्पस्तथाक्रमात् ॥ ५३ ॥ द्विसहस्रमितावतैर्यथा कल्पोमहान्स्मृतः ॥ सहस्रयुगपर्यन्तं ब्रह्माण्डायुः प्रकीर्तितम् ॥ ५४ ॥ यन्नाम्नाच
 स्मृतः कल्पस्तस्माज्जातो विराडयम् ॥ चतुर्दशमनूनां च मध्यकल्पः सकालवान् ॥ ५५ ॥ स्वायम्भुवान्तरेयद्वैजान्तं चतुर्गुम् ॥ तस्मि
 श्चतुर्गुमेवैव नृणामायुर्हरेः शृणु ॥ ५६ ॥ लक्षाब्दैवसत्ययुगे त्रैतायामयुताब्दकम् ॥ द्वापरैचसहस्राब्दं कलौ चायुः शताब्दकम् ॥ ५७ ॥
 स्वारोचिषेऽन्तरे देवजातं चतुर्गुम् ॥ शृणु तत्र नृणामायुस्सत्येऽशीतिसहस्रकम् ॥ ५८ ॥ त्रैतायां चतद्वर्षाब्दं द्वापरे तुतद्वर्षकम् ॥
 कलौ द्विकसहस्राब्दं नृणामायुः प्रकीर्तितम् ॥ ५९ ॥ औत्तमस्यान्तरे चैव सत्ये षष्टिसहस्रकम् ॥ त्रैतायां चतद्वर्षाब्दं द्वापरे तुतद्वर्षकम् ॥ ६० ॥
 कलौ सार्द्धसहस्राब्दं नृणामायुः प्रकीर्तितम् ॥ तामसान्तरैकैव षट् त्रिंशद्ब्रह्मसहस्रकम् ॥ ६१ ॥ नृणामायुः सत्ययुगे त्रैतायां चतद्वर्षकम् ॥
 द्वापरे चतद्वर्षाब्दं कलौ वर्षसहस्रकम् ॥ ६२ ॥ रैवतान्तरैकैव सत्ये त्रिंशत्सहस्रकम् ॥ त्रैतायां चतद्वर्षाब्दं द्वापरे चतद्वर्षकम् ॥ ६३ ॥
 कलौ चाष्टशताब्दायुर्वैदः प्रकीर्तितम् ॥ चाक्षुषान्तरैकैव सत्ये तुर्गसहस्रकम् ॥ ६४ ॥ त्रैतायां त्रिसहस्राब्दं द्वापरे द्विसहस्रकम् ॥ क
 लौ सहस्रवर्षान्तं नृणामायुः प्रकीर्तितम् ॥ ६५ ॥ वैवस्वतेन्तरे चैव सत्ये तुर्गसहस्रकम् ॥ त्रैतायां त्रिंशताब्दं च द्वापरे द्विशताब्दकम् ॥ ६६ ॥
 कलौ शताब्दं प्रोक्तमायुर्वैदस्तथानृणाम् ॥ सार्वर्णिकेऽन्तरे देववृणां विंशत्सहस्रकम् ॥ ६७ ॥ आयुः सत्ये तद्वर्षं त्रैतायां च प्रकीर्तितम् ॥
 द्वापरे चतद्वर्षाब्दं तद्वर्षाब्दं तु वैकलौ ॥ ६८ ॥ ब्रह्मसार्वर्णिकैव सत्ये दशसहस्रकम् ॥ त्रैतायां चतद्वर्षाब्दं द्वापरे तुतद्वर्षकम् ॥ ६९ ॥
 कलौ चैव तद्वर्षाब्दं नृणामायुः प्रकीर्तितम् ॥ दशसार्वर्णिकैव सत्ये चाष्टसहस्रकम् ॥ ७० ॥ रुद्रसार्वर्णिकैव सत्ये चाष्टसहस्रकम् ॥ त्रैता
 यां चतद्वर्षाब्दं द्वापरे चतद्वर्षकम् ॥ ७१ ॥ कलौ तद्वर्षं ज्ञेयं नृणामायुः पुरातने ॥ धर्मसार्वर्णिकैव सत्ये चाष्टशतयुगे ॥ ७२ ॥ भौम
 मन्वंतरे चैव सत्ये तुर्गसहस्रकम् ॥ त्रैतायां त्रिसहस्राब्दं द्वापरे चतद्वर्षकम् ॥ ७३ ॥ कलौ तद्वर्षं ज्ञेयं नरायुश्चार्षसम्मत्तम् ॥ भौतमन्वंतरे

चैवसत्येत्यंशतान्द्रकम् ॥ ७४ ॥ त्रेतायां त्रिशताब्दं च द्वापरं तु तदद्भकम् ॥ तदद्भकं कलौ धोरं नृणामाधुः प्रकीर्तितम् ॥ ७५ ॥ सन्तरे
 तु यन्नाम्नाभूषाश्च श्रुतयुगे ॥ तन्नाम्नाचनृपाजातास्ते पालीलाः पृथक् पृथक् ॥ ७६ ॥ एवमन्यत्र वैज्ञेययुगे तु ये मनौमनौ ॥ यो यजुस्तस्य
 वंशाश्च दिव्यैकयुगसप्ततौ ॥ ७७ ॥ युगान्ते कर्मभूमेऽल्यः कल्पः स वै स्मृतः ॥ सन्तरे सर्वभूमेऽल्यः स च कल्पः ॥ ७८ ॥ पुराणपुरुष
 स्यैव दिनान्ते प्रलयाहियः ॥ मुख्यकल्पः स वैज्ञेयः सर्वलोकाविनाशकः ॥ ७९ ॥ षड्विंशत्कल्पसहस्रं महाकल्पाहियः स्मृतः ॥ यदा
 पुराणपुरुषो मे षराशौ समास्थितः ॥ ८० ॥ तदा ब्रह्मासुरैः सैर्द्विभूत्वा यं भुङ्गतः ॥ यदा पुराणपुरुषो मे करे च समागतः ॥ ८१ ॥ स्वायं
 भुवमनोर्मध्ये वाराहोऽभूत्स वै भुवि ॥ यदा पुराणपुरुषो गतः सिंहस्त्वेच्छया ॥ ८२ ॥ स्वाराचिपमनोरन्ते नृसिंहोऽभूत्स वै भुवि ॥ यदा पुरा
 णपुरुषो वृषराशौ समास्थितः ॥ ८३ ॥ तदौतममनोर्मध्ये रुद्रोऽभूत्स गणेशु वि ॥ यदा पुराणपुरुषो मिनिराशौ समास्थितः ॥ ८४ ॥ तस्य
 सान्तेऽभवन्मन्यस्य स वै भुवि सनातनः ॥ यदा पुराणपुरुषो युगमराशौ समास्थितः ॥ ८५ ॥ वैवस्वतमनोर्मध्ये कृष्णो भृदुविसप्रभुः ॥ यदा
 पुराणपुरुषः कर्कराशौ समास्थितः ॥ ८६ ॥ रैवतान्तेऽभवत्कूर्मः स वै भुवि सनातनः ॥ यदा पुराणपुरुषः कन्याराशौ समास्थितः ॥ ८७ ॥
 चक्षुषान्ते जामदग्न्योऽभवद्द्रामः स वै भुवि ॥ यदा पुराणपुरुषः प्रातोऽलौचस्त्वेच्छया ॥ ८८ ॥ वैवस्वतमनोरादौ वामनोऽभूत्स वै भुवि ॥
 यदा पुराणपुरुषस्तुलाराशौ समास्थितः ॥ ८९ ॥ वैवस्वतमनोर्मध्ये कल्कीनाम्नाहमागतः ॥ यदा पुराणपुरुषः कुम्भराशौ समास्थितः ॥ ९० ॥
 सार्वर्णिकादौ भविता बुद्धेनोन्मास वै भुवि ॥ यदा पुराणपुरुषो धनुराशौ समास्थितः ॥ ९१ ॥ वैवस्वतमनोर्मध्ये रामो दाशरथिभुवि ॥ यदा प
 राणपुरुषो नकराशौ समास्थितः ॥ ९२ ॥ सर्वपूज्यो वतारश्च न भवेद्देवदाचन ॥ अस्मिंश्चतुर्गुणदेवाः पुराणपुरुषस्य हि ॥ ९३ ॥ त्रयोऽव
 ताराः कथितास्तथान्यच्चतुर्गुणे ॥ त्रेतायाः प्रथमे पादराशौ दाशरथिः प्रभुः ॥ ९४ ॥ द्वापरस्य तथा कृष्णः शेषेण सह वै भुवि ॥ कलेइशो
 र्धेतथा ह वै द्वात्रिंशद्दसहस्रके ॥ ९५ ॥ अतः खंडः पवित्रोऽयं नृणां पातकनाशनः ॥ इमं चतुर्गुणं खंडयः पठेच्छाये ज्ञेयः ॥ ९६ ॥
 जन्मप्रभृतिपापानि तस्य नश्यन्ति नान्यथा ॥ इति वैकथितं देवामहाकल्पचरित्रकम् ॥ ९७ ॥ द्वितीयो मे महाकल्पो विष्णुकल्पः स वै स्मृतः ॥

तत्कथापाठितादेवाविष्णुपौराणिकैर्नरैः ॥९८॥ शतकोटिप्रविस्तारोविष्णुपौराणिकस्यैव ॥ तत्रैवचमहाकल्पविष्णोर्नाभिसमुद्भवः ॥९९॥
पूर्वाद्वाद्भगवान्ब्रह्मासर्वदेवसमन्वितः ॥ पराद्वाद्भगवान्विष्णुः पुराणपुरुषः सैव ॥ १०० ॥ तृतीयोयमहाकल्पः शिवकल्पः सैवैस्मृतः ॥ शि-
वपूर्वाद्धेतोजातेविष्णुस्तस्माद्विधिः स्वयम् ॥ १०१ ॥ शतकोटिप्रविस्तारः शिवपौराणिकैः स्मृतः ॥ चतुर्थोयमहाकल्पः पद्माकल्पः सैवैस्मृतः ॥
॥१०२॥ गणेशस्तत्रभगवान्पुराणपुरुषासने ॥ गणेशाद्भवद्गुद्रुद्रादिष्णुः सुरोत्तमः ॥ १०३ ॥ विष्णोर्नाभिसमुद्भूतः परमेष्ठीपितामहः ॥ कल्पे
कल्पेकमादादौदेवाश्चासन्समन्ततः ॥ १०४ ॥ पंचमोयमहाकल्पोवायुशुक्लः सैवैस्मृतः ॥ महेन्द्रस्तत्रभगवान्पुराणपुरुषासने ॥ १०५ ॥
महेन्द्राद्भवत्प्रोतोमहेंद्रादिन्द्रयाणिच ॥ इन्द्रियेभ्यश्चतदेवास्तेषां नामानि मे शृणु ॥ १०६ ॥ शनिर्बुधो रविः शुक्रो विष्णुश्चमर्बुहस्पतिः ॥
इन्द्रो विष्णुस्तथाब्रह्मारुद्रः सोमः क्रमात्स्मृताः ॥ १०७ ॥ सृष्टिकर्ता सैव ब्रह्मा लिङ्गेन्द्रियसमुद्भवः ॥ सृष्टिपाता सैव विष्णु रवतरीपदोद्भवः ॥
॥ १०८ ॥ चतुर्विंशतितत्त्वेषु कल्पे कल्पे प्रभुर्गतः ॥ सनत्कुमारो हंसश्च वाराहो नारदस्तथा ॥ १०९ ॥ नारायणौ च कापिलात्रेयौ यज्ञाश्च कं-
टकौ ॥ वृषभश्च पृथुर्मत्स्यः क्रुर्मधन्वंतरिस्तथा ॥ ११० ॥ मोहिनीचतुर्लसद्दशवामनो भार्गवस्तथा ॥ रामो व्यासो बलः कृष्णो बुद्धः कल्कीस्व-
तत्त्वगाः ॥ १११ ॥ गुह्याजन्मामहादेवः सृष्टिदैत्यविनाशकः ॥ एवंजातास्त्रयो देवामहाकल्पे च पंचमे ॥ ११२ ॥ षष्ठोयस्तु महाकल्पो वह्नि-
कल्पः सैवैस्मृतः ॥ स्कंदस्तत्रैव भगवान्पुराणपुरुषासने ॥ ११३ ॥ पुरुषाव्ययतः स्कन्नः स्कंदस्तस्मान्महार्चिमान् ॥ सूर्यरूपामहार्चिर्गो-
तस्याजातो हरिः स्वयम् ॥ ११४ ॥ वह्निरूपामहार्चिर्योतस्याजातः पितामहः ॥ चंद्ररूपामहार्चिर्योतस्याजातः सैव हरः ॥ ११५ ॥ ऋष-
योऽनुनयो वर्णलोका जाताः पितामहात् ॥ आदित्या विश्वसवस्तु धिता भास्वरा निलाः ॥ ११६ ॥ महाराजिकसाध्याश्च देवा विष्णुसमुद्भवाः ॥
यक्षराक्षसगंधर्वाः पिशाचाः किन्नरादयः ॥ ११७ ॥ दैत्याश्च दानवा भूतास्तामसारुद्रसंभवाः ॥ कल्पे कल्पे समुद्भूतमेवं ब्रह्माण्डगोचरे ॥
॥ ११८ ॥ सप्तमोयमहाकल्पः सैव ब्रह्माण्डकल्पकः ॥ पावकस्तत्र भगवान्पुराणपुरुषासने ॥ ११९ ॥ अर्चित्यते जसस्तस्मात्पुत्रा इति रु-
द्रवः ॥ ततो जातो महाब्धिश्च तस्माज्जातं विराणमयम् ॥ १२० ॥ रोमरोमेतस्तस्तस्य ब्रह्माण्डाः कोटि शोऽभवन् ॥ ब्रह्माण्डाद्भवद्ब्रह्मासर्व-

लोकपितामहः ॥ १२१ ॥ तस्माज्जातोविभुर्विष्णुस्तस्माज्जातोहरःस्वयम् ॥ शतकोटिप्रविस्तारोब्रह्माण्डाख्यपुराणके ॥ १२२ ॥ त्रिनं-
 पंचवक्रंचदशबाहुर्भस्म्यच ॥ अष्टादशानां कल्पानां वायुवैदिकैः स्मृतः ॥ १२३ ॥ महाकल्पेऽभवत्सर्वद्विसहस्राक्षयुगताः ॥ अष्टमोयो-
 महाकल्पोऽलिंगकल्पः सवैस्मृतः ॥ १२४ ॥ तत्रैव भगवान्धर्मः पुराणपुरुषासने ॥ अर्चयत्यर्थात्तत्तत्पुरुषाज्जातो धर्मः सनातनः ॥ १२५ ॥ ध-
 र्मात्कामः समुद्भूतः कामोऽलिंगस्त्रिधा भवत् ॥ पुँल्लिङ्गः स्त्रीर्वालिङ्गश्च ॥ पुँल्लिङ्गादभवद्विष्णुः स्त्रीलिङ्गाच्च महेश्वर इन्द्रा ॥
 स्त्रीर्वालिङ्गाः सर्वे शेषस्तस्योपरि स च स्थितः ॥ १२७ ॥ त्रिभ्यस्तमोभयेभ्यश्च जातमेकान्वंजगत् ॥ सुतेनारायणे देवनाभेऽप्येकजमुत्तमम् ॥
 ॥ १२८ ॥ जातं तस्मात्सर्वैर्ब्रह्मा तस्माज्जातो विराडयम् ॥ शतकोटिप्रविस्तारैर्लिंगपाराजिकैः कथा ॥ १२९ ॥ गीता चैव विधेयं तस्य सा-
 रोऽयमुत्तमः ॥ नवमो यो महाकल्पो मत्स्यकल्पः सवैस्मृतः ॥ १३० ॥ कुबेरस्तत्र भगवान्पुराणपुरुषासने ॥ अव्ययाच्च समुद्भूतो धूलिवृ-
 न्दो महास्तथा ॥ १३१ ॥ रजोभूताच्च तस्माच्च कुबेरस्य समुद्भवः ॥ कुबेरदुद्रवन्मत्स्यो वेदसूतिश्च सद्गुणः ॥ १३२ ॥ मत्स्यो दरात्समुद्भूतो
 विष्णुर्नारायणो हरिः ॥ विष्णोर्नाभेः समुद्भूतो ब्रह्मालोकपितामहः ॥ १३३ ॥ ब्रह्मणश्चोद्भवद्देवदेवा देवा बभूविर ॥ चतुर्विंशति तत्त्वानि तै-
 र्देवैर्जनितानि वै ॥ १३४ ॥ कल्पे कल्पे क्रमादेवं कल्पनामान्य कारयत् ॥ मत्स्यकल्पे तु मत्स्यश्च महामत्स्यत्समुद्भवः ॥ १३५ ॥ तन्म-
 त्स्याद्भगवान्विष्णुस्ततो ब्रह्मण उद्भवः ॥ कूर्मकल्पे महामत्स्योऽत्कूर्मो जातः सकच्छपः ॥ १३६ ॥ कूर्माच्च भगवान्विष्णुस्ततो ब्रह्मा ततो वि-
 राट् ॥ श्वेतवाराहकल्पे च वराहाद्भिष्णुरुद्भवः ॥ १३७ ॥ विष्णोर्नाभेऽश्वस ब्रह्मा ततो जातो विराडयम् ॥ एवं सर्वे चैकलपाज्ञेयाः सर्वत्र वैबुधैः ॥
 ॥ १३८ ॥ दशमो यो महाकल्पः कूर्मकल्पः सवैस्मृतः ॥ अचेतास्तत्र भगवान्पुराणपुरुषासने ॥ १३९ ॥ प्रकृतेऽथ परं यो वै तुरीयोऽव्यय एव च ॥
 शून्यभूतात्ततो जातः प्रचेता भगवान्स्वयम् ॥ १४० ॥ तस्माज्जातो महानग्निस्तत्र त्रसृष्वप्यस प्रभुः ॥ नारायण इति ख्यातः स वै जलपतिः स्व-
 यम् ॥ १४१ ॥ तदद्वाच्च महः कूर्मस्ततः शेषो महानभूत् ॥ त्रिधाऽभवत्सर्वैर्ज्ञेयो भूमा शेषश्च भौमनी ॥ १४२ ॥ भूमा स वै विराड्ज्ञेयः शेषो प-
 रिसंचास्थितः ॥ भौमनी च महालक्ष्मीः सा भूमी हृदि स स्थिता ॥ १४३ ॥ भूमो जातः स वै ब्रह्मा सृष्टिस्थिति विनाशकः ॥ त्रिधामूर्तिः सर्वब्रह्मा

कलकल्पे क्रमादयम् ॥ १४४ ॥ पटं सुषुप्तभूतं यत्पुराणपुरुषासनम् ॥ यत्र गत्वेन्द्रियाण्येव तृप्तिं प्राप्य क्षयंति वै ॥ १४५ ॥ अहंकारस्तदाग
 त्यचैतन्यमनसि स्थितम् ॥ वंचयित्वा पुनर्लोकं करोति स्वकलीलया ॥ १४६ ॥ तुरीयशक्तियज्ञेयमहाकाली सनातनी ॥ महाकल्पैश्च तैः सर्वै
 स्तदंगं श्रुतिभिः स्मृतम् ॥ १४७ ॥ नमस्तस्यै महाकाल्यै ममात्रेण मोनमः ॥ यतः पुराणपुरुषा भवंति च लघंति च ॥ १४८ ॥ दशैव च महाक
 ल्याव्यतीतानीह भोः सुराः ॥ सांप्रतं वर्तते यो वै महाकल्पो भविष्यकः ॥ १४९ ॥ तदुत्पत्तिं शृणु ध्वं भो देवाः सर्षिणामम ॥ अर्चयत्यमक्षरं यत्तु
 तुरीयं च सदा स्थितम् ॥ १५० ॥ यद्भूत्वानि वर्तन्ते नरास्तत्रैव तत्पदम् ॥ अनेकसृष्टिरचनाः संतितस्यैव लीलया ॥ १५१ ॥ तस्यान्तं न वि
 दुर्देवाः कथं जानति वै नराः ॥ भूतो भूतो महाकल्पो ह्येषैवैदं स्तदीरितः ॥ १५२ ॥ भाव्यायेतु महाकल्पानवैजानंति ते सदा ॥ त्रयस्त्रिंशन्म
 हाकल्पाः कैश्चिद्भैरुदीरिताः ॥ १५३ ॥ अष्टादशमहाकल्पाः पृथङ्नाम्नोपवर्णिताः ॥ एकादशमहाकल्पाः कैश्चित्प्राक्तापुरातनैः ॥ १५४ ॥
 अतोऽहं निश्चयेन ब्रुवाव्यकल्पेषु भोः सुराः ॥ वेदानां वचनं संत्यं नान्यथा च भवेत्कचित् ॥ १५५ ॥ तदव्ययात्समुद्भूतो राधाकृष्णः सनातनः ॥
 एकाभूतं द्वयोरंगं राधाकृष्णो ब्रुधैः स्मृतः ॥ १५६ ॥ सहस्रयुगपर्यन्तं यत्ते परमं तपः ॥ तदा सच द्विधा जातो राधाकृष्णः पृथक् पृथक् ॥ १५७ ॥
 सहस्रयुगपर्यन्तं ते पतुस्तौ परं तपः ॥ तयो रंगात्समुद्भूता ज्योत्स्ना तत्तमनाशिनी ॥ १५८ ॥ तज्योत्स्नाभिः समुद्भूतं दिव्यं वृंदावनं शुभम् ॥
 एकं विंशत्प्रकृतयो योजने योजने स्मृताः ॥ १५९ ॥ दिव्यं वृन्दावनं जातं चतुराशीति संमितं ॥ कोशायां महारम्यं तल्लिङ्गं शृणु मे प्रभो ॥ १६० ॥
 इन्द्रियप्रकृतीनां च दशानां त्रामतदश ॥ गोकुलं वर्षाभं नान्दं भांडीरं माथुरं तथा ॥ १६१ ॥ व्रजं च यामुनं मान्दं न्यं श्रेयस्कं गोपिकं क्रमात् ॥
 मात्राभूतं दशभ्यश्च प्रकृतिभ्यः समुद्भवम् ॥ १६२ ॥ तथा दशवनं रम्यं तेषां नामानि मे शृणु ॥ वृन्दावनं गोपवनं बहुलवनमेव च ॥ १६३ ॥
 मधुशृंगं कुंजवनं नंदधिवनं तथा ॥ रहः क्रीडावनं रम्यं वैष्णुपद्मवनं क्रमात् ॥ १६४ ॥ मनसः प्रकृतेर्जातिगिरिगोवर्द्धने महान् ॥
 दिव्यं वृंदावनं दृष्ट्वा परमानंदमापसः ॥ १६५ ॥ कृष्णादुद्भवंगोपास्त्रयः कोट्यो गुणात्मकाः ॥ श्रीदामाद्याः सात्विकाश्च राजसा अजुनादयः
 ॥ १६६ ॥ कंसाद्यास्तामसा जाता दिव्यलीलाप्रकारिणः ॥ राधां गान्दुर्द्धवा गोप्यस्ति सः कोट्यस्तथा क्रमात् ॥ १६७ ॥ ललिताद्याः सात्वि

काश्चकुब्जाधारजसास्तथा ॥ तामसाभूतनाद्याश्चानाहलाचित्रकाः ॥ १६८ ॥ सहस्रयुगपय्यन्तेतेषालिलवभूवह ॥ ततस्तौतान्त्र
माहृत्यतेपेतुश्च्युनस्तपः ॥ १६९ ॥ द्विधाजातःसर्वकृष्णोराधादेर्विताद्विधा ॥ सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्रक्षःसहस्रपात् ॥ १७० ॥ दू
र्वोद्धात्सचवैजातःपराद्धात्कृष्णएवहि ॥ एकशीर्षात्रिनेत्राचद्विपदोसहस्रका ॥ १७१ ॥ पूर्वोद्धात्सातुवैजातराधादेर्विपराद्धतः ॥ दुर
णःप्रकृतिश्चोभौतेपतुःपरमंतपः ॥ १७२ ॥ सहस्रयुगपय्यन्तदिव्यवृंदावनेशुभे ॥ तपसावृधतौतानाम्रानंतोद्भानंतकः ॥ १७३ ॥ एकी
भूतौतुतत्पश्चात्संस्थितामधुनेच्छया ॥ तदङ्गरोमकूपेषुब्रह्माण्डाःकोटिशोऽभवन् ॥ १७४ ॥ कोट्यर्द्धयोजनायामास्तुतुसवैपृथक्पृ
थक् ॥ हृदिरोमसमुद्भूतोब्रह्माण्डोऽयंचभोःसुराः ॥ १७५ ॥ ब्रह्माण्डादुद्भवोब्रह्मापद्मपुष्पेरास्थितः ॥ सपद्मोयोजनायामोमृषिमंडल
स्थितः ॥ १७६ ॥ यतोजातंविधेःपद्मंतद्वैपद्मसरोवरम् ॥ प्रसिद्धंपुष्करक्षेत्रंतत्पद्मंसारसंसुराः ॥ १७७ ॥ विस्मितःसतदाब्रह्मनररूपश्च
तुमुखः ॥ नालेनालेगतःसर्वैर्दिव्यजातंशतंसमाः ॥ १७८ ॥ नानंतंजगामपद्मस्यपुर्नर्ब्रह्मासंचगतः ॥ माययामोहितस्तत्ररोदवदुय
तदा ॥ १७९ ॥ रोदनादुदत्पद्मःसचतत्क्षेमकारकः ॥ किरोदिषिमहाभागत्वदीशोहृदयेयत्तव ॥ १८० ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यब्रह्म
लोकपितामहः ॥ समाधिभूतोहृदयेचिरतेपस्वकेच्छया ॥ १८१ ॥ दिव्यवर्षशताब्देतुप्रादुर्भूतहरिस्त्वयम् ॥ वचनंप्राहभगवान्मवर्गभ
रयागिरा ॥ १८२ ॥ कर्मभूमिरियंब्रह्मजीवान्तजीवकारिणी ॥ सहस्रयोजनायामविधस्मिन्भूमिमण्डले ॥ १८३ ॥ हिमाद्रिरुतरेतस्या
पूर्वोऽब्धिश्चमहोदधिः ॥ रत्नाकरःपश्चिमेऽब्धिर्दक्षिणवडवाब्धिकः ॥ १८४ ॥ अतःसर्वैर्भविष्यंतिलोकाश्चोद्धतथाब्धयः ॥ कर्मभूममध्य
भूतःपुष्करोऽयंसनतनः ॥ १८५ ॥ मत्तोवेदान्भवान्प्राप्यकरिष्यतिमंशुभम् ॥ यज्ञादेवाभविष्यंतित्रिधाभूतगुणत्रयात् ॥ १८६ ॥
सिद्धाविद्याधराश्चैवचारणाःसात्विकास्त्रिधा ॥ भयवर्षशक्षांसिराजसागिरिसंस्थिताः ॥ १८७ ॥ पिशाचगुह्यकाभूतास्तामसागामिनोद्वयः ॥
तथास्वधामयायज्ञास्त्रिधापितृगणविधे ॥ १८८ ॥ भविष्यति सुरस्याविमानसदृशश्चत्वे ॥ स्वेच्छरागौरवर्णश्चक्षुषामास्तेसात्विकाःस्मृताः ॥
॥ १८९ ॥ गिरिद्वीपमयारम्याःसरोरूपाश्चराजसाः ॥ भूचरास्तेभविष्यंतित्रिधापितृगणविधे ॥ १९० ॥ विलेतलमयायेतुनारकाश्चात्

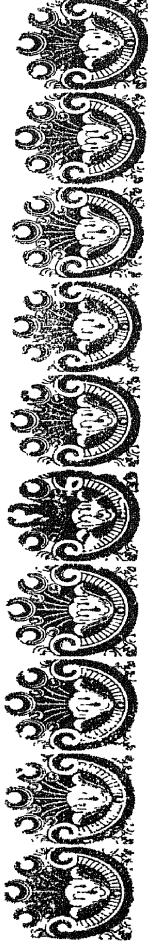
नामयाः ॥ तामसास्तेभविष्यतिपितरोऽधोमहीतले ॥ १९१ ॥ व्ययभृताश्चतैलोकवृद्धामध्याःक्षयाःक्रमात् ॥ इयंभूमिर्महाभागसर्वद
चसनातनी ॥ १९२ ॥ मेरुवैचनमेरुश्चद्रीपाश्चसंस्थानहि ॥ इलावतीदिखंडाश्चसंतिनैवक्वचित्काचित् ॥ १९३ ॥ येतुतारामयालोक
विमानसदृशाविधे ॥ स्वेच्छयाचकरिष्यंतिराक्षितायज्ञकर्मणा ॥ १९४ ॥ यज्ञोनास्तियदाभूमौतदातेभगणाविधे ॥ विघ्नभृताश्चरिष्यंति
नित्यवक्रातिचारिणः ॥ १९५ ॥ कर्मभूमिश्चगैज्ञेयाश्रुतिरूपाजगन्मयी ॥ यस्तांपातिचभोब्रह्मन्गोपइतिविश्रुतः ॥ १९६ ॥ गोपशक्तिः
सर्वेगोपोपीनामचकोहारिः ॥ कोटिकोटिसहस्राश्चसर्वेगोपाहरेःकलाः ॥ १९७ ॥ तावंतश्चैवब्रह्माण्डागोपनाम्नाप्रकीर्तिताः ॥ कर्मभूमस्त
थोर्ध्वचरावियोजनलक्षकः ॥ १९८ ॥ तत्तदशशीतथामानस्ततश्चोर्ध्वभ्रमंडलम् ॥ द्विलक्षयोजनगतस्ततोभौमस्तथाविधः ॥ १९९ ॥
भौमादुधस्तथाज्ञेयोबुधाच्चबृहतांपतिः ॥ गुरोःशुक्रस्तथामानःशुक्रात्सौरिस्तथागतः ॥ २०० ॥ इनेरादुस्तथाज्ञेयोराहोःकतुस्तथोर्ध्व
गः ॥ सप्तलक्षमितंज्ञेयकेतोःसप्तार्षिभण्डलम् ॥ २०१ ॥ लक्षैकादशगाःसर्वततश्चोर्ध्वध्रुवास्पदम् ॥ लक्षयोजनगंचैवततश्चोर्ध्वमहत्स्पदम् ॥
॥ २०२ ॥ लक्षयोजनगंज्ञेयंततश्चोर्ध्वजनास्पदम् ॥ लक्षयोजनगंज्ञेयंतदूर्ध्वतपसःस्थलम् ॥ २०३ ॥ एवंचकर्मभूमेश्वतपःकोटचर्धयोन्न
नम् ॥ कर्मभूमेरुधश्चैवपातालाःसप्तचान्तराः ॥ २०४ ॥ लक्षयोजनगज्ञेयास्ततश्चाधोगताश्चये ॥ नरकाश्चक्रमाज्ज्ञेयाभूमेःकोटचर्धयोजनाः
॥ २०५ ॥ कर्मभूमेरुत्तरेचखंडान्यद्यौततःपरम् ॥ लवणाब्धिस्ततोद्वीपस्ततःक्षीराब्धिरेवहि ॥ २०६ ॥ ततोद्वीपस्ततःसिंधुस्ततोद्वीपस्ततो
ऽब्धिकः ॥ कोटचर्ध्रलक्षयानेनयोजनेनविधेस्वयम् ॥ २०७ ॥ कर्मभूमैःसर्वेज्ञेयोलोकलोकमहाचलः ॥ लोकालोकोदक्षिणेचपश्चि
मेचसर्वैगिरिः ॥ २०८ ॥ पूर्वैचकर्मभूमेश्चलोकलोकस्तथाविधः ॥ एतेषांसमुदायानंब्रह्माण्डोऽयंप्रकीर्तितः ॥ २०९ ॥ त्वतोभविष्यति
विधेकल्पपर्यन्तमेवहि ॥ ओमित्येकाक्षरंब्रह्मततोविष्णुस्त्रिधाभवत् ॥ २१० ॥ अद्यविष्णुःसर्वैकृष्णइहविष्णुःसर्वैविराट् ॥ इतिविष्णुःस
र्वैज्ञेयःपुराणपुरयोत्तमः ॥ २११ ॥ पुराणपुरुषंज्ञेयआदिब्रह्माचिरायुगः ॥ देवयुगसहस्रेद्वेऽहोरात्रंतस्यकीर्तितम् ॥ २१२ ॥ इहविष्णोरो
मकूपेबुब्रह्माण्डाःकोटिशोऽभवन् ॥ अद्यविष्णुरहंब्रह्मन्विघ्नहातवभूतले ॥ २१३ ॥ इत्युक्तवान्तर्देधविष्णुर्ब्रह्मासृष्टिमचीकरत् ॥ तेनप्राक्तं

यतो भाव्यं महाकल्पो हि संस्मृतः ॥ २१४ ॥ भाविष्यो नाम विख्यातो हि स हस्त भवा युषा ॥ पूर्वाद्धश्च पराद्धश्च पुराण पुरुष स्या हि ॥ २१५ ॥
 अष्टादश स हस्त्राणि कल्पाः पूर्वाद्धिके गताः ॥ पराद्धः सांप्रतं ज्ञेयो जातस्तस्य दिनद्वयम् ॥ २१६ ॥ अद्याहं कूर्मकश्चैव द्वे मत्स्यः प्रकीर्तितः ॥
 तृतीयः श्वे त वाराहो दिवसस्तस्य कल्पवान् ॥ २१७ ॥ तथा मध्याह्नाह्नालो हि सांप्रतं वर्तते सुराः ॥ भाविष्याख्ये महाकल्पे कथाभा
 विष्य कैर्जनैः ॥ २१८ ॥ कथिता ब्रह्मणश्चाग्रशतकोटिप्रविस्तरैः ॥ दशलक्षणसंयुक्तशतकोटिप्रविस्तरम् ॥ २१९ ॥ महापुराणं क
 थितं पुराणपंचलक्षणम् ॥ पद्यात्रिंशत्सहस्रं च कल्पे कल्पे प्रकीर्तितम् ॥ २२० ॥ कल्पनाम्ना पुराणं च महादेवेन निर्मितम् ॥ अष्टादश
 पुराणानि निर्मितानि शिवात्मना ॥ २२१ ॥ द्वापरान्तं च भगवान्यासः सत्यवर्तसुतः ॥ तान्येव जनयामास लोकमण्डलहेतवे ॥
 ॥ २२२ ॥ व्यास उवाच ॥ इति कल्किवचः श्रुत्वा ते देवा विस्मया न्विताः ॥ नमस्कृत्य गमिष्यति स्वस्वधाम प्रहर्षिताः ॥ २२३ ॥
 इति श्री भाविष्ये महापुराणे प्रतिसर्गपर्वणि चतुर्गुणखण्डापरपर्वणे कलियुगीयेति हाससमुच्चये चोर्वशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ अथ व्यास उवाच ॥
 तदा स भगवान्कल्किः पुराणपुरुषोद्भवः ॥ दिव्यं वाजिनमारुह्य सङ्घीचर्म चर्मधृक् ॥ १ ॥ म्लेच्छान् स्तान् दैन्यभूतांश्च हत्वा योगे
 मिष्यति ॥ षोडशाब्दसहस्राणि तद्योगाग्निप्रतापिता ॥ २ ॥ भस्मभूता कर्मभूमिर्निर्जीवा भविता तदा ॥ ततोऽनुयोगं जनितो मेघो मू
 त्वात्यंकरः ॥ ३ ॥ प्रलयाग्नेण साभूमिर्जलमध्यगमिष्यति ॥ तदा कलियुगो वारो वालिपादवैगमिष्यति ॥ ४ ॥ गते कलियुगे योऽयं कर्मभूमिपु
 नर्हरिः ॥ कृत्वा स्थूलमयोरम्या यज्ञैर्देवान्यजिष्यति ॥ ५ ॥ यज्ञभागमुपादये देवान्ते बलसंयुताः ॥ वैवस्वतं मनुगत्वा कथयिष्यति कार
 णम् ॥ ६ ॥ कल्किनो वदन्नातो ब्राह्मणो वर्ण एव हि ॥ बह्वोः क्षत्रं विशो जन्वोः शूद्रो वर्णस्तदंघ्रयोः ॥ ७ ॥ गौरोक्तस्तथापीतः इयमस्ते
 ब्राह्मणादयः ॥ देव्याः शक्तिं समादाय जनयिष्यति सुतान्वहन् ॥ ८ ॥ एकविंशतिकं प्लुभितामनुजाधर्मरूपिणः ॥ जातिधर्ममुपादाय यजिष्य
 तिसुरान्मुदा ॥ ९ ॥ तदा वैवस्वतो धीमान्नत्वा तं कल्किनं हरिम् ॥ अयोध्यायां राजपदं करिष्यति तदा ज्ञया ॥ १० ॥ तच्छिक्षतो भवेत्पुत्रो
 यः स इक्ष्वाकु रेव हि ॥ पितुरज्यं पुरस्कृत्य भूमौ दिव्यं शतं समाः ॥ ११ ॥ दिव्यवर्षं शतायुश्च स्य क्त्वा देहं गमिष्यति ॥ यदा तु भगवान्कल्कि

ब्रह्मसंक्ररिष्यति ॥ १२ ॥ तदाचत्वारि वेदाश्चमूर्तिमंतश्चाङ्गकाः ॥ अष्टादशपुराणैश्चतत्रायास्यतिहर्षिताः ॥ १३ ॥ स्तोष्यतिकल्कि
 नंदेवपुराणपुरुषांशकम् ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षेचनवम्यांशुरुवासेरे ॥ १४ ॥ यज्ञकुण्डाच्चपुरुषोभविष्यतिमहोत्तमः ॥ नाम्नासत्ययुगोज्ञेयः स
 त्यमार्गप्रदर्शकः ॥ १५ ॥ दृष्ट्वातंपुरुषंरम्यतदाब्रह्मादयःसुराः ॥ तांतिथिवर्णयिष्यतिकर्मक्षयकर्मिनः ॥ १६ ॥ अस्यतिथौचमनुजो
 धातुवृक्षतटेमुदा ॥ योऽर्चयिष्यतियान्देवान्देवास्तेतस्यवश्यगाः ॥ १७ ॥ अक्षयानवमीनामयुगादिनवमीहिंसा ॥ लोकमंगलदानीच
 सर्वकिल्बिषनाशिनी ॥ १८ ॥ धातुमूलतलेयौवैमालतौतुलसीमुदा ॥ संस्थाप्यवेदविधिनाशालग्रामंयजंतिये ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्ताश्चते
 ज्ञेयाःपितृणांतृप्तिकारकाः ॥ धातुवृक्षतलेगन्वायैवैश्चाद्वंकरिष्यति ॥ २० ॥ गथाश्राद्धसहस्रस्यलप्स्यतेचफलंपरम् ॥ यःकरोति तथाहो
 मंसहस्रमखसन्निभम् ॥ २१ ॥ मृतःसन्स्वर्गमाप्नोतिसकुलःसपरिच्छदः ॥ इत्युक्तवचनेतेषांकल्किदेवोमुदांन्वितः ॥ २२ ॥ तथा
 स्त्वित्येववचनंवादिष्यतिसुरान्प्रति ॥ इत्युक्त्वाभगवान्कल्कीपश्यतादेवरूपिणाम् ॥ २३ ॥ तत्रैवान्तर्गतोभूत्वासुषुप्तश्चभविष्यति ॥
 गतेतस्मिन्भगवतिकर्मभूमिःसुदुःखिता ॥ २४ ॥ विरहाग्निमतीभूत्वाबीजांस्तांसंक्षयिष्यति ॥ तस्मिन्कालेमहादैत्याःपातालतल
 वासिनः ॥ २५ ॥ प्रह्लादंचपुरस्कृत्यगमिष्यंतिहुरान्प्रति ॥ खरोष्टृगृह्णमहिषकाककर्मसमास्थिताः ॥ २६ ॥ सिंहव्याघ्रवृकाहूढाःशृगा
 लइयेनवाहनाः ॥ प्रासपट्टिशखट्वांश्चमुशुंडिपरिचादिकान् ॥ २७ ॥ गृहीत्वावेगवन्तस्तेर्गजिष्यंतिपुनःपुनः ॥ तदाशक्रादयोदेवास्रयस्त्रि
 शङ्खानुमुदा ॥ २८ ॥ स्वायुधानिगृहीत्वाशुकरिष्यंतिरणमहत् ॥ दिव्यवर्षमयघोरंयुद्धंतेषांभविष्यति ॥ २९ ॥ मृतान्मृता
 व्रणेदैत्यान्भार्गवोजीवायिष्यति ॥ श्रमभूतास्तथादेवास्त्यक्त्वायुद्धंसमन्ततः ॥ ३० ॥ क्षीराब्धिचगमिष्यंतियत्रसाक्षाद्वरिःस्वयम् ॥ ते
 बांस्तुत्यासभगवान्देवमंगलहेतवे ॥ ३१ ॥ स्वपूर्वाद्धिसरूपंचकरिष्यतिसनतनः ॥ सचहंसोहरिःसाक्षाच्छतसूर्यसमप्रभः ॥ ३२ ॥
 शुक्रंप्रह्लादप्रमुखान्तेजसातापयिष्यति ॥ तदापराजितादैत्यास्त्यक्त्वागंडुःखिताभृशम् ॥ ३३ ॥ वितलेचगमिष्यंतिमहादेवेनरक्षिताः ॥
 पुनस्तेसकलादेवानिर्भयानिरुपद्रवाः ॥ ३४ ॥ वैवस्वतस्यतनयंचाभिषेक्ष्यंतिभूपदे ॥ दिव्यवर्षंशतयुश्चासहस्रचक्रुर्भविष्यति ॥ ३५ ॥

वर्षाणांचप्रमाणेननृणामायुश्चतुदशतमम् ॥ इतितेकाथितसर्वयत्पृष्ठोऽर्हमनस्त्वया ॥ ३६ ॥ चतुर्गुणानांचरितंनृपाणांचपृथक्पृथक् ॥
 चतुष्पादोहिधर्मस्यज्ञानंध्यानंशमोदमः ॥ ३७ ॥ आत्मज्ञानंसेवज्ञानंध्यानमध्यात्मचिन्तनम् ॥ मनःस्थिरत्वंचक्षमोदमस्त्विन्द्रियनिग्र
 हः ॥ ३८ ॥ चतुर्लक्षाब्दकान्येवद्वानिगच्छसहस्रकम् ॥ तत्संख्ययाहिधर्मस्यपादश्चैकःप्रकीर्तितः ॥ ३९ ॥ प्राह्ममध्याह्नसायान्नत्रिसंध्यं
 चभवेत्सदा ॥ एकेकेनपदात्तस्यविराजोभुवि वर्तते ॥ ४० ॥ यदाधर्मोभवेद्बृहस्तदायुश्चवर्द्धते ॥ सप्तश्लोकसहस्राणिलखंडेऽस्मिन्कायितं
 मया ॥ ४१ ॥ अतश्चोत्तरखंडाहिवर्णयामिमनःशृणु ॥ ४२ ॥ इति श्रीभविष्येमहपुराणेप्रतिसर्गपर्वणिचतुर्गुणखंडापरपर्यायेकलियुगीये
 तिहाससमुच्चयेषांशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ४३ ॥ इति चतुर्थःखण्डः ॥ ४ ॥

इति तृतीयं प्रतिसर्गपर्व चतुर्गुणखण्डापरपर्यायं समाप्तम् ॥ ३ ॥

इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं तृतीयं प्रतिसर्गपर्व चतुर्युगखण्डापरपर्यायं खेमराज श्रीकृ

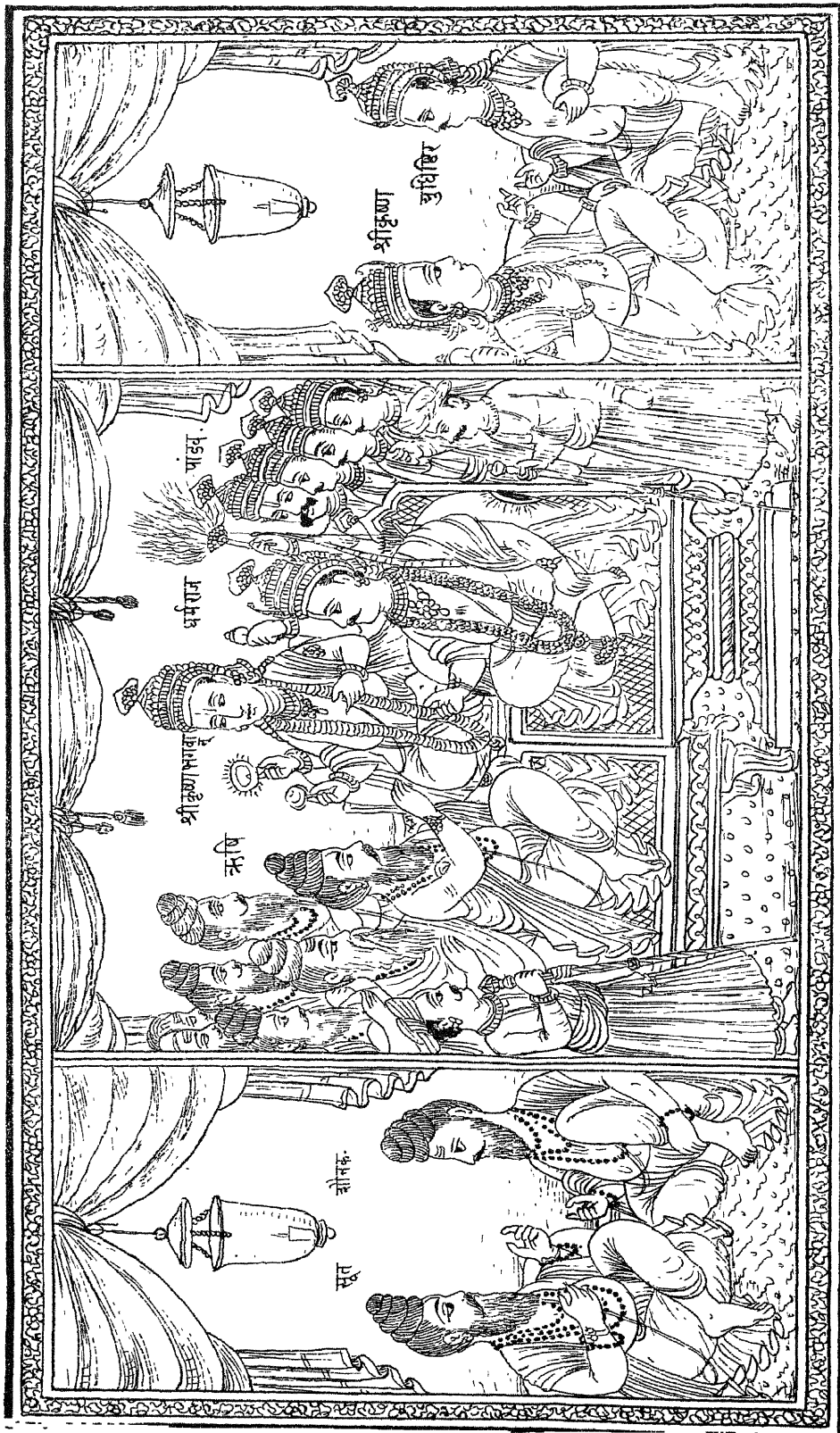
ष्णदास इत्यनेन मुम्बय्यां स्वकीये “श्रीवैकटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रका

शितम् । संवत् १९५३, शके १८१८, सन् १८९६.

॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे तृतीयं प्रतिसर्गपर्व समाप्तम् ॥

उत्तरपर्व ४.

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ कल्याणानिददातुवोगणपतिर्यस्मिन्नतुष्टेस
 तिक्षोदीयस्यपिकर्मणिप्रभवितुंब्रह्मापिजिह्वायते ॥ भेजेयच्चरणारविन्दमसकृत्सौभाग्यभाग्योदयैस्तेनैषाजगतिप्रसिद्धिमगमदेवेन्द्रलक्ष्मी
 रपि ॥ १ ॥ अश्वत्थुण्यहिरण्यगर्भसनासिंहासनाध्यासिनीसैर्यवाग्धिदेवतावितरतुश्रयांसिभूयांसिवः ॥ यत्पादामलकोमलांगुलिनख
 ज्योत्स्नाभिरुद्वेलितःशब्दब्रह्मसुधांबुधिबुधमनस्युच्छृखलंखलति ॥ २ ॥ नमस्तस्मैविश्वोदयविलयशक्षप्रकृतयेशिवायक्लेशौघच्छिदुरपद
 पद्मप्रणतये ॥ अमन्दस्वच्छन्दप्रथितपृथुलीलातनुभूतेत्रिवेदीवाचामप्यथनिजतत्त्वस्थितिकृते ॥ ३ ॥ यस्यगण्डतलेभातिविमलाषट्प
 दावली ॥ अक्षमालेवविमलासनःपायाद्गुणाधिपः ॥ ४ ॥ ॐ नमोवासुदेवायसद्गाङ्गायसकेतवे ॥ सगदायसचक्रायसशंखायनमोनमः ॥ ५ ॥
 नमःशिवायसोमायसगणायससूनेवे ॥ सवृषायसशूलायसकपालायसेन्दवे ॥ ६ ॥ शिवंध्यात्वाहरेस्तुत्वाप्रणम्यपरमेष्ठिनम् ॥ चित्रभा
 नुंचभानुंचनत्वाग्रन्थमुदीरयेत् ॥ ७ ॥ छत्राभिर्षक्तैर्धर्मज्ञैर्धर्मपुत्रंशुधिष्ठिरम् ॥ द्रष्टुमभ्यागताहृष्टाव्यासाद्याःपरमर्षयः ॥ ८ ॥ मार्कण्डेयःस
 माण्डव्यःशाण्डिल्यःशक्रटायनः ॥ गौतमोमालवोगार्ग्यःज्ञातातपपराक्षरौ ॥ ९ ॥ जामदग्न्योभरद्वाजोभृगुर्भागुरिरेवच ॥ उत्तकःशंखालिखि
 तौशौनकःशक्रटायनिः ॥ १० ॥ पुलस्त्यःपुलहोदाल्भ्योबृहदश्वःसलोमशः ॥ नारदःपर्वतोजन्धुरपांवसुपरावसू ॥ ११ ॥ तानृषीनाग
 तान्दृष्ट्वैवेदेदाङ्गपरगान् ॥ भक्तिमान्भ्रातृभिःसार्द्धकृष्णधौम्यपुरःसरः ॥ १२ ॥ युधिष्ठिरःसंप्रहृष्टःसमुत्थायाभिवाद्यच ॥ अर्घ्यमा
 चमनंपाद्यमासनानिस्वयंददौ ॥ १३ ॥ उपविष्टेषुतेष्वेवतपस्विषुयुधिष्ठिरः ॥ विनयैर्वनतोभूत्वाव्यासंवचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥
 भगवंस्त्वत्प्रसादेनप्राप्तंराज्यमहन्मया ॥ विक्रम्यनिहतःसंख्येसानुबन्धःसुयोधनः ॥ १५ ॥ स रोगस्ययथाभोगःप्राप्तोऽपिनसुखा
 वहः ॥ हत्वाज्ञातींस्तथागज्यंनसुखंप्रतिभातिमे ॥ १६ ॥ यत्सुखंपावनंप्रीतिर्वनमूलफलाशिनम् ॥ प्राप्यगंचहताराति
 नतदस्तिपितामह ॥ १७ ॥ योनोबन्धुर्गुरुगोतासदाशर्मचर्मच ॥ समयाराज्यलोभेनभीष्मःपपेनघातितः ॥ १८ ॥ आविवेक

१ 'यस्य' इत्यारभ्य- 'छत्राभिविक्तम्' इत्यतः प्राक्तनः पाठ एकस्मिन्नुस्तकैःधिकोऽस्ति । २ विनयप्रणतः-इ० पा० ।

महं धास्ये मने मे पापपङ्किलम् ॥ क्षालयित्वा तव गिरा बहुदंशं तवारिणा ॥ १९ ॥ संश्रुतानि पुराणानि विद्वद्वाग्म्याणां मया विभो ॥ ममाद्यधर्मसर्वे
स्वप्नज्ञादीपेन दर्शय ॥ २० ॥ एते सधर्मगोप्तारो मुनयः समुपागताः ॥ पिवन्ते नैत्रप्रभैर्भवतो मुखपंकजम् ॥ २१ ॥ अर्थशान्नाणि यावन्ति
धर्मशान्नाणि यानि वै ॥ श्रुतानि सर्वशान्नाणि भोष्माद्रागरीरथी सुतात् ॥ २२ ॥ स्वर्गगते शान्तने भवान्कृष्णोऽथ यादवः ॥ सुहृत्स्वाद्बन्धु
भावाच्च नान्यः शिक्षयितामम ॥ २३ ॥ सत्यं सत्यवती सुतुर्दमेराजयवक्ष्यति ॥ विशेषधर्मानि खिलान् नूनानामविशेषतः ॥ २४ ॥ व्यास उ
वाच ॥ यदाख्येयं तदाख्यातं मया भोष्मणे तदनव ॥ मार्कण्डेयेन धौम्येन लोमशेन महर्षिणा ॥ २५ ॥ धर्मज्ञो ह्यसि मे धर्वागुणवान्ना
ज्ञस्तमः ॥ न तेऽस्त्ययि विदितं किञ्चिद्धर्मार्धमविनिश्चये ॥ २६ ॥ पार्थ स्थिते हृषिकेशे केशवे केशिमुदने ॥ कस्यचित्कथं ते जिह्वितं तत्र परि
वर्तते ॥ २७ ॥ कर्ता पालयिता हाता जगतां योजगम्ययः ॥ प्रत्यक्षदर्शी सर्वस्य धर्मो न्यक्ष्यत्यसौ तव ॥ २८ ॥ समादिश्येति कर्तव्यं भ
गवान्वादरायणः ॥ पूजितः पाण्डुतनयैर्जगाम स्वतपो वनम् ॥ २९ ॥ स्वाभाष्य भारतविधातरि संप्रयाते कौतुकाकुलधियो मुनयः प्रशा
न्ताः ॥ किंपृच्छति क्षपितभारं तलोकशोकः किंवक्ष्यतीह भगवान्यदुर्वंशवीरः ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि व्यासगम
नवर्णने नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्य प्रतिष्ठा निदिष्टा को हेतुः किं परायणम् ॥ कस्मिन्नेतल्लयं याति
कस्मादुत्पद्यते जगत् ॥ १ ॥ कतिद्रीपाः समुद्राश्च कियं तोऽष्टकुलचलाः ॥ कियत्प्रमाणमवनिर्भुवनानि कियंति च ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृ
ष्ण उवाच ॥ ॥ पुराणश्चैव विषयो यत्पृष्टोऽहं स्या नव ॥ श्रुतोऽद्भुतश्च मया संसारं सरिताचिरम् ॥ ३ ॥ अजाय विश्वरूपाय निर्गुणाय
गुणात्मने ॥ नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे ॥ ४ ॥ अत्र ते वर्णयिष्यामि शृणु पार्थ पुरातनम् ॥ याज्ञवल्क्येन मुनिना भविष्यं भास्वतां
पतिः ॥ ५ ॥ पृष्टो यदुत्तरं प्रादाहि भ्यस्तन्मया श्रुतम् ॥ धन्ययशस्य मायुष्यं सर्वशुभाविनाशनम् ॥ ६ ॥ भविष्योत्तरमेतत्ते कथयामि

१ पापशंक्तिम्-इ० पा० । २ ज्ञानदीपेन-इ० पा० । ३ सेव्यम्-इ० पा० । ४ धर्मतत्त्वार्थकोविदः-इ० पा० । ५ दुःखितलोकोक्तः-इ० पा० ।

६ च वाञ्छेय-इ० पा० । ७ चरता मया-इ० पा० ।

युधिष्ठिर ॥ एकात्मकां त्रिदेवत्यंचतुःपंचचलक्षणम् ॥७॥ गुणकालादिभेदेन सदसत्संप्रदाक्षितम् ॥ एकएवजगद्योनिःप्रतियोनिषु संस्थितः ॥
 ८ ॥ एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् ॥ ब्रह्मा विष्णुर्वृषाक्षत्रयो देवाः सतांमताः ॥ ९ ॥ नामभेदैः क्रियाभेदैर्भिद्यन्ते नात्म
 नास्वयम् ॥ प्रक्रियाचातुषङ्गश्च उपोद्धातस्तथैव च ॥ १० ॥ उपसंहार इत्येतच्चतुष्पादं प्रकीर्तितम् ॥ सर्गश्च प्रति सर्गश्च वक्षोम
 न्वंतराणि च ॥ ११ ॥ वंशानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षणम् ॥ एष कृत्यविषयः सुमहान् प्रतिभाति मे ॥ १२ ॥ तथाप्युद्देशतो व
 च्मि सर्गप्रतितवानघ ॥ महदादि विशेषान्तं सर्वैरूप्यं सलक्षणम् ॥ १३ ॥ पञ्चप्रमाणं षट्कक्षपुरुषाधिष्ठितं जगत् ॥ अव्यक्ता जायते
 बुद्धिर्महानि ति च सा स्मृता ॥ १४ ॥ अहंकारस्तु महतस्त्रिगुणः स च पक्वते ॥ तन्मात्राणि च पञ्चादुरहङ्कारात् स्विक्तात् ॥ १५ ॥
 जातानि तेभ्यो भूतानि भूतेभ्यः स चराचरम् ॥ जलमूर्तिमये विष्णौ नष्टे स्थावरजङ्घमे ॥ १६ ॥ भूतात्मकमभूदण्डं महान्तमुदकेशयम् ॥
 सृष्ट्या शस्य चानिर्भन्नं तदण्डमभवद्विधा ॥ १७ ॥ भूकपालमथैकं तद्वितीयमभवन्नभः ॥ उल्लवंतस्य भवन्मेरुर्जरगुः पर्वताः स्मृताः ॥ १८ ॥
 नद्यो धामन्यः सञ्जाताः क्लेदः सर्वत्र गणयः ॥ योजनानां सहस्राणि षोडशाधः प्रतिष्ठितः ॥ १९ ॥ उत्सेधे चतुराशीतिर्द्रोत्रिंशदूर्ध्वं विस्तृतः ॥
 भूमिपङ्क्तुजविस्तीर्णां कर्णिकामेरुरुच्यते ॥ २० ॥ आदित्यश्चादिदेवत्वात्तत्राभूत्रिगुणात्मकः ॥ प्रातः प्रजापतिरसौ मध्याह्ने विष्णुरिष्यते ॥ २१ ॥
 रुद्रोऽपराह्णसमये स एवैकस्त्रिधामयः ॥ प्रातः प्रजापतेर्जाता मुनयो नवमानवाः ॥ २२ ॥ मरिचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ धृमुर्व
 सिष्ठ इत्यष्टौ नारदो नवमः स्मृतः ॥ २३ ॥ नवब्रह्माण इत्येष पुराणे निश्चयः स्मृतः ॥ अदुष्टा दक्षिणा दक्षः संजज्ञे कमलोद्भवात् ॥ २४ ॥ वा
 मा प्रमूर्तिरुद्गाददुष्टा तौ च दंपती ॥ ताभ्यां जातास्तु तनया हर्यश्वास्ते विनाशिताः ॥ २५ ॥ सृष्टिप्रतिसमुद्युक्तानारदेन महात्मना ॥
 दक्षः क्षीणान्मुतान्वीक्ष्य जनयामास कन्यकाः ॥ २६ ॥ पंचाशदश विख्याताः सत्याद्यानामभिः स्मृताः ॥ ददौ स दशधर्मा यकश्च पायत्रयो

१ सर्वात्मिकम्-इ० पा० । २ सनातनाः-इ० पा० । ३ साक्षिकात्-इ० पा० । ४ सृष्टशक्त्या-इ० पा० । ५ सर्वगतम्-इ० पा० । ६ सुखाविस्तृतः-
 इ० पा० । ७ मानसाः-इ० पा० ।

दश ॥ २७ ॥ कालस्थनयनेयुक्ताः सप्तविंशतिर्चेद्वे ॥ द्वे प्रादाद्वाहुप्रायद्वे कुशाशायचैव हि ॥ २८ ॥ रूपयौदनशालिन्यश्च तस्माद्गिरि
 पुनर्मिने ॥ एका भृगो भवयैका प्रादात्तेभ्यश्चराचरः ॥ २९ ॥ अभवत्पुरुषव्याघ्रभूतग्रामश्चतुर्विधः ॥ वेराजमथ वैकुण्ठकैलासमिति नामतः ॥ ३० ॥
 मेरोः शृङ्गत्रयं मूर्ध्नि ब्रह्माविष्णुशिवालयम् ॥ प्राचीदिकमयोगनेषां पाथैर्धुरः स्मृताः ॥ ३१ ॥ इन्द्रादिलोकपालानां दिव्यैः स्वर्लक्षणैः युताः ॥ हि
 मवान्हेमकूटश्चानिषधो भरुवच ॥ ३२ ॥ नीलः श्वेतस्तथा शृङ्गा जम्बूद्वीपे कुलचलाः ॥ जम्बूद्वीपप्रमाणेन सहस्रगुणितं ज्ञातम् ॥ ३३ ॥ भिद्यते न वधा
 सोऽपि वर्षभेदेन भारता ॥ जम्बूशाककुशकौञ्जशालमगोमेदपुष्कराः ॥ ३४ ॥ द्वीपाः सप्तसमाख्याताः समुद्रैः सप्तभिवृताः ॥ क्षारक्षरिण्यसुरयादभ्रचै
 व वृत्तेन च ॥ ३५ ॥ स्वादूदकेन च भृतैर्द्विगुणैर्द्विगुणैस्तथा ॥ भूल्लोकैऽथ भुवल्लोकैः स्वर्गमहर्जन इह यपि ॥ ३६ ॥ तपःसत्यश्च कथिताः पार्थसप्तसुरा
 लयाः ॥ महातलभूमितलः सुतलो वितलस्ततः ॥ ३७ ॥ रसातलश्च विज्ञेयः सप्तमश्च तलतलः ॥ हिरण्यक्षप्रभृतयो दानवेन्द्रामहोरगाः ॥ ३८ ॥
 वसंत्येतेषु कौन्तेय सिद्धाश्च ऋषयश्च ये ॥ स्वायंभुवामनुः पूर्वततः स्वरोचिषोऽभवत् ॥ ३९ ॥ उत्तमस्तामसश्चैवैवतश्च क्षुषेति षट् ॥ वैव
 स्वतोऽयमधुनावर्तते मरुत्तमः ॥ ४० ॥ यस्य पुत्रैः प्रपौत्रैश्च विभक्तं यं वसुधरा ॥ आदिन्यावसवोरुद्रा एका दश समाश्रिनौ ॥ ४१ ॥
 उषस्त्रयः समाख्याता देवा वैवस्वतेऽतरे ॥ विप्राचित्तिहिरण्याख्यौ दैत्यदानवसत्तमौ ॥ ४२ ॥ तयोर्वैद्ये तु बहवो दैत्यदानवसत्तमाः ॥ पञ्चाश
 द्द्वणिता कोटियोजनानां महत्तया ॥ ४३ ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायाः प्रमाणमवनेऽस्मृतम् ॥ पिण्डेन च सहस्राणि सप्तातिर्जलमध्यतः ॥ ४४ ॥ गौ
 रिवेषासु महती प्राजते न च लीयते ॥ लोकालोकः परतरः पर्वतोऽग्रमहोच्छ्रयः ॥ ४५ ॥ द्वैतमर्थसंनियतो योऽसौ रविरुचामपि ॥ नैमित्तिकः
 प्राकृतिकस्तथैवात्यन्तिके लयः ॥ ४६ ॥ नित्यश्चतुर्थो विज्ञेयः कालो नित्यापहारकः ॥ उत्पद्यते स्वयं यस्मात्तत्तस्मिन्नेव लीयते ॥ ४७ ॥
 रक्षति च परेषु स भूतानामेष निश्चयः ॥ यथार्तावृत्तुलिङ्गानि नाना रूपाणि पथये ॥ ४८ ॥ दृश्यं ते तानि तान्येव तथा भावावयुगादिषु ॥ प्रति
 लीनेषु भूतेषु विबुद्धः सकलं जगत् ॥ ४९ ॥ वेदशब्देभ्यश्चादौ निमेषमसहेश्वरः ॥ हिंसा हिंसेषु दुःकरे धर्माधर्मावृतावृते ॥ ५० ॥ तत्तं विना
 प्रपद्यंते पुनस्तस्त्वेव कर्मसु ॥ भूर्दशगुणेन पयसा संवृता तच्चेतजसा ॥ ५१ ॥ तेजोऽनिलेन न भसा तद्गुणानिलो वृतः ॥ भूतादिना तथा कांशं

भूतादिर्महतावृतः ॥ ५२ ॥ महान्परिवृतस्तेन पुरुषेणाविनाशिना ॥ एवंविधानमण्डानां सहस्राणि शतानि च ॥ ५३ ॥ उत्पन्ना निविनष्टा
 निभाविता निमहात्मना ॥ ५४ ॥ वैकुण्ठकोष्ठगतमेतदशेषतायां स्थातुं जगत्सुरनरगसिद्धनद्धम् ॥ पश्यंति शुद्धमुनयो बहिरन्तरे च
 मायाचराचरगुरोरपरैव काचित् ॥ ५५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरे पर्वणि ब्रह्माण्डोत्पत्तिवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५६ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशी कृष्णसामाया विष्णोरमि ते जसः ॥ यया व्यामोहितं यच्च जगदेतच्चराचरम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 येन द्वीपपुरा विष्णुरास्ते च क्रगदाधरः ॥ वासुदेवः सगरुडः स चक्रश्च श्रिया सह ॥ २ ॥ नीलोत्पलदल इयामः कुण्डलाभ्यां विभूषितः ॥
 ब्राजते मुकुटोद्दयोते कथूरवनमालया ॥ ३ ॥ तस्य द्रष्टुमथाभ्यागा न्ना रदो मुनि स तमः ॥ प्रणम्य स्तुतिभिर्द्वैवं प्राहेदं विस्मयान्वितः ॥ ४ ॥
 संशयं परिपृच्छा मि भगवन् वक्तुमर्हसि ॥ कामाया कीदृशी माया किं रूपं च कुतस्तथा ॥ ५ ॥ तस्यादर्शय मे रूपं मायायाः पुरुषोत्तम ॥
 यया मोहयते सर्वलोकं यं स चराचरम् ॥ ६ ॥ आब्रह्मस्तं वपयंतं स देवा सुरमानुषम् ॥ वैकुण्ठासु देवं च प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥
 एवमुक्तस्तु मुनिनो देवदेवो जनार्दनः ॥ प्रहस्योवाच देवर्षे न कार्यमायाया त्वया ॥ ८ ॥ भूयोऽपि मोहय मामसोम ग्राहेण नारदम् ॥
 नारदोऽपि महाराज श्रोत्रोवाच दंपुनः पुनः ॥ ९ ॥ मायां दर्शय मे देव नान्यदस्ति प्रयोजनम् ॥ अथासौ विष्णुरुत्थाय श्वेतद्वीपं पुनर्ययौ ॥ १० ॥
 अद्भुत्यं त्रेण संगृह्य नारदं मुनिपुङ्गवम् ॥ ततो मार्गगतश्चक्रे आत्मानं द्विज रूपिणम् ॥ ११ ॥ ऋग्वेदसदृशः साक्षाद्विष्णुर्ब्रह्मवदास्थितः ॥
 वृद्धद्विजोत्तमवपुः संशयो नाल्पको भवत् ॥ १२ ॥ शिखीकमंडलुर्धृतो मृगचर्मोऽपवीतकः ॥ यज्ञशर्मो तसंज्ञां च चक्रं स्यात्स वात्मनः प्रभुः ॥ १३ ॥
 कृत्वापि कुशतं त्वप्रविचक्र तलक्षणम् ॥ आययौ समहीपं पृष्ठं जम्बूद्वीपं च चारुह ॥ १४ ॥ वैदिशं नाम नगरं त्रैवत्यास्तटे शुभम् ॥
 तस्मिन्सदोद्यमपरो धनधान्यसमृद्धिमान् ॥ १५ ॥ गोमहिष्याजसं पूर्णपाशुपाल्येन संस्थितः ॥ हलकर्मवृषासक्तौ वैश्यजातिरनिदितः ॥
 ॥ १६ ॥ गृहकर्मणि तन्निष्ठः सीरभद्र इति स्मृतः ॥ तस्यांति के हरिः साक्षात्नारदेन सहागतः ॥ १७ ॥ तेनाप्यासनसन्मानैः समर्थेन कृतादरौ ॥

१ ध्यानम्-इ०, ध्यातम्-इ० च पा० । २ वाहिताभ्यां द्विषति बहुव्रीहिः परनिपातः ।

प्रोक्तेनार्थकिंतुभ्यसाध्यमन्नसाध्यते ॥ १८ ॥ नवास्मदीयंशुष्माकंरोचतेन्नंतोहरीः ॥ ग्रहस्यप्रदौतस्मैरद्विजवरोमहत् ॥ १९ ॥
 उन्नाभ्यवक्रंचोवाचेदवसंतुतयागिरा ॥ संतुतेवहवःपुत्राःक्षेत्रव्यापारबुद्धयः ॥ २० ॥ पशुपाशगृहासक्ताःशताद्ववलवाहनाः ॥
 तेषांपुत्राश्चौत्राश्चकुपिष्वृद्धिप्रवर्द्धकाः ॥ २१ ॥ त्वञ्चवृत्तिशतैर्निर्त्यवर्द्धस्वस्वजनावृतः ॥ इत्युक्त्वासजगन्नाथोवासुदेवःसनारदः ॥ २२ ॥
 क्षेत्रगोस्वामिनामानंदिजंददशतुश्चतौ ॥ दारिद्र्यहलकर्मार्त्तमेथ्याद्योपस्करार्दितम् ॥ २३ ॥ भागीरथ्यास्तटेरम्येवेणिक्राससन्निधौ ॥
 तृणगुल्मलतच्छन्नक्षेत्रेचैताकुलोहिसः ॥ २४ ॥ ताभ्यांसंप्राथितोविप्रोभोज्यप्रादाच्चकिंचन ॥ सकाशंतवसंप्राप्तौदूरादतिथिर्धर्मिणौ ॥ २५ ॥
 इत्युक्तोऽसौद्विजश्चेष्टहलकर्मविधायतत् ॥ आजगामगृहंतूताभ्यांसहससंभ्रमम् ॥ २६ ॥ चक्रेचैवादर्भतयास्वथमासनसत्तिकयाम् ॥ पादु
 शौचंतथाभ्यंगंकृत्वाघ्नंचमुसंस्कृतम् ॥ २७ ॥ सहपत्न्यासतनयोभोज्यमुक्तिचकारसः ॥ भुक्तभोज्यौचशर्वेयामुखसुप्तौनिशात्यये ॥ २८ ॥
 प्रयातौददतुःश्रेष्ठवरंतस्मैद्विजातये ॥ मातेभवतुगोस्वामिन्कदाचिदपिकर्षणम् ॥ २९ ॥ माधान्यंमखसंतानंमत्प्रसादाद्विजोत्तम ॥
 इत्युक्त्वाजगमतुस्तूर्णपुनःप्रच्छन्नारदः ॥ ३० ॥ किमिदं देवशशां पुरुषोवरस्त्वया ॥ भद्रगोस्वामिनेदत्तः किंचैवैश्यतथाविधः ॥ ३१ ॥
 इत्युक्तःप्राहदेवेशःशृणुनारदमद्वचः ॥ परमार्थप्रवक्ष्येऽहंतवसंशयकृतनम् ॥ ३२ ॥ संवत्सरेणयत्पापंमत्स्यधातिसमाचरेत् ॥ तदहं
 केनकुरुतेलांगलीनात्रसंशयः ॥ ३३ ॥ अतोऽर्थकृषिपाल्येननरकंयातिलांगली ॥ तदभावात्प्रकल्पःस्यात्तेनमोक्षोमयिध्रुवम् ॥ ३४ ॥
 मायिभुक्तेप्रसन्नेवाकोविशेषोऽस्यनारद ॥ यदिस्वर्गोऽथवामोक्षोनसंपद्येततद्दृष्ट्या ॥ ३५ ॥ इदानींहलकालुष्यैःशरीरभद्रोविचिष्टैः ॥ बहुधा
 पप्रसङ्गेनचारंनरकमेष्यति ॥ ३६ ॥ सपुत्रपौत्रसंतानंहतैर्यतद्देहमया ॥ नभुक्तंनचविश्रान्तंविश्रान्तंद्विजवेइमानि ॥ ३७ ॥ सोऽपिद्वि
 जोमुनिश्रेष्ठसंसारदुत्तरिष्यति ॥ इत्येवंसंवदंतौचजगमतुर्मार्गमुत्तमम् ॥ ३८ ॥ कथ्यकुब्जस्यसामीप्येसरःश्रेष्ठमपश्यताम् ॥ हंसकार
 पटवार्कार्णचक्रवाकोपशोभितम् ॥ ३९ ॥ पद्मिनीजलकहाराक्तोत्पलसितोत्पलैः ॥ छादितंपद्मिनीपत्रैर्मत्स्यैःकूर्मैर्जलोद्भवैः ॥ ४० ॥

तटैरभ्यर्धनैर्वृक्षैः केतकीखण्डमंडितम् ॥ केतकीकुसुमामौदंलकुचैस्तटमंडितैः ॥ ४१ ॥ दात्यूहाश्लिभारुण्डचकोराद्यैश्चकुलम् ॥
 कुरैवश्चातैकरभ्यंकेकाकुलनिनादितम् ॥ ४२ ॥ जलकुट्टुटसंगीतंहंससारसशोभितम् ॥ ज्वंजविकहारीतचकौरुपशोभितम् ॥ ४३ ॥
 वसिष्ठस्यमुनेनाम्नाविख्यातं श्रीमहोदयम् ॥ अस्मिन्नद्यप्रवेष्टव्यमहाजनविविकिनाम् ॥ ४४ ॥ स्थातव्यं पुरतस्तर्पणं तस्मात्स्नानं समाच-
 रेत् ॥ इत्युक्तवाकेशवः पापं सरनौ प्रागेव तज्जलैः ॥ ४५ ॥ यंतं थलोकं विख्यातं स्नात्वा तीरं सयाश्रितः ॥ ग्रहरेवासुदेवस्य नारदोऽपि मुदा
 युतः ॥ ४६ ॥ आचम्य सस्नौ तीर्थे न क्षणार्थं मवाप्य च ॥ यावदुत्तिष्ठते तोयात् स्नात्वा त्र्यहस्ररुदार्धीः ॥ ४७ ॥ तावत्स्नानं समापन्नो
 नारदः केन वप्यते ॥ यस्यास्तु विस्तृते त्रेवैव क्रंचन्द्रोपमं शुभम् ॥ ४८ ॥ स्मरपाशोपमौ कर्णौ कपोलौ केन कोज्ज्वलौ ॥ नासिकां तिलधारण-
 कामचापोपमेध्रुवौ ॥ ४९ ॥ दशनहरीरैकैस्तुल्या विद्रुमाभः शुभाधरः ॥ मयूरस्य कलोपेन तुल्यं कचनिबंधनम् ॥ ५० ॥ शंखरेखात्रये
 णैव कंठदेशो विराजते ॥ माधवीलतया तुल्यौ मंजुतस्थौ भुजौ शुभौ ॥ ५१ ॥ युतौ रक्तोत्पलाभासौ पाणिरक्तनखांशुली ॥ पीनाबुत्तुंगत-
 नुधृत्कठिनौ कलशोपमौ ॥ ५२ ॥ स्तनौ अविरलौ स्निग्धौ चक्रवाकयुगोपमौ ॥ स्वल्पकं मध्यदेशं तुष्टिग्राह्यमसंशयम् ॥ ५३ ॥ नाभि-
 मंडलां भीर्यैलवण्यं केन वप्यते ॥ वलित्रयेण विहृता रोमराजि विराजितम् ॥ ५४ ॥ नयने च गुनस्तस्यामृग्याद्वसुशोभने ॥ नितंबौ चैव
 फलकं मन्मथायतनं शुभम् ॥ ५५ ॥ रंभायुगोपमा वृहत्स्मरवाणनिबंधनौ ॥ विपरीतरतायासखेदभारसहोदहौ ॥ ५६ ॥ नवकुन्दल-
 तासारसरलं सनिबंधनम् ॥ जंघायुगं महाराजगृहगुल्फाद्युगं तथा ॥ ५७ ॥ रक्तांगुलीलतात्पनखचन्द्रक्याचितम् ॥ चरणौ रविंदुशुभ-
 लं सरक्तं सुप्रतिष्ठितम् ॥ ५८ ॥ सैवं विधातुं दाना रिसर्वलक्षणपूजिता ॥ बभूव क्षणमत्रेण जगद्भामोहकारिणी ॥ ५९ ॥ क्षीरोदमथनोत्ती-
 र्णालक्ष्मीमन्यामिवोच्छ्रिताम् ॥ दृष्ट्वाप्यदेशं न प्राप्ता मायया मधुसूदनः ॥ ६० ॥ संप्राप्य ते च साकालं संगराहारिणी यथा ॥ आस्तएकाकि-
 नीमुग्धाकुर्याद्दिगवलोकनम् ॥ ६१ ॥ अथाजगाम तं देशं नान्नातलध्वजो नृपः ॥ सहसैन्यैः परिवृतः पुरंदरद्वारमरैः ॥ ६२ ॥ गजारूढदेह-

याहूढरथारूढनरोत्तमैः ॥ विमानयानयुगमस्थैस्तथातःपुरिकाजनैः ॥ ६३ ॥ ध्वजातपत्रकलिलैरनकैःपरिवारितः ॥ तेनसासहसाह
 दानारकिमलोचना ॥ ६४ ॥ बभूवक्षणमात्रेणकंदपेशरपीडितः ॥ केयंकम्यकुतःप्राप्तार्कैर्देवीवाथमानुषी ॥ ६५ ॥ अहृष्टरूपास
 रसाकाचिर्देवीसमागता ॥ अहोरूपंसूरुपायागोचरेपरितःपुमान् ॥ ६६ ॥ मुमुर्षुर्जायतेमोहादनुदिग्धहतोयथा ॥ इतिसंचिन्यहृदये
 राजातालध्वजोऽन्तिके ॥ ६७ ॥ उवाचनरिसुधांतांशृणुमद्वचनंभुभे ॥ कातंवकस्यकुतःप्राप्तादेशमेनंशुचिस्मिते ॥ ६८ ॥ इत्युक्तेसा
 शुचर्वर्गीप्राहमाविद्वज्योनिजाम् ॥ पित्रामात्राविहर्नानंचतथाद्यापिकुमारिकाम् ॥ ६९ ॥ निराश्रयांविदित्वैनंततोरारास्मरा
 दितः ॥ आरोप्यहयपृष्ठेतांतोराराज्जस्मरादितः ॥ ७० ॥ नीत्वाविवाहयामासशस्त्रोक्तविधिनाततः ॥ रेमेप्रासादशृंगाग्रपर्यंके
 सितयातया ॥ ७१ ॥ उद्यानभव्यभूमीषुनदीनांपुल्लिनेषुच ॥ पर्वतानानितंवेपुनिङ्गरेषुगुहासुच ॥ ७२ ॥ पद्मखण्डेषुफुल्लेषुशोभिते
 पुसरस्सुच ॥ प्रयागादिषुतथेषुनदीनामाश्रमेषुच ॥ ७३ ॥ दिव्यावसथरम्येषुवेलाकूलेषुपार्थिवः ॥ यावद्वादशवर्षाणिएकाहम
 पिभारत ॥ ७४ ॥ ततस्त्रयोदशेवैषेतस्यागर्भोऽभवन्मम ॥ एतस्मिन्गर्भसंपूर्णेजातंदाधमलालुकम् ॥ ७५ ॥ तद्रेदाहतकुंभे
 पुबीजप्रारोहणात्रराः ॥ बभूवुर्द्धातुश्चान्यवैदिव्यदेहबलोत्कटाः ॥ ७६ ॥ पंचाशत्संख्ययाजाताउपसर्गादिवर्जिताः ॥ आरूढयो
 वनाःसर्वैर्मुताःसंग्रामकोविदाः ॥ ७७ ॥ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चबभूवुःसुरसत्तमाः ॥ युयुधुःशरसंघातैश्चक्रशूलासिपट्टिजैः ॥ ७८ ॥ हयैरन्यैर्ग
 जैरन्यैःक्रोधांधाःकौरवाइव ॥ पांडवैःसहसंग्रामेयुयुधुःक्षयमंजसा ॥ ७९ ॥ सपदातिगजारोहाःसांतःपुरयुगेच्छया ॥ विनेशुरब्धिमसाद्यसिं
 धूनांप्रवराइव ॥ ८० ॥ सासिसवलविस्ताराःसदर्पाःसमहोच्छ्रयाः ॥ इन्द्रलोकोपमसर्वकुलंनष्टंक्षणंतदा ॥ ८१ ॥ नदद्यानारदीयैषाविनष्टं
 स्वकुलंरणे ॥ रुरोदस्नेहसंयुक्तैःसैःकुलुषयागिरा ॥ ८२ ॥ हादिवहाविधेपापहाकृतान्तनमस्कृत ॥ दर्शयित्वाविधानमेपुनर्नैत्रेहतेत्यया ॥
 ८३ ॥ इत्युक्त्वास्वपुरोघातैर्जघानभृशदुःखिता ॥ भूमौमूर्च्छंतिगुराभूत्वापुनःप्राप्ताविचेतसा ॥ ८४ ॥ सोऽपिराजाविषण्णोऽसौनिर्विण्णः

शोकसागरे ॥ भूमौ निपतितो दुःखादुरोदभृशदुःखितः ॥ ८५ ॥ विषण्णो मंत्रिभिः सार्धैर्वृद्धशोकेन संयुतः ॥ एतस्मिन्नन्तरे विष्णुराजगामाद्रि-
 जैः सह ॥ ८६ ॥ द्विजेष्वपरिच्छन्नरूपविष्टः सुखासने ॥ ततः पुरस्सरो भूत्वा चक्रे धर्मार्थदशनात् ॥ ८७ ॥ किरोदितेन बहुना युवयोः क्लेशका-
 रिणा ॥ श्रूयतां विष्णुमथैषास्वप्नवच्चधनोपमा ॥ ८८ ॥ शोभने यादृशं शोकं कृत्वा संसारसागरे ॥ सर्वेषामेव भूतानां परिणामो यमीदृशः ॥
 ८९ ॥ पुरंदरसहस्राणि चक्रवर्तिशतानि च ॥ निर्वापितानि कालेन दर्पेन हववाहना ॥ ९० ॥ येऽपि शोषयितुं शक्ताः समुद्रं ग्राहं संकुलम् ॥
 कुयुश्च करयुग्मेन चूर्णयेरुं महीतले ॥ ९१ ॥ उद्धर्तुं धरणसंज्ञां ग्रहीतुं चन्द्रभास्करौ ॥ प्रविष्टास्ते तु कालेन कृतांतवदनं तदा ॥ ९२ ॥ दुर्गा-
 त्रिकूटं परिखाः समुद्ररक्षांसि यो धानदाच्च वित्तम् ॥ मंत्रचरस्यो ज्ञानसंप्रणीतं सरावणौ देववशाद्विषण्णः ॥ ९३ ॥ संग्रासे गजतुरगसमाकुलेऽ-
 पि बादादग्नौ वागतं विवरं महोदधौ वा ॥ सर्वैर्वासहस्रसतामुदर्णकैर्न भाव्यं भवति कदाचिद्देवनाडाः ॥ ९४ ॥ पातालमाविशतु यत्सुरेन्द्र-
 लोकमारोहतु क्षितिधराधिपतिं मुमेरुम् ॥ मंत्रौषधिप्रहरणैश्च करोतुरक्षां यद्भ्रातृवितं द्रवति न तथा विभावि तोऽस्मि ॥ ९५ ॥ रोदितिकाश्चिदथाश्रु-
 धौताननश्रुतरशोकविह्वलः ॥ प्रविकटचरणवानपि नृत्यति कश्चिद्भ्रमो दिवि ग्रहः ॥ ९६ ॥ गायति हृदयहारि सुखनिर्भरमायतं विस्तृता-
 धरोऽधिकम् ॥ सारण्णरंगोदरगतनटपटहाकः स एवायम् ॥ ९७ ॥ इत्येवं धर्ममुद्दिश्य विष्णुः संसारचेष्टितम् ॥ तूष्णीं बिभूषात्पदं ततस्ते द्वि-
 जपुङ्गव ॥ ९८ ॥ उत्तिष्ठन्नाहि पुत्राणां प्रकुरुष्वौर्ध्वैर्देहिकम् ॥ माशोकं विष्णुमथैषा विष्णुनानिर्मितं स्वयम् ॥ ९९ ॥ इत्युक्त्वा चारुसर्वांगी-
 सबभूवाचलः पुमान् ॥ स एष सदृशकारो नारदस्तत्क्षणोऽभवत् ॥ १०० ॥ सोऽपि राजा ददृशार्थं तं स भन्निप्रगोहितः ॥ सांतःपुरमिदं सर्वमि-
 न्द्रजालोपमं क्षणात् ॥ १०१ ॥ नारदं मुनिं ज्ञादूर्लंजटाभारभयानकम् ॥ गौरवर्णं ज्वलंतं च ब्राह्म्यालक्ष्म्या विराजितम् ॥ १०२ ॥ शिखाक-
 मंडलुधरं वीणादंडकरं तथा ॥ ब्रह्मसूत्रेण शुभ्रेण कौपीनाच्छादनेन च ॥ १०३ ॥ पादुकाभ्यां स्थितं तीरसरसो ब्रह्मणा सनि ॥ संप्रगृह्य कारा-
 णजगामादर्शनं हरिः ॥ १०४ ॥ अंबरेण सुरैः सार्द्धैरसाद्देशाद्युधिष्ठिरः ॥ श्वेतद्वीपमथासाद्य ग्राहदेवो मुनिं नृप ॥ १०५ ॥ देवर्षेयस्त्वया पृष्टं
 पूर्वमायाकथां प्रति ॥ मायायेह दृशीमायायत्स्वरूपाय दात्मिका ॥ १०६ ॥ सांते माया मया ब्रह्मैवैष्णवी संप्रदर्शिता ॥ एवमुक्त्वन्मुनिवरं

देवदेवो जनार्दनः ॥ १०७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिस्संवादे मायादर्शननामतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ शुद्धिश्चिरउवाच ॥ देवतं मानुषत्वं च तिर्यक्स्वकेन कर्मणा ॥ प्राप्नोति पुरुषः केन गर्भवासुदारुणम् ॥ १ ॥ गर्भस्थश्च किमस्माभिः कथमु-
 त्पद्यते पुनः ॥ इत्तोत्थानादिकान्दोषान्कथं तरति दुस्तरान् ॥ २ ॥ बालभावे कथं शुद्धिः स्यादुषाकेन कर्मणा ॥ कुलीनः केन भवति सुहृ-
 मुधनः कथम् ॥ ३ ॥ कथं दारानवामोति गृहं सर्वगुणैर्युतेम् ॥ पंडितः पुत्रवांस्त्यागी स्यादामयविवर्जितः ॥ ४ ॥ कथं मुखेन अयिते कथं भुक्ते
 शुभाशुभम् ॥ सर्वमेवा मलमते गहनं प्रति भाति मे ॥ ५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शुभैर्देवैस्त्वमाप्नोति मिश्रैर्मानुषैस्तत्र जेत ॥ अशुभैः कर्माभिर्जनु-
 स्तिर्यग्योनिः प्रजायते ॥ ६ ॥ प्रमाणं श्रुतिरेवात्र धर्मार्थमिव निश्चये ॥ पापपापेन भवति पुण्यं पुण्येन कर्मणा ॥ ७ ॥ ऋतुकाले तदा मुक्तं निर्दो-
 षेन संस्थितम् ॥ तदा तद्वायुना स्पृष्टं स्त्रीरक्तेनैकतां व्रजेत् ॥ ८ ॥ विसर्गकाले शुक्रस्य जीवः करणसंयुतः ॥ भृत्यः प्रविशति यो निःकर्म-
 भिः स्वैर्विजो जितः ॥ ९ ॥ तच्छुक्ररक्ते मेकस्थमेकाहात्कललं भवेत् ॥ पञ्चरात्रेण कललं बुद्धदाकारतां व्रजेत् ॥ १० ॥ बुद्धे-
 सप्तरात्रेण मांसपेक्षी भवेत्ततः ॥ द्विसप्ताहाद्भवेत्पेक्षी रक्तमांसैर्दृढा चिता ॥ ११ ॥ बीजस्यैवाङ्कुराः पश्यः पञ्चैवं शतिरात्रतः ॥
 भवंति मासमात्रेण पञ्चधा जायते पुनः ॥ १२ ॥ ग्रीवांशिरश्चस्कन्धश्चपृष्ठवंशस्तथोदरम् ॥ मासद्वयेन सर्वाणि क्रमशः संभवन्ति च ॥
 ॥ १३ ॥ त्रिभिर्मसैः प्रजायते सद्रव्याङ्कुरसंघयः ॥ मासैश्चतुर्भिर्गुल्यः प्रजायते यथाक्रमम् ॥ १४ ॥ मुखं नासा च कर्णौ च मसि जा-
 येत पंचभिः ॥ दंतपंक्तिस्तथागुह्यां जायते च नखाः पुनः ॥ १५ ॥ कर्णौ चरं प्रसहितौ षण्मासाभ्यन्तरेण तु ॥ पायुर्मेदुस्पृश्याना-
 भिश्चाप्युपजायते ॥ १६ ॥ संधयो ये च गात्रेषु मासैर्जायन्ति सप्तभिः ॥ अंगप्रत्यंगसंपूर्णः शिरः केऽसमन्वितः ॥ १७ ॥ विभक्ता-
 वयवः पुष्टः पुनर्मांसाष्टकेन च ॥ पञ्चात्मकसमायुक्तः परिपक्वः सतिष्ठति ॥ १८ ॥ मातुराहारवियेण वडिधेन सतिष्ठति ॥ रसेन प्र-
 त्यहं बालो वर्धते भरतर्षभ ॥ १९ ॥ तत्तेऽहं प्रवक्ष्यामि यथाश्रुतमरिंदम ॥ नाभिमुत्र निबन्धेन वद्धं ते सदिने दिने ॥ २० ॥ ततस्मृत्तिलमे-

जीवः संपूर्णैऽस्मिच्छरीरे ॥ सुखंदुःखविजानातिनिद्रास्वप्नपुराकृतम् ॥ २१ ॥ मृतश्चाहंपुनर्जातो जातश्चाहंपुनर्मृतः ॥ नाना योनि स ह स्ना
 णि मया दृष्टानि तानि वै ॥ २२ ॥ अधुना जातमात्रोऽहं प्राप्त संस्कार एव च ॥ एतच्छ्रेयः करिष्यामि येन गर्भेण संश्रयः ॥ २३ ॥ गर्भस्थाश्चैतये
 देव महं गर्भाद्विनिःसृतः ॥ अध्येष्ये चतुरो वेदान्संसारविनिवर्तकान् ॥ २४ ॥ एवं सर्गर्भदुःखेन महता परिपीडितः ॥ जीवः कर्मवशादास्ते
 मोक्षोपायं विचिंतयन् ॥ २५ ॥ यथा गिरिवराक्रांतः कश्चिद्दुःखेन तिष्ठति ॥ तथा जरायुणा देहीदुःखेतिष्ठति चेष्टितः ॥ २६ ॥ पतितः सागरे
 यद्गद्गुःखमास्ते स माकुलः ॥ गर्भो देकेन सिक्तांगस्तथास्तेऽप्यकुलः पुमान् ॥ २७ ॥ लोहकुंभेऽथान्यस्तः पच्यते कश्चिदग्निना ॥ तथा स
 पच्यते जंतुर्गर्भस्थः पीडितोदरः ॥ २८ ॥ सूचीभराग्निवर्णाभिर्द्विभिन्नस्य निरंतरम् ॥ यदुःखमुपजायेत तद्गर्भेऽष्टगुणं पुमान् ॥ २९ ॥
 गर्भवासात्परो वासः कष्टो नैवास्ति कुत्रचित् ॥ दोहिनांदुःखवद्वाजः सुधोरो ह्यति सङ्कटः ॥ ३० ॥ इत्येतद्गर्भदुःखं हि प्राणिनां परिकीर्तितम् ॥
 चरस्थिराणां सैवैषा मात्मगर्भानुरूपतः ॥ ३१ ॥ गर्भात्कोटिगुणदुःखं यो नियंत्र प्रपीडनात् ॥ संमूर्च्छितस्य जायेत जायमानस्य दहिनः ॥
 ॥ ३२ ॥ शरवत्पीड्यमानस्य यंत्रेण वसंमततः ॥ शिरसि ताड्यमानस्य पापमुद्गरकेण च ॥ ३३ ॥ गर्भान्निष्क्रम्यमाणस्य प्रबलैः मृतिमा
 रुतैः ॥ जायेते सुमहदुःखं परित्राणमविदतः ॥ ३४ ॥ यंत्रेण पीडिता यद्गन्निःसारः रयुस्ति लक्षवः ॥ तथा शरीरनिःसारं यो नियंत्र प्रपीडितम् ॥
 ॥ ३५ ॥ अस्थिमज्जा त्वेचामांसास्त्रायुर्वधेन यांत्रितम् ॥ रक्तमांसमृदायुक्तं विष्णुमूत्रद्रवैरुपनम ॥ ३६ ॥ केशलोमपुणच्छर्नं रोगाय तनमा
 तुरम् ॥ वदनैकमहद्वारं दंतोष्ठकविभूषितम् ॥ ३७ ॥ ओष्ठद्रव्यकपाटं च दन्तजिह्वागर्गलान्वितम् ॥ नाडीस्वेदप्रवाहं च कफपित्तपरिप्लुतम् ॥ ३८ ॥
 जराशोकसमाविष्टं कालचक्रानले स्थितम् ॥ कामक्रोधसमाक्रांतं व्यसनैश्चोपमार्दितम् ॥ ३९ ॥ भोगतृष्णातुरं मूढं रागद्वेषवशानुगम् ॥
 सर्वार्तितां प्रत्यंगं जरायुपरिवेष्टितम् ॥ ४० ॥ संकटेनाविविक्तेन यो निद्वारेण निर्गतम् ॥ विष्णुमूत्ररक्तसिक्तांगपक्वे शाब्दसमुद्रवम् ॥ ४१ ॥
 इति देहग्रहं प्रोक्तं नित्यस्यानित्यमात्मनः ॥ अविशुद्धं विशुद्रस्य कर्मबंधविनिर्मितम् ॥ ४२ ॥ शुक्रशोणितसंयोगाद्देहः संजायते यतः ॥ नि

न्यविण्मूत्रपूर्णश्चेतेनायमशुचिः स्मृतः ॥ ४३ ॥ यथा तर्विष्टया पूर्णः शुचिः स्यान्न बहिर्घटः ॥ यत्नतः शोधयमानोऽपि देहोऽयमशुचित्ता ॥ ४४ ॥ संप्राप्यान्नपवित्राणि पंचगव्यहर्वाषिच ॥ अशुचि त्वं क्षणाच्चापि किमन्यद्भस्त्विविदवः ॥ ४५ ॥ देहः संशोध्यमानोऽपि पञ्चगव्यकुशांशुभिः ॥ घृष्यमाण इवांगारो निर्मलत्वं न गच्छति ॥ ४६ ॥ श्रोत्राणि यस्य सततं प्रवहंति गिरिरिव ॥ कफमूत्रपुरीषाद्यैः स देहः शुद्ध्यते कथम् ॥ ४७ ॥ सर्वांशुचिनिधानस्य शरीरस्य न विद्यते ॥ शुचिरेकः प्रदेहोऽपि विट्पूर्णः स्य दत्ते किल ॥ ४८ ॥ कायः सुगंधधूपद्यैर्यत्नेनापि तु संस्कृतः ॥ न जहाति स्वं कं भावं श्वपुच्छाभि वनामिति ॥ ४९ ॥ यथा जात्यैव कृष्णो हि न शुक्लः स्यादुपायतः ॥ संशोध्यमानोऽपि तथा भवेन्मूर्तिर्न निर्मला ॥ ५० ॥ जिघ्रन्नापि स्वदुर्गंधं पश्यन्नपि मलं स्वकम् ॥ न विरज्जति लोकोऽयं पीडयन्नपि नासिकाम् ॥ ५१ ॥ अहो मोहस्य माहात्म्यं येन व्यामोहितं जगत् ॥ जिघ्रन्पश्यन्स्वं कं दोषं कायस्य न विरज्जते ॥ ५२ ॥ एवमेतच्छरीरं हि निरसं गदगुचि श्रुवंम् ॥ त्वद्मात्रसारं निःसारं कदलीसारं संनिभम् ॥ ५३ ॥ गर्भस्थस्य स्मृतियो सोऽसा जातस्य प्रणश्यति ॥ संमूर्च्छितस्य दुःखेन यो निग्रजप्रपीडनात् ॥ ५४ ॥ बाह्येन वायुना चास्य मोहसंज्ञेन देहिनः ॥ स्पृष्टमात्रेण घोरं ज्वरः समुपजायते ॥ ५५ ॥ तेन ज्वरेण महता मोहः प्रजायते ॥ समूढस्य स्मृतिभ्रंशः शिप्रं संजायते पुनः ॥ ५६ ॥ स्मृतिभ्रंशानुत्तस्येह पूर्वकर्मवशेन च ॥ रतिः संजायते तूष्णं जंतोस्तत्रैव जन्मनि ॥ ५७ ॥ रक्तो मूढस्य लोकोऽयमकार्ये संप्रवर्तते ॥ न चात्मानं विजानाति न परं विन्दते च सः ॥ ५८ ॥ न श्रूयते परं श्रेयः सति च क्षुषि न क्षते ॥ समेपथि शनैर्गच्छन्स्खलति वपदं पदे ॥ ५९ ॥ सत्यांबुद्धौ न जानाति बोध्यमानो बुधैरपि ॥ संसारोक्लिश्यते तेन रागलोभवशात्तुगः ॥ ६० ॥ गर्भस्मृतेरभवेन शास्त्रमुक्तं महर्षिभिः ॥ तदुःसमथनार्थं स्वर्गमोक्षप्रसाधकम् ॥ ६१ ॥ ये सत्यस्मिन्परे ज्ञाने सर्वकार्थसाधके ॥ न कुर्वन्त्यात्मनः श्रेयस्तदत्र महद्दुतम् ॥ ६२ ॥ अव्यक्तोऽद्रियवृत्तिवाद्भाल्ये दुःखं महत्पुनः ॥ इच्छन्नाति न शक्नोति कुर्वन् कुंच सत्किं याम् ॥ ६३ ॥ दंतोऽस्यानेमहदुःखं मौलेन व्याधिन तथा ॥ बालरोगैश्च विविधैः पीडा बालग्रहरपि ॥ ६४ ॥ तुडुबुमुक्षुपरीतं गार्कश्रित्तिष्ठति राटन् ॥ विण्मूत्रभक्षणमपि मोहाद्बालः समाचरेत् ॥ ६५ ॥

१ कृष्णोर्णा न शुक्ला स्यादुपायतः-इ० पा० । २ विट्-इ० पा० । ३ न च देवताम्-इ० पा० । ४ क्वचित्-इ० पा० ।

कौमारेकर्णवेधेनमातापित्रोश्चताडनात् ॥ अक्षराध्ययनात्पुसांदुःखस्याद्गुरुशसनात् ॥ ६६ ॥ प्रसन्नोद्विग्नवृत्तिश्चकामरागप्रपीडनात् ॥
 रोगोद्धतस्यसततंकुतःसौख्यंचयौवने ॥ ६७ ॥ ईर्ष्याचमहदुःखमोहाद्रक्तस्यजायते ॥ नेत्रस्यकुपितस्यैवरागोदुःखायकेवलम् ॥ ६८ ॥
 नरात्रौर्विदेनिद्रांकोपाग्निपरिपीडितः ॥ दिवावापिकुतःसौख्यमथोपाजनचिन्तया ॥ ६९ ॥ स्त्रीष्वियासितदेहस्ययेपुंसःशुक्रविदवः ॥
 नेतेसुखायमंतव्याःस्वेदजाइवविदवः ॥ ७० ॥ क्रिमिभिस्तुद्यमानस्यकुष्ठिनःकामिनस्तथा ॥ कंडूयनाग्नितापेनयद्रवेत्स्त्रीषुताडितत् ॥ ७१ ॥
 यादृशंविन्दतेसौख्यंगंडान्वयविनिर्गमे ॥ तादृशंस्त्रीषुमंतव्यंनाधिकंतासुविद्यते ॥ ७२ ॥ गंडस्यवेदनायद्रत्स्फुटितस्यनिवर्तते ॥
 तद्रत्स्त्रीष्वपिमंतव्यंनसौख्यंपरमार्थतः ॥ ७३ ॥ विष्णुत्रस्यसमुत्सर्गात्सुखंभवतियादृशम् ॥ तादृशंतेषुविज्ञेयमूढैःकल्पितमन्यथा ॥ ७४ ॥
 नारीष्वशुचिभूतासुसर्वदोषाश्रयासुच ॥ नाणुमात्रकमप्येवंसुखमस्तिविचारतः ॥ ७५ ॥ सन्मानमयमानेनवियोगेनसुसंगमम् ॥ यौवनंज
 रयाग्रस्तंकिंसौख्यमनुपद्रवम् ॥ ७६ ॥ वलीपलितखालित्यैःक्षिथीकृतविग्रहम् ॥ सर्वक्रियास्वशक्तंचजरयाजजरौकृतम् ॥ ७७ ॥
 स्त्रीपुंसयोन्नवंरूपतदान्योन्यंप्रियंपुरा ॥ तदेवजरयाग्रस्तमुभयोरपिप्रियम् ॥ ७८ ॥ अपूर्ववत्स्वमात्मानंजरयापरिवर्तितः ॥
 यःपश्यन्नपरिज्जेतकोऽन्यस्तस्मादचेतनः ॥ ७९ ॥ जराभिभूतःपुरुषःपत्नीपुत्रादिबांधवैः ॥ अशक्तत्वाद्गराचरैर्भृत्यैश्चपरिभूयते ॥ ८० ॥
 धर्ममर्थचकामंचमोक्षंचनजरंयतः ॥ शक्तंसाधयितुंतस्माच्छरीरमिदमात्मनः ॥ ८१ ॥ वातपित्तकफादीनांवैषम्यव्याधिरुच्यते ॥
 तस्माद्वाधाधिमंज्ञेयंशरीरमिदमात्मनः ॥ ८२ ॥ वाताद्यव्यतिरिक्तत्वाद्ब्याधीनांपअस्यच ॥ रोगैर्नानाविधैर्योनिदेहोदुःखान्यनेकधा ॥
 ८३ ॥ तानिचस्वात्मवेद्यानिकिमन्यक्तथाम्यहम् ॥ एकोत्तरंमृत्युशतमस्मिन्देहेप्रतिष्ठितम् ॥ ८४ ॥ तत्रैकःकालसंयुक्तःशेषाश्चार्ग
 तवःस्मृताः ॥ येतिवहांगंतवःप्रोक्तास्तेप्रशाम्यन्तिभेषजैः ॥ ८५ ॥ जपहोमप्रदानैश्चकालमृत्युर्नशाम्यति ॥ यदिचापिनमृत्युःस्याद्विषम
 व्यादशंकितः ॥ ८६ ॥ नसतिपुरुषेतस्मादपमृत्युविभीतयः ॥ विविधाव्याधयःशस्त्रसर्पाद्याःप्राणिनस्तथा ॥ ८७ ॥ विषाणिजंगमा

धानिमृत्योर्द्वाराणि देहिनाम् ॥ पीडितसर्वरागाद्यैरपि धन्वंतरिः स्वयम् ॥ ८८ ॥ स्वस्थीकर्तुं न शक्नोति प्राप्तं मृत्युचेदहिनाम् ॥ नौपधनं
 तपोदानं मंत्रानचर्वाधवाः ॥ ८९ ॥ शक्नुवन्ति परित्रातुं नरं कालेन पीडितम् ॥ रसायनतपोजप्यैर्योगसिद्धैर्महात्मभिः ॥ ९० ॥ कालमृत्यु-
 रपि प्राज्ञैस्तीर्यते नालसैर्गैः ॥ नास्ति मृत्युसंमदुःखं नास्ति मृत्युसमंभयम् ॥ ९१ ॥ नास्ति मृत्युसमन्नासः सर्वेषामेव देहिनाम् ॥ सद्गुरो-
 र्मुत्रभिन्नाणि राज्यैश्चर्यधनानि च ॥ ९२ ॥ अवद्वानि च वैराणि मृत्युः सर्वाणि कुंतति ॥ हेजनाः किं न पश्यन्ध्वंसहस्रस्यापि मध्यतः ॥ ९३ ॥
 जनाः शतयुषः पञ्चभवंति न भवंति च ॥ अशीतिका विपद्यन्ते केचित्सप्ततिका नराः ॥ ९४ ॥ परमायुषं स्थितं षष्टिस्तच्चैवानिश्चितं पुनः ॥
 यस्य यावद्वेदयुदेहिनां पूर्वकर्मभिः ॥ ९५ ॥ तस्याद्धमातुघोरात्रिहरेते मृत्युरूपाणि ॥ बालभावेन मोहेन वाद्ध्वं ये जराया तथा ॥ ९६ ॥
 वर्षाणां विंशतिर्याति धर्मकमार्थवर्जिता ॥ आगंतुकैर्भयैः पुंसां व्याधिशोकाैर्न कथा ॥ ९७ ॥ भक्ष्यतेऽद्धं च तत्रापि यच्छेषं तच्च जीवति ॥
 जीवति तच्च मरणं महाघोरमवाप्नुयात् ॥ ९८ ॥ जायते जन्मकोटीषु मृतः कर्मवशात् पुनः ॥ देहभेदे न यः पुंसां वियोगः कर्मसंक्षयात् ॥ ९९ ॥
 मरणं तद्विनिर्दिष्टं नान्यथा परमार्थतः ॥ महातपःप्रविष्टस्य च्छिद्यमानेषु मर्मसु ॥ १०० ॥ यदुःखं मरणे जन्तोर्न तस्येहोपमा क्वचित् ॥
 हाता तमातः कंतिरुदग्रे वंहिदुःखितः ॥ १०१ ॥ मंडूक इव संप्रेणग्रस्यते मृत्युना जनः ॥ बांधवैः संपरिष्वक्तः प्रियैः संपरिवारितः ॥ १०२ ॥
 निःश्वसन् दीर्घमुष्णं च मुखेन परिगृह्यति ॥ क्रन्दते च वस्त्रदायां परिवर्तन्मुहुर्मुहुः ॥ १०३ ॥ समूढक्षयितेऽत्यर्थं हस्तपादावितस्ततः ॥
 सदातो वांछते भूमिभूमेः खट्वा पुनर्महीम् ॥ १०४ ॥ विवशस्य कलजश्च मूत्रविष्ठानुलेपितः ॥ याचमानश्च सलिलं शुष्कं कंठोष्ठतालुकः ॥ १०५ ॥
 चित्तथानश्च विन्नानि कस्यैता निमृते मयि ॥ पैश्यावटान् खन्यमानः कालपाशेन कर्शितः ॥ १०६ ॥ म्रियते पश्यतामेव जनानां पुष्टिस्त्वनः ॥
 जीवस्त्वन जलैकेव देहं विशेत्क्रमात् ॥ १०७ ॥ संप्राप्योत्तरकालं हि देहं त्यजति पौर्विकम् ॥ मरणात्प्रार्थनदुःखमधिकं ह्यविवेकिनः ॥
 ॥ १०८ ॥ क्षणिकं मरणादुःखमनंतं प्रार्थनाकृतम् ॥ जगतां पतिरर्थित्वा द्विष्णुर्वामनतांगतः ॥ १०९ ॥ अधिकः कोऽपरस्तस्माद्योनया

१ योनिर्कोटीषु-इ० पा० । २ कंदन्-इ० पा० । ३ मरणात्प्राक्-कर्णनासिकासिक्तुखानि हस्तेन चालयतीत्यवटखननापदेशः ।

स्यतिलाघवम् ॥ ज्ञातं मे ये दमधुनामतो भवति यद्गुरुः ॥ ११० ॥ न परं प्रार्थयेद्भूयस्तृष्णालाघवकारणम् ॥ आदौ दुःखं तथा मध्ये दुःखम्
 ते च दारुणम् ॥ १११ ॥ निसर्गात् सर्वभूतानामिति दुःखपरंपरा ॥ वर्तमानान्यतीतानि दुःखान्येतानि यानि तु ॥ ११२ ॥ नरान्भावयं
 त्यज्ञानविरज्जितेन ते ॥ अत्याहारान्महदुःखमनहारान्महतमम् ॥ ११३ ॥ तुलितं जीवितं कष्टं मध्येऽप्येवं कुतः सुखम् ॥ बुभुक्षासर्वोरा
 णां व्याधिः श्रेष्ठतमः स्मृतः ॥ ११४ ॥ सचान्नौषधिलेपेन क्षणमात्रं प्रशम्यति ॥ क्षुद्रयाधिविदना तुल्यानिःशेषवलकुंतनी ॥ ११५ ॥ तथाभि
 भूतोऽग्निर्येतथान्यैर्व्याधिभिर्नरः ॥ तद्रसोऽपि हि कामाद्वाजिह्वान्नपरिवर्तते ॥ ११६ ॥ तत्क्षणाद्वाह्नेकालेन कंठं प्राप्य निवर्तते ॥ इति
 क्षुद्रयाधितानामन्नसौषधवत् स्मृतम् ॥ न तत्सुखाय मन्तव्यं परमार्थेन पंडितैः ॥ ११७ ॥ मृतोऽपमो यश्चेक्षेत सर्वकार्यं विवर्जितः ॥ तत्रा
 पि च कुतः सौख्यं तमसा च्छादितात्मनः ॥ ११८ ॥ प्रवाधेऽपि कुतः सौख्यं कार्यैरुपहतात्मनः ॥ कृषिगोरक्षवाणिज्यसेवाध्वादिपरिश्रमैः ॥ ११९ ॥
 प्रातर्मूत्रपुरीषाभ्यां मध्याह्ने तु बुभुक्षया ॥ तृप्ताः कामेन बाध्यन्ते जेतवोऽपि विनिद्रया ॥ १२० ॥ अर्थस्योपाजने दुःखमर्जितस्य अपिरक्षणे ॥
 आयेदुःखं व्ययेदुःखमर्थेभ्यश्च कुतः सुखम् ॥ १२१ ॥ चौरैर्भ्यः सलिलादग्नेः स्वजनान्त्पार्थिवा अपि ॥ भयमर्थवतां नित्यं भृत्योऽग्राणभृता
 मिव ॥ १२२ ॥ स्वयात्पंक्षिभिर्मार्सिं भक्षयते श्वपदैर्भुवि ॥ जले च भक्षयते मत्स्यैस्तथा सर्वत्र विवर्तमानः ॥ १२३ ॥ विमोहयंति संपत्सुताप
 यंति विपत्तिषु ॥ स्वदेयं त्यजेनाकाले कदाह्यार्थाः सुखावहाः ॥ १२४ ॥ यथार्थं पतिरुद्विग्रायश्च सर्वार्थनिःस्पृहः ॥ यतश्चार्थपतिदुः
 खी सुखी सर्वार्थनिःस्पृहः ॥ १२५ ॥ इति न दुःखं हर्मेतं ग्रीष्मे तापेन दारुणम् ॥ वर्षासुवातवर्षाभ्यां कालेऽप्येवं कुतः सुखम् ॥ १२६ ॥
 विवाहविस्तरदुःखं तद्गर्भोद्गहने पुनः ॥ प्रसवेऽप्यत्यदौ वै श्वदुःखं दुःखादिकर्मभिः ॥ १२७ ॥ दन्ताक्षिणैः पुत्रस्य हाकपुंकिं करोम्य
 हम् ॥ गवो नद्याः कृषिर्भग्ना वृषाः कापि पलायिताः ॥ १२८ ॥ अमी प्राधूर्णकाः प्राप्ता भक्तच्छेदे च मे गृहे ॥ बालापत्या च मे भार्या
 कः करिष्यति रंधनम् ॥ १२९ ॥ प्रदानकाले कन्यायाः कीदृशश्च वरो भवेत् ॥ इति चिन्ताभिभूतानां कुतः सौख्यं कुटुंबिनाम् ॥ १३० ॥

कुटुंबं चित्तकुलितस्य पुंसः श्रुतं च शीलं च गुणाश्च सर्वे ॥ अपक्वकुंभे निहिता इवापः प्रयाति देहेन स समाविनाशम् ॥ १३१ ॥ राज्ये च सुम
हदुःखं संधिविग्रहं चित्तया ॥ पुत्रादपि भयं यत्र तत्र सौख्यं हि कीदृशम् ॥ १३२ ॥ स्वजातीयाद्वधं प्रायः सर्वेषामेव देहिनाम् ॥
एकद्रव्याभिलाषित्वाच्छुनामिव परस्परम् ॥ १३३ ॥ नाप्रधृष्य बलः कश्चिद्वृषः पश्यातोऽस्ति भूतले ॥ निखिलं यस्ति रस्कृत्य सुखं
तिष्ठति निर्भयः ॥ १३४ ॥ आजन्मनः प्रभृतिदुःखमयं शरीरं कर्मात्मकं तव मया कथितं नरेन्द्र ॥ दानोपवासानियमैश्च कृतैस्तदेव स
र्वोपभोगसुखभागभवति ह्युत्तमम् ॥ १३५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे संसारदोषाख्यापनं नाम च
तुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अधोधः पतनं पुंसामयः कर्म प्रकीर्तितम् ॥ नरकार्णवदोरेषु यतनापाप
मुच्यते ॥ १ ॥ अधमं भेदा विज्ञेयाश्चित्तवृत्तिप्रभेदतः ॥ स्थूलाः सूक्ष्माः सुसूक्ष्माश्च कोटिभेदैरनेकधा ॥ २ ॥ तत्र ये पापानि च
याः स्थूलानरकहेतवः ॥ ते समासेन कथ्यंते मनोवाक्कायसाधनाः ॥ ३ ॥ परस्त्रीष्वथ संकल्पश्चेतसा निष्ठा चित्तम् ॥ अकार्याभिनिवेशश्च
चतुर्धा कर्ममानसम् ॥ ४ ॥ अनिवद्धप्रलापित्वमसत्यं चाप्रियं च यत् ॥ परापवादपैशुन्यं चतुर्धा कर्मवाचिकम् ॥ ५ ॥ अभक्ष्यभक्षणं
हिंसा मिथ्याकामस्य सेवनम् ॥ परस्वानामुपादानं चतुर्धा कर्मकायिकम् ॥ ६ ॥ इत्येतद्वादश विधं कर्म प्रोक्तं समाधनम् ॥ तेषां भेदं पुन
र्विचमयेषां फलमनंतकम् ॥ ७ ॥ ये द्विषन्ति महादेवं संसारार्णवतारणम् ॥ समस्तपातकोपेतास्ते याति नरकाग्निषु ॥ ८ ॥ ब्रह्मश्च सुराप
श्च स्तेयी च गुरुतरुणः ॥ महापातकिनश्चेतस्ते तस्मै सर्गोचपंचमः ॥ ९ ॥ क्रोधाद्वेषाद्व्याहोभाद्ब्रह्मणं विशंसति ये ॥ प्राणान्तिको महादो
षो ब्रह्मज्ञान्ते प्रकीर्तिताः ॥ १० ॥ ब्राह्मणं च समाहूय याचमानमकिञ्चनम् ॥ पश्चान्नास्तीति तं ब्रूयात्स चैवं ब्रह्महास्मृतः ॥ ११ ॥ यस्तु
विद्याभिमानी नस्तेजयति वैद्विजान् ॥ उदासीनः स भामध्ये ब्रह्महा सोऽपि कीर्तितः ॥ १२ ॥ मिथ्यगुणैः स्वमात्मानं नयत्युत्कर्षणं बलात् ॥
गुरुणां च विरुद्धो यस्यैव ब्रह्महास्मृतः ॥ १३ ॥ क्षुत्तृप्तं तदेहान् द्विजानां भोक्तुमिच्छताम् ॥ यः समाचरेत्ते विघ्नं तमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ १४ ॥

पिशुनः सर्वलोकानां छिद्रान्वेषणतत्परः ॥ उद्वेगजननः क्रूरः सचैव ब्रह्महास्मृतः ॥ १५ ॥ गवां तृष्णाभिभूतानां जलार्थमुपसर्पताम् ॥
 यः समाचरेते विघ्नसचैव ब्रह्महास्मृतः ॥ १६ ॥ परदोषमवज्ञाय नृपकर्णे करोति यः ॥ पापीयान् पिशुनः क्रुद्धः सचैव ब्रह्महास्मृतः ॥ १७ ॥
 देवद्विजगवां भूमिपूर्वमुक्ताहरेचुयः ॥ प्रनष्टामपि कालेन तमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ १८ ॥ द्विजवितापहरणे न्यायतः समुपार्जिते ॥ ब्रह्महत्या
 समं ज्ञेयं पातकं नात्र संशयः ॥ १९ ॥ अग्निहोत्रपरित्यागो यस्तु याज्ञिककर्मणाम् ॥ मातापितृपरित्यागः क्रुटसाक्ष्यं सुहृद्द्वयः ॥ २० ॥ गवां
 मार्गवेनाग्निपुरोग्रामे च दीपयेत् ॥ इति पापानि यो राशिपुरापापानसमानितु ॥ २१ ॥ हीनस्वहरणे चापिनस्त्रीगजवाजिनाम् ॥ गोभूरजतर
 त्तनानामौषधीनां रजस्य च ॥ २२ ॥ चंदेनागरु कर्पूरकस्तुरीखंडवाससाम् ॥ हस्तन्यस्यापहरणं रुक्मस्तेयसं स्मृतम् ॥ २३ ॥ कन्यानां
 वरयोग्यानामदानं सदृशे वरे ॥ पुत्रमित्रकलत्रेषु गमनं भगिनीषु च ॥ २४ ॥ कुमारीसाहसं वोरमन्त्यजस्त्रीनिषेवणम् ॥ अवर्णयाश्च गमनं शु
 रुतल्पसमं स्मृतम् ॥ २५ ॥ महापातकतुल्या निपापान्युक्ता नित्यानि तु ॥ तानि पातकं संज्ञानितं द्वादश्युपपातकम् ॥ २६ ॥ द्विजार्थ
 च प्रतिज्ञायनप्रयच्छति यः पुनः ॥ तस्मात्तरपते विघ्नतुल्यं तदुपपातकम् ॥ २७ ॥ द्विजद्रव्यापहरणं मर्यादाया व्यतिक्रमः ॥ अति
 कोपश्च श्रमानश्च दांभिकत्वं कृतघ्नता ॥ २८ ॥ अत्यंतं विषयासक्तिः कार्पण्यं श्रेष्ठमत्सरः ॥ परदारापहरणं साध्वीकन्याविदूषणम् ॥
 ॥ २९ ॥ परिबिस्तिः परीवेत्तायथाच परिबिद्यते ॥ तयोर्दानं च कन्यायास्तयोरेव च याजनम् ॥ ३० ॥ पुत्रमित्रकलत्राणामभिवि
 स्वामि नस्तथा ॥ शिष्टानां चैव संन्यासः सहजानां तपस्विनाम् ॥ ३१ ॥ भंगश्च धर्मकृत्यानां सहायानां विनाशनम् ॥ पीडाभा
 श्रमसंस्थानामाचरेत् स्थलपिकामपि ॥ ३२ ॥ स्वभृत्यपरिवर्गस्य पशुधान्यधनस्य च ॥ कुप्यधान्यपशुस्त्येयमथाच्यानानं च याचनम् ॥
 ॥ ३३ ॥ गवां क्षत्रियवेद्यानां स्त्रीशूद्राणां विशेषतः ॥ यज्ञारामतडागानां दारापत्यस्य विक्रयः ॥ तीर्थयात्रापवासानां व्रतायतनकर्मणाम् ॥
 ॥ ३४ ॥ स्त्रीधानान्युपजीवंति स्त्रीभिरत्यंतं निर्जिताः ॥ अरक्षणं च नारीणां मद्यपस्त्रीनिषेवणम् ॥ ३५ ॥ ऋणानामप्रदानं च धान्यवृद्धयुपजीवि

१ पापं हरणे-इ० पा० । २ चंदनागरुकर्पूरकस्तुरीपट्टवाससाम्-इ० पा० ।

नाम् ॥ निदिताच्चधनदानसपण्यानांचविक्रयः ॥ ३६ ॥ विषमारणमंत्राणप्रयोगोमूलकर्मणाम् ॥ उच्चाटनाविचारश्चरविद्वेषणक्रिया ॥
 ॥ ३७ ॥ जिह्वासुपभोगार्थस्यारम्भःस्वकर्मसु ॥ मूल्येनाध्यापयेद्यश्चमूल्येनाधीयतेचयः ॥ ३८ ॥ ब्राह्म्यतत्रतसंत्यगःसर्वाहारनिषेव
 णम् ॥ असहाराभिगमनंशुष्कतर्काविवनम् ॥ ३९ ॥ देवाग्निसधुसाध्वीनिदिनागब्राह्मणस्यच ॥ प्रत्यक्षपरोक्षवाराहामंडलिकामये
 ॥ ४० ॥ दुःशीलानास्तिकाःपापाःसर्वशून्यस्यवादिनः ॥ पर्वकालेदिवाचैववियोनौपशुयोगिषु ॥ ४१ ॥ रजस्वलनांयोनौवपैशुनंचसमा
 चरेत् ॥ स्त्रीपुत्रमित्रसंप्रतिप्रासादच्छेदकाश्चये ॥ ४२ ॥ जनस्याप्रियवक्तारोधूर्तोःसमयभेदिनः ॥ भेततडागचक्राणांसंक्रमणारंभ
 स्यच ॥ ४३ ॥ एकपंक्तिस्थितानांचपाकभेदंकरोतिथः ॥ इत्येतैस्तेनरागापैरुपपातकिनःस्मृताः ॥ ४४ ॥ युक्तास्तदूनकैःशुद्धैर्पापैःपाप
 तराःस्मृताः ॥ योगेब्राह्मणकन्यानांस्वामिमित्रतपस्विनम् ॥ ४५ ॥ अंतर्यातिकर्षेषुतेनरानारकाःस्मृताः ॥ परिश्रेयायतप्यंतेयेपरद्भ
 व्यमूचकाः ॥ ४६ ॥ परव्यापारनिरताःपरस्त्रीनरदूषकाः ॥ द्विजायदुःख्यःकुर्यात्प्रकारैर्वहुभिःसत् ॥ ४७ ॥ सेवेयोद्धिनःशुद्धसुरा
 जित्रातिकामतः ॥ येषानाभिरताःऋरायेचहिंसाप्रियानराः ॥ ४८ ॥ विर्तार्येवकुर्वीतदानयज्ञादिकंक्रियाम् ॥ गोष्ठाग्निजलस्थामु
 तरुच्छायापठेषुच ॥ ४९ ॥ त्यजंत्यमेवंपुरुषाआसमायतनेषुच ॥ मद्यपानरतानिन्यंगानवाध्वरतानराः ॥ ५० ॥ केलीकलसुजंगश्चरं
 आन्वेषणतत्पराः ॥ वंशेषुकाशिकाष्ठैश्चभुभैःशंकुभिरेववा ॥ ५१ ॥ येमार्गान्समुपगतिपरस्त्रीरारहरंतित्व ॥ कूटशासनहर्तारःकूटकर्मकि
 यारताः ॥ ५२ ॥ कूटयुद्धाश्चस्त्रेणकूटसंव्यवहारिणः ॥ धनुषांशल्यशस्त्राणांयःकर्तायश्चविक्रयी ॥ ५३ ॥ निर्दयोऽतीवमृत्युपशूना
 दमकश्चयः ॥ मिथ्याप्रवदतोवाक्यमाकर्णयतिथःशूनैः॥ ५४ ॥ स्वामिमित्रशुद्रोहीमायावीचरलःशठः ॥ येभार्योपुत्रमित्राणिवालवृद्धकृशा
 तुरान् ॥ ५५ ॥ भृत्यानातिथिवंधूंश्चबाधयंतितुषुक्षया ॥ यःस्वयंमिष्टमश्नातिविप्रायान्यत्रयच्छति ॥ ५६ ॥ वृथापाकःसविज्ञया
 ब्रह्मवादिषुगर्हितः ॥ नियमान्स्वयमादायेत्यजंत्यजितोद्दिष्टाः ॥ ५७ ॥ प्रज्यवासातेनयेचरहस्यानांचभेदकाः ॥ ताडयतिचवेगाद्येनांयं

१ परस्त्रिया ये हयन्ते-इ० पा० २ दद्यात्-इ० पा० ३ चात्राति-इ० पा० ४ हिंसापरा-इ० पा० ५ पंस्यर्थम्-इ० पा० ६ व्रतम्-इ० पा०

तिचमुहुमुहुः ॥ ५८ ॥ दुर्वलांश्चनपुष्पातिपुनस्तान्वाहयतिच ॥ पीडयत्यतिभारेणसक्षतान्वाहयतिच ॥ ५९ ॥ साद्वियमादुपरतः
 संयुक्तेषुचमुंजते ॥ येभग्नक्षतरोगार्तान्ववगोरूपान्बुभुक्षया ॥ ६० ॥ नपालयत्यियत्ननेतगोघ्नानारकानराः ॥ वृषाणांवृषणान्यवपापि
 दृगालयंति ये ॥ ६१ ॥ वाहयंतिचगविध्यातिमहानारकाःस्मृताः ॥ आश्रमंसमनुप्राप्तंशुतृष्णाश्रमपाडितम् ॥ ६२ ॥ येऽतिथिनभिमन्यं
 तेतेवैनिरयगामिनः ॥ अनाथविकलदीनंवालंवृद्धंकृशातुरम् ॥ ६३ ॥ नानुकंपतियेमूढास्तेयान्तिनिरयार्णवम् ॥ अजाविकोमाहिषि
 कःसामुद्रावृषलीपातिः ॥ ६४ ॥ शूद्रविद्वक्षत्रवृत्तिश्चनारकीस्याद्विजाधमः ॥ शिलिपनःकारुकावैद्योहमेकरानटाद्विजाः ॥ ६५ ॥ कृतकौक्षेय
 संयुक्तास्तथान्येनारकाःस्मृताः ॥ यश्चोदितमतिक्रम्यस्वेच्छयावाहरेत्करम् ॥ ६६ ॥ नरेकेतुसपच्येतयश्चंदुरुचिर्भवेत् ॥ उत्कोच
 कैरधिक्कृतैस्तस्करैश्चप्रपीडयते ॥ ६७ ॥ यस्यराज्ञःप्रजारुष्टापच्येतनरेकेषुसः ॥ योद्विजाःप्रतिगृह्णंतिनृपस्यान्यायवर्तिनः ॥ ६८ ॥
 प्रयांतिपिघोरानिरकाणिनसंशयः ॥ पारदारिकचौराणांयत्पापपाथिवस्यतत् ॥ ६९ ॥ भवेदक्षतस्तस्माद्धोरस्तस्यप्रतिग्रहः ॥
 अचौरंचौरवत्पश्येच्चौरंवाऽचौररूपवत् ॥ ७० ॥ अविचार्यनृपस्तस्माद्धातयन्नरकंव्रजेत् ॥ घृततैलब्रह्मपानानिमधुमांससुरासवम् ॥ ७१ ॥
 गुण्डेक्षुक्षारशार्कानिदधिमूलफलानिच ॥ तृणकाष्ठपुष्पपत्रमौषधंक्रांस्यभाजनम् ॥ ७२ ॥ उपानच्छत्रकटकमासनंशयनंवरम् ॥ ताम्रं
 मीसत्रपुंकाचंशंखावंचजलोद्भवम् ॥ ७३ ॥ वार्क्षवैषणवाद्यंवाद्यंहेष्टूपस्कराणिच ॥ उर्णाकार्यासकौक्षेयभंगपट्टोद्भवानिच ॥ ७४ ॥
 स्थूलमृक्ष्माणिवस्त्राणिचेचलोभाद्धरंतिच ॥ एवमादीनिचान्यानिद्रव्याणिविविधानिच ॥ ७५ ॥ नरकाणिध्रुव्यांतिनरावानात्रसंशयः ॥
 यद्वातद्वापारद्रव्यमापिसर्षपमात्रकम् ॥ ७६ ॥ अपहृत्यनरोयातिनरकंनानात्रसंशयः ॥ एवमाद्यैर्नरःपापैरुत्क्रांतिःसमनंतरम् ॥ ७७ ॥ शरी
 रंयातनार्थायपूर्वाकारमवाप्नुयात् ॥ यमलोकंव्रजेत्तेनशरीरेणयमाज्ञया ॥ ७८ ॥ यमदूतैर्महाघोरैर्नीयमानाःसुदुःखिताः ॥ तिर्यङ्मानुष
 देहानामधमैर्निरतात्मनाम् ॥ ७९ ॥ धर्मराजःस्मृतःशास्तासुघोरैर्विविधैर्वैधैः ॥ विनयाचारयुक्तानांप्रमादात्स्खलिततात्मनाम् ॥ ८० ॥

प्रायश्चित्तैर्गुरुःशास्त्रानचतैर्दृश्यतेयमः ॥ पारदारिकचौराणामन्याव्यवहारिणाम् ॥ ८१ ॥ नृपतिःशासकस्तेषांप्रच्छन्नानांचधर्मराट् ॥
तस्मात्कृतस्यपापस्यप्रायश्चित्तंसमाचरेत् ॥ ८२ ॥ नमुक्तस्यान्यथानाशःकल्पकोटिशतैरपि ॥ यःकरोतिस्वयंकर्मकारयेद्वा
पिमोदयेत् ॥ ८३ ॥ कायेनमनसावाचातस्यचाधोगतिःफलम् ॥ इतिसंक्षेपतःप्राक्ताःपापभेदाःसमाधनाः ॥ ८४ ॥ कथ्यंतेगतय
श्चित्रानराणांपापकर्मणाम् ॥ ८५ ॥ वाक्कायचित्तजनितैर्वहुभेदभिन्नैःकृत्यैःशुभाशुभफलोदयहेतुभूतैः ॥ भास्वत्सुरेशुभुवननरकाननेका
न्संप्राप्तुर्वन्तिमनुजामनुजेंद्रचन्द्र ॥ ८६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिपापभेदख्यापनेनामपञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ८७ ॥
॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथपापैर्यैर्यतियमलोकंचतुर्विधैः ॥ संत्रासजननंधोरविवशाःसर्वदेहिनः ॥ १ ॥ गर्भस्थैर्जायमानैश्चवालैस्तरुण
मध्यमैः ॥ पुंस्त्रीनपुंसकैर्वृद्धैश्चातव्यसर्वजंतुभिः ॥ २ ॥ शुभाशुभफलंतत्रदेहिनांप्रविचार्यते ॥ चित्रगुप्तादिभिःसभ्यैर्मध्यस्थैःसर्वदर्शिभिः ॥
॥ ३ ॥ नतेऽत्रप्राणिनःसंतियेनयातियमक्षयम् ॥ अवश्यंहिकृतंकर्मभोक्तव्यंतद्विधारितम् ॥ ४ ॥ तत्रयेशुभकर्माणःसौम्यचित्तादयान्वि
ताः ॥ तेनरायांतिसौम्येनपथायमनिकेतनम् ॥ ५ ॥ यःप्रदद्याद्विजेन्द्राणामुपानत्काष्टपादुकाम् ॥ सवराश्वेनमहतसुखंयातियमालयम् ॥
॥ ६ ॥ छत्रदानेनगच्छंतियथाछत्रेणदेहिनः ॥ दिव्यवस्त्रपरीधानायातिवस्त्रप्रदायिनः ॥ ७ ॥ शिविकाश्चप्रदानेनतस्तेनसुखं व्रजेत् ॥
शय्यासनप्रदानेनसुखंयातियमाश्रयम् ॥ ८ ॥ आरामकर्ताछियासुशीतलसुखं व्रजेत् ॥ यातिपुष्पक्यानेनपुष्पारामप्रदायिनः ॥ ९ ॥
देवायतनकर्ताचयतीनामाश्रमस्यच ॥ अनाथसंडपानांचकीडन्यातिगृहेतमैः ॥ १० ॥ देवाग्निगुरुविप्राणामातापित्राश्चपूजकाः ॥ पूज्य
मानानरायांतिकामिकेनपथासुखम् ॥ ११ ॥ द्योतयंतोदिशःसर्वयातिंदिदीपप्रदायिनः ॥ प्रतिश्रयप्रदानेनसुखंयातिगृहंस्वयम् ॥ १२ ॥
सर्वकामसमृद्धेनपथागच्छंतिगोप्रदाः ॥ येनपापानि कुर्वन्ति तेतृतायातिनान्यथा ॥ १३ ॥ आर्तौषधप्रदातारःसुखंयातिनिगकुलाः ॥ विश्रा
म्यमाणागच्छंतियुरुशूषणेरताः ॥ १४ ॥ पादशौचप्रदानेनशीतलेनपथा व्रजेत् ॥ पादाभ्यंगंचयःकुर्यादशुपृष्टेनसमं व्रजेत् ॥ १५ ॥ हेमरत्नप्रदाने

१ सर्वजंतवः-इ० पा० । २ यमक्षयं यमगृहमित्यर्थः । ३ अभ्यौषधप्रदातारः-इ० पा० ।

नयातिदुर्गाणिनिस्तरन् ॥ यानवाहनदानेननयनेनगच्छति ॥ १६ ॥ सर्वकामसमृद्धात्माभूमिदानेनगच्छति ॥ अन्नपानप्रदानेनपिवन्वादं
श्रगच्छति ॥ १७ ॥ इत्येवमादिभिर्दानैः सुख्याति यमक्षयम् ॥ स्वर्गोपविपुलान्भोगान्प्राप्नुवन्तिनरोत्तमाः ॥ १८ ॥ सर्वेषामेवदानानामन्नदानं परं स्मृतम् ॥ सद्यः प्रीतिकरं दिव्यं बलबुद्धि विवर्द्धनम् ॥ १९ ॥ त्रयाणामपि लोकानां जीवितं ह्युदकं स्मृतम् ॥ पवित्रममृतं दिव्यं शुद्धं सर्वसायनम् ॥ २० ॥
अन्नपानं च गोवस्त्रभूशय्याछत्रमासनम् ॥ परलोकप्रशस्तानि दानान्यष्टौ विशेषतः ॥ २१ ॥ अन्नदानं विशेषणधर्मराजपुरे नराः ॥ यस्माद्याति सुखे
नैव तस्माद्धर्मसमाचरेत् ॥ २२ ॥ येषु नः क्रूरकर्माणः पापादानविवर्जिताः ॥ ते वरेण पथार्यातिदक्षिणेन यमालयम् ॥ २३ ॥ पडशीतिसहस्राणि यो
जनानामतीत्ययत् ॥ वैवस्वतपुरं ज्ञेयं नारुह्य पयवस्थितम् ॥ २४ ॥ समीपस्थमिवाभाति नराणां शुभकर्मणाम् ॥ पापानामतिदूर
स्थपथारौ द्रेण गच्छताम् ॥ २५ ॥ तीव्रकंटकयुक्ते न शर्करानिचितेन च ॥ धुरधारा निभैस्तैर्द्रैः पापणैर्निचितेन च ॥ २६ ॥ क्वचि
त्पक्वेन महता दुरुत्तारैश्च खातकैः ॥ लोहसूचीनिभैर्दमैः संछन्नेन पथाक्वचित् ॥ २७ ॥ तटप्रपातविष्टं भैः पर्वतैर्वृक्षसंकुलैः ॥ प्रतप्तां
गारयुक्तेन यांति मार्गेण दुःखिताः ॥ २८ ॥ क्वचिद्विषमगताभिः क्वचिच्छोष्ठैः सुपिच्छलैः ॥ प्रतप्तवालुकाभिश्च तथातिदक्षिणैश्च शंकुभिः ॥
२९ ॥ अनेकतापैर्वितैर्व्याप्तं वंशवनं क्वचित् ॥ क्वचिद्रालुकव्याव्याप्तं कष्टेनैव प्रवेशनम् ॥ ३० ॥ क्वचिदुष्णानुना व्याप्तं क्वचिच्च
करिपायिना ॥ क्वचित्सिंहवृकैर्व्याप्तं दंशैः कटैश्च दारुणैः ॥ ३१ ॥ क्वचिन्महाजलौकाभिः क्वचिच्चाजगरैः पुनः ॥ मक्षिकाभिश्च रौद्राभिः
क्वचित्सर्पैर्विपोल्वणैः ॥ ३२ ॥ मत्तमातंगयैश्च बलान्मत्तैः प्रमाथिभिः ॥ पंथानमुल्लिखन्निश्चतक्ष्णशृगैर्महावृषैः ॥ ३३ ॥ महाविपणै
र्महिषैरुष्टैर्मत्तैश्च खातकैः ॥ डाकिनीभिश्च रौद्राभिर्विकरालैश्च राक्षसैः ॥ ३४ ॥ व्याधिभिश्च महाघोरैः पीड्यमाना व्रजति च ॥ म
हाधूलीविमिश्रेण महाचण्डेन वायुना ॥ ३५ ॥ महापाषाणवर्षेण हन्यमाना निराश्रयाः ॥ क्वचिद्विद्युत्प्रपातेन दार्यमाणा व्रजति च ॥ ३६ ॥

१ यमालयम्-इ० पा० । २ प्राप्नोति विविधात्तरः-इ० पा० । ३ कथितं पयः-इ० पा० । ४ सुखं चरेत्-इ० पा० । ५ गुरुकर्मणाम्-इ० पा० । ६ लोह
सूचीभिरित्यंतम्-इ० पा० । ७ दुष्टानुना-इ० पा० । ८ शाकिनीभिः-इ० पा० । ९ विद्युत्प्रतापेन दह्यमानाः-इ० पा० ।

महतावाणवर्षेणविध्यमानाश्चसर्वशः ॥ पतद्विर्वज्रसंघातैरुलकापातैश्चदारुणैः ॥ ३७ ॥ प्रतप्तांगारवर्षेणदह्यमानाव्रजन्तिच ॥ तं
तेनपाण्डुवर्षेणपूर्यमाणारुदन्तिच ॥ ३८ ॥ महामेघवैद्यौरवैत्रास्यतेमुहुमुहुः ॥ निशिताधुवर्षेणव्यूयमाणानरैर्वृताः ॥ ३९ ॥
महाक्षाराम्बुधाराभिःसिच्यमानाद्रवन्तिच ॥ महाशतिनमरुतातीक्ष्णेनपरुषेणच ॥ ४० ॥ समन्तात्पीड्यमानान्तेनुप्यतेसकुचन्तिच ॥
इत्थमग्रेणरेद्रेणपथैर्विरहितेनच ॥ ४१ ॥ निरालेबेनदुर्गेणनिजलेनसमन्ततः ॥ अविश्रामेणमहतनिर्गतापाश्रयेणच ॥ ४२ ॥ तमोरूपेणकष्टेनसर्व
दुःखाश्रयेणचानियतेदेहिनःसर्वेयमृदाःपापकर्मिणः ॥ ४३ ॥ यमदूतैर्महाघोरैस्तदाज्ञाकारिभिर्विलात् ॥ एकानिःपराधीनानिप्रवधुविवर्जिताः
॥ ४४ ॥ शोचन्तःस्वानिकमार्गिरुदन्तश्चमुहुमुहुः ॥ प्रेतभूताविवस्त्राश्चनुष्ककण्ठोष्ठतालुकाः ॥ ४५ ॥ कुशाद्राभीतभीताश्चदह्यमानाःशुष्या
ग्निना ॥ बद्धाःशृंखलयोकिचिदुत्तानाःपादयोर्नराः ॥ ४६ ॥ आकृष्यन्तेघृष्यमाणायमदूतैर्वलात्कटैः ॥ पुनश्चाधोमुखस्वाश्चान्येघृष्यमाणाःसुदुः
खिताः ॥ ४७ ॥ केशपाशनिबद्धाश्चकृष्यन्तेरज्जुभिर्नराः ॥ ललाटेचकुशैस्तर्क्षिणैर्भिन्नाःकृष्यन्तिदेहिनः ॥ ४८ ॥ उत्तानारटमानाश्चक्रचि
दंगारवर्त्मना ॥ पश्चाद्ब्रह्मसंवद्धाश्चजठरेचप्रपीडिताः ॥ ४९ ॥ पूरिताःशृंखलाभिश्चहस्तयोश्चप्रकलिताः ॥ ग्रीवायामर्द्धचन्द्रेणक्षिप्य
माणास्तस्ततः ॥ ५० ॥ त्रिशेचवृषणेवद्वानीयतेचर्मरज्जुना ॥ विभिन्नाउदरेचान्येतत्शृंखलयानराः ॥ ५१ ॥ कृष्यन्तेकर्णयोश्चान्यं
भिन्नाश्चचिबुकोपरि ॥ छिन्नाग्रपादहस्ताश्छिन्नकर्णौष्ठनासिकाः ॥ ५२ ॥ संछिन्नशिश्नवृषणाश्छिन्नभिन्नांगसंधयः ॥ प्रतुद्यमानाःकुत
श्चसायकैश्चतस्ततः ॥ ५३ ॥ भिद्यमानाःप्रधावन्तिकन्दमानानिराश्रयाः ॥ मुद्गरैर्छादददह्यमानासुहुमुहुः ॥ ५४ ॥ कनौ
श्चविधैघोरैर्वलिताग्निमप्रभैः ॥ भिडिपालैर्विभिद्यन्तेस्त्रिवन्तःपूयशोणितम् ॥ ५५ ॥ मंसिक्ताश्चकृमिभिर्नियतेविवशानराः ॥ यच्च
मानाश्चसलिलमन्नचापिबुभुक्षिताः ॥ ५६ ॥ छायांप्रार्थयमानाश्चशीतातर्बहुवयुना ॥ दानहीनाःप्रयात्येवयावन्तोविमुखानराः ॥ ५७ ॥

१ महता-इ० पा० । २ स्रियमाणस्ते-इ० पा० । ३ पापकारिणः-इ० पा० । ४ कुधाग्निना-इ० पा० । ५ कृष्यमाणाः-इ० पा० । ६ केशपाश
निबद्धाश्च तान्याम्याः कर्षयन्ति च-इ० पा० । ७ प्रपीडिताः-इ० पा० । ८ च पुनःपुनः-इ० पा० ।

गृहीतदानपाथेयाः सुखयातिथिमालयम् ॥ एवं यथातिकष्टेन प्राप्तायमपुरतदा ॥ ५८ ॥ प्रज्ञापितास्तदाद्वैते निवश्यते यमाग्रतः ॥ तत्रयं
 शुभकर्मणस्तान्श्रंसमानयेदमः ॥ ५९ ॥ स्वागतासनदानेन पाद्याघेण प्रियेण च ॥ धन्याय्यमहात्मानात्मनो हितकारिणः ॥ ६० ॥
 येन दिव्यसुखार्थभयवद्भिः सुकृतंकृतम् ॥ इदं विमानमारुह्य दिव्यस्त्रीभोगभूषितम् ॥ ६१ ॥ स्वर्गमच्छध्वमतुलं सर्वकामसमन्वितम् ॥ ततो
 भुक्त्वा महाभोगान्ते पुण्यस्य संक्षयात् ॥ ६२ ॥ यत्किञ्चिदल्पमशुभं पुनस्तदिह भोक्ष्यथ ॥ ते चापि धर्मजाननराः पुण्यानुभवतः ॥ ६३ ॥
 पश्यन्ति सौम्यवदनं पितृभूतमिवात्मनः ॥ येषु नः पापकर्मणस्ते पश्यन्ति भयानकम् ॥ ६४ ॥ पापाविशुद्धनयनविपरीतात्मबुद्धयः ॥ दुष्टाक
 रालवदनं भ्रुकुटीकुटिलेक्षणम् ॥ ६५ ॥ ऊर्ध्वकेशं महाह्रमं श्रृङ्गुरदधरोत्तरम् ॥ अष्टादशभुजकुण्डनीलां जननचयोपमम् ॥ ६६ ॥
 सर्वायुधोद्यतकरं ब्रह्मदण्डेन तर्जकम् ॥ महामहिषमारूढं दीप्तिशिसमलोचनम् ॥ ६७ ॥ रक्तमाल्याम्बरधरं महामेरुमिवोच्छ्रितम् ॥
 प्रलयांबुदनिर्घोषं पिबन्तमिव सागरम् ॥ ६८ ॥ ग्रसन्तमिव लोकानां सुद्विन्तमिवानलम् ॥ मृत्युश्च तत्समीपस्थः कालानलसमप्रभः ॥ ६९ ॥
 कालश्चान्नसंकाशः कृतांतश्च भयानकः ॥ मारीचो ग्रामहमारीकालरात्रिः सुदारुणः ॥ ७० ॥ विविधा व्याधयः कष्टानां नारूपभयावहाः ॥
 शक्तिशूलकुशधराः पाशचक्रासिधारिणः ॥ ७१ ॥ वज्रदण्डधरारौद्राः शुद्रतूणीधनुर्दराः ॥ असंख्याता महावीर्याः क्रूराश्चान्नसंप्रभाः ॥ ७२ ॥
 सर्वायुधोद्यतकराश्च मदूताभयानकाः ॥ अनेन परिवारेण महाधारेण संवृतम् ॥ ७३ ॥ यमं पश्यन्ति पापिष्ठाश्चित्रगुप्तं च भीषणम् ॥
 निर्भर्त्सयन्तं चात्यन्तं यमं सदुपकारिणम् ॥ ७४ ॥ चित्रगुप्तश्च भगवन् धर्मवक्त्रैः प्रबोधयन् ॥ भो भो दुष्कृतकर्मणः परद्रव्यापहारिणः ॥ ७५ ॥
 गर्वितारूपवर्षेण परदारविमर्दकाः ॥ यत्स्वयं क्रियते कर्म तत्स्वयं भुज्यते पुनः ॥ ७६ ॥ तत्किमात्मोपपातार्थं भवद्भिर्दुष्कृतंकृतम् ॥ इदानीं
 किंप्रतप्यध्वं पीड्यमानाः स्वकर्षेभिः ॥ ७७ ॥ भुजध्वं स्वानिकर्माणि नात्र दोषोऽस्ति कस्यचित् ॥ एते च पृथिवीपालाः संप्राप्तामत्समीपतः ॥ ७८ ॥
 स्वकीयैः कर्मभिर्वोरैः प्रज्ञाबलगर्विताः ॥ भो भो नृपादुराचाराः प्रजाविध्वंसकारिणः ॥ ७९ ॥ अल्पकालस्य राजस्य कृतो किं दुष्कृतंकृतम् ॥

राज्यलोभेनमोहाद्वावलादन्यायतः प्रजाः ॥ ८० ॥ यत्पाडिताः फलतस्त्यभुञ्जध्वमधुनानृपाः ॥ कृतराज्यकलत्रंचयदथमशुभंकृतम् ॥ ८१ ॥
 तत्सर्वसंपरित्यज्ययूयमेककिनः स्थिताः ॥ पश्यामतद्वलंतुभ्ययेनविध्वंसिताः प्रजाः ॥ ८२ ॥ यमदूतैस्ताडयमाना अधुनाकादहशंभवेत् ॥
 एवं बहुविधैर्विकयरूपालब्धायमेनते ॥ ८३ ॥ शोचंतः स्वानिकर्माणितूष्णीतिष्ठतिपार्थिव ॥ इति धर्मसमादिश्य नृपाणां धर्मराट् पुनः ॥ ८४ ॥
 तत्पापपंकशुद्धचर्यमिदं वचनमब्रवीत् ॥ भो भोश्चण्डमहाचण्डगृहीत्वानृपतीनिमान् ॥ ८५ ॥ विज्ञोधयध्वं पापेभ्यः क्रमेण नरकाग्निषु ॥
 ततः शीघ्रं समुत्थाय नृपान् संगृह्य पादयोः ॥ ८६ ॥ भ्रामयित्वातिवेगेन विक्षिप्योर्व्विविशृङ्खल ॥ सर्वप्राणेन महता सुतप्ततुशिलातले ॥ ८७ ॥
 आस्फालयति तत्सावज्रेणेव महाद्रुमम् ॥ ततः सरत्तप्तो तोभिरश्रुते जर्जरकृतः ॥ ८८ ॥ सनिःसंज्ञस्तदा देहीनिश्चेष्टः संप्रजायते ॥
 ततः सवायुना स्पृष्टः शनैरुज्जीवते पुनः ॥ ८९ ॥ ततः पापविशुद्धचर्यमिक्षिप्य तेनरकार्णवे ॥ अष्टाविंशतिरेवाधः क्षितेन रकोटयः ॥ ९० ॥
 सप्तमस्य तलस्य तिरोरेतमसि संस्थिताः ॥ रौरवप्रभृतीनां च नरकाणां शतं स्मृतम् ॥ ९१ ॥ चत्वारिंशत्समाधिकं महानरकं ढलम् ॥
 येषु पापाः प्रपच्यन्ते नराः कर्मानुरूपतः ॥ ९२ ॥ यातनाभिर्विचित्राभिराकर्मप्रक्षयाद्भृशम् ॥ आमलप्रक्षयाद्बृहदग्नौ धास्यंति धातवः ॥ ९३ ॥
 तथा पापक्षयात्पापच्छोध्यन्ते नरकाग्निषु ॥ सुगाढहस्तया बाढंतं शूलयानराः ॥ ९४ ॥ महावृक्षाग्रशाखायां लंबंते यमकिंकरैः ॥
 तत्स्तेसर्पयंत्रेण क्षिप्ता दोल्यंति किंकरैः ॥ ९५ ॥ दोल्यं तश्चातिवेगेन निःसंज्ञायां तियाज नम् ॥ अंतरिक्षस्थितान् च लोहभारशतततः ॥
 ॥ ९६ ॥ पादयोर्बाध्यते तेषां यमदूतैर्महाबलैः ॥ तेन भारेण महता भृशमातर्हि तानराः ॥ ९७ ॥ ध्यायंति स्वानिकर्माणितूष्णीतिष्ठं
 ति विह्वलाः ॥ ज्वालाभिराग्निवर्णाभिच्छोहं दंडैः सकंटाकैः ॥ ९८ ॥ हन्यन्ते किंकरैर्धोरैः समंतात्पापकारिणः ॥ ततः क्षरेण दतिनवह्ने
 रापि विशेषतः ॥ ९९ ॥ समंततः प्रालिप्यंते क्षतां गाजर्जरकृताः ॥ पुनर्विदार्य च गिषु शिरसः प्रभृति क्रमात् ॥ १०० ॥ वृतांकवत्प्र

१ तुभ्यं तेष्वर्थः-षष्ठ्यर्थे चतुर्थी । २ बलात्-इ० पा० । ३ पापिष्ठान्-इ० पा० । ४ प्रगृह्य च-इ० पा० । ५ आस्फोटयन्ति-इ० पा० । ६ एषु-इ० पा० ।
 ७ बुध्यते स्वानि कर्माणि कृष्यन्ते यमकिंकरैः-इ० पा० ।

पच्यन्ते तत्तल्लकाहके ॥ विष्ठापूर्णतः कूपे कुर्मणा निचयेततः ॥ १०१ ॥ मेदस्त्वक्पूयपूर्णयावाप्याक्षिप्यति ते पुनः ॥ भक्ष्यन्ते
 क्रिमिभिस्तीक्ष्णैर्होतुं देहश्चावस्यैः ॥ १०२ ॥ श्वभिर्देशवृक्षैर्घोरैर्व्याघ्रैरप्यथवानरैः ॥ पच्यन्ते मांसवञ्चापि प्रदीप्तांगाराशिषु ॥ १०३ ॥
 प्रोताः शूलेषु तीक्ष्णेषु नराः पापेन कर्मणा ॥ तिलापि ङैरिवाक्रम्य घोरैः कर्मभिरात्मनः ॥ १०४ ॥ तिलवत्संप्रीडयन्ते च काल्येनर
 केतथा ॥ भिद्यन्ते चापितलेषु लोहभ्राष्ट्रेष्वनेकधा ॥ १०५ ॥ तैलपूर्णकटाहेषु सुतेषु पुनः पुनः ॥ बहुशः पीडयन्ते जिह्वायाऽस्य
 प्रियवादिनी ॥ १०६ ॥ संदेशेन सुतेन प्रपीडयन्ते च पादयोः ॥ मिथ्यागमप्रवक्तुश्च द्विजिह्वस्य च निर्गताः ॥ १०७ ॥ जिह्वाद्धकोश
 विस्तीर्णा हलैस्तक्षिणैश्च बाध्यते ॥ निर्भत्सयन्ति यत्किं कुरामातरपि तरंगुरुम् ॥ १०८ ॥ तेषां वक्षः उलूकभिर्मुखमापूर्यसेव्यते ॥ ततः
 क्षरेण दप्तिनताम्रेण तु पुनः पुनः ॥ १०९ ॥ हतेनापूर्यतेऽत्यर्थं तत्तल्लैश्च तन्मुखम् ॥ इतस्ततः पुनर्वक्त्रं भृशमापूर्यहन्त्यते ॥ ११० ॥
 विष्ठाभिः कुमिभिश्चापि सुवर्णहरणैर्नरैः ॥ १११ ॥ परिष्वजन्ति चात्युग्रं प्रदीप्ता लोहशालमलिम् ॥ हन्यन्ते पृष्ठदेशेषु नस्तीक्ष्णैर्महावनैः ॥
 दंतुरेणाति कूटेन क्रकचेन बलीयसा ॥ ११२ ॥ शिरः प्रभृतिपादांतं घोरैः कर्मभिरात्मजैः ॥ खाद्यते रूवा निमांसानि पायते शोणितं रूवकम् ॥ ११३ ॥
 अन्नं पानं दत्तं यैर्मूढैर्नाप्यनुमोदितम् ॥ इधुवत्ते प्रपीडयन्ते जर्जरीकृतमस्तकाः ॥ ११४ ॥ अस्मिता लवने घोरं च्छिद्यन्ते खण्डखण्डशः ॥ सूच्यंभिर्भि
 न्नसर्वांगैस्तत्तल्लप्ररोपिताः ॥ ११५ ॥ संवाध्यमाना विवशाः क्लिश्यन्ते नम्रियन्ति वै ॥ देहादुत्साद्यमांसा निभिद्यन्तेऽस्थीनि मुद्गरैः ॥ ११६ ॥ दृष्टिराकृ
 ष्यते तूष्णीयमदूतेर्वलोत्कटैः ॥ निरस्तास्तो निरुद्धासास्तितृष्टिर्नरके बुधम् ॥ ११७ ॥ उच्छ्रंसन्ति सदा श्वसैर्वा लुकावदनावृताः ॥ यौरेव रोदमाना श्वपी
 डयन्ते विविधैः शरैः ॥ ११८ ॥ महारौरवपीडाभिर्महतीभिस्तदंति के ॥ पदोरारम्येणुदैव पार्श्वे चोरसि मस्तके ॥ ११९ ॥ निखन्यन्ते घनैस्तक्षिणैः
 सुते तैर्लोहशंकुभिः ॥ सुतप्तवालुकार्या च प्रलुठयन्ते पुनः पुनः ॥ १२० ॥ जतुं पक्के भृशं तप्तं क्षिप्वा क्रंदन्ति विस्तरम् ॥ तेनैव नवरूपेण हंसंति पारदारि

१ द्रौण्याम्-इ० पा० । २ व्याघ्रैश्च विरुतानैः-इ० पा० । ३ दीप्तांगारप्रदीप्तिषु-इ० पा० । ४ ह्रस्वमांसानि-इ० पा० । ५ अशिवमुद्गरैः-इ० पा० ।

६ जल्पन्ते च-इ० पा० ।

कम् ॥ १२१ ॥ गण्डमालिङ्गयते नारी ज्वलन्ती लोहनिर्मिताम् ॥ पूर्वाकारं च पुरुषं प्रज्वलन्तं समन्ततः ॥ १२२ ॥ दुश्चारिण्यः स्त्रियोगादमालिङ्गति वदति
 च ॥ किं प्रयावसि वेगेन तेन मोक्षोऽस्ति सांप्रतम् ॥ १२३ ॥ लंघितस्ते यथाभतोपापमुक्ष्व तथा धुना ॥ लोहकुम्भे तथा क्षिप्ताः स विधानैः शनैः शनैः
 ॥ १२४ ॥ मृद्वग्निनाथपच्यते स्वपापैरेवमानवाः ॥ क्कण्ट्युदूखले साक्षाः प्रक्षिप्यन्तीं शिलासु च ॥ १२५ ॥ क्षिप्यन्ते चाप्यकुपे पुद्गल्यते अमरे
 भृशम् ॥ क्रुमिभिर्भिन्नसर्वाङ्गाः शतशो जर्जरिताः ॥ १२६ ॥ सुतीक्ष्णक्षारकूपेषु क्षिप्यन्ते तदन्तरम् ॥ महाज्वाले च नरके पापाः फूत्कारयन्ति च ॥
 ॥ १२७ ॥ इतस्ततश्च धावन्ति दहमानास्तदक्षिपाः ॥ पृष्ठचाना यजघ्ने द्वे विन्यस्ते रुक्मधयोः स्थिते ॥ १२८ ॥ तयोर्मध्ये न चाकृष्य वाहुपृष्ठेन गाढतः ॥
 वध्वाः परस्परं सवैमुदङ्गाढरज्जुभिः ॥ १२९ ॥ पीडयन्ति सुसंस्थाभ्रमरास्तक्षिणलोहजाः ॥ भानिनां क्रोधिनां चैव पुरापापस्य संशयात् ॥ १३० ॥
 पापानां नरके पुंसां घृष्यन्ते च दंनयथा ॥ शरीराभ्यन्तरगतं रुणानां च दारुणम् ॥ १३१ ॥ पिडवधः स्मृतो याम्याम्यो महाज्वालेषु यातनाः ॥
 रज्जुभिर्विधितांश्च प्रलिप्ताः कर्दमेन च ॥ १३२ ॥ करीषहृक्षवह्नौ च पच्यन्ते न प्रियन्ति च ॥ सुतीक्ष्णक्षारतोयेन शर्करासु शिलासु च ॥ १३३ ॥
 आपापसंक्षयात्पापघृष्यन्ते च दंनयथा ॥ शरीराभ्यन्तरगतैः प्रभूतैः क्रुमिभिर्नराः ॥ १३४ ॥ भक्ष्यन्ते तीक्ष्णवदनैरो देहप्रक्षयाद्भृशम् ॥
 कुमीर्णानि च ये क्षिप्ताः पूतिमांसस्य राशिषु ॥ १३५ ॥ तिष्ठन्त्युद्दिग्महदयाः पर्वताभ्यां च पीडिताः ॥ सुतप्तवज्रलेपेन शरीरमनु लिप्यन्ते ॥ १३६ ॥
 अधोमुखोर्द्धपादाश्च धृतास्तप्यन्ति वह्निषु ॥ वदन्ति प्रविच्यन्ते सुतप्ततायोमथुडम् ॥ १३७ ॥ तेषां दन्तिपराधीना हन्यमानास्तु मुद्गरैः ॥
 ये शिवायतनारामवापीकूपमठांगणतः ॥ १३८ ॥ अभिद्रवन्ति पापिष्ठानरास्तत्र वसन्ति च ॥ व्यायामोऽर्तनभ्यंगस्नानमापनभोजनम् ॥ १३९ ॥
 क्रीडनं मैथुनं द्यूतमाचरन्ति रमन्ति च ॥ तेषां वै विविधैर्गौरिशुभ्यन्त्रादिपीडनैः ॥ १४० ॥ निरयाग्निषु पच्यन्ते यावदाचन्द्रतारकम् ॥ ये शृण्वं
 ति गुरोर्निर्दोषां कर्णं प्रपूर्यन्ते ॥ १४१ ॥ अग्निवर्णैर्यः कलैस्तप्तताः प्रादिभिर्दुतैः ॥ त्रयुसीसारकूटयैः क्षारणजतुनपुनः ॥ १४२ ॥
 क्रमादापूर्यन्ते कणोनरकेषु च यातनाः ॥ अनुक्रमेण सर्वेषु भुग्न्यन्ते समन्ततः ॥ १४३ ॥ सर्वेन्द्रियाणामप्येवं क्रमात्पापेन यातनाः ॥ भवन्ति

१ तदा नरम्-इ० पा० । २ तथा विधम्-इ० पा० । ३ अथ शिरोर्ध्वपादाश्च-इ० पा० ।

घोराः प्रत्येकं शरीरं तच्छतेन च ॥ १४४ ॥ स्पृशं लोभेन ये मृदाः संपृशंति परस्त्रियम् ॥ तेषां त्वगग्निवर्णाभिः सूचीभिः पूर्यते भृशम् ॥ १४५ ॥
 ततः क्षारादिभिः सर्वैः शरीरं मलुलिप्यते ॥ यातना च महाकष्टा सर्वेषु नरकेषु च ॥ १४६ ॥ गुरोः कुर्वति भ्रुकुटिं च रक्षुश्च येनराः ॥
 परदारंश्च पश्यति लुब्धाः स्निग्धेन च क्षुषा ॥ १४७ ॥ सूचीभिरग्निवर्णाभिस्तैर्वानेन प्रपूर्यते ॥ क्षाराद्यैश्च कमात्सर्वदेहसर्वश्रयातनाः ॥ १४८ ॥
 देवाग्निशुरुविप्राणयिऽनिवद्यप्रभुं जते ॥ लोहकीलजैस्तैस्तैस्तज्जिह्वास्त्रं प्रपूर्यते ॥ १४९ ॥ ततः क्षारेण दीप्तं तैलतप्रादिभिः क्रमात् ॥
 शरीरे च महाघोराः श्चित्रानरकयातनाः ॥ १५० ॥ येशिवारामपुष्पाणि लोभात्संयुज्याणिना ॥ जिघ्रति मूढमनसा शिरसाधारयंति च ॥ १५१ ॥
 आपूर्यतो शिरस्तेषां सुतैलैर्हंशकुभिः ॥ नासिकाचाति बहुशस्ततः क्षारादिभिः पुनः ॥ १५२ ॥ योनं दत्ति महात्मानमाचार्यधर्मदेशकम् ॥
 शिवभक्तांश्च ये मृदाः शिवैर्धर्मैश्च शश्वतम् ॥ १५३ ॥ तेषां सुरासिकं ठेच जिह्वायां दंतसंधिषु ॥ तालुकोष्ठे च नासायां मूर्ध्नि सर्वगसंधिषु ॥ १५४ ॥
 अग्निवर्णाः सुतताश्च त्रिशिखालोहशंकराः ॥ आखन्यंते सुबहुशः स्थानेष्वेतेषु मूढैः ॥ १५५ ॥ ततः क्षारेण तप्तं तप्तम्रेण त्रपुणा पुनः ॥
 तप्तं तैलादिभिः सर्वैरापूर्यते समंततः ॥ १५६ ॥ क्षारताप्रादिभिर्दीपैर्देहं तैव बहुशः पुनः ॥ नरकेषु च सर्वेषु विचित्रा देहयातनाः ॥ १५७ ॥
 भवंति बहुशः कष्टाः पाणिपादसमुद्रवाः ॥ शिवाय तनपर्यंति शिवारामे च कुत्रचित् ॥ १५८ ॥ समुत्सृजंति ये पापाः पुरीषं मृदुमेव वा ॥ तेषां लिङ्गसदृशं
 न्मूर्ध्नि विनिर्गतः ॥ ततः क्षारेण महता ताप्रेण त्रपुणा पुनः ॥ १५९ ॥ सूचीभिरग्निवर्णाभिस्ततश्चापूर्यते पुनः ॥ लोहदण्डश्च मुमहानग्निवर्णः सकंठकः ॥ १६० ॥ आखिद्यते शुद्रस्तपां याव
 ॥ १६२ ॥ तस्मादिन्द्रियदुःखेन याचते तत्सुदुःखितम् ॥ धने सत्यपि ये दानं प्रयच्छंति तृष्णया ॥ अतिथिं चावमन्यते कालप्राप्तं गृहाश्रमे ॥ १६३ ॥
 तैलो ह तोरणे बद्धा हस्तपादावताडिताः ॥ विदारितांगाः शुष्यंते तिष्ठन्त्यब्दशतं नराः ॥ १६४ ॥ हस्तपादललाटेषु कालिता लोहशंकुभिः ॥

१ ये देवारां मपुष्पाणि-इ० पा० । २ विष्णुधर्मच-इ० पा० । ३ देवाय तनपर्यंति देवारां मे च कुत्रचित्-इ० पा० । ४ भृशम्-इ० पा० । ५ निरूप्य च गुदे
 तेषां यावन्मूर्ध्नि विनिर्गतः-इ० पा० ।

नित्यं च नीवृतं च क्रीलकद्वयनाडितम् ॥ १६५ ॥ कृमिभिः प्राणिभिश्चैषैल्लोहदंष्ट्रश्वायसैः ॥ उपद्रवैर्वहुविधैः संपैर्मुखैस्ततः ॥ १६६ ॥
 आपीड्यंते जिह्वामूले निबध्यंशुखलाः पुनः ॥ तिष्ठंतिलंबमानाश्च लोहभारप्रपीडिताः ॥ १६७ ॥ स्निग्धे च वृषणेन द्रोलोहभारद्वयपुनः ॥
 तिष्ठते लंबमानं च बहुभारचतुर्गुणम् ॥ १६८ ॥ ततः स्वसांसुक्कृत्य तिलमात्रप्रमाणतः ॥ भोजनं दीयते ते पांसूच्यश्रेण सशोणितम् ॥ १६९ ॥
 यदानिमैसां प्राप्ताः कालेन महता पुनः ॥ ततः क्षरेण दीप्तेन वपुस्तेषां प्रालिख्यते ॥ १७० ॥ सिच्यंते वर्षधाराभिः शोष्यंते वायुना पुनः ॥ सि
 च्यंते तस्यैतेन प्रतप्तनसमंततः ॥ १७१ ॥ पश्चात्ते वह्निनाभूयोदूरस्थेन शनैः ॥ निःक्षेपयातनाभिश्च पीड्यंते क्रमशः पुनः ॥ १७२ ॥
 भूशं बुभुक्षया पीडामूच्छयातिपिपासया ॥ अत्युष्णेनातिशतिनपापानां समरेण च ॥ १७३ ॥ एवमादिमहाघोरायातनाः पापकारिणः ॥
 एकैकनरैश्चैव शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १७४ ॥ प्रत्येकं यातनांश्चित्राः सैव पुनरकेषु च ॥ कष्टवर्षज्ञतेनापि सांडुसर्वैश्च नारके ॥ १७५ ॥
 एते च विविधैर्घोरैर्यात्यमानाश्च कर्मभिः ॥ म्रियंते न वपापिष्टा विविधाः पापकारिणः ॥ १७६ ॥ महोघोराभिघोराख्याः कालाग्नि सदृशोपमाः ॥
 श्रुतेरैर्महारादैर्म्रियन्ते मृदुचेतसः ॥ १७७ ॥ ततस्तेनात्रकथिताः पापागच्छंति तान् स्वयम् ॥ पुत्रमित्रकलत्रार्थयदापुण्यं त्वपाकृतम् ॥ १७८ ॥
 एकाकीदृष्टते न च पश्यति तानि सः ॥ आत्मना च कृतं पापं भोक्तव्यं ध्रुवमात्मना ॥ १७९ ॥ तत्क्रिमन्धोपवातार्थमूढपापकृतं त्वया ॥
 एवं दूतैरुपालब्धस्ते पृच्छंति ततः पुनः ॥ १८० ॥ कियंतं केन पापेन कालमात्राय ते नराः ॥ देवद्रव्यविनाशेन गुरुद्रोहादिकर्मभिः ॥ १८१ ॥
 पापात्सर्वेषु पच्यंते नरकेष्वा महाक्षयात् ॥ महापातकिनश्चापि सर्वेषु नरकेष्विह ॥ १८२ ॥ आचंद्रतां कंयावत्पीड्यंते विविधैर्वैधैः ॥
 महापातकिनश्चान्ये नरकार्णवकोटिषु ॥ १८३ ॥ चतुर्दशसु पच्यंते कलाधिविधैर्वैधैः ॥ उपपातकिनश्चापि तदर्थं याति मानवाः ॥ १८४ ॥
 शेषपापैस्तदर्थं तु कालंचापि तथा विधम् ॥ तस्मात्पापं न कुर्वीत चंचले जीविते सति ॥ १८५ ॥ पापेन हि ध्रुवं याति नरके पुनराः स्वयम् ॥
 यः करोति नरः पापं तस्यात्मा ध्रुवमप्रियः ॥ १८६ ॥ पापस्यैह फलं दुःखं तद्रोक्तव्यमिहात्मना ॥ कथंते पापनिर्तनरात्रिषु श्रुते ॥ १८७ ॥

१ अस्मादग्रे - "तत्रान्यापयत नानांच विविधाः पापकारिणः" - इति पाठ एकस्मिन्पुस्तकेऽधिकः पृथक्तयोपलभ्यते । २ नरिषु - इ० पा० ।

मरणांतरितायेषानारकीतीव्रयातना ॥ एवंक्लिष्टविशुद्धाश्वसावशेषेणकर्मणा ॥ १८८ ॥ ततःक्षितिसमासाद्यपुनर्जायंतिदेहिनः ॥ स्थावरा
 विविधाकारारस्तृणगुल्मादिभेदतः ॥ १८९ ॥ तत्रानुभूयदुःखानिजायंतेकीटयोनिषु ॥ निष्क्रांताः कीटयोनिभ्यस्ततो जायंतिपक्षिणः ॥ १९० ॥
 संश्लिष्टाः पक्षिभावेन भवतिमृगजादिषु ॥ मार्गदुःखमतिक्रम्य जायंतेपशुयोनिसु ॥ १९१ ॥ क्रमाद्भोयोनिमासाद्यपुनर्जायंतिमानवाः ॥
 एवंयोनिषुसर्वासुपरिक्रम्यक्रमेणतु ॥ १९२ ॥ कालांतरवशाद्वातिमानुष्यमतिदुर्लभम् ॥ व्युत्क्रमेणापिमानुष्यंप्राप्यतेपुण्यगोचरतः ॥ १९३ ॥
 विचित्रागतयः प्रोक्ताः कर्मणांगुरुलाववात् ॥ मानुष्यंयः समासाद्यस्वर्गमोक्षप्रसाधकम् ॥ १९४ ॥ द्वयोर्नसाधयत्येकंस्मृतस्तप्यतेचिरम् ॥
 देवासुराणांसर्वेषामानुष्यमतिदुर्लभम् ॥ १९५ ॥ तत्संप्राप्यतथाकुर्यान्नगच्छेन्नरकंयथा ॥ स्वर्गोपवर्गलाभाययदिनास्तिस्मृत्युतः ॥ १९६ ॥
 स्वर्गस्यमूलंमानुष्यंतद्यत्नादनुपालयेत् ॥ धर्ममूलेनमानुष्यंलब्ध्वासर्वार्थसाधकम् ॥ १९७ ॥ यदिलाभेनयत्नस्तन्मूलंरक्षस्वयत्नतः ॥ मनु
 ष्यत्वेचविप्रत्वंयः संप्राप्यातिदुर्लभम् ॥ १९८ ॥ नकरोत्यात्मनः श्रेयःकोन्यस्तस्मादचेतनः ॥ सर्वेषामेवदेशानांमध्यदेशः परः स्मृतः ॥ १९९ ॥
 अतःस्वर्गश्चमोक्षश्चयज्ञः संप्राप्यतेनरैः ॥ एतस्मिन्भारतेपुण्येप्राप्यमानुष्यमधुवम् ॥ २०० ॥ यः कुर्यादात्मनः श्रेयस्तेनात्मारक्षितः
 स्वयम् ॥ यः कुर्यान्नात्मनः श्रेयस्तेनात्मावंचितः स्वयम् ॥ २०१ ॥ भोगभूमिः स्मृतः स्वर्गः कर्मभूमिरियंमता ॥ इहयत्कियतेकर्मस्वर्गे
 तदुपभुज्यते ॥ २०२ ॥ यावत्स्वास्थ्यंशरीरस्यतावद्धर्मसमाचर ॥ अश्वत्थश्चातियत्नेननकिञ्चित्कर्तुमुत्सहेत् ॥ २०३ ॥ अध्रुवेण
 शरीरेणह्यध्रुवंयः प्रसाधयेत् ॥ ध्रुवंतस्यपरिभ्रष्टमध्रुवंनष्टमेवच ॥ २०४ ॥ आयुषः खंडखंडानिनिपतंतितवाग्रतः ॥ अहोरात्रापदेशे
 नकिमर्थंनावबुध्यसे ॥ २०५ ॥ यदानज्ञायतेमृत्युः कदाकस्य भविष्यति ॥ आकस्मिकेहिमरणेधूर्तिर्विदेतकस्तदा ॥ २०६ ॥ परित्य
 ज्ययदासर्वमेकाकीयास्यसिधुवम् ॥ नददसितदाकस्मात्पाथेयार्थमिदंधनम् ॥ २०७ ॥ गृहीतदानपाथेयाः सुखयार्तिमहाध्वनि ॥ अन्य
 थाक्किइयतेजंतुः पाथेयरहितः पथि ॥ २०८ ॥ येषांदिजेन्द्रवाहित्रीपूर्णभांडातुगच्छति ॥ स्वर्गदेशस्यपुरतस्तेपालाभंपदेपदे ॥ २०९ ॥

१ मरणं त्वरितं येषाम्-इ०पा० । २ अयं देशः-इ०पा० ।

इतिज्ञानानःपुण्यकुर्यात्पापविवर्जयेत् ॥ पुण्येनयातिदेवत्वमपुण्यान्नरकं व्रजेत् ॥ २१० ॥ येमनागपिदेवप्रशन्नाःशरणंशिवम् ॥ तेषां
 धोरनंपश्यंतियमस्यवन्दनराः ॥ २११ ॥ किंतुपपैमहावोरैःकिञ्चित्कालंशिवज्ञया ॥ भवतिप्रतराजानस्ततोयातिशैवाल्यम् ॥ २१२ ॥
 येपुनःसर्वभवेनप्रतिपन्नामहेश्वरम् ॥ नतैल्लिप्यंतिपापेनपद्मपत्रमिवांभसा ॥ २१३ ॥ तस्माद्विवर्धयेद्भक्तिमीश्वरेसतंतुधुः ॥ तन्मा
 हात्म्यविचारेणभवदोषविरागतः ॥ २१४ ॥ पापानिपंचपरमार्थतथैवपार्थदुःखप्रदानिसुचिरंपितृराजलोकैः ॥ अन्यानियानिचिरकाल
 भयानकानिवक्तुंनयान्तिकिलतानिपरिरुद्राणि ॥ २१५ ॥ इति श्रीभविष्येसहपुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेषुभाशुभफ
 लनिर्देशोनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ यदेतत्तेस्मात्स्यातंगंभीरनरकार्णवम् ॥ व्रतापवासनियम
 पुवेनोत्तीर्यतेसुखम् ॥ १ ॥ दुर्लभंप्राप्यमानुष्यंविद्युत्पतनचञ्चलम् ॥ तथात्मानंसमादध्याद्रश्यतेनपुनर्यथा ॥ २ ॥ दानव्रतम
 ग्रीकार्तिर्यस्यस्यादिहदेहिनः ॥ परलोकैऽपि सतथाज्ञायतेज्ञातिवर्द्धनः ॥ ३ ॥ ज्ञायतेनेहनामुन्नवतस्वाध्यायवर्जितः ॥ पुरुषः
 पुरुषव्याघ्रतस्माद्रतपरोभवेत् ॥ ४ ॥ अत्रतेकथयिष्यामिइतिहासंपुरातनम् ॥ सिद्धेनसहसंवादमवंत्याब्राह्मणस्यहि ॥ ५ ॥
 योगार्द्धसिद्ध्यासांसिद्धःकाश्चित्सिद्धोमहीतलम् ॥ चचारविकृतंकृत्वावपुःपरमभीषणम् ॥ ६ ॥ निर्गीणंदंतोल्बोष्ठःपिंगाक्षस्तनुमूर्द्धजः ॥
 त्रुटितैककर्णोर्दुर्वणःशीर्णवस्त्रोमहोदरः ॥ ७ ॥ चिंपिटाक्षःरुद्रुटितपाज्जंघाढ्यःकुशकूर्परः ॥ दिशःपश्यतिसंहृष्टोवभ्राभोद्भ्रांतचित्त
 वत् ॥ ८ ॥ मूलजालिकविप्रेणदृष्टःपृष्टश्चकोभवान् ॥ कदास्वर्गात्समायातःकेनकार्येणमेवद ॥ ९ ॥ कश्चिदृष्टात्वयारंभाभाभासितदिगं
 तरा ॥ चित्तसंमोहनकरीदेवानामेकमुदरी ॥ १० ॥ गत्वामद्वचनाद्वाच्यानिर्वाच्यादोषदर्शीभिः ॥ आवंत्यस्त्वाकुशालिनोपृच्छ
 तिसमाद्विजोत्तमः ॥ ११ ॥ सिद्धःप्रसिद्धंतिविप्रप्राहेदंविस्मयान्वितः ॥ कथंत्वयाहंविज्ञातःस्वर्गादभ्यागतःरुद्रटम् ॥ १२ ॥ ब्राह्मणस्त

१ हरिम्-इ०पा० । २ परां गतिम्-इ०पा० । ३ जनो यज्ञविवर्जितः-इ०पा० । ४ शिवेन-इ०पा० । ५ चिंपिटाक्षःरुद्रुटितकाखंडजाकुशकटियाः-
 इत्युद्भुदःपाठःकस्मिंश्चित्तुस्तके दृश्यते ।

मथोवाचविज्ञातोऽसिमयायथा ॥ तथातेऽहंप्रवक्ष्यामिक्षिणाघौघावधारय ॥ १३ ॥ गात्रत्रयविरूपस्याद्वितीयं वास्वरूपतः ॥ दृष्ट्वा सर्वो
गवैरूप्यं विज्ञातोऽसिततोमया ॥ १४ ॥ दुर्लभ्या प्रकृतिः साक्षादनुभूतकरी भवेत् ॥ प्रकृतेरन्यथाभावः सर्वथा लक्ष्यते जनैः ॥ १५ ॥ विप्रस्ये
वं वचः श्रुत्वा जगामादर्शनजनैः ॥ पुनः क्रैश्चिदहो रत्रैराजगामसतां पुरीम् ॥ १६ ॥ मूलजालकविप्रणपृष्टः प्राहामरावतीम् ॥ गतोऽहंपृष्टवां
स्तत्र रंभा विप्रमकारिणीम् ॥ १७ ॥ शक्रस्यावसेरवृते ब्रजन्त्याः स्वगृहं मया ॥ त्वत्संदेशः समाख्यातः सावदत्को न विद्वितम् ॥ १८ ॥ विद्यया कल
या चापि पौरुषेण व्रतेन च ॥ तपसा वा पुमान्मर्त्यो दिवि विज्ञायते चिरम् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणस्तमथोवाच मुग्धादग्धाग्नि संभवा ॥ न भक्ष्यामि शक्र
दं व्रते नैतेन वेत्ति माम् ॥ २० ॥ तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा ससिद्धः सुविशुद्धधीः ॥ प्रहस्य मन्त्र्यं तं विप्रजगामादर्शनं पुनः ॥ २१ ॥ कदाचिच्चरततेन स्ववर्गमार्गं
यदृच्छया ॥ दृष्ट्वा रंभा द्विजप्रोक्तं सर्वमेव निवेदितम् ॥ २२ ॥ रंभोवाच ॥ को न जानामि तं विप्रशकटव्रतचारिणम् ॥ मूलजालैर्वर्तयंतं महाकालव
नाश्रयम् ॥ २३ ॥ दर्शनादथ संभाषादुपकारात्सहासनात् ॥ चतुर्थस्निहनिर्वधो नृणां संजायते धिकः ॥ २४ ॥ न दर्शनं न संभाषा कदाचित्स्तह
तेन मे ॥ नामश्रवणमात्रेण स्नेहः संदर्शितो महान् ॥ २५ ॥ इत्येवमुक्त्वा रंभोरुत्तरं भार्जभारिणोक्तिकम् ॥ विस्मयोत्फुल्लनयना जगाम गजगा
मिनी ॥ २६ ॥ गत्वा निवेदयामास स्नेहव्रतविचेष्टितम् ॥ पुरतोरुद्धृदया ब्राह्मणस्य च धीमतः ॥ २७ ॥ शक्रः प्रोवाच विर्गार्गिर्वाणहृदयं
गमाम् ॥ किमानयामितं विप्रसमीपं तव सुव्रतम् ॥ २८ ॥ दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यस्त्रगनुलेपनम् ॥ विमानवरमारोप्य दर्शयामास तं पुनः ॥ २९ ॥
तत्र स्थः स द्विजो भोगान्भुनक्ति सह रंभया ॥ शकटव्रतमाहात्म्यमिति ते ते मयोदितम् ॥ ३० ॥ राज्यश्रियं जगति सर्वजनोपभोग्यामाप्नोति शक्र
श्चिवं केशव यो निवासम् ॥ नाप्राप्य मस्ति भुवे सुदृढव्रतानां तस्मात्सदा व्रतपरेण नरेण भाव्यम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्व
णि श्रीकृष्ण युधिष्ठिर संवाद शकटव्रतमाहात्म्यकथनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रह्मे शकेशादीनां गौरी
गणपतेस्तथा ॥ दुर्गासूर्याग्नि सोमानां व्रतानि मधुसूदन ॥ १ ॥ आस्त्रांतरेषु दृष्टानि तव बुद्धिगतानि च ॥ तानि सर्वाणि मे देव देव किनन्दन ॥ २ ॥

१ सर्वैर्व्यालक्ष्यते जनैः-इ० पा० । २ संभाष्या पूज्य-इ० पा० । ३ सर्वद्वितः-इ० पा० । ४ शिववासवयोः-इ० पा० ।

प्रतिपत्कमयोगेनविहितायस्ययातिथिः ॥ देवस्यतस्यायत्कार्यतदशेषेणकीर्तय ॥ ३ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ वसतेकिंकुकाक्षोऽकशो
भनेप्रतिपत्तिथिः ॥ शुक्लतस्यांप्रकुर्वीतस्नानंनियमतत्परः ॥ ४ ॥ नारीनरोवारजेन्द्रसंतर्प्यपितुदेवताः ॥ नद्यास्तैरितडोषेवागृहवा
नियतात्मवान् ॥ ५ ॥ पिष्टातकेनविलिखेद्वत्सरंपुरुषाकृतिम् ॥ ततश्चन्दनचूर्णेनपुष्पधूपादिनाचरेत् ॥ ६ ॥ दीपैश्चापिसेनैवेद्यैःपूजयेद्वत्सरं
तदा॥ मासर्तुनामभिःपश्चात्तमस्कारांतयोजितैः॥ पूजयेद्ब्राह्मणान्चिद्वान्मंत्रैर्वैदितैःशुभैः॥ ७ ॥ संवत्सरोऽसिपरिवत्सरोऽसीडवत्सरोऽभिन्तस
रोऽसिउषस्तेकल्पतामहोरात्रास्तेकल्पतामर्धमासस्तेकल्पतामृतवस्तेकल्पन्तासंवत्सरस्तेकल्पताम् ॥ ८ ॥ एवमभ्यर्च्य
वासोभिःपश्चात्तमभिषेष्टयेत् ॥ कालोद्भवैर्मूलफलैर्नैवेद्यमादकादिभिः ॥ ९ ॥ ततस्तर्पार्थेयेत्पश्चात्पुरःस्थित्वाकृतांजलिः ॥ भगवंस्त्वत्प्रसा
देनवर्षशुभदमस्तुमे ॥ १० ॥ एवमुक्त्वायथाज्ञात्स्यादद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ ललाटपट्टेतिलकंकुर्वेद्वेदपङ्कजम् ॥ ११ ॥ ततःप्रभृत्यनु
दिनंतिलकालंकृतंमुखम् ॥ धार्यसंवत्सरंयावच्छाशिनैवेनभस्तलम् ॥ १२ ॥ एवंनरोवानरीवाव्रतमेतत्समाचरेत् ॥ सदैवपुरुषव्याघ्रभोगा
न्भुविभुनस्त्यसौ ॥ १३ ॥ भूताःप्रेताःपिशाचाश्चदुर्वाराविरिणोग्रहाः ॥ निरर्थकाभवंत्येतैतिलकंवीक्ष्यतत्क्षणात् ॥ १४ ॥ पूर्वमासीन्महो
पालेनाग्रांशंजुजयेज्ययी ॥ चित्रलेखेतितस्याभूद्रार्थाचारित्रभूषणा ॥ १५ ॥ तथाव्रतमिदंचैत्रशृङ्गांतांद्विजसन्निधौ ॥ संवत्सरंजयित्वाधृ
त्वाहृदिजनार्दनम् ॥ १६ ॥ असुयुःक्षेप्तुकांमोवासमागच्छतियःपुरः ॥ प्रयातिप्रियकृत्तस्यादृष्ट्वासुखमधेमुखः ॥ १७ ॥ सपत्नीदपिपहरा
वशीकृतमर्हीतला ॥ भर्तुरिष्टाप्रहृष्टाचमुखमास्तेनिराकुला ॥ १८ ॥ तावत्करेणाभिभूतोभर्तापुत्रस्तवेदनः ॥ शिरोऽस्त्यानंशंप्रयातःसुहृदां
दुःखदायकः ॥ १९ ॥ धर्मराजपुरंप्राप्तुं सर्वभूतापहारकः॥ तस्मिन्क्षणेमहाराजधर्मराजस्यार्किकेकराः॥ २० ॥ तस्यद्वारमनुप्राताःप्रवेष्टुं गृहमजसा ॥
शङ्खजंयंसमानंतुंकालमृत्पुनःसराः ॥ २१ ॥ पार्श्वस्थितांचित्रलेखांतिलकालंकृताननाम् ॥ दृष्ट्वाप्रणष्टं संकलपाःपरावृत्यगताःपुनः॥ २२ ॥
गतेषुतेषुसमृपःपुत्रेणसहभारता॥ नीरुजेबुभुजेभोगान्पूर्वकर्माजिताञ्छुभान् ॥ २३ ॥ एतद्व्रतमहाभागकीर्तितेनमहोदयम् ॥ शंकरेणसमाख्यातं

१ सुपिष्टकेन-इ० पा० । २ सत्त्वजयो जयी-इ० पा० । ३ ध्यात्वा-इ० पा० । ४ अकूरेण-इ० पा० ।

चयेत् ॥ १ ॥ रक्तंतुपरीधानंगन्धधूपविलेपनैः ॥ विरूढैःसप्तधान्यैश्चनारगैर्विजूरकैः ॥ २ ॥ गुणकैर्वटकैर्दिव्यैर्नालिकैरैःमुशो
भनैः ॥ अभ्युक्ष्याक्षततोयेनमन्त्रैर्वक्षमापयेत् ॥ ३ ॥ कर्षीरिविषावासनमस्तेभातुवृक्ष ॥ मौलिमंडनसद्गन्धनमस्तेकेशवेशयोः ॥ ४ ॥
आकृष्णेनरजसावर्तमानोनिवेशयन्नमृतमर्त्यच ॥ हिरण्येनसवितारथेनदेवोयातियुवनानिपश्यन् ॥ ५ ॥ एवंभक्त्यासमभ्यर्च्यदत्त्वावि
प्रायदक्षिणाम् ॥ प्रदक्षिणामथोकृत्वाततस्त्वभवनं व्रजेत् ॥ ६ ॥ एतद्व्रतंमहाभागसूर्याराधनकाभ्यया ॥ अनसूयाचक्षमायासवित्र्यास्तन्य
भामया ॥ ७ ॥ दमन्यस्यासरस्वत्यागायत्र्यागङ्गायतथा ॥ अन्ध्याभिरपिनारीभिर्मत्थलेकऽधनुष्टितम् ॥ ८ ॥ कर्षीरिव्रतं पार्थसर्वसांख्यफलत्र
दम् ॥ ९ ॥ संपूज्यत्नकुसुमांचितसर्वशाखनिलैर्दलेस्तततनुं करवीरदुक्षम् ॥ मुक्त्वात्मनोऽभिलषितान्मुविभ्यभोगानंतैः प्रयातिभयनंभरताय्य
भानोः ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसर्वादेकरवीरव्रतवर्णनंनवदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ स्वभर्त्रासहसंबद्धमहासिंहायथाभवेत् ॥ कुलक्षीणांतदावक्ष्वन्नतमसुरोत्तम ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण
उवाच ॥ यमुनायास्तटेपूर्वमथुरास्तेपुरीशुभा ॥ तस्यांशुघ्ननाम्नाभूद्राजारासप्रतिष्ठितः ॥ २ ॥ तस्यभार्यकीर्तिमालानाम्नासी
त्प्रथितासुवि ॥ तयाप्रणम्यभगवान्वसिष्ठोऽनुनिपुङ्गवः ॥ ३ ॥ पृष्टःसुखंमुनिश्रेष्ठकथंमसुपजायते ॥ ब्रूहिमेतिलसंबंधकारणं व्रतनु
त्तमम् ॥ ४ ॥ एवमुक्तस्तथाज्ञानविमिश्रःकीर्तिमालया ॥ ध्यात्वामुहूर्तमाचख्यैकोकिलाव्रतसुतमम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
आषाढपूर्णिमायांतुसंध्याकालेद्युपस्थिते ॥ संकल्पयेन्मासपेक्षंश्रावणेश्वःप्रभृत्यहम् ॥ ६ ॥ स्नानंकरिष्येनियतब्रह्मचर्यस्थितसती ॥
भोक्ष्यामिन्नक्तभूक्षय्यांकरिष्येप्राणिनांदयाम् ॥ ७ ॥ इतिसंकल्प्यपुरुषो नरीविब्राह्मणतिके ॥ प्राप्यानुज्ञांततःप्रातःसर्वसामग्रिसंयुतः ॥ ८ ॥
पुरुषःप्रतिपत्कालादंतधावनपूर्वकम् ॥ नद्यांगत्वातथावाप्यांतडागेगिरिनिर्झरे ॥ ९ ॥ स्नानंकुर्याद्व्रतीपार्थसुगन्धामलकैस्तिलैः ॥ दिनाष्ट
कंतथापश्चात्सर्वौषध्याःपुनःपृथक् ॥ १० ॥ वचयाष्टौपुनःपिङ्गशिरोरुहविमर्दनम् ॥ स्नात्वाध्यात्वाविरांचैवबंधयित्वापितुनय ॥ ११ ॥

१ रक्तवस्त्रपरीधानम्-इ०पा० । २ विरूढैः-इ०पा० । ३ वटकैः-इ०पा० । ४ पुरा पार्थ-इ०पा० ।

तर्पयित्वा तिलपिष्टैः कोकिलां पक्षिरूपिणीम् ॥ कलंकं टीशुभैः पुष्पैः पूजयेच्च पकोद्भवैः ॥ १२ ॥ पत्रैर्वाघ्रैर्नैवेद्यदीपालक्तकचन्दनैः ॥
 तिलतंदुलदूर्वाग्रैः पूजयित्वा क्षमापयेत् ॥ १३ ॥ नित्यं तिलव्रती भक्त्या मन्त्रेणानेन पाण्डव ॥ तिलसहेतिलसौख्ये तिलवर्णेतिलप्रियो ॥ १४ ॥
 सौभाग्यद्रव्यपुत्रांश्च देहि मे कोकिले नमः ॥ इत्युच्चार्य ततः पश्चाद्ब्रह्मभयेत्यसंयतः ॥ १५ ॥ कृत्वा हारं स्वपेनार्थया वन्मासः समाप्यते ॥
 मासां तिताम्रपात्र्यां तु कोकिलां तिलपिष्टजाम् ॥ १६ ॥ रत्ननेत्रांस्वर्णपक्षां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ वस्त्रैर्देनैर्गुणैर्दुष्कांश्चावण्याकुण्डलेऽथ वा ॥ १७ ॥
 श्वश्रूश्च गुरवैर्वा देवैर्वा पुरोहिते ॥ व्यासे वा संप्रदातव्या व्रतिभिः शुभकाम्यया ॥ १८ ॥ एवं याकुरुते नारी कोकिलव्रतमादरात् ॥ सप्त
 जन्मानि सौभाग्यं सा प्राप्नोति सुविस्तरम् ॥ १९ ॥ निःसापन्त्यं प्रति भव्यं सस्नेहं प्राप्य भूतले ॥ मृता गौरी पुरं याति विमानैर्कवचसा ॥ २० ॥
 एतद्व्रतं वा सिष्टे न मुनिना कथितं पुरा ॥ तथा चानुष्ठितं पार्थसमस्तं कीर्तिमालया ॥ २१ ॥ तस्याश्च सर्वसंपन्नं वसिष्ठवचनादिह ॥ पुत्रसौभा
 ग्यसंमानं शत्रुस्य प्रसादजम् ॥ २२ ॥ एवं या न्यापिकैः तैः कोकिलव्रतमादरात् ॥ करिष्यति ध्रुवं तस्याः सौभाग्यं च भविष्यति ॥ २३ ॥
 ये कोकिलां कलरवां कलंकं टीषां यच्छंति सा ज्यति लपिष्ठमयी द्विजेभ्यः ॥ तेन दनादिषु नेषु विहृत्य कामं सत्यं सधुरध्वनयो भवति ॥
 ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कोकिलव्रतं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ अथ पापापहं वक्ष्ये बृहद्रथमनुत्तमम् ॥ मुरासुरमुनीनां च दुर्द्धर्भविधिनाश्रुणु ॥ १ ॥ पर्वण्याश्च युजस्यंति पायसं घृतसंयु
 तम् ॥ नक्तं भुंजति शुद्धात्मा ओदनं वैक्षवांस्वितम् ॥ २ ॥ आचम्याथ शुचिर्भूत्वा विल्वजदंतं धावनम् ॥ भक्षयित्वा महादेवं प्रणम्य देवमुदीर
 येत् ॥ ३ ॥ अहं देवव्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतम् ॥ तवाज्ञायामहादेव यथा निर्वहते कुरु ॥ ४ ॥ इत्येवं नित्यं मम कृत्वा यावद्वर्षाणि षोडश ॥
 तिथयः प्रतिपत्पूर्वाभजिष्यामीत्यनुक्रमात् ॥ ५ ॥ ततो मार्गशिरे मासि प्रतिपद्य परेऽहनि ॥ पृश्नागुरुंचोपवासं महादेवं स्मरन्मुहुः ॥ ६ ॥
 स्नान्वादेवं समभ्यर्च्य रात्रौ प्रज्वाल्य दीपकान् ॥ यमुनांच महादेवं तत्वापश्चादग्निमंत्रयेत् ॥ ७ ॥ महादेव रता विप्रान् सपत्न्यां कान्यतव्रतान् ॥

षोडशौतदधैवाकंवाशक्त्यपेक्षया ॥ ८ ॥ आर्मन्त्रस्वयङ्गत्वामहादेवस्मरन्क्षितौ ॥ शुचिवस्त्रास्तुतायातुनिराहारोनिशिस्वपेत् ॥ ९ ॥
भास्करोदयमासाद्यस्नात्वाचादायदीपकान् ॥ नैवेद्यंस्नपनपुष्पधूपगच्छेच्छिवालये ॥ १० ॥ अभ्यङ्गयित्वादेवशंक्रषायैश्चविरूक्षयेत् ॥
स्नापयेत्पञ्चगव्येनपयसातदन्तरम् ॥ ११ ॥ घृतेनमधुनादध्नारसेनपयसापुनः ॥ तिलंबुनातःस्नाप्यस्नापयेदुष्णवारिणा ॥ १२ ॥
लेपयेत्सुवर्नपञ्चात्करपूरागरुचन्दनैः ॥ पुष्पैःसंपूज्यदातव्यहर्मगिरसिपंकजम् ॥ १३ ॥ वस्त्रयुग्मंपताकांचपञ्चवर्णवितानकम् ॥
घृपदीपंचघण्टाञ्चदद्यादेवस्यशक्तिः ॥ १४ ॥ पञ्चात्रिवेदानैवेद्यंस्तुत्वास्वभवनं व्रजेत् ॥ सुसामिद्धंततःकृत्वापूजयेज्जातवेदसम् ॥
॥ १५ ॥ व्रतिनश्चतथाचार्यभोजयेन्मिथुनानिच ॥ हेमवस्त्रादिदानेनयथाशक्त्याक्षमापयेत् ॥ १६ ॥ एवंविसर्ज्यतान्सर्वान्सा
र्द्धवंधुजनैःस्नयम् ॥ प्राशयित्वापञ्चगव्यंहृष्टोभुंजीतवागतः ॥ १७ ॥ एवमेवविधिंकृत्वाप्रारभेन्नृद्धनोधनी ॥ वित्तसामर्थ्यतश्चै
वप्रतिमासंचक्रुत्स्नशः ॥ १८ ॥ वित्तहीनोयथाकश्चिच्छ्रद्धयाचपुनःपुनः ॥ पुष्पाचर्चनविधानेनसर्वमेतत्समाचरेत् ॥ १९ ॥ प्रतिमासमुपो
ष्यैवंप्रतिपत्कार्तिकावधौ ॥ पारयेत्तंहृतंपार्थेप्रारंभविधिनारुफुटम् ॥ २० ॥ द्वितीयेद्वैपञ्चदश्याकृत्वा नक्तंनराधिपः ॥ प्रतिपत्स
द्वितीयाचेत्तस्यासुपवसेत्सुधीः ॥ २१ ॥ द्वितीयोपवसेच्छुक्लततःप्रभृतितत्सरम् ॥ प्रारंभविधिनचैवंद्वितीयामपिपारयेत् ॥ २२ ॥
उपवासद्वयंकृत्वातृतीयाप्रभेत्ततः ॥ अनेनक्रमयोगेनयावद्वर्षसमाप्यते ॥ २३ ॥ कृत्वावैषोडशेवैषेपूणमास्यांसमुद्यतः ॥ पूर्व
वेदवैभमभ्यर्च्यकृशांशुवाभितर्प्य ॥ २४ ॥ हेमशृंगैरौप्यसुरांसघंटाकांस्यदेहनाम् ॥ महादेवायगांढ्याद्वाक्षितायद्विजायवै ॥ २५ ॥
शिवभक्तिरतान्विप्रांन्विशुद्धांश्चैवषोडश ॥ वस्त्राभरणदानैश्चशक्त्यासंपूजयेद्भृती ॥ २६ ॥ ब्राह्मणांश्चयथाशक्त्याभोजयेदपरानपि ॥
अन्येषांचक्षुधातान्दद्यादानंयथेच्छया ॥ २७ ॥ बृहत्तपोव्रतंचैवब्रह्मघ्राद्यवशोषणम् ॥ भृशुवादिषुलोकैकेशुभूरिभोगप्रदंनुणम् ॥ २८ ॥
चतुर्णामपिपर्णान्स्वर्गसोपानवत्स्थितम् ॥ नकुर्वाद्योधनंप्राप्यसमुद्रो नष्टचेतनः ॥ २९ ॥ धन्यमायुःप्रदंपुण्यंरूपसौभाग्यवर्द्धनम् ॥
स्त्रीपुंसयोश्चनिर्दिष्टं व्रतमेतत्पुरातनम् ॥ ३० ॥ विधवयापिकर्तव्यंभूयोऽथैव्यह्नैव ॥ सधवयापिकर्तव्यमिवियोगायसद्गतम् ॥ ३१ ॥

उपोष्यग्रातिमांसंतुंजतिब्राह्मणैःसह ॥ एकद्वित्रिचतुर्भिरास्वशक्त्यपांडुनंदन ॥ ३२ ॥ अतंचतिमुवर्णानांप्रारंभविधिनाचरेत् ॥
 पुण्यसंभारमन्विच्छन्गमयित्वाशिवालयम् ॥ ३३ ॥ व्रतविघ्नेमहाराजजातदैवात्कथंचन ॥ तावत्यस्तिथयश्चान्याःसमुपोष्याःसमाप्तये ॥
 ॥ ३४ ॥ अथशीघ्रतरंकाश्चिद्रतंकर्तुंसमुद्यतः ॥ विधिनानेनराजेन्द्रतेनग्राह्यातिथिद्वयम् ॥ ३५ ॥ अतंचतिचवर्षाणांप्रारंभविधिनाचरेत् ॥
 अथारब्धव्रतेकाश्चिदसमाप्तेप्रियतंचेत् ॥ ३६ ॥ सोऽपितत्फलमाप्नोतिसत्त्यारंभप्रभावतः ॥ वाचकाःश्रावकाश्चैवव्रतस्यास्ययुधिष्ठिर ॥ ३७ ॥
 भवंतिपुत्रसंश्लिष्टाःशिवध्यानानुभावतः ॥ ३८ ॥ पुण्यंवृहत्तपइदंव्रतमादराद्येकुर्वतिषोडशसमानिरताःस्वधर्मैः ॥ तेभानुमंडलमभेद्यमौचित्य
 माद्यंभित्त्वाप्रयान्तिशिशोखरपादमूलम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेषुहत्तपाव्रतवर्णनंनम
 द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जातिस्मरत्स्वदेवशुद्धप्राप्यमितिमेमतिः ॥ तदहंज्ञातुमिच्छामिप्राप्यतेकेनकर्मणा ॥ १ ॥ वरप्रदा
 नादेवानामृषीणांसिंवेनवा ॥ तीर्थस्नानेनवादेवतपोहोमव्रतेनवा ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ चत्वारिराजन्भद्राणिसमुपोष्याणियत्नतः ॥
 तत्प्रभावाद्देवद्यूनराजजातिस्मरोनरः ॥ ३ ॥ शुभोदयःपुरावैश्योबभूवयमुनातटे ॥ तेनव्रतमिदंभीर्णमृतःकालक्रमादसौ ॥ ४ ॥
 संजयस्यसुतोजातःस्वर्णक्षीर्वीतिविश्रुतः ॥ व्रतप्रभावाज्जातिज्ञःसचचौरैर्निपातितः ॥ ५ ॥ नारदस्यप्रभावेणपुनरुज्जीव्यतेऽप्यसौ ॥
 सस्मारपूर्ववृत्तांतंसकलंव्रतधर्मतः ॥ ६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ संजयस्यकथंपुत्रःस्वर्णक्षीर्वीतिवाकथम् ॥ दस्युश्चिश्चकथनीतोमृत्युवैर्जीवि
 तःकथम् ॥ ७ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ संजयोनामराजासीत्कुशावत्यानराराधिप ॥ तस्यदेवर्षीमित्रौचसदानारदपर्वतौ ॥ ८ ॥
 एकदासंजयगृहंसंप्राप्तौतौयदृच्छया ॥ स्वागतासनादनाद्यैरुपचारैरपूजयत् ॥ ९ ॥ तेषामथोपविष्टानांपूर्ववृत्तांतभाषिणौ ॥
 संजयस्यसुताप्राप्तातरुणीपितुरंतिकम् ॥ १० ॥ पर्वतःग्राहाराजानंकन्ययंवरवर्णिनी ॥ गुप्तगुल्फासंहतोरूःपीनश्रीणिपयोधरा ॥ ११ ॥
 पद्मपत्रेक्षणनखापद्मकजल्कसप्रभा ॥ आकुञ्चितमृदुस्निग्धैकेशैरविततैर्वनैः ॥ १२ ॥ सविलासागजगतिःसुनासाकोकिलस्वरा ॥
 अद्वोरूपमहोदधिर्यमहोलावण्यसुत्तमम् ॥ १३ ॥ तिलपुष्पस्फुटानासारूपंसंपरिलक्ष्यते ॥ कस्येयंभद्रिकाभद्राममातिहृदयंगमा ॥ १४ ॥ एवंब्रुवा

१ दीषम्-३० प० ।

तस्मिन्विनष्टे तन्नष्टं वरदानसमुद्रवन्न ॥ कनकं तदपश्यंतं जगमुग्रन्योन्यतः क्षयम् ॥ ३८ ॥ पातितं दंष्ट्रुभिः पुत्रं दृष्ट्वा राजा सुदुःखितः ॥
 विललापाकुलमतिः समुमोहपपात च ॥ ३९ ॥ विलपंतं तु तं दृष्ट्वा नारदः ग्राहसंजयम् ॥ राजन्विषादं साकार्षीः शृण्विमांभारतो मम ॥ ४० ॥
 इत्युक्त्वा स समाचख्यौ चरितानि महौजसाम् ॥ विशिष्टानां नरेन्द्राणां यतीनां दक्षिणावताम् ॥ ४१ ॥ श्रुत्वा राजानं रेन्द्राणां चरितानि महत्मानाम् ॥
 विनष्टशोकः सहसा प्रकृतिस्थो बभूव सः ॥ ४२ ॥ नारदोऽपि नरेन्द्रस्य मृतं पुत्रं यमालयात् ॥ आनयामास तस्मात्तथा रूपं यथा हतम् ॥ ४३ ॥
 दृष्ट्वा स्पृह्वासु पुत्रं तं परिगृहेन चेतसा ॥ व्रीडितो विस्मितश्चैव कृताञ्जलिः थाब्रवीत् ॥ ४४ ॥ किमाश्चर्यं प्रसन्नेन भवताममनारद ॥
 दत्तः पुत्रस्तथा भूतो दंष्ट्रुभिर्घातितो यथा ॥ ४५ ॥ षण्मासांति पुनरसौ जीवितं सर्वमेव तत् ॥ सस्मारपूर्ववृत्तं तं भद्राणां परिणामिकल ॥ ४६ ॥
 एतत्ते सर्वमाख्यातं जातिस्मरणकारकम् ॥ व्रतं व्रताधिकं श्रेष्ठं किमन्यत्कथयामि ते ॥ ४७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ब्राह्मणाश्चैव शूद्राश्च कुले महति जन्म
 च ॥ दाता क्षमी धनी वा गमिरूपी स्वैर्भद्रैर्कथेत् ॥ ४८ ॥ चत्वारि राजन् भद्राणि चतुष्पादानि तन्निवे ॥ तान्येव बहुविधानि दुष्प्राप्या न्यकृतात्मभिः
 ॥ ४९ ॥ मार्गशीर्षे तु प्रथमं द्वितीयं फाल्गुने तथा ॥ ज्येष्ठे तु तीयं राजेन्द्र ख्यातं भद्रं पदे परम् ॥ ५० ॥ फाल्गुना मूलपक्षादौ त्रीन्मासांस्तु नराधिप ॥
 तत्रिपुष्पमिति ख्यातं तत्पस्याकरणं परम् ॥ ५१ ॥ ज्येष्ठस्य शुक्लपक्षादौ त्रीन्वेमासान् युधिष्ठिर ॥ तत्रिराममिति ख्यातं सत्यशौर्यं प्रदायकम् ॥
 ॥ ५२ ॥ शुक्ले भाद्रपदस्य दौ त्रीन्मासान् पाण्डु नन्दन ॥ तत्रिरंगमिति ख्यातं बहुविद्याप्रदायकम् ॥ ५३ ॥ शुक्लमार्गशीरस्य दौ त्रीन्मासांस्तु
 नराधिप ॥ तद्विष्णुपदमिदं युक्तं सर्वधर्मप्रदायकम् ॥ ५४ ॥ समासेनैव चोक्तानि भद्राण्येतानि भारत ॥ कर्तव्यानि नरैः स्त्रीभिः ब्रौ
 ह्मणानुमेतेन वा ॥ ५५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्तरैर्नैव मे ब्रूहि देव देव जगत्पते ॥ भद्राणां नियमाधानं प्रधाननियमांस्तथा ॥ ५६ ॥ श्रीभगवानु
 वाच ॥ शृणुराजन्न वहितो भद्राणां विस्तरं परम् ॥ कथयिष्ये न कथितं कस्यचिद्यन्मया पुरा ॥ ५७ ॥ शुक्ले मार्गशीरस्य दौ चत्वारि स्ति भयो वराः ॥
 द्वितीया च तृतीया च चतुर्थी पञ्चमी तथा ॥ ५८ ॥ एकभुक्ता स नस्ति षष्ठ्यति पद्यांजितेन्द्रियः ॥ प्रभाते तु द्वितीयायां कृत्वा यत्करणीयकम् ॥ ५९ ॥
 प्रहरत्रयसमधिकं गते स्नानं समाचरेत् ॥ मुद्रोऽयं च संगृह्य मंत्रैर्भिविचक्षणः ॥ ६० ॥ अहंते तु प्रादिश्यामि मंत्राणां विधिमुत्तमम् ॥ येषां दे

योनदेयोवाताच्छृणुष्ववदामिते ॥ ६१ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये शुचयोऽमलाः ॥ तेषां मंत्राः प्रदेया वै न तु संकीर्णधर्मिणाम् ॥ ६२ ॥
 यास्त्रीभिर्ना विद्युक्ताः पिस्वाचारैः संयुता शुभा ॥ सा च मन्त्रान् शृणुह्य तु स भत्रा तदनुज्ञया ॥ ६३ ॥ स्नानं दीत डागवा पाणि कूपगृहे पिवा ॥
 दशोत्तरं फलं ज्ञेयमधिकं हि स मंत्रकम् ॥ ६४ ॥ मृदं मंत्रेण संगृह्य सर्वगेषु प्रदापयेत् ॥ त्वं मृदे विदिता देवैः समलेहं न्यधातिभिः ॥ ६५ ॥
 मया पि विदिता भक्त्या मामतो विमलं कुरु ॥ ६६ ॥ मृन्मंत्रः ॥ एवजपन्मृदं दत्त्वा स्वहस्ताग्रसंमंत्रकम् ॥ जलवगाहनं कुपयित्कुण्डमालिख्य
 धर्मवित् ॥ ६७ ॥ सिद्धार्थकैः कृष्णतिलैर्वचासवौषधीः क्रमात् ॥ त्वमादिः सर्वदेवानां जगतां च जगन्मये ॥ ६८ ॥ भूतानां वीरुधां चैव रसानां
 पतयेन्ममः ॥ गंगासागरजंतो यैश्च करं नर्मदं तथा ॥ ६९ ॥ यासु नं सानि हन्त्यं च संनिधानमिहास्तु मे ॥ ७० ॥ स्नानमंत्रः ॥ अरारालंभनं
 पूर्वकृत्वा मुद्गो मया धिना ॥ ७१ ॥ एवं स्नात्वा समाप्नुत्य आचम्य तटमास्थितः ॥ ७२ ॥ निवस्य वाससीशुभ्रे शुचिः प्रयतमानसः ॥ देवांस्त्विदृन्म
 नुष्यांश्च तर्पयेत्सु समाधिना ॥ ७३ ॥ एवं गृहीतनियमो गृहं गच्छेच्छुचित्रतः ॥ उपविश्य न संजले पद्यावच्चन्द्रस्य दर्शनम् ॥ ७४ ॥ स्नात्वा
 चैव ततो ना म तृतीयादि चतुर्दिने ॥ नमः कृष्णायुतानंतं हृषीकेशेति चक्रमात् ॥ ७५ ॥ चतुर्दिने द्वितीयादि देवमभ्यर्चयेच्च्युतम् ॥ प्रथमे
 द्विस्मृता पूजापादयोश्चक्रपाणिना ॥ ७६ ॥ नाभिपूजा द्वितीये ह्नि कर्तव्या विधिवद्भरैः ॥ मुरद्विषस्तृतीये ह्नि पूजां वक्षसि विन्यसेत् ॥ ७७ ॥
 चतुर्थे ह्नि जगद्धातुः पूजा शिरसि कल्पयेत् ॥ पुष्पैर्विलेपनैर्धूपैर्ध्वजैर्विभूषणैः ॥ ७८ ॥ यो वै हरिर्नैव द्वे दीपदानेनैश्च भक्तिः ॥ पूजयित्वा
 विधानेन विष्णुं विश्वेश्वरं व्रती ॥ ७९ ॥ ततो दिना वसाने तु मुहूर्ते निर्गते सति ॥ अर्घ्यं प्रदद्यात्सोमाभय भक्त्या तद्भावमावितः ॥ ८० ॥ शशिच
 न्द्रशशिकेन्दुनामानि क्रमशो नरः ॥ तृतीयादिषु चन्द्रस्य संकीर्त्या धिनि वेदयेत् ॥ ८१ ॥ सचाध्यो यादृशो देयः क्रुद्धिमद्विरथेतैः ॥ ततो सस्य
 कप्रवक्ष्यामि युधिष्ठिरनिबोधमे ॥ ८२ ॥ चन्दनागरुकरं पूरदधिदूवां क्षतादिभिः ॥ रत्नैः समुद्रजैश्चान्यैर्वज्रवैडूर्यमौक्तिकैः ॥ ८३ ॥ पुष्पैः
 फलैः स्वकालोत्थैः खजूरैर्त्रालिकैः ॥ वस्त्राच्छादनं गोवाजिभूमिहेमगजान्वितैः ॥ ८४ ॥ सत्त्वयुक्तस्य क्रुद्धस्य राजप्रेषविधिः स्मृतः ॥
 इतरस्य यथाज्ञाना फलपुष्पाक्षतोदकैः ॥ ८५ ॥ लवणगुण्डं घृतं तैलं पयः कुंभास्तिलैः सह ॥ अर्घ्यं जेतानि शस्तानि शशिषुद्ध्या विवर्द्धयेत् ॥ ८६ ॥

प्रत्यहंवद्वैद्यैश्चैव शिशुवृद्धचानरोत्तम ॥ एवमर्थः प्रदातव्यः शृणुमंत्रविधिक्रमम् ॥ ८६ ॥ नवोनवोसिमासांतेजायमानः पुनः पुनः ॥
 त्रिरग्रिसमवेतोवैदेवानाप्यायसेहविः ॥ ८७ ॥ गगनाङ्गणसदीपदुग्धाब्धिमथनोद्भव ॥ आभासितादिगाभोगरमाजुनमोऽस्तुते ॥ ८८ ॥
 दत्वाध्वैद्विजराजायतद्विप्रायनिवेदयेत् ॥ निर्वर्त्याध्वैकममिदंतोभुंजीतवाग्यतः ॥ ८९ ॥ भूमिभुजं कृत्वा पद्मपत्रसमास्तृताम् ॥
 पालाशैर्मधुपत्रैर्वसुरूपैर्वीक्षितालले ॥ ९० ॥ समालभ्य धरादेवीमंत्रेण नमंत्रयित् ॥ त्वत्तले भोक्तुं कामोऽहं देवि सर्वसोद्भवे ॥ ९१ ॥ मदनु-
 ग्रहाय सुस्वादं कुर्वन्ममृतोपमम् ॥ एवं जम्बाचमुक्त्वा च शकं पाकं गुणोत्तरम् ॥ ९२ ॥ आचम्य खान्यु पालभ्य स्मृत्वा सोमं स्वपेदुवि ॥ भोक्त-
 व्यंतु द्वितीयायामक्षारलवणं हविः ॥ ९३ ॥ मुन्यन्नंतु तृतीयायांचतुर्थ्यागोरोत्तरम् ॥ घृताक्ताः सगुडाः शस्ताः पञ्चम्यांकृशरास्सदा ॥ ९४ ॥
 शस्ताभेद्रूपसर्वेषु सदा इयामाकतण्डुलाः ॥ प्रसाधिका घृतं गव्यं वन्यं फलमयाचितम् ॥ ९५ ॥ प्रातः स्नानंततः कृत्वा संतप्यैषितुं देवताः ॥ भोजये-
 द्ब्राह्मणान्भक्त्या दत्तदानान्विसर्जयेत् ॥ ९६ ॥ भृत्यबन्धुजनैः सार्द्धं पश्चाद्भुञ्जीत कामतः ॥ एवं भेद्रूपसर्वेषु त्रिमासेषु गतेषु यः ॥ ९७ ॥ करोत्ये-
 तन्नरो भक्त्या वर्षमेकममत्सरी ॥ तस्य श्रीर्विजयश्चैव नित्यं सोमः प्रसीदति ॥ ९८ ॥ एतत्करोति या कन्या शुभं प्राप्नोति सापतिम् ॥ दुर्भगा सुभगा
 सा च्चीभवत्यविधवासदा ॥ ९९ ॥ राज्यार्थं लभते राज्यं धनार्थं लभते धनम् ॥ पुत्रार्थं लभते पुत्रानिति प्राह प्रभाकरः ॥ १०० ॥ योषित्कुलकुल-
 विवाहमनोरमाणि शय्यान्नयनासनशोभितानि ॥ भद्राण्यवाप्य धनपुत्रकलत्रजनिजातिस्मरो भवति भारतभद्रकर्ता ॥ १०१ ॥ इति श्री-
 भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे भद्रोपवासव्रतनिरूपणं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ इति प्रतिपत्कल्पः
 समाप्तः ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ संत्यन्यास्तिथयः पार्थ द्वितीयाद्याः परिश्रुताः मासैश्चतुर्भिश्चत्वारः प्रावृद्धुक्छाः कृमापहाः ॥ १ ॥
 गोपिताश्च सदा लेकेन प्रोक्ताश्च मया क्वचित् ॥ प्रकाशयामिताः पार्थ शृणु सर्वमया हिताः ॥ २ ॥ एका तु श्रावणे मासि अन्याभाद्रपदे तथा ॥
 अपरा श्रुजे मासि चतुर्थी कार्तिके भवेत् ॥ ३ ॥ श्रावणे कलुषानाम प्रोष्ठपदे च गीर्मला ॥ आश्विने प्रेतसंचारा कार्तिके च यमा स्मृता ॥ ४ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मात्साकलुषाप्रोक्ताकस्मात्सागर्मिलामता ॥ कस्मात्संप्रेतसंचाराकस्माद्याम्याप्रकीर्तिता ॥ ५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुरावृत्रवधेवृत्तेप्राप्तराज्यपुरंदरे ॥ ब्रह्महत्यापनोदार्थमधमेधप्रवर्तिते ॥ ६ ॥ क्रोधादिन्द्रेणवज्रेणब्रह्महत्यानिघूदिता ॥ षट्सूक्ष्णडाचकृताक्षिताघृक्षेतोयेमहीतले ॥ ७ ॥ नरिब्रह्महनेवद्वौसंविभज्यथाक्रमम् ॥ तत्पापंश्रावणेव्यूहंद्वितीययादिनोदये ॥ ८ ॥ नरिवृक्षनदीमृमिवद्विब्रह्महणे तथा ॥ निर्मलीकरणंजातमतीर्थकलुषास्मृता ॥ ९ ॥ मधुकैटभयोरक्तेपुरामप्रेतिमेदिनी ॥ अष्टांगुलापवित्रासानारीणानुरजोमलम् ॥ १० ॥ नद्यःशूरमलाःसर्ववर्द्धेधूमाक्षिखामलः ॥ कलुषाणिचरंत्यस्यातैर्नषाकलुषामता ॥ ११ ॥ गीर्गिराभारतीविर्णावाचामेधासरस्वती ॥ गीर्मलंवहतेयस्माद्वितीयागीर्मलामता ॥ १२ ॥ देवर्षिपितृधर्माणानिदकानांस्तिकाःशठाः ॥ तेषांसावगमलव्यूढाद्वितीयायामतीर्थगीर्मला ॥ १३ ॥ अनध्यायेषुशास्त्राणिपाठयंतिपठंतिचा ॥ शब्दिकस्तार्किकाःश्रौतास्तेषांशब्दापशब्दजाः ॥ १४ ॥ मलव्यूढाद्वितीयायामतीर्थगीर्मलाचसा ॥ प्रेतास्तुपितरःश्रोक्तास्तेषांतस्यांतुसंचराः ॥ १५ ॥ द्वितीयायांचलोकेषुतेनसांप्रेतसंचरा ॥ अग्निष्वात्तावर्हिषदआज्यपाःसोमपास्तथा ॥ १६ ॥ पितृपितामहप्रेतसंचारात्प्रेतसंचरा ॥ पुत्रैःपौत्रैश्चदौहित्रैःस्वधर्मैःसुपूजिताः ॥ १७ ॥ श्राद्धदानमखेस्तृतायांत्यतःप्रेतसंचरा ॥ कार्तिकेशुकृष्णस्यद्वितीयायांयुधिष्ठिर ॥ १८ ॥ यमोयमुनयापूर्वभोजितःस्वगृहेतदा ॥ द्वितीयायामहोत्सर्गेनारकीयाश्चतर्पिताः ॥ १९ ॥ पापेभ्योविप्रमुक्तास्तेमुक्ताःसर्वविबंधनाः ॥ आमितानीतान्तुष्टुष्टुःस्थिताःसर्वेयदृच्छया ॥ २० ॥ तेषांमहोत्सवोवृत्तोयमराष्ट्रसुखावहः ॥ ततोयमद्वितीयासांप्रोक्तालोकेयुधिष्ठिर ॥ २१ ॥ अस्यांनिगृहपथेनभोक्तव्यमतोबुधैः ॥ स्नेहेनभगिनीहस्ताद्भोक्तव्यंयुधिर्वर्द्धनम् ॥ २२ ॥ दानानिचप्रदेयानिभगिनीभ्योविधानतः ॥ स्वर्णालंकारवस्त्राद्यैःपूजासत्कारभोजनैः ॥ २३ ॥ सर्वाभगिन्यःसंपूज्याअभवेप्रतिपत्तिगाः ॥ पितृव्यभगिनीहस्तात्पथमायांयुधिष्ठिर ॥ २४ ॥ मातुलस्यसुताहस्ताद्वितीयायांपुनर्नृप ॥ पितृमातृस्वसारौयेतृतीयायांतयोःकरात् ॥ २५ ॥ भोक्तव्यंसहजायाश्चभगिन्याहस्ततःपरम् ॥ सर्वासुभगिनीहस्ताद्भोक्तव्यंवलवर्द्धनम् ॥ २६ ॥

धन्यं यशस्यमायुष्यं धर्मकामार्थवर्द्धनम् ॥ व्याख्यातंसकलं स्नेहात्सरहस्यं मया तव ॥ २७ ॥ यस्यां तिथौ यमुनया मराजदेवः संभोजितो
 जगति सत्वरसौ हृदेन ॥ तस्यां स्वसुःकरतलादिह यो भुंक्तः प्राप्नोति वित्तमर्थं भोज्यमुत्तमंसः ॥ २८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तर
 पर्वणि श्री कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे यमद्वितीयाव्रतमाहात्म्यं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ भगवन् भवता प्रोक्तं धर्मो
 र्थादेः सुसाधनम् ॥ गार्हस्थ्यं तच्च भवति दंपत्योः प्रीयमाणयोः ॥ १ ॥ पत्नीर्हीनः पुमान् पत्नीभर्त्रा विरहिता तथा ॥ धर्मकामार्थसंसिद्धौ न
 स्यातां मधुसूदन ॥ २ ॥ तद्ब्रूहि देव देवेश विधवास्त्री न जायते ॥ व्रते न येन गोविंद पत्न्याऽविरहितो नरः ॥ ३ ॥ ॥ श्री कृष्ण उवाच ॥ ॥
 अशून्यशयनं माद्वितीयां शृणुतां मम ॥ यामुपोष्य नैव धव्यं प्राप्नोति स्त्री युधिष्ठिर ॥ ४ ॥ पत्नी विमुक्तश्च नरो न कदाचित् प्रजायते ॥
 शोते जगत्पतिर्विष्णुः प्रियासाक्ष्यदा किल ॥ ५ ॥ अशून्यशयनं न मातदा ग्राह्या च सा तिथिः ॥ उपवासेन न कते तथैवायाचितेन च ॥ ६ ॥
 कृष्णपक्षे द्वितीयायां श्रावणेनृपसत्तम ॥ स्नानं न द्यातडागे वा गृहे वा नित्यतात्मवान् ॥ ७ ॥ कृत्वा पितृन्मनुष्यांश्च देवान्संतप्य भक्तिमान् ॥
 स्थंडिलं चतुरस्रं तु मृन्मयं कारयेत्ततः ॥ ८ ॥ तत्र स्थं श्रीधरं श्रीशं भक्त्याभ्यर्च्य श्रिया सह ॥ नैवेद्यपुष्पधूपान्नैः फलैः कालोद्भवैः शुभैः ॥ ९ ॥
 इममुच्चारयेन्मंत्रं प्रणम्य जगतः पतिम् ॥ श्रीवत्सधरिच्छ्रीकान्तं श्रीधामच्छ्रीपतेऽव्यय ॥ १० ॥ गार्हस्थ्यं मा प्रणशं मे या तु धर्मार्थकामदम् ॥
 अग्नयो मा प्रणश्यं तु मा प्रणश्यं तु देवताः ॥ ११ ॥ पितरो मा प्रणश्यं तु मे तोदं पत्युर्भेदतः ॥ लक्ष्म्या विद्युज्यते कृष्णन कदाचिद्वथा भवान् ॥ १२ ॥
 तथा कलत्रसंवाधो देवमभिप्रणश्यतु ॥ लक्ष्म्यानशून्यं वरदयथा ते शयनं सदा ॥ १३ ॥ शय्यामप्यशून्यास्तु तथा जन्मनि जन्मनि ॥
 एवं प्रसाद्य पूजां च कृत्वा लक्ष्म्या हरेस्तथा ॥ १४ ॥ चंद्रो देये स्नानपूर्वपञ्चगव्यं तु संयुतम् ॥ विप्राय दक्षिणां दद्यात्स्वशक्त्या फलं संयुताम् ॥ १५ ॥
 अनेन विधिनाराज न्यावन्मासचतुष्टयम् ॥ कृष्णपक्षे द्वितीयायां प्रागुक्तविधिमाचरेत् ॥ १६ ॥ कार्तिके चाथं संप्राप्ते शय्यां श्रीकान्तं संयुताम् ॥
 सोपस्करोति संदं कुंभां सान्नादद्याद्द्विजातये ॥ १७ ॥ प्रतिमासं च सोमाय अर्घदद्यात्समंत्रकम् ॥ दध्यक्षते मूलफलैरत्नैः सौवर्णभाजनैः ॥ १८ ॥

गगनांगणसहोपदुग्धाब्धिमथनोद्भव ॥ आभासितदिगाभोगरमानुजनमोस्तुते ॥ १९ ॥ एवंकरोति यः सम्यङ्मनुरेमासचतुष्टयम् ॥
तस्यजन्मत्रययावद्ब्रह्मभोगंनजायते ॥ २० ॥ अशून्यशयनश्चैवधर्मकामार्थसाधकः ॥ भवत्यव्याहृतैश्वर्यः पुरुषोनात्रसंशयः ॥ २१ ॥
नारीचपार्थधर्मज्ञाव्रतमेतद्वथाविधि ॥ याकरोतिनसाशौच्यावंधुवर्गस्यजायते ॥ २२ ॥ विधव्यंदुर्भगत्वंचभर्तृत्यागंचसतम ॥ प्राप्नोतिजन्मत्रित
यनसापांडुकुलोद्बह ॥ २३ ॥ एषाह्यशून्यशयनानृपतेद्वितीयाख्यातासमस्तकलुषाहराऽद्वितीया ॥ एतांसमाचरति यः पुरुषोऽथयोषित्प्राप्नो
त्यसौशयनमथ्यमहाहंभोग्यम् ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेअशून्यशयनव्रतमाहात्म्यंनमपंचद
शोऽध्यायः ॥ १५ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ फाल्गुनेऽप्यसितपक्षेवृत्तियायासुपोषिता ॥ ग्रातःस्थित्वाब्रह्मचर्येजटामुकुटशोभिता ॥ १ ॥ गोधारथगतां
देवीरुद्रध्यानपरायणाम् ॥ पूजयेद्दुधकुसुमैर्दोपालक्तकचन्दनैः ॥ २ ॥ किंसरैर्मधुरद्रव्यैः स्वर्णमाणिक्यपूजया ॥ ३ ॥ भूषिकादेवभूषाचभूषिकाललि
ताउमा ॥ ४ ॥ तपोवनरतागरीसिभाग्यमेप्रयच्छतु ॥ दौर्भाग्यमेशमयतुमुत्तमन्नमनाः सदा ॥ ५ ॥ अवैधव्यंकुलेजन्मददात्वपरजन्म
नि ॥ अङ्गअङ्गमोपाङ्गेपैर्वैस्थितामृतम् ॥ ६ ॥ सुखदृष्टिस्पृशसंगैरिसौभाग्ययच्छतु ॥ एवमुच्चार्यमंत्रांश्चनारीज्ञानवतीसती ॥ ६ ॥
पूजयेद्ब्रह्मणैस्तुमंत्रैर्मुखसुवासिनी ॥ जरिकैः कटुहृद्दंष्ट्रैश्चलवर्णैर्गुडसर्पिषा ॥ ७ ॥ हृद्यैराद्रैः फलैः स्वर्णमैर्नक्षैः पुष्पबन्धनैः ॥ कुसुमैः
कुंकुमैर्गैर्धौकालेयगुरुचन्दनैः ॥ ८ ॥ सिंदूरेणातिरक्तेनवस्त्रैर्नानाविधैर्भुजैः ॥ नैत्रैर्नकेदेशोत्थैः पूषकैस्तिलतंडुलैः ॥ ९ ॥ आशो
कैश्चविगुणकैर्धृतपूणैस्तुमोदकैः ॥ इत्येवमादिनैर्वैद्यैः पूजयित्वाब्रह्मदुमम् ॥ १० ॥ प्रदक्षिणंततः कृत्वादत्वाविप्रायदक्षिणाम् ॥ एतत्क
रोतितेपुत्रीदुहित्राव्रतमुत्तमम् ॥ ११ ॥ ततः प्राप्स्यसिदुष्प्राप्यत्रैलोक्यश्रीधरं प्रति ॥ एतद्व्रतंमयाख्यातंयस्यंतिशार्धतीः समाः ॥ १२ ॥
व्याख्यातंकश्यपेनादौरुक्मिर्णाव्रतमुत्तमम् ॥ याश्चरिष्यंतिताः सर्वाभविष्यंतिनिरामयाः ॥ १३ ॥ अङ्गप्रत्यङ्गभुगालोकदृष्टिमनो
हराः ॥ स्थित्वावर्षशतं चान्तेतोरुद्रपुंशुभम् ॥ १४ ॥ यास्यंतिहंसयानस्थंकिङ्किणीशब्दनादितम् ॥ तत्रत्वारमयिष्यंतिस्वभनृ
न्वत्सरांस्त्वहून् ॥ १५ ॥ दिव्यभोगसुजोहृष्टाः सिद्धचष्टकसमन्विताः ॥ १६ ॥ अर्धमहार्धमणिंकुंकुमकेसराब्धिसंगंधमुग्धमुखरालि

कुलोपगतिम् ॥ दत्त्वाफलाक्षतयुतं मधुपादपस्यगौरिविलोकमहिताभवतीहनारी ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराण उत्तरे पर्वणि श्रीकृ-
 ण्ययुधिष्ठिरसंवादे मधूकृततीयाव्रतवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ६४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मेघपालीव्रतं कृष्णकदाचि क्रियते नृ-
 भिः ॥ किंपुण्यं किमनुष्ठानं कीदृशवलीरुमृतातुसा ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अश्वयुक्कृष्णपक्षे तु तृतीयायां युधिष्ठिर ॥ मेघपाल्यै प्रदात-
 व्यो भक्त्या स्त्रीभिर्नृभिस्तथा ॥ २ ॥ अर्घो विरूढैर्गोधूमैः सप्तधान्यसमन्वितैः ॥ तिलतंडुलपैडैर्वा दातव्यो धर्मलिप्सुभिः ॥ ३ ॥ तांबूलस-
 दृशैः पर्वैरुक्ता वल्लीसमंजरी ॥ वाटीषु ग्राममार्गेषु प्रातिथिता पर्वतेऽपि च ॥ ४१ ॥ मेघपाल्यां धान्यतैलशुङ्कुं कुर्महे मनान् ॥ पदान्यापि च कु-
 र्वीत जनावानि जयजीविनाः ॥ ५ ॥ पापं सत्यानृतं कृत्वा द्रव्यलुब्धाः फलान्विताः ॥ अर्घदत्त्वा मेघपाल्यै नाशयति क्षणादिह ॥ ६ ॥
 मानोन्मानैर्जन्यमव्येत्य पापं कुत्रचित्कृतम् ॥ तत्सर्वनाशमायाति व्रते नानेन पांडव ॥ ७ ॥ मेघपालीशु भस्थाने शुभे देशे समुत्थिता ॥
 पूजनीया वरस्त्रीभिः फलैः पुष्पैस्तथाक्षतैः ॥ ८ ॥ खजूरैर्नालिकरैश्च दाडिमैः करवीरकैः ॥ गंधधूपैर्दधिदीपैर्विरूढैर्धान्यसंचयैः ॥ ९ ॥
 रक्तवस्त्रैः समाच्छाद्या पिष्टातकविभूषिताम् ॥ कृत्वा र्घ्यं संप्रदातव्यो मंत्रेणानेन भारत ॥ १० ॥ वेदोक्तं न द्विजो विद्वांस्तच्च तस्यैव निवेदयेत् ॥
 इत्येवं पूजयित्वा तामेघपालीं पुमांस्ततः ॥ ११ ॥ नारी वापुरुषव्याघ्रप्राप्नोति परमां श्रियम् ॥ स्थित्वा वर्षशतं मर्त्ये सुखसौभाग्यगार्धिते ॥ १२ ॥
 विष्णुलोकमवाप्नोति देहातिथानसंस्थितः ॥ कुलानि सप्तनयति स्वर्गैस्वानिरसतलात् ॥ १३ ॥ उद्धृत्य नात्र संहस्त्वया कार्या युधिष्ठिर ॥ १४ ॥
 नरकभीरुतया ददाति योऽर्घ्यं फलाद्यनुयुतं ननु मेघपालेः ॥ उन्मानकूटकपटानि कृतानि यानि पापानि हतिसविते वतमः प्ररोहान् ॥ १५ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मेघपालीतृतीयाव्रतवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ६४ ॥ युधि-
 ष्ठिर उवाच ॥ स्त्रीणां संपद्यते येन मर्त्यलोके गृहं शुभम् ॥ पतिप्रियमतथात्यंतं न्मे ब्रूहि व्रतं शुभम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एकदा पार्वतीं श्रु-
 स्थितौ मुनि सुरावृतौ ॥ कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविचित्रिते ॥ २ ॥ नानाद्रुमलताकीर्णं नाना पुष्पोपशोभिते ॥ मुनिकिन्नरसंघुष्टे यनृ-
 त्य समाकुले ॥ ३ ॥ शंकरः पार्वतीं प्राह किं त्वया सद्गतं कृतम् ॥ वामारूपेण मेत्यंतं प्रियासि वरवर्णिनि ॥ ४ ॥ आगच्छ जनु देवं तु सुप्रसन्ना

जनाः प्रिये ॥ ब्रूहि चावितथ सर्वस्वयापवर्तित्यत्कृतम् ॥ ५ ॥ इत्युक्ताप्रणताश्वत्थगौरीप्राह शिवं शुभा ॥ तृतीयायां मया चार्णिपुरां भवतं
 शुभम् ॥ ६ ॥ तेन मे त्वं मनोहारी भर्ता लब्धोऽसि स शंकर ॥ ईश्वरी वायं हस्त्राणि तव देहाद्धेहारीणि ॥ ७ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥
 कीदृशं तद्भूतं भद्रं सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ ब्रूहि पावर्तित्यत्नेन यज्ञार्णिपितुरं तिक्रे ॥ ८ ॥ गौर्युवाच ॥ पुरा हं देवतिष्ठामि कुमारी भवने पितुः ॥
 हिमवद्भूद्वरं रम्ये सखी गणसमावृता ॥ ९ ॥ ततोऽहं मेनया प्रोक्तास्वपित्रा च हिमाद्रिणा ॥ पुत्रिरेभ्रातृ चार्यवरसौ भाग्यवर्धनम् ॥ १० ॥
 येन प्रारब्धमात्रेण सर्वसंपत्त्यतेतव ॥ सौभाग्यं यज्ञाणि श्रेयसमहादेवी पदं तथा ॥ ११ ॥ एवं करोमि वै मातमं मचोक्तं पुरस्त्वया ॥
 मनोभिलषितेन येन प्रामोति शंकरम् ॥ १२ ॥ मेनोवाच ॥ अद्य शुक्लतृतीयायां स्नात्वा नियमतत्परा ॥ कुरु पाश्वेषु पञ्चाग्नीज्ज्वाल
 मानान्दुताशनान् ॥ १३ ॥ गार्हपत्यं दक्षिणाग्निमन्यं चाहवनीयकम् ॥ पंचमं भास्करं तेज इत्येते पंचवह्नयः ॥ १४ ॥ एतेषां मध्यतो भूत्वा
 तिष्ठ भूवमुखाचिरम् ॥ चतुर्भुजां ध्यानं परां पद्मयोपरि संस्थिताम् ॥ १५ ॥ मृगाजिनच्छिन्नकुचं जटावलकलधारिणीम् ॥ सर्वाभरणसंयु
 क्तां देवीमभिमुखीकुरु ॥ १६ ॥ महालक्ष्मीं महाकालीं महामायां महामतिः ॥ गङ्गाचयमुनासिंधुः शतद्रुनेर्भद्रा मही ॥ १७ ॥
 सरस्वती वैतरिणिसि वप्रोक्ता महासती ॥ तस्याश्च प्रेक्षणं परां भवतद्भावभासिता ॥ १८ ॥ होमं कुर्युर्नृपतात्मा ब्राह्मणः सर्वतो दिशम् ॥
 देव्याः पूजां प्रकर्तव्यां पुष्पधूपपादिना ततः ॥ १९ ॥ बहुप्रकारैर्नैवेद्यं नैवेद्यं धृतपाचितम् ॥ स्थापयेत्पुरतो देव्याः पृथक्सौभाग्यमेव च ॥ २० ॥
 जीर्णं कंदुडं दण्डं पाण्डुसुमं तथा ॥ निपाचां पावनतरालं वणं शर्करां गुडम् ॥ २१ ॥ पुष्पमंडपिकाकार्यं गंधपुष्पाधिवसिता ॥ पद्मासेनेन
 संतिष्ठेद्यावत्परिणतोरिव ॥ २२ ॥ ततः प्रणम्य रुद्राणीं मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ वेदेषु सर्वं शास्त्रेषु दिविभूमौ धरातले ॥ २३ ॥ दृष्टः शुतश्च बहुशोऽंशका
 विरहितः स्तवः ॥ त्वं शक्तिस्वस्वधा स्वाहा त्वं सावित्री सरस्वती ॥ २४ ॥ पतिं देहि हं देहि वसुदेहि नमोस्तुते ॥ एवं क्षमापयेद्देवीं प्रणिपत्य पुनः पुनः
 ॥ २५ ॥ देहि भक्त्या गृहं रम्यं विचित्रं बहुभूमिकम् ॥ आच्छाद्य द्वारं केदारकरोतां दिविभूषितम् ॥ २६ ॥ कुडचस्तं भगवत्क्षालयं मणिमंडितं तार
 णम् ॥ पद्मरागमहानीलवज्रवैद्यं भूषितम् ॥ २७ ॥ गृहदानविधानेन ब्राह्मणाय शस्विने ॥ सपत्नीकाय संपूज्य सर्वोपस्करसंयुतम् ॥ २८ ॥

सुवासिनीभ्यस्तद्देयनैवद्वयसंस्थितम् ॥ निर्वर्त्यविधिननेनततःपश्चात्क्षमापयेत् ॥ २९ ॥ दांपत्यानिचभोज्यानिचतुर्थाभ्युपवेशः ॥
 इत्युक्तमुमयाचीर्णहरंभाव्रतं परम् ॥ ३० ॥ व्रतातिगस्त्यमुनयेदंतं गृहवर्गं शुभम् ॥ लोपासुद्राप्रियापत्नीतस्यवेदमनिपूजिता ॥ ३१ ॥
 तेनधर्मेणदेवत्वंभर्तालब्धोऽसिंशकरः ॥ अर्द्धांकोऽपिस्थितातेनयाश्चरिष्यंतियोषिनः ॥ ३२ ॥ कर्तियपुरुषोवापिल्यांतरंभाव्रतंभुवि ॥
 तासांपुत्रागृहभोगाःकुलवृद्धिर्भविष्यति ॥ ३३ ॥ स्त्रीणांचातुर्यसौभाग्यंगार्हस्थ्यं सर्वकामिकम् ॥ बालवृद्धस्थमथ्यानांरूपलवणयवृंहणम्
 ॥ ३४ ॥ सपत्नीदपदलनं वशीकरणमुत्तमम् ॥ हिमवद्ध्वययोर्मध्येआर्यावर्तमनोहरे ॥ ३५ ॥ उत्पत्यशोभतेवासपूर्वैत्पन्नधनेकुले ॥
 मृतःशक्रपुरंयातितोविष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३६ ॥ ततःशिवपुरंयातिव्यासस्यवचनंयथा ॥ ३७ ॥ यद्रभयावलभयापहरंततश्चगौर्याहिमा
 द्भिभवनस्थितयापिचिर्णम् ॥ तस्याव्रतंसुविकरोतिरताचधर्मब्रह्मेशकेशवपतिंसुखदंलभेत्सा ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेपञ्चाग्निसाधनाख्यं भातृतीयाव्रतं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पार्थभाद्रप
 देमासिशुक्लपक्षेदिनोदये ॥ तृतीयायांचतुर्थ्यांचशुद्धायांश्रवत्सरम् ॥ १ ॥ उपवासेनगृह्णीयाद्रतं नाम्नातुगोपदम् ॥ स्नात्वानरोवानरा
 वापुष्पधूपविलेपनैः ॥ २ ॥ दध्यक्षतैश्चमालाभिःपिष्टकैर्वनमालया ॥ अभ्यंजयेद्गवांशृंगंशुंरुं पुच्छान्तमेवच ॥ ३ ॥ दद्याद्वाह्निकंभक्त्या
 तासांपूर्वापराह्वयोः ॥ अनग्निपाकंभुञ्जीयात्तैलक्षारविवर्जितम् ॥ ४ ॥ व्रजंतीनां गवानित्यमायातीनांचभारत ॥ पुरद्वारेथशगोष्ठेमन्त्रेणा
 नेनमन्त्राविति ॥ ५ ॥ अथैप्रदद्याद्धृष्ट्यां गवांपादेषुपाण्डव ॥ ६ ॥ मातारुद्राणां दुहितावसूनांस्वसादित्यानाममृतस्यनाभिः ॥ प्रतुवेचं
 चिकितुषेजनायमागमनागमदिति विधिः ॥ ७ ॥ गवामेअग्रतःसंतुगवामेसंतुपृष्ठतः ॥ गवामेहृदयेसंतुगवांस्येवसाम्यहम् ॥
 ॥ ८ ॥ इत्थंसंपूज्यदत्तार्धतोगच्छेद्ब्रह्माश्रमम् ॥ पञ्चम्यांकोधराहितोभुञ्जीयाद्गौरसंदधि ॥ ९ ॥ शालिपिष्टफलंशकंतिलमन्त्रं
 शोभनम् ॥ भुक्तावसानेराजेन्द्रसंयतस्तानिशांस्वपेत् ॥ १० ॥ प्रभातेगोपदं दत्त्वा ब्राह्मणाय हरिणमयम् ॥ क्षमापयेद्गवानांथं

गोविन्दगुरुद्वजम् ॥ ११ ॥ अर्च्यतेऽयथागावस्तथागोवर्धनो गिरिः ॥ प्रणम्याच्युतमुद्दिश्य शृणुयत्फलमाधुयात् ॥ १२ ॥
 गोभक्तोगोव्रतंकृत्वा भक्त्या शतयज्ञगोष्पदम् ॥ सौभाग्यरूपलावण्यप्राप्नोति पृथिवीतले ॥ १३ ॥ गोतर्णकाकुलंगोहगोकुलंच
 मासतः ॥ धनधान्यसमोपेतशालीधुरसमृद्धिमान् ॥ १४ ॥ संतानपूजितलब्ध्वा ततः स्वर्गोऽमरो भवेत् ॥ दिव्यरूपधरः स्रग्वादि
 व्यालंकारभूषितः ॥ १५ ॥ गंधर्वगीतवाद्येन सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ दिव्ययुगशतं छित्त्वा ततो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ १६ ॥ योगोपद्वतमिदं कु
 रुते त्रिरात्रं गच्छ प्रजयति गोरसपूजनाच्च ॥ गोविंदमादिपुरुषं प्रणतः स विज्जालोकमुत्तममुपैति गवांपवित्रम् ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्यमहा
 पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादतृतीयाव्रतयोगोष्पदतृतीयव्रतनामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 शुक्ले भाद्रपदस्यैव तृतीयायां समचयेत् ॥ सर्वधान्यैस्तां विरूढां भूतां हरितशङ्खलाम् ॥ १ ॥ हरिकालीं देवैर्गोरीं शंकरवल्लभाम् ॥
 गंधैः पुष्पैः फलैर्धूपैर्नैवेद्यमौदकादिभिः ॥ २ ॥ प्रीणयित्वा समाच्छाद्य पद्मरागेण भास्वता ॥ घंटावाद्यादिभिर्गीतैः शुभैर्दिव्यकथानुगैः ॥ ३ ॥
 कृत्वा जागरणं रात्रौ प्रभाते ह्युद्वेगैः ॥ सुवासिनीभिः सनेयामध्यपुण्यजलाशये ॥ ४ ॥ तस्मिन् विस्मयेत्पार्थ हरिकालीं हरिप्रियाम् ॥
 युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् हरिकाली तिका देवी प्रोच्यते सुवि ॥ ५ ॥ आर्द्रधान्यैः स्थिता कस्मात्पूज्यते स्त्री जनेन सा ॥ पूजिता किं ददातीह सर्व
 मे बहु हिकेशव ॥ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सर्वपापहरां दिव्यां मतः शृणु कथां मिमाम् ॥ आसीदक्षस्य दुहिता काली नाम्ना त्रिकन्यका ॥ ७ ॥
 वर्णनापि च सा कृष्णा नवनीलोत्पलप्रभा ॥ सा च दत्त्वा न्यंबकाय महोदवाय शूलिने ॥ ८ ॥ विवाहितविधानेन शंखतूर्यानुनादिना ॥ यत्कु
 र्यादागतैर्देवैर्ब्राह्मणानां च निःस्वनैः ॥ ९ ॥ निर्वर्तिते विवाहे तु कन्यासाध्वी त्रिलोचनः ॥ क्रीडते विविधैर्भोगैर्मनसः प्रीतिवर्धनः ॥ १० ॥ अथ दे
 वसमानस्तु कदाचित्सवृषध्वजः ॥ आस्थानमंडपस्ये आस्ते विष्णुसहायवान् ॥ ११ ॥ तत्र स्थश्चाह्वयामासनमणा त्रिपुरांतकः ॥ काली
 नीलोत्पलश्यामार्गणमातृगणवृताम् ॥ १२ ॥ एवो हित्व मितः कालिकृष्णं जनसमन्विते ॥ कालमुंदरिमत्पाशैश्च वलेत्स्वमुपाविश ॥ १३ ॥
 एवमुत्क्षिप्तमनसा देवीं संकुद्धमानसा ॥ श्वासयामास ताम्राक्षी बाष्पगद्गदया गिरा ॥ १४ ॥ रुरोद सत्वरं बालतत्र स्थास्त्रुरिताधरा ॥ किं देव

योगात्ताम्रगौरीचेत्यभिधीयते ॥ १५ ॥ यस्मान्ममोपमादत्ताकृष्णवर्णनशंकर ॥ हरिकालीतिबाहूतादेवर्षिगणसेविता ॥ १६ ॥
 तस्माद्देहमिमंकृष्णजुहोमिज्वलितेनले ॥ इत्युक्त्वावार्थमाणातुहरिकालीरुषान्विता ॥ १७ ॥ सुमोचहरितच्छायाक्रांतिहरितशङ्खले ॥
 चिक्षेपदोषरागेणज्वलितेहव्यवाहने ॥ १८ ॥ पुनःपर्वतराजस्यगृहगौरिवभूवसा ॥ महादेवस्यदेहाद्धैस्थितासंपूज्यतेसुरैः ॥ १९ ॥
 एवंसाहरिकालीतिगौरीशस्यव्यवस्थिता ॥ पूजनीयामहादेवीमंत्रेणानेनपांडव ॥ २० ॥ हरकर्मसमुत्पन्नहरकायेहरिप्रिये ॥ मांत्राहीशस्य
 मूर्तिस्थेप्रणतास्तुनमोनमः ॥ २१ ॥ इत्थंसंपूज्यनैवेद्यंद्वाद्विप्रायपांडव ॥ तांचप्रातर्जलरम्येमंत्रेणैवविसर्जयेत् ॥ २२ ॥ अर्चितसि
 मयाभस्मगाच्छदेविसुरालयम् ॥ हरकालेशिवेगौरिपुनरागमनायच ॥ २३ ॥ एवंयःपांडवश्चेष्टहरिकालीव्रतचरेत् ॥ वर्षेवर्षेविधानेन
 नरीनरपतेशुभा ॥ २४ ॥ सायत्फलमवाप्नोतितच्छृणुष्वनराधिप ॥ मर्त्यलोकोचिरतिष्ठेत्सर्वरोगविवर्जिता ॥ २५ ॥ सर्वभोगसमायुक्तासौ
 भाग्यबलवर्णिता ॥ पुत्रपौत्रसुहृन्मित्रनप्तदौहित्रसंकुला ॥ २६ ॥ साग्रवर्षशतंयावद्रोगान्भुक्त्वामहीतले ॥ ततोवसानेदेहस्यशिवज्ञाना
 महासुने ॥ २७ ॥ चिरभद्रमहाकालनंदीश्वरविनायकाः ॥ तदज्ञाकिंकराःसर्वमहादेवप्रसादतः ॥ २८ ॥ संपूर्णसूर्यगणसत्तविरूढशस्या
 तांविहिमाद्रिदुहितांहरिकालिकाख्याम् ॥ संपूज्यजागरमनुद्धतगीतवाद्यैर्यच्छंतियाइहभवंतिपतिप्रियास्ताः ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापु
 राणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेहरिकालीतृतीयाव्रतंनमर्विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ छ ॥ ॥ गुधिष्ठिरउवाच ॥ अथपृच्छामि
 भगवन्व्रतंद्वादशमासिकम् ॥ ललिताराधनानामासमासक्रमेणवा ॥ १ ॥ कृष्णउवाच ॥ शृणुपांडवयत्नेनयथावृत्तंपुरातनम् ॥ शंकर
 स्यमहादेव्याःसंवादंकुरुसत्तम ॥ २ ॥ कैलासशिखरेभ्येबहुपुष्पफलोपगे ॥ सहकारदुमच्छन्नेचंपकाशोकभूषिते ॥ ३ ॥ कदंबवकुला
 मोदवशीकृतमधुव्रते ॥ मयूररवसंघुष्टराजहंसापशोभिते ॥ ४ ॥ मृगक्षेजसिंहेश्चशाखासृग्गणावृते ॥ गंधर्वयक्षदेवर्षिसिद्धकिन्नरपन्नगैः ॥
 ५ ॥ तपस्विभिर्महाभागैःसेव्यमानंसमंततः ॥ सुखासीनंमहादेवंभूतसंघैःसमावृतम् ॥ ६ ॥ अम्बरोभिःपरिवृतमुमानत्वाब्रह्मदीदम् ॥
 ७ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्देवदेवशूलपाणेवृषध्वज ॥ ७ ॥ कथयस्वमेहेशानवृतीयाव्रतमुत्तमम् ॥ सौभाग्यलभतेयेनधनंपुत्रान्पशून्सुखम् ॥ ८ ॥

नारीस्वर्गशुभं रूपमारोग्यं श्रयमुत्तमम् ॥ एवमुक्तोदयितयाभार्ययाप्रीतिपूर्वकम् ॥ ९ ॥ विहस्यशंकराहर्षिकव्रतेनतवप्रि
ये ॥ येकामास्त्रिषुलोकेषु दिव्याभूयन्तरिक्षजाः ॥ १० ॥ सर्वेपितेनचायत्तावश्यन्तेहयतःपतिः ॥ उमोवाच ॥ सत्यमेतत्सु
रेशानन्वयिदृष्टेनदुर्लभम् ॥ ११ ॥ किंचिन्निभुवनभोगभूषणेशशिभूषणे ॥ भक्त्यास्त्रियोहिमादेविप्रजयंतिशुभाशुभम् ॥ १२ ॥
विरूपासुलभाःकाश्चिदपुत्रावहपुत्रिकाः ॥ सुशीलास्तपसाकाश्चिच्छूश्रूभिःपीडिताभृशम् ॥ १३ ॥ शौचाचारसमायुक्तानरोचतेथक
स्यचित् ॥ एवंबहुविधैर्दुःखैःपीड्यमानास्तदुरणैः ॥ १४ ॥ शरणंमांप्रपन्नास्ताःकृपाविष्टस्ततोह्रहम् ॥ येनताःसुखसंभगरूप
लावण्यसंपदा ॥ १५ ॥ पुत्रैःसौभाग्यवित्तैर्वैयुक्ताःस्युःसुरसत्तम ॥ तन्मेकथयतत्वेनव्रतानासुत्तमंव्रतम् ॥ १६ ॥ ईश्वरउवाच ॥
माधेमासिसितेपक्षेतृतीयायार्थतव्रताः ॥ मुखंप्रक्षाल्यहस्तौचपादौचैवसमाहितः ॥ १७ ॥ उपवासस्यनियमंदंतधावनपूर्वकम् ॥
मध्यह्नेतुततःस्नानंविस्वैरामलैःशुभैः ॥ १८ ॥ स्नात्वातीर्थजलेशुभ्रेवाससीपरिधायच ॥ सुगंधैःसुमनोभिश्चप्रभूतैःकुंकुमादिभिः ॥ १९ ॥
अर्चयंतिसदादेवित्वाभक्त्याभक्तवत्सले ॥ कर्पूराद्यैस्तथाधूपैर्नैवेद्यैःशंकरादिभिः ॥ २० ॥ यदृच्छालाभसंपन्नैर्धूपदिपार्चनादिभिः ॥
नाम्नेशानंशुहृत्वातुप्रतक्षिद्वटिकांततः ॥ २१ ॥ पत्रेताम्रमयेशुद्धेजलक्ष्मातविमिश्रिते ॥ सहिरण्यद्विजंकृत्वाभंनूपूर्वसमाधिना ॥ २२ ॥
शिरसिप्रक्षिपेत्तथैव्यायंतिमनसेप्सितम् ॥ ब्रह्मावर्तस्समायातब्रह्मयोनैर्विनिर्गता ॥ २३ ॥ भद्रेश्वराततोदेवीललिताशंकराप्रिया ॥
गंगाद्वारेहरंप्राप्तागङ्गाजलपवित्रिता ॥ २४ ॥ सौभाग्यारोग्यपुत्रार्थमर्थार्थहरवल्लभे ॥ आयाताघटिकांभद्रेप्रतक्षिस्वमनोनमः ॥ २५ ॥
दत्त्वाहिरण्यंतत्समैप्राशयितकुशोदकम् ॥ आचम्यप्रयतोभूत्वाभूमिस्थायैकपयेत्क्षपाम् ॥ २६ ॥ ध्यायमानाउर्मैर्देवीहरितियवसंस्तरै
द्वितीयेद्विहृततःस्नात्वातथैवाभ्यर्च्यपार्वतीम् ॥ २७ ॥ यथाशक्त्याद्विजानूज्यततोभुञ्जीतवाग्यता ॥ एवंपुत्रप्रथमेमासिपूजनीयासिकालिके ॥
॥ २८ ॥ द्वितीयेपार्वतीनामतृतीयशंकराप्रिया ॥ भवान्यथचतुर्थत्वंकंदमाताथपञ्चमे ॥ २९ ॥ दशस्यदुहिताषष्ठमेनकीसप्तमेस्मृता ॥

कान्त्यान्यष्टमेमासिनवमेतुहिमाद्रिजा ॥ ३० ॥ दशमेमासिविख्यातादेविसौभाग्यदायिनी ॥ उमात्वेकादशेमासिगौरितुद्रादशेपरा ॥ ३१ ॥
 कुशोदकंपयःसर्पिणोमूत्रंगामयंफलम् ॥ निवपत्रकंदकारिगवांशृगोदकंदधि ॥ ३२ ॥ पञ्चगव्यं तथाशाकां प्राशनानि क्रमादमी ॥
 मासिमासिस्थिताद्वेवपुपवासपरायणा ॥ ३३ ॥ ददाति श्रद्धयैतानि वाचके ब्राह्मणोत्तमे ॥ कुसुंभमाज्यं लवणं जरिकं गुडमेव च ॥ ३४ ॥
 दत्तैरभिःसूर्यस्यान्वंसूर्यस्थातुष्यसिप्रिये ॥ मासिमासिभवेन्मन्त्रो गकारोद्वादशाक्षरः ॥ ३५ ॥ ओङ्कारपूर्वकेदविनमस्कारांतर्दरितः ॥
 एभिस्त्वंपूजितामैस्तुष्यसि व्रततः प्रिये ॥ ३६ ॥ तुष्टान्त्वमीप्सितान्कामान्ददासि प्रातिपूर्वकम् ॥ समाति तु व्रते तस्मिन् ब्राह्मणे वेदपारगम् ॥
 ॥ ३७ ॥ सहितं भार्ययाभ्यर्च्य गंधपुष्पादिभिः शुभैः ॥ द्विजं महेश्वरं कृत्वा उमां भार्या तथैव च ॥ ३८ ॥ अन्नं सदक्षिणं दद्यात्तथा शुक्ले च वाससी ॥
 रक्तं वा सोऽगुं दद्यात्त्वा मुदिश्य हरि प्रिये ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणे श्रद्धया युक्तस्तस्यां फलमिदं शृणु ॥ दश वर्षसहस्राणि लोकां प्राप्य परा परान् ॥ ४० ॥
 मोदते भर्तुं सहिता यथैद्रेण शची तथा ॥ मानुषत्वं पुनः प्राप्य स्वर्गे न भर्त्रा सह वसा ॥ ४१ ॥ पुण्यकुले श्रिया युक्ता नीरोगा सुखमश्नुते ॥ सप्तज
 न्मानिया वच्चनैवैव्यमवाप्नुयात् ॥ ४२ ॥ पुत्रान् भागांस्तथारूपं सौभाग्यारोग्यमेव च ॥ एकपत्नीतिथामर्तुः प्राणेभ्योऽप्यधिकं भावेत् ॥ ४३ ॥
 शृणुयाद्वाच्यमानं तु भक्त्याया ललिता व्रतम् ॥ मया स्नेहेन कथितं सापितत्फलभागिनी ॥ ४४ ॥ संपूज्य लक्षललितां ललितां गयष्टि
 गंधोदकामृतघटीशिरसि क्षिपेद्यः ॥ सार्वगमेत्यललिता सुललामभूता भूपाधिपतिमवाप्य भुवं भुनक्ति ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्ठिरसंवादो ललिता तृतीया व्रतमाहात्म्यं नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४६ ॥ शुद्धिष्ठि
 रउवाच ॥ इहापि योगमासाद्य भर्तुं वंधुजनैः सह ॥ वदनारि नरश्रेष्ठ व्रजे देवनाशिवालयम् ॥ १ ॥ विधवा च परे लोके भूयोऽपि न
 विद्युज्यते ॥ सुखं संदोहसौभाग्ययुक्ता भवति भामिनी ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उभयाचरितं यन्नान्द्रववाञ्छलितामृतम् ॥ लब्ध्वा हि भवतो ज
 न्मदक्षकोपाद्विद्युक्तया ॥ ३ ॥ महासौभाग्यं संदोहं दृष्ट्वा देव्या महात्मना ॥ अरुंधत्या वासिष्ठेन पृष्टेन कथितं शृणु ॥ ४ ॥ मासिमासि शिरे
 प्राप्ते चंद्रवृद्धौ शुचिस्मिता ॥ द्वितीयायां समासाद्य नक्तं मुंजीत पायसम् ॥ ५ ॥ आचम्य च शुचिर्भूत्वा दंडवच्छंकरं नमेत् ॥ सुदान्वितानम

स्फुट्यविज्ञाप्यपरमेश्वरम् ॥ ६ ॥ औदुम्बरमुजुगृह्णभक्षयेदंतधावनम् ॥ उत्तराशागतं संप्रसक्तचर्चनिर्वणं शुभम् ॥ ७ ॥ द्वितीयायां परे
 वाह्निगौरिशंभुं च पूजयेत् ॥ शालिपिष्टमयेकृत्वारूपेस्त्रिपुंसयोः शुभे ॥ ८ ॥ पात्रे संस्थाप्य संपूज्य जागरं निशिकल्पयेत् ॥ विधिवत् पूजयि
 त्वा तु शंकरं कीर्तयन् स्वपते ॥ ९ ॥ प्रभाते ते गृहीत्वा तु आचार्याय निवेदयेत् ॥ भोजयेन्मृष्टमन्नाद्यां शिवभक्त्या द्विजोत्तमान् ॥ १० ॥ दां
 पत्या निचतत्रैव शस्यता न्यपि भोजयेत् ॥ प्रतिमां संप्रकुर्वीत विधिनो न संयता ॥ ११ ॥ कार्तिकां ते तो मासि मार्गशीर्षे समुद्यमेत् ॥
 नामानि च प्रवक्ष्यामि प्रतिमां सक्रमाच्छृणु ॥ १२ ॥ पूजाप्यानि मित्तं च सिद्धयर्थं चिततस्य च ॥ एवं पौषे तु संप्राप्ते गिरिशं पर्वते तथा ॥ १३ ॥
 समभ्यर्च्य चतुर्थ्या तु पंचगव्यं पिवेत्सुधीः ॥ एतत्पारणसुद्धिं मार्गादि मार्गगोचरम् ॥ १४ ॥ न चान्यत्पञ्चगव्यादि पावनं परमं स्मृतम् ॥
 भवंचैव भवानीं च मासि माघे प्रपूजयेत् ॥ १५ ॥ फाल्गुने तु महादेवमु मया सहितं मतम् ॥ ललितां शंकरं देवैश्चैत्रं संपूजयेत्ततः ॥ १६ ॥
 स्थाणुं वैशाखमासे तु लोलेनेत्रायुतं यजेत् ॥ ज्येष्ठे वीरेश्वरं देवमेकं वरिणसमन्वितम् ॥ १७ ॥ आपाटे पशुनाथं च शस्यसाद्धिं त्रिलोचनम् ॥
 श्रीकण्ठश्रावणे देवं सुतान्वितमथाचरेत् ॥ १८ ॥ भीमं भाद्रपदे मासि दुर्गाया सहितं यजेत् ॥ ईशानं कार्तिके मासि शिवदेवीयुतं यजेत् ॥ १९ ॥
 जप्यध्यानार्चनयैव नामान्येता नि सुव्रत ॥ स्मृतानि विधिनाराजन्वतसिद्धिर्भवेद्भुवम् ॥ २० ॥ प्रतिमां स तु पुष्पाणि यानि पूजासु योजयेत् ॥
 तानि क्रमात्प्रवक्ष्यामि सद्यः प्रातिकराणि वै ॥ २१ ॥ आदौ नीलोत्पलयोज्यं तद्भावोऽपराण्यपि ॥ पवित्राणि सुगंधानि योजयेद्भक्तितोऽच
 ने ॥ २२ ॥ करवीरं विल्वपत्रं किंशुकं कुब्जमालिका ॥ पाटलाब्जकंदं च चतुर्गदोणमालती ॥ २३ ॥ एतान्युक्तक्रमेणैव मासेषु द्वादशे
 ष्वपि ॥ भक्त्या योज्या निराजेन्द्रशिवयोस्तुष्टिहेतवे ॥ २४ ॥ वत्सरातिवितानं च धूपोत्क्षेपं घण्टिकम् ॥ ध्वजं दीपं वस्त्रशुभं शङ्कराय नि
 वेदयेत् ॥ २५ ॥ स्नापयित्वा च लिप्त्वा च सौवर्णमूर्ध्नि पङ्कजम् ॥ पूषयुग्मं च पुरतः शालिपिष्टमयं न्यसेत् ॥ २६ ॥ नैवेद्यं शक्तितो दत्त्वा नत्वा
 च विधिवच्छिवम् ॥ कुर्यान्नीराजनं शम्भोस्ततो गच्छेत्स्वकं गृहम् ॥ २७ ॥ तत्र गत्वा त्रिकोणञ्च चतुरस्रं च कारयेत् ॥ त्रिकोणे ब्राह्म
 णी भोज्या चतुरस्रे द्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ व्रतिनो भोजयेत्पश्चाद्वादशैव द्विजोत्तमान् ॥ मिथुनानि च तवातिशस्य भक्त्या च पाण्डव ॥ २९ ॥

उमामहेश्वरहैमंकारयित्वासुशोभनम् ॥ मौक्तिकानिचतुष्पाष्टिस्तावतोऽपिप्रवालकाः ॥ ३० ॥ तावतिपुष्परागाणिताम्रपान्नोपरि
 न्यसेत् ॥ वस्त्रेणवेषयित्वाचगन्धैर्धूपैस्तथाचरेत् ॥ ३१ ॥ एतत्संभारसंयुक्तमाचार्यानिवेदयेत् ॥ व्रतिनांब्राह्मणानांचद
 म्पतीनांचभारत ॥ ३२ ॥ दुत्वाहिरण्यवासोसिप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ चत्वारिंशत्तथाष्टौचकुम्भांश्छत्रमुपानहौ ॥ ३३ ॥
 सहिरण्यक्षतान्सर्वान्दद्यात्पुष्पोदकान्वितान् ॥ दीनान्धदुःखितानांचतद्दिनेनानिवारितम् ॥ ३४ ॥ कल्पयेदन्नदानंचालोचयश्छ
 क्तिमात्मनः ॥ न्यूनाधिकं चकृत्तव्यंस्ववित्तपरिमाणतः ॥ ३५ ॥ संपूरयेत्कल्पनयावित्तशाल्वनकारयेत् ॥ अवियोगकरंचैत
 द्रूपसौभाग्यवित्तदम् ॥ आयुःपुत्रप्रदंस्वर्ग्यशिवलोकप्रदायकम् ॥ ३६ ॥ सम्यक्पुराणपतितंव्रतचर्यमतत्त्वंचराचरयुरोहदयंगमायाः ॥
 पूजाविधायिविधिवन्नवियोगमेतिसाध्वीस्वभर्तुस्तवन्धुजनैर्धनैश्च ॥ ३७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिअवियोगवृत्ती
 याव्रतनामद्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ केनधर्मेणनारीणांव्रतेननियमेनच ॥ सौभाग्यजायतेऽतीवपुत्रा
 श्वबहवःशुभाः ॥ १ ॥ धनंधान्यंसुवर्णंचवस्त्राणिविविधानिच ॥ अवियोगंचसतंतलभतेपुत्रपौत्रयोः ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 शृणुपार्थप्रवक्ष्यामिव्रतानामुत्तमंव्रतम् ॥ यत्कृत्वासुभगानरिवह्वपत्याचजायते ॥ ३ ॥ धनंधान्यंहिरण्यंचदासीदसादिंकबहु ॥
 उत्पद्यतेगृहेयनतद्भक्तं कथयामिते ॥ ४ ॥ उमामहेश्वरंनमअप्सरोभिःपुराकृतम् ॥ विद्याधरैःकिन्नरैश्चऋषिकन्याभिरेवच ॥ ५ ॥
 रूपिण्यारंभयाचैवसीतयाऽहल्ययातथा ॥ रोहिण्यादमयंत्याचतारयाचानसूयया ॥ ६ ॥ एताभिश्चरितंपार्थव्रतंसर्वव्रतोत्तम
 म् ॥ सौभाग्यारोग्यफलदंदरिद्रव्याधिनाशनम् ॥ ७ ॥ मर्त्यलोकेस्त्रियोयाश्चदुर्भगांरूपवर्जिताः ॥ अपुत्रानिर्धनश्चैवसर्वभोग
 विवर्जिताः ॥ ८ ॥ तासांहितार्थपार्वत्याउमामहेश्वरंव्रतम् ॥ अवतारितंपुरापाथेनजानत्यधमार्गस्त्रियः ॥ ९ ॥ पूर्वमार्गश्चिरेमा
 सिनारीधर्मपरायणा ॥ शुक्लपक्षेदृतीयायांसोपवासाजितेन्द्रिया ॥ १० ॥ स्नात्वासंपूज्यललिताहरकार्यार्धवासिनीम् ॥ पुनः
 प्रभातसमयेस्नानंचाकृन्निमजले ॥ ११ ॥ कृत्वादेवीस्तर्पयित्वादंवाक्यमुदीरयेत् ॥ नमोनमस्तेदेवेशउमोदाहर्क्षधारक ॥ १२ ॥

महादेविनमस्तेऽस्तुहरकायाद्भवासिनि ॥ हृदिक्त्वाशिवं देवीजपेद्यावद्गता ॥ १३ ॥ पूजयेद्देवीशानपुष्पैः कालोद्भवैस्ततः ॥
 वामपार्श्वेऽमर्त्यं देवीदक्षिणे तु महेश्वरम् ॥ १४ ॥ धूपं वाग्गुलं वापि देहं तपश्चात्सुभाविता ॥ नैवेद्यां तु यथाशक्त्या घृतपक्वानिवेदयेत् ॥ १५ ॥
 कारयैद्देवं तु तिलाज्येन सुसंस्कृतम् ॥ पञ्चगव्यं ततः प्राश्य आत्मकाया विशोधनम् ॥ १६ ॥ एवं द्वादशमासांस्तु पूजयित्वा महेश्वरम् ॥
 उद्यापनं ततः कुर्यात्प्रहृष्टेनान्तरात्मना ॥ १७ ॥ शिवं रूप्यमयं कृत्वा उमाहिमस्यतिथा ॥ आरूढौ वृषभे रौप्ये सवालं कारभूषितौ ॥ १८ ॥
 चन्दनेन शिवं च च्युङ्कुमेन च पार्वतीम् ॥ अर्चयेत्कुसुमैः पश्चात्सुगन्धैः सुमनोहरैः ॥ १९ ॥ वेष्टयेच्छुक्लवस्त्रेण शिवं रक्तेन पार्वतीम् ॥ पश्चा
 द्भूषयेद्देवद्वारीभक्तिभावेन भाविता ॥ २० ॥ भोजयेच्छिवभक्तांश्च ब्राह्मणान् वेदपारागन् ॥ भक्तैर्भ्यो दक्षिणा देया भक्त्या श्लाघ्यविवर्जितः ॥ २१ ॥
 ततः प्रदक्षिणीकृत्य हृद्दुस्वप्नचारयेद्बुधः ॥ उमामहेश्वरौ देवौ सवलोकयितुमर्हौ ॥ २२ ॥ व्रतेनानेन सुप्रीतौ भवेताममसर्वदा ॥ एवमुक्त्वा ज
 तक्रोधैर्ब्राह्मणे वदपारगे ॥ २३ ॥ व्रतं निवेदयेद्भक्त्या वाचके वा गुणान्विते ॥ इदं कृत्वा व्रतं नारीमहेशापितमानसा ॥ २४ ॥ प्रयाति परमं स्या
 नं यत्र देवो महेश्वरः ॥ शिवलोके वसेत्तावद्यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ २५ ॥ अप्सरोभिः परिवृता किन्नरीभिस्तथैव च ॥ यदा मानुष्यमायाति जा
 यते विमले कुले ॥ २६ ॥ रूपयौवनसंपन्ना बहुपुत्रा पतिव्रता ॥ धनधान्यसमायुक्ते सुवर्णमणिमण्डिते ॥ २७ ॥ यावज्जीवं गृहेभ्येतिष्ठत्यव्या
 हृतेन्द्रिया ॥ वियोगं नैव सापश्येद्भर्तुमित्रमुतादिकम् ॥ २८ ॥ मृताशिवपुरं याति शिवगौरी प्रसादतः ॥ २९ ॥ हैमि सुमंरजतपिण्डमयमे
 श्वरौ पथेभिरुपवृषभे च समास्थितौ ॥ सम्पूज्य रक्तासितवस्त्रयुगलवद्गौनरीभवत्यविधवासुतसौख्ययुक्ता ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे उमामहेश्वरव्रतं नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ रंभादतीया
 वक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ पुत्रसौभाग्यफलदां सर्वमयनिवारिणीम् ॥ १ ॥ सर्वदुष्टहरां पुण्यां सर्वसौख्यप्रदां तथा ॥ सपत्नीदपदलनां
 तथैश्वर्यकरीं शिवाम् ॥ २ ॥ शङ्करेण पुरा प्रोक्ता पार्वत्याः प्रियकाम्यया ॥ तामिमां शृणु भूपाल सर्वभूतहिताय वै ॥ ३ ॥ मार्गशीर्षे शुभे मासि तु
 तीयायानराधिप ॥ शुक्लायां प्रातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकम् ॥ ४ ॥ उपवासस्य नियमं गृह्णीयाद्भक्तिभाविता ॥ देवि संवत्सरं यावत्तृतीयाया सुपो

षिता ॥ ५ ॥ प्रतिमासं करप्यामि पारणं चापरऽहनि ॥ तद्विघ्नने मेया तु प्रसादात्तत्तवावति ॥ ६ ॥ एवं संकल्प्य विधिवत्कृतं नित्यं श्रयः ॥
 भक्त्या नरो वानारी वा स्नानं कुर्यादतं द्रितः ॥ ७ ॥ नद्यां तडागेष्वप्यावागृहे वानियतात्मवान् ॥ पूजयेत्पार्वतीनामरात्रौ प्रादुशुशोदकम् ॥ ८ ॥
 प्रभाते भोजयेद्दिद्राञ्छिवभक्तां विघोषतः ॥ हिरण्यं लवणं चैव तेषां ददतु दक्षिणाम् ॥ ९ ॥ गौरीश्वरं यथा शक्त्या भोजयेत्प्रयतासती ॥ अने
 न विधिनाराजान्यः कुर्यान्मासि पौषके ॥ १० ॥ गोमूत्रं प्राशयेद्वात्रौ प्रभाते भोजयेद्द्विजान् ॥ हिरण्यं जीरकं चैव स्वशक्त्या दापयेत्ततः ॥ ११ ॥
 कडुहुण्डं च कनकं तेभ्यो दत्त्वा विसर्जयेत् ॥ वाजपेयातिरात्राभ्यां फलं प्राप्नोत्यसंशयः ॥ १२ ॥ शकलौ केवसेत्कल्पततः शिवपुरं व्रजेत् ॥
 माघे मासि तृतीयायां सुदेवीनाम पूजयेत् ॥ १३ ॥ गोमयं प्राशयेद्वात्रौ ततश्चैकाकिनीं स्वपेत् ॥ प्रातः कुसुं भंकनं कंददाच्छतया द्विजातिषु ॥ १४ ॥
 विष्णुलोकैर्चिरं स्थित्वा प्राप्नोति शिवसात्म्यताम् ॥ गौरीति फाल्गुने नाम गेक्षीरं प्राशयेन्निशि ॥ १५ ॥ प्रभाते भोजयेद्दिद्राञ्छिवभक्ता
 न्मुवासिनीः ॥ कडुहुण्डं संकनकं तेभ्यो दत्त्वा विसर्जयेत् ॥ १६ ॥ वाजपेयातिरात्राभ्यां फलं प्राप्नोत्यसंशयः ॥ चैत्रे मासि विशालाक्षीं पूजये
 द्भक्ति तत्परा ॥ १७ ॥ दधिप्रादुश्यस्वपेत्प्रातर्दद्याद्धर्मसंकुलम् ॥ सौभाग्यं महदाप्नोति विशालाक्ष्याः प्रसादतः ॥ १८ ॥ वैशाखस्य
 तृतीयायां श्रीमुखीनाम पूजयेत् ॥ घृतं च प्राशयेद्वात्रौ ततश्चैकाकिनीं स्वपेत् ॥ १९ ॥ शिवभक्तां द्विजान् प्रातर्भोजयित्वा यथेप्सितम् ॥
 तां बृलं लवणं दत्त्वा प्राणिपत्यं विसर्जयेत् ॥ २० ॥ अनेन विधिनो दत्त्वा पुत्रानाप्नोति शोभनान् ॥ आपाठे माधवीनत्वा प्राशयति तिलोदकम् ॥
 ॥ २१ ॥ प्रभाते भोजयेद्दिद्रान्दक्षिणायां गुडः स्मृतः ॥ सकाञ्चनः शुभौ लोकां प्राप्नोति हिनसंशयः ॥ २२ ॥ श्रावणे तु श्रियं पूज्यपि वेदोऽशुद्ध
 जंजलम् ॥ शिवभक्तांश्च संपूज्य दद्याद्धर्मफलैः सह ॥ २३ ॥ सर्वलोकेश्वरो भूत्वा सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ भाद्रचैव तृतीयायां हारितालीति
 पूजयेत् ॥ २४ ॥ माहिषं च पिबेद्गुग्धं सौभाग्यं तु लभेत् ॥ इह लोके सुखं भुक्त्वा चाति शिवपुरं व्रजेत् ॥ २५ ॥ आश्विने तु तृतीयायां गिरिपु
 त्रीति पूजयेत् ॥ संप्राश्य तु लज्जलं प्रातर्विप्रांश्च पूजयेत् ॥ २६ ॥ दक्षिणाचारिर्निर्दिष्टा कनकं च चन्दनम् ॥ सर्वयज्ञफलं प्राप्य गौरीलोकं
 दीयते ॥ २७ ॥ पद्मोद्भवाकारि तिके च पंचगव्यं पिबेत्ततः ॥ रात्रौ प्रजागरं कुर्यात्प्रभाते भोजयेद्द्विजान् ॥ २८ ॥ सप्तमीकाञ्छुभाचारान्माल्य

वस्त्रविभूषणैः ॥ पूजयेच्छिवभक्तांश्चकुमारींश्चैवभोजयेत् ॥ २९ ॥ उमामहेश्वरैर्मंसमासेकारयेद्यूप ॥ यथाविभवसारेणवितानंपञ्चवर्ण
कम् ॥ ३० ॥ अशनंचशुभंदद्याच्छेतच्छत्रकमंडलुम् ॥ पादुकोपानहैर्दिव्यैस्त्रयुग्मैश्चपाण्डव ॥ ३१ ॥ पीतयज्ञोपवीतैश्चदीपनैस्त्रैःसमु
ज्ज्वलैः ॥ शंखशुक्तिमपैर्तद्वर्णैश्चमुद्राभितैः ॥ ३२ ॥ उमामहेश्वरंस्थाप्यपूजयित्वाथविधि ॥ नानाविधैःसुगन्धैश्चपत्रैःपुष्पफलै
स्तथा ॥ ३३ ॥ घृतपक्कैश्चनैवेद्यदीपमालाभिरवच ॥ शर्करानालिकरैश्चद्राडिमैर्बीजपूरकैः ॥ ३४ ॥ जरिकैलवणैश्चैवकुसुमैःकुंकुमैस्तथा ॥
सताम्रभाजनैर्दिव्यैर्मोदकैरसंयुतैः ॥ ३५ ॥ पूजयेद्देवदेवेशंततःपश्चात्क्षमापयेत् ॥ शंखवादित्रयैर्वेदध्वनिसमान्वितैः ॥ ३६ ॥ एवंकृते
फलंयत्स्यात्तन्नशक्यमयोदितुम् ॥ पूर्वोक्तफलभागीस्यात्सर्वदेवैश्चपूज्यते ॥ ३७ ॥ कल्पकोटिज्ञतेयावत्सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ तदंतेशिवसा
युज्यंप्राप्नोतीहिनसंशयः ॥ ३८ ॥ पुरैतद्रंभयाचीर्णितेनरंभाव्रतंस्मृतम् ॥ योऽहंसाचस्मृतागौरीयगौरिसमहेश्वरः ॥ ३९ ॥ इतिमत्त्वामहाराजश
रणंव्रजपार्वतीम् ॥ ४० ॥ एषाहिमाद्रिदुहिदुर्दयितातृतीयारंभाविधानमलभद्भुवितत्कृतेति ॥ सत्प्राज्ञितैरुदितनामयुतासुपोष्यप्राप्नोतिवाञ्छि
तफलान्यबलबहूना ॥ ४१ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुद्धिस्त्रिसंवादेरंभातृतीयाव्रतंनामचतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥
॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ तथैवान्यत्प्रवक्ष्यामिसर्वकामफलप्रदम् ॥ सौभाग्यशयनंनामयत्पुराणविदोविदुः ॥ १ ॥ पुरादग्धेषुलो
केषुभूभुवःस्वर्भद्रादिषु ॥ सौभाग्यसर्वलोकानामेकस्थमभवत्तदा ॥ २ ॥ तच्चैवकुण्ठमासाद्यविष्णोर्वैश्वस्थेलस्थितम् ॥ ततःकालेनमहता
पुनःसर्गविधौनृप ॥ ३ ॥ अहंकारावृतेलोकैःप्रधानपुरुषान्विते ॥ स्पृष्टार्थांचप्रवृत्तायांकमलासनकृष्णयोः ॥ ४ ॥ पिङ्गाकारासमु
द्भूताज्ज्वालवक्षस्थलीतदा ॥ तथाभित्तस्यहरेर्वैश्वसस्तद्विनिःसृतम् ॥ ५ ॥ यद्वक्षस्थलमाश्रित्यविष्णोःसौभाग्यमास्थितम् ॥ रसरूप
तयातावत्याप्नोतिवसुधातलम् ॥ ६ ॥ उत्क्षिप्तमंतरिक्षस्थंब्रह्मपुत्रेणधीमता ॥ दक्षेणपीतमात्रंरूपलवण्यकारणम् ॥ ७ ॥ बलंतेजोम
दजातंदक्षस्यपरमेश्विनः ॥ शेषंयदुपतद्भूमावष्टयातदजायत ॥ ८ ॥ इक्ष्वस्तवराजंचनिष्पावाजिधान्यकम् ॥ विकारवच्चगोक्षीरकुसुमं

कुंकुमं तथा ॥ ९ ॥ लवणं चाष्टमं त्रसौ भाग्याष्टकमुच्यते ॥ पतियद्वलपुत्रेण योगज्ञानमिदं तथा ॥ १० ॥ दुहिता स्या भवत्तस्माद्यासनी
 त्याभिधीयते ॥ लोकानतीत्य लालित्याल्ललितानेन चोच्यते ॥ ११ ॥ त्रैलोक्यमुद्रमिनामुपयेमोपमा रुधुक् ॥ त्रिविधसौ भाग्यमयी
 भुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ १२ ॥ आराध्यतामुमां भक्त्यास्त्रिराजन्किन्नविन्दति ॥ १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमाराधनं तस्या
 जगद्धात्र्या जनार्देन ॥ यद्विधानं च तत्सर्वं न गन्नाथवदस्वमे ॥ १४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वसंतमासमासव्यतृतीयायां युधिष्ठिर ॥
 शुक्लपक्षस्य पूर्वार्द्धे तिलैः स्नानं समाचरेत् ॥ १५ ॥ तस्मिन् ब्रह्महर्षिना देवा किल विधातमनासती ॥ धाणेग्रहणकर्मैस्त्रिरुद्राश्चरवर्णिनी ॥ १६ ॥
 तथा सैव देवं श्रुत्वा तृतीयायामथाचरेत् ॥ फलैर्नानाविधैर्घृपदीपैर्नैवेद्यसंयुतैः ॥ १७ ॥ पञ्चाग्नयेन तु मासं तथा गोद्वेकेन च ॥ स्नापयित्वा
 चैयद्वैरीमिन्दुशेखरसंयुताम् ॥ १८ ॥ पाटलांशुसहितं पादयोस्तु प्रपूजयेत् ॥ त्रिशुगांशुवसंयुक्तां शुल्फयोरुभयोरपि ॥ १९ ॥
 भद्रेश्वरेण सहितां विजयां जानुयोगे ॥ ईशानो हरिकेशं च कट्यां संपूजयेद्बुधः ॥ २० ॥ कोटनीं शूलैर्न कुशां गलां शर्वसंयुताम् ॥
 उदरे पूजयेद्वाज्रान् रुद्रकुचद्वये ॥ २१ ॥ अंतां त्रिशुरभ्रं च पूजयेत्करसंपुटे ॥ कंठे भवं भवानि च मुखे गौरिहरं तथा ॥ २२ ॥
 सर्वान् मनोचसहितां ललिनां मस्तकोपरि ॥ ओंकारपूर्वकं तैर्ब्रह्मस्कारां तयैर्जितैः ॥ २३ ॥ पूजयेद्भक्तिमहितां गन्धमालया नुलेपनैः ॥ एवमभ्यर्च्य
 विधिवत्सौ भाग्याष्टकमभ्यतः ॥ २४ ॥ स्थापयेत्स्वन्नानि पावां कुसुमं क्षरिजरीरकम् ॥ तवराजेषु लवणं कुंकुमं च तथाष्टकम् ॥ २५ ॥ दत्तं सौभाग्यदं
 यस्मात्सौभाग्याष्टकमुच्यते ॥ एवं भवेन्नृपसर्गोऽगवयोऽप्रियतामिति ॥ २६ ॥ चैत्रशृंगोदकं प्रैश्वर्यस्वपेदूभावरिदम् ॥ ततः प्रातः समुत्था
 य कृतप्राणजयः शुचिः ॥ २७ ॥ संपूज्य द्विजसंपत्त्यं मालयवस्त्रविभूषणैः ॥ सौभाग्याष्टकसंयुक्तं त्रैवर्णचरणद्वयम् ॥ २८ ॥ प्रीयतां स त्रललितां ब्रा
 ह्मणाय निवेदयेत् ॥ एवं संपत्संयावत्तृतीयायां सदानुप ॥ २९ ॥ प्राशनेनाममंत्रे च विशेषोऽयं निबोधमे ॥ गोशृंगोदकमाद्ये स्याद्विशाले गामयंपुनः
 ॥ ३० ॥ ज्येष्ठमंदारपुष्पं च विल्वपत्रं शुभौ स्मृतम् ॥ श्रावणे दधिसंप्राश्यं न भस्ये च कुशोदकम् ॥ ३१ ॥ क्षरिमाश्रयुजेत द्वितीयां तिलैः केषु पृषदाज्यकम् ॥

मृगेतमंगोगोमूत्रपौषेसप्राशयेद्वृतम् ॥ ३२ ॥ माघेकृष्णतिलास्तद्वत्पञ्चगव्यंचफाल्युने ॥ ललिताविजयाभद्राभवानीकुमुदाश्रिता ॥ ३३ ॥
 वासुदेवीतथागैरिमिङ्गलाकमलासती ॥ उमाचदानकालेदुद्रीयतामितिकर्तयेत् ॥ ३४ ॥ मल्लिकाशोककमलकंदबोत्तलमालती ॥
 कुङ्कुमवीरचंबाणममल्लानकुंकुमम् ॥ ३५ ॥ सिंदुवारंचमासेषुसर्वेषुक्रमशः स्मृतम् ॥ जपाकुसुंभकुसुंभमालतशतपत्रिका ॥ ३६ ॥
 यथालभंप्रदेयानिकरवीरंचसर्वदा ॥ एवंसंवत्सरंयावदुपोष्यविधिवन्नरः ॥ ३७ ॥ स्नानेत्तुकुमारीवाशिवाभभ्यर्च्यशक्तिः ॥
 व्रततिशयनंदद्यात्सर्वौपस्करसंयुतम् ॥ ३८ ॥ उमामहेश्वरैर्महाम्रुषभंचगवासह ॥ स्थापयित्वातुशयेनब्राह्मणयानिवेदयेत् ॥ ३९ ॥
 अन्यान्यपिथथाज्ञात्तयामिथुनान्यंबरादिभिः ॥ धान्यालंकरणैर्दानैरन्यैश्चधनसंचयैः ॥ ४० ॥ वित्तश्राठयेनरहितः पूजयेद्भूतविस्मयः ॥
 एवंकरोतियःसम्यक्सौभाग्यशयनव्रतम् ॥ ४१ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिपदंचानन्यभश्रुते ॥ सौभाग्यारोग्यरूपार्थुर्वस्त्रालंकारभूषणैः ॥ ४२ ॥
 नवियुक्तोभवेद्राजन्वर्षायुतशतत्रयम् ॥ यस्तुद्वादशवर्षाणि सौभाग्यशयनव्रतम् ॥ ४३ ॥ करोतिसप्तचाष्टौवाश्रीकः षष्ठभुवनेश्वरैः ॥
 पूज्यमानोभवेत्सम्यग्यावत्कल्पायुतत्रयम् ॥ ४४ ॥ नारीवाकुरुतेयातुकुमारीवानरेश्वर ॥ सापितत्फलमाप्नोतिदेव्यनुग्रहलालिता ॥ ४५ ॥
 शृणुयादपियश्चेत्तत्प्रदद्यादथवाभितम् ॥ सोऽपिविद्याधरोभूत्वास्वर्गलोकचिरंसेत ॥ ४६ ॥ इदमिहमदनेनपूर्वमिष्टचरितमिदंशशिर्विंदु
 नाव्रतवै ॥ सुरपतिधनदेशवायुसामैश्चरितमिदंकरुणेनवंदिनाच ॥ ४६ ॥ यानिहृदतानिपुरानरैर्द्रोनानिधमार्थयज्ञास्कराणि ॥ निर्माल्यवं
 तिप्रतिमानितानिसनामसाधुःपुनराददानः ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिसौभाग्याष्टकतृतीयाव्रतनामपंचविंशतितमोऽ
 ध्यायः ॥ २५ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सौभाग्यारोग्यफलदंविषयक्षयकारकम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदंकाश्चिद्रत्नं ब्रूहिजनार्दन ॥ १ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ यदुमायापुरादेवउवाचासुरसूदनः ॥ कथासुसंप्रवृत्तास्तुललिताराधनंप्रति ॥ २ ॥ तदिदानींप्रवक्ष्यामिभुक्तिमु
 क्तिफलप्रदम् ॥ नराणामथनारीणामाराधनमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ शृणुष्वविहिताभूत्वा सर्वेषांप्रणयानम् ॥ नभस्येवाथवैशाखेपुनर्मार्गशिरेऽ

धवा॥४॥ शुक्लपक्षतृतीयाथः स्नातः सद्गौरसर्षपैः ॥ गौरोचनसुगोमूत्रमुस्तागोशकृतं तथा ॥५॥ दधिचंदनसंमिश्रललाटोतिलकं न्यसेत् ॥ सौ
 भाग्यारोपय कृद्वत्स्यात्सदाचललिताप्रियम् ॥ ६ ॥ प्रतिपक्षं तृतीयाच बद्धावापीतवाससी ॥ धारयेदथ वारुणपतिनि कुसुमानि च ॥ ७ ॥
 विधवाप्यनुरक्तानि कुमारीशुक्लवाससी ॥ देव्यर्चीपञ्चगव्येन ततः क्षरिणे केवलम् ॥ ८ ॥ स्नापयेन्मधुना तद्वत्पुष्पगंधोदकेन च ॥ पूज
 येच्छुक्लपुष्पैश्च फलैर्नानाविधैरपि ॥ ९ ॥ धान्यकाजालवणगुडक्षीरघृतादिभिः ॥ शुक्लाक्षतैस्तैलैर्यर्ज्याललितायः सदा च येत् ॥ १० ॥
 आपादाद्यर्चनं कुर्याद्गौरैः सम्यक्समासतः ॥ वरदायै नमः पादौ तथा गुल्फौ श्रिये नमः ॥ ११ ॥ अशोकायै नमो जंघे भवान्यै जानुनो तथा ॥
 उरूमांगल्यकारिण्यै कामदेव्यै तथा कटिम् ॥ १२ ॥ पद्मोद्भवयै जठरमुरः कामप्रिये नमः ॥ करौ सौभाग्यवासिन्यै बाहू शिशुसखाश्रयै ॥ १३ ॥
 मुखं कंदर्पवासिन्यै पार्वत्यै तु स्मितं तथा ॥ गौर्यै नमस्तथानासां सुनेत्रायै च लोचने ॥ १४ ॥ तुष्टयै ललाटफलकं कान्त्याय न्यै शिरस्तथा ॥
 नमो गौर्यै नमः सृष्ट्यै नमः कान्त्यै नमः श्रयै ॥ १५ ॥ रंभायै ललितायै च वासुदेव्यै नमो नमः ॥ एवं संपूज्य विधिवदग्रतः पद्ममालिखेत् ॥ १६ ॥
 पत्रद्विदशाभिर्युक्तं कुंकुमेन सकर्णिकम् ॥ पूर्वेण विन्यसेद्गौरिमपर्णचिंततः परम् ॥ १७ ॥ भवानीं दक्षिणे तद्वद्गुद्राणोचिंततः परम् ॥ विन्यसे
 त्पश्चिमे सौम्यां तोमदनवासिनीम् ॥ १८ ॥ वायव्यां पाटलावासासुत्तरेण ततो ह्युमाम् ॥ लक्ष्मीं स्वाहां स्वधां तुष्टिं मंगलां कुसुमां सतीम् ॥ १९ ॥
 रुद्राणामध्यतः स्थाप्य ललितां कर्णिकोपरि ॥ कुसुमैरक्षतैः शुभ्रैर्घ्नैस्सकारेण विन्यसेत् ॥ २० ॥ गीतमंगलघोषं च कारयित्वा सुवासिनीः ॥
 पूजयेद्भक्तवासोभिरक्तमाल्यानुलेपनैः ॥ २१ ॥ सिद्धं स्नानचूर्णचितासां शिरसि पातयेत् ॥ सिद्धं कुंकुमं स्नानमिष्टं सत्याः सदा यतः ॥ २२ ॥
 नभस्ये पूजयेद्गौरीमुत्पलैरसितैस्तथा ॥ बंधुजीवैराश्वयुजे कार्तिके शतपत्रकैः ॥ २३ ॥ कुंदपुष्पैर्मागं शिरोपैषैर्वैकुंठकुमेन च ॥ माघे तु पू
 जयेद्देवीं सिद्धुवारेण भक्तिः ॥ २४ ॥ जात्या तु फाल्गुने पूज्या पार्वती पांडुनंदन ॥ चैत्रे च मल्लिकाशो कैवैशाखे गंधपाटलेः ॥ २५ ॥
 ज्येष्ठे कर्मलमंदौरे राषाढे चंपकांबुजैः ॥ कर्द्वे वरथमालत्या श्रावणे पूजयेदुमाम् ॥ २६ ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षरिंदधिसर्पिः कुशोदकम् ॥ वि

ल्वपत्रार्कपुष्पचंगवांशुगोदेकतथा ॥ २७ ॥ पञ्चगव्यं तथा विल्वं प्राशयेत्कमशः सदा ॥ एतद्ब्राह्मपदाद्यंतु प्राशनं समुदाहृतम् ॥
 ॥ २८ ॥ प्रतिपक्षं द्वितीयां मायां प्राक्तेवरानने ॥ ब्राह्मणं ब्राह्मणीं चैवाशिवगौरिप्रकल्प्य च ॥ २९ ॥ भोजयित्वा च ये द्रव्यं तया वस्त्रमा
 ल्यानुलेपनैः ॥ पुनः पीतांबरे दत्वा स्त्रियाः कौमुभवाससी ॥ ३० ॥ निष्पावाजिलवणमिश्रं दुण्डुगुणान्वितम् ॥ स्त्रियं दद्यात्फलं
 पुनः सुवर्णाल्पलसंयुतम् ॥ ३१ ॥ यथानंदं देवशस्त्रं परिष्यज्य गच्छति ॥ तथा सांस्परित्यज्य पतिर्नान्यत्र गच्छतु ॥ ३२ ॥
 कुमुदाविमलानंताभानीव सुधाशिवा ॥ ललिता कमलगौरि सती रंभाथपर्वती ॥ ३३ ॥ नभस्यादिषु मासेषु प्रायितामित्युदीरयेत् ॥
 व्रतं तिशनं दद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥ ३४ ॥ मिथुनानि चतुर्विंशतं दद्वै स कृदच्चेत् ॥ अष्टावष्टावथ पुनश्चातुर्मास्ये समचयेत् ॥ ३५ ॥
 तथोपदेष्टारमपि पूजयेद्यत्नतोरुम् ॥ न पूज्यते गुरुर्यत्र सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः ॥ ३६ ॥ उक्तां तत्तृतीयं वा सदानंदं फलप्रदा ॥ सर्वपापहरा
 देवी सौभाग्यारोग्यवर्धिनी ॥ ३७ ॥ न चैनां वित्तशालाको न कदाचिदपि लभयेत् ॥ नरो वा यदिवानरी वित्तशालां तत्पतत्यधः ॥ ३८ ॥ गर्भि
 णी स्मृतिकान्तं कुमारी च अथ रोगयुक् ॥ यदा श्रद्धा तदान्येन क्रियमाणं तु कारयेत् ॥ ३९ ॥ इमां नंत फलदां तृतीयां यः समाचरेत् ॥ कल्प
 केटिशतं साग्रशिवलोकैः स पूज्यते ॥ ४० ॥ वित्तहीनोऽपि कुर्वीत वर्षत्रयमुपैषिणः ॥ पुष्पपत्रविधानेन सोऽपि तत्फलमाप्नुयात् ॥ ४१ ॥
 नरीवाकुरुते या तु कुमारी विधवा तथा ॥ सोऽपि तत्फलमाप्नोति गौर्यनुग्रहभाविता ॥ ४२ ॥ इति पठति शृणोति वा यद्व्यंगिरितनया व्रतं मिदु
 लोकसंस्थः ॥ मतिमपि च ददाति सोऽपि देवैरमरधूजनकिं नरैश्च पूज्यः ॥ ४३ ॥ इति अंतं तृतीया व्रतम् ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अन्यामपि प्रपश्यामि तृतीयां पापनाशिनीम् ॥ रसकल्याणिनी नाम पुरा कल्पविदो विदुः ॥ ४४ ॥ बाधमासे तु संप्राप्य तृतीयां शुक्लपक्षिकाम् ॥
 प्रातर्गव्येन पयसा तिलैः स्नानं समाचरेत् ॥ ४५ ॥ स्नापयेन्मधुना देवीं तथैव धूपैश्च ॥ पुनः पूजाप्रकृते व्याजा त्यावा कुंकुमेन वा ॥ ४६ ॥
 दक्षिणां गानि संपूज्य ततो वासानि पूजयेत् ॥ ललितायै नमः पादौ शुलं तद्दद्यात् च येत् ॥ ४७ ॥ जंघे जानू तथा सत्यैतथोरश्च श्रिये नमः ॥
 मदनलसायै तु कर्णैर्मदनयै तथोदरम् ॥ ४८ ॥ स्तनौ मदनवासिन्ये कुमुदायै च कंधरम् ॥ भुजान्भुजाग्रं माधव्यै कमलाय ह्युपस्थितम् ॥ ४९ ॥

भ्रूलोटचरुद्राण्यंशंकरायैतथालकान् ॥ मुकुटं विश्ववासिन्यैपुनःकान्त्यैतथालकान् ॥ ५० ॥ नेत्रंचक्रावधारिण्यैपुष्टचैचवदनंपुनः ॥ उत्कं
 ठिन्यैनमःकंठमनंतयैतुकंधराम् ॥ ५१ ॥ रंभायैवामवाहुंचविशोकयैनमःपरम् ॥ हृदयंमन्मथादित्यैपाटलायैनमोनमः ॥ ५२ ॥ एवंसंपूज्य
 विधिवद्विजदंपत्यमर्चयेत् ॥ भोजयित्वान्नदानेनमधुरेणविमत्सरः ॥ ५३ ॥ सलङ्कुंवारिकुंभंशुक्रांबरयुगंततम् ॥ दत्त्वासुवर्णकलशं
 धमाल्यैरथार्चयेत् ॥ ५४ ॥ प्रीयतामत्रकुमुदायुक्तायाह्लवणव्रतम् ॥ अनेनविधिनादेवीमासिमार्गसमर्चयेत् ॥ ५५ ॥ लवणवर्जयेन्माघे
 फाल्गुनेचगुडंपुनः ॥ तावराजंतथाचैत्रैवर्ज्यचमधुमाधवे ॥ ५६ ॥ पारकंज्येष्ठमासेतुआषाढेजरिकंतथा ॥ श्रावणेवर्जयेत्क्षीरंरंदिधिभाद्रपदे
 तथा ॥ ५७ ॥ घृतमश्वयुजेतद्द्वर्जयेद्याचमज्जिका ॥ धान्यकर्मार्गशीर्षेतुपुष्येवर्ज्यातुशर्करा ॥ ५८ ॥ व्रतंतिकरकापूणनितेषामासि
 मासिच ॥ दद्याद्रिकालवेलार्याभक्षपात्रेणसंयुतान् ॥ ५९ ॥ तंदुलाञ्छेतवर्णाश्रंसंयावमधुपूरिकाः ॥ धारिकाघृतपूरांश्चमंडकान्क्षीरशक
 कम् ॥ ६० ॥ दध्यन्नषाड्वैचैवभिंडयःशकवर्तिकाः ॥ माघादौक्रमशोदद्यादेतानिकरकोपरि ॥ ६१ ॥ कुमुदामाधवीगौरीरंभाभद्राजयाशिवा ॥
 उमाशर्चासतीतद्द्वन्मंगलारतिलालसा ॥ ६२ ॥ क्रमान्माघादिसर्वत्रप्रीयतामिति कीर्तयेत् ॥ चर्वंतंपंचगव्यंचप्राशनंसमुदाहृतम् ॥ ६३ ॥
 उपवासीभवेन्नित्यमशक्तोदक्षिणेकरे ॥ पुनर्माघेत्तुसंप्राप्यशर्कराकरकोपरि ॥ ६४ ॥ कृत्वातुकांचर्नगोधांपंचरत्नसमन्विताम् ॥ उमामंगुष्ठ
 मात्रांचसुधामूत्रकमंडलुम् ॥ ६५ ॥ तद्ब्रह्मभिधुनंसर्वसुवर्णस्यसितंपरम् ॥ सवस्त्रभाजनंदत्त्वाभवानंप्रीयतामिति ॥ ६६ ॥ अनेनवि
 धिनायश्चरसकल्याणिनीव्रतम् ॥ कुर्यात्सर्वपापेभ्यस्तत्क्षणादेवमुच्यते ॥ ६७ ॥ भर्गबुद्धसहस्रंनुदुःखीजायतेकचित् ॥ अग्रिष्टोमस
 हस्त्रेणयत्फलंतदवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ नारीवाकुरुतेयातुकुमारीवायुधिष्ठिर ॥ विधवावावराकीवासापितत्फलभागिनी ॥ सौभाग्यारोग्य
 संपन्नागौरीलोकमहीयते ॥ ६९ ॥ इतिपठतियइत्यर्थःशृणोतिप्रसंगात्सकलकलुषमुक्तःपार्वतिलोकमोति ॥ मातिमपिचनराणांयोद
 दातिप्रियार्थंविपुलमतिजनानानायकःस्यादमोघम् ॥ ७० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादेरसक
 ल्याणिनीव्रतवर्णनं नामषड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ तथाचान्यांप्रवक्ष्यामि तृतीयं पापनाशिनीम् ॥ लोके

पुनात्राविल्यातामाद्रानंदं करीमिमाम् ॥ १ ॥ यदाशुक्लतृतीयायामाषाढक्षभवेत्कचित् ॥ ब्रह्मक्षीचार्थमार्गवात्रतश्राद्धंतदशुभम् ॥ २ ॥
 दर्भगंधोदकैः स्नानंतदासम्यक्समाचरेत् ॥ शुक्लमाल्यांबारधरः शुक्लगंधादुलेपनः ॥ ३ ॥ भवानीमर्चयेद्भक्त्याशुक्लपुष्पैः सुगंधिभिः ॥
 महादेवेन सहितासुपविष्टां वारासने ॥ ४ ॥ वासुदेव्यै नमः पादौ शंकराय नमो हरेः ॥ जंघशोकविनाशिन्यायानन्दाय नमः प्रभो ॥ ५ ॥ रंभायै पू
 जयेद्दूरूक्षिवाय च पिनाकिनः ॥ आदित्यै च काटं पूज्याशूलिनः शूलपाणये ॥ ६ ॥ माधव्यै च तथानाभि मथ शंभोर्भवाय वै ॥ स्तना
 वानंदकारिण्यै शंकरायै दुधारिणे ॥ ७ ॥ उत्कंठिन्यै नमः कंठनीलकंठायै वहेरः ॥ करानुत्पलधारिण्यै रुद्राय जगतीपतेः ॥ ८ ॥
 बाहुंचपरिरभिण्यै नृत्यशीलायै वहेरः ॥ ९ ॥ देव्यामुखं विलासिन्यै वृषे शाय पुनर्विभोः ॥ स्मितं सस्मरं शीलान्यै विश्वक्पायै वै विभोः ॥ १० ॥
 नेत्रं मदनवासिन्यै विश्वधाम्नि शूलिने ॥ ध्रुवौ रातिप्रियायै च तांडवशायै वै विभोः ॥ ११ ॥ देव्यै ललाटमिंद्राण्यै हव्यवाहायै वै विभोः ॥ स्वाहायै मुकुटं
 देव्या विभोः पञ्चशरायै ॥ १२ ॥ विश्वकायै विश्वमुख्यै विश्वपादकरौ शिवौ ॥ प्रसन्नवदनौ वंदे पार्वतीपरमेश्वरौ ॥ १३ ॥ एवं संपूज्य विश्वविधिवदग्रतः शि
 वयोः पुनः ॥ पद्मोत्पलानि च तथानानावर्णानि कारयेत् ॥ १४ ॥ शङ्खचक्रसकटैः स्वस्तिकं वर्द्धमानकम् ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोद
 कम् ॥ १५ ॥ शृंगोदकं विल्वपत्रं वारिकुंभान्वितं तथा ॥ उद्गीरन् रितद्वच्चयवच्चूर्णोदकं ततः ॥ १६ ॥ तिलोदकं च संप्राप्य स्वपेन्मार्गशिखादिषु ॥
 प्रतिपक्षे द्वितीयायां प्राशनं समुदाहृतम् ॥ १७ ॥ सर्वत्र शुक्लपुष्पाणि प्रशस्तानि शिवाचने ॥ दानकालेषु सवैष्णवं त्रमेतमुदरयेत् ॥ १८ ॥ गौरी
 मे प्रीयतां नित्यमघनाशाय मंगला ॥ सौभाग्यायास्तु ललिताभवां निसर्पसिद्धये ॥ १९ ॥ संवत्सरांतं लवणं गुडं कुंभं समर्पितम् ॥ चन्द्र
 नेनैत्रपट्टं च सितवस्त्रयुगान्वितम् ॥ २० ॥ उमामहेश्वरैर्मंतद्विदुः फलैर्युतम् ॥ प्रस्तरावरणं शय्यासि विश्रामानिवेदयेत् ॥ २१ ॥
 सपत्नीकाय विप्राय गौरीमि प्रीयतामिति ॥ आर्द्रानन्द करीनामवृत्तौ येषां सनातनी ॥ २२ ॥ यामुपोष्य न रोयाति शंभोस्तत्परमं पदम् ॥
 इह लोके यदानंदं प्राप्नोति धनसंचयात् ॥ २३ ॥ आयुरारोग्यं संपन्नो न कश्चिच्छो कमाप्नुयात् ॥ नारी वा कुरुते या तु कुमारी विधवा तथा ॥ २४ ॥

सापितफलमाप्नोति देव्यनुग्रहलालिता ॥ प्रतिपक्षमुपोष्यैवमंत्रार्चनविधानतः ॥ २६ ॥ रुद्राणीलोकमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥
 यद्दंशुणयान्नित्यं श्रावयेद्वापिमानवः ॥ शक्रलोकैः संगंधैः पूज्यतेऽद्भुतत्रयम् ॥ २६ ॥ आनंददांसकलदुःखहरांतृतीययास्त्रिकरो
 तिविधिवत्सधवाच ॥ सार्वगृहे सुखशान्त्यानुभूय भूयोगौ रपुरं सदयितामुदिता प्रयाति ॥ २७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्त
 रपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे आर्द्रानन्दकरि तृतीयाव्रतनाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ अ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ चैत्रभाद्रपदे षाधेरूपसौ
 भाग्यपुत्रदम् ॥ तृतीयात्रयमेतन्मे कृष्ण कस्मान्न कर्तितम् ॥ १ ॥ किमहं भक्तिरहितस्त्रयीमार्गातिगोनरः ॥ सुप्रसिद्धं जगत्पतद्रोपितं केन हेतु
 ना ॥ २ ॥ भवान्सर्वार्थानुकूलः सर्वज्ञ इति मे मतिः ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ व्रतं चैतज्जगत्पत्यांतं नाख्यातं ते न ते मया ॥ ३ ॥ यद्यस्ति श्रवणे बुद्धिः
 श्रूयतां पाण्डुनन्दन ॥ कोऽन्यः श्रोता जगत्पत्यस्मिन् भवता सहोऽभुवि ॥ ४ ॥ जयाच विजया चैव उमायाः परिचारिके ॥ आगत्य मुनिकन्या
 भिः पृष्टमीष्टफलेच्छया ॥ ५ ॥ भवत्या सर्वदा देव्याश्चित्तवृत्तिविदौ किल ॥ केन व्रतोपचारेण कस्मिन्नहनि पार्वती ॥ ६ ॥
 पूजिता तुष्टिमभ्येति मंत्रैः कैश्च वरानने ॥ तस्मात्तद्वचनं श्रुत्वा जयाप्रोवाच सादरम् ॥ ७ ॥ श्रूयतामभिधास्यामि सर्वकामफलप्रदम् ॥
 व्रतमुत्सवसंयुक्तं नरनारीमनोरमम् ॥ ८ ॥ चैत्रेऽस्मिन् तृतीयायां दान्तधावनपूर्वकम् ॥ उपवासस्य नियमं गृह्णीयाद्भक्तिभाषितम् ॥ ९ ॥
 संकुर्मं सतां बृलसिन्दूरं रक्तवाससी ॥ विधवा सोपवासाप्यैवैधव्यकरणं परम् ॥ १० ॥ विधवायाति मार्गेण कुमारी तु यदृच्छया ॥
 कुर्यादभ्यर्चनविधिं श्रूयतां मंत्रविक्रमः ॥ ११ ॥ नेत्रपट्टपटीवस्त्रैर्वस्त्रमण्डपिकांशुभाम् ॥ कारयेत्कुसुमामोददिव्याभरणभूषिताम् ॥ १२ ॥
 प्रवालं चित्वा तामर्तदिव्यवितानकाम् ॥ विन्यस्तपूर्णकलां सत्पीठस्थापितद्विजाम् ॥ १३ ॥ पुरतः कारयेत्कुण्डं हस्तमात्रं समं खलम् ॥
 ततः स्नातानुलिमाच परिधाय सुवाससी ॥ १४ ॥ देवान्पितॄन्समभ्यर्च्य ततो देवीं गृहं व्रजेत् ॥ नामाष्टकेन संपूज्या गौरी गोपतिवल्लभा ॥ १५ ॥
 तत्कालप्रभवैः पुष्पैर्गन्धालिक्कलकुलैः ॥ कुंकुमेन समालम्ब्य कर्पूरागरुचन्दनैः ॥ १६ ॥ एवं संपूज्य विधिवत्सङ्घेन विवासयेत् ॥

पार्वतीललितागौरीगंधारीशङ्कराशिवा ॥ १७ ॥ उमासतीसमुद्दिष्टनामाष्टकमिदंमया ॥ लङ्कुकैःखण्डवेष्टैश्चयुगकैःसिंहकेशैः ॥
 ॥ १८ ॥ सोमालकैःकोकशरैःखण्डसाद्यकरंबकैः ॥ घृतपक्वैर्वहुर्विधैःसुपक्वफलकल्पितैः ॥ १९ ॥ दृष्टिप्राणहरैर्हृद्यैर्वैद्यैःप्रीणयेदुमा ॥
 म् ॥ कंटखंडंजीरकंचकुंकुमंलवणार्द्रकम् ॥ २० ॥ इक्षुदंडानैक्षवंचहरिद्राद्रान्पुनरोन्यसेत् ॥ नालिकेरानामलकान्मातुंगान्सदा ॥
 डिमान् ॥ २१ ॥ कूष्माण्डककटंघृतनारङ्गपनसादिकान् ॥ कालोद्भवानिचान्यानिफलानिनिवेदयेत् ॥ २२ ॥ गृहाद्यु ॥
 दूखलशिलासूर्याभ्युन्नपतिभिःसह ॥ नेत्रांजनशलाकाश्चनखरेचनकानिच ॥ २३ ॥ दर्पणवंशपात्राणिभग्नान्यैविनिवेदयेत् ॥
 शंखतूर्यनिनादेनगीतमङ्गलानिःस्वनैः ॥ २४ ॥ भक्त्यासंपूजयेद्देवींस्त्वशक्त्याशिववल्लभाम् ॥ ततोऽस्तसमयेभानोःकुमार्यःकरकैर्नैः ॥ २५ ॥
 स्नानंकुशुमुदयुक्ताःसौभाग्यारोग्यवृद्धये ॥ यामेयामगेतस्नानंदेवीपूजनमेवच ॥ २६ ॥ तैरेवनामभिर्होमस्तिलाज्येनप्रशस्यते ॥ पद्मास ॥
 नस्थितासाध्वीतैर्नैर्वाद्रैणवाससा ॥ २७ ॥ गौरीमुखेक्षणपरातारात्रिमतिवाहयेत् ॥ काङ्क्षिद्वाद्यंतिसंहृष्टाःकाङ्क्षिन्नृत्यतिहर्षिताः ॥ २८ ॥
 कथयंतिकथाःकाङ्क्षिद्देव्यास्तत्रमहोत्सवे ॥ गीततालातुसंवद्धमनुद्धतमनाकुलम् ॥ २९ ॥ नृत्यतिस्मपुनरेदेव्याःकाङ्क्षिदुल्लसितध्रुवम् ॥
 नृत्येनहृष्यतिहरोगौरीगतिनतुष्यति ॥ ३० ॥ सद्भावेनाथवासंवेगच्छतेपरमांशुदम् ॥ सुवासिनीभिस्तांबूलकुंकुमकुसुमानिच ॥ ३१ ॥
 प्रदंयंजागरवताचान्येषामपिर्किंचन ॥ नटैर्विद्वैर्भटैश्चैवतथाप्रेक्षणकोत्सवैः ॥ ३२ ॥ सखिभिःसहितारात्रिगायत्र्यान्तान्हितानयेत् ॥ एवंप्रभा ॥
 तसमयेक्षात्वासंपूज्यपार्वतीम् ॥ ३३ ॥ ततोवैसमरारोहद्रक्षालंकृततोरणम् ॥ तोलयत्सतथासिन्धुडेलनलवणेनच ॥ ३४ ॥ कुंकुमेनाथ ॥
 वाशक्त्याकंपूरगरुचंदनैः ॥ पर्वतानामपिछेदैःकेचिदिच्छतिस्तरयः ॥ ३५ ॥ कुंडमंडपसंभारैर्मैत्रैस्तत्रैवशोभयेत् ॥ लवणेनसहात्मानं ॥
 तोलयंतिगुडेनवा ॥ ३६ ॥ कयापिभक्तिपरयासौभाग्यमतुलिकृतम् ॥ एवंदेवींप्रणम्यार्यक्षमाप्यगृहमाविशेत् ॥ ३७ ॥ आमंत्र्यशस्त्रकुशला ॥
 नाचारविधिपारगान् ॥ अन्नंचमधुरप्रायंभोजयित्वासुवासिनीः ॥ ३८ ॥ स्वयंभुंजतिसहस्राज्ञातजिनबुधैःस्वकैः ॥ यच्चदेव्याःपुरोदत्तैर्वे ॥
 द्यादितदिच्छया ॥ ३९ ॥ गृहंप्रतिनयेत्सर्वविभज्याभ्रातिमानसा ॥ ततोदद्याद्गृहस्थेभ्यःकृतकृत्याभवेत्तदा ॥ ४० ॥ विधिभाद्रपदेऽप्येष

सुसौन्दर्यप्रदायकः ॥ सप्तधान्यस्वरूपांचक्षूषसंपूजयेदुमाम् ॥ ४१ ॥ गोमूत्रप्राशनं ह्यत्र तेन गोमूत्रसंज्ञिता ॥ माघमासतृतीयायां विशेषः
 पः श्रूयतामिति ॥ ४२ ॥ पूर्वोक्तं सकलं कृत्वा प्रभाते यवसंस्तरम् ॥ तोलयित्वा कुन्दपुष्पैः पूजयेत्तत्सुतामिति ॥ ४३ ॥ एतेन कारणेनो
 क्ता चतुर्थी कुन्दसंज्ञया ॥ तृतीयाख्यं भूयैतत्ते कथितं सर्वकारणम् ॥ ४४ ॥ जययासुनिकन्यानां यत्पुरासमुदाहृतम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 आसीद्विदेर्भनगरे वेद्यासर्वाङ्गमुन्दरी ॥ ४५ ॥ तया ब्राह्मणवाक्येन सर्वमेतत्कृतं पुरा ॥ भुक्त्वा भोगान्महीपृष्ठे दत्त्वा दानं यथेष्टया ॥ ४६ ॥
 कालेन समनुप्राप्ता मरणं मनुजे श्वर ॥ अचिन्त्या राजदुहिता सा बभूवति शोभना ॥ ४७ ॥ अवति सुन्दरी नाम देवानामपि सुन्दरी ॥
 यदि वक्रसहस्राणां सहस्रस्यात्कथं चन ॥ ४८ ॥ तथापि निर्वर्णयितुमशक्या सा सुलोचना ॥ चैत्रतृतीया माहात्म्यात्सा बभूव प्रभावती ॥ ४९ ॥
 मातापित्रोरतिप्रेष्टा शिष्टान्यजनवह्निभा ॥ लब्धाब्धिसंभवाय द्रक्कृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ ५० ॥ ततः सा बुभुजे भोगान्भर्त्रासाद्धमुदासती ॥
 यदददद्ब्राह्मणेभ्यः सा भूषणं कटकदिकम् ॥ ५१ ॥ तत्प्रभावेण सारले भेसौ भार्या कृततः परम् ॥ पुत्रांश्च जनयामास विष्णुशक्रपरक्रमान् ॥ ५२ ॥
 सर्वास्त्रशस्त्रकुशला न्वेदोक्तविधिपारगान् ॥ ५३ ॥ भर्तुः सहैव मरणमर्तुः प्राप्य पतिव्रता ॥
 शक्रादिलोकपालानां भवने पुण्यथाक्रमम् ॥ ५४ ॥ आक्रम्य ब्रह्मलोकं च जगामाशिवसात्मताम् ॥ एवं या न्यापि कुरुते नारी व्रतामिदं शुभम् ॥ ५५ ॥
 सारूपसौभाग्यसुतान् प्राप्य स्वर्गमहीयते ॥ न दुर्भगा कुले तस्याः काचिद्भवति कन्यका ॥ ५६ ॥ न दुर्वीरनीतश्च सुतो न भृत्योऽप्रियकृद्भवेत् ॥
 न दारिद्र्यगृहे तस्मिन्नव्याधिरुपजायते ॥ ५७ ॥ यत्र सारमते सा ध्विध्मात चामीकरप्रभा ॥ अन्याश्च याश्चरिष्यति ब्राह्मणानुमते व्रतम् ॥ ५८ ॥
 संपूज्य वाचं भक्त्या भूषणाच्छादनादिभिः ॥ ताः सर्वसुखसंपन्ना आविपन्नमनोरथाः ॥ भविष्यंति गुरुश्रेष्ठ तस्यैव देवि न मोस्तुते ॥ ५९ ॥ माघे मह
 र्घ्यमणिमंडितपादपीठांचैत्रे विचित्रकुसुमोत्करचर्चितांगिम् ॥ सूर्यप्ररूढनवसस्य मर्थी न भस्ये संपूज्य शंभुदयितां प्रभवति नार्यः ॥ ६० ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे चैत्रभाद्रपदमाघतृतीया व्रतवर्णनं नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ॥ शुवि
 ष्ठिर उवाच ॥ शुक्लपक्षतृतीयास्तु बहवः समुदाहृताः ॥ आनन्तर्यव्रतं ब्रूहि तृतीयो भयसंयुतम् ॥ १ ॥ हिताय सर्वभूतानां ललनानां विशेषतः ॥ नाम

प्राशनेनैवैवमसिमासिपृथक्पृथक् ॥२॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशाद्यैथेत्तंसुरसत्तमैः॥अपूर्वैसर्वमंत्राणामानंत्यव्रतंशृणु ॥ ३ ॥
 आदौमार्गोऽग्निरमासिब्रतमेतत्समाचरेत् ॥ नक्तंकुर्याद्वितीयायातृतीयायासुपोषितः ॥ ४ ॥ उर्मादेवसमभ्यर्च्यपुष्पगंधादिभिक्षमात् ॥
 शर्कराप्त्रुत्रिकांशस्तथाप्राणिपन्यनिवेदयेत् ॥ ५ ॥ प्राशयित्वादधिरात्रौस्वपेद्विगतमत्सरः ॥ प्रभातेविधिवद्भक्त्यामिश्रुनंभोजयेत्तुषीः॥६॥
 अश्वमेधमवाप्नोतिसमग्रंनान्नसंशयः ॥ तथाकृष्णतृतीयायासोपवासोजितेन्द्रियः ॥ ७ ॥ जपेकात्यायनानामनालिकेरंनिवेदयेत् ॥
 क्षीरंप्राश्यस्वपेद्रात्रौकामक्रोधविवर्जितः ॥ ८ ॥ दांपत्यंसुभगंभोज्यगोमेधफलमाप्नुयात् ॥ पौषस्यादितृतीयायासोपवासोजितेन्द्रियः॥९॥
 गौरीनामतुसंपूज्यलङ्कान्विनिवेदयेत् ॥ घृतंप्राश्यस्वपेद्रात्रौत्यक्त्वाकामंतदग्रतः ॥ १० ॥ प्रभातेमिश्रुनंभोज्यनरमेधफलंभवेत् ॥
 एवंकृष्णतृतीयायांपावर्ततीमितिपूजयेत् ॥ ११ ॥ निवेदयांशेषकुल्योगोमयंप्राशयिन्नाश ॥ दांपत्यंविधिवद्भोज्यमश्वमेधफलंभवेत् ॥१२॥
 माघस्यशुक्लपक्षेतुतृतीयायासुपोषितः ॥ सुरनायिकांचसंपूज्यखण्डविल्वंनिवेदयेत् ॥ १३ ॥ ततःकुशादकंप्राश्यस्वपेद्रूमौजितेन्द्रियः॥
 प्रभातेमधुरान्नेनमिश्रुनंभोज्यभक्तिः ॥ १४ ॥ क्षमाप्यातंनमस्कृत्यइतिस्वर्णफलंभवेत् ॥ पुनरेतत्ततोमाघेकृष्णपक्षेऽनुचिब्रतः ॥ १५ ॥
 आर्योनाम्नाप्रपूज्याथलाद्यकानिनिवेदयेत् ॥ मधुप्राश्यस्वपेद्रात्रौकामक्रोधविवर्जितः ॥ १६ ॥ मिश्रुनंभोजयित्वातुवाजपेयफलंभवेत् ॥
 एवंवैफाल्युनेमासिसोपवासांशुचिब्रतः ॥ १७ ॥ भर्तृनामप्रपूज्याथकासारंविनिवेदयेत् ॥ शर्करांप्राशयित्वाथस्वपेद्रात्रौविमत्सरः॥१८॥
 प्रभातेमिश्रुनंभोज्यसौत्रामणिफलंभवेत् ॥ पुनःकृष्णतृतीयायांफाल्गुनस्यैवभारत ॥ १९ ॥ विशालाक्षींसमभ्यर्च्यश्रृंगारिकाविनिवेदयेत् ॥
 सोदकास्तंलुलन्दस्वास्वपेद्रूमौमनस्विनी॥२०॥भोजयेन्मिश्रुनंप्रातरग्निश्चोमफलंभवेत्॥चैत्रस्यादितृतीयायांशुचिभूताजितेन्द्रिया॥२१॥
 अथेदवीजयेद्भक्त्यावटकानिनिवेदयेत् ॥ बिल्वपत्रंततःप्राश्यस्वपेद्वद्वयानपरायणा ॥ २२ ॥ प्रातरुत्थायमद्रस्त्यामिश्रुनंपूजयेत्तुषीः॥
 प्राणिपन्यक्षमाप्यैवंराजसूयफलंभवेत् ॥ २३ ॥ पुनःकृष्णतृतीयायांचैत्रसम्यगुपोषिता ॥ कालीनामसमभ्यर्च्यपिष्टंप्राश्यस्वपेन्निशी॥२४॥
 पूषकानिनिवेद्याथकुर्याद्रात्रौप्रजागरम् ॥ मिथुनानिचसंभोज्यअतिरात्रफलंभवेत् ॥ २५ ॥ एवंवैशाखमासेतुसोपवासोजितेन्द्रियः ॥

पूजयेच्चण्डिकादेवीमधुकानिनिवेदयेत् ॥२६॥ श्रीखंडचंदनलिप्तास्वपेदेव्यग्रतोभुवि ॥ भोजयित्वाचदापत्यंचाद्रायणफलंभेत् ॥२७॥
 तथाकृष्णतृतीयायांसोपवासोविमत्सरः ॥ पूजयेत्कालरात्रितुंगधुष्यैःसदीपकैः ॥२८॥ सुराज्यपावकंदत्वातिलान्मुजस्वपेन्निशि ॥
 प्रभातेमिथुनंभोज्यमसिक्कच्छ्रफलंभेत् ॥२९॥ ज्येष्ठेसिततृतीयायांहुपवासकृतांबरः ॥ शुभां देवीं समभ्यर्च्य आम्राणि विनिवेदयेत् ॥ ३० ॥
 संप्राश्यामलंकारांगौरीं ध्यात्वा सुखं स्वपेत् ॥ ततः प्रातः समुत्थाय दापत्यं रूपांशालिनम् ॥३१॥ भोजयित्वा विधानेन तीर्थायात्राफलं भेत् ॥
 पुनः कृष्णतृतीयायांसोपवासो सुवासिनी ॥३२॥ स्कन्दमातेति संपूज्य इडार्यै विनिवेदयेत् ॥ प्राशयेत्पञ्चगव्यश्च स्वपेदेव्यग्रतस्ततः ॥३३॥
 प्रभाते मिथुनं भोज्यं कन्यादानफलं भेत् ॥ आपाठमासे संप्राप्ते पूजयेच्च यशोधनम् ॥३४॥ करंजकंचनैवेद्यं गोशृंगांभःपिबेन्निशि ॥ प्रभाते
 मिथुनं भोज्यं कन्यादानफलं भेत् ॥३५॥ तथा कृष्णतृतीयायां कूष्माण्डांशुक्तिं तोयजेत् ॥ सक्तून्गुडान्ज्यसंयुक्तान्पुरतो विनिवेदयेत् ॥
 ॥३६॥ कुशोदकंच संप्राश्यास्वपेद्रात्रौ जितेन्द्रिया ॥ प्रभाते मिथुनं भोज्यं गोसहस्रफलं भेत् ॥३७॥ श्रावणे सोपवासाच चंडांघटां प्रपूज
 येत् ॥ कुल्माषास्तत्र नैवेद्यां पिबेत्पुष्पोदकं पुनः ॥३८॥ प्रभाते शक्तिं तोदद्याद्रोजनं मिथुनस्य तु ॥ प्राशेत्यभयदानस्य फलं नैवात्र संशयः ॥
 ॥३९॥ तद्वत्कृष्णतृतीयायां रूद्राणानामभियजेत् ॥ सिद्धीं पडानि दिव्यानि नैवेद्यं दापयेत्तथा ॥४०॥ पिण्याकं प्राशयित्वा तु स्वपेद्रात्रौ
 विमत्सरा ॥ संपूज्य द्विजदापत्यमिष्टापूर्तं फलं भेत् ॥४१॥ भाद्रे शुक्लतृतीयायां पूजयेत्तहिमाद्रिजाम् ॥ गोधूमान्नं निवेद्यैव प्राशयेच्च
 नदनं सितम् ॥४२॥ गंधोदकंततः प्राश्या सखीभिः सहिता स्वपेत् ॥ प्रभाते मिथुनं भोज्यं मार्गपल्लीशतं भेत् ॥४३॥ तद्वत्कृष्णतृती
 यायां दुर्गादेवीं समञ्चयेत् ॥ दद्यात्पिष्टफलान् दिव्यान्गुडान्ज्यपरिपूरितान् ॥४४॥ प्राशयित्वा तु गोमूत्रं स्वपेच्छान्तेन चेतसा ॥ प्रातस्तु
 मिथुनान् भोज्यसदा सत्रफलं भेत् ॥४५॥ मासि चाश्वजुजे भक्त्या देवीं नारायणीयजेत् ॥ सोपवासाखण्डपूपांश्चैवेद्यं परिकल्पयेत् ॥४६॥
 प्राशयेच्च नंदनं तं स्वपेच्च गतमत्सरा ॥ प्रभाते भोज्यं दंपत्यमाग्निहोत्रफलं भेत् ॥४७॥ तथा कृष्णतृतीयायां स्वस्तिनाम प्रपूजयेत् ॥

शाल्योदनं गुडोपेतं नैवेद्यानि विप्रेततः ॥ ४८ ॥ कुसुंभवीजान्संप्रादयत्यक्त्वा कामं स्वपेन्निशि ॥ संभोज्य मिथुनं प्रातर्गवाह्निकं फलं लभेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ कार्तिकस्य तृतीयायां स्वाहानाम्नीं प्रपूजयेत् ॥ क्षीरं खण्डघृतोपेतं नैवेद्यादापयेज्जताम् ॥ ५० ॥ स्वपेन्द्रात्रौ जितक्रोधा प्रादय कुं
 कुमकेशरान् ॥ प्रभाते मिथुनं भोज्यमेकभक्तं फलं लभेत् ॥ ५१ ॥ तथा कृष्णतृतीयायां स्वधानाम्नीं प्रपूजयेत् ॥ मुद्गौदनं निवेद्याथ घृतं
 प्रादय स्वपेन्निशि ॥ ५२ ॥ प्रातः संभोज्य मिथुनं नक्तं व्रतं फलं लभेत् ॥ एवं संवत्सरं कृत्वा सुकृपापाशुनि च भवेत् ॥ ५३ ॥ शुक्लपक्षे तृतीयायां
 सोपवासानि रात्र्या ॥ विज्ञाय च द्रुतं भक्त्या उमां शस्त्रार्थबोधकः ॥ ५४ ॥ मंडलं च ततो लिख्य नवनाभं वरप्रदम् ॥ सौवर्णकारयेदवमुभयास
 हितं प्रभुम् ॥ ५५ ॥ ताम्भ्यानि त्रेषु दातव्यं मौक्तिकं नीलमेव च ॥ प्रवालमोष्ठयोर्दद्यात् कर्णयो रत्नकुण्डले ॥ ५६ ॥ उपवीतं तु देवस्य देव्याहारं तथा रसि ॥
 रक्तवस्त्रधरं देवीं सितवस्त्रं महेश्वरम् ॥ ५७ ॥ चतुःसमेन वालभ्यपुष्पैर्धूपैरथाञ्जयेत् ॥ मंडले पूजयित्वा च हविं कुर्यात्तत्तत्तैर्गुरुः ॥ ५८ ॥ तथोऽपराजितां
 नाम देवीं तत्रैव पूजयेत् ॥ मृत्स्नां संप्राशयित्वा च रात्रौ कुर्यात्प्रजागरम् ॥ ५९ ॥ गीतवाद्योत्सवं हृद्वीणां मङ्गलपाठकैः ॥ रात्रिमेवं जपेद्भक्त्या यावदुद्ग
 र्छते रविः ॥ ६० ॥ तूलीगंडकं संयुक्ते पर्यैकेत्यंतशोभिते ॥ उद्धृत्य मण्डलद्वैपर्यैकोपरिविन्यसेत् ॥ ६१ ॥ वितानं च जमालालिकिकिणीदं पर्णा
 न्वितम् ॥ पुष्पमण्डपिकाच्छन्नं धूपगुग्गुलवासितम् ॥ ६२ ॥ तस्य भोजयेद्भक्त्या स्वज्ञत्तया मिथुनानि च ॥ प्रीणयेद्भक्षभोज्यैश्च पक्वान्नैर्मधुरैः शु
 भैः ॥ ६३ ॥ ततो दत्त्वा क्षतान् हस्ते तां बूलीं विनिवेदयेत् ॥ ग्रीयतमिदमाकांतः पर्यंत्या सहितः शिवः ॥ ६४ ॥ उच्छिष्टं शोधयित्वा तु पुनः प्रोक्ष्य स
 मंततः रक्तवर्णसुशीलां च सुरूपं सुपयस्विनीम् ॥ ६५ ॥ शृंगाभ्यां दत्तकनकां राजतसुरसंयुताम् ॥ कांस्यदेहं न कोपेतां रक्तवस्त्रावगुण्ठिताम् ॥
 ॥ ६६ ॥ घंटाभरणशोभाब्जदिवदेव्यग्रसंस्थिताम् ॥ पादुकोपानहच्छत्रभोज्यभाजनसंयुताम् ॥ ६७ ॥ त्रिधा प्रदक्षिणीकृत्य गुरोः सर्वं निवेदयेत् ॥
 उमामहेश्वरदेवमवियोगं सुराचितम् ॥ ६८ ॥ अव्यवच्छेदभूतं च सुग्रीतं तदिहास्तु मे ॥ प्रणम्य शिरसाभूमौ क्षमस्वेति गुरुं वदेत् ॥ ६९ ॥
 एवं समाप्य ते देव्या आनंतं व्रतं तोत्तमम् ॥ यः प्रकुर्यात्पुमान् स्त्रीवा तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७० ॥ गन्धर्वयक्षलोकांश्च विद्याधरमहोरगान् ॥

ऋषिसिद्धामरब्राह्मविष्णुलोकंसनातनम् ॥ ७१ ॥ भुक्त्वा भोगानशेषांश्च एकविंशत्कुलान्वितः ॥ रत्नयानेसमारूढो गृहान्गरससंवृतः ॥ ७२ ॥
 देवविद्याधरैर्यक्षैर्वृतो याति शिवालयम् ॥ तत्र भुक्त्वा महाभोगान्समुक्तां शिववद्भूम् ॥ ७३ ॥ भुक्त्वा भोगान्यदाभूतः कदाचित्तपसः क्षयात् ॥
 पृथिव्यां तु समागम्य भवेत्स कलभूपिपः ॥ ७४ ॥ स्त्रीवासमाचरेद्या तु महदेवी तु जायते ॥ आनन्तर्यं व्यवच्छिन्नभोगान्देवी उमा यथा ॥ ७५ ॥
 त्रैलोक्यपतिरुद्रणसमुक्ते स हिता तथा ॥ मनुर्देव्या यथा महाशयश्चक्रो यथा सुखम् ॥ ७६ ॥ नैरन्तर्यं यथा सौख्यं सांमुक्ते पतिना सह ॥ मु-
 नेरुन्धती यद्वद्विष्णोर्लक्ष्मीर्हं दिस्थिता ॥ ७७ ॥ तथा तयोर्महत्सौख्यं नैरन्तर्यं हि जायते ॥ सा वित्री ब्रह्मणो यद्वद्गङ्गा तोयानि धेयं यथा ॥ ७८ ॥ अव्य-
 वच्छिन्नयोः प्रीतिस्तथा जन्मनि जन्मानि ॥ अथ जन्मन्यहो न्यस्मिन् व्रतमेतत्कृतं भवेत् ॥ ७९ ॥ तेनैव पतिना साद्धैव वियोगमुपैति सा ॥
 योजनयुतसाहसैरुपापमण्डले भवेत् ॥ ८० ॥ अर्घाब्द्या सुभगा सा ध्वी पुत्रपौत्रैरलंकृता ॥ एतत्ते निखिलं प्रोक्तमानन्तर्यं व्रतं मया ॥ ८१ ॥
 भक्तयः सुविनीता यकथितव्यं न चान्यथा ॥ ८२ ॥ एषा विशेषविहिता भिहिता तृतीया यानन्तरित्यविधवा भिरुदीरितोच्चैः ॥ एतामुपोष्य वि-
 धिवत्प्रतिपक्षयोगात्रैवांतरं सुतसुहृत्स्वजनैरुपैति ॥ ८३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अनन्तरवृत्ता-
 या व्रतवर्णनं नामैकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ बहुना त्रिकमुक्तेन किं बहु शरमालया ॥ वैशाख-
 स्य सितामैकां तु तीयां शृणु पाण्डव ॥ १ ॥ स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृ तर्पणम् ॥ यदस्यां क्रियते किञ्चित्सर्वस्यात्तदिह क्षयम् ॥ २ ॥
 आदौ कृतयुगस्येयं युगादिस्तेन कथ्यते ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वसौख्यप्रदायिनी ॥ ३ ॥ शाकलेन गेरे किञ्चिद्धर्मनामा भवद्गणिक ॥ प्रियं
 वदः सत्यतो देवब्राह्मणपूजकः ॥ ४ ॥ तेन श्रुतं वाच्यमानं तु तीया रोहिणीपुरा ॥ यदा स्याद्बुधसंयुक्ता तदा सा च महाफला ॥ ५ ॥ तस्यां य-
 दीयते किञ्चित्सर्वचाक्षर्यं भवेत् ॥ इति श्रुत्वा स गङ्गायां संतर्प्य पितृदेवताः ॥ ६ ॥ गृहमागत्य करकान् सान्नादुदकसंयुतान् ॥ अंबुपूर्णान्
 हेकुंभान् क्रमाद्भिः शेषतस्तदा ॥ ७ ॥ यवगोधूमचणकसलुदध्यादनं तथा ॥ इक्षुक्षीरविकारांश्च सहिरण्यांश्च शक्तिः ॥ ८ ॥ शुचिः शुद्धेन
 मनसा ब्राह्मणेभ्यो देदौ वै गणिक ॥ भार्यया वार्यमाणोऽपि कुटुंबासक्तचित्तया ॥ ९ ॥ तावत्स च स्थितः सत्वे मत्स्वार्थं विनश्चरम् ॥ धर्मार्थकाम

शक्तस्तु कालेन बहुनाततः ॥ १० ॥ जगाम पञ्चत्वमसौ वासुदेवस्मरन्मुहुः ॥ ततः सक्षत्रियोजातः कुशावत्यां नरेश्वरः ॥ ११ ॥ वभूव चाक्षयात्तस्य समृद्धिर्धर्मनिर्जिता ॥ इयजसमहायज्ञैः समाप्तवरदक्षिणैः ॥ १२ ॥ ददौ गोमृद्गिरण्यादीन् दानान्यस्यामहर्निशम् ॥ वुमुजे कामतो भोगान्दीनार्तास्तर्पयञ्जनाम् ॥ १३ ॥ तथाप्यक्षयमेवास्य क्षयं याति न तद्धनम् ॥ श्रद्धापूर्वतु गियायां यद्वत्तु विभवं विना ॥ १४ ॥ एतद्भूतं मया ख्यातं श्रूयतामत्र यो विधिः ॥ उदकुंभान्सकरकान्नान्नान्सर्वसंयुताम् ॥ १५ ॥ त्रैपिकं सर्वमेवात्र सस्यदानं प्रशस्यते ॥ छत्रोपायान् त्र्यदार्णचगोभूकां च न वाससाम् ॥ १६ ॥ यद्यदिष्टतमं चान्यत्तद्देयमाविशं कथा ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं किमप्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥ १७ ॥ अनाख्येयं न मे किञ्चिदस्ति स्वस्त्यस्तु तेऽनवा ॥ १८ ॥ अस्यांति धाक्षयमुपैति हुतं न दत्तं ते न क्षयाच्च मुनिभिर्मिथिता तृतीया ॥ अदिश्यत्यसुरपितृन्किं यते मनुष्यैस्तच्चाक्षयं भवति भारत सर्वमेव ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेऽक्षय्यतृतीयाव्रतवर्णनं नाम त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ रूपसौभाग्यमुखदं नरनारीजनप्रियम् ॥ पापापहं बहुफलं सुकरं सुपवासकम् ॥ १ ॥ ऋद्धिर्वृद्धिं करं स्वर्गयज्ञस्य सर्वकामदम् ॥ तन्मे वदव्रतां किञ्चिदुदुष्टाऽसि माधव ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु पार्थ परं गुह्यं नमया कथितं न च ॥ पुरातनवनस्थस्य तद्द्वयप्रवदाम्यहम् ॥ ३ ॥ शिवयोरिति संहर्षाद्रक्तविदुश्च्युतः क्षितौ ॥ मेदिन्या सप्रयत्नेन विधृतो धृतिशुक्तया ॥ ४ ॥ तस्माज्जातः कुमारोऽसौ रक्तो रक्तसमुद्भवः ॥ अंगं प्रसिद्धमेव हांगारको वोग उच्यते ॥ ५ ॥ शिवांगोऽद्रभसजतिस्तेन गारक उच्यते ॥ अंगस्थोऽगारकांतिश्च अंगप्रत्यङ्गसंभवः ॥ ६ ॥ सौभाग्यारोग्यकृद्यस्मात्तस्मादंगारकः स्मृतः ॥ भक्त्या च तु ध्यानं तेन यस्तु श्रद्धासमन्वितः ॥ ७ ॥ तं पूजयति यत्नेन नारी वाऽनन्यमानसा ॥ तस्य तुष्टः प्रयच्छेत्स्यत्स्वया समुदाहृतम् ॥ ८ ॥ रूपसौभाग्यसंपन्नं नरनारी मनोहरम् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एतन्मे वदे देवेश अंगारकाविधिं शुभम् ॥ ९ ॥ सहो मम त्रंसंस्थानं साधिवामि विधानतः ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्वतु कृतं संकल्पः स्नानं कृत्वा बहिर्जले ॥ १० ॥ स्नानार्थं मृत्तिकां मंत्रेण ह्नीयाद्भसा स्थितः ॥ त्वं मुदे वादिता पूर्वकृष्णेनोद्धरतां किल ॥ ११ ॥

१ यादव-इ० पा० । २ त्वमेव वदे देवेश-इ० पा० ।

तेनमेदहपापौघंयन्मयापूर्वसंचितम् ॥ इमंमंत्रं पठन्पार्थआदित्यायप्रदशयेत् ॥ १२ ॥ आदित्यरात्रिमंसंतंगंजलकणोक्षितम् ॥
तामृदंशिरसिप्रार्थयपूर्वदत्वांगसंधिषु ॥ १३ ॥ ततःस्नानं प्रकुर्वीतमंत्रेणान्तर्जलेपुनः ॥ त्वमापोयोनिसर्वेषां देत्यदानवक्षसाम् ॥ १४ ॥
स्वेदजोद्विज्जयोनिनारसानांपतयेनमः ॥ स्नातोऽहंसर्वतार्थेषुसर्वप्रसवणेषुच ॥ १५ ॥ नदीषुदेवेष्वानेषुस्नानंतेषुचमेभवेत् ॥
ध्यायन्ध्वनिमिमंमंत्रंततःस्नानं समाचरेत् ॥ १६ ॥ ततःस्नात्वाशुचिभूत्वाहमग्न्यायनरूपश्रेत् ॥ नजलेतचसंवर्षिक्षिकचित्पापिष्टमेवहि
॥ १७ ॥ दूर्वाश्वत्थशमीरूपृक्षमांचमंत्रेणमंत्रवित् ॥ दूर्वामप्यस्यमंत्रेणयुतेनसमुपस्थितम् ॥ १८ ॥ त्वंदूर्वेऽमुतजन्मसिसर्वदेवैश्ववंदिता॥
वंदितादहतत्सर्वयन्मयादुष्कृतंकृतम् ॥ १९ ॥ दूर्वामंत्रः ॥ पवित्राणांपवित्रंकाश्यपीपठयसेश्रुतौ ॥ शमीशमयमेपायंयन्मयादुरुक्षित
म् ॥ २० ॥ शमीमंत्रः ॥ अश्वत्थमंगलभतेमंत्रमेतन्निर्वाधमे ॥ अक्षिरूपंदंभुजरूपंदंदुःस्वपंदुर्विचिंतितम् ॥ २१ ॥ शत्रूणांचसमुत्थान
मश्वत्थशमयस्वमे ॥ अश्वत्थमंत्रः ॥ गांदद्यातुततोर्दवीसवत्सांसप्रदक्षिणाम् ॥ २२ ॥ समालभ्यंतुमंत्रेणमंत्रमेतदुदीरयेत् ॥ सर्वदेवमये
देविदेवैस्त्वंसुपूजिता॥ २३ ॥ तस्मात्स्पृशामि वंदामि वंदामि वंदामि वंदामि ॥ गोमंत्रः ॥ एवंमंत्रं पठन्पार्थभक्त्याभावेनभावितः ॥ २४ ॥ प्रदक्षि
णांयःकुरुतेगादृष्टावरणीनीम् ॥ प्रदक्षिणीकृततेनपृथिवीनात्रसंशयः ॥ २५ ॥ एवंमौनेनचागत्यवंध्यान्वंध्याहं व्रजेत् ॥ प्रक्षाल्यचमृदापादौआहि
ताऽग्निगृहंविशेत् ॥ २६ ॥ होमंमंत्रं प्रकुर्वीत एभिर्मंत्रैः पद्वैरैः ॥ शर्वीयशर्वपुत्राय पार्वत्यागोः सुताय च ॥ २७ ॥ कुजाय लोहितगायत्र्यहंशं गारकाय
च ॥ भूयो भूयो यमाहुत्याहुत्याहुत्वाहुताहोतिवै ॥ २८ ॥ ओंकारपूवकैर्मंत्रैः स्वाहाकारांतयोजितैः ॥ अष्टोत्तरशतंपार्थ अर्द्धयार्थधिमवच ॥ २९ ॥
एभिर्मंत्रपदैर्भक्त्या शक्त्या वाकाममेववा ॥ समिद्धिः स्वादिगीभिश्चमृतदुग्धैस्ति लयैवैः ॥ ३० ॥ भक्ष्येनानां विधैरन्यैः शक्त्या वा मंत्रविद्वद्भी ॥
हुत्वाहुतीस्ततः पार्थ देवं संस्थापयेत्क्षितौ ॥ ३१ ॥ स्रपंकेचिदिच्छंतिसगुडताम्रभाजने ॥ सौवर्णरत्नवर्णच शक्त्या दारुमयं तथा ॥ ३२ ॥
कृष्णागरुमयं चैव श्रीखण्डवटितंपुनः ॥ सौवर्णपात्रैरप्येवाअर्च्यंकुंकुमकंसरैः ॥ ३३ ॥ अन्यैरालोहितैः पार्थ पुष्पैर्वैष्णैः फलैः शुभैः ॥

राजत्रनैश्चिविविधैरर्थवान्भक्तितोऽच्येत ॥ ३४ ॥ यावद्विश्वकर्म्यतेचित्तवित्तवान्भक्तिभाविनः ॥ तावद्विधयेतपुण्यंदातुःशतसहस्रिकम् ॥ ३५ ॥
 किञ्चित्ताम्रमयेपात्रेवंशजेमृन्मयेपिवा ॥ पूजयंतिनरारक्तैःपुष्पैःकुङ्कुमकेशैः ॥ ३६ ॥ “अङ्गारकायनमः ॥ शिरसि ॥ अङ्कुजायनमः ॥
 वदने ॥ अङ्गुमायनमः ॥ स्कंधयोः ॥ अङ्गलायनमः ॥ बाह्वोः ॥ अङ्गतायनमः ॥ उरसि ॥ अङ्गलोहितांगायनमः ॥ कट्याम् ॥
 अङ्गरायनमः ॥ जंघयोः ॥ अङ्गहिरायनमः ॥ पादयोः ॥ एषाष्टपुष्पिका ॥ पुरुषाकृतिं कृतपात्रे कुङ्कुमैः समचयेत् ॥ ” गुरु
 लंघृतसंयुक्तं कृष्णागरुसमन्वितम् ॥ धूपसद्रव्यजंवापि दद्यात्तत्र समाधिना ॥ ३७ ॥ हर्मकुर्वीतपूर्वोक्तैर्मन्त्रैर्मंगलसंज्ञितैः ॥ एवं प्रणम्य देवेशं
 ब्रह्मणानिवेदयेत् ॥ ३८ ॥ निष्पावंकंभोजनंवा दद्याच्छतयासदक्षिणम् ॥ वित्तशाल्यां हि कुर्वणो न मुख्यफलभागभवेत् ॥ ३९ ॥ पश्चा
 दुद्धीतमौनेन भूमिकृत्वा तु भाजनम् ॥ मन्त्रेणानेन चालभ्यतन्निबोधमयोदितम् ॥ ४० ॥ सर्वोषधिरमावासे सर्वदा सर्वदायिनि ॥ त्वत्तलं
 भोक्तुं कामोऽहं तद्रुक्तममृतं भवेत् ॥ ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अङ्गारकेन संयुक्ता चतुर्थी न क्तभोजनैः ॥ उपोष्या कतिमात्रासा किमेकव
 दयादव ॥ ४२ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ चतुर्थी च चतुर्थी च यदाङ्गारकसंयुता ॥ उपोष्या तत्र तत्रैव प्रदेयो विविधिनकुजः ॥ ४३ ॥ वि
 तहीनाः प्रतीक्षन्ते यावद्वि तो पलं भनम् ॥ चतुर्थी च चतुर्थी च विधानं शृणु पाण्डव ॥ ४४ ॥ सौवर्णपात्रे कृत्वा तु अङ्गारकमकृत्रिमम् ॥
 दशसौवर्णिकं मुख्यं दशार्द्धार्द्धमथापिवा ॥ ४५ ॥ विंशत्पलानि पात्राणि विंशत्यर्द्धपलानि च ॥ विशत्कर्षाणि वापार्थ अतो न्यूनं न कारयेत् ॥ ४६ ॥
 प्रतिष्ठाप्य कुङ्कुमं त्रैवैः संपरिवेष्टितम् ॥ पुष्पमंडपिकां कृत्वा दिव्यांसद्वयधूपिताम् ॥ ४७ ॥ तत्रांसपूजयेद्देवपूजमैत्रैर्विधानतः ॥ भक्त्या
 भोज्यैरनैकैश्च फलैरनैश्च सागैः ॥ ४८ ॥ वस्त्रैः प्रावरणैर्यनैः शय्योपासनद्वारासनैः ॥ छत्रैः पुष्पैर्गन्धर्वैः शतस्य विंशतुसरतः ॥ ४९ ॥
 ततो विप्रं परीक्षितव्रतशौचसमन्वितम् ॥ वेदाध्ययनसंपन्नशाल्मन्निरहंकृतम् ॥ ५० ॥ अङ्गारका विविधैश्च सम्यजानातिशाल्मतः ॥ आ
 ब्रानविधिमंत्रांश्च होमार्चनविसर्जनम् ॥ ५१ ॥ संपूज्य वस्त्राभरणैस्तस्मै देयः कुजोत्तमः ॥ यथाश्रुतो यथाज्ञातस्तथा भक्त्या ह्युपोषितः ॥ ५२ ॥

१ रत्नैः-इ० पा० । २ महीनं दनाय नमः-इ० पा० । ३ तत्र स्थमर्चयेन्मन्त्रैः पुष्पधूपैर्विधानतः-इ० पा० । ४ शुभैः-इ० पा० ।

वित्तसारेणतुष्यत्वमसमभौमभवोद्वेगः ॥ पठन्निममंत्रवर्गब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणश्चाप्यसौविद्वान्मंत्रमेतमुदाहरेत् ॥ मंगलं
 प्रतिगृह्णामिउभयोरस्तुमंगलम् ॥ ५४ ॥ दातृप्रतिग्राहकयोःक्षेमारोग्यंभवत्विति ॥ प्रतिग्राहकमंत्रः ॥ एवंचतुर्थेसंप्राप्तेधनप्राप्तिर्निविद्यते
 ॥ ५५ ॥ तदामंत्रार्चनपरःपुनरेतांसमाचरेत् ॥ आशरीरनिपाताद्वाथोक्तफलभागभवेत् ॥ ५६ ॥ अल्पवित्तोयथाज्ञात्तयासर्वमेतत्समाच-
 रेत् ॥ अंगारकेणसंयुक्तावांशान्तिलशराविकाम् ॥ ५७ ॥ अनेनविधिनादत्वाथोक्तफलभागभवेत् ॥ एवंचतुर्थीयोभक्तयाकुजयुक्तासुपो-
 षयेत् ॥ ५८ ॥ तस्यपुण्यफलंयच्चतन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ इहस्थित्वाचिरं कालंयुत्रपौत्राश्रयावृतः ॥ ५९ ॥ देहावसानेदिव्यौजादिव्यगंधानु-
 लेपनः ॥ दिव्यनारीगणवृत्तविमानवरमास्थितः ॥ ६० ॥ यातिदेवपुरंद्वेष्टोदैवैःसहाभिर्नदितः ॥ सतत्ररमतेकालंदैवैःसहसुरेशवत् ॥ ६१ ॥
 चतुर्युगानिषट्त्रिंशत्ततःकालांतरेपुनः ॥ इहवागन्तराजसौकुलमहतिजायते ॥ ६२ ॥ रूपवान्धनवान्वाग्मीदानशीलोदयापरः ॥
 नारीचरूपसंपन्नासुभगाजातिसंयुता ॥ ६३ ॥ पुत्रपौत्रैःपरिवृताभत्रांसहरमोच्चिरम् ॥ रमित्वासुचिरं कालंपुनःस्वर्गगतिंलभेत् ॥ ६४ ॥
 एषतेकथितरौजन्सरहस्याविधिस्तथा ॥ दुर्लभोयोननुष्याणंदिवानांभद्रमस्तुते ॥ ६५ ॥ अंगारकेणसहिततुसिताचतुर्थीशस्तासुरा-
 र्जनविधौपितृपिण्डदाने ॥ तस्यांकुजंकुलद्वेष्टोदैवैर्भूमौभवतिबहुमंगलभाजनस्ते ॥ ६६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणि
 श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादचतुर्थीव्रतेअङ्गारकचतुर्थीव्रतवर्णनंनैमिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ अ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यन्नासिद्धयंतिकाम-
 णिप्रारब्धानिनरोत्तमैःतत्केनकारणैर्नैतत्पृष्टोमेब्रूहिमाधव ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विनायकोर्थसिद्धयर्थलोकस्यविनियोजितः ॥
 गणानामाधिपत्येचरुद्रेणब्रह्मणतथा ॥ २ ॥ तेनोपसृष्टेयस्तस्यलक्षणानिनिबोधत ॥ स्वप्नेऽवगाहतेऽत्यर्थजलंमुण्डंश्चपश्यति ॥ ३ ॥ काषाय-
 वाससश्चैवक्रव्यादांश्चाधिराहति ॥ अंत्यजैर्गर्भैरुष्टैःसहैकत्रावतिष्ठति ॥ ४ ॥ व्रजमानस्तथात्मानमन्यतेतुंगतंपरैः ॥ विमनविफला-
 रंभःससीदत्यनिमित्ततः ॥ ५ ॥ पातकीविहीनच्छयोम्लानत्वहेतुलक्षणः ॥ करभारूढमात्मानमहीषस्वरंगतथा ॥ ६ ॥ यातुधानासृतं

यातंश्मशानस्यातिकंठ्य ॥ पश्येत्कुरुक्षार्दलस्वप्नानिनात्रंशयः ॥ ७ ॥ तैलद्रुमात्रं सदेहं करिविभूषितम् ॥ तेनोपमृष्टो लभते न राज्या
जनद्वयः ॥ ८ ॥ कुमारो न च भर्तारमपत्यगर्भमंगना ॥ आचार्यस्वश्रोत्रियश्च न शिष्योऽध्ययनं तथा ॥ ९ ॥ वणिग्लभं चामोति कृषिचवकृषि
लः ॥ स्नापनं तस्य कर्तव्यं पुण्येऽह्नि विधिपूर्वकम् ॥ १० ॥ गौरसर्षपकलेन वस्त्रेण च्छादितस्य तु ॥ सर्वेषधैः सर्वगंधैर्विलिप्तशिरसस्तथा ॥
॥ ११ ॥ शुक्लपक्षे च चतुर्थ्यां तु वारे वाधिषण्मस्य तु ॥ पुण्ये च वीरनक्षत्रे तस्यैव पुरतो नृप ॥ १२ ॥ भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्तिर्वाच्यार्द्रिजेऽनु
भैः ॥ चत्वारऋग्यजुःसामार्थेण प्रवणस्ततः ॥ १३ ॥ व्योमेकं शंसं पूज्य पवर्तौ भूमिजं तथा ॥ कृष्णस्य पितरं चाथ अवतारं सितं तथा ॥ १४ ॥
धिषणं क्खेदुःत्रचकोणं लक्ष्मीं च भारत ॥ विधुतुदं बहुलेयं नंदकस्य च धारणम् ॥ १५ ॥ अश्वस्थानं हजस्थानं हलमं कात्संगमाद्भुदात् ॥
मृत्तिकारोचनं रत्नं गुग्गुलुं चाप्सु निक्षिपेत् ॥ १६ ॥ यदा हतं ह्येकवर्णैश्चतुर्भिः कलशैर्हृदात् ॥ चर्मणान्दुहेरक्ते स्थाप्य भद्रासनं तथा ॥ १७ ॥
सहस्राक्षं शतधारमृषिभिः पावनं कृतम् ॥ तेन त्वामभिषिचामि पावमान्यः पुनंतु मे ॥ १८ ॥ ॐ भगते वरुणो राजा भगंभूयो बृहस्पतिः ॥
भगमिन्द्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो ददुः ॥ १९ ॥ यत्ते केशेषु दौर्भाग्यं समितेयं च मूर्द्धनि ॥ ललाटे कर्णयोर्धरणीरापस्तद्वृन्तु सर्वदा ॥ २० ॥
ज्ञातस्य सार्षपं तैलं ध्रुवणौ दुर्वरेण तु ॥ जुहुयान्मूर्ध्नि शकलांस्त्वव्येन प्रातिगृह्य च ॥ २१ ॥ मितश्च समितश्चैव तथा शालकं टंकटा ॥
कूष्माण्डो राजपुत्रश्चैत्ये तैस्त्वाहासमन्वितैः ॥ २२ ॥ नामभिर्विलिप्तैश्च नमस्कृतसमन्वितैः ॥ दद्याच्चतुष्पथेऽप्येकैः कुशानस्तयि सर्वतः ॥
॥ २३ ॥ कृताकृतांस्तं दुलंश्च पल्लौ दानमेव च ॥ मत्स्यान्ध्रपक्षांश्च तथा मांसमेतावदेव तु ॥ २४ ॥ पुष्पांस्वितं सुगंधं च सुरांचित्रविधामपि ॥
मूलकं पूरिकां पूपांस्तथैवोडेरकमजः ॥ २५ ॥ दध्यन्नं पायसं चैव गुण्डोदं प्रिसमोदकम् ॥ विनायकस्य जननिमुपतिष्ठेत्ततो विकाम् ॥
॥ २६ ॥ दूर्वासर्षपपुष्पाणां दत्त्वा र्घ्यपूर्णमञ्जलिम् ॥ रूपं देहि जयं देहि भगं भवति देहि मे ॥ २७ ॥ पुत्रान् देहि जयं देहि सर्वान् कामां
श्च देहि मे ॥ प्रबलं कुरु मे देवि बलविख्यातिं संभवम् ॥ २८ ॥ शुक्लमाल्यां वारधरः शुक्लगंधानुलेपनः ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान् दद्याद्ब्रह्मभु

मंगुरोरपि ॥ २९ ॥ एवंविनायकं पूज्यग्रहस्यैव विधानतः ॥ कर्मणां फलमाप्नोति श्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ३० ॥ आदि-
 त्यस्य सदा पूजास्तिलकं स्वामिनस्तथा ॥ महागणपते श्वैव कुर्वन्सिद्धिं मवाप्नुयात् ॥ ३१ ॥ वैनायकं विना सत्त्वं वतानराणां स्नानं प्रश-
 स्तामिह विघ्नविनाशकारि ॥ कुर्वन्ति ये विधिवद् भवन्ति तेषां कार्याण्यभीष्टफलदानिनसंशयोऽत्र ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विनायकसूक्तपञ्चतुर्थीव्रतं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अथाविघ्नकरं राजन्कथयामि व्रतं तव ॥ येन सम्यक् कृतेन हन विघ्नमुपजायते ॥ १ ॥ चतुर्थ्यां फाल्गुने मासि गृहीतव्यं व्रतं त्विदम् ॥ नक्ता
 हरेण राजेन्द्र तिलान्नं पारणं स्मृतम् ॥ २ ॥ तदेव वृद्धो होतव्यं ब्राह्मणाय च तद्भवेत् ॥ ३ ॥ शूराय वीराय गजाननाय लवोदरायैकरदायै च वै ॥
 एवं तु संपूज्य पुनश्च होमं कुर्याद् व्रती विघ्नविनाशहेतोः ॥ ४ ॥ चतुर्मास्यां व्रतं चैव कृत्वा स्वैरथं पञ्चमे तथा ॥ सौवर्णे गजवक्त्रं तु कृत्वा विप्राय दाप-
 येत् ॥ ५ ॥ ताम्रपत्रैः पायसभूतैश्च तुर्भिः सहितं नृप ॥ पञ्चमेन तिलैः सार्द्धं गणेशाधिष्ठितेन च ॥ ६ ॥ मृन्मयान्यपि पात्राणि वित्तहीन-
 स्तु कारयेत् ॥ हरं वराजतं तद्ब्रह्मिधिनानेन दापयेत् ॥ ७ ॥ इत्थं व्रतमिदं कृत्वा सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ॥ हयमेधस्य विघ्नैस्तु संजाते सगरः
 पुरा ॥ ८ ॥ एतदेव व्रतं चीर्त्वा पुनरश्वं प्रलब्धवान् ॥ तथारुद्रेण देवेन त्रिपुरं निघ्नता पुरा ॥ ९ ॥ एतदेव कृतं यस्मात्त्रिपुरस्तेन वा-
 तितः ॥ मया समुद्रं विघ्नता एतदेव व्रतं कृतम् ॥ १० ॥ तेनाद्रिद्रुमसंयुक्ता पृथिवी पुनरुद्धता ॥ अन्यैरपि महापालैरेतदेव कृतं
 पुरा ॥ ११ ॥ तपोऽर्थिभिर्यज्ञसिद्धयैर्निर्विघ्नस्य तत्परं तप ॥ अनेन कृतमात्रेण सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ॥ १२ ॥ मृतोरुद्रपुरं याति
 वराहवचनं यथा ॥ १३ ॥ विघ्नानि तस्य न भवन्ति गृहे कदाचिद्धर्माथकामसुखसिद्धि विघातकानि ॥ यः सप्तमीं शुक्लकृतिकां तदंतं विघ्न-
 शमचर्यति नक्तकृती चतुर्थ्याम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विनायकचतुर्थीव्रतं नाम त्रयस्त्रिंशत्तमो
 अध्यायः ॥ ३३ ॥ इति चतुर्थीकल्पः समाप्तः ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शान्तिव्रतं प्रवक्ष्यामि शृणुष्वैकमना धुना ॥ येन चीर्णेन शान्तिः

स्यात्सर्वदृष्टहमधिनाम् ॥ १ ॥ पञ्चम्यांशुकृपक्षस्यकार्तिकेमासिपार्थिव ॥ आरभ्यवर्षमेकमुज्जीयादाम्लवर्जितम् ॥ २ ॥ नक्तद्वंचसंपू
 ज्यहरिश्चेषोपरिस्थितम् ॥ अनंतायेतिपादोदुधतराक्षयवैकटिम् ॥ ३ ॥ उदरतक्षकायेतिउरःककोटकायच ॥ पद्मायकणांसंपूज्यमहाप
 द्मायदुर्गम् ॥ ४ ॥ शंखपालायवक्षस्तुकुलिकायेतिवैशिरः ॥ एवविष्णुसंवर्गतपृथगेवप्रपूजयेत् ॥ ५ ॥ क्षीरेणस्नपनंकुर्याद्वरिसुदृश्यवा
 ग्यतः ॥ तदग्रेहमयेत्क्षीरतिलैः सहविचक्षणः ॥ ६ ॥ एवंसंवत्सरस्यतिकुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ अच्युतंकांचनंकृत्वासुवर्णतुविचक्षणम् ॥ ७ ॥
 गांसवत्सवंस्रयुगंकांस्यपात्रंसपायसम् ॥ हिरण्यंचयथाज्ञात्तयाब्राह्मणायोपापादयेत् ॥ ८ ॥ एवंशःकुरुतेभक्त्याव्रतमेतन्नराधिप ॥
 तस्यज्ञातिर्भवेन्नित्यनगानामभयंतथा ॥ ९ ॥ शेषाहिभोगक्षयनस्थमयोगसूतिसंपूज्ययज्ञपुरुरूपपतेर्गेंद्रनाथम् ॥ येषूजयंतिमधुरैःसितप
 क्ष्मीषुतेषानगजनितंभयमभ्युपैति ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेज्ञातिव्रतंनामचतुस्त्रिंश
 त्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ मधुराभारतंकिनव्रतेनमधुसूदन ॥ तथैवजनसौभाग्यमतिविद्यासुकौश
 लम् ॥ १ ॥ अभेदश्चापिदंपत्योस्तथाबंधुजनेनच ॥ आयुश्चविपुलंपुंसांजायतेकेनकेशव ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 सम्यक्पृष्टस्त्वया राजच्छृणुसारस्वतंत्रतम् ॥ यस्यसंकीर्तनादेवतुष्यतिहिसरस्वती ॥ ३ ॥ योऽयंभक्तःपुमान्कुर्यादेतद्ब्रतमनुत्तमम्
 तद्भस्तरादौसंपूज्यविप्रेणतंसमाचरेत् ॥ ४ ॥ अथचादित्यवारेणग्रहताराबलेनच ॥ पायसंभोजयित्वाचकुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥ ५ ॥
 शुक्लवस्त्राणिदद्याच्चसहिरण्यानिशक्तिः ॥ गायत्रीपूजयेद्भक्त्याशुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ ६ ॥ एभिर्मन्त्रपदैःपश्चात्पूवकृत्वाकृताञ्जलिः
 यथातुदेविभगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ७ ॥ त्वांपरित्यज्यनोतिष्ठेत्तथाभववरप्रदा ॥ वेदशास्त्राणिसर्वाणिनृत्यगीतादिकंचयत् ॥ ८ ॥
 वाहितंयत्त्वयादेवितथा मे संतुसिद्धयः ॥ लक्ष्मीर्भामावराशिर्गौरिदुष्टिःप्रभामातिः ॥ ९ ॥ एताभिःपाहितनुभिरष्टाभिर्मसरस्वति ॥
 एवंसंपूज्यगायत्रीवीणाक्षमणिधारिणीम् ॥ १० ॥ शुक्लपक्षेऽक्षतेर्भक्त्यासकमंडलुपुस्तकाम् ॥ मौनव्रतेनभुञ्जीतसायंप्रातश्चयमैवित ॥ ११ ॥

पञ्चम्यांप्रतिपक्षेचपूजयित्वासुवासिनीः ॥ तिलैश्चतंदुलप्रस्थंघृतपात्रेणसंयुतम् ॥ १२ ॥ क्षीरंतथाहिरण्यंचगायत्रीप्रियतामिति ॥
 संध्यायांचततोमौनंतद्वृतंतुसमाचरेत् ॥ १३ ॥ नांतराभोजनंकुर्याद्यावन्मासास्त्रयोदश ॥ समातेतुव्रतेदद्याद्भ्राजनंशुक्रतंदुलैः ॥ १४ ॥
 पूर्णमुवस्त्रयुग्मं चर्गांचविप्रायभोजनम् ॥ देव्यैवितानंवटांचसितेनंपटांन्वितम् ॥ १५ ॥ चन्दनंवस्त्रयुग्मंचदध्यन्नांशिखैर्युतम् ॥
 तथोपदेष्टारमपिभक्त्यासंपूजयेद्गुरुम् ॥ १६ ॥ वित्तशाठ्येनरहितोवस्त्रमाल्यानुलेपनैः ॥ अनेनविधिनयस्तुकुर्यात्सारस्वतंत्रतम् ॥ १७ ॥
 विद्यावानर्थयुक्तश्चरुत्तकंठश्चजायते ॥ सरस्वत्याःप्रसादेनव्यासवत्तुक्विभवेत् ॥ १८ ॥ नरिवाकुरुतेयातुसापितत्फलभागिनी ॥
 ब्रह्मलोकैवसेत्तावद्यावत्कल्पायुतत्रयम् ॥ १९ ॥ सारस्वतंत्रतंयस्तुशृणुयादपिःपठेत् ॥ विद्याधरपुरेसोऽपिवसेत्कल्पायुतत्रयम् ॥ २० ॥
 संवत्सरंत्रतवरेणसरस्वतीयंसंपूजयतिजगतोजननीजनित्रीम् ॥ विद्यावदातदहदयमधुरस्वरान्तेरूपान्विताबहुकलकुशलाभवति ॥ २१ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेसारस्वतव्रतानिरूपणंनमपंचत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पं
 चमीदयिताराजन्नागानंदविवर्द्धनी ॥ पञ्चम्यांकिलनागानांभवतीत्युत्सवोमहान् ॥ १ ॥ वासुकिस्तक्षकश्चैवकालिकोमणिभद्रकः ॥ धृतराष्ट्रैरेव
 तश्चकर्कोटकधनंजयौ ॥ २ ॥ एतेप्रयच्छंत्यभयंप्राणिनांप्राणजीविनाम् ॥ पञ्चम्यांस्नापयंतीहनागान्क्षीरेणयेनराः ॥ ३ ॥ तेषांकुलेप्रयच्छंतिअभ
 यंप्राणिनांसदा ॥ ज्ञातानागायदामात्रादह्यमानादिवानिशम् ॥ ४ ॥ निर्वापितागवांक्षीरैस्ततःप्रभृतिवह्मभाः ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मात्राशसाःकथं
 नागाःकिमुद्दिश्यचकारणम् ॥ ५ ॥ कथंवातस्यशापस्यविनाशोऽभूजनादन ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ उच्चैःश्रवाश्चराजश्चैवतवर्णोऽमृतोद्भवः ॥ ६ ॥
 तंदृष्ट्वाचाब्रवीत्किदूनांगानांजननीस्वसाम् ॥ अश्वत्थमिदंश्वेतंपश्यपश्यामृतोद्भवम् ॥ ७ ॥ कृष्णांश्चपश्यसेवालान्सर्वथेतानुताम्यै ॥
 ॥ विनतोवाच ॥ सर्वश्वेतोहयवरोनायकृष्णोनलोहितः ॥ ८ ॥ कथंत्वंपश्यसेकृष्णविनतोवाचतांस्वसाम् ॥ कद्रूरुवाच ॥ पश्येहमेक
 नयनाकृष्णबालसमन्वितम् ॥ ९ ॥ द्विनेत्राचत्वंविनतेनपश्यसिपणंकुरु ॥ विनतोवाच ॥ अहंदासीमभिव्रिज्जितिकृष्णकेशेप्रदर्शिते ॥ १० ॥

नचेदशयसेकदुममदासीभविष्यसि ॥ एवंतेविपण्णत्वागतेक्रोधसमन्विते ॥ ११ ॥ स्वपितेप्राज्यदोषेतुकद्रूजिह्ममचितयत् ॥ आ
 दूयपुत्रान्प्रोवाचबालाभृत्वाहयोत्तमे ॥ १२ ॥ तिष्ठध्वंविपणैजेष्येविनतांजयगृद्धिनीम् ॥ श्रोतुस्तेजिह्मबुद्धिंतांनागाःकद्रूविगृह्यच ॥ १३ ॥
 अधर्मएषतुमहान्कारिष्यामोनतेवचः ॥ अशपदुषिताकद्रूःपावकोवःप्रयक्ष्यति ॥ १४ ॥ गतेवदुहितथेकालेपाण्डवोजनमेजयः ॥ सपे
 सत्रंसकतौविभूमावन्यैःसुदुष्करम् ॥ १५ ॥ तस्मिन्सत्रेचतिमांशुःपावकोभक्षयिष्यति ॥ एवंशस्वातदाकद्रूःप्रत्युवाचनर्केचन ॥ १६ ॥
 मात्राशस्तदानागःकर्तव्यंनान्वपद्यत ॥ वासुकिर्दुःखसंततःपपातभुविस्मृच्छतः ॥ १७ ॥ वासुकिर्दुःखितंदृष्ट्वाब्रह्माप्रोवाचसांत्वयन् ॥
 मांशुचोवासुकेत्यर्थशृणुमद्रचनंपरम् ॥ १८ ॥ यायावरकुलेजतोजरत्कारुरितिद्विजः ॥ भविष्यतिमहातेजस्तस्मिन्कालेत्तपोनिधिः ॥ १९ ॥
 भगिनीं चजगत्कारुतस्यत्वंप्रातिदास्यसि ॥ भवितातस्यपुत्रोऽसौआस्तीकइतिविश्रुतः ॥ २० ॥ सतत्सत्रंप्रवृद्धंवनगानांभयदंमहत् ॥
 निषेधयिष्यतिमुनिर्वाग्भिःसंपूज्यपाथिवम् ॥ २१ ॥ तदिदंभगिनीनागरूपौदार्यगुणान्विता ॥ जरत्कारुजरत्कारोःप्रदेयाह्यविचारतः ॥ २२ ॥
 यदासौप्राथ्यतेऽरण्येयत्किञ्चित्प्रवादयिष्यति ॥ तत्कर्तव्यमशेषेणइच्छेयस्त्वत्थात्मनः ॥ २३ ॥ पितामहवचःश्रुत्वावासुकिः प्रणिपत्यच ॥
 तथाकरोद्वथाचोक्तंयत्नंपरममास्थितः ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वापन्नगाःसर्वेप्रहर्षोत्फुल्ललोचनाः ॥ पुनर्जातमिवात्मानमनेरेभुजगोत्तमाः ॥ २५ ॥
 अप्लवतुनिमग्नानांघोरैर्यज्ञाग्निसागरे ॥ आस्तीकस्तत्रभविताप्लवभूतोऽभयप्रदः ॥ २६ ॥ श्रुत्वासचाग्निराजानमृत्विजस्तदनंतरम् ॥
 निवर्तयिष्यतियांगानांमोहनंपरम् ॥ २७ ॥ पञ्चम्यांतच्चभविताब्रह्माप्रोवाचलेल्लहान् ॥ तस्मादिदंमहाराजपंचमीदयितांशुभा ॥ २८ ॥
 नागानांहर्षजननिदत्तावैब्रह्मणापुरा ॥ दत्वातुभोजनंपूर्वब्रह्मणानंतुकामतः ॥ २९ ॥ विमृज्यनागाःप्रीयतांथेकचित्पृथिवीतले ॥
 हिमाचलेयैवसंतियेऽतरिक्षेदिविस्थिताः ॥ ३० ॥ येनदीप्नुमहानागायसरःस्वभिर्गामिनः ॥ येषापीप्सुतडागेषुतेषुसर्वेषुवैनमः ॥ ३१ ॥
 नागान्विप्राश्चसंपूज्यविसर्ज्यचयथार्थतः ॥ ततःपश्चाच्चसुभीयात्सहभृत्यैर्नैराधिप ॥ ३२ ॥ पूर्वमधुरमश्रीयात्स्वेच्छयातदनंतरम् ॥

एवंनियमयुक्तस्ययत्फलतन्निबोधमे ॥ ३३ ॥ मृतोनागपुण्यातिपूज्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ विमानवरमारुहोरमतेकालमोप्सितम् ॥ ३४ ॥
 इहचागत्यराजासौसर्वराजवरोभवेत् ॥ सर्वरत्नसमृद्धश्चवाहनढचञ्जयते ॥ ३५ ॥ पञ्चजन्मन्यसौराजद्वारेद्वारेभवेत् ॥ आधिव्याधि
 विनिर्मुक्तःपत्नीपुत्रसहायवान् ॥ ३६ ॥ तस्मात्पूज्याश्चनर्गाश्चघृतक्षीरादिनासदा ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दशतिर्यनंरुक्मणनागाःक्रोधसमन्वि
 ताः ॥ ३७ ॥ भवोत्कितस्यदृष्टस्यविस्तरात्प्रब्रवीहिमे ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ नागदष्टोनरराजन्याप्यमृत्युव्रजत्यधः ॥ ३८ ॥ अधोगत्वाभ
 वेत्सर्पोनिर्विषोनात्रसंशयः ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नागदष्टःपितायस्यभ्रातामातासुहृत्सुतः ॥ ३९ ॥ स्वसावादुहिताभार्योक्तकर्तव्यवदस्वमे ॥
 मोक्षायतस्यगोविन्दानं व्रतमुपोषितम् ॥ ४० ॥ ब्रूहिमेयदुशार्दूलेनस्वर्गतिमाप्नुयात् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ उपोष्यापंचमीराजन्नागानांपुष्टि
 वर्द्धनी ॥ ४१ ॥ वर्षमेकंतुराजेन्द्रविधानंशृणुयादृशम् ॥ मासेभाद्रपदेयातुशुक्लपक्षमहीपते ॥ ४२ ॥ साचपुण्यतमाप्रोक्ताग्राह्यासद्दत्तिकाभ्यया ॥
 ज्ञेयाद्वादशवर्षतिपञ्चम्योभरतर्षभ ॥ ४३ ॥ चतुर्थमिकभक्तंतुतस्यानंक्तप्रकीर्तितम् ॥ धृरिचन्द्रमयंनगमथवाकलयौतजम् ॥ ४४ ॥
 कृत्वादारुमयंचापिउताहोमृन्मयंनृप ॥ पञ्चम्यामचैयद्वत्तयानांगंपञ्चफर्णशृणु ॥ ४५ ॥ करवीरस्तथापद्वैजतीपुष्पैःसुशोभनैः ॥
 गन्धपुष्पैःसर्पैर्वैःपूज्यपद्मगसत्तमम् ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पञ्चार्द्रतपायसमोदकैः ॥ नारायणबलिःकार्यःसर्पदष्टस्यदेहिनः ॥ ४७ ॥
 दानेपिण्डप्रदानेचब्राह्मणानांचतर्पयेत् ॥ वृषोत्सर्गस्तुक्तव्योगतेसंवत्सरेनृप ॥ ४८ ॥ स्नानंकृत्वादकंदद्यात्कृष्णोऽत्रप्रियतामिति ॥
 अनंतंवासुकिंशेषपद्मंकांबलमेवच ॥ ४९ ॥ तथातक्षकनागंचनगमश्चतर्नृप ॥ धृतराष्ट्रंशंखपालंकालियंतक्षकंतथा ॥ ५० ॥ पिंगल
 चमहानांगंमसिमासिप्रकीर्तिताः ॥ वत्सरतिपारणस्यान्महाब्राह्मणभोजनम् ॥ ५१ ॥ इतिहासविदेनांगंकाञ्चनेनकृतंनृप ॥ तथाजुनी
 प्रदाव्यासंवत्सांस्यदोहना ॥ ५२ ॥ एषपारणकेपार्थविधिःप्रोक्तोविक्षणैः ॥ कृतेव्रतवरेतस्मिन्सद्गतिर्यान्तिबान्धवाः ॥ ५३ ॥
 येदन्दशूकरदनैर्दद्याःप्रासाह्यधोगतिम् ॥ वर्षमेकंचारिष्यतिभक्तयायेव्रतसुत्तमम् ॥ ५४ ॥ द्वाष्टिकंमोक्ष्यतेतेषांशुभस्थानमवाप्स्यति ॥

१ एतेन व्रतमुत्थेय-इ०पा० । २ मान्याश्च-इ०पा० । ३ तथा-इ०पा० । ४ शुभम्-इ०पा० । ५ शंखम्-इ०पा० ।

यश्चेदं शृणुयान्नित्यपठेदन्त्यासमन्वितः ॥ ५५ ॥ नवैकुटुम्बेनागोभ्याभयंभवतिकुञ्चित् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ तद्भद्राद्रपदेभासिपञ्चम्यां
 श्रद्धयान्वितः ॥ ५६ ॥ यस्त्वाल्लेख्यनरोनागान्कृष्णवर्णादिवर्णकैः ॥ पूजयेद्बुधपुष्पैस्तु सार्पिर्गुगुलुपायसैः ॥ ५७ ॥ तस्यतुष्टिसमायांति
 पत्रगास्तक्षकादयः ॥ आसप्तमात्कुलात्तस्यनभयंनगतोभवेत् ॥ ५८ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेननागान्संपूजयेद्बुधः ॥ तथाचाश्वजुजेभासिप
 ञ्चम्यांकुरुनन्दन ॥ ५९ ॥ कृत्वाकुशमयान्नागानिन्द्राण्यासहपूजयेत् ॥ द्यूतोदकाभ्यां पयसास्नापयित्वाविशोपते ॥ ६० ॥ गोधूमैः प
 यसास्वित्रैर्भैक्ष्यैश्चविधैस्तथा ॥ यस्त्वस्यांविधिान्नागाऽक्षुचिर्भक्त्यासमन्वितः ॥ ६१ ॥ पूजयेत्कुरुशार्दूलतस्यशेषादयोनृप ॥
 नागाः प्रीताभवतीहशान्तिप्राप्तिशोभनाम् ॥ ६२ ॥ सशान्तिलोकमासाद्यमोदतेशाश्वतीः समाः ॥ इत्येतत्कथितंवरिपञ्चमीव्रतमुत्तमम् ॥ ६३ ॥
 तत्रायमुच्यतेमन्त्रः सर्वदोषनिषेधकः ॥ ॐ कुरुकुल्लेहं फट्स्वाहा ॥ भक्तेनभक्तिसहिताः शतपञ्चमिषुयूजयंतिभुजगान्कुसुमोपहारैः ॥ तेषां गृहे
 प्वभयदाहिसदैवसर्पाः शश्वत्प्रमोदपरमारुरुचयो भवन्ति ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेनागपञ्चमीव्र
 तवर्णनं नाम षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ध्यायिष्ठिरउवाच ॥ कथमासाद्यते लक्ष्मर्दिष्टं भाभुवनत्रयो ॥ दानेन तपसायापित्रतेन नियमेन वा ॥ १ ॥
 जपहोमनमस्कारैः संस्कारैर्वापृथग्विधैः ॥ एतद्बुद्धयदुश्रेष्ठसर्ववित्त्वं मतो मम ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ भृगोः ख्यात्यां समुत्पन्ना पूर्वश्रीः श्रू
 यते शुभा ॥ वासुदेवाय सादत्ता सुनिनामानवृद्धये ॥ ३ ॥ वासुदेवोऽपि तां प्राप्य परिनिव्रतपथो धराम् ॥ पद्मपत्रविज्ञालाक्षो पूर्णचन्द्रनिभा
 ननाम् ॥ ४ ॥ भाभासितदिगाभोगां साक्षाद्भानोः प्रभाभिवा ॥ नितं वाडं वरवर्तं मत्तमांतं गगामिनीम् ॥ ५ ॥ रमे सह तयाराजन्विभ्रमो
 द्भ्रातचित्ता ॥ साचविष्णुजगज्जिष्णुं पतिं त्रिजगतां पतिम् ॥ ६ ॥ प्राप्य कृतार्थमात्मानं मेनेमानयशोधना ॥ तदुष्टुष्टं जगत्सर्वमभवद्वा
 वितंतया ॥ ७ ॥ लक्ष्म्या निरीक्षितं चैव सानन्दं हि महतीतलम् ॥ क्षेमं सुभिक्षमारोग्यमनाक्रन्दय न कुलम् ॥ ८ ॥ जगदासीदनुद्भ्रान्तं

१ पठेद्वाश्रद्धयान्वितः-इ० पा० । २ ओं वाच कुल्लेहं फट् स्वाहा-इ० पा० । ३ सुभगाः-इ० पा० । ४ लक्ष्यामां पालंपंचम्यां सदृष्टे च महतीतलम्-इ०
 पा० । ५ अनामयम्-इ० पा० ।

प्रशान्तोपद्रवंतथा ॥ दिविदेवामुदिरदानवादेत्यमागताः ॥ ९ ॥ विस्फारितफणाभोगानागाश्चरसातले ॥ हृदयेब्राह्मणैर्वह्निभुज्य
 तोत्रिदिवैहविः ॥ १० ॥ चातुर्वर्ण्यमसंकार्णपाल्यतेपार्थपाथिवैः ॥ विरोचनप्रभृतिभिर्दृष्ट्वंदैत्यसत्तमैः ॥ ११ ॥ तपस्तप्तुमथारब्ध
 मग्निमाश्रित्यसंयतैः ॥ सोमसंस्थाहविःसंस्थापाकसंस्थादिभिर्मखैः ॥ १२ ॥ सदाचारैःसमारब्धमिष्टंस्वेष्टाभिलाषिभिः ॥ एवंधर्म
 प्रधानैस्तेवैदवादरतात्मभिः ॥ १३ ॥ जगदासीत्समाक्रांतं विक्रमेणक्रमणतु ॥ लक्ष्मीविलासप्रभवोदेवानामभवन्मदः ॥ १४ ॥ मदाच्छी
 लंचशौचंचसत्यंसद्योव्यनीनशन् ॥ सत्यशौचविहीनांस्तान्देवानंसंत्यज्यचञ्चलात् ॥ १५ ॥ जगामदानवकुलकुलदेवानुरागतः ॥ लक्ष्म्याभा
 वितदेहैस्तैःपुनरुद्धतमानसैः ॥ १६ ॥ व्यवहर्तुसमारब्धमन्यायेनमदोद्धतैः ॥ वयं देवावयं यज्ञावयं विद्यावयं जगत् ॥ १७ ॥ ब्रह्मविष्णुशंकराद्या
 वयंसर्वदिवौकसः ॥ अहंकारविमूढांस्तच्छात्वादानवसत्तमान् ॥ १८ ॥ सागरं साविविशाथभ्रांतं चित्ताभृगोः सुता ॥ क्षीराब्धिमध्यगतया लक्ष्म्या
 क्षीणार्थसंचयाः ॥ १९ ॥ निरानन्दगतश्रीकमभवद्बुधनत्रयम् ॥ गतश्रीकमथात्मानमत्वाशंवरमूदनः ॥ २० ॥ प्रच्छांगिरसं विप्रब्रूहि किञ्चिद्रतं म
 मायेन संप्राप्य ते लक्ष्मीलं बधानचलते पुनः ॥ २१ ॥ निश्चलापि सुहृन्मित्रैर्भोग्या भवति सामुने ॥ न सा श्रित्या भिमन्तव्या कन्या सा पाल्यते गृहे ॥
 ॥ २२ ॥ परार्थया सुहृन्मित्रभृत्यैर्नैवोपमुज्यते ॥ शक्रस्यैतदचः श्रुत्वा बृहस्पतिरुदारधीः ॥ २३ ॥ कथयामास संचित्य शुभं श्रीपञ्चमीव्रतम् ॥
 यत्पुरा कस्यचित्प्रोक्तं व्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥ २४ ॥ तदस्मै कथयामास सरहस्यमशेषतः ॥ तच्छ्रुत्वा कर्तुमारब्धं सुरेशेन सुरैस्तथा ॥ २५ ॥
 दैत्यदानवगंधर्वैश्चैः प्रक्षीणकल्मषैः ॥ सिद्धैः प्रसिद्धैश्च रितैर्विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ २६ ॥ ब्राह्मणैर्ब्रह्मतत्त्वज्ञैः समर्थैः पार्थिवैः सह ॥
 कैश्चित्सात्विकभावैराजसेनापरैरपि ॥ २७ ॥ तामसेनतथैकांश्चत्कृतं व्रतमिदं तथा ॥ व्रतसमाप्ते भूयिष्ठे निष्ठया परया प्रभो ॥ २८ ॥
 देवानां दानवानांच युद्धमासीदथोद्धतम् ॥ निर्मथ्य भुजवीर्येण सागरं सरितां पतिम् ॥ २९ ॥ समाहरामाह्वमृतं हिताय त्रिदिवौकसम् ॥
 इत्येवं समर्थं कृत्वा ममं थुर्वरुणालयम् ॥ ३० ॥ मथानमंदं कृत्वा नेत्रं कृत्वा तु वासुकिम् ॥ मथ्यमानजलाज्जातश्चन्द्रः शीतांशुरुज्ज्वलः ॥ ३१ ॥
 अनंतरं समुत्पन्ना लक्ष्मीः क्षीराब्धिमध्यतः ॥ ३२ ॥ आलोकय सा जगामाशु विष्णोर्वक्षःस्थलं

शुभम् ॥ विधिनाविष्णुनाचीर्णव्रतं तेनाविधिसंभवा ॥ ३३ ॥ शरीरस्थावभूवास्यविप्रभोद्धांतलोचना ॥ किंचराजसभावेनशंक्रौण
 तत्कृतं यतः ॥ ३४ ॥ ततस्त्रिभुवनैश्वर्यैः प्रसूतेन महर्द्धिकम् ॥ तमसावृतचित्तेस्तु संचीर्णदित्यदानवैः ॥ ३५ ॥ तेन तेषामथैश्वर्यं द
 द्धिनिष्ठमभूत्किल ॥ एवं श्रीकमभवत्सदेवासुरसामनुषम् ॥ ३६ ॥ जरच्च जगतां श्रेष्ठव्रतस्यास्य प्रभावतः ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 कथमेतद्व्रतं कृष्णक्रियते मनुजैः कदा ॥ ३७ ॥ प्रारभ्यते पापं ते च सर्वं वदयद्दूतम् ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ मार्गशीर्षे सि
 ते पक्षे पंचम्यां पतंगोदये ॥ ३८ ॥ उपवासस्य नियमं कुर्यादाशु सुदृढदि ॥ स्वर्णरौप्यारकूटा तथा ताम्रमृत्काष्ठजा तथा ॥ ३९ ॥
 चित्रपट्टगतां देवीं लक्ष्मीं क्षमापाल कारयेत् ॥ पद्महस्तां पद्मवर्णां पद्मां पद्मदलेक्षणां ॥ ४० ॥ दिग्गजेन्द्रैः स्नाप्यमानां च नैः कलशोत्तमैः ॥
 ततो यामत्रये जाते निम्नगायां गृहेऽथवा ॥ ४१ ॥ स्नानं कुर्यादसंभ्रातं शक्रवदुपचारतः ॥ देवान्पितृंश्च संतप्य ततो देवगृहं जेत ॥ ४२ ॥
 तत्र स्थापूजयेद्देवीं पुष्पैस्तत्कालसंभवेः ॥ चपलायै नमः पादौ चंचलायै च जानुनी ॥ ४३ ॥ कटिकमलवासिन्यैनाभिरुध्यात्यैनमानमः ॥
 स्तनौ मन्मथवासिन्यै ललितायै भुजद्वयम् ॥ ४४ ॥ उत्कंठितायै कंठचमाधव्यै मुखमण्डलम् ॥ नमः श्रियो शिरःपूज्यदद्यान्नेवैदमादरात् ॥ ४५ ॥
 फलानि च यथा लोभां विहृढान्धान्यसंचयान् ॥ ततः सुवासिनां पूज्याकुसुमैः कुंकुमेन च ॥ ४६ ॥ भोजयेन्मधुरात्रेन प्राणिपत्या विसर्जयेत् ॥
 ततस्तु तंतुलप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतम् ॥ ४७ ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्यं श्रीशः संप्रियतामिति ॥ निर्वर्त्य तदंशे षणततो भुञ्जीत वाग्यतः ॥ ४८ ॥
 मासानुमासं कर्तव्यं विधिनानेन भारत ॥ श्रीलक्ष्मीः कमलासंपदुमानारायणीति दा ॥ ४९ ॥ पद्माधृतिः स्थितिः पुष्टिर्ऋद्धिः सिद्धिर्थाक्रमम् ॥
 मासानुमासं राजेन्द्र प्रीयतामिति कीर्तयेत् ॥ ५० ॥ ततश्च द्वादशमासि संप्राप्ते पंचमोदने ॥ वस्त्रमंडपिकां कृत्वा पुष्पगन्धाधिवासिताम् ॥ ५१ ॥
 शय्यायां स्थापयेच्छर्मासं वीर्यसंयुताम् ॥ मौक्तिकाष्टकं संयुक्तानि त्रिपट्टावृतस्तनीम् ॥ ५२ ॥ सप्तधान्यसमोपेतं रासधातुसमान्विताम् ॥
 पादुकोपानहच्छत्रभाजनसनसत्कृताम् ॥ ५३ ॥ दद्यात्संपूज्याविधिवद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ व्यासाय वेदविदुषे यस्य वारोचते स्वयम् ॥ ५४ ॥
 सोपस्करां सवत्सांच धेनुदंत्वाक्षमापयेत् ॥ क्षीराब्धिमथ नोद्धूते विष्णोर्वंशस्थलालये ॥ ५५ ॥ सर्वकामप्रदे देवि ऋद्धिं यच्छनमोऽस्तुते ॥

ततः सुवासिनीः पूज्यवस्त्रैराभरणैः शुभैः ॥५६॥ भोजयित्वा स्वयंपश्चादुज्जीतसहस्रधुभिः ॥ एवं यः कुरुते पार्थ भक्त्या श्रीपञ्चमीव्रतम् ॥५७॥
अस्य श्रीभवेनेभाति कुलानामेकैर्विशतिः ॥ नारी वा कुरुते या तु प्राप्या तु ज्ञांस्व भर्तुतः ॥५८॥ सुभगा दर्शनीया च बहुपुत्रा च जायते ॥५९॥
श्रीपञ्चमीव्रतमिदं दयितं मुरारे भक्त्या समाचरति पूज्यभृगोस्तनूजाम् ॥ राज्यनिजं स मुविभव्यजनोपभोगान्मुक्त्वा प्रयाति सुवनं धुमुदनस्य
॥६०॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादपञ्चमीव्रतकल्पे श्रीपञ्चमीव्रतनिर्हूपणं नाम सप्तविंशत्तमोऽध्यायः ॥६१॥
इति पंचमीकल्पः समाप्तः ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ षष्ठीविधानमधुना कथयस्व जनार्दन ॥ सर्वव्याधिप्रशमनं सर्वकर्मफलप्रदम् ॥ १ ॥ श्रुतं मया पूज्यमा
नो भानुः सर्वप्रयच्छति ॥ दिवाकराराधनमेतस्मात्कथय केशवा ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ विशोकषष्ठीमुलं वक्ष्यामि मनुजोत्तम ॥ यासु पोष्य नरः
शोकं न कदाचिदिह जायते ॥ ३ ॥ मावैकृष्ण तिलैः स्नातः पञ्चम्यां श्लुक्पक्षतः ॥ कृताहारः कुशराया दत्तं धावनपूर्वकम् ॥ ४ ॥ उपवासत्रतं कृत्वा ब्रह्मचा
री भवेन्निशि ॥ ततः प्रभाति चोत्थाय कृतस्नानस्ततः शुचिः ॥ ५ ॥ कृत्वा तु काञ्चनं पद्ममर्कौऽयमिति पूजयेत् ॥ करवीरेण रक्तेन रक्तवस्त्रयुगेन च ॥ ६ ॥
यथा विशोकं भवनं त्वयैवादित्य सर्वदा ॥ तथा विशोकतामि स्यात्स्वद्रक्षिर्जन्मजन्मनि ॥ ७ ॥ एवं संपूज्य षष्ठ्यां तु शक्त्या संपूजयेद्द्विजान् ॥
सुत्वा संप्रादय गोमूत्रमुत्थाय कृतानि श्रयः ॥ ८ ॥ संपूज्य विप्रमंत्रेण गुडपात्रसमन्वितः ॥ सुमुखं वस्त्रयुगलं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ९ ॥
अतैललवणं भुक्त्वा सप्तम्यां मौनं संयुतः ॥ ततः पुराणश्रवणं कर्तव्यं भूतिमिच्छता ॥ १० ॥ अनेन विधिनान्न सर्वभूयोरपि पक्षयोः ॥ कुर्या
द्यावत्पुनर्मघशुक्लपक्षस्य सप्तमी ॥ ११ ॥ व्रतं ते कलशं दद्यात्सुवर्णकमलान्वितम् ॥ शय्यां सोपस्कं रतं दत्त्वा पिलां च पयस्विनीम् ॥ १२ ॥
अनेन विधिनान्न वित्तं श्लाघ्यं विजितः ॥ विशोकषष्ठीं कुरुते स याति परमार्गतिम् ॥ १३ ॥ यावज्जन्म सहस्राणां सायको दिशतं भवेत् ॥ ता
वन्न शोकमभ्येत्येति रागद्वैतं त्यजति ॥ १४ ॥ यं यं प्रार्थयेत्कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ निष्कामं कुरुते यस्तु स परब्रह्म गच्छति ॥ १५ ॥
यः पठेच्छृणुयाद्वा पि षष्ठीं शोकविना शिनीम् ॥ सोऽपि द्रव्यलोकां प्राप्नोति न दुःखी जायते कश्चित् ॥ १६ ॥ ये भास्करं दिनकरं करवीरपुष्पैः संपूजयंत्य

भिनमंति कृतोपवासाः ॥ तदुःखशोकरहिताः सहिताः सुहृद्भिर्मौषिहृत्परविलोकमवाप्नुवन्ति ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्व
णि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विशोकषष्ठीव्रतनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अन्यमपि प्रवक्ष्यामि पद्मपुत्री
शुभां तथा ॥ यामुपोष्य नरः पापविमुक्तः स्वर्गभागभवेत् ॥ १ ॥ मार्गशीर्षे शुभे मासि पञ्चम्या नियतव्रतः ॥ षष्ठीमुपोष्य कमलं करायित्वा सु
काञ्चनम् ॥ २ ॥ शर्करासंयुतं दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ रूपं च कंचनं कृत्वा फलस्यैकस्य धर्मवित् ॥ ३ ॥ दद्यात्प्रातः कृतज्ञानो भानुवैशी
यतामिति ॥ भक्त्या तु विप्रान्संपूज्य सप्तम्या क्षीरभोजनम् ॥ ४ ॥ कृत्वा कुर्यात्फलत्यागं याचस्थान् कृष्णसप्तमी ॥ एतामुपोष्य विधिवदेनैव
वक्रमेण तु ॥ ५ ॥ तद्वह्मं फलं दत्त्वा सुवर्णकमलान्वितम् ॥ शर्करापात्रसंयुक्तं वस्त्रमालासमन्वितम् ॥ ६ ॥ षष्ठ्योभयोर्महाराजयावत्सं
वत्सरंततः ॥ उपोष्य दद्यात्कमलं सूर्यमंत्रादुदीरयेत् ॥ ७ ॥ भानुरकारो विब्रह्मा सूर्यः शुक्रो हरिः शिवः ॥ श्रीमान् विभावसुस्त्वष्टा वरुणः श्री
यतामिति ॥ ८ ॥ प्रतिमासं च सप्तम्या मेकैकं नाम कीर्तयेत् ॥ प्रतिपक्षं फलत्यागमेतत्कुर्वन्समाचरेत् ॥ ९ ॥ व्रतं विप्रमिथुनं पूजयेद्ब्रह्म
भूषणैः ॥ शर्कराकलशं दद्याद्भैरवपद्मफलान्वितम् ॥ १० ॥ यथा फलकरो मासस्त्वद्भक्तानां सदा रवे ॥ तथानंतं फलवाप्तिरस्तु जन्मविजन्म
नि ॥ ११ ॥ इमामनंतं फलदां फलषष्ठीकरोति यः ॥ स सर्वपापनिर्मुक्तः सूर्यलोके महीयते ॥ सुरापानादिकं किञ्चिदत्रासुत्रवाक्यतम् ॥
॥ १२ ॥ तत्सर्वनाशमायाति सूर्यलोके सगच्छति ॥ भूतान्भव्याश्च पुरुषांस्तारयेदेकविंशतिः ॥ १३ ॥ शृणु याद्वः पठेद्वा पिसोपिक
ल्याण भागभवेत् ॥ १४ ॥ हैमं फलं सकमलं कलशं सितायाः षष्ठीमुपोष्य विधिवद्विजगुणवाय ॥ दद्यात्सुरासुराक्षिरोमणिघृष्टपादं भानुग्रण
म्यफलसिद्धिमुपैति मर्त्यः ॥ १५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कमलषष्ठीव्रतनमैकोनचत्वारिंशत्त
मोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणालिनीम् ॥ सर्वकामप्रदं पुण्यां षष्ठीं मन्दारसंज्ञिताम् ॥
॥ १ ॥ माघस्यामलपक्षे तु पञ्चम्यां लघुमुहूर्तः ॥ दंतकाष्ठं ततः कृत्वा षष्ठीमुपवसेद्बुधः ॥ २ ॥ विप्रान्संपूजयित्वा तु मंदारं प्राशयेन्निशि ॥
ततः श्रभाते चोत्थाय कृतज्ञानः पुनर्द्विजान् ॥ ३ ॥ भोजयेच्छक्तिः कृत्वा मंदारकुसुमाष्टकम् ॥ सौवर्णपुरुषं तद्भस्म हस्तं सुशोभनम् ॥ ४ ॥

पद्मकृष्णतिलैःकृत्वाताम्रपत्रेष्टपत्रकम् ॥ पूज्यमंदारकुसुमैर्भास्कराथेतिपूर्वतः ॥ ५ ॥ नमस्कारेणतद्ब्रह्मसूययित्यनलेदले ॥
 दक्षिणेतद्ब्रह्मकार्कयतथार्यम्णेचनैर्ऋते ॥ ६ ॥ पश्चिमेषुधौत्रेचवायव्येचण्डमानवे ॥ पूष्णेह्युत्तरतःपूज्यआनंदयेत्यतःपरम् ॥ ७ ॥
 कार्णिकार्थांतुपुरुषःपूज्यःसर्वात्मनेतिच ॥ शुक्लवस्त्रैःसमावेष्ट्यभक्ष्यमाल्यफलादिभिः ॥ ८ ॥ एवमभ्यर्च्यतत्सर्वदद्याद्देविदेदुनः ॥
 भुंजीततैललवणवागयतःप्राङ्मुखोऽगृही ॥ ९ ॥ अनेनविधिनार्त्तसर्वसम्यामासिमिसिच ॥ कुर्यात्संवत्सरावद्विचतशाठ्यविवर्जितः ॥ १० ॥
 एतदेवव्रतंतिनिराधयकलशोपरि ॥ गोभिर्विभवतःसाद्धिदातव्यंभूतिमिच्छता ॥ ११ ॥ नमोमंदारनाथायमंदारभवनायच ॥
 त्वंचवैतारयस्वास्मान्स्मात्संसारकर्ममात्र ॥ १२ ॥ अनेनविधिनार्यस्तुकुर्यान्मंदारकंव्रतम् ॥ विपाप्मासमुत्खामित्यौकल्पंचदिविभोदते ॥
 ॥ १३ ॥ इमामधौवपटलध्वांतसद्गर्तिदीपिकाम् ॥ गच्छन्प्रगृह्णसंसारशर्वार्यान्स्वलेन्नरः ॥ १४ ॥ मंदारपष्ठीविल्यातामपिस्मिताथफलप्रदाम् ॥
 यःपठेच्छृणुयाद्वापिसोपिपापैःप्रमुच्यते ॥ १५ ॥ षष्ठीसुपोष्यतिलपङ्कजकार्णिकार्थासंपूज्यभास्करमहोसुरवृक्षपुष्पैः ॥ यत्प्राप्नुवतिपुरु
 षानहितत्कदाचिद्गोभूतिरुण्यतिलदाःपदमाप्नुवन्ति ॥ १६ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादमंदारपष्ठीव्रतनि
 रूपणंनमचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ भद्रभाद्रपदेमासिशुक्लषष्ठ्यायुधिष्ठिरायोगिस्तुवेषासुभगासर्वलोकमनो
 हरा ॥ १ ॥ ग्रातःस्नानमहानद्यांकृत्वासंगृह्णवालुकाम् ॥ नर्वंशमयेपत्रेयायाद्ब्रह्मतद्गिता ॥ २ ॥ सोपवासाप्रयत्नेनदेवीतत्रप्रपूजयेत् ॥
 कृत्वावल्लगृहंरम्यदीपनेत्रपटावृतम् ॥ ३ ॥ तत्रसंस्थाप्यतर्दीपपुष्पैःसंपूजयेन्नवैः ॥ ध्यात्वाललितिकर्गौरेतपोवननिवासिनीम् ॥ ४ ॥
 मंत्रेणानेनकुसुमैश्चंपककरवीरंचनेमालिमालर्ततीतथा ॥ ५ ॥ नीलोत्पलैकतर्कींचसंगृह्यतर्गता ॥
 एकैकस्यत्वष्टशतमष्टाविंशतिरेववा ॥ ६ ॥ अक्षतैःकलिकाग्राह्यास्तैस्तुदेवींसमर्चयेत् ॥ गंगाद्वारेकुशावर्तविल्वकेनीलपर्वते ॥ ७ ॥
 स्नात्वाकनखलेतीर्थहरंलब्धवतत्रिजेत् ॥ ललितेललितेदेविसौख्यसौभाग्यदायिनी ॥ ८ ॥ यासौभाग्यसमुत्पन्नातस्यैदेव्येनमोनमः ॥ एवमभ्य
 र्च्यविधिनैवेद्यंपुरतोऽन्यसेत् ॥ ९ ॥ कूर्ष्माङ्गैःकर्कटीवृतैःकर्कोटैःकारावेष्टकैः ॥ वृताकैरक्षतैरङ्गैर्द्वीपधूपपाद्यलक्तैः ॥ १० ॥ साद्धिसगुणकैर्धू

पैः सोहालककरवकैः ॥ गुडपुष्पैः कर्णवैष्टमोदकैः सुखमोदकैः ॥ १ ॥ एवमभ्यर्च्य विधिवद्वात्रो जागरणतः ॥ गीतवादनटच्छत्रप्रक्षणैः सुशो-
 भनैः ॥ १२ ॥ सर्वाभिः सहिता साध्वी तारात्रोत्रप्रशमयेत् ॥ नचसम्मीलयेत्त्रेनारीयामचतुष्टयम् ॥ १३ ॥ दुर्भगादुर्गतांध्यानेत्रसमीलनाद्भवे-
 त् ॥ एवं जागरणं कृत्वा सप्तम्यसंरितं नयेत् ॥ १४ ॥ गन्धपुष्पैरथभ्यर्च्य गीतवाद्यपुरःसरम् ॥ तच्च दद्याद्विजेन्द्राय नैवद्यादिनरोत्तम ॥ १५ ॥
 स्नान्वागृहमुपागम्य ह्रस्ववैश्वानरक्रमात् देवादिपितृभ्यः श्रृणुजयित्वा सुवासिनिम् ॥ १६ ॥ कुमारिकाभोजनीया ब्राह्मणदशपंचच ॥ अक्षय-
 भोज्यैर्वहुविधैर्देयैः भ्यः सुदक्षिणा ॥ १७ ॥ ललिताप्रीतियुक्तास्तु हृत्युक्त्वा तान्विजयेत् ॥ यः श्रिदाचरे देतद्भक्त्या ललितिकाव्रतम् ॥ १८ ॥
 नरोवायदिवानरतस्य पुण्यफलं शृणु ॥ तन्नास्ति मानुषे लोके तस्य यन्नोपपद्यते ॥ १९ ॥ सुखसौभाग्यसंयुक्ता गौरी लोकमवाप्नुयात् ॥ २० ॥
 षष्ठ्यां जलांतरगतं वरवंशपात्रं संगृह्य पूजयित्वा सिकताः क्रमेण ॥ नक्तं च जागरमनुद्धतं गीतमृत्यैः कृत्वा ह्यसौ त्रिभुवनं ललितेव भाति ॥ २१ ॥
 ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ललिताषष्ठीव्रतवर्णनं नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 ज्येष्ठां गङ्गां शिरोमासि षष्ठीं भरतसत्तम ॥ पुण्यापापहराधन्या शिवाज्ञान्ता गृहप्रिया ॥ १ ॥ निहत्य तारकं षष्ठ्यां गृहस्तारकराजवत् ॥
 रराजते न दधितार्कार्तिके शस्यसातिथिः ॥ २ ॥ स्नानदानादिकं कर्म तस्यामक्षयमुच्यते ॥ यस्यां पश्यति गंगेयं दक्षिणापथमाश्रितम् ॥ ३ ॥
 ब्रह्महत्यादिपापैस्ते मुच्यन्ते न त्रसंशयः ॥ तस्मादस्यां सोपवासः कुमारं स्वं भवम् ॥ ४ ॥ राजतं वामहाराजमृन्मयं वापिकारयेत् ॥
 अपराल्लिततः स्नान्वात्समाचम्य यतव्रती ॥ ५ ॥ पद्मासनस्थो गङ्गेयं ध्यायेत् तिष्ठेत्समाधिना ॥ ब्राह्मणस्तु ततो विद्वान् गृहीत्वा करकं नवम् ॥ ६ ॥
 पातयेत्तस्य शिरसि धारैव दक्षिणां सुखः ॥ चन्द्रमण्डलभूतानां भवभूतिपवित्रिता ॥ ७ ॥ गंगाकुमारधारयेत्पतिततवमस्तके ॥ एवं स्ना-
 त्वा सभ्यर्च्य भास्कं सुवनाधिप ॥ ८ ॥ पुष्पधूपपादिना पश्चात् पूजयेत्कृत्तिकामुतम् ॥ देवसेनापतेस्कन्दकार्तिकेयभवाद्भव ॥ ९ ॥
 कुमारगुहागंगेयशक्तिहस्तनमोऽस्तुते ॥ एभिर्नामपदैः पूज्य नैवद्यैर्विनिवेदयेत् ॥ १० ॥ फलानि दक्षिणां निचन्दनं मलयोद्भवम् ॥ पा-
 र्श्वस्थौ पूजयेच्छागकुडकुटौ स्वाभि वल्लभौ ॥ ११ ॥ सकलापं मयूरचप्रत्यक्षां हिमजां तथा ॥ कृत्तिकाकटकं पार्श्वे संपूज्य स्कन्दवल्लभम् ॥ १२ ॥

तेनैवनामिहोमः कार्यः सज्यैस्तिष्ठैस्तथा ॥ एवंनिर्वर्त्यविधिवत्फलमेवंयुधिष्ठिर ॥ १३ ॥ भक्षयित्वास्वपेद्रुमौस्वास्वृतदभसंस्तरं ॥
 नालिकेरं मातुलुंगं नारिं गंपनसंतथा ॥ १४ ॥ जंबीरं दाडिमं द्राक्षां हृद्यान्याम्रफलानि च ॥ श्रीफलमलंकृतं द्रव्यं पुसं कदलीफलम् ॥ १५ ॥
 क्रमेण भक्षयेद्राजसंयतो नियतव्रती ॥ अलाभे कलकालौ वफलमद्यादतं द्रितः ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षो हेमघटितश्चागो वा कुट्टोऽथवा ॥ प्रातः
 र्दद्याद्विजयै तत्सेनानीः प्रीयतामिति ॥ १७ ॥ सेनायां सचंभूतः क्रौञ्चारिः षण्मुखो गृहः ॥ गंगियः कार्तिकेयश्च स्वामी बालग्रहाग्रणीः ॥ १८ ॥
 छागप्रियं शक्तिधरो द्वाद्रादशमः स्मृतः ॥ प्रीयतामिति सर्वेषु क्रमान्मासेषु कर्तयेत् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणान् भोजयित्वा दौषश्चाद्रुञ्जीतवाग्यतः ॥
 एवं सर्वं तत्संस्थान्ते कार्तिके मासि शोभने ॥ २० ॥ कार्तिकेयं समभ्यर्च्य वा सोभिर्भूषणैः सह ॥ गंगियः कार्तिकेयश्च सकृदवैवमाचरेत् ॥ २१ ॥ सर्वं तत्सं
 रविर्धित्वा जपं होमपुरस्कृतम् ॥ दद्याद्विप्राय राजेन्द्रवाचकाय विशेषतः ॥ २२ ॥ एते विप्राः स्मृता दिव्या भौमास्त्वन्याद्विजातयः ॥ पालितेऽस्मि
 न्ब्रते पार्थतीर्णः स्याद्भवसागरे ॥ २३ ॥ य एवं कुरुते भक्त्या नरो योषिदथापि वा ॥ स प्राप्येह शुभं कामं गच्छति न्द्रसलोकताम् ॥ २४ ॥ सदैव पूजनी
 यस्तु कार्तिकेयो महीपते ॥ कार्तिकेया हतेनान्यो राज्ञा पूज्यः प्रवक्ष्यते ॥ २५ ॥ संग्रामं गच्छमानो यः पूजयेत्कृत्तिकासुतम् ॥ स सर्वजयते
 वीरो येन्द्रो दानवात्रणे ॥ २६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेच्छंकरात्मजम् ॥ पूज्यमानस्तु स दत्तया सर्वाङ्गकामानवाप्नुयात् ॥ २७ ॥ यस्तु
 षष्ठ्या नरो नक्तं कुप्याद्भारतसत्तम ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो गंगियस्य सदा व्रजेत् ॥ २८ ॥ श्रुत्वा वैवंदक्षिणं मांसं त्वाश्रद्धासमन्वितः ॥ पूजयेद्देव
 देवं शंसत्वा शिवमदिरम् ॥ २९ ॥ स्कन्दं गुहं शरवणं द्रवमादिदं वंशं भोः सुतं सद्यतिं गिराजपुत्र्याः ॥ स्वर्गे निरर्गलमुखाननुभूयते नासेनाप
 तिर्भवेति राज्यधुरंधुरोऽसौ ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तारकवधकार्तिकेयपूजाषड्विंशतवर्णनं नाम
 द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सप्तमी च द्वादशे देवे केन कालेन पूज्यते ॥ किं फलानियमः कश्चिद्देवदेव किं नन्दन ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदादिस्य दिनं भवेत् ॥ सप्तमी विजयानामतत्र दत्तं महाफलम् ॥ २ ॥ स्नानं दानं जपो होम उपवासस्तथैव च ॥
 सर्वविजयसप्तम्यां महापातकनाशनम् ॥ ३ ॥ प्रदक्षिणायः कुरुते फलैः पुष्पैर्द्विकरम् ॥ स सर्वगुणसंपन्नं पुत्रं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ४ ॥

एवमेषातिथिः पार्थइहकामप्रदानृणाम् ॥ परत्रमुखदासोभ्यास्यलोकप्रदायिनी ॥ २७ ॥ दाताभोगीचचतुरोदीर्घायुनीरुजःसुखी ॥
 इहागत्यभवेद्भ्राजाहस्त्यश्वधनरत्नवान् ॥ २८ ॥ नारीवाकुरुतेयातुसापितपुण्यभागिनी ॥ भवत्यत्रनसंदेहः कार्यः पार्थत्वयाक्वचित् ॥
 ॥ २९ ॥ स्वर्ग्यासमीहितसुखार्थफलप्रदाचयामृगयतेमुनिवरैः प्रवरातिथिनाम् ॥ साभानुपादकमलार्चनचित्तकानांपुंसांसदैवविजयाविजयं
 ददाति ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादविजयसप्तमीव्रतकथननामात्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ अथान्यदपितेवचिन्मदानंश्रेयस्करं परम् ॥ आदित्यमंडलं नाम सर्वशुभविनाशनम् ॥ १ ॥ यवचूर्णेनशुभ्रेणकु
 र्याद्गोधूमजेनवा ॥ सुपक्वंभानुर्विवाभंगुडगव्याज्यपूरितम् ॥ २ ॥ संपूज्यभास्करंभक्त्यातद्ग्रेमंडलंशुभम् ॥ रक्तचन्दनंजंकुयात्कुंकुमं
 वाविशेषतः ॥ ३ ॥ मण्डलं तत्र संस्थाप्य रक्तवस्त्रैः सुपूजितम् ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्यं मंत्रेणानेन पांडव ॥ ४ ॥ आदित्यतेजसोत्पन्नराजतं वि
 धिनिर्मितम् ॥ श्रेयसेममविप्रत्वं प्रतिगृह्णेतु त्वमम् ॥ ५ ॥ इति दानमंत्रः ॥ कामदधनदं धर्म्यपुत्रदं सुखदं तव ॥ आदित्यप्रीतये दत्तं प्रतिगृ
 ह्णामिमंडलम् ॥ ६ ॥ इति प्रतिग्रहमंत्रः ॥ एवं दत्त्वा नरो राजन्सूर्यवदिविराजते ॥ सर्वकामसमृद्धार्थमंडलाधिपतिर्भवेत् ॥ ७ ॥ दातव्योजयस
 त्म्यांतदारभ्यदिनेदिने ॥ भास्करस्य महाराजशक्त्या भवेन भावितः ॥ ८ ॥ गोधूमचूर्णेन नित्यं यवचूर्णेन च आदित्यमंडलमखण्डगुडा
 द्यपूरणम् ॥ कृत्वा द्विजाया विधिवत्प्रतिपादयेद्योधूमौ भवत्यमितमंडलमंडलोऽसौ ॥ ९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणि श्रीकृष्ण
 युधिष्ठिरसंवादे आदित्यमंडलाधिपवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ यामुपोष्य नरः कामान्प्राप्नोति
 मनसोप्सितान् ॥ तामेकां वदमे देवसप्तमीं धनसौख्यदाम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ भानोर्दिने सिते पक्षे अतीते चोत्तरायणे ॥ पुन्रा
 माद्वयनक्षत्रगृहीयात्सप्तमीव्रतम् ॥ २ ॥ सर्वाहिकान्यवतिलासहमाषमुद्गौ धूमसांसमधुमैशुनकांस्थयात्रम् ॥ अभ्यंजनं न शिलात
 लचूर्णिता निषष्ठ्यां परं परिहरेदहनिप्रसिद्धयै ॥ ३ ॥ देवान्मुनीन्पितृगणान्सजलंजलिभिः संतर्प्य पूज्यमर्गं गन्तुम् ॥ हुत्वा न ले
 तिलयवान्वद्गुशो घृताक्ताम्भूमौ स्वेपेच्छुदिनिधाय हितं सवित्रम् ॥ ४ ॥ यानि त्रयोदश राजनैरिह वर्जितानि द्रव्याणि तानि परिहृत्य परिद्विप

ष्टया ॥ संप्राप्यशुद्धचणकानिहवर्षमेकंप्राप्नोतिभारतसुखं मनसोऽस्मिंतं च ॥ ५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधि
 स्थिरसंवादे त्रयोदशवर्षसप्तमिव्रतं नाम पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ अथाश्रीकृष्ण उवाच ॥ लोमशो नाम विप्रार्थिर्मथुरायांगतः पुरा ॥ सोऽर्चि
 तो वसुदेवेन देवक्या च युधिष्ठिर ॥ १ ॥ उपविष्टः कथाः पुण्याः कथयित्वा मनोहराः ॥ ततः कथयितुं भूयः कथामेतां प्रचक्रमे ॥ २ ॥ कंसे हते मृताः
 पुत्राः पुत्राज्जाता पुनः पुनः ॥ मृतवत्सदेवकित्वं पुत्रदुःखेन दुःखिता ॥ ३ ॥ यथा चन्द्रमुखी दीप्तिवधू वृतपुत्रिका ॥ पश्चाच्चर्णिष्यता
 मेव भूवाक्षतवत्सका ॥ ४ ॥ त्वमेव देवकितथा भविष्यसि न संशयः ॥ देवक्युवाच ॥ कासा चन्द्रमुखी ब्रह्मन् भूवह दुत्रिका ॥ ५ ॥
 किं विचर्णिष्य व्रतं वरं बहु संततिकारकम् ॥ सतां सदर्थकरणसौभाग्यारोग्यवर्द्धनम् ॥ ६ ॥ लोमश उवाच ॥ अयोध्यायां पुरा राजानं दुषो नाम वि
 श्रुतः ॥ तस्य राज्ञो महो देवीनां प्राचन्द्रमुखी पुरा ॥ ७ ॥ पुरोहितस्य तस्यैव पत्न्या सीन्मानमानिका ॥ तयोरासीद्द्विद्विप्रोऽपि स्पृहणीया पर
 स्परम् ॥ ८ ॥ अथापि ते पि मित्रिण्यौ स्नानार्थं शरयूजले ॥ प्राप्ते प्राप्ताश्च तत्रैव बह्व्यश्च नगराङ्गनाः ॥ ९ ॥ स्नात्वा तु मंडलं चक्रुः स्वपतेर्व्यक्तं रूपि
 णः ॥ लेखयित्वा शिर्वंशं तं मुमया सह शंकरम् ॥ १० ॥ गन्धपुष्पाक्षतैर्भक्त्या पूजयित्वा यथाविधि ॥ प्रणम्य गंतुकामास्ताः पृष्ट्वा स्ताभ्यां नरस्त्रियः ॥
 ॥ ११ ॥ ताज्जुः शङ्करोऽस्माभिः पार्वत्या सह पूजितः ॥ स्वर्णसूत्रमयं तं तु शिवायाम्भानि विदितः ॥ १२ ॥ धारामयमिदं तावद्यावत्प्राणावधारणम् ॥
 तांसां तु वचनं श्रुत्वा मित्रिण्यौ तेऽपि भारत ॥ १३ ॥ तस्यैव समयं तत्र बद्धा दोभ्यां तु डोरकैः ॥ ततस्ताः स्वगृहाञ्जमुः स्वसखीभिः समावृताः ॥
 ॥ १४ ॥ कालेन महताया तं तस्यावैतद्व्रतं नृप ॥ चंद्रवत्याः प्रमत्ताया विस्मृतः स तु डोरकः ॥ १५ ॥ मृता कैश्चिद्दहारैः सावभूवपु वङ्गभी ॥
 मानी च कुटुटीजा प्रायः संनिकटं चरे ॥ १६ ॥ तथैव जाते मित्रिण्यौ पूर्वजातिस्मरे तथा ॥ संभूय भूपसमं यमं ग्रभूतं चक्रतुः पुनः ॥ १७ ॥
 तद्दिने तत्र संप्राते पुनः कालेनेते मृते ॥ तत्रैव मात्रकैर्देशे जाते गोकुल संयुते ॥ १८ ॥ राज्ञो जायावभूवाथ पृथ्वीनाथस्य वा पुनः ॥ ईश्वरी
 नामा विख्याता राज्ञी राजेन्द्रवच्छभा ॥ १९ ॥ अग्निमाला द्विजस्य भूद्रार्थाभूषणनामिका ॥ पुरोहितस्य कालेन कुटुटी बहु पुत्रिणी ॥ २० ॥

जातिस्मरपद्महस्ताअष्टपुत्रासुतप्रजा ॥ पुनर्निरंतराप्रतिर्वध्वाथतयानृप ॥ २१ ॥ तत्रेश्वरीपुत्रमेकंप्रसूताचैवरागिणम् ॥ नववर्षतु
 पञ्चत्वमगात्सचयुधिष्ठिर ॥ २२ ॥ ततस्तांभूषणांद्रष्टुमथैषापुत्रदुःखिता ॥ सखीभावादातिस्नेहात्सर्वपुत्रसमन्विता ॥ २३ ॥ अमुक्ता
 भरणानित्यंस्वभावैर्नवभूषिता ॥ तां दृष्ट्वापुत्रिणींभव्यांप्रज्जज्जालेश्वरीरुषा ॥ २४ ॥ ततोऽग्रेष्व्यचतांसखीवतीव्रमत्सरा ॥ चितया
 माससारान्यांतस्याःपुत्रवधंप्रति ॥ २५ ॥ हताहताश्चतत्पुत्रापुनर्जीवन्त्यनामयाः ॥ कदाचिदहस्यसखीभूषणांपुरतःस्थिताम् ॥ २६ ॥
 ईश्वरीप्राहकिमिदं सखिपुण्यंस्वयाकृतम् ॥ येनतेनिहताःपुत्राःपुनर्जीवन्तिनोभयम् ॥ २७ ॥ बहुपुत्राजीवत्साअमुक्ताभरणकथम् ॥
 शोभसेऽभ्यधिकंभद्रैर्विद्युत्सौदामिनिविहि ॥ २८ ॥ भूषणोवाच ॥ भद्रेभद्रपदेमासिससम्यांसलिलाशये ॥ स्नात्वाशिवमंडलकेलेखयि
 त्वासहाविकम् ॥ २९ ॥ भक्त्यासंपूज्यसमयंकुर्याद्विद्धाकरेणुणम् ॥ यावज्जीवंमयाताविच्छिवस्यात्मानिनिवेदितः ॥ ३० ॥ इत्येवंसमयंकु
 त्वाततःप्रभृतिदोरकम् ॥ स्वर्णरौप्यमयंवापिकरशास्वासुधारयेत् ॥ ३१ ॥ मंडकंवेष्टिकांदद्याच्छृणुपक्षद्विजेतुवा ॥ स्वयंचतानभोक्त
 व्याव्रतभंगभयात्सखि ॥ ३२ ॥ परितोमुद्रिकारौप्यासौवर्णाचयुधिष्ठिर ॥ ताम्रपात्रोपरिस्थाप्यब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ३३ ॥ सोहा
 लकानिकांसारंदद्याद्भृतीचस्वयम् ॥ मण्डलंसदावित्तचशिवंशक्तिसमन्वितम् ॥ ३४ ॥ संपूज्यसखिदुष्प्राप्यत्रैलोक्येऽपिनविद्यते ॥
 तदेवंसमयंपूर्वत्वयासहमयाकृतः ॥ ३५ ॥ समयापालितोभक्त्याततोऽहमुत्थितासखि ॥ त्वयासभग्नःसमयोदर्पात्यक्तःशरीरयोः ॥ ३६ ॥
 तेनसंततिविच्छिन्नाराज्येपिसतिदुःखिता ॥ एषप्रभावःकथितोव्रतस्यास्यमयातव ॥ ३७ ॥ अर्द्धतवप्रदास्यामितस्यधर्मस्यसुव्रते ॥
 सखिभावात्प्रतीच्छत्वंनात्रकार्योविचारणा ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वाप्रतिजग्राहव्रतदानफलंततः ॥ बभूवसुप्रजाःसार्ध्वीमोक्षप्राप्यसुरेश्वरी ॥ ३९ ॥
 व्रतस्यास्यप्रभवेणसपुत्रात्त्वंचदेवकि ॥ भविष्यसित्रीलोकेशेपुत्रंचजनयिष्यसि ॥ ४० ॥ इत्येवंकथयित्वास्यालोमशोमुनिपुंगवः ॥
 जगामनभसापार्थमयाऽप्येतत्तवोदितम् ॥ ४१ ॥ येचरिष्यन्तिमनुजान्ब्रतमेतद्युधिष्ठिर ॥ कृकवाकुप्रसंगाख्यंदेवक्याचारितंशुभम् ॥ ४२ ॥
 तेषांसंततिविच्छेदेनकदाचिद्रविष्यति ॥ स्त्रियश्चयाश्चरिष्यन्तिव्रतमेतत्सुतप्रदम् ॥ ४३ ॥ मर्त्यलोकेमुखंस्थित्वास्यास्यंतिशिवमंदिरम् ॥ ४४ ॥

यः कुक्कुटीव्रतवंप्रवर्गसमेतचक्रचराचरगुरुहृदयनिधाय ॥ तद्व्याकरोतिकलुषौषविघातरक्षासाम्निगुणभवतिशोभनगीतवत्सा ॥ ४५ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरे पर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादकुक्कुटमर्कटीव्रतवर्णननाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४५ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सप्तमीकल्पमुत्तमम् ॥ माघमासात्सप्तमरभ्य शुक्लपक्षे युधिष्ठिर ॥ १ ॥ सप्तम्यां कुरुसंकल्पमहोत्सवे
 व्रते नृपावरुणेत्यच यित्वा तु ब्रह्म कर्चतु कारयेत् ॥ २ ॥ अष्टम्यां भोजयेद्द्विप्रांस्तिलपिण्डगुडौदनम् ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः
 ॥ ३ ॥ सप्तम्यां फाल्गुने मासि सूर्यमित्यभिपूजयेत् ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य थोक्तं फलं भवेत् ॥ ४ ॥ सप्तम्यां चैत्रमासे तु वेदं शुरापि पूजयेत् ॥
 उक्थाध्वरं समं पुण्यं नरः प्राप्नोति भाक्तिमान् ॥ ५ ॥ वैशाखस्य तु सप्तम्यां धातरमभिपूजयेत् ॥ पशुबंधध्वरे पुण्यं सम्यक् प्राप्तिमानवः ॥
 ॥ ६ ॥ सप्तम्यां ज्येष्ठमासस्य इन्द्रमित्यभिपूजयेत् ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति दुर्लभम् ॥ ७ ॥ आषाढमासे सप्तम्यां पूजयित्वा
 दिवाकरम् ॥ बहुवर्णस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ ८ ॥ सप्तम्यां श्रावणे मासि मातापिनामपूजयेत् ॥ सौत्रामणिफलं सम्यक् प्राप्नो
 ति पुरुषं शुभम् ॥ ९ ॥ रविप्राष्ठपदे मासे सप्तम्यामर्चयेच्छुचिः ॥ तुलापुरुषदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ १० ॥ आश्वयुक्लुक्लुसप्तम्यां
 सवितारं प्रपूज्य च ॥ गोसहस्रप्रदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ११ ॥ कार्तिके शुक्लसप्तम्यां दिने शंसतवाहनम् ॥ योऽभ्यर्चयति पु
 ण्यात्मा पौण्डरीकं स विन्दति ॥ १२ ॥ भाद्रमासि ते पक्षे पूजयित्वा विधानतः ॥ राजसूयस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् ॥ १३ ॥
 भास्करं पुण्यमासे तु पूजयित्वा याविधि ॥ नरमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ १४ ॥ तदेव कृष्णसप्तम्यां नाम संपूजयेद्बुधः ॥
 सोपवासः प्रयत्नेन वर्षमेकं युधिष्ठिर ॥ १५ ॥ पश्चात्सप्तमासि नियमे सूर्ययागं समाचरेत् ॥ शुचिभूमौ समे देशे लेयेद्रक्तचन्दनैः ॥
 ॥ १६ ॥ एकहस्तं त्रिहस्तं वा चतुर्हस्तं मथापि वा ॥ सिंदूरगौरिकाभ्यां च सूर्यमण्डलमालिखेत् ॥ १७ ॥ रक्तपुष्पैः सप्तैश्वर्यैः
 कुंदुरादिभिः ॥ संपूज्य दद्यान्नैव विचित्रं घृतपाचितम् ॥ १८ ॥ पुरतः स्थापयेत्कुंभान्सहिरण्यान्नसंयुतान् ॥ अग्निं कारयेत्ततः
 कुर्यात्सप्तमभ्युक्ष्य हुताशनम् ॥ १९ ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण सामिन्द्रिश्चाकंसंभवे ॥ तिलैराज्यगुडोपेतैर्दद्याद्दशताहुतीः ॥ २० ॥

ततस्तुदक्षिणाद्याब्राह्मणानांयुधिष्ठिर ॥ भोजयित्वा रक्तवस्त्रैः शुक्लान्यपि पिपायेत् ॥ २१ ॥ द्वादशात्रशंसंति गावो वस्त्रान्विताः शुभाः ॥
छत्रोपानहयुग्मं च एकैकाग्रप्रदापयेत् ॥ २२ ॥ एवं विसृज्य तान्विप्रास्त्वयं भुञ्जीत वाग्यतः ॥ य एवं कुरुते पार्थसप्तमीव्रतमुत्तमम् ॥ २३ ॥
नीरुजोरूपवान्वाग्मदीर्घायुश्चैव जायते ॥ सप्तम्यां सोपवासास्तु भानोः पश्यंति ये सुखम् ॥ २४ ॥ सर्वपापविनिमुक्ताः सूर्यलोकमवाप्नुयुः ॥
व्रतमेतन्महाराज सर्वानुभविनाशनम् ॥ २५ ॥ सर्वदुष्टप्रशमनं शरीरारोग्यकारकम् ॥ सूर्यलोकप्रदं चातिग्राहवं नरदोमुनिः ॥ २६ ॥
ये सप्तमीमुपवसंति सितान्माक्षरैरहिमदीधितिमर्चयति ॥ ते सर्वे रोगरहिताः सुखिनः सदैव भूत्वा रेव नुचराः सुचिरं भवन्ति ॥ २७ ॥
इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे उभयसप्तमीव्रतवर्णनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ अथुधिष्ठिर उवाच ॥
भगवन् दुर्गसंसारसागरोत्तारकारकम् ॥ किञ्चिद्भूतं समाचक्ष्वस्व गरीरं ग्य सुखप्रदम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ यदा तु शुक्लसप्तम्यामादित्यस्य दिने न भ-
वेत् ॥ तदा सा तु महापुण्या विजया तु निगद्यते ॥ २ ॥ प्रातर्गव्येन पथसास्नानमस्यां समाचरेत् ॥ शुक्लां वरधरः पद्मभक्षैः परिकल्पयेत् ॥ ३ ॥
प्राङ्मुखोऽष्टदलं मध्ये तद्विचित्रां च कर्णिकाम् ॥ सर्वेष्वपि दलेष्वेव विन्यसेत्पूर्वतः क्रमात् ॥ ४ ॥ पूर्वेण तपनायेति मार्तण्डायति वै नमः ॥
याम्येदिवा कारयेति विधात्रैर्नैऋते न च ॥ ५ ॥ पश्चिमे वरुणायेति भास्करायेति वानिले ॥ सौम्ये च वरुणायेति रवयेऽत्यष्टमे दले ॥ ६ ॥
आदावति च तन्मध्ये नमोऽस्तु परमात्मने ॥ मंत्रैर्वंसमभ्यर्च्य नमस्कारां तदीपितैः ॥ ७ ॥ शुक्लवस्त्रफलैर्भक्ष्यैर्धूपमाल्यानुलेपनैः ॥
स्थंडिले पूजयेद्भूतयागुडैः नलवणेन च ॥ ८ ॥ ततो व्याहृतिहोमेन विभज्य द्विजपुङ्गवान् ॥ शक्तिस्तर्पयेद्भक्त्या गुडक्षीरघृतादिभिः ॥ ९ ॥
तिलपात्रं हिरण्यचंगुरवे च निवेदयेत् ॥ एवं नियमकृत्स्नात्वा प्रातरुत्थाय मानवः ॥ १० ॥ कृतस्नानजपो विप्रैः सहैव घृतपायसम् ॥
भुक्त्वा च वेदविद्वद्भिरैव डालव्रतवर्जितैः ॥ ११ ॥ एवं स वत्सरस्यति कुत्सितदक्षिणं नृप ॥ उद्यापयेद्यथाशक्त्या भास्करं संस्मरन् हृदि ॥ १२ ॥
घृतपात्रं संस्मरकं सोऽदुःकुंभं निवेदयेत् ॥ वस्त्रालंकारं संयुक्तं सुवर्णस्यार्पयस्विनीम् ॥ १३ ॥ एकामपि प्रदद्याद्वा विचिह्नीति विमत्सरः ॥
वित्तशब्दं न कुर्वीत ततो मोहात्पतत्यधः ॥ १४ ॥ अनेन विधिनान्यस्तु कुर्यात्कल्याणसप्तमीम् ॥ शृणुयाद्वा पठेद्वा पितोऽपि पापैः प्रमुच्यते ॥ १५ ॥

नरः ॥ वाससीवृषभैर्मतद्भेदोऽस्तु पूजनम् ॥ ७ ॥ संवत्सरतिशयनमिश्रुदण्डगुडान्वितम् ॥ सोपधानकविश्रांसभाजनसन्तुतम् ॥ ८ ॥
 ताप्रपात्रंतिलप्रशंसौवर्णवृषसंयुतम् ॥ दद्याद्देवदेवसर्वविश्वत्माप्रीयतामिति ॥ ९ ॥ अनेनविधिनाराजन्कुर्याद्यथाशुभसप्तमीम् ॥
 तस्यश्रीर्विमलकीर्तिर्भवेज्जन्मानिजन्मनि ॥ १० ॥ असुरोगणगन्धर्वैः पूज्यमानसुरालये ॥ वसेद्गुणधिपोभूत्वायावदभूतसंयुतम् ॥ ११ ॥
 सकल्पादवतीर्णस्तुसप्तद्वीपाधिपोभवेत् ॥ ब्रह्महत्यासहस्रस्य ब्रूहत्याशतस्यच ॥ १२ ॥ नाशङ्करोतिपुण्येयंकृतवैशुभसप्तमी ॥ १३ ॥
 इमांपेठेऽश्रुणुशान्मुहूर्तपश्येत्संगादपिदीयमानम् ॥ सोऽप्यत्रसंवाध्यविमुक्तदेहप्राप्नोतिविद्याधरनायकत्वम् ॥ १४ ॥ इति श्रीम
 विष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादेशु भसप्तमीव्रतनिर्हणनैर्मैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ अथ शुधिष्ठिरउवाच ॥ ॥
 किमुद्गद्गद्देवेकृत्यमलक्ष्मीः केनहन्यते ॥ मृतवत्सादिकार्येषु दुःस्वप्नेचकिमिष्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ पुराकृतानि पा
 पानि फलं त्यज्युधिष्ठिर ॥ रोगदौर्गत्यरूपेण तथैषेष्टविवातनैः ॥ २ ॥ ॥ तद्विघाताय बध्वाभिसदा कल्याणसप्तमीम् ॥ हस्तमस्तिनपनं
 नाम न्याधिपीडा विनाशनम् ॥ ३ ॥ ॥ बालानां मरणं यत्र क्षीरपात्रं प्रशस्यते ॥ तद्बद्धातुराणां च यौवने वापि वर्तताम् ॥ ४ ॥ ॥ ज्ञान्तये
 तत्र बध्वाभिसमृतवत्सादिके च यत् ॥ एते देवाद्भुतोद्भूतौ द्विर्गर्हिता विभ्रममानसम् ॥ ५ ॥ ॥ वराहकल्पे संप्राप्ते मनोवैवस्वतेऽतरे ॥ कृतयुगे महा
 राजहैहयैरूपवर्द्धनः ॥ ६ ॥ ॥ आसीन्नृपो तमः पूर्वकृतवीर्यः प्रतापवान् ॥ सप्तद्वीपमखिलं पालयामास भूतलम् ॥ ७ ॥ ॥ यादवर्षे
 सहस्राणि सप्तसप्ततिभारत ॥ जातमात्रं च तस्याथ शुभं पुत्रशतं किल ॥ ८ ॥ ॥ यवनस्य तु शापेन विनाशमगमत्पुरा ॥ हृतवीर्यः स
 माराध्य सहस्रांशुं दिवाकरम् ॥ ९ ॥ ॥ उपवासव्रतैर्दिव्यैर्वेदमूक्तैश्च भारत ॥ दर्शयामास चात्मानं कृतवीर्यस्य भानुमत् ॥ १० ॥
 कृतवीर्येणैवैषुष्टश्रोवाचे दंबूहस्पतिः ॥ अतिक्रेशेन महता पुत्रस्तवनराधिप ॥ ११ ॥ ॥ भविष्यति चिरजीर्विकितुकलम्बनाशनम् ॥
 सप्तमीक्षपनं वाप्यांकुरापापविनष्टये ॥ १२ ॥ ॥ यातस्य मृतवत्सायाः सप्तमे मासि भूपते ॥ गृहहारावलं व्याकृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ॥ १३ ॥

बालस्यजन्मनक्षत्रवर्जयेत्तांतिथिबुधः ॥ सद्भद्रातुरगाणांतुक्कृतस्यादितितेषुच ॥ १४ ॥ गोमयेनोपलितायांभूमावेकाग्रचित्तवान् ॥
 तंदुलैरक्तशालेयैर्वरुणाक्षीरसंयुतम् ॥ १५ ॥ निर्वपेत्सूर्यमुद्राभ्यांमातृभ्यांपिबिधानतः ॥ कीर्तयेत्सूर्यदेवत्यं सप्ताचिषिधृताहुतीः ॥ १६ ॥
 जुहुयाद्रुद्रसुक्तेनतद्गुद्राग्रभारत ॥ होतव्याःसमिधश्चात्रतत्रवार्कपलाशजाः ॥ १७ ॥ यवकृष्णतिलैर्होमःकर्तव्योऽष्टशतंपुनः ॥ हुत्वा
 स्नानंचकर्तव्यमध्यगोमनीधमीमता ॥ १८ ॥ विम्रेणवेदविदुषाविधिबद्धर्षपाणिना ॥ स्थापयित्वाचतुःकोणेचतुःकुंभान्प्रशोभितान् ॥ १९ ॥
 पंचमंचतुर्नमध्येचाक्षतंचविभूषितम् ॥ स्थापयेद्वर्णक्रांतंसप्तर्षिणाभिर्मंत्रितः ॥ २० ॥ सौरेणतीर्थतोयेनपूर्णचन्द्रमलान्वितान् ॥ सर्वो
 न्सर्वौपाधियुतान्गंधंजलान्वितान् ॥ २१ ॥ पंचरत्नफलैर्युक्ताञ्छालाभिरपिषेष्टितान् ॥ गजाधरथ्याराजद्वार्वल्मीकाद्भृगुहस्तान् ॥ २२ ॥
 मुशुद्धिमृदमानियसर्वेष्वेवविनिक्षिपेत् ॥ चतुर्ध्वपिचकुंभेषुरत्नगर्भेषुमध्यमम् ॥ २३ ॥ गृहीत्वाब्राह्मणंचात्रसौरान्मन्त्रानुदीरयेत् ॥
 नारीभिःसप्तसंख्याभिरथाङ्गाङ्गाभिरत्रचा ॥ २४ ॥ भोजिताभिर्यथाशक्त्यामाल्यवस्त्रविभूषणैः ॥ सविप्राभिश्चकर्तव्यमृतवत्साभिषेचनम् ॥ २५ ॥
 दीर्घायुरस्तुबालोऽयंजीवपुत्राचभाविनी ॥ आदित्यचन्द्रमासार्धग्रहनक्षत्रमण्डलम् ॥ २६ ॥ शक्रःसलोकपालवैब्रह्माविष्णुर्महेश्वरः ॥
 एतेचान्येचवैदेवाःसदापांतुकुमारकम् ॥ २७ ॥ मासनिर्मासदुतमुद्गाचबालग्रहाःकचित् ॥ पीडांकुर्वतुबालस्यमासातृजनकरथवै ॥ २८ ॥
 ततःशुक्लाम्बरधराःकुमारंपतिसंयुताः ॥ सप्तकंपूजयेद्रत्नयापुष्पैर्गन्धैःफलैःशुभैः ॥ २९ ॥ काञ्चनींचततःकृत्वातिलपात्रेपरिस्थितम् ॥
 प्रतिमार्धमराजस्यगुरवेविनिवेदयेत् ॥ ३० ॥ वस्त्रकाञ्चनरत्नैर्विभूष्यैःसंवृतपायसैः ॥ पूजयेद्ब्राह्मणांस्तद्भद्रद्वितीयाद्यंवेवर्जयेत् ॥
 ॥ ३१ ॥ भुक्त्वाचगुरुरणयेयमुच्चार्यमंत्रसंततिः ॥ दीर्घायुरस्तुबालोऽयंयावद्वर्षशतंसुखी ॥ ३२ ॥ यत्किञ्चिदस्यदुरितं तत्क्षितं ढवामुखे ॥
 ब्रह्मारुद्राविष्णुःस्कन्दोवायुःशक्रोऽहुताशनः ॥ ३३ ॥ रक्षंतुसर्वदुष्टेभ्योवरदायांतुसर्वदा ॥ एवमादीनिचान्यानिवदतःपूजयेद्ब्रह्मन् ॥ ३४ ॥
 शक्तितःकपिलादंत्वाप्रणिपत्यविसर्जयेत् ॥ चरुंचपुत्रसंहिताप्रणम्यरविशंकरौ ॥ ३५ ॥ हुतशेषंतदानीयादादित्यायनमोऽस्तुते ॥

१ दक्षिणम्-इ० पा० । २ कर्पूरसंयुतमित्यर्थः । ३ पंचमङ्गाःपंचपल्लवाः-इत्यर्थः ।

इदमेवाद्भुतयोगमद्भुतेशुचशस्यते ॥ ३६ ॥ कर्तुर्जन्मानिवृक्षाणां देवान्त्संप्रशयेत्तदा ॥ शान्त्यर्थशुक्लसप्तम्यामेतत्कुर्वन्नसदिति ॥ ३७ ॥
 पुण्यं पवित्रमायुष्यं सप्तमीस्नपनं रविः ॥ कथयित्वानरश्रेष्ठतत्रैवांतरधीयत ॥ ३८ ॥ सचनेन विधानेन कांतवर्षीयैः शुभेन नृप ॥ सवत्स
 राणामयुतं शशासपृथिवीमिमाम् ॥ आरोग्यं भास्करादिच्छेद्वनमिच्छेद्वृताशनात् ॥ ३९ ॥ शंकराज्ज्ञानमिच्छेत्तु गतिमिच्छेज्जनार्दनात् ॥ ४० ॥
 एतन्महापातकनाशानं स्यादप्यक्षयं वैदिविदः पठति ॥ शृणोति यश्चैनमनन्यचेतास्तस्यापि सिद्धिमुनयेव दति ॥ ४१ ॥ इति श्रीभवि
 ज्ये महपुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सप्तमीव्रतवर्णनं नाम द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 अध्रुवेण शरीरेण सुपक्वेनापि किं फलम् ॥ माघस्नानविहीनेन यत्त्यक्तं यदुनदं ॥ १ ॥ प्रातःस्नानासमर्थानां शरीरं पश्य देहिनाम् ॥
 कितेन वद कर्तव्यं माघे संसारभिरुणा ॥ २ ॥ कायं क्लेशसहानां योनैर्भवति यदूतम् ॥ सौकुमार्यशरीरस्य अचलत्वात्तथैव च ॥ ३ ॥
 कथंचताः सुरूपाः स्युः सुभगाः सुप्रजास्तथा ॥ सुकृतस्येह पुण्यस्य सर्वमेतत्फलं यतः ॥ ४ ॥ अल्पायासेन सुमहद्वेन पुण्यमवाप्यते ॥
 स्त्रीभिर्मयिमम ब्रूहि ज्ञानं तत्सुरमाधवा ॥ ५ ॥ श्रुयतां पांडव श्रेष्ठरहस्यमुपि भाषितम् ॥ यन्मया कस्यचिन्नोक्तमचलास
 तमीव्रतम् ॥ ६ ॥ विदुषां चेंदुमतीनामरूपौ दार्यगुणान्विता ॥ आसीत्कुरुकुलश्रेष्ठमगधस्य विलासिनी ॥ ७ ॥ तनुमध्यासुजवनीपीनोन्नतपयोधरा ॥
 सम्यग्विवभक्तावयवापूर्णचन्द्रनिभानना ॥ ८ ॥ सौंदर्यसौकुमार्यं च तस्याः कामेन गीयते ॥ यस्याः संदर्शनादेव कामः कामातुरो भवेत् ॥ ९ ॥
 मूर्तिः शशधरस्येव नयनानन्दकारिणी ॥ वशीकरणाविद्येव सर्वलोका मनोहरा ॥ १० ॥ एकस्मिन् दिवसे प्रातः सुसुप्ता स्थिता यथा ॥
 चिन्तिता हृदये राजन्त्संसारस्यानवस्थितिः ॥ ११ ॥ सन्निमज्ज्याजगदिदं विषये कायसागरे ॥ जन्ममृत्युजराश्राहंनकश्चिदवबुद्धयते ॥ १२ ॥
 अपाको भूतभाण्डानां धातुशिलिपिविनिर्मितम् ॥ स्वकर्मधनसंवीतं पच्यते बालवह्निना ॥ १३ ॥ येषां तिदिवसाः पुंसो धर्मकामार्थवर्जिताः ॥
 न तेषु न रिहायति हरभक्तानरायथा ॥ १४ ॥ स्नानदानतपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ यस्मिन् दिने न क्रियते वृथा स दिवसो नृणाम् ॥
 ॥ १५ ॥ पुत्राणां दांशु गृहकसमासं हिमानसम् ॥ वृकीवोरणमासाद्य मृत्युद्वाराय गच्छति ॥ १६ ॥ इत्येवं चिंतयित्वा तु वेदं यच्चेंदुमतिततः ॥

वसिष्ठस्याश्रमं पुण्यं जगाम गजगामिनी ॥ १७ ॥ वसिष्ठमृषिमसीनं प्रणम्य विनयात्ततः ॥ कृताञ्जलिपुटं कृत्वा इदं वचनमब्रवीत् ॥ १८ ॥
 ॥ इन्दुमत्युवाच ॥ दशसूनासमश्च दशदशचक्रिसमो ध्वजः ॥ दशध्वजसमावेद्या दशवेद्यासमो नृपः ॥ १९ ॥ मयानदत्तं न हतं नोपवास
 व्रतं कृतम् ॥ भक्त्यानपूजितः शम्भुः श्रितौ नैको धनी नरः ॥ २० ॥ सांप्रतं वर्तमानाया व्रतं किंचिद्द्रव्यमे ॥ येन दुःखांशुपापौ धादुतरामि
 भवार्णवात् ॥ २१ ॥ एतदस्याः सुबहुशः श्रुत्वा धर्मपरंतपः ॥ वसिष्ठः कथयामास महाकारुणिको मुनिः ॥ २२ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥
 माघस्य सितसप्तम्यां सर्वकामफलप्रदम् ॥ तपःसौभाग्यजननं नानं ववरानने ॥ २३ ॥ कृत्वा षष्ठ्या मे भक्तं सप्तम्या निश्चलं जलम् ॥
 रात्र्यंते चालयेथास्त्वं दत्त्वा शिरसि दीपकम् ॥ २४ ॥ माघस्य सितसप्तम्यां च लंचालितं मया ॥ जलमलानां सर्वेषां कृतं न चलनं तथा ॥ २५ ॥
 वसिष्ठ वचनं श्रुत्वा तस्मिन्नेवाहनिनृप ॥ सर्वचकारेन्दुमतीक्ष्णं दानं यथाविधि ॥ २६ ॥ त्र्यहस्नानप्रभावेण भुक्त्वा भोग्या न्यथेप्सितान् ॥
 इन्द्रलोकैः प्सरः संवेनायकत्वमवापसा ॥ २७ ॥ अचलासप्तमी स्नानं कथितं च विज्ञापते ॥ सर्वपापप्रशमनं सुखसौभाग्यवर्द्धनम् ॥ २८ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सप्तमी स्नानमाहात्म्यं श्रुतं न च विज्ञेयतः ॥ सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि विधिं मंत्रसमन्वितम् ॥ २९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 एकभक्तेन सांतिष्ठत् षष्ठ्या संपूज्य भास्करम् ॥ सप्तम्यां तु व्रजे त्रातः सुगंभीरं जलाशयम् ॥ ३० ॥ सरित्संगं तडागं च देवखातमथापि वा ॥ सुखा
 वगाहसालिंदुष्टसत्त्वरदूषितम् ॥ ३१ ॥ पशुभिः पक्षिभिश्चैव जलजैर्मत्स्यकच्छपैः ॥ न जलंचालयेत्थावता वत्सनां संसमाचरेत् ॥ ३२ ॥ नमस्ते
 रूद्ररूपारसानां पतये नमः ॥ वरुणाय नमस्तेऽस्तु हरिवासनमोऽस्तुते ॥ ३३ ॥ यावज्जन्म कृतं पापं मया जन्मसु सप्तसु ॥ तन्मे रोगंच शो
 कंच माकरिंहं तु सप्तमी ॥ ३४ ॥ जननीं सर्वभूतानां सप्तमी सप्तसात्तिके ॥ सर्वव्याधिहरे देवि नमस्ते रविमंडले ॥ ३५ ॥ जलोपरितरं दीपं स्ना
 त्वा संतर्प्य देवताः ॥ चंदनेन लिखेत्पद्मपत्रं सकर्णिकम् ॥ ३६ ॥ मध्ये शर्वसपत्निकं प्रणवेन तु पूजयेत् ॥ भानुशेकदले पूज्य रविं वैश्वान
 रे दले ॥ ३७ ॥ याम्येविवस्वान्नैः त्र्येभास्करस्येति पूजयेत् ॥ पश्चिमे सविता पूज्यः पूज्योऽर्कौ वायुना जले ॥ ३८ ॥ सौम्ये सहस्रकिरणः शेषे

सर्वान्मेनेति च ॥ पूज्याः शरणपूर्वास्तु नमस्कारांतयोजिताः ॥ ३९ ॥ पुष्पैः सुगन्धधूपैश्च वस्त्रेणाच्छाद्य भास्करम् ॥ विसर्जयेत्ततः पश्चात्स्व
 स्थानं गम्यतामिति ॥ ४० ॥ ताम्रपात्रे सुविस्तीर्णं मृन्मये वा युधिष्ठिर ॥ स्थापयेत्तिलचूर्णं च स घृतं समुदंतथा ॥ ४१ ॥ काञ्चनं तालकं कृत्वा द्वौ
 सिक्तास्तिलचूर्णकम् ॥ संस्थाप्य रक्तवस्त्रैस्तु पुष्पैर्धूपैस्तथा चयेत् ॥ ४२ ॥ ततस्तंब्राह्मणे दद्याद्दत्त्वा मेत्रेण तालकम् ॥ आदित्यस्य प्रसादेन प्रातः
 स्नानफलं लभेत् ॥ ४३ ॥ दुष्टदौर्भाग्यदुःखेभ्यो मया दत्तं तु तालकम् ॥ ततस्तं तालकं कृत्वा ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ४४ ॥ स पुत्रपशुभृत्याभ्युपेक्षको
 यंप्रीयतामिति ॥ ततो ब्रतोपदेशं पूजयेद्ब्रह्मगोतिलैः ॥ ४५ ॥ विप्रानन्यान् यथाशक्त्या पूजयित्वा गृहं व्रजेत् ॥ एतत्ते काथितं कार्यं रूपसौभा
 र्यकारकम् ॥ ४६ ॥ अचलासप्तमस्नानं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ४७ ॥ इति पठति य इत्थं यः शृणोति प्रसंगात्कलिकलुषं हरं वै सप्तमस्नाना
 नमेतत् ॥ मत्तिमपिनयनानां यो ददाति प्रसंगात्सुरभवनगतोऽसौ पूज्यते देवसं वै ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि
 श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे चलासप्तमीव्रतविधिवर्णनं नाम त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 बुधाष्टमीव्रतं भूयो ब्रवीमि शृणु पांडव ॥ येन चीर्णेन नरकं नरः पश्यति न क्वचित् ॥ १ ॥ पुरा कृतयुगस्य दौहलो राजा भूवह ॥ बहुभू
 त्यसुहृन्निमंत्रमंत्रिभिः परिवारितः ॥ २ ॥ जगाम हिमवत्पार्श्वं महादेवेन वारितः ॥ योऽन्यः प्रविशते भूमौ सास्त्री भवति निश्चितम् ॥ ३ ॥
 सराजा मुगसंगेन प्राविशत्तदुमावने ॥ एकाकी तु रगेपेतः क्षणत्स्नी त्वं जगाम ह ॥ ४ ॥ सा वभ्राम वने शून्ये पीनो निव्रतपयोधरा ॥ कुतोऽहमागते
 न्येवं न त्वबुध्यत किंचन ॥ ५ ॥ तां ददर्श बुधः सौम्यं रूपं दार्यगुणान्विताम् ॥ अष्टम्यां बुधवारणे तस्यास्तुष्टो बुधो ग्रहः ॥ ६ ॥
 दधौ गर्भं तदुदरे इलायारूपतोषितः ॥ पुत्रसुत्पादयामास योऽसौ ख्यातः पुरुखाः ॥ ७ ॥ चंद्रवंशकरो राजा आद्यः सर्वमर्हक्षितम् ॥
 ततः प्रभृतिपूज्ये मष्टमा बुधसंयुता ॥ ८ ॥ सर्वपापप्रक्षमनी सर्वपापद्ववनाशिनी ॥ अथान्यदपि ते विचित्रमर्थमराज कथानकम् ॥ ९ ॥
 आसीद्वाजा विदेहानां मिथिलायां सर्वैरिभिः ॥ संश्रामे निहतो वीरस्तस्य भार्यादारिद्रिणी ॥ १० ॥ ऊर्मिलानामवभ्राममर्हं बालकं संयुता ॥
 अवन्ती विषयं प्राप्ता ब्राह्मणस्य निवेक्षणे ॥ ११ ॥ चक्रारोदरपूत्यर्थं नित्यं कंडनपेषणे ॥ हृत्वा सास्तोकं गोधूमा नन्दौ बालकयोस्तदा ॥ १२ ॥

कारुण्यान्मातृवात्सल्यात्पुत्रासंपीड्यमानयोः ॥ कालेनबहुनासाध्वीपंचत्वमगमच्छुभा ॥ १३ ॥ पुत्रस्तस्याविदेहायांगत्वास्वपितुरासने ॥
 उपविष्टः सत्वयोगाहुभुजगमनाकुलः ॥ १४ ॥ अन्विष्यधर्मराज्ञावैसाकन्यामिधिवंशजा ॥ विवाहिताहिताभर्तुः सामहानायिकाऽभवत् ॥
 १५ ॥ इयामलानामर्चावीग्रासिद्धाश्चूयते श्रुतौ ॥ तामुवाच वरारोहां धर्मराजः स्वयंप्रियाम् ॥ १६ ॥ बहस्वसर्वव्यापारं इयामेलत्वं गृहमम
 ॥ कुरुस्व जनभृत्यानां दानक्षेपयथेप्सितम् ॥ १७ ॥ किं त्वेते पंजराः सप्तकालकैरतिथंजिताः ॥ कदाचिदिपिनोद्धाट्यास्त्वया विदेह नदिनि ॥
 १८ ॥ एवमस्त्विति साप्युक्ता निजं कर्म चकार ह ॥ कदाचिद्ब्याकुलभूते धर्मराजे विदेहजा ॥ १९ ॥ उद्धाटयित्वा प्रथमं दशं
 जननं स्विक्काम् ॥ सापच्यमानां क्रंदंतीं भूषणैर्यमकिंकरैः ॥ २० ॥ हेलयाक्षिप्यते बद्धा तत्तैले पुनः पुनः ॥ तथैव तालकं दत्वा व्री
 ङिता सामनस्विनी ॥ २१ ॥ द्वितीयं पंजरे तद्वन्माता मेव ददर्श ह ॥ सुधावल्लिप्यमानां तालशिला तले पृष्ठके न तु ॥ २२ ॥ तृतीयं पंजरे तद्वत्तां ददर्श
 स्वमातरम् ॥ क्रकचैः पाटयते मूर्ध्नि घंटा युक्तैः करोत्यणैः ॥ २३ ॥ चतुर्थं पंजरे स्थाने भूषणैर्दोरुणाननैः ॥ भक्ष्यमाणैः इवापदंश्च क्रंदं
 तीं तां पुनः पुनः ॥ २४ ॥ पंचमे निहितां भूमौ कंठे पादेन पीडिताम् ॥ संदर्शैर्वनघातैश्च विदीर्णा क्रियते रुषा ॥ २५ ॥ षष्ठे चक्षुष्यन् गतां मस्तके मुद्राह
 ताम् ॥ संपीडयमानां निशं सुदृढा खंडं खंडवत् ॥ २६ ॥ सप्तमे पंजरे चीर्णस्वनां पूति सुगंधिनीम् ॥ दृष्ट्वा तथा गतां तां तु मातरं दुःखकषिता ॥
 २७ ॥ इयामलाम्लानवदना किंचिन्नोवाच भामिनी ॥ अथागतं यमं प्राह सरोषा इयामला पातिम् ॥ २८ ॥ कितवापहंतं राजन्मम मात्रा सुदारुणम् ॥
 येनेयं विधैर्घातैर्वध्यते बहुधा त्वया ॥ २९ ॥ यमप्राह प्रियां दृष्ट्वा भेदं दृष्ट्वा टितास्त्वया ॥ एते पंजराः सप्त निषिद्धा त्वं मया पुरा ॥ ३० ॥
 तव मात्रा सुतस्नेहाद्गोधूमास्त इमे भूताः कृमिरूपाः सुदारुणाः ॥ ३१ ॥ ब्रह्मस्वंप्रणयादुक्ते दहत्या सप्तमं कुलम् ॥ तदेव चो
 यं रूपेण दहत्या चंद्रतारकम् ॥ ३२ ॥ गोधूमास्त इमे भूताः कृमिरूपाः सुदारुणाः ॥ ये पुरा ब्राह्मणगृहे हतास्तत्र कृतेऽनया ॥ ३३ ॥ इयामलो
 वाच ॥ जानामि तदहं सर्वयन्मे मात्राकृतं पुरा ॥ तथापि त्वां समावासाच जा मातरं शुभम् ॥ ३४ ॥ मुच्यते क्व मिराशि त्वाद्यथा तदधुना कुरु ॥
 तच्छ्रुत्वा चित्तया विष्टाश्चिरं स्थित्वा जगाद ताम् ॥ ३५ ॥ धर्मराजः सहासीनं प्रिया प्राणधनेश्वरम् ॥ इतश्च सप्तमेऽतीते जन्मनि ब्राह्मणी शुभा ॥ ३६ ॥

आसीत्तस्मिन्स्वयसां गात्सवीनां पथुपासिता ॥ बुधाष्टमीसुसंपूर्णयथोक्तफलदायिनी ॥ ३७ ॥ तत्फलं यदिदास्यस्यैसत्यंकृत्वा समग्रतः ॥
 तेन मुच्येते मातानरकात्पापसंकटात् ॥ ३८ ॥ तच्छ्रुत्वा त्वरितं स्नात्वा ददौ पुण्यं स्वकंकटान् ॥ स्वमातुः श्यामला तुष्टा तेन मोक्षं गमसा ॥ ३९ ॥
 ऊर्मिलारूपं संपन्नं दिव्यदेहं धराशुभा ॥ विमानवरमारूढा दिव्यमाल्यां वरावृता ॥ ४० ॥ भर्तुः समीपे स्वर्गस्था दृश्यतेऽद्यापि सा जनैः ॥
 बुधस्य पाश्चैन्न भूमि मिथिराजसमीपतः ॥ ४१ ॥ विस्फुरन्ती महाराजबुधाष्टम्याः प्रभावतः ॥ ४२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ यद्येवं प्रव
 राकृष्णसातिथैव बुधाष्टमी ॥ तस्या एव विधिं ब्रूहि विधानं च विशेषतः ॥ ४३ ॥ तस्या एव विधिं ब्रूहि यदि तुष्टोऽसि मे प्रभो ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ शृणु पाण्डव्यन्ते न बुधाष्टम्या विधिं शुभम् ॥ यदा यदा सित्ताष्टम्या बुधवारो भवेद्वादि ॥ ४५ ॥ तदा तदा च सा ग्राह्या एकभक्ता
 शनैर्नृभिः ॥ स्वात्वा नद्यां तु पूर्वाह्ने गृहीत्वा कलशं नवम् ॥ ४६ ॥ जलपूर्णं तु सद्रव्यं पूर्णपात्रसमन्वितम् ॥ अष्टवारं प्रकर्तव्या विधानैस्तु पृथ
 कपृथक् ॥ ४७ ॥ प्रथमामोदकैः कार्या द्वितीया फणैः कस्तथा ॥ तृतीया घृतपूषैश्च कृत्वा खंडफणिकैः ॥ ४८ ॥ पंचमी शुभकारैश्च षष्ठी सोहालैः कस्त
 था ॥ अशोकवर्तिभिः शुभ्रैः सप्तमी खंडसंयुतैः ॥ ४९ ॥ अष्टमी फलपुष्पैश्च कृत्वा खंडफणिकैः ॥ एवं क्रमेण कर्तव्याः सुहृत्स्वजनवांधवैः ॥
 ॥ ५० ॥ सहकृत्वा स्थितैर्भोज्यभोक्तव्यं स्वस्थमानसैः ॥ उपोष्याणां मिदं श्रेष्ठं कथयाद्भिः शनैः शनैः ॥ ५१ ॥ श्रुत्वाष्टमी बुधस्यापि माहात्म्यं
 भोजनं त्यजेत् ॥ तावेदं विहितं भोक्तव्यं कथावत्समाच्यते ॥ ५२ ॥ तथा शुक्लबुधस्याग्रे आचम्य च पुनः पुनः ॥ विप्राय वेदविदुषे तं शुभं प्र
 तिपादयेत् ॥ ५३ ॥ साक्षतं स हिरण्यं च जातरूपमयं शुभम् ॥ अर्चितं विविधैः पुष्पैर्धूपैर्दपैः सुगंधिभिः ॥ ५४ ॥ पीतवस्त्रैः समाच्छन्नं बुधसो
 मात्मजाकृतिम् ॥ माषकेण सुवर्णेन तदर्धार्धेन वा पुनः ॥ ५५ ॥ ॥ ॐ बुधाय नमः ॥ ॥ ॐ सोमात्मजाय नमः ॥ ॥ ॐ दुर्बुद्धिनाशनाय नमः ॥
 ॐ सुबुद्धिप्रदाय नमः ॥ ॥ ॐ अन्ताराजाय नमः ॥ ॥ ॐ सौम्यग्रहाय नमः ॥ ॥ ॐ सर्वसौख्यप्रदाय नमः ॥ ॥ एते पूजामंत्राः ॥
 अष्टमी तु यदा पूर्णतदारापि सत्तम ॥ ब्राह्मणान् भोजयेद्दृष्ट्वा गार्वाक्षसवत्सकम् ॥ ५६ ॥ वस्त्रालंकरणैः सर्वमूर्षैर्विविधैरपि ॥ सपत्नी
 कंसमभ्यर्च्य कर्णमात्रां गुलीयैः ॥ ५७ ॥ मंत्रेणानेन कौतयेद्दद्यादं वंसमाचरन् ॥ बुधोऽयं प्रतिगृह्णातु द्रव्यस्थोऽयं बुधः स्वयम् ॥ ५८ ॥

दीयते बुधराजाय तुष्यतां च बुधो मम ॥ ५९ ॥ इति दानमंत्रः ॥ ॥ बुधः सौम्यस्तारके यो राजपुत्र इह लापतिः ॥ कुमारो द्विजराजस्य यः
 पुरुरवसः पिता ॥ ६० ॥ इति प्रतिग्रहणमंत्रः ॥ ॥ दुर्बुद्धिबाधजनितं नाशयित्वा मे बुधः ॥ सौख्यं च सौमनस्यं च करोतु शशि नंदनः ॥
 ॥ ६१ ॥ इत्युच्चार्य गृहीत्वा तु दद्यान्मंत्रपुरःसरम् ॥ सप्तजन्म निराजिन्द्रजातो जातिस्मरो भवेत् ॥ ६२ ॥ धनधान्यसमायुक्तः पुत्रपौत्रवर्द्ध-
 नम् ॥ दीर्घायुर्विपुलाभोगान्मुक्त्वा चैव महीतले ॥ ६३ ॥ ततः सुतीर्थमरणं ध्यात्वा नारायणं विभुम् ॥ मृतोऽसौ स्वर्गमाप्नोति पुरंदरसभो न-
 रः ॥ ६४ ॥ वसते यावदासृष्टेः पुनराभूतसंस्तुतम् ॥ ६५ ॥ एतदेव मया ख्यातं गुह्यं पार्थ बुधाष्टमी ॥
 यां श्रुत्वा ब्रह्महागोऽन्नैः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ६६ ॥ यथाष्टमी बुधयुतां समवाप्य भक्त्या संपूजयेद्बुधमुक्तं नष्टसंस्थम् ॥ पक्वां प्रातः सहितैः
 सहिरण्यवस्त्रैः श्येदसौ यमपुरं न कदाचिदेव ॥ ६७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे बुधाष्टमी व्रतवर्ण-
 नं नाम चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ जन्माष्टमी व्रतं ब्रूहि विस्तेरेण ममाच्युत ॥ कस्मिन्काले समुत्प-
 न्नोऽहं पुण्यं को विधिः स्मृतः ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ हते कंसासुरे दुष्टे मथुरायां युधिष्ठिर ॥ देवकीमां परिष्वज्य कृत्वोत्सगेरुरोदह ॥
 ॥ २ ॥ तत्रैव गवाढेन मंचारूढजनोत्सवे ॥ मष्टयुद्धे पुरावृत्ते समेते कुकुराऽन्धके ॥ ३ ॥ स्वजनैर्बधुभिः स्निग्धैः समं स्त्रीभिः समावृते ॥ वसु-
 देवोऽपि तत्रैव वात्सल्यात्प्ररुरोदह ॥ ४ ॥ समाकृष्य परिष्वज्य पुत्रपुत्रेत्युवाच ह ॥ स गद्गदस्वरोदीनो बाष्पपथ्याकुलेक्षणः ॥ ५ ॥ बल-
 भद्रं च मां च परिष्वज्य मुदा पुनः ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवितं यत्सुजीवितम् ॥ ६ ॥ यदुभाभ्यां पुत्राभ्यां संसुद्रुतः समागमः ॥ एवंपूषणदां-
 पत्येह हृष्टं पुष्टं थाह्यभूत् ॥ ७ ॥ प्राणिपत्यजनाः सर्वे वभूवुस्ते प्रहर्षिताः ॥ एवं महोत्सवं दृष्ट्वा मामाहसकलो जनः ॥ ८ ॥ प्रसादः क्रियतां नाथ लोके
 स्यात्स्य प्रसादतः ॥ यस्मिन् दिने जगन्नाथदेवकीत्वा मजीजनत् ॥ ९ ॥ तद्दिने देहि वैकुण्ठं कुर्मस्ते न भो नमः ॥ सम्यग्भक्तिप्रपन्नानां प्रसादं कु-
 रुके शव ॥ १० ॥ एवमुक्ते जनौ नैव वसुदेवोऽतिविस्मितः ॥ विलोक्य बलभद्रं च मां च कृत्वा रुरोदह ॥ ११ ॥ एवमस्ति विलोकानां कथं य-
 स्वयथा तथा ॥ ततश्च पितुरादेशात्ताजन्माष्टमी व्रतम् ॥ १२ ॥ मथुरायां जनौ वाग्रे पार्थसम्यक्प्रकाशितम् ॥ पौरजनाजन्मदिनं वर्षे वर्षे

मोदितम् ॥ १३ ॥ पुनर्जन्माष्टमालोकेकुर्वतुब्राह्मणदयः ॥ क्षत्रियावैश्यजातीयाःशूद्रायेत्येऽपिधार्मिकाः ॥ १४ ॥ सिंहराशिगतेसूर्येगगने
जलदकुले ॥ मासिभाद्रपदेऽष्टम्यांकृष्णपक्षेऽर्धरात्रिके ॥ १५ ॥ वृषराशिस्थितेचन्द्रेनक्षत्रोहिणीयुते ॥ वसुदेवेनदेवक्यामहंजातज
नाःस्वयम् ॥ १६ ॥ एवमेतत्समाख्यातोलोकेजन्माष्टमीव्रतम् ॥ भगवत्पाश्वतोराजन्वहुकृपमहोत्सवम् ॥ १७ ॥ मथुरायास्ततःपश्चाच्छोकै
ख्यातिगमिष्यति ॥ शीतिरस्तुसुखंचास्तुलोकाःसंतुनिरामयाः ॥ १८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ तत्कीदृशंश्रुतंदेवलोकैःसर्वैरनुष्ठितम् ॥ जन्मा
ष्टमीव्रतंनामपवित्रंरुषोत्तम ॥ १९ ॥ येनत्वंतुष्टिमयायासिलोकानांप्रभुरव्ययः ॥ एतन्मेभगवन्बृहिसादान्मधुसूदन ॥ २० ॥ श्रीकृष्णउ
वाच ॥ पार्थतद्विवसेप्रातिदंतधावनपूर्वकम् ॥ उपवासस्यनियमंशृणुयाद्रक्तिभाविताः ॥ २१ ॥ एकैर्नैवोपवासेनकृतेनकुरुनंदन ॥ सकृज्जन्मकृतं पापं
मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ २२ ॥ उपावृत्तस्यपापेभ्योयस्तुवासोऽगुणैःसह ॥ उपवासःसर्वज्ञेयःसर्वभोगविवर्जितः ॥ २३ ॥ ततःस्नात्वाचम
ध्याह्नेनद्यादौविमलेजले ॥ देव्याःसुशोभंनकुप्येदिवक्याःभूतिकागृहम् ॥ २४ ॥ पद्मरागैःपत्रनेत्रैर्मण्डितंचर्चितंशुभैः ॥ रम्यंतुवनमालाभी
रक्षामणिविभूषितम् ॥ २५ ॥ सर्वगोकुलवत्कार्यगोपीजनसमाकुलम् ॥ घण्टामर्दलसङ्गीतिमाङ्गल्यकलशान्वितम् ॥ २६ ॥ यवार्धैस्त्वस्ति
काकुड्यैःशङ्खैर्नादित्रसंकुलम् ॥ बद्धासुरालोहखड्गैःप्रयच्छागसमन्वितम् ॥ २७ ॥ धान्येविन्यस्यमुशालंरक्षितंरक्षपालकैः ॥ षष्ठ्यादे
व्याश्वसंपूर्णेनैवैर्विविधैःकृतैः ॥ २८ ॥ एवमादियथाशेषंकर्तव्यंमुक्तिकागृहम् ॥ एतन्मध्येप्रतिष्ठाप्यासाचाप्यष्टविधास्मृता ॥ २९ ॥
काञ्चनाराजतीताम्रापैत्तलीमृन्मयीतथा ॥ दूर्वीमाणिमयचैवकर्णिकालिखिताथवा ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणसंपन्नापर्यैकैश्चाद्रुसुतिका ॥ प्रतप्त
काञ्चनाभासामयासहतपस्विनी ॥ ३१ ॥ प्रस्तुताचप्रसूताचतत्क्षणाच्चप्रहर्षिता ॥ मांचापिबालकंमुतंपर्यैकेस्तनपायिनम् ॥ ३२ ॥
श्रीवत्सवक्षसंपूर्णैर्नलोत्पलदलच्छविम् ॥ यशोदाचापितत्रैवप्रसूतावरकन्यकाम् ॥ ३३ ॥ तत्रदेवगृहंनगायश्वविद्याधरानराः ॥ प्रणताः
पुण्यमालाग्रव्यग्रहस्ताःसुरासुराः ॥ ३४ ॥ संचरंतद्वकाशेप्राकारैरुदितोदितैः ॥ वसुदेवोऽपितत्रैवखड्गचर्मयःस्थितः ॥ ३५ ॥ कश्यपेवमुदे
वोयमदितिश्चापिदेवकी ॥ शेषनागोबलीभद्रोयशोदादित्यजायत ॥ ३६ ॥ नन्दःप्रजापतिर्दक्षोर्गर्गाश्चापिचतुर्मुखः ॥ एषोवतारारोजेन्द्रकं

सोऽयंकालनेमिजः ॥ ३७ ॥ तत्रक्रंसनियुक्तायेदानवाविधिधनुषाः ॥ तेचप्राहरिकाःसर्वसुप्तानिद्राविमोहिताः ॥ ३८ ॥ गोधेनुकुञ्जराश्चा
 स्यदानवाःशस्त्रपाणयः ॥ नृत्यंत्यप्सरसोहृष्टागंधर्वागिततपराः ॥ ३९ ॥ लेखनीयश्चतत्रवकालियोगयमुनाह्रदे ॥ रम्यमेवविधिकृत्वदेवकी
 नवसूतिका ॥ ४० ॥ तांपार्थपूजयेद्भक्त्यागन्धधुष्पाक्षतैःफलैः ॥ कूष्माण्डैर्नालिकैरश्वत्थैर्दोडिमीफलैः ॥ ४१ ॥ बीजपूरैःपूगफलैश्च
 कुचैस्त्रपुसैस्तथा ॥ कालदेशोद्भवैर्मृष्टैःपुष्पैश्चापियुधिष्ठिर ॥ ४२ ॥ ध्यात्वावतारंप्राशुक्तंमंत्रेणानेनपूजयेत् ॥ ४३ ॥ गायद्भिःकिन्नराद्वैः
 सततपरिवृतावेणुवीणानिर्दोर्भृङ्गारदशकुम्भप्रवरकृतकरैःसेव्यमानानुनिन्दैः ॥ पर्येकैस्त्वास्तुतेयामुदिततरमनाःपुत्रिणीसम्यगास्तुतेसादे
 वीदेवमाताजयतिसुवदनादेवकीकांतरूपा ॥ ४४ ॥ पादावभ्यंजयंतीश्रीदेवक्याश्चरणांतिके ॥ निषण्णापङ्कजेपूज्यानमोदेव्यैचमंत्रतः ॥
 ॥ ४५ ॥ ॐदेवक्यैनमः ॥ ॐवसुदेवायनमः ॥ ॐवलभद्रायनमः ॥ ॐश्रीकृष्णायनमः ॥ ॐसुभद्रायैनमः ॥ ॐनन्दायनमः ॥ ॐयशोदा
 यैनमः ॥ ॥ एवमादीनिनामानिसमुच्चार्यपृथक्पृथक् ॥ पूजयेद्युद्धिजाःसर्वैस्त्रिंशद्वाणाममंत्रकम् ॥ ४६ ॥ विध्यंतरमपीच्छंतिकेचिदत्रद्रिजो
 त्तमाः ॥ चन्द्रोदयेशशङ्कायअर्घ्यदद्याद्धरिस्मरेत् ॥ ४७ ॥ अनव्वामनंशौरैर्वेकुण्ठपुरुषोत्तमम् ॥ वासुदेवंहृषिकेशमाधवंमधुसूदनम् ॥
 ॥ ४८ ॥ वाराहंपुण्डरीकाक्षंनृसिंहब्राह्मणप्रियम् ॥ दामोदरंपद्मनाभंकेशवंगरुडध्वजम् ॥ ४९ ॥ गोविन्दमच्युतंकृष्णमनंतमपराजितम् ॥
 अधोक्षजंगद्दीजंस्थित्यंतकारणम् ॥ ५० ॥ अनादिनिधनंविष्णुत्रैलोक्येशंत्रिविक्रमम् ॥ नारायणंचतुर्बाहुंशखचक्रगदाधरम् ॥ ५१ ॥
 पीतांबरधरंनित्यंवनमालाविभूषितम् ॥ श्रीवत्साङ्कजगत्सेतुंश्रीधरंश्रीपतिहरिम् ॥ ५२ ॥ योगेश्वरायशोभवाययोगपतयेगोविन्दायनमोन
 मः ॥ इतिज्ञानमन्त्रः ॥ यज्ञेश्वरायज्ञसंभवायज्ञपतयेगोविन्दायनमोनमः ॥ ५३ ॥ इत्यनुलेपनाध्याद्याचनधूपमंत्रः ॥ विश्वायविश्वेश्वरा
 यविश्वसंभवायविश्वपतयेगोविन्दायनमोनमः ॥ ५४ ॥ इतिवैद्यमन्त्रः ॥ धर्मेश्वरायधर्मपतयेधर्मसंभवायगोविन्दायनमोनमः ॥ ५५ ॥ इति
 दीपासनमंत्रः ॥ क्षीरोदारणवसंभूतअत्रिनेत्रसमुद्रव।गृहाणार्घ्यंशशङ्खेन्दुरोहिण्यासहितोमम् ॥ ५६ ॥ स्थंडिलेस्थायपयेद्देवसंचन्द्रारोहिणीत

था ॥ देवकीवसुदेवं च यशोदानन्दमेव च ॥ ५७ ॥ बलदेवं तथा पूज्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ अर्द्धरात्रे वसोद्धरां पातयेद्दुडसं पिषा ॥ ५८ ॥ ततो वद्वर्षानंष
 णीनामादिकरणं मम ॥ कर्तव्यं तत्क्षणं ॥ द्रात्रौ प्रभते न वसीदिने ॥ ५९ ॥ यथा मम तथा कार्यं भगवत्यामहोत्सवम् ॥ ब्राह्मणभोजयेच्छतयतेभ्यो द
 द्याच्च दक्षिणाम् ॥ ६० ॥ हिरण्यं काञ्चनं गोवासांसि कुसुमानि च ॥ यद्यादिष्ट तमं तत्कृष्णमेप्रियतामिति ॥ ६१ ॥ यदेवं देवकीवसुदेवादर्जुन
 नत् ॥ भौमस्य ब्रह्मणो गुप्तैस्तस्मै ब्रह्मात्मने नमः ॥ ६२ ॥ सुजन्मवासुदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ॥ शान्तिस्तु शिवं चारु इत्युक्त्वा तु विसर्जयेत् ॥
 ॥ ६३ ॥ एवं यः कुरुते देव्या देवक्याः सुमहोत्सवम् ॥ वर्षे वर्षे भगवतो मद्भक्तो धर्मनन्दन ॥ ६४ ॥ नरो वा यदि वा नारी या थोक्तं फलमाप्नुयात् ॥
 पुत्रसंतानमारोग्यं धनधान्यादिसद्गृहम् ॥ ६५ ॥ शालीक्षुयवसंपूर्णमण्डलं सुमनोहरम् ॥ तस्मिन् ब्राह्मे प्रभुमुक्ते दीर्घायुर्मनसोऽपि सतान् ॥
 ॥ ६६ ॥ परचक्रभयं नास्ति तस्मिन् ब्राह्मणेऽपि पाण्डव ॥ पर्जन्यः कामवर्षस्यादीतिभ्यो न भयं भवेत् ॥ ६७ ॥ यस्मिन् गृहे पांडुपुत्रक्रियते देव
 कीव्रतम् ॥ न तत्र मृतनिष्क्रान्तिर्न गर्भपतनं तथा ॥ ६८ ॥ न च व्याधिभयं तत्र भवेदिति मतिर्मम ॥ न वै ध्वजनसंयोगेन चापि कलुहो गृहे ॥ ६९ ॥
 संपर्केणापि यः कश्चिद्व्याज्जन्माष्टमीव्रतम् ॥ विष्णुलोकमवाप्नोति सोऽपि पाथनसंशयः ॥ ७० ॥ जन्माष्टमीजनमनोनयनाभिरामापाया
 पहासपदिनं दितनं दंगोपात् ॥ यो देवकीसदयिता जयतीह तस्यापुत्रानवाप्य स मुपैति पदं स विष्णोः ॥ ७१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्त
 रपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे जन्माष्टमीव्रतवर्णनं नाम पंचपंचाक्षतमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शुक्ले भाद्र
 पदे चैव पक्षेऽष्टम्यां युधिष्ठिर ॥ दूर्वाष्टमीव्रतं पुण्यं यः कुर्याच्छ्रद्धयान्वितः ॥ १ ॥ न तस्य क्षयमाप्नोति संतानं सप्तपौरुषम् ॥ नंदते वद्धते नित्यं
 यथा पूर्वतथा कुलम् ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कुत एषा स मुत्पन्ना दूर्वाकस्माच्चिराद्युषा ॥ कस्माच्च सापि वित्राचलो कनाथ ब्रवीहि मे ॥ ३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ क्षीरोदसागरे पूर्वमथ्यमाने मृतार्थिना ॥ विष्णुना बाहुजंघाभ्यां यद्धृतो मन्दरगिरिः ॥ ४ ॥ अमिता वै स वेगेन रोमाण्युद्धर्षितानि वै ॥
 तान्येता निजलोभाभिरुक्षितानि तदण्वात् ॥ ५ ॥ अजायत शुभादूर्वा रम्या हरितश्चाश्रया ॥ एवमेषा स मुत्पन्ना दूर्वा विधुत नूराह ॥ ६ ॥ त
 स्याश्चोपरिविन्यस्तं मथिता मृता मुत्तमम् ॥ देवदानवगन्धर्वैश्च विद्याधरैस्तथा ॥ ७ ॥ तत्राप्यमृतकुंभस्य पेतुर्ब्रिष्यदंबिंदवः ॥ तैरियं स्पृष्टमा

त्राभूद्द्वारस्याऽजराऽमरा ॥ ८ ॥ वंधापवित्रादेवैस्तुवंदिताभ्यार्चितापुरा ॥ अष्टम्यांफलपुष्पैस्तुखनूरैर्ज्ञोलिकैः ॥ ९ ॥ द्वाशोऽट
 कपित्थैश्चवर्बैर्लेकुचैस्तथा ॥ नारैर्गजबुकरैर्म्रैर्गजपूरैश्चदाडिमैः ॥ १० ॥ दध्यक्षतैःसुपुष्पैश्चधूपनैर्वेद्यदीपकैः ॥ मंत्रेणानेराजेन्द्रशु
 णुष्ववाहितेनच ॥ ११ ॥ त्वंदूवैर्मृतजन्मासिवादिताचसुरासुरैः ॥ सौभाग्येस्तर्तितृत्वासर्धकार्यकरीभव ॥ १२ ॥ यथाशाखाप्रशाखाभि
 र्विस्तृतासिमहीतले ॥ तथाममापिस्तनदेहित्वमजरामरे ॥ १३ ॥ एवमेषांपुरापाथपूजितात्रिदशोत्तमैः ॥ तेषांपत्नीवधूभिश्चभगिनीभि
 स्तथैवच ॥ १४ ॥ पूजिताभ्यांहितावाचागौर्यागजच्छूयातथा ॥ मर्त्यलोकेवद्वत्यादमयंत्यापि सीतया ॥ १५ ॥ सुकेश्याचघृताच्या
 चरंभयाचसुकेश्या ॥ सहव्याकामकंदन्यामेनकोर्विशिकादिभिः ॥ १६ ॥ स्त्रीभिरेवाचितादूर्वासौभाग्यसुखदायिनी ॥ स्नाताभिःशुचिवस्त्रा
 भिःसखीभिःसुहृज्जनैः ॥ १७ ॥ दत्वादानानिविप्रेभ्यःफलं दत्वाचयेत्प्रभोः ॥ तिलपिष्टकगोधूमसप्तधान्यानिपांडव ॥ १८ ॥ भक्षयेत्वासुहृ
 निमंत्रसंबंधिस्वजनेतथा ॥ यानार्योविचरिष्यतिव्रतमेतत्पुरातनम् ॥ १९ ॥ दूर्वाष्टमीतिविख्यातंपुण्यंस्तानकारकम् ॥ ताःसर्वाःसुखसौभाग्यपुत्र
 पौत्रादिभिस्तथा ॥ २० ॥ मर्त्यलोकेचिरंस्थित्वाततःस्वर्गगताःपुनः ॥ देवानंदितास्तत्रभर्तुभिःसहबांधवैः ॥ २१ ॥ वसंतिरसमाणास्तायावदाभूत
 संप्लवम् ॥ २२ ॥ मेघावृत्तंऽवरतलेहरितेवनांतियासाष्टमीशुभफलासफलानभस्ये ॥ दूर्वाफलाक्षततिलैःप्रतिपूज्ययोषिदूर्ववृद्धिसुपयातिसुतैःसुहृ
 द्विः ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवाददूर्वाष्टमीव्रतवर्णनंनाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ७ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कृष्णाष्टमीव्रतं पार्थ शृणु पापभयापहम् ॥ धर्मसंजननं लोकैरुद्रप्रातिकरं परम् ॥ १ ॥ मासिमार्गशिरे प्राप्ते इत धावन पूर्वकम् ॥
 उपवासास्यनियमं कुर्यान्नृक्तस्य वा पुनः ॥ २ ॥ अक्षतशक्तभेदेन गृहान्निष्क्रम्य बाह्यतः ॥ कृष्णाष्टम्या वर्षभेके गुरुं पृष्ठ्वा विचक्षणः ॥ ३ ॥
 ब्रह्मचारी जितक्रोधः शिवाचन जपेरतः ॥ ततोऽपराह्णसमये स्नात्वा नद्यां विशुद्धयाः ॥ ४ ॥ शिवलिङ्गं समभ्यर्च्य सुमनोभिः सुगंधिभिः ॥
 गुग्गुलुचशुभं दग्ध्वा दद्यान्नैव घृमुत्तमम् ॥ ५ ॥ ततो देवस्य पुरतो होमं कुर्यात्तिलैर्गुरुः ॥ मार्गशीर्षे शुभे मासि शंकरे त्यभिपूजयेत् ॥ ६ ॥
 गोमूत्रप्राशनं कृत्वा ततो भूमौ निशि स्वपेत् ॥ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ ७ ॥ एवं पुष्ये पिसं पूज्य शंभुं नाम महेश्वरम् ॥

कृष्णाष्टम्यां घृतं प्राश्य वा जपेयफलं भवेत् ॥ ८ ॥ माघमाहेश्वरनामकृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् ॥ निशि पीत्वा गवाक्षिं गौमेधाष्टकमाप्नुयात् ॥ ९ ॥
 फाल्गुने च महोदवंसं पूज्य प्राशयेत्तिलान् ॥ राजसूयस्य ज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् ॥ १० ॥ चैत्रे च स्थाणुना गानं कृष्णाष्टम्यां शिवं यजेत् ॥
 यवाहारोऽथ मेघस्य ज्ञस्य फलमाप्नुयात् ॥ ११ ॥ वैशाखे शिवनामानमिद्वारत्रौ कुशोदकम् ॥ पत्न्या पुरुषमेघस्य फलं दशगुणं भवेत् ॥ १२ ॥
 ज्येष्ठे पशुपतिं पूज्य गवांश्चूडेदं कं पिवेत् ॥ गवांश्च प्रदानस्य नरः फलमवाप्नुयात् ॥ १३ ॥ आषाढे चोन्नमानानमिद्वारसं प्राश्य गोमयम् ॥
 वर्षाणां नियुतं सारं रुद्रलोके महीयते ॥ १४ ॥ श्रावणे शर्वनामानमिद्वारं किं निशि भक्षयेत् ॥ बहुस्वर्णस्य ज्ञस्य नरः फलमवाप्नुयात् ॥ १५ ॥
 मासि भाद्रपदे ऽष्टम्यां त्र्यंबकं नाम पूजयेत् ॥ विल्वपत्रां निशि प्राश्य अन्नदीक्षाफलं भवेत् ॥ १६ ॥ भवनामांश्च नेपूज्यः प्राशयेत्तुलोकम् ॥
 पौण्डरीकस्य ज्ञस्य फलं शतगुणं भवेत् ॥ १७ ॥ कार्तिके रुद्रनामानं संपूज्य प्राशयेद्दधि ॥ अग्निष्टोमस्य ज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ १८ ॥
 अर्वादिभोजयेद्विप्राञ्छिवभक्तिपरायणान् ॥ पायसं मधुसंयुक्तं घृतेन समभिस्तुतम् ॥ १९ ॥ शतशहिरण्यवासं सिभक्तयो तेभ्यो निवेदयेत् ॥
 सतिलाः कृष्णकलशाः भक्ष्यभोज्येन संयुताः ॥ २० ॥ द्वादशात्रप्रदातव्याश्छत्रोपानद्युगान्विताः ॥ निवेदयति रुद्राणां च कृष्णपथस्विनीम् ॥
 ॥ २१ ॥ वर्षमेकं चरेद्वै नरन्तर्यैः ण्योनरः ॥ कृष्णाष्टमीव्रतं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ २२ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वैश्वर्यसमन्वितः ॥
 मोदते भूषवान्निर्मलं शतं समाः ॥ २३ ॥ अनेन विधिना देवाः सर्वदेवत्वमागताः ॥ देवी देवत्वमापन्नाः सुहस्काः स्कंदत्वमागताः ॥ २४ ॥
 ब्रह्मा ब्रह्मत्वमापन्नो ब्रह्महविष्णुत्वमागतः ॥ इन्द्रश्च देवराजत्वं गणपतमागतः ॥ २५ ॥ नारीवारुषवापिकृत्वा कृष्णाष्टमीव्रतम् ॥
 अखंडितं महाराजपुण्यं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ २६ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकांशैर्विमानैः सर्वकामिकैः ॥ रुद्रक्यासमाकीर्णैर्हंससरससंयुतैः ॥ २७ ॥
 नृत्यवादित्रसंयुक्तैरुत्कृष्टध्वनिनादितैः ॥ दोधूयमानश्च मरैः स्तूयमानः सुरासुरैः ॥ २८ ॥ त्रिनेत्रः शूलपाणिश्च शिवैश्वर्यसमन्वितः ॥
 आस्ते शिवपुरे तावद्यावत्कलेषु चाष्टकम् ॥ २९ ॥ इत्येतत्ते समाख्यातं पार्थ कृष्ण ॥ अष्टमीव्रतम् ॥ यच्छुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ३० ॥

कृष्णाष्टमव्रतमिंशिवभाषितात्मासत्याशनैरुदितनामयुतैरुपोष्य ॥ कृष्णान्ददतिकलशान्स्तिलान्नयुक्तान्योसौप्रयातिपदभुतमभिन्दु
 मौलेः ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादकृष्णाष्टमीव्रतवर्णननामसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥
 ॥ ७ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ब्रह्मपुत्रोमहातेजात्रिनाममहानृषिः ॥ तस्यपत्नीमहाभागअनसूयापतिव्रता ॥ १ ॥
 तयोःकालेनमहताजातःपुत्रोमहातपाः ॥ दत्तोनाममहायोगीविष्णोरंशोमहत्तिले ॥ २ ॥ द्वितियोनामलोकेस्मिन्ननवश्रेतिविश्रुतः ॥
 तस्यभार्यानिदीनामबभूवसहचारिणी ॥ ३ ॥ अष्टपुत्राजीववत्सासर्वब्राह्मणुर्वृता ॥ अनयोर्विष्णुरूपेणलक्ष्मीश्ववानदस्मृता ॥ ४ ॥
 एवंतस्यसभार्यस्ययोगाभ्यासरतस्यवा ॥ आजमुःशरणंदेवाःशुभदैत्येनपीडिताः ॥ ५ ॥ ब्रह्मलब्धप्रसादेनद्रुतंतात्वापरवतीम् ॥
 संरुद्धांजंभदैत्येनदिव्यवर्षशतंनृप ॥ ६ ॥ दैत्यदानवसंयोगितालदेत्यभारत ॥ तस्यसैन्यमसंख्येयंदैत्यदानवराक्षसैः ॥ ७ ॥
 तेननिर्णाशितादेवाःसंद्रुचंद्रमरुद्गणाः ॥ त्याजिताःस्वानिधिष्यानित्यक्त्वजग्मुर्दिशोदश ॥ ८ ॥ अग्रतःप्रलयंयातःसेन्द्रदेवाभयादि
 ताः ॥ पृष्ठतोबुब्रजंतस्मदैत्याजंभपुरःसराः ॥ ९ ॥ युध्यंतःशरसंधातेर्गदसुशलमुद्गरैः ॥ नदन्तोवृषभाह्रुढाःकेचिन्महिषवाहनाः ॥
 ॥ १० ॥ शरभैर्गण्डकैर्व्याघ्रैर्वानरैर्भसेंदुताः ॥ मुञ्चन्तोयातिपाषाणाञ्छतग्रीस्तोमराञ्छरान् ॥ ११ ॥ यावद्विन्ध्यगिरिप्राप्ता
 स्तत्तस्याश्रममण्डलम् ॥ अनघश्चानदीचैवदंपत्ययत्रतिष्ठति ॥ १२ ॥ तयोःसमीपंसंप्राप्तास्तेनराःशरणार्थिनः ॥ अनघोऽपि
 चतान्देवाँल्लीलयवसवासवान् ॥ १३ ॥ अभ्यंतरेप्राविश्याथतिष्ठध्वंविगतज्वराः ॥ तथेतिनामतेकृत्वासर्वैतुष्टिसमास्थिताः ॥ १४ ॥
 दैत्याअपिद्रुतंप्राप्ताग्रंतःप्रहरणैररिन् ॥ इत्यबुलुत्वणयोरागृह्णीध्वंब्राह्मर्णमुनेः ॥ १५ ॥ द्रुतंदुमानाक्षिप्यध्वंपुष्पोपगफलोपगान् ॥ अथा
 रोध्यानवंमूर्ध्नैदैत्याजग्मुस्तदाश्रमान् ॥ १६ ॥ तत्क्षणाच्चापिदैत्यानांश्रीबभूवशिरोगता॥दत्तेकेनापितेहृष्टानष्टाध्यानाग्निनाक्षणात्॥१७॥
 निस्तेजसोबभूवुर्हिनिःश्रीकामदपंडिताः ॥ देवैरपिगृहीतास्तेदैत्याश्चहरणेरणे ॥१८॥ रुदंतोनिस्तेनंतश्चनिश्चेष्टाब्रह्मकंटकाः ॥ ऋषिभिः
 करणैःशूलैस्त्रिशूलैःपरिवर्धनैः ॥ १९ ॥ एवेतप्रलयंजग्मुस्तत्प्रभावान्मुनेस्तदा ॥ असुरादेवशस्त्रौघैर्जिताइन्द्रेणधातिताः ॥ २० ॥ देवाअ

पिस्वरप्लुतस्तुःसर्वैयथापुरा ॥ सुरैरपिमुनेस्तस्यदेवेषमहिमाऽभवत् ॥ २१ ॥ ततःसर्वलोकानांभावयसततोत्थितः ॥ कर्म
 णामनसावाचाशुभान्येवसमाचरत् ॥ २२ ॥ काष्ठकुड्यशिलाभूतऊर्ध्वबाहुर्महातपाः ॥ ब्रह्मोत्तरानामतपस्तेपेमुनियत्रतः ॥ २३ ॥
 नेत्रेद्वानिमिषेकृत्वाश्रुवोर्मध्येविलोकयन् ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणिदिव्यानीतिहिनःश्रुतम् ॥ २४ ॥ तथोद्धरेतसस्तस्यस्थितस्यानिमिषस्यहि ॥
 योगाभ्यासप्रयत्नस्यमाहिषमत्याःपतिःप्रभुः ॥ २५ ॥ एकाहह्रितमभ्येत्यकार्तवीर्योर्जुनोनुप ॥ शुश्रूषाविनयंक्रोदिवारात्रमतद्वितः ॥ २६ ॥
 गात्रसंवाहनंजृजामनसाचितितंतथा ॥ संपूर्णनियमेवृतेदृढदुष्टयासमान्वितः ॥ २७ ॥ तस्मैददौवरान्पुष्टांश्चतुरोभूरीतेजसः ॥
 पूर्वबाहुसहस्रंतुसवेप्रथमंवरम् ॥ २८ ॥ अधर्माधीयमानस्यसाद्रिस्तस्मात्रिवारणम् ॥ धर्मेणपृथिवीजित्वाधैर्मणवानुपालनम् ॥ २९ ॥
 संयमान्मुबहूञ्जित्वाहत्वावीरान्सहस्रशः ॥ संग्रामेयुध्यमानस्यवधोमेस्याद्धरेःकरात् ॥ ३० ॥ तेनदुष्टेनलोकेऽस्मिन्दत्तंराज्यमहीतले ॥
 कार्तवीर्यस्यकोतिययोगाभ्यासमविस्तरम् ॥ ३१ ॥ चक्रवर्तिपदंचैवअष्टासिद्धिसमन्वितम् ॥ तेनापिपृथिवीकृत्स्नासप्तद्रीपासपर्वता ॥ ३२ ॥
 सप्तमुद्राकरवतीधर्मेणविधिनाजिता ॥ तस्यबाहुसहस्रंतुप्रभावात्किलधीमतः ॥ ३३ ॥ यागाद्रथोर्ध्वजश्चैवप्रादुर्भवतिमायया ॥
 दशयज्ञसहस्राणितेषुद्वीपेषुसप्तसु ॥ ३४ ॥ निरगलानिवृत्तानिस्वयंतैतस्यपाण्डव ॥ सर्वैयज्ञा महाबाहोप्रसन्नाभूरिदक्षिणाः ॥ ३५ ॥
 सर्वैकाञ्चनवेदिकयाःसर्वैयूपैश्चकाञ्चनैः ॥ सर्वदैवैर्महाभार्गैर्विमानस्यैरलंकृताः ॥ ३६ ॥ गंधैरप्सरोगेभिश्चनित्यमेवोपशोभिताः ॥
 तस्ययज्ञेजगुर्गंधार्वा नारदस्तथा ॥ ३७ ॥ चरितंराजसिंहस्यमहिमानंनिरक्ष्यसे ॥ तन्नूनकार्तवीर्यस्यगतिंयास्यसिपार्थिव ॥ ३८ ॥
 यज्ञदैतैस्तपोभिर्वाविक्रमेणश्रुतेनच ॥ द्वीपेषुसप्तसुसर्वैस्वह्मचर्मक्षरासनी ॥ ३९ ॥ व्यचरच्छयेनवद्यौविदूरादारादुपइयत् ॥
 अनष्टद्रव्यताचास्यनक्षोकोनचवैक्लमः ॥ ४० ॥ प्रभावेनमहाराजःप्रजार्धर्मेणरक्ष्यच ॥ पञ्चाङ्गीतिसहस्राणिवर्षाणांभेनराधिप ॥ ४१ ॥
 समुद्रवसनाग्रं सचक्रवर्तीबभूवह ॥ सएवपशुपालोभूत्क्षेत्रपालःसएवच ॥ ४२ ॥ सएवपृष्ट्यापर्जन्योयोगित्वादुर्जोभवत् ॥
 सर्वैवाहुसहस्रेणज्याघातकठिनत्वचा ॥ ४३ ॥ वातिरादिमसहस्रेणक्षोभ्यमाणेभहोदधौ ॥ सहिनागमनुष्यैस्तुमाहिषमत्यंमहाद्युतिः ॥ ४४ ॥

कर्कोटाहेःसुताञ्जित्वापुरितत्रन्यवेशयेत् ॥ सर्वपत्नींसमुद्रस्यप्रावृट्कलैर्जुजेषणाम् ॥ ४५ ॥ क्रीडतेचमदोन्मत्तःप्रतिस्नोतश्चकारह ॥ ललि
 ताक्रीडतातेनफलनिष्पन्दमालिनीम् ॥ ४६ ॥ उर्मिभृकुटिमत्येवशंकितस्येतिनर्मदा ॥ तस्यबाहुसहस्रेणक्षोभ्यमाणेमहोदधौ ॥ ४७ ॥
 भवंत्यालीननिश्चेष्टाःपातालस्थामहासुराः ॥ तूष्णीकृतमहाभागलीनहीनमहामतिः ॥ ४८ ॥ चकाराडोलयत्तादोःसहस्रेणससागरम् ॥
 क्रांतानिश्चलमूर्ध्नानोबभूवुश्चमहोरगाः ॥ ४९ ॥ सायाह्निकदलीखण्डान्निधातास्मिहताइव ॥ सर्वविद्याधनुर्जाताःसुतिक्तपञ्चाभिःशरैः ॥ ५० ॥
 लङ्काधिपमोहयित्वाबलरावणंबलात् ॥ निर्जित्यवशमानीयमाहिष्मत्यांबवंधच ॥ ५१ ॥ ततोभ्येत्यपुलस्त्यस्तुअर्जुनंसंप्रसादयन् ॥
 सुमोचक्षःगौलस्त्यंपौलस्त्येननुगामिना ॥ ५२ ॥ तस्यबाहुसहस्रस्यबभूवुज्यातलस्वनः ॥ क्षुधितेनकदाचित्सप्राथितश्चित्रभानुना ॥ ५३ ॥
 सप्तद्वीपांचित्रभानोःप्रादाद्रिक्षांमहीमिमाम् ॥ कुंडेशयस्ततोऽद्यापिदृश्यतेभगवान्हरिः ॥ ५४ ॥ निवादिन्यश्चप्रत्यक्षोजाग्रतस्तस्य
 वेदमनि॥बभूवुदुहितोःशरदोऽद्यापितिष्ठति ॥ ५५ ॥ सखंगुणसंयुक्तोराजाभूदर्जुनोभुवि ॥ अनघस्यप्रसादेनयोगाचार्यस्यपांडव ॥ ५६ ॥
 तेनेयंवरलब्धेनकातर्वीर्येणयोगिना ॥ प्रवर्तितामत्यलोकप्रसिद्धांनवाष्टमी ॥ ५७ ॥ अघंपांपस्मृतंलोकतच्चापित्रिविधंभवेत् ॥
 यस्मादवधनाशयतितेनासावनवास्मृता ॥ ५८ ॥ तस्याष्टगुणैर्ध्वयैर्विनोदार्थविभाव्यते ॥ अणिमामहिमाप्राप्तिप्राकाम्यमहिमा
 तथा ॥ ५९ ॥ ईशित्वंतचवशित्वंचसर्वकामावसायिता ॥ इत्यष्टौयोगसिद्धस्यसिद्धयोमोक्षलक्षणाः ॥ ६० ॥ समुत्पन्नादत्तक
 स्यलोकप्रत्ययकारकाः ॥ यात्रासमाप्तौसंगृह्ययदधानितथैववा ॥ ६१ ॥ जगत्समस्तमनवंकुर्यादस्मादतो नवा ॥ मदंशोमदूतप्राणोलो
 केस्मिन्मृतकोद्रिजः ॥ ६२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशंपुण्डरीकक्षसर्वैराजानित्रतम् ॥ ६३ ॥ चक्रवात्रिषुलोकेषुकैर्मत्रैःसमयैश्चकैः ॥
 कस्मिन्कालेतिथौकस्यामेतन्मेवदकेशव ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कृष्णाष्टम्यांमार्गशीर्षेर्षिर्षिदांपत्यंदर्भनिर्मितम् ॥ अनवंचानवांचैवबहु
 पुत्रैःसमन्विताम् ॥ ६५ ॥ पुराकृतीकृतंशांतंभूमिभागेस्थितंशुभम् ॥ स्नात्वैवमर्चयेत्पुणैःसुसुगन्धैर्युधिष्ठिर ॥ ६६ ॥ ऋग्वेदोक्तऋचावि

प्राविष्णुं ध्यात्वा ममांशजम् ॥ अनघं वासुदेवं नानाधातुक्ष्मं ब्रजान्तनुम् ॥ ६७ ॥ प्रद्युम्नादिपुत्रवर्गहरिवंशेशोऽथोदितम् ॥ ६८ ॥ “उअतो देवा
 अवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे ॥ पृथिव्याः सप्तधा भूमिः ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्राधानि दधे पदम् ॥ स मूलहस्यपांसुरे ॥ जीणि पदा विचक्रमे
 विष्णुर्गोपा अदाभ्यः ॥ अतो धर्माणि धारयन् ॥ विष्णोः कर्माणि पश्यत्यतो ब्रतानि परस्पर्शे ॥ इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥ तद्विष्णोः परमं पदं सदाप
 र्ययति सूरयः ॥ दिवी वचश्चुरात तम् ॥ तद्विप्रासो विपन्यवो जायतां सः समिधते ॥ विष्णोऽयं परमं पदम्” ॥ लोकोद्भवैः फलैः कन्दैः शृंगारैः बदैः
 शुभैः ॥ वितैश्च धान्यैः पुष्पैश्च गंधधूपैः सदीपकैः ॥ ६९ ॥ यः पूजयेद्भक्तियुक्तः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ततो द्विजान्भोजयेच्च सुदुतं सर्वधिर्वांघ
 वा ॥ ७० ॥ व्रतावसाने गृह्णीयात्काश्चिदेकोनो ब्रतम् ॥ तेषां मध्ये दृढाश्च कुरानघ व्रतपारगाः ॥ ७१ ॥ इदं जीवनघाती चेत्स न्यतु स मयापि
 तम् ॥ वर्षमेकं ततः स्वेच्छा इदं तवानघ व्रतम् ॥ ७२ ॥ तत्रोपेक्षणं कार्यं नटनं तं कगायकैः ॥ प्रभाते तु नवम्यां तं तोयसंघे विसर्जयेत् ॥ ७३ ॥
 एवं संकुरुते यात्रावर्षेषु च हर्षितः ॥ भक्तियुक्तः श्रद्धया च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ७४ ॥ कुटुंबं वद्धं ते तेषां येषां विष्णुः प्रसीदति ॥ आरोपयं सत
 जन्मानि ततोऽर्थातिपरांगतिम् ॥ ७५ ॥ एतामचौ वशमानमनवाष्टमौ चकौ ते यसं प्रति मया कथिता हिताय ॥ कुर्वन्त्यनन्यमन
 सः स्वयं शोभिषु बृद्धचैः ऋद्धिं प्रयाति कृतवीर्य सुतानुरुपम् ॥ ७६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णश्रुतिधिसंवादे
 अनवाष्टमीव्रतं नामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ७७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथान्यत्सं प्रवक्ष्यामि व्रतं श्रेयस्करो परम् ॥
 शिवलोकाप्रदं पुण्यं विधिवन्मोनिबोधत ॥ १ ॥ वारो मे सित्ताष्टम्यां पक्षे सोमं समर्चयेत् ॥ विधिना चन्द्रचूडालं प्राप्य मे तत्स चन्द्रकम् ॥
 ॥ २ ॥ दक्षिणाधै हरिं ध्यात्वा मध्ये तु परितः प्रभुम् ॥ पञ्चासृतादिनं देवं स्थापयित्वा यतव्रती ॥ ३ ॥ चंदनेन दुयुक्तेन दक्षिणाधै
 विलेपयेत् ॥ हरभांगी ललाटे शिवस्योपरि मौक्तिकम् ॥ ४ ॥ पश्चान्पुष्पैः समभ्यर्च्य सितैः कौस्तुभैः ॥ नीराजनं पुनः कुर्यात्पंच
 विंशतिदीपकैः ॥ ५ ॥ अर्घसिद्धैः शुभैर्भक्ष्यैर्नैर्वा विनिवेदयेत् ॥ एवं कृतो पवासस्तु प्रभाते पूर्ववच्छिवम् ॥ ६ ॥ संपूज्या ज्योतिर्ले

भिंश्रुहुयाज्जातवेदसि ॥ व्रतिनोब्राह्मणान्पश्चाद्भोजयित्वाविधानतः ॥ ७ ॥ मिथुनानितुसंभोज्ययथाज्ञातयानुपूजयेत् ॥ आवत्ये
 पितरावर्च्येविधिनातेनसुव्रत ॥ ८ ॥ संवत्सरंतेकर्तव्ययत्तत्सर्वनिबोधत ॥ प्रागुक्तविधिनापूज्यासितपीतयुगद्वयम् ॥ ९ ॥
 दद्याद्वितानकैवपताकावटकोत्था ॥ धूपगंधारसीचापिदीपवृक्षसुशोभनम् ॥ १० ॥ एवमादीनियोज्यानिपूर्ववद्रोज्यमाचरेत् ॥
 चतुरस्रत्रिकोणचमण्डलंकारयेत्ततः ॥ ११ ॥ त्रिकोणेपार्वतीध्यायेच्चतुस्त्रेमहेश्वरम् ॥ संकल्प्यद्विजदंपत्यंवासोभिर्भूषणैस्तथा ॥ १२ ॥
 पूजयित्वायथाज्ञातयाकुयार्थान्निराजनंशुभैः ॥ दीपकैःपञ्चविंशद्भिर्भोजयित्वाविसर्जयेत् ॥ १३ ॥ अब्दपञ्चकमेकंवाएवंयःकुरुतेनरः ॥
 उभाभ्यांलोकमासाद्यपदंयास्यत्यनामयम् ॥ १४ ॥ आदेहपतनाद्यस्तुनित्यमेतत्समाचरेत् ॥ इहवसहरःसंज्ञात्रतरूपविभाव्यते ॥ १५ ॥
 नस्पृशंत्यापदस्तस्यनदुःखीभवेत्केचित् ॥ ज्वरग्रहादिभिर्नैवपीडयतेऽसौकदाचन ॥ १६ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथवातेनमागणैतामेव
 हिसिताष्टमिम् ॥ संप्राप्यादित्ययोगेनप्राग्विधानेनचाभ्यसेत् ॥ १७ ॥ किंतुदक्षिणतंत्रस्थभास्करंवाचयेद्बुधः ॥ पद्मरागेणदिव्येनसुवर्णेनचपाव
 तीम् ॥ १८ ॥ कुंकुमेनसमालभ्यचन्दनेनशिवंतथा ॥ अभावेसर्वरत्नानांहिमसर्वत्रयोजयेत् ॥ १९ ॥ रुद्रबीजंपरपूतंप्रियंरुद्रस्यसर्वदा ॥
 रक्तमाल्यांबरधरैर्वेद्यधृतपाचितम् ॥ २० ॥ शेषःपूर्वविधानेनकर्तव्योविधिविस्तरः ॥ त्रिथौपूर्णैचकुर्वीतभव्येनानवपारणम् ॥ २१ ॥
 एतन्प्राक्चविधयाब्दपञ्चाब्दानेवमेवच ॥ कृत्वासूर्यादिलोकेषुभुक्त्वाभोगान्त्रजेत्परम् ॥ २२ ॥ पतङ्गवत्प्रतपिस्स्याददीनश्चजन
 प्रियः ॥ अस्मिन्त्रोगोनावध्येतधनवान्युन्नवान्भवेत् ॥ २३ ॥ यद्यष्टमीभवतिसोमयुताकदाचिदैकैणवाकुरुकुलद्रुहतासुपौष्य ॥ पूज्यो
 मयासहस्रहंरिणांकचिह्नंभस्त्यायुषांपदमुपैतिपरंमुरारः ॥ २४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुद्धिष्ठिरसंवादेसोमा
 ष्टमीव्रतवर्णनमैकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ७४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ समुत्पन्नेषुरत्नेषुक्षीरोदमथेनपुरा ॥
 दैत्यानांमोहेनार्थायोषिद्धतेजनादेन ॥ १ ॥ विल्वेवृक्षेक्षणंश्रंताविश्रंताकमलालया ॥ यामेवमितिवाग्योन्ययुधुदैवदानवाः ॥ २ ॥

जिताः सर्वपुरापाथयुद्धे कृष्णेन चक्रिणा ॥ पातालंगमिता दैत्याः सश्रीकः स्वयमायौ ॥ ३ ॥ श्रीसमावासितायस्माच्छ्रीवृक्षस्तुतः स्मृतः ॥
 तस्माद्भद्रपदस्यैव शुक्लपक्षे कुरुतम ॥ ४ ॥ नवम्यामचयेद्भक्त्या ईषत्सूयोदयेन गम् ॥ श्रीवृक्षविविधैः पुष्पैरेन प्रिपाचितैः फलैः ॥ ५ ॥
 तिलपिष्टाग्नौ धूमैर्धूपगन्धस्रगवैः ॥ ईषद्भद्रातुकराताम्रताम्रीकृतनभस्तले ॥ ६ ॥ मंत्रेणानेन जेन्द्रकृत्वा ब्राह्मणभोजनम् ॥ त
 तोमुञ्जीतमनैतैलक्षारविवर्जितः ॥ ७ ॥ अनग्निपाकं भूपात्रे दधिपुष्पफलैः शुभम् ॥ एवं कुरुते पार्थ श्रीवृक्षस्याचनेनरः ॥ ८ ॥
 नारीवादुःखशोकाभ्यामुच्यते नात्र संशयः ॥ सप्तजन्मांतरं यावत्सुखसौभाग्यं स्युता ॥ ९ ॥ श्रीमती फलिनी धन्यामर्त्यलोके महीयते ॥ १० ॥
 श्रीवृक्षमक्षतफलं वसितं नवम्या निवेद्य पुष्पफलवस्त्रा विचित्रधान्यैः ॥ पूज्यः प्रभातसमये पुरुषोत्तमं प्रार्थयति पुरुषाः पुरुषेन्द्रवन्द्यम् ॥ ११ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे श्रीवृक्षनवमीव्रतवर्णनं नाम षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६० ॥ ॥ श्री
 कृष्ण उवाच ॥ ॥ महिषासुरे विनिहते भगवत्या महासुरैः ॥ पूर्वैरमनुरमुन्यं संग्रामावहवः कृताः ॥ १ ॥ नानारूपधरा देवा अवतीर्य
 पुनः पुनः ॥ धर्मसंस्थापनार्थं निजैर्द्वैत्यसत्तमान् ॥ २ ॥ अथ रक्तासुरो नाम महिषस्य सुतो महान् ॥ आसीत्तेन तपस्तपसं वर्षाणां नियुतानि
 षट् ॥ ३ ॥ तस्मै दौ चतुर्वक्रो राज्यं त्रैलोक्यमण्डले ॥ तेन लब्धं वरेणाथ मेलयित्वा दनोः सुतान् ॥ ४ ॥ प्रारब्धं सहस्रक्रेण युद्धं गत्वाऽमराव
 तीम् ॥ ते ह द्वादानवबलं सन्नद्धात्युद्धतध्वजाः ॥ ५ ॥ युयुधेदानवैः सार्द्धं सुरैः सार्द्धं सुरैः ॥ तत्र प्रावर्तत न दीक्षो णितौ घतरंगिणी ॥ ६ ॥
 परमस्य गदाग्राहवसुनंदकच्छपाः ॥ वहांति पितृलोकं यमसुरभयानकाः ॥ ७ ॥ अथ रक्तासुरो पाषाद्युधे विबुधैः सह ॥ तेहन्यमाना
 विबुधारक्तक्षेममहारेणे ॥ ८ ॥ अष्टाः स्वर्गपरित्यज्य त्यक्तप्रहरणादुतम् ॥ कच्छत्रां पुरी प्राप्ता यत्रास्ते भववच्छभा ॥ ९ ॥ दुर्गाचामुण्डया
 सार्धं नवदुर्गासमन्विता ॥ आद्यातावन्महालक्ष्मीर्न दक्षेम करी तथा ॥ १० ॥ शिवदूती महारुण्डा मरीचिन्द्रमङ्गला ॥ रेवती हरसिद्धिस्तु
 नवैताः परिकीर्तिताः ॥ ११ ॥ एतासां तैस्तुतिं चक्रुः क्षिप्रदशाः प्रणताननाः ॥ १२ ॥ अमरपतिमुकुटं विचरणां बुजसकलभुवनसुखजननी ॥ जय
 ति जगदीशवंदिता सकलमलनिष्कला दुर्गा ॥ १३ ॥ विवृतं नखदंशनभूषणरुधिरवशाच्छुरितक्षतखट्वाहस्ता ॥ जयति नरमुंडमुंडिता पिशित

मुराहारकृचंडी ॥ १४ ॥ प्रच्छदितशिखिगोद्वलविकटजटावद्धचन्द्रमणिशोभा ॥ जयतिदिगंबरभूषासिद्धवेदशामहालक्ष्मीः ॥ १५ ॥
 करकमलजनितशोभापद्मासनवद्धपद्मवदनाच ॥ जयतिकमंडलुहस्तानंददेवीनतार्तिहरा ॥ १६ ॥ दिग्भवसनाविकृतमुखा
 फेत्कारोद्गमपूरितदिशौघा ॥ जयतिविकारालेदहक्षेमंकरोरौद्रभावस्था ॥ १७ ॥ क्रोशितब्रह्मांडोरसुरवरमुखरहुंकृतनिनादा ॥
 जयतिमदातिमिहस्ताशिवदूतप्रथमाशिवशक्तिः ॥ १८ ॥ मुक्ताड्डहासैभरवदुःसहतरचकितसकलदिकचक्रा ॥ जयतिभुजगे
 न्द्रबंधनशोभितकर्णमहातुंडा ॥ १९ ॥ पटुपटहसुरजमर्दलझल्लरिझझारनर्तितवयवा ॥ जयतिमधुघ्नतरुपादित्यहरीत्रामरी
 देवी ॥ २० ॥ शान्ताप्रशान्तवदनासिंहवराध्यानयोगतन्निष्ठा ॥ जयतिचतुर्भुजदेहाचन्द्रकलाचन्द्रमण्डलदेवी ॥ २१ ॥
 पक्षपुटचंचुयतैःसंचूर्णितविषविधशत्रुसंघाता ॥ जयतिशितशूलहस्तावहुरूपरेवतीभद्रा ॥ २२ ॥ पर्यटतिजगतिदृष्ट्यापितृवननिलयेषु
 योगिनीसहिता ॥ जयतिहरसिद्धिनाम्रीहरसिद्धिर्वदितासिद्धैः ॥ २३ ॥ इतिनवदुर्गासंस्तवमनुपममार्याभिरपरराट्कृत्वा ॥ इदमुच्ये
 सहदेवैस्त्राह्यस्मान्सर्वभीतिभ्यः ॥ २४ ॥ पुनःपुनःप्रणम्योच्चुर्भवानींसिंहवाहिनीम् ॥ अस्माकंभयभीतानांशरण्येशरणंभवा ॥ २५ ॥ देवानांत
 द्रवःश्रुत्वादत्वातेभ्योऽभयंततः ॥ सिंहारूढाविनिर्गत्यदुर्गाभिःसहितापुरा ॥ २६ ॥ युयुधेदानवैस्साधैर्महासमरदुर्दिनम् ॥ कुमारि
 विशतिभुजावनविद्युल्लतोपमा ॥ २७ ॥ तेऽपितत्रासुराःप्राप्ताःप्रचंडारुद्ररूपिणः ॥ सर्वैलब्धवराःशूराःसुतततपसस्तथा ॥ २८ ॥ महा
 ग्राहपराक्रान्तादुष्टमायाविनश्ये ॥ अब्राह्मण्याद्वयमिषानामतश्चिनिजोद्यतात् ॥ २९ ॥ इंद्रमारीमसत्केशःप्रलंबोनरकःसुतः ॥ कुष्ठःपुलो
 माशरभःशंबरोदुंभुभिःखरः ॥ ३० ॥ इल्वलोनमुचिभौमावातापिधैनुकःकलिः ॥ मायावृतैवलंबेषुधुर्मधुकैटभकालजित् ॥ ३१ ॥ रहः
 पौड्रादिवैदेत्येन्द्राःप्राधान्येनप्रकीर्तिताः ॥ धनगोभिर्जनाःसर्वैस्सन्नद्धाःस्वाग्रतोऽध्वजः ॥ ३२ ॥ रूपतोर्वर्णिताश्चैवध्वजास्तेषांपृथक्पृथक् ॥
 प्रत्यहश्यंतराजेन्द्रज्वलिताहवपावकाः ॥ ३३ ॥ काञ्चनाःकाञ्चनापीडाःकाञ्चनस्रगलंकृताः ॥ पताकाविविधैवलैरुच्छ्रितालक्षणांनिताः
 ॥ ३४ ॥ नील्यःपीताःसितारक्ताःकृष्णारक्ताःपञ्चवर्णकाः ॥ तत्रपट्टपटीसौत्राःकृतबुद्बुदकबुराः ॥ ३५ ॥ पताकाकान्तरनलानर्तक्यइव

शोभनाः ॥ ततोहलहलारावंचक्रुस्तेदानवोत्तमाः ॥ ३६ ॥ प्रास्फालयतिपणवभेरिझझरगोमुखान् ॥ न्यवादयंत्यानकान्यशंखाडंबरगंडि
 मन् ॥ ३७ ॥ एवंतेसमयुध्यंतभवानोदित्यदानवाः ॥ समाजघ्नःशूरैःशूलैःपरिवैःशक्तितोमैरः ॥ ३८ ॥ कर्णैरिषणैःकुतैःशतश्रीकूटमुदुरैः ॥
 आहत्यमानरोषिणज्ज्वालसमरेऽधिकम् ॥ ३९ ॥ सिंहारूढाद्रुतंदेवीरणमध्यप्रधाविता ॥ आच्छिवाच्छित्रचिह्नानिध्वजानानाविधास्तथा
 ॥ ४० ॥ बलात्कारेणदैत्यानामनाथसमररुषा ॥ चिह्नकानिददौतुष्टादेवेभ्यःश्रीप्रचारिणी ॥ ४१ ॥ सुरैरपिगृहीतानिजयदेवीतिवादिभिः ॥
 अंबिकातुभृशुष्टातेषांचक्रेक्षणात्क्षयम् ॥ ४२ ॥ कालरात्रादानवानामारीविपपतसा ॥ जीवितानिचजग्राहैदस्यानदिवनंदिनी ॥ ४३ ॥
 अथरक्तासुरकंठेगृहीत्वापात्यभूतले ॥ देवीजग्राहतीक्ष्णेनत्रिशूलेनभृशदिवि ॥ ४४ ॥ सभिन्नहृदयःपश्चाद्रुमौतत्रप्रपाथितः ॥ तथापिदेव्या
 निहतःपपातचममारच ॥ ४५ ॥ देवास्तानसुराभित्वागत्वाशत्रुराजितम् ॥ दृढशुस्तेरणप्रातिलंबमानान्महाध्वजान् ॥ ४६ ॥ यात्रांच
 क्रुःसंप्रहृष्टानवम्याध्वजचिह्निताम् ॥ अतोद्यापीहभूपालैर्जयलब्धीच्छयाहृतैः ॥ ४७ ॥ उपोष्यतेनरैर्भक्तैर्नारीभिश्चैवपांडव ॥ ४८ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृग्विधानंतस्यास्तुनवम्याब्रूहिमेप्रभो ॥ सरहस्यंसमंत्रंचतुष्यतेयनचंडिका ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 पौषस्यशुक्लपक्षेयानवमीसंपरिश्रुता ॥ तस्यास्नात्वाशुभैःपुष्पैरर्चनीयाहरेःस्वसा ॥ ५० ॥ कुमारिसुभागादेवीसिंहस्यन्दनगामिनी ॥
 ध्वजान्नानिविधान्कृत्वपुनस्तस्याश्वपूजयेत् ॥ ५१ ॥ मालतीकुसुमैर्दीपैर्गन्धघृपविलेपनैः ॥ बलिभिःपशुभिर्मैधैःसुरामांसासृंगवरैः ॥
 ॥ ५२ ॥ दधिचन्दनचूर्णैश्चभग्नैश्चानग्निपाचितैः ॥ मंत्रेणानेनकौतियब्रह्मणोऽप्यथवाननु ॥ ५३ ॥ भद्रांभगवतंकृष्णाविश्वस्यजगतोहितम् ॥
 संवेशिर्नोसंयमनीग्रहन्क्षत्रमालिनीम् ॥ ५४ ॥ प्रपन्नोदशिवात्राभिद्रुपारमशीमहि ॥ सर्वभूतपिशाचेभ्यःसर्वसत्त्वसरीसृपैः ॥ ५५ ॥ देवभ्या
 मानुषेभ्यश्चोभेभ्योऽप्योरक्षमांसदा ॥ ततश्चारोपयेद्राजादेवीनांभवेनतथा ॥ ५६ ॥ भोजयेच्चकुमारींचप्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ उपवासेनकुर्वीतएक
 भक्तेनवापुनः ॥ ५७ ॥ भक्त्याभूपालयंचास्यभक्तिस्तस्यगरीयसी ॥ एवंयेषूजयिष्यतिध्वजैर्भगवतीनराः ॥ ५८ ॥ तेषांगुणैर्गुणैर्गोमांसेचरव्या
 लाग्रिसंकटे ॥ रणेराजकुलेगेहेयुद्धमध्येजलेस्थिते ॥ ५९ ॥ रक्षांकरातिसततंभवानीसर्वमंगला ॥ अस्यांभवभूवविजयंनवम्यांपांडुनन्दन ॥ ६० ॥

भगवत्यास्तुतेनैषानवमीसततप्रिया ॥ धन्यापुण्यापापहरासर्वोपद्रवनाशनी ॥ ६१ ॥ अनुष्ठेयाप्रयत्नेनसर्वान्कामानभीप्सुभिः ॥ ६२ ॥
 देव्यर्चनाहितमतिर्मुजोनवम्याहेमस्रजं च्वजवरं सहरोपयेद्यः ॥ भोगानवाप्यमनसोभिमतान्प्रकामंदेहविहायसमुपैतिसवीरलोकम् ॥ ६३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवाध्वजनवमीव्रतवर्णनं नामैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ उल्काख्यानं वमीराजन्कथयामि निबोधताम् ॥ याकाश्येन कथिता तारकस्यातिनाशिनी ॥ १ ॥ अश्वकुक्षुक्लपक्ष्यानवमीलो
 कविश्रुता ॥ नद्यां स्नात्वा समभ्यर्च्य पितृदेवीं यथाविधि ॥ २ ॥ पश्चात्संपूजयेद्देवीं चासुण्डां भैरवप्रियाम् ॥ पुष्पैर्धूपैस्सनेवैद्यमांसमस्त्यसुरा
 सैवैः ॥ ३ ॥ पूजयित्वास्तवं कुर्यान्मन्त्रेणानेन मानवः ॥ समारोप्याञ्जलिं मूर्ध्नि जनुभ्यामवनीगतः ॥ ४ ॥ महिषमिहामायेचासुण्डे मुण्ड
 मालिनि ॥ द्रव्यमारोग्यविजयौ देहि देवि नमोऽस्तुते ॥ ५ ॥ कुमारिभोजयेत्पश्चात्त्रवनीलसुकुंडुकैः ॥ परिधानैर्भूषणैश्च भूषयित्वा क्षमापयेत्
 ॥ ६ ॥ सप्तपञ्चाप्यथैकांवाचित्तृत्तानुरूपतः ॥ श्रद्धया तुष्यते देवी इति वीरानुशासनम् ॥ ७ ॥ अभ्युक्ष्य मण्डलं कृत्वा गोमयेन शुचिस्म
 तः ॥ इत्वा सने चोपवसेत्पात्रं च पुरतो न्यसेत् ॥ ८ ॥ ततः सुसिद्धमन्नं यत्तत्सर्वं परिषेयेत् ॥ सघृतं पायसं चापि स्थापयेत्पात्रसन्निधौ ॥ ९ ॥
 तृणानि षष्टिमादाय चादाय धमनीं तथा ॥ प्रज्वालयेत्ततो भोज्यं यावज्ज्वलति पावकः ॥ १० ॥ प्रशान्तिं भोजनं त्यक्त्वा समाचम्य प्रसन्नधीः ॥
 चामुंडां हृदये ध्यात्वा गृहकृत्य परो भवेत् ॥ ११ ॥ अनेन विधिन सर्वमासिमासिमाचरेत् ॥ ततः संवत्सरस्यांते भोजयित्वा कुमारिकाः ॥ १२ ॥
 वस्त्रैराभरणैः पूज्यं प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ सुवर्णशक्तितो दद्याद्वाचां च विप्राय शोभनाम् ॥ १३ ॥ य एवं कुरुते पार्थशुरोपो नवमीव्रतम् ॥ नत
 स्य शत्रो नातिः सराजानष्ट तस्करः ॥ १४ ॥ भूताः प्रेताः पिशाचाश्च जनयन्ति भयं गृहे ॥ समुद्यते शुशस्त्रेषु हंता तस्य न विद्यते ॥ १५ ॥
 रक्षते तं स देव्युक्ता सर्वोऽस्वापत्सु चंडिका ॥ नरो वा यदि वा नारी व्रतमेतत्समाचरेत् ॥ १६ ॥ उल्कावत्सप्तपत्नानां ज्वलन्नास्ते सदा हृदि ॥ १७ ॥

तांशुष्ककोहरमुखीप्रकटोरदृशंकापालिनीसमवलंबितमुण्डमालाम् ॥ उक्तव्रतेषु पुरुषानवमीषु चण्डासिंपूज्यकस्य हृदये न च शं करोति ॥ १८ ॥
इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेलकानवमीव्रतवर्णनं भाद्रपक्षितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्वकृतयुगस्यादौ भृगोभार्यामहासती ॥ दिव्यारामाश्रमे रम्या गृहकार्यैकतत्परा ॥ १ ॥ बभूवसा भृगोर्नित्यं हृदये स्मितकारिणी ॥ तस्यामुनिर्महातेजाग्निहोत्रनिधाय च ॥ २ ॥ विष्णोन्नासादानवानंकुलत्राणसमाकुलम् ॥ मुक्त्वा युद्धास्थितं पार्श्वे समर्प्य मुनिपुङ्गवः ॥ ३ ॥ दत्त्वा निक्षेपकं सर्वं दिव्ययासुमहातपाः ॥ जगाम हिमवत्पार्श्वे दूरतोषा यतुहरः ॥ ४ ॥ संजीवनीकृतो नित्यं कणैर्धूममधोमुखः ॥ पपौ दानवराजस्य विजययपुरोहितः ॥ ५ ॥ आजगाम गते तस्मिन् गृहे नाश्रितो हरिः ॥ अभ्येत्य जल्पनं च क्रेक्रेणोत्कृत्तकंधरम् ॥ ६ ॥ गलदुधिरसंपन्नलोहितार्णवसंनिभम् ॥ दृष्ट्वा सुरबलं सर्वनिहतं विष्णुना तदा ॥ ७ ॥ दिव्यासंशुक्लामाभूद्विष्णुसास्त्राविलेक्षणायावन्नाञ्चरते वाचं च क्रेक्रेण कृतकंधरम् ॥ ८ ॥ तावन्निपातयामास शिरस्तस्याः सकुण्डलम् ॥ प्राप्य संजीवनीं विद्यायां वदयात्यसौ मुनिः ॥ ९ ॥ तावत्सदैन्यान्नापश्यत् पश्यति स्म निपातितम् ॥ रोषाच्छशापचहरिमुकुटीकुटिलाननः ॥ १० ॥ अवश्यं भावमावित्वा द्विधस्य हितकारजातम् ॥ यस्मात्स्वयाहता दैन्या ब्रह्मणामप्यश्रुहाः ॥ ११ ॥ तस्मात्त्वं मानुषे लोके दशवारान्गमिष्यसि ॥ अतोऽथ मानुषे लोके रक्षार्थं च महोक्षिताम् ॥ १२ ॥ अवतारं च कारां भूयो भूयः पृथग्विधम् ॥ पूर्वोक्तैः कारणैः पार्थ अवतर्णमहीतले ॥ १३ ॥ मानरायेऽचिप्यन्ति ते पांवासास्त्रिविद्वपे ॥ १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ व्रतं दंशवतारख्यं कृष्णब्रूहि स विस्तरम् ॥ १५ ॥ समं त्रसं हस्यं च सर्वपापप्रणाशनम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ प्रोष्ठपदे सिते पक्षे दशम्यां नियतः शुचिः ॥ १६ ॥ स्नात्वा जलाशये स्वेच्छेपितुं देवादि तर्पणम् ॥ कृत्वा सुरुकुलश्रेष्ठ गृहमागत्य मानवः ॥ १७ ॥ गृहीयाद्धान्यचूर्णं स्यद्धि हस्तप्रसृतं त्रयम् ॥ क्रमेण पापयेत्तांतुं सङ्घृतं संसृतम् ॥ १८ ॥ वर्षैर्षेदिने तस्मिन्वायवद्वर्षाणि वै दश ॥ प्रथमे पूरिकान्वर्षे द्वितीये घृतपूरकात् ॥ १९ ॥ तृतीये शुक्लं सारं चतुर्थे मोदकाच्छुभान् ॥ सोहालकान् प्रश्नमेऽवेष्टे षष्ठेऽवेष्टे षण्डे षट्कान् ॥ २० ॥

१ ह्यर्धम्-३० पा० ।

सप्तमेऽब्देकोकरसानपूपांश्चतथाष्टमे ॥ नवमेकण्विष्टांस्तुदशमेखंडकाञ्चुभान् ॥ २० ॥ दशधेनोर्दशहरेदशविप्रायदापयेत् ॥
क्रमेणभक्षयित्वाचयथोक्तंभरतर्षभ ॥ २१ ॥ अर्द्धाद्विषयेदेवमर्द्धाद्धैवाद्द्विजातये ॥ स्वतएवार्धमश्रियाद्वत्वारम्येजलाशये ॥ २२ ॥
दशावतारानभ्यर्च्यपुष्पधूपविलेपनैः ॥ मंत्रेणानेनमेधावीहरिभभ्युक्ष्यवारिणा ॥ २३ ॥ मत्स्यंकूर्मेवराहंचनरसिंहंत्रिविक्रमम् ॥
श्रीरामंरामकृष्णंचबुद्धंचैवसकलिकनम् ॥ २४ ॥ गतोऽस्मिंशरणंदेवहरिनारायणंप्रभुम् ॥ प्रणतोऽस्मिजगन्नाथंसेविष्णुःप्रसीदतु ॥ २५ ॥
छिनत्तुवैष्णवीमायांभक्त्याजातोजनार्दनः ॥ श्वेतद्वीपंनयस्यस्यस्मात्समात्मनिनिवेदयेत् ॥ २६ ॥ एवंयःकुरुतेपार्थविधिननेनसुव्रत ॥
दशावतारानमाख्यंतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ २७ ॥ श्रूयतेयास्त्वमालोच्यपुरुषाणांदशादश ॥ ताश्छिनत्तिनसंदेहशक्रप्रहरणैर्हरिः ॥ २८ ॥
संसारसागरेधोरमज्जंतंतत्रमांहरिः ॥ श्वेतद्वीपंनयत्याशुव्रतेननेनतोषितः ॥ २९ ॥ कितस्यनभवेच्छोकैयस्यतुष्टोजनार्दनः ॥
सोऽहंजनार्दनोराजन्कालरूपीधरासुतः ॥ ३० ॥ मर्त्यलोकैस्त्वयंपार्थभूभारोत्तारकारणम् ॥ यास्त्रीव्रतमिदंपार्थचरिष्यतिमयोदितम् ॥ ३१ ॥
सालक्ष्म्याऽचलयायुक्ताभर्तुपुत्रसमन्विता ॥ मर्त्यलोकैर्चिरंस्थित्वाविष्णुलोकैर्महीयते ॥ ३२ ॥ विष्णुलोकाद्दुद्रुलोकंततोयातिपरपदम् ॥
येजयंतिपुरुषाःपुरुषोत्तमस्यमत्स्यादिकान्स्तुदशमीषुदशावतारान् ॥ मर्त्यादशस्वपिदशसुखंवित्त्यतेयांतियानमधिरुद्रासुरेशलो
कान् ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवाददशावतारचरित्रव्रतंनमत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ श्रीकृष्ण
उवाच ॥ पार्थपार्थिववृन्दानांमुखपङ्कजसद्वे ॥ शृणुष्ववाहितोवच्चित्तवाशादशमीव्रतम् ॥ १ ॥ नलनामाभवत्पूर्वनिषधेषुमहीपते ॥
सम्रात्रानिहितोराज्येनिष्करेणेतिनःश्रुतम् ॥ २ ॥ अक्षैर्दूतेनराजेन्द्रनिधौभार्ययासह ॥ वनंप्रतिभयंशून्यांझिह्वाकणनदितम् ॥ ३ ॥
सगत्वाप्रत्यहोरात्रंजलमात्रेणवर्तयन् ॥ ददर्शवनमध्यस्थाञ्छकुनीन्कांचनच्छवीन् ॥ ४ ॥ गृहीतुमिच्छंस्तान्नाजसमाच्छाद्यस्ववासता ॥
समापेतुःखगास्त्वूर्णगृहीत्वावसनंशुभम् ॥ ५ ॥ आससादसभांकचिद्धृतवासाःसुदुःखितः ॥ दमयंतींसभांप्राप्यनिद्रयापहतांसदा ॥ ६ ॥
दुःखादुत्सृज्यगतवान्भाग्यतःप्राग्धनेश्वरम् ॥ गतेतुनैषधेभैमीप्रबुद्धेवांचितानना ॥ ७ ॥ अपश्यंतीनलंवीरवीरभीमसुतावने ॥ इतश्चे

तश्चब्रामहोतिरुदरेमुहुः ॥ ८ ॥ दुःखशोकसमाक्रान्तलदर्शनलालसा ॥ आससादिनैःकैश्चित्सौचैद्यपुरमंजसा ॥ ९ ॥ उन्म
 तवत्परिवृताशिशुभिःकौतुकाकुलैः ॥ सादृष्टचेदिराजस्यजनन्याजनवेषिता ॥ १० ॥ चंद्रलेखपतिताधूमौभासितदिङ्मुखसा ॥
 आरोप्यसास्वभवनंपृष्ठाकात्वंवरानने ॥ ११ ॥ उवाचभैरवमन्त्रादसौभ्रमोनिबोधत ॥ नधावयेयंचरणौच्छिष्टंभक्षयाम्यहम् ॥ १२ ॥
 यदिप्रार्थयेतेकश्चिद्विद्वन्तेसांप्रतंभवेत् ॥ प्रतिज्ञायानयादेवितिष्ठेयंतववैश्रमनि ॥ १३ ॥ एवमस्त्वनवद्यांगिराजमाताप्युवाचताम् ॥
 एवंविधातद्भवेनकेचिन्कालमार्निदिता ॥ १४ ॥ उवासवसनाद्धेनप्रवृत्ततिकलद्विजः ॥ आनयामासमुदितोदमयंतंगृहंपितुः ॥ १५ ॥
 मात्रापित्रासमायुक्तसुतैर्भ्रातृभिरैवच ॥ दमयंतैतिथाप्यास्तेदुःखैर्नैषधवर्जिता ॥ १६ ॥ प्रोवाचविमनाहूयव्रतदानमथापिवा ॥ कथ
 यंध्यथामेस्यादिष्टेनसहसंगमः ॥ १७ ॥ तत्रेतिहासकुशलेविप्रःप्रोवाचबुद्धिमान् ॥ भद्रेत्वमाशादशर्मोऽकुरुष्वेप्सितसिद्धिदाम् ॥ १८ ॥
 चकारसर्वतन्वगीत्यपुराणविदातदा ॥ ख्यातमाख्यानिविदुषादमनेनपुरोधसा ॥ १९ ॥ व्रतस्यास्यप्रभावेनदमयंत्यानरोत्तम ॥
 संजातःसुखदोऽत्यर्थभर्त्रासहसमागमः ॥ २० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ कथमाशादशम्येषागोविन्दक्रियतेकदा ॥ सर्वमेतत्सयाच
 क्ष्वमासपोह्यासियादव ॥ २१ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ राज्याशयाराजपुत्रःकृष्यर्थतु कृषीवलः ॥ भार्यार्थतुवणिक्पुत्रःपुत्रार्थेगुर्विणीतथा ॥
 ॥ २२ ॥ धर्मार्थकामसंसिद्धचैलोककन्यावरार्थिनी ॥ यष्टुकामोद्विजवरोगिरिगापनुत्तये ॥ २३ ॥ चिरप्रवासितेकालेनधृतिपडितः ॥
 एतेष्वन्येषुकर्तव्यमाशाव्रतमिदंसदा ॥ २४ ॥ यदायस्यभवेदार्तकार्येतेहितदाव्रतम् ॥ शुक्लपक्षेदशम्यांस्तुस्नात्वासंपूज्यदेवताः ॥ २५ ॥
 नक्तंतदाशाःसंपूज्याःपुष्पालक्तकचन्दनैः ॥ गृहाङ्गणैस्त्रयित्वायवैःपिष्टातेकेनवा ॥ २६ ॥ दत्त्वाधृताक्तनैवेद्यपुनःकार्थनिवेदयेत् ॥
 आशाश्चाशाःसदास्तुविधांतंचमनोरथाः ॥ २७ ॥ भवतीनांप्रसादेनसदाकल्याणमस्त्विति ॥ एवंसंपूज्यभुजीतदत्ताविप्रायदक्षिणाद् ॥
 ॥ २८ ॥ अनेनक्रमयोगेनमासिसमाचरेत् ॥ यावन्मनोरथःपूर्णस्ततःपश्चात्समुदाभात् ॥ २९ ॥ मासिपूर्णेचषण्मासेष्वेवषट्पदेयते ॥
 सौवर्णाकारयेदाशारौप्यपिष्टातेकेनवा ॥ ३० ॥ ज्ञातिबंधुजनैःसाद्धैस्स्नातःसम्यगलंकृतः ॥ पूजयेन्मन्त्रसंभैरेभिर्ध्यात्वागृहांगणे ॥ ३१ ॥

तवसांनिहितःशक्रःसुरासुरनमस्कृतः ॥ पूर्वाचन्द्रेणसहिताएन्द्रीदिग्देवतेनमः ॥ ३२ ॥ अग्नेःपरिग्रहादायैत्वमग्नेयीतिपठ्यसे ॥
 तेजोमयीपराशक्तिरग्नेयीविरदाभव ॥ ३३ ॥ देवराजंसमासाद्यलोकःसंयमयत्यसौ ॥ तेनसंयमनीयासियाम्येकामप्रदाभव ॥ ३४ ॥
 खड्गं सहातिविकृतानैर्ऋतिस्त्वमुपाभृता ॥ तेनैर्ऋतनाम्रीत्वंकृतवान्मववासदा ॥ ३५ ॥ त्वय्यास्तेभवनाधारवरुणोयादसांपतिः ॥
 इष्टकामार्थसिद्धयर्थवारुणप्रभवाभव ॥ अधिश्रितासियस्मात्त्वंवायुनाजगदायुना ॥ ३६ ॥ वायव्येत्वमतःशान्तिनित्यंयच्छनमोनमः ॥
 कैवरोवशिंसौम्याचप्रख्यातात्वमथोत्तरा ॥ ३७ ॥ ऐशानिजगदीशेनशंसुनात्वमलंकृता ॥ अतस्त्वंशिवसान्निध्यंदेवदेहिहिशिवे
 नमः ॥ ३८ ॥ सर्पाष्टककुलेनत्वसेवितासितथाप्यधः ॥ नागंगानाभिःसहिताहितानःसर्वदाभव ॥ ३९ ॥ सप्तलोकैःपरिगतासर्वदात्वं
 शिवायतः ॥ सनकाद्यैःपरिवृताब्रह्मजिह्वानयाकुरु ॥ ४० ॥ नक्षत्राणिचसर्वाणिग्रहास्ताराग्रहास्तथा ॥ नक्षत्रमातरोयेचभूतप्रेतवि
 नायकाः ॥ ४१ ॥ सर्वममेष्टसिद्धयर्थैर्भवंतुप्रणताःसदा ॥ एभिर्मैत्रैःसमभ्यर्च्यपुष्पधूपादिनाततः ॥ ४२ ॥ वासोभिरभिसंस्थाप्यफला
 निविनिवेदयेत् ॥ तत्तूर्यध्वनिघोषेणगीतमङ्गलनिःस्वनैः ॥ ४३ ॥ नृत्यंतीभिर्वरस्त्रीभिस्तारात्रिमतिवाहयेत् ॥ कुंकुमशोदतीत्रेणदानमानादि
 भिःसुखम् ॥ ४४ ॥ प्रभातेवेदविदुषेसर्वतत्प्रतिपादयेत् ॥ अनेनविधिनासर्वक्षमाप्यप्रणिपत्यच ॥ ४५ ॥ भुञ्जीतमित्रसहितःसुहृद्भुजनेरपि ॥
 य एवंकुरुतेपार्थदशमीव्रतमादरात् ॥ ४६ ॥ ससर्वकाममाप्नोतिमनाभीप्सितंनरः ॥ स्त्रीभिर्विशेषतःकार्यव्रतमेतद्युधिष्ठिर ॥ ४७ ॥
 लघुचित्तायतो नार्थःसदाकामपरायणाः ॥ धन्ययशस्यमायुष्यसर्वकामफलप्रदम् ॥ ४८ ॥ कथितंतेमहाराजमयाव्रतमनुत्तमम् ॥ ४९ ॥
 येमानवानुजगुङ्गवकामकामाःसंपूजयंतिदशमीषुसदादशाशाः ॥ तेषांविशेषनिहताहृदयेप्रकाममाशाःफलंत्यलमलंबहुनोदितेन ॥ ५० ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेआशादशमीव्रतंनमचतुष्पष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॐ ॥ युधिष्ठिरउ
 वाच ॥ अहंत्वागस्करःपापःपृथिवीक्षयकारकः ॥ परिपृच्छामिगोविन्दत्वांनमस्कृत्यपादयोः ॥ १ ॥ गुह्याद्ब्रह्मतरंगह्रिव्रतंकिंचिदनु
 त्तमम् ॥ तरामियेनपापौघंभीष्मद्रोणवधार्णवम् ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ आसीत्पुरोत्तरोनाम्नाविदर्भायांकुशध्वजः ॥ सांतःपुरसु

तोयश्चक्रराज्यमतंद्रितः ॥ ३ ॥ जधानतापसं सोऽथ प्रमादान्मृगयांगतः ॥ मृगमत्वापहारण्यब्राह्मणदैवमोहितः ॥ ४ ॥ तेन कर्मविपा
 केन देहतेन कंगतः ॥ तत्रासौ यातनाचोरा अनुभूयाति पीडितः ॥ ५ ॥ तस्मादिहागतो मत्परोऽद्रो विषयरोऽभवत् ॥ अदृशत् सोऽपराजे
 न्द्रब्राह्मणचरणेरुषा ॥ ६ ॥ लब्ध्वा सह च पंचत्वं जंगमाद्विज संयुतः ॥ विपन्नस्तु ततः सिंहाद्वितीयोऽमृतदुःखरुणः ॥ ७ ॥ विदारितमुखो हि
 स्त्रो नानासत्त्वभयंकरः ॥ जधानासौ पुनः श्रेष्ठराज न्यं मृगयागतम् ॥ ८ ॥ ततोऽपि बहुभिः शस्त्रैराजलैकैर्निपातितः ॥ पुनर्व्याघ्रैश्च भूषासौ
 तृतीयोऽपि भवति ॥ ९ ॥ तक्षिणपादनखाघातव्यापादितमृगान्वयः ॥ तेनापि कुर्यान्निधनं नतः किञ्चिद्वनंतरम् ॥ १० ॥ सनीतः
 कुमिराशित्वं लोकेः खातनिपातनात् ॥ संजातस्तु महा नृशेन खराहतजंतुरुक् ॥ ११ ॥ जधानवालंचण्डालादसौ मृत्युमवाप्नुयात् ॥ पञ्चमे
 मकरो जातः समुद्रेऽतिभयंकरः ॥ १२ ॥ स्त्रियं जधानतरुणस्ति तु कामासथागतम् ॥ प्रभाते शङ्करस्य ग्रेशाङ्कग्रहणे निशि ॥ १३ ॥ तत्रापि
 वाडिशंदत्वा जनैः प्राणैर्वियोजितः ॥ पुनः षष्ठे भवे जातः पिशाचः पिशिताशनः ॥ १४ ॥ क्रूरश्छिद्रपरः शुद्रो नरप्राणवियोजकः ॥ सोऽवती
 र्णो नरस्य गंगं कर्पयामास कस्यचिद् ॥ १५ ॥ मंत्रेणाहूय सिद्धेन वातिकेन व्यसुकृतः ॥ सप्तमे स पुनर्जातो दुर्निरीक्ष्य वपुर्भृशम् ॥ १६ ॥
 क्रूरदंष्ट्रः करालस्योर्मसं शोणितभोजनः ॥ दिग्वासा मनुभूमिषु वासिष्ठो ब्रह्मराक्षसः ॥ १७ ॥ सराहं जर्जरं शून्यं सर्वचक्रे विषादिषु ॥
 आक्रम्य भीमदासेन राज्ञा राक्षसशत्रुणा ॥ १८ ॥ समारोप्य धनुः संख्ये ब्रह्मस्त्रेण निपातितः ॥ भूयोऽभवत्वाग्रसमः स्वजन्मन्यष्टमे भुवि ॥ १९ ॥
 वने चरणकुङ्कुद्वज्ज्वालाह्मणान्निधनंगतः ॥ ततो हस्ती च भङ्गकोमा तंगेन धनुष्मता ॥ २० ॥ एकादशेऽपि पाञ्चालो भवमध्योऽतिभीषणः
 ऊर्ध्वकेशोतिरक्ताक्षो जातो ह्रस्वतनुर्दृढः ॥ २१ ॥ पापो धर्मचक्रो राक्षो देवतोऽज्ञातमाल्यधृक् ॥ स दण्डपाशिकेनैव वृक्षग्रेश्वरं वितः ॥ २२ ॥
 द्वादशे स पुनर्जातः पुष्कलेच्छुः शभाजनः ॥ भक्ष्यलोभाद्विलगतो व्याधेन विनिपातितः ॥ २३ ॥ तेन चासीत्कृतं पूर्वतः कद्रादशव्रितम् ॥
 तस्य प्रभावा जातोऽपि दुष्टयोनौ पुनः पुनः ॥ २४ ॥ अवापशीघ्रं पंचत्वं संसारभ्रमसागरे ॥ पुनरेवाभवत्तद्राजविदर्भायां सुधार्मिकः ॥ २५ ॥

भूयश्चोपपिषितेनतारकद्वादशीशुभा ॥ पश्यतां व्रतमाहात्म्यं जतो जातः पुनः पुनः ॥ २६ ॥ व्रतप्रभावाद्बुधने भुक्त्वारज्यमं कंटकम् ॥ प्रापवि
 ष्णुपुरे स्थानं यावदाभूतसंस्पृहम् ॥ २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमेतद्व्रतं कृष्णकर्तव्यं पुरुषोत्तमैः ॥ त्विभिर्वाभर्तुवाक्येन स्नानदानजपादिकम् ॥
 ॥ २८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गशीर्षे सिते पक्षे गृहीत्वा द्वादशी व्रतम् ॥ अष्टत्रिंशं जलस्नानमपराह्णे समाचरेत् ॥ २९ ॥ प्रणम्य भस्कराय धृतत्वा
 देवाचनं तथा ॥ होमं च तावत्स्थानं व्यावदस्तमि तोरविः ॥ ३० ॥ ततो भुक्त्वा फलैः पुष्पैर्गन्धधूपविलेपनैः ॥ स ग लं साक्षतं कृत्वा स हिरण्यं शुभैः
 फलैः ॥ ३१ ॥ रम्येताम्रमेयपत्रे जनुभ्यां धरणं गतः ॥ पूर्वामुखः प्रदोषाद्येष्टार्घ्यं कृत्वा धर्मभाजनम् ॥ ३२ ॥ भूमौ तु मंडलं कृत्वा गोमयेन सतारकम् ॥
 चंदनेन समालिख्य ध्रुवहिगगनोन्मुखः ॥ ३३ ॥ सहस्रशीर्षमंत्रेण भूमौ शतशतशतैः स्वयम् ॥ तारकाणां कुरु श्रेष्ठ दद्याद्व्यमं तद्भितः ॥ ३४ ॥
 पर्युक्ष्य धूमसुतिक्षिप्य दद्याद्दिप्रायदक्षिणाम् ॥ क्रमेण सर्वं निर्वर्त्य भोज्यं भोज्यं निशामे ॥ ३५ ॥ मार्गशीर्षं खंडलाद्यपैषोहालकं तथा ॥
 तिलतंडुलकं माघे गुडापूपं च फाल्गुने ॥ ३६ ॥ मोदकांश्च त्रयमासे तु वैशाखे खंडवेषकम् ॥ ज्येष्ठे सक्तुभृतैः पात्रैराषाढे गुडगूरुभिः ॥ ३७ ॥
 श्रावणे मधुशीर्षे ण न भस्ये पायसेन च ॥ घृतपणैश्चाश्वयुजे कांस्रैः कार्तिके कमात् ॥ ३८ ॥ एभिर्द्वादशभिर्वैषभौ जयित्वा द्विजान् स्वयम् ॥
 भुञ्जीत भक्त्याराजेन्द्रपश्चाद्वंक्षमापयेत् ॥ ३९ ॥ समाप्ते तु व्रते कृत्वा राजतंतारकागणम् ॥ दद्यात्पूर्वविधिना पूजयित्वा क्षमापयेत् ॥ ४० ॥
 कुंभाद्वादशदातव्याः सोदकमोदकांश्चि ताः ॥ ब्राह्मण्यां परिधानं च पद्मारागं सक्तुश्च रुम् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणे वल्गुलच्छाटं लक्षपुष्पांश्चोभितम् ॥
 चालकेनोपवीतं च पुष्पं दत्त्वा क्षमापयेत् ॥ ४२ ॥ अनेन विधिनाराज्यः करोति व्रतं नरः ॥ नारी वा भरतश्चैष्ट भक्तिभावपुरःसरा ॥ ४३ ॥
 नक्षत्रलोकं व्रजति विमानेन कवचं सा ॥ अप्सरो गणगन्धर्वस्य विद्याधरामरैः ॥ ४४ ॥ सहस्रभक्तोत्पलैः केपूज्यमानो दिवाकरैः ॥ वसे
 त्कल्पायुतं यावत्पुनर्विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ४५ ॥ एतद्व्रतं पुराचीर्णं शच्याराइयांश्चि यो मया ॥ सीतया दमयंत्या च रुक्मिण्या सत्यभामया ॥ ४६ ॥
 मेनयारं भयास्वर्गे उर्ध्वयो देवदत्तया ॥ अन्याभिरपि नारीभिः पुरुषैश्च पृथग्विधैः ॥ ४७ ॥ चीर्णे मेतद्व्रतं पार्थ सर्वपापभयापहम् ॥ ४८ ॥

जन्मान्तरेष्वपि कृतानि हरत्यासं दहत्य हरः सुकृतो पयोगात् ॥ सा द्वादशो जगति तारकनामधेया तन्नास्ति यन्ना विदधाति कृता यनु
 प्यैः ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तारकद्वादशो व्रतनाम पंचषष्टितयोऽध्यायः ॥ ६२ ॥
 ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ भगवन् ब्रूहि मे सभ्यगण्यद्वादशो व्रतम् ॥ संप्राशनं सोपवासं सरहस्यं संव्रजम् ॥ १ ॥
 ॥ श्री कृष्ण उवाच ॥ ॥ कौतिययत्पराचीर्णसितयवनसंस्थया ॥ व्रतं राघवाक्येन प्रशस्तं दोषवर्जितम् ॥ २ ॥ लेपास्तु
 द्वाले योसाध्यो मुनिपत्न्यो बहुप्रजाः ॥ भोजितस्तर्पिताः सर्वैराहारैः सर्वैर्काष्ठिकैः ॥ ३ ॥ पद्मिनीपत्रविस्तीर्णैः सोपदेशैश्चान्वैः
 भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथालैश्चैष्यैश्चापि यदृच्छया ॥ ४ ॥ तामिहैकमनाः पार्थशृणुष्वारण्यद्वादशीम् ॥ मार्गशीर्षे स ते पक्षे एकादश्यादिनोदये ॥ ५ ॥
 स्नात्वा नरः सोपवासः कृत्वा पूजां जनार्दने ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्धूपैर्हार्ज्यैर्गणैर्निशाम् ॥ ६ ॥ नीत्वा प्रभाते गत्वा च नैवेदाङ्गपरशान्
 भोजयित्वा फलप्राग्यंस्वयं भुञ्जीत वाग्यतः ॥ ७ ॥ पञ्चगव्यं प्राशयित्वा पूर्वमेवाथ तद्दिने ॥ वर्षमेकं शुभं पूर्णपारायित्वा युधिष्ठिर ॥ ८ ॥
 श्रावणे कार्तिके माघे चैत्रे वाथ समर्चिते ॥ सोपदेशैः पत्रशार्कैस्तिलशङ्खुलिकादिभिः ॥ ९ ॥ अर्पयैः खण्डवैधैश्च नरैश्चैः सहैः
 धूलीमुखैरमृतफलैः स्वादुकोरसैः शुभैः ॥ १० ॥ शीतलैस्तर्पयेद्दिद्रानकं पुष्पैः सुमालकैः ॥ दधि क्षीराज्यपाणिज्यैश्चातुर्जातैः करंजितैः
 ॥ ११ ॥ करूरनखविद्धैश्च मधुरैः पनसोत्तमैः ॥ बहुधृश्वनंगत्वा सुस्वादुसलिलं शिवम् ॥ १२ ॥ सुवासनोपविष्टांश्च प्रागुदङ्मुखवच्छुचिनाम्
 भोजयेद्द्वैत्राचक्षोः प्रासुनीनारण्यवासिनः ॥ १३ ॥ एकदंष्ट्रं द्विदंष्ट्रं त्रिदंष्ट्रं च गृहस्थं चापि सुव्रतान् ॥ ब्राह्मणो विविधाः सप्त एकपत्न्यः पतिव्रताः ॥ १४ ॥
 चरिष्यन्श्चाचिताः स्नाताः सर्वावयवशोभनाः ॥ सुवस्त्राः कुंकुमाङ्गाः सुगन्धकुसुमांचिताः ॥ १५ ॥ अगौर्वाभोजनीयास्तस्मात्साश्चादित्यस्य दै
 वताः ॥ वासुदेवजनार्दनदामोदरमधुसूदनाः ॥ १६ ॥ पद्मनाभकृष्णविष्णुगोवर्द्धनत्रिक्रमाः ॥ श्रीधरश्च हृषिकेशः पुण्डरीकाक्ष आदिवाराहाः
 ॥ १७ ॥ एभिर्द्वादशभिर्मन्त्रैर्मस्कारां तयोर्जितैः ॥ गंधचंदनसंवल्लभं पदत्वा पृथक् पृथक् ॥ १८ ॥ भोजयित्वा शुभान्नानि दद्यात्तान्यः सुशक्षणम् ॥

प्रणम्यप्रार्थयेद्भक्त्याविष्णुर्मप्रीयतामिति ॥ १९ ॥ ततोभुञ्जीतसहितंभृत्यैःश्रेष्ठ्यजनेनच ॥ आगताभ्यागतैर्लोकैःसुहृत्संबन्धिवंधुभिः ॥ २० ॥
 एवंकैतियकुरुतेयोऽरण्यद्वादशीनरः ॥ सदेहतिविमानस्थोदिव्यकन्यासमावृतः ॥ २१ ॥ यातिज्ञातिसमायुक्तःश्वेतद्वीपंहरैःपुरम् ॥ यत्रलो-
 काःपीतवस्त्राःश्यामदेहाश्चतुर्भुजाः ॥ २२ ॥ शंखचक्रगदापद्मचारुहस्ताःसकौस्तुभाःगरुडासनाःसाभरणमुकुटोत्कटकुंडलाः ॥ २३ ॥
 नीलोत्पलोद्दामपद्ममालयालंकृतोरसः ॥ लक्ष्मीधरामेघवर्णाःकूर्पराङ्गदभूषणाः ॥ २४ ॥ तिष्ठतिविष्णुसामान्येयावदाभूतसंप्लवम् ॥
 तस्मादेत्यमहातेजाःपृथिव्यान्तृपपूजिताः ॥ २५ ॥ मर्त्यलोकैर्कीर्तिमंतःसंबन्तिनरोत्तमाः ॥ ततोयातिपरंस्थानंमोक्षमार्गंशिवशुभम् ॥
 ॥ २६ ॥ यत्रगन्तान्शोचन्तिनसंसारम्रमतिच ॥ २७ ॥ येद्वादशीमुपवसंतिसितामरण्यनाम्नोवेद्विज्वरानथभोजयन्ति ॥ साध्यःस्त्रियःसु-
 चरिताभरणाश्चेतषांविष्णुःप्रसादमुपयातिददातिमोक्षम् ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेअरण्यद्वादशी-
 व्रतंनमषट्पष्टिमतमोऽध्यायः॥ ६६ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ वनावृतेवरदेववर्षाकालेष्टुपस्थिते ॥ मयूरकेकाकुलितेदुर्दुरारावपूरिते ॥ १ ॥
 कुलस्त्रियःप्रयच्छतिकस्यान्नकाऽत्रदेवता ॥ किं व्रतंकृष्णविख्यातमन्नंकरस्यातिथौभवेत् ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ प्रवृत्तेश्रावणे
 मासिकृष्णपक्षेष्टुपस्थिते ॥ एकादश्यांशुचिर्धृत्वासवौषधिजलैःशुभैः ॥ ३ ॥ माषवृर्णेनराजेन्द्रकुयार्दिदुरिकाशनम् ॥ मोदकांश्च
 तथापंचघृतपक्वान्मुनिर्मलान् ॥ ४ ॥ नरमैकैकमुद्दिश्यततो गत्वाजलाशयम् ॥ दुष्टयादोविरहितंस्तोयंजलजैर्युतम् ॥ ५ ॥ तस्यैवपुलि-
 नेरम्यजुष्टान्नगोमयादिना ॥ कृत्वामंडलकंवृत्तं पिष्टकादिभिरर्चितम् ॥ ६ ॥ चर्चितंगंधकुसुमैर्धूपदीपाक्षतोज्ज्वलम् ॥ तत्रचंद्रलि-
 खेदेवरोहिण्यासहितंविभुम् ॥ ७ ॥ अर्चयेच्चसभायैवैवमन्त्रेणनेनभावितः ॥ सोमराजनमस्तुभ्यरोहिण्यैतेनमोनमः ॥ ८ ॥ महासतिमहा-
 देविसंपादयमोप्सितम् ॥ एवंसंपूज्यतस्याग्नेनैवदंडंयमर्चितम् ॥ ९ ॥ तत्रैवब्राह्मणेदद्यात्सोमोपेप्रीयतामिति ॥ प्रीयतामितिमेदेवोरोहि-
 णिसहिताप्रिया ॥ १० ॥ एवमुच्चार्यदत्त्वाचततोऽतर्जलमाविशेत् ॥ कठांतंकटिमात्रंवागुलफ्रांतंवाजलाशये ॥ ११ ॥ ध्यायेत्तमनसासोमं
 रोहिणीसहितंतदा ॥ यावत्समस्तंतदुक्तंभुक्त्वाचातस्तटस्थितः ॥ १२ ॥ नियम्यवसतांचान्येततोविप्रायभोजनम् ॥ दक्षिणासहितंदेयं

निश्चयं वाचिकल्पयेत् ॥ १३ ॥ भक्त्या शक्त्या यथाचित्तं यथावित्तं तथा ॥ यः करोति नरो राजन् नारी वाथ कुमारिका ॥ १४ ॥ वर्षे वर्षे विधानेन पाथै
 दंरोहिणीव्रतम् ॥ इह लोके चिरं स्थित्वा धनान्यसमाकुले ॥ १५ ॥ गृहाश्रमे शुभं लब्ध्वा पुत्रपौत्रादिसंततिम् ॥ ततः सुतार्थैर्मरणं ततो ब्रह्म
 पुरं व्रजेत् ॥ १६ ॥ तस्माद्विष्णुपुरं पार्थ ततो रुद्रपुरं शुभम् ॥ १७ ॥ खरोहिणी शशधराभिमतं हिताचिकिंकारणं शृणु नेन्द्र निवेद्यामि ॥
 संपिष्टमाषाचि तैर्दुरिकाशतैर्यदुक्तं जले गुडघृतेन फलं तदेतत् ॥ १८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री कृष्ण युधिष्ठिरसंवादे
 रोहिणी चन्द्रव्रतं नाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अवि योगव्रतं ब्रूहि मया दवंदनं ॥ विधानं
 तस्य कीदृक् च किंपुण्यं काऽऽदेवता ॥ १ ॥ ॥ श्री कृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु पांडव यत्नेन कथ्यमानं यथासिलम् ॥ अवि यो
 गव्रतं नाम व्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥ २ ॥ प्रौष्ठपदे शुक्लपक्षे द्वादश्या प्रातरुत्थितः ॥ यस्तु शुक्लां वरधरः स्नात्वा पूर्वजलाशये ॥ ३ ॥
 हृदये रम्ये सौधतटे हारिं लिख्ये तमण्डले ॥ गोधूमचूर्णपिष्टेन लक्ष्मीं तत्पार्श्ववर्तिनीम् ॥ ४ ॥ तत्रैव च हरं गौरीं सा वित्रि ब्रह्मणा सह ॥
 राज्ञीं सहितं च रविं त्रैलोक्ये द्योतकं तारम् ॥ ५ ॥ गंधैः पुष्पैश्च धूपैर्नैवेद्यैश्च यथा शक्त्या ॥ अवि योगव्रतचरि मंत्रेण नैरजं नन्द्रे ॥ ६ ॥
 नारी वा पुरुषो वा अवि योगमर्तिदं कृत्वा ॥ भक्त्या ध्यानीमौ नानिदं पत्यु पूजयेद्देवम् ॥ ७ ॥ सहस्रमूर्द्धा पुरुषः पद्मनाभो जनार्दनः ॥
 व्यासोऽपि कपिलाचार्यौ भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ ८ ॥ नारायणो मधुलिहो विष्णुर्दामोदरो हरिः ॥ महाबराहो गोविन्दः केशवो गरुडध्वजः ॥ ९ ॥
 श्रीधरः पुंडरीकाक्षो विश्वरूपश्चित्रविक्रमः ॥ उपेन्द्रो वामनो रामो वैकुण्ठो माधवो ध्रुवः ॥ १० ॥ वासुदेवो हृषीकेशः कृष्णः संकर्षणोऽच्युतः ॥
 अनिरुद्धो महायोगी प्रद्युम्नो नंद एव च ॥ ११ ॥ नित्यं समं शुभं प्रीतः स श्रीकेशः शूलि नः ॥ उमापतिर्नलकंठः स्थाणुः शंभुर्भगाक्षिहः ॥ १२ ॥
 ईशानो भैरवः शूलत्र्यंबकश्चिपुरांतकः ॥ कपर्दी शोमहालिं गीमहाकालो वृषध्वजः ॥ १३ ॥ शिवः शर्वो महादेवो रुद्रो भूतमहेश्वरः ॥
 ममास्तु सह पार्वत्या शंकरः शंकराश्रितम् ॥ १४ ॥ ब्रह्मा शंभुः प्रभुः स्रष्टा पुष्करः प्रीतितामहः ॥ हिरण्यगर्भो विद्वजः परमेष्ठी प्रजापतिः ॥ १५ ॥
 चतुर्मुखः सृष्टिकर्ता स्वयं भूः कमलासनः ॥ विराञ्चिः पद्मयोगि निश्चमस्तु वरदः सदा ॥ १६ ॥ आदित्यो भास्करो भानुः सूर्योऽकैः सवितारविः ॥

मार्तण्डमण्डलज्योतिरग्निरग्निमर्जनेश्वरः ॥ १७ ॥ प्रभाकरः सप्तसप्तिस्तराणिः सरणिः खगः ॥ दिवाकरो दिनकरः सहस्रांशुमरीचिमान् ॥ १८ ॥
 पद्मप्रबोधनः पूषाकिरणैरुभूषणः ॥ निकुंभोवर्णभोदेवः सुप्रीतोऽस्तु सदा मम ॥ १९ ॥ लक्ष्मीः श्रीः संपदापद्माविभूतिहरिप्रिया ॥
 पार्वतीललितागौरी उमाशंकरवच्छभा ॥ २० ॥ गायत्रीप्रकृतिः सृष्टिः सावित्रीविधसमेता ॥ राज्ञाभानुमतसिञ्चानित्यभाभास्करप्रिया ॥ २१ ॥
 इति पद्मनाभशंकरपितामहक्कादिसप्रियान्यूज्य ॥ दत्त्वादत्त्वादानं मुक्त्वा च तित्वजेद्वेदम् ॥ २२ ॥ द्वादश्यां चरति नरो व्रतमेतद्भक्तिभावि तो
 लके ॥ भवतियशोधनभार्गसंततिमान्विगतसंतापः ॥ २३ ॥ हरिहरिहरण्यगर्भप्रभाकराणां क्रमेण लोकेषु ॥ मुक्त्वा भोगान्विपुलानथ यो
 गीनिर्वृतो भवति ॥ २४ ॥ स्त्रीपुंसोर्धेदुग्धमंपुरुषोवायदिसमाचरति कश्चित् ॥ नारीवाव्रतमेतच्चैर्वात्याल्यविष्णोः ॥ २५ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे हरिहरिहरण्यगर्भप्रभाकराणामवियोगव्रतनामाष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अक्षौहिण्यो दशष्टौ च मद्राज्यार्थे क्षयंगताः ॥ तेन पापेन मे चित्ते जुगुप्सातीव वर्तते ॥ १ ॥ तत्र ब्राह्मणरा
 जन्यवैश्यशूद्रादयो हताः ॥ भीष्मद्रोणकलिंगादिकर्णशल्यसुयोधनाः ॥ २ ॥ तेषां वधेन यत्पापं तन्मे मर्माणि कुंताति ॥ पापप्रक्षालनं
 कश्चिद्धर्मब्रूहि जगत्पते ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सुमहत्पुण्यजननं गोवत्सद्वादशीव्रतम् ॥ अस्ति पार्थ महाबाहो पांडवानां धुरंधर ॥ ४ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केयंगोद्वादशीनामविधानंतत्र कीदृशम् ॥ कथमेषां समुत्पन्ना कस्मिन्काले जनादेन ॥ ५ ॥ एतत्सर्वं ब्रूहि त्राहि मां
 नरकार्णवात् ॥ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पुराकृतयुगे पार्थ मुनि कोटिः समागता ॥ तपश्चचारविपुलं नानाव्रतधरागिरौ ॥ ७ ॥ हर्षेण महता
 विष्टा देवदर्शनकांक्षया ॥ जंबूमागैर्महापुण्येनानां तर्थाविभूषिते ॥ ८ ॥ पारियात्रे सिद्धपात्रे रम्ये तंदुलिकाश्रमे ॥ टंडाविरिति विख्याते उत्तमेशिखरे नृ
 प ॥ ९ ॥ तापसारण्यमतुलं दिव्यकाननमंडितम् ॥ वसिष्ठशुक्रांगिरसक्रतुदक्षादिभिर्वृतम् ॥ १० ॥ वल्कलाजिनसंवीतैर्भृगुराश्रममंडलम् ॥
 नानामृगगणैर्जुष्टं शाखासृगणैर्युतम् ॥ ११ ॥ प्रज्ञांति सिंहहरिणं वस्तु सर्वगतदुमम् ॥ गहनं निर्ऋतं रम्यं लतासंतानसंकुलम् ॥ १२ ॥

सिंहव्याघ्रगर्जैर्भिन्नहरिणैःशंवरैःशशैः ॥ वराहरुरुभिश्चित्रैःसमंतादुपशोभितम् ॥ १३ ॥ तपस्यतांतत्रतेषांमुनीनां दर्शनार्थिनाम् ॥
 व्याजंचक्रमहीनाथद्रादशार्धाधिलेचनः ॥ १४ ॥ बभूवब्राह्मणोवृद्धोजरापांडुरमृद्धजः ॥ क्षुधचर्मतनुःकुब्जोयष्टिपाणिःसर्वपथुः ॥ १५ ॥
 उमापिचक्रेरूढंशृणुतत्पार्थयादृशम् ॥ क्षीरोदतोयसंभृतायाःपुरामृतमंथने ॥ १६ ॥ पञ्चागवःशुभाःपार्थपञ्चलोकस्यमातरः ॥
 नंदसुभद्रासुरभीसुशीलाबहुलादिति ॥ १७ ॥ एतेलोकपकारायदेवानांतर्पणायच ॥ जमदग्निभरद्वाजवसिष्ठासितगौतमाः ॥ १८ ॥
 जगद्गुःकामदाःपञ्चगावोदत्ताःसुरैस्ततः ॥ गोमयरोचनामूत्रक्षीरंदिधिघृतंगवाम् ॥ १९ ॥ षडंगानिपवित्राणिसंश्लुद्धिकरणानिच ॥
 गोमयादुत्थितःश्रीमाम्बिल्ववृक्षःशिवप्रियः ॥ २० ॥ तत्रास्तेपद्महस्ताश्रीःश्रीवृक्षस्तेनसम्भृतः ॥ बीजन्युत्पलपद्मानांपुनर्जातानिगोम
 यात् ॥ २१ ॥ गुरोचनचमंगल्यापवित्रासर्वसाधिका ॥ गोमूत्राद्गुगुलुर्जातःसुगंधप्रियदर्शनः ॥ २२ ॥ आहारःसर्वदेवानांशिवस्यचवि
 शेषतः ॥ यद्वीजंजगतःकिञ्चित्तज्ज्ञेयंक्षीरसंभवम् ॥ २३ ॥ दधुःसर्वाणिजातानिमङ्गलान्यथसिद्धये ॥ घृतादमृतमुत्पन्नदेवानांतृप्तिकारणम् ॥
 ॥ २४ ॥ ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकंदिधाकृतम् ॥ एकत्रमंत्रास्तितृप्तिहविरन्यत्रतिष्ठति ॥ २५ ॥ गोषुयज्ञाःप्रवर्ततेगोषुदेवाःप्रतिष्ठिताः ॥
 गोषुवेदाःसमुत्कीर्णाःसषडंगपदक्रमाः ॥ २६ ॥ शृङ्गमूलेगवान्नित्यं ब्रह्माविष्णुश्चसंस्थितौ ॥ शृङ्गाग्रैःसर्वतीर्थानिस्थावराणिचराणिच ॥ २७ ॥
 शिवोमध्यमहादेवःसर्वकारणकारणम् ॥ ललाटेसंस्थितागौरानासावंशेषणमुखः ॥ २८ ॥ कंबलाश्वतरौनगौनासापुटसमाश्रितौ ॥ कर्ण
 योरश्विनौदेवौचक्षुभ्यांशशिशिभास्करौ ॥ २९ ॥ दंतेषुवसवःसर्वजिह्वायांवरुणःस्थितः ॥ सरस्वतीचक्रकुहरेयमयक्षौचगण्डयोः ॥ ३० ॥
 संध्याद्वयंतथेष्टाभ्यांश्रीवायांचपुरंदरः ॥ रक्षांसिककुंदेद्वौश्चपाणिंकायेव्यवस्थितौ ॥ ३१ ॥ चतुष्पात्सकलोधमोर्नित्यंजंघासुतिष्ठति ॥
 सुरमध्येषुगन्धर्वाःसुराग्रेषुचपन्नगाः ॥ ३२ ॥ सुराणां पाश्चिमेभोगेरक्षसाःसंप्रतिष्ठिताः ॥ रुद्राएकादशपृष्ठेषुरणःसर्वसन्धिषु ॥ ३३ ॥
 श्रोणीतटस्थाःपितरःकोलेषुचमानवाः ॥ श्रीरपानेगवान्नित्यंस्वाहालंकारमाश्रिताः ॥ ३४ ॥ आदित्यारश्मयोवालाःपिण्डाभूताव्यवस्थि
 ताः ॥ साक्षाहंगाचगोमूत्रेगोमयेयमुनास्थिताः ॥ ३५ ॥ त्रयस्त्रिंशद्देवकोटचोरैर्मकूपेव्यवस्थिताः ॥ उदरेपृथिवीसर्वांसैलवनकाननाः ॥ ३६ ॥

चत्वारःसागराःप्रोक्तागवांयेतुपयोधराः ॥ पर्जन्यःक्षीरधारसुमेधाविदुव्यवस्थिताः ॥ ३७ ॥ जठरेगाहपत्याऽग्निर्दक्षिणाग्निर्हृदिस्थितः ॥
 कंठेआहवनीयोऽग्निःसभ्योऽग्निस्तालुनिस्थितः ॥ ३८ ॥ अस्थिव्यवस्थिताःशैलमज्जासुक्रतवःस्थिताः ॥ ऋग्वेदोऽथर्ववेदश्चसामवेदयजु
 स्तथा ॥ ३९ ॥ सुरक्तपीतकृष्णादिगवांर्वर्णव्यवस्थिताः ॥ तासांरूपमुमाम्स्मृत्वासुरभाणायुधिष्ठिर ॥ ४० ॥ संस्मृत्यतत्क्षणाद्वैरिद्विषे
 सदृशांतनुम् ॥ आत्मानंविदधेद्वीधमराजशृणुष्वताम् ॥ ४१ ॥ षडुन्नतांपंचनिम्नामंडूकाक्षीसुवालधिम् ॥ ताम्रस्तनोरौघ्यकर्ण्टमुसुरी
 सुमुखांसिताम् ॥ ४२ ॥ सुशीलांचसुतस्नेहांसुक्षीरांसुपयोधराम् ॥ गोरूपिणमुमांस्पृष्ट्वास्वामिनांतसवत्सकाम् ॥ ४३ ॥ चर्ययाप्रतरंरुष्टो
 महादेवःस्वचेतसि ॥ शनैःशनैर्ययोपार्थविप्ररूपमिहाश्रमम् ॥ ४४ ॥ दत्त्वाकुलपतेःपार्थृगोस्तांगान्यवेदयत् ॥ तपस्विनामहातेजस्तां
 चसर्वेषुपांडव ॥ ४५ ॥ न्यासरूपांददौधेनुरक्षित्वातांदिनद्वयम् ॥ यावत्सत्तावाइतस्तीर्त्वाजंबूमार्गवियाम्यहम् ॥ ४६ ॥ रक्षिष्यामःप्राति
 ज्ञातेमुनिभिःसुरभीमिमाम् ॥ अंतर्द्धिमगमद्वेवधुनव्याघ्रोबभूवह ॥ ४७ ॥ वज्रचक्रनखोदवीज्वलत्पिगललोचनः ॥ जिह्वाकरालवदनोजि
 ह्वालंगूलदारुणः ॥ ४८ ॥ संप्रायादाश्रमपदंतांचधनुंसवत्सकाम् ॥ त्रासयामासतंदेवमुनीनादिद्वक्वस्थिताः ॥ ४९ ॥ ऋषयोऽपिसमाक्रां
 ताआर्तनादंप्रचक्रिरे ॥ हाहेत्युच्चैःकेचिदूडूडूहंकारैस्तथापरे ॥ ५० ॥ तालास्फोटान्दुःकेचिद्व्याघ्रंदृष्ट्वातिभैरवम् ॥ सापिहंभारवांश्चक्र
 गौरुत्तुत्यसवत्सका ॥ ५१ ॥ तस्याव्याघ्रभयात्तथाःकपिलायायुधिष्ठिर ॥ पलायंत्याःशैलमध्येक्षणक्षुरचतुष्टयम् ॥ ५२ ॥ व्याघ्रवत्स
 कयोस्तत्रवंदितंसुरकिन्नरैः ॥ दृश्यतेऽतीवसुव्यक्तंतदद्यापिचतुष्टयम् ॥ ५३ ॥ सजलंशिवलिंगंचशोभोस्तीर्थतदुत्तमम् ॥ यस्संस्पृशति
 राजेन्द्रसगोवध्यांव्यपोहति ॥ ५४ ॥ तत्रस्नात्वामहातीर्थंजंबूमार्गेनराधिप ॥ ब्रह्महत्यादिभिःपापैर्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ५५ ॥ ततस्तेमुन
 यःकुब्जाब्रह्मदत्तामहास्वनाम् ॥ जघ्नुर्घटांसुरैर्दत्तांगिरिकंदरपूरणीम् ॥ ५६ ॥ शब्देनतेनव्याघ्रोऽपिमुक्त्वागांवंसवत्सकाम् ॥ विप्रैस्तत्र
 कृतंनामदुंडागिरिरितिश्रुतिः ॥ ५७ ॥ तंप्रपश्यंतियेपार्थैरुद्रानात्रसंशयः ॥ अथप्रत्यक्षतांश्रुस्तेषांदेवोमहेश्वरः ॥ ५८ ॥ शूल
 पाणिस्त्रिपुरहाकामघ्नोविषभेस्थितः ॥ उमासहायोवरदःसस्वामीसविनायकः ॥ ५९ ॥ सनांदिःसमहाकालःसशृंगीसमनोहरः ॥ वीर

भद्राचचांमुडापंटाकणादिभिर्वृतः ॥ ६० ॥ मातृभिर्भूतसंघातैर्यक्षराक्षसगुह्यकैः ॥ देवदानवगंधर्वसुनिविद्याधरांगैः ॥ ६१ ॥
 प्रणम्य देवदेवाय यत्नीभिः सहितैरुमा ॥ गोरूपिणीसवत्साचयूजिताब्रह्मचारिभिः ॥ ६२ ॥ कार्तिकेशुकुपक्षेतुद्रादश्यानांदिनीव्रतम् ॥
 ततः प्रभृतिराजेन्द्रअवतीर्णमहीतले ॥ ६३ ॥ उत्तानपादेन तथा व्रतं चीर्णमिदं शृणु ॥ उत्तानपादनामासीत्क्षत्रियः पृथिवीपते ॥ ६४ ॥
 तस्य भार्याद्वयं चासीदुचिशुश्रीतिविश्रुतम् ॥ शुश्रीजातोऽधुवः पुत्रोऽबालपादधरोऽलसः ॥ ६५ ॥ रुच्याः समर्पितः शुभ्याधुवोऽयं रक्षतां सखि ॥
 अहं करिष्ये नु श्रूयां भर्तुस्तत्तावत्सदा स्वयम् ॥ ६६ ॥ रुचीरसवर्तोनित्यं प्रत्यहं कुरुते गृहे ॥ अकरोद्भर्तुशुश्रूषां शुश्रीनित्यं पतिव्रता ॥ ६७ ॥ कदा
 चिक्राधमात्सर्प्यात्सापन्यं दर्शितं तथा ॥ स्वयं रुच्यानिहत्यासौ शिशुः खंडलशः कृतः ॥ ६८ ॥ तापिकायां तथा स्थात्यां पक्रसिद्धः सुसंस्कृतः ॥
 अन्नभोजनवेलायां ददाति नृपभाजने ॥ ६९ ॥ तैव भक्षयितुं दुष्टासामिषं भोजनं किल ॥ अथ भोजनवेलायां वज्रजीवितमाप्तवान् ॥ ७० ॥
 तथैव ग्रहसन्ध्यालोमातुरुत्संगजोऽभवत् ॥ तंदृष्ट्वा महदाश्चर्यं शुश्री प्रच्छ विस्मिता ॥ ७१ ॥ किमेतद्ब्रूहि वृत्तांतं कस्येयं व्युष्टिरुत्तमा ॥
 किं त्वया चरितं किञ्चिद्भूतं दत्तं तु तं तथा ॥ ७२ ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं येन जीवति ते सुतः ॥ मया यं सतवारं तु विशल्य शकलं कृतः ॥ ७३ ॥
 पक्रः स्वयं कृतः स्थात्यां व्यंजनैः सह भोजनैः ॥ परि विष्यमाणः स पुनः कथं जीवितमाप्तवान् ॥ ७४ ॥ किं ते सिद्धा महाविद्या मृतसंजीवनी शुभा ॥
 रत्नमणिर्महारत्नं योगाञ्जनमहौषधम् ॥ ७५ ॥ कथयस्व महाभोगे सत्यं सत्यं भगिन्यसि ॥ एवमुक्ते रुचिस्तस्या व्याचल्यौ वत्सगोव्रतम् ॥ ७६ ॥
 कार्तिकैश्च वद्वा दश्यां यथा चादुष्टितं पुरा ॥ व्रतस्यास्य प्रभावेन पुनर्जीवति मे सुतः ॥ ७७ ॥ वत्समेव त्सवेलायां मृतोऽर्थलभते पुनः ॥
 समागमश्च भवति व्रतैः प्रवसितैरपि ॥ ७८ ॥ यथार्थमेतद्ब्रूयाख्यातं ते च गोद्वादशीव्रतम् ॥ तवापरिचितं तस्यैव भविष्यति शुभं प्रियम् ॥ ७९ ॥
 एवमुक्तं व्रतं चीर्णं रुच्या पुत्राः सुखं धनम् ॥ संप्राप्तं जीवति तं च ध्रुवस्थाने निवेशिता ॥ ८० ॥ ब्रह्मणा सृष्टिकारेण रुचिर्भद्रां सहासिता ॥
 दशनक्षत्रसंयुक्तोऽधुवः सोऽवापि दृश्यते ॥ ८१ ॥ ध्रुवक्षेत्रे च ददृष्टे लोकः पापैः प्रमुच्यते ॥ ८२ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं तद्विधानं च तन्मे

ब्रह्मजनार्दन ॥ ८२ ॥ यत्कृतं शुभिवचनादुच्ययदुकुलोद्भव ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ संप्राते कार्त्तिके मासि शुक्लपक्षे कु-
 र्त्तम ॥ ८३ ॥ द्वादश्यां कृतसंकल्पः स्नात्वा पुण्ये जलाशये ॥ नरो वायु दिवा नारी एक भक्तं प्रकल्पयेत् ॥ ८४ ॥ ततो भव्या हस्तमये द्विधेनु स-
 वत्सकाम् ॥ सुशीलां वत्सलां श्वेतां कपिलां रक्तां पिणीम् ॥ ८५ ॥ ब्राह्मणश्च त्रिविंशं शूद्राणां त्रिजनेश्वर ॥ यथाक्रमेण पूज्येन गंधपुष्पजलक्षतैः ॥
 ८६ ॥ कुंकुमालकैर्दीपैर्माण्डवटकैः शुभैः कुमुदैर्वत्सकं चापि मंत्रेण नेन पांडव ॥ ८७ ॥ उभयतारुद्राणां दुहितवसूनां स्वसादित्यानां ममृत-
 स्य नाभिः ॥ प्रनुवांचि किंतु षेजनाय मागमनागमादिति वधिष्टु नमोनमः स्वाहा ॥ ८८ ॥ इत्थं संपूज्य गां द्विपश्चात्तान् चक्षमापयेत् ॥ अंसे वै-
 देवमये देविलोकानां शुभं नंदिनि ॥ ८९ ॥ मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरु नंदिनि ॥ एवमभ्यर्चयेद्देवकां गमेतद्विगवाहिकम् ॥ ९० ॥ पर्युक्ष्य वारिणाभ-
 तया प्रणम्य सुरभीततः ॥ तद्दिने तां पिकापक्वं स्थालीपाकं च वज्रयेत् ॥ ९१ ॥ भूमौ स्वयं ब्रह्मचारी शृणुयात्फलमाप्नुयात् ॥ यावन्ति गजैरामा-
 णि गवां कौरवं दना ॥ ९२ ॥ तावत्कालं सवसति गोलोके न त्रसंशयः ॥ मेरोः पुर्यष्टकं रम्यमिन्द्राग्रियमरक्षसाम् ॥ ९३ ॥ वरुणानिलयक्षाणां रुद्रस्य च यु-
 धिष्ठिरा ॥ तासां परिगोलो कस्तत्र यातिस गोव्रती ॥ ९४ ॥ अर्जेसि ते द्वादशमेऽहनि गंसवत्सां याः पूजयंति कुमुदैर्वत्सकैश्च हृद्भिः ॥ ताः सर्वका मसु-
 खभोगविभूतिभाजो मर्त्यैर्वसंति सुचिरं बहुजीव वत्साः ॥ ९५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गोवत्सद्वादशी-
 व्रतं नमो कोनसततिमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि गोविन्दशयनं व्रतम् ॥ कटदानं ससुत्था-
 नं चातुर्मस्य व्रतकमम् ॥ १ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं देवशयनं नमो देवः स्वपिति चाप्यसौ ॥ देवः किमर्थं स्वपिति किं विधानं सदा व-
 द ॥ २ ॥ केमंत्राः केचनियमा व्रतान्यथ क्रियाचका ॥ किं आर्हा किंच भोक्तव्यं मुते देवजनार्दने ॥ ३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मिथुन-
 स्थे सहस्रांशौ स्थापयेन्मधुसूदनम् ॥ तुलाराशि गते तस्मिन् न रुत्थापयेद्व्रतम् ॥ ४ ॥ अधिमासे च पतिते षण्वविधिक्रमः ॥ नान्यथा स्था-
 पयेद्देवं चैवात्थापयेद्धरिम् ॥ ५ ॥ आपाढस्य सिते पक्षे एकादश्या सुपोषितः ॥ स्थापयेद्भक्तिमान्विष्णुं शंखचक्रगदाधरम् ॥ ६ ॥ पीतां-
 बरधरं सौम्यं पर्यैकं स्वास्तुते शुभे ॥ शुक्लवस्त्रसमाच्छन्नोऽसौ पधाने युधिष्ठिर ॥ ७ ॥ इति हासपुराणज्ञो विष्णु भक्तोऽपि यः पुमान् ॥ स्नापयित्वा दधि-

क्षीरघृतक्षौद्रजलैस्तथा ॥ ८ ॥ समालभ्यशुभैर्गन्धधूपैर्वस्त्रैरलंकृतम् ॥ पूजयित्वाकुङ्कुमाद्यैर्मन्त्रेणानेनपाण्डव ॥ ९ ॥ सुतेनयिजगन्नाथ
जगत्सुप्तंभवेदिदम् ॥ विबुद्धेत्वायिबुद्ध्येतजगत्सर्वचराचरम् ॥ १० ॥ एवंप्राप्तिमाविष्णोःस्थापयित्वाधुधिशिर ॥ तस्यैवाग्नेस्त्वयंच
गृहीयान्नियमांस्ततः ॥ ११ ॥ चतुरोर्वार्षिकान्मासान्देवस्योत्थापनावधि ॥ स्त्रीवानरोवामद्भक्तोधर्मार्थसुदृढव्रतः ॥ १२ ॥ गृहीयान्निय
मानेतान्दंतधावनपूर्वकम् ॥ तेषांफलानिवक्ष्यामितत्कर्तृणांपृथक्पृथक् ॥ १३ ॥ मधुरस्वरोभवेद्राजपुरुषोऽगुडवर्जनात् ॥ तैलस्यवर्ज
नात्पार्थसुंदरांगःप्रजायते ॥ १४ ॥ कटुतैलपरित्यागाच्छुद्धक्षयमवाप्नुयात् ॥ मधूक्तैलत्यगिनसौभाग्यमतुलंभवेत् ॥ १५ ॥ पु
ष्पादिभोग्यन्यगेनस्वर्गविद्याधरोभवेत् ॥ योगाभ्यासीभवेद्यस्तुसब्रह्मपदमाप्नुयात् ॥ १६ ॥ कटुकाम्लतित्तमधुरक्षारकाषायमेवच ॥ यो
वर्जयेत्सर्वैरूप्यदैर्गन्धैर्नान्मुयात्काचित् ॥ १७ ॥ तांबूलवर्जनाद्भोगीरक्तकंठश्चजायते ॥ द्यूतत्यागात्सुखवर्ण्यसर्वसिद्धिः पुनर्भवेत् ॥ १८ ॥
फलत्यागाच्चमतिमान्वहुपुत्रश्चजायते ॥ आकपत्राशनाद्भोगीअपक्वादोऽमलभवेत् ॥ १९ ॥ पादाभ्यंगपरित्यागाच्छिरोभ्यंगश्चपार्थिव ॥
दीप्तिमान्दीप्तिकरणोयक्षोद्रव्यपतिर्भवेत् ॥ २० ॥ दधिदुग्धतक्रानियमाद्गोलकंलभतेनरः ॥ इन्द्रातिथित्वमाप्नोतिस्थालीपाकविवर्जितात् ॥
॥ २१ ॥ लभेतसंतर्तिदीर्घातापक्वस्यभक्षणात् ॥ भूमावस्तरशायीचविष्णोरनुचरोभवेत् ॥ २२ ॥ सदासुनिःसदायोगीमधुमांसस्यवर्जनात् ॥
निर्व्याधिर्नीरुजैजस्वीसुरामद्यविवर्जनात् ॥ २३ ॥ एवमादिपरित्यागाद्धर्मः स्याद्धर्मनंदन ॥ एकांतरोपवासंनब्रह्मलोकमहायते ॥ २४ ॥
धारणंस्वरोमाणंगंगाक्षानंदिनेदिने ॥ मौनव्रतीभवेद्यस्तुतस्याज्ञाऽस्खलितभवेत् ॥ २५ ॥ भूमौभुंक्तेसदायस्तुसप्तृथिव्याःपतिर्भवेत् ॥
नमोनारायणयेतिजपतोऽनंफलम् ॥ २६ ॥ पादाभिर्वदनाद्विष्णोर्लभेद्भोदानंफलम् ॥ विष्णुपादांबुसंस्पृशांकृतकृत्योभवेन्नरः ॥ २७ ॥
विष्णुदेवकुलकुल्यादुपलपनमर्चनम् ॥ कल्पस्थायीभवेद्राजासनरोनात्रसंशयः ॥ २८ ॥ प्रदक्षिणाशंत्यस्तुक्रोतिस्तुतिपाठकः ॥
हंसयुक्तविमानेनसचविष्णुपुरं व्रजेत् ॥ २९ ॥ गीतवाद्यकरोविष्णोर्गार्धवलोकमाप्नुयात् ॥ नित्यंशास्त्रविनोदेनलोकान्यस्तुप्रबोधति ॥ ३० ॥
सव्यासरूपीभगवान्तेविष्णुपुरं व्रजेत् ॥ पुष्पमालादिभिर्भूजांकृत्वाविष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३१ ॥ नित्यस्नानीनरोयस्तुनरकंसनपश्यति ॥

भोजनं च येद्यस्तु सन्तानं पौष्करं लभेत् ॥ ३२ ॥ कृत्वा प्रेक्षणं कंदिं यं राज्यं सोऽप्सरसां लभेत् ॥ अयाचितेन प्राप्नोति वापीकूपे यथाफलम् ॥
 ॥ ३३ ॥ षष्ठकाले भोज्येन स्थायी स्वर्गे नरो भवेत् ॥ पर्णेष्णुयोनरो मुक्ते कुरुक्षेत्रं लभेत् ॥ ३४ ॥ शिलायां भोजनास्त्रित्यनानं प्रयागं भवेत् ॥
 यामद्वये जलत्यागा न्नरोगैः परिभूयते ॥ ३५ ॥ एवमादि व्रते पार्थ तुष्टिमायाति हेतुतः ॥ मुते सति जगन्नाथे के श्वरुडध्वजे ॥ ३६ ॥
 निवर्तन्ते क्रियाः सर्वाश्चातुर्वर्ण्यस्य भारत ॥ विवाहव्रतबंधादिभूतसंस्कारदीक्षणम् ॥ ३७ ॥ यज्ञाश्च महेशादिगोदानाच्च प्रतिष्ठितम् ॥
 पूज्यानि यानि कर्माणि तानि सर्वाणि व्रजेयत् ॥ ३८ ॥ असंक्रांतं तु मासं वै देवाप्येव च व्रजेयत् ॥ मलिम्लुचमशौचं च सूर्यसंक्रांतिवर्जितम् ॥ ३९ ॥
 प्राप्ते भाद्रपदे मासि एकादश्यां दिने नरे ॥ कटद्वानं भवेद्विष्णोर्महापूजां प्रवर्तयेत् ॥ ४० ॥ यएतदेव शयनं तत्र देकरांशुणु ॥
 पुरातनः प्रभावेन तोषयित्वा हारि विभुम् ॥ ४१ ॥ ममापि मानयत्यङ्गप्रार्थितो योगनिद्रया ॥ निरीक्ष्य चात्मनो देवारुद्धं लक्ष्म्या उरःस्थलम् ॥
 ॥ ४२ ॥ शंखचक्रासिमागोद्यैर्वाहवाप्यथ वक्षसा ॥ अधो नाभौ निरुद्धं भवैन तेन तेन पक्षिणा ॥ ४३ ॥ मुकटेन शिरो रुद्धं कुंडलाभ्यां च कर्णकौ ॥
 ततो ददावहंतु घृतेनेत्रयोः स्थानमादरात् ॥ ४४ ॥ चतुरो वापि कान्मासान्माऽऽश्रितासां भविष्यति ॥ योगनिद्रां पिमाहात्म्यं श्रुत्वा पारतन्शु भम् ॥
 ॥ ४५ ॥ चकार लोचनवासमतोऽर्थमेयुधिष्ठिरा ॥ अहं च तां भावयित्वा मानया मिमनस्विनमि ॥ ४६ ॥ योगनिद्रामहानिद्रां शेषाभि शयने स्थितम् ॥
 क्षीरोदधौ च विध्यग्रधौ तपादः समाहितः ॥ ४७ ॥ लक्ष्मीकरां बुजैर्लक्ष्म्यद्वयमानपदद्वयः ॥ तस्मिन्कालेऽपि मद्भक्तो यो मासांश्चतुरः क्षिपेत् ॥ ४८ ॥
 व्रतैरनेकैर्नियमैः पांडवश्चेष्टमानवः ॥ कल्पस्थायी विष्णुलोकं स व्रजेन्नात्र संशयः ॥ ४९ ॥ ततोऽब्रुव्युत्ते देवः श्रीमच्छङ्खगदाधरः ॥
 कांतिं केशुकुपक्षस्य एकादश्यां पृथक्कृणु ॥ ५० ॥ मन्त्रेण निनराजेन्द्रदेवमुत्थापयद्विजः ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेस्वासानेन चतुर्दश ॥ ५१ ॥
 समुत्थिते तदा विष्णोः क्रियाः सर्वाः प्रवर्तयेत् ॥ महातूर्यवेरात्रौ भ्रामयेत्स्यन्दने स्थितम् ॥ ५२ ॥ उत्थिते देवदेवेशेन गेणार्थिवः स्वयम् ॥
 दीपोद्रेक करे मार्गे नृत्यगीतजनाकुले ॥ ५३ ॥ ययं दामोदरः पश्येदुत्थितो धरणीधरः ॥ तंतं प्रदेयं राजेन्द्र सर्वस्वर्गाय कल्पते ॥ ५४ ॥

रात्रौ प्रजागरे देवमेकादश्यां सुरालये ॥ प्रभाते विमले स्नात्वा द्वादश्यां विष्णुमचयेत् ॥ ६५ ॥ होमेयेद्व्यवाहं च हव्यद्रव्यैर्घृतादिभिः ॥
 ततो विप्राञ्छुभान् स्नात्वा भोजयेद्दशविस्तरैः ॥ ६६ ॥ घृतदधिक्षौद्रकाद्यैर्गुधूपैः समोदकैः ॥ यजमानोऽपि संतुष्टस्त्वरहास्यविवर्जितः ॥ ६७ ॥
 एकादशदशौषांपचद्वावाकुरुत्तम ॥ अर्चयेत्सन्दनैर्धूपैः पुष्पैर्गन्धैर्द्रौजोत्तमान् ॥ ६८ ॥ श्रद्धोक्तविधिना पार्थभोजयेद्वाग्यवान्यतीज् ॥
 आचर्तिभ्यस्ततो दद्यात्प्राग्यत्किञ्चिदेव हि ॥ ६९ ॥ स्ववाचास्वमनोभीष्टपत्रपुष्पफलादिकम् ॥ चतुरो वार्षिकान्मासान्निग्रयमस्यस्य यत्कृतम् ॥
 ॥ ६० ॥ कथयित्वा द्विजेभ्यस्तद्दद्याद्भक्त्या स दक्षिणम् ॥ इत्नां विस्जयेद्दिशस्ततो भुञ्जीत च स्वयम् ॥ ६१ ॥ यस्य क्तं चतुरो मासान् प्रवृत्तिस्तस्य च
 चरेत् ॥ एवं य आचरेत्पार्थसोऽनन्तं धर्ममाप्नुयात् ॥ ६२ ॥ अवसानेन तुराजेन्द्रवासुदेवपुरीजिजेत् ॥ यस्याविघ्नैः समायेत च तुरास्यव्रतं नृप ॥
 ॥ ६३ ॥ स भवेत्कृतकृत्यस्तु न पुनर्मातृको भवेत् ॥ यो देवशयनं पार्थमांसमांसमाचरेत् ॥ ६४ ॥ उत्थानं चापि कृष्णस्य सहरे लोकांस्तु
 यात् ॥ शृणोति ध्यायति स्तौति जुहोति त्याग्यातियो नरः ॥ ६५ ॥ विष्णोर्भोक्तं परां पार्थसगच्छेद्भैक्षवपदम् ॥ ६६ ॥ दुग्धाब्धिभोगशयने
 भगवाननन्तोऽस्मिन्दिने स्वपितृयत्रविवुध्यते वा ॥ तस्मिन्ननन्यमनसामुपवासभाजं पुसां ददाति सुगर्तं गरुडगंसंगी ॥ ६७ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे देवशयनोत्थापनद्वादशीव्रतवर्णनं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पुरावभूव राजर्षिर्गजपाल इति श्रुतः ॥ प्रार्थितः स प्रजाभिस्तु सर्वदुःखापनुत्तये ॥ १ ॥ दुःखापनो दं कुरु भव्याधि
 तानां नरेश्वर ॥ एवमुक्ताश्चिरं ध्यात्वा कृत्वाऽव्याधीन् प्रजागणान् ॥ २ ॥ पालयामास हृष्टोऽसावजपालस्ततोऽभवत् ॥ तेनैषा निमित्तज्ञां
 तिनान्मानी राजाजने ॥ ३ ॥ तस्यास्तु पाण्डवश्चेष्टलक्षणं विचिन्ते शृणु ॥ राज्ञा पुरोहितैः सार्द्धमनुष्ठेया विधानतः ॥ ४ ॥ तस्मिन्काले वभूवा
 थरावणो राक्षसेश्वरः ॥ लंकास्थितः सुरगणां त्रिभुनिं क्तिस्वकर्मसु ॥ ५ ॥ अखण्डमण्डलं चन्द्रमातपत्रं च कारह ॥ इन्द्रं सेनापतिं च क्रेवायुपांश्चुप्र
 मार्जकम् ॥ ६ ॥ वरुणं वदकर्मस्थं धनदं धनरक्षकम् ॥ यमं संयमनेऽरीणं युज्ये सत्रेण मनुम् ॥ ७ ॥ मेघाञ्छादन्ति नृपते दुग्धमुष्पादिपे
 क्तिषु ॥ सप्तर्षयः शोति पराब्रह्मणा सह संस्थिताः ॥ ८ ॥ यामिका मध्यक्षायाम् गन्धर्वा गीततत्पराः ॥ प्रेक्षणीयेऽसरो वृंदं बह्वै विद्याधरा वृताः ॥ ९ ॥

गंगाद्याःसरितःपानेगार्हपत्येहुताशनः ॥ विश्वकर्माग्निसंस्कारेयमःशिलिपप्रयोजने ॥१०॥ तिष्ठन्तिपार्थिवाःसर्वपुरःसेवाविधायिनः ॥ दृश्यन्ते
 भामुरैरन्तैःप्रभावंतोविभूषणैः॥११॥संहृद्धारवणःप्राहप्रशस्तंप्रतिहारकम्॥सिवांकर्तुममस्थानेब्रूहिकोऽत्रसमागतः॥१२॥सउवाचप्रणम्याग्ने
 दंडपाणिर्निशाचरः ॥ एषकुत्सत्थोर्माधाताधुंधुमारोनेल्लोर्जुनः ॥ १३ ॥ ययातिर्नहुषोभीमोराघवोयंविदूरथः ॥ एतेचान्येचबहवोराजान
 इतिआसते॥१४॥मेघाकारास्तवस्थानेनाजपालइहागतः॥रावणःकुपितःप्राहशोभ्रदूतंव्यसर्जयत्॥१५॥इत्युक्तेप्राहितोदूतोधूम्राक्षोनामराक्ष
 सः॥धूम्राक्षगच्छब्रूहिस्त्वमजपालममाज्ञया ॥१६॥ सेवांकुरुसमागच्छकवंधोयस्यपार्थिवः॥अन्यथाचन्द्रहसिनत्वंकरिष्येविकंधरम् ॥१७॥
 रावणेनैवमुक्तस्तुधूम्राक्षोमरुडोयथा ॥ संप्राप्यतापुरीरम्यांतच्चराजकुलंगतः ॥ १८ ॥ ददर्शयंतंमंसअजपालमजावृतम् ॥ मुक्त
 केशंमुक्तकक्षैनैकमुक्तक्रमद्वयम् ॥ १९ ॥ यष्टिस्कन्धेरेणुभृतंव्याधिभिःपरिवारितम् ॥ निहतामित्रशार्दूलसर्वोपद्रवनाशनम् ॥ २० ॥
 मद्यामालिख्यनामानिविनिघ्नंतंद्विषाणम् ॥ स्नातंमुक्तंशुभेस्थानेकृतकृत्यंमुनियथा ॥ २१ ॥ दृष्ट्वाहृष्टमनाःप्राहधूम्राक्षोरावणोदि
 तम् ॥ साक्षिपमजपालोऽपिप्रत्युक्त्वाकरणांतरम्॥२२॥प्रेषयामासधूम्राक्षंततःकृत्यंसमादधे॥ज्वरमाकारयित्वातुप्रोवाचेदंमहीपतिः॥२३॥
 गच्छलंकाधिपस्थानमाचरस्वयथोचितम् ॥ निद्युक्तस्त्वजपालेनज्वरोराजअगामह ॥ २४ ॥ गत्वाचकंपयामाससगणंराक्षसेश्वरम् ॥ रा
 वणस्तंविदित्वातुज्वरंपरमदारुणम् ॥ २५ ॥ प्रोवाचतिष्ठतुपस्तेनमेनप्रयोजनम् ॥ ततःसविज्वरोराजाबभूवधनदानुजः ॥ २६ ॥
 तैर्नैषानिर्मिताशांतिरजपालेनधीमता ॥ सर्वरोगप्रशमनीसर्वोपद्रवनाशिनी ॥ २७ ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षस्यद्वादश्यांरजनिसुखे ॥ समु
 त्थितेविनिद्रतेदेवदामोदरेतदा ॥ २८ ॥ वेद्यंतेरत्नमालाभीरभ्येमालानुरंजिते ॥ जनयित्वानवंविष्णुंहुत्वामंत्रैर्द्विजोत्तमैः ॥ २९ ॥
 वर्द्धमानतल्लुत्थाभिर्दीपिकाभिर्हुताशनम् ॥ कृत्वामहाजनःसर्वहर्षोर्निराजयेच्छनैः ॥ ३० ॥ पुष्पैरभ्यर्चितंदेवंसमालब्धंचचन्दनैः ॥ बद्
 रैःकबुरैश्चैवत्रपुसैरिक्षुभिस्तथा ॥ ३१ ॥ गन्धैःपुष्पैरलंकारैर्वस्त्रैरत्नैश्चपूजितैः ॥ तस्यैवानुमतांलक्ष्मीब्रह्माणं चण्डिकांतथा ॥ ३२ ॥

आदित्यशक्रंगौर्यक्षगणपतिग्रहान् ॥ मातरपितरनागान्सर्वान्नराजयेत्ततः ॥ ३३ ॥ गवानाराजन्कुयर्माहिष्यादेश्मंडलम् ॥ भ्रात-
 येत्रासयेच्छर्दिघंटावादनच्छादनैः ॥ ३४ ॥ तागावभ्रमुतायातिस्वापिडास्तवकांगदाः ॥ सिंदूरकृतशृंगाग्राःसंभारवश्वत्सकाः ॥ ३५ ॥
 अनुयातिसगोपाःकालयंतोधनानिते ॥ छेदनुलिप्तरक्ताङ्गरक्तपीतसितंवराः ॥ ३६ ॥ एवंकोलाहलेवृत्तेगवानाराजनोत्सवे ॥ तुर-
 गौल्लक्षणैर्युक्ताद्भिरदांश्चसुपूजितान् ॥ ३७ ॥ राजचिह्नानिसर्वाणिउद्धृत्यस्वगृहांगणे ॥ राजपुरोहितैःसाद्वैमंत्रिभृत्यपुरःसरः ॥ ३८ ॥
 सिंहासनोपविष्टश्चङ्खत्तूयादिनिस्वनैः ॥ पूजयेद्बन्धकुसुमैर्वस्त्रदपविलेपनैः ॥ ३९ ॥ ततस्त्रीलक्षणैर्युक्तावेद्यावाथकुलङ्गना ॥ शीर्षोप-
 रितरेन्द्रस्यभ्रामयेदरुपात्रिकाम् ॥ ४० ॥ शान्तिरस्तुसमृद्धिश्चद्विजैश्चस्वजनैश्च ॥ ततो नाराजयेत्सौम्यहस्त्यश्वरथसंकुलम् ॥ ४१ ॥ एवमेषा-
 महाशान्तिःख्यातानाराजनेजने ॥ येषाराष्ट्रपुरेभ्योमोक्रियतेपांडुन्दनम् ॥ ४२ ॥ तेषारोगाःश्वययातिसुभिक्षवद्धतेतदा ॥ शान्तिनाराजनच्छोकैःसर्वात्रो-
 गान्वयपोहति ॥ ४३ ॥ लोकानावर्द्धयित्वातुअजपालवरोयथा ॥ एषारोगादिपीडाजुगंतूनाहितमिच्छता ॥ ४४ ॥ वर्षेर्वर्षेप्रयोज्ययाशान्तिनी-
 राजनाइति ॥ ४५ ॥ नाराजयंतिनवमेघनिर्भर्येगोब्राह्मणात्रयगजंश्वनरेशचिह्नान् ॥ तैःसर्वेगरोहिताश्चतुनारन्द्रेरिन्द्रप्रभाभुविभवंत्यजपा-
 लवाक्यात् ॥ ४६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादेनाराजनद्वाद्दशव्रतवर्णनंमैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥
 ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ यदेतत्तुलं पुण्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥ कर्तव्यं कार्त्तिके मासि प्रयत्नाद्भिष्मपञ्चकम् ॥ १ ॥ विधानं कीदृशं तस्य फलं
 च कुरुस्तम ॥ कथयस्व प्रसादान्मे मुनीनां हितामिच्छताम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ प्रवक्ष्यामि व्रतं पुण्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥
 यथाविधि कर्तव्यं फलं चास्य यथादितम् ॥ ३ ॥ मयापि भूगवेषोक्तं भृगुश्रोतृनसेददौ ॥ उशनापि विप्रेभ्यः प्रह्लादाय च धीमते ॥ ४ ॥
 तेजस्विनायथावह्निःपवनः शीघ्रगाभिनाम् ॥ विप्रो यथाच पूज्य नानादानां काञ्चनयथा ॥ ५ ॥ भूलोकः सर्वलोकानतीर्थानां जाह्नवीयथा ॥
 यथाश्वमेधो यज्ञानां मथुरासुक्तिकां क्षिणाम् ॥ ६ ॥ वेदो यथैव शास्त्राणां देवानामच्युतो यथा ॥ तथा सर्वव्रतानां तु वरोक्तं भीष्मपञ्चकम् ॥ ७ ॥
 दुष्करं भीष्ममित्याहुर्न शक्यं तदिहोच्यते ॥ यस्तं करोति राजेन्द्र तेन सर्वकृतं भवेत् ॥ ८ ॥ वसिष्ठभृगुभर्गाद्वैश्वर्णकृतयुगादिषु

नाभागांबांबरीषाद्यैर्नित्रेतायुगादिषु ॥ ९ ॥ सीरभद्रादिभिर्वैश्यैः शूद्रान्यैः कलियुगे ॥ दिनानिपंचपूज्यानिर्घणिमेतन्महाव्रतम् ॥ १० ॥
 ब्राह्मणैर्ब्रह्मचर्येण जपहोमक्रियादिभिः ॥ क्षत्रियैश्च तथा शतत्याशौचव्रतपरायणैः ॥ ११ ॥ पराधिः परिहर्तव्या ब्रह्मचर्येण निष्ठया ॥
 मद्यमांसपरित्यज्य मथुनं पापभाषणम् ॥ १२ ॥ शाकाहारपरैश्चैव कृष्णार्चनपरैर्नरैः ॥ स्त्रीभिर्वा भर्तृवाक्येन कर्तव्यं सुखवर्द्धनम् ॥ १३ ॥
 विधवाभिश्च कर्तव्यं पुत्रपौत्रादिवृद्धये ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थं मोक्षार्थं सापिण्डिव ॥ १४ ॥ नित्यं स्नानेन दानेन कार्तिकीयावेदवतु ॥
 प्रातः स्नात्वा विधानेन मध्याह्नेन तथा व्रती ॥ १५ ॥ नद्यानिर्झरगतैवा समालभ्य च गोमयम् ॥ यवव्रीहितैः सम्यक् तपथैश्च प्रयत्नतः ॥ १६ ॥
 देवानुपीन्पितृंश्चैव ततो न्यान्कामचारिणः ॥ स्नानं मौनं नरः कृत्वा धौतवासा दृढव्रतः ॥ १७ ॥ ततोऽनुपूजयेद्देवं सर्वपापहरं हरिम् ॥
 स्नापयेच्च च्युतं भक्त्या मधुक्षीरघृतेन च ॥ १८ ॥ तत्रैव पञ्चगव्येन गंधचंदनवारिणा ॥ चन्दनेन सुगंधेन कुंकुमेन तथा केशवम् ॥ १९ ॥
 कर्पूराशीरमिश्रेण लेपयेद्गुरुद्वध्वजम् ॥ अर्चयेद्गुच्चैः पुष्पैर्गंधधूपसमन्वितैः ॥ २० ॥ गुग्गुलुं धृतं संयुक्तं देहकृष्णाय भक्तिः ॥
 दीपकंच दिवारत्रौ दद्यात्पंचादिना नितु ॥ २१ ॥ नैवेद्यं देवदेवस्य परमांनं निवेदयेत् ॥ अन्नमो वासुदेवायेति जपेद्दद्यात्तरशतम् ॥ २२ ॥
 जुहुयाच्च घृतं क्तांश्चित्पूजयेत् ॥ षडक्षरेण मंत्रेण स्वाहाकारान्वितेन च ॥ २३ ॥ उपस्य पश्चिमां संध्यां प्रणम्य गुरुद्वध्वजम् ॥
 जपित्वा पूर्ववन्मंत्रं क्षितिशायी भवेन्नरः ॥ २४ ॥ सर्वमेतद्विधानं च कार्यं पंचादिनेषु हि ॥ संविशेत्कमले चारिस्मिन् पद्मपूर्वं शुण्ड्यमे ॥ २५ ॥
 प्रथमेऽङ्गिहरेः पादौ पूजयेत्कमले नरः ॥ द्वितीये विल्वपत्रेण जानुद्वयं संमर्चयेत् ॥ २६ ॥ पूजयेच्च तृतीयेऽङ्गिनाभिं भृङ्गरसेन च ॥
 मध्ये विल्वजयाभिश्च ततः स्कंधौ प्रपूजयेत् ॥ २७ ॥ ततोऽनुपूजयेच्छीर्षिमा लत्याः कुसुमैर्नवैः ॥ कार्तिक्या दिव देवस्य भक्त्या तद्गतमानसः ॥ २८ ॥
 अर्चयित्वा हृषीकेशमेकादश्यां समाहितः ॥ संप्राश्य गोमयसंम्यङ्मंत्रवत्समुपावसेत् ॥ २९ ॥ गोमूत्रं मंत्रवत्कृत्वा द्वादश्यां प्राशयेद्भृती ॥
 क्षीरं तत्र योऽदश्यां चतुर्दश्यां तथा दधि ॥ ३० ॥ संप्राश्य कार्यं शुद्धचर्यं लंघयतीत चतुर्दिनम् ॥ पंचमेतु दिने सात्वा विधियत्पूज्यं केशवम् ॥ ३१ ॥

भोजयेद्ब्राह्मणभक्त्यातोभ्योदद्याच्चक्षिणाम् ॥ तथोपदेष्टारमपि पूजयेद्ब्रह्मभूषणैः ॥ ३२ ॥ ततो न त्तममश्रीयात्पञ्चगव्यपुरःसरम् ॥
 एवं समापयेत्सम्यगर्थोक्तं व्रतमुत्तमम् ॥ ३३ ॥ सर्वपापहर्षु पुण्यप्रख्यातं भीष्मपञ्चकम् ॥ मद्यपोयस्य जेयमद्यन्मनोमरणातिकम् ॥ ३४ ॥
 तद्भीष्मपञ्चकं त्यक्त्वा प्राप्नोत्यभ्यधिकं फलम् ॥ ब्रह्मचर्यनरश्चीर्वा सुधौरे नैष्ठिकं व्रतम् ॥ ३५ ॥ यत्राप्नोति महत्पुण्यं तत्कृत्वा भीष्मपञ्चकम् ॥
 गात्राभ्यंगं शिरोऽभ्यंगं मधुमांसं च मैथुनम् ॥ ३६ ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोति त्यक्त्वैकं भीष्मपञ्चकम् ॥ संवत्सरेण तपुण्यकार्तिकेन च यद्भवेत् ॥ ३७ ॥
 यत्फलं कार्तिकेनोक्तं भवेत्तद्भीष्मपञ्चके ॥ व्रतमेतत्सुरैः सिद्धैः किन्नरैर्नागगुह्यकैः ॥ ३८ ॥ फलं समीहितं प्राप्य कृत्वा भ्यच्य जनार्दनम् ॥ पाप
 स्य प्रतिमा कार्यौ रौद्रवक्रातिभीषणा ॥ ३९ ॥ खड्गहस्तातिविकृता सर्वलोकमयी नृप ॥ तिलप्रस्थोपरिस्थाप्या कृष्णवस्त्राभिवेष्टिता ॥ ४० ॥
 करवीरकुसुमपीडाचलत्काञ्चनकुण्डला ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्या कृष्णो मे प्रीयतामिति ॥ ४१ ॥ अन्येषामपि दातव्यं कृत्वा विसुवांछितम् ॥
 कृतकृत्यः स्थिरो भूत्वा विरक्तः संयतो भवेत् ॥ ४२ ॥ ज्ञातं चेत्तानि रावाधः परं पदमवाप्नुयात् ॥ नालोत्पलदलद्वयमश्नुते दृष्टश्च तु मुजः ॥ ४३ ॥ अष्ट
 षष्टिकनयनः शंकुकर्णो महास्वनः ॥ जटोद्भिजिह्वस्तमस्यो मृगराजतनुच्छदः ॥ ४४ ॥ चित्तनीयो महादेवो यस्य रूपं न विद्यते ॥ इदं भीष्मेण
 काथितं शरत्पगते न मे ॥ ४५ ॥ तदेव ते समाख्यातं दुष्करं भीष्मपञ्चकम् ॥ व्रतं च राजशार्दूलप्रवरं भीष्मपञ्चकम् ॥ ४६ ॥ यस्तस्मिंस्ततो
 पथे द्रुतया तस्मै मुक्तिप्रदोऽच्युतः ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वा न प्रस्थोऽथ वायतिः ॥ ४७ ॥ प्राप्नोति वैष्णवं स्थानं सत्कृत्वा भीष्मपञ्चकम् ॥ ब्रह्म
 हामद्यपः स्तेयी गुरुगामी सदाकृती ॥ ४८ ॥ मुच्यते पातकात्सम्यक्कृत्वंकं भीष्मपञ्चकम् ॥ नास्माद्भूता तपुण्यतमं वैष्णवं वेभ्यो यतो व्रतम् ॥ ४९ ॥
 अथास्मिंस्तोषितो विष्णुर्नृणामुक्तिप्रदो भवेत् ॥ ५० ॥ मुच्यते पातकेभ्यो वा पाठको विष्णुलोकभाक् ॥
 धन्यं पुण्यं पापहर्षु धिष्ठिरमहाव्रतम् ॥ ५१ ॥ यद्भीष्मपञ्चकमिति प्रथितं पृथिव्या मे कादशी प्रभृति पञ्चदशी निरुद्धम् ॥ अत्रस्य भोजन
 निवृत्तिवशादमुष्मिन्निष्ठं लंघयति पाण्डवशार्द्धधन्वा ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादे भीष्मपञ्चक
 व्रतवर्णनं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ शङ्खचक्रगदापाणे श्रीवत्सगरुडासन ॥ ब्रूहि मे मल्लद

इयाविधानंदेवकीसुत ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ यदाभांडारन्यग्राधेवसामियमुनातटे ॥ गोपालमध्येगोवत्सैरष्टवर्षोस्मिलय ॥
 ॥ २ ॥ कंसासुरवधार्थमथुरोपवनेतदा ॥ आबालोबालरूपेणगोपमल्लैर्वेलोत्कटैः ॥ ३ ॥ समेत्यमल्लगोपस्यवलेनसहकानने ॥
 आस्फोटयंतितृत्यंतित्रिदशोत्रिदशाह ॥ ४ ॥ सुरभद्रोमंडलीकयोगवर्द्धनयोगदाः ॥ यक्षेद्रुभद्रइत्यादितेषानामानिगोकुले ॥ ५ ॥ गोपानामपि
 नामानिप्राधान्येननिबोधमे ॥ गोपालीपालिकाधन्याविशाखाव्याननिष्ठिका ॥ ६ ॥ इलवानुगंधासुभमातारकादशमीतथा ॥ इत्येवमादिभि
 रंहसूपविष्टोवरासने ॥ ७ ॥ पूजितोऽस्मिसुरैःपुष्पैर्दधिदुग्धाक्षतैस्तथा ॥ शतानित्रीणिषष्टिश्चमल्लानांपूजयंतिमाम् ॥ ८ ॥ मल्लिन्यश्चसुरासंसे
 रंजगारनर्तनैः ॥ मल्लयुद्धैर्वहुविधैर्वाह्यैर्मल्लभटैःस्फुटैः ॥ ९ ॥ भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथापानैर्दधिदुग्धघृतासवैः ॥ गोदानैर्वृषदानैश्चश्रद्धयाविप्रजूनैः
 ॥ १० ॥ गोष्ठीप्रभृतैर्वधूनांस्नेहसंभाषणैर्मिथः ॥ एवंद्वादशद्वादशोदगृहीतव्याथेच्छया ॥ ११ ॥ संबंधिभिःक्रमेणैवमल्लानांचपृथक्पृथक् ॥
 पूजयंतिक्रमेणैवमासिमासितनुमम ॥ १२ ॥ मासादिकार्त्तिकांतंचभक्त्ययाद्वादशनामभिः ॥ पारणेपारणेद्वयान्मल्लकानिद्विजातये ॥ १३ ॥
 केशवनारायणमाधवगोविन्दविष्णुमधुसूदनत्रिविक्रमवामनश्रीधरहर्षिकेशपद्मनाभदामोदराणांनमोनमइति ॥ १४ ॥ गन्धैःपुष्पैस्तथाधू
 पैर्दीपजागरणैर्नीशि ॥ गीतवाद्यैश्चनृत्यैश्चमल्लक्ष्वेडांगयुद्धकैः ॥ १५ ॥ घृतदानैःक्षीरदानैःकृष्णमेप्रीयतामिति ॥ एवमेषविधिःप्राक्तोमा
 सैर्द्वादशभिर्नृप ॥ १६ ॥ द्वादशीयाममाद्यापिमनसःप्रीतिवर्द्धनी ॥ मल्लैःप्रवर्तितायस्मादतोऽर्थमल्लद्वादशी ॥ १७ ॥ तेषांपरममल्ला
 नंतेषांज्ञानांयुधिष्ठिर ॥ गोष्ठेवभूवसुप्राज्यगोमहिष्याद्यजाविकम् ॥ १८ ॥ मत्प्रसादाद्धर्मपुत्रवलंकीर्तियशोधनम् ॥ एवमन्येऽपिपु
 रुषाह्यवलामल्लद्वादशीम् ॥ १९ ॥ येकरिष्यंतिमिद्वक्तास्तेषांदास्यामिहृदतम् ॥ आरोग्यंवलमैश्वर्यविष्णुलोकंचशाश्वतम् ॥ २० ॥ भों
 डीरपादपतलेमिलितैर्महद्भिर्मल्लैरनाकुलितबाहुमल्लैर्बलिष्ठैः ॥ संपूजितःसपदित्रयत्रिथौततश्चसाद्वादशीसुविदिताव्रतमल्लसंज्ञा ॥ २१ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेमल्लद्वादशीव्रतवर्णनंनमत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विदुर्भाधिपतिःश्रीमानासीत्पूर्वसुधार्मिकः ॥ दमयंत्याःपितापूर्वनलस्यथशुरोसुवि ॥ १ ॥ सत्यवादनशीलश्चप्रजा

पालनतत्परः ॥ क्षत्रधर्मतः श्रीमान्संश्रामेष्वपराजितः ॥ २ ॥ तस्यापि कुर्वतो राज्यं शस्त्रद्वन्द्वेन कर्मणा ॥ आजगाम सहभागः पुलस्त्यो ब्रह्म
णः सुतः ॥ ३ ॥ सर्वज्ञानविधिः श्रीमन्तर्त्थयात्राप्रसंगतः ॥ तमागतमथोदद्वन्द्वब्रह्मयोगिममकल्मषम् ॥ ४ ॥ उत्थाय प्रददौ राजान्स्वमासनम्
भीष्मितम् ॥ अर्धपादं च यत्किञ्चित्तत्तस्मै प्रददौ स्वयम् ॥ ५ ॥ राज्यं चैवात्मनसाऽर्द्धनिवेद्य स कृताञ्जलिः ॥ तेन चैवाभ्यनुज्ञातो निपसादय
रासने ॥ ६ ॥ यमच्छकुशलं प्रश्नं तपस्य ध्ययने तथा ॥ तथेति चेत्स्वात्मसु निस्तं राजानमभाषत ॥ ७ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ कश्चित्तेकुश
लं राजन्कोशे जनपदपुरे ॥ धर्मे च ते सति नित्यं कश्चित्पार्थिववर्तते ॥ ८ ॥ भीम उवाच ॥ सर्वत्र कुशलं ब्रह्म न्येषां कुशलमिच्छसि ॥ तव चा
गमने नाहं पावितसंगवारिणा ॥ ९ ॥ एवं तौ संपिदं कृत्वा संभाष्यथ परस्परम् ॥ रेमाते पूर्ववृत्तैः कथाभिरतरेतरम् ॥ १० ॥ ततः कथं ते
राजेन्द्र पुलस्त्यं जातविस्मयः ॥ यमच्छ सर्वलोकस्य हिताय जगत्पतिः ॥ ११ ॥ भगवन्प्राणिनः सर्वसंसारणिवमव्यागाः ॥ दृश्यंते विविधे
दुःखैः पीडयमाना दिवानिशम् ॥ १२ ॥ नरके गर्भवासं च व्याधिभिर्जन्यमना तथा ॥ तथा कष्टविशेषादिदुःखैर्दोग्त्यसंभवेः ॥ १३ ॥ लालय
माना बहवः परपीडोपजीविनः ॥ एवं विधान्येनैकानि दुःखानि मुनिपुङ्गव ॥ १४ ॥ दृष्ट्वैव तानितान्येव भृशं मे व्याधितमनः ॥ तेषां दुःखानि भू
तानां प्राणिनां भुवि मानदं ॥ १५ ॥ उपकारकरं ब्रूहि मम नुग्रहकाम्यया ॥ स्वल्पायासेन भगवज्जायते सुमहत्फलम् ॥ १६ ॥ पुलस्त्य उ
वाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानां सुतमं व्रतम् ॥ यासु पोष्यन् दुःखानां भाजनो जायते जनः ॥ १७ ॥ मायमासे सिते पक्षे द्वादशी पावनरू
ता ॥ तस्यां जलार्द्रवसन उपोष्य सुखभागभवेत् ॥ १८ ॥ भीम उवाच ॥ कथं स मुनिशार्दूल उपोष्याद्वादशी भवेत् ॥ विधिनो केन विप्रे
न्द्रतन्मे ब्रूहि यथाक्रमम् ॥ १९ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शृणु राजन् नृवहितो व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ तव शुश्रूषणा द्वाच्यं ममाप्येतन्न संशयः ॥ २० ॥
अदीक्षितानो दयानाशिष्या यकदाचन ॥ विष्णुभक्ता यशताय धर्मे निष्ठाय चैव हि ॥ २१ ॥ वाच्यमेतन्महाराज भवतान्यस्य न क्वचित् ॥
ब्रह्महा गुरुवाची च बालस्त्रीघातकस्तथा ॥ २२ ॥ कृतश्रीमित्रशत्रुचौरः शुद्रो भग्नव्रतस्तथा ॥ मुच्यते पातकैः सर्वैर्व्रतेन जेन भूपते ॥ २३ ॥

शुद्धेतिथौमुहूर्तचमंडपकारयेत्ततः ॥ दशहस्तप्रमाणेनदशपूर्वांतरेषुवे ॥ २४ ॥ तन्मध्येपञ्चहस्तंतुर्वेदिकांपरिकल्पयेत् ॥ शुद्धां
 मुकुटिमांभूमिविधांकृत्वाप्रयत्नतः ॥ २५ ॥ विलिखेन्मंडलंतत्रपंचवर्णविविधानतः ॥ ब्राह्मणेवेदसंपन्नोविष्णुभक्तोजितेन्द्रियः ॥ २६ ॥
 पञ्चविंशतितत्त्वज्ञःस्वाचाराभिरतस्तथा ॥ कुंडानिकल्पयेत्तत्रअष्टौचत्वारिंशदपुनः ॥ २७ ॥ ब्राह्मणांस्तेषुयुंजीतचातुश्रराणिकाञ्छुमान् ॥
 मध्येचमंडलस्याथकार्णिकायांजनार्दनम् ॥ २८ ॥ प्रत्यङ्मुखंन्यसेद्वचतुर्बाहुमरिदम् ॥ पूजयेत्तंविधानेनशास्त्रोक्तेनविचक्षणः ॥ २९ ॥
 गन्धैःपुष्पैस्तथाधूपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ एवंपूज्यदेवेशंब्राह्मणैःसहदेविकः ॥ ३० ॥ न्यसेत्तंभद्रयंपश्चात्तिष्ठन्काष्ठसमन्वितम् ॥
 देवस्याभिमुखंतत्रपीठंतुपरिकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ षट्त्रिंशदंगुलश्रेष्ठंचतुरस्रसमततः ॥ तत्रशिवसमालंब्यसुवृत्तमुदहनवम् ॥ ३२ ॥
 आरोपयेद्धटंतत्रयादृशंतच्छृणुष्वमे ॥ कलयैतंतथाप्यंतंभ्रंवाप्यथमृन्मयम् ॥ ३३ ॥ सर्वलक्षणसंयुक्तंदण्डयंगविवर्जितम् ॥
 तत्सहस्रशतंकुर्यादिकच्छिद्रमथापिवा ॥ ३४ ॥ कुशलत्वानुरूपेणपञ्चैकच्छिद्रमेववा ॥ सन्निधानेततःकुर्यात्सालिलंवल्लपावनम् ॥ ३५ ॥
 होमार्थकल्पयेच्चापिपालाशयःसमिधःशुभाः ॥ तिलाघृतंतथाक्षीरंशमीपत्राणिचैवहि ॥ ३६ ॥ वेद्याःपूर्वांतरेभागेग्रहपिंडंप्रकल्पयेत् ॥
 तत्रपूज्याग्रहाःसर्वेग्रहयज्ञविधानतः ॥ ३७ ॥ पूर्वस्यांदिशिदक्षस्यपूजांकुर्वीतयत्नतः ॥ दक्षिणस्यांयमस्याथप्रतीच्यांवरुणस्यच ॥ ३८ ॥
 कुबेरस्यतथोदीच्यांबलिंकुर्यात्फलक्षतैः ॥ एवंपंसृज्यसंभारंशुक्लांवरधरस्तथा ॥ ३९ ॥ समालंब्यशुभैर्गैर्देवैर्भाणिरतद्रितः ॥
 पीठमारोपयेद्युस्तेयजमानंद्विजोत्तमाः ॥ ४० ॥ यजमानोऽपिदेवस्यसंमुखप्रयत्तःशुचिः ॥ उपविश्यपठेन्मंत्रपुराणोक्तामिदंशृणु ॥ ४१ ॥
 नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेभुवनेश्वर ॥ व्रतेननेनमात्राहिपरमात्मन्मोस्तुते ॥ ४२ ॥ ततोदकस्यधारस्ताःप्रत्यंगेषुसमन्विताः ॥
 शिरसाधारयेत्तूष्णींतद्देवतां त्रात्मना ॥ ४३ ॥ होमंकुर्येत्ततोविप्रादिशुसर्वासुतत्पराः ॥ पठेयुःशांतिकाध्यायंविष्णुसंज्ञानियानिवै ॥
 ॥ ४४ ॥ वादित्रैस्ताडयमानैश्चशंखेयस्वनैस्तथा ॥ पुण्याहजयशब्दैश्चवेदस्वनविमिश्रितैः ॥ ४५ ॥ मंगलैःस्तुतिसंयुक्तैःकारयेत्तन्महोत्सवम् ॥

देवदेवस्य चरितं केशवस्य महात्मनः ॥ ४६ ॥ हरिवंशादिकं सर्वथा वयेद्ब्राह्मणो वरः ॥ सौपर्णिकमथाख्यानं भारताख्यानमेव च ॥ ४७ ॥
 व्याख्यानकुशलाः केचिच्छावयेयुस्तद्विताः ॥ अनेन विधिना सर्वां तारां त्रिप्रीतिवद्दिनीम् ॥ ४८ ॥ यजमानेन ये द्वीमान्यावत्सूर्योदयो भवेत् ॥
 ब्राह्मणाः आपितां रत्रीं जुहुतो जातवेदसम् ॥ ४९ ॥ मंत्रैस्तु वैष्णवैर्दिव्यैः क्षपयेद्युमहीपते ॥ वासुदेवस्याग्निरासि वसाद्धारं प्रपातयेत् ॥ ५० ॥
 क्षीरेण ज्येन वाराजसर्वे सिद्धिप्रदायिनीम् ॥ ततः प्रभातसमये यजमानो द्विजैः सह ॥ ५१ ॥ स्नानं कुर्याद्यष्टपश्रुनद्यां सरसि वा पुनः ॥
 अथ वा शक्तिहीनस्तु यजमानो षणवारिणा ॥ ५२ ॥ ततः शुक्लानि वस्त्राणि परिधाय तत्र तः ॥ अर्घ्यं देत्वा भास्कराय सविधानं प्रसन्नधीः ॥ ५३ ॥
 पुष्पैर्धूपैः सैवैवैः पूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ हुत्वा हुताशनं भक्त्या दत्त्वा पूर्णहृतिं ततः ॥ ५४ ॥ पूजयेद्ब्राह्मणान् सर्वान् होतारो यज्ञकल्पिताः ॥
 शय्याभोजनगोदानैर्वस्त्रैराभरणैस्तथा ॥ ५५ ॥ आचार्यः पूजनीयोऽसर्वस्वेनापि भारत ॥ येन वा तस्य संतुष्टिं देवतुल्यो गुरुर्यतः ॥ ५६ ॥
 वित्तशक्त्या विहीनस्तु भक्तिशक्तिसमन्वितः ॥ दीनानां विशिष्टाश्चर्चं दिनश्च समागताः ॥ ५७ ॥ तेषामन्नाहरिण्यं च दद्याच्छुद्धेन चेतसा ॥
 एवं संपूज्य विप्राय भोजयित्वा यथेप्सितम् ॥ ५८ ॥ यथा विभवसरेण पश्चादुज्जीतवाग्मतः ॥ हविष्यमन्नं यज्ञेन हविष्याः सतिलास्तथा ॥ ५९ ॥
 एवं यज्ञो महाराजं श्रोतस्ते संप्रकीर्तितः ॥ पापिष्ठाः सर्वपापेभ्यो मुच्यन्ते न त्रसंशयः ॥ ६० ॥ वाजपेयातिरात्राभ्यां ये यजंति शतं समाः ॥
 सर्वतो विष्णुयागस्य कलानर्हतिषोडशीम् ॥ ६१ ॥ सप्तजन्मानि सौभाग्यमायुरारोग्यसंपदः ॥ प्रप्नोति द्वादशीमिति तां मुपोष्य विधानतः ॥ ६२ ॥
 मृतो विष्णुपुरं याति विष्णुना सह मोदते ॥ चतुर्गुणानि द्वादश द्विष्णुरूपधरः स्थितः ॥ ६३ ॥ रुद्रलोके तथा राजन्युमानि द्वादशैव तु ॥
 ब्रह्मलोके तथा त्रीणि सूर्यलोके युगानि च ॥ ६४ ॥ पुण्यक्षयादिह भ्येत्यराजा भवति धार्मिकः ॥ पृथिव्याधिपतिः श्रीमान् विजितारिः प्रतापवान् ॥
 ॥ ६५ ॥ व्रतमेतत्पुराचीर्णसरेण महात्मना ॥ अजेन धुंधुरेण दिलीपेन ययातिना ॥ ६६ ॥ अन्यैश्च पृथिवीपालैः पालितं शेषभूतलैः ॥
 स्त्रीभिर्वैश्यैस्तथा शूद्रैर्धर्मकामैः सदानुप ॥ ६७ ॥ भृगवाद्यैर्मुनिभिः सर्वैर्ब्राह्मणैर्वैदपारगैः ॥ त्वया च पृष्टेन मया कथितं तेन राधिप ॥ ६८ ॥
 अद्य प्रभृति चैव यस्यातिं यास्यति भूतले ॥ भीमाख्या द्वादशी चेति कृतकृत्या च भारत ॥ ६९ ॥ एषा पुलस्त्यमुनिना कथिता कुरुनंदन ॥

यश्चैनां कथितां ध्यात्वा कुर्याद्वा भक्तिभावतः ॥ ७० ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते ॥ दरिद्रश्चापि भोः पार्थ वित्तशोठया विवर्जयेत् ॥
 ॥ ७१ ॥ विष्णुभक्तेन कर्तव्या संसारभयभीरुणा ॥ ७२ ॥ भीमिनया किल पुरासमुपोषिता च रात्रौ घटस्थिरमुशीतलवारिधरा ॥ तां द्वादशीं
 दशमुखारिमुखोच्छुतां च सम्यग्रतीचरति यातिस विष्णुलोके ॥ ७३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 भीमद्वादशीव्रतवर्णनं नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थानां सैव पुरुषोत्तम ॥ एकाद्वादशीं
 पुण्यातां वैदस्वमानय ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्लद्वादशीं श्रवणान्विता ॥ सर्वकामप्रदा पुण्याचोपवासे महाफला ॥ २ ॥
 संगमे सरितां स्नात्वा द्वादश्यां समुपोषितः ॥ अयन्नात्समवाप्नोति द्वादशद्वादशीफलम् ॥ ३ ॥ बुधश्रवणद्वादश्यामेवैव संयतो भवेत् ॥
 अतीव महती तस्यां कृतं सर्वमथ श्रेयम् ॥ ४ ॥ द्वादशीं श्रवणेपेता यदा भवति भारत ॥ संगमे सरितां स्नात्वा गंगादिस्नानं जफलम् ॥ ५ ॥
 सोपवासाः समाप्नोति नात्र कार्यविचारणा ॥ जलपूर्णैतथा कुम्भे स्थापयित्वा विचक्षणः ॥ ६ ॥ पंचरत्नसमोपेतं सोपवीतं सुपूजितम् ॥
 तस्य स्कंधे मुखे घटितं स्थापयित्वा जनार्दनम् ॥ ७ ॥ यथा शक्त्या स्वर्णमयं शंखशार्ङ्गं विभूषितम् ॥ स्नापयित्वा विधानेन सितचंदनचर्चितम् ॥
 ॥ ८ ॥ सितवस्त्रयुगच्छन्नं छत्रोपानहुगान्वितम् ॥ ९ ॥ अंनमो वासुदेवायेति शिरःसंपूजयेद्दरेः ॥ ९ ॥ श्रीधराय मुखंतद्भक्तं कंठकृष्णायैव पुनः ॥
 अंनमः श्रीमते वक्षोभुजौ सर्वास्त्रधारिणे ॥ १० ॥ व्यापकाय नमः कुक्षिकेशवायोदरं नमः ॥ त्रैलोक्यजनकायेति एवं संपूजयेद्दरिम् ॥ ११ ॥
 सर्वाधिपतये जघेपादौ सर्वात्मने नमः ॥ अनेन विधिनाराजं पुष्पैर्धूपैः समर्चयेत् ॥ १२ ॥ ततस्तस्याग्रतो देयं नैवेद्यं घृतपाचितम् ॥
 सोदकांश्च नवांकुम्भाच्छत्त्या दद्याद्दिचक्षणः ॥ १३ ॥ एवं संपूज्य गोविंदं जागरंतत्र कारयेत् ॥ प्रभाते विमले स्नात्वा संपूज्य गरुडध्वजम् ॥ १४ ॥
 पुष्पघृपादि नैवेद्यैः फलैर्वस्त्रैः सुशोभनैः ॥ ततः पुष्पांजलिं बद्ध्वा मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ १५ ॥ नमो नमस्ते गोविंद बुधश्रवणसंज्ञक ॥
 अघौघसंशयं कृत्वा सर्वसौख्यप्रदो भव ॥ १६ ॥ एवं संपूज्य गोविंदं ब्राह्मणं पूजयेत्ततः ॥ अनंतरं ब्राह्मणैर्वैदेवैर्देवांतपारगे ॥ १७ ॥ पुराणज्ञे
 विशेषेण विधिवत्संप्रदापयेत् ॥ द्वादश्यां श्रवणे युक्ते अशेषाहं स्करान्विते ॥ १८ ॥ करकंसंगमे स्नात्वा प्रीयतां मे जनार्दनः ॥ श्रीकृष्ण

उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमितिहासंपुरातनम् ॥ १९ ॥ महत्परण्येयदृत्तमृमिपालशृणुष्वतत् ॥ देशोदशार्णकोनामतस्यभागेतुपश्चि
 मे ॥ २० ॥ अस्तिकश्चिन्मरुदेशः सर्वसत्त्वभयंकरः ॥ सुतप्तसिक्ताभूमिषत्रदुष्टामहोरगाः ॥ २१ ॥ अल्पछायदुमाकीर्णोष्णप्राणिसमा
 कुलः ॥ शमीखदिरपालाशकरैः पलुभिः सह ॥ २२ ॥ तत्रभीमदुमाः पार्थक्यैः कण्टकैः शबलादहैः ॥ दधप्राणिगणकीर्णयत्रप्रदृश्यते कस्यचि
 त् ॥ २३ ॥ अन्नोदकं नो लभेते राजंस्तत्र बलाहकाः ॥ कदाचिदपि दृश्यंते प्रममाणा विहंगमाः ॥ २४ ॥ वृक्षान्तरागैर्नित्यं शिशुभिस्तृपितैः
 समम् ॥ उत्कृत्तर्जावितारजन्दृश्यंते विहगोत्तमाः ॥ २५ ॥ तृषतुराश्च सहस्रा मृगाः सैकतमागताः ॥ सैकतेष्वेव नृप्यंति जलसैकतसेतुवत्
 ॥ २६ ॥ तस्मिन्स्तथाविधे देशे काश्चिद्वैवशद्वानिक् ॥ निजसार्थपरिश्रष्टः प्रविष्टो मरुजगले ॥ २७ ॥ पिशाचा मालिनास्तर्क्षिणाः त्रिमासा
 न्भीमदर्शनात् ॥ इतस्ततः संचरतो ददृश वणिजोत्तमः ॥ २८ ॥ वप्राभोद्भ्रांतदृश्यः श्रुतृषाभ्रमकर्षितः ॥ कप्राभः क्रजलं काहं यस्यामि ननु
 बोधसः ॥ २९ ॥ अथ प्रेतान् ददृश सौतृष्णा व्याकुलितेन्द्रियान् ॥ स्नायुबद्धा स्थिचरणान्येक्षमाणानि तस्ततः ॥ ३० ॥ प्रेतस्कंधसमाकूढ
 मेकं प्रेतं ददर्श ह ॥ अपश्यद्बहुभिः प्रेतैः समं तात्परिवारितम् ॥ ३१ ॥ आगच्छमानमप्यग्र्युतुशब्दपुरःसरम् ॥ प्रेतस्कंधान्महोत्सवात्तर्या
 नितिकमुपागमत् ॥ ३२ ॥ सदृष्ट्वाथ वणिकेष्टमिदं वचनमब्रवीत् ॥ अस्मिन्वै निजले देशे गमनं भवतः कथम् ॥ ३३ ॥ तमुवाच वणिगधीमान्सा
 र्थश्रेष्ठस्यैव मे ॥ प्रवेशोद्वेगयोगेन पूर्वकर्मकृतेन तु ॥ ३४ ॥ तृष्णामांवाधतेऽन्यथैशुहुनोति भृशं तथा ॥ प्राणाः कंठमनुप्राप्ता वचनं नृपती
 वमे ॥ ३५ ॥ अत्रोपायं न पश्यामि जीवियेनेकेनचित् ॥ कृष्ण उवाच ॥ इत्येवमुक्ते प्रेतस्तं वणिजं वाक्यमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ पुनर्गमिष्या
 श्रित्य प्रतीक्षस्व मुहूर्तकम् ॥ कृतातिथ्यो यथा लाभं मिष्यसि यथा सुखम् ॥ ३७ ॥ एवमुक्तस्तथाचक्रे स वणिक् तृष्णयार्दितः ॥ मध्याह्न
 समये प्राप्ति तस्तं देशमागतः ॥ ३८ ॥ पुत्रागवृक्षान्त्कराको वारिधामनोरमः ॥ दृध्योदनसमायुक्ते वर्धमानेन संयुतः ॥ ३९ ॥ आगते करकेतस्मि
 न्प्रादादतिथयेतदा ॥ युक्त्वा वान्रं च लंपीत्वा वणिक् तृप्तिमुपागतः ॥ ४० ॥ वितृष्णो विज्वरश्चैव क्षणेन सममद्यत ॥ ततंस्तु प्रेतसंघस्य भोक्तु
 कामस्य वै ददौ ॥ ४१ ॥ दृध्योदनं स पानीयं प्रेतस्तृप्तिं परंगताः ॥ अतिथितं पयित्वा च प्रेतलोके च सर्वशः ॥ ४२ ॥ ततः स्वयं स मुजेमु

क्लेशेष्यथासुखम् ॥ तस्यमुक्तवत्श्चात्रप्राणीयं चक्षय्यौ ॥ ४३ ॥ प्रताधिपतस्तृप्तो विणिवचनमब्रवीत् ॥ आश्चर्यमेतत्परमं नेऽस्मिन्प्रति
 भाति मे ॥ ४४ ॥ अन्नपानस्य संप्राप्तिः परमस्य कुतस्तव ॥ स्तोत्रेन च तथा ज्ञेन विभीषिमुब्रूहन्पृथक् ॥ ४५ ॥ तृताः परं कथं ते निमैसा भिन्नकुशयः ॥
 अपरं च कथंचेहममपापपरिक्षयः ॥ ४६ ॥ हस्तावलंबनः कस्तवं संप्राप्तो निजनेवने ॥ तुमश्वासिकथं शसमात्रेण चक्षुभ्रवत् ॥ ४७ ॥ कस्तव
 मस्यामुघोरायामटव्यामुकृतालयः ॥ तदेतत्संशयं छिधि परं कौतूहलं व ॥ ४८ ॥ एवमुक्तः सवणिजप्रतोवचनमब्रवीत् ॥ शृणु भद्रप्रवक्ष्या
 मिदुष्कृतं कर्म चात्मनः ॥ ४९ ॥ शालेन गेरम्ये अहमासंमुदुर्मतिः ॥ वणिजसक्तिः पूर्वकाले नीतो मयानव ॥ ५० ॥ धनलोभात्तया तत्र क
 दाचिच्च प्रमादिना ॥ नदत्ताभिक्षवोभिक्षातुष्ण्यापीडिता यौ ॥ ५१ ॥ प्रतियेक्ष्य च तत्रासीद्ब्रह्मणो गुणवान्मम ॥ श्रवणद्वादशीयोगे ससिमाद्भ
 पदे तथा ॥ ५२ ॥ सकदाचिन्मया सार्धं तोषां न मनदीयौ ॥ तस्याश्च संशयः पुण्यो यत्रासि चंद्रभागया ॥ ५३ ॥ चंद्रभागासमसुता तोषाचै
 वार्कनंदिनी ॥ तयोः क्षीतोष्णसलिलसंगमः सुमनोहरः ॥ ५४ ॥ तत्तर्थावरया साद्य प्रतिवेक्ष्यः सच द्विजः ॥ श्रवणद्वादशीयोगे स्मृतं श्रवमुपो
 षितः ॥ ५५ ॥ चंद्रभागा तोषयोश्च वारिधान्यैर्नैव हृदैः ॥ दध्योदनयुतैः सार्धं संपूर्णैर्वर्धमानकैः ॥ ५६ ॥ छत्रोपानयुगं वल्लं प्रतिमां विधिवद्दरेः ॥
 चंद्रभागाजीवनेन दध्योदनयुतं तदा ॥ ५७ ॥ एतत्कुत्वा गृहं त्राप्तस्ततः कलिनकेन चित् ॥ पंचत्वमहमासाद्य नास्तिक्यया त्रैततंगतः ॥ ५८ ॥
 अस्यामटव्यां वीरायां यथा दृष्टस्त्वयानव ॥ ब्रह्मस्वहारिणस्त्वेते पापाग्नेतत्त्वमागताः ॥ ५९ ॥ परदारताः केचित्स्त्वामिद्गोहरताः परे ॥
 मित्रद्रोहरताः केचिद्देशेऽस्मिन्स्तुदाराणे ॥ ६० ॥ ममैते भृत्यतां याता अन्नपानकृतेन च ॥ अक्षयो भगवन्कृष्णः परमात्मा सनातनः ॥ ६१ ॥
 यदीयेते तमुद्दिश्य अक्षय्यं तत्प्रकीर्तितम् ॥ मया विहीनाः किं त्वेते वनेऽस्मिन् भृशदाराणे ॥ ६२ ॥ पीडामनु भविष्यंति दारुणं कर्म ये निजाम् ॥
 एतेषां त्वं महाभागमनुग्रहकाम्यया ॥ ६३ ॥ अनेकनामगोत्राणि गृहाण लेखनेन च ॥ अस्तुकक्षागतचैव तव संपुटिकाशुभा ॥ ६४ ॥
 हिमवत्यां तथा साधतत्र त्वं लप्स्यसे निधिम् ॥ गयाशीर्षे ततो गत्वा श्राद्धं कुरु महामते ॥ ६५ ॥ एकमेकमथोद्दिश्य प्रेतं प्रेतं यथासुखम् ॥ एवं
 संभाष्यमाणोऽसौ तप्तजां बूनदप्रभः ॥ ६६ ॥ विमानवरमारुह्य स्वर्गलोकिमितीगतः ॥ स्वर्गते प्रेतनाथे तु प्रभावात्सवणिक्प्रमान् ॥ ६७ ॥

नामगोत्राणिसंगृह्यप्रयातःसहिमाचलम् ॥ तत्रप्राप्यनिधिगत्वाविनिक्षिप्यस्वकेगृहे ॥ ६८ ॥ धनभागमुपादायगयाशीर्षिवंटयौ ॥ प्रेता
 नंक्रमशस्तत्रचक्रेश्राद्धंदिनेदिने ॥ ६९ ॥ यस्ययस्यगयाश्राद्धंसकरोतिदिनेवणिक् ॥ सचतस्यसदास्वप्नेदर्शयत्यात्मनस्तनुम् ॥ ७० ॥
 ब्रवीत्तचमहाभागप्रसादेनतवानव ॥ प्रेतभावोमयान्यक्तःप्राप्तोस्मिपरमांशतिम् ॥ ७१ ॥ सकृत्वाधनलोभाच्चप्रेतानांसत्कृतिवणिक् ॥ ज
 गामस्वगृहंतत्रमासिभाद्रपदेतथा ॥ ७२ ॥ श्रवणद्वादशीयोगेजपूजयित्वाजनादेनम् ॥ दानंचदत्त्वाविप्रभ्यःसोपावासोजितेन्द्रियः ॥ ७३ ॥
 महानदीसंगमेषुप्रतिवर्षयुधिष्ठिर ॥ चकारविधिवद्दानततोद्विष्टतमागतः ॥ ७४ ॥ अवापपरमंस्थानंदुर्लभंचात्रमानवैः ॥ यत्रकामफला
 वृक्षानद्यःपायसकर्दमाः ॥ ७५ ॥ शीतलामलपानीयाःपुष्करिण्यामनोहराः ॥ ७६ ॥ तंदेशमासाद्यवणिक्कृमहात्मासुततर्जावृन्दभूषितां
 गः ॥ कर्त्तुंसमग्रंसहसुंदरीभिःस्वर्गसेरुमेसुदितःसदैव ॥ ७७ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेश्रवण
 द्वादशीव्रतवर्णनंनमपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ द्वादश्यास्तेविधिःश्रोक्तःश्रावणेययुधिष्ठिर ॥
 सर्वपापप्रशमनःसर्वसौख्यप्रदायकः ॥ १ ॥ एकादशीयदासास्याच्छवणेनसमन्विता ॥ विजयासतिथिःप्रोक्ताभक्तानविजयप्रदा ॥ २ ॥
 बलयानजितौदैत्यबलिनामामहाबलः ॥ तेनदेवगणाःसर्वेत्याजिताःसुरमंदिरम् ॥ ३ ॥ ततोदेवामहाविष्णुगन्तावचनमृचिरे ॥ त्वं
 गतिःसर्वदेवानांशीघ्रंक्रुष्टात्समुद्धर ॥ ४ ॥ जह्मिदंमहाबाहोबलिबलनिषूदन ॥ श्रुत्वाविष्णुस्तदावाक्यंदेवानांकरणोदयम् ॥ ५ ॥
 उवाचवाक्यंकालज्ञोदेवानांहितकाम्यया ॥ जानैवोचनैर्दैत्यबलैर्त्रैलोक्यकंटकम् ॥ ६ ॥ तपसाभावितान्मानंशान्तंदांतंजितेन्द्रियम् ॥
 मद्रक्तंमद्गतप्राणंसंत्यसंधंमहाबलम् ॥ ७ ॥ तपसोतःसुबहुनाकालेनास्यभविष्यति ॥ यदाविनयसंपन्नज्ञास्येकालेनकेनचित् ॥ ८ ॥
 समाहृत्यप्रियंतस्यतदादास्येदिवैकसम् ॥ अदितिमाप्रपन्नावैपुत्राथैपुत्रलोभिनी ॥ ९ ॥ तस्यामतिहितेदेवाःकरिष्येनात्रसंशयः ॥ तद्दे
 वानांहितंसर्वैचाहितंतुसुराद्रिषाम् ॥ १० ॥ तद्गच्छन्निराद्रिद्राःकालःकालश्चिन्तयिष्यताम् ॥ एवमुक्तागतादेवाःकार्यविष्णुरचितयत् ॥ ११ ॥
 संचितयित्वासुचिरंदेव्यागर्भावतारणम् ॥ अदितिर्वरयामासवाञ्छितंमेभविष्यति ॥ १२ ॥ अथकालेबहुतिथेगतेसागर्भिणीह्यभूत् ॥ सुषु

वेनवेमोसिपुत्रंसावामनंहारिम् ॥ १३ ॥ ह्रस्वपादं ह्रस्वकायं महच्छिरसमर्भकम् ॥ पाणिपादोदरकृशं स्वयं नारायणं हरिम् ॥ १४ ॥
 दृष्ट्वा तु वामनं जातयदिसावकुमुद्वता ॥ निरुद्धवाक्या बभूव ह्रकुं किंचिन्नपारितम् ॥ १५ ॥ एकादश्यां भाद्रपदे श्रवणे नरोत्तम ॥ संच
 चालमहीजाते वामने तु त्रिविक्रमे ॥ १६ ॥ भयं भूवैदेत्यानं दिवानां तोषा अभवत् ॥ जातकर्मादिकांस्तस्य संस्कारान्स्वयमेव हि ॥ १७ ॥
 चकार कश्यपो धीमान्प्रजापतिरनुद्यतः ॥ आबद्धमेखले दंडी धृत्वा यज्ञोपवीतकम् ॥ १८ ॥ कुशस्वच्छोदकधरः कमंडलुविभूषितः ॥ बले
 र्बलवतो यज्ञं जगाम बहु विस्तरम् ॥ १९ ॥ दृष्ट्वा बलिमथोवाच वामनोऽभ्येत्य तत्क्षणम् ॥ अथ चाहयज्ञपते दीक्षतां मम मेदिनी ॥ २० ॥
 पादत्रयप्रमाणेन पठनार्थं स्थितो ह्यसि ॥ दत्ता दत्ता तव मया बलिः प्राह द्विजोत्तमम् ॥ २१ ॥ ततो वदितुमाख्यो वामनोऽनंतविक्रमः ॥ पादौ
 भूमौ प्रतिष्ठाप्य शिरसा वृत्त्यरेदसी ॥ २२ ॥ ताभ्यामिन्द्रादिको ह्येको ह्यल्लोकोऽब्रह्मणः पदम् ॥ नतृतीयं पदं लेभेत तोने दुर्दिवैकसः ॥ २३ ॥
 तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यमिदं देवर्षयस्तथा ॥ साधुसाध्विति देवेशं शशंसु मुदं निवृताः ॥ २४ ॥ ततो दैत्यगणान्सर्वाञ्जित्वा त्रिभुवनं वशी ॥ बलिमाहत
 तो गच्छसु तलं स्वबलानुगः ॥ २५ ॥ तत्र त्वमीप्सितान्भोगान्भुक्त्वा मद्गुहालितः ॥ अस्यैन्द्रस्यावसाने तु त्वमेव द्रोभा विष्यसि ॥ २६ ॥ एवमुक्त्वा
 बलिः प्रायान्नमस्कृत्य नरोत्तमम् ॥ विमृज्य मं बलिं देवान्सकलान्स उवाच ह ॥ २७ ॥ स्वानिधिष्यन्निगच्छ ध्वं तिष्ठ ध्वं विगतज्वरः ॥ देवेनोक्ता गता
 देवा हृष्टाः संपूज्य वामनम् ॥ २८ ॥ देवः कृत्वा जगत्कार्यं तत्रैवांतरधीयत ॥ एतत्सर्वसमभवे दकादश्यां नराधिप ॥ २९ ॥ तेन ह्यदेवैस्वस्य सर्वे
 दा विजयातिथिः ॥ एष वै फाल्गुने मासि पुष्येण संहितानुप ॥ ३० ॥ विजयाप्रोच्यते सद्भिः कोटिकोटिगुणोत्तरा ॥ एकादश्यां संपवा सोरात्रौ स
 पूजयेद्भारिम् ॥ ३१ ॥ रौप्यसौवर्णपात्रे वा दारुं शमयेऽपि वा ॥ कुंडिकां स्थापयेत्पाशैश्च त्रैवैपादुके तथा ॥ ३२ ॥ शुभं चैष्येण वीर्यं प्रतिशामूत्रकमं
 डलू ॥ आच्छादय पात्रं वा सोमिः फलैश्चापि सुशोभनैः ॥ ३३ ॥ मार्गचर्मण्यगंधैश्च भक्त्या वा मृगचर्मणा ॥ तिलाढकेन विताड्य प्रस्थेन कुडवेन वा ॥
 ३४ ॥ ब्रीहिभिर्वाथगंधूमैः फलैः शुक्लतिलैर्भवेत् ॥ पुष्पैर्गंधैर्धूपदपैः पक्वान्नैश्च यद्भारिम् ॥ ३५ ॥ नानाविधैश्च नैवेद्यैर्भक्ष्यभोज्यैर्गुडैर्दनेः ॥
 स्वस्ववित्तानुसारेण स हिरण्यं च कारयेत् ॥ ३६ ॥ मंत्रं शतगुणं चैव भक्त्या लक्षगुणोत्तरम् ॥ भक्तिमांश्च गुणोपेतं कोटिकोटिगुणोत्तरम् ॥ ३७ ॥

एभिर्मन्त्रपदैस्तत्रपूजयेद्गुरुद्वयजम् ॥ उपहारैर्नरैश्च शुचिभूत्वासमाहितः ॥ ३८ ॥ अञ्जलोपमदेहाय जलजालाभ्यां शिविने ॥
 जलराशिस्वरूपाय नमस्ते पुरुषोत्तम ॥ ३९ ॥ नमः कमलनाभाय नमस्ते जलशायिने ॥ नमस्ते केशवान्तवासुदेवनमोऽस्तुते ॥ ४० ॥
 स्नानमंत्रः ॥ मलयेषु समुत्पन्नां धात्व्यं सुमनोहरम् ॥ मयानि वेदितुं पुण्यं गृहाण परमेश्वर ॥ ४१ ॥ चंदनमंत्रः ॥ वनस्पतिसमुत्पन्नां धात्व्यं
 सुमनोहरम् ॥ मयानि वेदितुं पुण्यं गृहाण पुरुषोत्तम ॥ ४२ ॥ पुष्पमंत्रः ॥ नमः कमलकैजलकषोति निर्मलवाससे ॥ मनोहरवपुः स्फुं च
 धृष्टचक्राय शार्ङ्गिणे ॥ ४३ ॥ पूजामंत्रः ॥ मत्स्यं कूर्मं वराहं च नरसिंहं च वासनम् ॥ रामं रामं च कृष्णं नाम भविष्यमानायते ॥ ४४ ॥ पादौघै
 कैर्कांगस्य पूजनं शीर्षिणतः ॥ सर्वांगपूजा ॥ धूपोऽयं देवदेवेश शस्य चक्रगदाधर ॥ ४५ ॥ अच्युतानंतगोविंदवासुदेवनमोऽस्तुते ॥ धूप
 मंत्रः ॥ त्वमेव प्रथिवी ज्योतिर्वायुराकाशमेव च ॥ ४६ ॥ त्वमेव ज्योतिषां ज्योतिर्दीपोऽयं प्राप्तिगृहाताम् ॥ दीपमंत्रः ॥ अन्नं चतुर्विधं स्वादु
 रसैः शङ्खैः समन्वितम् ॥ ४७ ॥ भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं प्रसीद परमेश्वर ॥ अन्नं प्रजापतिर्विष्णुर्लूद्रे दशशिशिरास्कराः ॥ ४८ ॥ अन्नं त्वष्टा यमो
 ऽग्निश्च पापं हरतु मेऽव्ययः ॥ जगदादिर्जगद्द्रूपमनादि जगदंतच्छुत् ॥ ४९ ॥ जलशयजगद्योनिः प्रीयतं मिजनार्दनः ॥ प्रणिनमंत्रः ॥
 अनेककर्मनिर्वधं च सिर्जं जलशायिनम् ॥ ५० ॥ नतोऽस्मि मथुरावासे माधवं मधुसूदनम् ॥ नमो वायनरूपाय नमस्तेऽस्तु त्रिविक्रम ॥ ५१ ॥
 नमस्ते मणिबंधाय वासुदेवनमोऽस्तुते ॥ नमस्कारमंत्रः ॥ नमो नमस्ते गोविंद वासुदेवाय नमोऽस्तु त्रिविक्रम ॥ ५२ ॥ अवोच सशंखं कृत्वा तत्तुल्यं
 प्रदोभव ॥ प्रार्थनामंत्रः ॥ सर्वगः सर्वदेवेशः श्रीधरः श्रीनिकेतनः ॥ ५३ ॥ विश्वेश्वरश्च विष्णुश्च श्रीशायी च नमो नमः ॥ शयनमंत्रः ॥ एवं
 संपूज्यो यो रात्रौ वेकादृश्यां नृपुत्तम ॥ ५४ ॥ जागरंतं त्रकुर्वीत गीतवादिना निस्वनेन ॥ याचश्च वणसंयुक्ता द्वादशी परमातिथिः ॥ ५५ ॥ त
 स्यांच संगमे स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ एवं संपूज्य येन नमः प्रभातं विमलेक्षति ॥ ५६ ॥ प्रदेयं शाल्वविदुषे ब्रह्मणाय च मंत्रतः ॥ ब्रह्मणश्चा
 पि मंत्रेण प्रतिगृहीतं मंत्रवत् ॥ ५७ ॥ वासनोऽस्य प्रतिगृहीतवासाय नमो नमः ॥ ५८ ॥ अंशुहो ॥ अंशोरसि ॥ अंशुदयोः ॥ अंश
 भौ ॥ अंशुजयोः ॥ अंशुवीगे ॥ सर्वात्मने नमः ॥ पुष्पं फलं च नैवेद्यं सर्वसेतव्यं विधिः ॥ नरोद्वाद्यानुष्यैव मेकादृश्यां स मंत्रकम् ॥ ५९ ॥

पूर्वोक्ताविधिनाप्राप्तभोजनपृषदाज्यकम् ॥ पूर्वदत्तब्राह्मणेभ्यःपश्चादुज्जितवाग्यतः ॥ ६० ॥ भूयोभूयोऽपिराजेंद्रसर्वत्रैवविधिःस्मृतः ॥
 समाप्तेतुव्रतेराजन्यत्पुण्यं तन्निबोधमे ॥ ६१ ॥ चतुर्गुणानिराजेंद्रएकसप्ततिसंख्यया ॥ प्राप्यविष्णुपुरेराजन्कीडतेकालमक्षयम् ॥ ६२ ॥
 इहागत्यभवेद्राजाप्रतिपक्षक्षयंकरः ॥ हस्त्यश्चरथपत्तीनांदाताभोक्ताविमत्सरी ॥ ६३ ॥ रूपसौभाग्यसंपन्नोदोषाद्युर्नरुजोभवेत् ॥ पु
 त्रेऽपरिवृतोजीवोजीवेच्चशरदःशतम् ॥ ६४ ॥ एतस्याःफलमाख्यातेमकादश्यामयातव ॥ पूर्वमेवसमाख्याताद्वादशीश्रवणान्विता ॥ ६५ ॥
 उपोष्यैकादशीपश्चाद्वादशीमप्युपोषयेत् ॥ नचात्रविधिलोपःस्यादुभयोर्देवताहारः ॥ ६६ ॥ “एकादशीद्वादश्योरन्यतरस्याश्रवणयुक्तायां
 श्रवणयुक्तोपवासैर्नवव्रतद्वयसिद्धिः ॥ एकस्मिन्व्रतेपूर्वमन्यातिथिमुपोष्यपश्चादपारयित्वैवान्योपोष्यतइतिविधिलोपःसएकदेवताकत्वेन
 नभवतीत्यर्थः” ॥ बुधश्रवणसंयुक्ताद्वादशीसंगमोदकम् ॥ दानंदध्योदनंसत्यमुपवासःपरोविधिः ॥ ६७ ॥ सगरेणककुत्स्थेनधुंधुमारे
 णगाधिना ॥ एतैश्चान्यैश्चराजेंद्रकृतं वैद्वादशीव्रतम् ॥ ६८ ॥ साद्वादशीबुधयुताश्रवणेनसाकंस्याद्द्वैजयायकथिताक्लाषिभिर्नभस्ये ॥ तामा
 दरेणसमुपोष्यनरोऽमरत्वंप्राप्नोतिपार्थअणिमादिगुणोपपन्नम् ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवाद
 विजयश्रवणद्वादशीव्रतवर्णनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कृष्णपक्षेतुपौषस्यसंप्राप्तंद्वादशैव
 तम् ॥ पौषादिपारंगमासैःषड्भिर्व्यष्टांतिकंस्मृतम् ॥ १ ॥ प्रथमंपुंडरीकाक्षं नाम कृष्णस्य गीयते ॥ द्वितीयमाधवाख्यं तु विश्वरू
 पंतुफाल्युने ॥ २ ॥ पुरुषोत्तमाख्यं तु ततः पंचमैऽन्युतसंज्ञकम् ॥ षष्ठे जयेति देवेशु ह्यं नाम प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥ पूर्वोक्तेषु च मासेषु स्ना
 नप्राशनयोस्तिथयः ॥ आषाढादिषु मासेषु पंचगव्यमुदाहृतम् ॥ ४ ॥ स्नानं च प्राशनं चैव पंचगव्यं संप्रेष्यते ॥ पूजयेत्पुंडरीकाक्षं तैस्तेरे
 वचनामभिः ॥ ५ ॥ प्रतिमासं च देवेशकृत्वा पूजां यथाविधि ॥ विप्राय दुक्षिणं दद्याच्छूद्रदधानश्च भक्तिः ॥ ६ ॥ पारणं चैव देवेश ग्रीणं भ
 क्तिपूर्वकम् ॥ कुर्वीत भक्त्या गोविंदसद्भवेनार्चनं यतः ॥ ७ ॥ नक्तं भुंजीत स तं तैलक्षारं विवर्जितम् ॥ एकादश्यामुपोष्यैवं द्वादश्यामथवादि
 ने ॥ ८ ॥ एवं संवत्सरस्य तियदभिप्रेतमात्मनः ॥ धनं च सुहिरण्यं च धान्यं भाजनमासनम् ॥ ९ ॥ शय्यां वा ब्राह्मणे दद्यात्केशवः प्रतिगृ

ह्यताम् ॥ एतासु षोडशविधिना विष्णुप्रीतौ च तत्परः ॥ १० ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति यद्यदिच्छति चेत्तसा ॥ ततो लोकेषु विख्यातं संप्राप्तं
 द्वादशीतिवै ॥ ११ ॥ कृताभिलषिता दृष्टा प्रारब्धा धर्मतत्परैः ॥ पूरयेदसिखान्कामान् संप्रमृतावादिने दिने ॥ १२ ॥ संप्राप्तिकामुप
 वर्सति स माहिता र्थयेमानवामनुजगुणवविष्णुभक्ताः ॥ तेषां समीहितफलानि ददाति शश्वद्वासः सुरेशभवनैर्भगवत्प्रसादात् ॥ १३ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे संप्राप्तिद्वादशीव्रतं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 तथान्यामपि ते विष्मगोविंद द्वादशीं शृणु ॥ तस्याः सम्यगनुष्ठानात्प्राप्नोत्यभिमतं फलम् ॥ १ ॥ पौषमासे सिते पक्षे द्वादश्यां समुपोषितः ॥
 सम्यक्संपूज्य गोविन्दनाम्ना देवमधोक्षजम् ॥ २ ॥ धूपपुष्पपचारैश्च नैवेद्यैश्च समाहितः ॥ गोविंदेति जपेन्नाम पुनस्तद्भूतमानसः ॥ ३ ॥
 विप्राय दक्षिणां दद्याद्यथा शक्त्या नराधिप ॥ स्वयं विबुधस्तुलितो गोविंदेति च कीर्तयेत् ॥ ४ ॥ पाखंडिभिर्विकर्मस्थैरालापांश्च विवर्जयेत् ॥
 गोभूत्रगोमयवापि दधि क्षीरमथापि वा ॥ ५ ॥ गोदोहतः समुद्रूतं प्राश्रीतात्मा विशुद्धये ॥ द्वितीयेऽह्नि पुनः स्नानं तथैवाभ्यर्च्य केशवम् ॥ ६ ॥
 तेनैव नाम्ना संपूज्य दत्त्वा विप्रस्य दक्षिणाम् ॥ ततो भुञ्जीत गोदोहं स भूतेन समुद्रवम् ॥ ७ ॥ एवमेवासिखान्मासानुषोष्य प्रयतः शुचिः ॥
 दद्याद्वाह्निकं विद्वान्प्रातिमा संतु शक्तिः ॥ ८ ॥ पारितोच पुनर्वर्षे गोविन्दं पद्मया सह ॥ गोविन्दप्रीतिमाया तु व्रतेन नैव मे सदा ॥ ९ ॥
 विशेषतः पुनर्दद्यात्स्मिन्नहि गवाह्निकम् ॥ भक्त्या परमया राजच्छृणुयत्फलमाप्नुयात् ॥ १० ॥ स्वर्णशृंगैर्व्यसुरंगो शतवृषभं वरम् ॥
 इति मासं द्विजानिभ्यो दत्त्वा यत्फलमश्नुते ॥ ११ ॥ तदा प्राप्नोति खिलं सम्यग् व्रतमेतदुपोषितः ॥ तंच लोके मवाप्नोति गोविंदयत्रतिष्ठति ॥ १२ ॥
 गोविन्दद्वादशीमेतासु षोडशति विधानतः ॥ विद्योतमाना दश्यंते लोके द्वापि द्वादशवत् ॥ १३ ॥ गोविन्दमर्चयति गोरसभोजनस्तु गावो वि
 नोदयति तद्ब्रह्मवाह्निकश्च ॥ यो द्वादशीपुं कुराजकृतोपवासः प्राप्नोत्यसौ सुरभिलोकमपेतशोकम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उ
 त्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गोविन्दद्वादशीव्रतवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥

उपवासव्रतानांतुवैकल्यं न्यमहामते ॥ दानधर्मैकृतं यस्य विपाको वदयादृशः ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ यज्ञानामुपवासा-
 नां व्रतानां च नरेश्वर ॥ वैकल्यात्फलवैकल्यं यादृशं तच्छृणुष्व मे ॥ २ ॥ उपवासान्विनाखण्डं प्राप्नुवंत्येव तांश्छृणु-
 भ्रष्टैश्च यानिर्द्धनान् श्वसंति पुरुषाः पुनः ॥ ३ ॥ रूपं तथोत्तरं प्राप्य व्रतवैकल्यदोषतः ॥ काणाः कुब्जाश्च षण्मासं भवंत्यन्यथाश्च मानवाः ॥ ४ ॥
 उपवासी नरः पत्नो नारी प्राप्य तथापि तम ॥ वियोगं व्रतवैकल्यं दुर्भगत्वं वाप्नुयात् ॥ ५ ॥ ये द्रव्ये सत्यदातारस्तथास्ते सत्यनश्रयः ॥
 कुले वसंति दुःशीला दुष्कुलशीलानिश्चये ॥ ६ ॥ वस्त्रानुलेपनैर्हानाभूषणैश्चातिरूपिणः ॥ विरूपरूपाश्च तथा प्रसाधकगुणान्विताः ॥ ७ ॥
 ते सर्वव्रतवैकल्यात्फलवैकल्यमागताः ॥ तस्मात्तद्व्रतवैकल्यं ज्ञवैकल्यमेव च ॥ ८ ॥ उपवासेन कर्तव्यवैकल्याद्विकलं फलम् ॥
 ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ कथं चिद्वैकल्यमुपवासादिकं भवेत् ॥ ९ ॥ किं तत्र वद कर्तव्यमच्छिद्रं येन जायते ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 अखंडद्रादृशी ह्यिषासमस्तेष्वेव कर्मसु ॥ १० ॥ वैकल्यं प्रशमयति शृणुष्व गदतो मम ॥ मार्गशीर्षे सिते पक्षे द्वादश्यां नित्यतः शुचिः ॥ ११ ॥
 कृतोपवासो देवेश स मभ्यर्च्य जनार्दनम् ॥ स्नानो नारायणं ब्रूयाद्ब्रह्मारायणं तथा ॥ १२ ॥ गच्छन्नारायणं देवं स्वपन्नारायणं पुनः ॥
 पञ्चगव्यजलस्नानो विशुद्धात्मा जितेन्द्रियः ॥ १३ ॥ यवव्रीहिमयं पात्रं दत्त्वा विप्राय भक्तिः ॥ इदमुच्चारयेत्पश्चादेव स्य पुरतो हरेः ॥ १४ ॥
 स तज्जन्मनियत्किञ्चिन्मया खण्डव्रतं कृतम् ॥ भगवंस्वत्प्रसादेन तत्तदखंडमिहास्तु मे ॥ १५ ॥ यथा खंडं जगत्सर्वं त्वमेव पुरोत्तम ॥
 तथा खिलान्यखंडानि व्रतानि मम संतु वै ॥ १६ ॥ चतुर्भिरपि मासैस्तु पारणं प्रथमं स्मृतम् ॥ प्रीणनं च हरेः कुर्यात्पारितः पारणे ततः ॥ १७ ॥ चैत्रादिषु च
 मासेषु चतुर्गुणं तु पारणम् ॥ तत्रापि स तु पात्राणि दद्याच्छ्रद्धासमन्वितः ॥ १८ ॥ श्रावणादिषु मासेषु कार्तिकांते पुष्यपारणम् ॥ तत्रापि घृत
 पात्राणि दद्याद्विप्राय दक्षिणाः ॥ १९ ॥ सौवर्णरौप्यं तांश्च मृन्मयं पात्रमिष्यते ॥ स्वशक्त्यपेक्षया राजन्पालाशं वापि कारयेत् ॥ २० ॥
 एवं संवत्सरस्य त्रिब्राह्मणान्स जितेन्द्रियः ॥ आमंत्र्य द्वादशांश्चान्विप्राभोजयेद्घृतपायसैः ॥ २१ ॥ वस्त्राभरणदौर्नैश्च प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥

उपदेशमप्यत्रपूजयेद्द्विधिवद्भूरुम् ॥ २२ ॥ एवंसम्यग्यथान्याय्यमखंडादशीनरः ॥ समुपाष्यअखंडस्यव्रतस्यफलमश्नुते ॥ २३ ॥
 सतजन्मसुवैकल्यंयद्व्रतस्यक्वाचित्कृतम् ॥ करोत्यविकलं सर्वमखंडादशीतुतत् ॥ २४ ॥ तस्मादेषाप्रयत्नेनरैःस्त्रीभिश्चसुव्रत ॥
 अखंडादशीसम्यगुपाष्याफलकांक्षया ॥ २५ ॥ येद्वादशीव्रतमखंडमितिप्रसिद्धमार्गोत्तमाङ्गमाधिकृत्यकृतेनयेन॥खंडव्रतानिपुरुषैःसुकृता
 नियानिस्पृणतांसमुपयान्तिहरेःप्रसादात् ॥ २६ ॥ इतिश्रीभविष्येमेहापुराणउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादेखंडादशीव्रतवर्णनं नामै
 कोनशीतितमोऽध्यायः॥७९॥श्रीकृष्णउवाच॥फाल्गुनेमलपक्षस्यएकादश्यामुपोषितः॥नरोवायदिवानारीसमभ्यर्च्यजगत्पतिम् ॥ १ ॥
 हरेर्नामवन्दनस्तयाभावयुक्तेशुधिष्ठिर ॥उत्तिष्ठन्स्वपंश्चैवहरिमेवावुकीर्तयेत् ॥ २ ॥ततोऽन्येदिवसेप्राप्तद्वादश्यांनियतोहरिम्॥स्नात्वासम्यक्स
 मभ्यर्च्यदत्त्वाविप्रायदक्षिणाम् ॥ ३ ॥हरिसुदिर्यचैवाग्राधृतहोमकृतक्रियः॥प्रणिपत्यजगन्नाथमितिवाणीमुदीरयेत् ॥ ४ ॥ पातालसंस्थां वसुधां
 यांप्रसादमनोरथान्॥अवापवमुदेवोसौप्रदद्यात्तुमनोरथान् ॥ ५ ॥यमभ्यर्च्यदिविप्रातःसकलांश्चमनोरथान् ॥ प्रहराज्यश्चदेवैर्द्रव्यमभ्यर्च्यजग
 त्पतिम् ॥ ६ ॥मनोरथान्भिनवान्प्राप्तवांश्चमनोहरान् ॥ एवमभ्यर्च्यपूजांचनिष्पाद्यचहरेस्ततः ॥ मुञ्जीतप्रयतःसम्यग्गृहविष्यंपांडुनंदनम् ॥ ७ ॥
 फाल्गुनैवैत्रैवशखैर्ज्येष्ठमासिचसत्तम ॥ चतुर्भिःपारणमासैरेभिर्निष्पादितंभवेत् ॥ ८ ॥ रक्तपुष्पैश्चतुरोमासान्कुर्वीतचार्चनम् ॥
 दहेत्तुगुगुलुंप्राश्यगोशृंगक्षालनंजलम् ॥ ९ ॥ हविष्यान्नंचनैवेद्यमात्मनश्चापिभोजनम् ॥ ततश्चश्रूयतांपार्थआषाढादौतुयाक्रियाम् ॥ १० ॥
 जातीपुष्पाणिधूपश्चशस्तःसांजरसोनृप ॥ प्राश्यदर्भैर्दकंचास्यशाल्यन्नंचनिवेदनम् ॥ ११ ॥ स्वयंतदेवचाश्रियाच्छेषंपूर्ववदाचरेत् ॥
 कार्तिकादिषुमासेषुगोमूत्रंकायशोधनम् ॥ १२ ॥ सुगंधंचेच्छयाधूपंपूजांभृंगारकेनच ॥ कांसारंचात्रनैवेद्यमश्रीयात्तच्चैवस्वयम् ॥ १३ ॥
 प्रतिमासंचविप्रायदत्तव्यादक्षिणतथा ॥ पारणंचेच्छयाविष्णोःपारणपादनेमते ॥ १४ ॥ यथाज्ञत्तयाथप्रीत्यावित्तशब्दाव्यवर्जयेत् ॥
 सद्भवैर्नवगोर्विंदःपूजितःप्रीयतेयतः॥ १५ ॥पारणतियथाज्ञत्तयास्नापितःपूजितोहरिः॥प्रीणितश्चेप्सितान्कामान्स्तान्दत्तव्यव्ययानृप ॥ १६ ॥
 वर्षातिप्रतिमाभिष्टांकारयित्वासुशोभनाम्॥स्वर्णकंचयथाज्ञत्तयाशंखशार्ङ्गविभूषिताम् ॥ १७ ॥ पुष्पवस्त्रयुगच्छां ब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥

द्वादशब्राह्मणस्तत्रभोजयित्वाक्षमापयेत् ॥ १८ ॥ द्वादशात्रप्रदातव्याःकुंभाःसान्नजलक्षताः॥छत्रोपानद्युगैःसार्द्धदक्षिणाभिश्चभारत ॥ १९ ॥
 एषापुण्यापापहराद्वादशीफलमिच्छताम् ॥ यथामिलषितान्कामान्ददातिनृपसत्तम ॥ २० ॥ पूरयत्यखिलान्भक्त्यायतश्चामनोरथान् ॥
 मनोरथाद्वादशीयंततोलोकेषुविश्रुता ॥ २१ ॥ उपोष्यैतांत्रिभुवनंलब्धमिन्द्रेणवैपुरा ॥ आदित्याश्चेष्टिताःपुत्राधनमौशनसा तथा ॥ २२ ॥
 धौम्येनाध्ययनंप्राप्तमन्यैश्चाभिमंतफलम् ॥ राजर्षिभिस्त्वथाविप्रैःस्त्रीविद्यूद्रैश्चमूले ॥ २३ ॥ ययंकाममभिध्यायव्रतमेतदुपोषितम् ॥ तत्त
 द्वाप्तोत्यसंदिग्धंविष्णोराराधनोद्यतः ॥ २४ ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोलभतेधनम् ॥ रोगाभिमृतश्चरोग्यंकन्याप्राप्नोतिसत्पतिम् ॥ २५ ॥
 समागमंप्रवसनैरुपोष्यैतामवाप्यते ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमृतःस्वर्गैवमोदते ॥ २६ ॥ नापुत्रोनाधनोज्येष्ठावियोगीनचनिर्गुणः ॥ उपोष्यै
 तद्व्रतंमर्त्यैःस्त्रीशूद्रोवापिजायते ॥ २७ ॥ स्वर्गलोकेसहस्राणिवर्षाणामयुतानिच ॥ भोगानभिमतान्भुक्त्वातत्रतत्रयथेच्छया ॥ २८ ॥ इहपुण्य
 वतानृणांधानिनालघुशालिनाम् ॥ गृहेप्रजायेतेराजन्सर्वव्याधिविवर्जितः ॥ २९ ॥ नद्वादशीमुपवसन्तिमनोरथारुयानैवाचर्यंतिपुरुषोत्तममा
 दिदेवम् ॥ गोब्राह्मणांश्चनमंतिनपूजयंति येतेमनोभिलषितंकथमाप्नुवन्ति ॥ ३० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसं
 वादेमनोरथद्वादशीव्रतवर्णनमाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ अल्पायासेनभगवन्धने
 नालपेनवाविभो ॥ पापंप्रशममायातियेनतद्रुमहंसि ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुपार्थपरापुण्यांद्वादशीपापना
 शिनीम् ॥ यासुपोष्यपरंपुण्यमाप्नुयाच्छूद्रयान्वितः ॥ २ ॥ माघमासेचंप्राप्तेआषाढक्षभवेद्यादि ॥ मूलंवाकृष्णपक्षस्यद्वादश्यानियत
 व्रतः ॥ ३ ॥ गृह्णीयात्पुण्यफलदंविधानंतस्यमेशृणु ॥ देवदेवंसमभ्यर्च्यसुखातःप्रयतःशुचिः ॥ ४ ॥ कृष्णनाम्नाचसंपूज्यएकाद
 श्यामहामते ॥ उपोषितोद्वितीयेह्निपुनःसंपूज्यकेशवम् ॥ ५ ॥ संस्तूयनाम्नातेनैवकृष्णारुयेनपुनःपुनः ॥ दद्यात्तिलांश्चविप्रायकृष्णोमे
 प्रीयतामिति ॥ ६ ॥ ततश्चप्राशयेच्छस्तांस्तथाकृष्णतिलाञ्चप ॥ विष्णुप्रीणनमंत्रोक्तसमातेवर्षपारणे ॥ ७ ॥ कृष्णकुंभांस्तिलैः

सार्द्धपक्षात्नेचसंयुतान् ॥ छत्रोपानद्युगवैः सहितानन्नगर्भिणः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणानां प्रदेशास्तेयथावन्माससंख्यया ॥ तिलप्ररोहाज्जायेतयाव
 त्संख्यास्तिलानुप ॥ ९ ॥ तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकैर्महायते ॥ अरोगोजायते नित्यं नरो जन्मनि जन्मनि ॥ १० ॥ अंधेन वधिरेवैन
 कुशीनचक्रुस्तिरः ॥ भवत्येतामुपित्वा तु तिलाख्यां द्वादशीं नरः ॥ ११ ॥ अनेन पार्थिविधिना तिलदातानसंशयः ॥ मुच्यते पातकैः सर्वैरन
 यासेन मानवः ॥ १२ ॥ दानविधिस्तथा श्राद्धं सर्वपातकशान्तये ॥ नार्थः प्रभूतो नायासः शरीरे नृपसत्तम ॥ १३ ॥ सर्वोपभोगनिरतो ह्ये
 दशम्यां स्नानं तिलैस्ति लोनिवेदनकृत्ति लाशी ॥ दत्वा तिलां हि ज्वराय विराजकेतुं संपूज्य विष्णु पदवीं समुपैति मर्त्यः ॥ १४ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे उल्कानवमीव्रतवर्णनमौ काशीतिलमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ युधिष्ठिर
 उवाच ॥ ॥ यन्न तापायैवै पुंसां भवत्यामुष्मि कंकृतम् ॥ तदपापाय भवति तदा चक्षुश्च दूतम् ॥ १ ॥ उपवासप्रभावं वै कृष्णाराधन
 कांक्षिणाम् ॥ कथयेद्दमहावाहो नैव तृप्यामि कथ्यतः ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ श्रूयतां पार्थ यत्पुष्टाः कौतुकाद्भवता वयम् ॥
 आमुष्मि कंकंता पायप्रतापाय च जायते ॥ ३ ॥ उपोषितप्रभावं च कृष्णाराधनकांक्षिणाम् ॥ कथयामि यथा वृत्तं पूर्वमेव नरोत्तम ॥ ४ ॥
 वैदिशं नमनगरं प्रख्यातं नृपसत्तम ॥ तत्र वैश्योऽभवत्पूर्वसि रभद्र इति श्रुतः ॥ ५ ॥ भार्यया सा तदुहिता पुत्रपौत्रैः समन्वितः ॥
 प्रभूतभृत्यवर्गश्च बहुव्यापारकारकः ॥ ६ ॥ पुत्रपौत्रादिभरणे व्यासकिमतिरेव च ॥ परलोकं प्रति मतिस्तस्य नासीत् कदाचन ॥ ७ ॥
 चकारानुदिनं सोऽथ न्यायान्यायैर्द्वेनार्जनम् ॥ सर्वत्रान्यत्र निःस्नेहः पुत्रस्नेहपरिश्रुतः ॥ ८ ॥ ननु हात्युदिते काले न ददात्यति तृष्ण्या
 बभूव चोद्यमस्तस्य पुत्रादिभरणे परः ॥ नित्यैर्मित्तिकानां च हार्निचक्रे स्वकर्मणा ॥ ९ ॥ तृष्णाभिभूतो राजेन्द्रस्ववर्गभरणोज्झितः ॥
 कालेन गच्छत सोऽथ मृतोर्विध्याटवीतटे ॥ १० ॥ यातनो देहभूत्प्रेतोऽग्रेष्मकाले भवन्नृप ॥ तं ददर्श महाभागो दिव्ययानसमन्वितः ॥ ११ ॥
 वेदे वेदाङ्गविद्वेषी विपिनो नाम वैद्विजः ॥ भास्करस्यांशुभिर्द्वैतैर्दंहतमतिदारुणैः ॥ १२ ॥ प्रतप्तवालुकामध्ये तृषाति पीडितः ॥ शु
 त्क्षामकण्ठं शुष्कास्यं तथा दृत्ताविलोचनम् ॥ १३ ॥ निष्कान्ता जिह्वमंगेषु विस्फोटैः सर्वतश्चितम् ॥ निधासायासखेदेन विह्वलः पीडितो दरः ॥ १४ ॥

[illegible]

अल्पैरहोभिः संक्षीणमपमपत्रेयथाजलम् ॥ गतंपापमयं ह्यस्याः प्रभावोऽत्यन्तदुर्लभः ॥ ३८ ॥ नाशः पापस्य दुरुतेजस्य मुकृतकर्मणः ॥ सकृ-
त्कर्मप्रदोद्योषात्तत्तौ वै द्वा दशी स्मृता ॥ ३९ ॥ यथैतद्भूतार्तैर्न भवता परिदेवितम् ॥ तमुवाचा त्रसं देहो मम तापाय देव किम् ॥ ४० ॥
पापमत्र कृतं प्रेत्य भद्रता पाय जायते ॥ आह्लादय तथा पुण्यमिह पुण्यकृतां नृणाम् ॥ ४१ ॥ सीरभद्रं समाश्वासयया वित्यं महासुनिः ॥ सो-
प्यल्पैर्नैव कालेन ततो मोक्षमवाप्तवान् ॥ ४२ ॥ उपवासप्रभावश्च कथितस्तन्नेरोत्तम ॥ येनाल्पैरेव दिवसैर्भूरि पापं क्षयं गतम् ॥ ४३ ॥
तस्मान्नरेण पुण्याय यत्तत्तद्व्यंनपातकम् ॥ उपवासाश्च कर्तव्याः सदैवात्माहितैषिणा ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथैतत्कष्टपापानां
विपाको नैव कश्चित् ॥ पुरुषैर्भुज्यते शश्वत्तन्मोक्षं वंदसत्तम ॥ ४५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ जयासमेताः पुरुषाः सदा मुकृतकर्मणः ॥
जयासाद्वा दशी शस्तानृणां मुकृतकर्मणाम् ॥ ४६ ॥ फाल्गुना मलपक्षस्य एकादश्यामुपोषितः ॥ द्वादश्यां तु द्विजश्रेष्ठ पूजयेन्मनुसूद-
नम् ॥ ४७ ॥ एकादश्यां समुत्तिष्ठ विष्णोर्नैमां नु कर्तयन् ॥ पूजायां वासुदेवस्य भुञ्जीत सुसमाहितः ॥ ४८ ॥ कामकोधं च लोभं च मदं महं च वर्ज-
येत् ॥ द्रोहादं विजयेद्दोषान्सर्वान् धनमदोद्भवान् ॥ ४९ ॥ भावयेद्विष्णुभक्तश्च संसारेऽस्य रतं तथा ॥ एवं भावितचित्तेन प्राणिनां हितमिच्छता ॥ ५० ॥
नमो नारायणाय तित्वत्स्वपतानि शि ॥ तथैव कुर्याद्वादश्यां नान्नाशुत्स्नारणं नृप ॥ ५१ ॥ सौर्वर्णतां प्राणिभ्यः न्यपि पांडव ॥ यवपात्राणि पू-
र्वतु दद्यान्मांसचतुष्टयम् ॥ ५२ ॥ आषाढादि द्वितीयां तु पारयन्मे महामते ॥ तत्रापि घृतपात्राणि दद्याच्छूद्रास्त्रामन्विताः ॥ ५३ ॥ कार्तिकादिषु मासेषु मा-
घंतिषु तथा तिलां विप्राय दद्यात्पात्रं तु प्रतिमासमुपोषितः ॥ ५४ ॥ नामत्रयमशेषेण मासि मासि दिनद्वयम् ॥ तथैव चारय दद्यान्मासि मासि य-
दिकम् ॥ प्रणम्य च हर्षिकं शं कृतपूजं प्रसादयेत् ॥ ५५ ॥ विष्णोर्नमस्ते जगती प्रभूते श्रीवासुदेवाय नमो नमस्ते ॥ नारायणस्य प्रणतैर्विचिंत्य करोतु
मे शाश्वतपुण्यराशिम् ॥ ५६ ॥ प्रसीद पुण्यं जयमेति विष्णो श्रीवासुदेवर्द्धिमुपैतु पुण्यम् ॥ प्रयातुवाञ्छेपमथो विनाशं मातेंऽग्निपद्मादितरत्र मे-
मतिः ॥ ५७ ॥ विष्णोः पुण्येऽद्वयोस्तु वासुदेवास्तु मे शुभम् ॥ नारायणास्तु मे धर्मो जाहि पापमशेषतः ॥ ५८ ॥ अनेकजन्मजनितं बाल्ययौव-
नवार्द्धके ॥ पुण्यं विवृद्धिमायतु यातु पापं च संक्षयम् ॥ ५९ ॥ आकाशादिषु शब्दादौ श्रोत्रादि महदादिषु ॥ प्रकृतौ पुरुषे चैव ब्रह्मण्यपि च स-

प्रभुः ॥ ६० ॥ यथैकएवधर्मात्मावासुदेवोव्यवस्थितः ॥ तेनसत्येनपापमेनरकार्तिप्रदंक्षयम् ॥ ६१ ॥ प्रयातुसुकृतस्यास्तुममानुदिवस
 अयः ॥ पापस्यहानिःपुण्यस्यवृद्धिर्मेस्तूतमोत्तमा ॥ ६२ ॥ एवमुच्चार्यविप्रायदद्याद्यत्कथितंतव ॥ भुञ्जीतकृतकृत्यस्तुपारणेपारणेगते
 ॥ ६३ ॥ पारणंतेतुदेवेश्प्रीणनंशक्तितोनृप ॥ कुर्वताखिलपाखंडरालापंचविवर्जयेत् ॥ ६४ ॥ एवमंस्तस्ययतिकंचनंप्रतिमांहरः ॥
 पूजयित्वावल्लपुष्पैर्धृतपात्रेणसंयुतैः ॥ ६५ ॥ गांसवत्सांचिप्रायदद्याच्छूद्रासमन्वितः ॥ विलंबितंचयत्पूर्वदेवानन्याभ्यजेद्वादि ॥ ६६ ॥
 तस्मिन्नहनिदातव्यंभोजनेचानिवारितम् ॥ इत्येषाकथितापुण्यासुकृतस्यजयावहा ॥ ६७ ॥ द्वादशीनिरकं पार्थयासुपोष्यनपश्यति ॥
 नाश्रयोनचशस्त्राणिनचलोहमुखाःखगाः ॥ ६८ ॥ नारकास्तंप्रबाधन्तेमतिर्यस्यजनादने ॥ नामोच्चारणमात्रेणविष्णोःक्षीणाशेषपातकः ॥ ६९ ॥
 भवत्यवविनाशश्चनरकेपतनंकृतः ॥ नमोनारायणहरेवासुदेवेतिकीर्तयन् ॥ ७० ॥ नयातिनरकंमर्त्यःसंक्षीणाशेषपातकः ॥ तस्मात्पा
 खंडिसंसर्गमकुर्वन्द्वादशीमिमाम् ॥ ७१ ॥ उपोष्यपुण्योपचयेनयातिनरकंनरः ॥ ७२ ॥ पापंक्षिणोतिसुकृतस्यकरोतिवृद्धिवृद्धिप्रयच्छ
 तिनियच्छतिसर्वदोषान् ॥ यद्वादशीहसुकृतातिहिताचलोकेकस्मात्प्रतामुपवसंतिविमूढचित्ताः ॥ ७३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्व
 णिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादसुकृतद्वादशीव्रतवर्णनंनमद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ यदेतत्परमंगुह्यं
 र्वेदेषुपठ्यते ॥ सदेवःपुण्डरीकाक्षःस्वयंनारायणोहरिः ॥ १ ॥ सयज्ञैर्विविधैरिष्टैर्वैश्वदेवैश्चयदुस्तम ॥ प्राप्यतेपरमोदेवःसनातनकथं
 चन ॥ २ ॥ बहुवित्तेनभगवान्त्विग्भिर्वेदपारगैः ॥ प्राप्यन्तेसुसहयैश्चक्वाचित्यकाःसुदुष्कराः ॥ ३ ॥ वित्तेनचविनादानंदानंदतुक्कृष्णन
 शक्यते ॥ विद्यमानेऽपिनमतिःकुटुंबासक्तचेतसः ॥ ४ ॥ तस्यामोक्षःकथंकृष्णसर्वथादुल्लभोहरिः ॥ अल्पायासेनलभतेयेनदेवः
 सनातनः ॥ ५ ॥ तन्मेसामान्यतोब्रूहिसर्ववर्णेषुयद्भवेत् ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कथयामिपंगुह्यंहरस्यदेवनिर्मितम् ॥ ६ ॥
 धरण्यायत्कृतंपूर्वमज्जन्यावमुधातले ॥ पृथिव्यापार्थिवभवेत्सलिलेनातिवाहितः ॥ ७ ॥ तस्मिन्सलिलसंलग्नमेहीप्रायाद्रसात
 लम् ॥ साभूतधात्रीधरणीरसातलगताशुभा ॥ ८ ॥ आराधयामासविभुं देवंनारायणंपरम् ॥ उपवासव्रतैर्देवानिनियमैश्चपृथग्विधैः ॥ ९ ॥

कालेनमहतातस्याःप्रसन्नोत्तरुडध्वजः ॥ उज्जहारस्थितौचेमास्थापयामासवाच्युतः ॥ १० ॥ प्राप्तेमार्गेश्वरेमसेदशम्यानि
 यतात्मवान् ॥ स्नात्वादेवाचर्चनकृत्वाअग्निकार्यथाविधि ॥ ११ ॥ शुचिवासाःप्रसन्नात्माह्वयत्प्राप्तुसुसंस्कृतम् ॥ भुक्त्वापे
 चपदंकृत्वापुनःशौचंचपादयोः ॥ १२ ॥ कृत्वाष्टाङ्गुलमात्रंशूरिवृक्षसमुद्रवम् ॥ भक्षयेदंतकाष्ठंतुततश्चाचम्ययत्नतः ॥ १३ ॥
 स्पृष्ट्वान्यासानिकमार्गिणिचिरं व्यात्वाजनार्दनम् ॥ शंखचक्रगदापाणिपतिान्बरसमावृतम् ॥ १४ ॥ एवमुच्चारयेद्वाचंतस्मिन्कालेमहद्युते ॥
 एकादश्यांनिराहारःस्थित्वाहमपरेहनि ॥ १५ ॥ भोक्ष्येहंपुण्डरीकाक्षशरणमिभवाच्युत ॥ एवमुक्त्वाततोदेवदेवदेवस्यसन्निधौ ॥ १६ ॥
 जपेन्नारायणेतिरुपेतत्रविधानतः ॥ ततःप्रभातेविमलेनदग्गतत्वासमुद्रगाम् ॥ १७ ॥ इतरावातडांगवागृहेवानियतात्मवान् ॥
 आनीयमृत्तिकांशुद्धांमंत्रेणानेनमानवः ॥ १८ ॥ धारणंपेषणंत्वत्तोभूतानंदेविसर्वदा ॥ तेनस्त्वेनभाषाहिषापाप्मोचयमुब्रते ॥ १९ ॥
 ॥ मृत्तिकामंत्रः ॥ ॥ ब्रह्माण्डोदरतीर्थानिकैःस्पृष्टानितरेवः ॥ भवतिभूतानिसतामृत्तिकामालभेत्युनः ॥ २० ॥ आदित्यदर्शनमन्त्रः ॥
 एवंमुदरेवरेकृत्वाथात्मानमालभेत् ॥ त्रिःकृत्वाशेषमृदयाकुंडमालिख्यवैजले ॥ २१ ॥ ततःस्नात्वावरःसम्यक्चक्रवर्त्युपचारकः ॥
 आचम्यावश्यंकृत्वापुनर्देवगृहंजयेत् ॥ २२ ॥ तमाराध्यमहायोगेद्वेनारायणंप्रभुम् ॥ केशवायनमःपादौकर्त्तिदामोदरायच ॥ २३ ॥
 ऊरयुग्मंनृसिंहायउरःश्रीवत्सधारिणे ॥ कंठंकौरुभुनाथायवक्षःश्रीपतयेतथा ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यविजयायोनिबाहूसर्वात्मनेश्वरः ॥
 रथाङ्गधारिणैचक्रंशंकरायोतिचांबुजम् ॥ २५ ॥ गंभीरायेतिचगदामभयंशांतमूर्तये ॥ एवमभ्यर्च्येद्वेदंशेद्वेनारायणंप्रभुम् ॥
 ॥ २६ ॥ पुनस्तस्याग्रतःकुंभांश्चतुरःस्थापयेद्बुधः ॥ जलपूर्णान्समाल्यांश्चित्तचन्दनचर्चितान् ॥ २७ ॥ चतुर्भिस्तिलपात्रैश्चस्थ
 गिताप्रत्नसंयुतान् ॥ चत्वारस्तेसमुद्रास्तुलशाःपरिकीर्त्तिताः ॥ २८ ॥ तेषामध्येतुसंपीठंस्थापयेद्ब्रह्मसंवृतम् ॥ तस्मिन्सौ
 वर्णरौप्यवाताम्रवादारवंतथा ॥ २९ ॥ पात्रंतोयभृतंकृत्वातस्यमध्येततोन्त्यसेत् ॥ सौवर्णमात्सर्यरूपेणकृत्वादेवंजनार्दनम् ॥ ३० ॥
 वेदेवेदाङ्गसंयुक्तंश्रुतिस्मृतिविभूषितम् ॥ भक्ष्येवहंविधैराजनकलैःपुष्पैश्चशोभिषितम् ॥ ३१ ॥ गंधधूपैर्मंत्रवरैरर्चयित्वायथाविधि ॥

रसातलगतावेदायथादेवत्वयाहताः ॥ ३२ ॥ मत्स्यरूपेण तद्ब्रह्मा भवादुद्धरे केशव ॥ एवमुच्चार्य तस्याग्नेयागं तत्र कारयेत् ॥ ३३ ॥
 यथा विभवसारेण प्रभातेऽपि पुनः ॥ चतुर्णां ब्राह्मणानां तु चतुरो दापयेद्वटान् ॥ ३४ ॥ पूर्वतु बह्वेदद्याच्छंदोगे दक्षिणं तथा ॥
 यजुःशाखान्विते दद्यात्पश्चिमं वटमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ उत्तरं कामतो दद्याद्देश एव विधिक्रमात् ॥ ऋग्वेदः प्रीयतां पूर्वसामवेदश्च दक्षिणः ॥ ३६ ॥
 यजुषः पश्चिमाग्ना आथर्वण्योत्तरं तथा ॥ पूर्णपात्रैस्तु सतिलैः स्थगितान् कारयेद्वटान् ॥ ३७ ॥ ततस्तंजलपात्रस्थं ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥
 दद्याद्देवं हाभागततः पश्चात् भोजयेत् ॥ ३८ ॥ ब्राह्मणान्पायसं त्रिनततः पश्चात्स्वयंगृही ॥ भुञ्जति भृत्यसहितो वागयतः संयतोन्द्रियः ॥ ३९ ॥
 अनेन विधिना यस्तु द्वादशैक्षपयेन्नरः ॥ तस्य पुण्यफलं राजच्छृणु सत्यवतां वर ॥ ४० ॥ यदि वक्रसहस्राणि भवंति हि युगे युगे ॥
 आयुश्च ब्राह्मणस्तु ल्यं भवेद्यदि महामते ॥ ४१ ॥ तदस्य फलं संख्यानं कर्तुं शक्यं न धारयेत् ॥ यः कृष्णद्रादशीमेतामनेन विधिनानृप ॥ ४२ ॥
 करोति ब्रह्मलोकं स समाप्नोति न संशयः ॥ ब्रह्मत्यादि पापा निजन्मांतरकृता न्यपि ॥ ४३ ॥ अकामतः कामतो वा प्रणश्यति न संशयः ॥
 तथैव पुण्यमासेन अमृतं मथितसुरैः ॥ ४४ ॥ तत्र कूर्मो भवदेव स्वयमेव जनार्दनः ॥ तस्येयं तिथिरुद्दिष्टा हरैर्वक्त्रमरूपिणः ॥ ४५ ॥ पुण्यमासं
 समासाद्य द्वादशीं शुक्लसंयुताम् ॥ तस्यां प्राग्वत्तु संकल्पः प्रातः स्नानादिकाः क्रियाः ॥ ४६ ॥ निर्वर्त्या धारयेद्वाग्यामेकादश्यां जनार्दनम् ॥
 प्रीयमर्चयेत्पश्चेष्टदेवं जगद्गुरुम् ॥ ४७ ॥ कूर्माय पादौ प्रथमं सुपूज्य नारायणायैतिकादहरेत्तु ॥ सङ्कर्षणायैतु दुराविशोधेत्पुरा भवयेत्तित्तकं
 ठपीठम् ॥ ४८ ॥ सुबाहवेत्येव भूजौ शिरश्च सर्वात्मने पांडवपूजनीयौ ॥ स्वनाममंत्रेण च शंखचक्रेण दानं मस्कारं परेण चैव ॥ ४९ ॥ मंत्रैरिमैः
 पुष्पसुगन्धधूपैर्नैवेद्यदौ पौर्विविधैः फलैश्च ॥ अभ्यर्चयेद्देवं कलशं तदग्रे संस्थापयेन्माल्यविलेपनाद्यम् ॥ ५० ॥ तं रत्नगर्भं सुगन्धतोयं कृत्वा त
 तोहि मयं स्वशक्त्या ॥ समंदरं कूर्मं तं सुरेशं संस्थापयेच्चात्र शुभे च पात्रे ॥ ५१ ॥ द्रुतस्य पूर्णकलाग्रसंस्थं संपूजयेज्जगत्पुण्यगतैः ॥ संपूज्य
 विप्रान् द्रुतपायसेन निवेद्य पूर्वोद्भिजपुङ्गवाय ॥ ५२ ॥ निर्वर्त्य सर्वविधिवत्ततश्च भुञ्जति संतुष्टमनाः स भृत्यः ॥ एवं कृते कल्पयुगांतराणि स्वर्गे व
 सेत्सर्वसमृद्धकामः ॥ ५३ ॥ संसारचक्रं संविधाय शीघ्रमाप्नोति लोकं तु हरेः पुराणे ॥ प्रयांति पापानि विनाशमाशु श्रिया युतो जायति सत्यधर्मः ॥ ५४ ॥

अनेकजन्माङ्गितसंयुतानिर्दयतिपापानिरस्यभक्त्या ॥ आगुक्तहृत्पंचफलंभेत्सनारायणं वस्तुपूतिसद्यः ॥ ५५ ॥ एवंभावे
 सितपक्षेद्वादशोर्धराणिधर ॥ वराहस्यशृणुष्वान्याराजन्परमार्थामिक ॥ ५६ ॥ प्रागुक्तेनविधानेनस्नानं संकरमेवच ॥ कृत्वादेवंसम्भ्य
 च्यैकादश्यांसमाहितः ॥ ५७ ॥ धूपनैवेद्यगंधैस्तुअर्चयित्वायुतनरः ॥ पश्चात्तस्याग्रतःकुंभंजलपूर्णतुविन्यसेत् ॥ ५८ ॥ वराहार्योतेपा
 दौतुमाधवायैतिवैकटिम् ॥ क्षेत्रज्ञायैतिजठरविश्वरूपेत्युरोहरेः ॥ ५९ ॥ पूर्वत्रायैतिकंठतुप्रजानापतयेश्वरः ॥ प्रद्युम्नायैतिचमुजौदिव्यास्त्रा
 यस्तुदर्शनम् ॥ ६० ॥ अमृतोद्भवायशंखतुगदिनेचगदांतिथा ॥ एवमभ्यर्चयेध्यावीतस्मिन्कुंभेऽपि विन्यसेत् ॥ ६१ ॥ सौवर्णहृत्पतत्रं
 पात्रंविभवशक्तिः ॥ सर्ववीजैस्तुसंपूर्णस्थापयित्वाविचक्षणः ॥ ६२ ॥ तत्रशक्त्याचसौवर्णवारहंकारयेत्ततः ॥ दंष्ट्राग्रोद्धरन्मृच्छसिपर्व
 तवनट्टुमाम् ॥ ६३ ॥ माधवंमधुहंतांवारहंरूपमास्थितम् ॥ सर्वबीजभूतैःपात्रैरन्तर्गर्भवटोपरि ॥ ६४ ॥ स्थापयेत्परमं देवंजातंरूपमयं
 हरिम् ॥ सितवस्त्रयुगच्छत्रंताम्राभावेतुवैणवे ॥ ६५ ॥ स्थाप्यार्चयेद्ब्रह्मपुष्पैर्नैवेद्यैर्विविधैःफलैः ॥ पुष्पमंडपिकांकृत्वाजागरतत्रकारयेत्
 ॥ ६६ ॥ प्रादुर्भावंहरेर्दिव्यवाचयेद्वापयेद्बुधः ॥ एवंसंनियमस्यास्यप्रभातेऽदितेरवौ ॥ ६७ ॥ वेदवेदाङ्गविदुषेसाधुवृत्तायधीमते ॥
 विष्णुभक्तायराजेन्द्रविशेषेणप्रदापयेत् ॥ ६८ ॥ एवंसकुंभंदत्त्वाचहरिवाराहरूपिणम् ॥ ब्राह्मणायभवेद्यद्भक्तफलं तन्मोनिशामय ॥ ६९ ॥
 इहजन्मनिसौभाग्यंश्रीःकान्तिःपुष्टिरेवच ॥ प्राप्नोतिपुरुषोराजच्यव्यदिच्छति किंचन ॥ ७० ॥ एकाऽपि विधिर्नोपास्ताददात्यमृतमुत्तमम् ॥
 किंपुनर्वर्षमेकचक्रोतिकुरुंदन ॥ ७१ ॥ एतच्चफाल्गुनेमासिशुक्लपक्षे तुद्वादशी ॥ उपोष्यापूर्वविधिनाहरिमाराधयेत्सुधाः ॥ ७२ ॥
 नरासिहायपादैतुगोविंदायेदरंतथा ॥ कार्द्विंशमृजेपूज्यअनिरुद्धेत्युरोहरेः ॥ ७३ ॥ कंठतुशितिकंठायैवनेत्यायवैश्वरः ॥ असु
 रध्वंसनायैतिवक्रंतोयात्मनेनमः ॥ ७४ ॥ शंखमित्येवंसंपूज्यगंधपुष्पैःफलैस्तथा ॥ तदग्रेतुघटंस्थाप्यसितवस्त्रयुगात्तितम् ॥ ७५ ॥
 तस्योपरिचतुर्दशैर्वर्णताम्रभाजने ॥ हैमेचशक्तिःकृत्वादारुवंशमयऽपिवा ॥ ७६ ॥ रत्नगर्भमयेस्थाप्यभक्त्यासंपूज्यमानवः ॥ द्वा
 दश्यांविदुषेब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ७७ ॥ एषावद्यापापहराद्वादशीभवतेमया ॥ कथिताचप्रयत्नेनश्रुताचभवतेस्मिता ॥ ७८ ॥

एवमेषानख्याग्रचैत्रसंकल्पद्व्यद्वादी ॥ उपोष्याराधयेत्पश्चादेवद्वंजनार्दनम् ॥ ७९ ॥ कुंडिकांस्थापयेत्पाश्वेच्छत्रिकांपादुके तथा ॥
 अमलं वामनं स्थाप्य बृसीकां सपरिच्छदाम् ॥ ८० ॥ फलैः पुष्पैः सुगंधैश्च प्रभते स द्विजातये ॥ दापयेत्प्रीयतां विष्णुर्ह्रस्वरूपीत्युदीरयेत् ॥ ८१ ॥
 मासनाम्ना त्रसंयुक्तं प्राहुर्भावं विधानतः ॥ प्रीयतामिति सर्वत्र विधिरं प्रकीर्तितः ॥ ८२ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रमधनो धनमाप्नुयात् ॥ अप्रराज्यो
 लभेद्राज्यं मृतो विष्णुपुरं जेत् ॥ ८३ ॥ क्रीडित्वा सुचिरं कालमिह मर्त्यमुपागतः ॥ चक्रवर्ती भवेद्द्विमान्ययातिरिति नाहुषः ॥ ८४ ॥
 वैशाखेऽप्येवमेवं तु संकल्प्य विधिवन्नरः ॥ तद्वत्स्नानं नृदातद्वत्ततो देवालयं जेत् ॥ ८५ ॥ तत्रा राध्य हरिभक्त्या एभिर्मन्त्रैर्विचक्षणः ॥ जामद
 श्यापादौ तु उदरं सर्वधारिणे ॥ ८६ ॥ मधुसूदनयेति कटिमुखः श्रीवत्सधारिणे ॥ क्षत्रांतकाय च मुजौमणि कंठाय कंठकम् ॥ ८७ ॥
 पूजयेन्नित्यतो भूत्वा सुहृपायेति वैमुखम् ॥ स्वनाम्नां श्लोकं च शिरो ब्रह्मांडधारिणे ॥ ८८ ॥ एवमभ्यच्य मेधावी प्राग्वंशस्य अतो घटम् ॥
 विन्यसेत्पुष्पवस्त्राढ्यं सितचन्दनचर्चितम् ॥ ८९ ॥ वैष्णवेऽभिनेव पात्रे स्थापयेन्मधुसूदनम् ॥ जामदग्नयेन रूपेण कृत्वा सौवर्णमग्रतः ॥ ९० ॥
 दक्षिणे परशुं हस्ते तस्य देवस्य कारयेत् ॥ सर्वगंधैस्तु संपूज्य पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ॥ ९१ ॥ ततस्तस्याग्रतः कुर्याज्जागरं भक्तिमान्नरः ॥ प्रभा
 ते विमले सूर्ये ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ९२ ॥ एवं नियमयुक्तस्य यत्फलं तन्न विधमे ॥ काश्यपे ब्रह्मणो लोकैः कवसित्वाप्सरसांगणैः ॥ ९३ ॥
 स्थित्वा भौत्यं च सृष्ट्वा च चक्रवर्ती भवेद्भुवम् ॥ ज्येष्ठे मासेऽप्येवमेवं संकल्प्य विधिवन्नरः ॥ ९४ ॥ अर्चयेत्परमदेवं पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ॥
 नमो दासो दरायेति पादौ पूर्वमचयेत् ॥ ९५ ॥ त्रिविक्रमायेति कटिं धृतविश्वाय चोदरम् ॥ उरःसंवर्तकायेति कंठं संवत्सराय च ॥ ९६ ॥
 सर्वसुधारिणे बाहुं स्वनाम्नाञ्जरां गकौ ॥ सहस्रशिखरेऽप्यर्च्य शिखरं तस्य महात्मनः ॥ ९७ ॥ एवमभ्यच्य विधिवत्प्राक्तं विधिवन्यसेत् ॥
 प्राग्वद्भस्त्रमुगंधं सुवर्णैरामलक्ष्मणौ ॥ ९८ ॥ अर्चयित्वा विधानेन प्रभाते ब्राह्मणाय तौ ॥ दातव्यौ मिनसा काममहिता पुरुषेण तु ॥ ९९ ॥
 अपुत्रेण पुरा पृष्टे राज्ञा दशरथेन तु ॥ पुत्रकामेन वदतां वसिष्ठः परमार्चितः ॥ १०० ॥ इदमेव विधानं तु कथयामास वैद्विजः ॥
 सरहस्यं विदित्वा त्रसराजा कृतवानिदम् ॥ १०१ ॥ तस्य पुत्रः स्वयं जज्ञे रामो नाम महाबलः ॥ चतुर्ध्रुसोऽप्ययो विष्णुः परितोषादजायत ॥ १०२ ॥

एतदेवंमयाख्यातंपरलोकैकमुखप्रदम् ॥ १०३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ आषाढेऽप्येवमेवंतुसंकल्प्यविधिनापरः ॥ अर्चयेत्परमदेवगंधपुष्पैः
 समाहितः ॥ १०४ ॥ वासुदेवायपादौतुकटिसंकर्षणायच ॥ प्रद्युम्नायेतिजठरमनिरुद्धायैवमः ॥ १०५ ॥ चक्रपाणिभुजैकैकंठुल
 भूपतयेतथा ॥ स्वनाम्नांशंखचक्रेतुपुरुषायैतिवैशिरः ॥ १०६ ॥ एवमभ्यर्च्यमेधादीप्राग्वत्तस्याग्रतोघटम् ॥ विन्यस्यवस्त्रसंयुक्तंतस्याप
 रिततोन्यसेत् ॥ १०७ ॥ कांचनंवासुदेवोतिचक्राहुंसनातनम् ॥ तमभ्यर्च्यविधिननगंधपुष्पादिभिक्रमात् ॥ १०८ ॥ प्राग्वृत्तंब्राह्मणेद्व्या
 द्वेद्वादिनिमुव्रते ॥ एषाह्युपोषिताराजन्विद्याविप्रप्रयच्छति ॥ १०९ ॥ राज्यंचभ्रष्टराज्यानामपुत्राणांमुतान्वहून् ॥ मृतोविष्णुपुररभ्य
 क्रीडतेकालमक्षयम् ॥ ११० ॥ मन्वतराणिपट्टत्रिंशत्ततःकालात्ययेपुनः ॥ इहलोकैकमेवद्राजासतजन्मनिमानवाः ॥ १११ ॥ दाताय
 शःक्षमायुक्तस्ततोनिर्वाणमाधुयात् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ एवमेवंश्रावणेनुमासिसंकल्प्यद्वादशीम् ॥ ११२ ॥ अर्चयेत्परमदेवगंधपुष्पानेव
 दनैः ॥ बुधायपादौसंपूज्यश्रीधरायेतिवैकटिम् ॥ ११३ ॥ पद्मोद्भवायजठरसुरःसंवत्सरायच ॥ सुग्रीवायेतिवैकंठुजौविचित्रबाहवे ॥ ११४ ॥
 प्राग्वदस्त्राणिसंपूज्यब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ अनेनविधिनार्सवद्वादशैसिमुपासितः ॥ ११५ ॥ शुद्धौदनेनतस्याभूत्स्वयंपुत्रोजनार्दनः ॥ महर्तो
 चश्रियंप्राप्यपुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ ११६ ॥ भुक्त्वाराज्यश्रियंसाथगतःपरमिकांगतिम् ॥ एषतेविधिरुद्विष्टःश्रावणेमासिसतम् ॥ ११७ ॥
 एकैकोपोषितायस्तुराज्यमेकैवयच्छति ॥ किंपुनर्द्वादशैवात्रदधुरद्रुमहत्तदम् ॥ ११८ ॥ तद्भद्राद्रपदेमासिशुक्लपक्षेतुद्वादशीम् ॥ सं
 कल्प्यविधिनार्देवमर्चयेत्परमेश्वरम् ॥ ११९ ॥ नमोऽस्तुकालिकनेपादौहृषीकेशायैकटिम् ॥ म्लेच्छध्वंसनायेतिजगन्मूर्तेतथोदरम् ॥ १२० ॥
 शितिकंठायकंठुलखड्गपाणीतिवैभुजौ ॥ शंखचक्रैस्त्वन्नात्रविश्वमूर्तेतथासितः ॥ १२१ ॥ एवमभ्यर्च्यमेधावीप्राग्वत्तस्याग्रतोघटम् ॥
 विन्यस्यकालिकनेदेवंसावर्णतत्रकारयेत् ॥ १२२ ॥ सितवस्त्रयुगच्छन्नगंधपुष्पेणपशोर्भातिम् ॥ कृत्वाप्रभातेविप्रायप्रदेयःशाल्मावित्तमे ॥ १२३ ॥
 एवंकृतेभेद्वत्तुतान्निबोधनृपोत्तम ॥ दशावतारदानेनपूजेनैवैवतत्फलम् ॥ १२४ ॥ पूज्यतेमत्स्यरूपेणसर्वज्ञत्वमर्भाप्सुभिः ॥ स्ववंश
 भरणयाथकूर्मरूपीतुपूज्यते ॥ १२५ ॥ भवोदधिनिमग्नैस्तुवाराहःपूज्यतेहरिः ॥ नृसिंहनवरूपेणतद्रत्नापभयाश्रः ॥ १२६ ॥

वामनं मोहनाशाय विचार्य मद्गिजम् ॥ क्रूरशत्रुविनाशाय जपेदाशरथिबुधः ॥ १२७ ॥ बलकृष्णोजपेद्वीमान्पुत्रकामो न संशयः ॥ रूपका-
 मोजपेद्वृद्धं कलिकं न शत्रुघातने ॥ १२८ ॥ सर्वदत्त्वाविधानेन पूजां प्राप्नोति वांछितम् ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तद्ब्रह्मयुजे मासि शुक्लपक्षे
 तु द्वादशीम् ॥ १२९ ॥ संकल्प्याभ्यर्चयेद्देवं पद्मनाभं स ततनम् ॥ पद्मनाभाय पादौ तु काटैर्वपद्मयोनेयौ ॥ १३० ॥ उदरं सर्वदेवाय पुष्कराक्षाय वै उरः ॥
 अव्ययाय तथा शीर्षि प्राग्बद्धाणि पूजयेत् ॥ १३१ ॥ ततस्तस्याग्रतः कुंभं लयवस्त्रसमन्वितम् ॥ यथाशक्त्या काञ्चनेन पद्मानाभेतिभूषितम् ॥
 ॥ १३२ ॥ रात्रौ तु जाग्रंकृत्वा प्रभाते विमलततः ॥ ब्राह्मणे तत्प्रदातव्यं संसारभयभीरुणा ॥ १३३ ॥ एवं कृते तु यत्पुण्यं तद्भुङ्क्ष्वक्यते कथम् ॥ ब्रह्मह-
 त्यादि पापानि किंतु पंच भारत ॥ १३४ ॥ नश्यति कृतपुण्यस्य विष्णोर्नामानुकर्तनात् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् महाबाहो कौर्तिके मासि
 द्वादशीम् ॥ १३५ ॥ उपोष्य विधिना येन यथास्याः प्राप्य ते फलम् ॥ प्राग्विधानेन संकल्प्य वा सुदेवं प्रपूजयेत् ॥ १३६ ॥ अनुलोमेन देवं शूजयित्वा
 विचक्षणः ॥ नमो दामोदरायैति सर्वाङ्गं पूजयेद्भरिम् ॥ १३७ ॥ एवं संपूज्य विधिनतस्याश्च चतुरो घटान् ॥ स्थापयेद्भस्त्रगर्भांश्चासितचन्दनचर्चितान्
 ॥ १३८ ॥ स्नग्दामालंबितश्रीवान्सितवस्त्रैश्च गुंठितान् ॥ स्थगितांस्ताम्रपात्रे तु तिलपूर्णैः सर्कांचनैः ॥ १३९ ॥ चत्वारः सागरास्ते च काथिता राजसत्तमा ॥
 तन्मध्ये प्राग्विधानेन सौवर्णं स्थापयेद्भरिम् ॥ १४० ॥ योगेश्वरमङ्गलनिधिविरक्तं पीतवाससम् ॥ तद्देवं च संपूज्य जाग्रंतत्र कारयेत् ॥ १४१ ॥
 कृत्वा तु वैष्णवं योगं जपेद्योगेश्वरं हरिम् ॥ षोडशैर्वैराथं गुरुरजोभिर्बहुभिः कृते ॥ १४२ ॥ एवं कृत्वा प्रभाते तु ब्राह्मणान्पञ्चभोजयेत् ॥ चत्वा-
 रः कलशादेयाश्चतुर्णां पञ्चमस्य हि ॥ १४३ ॥ योगेश्वरं च सौवर्णं दापयेत्प्रयतः शुचिः ॥ ब्राह्मणाय समं दत्तं द्विगुणं वेदवादिने ॥ १४४ ॥
 वेदवेदांगविदुषे सहस्रगुणितं भवेत् ॥ पंचमस्य रहरस्य तु समं चोपपादयेत् ॥ १४५ ॥ विधानंतस्य पंचैव दत्त्वा कोटिगुणोत्तरान् ॥ इति हास-
 पुराणज्ञेदत्तं च वाक्ष्यं भवेत् ॥ १४६ ॥ पञ्चदत्त्वा विधानेन द्वादश्यां विष्णुमर्च्य च ॥ विप्रार्णां भोजनं दद्याद्यथाशक्त्या स दक्षिणम् ॥ १४७ ॥
 दीनानां तथा दिकान्सर्वांन्पूजयेच्छक्तिनृप ॥ धरणीव्रतमेतत्तु पुरा कृत्वा प्रजापतिः ॥ प्रजालिभेतो मुक्तिर्ब्रह्मणा विष्णवे शुभे ॥ १४८ ॥
 युवनाश्वेन राजर्षिरेन विधिना पुरा ॥ मत्वा तारं शुभं लोकं परब्रह्म च शाश्वतम् ॥ १४९ ॥ तथा हि हयदायादः कृतवीर्यो नराधिप ॥ चक्रवर्तिसु

तलेभेसहस्राजुनमूर्जितम् ॥ १५० ॥ शकुंतलाप्येवमवव्रतंचित्त्वानरोत्तमम् ॥ लेभेशकुंतलपुत्रद्रुण्यतश्चक्रवर्तिनम् ॥ १५१ ॥ तथापुराण
राजानोवेदोक्ताश्चक्रवर्तिनः ॥ अनेनविधिनाप्राप्ताश्चक्रवर्तित्वमुत्तमम् ॥ १५२ ॥ अरण्याअपिपातालेमग्नयाचरितंपुरा ॥ व्रतमेतत्ततोना
म्राधरणव्रतमुच्यते ॥ १५३ ॥ समाप्तेऽस्मिन्स्तदादेवीहरिणाक्रोडरूपिणा ॥ उद्धृतादशनग्रेणस्थापितानैरिवांभसि ॥ १५४ ॥ धरणीव्रत
मेतत्तेकथितंपांडुनंदन ॥ यइदंशृणुयाद्रत्नयायश्चक्रुर्वावरोत्तम ॥ १५५ ॥ सर्वपापविनिमुक्तोविष्णुसायुज्यताव्रजेत् ॥ १५६ ॥
चीर्णरसातलतलेगतयाधरण्यातेनप्रसिद्धिमगमद्भरणव्रतेति ॥ सद्यःसमाचरतिधर्मरतिर्द्विरत्र्यामुद्धृत्यसप्तपुरुषान्सपरंप्रयाति ॥ १५७ ॥
इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेधरणीव्रतंनान्यश्रीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठि
रउवाच ॥ ॥ किमभीष्टवियोगशोकसंवाच्छुद्धहसमुपोषताव्रतंवा ॥ विभवोद्भवकारिभूतलेऽस्मिन्भवतिविभोभयमुदंचपुंसाम् ॥ १॥
श्रीकृष्णउवाच ॥ परिपृष्टमिदंजगत्प्रियतेविबुधानामपिदुर्लभंमहत्त्वात् ॥ तवभक्तिमतस्तथापिवक्ष्येव्रतमिन्द्रासुरदानवेषुगुह्यम् ॥ २ ॥
पुण्यमाश्वयुजेमासिविशोकद्वादशीव्रतम् ॥ दशम्यांलघुमुग्विद्वानारभेन्नियमेनतु ॥ ३ ॥ उद्दुमुखःप्राङ्मुखोवातंथावनपूर्वकम् ॥ एका
दश्यांनिराहारःसम्यगभ्यर्च्यकेशवम् ॥ ४ ॥ विधिवत्त्वांसमभ्यर्च्यभोक्ष्यामिअपरेऽहनि ॥ एवंनियमकृतुस्त्वप्रातरुत्थायमानवः ॥ ५ ॥ स्नानंस्त
वाषधैःकुर्यात्पञ्चगव्यजलेनतु ॥ शुक्कमाल्यांवरस्तद्वत्पूजयेच्छ्रीशमुत्पलैः ॥ ६ ॥ विशोकायनमःपादौजंघचवरदायवै ॥ श्रीशायजा
नुनीतद्रूरूचलशायिने ॥ ७ ॥ कंदर्पयनमोगुह्येमाधवायनमःकटिम् ॥ दामोदरायेत्युदरंपाशैचविपुलायवै ॥ ८ ॥ नाभिं
चपद्मनाभायहृदयंमन्मथायवै ॥ श्रीधरायविभोर्वशःकरौमधुभिदेनमः ॥ ९ ॥ चक्रिणेनामबाहुंचदक्षिणगदिनेनमः ॥ वैकुण्ठाय
नमःकंठमास्यंयज्ञमुखायवै ॥ १० ॥ नासांशोकानिधेयवासुदेवायचाक्षिणी ॥ ललाटंवामनायेतिकिराटंविश्वरूपिणे ॥ ११ ॥
नमःसर्वात्मनेतद्गच्छिरइत्यभिपूजयेत् ॥ एवंसंपूज्यगोविंदफलमाल्यातुलेपनैः ॥ १२ ॥ ततस्तस्याग्रतोभ्यस्थिडिलंकारयेन्मृदा ॥
चतुरस्रसंमंताचारत्निमात्रमुदुग्भवम् ॥ १३ ॥ नदीवालुकयापूर्णलक्ष्म्याकृतिंकृतन्यसेत् ॥ स्थण्डिलसूर्यमारोप्यलक्ष्मीमित्यर्चयेत्

१ हृष्ट्यै कृष्ट्यै नमोनमः-इ० पा० ।

तौसितचासरोमकौ ॥ ३६ ॥ विद्रुमध्रुगुगवैतानवनतस्तनान्वितौ ॥ क्षौमपुच्छोकांस्यदोहाविन्द्रनीलकतारकौ ॥ ३७ ॥ सुवर्णशृंगाभर
 णैराजतसुरसंयुतौ ॥ नानाफलसमायुक्तौप्राणगंधकरंडकौ ॥ ३८ ॥ इत्येवंचयित्वातुघ्रपदैरिथाचयेत् ॥ यालक्ष्मीःसर्वभूतानांयाच
 देवव्यवस्थिता ॥ ३९ ॥ धेनुरूपेणसदेवीममपापंव्यपेहतु ॥ विष्णोर्विक्षसियालक्ष्मीःस्वाहायाचविभासौ ॥ ४० ॥ चंद्रकेश
 क्रशक्तियाधेतुरूपास्तुसाश्रिये ॥ चतुर्मुखस्ययालक्ष्मीर्यालक्ष्मीर्धनदस्यच ॥ ४१ ॥ यालक्ष्मीलोकपालानांसाधेनुर्वदास्तुमे
 स्वधात्वंपितृमुल्लानांस्वाहायज्ञमुजापुनः ॥ ४२ ॥ सर्वपापहराधेतुस्तस्माद्धूर्तिप्रयच्छमे ॥ एवमासंयतंधिनुब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥
 ॥ ४३ ॥ विधानमेतद्ब्रूनांसवासामिहपठ्यते ॥ यास्तुपापविनाशिन्यःश्रूयंतेश्मधेनवः ॥ ४४ ॥ तासांस्वरूपंक्षयाभिनसा
 निचनराधिप ॥ प्रथमगुडधेनुःस्यदृष्टतधेनुरथापरा ॥ ४५ ॥ तिलधेनुस्तृतीयास्याच्चतुर्थमिधुधेनुका ॥ जलधेनुःपंचमर्तुषष्ठी
 तुक्षीरसंभवा ॥ ४६ ॥ सप्तमशिकराधेनुर्दधिधेनुरथाष्टमी ॥ रसधेनुश्चनवमीदशमीस्यात्स्वरूपतः ॥ ४७ ॥ कुंभाःस्युदशधे
 नूनामितरासांतुराशयः ॥ सुवर्णधेनुमप्यत्रकेचिदिच्छंतिमानवाः ॥ ४८ ॥ नवर्तितिरत्नैश्चतथाप्यन्येमहर्षयः ॥ एतदेववि
 धानस्यतत्त्वोपरकराःस्मृताः ॥ ४९ ॥ मंत्रावाहनसंयुक्तांसदापर्वणिपर्वणि ॥ यथाश्रद्धंप्रदातव्याभुक्तिमुक्तिफलप्रदा ॥ ५० ॥
 गुडधेनुप्रसंगेनसर्वास्तवमयोदिताः ॥ अशेषयज्ञफलदाःसर्वपापहराःशुभाः ॥ ५१ ॥ व्रतानामुत्तमंयत्स्याद्विशोकद्वादशव्रतम् ॥
 तदंगत्वेनचैवषागुडधेनुःप्रशस्यते ॥ ५२ ॥ अयनेविषुवेपुण्येव्यतीपातेऽथवापुनः ॥ गुडधेन्वाद्यदोद्याउपरागादिपर्वसु ॥ ५३ ॥
 विशेषकद्वादशीचैपासर्वपापहराशुभा ॥ यासुपोष्यनरोयातितद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ ५४ ॥ इहलोकैतुसौभाग्यमाधुरारोग्यमेवच ॥
 वैष्णवंपदमाप्नोतिमरणेसद्गतिर्भवेत् ॥ ५५ ॥ भवार्बुदसहस्राणिदशचाष्टौचधर्मवित् ॥ नशोकदुःखदौर्गत्यतस्यसंजायतेनृप ॥ ५६ ॥
 नरिवाकुरुतेयातुविशोकद्वादशीमिमाम् ॥ नृत्यगीतपरानित्यंसापितत्फलमाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ इतिपठितयइत्यर्थःशृणोतीहसम्यङ्मधु
 पुरनरकारैर्चनंयश्चपश्येत् ॥ मतिमपिचजनानांयोदतीन्द्रलोकैकवसतिसविधुधाद्यैःपूज्यमानःसदैव ॥ ५८ ॥ इति श्रीभविष्यमहा
 पुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेशिशोकद्वादशीव्रतंनमचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ श्रीकृष्णजवाच ॥ शृणुम

पालवक्ष्यामिविष्णुव्रतमुत्तमम्॥विभूतिद्वादशीनामसर्वाभरनमस्कृतम्॥१॥कार्तिकेवाथैशाखेमार्गशीर्षेचफाल्गुने॥आषाढेवाद्दशम्यां
 चशुक्लायांलघुभुइनरः॥२॥कृत्वासायंतर्नसिंध्यांशुक्लायात्रियमंबुधः॥एकादश्यांनिराहारःसमभ्यर्च्यजनार्दनम्॥३॥द्वादश्यांद्विजसंयुक्तः
 करिष्येभोजनंविभो॥तद्विघ्नेनेयातुसाफल्यमधुमुदन॥४॥ततःप्रभातउत्थायकृतज्ञानजपःशुचिः॥पूजयेत्पुण्डरीकक्षिणुह्मालया
 नुलेपनैः॥५॥भूतिदायनमःशार्ङ्गद्विगोकायचजानुनी॥नमःशिवायेत्यूरूचविश्वमूर्तेनमःकटिम्॥६॥कंदर्पायनमोमेदूमादित्यायनमःक
 रौ॥दामोदरायेत्युदरंवासुदेवायचस्तनौ॥७॥माधवायेतिहृदयंकंठवैकुण्ठिनेनमः॥श्रीधरायमुखेक्षान्केशवायेतिपांडव॥८॥
 पृष्ठशार्ङ्गधरायेतिश्रवणौवरदायैव॥स्वनाम्नाशङ्खचक्रासिगदापरशुपाणये॥९॥सर्वात्मनेशिराजममृत्युभिपूजयेत्॥
 दशावताररूपाणिप्रतिमासंक्रमाद्यैव॥१०॥दत्तात्रेयंतथाव्यासमुत्पलेनसमान्वितम्॥दद्यादेनविधिनापाखंडानपिवर्जयेत्॥११॥
 समार्यैर्वयथाशक्त्याद्वादशद्वादशीर्नरः॥संवत्सरतिलवणपर्वतेनसहप्रभोः॥१२॥शय्यांदद्यान्मुनिश्रेष्ठगुरवेरसंयुताम्॥ग्रामं
 चशक्तिमान्दद्यात्क्षेत्रंवाभवनान्वितम्॥१३॥गुरुसंपूज्यविधिवद्ब्रह्मालंकारभूषणैः॥अन्यानपियथाज्ञात्तयाभोजयित्वाद्विजोत्तमान्॥
 ॥१४॥तर्पयेद्ब्रह्मगोदानैरन्यत्रयधनसंचयात्॥अल्पवित्तोयथाज्ञात्तयास्तोकरुत्तोकंसमाचरेत्॥१५॥यश्चातिनिःस्वःपुरुषोभक्तिमान्माधवं
 प्रति॥पुष्पार्चनविधानेनसकुप्याद्भस्मत्रयम्॥१६॥अनेनविधिनयस्तुविभूतिद्वादशीव्रतम्॥कुर्यात्सपापनिर्मुक्तपितृणांतारयेच्छतम्॥
 ॥१७॥जन्मनांशतसाहस्रनशोकफलभागभवेत्॥नचव्याधिर्भवेत्तस्यनदरिद्रानर्बधनम्॥१८॥वैष्णवावाथशैवोभवेजन्मनिजन्मनि॥
 यावद्युगसहस्राणांशतमष्टोत्तरंभवेत्॥१९॥तावत्स्वर्गवेसेद्वाजन्भूपतिश्चपुनर्भवेत्॥पुरारथंतरेकलपेरजासीत्पुष्पवाहनः॥२०॥
 नाम्नालोकेषुविराजतस्तेजसामूर्यसन्निभः॥तपसातस्यतुष्टेनचतुर्वेद्रेणभारत॥२१॥कमलंकाञ्चनंदंतंयथाकामगतःसदा॥समस्त
 भृत्यसहितःसांतःपुरपरिस्थितः॥२२॥द्वीपानिमुखलोकंचयथेष्वविवचरत्यसौ॥कल्पदौसप्तमंद्दीपंतस्यपुष्करवासिनः॥२३॥लोकेसं

प्रजितोयस्मान्पुष्करद्वीपमुच्यते ॥ तदैवब्रह्मणादत्तयानमस्ययतोनुप ॥ २४ ॥ पुष्पवाहनमित्याहुस्तस्मात्तदेवदानवाः ॥ २५ ॥ ना
 गस्यतस्यास्यजगत्रयेपिब्रह्मांबुजस्थस्यतपोऽनुभावात् ॥ पत्नीचतस्याप्रतिमानरेन्दुनारसिहस्रैरभितोऽभिर्नद्या ॥ २६ ॥ नाम्नाचलव
 ण्यवतीचभूवयापार्वतीवैष्टतमाभवस्य ॥ तस्यात्मजानामयुतंबभूवधर्मात्मनामप्रधनुर्द्वेराणाम् ॥ २७ ॥ तदात्मनःसर्वमवेक्ष्यराजामुहुमुहु
 र्विस्मयमाससाद ॥ सोभ्यागतं पूज्यमुनिप्रवीरं प्रचेतसंवाचमिमांभाषे ॥ २८ ॥ कस्माद्विभूतिरसलमममत्यपूज्याजायचसर्वविजिताम
 रमुदरीया ॥ भार्यान्वनल्पतपसावसुतोऽपितेनदत्तंमांबुजगृहंपरमप्रसादात् ॥ २९ ॥ यस्मिन्प्रविष्टमपिकोटिशतं नृपाणां सामान्यकुंजरन
 वाश्वधनवृत्तानाम् ॥ नालक्ष्यताक्षगतमंवरनोरिवेहतारागणैरपिसुरासुरलोकपालैः ॥ ३० ॥ तस्मात्किमन्यजननीजठरोद्भवेनधर्मादिकं
 कृतमशेषजनातिगस्यात् ॥ सम्यङ्मयाथतनयैरनयासहैषमाहार्ययातदखिलंकथयप्रचेतः ॥ ३१ ॥ तस्यतद्भचनं श्रुत्वाध्यानेनवेक्ष्यचाखिलम् ॥
 प्रचेतास्तमुवाचाथशृणुभूपपुरातनम् ॥ ३२ ॥ लुब्धकस्त्वंपुराराजसर्वसत्त्वभयंकरः ॥ आसिदसाधुचरितः मुहन्मित्रविवर्जितः ॥ ३३ ॥ य
 तमध्योद्विस्वकेशः कृष्णांगोरक्तलोचनः ॥ धनुष्पाणिर्वनगतः कृतांतकसमोभवान् ॥ ३४ ॥ अभूदनावृष्टिरतीव्रौद्राकदाचिदाहारानिभित्तो
 षः ॥ पद्मान्यथादायततोवहूनिगतं पुरैर्वैदिशनामधेयम् ॥ ३५ ॥ उन्मूल्यलोभाच्चपुरंसमस्तंभ्रांतं त्वयाशेषमहतदासीत् ॥ केतानकश्चि
 त्कमलेषुजातस्तौकेभृशं क्षुत्परिपीडितश्च ॥ ३६ ॥ उपविष्टस्त्वमेकस्मिन्सभायौभवनंगणे ॥ अथमङ्गलशब्दस्तुत्वयारात्रौतथाश्रुतः ॥ ३७ ॥
 समाप्यमाधवमासस्यद्वादश्यांलवणाचलम् ॥ निवेदयतीगुरवश्चाय्यांचोपस्करान्विताम् ॥ ३८ ॥ अलंकृत्यहर्षिकेशंसौवर्णपरमंपदम् ॥
 साथदृष्टातस्तन्भ्यामिदंचित्तेवधारितम् ॥ ३९ ॥ किमेभिः कमलैः कार्यवरांविष्णुरलंकृतः ॥ इतिभक्तिस्तदाजातादांपत्यस्यनरेश्वर ॥ ४० ॥
 तत्प्रसंगात्समभ्यर्च्यकेशवलवणाचलम् ॥ शय्यांचपुष्पप्रकरैः पूजिताभूच्चसर्वदा ॥ ४१ ॥ अथानंगवतीतुष्टातयोर्होतृशतत्रयम् ॥
 प्रादाद्ब्रूहीतं तन्भ्यांचनतत्सर्वावलंबनात् ॥ ४२ ॥ अनंगवतीचिपुनस्तनयोरन्नचतुर्विधम् ॥ आनाय्योपहृतंकृत्वाभुज्यतामितिभूषते ॥ ४३ ॥
 तन्भ्यामतुतदपित्यक्तंभोज्यावःशोवरानने ॥ प्रसंगाच्चोपवासेनतवाद्यास्तुसुखावहः ॥ ४४ ॥ जन्मप्रभृतिपापिष्ठावावदिविदद्व्रते ॥

सत्प्रसंगाद्धनुर्मध्येर्मलाभस्तुचावयोः ॥ ४५ ॥ इतिजागरणंताभ्यांप्रसंगात्तदनुष्ठितम् ॥ प्रभातेचतयादत्ताशय्यासलवणाचला ॥ ४६ ॥
 ग्रामश्चगुरवेभक्त्याविभ्रभ्योद्गादशैवहि ॥ वस्त्रालंकारयुक्तांगागावश्चकनकाचिताः ॥ ४७ ॥ भोजनंचसुहृन्मित्रदीनांधकृपणैःसमम् ॥
 तत्तुलुब्धकदांपत्यपूजयित्वाविसर्जितम् ॥ ४८ ॥ सभवाँलुब्धकोजातःसपत्नीकोनरेश्वरः ॥ पुष्पाणांप्रकरेतस्मात्केशवस्यप्रपूजनम् ॥ ४९ ॥
 प्रातंसुदुर्लभंवीरत्वयापुष्करमन्दिरम् ॥ तस्यसर्वस्यमाहात्म्यादलंनतपसानृप ॥ ५० ॥ यथाकामगतंदक्षपद्मयानिंविगिचिना ॥
 संतुष्टस्तस्यराजेन्द्रब्रह्मरूपजनार्दनः ॥ ५१ ॥ शय्यानंगवर्तविश्याकोमदेशस्यसंप्रतम् ॥ पत्नीसपत्नीसंजातारत्याप्रीतिरितिश्रुता ॥ ५२ ॥
 लोकैष्वानंदजननीसकलामरपूजिता ॥ तदप्युत्सृज्यराजेन्द्रनिर्वाणंसमवाप्स्यसि ॥ ५३ ॥ इत्युक्त्वासमुनिःसर्वतत्रैवांतरधीयत ॥
 राजायथोक्तेचपुनःसचक्रपुष्पवाहनः ॥ ५४ ॥ इमामाचरतोब्रह्मप्रखण्डव्रतमाचरेत् ॥ यथाकर्थांचित्कालेनद्वादशद्वादशीमुने ॥ ५५ ॥
 कर्तव्याःशक्तितोदयाविभ्रभ्योदक्षिणानृप ॥ ५६ ॥ इतिकलुषविदारणंजनानामितिपठतिशृणोतिचातिभक्त्या ॥ मतिमपिचददतिदे
 वलोकेवसतिसपरःशतानिवत्सराणाम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादविभूतिद्वादशव्रतवर्णनंनाम
 पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ श्रोतुमिच्छामिभगवन्मदनद्वादशीव्रतम् ॥ सुतनेकोनपंचाशद्ये
 नलेभेदितिपुरा ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ तद्वसिष्ठादिभिःश्रोक्तमित्येकानिथिरुत्तमा ॥ विस्तरेणतदेवंतत्सकाशास्त्रिविधतः ॥ २ ॥
 चैत्रमासेसितपक्षेद्वादश्यांनियतव्रतः ॥ स्थापयेद्व्रणकुंभंसिततंडुलपूरितम् ॥ ३ ॥ नानाफलयुतंतद्दक्षिणदण्डसमन्वितम् ॥
 सितवस्त्रयुगच्छन्नंसितचन्दनचर्चितम् ॥ ४ ॥ नानाभक्ष्यसमोपेतंसहिरण्यंचशक्तिः ॥ ताम्रपात्रंशुङ्गोपेतंतस्योपरिनिवेदयेत् ॥ ५ ॥
 तस्योपरितथाकामंकदलीदलसंस्थितम् ॥ कुर्याच्छर्करयोपेतमितितस्यसमीपतः ॥ ६ ॥ गंधपुष्पंथादद्याद्गीवांघ्रांचकरयेत् ॥
 तदलभेकथांकुर्यात्कामकेशवयोर्नरः ॥ ७ ॥ कामनाम्नाहरेरर्चस्नानपयेद्बुधवारिणा ॥ शुक्लपुष्पाक्षततिलैरर्चयेन्मधुसूदनम् ॥
 ॥ ८ ॥ कामायपादैःसंपूज्यजवेसौभाग्यदायच ॥ मन्मथायतथामेढूंमाधवायकर्टिनमः ॥ ९ ॥ शान्तोदरायेत्युदरमनंगयेत्युरो

हरेः ॥ सुखंपद्मसुखायेति वाहुं पञ्चशराय वै ॥ १० ॥ नमः सर्वात्मने मौलिमचयेति केशवम् ॥ ततः प्रभाते कुम्भं च ब्राह्मणाय
निवेदयेत् ॥ ११ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या स्वयंचलवणादृते ॥ भक्त्याथ दक्षिणां दद्यादिसंभ्रममुदीरेयेत् ॥ १२ ॥ ग्रीयतामत्र भगवान्काम
रूपी जनार्दनः ॥ हृदये सर्वभूतानां यथावेदोऽभिधीयते ॥ १३ ॥ अनेन विधिना सर्वमासिमासि समाचरेत् ॥ फलमायलं कश्यद्वा दृश्याभूत
लेख्यपेत् ॥ १४ ॥ ततस्त्रयोदशमासि घृतं घृतमुसन्विताम् ॥ शय्यां दद्याद्विजेन्द्राय सर्वोपस्करसंयुताम् ॥ १५ ॥ काञ्चनं कामदेवं च शुक्लाङ्गां च
पयस्विनीम् ॥ वासोभिर्द्विजदापत्यं पूज्यशक्त्या विभूषणैः ॥ १६ ॥ होमः शुक्लतिलैः कार्यः कामनामानि कीर्तयेत् ॥ गव्येन सर्पिषा तत्र पायसेन च
धर्मवित् ॥ १७ ॥ विप्रेभ्यो भोजनं कृत्वा वित्तशाल्यां विवर्जयेत् ॥ इक्षुदंडान्नरो दद्यात्पुष्पमालां च शक्तिः ॥ १८ ॥ यः कुर्याद्विधिना नेन मदनं ददादृशी
मिमाम् ॥ सर्वपापविनिमुक्तः प्राप्नोति परमं पदम् ॥ १९ ॥ इह लोके वराप्नुत्रान्सौ भाग्यं सुखमश्नुते ॥ कश्यपो ब्रतमाहात्म्या दागत्य परया सुदा ॥
॥ २० ॥ चकाराकर्कशाभूयो रूपलावण्यसंयुताम् ॥ वरेण च्छन्द्यामासया च ववरेवरम् ॥ पुत्रं शत्रुवधार्थाय समर्थमिति जसम् ॥ २१ ॥
प्रार्थयामि महाभाग्यं सर्वामरानि पूदनम् ॥ कश्यपः प्राह तां भद्रै एवमस्तु सुशोभने ॥ २२ ॥ संवत्सरशतं त्वेकं गभीरार्थः सुखेऽस्मया ॥ सं
ध्यायान्वैव भोक्तव्यं गभीण्या वरवर्णिनि ॥ २३ ॥ न स्थातव्यं गतं व्यं वृक्षमूलेषु सर्वदा ॥ नोपस्करे सुविविक्तेऽनुशूलं ललादिषु ॥ २४ ॥
जलं न चावगाहेत शून्यागारं विवर्जयेत् ॥ वर्जयेत्कलहं गेहात्र भगंतैव च ॥ २५ ॥ मुक्तकेशी न तिष्ठेत्तनाशुचिः स्नानात्कथंचन ॥
न शयीतोन्नतशिरानचाप्याद्रिशिराः क्वचित् ॥ २६ ॥ न वस्तुर्हनिना नोद्विग्नानां द्रुपादानभूतले ॥ नामाग्न्यां वदेद्वाचं न चाहस्य पराभवेत् ॥ २७ ॥
कुर्याच्च शुश्रूषार्थानित्यं मंगलतत्परा ॥ सर्वौषधीभिः कोष्णेन वारिणा स्नानमाचरेत् ॥ २८ ॥ कुस्त्रियो नाभिभाषितवस्त्रवातं विवर्जयेत् ॥
मृतवत्सादिसंसर्गपरगेहं च सुंदरि ॥ २९ ॥ न शीघ्रं मार्गमाक्रामेऽल्लेखयेत्तन्महानदीम् ॥ न च वीभत्सकं किंचिन्न च वीक्षेद्भयानकम् ॥ ३० ॥
गुरुवातलमाहारमर्जनिं न समाचरेत् ॥ संपूर्णगभीण्यायां व्यायामं च विवर्जयेत् ॥ ३१ ॥ गर्भे रक्ष्यः स दौषध्याहृदि धार्यो न मनस्तरः ॥ अ
नेन विधिना साध्विशोभनं पुत्रमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ अन्यथा गर्भपतनं स्तंभनं वा प्रवर्तते ॥ तस्मात्त्वमनया वृत्त्या गर्भे स्मिंश्च समाचरेः ॥ ३३ ॥

भविष्यतिशुभः पुत्रः सर्वव्ययवसुंदरः ॥ स्वस्त्यस्तुते गेमिष्यामि नथेन्द्र्युक्तस्तया चसः ॥ ३४ ॥ पश्यतां सर्वभूतानां तत्रैवां न रधीयत ॥ ततः सा
 कश्यपे क्तेन विधिना समातिष्ठत ॥ ३५ ॥ अथापपुत्रान्पंचाशदेकोनान्पांडुनंदन ॥ एवमन्यापि यानां रीमदनद्वा दशो मिमाम् ॥ ३६ ॥
 करोति पुत्रानां प्रोतिसहस्रसुखी भवेत् ॥ ३७ ॥ एकोनमद्वंशतमापदितिः सुतानां येन व्रतेन वलवीर्यसमन्वितानाम् ॥ मर्त्यः समाचरति पुत्रव
 नाभिलाषी तत्सर्वमत्र फलं भवति हंपुंसाम् ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मदनद्वा दशो व्रतवर्णनं
 नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कांतिरवनदुर्गुप्तसुसन्नद्वीपुच ॥ समुद्रतरेण दानेन संप्राप्ते
 स्करादेने ॥ १ ॥ कां देवतां स्मरेत्कृष्णपरित्राण करीमिह ॥ कथंचिदेवः पुरुषः परित्राणं स्मृतो जनैः ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सर्वमंगलमां
 गल्यादुर्गा भगवती मिमाम् ॥ नाप्रोति दुःखं पुरुषः संस्मरन् सर्वमङ्गलाम् ॥ ३ ॥ अलक्ष्यां लक्षभूतानां संस्मरन् सर्वमंगलाम् ॥ न भयं समवा
 प्रोति पुरुषः पार्थ कुत्रचित् ॥ ४ ॥ यदा तां प्रति जिज्ञासु रवंत्या महमागतः ॥ पुरा संदीपनो पार्थ वलेन सह भारत ॥ ५ ॥ प्राप्त विद्येन च मया प्र
 तिज्ञा तास्य दुक्षिणा ॥ दिव्यं स्तवं विदित्वा मे तेनाहं याचितः प्रभो ॥ ६ ॥ प्रभासतीर्थे पुत्रो भगतः केनाप्यसौ हतः ॥ तमानयमहाबाहो
 सत्यं कुरुवचो मम ॥ ७ ॥ उपाध्यायस्य वचनाद्वैवस्वतपुरे मया ॥ प्रातः संदीपनेः पुत्रः समानीतः क्षणादसौ ॥ ८ ॥ दक्षिणां
 तामुदाहृत्य प्रस्थितौ पुनरागतौ ॥ स्थानमेतत्स्वपादां कंकृत्वा बाणद्वहमागतौ ॥ ९ ॥ ततः प्रभृतिपुत्रार्थः पूजयंति जनाः सदा ॥
 मां चैव बलभद्रं च मध्यस्थां सर्वमंगलाम् ॥ १० ॥ वामेनारायणे हंस्त एवमेव च के भवेत् ॥ अवाधकं यो च यत्ते तृतीयं कुंतिनंदन ॥ ११ ॥
 त्रयोदश्यां सिते पक्षे मासि मासितव्रतः ॥ नक्तैर्नवोषवासेन एकभक्तेन वा पुनः ॥ १२ ॥ गंधपुष्पैश्च मधुभिः सौधुभिश्च सुरासैः ॥
 मृन्मयीं कांचनीं वापि कृत्वा प्राति कुतितुयः ॥ १३ ॥ यक्षगंधर्वा लिक्षैः पल्लौदन संसृजैः ॥ सोऽभ्यर्चयति राजेन्द्र स र्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 ॥ १४ ॥ नारीवा भर्तृ सहितां स्वर्गलोके महीयते ॥ १५ ॥ अवाग्भिकविदक्षमेऽह्नि सिते सैव यः पूजयेत्कुसुममां स सुरोपहारैः ॥ नश्यति
 स्य भवने ष्वतिभीषणानि चौराग्निमारजनि तानि भयानि सद्यः ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अ
 बाधकव्रतवर्णनं नाम सप्तशतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि मे यदुशादू लव्रतं गन्धविनाशनम् ॥ कटुतिक्ता म्लेहोत्थदौ

भाग्यशमनं तथा ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ इमं प्रशंशुरा पार्थ जातू कर्णो महामुनिः ॥ पृष्टो राह्यविष्णु भक्त्या कालं दनं जातया ॥ २ ॥
 कथयामास संपृष्टा सूपविष्टा शृणोति सा दिविकृता अलिपुटा जातू कर्णो विदद्रतम् ॥ ३ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षेत्रयोदश्यां युधिष्ठिर ॥ क्षात्वा पुण्यन
 दीतो येषूजयेच्छुभे दशजम् ॥ ४ ॥ श्वेतमंदारमकं वाकरवीरं चरत्तकम् ॥ निर्वचं चूर्यदेवस्य वल्लभं दुह्लं भं तथा ॥ ५ ॥ पुष्पेन वद्यधूपाद्यैर्मंत्रेणानेन पांड
 वा ॥ निरीक्ष्य गगने मूर्यं ध्यात्वा हृदिसमुच्चरेत् ॥ ६ ॥ मूर्यं श्वेतारमंदारश्वेतार्कं स्य संशयम् ॥ करवीरनमस्तुभ्यं निववृक्षनमोऽस्तुते ॥ ७ ॥ इत्थं यो
 कं पते भक्त्या वदेष पृथङ्मनः ॥ मूलमंत्रेण नृशृष्टनारी वा भक्ति संयुता ॥ ८ ॥ तस्याः शरीरं दैर्घ्यं दौर्भाग्यं वा अजाविकम् ॥ ९ ॥ निर्वेन वार्कं करवीर
 लतां सुपुष्पां यः पूजयति कुसुमाक्षतधूपदैः ॥ ताः सर्वकामसुखभोगसमृद्धिभाजो दौर्भाग्यदोषराहिताः सुभगा भवन्ति ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्यमहा
 पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मन्दारनिम्बार्कं करवीरव्रतवर्णनं नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यमस्य राध
 नंब्रूहि श्रीवत्स पुरुषोत्तम ॥ कथं न गम्यते कृष्ण नरकं नरकं सरिजम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ द्वाारवत्यां पुराणार्थं स्नातोऽहं लवणस्त्रभसि ॥ दृष्ट्वा न्मुनिमा
 यांतं मुद्गलं नाम पार्थिव ॥ २ ॥ प्रज्वलंतं मिवादित्यं तं पसाद्योतितात्मना ॥ तं प्रणम्या धर्मसत्कारैः पप्रच्छ अहं युधिष्ठिर ॥ ३ ॥ यमादर्शनं नामानं व्रतं ज
 न्तु भयापहम् ॥ कथयामास कलं मुद्गलो विस्मयान्वितः ॥ ४ ॥ मुद्गल उवाच ॥ अकस्मात्कृष्णमूच्छो मे पतितोऽस्मि धरातले ॥ पश्यामि दंडपुरुषे
 मे हृदात्प्रज्वलन्निव ॥ ५ ॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषो बलदाकृष्यरोषितः ॥ बद्धो यमभैरोगं ठं नीयते वेदवादिभिः ॥ ६ ॥ क्षणात्स भायां पश्यामि य
 मं पाँपो लोचनम् ॥ कृष्णावदारैरद्रास्यं मृत्युव्याधिं शतान्वितम् ॥ ७ ॥ वातपित्तमहाश्लेष्मैर्मूर्तिमद्भिरुपासितम् ॥ कासशोफज्वरातं कस्मि
 टिका लूतमारीभिः ॥ ८ ॥ ज्वरगर्भं शीर्षादिभगंदरमलक्षयैः ॥ गंडमालाक्षिरौघैश्च मृत्रकुच्छूहरव्रणैः ॥ ९ ॥ वेदनाभिः प्रभैश्च शिपटैर्क
 डबुद्धैः ॥ विषूचिकागलाहरीद्राभूततस्करैः ॥ १० ॥ इत्थं बहुविधैर्गैर्द्रैर्नारारूपभयंकरैः ॥ करालशस्त्रहस्तैश्च संग्रामैर्न कैरुतथा ॥ ११ ॥
 राक्षसैर्दानैश्चैरुपविष्टैः पुरःस्थितैः ॥ धर्माधिकरणस्थैश्च चित्रगुप्तादिलेखकैः ॥ १२ ॥ सिंहेभ्यः प्रैर्वराहैश्च तरक्षैश्चानुजैः ॥ वृश्चिकैर्दश

मशकैःशिवासैःसडुडुभैः ॥ १३ ॥ गृध्ररूकैर्वहुभिर्मत्कुणैडकिर्नाग्रहैः ॥ अपस्मारस्मरोन्मादवृद्धिकारवतीग्रहैः ॥ १४ ॥ पिशा
चैर्यक्षकूष्माण्डैःपाशखड्गधनुर्द्धरैः ॥ मुक्तकैशस्त्रासकैर्युक्कुटीकुटिलाननैः ॥ १५ ॥ बृहत्कयैर्नारकैर्यैःपापिष्ठानानियामकैः ॥ असि
पत्रवनांगारैःक्षारगताण्डदायकैः ॥ १६ ॥ असिभंगामिपच्छेदरुधिरस्रावकादिभिः ॥ आस्थानैःसंभृतोभतियमोमृत्युपमोपमः ॥ १७ ॥
सआर्हिकैकरान्सर्वान्धर्मराजो जनार्दन ॥ किमयंमुनिरानीतोऽगुष्माभिर्भ्रातनाभिः ॥ १८ ॥ मुद्गलोनामकौडिन्येनगरेभीष्मका
त्मजः ॥ क्षत्रियोऽस्ति स आनेयःक्षीणगुस्त्यज्यतांमुनिः ॥ १९ ॥ इत्युक्तास्तेगतास्तस्मादायाताःपुनरेवते ॥ उच्यतेऽत्रभटाः
प्रह्लाधर्मराजंसविस्मयाः ॥ २० ॥ अस्माभिस्तत्रक्षीणायुर्नदेहलक्षितोगतैः ॥ नजानीमोभानुमूनोऽक्रथंचिद्धांतमानसाः ॥ २१ ॥
॥ यमराजउवाच ॥ प्रयेणतेनदृश्यतेपुरुषैर्यमकैःकैरैः ॥ कृतात्रयोदशैर्यैस्तुनरकार्त्तविनाशिनी ॥ २२ ॥ उजायिन्यांप्रयागे
वाभैरवेवाथयेमृताः ॥ तिलाव्रगोहिरण्यादिदत्तैर्यैश्चगवाहिकम् ॥ २३ ॥ ॥ दूतउवाच ॥ ॥ कीदृशंतद्व्रतंस्वामिच्छंसनोभास्क
रात्मज ॥ किंतत्रवदकर्तव्यंपुरुषैस्तवतुष्टिदम् ॥ २४ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ पूर्वोक्तमार्गशीर्षादिवैषम्येकंनिरन्तरम् ॥ त्रयोदश्यांसा
म्यदिनेसूर्यागारकर्वाजितः ॥ २५ ॥ ममनाम्नाद्विजानष्टौपंचयसमाह्वयेत् ॥ वेदांतगात्रातिगुह्याच्छातचित्तान्मुशोभनान् ॥ २६ ॥ वाच
कश्चापितन्मध्येसदास्कारवह्यभान् ॥ दिनस्यप्रथमेयामेऽशुचौदेशेसमास्थितान् ॥ २७ ॥ अंतर्वासोवृत्तान्भक्तान्सोपदिष्टादितन्मुखान् ॥
अभ्यांगयेच्छिरोदेशात्तिलैलेनमर्दयेत् ॥ २८ ॥ स्नापयेद्दन्धकाषायैःमुखोष्णांबुभिरवच ॥ पृथक्पृथक्स्नापयित्वासर्वानेवद्विजोत्तमान् ॥ २९ ॥
शुचिर्भूत्वातथाचांतेव्रतीभक्तिपरायणः ॥ स्वयंसंभृत्यशुश्रूषतिषांकृत्वानरोत्तम ॥ ३० ॥ ब्राह्ममुखानुपविष्टाश्चत्रयोदशपृथक्पृथक् ॥
भोजयेच्छालिमुद्गाद्यंगुडपूपांनुखोचितान् ॥ ३१ ॥ सुव्यञ्जनं सुपक्वांन्मूयामूयानिवेदयेत् ॥ शुचिर्भूत्वातथाचांतादर्चयेत्तिलतंडुलैः ॥ ३२ ॥
प्रस्थमात्रैर्यैकैकंताम्रपात्रसमन्वितैः ॥ सदक्षिणैःसच्छत्रैश्चजलकुंभैःपवित्रकैः ॥ ३३ ॥ चर्मप्रावरणैःश्रेष्ठस्तेषांदत्त्वाविसर्जयेत् ॥ मंत्रेणा

नेन राजेन्द्र अर्चयेत्तान् पृथक् सुधीः ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणान्वाचं क्वापि पंक्तिभेदं न कारयेत् ॥ अन्मः शनैश्चरो मृत्युर्दृढहस्तो विनाशकः ॥ ३५ ॥
 अभावः प्रलयः सौर्दिः क्षत्रः शमनोऽतकः ॥ लोकपालो ब्रह्मति क्रूरौ रौद्रो धाराननः शिवः ॥ ३६ ॥ यमः प्रसन्नमानस्कः दद्यान्मेऽभयदक्षिणाम् ॥
 स्वाहा ॥ इत्युक्त्वा संप्रयच्छते देयं दत्त्वा व्रती पुनः ॥ ३७ ॥ द्विजांश्चतुव्रजेतु सान्द्रांश्चार्चित्वा चैतान् ॥ एवं यः पुरुषः कश्चित्सत्कृद्रतामिदं च
 रेत् ॥ ३८ ॥ समुतोऽपिनरो मर्त्यानायाति मम दिग्गम् ॥ अदृष्टो मम मायाभिर्विमानैर्न किमं डले ॥ ३९ ॥ स चायाति पुरा विष्णोः स्ततः शिवपुरं व्रजेत् ॥
 कुतर्चापि व्रतितेन मुद्रलेन ममोदितम् ॥ ४० ॥ तेन नायात्यसौ लोके मम क्षत्रियपुङ्गवः ॥ इति कालवचः श्रुत्वा तेऽपि दूता गतास्तु मे ॥ ४१ ॥
 अहं पुनः समापन्नं तूर्णकालैर्विसर्जितः ॥ स्वशरीरं पुनः प्राप्य न रोगः पुनरुत्थितः ॥ ४२ ॥ त्वादृष्टुमागतः प्रोक्ते मे तद्वृत्तं मया तव ॥
 इत्युक्त्वा मुद्रलो राजन् प्रयातः स्वगृहं प्रति ॥ ४३ ॥ इदं कुरुष्व कौतियत्वं मप्यत्र महीतले ॥ ततो यास्यस्य संदिग्धं वंचयित्वा यमं मृतः ॥ ४४ ॥
 एवं येन्येऽपि पुरुषाः स्त्रियो वापि युधिष्ठिर ॥ त्रयोदश्यां त्रयोदश्यां ये च रियंति भूतले ॥ ४५ ॥ एकभक्तेन क्तेन उपवासेन वा पुनः ॥
 यमदर्शनमाख्यातं व्रतं सर्वव्रतोत्तमम् ॥ ४६ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ता दिव्ययानसमाश्रिताः ॥ यास्यन्तीन्द्रपुरं दृष्ट्वा अप्सरा गणसंवृताः ॥ ४७ ॥
 दोधूयमानाश्च मरैः स्तूयमानाः सुरासुरैः ॥ गन्धर्वतूर्यनदिनच्छत्रपंक्तिविराजिताः ॥ ४८ ॥ अदृष्ट्वा धाररूपस्यैर्यमदूतैः युधिष्ठिर ॥
 अनर्दिता व्याधिगतैरदृष्ट्यभकिङ्करैः ॥ ४९ ॥ अनारिता महारौद्रैर्नानाप्रहरणोत्तमैः ॥ यमदृष्टिपथा मुक्तैः सर्वसौख्यसमन्वितैः ॥ ५० ॥
 सर्वसौख्यसमायुक्तैः शिववत्सौम्यदर्शनाः ॥ स्वर्गैर्वसंतिसुचिरं भाविताः स्वेन कर्मणा ॥ ५१ ॥ स्नाप्य त्रयोदशसुनीचृतपायसेनसंपूज्य पूज्यतिल
 तन्दुलवस्त्रदानैः ॥ कुर्वन्ति व्रतमिदं त्रिदशोद्दिष्टाः पश्यन्ति यममुखं न कदाचिदेव ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयु
 धिष्ठिरसंवादे यमदर्शनत्रयोदशव्रतवर्णनं नामैकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् भूतभयेश संसारणवतारक ॥
 व्रतं कथय किञ्चिन्मैरूपसौभाग्यदायकम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ किं कुरुते मनुभिः पार्थ व्रतैरुन्मत्तचेष्टितैः ॥ कायच्छेदकैः क्रूरैः सारैः फल

साधनैः ॥ २ ॥ वरमेकापिवरदुकृतानंग्रयोदशी ॥ प्रसिद्धिसमनुप्राप्तामर्त्यकामप्रदायिनी ॥ ३ ॥ सौभाग्यारोग्यजयदासर्वात्कनिवारि
 णी ॥ सर्वदुष्टोपशमनसर्वमङ्गलवर्धनी ॥ ४ ॥ शृणुष्वतामहाबाहोऽथयामिसिस्तरम् ॥ पुरादधेनकमेनत्रिनेत्रनयनाग्निना ॥ ५ ॥
 भस्मीभूतेनलोकानांसंकल्पितापुरान्व ॥ अनंगेनकथाद्योपतेनानंगत्रयोदशी ॥ ६ ॥ हेमतेसमनुप्राप्तेमासिमागशिरोभे ॥ शुक्लपक्षे
 त्रयोदश्यासोपवासोजितेन्द्रियः ॥ ७ ॥ स्नानंनद्यांतडागेचगृहेवानियतात्मवान् ॥ कृत्वासमभ्यर्च्यविभुंविधिनशिशोखम् ॥ ८ ॥
 धूपदीपैःसैवेवैःपुष्पैःकालोद्भवैस्तथा ॥ शोभुनामान्यथोच्चार्यहोमःकार्येस्तिलक्षितैः ॥ ९ ॥ अनंगनाम्नासंपूज्यमधुप्राश्यस्वपेत्रिणि ॥
 नैवेद्यैर्मधुरैर्दिव्यैःसुस्वादैर्घृतपाचितैः ॥ १० ॥ धूपंसुगंधद्व्याञ्चरुपुष्पैस्तुपूजनम् ॥ रंभातुल्याभवेत्सातुरुपयौवनशालिनी ॥ ११ ॥
 मधुवत्स्यात्समधुरःकामरूपधरस्तथा ॥ दशानामधमेधानांफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ १२ ॥ पुष्यमासस्यचैवोक्तचंदनंप्राशयेन्निशि ॥
 योगेश्वरंतुसंपूज्यमालतीकुसुमैःशुभैः ॥ १३ ॥ नैवेद्यंघृतपूराश्चदमशान्तास्तुताःस्त्रियः ॥ सौम्यशीतसुगन्धढ्यचन्दनप्राशनैर्द्रवैः ॥
 ॥ १४ ॥ राजसूयस्यज्ञस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ माघेनटेश्वरंनामपूजयेत्पंकजेनतु ॥ १५ ॥ नैवेद्यंक्षीरखंडाद्यैर्भौक्तिकंप्राशये
 न्निशि ॥ बहुपुत्राभवेत्सातुधनंसौभाग्यमुत्तमम् ॥ १६ ॥ मुक्ताचूर्णनिर्भेनत्रयद्व्यास्यात्तद्वेवाहि ॥ गौरीतुल्याभवेत्सातुकोम
 लाङ्गप्रजायते ॥ १७ ॥ तप्तजंबूनदाभासोभवेद्वियतनुर्महान् ॥ गोमेधस्यसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ १८ ॥ फाल्गुने
 मासिसंपूज्यदेवदेवंहरेश्वरम् ॥ काञ्चनास्यपुष्पाणिनैवेद्यैर्वाजिपूरकम् ॥ १९ ॥ कंकालंप्राशयेद्रात्रौसौंदर्यमतुलंभेत् ॥ चैत्रे
 सुरूपकंनामपूजयेदमनेनतु ॥ २० ॥ नैवेद्यंधूपकंदद्याद्धृतखण्डविपाचिताम् ॥ कर्पूरंप्राशयेद्रात्रौसौभाग्यमहदाप्नुयात् ॥ २१ ॥ चन्द्र
 श्वचन्द्रकांतिश्चचन्द्रवर्तिहरावृते ॥ नरमेधस्यज्ञस्यफलंप्राप्नोतिशोभनम् ॥ २२ ॥ वैशाखेचमहारूपं पुष्पैर्नामालिकाचनम् ॥ कां
 र्वकैस्तुनैवेद्यंदातव्यंचातिशोभनम् ॥ २३ ॥ जातीफलंतुसंप्राश्यजातिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ सफलास्तस्यसर्वाक्षाभवंतिमुविभारत ॥ २४ ॥

गोसहस्रफलप्राप्यब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ज्येष्ठमासेतुप्रद्युम्नपूजयेन्मालिकार्जुनैः ॥ २५ ॥ नैवेद्यं स्रजवर्तिचलवंगं प्राशयेन्निशि ॥ ज्येष्ठपदम
 वामोत्तितथा लक्ष्मीं जनार्दनात् ॥ २६ ॥ सर्वसौख्यसमोपेतस्थित्वा मुविशंतसमाः ॥ वाजपेयस्य ज्ञस्य शतमष्टगुणोत्तरम् ॥ २७ ॥
 आपाठै चैव संप्राप्तिरुमाभर्तारमर्चयेत् ॥ पुष्पधूपदिनैवेद्याः प्राशयेत्तिलोदकम् ॥ २८ ॥ तिलोत्तमारूपधरासुखी स्याच्छरदः शतम् ॥ श्रावणे
 उमापतिनामतिलपुष्पैस्तु पूजनम् ॥ २९ ॥ नैवेद्यं लड्डुकान्दद्यात्कृष्णश्च प्राशयेत्तिलान् ॥ पौडरीकस्य ज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनाकुलम् ॥ ३० ॥ तदं
 तेराजराजः स्याच्छत्रुपक्षक्षयंकरः ॥ सद्योजातं भाद्रपदे द्रव्यकुंडुमकेशरैः ॥ ३१ ॥ नैवेद्यं सोलिकां दद्यात्प्राशयेद्गुरुनिशि ॥ अगुरुप्राशयित्वा तु
 गुरुर्भवेत्तिलम् ॥ ३२ ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतो भुक्त्वा भोगान् मनोऽनुगात् ॥ उक्त्यज्ञफलं प्राप्य विष्णुलोकं महीयते ॥ ३३ ॥ त्रिदशधिपतिमश्नुजिह्व
 ज्यासिंदूरकम्रजैः ॥ स्वर्णादिकं तु संप्राश्य स्वर्णवर्णः प्रजायते ॥ ३४ ॥ रूपवान् सुभगो वामी भुक्त्वा भोगान् महीतले ॥ सुवर्णकोटिदानस्य फलं प्राप्नो
 त्तिमानवः ॥ ३५ ॥ विश्वेश्वरं कार्तिके तु सर्वपुष्पैस्तु पूजयेत् ॥ दमनस्य फलं प्राश्य दमनपुमान् भवेत् ॥ ३६ ॥ दमनोन्मादकर्तृ च सर्वस्य
 जगतः प्रभुः ॥ भवेद्भुजबलोपेतस्ततः शिवपुंरंजयेत् ॥ ३७ ॥ एवं स वत्सरस्य तिपांरितेऽस्मिन्व्रतोत्तमे ॥ यत्कर्तव्यं तदधुना श्रूयतां यदुनं
 दन ॥ ३८ ॥ व्रते विघ्नं यदा च स्यादशक्त्या सुतकेन वा ॥ उपोष्य मेवोपवसेत्तदाद्रुमपुरःपुनः ॥ ३९ ॥ पूर्वोक्तमेवं निर्वर्त्य सौवर्णकारयेच्छि
 वम् ॥ ताम्रपात्रे तु संस्थाप्य कलशोपरिविध्यसेत् ॥ ४० ॥ शुक्लवस्त्रेण संछाद्य पुष्पनैवेद्यपूजितम् ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्यं शिवभक्त्या यमुव्रते ॥
 ॥ ४१ ॥ शक्तिमाच्छ्रयं नंदद्याद्वांसवत्सां पयस्विनीम् ॥ छत्रोपानत्प्रदातव्यं कलशान् सोऽंकांस्तथा ॥ ४२ ॥ शान्ताश्च केचिदिच्छंति श
 क्तिदद्याच्च दक्षिणाम् ॥ पञ्चामृतेन स्नानं च तस्मिन् ब्रह्महिनं कारयेत् ॥ ४३ ॥ देवदेवस्य राजेन्द्रपुष्पदीपांस्तु यतम् ॥ भोजनं च यथाशक्त्या ष
 ड्दसंधरोत्तरम् ॥ ४४ ॥ प्रदद्याच्छिवभक्तानां विशुद्धेनंतरात्मना ॥ एवं निर्वर्त्य विधिवत्कृतकृत्यः पुमान् भवेत् ॥ ४५ ॥ नारी
 वाभरतश्रेष्ठकुमारी वा यतव्रता ॥ पारितो व्रते पश्चात्कुर्याच्च सुमहोत्सवम् ॥ ४६ ॥ अनेन विधिनान्कुर्याच्च स्वर्णत्रयोदशीम् ॥ सराज्यं

निहतामित्रकार्तिरायुर्यशोबलम् ॥ ४७ ॥ सौभाग्यमहदामोतियावज्जन्मशतं नृप ॥ ततो निर्वाणमायाति शिवलोकं च गच्छति ॥
 ॥ ४८ ॥ कामेन या किल पुरासमुपाषितासीच्छुभ्रातिथिस्त्रिदशमसि शुभांगहेतोः ॥ तां प्राशनैरुदितनामयुतैरुपेतां कृत्वा प्रायति पर-
 मं पदमिदुमैलः ॥ ४९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वण्यनं गत्रयोदशीव्रतवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ४९ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अंबुपूर्णतडागेषु महत्तोयाशयेषु च ॥ कस्यार्थं संप्रयच्छति कृष्णैताः कुलयोषितः ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ मासि भाद्रपदे प्राप्ते शुक्ले भूततिथौ नृप ॥ तडागपाल्यां दातव्यं वरुणायाधर्ममुत्तमम् ॥ २ ॥ ब्राह्मणैश्चात्रियैर्वैश्यैः शूद्रैर्ह्यभि-
 स्तथैव च ॥ तस्मिन् दिने भक्तिनम्रैर्देव्यादूर्ध्वयुधिष्ठिर ॥ ३ ॥ पुष्पैः फलैस्तथा वस्त्रैर्दीपालककचन्दनैः ॥ अनम्रपाकसिद्धाब्रैस्तिलतंडुल-
 मिश्रकैः ॥ ४ ॥ खजूरैर्नालिकैरश्वजिपूणैरकैस्तथा ॥ द्राक्षादाडिमपूगैश्च प्रसूतैश्चापि पूजयेत् ॥ ५ ॥ आलिख्य मण्डले देवं वरुणं वारुणयु-
 तम् ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्र पूजयेद्भक्तिभावनः ॥ ६ ॥ वरुणाय नमस्तुभ्यं नमस्तेयादसां पते ॥ अपां पते नमस्तेऽस्तुरसानां पतये नमः ॥ ७ ॥
 माच्छेदं माचर्गैर्ध्वं विरम्यं मामुखेऽस्तु मे ॥ वरुणो वारुणीभर्ता विरदोऽस्तु स दाममस्वाहा ॥ ८ ॥ एवं यः पूजयेद्भक्त्या वरुणं वरुणालयम् ॥
 मध्याह्ने सरसि स्नात्वा नम्रिपाकीव्रती नृप ॥ ९ ॥ चातुर्वर्ण्यार्थैर्वा नारीव्रतेनानेन पांडव ॥ नैवेद्यं ब्राह्मणे देयं यन्नेवैवै प्रकल्पितम् ॥ १० ॥
 एवं यः कुरुते पार्थ पालीव्रतमनुत्तमम् ॥ तत्क्षणात्सर्वपापभ्यो मुच्यते नान्न स शयः ॥ ११ ॥ संरुद्धशुद्धसलिलातिचलां विशालां पालीमुपेत्य
 बहुभिस्तरुभिः कृतालीम् ॥ येषूजयंति वरुणं सहितं समुद्रस्तेषां गृहे भवति भूमिरलब्धवेगा ॥ १२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्व-
 णि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे पालीव्रतवर्णनं नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ४९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अस्मिन्नेव दिने पार्थ शृ-
 णु ब्रह्मसभातले ॥ देवलेन पुरागीतिं देवर्षिगणसन्निधौ ॥ १ ॥ अप्सरोगणगंधर्वदेवैः सर्वैः समर्चितम् ॥ संसारासारतांदृष्ट्वा तत्र स्था-
 कदलीद्रुमे ॥ शुक्लपक्षे चतुर्दश्यामासि भाद्रपदे नृप ॥ २ ॥ इतमर्घ्यं वरुणाभिः फलैर्नानाविधैः शुभैः ॥ विरूढैः सप्तधान्यैश्च दीपालककचंद-

नैः ॥ ३ ॥ दाधिदूवक्षतैर्वैन्नैर्वैद्यैतपाचितैः ॥ जातीफलैर्लवंगैश्चतैथलवलफलैः ॥ ४ ॥ कंदल्यैःकंदरुभैर्यौचासात्रनिगद्यते ॥ तस्मिन्नहनिदातव्यंस्त्रीभिःसर्वाभिरप्यलम् ॥ ५ ॥ मंत्रेणनेनचैवार्घ्यशृणुष्वचनराधिप ॥ चित्यान्वंकंदलदलैःकंदलकामदायिनि ॥ ६ ॥ शरीरारोग्यलवणयदेहिदेविनमोऽस्तुते ॥ इत्थंयःपूजयेद्भजापुरुषोभक्तिमाप्नुय ॥ ७ ॥ नारीवानम्रिपाकांतातुर्वर्णयाधुष्टिर ॥ तस्याः कुलेनभवतिक्वचिन्नारीकुलदनी ॥ ८ ॥ दुर्गतादुर्भगंवंध्यास्वैरिणीपाकारिणी ॥ विलासिनिवावृषलीपुनर्भूःपुनरेतसी ॥ ९ ॥ गणि कास्वैरिणीवोढामूल्यंकर्मकरीखला ॥ भर्तृव्रतात्प्रचलितानकदाचिन्मजायते ॥ १० ॥ भवेत्सोभाग्यसौख्याब्द्यापुत्रपौत्रैस्तथावृता ॥ आयुष्मतीकीर्तिमतीरमेद्वर्षशतैर्भुवि ॥ ११ ॥ एकरंभाव्रतंचीर्णगायत्र्यास्वर्गसंस्थया ॥ तथागौर्याचैकलासद्गणयानंदनेवने ॥ १२ ॥ श्वेतद्वीपेत्थालःश्रम्याराइयाचरविमण्डले ॥ अरुंधत्यादाहवनेस्वाहायामेरुपर्वते ॥ १३ ॥ सतीदेव्यात्वयोध्यायंविदेवत्याहिमाचले ॥ भानु मत्यानागुरव्रतमेतदनुष्ठितम् ॥ १४ ॥ एतद्व्रतंपाथिवेद्रमासिभाद्रपदेसिते ॥ याकरोतिनसादुःखैःकदाचिदपिपिब्यते ॥ १५ ॥ संभिन्न कंदकदलीचमनोज्ञरूपायाःपूजयंतिकुसुमाक्षतपूदपैः ॥ तासांष्टुहेषुनभवंतिकदाचिदेवनार्यस्त्वनार्यचरितविधवाविरूपाः ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेरंभाव्रतंनमद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ चतुर्दशीमहाराजहुतमुदयिताशुभा ॥ नष्टस्तदाहव्यवाहःपुनरस्तिनत्वमाप्तवान् ॥ १ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथमग्निःपुरानष्टोदेवकायैष्युप स्थितः ॥ केनाग्निर्वक्तुंतत्रकथंविहितोऽनलः ॥ २ ॥ एतद्द्रस्वदेवशसर्वहिविदितंत्व ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पुरासुरामहारा जतारकेनपराजिताः ॥ अपृच्छन्विश्वकर्तारंतरंकंकोविधिष्यति ॥ ३ ॥ उवाचासौचिरंध्यात्वारुद्रमाशुक्रसंभवः ॥ गंगास्वाहा मिनेजोऽग्निशुदैत्यंवधिष्यति ॥ ४ ॥ एवंश्रुत्वागतदेवायत्रशंभुःसहोमया ॥ प्रणम्यतेतमृजुर्हयदुक्तंब्रह्मातदा ॥ ५ ॥ प्रतिप न्नचरुद्रेणउमयासहितेनतत् ॥ प्रयत्नमकरोत्तंचयदुत्तममरैस्ततः ॥ ६ ॥ दिव्यवर्षशतंसांग्रगतःकालोऽयमैथुने ॥ नचाप्युपरमस्तत्रतथो रासीत्कथंचन ॥ ७ ॥ भयंचसुमहत्तेपदिवानांसमजायत ॥ सरुद्रसंभवोयवैभविष्यतिमहाबलः ॥ ८ ॥ सदैत्यान्दनवगणान्वधिष्यतिनंस

शयः ॥ केनकालेनभवतिरेतविरतिरेतयोः ॥ ९ ॥ एतद्विचिन्त्यग्रहितौदेवस्तत्रानिलानलौ ॥ गतौतौचोमयादृष्टौसमस्यैविविव
 स्थया ॥ १० ॥ शशापचरुपादेवीदेवान्गर्भविवाजिता ॥ यस्मतैर्जनितंविश्रमपत्यग्रथैर्दिवौकसाम् ॥ ११ ॥ अथोवाचतददिदेवदेवा
 न्सर्वगणाञ्छनैः ॥ अग्निगृह्णातुवीर्यमसंभृतंसुचिरंहियत् ॥ १२ ॥ एवमुक्तोऽथरुद्रेणप्रष्टोदग्निदेवसंकुलात् ॥ नखस्थोनमुविरयोवानसूय
 स्थोनभूतले ॥ १३ ॥ देवान्वन्वेपणेयत्नमकुर्वन्नग्निदर्शने ॥ कुमिकीटपतंगाश्चअष्टौचित्रादिवौकसः ॥ १४ ॥ हंहेकेकाञ्जुकावह्निःशत्रिं
 शरवणंगतः ॥ शशापाग्निर्गजाजिह्वाद्रिगुणवोभविष्यसि ॥ १५ ॥ दृष्ट्वाथविबुधाःसर्वेपक्षिणपक्षिणांवरम् ॥ जीवजीवकनसानं
 भोभोसत्यंवदस्वनः ॥ १६ ॥ कच्चिदृष्टस्त्वयावाह्निर्वेनेऽस्मिन्नटतासदा ॥ नभद्रंनपिभद्रंवाकिञ्चिदेवचोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥
 भूयोभूयस्तुष्टुष्टोऽपिनगामुचारयेच्चिरम् ॥ तुष्टस्तस्याब्रवीद्वह्निर्जीवजीववदामिते ॥ १८ ॥ यस्मान्नकिञ्चिदुक्तंतेतस्माच्चित्रतद्वरुहाः ॥
 जीवजीवपुनर्जीवयावदिच्छातथायुषः ॥ १९ ॥ द्वितीयंतेवरंद्रुमिर्जीवजीवकशोभनम् ॥ व्यक्ततेमानुषीवाचारुपटार्थवभविष्यति ॥ २० ॥
 कश्चिद्वदितवाधस्ताडुधःस्नानंकरिष्यति ॥ वंध्यावाषोडशाब्दीयाशनाद्बालेभविष्यति ॥ २१ ॥ मांसंयश्चतुर्थंयैभक्षयिष्यतिनिंदितम् ॥
 अजरःसोऽमरश्चैवसर्वकालंभविष्यति ॥ २२ ॥ इदंदत्त्वावरांस्तस्त्ववह्नित्वमथआतवान् ॥ विबुधाअपितत्रैवतमपश्यंतवंशाम् ॥ २३ ॥
 ऊष्मयाजातकल्माषंज्ञात्वासंहृष्टमानसः ॥ तुष्टावंशमथोचुस्तेदेवास्त्रिभुवनेश्वराः ॥ २४ ॥ ऊष्मयाकल्मषीभूत्वाअग्निर्भेधरिष्यति ॥
 योऽगृहवैषवीथिंभ्रष्टाचाराचनैष्ठिकः ॥ २५ ॥ पंडाग्निपालनेपुण्यंयदृष्टंभ्रष्टावादिभिः ॥ वदतःकल्मषीयष्टिस्तंप्राप्नोतिद्विजोत्तम ॥ २६ ॥
 वंशस्यानुग्रहंकृत्वादेव्याहृतिमथानुवन् ॥ गृह्णीतुर्कृमद्रस्यतवपुत्रोभविष्यति ॥ २७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदाग्निर्नष्टोदेवानकिना
 श्रित्वंतदाकृतम् ॥ भूयोऽपिकेनकालेनअग्निरग्निस्त्वमातवान् ॥ २८ ॥ कृष्णउवाच ॥ शृणुराजप्रनष्टेऽग्नेनाग्निर्त्वंकदाचन ॥ यस्मिन्कालेतिथौ
 यस्यापुनरग्निस्त्वमातवान् ॥ २९ ॥ उत्तथाङ्गिरसोःपूर्वमासीद्व्यतिकरोमहान् ॥ अहंविद्यातपोभ्यावैतवज्यायाञ्छुतेनच ॥ ३० ॥ उत्तथ्यैवमुक्त
 स्तुअङ्गिराःप्राहंतमुनिम् ॥ गच्छावोभ्रह्मसदनंमरीचिप्रमुखैर्द्विजैः ॥ ३१ ॥ उपेतंचान्यमुनिभिर्ब्रह्मराजर्षिसत्तमैः ॥ उत्तथ्यप्राहसद्ब्रह्मवृषीस्तान्त

ब्धमानसः ॥ ३२ ॥ ज्यायान्वाकतमोरुमकामितिनः कथयतां स्फुटम् ॥ अथोवाच मुनिब्रह्मा तावु भौकुद्धमानसौ ॥ ३३ ॥ आनयच्चंदुतंगत्वा वि
 बुधान्भुवनेश्वरान् ॥ ततो विवादं पश्यामि भवनतैः समेत्य च ॥ ३४ ॥ ततस्तौ साहितौ गत्वाऽऽनियतुश्चरुषींस्तदा ॥ लोकपालान्महेन्द्रादी
 न्मयमान् वारुणानिहान् ॥ ३५ ॥ साध्यान्मरुद्गणान्विधानुषीन्भृगुवशिनारदान् ॥ गंधर्वान्वितरक्षोब्राह्मसान्देवदानवान् ॥ ३६ ॥ नायातस्तत्र
 तिमांशुः सर्वैवाचन्ये समागताः ॥ दृष्ट्वा तु विबुधान्सर्वान्ब्रह्मा प्रोवाच तानृषीन् ॥ ३७ ॥ आनयच्चमितः सूर्यसाम्नादंडेन वा पुनः ॥ एवमुक्तो गतस्ता
 वदुत्थः सूर्यमंडलम् ॥ ३८ ॥ सगत्वा प्राहमार्तण्डं शीघ्रमेहो वसं विदम् ॥ स उत्थय मथो वाच कथं ब्रह्म जाम्यहम् ॥ ३९ ॥ एवमुक्त्वा गतः सूर्यो
 भुवनेमायि गते ॥ एवमुक्तो मुनिः प्रायात्सर्वदेवसमागमम् ॥ ४० ॥ आचरं शेषं यत्रैकं भास्वता तपनं प्राति ॥ उवाचाङ्गिरसं ब्रह्मा शीघ्रमेतन्त्व
 मानया ॥ ४१ ॥ सतथोक्तो गतस्तत्र यत्रासातपते रविः ॥ एबोहि भगवन्सूर्ये तप्यते भवतान्वहम् ॥ ४२ ॥ एवमुक्तो गतः सूर्यो यत्र देवाः समागताः ॥
 स्थित्वा मुहूर्तं प्रोवाच किं वाकार्यमुपस्थितम् ॥ ४३ ॥ पृच्छन्तमेव मार्तण्डं ब्रह्मा प्रोवाच सादरम् ॥ गच्छ शीघ्रं न दहेते भुवनं यावदंगिराः ॥ ४४ ॥
 लब्धप्राप्यं तु गोलोके वर्तते कृष्णपिंगलम् ॥ पाटले हरितं श्रोणं श्वेतं वर्णः प्रणाशितः ॥ ४५ ॥ आकङ्क्षिपं कुशं शीघ्रं पङ्कजं शीघ्रं पद्मं गम् ॥
 दग्धमङ्गिरसासर्वभूयोऽपि प्रदहिष्यति ॥ ४६ ॥ यावच्च दहेते सर्वभुवनं तपसांगिराः ॥ गच्छत वा दितः शीघ्रं स्वस्थाने तपभास्कर ॥ ४७ ॥
 एवमुक्तः स विबुधानां स्वस्थानमधि रूढवान् ॥ विमृष्टवानंगिरसं सकाशममृताशिनम् ॥ ४८ ॥ गत्वाङ्गिरा उवाच देवतः किं कर्तव्यमहम् ॥
 देवा अंगिरसं प्राहुस्तपोराशि मकल्मषम् ॥ ४९ ॥ संप्रशस्ये चुराशित्वं कुरुत बन्धून्महीतले ॥ पूर्वयथा शिः कुरुत वांस्तथा त्वमापि सत्तम ॥ ५० ॥
 यावदग्निं प्रपश्यामः कासौ नष्टः कतिष्ठति ॥ एवमुक्तः स देवैस्तु अग्निं त्वंकुरुत वांस्तदा ॥ ५१ ॥ देवैर्देष्टव्यं तथा हि शिस्तते सर्वे निवेदितम् ॥ देव
 कार्यकृते तस्मिन्देवा वह्निमथाब्रुवन् ॥ ५२ ॥ अग्नेऽग्निं त्वंकुरुष्व त्वमंगिरास्तु यथापुरा ॥ एवमुक्तः सुरैर्वह्निं शिन्वत्यामास दुःखितः ॥ ५३ ॥
 केन मेऽपहृतं तेजः केनाग्निं त्वंकुरुतं त्विह ॥ अथांगिरा गिरसं दद्वते जोगाशि मकल्मषम् ॥ ५४ ॥ उवाच मुं च मत्स्थानं वचस्तोष करं शृणु ॥ अहं
 ते तनयश्चेष्टो भविष्ये प्रथमेशुभे ॥ ५५ ॥ बृहस्पतीति नामैव तथान्येव हवः सुतः ॥ एवमुक्तो मुनिस्तुष्टो बहूश्चाजनयत्सुतान् ॥ ५६ ॥ बह्निं स

जनयामासपुत्रान्पौत्रान्स्तदागिराः ॥ अवापपुनरग्नित्वमग्निरुत्तस्यांतिथौनृप ॥ ५७ ॥ सर्वमेवचतुर्दश्यांसंजातंहव्यवाहनम् ॥ हव्यवाहन
 देवानांभूतानांगुह्यचारितम् ॥ ५८ ॥ ततोऽष्टपतिपत्वेचरुद्रेणप्रतिपादितम् ॥ पूजितेयंतिथिर्देवैर्विस्थैश्चनृपरि ॥ ५९ ॥ पैलजवा
 लमन्वाद्यैर्यैश्चनहुषादिभिः ॥ विषशस्त्रहतानांचसंग्रामेन्यत्रतेकचित् ॥ ६० ॥ अज्ञातावृषपापैश्चव्यालैर्व्यप्याहंसिताः ॥ नदीप्र
 वाहपतिताःसमुद्रेपर्वतेऽव्यानि ॥ ६१ ॥ पतिताःपर्वतेभ्यश्चतोयाग्निदहनेमृताः ॥ उद्ध्यापातितयेचयेकेचात्महनोजनाः ॥ ६२ ॥ ते
 षांशस्तंचतुर्दश्यांश्राद्धंस्वर्गमुखप्रदम् ॥ आर्द्रानिचैवदत्तानिदानानिमुलबून्यपि ॥ ६३ ॥ प्रमूनफलभोज्यानिउपतिष्ठतिताम्रान् ॥
 एवतिथिरियंराजन्नाग्नेयीप्राच्यतेजनैः ॥ ६४ ॥ रौद्रौचकेचिदित्याहूरुद्राग्निःसचपक्यते ॥ यस्यामनेरथंयंगंसमुद्दिश्यह्युपोपति ॥ ६५ ॥
 ददतिस्त्यतद्वह्निःसाग्नेसंवत्सरेगते ॥ चतुर्दश्यांनिराहारःसमभ्यर्च्यत्रिलोचनम् ॥ ६६ ॥ पुष्पधूपादिनैवेद्यैरात्रौजागरणाव्रतः ॥ पञ्चग-
 व्यंनिशिप्राश्यस्वपेद्भूमौविमत्सरः ॥ ६७ ॥ इयामाकमथवाभुक्तातैलक्षारविर्जितम् ॥ होमःकृष्णतिलैःकार्यःशतमष्टोत्तरंनृप ॥ ६८ ॥
 अग्नयेहव्यवाहनायसोमायागिरसेनमः ॥ ततःप्रभातेविमलेस्नाप्यपंचामृतैःशिवम् ॥ ६९ ॥ पूजयित्वाविधानेनहोमंकृत्वातथैवच ॥
 उदीरयेन्मन्त्रमेतंकृत्वाशिरसिचांजलिम् ॥ ७० ॥ नमस्त्रिमूर्तयेतुभ्यंनमःसूर्याग्निरूपिणे ॥ पुत्रान्यच्छसुखंयच्छमोक्षंयच्छनमोऽस्तुते ॥ ७१ ॥
 नीराजनंततःकृत्वापश्चादुंजीतवाग्यतः ॥ एवंसंवत्सरस्यांतिकृत्वासर्वयथोदितम् ॥ ७२ ॥ सौवर्णकारयेद्देवंत्रिनेत्रंशूलपाणिनम् ॥ वृषस्कं
 धगतंसैम्यंसितवस्त्रयुगान्वितम् ॥ ७३ ॥ चन्दनेनानुलिताङ्गंसितमाल्योपशोभितम् ॥ स्थापयित्वाताम्रपत्रेब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ७४ ॥ सर्वका
 लिकमेतत्तेकथितंव्रतमुत्तमम् ॥ संवत्सरंसमाप्तं हि व्रतस्यत्युदयाभवेत् ॥ ७५ ॥ कालेगतेबहुतिथेर्तथिस्यशरणंभवेत् ॥ मृतस्यदेहोदिव्यस्योदि
 व्यालंकारभूषितः ॥ ७६ ॥ दिव्यनारीगणवृत्तोविमानवरमास्थितः ॥ देवदेवैःसमःशंभोःक्रीडतेत्रिपुरेचिरम् ॥ ७७ ॥ इहचागत्यकालंतेजातःसच
 नृपोभवेत् ॥ दातायज्वाधनीदक्षोब्राह्मणोब्राह्मणप्रियः ॥ ७८ ॥ श्रीमान्वागमीकृतीधीमान्पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ पत्नीगणसमायुक्ताश्चरंभद्राणिपश्य

ति॥७९॥ येदुर्लभाभुविसुरोरगमानवर्नाकामाहातु तमगुणेनयुताः सदैव॥ तानामुवतिसितभूततिथौसुरेशंसंपूज्यसोमसिलङ्गविधिवन्मनुष्याः ॥ ८० ॥ इति श्रीभविष्यसहपुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अग्नेयीचतुर्दशीव्रतवर्णननामानत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अनंतव्रतमस्त्यन्यत्सर्वपापहरं शिवम् ॥ सर्वकामप्रदं नृणां स्त्रीणां चैव युधिष्ठिर ॥ १ ॥ शुक्लपक्षे चतुर्दश्यामासि भाद्रपदे शुभे ॥ तस्यानुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कृष्णकोऽयं त्वया ख्यातिः ॥ कृष्णकोऽयं त्वया ख्यातिः ॥ ३ ॥ ॥ अनाहोस्विदुनंतस्तत्क्षकः स्मृतः ॥ ३ ॥ परमात्माथवानंतउताहो ब्रह्म उच्यते ॥ कर्षोऽनंतसंज्ञो वै तथ्यं मे ब्रूहि के शव ॥ ४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अनंत इत्यहं पार्थ ममानामि नो वधय ॥ आदित्यादिपुत्रैः पुत्रैः काल उपपद्यते ॥ ५ ॥ कलाकाष्ठमुहूतदिदिनरात्रि शरीर वाच् ॥ पक्षमासर्तुवर्षादियुगकल्पव्यवस्थया ॥ ६ ॥ योऽयं कालो मया ख्यातस्तत्त्वदर्मभूतां वर ॥ सोऽहं कालोऽवतीर्णोऽत्र भुवो भारवतार जात् ॥ ७ ॥ दानवानां विनाशाय वसुदेवकुलोद्भवम् ॥ मां विद्ध च नंतं पार्थ त्वं विष्णुं जिष्णुं हरं शिवम् ॥ ८ ॥ ब्रह्माणं भास्करं शेषं सर्वथापि नमीश्वरम् ॥ विश्वरूपं महात्मानं सृष्टिं संहारकारकम् ॥ ९ ॥ प्रत्ययार्थमया ख्यातं सोऽहं पार्थ न संशयः ॥ १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अनंतव्रतमाहात्म्यं विधिवद विदां वर ॥ १० ॥ किंपुण्यं किं फलं चाख्यद्ब्रतुं दानवतां वृणाम् ॥ केन वा दौ पुराचर्णिमत्यै केन प्रकाशितम् ॥ ११ ॥ एवं समस्तं विस्तार्य ब्रह्म नंतव्रतं हरः ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ आसीत् पुरा कृतयुगे सुमतीनाम वैद्विजः ॥ १२ ॥ वसिष्ठो ब्रजे चोत्पन्नः सुरूपश्च भृगोः सुताम् ॥ दीक्षानामोपयेभेतां वेदोक्तविधिना ततः ॥ १३ ॥ तस्याः कालेन संजातदुहितानंतलक्षणा ॥ शीला नाम सुशीला सवर्धते पितृसद्मनि ॥ १४ ॥ माता च तस्याः कालेन हरदाहेन पीडिता ॥ विनाशानदीतिरि मृता स्वर्गपुरं ययौ ॥ १५ ॥ सुमं तो पितृतो न्यायैव धर्मपुंसः सुतापुनः ॥ उपयेमे विधानेन कर्कशां नानामतः ॥ १६ ॥ दुःशीलां कर्कशां चंडां नित्यं कलहकारिणीम् ॥ सापि शीलापितुर्गृहे ह्यहार्चनरता विभो ॥ १७ ॥ कुञ्जरस्तं भृतुलाधारदेहलीतिरेणादिषु ॥ चतुर्वर्णकरं गैश्वरीलपीतसिवासितैः ॥ १८ ॥

१ आनंदचतुर्दशीव्रतवर्णननाम-इ० पा० । १ सर्वपापं प्रणश्यति-इ० पा० ।

स्वस्तिकैः शंखपद्मैश्च अर्चयती पुनः पुनः ॥ पित्रा दृष्टा सुमतेन स्त्रीचिह्ना यौवने स्थिता ॥ १९ ॥ कस्मै देयामया शीलविचार्यै वसुदुःखितः ॥
 पिता ददौ सुनीन्द्राय कौडिन्या यशुभे दिने ॥ २० ॥ स्मृत्युक्तशस्त्रविधिविवाहमकरोत्तदा ॥ निवत्त्यो द्राहिं कसर्वप्रोक्तवान् कर्कशाद्विजः ॥ २१ ॥
 किञ्चिद्वायादिकं देयमातुः पारितोषिकम् ॥ तच्छ्रुत्वा कर्कशकुद्रा प्रोत्थ्य गृहमण्डपम् ॥ २१ ॥ कपटमुत्स्थिरं कृत्य गम्यतामिच्छुवाच ह ॥
 भोज्यावाशिष्ठं चूर्णेन पाथेयं च कारसा ॥ २३ ॥ कौडिन्यापि विवाहौ नापथिगच्छन् नैः शनैः ॥ शीलं शुश्रीमादाय नवोढा गोरथे नहि ॥ २४ ॥
 मध्यह्ने भोज्ये वेलायां सुतीर्य सरितटे ॥ ददर्श शीलासस्त्रीणां समूहं रक्तवाससाम् ॥ २५ ॥ चतुर्दश्यामर्चयंतं भक्त्या देवं पृथक् पृथक् ॥ उपवा
 म्य शनैः शीलपप्रच्छन्नीकदंबकम् ॥ २६ ॥ नार्यः किमेतन्मे ब्रूतं किं नमव्रतमीदृशम् ॥ ताञ्जु योषितः सर्वानंतो नमविश्रुतः ॥ २७ ॥ सा ब्रवीद्दह
 मध्येवं करिष्ये व्रतमुत्तमम् ॥ विधानं कीदृशं तत्र किं दानं कस्य पूजनम् ॥ २८ ॥ ॥ स्त्रिय ऊचुः ॥ ॥ शीले पक्वा त्रयस्य पुत्राः सुकृतस्य तु ॥
 अर्द्धविप्राय दातव्यमर्द्धमात्मनि भोजनम् ॥ २९ ॥ कर्तव्यं तु सरित्तरिकथां श्रुत्वा हरिरिमां ॥ अनंतानंतमभ्यर्च्य मण्डलाभ्यर्च्य दपिकैः ॥ ३० ॥
 धूपैः पुष्पैः सने वैद्यैः पीतालकैश्च तुः शतैः ॥ तस्याग्रतो दंडं मुत्रं कुमातं सुदोरकम् ॥ ३१ ॥ चतुर्दशग्रंथि युतं वामे स्त्रीदक्षिणे पुमान् ॥ मंत्रेणानेन
 राजेन्द्रयावद्वर्षं समाप्यते ॥ ३२ ॥ अनंतं संसारमहासमुद्रं मग्नं समभ्युद्धर वासुदेवा ॥ अनंतरूपे विनियोजितात्मा अनंतरूपाय नमोनमस्ते ॥ ३२ ॥
 अनेन दोरकं बद्धा भोक्तव्यं स्वस्थमानसैः ॥ ध्यात्वा नारायणं देवमनंतं विश्वरूपिणम् ॥ ३४ ॥ भुक्त्वा च तत्र जेद्वेदमिमं प्रोक्तं व्रतं तव ॥
 सापिश्रुत्वा व्रतं च शीलबद्धा सुदोरकम् ॥ ३५ ॥ भर्ता तस्याः समागत्य तां ददर्श महाधनाम् ॥ पाथेयशेषं विप्राय दत्त्वा मुक्त्वा तथैव च ॥ ३६ ॥
 पुनर्जगाम सा हृष्टा गोरथेन स्वमाश्रमम् ॥ भर्ता सैव वशनैः प्रत्यक्षं तत्क्षणादभूत् ॥ ३७ ॥ तेनानंतप्रभवेन शुभगोधनसं कुलम् ॥
 गृहाश्रमं श्रिया युक्तं धनधान्यमायुतम् ॥ ३८ ॥ आकुलं व्याकुलं रम्यं सर्वत्रातिथिपूजनम् ॥ सापिमाणि कय कश्चिभिर्भुक्ता हारविभूषिता ॥ ३९ ॥
 दिव्याङ्गवस्त्रसंछन्ना सा वित्रीप्रतिमा भवत् ॥ कदाचिदुपविष्टेन हं वं बद्धं सुदोरकम् ॥ ४० ॥ शीलाया हस्तमूले तु साक्षे पत्रोदितं रूपा ॥

तेन कर्मपिपकेन तस्य साश्रीः क्षयं गता ॥ ४१ ॥ गोधनं तस्मै नैतं गृहं चाग्निविदाहितम् ॥ यद्यदेवागतं गेहे तत्र तत्रैव नश्यति ॥ ४२ ॥
स्वजनैः कलहो मित्रैर्वचनं जनैस्तथा ॥ अनन्तक्षेपदोषेण दारिद्र्यं पतितं गृहे ॥ ४३ ॥ न कश्चिद्ददते लोकस्तेन साद्धृथिपि ॥ ततो जग-
म कौडिन्यो निवेदाद्भग्नहरम् ॥ ४४ ॥ मनसा ध्यायते नन्तं कदाद्भूया मित्रैश्च वम् ॥ व्रतं निरज्ञानं गृह्णन्न च यज्ञपन्धरिम् ॥ ४५ ॥
विह्वलः प्रययौ पथं अरण्यं जनवर्जितम् ॥ तत्रापश्यन् महाशुं फलितं पुष्पितं तथा ॥ ४६ ॥ तमपृच्छन् वयानतः कश्चिद्दृष्टो महादुःख-
तद्ग्रहसोऽप्युवाचे दानानन्तं वदन् हृदि ज ॥ ४७ ॥ एवं निरक्षितस्तेन गां ददं शंसन्त काम् ॥ तृणमध्येषां वंतीमि तश्चेतश्च पाण्डव ॥ ४८ ॥
सोऽब्रवीद्धेनुके ब्रूहि यद्यनन्तस्त्वये क्षितः ॥ गौरवाचाथ कौडिन्धनानन्तं वदन् हविभो ॥ ४९ ॥ ततो जगमाथ वने गोवृषं शङ्खले स्थितम् ॥
दृष्ट्वा पप्रच्छ गोस्वामिन् नन्तोलक्षितस्त्वया ॥ ५० ॥ गोवृषस्तमुवाचाथ नान्तो वीक्षितो मया ॥ ततो ब्रजन्ददं शत्रिभ्यं पुष्करिणि द्वयम् ॥ ५१ ॥
अन्योन्यजलकल्लोवीचिभिः परिशोभितम् ॥ छन्नकुमुदकल्लरैः कुमुदोत्पलमंडितम् ॥ ५२ ॥ सोऽवेतं प्रमैर्हैर्मैश्चक्रैः कारंडवैर्कैः ॥
तमपृच्छद्द्विजो नन्तो भवद्भ्यां नोपलक्षितः ॥ ५३ ॥ ऊचतुः पुष्करिण्यौ तं नानन्तं विद्वहे द्विज ॥ ततो ब्रह्मन्ददं शत्रिभ्यं देभं कुञ्जरं तथा ॥ ५४ ॥
तावप्युक्तौ सुमतेन तस्यापि विनिवेदितम् ॥ नावाभ्यां वीक्षितानन्तं तच्छ्रुत्वा निषसाद ह ॥ ५५ ॥ तस्मिन्क्षणे मुनिवरैः कौडिन्ये ब्राह्मणोत्तमे ॥
कृपयान्तं देवोपि प्रत्यक्षः समजायत ॥ ५६ ॥ बृद्धब्राह्मणरूपेण इत एहं तिष्ठुवाच तम् ॥ प्रवेद्यायित्वा स्वगृहं गृहीत्वा दक्षिणे करे ॥ ५७ ॥
तां पुरीं दर्शयामास दिव्यनारिरैर्युताम् ॥ तस्यानि विषुष्टमात्मानं वरसिंहासेन नृप ॥ ५८ ॥ पार्श्वस्थं शंस च कालिगदागरुडशोभितम् ॥
दर्शयामास विप्राय पूवां क्तिं विश्वरूपिणम् ॥ ५९ ॥ विभूतिभैर्देवानन्तमनन्तं परमेश्वरम् ॥ तं दृष्ट्वा तु द्विजो नन्तमुवाच परया मुदा ॥ ६० ॥
पापोऽहं पापकर्मार्हा पाप्मापापसंभवः ॥ त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष सर्वपापहरो भव ॥ ६१ ॥ अद्य मे सफलं जन्म जीवितं च सुजीवितम् ॥ चतुर्वृ-
क्षो वृषः कस्तुका गौः पुष्करिणी द्वयम् ॥ ६२ ॥ गर्दभं कुञ्जरं चैव देवमे ब्रूहि तत्त्वतः ॥ अनन्त उवाच ॥ चतुर्वृक्षो हि विप्रोऽसौ विद्वान्यो वेदगर्वितः ॥ ६३ ॥
विधादानं पकुर्वच्छिष्येभ्यस्तस्मै रुतांगतः ॥ सागौर्वसुन्धरा दृष्ट्वा निष्फलाया त्वये क्षिता ॥ ६४ ॥ सहस्रं वृषभे दृष्टे लभार्थं यस्तव यावतः ॥ धर्मा-

धर्मव्यवस्थान्तं च पुष्करिणि द्वयम् ॥ ६५ ॥ खरः क्रोधस्त्वया दृष्टः कुंजरो धर्मदूषकः ॥ ब्राह्मणो सावनंतो ह गुहासंसारगह्वरे ॥ ६६ ॥ इत्यु-
 क्ते ते मया सर्वविप्रगच्छपुनर्गृहम् ॥ चरानंतव्रतं तत्त्वं न ववर्षाणि पंच च ॥ ६७ ॥ ततस्तुष्टुः प्रदास्यामि नक्षत्रस्थानमुत्तमम् ॥ भुक्त्वा च वि-
 पुलान् भोगान् सर्वान् कामान्यथे स्मिन् ॥ ६८ ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतस्ततो मोक्षमवाप्स्यसि ॥ इति दत्त्वा वरो देवस्तत्रैव तं रधीयत ॥ ६९ ॥
 कौण्डिन्योऽप्यागतो गेहे च चरानंतमद्वतम् ॥ शीलया सहर्मोत्मा भुक्त्वा भोगान् मनोरमान् ॥ ७० ॥ अंते जगाम च स्वर्गनक्षत्रं च पुनर्वसुम् ॥ कल्प-
 स्थायी च संभृतो दृश्यते द्वापि सज्ज्वलन् ॥ ७१ ॥ अनंतव्रतं धर्मं स सम्यक् चीर्णेन कौरव ॥ एतत्ते कथितं पार्थ व्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥ ७२ ॥ यत्कृत्वा स-
 वे पापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ७३ ॥ ये च शृण्वंति सततं वाच्यमानं नरोत्तमांति सर्वपापनिर्मुक्ता यस्म्यंति परमांगतिम् ॥ ७४ ॥ संसारसागरगुहां-
 मुसुखविहर्तुं वांछंति ये कुरुकुलोद्भवशुद्धसत्त्वाः ॥ संपूज्यते त्रिभुवने शमनं तदंबवध्नातिदक्षिणकरे वरदोरकमे ॥ ७५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे-
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अनंतचतुर्दशीव्रतं नाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ छ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ लोके प्राप्तिद्वयं श्रूयंते श्रव-
 ण्यो नाम देवताः ॥ एताः कार्कचकुर्वीति धर्मचासां ब्रवीहि मे ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ विद्यंते देवताः पुण्याः श्रवण्यो नाम पांडव ॥
 ब्रह्मणा प्रथमं सृष्टानि योगं च जनेकृतम् ॥ २ ॥ योगं वदति लोके स्मिच्छुभं वाप्यथ वा शुभम् ॥ आणयंति हि तं शीघ्रं ब्राह्मणाः कर्मगोचरम् ॥ ३ ॥
 जातास्त्रिलोके पूज्यास्तु नियमेन प्रजायते ॥ दूराच्छ्रवणविज्ञानं दूरादर्शनगोचरम् ॥ ४ ॥ तासां मस्तीह साशक्तिरचिन्त्या तर्कहेतुभिः ॥
 नैरस्तु श्रुतैश्च त्र्यम्बोक्तं कार्यकार्यस्य कारणात् ॥ ५ ॥ तं शृण्वंति यतः पार्थ नैका श्रावणिकामताः ॥ यथा देवा यथा दैत्या यथा विद्याधरा नराः ॥ ६ ॥
 यथा हिंसिद्गन्धर्वानागाः किंपुरुषाः खगाः ॥ राक्षसाश्च पिशाचाश्चेदवानामष्टयोनयः ॥ ७ ॥ तथैताः पुण्यनामानो वेद्याः श्रावणिकाः स्मृताः ॥
 ताः समुद्दिश्य कर्तव्यं व्रतं नारीनरैरिह ॥ ८ ॥ किंतु तासां महोग्रं व्रतं संयमनं तदा ॥ आघ्राय धूपं पक्वां जलं च गन्धमेव च ॥ ९ ॥
 दातव्यं पुनरन्यासां नारीणां भोज्यपारणा ॥ अदत्त्वा यदि मृत्युः स्यादंतर्गले पिपांडव ॥ १० ॥ तदा लग्नग्रहैर्ग्रस्ता लग्ना ह्युपरिकारटम् ॥
 स फेनिलैर्मुखैर्गोद्विभ्रियंते नीचदुःखिताः ॥ ११ ॥ श्रूयंते हि पुरा पार्थ पृथिव्या नंदुषो नृपः ॥ तस्य भार्या महादेवी जयश्री नाम भारती ॥ १२ ॥

प्रत्यक्षरूपसंपन्नादर्शनीयतराशुभा ॥ पविरोरुस्तनइयामामृदुखुञ्चितमूर्द्धजा ॥ १३ ॥ शब्दगद्गदसंभाषामत्तमातंगामिनी ॥
 यथारूपातथाशीलासतीचेष्टामहातले ॥ १४ ॥ साकदाचिह्नतास्नातुंगंगयासाश्रमेमुनेः ॥ वसिष्ठस्यददशार्थसतीभार्यमरुं
 धतीम् ॥ १५ ॥ भोजयतिमुनीनांतुपत्न्योनानान्नभोजनैः ॥ तथाचप्रणिपत्याथपृष्टादेव्यामहासती ॥ १६ ॥ पूज्यंभगव
 तिश्रुतिहिमेतद्व्रतमुच्यते ॥ अरुधत्युवाच ॥ जयश्रियेशृणुष्वत्वंनान्नाश्रवणिकाव्रतम् ॥ १७ ॥ एतद्भर्त्रासमाल्यातंवासिष्ठेनमहर्षिणा ॥
 गृहंब्रह्मर्षिसर्वस्वंपतिव्रतकंशुभम् ॥ १८ ॥ गच्छवतिष्ठवाराह्वितवातिथ्यंकरोम्यहम् ॥ एवमुक्ताजयश्रीस्तुभोज्येतस्मिन्यहच्छ
 या ॥ १९ ॥ बुभुजेसापितत्रैवअरुधत्याकृतादरात् ॥ भुक्त्वाचम्यजगामाथस्वपुरंपरमेश्वरम् ॥ २० ॥ कालेनाविस्मृतं तस्यास्तद्व्रतं तस्य भोजने
 ततस्तुसमयेपूर्णश्रियमाणामहासती ॥ २१ ॥ जयश्रीर्वर्वांगंतुकुर्वाणकंठगद्गदम् ॥ फेनंलालविलादक्रादुद्गिरंतुसिद्धमुहुः ॥ २२
 स्थितापंचदशहानिविभत्सादारुणाना ॥ ततःषोडशमेप्रोसेदिनेस्वयमरुंधती ॥ २३ ॥ प्रतिश्याभ्यंतंरंपूर्णतारज्ञोभक्तलोक्यच ॥
 नहुषायसमाचख्यैथदुक्तंश्रवणीव्रते ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वा नहुषराजादुतंभोज्यंप्रचक्रमे ॥ यथोक्तं तदरुधत्यायच्चयावदभोप्सितम् ॥ २५ ॥
 दत्वाचकरकान्छातामुद्दिश्यजयश्रियम् ॥ क्षणजगामपञ्चत्वंकरकाणांप्रदानतः ॥ २६ ॥ जगामश्रुलोकं कंसाविमानेन कंवचसा
 दौधूयमानाचमरैःस्तूयमानासुरासुरैः ॥ २७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषुद्वादशस्वपिपांडव ॥ द्रव्यप्राप्तिश्चभक्तिश्चदान
 कलेप्रशस्यते ॥ २८ ॥ भुक्त्वायज्ञेचतुर्दश्यामष्टम्यांवायुधिष्ठिर ॥ व्रतंस्नात्वातुपूर्वाह्नेनद्यादौविमलेजले ॥ २९ ॥ आमंत्रयेद्दशैकैका
 नारिगारिस्विरूपिणीः ॥ यदाचाराःसुवेषाश्चब्राह्मण्योवास्वगोत्रजाः ॥ ३० ॥ द्वादशब्राह्मणांस्तत्रवेदवेदांगपारगान् ॥ मंत्रज्ञानितिहासज्ञानु
 पशांताजितोन्द्रियान् ॥ ३१ ॥ सर्वदद्याद्विधानेनपादक्षालनपूर्वकम् ॥ चंदनेनसुगन्धेनपुष्पघृपादिनातथा ॥ ३२ ॥ ग्रीवासूत्रकंसिद्धरंकु
 कुमेनचभूषयेत् ॥ तासामप्रेप्रदातव्यावर्द्धन्योद्वादशैवतु ॥ ३३ ॥ अच्छिद्राजलपूर्णस्तुसुवृत्ताःसूत्रवेष्टिताःसोहालकादिभिश्छन्नाःपुष्पमा
 लाविभूषिताः ॥ ३४ ॥ चंदनेनसमालब्धाःसहिरण्याःपृथक्पृथक् ॥ तन्मध्येवर्द्धनीचैकारुवकेशीर्षिनिवेशयेत् ॥ ३५ ॥ स्थित्वामण्डलकेमध्ये

यजमानः स्वयंतदा । यद्बाल्ये यच्च कौमारो वा द्धके वापि यत्कृतम् ॥ ३६ ॥ तत्सर्वनाशमायातु पितृदेवर्षिणां नृणाम् । इमा मे समं स्वर्यं तारयस्व भ
वार्णवात् ॥ ३७ ॥ अद्याहंगंतुमिच्छामि विष्णोः पदमनुत्तमम् ॥ एवमस्मिन्वतिता ब्रूयुः स्त्रियः सर्वो धिष्ठिर ॥ ३८ ॥ ततो ब्राह्मणमाहूय यजमान
इदं वदेत् ॥ ब्रूहि ब्राह्मण्यन्मे त्वमवयं नक्षत्रं जेत ॥ ३९ ॥ उत्तरीयं श्रावणं मांसं सुत्तारय सांप्रतम् ॥ उत्तारयी तमंत्रेण ब्राह्मणो वर्धनो
चताम् ॥ ४० ॥ उपोष्य शिरसो देव्याः समुत्तीर्य रुद्रह्रुमान् ॥ कटुकं निववृक्षवा ततो मधुकमारुह ॥ ४१ ॥ ततो गच्छ महदेवं श्रवणे श्रवणोत्तमे ॥
वर्धनिकोत्तारणमंत्रः ॥ एवं ताः समयं प्रोक्त्वा दत्त्वा शीर्वचनानि च ॥ ४२ ॥ तां वर्द्धनिकामेकान्तो विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ गृहीत्वा करकान्नाय्यो
व्रजेयुः स्वेषु वै मसु ॥ ४३ ॥ यजमानोऽपियातामुयथेष्टं काममाचरेत् ॥ एवमाचरेत्तर्पार्थं श्रावणं व्रतमादरात् ॥ ४४ ॥ तस्य काले तु सं
प्राप्ते सुखं मृदुः प्रजायते ॥ निर्व्याधिनीं रुजो भोगी स्थित्वा शतं सुखम् ॥ ४५ ॥ पुत्रपौत्रसमृद्धौ भुक्त्वा मर्त्यसुखानि च ॥ रुद्रलोकम
वामोत्ति सोमलोकं गच्छति ॥ ४६ ॥ स्त्रीणां तु ल्यं स हर्नोऽपि व्रती व्रतफलं भवेत् ॥ गौरीभोज्येषु दत्तेषु एकादशसु यत्फलम् ॥ ४७ ॥
तदेकेनापि लभते तर्पार्थं श्रावणिका व्रते ॥ भक्त्या गच्छति तेलोकां निवृह्य सुखमादरात् ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि
श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे श्रावणिका व्रतं नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ अथ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथ नक्तोपवासस्य विधानं शृणु पांडव ॥ येन
विज्ञातमात्रेण नरो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ १ ॥ येषु तेषु च मासेषु शुक्लपक्षे च तुर्दशीम् ॥ ब्राह्मणं भोजयित्वा तु प्रारभेत्तु ततो व्रतम् ॥ २ ॥ मासि मा
सि भवंति द्वावष्टम्यौ च चतुर्दशी ॥ शिवाचनरतो भूत्वा शिवार्थानैकमानसः ॥ ३ ॥ वसुधाभाजनं कृत्वा भुञ्जीयान्नक्तभोजनम् ॥ उपवा
सात्परैर्भक्ष्यं भक्ष्यात्परमयाचितम् ॥ ४ ॥ अयाचितं तत्परं नक्तं तस्मान्नक्तं भोजयेत् ॥ देवैश्च भुक्तं पूर्वोक्लि मध्यह्ने सुनिभस्तथा ॥ ५ ॥
अपराह्णे च पितृभिः संध्यायां गुह्यकादिभिः ॥ सर्वलोकानि तन्म्रयनक्तं भोजी सदा भवेत् ॥ ६ ॥ हविष्यभोजनं नस्त्यमाहारलाघवम् ॥
अग्निकार्यमधः शय्या नक्तं भोजी सदा भवेत् ॥ ७ ॥ एवं संवत्सरस्य अतिव्रतं पूर्णस्य सर्षिषः ॥ पूर्णकुंभोपरि स्थाप्य पूजयेच्च शुभेने ॥ ८ ॥
कपिलापंचगव्येन स्थापयेन्मृन्मयं शिवम् ॥ फलपुष्पं यवक्षीरं दधिदर्भं कुरांस्तथा ॥ ९ ॥ तत्कुंभांश्च जलोन्मिश्रमर्धमष्टाङ्गमुच्यते ॥

शिरसाधारयित्वा तु जानुद्वक्त्वा महीतले ॥ १० ॥ महादेवाय दत्तव्यं गंधपुष्पं यथाक्रमम् ॥ भक्ष्यौदनैर्बलिं कृत्वा प्राणम्य परमेश्वरम् ॥ ११ ॥
 धेनुं वा दक्षिणां दद्याद्ब्रूषं वापि धुरंधरम् ॥ श्रोत्रियाय दीर्द्राय कल्पव्रतविदाय च ॥ १२ ॥ यो ददाति शिवे भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ॥
 विमानमर्कं प्रातिमहं स युक्तमलंकृतम् ॥ १३ ॥ आरुहोऽभरसांगैर्यतिरुद्रालये सुखम् ॥ स्थित्वा रुद्रस्य भवने वर्षकोटिशतत्रयम् ॥
 ॥ १४ ॥ इह लोके नृपश्रेष्ठ ग्रामलक्षेश्वरो भवेत् ॥ १५ ॥ यश्चाष्टमीषु च शिवाय चतुर्दशीषु नक्तं समाचरति शस्त्रविधानदृष्टम् ॥
 स्वर्गागना कलत्राकुलितविमानमारुह्य याति स सुखेन सुरेश लोके ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसं-
 वादेषु णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॐ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु ज्ञावाहितो राजन् ब्रह्मक्षेत्रमाहेश्वरव्रतम् ॥ त्रिषु लोके
 पुर्विल्या तं नाम्ना शिवं चतुर्दशी ॥ १ ॥ मार्गशीर्षे त्रयोदश्यां सितायामेकमुद्गरः ॥ मासेष्वन्येषु वाराजन् पार्थ एव न कारयेत् ॥ २ ॥
 चतुर्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्य मे हेश्वरम् ॥ सौवर्णैर्वृषभंदत्त्वा ब्रह्म्यामि च परेऽहनि ॥ ३ ॥ एवं नियमकृत्सु त्वा प्रातरुत्थाय मानवः ॥
 कृतस्नानजपपश्चादुमया सह शंकरम् ॥ ४ ॥ पूजयेत्कुसुमैः शुक्लैर्गंधधूपानुलेपनैः ॥ पादौ नमः शिवायेति शिरःसर्वात्मने नमः ॥ ५ ॥
 ललाटं तु त्रिनेत्राय नेत्राणि हरये नमः ॥ सुखमिन्दुमुखायेति तथेति शानाय चोदरम् ॥ ६ ॥ पार्श्वौ चानंतधर्माय ज्ञानरूपाय वै कटिम् ॥
 ऊरू चानन्त्यै रारग्य जानुनी चार्चयेद्बुधः ॥ ७ ॥ प्रधानाय नमो जघनैर्गुल्फौ व्योमात्मने नमः ॥ व्योमव्योमात्मरूपाय पृष्ठमभ्यर्चयेन्नरः ॥ ८ ॥
 नमः स्पृष्ट्यै नमस्तुष्ट्यै पार्वतीं चापि पूजयेत् ॥ ततश्च वृषभैः सह मुदकुंभसमन्वितम् ॥ ९ ॥ शुक्लमाल्यां वरयुतं पञ्चरत्नविभूषितम् ॥ भक्ष्यैर्नाना-
 विधैर्गुक्तैर्ब्राह्मणानि वेदयेत् ॥ १० ॥ ग्रीयतां देवदेवोऽत्र सद्योजातः पिनाकधृक् ॥ पृषदाज्यं च संप्राश्य स्वपेद्रूमा बुद्धिमुखः ॥ ११ ॥ पञ्चद-
 श्यां ततः प्रातः सर्वमेतत्समाचरेत् ॥ तर्पयित्वा ततो ब्रह्मणा ऋच्छिं कृतः शुभान् ॥ १२ ॥ सुहृत्पदातिं साहितः पश्चाद्भुञ्जीत वाग्यतः ॥
 ततः कृष्णचतुर्दश्यामेतत्सर्वं समाचरेत् ॥ १३ ॥ चतुर्दशीषु सार्धं सुकुर्यात्पूर्ववदचनम् ॥ ये च मासे विशेषाः स्युस्तां ब्रिवाधिक्रमादिह ॥ १४ ॥
 मार्गशीर्षादिमासेषु स्वरूपे तानुदरियेत् ॥ शंकराय नमस्तुभ्यं नमस्ते करगौरिक ॥ १५ ॥ त्र्यंशं काय नमस्तुभ्यं मे हेश्वर मत्तः परम् ॥ नमः

स्तेऽस्तुमहादेवस्थानवेचततः परम् ॥ १६ ॥ नमः पशुपतेनाथनमस्तेऽभवेनमः ॥ नमस्ते परमानन्दनमः सोमार्द्धधारिणे ॥ १७ ॥
 नमोभीमायचोग्रायत्वामहंशरणगतः ॥ गोमूत्रंगोमयक्षीरदंघिसर्पिः कुशोदकम् ॥ १८ ॥ पंचगव्यं तथा विल्वं वागुक्षीरवारिजम् ॥
 तिलांश्च कृष्णां च विधित्वा शयेत्समुदाहृतम् ॥ १९ ॥ प्रतिमासं चतुर्दश्यामैकं प्राशनं स्मृतम् ॥ मंदिरमालतीभिश्च तथा धनूरैरपि ॥ २० ॥
 सिंदुरैरशोकैश्च मल्लिकाकुब्जपाटलैः ॥ अर्कपुष्पैः कंदैश्च ज्ञातपत्रैस्तथोत्पलैः ॥ २१ ॥ करवीरैश्च राजेंद्रतथा पूज्यो महेश्वरः ॥
 एकैकं चतुर्दश्यामर्चयेत्पार्वतीपतिम् ॥ २२ ॥ पुनश्च कार्तिके मासि संप्राप्ते तपेयं द्विजान् ॥ अन्नैर्नानाविधैर्भक्ष्यैर्वस्त्रमाल्या विभूषणैः ॥
 ॥ २३ ॥ कृत्वानीलवृषोत्सर्गं श्रुत्युक्तविधिनारः ॥ उमामहेश्वरं हंमं वृषभं च गवासह ॥ २४ ॥ मुक्ताफलाष्टकयुतं सितनेत्रपटवृतम् ॥
 सर्वोपस्कारयुक्तायां शय्यायां विनिवेदयेत् ॥ २५ ॥ उदकुंभयुतं तद्वच्छालितं दुलसं युतम् ॥ स्थाप्य विप्राय ज्ञाताय वेदव्रतपराय च ॥ २६ ॥
 ज्येष्ठसामविदेयं न च कुर्वीते कश्चित् ॥ अव्यंगगायसौम्यासदाकल्याणकारिणे ॥ २७ ॥ सपत्नीकाय संपूज्य माल्यवस्त्रा विभूषणैः ॥
 न वित्तशाल्यं कुर्वीत कुर्याल्लोभात्पतत्यधः ॥ २८ ॥ अनेन विधिनायस्तु कुर्याच्छिवचतुर्दशीम् ॥ सोऽथ मेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ २९ ॥
 ब्रह्महत्यादिकं पापं यदत्रासुत्रवाकृतम् ॥ पितृभिर्मातृभिर्वापितत्सर्वनाशमाप्नुयात् ॥ ३० ॥ दीर्घयुरारोग्यकुलभिवृद्धिरत्राक्षयान्यत्र चतुर्भुजत्व
 म् ॥ गणाधिपत्यं दिविकल्पकोटीस्वर्गवासित्वापदमेति शंभोः ॥ ३१ ॥ न बृहस्पतिरप्येतन्नरस्य फलमिदं न पितामहोऽपि वक्तुम् ॥ न च सिद्धिगणोऽ
 प्यलंनवाहं यदि जिह्वायुतकोप्यपि वक्त्रे ॥ ३२ ॥ भवत्यमरवल्लभः पठति यः स्मरेद्वासदाशृणोत्यपि विमत्सरः सकलपापनिर्मोचनम् ॥ इमां शिवचतु
 र्दशीममरकामिनीकोटयः स्तुवंति दिविर्नदिताः किमु समाचरेद्यः सदा ॥ ३३ ॥ यापार्थनारीकुरुतेऽतिभक्त्या भर्तारमापृच्छयशुभं गुरुं वा ॥ सा
 पि प्रसादात्परमेश्वरस्य परंपदं याति पिनाकपाणेः ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिद्विरसंवादेशिवचतुर्दशीव्रतनाम
 सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ तथा सर्वफलत्यागमाहात्म्यं शृणु भारत ॥ यदक्षयं परलोकैः सर्वकामफलप्रदम् ॥ १ ॥

मार्गशीर्षशुभेमासिचतुर्दश्याधृतव्रतः ॥ आरंभेशुक्लपक्षस्यकृत्वाब्राह्मणवाचनम् ॥ २ ॥ अयेष्वपिपुमासेषुअष्टम्यांनरसत्तम् ॥
 सदक्षिणापायसेनशक्तितःपूजयेद्भिजान् ॥ ३ ॥ अष्टादशार्थान्यानामन्यत्रफलमूलकम् ॥ वज्रयेदब्दमेकंतुविधिनौषधकारकम् ॥ ४ ॥
 ततःसंवत्सरस्यतिचतुर्दश्यष्टमीपुच ॥ अशक्तश्चव्रतंकर्तुसहसैवप्रमुच्यते ॥ ५ ॥ सौवर्णकारयेदुद्रधर्मराजंतथैवच ॥ कूष्माण्डमातु
 लुंगंचवृतांकंपनसंतथा ॥ ६ ॥ आभ्राघ्रातकपित्थंचकालिंसेर्ववारुकम् ॥ श्रीफलंसवटाश्वत्थंवरिकंदलीफलम् ॥ ७ ॥ वदरंदाडिमंशतयाका
 राण्येयानिषोडश ॥ मूलकामलकंजंबूफुकरंकरमर्दकम् ॥ ८ ॥ उदुंबरंनालिकेरंद्राक्षचबृहतीद्वयम् ॥ कंकालीकाकतुंडीरकरिकुटजंश
 मी ॥ ९ ॥ रोप्याणिकारयेच्छस्यफालानीमानिषोडश ॥ ताम्रतालफलकुंडुर्यादंगस्त्यफलमेववा ॥ १० ॥ पिंडीरकंचखजूरंतथासूरणकंदक
 म् ॥ पनसंलकुचंचैवकटंतिडितथा ॥ ११ ॥ चित्रावल्लीफलंतद्वत्कूटशाल्मलिकाफलम् ॥ मधूकंकारवेष्टंचवल्लीगुदपटोलकम् ॥ १२ ॥
 कारयेच्छक्तितोधीमान्फलान्येतानिषोडश ॥ उदकुंभद्वयंकुर्याद्धान्योपरिसवाससम् ॥ १३ ॥ पक्षपात्रद्वयोपेतंयमरुद्रसमन्वितम् ॥ धेन्वासहै
 वशांतयविप्रायथकुटुंबिने ॥ १४ ॥ सपत्नीकायसंपूज्यपुण्येहनिनिवेदयेत् ॥ यथाफलेषुसर्वेषुसंत्यमरकोटयः ॥ १५ ॥ तथासर्वफल
 त्यागाच्छिवेभक्तिःसदास्तुमे ॥ यथाशिवश्चधर्मश्चसदानन्तफलप्रदौ ॥ १६ ॥ तद्युक्तफलदानेनतौस्यातमिवरप्रदौ ॥ यथाफलाना
 कामस्याशिवभक्तस्यसर्वदा ॥ १७ ॥ यथानंतफलावाप्तिस्तुजन्मनिजन्मनि ॥ यथाभेदंनपश्यामिशिवविष्णवर्कपद्मजाम् ॥ १८ ॥
 तथाममास्तुविधात्माशङ्करःशङ्करःसदा ॥ इत्युच्चार्यचतस्रर्वमलंकृत्यविभूषणैः ॥ १९ ॥ शक्तश्चेच्छयनंदद्यात्सर्वोपस्करसंयुतम् ॥
 अशक्तस्तुफलान्येवयथोक्तानिविधानतः ॥ २० ॥ तथोदकुंभसहितौशिवधर्मौचकांचनौ ॥ विप्रायदत्त्वाभुञ्जीततैलक्षारविवाजितम् ॥ २१ ॥
 अथानपियथाशक्त्याभोजयेद्भिजपुङ्गवान् ॥ नशक्रोतिविहातुंचेत्सर्वाण्यपिफलान्युत ॥ २२ ॥ एकमेवपरित्यज्यतदित्थंप्रतिपादयेत् ॥
 एतत्त्यागव्रतानांतुगवैष्णवयोगिनाम् ॥ २३ ॥ शस्तंसर्वफलत्यागंन्रतवेदविदोविदुः ॥ नारीभिश्चयथाशक्त्याकर्तव्यंराजसत्तम ॥ २४ ॥
 नैतस्मादपरकिञ्चिदिहलोकैपरत्रच ॥ व्रतमस्तिमुनिश्रेष्ठयद्व्रतंतफलप्रदम् ॥ २५ ॥ सौवर्णरोप्यताम्रेषुयावंतःपरमाणवः ॥ भवंतिचूर्यमाणे

शुफलेषु नृपसत्तम ॥ २६ ॥ तावद्युगसहस्राणि रुद्रलोकमहीयते ॥ २७ ॥ एतत्समस्तकलुषापरहरं जनानामजीवनाय मनुजेश्वर सर्वदा स्यात् ॥
 जन्मान्तरेष्वपि नृपत्रकलत्रदुःखमाप्नोति धामसपुंदर एव जुष्टम् ॥ २८ ॥ यो वा शृणोति पुरुषो लपधेनो नरो वा यो ब्राह्मणस्तु भवनेषु च धार्मिका
 णाम् ॥ पापैर्विमुक्तश्च परत्र सुरारो नंदकृत्परमुपैति नरेन्द्रोऽपि ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिर
 संवादे फलत्यागचतुर्दशीव्रतवर्णनं नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णमासी महाराज नसौ
 मस्य दायितातिथिः ॥ पूर्णमासो भवेद्यस्यापौर्णमासी ततः स्मृता ॥ १ ॥ पौर्णमास्यां च संजातः संग्रामो जयलक्षणः ॥ सोमस्यारिबुधैः सार्द्धं
 सर्वसत्त्वभयंकरम् ॥ २ ॥ तारायां चन्द्रमाः सक्तस्तस्याभर्ता बृहस्पतिः ॥ तयो रभून्महायुद्धं भार्याकृत्येषु ते पुरा ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 ताराकस्य मुताकस्मात्सकुद्धः ससुरारिहा ॥ सोमेन सह संग्रामं चक्रे चक्रगदाधर ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ प्रजापते रभूत्कन्या तारावृत्रस्य चा
 नुजा ॥ तां बृहस्पतये प्रादात्पृथिव्या चान्याः स्त्रियः क्वचित् ॥ ५ ॥ देवाचार्यसभाभार्या त्वनिर्देश्या तथा विधा ॥ रूपेणाभ्यां रूपवती सानिर्धूयव्य
 वस्थिता ॥ ६ ॥ बृहस्पतिं पर्यचरद्यथा चान्याः स्त्रियः क्वचित् ॥ तां ददर्श यतापां गतं त्वर्गी चारुहासिनीम् ॥ ७ ॥ अतीतां शुदर्शना देव
 कामस्य वशमीयिवात् ॥ अवभाषे च मधुरं तारेण ह्यहिमाचिरम् ॥ ८ ॥ इंगिता कारकुशला तारा सोमस्य चोष्ठितम् ॥ बुद्धशुद्धिमयो
 तन्वा प्राहेदं मधुराक्षरम् ॥ ९ ॥ मुने रंगिरसः पुत्रस्त्वं च सोम्योऽसि सोमराट् ॥ अंगिरसो मुनेर्वीरुषा हमुचितं नते ॥ १० ॥ सहसौम्येन
 यो योगस्तव सिद्धोऽद्भुतो महान् ॥ अंगिरास्त्वां किल पुरा ससुरासुराक्षसैः ॥ ११ ॥ राजत्वे स्थापयामास नैतस्मभिरसि किं विधौ ॥ कथमद्य निशा
 नाथ ह्यन्येनासि पीडितः ॥ १२ ॥ तस्माद्ब्रवीमि सिद्धयै तेराजये वटितं कुरु ॥ परवत्यस्मि भद्रं तेन गम्यास्मि बुधोत्तम ॥ १३ ॥ एवमु
 क्तस्तथा चासौ न चैतत्कृतवांस्ततः ॥ गृहीत्वा कर्षयामास सोमोऽंगवशीकृतः ॥ १४ ॥ बृहस्पतिस्तु तां ज्ञात्वा स तं सोममर्हयत् ॥ प्रेष
 यिष्यति मे भार्या स्वयमेव ममांतिकम् ॥ १५ ॥ एवांचरेण विज्ञाय बृहस्पतिरुदरधीः ॥ नास सादस्वकां भार्यां रोषात्प्रफुरिताधरः ॥ १६ ॥
 आचल्यौ सार्धमिन्द्राय सोमस्येदं विचेष्टितम् ॥ इन्द्रः समाह्वयामासे दवानृषिणांस्तथा ॥ १७ ॥ न सोमो गणयामास ततोऽबुध्यत देवराट् ॥

आकार्यत्रिदशान्सर्वानाचख्यौचन्द्रचेष्टितम् ॥ १८ ॥ तच्छ्रुत्वादेवगंधर्वाःक्रोधान्वाःशुब्धमानसाः ॥ प्रगृहीतप्रहरणारथानारुरुःस्व
 कात् ॥ १९ ॥ सोमोऽपिदेवान्सर्वोधाःज्ञात्वास्तुकृतनिश्चयान् ॥ दैत्यदानवरक्षसिसिमानियव्यवस्थितः ॥ २० ॥ आरुह्यचरथश्रे
 ष्ठयुद्धायैवमनोदधे ॥ प्रवृत्तसुमहद्युद्धंशरतोमरकंपनैः ॥ २१ ॥ कौण्डैःक्षमासुरैःशूलैर्देवानवदारुणम् ॥ सतेषांसुमहद्युद्धं दत्त्वाता
 रागणाधिपः ॥ २२ ॥ बभंजदेवान्तेन्द्रांश्चहिमवृष्ट्याक्षपाकरः ॥ सजित्वादेवगन्धर्वान्सोमोराजन्यसत्तम ॥ २३ ॥ श्रियापरम
 यायुक्तोयथानन्योहविर्मुजाम् ॥ देवाश्चनिर्जितास्तेनसोमेनामिततेजसा ॥ २४ ॥ आजगमुःशरणं देवंशरण्यंस्वर्गवासिनाम् ॥
 इन्द्रःसर्वसमाचख्यौसोमस्येद्विचेष्टितम् ॥ २५ ॥ श्रुत्वाकुद्धोदृष्टीकेशआरुह्यगरुडरूपा ॥ गृहीत्वाचायुधंश्रेष्ठयुद्धायैवमनोदधे ॥
 ॥ २६ ॥ प्रकर्तुसुमहद्युद्धं चक्रशार्ङ्गगदाधरः ॥ जगामविबुधैःसार्धसोमस्योपरिरोषितः ॥ २७ ॥ विष्णुविदित्वासंप्राप्तसोमोदैन्यगणैः
 सह ॥ युद्धायसमरामर्षीस्थितःप्रध्माप्यवारिजम् ॥ २८ ॥ सजित्वादेवसंवातंसेन्द्रंवायुपुरस्सरम् ॥ विष्णुनासहसंयुक्तःशस्त्रास्त्रै
 रसुभोजनैः ॥ २९ ॥ यदानासादुपरमेद्युद्धायसहविष्णुना ॥ तदुऽऽदेरुषाविष्णुश्चक्रोधसमन्वितः ॥ ३० ॥ अथाहब्रह्मादेवे
 श्ममजितंविष्णुमव्ययम् ॥ योऽसौमेधप्रपुष्टांगंयत्त्वाविष्मनिबोधतत् ॥ ३१ ॥ नास्तिवच्यत्रिभुवनेचक्रस्यास्यतवानघ ॥ सोमोद्विजा
 धिपत्येचमयासमाभिषेचितः ॥ ३२ ॥ तस्माद्यद्युध्यतेदेवकार्येऽस्मिस्तद्विधीयताम् ॥ अथाहभगवान्विष्णुःसुरब्रह्मर्षिसन्निधौ ॥ ३३ ॥
 सिनीवालीकुहूनामतस्यानष्टःक्षपाकरः ॥ विनष्टोऽपिपुनर्जन्मप्राप्त्यतीतिनसंशयः ॥ ३४ ॥ राकांचानुमतीप्राप्यवृद्धिरस्यभविष्यति ॥ आ
 प्यायितश्चश्रुत्युक्तैःपितृपिण्डैःसमंत्रैः ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणैर्व्यकव्यानिदेवेभ्यःप्रापयिष्यति ॥ वृद्धिःकृष्णेनचैवास्यनचजातस्यभूयसी ॥ ३६ ॥
 एवमेवविधिदृष्टस्तस्याध्यायनमेवमे ॥ अमोघस्यनमोघत्वंभविष्यतिकदाचन ॥ ३७ ॥ शप्तश्चसोमोदक्षेणसचावश्यंभविष्यति ॥ सुदर्शन
 स्यचप्रीतिरिवमेवभविष्यति ॥ ३८ ॥ एवमस्तिवतिदेवेशयद्रवान्प्रब्रवीषिवै ॥ ब्रह्माप्रोवाचसोमंतुविनीतवदुणस्थितम् ॥ ३९ ॥ अपर्ययस्व

१ विमलं चक्रम्-इ०पा० । २ प्रध्मातवारिजः-इ०पा० । ३ विष्णुं चाभिप्रदुदुवे-इ०पा० ।

गुरोर्भार्यनकार्यपुनरीदृशम् ॥ सतथोक्तःसमानीयददौतारंबृहस्पतेः ॥ ४० ॥ पुनरूचेशशीस्पष्टंशृण्वतांत्रिदिवौकसाम् ॥ अस्यांगर्भो
 मदीयोऽयंयदपत्यमभवत्तत् ॥ ४१ ॥ बृहस्पतिरथोवाचमयिगर्भःसमाहितः ॥ क्षेत्रमदीयेचोत्पन्नस्तस्मात्सममपुत्रकः ॥ ४२ ॥ उक्तं
 चवेदशास्त्रेऽर्हैर्गर्भभिर्द्वैर्दक्षिभिः ॥ उत्तंवाताहृतंबीजयस्यक्षेत्रप्ररोहति ॥ ४३ ॥ क्षेत्रिणस्तस्यतद्बीजनवीजिफलभागभवेत् ॥ सम्यगु
 क्तंनभवतांशोऽंशःप्राहतत्त्ववित् ॥ ४४ ॥ माताभस्त्रापितुःपुत्रोयेनजातःसएवसः ॥ इतिपौराणिकाःप्राहुर्मुनयोनयचक्षुषः ॥ ४५ ॥
 विवदंतौनिवार्यथब्रह्माप्रोवाचतांवधूम् ॥ शनैरेकांतमानीयगर्भेयंकस्यशंसमे ॥ ४६ ॥ एतदुक्तवतीताराद्वियानोवाचकिंचन ॥
 उत्ससर्जक्षणद्गर्भभाभासितसुरालयम् ॥ ४७ ॥ तमुवाचततोब्रह्मापुत्रकस्यसुतोभवाच् ॥ सोमस्यहंसुतोब्रह्मन्निमित्तथ्यमयोदितम् ॥ ४८ ॥
 बुधोऽयंविबुधाःप्राहुःसर्वज्ञानविदांवरः ॥ गृहीत्वापुत्रकंसोमोजगामस्वनिवेशनम् ॥ ४९ ॥ गुरुर्गृहीत्वास्वांभार्यजगामभवनंशनैः ॥
 सोमोऽपितनयंलब्ध्वाहर्षव्याकुलमानसः ॥ ५० ॥ पौर्णमासीसमाख्याताप्राप्तपूणमनोरथा ॥ प्राप्तःपुत्रोमयाह्यस्यालब्धश्चविजयस्तथा ॥ ५१ ॥
 तस्मादेनामुपासिष्येविधिविनाव्रततत्परः ॥ एवमन्योऽपिपूणार्थःपूणशःपूणलक्षणः ॥ ५२ ॥ योमामभयार्थिथौभक्त्याविधिवत्पूजयिष्यति ॥
 तस्यप्रसादाभिमुखःसर्वकामप्रदोद्बहम् ॥ ५३ ॥ एवमेषातिथिःपार्थसोमस्यदयिताशुभा ॥ पौर्णमासीसमाख्यातापूणमासोभवेद्यथा ॥ ५४ ॥
 तदस्यांशोतसिस्नात्वासंतथ्यपितृदेवताः ॥ आलिख्यमंडलसोमंनक्षत्रैःसहितंविभुम् ॥ ५५ ॥ पूजयेत्कुसुमैर्हृद्वैर्नैवेद्यैर्घृतपाचितैः ॥
 शुक्लाक्षतैःशुक्लवस्त्रैःपूजयित्वाक्षमापयेत् ॥ ५६ ॥ आकाहरणमुन्नेर्नक्तंभुञ्जीतवाग्यतः ॥ वसंतर्वाधवविधेशीतांशोस्वस्तिनःकुरु ॥ ५७ ॥
 गगनार्णवमाणिक्यचन्द्रदक्षायणीपते ॥ पक्षेपक्षेपौर्णमास्यांविधरेषप्रकीर्तितः ॥ ५८ ॥ कृष्णपक्षेऽपियःकाश्चिच्छूद्रावाचैवव्रतीभवेत् ॥
 तस्याप्येषविधिःप्रोक्तःसर्वसौख्यप्रदायकः ॥ ५९ ॥ अमावास्यातिथिरियंपितृणांदयितासदा ॥ अस्यांदत्तंतपस्तप्तंपितृणामक्षयंभवेत् ॥ ६० ॥
 अमावास्यामहाराजप्रयत्नैर्यैरुपोषिता ॥ तैरक्षय्यंभवेत्तपितृभ्यस्तर्पितुमम् ॥ ६१ ॥ यःकाश्चित्कुरुतेतस्मिन्पितृपिण्डोदकक्रियाम् ॥

सतारयतिपुण्यान्मापुरुषानेकविंशतिम् ॥ ६२ ॥ भवेयुरक्षयास्तस्यलोकाः पितृनिषेविताः ॥ यदातुहकालातितस्यात्राणमनंभवेत् ॥ ६३ ॥
 ब्रह्मणः पितृभक्तश्चसर्वविद्याविशारदः ॥ एवंजन्मानिराजेन्द्रभवेद्धनसमन्वितः ॥ ६४ ॥ एवंसंवत्सरस्यतिहेमंकृत्वासुशोभनम् ॥
 सोमंक्षत्रसंहितंविप्रायप्रतिपादयेत् ॥ ६५ ॥ उपदेशंप्रयच्छेजस्तस्मैव्रतकृतेनरः ॥ संपूज्यवस्त्राभरणैर्मन्त्रेणेत्यनिवेदयेत् ॥ ६६ ॥
 मासेमासेविधिरयंव्रतस्यास्यनराधिप ॥ योनशक्रोतिवाकर्तुंपक्षवाथानंतरम् ॥ ६७ ॥ साकामप्युष्यैवकृत्वाहुद्यापनसुधीः ॥
 यश्चैतत्कुरुतेपथैर्पौर्णमासीव्रतंनरः ॥ ६८ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तश्चन्द्रवदिविराजते ॥ पुत्रपौत्रधनोपेतोयज्वादाताप्रियंवदः ॥ ६९ ॥
 संततिविपुलांप्राप्यप्रयागेमरणंभवेत् ॥ ततश्चैवाक्षयौल्लोकान्याप्नोतिमुनिरसेवितान् ॥ ७० ॥ सेव्यमानःसगन्धर्वैःस्तूयमानःसुरासुरैः ॥
 आस्तेसंपूर्णसर्वगोथावत्कल्पायुतत्रयम् ॥ ७१ ॥ अभ्यर्चयतिसितपञ्चदशीषुसोमंकृष्णसुयेपितृगणजलपिंडदानैः ॥ तेषांगृहाणिधन
 धान्यसुतादिंसंपत्पूर्णानिपार्थिवभवंतिविधेर्विधानात् ॥ ७२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादोविजयपौ
 र्णमासीव्रतवर्णनं नामनवविंशतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ संवत्सरेचयाःकाश्चित्तिथयःपुण्यलक्षणाः ॥
 तमेवदयदुश्रेष्ठस्नानेदानेमहाफलाः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ वैशाखीकार्तिकीमाघातिथयोऽनीवपूजिताः ॥ स्नान
 दानविहिनैस्ताननेयाः पांडुनन्दन ॥ २ ॥ तीर्थस्नानंतदाशस्तदानंविचिन्तानुरूपतः ॥ वैशाख्यापांडवश्रेष्ठश्चाद्योतनिकामता ॥ ३ ॥
 कार्तिकयापुष्करारण्यमाघ्यांवाराणसीस्मृता ॥ स्नानेनोदकदानेनतारयत्यपिदुष्कृतीन् ॥ ४ ॥ कुंभान्स्वच्छांभसःपूर्णांस्सहि
 रण्यान्नसंयुतान् ॥ वैशाख्यांब्राह्मणेदत्त्वानशोचतिकृतेव्रते ॥ ५ ॥ मधुराव्रतैःपूर्णंभाजनान्कनकोज्ज्वलान् ॥ गोभृंहिरण्यवासंसिंविधि
 वत्प्रतिपादयेत् ॥ ६ ॥ माघ्यामंघासुचतथासंतर्प्यपितृदेवताः ॥ तिलपात्राणिदेयानितिलांश्चपलौदनम् ॥ ७ ॥ कार्पासदानमत्रैवतिलदा
 नंचशस्यते ॥ कंबलजिनस्तानि मोचकौपापमोचकौ ॥ ८ ॥ उपानदानमत्रैवकथितंसर्वकामदम् ॥ यत्रवातत्रवासानंदानंविचिन्तानुरूपतः ॥ ९ ॥

कलिकालोद्धवं सर्वशस्यते पांडुनंदन ॥ कार्तिक्यां तु वृषोत्सर्गो विवाहः पुण्यलक्षणः ॥ १० ॥ कार्यं कुरु कुरु श्रेष्ठ हरेर्नाराजं तथा ॥
 गजाश्वरथदानं च घृतधेनवाद्यस्तथा ॥ ११ ॥ प्रदेयाः पुण्यकृद्भिश्च तस्ताः संकल्प्य देवताः ॥ फलानि यानि विद्यंते सुगंधिमधुराणि च ॥ १२ ॥
 जातीफलं च कंकालं वंगलवलीफलम् ॥ खजूरीनालिकेरांश्च कदल्याश्च फलानि च ॥ १३ ॥ दाडिमान्मातुलुंगंश्च ककौटांस्त्रिपुसांस्तथा ॥
 वृंताकांकारवेलांश्च बिंबान्कूष्माण्डकबुरान् ॥ १४ ॥ अप्रदानेन येषां तु तिथयो यांति भारत ॥ ते व्याधिता दरिद्राश्च जायंते भुवि विमानवाः ॥ १५ ॥
 न केवलं ब्राह्मणानां दानं सर्वस्य शस्यते ॥ भगिनीभागिनेयानां मातुलानां पितृष्वसुः ॥ १६ ॥ दरिद्राणां च वधूनां दानं कोटिगुणोत्तरम् ॥ मित्रं
 कुलीनश्चापन्नो बंधुदरिद्रदुःखितः ॥ १७ ॥ आश्रयाभ्यागतो दूरात्सोतिथिः स्वर्गसंक्रमः ॥ वनं प्रस्थापिते रात्रौ मे सति सहलक्ष्मणे ॥ १८ ॥
 मातामहकुलौ देत्यविशुद्धे नंतरात्मना ॥ सर्वैः श्रवितो नैकैः कौशल्याभरते न वै ॥ १९ ॥ यदानप्रत्ययं याति कथंचित्कौशलः ॥ तदा
 विशुद्धभावेन तिथयः श्राविताः पुनः ॥ २० ॥ वैशाखी कार्तिकी माघी तिथयो मरपूजिताः ॥ अप्रदानवतीयांति यस्यार्थे नुमते गतः ॥ २१ ॥
 एतच्छ्रुत्वा तु कौसल्यासहसा प्रत्ययंगता ॥ अंकमानीय भरतं सांस्वयामास दुःखितम् ॥ २२ ॥ एतत्तिथीनां माहात्म्यमाख्यातं बहु विस्तरम् ॥
 भूयस्तु किं प्रवक्ष्यामि तव राजन् महामते ॥ २३ ॥ वैशाख कार्तिक मघासहितं यमाघेया पूर्णिमा भवति पूर्णशशांकचिह्ना ॥ तस्यां जलान्नकन
 कांबरमातपत्रंदत्त्वा प्रयाति पुरुषः पुरुहूतलोकम् ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शास्त्रीका
 र्तिकी माघी व्रतवर्णनं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ६४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुनर्मे ब्रूहि देवेश त्वद्भक्त्या भावितोऽस्म
 नः ॥ कथ्यमानमिह च्छामि शुभधर्मपदं महत् ॥ १ ॥ यत्राण्वपि न रैर्दत्तं जतं तव सुमहद्भवेत् ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु पां
 डव ते वच्मि रहस्यं देवं निर्मितम् ॥ यन्मया कस्यचिन्नोक्तं प्रियस्यापि भारत ॥ ३ ॥ वैशाख मासस्य तु यातृतीया नवम्यसौ कार्तिक शुक्लपक्षे ॥
 न भस्य मासस्य तु कुष्णपक्षे त्रयोदशी पञ्चदशी च माघे ॥ ४ ॥ वैशाखस्य तु तीया तु स माकृत्युगे न तु ॥ नवमी कार्तिकेया तु त्रेतायुगसमावुभौ ॥
 ॥ ५ ॥ त्रयोदशी न भस्ये तु द्वापरेण समागता ॥ माघे पञ्चदशी राजन्कलिकालादिरुच्यते ॥ ६ ॥ एताश्च तस्मै राजेन्द्र युगानां प्रभवद्यथा ॥

युगादयश्चकथ्यतेनेताः सर्वसूरीभिः ॥ ७ ॥ उपवासस्तपोदानंजपहोमक्रियास्तथा ॥ यद्यत्तुक्रियतेकिंचित्सर्वकोटिगुणंभवेत् ॥ ८ ॥
 वैशाखस्यतृतीयांश्रीसमेतंजगद्गुरुम् ॥ नारायणंपूजयेथाःपुष्पधूपविलेपनैः ॥ ९ ॥ वस्त्रालंकारसंभारैर्नैवेद्यैर्विधैस्तथा ॥
 ततस्तस्याग्रतोधिनुलवणस्याढकेनतु ॥ १० ॥ कार्याकुरुकुलश्रेष्ठचतुर्भोगेणवत्सकम् ॥ अविचमोपरिस्थाय्यकल्पयित्वाविधानतः ॥ ११ ॥
 शास्त्रोक्तक्रमयोगेनब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ श्रीधरःश्रीपतिःश्रीमाञ्छीशःसंप्रीयतामिति ॥ १२ ॥ अनेनविधिनादत्वाधेनुंविप्रायभारत ॥
 गोसहस्रंदशगुणंप्राप्तोर्तेहिनसंशयः ॥ १३ ॥ तथैवकार्तिकेमासिनवम्यांनक्तभुङ्करः ॥ स्नात्वा नदीतडागेषुदेवखतेषुवापुनः ॥ १४ ॥
 उमासहायंवरदनीलकण्ठमथाचरेत् ॥ पुष्पधूपादिनैवेद्यैर्नैवेद्यैःशंकरंशिवम् ॥ १५ ॥ धेनुंतिलमयींदद्यात्पुराणोक्तविधानतः ॥
 अष्टमूर्तिर्नीलकण्ठःप्रीयतामितिचिंतयेत् ॥ १६ ॥ यदत्रप्राप्यतेपुण्यंपार्थतत्केनवर्ण्यते ॥ दत्त्वा तिलमयीं धेनुं शिवलोके मवाप्नुयात् ॥ १७ ॥
 त्रयोदशीनभसियाकृष्णमस्यांसमचरेत् ॥ पितृन्पयसदानेनमधुनाचधृतेनतु ॥ १८ ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्यावेदवेदाङ्गपारगान् ॥
 पितृनुद्दिश्यदातव्यासवत्साकांस्यदोहनी ॥ १९ ॥ प्रत्यक्षागौर्महाराजतरुणीसुपयस्विनी ॥ पितापितामहश्चैवतथैवप्रपितामहः ॥ २० ॥
 प्रीयतांगोप्रदानेनइतिदत्त्वाविसर्जयेत् ॥ कुतेननेनराजेन्द्रयत्पुण्यंप्राप्यतेनृभिः ॥ २१ ॥ तत्केनवर्णितुंयातिवर्षकोटिशतैरपि ॥
 पुत्रान्पौत्रान्यपौत्रांश्चधनंचमहर्दीप्सितम् ॥ २२ ॥ इहचामोतिपुरुषःपत्रचशुभांगतिम् ॥ पञ्चदश्यांचमाघस्यपूजयित्वापितामहम् ॥ २३ ॥
 गायत्र्यासाहितंदेवदेवेदाङ्गभूषितम् ॥ नवनीतमयींधेनुंफलैर्नानाविधैर्युताम् ॥ २४ ॥ सहिरण्यांसवत्संचब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥
 कीर्तयेत्प्रीयतामत्रपद्मयोनिःपितामहः ॥ २५ ॥ यत्स्वर्गयच्चपातलेयच्चमर्त्यैःसुदुर्लभम् ॥ तदवाप्तोत्यसंधिपद्मयोनिरप्रसादतः ॥ २६ ॥
 यानिचान्यानिदानानिदत्तानिसुबहून्पि ॥ युगादिषुमहाराजअक्षयानिभवंतिहि ॥ २७ ॥ अल्पमल्पंहियःकश्चित्प्रदद्यान्निरुद्धेनोपि सत् ॥
 तदक्षयंभवेत्सर्वैर्युगादिषुनसंशयः ॥ २८ ॥ वित्तानुसारंस्वंज्ञात्वावित्तान्पार्थिवोपिवा ॥ अनुसारेणवित्तस्यअसाध्येनसमाधिना ॥ २९ ॥

भूहिरण्यं गृहं वासः शयनान्यासनानि च ॥ छत्रोपानहयुग्मानि प्रदेयानि द्विजातिषु ॥ ३० ॥ एवं दत्त्वा यथा शक्त्या भोजयित्वा द्विजानपि ॥
 पश्चाद्भुञ्जीत सुमनवाग्यतः स्वजनैः सह ॥ ३१ ॥ यत्किञ्चिन्मानसं पापं कारयिकं वाचिकं तथा ॥ तत्सर्वेनाशमायाति युगादिति थिपूजनात् ॥ ३२ ॥
 उद्दीयमानो गन्धर्वैः स्तूयमानः सुरासुरैः ॥ रमते च क्षयं कालं स्वर्गलोके न संशयः ॥ ३३ ॥ यद्दीयते किमपि कोटिगुणं तदाहुः स्वानं जपो
 नियममक्षयमेव सर्वम् ॥ स्यादक्षयसुगुणपूर्वतिथीपुराजन्मसादयो मुनिवराः समुदाहसति ॥ ३४ ॥ ४४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे युगादिति थि व्रतमाहात्म्यवर्णनं नैमैकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 स्मरयामि हृषीकेश यन्नोक्तं भवता क्वचित् ॥ तत्सावित्री व्रतं ब्रूहि मे परमं परमं परमं ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथया
 मिकुलस्त्रीणां महाभाग यं युधिष्ठिर ॥ यथा चार्जुन व्रतं सावित्री व्याराजकन्यया ॥ २ ॥ आसीन्मिद्रपुथुधर्मात्मा सर्वभूतहिते रतः ॥ पार्थ
 वोऽश्वपतिर्नाम पौरजानपदप्रियः ॥ ३ ॥ क्षमावांश्च क्षितिपतिः सत्यवांश्च जितेन्द्रियः ॥ सप्तभार्यो व्रतमिदं च चारुपतिः स्वयम् ॥ ४ ॥ सावि
 त्री व्रतसिद्धं तत्सर्वकामप्रदायकम् ॥ तस्य तुष्टाभं वद्राजसावित्री ब्रह्मणः प्रिया ॥ ५ ॥ भूभुवःस्वरितीत्येषा साक्षान्मूर्तिमती स्थिता ॥
 कर्मण्डुधरा देवी प्रसन्नवदने क्षणा ॥ ६ ॥ उवाच दुहितो ह्येका तव राजन् भविष्यति ॥ इत्येवमुक्त्वा सावित्री जगामादर्शनं पुनः ॥ ७ ॥
 कालेन सा तथाराजन्दुहिता देव रूपिणी ॥ सावित्री प्रीतया दत्ता सावित्री व्याजसया तदा ॥ ८ ॥ सावित्रीत्येव नामास्याश्चक्रुर्विप्रास्तथापिता ॥
 सा गृहवती स श्रीव्यवद्वत्तनुपान्मजा ॥ ९ ॥ सावित्री सुकुमारङ्गा बौवनस्थानसूह ॥ तां सुमध्यां पृथुश्रौणीं प्रतिमां काञ्चनामिव ॥ १० ॥
 प्राप्ते देवदेवकन्येति दृष्ट्वा तामितरे जनाः ॥ सा तु पद्मपलाशाक्षी प्रज्वलन्ती वीते जसा ॥ ११ ॥ चचार सा च सावित्री व्रतं यद्गुणोदितम् ॥
 अथोपेक्ष्य शिरः स्नानात्वा देवतामभिगम्य सा ॥ १२ ॥ हुत्वाग्निं विधिवद्विप्रांश्च यित्वेदुपवर्षि ॥ तेभ्यः सुमनसः शेषाः प्रतिगृह्यन् पान्मजा ॥
 ॥ १३ ॥ सा ध्वीपति व्रताभ्येत्येव श्रीरिव रूपिणी ॥ सांभवाद्यापितुः पादौ शेषान्पूर्वीनवेद्य च ॥ १४ ॥ कृतांजलिर्वरा रोहनुपतेः पार्थतः स्थिता ॥ तां
 दृष्ट्वा यैव न प्राप्तां स्वच्छां तां देव रूपिणीम् ॥ १५ ॥ उवाच राजा संमन्य स्मृत्यर्थं सह मां त्रिभिः ॥ युक्तिप्रदानकालेभ्यस्तेन काश्चिद्गुणोति माम् ॥ १६ ॥

विचारयित्वा पश्यामिव रंतुल्यं महात्मनः ॥ देवादीनां यथा वाच्यो न लभेयं तथा कुरु ॥ १७ ॥ बुद्धयमानो मया पुत्रिधर्मशालोऽप्युच्यच्छतम् ॥
 पितुर्गृहे तु या कन्यारजः पश्यत्यसंस्कृता ॥ १८ ॥ ब्रह्महत्यापितुस्तत्र सा कन्या वृषलस्मृता ॥ अतर्थाप्रेषयामीति कुरु पुत्रिस्त्रयं वरम् ॥ १९ ॥
 वृद्धैरमात्यैः सहिता शीघ्रं गच्छति धारयन् ॥ एवमस्ति त्वत्सि वित्रिप्रोक्तस्माद्विनिर्धयौ ॥ २० ॥ तपो वानि रम्याणि राजर्षीणां जगाम सा ॥
 मान्यानामत्र वृद्धानां कृत्या पादाभिषेचनम् ॥ २१ ॥ ततो भिगम्यतीर्थानि सर्वाण्येवाश्रयाणि च ॥ आजगाम पुनर्वैश्वस्यं विप्रसहस्रं त्रिभिः ॥
 ॥ २२ ॥ तत्रापश्यत्तदेवर्षिना रदं पुरतः पितुः ॥ आसीनमासने विप्रं प्रणम्य स्मितभाषिणी ॥ २३ ॥ कथयामास तत्सर्वं यथा वृत्तं नेऽभवत् ॥
 ॥ सा विन्युवाच ॥ ॥ आसीत्साल्वेषु धर्मात्मा क्षत्रियः पृथिवीपतिः ॥ २४ ॥ द्युमत्सेन इति ख्यातो देवदत्तो बभूवसः ॥ ॥ नारद उवाच ॥
 अहो बत महत्कृष्टं सा विन्या नृपतेः कृतम् ॥ २५ ॥ बाल्यभावाद्बदनयगुणवान् सत्यवाहृषः ॥ सत्यं वदत्यस्य पिता सत्यं माता प्रभाषते ॥ २६ ॥
 उपेतोऽस्ति गुणैः सर्वैर्द्युमत्सेन सुतो बली ॥ एको दोषोऽस्ति नान्योऽस्य सोऽद्य प्रभृति सत्यवाक् ॥ २७ ॥ संवत्सरेण हीनायुर्देहत्या गं करिष्यति ॥
 नारदस्य वचः श्रुत्वा दुहितां प्राह पार्थिवः ॥ २८ ॥ पुत्रि सा वित्रि गच्छत्वमन्यं वरय सत्पतिम् ॥ संवत्सरेण सोऽल्पयुर्देहत्या गं करिष्यति ॥ २९ ॥
 ॥ सा विन्युवाच ॥ सकृज्जल्पंति राजानः सकृज्जल्पंति पंडिताः ॥ सकृत्प्रदीयते कन्या त्रिण्येता नि सकृत्सकृत् ॥ ३० ॥ दीर्घायुरथ बालपायुः सद्यु
 णो निगुणेऽपि वा ॥ सकृद्भूतो मया भर्तान द्वितीयं वृणोम्यहम् ॥ ३१ ॥ मनसा निश्चयं कृत्वा ततो वाचाऽभिधीयते ॥ क्रियते कर्मणोऽप्यश्वात्प्रमाणं
 मे मनः सदा ॥ ३२ ॥ नारद उवाच ॥ यद्येतदिष्टं दुहितुस्ततः शीघ्रं विधीयताम् ॥ अविघ्नमेव सा विन्याः प्रदाने दुहितुस्तव ॥ ३३ ॥ एवमुक्त्वा
 समुत्पत्य नारदः स्निग्धं गतः ॥ राजा च दुहितुः सर्वं वाहिकमथाकरोत् ॥ ३४ ॥ शुभे मुहूर्ते पार्थस्यैव ब्राह्मणे वेदपारगैः ॥ सा विन्या पितुं लब्ध्वा
 भर्तारं मनसेऽपि सत् ॥ ३५ ॥ मुमुदेऽतीव तन्वर्गस्त्विगं प्राप्येव पुण्यकृत् ॥ एव तत्राश्रमे तेषां वसतां प्रीतिपूर्वकम् ॥ ३६ ॥ कालस्तपस्यतां किञ्च
 दतिचक्राम भारता ॥ सा विन्यास्तप्यमानायास्तिष्ठंत्याश्च दिवानि शम् ॥ ३७ ॥ नारदेन युक्तं तद्वाक्यं मनसि वर्तते ॥ ततः काले बहुतिथे व्यतिक्र
 तेऽकदा च न ॥ ३८ ॥ स प्रातः कालोऽग्नियेतद्दत्तं सा चैत्यं भाषिनी ॥ प्राष्ठपदे सिते पक्षे द्वादश्यां रजनीमुखे ॥ ३९ ॥ गणयंत्याश्च सा विन्या नारदोक्तं वचो

हृदि॥व्रतंत्रिरात्रमुद्दिश्यदिवारात्रविनाभवत् ॥४०॥ ततोस्त्रिरात्रनिर्वर्त्यस्नात्वासंतर्प्यदेवताः ॥ चतुर्थेऽहनिमर्तव्यमिति संचित्यभामिनी ॥
 ॥४१॥ अथश्वशुरयोःपादौवद्वेचारुहासिनी ॥ अथप्रतस्थेपरशुगृहीत्वासत्यवान्वनम् ॥४२॥ सावित्र्यपिचभर्तारंगच्छतःपृष्ठतोऽवगात् ॥
 ततोऽवदत्सभर्तापृच्छस्वश्वशुरौनिजौ ॥४३॥ तथेत्युक्त्वहिप्रच्छनत्वाश्वशूरदानिसा ॥ श्वशुराववदत्तचनंगंतव्यंतयानवे ॥४४॥
 बालेत्वंपरमंभीरुःकथंगच्छसिकाननम् ॥ भूयोभवेनसाप्रोचेद्रष्टव्यंकाननंमया ॥४५॥ गच्छेतितांतदोचैश्शुरौचारुहासिनीम् ॥
 ततोऽगृहीत्वातरसाफल्युष्पसमिन्कुशान् ॥४६॥ यथाशुष्काणिवादायकाष्टभारमकल्पयत् ॥ अथपाटयतःकाष्ठंजातागिरिसिंदेना ॥४७॥
 व्यथामांबाधेतेबालेस्वर्गमिच्छामिसुंदरि ॥ विश्रमस्वमहाबाहोसावित्रीप्राहदुःखिता ॥४८॥ पश्चादपगमिष्यामिस्वाश्रमंश्रमनाशनम् ॥
 यावदुत्संगेकृत्वागिरिआस्तेमहीतले ॥४९॥ तावद्दर्शसावित्रीपुरुषंकृष्णपिंगलम् ॥ किराटिनपीतवस्त्रंसाक्षात्सूर्यमिवोदितम् ॥५०॥
 तमुवाचाथसावित्रीप्रणम्यमधुरीपंगलम् ॥ कस्त्वंदेवोऽथवादैत्योर्माधवीयितुमागतः ॥५१॥ नचाहंकेनचिच्छक्यास्वधर्मादवरोपितुम् ॥
 स्पृष्टुवापुरुषश्रेष्ठदीप्तामग्निशिसामिव ॥५२॥ यमउवाच ॥ यमःसंयमनश्चास्मि सर्वलोकभयंकरः ॥ क्षीणयुरेषतेभर्तातंनयामिप
 तिब्रते ॥५३॥ नशक्यःकिंकरैर्नैतुमतोऽहंस्वयमागतः ॥ एवमुक्त्वासत्यवतःशरीरात्पाशसंचयैः ॥५४॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षयन्मो
 बलात् ॥ अथप्रयातुमारेभेपथानंपितृसेवितम् ॥५५॥ सावित्र्यपिवरारोहापृष्ठतोऽनुजगामह ॥ पतिव्रतांतथाश्रान्तांतमुवाचयमस्तदा ॥५६॥
 निर्वर्तंगच्छसावित्रिस्वगृहंत्वमिहागता ॥ एषमार्गोविशालाक्षिनकेनाप्यनुगम्यते ॥५७॥ सावित्र्युवाच ॥ नश्रमोचमेष्टानिःकदाचिद
 पिजायते ॥ भर्तारमतुगच्छंति यास्तासान्श्रमादयः ॥५८॥ सतांसंतोगतिर्नान्यास्त्रिणांभर्तासदागतिः ॥ वेदोवर्णाश्रमाणांचक्षिष्याणां
 चगतिर्गुरुः ॥५९॥ सर्वेषामेवजंतूनांस्थानमास्तिमहीतलम् ॥ भर्तारएवमनुजस्त्रीणांनान्यःसमाश्रयः ॥६०॥ एवमन्यैश्चविविधैर्वक्यै
 र्दर्मार्थसंहितैः ॥ तुतोषसूर्येतनयःसावित्रींचेदमब्रवीत् ॥६१॥ तुष्टोऽस्मितवभद्रतेवरवरयभामिनि ॥ सावित्र्यपिवरान्वब्रेविनयावनता
 नना ॥६२॥ चक्षुःप्राप्तिस्तथाराज्यंश्वशुरस्यमहात्मनः ॥ पितुःपुत्रशतंचैवपुत्राणांज्ञातात्मनः ॥६३॥ जीवितंचतथाभतुधमसिद्धिश्च

शार्धती ॥ धर्मराजोवरान्दत्त्वाप्रपथयामासताततः ॥ ६४ ॥ अथभर्तारमासाद्यसावित्रीदृष्टमानसा ॥ जगामसाश्रमपदंसहभर्ता निराकुला
 ॥ ६५ ॥ भाद्रस्यपौर्णमास्यांतुयथार्चिणव्रतं त्विदम् ॥ माहात्म्यस्यनृपते कथितं सकलं मया ॥ ६६ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं
 तद्व्रतं देवसावित्र्याय ददुष्टितम् ॥ तस्मिन्भाद्रपदे मासि सिद्धव्रतं तस्य कीदृशम् ॥ ६७ ॥ का देवता व्रते तस्मिन् ब्रूहि कामं प्रतिप्रभो ॥ सविस्त
 रं दर्शयेत् शब्रूहि धर्मसनतनम् ॥ ६८ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रूयतां पांडव श्रेष्ठ सावित्रीव्रतमादरात् ॥ कथयामि कथं चार्णं तथा सत्यायुधिष्ठिर ॥ ६९ ॥
 त्रयोदश्यां भाद्रपदे दंतधावनपूर्वकम् ॥ त्रिरात्रिनियमः कार्य उपवासस्य भारता ॥ ७० ॥ अशक्त्या तु त्रयोदश्यां नक्तं कुर्वन् जितेन्द्रियः ॥ अयाचितं च तु
 दर्शयामुपवासेन पूर्णमा ॥ ७१ ॥ नित्यं स्नात्वा महानद्यां तडागे च यथनिर्हरो ॥ विशेषः पूर्णमास्यां तु स्नानं सर्वपटुजलैः ॥ ७२ ॥ गृहीत्वा तिलकान्पात्रे
 प्रस्थमात्रं युधिष्ठिर ॥ अथवाधान्यमादाय यवशालितिलादिकम् ॥ ७३ ॥ ततो वंशमये पात्रे वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ सावित्रीप्रतिमां कृत्वा सर्वो
 वयवशोभनम् ॥ ७४ ॥ सौवर्णीं मुन्मयीं वापि स्तवशक्त्या रौप्यनिर्मिताम् ॥ रक्तवस्त्रयुग्मं दद्यात्सावित्र्यब्रह्मणे तथा ॥ ७५ ॥ सावित्रीब्रह्मणसाद्धर्मं
 भक्त्या प्रपूजयेत् ॥ गंधैः सुगंधपुष्पैश्च धूपैर्नैवेद्यदीपकैः ॥ ७६ ॥ पूर्णैः कोशातैर्भक्ष्यैः कूर्ष्मांडैः कर्कटीफलैः ॥ नालिकैरैश्च खजूरैः कपित्थैर्दो
 ङिमीफलैः ॥ ७७ ॥ जंबूजं वीरनारंगैः कर्कटैः पनसैस्तथा ॥ जरैः कटुखंडैश्च गुडैर्नलवणेन च ॥ ७८ ॥ विरूढैः सप्तधान्यैश्च वंशपात्रे प्रकल्पितैः ॥
 राजन्यासूत्रकटैश्च शुभैः कुमुदकसरैः ॥ ७९ ॥ अवतारवतीत्येवं सावित्रीब्रह्मणः प्रिया ॥ तामर्चयेत् मंत्रेण सावित्रीब्रह्मणः स्वयम् ॥ ८० ॥
 इतरेषां पुराणोक्तमंत्रोऽत्र समुदाहृतः ॥ ८१ ॥ कारपूर्वकं देवि वीणा पुस्तकधारिणी ॥ ८२ ॥ वेदमातनमस्तु भ्यमैव धव्यं प्रयच्छ मे ॥
 एवं संपूज्या विधिवज्जागरं कारयेत्ततः ॥ ८३ ॥ गीतवादित्रशब्देन ब्रह्महृत्तारिकदं वकैः ॥ नृत्यहासैर्नयेद्वात्रिपृष्ठतश्च कथानकैः ॥ ८४ ॥
 सावित्र्याख्यानं कं वापि वाचयेद्विजसत्तमम् ॥ यावत्प्रभातं समयं गीत्या भावसरैः समम् ॥ ८५ ॥ ततः प्रभाते विमल उषः काले ह्युपस्थिते ॥
 ब्राह्मणे वेदविदुषि सावित्रीं विनिवेदयेत् ॥ ८६ ॥ यथा सावित्रकल्पज्ञे सावित्र्याख्यानवाचके ॥ देवज्ञ उच्छवृत्तौ च दरिद्रे च शिवाग्निने ॥ ८७ ॥
 मंत्रेण नेन कौतयेत् प्रणम्य विधिपूर्वकम् ॥ दुर्भाक्षततिलैर्मिश्रापूर्वांशं भिक्षुस्थिता ॥ ८८ ॥ सुधीं विप्रवरो विप्र उक्त्वा स्वस्ति पूर्वके ॥

सावित्रीयमयादत्तासिहरिण्यामहासती ॥ ८८ ॥ ब्रह्मणः श्रीणनार्थाय ब्राह्मणप्रतिगृह्यताम् ॥ एवंदत्त्वादिजेंद्रायसावित्रीतांयुधिष्ठिर ॥ ८९ ॥
 नैवेद्यादिवत्तत्सर्वब्राह्मणः स्वगृहंनयेत् ॥ स्वयंदशपदं गच्छेत्स्ववेदमपुनराविशेत् ॥ ९० ॥ तत्रभुक्त्वाहविष्यान्नब्राह्मणैर्बाधैः सह ॥
 विसर्जयेत्ततोविश्रांसावित्रीप्रीयतामिति ॥ ९१ ॥ पंचदश्यांतथाज्येष्वेकचमहासती ॥ त्रिरात्रोषिपितानारीविधिनानेनपूजयेत् ॥ ९२ ॥
 सार्द्धसत्यवतासाध्वीफलनैवेद्यादीपकैः ॥ पट्टावलंबनंकृत्वाकाष्ठभारंयुधिष्ठिर ॥ ९३ ॥ रात्रौजागरणंकृत्वा नृत्यगीतपुरस्सरैः ॥ प्रभाते
 विधिनापूर्वपूर्वोक्तिनरोत्तमः ॥ ९४ ॥ तत्सर्वब्राह्मणेदद्यात्प्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ एतत्तुतेव्रतमिदंकथितंविधिवन्मया ॥ ९५ ॥ याश्चरिष्यं
 तिलोकेस्मिन्पुत्रपौत्रसमन्विताः ॥ भुक्त्वाभोगांश्चिरंभूमौयास्यंतिब्रह्मणःपदम् ॥ ९६ ॥ एतत्पुण्यंपापहरंधन्यदुःस्वप्ननाशनम् ॥ जपतां
 शृण्वतांचैवसावित्रीव्रतमादरात् ॥ ९७ ॥ स्मृत्यर्थेवेदजनसहशंभुजायांसंपूजयेदिहत्रिरात्रकृतोपवासा ॥ सावित्रीवत्पितृकुलंचतथास्व
 भर्तुरुद्धारयेच्चविभुनक्तिचिरंसुखानि ॥ ९८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वटसावित्रीव्रतनाम ब्रह्म
 धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पूर्वमासीत्कृतयुगेक्षत्रिणीविदुःपुत्रिणी ॥ नाम्नाकलिगभद्रेतिरूपलवण्यसंयुता ॥
 ॥ १ ॥ तुंगस्तनीपद्मनेत्राहंसनागेन्द्रगामिनी ॥ सौभाग्यगुणसंपूर्णांचंद्रविनिभानना ॥ २ ॥ धनरत्नैश्चसंपूर्णमध्यदेशेवृषस्थले ॥
 राज्ञःपत्नीतुसादेवीदिलीपस्यमहात्मनः ॥ ३ ॥ कलिङ्गभद्राललितामहादेर्विगुणान्विता ॥ महाप्रसादंमन्वानाबहुमानपुरस्सरम् ॥ ४ ॥
 ब्राह्मणेभ्यश्चदानानिप्रयच्छतिमहासती ॥ त्यागसंभोगसौभाग्येद्वितीयायातुादृशी ॥ ५ ॥ नारीणांतुनरश्रेष्ठदिलीपस्ययथाविधा
 यथाचकार्त्तिकेमासिगृहीतंक्षत्रिकाव्रतम् ॥ ६ ॥ षण्मासेनव्रतंयाविदंसंचित्यचेतसि ॥ पारितंचतयासर्वकिंचिन्मात्रतुवर्तते ॥
 ॥ ७ ॥ पारणेपारणेवापिपुराणज्ञेद्विजोत्तमे ॥ उद्यापनंप्रयच्छंतीकालंनयतिसुन्दरी ॥ ८ ॥ कदाचिदर्धरात्रेतुसुसाभत्रास
 ह्रैवसा ॥ दंष्ट्रासर्पेणरौद्रेणजगामनिधनंक्षणात् ॥ ९ ॥ तेनदोषेणसावालाअजायोनौह्यजायत ॥ वनेचरीधर्मपरापूर्वजाति
 स्मरारुढा ॥ १० ॥ पूर्वाभ्यासेनतेनैवगृहीतंकृतिकाव्रतम् ॥ व्यस्तायूथपरिश्रष्टाउपवासपरिस्थिता ॥ ११ ॥ परक्षेत्रेनगच्छे

तीक्ष्णस्यावमर्दनी ॥ कार्त्तिक्यागलकेवद्धाग्रमेकचिरगता ॥ १२ ॥ दृष्टात्रिणमहाभागपूर्वजातिस्मरेणसा ॥ कारणं
 बुध्यतां दुःखसहकालिदभद्रकाम् ॥ १३ ॥ मोक्षितावदरीवद्धाचरतैकैकतिकाव्रतम् ॥ गोपालबंधनात्साध्वीअनिर्वदपरातुसा ॥ १४ ॥
 संप्राप्यवदरीपत्रं पितृत्वापुष्करिणपयः ॥ ममैत्युक्त्वा ब्रह्मसंभ्रांतापरायमासतद्व्रतम् ॥ १५ ॥ तस्यैयोगंततोदत्वाजगामात्रिस्तपोवनम् ॥ सापि
 योगेश्वरीभूतानिदित्वाजन्मचात्मनः ॥ १६ ॥ तत्याजयोगात्स्वान्त्राणान्स्थितागौतमस्यहि ॥ ऋषेर्वभूवदुहिताह्वहल्यागर्भसुन्दरी ॥ १७ ॥
 योगलक्ष्मीतिनाम्नासाकन्यागुणगणैर्युता ॥ विद्येवदत्तासापित्राशांडिल्यायमहर्षये ॥ १८ ॥ तपोधनयदांतायिनित्यसहचरिभौ ॥
 ब्राह्मलक्ष्म्यादीप्यमानासाक्षाद्वदस्मृतिर्यथा ॥ १९ ॥ सरस्वतीचस्वाहाचक्षुर्चासुधतीर्यथा ॥ गौरिराह्णीतयालक्ष्मीर्गयत्रिचोत्तमासती
 ॥ २० ॥ महलक्ष्मीस्तथाराजच्छाण्डिल्यस्यगृहेवभौ ॥ पितृदेवमनुष्याणांनित्यशुश्रूषणेरता ॥ २१ ॥ अथतेनात्रिणादृष्टापुनर्गर्भवतीगृहे ॥
 भक्त्याभिक्षांप्रयच्छतीब्राह्मणानामनिदिता ॥ २२ ॥ योगाद्विदित्वातामूचेभगवान्पूर्ववच्छनैः ॥ योगलक्ष्मिमहाभगेवर्तैकतैकैकतिकाः ॥ २३ ॥
 सापिजातिस्मराग्राहभगवंतंमहासती ॥ षड्वर्तैतमहायोगिब्रह्मकापरवशेस्थिता ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वास्यैभगवतासकारुण्येनचेतसा ॥
 दत्तव्रतंतथामंत्रोयेनस्वर्गजगामसा ॥ २५ ॥ इहभुक्त्वाचिरंभोगान्पुत्रपौत्राश्रियावृता ॥ ततःसातत्पदंप्राप्तपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २६ ॥
 ॥ शुधिष्टिरुवाच ॥ ॥ कीदृशंतद्व्रतंकृष्णमंत्रापिजनर्दन ॥ विधानंकृतिकानांचंतंचकालंवस्वमे ॥ २७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ कृतिकासुस्वयं सोमः कृतिकासुबृहस्पतिः ॥ यदास्यात्सोमवारणसामहाकार्त्तिकस्मृता ॥ २८ ॥ ईदृशीवदुभि
 र्वैष्वेवदुपुण्यैश्चलभ्यते ॥ तथासानवृथानेयायदीच्छेच्छेयआत्मनः ॥ २९ ॥ अन्यापि कार्त्तिकीपार्थसमुपेय्याविधानतः ॥ तस्याविधा
 नंराजेन्द्रशृणुष्वैकमनाभव ॥ ३० ॥ कार्त्तिकेशुकुपक्षस्यपूर्णमास्यादिनोदये ॥ नक्तायनियमंकुर्यादंतथावनपूर्वकम् ॥ ३१ ॥
 उपवासस्यवाशत्तयाततःस्नात्वाजलाशये ॥ कुरुक्षेत्रेप्रयागेवापुष्करेनैमिषे तथा ॥ ३२ ॥ शालग्रामेकुशावतैर्मूलस्थानैसकुंतले ॥ गो
 कर्णेवाबुदुपुण्येऽथवाप्यमरकटके ॥ ३३ ॥ पुरेवानगरेवापिश्रामेघोषेऽथपत्तने ॥ यत्रवातत्रवास्नायाब्रारोयोपिदथापिवा ॥ ३४ ॥ देव

र्षिपितृपूजाचकृत्वाहोमंयुधिष्ठिर ॥ ततोऽस्तसमयेप्राप्तप्रांगव्यस्यसर्पिषः ॥ ३५ ॥ क्षीरस्यवासुसंपूर्णकृत्वागुडफलान्वितम् ॥ षट्प्रसा
 णंयथाव्योम्निःकृत्तिकाशकट्यंसेत् ॥ ३६ ॥ षट्कृत्तिकानांविधानिस्वर्णरौप्यमयानिच ॥ रत्नगर्भाणिःकुर्याच्चस्वशक्त्यापाण्डुनन्दन ॥ ३७ ॥
 प्रथमास्वर्णेनषण्णद्भितीयारौप्यकीकृता ॥ तृतीयारत्नघटिताचतुर्थीनवनीतजा ॥ ३८ ॥ पञ्चमीकनिकान्यूनाषष्ठीपिष्टमयीकृता ॥ षट्
 कृत्तिकाःकृतर्विषाःकृत्वालककसूत्रकाः ॥ ३९ ॥ रत्नगर्भोःकुंकुमाक्ताःपृष्ठतःस्तवकान्विताः ॥ सिंदूरचन्दनाभ्यक्तजातीपुष्पैःसुपूजिताः ॥ ४० ॥
 मंत्रेणनेनराजेंद्रद्विजायप्रतिपादयेत् ॥ ४१ ॥ “ॐसप्तर्षिदाराह्वनलस्यवह्मभायाब्रह्मणरक्षितयेतियुक्ताः ॥ तुष्टाःकुमारस्ययथार्थमातरो
 ममापिसुप्रीततराभंतुस्वाहा” ॥ ४२ ॥ एवमुच्चार्यविप्रायप्रदेयाःकृत्तिकानृप ॥ ब्राह्मणोपिप्रतीच्छेतमंत्रेणनेनपांडव ॥ ४३ ॥ धर्मदाः
 कामदाःसंतुष्टमानक्षत्रमातरः ॥ कृत्तिकादुर्गंसारतारयंत्वावयोःकुलम् ॥ ४४ ॥ अनेनविधिनादत्वाद्द्वौचैवांबरोस्थिताः ॥ विसर्ज्यब्रा
 ह्मणान्भक्त्याचातुर्व्रज्यपदानिषट् ॥ ४५ ॥ निर्वर्त्यचकार्यार्थंशुश्रूण्यात्फलमाप्नुयात् ॥ विमानेनार्कवर्णेनगत्वानक्षत्रमंडलम् ॥ ४६ ॥ दि
 व्येनवपुषायुक्तःश्वक्चंदनविभूषितः ॥ दिव्यनारीगणवृतःसुखंभुक्तेह्वानामयम् ॥ ४७ ॥ दोधूयमानश्चमरैरत्नपंक्याविराजितः ॥ पारि
 जातकमंदारपुष्पभारोपशोभिताः ॥ ४८ ॥ कृतार्थःपरिपूर्णाशस्तिष्ठेदाभूतसंप्लवम् ॥ ताराःकृत्वाव्रततिवागत्वास्वर्गसंभर्तुका ॥ ४९ ॥ रमते
 सुभयासाध्वीसर्वभोगसमन्विता ॥ यश्चैतच्छृणुयात्पार्थभक्तियुक्तःसमाधिना ॥ नारीवापुरुषोवापिसुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ५० ॥ सौवर्णे
 रौप्यमणिगोनवनीतसिद्धाःषट्कृत्तिकाःकणिकपिष्टमयीश्चकृत्वा ॥ पात्रेनिधायकुसुमाक्षतधूपदोषैःसंपूज्यजन्मगहननविशंतिमर्त्याः ॥ ५१ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेकृत्तिकाव्रतंनामाच्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ श्रीकृष्णउ
 वाच ॥ पञ्चदश्यांशुक्लपक्षेफाल्गुनस्यनरोत्तम ॥ पाखंडान्पतितांश्चैवतथैवान्यावसायिनः ॥ १ ॥ नास्तिकान्भिन्नवृत्तांश्चपापिनोनैवचालेपेत् ॥
 नारायणेगतमनाःपुरुषोहिजितेन्द्रियः ॥ २ ॥ तिष्ठन्नजन्मसखलन्वाभुंजन्नपिजनार्दनम् ॥ कीर्तयेच्चक्रियाकालेसप्तकृत्वःप्रकीर्तयेत् ॥ ३ ॥
 लक्ष्म्यासमन्वितं देवमर्चयेच्चजनार्दनम् ॥ संध्याद्युपरमेचन्द्रस्वरूपंहरिमीश्वरम् ॥ ४ ॥ रात्रौचलक्ष्मींसंचिन्त्यसम्यगैषणपूजयेत् ॥

श्रीनिशाचन्द्ररूपस्त्वंवासुदेवजगत्पते ॥ ५ ॥ मनोभिलषितदेवपूरयस्वनमोनमः ॥ मंत्रेणानेनदत्त्वायैदेवदेवस्यभक्तिः ॥ ६ ॥
 नक्तंभुञ्जीतनस्वैरसैलक्षारविर्वर्जितम् ॥ तथैवचैत्रवैशाखेज्येष्ठचतुसप्तम ॥ ७ ॥ अर्चयेच्चयथाप्रोक्तंमासिमासिचतद्दिने ॥
 निष्पादितंभवेदंकारणंपार्थशक्तिः ॥ ८ ॥ द्वितीयंचापिष्वध्यामिपारणतेनरोत्तम ॥ आषाढेश्रावणेमासिप्राप्तेभाद्रपदेतथा ॥ ९ ॥
 तथैवाश्वयुजेभ्यर्च्यश्रीधरप्रियासह ॥ अर्चचन्द्रमसेदत्त्वाभुञ्जीताथयथाविधि ॥ १० ॥ द्वितीयमेतदाल्यातंतृतीयंपारणंशृणु ॥
 कार्तिकादिषुमासेषुतथैवाभ्यर्च्यकेशवम् ॥ ११ ॥ भृत्यासमन्वितंदद्याच्छांकायतथानिञ्जी ॥ भुञ्जीतचयथाख्यातंतृतीयंपारणंशृणु ॥
 ॥ १२ ॥ प्रतिपूज्यततोदद्याद्राक्षणेभ्यश्चदक्षिणाम् ॥ प्रतिमासंचवह्यामिप्राशनंकायशुद्धये ॥ १३ ॥ चतुरःप्रथमान्मासान्पञ्चगव्यमुदाहृ-
 तम् ॥ कुशोदकंतथैवान्यदुक्तंमासचतुष्टयम् ॥ १४ ॥ सूर्याशुतंतद्वच्चजलंकायविशोधनम् ॥ गतिवाद्यादिकंरात्रौतथाकृष्णकथंशुभाम् ॥
 ॥ १५ ॥ कारयैच्चैवदेवस्यपारणंते ॥ जनार्दनसपत्नीकमर्चयेत्प्रथमतः ॥ १६ ॥ सश्रीकंश्रीधरतद्वचृतीयैभृत्तिकेशवौ ॥
 प्रतिमासंतुनमानिकृष्णस्यैतानिभारत ॥ १७ ॥ कृतोपवासःसुप्तातःपूजयित्वाजनार्दनम् ॥ उच्चारयन्नरोयातियथालोकंयथासुखम् ॥
 ॥ १८ ॥ ततोविप्रायैवदद्यादुदुंभंसदक्षिणम् ॥ उपानद्वस्त्रयुग्मंचच्छत्रंकनकमेवच ॥ १९ ॥ यद्वैमासगंतंनामप्रायतामितिर्कायेत-
 केशवंमार्गशापैतुषेनारायणंतथा ॥ २० ॥ माधवंमायमासेतुगोविन्दमपिफाल्गुने ॥ चैत्रमासेतथाविष्णुवैशाखेमधुसूदनम् ॥ २१ ॥
 ज्येष्ठेऽत्रिविक्रमंज्ञेयंतथाषोढचवामनम् ॥ श्रीधरंश्रावणतद्वद्धृषिकेशोत्तिचापरम् ॥ २२ ॥ रामोभाद्रपदेमासिगयितेपुण्यकांक्षिभिः ॥
 पद्मनाभमश्वयुजिदामोदरमतःपरम् ॥ २३ ॥ कार्तिकेदेवदेवेशंस्तुवंस्तरतिदुर्गतिम् ॥ एवंसंवत्सरस्यतिप्रतिमासेकमोदितम् ॥ २४ ॥
 यदिदंतुंनशक्नोतिदद्याच्चैवैकहेलया ॥ विशेषश्चात्रकार्थितश्चन्द्रंशुक्लत्वाहिरण्यम् ॥ २५ ॥ पूजयित्वाफलवैस्त्रैब्राह्मणयानिवेदयेत् ॥
 स्तुवंत्येवंविधानेनपारणेऽभ्यर्चयेत्प्रभुम् ॥ २६ ॥ तावतिजन्मान्यमुखंनम्रोतिष्ठवियोगजम् ॥ इहैवस्वस्थतांप्राप्यमरणेस्मरणंततः॥२७॥
 स्थानंतुममसंप्राप्यस्वर्गलोकैर्महीयते ॥ ततोमातुष्यमासाद्यनिरातंकोगतज्वरः ॥ धनधान्यवतिस्फुतिजन्मसाधुकुलेऽर्हति ॥ २८ ॥

श्रीशर्वरीमधुनिहाभगवाञ्छशोकःसंकल्प्यचन्दनतिलाक्षतपुष्पमिश्रम् ॥ यच्छन्ति येऽर्धमनयानृपपूर्णमायानूनं भवति परिपूर्ण मनोरथास्ते
 ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादपूरुषमनोरथव्रतनामचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ६९ ॥
 ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ अशोकपूर्णमांचान्यांशृणुष्वगदतोमम ॥ यामुपोष्यनराःशोकंनमृवंतिकदाचन ॥ १ ॥ फाल्गु
 नामलपक्षस्यपूर्णमास्यानरोत्तम ॥ मृज्जलेननरःस्नात्वादत्त्वाशिरसि वैमृदम् ॥ २ ॥ मृत्प्राशनंततःकृत्वाकृत्वाचस्थंडिलंमृदा ॥
 पुष्पैःपत्रैस्तथाभ्यर्च्यमूर्धनमानमतः ॥ ३ ॥ धरणींचतथादेविमशोकेत्यभिकर्तयेत् ॥ यथाविशोकांधरणींकृतवांस्तुजनार्दनः ॥ ४ ॥
 तथा मांसर्वशोकेभ्योमोचयाशेषधारिणि ॥ यथासमस्तभूतानामाधारत्वेव्यवस्थिता ॥ ५ ॥ तथाविशोकोंकुरुमांसकलेच्छाविभूतिभिः ॥
 ध्यानमात्रेयथाविष्णोःस्वास्थ्यंजानासिमदिनि ॥ ६ ॥ तथा मनःस्वस्थतामिकुरुत्वंभूतधारिणि ॥ एवंस्तुत्वा तथाभ्यर्च्यचन्द्रायाध्यर्च्यनिवेद्य च ॥ ७ ॥
 उपोषितव्यंनक्तंवाभोक्तव्यं तैलवर्जितम् ॥ अन्नैवप्रकारेणचत्वारःफाल्गुनादयः ॥ ८ ॥ उपोष्यान्पतेमासाःप्रथमंपारणंस्मृतम् ॥
 आषाढादिषुमासेषु तद्दत्तं नानंमृदुना ॥ ९ ॥ तथैवप्राशनं पूजा तद्दत्तं दोस्तार्हणम् ॥ चतुर्ष्वन्येषु चैवोक्तं कार्तिकादिषु पारणम् ॥ १० ॥
 पारणं त्रितये चैव चातुर्मासिकमुच्यते ॥ विशेषपूजादानंच तथा जागरणं निशि ॥ ११ ॥ विशेषेणैव कर्तव्यं पारणे पारणे गते ॥ प्रथमे धरणी
 नाम तुभ्यं मासचतुष्टयम् ॥ १२ ॥ द्वितीये मेदिनी वाच्या तृतीये च वसुंधरा ॥ पारणे पारणे पार्थयुग्मो नैवास्त्रये द्विजान् ॥ १३ ॥ धरणीं देव
 देवं च तत्तत्स्थानेन केशवम् ॥ वस्त्राभावे च सूत्रेण पूजयेद्दरणीं तथा ॥ १४ ॥ घृताभावे तथा क्षीरं शस्तं वासिलं हरेः ॥ एवं संवत्सरस्य तैगौः
 सवत्सा द्विजातये ॥ १५ ॥ प्रदेया धरणीं दिवी वस्त्रालंकारसंयुता ॥ पातालसंस्थया देव्या च र्णिमैतन्महाव्रतम् ॥ १६ ॥ धरण्या केशव
 प्रीत्यै ततः प्राप्ता समुन्नतिम् ॥ देवेन चोक्ता धरणी विराहवपुषा पुरा ॥ १७ ॥ उपवासव्रतं परासमुद्धृत्य रसातलात् ॥ व्रतेनानेन कल्याणित्व
 याहं परिर्तोषितः ॥ १८ ॥ तस्मात्प्रासादमतुलं करोमि तव सुव्रते ॥ यथैव कुरुषे भक्त्या पूजामंमसुशोभनाम् ॥ १९ ॥ तथैव तव कल्या
 णि प्रणतोऽयः करिष्यति ॥ व्रतमेतदुपाश्रित्य पारणं च यथाविधि ॥ २० ॥ सर्वबाधा विनिमुक्तो जन्मजन्मांतराण्यपि ॥ विशोकः सर्वकल्या

णभाजनस्यान्नसंशयः ॥ २१ ॥ यथान्वमेववधुसंधसंप्राप्तानिर्वृतेःपदम् ॥ तथासपरमैच्छेकेमुखंप्राप्त्यतिमानवः ॥ २२ ॥ एवमेतन्महा
 पुण्यं सर्वपापप्रशान्तिदम् ॥ विशोकार्थ्यव्रतवर्तत्कुरुष्वमहाव्रतम् ॥ २३ ॥ सम्यग्विशोककरणिपूयणीमातेत्यतामयामनुमहेन्द्रस
 मानकीर्ते ॥ एवंकरोति कुरुपुङ्गवयः प्रयत्नाच्छेकोनतस्त्यभवतीहकुलेपिपुसः ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधि
 स्थिरसंवादे विशोकपूणिमाव्रतनामपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सर्वकामानवाप्नोतिसमाराध्यजनार्दनम् ॥
 प्रकारैर्वहुभिः कृष्णयान्यानिच्छति चेत्तसा ॥ १ ॥ तृणांस्त्रीणांच सर्वेषां नान्यच्छोकस्य कारणम् ॥ अपत्यादधिकं किंचिद्विद्यते ह्यत्र जन्मनि ॥ २ ॥
 अपुत्रतामहादुःखमतिदुःखं कुपुत्रता ॥ सुपुत्रः सर्वसौख्यानां हेतुभूतोमतोमम ॥ ३ ॥ धन्यास्ते ये सुतप्राप्ताः सर्वदुःखविवर्जितम् ॥
 शक्तेः प्रशान्तं बलिनं परां निर्वृतिमागतम् ॥ ४ ॥ स्वकर्माभिरतं नित्यं देवादिजपरायणम् ॥ शस्त्रज्ञैः सर्वधर्मज्ञैर्दीनानां अनुकंपिनम् ॥ ५ ॥
 विनिर्जितारिः सर्वस्वमनोहृदयर्दनम् ॥ देवानुकूलतायुक्तं युक्तं सम्यगुणेन च ॥ ६ ॥ मित्रस्वजनसन्मानलब्धं निर्वर्णसुत्तमम् ॥
 यः प्राप्नोति सुतं तस्मान्नान्यो धन्यतरोऽपि वि ॥ ७ ॥ सोऽहमेवंविधं श्रोतुं कर्मेच्छामि महामते ॥ येन दृग्लक्षणः पुत्रः प्राप्य ते भुवि मानवैः ॥ ८ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एवमेतन्महाभाग पुत्रा पुत्रसमुद्भवम् ॥ दुःखंप्रयान्युपशमं तनयाब्रहेकेन चित् ॥ ९ ॥ अत्रापि श्रूयतां वृत्तं तत्पूर्वं
 मभवन्मुने ॥ उत्पत्तौ कर्तव्यं रथैह ह्यस्य महात्मनः ॥ १० ॥ कृतवीर्यो महापात्रो ह्यैह ह्येनामवैपुरा ॥ तस्य शीलधनानामवभूव
 वरवर्णिनी ॥ ११ ॥ पत्नी सहस्रप्रवरा महिषी शीलमंडना ॥ सा त्वपुत्रा महाभाग मैत्रेयी पर्यपृच्छत ॥ १२ ॥ गुणवत्पुत्रलाभाय कृता
 सनपरिग्रहम् ॥ तया पृष्टा त्था सा सम्यङ् मैत्रेयी ब्रह्मवादिनी ॥ १३ ॥ कथयामास परमं नान्मन्त्रं व्रतं महत् ॥ सर्वकामफलावाप्तिकारणं
 पापनाशनम् ॥ १४ ॥ तस्याः सुपुत्रलाभाय राजपुत्र्यास्तपस्विनी ॥ मैत्रेय्युवाच ॥ यो यमिच्छेन्नरकामं नरिवावरवर्णिनी ॥ १५ ॥
 स तं समाराध्य विभुं समाप्नोति जनार्दनता ॥ मार्गशीर्षे मृगशिराभीमेयस्मिन्दिनेऽभवत् ॥ १६ ॥ तस्मिन्संप्राप्त्यगोमूत्रं न तोनियतमानसः ॥

पुष्पैर्धूपैस्तथागन्धैरुपवासैश्चभक्तितः ॥ १७ ॥ वामपादमनंतस्यपूजयेद्भरवर्णिनि ॥ अनंतःसर्वकामानामनंतंभगवानफलम् ॥ १८ ॥
 ददात्वनंतंचपुनस्तदेवान्यत्रजन्मनि ॥ अनंतपुण्योपचयमनंतंतुमहाव्रतम् ॥ १९ ॥ यथाभिलषितावाप्तिकुरुमपुरुषोत्तम ॥
 इत्युच्चार्याभिपूज्यैर्नयथावद्विधिनारः ॥ २० ॥ समाहितमनाभूत्वाप्रणिपातपुरस्सरम् ॥ विप्रायदक्षिणांदद्यादनंतःप्रीयतामिति ॥ २१ ॥
 समुच्चार्यतप्तोक्तंमुञ्जीयात्तैलवर्जितम् ॥ ततश्चपैषिषुष्यक्षैतथैवभगवत्कटिम् ॥ २२ ॥ वामामभ्यर्चयेद्भक्त्ययोगामूत्रप्रशनंततः ॥
 अनंतःसर्वकामानामितिचोच्चारयेत्पुनः ॥ २३ ॥ मुञ्जीतचयथाविप्रान्वाचयित्वायथाविधि ॥ माघेमधामुतद्वच्चबाहुंदेवस्यपूजयेत् ॥ २४ ॥
 स्कंधंचफाल्युनयिमेफाल्युनेमासिभामिनि ॥ चतुर्ष्वेतैषुगोमूत्रप्रशशयेन्नृपनंदिनि ॥ २५ ॥ ब्राह्मणायतथादद्यात्तिलान्कनकमेवच ॥
 देवस्यदक्षिणस्कंधंचत्रैचित्रासुपूजयेत् ॥ २६ ॥ तथैवप्राशनंचात्रपञ्चगव्यमुदाहृतम् ॥ विप्रवाचनिकेदद्याद्वावन्मासचतुष्टयम् ॥ २७ ॥
 वैशाखेचविशाखासुबाहुंसंपूज्यदक्षिणम् ॥ तथैवोक्तान्यवान्दद्यान्नक्तंकुर्याद्भुजक्रियाम् ॥ २८ ॥ ज्येष्ठसुकटिपूजांचज्येष्ठमासिशुभ्रव्रते ॥
 आषाढासुतथाषाढेकुर्यात्पादार्चनंशुभे ॥ २९ ॥ पादद्वयंतुश्रवणेश्रावणेमासिपूजयेत् ॥ घृतंविप्रायदातव्यंप्राशनयंयथाविधि ॥ ३० ॥
 श्रावणादिषुमासेषुप्राशनंदानमेवच ॥ एतदेवंसमाख्यातंदेवांस्तद्वच्चपूजयेत् ॥ ३१ ॥ गुह्यंप्रोष्ठपदायोगेमासिभाद्रपदेऽर्चयेत् ॥
 तद्गदाश्वयुजेपूज्यहृदयंचाश्विनीषुच ॥ ३२ ॥ कुर्यात्समाहितमनःक्षानंप्राशनमर्चनम् ॥ अनंतंशिरसःपूजांकार्तिकेकृत्तिकासुच ॥ ३३ ॥
 यस्मिन्यस्मिन्दिनेपूजातत्रतत्रतदादिने ॥ नामानंतस्यजसव्यंक्षुतप्रस्खलितादिषु ॥ ३४ ॥ घृतेनानंतमुद्दिश्यपूर्वमासचतुष्टयम् ॥
 कुर्वीतहोमंचैत्रादौशालिनाकुलनंदिनि ॥ ३५ ॥ क्षरिणश्रावणादौचहोममासचतुष्टयम् ॥ प्रशस्तंसर्वमासेषुहविष्यव्याघ्रेनभोजनम् ॥ ३६ ॥
 एवंद्वादशभिर्मासैःपारणात्रितयंशुभे ॥ व्रतावसानेचानंतंसौवर्णकारयेच्छुभम् ॥ ३७ ॥ राजतंमुशलंचैवहलंपार्थेषुविन्यसेत् ॥
 पुष्पघृपादिनैवेद्यैःपूजाकार्यायथाविधि ॥ ३८ ॥ ताम्रपीठोपरिहरैर्मन्त्रैर्भिर्यथाक्रमम् ॥ नमोऽस्त्वनंतायशिरःपादौसर्वात्मनेनमः ॥ ३९ ॥
 शेषायजानुगलंकामायेतिकर्त्तिनमः ॥ नमोस्तुवासुदेवायपार्थसंपूजयेद्भरः ॥ ४० ॥ संकर्षणायेत्युदरंभुजंसर्वासुधारिणे ॥ कण्ठंश्रीकण्ठ

नाथायमुखमिन्दुमुखाय च ॥ ४१ ॥ हलंचमुसलंचैवस्वनाम्नापूजयेद्बुधः ॥ एवंसंपूज्यगोविन्दंसितवस्त्रविभूषितम् ॥ ४२ ॥ छत्रोपानहसंयु-
क्तंस्त्रदांमालंकृतं तथा ॥ नक्षत्रदेवताःपूजनक्षत्राणिचसर्वशः ॥ ४३ ॥ सोमो नक्षत्रराजाचमासःसंवत्सरं तथा ॥ द्वादशात्रयटाङ्कुर्यात्सतोयां
श्राव्णसंयुतान् ॥ ४४ ॥ एवंसंपूज्यविधिवद्देवदेवजनार्दनम् ॥ ब्राह्मणपूजयित्वाचवस्त्रैराभरणैस्तथा ॥ ४५ ॥ कर्णगुलैःपवित्रैश्चशतंदातंजितेन्द्रिय-
मा ॥ पुराणज्ञंभनित्यमव्यङ्गंमुप्रियंवदम् ॥ ४६ ॥ तस्येदंयसमस्ततदन्तःश्रियतामिति ॥ अन्येषांब्राह्मणानांचेदंयंशक्त्यायथेप्सितम् ॥ ४७ ॥
अनेनविधिनापार्थव्रतंचैतत्समाप्यते ॥ पारितोचसमाश्रोतिसर्वानिवसनोरथात् ॥ ४८ ॥ पुत्रार्थंभिर्वित्तकामैर्भृत्यदारानभोग्मुभिः ॥ द्वाथे-
यद्विश्वमन्यैऽस्मिन्नारोग्यफलसंपदः ॥ ४९ ॥ एतद्व्रतंमहाभागपुण्यंस्वस्त्ययनप्रदम् ॥ अनन्तव्रतसंज्ञैवसर्वपापप्रणाशनम् ॥ ५० ॥ तत्कुर-
ष्वैवेदुर्वित्वं व्रतंशीलधनेपरम् ॥ वरिष्ठसर्वलोकस्ययदिपुत्रमभीप्ससि ॥ ५१ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ इतिशीलधनाश्रुत्वमित्रैर्यवचनंशुभम् ॥
चकारैतद्व्रतवरंसाविष्णवाहितमानसा ॥ ५२ ॥ पुत्रार्थिन्यास्ततस्तस्माद्व्रतेननेनसुव्रत ॥ विष्णुस्ततोपतुष्टेचविष्णोःसासुषुवेसुतम् ॥ ५३ ॥
तस्यैवैजातमात्रस्यप्रवचानिलःशुभम् ॥ नीरजस्कमभूद्रयोसमुद्रंप्रापाखिलंजगत् ॥ ५४ ॥ देवदुन्दुभयोनेदुःपुष्पवृष्टिःपपातच ॥ प्रज-
गुर्देवगन्धर्वाननृतुश्चाभ्यरोगणाः ॥ ५५ ॥ धर्ममनःसमस्तस्यपार्थलोकस्यचाभवत् ॥ तस्यनामपिताचेक्रेतनयस्यार्जुनेतिवै ॥ ५६ ॥
कृतवीर्यमुतत्वाच्चकार्तवीर्योवभूवसः ॥ तेनापिभगवान्विष्णुर्देत्तात्रेयस्वरूपवान् ॥ ५७ ॥ आराधितोऽतिमहतातपसापार्थभूताम् ॥ त-
स्यतुष्टोजगन्नाथश्चक्रवर्तिंत्वमुत्तमम् ॥ ५८ ॥ ददौशौर्येनचापिसकलान्यायुधानिच ॥ सर्वत्रेवधधेवममत्वत्तोभवेदिति ॥ ५९ ॥
परंतुस्मरणंज्ञानंभीतानामातिनाशनम् ॥ स्मरणादुपकारित्वंजगतोऽस्यजगत्पते ॥ ६० ॥ तमाहदेववेशःपुण्डरीकनिभेक्षणः ॥ सर्वमेत-
न्महाभागतवभूयोभविष्यति ॥ ६१ ॥ यश्चप्रभतेरात्रोचत्वांनरःकीर्तयिष्यति ॥ नमोऽस्तुकार्तवीर्यायेत्यभिधास्यतिचैवयः ॥ ६२ ॥
तिलप्रस्थप्रदानस्यनरःपुण्यमवाप्स्यति ॥ अनष्टद्रव्यतांचैवतवनामानुकीर्तने ॥ ६३ ॥ भविष्यतिमहापालेत्युक्त्वातंप्रययौहरिः ॥

१ शौर्यबले-इ० पा० । २ स क्षेत्र च वरं देव मम त्राता भवेति च-इ० पा० ।

सचापिवरमासाद्यप्रसन्नादुरुडच्चजात् ॥ ६४ ॥ पालयामासभूपालःसप्तद्विपां वसुधराम् ॥ तेनष्टुविविधैर्ज्ञैःसमासवरदक्षिणैः ॥ ६५ ॥
 जित्वारिवर्गमखिलं धर्मतःपालिताःप्रजाः ॥ अनंतव्रतमाहान्त्यादासाद्यतनयंचतम् ॥ ६६ ॥ पितुःपुत्रोद्भवंदुःखंनार्सीत्स्वलपमपिप्रभो ॥
 एवमेतत्समारख्यातमनंतर्यंत्रंतंवा ॥ ६७ ॥ यद्वृत्त्वारजपत्नीसाकार्तेर्वीर्यमसूयता ॥ यश्चैतच्छृणुयाजन्मकार्तेर्वीर्यस्यमानवः ॥ ६८ ॥ स्त्रिवाहुः
 स्वमपत्योत्थंसजन्मनिनाश्रुते ॥ ६९ ॥ ऐश्वर्यमप्रतिहतंपरमंविक्कंपुत्रानमित्रहृदयार्तिकरान्वहंश्च ॥ कृत्वात्वनंतइतियद्व्रतनामधेयंप्राप्नो
 त्यनंतविभवस्यविभोःप्रसादात् ॥ ७० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेअनंतव्रतवर्णनंनमषडधिकशततमो
 ऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अग्रातेनतथादुःखमैश्वर्याद्यैर्नरोत्तमः ॥ यथामनोरमैःस्वैःस्वेर्नानादुःखंभवेन्नृणाम् ॥ १ ॥ यथामनोरथैर्लब्धं
 नस्यदुःखंभयंनृणाम् ॥ ऐश्वर्याद्विच्युतोवापिसंततैर्देवलोकतः ॥ २ ॥ अभीष्टादन्यतोवापियदावेनविनिष्कृतिम् ॥ प्राप्नोतिपुरुषोवाथ
 नारीवापुण्यसंचयात् ॥ ३ ॥ तन्ममाचक्ष्वभगवन्यननाभ्यतिविच्युतिम् ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ सत्यमेतन्महाभागदुःखंप्राप्त्यसं
 शयः ॥ ४ ॥ ऐश्वर्योदयचित्तस्यबंधुवर्गसुखस्यच ॥ तदेतच्छ्रूयतांपार्थयथानेष्टात्परिच्युतिः ॥ ५ ॥ स्वर्गोदेर्जायतेसम्यगुपवासवतांसता
 म् ॥ द्वादशक्षाणिगजेंद्रप्रतिमासंतुयान्वै ॥ ६ ॥ तन्नाम्नाचाच्युतेतेषुसम्यक्संपूजयेन्नृप ॥ पुष्पैर्धूपैस्तथाभोभिरभौष्ट्रपरैरपि ॥ ७ ॥ आ
 दितःकृत्तिकांकृत्वाकार्तिकेनृपसत्तम ॥ कृशरामत्रैवेद्यंपूर्वमासचतुष्टयम् ॥ ८ ॥ निवेदयेत्फाल्गुनादिसंयांचततःपरम् ॥ आषाढा
 दिषुदेवायपायसंविनिवेदयेत् ॥ ९ ॥ तैर्नवान्नैराजेंद्रब्राह्मणान्भोजयेद्बुधः ॥ पञ्चगव्यजलस्नानंतस्यैवप्राशनच्छुचिः ॥ १० ॥ सम्य
 क्संपूज्यराजेंद्रतमेवपुरुषोत्तमम् ॥ प्रणम्यप्रार्थयेद्विष्णुशुचिःस्नानतोयथाविधि ॥ ११ ॥ नमोनमस्तेऽच्युतमेक्षयोस्तुपापस्यवृद्धिसमु
 पैतुपुण्यम् ॥ ऐश्वर्यवित्तादितथाऽक्षयंमेक्षयंचमासंततिरभ्युपैतु ॥ १२ ॥ यथाच्युतस्त्वंपरतःपरस्मात्सब्रह्मभूतःपरतःपरात्मा ॥ तथाच्युतमे
 कुरुवांछितंत्वंहरस्वपापंचतथाप्रमेय ॥ १३ ॥ अच्युतानंतगोविन्दप्रसीदयदभीप्सितम् ॥ तदक्षयममेयात्मन्कुरुष्वपुरुषोत्तम ॥ १४ ॥ एवमे

१ सौभाग्यमिष्टजनलाभसुखं च लोकास्ते वै समस्तसुखदाः सुलभा भवन्ति-इ० पा० ।

वंसमभ्यर्च्यप्रार्थयित्वा तथा शिवम् । नैवेद्यं स्वयमश्रियान्नक्तं संपूजिते च्युते ॥ १५ ॥ ततः संवत्सरस्यार्थिते सुखसुसांस्थितेऽच्युते ॥ वृत्तपूर्णतां प्रा-
 पात्रं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ १६ ॥ शक्तितोदक्षिणां दद्यादच्युत-प्रीयतामिति ॥ ततस्तु सप्तमे वर्षे कुयादुद्यापनं बुधः ॥ १७ ॥ कार्याचैवा-
 च्युतस्यार्चनस्यार्चनमयी नृप ॥ तदग्रे ब्राह्मणीस्थाप्यार्थविरासां भरायणी ॥ १८ ॥ महासतीरौप्यमयी समानाहासदेवता ॥ ततस्तौ पू-
 जयित्वा च मात्यवस्त्रविलेपनैः ॥ १९ ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्र प्राणिपत्यविधानतः ॥ प्रतिवर्षं च दत्ते च तत्राप्रान्द्रिजातये ॥ २० ॥ तदेकदे-
 ल्यादद्यात्सहिरण्याश्वसंयुतम् ॥ गाश्च प्रदद्यात्संपूज्य सवत्साः कांस्यदोहनाः ॥ २१ ॥ एकां वा शक्तिं दद्याद्द्रव्यातुष्यतिके शिवः ॥ घटाः
 सत्पात्रनिर्दिष्टाः साक्षाः पूर्णजलोज्ज्वलाः ॥ २२ ॥ छत्रोपानद्युगैः सार्धैर्मन्दत्वाविसर्जयेत् ॥ शय्यां सत्तूलिकां दद्याद्द्रुहचोपस्कैः सह ॥ २३ ॥
 श्रिया च सह विष्णुं च पूजयेद्द्रुषयेत्प्रभुम् ॥ वस्त्रैराभरणैश्चैव प्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ २४ ॥ कुतेनानेन राजेन्द्र च्युतिना प्रीतिमानवः ॥
 संततैः स्वर्गवित्तोदरैश्चर्यस्य तथैव च ॥ २५ ॥ यद्वा भिमतमन्यञ्च ततो न च्यवते नरः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मास न क्षत्रपूजनैः ॥ २६ ॥
 यजेता क्षयकामस्तु सदैव पुरुषोत्तमम् ॥ २७ ॥ अत्रापि श्रूयते काचित्सिद्धास्वर्गमहाव्रता ॥ २८ ॥ नारीतपोध-
 नाभूत्वा प्रख्याता सांभरायणी ॥ समस्तसंदेहहरा सदा स्वर्गाकसां हि सा ॥ २९ ॥ कस्यचित्स्वथ कालस्य देवराजः शतक्रतुः ॥ पूर्वैन्द्र-
 चरितं राजन् प्रच्छेदं बृहस्पतिम् ॥ ३० ॥ पूर्वैन्द्रात्परतः पूर्वैव भूवुः सुरेश्वराः ॥ तेषां चरितमिच्छामि श्रोतुमगिरसां वर ॥ ३१ ॥
 एवमुक्तस्तदा तेने देवेन्द्रेण मलद्युतिः ॥ ग्राहधर्मभृतां श्रेष्ठः परमर्षिर्बृहस्पतिः ॥ ३२ ॥ नाहं चरितं न चिद्विदेव राजसुरेश्वरान् ॥
 आत्मनः समकालीनमवहिच सुरेश्वर ॥ ३३ ॥ ततः प्रपच्छेदेन्द्रः कोस्माभिर्मुनिपुंगवः ॥ प्रष्टव्योऽत्र महाभाग कृतादिवसतिर्दिवि ॥ ३४ ॥
 बृहस्पतिश्चिरं व्यात्वा ततः ग्राहश्चीपतिम् ॥ तपस्विर्नमिहा भागं पृच्छेतां सांभरायणीम् ॥ ३५ ॥ इत्युक्तस्तेने देवेन्द्रः कौतूहलसमन्वितः ॥
 ययौ यत्र महाभागसम्यगास्ते तपस्विनी ॥ ३६ ॥ सा तौ दृष्ट्वा समार्या तौ देवराज बृहस्पती ॥ सम्यगर्थेण संपूज्य प्राणिपत्याहसुव्रता ॥ ३७ ॥

नमोऽस्तु देवराजाय तथैवाङ्गिरसे नमः ॥ यद्वांकार्यमहाभागोऽसकलं तदिहोच्यताम् ॥ ३७ ॥ यदि कर्तुं मया शक्यं तत्कारिष्ये विमुद्ध्य च ॥
 ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ आवा मभ्यागतौ प्रष्टुं त्वामन्नातिविचिकिनीम् ॥ ३८ ॥ यच्च कार्यमहाभागे प्रष्टुं तत्कथयस्व नः ॥ यदि स्मरसि कल्याणि
 पूर्वैन्द्रचरितानि वै ॥ ३९ ॥ तदा ख्याहि महाभागे देवेन्द्रस्य कुतूहलम् ॥ सांभरायण्युवाच ॥ यो वै पूर्वसुरेन्द्रस्य ततश्च प्रथमो हि यः ॥ ४० ॥
 तस्मात्पूर्वतरो यश्च तस्यापि प्रथमश्च ॥ तेषां पूर्वतरये च वेद्वितानि खिलानहम् ॥ ४१ ॥ तेषां च चरितं कृत्स्नं जानाम्यंगिरसांवर ॥
 मन्वन्तराण्यनेकानि सृष्टींश्च त्रिदिवौकसाम् ॥ ४२ ॥ सप्तर्षिन्सुबहून्चेद्विमन्वानां च सुतान् नृपाञ्च ॥ एवमुक्त्वा ततस्तभ्यामुत्तुह्य सांभरायणी ॥
 ॥ ४३ ॥ यथा वदा च दृष्टयोः पूर्वैन्द्रचरितं महत् ॥ स्वायं भुवे यस्तु मनौ मनैस्वारो विषेच यः ॥ ४४ ॥ उत्तमे तामसे चैवैव ते च क्षुपे तथा ॥
 येव भूवुर्हि देवेन्द्रास्तस्य तस्य तपस्विनी ॥ ४५ ॥ तदा जगाद चरितं यथावत्सांभरायणी ॥ कथयामास चाश्रयं तच्चापि कथयामि ते ॥ ४६ ॥
 शं कुकर्णं तद्दैत्यो बभूवात्यन्तदुर्जयः ॥ सलोकपालान्समरे विजित्य सह देवैः ॥ ४७ ॥ इन्द्रस्यासाद्य भवनं प्रविश सुनिर्भयः ॥ तं दृष्ट्वा
 सहसा प्रापंतं शक्रः शय्या तलेऽलुठत् ॥ ४८ ॥ जुगोप सहसा त्मानं शं कुकर्णं भयार्दितः ॥ दानवः शक्रशयने तस्मिन्नुप विवेश ह ॥ ४९ ॥ इन्द्राण्यपि
 थाभीता गतावाचस्पतेर्गृहम् ॥ अथ देवाः समाजग्मुर्भयाद्भृशुर्गृहम् ॥ ५० ॥ आसीनं शक्रशयने प्राणिपातपुरस्सराः ॥ वासुदेवोऽपि
 तत्रागात्तद्भृशुदेवकं टकम् ॥ ५१ ॥ दृष्ट्वा कृष्णमनुप्राप्तं दानवः प्राह हर्षितः ॥ धन्योऽहं कृतकृत्योऽहं यस्य मे गरुडध्वजः ॥ ५२ ॥ शक्रश
 य्यासनस्थस्य द्रष्टुमभ्येतिके शवः ॥ ततः करे समालंभ्य शयनाभ्याशमानयत् ॥ ५३ ॥ चकार कंठ्यहणं बांधवस्येव हर्षितः ॥ ततः कु
 ष्णस्तु सहसा गृह्यदोभ्यां शनैः शनैः ॥ ५४ ॥ पीडयामास विहसन्नदंतं भैरवाव्रवाञ्च ॥ ममारदाने वेन्द्रेऽसौ बलाद्ग्रास्थिपञ्जरः ॥ ५५ ॥
 निर्जेगाम ततः शक्रः शय्यामूलादवाविधराः ॥ तुष्टावहरिमासीनं शंखचक्रगदाधरम् ॥ ५६ ॥ एतद्दृष्टं मया शक्रवसंत्यासुरसद्गानि ॥ ततः कुतूहल
 परो देवराद्गतं तपस्विनीम् ॥ ५७ ॥ उवाच जानासि कथं त्वमेतान्सांभरायणि ॥ सांभरायण्युवाच ॥ सर्व एव हि देवेन्द्राः स्वर्गस्थाये मरे श्वराः ॥ ५८ ॥

वभूवुरेतेचरितमेतेषांविद्वितेनवै ॥ चरितंचमयोतेषांश्रुतंहृष्टतथैवच ॥५९॥इन्द्रउवाच ॥ किंकृतंवदधर्मज्ञेत्ययनेयमक्षय ॥ स्वर्लोकेवस
सतिःप्राप्तायथानान्येनकेनचित् ॥ ६० ॥ अहोसर्वव्रतानांतुह्युपोषितमथाद्भुतम् ॥ प्रधानतरमत्यंतस्वर्गवासप्रदमतम् ॥ ६१ ॥
एवमुक्ताततस्तेनदेवेंद्रेणतपस्विनी ॥ प्रत्युवाचमहाभागायथावत्सांभारायणी ॥ ६२ ॥ मासक्षेत्रेच्युतोदेवःप्रतिमांसुरेश्वर ॥
यथोक्तव्रतयासम्यक्सप्तवर्षाणिपूजितः ॥ ६३ ॥ तस्येयंकर्मणोव्युष्टिरच्युतराधनस्यमे ॥ देवलोकादाभिमतोदेवराजपदच्युतिः ॥ ६४ ॥
स्वर्गेन्द्रविभवैश्वर्यसंततिर्योतिचाच्युतिम् ॥ नरोवाञ्छतिनेत्यंतोषणियस्ततःप्रभुः ॥ ६५ ॥ एतत्तेपूर्वदेवेंद्रचरितंसकलमया ॥
स्वर्गवासाक्षयंवचमासक्षीच्युतपूजनात् ॥ ६६ ॥ यथावत्कथितेदेवेंद्रपृच्छतस्त्रिदशेश्वर ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्चाञ्छिताविबुधाधिपा ॥ ६७ ॥
विष्णोराराधनादन्यत्परमंसिद्धिकारणम् ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वादेवराजबृहस्पती ॥ ६८ ॥ तत्तेत्यच्युतुःसाध्वीचेरतुश्चापितद्वतम् ॥
तस्मात्पार्थप्रयत्नेनप्रतिमांसममाहितः ॥ ६९ ॥ मासक्षीच्युतपूजायांभवेथास्तन्मनाःसदा ॥ ७० ॥ येसांभारायणिकथाचरितव्रतेस्मि
न्वर्षाणिसप्तविधिनासुधियोनयति ॥ तेस्वर्गलोकमभिगम्यकृताधिवासाःकल्पपुतायुतशतैरपिनच्यवन्ते ॥ ७१ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापु
राणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादसांभारायणीव्रतवर्णनंनमसस्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥१०७॥ ॥७३॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुरू
पतामनुष्याणांस्त्रीणांचयदुस्तम ॥ कर्मणजायतेकेनतन्माल्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ सुरूपणांसुगात्राणसुवेषाणांतथैवच ॥ न्यूनंतथाधि
कंचापियथानाङ्गप्रजायते ॥ २ ॥ समस्तैःशोभनैरगैर्नराःकेचिद्यदूत्तम ॥ काणाःकुंताश्चजायन्तेद्भुटितश्रवणास्तथा ॥ ३ ॥ नराणांयोषि
तांचैवसमस्ताङ्गसुरूपता ॥ कर्मणयेनभवतितत्पूर्वकथयामल ॥ ४ ॥ लावण्यगतिवाक्यानि सतिरूपमहामते ॥ कुर्वत्यभ्यधिकांशोभां
समस्तपरमोगुणः ॥ ५ ॥ वाक्यलावण्यसंस्कारविलासललितागतिः ॥ विडम्बनानुरूपणकेवलसाहिजायते ॥ ६ ॥ रूपकारणभूतायकर्म
णाप्रयतोभवेत् ॥ तस्मात्तन्मेसमाचक्ष्वकर्मयच्चारुपदम् ॥ ७ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सम्यक्पृष्टंस्वयाहीदमुपवासांश्रितंनृप ॥ कथयामियथाप्रो

केवासिष्ठेनमहात्मना ॥ ८ ॥ वसिष्ठमुषिमासीनं सप्तर्षिप्रवरं द्विजम् ॥ पप्रच्छारुन्धतीपृष्ठायेदं तद्भवतावयम् ॥ ९ ॥ तस्यास्तु परिपृच्छन्त्याजगादमु
 निसत्तमः ॥ यत्तच्छृणुष्वकैतियममेदं वदतोऽखिलम् ॥ १० ॥ वसिष्ठउवाच ॥ श्रूयतां यदहंपृष्टस्त्वयैतद्वरवर्णिनि ॥ सुरूपतानृणयिनयोषितांचोप
 जायते ॥ ११ ॥ अनभ्यर्च्य तु गोविंदमनाराध्यचकेशवम् ॥ रूपादिका गुणाः केन प्राप्यंतेऽन्येन कर्मणा ॥ १२ ॥ तस्मादाराधनीयोऽप्रेविष्णुरेव यज्ञ
 स्विनि ॥ पारत्र्यं प्राप्तामेन रूपं संपत्सुतादिकम् ॥ १३ ॥ यस्तु वाञ्छति धर्मज्ञ रूपं सर्वान्द्रुसुन्दरम् ॥ न क्षत्रपुरुषं भद्रं जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ १४ ॥
 सुस्नातः प्रयताहारः संपूजयति योऽच्युतम् ॥ भक्त्या योषिन्नरो वापि सुरूपाङ्गः प्रजायते ॥ १५ ॥ योषिता हि परं रूपमिच्छन्त्याजगतः प्रति ॥
 स एवाराधनीयोऽयं न क्षत्राङ्गो जनार्दनः ॥ १६ ॥ ॥ अरुन्धत्युवाच ॥ न क्षत्ररूपी भगवान्पूज्यते पुरुषोत्तमः ॥ मुनेन विधानेन तन्ममाख्या
 तुमर्हसि ॥ १७ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ चैत्रमासात्समारभ्य विष्णोः पादाभिपूजनम् ॥ यथा कुर्वीत रूपार्थं तन्निशामय तत्त्वतः ॥ १८ ॥
 न क्षत्रमेकमेकैव स्नातः सम्यगुपोषितः ॥ न क्षत्रपुरुषस्यांगं पूजयेच्च विचक्षणः ॥ १९ ॥ मूले पादौ तथा जघेरोहिण्यामर्चयेच्छुभे ॥ जानुनी
 चाश्विनीयोगे आषाढे चोरुसंज्ञिते ॥ २० ॥ फाल्गुनी द्वितीये गुह्यं कृत्तिका सुतथा कटिम् ॥ पार्श्वे भाद्रपदा गुल्फे द्देकुक्षिरे वतीषु च ॥ २१ ॥
 अनुराधासूरः पृष्ठं धनिष्ठास्वभिपूजयेत् ॥ भुजयुग्मं विशाखासुहस्ते चैव करद्रयम् ॥ २२ ॥ पुनर्वसावं गुलाश्व आश्लेषा सुतथानखान् ॥ ज्ये
 ष्ठायां पूजयेद्भवांश्रवणे श्रवणेतथा ॥ २३ ॥ पुष्ये मुखं तथा स्वातौ दशनानभिपूजयेत् ॥ आस्यं क्षतभिषग्योगे मघायोगे च नासिकाम् ॥ २४ ॥
 मृगोत्तमाङ्गे नयनपूजयेद्भक्तिः शुभे ॥ चित्रयोगे ललाटं च भरणीषु तथा शिरः ॥ २५ ॥ संपूजनीया विद्वद्राद्राद्र्या च शिरोरुहाः ॥
 उपोषितो नरो भेदं स्नानमभ्यंगपूर्वकम् ॥ २६ ॥ वर्जनीयं प्रयत्नेन रूपघ्नं तद्विनिर्देशेत् ॥ पूजयेत्तच्च न क्षत्रं न क्षत्रस्य च दैवतम् ॥ २७ ॥
 सोमं न क्षत्रराजानं स्वमंत्रैश्च ये दुधः ॥ प्रति न क्षत्रयोगे च भोजनीया द्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ न क्षत्रज्ञाय विप्राय दानं दद्याच्च शक्तिः ॥
 अंतराय समुत्पन्ने सूतकाशौ च कारिते ॥ २९ ॥ उपोष्य वाचोपविशे क्षत्रमपंगुनः ॥ एवं माधावसाने तु व्रतपारः समाप्यते ॥ ३० ॥
 समाप्ते तु व्रते दद्याच्छतया सोपस्करान्वितम् ॥ न क्षत्रपुरुषैर्हमं पूजयेत्तत्र शक्तिः ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणं ब्राह्मणीं चैव वस्त्रालंकारभूषणैः ॥

शय्यायांतुसमासन्नगन्धमाल्यातुलेपनैः ॥ ३२ ॥ सप्तधान्यंयथालाभंगांसवत्संपयस्विनीम् ॥ छत्रोपानद्युगैचिवधृतपात्रंतथैवच ॥ ३३ ॥
 मंत्रेणानेनविप्रायसुशीलायानिवदयेत् ॥ यथानविष्णुभक्तानांघृजिनंजायतेकाचित् ॥ ३४ ॥ तथामुरुहपतारोग्यसुखसंपदिहास्तुमे ॥
 यथानलक्ष्म्याशयनंतवशून्यंजनार्दन ॥ ३५ ॥ शय्याममाप्यशून्यास्तुतथाजन्मनिजन्मनि ॥ एवंनिवेद्यतत्सर्वप्रणिपत्यक्षमापयेत् ॥ ३६ ॥
 शक्तिहीनस्तुगोदद्याद्घृतपात्रसमन्विताम् ॥ नक्षत्रपुरुषाख्यायंयथावत्काथितस्तव ॥ ३७ ॥ पापापनोदंकुरुतेसम्यक्शुद्धवतांसताम् ॥
 अङ्गोपाङ्गानैचवास्यपादीनियशस्विनि ॥ ३८ ॥ मुरुपाण्यभिजायतेसदाजन्मान्तराणिवै ॥ गात्राणिचैवभद्राणिशरीराग्यमुत्तमम् ॥
 ॥ ३९ ॥ संततिमनसःश्रीतिरूपंचातीवशोभनम् ॥ वाङ्मामधुर्यतथाकार्त्तियच्चाप्यदपिवाञ्छितम् ॥ ४० ॥ ददातिनक्षत्रप्रुमान्पूजितश्चजनार्दनः ॥
 वसिष्ठेनयथाख्यातंसर्वतत्तेनिवेदितम् ॥ ४१ ॥ नक्षत्रपुरुषंनामव्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥ ४२ ॥ तद्ब्रह्मजानुनयनोरुनितंवभागंदक्षैः
 प्रकल्प्यमुततुंगुरुषोत्तमस्य ॥ येषूपजयंतिजितकोपमनोविकाराःकृतियतेननुभवंतिसुरूपदेहाः ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुरा
 णेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेनक्षत्रपुरुषव्रतवर्णनमाष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 उपवासेष्वशक्तस्यतदेवफलमिच्छतः ॥ अनभ्यासेनयोगाद्वाकिमिष्टव्रतमुच्यते ॥ १ ॥ शिवस्योपरियस्यस्याद्रक्तिःसूर्यस्यसंभवेत् ॥
 नक्षत्राख्यंव्रतंतेमकर्यकार्यवदस्वमे ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ उपवासेष्वशक्तानांनक्तभोजनमिष्यते ॥ अस्मिन्व्रततदप्यत्रश्रूयताम
 क्षयंमहत् ॥ ३ ॥ शिवनक्षत्रपुरुषंशिवभक्तिप्रदायकम् ॥ यस्मिन्नक्षत्रयोगेत्तुपुराणज्ञाःप्रचक्षते ॥ ४ ॥ फाल्गुनस्यामलेपक्षेयदाहस्तंम
 जायते ॥ तदाग्राह्यंव्रतंचैवनेकनक्षिपूजनम् ॥ ५ ॥ शिवायेतिचहस्तेनपादौपूज्यतमौस्मृतौ ॥ शंकरायनमोर्गुलफौपूज्यौचित्रासुपांडव ॥
 ॥ ६ ॥ भीमायेतिचस्वातीषूपूजयेत्पुरुषर्षभ ॥ ऊरुद्वयंविशाखासुत्रिनेत्रायेतिपूजयेत् ॥ ७ ॥ मेरूचैवानुराधासुअनङ्गाङ्गरायच ॥
 कर्तिक्येषुसुचतथासुरज्येष्ठेतिचाचयेत् ॥ ८ ॥ दानाख्यायनमोनाभिःपूज्यामूलमशूलिनः ॥ पूर्वोत्तराषाढयुगेपाश्वैवावर्तपतिः ॥ ९ ॥

श्रवणेन तथा कुक्षी पूज्येकपालिनेति च ॥ वक्षःस्थलं धनिष्ठा सुसद्योजोतेति नाम च ॥ १० ॥ वामेति पूजयेत्पार्थ हृदयं शतभिषा सुच ॥
 पूर्वोत्तरागुगेवाहू नमः खट्वाङ्गधारिणे ॥ ११ ॥ पूज्यं रुद्राय च तथारवती पुकरद्वयम् ॥ नखाः पूज्याऽश्विनी योगेन मः खण्डेन्दुधारिणे ॥ १२ ॥
 भरणी शुततः पृष्ठवृषां कायनमोऽस्तुते ॥ कृत्तिवासाय च तथा कृत्तिकासुकृकाटिकाम् ॥ १३ ॥ वाक्पूज्यारोहिणी योगेन मोवाचस्पतेति च ॥
 मृगोत्तमो गेदश नभैरवायोतिवैनमः ॥ १४ ॥ आर्द्रा सुपूज्या वधरौ स्थाने वेति युधिष्ठिर ॥ नासा पुनर्वसौ पूज्या पूदत विनाशिने ॥ १५ ॥ पुष्येने
 त्रत्रयं पूज्यं नमस्ते सर्वदाशिने ॥ आश्लेषायां ललाटं च त्र्यम्बकाय नमो नमः ॥ १६ ॥ मघा सुचजटा जूटं पूजयेदंधकारये ॥ पूर्वाफाल्गुनिका युग्मे
 श्रवणे सोमधारिणे ॥ १७ ॥ नमोऽस्तु पाशाकुशपद्मशूलकपालसर्पेन्दुधनुर्द्धराय ॥ गजासुरानंगधुरान्धकादि विनाशमूलयनमः शिवाय ॥ १८ ॥
 शिरःसंपूजयेद्दद्यात्ततो धूपविलेपनम् ॥ ततस्तुरात्रौ भोक्तव्यं तैलक्षारविवर्जितम् ॥ १९ ॥ शालेयं तुं दुलप्रस्थं धृत पात्रेण संयुतम् ॥ द
 द्यात्सर्वेषु नक्तेषु ब्राह्मणाय नृपतिम् ॥ २० ॥ इत्ययं भावेन दोषः स्यादधिके चाधिकं फलम् ॥ नक्षत्रयुगले प्राप्तेन कृत्युग्मं समाचरेत् ॥ २१ ॥
 सूतकाशौ च दोषेपुनरन्यदुपोषयेत् ॥ एवं क्रमेण संप्राप्ते पारणे पांडवादिके ॥ २२ ॥ ब्राह्मणाभोजयेद्भक्त्या गुडक्षीरघृतादिभिः ॥ कांच
 नं कारयेद्देवमुमया सह शंकरम् ॥ २३ ॥ शय्यां सुलक्षणां कृत्वा विरुद्धग्रंथिवर्जिताम् ॥ सोपधानकविश्रमां स्वास्तरावरणं शुभाम् ॥ २४ ॥
 भाजोपा न हच्छत्रचामरासनदर्पणैः ॥ भूषणैरपि संयुक्तां फलवस्त्रानुलेपनैः ॥ २५ ॥ तस्यानिधाय तं देवमलंकृत्य गुणान्वितम् ॥ कपि
 लां वस्त्रं वीतां शुचिशीलां पयस्विनीम् ॥ २६ ॥ सुवर्णशृंगारैरप्यसुरांसवत्सां कांस्यदोहनाम् ॥ दद्यान्मंत्रेण पूर्वाङ्गेन कालमभिलंघयेत् ॥ २७ ॥
 यथाने देवशयनं तव पर्वतजातम् ॥ शून्यं वृत्त्याथ संतत्या तथा मे संतु सिद्धयः ॥ २८ ॥ यथा देवनश्रेयोऽर्थस्त्वदर्थो विद्यते क्वचित् ॥ तथा मासुद्धराशे
 षटुः स्वसंसारसागरात् ॥ २९ ॥ ततः प्रदक्षिणी कृत्य प्राणपत्या विसर्जयेत् ॥ इय्यागवादि तत्सर्वद्विजस्य भवनं नयेत् ॥ ३० ॥ नैतद्विशीलाय न दां
 भिकाय कुतर्कदुष्टाय विनंदाय ॥ प्रकाशनीयं व्रतमिन्दुमैलैर्यथापि लोभोपहतांतरात्मा ॥ ३१ ॥ भक्ताय दाता यशुणान्विताय प्रदये मेत

च्छिवभक्तियुक्तैः ॥ इदं महापातककृत्राणामप्यक्षयं देवि देवदन्ति ॥ ३२ ॥ यावाथ नारी कुरुतेऽतिभक्त्या भर्तारमाश्रित्य शुभं गुरुं वा । न वंष्टु
 पुत्रैर्नैर्वियोगमाप्नोति दुःखं न सुहृत्समुत्थम् ॥ ३३ ॥ इदं वसिष्ठेन पुराऽजुर्न न कृतं कुबेरेण पुरंदरेण ॥ यत्कीर्तनादप्यखिलान्यवानि विघ्नसमा
 यतिन संशयौ ॥ ३४ ॥ इति पठति शृणोति वा इत्थं शिवपुरुषं पुरुहूत वल्लभः स्यात् ॥ अपि नरकगता न्पितृभ्यां शिखरं भवनं नयति हयः
 करोति ॥ ३५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शिवनक्षत्रपुरुषव्रतं नाम नवोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ अथा
 युधिष्ठिर उवाच ॥ यदिकर्तुं न शक्नोति व्रतं न क्षत्रपैरुषम् ॥ गृहीतं भस्मा कृष्णहृन्मयं द्वाव्रतमुत्तमम् ॥ १ ॥ संपूर्णजायेते येन यदचर्णिपुरा
 स्थितम् ॥ कुरुप्रसादं गुह्यार्थमेतन्मेव कुमहं सि ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो कुरु राजयुधिष्ठिर ॥ रहस्यानारहस्यं ते कथयामि व्रतो
 त्तमम् ॥ ३ ॥ संपूर्णनामतञ्चापि व्रतं सम्यक्फलप्रदम् ॥ यच्चर्णिनरनारीभिर्भवेत्संपूर्णकारकम् ॥ ४ ॥ अवश्यं तच्च कर्तव्यमक्षीणफलकांक्षिभिः ॥
 किञ्चिद्भ्रमं मादेन यद्भ्रतं विघ्नविनायकैः ॥ तत्संपूर्णभवेत्सर्वव्रतेनानेन पण्डव ॥ उपद्रवैर्बहुविधैर्मदान्मोहाच्च पार्थिव ॥ ५ ॥
 यद्भ्रमं किञ्चिदेव स्याद्भ्रतं विघ्नविनायकैः ॥ तत्संपूर्णभवेत्पार्थसत्यं सत्यं न संशयः ॥ ६ ॥ काञ्चनैरप्यकं रूपांशो लिपना तद्दृष्टयेत् ॥
 भगव्रते तु यो देवस्तत्स्वरूपं मुनिर्मितम् ॥ ८ ॥ रूपांस्त्रीपुंसयोर्वीपप्राबध्यद्भ्रतं किल ॥ न वनिष्पादितं किंचिद्देवात्सर्वतथोत्थितम् ॥ ९ ॥
 द्विभुजं पङ्कजारूढं सौम्यप्रहसिताननम् ॥ निष्पादितं शिल्पभावात्तास्मिन्नेव दिने दिने ॥ १० ॥ तन्मासे च पुनः प्राप्ते ब्राह्मणो विधिना गृहे ॥
 स्नापयेत्पयसा दध्ना घृतक्षीरसां बुभिः ॥ ११ ॥ गंधचंदनपुष्पैश्च चर्चयेत्कुंकुमादिना ॥ तोयपूर्णस्य कुंभस्य पृथ्वा विन्यस्य चंदनैः ॥ १२ ॥
 धूपदीपाक्षतैर्वस्त्रैस्तैरप्युपहारकैः ॥ अर्घ्यदद्याच्च तन्नाम्ना मंत्रेणानेन पण्डव ॥ १३ ॥ उपसन्नस्य दीनस्य प्रायाश्चित्तकृताञ्जलेः ॥
 शरणं च प्रपन्नस्य कुरु कृष्णाद्यां प्रभो ॥ १४ ॥ परत्र भयभीतस्य भग्नखंडव्रतस्य च ॥ कुरु प्रसादं संपूर्णव्रतं संपूर्णमस्तु मे ॥ १५ ॥ तपश्छि
 द्रं व्रतच्छिद्रं यच्छिद्रं भग्नं केवले ॥ तव प्रसादाद्देवेश सर्वमच्छिद्रमस्तु नः स्वाहा ॥ १६ ॥ अमुकदेवाय नमः ॥ १ ॥ पूर्वतो दक्षिणतः प

श्चिमतउत्तरतः ॥ विदिक्षुचोपय्यधस्ताद्विक्पालेभ्योनमोनमः ॥ १७ ॥ इदमर्घ्यमिदं पाद्वैनेद्व्यतेनमोनमः ॥ एवं प्रोच्यततः पादौ जानुनी
 कटिशीर्षके ॥ १८ ॥ वक्षःकुक्षिदृष्टिपृष्ठबाहुंसां कशिरोरुहान् ॥ पूजयेत्तस्य देवस्य ततः पश्चात्क्षमापयेत् ॥ १९ ॥ पूजितस्त्वं यथा क्षा
 त्तयानमस्तेऽस्तु सरोत्तम ॥ ऐहिकामुष्मिकीनाथकार्यसिद्धिदिशस्व मे ॥ २० ॥ एवं क्षमापयित्वा तु देवरूपं विधानतः ॥ ततो द्विजस्य कौ
 न्तेयविधिज्ञस्योपपादयेत् ॥ २१ ॥ स्थित्वा पूर्वमुखो विप्रो गृहीयाद्दर्भपाणिना ॥ विप्रस्य हस्तं यच्छेददातवै चोत्तरमुखः ॥ २२ ॥
 मंत्रेणानेन कौतियसोपवासः प्रयत्नतः ॥ इदं व्रतं मया खंडकृतमासीत्पुरा द्विज ॥ २३ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन संपूर्णं तदिहास्तु मे ॥ ब्राह्मणोऽपि
 प्रतीच्छेत्तु मंत्रेणानेन तद्व्रतम् ॥ २४ ॥ वाक्संपूर्णमनः पूर्णपूर्णकायव्रतेन ते ॥ संपूर्णस्य प्रसादेन भवपूर्णमनोरथः ॥ २५ ॥ ब्राह्मणाय आभिभाषते
 ह्यनुमोदंति देवताः ॥ सर्वदेवमया विप्रानैतद्वचनमन्यथा ॥ २६ ॥ जलधिः क्षरतां नीतः शवकः सर्वभक्षताम् ॥ सहस्रनेत्रः शक्रोऽपि कृतो विप्रै
 र्महात्मभिः ॥ २७ ॥ ब्राह्मणानां तु वचनाद्ब्रह्महत्या प्राण इयति ॥ अश्वमेधफलं संप्राप्य तेनात्र संशयः ॥ २८ ॥ व्यासवाल्मीकिवचना
 द्ब्राह्मणवचनाच्च गौतमपराशरधौर्म्यागिरसवसिष्ठनारदादिमुनिवचनात्संपूर्णं भवतु व्रतम् ॥ एवं विधिविधानेन गृहीत्वा ब्राह्मणो व्रजेत् ॥
 तद्दानं प्रेषयेत्सर्वब्राह्मणस्य गृहे स्वयम् ॥ २९ ॥ ततः पंचमहायज्ञान्विवेको जनादिच ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या व्रतमेतत्सकृत् तथा ॥ ३० ॥
 तस्य संपूर्णतां याति तद्व्रतं यत्पुरा स्थितम् ॥ खंडं संपूर्णतां याति प्रसन्नं व्रतं देवते ॥ ३१ ॥ संपूर्णं च ततः कृत्वा संपूर्णो भवेद्भूमी ॥ भोगी भवत्यो
 लसत्कीर्तिः स्वसंपूर्णमनोरथः ॥ ३२ ॥ स्थित्वा वर्षज्ञतमन्यैततः स्वर्गोऽमरो भवेत् ॥ यथेष्टचेष्टा चारी च ब्रह्मविष्णवन्द्य पूजितः ॥ ३३ ॥
 स्वर्गलोके चिरं स्थित्वा पुनर्मौक्षमवाप्नुयात् ॥ प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तं पुरा गणैर्मम प्रभो ॥ ३४ ॥ गोकुले गोकुलाकीर्णं मया बाल्येऽप्युपापितम् ॥
 एवं त्वमपि कौतिय चरसंपूर्णकं व्रतम् ॥ ३५ ॥ भग्नानियानि मदमोहशान्द्रुहीत्वा जन्मान्तरेष्वपि नरेण समत्सरेण ॥ संपूर्णपूजनपरस्य पुरो
 भवं तिसर्वव्रतानि परिपूर्णफलप्रदानि ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्ठिरसंवादे संपूर्णव्रतवर्णनं नमदशोत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ शुद्धिष्ठिर उवाच ॥ ॥ वर्णाश्रमाणां प्रभवः पुराणेषु मया श्रुतः ॥ पण्यस्त्रीणां समाचारं श्रोतु

मिच्छामितस्ततः ॥ १ ॥ काह्यासादेवताकृष्णकिं व्रतं किमुपोषितम् ॥ केन धर्मेण चैवैताः स्वर्गमाप्स्यन्त्यनुत्तमम् ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 ममपत्नीसहस्राणि संति पाण्डवोदश ॥ रूपौदार्यगुणैपेतामन्मथायतनाः शुभाः ॥ ३ ॥ ताभिर्वसंतसमये को किलालिकुलकुले ॥
 पुष्पितोपवनोत्फुल्लकहलसरसस्तटे ॥ ४ ॥ निर्भरापानगोष्ठिप्रसक्ताभिरलंकृते ॥ कुरंगनयनः श्रीमान्मालतकृतशेखरः ॥ ५ ॥
 गच्छन्समीपमौर्गणैसांबः परपुरंजयः ॥ साक्षात्कदर्परूपेण सर्वाभरणभूषितः ॥ ६ ॥ अनांगभरततामिः साभिलाषमवेक्षितः ॥ प्रवृद्धो
 मन्मथस्तासां सर्वाङ्गशोभदायकः ॥ ७ ॥ निरिद्वयतमहं सर्वकारं ज्ञानचक्षुषा ॥ अक्षरं पितः सर्वाहरिष्यंतीह दस्यवः ॥ ८ ॥
 मयिस्वर्गमनुप्राप्ते भवतीः काममोहिताः ॥ एतद्वाक्यमुपश्रुत्य बाष्पपयाङ्गुलैः क्षणाः ॥ ९ ॥ मासृजुर्वदगोविन्दकथमेतद्भविष्यति ॥
 भर्तारं जगतामीशं भवं तमपराजितम् ॥ १० ॥ दिव्यानुभावांचपुगीरत्नवतिगृहाणि च ॥ द्वारिकवासिनः सर्वादेव रूपान्कुमारकान् ॥ ११ ॥
 भगवन्सर्वलोकस्य कथं भोग्या भवामहे ॥ दासभावमनुप्राप्य भविष्यामः कथं पुनः ॥ १२ ॥ को धर्मः कः समाचारः कथं वृत्तिर्भविष्यति ॥
 तथा लालय्यमानस्ता बाष्पपयाङ्गुलैः क्षणाः ॥ १३ ॥ मया प्रोक्तानुवत्यस्ताः संतापस्त्यज्यतामयम् ॥ जलकीडाविहारेषु पुरा सरसिमानसे
 ॥ १४ ॥ भवतीनां संगवर्णानारदोऽभ्याशमागतः ॥ हुताशनसुताः सर्वा भवन्त्योऽप्सरसः पुरा ॥ १५ ॥ अप्रणम्यावलेपेन परिपृष्टः स योगवित्
 कथं नारायणोऽस्माकं भर्ता स्यादित्युपादिश ॥ १६ ॥ तस्माद्द्वतप्रदानं च शापदानमभूत्पुरा ॥ शय्याद्वयप्रदानेन मधुमाधवमासयोः ॥ १७ ॥
 सुवर्णैः पस्करैः सर्गान्द्रादश्यां शुक्लपक्षतः ॥ भर्तानारायणेन नृभविष्यत्यन्यजन्मनि ॥ १८ ॥ नक्तोयत्प्रणाममिहैः पसौ भाग्यमत्सरात्
 परंपृष्टोऽस्मि तेनाशुवियोगो गोभविष्यति ॥ १९ ॥ चौरैः पद्धताः सर्वा विद्यास्त्वसमवाप्स्यथ ॥ एवं नारदशापेन मच्छापेन च संप्रतम् ॥ २० ॥
 न कार्यः संभ्रमः कश्चिद्दासत्वं गोभविष्यति ॥ इदानीमपियद्दश्येतच्छृणुष्व वराननाः ॥ २१ ॥ पुरा देवासुरेभ्युद्देहते शुभ्रतशः पुनः
 दानवासुरैः सैन्येषुराक्षैः सुतस्ततः ॥ २२ ॥ तेषां नारीसहस्राणि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ परिणीतानियानि स्युर्बलाङ्गुलानियानिवै ॥ २३ ॥
 तानि सर्वाणि देवेशः प्रोवाच वदत वरः ॥ वेद्या धर्मेण वर्तध्वमधुना नृपमंदिरे ॥ २४ ॥ भक्तिर्मन्यो विरारोहास्तदा देवकुलेषु च ॥ राजानः स्त्वा

भिनःस्तुत्याब्राह्मणाश्चबहुश्रुताः ॥ २६ ॥ तेषांगृहेषुतिष्ठन्स्मृतकंचापितत्समम् ॥ भविष्यतिचसौभाग्यंस्वांसामपिशक्तिः ॥ २६ ॥
 नचैकस्मिन्नतिःकार्यापुरुषेधनवर्जिते ॥ अनुमान्यःप्रसाद्यश्चशुल्कदोदेवत्सदा ॥ २७ ॥ सुरूपेवाविरूपोवाद्रव्यंतत्रप्रयोजनम् ॥ नतब्ध
 तिक्रमःकार्यैर्ब्रह्महत्यामवाधुयात् ॥ २८ ॥ नचापिमद्यपाभिश्चभाव्यकौटिल्यबुद्धिभिः ॥ यःकश्चिच्छुल्कमादायगृहमेत्यतिवःसदा ॥ २९ ॥
 निश्छन्नैनापहार्यतत्सर्वदंभवर्जितम् ॥ व्यभिचारोनकर्तव्यःस्वामिनासहर्हीचित् ॥ ३० ॥ रूपयौवनदंषणधनलोभेनवापुनः ॥ दा
 सीभूत्वाचयाकाचिद्व्यभिचारं करोतिच ॥ ३१ ॥ पतिनासहपापिष्ठापापिष्ठायात्यधोगतिम् ॥ देवतानांपितृणांचपुण्येऽह्निस्सुपस्थिते ॥ ३२ ॥
 गोभूहिरण्यधान्यानिप्रदेयानिचशक्तिः ॥ ब्राह्मणेभ्योवरारोहाःकार्याणिवचनानिच ॥ ३३ ॥ यच्चाप्यन्यद्रतंसम्यगुपदेश्यामितत्त्वतः ॥
 अविचारेणसर्वाभिरनुष्ठेयंचतत्पुनः ॥ ३४ ॥ संसारोत्तारणायलमेतद्देवदेविदुः ॥ यदासूर्यदिनेप्रातेपुष्योवासपुनर्वसुः ॥ ३५ ॥ भवेत्सर्वो
 षधिस्नानंसम्यङ्ङनारसिमाशरेत् ॥ तदापंचशरस्यापिसंनिधातृत्वमेष्यति ॥ ३६ ॥ अर्चयेत्पुण्डरीकाक्षमनङ्गस्यापिकीर्तनम् ॥
 कामायपादौसंपूज्यजंघेवैमोहकारिणे ॥ ३७ ॥ मेढ्रकंदर्पनिधयेकटिंप्रीतिथुजेनमः ॥ नार्भिसौख्यसमुद्रायवामनायतथादरम् ॥ ३८ ॥
 हृदयंहृदयेनायस्तनावाहादकारिणे ॥ उत्कंठयितैवैकंठमास्यमानन्दजायच ॥ ३९ ॥ वामांसंपुष्पचापायपुष्पवाणायदक्षिणम् ॥
 नमोऽनन्तायवैमौलिं विलोकायेतिचध्वजम् ॥ ४० ॥ सर्वात्मनोशिरस्तद्देवदेवस्यपूजयेत् ॥ नमःश्रीपतयेताक्ष्यंज्वजांकुशधरायच ॥ ४१ ॥
 गदिनेपीतवस्त्रायशङ्खिनेचक्रिणेनमः ॥ नमोनारायणायैतिकामदेवात्मनेनमः ॥ ४२ ॥ नमःशान्त्यैनमःश्रीत्यैनमोरत्यैनमःश्रिये ॥
 नमःपुष्ट्यैनमस्तुष्ट्यैनमःसर्वार्थदेतिच ॥ ४३ ॥ एवंसंपूज्यगोविन्दमंगतात्मकमीश्वरम् ॥ गंधैर्माल्यैस्तथाधूपैर्नैवेद्यैश्चैवभामिनी ॥ ४४ ॥
 अत्रचहूयधर्मज्ञं ब्राह्मणंवेदपारगम् ॥ अव्यंगवयवंपूज्यगंधपुष्पादिभिस्तथा ॥ ४५ ॥ शालेयंतडुलप्रस्थंघृतपात्रेणसंयुतम् ॥
 तस्मैविप्रायसादद्यान्माधवःप्रीयतामिति ॥ ४६ ॥ यथेष्टाहारभुक्तंचतमेवद्विजसत्तमम् ॥ रत्यर्थकामदेवोऽयमितिचित्तेऽवधारयच ॥ ४७ ॥

यद्यदिच्छति विप्रेन्द्रस्तत्तत्कुर्याद्विलासिनी ॥ सर्वभावेन चान्मानमप्येत्स्मितभाषिणी ॥ ४८ ॥ एवमादित्यवारेण सदा तद्गतमाचरेत् ॥
 तंडुलप्रस्थदानं च यावन्मासास्तु द्वादश ॥ ४९ ॥ ततस्त्रयोदशमासि संप्राप्तं तस्य भामिनी ॥ विप्रस्योपस्कुर्युक्तं शय्यां दद्याद्विलक्षणम् ॥ ५० ॥
 सोपधानकविश्रामांस्वास्तरावरणां शुभम् ॥ दीपिकोपानहच्छत्रपादुकासनसंयुताम् ॥ ५१ ॥ सपत्नीकमलंकृत्य हेममूत्रादुलयैकैः ॥
 मूक्षमवस्त्रैः सकटैर्धूपमाल्यानुलेपनैः ॥ ५२ ॥ कामदेवं सपत्नीकं गुडकुंभोपरि स्थितम् ॥ ताम्रपात्रासनगतं हेमनेत्रपटावृतम् ॥ ५३ ॥
 सकांस्यभाजनेपितमिशुदण्डसमान्वितम् ॥ दद्यादेतेन मंत्रेण तथैकांगं पयास्विनीम् ॥ ५४ ॥ यथांतरं पश्यामि कामकेशवयोः सदा ॥
 तथैव सर्वकामातिरस्तु विष्णोः सदा मम ॥ ५५ ॥ यथानकामिनि देहात्प्रायति तव केशव ॥ तथापि मदेव शरीरस्थं पतिकुरु ॥ ५६ ॥
 तथैव काञ्चनं देवं प्रतिगृह्णान्द्रिजोत्तमः ॥ “कइदं कोऽदात्कस्माअदात्कामः कामायादात्कामो दाता कामः प्रतिग्रहीता कामः” ॥ समुद्रमाविशयेत तौ ॥
 इति वैदिकमन्त्रमीरयेत् ॥ कोऽदादिति पठेन्मन्त्रं ध्यायंश्चेत्तसिमाधवम् ॥ ५७ ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्या विमृजेद्विजपुङ्गवम् ॥ शय्या
 मनादिकं सर्वब्राह्मणस्य गृहं नयेत् ॥ ५८ ॥ ततः प्रभृति योऽप्योपरित्यग्य गृहमागतः ॥ स सम्यक्सूर्यवारेण समं पूज्यो यथेच्छया ॥ ५९ ॥
 एवमेकं द्विजं शान्तं पुराणज्ञं विचक्षणम् ॥ तमर्चयित्वा सदा अपरं वातदाज्ञया ॥ ६० ॥ न प्रामोतितदा विघ्नं भस्मृतकं जंक्वचित् ॥
 देवं वामानुषं वास्यादुपरि गेणवाततः ॥ ६१ ॥ साधारनं पशुवद्यथा शान्त्या संपापयेत् ॥ एतद्भक्त्यतिस्वैरुपाधर्ममं शेषतः ॥ ६२ ॥
 पुरुहूतेन यत्प्रोक्तं दानविधुततो मया ॥ तदिदं च व्रतं सर्वभूतविप्रकाशितम् ॥ ६३ ॥ सर्वपापप्रक्षममननं फलदायकम् ॥ क
 ल्याणि नानि कांथितं कुरुध्वं तद्दाननाः ॥ ६४ ॥ एतत्पार्थमया पूर्वागोपीनां तु प्रकाशितम् ॥ पुराणं धर्मसर्वस्वैरुपाधर्ममं शेषतः ॥ ६५ ॥
 करतियां शेषमखण्डमेतत्कल्याणिनां धवलोक्तं संस्था ॥ साष्टाजिता देवगणैरशौषैरानन्दकृत्स्थानमुपैति विष्णोः ॥ ६६ ॥ इति श्रीभ
 विष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कामदानवश्याव्रतवर्णनं नामैकादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ६७ ॥

॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथातोवृत्ताकर्षिर्विव्याख्यास्यामः ॥ संवत्सरंचषण्मासांस्त्रीन्मासान्वानभक्षयेत् ॥ अथभरण्यमघायांवा
 एकरात्रोपवासंकृत्वास्थंडिलेदेवानाहूयगंधपुष्पनैवेद्यदीपादिनापूजयेत् ॥ दर्भपाणिर्गैधोदेकेनावाहयेत् ॥ यमराजानमावाहयामि ॥
 कालमावाहयामि ॥ नीलमावाहयामि ॥ चित्रगुप्तमावाहयामि ॥ वैवस्वतमावाहयामि ॥ मृत्युमावाहयामि ॥ परमेष्ठिन
 मावाहयामीति ॥ ततोऽग्निमुपसमाधायतिलाज्येजुहुयात् ॥ यमराजायस्वाहा ॥ कालायस्वाहा ॥ नीलायस्वाहा ॥ चित्रगुप्तायस्वाहा ॥
 वैवस्वतायस्वाहा ॥ मृत्यवेस्वाहा ॥ परमेष्ठिनेस्वाहेति ॥ अग्निमूर्धेत्याहुतीस्त्वष्टशतंहुत्वास्विष्टकृतिंकृत्वाप्रायश्चित्तंहुत्वाब्राह्मणःस्वय
 मेवकरोति ॥ इतरेषामाचार्यः ॥ अथसौवर्णवृत्तांकंब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ कृष्णवृषभंगांचदद्यात् ॥ कर्णवेष्टांगुलीयकेच्छत्रोपानहौकृष्णयु
 गंकृष्णकंबलंचदद्यात् ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वाआशिषोवाचयेत् ॥ पौंडरीकाश्वमेधफलमवाप्नोति ॥ सप्तकोटिसहस्राणिनाकपृष्ठमहीयते ॥
 सप्तजन्मांतरयावद्यमलैकंनपश्यतीत्यहभगवान्बोधायनः ॥ वृत्ताकमप्रतिहतान्तरहेमसिद्धंदद्याद्विजायघृततक्रसमन्वितंयः ॥ कृत्वाव्रतं
 वत्सरमासमेकंयाम्यनपश्यतिपुरुषःकदाचित् ॥ १ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादंवृत्ताकव्रतविधि
 वर्णनं नाम द्वादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ६४ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमम् ॥
 येन लक्ष्मीर्निवृत्तिस्तु पुष्टिश्चैवोपजायते ॥ १ ॥ सर्वग्रहाः सदासौम्या जायंते येन पांडव ॥ आदित्यवारहस्तेन पूर्वगृह्याविक्षणः ॥ २ ॥
 नक्तोक्तविधिनार्सर्वकुप्यं तूजांतथारवेः ॥ प्रत्यक्षंसप्तनक्तानि कृत्वा भक्तिपरोरः ॥ ३ ॥ ततस्तु सप्तमे प्राते कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥
 भार्करं सर्वसौवर्णकृत्वा यन्नेमानवः ॥ ४ ॥ ताम्रपात्रे स्थापयित्वा रक्तपुष्पैः प्रपूज्य च ॥ रक्तवस्त्रयुगच्छत्रं चोपानद्युगान्वितम् ॥ ५ ॥
 घृतेन स्नपनं कृत्वा लङ्कुकां च निवेद्य च ॥ मंत्रेणानेन विदुषे ब्राह्मणायोपादयेत् ॥ ६ ॥ आदिदेवनमस्तुभ्यं सप्तमो दिवाकर ॥
 त्वरेवेतारयस्वास्मान्स्मान्स्मात्संसारसागरात् ॥ ७ ॥ कृतेनानेन राजेन्द्र भवेदरो गयमुत्तमम् ॥ द्रव्यसंपत्सु तप्राप्तिरिति पौराणिकाविदुः ॥ ८ ॥

अविसंवादिनीचंयशातिपुष्टिप्रदानृणम् ॥ तद्वच्चित्रासुसंगृह्यसोमवारविचक्षणः ॥ ९ ॥ सप्तमेवततःप्रातेदत्वाब्राह्मणभोजनम् ॥
 कांस्यभोजनसंस्थवारजंतराजतेऽथवा ॥ १० ॥ पात्रेकृत्वासोमराजंश्वेतवस्त्रावंगुंठनम् ॥ पादुकोपानहच्छत्रभजनसनसंयुतम् ॥ ११ ॥
 दध्यन्नाशिखरं दत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्रतं शृणुष्वर्वादांमि ते ॥ १२ ॥ श्रीमहादेवजावच्छीपुष्पगोक्षीरपांडुर ॥
 सोमसौम्यो भवास्माकं सर्वदा ह्युत्तमोत्तम ॥ १३ ॥ एवं कृते महाराज सोमस्तुष्टिप्रदो भवेत् ॥ भवति तुष्टेऽत्रिमुत्ते सर्वसांनुग्रहाग्रहाः ॥ १४ ॥
 स्वात्त्यामंगारकं गृह्यक्षपयेनक्तभोजनः ॥ सप्तमे त्वथ संप्राप्ते स्थापितं तत्र भोजने ॥ १५ ॥ रक्तवस्त्रयुगच्छन्नकुंभेन तुलेपनम् ॥
 नैवेद्यं हंतं कारं च पूज्यधूपक्षतादिभिः ॥ १६ ॥ मंत्रेणानेन तं दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ कुजन्मप्रभवोऽपि त्वमंगलः पक्वसे बुधैः ॥ १७ ॥
 अमंगलं निहत्या शुभं सर्वदा यच्छमंगलम् ॥ विज्ञात्वा सुबुधं गृह्य सप्तनक्ता न्यथा चरेत् ॥ १८ ॥ बुधं हेममयं कृत्वा स्थापितं कांस्यभोजने ॥
 शुक्लवस्त्रयुगच्छन्नं शुक्लमाल्य तुलेपनैः ॥ १९ ॥ गुडौदनोपहारं तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ बुधः सद्बुद्धिजनो बोधदः सर्वदानृणम् ॥ २० ॥
 तत्त्वावबोधं कुंभेन राजपुत्रनमो नमः ॥ अनुराधास्वथाचार्ये देवानां पूज्यभक्तिः ॥ २१ ॥ पूर्वोक्तक्रमयोगेन सप्तनक्ता न्यथा चरेत् ॥
 हेमहेममये पात्रिस्थापयित्वा बृहस्पतिम् ॥ २२ ॥ पीतांबरयुगच्छन्नं पीतयज्ञोपवीतिनम् ॥ पादुकाच्छत्रसहितं संहतं संक्रमण्डलम् ॥ २३ ॥
 संपूज्य पुष्पनिर्करैर्दीपधूपक्षतादिभिः ॥ खण्डखाद्योपहारैश्च द्विजयप्रतिपादयेत् ॥ २४ ॥ धर्मशास्त्रार्थशास्त्रज्ञानविज्ञानपारग ॥ अभा
 धबुद्धिर्भागीये देवाचार्यनमोऽस्तुते ॥ २५ ॥ शुक्रं ज्येष्ठः सुसंगृह्यक्षपयेनक्तभोजनैः ॥ पूर्वोक्तक्रमयोगेन द्विजसंतर्पणेन च ॥ २६ ॥ सप्त
 मे त्वथ संप्राप्तौ सैवैषां कारयेच्छुभम् ॥ रौप्ये वा वंशपात्रे वा स्थापयित्वा भृगोः सुतम् ॥ २७ ॥ संपूज्य परयाभक्त्या श्वेतवस्त्राविलेपनैः ॥ अग्रे
 तस्य प्रदातव्यं पायसं घृतसंयुतम् ॥ २८ ॥ दद्यादनेन मंत्रेण ब्राह्मणाय विचक्षणः ॥ भार्गवो भृगुत्रोऽसि शुक्रमविशारद ॥ २९ ॥ हत्वा
 ग्रहकृतान्दोषानयुरारोग्यदोभव ॥ मूलेन मूर्यतनयं गृहीत्वा भरतर्षभ ॥ ३० ॥ तस्मिन्दिने पूषनीयं ग्रहत्रितयमादरात् ॥ शनैश्च श्रव

हुश्चेतुश्चेतिक्रमाद्युप ॥ ३१ ॥ होमं तिलघृतैः कुर्याद्ब्रह्मनाम्ना तु मंत्रं व्रजित् ॥ अर्कः पलाशखदिरोह्यपामागोऽथ पिप्लवः ॥ ३२ ॥ उदुंबरश्चर्मद्वि
 वाकुशाश्च समिधः क्रमात् ॥ एकैकस्य त्वष्टशतमष्टाविंशतिरेव वा ॥ ३३ ॥ होतव्या मधुसर्पिर्भ्यर्घ्यादध्नावापायसेनवा ॥ सप्तमे
 त्वथ संप्राप्तेन सप्तमस्य सुतस्य तु ॥ ३४ ॥ ग्रहास्त्रयोऽपि कर्तव्यारान्जलौहमयाः शुभाः ॥ व्रतं तिस्रं व्रतं श्रैतान् सौवर्णान्वाथ कारयेत् ॥ ३५ ॥
 कृष्णवस्त्रगुग्गुदद्यादैकैकस्य क्रमाद्युप ॥ मृगनाभ्यासमालभ्य कृशराचिन्विद्वच्च ॥ ३६ ॥ होमावसाने सर्वतद्ब्राह्मणायोपादयेत्
 शनैश्चरानमस्तेऽनुनमोऽस्तुराहवे तथा ॥ ३७ ॥ केतवे च नमस्तुभ्यं सर्वशान्तिप्रदा भव ॥ एवं कृते भवेद्यत्तु तन्निबोध नरेश्वर ॥ ३८ ॥
 यदि भौमो रविस्तो भास्करो राहुणा सह ॥ केतुश्च मूर्ध्नि तिष्ठति सर्वपीडा कारग्रहाः ॥ ३९ ॥ अनेन कृतमन्त्रेण सर्वेशाभ्यन्त्युपद्रवाः
 एवं यः कुरुते राजन्सदा भक्तिः समन्वितः ॥ ४० ॥ तस्य सानुग्रहाः सर्वे यच्छान्तिं विजयं सुखम् ॥ यश्चेतच्छृणुयात्कल्पग्रहाणां पठतेऽपि वा ॥ ४१ ॥
 तस्य सानुग्रहाः सर्वे शान्तिं यच्छन्ति नान्यथा ॥ शनैश्चरान्दुःखं हरेत्तुल्यं त्रिषु विन्यसेत् ॥ ४२ ॥ कृष्णागरुः स्मृतो घृपो दक्षिणाचात्मशक्तिः ॥ ४३ ॥
 सूर्यविधुं कुजबुधौ युरुक्षु क्रसौ रीन्दस्तादिकक्षे संहिता तु दितक्रमेण ॥ संपूज्य हेमघटितान् द्विजपुङ्गवा यदत्वा पुमान् ग्रहणेन न पीडयेत् ॥ ४४ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंवादे अहर्नक्षत्रवर्णनं नाम त्रयोदशोऽक्षरशतमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ अथा श्रीकृष्ण उ
 वाच ॥ पुरात्रेतायुगे पार्थनावर्षत्पाकशासनः ॥ कथंचिदनुयाद्राज्ञस्तस्य राष्ट्रसमंततः ॥ १ ॥ ततो राष्ट्रं शुधाविष्टं बभूव तत्तत्पितृदरुणम् ॥
 पतंगमूषिकाकीर्णचौरव्यालभयाकुलम् ॥ २ ॥ तस्मिन्वोरकुले काले सपत्नीकः स बालकः ॥ कौशिकः स्वगृहं त्यक्त्वा परराष्ट्रमगाच्छ नैनः ॥ ३ ॥
 मार्गेऽथ गच्छता तेन कौशिकेन महर्षिणा ॥ त्यक्तः स बालको ह्येको दुर्भरं च कुटुंबकम् ॥ ४ ॥ तस्मिन्काले विशेषेण क्षीणैर्षाधिसंचये ॥
 कुत्वातिनिघृणं कर्मगतोऽसौ कौशिको मुनिः ॥ ५ ॥ सोऽपि बालो रुदन् दीनादिशो विध्यस्थितः पथि ॥ उत्थाय पिप्लवस्य धः फलान्य तु प्रचक्रम
 ॥ ६ ॥ कूपे जलं पौनरित्यंतं त्रैवाश्रममंडलम् ॥ कुत्वा सम्यक् स्थितो रौद्रं तेपे च विपुलं तपः ॥ ७ ॥ अथाजगाम भगवान्नाम रादे विदपारागः ॥
 तं दृष्ट्वा दीनवदंश्नुधा तं द्विजपोतकम् ॥ ८ ॥ दयया तस्य संस्कारं चक्रमैर्ज्यादिबंधनम् ॥ वेदानध्यापयामास सरहस्यपदक्रमान् ॥ ९ ॥

ददौचैवैष्णवंमंत्रं द्वादशाक्षरमित्युत ॥ वेदाभ्यासरतस्यास्याविष्णुध्यानपरस्यच ॥ १० ॥ प्रत्यहंपिप्पलादस्याविष्णुः प्रत्यक्षताययौ ॥
 वैनतेयसमारुहोनीकोत्पलदलच्छविः ॥ ११ ॥ चतुर्भुजः पीतवासाः शंसचक्रगदाधरः ॥ सज्जवाचतदुष्टोवांश्चाहयमिच्छसि ॥ १२ ॥
 नागारिगमनोविष्णुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ १३ ॥ ततोरजन्महाज्ञानमहर्षिः स शिशुस्तदा ॥ नारदं परिप्रच्छकेन हं पीडितो मुने ॥ १४ ॥
 ग्रहेणाग्रहभूतेन बालरूपेऽपि दुःखितः ॥ नमो पितानमेमातर्जीवितोऽस्म्यतिपीडया ॥ १५ ॥ ब्रह्मण्यं भवता दत्तं देवान्मम द्विजोत्तम ॥
 एतच्छ्रुत्वा शिशोर्वाक्यं कथयामास नारदः ॥ १६ ॥ शनैश्चरेण क्रूरैर्ग्रहेण त्वं हि पीडितः ॥ पीडितश्च समस्तोऽपि देशेयमंदं चारिणा ॥ १७ ॥
 तेनैतत्तत्फलं प्राप्तं सैष सौरिः शनैश्चरः ॥ प्रज्वलन्नतिदोषेण स्फुरतीव न भस्तले ॥ १८ ॥ एवमुक्तः शिशुः क्रोधात्प्रजज्वालैव पावकः ॥
 आलोक्य गगनाद्धूमोपातयामास वै शनिम् ॥ १९ ॥ पतमानो गिरेः शृंगाद्भग्नः खंजो बभूव ह ॥ धरण्यां पतितं दृष्ट्वा भास्करात्मजमातुरम् ॥ २० ॥
 नरीनतिभुजैर्नारदो हृष्टमानसः ॥ हर्षादिवानथा हूय दग्धायामास तं शनिम् ॥ २१ ॥ अथ देवास्तथा प्राता ब्रह्मरुद्रैर्द्रुपावकाः ॥
 शनैः संशमयामासु रूचुश्चेदमुर्षिचतम् ॥ २२ ॥ स्वस्ति तेऽस्तु महाभाग पिप्पलाद महा मुने ॥ भद्रं तेऽप्रकृते न मनारदे न महर्षिणा ॥ २३ ॥
 अन्वर्थयुक्तं विप्रं नृजीवितं पिप्पलादनात् ॥ भगवन् पिप्पलादन्यत्वाजीवितोऽसि यतो मुने ॥ २४ ॥ ततश्च पिप्पलादेति ख्यातिलोकैर्गमिष्यसि ॥
 ये च त्वां पूजयिष्यन्ति स्नात्वा पुष्पैर्महाऋषिम् ॥ २५ ॥ इहाश्रमे समभ्येत्य रूपेस्मिन् भाक्तिभाविताः ॥ सप्त जन्मान्तरं यावत्पुत्रपौत्रानुगामि
 नः ॥ २६ ॥ न तेषां वधिकास्त्यं ग्रहपट्टा भविष्यति ॥ स्मरिष्यन्ति ह्ये च त्वां पिप्पलादेति नामतः ॥ २७ ॥ तेषां नैश्चरकृता पीडानप्र
 भविष्यति ॥ क्षमस्वास्य महाभाग निदोषोऽयं ग्रहाग्रणीः ॥ २८ ॥ चरन्नुक्षेत्रे नरेषु भाशु भफलप्रदः ॥ हतसाध्याग्रहाश्चैते न भवति कदाचन ॥ २९ ॥
 बलिहोमनस्करैः शान्तिं यच्छति पूजिताः ॥ अतोऽर्थमस्य दिवसे स्नानमभ्यंगपूर्वकम् ॥ ३० ॥ कार्ये दयं च विप्राणां तैलमभ्यंगहेतवे ॥ यस्तु

संवत्सरावन्म्रासेशनिदिनेनरः ॥ ३२ ॥ तैलददातिविप्राणांस्वशस्यान्यजनेपिच ॥ तत्संवत्सरस्यतिप्रसितस्यदिनेपुनः ॥ ३३ ॥
 लोहैर्घटापितसौरितैलमध्येविनिक्षिपेत् ॥ लोहभांडकमध्यस्थंकृष्णवस्त्रगुग्गुच्छदम् ॥ ३४ ॥ कृष्णगोदक्षिणागुन्ःकृष्णकंबलशायि
 नम् ॥ तिलतैलेनचस्नानंकृष्णपुष्पैःसुपूजितम् ॥ ३५ ॥ कृष्णगंधैःकृष्णघृपैःकृष्णरान्निस्तिर्लोदनैः ॥ पूजयित्वासूर्यपुत्रब्राह्मणा
 यनिवेदयेत् ॥ ३६ ॥ मंत्रेणानेनब्रह्मर्षेशोदेवीतिभक्तिमान् ॥ इतरेषांतुवर्णानांशृणुमन्त्रंद्विजोत्तम ॥ ३७ ॥ क्रूरावलोकन
 वशाद्भुवनंशायिष्यतियोगहोरुष्टः ॥ तुष्टोधनकनकमुखददातिसौरिःशनैश्चरःपातु ॥ ३८ ॥ यत्पुरानष्टराज्यायनलायप्रददौकिल ॥
 स्वप्नेसौरिर्निजमन्त्रंशृणुकामफलप्रदम् ॥ ३९ ॥ क्रांडनीलाञ्जनप्रख्यंनीलवर्णसमस्रजम् ॥ छायामातंडसंभूतंनमस्यामिश्रनैश्चरम् ॥ ४० ॥
 नमोऽर्कपुत्रायशनैश्चरायनीहारवर्णजनमेचकाय ॥ शुक्लारहस्यंभवकामदश्चफलप्रदोभिवभसूर्यपुत्र ॥ ४१ ॥ नमोऽस्तुप्रेतराजायकृष्ण
 देहायवैनमः ॥ शनैश्चरायक्रूरायशुद्धबुद्धिप्रदायिने ॥ ४२ ॥ यएभिर्नामभिःस्तौतितस्यतुष्टोभवाभ्यहम् ॥ मदीयंतुभयंतस्यस्वप्नेऽपि
 नभविष्यति ॥ ४३ ॥ एवमुचेशनिःपूर्वमतस्तंब्राह्मणेददेत् ॥ एवमेतद्वतंप्रियेचरिष्यतिमानवाः ॥ ४४ ॥ स्थावरेस्थावरेप्रातिवत्संरयाव
 देवतु ॥ तेषांशनैश्चरीपीडादेशेऽपिनभविष्यति ॥ ४५ ॥ एवमुक्त्वासुराःसर्वंप्रतिजगमुर्थथागतम् ॥ शनैश्चरोऽपिस्वस्थानेग्रहांतैस्वेप्राति
 ष्टितः ॥ ४६ ॥ पिप्पलादोऽपिब्रह्मज्ञोब्रह्मज्ञांप्रातिपालयन् ॥ शनैश्चरंतुसंपूज्यतुष्टावरचिताञ्जलिः ॥ ४७ ॥ कोणस्थःपिङ्गलोबभ्रुःकृष्णो
 रौद्रोऽन्तकोयमः ॥ सौरिःशनैश्चरोमन्दःप्रीयतमिग्रहोत्तमः ॥ ४८ ॥ शनैश्चरमितिस्तुत्वापिपलादोमहामुनिः ॥ खेप्रज्वलन्विमानस्यो
 दइत्येऽद्यापिमानवैः ॥ ४९ ॥ इदंशनैश्चराख्यानंयेश्रोष्यन्तिसमाहिताः ॥ तेषांकुरुवरश्रेष्ठशनिःपीडानदस्यति ॥ ५० ॥ कृष्णायसेन
 घटितांग्रहराजमूर्तिंलोहेनिधायकलशेतिलतैलपूर्णं ॥ योब्राह्मणायरविजंप्रददातिभक्त्यापीडाशनैश्चरकृतानहिवाधतेतम् ॥ ५१ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेशनैश्चरव्रतवर्णनंनमचतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ४९ ॥

१ भक्तिः-इ०पा० । २ स्वयम्-इ०पा० । ३ कोद्रम्-इ०पा० । ४ भवत्यसौ-इ० पा० । ५ एवमुक्त्वा शनिर्देवा तं द्विजातिं विसर्जयेत्-इ०पा० ।

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदारोग्यकपुंसंयदनंतफलप्रदम् ॥ व्रततद्ब्रह्मविन्दसर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ यत्तद्विश्वात्मनोधामपरब्रह्मसनातनम् ॥ सूर्याग्निचन्द्ररूपेणतत्रिधाजगतिस्थितम् ॥ २ ॥ तमाराध्यपुमान्किन्नप्राप्नोतिकुरुनन्दन तस्मादादित्यवारेणसदानन्ताशनोभवेत् ॥ ३ ॥ उत्पद्यतेयदाभक्तिर्भानोरुपरिश्रुती ॥ तदारभ्यसदाकार्यनक्तमादित्यवासरे ॥ ४ ॥ पूर्वोक्तविधिनोचैवपूजयित्वाद्विजोत्तमाच्च ॥ ततोऽस्तसमयेभानोरक्तचन्दनपङ्कजम् ॥ ५ ॥ विलिख्यद्वादशदलद्रूपज्यसूर्योत्तिष्ठतः ॥ दिवाकरं तथाग्नेयविवस्वंतमनःपरम् ॥ ६ ॥ भगवतुर्नैऋतेदेववरुणपार्श्वमेदले ॥ महेन्द्रमारुतदलेआदित्यतुतयोत्तरे ॥ ७ ॥ शांतमीशानभगेतुनमस्कारेणवित्यसेत् ॥ कार्णिकापूर्वपत्रेमुस्येतुरगान्न्यसेत् ॥ ८ ॥ दक्षिणेयमनामानमार्तदंडपार्श्वमेदले ॥ उत्तरेण रविदेवंकार्णिकायांतुभास्करम् ॥ ९ ॥ अर्घ्यदद्यात्ततःपार्थसतिलारुणचंदनम् ॥ फलक्षतपुतंतद्द्विभंमंत्रमुदीरयेत् ॥ १० ॥ कालात्मासर्वभूतात्मावेदात्माविश्वतोमुखः ॥ यस्मादग्नीदुरुपरस्वमतःपाहिप्रभाकर ॥ ११ ॥ अग्निमीलेनमस्तुभ्यंइषेत्वोजेचभास्करे ॥ अग्नआयाहि वरदनमस्तेज्योतिषापते ॥ १२ ॥ अर्घ्यदत्त्वाविसर्ज्याथनिशितैलविवर्जितम् ॥ भुञ्जीतभावितमनाभस्करं संस्मरन्मुहुः ॥ १३ ॥ प्राक्तेनेऽद्विज्ञेनै चैवतैलाभ्यंगंविबर्जयेत् ॥ वत्सरंतिकारयित्वाकाञ्चनं कमलोत्तमम् ॥ १४ ॥ पुरुषं च यथाज्ञात्वाकारयेद्बुभुजं तथा ॥ १५ ॥ सुवर्णशृंगीकपिलं महाध्यरौप्यसुरां कांस्यदोहांसंवत्साम् ॥ पूण्ड्रस्योपरिताम्रपान्नेनिधायपद्मं च ततो निदध्यात् ॥ १६ ॥ गां कल्पयित्वा पुरुषं स पद्मं दद्यात् ॥ नेकं तनायकाय ॥ अव्यं गृहपायजितेन्द्रियाय कुटुंबेनेन्द्रमुद्रताय ॥ १७ ॥ नमोऽस्तु ऋक्सामयजुर्विधात्रे पद्मप्रबोधाय जगत्सर्ववित्रे ॥ त्रयीमया यत्रिगुणत्मने च त्रिलोकनाथाय नमो नमस्ते ॥ १८ ॥ इत्यनेन विधानेन वर्षमेकं कृत्योत्तरः ॥ नक्तमादित्यवारेण कुर्यात्सनीरुजोभवेत् ॥ धनधान्यसमयुक्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ १९ ॥ मत्स्यै स्थित्वा चिरं कालं मूर्धन्यलो कमवाप्नुयात् ॥ २० ॥ कर्मसंक्षयमाप्य पार्थिवः शोकदुःखभयरोगवर्जितः ॥ स्यादभिप्रकुलकालसंनिर्भो धर्ममूर्धनिरामितौजसायुतः ॥ २१ ॥ याचभर्तुर्गुरुदेवत्परावेदमूर्तिं दिननक्तमाचरेत् ॥ सापिलोकममरेऽशूजितायातिकै

रवरवेन्नसंशयः ॥ २२ ॥ यः पठेदथ शृणोतिवानरः पश्यतीत्यमथवानुमोदयेत् ॥ सोऽपिशक्रभवनोदिवौकसैः कल्पकोटिशतमेकमीड्यते ॥ २३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे आदित्यदिननक्तविधिवर्णननामपंचदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ६४ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथान्यदपितेवन्मिसंक्रान्त्युद्यापनेफलम् ॥ यदक्षयंपरलोके पुराणकवयोविदुः ॥ १ ॥ विषुवेअयनेवापिसंक्रान्तिव्रतमा
 रभेत् ॥ पूर्वधुरेकभक्तेनदंतधावनपूर्वकम् ॥ २ ॥ संक्रान्तिवासरेप्राप्तैतिलैः स्नानविधीयते ॥ अभिसंक्रमणंमूसौचन्दनेनाष्टपत्रकम् ॥ ३ ॥
 पद्मसंक्राणिकंकुर्यात्तस्मिन्नावाहयेद्रविम् ॥ कर्णिकायान्यसेत्सूर्यमादित्यपूर्वस्ततः ॥ ४ ॥ नमःसप्तार्चिषेऽग्रेयेभ्यः इमण्डलयच ॥
 नमःसर्वैर्नैऋत्यैरुणवारुणयेत् ॥ ५ ॥ सप्तसर्पिचवायव्येपूजयेद्रास्वतांपतिम् ॥ मार्तण्डमुत्तरेविष्णुमीशानेविन्यसेद्दले ॥ ६ ॥
 गंधमाल्यफलैर्भक्ष्यैः स्थण्डिलेपूजयेत्ततः ॥ चन्दनोदकपुष्पैस्तुदत्तार्चिविन्यसेद्भुवि ॥ ७ ॥ नमस्तेविश्वरूपाय विश्वधाम्नेस्वयंभुवे ॥
 नमोनमस्तेवरदक्कमसामयजुषांपते ॥ ८ ॥ अनेनविधिनादत्वाभानवेऽर्घ्यनरोत्तम ॥ द्विजायसोदकंकुंभंघृतपात्रंहरिणमयम् ॥ ९ ॥ कमलं
 चयथाशक्त्याकारयित्वानिवेदयेत् ॥ विधिनानेनकर्तव्यमासिमासिनरोत्तम ॥ १० ॥ एकभक्ताशनैःपुंभिः सर्वमेतद्व्याविधि ॥ एकस्मिन्न
 ह्निकर्तव्यं वत्सरांतैथवापुनः ॥ ११ ॥ कौतियतस्मिन्घृतपायसेनसंपूज्यवर्हिद्विजपुंगवाया ॥ कुंभानुनद्रादशधेनुयुक्तान्दौर्गत्ययुक्तः कुशलामथै
 काम् ॥ १२ ॥ निवेदयेद्ब्राह्मणपुङ्गवायहर्मिचदद्यात्पृथिवीससस्याम् ॥ शतयाथारौप्यामथवापिताम्रीपैष्टिमशक्तावसुधांविधाय ॥ १३ ॥ सौवर्णे
 सूर्येणसमंप्रदद्यान्नावितशाठ्यंपुरुषोऽत्रकुर्यात् ॥ कुर्वन्नधोयातिनरेन्द्रचंद्रयावन्महेन्द्रप्रमुखाः सुरेशाः ॥ १४ ॥ पृथ्वीचयावत्सकुलचलचया
 वच्चसूर्यानिवह्निचंद्राः ॥ तावत्सगंधर्वकुलेशैः संपूज्यतेभारतनाकपृष्ठे ॥ १५ ॥ ततस्तुकर्म्मक्षयमाप्यसप्तद्वीपाधिपः स्यात्सुकुल
 प्रसूतः ॥ दिव्यैः सुखैरुक्तवपुःसभार्यैः प्रसूतपुत्रान्वयबंधुवर्गः ॥ १६ ॥ इति पठति शृणोति योऽतिभक्त्या विधिमालिखितं विस्मयं प्रपुण्यम् ॥
 मतिमपि च ददाति सोऽपि देवैरमरपातिप्रमुखैर्मृतस्तुपूज्यः ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे संक्रां
 त्युद्यापनवर्णननाम षोडशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ६४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कृष्ण केयजनैः सर्वैर्विष्टिर्भेद्वेति चोच्यते ॥

कस्यात्मजेयंकिंरूपापूज्यतेचकथंजनैः ॥१॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सुतामार्तददेवस्यच्छायायाजनितापुरा ॥ शूनैश्चरस्यसोदयाभगिन्यति
भयंकरी ॥२॥ साजातमात्राभुवनंग्रस्तुसमुपचक्रमे ॥ कृष्णाकरालवदनासितदंष्ट्रौर्ध्वमूढज्ज ॥ ३ ॥ निर्यातिथिदिकार्थेणकाश्चित्तस्यपुरःस्थिता ॥
विशंकरोतिस्वपतोभुजानस्यास्थितस्यवा ॥ ४ ॥ यज्ञविशंकरोरौद्रासमाजोत्सवनाशिनी ॥ नित्येद्वेगकरोरौद्राविनाशयतिसाजगत ॥ ५ ॥
तांतुदुर्विनयासक्तांहृद्वादेवोदिवाकरः ॥ चित्तयामासकस्यापियच्छास्येनांमुमध्यमाम् ॥ ६ ॥ कन्यादुर्विनयाच्चेहपितादोषेणगृह्यते ॥
युवत्यास्तुततोभर्तातस्माद्भर्तृगृहनयेत् ॥ ७ ॥ विचिंत्यैवमुताभद्रायस्यस्यप्रयच्छति ॥ तेनमंतिक्षणेनैवसुराक्षसकिन्नराः ॥ ८ ॥
मंडपमंडपारम्भेभक्त्याभीषयतेजनम् ॥ विवस्वांश्चितयाविष्टःकस्येयंप्रतिपाद्यताम् ॥ ९ ॥ विरूपादुष्टहृदयास्वेच्छाचारविहारिणी ॥
दत्ताप्येषानदोषायभवतहिकथंचन ॥ १० ॥ वितर्कयन्यावदेवमास्तेदेवोदिवरूपतिः ॥ तावत्तयाजगत्सर्वदुष्टयासमाभिद्रुतम् ॥ ११ ॥
अथाजगामसंवितुःपार्थैर्ब्रह्माऽण्डसंभवः ॥ कार्यनिवेदयामासविष्टेदौष्टयमशेषतः ॥ १२ ॥ भास्करस्तमुवाचाथब्रह्माणभुवनेश्वरम् ॥
भवान्कर्तृचिहर्तृचिकस्मादेवंप्रभाषसे ॥ १३ ॥ एवमुक्तस्तदाब्रह्माभास्करेणामितद्युतिः ॥ उवाचविष्टिमानाष्ट्यशृणुभद्रेमयोदितम् ॥ १४ ॥
करणैःसहवर्तस्वबबालवकौलवैः ॥ सप्तमेऽर्धदिनेप्राप्तेयदभीष्टंकुरुष्वतत् ॥ १५ ॥ यात्राप्रवेशमांगल्यकृषिवाणिज्यकारणात् ॥
भक्ष्यस्वाभिमुखगान्नातुन्मांगमिनः ॥ १६ ॥ उद्वेजनीयोनोहिजनेभवत्यादिवसत्रयम् ॥ पूज्यासुरासुराणांत्वादिवसाद्धैभविष्यसि ॥ १७ ॥
उल्लंघ्ययेप्रवर्ततेभेदत्वाग्निभयानराः ॥ तेषांविनाशायशुत्वंकार्यमायैसुखीभव ॥ १८ ॥ एवमुक्त्वागतोब्रह्माभद्रापिभुवनत्रयम् ॥
वभ्रामोद्भ्रांतहृदयाभीषयंतिसुरासुरान् ॥ १९ ॥ एवमेषासमुत्पन्नाविष्टिरिष्टविनाशिनी ॥ निवेदितातेकोतैयतस्मात्तापरिवर्जयेत् ॥ २० ॥ अ
सितजलदवर्णादीर्घनासोत्रदंष्ट्राविपुलहनुकपांलिपिडोद्भृजंवा ॥ अनलशतसहस्रचोद्गिरंतिसिमंतात्पततिभुवनमध्येकार्यनाशायविष्टिः ॥
॥ २१ ॥ भानोःसुताकेतुशतग्रजाताकृष्णाकुभूर्तिःसततंकुबेला ॥ देवैर्नियुक्ताकरणाथसंस्थाविष्टिस्तुसर्वत्रविसर्जनीया ॥ २२ ॥

महद्युतिः-इ०पा० १२ विपुलहनुकपोला-इ० पा० १ ।

मुखेतुघटिकाः पञ्चद्वकेठेतुसदास्थिते ॥ हृदिचैकादशप्रोक्ताश्चतस्रोनाभिमंडले ॥ २३ ॥ कट्यांपञ्चैवविज्ञेयास्तिप्तः पुच्छेजयावहाः ॥ मुखे
 कार्यविनाशायश्रीवायांधनशिनी ॥ २४ ॥ हृदिप्राणहराज्ञेयानाभ्यांतुलहावहा ॥ कट्यामर्थपरिभ्रंशोविष्टिपुच्छेध्रुवोजयः ॥ २५ ॥
 पृथिव्यानि कार्याणि सुशुभान्यशुभानि च ॥ तानि सर्वाणि सिद्धयति विष्टिपुच्छेन संशयः ॥ २६ ॥ धन्यादधिमुखी भद्रमहामारी खरानना ॥
 कालरात्रिर्महारुद्रा विष्टिश्चकुलपुत्रिका ॥ २७ ॥ भैरवी च महाकाली असुराणां क्षयं करी ॥ द्वादशैव तु नामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ २८ ॥
 न च व्याधिर्भवेत्तस्य रोगी रोगात्प्रमुच्यते ॥ ग्रहाः सर्वेऽनुकूलाः स्युर्न च विघ्नादि जायते ॥ २९ ॥ रणे राजकुलेऽद्युते सर्वत्र विजयी भवेत् ॥
 यश्च पूजयते नित्यं शस्त्रोक्तविधिना नरः ॥ ३० ॥ तस्य सर्वार्थसिद्धिस्तु भवतः हिन संशयः ॥ येनोपवासविधिना व्रतेन च यशस्विनी ॥ ३१ ॥
 पूजिता तुष्टिर्मभ्येति तदेव कथयामि ते ॥ यस्मिन्दिने भवेद्भद्रा तस्मिन् ग्रहनिभारत ॥ ३२ ॥ उपवासस्य नित्यं मङ्कुर्यान्नारी नरोऽथवा ॥
 यदि रात्रौ भवेद्दिष्टिरेकमुक्तं दिनद्वयम् ॥ ३३ ॥ कार्यतेनोपवासः स्यादिति पौराणिकी श्रुतिः ॥ ग्रहरस्योपरि यदा स्याद्दिष्टिः ग्रहरत्रयम् ॥ ३४ ॥
 तत्रोपवासः कर्तव्य एकमुक्तमतोऽन्यथा ॥ सर्वेष्वधुदकरन्तं न सुगंधामलैकरथ ॥ ३५ ॥ नद्यांतं ङागेथ गृहे स्नानं सर्वत्र शस्यते ॥ देवान्पितृन्प्राणिये
 त्वाततोर्दभैर्मर्याशुभाम् ॥ ३६ ॥ विष्टिकृत्वा पुष्पघृपूनेर्वेद्येन च पूजयेत् ॥ होमकृत्वा विष्टिर्नैर्मरिष्टोत्तरशतंततः ॥ ३७ ॥ भुञ्जीत दत्त्वा विप्राय तिला
 न्पायसमेव च ॥ सतिलां कृशरां मुक्तापश्चादुञ्जीत कामतः ॥ ३८ ॥ छायासूर्यसुते देवि विष्टिरिष्टार्थदायिनी ॥ पूजिताऽसि यथा शक्त्या भद्रं भद्रप्रदा भ
 वा ॥ ३९ ॥ उपोष्य विधिना नेन दशसप्तथः क्रमम् ॥ उद्यापनंतः कुर्यात्पूर्ववत् पूज्य भाभिनीम् ॥ ४० ॥ स्थापयित्वा संपाठे कृशरान्नं निवेद्य च ॥
 परिधाप्य कृष्णयुगं स्तुत्वा मंत्रेण तां पुनः ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणाय पुनर्दद्याच्छोहं तैलं तिलांस्तथा ॥ कृष्णांसवत्सांगमिकां तैथैककलंकंबलम् ॥
 ॥ ४२ ॥ दक्षिणां च यथा शक्त्या भद्रां विसर्जयेत् ॥ य एवं कुरुते पार्थसम्यग्भद्रा व्रतं नरः ॥ ४३ ॥ विघ्नं न जायते तस्य कार्यारंभे कदाचन ॥
 राक्षसाश्च पिशाचा पातनाशकिनी ग्रहाः ॥ ४४ ॥ न पीडयन्ति तं मर्त्यं यो भद्रा व्रतमाचरेत् ॥ न च वैष्टविशोगः स्यान्न हानिस्तस्य जायते ॥ ४५ ॥

देहाति याति सदनं भारुकरस्य न संशयः ॥ ४६ ॥ सूर्यात्मजेति दयिता भगिनी शनैर्यामन्य भ्रमत्यतिरथा करणक्रमेण ॥ तां कृष्ण
 भासुरमुखी समुपोष्य विष्टिमिष्टार्थसिद्धि मधुधोऽपि पुमानुरैति ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 विष्टि व्रतवर्णनानाम सप्तदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अगस्ति व्रतमस्य न्यत्सर्वपापप्रणा
 शनम् ॥ तच्छृणुष्व महीपालकथ्यमानं मयानघ ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणोमि ब्रूहि मे कृष्ण देवर्षे तस्य चेष्टितम् ॥ जन्मैवै
 वार्धदानं च कलुद्रुम नस्य च ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मित्रश्च वरुणश्चैव पूर्वमेतौ सुरोत्तमौ ॥ मंदरस्य समपि तु चरेतुर्विपुलतपः ॥ ३ ॥
 तयोः संक्षोभणार्थं वा सवेन वराप्सराः ॥ उर्वशीप्रेषिता तत्र रूपैर्दाय गुणान्विता ॥ ४ ॥ तस्याः संदर्शनेन देवं क्षुभितौ तौ सुरोत्तमौ ॥
 विकारमनसो दुष्प्राकुंभेर्वीर्यससर्जतुः ॥ ५ ॥ निमेषापात्तजगतां वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ अनंतरमगस्यस्तु जतो दिव्यस्तपोधनः ॥ ६ ॥
 मलयस्यैकदेशे तु वैशानसविधानतः ॥ सभार्यः संवृतो विप्रस्तपस्तेपसु दुश्चरम् ॥ ७ ॥ आस्तादित्यौ पुरा दुष्टा वा दौ कृतयुगस्य तु ॥ नृ
 मा इल्वलवातापि दिव ब्राह्मणकंटकौ ॥ ८ ॥ तयोरेकोऽभवन्मेघोद्वितीयो भोज्यदायकः ॥ श्राद्धक्रमेण तेनैवं बहवो नाशिता द्विजाः ॥ ९ ॥
 अथान्यास्मिन्दिनैर्दुत्यो ह्यगस्त्यस्य संन्यमन्त्रयत् ॥ भोज्यार्थं ब्राह्मणैः सार्द्धं शृणुगर्गकुलोद्भवैः ॥ १० ॥ अगस्त्योऽप्यभवच्छ्राद्धैर्यैरेषोपदिष्टः ॥
 सोऽपि हत्वा पचद्ब्रह्मवातापि मेघरूपिणम् ॥ ११ ॥ परिविध्यमाणेषु तेषु स्तिमितं प्राह दानवम् ॥ अगस्त्यो भगवान्कुक्षः सर्वमेदीयतामिति ॥ १२ ॥
 मेघमांसतः प्रादौ दिव्यलः कुपितस्तदा ॥ भक्षयित्वा भवत्स्वस्थो निर्विकारो महासुनिः ॥ १३ ॥ शुचिर्वैभौततः प्राहवातापि मिल्वलः शनैः ॥
 निष्क्रमस्व मुनेर्दहं भित्वा कस्माद्विलंबसे ॥ १४ ॥ तच्छ्रुत्वा गस्त्यविप्रापि उद्गारकृतवान्युरुम् ॥ कुतानिष्क्रमणं प्राह भक्षितः समयापुनः ॥ १५ ॥
 जीर्णोऽयं भस्मभूतोऽयं वातापि ब्रह्मकंटकः ॥ इल्वलोऽपि स्फुरत्कोधः सोऽगस्त्येन निरीक्षितः ॥ १६ ॥ अस्मीभूतः क्षणेनैव ततः शान्तं जगद्ब्र
 भौ ॥ तेन वैरेण ते दुष्टान्दृष्टेषां स्तुदानवाः ॥ १७ ॥ संमन्त्रयनिश्चयं मे रौततोऽगस्त्यमुपागताः ॥ विवद्वीर्यपवस्ते जोमुनेरस्य दिवौकसः ॥ १८ ॥
 तेऽगस्त्यमाहुर्ब्रह्मर्षे समुद्रं शोषयस्व वै ॥ तच्छ्रुत्वा गस्त्यविप्रापि आग्नेयार्थं धारणां दधत् ॥ १९ ॥ तया पीतः समुद्रोऽपि अत्रातमीर्नोमि कच्छपः ॥ पी

तेसमुद्रतोयेऽपिद्वैऋद्धैस्तुदानवाः ॥ २० ॥ क्षयनीतिःक्षणात्सर्वकन्दमानाःपुनःपुनः ॥ क्षेमजगत्यभूतसर्वमगस्त्यर्षैःप्रसादतः ॥ २१ ॥
अथगंगानदीतौयैःसंपूर्णैसगरेपुनः ॥ मंथानमंदंरुक्त्वानेनकृत्वातुवासुकिम् ॥ २२ ॥ ममंथुःसहिताःसर्वैसमुद्रंदैत्यदानवाः ॥ अथो
त्थितेरत्नसंधेसोमेश्रीकौस्तुभेगजे ॥ २३ ॥ अतिलोभान्मथ्यमानेसगरेपयसानिधौ ॥ अथोत्थितंज्वलद्रौद्रकालकूटमहाविषम् ॥ २४ ॥
येनासौसुरसंघातआघूर्णितइवाभवत् ॥ सागरंसंप्रविष्टास्तेरात्रारत्रौविनिर्ययुः ॥ २५ ॥ निर्गम्यचवंधंचक्रमुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ॥ बभंजुर्ग
ज्ञपात्राणिदिवातोयेनिलिलियरे ॥ २६ ॥ समुद्रमध्येनज्ञात्वाब्रह्मानारायणोहरः ॥ वायुःकुबेरोवसवःसर्वदेवाःसवासवाः ॥ २७ ॥ ततो
मन्त्रैःशंकरेणकिञ्चित्तात्रवभक्षितम् ॥ क्षणाद्दग्धःसमंत्रोपिनिलकंठीकृतोहरः ॥ २८ ॥ ब्रह्मापिचेतनंप्राप्यअब्रह्मण्यमुवाचह ॥ नास्तिक
श्चिज्जगत्यस्मिन्विषमापातुमीश्वर ॥ २९ ॥ अगस्त्योदक्षिणाशार्यांलङ्कामूलमहामुनिः ॥ तद्गच्छध्वंमहाभागाःशरणं सर्वदाहासौ ॥ ३० ॥
एवमुक्तागतादेवाअगस्त्याश्रमदक्षिणाम् ॥ देवान्वीक्ष्यचतान्हर्षादगस्त्योमुनिसत्तमः ॥ ३१ ॥ ध्यानंचक्रेविषयेनहिमाद्रौसंप्रवेशितम् ॥
कंठीमूत्रनिक्षुंजेषुहिमपर्वतसानुषु ॥ ३२ ॥ तस्मिन्कालेविषलंक्रांकिञ्चिच्छेषंदुमादिषु ॥ उन्मत्तकरवीराक्रेस्थलभूमिजलानिले ॥ ३३ ॥
तद्विषंचूर्णितंतेनक्षणात्संकोचितंतथा ॥ हिमवातेनदुष्टेनवहमानेनपांडव ॥ ३४ ॥ मनुष्याणांतुजायंतरोगाननविधाभुवि ॥ तेच
मासत्रयंसाह्रैप्रवहंतविषोल्बणाः ॥ ३५ ॥ वृषसंक्रातिमारभ्यसिंहतिशाम्यतेविषम् ॥ रोगदोषापनोदश्चभवेत्पार्थप्रभावतः ॥ ३६ ॥
एवंकालेनमहतानीरुज्ज्व्याधिवर्जिते ॥ जगत्यस्मिन्पुरापार्थधनीभूतेप्रजागणे ॥ ३७ ॥ निरंतरमर्त्यलोकेऊर्ध्वबाहुप्रसारिणि ॥
बलवान्धूमनिर्देगान्मृत्युभ्राम्भतिमूर्तिमान् ॥ ३८ ॥ प्रजाव्यापादयन्कालादाजगाममहामुनेः ॥ समीपंमूर्तिमांकुद्धोमृत्युस्तेननिराक्षितः ॥
॥ ३९ ॥ भस्मीविभूवपश्चाच्चब्रह्मणःसुखकारणात् ॥ व्याधिवृन्दसमोपेतोमृत्युरन्योविनिर्मितः ॥ ४० ॥ तथान्योदंडकारण्यश्चेतो
नामनृपोत्तमः ॥ स्वमांसमश्रुतातेननिर्वेदात्प्रार्थितोमुनिः ॥ ४१ ॥ भगवन्सर्वमेवान्यदंतराज्यमदान्मया ॥ अन्नंजलंवाश्राद्धंवानदंतंपाप
बुद्धिना ॥ ४२ ॥ ततोऽगस्त्यःकरुणयारत्नैःश्राद्धमकल्पयत् ॥ श्राद्धेनिवृत्तेसहसादिव्यदेहःश्रियावृत्तः ॥ ४३ ॥ प्राप्तश्चपरमंस्थानमगस्त्य

सौवर्णरौप्यपात्रेण ताऽब्रव शमयेन च ॥ मूर्ध्नि स्थितेन नम्रेण जानुभ्यां प्रृथिवीतले ॥ ६७ ॥ दक्षिणाभिमुखो भूत्वा ह्यव्यपद्यादिकं च यत् ॥
 शीलेन चेत्सा भक्त्या दद्यात्कौरव नन्दन ॥ ६८ ॥ काशपुष्पप्रतीकाशशिमामरुतसंभव ॥ मित्रावरुणयोः पुत्रकुंभयोर्नेन मोऽस्तुते ॥ ६९ ॥
 विंध्यवृद्धिक्षयकरमेषतोयविषाणह ॥ रक्तो वल्लभ देवर्षे लंकावासनमोऽस्तुते ॥ ७० ॥ वातापी भक्षितो येन समुद्राः शोषिताः पुरा ॥ लोपा
 मुद्रापतिः श्रीमान्योऽसौ तस्मै नमोऽस्तुते ॥ ७१ ॥ येनोदितेन पापानि प्रलययाति व्याधयः ॥ तस्मै नमोऽस्त्वगस्त्याय सशिष्याय सुपुत्रिणे ॥ ७२ ॥
 ब्रह्मणे वेदऋचया दद्याद्दुर्धनमोऽस्तुते ॥ अगस्त्यः खनमानश्च निन्यं प्राजापत्यं बलिमिच्छमानः ॥ उभौ वर्णौ वृष्टवृष्टनुग्रहाथं सुपोषसत्या देष्वाग्नि
 खोजगमा ॥ "दत्तैव मर्च्यैकौ तिय प्रतिपूज्य च पुष्पैः ॥ ७३ ॥ विसर्जयित्वा गस्त्यं तं विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ दैवज्ञव्यासरूपाय देवदेवांगवादिने ॥
 ॥ ७४ ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या ह्यगस्त्यं प्रतिपूजनम् ॥ फलमेकं तथा धान्यं कोपवांसं परित्यजेत् ॥ ७५ ॥ संपूर्णे च ततो वर्षे पुनरन्यदुपक्रमेत् ॥
 दत्त्वा ध्वंससवर्षाणि क्रमेण नेन पांडव ॥ ७६ ॥ पुमान्फलमवाप्नोति तदेकग्रमनाः शृणु ॥ ब्राह्मणश्चतुरो वेदान्सर्वशास्त्राविशारदः ॥ ७७ ॥
 क्षत्रियः पृथिवीसर्वप्राप्नोत्यर्णवं मेखलाम् ॥ वैश्योऽप्यायुष्यमाप्नोति गोधनं चापि नंदति ॥ ७८ ॥ शूद्राणां धनमारोग्यं सन्मानश्चाधिको भवेत् ॥
 स्त्रीणां पुत्राः प्रजायंते सौभाग्यं वृद्धिऋद्धिमत् ॥ ७९ ॥ विधवानां महत्पुण्यं वधेते पांडु नंदन ॥ कन्याभर्तारमाप्नोति व्याधेर्मुच्येत दुःखितः ॥ ८० ॥
 येषु देशेष्वगस्त्यर्षैः पूजनं क्रियते जनैः ॥ तेषु देशेषु पर्जन्यः कामवर्षा प्रजायते ॥ ८१ ॥ इतयः प्रशंसयाति नश्यति नश्यति व्याधयस्तथा ॥
 पठंति ये त्वगस्त्यर्षैः ख्यानं शृण्वंति चापरे ॥ ८२ ॥ ते सर्वपापनिर्मुक्ताश्चिरं स्थित्वा महीतले ॥ हंसयुक्ता विमानेन स्वर्गयांति नरोत्तम ॥ ८३ ॥
 मर्त्यो यदीच्छति हं परमं द्विभुक्तं भोगं शरीरमरुजं पशुत्रयमुष्टिम् ॥ तत्सर्वं वल्लभमुनेरुदये महाध्वंयच्छेन्महावर्षफलवस्त्रधनैः सहान्यैः ॥ ८४ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णधृष्टिष्ठिरसंवादे अगस्त्याख्ये विध्वंसनामाष्टादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ पार्थ पार्थिव दिव्यस्त्रासुखपंकजसंदेवे ॥ शृणुष्वाभिनवस्येदोरुदयेऽद्य विधिं परम् ॥ ११ ॥ रविद्विदशभिर्भौगवैरुण्यं दृश्यते यदि ॥
 प्रदोषसमये पार्थ अर्घ्यं दद्यात्तदा विभोः ॥ १२ ॥ द्वितीयायां सिते पक्षे संध्याकाले ह्युपस्थिते ॥ संस्थाप्याभिनवं चंद्रं समूह्य दृश्यते यदि ॥ १३ ॥

गोमयमंडलंकृतत्वाचंदनेनसुशोभितम् ॥ रोहिण्यासाहितिदंवंकुमुदामोदसंभवम् ॥ ४ ॥ पुष्पचंदनधूपैश्चदोपाक्षतजलेःशुभैः ॥
 दुर्वाक्षुररत्नवैरैर्दशवस्त्रैश्चपाण्डुरैः ॥ ५ ॥ मंत्रणानेनराजेन्द्रक्षत्रियःसपुरोहितः ॥ नवोनवोऽसिमासांतेजायमानःपुनःपुनः ॥ ६ ॥
 आप्यायस्वसेमेवंसेमोराजनमोनमः ॥ अनेनविधिनाचार्यसर्वकामफलप्रदम् ॥ ७ ॥ यःप्रयच्छतिकौतियमासिमासिसमाहितः ॥ सक्र
 त्यायशसाकांत्याधन्यश्चभुविमानवः ॥ ८ ॥ पुत्रपौत्रैःपरिवृतो गोधान्यधनसंकुलः ॥ स्थित्वा वर्षशतमत्येततःसोमपुरं व्रजेत ॥ ९ ॥
 तत्रास्तेदिव्यवपुषाभोगान्भुञ्जन्नृपोत्तम ॥ वरस्त्रीभिःसहात्यर्थावदाभूतसंपुवम् ॥ १० ॥ धर्मसमृद्धिमतुलायिदिवश्चासित्वंसासुयासि
 मद्भजनंकुरुष्व ॥ सोमस्यसोमकुलनंदनधूपैर्यैःप्रयच्छन्नतजानुनवोदितस्य ॥ ११ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्ण
 युधिष्ठिरसंवादेऽभिनवचंद्रार्घ्यव्रतं नामैकोनविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः शृणु भूपाल प्रतिशुक्रप्रशान्तये ॥
 यात्रारंभे प्रयाणे च तथा शुकोदयेष्विह ॥ १ ॥ शुकपूजाप्रकर्तव्यातां निशाम्य सारतः ॥ राजते वाऽथ सौवर्णे कंस्य पात्रेऽथ वा पुनः ॥ २ ॥
 शुकपुष्पांवरयुते सिततंदुलप्रति ॥ निधाय राजतं शुकं शुचिमुक्ताफलान्वितम् ॥ ३ ॥ सहते न स वत्साङ्गं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ नमस्ते सर्व
 देवशानमस्ते भृगुनंदन ॥ ४ ॥ कवेः सर्वार्थसिद्धयर्थं गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तुते ॥ दत्त्वे वमर्च्य कौन्तेय प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥ ५ ॥
 यावच्छुक्रस्य न कृता पूजा सोभालैः शुभैः ॥ वटैः कूरिकाभिश्च गोधूमैश्च नैकरपि ॥ ६ ॥ तावन्नदानं दातव्यं स्त्रीभिः कामार्थसिद्धये ॥
 एवं तस्येदये कुर्वन् यात्रादिषु च भारत ॥ ७ ॥ सर्वसंस्कारगमैश्चैव सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥ तद्ब्रह्मचरपतेः पूजां प्रवक्ष्यामि युधिष्ठिर ॥ ८ ॥
 सौवर्णे पात्रे सौवर्णमरे शृणु रोहितम् ॥ पीतपुष्पांवरयुतं कृत्वा स्नान्वात्सर्षपैः ॥ ९ ॥ पालाशश्चार्थभगेन पञ्चगव्यजलेन च ॥
 पीतांगरागवसनं धृतं होमं तु कारयेत् ॥ १० ॥ प्रणम्य च गवासार्द्धं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ नमस्तेऽङ्गिरसां नाथा वाक्पते यबृहस्पते ॥ ११ ॥
 क्रूरशूहः पीडितानाममृताय भवस्वनः ॥ एवं सुरगुरुं पूज्य प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ १२ ॥ संक्राता बुदये चास्तं सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥
 अथ वामौक्तिकान्येषु वृत्तानि बृहन्ति च ॥ १३ ॥ भागवांगिरसौ चित्यतान्येव प्रतिपादयेत् ॥ भक्त्या मौक्तिकदानेन दत्तेन कुरुनंदन ॥ १४ ॥

विरूपतादृशोऽपुंसायात्रास्वभ्युदयेषुच ॥ कुर्वन्बृहस्पतेः पूजानकदचित्प्रजायते ॥ १५ ॥ येभार्गवोदयमप्यसवस्त्रपुष्पांकुर्वत्यन्य
 मनसोऽङ्गिरसेचपूजाम् ॥ तेषां गृहे प्रविशतां प्रतिशुक्रजातं विघ्नं न संभवति भारतपुण्यभाजाम् ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्त
 रपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शुक्रबृहस्पत्यर्घपूजाविधानं नाम विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 शृणु भारत वक्ष्यामि पञ्चाशीतिव्रतानि च ॥ नोक्तानि यानि कस्यापि मुनिभिर्धर्मदक्षिभिः ॥ १ ॥ भविष्यमस्य मार्तण्डपुराणेषु च वर्णितम् ॥
 वाराहं चैव गृह्यकथ्यं ते तानि पाण्डव ॥ २ ॥ यद्भीष्टं मुनित्राय शिष्याय च सुताय च ॥ न कथ्यते धर्मजातं किं ते नोदरवर्तिना ॥ ३ ॥
 श्रुतिस्मृतिपुराणेभ्यो न्यमया ह्यवधारितम् ॥ तत्ते विचमि कुरु श्रेष्ठ कस्यान्यस्योपदिश्यते ॥ ४ ॥ स्नात्वा प्रभातं संध्यायां मुपगृह्य च पिप्लवम् ॥
 तिलपात्राणि यो दद्यान्न स शोचेत तत्कृते ॥ ५ ॥ व्रतानां मुत्तमं ह्येतत्सर्वपापप्रणाशनम् ॥ पात्रव्रतमिति ख्यातं नाख्यातं कस्यचिन्मया ॥ ६ ॥
 सुशुद्धस्य सुवर्णस्य सुवर्णयः प्रयच्छति ॥ पुण्येऽह्नि विप्रकथिते प्रीत्या पीतं युगां न्वितम् ॥ ७ ॥ व्रतं वाचस्पते रेतद्रत्नबुद्धिप्रदायकम् ॥
 वृत्रघ्नस्य पुराख्यातं गुरुरासर्वकामदम् ॥ ८ ॥ लवणं कटुतिक्तं च जीरकं मरिचानि च ॥ हिंशु ठिसमायुक्तं सर्वपरिचयं तथा ॥ ९ ॥
 चतुर्थ्यमेकभक्ताशीसकृदत्वाकुटुंबिने ॥ गृहेषु सप्तसु सदा शिलायुक्तानि भारत ॥ १० ॥ एतच्छिलाव्रतं नाम लक्ष्मीलोकप्रदायकम् ॥
 कर्तव्यमिह यत्नेन सुखपाटवकारकम् ॥ ११ ॥ नक्तमंत्रं च रित्वा तु गवासां ऋकुटुंबिने ॥ हैमं च क्रान्तिशूलं च दद्याद्विप्राय वाससी ॥ १२ ॥
 प्रणम्य भक्त्या देवेशे प्रीयेतां शिवकेशवौ ॥ एतदेव व्रतं नाम महापातकनाशनम् ॥ १३ ॥ कृत्स्नैकभुक्तं वर्षति शतस्यैव ह मवृषान्विताम् ॥ धेतुं
 तिलमयां दद्यात्सर्वोपस्करणैर्युताम् ॥ १४ ॥ एतद्ब्रुवतं नाम पापशोकप्रणाशनम् ॥ यः करोति पुमान् राजन्सपदं याति शांकरम् ॥ १५ ॥
 सर्वौषध्यदुःकस्नातः पञ्चम्यां पूज्य पंचकम् ॥ सप्तोपस्करदानं च यः करोति गृहाश्रमी ॥ १६ ॥ गृहाद्युदूलं शूर्पाशिलास्थालीचपञ्चमी ॥ उदकुं
 भं च चुल्लीच एतेषामनु किञ्चन ॥ १७ ॥ एतानि गृहिणो गृहे प्रस्थाप्य पुरुषोत्तमम् ॥ उपस्करोति यानरिनी स दतिकदाचन ॥ १८ ॥ ए
 तद्ब्रुवतं नाम सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ अत्रिणा ह्यनसूयायाः कथितं पाण्डुनन्दन ॥ १९ ॥ यस्तु नीलोत्पलं हैमं शर्करापात्रसंयुतम् ॥ ददा

तिश्रद्धयोपेतोब्राह्मणयकुटुंबिने ॥ २० ॥ सर्वेष्वप्यपदंयातिलिखत्प्रतिमिदंस्मृतम् ॥ आषाढादिचतुर्मासमभ्यंगवर्जयेन्नरः ॥ २१ ॥ पारि
तेचपुनर्दद्यात्तिलैतलघटनवम् ॥ भोजनं पायसाज्यं च स्याति भवनहरेः ॥ २२ ॥ लोकप्रातिकरं चैतत्प्रीतिव्रतमिहोच्यते ॥ व्रजयेत्त्वामधोयस्तु
दधिक्षीरघृतैश्च वम् ॥ २३ ॥ दद्याद्ब्रह्मयुगं सूर्यं सप्तैश्वर्यसंयुतम् ॥ संपूज्य विप्रमिथुनं गौरिमिप्रीयतामिति ॥ २४ ॥ एतद्गौरिव्रतं नाम भवानिलोक
दायकम् ॥ पुरुषोयस्त्रयोदश्यांकृत्वानमतमथोपुनः ॥ २५ ॥ सवत्सरांतितास्मिन्वादि वसे विप्रवर्जितम् ॥ अशोकं च नंदं द्यात्सद्ब्रह्मयुगं श्रितम् ॥
॥ २६ ॥ विप्राय वसुं स्युक्तं प्रद्युम्नः प्रीयतामिति ॥ कल्पविष्णुपदे स्थित्वा विशोकः स्यात्पुनर्नृप ॥ २७ ॥ एतत्कामव्रतं नाम सर्वशोकविनाशनम् ॥
आषाढादिचतुर्मासं वर्जयेन्नखंकृतनम् ॥ २८ ॥ वृताकभक्षणं चैव मधुसर्पिर्पटान्वितम् ॥ कार्तिक्या तु पुनर्हं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ २९ ॥
रुद्रलोकमवाप्नोति शिवव्रतमिदं स्मृतम् ॥ एवं पञ्चदशीं स्मृत्वा एकभक्तेन मानवः ॥ ३० ॥ संपूज्य पूर्णिमादिर्वालित्वा च नंदनादिना ॥
ततः पञ्चवटान् पूर्णान्पथोदधिघृतेन च ॥ मधुना सितखण्डेन ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ३१ ॥ मनोरथान् पूरयस्व संपूर्णान् पूर्णिमाद्व्यासि ॥
पञ्चकुम्भप्रदानेन भूतानां तुष्टिरस्तु मे ॥ द्विजानेवं नमस्कृत्य सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ एतत्पंचवटं नाम व्रतं युष्टिप्रदायकम् ॥
वर्जयेद्यस्तु पुष्पाणि हेमं तं शिशिराव्रतम् ॥ ३३ ॥ पुष्पत्रयं च फाल्गुन्यांकृत्वा शततथाथकाञ्चनम् ॥ दद्याद्द्वैकाले वेलयां प्रीयतां शिवकेशवौ ॥
॥ ३४ ॥ शिरःसौगन्ध्यजननं सदानन्दकरं नृणाम् ॥ कृत्वा परपदं यातिसौगन्ध्यव्रतमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ फाल्गुनादितृतीयायां लवणं यस्तु व्रजेत् ॥
समाप्ते शयनं दद्याद्द्वे चोपस्करान्वितम् ॥ ३६ ॥ संपूज्य विप्रमिथुनं भवानिप्रीयतामिति ॥ गौरीलोकं वसेत्स्वरूपसौभाग्यव्रतमुत्तमम् ॥ ३७ ॥
संध्यामौर्नरः कृत्वा समाप्ते घृतकुंभदः ॥ वस्त्रयुग्मं च घटां च ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ३८ ॥ सारस्वतं पदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ एतत्सार्
स्वव्रतं नाम रूपविद्याप्रदायकम् ॥ ३९ ॥ लक्ष्मीमध्यस्थपञ्चम्यामुपवासी भवेन्नरः ॥ समाप्ते हेमकमलं दद्याद्द्विजनुसमन्वितम् ॥ ४० ॥ सर्वे
ष्वप्यपदं याति लक्ष्मीः स्याज्जन्मजन्मनि ॥ एतच्छ्रद्धाव्रतं नाम दुःखशोकविनाशनम् ॥ ४१ ॥ यातुनारीपिवेत्तं यं जलधारां प्रपातयेत् ॥ समा
प्तघृतसंपूर्णं दद्याद्ब्रह्मं तिकानं वामम् ॥ ४२ ॥ एतद्भाराव्रतं नाम सर्वरोगहरं परम् ॥ कार्तिसौभाग्यजननं सपत्नीदर्पनाशनम् ॥ ४३ ॥

गौरीसमन्वितं रुद्रं लक्ष्म्या सहजनादेनम् ॥ राक्षीसमन्वितं सूर्यप्रतिष्ठाप्यथ विधि ॥ ४४ ॥ धूपक्षेपणसहितां सुघंटां पात्रसंयुताम् ॥
 यो ददाति द्विजेन्द्राणां पुष्पैरभ्यर्च्य पादुरैः ॥ ४५ ॥ दक्षिणासहितां कृत्वा प्रणम्य च विसर्जयेत् ॥ एतदेव व्रतं नाम दिव्यदेहप्रदायकम् ॥ ४६ ॥ कृत्वो
 पलेपनं शंभोरग्रतः केशवस्य च ॥ यावद्व्रतं समाप्येत द्वे नु च स जलान्विताम् ॥ ४७ ॥ जन्मायुतं सराजस्यात्ततः शिवपुरे वसेत् ॥ एतच्छ्रुत्वा व्रतं नाम
 बहुकल्याणकारकम् ॥ ४८ ॥ अश्वत्थं भास्करं गंगप्रणम्यैव च वाग्यतः ॥ एकमुक्ते नरः कुर्यादष्टैकं विमत्सरः ॥ ४९ ॥ व्रतं ति
 विप्रमिथुनं पूज्य धेनुत्रया न्वितम् ॥ वृक्षीहरणमयं दद्यात्सोऽश्वमेधफलं भवेत् ॥ ५० ॥ दिवि दिव्यविमानस्थः सेव्यतेऽप्सरसांगणैः ॥
 एतत्कीर्तिव्रतं नाम भृतिर्कीर्तिफलप्रदम् ॥ ५१ ॥ घृतेन स्नपनं कृत्वा शंभोर्विकेशवस्य च ॥ ब्राह्मणो भास्करस्यापि गौर्या लंबोदरस्य वा ॥ ५२ ॥
 अक्षतैस्तु समंकुर्यात्पद्मं गोमयमण्डले ॥ समाप्येह मेकमलं तिलधेनुसमन्वितम् ॥ ५३ ॥ शुद्धमष्टाङ्गुलं दद्याच्छिवलोके महयते ॥
 सामगायनतश्चैतत्सामव्रतमिहोच्यते ॥ ५४ ॥ नवम्या मेकमुक्तं तु कृत्वा कन्याश्च शक्तिः ॥ भोजयित्वा समादद्याद्द्वैकं चुकवा सती ॥ ५५ ॥
 हेमं चासिंहं विप्राय दत्त्वा शिवपुरं व्रजेत् ॥ भवाबुंदं सुरूपश्च शत्रुभिश्चापराजितः ॥ ५६ ॥ एतद्वारव्रतं नाम नारीणां च सुखप्रदम् ॥
 यावत्समारभेद्यस्तु पञ्चदश्यां पयो व्रतः ॥ ५७ ॥ समाप्ते श्रद्धया दद्याद्वाद्वाश्च पञ्चपयस्विनीः ॥ वासांसि चापिशंगा निजलकुंभयुतानि च ॥ ५८ ॥
 सयाति वैष्णवं लोके पितृणां तारे च्छतम् ॥ कल्पति राजराजः स्यात्पितृव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ५९ ॥ तांबूलं समयो नित्यं गौरीपुत्रं ददाति या ॥
 पूगचूर्णसमायुक्तं स्त्रियो वा पुरुषोऽपि वा ॥ ६० ॥ वर्षस्याति तसौ वर्णकारयित्वा फलान्वितम् ॥ मुक्ताफलमयं चूर्णं त्रितयं या प्रयच्छति ॥ ६१ ॥
 न सा प्राप्नोति दौर्भाग्यं न दौर्गन्ध्यं मुखस्य च ॥ एतत्पत्रव्रतं नाम सौगन्ध्यजननं परम् ॥ ६२ ॥ चैत्रादि चतुरो मासा अलंकुर्यादया चितम् ॥
 ज्येष्ठा षोढे च वा मासं पक्षवा पांडुनंदन ॥ ६३ ॥ व्रतं तिमणिं कंदद्यादन्नवस्त्रसमन्वितम् ॥ घृतेन सहितं तद्रत्नसंस्थान्य समन्वितम् ॥ ६४ ॥
 तिलपात्रां हिरण्यचक्रं ब्रह्मलोके महयते ॥ कल्पति राजराजः स्याद्भारिव्रतमिहोच्यते ॥ ६५ ॥ पञ्चासृतेन स्नपनं कृत्वा विष्णोः शिवस्य च ॥

वत्सरातिपुनर्दद्याद्धेनुं पञ्चासुतैर्युताम् ॥ ६६ ॥ विप्रायकनकं शंसपदं याति शंकरम् ॥ राजा भवति कल्पति वृत्तिव्रतमिहोच्यते ॥
 ॥ ६७ ॥ योर्हि सांजयिन्वा तु मासं वत्सं तं तथा ॥ व्रतां तैर्ह महारिणं कृत्वा शतस्य विचक्षणः ॥ ६८ ॥ तद्भस्वत्सांगं दद्यात्सां
 श्वमेधफलं भेत् ॥ अहिंसा व्रतमित्येतत्सर्वं शान्तिप्रदं नृणाम् ॥ ६९ ॥ माघमास्युषसि स्नानं कृत्वा दंपत्यमर्चयेत् ॥ भोजयित्वा तथा
 शक्यतामाल्यवस्त्रविभूषणैः ॥ ७० ॥ सौभाग्यं महदप्नोति शरीराय सुत्तमम् ॥ सूर्यलोके वसत्कल्पं सूर्यव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ७१ ॥ आपा
 दादिचतुर्मासं प्रातः स्नानाया भवेन्नरः ॥ विप्राय भोजनं दद्यात्कार्तिक्या गोप्रदो भवेत् ॥ ७२ ॥ घृतकुंभं ततो दत्त्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥
 वैष्णवव्रतमित्युक्तं विष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥ ७३ ॥ अथ नादयं न्यायद्वर्जयेन्मधुसापिणी ॥ तदंते पुण्यदानानि घृतधेनवा सहवतु ॥ ७४ ॥
 दत्त्वा शिवपदं याति दत्त्वा तु घृतपायसम् ॥ एतच्छीलव्रतं नाम शीलारोग्यफलप्रदम् ॥ ७५ ॥ संध्यादीपप्रदो यस्तु मासं तैलं विवर्जयेत् ॥
 समातिदीपकं दद्याच्चक्रशूले च काञ्चने ॥ ७६ ॥ वस्त्रयुग्मं चाविप्राय स तेजस्वी भवेद्दृढम् ॥ एतद्दीपव्रतं नाम सदाकांतिप्रदायकम् ॥ ७७ ॥
 एकभक्तेन सप्ताहं गौरिवायस्तु पूजयेत् ॥ संपूज्य पार्वतीं भक्त्या गन्धपुष्पविलेपनैः ॥ ७८ ॥ ततः सुवासिनीभ्यां तु कुंकुमेन विलेपयेत् ॥
 पुष्पविलेपयेच्चैनां कर्पूरागरुचन्दनैः ॥ ७९ ॥ तांबूलशोभनं दत्त्वा नारिकेलफलं तथा ॥ प्रीयतां कुसुमां दिवं प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥ ८० ॥
 एकैकां पूजयेद्देवीं सप्ताहं यावदेव तु ॥ पुनस्तु सप्तमे पूर्णतः सप्तैव निमज्जयेत् ॥ ८१ ॥ षड्संभोजयित्वा तु तथा शतस्य विभूषणैः ॥ भूषयित्वा माल्यवस्त्रैः
 कर्णवेष्टां गुलीयैः ॥ ८२ ॥ कुसुदामाधवीगौरी भवानीं पावते डिमा ॥ काली च दर्पणं हस्ते प्रत्येकं विनिवेदयेत् ॥ ८३ ॥ ब्राह्मणं पूजयित्वैकं वाच्यं संप
 न्नमस्तुते ॥ सप्तसुन्दरं कंठं नाम व्रतं चैतद्युधिष्ठिर ॥ ८४ ॥ करोति सुन्दरं देहसौभाग्यं यच्छते परम् ॥ वज्रैश्चैत्रमासे तु गन्धानुलेपनम् ॥ ८५ ॥
 शुक्तिगंधभृतां दत्त्वा विप्राय सितवाससी ॥ शतस्य च दुक्षिणं दद्यात्सर्वान्कामान्समश्नुते ॥ ८६ ॥ वारुणं च पदं याति तदेतद्भरुणव्रतम् ॥
 वैशाखमासे लवणं जयित्वा यत्नव्रतः ॥ ८७ ॥ मासं तिथ्यतः ततो दद्यात्सर्वत्सांगं द्विजातये ॥ स्थित्वा विष्णुपदे कल्पं ततो राजा भवेदिह ॥ ८८ ॥
 एतत्कांतिव्रतं नाम कांतिर्कीर्तिप्रदायकम् ॥ ब्रह्माण्डकांचनं कृत्वा तिलद्राणोपरि स्थितम् ॥ ८९ ॥ अयं तिलव्रतं भूत्वा हस्ते संपश्येद्विजम् ॥

संपूज्यविप्रपंत्यमाल्यवस्त्रविभूषणैः ॥९०॥ शक्तितन्निपलादूधैर्विश्वात्माप्रीयतामिति॥पुण्येऽहिदद्यात्सपरंब्रह्मयात्यपुनर्भवम् ॥ ९१ ॥
 एतद्ब्रह्मव्रतं नाम निर्वानफलदं नृणाम् ॥ यश्चोभयमुखं दिद्यात्प्रभृतकनकान्विताम् ॥ ९२ ॥ दिनं पयोव्रतं तिष्ठेत्सयातिपरमंपदम् ॥
 त्र्यहंपयोव्रतः स्थित्वा काञ्चनं कल्पपादपम् ॥ ९३ ॥ पलादूधं यथाशक्त्या तंदुलहं संयुतम् ॥ द्यादितं वरवासोभिः पुष्पमालाविभूषितम् ॥ ९४ ॥
 दत्त्वा स्वर्गवैते कल्पं कल्पव्रतमिदं स्मृतम् ॥ यस्तु व्रतसंतीर्णं भव्यां कंठाभरणभूषिताम् ॥ ९५ ॥ सुपर्याणं सुखं स्पृष्ट्वा खलिनलं कृताननाम् ॥
 मोदकोदकपत्रेण तांबूलनसमन्विताम् ॥ ९६ ॥ स्थगितं स्थापयेत्पृष्ठे शृंगश्रेष्ठिहिमन्विताम् ॥ इदं विधां व्यतीपाति ग्रहणे चायनद्वये ॥ ९७ ॥
 अयाचितेन च स्थित्वा ततो दद्याद्द्विजातये ॥ एतद्धारव्रतं नाम मार्गसिद्धिविनाशनम् ॥ ९८ ॥ परलोकाद्वर्गमनेच्छांति श्रमहरं परम् ॥ नत्ताशी
 त्वष्टमीषु स्याद्भस्त्रांतेऽष्टगोप्रदः ॥ ९९ ॥ पौरंदरं पदं याति सुगतिव्रतमुच्यते ॥ यश्चेन्धनप्रदो राजन्हेमंतां शीशिरव्रतम् ॥ १०० ॥
 घृतधेनुं प्रयच्छेत्परंब्रह्मसगच्छति ॥ शरीरारोग्यजननं द्युतिकांतिप्रदायकम् ॥ १०१ ॥ वैश्वानरव्रतं नाम सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 एकादश्यां तु नत्ताशीयश्चक्रं विनिवेदयेत् ॥ १०२ ॥ तद्वच्छंखं तु सौवर्णं चैत्रं चित्रासुपांडव ॥ य एतत्कुरुते भक्त्या साविष्णोः पदमाप्नुयात् ॥ १०३ ॥
 एतद्विष्णुव्रतं नाम कल्पादौ राज्यलाभकृत् ॥ पयोव्रतस्तु पञ्चम्यां व्रतं तिगोशुगप्रदः ॥ १०४ ॥ लक्ष्मीलोकैवैते कल्पमेतदेवीव्रतं स्मृतम् ॥
 सप्तम्यां नक्तुमुदयात्समाप्ते गां पयस्विनीम् ॥ १०५ ॥ सोऽर्कलोकमवाप्नोति भानुव्रतमिहोच्यते ॥ चतुर्थ्यां नक्तुमुदयादष्टगाहो मचारणम् ॥
 ॥ १०६ ॥ व्रतं वैनायकं नाम सर्वविघ्नविनाशनम् ॥ महाफलानि यस्य क्त्वा चातुर्मासां द्विजातये ॥ १०७ ॥ हैमानिकांतिं केदद्याद्द्वोयुगेन समं नरः ॥
 मितं वस्त्रगुंगं नाम संपूर्णाद्यघटानि च ॥ १०८ ॥ एतत्फलव्रतं नाम फलवाप्तिकरं सदा ॥ यश्चोपवासी सप्तम्यां समांतिं हेमपङ्कजम् ॥ १०९ ॥
 धेनुश्च शक्तिर्यो दद्यात्सवत्साः कांस्यदोहनाः ॥ भक्त्याराजेन्द्रविप्राय वाचक्यानि वेदयेत् ॥ ११० ॥ एतत्सौरव्रतं नाम मूर्धूलोकप्रदायकम् ॥
 द्वादशद्वादशीर्यस्तु नाम प्राशनसंयुतः ॥ १११ ॥ समुपोष्य समांतिं तु सवन्नाः सोदकाघटाः ॥ द्वादशात्रदेयाश्च सर्वकामप्रसिद्धये ॥ ११२ ॥

गोविन्दव्रतमित्येतद्गोविन्दपददायकम् ॥ कार्तिक्याथोषष्ठोत्सर्गकृत्तान्तसमाचरेत् ॥ ११३ ॥ सगोलोकमवाप्नोतिवृषव्रतमिदंस्मृतम् ॥
 व्रततिगौःप्रदातव्याभोजनशक्तिःपरम् ॥ ११४ ॥ विप्राणामत्रकार्थितंप्राजापत्यामिदं व्रतम् ॥ चतुर्दश्यातुनक्तशीसमतिगोयुग
 प्रदः ॥ ११५ ॥ शैवपदमवाप्नोतिज्ञेयचञ्चकव्रतम् ॥ सप्तरात्रोषितोदद्याद्घृतकुम्भद्विजातेये ॥ ११६ ॥ ब्रह्मव्रतमिदंप्राहुर्ब्रह्मलो
 कप्रदायकम् ॥ मासतिचसर्गादद्याद्ब्रह्मतेपयस्विनीम् ॥ ११७ ॥ शकलोकैवसेत्कल्पशक्रव्रतमिदंस्मृतम् ॥ कार्तिकस्यासितेपक्षेच
 तुर्दश्यांनराधिप ॥ ११८ ॥ सोपवासःपञ्चगव्यंषिवेदत्राविचक्षणः ॥ कणिलथास्तुगोमूत्रकृष्णायामेयं तथा ॥ ११९ ॥ सितधेन्वास्त
 थाक्षीरंक्तायास्तुतथादधि ॥ गृहीत्वाकर्बुरायास्तुघृतमेकत्रमेलयेत् ॥ १२० ॥ वेदोक्तमैत्राजेन्द्रकुशोदकसमन्वितम् ॥ ततःप्राभातसम
 येस्नात्वासंतर्प्यदेवताः ॥ १२१ ॥ ब्राह्मणान्वाचयिस्वातुभुञ्जीयाद्वाग्यतःशुचिः ॥ ब्रह्मकूर्चव्रतं ह्येतत्सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १२२ ॥ यद्वात्ये
 यञ्चकौमार्यैर्वाधैर्वापियत्कृतम् ॥ ब्रह्मकूर्चोपवासनेतत्सर्वमङ्गल्यकारकम् ॥ १२३ ॥ अनग्निपक्वमश्नातिवृत्तियातुयोनरः ॥ गांदन्वाग्नी
 वमभ्येतिपुनरावृत्तिवर्जितम् ॥ १२४ ॥ एतद्विप्राव्रतंनमसर्वमङ्गल्यकारकम् ॥ हैमपलद्भ्यादूर्ध्वरथमश्वयुगान्वितम् ॥ १२५ ॥ तिलप्रस्थोपरि
 गतंसितमाल्ययुगान्वितम् ॥ दत्वाकृतोपवासस्तुदिविकल्पशतं वसेत् ॥ १२६ ॥ तदंतरा राजः स्यादग्निव्रतमिदं स्मृतम् ॥ कृत्वा पलद्भ्यादूर्ध्व
 शय्याभ्यांसंयुतनरः ॥ १२७ ॥ हैमरथवरं श्रेष्ठं सर्वोपस्करसंयुतम् ॥ सत्यलोकैवसेत्कल्पसहस्रमथभूपतिः ॥ १२८ ॥ भवेदुपोषितोदत्वाकरिव्रत
 म्मिदं शुभम् ॥ मुखवासं परित्यज्य समातिगोप्रदो भवेत् ॥ १२९ ॥ यक्षाधिपं समाप्नोति सुखव्रतमुच्यते ॥ निशिकृत्वा जलेवासं प्रभोगो प्रदो भवेत् ॥
 ॥ १३० ॥ वारुणलोकमाप्नोति वरुणव्रतमुच्यते ॥ चान्द्रायणं च यः कुर्याद्भैक्षं चंद्रं निवेदयेत् ॥ १३१ ॥ चन्द्रव्रतमिदं प्रोक्तं चन्द्रलोकप्रदायकम् ॥
 ज्येष्ठपञ्चतपाः सार्धं हेमधेनुप्रदोदिवम् ॥ १३२ ॥ अथाष्टमीचतुर्दशैरुद्रव्रतमिदं स्मृतम् ॥ अनुलेपनं यः कुर्यात्तृतीयां शिवालयै ॥ १३३ ॥
 स सर्वगंधेनुदोयाति भवानीव्रतमुच्यते ॥ माघे निश्याद्रवासाः स्यात्सप्तम्यां गोप्रदो भवेत् ॥ १३४ ॥ दिविकल्पं वसित्वे हरराजा स्यात्तापनं व्रतम् ॥

दत्वाकृतोपवासस्तुदिविकल्पशतं वसेत् ॥ १३६ ॥ तदंतराजराजः स्यादश्वव्रतमिदं स्मृतम् ॥ तद्वत्कल्पद्वयादूर्ध्वकरिभ्यां संयुतं नरः ॥ १३६ ॥
 हेमरथं नरश्चेष्टसर्वोपस्करणान्वितम् ॥ त्रिरात्रोपोषितो दद्यात्फाल्गुन्यां भवनं शुभम् ॥ १३७ ॥ आदित्यलोकमाप्नोति पूजितः ससुरासुरैः ॥
 सुरलोकमवाप्नोति धामव्रतसमन्वितम् ॥ १३८ ॥ त्रिसंध्यं पूज्यदांपत्यमुपवासी विभूषणैः ॥ पूर्णमास्यामवाप्नोति मोक्षमिन्दुव्रतादिह ॥ १३९ ॥
 दत्वा सितद्वितीयायामिदं लेखनं भोजनम् ॥ कांस्यं सवस्त्रं राजेन्द्रक्षिणासिहतं तथा ॥ १४० ॥ समं तिगोप्रदोयाति विप्राय शिवमंदिरम् ॥
 कल्पति राजराजः स्यात्सोमव्रतमिदं स्मृतम् ॥ १४१ ॥ प्रतिपद्येकभक्ताशीसमांतिकपिलाप्रदः ॥ वैश्वानरपुरं याति आग्नेयव्रतमुच्यते ॥ १४२ ॥
 एकादश्यां माधवमासे चतुर्दश्यष्टमीषु च ॥ एकभक्तेन यो दद्याद्बालकान्यजिनानि च ॥ १४३ ॥ उपानहौ कंबलंश्च त्रेछत्रादिकंततः ॥
 करपत्रादिकंचापि यथाशक्त्या विचक्षणः ॥ १४४ ॥ ब्राह्मणानां महाराजसोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ एतत्सौख्यव्रतं नाम सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ १४५ ॥
 दशम्यामेकभक्ताशीसमांतिदशधेनुदः ॥ दिशश्चैवर्नीर्दद्याद्गारौरि रूपायुधिष्ठिर ॥ १४६ ॥ तिलद्रोणे परिगता ब्रह्मांडाधिपतिर्भवेत् ॥
 एताद्विश्वव्रतं नाम महापातकनाशनम् ॥ १४७ ॥ संपूज्य सितसप्तम्यां भानुधान्यानि सप्तयः ॥ ददाति नक्तभुग्राजं ह्रवणेन समं द्विजे ॥ १४८ ॥
 सतारयति सप्ताष्टौ कुलान्यात्मानमेव च ॥ एतद्दान्यव्रतं नाम धनधान्यप्रदायकम् ॥ १४९ ॥ मासोपवासी यो दद्याद्देनुं विप्राय शोभनाम् ॥
 सैवैष्णवं पदं याति भीमव्रतमिदं स्मृतम् ॥ १५० ॥ पक्षोपवासी यो दद्याद्दिप्रायकपिलाद्वयम् ॥ स ब्रह्मलोकमाप्नोति पूजितः सुरसत्तमैः ॥ १५१ ॥
 दद्याद्दिशतपलादूर्ध्वमर्हिकृत्वा तुकां च नीम् ॥ कुलाचलाद्रिसहितां तिलवस्त्रसमन्विताम् ॥ १५२ ॥ तिलद्रोणे परिगता ब्राह्मणयकुटुंबिने ॥
 दिनं पयोव्रतं स्तिष्ठेद्द्रुलोके महिषीयते ॥ १५३ ॥ एतन्महोव्रतं प्रोक्तं सप्तकल्पानुवर्तकम् ॥ माघमासेऽथ चैत्रे वा गुडधेनुप्रदो भवेत् ॥ १५४ ॥

१ धामव्रतमिदं स्मृतम्-इ० पा० । २ पूजितं देवम्-इ० पा० । ३ कस्मिंश्चित्पुस्तके-“दत्वा सितद्वितीयायाम्”-इत्यारम्य “सतारयति सप्ताष्टौ कुलान्यात्मानमेव च” इत्यन्तः सार्धन वस्त्रात्मको ग्रन्थः-“कर्तिकादि तृतीयायां प्राश्रयगोमूत्रयावकम्”-इत्येतदग्रेऽस्ति । ४ द्विजाध्याय-इ० पा० । ५ एतद्दानुव्रतं नाम-इ० पा० । ३ शुभम्-इ० पा० ।

गुडव्रतस्तृतीयायां सवौषकरणैर्युतम् ॥ गौरीलोकमवाप्नोति पूज्यतेऽस्मरसांगणैः ॥ १५५ ॥ उमाव्रतमिदं प्रोक्तं सततानन्ददायकम् । वत्सरं
 त्वेकभक्ताशीसिभक्ष्यजलकुम्भदः ॥ १५६ ॥ शिवलोकैव सेत्कल्पं प्राप्तिव्रतमिदं स्मृतम् । कार्तिकादितृतीयायां प्राश्रयगोत्रयवकम् ॥ १५७ ॥
 गौरीलोकैव सेत्कल्पं ततो राजा भवेदिह ॥ एतद्व्रतं नाम महाकल्याणकारकम् ॥ १५८ ॥ चैत्री त्रिात्रं नक्षत्राणि नक्षत्राणां क्षात्वा ददाति यः ॥
 अजापयस्विनीः पञ्चब्राह्मणयकुटुम्बिने ॥ १५९ ॥ न जायते पुनरसौ जिवलोकैकदा न च ॥ एतद्व्रतं व्रतं प्रोक्तं सर्वव्याधि विनाशनम् ॥ १६० ॥
 कन्यादानं तु यः कुर्यादुद्राहं कारयेच्च यः ॥ एकविंशति कुलोपेतं ब्रह्मलोकं समागच्छति ॥ १६१ ॥ कन्यादानात्परं दानं न चास्त्यभ्यधिकं क्वचित् ॥
 ये कारयन्ति नृपतेषु लोकाऽक्षयो दिवि ॥ १६२ ॥ तिलपिष्टमयं कृत्वा गजं हेमविभूषितम् ॥ कुर्यात्कुशमयं तद्वद्वारोहकमस्मिन्वितम् ॥ १६३ ॥
 नक्षत्रमालासहितं चामराणि धारिणम् ॥ दशनाग्रवद्धनेन त्ररक्तवस्त्रयुगान्वितम् ॥ १६४ ॥ ताम्रपात्र्यां कुण्डं वक्त्रं दत्त्वा ग्रामोदकम् ॥
 प्रदद्याद्विजदां पत्न्यं पूज्यमाल्यविभूषणैः ॥ १६५ ॥ कंठप्रमाणमाविश्य जलं मलविवर्जितम् ॥ कांता रकारिणा ह्येतत्कथितं तु युधिष्ठिर ॥
 ॥ १६६ ॥ कांता रकारिदुर्गेषु वारयत्यपि दुष्कृतीन् ॥ इह लोके परैश्चैव न त्रकार्या विचारणा ॥ १६७ ॥ ये कुर्वन्ति दिने पुण्ये व्रतं पौरंदरनराः ॥
 तेषां पौरंदरो लोको भवेदाभूतसंभवम् ॥ १६८ ॥ पयोव्रतस्तु पञ्चम्यां दत्त्वा नागं द्विजतये ॥ सौवर्णसर्पजनि तं भयेतेषां न जायते ॥ १६९ ॥
 सिताष्टम्यां सोपवासो वृषभं यः प्रयच्छति ॥ सितवस्त्रसमाच्छन्नं घण्टाभरणभूषितम् ॥ १७० ॥ शिवलोकैव सेत्कल्पं ततो राजा भवेदिह ॥
 वृषव्रतमिदं प्रोक्तं सर्वधर्मप्रदायकम् ॥ १७१ ॥ उत्तरे त्वयने प्राप्तिं घृतप्रस्थेन याहारीम् ॥ स्नापयित्वा ब्राह्मणाय वडवां यः प्रयच्छति ॥ १७२ ॥
 स सर्वकामसंयुक्तः पुत्रप्राप्तुं समन्वितः ॥ सूर्यलोकैव सेद्राजत्राज्ञां व्रतिमिहोच्यते ॥ १७३ ॥ सकृन्नवम्यां भक्तेन पूजयेद्विन्ध्यवासिनीम् ॥
 पुष्पधूपैस्ततो दद्यात्पञ्चशुक्रशोभितम् ॥ १७४ ॥ हैमविप्रायां शान्ताय सवामी जायते नरः ॥ एतदग्रेयमित्युक्तं व्रतमग्निपदप्रदम् ॥ १७५ ॥
 द्वादश्यां गुह्यकानां च पलैश्चैव संयुतम् ॥ विप्राय भोजनं दत्वा यः स याति हिरेण्यदम् ॥ १७६ ॥ विष्कम्भादिषु योगेषु एकभक्तरतो नरः ॥

१ महाव्रतम्-इ०पा० । २ दरिद्राय-इ०पा० । ३ सर्वविघ्ननिवारणम्-इ०पा० । ४ विष्णुलोकं ततो व्रजेत्-इ०पा० । ५ पुत्रपौत्रसमन्वितः-इ०पा० ।

६ पुरम्-इ०पा० ।

एतदाग्नेयमित्युक्तं व्रतमग्निपदप्रदम् ॥ १७७ ॥ यो ददाति क्रमादेषु घृतैर्लफलेक्ष्वम् ॥ यवगोधूमचणकात्रिष्पावाञ्छालितं दुलान् ॥
 १७८ ॥ लवणं दधि दुग्धं च वस्त्रं कनकमेव च ॥ कंबलं गावृषं च त्रसुपानद्युगलं तथा ॥ १७९ ॥ कर्पूरं कुंकुमं चैव चंदनं कुसुमानि च
 लोहं कनकताम्रं च रौप्यं चैतियुधिष्ठिर ॥ १८० ॥ स्नातः स्वशक्त्या विधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ न वियोगमवाप्नोति योगव्रतमिदं स्मृतम् ॥
 १८१ ॥ कार्तिक्यां नक्तमुद्गान्मेषमार्गशिरे वृषम् ॥ पौषमाघादिमासेषु सौवर्णः सर्व एव हि ॥ १८२ ॥ क्रमेण राज्ञः सर्वा वस्त्रमाल्यैर्विभूषिताः ॥
 पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां कौंतेय बहूदक्षिणाम् ॥ १८३ ॥ एतद्वाशिष्ठं व्रतं नमसं सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ सर्वोऽपूरकं तद्भस्म लोके प्रदायकम् ॥
 १८४ ॥ पञ्चाशीतिव्रतानंति कथिता पांडु नंदन ॥ यांश्चुत्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृहमातृहा तथा ॥ १८५ ॥ मुच्यते तत्क्षणे देवपातकैः सोपपा
 तकैः ॥ १८६ ॥ पंचाधिका तव मया कथिता व्रतानां राजन्नशीतिरति सौख्यधनप्रदानाम् ॥ एतां समाचरति यः शृणुयात्पठेद्वा हस्ताग्रं लभ्य इव
 तस्य सुरेश लोके ॥ १८७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादव्रतपञ्चाशीतिवर्णनं नमैकं विज्ञात्युत्तरं शत
 तमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कृतं ब्रह्मयुगं प्रोक्तं त्रेता तु क्षत्रिययुगम् ॥ वैश्यं द्वापरमित्याहुः शूद्रं कलियुगं
 स्मृतम् ॥ १ ॥ कलौ राजन्मनुष्याणां शैथिल्यं स्नानकर्मणि ॥ तथापि माघव्याजेन कथयिष्यामि ते शृणु ॥ २ ॥ यस्य हस्तौ च पादौ च वाङ्म
 नस्तु सुसंयुतम् ॥ विद्या तपश्च कीर्तिश्च सतीर्थफलमश्रुते ॥ ३ ॥ अश्रद्धानः पापात्मानास्ति कोऽच्छिन्न संशयः ॥ हेतुनिष्ठाश्च भ्रैतेन तीर्थफलमा
 गिनः ॥ ४ ॥ प्रयागं पुष्करं प्राप्य कुरुक्षेत्रं तथापि वा ॥ यत्र वा तत्र वा स्नानायान्माधेनित्यमिति श्रुतिः ॥ ५ ॥ त्रिरात्रं फलदानं दद्यात् कश्चिदसमुद्र
 गाः ॥ समुद्रगास्तु पक्षस्य मासस्य सारितां पतिः ॥ ६ ॥ उषः समीपेयः स्नानं संध्यायां मुदितैरवौ ॥ प्राजापत्येन तत्तुल्यं महापातकनाशनम् ॥ ७ ॥
 प्रातरुत्थाय यो विप्रः प्रातः स्नायी सदा भवेत् ॥ स सर्वपापनिमुक्तः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ८ ॥ वृथा चोष्णो दकस्नानं वृथा जाप्यमवैदिकम् ॥
 अश्रोत्रिये वृथा श्राद्धं वृथा मुक्तमसाक्षिकम् ॥ ९ ॥ स्नानं चतुर्विधं प्रोक्तं स्नानविद्विष्युधिष्ठिर ॥ वायव्यं वारुणं ब्राह्मं दिव्यं चैति पृथक् कृणु ॥ १० ॥

वायव्यंगोरजःस्नानं वारुणसागरादिषु ॥ ब्राह्म्यब्राह्मणमंत्रोक्तोद्विगमेधांशुभारुणम् ॥ ११ ॥ सर्वेषामेव स्नानानां विशिष्टतत्रवारुणम् ॥
 ब्रह्मचारीगृहस्थश्च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ १२ ॥ एते सर्वे प्रशंसन्ति सर्वदा माघमाघजनम् ॥ बालास्तरुणका वृद्धा नरानरिण पुंसकाः ॥ १३ ॥
 स्नान्तामाघांशुभेर्तथै प्राहुर्वन्तीप्सितफलम् ॥ ब्रह्मक्षत्रविशचैव मन्त्रवत्स्नानमिष्यते ॥ १४ ॥ तूष्णीमेव हि शूद्रस्य क्षत्रिणां च कुरुन्दनम् ॥
 माघमासे रटन्त्यापः किञ्चिद्भ्युदितैरवौ ॥ १५ ॥ ब्रह्मघ्नं वासुरापं वा कं पतंतं पुनीमहे ॥ प्रासादाय त्रसवर्णोऽस्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ १६ ॥
 दधि कुल्यावहाय त्रनद्यः पायसकर्मदाः ॥ तत्र ते यांति मज्जन्ति यमाघे भारुणोदये ॥ १७ ॥ यतिवत्पथि गच्छेत्तमौ नीपैशुन्यवर्जितः ॥ यदीच्छे
 द्विपुलान्भोगांश्चन्द्रसूयैः पमान्युहान् ॥ १८ ॥ पुष्यफाल्गुनयोर्मध्ये प्रातः स्नानी भवेन्नरः ॥ पौर्णमास्या ह्यमावास्याः प्रारभ्य स्नानमाचरेत् ॥ १९ ॥
 त्रिंशद्दिनानि पुष्याणि मकरस्थे दिवाकरे ॥ तत्र उत्थायानियमं गृह्णीयाद्भिषिपूर्वकम् ॥ २० ॥ माघमासमिदं पूर्णस्थायं ह्येवमाधवम् ॥ तीर्थं
 शीतजले नित्यमिति संकल्प्य चेत्तसा ॥ २१ ॥ अप्रावृत्तशरीरस्तु यः कष्टं स्नानमाचरेत् ॥ पदे पदेऽधमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ २२ ॥
 तत्र स्नान्तांशुभेर्तथैदं त्वाशिरसि वसुदम् ॥ वेदोक्तविधिनाराजन्सूयस्यार्धं निवेदयेत् ॥ २३ ॥ पितृन्संतर्प्य तत्र स्थोद्धवतीत्येतज्जलात् ॥
 दृष्टद्वेन मस्कृत्य पूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ २४ ॥ शङ्खचक्रधरं देवं माधवं नाम पूजयेत् ॥ बहिर्द्वत्वाविधानेन ततस्त्वेकाग्रमभवेत् ॥ २५ ॥
 भूशय्या ब्रह्मचर्येण शक्तः स्नानं समाचरेत् ॥ अशक्तस्य धनान्त्वस्य च्छेत्सा तत्र कथ्यते ॥ २६ ॥ अवश्यमापि कर्तव्यमाधे स्नानमिति श्रुतिः ॥
 ईश्वरेण यथाकामं बलधर्मोऽनुवर्तते ॥ २७ ॥ तिलस्नानी तिलोद्धर्तौ तिलभोक्ता तिलोदकी ॥ तिलहोता च दाता च षट् तिलेन वसति ॥ २८ ॥
 तैलस्य मलकानां च तीर्थे देयानि नित्यशः ॥ तथा प्रज्वालयेद्बह्निं निवातार्थं द्विजन्मनाम् ॥ २९ ॥ स्नानावसाने तु भोज्यं देयमवारितम् ॥
 भोजयेद्द्विजं पत्यान्भूषयेद्ब्रह्मभूषणैः ॥ ३० ॥ कंबलाजिनरत्नानि वा सांसि विविधानि च ॥ चोलकानि च दिव्यानि प्रच्छादनपटीस्तथा ॥ ३१ ॥
 उपानहा तथा गुप्तमोदकैः पापमोचकैः ॥ अनेन विधिना दद्यान्माधवः श्रियतामिति ॥ ३२ ॥ अगम्यागमनस्ते यपोपेभ्यश्च परिग्राह्यत् ॥

रहस्याचरिताद्वाणिमुच्यतेस्नानमाचरेत् ॥ ३३ ॥ पितृभिःपितामहैःसाद्वैतथैवप्रपितामहैःसाद्वैदृद्धमातामहैस्तथा ॥ ३४ ॥
 एकर्विशकुलैःसाद्वैभोगान्भुक्त्वाथोप्सितान् ॥ माघमास्त्युषसिस्नानत्वाविष्णुलोकंसगच्छति ॥ ३५ ॥ योमाघमास्त्युषसिसूर्य्यकराभिता
 म्रेस्नानंसमाचरतिचारुनदीप्रवाहे ॥ उद्धृत्यसप्तपुरुषान्पितृमातृतश्चस्वर्गप्रयात्यमलदेहधरोनरोऽसौ ॥ ३६ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 उत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेमाघस्नानविधिवर्णनं नाम द्वाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ४३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 नैर्मल्यंभावशुद्धिश्चविनास्नानंनयुज्यते ॥ तस्मात्कायविशुद्धयर्थस्नानमादौविधीयते ॥ १ ॥ अनुद्धृतैरुद्धृतैर्वज्रलैःस्नानंसमाचरेत् ॥
 तीर्थप्रकल्पयेद्ब्रह्मान्मूलमंत्रेणमंत्रविद् ॥ २ ॥ नमोनारायणयतिमूलमन्त्रउदाहृतः ॥ दम्भपाणिस्तुविधिनास्वाचान्तःप्रयतःसुधीः ॥ ३ ॥
 चतुर्हस्तसमायुक्तंचतुरस्रसंमतः ॥ प्रकल्प्यवाहयेद्ब्रह्मोभैर्मंत्रैर्विचक्षणः ॥ ४ ॥ ओविष्णुपादप्रसूतासिवैष्णवीविष्णुदेवता ॥
 पाहिनस्त्वेनसस्तस्मादाजन्ममरणंति कात् ॥ ५ ॥ तिस्रःकोट्योऽद्वैकोटीचतीर्थानांवायुरब्रवीत् ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचतानितेसन्तिजाह्नुवि ॥ ६ ॥
 नंदिनीत्येवतेनामदेवेषुनलिनीतिच ॥ क्षमापृथ्वीचविहगाविश्वकायाशिवास्मृता ॥ ७ ॥ विद्याधरासुप्रसन्नातथालोभप्रसादिनी ॥
 हेमातथाजाह्नवीचशांताशांतिप्रदायिनी ॥ ८ ॥ एतानिपुण्यनामानिस्नानकालेप्रकीर्तयेत् ॥ भवेत्सनिहितातत्रगङ्गात्रिपथगामिनी ॥ ९ ॥
 सप्तवाराभिजतेनकरसंपुटयोजितम् ॥ ३ ॥ सूर्य्यकुर्वाजलंभूपत्रिचतुःपञ्चसप्ता ॥ १० ॥ स्नानं कुर्यान्मृदातद्ब्रह्मदामंत्र्यचविधानतः ॥
 अश्वक्रांतिरथक्रांतिविष्णुक्रांतिवसुधरे ॥ ११ ॥ मृत्तिकेहरमेसर्वयन्मयादुष्कृतंकृतम् ॥ उद्धृतासिवराहेणकृष्णेनशतबाहुना ॥ १२ ॥
 नमस्तेसर्वलोकानामसुधारिणिसुव्रते ॥ एवंस्नात्वाततःपश्चादाचम्यचविधानतः ॥ १३ ॥ उत्थायवाससीशुक्लेसूक्ष्मेतुपरिधायवै
 ततस्तुतर्पणंकुर्यात्त्रैलोक्याप्यायनायतु ॥ १४ ॥ देवायक्षास्तथानागागन्धर्वाप्सरसांगणाः ॥ क्रूराःसर्पाःसुपर्णाश्चतरक्षाविहगाःखगाः ॥ १५ ॥
 विद्याधराजलधरास्तथैवाकाशगामिनः ॥ निराधाराश्चयेजीवाःपापकर्मेरताश्चये ॥ १६ ॥ तेषामाप्यायनायैतद्विधयेतसलिलंमया ॥

कृतोपवीतोदेवभ्यानिवीतीचभवेत्ततः ॥ १७ ॥ मनुष्यास्तपयेद्भक्त्याब्रह्मपुत्राहृषींस्तथा ॥ सनकश्चसनन्दश्चतृतीयश्चसनातनः ॥ १८ ॥
 कपिलश्चासुरिश्चैवबोद्धः पञ्चशिखस्तथा ॥ सर्वेतेष्टासिमायांमुहूर्तेनांबुनासदा ॥ १९ ॥ मरीचिमत्र्यङ्गिरसौपुलस्त्यपुलहंकुतुम् ॥
 प्रचेतसंवसिष्ठंचभृगुनारदमेवच ॥ २० ॥ देवब्रह्मऋषीन्सर्वास्तपयेत्तक्षतोदकैः ॥ अपसव्यंततःकृत्वासव्यंजानुचभूतले ॥ २१ ॥
 अग्निष्वात्तावर्हिषदोहविष्मंतस्तथोष्मपाः ॥ सुकलितास्तथाभौमाभाज्यपाःसोमपास्तथा ॥ २२ ॥ तपयेच्चपितृभक्त्यासातिलोदकचन्दनैः ॥
 दुर्भपाणिस्तुविधिवत्तपयेन्नामगोज्ञतः ॥ २३ ॥ पित्रादीन्नामगोज्ञेणतथातामहानपि ॥ संतप्येविधिवद्भक्त्याइमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ २४ ॥
 येऽबान्धवान्धवाय्येऽयजन्मनिबान्धवाः ॥ तेतृप्तिमखिलायांतुयश्चास्मत्तोऽभिवाञ्छति ॥ २५ ॥ ततश्चाचम्यविधिवदालिखेत्पद्ममयतः ॥
 अक्षताभिःसपुष्पाभिःसतिलारुणचन्दनैः ॥ २६ ॥ अर्घदद्यात्प्रयत्नेनसूर्यनामादुकीर्तनैः ॥ नमस्तेविश्वरूपायनमोविष्णुसखायै ॥ २७ ॥
 सहस्ररश्मयेनित्यंनमस्तेसर्वतेजसे ॥ नमस्तेसर्ववपुषेनमस्तेसर्वशक्तये ॥ २८ ॥ जगत्स्वामिन्नमस्तेऽस्तुदिव्यचन्दनभूषित ॥
 पद्मनाभनमस्तेऽस्तुकुण्डलांगदधारिणे ॥ २९ ॥ नमस्तेसर्वलोकेशसर्वसुरनमस्कृत ॥ सुकृतंदुष्कृतंचैवसम्यग्जानासिसर्वदा ॥ ३० ॥
 सत्यदेवनमस्तेस्तुसर्वदेवनमोऽस्तुते ॥ दिवाकरनमस्तेस्तुत्रयीमयनमोऽस्तुते ॥ ३१ ॥ एवंसूर्यनमस्कृत्यत्रिःकृत्वाचप्रदक्षिणाम् ॥
 द्विजंगांकाञ्चनंस्पृष्ट्वाततोविष्णुगृहं व्रजेत् ॥ ३२ ॥ स्नानंदिनंप्रतिदिनंकथितमुनीन्द्रैःपापापहंमलहंसुखदंसदैव ॥ तस्मान्नदीष्वथमूहे
 प्वथवातडागेकर्तव्यमेतदिहधर्मधियानरेण ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेनित्यस्नानविधिवर्णनं
 नामत्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ रुद्रस्नानविधानंमेकथयस्वजनार्दन ॥ सर्वदुष्टो
 पशमंसर्वशान्तिप्रदंनृणाम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ देवसेनापतिंस्कन्दंरुद्रपुत्रंदुरासदम् ॥ अगस्तिमुनिंशाईलःसुखासीनमु
 वाचह ॥ २ ॥ सर्वज्ञोऽसिकुमारस्त्वंप्रसादाच्छङ्करस्यैव ॥ स्नानंरुद्रविधानेनब्रूहिकस्यकथंभवेत् ॥ ३ ॥ स्कन्दउवाच ॥ मृतप्रजातुयानारी

दुर्भगास्तुतवर्जिता ॥ यास्तुतेदुहितांवध्यास्नानमासाविधियते ॥ ४ ॥ अष्टम्यावाचतुर्दश्यामुपासपरायणा ॥ ऋतौशुद्धेचतुर्थेतिप्राप्तेसूर्य
 दिनेऽथवा ॥ ५ ॥ नद्योस्तुसङ्गमेकुर्यान्महानद्योर्विशेषतः ॥ शिवालयेऽथवागोष्ठेविविक्तेवागृहाङ्गणे ॥ ६ ॥ आहिताग्निद्रिजंशतं धर्मज्ञे स
 त्यशीलिनम् ॥ स्नानार्थप्राथम्येद्वेवनिपुणरौद्रकर्मणि ॥ आतस्तुमंडपंकुर्याच्चतुरस्रमुदगतम् ॥ बद्धचन्दनमालंतुगोमयेनोपलेपितम् ॥ ८ ॥
 तन्मध्ये श्वेतरजसासंपूर्णपद्ममालिखेत् ॥ मध्येतस्यमहादेवंस्थापयेत्कर्णिकोपरि ॥ ९ ॥ दद्यादलेषुशतयादौश्रुतार्थविधिपूर्वकम् ॥ इन्द्रादिलो
 कपालांश्चदलेष्वन्येषुविन्यसेत् ॥ १० ॥ देवविनायकं चैवस्थापयेत्तस्यपार्श्वतः ॥ दत्तवर्धनस्य पुष्पं च धूपदीपं शुद्धैर्दानम् ॥ ११ ॥ भक्ष्यान्ना
 विधान्दद्यात्फलानिविधानि च ॥ चतुष्कोणेषु भृंगारमश्नत्यदलभूषितम् ॥ १२ ॥ एकैकं विन्यसेद्ब्रह्मन्सर्वाषधिसमन्वितम् ॥ चतुर्दिशं मंडपस्य
 दद्याद्धूतवर्लिततः ॥ १३ ॥ आग्नेय्यां दिशिकर्तव्यं मंडपस्य समीपतः ॥ अग्निकार्येषु भेकुंडेषु पुष्पपत्रैरलंकृते ॥ १४ ॥ लवणं सर्वपैयुक्तं घृतेन मधुना
 सह ॥ मानस्तोकेन जुहुयात्कृतहोमेन वग्रहे ॥ १५ ॥ द्वितीयमग्निकार्यस्य कर्तारं ब्राह्मणं कुरु ॥ रुद्रजापकमार्थसितचन्दनचर्चितम् ॥ १६ ॥
 सितवस्त्रपरीधानंसितमालाधरं शुभम् ॥ शोभितं कणैः कंठचैः कर्णवैष्णुलीयकैः ॥ १७ ॥ मंडलस्य समीपस्थोजपेद्बुद्धान्विमत्सरः ॥
 यावदेकादशगताः पुनरेव जपेत्तान् ॥ १८ ॥ देवमंडलवत्कार्यं द्वितीयं मंडलं शुभम् ॥ तस्य मध्ये तु सानारीश्वरपुष्पैरलंकृतं ॥ १९ ॥
 श्वेतवस्त्रैश्च संछन्नाश्वेतगंधानुलेपितं ॥ सुखासनोपविष्टायामाचार्यो रुद्रचिंतकः ॥ २० ॥ अभिषिचेत्ततश्चैनामकं पत्रपुटांबुना ॥ चतुष्ष
 ष्टिविधै नैवरुद्रेणैकादशेन तु ॥ २१ ॥ शतानि सप्तपर्णानां चतुर्भिरधिकानि तु ॥ अच्छिद्राणां मन्त्रानां च स्नानार्थं विनियोजयेत् ॥ २२ ॥ अ
 श्वस्थानाद्गजस्थानाद्दलमीकात्संगमाद्भूदात् ॥ वेद्यांगणाद्राजगृहाद्गोष्ठादानीयैव मृदः ॥ २३ ॥ सर्वौषधिराचनं च नदीतीर्थोदकानि च ॥
 एतान् संक्षिप्य कलशे शिवसंज्ञे सुपूजिते ॥ २४ ॥ आपादतलकेशं च कुक्षीचैव विशेषतः ॥ सर्वगले पयस्नार्याः सुशीलाकाचिदङ्गना ॥ २५ ॥

१ ऋतुवर्जिता-इ० पा० । २ दुहितामित्यार्षम् । ३ एवं सशुणं रुद्रकर्मणि-इ० पा० । ४ श्वेतरक्तं च-इ० पा० । ५ सद्यादीनि निति पठे सद्यः
 प्रणव इति मांत्रिकसंज्ञा ।

रुद्राभिजेनेततःस्नापयेत्कलशेनताम् ॥ तोयपूर्णष्टकशैरश्वत्थदलपूरितैः ॥ २६॥ सर्वतोदिक्रियतैःपश्चात्स्नापयेत्सफलाक्षतैः ॥ एवं
 स्नातस्नापकायदद्याद्वाक्कांचनंतथा ॥ २७॥ हेतुरप्यत्रनिर्दिष्टदक्षिणगौःपयस्विनी ॥ ब्राह्मणानामथान्येषांस्वशक्त्यापांडुनंदन ॥ २८॥
 गोवत्सकाञ्चनादीनिदत्त्वासर्वक्षमापयेत् ॥ कृतेनानेनराजेन्द्ररुद्रस्नानेनभागिनी ॥ २९॥ सुभगासुखसंयुक्तावहुपुत्राचजायते ॥ सर्वेष्व
 पिहिमसिषुब्राह्मणाभिमेतेशुभम् ॥ ३०॥ तस्मादवश्यंकर्तव्यपुत्रश्रीसुखमिच्छता ॥ ३१॥ यास्नानमाचरतिरुद्रमितिप्रसिद्धंश्रद्धांवि
 ताद्विजवरानुमतोऽनन्ताङ्गी ॥ दोषात्रिहत्यसकलान्स्वशरीरभगाद्भुतःप्रियाभवतिभारतजविवस्ता ॥ ३२॥ इति श्रीभविष्येमहापु
 राणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादरुद्रस्नानविधिवर्णनंमचतुर्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ युधि
 क्षिरउवाच ॥ ॥ चन्द्रादित्योपरागेषुयत्स्नानमभिधीयते ॥ तदहंश्रोतुमिच्छामिद्रव्यमन्नप्रधानतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 यस्यराशिंसमासाद्यभवेद्ब्रह्मणसंप्लवः ॥ तस्यस्नानंप्रक्ष्यामिमंत्रौषधिसमांत्वितम् ॥ २ ॥ चन्द्रोपरारंगसंप्राप्यकुत्वाब्राह्म
 णवाचनम् ॥ संपूज्यचतुरोविप्राङ्गन्धमाल्यानुलेपनैः ॥ ३ ॥ पूर्वमेवोपरारगस्यसमानाज्यौषधादिकम् ॥ स्थापयेच्चतुरः
 कुंभानग्रतःसागरानिति ॥ ४ ॥ गजाश्वरथ्यावल्मकिमसङ्गमाद्भद्रगोकुलात् ॥ राजद्वारप्रदेशात्सुदमानीयप्रक्षिपेत् ॥ ५ ॥
 पंचगव्यंचकुंभेषुपंचरत्नानिचैवहि ॥ रोचनांपद्मशंखौचपञ्चभद्रसमांत्वितौ ॥ ६ ॥ स्फटिकंचंदनंश्वेतंतीर्थवारिससर्षपम् ॥
 गजदंतंकुङ्कुमंचतथैवोशीरुगुलम् ॥ ७ ॥ एतत्सर्वंविनिक्षिप्यकुंभेष्ववाहयेत्सुरान् ॥ सर्वैसुद्राःसरितस्तीर्थानिजलदाहदाः ॥ ८ ॥
 आयांतुयजमानस्यदुरितक्षयकारकाः ॥ योऽसौवज्रधरोदेवआदित्यानांप्रभुमतः ॥ ९ ॥ सहस्रनयनश्चेन्द्रःपीडामेवज्जपोहतु ॥
 रक्षोगणाधिपःसाक्षात्प्रलयानिलसप्रभः ॥ १० ॥ खड्गव्यग्रोऽतिभीमश्चरक्षापीडां व्यपोहतु ॥ योऽसौविंदुराविन्दुःपिनाकीवृषवाहनः ॥ ११ ॥
 चन्द्रोपरारगपापानिसनज्ञायतुशङ्करः ॥ त्रैलोक्येयानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ १२ ॥ ब्रह्माकैविष्णुयुक्तानितानिपापंहतुवै ॥
 एवमामंत्रितैःकुंभैरभोयुक्तैरुगान्वितैः ॥ १३ ॥ ऋग्यजुःसाममंत्रैश्चशुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ पूजयेद्ब्रह्मगोदानैर्ब्राह्मणानिष्टदेवताः ॥ १४ ॥

एतानेवततोमंत्रान्विलिख्यकनकान्वितान् ॥ यजमानस्यशिरसिद्धृत्यास्तेनरोत्तम ॥ १५ ॥ कलशान्द्रव्यसंयुक्तान्प्राप्तेग्रहणपर्वणि ॥
 चन्द्रग्रहेनिवृत्तेकुतगोदानमङ्गलः ॥ १६ ॥ कृतस्नानःश्वेतपट्टब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ अमेनविधिनयस्तुसग्रहंस्नानमाचरेत् ॥ १७ ॥
 नतस्यग्रहपीडास्यान्नचबंधुजनक्षयः ॥ परमांसिद्धिमाप्नोतिपुनरावृत्तिदुर्लभाम् ॥ १८ ॥ सूर्यग्रहेसूर्यनामसदामंत्रेषुकीर्तयेत् ॥
 द्रव्यैस्तेरेवकथितंस्नानंकरुणकुलेद्वह ॥ १९ ॥ यद्दंशुणयान्नित्यंश्रावयेद्वापिमानवः॥सर्वपापविनिर्मुक्तःशक्रलोकेमहीयते ॥ २० ॥ चन्द्रग्रहेनृपर
 विग्रहेजपन्मंत्रैरिमैःसमभिमंत्र्यशुभोदकुंभात्॥स्नानंकरोतिनियमेननरश्चयश्चपीडानतंग्रहकृत्तचपुनर्दुनोति ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेचन्द्रादित्यग्रहणस्नानविधिवर्णनंनमपंचविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः॥ १२५ ॥ युधिष्ठिरउवाच॥
 गृहस्थोमरणेप्राप्तैकथंत्यजतिजीवितम्॥एतन्मेब्रूहिगोविन्दपरंकौतूहलंहिमे॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ नान्यदुष्कृष्टमुद्दिष्टतज्ज्ञैरज्ञानज्ञानात्पर
 म् ॥ तस्याहंलक्षणंवक्ष्येयज्जप्यंचमुमूर्षता ॥ २ ॥ यादृग्रूपश्चभगवांश्चितनीयोजनार्दनः ॥ आसन्नमात्मनःकालंज्ञात्वाप्राज्ञोयुधिष्ठिर ॥ ३ ॥
 निर्धूतमलदोषश्चस्नातोनियतमानसः ॥ समभ्यर्च्यहृषीकेशंपुष्पधूपादिभिस्ततः ॥ ४ ॥ प्रणिपतैःस्तवैःपुण्यैर्गैर्धूपैस्तुपूजयेत् ॥
 दत्त्वादानंचविभ्रेभ्योविकलादिभ्यएवच ॥ ५ ॥ समर्प्यब्राह्मणेभ्यश्चदेवाचांघृपयोगिच ॥ बंधुपुत्रकलेत्रेषुक्षेत्रधान्यधनादिषु ॥ ६ ॥
 मित्रवर्गैचराजेन्द्रममत्वंविनिवर्तयेत् ॥ मित्राण्यमित्रान्मध्यस्थान्परास्त्वांश्चपुनः ॥ ७ ॥ अत्यर्थमपकरणेनोपकरणेचिन्तयेत् ॥
 ततश्चप्रयतःकुर्यादुत्तमैर्गैर्वर्कमणाम् ॥ ८ ॥ शुभाशुभानांराजेन्द्रवाक्यंचेदुदरियेत् ॥ परित्यजाम्यहंभोगांस्त्यजामिसुहृदोऽखिलाच्च॥ ९ ॥
 भोजनंहिमयोत्सृष्टमुत्सृष्टमनुलेपनम् ॥ स्नग्भूषणादिक्रैयंगदानमासनेमेवच ॥ १० ॥ होमादयःपराथार्थेयेचनित्यक्रमागताः ॥ नैमित्तिका
 स्तथाकाम्याःश्राद्धधर्मादयोऽज्ज्ञताः ॥ ११ ॥ त्यक्ताश्चाश्रमिकाधर्मावर्धमार्त्तथाज्ज्ञिताः ॥ पद्भ्यांकराभ्यांविहरन्कुर्वाणःकर्मचोद्वहन्॥
 ॥ १२ ॥ नपपंकस्यचिन्न्याध्याःप्राणिनःसंतुर्भयाः ॥ नभसिप्राणिनोयेचयेजलेयेचभूतले ॥ १३ ॥ क्षितेर्विवरगायेचयेचपाषाणसंगुटे ॥
 धान्यादिषुचवस्त्रेषुशयनेष्वासनेषुच ॥ १४ ॥ तेस्वयंतुविबुध्यंतुदत्तंतेभ्योऽभयंमया ॥ नमेऽस्तिबांधवःकश्चिद्दिष्टुंमुक्त्वाजगद्गुरुम् ॥ १५ ॥

मित्रपक्षमेविष्णुरधश्चैतथायुतः ॥ पार्श्वतोऽसृग्निहृदयेबाहुभ्यांचैवचक्षुषी ॥ १६ ॥ श्रोत्रादिषुचसर्वेषुममविष्णुःप्रतिष्ठितः ॥
 इति सर्वसमुत्सृज्यधृत्वा सर्वेक्षमच्युतम् ॥ १७ ॥ वासुदेव्यविरतनामदेवस्यकीर्तयेत् ॥ दक्षिणाग्नेषुदभेषुशेतेवैप्राविच्छाशस्तथा ॥ १८ ॥
 उदकिच्छावाराजजैर्चितयजगतःपतिम् ॥ विष्णुजिष्णुहृषीकेशैकशैशवंधुमुदनम् ॥ १९ ॥ नारायणनरशौरिवासुदेवंजनार्दनम् ॥
 वाराहंयज्ञपुरंषुण्डरीकाक्षमच्युतम् ॥ २० ॥ वामनश्रीधरंकृष्णंनृसिंहमपराजितम् ॥ पद्मनाभमंजेशंदासोदरमधोक्षजम् ॥ २१ ॥
 सर्वेश्वरेश्वरंशुद्धमनंतविश्वरूपिणम् ॥ चक्रिणं गदिनंशान्तंशङ्खिनें गरुडध्वजम् ॥ २२ ॥ किराटकौस्तुभधरंप्रणमाम्यहमव्ययम् ॥ अहम्
 स्मिजगन्नाथमयिवासंकुरुतुम् ॥ २३ ॥ अवयोरंतरंमास्तुसमीराकाशयोरिव ॥ अयंविष्णुरयंशौरिरयंकृष्णःपुरोमम ॥ २४ ॥
 नीलोत्पलदलद्वयमःपद्मपत्रायतेक्षणः ॥ एषपश्यतुमामीशःपश्याम्यहमधोक्षजम् ॥ २५ ॥ इत्थंजपेदेकमनाःस्मरन्सर्वेश्वरंहरिम् ॥
 आसीतसुखदुःखेषुसमोभिन्नाहितेषुच ॥ २६ ॥ उभयमोवासुदेवायइत्येतत्सतंतजपेत् ॥ यथायथाभवेत्कामस्तथातन्नामकीर्तयेत् ॥ २७ ॥
 ध्यायेच्चदेवदेवेशंविष्णोरूपमनोरमम् ॥ प्रसन्ननेत्रंभ्रूचक्रशङ्खचक्रगदाधरम् ॥ २८ ॥ श्रीवक्षसंमुमनसंचतुर्वक्त्रकिरीटिनम् ॥ पीतां
 वरधरंकृष्णंचारुकेयूरधारिणम् ॥ २९ ॥ चिंतयेत्तुसदाहूपमनःकुत्वेकनिश्चयम् ॥ यादृशोवामनःस्थैर्यरूपेवध्यातिचक्रिणः ॥ ३० ॥
 तदेवांचितेद्रूपंवासुदेवतिकीर्तयेत् ॥ इत्थंजपन्ममरत्नित्यंस्वरूपं परमात्मनः ॥ ३१ ॥ अप्राणपरमोदारस्तच्चित्तस्तत्परायणः ॥ सर्वे
 पातकयुक्तोऽपि पुरुषःपुरुषर्षभ ॥ ३२ ॥ प्रयातिदेवदेवेशेऽल्यमीदृज्यतमेच्युते ॥ यथाग्निस्तृणजानिदहत्यनिलसंगतः ॥ ३३ ॥
 तथानशनसंकल्पःपुंसांपापमसंशयम् ॥ ३४ ॥ युधिष्ठिरसवाच ॥ ॥ उत्क्रांतिकालेभूतानांमुह्यंतिचित्तवृत्तयः ॥ ३४ ॥ जरव्याधिविहा
 नानांकिमुतव्याधिदोषिणाम् ॥ अत्यंतवयसादृशव्याधिनाचोपपीडितः ॥ ३५ ॥ यदिस्थितुंनशक्नोतिक्षितिस्थोदभसंस्तर ॥ किमप्य
 न्योऽप्युपायोऽस्तिनवानशनकर्मणि ॥ ३६ ॥ वैकल्यंयेननामोतितन्मेब्रूहिजनार्दन ॥ त्वयोक्तंभगवन्ध्यानंतद्ब्रूहिममतत्त्वतः ॥ ३७ ॥ ध्यानस्वरू
 पमसिलंकथयस्वजनार्दन ॥ श्रीकृष्णसवाच ॥ नात्रभूमिर्नचकुशाःस्वास्तराश्चनकारणम् ॥ ३८ ॥ चित्तस्यालंबनीभूतोविष्णुरेवात्र

कारणम् ॥ तिष्ठन्मुञ्जस्वपन्यच्छन्तथाधावन्नितस्ततः ॥ ३९ ॥ उत्क्रांतिकालोविन्दुस्मरन्तन्मयोभवेत् ॥ यंयश्चापिस्मरन्भावंत्यजत्य
न्तेकलेवरम् ॥ ४० ॥ तंतमैवैतिकौन्तेयसदातद्भावभाषितः ॥ तस्मात्प्रधानमत्रोक्तंवासुदेवस्यचिन्तनम् ॥ ४१ ॥ यद्यत्पृष्टंत्वयाध्या
नंतदेवकथयामिते ॥ पुरामेकथितं पार्थमार्कण्डेयेनधीमता ॥ ४२ ॥ राज्योपभोगशयनासनवाहनेषुस्त्रागंधमाल्यमणिवस्त्रविभूषणेषु ॥
इच्छाभिलाषमतिमात्रमुदेतिमोहाद्व्यानंतदात्तमिति संप्रवदतितज्ज्ञाः ॥ ४३ ॥ संछेदं नैर्देहनताडनपीडनैश्चगात्रप्रहारदमनैर्विनिर्दुतैर्नैश्च ॥
यस्येहचेतसिहियातिनचानुकंपाध्यानंतुरौद्रमिति तत्प्रवदतितज्ज्ञाः ॥ ४४ ॥ सूत्रार्थमार्गणमहाव्रतभावनार्भिवधप्रमोक्षगतिरागतिहेतुचिन्ता ॥
पञ्चेन्द्रियाद्युपशमश्चशमश्चभूतेर्ध्यानंतुधर्म्यमिति तत्प्रवदतिसंतः ॥ ४५ ॥ यस्येन्द्रियाणि विषयैर्न विवर्जितानि सङ्कल्पनात्मजविकल्पविकारयो
गैः ॥ तत्त्वैकनिष्ठहृदयोनिभृतांतरात्माध्यानंतुशुक्लमिति तत्प्रवदतिसिद्धाः ॥ ४६ ॥ आद्योतिर्यगधोगतिश्चनियतं ध्यानंतुरौद्रसदाधर्म्यदेवग
तिः शुभं फलमहोशुक्लैश्च न्यक्षयः ॥ तस्माज्जन्मरुजापहेहिततरे संसारनिर्वाहके ध्याने शुक्लतरं रेजः प्रमथने कुर्यात्प्रयत्नं बुधः ॥ ४७ ॥ समाप्त
हस्त्राणितु सप्तवैजलेद्वैकमग्नौपवने च षोडश ॥ गवां प्रहेषाष्टिरशीतिराहवे अनाज्ञानेभारतचाक्षयागतिः ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादे सांभरायणीव्रतवर्णनं नाम षडंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ शुधिष्ठिर उवाच ॥
तडागोत्सर्जने देवविधि विविदांवर ॥ कथयस्व महाभाग मम देव किं नंदन ॥ १ ॥ वापीकूपोदकानाञ्च के मंत्राः परिकीर्तिताः ॥ केऋत्विजो
त्रेकथूपाः कर्तव्याः कुण्डमण्डपे ॥ २ ॥ दानं किमत्र निर्दिष्टं बलयः के प्रकीर्तिताः ॥ कस्मिन्काले कथं कुर्यादित्येतत्सकलं वद ॥ ३ ॥
॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो यन्मां त्वं परपृच्छसि ॥ तडागवापीकूपानां सुत्सर्गकथयामिते ॥ ४ ॥ निष्पन्नेष्वेव पालिके सवाद्भेद
विवर्जिते ॥ सोपानपंक्ति संहिते पाषाणैः सर्वतश्चिते ॥ ५ ॥ तस्मिन्सलिलसंपूर्णे कार्तिके वा विशेषतः ॥ तडागस्य विधिः कार्यः स्थिरनक्षत्रयोगतः ॥ ६ ॥
मुनयः केचिदिच्छन्ति व्यतीते चोत्तरायणे ॥ न कालनियमो ह्यत्र प्रमाणं सलिलं यतः ॥ ७ ॥ तडागपालशोर्षे तु मंडलं कार्ये च्छुभम् ॥ दशद्वाद
शहस्तं च चतुर्दशैरसुविस्तृतम् ॥ ८ ॥ तोरणानि तु च त्वारिचतुर्दिक्षु विचक्षणैः ॥ अश्वत्थोदुंबरपृक्षवटशाखामयानि च ॥ ९ ॥ नानावर्णस्तु परितः प

ताकाःपरिकल्पयेत्॥मध्येमहाध्वजःकार्यःपञ्चवर्णःसुशोभनः॥१०॥चतुर्हस्ताभवेद्देदीमध्येष्वकराथवा ॥ यजमानप्रमाणेनमध्येषूपेनशोभि
ता ॥११॥ कर्दवाश्चथपालाश्चैकैकतमयःशुभः॥ब्राह्मणस्यास्यास्यनिर्दिष्टोयूपःश्रुतिविचक्षणैः ॥१२॥ न्यग्रोधविल्वजःप्राक्तःक्षत्रियाणांचला
द्विरः॥वैश्यस्योदुंबरमयोमध्यर्जुनसमुद्रवः ॥१३॥ विभीतकोदुंबरजःशकशात्मलसिंभवः ॥ शूद्रस्ययूपोनिर्दिष्टःसारदारुमयोऽथवा॥१४॥
लोकपालाष्टकंतत्रजसाचविलेखयेत् ॥ ब्रह्माविष्णुश्रुद्रश्चक्रमलचाम्बिकातथा ॥१५॥ सावित्रीसहिताकार्यापुष्पधूपैरथाचयेत् ॥
कुर्यात्कुंडानिचत्वारिचतुर्दिक्षुविचक्षणः ॥१६॥ मेखलात्रययुक्तानिहस्तमात्राणिसर्वतः ॥ हेमालंकारिणःकार्याहोतारःषोडशाष्टवा ॥१७॥
अहतांबरसंवीताःस्नक्चन्दनविभूषिताः ॥ स्थापकाश्चात्रविहितवेदेदाङ्गपारगाः ॥१८॥ इतिहासपुराणज्ञाःप्रियवागनमूयकाः ॥
मुन्ययानिचपात्राणिताम्राणिष्कुम्भवृत्ताः॥१९॥व्यजनानिचकार्याणिहोमार्थमधिस्तलाः ॥ ग्रहयज्ञविधानेनहोमःकार्योविजानता ॥२०॥
वेद्याधिवासितानांचसुराणांहोमइष्यते ॥ वारुणैस्तुतथामंत्रैर्होतव्यंपुष्टिवर्द्धनम् ॥२१॥ इन्द्रादिलोकपालानांपूर्वादिक्रमयोगतः ॥
वलिदद्याच्चतलिङ्गैर्मन्त्रैस्सर्वार्थसिद्धये ॥२२॥ द्वारेषुकलशान्दद्यात्साहिरण्यान्सपल्लवान् ॥ अश्वत्थपल्लवैःकार्याःशुभाश्चन्दनमालिकाः ॥
॥२३॥ सौवर्णकारयेत्कूर्मताम्रेणमकरंतथा ॥ रजतेनतथामत्स्यंत्रपुणादुर्दुरंतथा ॥२४॥ शिशुमारजलौकाश्चरजतेनैवकारयेत् ॥
सर्वानपिथस्थानताम्रपात्र्यानिधापयेत् ॥२५॥ एषाप्रतिष्ठानामेतिमन्त्रेणमंत्रयेच्चतान् ॥ यूपप्रतिष्ठाकर्तव्यावेदाक्ताविधानततः ॥२६॥
कुंकुमेनसमालभ्ययुष्पैर्धूपैःसमचयेत् ॥ वस्त्रशुभेनसंपूज्यैववेद्यादियथाक्रमम् ॥२७॥ ततोद्भिजातिप्रवरःश्रपयित्वाचरुंनवम् ॥
ततश्चाश्याहुतीदद्याद्भुवःस्वरितिक्रमात् ॥२८॥ ततश्चावाहयेद्वंवरुणसंरितांपतिम् ॥ वादित्रघोषैर्गतिश्चगन्धमाल्यानुलपनैः ॥
॥२९॥श्वेतैर्नवतुवस्त्रेणशिरवेष्टुकारयेत् ॥ आदायताम्रपात्रांत्रिब्रह्मघोषपुरःसरः ॥३०॥ अप्रमाणंजलंजत्वावरुणायनिवेदयेत् ॥
त्वंवरुणइतिमंत्रेणजलमध्यप्रवाहयेत् ॥३१॥ यच्चान्यद्ब्रह्मर्षिजानितत्सर्वमज्येजले ॥ तारयेच्चततोधेनुंदक्षिणयाउदग्रजेत् ॥३२॥
गोशिरवेष्टनंकुर्यात्सातिवस्त्रेनुबुद्धिमान् ॥ लंगूलस्याग्रमादायअवतरत्यंतोजलम् ॥३३॥ ज्ञातिभिःसहितःकर्तासमार्यश्चावगाहयेत् ॥

ततोऽवतीर्यसलिलाहृत्वागां ब्राह्मणायताम् ॥ शतयाचदक्षिणां दद्याद्देवं विप्रांन्विमर्जयेत् ॥ ३४ ॥ सामान्यं सर्वभूतेभ्यो मया दत्तामिदं जलम् ॥
एवं जलाञ्जलिं शिन्वा पूजयेज्जलमातरः ॥ ३५ ॥ तोष्याः कर्मकराः सर्वे कुदालानि च पूजयेत् ॥ अवारितं तु दातव्यं मंत्रपूर्वदिनत्रयम् ॥ ३६ ॥
एकाहं च यथा शतयाचितं श्राव्यं न कारयेत् ॥ गोसहस्रं तर्धवातस्यार्धमथवापि वा ॥ ३७ ॥ शतमर्धशतं वापि पञ्चविंशतिमेव च ॥ ता
सामभावो गां दद्यात्सवत्सां कांस्यदोहनाम् ॥ ३८ ॥ एषाजस्तडागस्य विधिस्ते परिकीर्तितः ॥ वापीकूपविधानं च कथयामि तथा परम् ॥ ३९ ॥
कुण्डमण्डपं भारभूषणच्छादनादिकम् ॥ तडागविधिवत्कुर्याद्यूपगोतरणादिकम् ॥ ४० ॥ अकालमूलान्कलज्ञान्वापीकोणेषु दापयेत् ॥ ती
र्थौदकसमायुक्तान्सितचन्दनचर्चितान् ॥ ४१ ॥ सितवासोयुगच्छन्नात्समाल्यान् तन्नगभिणः ॥ श्रपयित्वा चरुं तत्र यावन्मात्रोत्थाविधिः ॥ ४२ ॥
चतस्र आहुतीर्दद्याद्भुवःस्वरितिक्रमात् ॥ ग्रहोमं प्रकुर्वीत शान्तिपुष्टिविघ्ननाम् ॥ ४३ ॥ वरुणाय बलिं दद्याच्छोकपालेभ्य एव च ॥ वारुणा
निचमूक्तानि पठेयुर्द्विजसत्तमाः ॥ ४४ ॥ वेदीमध्ये मण्डलं च पद्ममत्रप्रशस्यते ॥ तन्मध्ये पूजयेच्छुभं ब्रह्माणं केशवं तथा ॥ ४५ ॥ मत्स्य
कमठमण्डूकान्वेद्यामध्येऽधिवासयेत् ॥ मित्रमित्रोऽसिभूतानां धनदोधनकाक्षिणाम् ॥ ४६ ॥ वैद्यो रोगाभिभूतानां शरण्यः शरणाधिनाम् ॥
अनेनैव हि मंत्रेण वरुणाय विमर्जयेत् ॥ ४७ ॥ आदौ चावाहयेद्देवमनेनैव विज्ञेयः ॥ नमस्ते विश्वगुप्ताय नमो विष्णो अपां पते ॥ ४८ ॥ सा
न्निध्यं कुरु देवे दशसमुद्रयद्भद्रवै ॥ ततस्तु दक्षिणा देया ब्राह्मणानां नराधिप ॥ ४९ ॥ गौःस्थापकाय दातव्या भोजनं चानिवारितम् ॥ सर्वेषा
मेव दातव्यमेष पौराणिको विधिः ॥ ५० ॥ शराया आगतं तोयं सानुद्रं प्रथमं स्मृतम् ॥ निपाने वा तडागे वा संस्थितं तद्भवेच्छुचि ॥ ५१ ॥
वापीकूपतडागे वा स्थितं तु प्रथमं जलम् ॥ अपयंतु भवेत्सर्वतज्जलं समूतिकासमम् ॥ ५२ ॥ समुद्रोऽपि हि कौतये देवयोनि रपां पतिः ॥ कुशाग्रेणा
पिरभसानस्पृष्टव्यस्त्वसंस्कृतः ॥ ५३ ॥ अग्निश्च तेजो मृडयाथ देहे रेतोधा विष्णुरमृतस्य नाभिः ॥ एवं शुक्लं पाण्डवस्य वाक्यं ततो वगाहेत पतिं
नदीनाम् ॥ ५४ ॥ वैष्णवे मासि संप्राप्ते नक्षत्रे वारुणे तथा ॥ अर्घ्यं प्रदद्याद्भद्रतया तु तस्मिन्काले महोदधेः ॥ ५५ ॥ स्नात्वा तु विधिवन्मन्त्रैः

सागरेतुसमाहितः ॥ फलमूलक्षतैर्भक्ष्यैस्तथार्घ्यसंप्रकल्पयेत् ॥ ५६ ॥ अणिजन्मसहस्रं तु यत्पापं कुरुते नरः ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः
 स्नात्वा तु लवणांभसि ॥ ५७ ॥ विधिज्ञेन तु कर्तव्यं ब्राह्मणेन यथाविधि ॥ कर्ता कारयिता चैव उभौ तु स्वर्गगामिनौ ॥ ५८ ॥ विधिज्ञेन
 मजानानो यः कुर्यादर्थमाहितः ॥ कर्ता कारयिता चैव उभौ नरकगामिनौ ॥ ५९ ॥ यो न कारयते शान्तिं तद्वाङ्मोक्षेषु कर्मसु ॥ तस्य तन्निष्फलं
 सर्वमुत्तं बीजमिवोषरे ॥ ६० ॥ सर्वतन्मयं दिव्यं चन्द्रार्कसदृशप्रभम् ॥ विमानं तेजसा युक्तमारोहेतुं पुण्यकर्मकृत् ॥ ६१ ॥ कश्चित्पि
 वतितत्तोर्यनिपातस्थं तत्तत्तत्तत् ॥ ब्राह्मणो वा यतिर्गौर्वयेन कर्तानसिदति ॥ ६२ ॥ उत्सृष्टं कृतकृत्यस्तु सुदृढं कुर्यान्महोत्सवम् ॥
 महाभोज्यं महोत्सर्गं यजमानो दिनाष्टकम् ॥ ६३ ॥ कारकाः कर्मणो वापि सुप्रधारादयो नराः ॥ इष्टापूर्तेन धर्मेण तेऽपि स्वर्गप्रयाति हि ॥ ६४ ॥
 खन्यमाने महीभागे प्राणिनो येषां यंगताः ॥ चित्रे वा देवकूटाथ ते सर्वे त्रिदिवंगताः ॥ ६५ ॥ धेनोस्तुरो मक्षुपाणि यावन्तीह नरोत्तम ॥ ताव
 द्रूपसहस्राणि वर्षकोटिशतानि च ॥ ६६ ॥ कोटिर्गुणसहस्राणां स्वर्गे तिष्ठेत्तद्वाङ्मकृत् ॥ चेत्तस्य पितरः केचिन्नरकंसमुपागताः ॥ ६७ ॥
 तांस्तु तारयते सर्वानात्मानं च महीपते ॥ आरुफोऽयं तिपितरो वल्यं तिप्रपितामहाः ॥ ६८ ॥ अपिनः सकुले जातो यस्तद्वाङ्मकरिष्यति ॥
 सर्वस्वेनापि कौतियमिष्टमुदकं कुरु ॥ ६९ ॥ कुलानितारयेत्सप्तयत्रगौर्वितृणी भवेत् ॥ एवं वर्षशतेनापि कृत्तिका विहरिष्यति ॥ ७० ॥
 मांसं चेत्तापृहे कोटिक्षणध्वंसि धनस्य हि ॥ तद्वाङ्मदेव भवन्नपि वृक्षो धनच्छदः ॥ ७१ ॥ चतुर्थं कं फलं प्रातः कारितेऽस्मिन् श्रुष्टुष्ये ॥
 यथा मातुः समाचष्टु त्रिंशीलं स्वकैर्गुणैः ॥ ७२ ॥ तथा स्वादेन च जलं कर्तुः सर्वं शुभाशुभम् ॥ अतः शुभागतं द्रव्यं तद्वागादिषु लापयेत् ॥
 ॥ ७३ ॥ धनस्य पांथाः संप्राप्य तद्वाङ्मवृक्षमण्डितम् ॥ पितृषः पादपतले विभ्रमति रमति च ॥ ७४ ॥ मारुतोऽहूतवीच्यग्रेः करैः कमलमण्डितम् ॥
 अभ्यागता यथुधिया तद्वागाद्यं प्रकल्पितम् ॥ ७५ ॥ सामान्यं सर्वभूतेभ्यो येन भूमिगतं जलम् ॥ तारितं कारितं तेन सुपुत्रेण कुलद्रव्यम् ॥ ७६ ॥
 मूर्तैस्वभावतः सिद्धमिष्टमन्नप्रदं शितम् ॥ इष्टापूर्ते कृते राजकृतं कृत्यः पुमान् भवेत् ॥ ७७ ॥ उन्नता वा यानि मन्वा कारीति येन प्रकाशिता ॥
 तेन त्रैलोक्यचन्द्रेण जननी पार्थपुत्रिणी ॥ ७८ ॥ त्रितयं निम्नतानि यंत्रितयं चोन्नतं परम् ॥ तद्वाङ्मयथो भूमौ देवदेवाकुलं कृती ॥ ७९ ॥

यःकारयतिलोकेऽस्मिन्कीर्तिस्तस्यामलाभवेत् ॥ सर्जवितिसएवैकःसभवेदजरामरः ॥ ८० ॥ उपेतानामपिदिवंसनिबन्धविधायिनाम् ॥
 आस्तएवनिरातंकतस्यकीर्तिमयवपुः ॥ ८१ ॥ तावत्स्वर्गेश्वरमेतयावत्कीर्तिरनश्वरी ॥ तावात्त्विलायामध्यास्तेसुकृतीवैबुधपदम् ॥ ८२ ॥
 हंसस्यक्षिप्तनील्यग्रंघनिखण्डमण्डितम् ॥ पीयमानंमहाग्राभैर्धन्याःपश्यन्तिस्वर्गरः ॥ ८३ ॥ घटैरअलिभिवैक्रयैस्यवाटीपुटेर्जलम् ॥
 पिवन्तिजंतवःसर्वैकमन्यत्तस्यवर्ण्यते ॥ ८४ ॥ तडागंनगरोपतिधन्यस्यकिलजायते ॥ उभयोरथसंसिद्धिदृष्टाकर्तुर्जनस्यच ॥ ८५ ॥ येषांदि
 वकुलंतुनिष्पद्येतसरस्तटे ॥ अभीष्टदेवतायुक्तंतेषांपार्थकिमुच्यते ॥ ८६ ॥ नभवंतीष्टिकायावद्राणावाभूमिसन्निभा ॥ स्वर्गमहायते
 तावत्कारकोदेवैश्मनः ॥ ८७ ॥ भोग्यस्थानेकृतःकूपःसुस्वादुसलिलस्तथा ॥ इदंरज्जुसमायुक्तःपुनात्यासप्तमकुलम् ॥ ८८ ॥ य
 स्यस्वादुजलंकूपेपिबन्तिसतंतजनाः ॥ किंतेननकृतंपुण्यंसर्वसत्त्वोपकारिणा ॥ ८९ ॥ यःप्रसादात्रचयतिशुभान्देवतानांतडागेकी
 र्तिस्तस्यभ्रमतिविपुलवंशमार्गानुयाता ॥ दिव्याभोगान्भजतिचसदाकारकश्चाप्रमेयान्मुक्त्वासौख्यपुनरपिचभवेच्चक्रवर्तीप्रथिव्याम् ॥
 ॥ ९० ॥ तेषांसडागानिबहूदकानिकूपाश्चयूपाश्चप्रतिश्रयाश्च ॥ अन्नप्रदानंमधुराचवाणियमस्यतेनिर्वचनभिवांति ॥ ९१ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेवापीकूपतडागोत्सर्गविधिवर्णनंनामसप्तविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ६३ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ वृक्षारोपणमाहात्म्यंवददेवकिनन्दन ॥ उद्यापनविधैचैवसरहस्यंसमासतः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 वरंभूमिरुहाःपञ्चनगकष्टरुहादृश ॥ पत्रैःपुष्पैःफलैर्मूलैःकुर्वन्तिपितृतर्पणम् ॥ २ ॥ बहुभिर्मुक्तकिञ्चित्तैःपुत्रैर्धर्मार्थवर्जितैः ॥
 वरमेकंपथितरुयत्रविश्रमतेजनः ॥ ३ ॥ प्राणिनःप्रीणयन्तिस्मच्छायावलकलपल्लवैः ॥ घनच्छदाःसुतरवःपुष्पैर्देवान्फलैःपितृन् ॥ ४ ॥
 पुष्पपत्रफलच्छायामूलवलकलदारुभिः ॥ धन्यामहीरुहायेषांविफलायांतिनार्थिनः ॥ ५ ॥ पुत्राःसंवत्सरस्यन्तेश्राद्धंकुर्वन्तिवानवा ॥
 प्रत्यहंपादपाःपुष्टिश्रेयोऽर्थजनयन्तिहि ॥ ६ ॥ नतत्करोत्यग्निहोत्रमुख्यद्योषितःसुतः ॥ यत्करोतिघनच्छायाःपादपःपथिरोपितः ॥ ७ ॥
 सच्छायाचसपुष्पाचसफलवृक्षावाटिका ॥ कुलयोषेभभवतिभर्तुलोकद्वयानुगा ॥ ८ ॥ अशोकफलावकरातिलकालंकृतानना ॥

सर्वोपभोगेभ्येववाटिकारसिकासदा ॥ ९ ॥ सदासवित्रीभवतिसदादानं ग्रयच्छति ॥ सदायज्ञसंयजतेयोरपयतिपादपम् ॥
 ॥ १० ॥ अथत्यमेकं पिबुमं दमेकं न्यग्रोधमेकं दशचिञ्चिकम् ॥ कपित्थविल्वामलकीत्रयचपञ्चवापीनरकंनपश्येत् ॥ ११ ॥
 पुष्पोपगंधाढ्यफलोपगन्धयः पादपं स्पृशयेत्तद्विजाय ॥ सस्त्रीसमृद्धं बहु रत्नपूर्णं भेद्विमानप्रतिमृद्वै ॥ १२ ॥ प्रतिश्रयाश्रा-
 न्तसमाश्रयत्वत्समीहितं तत्र फलं बुभुक्षोः ॥ अपत्यमेकं परलोके होतुं विमृश्यतः किं तरो वनो रोपिताः ॥ १३ ॥ नखानिताः पुष्कारिण्यारोपि-
 तानमहीरुहाः ॥ मातुषौवनचौरिणेन जनेन किं कृतम् ॥ १४ ॥ आयासमन्यस्य कुर्वतिष्ठति स्वयमा तपे ॥ फलं तिच परार्थेषु न स्वार्थेषु महद्भुजा-
 ॥ १५ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि वृक्षस्योद्यापने विधिम् ॥ सर्वपापप्रक्षमनं सर्वकीर्तिविवर्द्धनम् ॥ १६ ॥ अपुत्रयापुत्रपार्थपावर्त्यामन्दराचल ॥
 अशोकः शोकक्षमनः पुत्रत्वे परिकल्पितः ॥ १७ ॥ जातकर्मादिकास्तस्य याः क्रियाः किल बुद्धिमन् ॥ चरकात्रिपुराणोक्तास्ताः शृणुष्व युधिष्ठिर ॥
 ॥ १८ ॥ ततो मूलोद्यनदलो वल्युच्छायांगपल्लवः ॥ शीतिवातातपसहः संस्कार्यस्तरुणस्तरुः ॥ १९ ॥ स्त्रीनिमकं टकीकुब्जकीटवृश्चिककोटरः ॥
 नोद्याप्यः पादपः पार्थशिष्टानां योनं संमतः ॥ २० ॥ आलवाले सुविहिते शुभे बद्धचतुष्पिके ॥ शोधयित्वा तमुद्देशं सुगुप्तं कारयेत्ततः ॥ २१ ॥
 सदैवोद्यापनं पार्थपादपानां प्रशस्यते ॥ शुभेऽह्नि विप्रकथिते ग्रहनक्षत्रसंयुते ॥ २२ ॥ पताकालंकृतं वृक्षं पूर्वे द्युरधिवासयेत् ॥
 रक्तवस्त्रैः समाच्छाद्य रक्तसूत्रेण वेष्टयेत् ॥ २३ ॥ पिष्टाते केन विप्रैः सर्वौषधौ च पादपम् ॥ स्थापयेत्पूर्णकलशं श्रुतं दिक्षु विचक्षणः ॥ २४ ॥
 पल्लवालंकृतं मुखान्स्मितचन्दनचर्चितान् ॥ सितवासोयुगच्छन्नास्मकलव्रतगर्भिणः ॥ २५ ॥ पताकालंकृताः सर्वकार्यास्तत्सन्निधैर्द्विभुजाः ॥
 मूलविन्यस्तकलशारक्तसूत्रावगुण्ठिताः ॥ २६ ॥ रक्तपतिसिताच्छादैश्चर्चिताः सुमनोहराः ॥ कलधौतमयान्यत्र फलानि दशपंचवा ॥ २७ ॥
 ताम्रपात्र्यां सबीजानि सरत्नान्याधिवासयेत् ॥ तूर्यमङ्गलघोषेण चतुर्दिक्षु क्षिपेद्दलम् ॥ २८ ॥ इन्द्रादिलोकपालेभ्योभूतेभ्योमंत्रविद्वरुः ॥
 ततः प्रभोते विमले कुण्डं कृत्वा समेखलम् ॥ २९ ॥ ग्रहयज्ञविधानेन शान्तिकर्म समाभयेत् ॥ सुवर्णलंकृतां कृत्वा ब्राह्मणां च देवपारागान् ॥ ३० ॥
 चतुरोऽष्टौ यथाशक्त्या वासाभिराभिपूजयेत् ॥ तिलाज्येन च होमः स्यात्तुष्टिपुष्टिकरः सदा ॥ ३१ ॥ मातरं स्थापयित्वा प्रपूजयेत्कुसुमाक्षतैः ॥

श्रपयित्वाचरुसम्यक्पयाद्यपरिहृतम् ॥ ३२ ॥ होमादौजातकर्मादिगोदानंयावेदवतु ॥ पादपंस्नापयित्वातुसमंत्रैस्तथैवारिभिः ॥ ३३ ॥
 जातकंनामकरणमन्नप्राशनमेवच ॥ सुवर्णसूच्याकुर्वीतकर्णवधविधानवित् ॥ ३४ ॥ जातरूपक्षुरेणात्रचूडाकार्यायथाक्रमम् ॥ बन्धो
 यान्मेखलामौञ्जीवासश्चपरिधापयेत् ॥ ३५ ॥ यजमानस्ततःस्नातःशुक्लांबरधरःशुचिः ॥ पुष्पाञ्जलिःसमभ्येत्यमंत्रमेतमुदीरेयेत् ॥ ३६ ॥
 येशाखिनःशिखारिणांशिरसाविभूषायेनन्दनादिषुवनेषुकृतप्रतिष्ठाः ॥ येषामदाःसुरनरैरगकिन्नराणांतेमेनतस्यदुरितार्तिहराभवंतु ॥ ३७ ॥
 एतैर्द्विजैर्विधिवरप्रहुतहुताशःपश्यत्यसावहिमदीधितिंरंवरस्थः ॥ त्वंवृक्षपुत्रपरिकल्पनयावृतोऽसिकार्यसदैवभवताममपुत्रकार्यम् ॥ ३८ ॥
 इत्येवमुक्त्वातंवृक्षालयित्वापुनःपुनः ॥ घृतपात्रेस्ववदनंदङ्गाशिषमुदीरेयेत् ॥ ३९ ॥ अङ्गादङ्गात्संभवसिद्धयादिभजायसे ॥
 आत्मौपुत्रनामासिसजीवशरदःशतम् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणानांततोदियादक्षिणाहृष्टमानसैःस्थापकायशुभांधिनुदंत्वाकुर्यान्महोत्सवम् ॥ ४१ ॥
 दीनानाथजनानांचभोजनंचानिवारितम् ॥ इतरेषांप्रदातव्यंसंतुष्टेनसुरासवम् ॥ ४२ ॥ ज्ञातिबंधुजनैःसार्द्धस्वयंमुञ्जीतकामतः ॥
 प्रेष्याःकर्मकराःसर्वेपूजनीयाःस्वशक्तिः ॥ ४३ ॥ य एवंकुरुतेपार्थवृक्षाणामहदुत्सवम् ॥ सर्वकामानवाप्नोतिइहलोकेपरत्रच ॥ ४४ ॥ पुत्रै
 र्विनाशुभगतिर्नभवेन्नराणांदुष्पुत्रकैरितितथोभयलोकनाशः ॥ एतद्विचार्यमुधियापरिपाल्यवृक्षान्पुत्राःपुराणविधिनापरिकल्पनायाः ॥ ४५ ॥
 इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादवृक्षोद्यापनविधिवर्णनंनामाष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ४६ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ येमानवास्त्रिदशमूर्तिनिकेतनानि कुर्वन्ति साधुजनदृष्टिमनोहराणि ॥ तेषामृतेऽथपरमार्थमयेशरैरलोकेपरिभ्रमतीकीर्ति
 मयंशरीरम् ॥ १ ॥ यःकारयेद्धारसिताग्रैरमुतुंगसौधधवलयातनंसुराणाम् ॥ चन्द्रावदातभवनेदिविलब्धसौख्याराज्याश्रियंसमुविबोधयुतामुपै
 ति ॥ २ ॥ येकारयन्तिमुरसद्भ्युदेवतानामर्चाःसुवर्णरजतायसशैलताम्राः ॥ सामंतमौलिमणिरश्मिसमर्चितास्तेसिंहासनेऽङ्गदकिरीटभृताऽवभां
 ति ॥ ३ ॥ येमेरुमौलिमुरसंधकृताभिषेकाःपञ्चासूतैःसुरवरानभिषेचयन्ति ॥ तेदिव्यकल्पमभिधायेश्वरेश्वरत्वंराजाभिषेकमतुलंपुनराप्नुवन्ति ॥ ४ ॥
 येऽशैलराजमलयोद्भवचंदेननसत्कुंभेनचमुराननुलेपयन्ति ॥ तेदिव्यगन्धपटवासुगंधिदेहानंदंतिनंदनवनेषुसहाय्यशोभिः ॥ ५ ॥

गंधाढ्याजितकमलोत्पलदिव्यपुष्पैर्देवान्नवैन्दुदिनननुदेर्चयति ॥ पुष्पोत्तमैर्नरपतित्वमवाप्यतेऽपियास्यतिकुंदधवलमचिरेणसिद्धिम् ॥ ६ ॥
 आमोदिभिर्हिमतुरुष्कसुगन्धधूपैर्यमानवाः सुरवरानपि धूपयति ॥ कर्पूरधारानभिगन्धवरभिरामैस्त्वर्गविमानवतिते भवेन्नरमते ॥ ७ ॥
 दोधूयते कनकदंडविराजितैश्चसच्चामरैः श्वलकुण्डलसुन्दरीभिः ॥ दिव्यांबरस्रगनुलेपनभूषिताङ्गत्वासुरेशेभवनं वरवस्त्रपूजाम् ॥ ८ ॥
 देदीप्यते दिनकरोज्ज्वलपद्मारागस्तप्रभाछुरितहेमये विमाने ॥ दिव्यांगनापरिवृतो नयनाभिरामः प्रज्वाल्यदीपममलं भवने श्वराणाम् ॥ ९ ॥
 योजांगरसुरवराभिमतो ददाति चैत्रोत्सवादिदिवसेष्वपि तूर्यनदैः ॥ वीणासुवेषु यधुरस्वरभाषिणीभिः संगीयते च सकृदशोदरकिन्नराभिः ॥ १० ॥
 कुर्वति ये सदुपलेपनधातुरागसंमार्जनं सुरवराय तनेऽनुरक्ताः ॥ सुक्ताकलापमपिकांचनभक्तिचित्रैर्वैद्यकुट्टिमतले दिविते वसति ॥ ११ ॥
 दद्याच्चयः परमभक्तियुतः सुराणां घण्टावितानवरचामरमातपत्रम् ॥ केयूरहारमणि कुण्डलभूषितामौरत्नाधिपावसति भूतलचक्रवर्ती ॥ १२ ॥
 अभ्यर्चयेत्प्रतिवचः कुसुमैर्विचित्रैर्देवाधिदेवपरिसंस्तुतपादपद्मान् ॥ भक्त्या प्रहृष्टमनसः प्रणमति देवांस्ते भूवः स्वर्गमहिमाप्तफलाभवंति ॥ १३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंवादे देवपूजाफलव्रतवर्णनं नैकोर्निवेशन्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ अ ॥
 ॥ ॥ शुधिष्टिरउवाच ॥ ॥ भगवन् केन तपसा व्रतेन नियमेन वा ॥ दानेन केन बालोके प्रोज्ज्वलत्वं प्रजायते ॥ १ ॥ अति तेजो महदी
 तं दीप्तिं शुक्तिरणेज्ज्वलम् ॥ शरीरं जायेते येन तन्मेव कुमथाहं सि ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ मथुरायां पुरापायां पङ्कले
 नाम तापसः ॥ आगतः स चेमे पत्न्या जाम्बवत्या प्रपूजितः ॥ ३ ॥ पृष्टश्च प्रश्नमेवैतं स चोच द्वाथातथम् ॥ तयापि मे स माख्यतंतत्स
 र्वे त्वदाम्यहम् ॥ ४ ॥ यदा यदानुपश्रेष्ठ पुण्यकालः प्रपद्यते ॥ संक्रातौ सूर्यग्रहणे चन्द्रपर्वणि वै धृते ॥ ५ ॥ उत्तरे त्वयने प्राप्ते दक्षिणे
 विषुवे तथा ॥ एकादश्यां शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां दिनक्षये ॥ ६ ॥ सप्तम्यामथ वाष्ट्यां स्नानात्वा व्रतपरो नरः ॥ नारी वा भूमिदेवभ्यः
 प्रयच्छेत्प्रयतांगणे ॥ ७ ॥ घृतकुंभेन दीपेन प्रज्वलंतं प्रदीपकम् ॥ ॥ शुधिष्टिर उवाच ॥ भूमिदेवा इति प्राक्तं यत्त्वया मधुमुद न ॥ ८ ॥

१ अति तीव्रं महद्व्यम्-इ०पा ।

किमेतत्कौतुकमेऽस्ति संशयं छेत्तुमर्हसि ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ९ ॥ सस्वर्गं तु कामोऽ-
 भूच्छरीरेण नरोत्तम ॥ ततश्चण्डालतांनीतो वसिष्ठेन महात्मना ॥ १० ॥ त्रिशंकुः सर्वमाचख्यौ विश्वामित्राय धीमते ॥ सोऽपि मन्युवशाद्यज्ञं
 चकाराहूय देवताः ॥ ११ ॥ न ताहविः प्रत्यगृह्णंस्ततः छद्मकुशात्मजः ॥ विश्वामित्रस्तु कोपेन चकारान्यान्सुरोत्तमान् ॥ १२ ॥ शृंगाट-
 कान्नालिकैरान्पचनानानजौडकान् ॥ मेधारथदवार्तकितारिक्ष्माण्डकोद्रवान् ॥ १३ ॥ उद्गान्मनुजदवांश्चक्रोधान्मुनिवामुजन्त ॥ च-
 कारान्यान्सत्क्रुषीन्प्रतिमांसुरोत्तमान् ॥ १४ ॥ ततः शक्रः समागम्य विश्वामित्रं प्रसाद्य वै ॥ सृष्टिं निवारयामास ये सुष्टास्ते तथापि च ॥ १५ ॥
 मर्त्यलोके केचन ते सवैर्देवा देवकुलेष्वथ ॥ मंत्रानि वद्मः पिंडांश्च स्थितासूतिभूतो यथा ॥ १६ ॥ ब्रह्मा विष्णुस्तथा रुद्रा ये चान्ये देवतागणाः ॥ लो-
 कानामुपकाराय मर्त्यलोके मुपागताः ॥ १७ ॥ प्रतिमासु स्थिताः शश्वद्गान्भुञ्जंति शश्वतान् ॥ वरप्रदाश्च भक्तानामिति ते गुह्यमस्ति ॥ १८ ॥
 तेभ्यः पुरस्ताद्वा तव्यं प्रज्वलंतं प्रदीपकम् ॥ सूर्यारक्तवस्त्रेण पूर्णवर्ति घृतेन तम् ॥ १९ ॥ चतुःप्रस्थैः प्रज्वलंतं मंत्रेणानेन दापयेत् ॥
 तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यति सूरयः ॥ दिवी विचक्षुरा ततम् ॥ २० ॥ पीतवस्त्रेण कृष्णाय श्वेतवस्त्रेण शूलिने ॥ कौसुभवस्त्रेणाढ्येन गौरिमु-
 दिदयदापयेत् ॥ २१ ॥ लाक्षारक्तेन दुर्गायै पूर्णवर्ति प्रबोधयेत् ॥ नीलवस्त्रेण कामायगणनाथाय खादरे ॥ २२ ॥ नागेभ्यः कृष्णवस्त्रेण ग्रहेभ्य-
 इषिकायुधाम् ॥ देवाङ्गनापितृभ्यस्तु पितृवर्ति प्रबोधयेत् ॥ २३ ॥ विशेषं शृणु सूर्याय पूर्णवर्ति निर्गद्यते ॥ शिवायेश्वरवर्ति भोगवर्ति जनार्दने
 ॥ २४ ॥ पद्मवर्तिर्वीर्याय गौर्यै सौभाग्यवर्तिका ॥ नागेभ्यो नागवर्ति श्रहवर्ति युधिष्ठिर ॥ २५ ॥ नेत्रपट्टेन मधुना घृतेन मधुकुंडके ॥
 अर्चिते च चिते चैव ललितार्थे प्रबोधयेत् ॥ २६ ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्रतन्निशा मयैवैदिकम् ॥ २७ ॥ अग्नेत्वां कामयागिरा तुभ्यं तागिरा सस्तु
 विश्वाः ॥ सुक्षितयः पृथक् पृथक् ॥ २८ ॥ अग्ने कामाय जेगिरे अग्निप्रियेषु धामसु ॥ कामोभूतस्य भव्यस्य सम्राडे को विराजति ताभ्यां नमस्वा-
 हा ॥ २९ ॥ एवमेतेन विधिनायः प्रयच्छति दीपकम् ॥ विस्तीर्णे विपुले पात्रे घृतकुंभेन योजितम् ॥ ३० ॥ याति ते ब्रह्म सदनं विमानेन कर्षचसम् ॥
 तिष्ठति द्योतमानास्ते यावदाभूतं संप्रवम् ॥ ३१ ॥ सदापि तु यथादेशं क्षूषिष्वलवंति हि ॥ तथा दीपस्य दातारो भवति सफलेक्षणाः ॥ ३२ ॥

यथैवोर्ध्वगतिर्नित्यराजन्दीपाग्निस्त्रासुवै ॥ दीपदातुस्तथैवोर्ध्वगतिर्भवतिशोभना ॥ ३३ ॥ घृतेनदीपोदातव्योरजस्तैलेनवापुनः ॥
 वसामज्जादिभिर्देयानतुदीपः कथंचन ॥ ३४ ॥ दीपस्तैलेनकर्तव्योनतु कर्मविज्ञानता ॥ निर्वापणंचदीपस्यार्हिसनचविगर्हितम् ॥ ३५ ॥
 यः कुर्यात्तिनकर्माण्यस्यादसौ पुष्पितेक्षणः ॥ दीपहतीभवत्यंधः काणो निर्वापको भवेत् ॥ ३६ ॥ पद्मसूत्रोद्भवावतिगंयतैलेन दीपिताम् ॥
 विरोगः सुभगश्चैव दत्त्वा भवति मानवः ॥ ३७ ॥ प्रज्वालयेद्वेदेवस्य कर्पूरेण तु दीपिकम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति कुलैश्चैव समुद्धरेत् ॥ ३८ ॥
 एतन्मयोक्तं तव दीपदानफलं समग्रं कुरुवंशचन्द्र ॥ श्रुत्वा यथावत्सततं हि दीपास्त्वया विप्रसुरालयेषु ॥ ३९ ॥ अत्राप्युदाहरंतं मितिहासं
 पुरातनम् ॥ दीपदानाच्छलितया यदवाप्तं पुरानया ॥ ४० ॥ आसीच्चित्रथेनामविदभेषु मदीपतिः ॥ तस्य पुत्रशतराज्ञो जज्ञे पञ्चदशोत्तरम् ॥ ४१ ॥
 एकैकन्या तस्यासीच्छलितानामनामतः ॥ सर्वलक्षणसंपन्ना रूपाणि प्रतिमासु वि ॥ ४२ ॥ तां दौ काशिराजा यचर्वङ्गो चारुधर्मणे ॥ ज्ञातान्यन्या
 निभार्याणां त्रीण्यासंश्चारुधर्मणः ॥ ४३ ॥ तासां मध्ये ग्रमहिषी ललिता साप्यथा भवत् ॥ विष्णोरायतने सा तु सहस्रं परिद्वीपिकादा ॥ ४४ ॥ प्रज्वाल
 यंत्यनुदिनं दिवारात्रमनिर्वृतम् ॥ तामिदमश्वयुक्पक्षं शुक्लपक्षं च कार्त्तिकम् ॥ ४५ ॥ तस्याः प्रज्वालतो दीप उच्चस्थानकृतः शुभः ॥ तस्मिन्काले तथा
 नित्यं ब्राह्मणवसथे च सा ॥ व्यग्रा भवति सायाह्ने दीपप्रेषणतत्परा ॥ ४६ ॥ चतुष्यथे पुरथ्यामुदेवतायतनेषु च ॥ चैत्यवृक्षेषु गोष्ठेषु पर्वतानां च मूर्धसु
 ॥ ४७ ॥ पुलिनेषु नदीनां च कूपमूलेषु पाण्डव ॥ तां संपत्न्योऽथ संगम्य पप्रच्छ रितुमाहताः ॥ ४८ ॥ ललितेव दभद्रते ललितं वदनं तथा ॥
 न तथा बलिपुष्पेषु न तथा द्विजपूजने ॥ ४९ ॥ भवत्याः सुमहान्यत्नो दीपप्रज्वालने यथा ॥ तदेतर्कं तथा स्माकं ललिते कौतुकं परम् ॥ ५० ॥
 मन्यामेहे तथा वश्यं दीपदानफलं श्रुतम् ॥ ललितो वाच ॥ नाहं मत्सरिणी भद्रानचनगादिदूषिता ॥ ५१ ॥ एकपत्याश्रिताः साध्यो भवत्यो
 मम मानदाः ॥ अपृथग्धर्मचरणाः शृण्वंतु गदितं मम ॥ ५२ ॥ मयैतदीपदानस्य यथेष्टं भुज्यते फलम् ॥ हिरण्यदयिता भार्या शैलराजसुता वरा ॥
 ॥ ५३ ॥ उमादेवी तिमिद्रेषु देविका सा सरिद्रा ॥ नराणामनुकंपार्थं ब्रह्मणा ह्यवतारिता ॥ श्रुता किं भवतीभिः सा देविका पापनाशिनी ॥ ५४ ॥

तस्यास्नात्वा सकृन्नद्यां गणपत्यमवाधुयात् ॥ तस्यामथ नृसिंहाख्यं तीर्थं क्लृप्तमनाशनम् ॥ हरिणानृसिंहवपुषाय त्रस्नानं कृतपुरा ॥ ५५ ॥ सौवी
रराजस्य पुरा भैत्रेयोभूतपुरोहितः ॥ तेन चायतनं विष्णोः कारितं देविका तटे ॥ ५६ ॥ अहन्यहनि शुश्रूषां पुष्पधूपानुलेपनैः ॥ दीपदा
नादिभिश्चैव चक्रे तत्र सवद्विजः ॥ ५७ ॥ कार्तिक्या दीपकस्तत्र प्रदत्तस्तेन चैकदा ॥ आसीन्निर्वाणभूयष्टो देवार्चासुरतो निशि ॥ ५८ ॥
देवतायतेन वासीतत्राहमापि मृषिका ॥ प्रदीपवर्तिहरणे कृतबुद्धिर्वानना ॥ ५९ ॥ गृहीताथ मया वर्तिवृकदंशो ररासच ॥ नष्टा
चाहंत तस्तस्य मार्जारस्य भयातुरा ॥ ६० ॥ वक्रप्रांतिनपदयन्त्या स दीपः प्रेरितो मया ॥ जज्वाल पूर्ववद्दीप्त्या तस्मिन्नायतने पुनः ॥ ६१ ॥
मृताहंच पुनर्जाता वैदर्भराजकन्यका ॥ जातिस्मरामहीयस्य महिषाचारुधर्मणः ॥ ६२ ॥ एष प्रभावि दीपस्य कार्तिके मासि शोभनः ॥ द
त्तस्यायतने विष्णोर्यस्यैव्युष्टिरुत्तमा ॥ ६३ ॥ असंकलिपत मध्यस्य प्ररणयन्मया कृतम् ॥ केशवे बालदीपस्य तस्येदं बुज्यते फलम् ॥ ६४ ॥
एतस्मात्कारणा दीपानहमेतानहर्निशम् ॥ प्रयच्छामि हे रौहेज तमस्य महाफलम् ॥ ६५ ॥ एवमुक्त्वा स पत्नीः सा दीपदानपरायणा ॥ बभू
वे देवदेव स्वकेशवस्य गृहे सदा ॥ ६६ ॥ ततः कालेन महता सह राज्ञा महात्मना ॥ विष्णुलोकमनुप्राप्ता पंचत्वं प्राप्य मानदा ॥ ६७ ॥ तं लो
कमासाद्य नृपेण सार्द्धं साराजपत्नी कमलाभनेत्रा ॥ रेमे महीपालमुदासे मा दीपप्रदानं तत्सकला तिहीना ॥ ६८ ॥ दीपप्रदानमपि पुण्यतरं व
दंति विप्राग्निगोसु कुलैकगृहांगणेषु ॥ तद्दानदीप्तवपुषाथ पार्थाङ्गरेण च्छन्नः पतति न स्वलेते कदाचित् ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्ये महा
पुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे दीपदानविधिवर्णनं नाम त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ६९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥
कार्तिक्या मथवा माध्यामये वयुधिष्ठिर ॥ १ ॥ चैत्र्या मथ तृतीयायां विशाखा द्वादशेऽह्नि वा ॥ खंडनीलं शंखपादं संपादयैत्तं पुष्पकम् ॥ २ ॥
गोभिश्चतुर्भिः सहितं सुजैस्त्रैव विधिं शृणु ॥ यदुवाच पुराणगोर्गोकुलेऽनघ पाण्डव ॥ ३ ॥ तत्ते ह च प्रवक्ष्यामि विधिं गगप्रचोदितम् ॥ मात
रं स्थापयित्वा प्रेजयन्ते कुसुमाक्षतैः ॥ ४ ॥ मातृश्राद्धं ततः कुर्यात्सदाभ्युदयकारकम् ॥ अकालमूलं कलशमथ त्थदलशोभितम् ॥ ५ ॥
तत्र विद्धा अपि स्वातुस्थपथे द्रुदेवताम् ॥ सुसमिद्धं ततः कृत्वा वह्निमत्रपुरःसरम् ॥ ६ ॥ अथैनं जुहुयात्पद्भिः पृथगाहुतिं संज्ञितैः ॥

पौष्यामंत्रस्ततः पश्चाद्धुत्वावाह्नियथाविधि ॥ ७ ॥ एकवर्णद्विवर्णवारोहितं श्वेतमेव वा ॥ जीवद्वारस्य स्विन्याः पुत्रसर्वांगसुंदरम् ॥ ८ ॥ चत
 सोवत्सतयश्च ताभिः सार्धमलंकृतम् ॥ तासां कर्णे जपेद्विप्रः पतिवो बालिनं शुभम् ॥ ९ ॥ समितास्ते न सहिताः क्रीडध्वं हृष्टमानसाः ॥
 ततो वा मे त्रिशूलं च दक्षिणे च क्रमालिखेत् ॥ १० ॥ अकिंतं शंखचक्राभ्यां वाषिंतं कुसुमादिना ॥ पुष्पमालाकृतग्रीवसितवस्त्रैश्चच्छादितम् ॥ ११ ॥
 विमुंचेद्वत्सकाभिश्च नीलाभिर्बालिनं वृषम् ॥ देवालये गोकुले वानदीनां संगमेऽथ वा ॥ १२ ॥ इत्युक्तं गंगसुनिना विधानं वृषमोक्षणे
 स्वेच्छा विहारिणं हंसं गर्जतं सुंदरं गवाम् ॥ १३ ॥ ककुब्धिनं पतिं धन्यो यो विमुञ्चति गोवृषम् ॥ फलं च तस्य वक्ष्यामि श्रुत्वो मे निबोधत ॥ १४ ॥
 वृषोत्सर्गपुनरात्येव दशतीतान्दशापरान् ॥ यत्किंचित्स्फुरते तोयं समुत्तीर्य जलाः महीम् ॥ १५ ॥ वृषोत्सर्गं पितृणां तु तदक्षयमुदाहृतम् ॥
 यैश्च यैश्च स्फुरते तोयलांशूलादिभिर्गततः ॥ १६ ॥ सर्वतदक्षयं तस्य पितृणां नात्र संशयः ॥ शृङ्गैः खुरैर्वयद्भूमिमुल्लिखत्यनिशं वृषः ॥ १७ ॥
 मधुकुल्याः पितुस्तस्य अक्षयास्ता भवति वै ॥ सहस्रतलमात्रेण तल्लो नयथा श्रुतिः ॥ १८ ॥ पितृणां या भवेत्तृप्तिस्तान् वृषस्त्वतिरिच्यते ॥
 यो ददाति तैर्मिश्रं स्तिलां न्वाश्राद्धकर्मणि ॥ १९ ॥ मधुवानीलखंडं वा अक्षयं सर्वमेव तत् ॥ एष्टव्या बहवः पुत्राय च कोऽपि गयां व्रजेत् ॥ २० ॥
 यजेत वा श्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ न करोति वृषोत्सर्गं सुतीर्थं वा जलाश्रितम् ॥ २१ ॥ न प्रयच्छति यः पुत्रः पितु रुच्चारणवसः ॥ २२ ॥ यद्भू
 मि मालिखति शृङ्गखुरैः प्रहृष्टाय द्वाकरोति प्रतिमल्लवृषान्निरीक्ष्य ॥ खण्डं समस्तमपि तस्य विवाहकर्तुः संतोषमावहति शक्रसभागतस्य ॥ २३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिधरं संवादं वृषोत्सर्गविधिवर्णनं नामैकत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ अधिष्ठिरश्चा
 च ॥ किमर्थं फाल्गुनस्य तिपूणे मास्यं जनार्दन ॥ उत्सवो जायते लोके ग्रामे ग्रामे पुरे ॥ १ ॥ किमर्थं शिशवस्तस्य गिहेऽतिवादिनः ॥
 होलिकादीप्यते कस्मात्फाल्गुनं तौ किमुच्यते ॥ २ ॥ अढो देवि च का संज्ञा शीतोष्णं तौ किमुच्यते ॥ को ह्यस्यां पूज्यते देवः केन यमवतारिता ॥ ३ ॥
 किमस्यां क्रियते कृष्ण एतद्दिस्तरतो वद ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आसीत्कृतयुगे पार्थश्रुतं मन्त्राधिपः ॥ ४ ॥ शूरः सर्वगुणैः प्रियवादी बहुश्रुतः ॥
 सप्तर्षी पृथिवीं निवाशो कृत्य नराधिपान् ॥ ५ ॥ धर्मतः पालयामास प्रजाः पुत्रानि वारसान् ॥ न दुर्भिक्षं च व्याधिर्ना कालमरणं तथा ॥ ६ ॥

१ वृषस्य-इ० पा० । २ वृणाम्-इ० पा० ।

नार्धर्मरुचयः पौरास्तस्मिच्छासतिपार्थिव ॥ तस्यैवंशासतोरज्यक्षात्रधर्मरतस्यैव ॥ ७ ॥ पौराः सर्वसमागम्यत्राहिनाहीत्यथाब्रुवन् ॥
 ॥ पौराऽऽचुः ॥ अस्माकंहिगृहेकाचिद्वौढानामेतिराक्षसी ॥ ८ ॥ दिवारात्रौसमागम्यबालन्पीडयतेवलात् ॥ रक्षयाकंडकेनापिभेषकैर्वान
 राधिप ॥ ९ ॥ मंत्रज्ञैः परमाचार्यैः सानियंतुंनशक्यते ॥ पौराणांवचनंशुत्वारद्युर्विस्मयमागतः ॥ १० ॥ विस्मयाविष्टहृदयः पुरोहितमथा
 ब्रवीत् ॥ रघुरुवाच ॥ दौढेतिराक्षसीकियाँकंप्रभावाद्विजोत्तम ॥ ११ ॥ कथमेषानियंतव्यामयादुष्कृतकारिणी ॥ रक्षणात्योच्यतेराजापृथि
 वीपालनात्पतिः ॥ १२ ॥ अरक्षमाणः पृथिवीराजाभवतिकिल्बिषी ॥ वसिष्ठउवाच ॥ शृणुराजन्पंगुह्यंभ्राख्यंतमयाकचित् ॥ १३ ॥
 दौढानामेतिविख्याताराक्षसीमालिनः सुता ॥ तथाचाराधितः शुभुरुणेतपसापुरा ॥ १४ ॥ प्रीतस्तामाहभगवान्वंवरयमुव्रते ॥ यत्तेमनोऽभिल
 षितंतद्दाम्यविचारितम् ॥ १५ ॥ दौढाग्राहमहादेवंयादितुष्टः स्वयंमम ॥ नचवध्यासुरादीनामनुजानांचंकर ॥ १६ ॥ माकुरुत्वंत्रि
 लोकेऽशस्त्रास्त्राणांतथैवच ॥ शीतोष्णवर्षासमयेदिवारात्रौबाहिर्गृहे ॥ १७ ॥ अभयंसर्वदामेस्यात्त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ ॥ शंकरउवाच ॥
 एवमस्त्वित्यथोक्त्वातांपुनः प्रोवाचशूलभृत् ॥ १८ ॥ उन्मत्तेभ्यः शिशुभ्यश्चभयंतैसंभविष्यति ॥ ऋतावृतौसहाभागमाव्यथां
 हृदयेकृथाः ॥ १९ ॥ एवंदत्त्वावरंतस्याभगवान्भगनेनत्रहा ॥ स्वमेलब्धोयथाथर्थैस्तत्रैवांतरधीयत ॥ २० ॥ एवंलब्धवरासातु
 राक्षसीकामरूपिणी ॥ नित्यंपीडयतेवालान्संस्मृत्यहरभाषितम् ॥ २१ ॥ अडाडयेतिगृह्णातिसिद्धमंत्रकुटुंबिनी ॥ गृहेषुतेनसालो
 केऽढाडेत्यभिधीयते ॥ २२ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंढाढायाश्चरितंमया ॥ सांप्रतंकथयिष्यामियेनोपायेनहन्यते ॥ २३ ॥ अद्यपश्चदशी
 शुक्लाफाल्गुनस्यनराधिप ॥ शीतकालोविनिष्क्रान्तः प्रातर्शीष्मोभविष्यति ॥ २४ ॥ अभयप्रदानंलोकानांदीयतांपुरुषोत्तम ॥
 यथाद्याशंकितालोकारमंतिचहसंतिच ॥ २५ ॥ दारुजानिचखंडानिगृहनिवासमरोत्सुकाः ॥ योधाइवविनिर्यातुंशिशवसंप्रहर्षिताः ॥ २६ ॥
 संचयंशुष्ककाष्ठानामुपलानांचकारयेत् ॥ तत्राग्निविधिवहुत्वारक्षाघ्नैर्मन्त्रावित्तरैः ॥ २७ ॥ ततः किलकिलाशब्दैस्तालशब्दैर्मनोहरैः ॥

तममिन्द्रिप्रक्रम्यगायंतुचहसंतुच ॥ २८ ॥ जल्पंतुस्वेच्छया लोकानिःशंकायस्ययन्मतम् ॥ तेनशब्देनसापपाहोमेनचनिराकृता ॥ २९ ॥
 अदृष्टघातौडिभानारक्षसीक्षयमेष्यति ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ तस्यैषवचनंश्रुत्वासनृपःपांडुनंदन ॥ ३० ॥ सर्वचकारविधिवदुक्तेनचधिसित ॥
 गतासारक्षसीनाशेतेनचोग्रेणकर्मणा ॥ ३१ ॥ ततःप्रभृतिलोकैऽस्मिन्नडाडाल्यातिमागता ॥ सर्वदुष्टापहोहोमःसर्वरोगोपशान्तिदः ॥ ३२ ॥
 क्रियतेऽस्याद्विजैःपार्थतेनसाहोलिकामता ॥ सर्वसारातिविश्वेयवृषमासीद्युधिष्ठिर ॥ ३३ ॥ सारत्वात्फल्युरित्येषापारमानंददायिनी ॥
 अस्यानिशागमेपार्थसंख्याःशिशवोवृहे ॥ ३४ ॥ गोमयेनोपसंलिप्तसचतुष्केगृहांगणे ॥ आकारयेच्छिशुप्रायान्बहुव्यग्रकरान्नरान् ॥ ३५ ॥
 तेकाष्ठखण्डैःसंस्पृश्यगतौहोस्यकरैःशिशून् ॥ रक्षितेर्षादातव्यगुण्डपक्कास्त्रमेवच ॥ ३६ ॥ एवंढोढितमात्रस्यसदोषःप्रशमनमेव ॥
 बालानारक्षणकार्यैतस्मात्तास्मिन्निशागमे ॥ ३७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ प्रभातेकिञ्चनैर्देवैकतर्तव्यमुखमीप्सुभिः ॥ प्रवृत्तेषाधेवभासि
 प्रतिपद्भस्करोदये ॥ ३८ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कृत्वाचावश्यकार्याणि सतप्यपितृदेवताः ॥ वंदयेद्दालिकाभूतिसर्वदुष्टोपशान्तये ॥ ३९ ॥
 भंडितैर्चर्चितैर्वैवउपलितेष्टहाजिरे ॥ चतुष्कंकारयेच्छेष्वर्णकैश्चाक्षतैःशुभैः ॥ ४० ॥ तन्मध्यस्थापयेत्पिण्डशुक्लवस्त्रोत्तरच्छदम् ॥
 अग्रतःपूर्णकलशंस्थापयेत्पल्लवयुतम् ॥ ४१ ॥ साक्षतंसहिरण्यंचसितचन्दनचर्चितम् ॥ कलशस्याग्रतोदेयाउपानहवराजुकाः ॥ ४२ ॥
 आसनेचोपविष्टस्यब्रह्मघोषेणभारत ॥ चैवैषेक्षन्दनारीश्वर्यगंगासुलक्षणा ॥ ४३ ॥ पद्मरागोत्तरपटाश्रेष्ठांशुकविभूषिता ॥
 वसुधाराशिरोग्रेचदधिदूवाक्षतान्विताम् ॥ ४४ ॥ चर्चापयित्वाश्रिसिंदमायुरारोग्यवृद्धये ॥ पश्चाच्चप्राशयेद्विद्वान्श्रुतपुष्पसंचंदनम् ॥ ४५ ॥
 मनोभवस्यसापूजाऋषिभिःसंप्रदांशिता ॥ योपिवतिवसंतादौचूतपुष्पसंचंदनम् ॥ ४६ ॥ सत्यंहृदिस्थकामस्यतत्पूतर्ज्यायेतजसा ॥
 अनंतरंद्विजेन्द्राणांमुतमागधवंदिनाम् ॥ ४७ ॥ दद्याद्दानंयथाशक्त्याकामोमेप्रियतामिति ॥ ततोभोजनवेलायांशृत्यंत्याक्तनेऽहनि ॥ ४८ ॥
 प्राशयेत्प्रथमंचान्नंततोभुज्जितकामतः ॥ यएवंकुरुतेपार्थशस्त्रोक्तंफल्युनोत्सवम् ॥ ४९ ॥ अनायासेनसिद्धयंतितस्यसर्वमनोरथाः ॥

१ वरगन्तु-इ० पा० । २ वर्यैस्सदने नारी-इ० पा० । ३ वर्योपयित्वा-इ० पा० ।

आधयोव्याधयैवयांतिनाशंनसंशयः ॥ ५० ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तः सुखंतिष्ठतिमानवः ॥ पुण्यापवित्राजयदासर्वविघ्नविनाशिनी ॥ ५१ ॥
 एषतेकथितापार्थतिथिनामुत्तमातिथिः ॥ ५२ ॥ वृत्तेतुषारसमयेसितपञ्चदश्यांप्रातर्वसन्तसमयेसमुपस्थितेच ॥ संप्राश्यचूतकुमुभंसहचन्दने
 नसत्यंहिपार्थपुरुषस्सुखीसमास्ते ॥ ५३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेफाल्गुनपूर्णिमात्सवर्णने
 नामद्वात्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ शुधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ संत्यज्यालिकुलालीढकुसुमानिमृदून्यपि ॥ दमनेनक
 थंलोकैः पूज्यतेनाकनायकाः ॥ १ ॥ दोलांदोलनमाहात्म्यंरथयात्रामहोत्सवम् ॥ कथयस्वमंलंप्राज्ञयादवांभोजभास्कर ॥ २ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पार्थार्थिजनसदृक्षक्षांतिधामधरापते ॥ यदेतद्भवतापृष्टंतच्छृणुष्ववदामिते ॥ ३ ॥ पुरापुराणामावासेमंदरेचारु
 कंदरे ॥ गन्धाधारीकुलालीढोजातोदमनकस्तरुः ॥ ४ ॥ तस्यगंधमनाग्रेयमात्रायसुरयोषितः ॥ मदनेन्मादयशगागायंतिहसंतित्व ॥
 ॥ ५ ॥ ऋषयोनियमांस्त्यक्त्वाप्राद्रवंतगृहान्प्रति ॥ नवेदाध्ययनेध्यानैरतिस्तेषांभवह ॥ ६ ॥ अपराधाद्विघटितंयद्ब्रूवामिप्रियपरम् ॥
 मानसंमानिनीतुपुनर्गंधेनसंधितम् ॥ ७ ॥ गंधेनाकुलितंलोकं दृष्ट्वाब्रह्मातमब्रवीत् ॥ शर्मानिमित्तयावाचरोषात्प्रफुरिताधरः ॥ ८ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ जातस्त्वंलोकदमनान्नूनंदमनकोमया ॥ जगद्वाघूर्णसेकस्मात्कर्मनैतत्तवोचितम् ॥ ९ ॥ यत्संस्तत्त्वनुमन्यं
 तेसर्वातिशयवर्जितम् ॥ यत्सेवेतनरः कर्मयत्रोद्भोगो न धीमताम् ॥ १० ॥ एकस्याप्यपकारंयः करोतिसनराधमः ॥ बहुनामयकारायसं
 प्रवृत्तः किमुच्यते ॥ ११ ॥ दृष्ट्वाथवाधकं कर्मनकर्तव्यंकथंचन ॥ अदृष्टंप्रतिसिद्धेहोस्माभिरनुमीयते ॥ १२ ॥ ततः
 स्वयंप्रभवतिदेविपित्र्येचकर्मणि ॥ भोगार्थेचत्रिभुवननिरादेयोभविष्यति ॥ १३ ॥ ॥ दमनकउवाच ॥ ॥ पुरुषादेवमारब्धंनक्रोधान्ना
 र्थकारणात् ॥ स्वभावएषमेब्रह्मस्त्वयामुष्टः पुराविभो ॥ १४ ॥ यायस्यजंतोः प्रकृतिः शुभावायदिवेतरा ॥ सतस्यामेवमतेदुष्कृतेसुकृते
 तथा ॥ १५ ॥ तत्स्वभावप्रवृत्तस्थयदिशापस्त्वयामम ॥ प्रदत्तः किं करोम्येतन्नकृत्यमपराध्यति ॥ १६ ॥ युक्तियुक्तंवचः श्रुत्वा दमनेन

१ समस्ते-३० पा० । ते त्वया समरुल्य इत्यर्थः ।

समीरितम् ॥ प्रीतात्मापद्मजः प्राह करामितवसन्तियम् ॥ १७ ॥ वसंतसहकारोत्थमं गरीपिंजरजेन ॥ पुष्पिताशोकशोभाढ्येवनेपुंस्को
 किलकुले ॥ १८ ॥ तस्मिन्काले मुरेशानां शिरास्याक्रम्यलीलया ॥ स्थस्यसि त्वं दिनं कैयद्यस्य विहितं हितम् ॥ १९ ॥ येत्वामारोपयि
 ष्यति दानमानपुनस्सराः ॥ सुराणतिभिर्व्यति सदैव सुखिनो नराः ॥ २० ॥ सर्वदेवशिवस्येष्टा पुण्यापापभयापहा ॥ प्रसिद्धियास्यति म
 धौदमनाख्याचतुर्दशी ॥ २१ ॥ एवमुक्त्वा ययौ ब्रह्मादमनोमंदरे गिरौ ॥ उवासवा सितशेषभुवनगंधसम्पदा ॥ २२ ॥ दिव्यगिरौ गिरिसु
 तादयिता धिवासे रत्नांशुकच्छुरितकाञ्चनभूमिभागे ॥ आपवरंचहृदये विनिवेश्य शोभोस्तत्रास्थितो दमनकोदिमितांतरात्मा ॥ २३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ धर्मराज निबोधेदं मां दोलकमहोत्सवम् ॥ प्रवृत्तनरनारीकंपञ्चमोच्चारसुन्दरम् ॥ २४ ॥ सानंदनंदनवने आद्र्यास
 हितो यथा ॥ विस्मयस्मेरनयने विभ्रा मोक्षात्सौभः ॥ २५ ॥ उन्मादयन्वने पुण्ये विद्याधरगणान्वहून् ॥ वसंतो नृत्यमानानुरासुरश्रुता
 चितः ॥ २६ ॥ संतानपारिजातोत्थां बद्धा समाधवीलताम् ॥ कश्चिदां दोलनं चक्रसमालिख्य घनस्तनीम् ॥ २७ ॥ गीतमां दोलकारूढन्त
 द्वायं त्यमरस्त्रियः ॥ येन चोत्पादयति स्म मन्मथस्यापि मन्मथम् ॥ २८ ॥ तं दृष्ट्वा प्रापदनिभा भवानि प्राहंशं करम् ॥ कौतुकं मे स सुत्तन्नपश्ये
 माः शंकरप्रभो ॥ २९ ॥ आं दोलकं मम कृते कारयस्व स्खलं कृतम् ॥ त्वया सहं दोलयेयं यथा चैते त्रिलोचन ॥ ३० ॥ तद्गरीवचनं रम्यं श्रुत्वा गोवृष
 भध्वजः ॥ सहोलां कारयामास माहूय महासुरान् ॥ ३१ ॥ स्तंभद्वयं रोपयित्वा दृष्ट्वा पूतमयं दृढम् ॥ सत्यं चैवोपरिततं श्रेष्ठं काष्ठमकल्पयत् ॥
 ॥ ३२ ॥ वासुकिं देवकस्थाने बद्धा तां तव सप्रभम् ॥ तत्क्षणं मंतरापि ठं कृतवार्त्तमणिमंडितम् ॥ ३३ ॥ कुमिकापासकौशियस्त्रैः संविष्टितं नैवैः ॥
 स्नादामालंबितं प्रान्तं मणिमौक्तिकशेखरम् ॥ ३४ ॥ रचयित्वा विचित्रांतां दोलचैलाजिनोत्तराम् ॥ ससिद्धांसि द्धगुरवे गरीवेषणन्यवेदयत् ॥ ३५ ॥
 तत्रारूढस्तु यावत्ससौम्यसोमविभूषणः ॥ मंदं दोलयामास पार्श्वस्थैः पाषैर्दुःसह ॥ ३६ ॥ वामपाशैर्दुविजयादक्षिणेन जयाभवेत् ॥ वामरा
 क्रांता वाहू ते ते नाश्चिष्टेन्यवीजिताम् ॥ ३७ ॥ आं दोलयेत्यापर्वत्यासहितं सगदाक्षरम् ॥ येन देवा सुरस्त्रैणमासीद नंदनिभं रम् ॥ ३८ ॥

जगुर्गर्धपतयोननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ उच्छलत्तालवाद्यानिवादयतिस्मचारणाः ॥ ३९ ॥ चेलुःकुलाचलाःसर्वेचुक्षुभुःसप्तसागराः ॥
ववुर्वाताःसनिर्वातादेवेदोलांसमास्थिते ॥ ४० ॥ आलेक्यव्याकुलेलोकं देवाःशक्रपुरोगमाः ॥ उपेत्यप्रणिपत्योच्चुःसर्वपापहरपरम् ॥ ४१ ॥
उपारमस्वभगवन्भवतःक्रीडयानया ॥ जगद्द्रवापद्यतेदेवचलितःसागरश्चयत् ॥ ४२ ॥ गर्वाणगीर्भिःसंहृष्टःशंकरोलोकशंकरः ॥ समुत्प
पातदोलातःप्रहर्षोत्फुल्ललोचनः ॥ ४३ ॥ उवाचवचनं पार्थसुरसार्थस्य पश्यतः ॥ सानुकंपसुललितं विस्फुटार्थपदाक्षरम् ॥ ४४ ॥
॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ अद्य प्रभृति ये दौलाः क्रीडां पुष्करिणीतटे ॥ वसंतैकरयिष्यन्ति मंडिते त्रिदशंगणे ॥ ४५ ॥ नेत्रपट्टाटच्छन्नाप
झरागविभूषिताम् ॥ आतपत्रेण संयुक्ता विन्यस्तकनकांडकाम् ॥ ४६ ॥ विचित्राभरणाभिराभासितदिगंतराम् ॥ तारकाशान्तचित्रांगु
ष्पमालामनोरमाम् ॥ ४७ ॥ मालां विद्याधराक्रान्तां प्रांतरोपितदर्पणाम् ॥ छत्रचामरसंछन्नां यथाशक्त्याप्यलंकृताम् ॥ ४८ ॥ अग्निका
र्यततःकृत्वाक्षित्वाचैव दिशंबलिम् ॥ तस्यामारोपयेद्देवमिष्टहृष्टजनवृतः ॥ ४९ ॥ मूलमंत्रेण देवानां प्रोक्तं दोलाधिराहणम् ॥ पार्श्वस्थो
ब्राह्मणो विद्वान्पठेद्भामंत्रमुत्तमम् ॥ ५० ॥ गंभीरांतरनिघोषैर्लेलनानां च निस्वनैः ॥ स्तुतिमंगलशब्दैश्च पुष्पधूपधियासिताम् ॥ ५१ ॥
एतस्मिन्नन्तरे नारीदोहनाय नि कुट्टकाम् ॥ प्रवेशयेत्कुंकुमाब्द्यां क्रीडावर्णप्रियैः सह ॥ ५२ ॥ सुवर्णे शृंगिणा प्रोक्तं स्मितदंतां शुक्रवुरम् ॥
लगमानं जलंचंगिकस्य न स्यात्सुखप्रदम् ॥ ५३ ॥ जलसंक्लिन्नवसनैरशनादाममंडितः ॥ कम्बुग्रीवो ह्यसन् सर्वो वभूव गणिकागणः ॥ ५४ ॥
कुंकुमशोदां बूलपुष्पमालाकुलोजनः ॥ तां विहाय जलक्रीडां नान्यस्याविधे मनः ॥ ५५ ॥ पीतशीतजलाघाततडितोऽपि जनः सुखम् ॥
मन्यते नित्यतः कोपि प्रभावोऽयमनंगजः ॥ ५६ ॥ एवं ये तु गमिष्यन्ति नरावर्त्मतयागतम् ॥ नीरुजस्ते भविष्यन्ति सुखिताः शरदांशतम् ॥ ५७ ॥
पुत्रपौत्रसमायुक्ता धनधान्यसमायुताः ॥ विद्वत्सुखसंपत्तौ ततोऽप्यस्यति मत्पुरम् ॥ ५८ ॥ प्राप्ते वसंतसमये सुरसत्तमाना मान्दोलनं सुरवरा
ननु कुर्वन्ते ॥ तेषां पुर्वान्तिभुवि जन्मतरोः फलानि दुःखार्णवात्कुलशतान्यपि तारयन्ति ॥ ५९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वे
णि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे आन्दोलकविधिवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ रथया

त्राविधानतेकथयामिमुधिष्ठिर ॥ स्थिरोभूत्वानिवोधेदंस्वहिमृतेविदावरः ॥ १ ॥ चैत्रिनेत्रसंभृतमलयाख्यमहागिरौ ॥ प्रवहत्प
 वनचानप्रेषाँलितलताचये ॥ २ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभ्रममाणेयदृच्छया ॥ नारदःशारदाकांताच्छिवलोकैकसमाययौ ॥ ३ ॥
 दृष्ट्वापूर्वशिवशान्तसुरेशैःसर्वतोवृतम् ॥ प्रणम्योपाविशद्विप्रपुरतःकेशवेभ्योः ॥ ४ ॥ तमुपासीनमालक्ष्यभगवान्भगनेत्रहा ॥
 प्रप्रच्छाच्छादितमनाःकुतश्चागम्यतेपुनः ॥ ५ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ शिवकामंचतंविद्धिदग्धंमाविबुधोत्तम ॥ वसंतोनाम
 कोऽप्येषकामस्यदयितःसखा ॥ ६ ॥ मलयानिलयुक्तेनेनविश्वंशकृत्तम् ॥ सहकारकरिन्द्रस्थंक्रुत्वाकोकिलडिंडिमम् ॥
 ॥ ७ ॥ दोषयामासविजयमन्मथस्यपुरपुरे ॥ अशांकशेखरःकोऽयंकोयंशंखगदाधरः ॥ ८ ॥ कोयंचडिम्बोवाब्रह्माकामस्त्रिजगतांप्र
 मुः ॥ प्रायःक्रीडारतिलोकोवसंतंवचनात्पुनः ॥ ९ ॥ अर्धबाहुस्तुनर्नैततालदत्तपदक्रमैः ॥ व्यवसायंनगच्छति येसंहृत्यवनान्तरम्
 ॥ १० ॥ गायंतश्चपरीहृष्टास्तेचाप्यायांतियांतित्व ॥ गोप्यसीमांतरगताःक्षेत्रस्थानस्यरक्षिणः ॥ ११ ॥ तैऽपिगायंतिनृत्यंतिहसंतिस्मरता
 रकाः ॥ करस्यताडनेऽन्यथसुरजोधुर्धरायते ॥ १२ ॥ विटंपश्यंतिकुलदाःप्रारब्धोचितपण्डिताः ॥ सुमनांसिसुसंगीतनृत्यवाद्यमुवादि
 तम् ॥ १३ ॥ एवमेतच्चिलोकैऽस्मिन्निव्यवसितोजनः ॥ ललच्छम्बस्तर्नैदृष्ट्वाजराणोषापिनृत्यति ॥ १४ ॥ वसंतस्यप्रभावोऽयंकोऽप्यपूर्वोविजृम्भ
 ते ॥ सरांस्यद्भुतपद्मानिप्रफुल्लाःपुष्पवाटिकाः ॥ १५ ॥ वृक्षाःपक्षिशतकीर्णाविजिघ्राणमुखाःसुराः ॥ विकंपवसनावालःपवनस्त्रिगुणात्मकः १६ ॥
 कुतःप्रत्यक्षमुमहान्त्वसंतोनजगत्रये ॥ अवजल्पमुखाबालवृद्धास्तुविकलद्विजाः ॥ १७ ॥ उभावपिप्रपत्येतेपश्येदंकामचेष्टितम् ॥
 पक्षिणांपक्षनिक्षेपेनद्यस्तुंगतरंगैः ॥ १८ ॥ पादपाःपल्लवशतैर्नृत्यंतेचप्रहर्षिणः ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंनारदस्येन्दुशेखरः ॥ १९ ॥
 कौतुकाकुलितःशीघ्रमारुरोहरथंस्वकम् ॥ रथेनकाञ्चनगिनपतत्रिवरकेतनः ॥ २० ॥ प्रययौपुण्डरीकाक्षःशंखचक्रगदाधरः ॥
 पारावतप्रतीकांशंचतुर्वेदमयंरथम् ॥ २१ ॥ आस्थायप्रययौहृष्टोब्रह्माब्राह्मणसंस्तुतः ॥ मुनिभिश्चाप्सरोभिश्चयशरक्षोमहोरगैः ॥ २२ ॥
 वृत्तारथेनप्रययौभास्करोवारितस्करः ॥ शैलजोरुपतकेनरथेनादित्यवर्चसा ॥ २३ ॥ कात्यायनप्रचलितापञ्चवेक्रणकेतुना ॥

लंबोदरः करशतगृहीतकनकोत्पलः ॥ २४ ॥ प्रयातः स्वरथारूढः कृतकर्णकुलकुलः ॥ एवं देवः परिधृतो भगवान्गोवृषध्वजः ॥ २५ ॥ रथा
रूढैरमूढात्मा मर्त्यलोकमवातरत् ॥ यावत्पश्यति देवेश स्तावत्सर्वतदक्षरम् ॥ २६ ॥ नारदेन यथैवोक्तस्तवत्सर्वतदक्षरम् ॥ नारदेन
यथैवोक्तजगदानन्दनिर्भरम् ॥ २७ ॥ देवैः सार्द्धं शुपतिर्यावत्पश्यति विस्मृतः ॥ तावत्तस्यैव हि गणाः परब्रह्मसंजसम् ॥ २८ ॥ गा
यतिकेचित्सोत्कण्ठं तु त्वन्ये प्रहर्षिताः ॥ वादयंत्य परतुष्टा जहसुः केचिदुल्वणम् ॥ २९ ॥ वादयंत्य तथा वाद्यं गायंत्य न्योन्यथा गणाः ॥
अन्योन्यथा प्रनृत्यंति चित्रचैत्रस्य चोदितम् ॥ ३० ॥ नीलोत्पला भनयनैर्विलसन्त्यां तारकैः ॥ क्रीडारतिभिरारब्धमालपैश्च सुरैरपि ॥ ३१ ॥
सुराणां क्षोभमालक्ष्य भगवान्गोवृषध्वजः ॥ चिन्तयामास सुमहान्कार्ययोगो ह्युपस्थितः ॥ ३२ ॥ अनर्थमुत्थितं तद्वत् द्विवाताये जनाः ॥
नयन्ते येऽतिमूर्खत्वादापदोऽभिभवंति तान् ॥ ३३ ॥ वसंतः स्वाभिभक्तत्वात्मान्यपुष्पाकरं यदा ॥ उन्मादाद्वा जनैरक्षः कार्यं कायद्वयं मम ॥ ३४ ॥
सोचं न्यैवं समानाद्ययवसंतं प्राह शंकरः ॥ तमान्तीमास मेकं स्थातव्यं भवता त्विह ॥ ३५ ॥ सितपक्षः सहायोऽयं सर्वभूतसुखप्रदः ॥ भवत्य
तिमहानंदो विशेषेण दिवौकसाम् ॥ ३६ ॥ यो यथारथमारूढः समायातः समीक्षितुः ॥ वर्षे वर्षे स तेनैव संस्थानेनागमिष्यति ॥ ३७ ॥
कारयिष्यन्ति ये मर्त्यारथयात्रामहोत्सवम् ॥ ते दिव्यभोगभोक्तारो भविष्यन्ति निरामयाः ॥ ३८ ॥ एवमाभाष्य भगवान् वसंतं च ततः सुरैः ॥
संस्तुतोऽथ नतश्चापि स्वस्थानमगमत्ततः ॥ ३९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ रथः किमात्मकः कार्यं कार्यायात्रा कथं भवेत् ॥ आरोपयेत्कथं
देवात्रयवद्जगत्पते ॥ ४० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सुविचित्रं चित्रतनुं श्रेष्ठकण्ठमयं रथम् ॥ सुदृढाक्षदंढाबंधं सुचक्ररथकूबरम् ॥ ४१ ॥
अथवा वंशविहितं नेत्रपट्टपटावृतम् ॥ तारकाशतचित्रांशुपुष्पमालाविभूषितम् ॥ ४२ ॥ सितगोशुगंधुक्तं पञ्चाणपताकिनम् ॥
छत्रचामरशोभाढ्यं स्थापयेद्भवनान्जणे ॥ ४३ ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्याद्ब्रह्मज्ञविधानतः ॥ चतुश्चरणैर्भवेत्त्रिविप्रशान्तिकपौष्टिकैः ॥ ४४ ॥
आरोपयेद्ब्रथे देवं मूलमंत्रेण मंत्रवित् ॥ वेदोक्तैरथ पौरोणैर्गंधधूपार्धवासितैः ॥ ४५ ॥ रथेतिष्ठन्नयति वाजिनः पुरोयत्रयत्रकामयते सुसारथिः ॥

अभीषूषांमहिमानंनयतेमनःपश्चादनुयच्छन्तिरश्मयः॥४६॥शंखदुंदुभिनिघोषैःकाहलानांचनिःस्वनैः ॥ हस्तदीपैःप्रज्वलितैस्तालको
लाहलेनच॥४७॥दोषासुखेनरमितंप्रेषणियपुरःसरम्॥महतोत्सवभारेणभ्रामयेत्परितोरथम्॥४८॥तांबूलानिर्येदद्यात्पुष्पमालायुतानिच ॥
रथंवेदुंप्रदद्यात्प्रेक्षकेभ्योऽप्यवारितम् ॥४९॥ यस्ययस्यगृहेऽभ्येतिप्रितोरथिनारथः ॥ तस्यतस्यभवेत्पूज्यःपुष्पधूपाक्षतादिभिः॥५०॥
इतरोऽपिभवेत्पूज्यःसंप्राप्तेगृहिणांगृहेकिंपुनर्जगतांभर्तासर्वलोकमहेश्वरः॥५१॥कदाचिदक्षभङ्गःस्याद्ध्वजभंगोऽथवाभवेत् ॥ भज्येतवायुग
मध्येनहंनृदयतेयदि ॥ ५२ ॥ ब्राह्मणांस्तत्रसंपूज्यहोमःकार्योविजानता ॥ तिलराज्येनपयसायेनसंपद्यतेसुखम् ॥ ५३ ॥ प्रेरणोप्रेक्षणी
यैश्चभ्रामयित्वारथोत्तमम् ॥ स्थापयेन्नगरस्यांतस्तत्रक्रुर्यान्महोत्सवम् ॥ ५४ ॥ दोलाग्रहैश्चक्रडोलाभ्रमैर्दमकैस्तथा ॥ विद्याधरी
णांचरितमितराभिःप्रकाश्यते ॥ ५५ ॥ एवंयःकुरुतेपार्थरथोत्सवंसुखप्रदम् ॥ तथैवपूजयेत्पार्थउपवासपरोनरः ॥ ५६ ॥ सर्वव्याधिविही
नश्चसुखीस्याच्छरदांशतम् ॥ यःकारयित्वासावर्णारौप्यवारथमुत्तमम् ॥ ५७ ॥ वर्णकैश्चित्रितंदिव्यदंरुजंवासुशोभनम् ॥ स्वहस्तरचितं
यश्चभारकरायनिवेदयेत् ॥ ५८ ॥ समर्त्यलोकैःसुचिरात्सुखानिचसमश्नुते ॥ पूर्वोक्तविधिनाभानुभ्रामयित्वारथेस्थितम् ॥ ५९ ॥
स्थापयेत्सर्वभोगेतुगेयवाद्यपुरःसरम् ॥ दक्षिणेतुदिशोभोगोद्वितीयेऽह्निनयेद्रथम् ॥ ६० ॥ तत्रापिजागरकुयाद्वाद्यगीतमुमगलैः ॥
अपरायांतृतीयेऽह्निस्थापयेद्रथमुत्तमम् ॥ ६१ ॥ प्रेक्षणीयविनोदेनतारात्रिमतिवाहयेत् ॥ स्थापयेदुत्तरस्यांतुचतुर्थेदिवेसरथम् ॥ ६२ ॥
महायात्रांप्रकुर्वीततत्राप्यदुत्तचेष्टितम् ॥ पंचमदिवसेप्राप्तेनगरांतस्थितंरविम् ॥ ६३ ॥ पूजयित्वाविधानेनषष्ठेऽह्निभवनंनयेत् ॥
रथयात्राप्राप्तेनकथितारथसप्तमी ॥ ६४ ॥ सर्वपापहरापुण्यांकिञ्चिदभ्यन्त्रिविधमे ॥ गौरिपूज्यातृतीयायांचतुर्थ्याविघ्ननायकम्
॥ ६५ ॥ पञ्चम्यांपंकजकरांपूजयेद्वासरस्वतीम् ॥ षष्ठ्यांशक्तिधरंस्कन्दंसप्तम्यांतुदिवाकरम् ॥ ६६ ॥ अष्टम्यांसचतुर्दश्यां
संपूज्यशशिशेसरम् ॥ नवम्यांपूजयेच्चण्डीचासुण्डांमुण्डमालिनीम् ॥ ६७ ॥ दशम्यामृषयःशान्ताःसर्वव्यासपुरस्सराः ॥ एकादश्यां

चक्रपाणिद्वादयांवासमर्चयेत् ॥ ६८ ॥ त्रयोदश्यां त्रिनेत्रात्थवह्निनाशांतिविग्रहम् ॥ साधारणीतुसर्वेषांपौर्णमासीतिथिः स्मृता ॥ ६९ ॥
 आदौलेकेदमनकेरथयात्रासुचैवहि ॥ व्युत्क्रमेणापिकर्तव्यातिथिनांकार्यगौरवात् ॥ ७० ॥ यात्रावासांतिकाचेयंचितस्वास्थ्यकरीपरा
 ॥ ७१ ॥ सम्यक्सुधाधवलितेभवनसुराणामंतस्सुवस्त्रमणिमौक्तिकदानचित्रे ॥ तांबूलकक्रमुकवारविलासिनीभिर्यात्राविधाय
 भवतीहसभारतेशः ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेदमनकादौलकरथयात्रामहोत्सव
 र्णनं नाम चतुस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ६९ ॥ श्रीकृष्णलवाच ॥ गौरीविवाहजग्राहः पशुपतंव्रतम् ॥
 उमापतिः पशुपतिर्ध्यानसक्तोभवभूवह ॥ १ ॥ ब्रह्मादिभिः समामंत्र्य विबुधैः पुत्रलब्धये ॥ गौर्यामनोभिलषितपूरणायग्रहर्षितैः ॥ २ ॥
 प्रहितः क्षोभणार्थयसमर्थइतिमन्मथः ॥ ततोमारः स्मरः कामोप्याजगमतमाश्रमम् ॥ ३ ॥ रतिप्रीतिमदोन्मादवसंतश्रीसहायवान् ॥
 निधानवारुणीदर्पशृंगारैः परिवारितः ॥ ४ ॥ आम्नाशोकवनोत्तमोमालतीकृतशेखरः ॥ वीणामृदंगसंगीतकोकिलाशृंगदूतकः ॥ ५ ॥
 झल्लरीवाद्यसंगुष्ठभांडागारिकलेखकः ॥ पानमत्ताङ्गनाख्खोहिन्दोलश्चर्यमंत्रिमान् ॥ ६ ॥ दक्षिणानिलगंधाढ्यः कटक्षेक्षितवर्षवान् ॥
 महाराजाधिराजोवास्मरः श्रान्तोहरांतिकम् ॥ ७ ॥ सपुष्पचापमाकृष्यमदनोन्मादनंशरम् ॥ चिक्षेपत्रिपुरघ्रायसमाधिभेगहतवे ॥ ८ ॥
 बुद्धांतं तस्य संकल्पं रुद्रः क्रोधाज्ज्वलद्रुषा ॥ ललाटाद्ब्रह्मसृजतृतीयनयनाद्भरः ॥ ९ ॥ कामोविलोकितस्तेन भस्मीभूतश्चतक्षणात् ॥
 दग्धं दृष्ट्वा स्मरं शोकाद्रतिप्रीतीस्थिते सदा ॥ १० ॥ कारुणविलुपंत्यैते सर्वमन्यदिशंगतम् ॥ ततः शोकात्तद्वदयगौरिरुद्रमुवाचह ॥ ११ ॥
 भगवन्नस्मदर्थैतं कामानिदग्धवानसि ॥ तेनैते पश्यनायैते कामस्य रुदितः कथम् ॥ १२ ॥ कुरुप्रसादं देवेश रतिप्रीत्यैवृषध्वज ॥ संजी
 वयस्मरंशं भोमूर्तिमंतं पुनः कुरु ॥ १३ ॥ तच्छ्रुत्वा तु महादेवो हृष्टः प्रोवाच पार्वतीम् ॥ उपप्लुतं जगत्सर्वमन्मथेन शरीरिणा ॥ १४ ॥ म
 यादग्धस्य कामस्य पुनरागमनंकुतः ॥ किंतु ते मानयन्वाक्यं करोमि सफलं प्रिये ॥ १५ ॥ अस्मिन्वसंतसमये शुक्लपक्षेत्रयोदशी ॥ अस्यां
 मनोभवेदिव भविष्यति शरीरवान् ॥ १६ ॥ एतेन बीजभूतेन जगद्गूर्णं व्यतेऽखिलम् ॥ एवं वरमिदं दत्त्वा मन्मथाय युधिष्ठिर ॥ १७ ॥

जगामहिमवच्छृङ्गकैलासं पार्वतीप्रियः ॥ तदेतत्सर्वमाख्यातं स्मरस्य चारितं नृप ॥ १८ ॥ पूजाविधानमपरं कथयामि शृणुष्व तत् ॥ अ
 स्यान्नात्वा त्रयोदश्यामशोकख्यं न गल्लिखेत् ॥ १९ ॥ सिन्दूरजनितैरंगैरतिप्रीतिसमन्वितम् ॥ कामदेवं संतं च वाजिर्वक्त्रं क्षपञ्चजम् ॥ २० ॥
 सौवर्णवामहाराजवाक्षीचित्रमथापि वा ॥ लीलाविलासगमनं गीतं चाम्बरोणम् ॥ २१ ॥ गन्धर्वगीतवादित्रप्रेक्षणियसमाकुलम् ॥ न
 द्यावर्तिरति क्रीडाप्रीतिविद्याधरैर्युतम् ॥ २२ ॥ मध्याह्ने भोजयेद्भक्त्या भक्ष्यैर्धूपैः स्नगर्वैः ॥ मंत्रेण नैकौतियनरोनायासमन्वितः ॥ २३ ॥
 नमो वामाया कामाय देवदेवाय मूर्तये ॥ ब्रह्मविष्णुशिवेन्द्राणामनःशोभकराय वै ॥ २४ ॥ कृतैवमर्चयित्वा तु देवदेवं नो भवम् ॥ ततस्त
 स्याद्यतदेयमोदकमुखमोदकाः ॥ २५ ॥ नानाप्रकारान्भक्ष्यांश्च कामोपेप्रियतामिति ॥ ततो विसर्जयेद्दिप्रान्द्वान्भुजं संदक्षिणम् ॥ २६ ॥
 स्वपतिं पूजयेन्नारीवस्त्रमालाविभूषणैः ॥ कामोऽयमिति संचिन्त्य प्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ २७ ॥ मनमथायतनेतस्मिन् यजमानः सुहृद्भूतः ॥
 रात्रौ जागरणं कुर्यात्सुखरात्रिर्थथा भवेत् ॥ २८ ॥ कर्पूरकुङ्कुमक्षोदगंधतांबूलसर्जनैः ॥ नानाप्रकारैर्भक्ष्यैश्च कुर्याद्वात्रा महांसवम् ॥ २९ ॥
 दीपप्रज्वालनैर्वृत्यैः प्रेक्षणैः प्रेक्षणोत्सवैः ॥ एवं यः कुरुते पार्थवर्षेष्वेव महोत्सवम् ॥ ३० ॥ वसंतसमये प्राते हृष्टस्तुष्टानुपपुरे ॥ तस्य संवत्सरं
 यावच्छोको रोगोर्विमुच्यते ॥ ३१ ॥ सुभिक्षं समारोग्यं यज्ञः श्रीः सौख्यमुत्तमम् ॥ कामवर्षी च पर्जन्यस्तास्मिन् ब्राह्मणैः प्रजायते ॥ ३२ ॥ तुष्यते
 तु भृशं देवो द्वादशाब्दं जलं च नः ॥ तथा कामश्च विष्णुश्च वसंतं श्रज्जापतिः ॥ ३३ ॥ चन्द्रमूर्यादिकाः सर्वे ग्रहा ब्रह्मर्षयस्तथा ॥ सर्वेऽपि तस्य
 तुष्यंति यक्षगंधर्वदानवाः ॥ ३४ ॥ असुराया तु धानाश्च सुपर्णाः पतंगानगाः ॥ तुष्टाः प्रयच्छन्ति सुखं तस्य कर्तुं न संशयः ॥ ३५ ॥ चैत्रोत्सवे
 सकललोकमनोनिवासं कामं वसंतमलयाद्रिमरुत्सहायम् ॥ रत्यासहान्यं पुरुषः प्रवराच योषित्सौ भाग्यरूपस्तु सौख्ययुतः सदा स्यात् ॥ ३६ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे मदनमहोत्सववर्णनं नाम पंचविंशदुत्तराशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ अ॥ युधिष्ठिर
 उवाच ॥ भूतमातेति सहृष्टे ग्रामे ग्रामपुरे ॥ गायत्र्यन्तर्हस्तैः लोकैः सर्वतः परिधावति ॥ १ ॥ उन्मत्तवत्प्रलपति क्षितौ पतितमत्तवत् ॥

१ ते समाख्यातम्-इ०पा० । २ पत्रगाः-इ०पा० ।

कुद्ववद्धवातिपुरान्मतवत्कष्यतेबहिः ॥ २ ॥ सुखांगभंगाङ्कुरुतेलोकैवातगृहीतवत् ॥ भूतवद्भस्मगात्रंतुकर्मानवगाहते ॥ ३ ॥ किमेष
 शास्त्रनिर्दिष्टमार्गः किमुतलौकिकः ॥ सुब्रतेमेमनः कृष्णत्वंतुवक्तुमिहार्हसि ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुपार्थप्रवक्ष्यामियत्तेकिञ्चिन्म
 नोगतम् ॥ आस्तिकः श्रद्धानश्चभवतीतिमतिर्मम ॥ ५ ॥ पार्वत्यासहितः पार्थमन्दरेचारुकंदरे ॥ कीडन्नास्तेमुदयुक्तौर्दीव्यक्रीडनकैहरः
 ॥ ६ ॥ हंसोन्नतगतिचारुकुम्भ्राजिकुचद्रयम् ॥ सिञ्जत्सद्रशनाहृष्टाहृष्टाङ्गौरजगद्गुरुः ॥ ७ ॥ दधकामोऽपिचहरः संदीप्तमदनोऽभवत् ॥
 निःसृतांकामयामासमहार्हशयनोशिवः ॥ ८ ॥ रतस्थयोस्तयोर्जतिर्दीव्यवर्षशतंयदा ॥ तद्देवीसमुच्छ्रायानिरोधाग्निगताबहिः ॥ ९ ॥
 मूर्धोदकात्समुत्तस्थानरीनिर्दारितोदरा ॥ कृष्णाकरालवदनापिगाक्षामुक्तमूर्द्धजा ॥ १० ॥ कपालमालाभरणावद्धपिंडोर्ध्वपिंडका
 खट्वाङ्गकंकालधरामुद्राङ्कितकराशिवा ॥ ११ ॥ व्याघ्रचर्मभरधरणैककिणिमेखला ॥ डमडुमडुमरुकाकेत्कारापूरितांवरा ॥ १२ ॥
 तस्याः पार्श्वानुजाश्चान्यागीतवाद्यलयानुगाः ॥ उत्तालतालमवलानृत्यतिचहसंतिच ॥ १३ ॥ कपालवट्टाङ्गधराजचर्मवशुठिताः ॥
 तथैवशंकराज्जातस्तद्रूपाभरणः पुमान् ॥ १४ ॥ अनुगम्यमानोबहुभिभूतैरतिभयंकरैः ॥ सिंहशार्दूलवदनैरदनोल्लिखितांवैरः ॥ १५ ॥
 एकीभूतैः क्षणैर्नवतौभवानीभवोद्भवौ ॥ दृष्ट्वाहृष्टमनदेवः प्राहदेवीसुविस्मिताम् ॥ १६ ॥ कल्याणिपश्यपश्येतौमत्स्वदङ्गसमुद्भवौ ॥
 बीभत्साद्भुतशृंगारवरायुधविधारिणौ ॥ १७ ॥ भ्रातृभांडौयथादेवितंद्रेतौचमतौसम ॥ नृनयोरंतरं किञ्चित्साहस्यत्प्रातिभासयेत् ॥ १८ ॥
 भ्रातृभांडाभूतमातातथैवदकसेविका ॥ संज्ञात्रयंतयोः कृत्वाततः प्रादुर्द्वारः ॥ १९ ॥ भुक्त्वाहोपगतांचैतजस्तत्तलेस्थिताम् ॥
 सेवयिष्यंतियेभत्तयाजलसंपूर्णकंडुकैः ॥ २० ॥ चन्दनेनसमालभ्यपुष्पधूपैरथार्चयताम् ॥ भोजयेत्क्षिप्रयाचैवकृशरापूपपायसैः ॥ २१ ॥
 यएवंकुरुतेदेविभक्तिभावेनभावितः ॥ सपुत्रपशुवृद्धिचशरीरारोग्यमाप्नुयात् ॥ २२ ॥ नशाकिन्योगृहेतस्यनपिज्ञाचानराक्षसाः ॥
 पीडांकुर्वन्तिशिशवोयातिवृद्धिनिरामयाः ॥ २३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कदापूजाप्रकर्तव्याभूतमातुः सुवार्थिभिः ॥ पुरुषैः पुरुषव्याघ्रय
 तन्मेवकुमर्हसि ॥ २४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सर्वत्रैषाभगवत्तवालानाहितकारिणी ॥ नामभेदैः क्रियाभेदैः कालभेदैश्चपूज्यते ॥ २५ ॥

प्रतिपत्प्रभृतिष्येष्टेयावत्पंचदशीतिथिः ॥ तावत्पूजाप्रकर्तव्याप्रेरणेऽप्रक्षणेयकैः ॥ २६ ॥ विकर्मफलनिर्देशः पांडवानां विडंबनम् ॥
 प्रदश्यंते हास्यपरैर्नरैर्दुतचेष्टितैः ॥ २७ ॥ विश्वास्यधनलोभेन संध्यायां निहतः पथि ॥ आरोहणं च शूलग्रेन पश्यंतं हि पश्यति ॥ २८ ॥
 दृष्टो भवद्भिः संहृष्टः परपरावमर्शकः ॥ छिस्वास्वहस्तैर्ग्रहं तोविभुना सुख्यमोदकः ॥ २९ ॥ क्षीणसूक्ष्मेण पत्रेण बालामालानुमोदिताः ॥
 मुष्कभुग्नासमाहूदो सुसंक्रान्तपश्चिमे ॥ ३० ॥ हेजनाः किं न पश्यध्वं स्वामिद्रोहकरं परम् ॥ करत्रैर्विदार्यतं मुच्छलच्छोणितच्छटम् ॥ ३१ ॥
 चरैः किल सैः संप्राप्तः सर्वोद्विगकरः परम् ॥ दंडप्रहारं भिहतो नयिते दंडपाशिकैः ॥ ३२ ॥ प्रेक्षकैर्वेष्टितः स्तेनो रटत्यपविमंडितः ॥
 संयम्य नयिते यंतु मुखैः क्रौंयां विलेक्षणः ॥ ३३ ॥ सितकेशं सितश्मश्रुं सितं वरधरं द्विजम् ॥ वटचेष्टाचपेटाभिर्हन्यमानं न पश्यत ॥ ३४ ॥
 गृहाग्निष्काम्यतारं डावृद्धो भृत्वाप्यसौ स्त्रियाः ॥ स्वस्याअसौ न कुरुते मूढो भरणे पणम् ॥ ३५ ॥ भैरवाभरणोत्तालाव्यालयज्ञोपवीतिनः ॥
 प्रदत्त्वा ताण्डवपदान् पश्यध्वं ध्वांतदीपकान् ॥ ३६ ॥ निर्वेदकोऽस्य हृदये न किंचिदपि तिष्ठति ॥ गृहीतं यदेनेन दंबलेनापि महव्रतम् ॥ ३७ ॥
 रक्तदंकाकृष्णाङ्गं शर्वोर्केन पश्यत ॥ तरुकोटरं तिरगतांश्छिस्त्वा च शुभकशावकाच्च ॥ ३८ ॥ बहुभिः कोठकीकृत्य शरौ वैः शकलीकृतम् ॥
 विमुक्तवक्त्रां हुंकारसुप्रहारं निरक्षित ॥ ३९ ॥ इमां कृष्णां ह्रस्वदंतां गृहीतां सिंदुराचिताम् ॥ विमुक्तकेशां नृत्यंतीं पश्यध्वं योगिनीमिव ॥ ४० ॥
 गंभीरतूर्यध्वनिना प्रवृद्धां वृत्ततांडवाम् ॥ एवं प्रेक्षणं कंकृतानयेदक्षतले चताम् ॥ ४१ ॥ एवं कृते न दारिद्र्येन च दुःखं भवेन्नृणाम् ॥ ४२ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुधिष्ठिरसंवादे भूतमातुस्तस्ववर्णननाम षट्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ४३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि बलि रक्षारक्षि विधिं नृप ॥ तं शृण्वेकाग्रमनसा समासाद्वादितमया ॥ १ ॥ पुरा देवा सुरेभ्युद्धे दानवाः सुरा नि-
 र्जिताः ॥ शुक्रं बालिपुरः कृत्याययुः शुक्र उवाच तम् ॥ २ ॥ शुक्र उवाच ॥ निषादस्त्वया कार्यः कार्याणां गतिरिदृशी ॥ देवाद्भवति मृतानां
 काले जय पराजयाः ॥ ३ ॥ संधानं सहशक्रेण क्रियाणामय न द्वयम् ॥ अजेयः सर्वशत्रूणां कृतः शच्याशचीपतिः ॥ ४ ॥ रक्षाबंधप्रभावेन दान-
 वेन्द्राजितो महान् ॥ वर्षमेकं प्रतीक्षस्व ततः श्रेयो भविष्यति ॥ ५ ॥ भागैर्वै न विसुक्तास्ते दानवा विगतचराः ॥ तस्थुः कालं प्रति-

क्षन्तोयथोक्तगुरुणा तथा ॥ ६ ॥ एषप्रभावोरक्षायाः कथितस्ते युधिष्ठिर ॥ जयदः सुखदश्चैव पुत्रारोग्यधनप्रदः ॥ ७ ॥ युधि
 ष्ठिर उवाच ॥ क्रियते केन विधिनारक्षाबंधः सुरोत्तम ॥ कस्यांति यौ कदा देव एतन्मवेकमुर्महसि ॥ ८ ॥ यथा यथा हि भगवान्विचित्रा
 णि प्रभाषते ॥ तथा तथा न मे तृप्तिर्वह्नुर्थाः शृण्वतः कथाः ॥ ९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ घनावृतेऽम्बरे पार्थशाद्वले धरणी तले ॥
 संप्राप्ते श्रावणे चैव पौर्णमास्यां दिनोदये ॥ १० ॥ स्नानं कुर्वीत मञ्जुमानि स्मृतिविधानतः ॥ ततो देवान्पितॄन्धैव तपयेत्परमां भसा ॥ ११ ॥
 उपाकर्मादि वेदोक्ता ऋषीणां चैव तर्पणम् ॥ कुर्युश्च ब्राह्मणाः श्राद्धं देवसु दिश्य शक्तिः ॥ १२ ॥ दूद्राणामंत्रसाहितं स्नानं दानं च शस्यते ॥
 ततो पराह्णसमये रक्षापोटलिकाः शुभाः ॥ १३ ॥ कार्ये चाक्षतैः शस्त्रैः सिद्धार्थं हर्मभूषिताः ॥ वस्त्रा विचित्रैः कापसैः शौर्मैर्वा मलवर्जितैः ॥ १४ ॥
 विचित्रतरैर्ग्रथिताः स्थापयेद्भद्राजनोपरि ॥ १५ ॥ कार्या गृहस्य रक्षागोमय रहितैः सुवृत्तकुंडकैः ॥ दूर्वावर्णकसहितैः सकलदुष्कृतोपशान्तये ॥ १६ ॥
 उपलिप्तगृहमध्ये च तुष्कोपरि न्यसेच्छुभं पीठम् ॥ तत्रोपविशेद्भद्राजा सामान्यः स पुरोहितः सुहृत् ॥ १७ ॥ वेदयाजनसाहितो मंगलशब्दैः सुह
 सितैश्चिह्नैः ॥ रक्षाबंधः कार्यः शांतिध्वनिना नरेन्द्रस्य ॥ १८ ॥ देवा द्विजातिशस्ता सुस्त्रिर्ध्वैः समर्चयेत्प्रथमम् ॥ तदनुपुरोधानुपतिरक्षाबंधी तमंत्रेण
 ॥ १९ ॥ येन बद्धो बलीराजदानवेन्द्रो महाबलः ॥ तेन त्वामभिवधामि रक्षेमाचलमाचल ॥ २० ॥ ब्राह्मणैश्चात्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चान्यैश्च मानवैः ॥
 कर्तव्यो रक्षिका बन्धो द्विजान्संपूज्य भक्तिः ॥ २१ ॥ अनेन विधिनयस्तुरक्षिका बंधमाचरेत् ॥ स सर्वदेव रहितः सुखी स वत्सरं भवेत् ॥ २२ ॥
 यः श्रावणे स्रवति शीतजले सुरेन्द्ररक्षाविधानविधिमाचरेत्तमनुष्यः ॥ आस्ते सुखेन परमेण स सर्वमेकः पुत्रप्रपौत्रसहितः स सुहृद्भूतश्च ॥ २३ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे श्रावणपूर्णिमारक्षान्वधनिविधिवर्णनं नाम सप्तत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ १३७ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पुण्यामहानवम्यस्ति तिथीनां प्रवरातिथिः ॥ सानुष्ठेया सुरैः सर्वैः प्रजापालैर्विशेषतः ॥ १ ॥
 भवानुत्थापयेत्पार्थसंवत्सरसुखाय वै ॥ भूतप्रेतपिशाचानां प्रीत्यर्थं चोत्सवा यवा ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कस्मात्कालात्प्रवृ
 त्तं येन वमी महशब्दयुक् ॥ किमादुपपन्नोऽस्ति भगवन्नवमीविधिः ॥ ३ ॥ यशोदागर्भसंभूतेरुतयात्राप्रवर्तते ॥ उता हो प्रवैमवासीत्कृतने

तायुगादिषु ॥ ४ ॥ यदस्यांप्राणिनः केचिन्मन्यन्ते वातयति च ॥ हतानांप्राणिनतिषां का गतिः पारलौकिकी ॥ ५ ॥ स्वयंघ्नतां वातयताम्
 दुमोदयतां तथा ॥ एतन्मे संशयपूर्ववल्मुहसिकेशव ॥ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पार्थया परमाशक्तिरनन्तलोकाविभुता ॥ आद्या सर्वे
 गताश्च आभावगम्या मनोहरा ॥ ७ ॥ आद्याष्टमीकलालाद्वितीया सर्वमंगला ॥ मायाकात्यायनी दुर्गा च मुंडांशकरप्रिया ॥ ८ ॥
 ध्यायंति यायोगरतां सा देवी परमेश्वरी ॥ रूपभेदैर्नामभेदैर्भवानी पूज्यते शिवा ॥ ९ ॥ अष्टम्या तु नवम्या तु देवदानवराक्षसैः
 मध्वैरुरगैर्यज्ञैः पूज्यते किन्नरैर्नरैः ॥ १० ॥ अन्येष्वपि युगेष्वप्यदौ सृष्टेः पूर्वप्रदर्शिता ॥ पूज्यते यं पुरा देवी तन्मयः पूर्वतरैः शुभैः ॥ ११ ॥
 आश्वयुक्लृप्कपक्षे च याष्टमी मूलसंयुता ॥ सामहानवर्मानामत्रैलोक्येऽपि मुहुर्लभा ॥ १२ ॥ कन्यागते स वि तरिशुक्लपक्षेऽष्टमी तु या ॥
 मूलनक्षत्रसंयुक्ता सामहानवर्मा स्मृता ॥ १३ ॥ अष्टम्यां च नवम्यां च जगन्मातरमम्बिकाम् ॥ पूजयित्वाऽऽश्विने मासि वि शोकाजयति द्विषः ॥ १४ ॥
 संतर्जयंते हंकारैः खड्गादिभिरहर्निशम् ॥ नवम्यां पूजिता देवी ददाति नवमं फलम् ॥ १५ ॥ सा पुण्या सा पवित्रा च सार्धमसुखदायिनी ॥
 तस्मात्सदा पूजनीया च मुंडा मुंडमालिनी ॥ १६ ॥ तस्यां यद्युपयुज्यंते प्राणिनो माहिषादयः ॥ सर्वे ते स्वर्गतिं यांति घ्नतां पापं न विद्यते ॥ १७ ॥
 न तथा बलिदानेन पुष्पधूपविलेपनैः ॥ यथा संतुष्यते लोकैः माहिषैर्विध्यवासिनी ॥ १८ ॥ उद्दिश्य दुर्गाहं न्यते विधानाद्येऽत्र जंतवः ॥
 स्वर्गतिं यांति कोति यवातयंतोऽपि भक्तिः ॥ १९ ॥ भवानी प्राङ्गणे प्राणयेषां याता युधिष्ठिर ॥ तेषां स्वर्गेष्वंवा सो वरास्तेऽप्सरसां प्रियाः ॥ २० ॥
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु कल्पेषु कुरु नंदन ॥ तेषु सर्वेषु चैवासीन्नवमीयं पुरा र्विता ॥ २१ ॥ प्रसिद्धानां दिनधनार्वाेष्वप्युधिष्ठिर ॥ भूयो मू
 योऽवतारैश्च भवानी पूज्यते सुरैः ॥ २२ ॥ अवतीर्णां भुवि सदानित्यदैन्यनिर्वहिणी ॥ स्वर्गपातालमन्येषु करोति स्थितिपालनम् ॥ २३ ॥
 पुनश्चैषामहादेवी यशोदा गर्भसंभवा ॥ कंसासुरस्योत्तमाङ्गेपादं त्वागता युषः ॥ २४ ॥ ततः प्रभृति लोकेषु यशोदानंददायिनीम् ॥ विध्या
 चलेऽस्थापयित्वा पुनः पूजाप्रवर्तिता ॥ २५ ॥ पूर्वप्रवृद्धोऽपि पुनर्भगिन्या माहिमाकृतः ॥ भुविसर्वोपकारयसर्वोपद्रवशान्तये ॥ २६ ॥
 एवं विध्योपवासिन्यनवरत्रोपवासिनः ॥ एकरात्रेण न केन स्वशक्त्याऽपि चितेन वा ॥ २७ ॥ यजनेन यजनेनैवाऽस्थाने स्थानेन पुरे ॥

गृहेऽहभक्तिपरैर्ग्रामिग्रामेवनेने ॥ २८ ॥ स्नातैः प्रमुदितैर्हृष्टब्राह्मणैः क्षत्रियैर्नृपैः ॥ वैश्यैः शूद्रैर्भक्तिचित्रम्लच्छैरन्यश्चमानवैः ॥ २९ ॥
 स्त्रीभिश्चक्षुरुशार्दूलतद्विधानमिदं शृणु ॥ जयाभिलाषी नृपतिः प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ॥ ३० ॥ लोहाभिहारिकं कर्मकारयद्यावदष्टमी ॥
 प्रागुदयप्रवर्णे देशपताकाभिरलंकृतम् ॥ ३१ ॥ मण्डपं कारयेद्दिव्यं नवसत्करं वरम् ॥ आग्नेय्यां कारयेत्कुण्डं हस्तमात्रं सुशोभनम् ॥ ३२ ॥
 मेखलात्रयं संयुक्तं योग्यं श्वत्थदलभया ॥ राजचिह्नानि सर्वाणि शस्त्राण्यस्त्राणि यानि च ॥ ३३ ॥ आनीय मण्डपे तानि सर्वाण्येवाधियासयेत् ॥
 ततस्तु ब्राह्मणः स्नातः शुक्लास्वरधरः शुचिः ॥ ३४ ॥ अकारपूर्वकं मंत्रैस्तल्लिङ्गैर्जुहुयाद्भृतम् ॥ लोहनामा भवत्पूर्वदानवस्तु महाबलः ॥ ३५ ॥
 सदैवैः समरेऽकुर्द्रैर्वहुधा शकलीकृतः ॥ तदङ्गसंभवं लोहं तत्सर्वं दृश्यते क्षितौ ॥ ३६ ॥ शस्त्रास्त्रमंत्रैर्होतव्यं पायसं घृतसंयुतम् ॥
 हुतशेषं तुरंगाणां गजानामुपहारयेत् ॥ ३७ ॥ लोहाभिहारकं कर्म तेनैतद्विभिः स्मृतम् ॥ बद्धप्रतिशरव्यं च गजाश्च समलंकृतम् ॥ ३८ ॥
 आमयेन्नगरे नित्यं नदिषोषपुरस्मरम् ॥ प्रत्यहं नृपतिः स्नान्वासां पूज्यपितृदेवताः ॥ ३९ ॥ पूजयेद्वाजचिह्नानि फलमाल्यानुलेपनैः ॥ हुत
 शेषं प्रदातव्यमौपनायनिके द्विजे ॥ ४० ॥ तस्याभिहरणाद्वाज्ञो विजयं समुदाहृतम् ॥ पूजामंत्रान्प्रवक्ष्यामि पुराणोक्तानि हंतव ॥ ४१ ॥
 यैः पूजिताः प्रयच्छन्ति कीर्तिमायुर्यशो बलम् ॥ यथां बुद्ध्या दयति शिवाये मां वसुधराम् ॥ ४२ ॥ तथाच्छादय राजानं विजया रोग्यवृद्धये ॥
 ॥ इति छत्रमंत्रः ॥ ॥ गन्धर्वकुलजा तत्स्वमाभूयाः कुलदूषकः ॥ ४३ ॥ ब्रह्मणः सत्यवाक्येन सोमस्य वरुणस्य च ॥ प्रभावाच्च हुताशस्य
 वर्द्धस्व त्वं तुरंगम ॥ ४४ ॥ तेजसा चैव मूर्यस्य सुनीनां तपसा यथा ॥ रुद्रस्य ब्रह्मचर्येण पवनस्य बलेन च ॥ ४५ ॥ स्मरत्वं राजपुत्रोऽसि कौस्तुभं
 च मणिस्मर ॥ यां गतिं ब्रह्महागच्छेत्पितृहमातृहा तथा ॥ ४६ ॥ भूम्यर्थे नृतवादि च क्षत्रियश्च पराङ्मुखः ॥ सूर्याचन्द्रमसौ वायुः पावकश्च नय
 त्रैव ॥ ४७ ॥ व्रजे च तां गतिं क्षिप्रं तच्च पापं भवेत्किल ॥ विकृतिं यदि गच्छेत्स्वयं दुर्धनितुरंगम ॥ ४८ ॥ रिपुन्विजित्य समरे सहभर्त्रा सुखी भ
 व ॥ ॥ अश्वमंत्रः ॥ ॥ शक्रकेतो महावीर्यसुपणस्तं स्वय्युपस्थितः ॥ ४९ ॥ पतत्रिगण्डैर्न ते यस्तथानारायणध्वजः ॥ काश्यपे योऽमृतो

ज्ञेयोनगारिर्विष्णुवाहनः ॥ ५० ॥ अप्रमेयोदुराधर्षदेवशुनिषूदनः ॥ गरुत्यान्मारुतगतिस्त्वयिसन्निहितः स्थितः ॥ ५१ ॥ शस्त्रवर्मा
 गुधान्योद्यत्रक्षारम्भांश्चरिषूदह ॥ ध्वजमंत्रः ॥ कुमुदेरावणौपद्मः पुष्पदंतोऽथवामनः ॥ ५२ ॥ सुप्रतकोऽन्नोर्निलस्तेऽष्टादेवयोनयः ॥
 स्तेषांपुत्रपौत्राश्चबलान्यष्टौसमाश्रिताः ॥ ५३ ॥ भद्रोमन्दोमृगश्चैवगजः संकीर्णशुवच ॥ वनेवनेप्रसूतास्तेकरियार्निमहागजाः ॥ ५४ ॥ पांतु
 त्वांपसवोरुद्राआदित्याः समरुद्धणाः ॥ भर्तारक्षणागेन्द्रसमयंप्रतिपालयन् ॥ ५५ ॥ अवापुर्हिजययुद्धेगमनेस्वस्तिनोव्रज ॥ श्री
 स्तेसोमाद्भलंविणोस्तेजः सूर्याजवोर्निलात् ॥ ५६ ॥ स्थैर्यमेरोज्यरुद्रावशोदेवात्पुंदरात् ॥ युद्धेरक्षतुनागास्त्वदिशश्चसह
 देवतैः ॥ ५७ ॥ अश्विनौसहगंधर्वैः पांतुत्वांसर्वतः सदा ॥ हस्तिमन्त्रः ॥ ५८ ॥ हुतभुग्वसवोरुद्रावायुः सोमोमहर्षयः ॥ ५८ ॥
 नागकिन्नरगन्धर्वयक्षभूतगणाग्रहाः ॥ प्रमथाश्चसहादित्यैर्भूतेशोमातृभिः सह ॥ ५९ ॥ शक्रसेनापतिः स्कन्दोवरुणश्चाश्रितास्त्व
 यि ॥ प्रदहंतुरिषून्सर्वात्राजविजयमुच्छतु ॥ ६० ॥ यानिप्रयुक्तान्यरिभिर्दूषणानिसमंततः ॥ एतद्याः परशत्रूणांहतानितव
 तेजरा ॥ ६१ ॥ कालनेमिवधेयुद्धेयुद्धेन्निपुरघातने ॥ हिरण्यकशिपोर्द्विद्वयुद्धेदेवासुरे तथा ॥ ६२ ॥ शोभितासितथैवा
 वशोभमानास्तुभूपतेः ॥ नीलांश्वेतमिमं दृष्ट्वा नश्यंतवद्यनृपारयः ॥ ६३ ॥ व्याधिभिर्विविधैर्वारैः शस्त्रैश्चयुधिनिर्जिताः ॥ सद्यः स्वस्था
 भवतिस्मत्स्वद्वतेनापमार्जिताः ॥ ६४ ॥ घृतनारेवर्तनाम्राकालरात्रितियास्मृता ॥ दृहत्वाशुरिषून्सर्वान्पताकैस्त्वामुपागताः ॥ ६५ ॥
 पताकामन्त्रः ॥ ॥ असिश्चरिपुहाखड्गस्तक्षिणकर्मादुरासदः ॥ श्रीगर्भोविजयश्चैवधर्मधारस्तथैवच ॥ ६६ ॥ इत्यष्टौतवनासा
 निस्त्वयमुक्तानिवेधसा ॥ नक्षत्रकृत्तिकातुभ्यंगुरुदेवोमहेश्वरः ॥ ६७ ॥ हिरण्यचक्ररिरेतेधातादेवो जनार्दनः ॥ पितापितामहोदेवस्त्वं
 मांपालयसर्वदा ॥ ६८ ॥ खड्गमन्त्रः ॥ शर्मप्रदस्त्वंसमरेवमसर्वायसोद्वासि ॥ रक्षमार्क्षणयोगेऽहंतववर्मनमोऽस्तुते ॥ ६९ ॥
 ॥ वर्ममंत्रः ॥ दुंदुभेत्वंसपत्नानांघोषाद्धुदयकंपन ॥ भवभूमिपसैन्यानां तथाविजयवर्द्धनः ॥ ७० ॥ यथाजीमूतघोषेणहृष्यंतिवरवार

णाः ॥ तथास्तुतवशब्देनहर्षाऽस्माकमुदावहः ॥ ७१ ॥ यथाजीमूतशब्देनस्त्रीणां त्रासोऽभिजायते ॥ तथाचतवशब्देनत्रयं त्वस्मद्विषो
 रणे ॥ ७२ ॥ दुंदुभिमंत्रः ॥ सर्वायुधमहामात्रसर्वदेवारिसूदन ॥ चापमांसर्वदारक्षसाकंसायकसत्तमैः ॥ ७३ ॥ चापमन्त्रः ॥ पुण्यस्त्वं
 शङ्खपुष्पाणामङ्गलानांचमङ्गलम् ॥ विष्णुनाविधृतो नित्यं मनःशान्तिप्रदो भव ॥ ७४ ॥ शङ्खमन्त्रः ॥ शशांककरसंकाशहिमडिडारपांडुर ॥
 प्रोत्सारयशुदुरितंचामरामरवल्लभ ॥ ७५ ॥ चामरमंत्रः ॥ सर्वायुधानां प्रथमानिर्मिताऽसिपिनाकिना ॥ शूलयुधाद्विनिष्कृत्य कृत्वा मुष्टिपरि
 ग्रहम् ॥ ७६ ॥ चडिकायाः प्रदत्तासि सर्वदुष्टनिर्वाहणी ॥ तथा विस्तारिता चासि देवानां प्रतिपादिता ॥ ७७ ॥ सर्वसत्त्वांगभूतासि सर्वाशुभनिवारिणी ॥
 च्छुरिकेरक्षमानित्यशान्तियच्छनमोऽस्तुते ॥ ७८ ॥ छुरिकामंत्रः ॥ प्रोत्सारणाय दुष्टानां साधुसंग्रहाय च ॥ ब्रह्मणानिर्मितश्चासि व्यवहारप्रसिद्ध
 यो ॥ ७९ ॥ यशोदेहि सुखं देहि जयदो भव भूपते ॥ ताडय शुरिपून्सर्वान्हेमदंडनमोऽस्तुते ॥ ८० ॥ कनकदण्डमन्त्रः ॥ विजयोजयदोजे तारिषु
 घाती प्रियंकरः ॥ दुःखहाधर्मदः शान्तः सर्वारिघ्न विनाशनः ॥ ८१ ॥ एतेऽष्टौ सन्निधौ यस्मात्तव सिंहा महाबलाः ॥ तेन सिंहासनो तत्त्वं विप्रैर्वेदेषु गीय
 मे ॥ ८२ ॥ त्वयि स्थितः शिवः साक्षात्त्वयि शक्रः सुरेश्वरः ॥ त्वयि स्थितो हरिर्देवस्त्वदर्थं तप्यते तपः ॥ ८३ ॥ नमस्ते सर्वतो भद्रं भद्रदो भव भूपते ॥
 त्रैलोक्यजय सर्वस्वसिंहासननमोऽस्तुते ॥ ८४ ॥ सिंहासनमंत्रः ॥ लोहाभिहारिकं कर्म कृत्वं दंभं प्रपूर्वकम् ॥ फलनैवेद्यकुसुमैर्धूपदीपविले
 पनैः ॥ ८५ ॥ अष्टम्यां धावनं कृत्वा पूर्वाह्ने स्नानमाचरेत् ॥ ८६ ॥ गद्यम् ॥ दुर्गाकांचनमूर्तिरौप्यावापि तल्लोवाक्षौ च त्रातां श्रीवाधिभवतः
 कृत्वा दारुविचित्रतरणविव्यस्तां शोभने स्थाने पुरतो विन्यस्त दृष्ट्वा विचित्रगृहमध्यगां क्षातां कुकुमचंदनगंधैश्चतुःसमैश्चौरपट्टैश्च चित्तगानां देवा
 कुसुमैरभ्यर्च्य तां बहुभिः पुष्पमाणकीर्तिस्तैर्द्रजनैर्जनितपरितोषैर्दिवान्वितो नरैर्द्रः स्वयं प्रयच्छेत्पुरोहितैः भार्गवैस्त्वपत्रेणाचनेन मंत्रेणानेन
 भगवत्यै ॥ गद्यसंपूर्णम् ॥ जयंती मंगला काली भद्रकाली कपालिनी ॥ दुर्गा शिवाक्षमाधात्री स्वाहास्वधानमोऽस्तुते ॥ ८७ ॥
 अमृतोद्भवः श्रीवृक्षो महादेवी प्रियः सदा ॥ विलपपत्रं प्रयच्छामि पवित्रं ते सुरेश्वरि ॥ ८८ ॥ दुर्गासंपूजनीया च तद्दिना द्रुणपुष्पया ॥

साचाभीष्टासुरेशान्यास्तथाहृदव्रणायुतः ॥८९॥ ततःखड्गनमस्कृत्यशत्रूणांमानमर्दनम् ॥ इच्छेतविजयंराज्यंमुभिक्षंचात्मनोतृप ॥९०॥
 पुनःपुनःप्रणम्याथध्ययेच्चहृदयेशिवाम् ॥ महिषघ्नबहुभुजाकुमारसिंहवाहिनीम् ॥ ९१ ॥ दानवांस्तर्जयतींखड्गोद्धातकराशुभाम् ॥
 घंटाक्षिप्तधरादुर्गारणरंभेव्यवस्थिताम् ॥ ९२ ॥ ततोऽजयकारैःस्तवंकुय्यादिमततः ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्येक्षितेसर्वार्थासा-
 धिके ॥ ९३ ॥ झरण्येच्यवंकेगौरिनारायणिनमोऽस्तुते ॥ कुङ्कुमेनसमालब्धेचन्दनेनविलेपिते ॥ ९४ ॥ विल्वपत्रकृतमालेदुर्गे
 ऽहंझरणगतः ॥ कृतैवमर्चाकौरिव्यअष्टम्यांजागरंनिशि ॥ ९५ ॥ नटनर्तनगीतैश्चकारयेत्तुमहोत्सवम् ॥ एवंहृदैनिर्ज्ञानित्वाप्र-
 भातेचारुणोदये ॥ ९६ ॥ पातयेन्महिषान्मेषानग्रतो नतकन्धरान् ॥ झतंचापिशतार्धवातदद्भवायथच्छया ॥ ९७ ॥ सुरासवमृ-
 तैःकुंभैस्तर्पयेत्परमेश्वरीम् ॥ कापालिकेभ्यस्तर्ह्यदासीदासजनैस्तथा ॥ ९८ ॥ विभज्यसर्वकौतियमुदत्सवंधिवधुषु ॥ ततोपराह-
 समयेनवम्यास्यंदनेस्थिताम् ॥ ९९ ॥ भवानीभ्रामयेद्गोह्रस्वयंराजास्वसैन्यवान् ॥ सहस्रैःपुरुषैर्वापिरथयुक्तैःसुशिक्षितैः ॥ १०० ॥
 शूनैःशनैरधिकयादीत्याप्रज्वलदीपकैः ॥ आकुष्टखड्गैर्वीरैश्चयातुरक्तैर्गैस्तथा ॥ १०१ ॥ नदद्भिःशङ्खपटहैर्वृत्याद्भिर्वारयौवतैः ॥ अलंकृता-
 भिनारीभिर्वालकैःसुविभूषितैः ॥ १०२ ॥ भूतेभ्यस्तुवल्लिदद्यान्मन्त्रेणानेनसामिषम् ॥ सरक्तंजलंसाग्नगन्धपुष्पाक्षतैर्युतम् ॥ १०३ ॥
 त्रींस्त्रिवारंस्त्रिंशूलेनदिग्विदिक्षुक्षिपेद्वलिम् ॥ बलिगृह्णन्निवमदेवाआदित्यावसवस्तथा ॥ १०४ ॥ मरुतोऽथाधिनीरुद्राःसुपर्णाःपद्मगात्र-
 हाः ॥ असुरायातुधानाश्चमातरश्चपिशाचकाः ॥ १०५ ॥ झाकिन्येयक्षेवेतालयोगिन्यःपूतनाःशिवाः ॥ जृम्भकाःसिद्धगन्धर्वबाल्याविद्या-
 धराधराः ॥ १०६ ॥ दिक्पाललोकपालाश्चयेचविघ्नविनायकाः ॥ जगतांशान्तिकर्तारोब्रह्माद्याश्चमहर्षयः ॥ १०७ ॥ सविघ्नमसर्पा-
 तेऽशाम्यंतुपरिपन्थिनः ॥ सौम्याभवंतुताश्चभूताःप्रेताःसुखावहाः ॥ १०८ ॥ इत्येवंभ्रामयेद्गोद्वेदगोदेवीरथैस्थिताम् ॥ नरायनेनवापार्थ-
 ततोऽविघ्नं समापयेत् ॥ १०९ ॥ अथोत्पन्नेषुविघ्नेषुभूतशान्तिं समाचरेत् ॥ येनविघ्नान्जायंतेयात्रासंपूर्णतां त्रजेत् ॥ ११० ॥ एवंयेकुर्वंतेयात्रा-

१ प्रणम्यादौचित्यतेशिवांमहिषमर्दिनीम् ॥ कुमारतीक्ष्णयतींखण्डचन्द्रयुतांशुभाम्-इ०पा० ॥ २ उग्राम्-इ०पा० ॥ ३ बालाविद्याधराधराः-इ०पा० ॥

राजानोऽन्येपिमानवाः ॥ महानवम्यांनंदायांपुत्रकाहृष्टमानसाः ॥ १११ ॥ तेसर्वेणपनिमुक्तायांतिभागवतीपुरीम् ॥ नतेषांशावकोना
 ग्निर्नचौरानविनायकाः ॥ ११२ ॥ विग्रंकुर्वन्तिराजेन्द्रयेषांतुष्टामहेश्वरी॥नीरुजःसुखिनोभोगभोक्तारोभयवर्जिताः ॥ ११३ ॥ भवंतिभक्ताःपुरु
 षाभगवत्याःकिमुच्यते ॥ इत्येषतेसमाख्यातोदुर्गादेव्यामहोत्सवः ॥ ११४ ॥ पठतांशृण्वतांचैवसर्वांशुभविनाशनः ॥ ११५ ॥
 शूलप्रभिन्नमहिषासुरपृष्ठविष्टासुत्स्वातस्झरुचिरांगदबाहुदण्डाम् ॥ अभ्यर्च्यपंचवदनानुगतानवम्यांदुर्गासुदुर्गहनानितरंतिमर्त्याः ॥
 ११६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेमहानवमव्रतवर्णनमाष्टत्रिंशत्तुत्तराश्रततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥
 ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ पुरादेवासुरेयुद्धेब्रह्माद्यैरमरैर्दृप ॥ विजयार्थमहेन्द्रस्यध्वजयष्टिःप्रतिष्ठिता ॥ १ ॥
 मेरोरुपरिसंस्थाप्यसिद्धविद्याधरोरगैः ॥ सादेवीह्यर्चितानित्यंभूषणभूषितास्वकैः ॥ २ ॥ स्वच्छत्रघंटापिटकैःकिंकिणिवज्रबुद्धैः ॥
 तांदृष्ट्वादानवानष्टाभयादेवरणेहताः ॥ ३ ॥ गताःरसातलैर्दत्त्यादेवाश्चापिदिविस्थिताः ॥ ततःप्रभृतितांदिव्यामिन्द्रयाष्टियजंति ॥ ४ ॥
 देवाःसर्वेगणाःसर्वेहृष्टास्तुष्टाशुधिष्ठिर ॥ अतःस्वर्गगतोराजाभूरिपुण्यवशाद्भुः ॥ ५ ॥ इन्द्रलोकेमहाभागोवसुदेवःसुपूजितः ॥
 तस्मैदत्तामहेन्द्रेणवसुयाष्टिःप्रभृह्यताम् ॥ ६ ॥ पूजयित्वामहाभागसर्वदेत्यापनुत्तये ॥ अवतार्यवर्षासमयेसर्वैर्वृत्तिभिःसह ॥ ७ ॥
 मर्द्यांसंपूजयामासचक्रंवेन्द्रमहं वसुः ॥ ८ ॥ येषुदेशेषुमनुजाभक्तिभावपुरःसराः ॥ पू
 जयिष्यन्तिवर्षान्तेमयादत्तमहाध्वजम् ॥ ९ ॥ तेषुदेशेषुमुदिताःप्रजारोगविवर्जिताः ॥ प्रभूतान्नाधर्मयुक्तावृषभेधामहोत्सवाः ॥ १० ॥
 भविष्यन्तिमुवेषाश्चसुभाषाश्चसुभूषणाः ॥ श्रुत्वातद्वचनंराजावसुर्वसुमतांवरः ॥ ११ ॥ विशेषेणततश्चेकवर्षवर्षमहोत्सवम् ॥
 श्रवणेस्थापयेद्याष्टिस्नानवस्त्रैःप्रपूजिताम् ॥ १२ ॥ दैव्येणविश्रुतिरारासारदारुमयीशुभाम् ॥ इन्द्रस्थानेपुरादिष्टेन्द्रमातृकसंज्ञके ॥ १३ ॥
 तस्मिन्याष्टिंनृपोभोक्तास्वयंयत्नयोजयेत् ॥ वस्त्रैर्विचित्रैःसंवातीपाटिकालंकृतांतथा ॥ १४ ॥ पिटिकानामहाराजक्रमंचकथयामिते ॥

प्रथमलोकपालख्यंचतुरस्रसंस्कार्णिकम् ॥ १५ ॥ यमेन्द्रधनदंष्ट्रुकंवरुणेनसमंततः ॥ वृत्तखंडास्रकंरम्यद्वितीयंरक्षार्णिकम् ॥ १६ ॥
 तृतीयंश्वेतकंचित्रमद्यास्त्रापिटकंशुभम् ॥ चतुर्थमिन्द्रगोपालवृत्तंमातृसमावृतम् ॥ १७ ॥ पञ्चमंचाष्टकोणंशुशुंखातुविचित्रितम् ॥
 कृष्णकर्णिकयाषष्ठं वृत्तं बुद्धशोभितम् ॥ १८ ॥ सप्तमं चाष्टकोणं शुकुविद्याधरैर्युतम् ॥ अष्टमं पिटकं वृत्तं त्रामुत्रेष्वेष्टितम् ॥ १९ ॥
 नवमं ह्युत्तं दंतिनवमं च संचडिकम् ॥ ब्रह्मविष्णुवैश्वदेवश्रुतिं दशमं शिवसंस्थितम् ॥ २० ॥ कृष्णमेकादशं वृत्तं यमयुक्तं युधिष्ठिर ॥ छात्रं
 द्वादशमं शुक्लं च जदार्धं त्रयोदशम् ॥ २१ ॥ सकुशं पुष्पस्रग्दशमं घटीचामरचर्चितम् ॥ बंधयित्वा चंद्रपदैरंजुभिः स्थूणिकानरैः ॥ २२ ॥
 शनैरुत्थापयेत्पार्थद्वित्ववैश्वानरं द्विजान् ॥ दक्षिणाभिश्च संपूज्य गुण्डपयसपूषकैः ॥ २३ ॥ कुर्यान्महोत्सवं राजा दिनानि नवसप्ता ॥ प्रेक्ष
 नीर्यैर्महदानैर्नटैर्गीतैः कथानकैः ॥ २४ ॥ चक्रदोलाधरोत्सवैः कर्कटैर्मल्लयोधनैः ॥ वेद्यांगनानरैर्हृष्टदूतक्रीडामहोत्सवैः ॥ २५ ॥
 कर्पूरवस्त्रदानैश्च सन्मानैश्च परस्परम् ॥ रात्रौ प्रजागरः कार्यो रक्षणाय प्रयत्नतः ॥ २६ ॥ काकोलूककपोतानां येन पातो न विद्यते ॥
 काकाद्भवति दुर्भिक्षं कौशिकान्प्रियतेनृपः ॥ २७ ॥ कपोताश्च प्रजानां शस्ततो रक्षेत्सदोद्यतः ॥ शैथिल्याद्गिरिभिश्च चक्रः प्रमादवर्त्तयत्येदि ॥
 ॥ २८ ॥ तस्मिन्देशे समुत्थानमिन्द्रकेतोर्नकारयेत् ॥ यावत्तुनीयेतस्थानादन्यस्माद्देन्द्रजोध्वजः ॥ २९ ॥ इन्द्रध्वजसमुत्थानं प्रमादवर्त्तु
 यदि ॥ ततोद्वादशमेवर्षं कर्तव्यं नंतरं पुनः ॥ ३० ॥ कथंचिद्विद्विग्नाः स्याद्विष्णुपूजयामि नो धैवै ॥ छत्रभंगेच्छत्रभंगो ध्वजेराष्ट्रं विनश्यति ॥ ३१ ॥
 मस्तके मन्त्रविच्छेदो मुखे मुख्यबलक्षयः ॥ बाहुदंडे वदपीडां जठरे जाठरं भयम् ॥ ३२ ॥ वरत्रायां मित्रनाशः स्थूणिकासु पुदातयः ॥ क्षयं गच्छे
 तिराजेन्द्रतस्माद्वान्तानुरं दूरम् ॥ ३३ ॥ उत्थाप्य पूजेन्द्रस्तथा दिवारात्रमंतद्वितः ॥ प्रमादात्पतिते भग्नगते चेन्द्रध्वजे द्विधा ॥ ३४ ॥ सौ
 वर्णरौप्यकृतत्वा पूर्णमुत्थापयेद्भुजम् ॥ शांतिकं पाष्टिकं कृत्वा द्विजेभ्यो वस्त्रं प्रदापयेत् ॥ ३५ ॥ त्रुपैः कर्कटीभिश्च नालिकैः कपित्थकैः ॥
 बीजपूरैः सनारंगैर्भक्ष्यान्नैर्विविधैस्तथा ॥ ३६ ॥ नैवेद्यादिभिरभ्यर्च्य मंत्राणां नेन तोषयेत् ॥ वज्रहस्तसुरारिप्रबहुनेत्रपुरंदर ॥ ३७ ॥ क्षमार्थ

१ स्मृतम्-इ०पा० । २ मातृसमन्वितम्-इ०पा० । ३ धातुविवर्जितम्-इ०पा० । ४ वज्रदीर्घं त्रयोदशम्-इ०पा० । ५ पक्षाक्षैः-इ०पा० ।

सर्वलोकस्य पूजयेयं प्रतिगृह्यताम् ॥ श्रवणाद्गर्णीयावत्पूजां कृत्वा विधानतः ॥ ३८ ॥ रात्रौ विस्मर्जयेच्छक्रं मंत्रेणानेन पाण्डव ॥ सार्द्धं सुरासुर-
 गणैः पुरंदरशतकृतौ ॥ ३९ ॥ उपहारं गृहीत्वा नैमहेन्द्रध्वजगम्यताम् ॥ एवं यः कुरुते यात्रां मिन्द्रकृतोयुधिष्ठिर ॥ ४० ॥ पर्जन्यः कामवर्षा-
 स्यात्तस्मिन्नाद्देन संशयः ॥ इतयो न प्रवर्तते तस्मान्मृत्युकृतं भयम् ॥ ४१ ॥ विजित्य शत्रून् समरे वशकृत्वा महीतलम् ॥ भुक्त्वा राज्यां चिरं का-
 लमिन्द्रलोकमहीयते ॥ ४२ ॥ राष्ट्रपुरे च नगरे सुरराजके तोयत्रोत्सवो नृपजनैः क्रियते समेत्य ॥ दुष्टोपसर्गजनितं परचक्रं जवातस्मिन् भयं भवति पा-
 र्थन किञ्चिदेवा ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे महेंद्रध्वजमहोत्सववर्णनं नैमिको न चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥
 १३९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पुरावा मनरूपेण याचयित्वा धरामिमाम् ॥ बलियज्ञो हरिः सर्वक्रांतवान्विक्रमैस्त्रिभिः ॥ १ ॥
 इन्द्राय दत्तवान्नाज्यं बलिपातालवासिनम् ॥ कृत्वा दैत्यपतेर्वासमहोरात्रं पुनर्नृप ॥ २ ॥ एकमेव हि भोगार्थं बलिराज्येति चिह्नितम् ॥ सरह-
 स्यं ते दत्तं ते कथयामि नरोत्तम ॥ ३ ॥ कार्तिके कृष्णपक्षस्य पञ्चदश्यां निशागमे ॥ यथेष्टचेष्टा दैत्यानां राज्यं तेषां महीतले ॥ ४ ॥ युधि-
 स्थिर उवाच ॥ ॥ निःशेषेण हर्षं किं शकौ मुदं ब्रूहि मे प्रभो ॥ किमर्थं दीयते दानं तस्यां का देवता भवेत् ॥ ५ ॥ किं स्वित्तेषां भवेद्देयं केभ्यो देयं
 जनार्दन ॥ प्रहर्षः कोऽत्र निर्दिष्टः कीडाकात्रप्रकीर्तिता ॥ ६ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कार्तिके कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां दिनोदये ॥ अव-
 श्यमेव कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिः ॥ ७ ॥ अपामार्गं पल्लवान्वाभ्रामये न्यस्तकोपरि ॥ सती लोष्टसमायुक्तं सकंठकदलान्विताम् ॥ ८ ॥
 हरपापमपामार्गं भ्राम्यमाणं पुनः पुनः ॥ ९ ॥ अपामार्गं भ्रमणमंत्रः ॥ १० ॥ अपां दं किल्विषं चापि ममापहर सर्वशः ॥ ११ ॥ अपामार्गे न मस्ते
 स्तु शरीरं मम शोधय ॥ ततश्च तर्पणं कार्यं धर्मराजस्य नामभिः ॥ १२ ॥ यमाय धर्मराजाय मृत्युवे चांतकाय च ॥ वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्ष-
 याय च ॥ १३ ॥ नरकाय प्रदातव्यो दीपः संपूज्य देवताः ॥ ततः श्रद्धां प्रदद्यान्मनोरमान् ॥ १४ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवनेषु मठे-
 शु च ॥ कूटागारेषु चैत्येषु सभासु च नदीषु च ॥ १५ ॥ प्राकारोद्यानवापीषु प्रतीलीनिष्कुटेषु च ॥ सिद्धार्हं बुद्धचामुंडाभैरवाय तनेषु च ॥ १६ ॥

मंदुरासुविक्तासुहस्तशालसुचैवहि ॥ एवंप्रभातसमयेह्यमावास्यांनराधिप ॥ १५ ॥ स्नात्वादेवान्निवृत्तभक्त्यासंपूज्याथप्रणम्यच ॥
 कृत्वातुपार्षणंश्राद्धंदधिक्षीरघृतादिभिः ॥ १६ ॥ भोज्यैर्नार्थैर्विप्रान्भोजयित्वाक्षमाप्यच ॥ ततोऽपराह्णसमयेघोषयेन्नगरेनृपः ॥ १७ ॥
 अद्वाराज्यंवल्लेकायथेष्टमोद्यतामिति ॥ लोकश्चापिपरेह्येत्यसुधाधवलितान्जिरे ॥ १८ ॥ वृक्षचन्दनमालाढयैश्चचित्चगृहेगृहे ॥
 द्यूतपानरतोह्यसनरारिमनोहरे ॥ १९ ॥ नृत्यवादित्रसंघेसंप्रज्वलितदीपके ॥ अन्योन्यप्रीतिसंहृष्टहृत्तलभेनवेजने ॥ २० ॥
 तांबूलहृष्टवदनेकुंकुमक्षोदचर्चिते ॥ दुक्कलपट्टनेपथ्यस्वर्णमाणिक्यभूषिते ॥ २१ ॥ अद्भुतोद्भटशृंगारप्रदर्शितकुतूहले ॥ युव
 तीजनसंकीर्णवस्त्रोज्ज्वलविहारिणि ॥ २२ ॥ दीपमालाकुलरम्येविव्वस्तध्वातसंचये ॥ प्रदोषेदोषरहितेशस्तदोषागमेशुभे ॥ २३ ॥
 शशिपूष्णमुखामिश्रकन्याभिःक्षिप्ततंडुलम् ॥ नीराजनंप्रकर्तव्यंवृक्षशालासुदीपकैः ॥ २४ ॥ ब्राम्यमाणनतोसूत्रमनुजानांजनाधिपः ॥
 वृक्षशालांतदीपानानिरस्तादर्शनाद्भजेत् ॥ २५ ॥ नीराजनंतुतेनेहप्रोच्यतेविजयप्रदम् ॥ तस्माज्जेनकर्तव्यंरक्षोदोषभयापहम् ॥ २६ ॥
 यात्राविहारसंचारेजयजिवितिवादिनः ॥ क्षुद्रोपसर्गरहितेराजचौरभयोज्झिते ॥ २७ ॥ मित्रस्वजनसंबंधिसुहृत्प्रभानुराजिते ॥
 ततोऽद्धरात्रसमयेस्वयंराजाव्रजेत्पुरम् ॥ २८ ॥ अवलोकयितुंरम्यंपद्मपद्मचामेवशनैःशनैः ॥ महतातूर्यघोषेणज्वलद्भिर्हस्तदीपकैः ॥ २९ ॥
 कृतशोभांपुरींपद्मेच्छतरक्षःस्वकैर्नरैः ॥ तंहृष्टामहदाश्चमृद्धिचैवात्मनःशुभाम् ॥ ३० ॥ बलिराज्यप्रमोदचततःस्वगृहमाव्रजेत् ॥
 एवंगतेनिशार्धेजनेनिद्राद्रलोचने ॥ ३१ ॥ तावन्नगरनारीभिःशूर्पण्डिमवादनैः ॥ निष्काम्यतेप्रहृष्टाभिरलक्ष्मीःस्वगृहाङ्गणात् ॥ ३२ ॥
 ततःप्रबुद्धेसकलेजनेजातमहोत्सवे ॥ माल्यदीपकहस्तेचस्नेहनिर्भरलोचने ॥ ३३ ॥ वेद्याविलसिनीसार्धस्वस्तिमङ्गलकारिणी ॥
 गृहाह्वं व्रजंतीचपादाभ्यंगप्रदायिनी ॥ ३४ ॥ पिष्टकोद्भर्तनपरेशुरशुश्रूषणकुले ॥ द्विजाभिवादनपरसुखराज्याभिविक्षणे ॥ ३५ ॥
 सुवासिनीभ्योदानेचदीपमानेयहृच्छया ॥ यथाप्रभातसमयेराजाहंमानयेजनम् ॥ ३६ ॥ सद्भवेनैवसंतोष्यादेवाःसत्पुरुषाद्विजाः ॥

इतरेचान्नपानेनवाक्प्रदानेनपंडिताः ॥ ३७ ॥ वस्त्रैस्तांबूलदानैश्चपुष्पकपूरकुम्भैः ॥ भक्ष्यैरुच्चावचैर्भोज्यैरन्तःपुरविलासिनीः ॥ ३८ ॥
 ग्रामैर्विषयदानैश्चसामंतनृपतीन्धनैः ॥ पदातीनङ्गसंलग्नान्मैवेयकटकैःस्वकान् ॥ ३९ ॥ स्वयंराजातोषयेत्सजनान्भृत्यान्पृथक्पृथक् ॥
 यथाहोतोषयित्वातुततोमहानटान्भटान् ॥ ४० ॥ वृषभान्महिषांश्चैवयुध्यमानान्परैःसह ॥ गजानश्चांश्चयोधांश्चपदातिसमलंकृतान् ॥ ४१ ॥
 मंचारूढःस्वयंपश्येन्नटनर्तकचारणान् ॥ कुड्मपयेदानयेच्चगोमहिष्यादिकंततः ॥ ४२ ॥ दिष्टयाकार्यपयोज्यातिरुक्तिप्रत्युक्तिकावेदत् ॥
 ततोपराह्णसमयेपूर्वस्यादिशिभारता ॥ ४३ ॥ मार्गपालीप्रवधीयात्तुंगस्तंभेऽथपादपे ॥ कुशकाशमयीदिव्यासंभवेवहुभिर्वृतम् ॥ ४४ ॥ पूजयि
 त्वागजान्वाजीन्सार्धेयामत्रयेगते ॥ गावोवृषाःसमहिषामण्डिताथण्टिकोत्कटाः ॥ ४५ ॥ कृतेहोमेद्रजेन्द्रैस्तुह्नीयान्यागपालिकाम् ॥ राष्ट्रभो
 ज्येनधाराभिःसहस्रेणशतेनवा ॥ ४६ ॥ स्वशनयपेक्षयावापिगृहीयाद्दामभोजनैः ॥ मातुःकुलं पितृकुलमात्मानंसहबंधुभिः ॥ ४७ ॥ संतारये
 त्ससकलंमार्गपालीं ददाति यः ॥ नीराजनंचतत्रैवकार्यैराज्ञेजयप्रदम् ॥ ४८ ॥ मार्गपालीतलेनेत्थंहयागावोगजवृषाः ॥ राजनोराजपुत्राश्चब्रा
 ह्मणाःशूद्रजातयः ॥ ४९ ॥ मार्गपालीसमुच्छेद्यनीरुजःस्यात्सुखीसदा ॥ कृतवैतत्सर्वमेवहरात्रौदेत्यपतेर्बलेः ॥ ५० ॥ पूजांकुर्यान्नरःसक्षा
 द्द्रुमौर्मंडलकेकृते ॥ बलिमालिख्यदैत्येन्द्रवर्णकैःपंचरंगकैः ॥ ५१ ॥ सर्वाभरणसंपूर्णविध्यावल्यासहासितम् ॥ कूर्ष्मांडबाणजंधोरुमुदान
 वसंवृतम् ॥ ५२ ॥ संपूर्णहृष्टवदनंकिरीटोत्कटंकुंडलम् ॥ द्विभुजैर्देत्यराजनंकारयित्वानृपःस्वयम् ॥ ५३ ॥ गृहस्यमध्येशालार्याविज्ञा
 लार्यांततोऽर्चयेत् ॥ आतुमंत्रिजनैःसाद्धैस्तुष्टोर्वादिभिःस्तुतः ॥ ५४ ॥ कमलैःकुमुदैःपुष्पैःकहारैरुत्तकोत्पलैः ॥ गन्धधूपान्ननेवेद्यैरक्षतै
 र्गुण्डपूपकैः ॥ ५५ ॥ मद्यमांससुरालेह्यदीपवर्त्युपहारकैः ॥ मंत्रेणानेनराजेन्द्रसमन्त्रीसपुरोहितः ॥ ५६ ॥ बलिराजनमस्तुभ्यांविरोचनमुतप्र
 भो ॥ भविष्येन्द्रसुरारातेपूजेयप्रतिगृह्यताम् ॥ ५७ ॥ एवंपूजांनृपःकृत्स्वारात्रौजागरणंततः ॥ कारयेत्प्रेक्षणयादिनटक्षत्रकथानकैः ॥ ५८ ॥ लोक

आपिगृहस्यातिशय्यायांशुकृतं दुलैः ॥ संस्थाप्यबलिराजानं फलैः पुणैश्च पूजयेत् ॥ ६९ ॥ बलिमुद्दिश्य दीयते दानानि कुरु नन्दन ॥
 यानि तान्यक्षयाण्याहुर्मैयैवं संप्रदक्षितम् ॥ ६० ॥ यदस्यादीयते दानं स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ तदक्षयं भवेत्सर्वविष्णोः प्रीतिकरं परम् ॥ ६१ ॥ विष्णु
 नावमुधा लब्धवाप्रीतेन वलये पुनः ॥ उपकारकरो दत्तश्चासुराणां महोत्सवः ॥ ६२ ॥ ततः प्रभृतिराजेन्द्रप्रवृत्ताः कौमुदीपुनः ॥ सर्वो
 पद्रवविद्रावसर्वविघ्नविनाशिनी ॥ ६३ ॥ लोकशोकहरी काम्याधमपुष्टिसुखावहा ॥ कुशब्देन महोदया मुदा हर्षततः परम् ॥ ६४ ॥ धातुज्ञै
 नैर्ममज्ञैश्च तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥ कौमोदतेजनाय स्यान्नानाभावैः परस्पराः ॥ ६५ ॥ हृष्टस्तुष्टाः सुखाय तास्तैर्नैषा कौमुदी स्मृता ॥
 कुमुदानि वलये स्मादीयन्तेऽस्यां युधिष्ठिर ॥ ६६ ॥ अर्थपार्थभूमौ च तेनैषा कौमुदी स्मृता ॥ एकमेव महारात्रवर्षवर्षविंशपते ॥ ६७ ॥ दत्तं
 दानवराजस्य आदर्शमिव भूतले ॥ यः करोति नृपोराष्ट्रे तस्य व्याधिभयंकृतः ॥ ६८ ॥ कुतर्हति भयं तत्र नास्ति मृत्युकृतं भयम् ॥
 सुभिक्षं क्षेममारोग्यं सर्वसम्पद उत्तमाः ॥ ६९ ॥ नीरुजश्च जनाः सर्वे सर्वोपद्रववर्जिताः ॥ कौमुदीकरणद्राजन्भवता ह्यमहातले ॥ ७० ॥ योया
 दशेन भावेन तिष्ठत्यस्यां युधिष्ठिर ॥ हर्षदैन्यादिरूपेण तस्य वर्षप्रयाति हि ॥ ७१ ॥ रुदितैरोदितवर्षहृष्टवर्षप्रहृष्यति ॥ मुक्तो भो
 क्ता भवेद्वर्षस्वस्थः स्वस्थो भवेदिति ॥ ७२ ॥ तस्मात्प्रहृष्टस्तुष्टैश्च कर्तव्या कौमुदी नरैः ॥ वैष्णवी दानवीचेयं तिथिः पत्रायुधिष्ठिर ॥ ७३ ॥
 उपशमि ते मे घनादं प्रज्वलितं दशाननं रमितरामम् ॥ रामायणमिव सुभगं दीपदिनं हरतु वोदुरितम् ॥ ७४ ॥ कूर्ष्माण्डदानस्यं कुवल्यस
 ण्डैश्च धातुका भद्रम् ॥ शरादिव हरिगतनिद्रं दीपदिनं हरतु वोदुरितम् ॥ ७५ ॥ दीपात्सेवजनि तसर्वजनप्रमोदां कुर्वति ये सुमनसा बलिराजपूजाम् ॥
 दानोपभोगसुखवृद्धिशताकुलानां हर्षेण वर्षमिह पार्थिवयाति तेषाम् ॥ ७६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठि
 रसंवादे दीपालिकोत्सववर्णनं नाम चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ७७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथयस्व महाभा
 ग सर्वज्ञो ह्यसि यादव ॥ सर्वकामाप्तये कृत्यं कथं शांतिकपौष्टिकम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रीकामः शान्तिकामो वाग्रहज्ञं सभारभेत् ॥
 दृष्टया युः पुष्टिकामो वातैर्वाभिचरन् पुनः ॥ २ ॥ सर्वशान्नाप्यनुक्रम्य संक्षिप्य ग्रन्थविस्तरम् ॥ ग्रहशान्तिं प्रवक्ष्यामि पुराणश्रुतिभाषिताम् ॥ ३ ॥

पुण्येऽह्निविप्रकथितेकृत्वाब्राह्मणवाचनम् ॥ ग्रहान्यहाधिदेवांश्चस्थाप्यहोमं समारभेत ॥ ४ ॥ ग्रहयज्ञस्त्रिधाप्रोक्तः पुराणश्रुतिकविदैः ॥
 प्रथमोऽयुतहोमः स्याच्छहोमस्ततः परम् ॥ ५ ॥ तृतीयः कोटिहोमस्तु सर्वकामफलप्रदः ॥ अयुतेनाहुतीनां च नवग्रहमख्यः स्मृतः ॥ ६ ॥
 तस्य तावद्विधिं ध्वये पुराणश्रुतिभाषितम् ॥ गर्तस्योत्तरपूर्वेण वितस्ति द्रव्यविस्तृताम् ॥ ७ ॥ कुर्याद्विधानतोर्वेदवितस्त्युच्यसंयुताम् ॥
 संस्थापनाय देवानां चतुरस्रासु दक्षु वामम् ॥ ८ ॥ अग्निप्रणयनं कृत्वा तस्यामावाहयेत्सुरान् ॥ देवानां तं संस्थाप्या विंशतिर्द्वादशधिका ॥ ९ ॥
 सूर्यः सोमो मही पुत्रो बुधो जीवः सितार्कजः ॥ राहुः केतुरिति प्रोक्ता ग्रहा लोकाहितवहाः ॥ १० ॥ ताम्रकात्स्फटिका द्रक्तचन्दनात्स्वर्णजबुभौ ॥
 रजतादायसाञ्चैव ग्रहाः कार्याः क्रमादमी ॥ ११ ॥ मध्ये तु भारकं विवालोहितं दक्षिणेन तु ॥ उत्तरेण गुरुं विद्यादुधपूर्वोत्तरेण तु ॥ १२ ॥
 पूर्वैर्णभार्गवविद्यात्सोमं दक्षिणपूर्वके ॥ पश्चिमोत्तरतः केतुं स्थापयेच्छुक्लतंडुलैः ॥ १३ ॥ राजामात्यान्महाराजतंडुलैः स्थापयेदथ ॥
 भारकरस्यैश्वरं विद्यादुर्माचं शनिनस्तथा ॥ १४ ॥ स्कन्दमङ्गारकस्यापि बुधस्य च तथा हरिम् ॥ ब्रह्माणं च गुरोर्विद्याच्छुक्रस्यापि शचीप
 तिम ॥ १५ ॥ शनैश्चरस्य तु यमं राहोः कालंतथैव च ॥ केतोस्तु चित्रगुप्तं तु सर्वेषामेव देवताः ॥ १६ ॥ अग्निरापः क्षितिर्विष्णुरिन्द्रः सौपणदेव
 ताः ॥ प्रजापतिश्च सूर्यश्च ब्रह्मा प्रत्यधिदेवताः ॥ १७ ॥ विनायकं तथा दुर्गां वायुमाकाशमेव च ॥ सावित्रीं च तथा लक्ष्मीं सुमं च सहभर्तृकाम् ॥
 ॥ १८ ॥ आवाहयेद्राह्मतिभिस्तथैवाधि कुमारकौ ॥ संस्मरेद्रक्तमादित्यमंगारकममन्वितम् ॥ १९ ॥ सोमशुक्रौ यथाभ्येतौ बुधजिवौ च
 पिङ्गलौ ॥ मंदरादूतथा कुष्णौ धूम्रं केतुगुणं विदुः ॥ २० ॥ ग्रहवर्णां निदेशानि वासांसि कुसुमानि च ॥ गंधाश्च बलयश्चैव धूपगुग्गुलपूर्वकाः ॥
 ॥ २१ ॥ गुडौ दनं रवेर्देवात्सोमाय धृतपायसम् ॥ अंगारकाय संयावं बुधाय शीरषष्टिकम् ॥ २२ ॥ दध्यंगुरवे दद्याच्छुक्राय तु घृतौदनम् ॥
 शनैश्च रायकुशं मेषमांसं तुराहवे ॥ २३ ॥ चित्रौ दनं केतवे च सर्वान्भक्ष्यैश्चार्चयेत् ॥ प्रागुत्तरेण तस्माद्बद्ध्यक्षतविभूषितम् ॥ २४ ॥
 चूतपल्लवसंपन्नं फलवस्त्रगुगान्वितम् ॥ पञ्चरत्नसमायुक्तं पञ्चभंगयुतं तथा ॥ २५ ॥ स्थापयेदन्नं कुंभं वरुणं तत्र विन्यसेत् ॥ गंगाद्याः
 सरितः सर्वाः समुद्राश्च सरांसि च ॥ २६ ॥ गवांश्च रथ्यावलमीकां तसंगमाद्भृगो कुलत् ॥ मृदमानीय राजेन्द्रसर्वौषधिजलान्विताम् ॥ २७ ॥

स्नानार्थं विन्यसेत्तत्र यजमानस्य धर्मावित् ॥ सर्वसमुद्राः सरितः सरः प्रस्रवणानि च ॥ २८ ॥ आयातु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥
 एवमावाहयित्वा तान् सर्वावृपति सत्तम ॥ २९ ॥ होमसमारभेत्सर्पियवव्राहितिलादिना ॥ अर्कः पलाशस्वदिरौह्यपामागौऽथ पिप्लवः ॥ ३० ॥
 उदुंबरशमीदूर्वाकुशाश्च समिधः क्रमात् ॥ एकैकस्य चाष्टशतमष्टाविंशतिवापुनः ॥ ३१ ॥ होतव्यामधुसर्पिर्भ्यः दद्यात्पायसेनवा ॥ प्रादे
 शमात्रा ऋजवो विशाखाः विफलाः शुभाः ॥ ३२ ॥ कल्प्यते समिधः प्राज्ञैः सर्वकर्मसु सर्वदा ॥ देवानामपि सर्वेषां पुंशु परमार्थवित् ॥ ३३ ॥
 स्वेन स्वधैर्नैव मंत्रेण होतव्याः समिधः पृथक् ॥ आकृष्णेन हर्मदेवाग्रिमूढाः दिवः क्रमात् ॥ ३४ ॥ उदुध्यस्वेति बोध्यश्च यथासंख्यमुदाहृताः ॥
 बृहस्पते अतियदस्तैथैवान्नात्परिष्ठुतः ॥ ३५ ॥ शत्रोर्देवीति च कथय केतुं कृष्वति तिच ॥ होतव्यं यद्द्रव्यं च चरुं भक्ष्याणि वापुनः ॥ ३६ ॥
 मंत्रैर्दशाहुतीर्देवा होमो व्याहृतिभिस्ततः ॥ उदङ्मुखाः प्राङ्मुखाश्च कुशैर्ब्राह्मणपुंगवाः ॥ ३७ ॥ मंत्रवतस्तु कर्तव्याश्चरवः प्रतित्तिदेवतम् ॥ अ
 पोरान्तेति रुद्रस्य बलिहोमसमारभेत् ॥ ३८ ॥ आपो हिष्ठेत्युमायास्तु इयेनोतिस्वामिनस्तथा ॥ विष्णोरिदं विष्णुरिति स्वमिच्छेति स्वयं भुवः ॥
 ॥ ३९ ॥ इन्द्रादिदेवतानां तु इन्द्राय जुहुयात्पुनः ॥ नवाय मन्याय गौश्चेत्येवं होमः प्रकीर्तितः ॥ ४० ॥ कालस्य ब्रह्मजज्ञानमिति मंत्रः श्रुत्स्यते ॥
 चित्रशुतस्य वाजातपौराणिका विदुर्बुधाः ॥ ४१ ॥ अग्निदूतं वृणीमहे इति वल्हेरुदाहृतः ॥ इंद्रयमंवरुणमित्ययं मंत्रः प्रकीर्तितः ॥ ४२ ॥
 भूमेः पृथिव्यं तारक्षमिति वेदेषु पठ्यते ॥ सहस्रशीर्षं पुरुष इति विष्णोरुदाहृतः ॥ ४३ ॥ वरुणः पवनश्चैव धनाध्यक्षस्तथा शिवः ॥
 ब्रह्मणोऽसहितः शेषो दिक्पालः पातु ते सदा ॥ ४४ ॥ कीर्तितं ईर्ष्यामतिः ॥ बुद्धिर्लक्षांश इति पुष्टीकृतिस्तु हि श्रुत्वा ततः ॥
 ॥ ४५ ॥ एतास्त्वामभिषिंचंतु धर्मपत्न्यः समागताः ॥ आदित्यश्चन्द्रमाभौ भो भुजवि सितार्कजाः ॥ ४६ ॥ ग्रहास्त्वामभिषिंचंतुराहुः केतुश्च त
 र्पिताः ॥ देवदानवगंधर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ४७ ॥ ऋषयो मनवो गावो देवमातर एव च ॥ देवपत्न्योऽनुमाना गदैत्याश्चाप्सरसांगणाः ॥ ४८ ॥
 अस्त्राणि सर्वशस्त्राणि राजानो वाहनानि च ॥ औषधानि च रत्नानि कालस्य वयवाश्च ये ॥ ४९ ॥ सरितः सागराः शैलस्तथोनिजलदानदाः ॥
 एते त्वामभिषिंचंतु सर्वकामार्थसिद्धये ॥ ५० ॥ ततः शुक्लं वरधरः शुक्लगन्धानुलेपनः ॥ सर्वगन्धसमायुक्तः स्नातः श्रद्धासमन्वितः ॥ ५१ ॥

यजमानः सपत्नीकान्निस्त्रिंशदांस्तान्समाहितान् ॥ दक्षिणाभिः प्रयत्नेन पूजयेद्भुतविस्मयः ॥ ५२ ॥ सूर्याय कपिलधिनुदद्याच्छतं थन्दवे ॥
रक्तधुरंधरं दद्याद्रौमाय ककुदाधिकम् ॥ ५३ ॥ बुधाय जातरूपं च गुरवे पीतवाससी ॥ श्वेताश्वैस्त्यगुरवे कृष्णगामकर्मसूने ॥ ५४ ॥
आयसं राहवे दद्यात्केतवे च्छागमुत्तमम् ॥ सुवर्णेन समाकार्य यजमानेन दक्षिणा ॥ ५५ ॥ सर्वेषामथवा दद्याद्गुरुवायेन तुष्यति ॥
सुमंत्रेण प्रदातव्याः सर्वाः सर्वार्थदक्षिणाः ॥ ५६ ॥ कपिले सर्वदेवानां पूजनीया सिर्रोहिणी ॥ तीर्थदेवमयी यस्मादतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ५७ ॥
पुण्यस्त्वं शङ्खपुण्यानां मङ्गलानां च मङ्गल ॥ विष्णुना विभूतो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ५८ ॥ धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानन्दकारकः ॥
अष्टमूर्तेरधिष्ठानमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ५९ ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवर्जं विभावसोः ॥ अनन्तपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६० ॥
पीतवस्त्रयुगंदद्याद्रासुदेवस्य वल्लभम् ॥ प्रदानात्तस्य मे विष्णुरतः शान्तिं प्रयच्छतु ॥ ६१ ॥ कपिलस्त्वं शरूपेण यस्मादभूतसंभवः ॥
चन्द्रार्कवाहनो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६२ ॥ यस्मात्त्वं पृथिवीसर्वधेनौ वै कृष्णसंज्ञिता ॥ सर्वपापहरा नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६३ ॥
यस्मादायसकर्माणितवाधीनानि सर्वदा ॥ लङ्गुलान्यायुधादीनि तस्माच्छान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६४ ॥ यस्मात्त्वं छागयज्ञानां गत्वेन व्यवस्थिता ॥
योनिर्विभावसोर्नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६५ ॥ गवामङ्गेषु तिष्ठति भुवनानि चतुर्दश ॥ यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादिह लोके परत्र च ॥ ६६ ॥
यस्मादशून्यशयनं के शस्य शिवस्य च ॥ शय्यामपाय्य शून्यास्तु तथैव जन्मनि जन्मनि ॥ ६७ ॥ यथारत्नेषु सर्वेषु सर्वदेवाव्यवस्थिताः ॥
तथा शान्तिं प्रयच्छतु रत्नदानेन मे सुराः ॥ ६८ ॥ यथा भूमिप्रदानस्य कलानां हतिषोडशीम् ॥ दानान्यन्यानि मे शान्तिं भूमिदानाद्भवत्यपि ॥ ६९ ॥
एवं संपूजयेद्भस्त्रयावित्तशठ्यविवर्जितः ॥ ७० ॥ वस्त्रकाञ्चनरत्नैर्धर्माल्यगंधानुलेपनैः ॥ ग्रहस्वरूपमतुलं कथ्यमानं निबोधमे ॥ ७१ ॥
भक्तिभावप्रपन्नस्य कथ्यमानं विराजते ॥ पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्भसमद्युतिः ॥ ७२ ॥ सप्ताश्वः सप्तरज्जुश्च द्विभुजः स्यात्सदारविः ॥ श्वे
तः श्वेतांबरधरो दशाश्वः श्वेतभूषणः ॥ ७३ ॥ गदापाणिर्द्विबाहुश्च कर्तव्यो वरदः शशी ॥ रक्तमाल्यांबरधरः कर्णिकारसमद्युतिः ॥ ७४ ॥
खड्गचर्मगदापाणिर्विधेयो धूमिन्दनः ॥ पीतमाल्यांबरधरः पीतगंधानुलेपनः ॥ ७५ ॥ कांचने चरथे दिव्ये शोभमानो बुधः सदा ॥ देव

दैत्यगुरुतद्वत्पीतश्वेतौचतुर्भुजौ ॥ ७६ ॥ दंडिनौवरदौकार्यौसाक्षसूत्रकमंडलू ॥ इन्द्रनीलद्युतिःशूलविरदोग्रप्रवाहनः ॥ ७७ ॥
 बाणबाणसनधरःकर्तव्योऽर्कसुतःसदा ॥ शार्दूलवदनःखड्गवर्भशूलविरप्रदः ॥ ७८ ॥ नोलसिंहासनस्थश्चराहुःप्रशस्यते ॥ धूर्वा
 द्विबाहवःसर्वगदिनोविकृताननाः ॥ ७९ ॥ गृध्रासनरतानित्यंकेतवःस्युर्वप्रदाः ॥ सर्वकिरीटिनःकार्यग्रहालोकहितावहाः ॥ ८० ॥
 स्वाङ्गुलेनोच्छ्रिताःसर्वैशतमष्टोत्तरतदा ॥ ग्रहस्वरूपमेतत्तेव्याख्यातपांडुनन्दन ॥ ८१ ॥ एतज्ज्ञात्वाप्रयत्नेनपूजाकार्याविचक्षणैः ॥
 अनेनविधिनयस्तुग्रहपूजांसमारभेत् ॥ ८२ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिप्रत्यस्वर्गमर्हयिते ॥ यस्तुपीडाकरोनित्यंमाल्यवित्तस्ववाग्रहः ॥
 ॥ ८३ ॥ तंतुयत्नेनसंपूज्यशेषानप्यर्चयेद्बुधः ॥ ग्रहागवोनरेन्द्राश्चब्राह्मणश्चविशेषतः ॥ ८४ ॥ पूजिताःपूजयंत्येतेनिर्दहन्त्यपमानिताः ॥
 तस्माच्चदक्षिणाहीनकर्तव्यंभूतिमिच्छता ॥ ८५ ॥ संपूर्णयादक्षिणायांयस्मादेकोऽपितुष्यति ॥ सदैवाऽयुतहोमोऽयंनवग्रहमखःस्मृतः ॥ ८६ ॥
 विवाहोत्सवयज्ञेषुप्रतिष्ठादिषुकर्मसु ॥ निर्विघ्नार्थमहाराजतथाद्रोगाद्भुतेषुच ॥ ८७ ॥ कथितोऽयुतहोमोऽयंलक्षहोममत्तःशृणु ॥
 सर्वकामाप्तयेयस्माल्लक्षहोमंविदुर्बुधाः ॥ ८८ ॥ पितृणांवल्लभोयस्माद्भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ग्रहतरावलंलब्ध्वाकृत्वाब्राह्मणवाचवम् ॥ ८९ ॥
 गृहस्थोत्तरपूर्वेणमण्डपंकारयेद्बुधः ॥ रुद्रायतनधूमौवाचतुरससुदङ्गमुखम् ॥ ९० ॥ दशहस्तमथाष्टौवाहस्तान्कुर्याद्विधानतः ॥
 प्रागुदक्प्रवर्णार्धमिकारयेद्यत्नतो नरः ॥ ९१ ॥ प्रागुत्तरंसमासाद्यप्रदेशंमण्डपस्यतु ॥ शोभनंकारयेत्कुण्डंयथावल्लक्षणांनितम् ॥ ९२ ॥
 मानहीनंचप्रशस्तमेकभयदंभवेत् ॥ यस्मात्तस्मान्नुसंपूर्णशांतिंकुण्डविधीयते ॥ ९३ ॥ अस्मादशगुणःप्रोक्तोलक्षहोमःस्वयंशुवा ॥
 आहुतिभिःप्रयत्नेनदक्षिणाभिस्तथैवच ॥ ९४ ॥ द्विहस्तविस्तृतंतद्वच्चतुर्हस्तायतंपुनः ॥ लक्षहोमभवेत्कुण्डंयोनिक्रान्त्रिमखलम् ॥ ९५ ॥
 संस्थापनायेदेवानांविप्रत्रयसमावृतम् ॥ द्विरंगुलोच्छ्रितोविप्रःप्रथमःसमुदाहृतः ॥ ९६ ॥ अंगुलोच्छ्रयसंयुक्तंवप्रद्वयमथोपरि ॥
 ब्रंगुलस्तत्रविस्तारःसर्वैषांकथ्यतेबुधैः ॥ ९७ ॥ दशांगुलोच्छ्रिताभित्तिःस्थण्डिलस्यतथोपरि ॥ तस्मिन्नावाहयेदेवान्ब्रूवन्तुष्यतंढुलैः ॥
 ॥ ९८ ॥ आदित्याभिमुखाःसर्वेस्थाप्याःप्रत्यधिदेवताः ॥ स्थापनीयामुनिश्रेष्ठनंतरेणपराङ्मुखाः ॥ ९९ ॥ गरुत्मानधिकस्तत्रसंपूज्यःश्रियमि

च्छता ॥ समपीनशरीरस्तुवाहनं परमोष्ठिनः ॥ १०० ॥ विषपापहरो निन्यमतः शान्तिप्रयच्छमे ॥ पूर्ववत्कुंभमामं ज्यतद्वद्रमं समाचरेत् ॥ १०१ ॥
 सहस्राणां शतं दुत्वासामित्संख्यादिंकपुनः ॥ औदुवरीमथार्द्राचक्रकोटरवर्जिताम् ॥ १०२ ॥ बाहुमात्रां लुचंकृत्वा ततस्तं भद्रयोपरि ॥
 घृतधारां तथा सम्यगगुरुपरिपातेयत् ॥ १०३ ॥ पाठयेत्सूक्तमग्रे वैष्णवं रौद्रमैद्वयम् ॥ महावैश्वानरं सामज्येष्टसामचर्पाठयेत् ॥ १०४ ॥
 स्नानं तु यजमानस्य पूर्ववन्मन्त्रवाचनम् ॥ दातव्या यजमानेन पूर्ववद्दक्षिणापृथक् ॥ १०५ ॥ कामक्रोधविहीनेन ऋत्विग्भ्यः शान्तेततः ॥
 नवग्रहमखेविप्राश्चत्वारो वैदेदिनः ॥ १०६ ॥ अथ वारुहतिजौ शान्तौ द्वावैव स्वतिका विदौ ॥ कार्यवयुतहेमि तु न प्रसज्येत विस्तरं ॥ १०७ ॥
 तद्वच्च दशचाष्टौ बालक्षहोमऽपि ऋत्विजः ॥ कर्तव्याः शक्तितस्तद्वच्चत्वारो वा विमत्तराः ॥ १०८ ॥ नवग्रहमखे सर्वलक्षहोमे दशोत्तरम् ॥
 दद्याच्च पाण्डवश्रेष्ठभूषणान्यापि शक्तिः ॥ १०९ ॥ शयनानि च वस्त्राणि हेमानि कटकानि च ॥ कर्णागुलीपवित्राणि भैक्तिमान्प्रतिपादयेत् ॥ ११० ॥
 न कुर्याद्दक्षिणाहीनं वित्तशाल्येन मानवः ॥ अददच्छोभमो हाभ्यां कुलक्षयमवाप्नुयात् ॥ १११ ॥ अन्नदानं यथाशक्त्या दातव्यं भूतिमिच्छता ॥
 अन्नहीनं व्रतं यस्मादुर्भिक्षफलदं भवेत् ॥ ११२ ॥ अन्नहीनो हने द्राष्टुं मंत्रहीनस्तु ऋत्विजः ॥ अदक्षिणो यजमानं नास्ति यज्ञसमो रिपुः ॥ ११३ ॥
 न चाप्यल्पधनः कुर्याल्लक्षहोमं नरः क्वचित् ॥ तस्मात्पीडा करोमित्यर्थे एव भवति ग्रहः ॥ ११४ ॥ तमेव पूजयेद्भक्त्या द्वौ वा त्रिन्वाथ विधि ॥
 एकमप्यर्चयेद्भक्त्या ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ ११५ ॥ दक्षिणाभिः प्रयत्नेन बहून्वा बहु वित्तवान् ॥ लक्षहोमस्तु कर्तव्यो यदि वित्तं गृहे ॥ ११६ ॥
 यतः सर्वानवाप्नोति कुर्वन्कामान्विधानतः ॥ पूज्यते शिवलोकैकवस्वादित्यमरुद्गणैः ॥ ११७ ॥ यावत्कल्पज्ञानान्यष्टावथमक्षिमवाप्नुयात् ॥
 सकामो यस्त्विमं कुर्याल्लक्षहोमं यथाविधि ॥ ११८ ॥ सतं काममवाप्नोति पदं चानंत्यमश्रुते ॥ पुत्रार्थी लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनम् ॥ ११९ ॥
 भार्यार्थी शोभनं भार्याकुमारी च शुभं पतिम् ॥ अष्टराज्यस्तथा राज्यं श्रीकामः श्रियमाप्नुयात् ॥ १२० ॥ यं यं प्रार्थयेत्ते कामं तं तमाप्नोति पुष्क

१ श्रावयेत्-इ० पा० । २ शक्तिमान्-इ० पा० । ३ भवति ग्रहपूजने-इ० पा० । ४ दयाधर्मपरो नित्यं क्षमावान्बहुवित्तवान्-इ० पा० । ५ पातकं
 समवाप्नोति यत्कुर्वन्नाविधानतः-इ० पा० ।

लम् ॥ निष्कामः कुरुते यस्तु परं ब्रह्मसगच्छति ॥ १२१ ॥ शान्तिनवग्रहमर्थदुरितोपशान्तिराजन्करोति बहुना विधिवद्विजेन्द्रैः ॥ क्षेमसुभि
क्षमतुलं कुलवृद्धिं संपत्तत्रास्ति यत्र कुरुते बतलक्षहोमम् ॥ १२२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे नवग्रहलक्ष
होमविधिवर्णनं नमैकवत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ ब्रह्मण्यः पितृभक्तश्च देवब्राह्मणपूजकः ॥ तस्याथ कुर्वतो राज्ञ्यसम्यक्पालयतः प्रजाः ॥ २ ॥ आजगाम महायोगीस
आस्त्रार्थकुशलो बली ॥ १ ॥ ब्रह्मण्यः पितृभक्तश्च देवब्राह्मणपूजकः ॥ तस्याथ कुर्वतो राज्ञ्यसम्यक्पालयतः प्रजाः ॥ २ ॥ आजगाम महायोगीस
नको ब्रह्मणः सुतः ॥ दत्त्वा तस्यासनं राजा प्रणम्य शिरसा तथा ॥ ३ ॥ पूजयित्वा ध्ये पाद्याद्वैरात्मानं विनिवेद्य च ॥ इतिहासपुराणोक्ताश्चकार विवि
धाः कथाः ॥ ४ ॥ राजर्षीणां पुराणां च चरितानि यथार्थवित् ॥ ततः कथं तरे राजा कार्यमनसि संस्थितम् ॥ ५ ॥ इति यथृथिवी ज्ञानं जगतश्चात्मन
स्तथा ॥ प्रपच्छ विनयोपेतो योगार्थमहासतिः ॥ ६ ॥ संवरण उवाच ॥ भगवन्महदुत्पातसंभवे भूकंपने ॥ निर्घाते पांशुवर्षे च गृहभंगे तथा
वच ॥ ७ ॥ जन्मनक्षत्रपिंडासु अनवृष्टिभयेषु च ॥ ज्वरसुग्रहपीडासु दुर्भिक्षे राष्ट्रविग्रहे ॥ ८ ॥ व्याधीनां संभवे जाते शरैरेचातिपीडिते ॥
क्षेत्रे महीति चोत्पन्ने किं कर्तव्यं नरोत्तम ॥ ९ ॥ स्वर्गस्य साधनं यच्च कीर्तिदं धनदं तथा ॥ प्रब्रूहि मे द्विज श्रेष्ठ तथारोग्यप्रदं नृणाम् ॥ १० ॥
॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि शान्तिकर्म ह्यनुत्तमम् ॥ कोटिहोमाख्यमतुलं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ११ ॥ ब्रह्महत्यादिपापा
नियेन नश्यति तत्क्षणात् ॥ उत्पताः प्रशमयन्ति महत्संपद्यते सुखम् ॥ १२ ॥ विधानंतस्य वक्ष्यामि शृणुष्वैकमना भव ॥ देवगारे नदीतिरे
वने वा भवने पिवा ॥ १३ ॥ पर्वते वापि कुर्वीत यद्दृष्टेऽक्षेममात्मनः ॥ शुभेन क्षत्रयोगे च वारं पूर्वगुणान्विते ॥ १४ ॥ यजमानस्यानुकूलको
टिहोमं समाचरेत् ॥ पूजयित्वा प्रयत्नेन ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ १५ ॥ वस्त्रैर्विभूषणैश्चैव गंधमाल्यानुलेपनैः ॥ प्रणम्य विधिवत्तस्मै आत्मानं
विनिवेदयेत् ॥ १६ ॥ त्वं नो गतिः पितृमाता त्वं गतिस्त्वं परायणः ॥ त्वत्प्रसादेन विप्रसर्वमेस्यान्मनोगतम् ॥ १७ ॥ आपदि मोक्षाय च मे कुरु यज्ञम
नुत्तमम् ॥ कोटिहोमार्थमतुलं शान्त्यर्थं सार्वकामिकम् ॥ १८ ॥ पुरोहितस्ततः प्राज्ञाः शुक्लांबरधराः शुचिः ॥ ब्राह्मणैर्वेदसंवृत्तैः पुण्ययुक्तैः समा

१ राजविष्णवे-इ० पा० । २ नृपोत्तमैः-इ० पा० । ३ देवगारे च भवने तथैव वा शिवसंनिधौ-इ० पा० । ४ समारभेत-इ० पा० । ५ सर्वतः पुण्यैः
संयुक्तैः सुसमाहितैः-इ० पा० ।

हितैः ॥ १९ ॥ भूमिभागे समे शुद्धे प्राणुदकप्रवणेतथा ॥ पुण्याहं वाचयेत्पूर्वकृत्वा विप्रान्सुपूजितान् ॥ २० ॥ ततस्तु मंहितैर्विप्रः सूत्रेभ्यः
 ण्डपं शुभम् ॥ उत्तमं शतहस्तं तु तदर्थे न तु मध्यमम् ॥ २१ ॥ जघन्यं तु तदर्थे न शक्ति कालाद्यपेक्षया ॥ मध्ये तु मण्डपस्यापि कुंडं कुर्याद्विचक्षणः ॥
 २२ ॥ अर्धहस्तप्रमाणेन आयासेन तथैव च ॥ मेखलात्रितयं तस्य द्वादशाङ्गुलविस्तृतम् ॥ २३ ॥ तत्प्रमाणां तथा यो नैकुर्वीत सुसमाहितः ॥
 कुंडस्य पूर्वभागे तु वेदिकुर्याद्विचक्षणः ॥ २४ ॥ चतुर्हस्तां समाचैव हस्तमात्राच्छ्रितानृप ॥ स्थानं तत्सर्वभूतानां कुर्याद्यत्नेन बुद्धिमान् ॥ २५ ॥
 उपलिप्य ततो भूमि मण्डपस्य समीपतः ॥ विन्यसेत्कलांस्तत्र जलपूर्णं श्रितुं दश ॥ २६ ॥ अश्वत्थपुक्ष्चूतद्वौः पल्लवैरुपशोभितान् ॥
 वितानमुपरि द्वाञ्चमण्डपस्य प्रकल्पयेत् ॥ २७ ॥ स्थापयेद्दिक्षु सर्वासु तोरणानि विचक्षणः ॥ एवं संभृतं सभारैः पुरोधाः सुसमाहितः ॥ २८ ॥
 पुण्याहजयवोषेण होमकर्म समाभयेत् ॥ स्थापयित्वा सुरान् वेदांश्चक्षुष्यमाणान् रितुं दश ॥ २९ ॥ ब्रह्माणं पूर्वभागे तु मध्ये देवं जनार्दनम् ॥
 पश्चिमे तु तथारुद्रं वसुतु तारतस्तथा ॥ ३० ॥ ऐशान्यां च ग्रहान् सर्वान् ग्रीष्मांश्च रुतस्तथा ॥ वायुं सौम्यां तथैशान्यां लोकपालां क्रमेण तु ॥ ३१ ॥
 एवं संस्थाप्य विबुधान्यथा स्थानं नृपोत्तम ॥ पूजयेद्दिधिवद्भस्त्रगन्धमाल्यानुलेपनैः ॥ ३२ ॥ वेदोक्तं त्रैस्तल्लिङ्गैः पुराणैकैः पृथक् पृथक् ॥ आ-
 दित्यावसवोरुद्रालोकपालास्तथा ग्रहाः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मा जनार्दनं श्वेदशूलपाणिभर्गाक्षिहा ॥ अन्नसंनिहिताः सर्वे भवंतु सुखभागिनः ॥ ३४ ॥ पूजां गृह्णतु
 सर्वत्र मया भक्त्योपपादिताम् ॥ कुर्वतु च शुभं सर्वे यज्ञकर्म समाहिताः ॥ ३५ ॥ एवं संपूजयित्वा तान् देवान्यत्नेन शुद्धधीः ॥ नैवेद्यं विविधैर्भक्ष्यैः फलैः प-
 त्रेस्तथैव च ॥ ३६ ॥ ततस्तु तैर्द्विजैः सार्द्धं कुंडस्य विधिपूर्वकम् ॥ कुर्यात्संस्कारकरणं यथोक्तं वेदचिन्तकैः ॥ ३७ ॥ ततः समाह्वयेद्ब्रह्मिन्नाम्ना स्वात्मां तं धृ-
 तार्चिषम् ॥ नियोजयेद्ब्रिजं तत्र शतसंख्या नृपोत्तम ॥ अलाभे तु बहूनां च यथा लाभं नियोजयेत् ॥ ३८ ॥ विद्यावृद्धवयो वृद्धान् गृहस्थान् संयतेन्द्रिया-
 न् ॥ स्वकर्म नियताञ्चानशीलाञ्छान् तान् द्विजोत्तमान् ॥ ३९ ॥ चित्तयेत्तत्र देवांश्च आस्थानं पंचावकम् ॥ मुखानि तस्य च त्वारिसप्तजिह्वानि

१ ग्रहितैः-इ० पा० । २ चतुर्हस्तप्रमाणेन-इ० पाठस्वशुद्धः । कुण्डसिद्धिग्रन्थे-“ककुद्धिर्वाकोटौ नृपकारमपि माहुरपरैः”-इत्युक्तेः कोटिहोमोऽष्टकरप-
 रिमितकुण्डस्योदितत्वात् । ३ सर्वदेवानाम्-इ० पा० । ४ समाचरेत्-इ० पा० । ५ महेश्वरः-इ० पा० । ६ चैव सुशोभनैः-इ० पा० । ७ प्रज्वालयेत्-इ० पा० ।

पार्थिव ॥ ४० ॥ एकजिह्वामयैकतुतस्मृतं सर्वकामदम् ॥ धूमायमानेन वृथा होतव्यं ज्वलितेन ले ॥ ४१ ॥ ऋभिः पूर्वा सुहोमै यजुर्भिश्चोत्तरा सुहोमैः
सामभिः पश्चिमे कार्योऽथर्वाभिर्दक्षिणामुहैः ॥ ४२ ॥ आधारवाज्यभागौ तु पूर्वद्वत्वा विचक्षणः ॥ परितोथरिस्तौर्णैकालिपतचतथासने ॥ ४३ ॥
ब्रह्माणं पूर्वमप्येतत्सर्वपश्चात्समाचरेत् ॥ होमो व्याहृतिभिश्चैव सर्वस्तत्र विधीयते ॥ ४४ ॥ प्रणवादिभिस्तोह्यैः स्वाहाकारं त्रयो जितैः ॥
जुहुयात्सर्वदेवानां विद्याये चोपकल्पिताः ॥ ४५ ॥ एवं प्रकल्पयेद्यज्ञं कोटिहोमाख्यमुत्तमम् ॥ तिलाः कृष्णा घृताभ्यक्ताः किञ्चिद्वसमान्विताः ॥
॥ ४६ ॥ होतव्याः कोटिहोमे तु समिधश्च पलाशजाः ॥ पूर्णैः पूरणे सह सेतुदद्यात्पूणं हुतिं शुभाम् ॥ ४७ ॥ पञ्च भेतन्मुखे राजन् सर्वकामार्थसिद्धये ॥
पूर्णहुत्यः समाख्याताः कोटिहोमेन राधिप ॥ ४८ ॥ सहस्राणि नृपश्रेष्ठ दशशस्त्रविशारदैः ॥ प्रारंभदिनमारभ्य ब्राह्मणैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ ४९ ॥
भाव्यं स यजमानैस्तु अथ वा स पुरोहितैः ॥ क्रोधलोभादयो दोषा वर्जनीयाः प्रयन्ततः ॥ ५० ॥ यजमानेन राजेन्द्र सर्वान्कामानभीप्सता ॥
॥ संवरण उवाच ॥ ॥ बहुत्वात्कर्मणो ब्रह्मणानां भूशय्यादिः सुदुष्करः ॥ ५१ ॥ कालेन महता चैव शक्यः प्राप्तुं कथंचन ॥ नियमाद्ब्रह्मचर्याद्बुष्करो ह्ये
ति मे मतिः ॥ ५२ ॥ निरोधोऽब्रह्मणानां भूशय्यादिः सुदुष्करः ॥ कार्योद्गुरुतया यस्मात्पर्वकालाद्यपेक्षया ॥ ५३ ॥ एतद्भिज्ञायते ब्रह्मन्यदिदं शा
स्त्रेषु कथ्यते ॥ कोटिहोमस्य संक्षेपं वद मे ब्रह्मसंभव ॥ ५४ ॥ ॥ स नत्कुमार उवाच ॥ ॥ शताननो दशमुखोऽद्विमुखैकमुखस्तथा ॥ चतु
र्विधो महाराज कोटिहोमो विधीयते ॥ ५५ ॥ कार्यस्य गुरुतां ज्ञात्वा नैवैकुर्यादपर्वणः ॥ यथा संक्षेपतः कार्यः कोटिहोमस्तथा शृणु ॥ ५६ ॥
कृत्वा कुंडशतं दिव्यथोक्तं हस्तसंमितम् ॥ एकैकस्मिन्स्ततः कुंडशतं विप्रान्नि योजयेत् ॥ ५७ ॥ सद्यः पक्षे तु विप्राणां सहस्रं परिकीर्तितम् ॥
एकस्थानं प्रणीते शौसर्वतः परिभाषिते ॥ ५८ ॥ होमं कुर्ध्वं द्विजाः सर्वे कुण्डे कुण्डे यथादितम् ॥ यथा कुंडवहु चैऽपि राजसूये महत्क्रतौ ॥ ५९ ॥
न च वह्निवहुत्वं स्यात्तत्र यज्ञो विधीयते ॥ तथा कुंडशतेऽप्यत्र घृताचीर्षि वितानिते ॥ ६० ॥ एक एव भवद्यज्ञः कोटिहोमो न संशयः ॥ एवं य
त्क्रियते क्षिप्रं व्याकुलैः कार्यगौरवात् ॥ ६१ ॥ शताननः स विज्ञेयः कोटिहोमो न संशयः ॥ स्वल्पैरहोभिः कार्यः स्याद्वर्षकालादिकेऽपि वा ॥ ६२ ॥

तदा दशगुणः कार्यः कोटिहोमो विजानता ॥ विप्राणां द्विशतं तत्र सुविभज्य नियोजयेत् ॥ ६३ ॥ तेऽपि विज्ञानशीलाः स्युर्ब्रतवन्तो जितेन्द्रियाः ॥
यत्र कुण्डल्ये कृत्वा विभज्य च विभावसुम् ॥ ६४ ॥ होमं कुयुर्द्विजाभूयः संस्कृत्य विधिपूर्वकम् ॥ शतं तत्र नियोज्यं स्याद्विप्राणां प्रविभज्य वै ॥ ६५ ॥
मासे वाथ द्विमासे वाथ काले ह्युपस्थिते ॥ एवं च द्विमुखं कार्यः कोटिहोमो विचक्षणैः ॥ ६६ ॥ यदा तु स्वेच्छया ज्ञयमानः समापयेत् ॥
कालेन बहुधारां जंस्तदा चैकमुखो भवेत् ॥ ६७ ॥ एककुण्डस्थितो वह्निकेचित्तैः समाहितैः ॥ यथा लाभस्थितौ वै प्रज्ञानशीलैर्विचक्षणैः ॥ ६८ ॥
न संख्या नियमश्च ब्राह्मणानां नरोत्तम ॥ न काल नियमश्चैव स्वेच्छया ज्ञः स उच्यते ॥ ६९ ॥ आवृत्या सर्वकामस्य चातुर्मास्यं अनुक्रमयेत् ॥
तदप्रसक्तौ कर्तव्यो ज्ञोऽयं सर्वकालिकः ॥ ७० ॥ अयमेकमुखो राजन्कालेन बहुना भवेत् ॥ बहुविधश्च कालेन तस्मात्संक्षेपमाचरेत् ॥
॥ ७१ ॥ यतो हि चित्ताद्यमायुश्चैवास्थिरं सदा ॥ अतः संक्षेपतः कार्यधर्मकार्यप्रशस्यते ॥ ७२ ॥ ततः समाप्तिं ज्ञेतु कारयेत् सुमहत्सवम् ॥
शंखतूर्यनिनादेन ब्रह्मघोषस्वनेन च ॥ ७३ ॥ ततस्तु दक्षयेद्विप्रान्दोतंश्च श्रद्धयान्वितः ॥ निष्कैश्च क्रकणैश्चैव कुण्डलैर्विविधैर्वप ॥ ७४ ॥
गोशतंचैव दातव्यमश्वानांच शतं तदा ॥ सहस्रं च सुवर्णस्य सर्वेषामपि दापयेत् ॥ ७५ ॥ ग्रामैर्गैर्जैरथैरश्वैः पूजयेच्च पुरोहितम् ॥ दीना
न्धकुपणान्सर्वान्वस्त्राद्यैश्चापि पूजयेत् ॥ ७६ ॥ ततश्चावभृथं स्नानाय तैर्घटैः पूर्वकल्पितैः ॥ लक्षहोमोक्तमंत्रेण सदा विजयकारिणा ॥ ७७ ॥
एवं समापयेद्यस्तु कोटिहोमसंशुभम् ॥ तस्यारोग्यं वित्तपुत्राष्टवृद्धिस्तथैव च ॥ ७८ ॥ सर्वपापक्षयश्चैव जायेत नृपसत्तम ॥ अना
वृष्टिभयं चैव उत्पातभयमेव च ॥ ७९ ॥ दुर्भिक्षं हृषीडाचप्रशमं याति भूतले ॥ एतत्पुण्यं पापहरं सर्वकामफलप्रदम् ॥ सनत्कुमा
रमुनिना पार्थिवाय निवेदितम् ॥ ८० ॥ सर्वोपसर्गशमनं भवनेव नैवोपकारयन्ति मनुजान् पृथक् कोटिहोमम् ॥ भोगानवाप्य मनसो भि
मतान् प्रकामं ते याति शक्रसदं सुविशुद्धसत्त्वाः ॥ ८१ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्ण धृषिष्ठिरसंवादे कोटिहोमविधि
वर्णने नामाद्विचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ महाशान्तिप्रवक्ष्यामि महादेवेन भाषितम् ॥ पार्थिवा

नाहितार्थायमहादुस्तरतारिणीम् ॥ १ ॥ नृपभिषकेसाकार्यायात्राकालेनृपस्यतु ॥ दुःस्वप्नेदुर्निमित्तेचग्रहवैगुण्यसंभवे ॥ २ ॥
 विद्युदुल्कानिपातेचजन्यैश्चग्रहदैवते ॥ केतुद्वयेऽयसंजातेनिर्वातेक्षितिकम्पने ॥ ३ ॥ प्रसूतौमूलगण्डान्तेयमलस्यतुसंभवे ॥ छात्रा
 णांचिध्वजानांचस्वस्थानात्पतनेभुवि ॥ काकोलूककपेतानांप्रवेशेऽवैश्चविशेषतः ॥ ४ ॥ क्रूरग्रहाणां संवर्षासूयशीतांशुकालके ॥ ५ ॥
 निद्रादशैवचतुर्थैवाष्टमेतथा ॥ ६ ॥ यदास्युगुरुमंदाऽऽराःसूयैश्चैवविशेषतः ॥ युद्धेग्रहाणां संवर्षासूयशीतांशुकालके ॥ ६ ॥
 वल्लयुधगवाधेषुमणिकेशविनाशने ॥ यद्यत्रेपरिदश्येतरात्राविद्रधनुस्तथा ॥ ७ ॥ वेदमनश्चतुलभंगैर्भेष्वश्वतरिषुच ॥ रवी
 न्द्रोरुपरगेषुमहाशांतिःप्रशस्यते ॥ ८ ॥ सर्वाणिदुर्निमित्तानिप्रशमयान्ति सर्वथा ॥ तांकुर्युवाह्वणाःपंचकुलशीलसमन्विताः ॥ ९ ॥
 चतुर्वेदास्त्रिवेदाश्चद्विवेदाश्चापिपांडव ॥ आथर्वणाविशेषणवह्वायजुःसंयुताः ॥ १० ॥ शुचयःश्रुतसंपन्नाजपहमपरायणाः ॥ कृच्छ्र
 पाराकनक्ताद्यैःकृतकयाविशोधनाः ॥ ११ ॥ पूर्वमाराध्यमंत्रैस्तुप्रारभेतक्रियांततः ॥ दशद्रादशहस्तंवा मंडपंकारयेच्छुभम् ॥ १२ ॥
 तन्मध्येवेदिकांकुर्याच्चतुर्हस्तप्रमाणतः ॥ आग्नेय्यांकारयेत्कुंडं हस्तमात्रं सुशोभनम् ॥ १३ ॥ मेखलात्रयसंयुक्तंयोन्याचापिविभूषितम् ॥
 वद्धचन्दनमालंचतोरणालंकृतं तथा ॥ १४ ॥ गोमयेनोपलिप्तेचमंडपेद्विजातयः ॥ शुक्लाम्बरधराःस्नाताःशुक्लमाल्यानुलेपनाः ॥ १५ ॥
 ततश्चपञ्चकलांस्तस्याविद्यांनियोजयेत् ॥ आग्नेयादिपुकाणेषुपञ्चममध्यतस्तथा ॥ १६ ॥ अष्टास्त्रालंकृतेपद्मेवृत्तपल्लवशोभिते ॥
 ब्रह्मकूर्चविधानेनपंचगव्यंतुकारयेत् ॥ १७ ॥ औषधीःपञ्चरत्नानिरोचनांचन्दनं तथा ॥ सिद्धार्थकाञ्छमीदूर्वाःकुशान्त्रिहियवास्तथा ॥ १८ ॥
 अपामार्गफलवतीन्यग्राधोदुंबरोतथा ॥ पुक्षाश्चत्यकपित्याश्चप्रियंगुवृत्तपल्लवान् ॥ १९ ॥ हस्तिदंतमुदंचैवकोणकुंभेषुनिक्षिपत् ॥
 पुण्यतीर्थैर्दकान्त्रंचान्यगव्यंचमध्यमे ॥ २० ॥ कूर्चवाचमितिदंचवाह्निकुंभाभिमंत्रणम् ॥ आशुःशिशानोमन्त्रेणमन्त्रणवायुगोचरे ॥ २१ ॥
 ईशावास्यंचतुर्थस्यकुंभस्यचाभिमंत्रणम् ॥ मध्यमेतुप्रजप्तव्यारुद्रकुंभेभवाद्विवाः ॥ २२ ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्नैवैर्धृतपाचितैः ॥

फलैश्चनारिकलाद्यैर्दीपकैःकुम्भपूजनम् ॥ २३ ॥ स्वस्तिवाचनकंचैवकारयेत्तदनंतरम् ॥ क्रमेणनेशनकैरग्निकार्यप्रयोजयेत् ॥ २४ ॥
 अग्निद्रुतमितिह्याग्निपूर्वमवनिधापयेत् ॥ हिरण्यगर्भःसमितिब्रह्मासननियोजनम् ॥ २५ ॥ कपोतसुप्रणतिनमंत्रेणविनिवेशयेत् ॥
 कृत्वाचावरणवेद्विराज्यसंस्कारमेवच ॥ २६ ॥ अथचासादयेद्द्रव्यंथावत्सप्रयोजनम् ॥ ततःपुरुषसूक्तेनपायसश्रपणंभवेत् ॥ २७ ॥
 अभिधार्यार्थसंसिद्धंतथासंस्थापयेद्भुवि ॥ अष्टादशप्रमाणेध्मान्दद्यादशमीमयान् ॥ २८ ॥ पालाशीःसमिधःसप्ततथासतेतिदापयेत् ॥
 आचारावाज्यभागौतुहुत्वापूर्वक्रमेणतु ॥ २९ ॥ जुहुयादहुतीःसप्तजातेवदसहृचा ॥ स्थालीपाकस्यजुहुयात्पुनर्वजनवेदसा ॥ ३० ॥
 तरस्समंदीसूक्तेनचतस्राजुहुयात्ततः ॥ यमायेतिचसप्तान्याःस्वाहाताजुहुयात्ततः ॥ ३१ ॥ इदंविष्णुस्ततःसप्तजुहुयादहुतीर्नृप ॥ नक्ष
 त्रेभ्यस्ततःस्वाहासप्तविंशदथाहुतीः ॥ ३२ ॥ यत्कर्मणेतुहुयात्ततःस्विष्टकृतंपुनः ॥ ग्रहहोमस्ततःकार्येस्तैलराज्यपरिहृतैः ॥ ३३ ॥
 प्रायश्चित्तंतोतुत्वाहोमकर्मसमापयेत् ॥ ततस्तुतूर्येनिर्घोषैःकाहलांशंखनिःस्वनैः ॥ ३४ ॥ यजमानस्यकर्तव्योह्यभिषेकोद्विजोत्तमैः ॥
 काश्मर्यवृक्षसंभूतेभेद्भद्रासनेस्थितम् ॥ ३५ ॥ वेदिमध्यगतंकृत्वादुर्निमित्तप्रज्ञांतये ॥ पंचभिःकलशैःपूणैर्मंत्रैरेभिर्यथाक्रमम् ॥ ३६ ॥
 सहस्राक्षेणप्रथमंततश्चैवशतायुषा ॥ सजोषसाचइन्द्रतृतिविश्वानीत्यग्निभरेवच ॥ ३७ ॥ ऋतवस्त्वित्तिततःस्नापयेयुःसमाहिताः ॥ ततो
 दिक्षांवालिंदद्याद्विचित्रान्नसमायुतम् ॥ ३८ ॥ नमोस्तुसर्वभूतेभ्यइतिमंत्रमुदाहरन् ॥ स्नातस्यब्राह्मणाःसर्वेपेठ्युःस्नातिमुत्तमम् ॥ ३९ ॥
 स्नातितोयेनधारांचपातयित्वासंमततः ॥ पुण्याहवाचनंकृत्वाशांतिकर्मसमापयेत् ॥ ४० ॥ क्षितिहिरण्यंवासांसि शयनान्यासनानिच ॥
 विप्रेभ्योदक्षिणांदद्यात्तथाविमत्सरः ॥ ४१ ॥ दीनानाथविशिष्टेभ्यःश्रोत्रियेभ्यश्चदापयेत् ॥ भोजनंशोभनंदत्वाततःसर्वप्रसिद्धच
 ति ॥ ४२ ॥ आयुश्चलभतेदीर्घज्ञान्विजयतेक्षणात् ॥ दुर्गाणिचास्यसिद्धयान्तिपुत्रांश्चलभतेशुभान् ॥ ४३ ॥ यथाज्ञानप्रहाराणंकवंच
 वारणंभवेत् ॥ तथादैवोपधानांशान्तिर्भवेतिवारणम् ॥ ४४ ॥ अहिसकस्यदांतस्यधर्माजितधनस्यच ॥ दद्यादाक्षिण्ययुक्तस्यसर्वेसानु

१ येन यत्सप्रयोजनम्-इ०पा० । २ पुनः-इ०पा० । ३ शुभैर्जलैः-इ०पा० । ४ समाहिताः-इ०पा० । ५ दद्याच्चैव शुधाष्टिर-इ०पा० । ६ दयाभा
 णिक्ययुक्तस्य-इ०पा० ।

ग्रहाग्रहाः ॥ ४५ ॥ अर्थान्समर्थयति वद्वेयते च धर्मकामप्रसाधयति तस्य पि नष्टि पापम् ॥ यः कारयेत्स कलदोषहरी समर्थः शान्तिप्रज्ञातहृद
यः पुरुषः सदैव ॥ ४६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवाद महाज्ञातिविधिवर्णनं नाम त्रिचत्वारिंशदुत्तर
शततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ शान्तिं कथय देवः शृण्वनाथस्य मे विभो ॥ यांकृत्वा सर्वदुर्गाणि तत्तमानवोऽसि
लाम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शान्तिं वक्ष्यामि राजेन्द्र गणनाथ प्रियां पराम् ॥ यस्य आचरणेनैव सर्वारिष्टक्षयो भवेत् ॥ २ ॥
विनायकं कर्माविघ्नसिद्धयर्थं विनिबोधत ॥ स्वप्नेऽवगाहतेऽत्यर्थं जलमुंडांश्च पश्यति ॥ ३ ॥ काषायवाससश्चैव कव्यादानपिरोहति ॥
अपमूर्धैः शर्वरुद्रैः सहैकत्र च तिष्ठति ॥ ४ ॥ ब्रजव्रजपितृणां त्मानं मन्यतेऽनुगतं परैः ॥ विमना विफलारंभः संसीदत्यनिमित्ततः ॥ ५ ॥ तेनो
पमुष्टो लभते राज्यं न राजनंदनः ॥ कुमारो न च भर्तारमपन्यगभिणी तथा ॥ ६ ॥ आचार्यत्वं श्रोत्रियश्च नाश्रित्योऽध्यापनं तथा ॥ वणिग्लभं च
श्रोतिनकृषिचकृषीवलः ॥ ७ ॥ स्नपनं तस्य कर्तव्यं पुण्येऽह्नि विधिविपूर्वकम् ॥ गौरसर्पपक्षकेन राज्येनोत्सादितस्य तु ॥ ८ ॥ सुगन्धकुंकु
मालिप्तशरीरसस्तथा ॥ भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्तिवाच्यद्विजालुभान् ॥ ९ ॥ अथ स्थानाद्गजस्थानाद्दलमीकात्संगमाद्भद्रात् ॥ मृत्ति
कारोचनं गंधान्गुलं चाप्सु निक्षिपेत् ॥ १० ॥ यदाहताहो कवर्णैर्भुभिः कलशैर्हृदं ॥ चर्मण्यानदुहरेत्केस्थाप्यभद्रासनं तथा ॥ ११ ॥
सहस्रांशं शतधारः कृषिणा वचनं कृतम् ॥ तेन त्वामभिषिचामि पावमान्यः पुनर्नृते ॥ १२ ॥ भगते वरुणराजा भंगं सुयौवह रूपतिः ॥ भगमे
न्द्रश्च ययुश्च भंगं सप्तर्षयो ददुः ॥ १३ ॥ यत्ते केशे पुद्गो भाग्यं सार्धं ते यच्च मूर्धनि ॥ ललाटे कर्णयोरेक्षणे रापस्तद्धतु तसदा ॥ १४ ॥ स्ना
तस्य सापैतैलं वृषणौ दुग्धरेण च ॥ जुहुयात् मूर्धनि कुशान्मन्त्रेण परिगृह्य च ॥ १५ ॥ मितश्च संमितश्चैव तथा सालकटंकटौ ॥ कूष्माण्डौ राज
पुत्रश्च अंते स्वाहा समन्वितैः ॥ १६ ॥ नामभिर्वलिमैश्च नमस्कृतं समन्वितैः ॥ दद्याच्चतुष्पथे शूरेषु शान्स्तीर्य सर्वशः ॥ १७ ॥ कृतकृत
स्तं दुर्लाभं पलौदनमेव च ॥ मात्स्यान्पक्षांस्तथैव नाम्नां समेतापदेव तु ॥ १८ ॥ पुष्पचित्रं मुग्धं च सुरांचित्रं विधमपि ॥ मूलकंपूरिका
पूतं तथैवोदरकमजम् ॥ १९ ॥ दूर्वासर्वप्रपुष्पाणां दत्त्वा धर्मपूष्णं मंडलम् ॥ विनायकस्य जननीमुपतिष्ठेत्ततोऽविकाम् ॥ २० ॥ रूपं देहि

यज्ञोदेहिभागं भगवति देहि मे ॥ पुत्रान्देहि धनं देहि सर्वकामांश्च देहि मे ॥ २१ ॥ ततः शुक्लं वरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ भोजयेद्ब्रह्मणा
न्दद्याद्ब्रह्मयुग्मं गुरोरपि ॥ २२ ॥ एवं विनायकं पूज्यग्रहांश्चैव विधानतः ॥ कर्मणां फलमाप्नोति श्रियमाप्नोति चोत्तमाम् ॥ २३ ॥ आदित्यस्य
तथा पूजां तिलकं स्वागिनिस्तथा ॥ महागणपतेश्चैव कुर्वन्सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥ श्वेताकंस्यतु यो मूले महागणपतिः कृतः
सर्वलक्षणसंपूर्णः सोऽपि सिद्धिः स्मृतः ॥ २५ ॥ संजयते शुचौ देशे विश्वनाभे देहि नः ॥ परमं पूजयेन्नित्यं गन्धमाल्यस्रगादिभिः ॥
॥ २६ ॥ क्षीणभाग्योऽपि पुरुषः पूजितश्च नरेश्वरः ॥ सर्वसिद्धिमवाप्नोति जयी भवति सर्वदा ॥ २७ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे
उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गणनाथशांतिवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशदुत्तराद्वैतसोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
अग्निहोत्रे सुखासीनं गर्गः पृच्छति कौशिकम् ॥ बंधने संनिरोधिं गव्याधीनां संप्रीडने ॥ १ ॥ कथं मोक्षो भवेत्तस्य साध्यासाध्यं ब्रवीहि मे ॥
गर्गणकौशिकः पृष्टुदं वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ आधने जन्मनक्षत्रे न धनप्रत्यरेषु च ॥ व्याधिरुपद्यते यस्य क्लृप्ताशयमरणाय च ॥ ३ ॥
कृत्तिकासु यदा कश्चिद्ब्याधिं संप्रतिपद्यते ॥ नवरात्रं भवेत्पण्डितः त्रिरात्रं रोहिणीषु च ॥ ४ ॥ मृगशीर्षे पञ्चरात्रमाद्रा प्राणवियोजिनी ॥
पुनर्वसौ च पुष्ये च सतरात्रं विधीयते ॥ ५ ॥ नवरात्रं तथा श्लेषास्मशानं तं मघासु च ॥ द्रौमासौ फाल्गुनी चैव उत्तरासु त्रिपक्षकम् ॥ ६ ॥
हस्ते च तनुदृश्ये तच्चित्रायां त्वर्द्धमासकम् ॥ ७ ॥ मासद्वयं तथा स्वातौ विशाखां विशतिर्दिनाः ॥ मैत्रे चैव दशाहं तु ज्येष्ठा चैवार्द्धमासिका ॥ ८ ॥
मूले न जायेत मोक्षश्चाषाढासु त्रिपञ्चकम् ॥ उत्तरादिनं विशत्या द्रौमासौ श्रवणेन तु ॥ ९ ॥ धनिष्ठायामर्द्धमासं वारुणे तु दशाहं निः
नवभाद्रपदाऽक्षरं उत्तरासु त्रिपञ्चकम् ॥ १० ॥ रेवती दशरात्रं तु अहोरात्रं तथा श्विनी ॥ प्राणैर्वियोजयेन्नित्यं गर्गनास्त्यत्र संज्ञयः ॥ ११ ॥
कौशिकेन समादिष्टेन क्षत्रव्याधिं संभवः ॥ दैवज्ञेनापि ज्ञातव्यं नक्षत्रमथ जन्मना ॥ १२ ॥ क्षीरवृक्षस्य समिधो जुहुयादथैव ते ॥ तिलान्यधु
पुतान्याभ्येयवमेवाग्निदैवते ॥ १३ ॥ प्राजापत्ये तु जुहुयाद्भोग्यबीजकरं वकम् ॥ सौम्यप्रियंगवरोद्ग्रे सपिंसमसमन्वितम् ॥ १४ ॥ आदित्ये
च प्रयत्नेन घृताकाः सिततंडुलाः ॥ पथसासर्पिषा साकं बृहस्पत्यग्निदैवते ॥ १५ ॥ ग्राम्यौषधैः षट्पत्रैः सपिंसर्पिधैवते ॥ होमः प्रोक्तः प्रि

यैरुनानक्षत्रायामैदवते ॥ १६ ॥ सावित्रेदधिहोमोत्रत्वाष्ट्रैचित्रौदनहविः ॥ १७ ॥ यवान्सहाज्येनहुनेब्रौद्रेऽतुपयौदनम् ॥ मैत्रेणायुतुमैत्रे
 णमैत्रकंटकमिश्रितम् ॥ १८ ॥ नैऋत्येतिलहोमः स्यादव्यक्तेचहुताशने ॥ अब्दवत्येतालिवज्रैर्वैश्वदेवंतुकारयेत् ॥ १९ ॥ रक्ताश्रतंडुलाश्चै
 वहोतव्याविष्णुदैवते ॥ वारुणेपरिजातानांपुष्पाणांहोमइष्यते ॥ २० ॥ अजैकपादेनक्षेत्रेप्राजापत्येनतत्समम् ॥ आहिबुध्न्येनक्षेत्रैवैश्वदे
 वंतुकारयेत् ॥ २१ ॥ रक्ताश्रतण्डुलाश्चैवहोतव्याविष्णुदैवते ॥ पौषफलान्यखंडानिहुयादश्रोत्तराशतम् ॥ २२ ॥ सावित्रीहोमैकंतुब्रह्मा
 मिहितवानपुरा ॥ सर्वस्वरप्रशमनंसद्योज्वरहरपरम् ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेनक्षत्रहोमविधि
 वर्णनं नाम पंचचत्वारिंशदुत्तराशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अथान्यदापितेवच्चिमव्रंतराजन्महाफलम् ॥
 अपराधशतयेनक्षयंयतिशृणुष्वतत् ॥ १ ॥ इक्ष्वाकुरुवाच ॥ किंव्रतंतन्ममाक्ष्वकोऽपराधस्तुतंवद ॥ कः पूज्यतेचवैतस्मिन्कदावाकि
 यतेनरैः ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ शृणुराजन्महाबाहोअपराधशतव्रतम् ॥ येनानुष्ठितमोत्रेणकाममोक्षोभेभरः ॥ ३ ॥ प्रायश्चित्तान्य
 शेषाणिसर्वपापापनुत्तये ॥ कृतान्यप्यकृतानिस्त्युरितिहोवाचपद्मजः ॥ ४ ॥ पापंयुतरंचापिदहातेतूलराक्षिवत् ॥ अपराधशतराज
 ञ्छृणुष्वगदतोमम ॥ ५ ॥ नकरोतिनरोमोहाद्व्रतमेतद्दिनेदिने ॥ अनाश्रमिष्वप्रथमोऽनाश्रिताव्रतहीनता ॥ ६ ॥ अदातृत्वमशौचचनिदे
 यत्स्वस्पृहालुता ॥ अक्षातिर्जनपिडाचमायित्वमप्यमंगलम् ॥ ७ ॥ क्षतव्रतत्वंनास्तिर्कथंवेदनिदाकठोरता ॥ असत्यताहिंसकत्वं
 स्तैन्यमिन्द्रियविषुवः ॥ ८ ॥ मनसोऽनियहश्चैवक्रोधैर्ष्याथमत्सरः ॥ दंभः शाल्भ्यचधैर्यचक्रुकोक्तिः प्रमादता ॥ ९ ॥ भार्यासतु
 सुतादीनान्यागश्चापूज्यपूजनम् ॥ श्राद्धहानिर्जपत्यागः पंचयज्ञविवर्जनम् ॥ १० ॥ संध्यार्थेणहोमानांनारिग्नेः प्रणशनम् ॥
 अनुतौमैशुनंपर्यपर्वण्यपिचमैशुनम् ॥ ११ ॥ पैशुनंपरदारुषुदानंवेद्याभिगामिता ॥ अपात्रदानंचालंपंचमूलिकाकुलिभक्षणम् ॥ १२ ॥
 अंत्यजागमनंमातृत्यागःपितृविवर्जनम् ॥ पित्रोरभक्तिर्वादश्चपुराणस्मृतिवर्जनम् ॥ १३ ॥ अभक्ष्यभोजनंचापिपति
 द्रोहोऽविचाराता ॥ कृषिकर्मक्रियावाहंभार्यसंग्रहकारिता ॥ १४ ॥ इन्द्रियाजयमायित्वंविद्याविस्मरणं तथा ॥ शास्त्रत्यागः श्रृणं चि

त्रकर्मचान्नगधावनम् ॥ १५ ॥ भार्यापुत्रसुतादीनां विक्रयः पशुमैशुनम् ॥ इन्धनार्थमुपच्छेदो विलेयायां दिपूरणम् ॥ १६ ॥ तडा
 गगमनेन वृत्तविद्याविक्रयकारिता ॥ वृत्तिलोपोमहीपालयाचकत्वं कुमित्रता ॥ १७ ॥ स्त्रीविधोगोवधश्चैव परोहित्यं मुहद्वधः ॥ अण
 हत्यापराब्रंचशूद्राब्रन्त्यनिषेवणम् ॥ १८ ॥ शूद्रस्य चाशिकर्मत्वमविधित्वं कुपुत्रता ॥ विद्वद्भयोयाचकत्वं हि वाचाटत्वं प्रतिग्रहः ॥ १९ ॥
 श्रौतसंस्कारहीनत्वमार्तत्राणविवर्जनम् ॥ ब्रह्महत्यासुरापानं रुक्मस्तैः न्यमतः परम् ॥ २० ॥ गुरुदाराभिगामित्वं संगोश्चापितैः सह ॥
 अपराधशतं त्वेव तत्कथितं ते मयानघ ॥ २१ ॥ अन्येऽपि विविधाः संति प्रोक्ताः प्राधान्यतस्त्वमी ॥ यदि वक्रमहन्नापि वक्रो जिह्वाशतानि च ॥
 ॥ २२ ॥ तथाप्येतेन शक्यं ते वक्तुं यस्मादन्तकाः ॥ अपराधसहस्राणि लक्षकोटिश्च तानि च ॥ २३ ॥ नश्यंति तत्क्षणाच्च न सत्ये शस्यानु
 पूजनात् ॥ पूज्यते भगवानत्र ब्रतकृत्ये पराजिते ॥ २४ ॥ ध्वजे सत्यस्थितश्चाग्रं लक्ष्म्या सह जगत्पतिः ॥ वामदेवस्ततः पूर्वं नृसिंहो दक्षिणे स्थितः
 ॥ २५ ॥ कपिलः पश्चिमास्येतु वावर्हश्चोत्तरो स्थितः ॥ ऊर्ध्ववक्रोऽच्युतो ज्ञेय एतद्ब्रह्म पंचकम् ॥ २६ ॥ तंसत्ये शंस्थितं राजन् पूजयेच्च सैव
 हि ॥ क्षीरोदयार्धचन्द्रस्थपद्मकर्णिकं संस्थितम् ॥ २७ ॥ पद्मकौमोदकी शंखचक्रायुधविधारणम् ॥ वामे चाधस्तथा दक्षे ऊर्ध्वे पश्चादधो नृप ॥
 ॥ २८ ॥ पादाधस्ताद्विनिष्क्रान्तांगापूता सदानृभिः ॥ शतयष्टकं तथा चान्यत्तन्नामानि च मे शृणु ॥ २९ ॥ जयाच विजयाचैव जयंती पापना
 शिनी ॥ उन्मीलनी वंजुली च त्रिस्पृशा क्षविषर्द्धना ॥ ३० ॥ एताभिः शक्तिभिर्गुणैः लोकोदिकपालवर्जितम् ॥ शुक्लांबरधरं सौम्यं प्रहृष्टवदनं शिवम्
 ॥ ३१ ॥ सर्वाभरणशोभाढ्यं मुक्तिमुक्तिप्रदं हरिम् ॥ पूजयेच्च प्रयत्नेन विधिनयेन तं शृणु ॥ ३२ ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु द्वादशस्वपि सर्वदा ॥
 द्वादश्यामप्यमावास्यामष्टम्यां च सित्तासिते ॥ ३३ ॥ कृतोपवासः शुद्धात्मा कुर्याद्भ्रतमर्तद्रितः ॥ पक्षयोरुभयोरिवं पूजयेद्दं जनार्दनम् ॥ ३४ ॥
 एवं तु नियमं कृत्वा दंतधावनपूर्वकम् ॥ गच्छेत्तत्तत्तडागे वा पुष्करिण्यां गृहेऽपि वा ॥ ३५ ॥ स्नात्वा तु नैत्यकं कर्म कृत्वा नैमिचित्तं ततः ॥
 कुर्यात्सर्वप्रयत्नेन यथावदनुपूर्वशः ॥ ३६ ॥ सौवर्णकारयेद्देवं पूर्वोक्तं सत्यरूपिणम् ॥ शतयष्टकयुतं लक्ष्म्या युक्तं पद्मासनस्थया ॥ ३७ ॥
 सुवर्णपलमानेन कायमेतत्स विस्तरम् ॥ दुग्धकुंभोपरि द्वातुस्त्वर्णपद्मं प्रकल्पयेत् ॥ ३८ ॥ तत्कर्णिकागतं देवं शक्तिवृन्दसमन्वितम् ॥

पूजयेद्विधिवत्पश्चाद्गुरुमंत्रप्रचोदितः ॥ ३९ ॥ शुद्धशुक्लाम्बरधरोमंत्रसंभारसंस्थितः ॥ देवक्षीरसमुद्रेऽस्मिन्वृत्ते चन्द्रेणुष्करे ॥ ४० ॥
 तत्र त्वंसत्ययासाद्विसत्येशभवासन्निधौ ॥ लक्ष्मीसामरकच्छलेऽस्नाहिपापनिषूदन ॥ ४१ ॥ अनेनभूतभव्यनदत्तेनजलविन्दुना ॥
 हरस्वसर्वदुरितंममनाथजनादेन ॥ ४२ ॥ वस्त्रदानेनशुभ्रेणसत्येशकुरुमेशुभम् ॥ यज्ञयोगे तथासंख्येपवित्रस्त्वंसदोच्यते ॥ ४३ ॥
 यज्ञोपवीतदानेनकुरुमासर्वपावनम् ॥ विलिप्तं कर्मणासर्वसत्यं सत्यं केनचित् ॥ ४४ ॥ ममचन्दनलिप्तांगः सर्वलेपापहाभव ॥
 सत्यनाथनमस्तुभ्यंमूर्तोमूर्तस्वरूपिणे ॥ ४५ ॥ वासुदेवनृसिंहाख्यकपिलादिव्यभूषण ॥ वाराहाच्युतयज्ञेशलक्ष्मीकांतनृपेश्वर ॥ ४६ ॥
 पशुपुत्रचमेदेहिपापशत्रोनिर्जन ॥ संकर्षणमहावीर्यसर्वशक्तिविक्रम ॥ ४७ ॥ अनिलद्वन्द्वगोविन्दधृतचक्रनमोऽस्तुते ॥ ४८ ॥ पूजा
 मंत्रः ॥ कृष्णकृष्णप्रभोरामरामकृष्णविभोहरे ॥ त्रिहिमांसर्वदुःखेश्वरमयासहस्राधव ॥ ४९ ॥ पूजाचैयंमयादत्तापितामहजगद्गुरो ॥
 गृहाणजगदीशाननारायणनमोऽस्तुते ॥ ५० ॥ धनंयुतंमहापालसर्वपापानुत्तये ॥ एकस्यैवतुविग्रस्ययावद्वर्षसमर्पयेत् ॥ ५१ ॥
 दानंदद्यान्महाराजशकौतदभावतः ॥ पक्षेपक्षेप्रकर्तव्यं व्रतेमेतन्महत्तरम् ॥ ५२ ॥ संवत्सरेततः पूर्णकुर्वाद्दद्यापनंबुधः ॥ पूर्ववत्पूजये
 देवं बहुसंभारविस्तरैः ॥ ५३ ॥ अनुज्ञांप्राथम्येद्विप्राप्ताप्यध्वंसोममास्तुवै ॥ पापध्वंसोऽस्तुसततं तवेतिचद्विजोवेदेत् ॥ ५४ ॥ ततः सर्वभ्रा
 तृणांयसमर्प्यचक्षमापयेत् ॥ अस्मिन्व्रतेकृतेराजन्भवद्बहुफलोदयः ॥ ५५ ॥ यत्फलं सर्वेषु देवेषु सर्वेतिथ्युत्पत्फलम् ॥ तत्फलं कोटिशुभित
 व्रतस्यास्यनिपेवणात् ॥ ५६ ॥ इहलोकैधनं धान्यं पुत्रमित्रसुखादिकम् ॥ प्राप्तोतिपुरुषः सम्यग्निग्विद्यारोग्यकलायुधम् ॥ ५७ ॥ धर्ममर्थे
 च कामं च मोक्षं च नृपसत्तम ॥ लभतेनात्र संदेहो ब्रह्मणो वचनं यथा ॥ ५८ ॥ यत्पठेच्छृणुयाद्वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ यः कुर्यात्पुनरेतद्विस्तो
 नन्तफलभाग्भवेत् ॥ ५९ ॥ अशक्तस्तु तथा शक्नोति शतशठ्यविवर्जितः ॥ व्रतं कुर्वन्नरो भक्त्यालभते शान्धतंपदम् ॥ ६० ॥ कृतेवै
 क्रियमाणे तु कर्ता फलमवाप्नुयात् ॥ अपराधशताघौघव्रतेनैननाशयेत् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसं
 वादे अपराधशतव्रतवर्णनं नाम पट्चत्वारिंशद्व्रतशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॐ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ श्वेतद्वीपे सुखासीन देवदेवं

जगत्प्रभुम् ॥ वासुदेवं जगन्नाथं स्थितिसंयमकारकम् ॥ १ ॥ परावराणां स्रष्टारं पुराणं परमव्ययम् ॥ आदिदेवं जगन्नाथं जगतः कारणात्मकम् ॥ २ ॥ प्रणिपत्य महादेवं चराचरगुरुं हरिम् ॥ लक्ष्मीः प्रोवाच राजेन्द्र पदसंवाहने स्थिता ॥ ३ ॥ भगवन् देवे देवेश भक्तानामनुकंपक ॥ प्रष्टव्यं किंचिदिच्छामि प्रष्टुं श्रविदां वर ॥ ४ ॥ प्रकुरुष्व महाभाग दयां कृत्वा ममोपरि ॥ व्रतं किंचित्कथय मे रूपसौभाग्यदायकम् ॥ ५ ॥ उत्तमं सर्वे वर्णानां त्रानामपि चोत्तमम् ॥ कृतेन येन देवेश सर्वतीर्थफलं भवेत् ॥ ६ ॥ विष्णुरुवाच ॥ गृहस्थश्चाश्रमाणं च वर्णानां ब्रह्मणो यथा ॥ यथानदीषु सर्वासु जाह्नवी लोके विश्रुता ॥ ७ ॥ हृदानमुदधिः श्रेष्ठो देवानां विष्णुरुत्तमः ॥ स्त्रीणां देवी यथा लक्ष्मिस्तथेदं व्रतमुत्तमम् ॥ ८ ॥ न गङ्गान्कुरुक्षेत्रं न काशी न च पुष्करम् ॥ पावनानि महाभाग येन देवं व्रतमुत्तमम् ॥ ९ ॥ गौर्यो देव्या कृतं पूर्वं शंकरेण महात्मना ॥ रामेण सीतया साद्धैरव्यं प्राप्य कृतं पुरा ॥ १० ॥ दमयंती वियोगेन लेन तु तथा कृतम् ॥ कृष्णया सहितैः पार्थपांडवैर्वनवासिभिः ॥ ११ ॥ कृतमेतद्व्रतं भद्रं स्वर्गमोक्षप्रदायकम् ॥ रंभया सेनया वापि पौलोम्यास्त्यभामया ॥ १२ ॥ शालिल्या चाप्यरुंधत्या उर्वर्यया देवदत्तया ॥ कृतं व्रतं मिदं भद्रं सौभाग्यमुखकाम्यया ॥ १३ ॥ पातालैनागकन्याभिः कृतमेतत्सुशोभनम् ॥ गायत्र्या च सरस्वत्या सा विद्या ब्रह्मभार्यया ॥ १४ ॥ अन्याभिः सर्वनारीभिः सर्वकामफलेभ्युभिः ॥ तस्मात्तेऽहं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १५ ॥ वसुप्रतीकरं रम्यं व्रतानां परमं शृणु ॥ ब्रह्महासुच्यते पापात्सुरापो वसुहारकः ॥ १६ ॥ गुरुभार्याभिर्गामिचिह्नैतेषां संगमीचयः ॥ मानकूटं तुलाकूटं कन्यावृत्तिर्गर्वाव्रती ॥ १७ ॥ अगम्यागमनोयस्तु मां सा शीघ्रं वृषलीपतिः ॥ कुंडाग्निभोजिभ्यस्तु स्याद्द्रुमिहर्ता तथैव च ॥ १८ ॥ एभिः सर्वमहापापैर्मुच्यते न व्रतं शयः ॥ एभिः स्यान्नरनारीभिः कर्तव्यं व्रतमुत्तमम् ॥ १९ ॥ अतस्तेऽहं विधिं वक्ष्यामि विधानमवधारय ॥ काञ्चनाख्यापुरीनाम व्रतं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ २० ॥ यः करोति नरो देवि नारी वा भक्तिं संयुता ॥ तस्य पुत्राश्च पौत्राश्च जायन्ते विपुलं धनम् ॥ २१ ॥ तस्मिन्मासे च कर्तव्यं व्रतमेतच्च सुन्दरि ॥ तस्मिन्मासे च कर्तव्या काञ्चनाख्या पुरी शुभा ॥ २२ ॥ शुक्लकृष्णवृत्तौ तया यामेकादश्यां च पूर्णिमाम् ॥ संक्रान्तिर्वर्माहाभागे कुहूवां चाष्टमितिथिः ॥ २३ ॥ पर्वस्वन्येषु सर्वेषु दातव्या काञ्चनापुरी ॥ व्रतीस्नात्वा तु पूर्वह्नि नद्यादौ विमले जले ॥ २४ ॥ मृत्तिकालं भनं कार्यं भवेन्नानेन सुव्रते ॥

उद्धतासिथपूर्वविष्णुनाक्रोडरूपिणा ॥ २५ ॥ लोकानामुपकारार्थवदनात्सिद्धिकामदा ॥ तस्मात्स्ववंदितापापहरमेडेनेकजन्यजम् ॥ २६ ॥
 मृत्तिकामन्त्रः ॥ आपस्तुविश्वोनिर्हि विष्णुनानिर्मिताः स्वयम् ॥ सान्निध्यतीर्थसहितकर्तव्यममसंप्रतम् ॥ अम्मन्त्रः ॥ २७ ॥ अनेन
 विधिनास्नात्वाजयमानः समाहितः ॥ गृहमागम्यशुद्धात्मानालपनिशुनंस्वरात् ॥ २८ ॥ पाखण्डिनो विकर्मस्थान्धूर्ताश्चकितवाञ्छठावा ॥
 प्रक्षाल्यपाणि वन्दनं कुर्यात्स्वाचमनंततः ॥ २९ ॥ उपवासस्यनियमं कुर्यान्नक्तस्यवापुनः ॥ शंखप्रवरमादाय हेमशुक्लं जलं धृतम् ॥ ३० ॥ इदं
 शंखरमंत्रेण तज्जलं चार्भिमंत्रयेत् ॥ पिवेत्तोयं गृहे गवाहरिरित्यक्षरं जपेत् ॥ ३१ ॥ शर्मावृक्षभयवेदी चतुस्तंभसमन्विता ॥ चतुर्हस्तप्र
 माणेन कार्या चैव सुशोभना ॥ ३२ ॥ वस्त्रेण वेष्टिताः स्तंभा वि तानवरमोडिताः ॥ पुष्पमालां न्विताः कार्यो दिव्यघृपाधिवासिताः ॥ ३३ ॥
 मध्ये तु मंडलं कार्यं पद्माख्यं वणकैः शुभैः ॥ येन दृष्टेन देवेशि सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ मंडलस्य तु मध्ये वै भद्रपीठं सुशोभनम् ॥ ३४ ॥ आसं नंत
 त्रविन्यस्य कोमलं वस्त्रं वेष्टितम् ॥ तस्योपरिन्यसेद्वंलक्ष्म्यां शुक्लं जनार्दनम् ॥ ३५ ॥ अग्रे तु कलशः कार्यो जलपूर्णः सुशोभनः ॥ क्षीरसागरनाभास
 कलिपतव्यः प्रयत्नतः ॥ ३६ ॥ पंचरत्नसमायुक्तं वस्त्रेण विष्वयेद्वनम् ॥ कुम्भं प्रपूर्णं मुदकैस्तस्योपरिन्यसेद्बुधः ॥ ३७ ॥ तस्योपरि घातं स्थाप्य कांच
 नाख्यां पुरं शुभाम् ॥ चतुष्पलं ह्युत्तमास्यां द्विपलमध्यमां स्मृता ॥ ३८ ॥ सामान्ये कपलाकार्यो कलशस्तु समन्विता ॥ मोदकान् स्थापयेद्व्या
 न्स्मरंतत्सुदराकृतीं च ॥ ३९ ॥ तदग्रे कदलीं स्तंभे स्तोरणं परिकल्पयेत् ॥ चातुश्चरणि कान्तिं तत्र विप्रानावाह्य सुदरा ॥ ४० ॥ प्रतिष्ठां कारयेत्स्थावेदं
 मंत्रैः सुशोभनैः ॥ तस्यामध्ये न्यसेद्विष्णुं हेमलक्ष्म्या समन्वितम् ॥ ४१ ॥ नेत्रैस्तमये कार्ये देशना वज्रभूषिताः ॥ मुक्ताफलमयं तस्य भूषणं परिकल्प
 येत् ॥ ४२ ॥ अंगं स्वर्णमयं कार्यं शंखचक्रगदायुधम् ॥ पञ्चामृतेन देवेशं स्नाप्य नारायणं विभुम् ॥ ४३ ॥ तमेव धपुष्पाद्यैर्मंत्रमुच्चार्य पूजयेत् ॥
 ब्राह्मणैर्विदकैर्मंत्रैः पूजयेन्मधुसूदनम् ॥ ४४ ॥ शेषावर्णागुराणैस्तैस्तच्छृणुष्व मम प्रिये ॥ वासुदेवाय पादौ तु गुल्फौ संकर्षणाय च ॥ ४५ ॥
 त्रैलोक्यजनकायेति जानुनीपूजयेद्धरेः ॥ त्रैलोक्यनाथाय गृह्ये ज्ञानमयायैव कटिम् ॥ ४७ ॥ दामोदरायेत्युदरं हृदयं विश्वरूपिणे ॥
 नित्यं हि पूजयेद्देविरः श्रीवत्सधारिणे ॥ ४८ ॥ कंठकोस्तु भुजनाथाय आस्यं यज्ञमुखाय च ॥ दैत्यांतकारिणे बाहूस्वैनैरैरयुधानि च ॥ ४९ ॥

शिरःसर्वात्मनेदेविदेवदेवस्वपूजयेत् ॥ श्रियंपूजयेद्देविदेव्यामंत्रैःपृथग्विधैः ॥ ५० ॥ इन्द्रादिलोकपालानांपूजाकार्यायथाक्रमम् ॥
 नवग्रहाणांचहोमःकर्तव्योविघ्ननाशनः ॥ ५१ ॥ पूजागणपतेःकार्यातथाहोमंविधानतः ॥ अग्रनैवेद्यमतुलदापयेद्द्रुतपाचितम् ॥ ५२ ॥
 पायसंघृतपूरंश्रमोदकान्पूरिकास्तथा ॥ सोहालिकादिनैवेद्यंफणिकाःशर्करास्तथा ॥ ५३ ॥ देशकालोद्भवान्येवफलानिविनिवेदयेत् ॥
 दीपान्दशदिशोदद्यात्पार्थिवान्स्त्वर्तिकान् ॥ ५४ ॥ एतेनतुविशालाक्षिमूलमंत्रेणदापयेत् ॥ पुष्पमालान्वितान्कृत्वाचंदनेनविभूषिताम् ॥ ५५ ॥
 अभिमंत्र्यप्रयत्नेनविष्णुस्तवकवाचकैः ॥ सहस्रशीर्षादिभिर्मंत्रैजपद्भिर्ब्राह्मणोत्तमैः ॥ ५६ ॥ षोडशशसपत्नीकान्पूजयेच्चयथाविधि ॥
 भूषयेच्चशुभैर्वस्त्रैस्तथालंकरणादिभिः ॥ ५७ ॥ विष्णुमन्त्राद्विजःपूज्योलक्ष्मीमन्त्राच्चब्राह्मणीम् ॥ छत्रचोपानहचैवअंगुल्याभरणंतथा ॥ ५८ ॥
 फलानिस्तथान्यंचभोजनंचयदीप्सितम् ॥ दातव्यंचसभार्यायकृष्णोभेप्रियतामिति ॥ ५९ ॥ शय्यांसोपस्करांचैववस्त्रेणाच्छाद्ययत्नतः ॥
 तथाप्रकल्पयेद्वित्तशक्त्याचसुंदरीयथा ॥ ६० ॥ व्रतेपूर्णेवगौर्देयासर्वोपस्करसंयुता ॥ पुरीघटापयेत्पूर्ववस्त्रेणाच्छाद्ययत्नतः ॥ तथाकुर्यात्प्रया-
 सेनयथाकर्तार्युज्यते ॥ ६१ ॥ दीपांस्तुदीपितान्स्तत्रआनयेद्यज्ञमंडपम् ॥ श्वेतवस्त्रेणनेत्रेतुयजमानस्यचप्रिये ॥ ६२ ॥ आचार्यःशाल्वा-
 वित्प्राज्ञआवध्यनयनेततः ॥ आवध्यनेत्रेसुप्राज्ञआचार्यस्तमिदंवदेत् ॥ ६३ ॥ सर्वकामप्रदांपश्यकांचनारुपांपुरीमिमाम् ॥ वरवस्त्रयुतां
 रम्यांदुःखदौर्भाग्यनाशिनीम् ॥ ६४ ॥ एवमुक्त्वामहाभागपटमुन्मुच्यनेत्रयोः ॥ पुष्पाञ्जलिगुरौक्षित्वासपश्येत्तांपुरीशुभाम् ॥ ६५ ॥
 दृष्ट्वातानगरीदेवियजमानःसमाहितः ॥ सौवर्णपात्रमादायोरुप्यन्ताम्रमथापिवा ॥ ६६ ॥ अथवाशंखमादायपात्रालाभेतुसुंदरि ॥
 पञ्चरत्नक्षिपेत्पात्रेजलाङ्गुलं तथाफलम् ॥ ६७ ॥ सिद्धार्थमक्षतापूर्वरोचनादधिवापुनः ॥ ततश्चार्घ्यप्रदातव्यःकृष्णायप्रभविष्णवे ॥ ६८ ॥
 लक्ष्मीनारायणौदेवैसर्वकामफलप्रदौ ॥ रुक्मपुर्थाःप्रदानेनयच्छेतांवाञ्छितंमम ॥ ६९ ॥ नारायणदृषीकेशज्ञानज्ञयनिरंजन ॥
 लक्ष्मीकांतजगन्नाथहाणार्घ्यनमोस्तुते ॥ ७० ॥ अर्घमंत्रः ॥ ॥ एवमर्घ्यंस्ततोदत्त्वाविष्णवेप्रभविष्णवे ॥ देव्यास्त्वर्घ्यःप्रदातव्योभक्तियु-
 क्तनचेतसा ॥ ७१ ॥ जानुभ्यामवर्निगत्वामंत्रमेतदुदीरयेत् ॥ ब्रह्मणापूजितादेवीविष्णुनाशंकरेणच ॥ ७२ ॥ पार्वत्यापूजितालक्ष्मीःस्कंदवै-

श्रवणेनच ॥ मयाचपूजितादेविधर्मस्याविजिगीषया ॥ ७३ ॥ सौभाग्यदेहिमेपुत्रान्धनपत्रांश्रपूजितान् ॥ गृहाणाध्यमयादत्तदेविसौख्यं प्र
यच्छमे ॥ ७४ ॥ यएवंपुरतोदत्वापूर्वाक्ताविधिनातवा ॥ रात्रौजागरणंकुर्याद्रक्षितुत्तेनचेतसा ॥ ७५ ॥ गीतनुत्यविनोदेनउपख्यानैश्रवणे
वैः ॥ येनकेनविनोदेननिद्रानैवप्रजायते ॥ ७६ ॥ उन्निद्रोजागरेध्वस्तुशतयज्ञफलंलभेत् ॥ प्रभातेविमलेस्नानत्वासंपूज्यपितृदेवताः ॥ ७७ ॥
ब्राह्मणंश्रसपत्नीकान्परिधाप्यानुभोजयेत् ॥ दक्षिणाश्रयथाज्ञात्त्याप्रदायचक्षमापयेत् ॥ ७८ ॥ दीनांधवधिराग्न्यंस्नान्वास्तान्परितोष
यत् ॥ पश्चात्पारणकंकार्यमुपवासीभवेद्यादि ॥ ७९ ॥ मधुरंयस्युक्तंमुहद्विर्बाधैःसह ॥ एवमेतद्रतंकार्यमेकादश्यांश्रुचिस्मिमेतत् ॥ ८० ॥
शुक्लायामथकृष्णयांतृतीयायांतथातिथौ ॥ संक्रांतिवासरेवाप्यित्यतीपातेचवैधृतौ ॥ ८१ ॥ यदावाजायतेवित्तचित्तचरवर्णिनि ॥ गवा
निकाप्रदातव्याकृष्णमेप्रियतामिति ॥ ८२ ॥ एवंकृतेचयत्पुण्यंतत्रशक्यंनिवेदितुम् ॥ अपिषर्षहस्त्रेणकुललक्षशतैरपि ॥ ८३ ॥
कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ ब्रह्मलोकंसमासाद्यप्रतिमोदतिब्रह्मणा ॥ ८४ ॥ ब्रह्मलोकदुद्रुलोकंतत्परंविष्णुसंनिधौ ॥
इन्द्रादिलोकपालानंत्रितलोकमवाप्नुयात् ॥ ८५ ॥ ततोभुक्त्वाशुचिःश्रीमान्भोगैस्त्रिलोक्यसुंदरि ॥ चक्रवर्तीभवेद्भूमैब्रह्मण्यैवैष्णव
स्तथा ॥ ८६ ॥ यद्दंशुणयान्त्रित्यंबाच्यमानंसमतः ॥ कुलसतकमुद्धृत्यवैष्णवंलोकमाप्नुयात् ॥ ८७ ॥ त्वयाकांचनपुण्याख्यंव्रतमेत
त्कृतंपुरा ॥ तेनपुण्येनलब्धोऽहंभतत्रैलोक्यपूजितः ॥ ८८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेश्रीविष्णुलक्ष्मीसंवादेकांचनपुरीव्रतवर्णनं
मसप्तत्वारिंशद्विंशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ अथकन्यादानम् ॥ ब्रह्मदेयांतुयःकन्यामलंकृत्यप्रयच्छति ॥ सप्त
पूर्वाभविष्यांश्रस्वकुलसप्तमानवान् ॥ तेनकन्याप्रदानेनसतारयत्यसंशयम् ॥ लोकानाप्नोतिचतुर्दशस्यैवप्रजापतेः ॥ १ ॥ प्राजापत्येनवि
धिनाआत्मानंचसुद्धरेत् ॥ महत्पुण्यमवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति ॥ २ ॥ भूगवाश्रमदानानिगजदानंतैवच ॥ दत्त्वातुवर्णहीनायधरेतमसि
ज्जति ॥ ३ ॥ बहुवर्षसहस्राणिपुरीषंकाकमश्रुते ॥ शुलकेनदत्त्वाकन्यांचघोरंनरकमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ बहून्वदसहस्राणिताथाश्रुचिभुङ्क्तेनरः ॥
सर्वर्णचंसवर्णैर्भ्योदद्यात्कन्यायथाविधि ॥ ५ ॥ दत्त्वाचाधिकवर्णयद्विगुणंनिगुणं तथा ॥ द्विजपुत्रमनाथंवासंकुयाद्यश्चकर्मभिः ॥ ७ ॥

चूडोपनयनाद्यैश्च सोऽध्वमेधफलं लभेत् ॥ अनाथां कन्यकां दत्त्वानाकलो केमहीयते ॥ ८ ॥ कन्यया सह दत्तं च सुवर्णवह्निमूलकम् ॥
 सकलं द्विगुणं तस्य फलमुक्तं पुरातनैः ॥ ९ ॥ कन्यादानादवाप्नोति दक्षलोकं नरोत्तम ॥ विष्णुपूजा समं पुण्यं तत्कन्यापूजायामेव ॥ १० ॥
 विमानमाहृत्य मनोभिरामं सुराङ्गनागोत विलासहृदम् ॥ प्राप्नोति लोकं त्रिदशोत्तमानां कन्याप्रदानान्नविचारणेति ॥ ११ ॥ इति श्रीभ
 विष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कन्याप्रदानं नामाष्टचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ श्री
 कृष्ण उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणाद्वैतं भूमौ ब्राह्मणादिविद्वतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति नास्ति भूतं जगत्रये ॥ १ ॥ अदेवै देवतं कुयुः कुयुर्देवमै देव
 तम् ॥ ब्राह्मणाहिमहाभागाः पूज्यं ते सततं द्विजाः ॥ २ ॥ ब्राह्मणेभ्यः समुत्पन्ना देवाः पूर्वमिति स्मृतिः ॥ ब्राह्मणेभ्यो जगत्सर्वतस्मात्पूज्यतमा
 द्विजाः ॥ ३ ॥ येषामश्रितिवक्त्रेण देवताः पितरस्तथा ॥ ऋषयश्च तथा नागाः किंभूतमधिकंततः ॥ ४ ॥ यदैवमनुजो भक्त्या ब्राह्मणेभ्यः प्रय
 च्छति ॥ तदेवाप्नोति धर्मज्ञबहुजन्मनिजन्मनि ॥ ५ ॥ तालवृत्तानिलेनैव श्रान्तं संवाहनेन च ॥ उत्सादेन गात्राणां तथा व्यंजनकर्मणा ॥ ६ ॥
 पादशौचप्रदानेन पादयोः सेचनेन च ॥ परिचर्य यथा काममेकै नैव द्विजोत्तम ॥ ७ ॥ अनिष्ट्वापि समाप्नोति स्वर्गलोकं च शाश्वतम् ॥ ब्राह्मणानां शुभं
 कृत्त्वानाकलो केमहीयते ॥ ८ ॥ यद्ब्राह्मणास्तुष्टिमन्तो वदंति प्रत्यक्षदेवेषु परोक्षदेवाः ॥ तैर्द्विशुभं तस्य न रस्य नूतनं भवेदतस्मान्मतं निषेवेत् ॥ ९ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे ब्राह्मणश्रुषा विधिवर्णनं नामैकोनपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शुष्मद्राक्यामृतमिदं शृण्वन्नहं जनार्दन ॥ न तृप्तिमधिगच्छामि जातकौतूहलहिमे ॥ १ ॥ गोपतिः किल गोविन्दस्त्रि
 षुलोकैः शुविश्रुतः ॥ गोवृषस्य प्रदानेन त्रैलोक्यमभिर्नंदति ॥ २ ॥ तस्माद्गोवृषकल्पस्य विधानं कथयाम्युत ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 वृषदानफलं पुण्यं शृणुष्व कथयामि ते ॥ पवित्रं पावनं चैव सर्वदानोत्तमं तथा ॥ ४ ॥ दशधेनुसमो न दाने कश्चैव धुरंधरः ॥ दशधेनुप्रदानाद्वि
 सस्यैको विशिष्यते ॥ ५ ॥ वोढा च चारुपृष्ठांगो ह्यारोगः पांडुर्नंदन ॥ युवाभद्रः सुशीलश्च सर्वदोषविर्वर्जितः ॥ ६ ॥ धुरंधरः स्थापयते एकं
 वकुलं महत् ॥ त्राता भवति संसारेनात्र कार्या विचारणा ॥ ७ ॥ अलंकृत्य वृषं शान्तं पुण्ये हिंससुपस्थिते ॥ रौप्यलाङ्गूलसंयुतं ब्राह्मणाय निवे

दयेत् ॥ ८ ॥ मंत्रेणानेनानेन्द्रतंश्रुण्ववदामिते ॥ धर्मस्त्ववृषरूपेणजगदानंदकारक ॥ ९ ॥ अष्टमूर्तिराधिष्ठानमतःपाहिसनतन ॥
 दत्तैर्वंदक्षिणयुक्तंप्राणिपत्यविसर्जयेत् ॥ १० ॥ सप्तजन्मकृतं पापं वाङ्मनः कायकर्मजम् ॥ तत्सर्वविलययातिगोदानसुकृतेनच ॥ ११ ॥
 यानंवृषभंसंयुक्तं दीप्यमानं सुशोभितम् ॥ आरुह्य कामादिव्यं स्वर्लोकमधिरोहति ॥ १२ ॥ यावत्तितस्यरोमाणिगोवृषस्यमहीपते ॥
 तावद्भर्षसहस्राणिगर्वालेकेमहीयते ॥ १३ ॥ गोलोकादवतर्णस्तुहहलेकोद्भोजोत्तमः ॥ यज्ञयाजीमहातेजःसर्वब्राह्मणपूजितः ॥ १४ ॥
 तवोक्तैर्वैमहाराजकस्यदेयैर्वृषोत्तमः ॥ तदप्यहंतेवक्ष्यामिपात्राणपदं नृणाम् ॥ १५ ॥ येषांसदावैश्रुतिपूजकणोजितेन्द्रियाः प्राणिवर्धने
 वृत्ताः ॥ प्रतिग्रहं संकुचितागृहस्थास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः ॥ १६ ॥ गात्रेदंभारसहस्रपुष्टुशृङ्गिणंसर्वगुणोपपन्नम् ॥ दत्त्वर्षभंगो
 दशकेनतुल्यसंत्यंभवंतिभुवितत्फलभागिनस्ते ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वृषदानविधिवर्णनं नाम
 पंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ७४ ॥ अथ विविधदानानि ॥ ॥ शुतः पुराणविषयस्त्वत्प्रसादान्मयाच्यु
 त ॥ संसारासारतांज्ञात्वाश्रुतश्च व्रतविस्तरः ॥ १ ॥ भूयश्च श्रोतुमिच्छामिदानमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ किदीयते कदाकृष्णकेनोपायेन शंसमे
 ॥ २ ॥ नहिदानात्परतरमन्यदस्तीति मे मतिः ॥ धनं धनवत्तां किञ्चिद्दहार्यराजतस्करैः ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अनिश्रितं निधानं य
 दप्रश्रुक्तं च वदते ॥ अनीतं याति चाध्वानं धनं विप्रकरार्पितम् ॥ ४ ॥ किं कायेन सुपुष्टेन बलिनचिरजीविना ॥ यन्नस्त्वोपकाराय तज्जीवित
 मनर्थकम् ॥ ५ ॥ ग्रासादर्द्धमपि ग्रासमर्थिभ्यः किन दीयते ॥ इच्छानुरूपो विभूः कदाकस्य भविष्यति ॥ ६ ॥ एकस्मिन्नप्यति क्रान्तिर्दिने दा
 नविधिर्निते ॥ दस्युभिर्मुषितश्चैव दिवारात्रौ चोचति ॥ ७ ॥ यस्य त्रिवर्गशून्यानि दिनान्यायांति याति च ॥ सलोहकारभस्त्रे वश्वसन्नपि न जीवति ॥
 ॥ ८ ॥ यैर्न दत्तं न च हतं नार्थिभिरणं कृतम् ॥ हिरण्यमन्नमुदकं ब्राह्मणेभ्यो न चार्पितम् ॥ ९ ॥ दीनानिरश्नारूक्षाः कपालाङ्कितपाणयः ॥
 ते दृश्यन्ते महाराजाजयमानाः पुनः पुनः ॥ १० ॥ आयासशतलब्धस्य प्राणेष्वप्योपगरीयसः ॥ गतिरैकवित्तस्य दानमन्याविपत्यः ॥ ११ ॥

१ युक्तमाकास्तिदुं चिरम्-इ०पा० । २ त्रिवर्गशून्यस्य-इ०पा० ।

नोपभोगैः क्षयं यांति न प्रदानैः समृद्धयः ॥ पूर्वाजितानामन्यत्र सुकृतानां परिक्षयात् ॥ १२ ॥ अहृष्टपरतत्त्वोपि पात्रेभ्यो विमुञ्जे
 ह्नम् ॥ यस्मान्मृतस्य तन्नास्ति तस्मात्सांशयिकं वरम् ॥ १३ ॥ दानानि बहुपाणि कथयामितवानघ ॥ व्यासवाल्मीकिमन्वाद्यैः
 कथितानि पुराणम् ॥ १४ ॥ किञ्चिद्भूतं त्यक्त्यते पूज्यते च त्रिलोचनः ॥ दीयते यच्च विभ्रभ्य एतज्जन्म तरोः फलम् ॥ १५ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मण प्रीणनार्थं ये केशवस्य शिवस्य च ॥ यानि दानानि देयानि तान्याचक्ष्वय दूतम् ॥ १६ ॥ येन चैव
 विधेनेन दानं पुण्य सुखावहम् ॥ ऐहिकमुष्मिकावाप्तिकरोति न हि हन्यते ॥ १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ त्रीण्याहुरतिदानानि गावः
 पृथ्वी सरस्वती ॥ आसप्तमं पुनर्येते देवा हवाहने वेदनैः ॥ १८ ॥ गोदानमादौ वक्ष्यामि प्रत्यक्षक्रमयोगतः ॥ येन चैव विधानेन अन्यूनधि
 कविस्तरम् ॥ १९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देयाः किल क्षणगावः काश्च राजन् विवर्जिताः ॥ कीदृशाय प्रदातव्याने देयाः कीदृशाय वै ॥ २० ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तरुणीरूपसंपन्ना सुशीला च पर्यस्विनी ॥ न्यायार्जिता सवत्सा च प्रदेयाश्चोत्रियस्य गौः ॥ २१ ॥ वृद्धासरो गार्हा
 नांगी वंध्या दुष्टा मृतप्रजा ॥ दूरस्थाऽन्या यलब्धा च देया गौर्न कथंचन ॥ २२ ॥ सा दत्तैव हरेत्पापं श्रोत्रियाया हिताग्रये ॥ अतिथिप्रिया यदांता
 यधेनुं दद्याद्गुणाधिके ॥ २३ ॥ अकुलीनाय मूर्खाय लुब्धाय पिशुनाय च ॥ हव्यकव्यव्यपेताय न देया गौः कथंचन ॥ २४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 पुण्यादिनमथासाद्य स्नात्वा तप्यर्पितंस्तथा ॥ घृतक्षीराभिषेकं च कृत्वा विष्णोः शिवस्य च ॥ २५ ॥ समभ्यर्चयथान्यायं पुष्पादिभिरनु
 क्रमात् ॥ उदङ्मुखी वाग्राङ्मुखी वा गृह्ण कृत्वा पर्यस्विनीम् ॥ २६ ॥ सवत्सां विस्त्रसं वीतिं सितयज्ञोपवीतिं नमः ॥ स्वर्णशृंगैरौघ्यसुरांकां स्य देह न का
 न्विताम् ॥ २७ ॥ शक्तिं तोदक्षिणायुक्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ पुच्छे कृष्णजिने देयं गङ्गापुच्छे करिणं करे ॥ २८ ॥ अथ संदासु कर्णे वा दासी शिर
 सि दापयेत् ॥ गावो ममाग्रतः संतु गावामे संतु पृष्ठतः ॥ २९ ॥ गावो मे हृदये संतु गवांमध्ये वसाम्यहम् ॥ प्रदक्षिणां ततः कृत्वा धेनुं द्विजवराय ताम् ॥ ३० ॥
 इमां च प्रतिगृह्णीष्व धेनुदंत्ता मया तव ॥ एवमुच्चार्य तं विप्रदेवेशं परिकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ अर्चुव्रजे च गच्छंतं पदान्यष्टौ नराधिप ॥ अनेन वि

१ धनस्योत्पत्तिकरणे-इ० पा० । २ दानमेव प्रकर्तव्यम्-इ० पा० । ३ हुतम्-इ० पा० । ४ पुंसः-इ० पा० । ५ तेन-इ० पा० । ६ अग्रे गच्छेच्च
 गच्छंतम्-इ० पा० ।

धिनाधेनुयोविप्रायप्रयच्छति ॥ ३२ ॥ सर्वकामसमुद्रात्मास्वर्गलोकैकसंगच्छति ॥ सत्पूर्वांस्तत्परान्त्मानं चैवमानवः ॥ ३३ ॥ सत्
जन्मकृतात्पापान्मोचयत्यवनीपते ॥ पदेपदेऽश्वमेधस्यगोशतस्यचमानवः ॥ ३४ ॥ फलमाप्नोति राजेन्द्रक्षयैव जगौ हरिः ॥ सर्वकामप्रदा
सा स्यात्सर्वकलेषु पार्थिव ॥ ३५ ॥ भवत्यसौ पापहरायावर्दिद्राश्चतुर्दश ॥ सर्वेषामेव पापानां कृतानामपि जनता ॥ ३६ ॥ प्रायश्चित्तमिदं
प्रोक्तमनुतापोपबृंहितम् ॥ सर्वेषामेव दानानामेकजन्मानुगफलम् ॥ ३७ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चान्यैश्च मानवैः ॥ लोकाः काम
गमाः प्राप्तादुत्तैर्द्विधिनानृप ॥ ३८ ॥ गोभ्योधिकं जगति नापरमस्ति किञ्चिदपि विप्रमिति शान्ना विदवदंति ॥ तत्संपदः सुरसदश्च समह
मानंदेयाः सदैव विधिना द्विजपुङ्गवाय ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे प्रत्यक्षधेनुदानव्रतविधि
वर्णनं नामैकपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि धेनूनां कल्पनां नृप ॥ विशेषविधिनायाश्चेद्याः
कामानभीप्सुभिः ॥ १ ॥ कामं यदीयते दानं समग्रं तत्तु सावहम् ॥ असमग्रं तु दोषाय भवतीह परत्र च ॥ २ ॥ तस्मान्न दक्षिणाहानिं विधानविकलं
तथा ॥ देयं दानं महाराज समग्रफलकाम्यया ॥ ३ ॥ अन्यथा दीयमानं तदहं कारय केवलम् ॥ प्रत्यक्षं चार्थहानिः स्यान्न वा तत्फलदं भवेत् ॥ ४ ॥
तिलधेनुं प्रवक्ष्यामि शृणु पार्थिव सत्तम ॥ वाराहेण पुरा प्रोक्तां महापातकनाशिनीम् ॥ ५ ॥ यां दत्त्वा ब्रह्महागोघ्नः पितृहा गुरुतल्पगः ॥
अगारदाही गरदः सर्वपापरतोपि वा ॥ ६ ॥ महापातकयुक्तश्च संयुक्तश्चोपातकैः ॥ मुच्यते ह्यखिलैः पापैः स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ७ ॥
अनुलिप्ते महोपशृङ्खेष्णाजिनसमावृते ॥ धेनुं तिलमर्यो कृत्वा दर्भानां स्तोत्रं सवतः ॥ ८ ॥ तिलाः श्वेतास्तिलाः कृष्णास्तिला गोमूत्रवर्णकाः
तिलानां च विचित्राणां धेनुं सवीचकारयेत् ॥ ९ ॥ द्रोणस्य वत्सकं कुर्याच्च तुराढा किकांचगाम् ॥ स्वर्णशृंगैर्युगुंगंधवर्णवर्तितथा ॥ १० ॥
कार्यां शर्करया जिह्वा गुडेनास्यं च केवलम् ॥ इक्षुपादां तां प्रपृष्टुं क्षुत्किमुक्ताफलक्षणम् ॥ ११ ॥ प्रशस्तपत्रश्रवणां फलदं तव तं शुभम् ॥

१ जन्म चतुर्दश-इ० पा० । २ देवानामेतज्जन्मार्तरं फलम्-इ० पा० । ३ कामदुधाः-इ० पा० । ४ पुण्यम्-इ० पा० । ५ सर्वपापकरोऽपि वा-इ० पा० ।
६ सः-इ० पा० । ७ वस्त्राजिनसमावृते-इ० पा० । ८ गोमूत्रसंभवाः-इ० पा० । ९ क्षुत्किमुक्ताफलक्षणम्-इ० पा० ।

स्रग्दामपुच्छाङ्कुर्वीतनवनीतस्तनान्विताम् ॥ १२ ॥ सितवस्त्राशिरालंवासितसर्षपरोमिकाम् ॥ फलैर्मनोहरैर्ब्रमैणिमुक्ताफलान्विताम् ॥ १३ ॥
 ईदृक्संस्थानसंपन्नक्रुत्वाश्रद्धासमन्वितः ॥ कांस्योपदोहनादद्यात्पर्वकालेसमागते ॥ १४ ॥ यालक्ष्मीःसर्वभूतानांयवैदेवेष्ववस्थिता ॥
 धेनुरुपेणसादेवीममपांव्यपोहतु ॥ १५ ॥ ततःप्रदक्षिणांकृत्वापूजयित्वाप्रणम्यच ॥ सदक्षिणामयातुभ्यदत्तेत्युक्त्वाविसर्जयेत् ॥ १६ ॥
 अनेनविधिनादत्त्वातिलधेनुंनराधिप ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोपरब्रह्माधिगच्छति ॥ १७ ॥ यश्चगृह्णातिविधिवद्वायमानांप्रभोदते ॥
 दीयमानांप्रशंसंतिचसंहृष्टमानसाः ॥ १८ ॥ तैर्पिदोषविनिर्मुक्ताब्रह्मलोकं ब्रजंति ॥ प्रशंतायमुशीलियवैद्वद्रतरतायच ॥ १९ ॥
 धेनुंतिलमयीदत्त्वा नशोचितिकृताकृते ॥ त्रिरात्रंयस्ति लहारास्ति लधेनुप्रदोभवेत् ॥ २० ॥ एकाहमथवाराजव्रथुच्छेदंतरात्मना ॥
 दानाद्विशुद्धिःपापस्यतस्यपुण्यवतो नृप ॥ २१ ॥ चान्द्रायणादभ्यधिकं कथितंतिलभक्षणम् ॥ बालत्वेचैवयत्पापंयौवनेवाद्धकेतथा ॥ २२ ॥
 वाचाकृतंतुमनसाकर्मणायज्ञसंचितम् ॥ उदकघ्नीवनेचैवनम्रस्नानेनयद्भवेत् ॥ २३ ॥ मुशलेनोद्यतेनापिलंबितेब्राह्मणे तथा ॥ वृष
 लीगमनेचैवगुरुदाराभिगामिनि ॥ २४ ॥ सुरापानेनयत्पापमभक्ष्यस्यचभक्षणात् ॥ तत्सर्वविलयंयातितिलधेनुप्रदायिनाम् ॥ २५ ॥
 यममार्गेमहाघोरेनदवैतरणस्मृता ॥ बालुकायाःस्थलंचैवपच्यंतेयत्रपापिनः ॥ २६ ॥ यत्रलोहमुखाःकाकायत्रश्वानोभयावहाः ॥
 निकृत्यपापिनांभंसभक्षयंतिबुभुक्षिताः ॥ २७ ॥ असिपत्रवनंचैवलोकंकटकशाल्मलीम् ॥ एतान्सर्वानतिक्रम्यततोयमपुरं व्रजेत् ॥ २८ ॥
 विमानेकांचनेदिव्येमणिरत्नविभूषिते ॥ तत्रारुह्यनरश्रेष्ठो गच्छते परमाङ्गतिम् ॥ २९ ॥ गुणहीनेनदातव्यानदानव्याधनेश्वरे ॥ कुण्ड
 गोलचलुब्धेचनचदेयाकदापिसा ॥ ३० ॥ एकाएकस्यदातव्यामुनिभिःकथितंपुरा ॥ अरण्येनैमिषेपाथनारदेनानिवेदितम् ॥ ३१ ॥ तत्तेहंसंप्रव
 क्ष्यामिस्मम्यकलसहस्रदम् ॥ इदंपुण्यंपवित्रंचमाङ्गल्यंकीर्तिवर्धनम् ॥ ३२ ॥ विप्राणांश्रावयेच्छ्राद्धेअनन्तफलमश्नुते ॥ बहूनांनप्रदेयानिगौर्धु

१ पर्वकालं समीक्ष्य च-इ०पा० । २ अशेषशोका निर्मुक्ताः प्रयान्ति परमां गतिम्-इ०पा० । ३ वेदव्रतधराय च-इ०पा० । ४ नयुच्छेन्न प्रमाद्योदित्यर्थः ।

'युच्छ' प्रमादे धातुः ।

दंशयन्त्रियः ॥ ३३ ॥ विभज्यमानान्येतिमिदतारंपातयंत्यधः ॥ सातुविक्रयमापन्नादहत्यसप्तमंकुलम् ॥ ३४ ॥ अस्यादानप्रभावेनविमानं
 सर्वकामिकम् ॥ समारुहन्नरोयातियत्रदेवोहरिःस्वयम् ॥ ३५ ॥ एषाचैवप्रदातव्याप्रयतेनान्तरात्मना ॥ पौर्णमास्यांचमाघस्यकार्तिक्यांचैव
 भारता ॥ ३६ ॥ चन्द्रसूर्योपरगेतुविषुवेअयनेतथा ॥ षडशीतिसुखेवव्यतीपातेतुसर्वदा ॥ ३७ ॥ वैशाख्यमार्गशीर्ष्यावाजच्यासुखेवहि ॥
 एषातेकथितापार्थतिलधेनुर्मयानघ ॥ ३८ ॥ यावतिधेनोरोमाणिगत्रेषुनृपपुङ्गव ॥ तावद्दुर्षसहस्राणितदास्वर्गमेहीयते ॥ ३९ ॥
 यश्च्युह्लातिविधिवदीयमानांचपश्यति ॥ अनुमोदयेतैवतेसर्वस्वर्गाभिः ॥ ४० ॥ धेनुंधनाधिपतयोमगधोद्धेनमानेनेयतिलसर्पौ
 चतुराङ्केन ॥ कृत्वायथोक्तचरणांकृतचारुत्सायच्छतिभुविभवंतिविमुक्तपापाः ॥ ४१ ॥ प्रतिगृह्णामिदिवित्वाकुटुंबभरणायच ॥
 कामानयादयास्माकंधेनोन्वसर्वदाह्यसि ॥ ४२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेतिलधेनुदानव्रतवि
 धिवर्णनमाद्रिपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ४३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ जलधेनुंप्रवक्ष्यामिप्रतियेदत्तयायया ॥
 देवदेवोहृदीकेशःपूजितःसर्वभावनः ॥ १ ॥ जलकुंभंनरव्याघ्रस्थापयित्वासुपूजितम् ॥ रत्नगर्भतुतंकृत्वाग्राम्यधैर्यैःसमन्वितम् ॥
 २ ॥ सितवस्त्रयुगच्छन्नंदूवापल्लवशोभितम् ॥ कुष्ठमांसीपुरोशिरवालकामलकयुतम् ॥ ३ ॥ प्रियङ्गुपत्रसहितंसितयज्ञोपवी
 तिनम् ॥ सच्छत्रोपानहंचदभैविष्टरसंस्थितम् ॥ ४ ॥ चतुर्भिःसंयुतंरौप्यतिलपात्रैश्चतुर्दिशम् ॥ स्थगितंदधिपात्रेणघृतक्षौद्र
 वतामुत्तमम् ॥ ५ ॥ सवत्सांचप्रतिष्ठाप्यगोमयेनोपशोभितम् ॥ स्मदामपुच्छोःकुर्वीताप्रदोहनकान्विताम् ॥ ६ ॥ ततःसम
 भ्यर्च्यविभुंवासुदेवंसनानतम् ॥ पुष्पधूपोपहारैश्चयथाविभवमात्मनः ॥ ७ ॥ संकल्प्यजलधेनुंचकुंभंतमभिमान्यच ॥ विष्णोर्वंश
 सियालक्ष्मीःस्वाहायाचविभासोः ॥ ८ ॥ सोमशार्काक्षक्तियधेनुरुपेणसास्तुमे ॥ एवमामंत्रयविधिवत्सफलंवत्सकान्विताम् ॥
 ९ ॥ भक्त्यासंपूज्यगोविंदंजलशायिनमच्युतम् ॥ सितवस्त्रधरंशोतोवीतरागोविमत्सरः ॥ १० ॥ दद्याद्विप्रायराजेन्द्रप्रीत्यर्थंजलश

१ सर्वेश-इ० पा० । २ कुष्ठमांसीपुरोशिरनालकौर्वस्वसंयुतम्-इ० पा० । ३ सितवस्त्रेण संवीतो वीतरागः-इ० सितवस्त्रेण संवीतम्-इ० च पा० ।

यिनः ॥ शेषपर्यकशयनः श्रीमाच्छार्ङ्गविभूषितः ॥ ११ ॥ जलशायीजगद्योनिः प्रीयतां समकेशवः ॥ इत्युच्चार्यजगन्नाथं विप्राय प्रतिपाद्य
 ताम् ॥ १२ ॥ तद्दिनं गोव्रतस्तिष्ठेच्छुद्धया परयायुतः ॥ अनेन विधिना दत्त्वा जलधेनुजनाधिप ॥ १३ ॥ सर्वभोगानवाप्नोति ये दिव्याये
 च मानुषाः ॥ शरीरारोग्यमतुलं प्रशमं सर्वकालिकम् ॥ १४ ॥ नृणां भवति दत्तायां सर्वकामानसंशयः ॥ अत्रापि श्रूयते भूपमुद्गलनसहात्म
 ना ॥ १५ ॥ जातिस्मरेण यद्वातिमिहाभ्येत्यपुराकिल ॥ समुद्गलः पुरा विप्रयोगमलोकगतो मुनिः ॥ १६ ॥ दृढशयतनो नैकाः पापकर्मकृता
 नृणाम् ॥ दीप्ताग्नितीक्ष्णयन्त्रस्थाः काथैतैलमयास्तथा ॥ १७ ॥ उष्णक्षारनदीपाताभिरवाः पुरुषर्षभ ॥ व्रणक्षारनिपातधुंभीपाकम
 हालयाः ॥ १८ ॥ तादृश्वयातना विप्रश्चकार परमांकुपाम् ॥ आह्लादं ते तदाजगमुः पापास्तदनुकंपया ॥ १९ ॥ तं दृष्ट्वा नरकाः केचित्स्थ
 त्वा तदवलोकितः ॥ तदवस्थं विलोक्य यथमुनिनारकिमण्डलम् ॥ २० ॥ धर्मराजं संप्रच्छतेषां प्रशमकारणम् ॥ तस्मै चाचष्टुराजेन्द्रतदा
 वैवस्वतोयमः ॥ २१ ॥ आह्लादहेतुमधिकं नारकाणां नरोत्तम ॥ दानानुभावात्सर्वेषां नारकाणां द्विजोत्तम ॥ २२ ॥ संप्रवृत्तोऽयमाहा
 दः कारणं तच्छृणुष्व मे ॥ त्वयाभ्यर्च्य जगन्नाथं सर्वशं जलशायिनम् ॥ २३ ॥ जलधेनुः पुरा दत्ता विधिवद्विजपुङ्गव ॥ तस्मात्त्वज्जन्मनोऽती
 ते तृतीये द्विजजन्मनि ॥ २४ ॥ तस्य दानस्य ते व्युष्टिरियमाहाददायिनी ॥ यत्त्वा पश्यति शृण्वंति ये च ध्यायंति मानवाः ॥ २५ ॥ शृणोषिष्यांश्च वि
 प्रेन्द्रयांश्च ध्यायसि पश्यसि ॥ निवृत्तिः परमातेषां सर्वाहादप्रदायिनी ॥ २६ ॥ सद्यो भवति माऽत्र त्वं द्विजोत्तम कुरु विस्मयम् ॥ आह्लादहेतुजननं
 नास्ति विप्रेन्द्रतादृशम् ॥ २७ ॥ जलधेनु र्यथा नृणां जन्मान्येको न विंशतिम् ॥ न दोषो न ज्वरो नार्तिर्न क्लमो द्विजजायते ॥ २८ ॥ अपि जन्मसहस्रेऽ
 पि जलधेनु प्रदायिनाम् ॥ सत्त्वं गच्छगृहीत्वा धर्मस्मृतौ द्विजसत्तमा ॥ २९ ॥ येषां समाश्रयः कृष्णेन नियम्याहिते मया ॥ कृष्णस्तु पूजितो यैस्तु ये कृ
 णार्थमुपोषिताः ॥ ३० ॥ यैश्चानित्यं स्मृतः कृष्णेन ते माद्विषयोपगाः ॥ नमः कृष्णाच्युतानं तं वासुदेव्युदीरितम् ॥ ३१ ॥ यैर्भावभावितैर्विप्रन
 ते माद्विषयोपगाः ॥ दानं ददद्भिर्नैरुक्तमच्युतः प्रीयतामिति ॥ ३२ ॥ श्रद्धापुरःसरैर्विप्रन ते माद्विषयोपगाः ॥ स एव नाथः सर्वस्य तन्निर्योगकरा

वयम् ॥३३॥ जनसंयमनश्चाहमस्मत्संयमनोहरिः ॥ इत्थनिशम्यवचनंयमस्यवदतोऽखिलम् ॥३४॥ ऊचुस्तेनारकाःसर्वैवाहिमस्त्राकभोर
वः ॥ नमःकृष्णायहरयेविष्णवेजिष्णवेनमः ॥३५॥ तृषिकेशायकेशायजगद्धात्रेऽच्युतायच ॥ नमःपङ्कजनेत्रायनमःपङ्कजनभये ॥३६॥
जनार्दननायश्रीशायश्रीभैषीतवाससे ॥ गोविंदायनमोनित्यंनमश्चोदधिशायिने ॥ ३७ ॥ नमःकमलेनेत्रायनृसिंहायनिनादिने ॥
शार्ङ्गणेऽशितखड्गायशङ्खचक्रगदाभृते ॥ ३८ ॥ नमोवामनरूपायक्रांतलोकत्रयायच ॥ वराहरूपायतथानमोयज्ञाङ्गधारिणे ॥ ३९ ॥
व्यासाशेषिगंतायानंतोयपरमात्मने ॥ वासुदेवनमस्तुभ्यंनमःकैटभसूदिने ॥४०॥केशवायनमोरामनमस्तेस्तुमहीधर ॥ नमोऽस्तुवासुदे
वायहोवमुच्चारितेचतैः ॥ ४१ ॥ शस्त्राणिकुठंतांजमुनलश्यापिदीतिताम् ॥ समभज्यंतवस्त्राणिसमुत्पेतुरयोमुखाः ॥ ४२ ॥ संशुष्काः
क्षारसरितःपतितःशाल्मालिर्दुमः ॥ प्रकाशस्तमसोजमेनरकाद्राजुभिःसह ॥ ४३ ॥ ववौचयुजंनपवनोऽप्यसिपत्रवनंततः ॥ निरुत्सा
हाजडधियोविभूयुर्मर्किकराः ॥ ४४ ॥ जातांगंगबुवाहिन्यःयूयशोणितनिम्नगाः ॥ दिव्यःसुगंधिःपवनोमनःप्रीतिकरस्तथा ॥ ४५ ॥
वेणुवीणास्वनयुताःशब्दाश्चासन्मनोरमाः ॥ तंतादृशमथालक्ष्यतदवैवस्वतोयमः ॥४६॥क्षीणपापत्रयोस्तास्तुपाद्याधैःसमपूजयत् ॥ पूज
यित्वाचतानाहसकृष्णायकृतांजलिः ॥ ४७ ॥ समाहितमतिभूत्वाधर्मराजोमरेश्वर ॥ विष्णोदेवजगद्धातर्जनादर्दनजगत्पते ॥ ४८ ॥ प्रणा
मयेऽपिकुर्वन्तितेषामपिनमोनमः ॥ अच्युतायाप्रमेयायमायावामनरूपिणे ॥४९॥प्रणामयेऽपिकुर्वन्तितेषामपिनमोनमः ॥ नमस्तेवासुदेवा
यधीमतेपुण्यकीर्तये ॥ ५० ॥ प्रणामयेचकुर्वन्तितेषामपिनमोनमः ॥ तस्ययज्ञवराहस्यविष्णोरमिततेजसः ॥ ५१ ॥ एवंस्तुत्वाहृषिकेशं
धर्मराजस्यपश्यतः ॥ विमानवरमारुह्यनारकास्त्रिदिव्ययुः ॥ ५२ ॥ मुद्गलोऽपिमहाबुद्धिर्दृष्टुदखिलंनृप ॥ जातिस्मरोऽभवद्विप्रःकण्वगो
त्रेमहामुनिः ॥ ५३ ॥ संस्मृत्ययमवाक्यानविष्णोर्माहात्म्यमेवच ॥ जलधेनोस्तुमाहात्म्यं संस्मृत्यदेमगायत ॥ ५४ ॥ अहोऽस्तुस्तरा
विष्णोर्मायेयमतिलह्वरी ॥ ययामोहितचित्तस्तुनवेतिपरमेश्वरम् ॥ ५५ ॥ जीवो गच्छति कीटं न्यूकामत्कुण्ठयानिनाम् ॥ तस्माद्बुभलता

१ उदकशायिने-इ० पा० । २ शांताय-इ० पा० । ३ व्यापित्रमस्तेऽस्तु महीभृते-इ० पा० । ४ शीतल-इ० पा० ।

दीनार्यो नितस्माच्चपक्षिणाम् ॥ ५६ ॥ ततश्चपशुतांप्राप्यनरत्वमभिवाञ्छति ॥ ततोमानुष्यतांप्राप्यनरोऽनिकृतात्मनाम् ॥ ५७ ॥ तांप्रा-
 प्यचश्रियंपरानरामायाविमोहिताः ॥ दुस्तरापिसुसाध्यासायाकृष्णस्यमोहिनी ॥ ५८ ॥ विद्यतेसामनोन्यस्तामुधैवमधुसूदने ॥
 अवाप्यैवंचगर्हस्थमवाप्यैवंचतत्परम् ॥ ५९ ॥ छिनत्तिवैष्णवीमायकेशवार्पितमानसः ॥ अविरोधेनविषयान्मुञ्चिष्णुसमाश्रयेत् ॥
 ६० ॥ भुक्त्वा नरस्तरत्येनांविष्णोर्मायांसुदुस्तराम् ॥ ईदृग्बहुफलाभक्तिःसर्वधातरिकेशवे ॥ ६१ ॥ माययातस्यदेवस्यतानंकुर्वतिमो-
 हिताः ॥ मुधैवाक्तंसुधापांनमुधातद्विविचिष्टितम् ॥ ६२ ॥ मुधैवजन्मतत्रष्टंयत्रनाराधितोहरिः ॥ आराधितोहियःपुंसामौहिकामुष्मिकंफ-
 लम् ॥ ६३ ॥ ददातिभगवान्देवःकस्तनप्रतिपूजयेत् ॥ संवत्सरस्तथासाविफलदिवसाश्चते ॥ ६४ ॥ नराणांविषयांधान्यैस्तुनरा-
 धितोहरिः॥योनिवित्ताद्धिविभैर्वनवासोभिर्नभूषणैः ॥ ६५ ॥ तुष्यतेहृदयैर्नवकस्तमीशंनपूजयेत्॥जलधेनोस्तुमाहात्म्यंनिशम्येहग्विधंनराः॥
 ६६ ॥ नात्रयच्छंतितेषांविषयैकःकुत्रतिष्ठति ॥ कर्मभूमौहिमानुष्यंजन्मनामयुतैरपि ॥ ६७ ॥ स्वर्गापवर्गफलदंकदाचित्प्राप्यतेनरैः ॥
 संप्राप्यचनयैर्विष्णुस्तोषितोजलधेनुना ॥ ६८ ॥ तेजनाभ्रष्टजन्मानोर्वंचितारस्तस्यमायया॥ऊर्ध्वबाहुर्वैरैर्म्येषदृष्टलोकद्वयोऽस्मिभोः॥६९॥
 आराधयध्वंगोविन्दंजलधेनुंप्रयच्छत॥दुःसहनारकोविहिरविषह्याचयातना ॥७०॥ज्ञातंमयैतदालभ्यकृष्णंभवतिनिश्चलम् ॥ आदेशिकोदे-
 शिकोहियममार्गैःसुदुस्तरैः ॥७१॥विचिन्त्यतस्त्यमेतन्मनःकृष्णोनिवेद्यताम् ॥ इष्टेनकिंक्रतुशतेनसुदुष्करेणकुशाधिकेनकिमुकृतैर्नियमे-
 ब्रैतैश्च ॥ दत्त्वाद्विजायपितुराजगृहगतस्यद्वेकाऽपिगौजलमयीसुखमातनोति॥७२॥इति श्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिर-
 संवादेजलधेनुदानव्रतविधिवर्णनंनान्निप्रंचाशुतुरशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ७३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ दृतेधेनुंप्रवक्ष्यामितांशृणु-
 ष्वनरोत्तम॥दीयतेयेनविधिनायादृशूपांचकारयेत्॥१॥गव्यस्यसर्पिषःकुंभान्गंधमाल्याविभूषितान् ॥ कांस्योपदोहसंयुक्तान्सितवस्त्रावगुंठि-
 तान् ॥ २ ॥ इक्षुयष्टिमयाःपादाःसुरारौप्यमयास्तथा ॥ सौवर्णेचाक्षिणीकैर्यैःशृङ्गेचागुरुकाष्ठके ॥ ३ ॥ सप्तधान्यमेयपार्थैपटोर्णेनचक्रम्ब-

१ तत्रैव-इ०पा०॥२आलंब्यकृष्णे-इ०पा०॥३-गव्यस्य सर्पिषःकुम्भं गन्धमाल्याविभूषितम्॥कांस्योपधानसंयुक्तं सितवस्त्रावगुंठितम्-इ०पा०॥४कुर्यात्-इ०पा०॥

लम् ॥ कुर्यात्तुरुष्ककपूरप्राणफलमयान्तनन् ॥४॥ तद्वच्छर्करयाजिह्वागुडक्षीरमयंमुखम् ॥ शौमसूत्रेणलंगूलोमाणिसितसर्पपैः ॥५॥
 ताम्रप्रात्रमयंघृष्टुर्ध्याच्छूद्रासमन्वितः ॥ इदंशर्पातुंसंकल्प्यघृतधेनुंनराधिप ॥ ६ ॥ तद्वत्कल्पनयार्धेनर्वैत्संघपरिकल्पयेत् ॥
 क्षत्रेणानेनराजेन्द्रतांसमभ्यर्च्यबुद्धिमान् ॥ ७ ॥ आज्यंतेजःसमुद्दिष्टमाज्यंपापहरंपरम् ॥ आज्यंसुराणामाहारःसर्वमाज्येप्रतिष्ठितम् ॥८॥
 त्वंचैवाज्यमयीदिविकल्पितासिमयकिल ॥ सर्वपापानोदायसुखायभवभामिनि ॥ ९ ॥ तंचविप्रंमहाभागमनसैवघृतार्चिषा ॥
 कल्पयित्वाततस्तस्मैप्रयतःप्रतिपादयेत् ॥१०॥ दक्षिणासहिताधेनुःकल्पिताज्यमयशुभा॥एतांसोपकारायगृहणन्वद्विजोत्तम ॥११॥
 इत्युदाहृत्यविप्रायतांगुतुप्रतिपादयेत् ॥ दत्तैकरात्रंस्थित्वाचघृताहारोयतव्रतः ॥१२॥ अनेनचविधानेनवनवीतमयीशुभा ॥ दत्त
 व्यानृपतेधेनुर्न्यूनाधिकविवर्जिता ॥१३॥ शृणुपार्थमहाबाहोप्रदानफलमुत्तमम् ॥ घृतक्षीरमहानद्योयन्नपायसकर्दमाः ॥१४॥
 घृतधेनुप्रदायातितत्रकामैःसुपूरिताः ॥ पितुरूर्ध्वचयेसप्तपुरुषास्तस्ययेऽप्यधः ॥१५॥ तांस्तेषुनृपलोकेषुसनयत्यस्तकल्मषान् ॥
 सकामानामियंव्युष्टिःकथितानृपसत्तम ॥१६॥ निष्किल्बिषपदंयातिनिष्कामाघृतधेनुदाः ॥ घृतमग्निधृतंमोमस्तन्मयाःसर्वदेवताः॥१७॥
 घृतंप्रयच्छतांभीताभवंत्यखिलदेवताः ॥१८॥ मायाजलंसुतकलत्रमहोमिमाललोभोप्रनक्रविषमंवहुपुण्यभाजः ॥ लग्नानिमग्रव
 पुषोघृतधेनुपुच्छेसंसारसागरमपारमहोरंति ॥१९॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेघृतधेनुदानव्रत
 विधिवर्णनंनमचतुःपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः॥१६४॥युधिष्ठिरउवाच॥कृष्णकृष्णमहाबाहोसर्वेशान्निविशारद ॥ कथयस्वहृदानां
 मुत्तमंयत्प्रकीर्तितम्॥१॥येनदत्तेनदानानिसर्वोण्येवभवन्त्येतः॥ सर्वकामसमृद्धिश्चसर्वपापक्षयोभवेत्॥२॥प्रायश्चित्तविशुद्धिश्चतन्मेकथयसु
 व्रतम् ॥ श्रीकृष्णउवाच॥ ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिदानानामुत्तमोत्तमम्॥३॥ख्यातंलवणधेनवाख्यंसर्वकामप्रदंनृणाम् ॥ यादंत्वाब्रह्महारा
 दःपितृहाशुरुतल्पगः॥४॥विश्वासयातीक्रूरत्मासर्वपापरतोऽपिवा॥मुच्यतेनात्रसंदेहःशिवलोकंसगच्छति॥५॥सुभगोधनसंपन्नोदीर्घायुरप

१ शुभे-इ०पा०२अतुलाऽधिकवर्जिताम्-इ०पा०३ महाभाग-इ०पा०४ प्रपूरिताः-इ०, प्रपूरिताः-इ०च पा०५ अपकल्मषम्-इ०पा०६ उत-इ०पा०

राजितः॥जायतेपुरुषलोकेसर्वकामसमन्वितः॥६॥विधिं वक्ष्यामिराजन्द्रलवणस्येहकल्पना ॥ गोमयेनोपलिप्तेनदभंसंस्तरसंस्थितम् ॥७॥
 आविकंचर्मविन्यस्यपूर्वांशोभिमुखंस्थितम् ॥ वस्त्रेणाच्छादितंकृत्वाधेनुंकुर्वीतबुद्धिमान् ॥ ८ ॥ आढकेनैवकुर्वीतबहुवितोऽल्पवित्तवान् ॥
 स्वर्णशृङ्गारौप्यसुरामिषुपादांफलस्तनीम् ॥ ९ ॥ कार्यांशंकरयाजिह्वागन्धघ्राणवतीतथा ॥ समुद्रोदरजेशुक्तीकर्णोतस्याःप्रकल्पयेत् ॥
 ॥१०॥कंबलंपट्टसूत्रेणग्रीवायांघण्टिकांतथा ॥ शृगेचंदनकाष्ठाभ्यांमौक्तिकेचाक्षिणीउभे ॥ ११ ॥ कपोलौसकुपिण्डाभ्यांयवानास्येप्रदा-
 पयेत् ॥ तिलान्पार्श्वेप्रकुर्वीतगोधूमांश्चैवभक्तितः ॥ १२ ॥ एवंसप्तधान्यानियथाभंप्रकल्पयेत् ॥ पृष्ठवैताम्रपात्रंतुअपानेगुडपिंडिकम् ॥
 ॥१३॥लांगूलेकंबलंदद्याद्वाक्षांशंरिप्रदेशतः ॥ योनिप्रदेशेचमधुसर्वस्तुफलान्वितम् ॥ १४ ॥ एवंसम्यक्परिस्थाय्यरसरस्यमयीचगाम् ॥
 स्थापयेद्भस्मकंचचतुर्भुजैर्गणैर्मानवः ॥ १५ ॥ एवंधेनुंसमभ्यर्च्यमाल्यवस्त्रविभूषणैः ॥ स्नात्वादेवाचंनंकृत्वाब्राह्मणानभिपूज्यच ॥ १६ ॥
 कृत्वाप्रदक्षिणां तु पुत्रभार्यासमन्वितः ॥ ब्राह्मणायशूलालयवृत्तयुक्तायैव नृप ॥ १७ ॥ दद्यात्पर्वसुसर्वेषुमन्त्रपूर्वसुभक्तितः ॥
 लवणैर्वसाःसर्वेलवणेसर्वदेवताः ॥ १८ ॥ सर्वदेवमयेदेलवणाल्ब्येनमोऽस्तुते ॥ एवमुच्चार्यमंत्रंतिविप्रायप्रातिपादयेत् ॥ १९ ॥
 सम्यक्प्रदक्षिणांकृत्वादक्षिणासाहितांनृपः ॥ प्रदक्षिणामहीतनकृताभवतिभारत ॥ २० ॥ सर्वदानानिदत्तानिसर्वकृतुफलानिच ॥
 सर्वेसाःसर्वमन्त्रसर्वचसचराम् ॥ २१ ॥ सौभाग्यंपरमाबुद्धिरारोग्यंसर्वसंपदः ॥ नृणांभवतिदत्त्वातुरसधेनुंसंशयः ॥ २२ ॥
 स्वर्गेचनियतावासायावदाभूतसंपुत्रम् ॥ पर्णौकंबलगलंलवणाढकेनकृत्वाफलस्तनवर्तमिपिलावणाल्ब्यम् ॥ दत्त्वाद्रिजायविधि-
 वद्रसधेनुर्भेनालोकंगवांसकलसौख्ययुतोविशेत्सः ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेलवणधेनुदानत्र-
 तविधिवर्णनं नाम पंचचाशुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्णजवाच ॥ अतःपर्वंप्रक्ष्यामिराजन्काञ्चनधेनुकाम् ॥
 यांदत्त्वासर्वपापेभ्योसुच्यतेनात्रसंशयः ॥ १ ॥ सुरापोब्रह्महागोभोरुभेन्नव्रतोऽपिवा ॥ गुरुघातीस्वसृगामीपरदारतश्चयः ॥ २ ॥

मुच्यतेपातकैःसर्वदेवाकाञ्चनधेतुकाम् ॥ संशुद्धस्यसुवर्णस्यपंचाज्ञात्पलिकांशुभाम् ॥ ३ ॥ अद्वैतवाप्रकुर्वीतज्ञत्त्यावानृपसत्तम ॥
 उखांपश्चिमभागेतुदृष्टकुक्षिपयोधराम् ॥ ४ ॥ विभक्ताङ्गसुजघनासुमनोहरकर्णिकाम् ॥ सर्वरत्नविचित्राङ्गोकारयेत्कपिलांशुभाम् ॥
 ॥ ५ ॥ चतुर्थेनतुभागेनवस्तंतस्याःप्रकरयेत् ॥ रौप्यवंटांचदत्त्वातुकोशेषपरिवारिताम् ॥ ६ ॥ ताम्रशृंगोतथाकुर्याद्द्वैदूर्यमयंक
 चलाम् ॥ मुक्ताफलमयेनैत्रैर्वैदुमीरसनतथा ॥ ७ ॥ कृष्णाजिनेगुडप्रस्थंतत्र्यंशंकारयेच्छुभाम् ॥ कुंभाष्टकसमोपेतानानाफलसमन्वि
 ताम् ॥ ८ ॥ तथाष्टादशधान्यातपत्रोपानद्युगाचिताम् ॥ भाजनं वसनं चैव ताम्रदोहनकं तथा ॥ ९ ॥ दीपकान्नादिलवणशर्कराधान्यका
 न्विताम् ॥ प्रदद्याद्ब्राह्मणं पूज्यवस्त्रैराभरणैः शुभैः ॥ १० ॥ स्नातः प्रदक्षिणीकृत्य धेनुं सर्वाङ्गसंयुताम् ॥ गुडधेनूक्तमंत्रैश्च आवाह्य प्र
 तिपूज्य च ॥ ११ ॥ त्वंसर्वदेवगणमन्दिरभूषणसि विश्वेश्वरत्रिपथगोदधिपर्वतानाम् ॥ श्रद्धाम्बुतीक्ष्णशर्कराकृतपातकौघः
 प्रामोतिनिवृत्तिमतीव परानमामि ॥ १२ ॥ लोकेयथेप्सितफलाथविधायिनी त्वामासाद्य कोहि भयभागभवति हि मर्त्यः ॥ संसारदुः
 खशमनाय यत्स्वकामास्त्वां कामधेतुमिति वेदविदो वदन्ति ॥ १३ ॥ एवमामन्यतांधिनुं विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ सदक्षिणेप
 स्करांच प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ १४ ॥ दानकाले तु ये देवास्तीर्थानि मनसस्तथा ॥ शरीरे निवसंत्यस्यास्ताच्छृणुष्व नराधिप ॥ १५ ॥
 नेत्रयोः सूर्यशशिनौ जिह्वायां तु सरस्वती ॥ दंतेषु मरुतो देवाः कर्णयोश्च तथा श्विनौ ॥ १६ ॥ शृंगाग्रौ सदाचास्या देवौ रुद्रपितामहौ ॥ गंध
 वांप्सरसश्चैव कुक्षेऽंशं प्रतिष्ठिताः ॥ कुक्षौ समुद्राश्च त्वारयोर्नौ त्रिपथगामिनी ॥ १७ ॥ ऋषयो रोमकूपेषु अपानेषु धास्थिता ॥ अन्त्रे
 पुनगा विज्ञेयाः पर्वताश्चास्थिषु स्थिताः ॥ १८ ॥ धर्मकामार्थमोक्षास्तु पादेषु परिमंस्थिताः ॥ हुंकारे च चतुर्वेदाः कंठरुद्राः प्रतिष्ठिताः ॥ १९ ॥
 पृष्ठवंशस्थितो मेरुर्विष्णुः सर्वशरीरगः ॥ एवं सर्वमर्थं देवापावर्त्तानां विश्वरूपिणी ॥ २० ॥ काञ्चनेन कृता धेनुः सर्वदेवमयी स्मृता ॥ यो दद्या

१ तदर्थेन-इ० पा० । २ त्वं सर्वदेवगणमन्दिरसंघभूता-इ०, त्वं सर्वदेवगणमन्दिरशोभितासि-इ० च पा० । ३ आस्थिसंधिषु-इ० पा० । ४ पुच्छे
 रुद्रो व्यवस्थितः-इ० पा० । ५ विश्वधारिणी-इ० पा० ।

तादृशं धिनु सर्वदानप्रदो हि सः ॥ २१ ॥ कर्मभूमौ हि मर्त्यानां दानमेतत्सु दुर्लभम् ॥ तस्माद्देयमिदं शतस्यासर्वकल्मषनाशनम् ॥ २२ ॥
 पावनं तारणचैव कर्तुं दिंशति दंतथा ॥ वर्षकोटिशतं साग्रं स्वर्गलोकैर्गतो नरः ॥ २३ ॥ नारी वा पूज्यते देवैर्विमानवरमास्थिता ॥ गंधर्वै
 र्गीयमानस्तनुष्यैर्मालाविभूषितैः ॥ २४ ॥ सर्वाभरणसंपन्नः सर्वद्वंद्वविजितः ॥ स्वर्गस्थत्वाच्चिरकालं ततो मर्त्ये भिजायते ॥ २५ ॥ आधि
 व्याधि विनिमुक्तो रूपवान्प्रियदर्शनः ॥ एवं नरो वानरी वा दत्त्वा दानमिदं भुवि ॥ २६ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति जायमानः पुनः पुनः ॥ २७ ॥ आमन्त्र्य
 साधुकुलशीलगुणान्विताय विप्रायः कनकधेनुमिमां प्रदद्यात् ॥ प्राप्नोति सिद्धमुनि किन्नरदेवजुष्टं कन्याशतैः परिवृतं पदमिन्दुमालैः ॥ २८ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे सुवर्णधेनुदानव्रतविधिवर्णनानामष्टपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि दानमन्यत्सु दुर्लभम् ॥ रत्नधेनुवित्तिविरत्या तं गोलोकफलदं नृणाम् ॥ १ ॥ पुण्यं दिनमथासाद्य गो
 मयेनोपलेपनम् ॥ कृत्वा भूमौ महाराज तत्र धेनुं प्रकल्पयेत् ॥ २ ॥ धेनुरत्नमयी कुर्यात्तत्संकल्पपूर्वकम् ॥ स्थापयेत्पद्माराणामेकाशीति
 मुखे बुधः ॥ ३ ॥ पुष्परगशतं धेनोः पादयोः परिकल्पयेत् ॥ ललाटे हिमतिलकं मुक्ताफलशतं दृशोः ॥ ४ ॥ ध्रुवो विदुमशतं शुक्ती कर्णद्वये स्मृते ॥
 काञ्चना निच शृङ्गाणि शिरः प्रवज्रशतं त्मकम् ॥ ५ ॥ ग्रीवायां नेत्रपुटके गोमेदकशतं तथा ॥ इन्द्रनीलशतं पृष्ठे वैडूर्यशतं पार्श्वे ॥ ६ ॥
 स्फाटिकैरुदरं कार्यैः सौगन्धिकशतं कटौ ॥ खुराहेममयाः कार्यैः पुच्छं मुक्तावलीमयम् ॥ ७ ॥ सूर्यकान्तेन्दुकान्तौ च भ्राणिकपूरचन्दनैः ॥
 कुंकुमेन चरो माणिरौप्यनाभिं च कारयेत् ॥ ८ ॥ गारुमतशतं तद्वदपाने परिकल्पयेत् ॥ तथा न्यानि च रत्नानि स्थापयेत्सर्वसंधिषु ॥ ९ ॥
 कुर्याच्छर्कराया जिह्वां गोमयं च गुडात्मकम् ॥ गोमूत्रमाज्येन तथा दधिदुग्धं स्वरूपतः ॥ १० ॥ पुच्छाग्नेचा मरंदद्यात्स्तनयोस्ताम्रदेहनम् ॥
 कारयेदेवमेवं तु चतुर्थांशेन वत्सकम् ॥ ११ ॥ नानाफलानि पार्श्वेषु कृत्वा पूजां प्रयत्नतः ॥ गुडधेनुवदा बाह्यदं चोदाहरेत्ततः ॥ १२ ॥
 त्वांसर्वदेवगुणासमिति स्तुवंति रुद्रेन्द्रचन्द्रकमलासनवासुदेवाः ॥ तस्मात्समस्तभुवनत्रयदेहयुक्ता मां पाहि देवि भवसागरमज्जमानम् ॥ १३ ॥

२ भक्त्या-इ० पा० । २ सर्वगंधविर्जितः-इ० पा० । ३ त्वांसर्वदेवगणधामनिधिर्विचिह्नेन्द्र
 विष्णुकमलासनवासुदेवाः-इ० पा० । ४ भवसागरपडिचमानम्-इ० पा० ।

सुवर्णघटिकायुक्तताम्रदहनकान्वितम् ॥ २५ ॥ सुवर्णतिलकोपेतं सुरैरौघैरलंकृतैः ॥ हेमरत्नमयैः शृंगैश्चामरैश्चोपशोभितम् ॥ २६ ॥
 मुनयः केचिदिच्छन्ति कांचनं दिक्श्वरम् ॥ लवणद्राणश्चिखरेभक्त्या तमपिकारयेत् ॥ २७ ॥ एकाप्रत्यक्षऋषभकैषाचिदानमिष्यते ॥
 ग्रहान्मुरांश्च संपूज्य माल्यवस्त्रफलक्षतैः ॥ २८ ॥ पतकाभिरलंकृत्य देवतायतनानि च ॥ गोक्षतेऽपि दशशेनसमेतत्प्रकल्पयेत् ॥ २९ ॥
 यदि सर्वानविद्यन्ते गावः सर्वगुणोत्तमाः ॥ दशकंपूज्य यत्नेन हतराः परिकल्पयेत् ॥ ३० ॥ पुष्पकालमथोवाद्यगतिमंगलनिस्वनैः ॥
 सर्वौषधुदकरनात् स्नपितो द्विजपुंगवैः ॥ ३१ ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमं जलिः ॥ नमो वो विश्वमूर्तिभ्यो विश्वमातृभ्य एव च ॥ ३२ ॥
 लोकाधिवासिनीभ्यस्तुरोहिणीभ्यो नमो नमः ॥ गवामगेषु तिष्ठन्ति भुवनान्येकां विंशतिः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मादयस्तथा देवा रौहिण्यः पातु मातरः ॥
 गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः ॥ ३४ ॥ गावो मे सर्वतः संतु गवां मध्यवसां म्यहम् ॥ यस्मात्स्ववृषरूपेण धर्मश्चैव सनातनः ॥ ३५ ॥
 अष्टमूर्तिरधिष्ठानमतः गहिमनातनः ॥ इत्यामन्यततो दद्याद्भुवेन दिक्श्वरम् ॥ ३६ ॥ सर्वोपकरणोपेतं गायुतं च विशेषतः ॥
 गवां शतमथैकैकं तर्धं चापि विंशतिः ॥ ३७ ॥ दशपञ्चशतं दद्याद्भुभ्यस्तदनुज्ञया ॥ नैका बहुभ्यो दातव्या दातादोषकरो भवेत् ॥ ३८ ॥
 बहुचरत्वेकस्य दातव्याः श्रीमदारोग्यवृद्धये ॥ पयोत्रतस्ततस्तिष्ठेद्वेकांशं सहस्रशः ॥ ३९ ॥ तथैव ब्रह्मचारी स्याद्यद्यच्छेद्विपुलांश्च यम् ॥
 न देया दुर्बलाधेनुर्नल्पक्षीरानरोगिणी ॥ ४० ॥ नजीर्णाणि वस्त्रावानापय गतचेतसा ॥ अनेन विधिनयस्तु गोसहस्रप्रदो भवेत् ॥ ४१ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तः सिद्धचारणसेवितः ॥ विमानैर्नार्कवर्णेन किंकिणिजालमालिना ॥ ४२ ॥ सर्वेषां लोकपालानां लोकैः संपूज्यते सुरैः ॥
 सप्तवारान्सप्तपत्नसप्तचक्रवराब्जम् ॥ ४३ ॥ पुरुषादुद्धरेद्देवत्वागोसहस्रं विधानतः ॥ स्वर्गलोकान् च्युतो वाथ नरिवासि तत्परायणा ॥ ४४ ॥ सप्त
 जन्मानिराज्ञी स्यात्स्तूयमाना पुनः पुनः ॥ ४५ ॥ नत्वेवं दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविंशो विधेश्च ॥ तस्मादेतैः सर्वभूषणसमेताः पात्रैः काले
 क्षीरवत्यां विधानात् ॥ ४६ ॥ एकापि गोविंशगुणगुणिने प्रदत्ता दातुः कुलत्रिपुरुषविधिवत्पुनाति ॥ यः श्रद्धया वितरति हि गवांसहस्रं शक्यं फलं ननु प

तेऽस्यमयाभिधातुम् ॥४७॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे गोसहस्रप्रदानविधिव्रतवर्णनं नामैकोनषष्ठ्युत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ४८॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युष्मद्वाक्यामृतमिदं शृण्वानो हं जनार्दन ॥ न तृप्तिमधिगच्छामि जातं कौतूहलं हि मे ॥
 १ ॥ गोपतिः किल गोविन्दस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ गोवृषस्य प्रदानेन त्रैलोक्यमाभिनंदति ॥ २ ॥ तद्गोवृषभदानस्य फलं मे कथय च्युत ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वृषदानफलं पुण्यं शृणुष्व कथयामि ते ॥ ३ ॥ पवित्रं पावनं चैव सर्वदानोत्तमोत्तमम् ॥ दशधेनुसमोऽनङ्गानेकैश्चैकधुरंधरः ॥ ४ ॥
 दशधेनुप्रदानाद्धिसप्तैकैर्विशिष्यते ॥ यो हृष्टश्चातिपुष्टांगो ह्यरोगः पांडुर्नंदन ॥ ५ ॥ युवाभद्रः सुशालिश्च सर्वदोषविवर्जितः ॥
 धुरंधरः स्थापयते एकएव कुलं महत् ॥ ६ ॥ त्राता भवति संसारे न तत्र कार्या विचारणा ॥ अलंकृत्य वृषं शतं पुण्यकाल उपस्थिते ॥ ७ ॥
 रौप्यलांगूलसंयुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्र तं शृणुष्व वदामि ते ॥ ८ ॥ धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानन्दकारकः ॥
 अष्टमूर्तेरधिष्ठानमतः पाहिसनातन ॥ ९ ॥ दत्त्वं वंदं क्षिणायुक्तं प्रणिपत्य विमर्जयेत् ॥ सप्तजन्मकृतं पापं वाङ्मनः कायकर्मणाम् ॥ १० ॥
 तत्सर्वं विलयं याति गोदानमुकृतं न च ॥ यानं वृषभसंयुक्तं दीप्यमानं सुशोभनम् ॥ ११ ॥ आरुह्य कामगोदिव्यं स्वर्लोकमाधिराहति ॥
 यावंतितस्य रोगाणि गोवृषस्य महीपते ॥ तावद्वर्षसहस्राणि गवां लोके महीयते ॥ १२ ॥ गोलोकादवतीर्णस्तु इह लोके द्विजो भवेत् ॥ यज्ञ
 याजी महतेजाः सर्वब्राह्मणपूजितः ॥ १३ ॥ यथोक्तं ते महाराज कस्येदं यो वृषोत्तमः ॥ तदहं ते प्रवक्ष्यामि पात्रं त्राणपदं नृणाम् ॥ १४ ॥
 येक्षांतदांताः श्रुतिपूर्णकर्णजितो द्रव्याः प्राणिवधान्निवृत्ताः ॥ प्रतिग्रहं संकुचिता गृहस्थास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः ॥ १५ ॥ ऊर्जस्विनं भर
 सहृदं कंधरं च यच्छेति ये वृषभमशेषगुणोपपन्नम् ॥ दत्तेन यद्भवति गोदशकेन पुण्यं सत्यं भवंति भुवितत्फलभागिनस्ते ॥ १६ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वृषभदानव्रतविधिवर्णनं नाम षष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ४९ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कपिलादानमाहात्म्यं कथयस्व जगत्पते ॥ पुण्यं यत्सर्वदानानां सर्वपातकनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥

१ दिव्यम्-इ० पा० । २ अरोषः-इ० पा० । ३ ततः-इ० पा० । ४ सुशोभितम्-इ० पा० । ५ तदप्यहं ते वक्ष्यामि-इ० पा० । ६ दृढबंधनम्-इ० पा० ।

तत्तेऽहंसप्रक्षयामिविनिताश्चेनयत्पुरा ॥ कथितं कपिलादानंतच्छृणुष्वमहामते ॥ २ ॥ ॥ विनताश्च उवाच ॥ अतः परमहाराजो
 भयमुख्याः समासतः ॥ विधानं यद्ग्राहणधरण्यैकथितं पुरा ॥ ३ ॥ तदहंसप्रक्षयामिनवपुण्यफलंचयत् ॥ धरण्युवाच ॥ यत्त्वया कपिला
 नामपूर्वमुत्पादिता प्रभो ॥ ४ ॥ होमधेनुः सदा पुण्याधेनुयज्ञावतारभूः ॥ साकथं ब्राह्मणेभ्यो हिंदियाकस्मिन्दिनेऽपि च ॥ ५ ॥ कीदृशा यच्च विप्राय द
 तव्या पुण्यलक्षणा ॥ कतिवा कपिलाः प्रोक्ताः स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ ६ ॥ तासां प्रयत्नाद्दानेन किंपुण्यं स्यात्तमाधवा ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरा
 न्मधुसूदन ॥ ७ ॥ वराह उवाच ॥ शृणुष्व भद्रैतत्त्वेन पवित्रापापनाशिनीम् ॥ कृत्वा यत्सर्वपपेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ८ ॥ कपिला अभिहोत्राय
 यज्ञार्थं च वरानने ॥ उद्धृत्य सर्वं ते जासि ब्रह्मणा निर्मितं पुरा ॥ ९ ॥ पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ पुण्यानां परमं पुण्यं कपिलां च
 वरानने ॥ १० ॥ तपस्तपस्त्वाथ्यं व्रतानां सुत्तमं व्रतम् ॥ दानानां सुत्तमं दानं विधिना ह्येतदक्षयम् ॥ ११ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि गुह्या
 न्यायतनानि च ॥ पवित्राणि च पुण्यानि सर्वलोकैकवसुन्धरे ॥ १२ ॥ होतव्या न्यग्रिहोत्राणि सायंप्रातर्द्विजातिभिः ॥ कपिलाया धृतं नेह दध्ना
 क्षीरेण वा पुनः ॥ १३ ॥ यजंते येऽग्निहोत्राणि अन्नैश्च विविधैः सदा ॥ पूजयन्त्यतिथिं वैश्वपरां भक्तिमुपागताः ॥ १४ ॥ तेषां वादित्यवर्णश्च
 विमानैर्जायते गतिः ॥ सूर्यमण्डलमध्ये च ब्रह्मणा निर्मितं पुरा ॥ १५ ॥ कपिलायाः शिरोऽग्निवां सर्वतीर्थानि भामिनि ॥ पिता महानियोगाच्च निव
 संति हि नित्यशः ॥ १६ ॥ प्रातरुत्थाय यो मर्त्यः कपिलगलमस्तकात् ॥ च्युतं तु भक्त्या पानीयं शिरसा धारयेन्नरः ॥ १७ ॥ स तेन पुण्येनो
 पेत्तस्तत्क्षणाद्भूतकिल्बिषः ॥ त्रिशद्वर्षकृतं पापं दहत्यग्निरेव च नम् ॥ १८ ॥ कल्यउत्थाय यो मर्त्यः कुर्यात्तासां प्रदक्षिणाम् ॥ प्रदक्षिणं कृता तेन पु
 र्थिवी स्याद्भुवन्धरो ॥ १९ ॥ प्रदक्षिणाय चैकां कृतायां च वसुन्धरो ॥ दशवर्षकृतं पापं नश्यते नात्र संशयः ॥ २० ॥ कपिलायास्तु मृत्रेण स्नायाद्वै यः
 शुचिव्रतः ॥ स गङ्गाद्येषु तीर्थेषु स्नानो भवति मानवः ॥ २१ ॥ येन स्नानेन चेक न भवमुक्तो भवेन्नरः ॥ यावज्जीवकृतं तात्पापं तत्क्षणादेव मुच्यते ॥
 ॥ २२ ॥ गोसहस्रं च यो दद्यादेकां वा कपिलां नरः ॥ सममेतत्पुरा प्राह ब्रह्मलोके पिता महः ॥ २३ ॥ यश्चैकां कपिलां हन्यान्नरो रज्जुं करोयिदि ॥
 गोसहस्रं हतं तेन भवतीह न संशयः ॥ २४ ॥ गवां स्थितिं कल्पयेत्तद्वृत्तं गव्यं न दूषयेत् ॥ यावद्विषद्वैते गव्यं तावत्पापैस्तु पूर्यते ॥ २५ ॥

गवांकं डूयनं श्रेष्ठतथाप्रतिपालनम् ॥ तुल्यगोधृतदानस्य भयरोगादिपालनम् ॥ २६ ॥ तृणादिभक्षणार्थं च गवां दद्याद्भरादिकम् ॥
 स्वर्गवासफलं दिव्यं लभते मानवोत्तमः ॥ २७ ॥ दशहकपिलाः प्रोक्ताः स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ यो दद्याच्छ्रोत्रियस्यैव स्वर्गत्वासमानवः ॥ २८ ॥
 विमानैर्विधैर्दिव्यैर्दिव्यकन्याभिरर्चितः ॥ सेव्यमानस्तु गंधर्वैर्दीप्यमाना यथाग्रयः ॥ २९ ॥ सुवर्णकपिलापूर्वा द्वितीया गौरपिङ्गला ॥
 आशाचैव तृतीया स्यादग्निज्वाला चतुर्थिका ॥ ३० ॥ पंचमि जुहुवर्णस्या तृष्टी तु घृतापिङ्गला ॥ सप्तमी श्वेतपिङ्गला स्यादष्टमी क्षीरपिङ्गला ॥ ३१ ॥
 नवमी पाटलज्ञेया दशमी पुष्पपिङ्गला ॥ एता दशसमाख्याताः कपिलाश्च वसुधरे ॥ ३२ ॥ सर्वाद्येता महाभागास्तारयन्ति संशयः ॥
 संगमेषु प्रशस्ताश्च सर्वपापप्रणाशनाः ॥ ३३ ॥ एवमेतस्तु कपिलाः पापघ्न्यश्च वसुधरे ॥ आशाचैव तु या प्रोक्ताः अग्निर्भानलप्रभा ॥ ३४ ॥
 अग्निज्वालो ज्ज्वलैः शृंगैः प्रदीप्ता गारलोचना ॥ अग्निपुष्पा अग्निलोमा तथा न्याचानलप्रभा ॥ ३५ ॥ तामाग्रेय्यां स दद्याद्ब्राह्मणयेतरैः सदा ॥
 गृहीत्वा कपिलां शूद्रः कामतस्तु स्वयं पिबेत् ॥ ३६ ॥ पतितश्च भवेन्नित्यं चंडालसदृशः पुमान् ॥ तस्मान्न प्रतियुक्ताया च्छबलां गं कथंचन ॥ ३७ ॥
 द्वारं ते परिहर्तव्या कपिला गौर्द्विजेतरैः ॥ लोकेषु ते मूढतमाः कपिला क्षीरभोजनाः ॥ ३८ ॥ असंभाष्याश्च पतिताः शूद्रास्ते पापकर्मिणः ॥
 पितृवित्यावत्कपिलां तावत्तेषां पितामहाः ॥ ३९ ॥ अमेध्यं भुंजतेऽतस्तानोपजीव्या द्विजेतरः ॥ तासां घृतं च क्षीरं वानवनीतमथापि वा ॥ ४० ॥
 उपजीवंति ये शूद्रास्ते प्रयाति यमालयम् ॥ कपिला जीविनः शूद्राः सर्वे गच्छन्ति रौरवम् ॥ ४१ ॥ रौरवे भुंजते दुःखं वर्षकादिशतोषिताः ॥ ततो
 विमुक्ताः कालेन जायते श्वानयोनिषु ॥ ४२ ॥ श्वानयोर्न विमुक्तास्ते विष्टायां कृमियोनिगाः ॥ विष्टास्वेव च पापिष्ठा दुर्गंधेषु च नित्यशः ॥ ४३ ॥
 भूयोऽपि जायमानास्ते तत्रोत्तारो न विद्यते ॥ ब्राह्मणश्चैव यो देविकुर्यात्तेषां प्रतिग्रहम् ॥ ४४ ॥ ततः प्रभृत्य मेध्यायापितरस्तस्य शेते ॥
 तं विप्रं ननु भाषेत न चाप्येकां सने विशेत् ॥ ४५ ॥ स नित्यं वर्जनीयौ वेदूरां च ब्राह्मणाधमः ॥ यस्तेन सह भाषेत प्रायाश्चिती भवेद्विजः ॥ ४६ ॥
 एकस्य गोप्रदानस्य सहस्रांशो न पूर्यते ॥ किमन्यैर्बहुभिर्दानैः कोटि संख्यातविस्तरैः ॥ ४७ ॥ श्रोत्रिया यद्विद्रा य सुवृत्ताया हिताग्रये ॥

दत्तैकांकपिलाधिनुसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४८ ॥ मासेप्रसविनीधेनुदानार्थीप्रतिपालयेत् ॥ आत्माथेनप्रपल्याहिसदानकरभरुभिः ॥ ४९ ॥
 कपिलाऽर्धप्रभृताचदातव्याहिद्विजनम्ने ॥ जायमानस्यवत्सस्यसुखेन्याप्रहृश्यते ॥ ५० ॥ तावत्सापृथिवीक्षियायावद्भूमनुचति ॥ धेनो
 र्यावतिरोमाणिसवत्सायावसुन्धरे ॥ ५१ ॥ भूम्यातुपांसवोयावद्यावन्नक्षत्रतारकाः ॥ तावद्धर्षसहस्राणिब्रह्मेशादिभिरर्चितः ॥ ५२ ॥
 ब्रह्मलोकोनिवसतियैककपिलाप्रदः ॥ सुवर्णशृङ्गीयकृत्वारौप्यैरंबुसमर्चितः ॥ ५३ ॥ ब्राह्मणस्यकरेदत्त्वासुवर्णरौप्यमेवच ॥ कपि
 लायास्तदापुत्रं ब्राह्मणस्यकरेन्यसेत् ॥ ५४ ॥ उदकचकरेदत्त्वावाचयेतस्वशक्तिः ॥ सुवर्णैस्तुचतुर्भिश्चात्रिभिर्द्राभ्यामथापिवा ॥ ५५ ॥
 एकहीनानदातव्यादीच्छेच्छुभमात्मनः ॥ ससमुद्रवनेपेतासशैलवनकानना ॥ ५६ ॥ रत्नपूर्णभवेदत्तापृथिवीनाम्रमशयः ॥ पृथिवी
 दानतुल्येनदानेनैतेनैवैतः ॥ ५७ ॥ तारितोयातिपितृभिवैष्णव्यत्पदं परम् ॥ ब्रह्मस्वहरणोगोप्त्राक्षूहाब्रह्मधातकः ॥ ५८ ॥
 पापकृच्चोभयमुखीदद्यात्सत्कनकान्विताम् ॥ तद्दिनंचपयोभोजीसंयतश्चातिवाहयेत् ॥ ५९ ॥ गोमयेनोपलिप्याथमंडलविधिपूर्वकम् ॥
 स्वशाखोक्तेनमंत्रेणगौर्वत्ससहितानवा ॥ ६० ॥ व्याहृत्याहोमयेनपूर्वपंचवारुणकंतथा ॥ इरावतीधेनुमतदिवस्यत्वेतिवापुनः ॥ ६१ ॥
 स्योनापृथिविमंत्रेणगौर्वत्ससहितानवा ॥ निकामफलदाधेनुः सास्यात्सुराभिनदिनी ॥ ६२ ॥ यातेसरस्वतीद्वीविष्णुनाचतथामही ॥
 गौरीविष्णुपदंचोक्त्वाशान्तिकर्मणिवाचयेत् ॥ ६३ ॥ यावद्भस्मस्यद्वापादौशिरश्चैवप्रहृश्यते ॥ तावद्वैपृथिवीक्षियायावद्भूमनुचति ॥ ६४ ॥
 तस्मिन्कलेप्रदातव्याब्राह्मणायवसुंधरे ॥ सुवर्णशृङ्गीरौप्यसुराकांस्यदेहासताप्रकाम् ॥ ६५ ॥ सवस्त्रधंटाभरणगंधघुषैरलंकृताम् ॥
 वस्त्राक्षतैः समभ्यर्च्यब्राह्मणायसमर्पयेत् ॥ ६६ ॥ सुवर्णस्यसहस्रेणतर्धेनापिभिमिति ॥ तस्याप्यधेनशस्यथतस्याप्यर्द्धेनवापुनः ॥ ६७ ॥
 यथाशान्त्याप्रदातव्यावितशठयविवर्जिता ॥ करेदत्त्वासुवर्णचअथवारूप्यमेवच ॥ ६८ ॥ इमांशुल्लमहाधेनुंभवभ्राताममाशुवै ॥ सर्वे
 पापक्षयकृत्वासदास्वस्तिकरोभव ॥ ६९ ॥ इरावतीधेनुमतजघानतदनंतरम् ॥ प्रतिदास्यामितिधेनुंकुटुंबार्थेविशेषतः ॥ ७० ॥
 स्वस्तिर्भवतुमेनित्यसुखंचानुत्तमतथा ॥ दत्तातृपृथिवीदेवीत्वयेयंप्रतिगृह्यताम् ॥ ७१ ॥ कोऽदादितिचैवमंत्रः प्रजतव्योद्विजेनच ॥

विमृज्यब्राह्मणं सोऽपि तां धेनुं स्वगृहं नयेत् ॥ ७२ ॥ एवं प्रसूयमानां गां यो ददाति वसुधरे ॥ स समुद्रव नोपेता स शैलवनकानना ॥ रत्नपूर्णा
 भवेद्दत्तापृथिवीनामंत्रसंशयः ॥ ७३ ॥ प्रतप्तजांबूनदतुल्यवर्णमहानिर्तंबांतनुवृत्तमध्याम् ॥ अर्द्धप्रसूतां द्विमुखीं सुशीलां सैव न्यजस्रं कपि
 लां हि देवाः ॥ ७४ ॥ प्रातरुत्थाय यो भक्त्या धेनुं कल्पनं रोमुवि ॥ ७५ ॥ जितेन्द्रियः शुचिर्भूत्वा पठेद्भक्त्या समन्वितः ॥ त्रिकालं पठेत्तयस्तु पापं वर्षश
 तोद्भवम् ॥ ७६ ॥ नश्यत्येकक्षणा देववायुना पांसो यथा ॥ श्राद्धकाले पठेद्यस्तु इदं पावनमुत्तमम् ॥ ७७ ॥ तस्यान्नं संस्कृतं तद्वै पितरोऽश्रंति धीम
 तः ॥ अमावास्यां च यो विद्वान्निजानामग्रतः पठेत् ॥ ७८ ॥ पितरस्तस्य तुष्यंति वर्षाणां शतमेव च ॥ यश्चैतच्छृणुयात्पुण्यं तद्गतेन तारात्मना ॥
 ॥ ७९ ॥ संवत्सरकृतात्पापात्तत्क्षणादेव मुच्यते ॥ इदं रहस्यं राजेन्द्र वराहमुखिनिर्गतम् ॥ ८० ॥ धरण्यैकथितं पूर्वैः सर्वपापप्रणशानम् ॥ ८१ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कपिलादानमाहात्म्यवर्णनं नामैकषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ महिषीदानमाहात्म्यं कथयामि युधिष्ठिर ॥ पुण्यं पापविनाशं च आयुष्यं सर्वकामदम् ॥ १ ॥ चन्द्रसूर्यग्रहेषु पुण्ये कार्तिक्या मयनेत
 था ॥ शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां सूर्यसंक्रांतिवासरे ॥ २ ॥ यदावाजायते चित्तं वित्तं च कुरुनंदन ॥ तदैव देयमाहिषीं सारभयभीरुणा ॥ ३ ॥
 सुपयोधरशोभाढ्या सुशृंगी सुखुरा तथा ॥ प्रथमप्रभुतातरुणा सुशीला दोषवर्जिता ॥ ४ ॥ सुवर्णशृङ्गतिलका घंटाभरणभूषिता ॥
 रक्तवस्त्रावृतारम्या ताभ्रदोहनकान्विता ॥ ५ ॥ पिण्या कपिटिकोपेता स हरिण्या च शक्तिः ॥ सप्तधान्ययुता देया ब्राह्मणे वेदपारगे ॥ ६ ॥
 पुराणपाठैकतद्भज्योतिःशाल्मविदे तथा ॥ देयानवेदराहितेन च कुव्रतिने क्वचित् ॥ ७ ॥ द्रव्यैरेभिः समायुक्तां पुण्येऽह्नि विधिपूर्वकम् ॥
 दद्यान्मंत्रेण राजेन्द्र पुराणपठितेन तु ॥ ८ ॥ इन्द्रादिलोकपालानां याराजमहिषी शुभा ॥ माहिषीदानमाहात्म्यात्सास्तु मे सर्वकामदा ॥ ९ ॥ धर्म
 राजस्य साहाय्ये यस्याः पुत्रः प्रतिष्ठितः ॥ माहिषासुरस्य जननीया सास्तु वरदाममा ॥ १० ॥ इति दानमंत्रः ॥ दद्यात्प्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्मणे तां पयस्वि
 नीम् ॥ प्रतिग्रहः स्मृतस्तस्याः पृष्ठदेशे स्वयं भुवा ॥ ११ ॥ एवं दत्त्वा विधानेन ब्राह्मणस्य गृहं नयेत् ॥ वस्त्रैराभरणैः पूज्य भक्त्या च कुरुनंदन ॥ १२ ॥

संपादितामयातुभ्यंसंतुष्टोभे भवद्विज ॥ अनेनविधिनादत्वा महिषाद्विजपुङ्गवे ॥ १३ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिइहलोकै परात्र च ॥ यासा
 ददातिमहिषांसारजमहिषीभवेत् ॥ १४ ॥ महाराजः शुभाम्राजन्व्यासस्यवचनं तथा ॥ यज्ञयाजीभवेद्विप्रश्चात्रियोविजयीभवेत् ॥ १५ ॥
 भवेद्वैश्यस्तुधनवाञ्छुद्रः सर्वार्थसंयुतः ॥ तस्मान्नरेण दत्तव्या महिषीविभवे सति ॥ १६ ॥ पुत्रपौत्रपौत्रार्थमात्मनः शुभमिच्छता ॥ दशधेनु
 समं राजन्महिषीं नारदोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥ विंशतिगोसमां व्यासः सर्वदानोत्तमं हविः ॥ सगरेण कुत्स्थेन धुंमुमारणगाधिना ॥ १८ ॥
 दत्ताः संपूज्य विप्रभ्यो महिष्यः सर्वकामदाः ॥ महिषीदानमाहात्म्यं यः शृणोति स दानरः ॥ १९ ॥ सर्वपापनिमुक्तः शिवलोके महीयते ॥ २० ॥
 दुरधाधिका हि महिषीं जलमेघवर्णा संपुष्टपट्टकवर्ति जघनाभिरामा ॥ दत्त्वा सुवर्णतिलकाद्विजपुङ्गवाय लोकद्वयं विजयते किमु तत्र चित्रम् ॥ २१ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे महिषीदानव्रतविधिवर्णनं नामाद्विषष्टयुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ४३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु पार्थ परं दानं सर्वं किं त्विष न शनम् ॥ यदत्त्वा त्रिविधं पापं सद्यो विलयमुच्छति ॥ १ ॥ सुवर्णे रोमांसौ सर्वाणि
 प्रत्यक्षं वा सुशोभनाम् ॥ सुवर्णतिलकोपेतां सर्वो लंकारभूषिताम् ॥ २ ॥ कौशेयपरिधानां च दिव्यचंदनभूषिताम् ॥ दिव्यपुष्पोपहारां
 च सर्वधातुरसैर्युताम् ॥ ३ ॥ सप्तधान्यसमायुक्तां फलपुष्पवर्तिताम् ॥ शूतेन कारयेत्तां च सुवर्णस्य प्रयत्नतः ॥ ४ ॥ यथाशक्त्या
 थवाकुर्व्याद्विन्नशाब्दनकारयेत् ॥ अयने विषुवेष्वैव ग्रहणेऽशिसूर्ययोः ॥ ५ ॥ दुःस्वप्नं दशैर्नैवैव जन्मक्षेपितुं संक्षये ॥ यदा
 वा जायते वित्तं चित्तं श्रद्धासमन्वितम् ॥ ६ ॥ तदैव दानकालः स्याद्व्रतोऽनित्यं हिर्जावितम् ॥ दद्यात्तैश्च ग्रहेष्वपि यत्र वारमते मनः ॥ ७ ॥
 तत्र संस्थाप्य देवेशमुमया सह शङ्करम् ॥ ब्रह्माणं सह गायत्र्या श्रिकं श्रीधरं तथा ॥ ८ ॥ रत्या सह तथानंगं लोकपालान् ग्रहानपि ॥
 संपूज्य च विधानेन गंधपुष्पनिवेदनैः ॥ ९ ॥ तदश्रेयकारयेद्भोमं तिलज्येन महीपते ॥ अलंकृत्य द्विजशतं वा सोभिः प्रतिपूज्य च ॥ १० ॥
 तच्छिद्रमंत्रैर्होमं श्रुतं तैर्व्योज्ज्वलितेऽनले ॥ ततस्तां तिलकुंभस्थालवणान्तमुपस्थिताम् ॥ ११ ॥ पूजयित्वा विधानेन मन्त्रमेतमुदीरयेत् ॥

१ तु बहुपुत्रवान्-इ० पा० । २ नयनाभिरामा-इ० पा० । ३ दुःस्वप्ने पुत्रजनने-इ० पा० ।

रोमत्वङ्मांसमज्जाद्यैःसर्वोपकरणैःसदा ॥१२॥ जगतःसंप्रवृद्धासित्तामतःप्रार्थयेत्स्थिताम् ॥ वाङ्मनःकायजनितंयत्किञ्चिन्ममदुष्कृतम् ॥
 ॥१३॥तत्सर्वविलयंयतुतवदानात्प्रसेवितम् ॥ एवमुच्चार्यतांदद्याद्ब्राह्मणायकुटुंबिने ॥ १४ ॥ नाभिभाषेततदंत्वामुखंचनावलोकयेत् ॥
 दुष्टप्रतिग्रहहोविश्रोभवतिपतिर्की ॥१५॥ नोदद्यादक्षिणाहीनांदातव्यासाविधानतः ॥ दक्षिणाविधिनाहीनादुःखशोकावहाभवेत् ॥ १६ ॥
 पुरादत्तमिदंदानंगौशंकरकाम्यया ॥ तेनशंभुःपतिलब्धःसर्वदेवनमस्कृतः ॥ १७ ॥ इन्द्राण्यास्वर्णरोमाणांशतदंतंविधानतः ॥
 सर्वदेवपतिप्राप्यपतिसाद्यापिभोदते ॥ १८ ॥ नलेनदत्तमेतद्विराज्यकृत्वादिवंगतः ॥ रुक्मिण्यांहंपतिलब्धःसौभाग्यमतुलं तथा ॥१९॥
 दानस्यास्यप्रभावेनपुत्राबहुबलान्विताः ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोलभतेधनम् ॥ २० ॥ दत्त्वादानंशुभांकांतिविपुलांचतथाश्रियम् ॥
 यद्मंशृणुयान्नित्यंदानकल्पमनुत्तमम् ॥ अहोरात्रकृतात्पापान्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ २१ ॥ मेघविशेषकलुषापहरातिशस्तादाने
 सदैवसधतुयुतासधान्या ॥ तामादरेणकुरुनन्दनदेहिदत्त्वायेनास्तपापतिमिरःसवितेवभासि ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्यमहा
 पुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेअविदानव्रतविधिवर्णनंनामात्रिषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ ॥ भूमिदानमतोवक्ष्येसर्वपापप्रणाशनम् ॥ येप्रयच्छंतिविप्रेभ्योभूमिदानंसदक्षिणम् ॥ १ ॥ श्रोत्रियायदरिद्रायअग्निहोत्रताय
 च ॥ ससर्वकामतृप्तात्मासर्वतर्नैर्विभूषितः ॥ २ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोदीप्यमानोरविर्गथा ॥ बालसूर्यप्रभावासैर्वादित्रच्चजशोभितैः ॥ ३ ॥
 विमानैर्भास्वरैर्दिव्यैर्विष्णुलोकंसगच्छति ॥ तत्रादिव्यागनाभिश्चसेव्यमानोयथासुखम् ॥ ४ ॥ कामगःकामरूपीचक्रीडत्यनंत्यमक्षयम् ॥
 यावद्धारयतेलोकान्भूरकुरसमुद्रवा ॥ ५ ॥ तावद्भूमिप्रदःकामंविष्णुलोकैमहीयते ॥ नहिभूमिप्रदानौद्वेदानमन्यद्विज्ञेयते ॥ ६ ॥
 दिशादशानुगृह्णातिहर्तातादृशहंतिच ॥ दानान्यन्यानिक्षीयंतेकालेनपुरुषर्षभ ॥ ७ ॥ भूमिप्रदानपुण्यस्यक्षयैर्नोपपद्यते ॥ सर्वपापानिक्षी

१ संप्रवृत्तासि-इ० पा० । २ किंस्त्रिषी-इ० पा० । ३ दक्षगृहस्थया-इ० पा० । ४ विधानतः-इ० पाठो युक्तः । ५ यावद्धारयते लोको भूमि

कुरुकुलोद्भव-इ० पा० ।

यंतेकालयोगक्रमेणतु ॥८॥ भूमिहर्तुश्चराजेंद्रदुःखस्यातोनिविद्यते ॥ ब्राह्मणयमुंश्रीलायभूमिदत्त्वतुयोनरः ॥९॥ नहितासुपजिविद्यःसमहर्तु
 ण्यमाप्नुयात् ॥ हैलकृष्टांमहौकृत्वासर्वाजसंस्यमालिनीम् ॥ १० ॥ यासत्सूर्यकृतालोकास्तावत्स्वर्गमहीयते ॥ धनंधान्यंहिरण्यं चरन्ना
 न्याभरणानिच ॥ ११ ॥ सर्वदानानिराजेंद्रददातिवसुधांददत् ॥ सागरान्सरितःशैलान्समानिविषमाणिच ॥ १२ ॥ सर्वगंधरसान्ने
 हान्दददातिवसुधांददत् ॥ १३ ॥ ओषधीःक्षीरसंपन्नानानापुष्पफलोपगाः ॥ कमलोत्पलखंडांश्चददातिवसुधांददत् ॥ १४ ॥
 अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैर्यजति सदक्षिणैः ॥ प्राप्नुवंतिचतत्पुण्यंभूमिदानावदाप्यते ॥ १५ ॥ श्रोत्रियायमर्हदत्त्वायेहैरतिनमानवाः ॥ ता
 वत्तेषांभवेत्स्वर्गोयावल्लोकाःप्रतिष्ठिताः ॥ १६ ॥ सम्यपूर्णमर्हयस्तुश्रोत्रियायप्रयच्छति ॥ पितरस्तस्यतुष्यंतियावदाभूतसंपुत्रम् ॥
 ॥ १७ ॥ यत्किंचित्कुरुतेपापंपुरुषोवृत्तिकर्षितः ॥ अपिगोचर्ममात्रेणभूमिदानेनशुद्ध्यति ॥ १८ ॥ सुवर्णानांसहस्रेणयत्पुण्यंसमुदाहृत
 म् ॥ भूमिगोचर्ममात्रेणतत्फलंप्राप्नुयान्नरः ॥ १९ ॥ कपिलानांसहस्रेभ्यायदत्तेऽन्नंनरोत्तम ॥ भूमिगोचर्ममात्रेणतत्फलंलभतेनरः ॥२०॥
 मध्यमस्यमनुष्यस्यव्यासेनपरिसंख्यया ॥ त्रिंशद्वंशंश्चगोचर्मदत्त्वास्वर्गमहीयते ॥ २१ ॥ बहुभिवसुधाभुक्ता राजभिःसगरादिभिः ॥
 यस्ययस्ययदाभूमिस्तस्यतस्यतदाफलम् ॥२२॥ किंकरामृत्युदुंदडाश्चासिपत्रवनादयः ॥ घोराश्चवारुणाःपशानोपसर्पतिभूमिदम् ॥२३॥
 निरयारौरवाद्याश्चकुंभीपाकःसुदुःसहः ॥ तथाचयातनाःकृष्टानोपसर्पतिभूमिदम् ॥ २४ ॥ चित्रशुसश्चकालश्चकृतांतोमृत्युरेवच ॥
 यमश्चापिस्वयंराजासंपूजयतिभूमिदम् ॥ २५ ॥ रुद्रप्रजापतिःशक्रोदेवासुरगणास्तथा ॥ अहंचपरमप्रीत्यापूजयामीहभूमिदम् ॥ २६ ॥
 षट्कर्मकृत्सुवृत्तायकृशाचप्रियार्थिने ॥ भूमिर्देयानरव्याप्तसन्निधिश्चाक्षयोभवेत् ॥ २७ ॥ सीदमानकुटुंबायश्रोत्रियायाहिताग्रये ॥
 वृत्तस्थायदिरद्रायभूमिर्देयानरेश्वर ॥ २८ ॥ यथाजनित्रिक्षीरेणपुत्रसंवर्द्धयेत्सदा ॥ तथाभूमिप्रदंभूमिःसर्वकामैस्तुतर्पति ॥ २९ ॥

१ सुकृष्टांतु-इ०पा० । २ फलम्-इ०पा० । ३ फालकृष्टाम्-इ०पा० । ४ नगान्पुष्पफलोपगान्-इ०पा० । ५ न हिंसति-इ०पा० । ६ लभते हि सः-
 इ०पा० । ७ शुक्रः-इ०पा० ।

यथागौर्भरतेवत्संक्षीरेणक्षीरमुत्सृजेत् ॥ तथासर्वसोपेताभूमिर्भरतिभूमिदम् ॥ ३० ॥ यथाबीजानिरोहंतिजलसिक्तानिभूतले ॥ तथा
 कामाःप्ररोहंतिभूमिदस्यदिनेदिने ॥ ३१ ॥ यथोदयन्सहस्रांशुस्तमःसर्वव्यपोहति ॥ तथाभूमिप्रदानंतुसर्वपापव्यपोहति ॥ ३२ ॥
 परदत्तांतुयोभूमिमुपाहंसेत्कदाचन ॥ सबद्धोवारुणैःपाशैःक्षिप्यतेपूयशोणिते ॥ ३३ ॥ स्वदत्तांपरदत्तांवायोहरतवसुधराम् ॥ सनरो
 नरकेधोरौक्लिश्यत्याप्रलयांतिकम् ॥ ३४ ॥ रुदतांवृत्तिनाशेनयेपंत्यश्रुविंदवः ॥ तावद्रर्षसहस्राणिनरकेपच्यतेतुसः ॥ ३५ ॥
 ब्राह्मणानांहतेक्षेत्रहर्तृस्त्रिपुररुषकुलम् ॥ दत्त्वाभूमितुविप्रायउपाहंसेवदपुनः ॥ अधोमुखश्चदुष्टात्माकुंभीपाकेसपच्यते ॥ ३६ ॥
 दिव्यवर्षसहस्रांतैकुंभीपाकाद्भिनिःसृतः ॥ इहलोकैकभवेच्छ्रवैसप्तजन्मानिपार्थिव ॥ ३७ ॥ स्वदत्तांपरदत्तांवायत्नाद्रक्षद्युधिष्ठिर ॥
 महींमहीभृतांश्रेष्ठदानाच्छ्रेयोनुपालनम् ॥ ३८ ॥ तोयहीनेष्वरण्येषुशुष्ककोटरवासिनः ॥ कृष्णाहयोभिजायंतेनराब्रह्मस्वहारिणः ॥
 ॥ ३९ ॥ एवंदत्त्वामहोराजन्प्रहृष्टेनानंतरात्मना ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमनसांचितितान्नरः ॥ ४० ॥ भूमिदानात्परनास्तिमुखवासुष्मिकं
 महत् ॥ नचापिभूमिहरणादन्यत्पातकमुच्यते ॥ ४१ ॥ यच्छंतियेद्विजवरायमहांसुकृष्टांतियातिशक्रसदनंसुविशुद्धदेहाः ॥ येलोपयंत्य
 तिवलादर्थकामलोभात्तैरौरवातिगहनान्नसमुत्तरंति ॥ ४२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादभूमिदान
 माहात्म्यवर्णननामचतुःषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ भूमिदानंक्षत्रियाणां
 नान्येषामुपपद्यते ॥ तेष्टुपार्जयितुंशक्तादातुंपालयितुंथा ॥ १ ॥ भूमिदानसर्माकिंचिदन्यत्कथययादव ॥ संप्राप्तवित्तैर्यच्छक्यंसे
 सारभयभीरुभिः ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सौवर्णविविधवत्कृत्वासाद्रुमवर्तेशुभाम् ॥ महींप्रयच्छविप्राणांतुल्यासानिगद्यते ॥
 ॥ ३ ॥ शृणुष्वैकमनाभूत्वामहादानंरत्तम ॥ सविधानंप्रवक्ष्यामिफलंयत्नेनयद्भवेत् ॥ ४ ॥ चंद्रसूर्योपरगेचजन्मक्षेपेषुवेतथा ॥

१ वृत्तिलोपेन-इ०पा० । २ हरैस्तेजं हन्यात्-इ०पा० । ३ सप्तजन्म पुनःपुनः-इ०पा० । ४ परम्-इ० पा० । ५ स्वकृष्टाम्-इ० सुसृष्टाम्-इ० च
 पा० । ६ अपि-इ०पा० । ७ तथा-इ० पा० । ८ दानम्-इ० पा० । ९ दत्तं च-इ० पा० ।

युगादिषु च दातव्यमयनेन विधानतः ॥ ६ ॥ अन्येष्वपि च कालेषु प्रज्ञास्तेन संचये ॥ पापक्षया यदा तव्यं यज्ञोऽथैवान्नैरमुषि ॥ ६ ॥
 देवपलशतेनोक्ता तदर्थेनापिशक्तिः ॥ कुर्यात्पंचपलादूर्ध्वमसमर्थोऽपि भक्तिमान् ॥ ७ ॥ कारयेत्पृथिवीं देवं जंबुद्वीपातु कारिणीम् ॥
 मया दापवर्तवती मध्यमेरुसमन्विताम् ॥ ८ ॥ लोकपालाष्टकोपेता ब्रह्मा विश्वेश संयुताम् ॥ नानापर्वतपूर्णा चरन्नाभरणभूषिताम् ॥ ९ ॥
 सप्तस्य विविचित्रां सर्वगंधाधवासिताम् ॥ ईदृशीं तु महीकृत्वा कारयेन्मंडपतः ॥ १० ॥ दशद्वारा दशहस्तं च चतुर्वक्त्रं सतोरणम् ॥
 मध्यं च वेदिकां कुर्याद्धनुर्हस्तां प्रमाणतः ॥ ११ ॥ ईशान्यां सुरसंस्थानमाग्रे यथा कुंडमेव च ॥ पताकाभिरलंकृत्य देवताय तनान्यथ ॥ १२ ॥
 लोकपालाग्रहाश्चैव पूज्या माल्यविलेपनैः ॥ होमं कुर्याद्दिवा शान्ताश्च ततश्च रात्रौ श्रुणुकाः शुभाः ॥ १३ ॥ सालंकाराः सवस्त्राश्च माल्यचंदनभूषिताः ॥
 अग्निं संस्थापनं तत्र कृत्वा पूर्वतः तोमहीम् ॥ १४ ॥ आनयेद्युद्धिं जाराज ब्रह्मघोषपुरःसरम् ॥ शंखतूर्यनिनादैश्च गेयभंगलनिस्वनैः ॥ १५ ॥
 तिलैः प्रच्छादितं विद्वृत्त्वा तत्राधिवासयेत् ॥ अथाष्टादशधान्या निरसांश्च लवणादिकां ॥ १६ ॥ तथाष्टौ पूर्णकलशान् समंतात्स्थापयेच्छु
 भान् ॥ वितानकंचकौशं यफलानि विधानि च ॥ १७ ॥ अंशुकानि विचित्राणि श्रीखंडशकलानि च ॥ इत्येवं रचयित्वा तामाधिवासन
 पूर्वकम् ॥ १८ ॥ ततो होमावसानेषु निष्पन्नैः सर्वशान्तिके ॥ शुक्लमाल्यां वरधराय जमानः स्वयंततः ॥ १९ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं पृथ्वीगृही
 त्वा कुसुमांजलिम् ॥ पुण्यकालमथासाढमंत्रानेन तदुदीरयेत् ॥ २० ॥ नमस्ते सर्वदेवानां त्वमेव भवन्नयतः ॥ धात्री त्वमसि भूतानां भवतः
 पाहि वसुंधरे ॥ २१ ॥ वसुंधराय सेयस्मात्सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ वसुंधरा ततो जाता तस्मात्पाहि भयादलम् ॥ २२ ॥ चतुर्मुखोऽपि नो
 मच्छेद्यस्मादंतं तवाचले ॥ अनंतोऽयं नमस्तुभ्यं पाहि संसारकर्मदात् ॥ २३ ॥ त्वमेव लक्ष्मीर्गोविंदेशिव गौराति संस्थिता ॥ गायत्री ब्रह्म
 णः परांश्चैव ज्योत्स्ना चंद्रैरवा प्रभा ॥ २४ ॥ बुद्धिर्बृहस्पतौ ख्याता मेधासु निष्प्रसंस्थिता ॥ विश्वं प्राप्य स्थिता यस्मात्ततो विश्वं भ्रामता ॥ २५ ॥

१ वा-इ० पा० । २ शक्तिः-इ० पा० । ३ वा-इ० पा० । ४ चतुर्हस्ताम् । ५ श्रीखण्डशकलानि च-इ० पा० । ६ उदाहरत-इ० पा० । ७ तस्मा
 त-इ० पा० । ८ संसारसागरात्-इ० पा० ।

धृतिःक्षितिःक्षमाक्षोणीपृथिवीवसुधामही ॥ एताभिर्मूर्तिभिःपाहिदेविसंसारमागरात् ॥ २६ ॥ एवमुच्चार्यतां दिवा ब्राह्मणेभ्यानि वेद
 येत् ॥ धराद्वैवाचतुर्भांगुरवेप्रतिपादयेत् ॥ २७ ॥ अनेनविधिनायस्तुदद्याद्देवीधरांबुधः ॥ पुण्यकालेचंप्रासेसपदंयातिवैष्णवम् ॥
 ॥ २८ ॥ यदिकर्तुंनशक्नोतिपुण्योद्विबहुविस्तरम् ॥ संस्थाप्यशोभनेस्थानेमहीमिवप्रदापयेत् ॥ २९ ॥ विमानेनार्कवर्णेनकिंजाल
 मालिना ॥ नारायणपुरंगत्वाकल्पत्रयमथावसेत् ॥ ३० ॥ क्षीणपुण्यइहाभ्येत्यराजाभवतिधार्मिकः ॥ विजयीशत्रुदमनेबहुभृत्यपरि
 च्छदः ॥ ३१ ॥ शतकोट्याधिपःशूरश्चक्रवर्तीमहाबलः ॥ सप्तजन्मानिदानस्यमाहात्म्याद्राज्यमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ द्वीपाविकर्षविषमावि
 धिवद्विधायहैर्महोसुरमहीमिवविन्ध्यमध्याम् ॥ लोकेशशंभुशिवकेशवसंयुतांचप्रायच्छपार्थतवकिंबहुनादितेन ॥ ३३ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेपृथिवीदानविधिवर्णनं नामपंचषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिदानमत्यद्भुतं तव ॥ येनदत्तेनराजेन्द्रसर्वदानप्रदोभवेत् ॥ १ ॥ सर्वपाप
 प्रशमनंसर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ प्रयुक्तं हलंप्रप्त्याचसर्वदानफलप्रदम् ॥ २ ॥ पत्तिर्देशहलाप्रोक्ताहलंस्यात्तुचतुर्गवम् ॥
 सारदारुमयान्याहुर्हलानिदशपंडिताः ॥ ३५ ॥ सौवर्णपट्टंसेनद्धरत्नवंतिशुभा निच ॥ यूनाश्चवर्लिनोभयान्यंगहीनान्स्वलंकृतान् ॥ ४ ॥
 वस्त्रकांचनपुष्पैश्चचंदनैर्दिग्धमस्तकान् ॥ अभग्नान्योजयेत्तेपुलांगलेषुवृषांशुभान् ॥ ५ ॥ योक्वन्नाणिगुणैर्लभ्यानिस्ववृषाणिचकारयेत् ॥
 प्रतोदकीलकाबंधसर्वोपकरणान्विताम् ॥ ६ ॥ एवंविधहलैःकुर्यात्संयुक्ताहलपत्तिकाम् ॥ कर्कटंटेडंकरापिग्रामंवासस्यमालिनम् ॥ ७ ॥
 निवर्तनंशतंवापितदद्धवाप्रकल्पयेत् ॥ एवंविधांपर्वकालेदद्यात्प्रयतमानसः ॥ ८ ॥ कार्त्तिक्यांचार्थवैशाख्यामुत्तरेवाऽयनेतथा ॥
 जन्मक्षेत्रहणेवापि विषुवेवाप्रदापयेत् ॥ ९ ॥ ब्राह्मणान्वेदसंपन्नान्यंगहीनानलंकृतान् ॥ श्रोत्रियांश्चविनीतांश्चहलसंख्यान्निमंत्रयेत् ॥ १० ॥

१ संधार्य-इ० पा० । २ पुण्यैश्च-इ० पा० । ३ बहुवित्तपरिच्छदः-इ०, बहुवृत्तपरिच्छदः-इ० च पा० । ४ शतकोशाधिपः-इ० पा० । ५ परम्-इ० पा० ।

६ सारदारुमयान्कृत्वा हलान्दश विचक्षणः-इ० पा० । ७ धूपलग्नानि-इ० पा० । ८ स्वलंकृतान्-इ० पा० ।

दशहस्तप्रमाणेनमण्डपंकारयेद्बुधः ॥ पूर्वदिक्कुण्डमेकंवाहस्तमात्रंशुभनम् ॥ ११ ॥ तत्रव्याहतिभिर्होमकुयुस्तोद्विजसत्तमाः ॥
 पर्जन्यादित्यरुद्रेभ्यः पायसेनयजेद्बुधः ॥ १२ ॥ पालादयः समिधस्तत्रद्वाज्यं कृष्णास्तिलास्तथा ॥ अधिवास्यचतार्षीर्धान्यमध्यगतांशुभा
 म् ॥ १३ ॥ ततः सर्वसमीपेनुस्नातः शुक्लांवरः शुचिः ॥ हलपंक्तियोजयित्वायजमानः समाहितः ॥ १४ ॥ तूर्यशंखनिनादैश्चब्रह्मघोषैः सुपुष्क
 लैः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमांजलिः ॥ १५ ॥ यस्माद्विगणाः सर्वहलेतिष्ठंतिसर्वदा ॥ वृषस्कंधे संनिहितास्तस्माद्राक्षिः शिवेस्तु मे ॥ १६ ॥
 यस्माच्च भूमिदानस्य कलानां हतिषोडशीम् ॥ दानान्यन्यानि मे भक्तिर्धर्मैश्चास्तु दृढासदा ॥ १७ ॥ एवमुक्ते ततः पंक्तिप्रेरयेयुर्द्विजोत्तमाः ॥
 बीजानि सर्वस्त्वा निःसुवर्णैरजंतं तथा ॥ १८ ॥ स्वयंपश्चाद्वलेलत्रो विप्रहस्तेषु निर्वपेत् ॥ यायान्नवर्तनं यावत्तत्तत्तु विरमेद्बुधः ॥ १९ ॥
 प्रदक्षिणं ततः कृत्वा विप्राणां प्रतिपाद्य च ॥ सदक्षिणां विधानेन प्राणिपत्यं विसर्जयेत् ॥ २० ॥ अनेन विधानायस्तु दानमेतत्प्रयच्छति ॥
 एकर्विशत्कुलोपेतः स्वर्गलोके महीयते ॥ २१ ॥ सप्तजन्मसु दारिद्र्यदौर्भाग्यव्याधयस्तथा ॥ न पश्यति च भूमेस्तु तथैवाधिपतिर्भवेत् ॥ २२ ॥
 दृष्ट्वा तं दीयमानं तु दानमेतद्युधिष्ठिर ॥ आजन्मनः कृततत्पापान्मुच्यते न त्रसंशयः ॥ २३ ॥ दानमेतत्प्रदत्तं हि लोपे न ययातिना ॥
 शिबिना निमिना चैव भरते न च धीमता ॥ २४ ॥ तेऽद्यापि दिवि मोदंते दानस्यास्य प्रभावतः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन दानमेतच्चृपोत्तम ॥ २५ ॥
 दातव्यं भक्तियुक्तेन स्त्रिया वा पुरुषेण वा ॥ यदि पंक्तिं विद्येत पंचवाचतुरोऽथ वा ॥ २६ ॥ एकमप्युक्ता विधाना हलं देयं विचक्षणैः
 ॥ २७ ॥ ये संति लंगलमुखोत्थराजो विकारायावति तद्गतं धुरंधरो मकाणि ॥ तावति शंकरपुरे त्रियुगानि तिष्ठेत्पंक्तिप्रदानमिह य
 त्कुरुते मनुष्यः ॥ २८ ॥ युक्तां वृषैरति बलैर्हलपंक्तिमेतान् पुण्यं हि भक्तिसिंहितां द्विजपुंगवानाम् ॥ यच्छंति ये मुकुतिनो वसुधासमेतंति
 भूसुजो भुवमुपेत्य भवंति भव्याः ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे हलपंक्तिदानविधिष्वर्ण
 ने नाम षट्षष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ तन्मे कथयेदेष वै शयेन दत्तेन मानवः ॥ बहुपुत्रो

४ भुवि भवति समेत्य भव्याः-इ० पा० ।

१ कारयेत्कुंडम्-इ० पा० । २ धनमध्यगतां शुभां-इ० पा० । ३ कृषिदानस्य-इ० पा० ।

बहुधनो बहुभृत्यश्च जायते ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पुराभारतवंशेऽस्मिन् राजासीद्व्यवाहनः ॥ पितृपैतामहं तेन प्राप्तं राज्ञ्यम
 कंटकम् ॥ २ ॥ न तस्य राज्ञ्ये विध्वंसो न वैरिजनितं भयम् ॥ शरीरोऽत्यमहाव्याधिर्न चैवांतरदायकः ॥ ३ ॥ तस्यैवं कुर्वतो राज्ञ्यं पूर्वकर्मजितं शु
 भात् ॥ नास्ति भृत्योऽभारसहः सर्वराज्यधुरंधरः ॥ ४ ॥ न पुत्रः प्रियकृत्कश्चिन्नमंत्रमीधुराक्षरः ॥ न मित्रं कार्यकरणे समर्थो न सुहृत् तथा ॥
 ५ ॥ न भोज्यसमये प्राप्ते भोजनं सर्वकामिकम् ॥ न पूगफलसंयुक्तं तांबूलं वसनं च ॥ ६ ॥ न धनं जनसंबंधकारकोरत्नसंचयः ॥
 तस्यैवं कुर्वतो राज्ञ्यमव्याहतमचेष्टितम् ॥ ७ ॥ अथैकस्मिन् दिने विप्रः पिप्पलादोऽतिविश्रुतः ॥ आजगाम महायोगिराज्ञः पार्श्वमहद्युतिः ॥ ८ ॥
 तमागतं मुनिं दृष्ट्वा राजपत्नीं शुभावती ॥ पाद्यार्घ्यां सदनं सर्वथा तमपूजयत् ॥ ९ ॥ ततः कथं ते कस्मिंश्चित्तमुवाच शुभावती ॥
 भगवन् राज्ञ्यमेतन्नः सर्वबाधाविवर्जितम् ॥ १० ॥ कस्मान्न भृत्याः पुत्रावासां त्रिभिन्नादिकं द्विज ॥ भोगावाप्तिर्न च तथा सर्वलोकातिशायिनी ॥ ११ ॥
 ॥ ॥ पिप्पलाद उवाच ॥ ॥ यद्येन पूर्वं विहितं तदसौ प्राप्नुते फलम् ॥ कर्मभूमिरियं राज्ञिना तः शोचि तुमर्हसि ॥ १२ ॥ न तत्कुर्वति
 राजानो न दयादानशत्रवः ॥ न बांधवानि मित्राणि यद्येन न पुराकृतम् ॥ १३ ॥ तस्माद्भवद्भिर्यदं तं तद्वा ज्ञ्यमुत्तमम् ॥ भृत्यमित्रादि संव
 धोन दत्तं प्राप्यते कुतः ॥ १४ ॥ शुभावत्युवाच ॥ इदानीं मे विप्रपैकस्मात्तन्नोपदिश्यते ॥ येन मे बहवः पुत्रा धनं भृत्या भवंति वै ॥ १५ ॥
 मंत्रे वा सिद्धयोगो वा व्रतं दानमुपोषितम् ॥ कथं स्वामलमते येन संपद्यते सुखम् ॥ १६ ॥ ततः सकथयामास पिप्पलादो द्विजोत्तमः ॥ आपा
 काख्यं महादानं सर्वसंपत्प्रदायकम् ॥ १७ ॥ श्रद्धया कुरु शार्दूलनारी वाप्यथ वा पुमान् ॥ येन दत्तेन भाग्यानां बहूनां भाजनं भवेत् ॥ १८ ॥ तच्छ्रुत्वा
 सदौ राजाऽऽपाकाख्यं दानमुत्तमम् ॥ लेभे पुत्रान्पशून्भृत्यान्मित्रानि त्रिसुहृजान् ॥ १९ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आपाकाख्यं महादानं कथयामि शु
 धिष्ठिर ॥ दत्तेन येन कामानां पुमान् भवति भाजनम् ॥ २० ॥ ग्रहतारावलंबध्वाभां गवंपूजयेच्छुभम् ॥ वासोभिर्भूषणैश्चैव पुणैरगरुचंदनैः ॥ २१ ॥

१ तांबूलसेवनम्-इ० पा० । २ तथा-इ० पा० । ३ अव्याहृतविचेष्टितम्-इ० पा० । ४ राज्ञीराज्ञी-इ० पा० । ५ हि-इ० पा० । ६ अ
 स्मै-इ० पा० । ७ भानुमत्युवाच-इ० पा० । ८ मुने-इ० पा० । ९ कुलालमित्यर्थः ।

कुर्यात्तैवसम्मानंयथातुष्टोऽभिजायते ॥ कुरुष्वत्वंमेभांडानिगुरुणिचल्यूनच ॥ २२ ॥ मणिकादीनिशुभ्राणिस्थाल्यश्चसुमनोहराः ॥
 पटकाःकराश्चैवगलंत्यःकुंडलानिच ॥ २३ ॥ शरावादीनिप्राणिभांडमुच्चावचंबहु ॥ संपादयमहाभागविश्वकर्मात्वेमेवाहि ॥ २४ ॥
 भार्यवोऽपिप्रयत्नेननाभांडान्वितंशुभम् ॥ आपाकंरूपयेद्व्यविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ २५ ॥ सहस्रमेकंभांडानांस्थापयित्वाविचक्षणः ॥
 संध्याकालेज्वलित्वातुदद्याच्चपिहुताशनम् ॥ २६ ॥ रात्रौजागरणंकुर्याद्वातंमंगलनिस्वनैः ॥ ततःप्रभातेविलेज्जात्वा निवापितंशनैः ॥ २७ ॥
 रक्तवस्त्रैःसमाच्छाद्यपुष्पमालाभिरर्चयेत् ॥ यजमानस्ततःस्नात्वाशुक्लांबाधरःशुचिः ॥ २८ ॥ हेमरौप्याणिभांडानिनाम्रलोहमयानिच ॥
 परितःस्थापयित्वाचस्वशक्त्यातानिषोडश ॥ २९ ॥ पूजयित्वाप्रयत्नेनकृत्वाचापिप्रदक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणान्पूजयित्वाचभार्गवंपूज्यन्त
 तः ॥ ३० ॥ नार्यश्चाविधवास्तत्रसमानियप्रपूज्यच ॥ प्रदक्षिणंततःकृत्वाभ्रंजनेनपूजयेत् ॥ ३१ ॥ आपाकब्रह्मरूपोसिभांडानिमानिज
 तवः ॥ प्रदानात्तेप्रजापुष्टिःस्वर्गश्चास्तुममाक्षयः ॥ ३२ ॥ भांडरूपाणिन्यात्रकालिपतानिमयाकिल ॥ भूत्वासत्पात्ररूपाणिउपतिष्ठन्तुता
 निमे ॥ ३३ ॥ ॥ दानमंत्रः ॥ याचयद्भांडमादत्तेतस्यैतदापयेत्ततः ॥ स्वेच्छयाचैवगृह्णातुननिवार्यास्तुकाश्चन ॥ ३४ ॥ अने
 नविधिनयस्तुदानमेतत्प्रयच्छति ॥ विश्वकर्माभवेत्तुष्टस्तस्यजन्मत्रयंनृप ॥ ३५ ॥ नारीचदत्त्वासोभाग्यमतुलंप्रतिपद्यते ॥ गृहंसर्वशुणो
 पेत्तंभृत्यमित्रजनैर्वृतम् ॥ ३६ ॥ अवियोगंसदाभ्रात्ररूपंचानुत्तमलभेत् ॥ भूदानमेतन्निर्दिष्टंप्रकारेणतवानघ ॥ भिद्यतेबहुभिर्भेद्भूमिरे
 षानरेश्वर ॥ ३७ ॥ निष्पाद्यभांडनिचयोच्चतरंप्रयत्नादापाकदानमिहयाकुरुतेर्वस्त्री ॥ सापुत्रपौत्रपशुवृद्धिसुखानिभुक्त्वाप्रत्यस्वभर्तुस
 हितासुखिनिसिदास्ते ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेआपाकदानविधिवर्णननामसप्तपद्युत्तरश
 ततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ४३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सर्वशान्नाथं तत्त्वज्ञानविज्ञानपारग ॥ गृहदानस्यमाहात्म्यंविधिविदविदांबर ॥ १ ॥

१ जपित्वातु-इ०, स्वपित्वा तु-इ० च पा० । २ स्वनैः-इ० पा० । ३ समसाद्य-इ० पा० । ४ तैजसापुष्टिः-इ० पा० । ५ तथा सदा-इ०
 पा० । ६ सर्वजनोपेतंभृत्यमंत्रिजनैर्वृतम् । ७ अवियोगं च पत्युर्वा रूपं चानुत्तमं लघु-इ० पा० । ८ चेह विविधैः-इ० पा० । ९ च साध्वी-इ० पा०
 १० विधिविदांबर-इ० पा० ।

त्यसंकुलम् ॥३॥ गोगजाश्वगणाकीर्णगृहस्वर्गाद्विशिष्यते ॥ यथामातरमाश्रित्यसर्वजीवितिजंतवः ॥४॥ एवंगृहस्थमाश्रित्यवर्तयंतितराश्र
 माः ॥ धर्मश्चार्थश्चकामश्चमित्राणिप्रार्थितयज्ञः ॥५॥ प्रतुकाभैर्नैःपार्थसदासेव्योगृहाश्रमः ॥ नगृहेणविनाधर्मोनाथकामौसुखंनच ॥६॥
 नलोकपक्तिर्नयज्ञःप्राप्यतेत्रिदशैरपि ॥ नतत्स्वर्गोनापवर्गेनतत्केनोपमयिते ॥७॥ प्रसार्यपादौयद्रात्रौस्वगृहस्वपतंसुखम् ॥ दिना
 निनास्यगण्यतेनमाहुर्महाशनम् ॥८॥ अपिशकंपचानस्यस्वगृहेपरमंसुखम् ॥ इतिमत्त्वामहाराजकारयित्वाशुशोभनम् ॥९॥
 भवंब्राह्मणेदेयंभव्यभूतिमभीप्सता ॥ कारयित्वादृढस्तंभंशुभपक्षेष्टकामयम् ॥१०॥ शुभंकमठपृष्ठाभंभाभासितदिगंतरम् ॥
 सुधातुलिसंतुप्तंचसुखशालाविराजितम् ॥११॥ दद्यादंतंफलदंशैवैवैष्णवयोगिनाम् ॥ प्रतिश्रयेतुविस्तीर्णैकारितेसजलेयने ॥१२॥
 दीनानाथजलार्थायकृतंकिंनकृतंभवेत् ॥ कारयित्वागृहान्पश्चाद्वित्शुद्रार्कसंख्यया ॥१३॥ कुड्यस्तंभगवाक्षाद्यान्विचित्रान्वहुभूमिकान् ॥
 सप्ताकारप्रतोलीकान्कपाटार्गल्यंत्रितान् ॥१४॥ दुधाधवलितान्नम्यान्विस्तीर्णगणघाटिकान् ॥ प्रवेदानिर्गमयुतान्सभासन्नजलशयान्
 ॥१५॥ लोहोपस्करसंपूर्णस्ताम्रोपस्करसंयुतान् ॥ स्वर्णोपस्करशोभाढ्यात्रौप्योपस्करसंकुलान् ॥१६॥ रत्नोपस्करसंयुक्तान्कांस्यो
 पस्करमंडितान् ॥ आरकूटत्रयुसीसदानोपस्करवर्जितान् ॥१७॥ वंशोपस्करसंकीर्णान्काष्ठोपस्करवृंहितान् ॥ मृन्मयोपस्कराकीर्णान्वस्त्रोपक
 रणान्वितान् ॥१८॥ धर्मोपस्करसंभारशणवल्लरजितान् ॥ राजितान्तरुणपाषाणैःसर्वोपस्करभूषितान् ॥१९॥ सप्तधातुमयंभांडयत्तद्रत्नस
 मुद्रवम् ॥ चर्मकाष्ठमहाभांडंनववस्तुमयंतथा ॥२०॥ गोमहिष्यश्ववृषभप्रेष्यवेद्यगणान्वितान् ॥ क्षेत्रारामजलासन्नान्कान्यान्हर्म्यवरा

१ आसाद्य इ० पा० । २ वर्तयन्ते तथाश्रमः-इ० पा० । ३ गृहाश्रमी-इ० पा० । ४ गृहसुब्राह्मणे-इ० पा० । ५ भार्या भूमिमभीप्सता-इ० पा० ।
 ६ पक्षेष्टकामयं नवम्-इ० पा० । ७ दानं तत्फलदम्-इ० पा० । ८ रौप्योपस्करमंडितान्-इ० पा० । ९ वंशोपस्करसंयुक्तान्काष्ठोपस्करसंहितान्-इ० पा० । १० धर्मो
 पस्करसंयुक्तान्-इ० पा० । ११ सुवर्णोपस्करान्वितान्-इ० पा० । १२ चर्मकाष्ठमहाभांडंनववस्तुमयंतथा-इ० पा० ।

भुभान् ॥ २३ ॥ संपूर्णान्सर्वधान्यैस्तु घृतैर्तैलगुडादिभिः ॥ तिलतंदुलशालिशुभ्रगोधूमसर्षपैः ॥ २२ ॥ निष्पवाढव्यचणककुलत्थाणुम
सूरकैः ॥ किंगुमाषयद्याढ्याऽच्छाकंवृताकपूरितान् ॥ २३ ॥ लवणाद्रकसर्जूरद्राक्षजिरकधान्यकैः ॥ हिंगुकुंकुमकपूरक्षानद्रव्यैः सचंदनैः
॥ २४ ॥ धूपोपस्करपुंसतूलीगण्डोपधानकैः ॥ चुल्लीच्छेदनमंथानभद्रासनकगुच्छकैः ॥ २५ ॥ पिठरोलूखलस्थालीशूपदपणपत्रकैः ॥
मुशालसिकृपाणिपुदंडकादंडमुद्गरैः ॥ २६ ॥ गृहाट्वाटकादर्वहिलोष्टकहस्तकैः ॥ चात्रकांशुकलेहादिदीप्तमंथनिकादिभिः ॥ २७ ॥
कंडर्णपिषणचुछीउडकुंभीप्रमार्जनी ॥ मंजूषाकोष्ठाकासदीकंबलैस्ततुरांकवैः ॥ २८ ॥ इत्येवमादिभिः पूर्णान्गृहान्दद्याद्विजातिषु ॥
कर्तुं श्रंद्रबलोपेतस्थिरनक्षत्रसंयुते ॥ २९ ॥ शुभेऽह्निप्रकथिते दानकालः प्रशस्यते ॥ एवं संभृतसंभारो यजमानः स्वयं द्विजान् ॥ ३० ॥
कुलशीलसमायुक्तान् गृहसंख्याविमंत्रयेत् ॥ अर्घ्यते वेदाऽऽस्रज्ज्ञानपुराणस्मृतिपारगान् ॥ ३१ ॥ गृहस्थधर्मनिरताऽच्छातान् दाताञ्जितेन्द्रियान् ॥
अलंकृत्य सपत्नीकान् वासोभिरथ पूजयेत् ॥ ३२ ॥ सुगंधिस्रग्धरांकृतवाञ्छातिकर्मणि योजयेत् ॥ गृहांगणे कारयित्वा कुंडमेकं समखलम् ॥ ३३ ॥
ग्रहयज्ञः प्रकर्तव्यस्तुष्टिपुष्टिकरः सदा ॥ राक्षोघ्नानि च मुक्तानि पठेत् शुब्राह्मणस्ततः ॥ ३४ ॥ वास्तुपूजाप्रकर्तव्यादिशुभृतबलिं क्षिपेत् ॥
तैः पुण्याहघोषेण ब्राह्मणां स्तेषु वेदमसु ॥ ३५ ॥ प्रवेशयित्वा शय्यासु सभार्यानुपवेशयेत् ॥ यजमानस्ततः प्राज्ञः शुक्लांबरधरः शुचिः ॥ ३६ ॥
यद्यस्य विहितं पूततत्स्थप्रतिपादयेत् ॥ इदं गृहं गृहाण त्वंसर्वोपस्करसंयुतम् ॥ ३७ ॥ तव विप्रसादेन मम स्त्वभिमतं फलम् ॥ एव
मेकं कर्शोदत्त्वा प्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ ३८ ॥ स्वस्तीति ब्राह्मणैर्वच्यकोदादिति च पूजितैः ॥ गृहोपकरणैस्तुल्या दक्षिणाभवनं विना ॥ ३९ ॥
उपदेशमापृच्छेत् नमूलत्वान्महर्षयः ॥ स्वयं तान् पूजयित्वा तु ततः स्वभवनं व्रजेत् ॥ ४० ॥ दद्यादनेन विधिना गृहमेकं बहूनापि ॥ न सं
ख्यानियमः कार्यः शक्तिरत्र नियामिका ॥ ४१ ॥ शीतवातातपहरंदत्त्वा तुणकुटारिकम् ॥ इष्टान् कामानवाप्नोति प्रेत्य स्वर्गमहीयते ॥ ४२ ॥

१ सप्तधान्यैस्तु-इ०पा० । २ चुल्लीच्छेदनमंथानभद्रासनकगुच्छकैः-इ०पा० । ३ पिठरोलूखलस्थालीशूपदपणपत्रकैः-इ०पा० । ४ स्वस्तीति ब्राह्मणै
र्वच्यम्-इ०पा० । ५ दद्यात्-इ०पा० ।

किंपुनर्वहुनोक्तेनसर्वोपस्करभूषिताम् ॥ अत्यंतमुखलुब्धेनदत्वाब्रह्मपुरीप्रियाम् ॥४३॥ गोभूहिरण्यदानानियमाःसनियमास्तथा ॥ गृहदा
 नस्यकौतियकलानर्हतिषोडशीम् ॥४४॥ यःकारयेत्सुदृढहर्म्यवतीमहासितसेविताद्रिजपुरीसुजनोपभोग्याम् ॥ दिव्याप्सरोभिरभिर्नंदित
 चित्तवृत्तिःप्राप्नोत्यसावनवमंपदमिदुमौलेः ॥४५॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादगृहदानविधिवर्णने
 नामाष्टषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अन्नदानस्यमाहात्म्यंकथामितवानघ ॥ यत्प्रोक्तमृषिभिः
 पूर्वतद्विहकमनाःशृणु ॥ १ ॥ ददस्वान्नंददस्वान्नंददस्वान्नयुधिष्ठिर ॥ सद्यस्तुष्टिफलंलोकैर्कोकदत्तेनपरेणते ॥ २ ॥
 रामेणदाशरथिनवनस्थेननिजानुजः ॥ निर्वेदाद्यात्पुराप्रोक्तस्तदहंप्रब्रवीमि ते ॥ ३ ॥ पृथिव्यामन्नपूर्णार्थावयमन्नस्यकाक्षिणः ॥
 सौमित्रेनूनमस्माभिर्नब्राह्मणमुखेहुतम् ॥ ४ ॥ यदुच्यतेकर्मबीजंतस्यावश्यंफलंनरैः ॥ प्राप्यतेलक्ष्मणास्माभिर्नांनोविप्रमुखे
 हुतम् ॥ ५ ॥ यन्नप्राप्यंतदप्राप्यविद्ययापौरुषेणवा ॥ सत्योलोकप्रवादोऽयंनदत्तमुपातिष्ठति ॥ ६ ॥ भक्षोपयोगादन्न
 स्यदानंश्रेयस्कंरपरम् ॥ ७ ॥ प्रकारांतरभोज्यानिर्दानान्यन्यानिभारत ॥ अन्नमेवपरंदानंसत्यवाक्यंपरंपदम् ॥ ८ ॥ बुद्धिश्चा
 र्थतपरोलोभःसंतोषःपरमंसुखम् ॥ स्नातानामनुल्लिप्तानांभूषितानांचभूषणैः ॥ ९ ॥ नसुखंनचसंतोषोभवेदन्नादतेनृणाम् ॥ श्वेतो
 नाममहीपालःसर्वभौमोऽभवत्पुरा ॥ १० ॥ तेनेष्ट्वहुभिर्यज्ञैःसंग्रामावहवोजिताः ॥ दानानिचप्रदत्तानिधर्मतःपालितामही ॥ ११ ॥
 भुक्ताभोगाःसुविपुलाःशत्रूणांमूर्धनिस्थितम् ॥ वानप्रस्थेनविधिनान्यक्त्वा राज्याश्रयंतृप ॥ १२ ॥ स्वर्गैर्जगामभुक्त्वातुपूज्यमानोमरुद्गणैः ॥
 विमानमर्कप्रतिमंप्रतिपेदेमुदायुतः ॥ १३ ॥ तत्रास्तेरममाणोऽसौसाकंविद्याधरैःसुखम् ॥ प्रसिद्धैःस्तूयतेसिद्धैःसेव्यतेऽप्सरसांगणैः ॥ १४ ॥
 गंधर्वैर्गीयतेहृष्टैःशक्रेणप्यनुगम्यते ॥ दिव्यमाल्यांबरधरोदिव्याभरणभूषितः ॥ १५ ॥ सचनिर्त्यविमानाश्यादवतीर्थमहीतलम् ॥

१ महावर्षाम्-इ० पा० । २ अपरेण-इ० पा० । ३ तच्चापि कथयामि ते-इ० पा० । ४ श्रेयःफलम्-इ० पा० । ५ नानाविधानि-इ० पा० ।

संग्रामात्-इ० पा० । ७ अनुगीयते-इ० पा० ।

स्वमांसान्यात्तिकौतेयपूर्वव्यक्त्वाकलेवरम् ॥ १६॥ तच्छरीरं तथैवास्तेरक्षितं पूर्वकर्मभिः ॥ सकदाचित्सुरेशानं ब्रह्माणं समुपैस्थितः ॥ १७॥
 प्रणम्य प्राजलिभूत्वा निर्वेदादिदमब्रवीत् ॥ भगवंस्त्वग्रामादेन प्राप्तं स्वर्गसुखं मया ॥ १८॥ सर्वेषामपि समूज्यः सुराणां सुरगुणं व ॥
 किंतु क्षुद्राधतेऽन्यैस्वर्गस्थस्यापि मे प्रभो ॥ १९॥ यया मां सान्यहं स्वस्य भक्षयाम्यशनीं विना ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्वेताभिजनसंपन्नश्चेतश्शृणु व ॥
 चोमम ॥ २०॥ त्वया धीर्तुदंतं दंतं गुरवः परितोषिताः ॥ नाशानं भवतं दंतं यद्विज्जेभ्यो नराधिप ॥ २१॥ अनन्नदानस्य फलं त्वयैदमुपसृज्यते ॥
 तद्वन्नदानतो नान्यच्छरीरारोग्यकारकम् ॥ २२॥ नान्यदन्नाद्वहेतुं सां किंचित्संजिवि नोषधम् ॥ महौगत्वा महाराज कुरुष्व वचनं मम ॥ २३॥
 तपःस्वाध्यायसंपन्नश्चास्त्रज्ञो संजितो द्रिये ॥ येन संपद्यते तृप्तिरक्षया क्षमापते तव ॥ २४॥ विरिंचे वचनाद्गत्वा त्वरायुक्तो महती तलम् ॥ अगस्त्यं
 भोजयामास भक्त्या भरतसत्तम ॥ २५॥ भोजयित्वा ततः प्रादादक्षिणां क्षीणकल्मषः ॥ एकावलिं स्वकात्कंठात्समुत्तार्य समुज्ज्वलाम् ॥ २६॥
 ततो दुंदुभिर्घोषेण पूजितः सुरसत्तमैः ॥ श्वेतस्तृप्तो गतः स्वर्गं दत्त्वा न्नं दक्षिणायुतम् ॥ २७॥ पौलस्त्ये निहते पश्चाद्देवदानवसंकटे ॥
 रामायैकावलिं प्रादादगस्त्यः परया सुदा ॥ २८॥ एतदन्नस्य माहात्म्यं कथयाम्यपरं व्रते ॥ न चान्नादपरं किंचित्सत्यं तव मया दितम् ॥ २९॥
 अन्नवै प्राणिनां प्राणा अन्नमोजो बलं सुखम् ॥ एतस्मात्कारणात्सांद्रिद्रवः प्राणदः स्मृतः ॥ ३०॥ सुदूरादाशयाय स्य गृहं प्राप्ता बुभुक्षिताः ॥ तृप्ताः
 प्रतिनिवर्तते कोऽन्यस्तत्सदृशः पुमान् ॥ ३१॥ दीक्षितः कपिलासत्रराजा भिक्षुर्महोदधिः ॥ दृष्टमात्राः पुनर्येते तस्मात्पश्यंति नित्यशः ॥ ३२॥
 एकस्याप्यतिथेरन्नं प्रदातुमशक्तिमान् ॥ तस्याऽऽरंभैः परिकुशैर्वसतः किं फलं गृहे ॥ ३३॥ शक्यते दुष्करे प्यथे चिरात्राय जीवितुम् ॥
 न त्वाहारविहीनशक्यं वतं यितुं चिरम् ॥ ३४॥ भुक्त्वा गृहे गृहस्थस्य मथुनं यश्च सेवते ॥ यस्यान्नं तस्य ते पुत्रा इति प्राहुर्मनीषिणः ॥ ३५॥
 दुष्कृतं हि मृत्युपाणमन्नमाश्रित्य तिष्ठति ॥ यो यस्यान्नं स मश्नाति स तस्याश्नाति दुष्कृतम् ॥ ३६॥ वनस्पतिगते सोमपराश्रयस्तु भुंजति ॥
 तस्य मांसकृतं पुण्यं दातारमुपगच्छति ॥ ३७॥ कस्मान्नं दीयते नित्यं कस्मादन्नं दीयते ॥ यस्येदं शीफला वासिः कथिता पूर्वसूरिभिः ॥ ३८॥

भिक्षावापुष्कलांवापिहंत्तकारंदिजातये ॥ भोजनंवायथालाभमदत्त्वाश्रातिकिल्बिषम् ॥ ३९ ॥ येनायुतंसहस्रंवाभोजितंस्याद्विजन्मनाम् ॥
 तेनब्रह्मगृहासन्नंनवंछुट्टारकम् ॥ ४० ॥ वाराणस्यांपुरापाथवणिगापणजीवनः ॥ धनेश्वरइतिख्यातोदेवब्राह्मणपूजकः ॥ ४१ ॥
 तस्यापणैकदेशेतुमुक्त्वाडंपांडुरछवि ॥ ससर्पसर्पस्तदंशद्वानिष्टद्वविशंकितः ॥ ४२ ॥ तदंडंवणिजातेनदृष्टंकारुण्यबुद्धिना ॥ ततः
 प्रमृत्यनुदिनंरक्षचपुषच ॥ ४३ ॥ निर्जगामदिनैःकैश्चिद्वत्त्वाडंसर्पपातकः ॥ तंवणिकक्षीरपानाद्यैरुपचारैरवर्धयत् ॥ ४४ ॥
 लिलिहेधृतभांडानिजिघ्रेगंधसंचयान् ॥ लुलोठपांसुप्रकरेचचारवारिमध्यगः ॥ ४५ ॥ वणिजारक्ष्यमाणःसस्नेहाह्वारहर्निशम् ॥
 जगामसुमहाकालेऽभवेदृषभयंकरः ॥ ४६ ॥ अथैकस्मिन्दिनेगंगतःस्नानुंत्रिलोकगाम् ॥ वणिगापणेपण्यविदंस्थापयित्वासुतंमतम् ॥
 ॥ ४७ ॥ व्यवहर्तुसमारब्धवणिक्पुत्रेणधीमता ॥ ददातिप्रतिगृह्णातिघृततैलयैवैक्षवम् ॥ ४८ ॥ व्यवहाराकुलतयापादयोरंतरेणसः ॥
 सर्पश्चचालचापल्याद्वानिष्विक्षेपमभ्यगात् ॥ ४९ ॥ जानन्नपितदृत्तांतंनिदानेनियतेर्वशात् ॥ त्रासात्संतर्जयामासबलेनपदचारिणम् ॥
 ॥ ५० ॥ समहीतःसमुत्थायमूर्द्धानमैवरुह्यच ॥ उवाचदारुणंतरंवचनंपन्नगधमः ॥ ५१ ॥ झरणागतंपोषितंचतवपिआप्रियंकरम् ॥
 कस्मान्माहंसिदुष्टात्मन्कथंजीवन्विमोक्ष्यसे ॥ ५२ ॥ अनंतरंकलकलःसंजातोरोदंतांनुणाम् ॥ धनेश्वरसुतोदृष्टःसर्पणापिभृशकुलः ॥ ५३ ॥
 अच्युतानंतगोविंदकृष्णकृष्णेत्युदीरयन् ॥ धनेश्वरोप्यनुप्राप्तःप्रोवाचाकुलयगिरि ॥ ५४ ॥ किंकृतंममपुत्रेणतवपन्नगविप्रियम् ॥ यदयंभवता
 मूर्ध्निस्वभोगेनाभिषेधितः ॥ ५५ ॥ मूर्खमित्रसुसंधंहीनजातिजनोहियः ॥ यःकरोत्यबुधोऽगारान्स्वहस्तेनकर्षति ॥ ५६ ॥ तमुवाचचसर्पो
 ऽसौबाष्पगद्गयागिरा ॥ निरपराधोभवतःपुत्रेणाहंसमाहतः ॥ ५७ ॥ तदहंपश्यतस्तेद्यदशाभ्येनंनराधिप ॥ यथानभूयोभूतानांभवेद
 स्मात्काचिद्रयम् ॥ ५८ ॥ धनेश्वरउवाच ॥ उपकारं व्रतंभक्त्यास्नेहपाशोऽनयस्यच ॥ सतांमार्गमपाक्रम्यप्रयातःकेनवार्थते ॥ ५९ ॥

१ व्यवहारः समारब्धः-इ० पा० । २ फलेन फलभोजिनम्-इ० पा० । ३ अधिगच्छति-इ० पा० । ४ दारुणतमं स्वामिनम्-इ० पा० । ५ रोषणः-

इ० पा० । ६ स्वहस्तेनापि कर्षति-इ० पा० ।

क्षणमात्रं प्रतीक्षस्वयावदेव शिशुर्मम ॥ और्ध्वदेहिककर्मणि करोति स्वयमात्मनः ॥ ६० ॥ एवमुक्त्वा गृहं त्वाथ तीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥
 सहस्रं भोजयामास दृतपायसभोजनैः ॥ ६१ ॥ समुत्थाय ततः सर्वब्राह्मणाहृष्टमानसाः ॥ वणिक्पुत्रस्योत्तमं गेचिक्षिपुः कुसुमाक्षतान् ॥ ६२ ॥
 वणिक्पुत्रचिरं जीवितुं तव शत्रवः ॥ अभीष्टफलं स सिद्धिरस्तु ते ब्राह्मणाज्ञया ॥ ६३ ॥ ततः संदुष्टप्रकृतिर्विषागवव्रतडितः ॥
 पन्नगोनगसंकाशः पपात च ममारच ॥ ६४ ॥ विपन्नं नगं दृष्ट्वा त्रस्तचक्षुर्धनेश्वरः ॥ आः किमेतदिति प्रोच्य विषादमगमत्परम् ॥ ६५ ॥
 पोषितोऽयं मया बालः पालितो लालितस्तथा ॥ ममापचारान् पंचत्वमापन्नः पवनक्षनः ॥ ६६ ॥ उपकारिपुयः साधुः साधुत्वे तस्य को गुणः ॥ अप
 कारिपुयः साधुः स साधुः स सिद्धिरिष्यते ॥ ६७ ॥ इत्येवमवधाय सोऽदुःखसंतप्तमानसः ॥ बुभुजेनाकुलतयानच सुप्वापतानि शाम् ॥ ६८ ॥
 ततः प्रभतिगंगायां स्नात्वा तत्तप्यदेवताः ॥ सहस्रं भोजयामास पुनरेव द्विजन्मनाम् ॥ ६९ ॥ तैर्भुक्तेरिष्टमांसं द्वैर्ब्राह्मणैरनुभोदितः ॥ वणि
 क्प्राहममाभीष्टं संजीवित्वेव पन्नगः ॥ ७० ॥ ततो द्विजवरोन्मुखैरंशुभिः परिषिंचितः ॥ उदतिष्ठ देहीनां गमः सहसा हि महकुलः ॥ ७१ ॥
 प्रहर्षमतुललेभे दृष्ट्वा तं पुरतः स्थितम् ॥ प्रत्यग्रावयवं दृष्ट्वा मुक्किणी परिलेहितम् ॥ ७२ ॥ साधुवादो महाज्जातः शशं सुधनेश्वरम् ॥ पुरीक्षिष्या
 सिनः सर्वे विस्मयोत्फुल्लोचनाः ॥ ७३ ॥ सहस्रं भोजयामाहात्म्यं कथितं तं युधिष्ठिरा ॥ सम्यक् कृद्धा प्रयुक्तस्य किमन्यत्कथयामिते ॥ ७४ ॥ यच्छु
 तियेऽनुदिव संद्विजपुंगवानामन्नाविशुद्धमनसो भृशमागतानाम् ॥ मय्येविहृत्य सुखिरसमुहं ज्ञानास्ते प्रेत्य प्रयाति भवनं मुदिताधुरारः ॥ ७५ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अन्नदानमाहात्म्यवर्णनं नैमिकेन सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अन्नदानं प्रसेनममापि स्मृतिमागतम् ॥ तत्तेऽहं सर्वक्षयमिश्रुतं दंष्ट्रचयमया ॥ १ ॥ अक्षयूतेन भगवन्धनं
 व्यंचनो हतम् ॥ आहूय निष्कृतिप्राज्ञैः कितवैरक्षकोविदैः ॥ २ ॥ वनं प्रस्थापिताः सर्वैरुल्लालाजिनवाससः ॥ द्रौपद्यासहिताः कृष्णकर्णद्वयै

१ दत्त्वा-इ० पा० । २ सुहृष्टप्रकृतिः-इ० पा० । ३ अपकारात्-इ० पा० । ४ संप्रधार्य-इ० पा० । ५ किंकिणी परिलेहितम्-इ० पा० । ६ प्रेत्येह

इ० पा० । ७ सदाव्रतवर्णनं नाम-इ० पा० ।

धनादिभिः ॥३॥ ज्ञात्वावनगतानस्मान्ब्राह्मणाः संजितेन्द्रियाः ॥ द्रुमभ्याययुः सर्वे पौराश्राप्यनुजग्मिरे ॥४॥ अस्मान्स्नेहात्किञ्चिदयमानन्दं ब्राह्मणसत्तमाः ॥ पौरान्कर्मकरांश्चैव निर्वेदादिदमब्रुवन् ॥५॥ जीवतो यस्य जीवंति विप्रा मित्राणि बांधवाः ॥ जीवंतं तस्य सफलमात्मात्मात्थैर्को न जीवति ॥६॥ अभ्यागतं सुहृद्गणकुटुंबमपहाय च ॥ जीवन्नापि मृतः पापः केवलं सर्वोदरं भारः ॥७॥ इत्येवमवधायार्हं तानृषीन्पुनरब्रुवम् ॥ भवंतः सर्वे एवात्रात्रिजालज्ञासि महर्षयः ॥८॥ समागतमिप्रथमं ज्ञानविज्ञानपारगाः ॥ ब्रूतं किंचिदुपायं मे भवंतां भोजनप्राप्तं ॥९॥ भवद्भिः सहिताः सर्वे भृत्यैर्भ्रातृभिरवच ॥ निर्गच्छं येन शून्ये द्वादशे मासमायथा ॥१०॥ मासुवाचाथ मे त्रयैः शृणु कौतय स द्वयः ॥ पूर्ववृत्तं प्रवक्ष्यामि दृष्टदिव्येन चक्षुषा ॥११॥ आसीत्तपोवने काचिद्ब्राह्मणब्रह्मचारिणी ॥ दुर्भगदुर्गता दुःसादरा धयति सा द्विजान् ॥१२॥ शौचेन तुष्टा मुनयः प्रश्रेयसेन च ॥ प्रोचुर्वद्विशालाक्षि किं कुर्मस्तव सुव्रते ॥१३॥ सा तानुवाच कृतन्मन्त्रतदानमथापि वा ॥ कथय ध्वं भवयैव येन श्रीसुखभागिनी ॥१४॥ आधारभूता भूतानां बह्वृत्यापतिप्रिया ॥ स्पृहणीया त्रिजगता त्रिवर्गफलभागिनी ॥१५॥ वसिष्ठस्तामुवाचाथ शृणुष्व कथयामि ते ॥ दानं मानं करं पुंसां सर्वकामप्रदायकम् ॥१६॥ कृत्वा तां प्रमये स्थालीं पिलानां पंचभिः शतैः ॥ अक्षस्तुतदङ्गेन चतुर्थांशेन वा पुनः ॥१७॥ सर्वशक्तिविहीनस्तु मृन्मयी भिषि कारयेत् ॥ सुगंभीरोदरदरीदृढदंडकुटुंबकम् ॥१८॥ मुद्गंतं दुलनिष्पन्नसुस्विन्नक्षिप्रपूरिताम् ॥ उपदंशोदकयुतां घृतापात्रसमन्विताम् ॥१९॥ धौतपार्श्वौघैस्तकर्णोच्चैर्वा चित्तं चंदनेन च ॥ स्थाप्य मंडले केवलेः पुष्पधूपैरथार्चयेत् ॥२०॥ आदित्येऽहनि संक्रांतौ च तुदंश्यष्टमाध्रुवा ॥ एकादश्यां तु तीयायां विप्राय प्रतिपादयेत् ॥२१॥ ज्वलज्ज्वलनपार्थस्थैस्तंडुलैः सजलैरपि ॥ न भवेद्भोज्यं संसिद्धिर्भूतानां पिठारविना ॥२॥ त्वंसिद्धिः सिद्धिकामानां त्वंपुष्टिः पुष्टिमिच्छ

१ सफलं जीवितं तस्य-इ० पा० । २ भोजनम्-इ० पा० । ३ निर्देह्यम्-इ०, निर्गुह्यम्-इ० पा० । ४ अत्र-“भैत्रेय उवाच-शृणु कौतय मद्राक्यमवधानेन यत्नतः”-इति पाठो दृश्यते-सच मूलस्थ पाठेनैव गतार्थः । ५ दुर्गतिशस्ता देवतार्चनतस्तरा-इ० पा० । ६ पुरा दृष्टं व्रतं दानमथापि वा-इ० पा० । ७ मानप्रदम्-इ० पा० । ८ वाऽपि-इ० पा० ।

ताम् ॥ अतस्त्वांप्रणमाम्याशुसत्यंकुरुवचोमम ॥ ३ ॥ ज्ञातिबंधुमुहद्वर्गविप्रेप्रयजनेतथा ॥ अमुक्तवतिनाश्रीयात्तथाभववरप्रदा ॥ २४ ॥
 इत्युच्चार्यप्रदातव्याहंङिकाद्विजपुंगवे ॥ तुष्टिपुष्टिप्रदापुंसांसाव्कामानभीप्सता ॥ २५ ॥ वसिष्ठवचनंश्रुत्वासाचकारतथैवतु ॥
 प्रादात्स्थालीब्राह्मणायबहूनांबहुदक्षिणाम् ॥ २६ ॥ साचैषाद्रौपदीपार्थभवद्वायुऽभवन्त्रिया ॥ तेनदानप्रभावेणभविताऽन्नून्यपाणिका ॥ २७ ॥
 एषासतीशचीस्वाहासावित्रीभूररुंधती ॥ श्रीरिषयत्रयवसतिनर्किंचितत्रदुर्लभम् ॥ २८ ॥ अनयायाभृतास्थालीतयासर्वमिदंजगत् ॥
 भोजयिष्यसिर्कैतिकिमतोब्राह्मणाअमी ॥ २९ ॥ मैत्रेयात्तदुपश्रुत्यतत्रसंहृष्टमानसः ॥ पूर्वभोजितवानस्मिबहुविप्रजनान्वने ॥ ३० ॥
 अन्नदानप्रसेनस्थालीदानमिदंमया ॥ कथितंपुंडरीकाक्षक्षतव्यमनसुयाया ॥ ३१ ॥ स्थालीविशालवदनंचसंतुलांचयच्छंतियेमधु
 रशुल्वमयीद्विजेभ्यः ॥ तेषांमुहत्स्वजनविप्रजनेनभोज्यंसंभुज्यमानमपिकृष्णनयातिनाशम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे
 उत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेस्थालीदानविधिवर्णनेनमसतत्पुत्रशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ४३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 दासीदानमहंतेऽद्यप्रवक्ष्याम्यरिसूदन ॥ भक्त्यास्नेहाच्चभवतोयन्नोक्तैकेनचिक्वचित् ॥ १ ॥ चतुर्णामाश्रमाणांहिगृहस्थःश्रेष्ठउच्यते ॥
 गृहस्थाच्चगृहंश्रेष्ठगृहाच्छ्रेष्ठावराःस्त्रियः ॥ २ ॥ पूण्डुर्विषवदनाःपीनोन्नतपयोधराः ॥ तद्गृहंयत्रदृश्यतेयोषितःशालमंडनाः ॥ ३ ॥
 जामयोयत्रपूज्यतेरमंतेतत्रदेवताः ॥ यत्रैतास्तुनपूज्यंतेविनंद्यन्त्याशुतद्गृहम् ॥ ४ ॥ जामयोयानिगेहानिज्ञापंत्यप्रतिपूजिताः ॥
 तानिक्वृत्वाहतानि वसद्योयातिपराभवम् ॥ ५ ॥ अमृतस्थेकुंडानिमुखानामिवराशयः ॥ रतेरिवनिधानानियोषितःकेननिर्मिताः ॥ ६ ॥
 श्यामामंथरगामिन्यःपीनोन्नतपयोधराः ॥ महिष्योवरनार्यश्चनभवतिगृहेगृहे ॥ ७ ॥ अहिरण्यमदासीकमलपान्नाज्यमगोरसम् ॥
 गृहंकृपणवृत्तीनारकस्यापरोविधिः ॥ ८ ॥ अदंडपाशिकंग्राममदासीकंचयद्गृहम् ॥ अनाज्यंभोजनंयच्चवृथातादितिमेमतिः ॥ ९ ॥
 विभवाभरणादास्यायेद्गृहंसमुपासते ॥ तत्रास्तेपंकजकरालधर्माःशीरोदवासिनी ॥ १० ॥ नयत्रास्तिगृहशौचनसुखंव्यवहारजम् ॥ यत्र

१ मैत्रेयादुपश्रुत्याहभेतद्वृत्तांतमुत्तमम् ॥ सर्वान्भोजितवानस्मि-इ० पा० । २ हिमांशुर्विषवदनाः-इ० पा० ।

वानास्तिदास्येकातत्सदैवानवस्थितम् ॥ ११ ॥ यत्रकर्मकरीनास्ति सर्वकर्मकरसिद्धा ॥ नतच्छतं किंकराणां करोति शुभतामपि ॥ १२ ॥
 यदेकाकुरुते दासी गृहस्थेन भृता हि सा ॥ बहुलोकाकुलो ग्रामो दासी दासाकुलं गृहम् ॥ १३ ॥ बुद्धिर्धर्माकुला यस्य तस्य चेत् किमाकुलम् ॥
 यत्र भार्या गृहे दक्षा दास्यः कर्मण्यनुव्रताः ॥ १४ ॥ भृत्याः सदोद्यमपरास्त्रिवर्गस्तत्र दृश्यते ॥ यद्यदिष्टमं लोके तत्तद्देयमिति श्रुतिः ॥ १५ ॥
 एतद्विचार्ये हृदे ये दासी द्विजातये ॥ स्थिरनक्षत्रसंयुक्ते सोमौम्यग्रहा न्विते ॥ १६ ॥ दानकालं प्रशंसति संतः पर्वणि वा पुनः ॥ अलं
 कृत्य यथाज्ञत्तया वा सोभिर्भूषणैस्तथा ॥ १७ ॥ ब्राह्मणाय प्रदातव्या मंत्रेण नैव कैरिव ॥ इयं दासी मया तुभ्यं भगवन् प्रतिपादिता ॥ १८ ॥
 कर्मोपयोग्या भोज्या वा यथेष्टं भद्रमस्तुते ॥ दत्त्वा क्षमापयेत्पश्चाद्ब्राह्मणं कान्चनेन तम् ॥ १९ ॥ अनुव्रज्य गृहद्वारं यावत्पश्चाद्द्विसर्जयेत् ॥
 अनेन विधिना दद्यादं कथित्वा सुरालये ॥ २० ॥ मखे चापि महाराज प्रसिद्धे वा प्रतिश्रये ॥ सर्वकर्म करीदस्त्वा तत्तत्तुल्यरूपशालिनीम् ॥ २१ ॥ प्राप्य ते
 यत्फलं पुंभिः पार्थ तत्केन वण्यते ॥ २२ ॥ दासी समीक्ष्य बहूशो गृहकर्मदक्षा यो ब्राह्मणाय कुलशीलवते ददाति ॥ विद्याधराधिपज्ञतैरापि पूजितोऽसौ
 लोकत्रिलोकमयाप्सरसां प्रयाति ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्य महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे दासीदानविधिवर्णनं नामैकसप्तत्युत्त
 रशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ध्या ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रपादानस्य माहात्म्यं वद देव किं नन्दन ॥ कथं देया कदा देया दानं तस्याश्च किं फलम् ॥
 ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अतीतिं फाल्गुने मासि प्राप्ते चैत्रे महोत्सवे ॥ पुण्येऽह्नि विप्रकथिते ग्रहचंद्रबलान्विते ॥ २ ॥ मंडपं कारयेद्ब्रह्मन्
 नच्छायं मनोरमम् ॥ पुरस्य मध्ये पथिवाकांतां रेतो यवर्जिते ॥ ३ ॥ देवताय तने वापि चैत्यवृक्षतलेऽपि वा ॥ सुशीतलं च रम्यं च विचित्रासनं संयुतम् ॥
 ॥ ४ ॥ कारयेन्मंडपं भव्यं शीतवातसंहतम् ॥ तन्मध्ये स्थापयेद्भद्रतयामणीं कुंभं शोभनाम् ॥ ५ ॥ अकालमूलान्करकान् वस्त्रैरावेष्टिता
 नथ ॥ ब्राह्मणः शीलसंपन्नो वृत्तिं दत्त्वा यथोचिताम् ॥ ६ ॥ प्रपापालः प्रकृतं व्योबहुत्रपरिच्छदः ॥ पानीयपानमश्रांतं यः कारयति मानवान् ॥ ७ ॥

१ तिष्ठति-इ० पा० । २ शोभने शशलाञ्छने-इ० पा० । ३ गौरिव-इ० पा० । ४ अश्रुते-इ० पा० । ५ कस्याः-इ० पा० । ६ अथवा-इ, तथा-
 इ० पा० । ७ शीतवातसहम्-इति पाठे शीतवाताभ्यां मह उत्सवो र्यस्मिस्तमित्यर्थः । ८ भृतिम्-इ० पा० । ९ तु कर्तव्यः-इ० पा० ।

एवंविधांप्राकृताशुभेऽह्निविधिपूर्वकम् ॥ यथाज्ञात्तयानरश्रेष्ठप्रारंभभोजयेद्विज्ञान् ॥ ८ ॥ ततश्चोत्सर्जयेद्विप्रात्मन्त्रेणानेमानवः ॥
 प्रप्यं सर्वसामान्याभूतेभ्यः प्रतिपादितां ॥ ९ ॥ अस्याः प्रदानात्पितरस्तृप्यंतु चैषितामहाः ॥ अनिवार्यततोदेयं जलमासचतुष्टयम् ॥ १० ॥
 त्रिपक्षं वामहाराजजीवांनाजीवनं परम् ॥ गंधाढ्यं सुरसंज्ञं तं शोभनेभाजेन स्थितम् ॥ ११ ॥ प्रदद्यादप्रतिहतेमुखं चान्वलाकयन् ॥ प्रत्यहं
 कारयेत्तस्यां भोजनं शक्तिं तद्विज्ञानम् ॥ १२ ॥ अनेन विधिनो यस्तु ग्रीष्मोष्मशोषनाशनम् ॥ पानीयमुत्तमं दद्यात्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ १३ ॥
 सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् ॥ तत्पुण्यफलमाप्नोति सर्वदेवैः सुप्राजितः ॥ १४ ॥ पूर्णचंद्रप्रतीकांश्च विमानं सोऽधिरुह्य च ॥
 याति देवेन्द्रनगरं पूज्यमानोऽसुरोगैः ॥ १५ ॥ विंशत्कोटयोर्हविर्षाणं यथैषां क्षयं चैव संवितः ॥ पुण्यक्षयादिहागत्य चतुर्वेदोद्भिजो भवेत् ॥
 ॥ १६ ॥ ततः परंपदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ प्रपादानात्समर्थं नैव शोषाद्धर्मोऽस्मता ॥ १७ ॥ प्रत्यहं धर्मघटकः कर्पटावेष्टिताननः ॥
 ब्राह्मणस्य गृहे नैयः शीतामलजलः शुचिः ॥ १८ ॥ तस्यैवोद्यापनं कार्यमासिमासिनरोत्तम ॥ मंडको वेष्टिकाभिश्च पक्वाभ्रैः सार्वकामिकैः ॥
 ॥ १९ ॥ उद्दिश्य शंकरं विष्णुं ब्रह्माणं कुरु नंदन ॥ सलिलं प्रोक्षयित्वा तु मंत्रेणानेमानवः ॥ २० ॥ एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥
 अस्य प्रदानात्सकलममसंतु मनोरथाः ॥ २१ ॥ इति धर्मघटदानमंत्रः ॥ अनेन विधिनो यस्तु धर्मकुंभं प्रयच्छति ॥ प्रपादानं फलं सोऽपि प्राप्नोतीह
 न संशयः ॥ २२ ॥ धर्मकुंभं प्रदानेऽपि यद्यशक्तः पुमान् भवेत् ॥ तेनाश्वत्थतरोर्मूलं सेच्यं नित्यं जितात्मना ॥ २३ ॥ अश्वत्थरूपी भगवान् श्री
 यतामिजनार्दनः ॥ इत्युच्चार्य नमस्कृत्य प्रत्यहं पापनाशनम् ॥ २४ ॥ यः करोति तरोर्मूलं सेकमासचतुष्टयम् ॥ सोऽपि तत्फलमाप्नोति श्रुतिरेषा स न त
 नी ॥ २५ ॥ मुस्तादुशीतसलिलाच्छमनाशनी च प्रातिपुरस्य पथि पाथ समाजभूमौ ॥ यस्य प्रपापं भवति सर्वजोपभोग्याधर्मोत्तरः स खलु जीवति जीव
 लोके ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिधृष्टसंवादो प्रपादानविधिवर्णनं नाम द्विसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ ॥

१ प्रतिपादये-इ० प्रतिपादयेत्-इ० च पा० । २ प्रतिपादयेत्-इ० पा० । ३ जीविनाम्-इ० पा० । ४ वा न विलोकयेत्-इ० पा० । ५ स्वर्णकुं
 भप्रतीकाशम्-इ० पा० । ६ ब्रह्मघटः-इ० पा० । ७ मासचतुष्टयम्-इ० पा० ।

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अग्निष्टिकाकथं देयाग्निशिरीशीतभीरुभिः ॥ सर्वसत्त्वोपकाराय करुणीकृतमानसैः ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 अग्निष्टिकामहंपार्थकथामिनिबोधताम् ॥ यथा येन विधानेन सर्वसत्त्वसुखप्रदाम् ॥ २ ॥ आदौ मार्गशिरे मासि शोभने दिवसे शुभाम् ॥
 अग्निष्टिकां कारयित्वा सुखासनवती शुभाम् ॥ ३ ॥ देवांगणे पथे गेहे विस्तीर्णं च त्वरे धवा ॥ उभयोः सन्ध्योः कृत्वा संशुष्कं काष्ठं संचयम् ॥ ४ ॥
 ततः प्रज्वालयेद्गन्धित्वा व्याहृतिभिः क्रमात् ॥ अनेन विधिना हुत्वा प्रत्यहं ज्वालयेत्ततः ॥ ५ ॥ यदि कश्चिद्भुधा र्थं स्त्रिया द्राज्यं तस्मै प्रकल्पयेत् ॥
 सुखासीनो जनस्तत्र विशीतो विज्वरस्तथा ॥ ६ ॥ यः करोति कथाः पार्थनताः श्रवणमयोदितुम् ॥ राजवार्ताजनवार्तायां दिकाश्च निजच्छया ॥
 ॥ ७ ॥ वदेच्छोकः सुखासीनो न केनापि निवार्यते ॥ अनेन विधिना यत्तु दद्यादग्निष्टिकानरः ॥ ८ ॥ तस्य पुण्यफलं राजन्कथ्यमानं निबोध मे ॥
 विमाने चार्कं शोसमाहूढो महाधने ॥ ९ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षज्ञातानि च ॥ हर्षितोऽन्यंत सुखितो ब्रह्मलोकं महीयते ॥ १० ॥
 इह लोके वतीर्णश्च त्रैवैदो द्विजो भवेत् ॥ नीरुजः स त्रयाजी च अग्निवत्तेजसां न्वितः ॥ ११ ॥ चैत्ये सुरांगणसभा वसथे सुभव्यायेऽग्निष्टिकां प्रचु-
 रकाष्ठवतीं प्रदद्युः ॥ हेमंतौ शिशिरऋतौ सुखदानानां कायाग्निदीपनमलंपुनराप्नुवंति ॥ १२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री-
 कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे अग्निष्टिकादानविधिवर्णनं नाम त्रिसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥
 बहुप्रदानं गोदानं त्वत्तो विद्वच्छ्रुतं मया ॥ भूमिदानस्य माहात्म्यं विधिश्चैव अवधारितः ॥ १ ॥ सांप्रतं यदुशार्दूलविद्यादानस्य योविधिः ॥ तमहं श्रो-
 तुमिच्छामि कथयस्व जनार्दन ॥ २ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विद्यादानविधिं वक्ष्ये यथा तथ्येन तेऽधुना ॥ यथा देयं फलं यच्च दत्तेन कुरु नंदन ॥ ३ ॥
 शुभेऽह्नि विप्रकथिते गोमयेन सुशोभनम् ॥ कारयेन्मण्डलं दिव्यं चतुरस्रं संमततः ॥ ४ ॥ पुष्पप्रकरं संछन्नं रस्वस्ति कादि विभूषितम् ॥
 पुस्तकं तंत्रं स्थाप्य गंधपुष्पैः समर्चयेत् ॥ ५ ॥ सौवर्णं लेखनी कार्या रौप्यं च मणिभाजनम् ॥ लेखकं पूजयित्वा तु आरंभं कारयेत्सुधीः ॥ ६ ॥
 विनीतश्चाप्रमत्तश्च ततः प्रभृति लेखकः ॥ मात्रानुस्वारसंयुक्तं पदं च्छेदं समं वितम् ॥ ७ ॥ समानि सप्तश्रीपाणि वतुलानि घनानि च ॥

१ कारयेत्तु-इ० पा० । २ दृढाम्-इ० पा० । ३ तस्य-इ० पा० । ४ मंडपम्-इ० पा० । ५ विप्रमाकारयेत्-इ० पा० । ६ पदबंधं समं वितम्-इ० पा० ।

लेखयेदक्षराणीहतदूतेनंतरात्मना ॥ ८ ॥ निष्पादयित्वातच्छास्त्रिशैवंवाप्यथैषणवम् ॥ निष्पादितेतत्तत्पूज्योलेखकोवल्लभूपैः ॥ ९ ॥
 संपूजयित्वातच्छास्त्रिदयंगुणवतेतदा ॥ शाल्लसद्भावविदुषेवाचकेचप्रियवदे ॥ १० ॥ वल्लभुमेनसंवीतं पुस्तकं प्रतिपादयेत् ॥ सा
 मान्यैर्सर्वलोकानां स्थापयेदथवामठे ॥ ११ ॥ अनेन विधिना दत्त्वा यत्फलं प्राप्नुयान्नरः ॥ तदहं ते प्रवक्ष्यामि युधिष्ठिर निबोधत ॥ १२ ॥
 यत्पुण्यं तीर्थयात्रायां यत्पुण्यं ज्विनां तथा ॥ तत्पुण्यं कोटिगुणितं विद्यादानाच्छ्रेयः ॥ १३ ॥ कपिलानां सहस्रेण सम्यग्दत्तेन यत्फलम् ॥
 तत्फलं समवाप्नोति पुस्तकं स्य प्रदायकः ॥ १४ ॥ पुराणभारतं वा पिरामायणमथापि वा ॥ दत्त्वा यत्फलमाप्नोति पार्थ तत्केन वण्यते ॥ १५ ॥
 प्रातरुत्थाय यः शिष्यान् ध्यापयति यत्नतः ॥ वेदं शाल्लनृत्यगीतं कस्तेन सदृशः कृती ॥ १६ ॥ उपाध्यायस्य शिष्योऽप्ययत्ने जर्जः ॥
 किं न दत्तं भवेत्तेन धर्मकामार्थदर्शिना ॥ १७ ॥ छात्राणां भोजनभ्यंगं वस्त्रभिक्षामथापि वा ॥ दत्त्वा प्राप्नोति पुरुषः सर्वकामान्नसंशयः ॥ १८ ॥
 विवेको जावितं दीर्घधर्मकामार्थसंपदः ॥ सर्वतेन भवेद्दत्तं छात्राणां पोषणे कृते ॥ १९ ॥ शाल्लं शल्लकलाशिलपंथादिच्छेदुर्जातुम् ॥
 तस्योपकारकरणे पार्थकार्यं सदा मनः ॥ २० ॥ वाजपेयसहस्रस्य सम्यगिष्टस्य यत्फलम् ॥ तत्फलं समवाप्नोति विद्यादानान्नसंशयः ॥ २१ ॥
 शिवालेखविष्णुगृहे हसूर्यस्य भवेत्तथा ॥ यः कारयति धर्मात्मा सदा पुस्तकवाचनम् ॥ २२ ॥ गोभूहिरण्यवासिंशयनान्यासनाति च ॥
 प्रत्यहं तेन दत्तानि भवन्ति भरतर्षभ ॥ २३ ॥ धर्माधर्मनजानाति विद्वद्यारहितः पुमान् ॥ तस्मात्सदैव धर्मात्मा विद्यादानरतो भवेत् ॥ २४ ॥
 त्रैलोक्यं चतुरोर्वणश्च त्वारश्चाश्रमाः पृथक् ॥ ब्रह्माद्यादेव ताः सर्वा विद्यादानप्रतिष्ठिताः ॥ २५ ॥ चतुर्गुणानि राजद्रव्यकससतिसंख्या ॥
 कल्पविष्णुपुरेतिष्ठेनूज्यमानः सुरोत्तमैः ॥ २६ ॥ शिर्विषेपेत्य कालं तिराज भवति धार्मिकः ॥ हस्त्यथरथदानाब्जोदाता भोक्ता विमत्सरी ॥
 ॥ २७ ॥ रूपसौभाग्यसंपन्नो दीर्घायुर्निरुजो भवेत् ॥ पुत्रैः पौत्रैः परिवृतो जीवेच्च शरं दाशतम् ॥ २८ ॥ दानं विदोषफलदं जगतीह नान्यद्विद्यां

१ सदा-इ० पा० । २ यज्ञयाजिनाम्-इ० पा० । ३ पुस्तकैकप्रदायकः-इ० पा० । ४ पंक्तिः-इ० पा० । ५ जनम्-इ० पा० । ६ पुरुषर्षभ-
 इ० पा० । ७ विद्याविरहितः-इ० पा० । ८ सुरैर्नरैः-इ० पा० । ९ वाऽऽप्त्य-इ० पा० । १० शरदः-इ० पा० । ११ भवति-इ० पा० ।

विहाय वदनाब्जकृताधिवासाम् ॥ गोमूहिरण्यगजवाजिरथादिसर्वतायच्छतां किमिह पार्थ भवेन्नदत्तम् ॥ २९ ॥ इति श्रीभवि
 विष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विद्यादानविधिवर्णननाम चतुःसत्तयुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पुराप्रियव्रत राजापुत्रस्वायं भुवस्य तु ॥ पालयामास वसुधां प्रजापतिरिवापरः ॥ १ ॥ त्रिशद्वर्ष
 सहस्राणि पालयित्वा महिमाम् ॥ सप्तद्वीपान्विभज्या सौ पुत्रेभ्यः प्रददौ विभुः ॥ २ ॥ राज्येन शिक्षितनयान्सप्तद्वीपेषु सप्तसु ॥
 विषयानुपसंहृत्य गगाम तपसे वनम् ॥ ३ ॥ तपो वनगतं श्रुत्वा राजानं परमद्युतिम् ॥ समाजमुर्महात्मानं ऋषयस्तं दिदृक्षुः ॥ ४ ॥
 तानागतानुधीन्दुं द्वातपो निर्दूतकल्मषात् ॥ पूजयामास मेधावी विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ५ ॥ पाद्याध्याचमनीयेन प्रियश्रोतरेण च ॥
 अथ तेषु पविष्टेषु ब्राह्मणेषु महात्मसु ॥ ६ ॥ आजगाम महातेजाः पुलस्त्यो ब्रह्मणः सुतः ॥ दीप्यमानो महातेजा द्वितीय इव भास्करः ॥ ७ ॥
 तंदृष्ट्वा मुनयः सर्वे सचराजामहारथः ॥ उत्तस्थुर्वीर्यमताः सर्वे प्रोत्फुल्लनयनास्ततः ॥ ८ ॥ कृत्वा तु संविदं तेन यथाविधि विधानतः ॥
 विष्टरं च दुस्तस्मै पाद्याध्याचमनादिकम् ॥ ९ ॥ ततस्तु मुनयः सर्वे समासीना यथा सुखम् ॥ चक्रुः कथां मुदा युक्ता वेदोक्ता विविधा श्रयाः ॥ १० ॥
 ततः कथां ते कस्मिंश्चिन्मुनयस्ते सराजकाः ॥ पप्रच्छुर्ब्रह्मतनयलो कानां हितकाम्यया ॥ ११ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ भगवन् केन दानेन व्रतेन नियमेन
 वा ॥ प्राप्य ते सद्गतिः पुंभिः स्त्रीभिश्च मुनि सत्तम ॥ १२ ॥ एतदिच्छामहे श्रोतुराजाचार्यं यतव्रतः ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शृणु ध्वं मुनयः सर्वे
 रहस्यं पापनाशनम् ॥ १३ ॥ उत्तमं सर्वदानां सिंमवायवदा मिवः ॥ यद्वत्त्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृघ्नो गुरुतल्पगः ॥ १४ ॥ कृतघ्नः कूटसाक्षी
 च मुच्यते पातकान्नरः ॥ सद्यो दिव्यतनुश्चैव जायते स्त्रीतथैव च ॥ १५ ॥ कृच्छ्रं चांद्रायणाद्वैश्वतुलापुरुषसंज्ञितैः ॥ व्रतैश्च पार्थ ये देहमाकां
 क्षन् ब्रह्मणः पदम् ॥ १६ ॥ कृच्छ्रं चांद्रायणादीनि व्रतानि मुनि सत्तमः ॥ ब्राह्मणानां वनस्थानां भिक्षोरं डाजनस्य च ॥ १७ ॥ कायक्रेजेन सि

१ गोमूहिरण्यतिलवस्त्रगजाश्वमथ्ये विद्याप्रदां किमिह पार्थ भवेन्न वेदम्-इ० पा० । २ तदिदक्षया-इ० पा० । ३ पावकः-इ० पा० । ४ संविधानम्-इ० पा० ।
 ५ यापयेत्-इ० पा० ।

ध्यातिगृहस्थेषु न तानि वै ॥ महाधनाश्च ये लोकाराजानो रत्नभगिनः ॥ १८ ॥ नेतेषां कृच्छ्रसाध्योऽपि क्वचिद्धर्मः प्रशस्यते ॥ यदेतद्विपि
 नाम प्राणाश्चैते बहिःशराः ॥ १९ ॥ तस्माद्बहिःशरैः प्राणैरान्मायोज्यः सदा बुधैः ॥ द्रव्याणामुत्तमं लोके कांचनं सर्वकामिकम् ॥ २० ॥
 अपत्यं सुरमुखस्य ज्येष्ठं चैव विभावसोः ॥ तेन सार्द्धं य आत्मानं तोलयेत्यतो बुधैः ॥ २१ ॥ विधूय सर्वपापानि सद्यो दिव्यतनुर्भवेत् ॥
 एतत्पुलस्त्यमुनिना ऋषीणां पार्थिवस्य च ॥ २२ ॥ समारुया तं नृपश्चेत्तेभ्यश्च तन्मया श्रुतम् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तुलापुरुषदानस्य
 विधानं परमेश्वर ॥ २३ ॥ कथं स्वमहाभाग समभक्तानुक्तं पया ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणुष्व बहो राजन्विधानं गदतो मया ॥ २४ ॥ तुलापुरु
 षं स ज्ञस्य दानस्य गेहनुपोत्तम ॥ व्यतीपातेऽयने चैव कार्तिक्या विषुवतथा ॥ २५ ॥ चंद्रसूर्यग्रहे यद्वा माव्यां वा नृपसत्तम ॥ जन्मक्षग्रहपाडासु त
 था दुःस्वप्नदर्शने ॥ २६ ॥ यदा वा जायते वित्तं दादेयमिदं भवेत् ॥ अनित्यं जीवितं यस्य सा दुःश्रुती विवंचलम् ॥ २७ ॥ केशेषु च गृहतिः स चतुर्नाधर्म
 माचरेत् ॥ तस्माद्देवजायेत श्रद्धादानं प्रतिप्रभो ॥ २८ ॥ तदेव दानकालः स्यात्कारणं हियतो मया ॥ तिथिं वा यतनं गोष्ठे च वा भवनांगणे ॥ २९ ॥
 मंडपकारयेद्बिम्बं चतुर्भद्रान्नं न बुधः ॥ आर्द्रां शाखां न्वित दिव्यं प्रागुदकप्रवणं हृदम् ॥ ३० ॥ षोडशारिन्मात्रं च पताकाभिरलंकृतम् ॥ तन्मध्ये कारये
 द्देवि हस्तमात्रोच्छ्रितां शुभाम् ॥ ३१ ॥ चतुरस्रां समंताच्च सप्तहस्तां सुशोभनाम् ॥ तस्य मध्ये तुलां दिव्यां स्थापयेद्बिधिपूर्वकम् ॥ ३२ ॥ हस्तद्व
 यंच निखने च तु हस्तोच्छ्रितां बुधः ॥ स्तंभद्वयं महाराजस्थथापयेत्सुहृदं वम् ॥ ३३ ॥ चंदनः खदिरो विल्वः शार्ङ्गश्चैव गुदस्तथा ॥ त्रिदुको
 देवदारुश्च श्रीपर्णश्चाष्टमः स्मृतः ॥ ३४ ॥ इत्यष्टौ वृक्षजातीयाः स्तंभास्ते परिकीर्तिताः ॥ अन्यश्चापि भवेद्दृक्षः सारज्ञो याज्ञिकस्तथा ॥ ३५ ॥
 सुनिश्चलं तत्कृत्वा तिर्यक्काष्ठमथोपरि ॥ न्यसेत दृक्षजातीयं च तु हस्तं प्रमाणतः ॥ ३६ ॥ सप्तानजातिं तु तुलां तन्मध्ये योजयेद्दृढम् ॥

- १ यजमानोऽपिरत्नभाक्-इ० पा० । २ आत्माशोधः सदा बुधैः-इ०, मनोपोष्यः सदा बुधैः-इ० च पा० । ३ तत्सु-इ०, तद्वि-इ० च पा० ।
 ४ पुरुषोत्तम-इ० पा० । ५ स्या-इ० पा० । ६ तुलापुरुषदानस्य हृतमस्य-इ० पा० । ७ वाय-इ० पा० । ८ घोषिषु-इ० पा० ।
 ९ चतुर्भद्रासनम्-इ० पा० । १० हस्तमात्रोच्छ्रिताम्-इ० पा० ।

षणवत्यंशुलादिव्यासमग्राहपाशिका ॥ ३७ ॥ कृष्णलोहमयैतस्यार्काणां चापि प्रकल्पयेत् ॥ तुलापुरुषसंज्ञस्तु मध्ये कार्यः पुमान् भवेत् ॥ ३८ ॥ एवं विधां तुलां कृत्वा नाना रत्नैर्विभूषिताम् ॥ चंदनेनानुलितां गां वस्त्रालंकारविग्रहाम् ॥ ३९ ॥ स्तंभौ च वस्त्रसंयुक्तौ पुष्पमालाव
 लंबिनौ ॥ चंदनेनानुलितां गौ नाना रत्नैरलंकृतौ ॥ ४० ॥ कुंडानि च त्रचत्वारि यानि युक्तानि कारयेत् ॥ हस्तमात्रप्रमाणानि मेखलात्रयवति च ॥
 ४१ ॥ पूर्वोत्तरे हस्तमितावेदिकार्या सुशोभना ॥ लोकपालग्रहाणां च पूजा तत्र विधीयते ॥ ४२ ॥ अर्चार्चनं च त्रैविच्यं च युतयो नृप ॥
 शंकरस्य भक्तार्यमाल्यवस्त्रफलाक्षतैः ॥ ४३ ॥ तोरणानि च कार्याणि क्षीरवृक्षोद्धवानि च ॥ चतुर्दशैरुपस्थाप्याः कुंभाः क्षमपल्लवानतः ॥
 ४४ ॥ पंचरत्नसमायुक्ताः सप्तधान्या परिस्थिताः ॥ ऋग्वेदपाठकौद्रौ च पूर्वकुंडेनियोजयेत् ॥ ४५ ॥ यजुर्वेदविदौ याम्यपश्चिमैः सप्तमेदि
 नौ ॥ अथर्वणावुत्तरतो नवमोधमदेशकः ॥ ४६ ॥ अत्रैव केचिदिच्छति ऋषयः षोडश त्विजः ॥ ताम्रपात्रद्वयं देयमैकस्य तथा सनम् ॥ ४७ ॥
 होमद्रव्याणि सर्वाणि तिलाज्यंसमिधस्तथा ॥ सुवासुचश्च शस्त्राणि विष्टरः कुसुमानि च ॥ ४८ ॥ लोकपालाः सुवर्णास्तु पताकाः परितः शुभाः ॥
 महावज्रं च धीयात्पंचवर्णवितानकम् ॥ ४९ ॥ एतत्सर्वममाहृत्य पुण्येऽहनि विचक्षणः ॥ वर्द्धिकिब्राह्मणैः सार्द्धं सर्वशिल्पविशारदः ॥ ५० ॥
 संपूर्णयजमानाय दक्षे यद्यज्ञमंडपम् ॥ यजमानस्ततः प्राज्ञः शुक्लां वधरः शुचिः ॥ ५१ ॥ शंखतूर्यनिनादेन वेदं च निरवेण च ॥ प्राक्ष
 प्लेष्ठां कपालानामेभिर्मंत्रैः शुभैर्वलिम् ॥ ५२ ॥ एवो हिसर्वा मरसिद्धसाध्यैरभिष्टुतो वज्रधरामरेश ॥ सर्वज्यमानोऽप्सरसांगेन रक्षाध्वरं नो भगव
 न्नमस्ते ॥ ५३ ॥ अंद्द्रायनमः ॥ एवो हिसर्वा मरहव्यवाहमुनिप्रवीरैरभिहृष्टमानसः ॥ तेजोवता लोकगणेन सार्द्धं ममाध्वरं रक्षकेन मस्ते ॥ ५४ ॥
 अग्नये नमः ॥ एवो हिवैवस्वतर्धमराजसर्वा मरैरर्चितो दिव्यमूर्ते ॥ शुभाशुभा नंदकृतमधीशरक्षाध्वरं मे भगवन्नमस्ते ॥ ५५ ॥
 अयमायनमः ॥ एवो हिरक्षोगणनायकस्त्वं विशालवेतालपिशाचसर्वैः ॥ ममाध्वरं पाहि पिशाचनाथलोकेश्वरं स्तवं भगवन्नमस्ते ॥ ५६ ॥
 अनिर्ऋते नमः ॥ एवो हियादोगणवारिधीर्नागिणेन पर्जन्यसहाप्सरभिः ॥ विद्याधरो द्रामरीयमानपाहित्वमस्मान् भगवन्नमस्ते ॥ ५७ ॥ अंबरु

१ दिव्यौ-इ० पा० । २ हस्तमात्रा-इ० पुस्तकद्वये पा० । ३ अर्घार्चनम्-इ० पा० । ४ दिव्यानि-इ० पा० । ५ यज्ञमंडलम्-इ० पा० । ६ अप्रमेय-इ० पा० ।
 ७ सदाप्सरौभिः-इ० पा० ।

णायनमः ॥ एहोहियज्ञेमरक्षणयमृगाधिरूढः सहसिद्धसंघैः ॥ प्राणाधिपः कालकवेः सहायोगृहाणपूजां भगवन्नमस्ते ॥ ५८ ॥ अथायवेनमः ॥
 एहोहियज्ञेश्वरयज्ञरक्षाविधत्स्वनक्षत्रगणेन सार्द्धम् ॥ सर्वौषधीभिः पितृभिः सहैव गृहाणपूजां भगवन्नमस्ते ॥ ५९ ॥ अहोसोमायनमः ॥
 एहोहि विश्वेश्वरविश्वभूतैः त्रिशूलखट्वांगधरेण सार्द्धम् ॥ लोकैः नभूतेऽश्वरयज्ञसिद्धयै गृहाणपूजां भगवन्नमस्ते ॥ ६० ॥ अहोईशानायनमः ॥
 एहोहि पातालधराधरेन्द्रनागां नृणां किन्नरगीयमान ॥ यक्षोरगेन्द्रामरलोकसकमनन्तरक्षाध्वरमस्मदयिम् ॥ ६१ ॥ अहोअनंतायनमः ॥
 एहोहि विश्वाधिपते सुनीन्द्रलोकैः सार्द्धं पितृदेवताभिः ॥ विशाध्वरांतः सततं शिवाय पितामहस्त्वसंतं तनमस्ते ॥ ६२ ॥ अहोब्रह्मणेनमः ॥
 त्रैलोक्येयानिभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ब्रह्मविष्णुशिवैः सार्द्धं रक्षां कुर्वतु तानि मे ॥ ६३ ॥ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥
 ऋषयो मनवोगवो देवमातर एव च ॥ ६४ ॥ सर्वमर्माध्वरैः रक्षां प्रकुर्वतु मुदाम्बिताः ॥ इत्यावाह्यसुरान्दद्याद्विग्भ्यः कंठभूषणम् ॥ ६५ ॥
 कुंडलानि च हैमानि सूत्राणि कटकानि च ॥ तथा गुलिपवित्राणि वासांसि कुसुमानि च ॥ ६६ ॥ द्विगुणं गुरवे दद्याद्भूषणच्छादनादिकम् ॥
 आचारावाज्यभागौ तु पूर्ववृत्ताविवक्षणः ॥ ६७ ॥ प्रणवादिस्वनाम्ना च स्वाहांतो होम उच्यते ॥ होमः सुराणां कर्तव्यो येन च वात्र प्रतिष्ठिताः ॥ ६८ ॥
 ग्रहाणलोकपालानां शिवकेशवयोस्तथा ॥ वनस्पतिभ्यो ब्रह्मणे होमः कार्यो यथेच्छया ॥ ६९ ॥ ततो मंगलशब्देन स्थापितो विदमंगलैः ॥
 त्रिःप्रदक्षिणमधृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ ७० ॥ शुक्लमाल्यविरोभूत्वा तां तुलामभिर्मंत्रयेत् ॥ नमस्ते सर्वदेवानां शक्तिस्त्वं सत्यं
 मास्थिता ॥ ७१ ॥ साक्षिभूता जगद्धात्रिर्निर्मिता विश्वयोनिना ॥ एकतः सर्वसत्यां नितयानुत्ततानि च ॥ ७२ ॥ धर्माधर्मभृता

१ कालविधेः सहायः-इ० पा० । २ एहोहि यज्ञेश्वर शूलपाणे ईशान चापासिधर प्रवीर ॥ वृषाधिरूढः सगणः सहाय ममाध्वरं पाहि नमोनमस्ते-इ० पा०
 अत्रापि 'यज्ञेश्वर' इत्यस्य स्थाने पुस्तकांतरे 'सर्वेश्वर' इति पाठ उपलभ्यते । ३ रक्षोर्गेन्द्रामरलोकसार्द्धम्-इ० पा० । ४ लोकैः न-इ० पा०
 ५ सर्वे मखाश्च मे-इ० पा० । ६ द्विजोत्तमः-इ० पा० । ७ दैवमंगलैः-इ०, वेदगुणवैः-इ० च पा० । ८ शुक्लमाल्यधरो भूत्वा-इ० पा० । ९ सर्वस-इ०
 पा० । १० सर्वसत्वानि-इ० पा० । ११ धर्माधर्मकृताम्-इ० पा० ।

मध्येस्थापितासिजगद्धिते ॥ त्वंतुलेसर्वभूतानांप्रमाणमिहकर्तिता ॥ ७३ ॥ मांतोलयंतीसंसारदुद्धरात्रनमोस्तुते ॥ योऽ
 सौतत्वाधिपदेवः पुरुषः पंचविंशकः ॥ ७४ ॥ स एकोऽधिष्ठितो देवित्वायितस्मात्प्रमोनमः ॥ नमोनमस्तेर्गोविंदतुला पुरुषसंज्ञक ॥ ७५ ॥
 त्वं हे रतारयस्वास्मान्स्मात्संसारसौगरात् ॥ पुण्यकालमथासाद्य कृत्वैवमधिवासनम् ॥ ७६ ॥ प्रणम्य परयाभक्त्या तांतुलामारुहेदु
 धः ॥ सखद्गन्धर्वकवचिर्वाभरणभूषितः ॥ ७७ ॥ धर्मराजमथादाय हेमसूयं संपुतम् ॥ कराभ्यां बद्धमुष्टिभ्यामास्ते पश्यन् हे मु
 खम् ॥ ७८ ॥ वामेयमंतथा गृह्यदक्षिणे च रविं तथा ॥ ततोऽपरे तुलाभागेन्यस्युर्द्विजपुंगवाः ॥ साम्यादभ्यधिकं यावत्कार्त्तनं चाति
 निर्मलम् ॥ ७९ ॥ पुष्टिकामस्तुकुर्वीत भूमिं संस्थं न रश्चर ॥ क्षणमात्रंततः स्थित्वा पुनरनेतदुदीरयेत् ॥ ८० ॥ नमस्ते सर्वभूतानां सा
 क्षिभूते सनातने ॥ पितामहे न देवित्वं निर्माता परमोष्ठिना ॥ ८१ ॥ त्वयोद्धतं जगत्सर्वहस्थावरजंगमम् ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थेनमस्ते वि
 श्वधारिणि ॥ ८२ ॥ ततोऽवतीर्य गुरवे सर्वमर्द्धं निवेदयेत् ॥ ऋत्विभ्योऽपरमर्द्धं च दद्यादुदकपूर्वकम् ॥ ८३ ॥ प्राप्य तेषामनुज्ञां वातथान्ये
 भ्योऽपि दापयेत् ॥ दीनानाथविशिष्टा दीनपूजयेद्ब्राह्मणैः सह ॥ ८४ ॥ नचिरंधारयेद्देहे हंसं प्रोक्षितं बुधः ॥ तिष्ठद्भयावहं यस्मात्कष्टं व्या
 धिकं भवेत् ॥ ८५ ॥ शीघ्रं परस्वीकरणाच्छिष्यं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ अनेनैव विधानेन केचिद्रौप्यमयं तथा ॥ ८६ ॥ कपूरेण तथेच्छंति
 केचिद्ब्राह्मणपुंगवाः ॥ तथासिततृतीयार्थानार्यः सौभाग्यवर्धिताः ॥ ८७ ॥ कुंकुमेन प्रयच्छति लवणेन गुण्डेन च ॥ तत्र मंत्रानहोमावा एव मेव
 प्रदापयेत् ॥ ८८ ॥ विधिनानेन यो दद्याद्दानमेतत्समाहितः ॥ तस्य पुण्यफलं राजश्चृणुष्व गदतो मम ॥ ८९ ॥ विमानवरमास्थाय नारीवा
 पुरुषोऽपि वा ॥ अप्सरे गणसंकीर्णं गंधर्वनगरोपमम् ॥ ९० ॥ नानावृक्षाकुलं रम्यं नानागंधाधिवासितम् ॥ अनेकरत्नविद्गंगं मुक्तादासावलं
 वितम् ॥ ९१ ॥ शयनासनसंकीर्णं पताकाभिरलंकृतम् ॥ घंटाशतरवोदघुष्टं चामरव्यजनान्वितम् ॥ ९२ ॥ सर्वतु सुखदं रम्यं सर्वदुःखवि

१ सर्वदेवानाम्-इ० पा० । २ संसारकर्मदात्-इ० पा० । ३ समादाय-इ० पा० । ४ धृतम्-इ० पा० । ५ समस्तं प्रोक्षितं बुधः-इ० पा० । ६ क्षोभय्या
 धिकरं भवेत्-इ० पा० । ७ सौभाग्यवर्धिताः-इ० पा० । ८ अनेकरत्नबद्धांगम्-इ० पा० । ९ सर्वदा सुखदम्-इ० पा० ।

र्जितम् ॥ इत्थं विमानानां रहस्यं च्छेत्सुखं सलोकताम् ॥ ९३ ॥ रमिता तत्र राजेन्द्रकल्पमेकं निरामयः ॥ विष्णुलोकं तथा कल्पं शैवलं केतयै
वच ॥ ९४ ॥ विश्वेषां चैव देवानां देवराजपुरं तथा ॥ पुरं च धर्मराजस्य वरुणस्य तथैव च ॥ ९५ ॥ धनदस्य पुरं स्थित्वा कल्पकोटिभूतानरः ॥
पुनर्मातुषर्भभ्येत्यराजा भवति धार्मिकः ॥ ९६ ॥ यज्वादानपतिर्धर्माच्छत्रुपक्षक्षयंकरः ॥ यश्चैतच्छत्रुणाद्रुतस्य महादानां कुर्वति नमः ॥ ९७ ॥
सोऽपि मुच्येत पापेन त्रिविधेन संशयः ॥ ९८ ॥ ब्रह्मशोकशवरोऽस्ति न पूजनीयौ नैवाश्वमेधसदृशः क्रतुरस्ति काश्चित् ॥ गंगासमां त्रिमुवनोऽपि
न तीर्थं मास्ति दानं तुला पुरुष तुल्यमिहास्ति नान्यत् ॥ ९९ ॥ इति श्रीभविष्यमेहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तुला पुरुषदानविधि
वर्णनं नाम पंचमस्तुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेऽसर्वभूतनमस्कृत ॥ अनुग्रहाय लोकानां कथं सर्व
ममापरम् ॥ ११ ॥ त्वत्तुल्यो जायते येन आयुषाय शसां श्रिया ॥ तमेकथं देवशदानं व्रतमथापि वा ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि
तव लोकाहितेच्छया ॥ येनोपायेन जायते तुल्यमानवा मुनि ॥ ३ ॥ न व्रतैर्नोपवासैश्च न तीर्थगमनैरपि ॥ महापथादिमरणैर्नैव यज्ञैर्न श्रुते
न च ॥ ४ ॥ प्राप्य ते मम लोकोऽयं दुष्प्राप्य स्निदशैरपि ॥ पार्थ स्नेहान्महाभाग प्रवक्ष्यामि हितं तव ॥ ५ ॥ गोब्रह्मणार्थं मरणं प्राप्य येन सुमेधसा ॥
प्रयागेऽनज्ञानं वापि पूजितो वा शंकरः ॥ ६ ॥ प्रयाति ब्रह्मसालोक्यं श्रुतिरेषा सनातनी ॥ येन मत्समतां याति तत्ते वक्ष्याम्यतः परम् ॥ ७ ॥
दानं हिरण्यगर्भाख्यं कथ्यमानं निबोध मे ॥ अग्रेरपत्यं प्रथमं सुवर्णमिदं पठ्यते ॥ ८ ॥ पवित्रं सर्वभूतानां पावनं परममहत् ॥ पर्यायनाम त
स्योक्तं हिरण्यं सार्वलौकिकम् ॥ ९ ॥ तदपांगर्भमाविश्य पुनर्जातं तु भूतले ॥ यश्च तद्ब्राह्मणे दद्यान्मत्तुल्यो जायते हि सः ॥ १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
विधानं तस्य देवशक्यं स्वसनातन ॥ यत्प्रमाणं यथा चेत्तद्दातव्यं परमेश्वर ॥ ११ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पर्वकाले प्रदातव्यं दानमेतन्महामते ॥

१ गमिता-इ० पा० । २ निरामयम् इ० पा० । ३ वसुतां भवेत्स्य-इ० पा० । ४ वै इ० पा० । ५ अप्येत्य-इ० पा० । ६ यज्ञदानपतिर्धा
मान-इ० पा० । ७ इति श्रीभविष्ये आदित्यवारकल्पे-इ० पा० । ८ सर्वलोकेश सर्वलोकनमस्कृत-इ० पा० । ९ कथं त्वं ममाग्रतः-इ० पा० ।
१० वपुषा-इ० पा० । ११ तु-इ० पा० । १२ महातीर्थादिमरणैः-इ० पा० । १३ पूज्यते-इ० पा० । १४ स ब्रह्मलोकम्-इ० पा० । १५ मया शृणु-इ० पा० ।
१६-परयति-इत्युद्धः पा० । १७ सर्वधातूनाम्-इ० पा० । १८ सार्वकामिकम्-इ० पा० । १९ च दातव्यं कथ्यताम्-इ० । २० सर्वकाले-इ० पा० ।

अयनेषु वैचैवग्रहणे शिशू र्ययोः ॥ १२ ॥ व्यतीपातेऽथ कार्तिक्या जन्मक्षेवानरोत्तम ॥ दुःस्वप्नप्रदर्शनै चैवग्रहणीडासु चैव हि ॥ १३ ॥ प्रयागे नैमिषे
 चैव कुलक्षेत्रे तथा बुधे ॥ गंगायां यमुनायां च सिंधुसागरसंगमे ॥ १४ ॥ पुण्यनद्यश्च दानेस्मिन्प्रशस्ताः स्युर्न संशयः ॥ यत्र वारोचते राजन्यृहे देवकुले
 ऽथवा ॥ १५ ॥ आरामे वा तडागे वा शुचौ देशे विधानतः ॥ तत्र भूशोधनं कुर्यात्प्रादुक् प्रवर्णं शुभम् ॥ १६ ॥ हस्ताद्वा दशकर्तव्यं मण्डपं तु शुशोभनम् ॥
 स्तंभैर्नोहरैर्युक्तमाद्राखाभिरान्वितम् ॥ १७ ॥ तन्मध्ये वेदिकां कुर्यात्पंचहस्तामलंकृतम् ॥ वितानमुपरि दृष्ट्वा पुष्पमालावलंबितम् ॥ १८ ॥
 हिरण्यगर्भैस्तन्मध्ये प्रथमेह निकल्पयेत् ॥ तस्य प्रमाणं वक्ष्यामि रूपवैस्थिदोद्धवम् ॥ १९ ॥ शिलिपं पूजयेत्पूर्वासाभिर्भूषणैस्तथा ॥
 ब्राह्मणान्वाचयेत्पश्चात्ततः कर्मसमारभेत् ॥ २० ॥ सुवर्णेन मुद्गेन शक्तिः कारयेद्बुधः ॥ अंगुलानि चतुःषष्टिर्दध्यंचपरि कीर्तितम् ॥ २१ ॥
 त्रिभागहनि वंदनमूले तस्याद्धि विस्तरम् ॥ वतुलं कर्णिकां चारुश्रुतिविवर्जितम् ॥ २२ ॥ पिधानमुपरि दृष्ट्वा कर्तव्यं चांगुलाधिकम् ॥
 अन्त्राणि दशकुर्वीत नालं सूयंच कांचनम् ॥ २३ ॥ दात्रं सपट्टिकं चैव सर्वोपस्करणान्वितम् ॥ सूचिक्षुरश्च हैमानि तत्सर्वं परिकल्पयेत् ॥ २४ ॥
 पार्श्वतः स्थापयेत्तस्य हेमदंडकमंडलू ॥ छत्रिका पादुका युग्मं वज्रवैडूर्यमंडितम् ॥ २५ ॥ एवं लक्षणसंयुक्तं कृत्वा गर्भविचक्षणः ॥
 ब्रह्मघोषेण महतां शंखतूर्यवेण च ॥ २६ ॥ हस्तिनाशकटेन तथा राजन्ब्रह्मरथेन वा ॥ आनयेन्मण्डपं कृत्वा प्रदक्षिणमतं द्रितः ॥ २७ ॥
 तिलद्रोणोपरि गतं वेदीमध्येऽधिवासयेत् ॥ समालभ्य पुनः सर्वंकुंभेन सुगंधिना ॥ २८ ॥ कौशेयवाससं शुभ्रेतस्तत्तत्परिधापयेत् ॥
 समं तां तुष्पमालाभिः पूजयेद्भक्तिः सुधीः ॥ २९ ॥ धूपः सुघृपितं कृत्वा मंत्रमेतमुदा रयेत् ॥ भूर्लोकप्रसुखालोकास्तव गर्भे व्यवस्थिताः ॥ ३० ॥
 ब्रह्मादयस्तथा देवानमस्ते भुवनेद्भव ॥ नमस्ते भुवनाधारनमस्ते भुवनेश्वर ॥ ३१ ॥ नमो हिरण्यगर्भाय गर्भेयस्य पितामहः ॥
 एवं संपूजयित्वा तूरां त्रिमाधवासयेत् ॥ ३२ ॥ वेद्याश्चतुर्दशै चैव कुंडानि परिकल्पयेत् ॥ चत्वारि चतुरस्राणि तेषु होमो विधीयते ॥ ३३ ॥

१ यज्ञम्-इ० पा० । २ सुसिद्धेन-इ० पा० । ३ परिकल्पयेत्-इ० पा० । ४ ह्यंगुलाधिकम्-इ० च पा० । ५ अंत्राणि-इ० पा० ।

६ सर्वोपकरणानि च-इ० पा० । ७ संपूजितं राजन्-इ० पा० । ८ समस्तभुवनेश्वर-इ० पा० । ९ रात्रौ तमधिवासयेत्-इ० पा० ।

चतुश्चारणिकास्तत्रब्राह्मणमंत्रपारगाः ॥ होमंकुशुजितं त्मानोमानिनः सर्वेष्वते ॥ ३४ ॥ सर्वाभरणसंपन्नाः सर्वेचाहवससः ॥
ताम्रपात्रद्वयोपेतगंधपुष्पादिपूजिताः ॥ ३५ ॥ वेद्याः पूर्वोत्तरभागेग्रहवेदिप्रकल्पयेत् ॥ तत्रग्रहलोकापालान्ब्रह्मविष्णुमेधरान् ॥ ३६ ॥
पूजयेत्स्वर्णघाटान्पुष्पधूपविलेपनैः ॥ पताकाभिरलंकृत्यमण्डपंतोरणैस्तथा ॥ ३७ ॥ कुंभद्वयचंद्रारुषुस्थापयेद्ब्रह्मसंयुतम् ॥
तुलापुरुषमंत्रैश्चलकपालबलिक्षिपेत् ॥ ३८ ॥ पालइयः समिधस्तत्रप्रक्षस्ताहोमकर्मणि ॥ चरुश्चैवद्रव्यस्तिलागव्यंघृतं तथा ॥ ३९ ॥
स्वालिगैर्होमयेत्पूर्वमंत्रैर्व्याहृतिभिः पुमान् ॥ अयुतेद्वेचहोमस्यसंख्यामाहुर्मनीषिणः ॥ ४० ॥ यजमानस्ततः स्नात्वाशुक्लावरधरः शुचिः ॥
भक्त्याहिरण्यगर्भचपर्वकाले समचयेत् ॥ ४१ ॥ नमोहिरण्यगर्भाय विश्वगर्भाय वै नमः ॥ चराचरस्य जगतो ग्रहभूतयत्नमः ॥ ४२ ॥
मात्राहंजनिताः पूर्वमन्यधमासुरोत्तम ॥ त्वद्गर्भसंवाद्द्व्यदिव्यदेहो भवाम्यहम् ॥ ४३ ॥ इत्युच्चार्य स्वयं भक्त्या कृत्वा चैव प्रदक्षिणाम् ॥
क्षीराज्यदधिसंपूर्णतद्गर्भप्रविशेद्दुधः ॥ ४४ ॥ सौवर्णधर्मैराजंतु सव्ये कृत्वा करेततः ॥ भास्करंदक्षिणे चैव मुष्टिबद्धा प्रयत्नतः ॥ ४५ ॥
जान्वीरंतरतश्चैवाशिरः कृत्वा समाहितः ॥ उच्छ्वासपंचकं तिष्ठेत्तस्य चित्तयच्छिवम् ॥ ४६ ॥ गर्भाधानं पुंसवनं संमितो ब्रह्मयन्तं तथा ॥
कुशुहिरण्यगर्भस्य ततस्तद्विजपुंगवाः ॥ ४७ ॥ जातकर्मादिकाः कुशुः क्रियाः षोडश चापराः ॥ तत उत्थाय निःसृत्य पुनः कुशुत्प्रदक्षिणाम् ॥ ४८ ॥
तावन्मुखं न पश्येत्तस्य चित्रपुस्तमम् ॥ सौवर्णाष्टविधया वन्नष्टास्पर्शक्षुषा ॥ ४९ ॥ ततः स्नानं प्रकुर्वीत ब्रह्मधाषपुरःसरम् ॥ अष्टौ द्विजाः
सुवर्णांगाः सौवर्णैः कलशैः शुभैः ॥ ५० ॥ रौप्यैरोद्बुधैर्वर्वापि मृन्मयैर्वासुशोभनैः ॥ दृध्यक्षतविचित्रांगैराभ्रपल्लवशोभितैः ॥ ५१ ॥
पुष्पैरावोदितग्रवैरत्रणैः कलशैर्दृढैः ॥ चतुष्कमध्ये संस्थाप्य पीठमव्रणमुत्तमम् ॥ ५२ ॥ तत्रस्थाय्य महाभागयजमानं द्विजोत्तमाः
देवस्य त्वेति मंत्रेण कुशुरस्याभिषेचनम् ॥ ५३ ॥ अद्य जातस्य तेऽग्नौ निअभिषेक्ष्यामहे वयम् ॥ दिव्येनानेन वपुषा चिरं जीविसुखी भव ॥ ५४ ॥

१ यतात्मानः-इ० पा० । २ पुष्पवस्त्रादुलेपनैः-इ० पा० । ३ यज्ञकर्मणि-इ० पा० । ४ ब्रह्मगर्भाय-इ० पा० । ५ भागे-इ० पा० । ६ सूर्यकिरणसंपर्का
दापितवर्णा पृथिवी सौवर्णा-सुवर्णमयी च । ७ स्पष्टचेतसा-इ० पा० । ८ ताम्रमयैरित्यर्थः । ९ गौरवर्णैर्नैवेदं-इ० पा० । १० मूर्ध्नि-इ० पा०
११ चिरं जीवी-इ० पा० ।

एवं कृताभिषेकस्तु यजमानः समाहितः ॥ दद्याद्धिरण्यगर्भैस्तदेकैर्नैव पाणिना ॥ ५५ ॥ तान्संपूज्य च भावेन बहुभ्यो वातदाज्ञया ॥
 यज्ञोपकरणं सर्वं गुरवो विनिवेदयेत् ॥ ५६ ॥ पादुकोपानहौ चैव च्छत्राभारभाजनम् ॥ अन्येषां चैव प्राणयि च तत्र सभासदः ॥ ५७ ॥
 तेषां चैव प्रदातव्यं दानं चात्र विशेषतः ॥ दीनां धृक्पणानां च दातव्यं सर्वकामिकम् ॥ ५८ ॥ अन्नसन्नं च कर्तव्यं यावदानपरिग्रहः ॥
 अनेन विधिनयास्तु दानमेतत्प्रयच्छति ॥ ५९ ॥ सकुलं तारयेत्सर्वदेवलोकं सगच्छति ॥ विमानवरमारुह्य पंचयोजनं विस्तृतम् ॥ ६० ॥
 वापीकूपतडागद्वैजलस्थानैर्लंकृतम् ॥ उद्यानशतसंस्थानं पद्माकरनिषेवितम् ॥ ६१ ॥ प्रासादशतसंकीर्णं वरस्त्रांशतसेवितम् ॥
 वीणावेणुमुदंगानां शब्दैरापूरितं महत् ॥ ६२ ॥ भूमयो यत्र राजेन्द्रदिव्यामणिमयाऽशुभाः ॥ वेदिकाभिर्विचित्राभिः शोभितं भास्करप्रभम् ॥ ६३ ॥
 धृतं स्तंभसहस्रेण सुकृतं विश्वकर्मणा ॥ पताकाभिर्विचित्राभिर्वज्रैश्च समलंकृतम् ॥ ६४ ॥ तदारुह्य विमानाभ्यां विद्याधरगणैर्युतम् ॥
 सयाति लोकं शक्रस्य शक्रेण सह मोदते ॥ ६५ ॥ मन्वंतरशते जाते कर्मभूमौ प्रजायते ॥ जंबूद्वीपमशेषं तु भुक्ते दिव्यपराक्रमः ॥ ६६ ॥
 धार्मिकः सत्यशीलश्च ब्रह्मण्यो गुरुवत्सलः ॥ ६७ ॥ यस्त्विदं शृणुयाद्रस्यारहस्यं पापनाशनम् ॥ सोऽपि वर्षशतं साग्रं सुरलोकं महीयते ॥ ६८ ॥ गर्भहिरण्यरचितं विधिवत्प्रविश्य संस्कारं संस्कृततनुः पुनरेव तस्मात् ॥ निःसृत्य तद्विजव
 रायनिवेद्य भक्त्या मार्तण्डवदिवि विराजति दिव्यदेहः ॥ ६९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिधिरसंवादहिरण्यगर्भदा
 नविधिवर्णने नाम षट्सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अगस्त्येन पुरागीतो दानानां विधिरुतमः ॥
 शृणु त्वं राजा शार्दूलकथ्यमानं मया धुना ॥ १ ॥ येन दत्तेन राजेन्द्र सर्वपापं व्यपोहति ॥ मानसं वाचिकं वापि कार्थिकं च सुदुस्तरम् ॥ २ ॥
 मंगल्यं मंगलं पुण्यं सर्वदानेषु चोत्तमम् ॥ धन्यं शस्यमायुष्यं परलोकभयापहम् ॥ ब्रह्मांडं चानंकृतत्वा सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ३ ॥
 देवासुरमनुष्यैश्च गंधर्वैरगराक्षसैः ॥ संयुक्तं च नदीभिश्च समुद्रैः पर्वतैस्तथा ॥ विमानशतकोटीभिर्भूषितं चाप्सरारैः ॥ ४ ॥ दिग्गजा

१ च-इ० पा० । २ पापवर्जितः-इ० पा० । ३ निर्गत्य-इ० पा० । ४ परलोकभयावहम्-इ० पाठे परलोकः शत्रुजनो बोध्यः । ५ चप्सरारैः-इ० पा० ।

धुकसंयुक्तं मध्यस्थितचतुर्मुखम् ॥ शिवाच्युताकेशिखरसुमालक्ष्मीसमन्वितम् ॥ ५ ॥ तस्यांगैकल्पयेद्राजन्मुनानिचतुर्दश ॥ वितस्तरं
 गुलशतं यवदायामविस्तरम् ॥ ६ ॥ कुर्याद्दिशत्पलादूर्ध्वमासहस्राञ्च भक्तिः ॥ शकलद्वयसंयुक्तं पुटकारं सुसंहितम् ॥ ७ ॥ शिल्पि
 नाविहितं यस्माद्ब्रह्माण्डं सर्वकामदम् ॥ अयनेषु चैव चन्द्रादित्यग्रहे तथा ॥ ८ ॥ अन्येष्वपि तु कालेषु श्रद्धावित्तसमन्वितः ॥ पुष्पमण्ड
 पिकांकृत्वा तत्र संस्थापयेद्दुःखः ॥ ९ ॥ तिलद्रोणे परिगतं कुंकुमशोदचर्चितम् ॥ वासोयुगेन संछाद्य पुष्पगंधाधिवासितम् ॥ १० ॥ तस्य
 दिक्षु च सर्वसुपूर्णकुंभांश्च विन्यसेत् ॥ अष्टादशैव धान्यानि द्रोणमात्राण्यथ हरेत् ॥ ११ ॥ गृहे वा मण्डपे वापि स्थापयेत्तद्विचक्षणः ॥ पादु
 कोपां न हृच्छत्रभाजनासनदणैः ॥ १२ ॥ संयुक्तं कारयेत्तत्र प्रयस्विन्यतथैव च ॥ कारयेत्कुंडं मेतुं हस्तमात्रं विधानतः ॥ १३ ॥
 चतुश्चरणि कस्तत्र होमं कुर्याद्दिशोत्तमाः ॥ सर्वाभरणसंपन्नाः सुस्नाता हतवाससाः ॥ १४ ॥ प्रचरेयुर्द्विजास्तत्र उपाध्यायसमन्विताः ॥ तथा
 पुरोहितश्चैव राज्ञा पृष्टो विधीयते ॥ १५ ॥ इतरेषां तु पंचैव कुयुर्गृह्यमतं द्रिताः ॥ ग्रहयज्ञविधानेन ग्रहाणां यज्ञं द्रव्यते ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णु
 शिवानां च तन्नाम्नां तु ह्यतिराजः ॥ अयुतं होमयेत्पश्चात् नैमहाव्याहृतिभिर्नृप ॥ १७ ॥ रुद्रजापस्तु कर्तव्यस्तस्यैवानंतरं द्विजैः ॥ ततः
 सर्वसमाप्तौ तु स्नात्वा शुक्लांबरः शुचिः ॥ १८ ॥ ब्रह्माण्डं पूजयेद्भक्त्यगृहीतकुसुमांजलिः ॥ नमोजगत्पतिं द्वाय विश्वधाम्नेन मोस्तुते ॥ १९ ॥
 वाङ्मयांतिनिमग्नय ब्रह्माण्डं भुक्नुद्वाः ॥ ब्रह्माण्डोदरवर्तीनियानि सत्त्वानि कानिचित् ॥ २० ॥ तानि सर्वाणि मेतुं धिं प्रयच्छं त्वं तुलांसदा ॥
 ब्रह्माविष्णुश्च रुद्रश्च लोकपालास्तथाग्रहाः ॥ २१ ॥ नक्षत्राणि तथानागरूपयो मरुतस्तथा ॥ सर्वैर्भवतु संतुष्टाः सप्तजन्मांतराणि मे ॥ २२ ॥
 इत्युच्चार्य ततो दद्याद्ब्रह्माण्डं सर्वकामदम् ॥ सदर्क्षिणं च तं कृत्वा सर्वसुखं संपादयेद्द्विजान् ॥ २३ ॥ अनेन विधानं दत्त्वा यत्पुण्यं स्यात्तत्रोत्तम ॥
 तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि शृणुष्व गदतो मम ॥ २४ ॥ आसीदादि युगे राजसुधुमो नाम भारत ॥ नागयुतवलयः श्रीमान्बहुभृत्यपरिच्छदः ॥ २५ ॥

१ उच्यते-इ० पा० । २ तत्राज्यम्-इ० पा० । ३ महाव्याधिहतिर्भवेत्-इ० पा० । ४ आत्मना-इ० पा० । ५ सुप्रीताः-इ० पा० । ६ दिक् स
 ल्यान्वाचयेद्द्विजान्-इ० पा० । ७ वदतो मम-इ० पा० । ८ प्रद्युम्नो नाम वीर्यवान्-इ० पा० ।

त्रिशद्वर्षसहस्राणि कृत्वा राज्यमकंठकम् ॥ ततः संस्थाप्य तनयं राजा ज्येष्ठेन ययौ ॥ २६ ॥ प्रविश्य च वनं वीरं तं परं तं विचचार ह ॥ अध्यात्मगतित
 त्वज्ञः कर्मकाण्डं विमुञ्च च ॥ २७ ॥ कालेन महता राजा दिक्षां तं मगमत्पुरा ॥ दिव्यो वै मानमारुग्रानां वीर्यवान्कुम्भम् ॥ २८ ॥ अतो त्यशकलोकादी
 ब्रह्मलोकमितीगतः ॥ तस्यासनं दिदेशाथ ब्रह्मासुरगर्भतः ॥ २९ ॥ दिव्यं कनकचित्रांगं रत्नालंकृतं विग्रहम् ॥ एवं लोकवरेतस्मिन्ममणो नृपो
 तमः ॥ ३० ॥ आस्ते चादुर्निमित्तोऽथ दिव्यभोगाविवर्जितः ॥ वसतस्तस्य राज्ञस्तु शरीरं परितप्यते ॥ ३१ ॥ बुभुक्षयानरश्रेष्ठ तथात्यं तापि भसया ॥
 सपीडयमानो ब्रह्माणकृतां जलिरभाषत ॥ ३२ ॥ भगवन्ब्रह्मलोकोऽयं सर्वदोषविवर्जितः ॥ अत्र स्थितं च मदेव क्षुत्तृष्णा च प्रभावते ॥ ३३ ॥ केन कर्म
 विपाकेन धुमेनापसर्पति ॥ ब्रह्मलोकं गतस्यापि संशयं छेतुमर्हसि ॥ ३४ ॥ तस्याहं कुर्वता राज्यं पुष्टान्यंगानि पार्थिव ॥ नैव दु
 त्तं तु बहुलमात्मवादरतेन वै ॥ ३५ ॥ दानं बंधात्मकं मत्वा तस्माद्दत्तं त्वयान हि ॥ ज्ञानाद्ब्रह्मप्राप्तमदानात्क्षुत्प्रभावते ॥ ३६ ॥ राजोवाच ॥
 भगवंस्तु पापनुत्तिः स्यात्कथं मे परमेश्वर ॥ उपदेशप्रदानेन प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूयोगत्वा महाराज ब्रह्मांडं सर्वकामिकम् ॥
 प्रयच्छ द्विजमुख्यानि तेन तृप्तिमवाप्स्यसि ॥ ३८ ॥ इत्युक्तः सम्यग्गत्य भूमन्यलोकं महर्षिपतिः ॥ ब्रह्मांडं तु विधोनेन ब्रह्मणेभ्यः प्रदत्तवान् ॥ ३९ ॥
 स जगाम पुनः स्वर्गलोभतुं च शाश्वतीम् ॥ एतत्ते सर्वमारुगतं महादानं स्य यत्फलम् ॥ ४० ॥ ब्रह्मांडयः प्रयच्छेत्तेन दत्तं चराचरम् ॥ सप्ता
 वरान्सप्त परान्सप्तैव परावान् ॥ ४१ ॥ तारयेत्कुलान्दत्त्वा भविष्यांश्च न संशयः ॥ मन्वंतराणि पटत्रिंशद्ब्रह्मलोकमहीयते ॥ ४२ ॥
 पुनर्मानुष्यमभ्येत्य धार्मिको जायते कुले ॥ न शरिद्वानवध्याधिर्विद्योगैर्नैव पश्यति ॥ ४३ ॥ नारीवापुरुषावापि दानस्यास्य प्रभावतः ॥
 यश्चैतच्छृणुयाद्दत्तयाभक्तानां श्रावयेच्च यः ॥ ४४ ॥ सोऽपि सद्गतिमाप्नोति किं पुनर्यः प्रयच्छति ॥ ४५ ॥ ब्रह्मांडं बंधुगुलं स कुलकुलं च दि
 रभागसगरसरोवरसिद्धजुष्टम् ॥ दिक्संख्यया गुणवता द्विजसत्तमानां दत्त्वा पुमान्दसु पतिपितामहस्य ॥ ४६ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवाः ब्रह्मांडदानविधिवर्णनं नाम सप्तसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ४॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥

१ विशद्वर्षसहस्राणि-इ० पा० । २ विद्याधराकुलम्-इ० पा० । ३ सह-इ० पा० । ४ कृष्ण उवाच-इ०, विष्णु उवाच-इ० च पा० । ५ द्विजमुख्याय-इ० पा० ।

६ ब्रह्मलोकोक्त-इ० पा० । ७ आसाद्य-इ० पा० । ८ न वै विपत्-इ० पा० ।

भगवाञ्छंकरः पूर्वकृतोद्वाहोमयासह ॥ रममाणस्तयासाद्वैबहुवर्षगणान्स्थितः ॥ १ ॥ ततः सुरगणाः सर्वे परत्रासमुपागताः ॥ तयोरपत्यस्य
भयात्पमेवशरणगताः ॥ २ ॥ वैश्वानरमुखो देवार्महदेवत्रिलोचनम् ॥ प्रसन्नश्च भवतेषां विबुधानां त्रिलोचनः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥
किंभीतास्त्रिदशाः सर्वैकवरचन्दामिवः ॥ मयि प्रसन्ने विबुधा दुर्लभं हि न किंचन ॥ ४ ॥ भगवंस्तव संयोगात्पार्वत्या
सहशंकर ॥ मोघो भवतु देवेशोभीताः स्मृतनयस्यते ॥ ५ ॥ अनपत्यश्च देवेश भवभूतपते सदा ॥ अशक्ताः स्मवयं सर्वे भवदोषो विधारणे ॥
॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अतः प्रभृत्यहं देवाः धर्मे ताव्यवस्थितः ॥ स्थाणुवच्च स्थितश्चास्मि नाम चैतद्भविष्यति ॥ ७ ॥
ततः कुद्धा उमातेषां देवानां वाक्यमब्रवीत् ॥ वितथं पुत्रजं सौख्यं भवद्भिर्मैकृतं सुराः ॥ ८ ॥ यस्मात्तस्माद्भवतोऽपि न पुत्रा अनायिष्यथ ॥
ततः प्रभृतैर्वेदेवाः प्रसूयन्ते न भूपते ॥ ९ ॥ दत्त्वाशापंतो देवि देवानामाहशंकरम् ॥ पुत्रजन्यमया प्राप्तं न तावज्जगतः पते ॥ १० ॥ अपुत्र
स्य गतिर्नास्ति इतीयं श्रूयते श्रुतिः ॥ तदादिशमहाभागलोकद्वयहितं प्रभो ॥ ११ ॥ भगवानुवाच ॥ अपुत्रः पुरुषो यस्यश्च नारी वापर्वता
न्यजे ॥ सौवर्णे स्तेनदातव्यः कल्पवृक्षो गुणान्वितः ॥ १२ ॥ कृत्रिमं वापि पृथ्वा दृक्षं वा स्थावरादिकम् ॥ जातपुत्रोऽथ वा पुत्रः पुत्रत्वे परिकल्प
येत् ॥ १३ ॥ तेन पुत्रवता लोको देवितस्य न संशयः ॥ कल्पवृक्षस्तु कर्तव्यः शुद्धकांचनसंभवः ॥ १४ ॥ बहुशास्त्रः सुवर्णगोप्यनेककुसुमान्वि
तः ॥ महास्कंधस्वरूपश्च रत्नालंकृतविग्रहः ॥ १५ ॥ फलानितस्य दिव्यानि सौवर्णानि प्रकल्पयेत् ॥ कुर्याद्भिद्राशत्पलाद्वृद्धं शस्यं वा नृपस
त्तम ॥ १६ ॥ दानमेतत्प्रदातव्यं राजतं चैव सुत्तमम् ॥ प्रवालं कुरसं छत्रं सुत्तादा मा वलवितम् ॥ १७ ॥ चतुष्कोणेषु कूर्वात चतुरःकांचनदुमान् ॥
सुवर्णस्य प्रमाणं च कथयामि वरानने ॥ १८ ॥ सहस्रेण तद्वर्द्धनं तस्याप्यर्द्धेन वा पुनः ॥ नद्यास्तीरिण्युद्देवापि देवतायतने तथा ॥ १९ ॥
प्रागुदक्प्रवणे देवेशे मंडपं तत्र कारयेत् ॥ दशहस्तप्रमाणानि दशहस्ताश्च वेदिकाः ॥ २० ॥ हस्तमात्रप्रमाणेन कुंडमेकं सुशोभनम् ॥

१ संधिरार्षः कृताद्वाहः उमयासहेति पदच्छेदः । यद्वा कृतोद्वाहया उमया सहेति योजनानुसंधेया । २ देवेदेवम्-इ० पा० । ३ प्रजाम्-इ० पा० ।
४ पार्थ-इ० पा० ।

आग्नेय्यांकारयेद्राजन्मेखलसुपलेपनम् ॥ २१ ॥ तत्रवैब्राह्मणायोज्याऋग्यजुःसामपाठकाः ॥ उपदेष्टाचतत्रवर्ततीयःपंचमोऽथवा ॥ २२ ॥
 सर्वाभरणसंपन्नास्ताम्रपत्रद्वयान्विताः ॥ अनुलिप्ताश्चंदनेनवल्लमाल्यादिभूषिताः ॥ २३ ॥ गुडप्रस्थोपरिष्टाञ्चस्थापयेत्कल्पपादपम् ॥
 ब्रह्मविष्णुशिवापेतंपंचशाखंसंभस्करम् ॥ २४ ॥ कामदेवमधस्ताञ्चसैकलत्रप्रयोजयेत् ॥ सतानसहगायत्र्यापूर्वतोलवणोपरि ॥ २५ ॥
 मंदारंदक्षिणेपार्श्वेऽश्रियासहतार्घुते ॥ पश्चिमेपारिजातंतुल्यमयासहपादपम् ॥ २६ ॥ सुरभीसंयुतंतद्रतिलेषुहरिचंदनम् ॥ कौशेयवस्त्रसं
 युक्तानिधुमाल्यफलान्वितान् ॥ २७ ॥ तथाष्टौपूर्णकलशान्समंतात्परिकल्पयेत् ॥ अग्निप्रणयनंकृत्वाधिवारस्यचपादपान् ॥ २८ ॥
 धान्यानिचैवसर्वाणिसमंतात्परिकल्पयेत् ॥ नानाभक्ष्यानिवैद्यं सर्वतत्रनियोजयेत् ॥ २९ ॥ दीपमालाविविचित्राश्चज्वालयीतसमंततः ॥
 मंत्रेणयोजयित्वातंमयोक्तेनवरानने ॥ ३० ॥ कामदस्त्वंहिदेवानां कामवृक्षस्ततः स्मृतः ॥ मयासंपूजितोभक्त्यापूरयस्वमनोरथान् ॥
 ॥ ३१ ॥ एवंसंपूज्यविधिनानाजारंतत्रकारयेत् ॥ शंखवादित्रनिर्घोषैर्वैद्वध्वनिविमिश्रितैः ॥ ३२ ॥ होमंचब्राह्मणःकुयुर्मद्वनेनंतरात्मना ॥
 आधारवाज्यभागौतुपूर्वद्वत्वाविचक्षणः ॥ ३३ ॥ तंछिगैःस्थापितान्देवान्होमेनाप्याययेत्ततः ॥ महाव्याहृतिभिश्चैवहोमंकुयुस्ततः परम् ॥
 ॥ ३४ ॥ अयुतेनभवेत्सिद्धिर्यज्ञस्यवरवर्णिनि ॥ ततःप्रभातेचोत्थायस्नात्वाशुक्लांबरशुचिः ॥ ३५ ॥ दद्यात्पर्वसमीपेतुकल्पवृक्षसदक्षिणम् ॥
 त्रिप्रदक्षिणमावृत्यमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ३६ ॥ नमस्तेकल्पवृक्षायवितानार्थप्रदाय च ॥ विश्वंभरायेदेवायनमस्तेविश्वमूर्तये ॥ ३७ ॥
 यस्मात्त्वमेवावश्वात्साम्ब्राह्मस्थाणुदिवकराः ॥ मूर्तामूर्तेपरंबीजमतःपाहिसनातन ॥ ३८ ॥ एवमामन्यतंदृष्ट्वागुरवेकल्पपादपम् ॥ चतुर्भ्यश्चा
 पिऋत्विग्भ्यःसामंतादीन्प्रकल्पयेत् ॥ ३९ ॥ अनेनविधिनारस्तुदानमेतत्प्रयच्छति ॥ तस्यपुण्यफलंदेविशृणुष्वगदतोमम ॥ ४० ॥
 विमानवरमारुहमूर्यतेजःसमप्रभम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णंकिंकिणजालमालितम् ॥ ४१ ॥ यातिलोकंमुखेशस्यसर्वबाधाविवर्जितम् ॥

१ ऋग्यजुःसामयाजकाः-इ० पा० । २ द्वितीयः-इ० पा० । ३ संकल्पेन-इ० पा० । ४ वृते-इ० पा० । ५ किंकिणिजालमंडितम्-इ० पा० ।

पुनः कर्मभूमौ मावेत्यजायते श्रित्रियकुले ॥ ४२ ॥ यज्वाशूराऽपि विद्वान् श्वनरो भवति धार्मिकः ॥ पुनरन्ते प्राप्नुयद्द्वैलोकैर्दस्यशाङ्गिणः ॥ ४३ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कल्पवृक्षदानविधिवर्णनमाष्टमस्तुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ अ॥ यु
 धिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेषु सर्वलोकेषु नमस्कृत ॥ अनुग्रहाय लोकाणां कथं स्वममापरम् ॥ १ ॥ निष्पापे जायते येन आयुषाय
 ज्ञप्ता श्रिया ॥ तन्मे कथयेदेषादानं व्रतमथापि वा ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि तं वलोकहितेऽस्मया ॥
 येनोपायेन जायंते सभाग्यामानवाभुवि ॥ ३ ॥ न व्रतैर्नोपवासैश्च न तीर्थगमनैरपि ॥ महापथादिमरणैर्नैव ज्ञेयं श्रुतेन च ॥ ४ ॥
 प्राप्य ते मम लोकोऽयं दुष्प्राप्यन्निदं शरपि ॥ पार्थस्नेहान्महाभाग प्रवक्ष्यामि हितं तव ॥ ५ ॥ वक्ष्ये कल्पलतादानं शोभनं विधिपूर्वकम् ॥
 सर्वपूर्वविधानं च तत्र तन्ने प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ दिक्पालेभ्यो बलिं तत्र शेषे द्वैविधिपूर्वकम् ॥ आवा रावाज्जभगौ तु पूर्वहुत्वा विचक्षणः
 ॥ ७ ॥ ततो ग्रहमखं कुयद्द्वोमं व्याहृतिभिस्ततः ॥ अयुतैर्नैव होमस्य समाप्तिरिह कथ्यते ॥ ८ ॥ ततः सर्वसमीपे तु स्नातः शुक्लां
 वरः शुचिः ॥ पुष्पधूपैरथाभ्यर्च्यैवांसोभिः सफलक्षतैः ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्य मन्त्रानेतानुदरीयेत् ॥ ९ ॥ नमो नमः पापविनाशेनी
 भ्यो ब्रह्मांडलोकेश्वरपालनीभ्यः ॥ आशाशताधिक्यफलप्रदाभ्यो दिभ्यस्तथा कल्पलतावधूभ्यः ॥ १० ॥ या यस्य शक्तिः परमा
 प्रदिष्टा वेदपुराणसुरासत्तमस्य ॥ तां पूजयामाहरेण साम्रासा मे शुभं यच्छतुर्नतोऽस्मि ॥ ११ ॥ एवमुच्चार्य तां सर्वा ब्रह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥
 दशाक्षाः परया भक्त्या तान्ताः संकल्प्य चेतसि ॥ १२ ॥ ततः क्षमापयेद्दिग्गन्त्राणि पत्यसदक्षिणां ॥ अनेन विधित्वा यस्तु दानमेतत्प्रयच्छति
 ॥ १३ ॥ तस्य पुण्यफलं राजन्कथ्यमानं निबोध मे ॥ इह लोके सविजयी धनवान् पुत्रवान् भवेत् ॥ १४ ॥ मृतो लोकाधिप पुरे प्राप्तिमन्वंतरं वसेत् ॥
 महाशक्तिवृत्तः पश्चादैत्यराजत्रयातलम् ॥ १५ ॥ जितसर्वमहीपालश्चक्रवर्ती भवेद्भुवि ॥ याचनारामं महाराज दानमेतत्प्रयच्छति ॥ १६ ॥
 साचक्रवर्ती न पुन्रभूते शक्तिरसमन्वितम् ॥ यश्च पश्येद्दीपमानं दंतं यश्चातु मोदते ॥ १७ ॥ शृणोति वाच्यमानं च सोऽपि प्रेत्या विमुच्यते ॥ १८ ॥

१ तावत्-इ० पा० । २ मुख्यफलम्-इ० पा० । ३ सुरलोकं वसत्यसौ । पश्चादेव महाराज चक्रवर्ती धराधिप-इ० पा० । ४ अनुमोदयेत्-इ० पा० ।

५ पापैः-इ० पा० ।

याशक्रवह्निमनैर्ऋतपाशहस्तावातदुराजशिवकेशवशंभुशक्तयः ॥ तवैप्रपूज्यदशकल्पलताद्विजेभ्योदेहित्रिलोकविजययेदितेऽस्तिबु
 द्धिः ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कल्पलतादानविधिवर्णनमैकोनशित्युत्तरशततमोऽध्यायः
 ॥ १७९ ॥ ६३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ भगवन्क्षत्रियैः शूरैः स्ववीर्योपात्तसंचयैः ॥ कानिदानानिदियानिपवित्राणि शुभानि च ॥ १ ॥
 अन्यैर्वापुरुषैः कृष्णअधर्मभयभरिभिः ॥ ग्रहपीडाभिसंततैर्दुःस्वप्नाद्युपतापितैः ॥ २ ॥ इहलोकैपरैश्चविहितैस्सर्वकामदम् ॥
 विशेषविहितं दानं कथयस्व महामते ॥ ३ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ शृणु भूपाल भद्रं ते दानधर्ममनुत्तमम् ॥ विशेषेण महीपानां हि
 ताय च न संशयः ॥ ४ ॥ दानानि बहुरूपाणि नानाशास्त्रोदितानि च ॥ गोदानादीनि राज्ञेन्द्रप्रधानानि न संशयः ॥ ५ ॥ किंतु प्रधानमेकं ते
 दानं वक्ष्यामि भारत ॥ वैरोचनाय त्सर्वशुक्रः प्रोवाच भारत ॥ ६ ॥ ॥ शुक्रउवाच ॥ ॥ शृणु दैत्यपते दानं सर्वपापप्रणाशनम् ॥
 आधयो व्याधयश्चैव ग्रहपीडाः सुदारुणाः ॥ ७ ॥ येन दत्तेन न इयंति पुण्यमाप्नोति चोत्तमम् ॥ कार्तिक्या मयने चैव ग्रहणे शिशुसूर्ययोः ॥ ८ ॥
 दानमेतत्प्रदातव्यं विषुवे सूर्यसंक्रमे ॥ पुण्यं दिनमथासाद्य जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ ९ ॥ संस्थाप्य दारुजं दिव्यं हंमपट्टैरलंकृतम् ॥
 रथं सुचक्राक्षधरं युगयोः क्रसमन्वितम् ॥ १० ॥ सुवर्णध्वजसंयुक्तं सितसितपताकिनम् ॥ पुष्पप्रकरसंकीर्णैः प्रागुदकप्रवणेशुभे ॥ ११ ॥
 नद्यां स्तीरेऽथ वा गोष्ठे विचित्रे वा गृहांगणे ॥ रथस्य पूर्वभागे तु कृत्वा विदिमनुत्तमाम् ॥ १२ ॥ पुराणवेदविद्यावाचि न्याचारसंयुतः ॥
 तस्यां संस्थापयेद्देवान् ब्रह्मादीन् कथयामि ते ॥ १३ ॥ मध्ये ब्रह्मा प्रतिष्ठाप्य पूजयेत्प्रणवनेतम् ॥ विष्णुरुत्तरतः स्थाप्य गौरुषेण तमच
 येत् ॥ १४ ॥ सुक्तेन रुद्रोऽद्रेण दक्षिणस्यां समचयेत् ॥ ग्रहान्सूर्यमुखंश्चैव विधिवत्पूजयेत्तथा ॥ पुष्पैर्गंधैः फलैर्भक्ष्यैर्वा
 पमालाभिरिव च ॥ १५ ॥ पूजयेद्गंधकुसुमैः श्वेतवस्त्रैः सचंदनैः ॥ शंखभेरीमृदंगानां शब्दैः सर्वत्र गामिभिः ॥ १६ ॥ ब्रह्मघोषविमिश्र
 श्रंकारयितमहोत्सवम् ॥ कुंडं कृत्वा विधानेन हस्तमात्रमाणतः ॥ १७ ॥ आग्नेय्यां दिशि राजेन्द्र ब्राह्मणांस्तत्र पूजयेत् ॥ चतुश्चार

णिकान्विप्रान्पूजितान्ब्रह्मभूषणैः ॥ १८ ॥ चतुराष्टौमहाराजगुरुकोऽथवाभवेत् ॥ होमोपकरणसर्वमेलयित्वातिलान्धृतम् ॥ १९ ॥
 अग्निकार्यत्ततः कुर्याद्यथावद्विधिपूर्वकम् ॥ आचारावाज्यभागौतुहुत्वाप्राग्वच्चेतौततः ॥ २० ॥ विष्णवेऽशितिकंठायमंत्रैः पूषेदितैः शुभैः ॥
 ग्रहयज्ञोदितैश्चैवग्रहाहोमहृष्यते ॥ २१ ॥ एवंयज्ञविधिंकृत्वायजनोद्विजैः सह ॥ योजयितरथेदांतौगौलक्षणसंयुतौ ॥ २२ ॥
 विचित्रतनुसंवीतौशुभकशौमुवांटिकौ ॥ हेमपट्टैः सुतिलकैः शोभितौशंखचामरैः ॥ २३ ॥ दिव्यमुक्तापरिच्छन्नौ दिव्यांकुशसमन्वितौ ॥
 महामात्रान्वितौ चैवसर्वाभरणभूषितौ ॥ २४ ॥ एवंविधिततः कृत्वारथंतं सगजं नरः ॥ आरोपयेत्ततस्तस्मिन्ब्राह्मणंशसितव्रतम् ॥ २५ ॥
 भूषितंकंठकैः कर्णवैद्युतगुल्यैकैः ॥ आगुप्तचोलकच्छत्रवस्त्रायुधसमन्वितम् ॥ २६ ॥ बद्धवृण्णिधनुष्पाणिं बहुचर्मविभूषितम् ॥ खड्ग
 धेनुकयानद्वंद्वं हारालंकृतं विग्रहम् ॥ २७ ॥ यजमानस्ततः प्राज्ञः शुक्लं वरधरः शुचिः ॥ रथंप्रदक्षिणीकृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ २८ ॥
 इममुच्चारयेन्मन्त्रं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ कुमुदैरावणौ पद्मः पुष्पदंतोऽथवामनः ॥ २९ ॥ सुप्रतीकोजनः सार्वभौमोऽष्टौ देवयोनयः ॥ तेषां
 वंशप्रसूतौ तु बलरूपसमन्वितौ ॥ ३० ॥ तद्युक्तरथदानेन मम स्यातां वरप्रदौ ॥ रथोऽयं यज्ञपुरुषो ब्राह्मणां त्रिशिवः स्वयम् ॥ ३१ ॥
 ममेभरथदानेन प्रीयेतां शिवकेशवौ ॥ इत्युच्चार्य महाभागपूजयित्वा पुनः पुनः ॥ ३२ ॥ आरोपयेत्ततस्तस्मिन्ब्राह्मणंशसितव्रतम् ॥ स्वदा
 रनिरतं शांतिं वेदे वेदांगपरगम् ॥ ३३ ॥ पंचाश्व्यभिमतं चैव अयं गंव्याधिवर्जितम् ॥ पुनः प्रदक्षिणीकृत्य रथस्थं द्विजसत्तमम् ॥ ३४ ॥
 आह्वारमनुगच्छेच्च प्रणिपत्य गृहं विवेशत् ॥ ततो यज्ञावसाने तु दीनां धादी अडां कृशान् ॥ ३५ ॥ पूजयेद्विधिवैधौ नैव वस्त्रगोदानभोजनैः ॥ अने
 नैव विधानेन संकल्प्य रथमुत्तमम् ॥ ३६ ॥ कुंडमंडपं संप्रभारभूषणाच्छादनादिकम् ॥ तदेव होमद्रव्यं च होममंत्रास्त एव हि ॥ ३७ ॥
 विशेषोऽश्वरथे राजकथ्यमानो निबोधयताम् ॥ हयौलक्षणसंयुक्तौ खलीनालंकृताननौ ॥ ३८ ॥ विचित्रवस्तुसंवीतौ कंठभरणभूषितौ ॥
 सुप्रग्रहयुतौ योज्यौ दातातास्मन्नथोत्तमे ॥ ३९ ॥ तंप्रदक्षिणमावृत्य मन्त्रमेतमुदीरयेत् ॥ ४० ॥ नमोऽस्तु ते वेदतुंगमायत्रयमयाय

१ सर्वैः-इ०पा० । २ दिव्यांशुकसमन्वितौ-इ०पा० । ३ महाभागे-इति संदिग्धः संवादः । ४ विचित्रवस्त्रसंवीतौ-इ०पा० ।

त्रिगुणात्मकाय ॥ सुदुर्गमागैसुखपानपात्रेनमोऽस्तुतेवाजिधरायानित्यम् ॥ ४१ ॥ रथोऽयं सवितसाक्षाद्वेदाश्चामीतुरंगमाः ॥ अरुणो ब्रह्म
 णश्चायं प्रयच्छंतु सुखं मम ॥ ४२ ॥ इत्युच्चार्य ततस्तस्मिन्नेव ब्राह्मणसत्तमम् ॥ आरोपयेद्ब्रह्मद्वारां यावेदेतमनुब्रजेत् ॥ ४३ ॥ अनेन वि
 धिनयस्तुदद्याद्वाजिरथं बुधः ॥ तस्माद्ब्राह्मणं रथं राज्यंतस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ४४ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वोपायविर्जितः ॥ मन्वंतरज्ञं
 यावत्सर्वभोगसमन्वितः ॥ ४५ ॥ अप्सरोगणसंकीर्णैर्विमानैः सुयवर्चसैः ॥ दिव्यभोगान्वितः श्रीमान्कर्मचारिवसेदिवि ॥ ४६ ॥ पुण्यक्षया
 दिहाभ्येत्यराजा भवति धार्मिकः ॥ पुत्रपौत्रान्वितश्चैव चिरं जीवी प्रियातिथिः ॥ ४७ ॥ गजैर्नैकैर्निर्दिष्टः कश्चिद्गुरुर्था नृप ॥ एकेनाश्वेनाश्वरथः क
 श्यते वेदवादिभिः ॥ ४८ ॥ दानमंत्रास्त एवोक्ताः फलं तन्न निगद्यते ॥ ४९ ॥ यच्छंति यैरथर्वसुधुराक्षकं विक्रांतवारणयुतं तुरगान्वितं वा ॥
 तपस्करं कनकपट्टविचित्रितांगं तस्य दत्तेन सुरराजपुं प्रयाति ॥ ५० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे
 गजराश्वरथदानविधिवर्णनमाशीत्युत्तरज्ञतमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ४९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दानान्यन्यानि मे
 कृष्ण कथयस्व यदूत्तम ॥ मंगल्यानि पवित्राणि सर्वपापहराणि च ॥ १ ॥ संसारसागरोत्तारहेतुभूतोऽसि माधव ॥ धर्मार्थमपरिज्ञानेन त्वदन्यो
 नेह कश्चन ॥ २ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ दानानि बहुहृपाणि कथितानि मया तव ॥ पुनरेव प्रवक्ष्यामि यद्यस्ति तव कौतुकम् ॥ ३ ॥
 कथितानि मया तुभ्यं कथयिष्यामि या निच ॥ महर्तार्थेन सिद्ध्यंति प्रयच्छंति महत्फलम् ॥ ४ ॥ काम्यो दानविधिः पार्थ क्रियमाणः प्रयत्नतः ॥
 फलाय युनिभिः प्रोक्तो विपरीतो भयाय च ॥ ५ ॥ ज्ञेयं निष्कशतं सर्वदानेषु विधिरुतमः ॥ मध्यमस्तु तद्वै न तद्वै न वरः स्मृतः ॥ ६ ॥ एवं वृक्षरथे
 द्राणधिनाः कृष्णाजिनस्य च ॥ अशक्तस्यापि कृष्टोऽयं पंचसौवर्णिको विधिः ॥ ७ ॥ अतोऽप्यूहेन यो दद्यान्महादानं नराधिप ॥ प्रतिगृह्णाति
 वातस्य दुःखशोकावहं भवेत् ॥ ८ ॥ आदौ तावत्प्रवक्ष्यामि कालख्यं पुरुषं तव ॥ सप्तसागरदानं च महाभूतघटस्तथा ॥ ९ ॥ अर्घ्यं प्रदान
 मत्रोक्तमात्मप्रतिष्ठातिस्तथा ॥ सुवर्णांश्चः स्मृतः षष्ठः सुवर्णोश्च रथोऽपरः ॥ १० ॥ सर्वदानोत्तमं राजकुष्णाजिनमथाष्टमम् ॥ विश्वकर्कचन

१ कल्पचारी-इ० पा० । २ परः-इ० पा० । ३ श्रीमान्-इ० पा० । ४ यथार्थतः-इ० पा० । ५ कष्टोऽयम्-इ० पा० । ६ पुरुषोत्तमम्-इ० पा० ।

वर्महमोगजरथस्तथा ॥ ११ ॥ एतत्तेदानदशकं वेद्विपाथिवसत्तम ॥ देहिहापयसदुद्धिदानेनृपनरोत्तम ॥ १२ ॥ दानाद्वेतेनोपकारो वि
द्यते धनिनोऽपरः ॥ दीयमानो हि नापैति भूय एवाभि वर्धते ॥ १३ ॥ कृपा ललित्यमानोऽपि भवत्येव बहूदकः ॥ पुण्यं दिनमथासाद्य भूमिमागस
मे शुभे ॥ १४ ॥ चतुर्थ्या वा चतुर्दश्यां विष्टया वा पाण्डुनन्दन ॥ पुमान्कृष्णतिलैः कारो रौप्यदंतैः सुवर्णहृक् ॥ १५ ॥ खड्गो द्योतकरो दीर्घो ज
पाकुसुमकुण्डलः ॥ रक्तांबरधरः श्लवार्क्षसमाला विमृषितः ॥ १६ ॥ तीक्ष्णसिपत्रधनुषा विस्फारितकटीतटः ॥ उपा नद्युगयुक्ता हि कृष्ण
कंबलपार्श्वगः ॥ १७ ॥ गृहीतमांसपिण्डश्चरामेकरतले तथा ॥ एव विधनं कृत्वा गृहीतकुसुमांजलिः ॥ १८ ॥ संपूज्य गंधकुसुमैर्वेद्यवि
निवेद्य च ॥ तिलाज्यजुहुयात्तत्र त्र्यंकेति च मंत्रतः ॥ १९ ॥ स्वगृहोक्तविधानेन शतमष्टोत्तरं यजेत् ॥ यजमानः प्रसन्नात्मा ईदं मंत्रमुदा रये
त् ॥ २० ॥ सर्वकलयसेयस्मात्कालस्त्वन्तेन भण्यसे ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां त्वमसाध्योऽसि सुव्रत ॥ २१ ॥ पूजितस्त्वं मया भक्त्या प्रा
थितश्च तर्था सुखम् ॥ यदुच्यते तव विभो तत्कु रूष्वनमो नमः ॥ २२ ॥ एवं संपूजयित्वा तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ ब्रह्माणं प्रथमं पूज्य वा सोभि भू
षणैस्तथा ॥ २३ ॥ दक्षिणां शक्तिं तोदद्यात् प्राणिपत्यं वि सजयेत् ॥ अनेन विधिना यस्तु दानमेतत्प्रयच्छति ॥ २४ ॥ नापमृत्युभयं तत्त्यन च
व्याधिकृतं भयम् ॥ भवत्यव्याहतैश्चर्यैः सर्वबाधा विवर्जितः ॥ २५ ॥ देहं तिसृयं भवनां भिच्चायाति परंपदम् ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यराजा
भवति धार्मिकः ॥ संतत्याचि श्रिया युक्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ २६ ॥ संपूज्य कालपुरुषं विधिवद्विजायदत्त्वा शुभाशु भफलोदयहेतुभूतः ॥
रोगांतरसकलदोषमये च देही भोहन्यमानमुपगच्छति तत्प्रभावात् ॥ २७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिर
संवादे कालपुरुषदानविधिवर्णनं नामैकाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अ
थातः संप्रवक्ष्यामि पांथं दानमनुत्तमम् ॥ सप्तसागरकंठनाम सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ पुण्यं दिनमथासाद्य युगादिग्रहणादिकम् ॥

१ मंडपः-इ० पा० । २ कृष्णम्-इ० पा० । ३ इदं वचनमब्रवीत्-इ० पा० । ४ सकालनियमे यस्मात्कालत्वं तेन गण्यते-इ० पा० । ५ प्रा
पितश्च-इ० पा० । ६ यथा-इ० पा० । ७ तु-इ० पा० । ८ ब्राह्मणम्-इ० पा० । ९ दत्त्वा-इ० पा० । १० सर्वदानम्-इ० पा० ।

कारयेत्सप्तकुण्डानिकांचनानिविचक्षणः ॥ २ ॥ प्रादेशमात्राणितथारत्निमात्राणिवापुनः ॥ कुर्यात्सप्तशतादूर्ध्वमासहस्राच्चशक्तिः ॥ ३ ॥
 संस्थाप्यानिचसर्वाणिक्लृष्णाजिनतिलोपरि ॥ प्रथमंपूरयेत्कुण्डलवणेनविचक्षणः ॥ ४ ॥ द्वितीयंपयसातद्वृत्तयंसर्पिषापुनः ॥
 चतुर्थतुण्डेनैवद्वधापंचममेवच ॥ ५ ॥ षष्ठशर्करयातद्वत्सप्तमंतीर्थवारिणा ॥ स्थापयेत्लवणस्यातिब्रह्माणंकांचनंशुभम् ॥ ६ ॥ केनैव
 क्षीरमध्येतुघृतमध्यमेश्वरम् ॥ भास्करंगुडमध्येतुदधिमध्येशुराधिपम् ॥ ७ ॥ शर्करायान्यसेहृक्ष्मीजलमध्येतुपार्वतीम् ॥ सर्वेषुस
 र्वरत्नानिर्धान्यानिचसप्तमतः ॥ ८ ॥ स्थापयेत्पुरुषश्रेष्ठयथालाभंयथासुखम् ॥ ततःपर्वसमीपेतुस्नातःशुक्लांबरोगृही ॥ ९ ॥ त्रिःप्रद
 क्षिणमावृत्यमंत्रानेतानुदीरयेत् ॥ नमोवःसर्वसिंधूनामाधारेभ्यःसनातनाः ॥ १० ॥ जंतूनांप्राणदेभ्यश्चसमुद्रेभ्योनमोनमः ॥ पूर्णाःसर्वे
 भवंतवैक्षारक्षीरघृतैक्ष्वैः ॥ ११ ॥ दध्नाशर्करयातद्वत्तीर्थवारिभिरेवच ॥ तस्माद्वधौघाविध्वंसंकरुष्वंममानदाः ॥ १२ ॥ अलक्ष्मीः
 प्रशमंयातुलक्ष्मीश्चास्तुगृहेमम ॥ एवमुच्चार्यतान्दद्याद्ब्राह्मणेभ्योयुधिष्ठिर ॥ १३ ॥ एकमेकमथाभ्यर्च्यपुष्पवस्त्रविलेपनैः ॥ बहूनामे
 तदुद्दिष्टदानमेकस्यवापुनः ॥ १४ ॥ देयंवासर्वसामान्यंक्रियाविप्रानुरूपतः ॥ दानंस्तप्तमुद्रालयःप्रयच्छतिपार्थिव ॥ १५ ॥ तस्य
 गृहान्नचलितिलक्ष्मीर्यावत्कुलाष्टकम् ॥ पूज्यमानःसुरगणैःसिद्धविद्याधरैरगैः ॥ १६ ॥ देवलोकान्नच्यवेत्सप्तमन्वतराण्यसौ ॥ ततश्च
 वेदसंस्कारात्पुत्रंभ्राधोगच्छति ॥ १७ ॥ इतिददातिरसामरसंयुताञ्छुचिरविस्मयदानिहसागरान् ॥ अनलकांचनरत्नमयानसौपदमु
 पैतिहरैरभयवृतम् ॥ १८ ॥ दानंप्रधानतरमेतदतीवविप्रोक्तंयुधिष्ठिरसमाधिधियाविचिंत्य ॥ हेमान्विधायजलधीनिवितस्व
 शतप्राप्ताप्रोषियेनसरसानिसमीहितानि ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकुण्डगुधिष्ठिरसंवादेसप्तसागरदानविधि
 वर्णनंनान्मद्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीकुण्डजवाच ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिदानमन्यत्तवोत्तमम् ॥

१ ब्रह्मणा-इ० पा० । २ देयानि-इ० पा० । ३ सर्वसमीपेतु-इ० पा० । ४ एतदिष्टं वैदानमेतदुदीरयत-इ० पा० । ५ अपरावृतम्-इ० पा० ।

६ नरोत्तम-इ० पा० ।

महाभूतघटनाममहापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पुण्यातिथिसमासाद्यस्वबुलितेष्टहाणे ॥ कारयेत्कांचनकुंभमहारत्नान्निधितुनः ॥ २ ॥
 प्रादेशादंगुलशतं यावत्कुप्यन्तिप्रमाणतः ॥ शतयापंचपलादूर्ध्वमाशताच्चनरोत्तम ॥ ३ ॥ क्षीराज्यपूरितंकृत्वाकल्पक्षुसमन्वितम् ॥
 पद्मासनगतास्तत्रब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ४ ॥ लोकपालमहेंद्राश्चस्ववाहनसमास्थिताः ॥ ऋग्वेदःसाक्षसूत्रश्चयजुर्वेदःसंपंजः ॥ ५ ॥
 वीणाधारीसामवेदोऽथर्वसिद्धवस्तुभान्वितः ॥ पुराणवेदोऽवरदःसाक्षसूत्रकमंडलुः ॥ ६ ॥ सप्तधान्यानिपुरतःस्थापयेच्छक्तितोषुधः ॥ पा
 दुकोपातहौत्रं चामराग्यासनायुधान् ॥ ७ ॥ एवंप्रकल्प्यविधिवन्महाभूतघटनरः ॥ गुडसरोरोपरिगतंमाल्यवस्त्रैरथार्चयेत् ॥ ८ ॥
 अथपर्वसमीपेतुस्नात्वा नियतमानसः ॥ त्रिःप्रदक्षिणमावृत्यमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ९ ॥ यस्मान्नार्कचिदप्यस्तिमहाभूतैर्विनाकृतम् ॥
 महाभूतमयश्चायंतस्माच्छांतिददातुमे ॥ १० ॥ अत्रसन्निहितादेवाःस्थापिताविश्वकर्मणा ॥ तेमंशांतिप्रयच्छंतुभक्तिभावेनपूजिताः ॥ ११ ॥
 इत्येवंपूजयित्वातुमहाभूतघटनरः ॥ ब्राह्मणंपूजयित्वातुभूषणाच्छादनादिभिः ॥ १२ ॥ महाभूतघटंदद्यात्पर्वकालेयतत्रतः ॥ पुनःप्र
 दक्षिणीकृत्यब्राह्मणंतक्षमापयेत् ॥ १३ ॥ अनेनविधिनयाश्चदानमेतत्प्रयच्छति ॥ एकविंशत्कुलोपेतःशिवलोकेप्रयात्यसौ ॥ १४ ॥
 पुण्यक्षयादिहाभ्यन्तराजभवातिधार्मिकः ॥ अजेयःशत्रुसंघातैर्महाबलपराक्रमः ॥ १५ ॥ क्षत्रधर्मतोविद्वान्देवब्राह्मणपूजकः ॥ १६ ॥
 अष्टापदोत्तमघटंविमलंविधायब्रह्मज्ञैर्केशवयुतंसहलोकपालैः ॥ क्षीराज्यपूर्णविवरंप्राणिपत्यभक्त्याविप्रायदेहितवदानज्ञतैःकिमन्यैः ॥ १७ ॥
 इतिश्रीभिविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेमहाभूतघटदानविधिवर्णनेनामन्यशतुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ४४ ॥
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शय्यादानंप्रवक्ष्यामि तव पांडुकुलोद्ग्रह ॥ यद्वात्सर्गसंभागीस्यादिहलोकैःपरत्रच ॥ १ ॥ शय्यादानंप्रयच्छंतिसर्वदेव
 द्विजोत्तमाः ॥ अनित्यजीवितं यस्मात्कोन्यः पश्चात्प्रदास्यति ॥ २ ॥ तावत्संबंधुः स पितायावज्जीवति भारत ॥ मृतो मृत इति ज्ञात्वा क्षणात्क्षे

१ दिव्यम्-इ०पा० । २ प्रयत्नतः-इ०पा० । ३ ब्रह्मदेवेशवयुतम्-इ०पा० । ४ पांडुकुलोद्ग्रह-इ०पा० । ५ सर्वभागी-इ० सुसभोगी-इ० च पा० ।
 ६ नृपोत्तम-इ०पा० । ७ दानं कोन्यः प्रदास्यति-इ०पा० ।

होनिवर्तते ॥ ३ ॥ तस्मात्स्वयंप्रदातव्यं शय्याभोज्यजलादिकम् ॥ आत्मैवात्मरतो बंधुरिति संचिन्त्यचेतसि ॥ ४ ॥ आत्मैव योहिनात्मा
 नंदानभोगैर्न पूजयेत् ॥ कोऽन्योऽहिततरस्तस्मात्कः पश्चात्पूजयिष्यति ॥ ५ ॥ तस्माच्छय्यांसमासाद्य सारदारुमयौदढाम् ॥ दंतपत्रचि
 त्तारस्यहिमपट्टैरलंकृताम् ॥ ६ ॥ हंसतूलीप्रतिच्छन्नां शुभगंडोपधानिकाम् ॥ प्रच्छादनपटीयुक्तां गंधधूपधिव्यासिताम् ॥ ७ ॥ तस्यांसं
 स्थापयेद्धैमहरिलक्ष्मिसमन्वितम् ॥ उच्छीपिकैर्धृतैश्चैव कलशं परिकल्पयेत् ॥ ८ ॥ विज्ञेयं पाण्डवसदासनिद्राकल्पकंबुधैः ॥ तांबूलकुंकुमशोद
 कर्पूरगुरुचंदनम् ॥ ९ ॥ दीपकोषानहच्छत्रचामरासनभोजनम् ॥ पार्श्वेषु स्थापयेच्छतत्याससधान्यानि चैव हि ॥ १० ॥ शयनस्थस्य भव
 तियदन्यदुपकारकम् ॥ भृंगारकाद्यपुष्पाणि पंचवर्णवितानकम् ॥ ११ ॥ शय्यामेवं विधांकृत्वा ब्राह्मणायोपदापयेत् ॥ सपत्नीकाय संपूज्य
 पुण्येऽन्हिविधिपूर्वकम् ॥ १२ ॥ नमस्ते सर्वदेवेश शय्यादानं कृतं मया ॥ देहितस्माच्छांतिफलं नमस्ते पुरुषोत्तम ॥ १३ ॥ यथानकृष्णशय
 नं शून्यं सागरजातया ॥ शय्याममाप्य शून्यास्तु तथान्मनिजन्मनि ॥ १४ ॥ दत्तैवं तत्पममलंप्रणित्यविसर्जयेत् ॥ एकादशाहेऽपि
 तथा विधिरेष प्रकीर्तितः ॥ १५ ॥ ददाति यद्विधमर्थमानवो बांधवेषु ते ॥ विशेषं चात्र राजेंद्र कथ्यमानं निबोध मे ॥ १६ ॥ तेनोपभुक्तं यद्वस्तु कि
 चित्पूर्वगृहे सता ॥ तद्वात्रलं च तथा वस्त्रवाहनभाजनम् ॥ १७ ॥ यद्विष्टं च तथा स्यासीत् तत्सर्वपरिकल्पयेत् ॥ स एव पुरुषो हि मस्तस्य तं स्था
 पयेत्तथा ॥ १८ ॥ पूजयित्वा प्रदातव्यो मृतशय्या यथा ॥ स्वर्गपुरंदरगृहे सुयुक्ता लयेथवा ॥ १९ ॥ सुखं वसत्यसौ जंतुः शय्यादानप्र
 भावतः ॥ पीडयति तं तथाभ्याः पुरुषाभीषणननाः ॥ २० ॥ न वधेन शीतेन बाध्यते स न रक्षति ॥ अपि पापमशुक्तः स्वर्गलोके महोयते ॥ २१ ॥
 विमानवरमारूढः सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ आभूतं संप्रदायावतिष्ठेत्पातकवर्जितः ॥ २२ ॥ शय्याप्रदानमलंतव पांडुः प्रसंकीर्तितं सकलसौख्यनि
 धानमेतत् ॥ तद्यो ददाति विधिवत्स्वयमेव नाकेतलं विकल्पराहितः स विभातिसत्यम् ॥ २३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयु
 धिष्ठिरसंवादशय्यादानविधिवर्णनं नाम चतुर्दशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आत्मप्रतिकृतिर्नाम यथांक्तं कस्य

१ यस्मात्तस्मात्प्रदातव्यं शय्याभोज्यजलादिकम्—इ० पा० ॥ २ निशामय—इ० पा० ॥ ३ यद्यदिष्टं च तस्यासीत्—इ० पा० ॥ ४ सकलसौख्यनिधानभूतम्—इ० पा० ॥

चिन्तुरा ॥ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिदानंमानविवर्धनम् ॥ १ ॥ दानकालः सदा तस्य मुनिभिः परकीर्तितः ॥ पुण्यैः पुण्यादिनपार्थप्राप्यते जीवितैर्न च ॥
 ॥ २ ॥ लोहजांप्रकृतिं भव्यां कारयित्वात्मनो नृप ॥ अभीष्टवाहनगतामिष्टालंकरसंयुताम् ॥ ३ ॥ अभीष्टलोकसहितां सर्वोपस्करसंयुताम् ॥
 ततः पट्टपटीष्वैरुच्छादितारत्नभूषिताम् ॥ ४ ॥ कुंकुमेन तु ललितांगीकपूर्गरुवासिताम् ॥ स्त्रीचंददातिशयने शायितां कारयेत्स्वयम् ॥ ५ ॥
 यद्यदिष्टमं किंचित्सर्वपाश्वेतोन्यसेत् ॥ उपकारकं स्त्रीणां स्वशरीरचयद्रवेत् ॥ ६ ॥ तत्सर्वस्थापयेत्पाश्वस्वयसंचित्यचेतसि ॥
 एतत्सर्वमेलयित्वास्वेस्थाने निधाय च ॥ ७ ॥ पूजयित्वा लोकपालानृहान् देवीं विनायकम् ॥ ततः शुक्लांबरः स्नात्वा गृहीतकुसुमं जलिः ॥
 ॥ ८ ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं विप्रस्य पुरतो बुधः ॥ आत्मनः प्रतिमां च यं सर्वोपकरणैर्युता ॥ ९ ॥ सर्वैरत्नसमायुक्ता तव विप्रनिवेदि-
 ता ॥ आत्मा शंभुः शिवः शौरिः शक्रः सुरगणैर्वृतः ॥ १० ॥ तस्मादात्मप्रदानेन समात्मा सुप्रसीदतु ॥ इत्युच्चार्य ततो दद्याद्वा ह्यणाययुधिष्ठिर-
 ॥ ११ ॥ ब्राह्मणश्चापि गृहीयात्कोदादिति च कतिथेन् ॥ ततः प्रदक्षिणीं कृत्य प्रणिपत्य विमर्जयेत् ॥ १२ ॥ विधिनानेन राजेन्द्रदानमेतत्प्रय-
 च्छति ॥ यः पुमानथवानरीशृणुयात्फलमाप्नुयात् ॥ १३ ॥ साग्रवर्षं शतं दिव्यं स्वर्गलोकैः सुर्वृतः ॥ अभीष्टफलदानेन ह्यभीष्टफलभाग-
 भवेत् ॥ १४ ॥ यत्रैवोत्पद्यते जंतुः प्राप्ते कर्मक्षये पुनः ॥ तत्रैव सर्वकामानां फलभाग भवते नृपः ॥ १५ ॥ इष्टबंधुजनैः सार्द्धं न वियोगं कदाचन ॥
 प्राप्तोति पुरुषो राजन्स्वर्गैर्नान्यमश्नुते ॥ १६ ॥ यश्चात्मनः प्रति कृतिं विरवाहनस्थं हैमौ विधाय धनधान्यसमाकुलां च ॥ सोपस्कराद्विजरा-
 यददाति भक्त्या चंद्रां कवत्सि दिवि भाति हिराजराजः ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंबादे आत्मप्रातिकृतिदा-
 नविधि वर्णनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ सांप्रतं संप्रवक्ष्यामि हिरण्यश्वविधिं परम् ॥ यस्य प्रसादान्पु-
 रुषः शतं फलमश्नुते ॥ १ ॥ पुण्यं दिनमथासाद्य पात्रं वापि गुणाधिकम् ॥ शक्तिं तस्मिन्पलादूर्ध्वमांशतश्च नरोत्तम ॥ २ ॥ खलीनालंकृतं सुखं कारयेद्दे-
 मवाजिनम् ॥ सुखं रसोन्नतं स्कंधं दृढजानुसंवालिधिम् ॥ ३ ॥ स्थापयेद्देदिमध्ये तु कृष्णं ॥ जिनं तिलोपारि ॥ कौशेयवस्त्रसंबन्धं तु कुमेन विलेपितम् ॥ ४ ॥

संपूज्यकुसुमैः श्वैतश्चणकान्विनिवेद्य च ॥ ततः पर्वसर्मापेतुगृहीतकुसुमांजलिः ॥ ५ ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं पुराणोक्तं यतः ॥ नमस्ते सर्वदेवेश्वदे
 हरणलंपट ॥ ६ ॥ वाजिरूपेण मामस्मान्पाहं संसारसागरात् ॥ त्वमेव स तथा भूत्वा छंदो रूपेण भोक्तरम् ॥ ७ ॥ यस्माद्धारयसे लोकानतः
 पाहिसनातन ॥ एवमुच्चार्य तं राजन्विप्राय प्रतीपादयेत् ॥ ८ ॥ प्रदक्षिणं ततः कृत्वा प्राणिपत्यविमर्जयेत् ॥ अनेन विधिनाराजनिहरण्याश्वम
 लंकृतम् ॥ ९ ॥ दत्त्वा पापक्षयाद्भानोर्लोकमाप्नोति शाश्वतम् ॥ तस्मिन् न हनिं भुंजीतैतैलक्षारविर्वर्जितम् ॥ १० ॥ पुराणश्रवणं तद्वत्कारये
 द्भोजनादनु ॥ ११ ॥ इत्थं हिरण्याश्वविधिकरोति यः सुपुण्यमासाद्य दिनेन रेद्र ॥ विमुक्तपापः स पुरं सुरारः प्राप्नोति सिद्धिरभिपूजितं यत् ॥ १२ ॥
 इति पठति य इत्थं हं वाजिप्रदानं सकलकुपमुक्तः सोऽश्वमुक्तेन भूपः ॥ कनकमयविमानेनार्कलोकं प्रयाति तस्त्रिदशपतिवधूभिः पूज्यते हर्म्यभो
 गैः ॥ १३ ॥ यो वा शृणोति पुरुषोऽप्यथ वा स्मरेद्ब्रह्मैमाश्वदानमभिनंदति दीयमानम् ॥ सोऽपि प्रयाति हतकल्मषशुद्धदेहः स्थानं पुरंदरमेश्वर
 लोकजुष्टम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे हिरण्याश्वदानविधिवर्णनं नाम षडशीत्युत्तरशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १८६ ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि तव पांडुकुलोद्ब्रह्म ॥ पुण्यं हे मरथं नाम महापातकनाशनम् ॥ १ ॥
 पुण्येऽह्नि विप्रकथिते स्वनुलिसे गृहांगणे ॥ कृष्णाजिनतिलांकृत्वा कांचनं स्थापयेद्भूय ॥ २ ॥ चतुरस्रं महाभाग चतुश्चक्रं सकूबरम् ॥
 ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा गृहीतं प्रग्रहं शुभम् ॥ ३ ॥ इन्द्रं लिनकुं भेन ध्वजरूपेण संयुतम् ॥ लोकपालाष्टकैः पद्मरागदलान्वितम् ॥
 ४ ॥ चत्वारः पूर्णकलशान्यान् यद्वा दशैव तु ॥ कौशेयवस्त्रं संवीत सुपरिश्राद्धितानकम् ॥ ५ ॥ मध्ये तु फलसंयुक्तं पुरुषेण सम
 न्वितम् ॥ योगयुक्तः शुमान्कार्थस्तं च तत्राधिवासयेत् ॥ ६ ॥ एवं विधंपूजयित्वा माल्यगंधानुलेपनैः ॥ चक्ररक्षाबुभौ तस्य कार्या
 विश्वकुमारकौ ॥ ७ ॥ पुण्यं कालंततः प्राप्य स्नातः संपूज्य देवताः ॥ त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ ८ ॥ शुक्लमा

१ त्वया जितं जगत्सर्वं त्वत्पुत्राकांक्षिता मही ॥ वाजिरूपं नमस्तुभ्यं पाहि संसारसागरात्-इ० पा० । २ वर्तसे-इ० पा० । ३ भावयसे-इ० पा० ।

४ अभ्येति-इ० पा० । ५ राजन्कारयेन्नियतात्मना-इ० पा० । ६ अभिपूजितात्मा-इ० पा० ।

ल्यांवरधरइमंमंत्रमुदीरयेत् ॥ ९ ॥ नमोनमःपापविनाशनायविश्वात्मनेदेवतुरंगमाय ॥ धाम्नामधौशायभवाभवाग्रथस्यदानान्ममदे
 हिशांतिम् ॥ १० ॥ वस्वष्टकादित्यमरुद्गणान्त्वमेवधातापरमनिधानम् ॥ यतस्ततोमेहृदयंप्रयातुयमैकतानत्वमघौघनाशात् ॥ ११ ॥
 इतितुरगरप्रदानमेतद्भवभयमुदनमत्रयःकरोति ॥ सकलुषपटलैर्विमुक्तदेहःपरममुपैतिपदं पिनाकापणोः ॥ १२ ॥ देदीप्यमानवपुषाच
 जितप्रभावमाक्रम्यमंडलमखंडलचंडभानोः ॥ सिद्धांगनानयनयुग्मनिपीयमानवक्रांबुजेंडुजभेनचिरसहास्ते ॥ १३ ॥ इतिपठतिशु
 णोतिवायत्तत्कनकतुरगरग्रप्रदानमस्मिन् ॥ नसनरकपुत्रंजेत्कदाचिन्नरकरिपोर्भवनंप्रयातिभूयः ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणेउत्तरपर्वणिश्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेहिरण्यश्वरथदानविधिवर्णनं नामसप्तशोऽत्युत्तरज्ञतमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ कृष्णाजिनप्रदानस्यविधिकालममानय ॥ ब्राह्मणंचसमाचक्ष्वतत्रमेसेशयोमहान् ॥ १ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥
 युगादिपूराणेषुसंक्रांतौदिनसंक्षेपे ॥ माध्यांवाग्रहपोडासुदुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ २ ॥ देयमेतन्महादानंद्रव्यमात्रागमेतथा ॥ आहिताग्नि
 द्विजोयश्चवेदेवदंगपारगः ॥ ३ ॥ पुराणाभिरतोदक्षोदेयंतस्यचपार्थिव ॥ यथायेनविधानेनतन्मेनिगदतःशृणु ॥ ४ ॥ गोमयेनोपलिप्तेतु
 शुचौदेशेनराधिप ॥ आदावेवसमास्तीर्यशोभितंवस्त्रमाविकम् ॥ ५ ॥ कर्तव्यस्वमशृंगंतद्रौप्यदंततथैवच ॥ मुक्तादाप्रातुलंगूलतिलच्छ
 न्रंतथैवच ॥ ६ ॥ तिलैःकृत्वाशिराजन्वासाच्छादयेद्बुधः ॥ सुवर्णेनाभितःकुर्यादलंकुर्याद्विशेषतः ॥ ७ ॥ पुष्पैर्गंधैःफलैश्चैवैवेधेनचपूज
 येत् ॥ रत्नैरेवंयथाज्ञात्तयातस्यदिक्षुचविन्यसेत् ॥ ८ ॥ कांस्यपात्राणिचत्वारिषुदद्याद्यथाक्रमम् ॥ घृतंक्षीरंदिधिक्षौद्रमेवंदत्वाथवि
 धि ॥ ९ ॥ ततःसर्वसमीपेतुमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ कृष्णःकृष्णमल्लोदेवकृष्णाजिनवरस्तथा ॥ १० ॥ त्वद्दानपास्तपापस्यप्रीयतमिनमो
 नमः ॥ त्रयस्त्रिंशत्सुराणांचआधारेत्वंव्यवस्थितः ॥ ११ ॥ कृष्णोऽसिमूर्तिमान्साक्षात्कृष्णाजिननमोऽस्तुते ॥ एवंप्रदक्षिणीकृत्यप्रणिप

१ वेदतुरंगमाय-६० पा० । २ अखंडलचंडभानोः-इ०, अखंडलुतुल्यभानोः-इ० च पा० । ३ दुःखदुःस्वप्नप्रदर्शने-इ० पा० । ४ सुशिक्षस्मृ-इ० पा० ।

त्यपुनः पुनः ॥ १२ ॥ तत्प्रतिग्राहकं विप्रवेदेदांगपारगम् ॥ स्नातं वस्त्रयुगच्छन्नं स्वं शतत्यावाप्यलंकृतम् ॥ १३ ॥ प्रतिग्रहश्च तस्योक्तः
 पुच्छेदशेस्वयं भुवा ॥ प्रतिग्रहप्रदग्धस्य विप्रस्य च सभारत ॥ १४ ॥ न पश्येद्भद्रं न पश्येन्नमो भिभाषयेत् ॥ अनेन विधिना दत्त्वा यथा वक्तु
 ण्यमार्गम् ॥ १५ ॥ समग्रं भूमिदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ कृष्णजिनतिलान्कृत्वा हिरण्यं मधुसर्पिणी ॥ १६ ॥ ये प्रयच्छन्ति विप्राय न
 ते शोच्या भवन्ति वै ॥ सर्वल्लोकांश्चरन्त्येव कामचारं विवृताः ॥ १७ ॥ आप्तसंस्तुवं यावत्स्वर्गप्राप्तानसंशयः ॥ कृष्णजिनसमदानं न चा
 स्ति भुवनत्रये ॥ १८ ॥ प्रतिग्रहोपपापीयानि निवेदयितुं विदुः ॥ अवस्थान्ति ये यच्च त्रिधा यत्समुपाजितम् ॥ १९ ॥ तत्सर्वनाशमायातिद
 त्वा कृष्णजिनं क्षणात् ॥ २० ॥ कृष्णक्षणे कृष्णमृगस्य चर्मदत्त्वा द्विजं द्राय समाहितात्मा ॥ यथोक्तमन्तरणं न शोचेत्प्राप्त्यभीष्टं मनसः
 फलयत् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे कृष्णजिनदानविधिव्रतवर्णनं नामाष्टाशतित्युत्तरशत
 तमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ४४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कथयिष्ये महाराजे महमस्ति रथं तव ॥ यस्य प्रदानाद्भवन् वैष्णव्यातिमान
 वः ॥ १ ॥ पर्वकालं समासाद्य संक्रांतौ ग्रहणेऽपि वा ॥ कुर्यादेव रथाकारं रथं मणिविभूषितम् ॥ २ ॥ वलभीभिर्विचित्राभिश्चतुश्चक्रसमन्वितम् ॥
 चतुर्भिर्हंसमातैर्गुह्यं हेमविभूषितम् ॥ ३ ॥ ध्वजे च गरुडं कुर्यात्कुबराश्रे विनायकम् ॥ लोकपालाष्टकोपेतं ब्रह्मार्कं शिवसंयुतम् ॥ ४ ॥
 मध्ये नारायणोपेतं लक्ष्मीपुष्टिसमन्वितम् ॥ कृष्णजिनतिलद्रोणं कृत्वा तं स्थापयेद्ग्रथम् ॥ ५ ॥ नानाफलसमायुक्तं सुपरिष्ठाद्वितानकम् ॥
 कौशेयवस्त्रसंवीतमम्लानकुसुमांचितम् ॥ ६ ॥ कुर्यात्पंचपलाहूर्ध्वमाश्रितं च नरोत्तम ॥ ततः क्षात्वा सभ्यचर्यं पितृन्देवान्यथाविधि ॥ ७ ॥
 त्रिःप्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमांजलिः ॥ इममुच्चारयेन्मंत्रं सर्वसौख्यप्रदायकम् ॥ ८ ॥ नमो नमः शंकरपद्मजा र्कलोके शशिवाधरा सुदेवः ॥
 त्वं सेव्यसेवदपुराणयज्ञैस्तेजोहिनः स्यंदनपाहितस्मात् ॥ ९ ॥ यत्तत्पदं परमगुह्यतमं पुराणमानंदं देहगुणरूपविमुक्तबन्धाः ॥ योगैकमानसद

१ वस्त्रपरिच्छिन्नम्-इ० पा० । २ ते च स्वर्गमवाप्नुयुः-इ० पा० । ३ प्रसादात्-इ० पा० । ४ गृहीत्वा कुसुमांजलिम्-इ० पा० । ५ शंकरलोकोपाललो
 केशविद्याधरा सुदेवैः-इ० पा० । ६ पुण्यतमं सुरारैः-इ० पा० ।

शोभुनयःसमाधौपश्यतितत्त्वमसिनाथरथेतिरूढः ॥१०॥ यस्मात्त्वमेवभवसागरसंस्तुतानामानंदभांडचितमध्यगपानपात्रम् ॥ तस्मादव्यौवश
मनेनकुरुप्रसादंचामीकरेभरथमाधवसंप्रदानात् ॥ ११ इत्थंप्रणम्यकनकेभरथप्रदानंयःकारयेत्सकलपापविमुक्तेदेहः ॥ विद्याधरामरसुनी
द्रगणाभिजुष्ट्राप्रोत्पत्तौसौपदमर्तोद्वियमिदुमौलः ॥ १२ ॥ कृतदुरितवितानतुष्टिसद्ब्रह्मिपालव्यतिकरकृतदेहोद्विगभानोऽपिबधून् ॥ नयति
चपितृपौत्रात्रौरवादप्यशेषात्कृतगजरथदानःशाश्वतंस्रविष्णोः ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुद्धिपरिवर्गदेहम
हस्तिरथदानविधिवर्णनंनमैकोनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ अ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पुनरेवप्रवक्ष्यामिदानमत्यद्भुतंतवाविश्वचक्र
मितिख्यातंसर्वपापविनाशनम् ॥ १ ॥ तपनीयस्यशुद्धस्यविशुद्धस्यविशुद्धात्माथकारयेत् ॥ श्रेष्ठपलसहस्रेणतदर्द्धेनतुमध्यमम् ॥ २ ॥ तस्याप्यर्द्धक
निष्ठस्यार्द्धिश्वचक्रमुदाहृतम् ॥ तथाविंशत्पलार्द्धवृश्चिकशक्तोऽपिनिवेदयेत् ॥ ३ ॥ षोडशार्ततश्चक्रंभस्त्रमेष्टकवृतम् ॥ नाभिपद्मोस्थितं
विष्णुयोगारूढंचतुर्भुजम् ॥ ४ ॥ शंखचक्रेऽस्यपाश्वर्येदेव्यष्टकसमावृतम् ॥ द्वितीयावरणेतद्भूतवृत्तोजलशायिनम् ॥ ५ ॥ अत्रिभृशुर्व
सिष्ठश्चब्रह्माकश्यपएवच ॥ मत्स्यःकूर्मोवराहश्चनारसिंहोथवाहनः ॥ ६ ॥ रामोरामश्चकृष्णश्चबुद्धःकल्कीचेतदश ॥ तृतीयावरणैरौरीम
नुभिर्वसुभिर्युता ॥ ७ ॥ चतुर्थेद्वादशादित्यावेदाश्चत्वारएवच ॥ पंचमेपंचभूतानिरुद्राश्चैकादशैवतु ॥ ८ ॥ लोकपालाष्टकंषष्ठेदिङ्मातंगारुत
थैवच ॥ सप्तमेऽस्त्राणि सर्वाणिमंगलानिचकारयेत् ॥ ९ ॥ अंतरांतरतोदेवान्विच्यसेदष्टमेपुनः ॥ दशहस्तंततःकृत्वापताकातोरणा
न्वितम् ॥ १० ॥ मंडपंकुंडमेकचकारयेद्ब्रह्मसंयुतम् ॥ चतुर्हस्ताभवेद्देदीमध्येतस्यास्ततोऽन्यसेत् ॥ ११ ॥ कृष्णाजिनोपरिगतं
विश्वचक्रंविधानतः ॥ तथाष्टादशधान्यानिरसाश्लवणादयः ॥ १२ ॥ पूर्णकुंभाष्टकंतद्ब्रह्ममाल्यविभूषितम् ॥ फलानिदापयेत्पार्श्वेपंच
वर्णवितानकम् ॥ १३ ॥ अधिवास्यततश्चक्रंपश्चाद्धोमंसमाचरेत् ॥ चातुश्चरणिकास्तत्रब्राह्मणाश्चतुरोऽथवा ॥ १४ ॥ होमंकुर्याजितात्मानो
वस्त्राभरणभूषिताः ॥ होमद्रव्यसमोपेताःशुक्लभूषेस्ताभ्रभाजनैः ॥ १५ ॥ चक्रप्रतिष्ठितानंतुसुराणांहोमइष्यते ॥ तल्लिगेर्जुहुयान्मंत्रैःसर्वेपद्मवशां

तये ॥ १६ ॥ ततो मंगलशब्देन स्नातः शुक्लवारे गृही ॥ होमाधिवासनातिगृहीतकुसुमांजलिः ॥ १७ ॥ इममुच्चारयन्मंत्रकृत्वा तंत्रिः प्रदक्षिणम् ॥ नमो
 विश्वभरायेति विश्वचक्रात्मने नमः ॥ १८ ॥ परमानंदरूपी त्वं पाहिनः पापकर्मदात् ॥ तेजोमयमिदं यस्मात्सदा पश्यति सूरयः ॥ १९ ॥
 हृदि तत्र गुणातीति विश्वचक्रं नमाम्यहम् ॥ वासुदेवस्थितं चक्रं तस्य मध्ये तु माधवः ॥ २० ॥ अन्योन्याधाररूपेण प्रणमामि स्थिता विह ॥
 विश्वचक्रमिदं यस्मात्सर्वपापहरं ॥ २१ ॥ आयुधं चाधिवासश्च तस्माच्छान्तिं ददातु मे ॥ इत्यामंत्र्य च यो दद्याद्विश्वचक्रं विमत्सरः ॥ २२ ॥ विमु-
 क्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके महीयते ॥ वैकुण्ठलोकासाद्य चतुर्बाहुन रावृतम् ॥ २३ ॥ स्वयं तेऽस्मरसां स वै स्तिष्ठेत्कल्पशतत्रयम् ॥ प्रणमेद्वाथ यः कृ-
 त्वा विश्वचक्रं दिनेने ॥ २४ ॥ तस्यायुर्वर्द्धते दीर्घलक्ष्मीस्तु विपुला भवेत् ॥ तस्माच्चक्रं सदा कार्यधार्य च स्वगृहे नरैः ॥ २५ ॥ कांचनं वथारौप्यं वा तद-
 भावेऽथ ताम्रजम् ॥ २६ ॥ इति सकलजगत्सुराधिवासं वितरति यस्तपनीय षोडशारम् ॥ हरिभुवनगतः स सिद्धसंघैश्चिरमधिगम्य नमस्यतेऽप्यसौ
 भिः ॥ २७ ॥ अथ सुदर्शनं प्रायति शत्रोर्मदं सुदर्शनं तान् च कामिनीभ्यः ॥ सुसुदर्शनं के शवानुरूपः कनकसुदर्शनं दानदग्धपापः ॥ २८ ॥ कृतशुरु-
 रितोऽपि षोडशारप्रवितरणत्प्रवराकृतिमुरारिः ॥ अभिवर्ति भवोद्भवानि भित्त्वा भवमाभितो भवने भवानि भूषः ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्यम-
 हापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विश्वचक्रदानविधिवर्णनं नाम नवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॐ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 प्रतिष्ठायाश्च तीकेन दानेन मधुसूदन ॥ इह लोके परैश्चैव कीर्तिरस्य द्रुता तथा ॥ १ ॥ सद्वाति च तथा याति सर्वे पितृपितामहाः ॥ इति श्री-
 क्षयालोके विभवश्चापि पुष्कलः ॥ २ ॥ स्थापनात्सर्वदेवानां कथं स्याद्यदुन्दनं ॥ तदा च क्ष्वमहाभागदानेन नियमेन वा ॥ ३ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुपुष्टं त्वया राजहो कानामुपकारकम् ॥ शृणुष्वैकमना भूत्वा गुह्यं परममुत्तमम् ॥ ४ ॥ भुवनानां समासे-
 न प्रतिष्ठां कथयामि ते ॥ देवासुरास्तथानागा गंधर्वा यक्षराक्षसाः ॥ ५ ॥ प्रेताः पिशाचा भूताश्च स्थापिताः स्युर्न संशयः ॥ कारकस्यानुकूले-
 तु सुहृते विजये शुभे ॥ ६ ॥ पुण्येति यैश्चिव क्षेत्रे दिने सौम्यग्रहान्विते ॥ सप्तहस्तं पटंकृत्वा चतुरस्रं सुसंहतम् ॥ ७ ॥ अभिघ्नांगं दं शुद्धं शु-

द्वरुफटिकवर्चसम् ॥ तस्मिन्सर्वाणि राजेंद्रभुवनानि चलेखयेत् ॥ ८ ॥ चतुर्वर्णकमानिविचित्रचित्रकर्मणि ॥ ध्रुवानंव्याधिरहितं
 भव्यचित्रकरं शुभम् ॥ ९ ॥ संपूजयित्वा यत्नेन दिव्यवासोभिर्भूषणैः ॥ तस्मिन्कर्मणि युंजति पठ्यमानैर्द्विजोत्तमैः ॥ १० ॥ शंखमेरी
 निनौश्च शीतमंगलनिस्वनैः ॥ पुण्याहजयघौषैश्च ब्राह्मणान्पूजयेत्ततः ॥ ११ ॥ आचार्यमपि संपूज्य वासोभिर्भूषणैस्तथा ॥ प्रारंभकार
 ये द्राजनपटे तस्मिन्मन्यथोदितम् ॥ १२ ॥ मध्ये चलेखयेद्राजञ्जवृद्धीपं संविस्तरम् ॥ तस्य मध्ये स्थितो मेरुरोपरि देवताः ॥ १३ ॥ दिशसु लोक
 पालानां पुरोऽष्टासुरसंयुताः ॥ सप्तद्वीपवती पृथ्वी सप्तचैव कुलचलाः ॥ १४ ॥ सागराः सप्तचात्रवन्द्योद्विदाः सरांसि च ॥ पातालाः सप्त
 चात्रैव सप्तसर्वगो विभूतयः ॥ १५ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भुवनानि यथाक्रमम् ॥ ध्रुवमार्गस्तथा दिव्यो ग्रह तारागणैर्भुतः ॥ १६ ॥ देवदान
 वगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ऋषयो सुनयोगावो देवमातर एव च ॥ १७ ॥ सुपर्णाद्याश्च विहगानागाश्चैरावतादयः ॥ दिग्गजाष्टकमत्रै
 व लोखयेन्मदमंडितम् ॥ १८ ॥ एवं विधंपटं राजन्कारयित्वा सुशोभनम् ॥ दशोत्तरेण पयसा एतत्सर्वसमावृतम् ॥ १९ ॥ तत्तेजसा
 वृतं भूयो महतो ग्रणसर्वतः ॥ तेजस्तद्वायुना वायुराकाशेन समावृतः ॥ २० ॥ भूतादिना तथा कांशं भूतादिर्महता तथा ॥ अव्यक्तेन महो
 श्चैव व्याप्तौ वै शुद्धिलक्षणः ॥ २१ ॥ अव्यक्तं तमसा व्याप्तं तमश्च रजसा तथा ॥ रजःसत्त्वेन संव्याप्तं त्रिधा प्रकृतिरुच्यते ॥ २२ ॥ एवमा
 वरणोपेतं ब्रह्मांडमखिलं नृप ॥ पुरुषेणावृतं सर्वसंवाह्याभ्यंतरं तथा ॥ २३ ॥ एतत्सर्वपटस्थं तु कृत्वा चित्रमयं सुधीः ॥ कार्तिभयाभय
 नै चैव विषुषे ग्रहणं ऽपि वा ॥ २४ ॥ पूजयेद्येन विधिनो तत्समासेन मे शृणु ॥ पुरतो मंडपं तस्य विचित्रं कारयेद्बुधः ॥ २५ ॥ तत्र कुंडा
 नि च त्वारिचतुरस्त्राणि कारयेत् ॥ द्वौ द्वौ नियोजयेत्तेषु ब्राह्मणैर्विदपारगौ ॥ २६ ॥ यज्ञोपकरणेषु तैव वस्त्राभरणभूषितौ ॥ होमं कुर्याज्जि
 तात्मानो मौनिनः सर्वएव ते ॥ २७ ॥ पटस्थितानां देवानां मे त्रैलोक्यं प्रवर्कैः ॥ यजमानस्ततः स्नातः सर्वालंकारभूषितः ॥ २८ ॥
 आचार्येण समंकुर्यात्पूजामग्रे पटस्य तु ॥ पुष्पैर्वस्त्रैः समभ्यर्च्य मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ २९ ॥ ब्रह्मांडोदरवतीं निभुवनानि चतुर्दश ॥ तानि

१ पूज्य यत्नतः-इ० पा० । २ सुविस्तरम्-इ० पा० । ३ मेरोः-इ० पा० ।

सनिहितान्यत्रपूजितानिभवंतुमे ॥ ३ ॥ ब्रह्माविष्णुस्तथारुद्रोह्यादित्यावसवस्तथा ॥ पूजिताःसुप्रतिष्ठाश्चभवंतुसततमम ॥ ३१ ॥
 एवंपटंतंस्पूज्यकृत्वाचैवप्रदक्षिणम् ॥ भक्ष्यान्नानाविधांश्चैवनेवैतत्रादयेत् ॥ ३२ ॥ शंखतूथनिनाद्वैजगंकारयेत्ततः ॥ ब्रह्मवर्षैर्विचि-
 त्रैश्चर्गातमंगलनिस्वनैः ॥ ३३ ॥ पुनःप्रभातेविमलेस्नान्वाशुगिरिलंकृतः ॥ पूर्वोक्तविधिननिनपुनःस्पूज्यतंपटम् ॥ ३४ ॥ ऋत्विक्पूजां
 ततःकृत्वागोशतेनविचक्षणः ॥ अथवागोयुग्मं दद्यादैकस्याप्यलंकृतम् ॥ ३५ ॥ उपानहौतथाछत्रग्रहापकरणानिच ॥ यद्यदिष्टतर्मांक-
 चित्सर्वदद्याद्विचक्षणः ॥ ३६ ॥ ततःप्रकल्पेद्यथानांगयुक्तमलंकृतम् ॥ अलभेवजिसंयुक्तपाकाध्वजशालिनम् ॥ ३७ ॥ सहस्रदक्षि-
 णांदत्त्वाततस्त्वारोपयेत्पटम् ॥ ब्राह्मणवारथेनाथनयेद्देवालयंयुधः ॥ ३८ ॥ तत्रसंस्थापयेन्नीत्वागंधैःपुष्पैश्चधूपयेत् ॥ तत्रापिदद्यान्नवे-
 षंकुयश्चापिमहोत्सवम् ॥ ३९ ॥ यस्मिन्नायतनेतस्यप्रतिष्ठाक्रियतेनृप ॥ पूजातत्रापिमहतीकर्तव्याभूतिमिच्छता ॥ ४० ॥ चंद्रातपत्रं
 घंटांचध्वजाद्यंदापयेत्सुधीः ॥ यथाशक्त्याचराजेद्रुंरुंगौरवयंत्रितः ॥ ४१ ॥ अभ्यर्च्यदक्षिणाभिश्चब्राह्मणांश्चविसर्जयेत् ॥ दीनांधकुपणा-
 नांचभोजनंचाप्यवारितम् ॥ ४२ ॥ तस्मिन्नहनिदातव्यंमित्रस्वजनबंधुषु ॥ अनेनविधिनयस्तुश्रद्धधानोजितेन्द्रियः ॥ ४३ ॥ कुर्यान्नरायनारी-
 वाप्रतिष्ठांसार्वभौमिकीम् ॥ स्थापितंतुभवेत्तेनत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ४४ ॥ कुलंचतारितेनसत्पुत्रेणधुधिष्ठिर ॥ यावच्चेदेवतागरेपट-
 स्तिष्ठतिपूजितः ॥ ४५ ॥ तावदस्याक्षयाकीर्तिर्ब्रिलोक्येसंप्रसर्पति ॥ दानेनकीर्तिर्यवतिमर्थलोकैषुगीयते ॥ ४६ ॥ तावद्वर्षसहस्रा-
 णिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ गंधर्वगीयमानस्तुअप्सरोगणसेवितः ॥ ४७ ॥ वसेद्दृष्टमनाःसुखेयावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यरा-
 जाभवतिधार्मिकः ॥ ४८ ॥ पुत्रपौत्रान्वितःश्रीमान्दीर्घायुरतिधार्मिकः ॥ दशजन्धानिराजेद्रज्जयमानःपुनःपुनः ॥ ४९ ॥ श्रूयते
 चपुराराजारजिर्नोममहाबलः ॥ चक्रवर्तीदृढमतिर्जितारिर्विजितेन्द्रियः ॥ ५० ॥ महीयेनपुरादत्तादेवराजस्यसंगरे ॥ जित्वादै-

१ मम सर्वदा-इ० पा० । २ गोश्रुतम्-इ० पा० । ३ संस्थापयेत्पटम्-इ० पा० । ४ तस्य-इ० पा० । ५ प्रतिसर्पति-इ० पा० । ६ वर्षसह

बाणीत्याग्निमेणाप्यन्नाध्याहृतेनान्वयः ।

त्यबलंसर्वदत्तवांस्त्रिदिवंपुनः ॥ ५१ ॥ महेंद्रायमहाभागसर्वनिहतकंटकम् ॥ सकदाचित्सभामध्येयावदास्तेमहीपतिः ॥ ५२ ॥
 तावत्तत्राजगामाथपुलस्त्योब्रह्मणःसुतः ॥ शिष्यैःपरिवृतःश्रीमान्वेदवेदांगपरगैः ॥ ५३ ॥ दत्तार्घस्तुतदतिनउपविष्टोवरासने ॥ ५४ ॥
 शुभेपरयालक्ष्म्यापितामहइवापरः ॥ ५५ ॥ अथतंपूजयित्वाग्नेमधुपकैणपार्थिवः ॥ पप्रच्छविनयोपेतःकथामात्माद्रवांष्टुपः ॥ ५६ ॥
 भगवन्केनदानेनतपसांनियमेनवा ॥ श्रीरियंममधर्मज्ञतेजश्चाव्याहंतमुवि ॥ ५७ ॥ बलंपुष्टिंधान्यंपुत्रपौत्रतथात्तमम् ॥ ५८ ॥
 तन्मेसर्वमाचक्ष्वसर्वज्ञोऽसिद्विजोत्तम ॥ ५९ ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्कथामेतामात्मीयांसुमनोहराम् ॥ कथ्य
 मानांमयासम्यक्सप्तमेतवजन्मनि ॥ ६० ॥ कथेममभिनिवृत्ताशृणुष्वैश्वर्यवर्द्धनीम् ॥ आसीस्त्वैवंश्यजतीयोवाराणस्यानरत्तम ॥
 ॥ ६१ ॥ बहुभृत्यपरिवारोधनधान्यसमन्वितः ॥ धार्मिकःसत्यनिरतोवणिग्धर्मतःसदा ॥ ६२ ॥ तत्रत्वयाश्रुताधर्माधर्माल्यानगतैर्नवै
 दानाश्रयाबहुविधाव्रतानिविविधानिच ॥ ६३ ॥ प्रसंगेनकदाचिच्चप्रतिष्ठाभौवनीत्वया ॥ श्रुताराजेन्द्रविधिवत्कृताचबहुपुण्यदा ॥ ६४ ॥
 फलेनेतेनजातोऽसिसप्तजन्मानिभूपातिः ॥ कीर्तिस्तेप्रथितालोकेबलंचापिमहतव ॥ ६५ ॥ अपराण्यपिजन्मानिसतराजभविष्यति ॥
 पश्चाद्योगिकुलेभूत्वानिर्वाणंसमवाप्स्यसि ॥ ६६ ॥ एतत्तेसर्वमाल्यातंयन्मातृपृच्छसि ॥ नारीवापुरुषोवापिप्रतिष्ठाभौवनीतुयः ॥ ६७ ॥ धर्म
 प्रकरोतिविधानेनकृतकृत्योभवेद्धुं ॥ इत्युत्तयासमुनिस्तत्रराजानंशसितव्रतः ॥ ६८ ॥ यथावदर्शनंतत्रसूयैवैश्वानरोपमः ॥ ६९ ॥ धर्म
 विवर्द्धयतिकीर्तिशतानिधत्तेकामप्रसाधयतिपापमपाकरोति ॥ ख्यातामयेयमधुनातवदाननिष्ठातन्नास्ति यन्नकुरुतेभुवनप्रतिष्ठा ॥ ७० ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादेभुवनप्रतिष्ठावर्णनमैकनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ अ
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ श्रुतोदानविधिःसर्वप्रसादात्तेरमाधव ॥ नक्षत्रदानस्येदानींदानकल्पंप्रवक्ष्यामे ॥ १ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 अत्राप्युदाहरंतमिमितिहासंपुरातनम् ॥ देवक्याश्चैवसंवादेवैर्षेनारदस्यच ॥ २ ॥ द्वारकामनुसंप्रतनारदं देवदर्शनम् ॥ पप्रच्छेदं तथा

प्रश्रदेवकीयमर्देशिनी ॥ ३ ॥ तस्याःस्पृच्छमानायादेवर्षिनारदस्ततः ॥ आचष्टविधवत्सर्वयत्तच्छृणुविशंपते ॥ ४ ॥ नक्षत्रयोगेव
 क्ष्यामिसर्वपातकनाशनम् ॥ कृत्तिकासुमहाभागपायेसनसर्षिषा ॥ ५ ॥ संतर्प्यब्राह्मणान्साधूँल्लोकान्प्राप्त्यनुत्तमान् ॥ राहिण्यांषां
 डवश्रेष्ठमासैरन्नेनसर्षिषा ॥ ६ ॥ संतर्प्यब्राह्मणान्साधूँल्लोकान्प्राप्त्यनुत्तमान् ॥ पयोऽन्नदानंदांतव्यमानृण्यार्थद्विजातये ॥ ७ ॥ दो
 ग्ध्रींसवत्सांतुनरोनश्रेत्सेमैदेवते ॥ दत्त्वादिव्यविमानस्यस्वर्गप्राप्त्यनुत्तमम् ॥ ८ ॥ आद्र्याकुंशरांदत्त्वातिलमिश्रांसमाहितः ॥
 नरस्तरतिदुर्गाणिसर्वाण्येवरोत्तम ॥ ९ ॥ पूयान्पुनर्वसौदत्त्वाघृतपूर्णान्मुपाचितान् ॥ यशस्वीरूपसंपन्नःसैज्जनोजायतेकुले ॥ १० ॥
 पुष्येतुकांचनंदत्त्वाकृतंवाकृतमेववा ॥ अनालोकैपुलोकैषुसोमवत्सविराजते ॥ ११ ॥ आश्लेषासुतथारोप्ययःसुरूपंप्रयच्छति ॥ सर्वे
 भयविनिर्मुक्तःशान्त्रवानभिजायते ॥ १२ ॥ मघासुतिलपूर्णानिर्वर्धमानानिमानवः ॥ प्रदायपशुमांश्चैवपुत्रवांश्चप्रजायते ॥ १३ ॥ फा
 ल्गुनीपूर्वसमेवडवाद्रिजगुगवे ॥ दत्त्वापुण्यकृतौल्लोकान्प्राप्तिसुरसेवितान् ॥ १४ ॥ उत्तराफाल्गुनयोगेदत्त्वासावैर्णपंकजम् ॥ सूर्यलो
 कमवाप्तोत्सर्ववाथाविवर्जितः ॥ १५ ॥ हस्तेतुहस्तिनंदत्त्वाकांचनंशक्तिःकृतम् ॥ यात्यसौशक्रसदनंवरवारणधूर्गतः ॥ १६ ॥ चित्रासुवृष
 भंदत्त्वापुण्यानांपुण्यमुत्तमम् ॥ चरत्यप्सरसांलोकैकोमोदतेनंदनेवने ॥ १७ ॥ स्वातीषुचधनंदत्त्वायदभीष्टमिहात्मनः ॥ प्राप्नोतिचक्षुर्भौल्लो
 कानिहलोकैर्महदशः ॥ १८ ॥ विशाखासुमहाराजधुरंधरविभूषितम् ॥ सोपस्करंचशक्रंटसधान्यवस्त्रसंवृतम् ॥ १९ ॥ दत्त्वाप्रीणातिसपि
 तुःप्रेत्यचानन्त्यमश्नुते ॥ नचदुर्गाण्यवाप्तोतिरैरवादिनिमानवः ॥ २० ॥ दत्त्वायेष्टविभ्रयोगतिमिष्टांसंगच्छति ॥ कंबलान्यनुराधक्ष
 दत्त्वाप्रावरणानिच ॥ २१ ॥ स्वर्गैर्वर्षांतंसाग्रमास्तेसुरगैर्वृतेः ॥ कालाक्षकंचविभ्रयोदत्त्वामर्त्यःसमूलकम् ॥ २२ ॥ ज्येष्ठानुज्येष्ठतमैते
 गतिमिष्टांचगच्छति ॥ मूलेमूलफलदत्त्वाब्राह्मणेभ्यःसमाहितः ॥ २३ ॥ पितृप्रीणयतेसर्वान्गतिप्राप्त्यनुत्तमान् ॥ अथपूर्वास्वषाढासु
 दधिपात्राणिमानवः ॥ २४ ॥ कुलवृत्तोपसम्पन्नेब्राह्मणेवेदपारगे ॥ प्रदायजायतेप्रेत्यकुलेचबहुभोगवान् ॥ २५ ॥ पुत्रपौत्रःपरिवृतःपशुमान्धनवां

१ तथा-इ०पा० । २ मृगशीर्षे-इत्यर्थः । ३ शर्कराम् इ० पा० । ४ ब्रह्मण्यः-इ०पा० । ५ विदति-इ० पा० ।

स्तथा॥उदमंथसर्पिर्पञ्चप्रभृतमधुफ्राणितम्॥२६॥दत्त्वेत्तरास्वपाठासुसर्वाङ्कामानवाभुयात् ॥ दुग्धंत्वभिजितोभागेदत्त्वाप्रुतमधुशुभम्॥
॥२७॥ धर्मनित्योमनीविभ्यःस्वर्गवसतिपुण्यभाक् ॥ श्रवणेपुस्तकंश्रेष्ठंप्रदत्तहियोनः॥२८॥स्वेच्छयायातियानेनसर्वाङ्गिकान्नसंशयः ॥
गोशुगन्धनिष्ठानुसुदत्त्वाविप्रायमानवः ॥ २९ ॥ सर्वत्रमानमाप्रोतियत्रयत्रेहजायेते ॥ तथाज्ञातभिषायोगेदत्त्वासागरुचंदनम् ॥ ३० ॥
प्राप्तोत्पत्त्यसर्गालोकेप्रेत्यगंधांश्चशोभनान् ॥ पूर्वभाद्रपदायोगराजमाधानप्रदापयेत् ॥ ३१ ॥ सर्वभक्षफलोपेतःसर्वैप्रत्यसुखिभवेत्
रत्नमुत्तरयोगेतेषुसुवस्त्रयःप्रयच्छति ॥ ३२ ॥ पितृन्प्रीणतिसकलान्प्रेत्यचानंत्यमश्रुतोः॥कांस्येपदोहंतधेनुर्वेत्त्यायःप्रयच्छति ॥ ३३ ॥
सप्रेत्यकासानादायदातारामुपगच्छति ॥ रथमश्वसमायुक्तंदत्त्वाश्विन्यान्रोत्तम ॥ ३४ ॥ हस्त्यश्वरथसंपूर्णैर्वचस्वीजायतेकुले
भरणीषुद्रिजातिभ्यास्तिलधेनुंप्रदायैव ॥ ३५ ॥ गावःप्रभृताःप्राप्तोतिनरःप्रेत्ययज्ञस्तथा ॥ इत्येषदक्षिणेदिशःप्रोक्तोनेक्षत्रयोगतः ॥ ३६ ॥
देवक्यैनारदेनैवमयाचकथितस्तत्त्व ॥ सर्वपापप्रशमनःसर्वोपद्रवनाशनः ॥ ३७ ॥ नचात्रकालनियमोनक्षत्रप्रक्रमस्तथा ॥ वित्तंश्रद्धाच
राजेन्द्रकारणंचात्रकथ्यते ॥ ३८ ॥ यद्यक्षतेभगवताकमलोद्भवस्यपुत्रेणदानमुदितंप्रसमीक्ष्यवेदान्॥तद्योददातिविभवेसतिसाधुवृत्तिकेते
नपार्थनकृतंभवतीहलोकं ॥ ३९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णधुधिरसंवादेनक्षत्रदानविधिवर्णनंमाद्रिनवधुत्तरश
ततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥अ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ तिथिदानमिदानींतकथयामिधुधिरि ॥ सर्वपापप्रशमनंसर्वविघ्नविनाशनम् ॥ १॥
मानसंवाचिकंचापिकर्मजयदयंभवेत् ॥ सर्वप्रशममायातिदानेनानेनपाण्डव ॥ २॥ श्रावणेकार्तिकेचत्रैश्वसिफाल्गुनेतथा ॥ सितपक्षत्र
भृत्येवेदातव्यपुण्यवर्द्धनम् ॥ ३ ॥ वित्तंश्रद्धासहस्रश्वपात्रप्राप्तिस्तथैवच ॥ दानकालःसदैवहकथितस्तत्त्वदीक्षिभिः ॥ ४ ॥ तथैवेवालय
गोष्ठ्युद्देवानियतात्मवान् ॥ यद्ददातिनरःश्रेष्ठस्तदानंत्यायकल्पते ॥ ५ ॥ प्रतिपत्सुद्रिजानूज्यान्पूजायित्वाप्रजापतिम् ॥ सौवर्णमरविन्द
चकारयित्वाष्टपत्रकम् ॥ ६ ॥ कृत्वाचौदम्बरेपात्रेसुगन्धघृतपूरिते ॥ पुष्पपैध्वैःपूजयित्वाविप्रायप्रतिपादयेत् ॥ ७ ॥ अनेनविधिनानुत्वा

१ सर्व-इ०पा० । २ मासे-इ०पा० । ३ चायतनै-इ० पा० । ४ नियतात्मना-इ०पा० । ५ या ददाति नश्चेष्ट दातं च न्यायकल्पितम्-इ०पा० ।

कमलंकमलालयम् ॥ ईप्सिताहं भेते कामान्निष्कामो ब्रह्मसांभ्यताम् ॥ ८ ॥ वह्निं पूज्य द्वितीयायां भूभुवःस्वरितिक्रमात् ॥ तिलाज्येन शतं हु-
 त्वा दत्त्वा पूर्णाहुतिं ततः ॥ ९ ॥ वैश्वानरं तु सौवर्णं स्थापयेत्ताम्रभाजनो ॥ गुडाज्यपूरिते राजंस्तोयपूर्णघटोपरि ॥ १० ॥ पूजयित्वा ब्रह्माल्यैर्भ-
 क्ष्यभोज्यैरनेकधा ॥ ततस्तं ब्राह्मणे दद्याद्दहिर्मेघीयतामिति ॥ ११ ॥ यावज्जीवकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ मृतो वह्निपुंरंयाति प्राहं देनार-
 दमुनिः ॥ १२ ॥ तृतीयायां महाराजराधां स्वर्णमयीं शुभाम् ॥ स्थापयित्वा ताम्प्रात्रेलवणोपरि विन्यसेत् ॥ १३ ॥ जरिकंकटुकं चैव गुडं
 पार्थेषु दापयेत् ॥ रक्तवस्त्रयुग्मच्छन्नाकुं कुमेन विभूषिताम् ॥ १४ ॥ पुष्पधूपैः सनैर्वद्यैः पूजयित्वा द्विजातये ॥ दत्त्वा यत्फलमाप्नोति पार्थ तत्के-
 न वण्यते ॥ १५ ॥ प्रासादाय त्रसौवर्णनद्यः पायसकंदमाः ॥ गंधर्वांसप्सरसो यत्र तत्र त्रैयं तिमानवाः ॥ १६ ॥ स्वर्गादिहैत्यसंसारं सुरूपः
 सुभगो भवेत् ॥ दाता भोक्ता बहुधनः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ १७ ॥ नारीवार्तं द्रुणयुक्ता भवतीह न संशयः ॥ चतुर्थ्यां वारणहं मं पलादूर्ध्वमुशो-
 भनम् ॥ १८ ॥ कारयित्वां कुशयुतं तिलद्रोणोपरि न्यसेत् ॥ वस्त्रैः पुष्पैः पूजयित्वा नैवेद्यां विनिवेद्य च ॥ १९ ॥ ततस्तु ब्राह्मणे दद्याद्गुणैः प्रा-
 यतामिति ॥ कार्यां रेभुसं वैषुतस्य विघ्नं न जायते ॥ २० ॥ वारणाः सप्त जन्मानि भवंति मदविह्वलाः ॥ वारणेन्द्रसमारूढस्त्रैलोक्यविजयी भवेत् ॥
 २१ ॥ पंचम्यां पन्नगं चैव स्वर्णैर्नैकेन कारयेत् ॥ क्षीराज्यपत्रमध्यस्थं पूजयित्वा प्रादापयेत् ॥ २२ ॥ द्विजसंपूज्यवासोभिः प्राणिपत्यक्षमाप-
 येत् ॥ इह लोके परैश्चैव दानेन तत्सुखावहम् ॥ २३ ॥ नागोपद्रवविद्राविर्तदुशुनिवर्हणम् ॥ प्रायश्चित्तं तथा प्राक्तनागदष्टस्य शंभुना ॥ २४ ॥
 षष्ठ्यां शक्तिसोपेतं कुमारं शिखिवाहनम् ॥ कारयित्वा यथाशक्त्यहं ममालाविभूषितम् ॥ २५ ॥ तंडुलेनाथ शिखरेवासोभिः पूज्यशक्तिः ॥
 षष्ठ्यां स्कंदं यथाशक्ति कृत्वा स्कंदं दहिरण्मयम् ॥ २६ ॥ पूजयित्वा गंधपुष्पधूपैर्नैवेद्यतस्तथा ॥ नमस्कृत्य ततो दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ २७ ॥
 इह भूतिं परां प्राप्य प्रेत्य स्वर्गोपहीयते ॥ शूद्रो ब्राह्मणतामेति ब्राह्मणो ब्रह्मलोकताम् ॥ २८ ॥ सप्तम्यां भास्करं पूज्य ब्राह्मणानश्वमुत्तमम् ॥
 दद्यादलंकृतं त्र्यंबकं पर्याणं स दक्षिणम् ॥ २९ ॥ सूर्यलोकमवाप्नोति सूर्येण सह मोदते ॥ गंधर्वास्तुष्टिमायां तिदत्तेऽश्वे समलंकृते ॥ ३० ॥ अष्ट

१ ब्रह्म शाश्वतम्-इ० पा० । २ बहुशो युक्ता-इ० पा० । ३ पलादूर्ध्वम्-इ० पा० । ४ पूज्य विप्राय दापयेत्-इ० पा० ।

म्यांवृषभं धेतुमव्यंगांधुरंधरम् ॥ सितवस्त्रगुच्छद्वंधं टाभरणभूषितम् ॥ ३१ ॥ दद्यात्प्रणम्य विप्राय प्रीयतां वृषभध्वजः ॥ प्रदक्षिणं
ततः कृत्वा आद्वारांतं मनुजयेत् ॥ ३२ ॥ दानेनानेन पतेशिवलोको न दुर्लभः ॥ वृषस्कंधे प्रीतिं भुवनानि च तु दंश ॥ ३३ ॥ तस्माद्वृषभदा
नेन दत्ता भवति भारती ॥ नवम्यां क्रांचनं सिंहकारयित्वा स्वशक्तिः ॥ ३४ ॥ मुक्ताफलाष्टकयुतं नीलवस्त्रावशुद्धितम् ॥ दद्यादेवीमनुस्मृ
त्य दुष्टैस्त्य निवर्हणीम् ॥ ३५ ॥ द्विजातिप्रवरायेत्यसवान्कमान् समश्नुते ॥ कांतारवनदुर्गेषु चारव्यालाकुले पथि ॥ ३६ ॥ हितकास्तनह
संतिदानस्यास्य प्रभावतः ॥ मृतो देवीपुरं याति पूज्यमानः सुरासुरैः ॥ ३७ ॥ गुण्यक्षयादिहाभ्येत्य राजा भवति धार्मिकः ॥ दशम्यां नृपशा
दूलदंशाशास्त्रं निर्मिताः ॥ ३८ ॥ लवणे च गुडेश्वरे निरूप्या वेष्टुलेषु च ॥ गव्यत्रये तंदुलेषु माषाणामुपरि स्थिताः ॥ ३९ ॥ संपूज्य वस्त्रपु
ष्पाद्यैर्द्विजाय प्रातिपादयेत् ॥ अनेन विधिना यस्तु पुमान् नो वाथ वा पुनः ॥ ४० ॥ निर्वापयति राजेन्द्रतस्य पुण्यफलं शृणु ॥ इह लोके भूषतिः
स्यात्प्रेत्य स्वर्गमहाश्रते ॥ ४१ ॥ सफलास्तस्य सर्वज्ञायाः काश्चिन्मनसेच्छिताः ॥ ततस्वर्गादिहाभ्येत्य कुले महाति जायते ॥ ४२ ॥
एकदश्यां गुरुमंतं कारयित्वा हिरण्मयम् ॥ यथाशक्त्य तात्प्रपात्रे घृतस्योपरि पूजितम् ॥ ४३ ॥ पंचाश्याभिरते विप्रेषुराणो विज्ञेयः ॥
दत्त्वा किंचिद्बहुनोक्तेन विष्णुलोके महायते ॥ ४४ ॥ गांवृषमाहिषं हिमं सप्तधान्या न्यजाविकम् ॥ वडवांशुडरसान् सर्वास्तथा बहुफलदुभाच्च ॥ ४५ ॥
पुष्पाणि चापे चित्राणि गंधाश्चोच्चावचान्वहून् ॥ यथाशक्त्य मेलयित्वा वस्त्रैश्चादयेन्नवैः ॥ ४६ ॥ द्वादश्यां द्वादशैतानि ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥
एकस्य वामहाराय तफलं तं त्रिंशमय ॥ ४७ ॥ इह कीर्तिं परां प्राप्य भुक्त्वा भोगान्यथोपेतान् ॥ ततो विष्णुपुरं याति सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ ४८ ॥
कर्मक्षयादिहाभ्येत्य राजा भवति धार्मिकः ॥ यज्ञयाजी दानपतिर्जीवच्च शरदांशतम् ॥ ४९ ॥ स्नापयेद्ब्राह्मणं श्रावत्रये दश्यां त्रयोदश ॥
तानाच्छाद्य नवैर्ब्रह्मैर्गंधपुष्पैरथा च येत् ॥ ५० ॥ भोजयति सुमिष्टान् दक्षिणां विनिवेदयेत् ॥ यथाशक्त्योहमंखंडान्यमात्मा प्रायतामिति ॥
॥ ५१ ॥ धर्मराजा यकालायात्र गुताय दंडिने ॥ मृत्यवे शयनरूपाय अंतकाय यमाय च ॥ ५२ ॥ प्रेतनाथायैन्द्रायाय तथैव स्वताय च ॥

१ घोरव्यालाकुले पथि-इ० पा० । २ घृतिम्-इ० पा० । ३ आवाह-इ० पा० ।

महिषस्याये देवाय नामा नीह त्रयोदश ॥ ५३ ॥ उच्चार्य श्रद्धया युक्तः प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥ यः करोति महाराजपूजामेतां मनोरमाम् ॥ ५४ ॥
 यमायसुखं सत्यं स्थित्वा व्याधिविवर्जितः ॥ यममार्गगतः पश्चाद्दुःखं नाप्नोत्यसौ पुमान् ॥ ५५ ॥ न पश्यति प्रेतमुखं पितृलोकं संगच्छति ॥
 पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यसुखी नीरुजो भवेत् ॥ ५६ ॥ महिषं सुशुभं कुम्भं च तु दृश्यां पयोभृतम् ॥ तं कर्षकेण संयुक्तं हृद्मः स द्रव्यं संयुतम् ॥ ५७ ॥
 घंटाभरणशोभाढ्यं वृषभेण समन्वितम् ॥ यो दद्याच्छिवभक्ताय ब्राह्मणाय कुटुम्बिने ॥ ५८ ॥ वृषं दत्त्वा नरश्रेष्ठः शिवलोके महीयते ॥
 तत्र स्थित्वा चिरकालं क्रमादेत्यमहीतलम् ॥ ५९ ॥ आरोग्यधनं संयुक्तं कुले महति जायते ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थं यावज्जन्म शतत्रयम् ॥ ६० ॥
 पौर्णमास्यां वृषोत्सर्गकारयित्वा विधानतः ॥ चंद्रजतनिष्पन्नं फलेनैकेन शोभनम् ॥ ६१ ॥ पूजयेद्गंधकुसुमैर्नैवेद्यां निवेद्य च ॥ दद्याद्दिप्राय
 सर्वकल्पवासोलंकारभूषणैः ॥ ६२ ॥ मंत्रेणानेन राजेंद्र तन्निबोधयथादितम् ॥ क्षीरोदाणं वसंभूतं त्रैलोक्यांगणदीपक ॥ ६३ ॥ उमापतेः
 शिरोरत्नशिवं यच्छनमो नमः ॥ दानेनानेन नृपते प्राजते चंद्रवद्वि ॥ ६४ ॥ अप्सराभिः परिवृतो यावदाभूतं संपुवम् ॥ ६५ ॥ दानान्यमू
 निविविधवत्प्रयतिक्रमेण यच्छंति ये द्विजवराय विशुद्धसत्त्वाः ॥ ते ब्रह्मविष्णुभुवनेषु सुखं विहृत्य यां त्येकतां सह शिवेन न संशयो मे ॥ ६६ ॥ इति
 श्रीभविष्यमेहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे तिथिदानवर्णनं नाम त्रिनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 आदिवराहदानं ते कथयामि युधिष्ठिर ॥ धरण्याय त्पुराप्रोक्तं वराहवपुषामया ॥ १ ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यं सर्वदानोत्तमम् ॥ महापापादिदोषघ्नं
 पूजितं धर्मसत्तमैः ॥ २ ॥ देयं संक्रमणे भानोर्यह्रणं दद्याद्दशशिव्यथ ॥ यज्ञोत्सवविवाहेषु दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ ३ ॥ यदा च जायते वित्तं चित्तं श्रद्धास
 मान्वितम् ॥ तदैव दानकालः स्यादध्वंजीवितं यतः ॥ ४ ॥ कुरुश्रेष्ठा दितीर्थेषु गंगाद्यासु नदीषु च ॥ पुरेषु च पवित्रेषु अरण्येषु वनेषु च ॥ ५ ॥
 गोष्ठे देवालयेषु वापि स्वगृहांगणे ॥ देयं पुराणविधिना ब्राह्मणाय कुटुम्बिने ॥ ६ ॥ कुशैरुस्तार्यतां पार्थ प्रणवाक्षरमंत्रितैः ॥ उपरिष्ठात्तिलैस्तैर्षावरा
 हं परिकल्पयेत् ॥ ७ ॥ द्रोणैश्चतुर्भिः संपूर्णं तदधेनाथवापुनः ॥ आढकेनाथकुर्वति वित्तशाल्यं न कारयेत् ॥ ८ ॥ सुवर्णेन सुखं कार्यं भुजौ च क्रमदान्वि

तौ ॥ राजतौ कारयेदं दृष्ट्वा पद्मरागविभूषिताम् ॥ १ ॥ अंखं स्थापयेत्पार्श्वे नवशालाहिरण्मयीम् ॥ पुष्पैर्वाकारयेद्ब्रह्मन्पादौ रूप्यमौ तथा ॥ १० ॥
दंष्ट्राप्रलम्बवसुधासौर्वर्णकारयेच्छुभाम् ॥ सर्वधान्यरसोपेतां वस्त्रालंकृतां विश्रहाम् ॥ ११ ॥ प्रच्छाद्य वस्त्रं देवं शंकराहं सर्वकामदम् ॥ रौम
राजि कुञ्जैः कृत्यांगं धूपवैराचार्ययेत् ॥ १२ ॥ नवग्रहमखः काये होमश्चात्र तिलैः स्मृतः ॥ एवं संस्थाप्या विधिं यत्ततः स्तोत्रमुदीरयेत् ॥ १३ ॥
वराहेशप्रदुष्टानि सर्वपापफला निच ॥ मर्दं मर्दं महादंष्ट्रास्वत्कनककुण्डल ॥ १४ ॥ अंखचक्रासिहस्तायि हरिण्यक्षांतकायच ॥ दंष्ट्रा
द्वन्द्वधराभुते त्रयीमूर्तिमते नमः ॥ १५ ॥ इत्युच्चार्य तमस्कृत्य प्रदक्षिणमनुब्रजेत् ॥ तत्तस्मै ब्राह्मणे दद्याद्ब्रह्मालंकारभूषितम् ॥ १६ ॥
प्रतिग्रहं स्तुतस्योक्तपादयोः परमर्षिभिः ॥ अनेन विधिना दत्त्वा प्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ १७ ॥ एवं दत्त्वा महीनाथ वराहं सर्वकामदम् ॥ य
त्फलं समवाप्नोति पार्थ तत्केन वर्यते ॥ १८ ॥ सर्वदानेषु यत्पुण्यं सर्वकृतुषु यत्फलम् ॥ तत्फलं समवाप्नोति दत्त्वा देवं जनार्दनम् ॥ १९ ॥
यथाशतयासमुद्धुना वराहे गमयुधरा ॥ तथाकुलं समुद्धृत्य विष्णुलोकं महीयते ॥ २० ॥ ब्राह्मणश्चात्रियविश्राज्जिणश्च द्रुजस्त्यच ॥
एतत्साधारणं दानं शैवेऽप्यत्र योगिनाम् ॥ २१ ॥ विप्राय वेदविदुषे नृवराह रूपं दत्त्वा तिलमलसुवर्णमयं सवस्त्रम् ॥ उद्धृत्य पूर्वपुरुषान् सकलत्र
भिः प्रोत्तिष्ठ भुवनं सुरसिद्धजुष्टम् ॥ २२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे वराहदानविधि
वर्णनं नाम चतुर्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ भगवच्छ्रेतुमिच्छामि दानमाहात्म्यमुत्तयम् ॥
यदक्षयं परेलोके देवर्षिगणपूजितम् ॥ १ ॥ ॥ रुद्रेण यत्पुरा प्रोक्तं नारादय महात्मने ॥ मत्स्येन मनवेतद्वत्तच्छृणु
ष्वक्कुरुद्वह ॥ २ ॥ मेरोः प्रदानं वक्ष्यामि दशधा पुनरेव ते ॥ यत्प्रदातो तत्राँछोकां प्राप्नोति सुरपूजितात् ॥ ३ ॥ पुराणेषु च वेदेषु यज्ञेष्वप्यद
नेषु च ॥ न तत्फलमर्थी ते प्रकृतेष्वहयदश्नुते ॥ ४ ॥ तस्माद्विधानं वक्ष्यामि पर्वतानामनुक्रमात् ॥ प्रथमो धान्यशैलः स्याद्वितीयो लवणच
लः ॥ ५ ॥ गुडाचलस्तृतीयस्तु चतुर्थो हिमपर्वतः ॥ पंचमस्तिलशैलः स्यात्पष्ठः कार्पासपर्वतः ॥ ६ ॥ सप्तमो घृतशैलश्चासौ शैलस्तथाष्ट

मः ॥ राजतो नवमस्तद्वदशमः शर्कराचलः ॥ ७ ॥ वक्ष्ये विधानमतेषां यथावदनुपूर्वशः ॥ अयने विषुवेषु व्येव्यतीपाति दिनक्षये ॥ ८ ॥
 शुक्लपक्षे तृतीयायामुपरागे शशये ॥ विवाहोत्सवयज्ञे वा द्वादश्यामथवा पुनः ॥ ९ ॥ शुक्लार्थापंचदश्यां वा पुण्यर्शे वा प्राधानतः ॥
 धान्यशैलादयो दद्याथ शास्त्रं विज्ञानता ॥ १० ॥ तीर्थं वा यतनापि गोष्ठे वा सगमेऽपि वा ॥ मंडपं कारयेद्भक्तवाचनुरत्नमुद्भुतमुत्तमम् ॥
 ११ ॥ प्रागुदकप्रवर्णतत्राद्भुत्सुखं वा विधानतः ॥ गोमयेनागुलितायां भूमायास्तोयं वा कुशान् ॥ १२ ॥ तन्मध्ये पर्वतकुयां द्विष्कं
 भपर्वतान्वितम् ॥ धान्यद्रोणसहस्रेण भवेद्भिरिहोत्तमः ॥ १३ ॥ मध्यमः पंचशतिः क्रुः कनिडुः स्यान्निमित्तैः ॥ १४ ॥ मेरुमहाम्नी
 हिमयस्तु मध्यमुवर्णवृक्षत्रयसंयुतः स्यात् ॥ संपूर्णमुक्ताफलत्रयक्रोयाभ्यैर्गोमैदृशकृष्णरागैः ॥ १५ ॥ यः स्याच्चगाहत्समनीलरत्नैः
 सौम्येन वैदूर्यसरोजरगैः ॥ श्रीखंडखंडैरभितः प्रवाललतान्वितः शुद्धशिलातलः स्यात् ॥ १६ ॥ ब्रह्माथविष्णुर्भगवान्पुरारि
 र्दिवाकरोऽप्यत्राहिरण्यमयः स्यात् ॥ तथैकदेशोद्धतकंधरस्तु घृतोदकप्रसवणाश्च दिक्षु ॥ १७ ॥ शुक्लान्वितोऽन्यश्च सुराचलः स्यात्पू
 र्णकृष्णानिचदक्षिणेन ॥ वासांसि र्वाश्वादथ केसराणि रक्तानि चैवोत्तरतोऽदक्षिणे ॥ १८ ॥ रौप्यामहेन्द्रप्रमुखारुतथा द्वांसंस्थापयेच्छो
 कपतीन्क्रमेण ॥ नानाफलाच्छिपसं ततः स्यान्मनोरमामाल्यविलेपनाद्या ॥ १९ ॥ वितानकंचोपरि पंचवर्णमल्लानपुष्पाभर
 णांसितंवा ॥ इत्थं निवेश्यामरशौलमण्डपनास्तु विष्कंभगणान्क्रमेण ॥ २० ॥ तुरीयभागो न चतुर्दिशं च संस्थापयेत्पुष्पविलेपनाद्यान् ॥
 पूर्णगमंदरानेकरुद्रोपकुंयत्रोच्छस्तकनकभद्रकंदं च विह्वम् ॥ २१ ॥ कामेन कांचनमयेन विराजमानमाकारयेत्कुसुमवस्त्रविलेपना
 दयम् ॥ क्षीरारुणोदसरसाय तथा वनेन रौप्येण शक्तिचटितेन विराजमानम् ॥ २२ ॥ याम्येन गंधमदनोत्र निवेशनीयोगो धूमसंनयमयः कल
 धौतजोवा ॥ हैमेन पक्षिपतिना धृतमानसेन तेनाद्यमेव सकलं किल संयुतः स्यात् ॥ २३ ॥ पश्चात्तिलाचलमनेकसुगंधपुष्पसौवर्णपिप्पल
 हिरण्यमहंसुक्तम् ॥ आकारयेद्भजनपुष्पवनेन तद्वद्भजान्वितं दधि शतोदसरस्तथाग्रे ॥ २४ ॥ संस्थाप्य तं विपुलशैलमथातरेण शैलमुप

श्वमपिमाषमयमुवप्रम् ॥ पुष्पैश्चहमवटपादपशेषान्तमाकारयेत्कनकधेनुविराजमानम् ॥ २५ ॥ माक्षिकभद्रकरसावचयेनतद्द्रोण्येण
 भास्वरसैश्वर्यतुंविधाय ॥ होमश्चतुर्भयवेदपुराणविद्विहोतेनिद्यवरिताकृताभिर्द्विजैर्देः ॥ २६ ॥ पूर्वेणहस्तमुलमत्रविधायकुण्डकार्ये
 स्तिलैरथघृतेनसमित्कुशैश्च ॥ रात्रौचजागरमनुद्धतगततूर्यरावाहनंचकथयामिशिलोच्चयानाम् ॥ २७ ॥ त्वंसर्वदेवगणधानिधेचवि
 श्वस्मद्देहृष्वमरपर्वतनाशयाशु ॥ क्षेमविधत्स्वकुरुशान्तिमुत्तमानं संपूजितः परमभक्तिमतः प्रदेहि ॥ २८ ॥ त्वमेवभगवानाशोब्रह्मावि
 ष्णुर्दिवकरः ॥ मूर्तोमूर्त्तपर्वीजमतः पाहिसनातन ॥ २९ ॥ यस्मात्त्वलोकपालानां विश्वमूर्तेश्चमंदिरम् ॥ केशवार्कवभूनां
 चतस्माच्छान्तिप्रयच्छमे ॥ ३० ॥ यस्मादशून्यमरैर्गंधैश्चशिरस्तव ॥ तस्मान्मासुद्धराशेषदुःखसंसारसारसगरात् ॥ ३१ ॥
 एवमभ्यर्च्यतेमंरुमंदरंचापिपूजयेत् ॥ यस्माच्चैत्रशेनथभद्राश्ववशिषेणच ॥ ३२ ॥ शोभसेमंदरक्षिप्रमतस्तुष्टिकरोभव ॥ यस्मा
 ङ्गुडामणिर्जवृद्धपितृगंधमादनः ॥ ३३ ॥ गंधर्वरत्नरोभिश्चगोयमानंयशोऽस्तुमे ॥ यस्मात्त्वंकेतुमालेनैवैभ्राजेनवनेनच ॥ ३४ ॥
 हिरण्यमयपाषाणस्तस्माच्छान्तिप्रयच्छमे ॥ उत्तरैः कुरुभिर्यस्मात्सावित्रेणवनेनच ॥ ३५ ॥ सुपार्थराजेसिनित्यमतः श्रारक्षयास्तुमे ॥
 एवमामंत्र्यतान्सर्वान्प्रभातेविमलेपुनः ॥ ३६ ॥ स्नात्वातुगुरवेदद्यान्मध्यमंपर्वतोत्तमम् ॥ शोषांश्चपंचतादद्याद्विभ्यः क्रमशोनुप ॥
 ॥ ३७ ॥ गावोदेयाश्चतुस्त्रिंशदथवादशभारत ॥ शक्तिः सप्तवाष्पिवाएवंदद्यादशक्तिमान् ॥ ३८ ॥ एकापिगुरवेदेयाकपिलासुपयस्विनी ॥
 पर्वतानामशेषाणामेषैवविधिः स्मृतः ॥ ३९ ॥ यैएवपूजनेमंत्रास्तएवोपस्करे तथा ॥ ग्रहाणालोकपालानां ब्रह्मादीनामगैः सह ॥ ४० ॥
 स्वमंत्रैर्नैवसर्वेषुहोमः शैलेषुशस्यते ॥ उपवासीभवेद्भयमज्ञौनस्तमिष्यते ॥ ४१ ॥ विधानंसर्वशैलानांक्रमशः शृणुभारत ॥ दान
 कालेषु ये मंत्राः पर्वतेषु च दत्तम् ॥ ४२ ॥ अन्नं ब्रह्मयतः श्रोतुं मन्त्रे प्राणाः प्रीतिष्ठिताः ॥ अन्नाद्भवंतिभूतानिजगदन्नेनवर्द्धते ॥ ४३ ॥
 अन्नमेवयतोऽक्षमीरद्वमेवजनार्दनः ॥ धान्यपर्वतरूपेण पाहितस्माद्भगोत्तम ॥ ४४ ॥ अनेनविधिनयस्तुदद्याद्धान्यमयंगिरम् ॥ मन्वंतर

१ सुवस्त्रम् इ०, सुविप्रम्-इ० च पा० । २ ते-इ० पा० । ३ ते-इ० पा० ।

शतं स्रग्दं वलोक्ये महीयते ॥ ४६ ॥ अप्सरोगणगंधर्वराकीर्णेन विराजता ॥ विमानेन दिवः पृष्ठे सयातिऋषिसवितः ॥ ४६ ॥ पुण्यक्षये राज-
राज्यमाप्नोतीह न संशयः ॥ ४७ ॥ धान्या चलंकनकवृक्षविराजमानं विष्कंभपर्वतयुतं सुरासिद्धजुष्टम् ॥ यच्छंति ये सुमतयः प्रणिपत्य विप्रास्त-
त्राप्नुवंति परमेष्विषदाब्जयुग्मम् ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादधन्यापर्वतदानविधिवर्णनं नाम पंचमोऽ-
न्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि लवणचलमुत्तमम् ॥ यत्प्रदानान्नरोलोक्यमाप्नो-
ति शिवसंयुतम् ॥ १ ॥ उत्तमः षोडशद्वेजः कर्तव्यो लवणाचलः ॥ मध्यमः स्यात्तद्द्वै न तद्द्वै नाधमः स्मृतः ॥ २ ॥ वित्तहीनो यथाज्ञान्यद्भोगा-
दधैतु कारयेत् ॥ चतुर्थी शो न वषयान्पर्वतान् कारयेत्पृथक् ॥ ३ ॥ विधानं पूर्ववत्कुर्याद्भ्राह्मदोनां च सर्वदा ॥ तद्द्वेजमतं ह्यस्त्ववल्लोकपालनि-
वेदनम् ॥ ४ ॥ शिरांसि कामदेवा ईरुद्भूतत्रानिवेशयेत् ॥ कुर्याज्जागरमन्त्रापि दानमन्त्रान्निबोधमे ॥ ५ ॥ सौभाग्यरससंभूतो यतोऽथ ल-
वणोरसः ॥ दानात्मकत्वेन च मां पाहि पापान्न गोत्तम ॥ ६ ॥ तस्माद्दन्नरसाः सर्वे नोत्कृष्टालवणं विना ॥ प्रियं च क्षिप्योर्नित्यं तस्माच्छांतिप्र-
दोभव ॥ ७ ॥ विष्णुदेहसमुद्भूतं यस्मादागोयवर्धनम् ॥ यस्मात्पर्वतरूपेण पाहि संसारसागरात् ॥ ८ ॥ अनेन विधिनयस्तु दद्याच्छवणप-
र्वतम् ॥ उमालोक्त्रे वसेत्कल्पं ततो याति परांगतिम् ॥ ९ ॥ पुण्यक्षयादिहाभ्येत्यराजा भवति धार्मिकः ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतो जीवेच्च शरदां-
तम् ॥ १० ॥ कुर्वन्ति येलवणपर्वतं संप्रदानं संप्राप्नुवंति दिविते सुमहद्विमानम् ॥ तत्राप्सरो गणसुरासुरसेव्यमानास्तिष्ठन्ति हृष्टमनसा दिविवृद्ध-
मानाः ॥ ११ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादलवणपर्वतदानविधिवर्णनं नाम पणवत्युत्तरशततमोऽध्यायः
॥ १९६ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि शुद्धपर्वतमुत्तमम् ॥ यत्प्रदानान्नरः स्वर्गमाप्नोति सुरपूजितम् ॥ १ ॥
उत्तमो दशभिर्भौर्मध्यमः पंचभिस्तथा ॥ त्रिभिर्भौः कनिष्ठः स्यात्तद्द्वै नाल्पकोमतः ॥ २ ॥ तद्भद्रायं त्रणपूजां हेमवृक्षसुरार्चनम् ॥
विष्कंभपर्वतान् स्तत्र सरांसि वनदेवताः ॥ ३ ॥ होमं जागरणं तद्ब्रह्मकपालाधिवसनम् ॥ धान्यपर्वतवत्कुर्यादिदं मंत्रमुदीरयेत् ॥ ४ ॥

यथादेवेषु विश्वात्माप्रवरोऽयं जनार्दनः ॥ सामवेदस्तु वेदानां सहदेवस्तु योगिनाम् ॥ ५ ॥ प्रणवः सर्वमन्त्राणां नारीणां पार्वती यथा
तथारसानां प्रवरः सदा चेक्षुरसो मतः ॥ ६ ॥ ममतस्मात्परां लक्ष्मीं प्रयच्छ गुडपर्वत ॥ सुरासुराणां सर्वेषां नागवक्षश्च त्रिणाम् ॥
॥ ७ ॥ विनाश्वापि पार्वत्यस्तस्मान्मां पाहि सर्वदा ॥ अनेन विधिन्यास्तु दुद्यादुदमयंगिरिम् ॥ ८ ॥ संपूज्य दानं येष
वैगैरी लोके महीयते ॥ पुनः कल्पशतं तितु सतद्वीपाधिपोभवेत् ॥ ९ ॥ आयुरारोग्यसंपन्नः शत्रुभ्रिथापराजितः ॥ आसीद्वा
क्षीमहाभाग सुलभानाममुव्रता ॥ १० ॥ मरुत्तस्य प्रियाभार्या रूपयौवनशालिनी ॥ तस्य भार्या शतान्या सन्मत्तराज्ञो महात्मनः ॥ ११ ॥
ता दास्य इव वाक्यानि कुर्युस्तस्याः सदैव हि ॥ सुखालोके न करोरजा तस्मै च सा प्रिया ॥ १२ ॥ अथ कालेन महता दुर्वासोऽपि सत्तमः ॥
आजगाम तदभ्याशं भ्रममाणो ह्यच्छया ॥ १३ ॥ तस्याथ सत्क्रियां कृत्वा दत्वा चार्क्ष्यथा विधि ॥ प्रच्छ सुलभा विप्रं दुर्वासं समकल्मषम् ॥ १४ ॥
सुलभो वाच ॥ केन पुण्येन भगवन्मराजा प्रियंकरः ॥ सुखालोके न परो वशेति श्रुतिसर्वदा ॥ १५ ॥ सपत्न्यश्च मम ब्रह्मन्सदा प्रियहितरेताः ॥
एतदा च ध्वभगवन्परं कौतूहलमम ॥ १६ ॥ दुर्वासोऽवाच ॥ शृणुष्वा विहिता सुभ्रात्मवृत्तं पुरातनम् ॥ जानामि सर्वं सुभयेत ववृत्तमशेषतः ॥
॥ १७ ॥ त्वमासी वैश्यमहिषी गिरित्रजुरेपुरा ॥ धार्मिकास्त्यशीला च पतिव्रतपरायणा ॥ १८ ॥ तत्र श्रुतस्त्वया च त्रेधा ज्ञानां सभ्यः
पतः ॥ पुरादानं विधिः कृत्स्नः स्थितया पाति संनिधौ ॥ १९ ॥ विशेषतस्तत्र विप्रैः कथितो गुडपर्वतः ॥ दत्तश्चापि तया पुत्रं संश्रु-
त्य विधिवत्तदा ॥ २० ॥ तस्य दानस्य माहात्म्यात्त्वया भुक्तं वरानने ॥ राज्यं जन्मानि च त्वारिणि सपत्नमनाकुलम् ॥ २१ ॥ आद्यानि सत-
जन्मानि तव राज्यं भविष्यति ॥ सौभाग्यम तुलं चैव रूपमारोग्यमेव च ॥ २२ ॥ भूतं चैव मवश्यं च गुडपर्वतं दानजम् ॥ कथं तव वरा हेतयस्य
त्वं भवपुत्रिणी ॥ २३ ॥ तस्माद्देयमिदं दानं फलमुत्तममिच्छता ॥ गतिं च शश्वतोऽलेभौ भाग्यं रूपमेव च ॥ २४ ॥ दानमेतत्प्रशंसंति स्त्री-
णां राजान्विशेषतः ॥ पूर्वोक्तं च फलं प्राप्य कृत-कृत्योऽभिजायते ॥ २५ ॥ कृष्णेष्टुं दुर्दराश्रवणकुलेन गंधर्वसिद्धवनिताशतसेवितेन ॥

दत्तेनभारतविधानवतासदैवगौरीप्रसादमुपयातिगुडाचलेन ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवदेगुडा
 चलदानविधिवर्णनं नाम सप्तनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथपारहरवक्ष्ये सुवर्णचलमुत्त
 मम् ॥ यस्यप्रसादाद्भवनैर्वैर्ययातिमानवः ॥ १ ॥ उत्तमः पलसाहस्रोमध्यमः पंचभिः शतैः ॥ तदद्वैनावरस्तद्वल्पवितोऽपिशक्तिः ॥
 ॥ २ ॥ दद्यादेकपलादूर्ध्वयथाज्ञत्तयाविचक्षणः ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वविदध्याद्युपसत्तम ॥ ३ ॥ विष्कंभशैलस्तद्वच्चकृत्स्वामंत्रमुदरियेत् ॥
 नमस्तेब्रह्मबीजाग्रह्णभर्ग्यवैनमः ॥ ४ ॥ यस्मादुन्नतफलदस्तस्मात्पाहिशिलेच्चय ॥ यस्मादग्रेरपत्यंत्यं यस्मादुलंबं जगत्पतेः ॥ ५ ॥
 हेमपर्वतरूपेण तस्मात्पाहिनगोत्तम ॥ अनेनविधिनयस्तुदद्यात्कनकपर्वतम् ॥ ६ ॥ सयातिपरमं स्थानं यत्र देवो मेहेश्वरः ॥ तत्र वर्षशतं
 तिष्ठेत्ततोयातिपरांगतिम् ॥ ७ ॥ हेमाचलात्परंदानं न चान्यद्विशतेकचित् ॥ ८ ॥ हैमं महोद्गमि शृंगशतैरुपेतं लोकविपाष्टकद्रुतसहितं
 मुनीन्द्रैः ॥ यः शक्तेमान्वितरतीह गेणश्लोकैकलं कुमारवदसौ कुरुगुं गवाऽऽस्ते ॥ ९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयु
 धिष्ठिरसंवदेहमाचलदानविधिवर्णनं नामाष्टनवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ ६५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि
 तिलशैलं विधानतः ॥ यत्प्रदानात्प्ररोयातिविष्णुलोकमनुत्तमम् ॥ १ ॥ तिलाः पवित्रमतुलं पवित्राणां च पावनम् ॥ विष्णुदेह
 समुद्रतास्तस्मादुत्तमतंगताः ॥ २ ॥ मधुकैटभनामानावास्तां दिति सुतौ पुरा ॥ मधुना सह तत्राभ्युक्षं विष्णोरनारतम् ॥ ३ ॥
 सहस्रं किल वर्षाणां न व्यजीवत दानवः ॥ तत्र स्वेदो महानासीत्कुद्धस्याथ गदाभृतः ॥ ४ ॥ पतितश्च धरापृष्ठे कणशोलवशस्तथा ॥
 समुत्तस्थुस्ति लामायाः कुशाश्च कुरुनंदन ॥ ५ ॥ हतश्च हरिणायुद्धे समधुर्वलिनां वरः ॥ मेदसा तस्य वसुधारां जिता स कलतदा ॥
 ॥ ६ ॥ मेदिनी तिततः संज्ञामवापाचलधारिणी ॥ हतेऽथैतस्य प्रवरे देवास्तां पश्ययुः ॥ ७ ॥ स्तुतिभिश्च परं स्तुत्वाऽबुद्धिदश
 पुंगवम् ॥ ॥ देवाऽबुः ॥ त्वया धृतं जगदेव त्वया सुष्ठु तथैव च ॥ ८ ॥ तत्प्रीशलीयते सर्वं त्वयैव मधुमुद न ॥ तस्मा

१ दिक्स्पतिः-इ० पा० । २ अथापरम-इ० पा० । ३ त्रिदशगुणाः-इ० पा० ।

शृणुष्वद्य वदामि ते-इ० पा० । ३ ॥

च्वदंगो जातास्तिलाः संतुजगद्धिताः ॥ ११ ॥ सामवेदस्तु वेदानां महदेवस्ते सर्वदा ॥ देवेष्वेव च सततं नियोज्यास्तत्परैरैः ॥ १० ॥
 न हि दैत्याः पिशाचा वा विघ्नं कुर्वन्ति भारत ॥ तिलायत्रोपयुज्यन्ते एतच्छ्रीप्रविधीयताम् ॥ ११ ॥ अस्तासुराणां तद्वाक्यं विष्णुस्तानि दमयन् वीत् ॥
 तिलाभं चतुरक्षर्यत्रयाणां जगतामपि ॥ १२ ॥ शुक्लपक्षे तु वेदानां संप्रदद्यात्तिलोदकम् ॥ कृष्णपक्षे पितृणां च स्नात्वा श्रद्धासमाच्यतः ॥ १३ ॥
 तिलैः सप्ताष्टभिर्वापि समर्पितं जलजलिः ॥ तस्य देवाः सापि तरस्तु मायच्छंति शोभनम् ॥ १४ ॥ श्रकाकोपहतं यच्च पतितं दिभिरेव च ॥ ति
 लैरभ्युक्षितं सर्वपवित्रं यन्नासंशयः ॥ १५ ॥ एतैर्भूतैस्तिलैर्यस्तु कृत्वा पर्वतमुत्तमम् ॥ प्रदद्याद्विजमुल्याय दानं तस्याक्षयं भवेत् ॥ १६ ॥
 उत्तमोदशभिर्द्रोणैर्मध्यमं च भिर्मतः ॥ त्रिभिः कनिष्ठैराजैर्द्रुतिलशैलः प्रकीर्तितः ॥ १७ ॥ पूर्ववच्च परं सर्वविष्कंभपर्वतादिकम् ॥
 दानमन्नं प्रवक्ष्यामि यथा वद्वृषसत्तम ॥ १८ ॥ यस्मान्मधुवधे विष्णोर्देहस्वेदसमुद्भवाः ॥ तिलाः कुशाश्च माषाश्च तस्माच्छंनो भवंति ह ॥
 ॥ १९ ॥ हव्ये कव्ये च यस्माच्च तिलैरेवाभिर्मन्त्रणम् ॥ भवादुद्धरशैलेर्द्रुतिलाचलनमोऽस्तुते ॥ २० ॥ इत्यामंत्र्य च यो दद्यात्तिलाचलमु
 त्तमम् ॥ सर्वे णवंपदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २१ ॥ दीर्घायुश्च मवाप्नोति इह लोके परत्र च ॥ पितृभिर्देवगंधैः पूज्यमानो दिव्यं जेत् ॥
 ॥ २२ ॥ पुण्यक्षयादिहोभ्येत्यराजा भवति धार्मिकः ॥ नारी वा तस्य पत्नी स्याद्रूपसौभाग्यसंयुता ॥ २३ ॥ दशकुलोद्भवैव पुत्रपौ
 त्रसमाच्यता ॥ विधानमिदमाकर्ण्य विधिना श्रद्धयान्वितः ॥ २४ ॥ कपिलादानपुण्यस्य सफलमवाप्नुयात् ॥ २५ ॥ दानं तिलाचलसंय
 दिचान्यदास्ति तद्भूतशस्त्रनिचयं प्रविचार्य बुद्ध्या ॥ यैर्वर्जिता पितृक्रियान च होमकर्मतेषां प्रदानमिह किं न करोति शर्म ॥ २६ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादि तिलाचलदानविधिवर्णनमैकोनविंशतमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ४९ ॥
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कार्पासाचलमुत्तमम् ॥ परमं सर्वदानानां प्रियं सर्वदेवैकसाम् ॥ १ ॥ देशकालौ समाप्ता

१ भगवतः-इ० पा० । २ शुद्धिसमान्वितः-इ० पा० । ३ च नरोत्तम-इ० पा० । ४ काले विष्णोर्देहसमुद्भवाः-इ० पा० । ५ मुद्राश्च-इ० पा० ।
 ६ अभिरक्षणे-इ० पा० । ७ आगत्य-इ० पा० । ८ इह सौभाग्यसंयुता-इ० पा० । ९ निर्धनः-इ० पा० ।

बधनंश्रद्धांचयन्ततः ॥ देयमेतन्महादानं कुं श्रेष्ठरुणहेतवे ॥ २ ॥ द्यूक्तैर्नविधानेन कृत्वा सर्वमशेषतः ॥ पर्वतंकल्पयेत्तत्र कार्पासिने
 विधानतः ॥ ३ ॥ विशद्वारस्तु कर्तव्य उतमः पर्यभोदुयैः ॥ दशभिर्मध्यमः श्रोको जयन्यः पंचभिर्मतः ॥ ४ ॥ भारेणाल्पधनो दद्याद्भित्त
 शठचयविवर्जितः ॥ धान्यपर्वतस्तस्मात्साद्य नृपुंगव ॥ ५ ॥ तद्वज्रागरं कुर्यात्तद्वैवाधिवीसनम् ॥ प्रभातायां तु शर्व्याभिर्भुजं प्रभु
 दीरयेत् ॥ ६ ॥ त्वमेवावरणं यस्माच्छोकानामिह सर्वदा ॥ कार्पासाचलस्तस्माद्वैवाधिव्यंसनो भव ॥ ७ ॥ इति कार्पासशैलद्रव्यो
 दद्यात्पर्वसंनिधौ ॥ रुद्रलोके वसेत्कल्पततोरजा भवेदिह ॥ ८ ॥ रूपवान्भुभगो वागशीश्रीमानतुलविक्रमः ॥ पंचजन्मानिनरी
 वाजायतेनात्र संशयः ॥ ९ ॥ कार्पासपर्वतमयोजगदेकबंधुर्यस्मात्त्रेतरहितौवरवस्त्रयोगः ॥ तस्माद्वैवाधिवीसनयसुखायनि
 त्यदेयो नरेण नराधिविमतसरेण ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिस्त्वैवादे कार्पासाचलदान
 विधिवर्णनमाद्विशतमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ४३ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि घृताचलमनुत्त
 मम् ॥ तेजोऽमृतमयं दिव्यं महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पंचाशद्घृतकुंभानामुत्तमः स्याद्घृताचलः ॥ मध्यमस्तु तदर्थे न तदुद्धे
 नावरः स्मृतः ॥ २ ॥ अल्पवित्तस्तु कुर्वीत यथा शक्त्या विधानतः ॥ विष्कंभपर्वतांस्तद्वच्चतुर्भागेन कल्पयेत् ॥ ३ ॥
 शालेयतंदुलानां च कुंभांश्च परिविन्यसेत् ॥ कारयेत्संहतानुच्चान्यथाशोभं विधानतः ॥ ४ ॥ वेष्टयेच्छुक्लवासोभिरिक्षुदंडफलादिकैः ॥
 धान्यपर्वतवच्छेषविधानमिह पठयेत् ॥ ५ ॥ अधिवासनमूर्ध्वतद्वद्रोमं सुरार्चनम् ॥ प्रभातायां तु शर्व्यागुरवे विनिवेदयेत् ॥ ६ ॥
 विष्कंभपर्वतांस्तद्वद्विभ्यः शांतमानसः ॥ मंत्रेणानेन कौतियैश्च गुणैश्च वदामि ते ॥ ७ ॥ संयोगाद्घृतमुत्पन्नं यस्माद्घृतं तजस ॥
 तस्माद्घृताचलश्चास्मान्प्रीयतां मशंकरः ॥ ८ ॥ तस्मात्ते गोमयं ग्रघृतेनैत्यवस्थितम् ॥ घृतपर्वतरूपेण तस्मान्नृपाहिभूधर ॥ ९ ॥
 अनेन विधिना दद्याद्घृताचलमनुत्तमम् ॥ महापातकयोऽपि लोकमायाति शांकरम् ॥ १० ॥ हंससारससंयुक्तो किंकिणीजालमालिते ॥

विमानेऽपमरोभिश्च सिद्धविद्याधरैर्वृतः ॥ ११ ॥ विहरेत्पितृभिः साद्वैद्यावदाभूतसंपुषम् ॥ १२ ॥ आज्याचलं च लङ्कुलमुदरीभिः संसेव्य
 नमिहयेवितरंति मर्त्याः ॥ स्वर्गसुरैर्द्रुमवनं भवसांनिधिं वासिष्ठेहा नुवंधमचलं भवतीति सर्वम् ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्री
 कृष्णयुधिष्ठिरसंवादे घृताचलदानविधिवर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि रत्नाचलम्
 नुत्तमम् ॥ यत्प्रदानान्नरोयातिलोकांस्तस्यैषो विवर्तनम् ॥ १ ॥ मुक्ताफलसहस्रेण पर्वतः स्यादनुत्तमः ॥ मध्यमः पंचशतिकास्त्रिशतेन वरः स्मृतः
 ॥ २ ॥ अल्पवित्तस्तु कुर्वीत मुक्ताफलशतेन च ॥ चतुर्थीशेन विष्कंभपर्वताः स्युः समंततः ॥ ३ ॥ पूर्वेण वज्रगोमैर्दक्षिणेन द्रुनीलकैः ॥ पुष्परंग
 युतः कार्यो विद्वद्भिर्गंधमादनः ॥ ४ ॥ वैडूर्यविद्रुमैः पश्चात्सावित्रो विपुलाचलः ॥ पद्मरागं ससौवर्णमुत्तरेणापि विन्यसेत् ॥ ५ ॥ धान्यपर्वतव
 च्छेषमत्रापि परिकल्पयेत् ॥ तद्भद्रावाहनं कृत्वा घृक्षान्देवांश्च कानान् ॥ ६ ॥ पूजयेत्पुष्पनवैद्यैः प्रभाते तु विसर्जनम् ॥ पूर्ववद्भूरुक्षत्विग्भ्य
 इमान्मंत्रानुदीरयेत् ॥ ७ ॥ यथा देवगणाः सर्वैः सर्वस्तेष्ववस्थिताः ॥ त्वंचरन्मयोनित्यमतः पाहि महाचल ॥ ८ ॥ यस्माद्रत्नप्रदानेन तु
 ष्ठिमेति जनार्दनः ॥ पूजारत्नप्रदानेन तस्मान्नः पाहि सर्वदा ॥ ९ ॥ अनेन विधिनार्यस्तु दद्याद्रत्नमयं गिरिम् ॥ सयाति वैष्णवं लोकममरेश्वरपू
 जितम् ॥ १० ॥ यावत्कल्पशतं साग्रं वासित्वेह नराधिप ॥ रूपारोग्यणुणोपेतः स तद्वापापाधिपाभवेत् ॥ ११ ॥ ब्रह्महत्यादिकं किंचिदत्र चासुत्र
 वाकृतम् ॥ तत्सर्वनाशमायातिगिरिर्वज्रहतो यथा ॥ १२ ॥ मुक्तामयं कनकविद्रुमभाक्किंचित्रं च न्यमहामणिमरीचिचयोपपन्नम् ॥ रत्नाच
 लं द्विजवराय निवेदयित्वा भास्वत्प्रभामभिभवत्सुरलोकलोकैः ॥ १३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे रत्ना
 चलदानविधिवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अतः परंप्रवक्ष्यामि रत्नाचलमनुत्तमम् ॥
 यत्प्रदानान्नरोयातिलोकांस्तस्यैषो विवर्तनम् ॥ १ ॥ सहस्रेण पलानां तुत्तमो रजताचलः ॥ पंचभिर्मध्यमः प्रोक्तस्तद्वै नारः स्मृतः ॥
 ॥ २ ॥ अशक्तो विंशते रूर्ध्वकारयेद्भक्तिः सदा ॥ विष्कंभपर्वतांस्तदनुत्तरीयाशेन कल्पयेत् ॥ ३ ॥ पूर्ववद्वाजान्तकुर्यान्मंदरादी

१ अन्नादिः-इ० पा० । २ पुष्पगंधाद्यैः-इ०, पुष्पधूपार्थैः-इ० च पा० । ३ तुष्टिं प्रकुरुते हरिः-इ० पा० । ४ रूपारोग्यकुलोपेतः-इ० पा० ।

निविधानतः ॥ कलयीतमयांस्तद्वल्लोकेशान्कारयेन्नृप ॥ ४ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादींश्चनितं वोऽत्राहिरण्यः ॥ राजतं स्याद्यद्यन्येषां सवतदिह
 कांचनम् ॥ ५ ॥ शेषं च पूर्ववत्कृत्वा होमजागरणादिकम् ॥ दद्यात्तद्वत्प्रभाते तु गुरोरेष्वप्यर्पयत् ॥ ६ ॥ विष्कंभं शैलानृत्यिगम्यः पूजयेच्च विभू
 षणैः ॥ इमं मंत्रं पठन् दद्याद्भेषाणि विमत्सरः ॥ ७ ॥ पितृणां वल्लभं स्याद्भर्तृदंशं रस्य च ॥ रजतं पाहितं स्यान्नो योरात्संसारसागरात् ॥ ८ ॥
 इत्थं निवेद्य यो दद्याद्भजतां च लमुत्तमम् ॥ गवामयुतदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ९ ॥ सोमलोके स गंधर्वो किं नराभ्यः सांगणैः ॥ पूज्यमानो
 वसेद्दिद्वान्यावदाभूतसंख्यम् ॥ १० ॥ राजेशराजतागिरिकनकोपलालीच्छन्नं प्रसन्नसलिलैः सहितं सरोभिः ॥ यच्छति ये सुकृतिना विरजो वि
 शोकं गच्छंति ते गतमलानृपसोमलोकम् ॥ ११ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराण उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शैलप्याचलदानविधिर्षर्जनना
 मन्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि शर्कराचैलमुत्तमम् ॥ यस्य प्रदानाद्दिष्णवर्करुद्रास्तुष्यं
 तिसर्वदा ॥ १ ॥ अष्टभिः शर्कराभैरुत्तमः स्यान्महाचलः ॥ चतुर्भिर्मध्यमः श्रोकोभारभ्यामधमः स्मृतः ॥ २ ॥ भारेणैवाद्धं भारेण कुर्या
 द्यश्चालपवित्तवान् ॥ विष्कंभपर्वतान्कुर्यात्तुरीयां शेनमानवः ॥ ३ ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमासाद्यारससंयुतम् ॥ मेरोरुपरितस्तद्वत्स्थायैहम
 तरुत्रयम् ॥ ४ ॥ मंदारः पारिजातश्चतुर्तीयः कल्पपादपः ॥ एतद्दक्षत्रयं मूर्ध्नि सर्वेष्वपि निधायेत् ॥ ५ ॥ हरिचंदनसंतानौ पूर्वपश्चिमभागा
 योः ॥ निवेद्या स वै शैलेषु विशेषाच्छर्कराचले ॥ ६ ॥ मंदरे कामे देवतु कंदं यस्य तलेन्यसेत् ॥ जंबूवृक्षतले कार्यो गुरुन्मानं धमादने ॥ ७ ॥
 प्राङ्मुखो हेममूर्तिश्च हंसः स्याद्दिपुलाचले ॥ हैमश्रेयोर्थिभिः कार्यासुरभिर्देक्षिणासुखी ॥ ८ ॥ धान्यपर्वतवत्सर्वमावाहनमस्वादिकम् ॥ कृत्वा
 शयुरवेदद्यान्मध्यमं पर्वतोत्तमम् ॥ ९ ॥ ऋत्विग्यश्चतुरः शैलानि मानं त्रानुदीरयेत् ॥ सौभाग्यामृतसारोऽयं परमः शर्करायुतः ॥ १० ॥
 यस्मादा नंदं कारीन्वं भवशैलं द्रुसर्वदा ॥ अमृतं पिबतां ये तु निष्पेतुर्भुवि शीकराः ॥ ११ ॥ देवानां तत्समुत्थोऽसि पाहिनः शर्कराचलः ॥ मनो
 भवधनुर्मध्यादुद्रतां शर्करायतः ॥ १२ ॥ तन्मथोऽसि महाशैलपाहिं संसारसागरात् ॥ यो दद्याच्छर्कराशैलमेनेन विधिनारः ॥ १३ ॥ सर्वे

पापविनिमुक्तः स्याति शिवमंदिरम् ॥ चंद्रादिसार्चिसंकाशमधिगृह्णानुजीविभिः ॥ १४ ॥ सहैवयानमातिष्ठेत्सुविष्णुपदेदिवि ॥ ततश्च
 लपशततितुसप्तद्वीपाधिपभवेत् ॥ १५ ॥ आयुरारोग्यसंपन्नोयावज्जन्मायुतत्रयम् ॥ भोजनं शक्तिर्दिव्यात्सर्वैर्लेष्वभस्तरः ॥ स्वयं
 क्षारलवणमश्रियात्तदनुज्ञया ॥ १६ ॥ पर्वतोपरुकरं संप्रापयेद्ब्रह्मणालयम् ॥ आसीत्पुराब्रह्मकल्पेधर्ममूर्तिर्नराधिपः ॥ १७ ॥
 सुहृच्छक्रस्य निहायेनैतस्याः सहस्रशः ॥ सोमसूर्यादयोऽस्य तेजसा विगतप्रभाः ॥ १८ ॥ भवंति शतशो येन राजानोऽपि पराजिताः ॥
 यथेच्छारूपधारिचमनुष्योऽप्यपवारितः ॥ १९ ॥ तस्य भानुमतीनामभार्यात्रैलोक्यसुंदरी ॥ लक्ष्मीरिव च रूपेण निर्जितामरसुंदरी ॥ २० ॥
 राज्ञस्तस्याग्रमहिषी प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ॥ दशनारसिहस्रानां मध्ये श्रीरिव राजते ॥ २१ ॥ नृपकोटि सहस्रेण न कदाचिन्नमुच्यते ॥
 सकदाचित्स्थानगतं प्रच्छस्वं पुरोहितम् ॥ २२ ॥ विस्मया विष्टुहदयो वासिष्ठमुपसत्तमम् ॥ भगवन्केन धर्मणममलक्ष्मीरनुत्तमा ॥ २३ ॥
 कस्माच्च विपुलं तेजो मच्छरीरे सदात्तमम् ॥ २४ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ पुरालीलावर्तनामवेद्या शिवपरायणा ॥ तया दत्तश्चतु
 र्देइयांशुर्वेखवणाचलः ॥ २५ ॥ हेमवृक्षामरैः सार्द्धं यथावद्विधिपूर्वकः ॥ शूद्रः सुवर्णकारस्तु नाम्ना शौडो भवत्तदा ॥ २६ ॥
 भृत्योऽलीलावतर्गिहेते न हेमा विनिर्मिताः ॥ तस्वोऽमरमुख्याश्च श्रद्धा युक्तेन पार्थिव ॥ २७ ॥ अतिरूपेण संपन्नान् च दायित्वा ततो हृदि ॥ धर्म
 कार्यमतिज्ञानागृहीतकथंचन ॥ २८ ॥ उज्ज्वालितास्तु तत्पत्न्या सौवर्णमग्नपादाः ॥ लीलावर्तगृहेषां श्रेयपरिचर्या च पार्थिव ॥ २९ ॥
 कुतंतं भ्यां प्रहर्षेण द्विजशुश्रूषणादिकम् ॥ सा तु लीलावती विद्याकालेन महानृप ॥ ३० ॥ सर्वपापविनिमुक्ता जगाम शिवमंदिरम् ॥
 योऽसौ सुवर्णकारश्च दरिद्रोऽप्यतिस्ववान् ॥ ३१ ॥ नमूल्यमादादश्रयात् स भवानिह सांप्रतम् ॥ सप्तद्वीपपतिर्जातः सूर्यायुतसप्तप्रभः ॥
 ॥ ३२ ॥ यया सुवर्णरोचिता स्तरवो हेमदेवताः ॥ सम्यगुज्ज्वलिताः पत्नीसिंहाभानुमतीतिव ॥ ३३ ॥ उज्ज्वालनादुज्ज्वलरूपमस्याः सुजातमस्मि
 न्भुवनाधिपत्यम् ॥ तस्मात्कुतंतं परि कर्मरात्रावनुद्धताभ्यां लवणाचलस्य ॥ ३४ ॥ तस्माच्च लोकेष्वपराजितस्त्वमारोग्यसौभाग्ययुता

१ प्रयाति-इ० पा० । २ पुरोधिपसम्-इ० पा० ।

चलक्ष्मीः ॥ तस्मात्त्वमप्यत्रविधानपूर्वधान्याचलादीन्दशधाकुरुष्व ॥ ३५ ॥ तथेति संपूज्य च धर्ममूर्तिवचोविशिष्टस्य दससप्तान् ॥
धान्याचलादीन्क्रमशः पुरारेणैकं जगामास पूज्यमानः ॥ ३६ ॥ यश्चाधनः पश्यति दीयमानं मे रोः प्रदानमिदं धर्मं परमनुष्यः ॥ शृणोति
भक्त्या परयाऽप्रमादीविकल्मषः सोऽपि दिवं प्रयाति ॥ ३७ ॥ दुःस्वप्नं प्रशममुपैति पद्ममाने शैले देवभयभयभेदेन राणाम् ॥ यः कुर्यात्किमु
नृपगुणं वेहसम्यक्छांतात्मा हरिहरपुरमेति जंतुः ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे शंकराचलदानवि
धिवर्णनं नाम चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रतिपत्कर्मयोगेन तिथिर्ना विस्तरः श्रुतः ॥
सरहस्यः समं त्रयश्चरं भो व्यापनैः सह ॥ १ ॥ न वग्रहमखात्सर्वहोमकर्मार्वाधारितम् ॥ स्नानक्रमश्च विदितो विज्ञाताश्चोत्सवामया ॥ २ ॥
दानधर्मस्त्वशेषेण श्रुतः सर्वार्थे दाशितः ॥ तडागोत्सर्जनविधिर्विदितः पादपोत्सवः ॥ ३ ॥ एवं गतं मम मनो मुह्यते मधुसूदन ॥ व्रतं कथयता
कृष्णतास्ताः सांश्रित्य देवताः ॥ ४ ॥ देवानां दिवकी पुत्रानां त्वंसं प्रदाशितम् ॥ तिथिकर्मान्कथयता पूजामं त्राधिवासनम् ॥ ५ ॥ व्यासाद्यै
मुनिभिः सर्वैर्ध्यानयोगपरायणैः ॥ एकएवात्र निर्दिष्टो देवैः सर्वगतोऽव्ययः ॥ ६ ॥ वर्णाश्रमाचारधर्मः कस्माद्वात्र प्रदर्शितः ॥ एते महर्षयस्तुष्टाः
श्रोतुकामा भवद्वचः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ व्रतदानैकलोकाय कथितस्तव पार्थिव ॥ विशेषतश्च शक्तो विदुषो यदिसंस्वती ॥ ८ ॥
सर्वस्तरतिदुर्गाणि सर्वौ भद्राणि पश्यति ॥ वर्णाश्रमाणां सामान्य इति धर्मः प्रकीर्तितः ॥ ९ ॥ कथितोऽयं व्रतत्वो देवानुद्दिश्य भामया ॥
परमार्थः स एवोक्तो देवस्तमुपधारय ॥ १० ॥ यो ब्रह्मास हरिः प्रोक्तो यो हरिः स महेश्वरः ॥ महेश्वरः स्मृतः सूर्यः सूर्यः पावक उच्यते ॥
॥ ११ ॥ पावकः कार्तिकेयो सौ कार्तिकेयो विनायकः ॥ गौरिलक्ष्मीश्चा वित्राशक्तिभेदाः प्रकीर्तिताः ॥ १२ ॥ देवैर्देवैः समुद्दिश्य यः करो
ति व्रतं नरः ॥ न भेदस्तत्र संतव्यः शिवशक्तिमयं जगत् ॥ १३ ॥ बहुप्रकारावमुधा भेदाः सांख्यनिर्लभसाम् ॥ परसार्थतश्चिन्त्यमानो
न भेदः प्रतिभासते ॥ १४ ॥ कंचिद्देवं समाश्रित्य करोति किमपि व्रतम् ॥ त्रयीधर्मानुगुणार्थं कं तत्रापि कारणम् ॥ १५ ॥

यश्चैवेमयाख्यातव्रतदानविधिः परः ॥ सफलः स तु विज्ञेयः सदाचारव्रतां सताम् ॥ १६ ॥ आचारहीनं न पुनर्निवेदाय दध्यधीति ।
 सहस्रद्विगैः ॥ छंदांस्येनं मृत्पु काले न्यजंति निडं कुंता इव जातपक्षाः ॥ १७ ॥ कपालस्थयथा तोयं धृतौ वा यथा पयः ॥
 दुष्टस्यात्स्थानदोषेण वृत्तहीनताशुभम् ॥ १८ ॥ वृत्तं यत्नेन संरक्षेद्विज्ञेय इति प्रयाति च ॥ अहीनो विव्रततो हीनो वृत्ततस्तु हतोहतः ॥ १९ ॥
 एवमाचारधर्मस्य मूलं राजकुलस्य च ॥ आचाराद्विच्युतो जंतुर्न कुलीनो न धार्मिकः ॥ २० ॥ किं कुलेनोपदिष्टेन विपुलेन दुरात्मनाम् ॥
 कुमयः किं न जायते कुसुमेषु सुगंधिषु ॥ २१ ॥ हीनजातिप्रसूतोपिशौचाचारसमन्वितः ॥ सर्वधर्मार्थकुशलः सकुलीनस्तो वरः ॥ २२ ॥
 न कुलं कुलमित्यादुराचारः कुलमुच्यते ॥ आचारकुशलो राजन्निह चाभुवनं दत्ते ॥ २३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सदाचारमहंकृष्ण श्रुतुमि
 च्छामि शाश्वतम् ॥ सर्वधर्ममयः कोऽत्र सदाचारः प्रकीर्तितः ॥ २४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आचारप्रभवो धर्मः संतश्चाचारलक्षणः ॥ साधू
 नां च यथा वृत्तं सदाचार उच्यते ॥ २५ ॥ तस्मात्कुर्यादिहाचारं यद्दृष्टेः तस्मात्प्रयत्नः ॥ अपि पापशरीरस्य आचारो हंत्यलक्षणम् ॥ २६ ॥
 अदृष्टमश्रुतं वेदं पुरुषं धर्मचारिणम् ॥ स्वानिकर्माणि कुर्वानं तं जनं कुरुते प्रियम् ॥ २७ ॥ येनान्ति कानैष्ठिकाश्च गुरुशान्नातिर्लघिनः ॥
 अधर्मज्ञादुराचारास्ते भवंति गतायुषः ॥ २८ ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपि यः सदाचारवाह्यः ॥ श्रद्धाया नो नमूयश्च सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ २९ ॥
 ब्राह्मे सुहृत्तैर्बुध्येत धर्मार्थानुचिन्तयेत् ॥ ब्राह्मणानलगोमुख्यान्निर्महेतकदाचन ॥ ३० ॥ उदङ्मुखो दिवा रात्रौ त्सर्गदक्षिणमुखः ॥
 उत्थाया च म्यतिष्ठेत् पूर्वासंध्या समाहितः ॥ ३१ ॥ एवमेवोत्तरां संध्यां सपासति वाश्यतः ॥ नेक्षेत्तदित्यमुद्यंतं नास्तं यांतं कदाचन ॥ ३२ ॥
 ऋषयो दीर्घतपसा दीर्घमायुरवाप्नुयुः ॥ उपासते येन पूर्वाद्रिजाः संध्यां न पश्चिमाम् ॥ ३३ ॥ सर्वान्स्तान् धार्मिकराजांश्च द्रुक्कर्मण्यो जयेत् ॥
 आवाधासु यथाकामं कुयन्मूत्रपुरीषयोः ॥ ३४ ॥ शिरसा प्रावृतेनैव समास्त्यतिर्यगैर्महीम् ॥ ग्रामावसथतीर्थानां क्षेत्राणां चैव त्सर्पिनि ॥ ३५ ॥
 नमूत्रमधि तिष्ठेत्तनकृष्टेन च गोव्रजे ॥ अंतर्जलादावसथाद्रल्मीकान् मूषकस्थलात् ॥ ३६ ॥ कृतशौचावशिष्टाश्च वर्जयेत्पंचवैवृदः ॥

१ वृत्ततस्तु मनोहरः-इ० पा० । २ शताद्वरः-इ० पा० । ३ श्रेय आत्मनः-इ० पा० । ४ अशरीरस्य धर्मस्य आचारो हंत्यलक्षणम्-इ० पा० ।

देवार्चनादिकार्याणि तथा गुर्वभिवादनम् ॥ ३७ ॥ कुर्वीत सम्यगाचम्य तद्ब्रह्मभुजिक्रियाम् ॥ अफेनशब्दगंधाभिरद्भिच्छाभिरदरात् ॥
 ॥ ३८ ॥ आचामेत्प्रयतः सम्यक्प्राङ्मुखोऽपि वा ॥ त्रिवर्गसाधनं यज्ञसंदाकार्यविपश्चिता ॥ ३९ ॥ तत्सांनिध्ये गृहस्थस्यासिद्धिरत्र पर-
 त्र च ॥ पादेन कार्यपारत्र्यं पादं कुर्व्याच्च संचये ॥ ४० ॥ अर्धेनाहारचरणनित्यनौषात्तिकांतकम् ॥ अर्थस्योपाजने यत्नः सदा कार्यो विपश्चितैः ॥ ४१ ॥
 तत्संसिद्धौ हि सिद्धयति धर्मकामादयो नृपाः किंश प्रसाधनादर्शदर्शनं दंतधावनम् ॥ ४२ ॥ पूर्वाह्ण एव कार्यो णि देवतानां च पूजनम् ॥ दूरादावसथान्भू-
 तं दूरात्पादावसेचनम् ॥ ४३ ॥ उच्छिष्टोत्सर्जनं दूरात्संदाकार्यहितैषिणा ॥ लोष्टमर्दं तृणच्छेदीनखादीचयोनरः ॥ ४४ ॥ नित्योच्छिष्टः संस्कृ-
 त्नेहायुर्विदेत महत् ॥ नद्यां परस्त्रियेनैक्षेत्रपश्येदात्मनः शकृत् ॥ ४५ ॥ उदकया दर्शनं रूपश्रीकुर्वीत्संभाषणं न च ॥ नाप्सु मंत्रपुरीषं वा मैथुनं वा समाचरे-
 त् ॥ ४६ ॥ नाधितिष्ठेच्छृङ्खलं नृपः केशभस्मकपालिकान् ॥ तुषांगारास्थिश्रीणां निरञ्जुवस्त्रादिकानि च ॥ ४७ ॥ धारिणो न न मे द्विद्वाज्ञासनं चापि दा-
 पयेत् ॥ ब्राह्मणान्प्रणमेद्विद्वानासनं चापि दापयेत् ॥ ४८ ॥ कृतांजलिरुपासीत गच्छतं पृष्ठतो न्वियात् ॥ न चासीतासने भिक्षो भिक्षां स्य च व्रजेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ नासुक्तकेशैर्भोक्तव्यं न नम्रः स्नानमाचरेत् ॥ स्वतव्यं नैव नम्रं न चोच्छिष्टस्तु संविशेत् ॥ ५० ॥ उच्छिष्टो न रूपश्रीच्छर्षवैषवै प्राणास्तदाश्र-
 याः ॥ किंश ग्रहान्प्रहारांश्च शिरस्येता निवर्जयेत् ॥ ५१ ॥ नान्यत्र पुत्रांश्शिष्याभ्यां शिष्याताडनं स्मृतम् ॥ नैपाणिभ्यां संहताभ्यां कंडूयदात्मनः-
 शिरः ॥ ५२ ॥ न चाभीक्ष्णं शिरःस्नानं कार्यं निष्कारणं नरैः ॥ अप्रशस्तं निशि स्नानं राहोरन्यत्र दर्शनात् ॥ ५३ ॥ न भुक्तोत्तरकालं च न-
 गंभीरजलाशये ॥ शिरःस्नानं तु तैलेन नागं किंचिदुपस्पृशेत् ॥ ५४ ॥ तिलपिष्टं च नाश्रीयात्तथास्यायुर्न हीयेत् ॥ दुष्कृतं न शुभं ब्रूयात्कु-
 ङ्क्षं च न प्रसादयेत् ॥ ५५ ॥ परीवादनं शृणुयादन्येषामपि लपताम् ॥ सदा तु पहतस्तिष्ठेत्प्रशस्ताश्च तथैषधीः ॥ ५६ ॥ गारुडानि च-
 रत्नानि विभूयात्प्रयतो नरः ॥ सुस्निग्धमलकेशश्च सुगंधिश्चारुवेषधृक् ॥ ५७ ॥ सिताः सुमनसो हृद्या विभूयाच्च नरः सदा ॥ किंचित्परस्वं न ह-
 रन्नालपमप्यप्रियं वदेत् ॥ ५८ ॥ प्रियं च नानृतं ब्रूयान्नान्यदोषानुदरयेत् ॥ नान्याश्रितं तथैवैरोचयेत् पुरुषेश्वरः ॥ ५९ ॥ न दुष्टयान-

१ कर्तव्यं गृहमेधिना इ० पा० । २ कर्मकामादयः-इ० पा० । ३ समारभेत्-इ० पा० । ४ न संहताभ्यां कंडूयदात्मनः शिरः-इ० पा० ।

५ आचामेत्प्राङ्मुखोऽपि वा ॥ ३९ ॥ २ सदाशितम्-इ० पा० ।

मारोहेकूलच्छायानसंश्रयेत् ॥ विद्विष्टपतितोन्मत्तवद्वैरादिसकैः ॥ ६० ॥ वंधकीबंधकीभर्तुधुद्रानृतकथैः सह ॥ तथातिव्ययशीलैश्च
 रिवादरैः शठैः ॥ ६१ ॥ बुधमैत्रानकुर्वीतनैकः पथानमाश्रयेत् ॥ नावगाहेजलौघस्यवेगमयेनेश्वर ॥ ६२ ॥ प्रदीप्तवेगमनविशे
 न्नारोहेच्छिखरंतराः ॥ नहुंकुर्याच्छवंचैवशवंगंधोहिसोजः ॥ ६३ ॥ नकुर्यादंतसंधर्षनकुर्याच्चलनासिकाम् ॥ नासंस्पृष्टुलुखोब्रूयाच्छास
 कासौचवर्जयेत् ॥ ६४ ॥ नोजैर्हसेत्सशब्दंचनमुश्चेत्पवनंबुधः ॥ नखात्रवादयेच्छिवाग्रनखैश्चमर्हल्लिखेत् ॥ ६५ ॥ नरुद्रश्रुभक्ष
 येच्चनलोष्ठानिचमदेयेत् ॥ पादेननाक्रमेत्पादंनपूज्याभिसुखंयेत् ॥ ६६ ॥ नोज्ञासनेसमासीतगुरोरेकदाचन ॥
 तस्मात्सदाचारपरोभवेत्कामचरोनहि ॥ ६७ ॥ लोकद्वयेशुभेपुत्रेऽप्युत्पन्नस्वर्गेमहयिते ॥ चतुष्टयचैत्यतरुंस्मशानोपवनाच्च ॥ ६८ ॥
 दुष्टस्त्रीसैनिकर्षचवर्जयेन्निशिसर्वदा ॥ ग्रीष्मवर्षासुचच्छत्रीमौनारित्रावनेषुच ॥ ६९ ॥ केशास्थिकंटकामेध्यबलिभस्मपुष्पांस्तथा ॥
 स्नानादीधरणैश्चैवदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ ७० ॥ पंथादेयोब्राह्मणेभ्योरारजभ्यःस्त्रीभ्यश्च ॥ विद्याधिकस्यगुर्विण्याभारतस्यमहीयसः ॥ ७१ ॥
 मृकांधवधिराणांचमतस्योन्मत्तकस्यच ॥ उपानद्रक्ष्माल्यंचधृतमन्येनैधारयेत् ॥ ७२ ॥ नहीदृशमनगुण्यंलोकैर्किंचनविद्यते ॥ यादृ
 शंपुरुषस्येहपरदारोपसेवनम् ॥ ७३ ॥ नचेर्ध्यास्त्रीषुकर्तव्यादारक्ष्याः प्रयत्नतः ॥ अनायुष्याभवेदीप्यतिस्मात्तांपरिवर्जयेत् ॥ ७४ ॥
 मूर्खोन्मत्तव्यसनोर्विरूपमानिनस्तथा ॥ हीनांगानधिकांगांश्चविद्याहीनांश्चनाशिपेत् ॥ ७५ ॥ पानीयस्यक्रियानक्तंथैवदधितस्तवः ॥
 वर्जनीयामहाराजनिशीथेभोजनक्रियाः ॥ ७६ ॥ नोर्ध्वजानुश्चिरंतिष्ठन्नरहस्यपरोभवेत् ॥ तद्भस्त्रोपविशेत्प्राज्ञः पादेनाक्रम्यदासनम् ॥ ७७ ॥
 नचातिरक्तवासाः स्याच्चित्रासितधरोऽपिवा ॥ नचकुर्याद्विषयांसांसासनविभूषणे ॥ ७८ ॥ स्त्रीकृशानावजानीयादीर्विमायुर्जिजाविबुः ॥
 ब्राह्मणक्षत्रियंसर्वसर्वैर्द्व्याशीविषोपमाः ॥ ७९ ॥ हन्यादाशीविषः कुद्रोयावत्स्पृशतिदंष्ट्रया ॥ क्षत्रियोऽपिदहत्कुद्रोयावत्स्पृशतिजसा ॥ ८० ॥
 ब्राह्मणः सकुलंहन्याद्व्याघ्रनेनोर्वेक्षितेनच ॥ नातिक्ल्यंनानातिसायेनचमध्यंदिनेतथा ॥ ८१ ॥ नाज्ञातैः सहगंतव्येनैकेनबहुभिः सह ॥ नारं

तुदः स्यान्नपरोक्षवादीनसहीनतः ॥ ८२ ॥ रोहते चाग्निना दग्धं वनं परशुनाहतम् ॥ वचोदुरुक्तबीभत्सं न संरोहति चाक्षतम् ॥ ८३ ॥
नास्ति कयवेदं निदां च देवतानां च कुत्सनम् ॥ द्वेषस्तं भादिमानस्य क्लेशं च परिवर्जयेत् ॥ ८४ ॥ न ब्राह्मणं परिवेदन्नत्राणि दशयेत् ॥
तिथिपक्षस्य न ब्रूयाद्यस्यायुर्न रिष्यते ॥ ८५ ॥ तेजोनिष्ठो विवशः सः श्वपरिधाया च मेदुधः ॥ जिता मित्रा नृपो यश्च लवान्कर्मतत्परः ॥ ८६ ॥
तत्र नित्यं वसेत्प्राज्ञः कृतकृत्यः पतौ सुखम् ॥ पौराः सुसंहता यत्र सततं न्यायवर्तिनः ॥ ८७ ॥ यत्रास्त्रियो न्यस्तारिण्यस्तत्र वासः सुखोदयः ॥
यस्मिन् कृषीवलराष्ट्रे प्रायशो नातिभाषिणः ॥ ८८ ॥ यत्रौषधान्यशेषाणि वसेत्तत्र विचक्षणः ॥ तत्र राजन्नवस्तव्यं यत्रैतद्वैतत्रितयं सदा ॥ ८९ ॥
जिगीषुः पूर्वैरचजनश्च विरतोत्सवः ॥ तत्र राजन्नवस्तव्यं यत्र नास्ति चतुष्टयम् ॥ ९० ॥ ऋणप्रदाता वैद्यश्च श्रोत्रियः सजलानदी ॥
अवलोक्योनचादशौ मलिनो बुद्धिमतैरैः ॥ ९१ ॥ न च राज्ञो महाराजदीर्घराज्यमभीप्सता ॥ हेमकारगृहे चात्र मश्रीयान्न च विश्वसेत् ॥ ९२ ॥
न च मित्रं प्रकुर्वीत हेमकारं कदाचन ॥ भिन्नभाण्डं च खट्वां च कुक्कुरं कुकुटं तथा ॥ ९३ ॥ अपशस्तानि च त्वारिये च वृक्षाः सकंठकाः ॥ भिन्न
भाण्डे वलिः प्रायः खट्वायां चेहनिश्चरः ॥ ९४ ॥ नाश्रितोऽपि तस्मिन् स्यन्नकुक्कुरकुटौ ॥ वृक्षमूलेऽपि शोचानां सर्वेषामेव संस्थितिः ॥ ९५ ॥
अतस्तेषां तलेषु जन्नश्च ते पूयशोणितम् ॥ असंस्कृतास्त्रमुद्रमूत्रवालादिप्रभवं स्वयम् ॥ ९६ ॥ सुवासिर्नागुर्विणी च वृद्धां बालां तुरांस्तथा ॥
भोजयेत्संस्कृतास्त्रेन प्रथमं चरमं गृही ॥ ९७ ॥ अधं सकेवलं मुंके वज्रगोवाहनादिकम् ॥ यो मुंके च वहिज्यष्टपक्षताम प्रदाय च ॥ ९८ ॥ वैश्वदेवं
ततः कुर्याद्वावदाहुतयः क्रमात् ॥ प्रथमं ब्रह्मणे दद्यात्प्रजानां पतयेततः ॥ ९९ ॥ तृतीयं चैव गृहभ्यः कुर्यात्पातय तथा पराम् ॥ ततश्चातुर्मेदं
द्याहत्वा गृहवर्लिततः ॥ १०० ॥ पूर्वाख्यां तं मया यतो नित्यं कर्मक्रियाविधौ ॥ दद्यादथ धरित्रीणां दद्यात्तु मणिकत्रयम् ॥ १०१ ॥ प्राच्या
दिक्रमयोगेन इंद्रादीनां वर्लिक्षिपेत् ॥ ब्रह्मणे चान्तरिक्षाय मूर्याय च यथाक्रमम् ॥ १०२ ॥ विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो विश्वभूतेभ्यश्च ॥ कृत्वा पस
व्यं वायव्यं यक्ष्मैतत्ते निवेदयेत् ॥ १०३ ॥ ततश्चाग्रं समुद्धृत्य हंतकारोपकल्पितम् ॥ यथाविधियथान्यायं ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ १०४ ॥
दत्त्वा विधिभ्यो देवेभ्यो गुरुभ्यः मुशुताय च ॥ पुण्यगंधां वरधरो माल्यधारी नरेश्वर ॥ १०५ ॥ नैकवस्त्रधरोऽश्रीयान्नाद्रोपादोमहीपते ॥

विशुद्धवदनःप्रीतोभुंजीतनविदिङ्मुखः ॥ १०६ ॥ प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिनचैवान्यमनानरः ॥ कुत्सितेनहंतवैवजुग्यावदसंस्तुतम् ॥
 ॥ १०७ ॥ दत्त्वातुमेकेशिष्टेभ्यःश्रुधितेभ्यस्तथागृही ॥ प्रशस्तशुद्धपात्रेषुभुंजीताकुपितोदृप ॥ १०८ ॥ नासंदीसंस्थितेपात्रेनादेशचनरश्चर ॥
 नाकालेनासंकोणैस्त्वाग्रचनरोमही ॥ १०९ ॥ अश्रीयान्तमयोभूत्वापूर्वतुमधुरंरसम् ॥ लवणप्रातःपश्चात्कटुस्तीक्ष्णादिकंततः ॥ ११० ॥
 मादंवरुषोश्रव्येमध्येचकठिनाशनम् ॥ अंतेपुनर्द्रवाशीचिनरोरोगणमुच्यते ॥ १११ ॥ दिवाधानासुवसतिरत्रौचदाधेसकुपु ॥ अलक्ष्मीः
 कोविदोपुसर्वद्वैवकृतालया ॥ ११२ ॥ अनिर्वाभक्षेयन्नित्यंवाग्यतोऽन्नमकुत्सयन् ॥ भुक्त्वासाभ्यग्यथाचम्यप्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपिवा ॥ ११३ ॥
 यथावत्पुनराचामेत्पाणिप्रक्षाल्यत्यन्तः ॥ अभीष्टेदेवतानांचकुर्वीतस्मरणंनरः ॥ ११४ ॥ प्राणापानसमानानामुदानव्यानयेस्तथा ॥ अन्नं
 पुष्टिकंचास्तुममाद्याव्याहंतंमुखम् ॥ ११५ ॥ अगस्तिरग्निर्यद्वानलश्चमुक्तं प्रपात्रंजरयत्त्वशेषम् ॥ सुवंचमेतत्परिणामसंबन्ध
 च्छत्वरोगंखलुवासुदेवः ॥ ११६ ॥ इत्युच्चार्यस्त्वहस्तेनपरिमाज्यंथोदरम् ॥ अनायासप्रदायितिकुर्यात्कर्मण्यतंद्रितः ॥ ११७ ॥
 संध्यायांपथिकःकाश्चित्समागच्छतिभारत ॥ पादशौचासनैःप्रह्वःस्वागतोक्त्याचपूजयेत् ॥ ११८ ॥ ततश्चान्नप्रदानेनशयनेनचपार्थिव ॥ दि
 वातिथौचविमुखोयेदंकंपातकंभवेत् ॥ ११९ ॥ तदेवाष्टगुणंपुंसांसूहसमुखगते ॥ गच्छेच्छयामरुफटितामपिदारुमथोदृप ॥ १२० ॥
 नाविशालानवाभग्नानासमामलिनानच ॥ नचजंतुमर्याशय्यांसमातिष्ठेदनापदि ॥ १२१ ॥ प्राच्यादिशिगिरःशस्तंथाम्यायामपिभूषते ॥
 सदैवस्वपतांपुंसांविपरीतंरोगदम् ॥ १२२ ॥ ऋताबुपगमःशस्तःसपन्थाद्ववनीपते ॥ पुण्यक्षेत्रेषुभेकालेषुत्रायुमासुरात्रिषु ॥ १२३ ॥
 नचास्नानांस्त्रियंगच्छेद्भूमिर्नरजस्वलाम् ॥ नानिष्टावैवकुपितानांशस्तानचरोगिणीम् ॥ १२४ ॥ नादक्षिणान्यकामानांक्षमांनान्य
 योषितम् ॥ सुक्षामामन्यमुक्तांचस्वयंचैभिर्गुणैर्युतः ॥ १२५ ॥ स्नातःसुगंधधृष्टानश्रांतःशुधितोऽपिवा ॥ सकामःसानुरागश्चव्य
 वायंपुरुषोव्रजेत् ॥ १२६ ॥ चतुर्दश्यांताष्टम्यांपंचदश्यांचपर्वसु ॥ तैलाभ्यंगंताभोगान्यापोषितश्चविवर्जयेत् ॥ १२७ ॥ शुरक
 मणिचंचिचक्षीसिभोगेचभारत ॥ स्नयतिचैलवान्प्रातःकटभूमिमुपेत्यच ॥ १२८ ॥ गुरोःपतिव्रतानंचतथायज्ञतपस्विनाम् ॥ परि

नादंनकुर्वीतपरिहासेऽपिभारत ॥ १२९ ॥ युगपज्जलमग्निचविभृयान्नविचक्षणः ॥ गुरुदेवान्प्रतितथानचपादौप्रसारयेत् ॥ १३० ॥
 नाचक्षीतधर्यतीं गजलंनजलिनापिवेत् ॥ वातातपौनसेवेतअनुतापंचवर्जयेत् ॥ १३१ ॥ दासंशपेन्नैकुद्धः सर्वबंधूनमत्सरी ॥ भीता
 श्वासनकृत्साधुः स्वर्गस्तस्याव्ययफलम् ॥ १३२ ॥ नोर्वैतुपत्तनद्वारनिर्गक्ष्यपयैटन्नरः ॥ युगमात्रमहीपृष्ठेनरागच्छेद्विलोकयन् ॥ १३३ ॥
 शेषहेत्वपिशोषश्चवड्यात्मागोनिरस्यति ॥ तस्यधर्मार्थकामानांहानिर्लिपापिजायते ॥ १३४ ॥ वृथामांसंनखादेतपृष्ठमांसं तथैवच ॥
 आक्रोशंचविवादंचपैशुन्यंचविवर्जयेत् ॥ १३५ ॥ संयावंकृशरमांसंशङ्कुलीपायसंतथा ॥ आत्यार्थेनप्रकर्तव्यदेवतानांप्रकल्पयेत् ॥ १३६ ॥
 अजाश्चनावकर्षेततावहिधारयंतिच ॥ १३७ ॥ रक्तमालयंनधार्यस्याच्छुक्लंधार्यंतुपंडितैः ॥ १३८ ॥ वर्जयित्वात्रकमलंतथाकुक्कुलयंविभो ॥
 रक्तांशिरसिधार्यंचतथापानेयमित्यपि ॥ १३९ ॥ कांचनीयापियामालासांनदुष्यतिकर्हिचिद् ॥ अन्यदेवभवेद्दासः शयनीयेनरोत्तम ॥
 ॥ १४० ॥ अन्यदर्चासुदेवानामन्यद्धार्यंसमासुच ॥ पिप्पलंचवटंचैवशर्णिश्लेष्मातकंतथा ॥ १४१ ॥ उदुंबरंनखादेतभवार्थं पुरुषोत्तम ॥
 पतितैश्चकथंतिचच्छेदंनंचविवर्जयेत् ॥ १४२ ॥ पतितः स्यान्नरोगजन्यपतितैस्तुसहाचरन् ॥ वृद्धोज्ञातिस्तथाभित्रोदरिद्रोयोभवेदिह ॥
 ॥ १४३ ॥ गृहेवासंस्थापितास्तेगृहवृद्धिमभीप्सता ॥ गृहेपारावताधन्याः शुक्राश्चतुहसरिकाः ॥ १४४ ॥ भवंत्येतथापापास्तथावैतिलपा
 थिका ॥ आजोक्षाचंदनंवीणाआदशौमधुसर्पिणी ॥ १४५ ॥ जलश्रीचैवविभृयान्नहनिन्यमितिस्थितिः ॥ धनुर्वेदेचसतंतंयत्नः कार्यो
 नराधिप ॥ १४६ ॥ हस्तिपृष्ठेऽथपृष्ठेचरथचर्यासुचैवहि ॥ यत्नवान्भरानेद्वनयनान्मुखमेधते ॥ १४७ ॥ प्रजापालनयुक्तश्चनक्षीतिलभ
 तेनृप ॥ यज्ञशाल्मंचविज्ञाशब्दशाल्मंचभारत ॥ १४८ ॥ गांधर्वशाल्मंचिज्ञेयंकलज्ञेयाश्चभारत ॥ पुराणमितिहसंचतथाख्यानानिचा
 निच ॥ १४९ ॥ एतेलक्षणोद्देशाचारस्यप्रकीर्तितः ॥ शेषाश्चैवावृद्धेभ्यः प्रत्याहारार्जनराधिप ॥ १५० ॥ आचाराभूतिजननआचारः
 कीर्तिवर्धनः ॥ आचाराद्धर्तेद्व्याचारागहंत्यलक्षणम् ॥ १५१ ॥ आगमानां हि सर्वेषांमाचारः श्रेष्ठउच्यते ॥ आचारः परमोधर्मआचाराद्
 धर्तेधनम् ॥ १५२ ॥ पुण्यंयज्ञस्यमायुष्यंस्वर्गस्यस्वर्ग्यंस्वस्त्ययनंमहत् ॥ सर्ववर्णकुंकपार्थमेतत्समुदाहृतम् ॥ १५३ ॥ आचारएववरपुंगवसे

व्यमानोधर्मार्थकामफलदोभवतीहंपुंसम् ॥ तस्मात्सदैवविदुषावहितरराजःश्लाघितोद्युतिर्नृपपरिपालनीयः ॥ १६३ ॥ इति
 श्रीभविष्यमहापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णबुधिशिखरसंवादे सदाचारधर्मवर्णनसंपादिकाधिकद्विसप्ततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ७३ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ दीर्घायुरारोग्यकुलादिवृद्धियुक्तः पुमान्येन गुणान्वितः स्यात् ॥ सुमुमुक्षुर्नृन्मनेयेन समग्रवतं समग्रहृतं दुर्मौलेः ॥ १ ॥
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वया पृष्टमिदं सम्यगमुत्राश्लयकारकम् ॥ रहस्यं नैव प्रवक्ष्यामि यत्पुराणविदो विदुः ॥ २ ॥ राहिवीचिंद्रश्रयं
 नाम व्रतमिहोत्तमम् ॥ तस्मिन्नाशयणस्यार्जामि च ये दिंदुनामभिः ॥ ३ ॥ यदा सोमदिनयुक्ता भवेत्पंचदशकिंचित् ॥ अथावमक्षरक्षत्रं
 पौर्णमास्यं प्रजायते ॥ ४ ॥ तदा त्स्नानं नरः कुर्यात्पंचगव्यं च संपदैः ॥ आप्यायस्वेति च जगद्ब्रह्म नष्टशतं पुनः ॥ ५ ॥ बृहदोऽपि परधाम
 तस्यापाखंडालाणवर्जितः ॥ सोमाय वरदायाथ विष्णवे च नमो नमः ॥ ६ ॥ कृतजप्यस्वभवनमागत्य धुसूदनम् ॥ पूजयेत्फलपुष्पैश्च सो
 मनामानि कीर्तयेत् ॥ ७ ॥ सोमाय शंताय नमोऽस्तु पादावनंतं नम्रेन्ननुजानुजे ॥ ऊरुद्वयं चापि वृकोदराय संपूजयेन्मद्रूपमंगवाहये ॥ ८ ॥ नमोन
 मः काममुखप्रदायकटिः शशांकस्य समर्चनीया ॥ तथोदरं चाप्यमुतोदराय नमिः सुपूज्या विधिलोचनाय ॥ ९ ॥ नमोऽस्तु चंद्राय सुखं प्रज्यह
 तुर्द्विजानमधिपायपूज्या ॥ आस्यं नमश्चंद्रमसोभिः पूज्यमोष्ठोऽमुत्सवं डवनप्रियाय ॥ १० ॥ नासाचनथाय वनौषधीनां हानिं देनायाथ
 पुनश्चोश्च ॥ नेत्रद्वये नीलकुसुमप्रियाय च दीवरश्चामकराय चोरः ॥ ११ ॥ नमः सस्तोऽध्वरविदाय कर्णद्वयै देव्यानि पूदनाय ॥
 ललाटार्धे देवदधिप्रियाय केशाः सुषुम्नाधिपतेऽप्रपूज्याः ॥ १२ ॥ शिरःशशांकाय नमोऽसुरारोषैश्च शरायेति नमः किराटम् ॥ पद्म
 प्रिये गोहिनिमालहिंससौभाग्यसौख्यामृततारकायै ॥ १३ ॥ देवैश्च संपूज्य सुगंधधूपैर्वैष्णवपुष्पादिभिर्हिरुपत्तनीम् ॥ प्रज्यमूषैः पुन
 शन्त्येतेन स्नान्वाचविप्राय हविष्ययुक्तः ॥ १४ ॥ देयश्रभाते स हि रण्यवारीकुंभो नः पापविनाशनाय ॥ संप्रादय गोमूत्रमसंमिश्रमक्षरम
 श्वाथर्वी शर्ति च ॥ १५ ॥ प्रासादपयः सर्पियुतानुष्य मुक्त्वेति हासं शृणुयान्मुहूर्तम् ॥ कदंबनीलोत्पलकेतकानि जातिशिरोगंशतरत्रिका
 च ॥ १६ ॥ अम्लानकुञ्जानथसिंदुवारपुष्पपुननारिदमालिकायाः ॥ सुक्लचविष्णाः करवीरपुष्पं श्रीचंपकं चंद्रमसश्च देयम् ॥ १७ ॥ अक्वणा
 दिषुमासेषुकमार्दतानि सर्वदा ॥ यस्मिन्मासे व्रतादिः स्यात्पुष्पैरभ्यर्चयेद्द्वारिम् ॥ १८ ॥ एकसंवत्सरांयावदुपोष्य विधिविध्वंसः ॥ ब्रवीति

शयनंदद्याहृणौपस्करान्वितम् ॥ १९ ॥ रोहिणीचंद्रमिथुनंकारयित्वातुकांवनम् ॥ चंद्रःपङ्गुलःकार्योरोहिणीचतुर्गुलः ॥ २० ॥
 मुक्ताफलाष्टकयुतंसितनेत्रपटावृतम् ॥ क्षीरकुंभोपरिपुनःकांस्थपात्राक्षतान्वितम् ॥ २१ ॥ दद्यान्मंत्रेणपूर्वाक्षिशालीधुफलसंयुतम् ॥
 श्वेतमथसुवर्णस्थीरोप्यसुरसमन्विताम् ॥ २२ ॥ सवस्त्रभाजनंधेनुतथाशंखचक्राभनम् ॥ भूषणैर्द्रिजदांपत्यमलंकृत्यगुणान्वितम् ॥ २३ ॥
 चंद्रोऽद्यद्विजहूपेणसभार्यइतिकल्पयेत् ॥ यथानरोहिणीकृष्णशयनंत्यज्यगच्छति ॥ २४ ॥ सोमरूपस्यतेतद्रूपमाभेदोऽस्तुसृष्टीभिः ॥
 यथात्वमेवसर्वेषांपरमानंदमुक्तिदः ॥ २५ ॥ मुक्तिमुक्तिस्तथाभाक्तिस्त्वयिर्द्येऽस्तुमेहृदा ॥ इतिसंसारभीतस्यमुक्तिकामस्यचानव ॥ २६ ॥
 रूयारोगयायुषमेतद्विधायकमनुत्तमम् ॥ इदमेवपितृणंचसर्वदावल्लभमुने ॥ २७ ॥ त्रैलोक्याधिपतिर्भूत्वाशतकल्पशतत्रयम् ॥ चंद्र
 लोकमवाप्नोतिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २८ ॥ नारीवारोहिणीचंद्रशयनंवासमाचरेत् ॥ साऽपितत्फलमाप्नोतिपुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २९ ॥
 इतिपठतिशृणोतिवायइत्थंमधुमथनर्चनमिदुकीर्तनेन ॥ मातिमपिचददातिसोऽपिज्ञौरेभवनगतःपरिपूज्यतेऽमरौघैः ॥ ३० ॥ इति श्री
 भविष्येमहापुराणोत्तरपर्वणिश्रीकृष्णशुद्धिष्टिरसंवादेनारदमहेश्वरसंवादोक्तरोहिणीचंद्रशयनव्रतवर्णनंनमषडविकिर्द्रिशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ २०६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ॥ व्रतंदानमथोरारजंस्त्वधर्माःप्रकाशिताः ॥ धर्ममूलंयतश्चेदंस्त्माद्धर्मपरोभव ॥ १ ॥
 जानताऽपिमयापार्थकामार्थौनप्रकाशितौ ॥ यतःस्वयंप्रवृत्तोत्रलोकःकिमनुवर्णयेत् ॥ २ ॥ कामिनोवर्णयन्कामौल्लेभंलुब्धस्यवर्णयन् ॥
 नरःकिंफलमाप्नोतिकूपेऽधमिवपातयन् ॥ ३ ॥ भविष्योत्तरेमेतत्तेकथितंपांडुनंदन ॥ सदाचारवतांपुंसांव्रतदानसमुच्चयः ॥ ४ ॥ ग्रहष्ट
 मितिहोमेषुपुराणेषुचभारत ॥ वेदवेदांगसंवद्धंतत्सर्वमिहर्दशितम् ॥ ५ ॥ लोकेवेदविरुद्धत्कथ्यतेमनुजोत्तम ॥ नतत्रास्थाप्रकर्तव्या
 विप्रलापोहिसंस्मृतः ॥ ६ ॥ अतिस्नेहेनभवतोमयैर्मसमुदाहृतम् ॥ ऋषीणांपुरतःपार्थकुंठाभवतिभारती ॥ ७ ॥ नैतत्प्रकाशनीयंहिदंभि
 कायशठायवा ॥ नास्तिकायान्यमनसैकुंतकोपहतायच ॥ ८ ॥ साधुवृत्तायदांतायसत्याजैर्वरतायच ॥ एतदाख्यायमानहिशुभासुत्पादयेद्भू

१ वंघे-इ०पा० । २ मया विचार्य तत्रैव-इ० पा० । ३ वेदवेदांतसंवद्धम्-इ० पा० । ४ संप्रदर्शितम्-इ० पा० । ५ कुर्ममिवहिताय च-इ० पा०

६ परासुत्यादेयद्भुतिम्-इति पा० ।

तिम् ॥१॥ सामान्यमेतत्सुरसत्तमानावर्णाश्रमाणांचनैर्द्रवन्द्व ॥ ख्यातं भावव्यात्तरनामधेयमायुराणंतवसाहृदन ॥१०॥ धर्मः स्वयंपार्थो
भवानसिन्धुमार्थविहृष्टपरावरश्च ॥ पृष्टोऽस्म्यतो धर्ममहंचविम्रश्चैयमेतत्सुराजनस्य ॥११॥ यास्याम्यहं द्वारवर्तोपुनश्चयज्ञसंमेष्यामि
महोत्सवेचाकालस्य सर्वहिवशे विदित्वानैवानुतापो भवताः प्रकर्यः ॥१२॥ इत्युक्तवान्यातुकामः प्रहृष्टः संपूजितः पांडुसुतैर्महात्मा ॥ पृष्ट्वा सुहृ
ज्ज्ञातिजनहिंसर्वजगाम विप्रः ॥१३॥ यद्याज्ञवल्क्यमुनिना भगवांस्विष्टः पृष्टः किलोत्तरमुवाच बहुप्रकारम् ॥ कृष्णेन पण्डितेन
यस्य च यत्प्रदिष्टं व्यासेन तत्कृतमहोसुनिपुंगवेन ॥१४॥ जयति पराशरमुन्युः सत्यवतीहृदयं नंदनो व्यासः ॥ यस्यास्य कर्मलगतं वाङ्मयुष्यं
जगत्पिबति ॥१५॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णशुद्धिष्ठिरसंवादे समाप्तिवर्णनं श्रीकृष्णस्य द्वारकां प्रति गमनवर्णनं नाम सप्तविंश
कद्विंशततमोऽध्यायः ॥२०७॥ अथ वृत्ताः ॥ व्यासानुगमनं पूर्ववद्ब्रह्मांडस्य समुद्रवः ॥ मायाचैवैष णवयोरुमात्संसारो दोषकीर्तनम् ॥१॥ पाप
भेदस्ततस्तस्माच्छुभाशुभविनिर्णयः ॥ शौकटव्रतमाहात्म्यं तिलकव्रतकीर्तनम् ॥२॥ अशोकवरीख्यं व्रतं तस्माच्च कोकिलम् ॥ बृहत्तपोव्रतं
नामरुद्रोपौषणमेव च ॥३॥ द्वितीयाव्रतमाहात्म्यमशून्यशयनं तथा ॥ कामाख्यातुर्तृतीयाचमैर्वपलीव्रतं तथा ॥४॥ पंचाग्निसाधनारण्यातुर्ती
याव्रतमुत्तमम् ॥ त्रिरात्रं गोष्पदं नमहरिकालीव्रतं तथा ॥५॥ ललिताख्यातुर्तृतीयाचयोगाख्याच तथा परा ॥ उमामहेश्वरं नमत्तथा रंभातुर्ती
यकम् ॥६॥ सौभाग्याख्यातुर्तृतीयाच आद्रो नंदं करी तथा ॥ चैत्रे भाद्रपदे माघे तृतीयाव्रतमुच्यते ॥७॥ अनंतरा तृतीयाचगणशोति व्रतं तथा ॥
सारस्वतव्रतं नाम पंचमीव्रतमुच्यते ॥८॥ तथा श्रीपंचमीनाम षष्ठीशोकप्रणाशिनी ॥ फलषष्ठीचमंदारषष्ठीव्रतमथोच्यते ॥९॥ ललिताव्रतषष्ठी
च षष्ठीकार्तिकसंज्ञिता ॥ महत्तपः सप्तमीच विभिन्नैः षष्ठीयैश्च दशोत्तिसप्तमी ॥ कृकवाकुवद्वाचतथैवाभ
यसप्तमी ॥११॥ कल्याणसप्तमीनाम शंकरासप्तमीव्रतम् ॥ सप्तमीकर्मलाख्याच तथा न्याशुभसप्तमी ॥१२॥ क्षपणव्रतसप्तम्यौतथैवाचल

१ भाविष्यम्-इ०पा० । २ अष्टमीवृत्तान्ताः-इति-पुस्तकद्वये पाठः । ३ संकटव्रतमाहात्म्यम्-इ०पा० । ४ अनंम्यं शयनं तथा-इ०पा० । ५ मेघपला
व्रतं तथा-इ०पा० । ६ विष्णुयासप्तमी तथा-इ०पा० । ७ कल्पनासप्तमी-इ०पा० । ८ वामलाख्या च-इ०पा० ।

सप्तमी ॥ बुधाष्टमीव्रतं नाम तथा जन्माष्टमीव्रतम् ॥ १३ ॥ दुर्वाष्ट्वाष्टमीप्रोक्ता अनया व्रतमष्टमी ॥ अष्टम्यर्काष्टमीचाथ श्रीवृक्षनवमीव्र-
तम् ॥ १४ ॥ ध्वजाख्यानवमीचैव उल्लाख्यानवमी तथा ॥ दशावतारव्रतं कंठशादशमीव्रतम् ॥ १५ ॥ रोहिणीद्रहरिशंभुब्रह्मसूर्यावियोग-
कम् ॥ गोवत्सद्वादशीनाम व्रतमुक्तं ततः परम् ॥ १६ ॥ नीराजनद्वादशीचभीष्मपंचकमेव च ॥ मालिकाख्याद्वादशीचभीमद्वादशिकोत्तमम् ॥
॥ १७ ॥ श्रवणद्वादशीनाम संप्राप्तिद्वादशीव्रतम् ॥ गोविन्दद्वादशीनाम व्रतमुक्तं ततः परम् ॥ १८ ॥ अखंडद्वादशीनाम तिलद्वादश्यतः पुरम् ॥
मुकुतद्वादशीनाम धरणीव्रतमेव च ॥ १९ ॥ विशोकद्वादशीनाम विभूतिद्वादशीव्रतम् ॥ पुष्पक्षद्वादशीचैव द्वादशीश्रवणक्षणा ॥ २० ॥
अनंगद्वादशीचैव अङ्कपादव्रतं तथा ॥ निम्बार्ककरवीराथयमादर्शत्रयोदशी ॥ अनंगद्वादशीचापि पालिस्मभाव्रतं तथा ॥ २१ ॥ च-
तुर्दशीव्रतं प्रोक्तं ततोऽनन्तं च तुर्दश्यष्टमीदिने ॥ २२ ॥ व्रतं शिवचतुर्दश्यां फलत्यागचतुर्दशी ॥ वैशा-
खीकार्तिकीमाघीव्रतमेतदन्तरम् ॥ २३ ॥ कार्तिक्या कृत्तिकायोगे कृत्तिकाव्रतमीरितम् ॥ फाल्गुने पौर्णिमायां तु व्रतं पूर्णमनोरथम् ॥ २४ ॥
अशोकपूर्णिमानाम अनन्तव्रतमेव च ॥ व्रतं हिमांभरायिण्यनक्षत्रपुरुषव्रतम् ॥ २५ ॥ शिवनक्षत्रपुरुषसंपूर्णयेन मुच्यते ॥ का-
मदानं व्रतं नाम धृताकविधिरव च ॥ २६ ॥ आदित्यस्यादिने नक्तं संक्रान्त्युद्यापने फलम् ॥ भद्राव्रतं मगस्त्याद्यौनवचन्द्रार्कमेव च ॥ २७ ॥
अर्धःशुक्रबृहस्पत्याः पंचाशीतिव्रतानि च ॥ माघस्नानं नित्यस्नानं रुद्रस्नानविधिस्तथा ॥ २८ ॥ चंद्रार्कग्रहणे स्नानं विधिश्चात्राज्ञाने तथा ॥
वापीकूपतडागानामुत्सर्गवृक्षयाजनम् ॥ २९ ॥ देवपूजादीपदानवृषोत्सर्गविधिस्तथा ॥ फाल्गुन्युत्सवंकनामतथान्यः सदनोत्सवः
॥ ३० ॥ भूतमाता च श्रावणं नक्षत्रं विधिस्तथा ॥ विधिस्तथानवभ्यास्तु तथा चन्द्रमहोत्सवः ॥ ३१ ॥ दीपालिकायां तु होमोलक्षहोमविधि-
स्तथा ॥ कोटिहोमो महाशीर्तिर्गणनाथस्य शान्तिका ॥ ३२ ॥ तथानक्षत्रहोमो यगोदानविधिरव च ॥ गुडधेनुधृतधेनुस्ति लधेनुव्रतं तथा ॥ ३३ ॥

जलधेतुविधिः प्रोक्तो लवणस्य तथापरा ॥ धेतुः कार्यसमंज्ञात्वा नवननितस्य चापरा ॥ सुवर्णधेतुश्च तथा देवकार्यचिकीर्षुभिः ॥ ३४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे उत्तरपर्वणि श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे संक्षिप्तानुक्रमणिका कथनं नाम द्वातत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ ३५ ॥

इति चतुर्थमुत्तरपर्व ॥ ४ ॥

समाप्तोऽयं भविष्यपुराणग्रन्थः ।

इदं भविष्यमहापुराणं खानदेशीयिरावेशग्रामनिवासि परशुरामभट्टतनयेन गोविन्दशास्त्रिणा-सम्यगनेक
पुस्तकसाहाय्येन संशोध्य परिष्कृतम् । तदेतत्-सुबय्यां खेमराज श्रीकृष्णदास इत्यनेन स्वकीये

“श्रीविङ्कटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । संवत् १९५३, शके १८१८,

क्रिस्ताब्दाः १८९७ ई०.

पुस्तक मिलनेका ठिकाना- खेमराज श्रीकृष्णदास, “श्रीवेंकटेश्वर” छापाखाना-खेतवाड़ी-बम्बई.

